GRÆCUM
LEXICON
MANUALE

TRIBUS PARTIBUS CONSTANS

HERMENEUTICA, ANALYTICA,

SYNTHETICA:

Primum Inſtitutum A

BENIAMINE HEDERICO,

Tum Caſtigatum A

SAMUELE PATRICIO,

Demum Locupletatum A

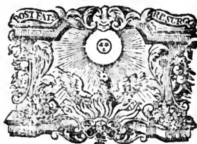
JO: AUGUSTO ERNESTO.

EDITIO PRIMA PATAVINA

In Duos Tomos Diſtributa, Auctior & Emendatior.

TOMUS PRIMUS.

PATAVII, MDCCLXXIV. Typis Seminarii.

Apud Joannem Manfrè.

SUPERIORUM PERMISSU, AC PRIVILEGIO.

P R Æ F A T I O

AD LECTOREM.

UM laboris cujuſque utilitas ac præſtantia ex rerum illarum uſu ac dignitate, in quas impenditur, ſit metienda; neminem fore arbitror, qui putet induſtriam a me adhibitam in concinnando hoc opere contemnendam. Lexicon ſcilicet inſtruendum curavi, quo Græcæ linguæ ſtudioſi non minus commode, quam utiliter uti poſſent ad intelligentiam ejuſdem linguæ, de qua non eſt quod pluribus prædicem, cum ejus laudes omnibus notæ ſint. Eam certe omnigenæ eruditionis parentem jure appellaveris. Hinc enim cujuſcumque Scientiæ, ac Litterarum ſemina peti poſſunt. Cæteræ linguæ Populi dici poſſunt, hæc Litteratorum lingua dicenda eſt, quod ſine ejus præſidio ad perfectam litteraturam nemo poſſit pervenire. Adde quod ejus cognitio etiam ad Relligionem plurimum confert: cum & celeberrima Concilia primis Eccleſiæ ſæculis apud Græcos habita fuerint, & plurimi ex S. Patribus Græce ſcripſerint. Sed quorſum hæc, inquiet aliquis? Nimirum ut hujus operis utilitas magis pateat, quod ad tam utilis linguæ explanationem conſpirat. Verum hæc communia Lexicis omnibus. Ad propria accedamus. Lexicon itaque, quod exhibeo, a Beni. Hederico primum inſtitutum fuit, qui in eo elucubrando hujuſmodi rationem tenuit. In tres partes totum opus diſtribuit, quarum primam *Hermeneuticam* appellavit. In hac magnam græcorum vocabulorum copiam concluſit, imo ea fere omnia, quæ ab ingenti Henrici Stephani Theſauro deprompta Joannes Scapula ſatis amplo volumine complexus eſt. In eo tamen receſſit a Scapula, quod ille quidem in diſponendis vocibus ipſarum radicem, hic vero ordinem, ut ajunt, *alphabeticum* ſequutus eſt, quod multo

magis accommodatum Græcæ linguæ imperitis. Verum cum ad intimam cujuslibet vocis vim percipiendam plurimum juvet ejus originem nosse, vocabulis hanc subjecit, ne Græcæ linguæ amatores tam utili præsidio fraudarentur. In parte altera, quæ *Analytica* ab illo dicitur, ea fere omnia difficiliora vocabula Tyrones in promptu habebunt, quæ fatigare ipsorum patientiam possent. Hanc eandem porro Hedericus locupletavit non solum iis fere omnibus vocibus, quas Cornelius Schrevelius sumpsit ex appendice Scapulæ Lexico subnexa, & Pasoris in Hesiodum indice, sed etiam pluribus aliis eam exornavit, quas ab illustribus multorum virorum scriptis decerpsit. In his colligendis illud curavit, ut Adolescentibus occurreret, ne unquam a pulcherrimæ linguæ studio rei difficultate deterriti avocarentur. Tertia pars, cui *Syntheticæ* nomen est, complectitur Indicem copiosum latinarum vocum, cujus auxilio in græcam linguam transferre possis quidquid volueris, & elegantes etiam loquendi formulas fere semper exemplorum auctoritate munitas. Aliqua nomina deducta a verbis hic persæpe frustra quæsieris, quod illa Græce vel per Participia, vel per modos *infinitivos* plerumque efferantur: ut etiam nomina Propria, quæ græce facile reddi possunt, dummodo ex Grammatica constet, quæ litterarum utriusque linguæ natura sit, atque cognatio. Samuel Patricius Lexicon hoc diligenter a se castigatum edidit multa cum laude apud suos in Britannia, ubi homines græcarum litterarum peritissimi vigent. Tum ad hoc idem augendum & emendandum plurimum contulit Jo. Augustus Ernestus, cujus sollertia in his præsertim enituit, in expendendis scilicet ac declarandis verbis compositis, & simplicibus in suas classes distribuendis, in illustrandis ambiguis, ac novis eorum significationibus detegendis. Idem pluribus exemplis hoc ipsum auxit; interdum unius verbi causa librum integrum perlustravit, aliorum etiam oculis usus est ad vitia, quæ librariorum incuria irrepserant, expungenda: alia præterea sustulit, alia addidit, idque perfecit, ut & latius Lexici

hu-

hujus pateret usus, & fidentius posset a tyronibus usurpari. Tandem & ipse typorum elegantia, nitore chartæ, litterarum perspicuitate, novis emendationibus & incrementis hoc ipsum in meliorem formam redigendum curavi, ac tale reddendum, ut ab omnibus multo quam antea tutius atque securius percurri possit. Bono igitur animo fac excipias, Amice Lector, quod Tibi exhibeo: sic enim me ad similia Tibi paranda promptiorem reddes. Vale.

Expositio Notarum, quæ in Prima Lexici hujus Parte inter alias occurrunt.

Gl. Vet. f. *V.* i. e. Glossaria Veterum a Labbeo edita.
Phil. f. *Philox.* i. e. Philoxenus, Glossographorum facile princeps.
Lex. Gr. i. e. Lexicographi Græci, Hesychius, Suidas, Auctor Etymologici magni, Phavorinus.
Hesych. i. e. Hesychius Alexandrinus.
Suid. i. e. Suidas.
Etym. i. e. Etymologicum magnum.
Rob. i. e. Guilielmus Robertsonus, Anglus.
Suic. i. e. Jo. Casp. Suicerus, Tigurinus.

Atque hos Lexicographos ad eas Voces allegare placuit, de quarum auctoritate aliunde, quam ex ipsis, non constat, quum e contrario Philoxenus & Glossaria Veterum eo laudentur nomine, quod multas easque aptissimas Vocum significationes suppeditant, quæ non facile sunt obviæ.

NOI

NOI RIFORMATORI

Dello Studio di Padova.

AVendo veduto per la Fede di Revisione, ed Approvazione del Pubblico Revisor *D. Natal dalle Laste* nel Libro intitolato: *Græcum Lexicon Manuale* ec. Stampato, non v' esser cosa alcuna contro la Santa Fede Cattolica, e parimente per Attestato del Segretario Nostro, niente contro Principi, e buoni costumi, concediamo Licenza a *Gio: Manfrè Stampator di Venezia*, che possi essere stampato, osservando gli ordini in materia di Stampe, e presentando le solite Copie alle Pubbliche Librarie di Venezia, e di Padova.

Dat. li 22. Agosto 1770.

(Angelo Contarini Proc. Rif.
(Andrea Tron Proc. Rif.
(Sebastian Foscarini Cav. Rif.

Registrato in Libro a Carte 43. al Num. 342.

Davidde Marchesini Segretario.

24. Genaro 1772.

Registrato al Mag. contro la Bestemmia in Libro a carte 31.

Andrea Gratarol Segretario.

LE-

LEXICI
MANUALIS
GRÆCI
PARS I.
HERMENEUTICA.

LEXICI MANUALIS GRÆCI

PARS I.

Eaque HERMENEUTICA,

Vocum Græcarum ordine alphabetico se excipientium interpretationem Latinam, flexionem item, originationem & hujus generis alia exhibens.

A.

A, vel α, prima littera Alphabeti Græci, quæ Ἄλφα dicitur, & nomen indepta est ab Ebræorum Aleph. 2) nota numeralis significans *unum*, & cum lineola interne posita, *α mille*. 3) in Apocalypsi Joannis I, 8. eum notat, qui omni principio prior atque antiquior est.

A, in Compositione est 1) *στερητικὸν*, *privativum*, ut ἀβέβαιος, instabilis, infirmus, ex α & βέβαιος, stabilis, firmus. ἄβατος, invius, inaccessus, impervius, ex α & βατὸς, pervius, accessibilis. ἀμαθὴς, indoctus, ex α & μανθάνω, disco. Omninoque in partem deteriorem dicitur, ut in ἀφυὴς, stupidus, ex α & φυὴ indoles, ingenium. ἄμορφος, deformis &c. 2) *ἐπιτατικὸν*, *intensivum*, ut ἄξυλος, lignosus, plenus ligni, ex α & ξύλον, lignum. ἄχανης, vastus, in immensum hians sive patens, ex α & χαίνειν, hiare. 3) Aliquando significat ἅμα sive ὁμοῦ, *simul*, *conjunctionem*, ut ἀδελφὸς, frater, ex α & δελφυς, uterus, quia fratres sunt ex eodem utero *uterini*; sed Latinum minus late patet. ἄκοιτις, conjux, ex α & κοίτη, cubile. ἄλοχος, conjux, ex α & λέχος, cubile. 4) *πλεοναστικὸν*, *abundans*, *supervacaneum*, ut ἄσταχυς, spica, ex α & στάχυς. ἀσταφὶς, uva passa, ex α & σταφὶς. ἀστεροπὴ, fulgur, ex α & στεροπὴ. ἀάσχετος, intolerabilis, ex α & ἄσχετος.

Ἆ, Ah! ἆ, ἆ, Ah! ah! Vox admirantis, lamentantis. Ἅ, ἅ, vel ἆ, ἆ, Ha, ha, ridentis.

Ἀ, Ah! O! Oh! Ἀ, ἀ, Ah! ah! Oh! oh! Vox miserantis, admirantis.

Ἀάατος, ε, ὁ καὶ ἡ, valde noxius. 2) innoxius. Ex α intens. vel privat. & ἄατος.

Ἀαγὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, fractu difficilis, robustus, non fractus, firmus. Ex α privat. & ἄγω, *frango*.

Ἀαδέω, ἀαδεῖν, turbare, molestia afficere. 2) injuria affici, lædi. 3) inopia laborare, cibo abstinere. Hesych. Suidas. Occurrit ἀάδησε, aor. 2. Ex α intens. & ἀδέω, *tædio afficior*. Vel ab ἀαδὴς pro ἀηδὴς ap. Hesych.

ἈΆΖΩ, f. άσω, calidum halitum efflo, exhalo.

Ἀάθικτος, ε, ὁ καὶ ἡ, incorruptibilis, damno non obnoxius. Ex α pleon. & ἄθικτος, *intactus*.

ἈΆΜΙΝΣ, ϑος, ἡ, instrumentum aucupatorium, v. g. ames.

Ἀανὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, qui perfici nequit. Ab ἄνη, *effectio operis*. *At* ἀάνης, ὁ, ἡ, qui efficere nil potest.

Ἀάομαι, lædo. hinc ἀᾶται, lædit.

Ἀάατος, ε, ὁ καὶ ἡ, non tangendus, intactus, Gl. Vet. 2) inaccessus. 3) quem nemo lædere potest, vel vincere, ut χεῖρες ἄαπτοι ap. Hom. Ex α pr. & ἅπτω, vel ἰάπτω, *noceo*.

Ἀαρὼν, ὁ, Aaron. Nomen viri Ebræum indeclinabile.

Ἀάτάω, f. άσω, lædo, noceo. Ab ἀάω, idem.

Ἀατμὸς, ᾶ, ὁ, exhalatio. Ab ἀάζω, *halo*.

Ἀάσχετος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui retineri nequit. 2) nemini cedens. 3) intolerandus. 4) insuperabilis. Ex α & ἄσχετος, idem.

Ἄατος, ε, ὁ καὶ ἡ, innoxius. 2) valde noxius. 3) insatiabilis. Ex α & ἄτη, *noxa*. item ex ἄω, *satio*.

Ἀάτω, f. άσω, noceo, lædo. Ex α pl. & ἄτω, *noceo*.

Ἀβαδδὼν, perditio, vastatio. Nomen Ebræum indeclinabile.

Ἄβαζος, ε, ὁ καὶ ἡ, mutus. 2) taciturnus, quietus. Ex α & βάζω, *loquor*.

Ἀβαθὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, profunditate carens, vadosus. A βάθος.

Ἄβαιον, parvum, exiguum. Ex α & βαιὸν, idem.

Ἀβακέω, f. ήσω, sileo, sc. ob ignorantiam. 2) ignoro, nescio. Ex α priv. & βάζω, *loquor*.

Ἀβακέως, *Adv.* placide, quiete. Ab ἀβακὴς.

Ἀβακήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mutus. 2) stultus.

Ἀβακὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, taciturnus, mutus. 2) quietus, placidus.

Ἀβακίζω, f. ίσω, taceo. 2) quietus sum.

Ἀβάκιον, ε, τὸ, abaculus, tabula, cui vasa convivalia imponuntur. 2) mensa, s. tabula calculatoria. 3) tabula mathematica, in qua lineæ & figuræ describi solent. 4) vas, in quo feruntur opsonia. Dim. ab ἄβαξ.

Ἀβακίσκος, ου, ὁ, tessella pavimenti, vel operis musivi.

Ἀβάκχευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, Bacchanalium expers.

ἈΒΑ'ΛΕ, vel ἄβαλε, *Adv.* utinam. 2) heu! phy!

ἌΒΑΞ, ακος, ὁ, abacus. 2) tabula mathematica, in qua lineæ atque figuræ describi solent. 3) tabula calculatoria. 4) tabula aleatoria. 5) tabula, f. mensa, cui vasa convivalia imponuntur. Gl. Vet. Abacus, armarium.

Ἄβαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, mutus. Ex α privat. & βάζω, *loquor*.

Ἀβάπτιστον, ου, τό, terebella, instrumentum Medicorum.

Ἀβάπτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, immersabilis, qui mergi non potest, vel non mergitur. 2) non baptizatus.

Ἄβαπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non tinctus. 2) cujus acies durata non est. *Nam ea duratur aqua*. Ex α privat. & βάπτω, *tingo*.

ἈΒΑΡ, αρος, τό, placentæ genus.

Ἀβαρής, έος, ὁ καὶ ἡ, non onerosus, non molestus. Ex α privat. & βάρος, *onus*.

Ἄβαρις, ιος, ὁ καὶ ἡ, continentis habitator. Ex α privat. & βάρις, *navis*, adeoque proprie, cui non est navis.

Ἀβασάνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexploratus, non examinatus, non spectatus, non tortus. 2) expers doloris, qui nullis doloribus cruciatur.

Ἀβασανίστως, *Adv.* temere, re non examinata.

Ἀβασίλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, rege carens.

Ἀβάσκανος, ου, ὁ καὶ ἡ, invidia vacuus, non invidens. 2) non mendax, verus. Ex α priv. & βασκαίνω, *fascino*, *invideo*.

Ἀβάσκαντον, ου, τό, fascini amuletum. Ex iisd.

Ἀβάσκαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, invidia carens, ab invidia tutus. Gl. Vet. infascinabilis.

Ἀβασκάντως, *Adv.* citra invidiam. Gl. Vet. fine fascino, infascinate, præfiscine.

Ἀβασκάνως, idem.

Ἀβάστακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui portari nequit.

ἌΒΑΤΟΝ, ου, τό, adytum.

Ἄβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, invius, accessu, vel aditu difficilis. 2) sacer, non adeundus. 3) desertus, desolatus. Ex α pr. & βαίνω, *eo*. *Unde*

Ἀβατόω, ῶ, f. ώσω, desertum reddo.

Ἄβαφος, ου, ὁ καὶ ἡ, non tinctus. Ex α priv. & βάπτω, *tingo*.

ἈΒΒΑ', pater. Nomen Syr. indeclin.

Ἀβδέλυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non exsecrabilis.

Ἀβέβαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconstans, qui facile mutatur, instabilis, infirmus.

Ἀβεβαιότης, ητος, ἡ, infirmitas. Gl. Vet. instabilitas.

Ἀβεβαίως, *Adv.* inconstanter.

Ἀβέβηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, non profanus, sacer, sacrosanctus, de loco, quem non fas est adire.

Ἀβέλ, Abel. Nomen viri Ebræum indeclinabile. *Vanitas*.

Ἀβελτερία, ας, ἡ, stultitia, amentia, insipientia.

Ἀβελτεροκόκκυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, *Verbum comicum*, stultus. 2) vanus. Ex ἀβέλτερος & κόκκυξ, *cuculus*.

Ἀβέλτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, stultus, insipiens, vecors, melius non cognoscens. Gl. Vet. stolidus.

Ἀβελτηρία, ας, ἡ, stultitia, vecordia. Gl. Vet. ruditas. insipientia.

Ἀβέρβηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, incompositus, inanis. Hesych. Suid. v. ἀβύρβηλος.

Ἀβιά, Abia. Nomen viri Ebr. indeclin. *Pater meus est Dominus*.

Ἀβιάθαρ, Abiathar. Nomen viri Ebr. indeclin. *Pater excellens*.

Ἀβίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non coactus, sine violentia. Hinc τὸ ἀβίαστον, ου, libertas. Ex α privat. & βιάζω, *cogo*.

Ἀβιάστως, *Adv.* libere, non coacte.

Ἄβιβλος, ου, carens libris.

Ἀβιληνή, ῆς, ἡ, Abilene. Regio Syriæ vel Palæstinæ.

Ἄβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui non suppetit victus. 2) dives. 3) longævus. 4) inermis. 5) valde robustus. 6) non violentus, non injurius. Ex α & βίος, *vita*, βιός, *arcus*, vel βία, *vis*.

Ἀβιούδ, Abiud. Nomen viri Ebr. indeclin. *Pater decoris*, seu *Decus patris*.

Ἀβίωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non vitalis. 2) malus, injucundus, molestus, ut βίος ἀβίωτος. ἀβίωτα, & ἀβίωτα, *pl.* vita non vitalis, i. e. misera.

Ἀβιώτως, *Adv.* cum tædio vitæ.

Ἀβλάβεια, ας, ἡ, incolumitas. 2) innocentia.

Ἀβλαβέως, *Adv.* innoxie.

Ἀβλαβής, έος, ὁ καὶ ἡ, innoxius, innocuus, non nocens. 2) noxæ expers, illæsus. Ex α priv. & βλάπτω, *noceo*.

Ἀβλαβῶς, *Adv.* innoxie, citra noxam, illæse.

Ἄβλαπτος, ου, noxæ expers. 2) innocens.

Ἀβλαπτῶς, sine noxa.

Ἀβλαστέω, ῶ, f. ήσω, male germino, non succresco. *E seq.*

Ἀβλαστής, έος, ὁ καὶ ἡ, male germinans, infecundus.

Ἄβλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab α pr. & βλαστάνω.

Ἀβλεμέως, *Adv.* negligenter, pro ἀμελέως.

Ἀβλεπτής, έος, ὁ καὶ ἡ, despectus, vilis.

Ἀβλεπτέω, f. ήσω, conniveo, cæcutio. 2) pecco.

Ἀβλέπτημα, ατος, τό, peccatum, erratum.

Ἀβλεψία, ας, ἡ, cæcitas. 2) inconsiderantia.

Ἀβλής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, nondum jactus. Ex α priv. & βάλλω, *jacio*.

Ἄβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, nondum missus, nondum jactus. 2) non ictus, non vulneratus.

Ἀβληχρός, ου, ὁ καὶ ἡ, al. ἀβληχρής, ῆς, ῆς, debilis, infirmus. 2) fortis.

Ἀβλίμαστος, ὁ καὶ ἡ, (ἀβλίμαστος vulgo) intactus. Ex α priv. & βλιμάζω, *tango*.

Ἀβοηθησία, ας, ἡ, auxilii defectus. Ex α priv. & βοηθέω, *auxilior*.

Ἀβοήθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, auxilio destitutus. 2) remedio carens, immedicabilis.

Ἀβοητί, fine clamore. Ex α & βοάω.

Ἄβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, (pullus equinus) qui nondum amisit dentes ætatis indices. Ex α priv. & βάλλω, *jacio*.

Ἄβοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, pascuis carens, non pastus. Ex α privat. & βόσκω, *pasco*.

Ἀβουλόληπτος, ὁ καὶ ἡ, fastidiosus, repudiandus. ap. Æschyl.

Ἀβουλί, *Adv.* inconsulte, temere.

Ἀβουλήτως, *Adv.* inconsulto, absque deliberatione.

Ἀβουλέω, f. ήσω, nolo. 2) non consulto. Ex α privat. & βουλή, *consilium*.

Ἀβουλής, έος, ὁ καὶ ἡ, nolens, invitus. 2) inconsultus.

Ἀβουλησία, ας, ἡ, cum quis non vult, invitus agit. Suic. Ex α priv. & βούλομαι, *volo*.

Ἀβου-

Ἀβούλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, invitus. 2) quem nolumus, qui nobis invitis accedit. Ex iisdem.

Ἀβουλήτως, *Adv.* involuntarie, præter voluntatem. 2) fortuito.

Ἀβουλία, ας, ἡ, consilii inopia. 2) temeritas, imprudentia. 3) amentia, stultitia. 4) consilii pravitas.

Ἄβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, consilii expers. 2) stultus. Gl. Vet. incogitans, inconsultus.

Ἀβουλότατα, *Adv.* inconsultissime, inconsideratissime, Herodot.

Ἀβούλως, *Adv.* temere, imperite, male, inconsulte, sine ratione.

Ἀβούτης, ου, ὁ, bubus carens. Ex α & βοῦς, *bos*.

ἌΒΡΑ, vel ἅβρα, ας, ἡ, ancilla honestior, quæ *delicata* latinis, pedissequa. Scriptura posterior rectior.

Ἀβραάμ, Abraham. Nomen viri Ebr. indeclin. *Pater excelsus*, vel *Pater multitudinis*.

Ἄβρεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non madefactus, ubi non pluit. Ex α priv. & βρέχω, *madefacio*, *pluo*.

Ἁβρίζομαι, delicato cultu utor, delicate me orno. Ab ἁβρός.

Ἀβρίζω, f. ίξω, a cibo dormito. 2) dormito.

Ἀβριθής, έος, ὁ καὶ ἡ, sine pondere, levis. Ex α priv. & βρίθω, *sum gravis*.

Ἄβριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, insomnis, vigil. 2) surdaster. Ab ἀβρίζω.

Ἁβροβάτης, ου, ὁ, molli incessu utens. Ex ἁβρὸς, & βαίνω, εο, *incedo*.

Ἁβρόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui mollioris vitæ est, delicatus.

Ἁβρογόος, ου, ὁ καὶ ἡ, molles gemitus edens. Ex ἁβρὸς & γόος, *luctus*, *gemitus*.

Ἁβροδιαιτάομαι, ῶμαι, vitam mollem & delicatam ago.

Ἁβροδίαιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, molliter & delicate vivens. Gl. Ve. ἁβροδίαιτον, delicatum.

Ἁβροείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, delicate vestitus. Ex ἁβρὸς & εἷμα, *vestis*.

Ἁβρόκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, molles & delicatos fructus ferens.

Ἁβροκομέω, f. ήσω, molli coma sum. 2) delicior, superbio. Ex ἁβρὸς & κόμη, *coma*.

Ἁβροκόμης, *Dor.* ἁβροκόμας, ου, ὁ, cui mollis & delicata coma est.

Ἁβρόκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Suid.

Ἀβρομία, ας, ἡ, tenebræ. Ab α priv. & βρόμος, quia tenebræ strepitu carent.

Ἀβρόμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, abstinens a vino, abstemius. Ex α priv. & Βρόμιος, *Bacchus*, *vinum*.

Ἄβρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, strepitum magnum edens, tumultuosus. Ex α intens. & βρόμος, *strepitus*.

Ἁβρόπηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, molli & subtili stamine contextus. Ex ἁβρὸς, & πήνη.

Ἁβροπλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, Epith. comæ, auro, gemmis etc. ornatæ, ap. Eurip.

Ἁβρός, ά, όν, mollis, delicatus. 2) lautus. 3) festivus. 4) gravitatem præ se ferens.

Ἁβροσταγής, έος, ὁ καὶ ἡ, mollitie diffluens. Ex ἁβρὸς & στάζω, *stillo*.

Ἁβροσύνη, ης, ἡ, mollities, deliciæ, luxus. 2) splendor, nitor. Ab ἁβρός.

Ἀβροτάζω, f. άξω, noctu vagor. 2) aberro. Ab ἀβρότη, *nox*.

Ἀβροτέω, nocte occurro. 2) pecco. A sq.

ἈΒΡΟΤΗ, ης, ἡ, nox. Quasi ex α pr. & βροτὸς *homo*, quia noctu homines latent, & nox illis qs. caret.

Ἀβροτήμων, ονος, ὁ, peccator. Ab ἀβροτέω.

Ἁβρότης, ητος, ἡ, mollities. Ab ἁβρός.

Ἁβρότιμος, ὁ & ἡ, delicatus, valde pretiosus.

Ἀβροτόνινος, ίνη, ινον, confectus ex abrotono. Ab ἀβρότονον.

Ἀβροτονίτης, ου, ὁ, scil. οἶνος, vinum abrotonites. A sq.

ἈΒΡΟΤΟΝΟΝ, ου, τὸ, abrotonum, genus herbæ perpetuo virentis.

Ἄβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immortalis. Ex α priv. & βροτὸς, *mortalis*.

Ἁβροχαίτας, Dor. pro seq.

Ἁβροχαίτης, ου, ὁ, molliter & pulcre comatus.

Ἀβροχία, ας, ἡ, siccitas, pluviæ defectus.

Ἁβροχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, molli tunica indutus.

Ἄβροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, immadidus, non madefactus, ubi non pluit. Ex α priv. & βρέχω, *madefacio*, *pluo*.

Ἀβρόχως, sine pluvia.

ἈΒΡΥΝΑ, vel ἄβρυνα, ων, τὰ, mora.

Ἁβρύνω, ἁβρύνομαι, ornor, deliciis indulgeo, nitesco, cultum mihi comparo, glorior, insolesco. Ab ἁβρός.

Ἁβρῶς, *Adv.* molliter, delicate.

Ἀβρωσία, ας, ἡ, jeiunium, fames.

Ἄβρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non voratus, non exesus. 2) cariem non sentiens. 3) esui ineptus. Gl. Vet. ἄβρωτον, irrosum, inesum. Ex α priv. & βρώσκω, *voro*, *edo*.

ἈΒΥΡΒΗΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, (s. ἀβύρβηλος, ut Etym. M. habet) multus, magnus, satietatem adferens. 2) impudens, invisus. Hesych. Suid. v. ἀβύρβηλος.

Ἄβυσσος, ου, ἡ, abyssus, infinitæ profunditatis vorago. 2) *in sacris*, gehenna, infernus. 3) *Trop.* adfluentia rerum. *Aliis etiam adject.* fundo carens, profundissimus, immensus. Ex α priv. & βυσσὸς, *Jon.* pro βυθός.

Ἄγαβος, ου, ὁ, Agabus. Nomen viri.

Ἀγάζηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, invidus. Ex ἄγαν & ζῆλος, *æmulatio*.

Ἀγάζομαι, admiror, suspicio. 2) veneror. 3) indignor, succenseo. 4) invideo. Ab ἄγαν.

Ἀγαθαρχία, ας, ἡ, boni principium, s. causa prima, *de Deo*. Ex ἀγαθὸς & ἀρχή. *Unde*

Ἀγαθαρχικός, Deus dicitur, ap. Pseudo-Dionys. Areop.

Ἀγαθεωρέω, ῶ, admirabundus intueor. Ex ἄγαν, *valde* & θεωρέω, *contemplor*.

Ἀγαθίζομαι, bona dico, bonis ominibus prosequor.

Ἀγαθικός, ή, όν, probus. 2) recte & cum virtute factus.

ἈΓΑΘΙΣ, ίδος, ἡ, glomus.

Ἀγαθοδαιμονισταί, οἱ, *proprie*, de calice boni Genii (*qui est ἄκρατος*) bibentes; *deinde*, parum vini & parce bibentes. Hesych.

Ἀγαθοδότης, ου, ὁ, bonorum dator. Ex ἀγαθὸς & δότης, *dator*.

Ἀγαθοεργέω, f. ήσω, benefacio, bene ago.

Ἀγαθοεργία, ας, (*Jon.*-ίη) ἡ, beneficentia.

Ἀγαθοποιέω, f. ήσω, bene recteque ago. 2) beneficio adficio. 3) prosum.

Ἀγαθοποιΐα, ας, ἡ, beneficentia. 2) beneficiorum collatio. 3) benefactum.

Ἀγαθοποιός, ὁ, ὁ καὶ ἡ, bonum, vel bona efficiens.

2) munificus, beneficus.

Ἀγαθοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bonos decens. 2) benignus. Ex ἀγαθὸς & πρέπω, convenio.

Ἀγαθοπρεπῶς, *Adv.* ut bonum decet. 2) benigne.

ἈΓΑΘΟ'Σ, ὴ, ὸν, bonus, probus. 2) fortis, strenuus. 3) prudens. 4) præstans, excellens. 5) peritus alicujus rei. 6) utilis. 7) faustus, secundus, felix. 8) lautus, opiparus. 9) benevolus. 10) frugifer. 11) purus. 12) dives. 13) servit & ironiæ in allocutionibus. ἀγαθὸν, ȣ͂, τὸ, 1) bonum. 2) commodum, emolumentum. 3) *hinc formula ἐπ' ἀγαθῷ*, auspicato, *item* bono consilio. 4) ap. scriptores Eccl. de Eucharistia. 5) *in plur.* ἀγαθὰ sunt divitiæ, opes, b) res secundæ, c) virtutes.

Ἀγαθοσύνη, ης, ἡ, bonitas, Gl. Vet. 2) adfectus ad benefaciendum proximo.

Ἀγαθοτέλεια, ας, ἡ, boni efficientia, boni perfectio. A sq.

Ἀγαθοτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, boni efficiens. 2) plane bonus. Ex ἀγαθὸς & τέλος.

Ἀγαθότης, ητος, ἡ, bonitas, probitas, benevolentia.

Ἀγαθουργέω, ῶ, f. ήσω, benefacio.

Ἀγαθουργὸς, beneficus. Ex ἀγαθὸς & ἔργον, *opus*.

Ἀγαθουργία, ας, ἡ, *Jon.*-γίη, beneficentia. 2) bonum opus.

Ἀγαθουργικὸς, ὴ, ὸν, beneficus, benignus.

Ἀγαθουργὸς, ȣ͂, ὁ καὶ ἡ, beneficus, benignus.

Ἀγαθοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui est natura, seu indole bona. Ex ἀγαθὸς & φυὴ, *natura*, *indoles*.

Ἀγαθοφυΐα, ας, ἡ, bonitas insita ingenii.

Ἀγαθόω, f. ώσω, benefacio, bonum efficio. 2) beneficio adficio. 3) exhilaro; & ἀγαθόομαι, bene adfectus sum.

Ἀγαθῶς, *Adv.* bene. 2) utiliter. 3) valide.

Ἀγαῖος, αία, αῖον, admirabilis. 2) invidiosus. Gl. Vet. invidus. 3) elegans. Ab ἀγάω, *demiror*. v. Verb. sequens.

Ἀγαίω, & , quod usitatius, ἀγαίομαι, admiror. 2) obstupefacio, perterrefacio. 3) succenseo, indignor. 4) invideo. Ab ἀγάω.

ἈΓΑΙ'ΩΝ, ωνος, ὁ, Sol.

Ἀγακλεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde gloriosus, percelebris. Ex ἄγαν & κλέος, *gloria*.

Ἀγακλειτὸς, ὴ, ὸν, valde celeber, præclarus, inclitus. Ex ἄγαν & κλειτός.

Ἀγακλεῶς, studio gloriæ. Ab ἀγακλεής.

Ἀγακλυτὸς, ὴ, ὸν, perceleber, inclitus. Ex ἄγαν & κλυτὸς, *celeber*.

Ἀγακτίζω, bene condo. perf. p. ἀγακεκτισμένη vel ἀγακτιμένη πόλις, urbs pulchra, ap. Pind. ab ἄγαν & κτίζω.

Ἀγάλακτες, ων, οἱ, collactanei, s. qui idem lac suxerunt. 2) consanguinei. 3) æquales, ætate pares. 4) simul educati. 5) fratres. 6) sacrorum gentilitiorum participes; *sed tamen proprie est*, lacte carentes, ut ἀγάλακτοι. Ex α notante ὁμȣ͂, & γάλα, *lac*.

Ἀγαλακτία, ας, ἡ, lactis penuria. 2) lactis abundantia. Ex α pr. vel intens. & γάλα.

Ἀγάλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, lacte carens. 2) collactaneus.

Ἀγαλακτοσύνη, ης, ἡ, cognatio, qs. lactis communicatio. 2) lactis inopia. Ex α notante ὁμȣ͂ aut ex α priv. & γάλα, *lac*.

Ἀγαλλητὸν, ȣ͂, τὸ, delectabile. 2) admirabile. Hesych. Ab ἀγάλλω.

Ἀγαλλίαμα, τος, τὸ, exsultatio præ gaudio magno. Philox. exultatio. al. Gl. Vet. jubilum.

Ἀγαλλίασις, εως, ἡ, exsultatio, lætitia, Gl. Vet.

Ἀγαλλιάω, ῶ, & frequentius ἀγαλλιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, exsulto, gestio, tripudio. Gl. Vet. jubilo. Ab ἀγάλλω.

ἈΓΑ'ΛΛΟΧΟΝ, ȣ, τὸ, lignum Indicum, odoratum & gustu austeriori.

ἈΓΑ'ΛΛΩ, f. αλῶ, orno, & ἀγάλλομαι, glorior, oblecto me aliqua re, gaudeo, gestio, exsulto. Aor. 1. ἀγῆλαι, decorare.

Ἄγαλμα, τος, τὸ, *proprie* ornamentum, oblectamentum. 2) simulacrum, statua, imago. 3) res ornata, ut victima sertis, auro ornata. 4) simulacrum Dei. Ab ἀγάλλω.

Ἀγαλμάτιον, ȣ, τὸ, simulacrum parvum, imaguncula, statua parva. Dim. pr.

Ἀγαλματογλύφος, ȣ, ὁ, cælator, Philox. sculptor. Ab ἄγαλμα & γλύπτω, *sculpo*.

Ἀγαλματοποιέω, ῶ, f. ήσω, simulacra conficio. Ex ἄγαλμα & ποιέω, *facio*.

Ἀγαλματοποιητικὸς, ὴ, ὸν, conficiens simulacra. Hinc ἡ ἀγαλματοποιητικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars ipsa.

Ἀγαλματοποιΐα, ας, ἡ, simulacrorum confectio. A sq.

Ἀγαλματοποιὸς, ȣ͂, ὁ καὶ ἡ, simulacrorum fabricator. Gl. Vet. fictor simulacri, sigillarius. Ex ἄγαλμα & ποιέω, *facio*.

Ἀγαλματουργία, ας, ἡ, ars conficiendi simulacra.

Ἀγαλματουργικὸς, ὴ, ὸν, conficiens simulacra, vel pertinens ad confectionem eorum.

Ἀγαλματουργὸς, ȣ͂, ὁ καὶ ἡ, statuarius. Ex ἄγαλμα & ἔργον, *opus*.

Ἀγαλματοφορέομαι, ȣ͂μαι, quasi simulacrum gestor animo, & circumferor. Ex ἄγαλμα & φορέω, *fero*.

Ἀγαλματόω, ῶ, f. ώσω, in simulacrum verto. 2) simulacrum facio.

Ἄγαμαι, admiror. 2) probo, laudo. aor. 1. ἠγάσθην, part. ἀγασθεὶς, admiratus. Ab ἀγάω.

Ἀγαμένως, *Adv.* miris modis, mirifice, cum admiratione.

Ἀγάμητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cælebs, nuptiarum expers. Ex α pr. & γαμέω, *nubo*.

Ἀγαμία, ας, ἡ, cælibatus.

Ἀγάμιον, ȣ, τὸ, idem. ἀγαμίου δίκη, crimen cælibatus.

Ἄγαμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cælebs, qui uxorem non duxit, vel quæ non nupsit. Philox. cælebs, innupta. 2) viduus, qui uxore mortua factus est cælebs.

ἌΓΑΝ, *Adv.* nimis, immodice, nimium, valde.

ἈΓΑΝΑΚΤΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, indignor, stomachor, ægre fero, conqueror, succenseo, excandesco, tingor.

Ἀγανάκτησις, εως, ἡ, indignatio, stomachatio.

Ἀγανακτητὸς, ὴ, ὸν, indigne ferendus.

Ἀγανακτικὸς, ὴ, ὸν, querulus, qui facile queritur & ægre fert casus incommodos.

Ἀγανακτικῶς, irate, ægre.

Ἀγανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mitis, lenis, placidus, comis.

Ἀγάννιφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, valde nivosus, nivalis.

Ἀγανοβλέφαρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, blandos habens oculos. Ex ἀγανὸς & βλέφαρα, *palpebræ*.

Ἀγανὸς, ὴ, ὸν, mitis, placidus, blandus. 2) desiderabilis.

Ἀγανοφροσύνη, ης, ἡ, comitas, mansuetudo, lenitas, jucunditas. A sequ.

Ἀγανόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mitis, blandus, mansuetus,

φρων, placidus. Ex ἀγανὸς & φρὴν, *mens*.

Ἀγανώπης, ου, ὁ, qui blando est ore. Ex ἀγανὸς & ὤψ, *oculus*, *vultus*.

Ἀγανῶπις, ιδος, ἡ, placidum adspectum habens, blando adspectu intuens. Ab ἀγανώπης.

Ἀγαπάζω, amo, comiter excipio, amplexor. 2) curo, condo, *de funere*.

ἈΓΑΠΑ͂Ω, f. ήσω, amo, diligo. 2) amice & hilare excipio. 3) osculor. 4) præfero. 5) contentus sum, adquiesco, probo. ἀγάπησον, dilige, Philox. aor. 1. act. ἀγαπηθεὶς, dilectus, Philox. aor. 1. part. pass. ἠγαπημένος, dilectus, Philox. dilectissimus, perf. part. pass.

Ἀγάπη, ης, ἡ, amor, dilectio, caritas. 2) osculum. ἀγάπαι, convivia quædam Christianorum.

Ἀγάπημα, τος, τὸ, dilectio. 2) res, s. persona, quæ amatur.

Ἀγαπήνωρ, ορος, ὁ, fortis, strenuus. Ex ἀγαπάω & ἠνορέη, *fortitudo*.

Ἀγάπησις, εως, ἡ, dilectio.

Ἀγαπησμὸς, ῦ, ὁ, dilectio.

Ἀγαπητέον, sc. ἐστὶ, adquiescendum est, contentum esse oportet.

Ἀγαπητέος, έα, έον, amandus.

Ἀγαπητικὸς, ὴ, ὸν, vim diligendi habens.

Ἀγαπητικῶς, *Adv.* amanter, benevole.

Ἀγαπητὸς, ὴ, ὸν, dilectus, carus, amabilis. 2) unicus, s. unigenitus. 3) vir cum Diaconissa habitans, ut ἀγαπητὴ, virgo habitans cum monachis cælibatum professis. 2) ἀγαπητόν ἐστι, boni consulendum est, non respuendum est.

Ἀγαπητῶς, *Adv.* grate, amabiliter. 2) cupide, libenter. 3) satis. 4) vix, ægre.

Ἀγαπαζομένη, ης, ἡ, amasia, amica.

Ἀγαπαζόμενος, ου, ὁ, amasius, amicus.

Ἄγαρ, ἡ, Agar. Nomen servæ Ebr. indeclinabile. *Peregrina*, sive *Timidia*.

ἈΓΑΡΙΚΟ͂Ν, ου, τὸ, agaricum. Nomen fungi arboris.

Ἀγάῤῥητος, valde ingratus & invisus. Ex ἄγαν & ἄῤῥητος, n. 5.

Ἀγάῤῥοος, contr. ἀγάῤῥους, ου, ὁ καὶ ἡ, celeriter fluens, æstuosus. Ex ἄγαν & ῥέω, *fluxus*.

Ἀγάστος, ου, ὁ, inclitus, celeber. Ab ἄγαμαι, *miror*.

Ἄγασμα, τος, τὸ, veneratio. 2) res veneratione digna. Ab eod.

Ἀγάστονος, ου, ὁ καὶ ἡ, multum gemens, valde suspirans. 2) luctuosus. Ex ἄγαν & στόνος, *suspirium*.

Ἀγαστὸς, ὴ, ὸν, admirandus. 2) stuporem adferens. Ab ἄγαμαι, *admiror*.

Ἀγάστωρ, ορος, ὁ, frater uterinus. 2) gemellus. 3) consanguineus. Ex α notante ὁμοῦ, & γαστὴρ, *venter*.

Ἀγαστῶς, admirabiliter, ab ἀγαστός.

ἈΓΑΣΥΛΛΙ͂Σ, ίδος, ἡ, frutex, unde liquor Ammoniacus elicitur.

Ἀγάομαι, admiror. Ab ἀγάω.

Ἀγαυὸς, ὴ, ὸν, admirabilis, præclarus, nobilis. 2) superbus, arrogans. Ab eod.

Ἀγαυρίαμα, ατος, τὸ, elevatio animi. A sq.

Ἀγαυριάω, ῶ, valde insolesco. A seq.

Ἀγαυρὸς, ρὰ, ρὸν, superbus, insolens, ferox. 2) elegans. 3) inops. 4) delicatus. Ex α intens. & γαῦρος, *superbus*.

Ἀγάφθεγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde sonans, Ex ἄγαν & φθέγγομαι, *sono*.

ἈΓΑ͂Ω, ῶ, ἄγαμαι, quam usitatius, demiror, stupeo. 2) invideo. 3) odi.

Ἄγγαρα, ων, τὰ, mansiones, s. stationes, in quas οἱ ἄγγαροι, peracto diei penso, divertebant. Ab ἄγγαρος.

Ἀγγαρεία, ας, ἡ, ministerium ἀγγάρων. 2) servitus coacta & invita, ministerium, officium expressum. Philox. prenfatio. Ab ἀγγαρεύω.

Ἀγγαρήϊον, ου, τὸ, cursus angarorum.

Ἀγγαροδότης, ου, ὁ, qui tabellarium mittit. 2) qui cogit servitium præstare, imponit operas.

Ἀγγαρεύω, f. σω, angario, jubeo currere, vel aliquid ferre. 2) adigo, impello.

Ἀγγαρήϊον, τὸ, *Jonice*, idem quod ἀγγαρεῖον.

ἌΓΓΑΡΟΣ, ου, ὁ, nuncius, vel tabellarius regum Persarum, qui in statione sua positus, & opperiens, litteras ab altero angaro acceptas alteri tradebat, quo celerius perferrentur. 2) quivis, qui aliquid bajulat, vel perfert, servus, minister, operarius.

Ἀγγαροφορέω, ῶ, f. ήσω, bajulo velut ἄγγαρος.

Ἀγγείδιον, ου, τὸ, vasculum. Dim. ab ἀγγεῖον.

Ἀγγειολογέω, ῶ, venas lego. Ex ἀγγεῖον, *vena*, & λέγω, *lego*.

Ἀγγειολογία, ας, ἡ, ipse actus venas legendi. A præc. vel pars doctrinæ anatomicæ ea, quæ venarum cursus persequitur & demonstrat.

Ἀγγεῖον, ου, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum. 2) vena, ap. Medicos. Ab ἄγγος.

Ἀγγειόσπερμος & ἀγγειοσπέρματος, ου, ὁ καὶ ἡ, vasculo, sive vasculis semen inclusum habens. Ex ἀγγεῖον & σπέρμα, *semen*.

Ἀγγειώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, vasis formam, vel capacitatem habens.

Ἀγγελία, ας, ἡ, nuncium, denunciatio. 2) mandatum a nuncio perlatum. 3) rumor, relatio.

Ἀγγελίας, ου, ὁ, nuncius.

Ἀγγελιαφορέω, tabellarius fiom, nuncio.

Ἀγγελιαφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuncius, tabellarius. Gl. Vet. famiger.

Ἀγγελίζομαι, nuncio.

Ἀγγελικὴ, ῆς, ἡ, saltatio quædam, quæ exercebatur inter pocula. 2) herba angelica.

Ἀγγελικὸς, ὴ, ὸν, angelicus, ad Angelum pertinens, ab angelis ortus, datus. Ab ἄγγελος.

ἈΓΓΕ΄ΛΛΩ, f. ελῶ, nuncio, certiorem facio. aor. 1. ἤγγειλα, in med. ἠγγειλάμην.

Ἄγγελμα, τος, τὸ, nuncium, res, quæ nunciatur.

Ἄγγελος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuncius, nuncia. 2) Angelus, s. nuncius Dei. 3) nuncium.

Ἀγγοθήκη, ης, ἡ, apotheca vasorum. 2) capsa & theca poculi. Ex ἄγγος & θήκη, *repositorium*.

Ἀγγοπῆναι, ῶν, αἱ, favi, seu crates favorum & quasi contextus. Hesych. Suid. Ex ἄγγος & πήνη, *tela*, quia in modum telæ structæ sunt.

Ἀγγοπήνια, ων, τὰ, idem. Hesych. Suid. Ab eodem.

ἌΓΓΟΣ, εος, τὸ, vas quodlibet, ut dolium, urna, &c. 2) uterus ap. Hippocr.

ἈΓΓΟΥ΄ΡΙΟΝ, ου, τὸ, cucumis.

Ἄγγουρον, ου, τὸ, idem.

ἌΓΓΟΥΡΟΣ, ου, ὁ, placentæ genus.

Ἀγγρίζω, f. ίσω, irrito, dolore adficio. A sq.

ἌΓΓΡΙΣ, ιος, ἡ, dolor.

Ἀγγρισμὸς, ῦ, ὁ, irritatio. Gl. Vet. Ab ἀγγρίζω.

Ἀγγριστὴς, ῦ, ὁ, irritator. Gl. Vet. Ab eod.

ἈΓΓΥ΄ΛΗ, ης, ἡ, lorum in modum catenæ intortum.

Ἀγε,

Ἄγε, *Adv. hortantis*, age, agedum, agesis, eja.

Ἀγέραστος, ο, ὁ καὶ ἡ, inhonoratus. 2) valde honoratus. Rob. Ex α priv. vel intens. & γέρας, *honor*.

ἈΓΕΙ'ΡΩ, f. ερῶ, p. ἤγερκα, *Att.* ἀγήγερκα, pass. ἀγήγερμαι, congrego, colligo. 2) mendicando corrogo, circulatorum more peto. 3) vagor, volito, victoriæ, aut alius rei causa.

Ἀγείσωτος, ο, ὁ καὶ ἡ, suggrunda non munitus. Ex α pr. & γεῖσον, *suggrunda*.

ἈΓΕΙ'ΤΗΣ, ου, ὁ, injurius. Hesych. Etym.

Ἀγείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, vicinum non habens.

Ἀγελάζω, f. άσω, congrego, ἀγελάζεσθαι, congregari, gregatim vivere.

Ἀγελαιοκομικός, ή, όν, ad pecorum curam pertinens. Ex ἀγέλη & κομέω, *curo*.

Ἀγελαῖος, αία, αῖον, armentalis, e grege. Gl. Vet. gregarius, gregalis. 2) congregabilis, socialis. 3) e trivio, vilis. 4) imperitus, rudis.

Ἀγελαιοτροφία, ἡ, pecuaria.

Ἀγελαιοτροφικός, ή, όν, pecuarius.

Ἀγελαιών, ῶνος, ὁ, locus armenti, locus, in quo pascuntur armenta.

Ἀγελαρχέω, ῶ, f. ήσω, præsum armento, vel gregi. Ex ἀγέλη & ἀρχή, *principatus*.

Ἀγελάρχης, ου, ὁ, armenti præfectus, armentarius, gregarius, Philox. 2) taurus, armenti dux. Ex iisd.

Ἀγέλαρχος, ου, ὁ, idem & ex iisdem.

Ἀγελαστέω, ῶ, f. ήσω, risu abstineo, non rideo. Ex α pr. & γελάω, *rideo*.

ἈΓΕΛΑΣΤΗ'Σ, οῦ, ὁ, anguilla. Hesych.

Ἀγελαστί, *Adv.* sine risu, citra risum, jocum, serio. Ab ἀγέλαστος.

Ἀγελαστία, ας, ἡ, risus abstinentia. 2) vultus tetricus. A sq.

Ἀγέλαστος, ο, ὁ καὶ ἡ, risu non dignus. 2) risus expers, non ridens. 3) tetricus, severus.

Ἀγελεία, ας, ἡ, Epitheton Palladis, qs. dux populi, vel prædatrix, quæ prædam ducit, Gl. Vet. Ex ἄγω & λαός, vel ex ἄγω & λεία, *præda*, qs. prædatrix.

ἈΓΕ'ΛΗ, ης, ἡ, armentum, grex, *proprie* boum, *deinde etiam* equorum, luporum, avium, & ipsorum hominum &c.

Ἀγεληδόν, *Adv.* gregatim. 2) turmatim, catervatim.

Ἀγέληθεν, *Adv.* ex armento, e grege.

Ἀγελῆς, ῆδος, ἡ, congregabilis.

Ἀγελάτης, ου, ὁ, qui ex armento, vel grege est.

Ἀγελοκομικός, ή, όν, ad curam pecorum pertinens, valens &c. Ex ἀγέλη & κομέω, *curo*.

Ἀγέλως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, non ridens, severus.

Ἀγενεαλόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine genealogia, sine serie generis, vel cujus prosapia enarrari non potest. Ex α pr. & γενεαλογέω, *genus enarro*.

Ἀγένεια, ας, ἡ, ignobilitas. 2) vilitas. 3) animus ignobilis, non generosus. Ab ἀγενής.

Ἀγένειος, ου, ὁ καὶ ἡ, imberbis. Ex α priv. & γένειον, *barba*.

Ἀγενής, έος, ὁ καὶ ἡ, ignobilis, humili loco natus. 2) degener, ignavus, minime generosus. 3) abjectus, vilis, humilis, improbus. 4) qui est sine prole. Ex α privat. & γένος, *genus*.

Ἀγένητος, ο, ὁ καὶ ἡ, non generatus, non creatus. 2) non generans. 3) ignobilis. Ex α pr. & γενητός, *generatus*.

Ἀγενναῖκας, ὁ, generosus. Ex α intens. & γενναῖκας, *idem*.

Ἀγέννεια, ας, ἡ, ignobilitas generis. 2) ignavia, ἀνανδρία. Ab ἀγεννής.

Ἀγεννής, έος, ὁ καὶ ἡ, ignobilis, idem quod ἀγενής. Ex α pr. & γεννάω, *gigno*, *genero*.

Ἀγεννησία, ας, ἡ, sterilitas, orbitas. 2) ap. Scriptores Eccles. est character Dei Patris. Ex α pr. & γέννησις, *generatio*.

Ἀγέννητος, ο, ὁ καὶ ἡ, non genitus, non natus, non creatus. Ex α pr. & γεννάω, *genero*.

Ἀγεννία, ἡ, timiditas, ignavia.

Ἀγεννῶς, *Adv.* ignobiliter. 2) timide, ignaviter, parum viriliter.

Ἀγέραστος, ο, ὁ καὶ ἡ, præmio carens. Ex α pr. & γέρας, *munus*.

Ἀγερέθω, colligo, congrego. Vocabulum poeticum. Ab ἀγείρω.

Ἀγερμός, οῦ, ὁ, congregatio. Ab eod.

Ἄγερσις, εως, ἡ, collectio. Ab eod.

Ἀγερωχία, ας, ἡ, superbia, ferocia. Gl. Vet. arrogantia. 2) strenuitas. A sq.

ἈΓΕ'ΡΩΧΟΣ, ο, ὁ καὶ ἡ, superbus, ferox. Gl. Vet. protervus, insolens. 2) valde honoratus.

Ἀγερώχως, *Adv.* superbe, ferociter. A pr.

Ἀγεσίλαος, ο, ὁ, Epitheton Plutonis, qs. ductor populi, quoniam mortales omnes ad se ducit. Ab ἄγω & λαός, *populus*.

Ἀγεσίλεως, ο, ὁ, idem & ab eod.

Ἀγέστρατος, ο, ὁ, dux exercitus. Ab ἄγω & στρατός, *exercitus*.

Ἀγέτης, ου, ὁ, dux, ductor. Ab ἄγω, *duco*.

Ἀγέτειρα, ας, ἡ, dux. 2) obstetrix. Hesych. Ab ἀγέτης.

Ἀγευστία, ας, ἡ, jejunium, inedia. Ab ἄγευστος.

Ἄγευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui gustari non potest, vel gustatus non fuit. Gl. Vet. insipidus. 2) qui non gustavit. Gl. Vet. impastus, jejunus. Ex α priv. & γεύομαι, *gusto*.

Ἀγεωμέτρητος, ο, ὁ καὶ ἡ, Geometriæ ignarus. Ex α pr. & γεωμετρέω.

Ἀγεωργησία, ας, ἡ, agriculturæ neglectus, imperitia. Ex α pr. & γεωργέω, *agrum colo*.

Ἀγεώργητος, ου, ὁ καὶ ἡ, incultus, desertus. Ab iisd.

Ἄγη, ης, ἡ, admiratio cum stupore. 2) honor, veneratio. 3) gaudium. 4) diffidentia. 5) æmulatio. Ab ἀγάω.

Ἀγή, ῆς, ἡ, fractura, contusio. 2) fractio fluctus. 3) litus, ubi fluctus frangitur. 4) pernicies. Ab ἄγω, *frango*, *rumpo*.

ἈΓΗΛΑ'ΖΩ, servo, Hesych. Etymol.

Ἀγηλατέω, ῶ, f. ήσω, fugo, abigo, ut piaculum. Ab ἄγος, *piaculum*, & ἐλάω, *ago*, *pello*. 2) impello, ago.

Ἀγηλαπίζω, f. ίσω, persequor, fugo, abigo. Etymol.

Ἀγήλατος, ο, ὁ καὶ ἡ, valida manu impulsus. Plur. ἀγήλατοι, fulmina. Ex ἄγαν & ἐλαύνω, *impello*.

Ἄγημα, ατος, τό, agmen. 2) stupor, Gl. Vet. *ubi etiam*, vehementia. Ab ἄγω, vel ἄγη.

Ἀγηνορέω, ῶ, f. ήσω, superbio, insolesco. Ab ἀγήνωρ.

Ἀγηνορία, ας, ἡ, strenuitas. 2) audacia. 3) arrogantia. Ab eod.

Ἀγήνωρ, ορος, ὁ, admodum virilis, strenuus, fortissimus. 2) audax, præfidens. 3) superbus, arrogans. Ex ἄγαν & ἀνήρ, *vir*.

Ἀγήραος, ο, ὁ καὶ ἡ, senectutis expers. Gl. Vet. insenescibilis. 2) incorruptus. Ex α pr. & γῆρας, *senectus*.

Ἀγη-

Ἀγήρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.
Ἀγήρως, ω, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.
ἈΓΗ͂Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, scelestus.
Ἀγήσανδρος, ου, ὁ, Epitheton Plutonis, qs. ducens homines, s. viros. Ab ἄγω & ἀνήρ, vir.
Ἀγησίλαος, ου, ὁ, idem quod Ἀγεσίλαος.
Ἀγησίχορος, ου, ὁ καὶ ἡ, ducens, vel moderans chorum. Ex ἄγω & χορός, chorus.
Ἀγητὸς, ή, όν, admirabilis. Ab ἀγάω, admiror.
Ἀγήτωρ, ductor. Ab ἄγω. s. ἀγήτωρ, Dor. pro ἡγήτωρ.
Ἁγιάζω, f. άσω, sanctifico, consecro. 2) veneror. 3) Deo sacrifico & sancte adoleo. Ab ἅγιος.
Ἁγίασμα, ατος, τὸ, sanctificatio, purificatio. 2) sanctimonia. 3) Templum Dei. Ab ἁγιάζω.
Ἁγιασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eodem.
Ἁγιαστήριον, ου, τὸ, sanctuarium. Ab eodem.
Ἁγιασία, ας, ἡ, sanctitas, sanctimonia. Ab eod.
Ἁγίζω, f. ίσω, sanctifico, consecro. 2) adoleo, sancte uro. Ab ἄγος, veneratio, vel etiam pro ἁγιάζω.
Ἁγινέω, ῶ, f. ήσω, ago, duco. 2) congrego, colligo. Ab ἄγω.
Ἁγίνω, idem & ab eodem.
Ἁγιόγραφα, ων, τὰ, scripta sancta: pars ultima sacrorum librorum, Ebr. כתובים.
Ἁγιόγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, a divinis viris scriptus.
Ἅγιον, ου, τὸ, sanctuarium: pars templi Hierosolymitani solis sacerdotibus adeunda.
Ἁγιοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sanctis conveniens, sanctus. Ex ἅγιος & πρέπω, decet.
Ἁγιοπρεπῶς, *Adv.* convenienter sanctis, religiose, sancte.
Ἅγιος, ία, ιον, sanctus, sacer. 2) purus. 3) venerandus.
Ἁγιοσύνη, ης, ἡ, sanctitas, sanctimonia. Ab ἅγιος.
Ἁγιότης, ητος, ἡ, idem & ab eodem.
Ἁγιόω, ῶ, f. ώσω, sanctifico, sanctum reddo.
Ἁγιστεία, ας, ἡ, sanctimonia, puritas. 2) cultus Deorum, sacrorum peractio, sacrum, res divina, cærimoniæ. Ab ἁγιστεύω.
Ἁγιστεύω, f. εύσω, sanctifico. 2) veneror. 3) pietatem colo. 4) castimoniam servo. Ab ἅγιος.
Ἁγιστέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eodem.
Ἁγιστία, ας, ἡ, idem quod ἁγιστεία.
Ἁγίως, *Adv.* sancte.
Ἁγιωσύνη, ης, ἡ, aliis ἁγιοσύνη, quod vide.
Ἀγκάζω, f. άσω, ulnis amplector, ulnis attollo, in ulnas sumo. Ab ἀγκάς.
Ἄγκαθεν, pro ἀνέκαθεν quod vid.
ἈΓΚΑΙ', ῶν, αἱ, ulnæ.
Ἀγκάλη, ης, ἡ, ulna. Gl. Vet. gremium. Ab ἀγκαί.
Ἀγκαλὸς, pro ἀνακαλὸς, quod vid.
Ἀγκαλιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, manipulos, s. fasciculos veho. A sq.
Ἀγκαλιδαγωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui manipulos, s. fasciculos navigio, aut jumento vehit. 2) bajulus. Ex ἀγκαλὶς & ἄγω, ago.
Ἀγκαλιδοφορέω, ῶ, f. ήσω, manipulos porto, fasciculos gesto. a sequ.
Ἀγκαλιδοφόρος, & ἀγκαλιδηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui manipulos, s. fasciculos portat. 2) bajulus. Ex ἀγκαλὶς & φέρω.
Ἀγκαλίζω, usitatius ἀγκαλίζομαι, ulnis amplector, in ulnis gesto. Ab ἀγκάλη.
Ἀγκαλιστῶς, *Adv.* ulnis gestando vel complectendo. Ab eodem.
Ἀγκαλὶς, ίδος, ἡ, ulna. 2) manipulus, fasciculus, sc. quia ulnis gestatur. Ab ἀγκαλίζω.
Ἀγκάλισμα, ατος, τὸ, quod ulnis amplexamur, quod in ulnis gestamus, quantum complecti ulnis possumus.
Ἄγκαλος, ου, ὁ, fasciculus. Ab ἀγκάλη.
Ἀγκὰς, *Adv.* in ulnis. Ab ἀγκαί.
Ἀγκίον, ου, τὸ, vallis parva, vallicula. Dim. ab ἄγκος.
Ἀγκιστρεία, ας, ἡ, piscatio, quæ fit hamo. Ab ἄγκιστρον.
Ἀγκιστρευτὴς, οῦ, ὁ, piscator hamo utens. Ab ἀγκιστρεύω.
Ἀγκιστρευτικὸς, ή, όν, piscatorius, ad piscationem pertinens. Hinc ἡ ἀγκιστρευτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars piscatoria. A sq.
Ἀγκιστρεύω, f. εύσω, inesco, allicio. Gl. Vet. uncino, hamo, adhamo. Ab ἄγκιστρον.
Ἀγκισρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, hamatilis. Gl. V. corrig. ἀγκιστρώδης. Ab eod.
Ἀγκιστροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, hamatus, aduncus in hami modum. Ab ἄγκιστρον & εἶδος, forma.
ἈΓΚΙ'ΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, hamus. 2) uncus quilibet.
Ἄγκιστρος, ου, ὁ, idem.
Ἀγκιστροφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui hamum deglutit. 2) avarus. Ex ἄγκιστρον & φάγος, vorax.
Ἀγκιστρόω, ῶ, f. ώσω, capio hamo. ἀγκιστρωμένος, hamo captus, perf. pass. part. Ab ἄγκιστρον.
Ἀγκιστρώδης, v. ἀγκισρώδης.
Ἀγκιστρωτὸς, οῦ, ὁ, hamatus, hami formam habens. 2) hamis consertus. Ab ἀγκιστρόω.
ἈΓΚΛΑΕΥ'Ω, servo. Varin.
Ἄγκλιμα, ατος, τὸ, locus in nave, ad quem reclinatur gubernator. Ab ἀνακλίνω, reclino.
ἈΓΚΛΟ'Σ, ὁ, ὄν, obliquus, tortuosus. Hesych.
ἈΓΚΟΙ'ΝΗ, ης, ἡ, ulna, usitatius in plur.
Ἀγκονέω, ῶ, f. ήσω, studiose in opere versor, opus accelero. Ex ἀνὰ & κονέω, moveo.
Ἀγκονὶς, ίδος, ἡ, ministra, serva. Vet. Lex. A sq.
Ἄγκονος, ου, ὁ, minister, famulus. Hesych. Ab ἀγκονέω.
ἌΓΚΟΣ, εος, τὸ, vallis, convallis.
Ἀγκρεμάννυμι, suspendo. ἀγκρεμάσας, aor. 1. part. Dicitur pro ἀνακρεμάσας, qualia plura vide Part. II.
Ἀγκταλιάζω, f. άσω, suffoco, strangulo. Hesych. Ab ἄγχω, ango.
Ἀγκτὴρ, ῆρος, ὁ, id, quo constringimus aliquid, ut laqueus. 2) locus in collo, in quo fit suffocatio. Ab eod.
Ἀγκτηριάζω, f. άσω, anctere consthingo. A præc.
Ἀγκτηριασμὸς, οῦ, ὁ, constrictio per ancterem.
Ἀγκυλέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, jaculor. Ab ἀγκύλη.
ἈΓΚΥ'ΛΗ, ης, ἡ, jaculi genus. 2) amentum. 3) curvatura cubiti. 4) flexus poplitis. Philox. poples. 5) genus poculi. 6) adstrictio, vel contractio articuli. 7) vitium linguæ.
Ἀγκυλιδωτὸν, οῦ, τὸ, ansulatum, vel ansulam habens. A præc.
Ἀγκυλίζομαι, f. ίσομαι, jaculor. Ab ἀγκύλη.
Ἀγκύλιον, ου, τὸ, hamus, s. annulus catenæ. 2) genus scuti, ancile. 3) vitium linguæ. Ab eod.
Ἀγκυλιστὴς, οῦ, ὁ, jaculator. Ab ἀγκυλίζομαι.
Ἀγκυλοβλέφαρον, ου, τὸ, palpebrarum commissura. Ex ἀγκύλη & βλέφαρον, palpebra.
Ἀγκυλόγλωσσον, ου, τὸ, linguæ impedimentum. Ex ἀγκύλη, & γλῶσσα, lingua.
Ἀγκυλόγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, præpeditam habens linguam. Ex iisd.

Ἀγκυλοειδὴς, ὲς, cavus, depressus & simul tortuosus, *de locis, vallibus*.

Ἀγκυλόεις, εσσα, εν, pro ἀγκύλος poetice.

Ἀγκυλομήτης, ου, ὁ, & ἀγκυλόμητις, ιος, ὁ, ἡ, dolosis consiliis utens, versipellis, versutus. Gl. Vet. habens curva consilia. Ex ἀγκύλος & μῆτις, *consilium*.

Ἀγκυλόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, incurvo. 2) laboro ἀγκυλίῳ, morbo, s. vitio linguæ.

Ἀγκυλόπους, οδος, ὁ, curulis sella. Philox. Ex ἀγκύλος, & πούς, *pes*.

ἈΓΚΥ'ΛΟΣ, η, ον, curvus, aduncus, tortuosus.

Ἀγκυλοτόμον, ου, τὸ, instrumentum chirurgicum, quo ἀγκύλη, s. vitium linguæ tollitur. Ab ἀγκύλη, & τέμνω, *seco*.

Ἀγκυλότοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, sagittarius. Ex ἀγκύλος & τόξον, *arcus*.

Ἀγκυλοχείλης, ου, ὁ, incurvum habens rostrum. Ex ἀγκύλος, & χεῖλος, *labrum*.

Ἀγκυλόχειλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Gl. Vet. Ex iisd.

Ἀγκυλοχήλης, ου, ὁ, habens aduncas chelas, aduncos ungues. Ex ἀγκύλος & χηλή, *chela*.

Ἀγκυλόω, ῶ, f. ώσω, curvo, tortuosum reddo. ἠγκυλωμένος, curvatus, recurvus, perf. part. pass.

Ἀγκύλλω, curvo, retro flecto. Ὀπισθότονος δὲ κατ' ὄπιν ἀγκύλλει τὸν ἄνθρωπον, Aret. 1, 6.

Ἀγκύλως, *Adv.* adunce, tortuose.

Ἀγκύλωσις, εως, ἡ, incurvatio, recurvatio. 2) morbus quidam articularis. Ab ἀγκυλόω.

Ἀγκυλωτὸς, ή, όν, incurvus. Ab eod.

ἈΓΚΥ'ΡΑ, ας, ἡ, ancora. 2) præsidium, columen. 3) uncus. 4) membrum genitale.

Ἀγκυρίζω, f. ίσω, supplanto. Ab ἄγκυρα.

Ἀγκύριον, ου, τὸ, ancora parva. Dim. ab eod.

Ἀγκύρισμα, τος, τὸ, supplantatio, genus artificii in lucta. 2) instrumentum, quo ficus decerpuntur. Ab ἀγκυρίζω.

Ἀγκυροβολέω, ancoram jacio. 2) infero ita, ut tenaciter hæreat. Unde

Ἀγκυροβόλιον, ου, τὸ, ancora, s. instrumentum ad jaciendam ancoram. Ex ἄγκυρα & βολέω, *jacio*.

Ἀγκυροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ancoræ formam habens. Ex ἄγκυρα & εἶδος, *forma*.

Ἀγκυρομήλη, ης, ἡ, hamus, s. uncus. Ex ἄγκυρα & μήλη, quod vide.

Ἀγκυρουχία, ας, ἡ, ancoræ retentio. Ex ἄγκυρα & ἔχω, *habeo, retineo*.

Ἀγκυρόω, ῶ, f. ώσω, ancora firmo. Ab ἄγκυρα.

Ἀγκυρωτὸς, ή, όν, ancoris firmatus, fundatus. Ab ἀγκυρόω.

ἈΓΚΩ'Ν, ῶνος, ὁ, cubitus, flexus brachii. 2) quælibet curvatura. 3) cornu citharæ.

Ἀγκωνίζομαι, sinuo me, sinuor. Ab ἀγκών.

Ἀγκωνίσκος, ου, ὁ, parvus cubitus. 2) catenatio, commissura. 3) instrumentum torturæ & carnificinæ. Dim. ab eod.

Ἀγκωνοδέσμιος, ου, ὁ, cubital. Gl. Vet. Ex ἀγκών & δεσμὸς, *vinculum*.

Ἀγλαέθειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, nitidam, pulcram comam habens. Ex ἀγλαὸς & ἔθειρα, *coma*.

Ἀγλαΐα, ας, ἡ, splendor, nitor. 2) pulcritudo. 3) ornatus, decus. 4) voluptas, lætitia. 5) una ex tribus Gratiis. Ab ἀγλαός.

Ἀγλαΐζω, f. ίσω, illustro, splendidum reddo. 2) decoro, orno. Inde ἀγλαΐζομαι, illustror. 3) splendeo, splendesco, niteo. 4) gaudeo. Ab eod.

Ἀγλάϊσμα, τος, τὸ, ornamentum. A pr.

Ἀγλαϊσμὸς, οῦ, ὁ, ornatus, splendor. Ab eod.

Ἀγλαϊστὸς, ή, όν, optabilis, pretiosus. Ab eod.

Ἀγλαόγυιος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulcra membra habens. 2) pulcra membra faciens. Ex ἀγλαὸς & γυῖον, *membrum*.

Ἀγλαόδενδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pulcras fert arbores. Ex ἀγλαὸς & δένδρον, *arbor*.

Ἀγλαοθαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tener. Ex ἀγλαὸς & τέθηλα, a θάλλω, *vireo*.

Ἀγλαόθρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, splendida sede residens. Ex ἀγλαὸς & θρόνος.

Ἀγλαόθωκος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulcram sedem, vel splendidum solium habens. Ex ἀγλαὸς & θῶκος, *sedile*.

Ἀγλαόκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulcros ferens fructus.

Ἀγλαόκοιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, splendidum lectum habens. 2) valde honoratus.

Ἀγλαόκουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulcros habens pueros.

Ἀγλαόκωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, epitheton *vocis*, s. *cantus* apud Pindarum; oblectans convivium vel ornans. Ex ἀγλαὸς & κῶμος.

Ἀγλαομήτης, ου, ὁ, consilio clarus, prudentia insignis. Ex ἀγλαὸς & μῆτις, *consilium*.

Ἀγλαομητία, ας, ἡ, præclarum & illustre consilium, magnus Senatus. *Vox suspecta* Hes. Ex iisdem.

Ἀγλαόμητις, ιος, ὁ, ἡ, idem quod ἀγλαομήτης.

Ἀγλαόμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, insignis forma, formosus.

Ἀγλαόπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, pulcros pueros, aut liberos habens. Ex ἀγλαὸς & παῖς, *puer*.

Ἀγλαόπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, præclare fidelis. Ex ἀγλαὸς & πιστὸς, *fidelis*.

ἈΓΛΑΟ'Σ, ὴ, ὸν, splendidus, clarus, fulgens, limpidus, illustris, insignis.

Ἀγλαότιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde honoratus.

Ἀγλαοτρίαινος, Dor. ἀγλαοτριαίνας, ὁ, tridente incIytus, Pind. de Neptuno.

Ἀγλαόφημος, ὁ & ἡ, clarus, celeberrimus.

Ἀγλαόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, præclaram vocem habens.

ἈΓΛΑΣΙΝΟ'Σ, ή, όν, pulcher, venustus, formosus. Hesych.

Ἀγλαώρος, ου, ὁ καὶ ἡ, de loco, ubi gratæ auræ flant. Ex ἀγλαὸς & αὔρα, *aura*.

Ἀγλάφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, inelegans, invenustus. Ex α pr. & γλαφυρὸς, *elegans*.

Ἀγλαφύρως, *Adv.* inelegenter, invenuste. A pr.

Ἀγλαῶπις, ιδος, ἡ, pulcros habens oculos. Ex ἀγλαὸς & ὤψ, *oculus*.

Ἀγλαῶς, splendide, liberaliter. Ab eod.

Ἀγλαώψ, ωπος, ὁ καὶ ἡ, adspectu splendidus, pulcros oculos habens. Ex eod. & ὤψ.

Ἀγλευκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, minime dulcis, insuavis, insipidus. Ex α pr. & γλεῦκος, *mustum*.

Ἀγλευκος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀγληνος, ου, ὁ καὶ ἡ, pupillas non habens, cæcus. Ex α pr. & γλήνη, *pupilla oculi*.

Ἀγλίθια, ων, τὰ, spicarum divisiones in allio. Ab ἀγλίθιον.

ἈΓΛΙ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, allium.

ἈΓΛΙ'Η, ης, ἡ, subalba cicatrix in oculis. Hippocr.

Ἀγλῖθες, ων, αἱ, alliorum capita, s. nuclei. Ab ἀγλίδιον.

Ἀγλισχρος, ου, ὁ καὶ ἡ, non lentus, non viscosus. Ex α pr. & γλίσχρος, *lentus, viscosus*.

Ἀγλυκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, amarus, expers dulcedinis. Ex α pr. & γλυκὺς, *dulcis*.

Ἀγλυ-

Ἀγλύομαι, lædor, offendor. Hesych.

Ἄγλυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, non cælatus, non scalptus. Ex α pr. & γλύφω, *scalpo*, *cælo*.

Ἀγλωσσέω, ῶ, f. ήσω, idem quod δυσφημέω. Hesych. *obscœna*, inauspicata loquor.

Ἀγλωσσία, vel ἀγλωττία, ας, ἡ, inscitia loquendi, taciturnitas.

Ἄγλωσσος, vel ἄγλωττος, ου, ὁ καὶ ἡ, linguam non habens, elinguis. 2) qui loqui non potest, qui obmutuit. 3) dicendi imperitus. 4) barbarus. Ex α pr. & γλῶσσα, *lingua*.

Ἄγμα, τος, τὸ, fragmentum. Ab ἄγω, *frango*.

ἈΓΜΕΙΌΝΕΣ, ων, οἱ, bubones, s. tumores in inguinibus. Hesych.

ἈΓΜΗ', ῆς, ἡ, focus. Hesych.

ἈΓΜΗΡΌΣ, ρὰ, ρὸν, quietus. Hesych.

Ἀγμίζω, f. ίσω, frango, concutio. Ab ἄγνυμι.

Ἀγμὸς, οῦ, ὁ, fractio. 2) locus præceps ac præruptus. 3) litus. Ab ἄγω, *frango*.

Ἄγναῖος, αία, αῖον, purus, castus. Hesych. Ab ἁγνός.

Ἀγναμπτοπόλεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, invicti roboris, bello insuperabilis, ex Hesych.

Ἄγναμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui flecti nequit, durus, inexorabilis. Ex α pr. & γναμπτὸς, *flexus*.

Ἄγναπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a fullone nondum purgatus, impexus. Ex α pr. & γνάπτω, *purgo fullonum more*.

Ἄγναφος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Philox. rudis. Ex iisd.

Ἁγνεία, ας, ἡ, castitas, pudicitia, castimonia, puritas. 2) expiatio, lustratio. Ab ἁγνεύω.

Ἅγνευμα, τος, τὸ, idem & ab eodem.

Ἁγνευτήριον, ου, τὸ, locus, in quo fit expiatio. 2) monasterium. 3) sacrarium, Gl. Vet. Ab eod.

Ἁγνευτικὸς, ἡ, ὸν, castitatem servans, non proclivis in Venerem. ἁγνευτικὸν, piaculare, Gl. Vet. Ab eod.

Ἁγνεύτρια, ας, ἡ, piatrix, Gl. Vet. Ab eod.

Ἁγνεύω, f. εύσω, castus sum, abstineo a Venere. 2) purus sum ab aliqua re. 3) purum reddo, expio. Ab ἁγνός.

Ἁγνὶς, ίδος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἁγνός.

Ἁγνίζω, f. ίσω, purifico, lustro, expio. 2) adoleo. 3) corrumpo. Ab ἁγνός.

Ἅγνισμα, τος, τὸ, purificatio, lustratio, expiatio. Philox. ἁγνίσματα, piacula. 2) combustio in sacris. Ab ἁγνίζω.

Ἁγνισμὸς, οῦ, τὸ, locus, ubi fit expiatio, s. lustratio. Ab eod.

Ἁγνιστὴς, οῦ, ὁ, purificus, Gl. Vet. Ab eod.

Ἁγνιστικὸς, ἡ, ὸν, expiandi vim habens. Ab eod.

Ἁγνίτης, ου, ὁ, expiatus a scelere. 2) qui alium expiat. Ab eodem.

Ἀγνοέω, ῶ, f. ήσω, ignoro, non intelligo. Ex α pr. & νοέω, *intelligo*. 2) pecco, erro.

Ἀγνόημα, τος, τὸ, ignoratio. 2) peccatum per ignorantiam commissum, erratum. A pr.

Ἀγνοητέον, ignorandum. Ab eod.

Ἄγνοια, ας, ἡ, ignorantia, inscitia, imperitia, imprudentia, error, peccatum. Ab eod.

Ἀγνοιέω, pro ἀγνοέω, metri causa.

Ἁγνοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, purificans, purum reddens.

Ἁγνόπολος, ου, ὁ καὶ ἡ, purus. Ex ἁγνὸς & πολέω, *versor*.

Ἁγνόῤῥυτος, pure fluens, pro ἁγνοῤῥόος.

ἉΓΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, castus, pudicus, purus, nullo scelere pollutus.

Tom. I.

ἌΓΝΟΣ, ου, ἡ, vitex, salix amerina. 2) pisci quidam.

Ἁγνοτελὴς, ὸς, purus, castus. Ab ἁγνὸς & τέλος, *res suas sancte peragens*.

Ἁγνότης, ητος, ἡ, castitas, puritas, sanctitas.

ἈΓΝΥΘΕΣ, ων, lapides, quos stamini inter texendum appendunt textores.

Ἄγνυμι, s. ἀγνύω, f. ἄξω, aor. 1. ἦξα, aor. 2. pass. ἐάγην, frango. Ab ἄγω.

Ἀγνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, q. d. viticeus. Ab ἄγνος.

Ἀγνωμονέω, ῶ, f. ήσω, ignoranter & imperite ago. 2) inique & improbe ago. 3) ingrate me gero. Gl. Vet. ἀγνωμονῶ, tergiversor, fidem rumpo. ἀγνωμονεῖ, inficiatur, Gl. Vet. Ab ἀγνώμων.

Ἀγνωμοσύνη, idem ap. Plut. (si vera lectio).

Ἀγνωμόνως, *Adv.* stulte. 2) ingrate. Ab eodem.

Ἀγνώμων, ου, ὁ καὶ ἡ, stultus, imperitus. 2) malignus. 3) ingratus. Ex α pr. & γνώμη, *sententia*.

Ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ, mens consilii expers. 2) stoliditas. 3) improbitas. 4) inficiatio debiti. Philox. perfidia, fraus, fraudatio. A sq.

Ἀγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mente & consilio carens, stolidus. 2) improbus, malignus. 3) inclemens, qui veniam non dat. 4) non agnoscens debitum, ingratus. 5) carens dentibus, qui gnomones dicuntur, annosus. 6) sententiam contrariam habens. Ex α pr. & γνώμη, *sententia*.

Ἀγνωρίζω, f. ίσω, ignoro. Ex α pr. & γνωρίζω, *cognosco*.

Ἀγνώριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non agnitus, qui non innotuit, incertus, incognitus. A pr.

Ἀγνὼς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, ignotus, incognitus. 2) inglorius. 3) ignarus, inscius. Ex α pr. & γινώσκω.

Ἁγνῶς, *Adv.* pure, caste, sancte.

Ἀγνωσία, ας, ἡ, ignorantia, ignoratio. 2) ignobilitas. Ex α pr. & γνῶσις, *cognitio*.

Ἀγνωσσκέσκω, ignoro. supponitur propter ἀγνώσσασκε, quod est imperfectum Jon. A sq.

Ἀγνώσσω, ignoro, nescio. Ex α pr. & γινώσκω.

Ἄγνωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, incognitus, ignotus. 2) ignobilis, inglorius. 3) obscurus v. c. in sermone. Ex α pr. & γνωστὸς, *cognitus*.

Ἄγνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α pr. & γνωτὸς, *notus*.

Ἀγόγγυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non murmurans, non mussans. Suic.

Ἀγοήτευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui fascinari non potest.

Ἀγοητεύτως, *Adv.* citra præstigias & fucum.

Ἀγόμφωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullis compactus clavis. 2) incompactus.

Ἀγόνατος, ου, ὁ καὶ ἡ, genu carens, non geniculatus. Ex α pr. & γόνυ, *genu*.

Ἀγονέω, ῶ, f. ήσω, sterilis fio. 2) sterilis sum, infecundus sum. Ex α pr. & γόνος, *soboles*.

Ἀγονία, ας, ἡ, sterilitas, infertilitas, Gl. Vet.

Ἀγονόμοχθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Epith.* mulus, seu mula. Hesych. Ex ἄγονος & μόχθος, quoniam sterile animal.

Ἄγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, non natus. 2) sterilis, infecundus, liberos non habens. Ex α pr. & γόνος, *soboles*.

Ἄγοος, ὁ καὶ ἡ, indefletus. Ex α & γόος, *luctus*.

ἈΓΟΡΑ', ᾶς, ἡ, forum judiciale. 2) concio pop. 3) forum rerum venalium. 4) annona, commeatus, venalis. 5) nundinæ.

Ἀγοράζω, f. άσω, in foro versor, emo, mercor. 2) con-

consulto, delibero, in foro. ἠγόρασα, emi, Gl. Vet. aor. 1. act. ἀγορασθὲν, emptum, Philox. aor. 1. part. pass. ἀγορασθείη, ematur, Philox. aor. 1. opt. pass. Ab ἀγορά.

Ἀγοραῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in foro est, vel ad forum pertinet, forensis. 2) Deus fori præses, cujus statua in foro stat, colitur. 3) patronus causarum. 4) mercator, in primis pusillus, qui emit, quæ statim vendat. 5) subrostranus, concionalis. Ab eod.

Ἀγόραιος, ου, dies, quo forum agitur, conventus. 2) qui forensibus sordibus & artibus inquinatus est. Ab eodem.

Ἀγοραίως, *Adv.* circumforaneorum modo. 2) scurriliter, non graviter. Ab ἀγοραῖος.

Ἀγορανομέω, ῶ, f. ήσω, ædilitatem gero, præfectum fori, s. annonæ, ago. Ab ἀγορανόμος.

Ἀγορανομία, ας, ἡ, ædilitas, agoranomi munus.

Ἀγορανομικὸς, ἡ, ὸν, ædilitius, ad agoranomum pertinens.

Ἀγορανόμιον, ου, τὸ, idem quod ἀγορανομία. Suid.

Ἀγορανόμος, ου, ὁ, ædilis, magistratus, qui foro rerum venalium præest, præfectus annonæ. Ex ἀγορὰ & νέμω, *distribuo, administro*.

Ἀγοράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, concionor. 2) consulto. 3) dico. Ab ἀγορά.

Ἀγορασείω, emturio, emere cupio. Ab eod.

Ἀγορασία, ας, ἡ, emtio. Ab ἀγοράζω.

Ἀγόρασις, εως, ἡ, idem & ab eodem.

Ἀγόρασμα, τος, τὸ, res venalis. Ab eod.

Ἀγορασμὸς, ῦ, ὁ, merces, res venalis. 2) emtio.

Ἀγοραστὴς, ῦ, ὁ, emtor, opsonator. Ab ἀγοράζω.

Ἀγοραστικὸς, ἡ, ὸν, ad emtionem pertinens. Ab ἀγοραστής.

Ἀγοραστὸς, ἡ, ὸν, emtitius, emtus. Gl. Vet. Ab ἀγοράζω.

Ἀγοράστρια, ας, ἡ, emtrix. Gl. Vet. Ab ἀγοραστής.

Ἀγορεύω, f. εύσω, concionor, in foro. 2) orationem quamlibet habeo. 3) dico, loquor, denuncio. 4) appello, nomen impono. Ab ἀγορά.

Ἀγορέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod. Usitatum in compositis.

Ἀγορῆθεν, *Adv.* e foro, e cnncinne. Ab ἀγορά.

Ἀγορήνδε, *Adv.* in forum. Ab eod.

Ἀγορητὴς, ῦ, ὁ, orator, concionator. Ab ἀγορέω.

Ἀγορητὺς, ύος, ἡ, eloquentia, concionandi facultas. Ab eod.

Ἄγορος, ου, ὁ, congregatio, exercitus. 2) concionator. Rob. Ab ἀγορά.

ἊΓΟΣ, εος, τὸ, veneratio, admiratio. 2) res sacra, quam veneramur. 3) puritas. 4) lustratio, purificatio. 5) cubitus. 6) *item* ἄγος, piaculum, scelus.

Ἀγὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, dux. Ab ἄγω, *duco*.

Ἀγοστέω, ῶ, f. ήσω, immundus sum, sordibus inquinatus sum. unde apud Hom. il. ζ. v. 506. ἀγοστήσας, ut aliqui Veterum legebant pro ἀκοστήσας. Ab ἄγος, vel ἀγὸς.

ἈΓΟΣΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, interior pars manuum. 2) extrema pars manus. 3) cubitus, ulna. 4) palma.

ἌΓΡΑ, ας, ἡ, captura. 2) venatio. 3) piscatio. 4) res quam capimus aut venamur, præda.

Ἀγραῖος. Ἀγραία Ἄρτεμις, Diana capturæ præses, venatrix. Ab ἄγρα.

Ἀγραμματία, ας, ἡ, litterarum imperitia. A sq.

Ἀγράμματος, ου, ὁ καὶ ἡ, illitteratus, indoctus, expers litterarum. Ex α pr. & γράμμα, *littera*.

Ἄγραπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non scriptus. Ex α priv. & γραπτός, *scriptus*.

Ἀγραυλέω, ῶ, f. ήσω, ruri, seu in agris pernocto, excubo, die vel nocte. Gl. Vet. ruro, rusticor, villicor. item, vigilo. Ab ἄγραυλος.

Ἀγραυλία, ας, ἡ, stabulatio in agro, pernoctatio ruri. Ab eod.

Ἄγραυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, in agro stabulans. Ex ἀγρὸς & αὐλὴ, *aula, stabulum*.

Ἀγραφίου. ἀγραφίου δίκη, lis non scripti aut delati nominis. Vid. Poll. A seq.

Ἄγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, non scriptus, ut lex non scripta, ut crimen ἄγραφον stellionatus: quod nullum certum nomen habet, contra quod e nulla certa lege actio est: cujus delatio est εἰσαγγελία. 2) quod sine scriptura ac litteris fit, ut ἄγραφος διαθήκη, nuncupatio, Gl. Vet. item, qui nondum adscriptus est alicui numero, societati &c. Ex α pr. & γράφω, s. γραφὴ, *scriptura*.

Ἀγράφως, *Adv.* citra scripturam, sine scripto.

Ἄγρει, & in Plur. ἀγρεῖτε, *imperativ.* age, agesis, agite. Ab ἀγρέω.

Ἀγρεῖος, εία, εῖον, rusticus. Ab ἀγρός.

Ἀγρεντέω, ῶ, violenter ago. Rob. Ab ἀγρέω.

ἈΓΡΕΙ'ΦΝΑ, sive ἀγρείφνη, ης, ἡ, furcilla, rastellum. Suid.

Ἀγρέμιος, ὁ καὶ ἡ, qui in venatione captus est. Ab ἄγρα.

Ἀγρεμὼν, όνος, ὁ, vel ἀγρέμων, ονος, venator. Hesych. Suid. Ab ἄγρα.

Ἀγρεσία, ας, ὁ, venatio, captura. Ab eod.

Ἄγρεμα, τος, τὸ, quod venatu captum est, præda. 2) res omnis studio ac labore parta. 3) spolium, 4) *interpretantur etiam* rete. Ab ἀγρεύω.

Ἀγρεὺς, έως, ὁ, venationi præfectus, ut Pan & Apollo. Ab ἄγρα.

Ἄγρευσις, εως, ἡ, venatio. 2) prædatio. Ab ἀγρεύω.

Ἀγρευτέω, ῶ, infero injuriam. Hesych. ubi ἀγρευτεῖ, ὑβρίζει. Ab ἀγρευτής.

Ἀγρευτὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab ἀγρεύω.

Ἀγρευτὴς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀγρευτικὸς, ἡ, ὸν, venandi peritus. Gl. Vet. captiosus. A præc.

Ἄγρευτος, ὁ & ἡ, venationis studiosus, ap. Schol. Aristoph.

Ἀγρεύω, f. εύσω, venor, venatu capio feras, pisces, aves &c. 2) capto, allicio. Ab ἄγρα.

Ἀγρέω, ῶ, idem & ab eod.

Ἄγρηθεν, *Adv.* ex venatione. Ab ἄγρα.

Ἄγρηνον, ου, τὸ, rete. 2) vestis lanea, reti similis. Ab eod.

Ἀγριάζω, ferus sum, efferor. Ex Hesych. Ab ἄγριος.

Ἀγριαίνω, f. ανῶ, agrestem reddo. 2) effero, exaspero. Gl. Vet. ferum facio, irrito, instigo, asper sum. ἀγριαίνομαι, ferocio, sævio. Gl. Vet. Ab eod.

Ἀγριάμπελος, ου, ἡ, labrusca, Philox. Ex ἄγριος & ἄμπελος, *vitis*.

Ἀγριὰς, άδος, ἡ, agrestis. Ab ἀγρός.

Ἀγρίδιον, ου, τὸ, agellus, villula, Gl. Vet. Dim. ab eod.

Ἀγριελαία, ας, ἡ, agrestis oliva, oleaster. Ex ἄγριος & ἐλαία, *oliva*.

Ἀγριέλαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, oleaster. 2) ex agresti oliva, s. oleastro confectus. Ex iisdem.

Ἀγριόομαι, irritor, ferocio, aspere ago.

Ἀγριο-

Ἀγριαῖος, αία, αῖον, ferinus, ferus. Ab ἄγριος.

Ἀγριοβάλανος, ου, arbor glandifera silvestris. Ef. 44, 14. nam & μυροβάλανος est &c.

Ἀγριόεις, όεσσα, εν, agrestis. 2) ferum reddens. Ab ἄγριος.

Ἀγριόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ferox.

Ἀγριοκάρδαμον, ου, τό, nasturtium agreste, herba Iberis.

Ἀγριοκήπιον, ου, τό, hortulus incultus. Ex ἄγριος & κῆπος, hortus.

Ἀγριόμηλα, ων, τά, mala silvestria. Ex ἄγριος & μῆλον, malum.

Ἀγριόμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui adspectu agresti & truculento est, ferinam faciem habet.

Ἀγριομυρίκη, ης, ἡ, myrica agrestis, s. silvestris.

Ἀγριόμωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ferociter, rustice stultus. Suic. Ex ἄγριος & μωρός, stultus.

Ἀγριοπηγοί, ῶν, οἱ, carpentarii, plaustrorum artifices. 2) qui ex quibusvis agrestibus lignis opera conficiunt. Ex ἄγριος & πήγνυμι, compingo.

Ἀγριοποιός, ῦ, ὁ ἡ ἡ, ferum reddens, feritatem inducens. 2) flagitiosus, immanis.

Ἀγριορίγανος, ου, ὁ, origanum silvestre.

Ἀγριόρνιθες, ων, αἱ, gallinæ feræ. Ex ἄγριος & ὄρνις, avis.

Ἀγριόροδον, ου, τό, saliunca. Ex ἄγριος & ῥόδον, rosa.

Ἄγριος, ία, ον, agrestis, rusticus. 2) inurbanus. 3) ferus, ferinus. 4) ferox, immanis, atrox, barbarus. 5) fortis. 6) pædico. Ab ἀγρός.

Ἀγριοσέλινον, ου, τό, apium silvestre. Ex ἄγριος & σέλινον, apium.

Ἀγριοσταφυλίς, ίδος, & ἀγριοσταφυλις, ιος, ἡ, uva agrestis, s. silvestris. Ex ἄγριος & σταφυλή, uva.

Ἀγριοτύνη, ης, ἡ, feritas, immanitas, sævitia. Ab eod.

Ἀγριότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.

Ἀγριώτης, ου, ὁ, agricola. ap. Theocr. si lectio vera, sed v. Ἀγροιώτης.

Ἀγριόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, mente ferox. Ex ἄγριος & φρήν, mens.

Ἀγριόφυλλον, ου, τό, peucedanum. Ex ἄγριος & φύλλον, folium.

Ἀγριόφωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, feram & immanem vocem habens.

Ἀγριοχηνάρια, ων, τά, anserculi feri. Ex ἄγριος & χήν, anser.

Ἀγριόψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, ferox, sævus.

Ἀγριοψωρία, ας, ἡ, scabies fera. Ex ἄγριος & ψώρα, scabies.

Ἀγριόω, ῶ, f. ώσω, agreste, vel ferum reddo, exaspero. ἠγριωμένος, efferatus, Philox. perf. part. pass. Ab ἀγρός.

Ἀγρίππας, α, ὁ, Agrippa. Nomen viri.

ΑΓΡΙΠΠΟΣ, ου, oliva silvestris, oleaster. Suid.

ἈΓΡΙ'ΦΗ, ης, ἡ, ligo, bidens, rastrum. Suid.

Ἀγριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ferus, feritatem præ se ferens.

Ἀγριωπός, ῦ, ὁ ἡ ἡ, qui vultu fero est. 2) impudens. 3) insolens. 4) sævus, horribilis. Ex ἄγριος & ὤψ, vultus.

Ἀγρίως, Adv. fere, immaniter, duriter, aspere.

Ἀγριωτός, ή, όν, efferatus. Ab ἀγριόω.

Ἀγροβάτης, ἀγροβώτης, ου, ὁ, qui in agris pascit. Ex ἀγρός & inusit. βόω, pasco.

Ἀγρογείτων, ονος, ὁ, vicinum agrum habens, accola, Gl. Vet. Ex ἀγρός & γείτων, vicinus.

Ἀγρογενής, έος, ὁ ἡ ἡ, rurigena, Gl. Vet. Ex ἀγρός & γίνομαι, nascor.

Ἀγροδίαιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, in agro vitam agens, rusticam vivendi rationem sectans. Gl. Vet. agricola. 2) rusticus, inscitus, illepidus. Ex ἀγρός & δίαιτα, vitæ ratio.

Ἀγροδότης, ου, ὁ, agrorum dator. Ex ἀγρός & δότης; vel venationis dator. Ex ἄγρα & δότης, dator.

Ἀγρόθεν, Adv. rure, ex agro.

Ἀγρόθι, Adv. ruri, in agro.

Ἀγροικίζομαι, f. ίσομαι, sum moribus agrestibus & rusticis. Ab ἄγροικος.

Ἀγροικία, ας, ἡ, rusticorum habitatio, ager, rus, villa. 2) inurbanitas, rusticitas.

Ἀγροικίζω, f. ίσω, rustice ago, vel loquor. 2) ineptio. 3) morosus sum. Ab ἄγροικος.

Ἀγροικικός, ή, όν, rusticanus. Ab eod.

Ἀγροῖκος, ου, ὁ καὶ ἡ, ruri habitans, rusticus.

Ἄγροικος, ου, ὁ καὶ ἡ, imperitus, illepidus, inurbanus.

Ἀγροικοτέρως, subrustice.

Ἀγροικόφωνος, ὁ & ἡ, agreste sonans.

Ἀγροίκως, Adv. rustice. 2) imperite. Ab ἄγροικος.

Ἀγροιώτης, ου, ὁ, homo rusticus, pastor. Ab ἀγρός.

Ἀγροκόμος, ου, ὁ, villicus. Ex ἀγρός & κομέω, curo.

Ἀγροκύδοιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in agris tumultuatur. Ex ἀγρός & κυδοιμός, tumultus, turba.

Ἄγρομαι, congregor, pro ἀγείρομαι.

Ἀγρομένης, ου, ὁ, in agro manens, vitam in agro degens, Hesych. Ex ἀγρός & μένω, maneo.

Ἀγρόνδε, Adv. in agrum.

Ἀγρονομία, ας, ἡ, agri suburbani administratio. Ab ἀγρονόμος. 2) agrorum distributio. 3) ædilitas, magistratus.

Ἀγρόνομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in agro pascitur. 2) vitam in agro degens. Ex ἀγρός & νέμω, pasco.

Ἀγρονόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, in agro pascens, aut agrestia pascens, pastor, agricola, villicus. 2) magistratus administrans, quæ ad rura suburbana pertinent, ædilis. Ex iisdem.

ἈΓΡΟ'Σ, ου, ὁ, rus, ager, fundus, prædium, villa. 2) fines, regio, ditio. 3) rusticitas.

Ἀγρότερος, έρα, ερον, rusticus, agrestis. Ἀγροτέρα Ἄρτεμις, Diana venatrix. Ab ἀγρός vel ἄγρα.

Ἀγρότης, ου, ὁ, rusticus. Ab ἀγρός.

Ἀγρότης, ητος, ἡ, rusticitas. Ab eod.

Ἀγροτικός, ή, όν, rusticæ rei studiosus.

Ἀγρότις, ιδος, ἡ, rustica, ruri educata. 2) venatrix. Ab ἀγρός, vel ἄγρα.

Ἄγροφος, montanus.

Ἀγροφύλαξ, ακος, ὁ, agri custos, saltuarius. Ex ἀγρός & φύλαξ, custos.

Ἀγρυξία, ας, ἡ, silentium, taciturnitas. Ex α pr. & γρύζω, hisco.

Ἀγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, vigilo, noctem insomnem duco. 2) invigilo, vigili & attenta mente observo, lucubro, Gl. Vet. Ab ἄγρυπνος.

Ἀγρυπνητής, ῦ, ὁ, vigil, excubitor, Gl. Vet. A præc.

Ἀγρυπνητικός, ή, όν, vigil, insomnis. Ab ἀγρυπνέω.

Ἀγρυπνία, ας, ἡ, insomnia, vigiliæ, pervigilium, lucubratio. Ab ἄγρυπνος.

Ἀγρυπνίς, ίδος, ἡ, festum quoddam, pervigilium Bacchi. A sq.

Ἄγρυπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, insomnis, vigil. Ab ὕπνος, pleonasm. litt. γρ.

Ἀγρυπνώδης, ες, vigilias afferens.

Ἀγρωΐδης, ίδος, ὁ, rusticus, Hesych. Ab ἀγρός.

Ἀγρώσσω, venor, in venatu capio, dicitur & de piscatu. Ab ἄγρα.

Ἀγρώστης, ου, ὁ, venator. 2) operarius. 3) genus phalangii. Ab eod.

Ἀγρωστῖνος, ου, ὁ, venator. 2) rusticus. Ab ἄγρα, vel ἀγρός.

Ἄγρωστις, ιος, ἡ, genus herbæ, gramen. Ab ἀγρός.

Ἀγρώσσων, ονος, ὁ, venator. Ab ἄγρα.

Ἀγρώτης, ruricola, pastor. Ab ἀγρός.

ἈΓΥΙΑ', ᾶς, ἡ, vicus, via, sc. urbis, semita, regio, platea. 2) vicinia. 3) angiportum.

Ἀγυιάτης, ου, ὁ, cognomen Apollinis, quatenus viis præest urbanis. Ab ἀγυιά.

Ἀγυιᾶτις, ιδος, ἡ, ad Apollinem ἀγυιάτην pertinens sc. ara, ancilla. Ab eod.

Ἀγυιεύς, έως, ὁ, columna acuminata ante fores, sacra Apollini viarum in urbe præsidi. 2) cognomen Apollinis, qui viis præesse credebatur. Ab eod.

Ἀγυιοπλαστέω, in vico, via, fingo, de avibus, v. g. hirundinibus nidos ponentibus. Ex ἀγυιά & πλάστης, fictor.

Ἄγυιος, ου, ὁ καὶ ἡ, inarticulatus, carens membris. 2) imbecillis, infirmus. Ex α pr. & γυῖον, membrum.

Ἀγυιόω, eo. Ab ἀγυιά.

Ἀγυμνασία, ας, ἡ, exercitationis omissio, defectus. 2) inertia, desidia.

Ἀγύμναστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexercitatus. 2) qui non est adsuetus exercere corpus. 3) valde exercitatus, Hesych. Ex α pr. vel intens. & γυμνάζω, exerceo.

Ἀγυμνάστως, Adv. inexercitate, imperite.

Ἀγύναικος, ου, qui uxore caret.

Ἄγυναιος, ου, ὁ, idem.

Ἀγύνης, ου, ὁ, idem.

Ἄγυνος, ου, ὁ, idem.

Ἀγυρέω, ῶ, congrego, colligo in unum, Hesych. Ab ἄγυρις.

Ἀγυρίζω, f. ίσω, idem & ab eodem.

ἈΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, cœtus, multitudo congregata.

Ἀγυρισμός, οῦ, ὁ, congregatio, collectio. Ab ἀγυρίζω.

Ἀγυρμός, οῦ, ὁ, cœtus, turba. 2) strepitus. 3) circuitio colligendæ stipis causa, 4) mendicitas. Ab ἄγυρις.

Ἀγυρτάζω, f. άσω, congrego, cogo in unum, colligo, agyrtam, circulatorem ago. Ab ἀγύρτης.

Ἀγυρτεία, ας, ἡ, circulatio, præstigiæ, imposturæ. 2) mendicitas. 3) cœtus, congregatio. A sq.

Ἀγύρτης, ου, ὁ, qui congregat ac cogit in unum. 2) circulator & præstigiator circumforaneus. 3) mendicus, qui stipem colligit. 4) jactus quidam tesserarius. 5) confusaneus. Ab ἄγυρις.

Ἀγυρτικός, ἡ, όν, futilis, mendax, vanus, de trivio.

Ἀγυρτός, οῦ, ὁ, congregatus, collectus.

Ἀγύρτρια, ας, circulatrix, mendica.

Ἀγυρτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, confusaneus.

Ἄγχαυρος, ου, ὁ, mane gelidum ac pruinosum, diluculum, crepusculum, Suid. Ex ἄγχι & αὔρα, aura.

Ἀγχεῖος, εία, εῖον, propinquus, vicinus, Suid. Ab ἄγχι.

Ἀγχέμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, cominus pugnans. Ex ἄγχι & μάχομαι.

ἌΓΧΙ, Adv. prope, juxta. 2) brevi.

Ἀγχίαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, mari vicinus, maritimus, litoralis. Ex ἄγχι & ἅλς, mare.

Ἀγχιβαθής, έος, ὁ καὶ ἡ, vicinus profundo, qui prope fundum est. 2) prope litus, vel ripam profundus. 3) profundus, altus, præaltus, Gl. Vet. Ex ἄγχι & βάθος, profunditas.

Ἀγχιβαίνω, f. ήσω, prope accedo. Ex ἄγχι & βαίνω, eo.

Ἀγχιβατέω, ῶ, f. ήσω, prope accedo. 2) ambigo, dubito. Ex iisdem.

Ἀγχιβάτης, ου, ὁ, qui propius accedit.

Ἀγχίγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, terræ nostræ vicinus. 2) conterminus, propinquus. Ex ἄγχι & inus. γεῖα, terra.

Ἀγχιγείτων, vicinus.

Ἀγχίγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, arvis nostris vicinus. 2) vicinus. Ex ἄγχι & γύα, arvum.

Ἀγχιθάλασσος, & ἀγχιθάλαττος, ου, ὁ καὶ ἡ, vicinus mari, maritimus. Ex ἄγχι & θάλασσα, mare.

Ἀγχιθανής, έος, ὁ καὶ ἡ, morti vicinus, semimortuus. Ex ἄγχι & inusit. θάνω, morior.

Ἀγχίθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, propinquus, s. similis Deo. Ex ἄγχι & θεός, Deus.

Ἀγχίθρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, sedem alteri propinquam habens. Ex ἄγχι & θρόνος, thronus, sedes.

Ἀγχίθυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, propinquus foribus. 2) vicinus, proximus. Ex ἄγχι & θύρα, janua, fores.

Ἀγχικέλευθος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui prope viam est. Ex ἄγχι & κέλευθος, via.

Ἀγχιμαχητής, οῦ, ὁ, cominus pugnans. 2) in pugna stataria præsens. Ex ἄγχι & μάχομαι, pugno.

Ἀγχίμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀγχίμολον, Adv. e propinquo, prope. 2) confestim.

Ἀγχίμολος, ου, ὁ καὶ ἡ, e propinquo veniens. 2) qui prope accedit. Ex ἄγχι & μολέω, f. μόλω, venio.

Ἀγχινεφής, έος, ὁ καὶ ἡ, nubibus propinquus. 2) altus. Ex ἄγχι & νέφος, nubes.

Ἀγχίνοια, ας, ἡ, sollertia, ingenii acumen, sagacitas. Ab ἀγχίνοος.

Ἀγχίνοος, contr. ἀγχίνους, ου, ὁ καὶ ἡ, qui qs. mentem in propinquo habet, vel cum mente sua ad rei veritatem prope accedit, ingeniosus, perspicax, sollers, sagax. Ex ἄγχι & νόος.

Ἀγχινόως, Adv. sollerter, sagaciter, ingeniose.

Ἀγχίνωψ, herba quædam.

Ἀγχίπλοος, contr. ἀγχίπλους, ου, ὁ καὶ ἡ, prope navigans, brevis, non longinquus. Ex ἄγχι & πλόος, contr. πλοῦς, navigatio.

Ἀγχίπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, prope accedens. 2) propinquus. Ex ἄγχι & πόρος, transitus, via.

Ἀγχίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, prope nos pedem habens. 2) propinquus. Ex ἄγχι & πούς, pes.

Ἀγχίπτολις, εως, ὁ καὶ ἡ, urbi propinquus. Ex ἄγχι & πόλις, s. πτόλις, urbs.

Ἀγχίῤῥοος, contr. ἀγχίῤῥους, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus fluenta prope sunt, vicina fluenta habens. Ex ἄγχι & ῥόος, fluentum.

Ἀγχισβατέω, ῶ, contendo, pugno. Ex Varin.

Ἀγχίσπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, propinquus, adfinis genere. Ex ἄγχι & σπόρος, satio, semen.

Ἄγχιστα, Adv. proxime. 2) maxime. Superlat. ab ἄγχι.

Ἀγχιστεία, ας, ἡ, propinquitas, adfinitas, proximitas. 2) jus propinquitatis. 3) jus successionis legi-

legitimæ, jus succedendi ab intestato. Ab ἀγχιστεύω.

Ἀγχιστεῖον, ου, τὸ, idem & ab eodem.

Ἀγχιστεὺς, έως, ὁ, vicinus, proximus. 2) cognatus, genere propinquus, affinis. ἀγχιστεῖς, cognati, Gl. Vet. Ab ἄγχιστα.

Ἀγχιστεύω, f. εύσω, genere propinquus sum. 2) jure propinquitatis hereditatem cerno, aut peto. 3) jure cognationis rem venditam redimo. 4) jure propinquitatis uxorem duco, vel retineo. Ab ἀγχιστεύς.

Ἀγχιστῆος, ῆα, ῆον, prope stans. 2) densus. Ex ἄγχι & ἵσταμαι, stare, vel potius ab ἀγχιστεύω vel ἀγχιστεία. v. Ἀγχιστῖνος, quæ melior est scriptio.

Ἀγχιστὴρ, ῆρος, ὁ, vicinus, propinquus. Ab ἄγχιστος.

Ἀγχιστικὸς, ὴ, ὸν, ad propinquitatem pertinens. Ab ἄγχιστα.

Ἀγχιστίνδην, Adv. secundum gradus propinquitatis, pro jure propinquitatis. Ab eod.

Ἀγχιστῖνος, ίνη, ῖνον, prope stans. 2) coacervatus.

Ἄγχιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, proximus, maxime propinquus. Ab ἄγχι.

Ἀγχιστρόφα, Adv. celeriter.

Ἀγχίστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, conversioni mutationique propinquus, obnoxius. 2) subinde mutabilis, versatilis, volubilis. 3) qui versatili ingenio est. Hinc τὸ ἀγχίστροφον, ου, inconstantia. Ex ἄγχι & στρέφω, verto.

Ἀγχιστρόφως, Adv. subita & repentina conversione seu mutatione.

Ἀγχιτέλεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus eventus prope est. Ex ἄγχι & τέλος, finis.

Ἀγχιτέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, metæ proximus. 2) conterminus, finitimus, vicinus. Philox. affinis. Ex ἄγχι & τέρμα, meta, terminus.

Ἀγχίτοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, in propinquo natus. Ex ἄγχι & τίκτω, pario. ἀγχιτόκος, partui vicina.

Ἀγχιφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ex propinquo apparens. 2.) propinquus. Ex ἄγχι & φαίνομαι, appareo.

Ἀγχίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, propior. Ab ἄγχι.

Ἀγχόθεν, Adv. cominus, e propinquo. Ab ἀγχοῦ.

Ἀγχόθι, Adv. prope. Ab eod.

Ἀγχονάω, ῶ, f. ήσω, strangulo, suffoco. 2) suspendo. A sq.

Ἀγχόνη, ης, ἡ, suffocatio, strangulatio. 2) laqueus, restis. 3) suspendium. 4) res, quæ angit & cruciat. Ab ἄγχω.

Ἀγχονὴ, ῆς, ἡ, ipsa actio strangulandi. Ab eod.

Ἀγχόνιμος, strangulans, ad strangulandum comparatus, epith. laquei.

Ἀγχονιστὴς, οῦ, ὁ, necator, quasi ab ἀγχονίζω, quod esset strangulo.

Ἄγχουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, conterminus. Ab ἄγχι & ὅρος, terminus.

Ἄγχος, suffocatio, strangulatio. Ab ἄγχω.

Ἀγχοτάτω, Adv. proxime. Ab ἄγχι.

Ἀγχότερος, έρα, ερον, propinquior. Ab eod.

Ἀγχοῦ, Adv. prope. Ab eod.

Ἄγχουσα, ης, ἡ, anchusa, herba quædam vim suffocatoriam habens. Gl. Vet. Ebulum, vaccinium. Ab ἄγχω.

Ἀγχουσίζω, f. ίσω, anchusa inficio, anchusa coloro. Ab ἄγχουσα.

ἌΓΧΩ, f. ξω, neco, strangulo, suffoco, fauces constringo. 2) constringo, coarcto quovis modo. 3) mœrore adficio. Ab ἄγχεσθαι, angor.

Ἀγχώμαλα, Adv. æqualiter, æqua vi.

Ἀγχώμαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, propemodum æqualis. 2) æqualis. Ex ἄγχι & ὁμαλὸς, planus, æqualis.

Ἀγχωμάλως, Adv. ferme æqualiter. 2) ex æquo, æquo Marte.

Ἄγω, f. ἄξω, duco, adduco, adfero. ἤγαγον, duxi, aor. 2. ἤγαγεν, detulit, Philox. ἀχθεὶς, perductus, Philox. aor. 1. part. pass. ago. 2) æstimo, duco. 3) appendo. 4) rego. 5) accipio, aufero, rapio, abigo. 6) habet & alias significationes, quæ e constructione pendent, nec possunt verbo simpliciter tribui. 7) differt etiam activum & medium. ἄγω νύμφην & ἄγομαι. hoc de sponso, illud v. c. de patre nuptiarum auctore dicitur.

Ἄγω, f. ξω, frango, rumpo, pro quo usitatius dicitur ἄγνυμι, quod videndum.

Ἀγωγεὺς, έως, ὁ, dux viæ. 2) qui litem intendit, actor. 3) lorum equi, habena. Ab ἄγω, duco.

Ἀγωγὴ, ῆς, ἡ, ductus, adductio. 2) abductio. 3) portatio, importatio. 4) vectio, vectura. 5) opus, quod vehitur. 6) sensus, v. g. legis. 7) eductio. 8) mutatio. 9) institutio, educatio, disciplina, secta. 10) ratio victus, diæta. 11) ratio vitæ. 12) cultura herbarum & arborum. 13) contextus & structura orationis. 14) via. 15) profectio novæ nuptæ ad maritum. Ab eod.

Ἀγώγιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, duci, aut vehi facilis, ductilis. 2) proclivis, pronus. 3) qui advehi, vel importari potest, vel solet. ἀγώγιμα, merces. 4) in quem jus est prehensionis. 5) qui a creditore domum velut in servitutem ductus est. Ab ἀγωγή.

Ἀγώγιον, ου, τὸ, onus, quod plaustro vehitur. Ab eod.

Ἀγωγὸν, οῦ, τὸ, lenocinium, illecebræ. Ab eodem.

Ἀγωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, dux viæ. 2) valens ad ducendum vel alliciendum. 3) habens vim educendi, elliciendi, ciendi. 4) Subst. aquæductus. Ab eod.

ἈΓΩ'Ν, ῶνος, ὁ, certamen, solennes ludi, certamina ludorum. 2) locus, in quo certamen editur. 3) cœtus, multitudo certamen spectantium. 4) bellum, belli certamen. 5) concertatio quævis. 6) judicium, actio forensis. 7) cum quis reus est. 8) periculum, discrimen. 9) molestia. 10) templum. 11) exercitatio ad certamen.

Ἀγωνάρχης, ου, ὁ, qui ludis & certaminibus præest, præses s. judex certaminis, agonotheta. Ex ἀγὼν & ἄρχων, princeps.

Ἀγωνία, ας, ἡ, certamen. 2) palæstra. 3) sollicitudo, angor, trepidatio. Ab ἀγών.

Ἀγωνιάζω, f. άσω, certo. 2) trepido. Ab ἀγωνία.

Ἀγωνιάτης, ου, ὁ, certator. 2) qui trepidat. Ab ἀγωνιάω.

Ἀγωνιάω, ῶ, f. άσω, certo. 2) anxius sum, doleo. 3) vereor, timeo. 4) periclitor. ἀγωνιῶντα, suspensum, Philox. accus. part. præs. act. Ab ἀγωνία.

Ἀγωνίζομαι, f. ίσομαι, certo, certamen ineo, dimico, prælior, prælium ineo. 2) ago fabulam. 3) certo judicio, caussam dico. 4) in aliqua re tritus & versatus sum. Ab ἀγών.

Ἀγώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad certamen pertinens. 2) trepidationem, s. angorem adferens. 3) cognomen Mercurii, certaminum præsidis. Ab eodem.

Ἀγώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, angulo carens. Ex α pr. & γωνία, angulus.

Ἀγώ-

Ἀγώνισις, εως, ἡ, concertatio. Ab ἀγωνίζομαι.

Ἀγώνισμα, τος, τό, certamen. 2) præmium certamini propositum, omninoque præmium alicujus rei, ut virtutis. 3) studium, diligentia. 4) quicquid ostentandæ artis, ingeniive causa fit. 5) actio fabulæ. 6) recitatio. 7) res qua quis maxime in certando confidit, argumentum gravissimum. Ab eodem.

Ἀγωνισμός, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀγωνιστέον, certandum, Philox. Ab ἀγωνίζομαι.

Ἀγωνιστήριον, ο, τό, locus certaminis. 2) præmium quod datur certatoribus. Ab eodem.

Ἀγωνιστής, ῦ, ὁ, certator, pugil, athleta. 2) propugnator. 3) ludio, histrio, actor scenicus. Ab eodem.

Ἀγωνιστικός, ή, όν, certatorius. 2) aptus ad certamina. Ab ἀγωνιστής.

Ἀγωνιστικῶς, *Adv.* certatorie, certatorum more. Ab ἀγωνιστικός.

Ἀγωνοδίκης, ο, ὁ, designator, judex certaminis. Ex ἀγὼν & δίκη, *jus*, *fas*.

Ἀγωνοθεσία, ας, ἡ, constitutio certaminis. 2) munus agonothetarum. Ex ἀγὼν & τίθημι, *pono*.

Ἀγωνοθετέω, ῶ, f. ήσω, certaminibus præsum. 2) certamina, s. ludos instituo, edo. 3) cieo, moveo, auctor sum alicujus rei. A sq.

Ἀγωνοθέτης, ο, ὁ, certaminum arbiter, s. moderator, agonotheta, qui præest ludis scenicis. Gl. Vet. munerarius. Ex ἀγὼν & θέτης quod est a τίθημι, *pono*.

Ἀδαγμός, ῦ, ὁ, pruritus, ab ἀδάξαι.

Ἄδᾳδος, ο, ὁ καὶ ἡ, tædam non habens. Ex α pr. & δᾷς, *tæda*.

Ἀδᾳδούχητος, ο, ὁ καὶ ἡ, cui fax prælata non est. Ex α pr. δᾷς & ἔχω, *habeo*.

Ἀδαημονία, ας, ἡ, imperitia. A sq.

Ἀδαήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, imperitus, indoctus, inscius. Ex α pr. & δαήμων, *doctus*, *peritus*.

Ἀδαής, έος, ὁ καὶ ἡ, ignarus, imperitus. Ex α pr. & δαίω, *scio*.

Ἀδάητος, ο, ὁ καὶ ἡ, incognitus. Ex iisdem.

Ἀδαίδαλτος, ο, ὁ καὶ ἡ, non varius, non variegatus, artificio carens. Ex α pr. & δαιδάλλω, *variego*.

Ἀδαίετος, ὁ καὶ ἡ, indivisus, integer. A δαίω, *divido*.

Ἀδάϊκτος, ο, ὁ καὶ ἡ, non dilaceratus. Hesychio ἀδάϊκτον, purum, mundum. A δαΐζω, *divido*.

Ἀδάϊος, ο, ὁ καὶ ἡ, bello non vastatus. Ex α pr. & δάϊος, *hostilis*.

Ἀδαιός, ῦ, ὁ καὶ ἡ, Hes. largus. Ab ἅδην.

Ἀδαῖος, αία, αῖον, qui satiat, abundans, largus, satietatem adducens. 2) non ustus. Ab ἅδω, vel ex α pr. & δαίω, *uro*.

Ἀδαϊστί, *Adv.* imperite. Ex α pr. & δαΐος, *peritus*.

Ἄδαιτος, ὁ καὶ ἡ, non epulandus, ex quo non comeditur, epith. victimæ humanæ ap. Æschyl. Ex α pr. & δαίτη, *cibus*.

Ἀδαίτρευτος, ο, ὁ καὶ ἡ, indivisus, *de cibo*. Ex α pr. & δαιτρεύω, *divido*.

Ἄδαιτρος, ο, ὁ καὶ ἡ, idem, ex Æsych. Ex α pr. & δαίω, *divido*.

Ἄδακρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, non lacrimans, lacrimarum expers, quod sine lacrimis fit, lacrimis carens. Ex α pr. & δάκρυ, *lacrima*.

Ἀδακρυτί, *Adv.* sine lacrimis. Ab iisd.

Ἀδάκρυτος, ο, ὁ καὶ ἡ, non lacrimans, Gl. Vet. illacrimabilis, infletus. 2) multum lacrimans. 3) multis lacrimis dignus. Ab iisd.

Ἀδακτέω, prurio, v. ἀδάξω.

Ἀδαλής, ές, illæsus, integer. A δηλέω, pro quo *Dor.* δαλέω.

Ἀδάμ, ὁ, Adam. Nomen primi hominis Ebr. indeclinabile. *Homo*.

Ἀδαμάντινος, ινη, ινον, adamantinus. 2) validissimus firmissimus. 3) solidissimus, durissimus. Ab ἀδάμας.

Ἀδαμαντόδετος, ο, ὁ καὶ ἡ, ferro ligatus, compactus clavis ferreis. 2) tenax, firmus. Ex ἀδάμας, *ferrum*, & δέω, *ligo*.

Ἀδάμας, αντος, ὁ, adamas, lapis durissimus. 2) ferrum. Ex α pr. & δαμάω, *domo*.

Ἀδαμαστί, *Adv.* indomite, effrenate. Ex iisd.

Ἀδάμαστος, ο, ὁ καὶ ἡ, indomitus, qui domari nequit, qui domitus non est, indomabilis, Gl. Vet. 2) ἡ, quæ nondum nupsit, non compressa. 3) Epitheton Minervæ. Ex α pr. & δαμάζω, *domo*.

Ἀδάματος, ο, ὁ καὶ ἡ, indomitus. 2) refractarius. Hesych.

Ἀδαμνής, έος, ὁ καὶ ἡ, fortis, robustus, validus. 2) durus. Ex iisd.

Ἀδαξάομαι, prurio. A δάκνω.

Ἀδαξέω, f. ήσω, pruritum moveo. Ab eod.

Ἀδάξω & ἀδάξομαι, prurio, appeto, cupio. Ab eodem.

Ἀδαπάνητος, ο, ὁ καὶ ἡ, inexhaustus, inconsumtus. 2) qui sumtuum nil erogat. Ex α pr. & δαπανάω, *sumtus facio*, *impendo*.

Ἀδάπανος, ο, ὁ καὶ ἡ, sumtum non faciens. 2) qui sine sumtu fit, contingit. Ex iisdem.

Ἀδαπάνως, *Adv.* sine sumtu. A pr.

Ἄδαπτος, ο, ὁ καὶ ἡ, qui dilaniatus non est. 2) qui dilaniari nequit. 3) nudus, excoriatus. 4) apella. Ex α pr. & δάπτω, *voro*.

ἈΔΑ'ΡΚΗΣ, ο, ὁ, adarces, salsugo quædam gelata, seu concreta.

Ἄδαρτος, ο, ὁ καὶ ἡ, flagris non cæsus. Gl. Vet. incæsus. Ex α pr. & δέρω, *flagris cædo*.

Ἄδασμος, ο, ὁ καὶ ἡ, tributum non solvens. Ex α pr. & δασμός, *tributum*.

Ἄδαστος, ο, ὁ καὶ ἡ, non divisus. Ex α pr. & δαίζω, *divido*.

ἈΔΑΧΕ'Ω, ῶ, pruriginem excito, titillo, scabo. v. Ἀδάξω.

Ἄδδην, affatim, Gl. Vet.

Ἀδδηφάγος, edax, manduco, onis, Gl. Vet. Ex ἄδδην & φάγος, *vorax*.

Ἀδδί, ὁ, Addi. Nomen viri Ebr. indecl. *Viator*.

ἈΔΔΙ'Ξ, mensura quatuor chœnicum.

Ἀδεέστερον, *Adv.* securius, tutius. A sq.

Ἀδεής, έος, ὁ καὶ ἡ, metu carens, metus expers. 2) periculo vacuus. 3) audax, intrepidus. 4) contumax, temerarius. 5) tutus, securus. Ex α pr. & δέος, *metus*.

Ἀδευής, ές, non indigus. Ab α pr. & δεῖσθαι.

Ἀδέητος, ο, ὁ καὶ ἡ, idem & ab iisd.

Ἄδεια, ας, ἡ, vacuitas a metu, securitas, fiducia. 2) libertas, immunitas. Ab ἀδεής.

Ἀδείμαντος, ο, ὁ καὶ ἡ, impavidus, intrepidus. 2) a spectris liber, terriculamentorum expers. Ex α pr. & δεῖμα, *metus*.

Ἀδειμάντως, impavide.

Ἄδειμος, ο, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Ἄδειπνος, ο, ὁ καὶ ἡ, incœnatus. Ex α pr. & δεῖπνον, *cœna*.

Ἀδεισιδαίμων, ὁ καὶ ἡ, liber a superstitione. Ex α & δεισιδαίμων.

Ἀδεισιδαιμόνως, *Adv.* a pr.

Ἀδέκαστος, ου, ὁ καὶ ὁ, muneribus non corruptus, incorruptus. Ex α pr. & δεκάζω, *muneribus corrumpo*.

Ἀδεκάστως, *Adv.* incorrupte, sincere, recte, integre.

Ἀδεκάτευτος, ο, ὁ καὶ ἡ, a decimis sulvendis liber. Ex α pr. & δεκατεύω.

Ἄδεκτος, ο, ὁ καὶ ἡ, non acceptus, non admissus. 2) qui nnn accepit. 3) incredibilis. Ex α pr. & δέχομαι, *capio*.

Ἀδελφεοκτόνος, fratricida. Ex ἀδελφεὸς & κτείνω, *occido*.

Ἀδελφεὸς, & ἀδελφειὸς, frater, pro ἀδελφός.

Ἀδελφὴ, ῆς, ἡ, fornr, germana. 2) *Adject.* similis, cnngrua. Ab ἀδελφός.

Ἀδελφιδῆ, ῆς, ἡ, neptis ex sorore, vel ex fratre. Ab ἀδελφός.

Ἀδελφίδιον, ου, τὸ, fraterculus. Ab eod.

Ἀδελφιδέος, contr. quod usitatum, ἀδελφιδοῦς, οῦ, ὁ, filius fratris, vel sororis, nepos ex fratre vel sorore. 2) patruelis. Gl. Vet. ἀδελφιδοῖ, fratrueles. Ab eod.

Ἀδελφίζω, f. ίσω, fratrem meum appello. ἀδελφίζεσθαι, conjungi propinquitate. Ab eod.

Ἀδελφικὸς, ή, όν, fraternus, germanus. 2) adfinis. Ab eod.

Ἀδελφικῶς, *Adv.* fraterne.

Ἀδελφιξία, ας, ἡ, fraterna communin & societas, fraternitas, germanitas. Ab ἀδελφίζω.

Ἀδελφόθεος, ο, ὁ, frater Dei, s. Christi. Cognomen S. Jacobi. Ex ἀδελφὸς & θεὸς, *Deus*.

Ἀδελφόθειος, ο, ὁ, patruns, patris frater. Pnll. *Vox suspecta*. Ab ἀδελφός.

Ἀδελφοκτονέω, ῶ, f. ήσω, fratrem occidn. Ab ἀδελφοκτόνος.

Ἀδελφοκτονία, ας, ἡ, fratricidium, snroricidium, Gl. Vet. A sq.

Ἀδελφοκτόνος, ο, ὁ καὶ ἡ, fratricida. Ex ἀδελφὸς & κτείνω, *occido*.

Ἀδελφόπαις, δος, ὁ καὶ ἡ, nepos, vel neptis ex fratre, vel sorore, Gl. Vet. fratris filius. Ex ἀδελφὸς & παῖς, *puer*.

Ἀδελφοποιέω, ῶ, fratrem reddn, vel facin. Ex ἀδελφὸς & ποιέω, *facio*.

Ἀδελφοποιὸς, ὁ καὶ ἡ, fratres faciens, epith. Amoris.

Ἀ'ΔΕΛΦΟ'Σ, ῦ, ὁ, frater. 2) cognatus, consanguineus, adfinis. 3) proximus. 4) Christianus. 5) popularis. 6) qui ejusdem est sectæ. *Adj.* ός, ή, όν, geminus. 7) similis, congruens. 8) germanus.

Ἀδελφότης, ητος, ἡ, fraternitas, germanitas, Gl. Vet. 2) cœtus fratrum. Ab ἀδελφός.

Ἀδέμαστος, ο, ὁ καὶ ἡ, corpore exutus. 2) mortuus. Ex α pr. & δέμας, *corpus*. 3) fortis, imperterritus, ab α pr. & δέμα, *metus*, pro δεῖμα.

Ἀδέμνιος, ο, ὁ καὶ ἡ, expers cubilis, qui cubile non habet. Ex α pr. & δέμνιον, *lectus*.

Ἄδενδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, purus ab arboribus, arboribus carens. Ex α pr. & δένδρον, *arbor*.

Ἀδενώδης, & ἀδενοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, glandulosus. Ab ἀδήν.

Ἀδέξιος, ο, ὁ καὶ ἡ, minime, seu parum dexter. 2) incivilis. Ex α pr. & δεξιά, *dextra*.

Ἀδεξιώτως, *Adv.* sine dextræ apprehensione, sine ulla blanda salutationa. Ex iisd.

Ἀδέρκης, εος, vel ἀδερκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non videns. 2) invisibilis, obscurus. Ex α pr. & δέρκομαι, *video*.

Ἀδέρκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Ἀδέρκτως, *Adv.* limis & conniventibus, s. aversis oculis. A pr.

Ἀδέσμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, nou ligatus, non vinctus, liber. Ex α pr. & δέσμιος, *ligatus*, *vinctus*.

Ἄδεσμος, ο, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α pr. & δεσμὸς, *vinculum*.

Ἀδέσποτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non habens dominum. Gl. Vet. indnminabilis. 2) sine auctore. 3) de navi, quæ gubernatnre caret. Ab α pr. & δεσπότης, *herus*.

Ἀδεσπότως, *Adv.* sine hero. A pr.

Ἄδετος, ο, ὁ καὶ ἡ, non ligatus. Ex α pr. & δετὸς, *ligatus*.

Ἀδεύητος, idem quod ἀδεύκτος, *item* non egens.

Ἀδευκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, amarus, acerbus, gravis. Ex α pr. & δεῦκος, *dulcedo*.

Ἀδευκτος, nnn madefactus, non subactus aqua. Ab α & δεύομαι.

Ἀδέψητος, ο, ὁ καὶ ἡ, inelaboratus, rudis, crudus, *de corio*. Ex α pr. & δεψέω, *subigo*, *emollio coriariorum more*.

Ἀ'ΔΕ'Ω, ῶ, placeo. 2) gratificor.

Ἀδέω, ῶ, f. ήσω, tædio adficior. v. ἀηδέω.

Ἀδεῶς, *Adv.* absque metu. 2) tutn. 3) impune, licenter, Gl. Vet. 4) imprudenter. Ab ἀδεής.

Ἄδηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non mnrsus, immorsus, Gl. Vet. 2) qui cariem non sensit. Ex α pr. & δάκνω, *mordeo*.

Ἀδήκτως, *Adv.* sine mnrsu, sine ægritudine. A pr.

Ἀδήλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, illæsus, incolumis, ab omni noxa integer. Ex α pr. & δηλέω, *lædo*.

Ἀδηλία, ας, ἡ, incertitudo. 2) ignorantia. Ab ἄδηλος.

Ἀδηλοποιὸς, abolendi vim habens. 2) nnxius.

Ἄδηλος, ο, ὁ καὶ ἡ, qui non apparet, imperspicuus, non manifestus, nbscurus, occultus. 2) incertus, dubius. Ex α pr. & δῆλος, *manifestus*.

Ἀδηλότης, ητος, ἡ, incertitudo, obscuritas.

Ἀδηλόφλεβος, ο, ὁ καὶ ἡ, habens venas lateutes, cujus venæ non apparent. Ex ἄδηλος & φλέψ, *vena*.

Ἀδηλόω, ῶ, f. ώσω, obscuro. 2) ignotum reddn. Ab ἄδηλος.

Ἀδήλως, *Adv.* obscure, non manifesto. 2) incertn. Ab eod.

Ἀδημιούργητος, ὁ καὶ ἡ, rudis, imperfectus. Ex α & δημιουργέω.

Ἀδημοκράτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, statu populari reip. abhorrens. Ex α pr. & δημοκρατέομαι.

Ἀ'ΔΗΜΟΝΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, gravissime angor, præ dolore pæne exanimor. 2) terreor, terresin, pavescn.

Ἀδημονία, ας, ἡ, anxietas animi, ingens mœror, cura, sollicitudo. Gl. Vet. angor, tædium.

Ἀδημοσύνη, ῶ, idem quod ἀδημονία.

Ἄδημος, ο, ὁ καὶ ἡ, absens a populo, seu patria, peregrinans. Ex α pr. & δῆμος, *populus*.

Ἀδημοσίευτος, ος, non publicatus. A δημοσιεύω.

Ἄ'ΔΗΝ, *Adv.* adfatim, abunde, largiter. 2) ad satietatem usque. 3) vehementer.

Ἀ'ΔΗ'Ν, ένος, ὁ, glandula, tonsilla.

Ἀδηνέως, *Adv.* sine cnnsilio. 2) simpliciter, citra dolum. 3) negligenter, incuriose. 4) sine molestia. A sq.

Ἀδη-

Ἀδηὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui est sine consilio. Ex α pr. & δῆνος, *consilium*.

Ἀδήρατος, ου, invictus, belli cladium expers, *si lectio vera*. v. ἀδήριτος.

Ἄδηρις, non contentiosus, contentione carens. 2) non controversus. 3) invictus. 4) expers prælii. 5) qui nullo labore fatigari potest. Ex α pr. & δῆρις, *contentio*.

Ἀδήριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀδηρίτως, *Adv.* sine contentione. 2) sine controversia, haud dubie. A pr.

ἍΔΗΣ, ου, ὁ, orcus, tartarus, inferi. 2) Pluto, deus inferorum. 3) mors. 4) sepulcrum.

Ἀδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, injucundus, insuavis. Ex α pr. & ἡδὺς, *suavis*.

Ἀδηφαγέω, ῶ, f. ήσω, ad satietatem usque comedo. 2) vorax sum. Ab ἀδηφάγος.

Ἀδηφαγία, ας, ἡ, voracitas, edacitas, insatiabilis edendi aviditas. 2) esus ad satietatem usque. A sq.

Ἀδηφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad satietatem comedens, edax, cibo se ingurgitans, gulosus, vorax. 2) in quem magni erogantur sumtus. 3) insatiabilis. Gl. Vet. edax. Ex ἄδην & φαγεῖν, *edere*, *vorare*.

Ἀδῄωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non vastatus. Ex α pr. & δηόω, *vasto*.

Ἀδιάβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, inaccessus. 2) qui transiri, s. trajici nequit. 3) non diductus, ut σκέλη ἀδιάβητα, *crure non distincta*, in statua. Ex α pr. & διαβαίνω, *transeo*, *trajicio*.

Ἀδιάβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, irreprehensibilis, omnis calumniæ expers. Ex α pr. & διαβάλλω, *reprehendo*.

Ἀδιαβλήτως, sine reprehensione, infamia.

Ἀδιαβόλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀδιάβλητος.

Ἀδιάγνωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad dignoscendum difficilis. Ex α pr. & διαγινώσκω, *dignosco*.

Ἀδιάδοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, jugis, perpetuus, *proprie* successoribus carens. Ex α pr. & διάδοχος, *successor*.

Ἀδιάδραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inevitabilis. Ex α pr. & διαδιδράσκω, *effugio*.

Ἀδιάθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui dispositus non est, indispositus, inordinatus. 2) non vendibilia, emtorem non inveniens. 3) intestatus. Ex α pr. & διατίθημι, *dispono*.

Ἀδιαθέτως, ab intestato, Gl. Vet. A praec.

Ἀδιαίρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, indiscretus, indivisus, inseparabilis, individuus, partium expers. Ex α pr. & διαιρετὸς, *divisus*.

Ἀδιαίτητος, alienus, insuetus. Suid.

Ἀδιάκλειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non interclusus. Ex α pr. & διακλείω, *intercludo*.

Ἀδιακόνητος, ου, cui non obeditur, paretur. Epith. legis, praecepti.

Ἀδιακόνισος, ου, invulnerabilis, *de corio*. Ælian. Ex α, & διακονίζω, *perimo*. (sed leg. ἀδιακόνιστος.)

Ἀδιάκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, indiscretus, individuus, non interruptus, non diremtus. Ex α pr. & διακόπτω, *discindo*.

Ἀδιακόπως, *Adv.* sine divisione, non interrupte.

Ἀδιακόσμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inordinatus, qui composite distinctus non est. Ex α pr. & διακοσμέω, *ordino*.

Ἀδιακρισία, ας, ἡ, tarditas, error judicii, confusio rerum.

Ἀδιάκριτος, ου, ὁ, qui discerni, s. distingui non potest. 2) indistinctus, indiscretus. 3) non judicatus, non dijudicatus, qui est absque disceptatione. 4) qui nescit, quid cuique loco & tempori conveniat, imperitus, stultus. Ex α pr. & διακρίνω, *discerno*.

Ἀδιακρίτως, *Adv.* non distincte, promiscue, sine judicio, perperam. A pr.

Ἀδιάλειπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non intermissus, indesinens, assiduus, perpetuus, continuus, Philos. Ex α pr. & διαλείπω, *intermitto*.

Ἀδιαλείπτως, *Adv.* sine intermissione, jugiter, indesinenter. A pr.

Ἀδιάλλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, implacabilis, irreconciliabilis, cum quo in gratiam rediri non potest, inexorabilis, Philos. Ex α pr. & διαλλάττω, *muto*, *reconcilio*.

Ἀδιαλλάκτως, *Adv.* implacabiliter, odio capitali.

Ἀδιάλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indissolubilis. Philos. ἀδιάλυτα, inexplicabilia. Ex α pr. & διαλύω, *dissolvo*.

Ἀδιαλύτως, *Adv.* indissolubiliter. A pr.

Ἀδιαλώβητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non mutilatus, illæsus. Ex α pr. & διαλωβάω, *mutilo*.

Ἀδιαμέριστος, ου, indivisus. A διαμερίζω.

Ἀδιανέμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non disjectus. 2) indivisus. Ex α pr. & διανέμω.

Ἀδιανόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non intelligendus. 2) stultus, insulsus. Ex α pr. & διανοέομαι, *cogito*.

Ἀδιανοήτως, obscure. 2) stulte, imperite.

Ἀδίαντον, ου, τὸ, herba perpetuo virens, capillus Veneris. Ab ἀδίαντος, *non adspersus*, quia folium ejus aqua perfusum non madescit.

Ἀδίαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, non humectatus, siccus. Ex α pr. & διαίνω, *humecto*.

Ἀδιάνυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inextricabilis, Gl. Vet. qui perfici non potest. A διανύω, *perficio*.

Ἀδιάπαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non desinens, non sedandus, vehemens. Ex α pr. & διαπαύομαι, *cesso*.

Ἀδιαπαύστως, *Adv.* assidue, sine intermissione.

Ἀδιάπλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, informis, rudis. Ex α pr. & διαπλάσσω, *formo*.

Ἀδιάπνευστος, ου, qui aliquid sine respiratione facit, assiduus. 2) non ventilatus auris. Ex α & διαπνέω, *respiro*.

Ἀδιαπνευστὶ, sine respiratione, assidue. A pr.

Ἀδιαπτωσία, vacuitas ab errore, ἀναμαρτησία.

Ἀδιάπτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non labitur. 2) stabilis, firmus. 3) in quo error non admittitur. Ex α pr. & διαπίπτω, *intercido*.

Ἀδιαπτώτως, *Adv.* sine lapsu & errore. A pr.

Ἀδιάρθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, inarticulatus, articulis & nodis non distinctus. 2) non perspicuus. Ex α pr. & ἄρθρον, *articulus*.

Ἀδιαρθρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex διαρθρόω, *articulatim discerno*.

Ἀδιαρθρώτως, confuse, obscure. A pr.

Ἀδιαρρίπιστος, ου, proprie, vento non perflabilis, non perflatus. 2) imperitus, stultus. A διαρριπίζω, *perflo*, vel *ventilo*.

Ἀδιάσειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconcussus, Gl. Vet.

Ἀδιασκέδαστος, ου, non dissipatus. A διασκεδάννυμι.

Ἀδιάσκευος, ου, ὁ καὶ ἡ, incompositus, inornatus, incultus, neglectus, non instructus. Ex α pr. & διασκευάζω, *orno*, *instruo*.

Ἀδιάσπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indistractus, indivulsus. Ex α pr. & διασπάω, *distraho*.

Ἀδιασπάστως, *Adv.* indistracte, sine divulsione.

Ἀδιάστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullis intervallis discretus, non

non distinctus, indivulsus. 2) dimensione carens. Ex α privat. & διαστατός, distans, diremptus.

Ἀδιαστάτως, *Adv.* sine intervallo. 2) sine controversia.

Ἀδιαστίκτως, indistincte. Gl. Vet. a διαστίζω.

Ἀδιάστολος, ον, confusus, obscurus. A διαστέλλω, *distinguo*.

Ἀδιάστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, non distortus, non perversus. 2) inconcussus. Ex α pr. & διάστροφος, *distortus*.

Ἀδιαστρόφως, firmiter, inconcusse.

Ἀδιάσχιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non diffissus, indivisus. Ex α pr. & διασχίζω, *diffindo*, *divello*, *dilanio*.

Ἀδιάτακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inordinatus, confusus. Ex α pr. & διατάσσω, *ordino*.

Ἀδιάτμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non dissectus, indivisus. 2) insecabilis. Ex α pr. & διατέμνω, *disseco*.

Ἀδιάτομος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀδιάτρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immotus, firmus. Ex α pr. & διατρέπω, *muto*.

Ἀδιατρέπτως, *Adv.* firmissime, constanter. A pr.

Ἀδιατρεψία, constantia, firmitas in proposito tenendo. 2) pervicacia. 3) impudentia. Ab α pr. & διατρέπω.

Ἀδιατύπωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non figuratus, informis. Ex α pr. & διατυπόω, *informo*.

Ἀδιαφθαρσία, ας, ἡ, incorrupribilitas, integritas, quum quis corrumpi non potest. Ex α pr. & διαφθείρω, *corrumpo*.

Ἀδιάφθαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incorruptus, integer. 2) corruptioni non obnoxius. Ex iisd.

Ἀδιαφθορία, ας, ἡ, incorrupribilitas, integritas, quum quis corrumpi nequit. A sq.

Ἀδιάφθορος, ου, ὁ καὶ ἡ, incorruptus, integer, inviolatus, Philox. Ex α pr. & διαφθείρω, *corrumpo*.

Ἀδιαφθόρως, incorrupte. A pr.

Ἀδιαφορέω, ῶ, f. ήσω, rem aliquam pro media habeo. 2) neglectim transmitto, contemno, nsgligo. Ex α pr. & διαφορέω.

Ἀδιαφόρησις, εως, ἡ, contemtus, neglectus. Suic. A pr.

Ἀδιαφορία, ας, ἡ, indifferentia, quum quis rem pro media habet, negligentia, rei alicujus neglectus vel contemtus. Ex α pr. & διαφέρομαι, *existimo mea interesse*.

Ἀδιάφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, medius, promiscuus. 2) qui nihil pensi habet, negligens & discrimen rerum non attendens. Ex α pr. & διάφορος, *differens*.

Ἀδιαφόρως, *Adv.* indiffsrenter. 2) licentius, promiscue, Philox. A pr.

Ἀδιάφρακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non interseptus, non septus. Ex α pr. & διαφράσσω, *intersepio*.

Ἀδιαφράκτως, *Adv.* sine sepimento. A pr.

Ἀδιάχυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non diffunditur, aut diffluit, i. e. frugalis, modestus in cultu, victu &c. Ex α pr. & διαχέω, *diffundo*.

Ἀδιαχώριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inseparabilis. Ex α pr. & διαχωρίζω, *separo*.

Ἀδιάψευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui falli, aut decipi nequit. Ex α pr. & διαψεύδομαι, *fallo*.

Ἀδίδακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indoctus, ignarus, indocilis, Gl. Vet. 2) a se ipso, sine magistro doctus. 3) quod tradi doctrina nequit. Ex α pr. & διδακτός, *doctus*.

Ἀδιδάκτως, *Adv.* nullo docente, citra doctrinam.

Ἀδιεκδίκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, indefensus, inultus. Ex α pr. & διεκδικέω, *defendo*.

Ἀδιεκδύτως, *Adv.* sine tergiversatione. Ex α pr. & διεκδύομαι, *elabor*.

Ἀδιεξέταστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui perquiri nequit. 2) inenarrabilis. Ex α pr. & διεξετάζω, *perquiro*.

Ἀδιεξίτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui percursus non est, transitu carens, qui percurri nequit oratione & cogitatione. Ex α pr. & διέξειμι, *percenseo*, *percurro*.

Ἀδιεξόδευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, viam non inveniens. 2) inextricabilis, impervius, invius. Ex α pr. & διεξοδεύω, *exeo per*.

Ἀδιέξοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, qua transiri nequit. 2) unde exire non licet. 3) detentus. Ex α priv. & διέξοδος, *via, qua transitur alicubi*.

Ἀδιέργαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inelaboratus, incultus. Ex α pr. & διεργάζομαι, *elaboro*.

Ἀδιερευνός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, inexploratus, inscrutabilis, impervestigabilis, Vet. Lex. Ex α pr. & διερευνάω, *pervestigo*.

Ἀδιερεύνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, impervestigatus, imperscrutabilis. Ex iisd.

Ἀδιευκρίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, indistinctus. Ex α pr. & διευκρινέω, *bene secerno*.

Ἀδία, tristitia. Suid.

Ἀδιήγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inenarrabilis, inexplicabilis. Ex α pr. & διηγέομαι, *enarro*.

Ἀδιήθητος, ον, non colatus, vsl quod nequit colari. Ex α & διηθέω, *percolo*.

Ἀδικαίαρχος, ου, ὁ καὶ ἡ, magistratus injustus. Ex α pr. & δικαιαρχία, *justum imperium*.

Ἀδικαιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, inique, injuste ago. Rob. Ex α pr. & δικαιοπραγέω, *juste ago*.

Ἀδικαιοπραγία, ας, ἡ, injusta actio. Rob.

Ἀδίκαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non judicatus, indemnatus. Ex α pr. & δικάζω, *in jus voco*.

Ἀδικέω, ῶ, f. ήσω, injuste ago, contra fas ac jus ago, scelus admitto, injuria adficio, injurius sum in aliquem, lædo, noceo. ἀδικοῦμαι, lædor, injuriam patior, Gl. Vst. τοῖς ἀδικουμένοις, injuriam accipientibus, Philox. præs. part. pass. ἠδικημένος, injuriam passus, perf. part. pass. ἀδικηθείς, idem, aor. 1. part. pass. Ex ἄδικος, *injustus*.

Ἀδίκημα, τος, τό, injusta actio, scelus, maleficium. 2) injuria, læsio, Gl. Vet. Ab ἀδικέω.

Ἀδικητικός, ῦ, ὁ καὶ ἡ, injurius, injuriosus, proclivis ad inferendam injuriam. Ab eod.

Ἀδίκητος, ον, idem. 2) inultus. Ab eod.

Ἀδικία, ας, ἡ, injustitia, injuria, iniquitas, Philox. Ex ἄδικος.

Ἀδικοδοξέω, maledico, obtrecto. *Unde*

Ἀδικοδοξία, ας, ἡ, obtrectatio, maledicentia, Suid. 2) injustum consilium, Polyb. Ex ἄδικος, *injustus*, & δόξα, *fama*, *opinio*.

Ἀδικοπραγέω, ῶ, f. ήσω, injusts, inique ago. Ex ἄδικος, & πραγέω, pro πράττω, *facio*.

Ἀδικοπραγία, ας, ἡ, injusta actio.

Ἄδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, injustus, iniquus, *tam de re, quam de homine*, improbus, injurius. ἀδικώτατος, periniquus, iniquissimus, Gl. Vet. 2) præter modum magnus, *ut lat.* improbus. Ex α pr. & δίκη, *jus*, *fas*.

Ἀδίκως, injuste, inique, per injuriam, immerito, abs re, injuria. A pr.

ἉΔΙΝΟΣ, ἡ, όν, confertus, densus, multus, frequsns. 2) continuus, non intermissus. 3) non magnus, gracilis. 4) gemendus, miserabilis.

Ἀδινῶς, confertim. 2) miserabiliter. 3) sensim, paullatim. Ab ἀδινός.

Ἀδυνατώτερον, *Adv.* miserabilius. Ab eod.

Ἀδιόδευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, invius, impervius. Ex α pr. & διοδεύω, *transeo*.

Ἀδιοίκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, nondum constitutus, aut in ordinem redactus. Ab α pr. & διοικέω, *administro*.

Ἀδίοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, incustoditus, administratore & rectore carens. Ex α pr. & διόπω, *administro*.

Ἀδιόρθωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inemendabilis, non correctus. Ex α pr. & διορθόω, *corrigo*.

Ἀδιορθώτως, sine correctione, aut correctionis spe. A pr.

Ἀδιόριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indistinctus, promiscuus. Ex α pr. & διορίζω, *discrimino*.

Ἀδιορίστως, indistincte, promiscue. A pr.

Ἀδίστακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indubitatus, certus. Ex α pr. & διστάζω, *dubito*.

Ἀδιστάκτως, haud dubie, Gl. Vet. active in fr. Hermæ. sine dubitatione petere quid.

Ἄδιψος, ου, ὁ καὶ ἡ, non sitiens. 2) sitim extinguens, item, non adferens aut incendens. Ex α pr. & δίψα, *sitis*.

Ἀδμὴς, ῆτος, & ἄδμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, indomitus, non subactus. Epith. virginis, ut ἀδάμαστος, vid. Ex α pr. & δαμάω, *domo*.

Ἀδμῆτις, ιδος, ἡ, indomita, nondum subacta. 2) nondum a viro compressa. Suid. Ex iisd.

Ἀδόκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inopinatus, improvisus. 2) qui exspectationem fallit. Ex α pr. & δοκέω, *opinor*.

Ἀδοκήτως, *Adv.* inopinato, ex improviso.

Ἀδοκία, ας, ἡ, inopinatus eventus. Hesych. Ex α pr. & δοκέω.

Ἀδοκίμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non probatus, non exploratus. Ex α pr. & δοκιμάζω, *probo*.

Ἀδοκιμάστως, *Adv.* temere, inexplorato.

Ἀδόκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, reprobus, non probatus, rejectus. 2) adulterinus. Ex α pr. & δόκιμος, *probatus*.

Ἀδολεσχέω, ῶ, f. ήσω, loquax sum, deblatero, garrio. 2) meditor aliquid, *in bonam partem oi ὁ*. Ab ἀδόλεσχος.

Ἀδολέσχης, ου, ὁ, nugator, garrulus. 2) sophista. 3) fabulosus.

Ἀδολεσχία, ας, ἡ, intempestiva loquacitas, continua garrulitas, nugatio. Gl. Vet. argutia. 2) adsidua meditatio. Gl. Vet. exercitatio.

Ἀδολεσχικὸς, ἡ, ὸν, garrulus.

Ἀδόλεσχος, ου, ὁ καὶ ἡ, garrulus, loquax, qui ad nauseam usque sermocinatur, verbosus, Gl. Vet. Ab ἄδος, *satietas*, & λέσχη, *sermocinatio*.

Ἄδολος, ου, ὁ καὶ ἡ, doli expers, dolo carens, candidus. 2) non callidus. 3) non adulteratus, purus.

Ἀδόλως, *Adv.* sincere, candide, sine dolo, incorrupte. Philox. sedulo.

Ἀδόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconcussus, immobilis. Ex α pr. & δονέω, *agito*.

Ἀδόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α pr. & δονέω, *agito*.

Ἀδόξαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, insperatus. 2) nihil opinans. τὸ ἀδόξαστον, certum. Ex α pr. & δοξάζω, *opinor*.

Ἀδοξέω, ῶ, f. ήσω, inglorius sum, ignobilis sum. 2) malæ sum famæ, male audio. 3) non honestum puto. 4) non habeo in pretio, improbo. Ex α pr. & δόξα, *opinio*.

Ἀδοξία, ας, ἡ, infamia, dedecus, ignominia. 2) conditio hominis privati, qui populari gloria caret.

Ἀδοξοποίητος, ου, ὁ, ἡ, qui non regitur opinionibus, Polyb. Ab ἄδοξος, & ποιέω.

Ἄδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, inopinabilis. 2) ignobilis, inglorius. 3) ignominia notatus. Ex α pr. & δόξα, *gloria*, *opinio*.

Ἀδόξως, *Adv.* inglorie, ignominiose, probrose.

Ἀδορατία, ας, ἡ, cessatio, sive vacatio a bello & armis. 2) ignavia, socordia, otium. Ex α pr. & δόρυ, *hasta*.

Ἀδορεὶ, sine excoriatione. Ex α pr. & δέρος, *corium*.

Ἄδορος, ου, ὁ καὶ ἡ, non excoriatus. Ex iisdem.

Ἀδοριάλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui hasta capi nequit. 2) hasta non captus. 3) invictus, inexpugnabilis. Ex α priv. δόρυ, *hasta*, & ἁλίσκω, *capio*.

Ἀδορυφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, satellitibus non stipatus. Ex α pr. & δορυφορέω, *stipo*, *comitor ut satelles*.

Ἄδος, εος, τὸ, & ἄδος, ου, ὁ, satietas. 2) defatigatio, fastidium. Ab ἄδω, *satio*.

Ἇδος, ου, ὁ, gaudium. Ab antiquo ἅδω, *placeo*.

Ἄδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indotatus, cui nihil datum est. Ex α pr. & δίδωμι, *do*.

Ἀδούλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui uni domino servivit, nec iterum venditus est alii. Hesych. Ex α pr. & δουλεύω, *servio*.

Ἀδουλία, ας, ἡ, servorum inopia, quum quis servum non habet. A sq.

Ἄδουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, servos non habens. Gl. Vet. sine servo. Ex α pr. & δοῦλος, *servus*.

Ἀδούλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non redactus in servitutem. 2) invictus. 3) servitutis impatiens. Ex α pr. & δουλόω, *redigo in servitutem*.

Ἀδούπητος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers strepitus. Ex α pr. & δοῦπος, *sonitus*.

Ἀδρακὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cæcus. 2) cæcutiens. Ex α pr. & δέρκω, *video*.

Ἀδράνεια, ας, ἡ, imbecillitas, ignavia, inertia, socordia, Philox. Ab ἀδρανής.

Ἀδρανέω, ῶ, f. ήσω, debilis sum, langueo. A sq.

Ἀδρανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, infirmus, imbecillus. Philox. segnis, inefficax, socors, ignavus, iners, ineptus, futilis. Ex α pr. & δραίνω, *facio*.

Ἀδρανία, ας, ἡ, idem quod ἀδράνεια.

Ἀδράστεια, ας, ἡ, Nemesis. Nomen Deæ gentilis.

Ἄδραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, a fuga alienus. 2) infectus, irritus. 3) inevitabilis, Gl. Vet. Ex α pr. & δράω, *fugio*, *facio*.

ἈΔΡΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, adrachne. Arbor unedoni similis.

Ἀδρέπανος, ου, ὁ καὶ ἡ, falce carens. Ex α pr. & δρέπανον, *falx*.

Ἀδροτήβολος & ἁδρεπίβολος, ὁ καὶ ἡ, felix in assequendis rebus magnis. Ex ἁδρὸς & ἐπίβολος.

Ἄδρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non carptus. 2) quem decerpere non licet. Ex α pr. & δρέπω, *carpo*.

Ἁδρόω, ῶ, f. ώσω, ad maturitatem perduco. Ab ἁδρὸς, *maturus*.

Ἅδρωσις, εως, ἡ, maturitas. A pr.

Ἀδρίας, ου, ὁ, Adria, mare Adriaticum.

Ἄδριμυς, υος, ὁ καὶ ἡ, minime acerbus, non amarus. Ex α pr. & δριμὺς, *acerbus*.

Ἁδροβατικὸς, ἡ, ὸν, terram s. solum calcans. Ex ἁδρὸς, *solidus*, & βαίνω, *incedo*.

Ἁδρόβωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui crassis, seu grandibus gle-

glebis est. 2) plenus glebis. 3) fertilis, uber. Ex ἀδρὸς, *confertus*, & βῶλος, *gleba*.

Ἀδρομερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, crassis particulis constans, crassus. Ex ἀδρὸς, & μέρος, *pars*.

Ἀδρόμισθος, ον, qui permagnam mercedem exigit, velut meretrices.

Ἀ'ΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, multus, abundans, magnus, crassus, opulentus, validus, vehemens, maturus, adultus. Philox. grandis, gravis.

Ἀδροσία, ας, ἡ, inopia roris, siccitas. A δρόσος.

Ἀδροτὴς, τῆς, ἡ, magnitudo. 2) robur. 3) proceritas. 4) crassitudo. 5) abundantia, exuberantia. Ab ἀδρός.

Ἀδρότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.

Ἀδροτέρως, copiosius.

Ἀδρόχωρος, vel ἀδροχῶρος, ς, ὁ καὶ ἡ, qui uberem regionem habitat. Ex ἀδρὸς & χῶρος, *locus*.

Ἀδρόω, ῶ, f. ώσω, ad maturitatem perduco. ἀδρόομαι, ῦμαι, ad maturitatem pervenio, adolesco. Ab ἀδρὸς, *maturus*.

Ἀδρυνσις, εως, ἡ, densatio. 2) maturitas, perfectio fructuum. A sq.

Ἀδρύνω, f. υνῶ, crassum reddo. 2) ad justam magnitudinem adduco. ἀδρύνομαι, crassesco, turgesco. 2) superbio. Ab ἀδρὸς, *crassus*.

Ἄδρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, carens arboribus. Ex α pr. & δρῦ, *arbor*.

Ἀδρύφακτος, ς, ὁ καὶ ἡ, non circumseptus, cancellis non circumdatus. 2) incustoditus. 3) carens judicio: sc. quia locus judicii cancellis circumdatur. Ex α priv. & δρύφακτος, *sepes*, *cancelli*.

Ἀδύναμαι, non possum. Ex α priv. & δύναμαι, *possum*.

Ἀδυναμία, ας, ἡ, imbecillitas. 2) virium defectus ad aliquid agendum, item pecuniæ. 3) impotentia, inscitia. Ex α pr. & δύναμις, *potentia*.

Ἀδύναμος, ς, ὁ καὶ ἡ, imbecillis, viribus defectus. Ex iisdem.

Ἀδυνασία, ας, ἡ, imbecillitas. Ab ἀδύναμαι.

Ἀδυνατεὶ, *Adv.* invalide. Ab ἀδύνατος.

Ἀδυνασίη, ης, ἡ, imbecillitas.

Ἀδυνατέω, ῶ, f. ήσω, non possum. Gl. Vet. ἀδυνατεῖ, nequit. Ab eodem.

Ἀδύνατος, ς, ὁ καὶ ἡ, impotens. 2) invalidus ad aliquid, impotens, infirmus, Philox. Al. Gl. Vet. inops. In primis Athenis sic dicti, qui ob corporis debilitatem laborare non poterant, eaque de caussa stipendium publice, obolum in dies, accipiebant: unde Patres Græci sic vocant viduas, pupillos, aliosque publice alendos. 3) *in neutro*, quod fieri nequit, impedimentum. Ex α priv. & δυνατὸς, *potens*.

Ἀδυνάτως, *Adv.* impossibiliter. 2) invalide, absque viribus. 3) inscite, inepte. A pr.

Ἀδυσώπητος, ς, ὁ καὶ ἡ, impudens. 2) inexorabilis, durus. Ex α pr. & δυσωπέω, *pudore adficio*.

Ἀδυσωπήτως, *Adv.* sine pudore, inverecunde.

Ἄδυτον, ς, τὸ, adytum, sacrarium, Gl. Vet. A sq.

Ἄδυτος, ς, ὁ καὶ ἡ, ad quem non patet ingressus. 2) non occidens. Ex α pr. & δύω, vel δύνω, *subeo*.

Ἀ'ΔΩ, f. ἄσω, satio, expleo.

Ἄδω, f. ᾄσω, cano, canto. 2) celebro. Pro ἀείδω.

Ἀδόμητος, ς, ὁ καὶ ἡ, qui structus non est. Ex α pr. & δομέω, *exstruo*.

Ἀδωνιάζω, sacra Adonidis celebro.

Ἀδωνιασμὸς, ῦ, ὁ, celebratio sacrorum Adonidis. A pr.

Ἀδώρητος, ς, ὁ καὶ ἡ, indonatus. Ab ἄδωρος.

Ἀδωρία, ας, ἡ, quum quis donis corrumpi se non sinit, integritas. Ab eodem.

Ἀδωροδόκητος, ς, ὁ καὶ ἡ, qui muneribus non corrumpitur. Gl. Vet. immunis. Ex α pr. & δωροδοκέω, *munera capio*.

Ἀδωροδοκήτως, *Adv.* integre, incorrupte. A pr.

Ἀδωροδοκία, ἡ, abstinentia a donis accipiendis: integritas.

Ἀδωρόληπτος, ς, ὁ καὶ ἡ, incorruptus donis.

Ἄδωρος, ς, ὁ καὶ ἡ, donorum expers, qui munera non accepit. 2) qui non dat. 3) incorruptus muneribus. 4) muneris mali & inauspicati. 5) ἀδωρότατα, integerrime. Ex α pr. & δῶρον, *munus*.

Ἀδώρως, *Adv.* gratis, sine præmio. 2) incorrupte.

Ἀδώτος, ς, ὁ καὶ ἡ, muneribus non corruptus, *de judice*, Hesych. Ex α pr. & δόσις, *donatio*.

Ἀδώτης, ς, ὁ, qui nihil dat. Ex α pr. & δώτης, *dator*.

Ἄεδνος, ς, ὁ καὶ ἡ, dotis expers. 2) dotatus. Hesych. Ex α pr. vel intens. & ἕδνα, *dos*.

Ἀέδνωτος, ς, ὁ καὶ ἡ, indotatus. 2) innuptus. A pr.

Ἀεθλατὴρ, ῆρος, ὁ, certator. A sq.

Ἀεθλάω, f. άσω, certo, dimico, pugno. 2) mala perfero, malis exerceor. Ab ἄεθλος.

Ἀεθλέω, ῶ, f. ήσω, certo, dimico. Ab eodem.

Ἀεθλητὴρ, ῆρος, ὁ, certator. Ab ἀεθλέω.

Ἀεθλητὴς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀέθλιον, ς, τὸ, certaminis præmium. 2) certamen ipsum. Ab ἄεθλον.

Ἀέθλιος, ς, ὁ καὶ ἡ, præmium reportans. 2) aptus ad certamen. Ab eodem.

Ἀεθλοθέτης, ς, ὁ, certaminis auctor. 2) qui certaminum curam agit. Ex ἄεθλον, *certamen*, & τίθημι, *pono*.

Ἄεθλον, ς, τὸ, præmium certaminis. 2) labor. Ab ἄεθλος.

Ἀεθλονικία, ας, ἡ, victoria, quæ ex certamine reportatur. Ex ἄεθλον & νίκη, *victoria*.

Ἄ'ΕΘΛΟΣ, ς, ὁ, certamen. 2) labor.

Ἀεθλοσύνη, ης, ἡ, certamen, concertatio. 2) miseria. Ab ἄεθλος.

Ἀεθλοφόρος, ς, ὁ καὶ ἡ, qui præmium ex certamine reportat. Ex ἄεθλον, & φέρω, *reporto*.

Ἀ'ΕΙ', *Adv.* semper, perpetuo. 2) sine intermissione. 3) usque ad, donec. 4) subinde. 5) perpetua quadam successione. Hinc ὁ ἀεὶ, sc. ὢν, qui identidem tempore quoque est; ἀείποτε, semper, ἐς ἀεὶ, idem; δεῦρ' ἀεὶ, huc usque. In compositione interdum ι abjicitur, ut ἀέναος, pro ἀείναος.

Ἀειβλαστέω, ῶ, f. ήσω, semper germino. Ex ἀεὶ, & βλαστέω, *germino*.

Ἀειβλαστὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, semper germinans. Ex iisdem.

Ἀειβλάστησις, εως, ἡ, perpetua germinatio. Ab ἀειβλαστέω.

Ἀειβλύω, semper adfluo, perpetuo scaturio, Hesych. Ex ἀεὶ & βλύω, *scaturio*.

Ἀειβρυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, semper scaturiens. 2) semper germinans. Ex ἀεὶ & βρύω, *scaturio*, *pullulo*.

Ἀειγενέτης, ς, ὁ, sempiternus. Ex ἀεὶ & γενέτης, *genitor*.

Ἀειγενής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui semper fuit & erit, sempiternus. Ex ἀεὶ & γίνομαι, sum, fio.

Ἀειγένετος, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἀείδελος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconspicuus, qui non cernitur. 2) obscurus. Ex α pr. & εἴδω, video.

Ἀειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui non cernitur, qui cerni non potest, obscurus, tenebricosus. 2) deformis Ex α pr. & εἶδος, species.

Ἀειδία, ας, ἡ, deformitas, Suid. Ex α priv. & εἶδος, species, forma.

Ἀειδίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, semper in vorticem, seu gyrum actus, qui semper circumagitur. Ex ἀεὶ & δινέω, gyro.

Ἀΐδιος, ία, ιον, sempiternus, perpetuus, æternus, perennis, Gl. Vet. Ab ἀεί. v. ἀΐδιος.

Ἀϊδιότης, ητος, ἡ, æternitas, perpetuitas, perennitas, Gl. Vet.

Ἀειδουλία, ας, ἡ, perpetua servitus. Ex ἀεὶ & δοῦλος, servus.

ἈΕΙΔΩ, f. εἴσω, cano, canto, carmine celebro.

Ἀειεστώ, όος, ἡ, sempiternitas, æternitas. Ab ἀεὶ & ἐστί, est.

Ἀειζωΐα, ας, ἡ, vitæ sempiternitas, æterna vita. Ex ἀεὶ & ζωή, vita.

Ἀείζωον, ου, τό, sedum, Philox. A sequ.

Ἀείζωος, ου, ὁ καὶ ἡ, semper vivens. Ex ἀεὶ & ζωός, vivus.

Ἀείζωστος, ὁ καὶ ἡ, semper cinctus, semper paratus, pro ἀείζωσμένος. Ex ἀεὶ & ζώννυμι.

Ἀειθαλέω, ῶ, f. ήσω, semper vireo. A sequ.

Ἀειθαλής, έος, ὁ καὶ ἡ, semper virens, semper florens. Ex ἀεὶ & θαλέω, f. θάλλω, vireo.

Ἀειθερής, έος, ὁ καὶ ἡ, semper calidus, s. calefaciens. Ex ἀεὶ & θέρος, æstas.

Ἀείκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, semper fructificans, semper fructus habens. Ex ἀεὶ & καρπός, fructus.

Ἀεικεία, ας, ἡ, indecentia. 2) contumelia. 3) indignitas, indignum facinus, peccatum. Ab ἀεικής.

Ἀεικέλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, indecorus. 2) indignus. 3) vilis, contemnendus, contemtus. Ab eod.

Ἀεικελίως, Adv. indecenter, indigne. A pr.

Ἀεικής, έος, ὁ καὶ ἡ, non consentaneus, indecens, indecorus. 2) fœdus. 3) indignus. 4) durus, asper. Ex α pr. & εἴκω, similis sum.

Ἀεικία, ας, ἡ, idem quod ἀεικεία.

Ἀεικίζω, f. ίσω, indecenter aliquem tracto. 2) contumelia adficio. Ab ἀεικής.

Ἀεικινησία, ας, ἡ, motus sempiternus, seu facultas perpetuæ motitationis. Ex ἀεὶ & κίνησις, motus.

Ἀεικίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, semper motus, qui semper & adsidue movetur. Ex ἀεὶ & κινητός, qui movetur.

Ἀεικινήτως, Adv. cum perpetuo motu. A pr.

Ἀεικῶς, Adv. indecenter, indigne, præter morem. Ab ἀεικής, indecens.

Ἀείλαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, loquax. Ex ἀεὶ & λαλέω, loquor.

Ἀειλαμπής, έος, ὁ καὶ ἡ, semper lucens, & splendens. Ex ἀεὶ & λάμπω, luceo.

Ἀειλιβής, έος, ὁ καὶ ἡ, semper destillans & defluens. 2) perennis. Ex ἀεὶ & λείβω, libo.

Ἀειλογέω, ῶ, f. ήσω, semper loquor. Ex ἀεὶ & λόγος, sermo.

Ἀειλογία, ας, ἡ, verbositas, multiloquium, loquacitas vel earumdem rerum in loquendo inepta iteratio, vel perpetua garrulitas. 2) facultas, qua quis semper rei gestæ vel gerendæ rationes in promtu habet. Ex ἀεὶ & λόγος, sermo, ratio.

Ἀείλος, ου, ὁ καὶ ἡ, sole carens, opacus. Ex α pr. & εἵλη, solis splendor.

Ἀειμνημόνευτος, ον, immortalis memoriæ.

Ἀειμνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, semper memor. Ex ἀεὶ & μνήμων, memor.

Ἀειμνηστος, ου, ὁ καὶ ἡ, semper memorandus. Gl. Vet. memorabilis. Ex ἀεὶ & μιμνήσκω, memoro.

Ἀειναρίστως, immortaliter. A pr.

Ἀέναος, ου, ὁ καὶ ἡ, semper fluens. 2) perennis, perpetuus. Ex ἀεὶ & νάω, fluo.

Ἀείνως, ωντος, ὁ, idem & ex iisdem.

Ἀειναῦται, ῶν, οἱ, qs. semper nautæ, magistratus quidam Milesiorum. Ex ἀεὶ & ναύτης, nauta.

Ἀειφορίς, ίδος, ἡ, cæcitas, quum oculi alicui semper nubecula sunt obducti, Etymol. Ex ἀεὶ & νέφος, nubes.

Ἀειπάθεια, ας, ἡ, passio perpetua, numquam deficiens adfectio. A sq.

Ἀειπαθής, έος, ὁ καὶ ἡ, semper patiens, sempiternæ passioni obnoxius. Ex ἀεὶ & πάθος, passio.

Ἀείπαις, αιδος, ἡ, semper virgo. Ex ἀεὶ & παῖς, puella.

Ἀειπαλής, έος, ὁ & ἡ, qui semper vibratur, perpetuo motu agitur. Ex ἀεὶ & πάλος, vibratio.

Ἀειπάρθενος, ου, ἡ, semper virgo. Ex ἀεὶ & παρθένος, virgo.

Ἀειπλανής, έος, ὁ καὶ ἡ, semper vagus, qui perpetuis erroribus jactatur, vagabundus. 2) nugatorius, futilis. Ex ἀεὶ & πλανάω, erro.

Ἀειπλάνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀείῤῥοος, contr. ἀείῤῥους, ου, ὁ καὶ ἡ, semper & jugiter fluens. Ex ἀεὶ & ῥέω, fluo.

Ἀείῤῥυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

ἈΕΙΡΩ, tollo, attollo, erigo, eveho. 2) adfero, præbeo, infero.

Ἀεισθενής, έος, ὁ καὶ ἡ, semper viribus pollens. Ex ἀεὶ & σθένος, robur.

Ἀείσιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui quotidie victum ex publico Athenis in Prytaneo accipiebat. Ex ἀεὶ & σῖτος, cibus.

Ἀεισκῶπες, ῶν, αἱ, noctuæ certi generis.

Ἄεισμα, τος, τό, cantio. 2) laus. Ab ἀείδω, cano.

Ἀείσωος, ου, ὁ καὶ ἡ, semper servans. Ex ἀεὶ & σώω, servo.

Ἀειστροφής, έος, ὁ καὶ ἡ, semper volubilis. Ex ἀεὶ & στρέφω, verto.

Ἀείσυρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qs. semper trahens, qui tarde incedit. Ex ἀεὶ & σύρω, traho.

Ἀείυπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, semper dormiens, epith. mortis, vel mortui.

Ἀειφανής, έος, ὁ καὶ ἡ, semper apparens, semper conspicuus. Ex ἀεὶ & φαίνομαι, appareo.

Ἀειφλεγής, έος, ὁ καὶ ἡ, semper ardens. Ex ἀεὶ & φλέγω, uro.

Ἀείφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, semper ferens. 2) semper vernans. 3) semper ferens fructus. Ex ἀεὶ & φέρω, fero.

Ἀειφρούρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, semper custoditus, seu præsidio instructus. Ex ἀεὶ & φρουρέω, custodio.

Ἀειφρουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. 2) semper custodiens. Ex iisdem.

Ἀειφυγία, ας, ἡ, perpetuum exsilium. Ex ἀεὶ & φεύγω, fugio.

Ἀειφυλλία, ας, ἡ, frondium perpetuitas. Ab seq.

Ἀείφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, semper frondens, perpetuo

petuo virens. Ex ἀεὶ & φύλλον, *folium*.
Ἀείχλωρος, ο, ὁ καὶ ἡ, semper virens.
Ἀείχρηστος, α, ὁ καὶ ἡ, semper utilis, perpetuo bonus.
Ἀεκάζω, cogo, ἀεκαζόμενος, invitus. Ex α pr. & ἑκὼν, *voluntarius*.
Ἀέκητι, *Adv.* invito. Gl. Vet. ἀεκητὶ, ingratiis. Ab α pr. & ἕκητι.
Ἀεκούσιος, ο, ὁ καὶ ἡ, invitus. 2) invito factus, expressus. Ex α pr. & ἑκούσιος, *voluntarius*.
Ἀέκων, ουσα, ον, invitus. 2) imprudens, imperitus. Ex α pr. & ἑκὼν, *voluntarius*.
ἈΕΛΛΑ, ης, ἡ, procella, turbo.
Ἀελλαῖος, αία, ον, procellosus, rapidus.
Ἀελλέω, ῶ, f. ήσω, vi convolvo. Ab ἀέλλα.
Ἀελλήεις, εσσα, εν, procellosus, turbinis in morem convolutus. Ab eod.
Ἀελλὴς, ὴς, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.
Ἀελλόθριξ, ιχος, ὁ καὶ ἡ, densos habens capillos. 2) capillos habens varie intortos. Ab ἀέλλα & θρὶξ, *capillus*.
Ἀελλόομαι, fio, spiro. Etymol. Ab ἀέλλα.
Ἀελλόμαχος, ο, ὁ καὶ ἡ, pugnans cum procella. Ex ἀέλλα & μάχη, *pugna*.
Ἀελλόπος, ο, ὁ καὶ ἡ, velox, tamquam procella. Ex ἀέλλα & ποὺς, *pes*.
Ἀελλόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.
Ἀελλὼ, όος, ὰς, ἡ, Aello. Nomen Harpyiæ & unius ex canibus Actæonis ap. Ovid. Ab ἀέλλα, quasi *procellosa*.
Ἀελλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, procellosus. 2) velox. Ab eod.
Ἀελπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, insperatus, præter spem, *item* spe carens. Ex α pr. & ἐλπὶς, *spes*.
Ἀέλπιος, ο, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.
Ἀελπιστέον, diffidendum. Ab ἀελπτέω.
Ἀελπτέω, ῶ, despero. Ab ἄελπτος.
Ἀελπτία, ας, ἡ, desperatio.
Ἄελπτος, α, ὁ καὶ ἡ, insperatus, insperabilis, desperandus. Ex α pr. & ἐλπὶς, *spes*.
Ἀέλπτως, *Adv.* ex insperato, præter spem.
Ἀέλπω, non spero, despero. Ex α pr. & ἐλπὶς, *spes*
Ἀέμμα, τος, τὸ, nervus, chorda, qua tenditur arcus. 2) arcus. 3) vestimentum. Quasi ἄμμα ab ἅπτω, *necto*.
Ἀέναος, vel ἀέναος, α, ὁ καὶ ἡ. ἀέναον ὕδωρ, jugis aqua, Gl. Vet. idem quod ἀείναος, abjecto scilicet ι. Ex ἀεί.
Ἀενάως, jugiter. A pr.
Ἀεόρατος, ον, inopinatus, inexspectatus.
Ἀεξίγυιος, α, ὁ καὶ ἡ, corpus roborans. Ex ἀέξω, *augeo*, & γυῖον, *membrum*.
Ἀεξίτοκος, ο, ὁ & ἡ, fœtum augens. 2) prolificus, fœtificus. Ex eodem, & τόκος, *partus*, *fœtus*.
Ἀεξιτρόφος, ον, bene nutriens. Ex eodem & τρέφω.
Ἀεξίφυτος, ο, ὁ & ὁ, plantas augens, plantis dans incrementum. A sq. & φυτὸν, *planta*.
ἈΕΞΩ, augeo, accumulo. 2) proveho, promoveo. ἀέξομαι, cresco.
Ἀεργέω, ῶ, f. ήσω, cesso ab omni opere, otior. 2) sum deses, piger. Ab ἀεργὸς, *qui ab opere cessat*.
Ἀεργηλὸς, λὴ, λὸν, iners. 2) otiosus, negotiis vacuus. A sq.
Ἀεργὸς, ἑὸς, ὁ & ἡ, qui feriatur ab omni opere, nullum opus agens. 2) iners, piger, deses. Ex α pr. & ἔργον, *opus*.
Ἀέργητος, ον, idem.
Ἀεργία, ας, ἡ, cessatio ab opere. 2) inertia, desidia, pigritia. 3) cessatio ab aratione terræ. Ab ἀεργὸς.
Ἄεργος, ὁ, ὁς, idem quod ἀεργός.
Ἀέρδην, *Adv.* portando, sublate. Ab ἀείρω, *tollo*.
Ἀερέθω, tollo. 2) suspendo. ἀερέθομαι, pendeo, suspensus sum. 3) inconstans sum, dubius sum, pendeo animi. Ab ἀείρω, *tollo*.
Ἀέριος, ο, ὁ & ἡ, aerius. 2) multus, immensus. Ab ἀὴρ, *aer*.
Ἀερία, ας, ἡ, caligo, aer tenebrosus. Ab eod.
Ἀερίζω, f. ίσω, aerius sum, aeria natura præditus sum. Ab ἀέριος.
Ἀεροίτης, ον, aerius, *de avibus* &c.
Ἀέριος, α, ὁ καὶ ἡ, aerius, qui est in aere. 2) altus, magnus. Ab ἀὴρ.
Ἀεροειδὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, aerius. 2) obscurus, caliginosus. Ab eod.
Ἀέρκτος, ο, ὁ καὶ ἡ, non septus, nullo septo cinctus. Ex α pr. & ἕρκος, *septum*.
Ἀεροβατέω, ῶ, f. ήσω, *proprie* incedo *vel* ambulo per aerem. 2) nugas sublimes capto, superbio. Ex ἀὴρ & βαίνω, *incedo*.
Ἀεροβάτης, ο, ὁ, res sublimes & inanes tractans, superbus, alta petens.
Ἀεροδόνητος, ον, epith. avis. Ab ἀὴρ & δονέω, *agito*.
Ἀεροδρομέω, ῶ, f. ήσω, per aerem curro. Ex ἀὴρ & insuf. δρόμος, *curro*.
Ἀεροειδὴς, idem quod seq. *item* aerius.
Ἀερόεις, εσσα, εν, caliginosus, obscurus. Ab ἀὴρ, *aer*.
Ἀερολέσχης, ου, ὁ & ἡ, inflato sermone utens. 2) qui de rebus inanibus & nugatoriis multum & magnifice loquitur. Ex ἀὴρ & λέσχη, *sermocinatio*.
Ἀερομαχέω, ῶ, f. ήσω, in aere pugno.
Ἀερομαχία, ας, ἡ, pugna aeria, quæ fit in aere, i. e. inanis & imaginaria.
Ἀερόμελι, ιτος, τὸ, aerium mel, quod quidam manna biblicum esse putant. Ex ἀὴρ & μέλι, *mel*.
Ἀερομετρέω, ῶ, f. ήσω, aerem metior. 2) res inanes & captum humanum transcendentes conjector. Ex ἀὴρ & μετρέω, *metior*.
Ἀερομιγὴς, έος, ὁ & ἡ, permixtus aeri. Ex ἀὴρ & μίγνυμι, *misceo*.
Ἀερόμορφος, ον, aerius.
Ἀερονηχὴς, έος, ὁ & ἡ, per aerem, sive in aere natans. Ex ἀὴρ & νήχω, *nato*.
Ἀεροπορέω, de saltatore, cum pedibus in aere velut suspensus est. Ex ἀὴρ & νόμος, ut χειρονομέω.
Ἀεροπετὴς, έος, ὁ & ἡ, ex aere delapsus. Ex ἀὴρ & πίπτω, *cado*.
Ἀεροπότης, εος, ὁ καὶ ἡ, in aere volans. Ex ἀὴρ & πέτομαι, *volo*.
Ἀεροπορέω, ῶ, f. ήσω, in aere gradior. Ab seq.
Ἀερόπορος, ο, ὁ & ἡ, aerigradus, aerivagus. Ex ἀὴρ & πόρος, *transitus*.
Ἀεροσκοπία, ας, ἡ, divinatio ex aere. Ex ἀὴρ & σκοπὸς, *inspector*, *speculator*.
Ἀεροτόμος, ο, ὁ & ἡ, aerem secans & findens. Ex ἀὴρ & τέμνω, *seco*.
Ἀεροφεγγὴς, ὁ & ἡ, splendens, lucidus, sc. in modum aeris. Ab ἀὴρ & φέγγος, *lumen*.
Ἀεροφοίτης, α, ὁ, & ἀεροφοίτητος, ον, aerem [illegible]ns, [illegible]

in aere versans. Ex ἀὴρ & φοιτάω *ventito*.

Α'ερόχροος, *contr.* ἀερόχρους, ο, ὁ & ἡ, colorem aeris tenuem ac dilutum habens. Ex ἀὴρ & χρόα, *color*.

Α'ερσίλοφος, ου, ὁ, conum habens altum & sublimem. Ex ἀείρω, *tollo*, f. Æol. ἀέρσω, & λόφος, *conus galeæ*.

Α'ερσίνοος, *contr.* ἀερσίνους, ου, ὁ & ἡ, elatus animo, superbus. Ab ἀείρω, *tollo*, & νοῦς, *mens*.

Α'ερσίπνοος, ὁ & ἡ, quod facit, ut animi tollantur, spiritus sumantur. Ex ἀείρω & πνοή, *spiritus*.

Α'ερσιπότης, vel potius ἀερσιπέτης, ο, ὁ, alte volans. Ab ἀείρω, *tollo*, & πέτομαι, *volo*.

Α'ερσιπότητος, ου, ὁ & ἡ, in sublimi se librans. Ex ἀείρω & ποτάομαι, *volo*.

Α'ερσίπους, οδος, ὁ & ἡ, pedes in currendo s. saltando in altum tollens. 2) agilis, celer. Ex ἀείρω, *tollo*, & πούς, *pes*.

Α'ερτάζω, f. άσω, tollo, attollo, elevo. 2) aufero. Ab ἀείρω, *tollo*.

Α'ερτάω, idem & ab eodem.

Α'εροειδής, ες, obscurus, caliginosus.

Α'εσιμάργια, ας, ἡ, ventis agitata, inquieta. Ex ἄω, *flo*, & μαίνομαι, *furo*.

Α'εσιφροσύνη, ης, ἡ, levitas, stultitia. A sq.

Α'εσίφρων, ονος, ὁ & ἡ, ventosus, levis, inconstans. 2) stultus, temerarius. 3) vanus. Ex ἄω, *flo*, & φρὴν, *mens*.

Α'έτειος, ου, ὁ & ἡ, aquilinus. Ab ἀετὸς, *aquila*.

Α'ετιδεὺς, έος, ὁ, pullus aquilæ. Ab eod.

Α'ετίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, aetites lapis. Ab eodem.

Α'ΕΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, aquila. 2) fastigium ædificiorum, quod & ἀέτωμα. 3) uniuscuiusque radii in rota terrameotum. 4) omen, ut οἰωνός.

Α'ετοφόρος, ο, ὁ & ἡ, aquilifer, signifer.

Α'ετώδης, εος, ὁ & ἡ, aquilinus. Hinc τὸ ἀετῶδες, genus aquilinum, *item* mos aquilinus. Ab ἀετὸς, *aquila*.

Α'έτωμα, τος, τὸ, fastigii genus in tectis templorum, Gl. Vet. fastigium. Vide ἀετός.

Α'ειχῆνες, ων, οἱ, pauperes. Hesych. Ex ἀεὶ, *semper* & χαίνω, *inhio*, *appeto*. (Sed leg. est ἀχῆνες, quorum loculi vacui sunt. v. ἀχήν.)

Α'ΖΑ, ης, ἡ, fuligo, sordes ex ignis flammis adhærentes camino. 2) nigredo ex putredine, squalor. 3) reliquiæ v. c. lactis in vase, arefactæ.

Α'ζαίνω, sicco, exsicco. Ab ἄζω.

Α'ζάλεος, ου, ὁ & ἡ, aridus, siccus. Ab eod.

Α'ζαλέος, έα, έον, idem, & ab eod.

Α'ζάνω, arefacio, sicco. Ab eod.

Α'ζαχὴς, έος, ὁ & ἡ, magnum sonum edens. Dor. pro ἀζηχής. quia arida fracta fortius crepitant.

Α'ζείθω, ferveo. Suid. Ex α intens. & ζέω, *ferveo*.

Α'ζειρώω, ῶ, idem, Suid. A sequ.

Α'ζειρος, ου, ὁ & ἡ, non variegatus, nullis distinctus coloribus. Ex α pr. & ζειρὸς, *variegatus*.

Α'ζεύκτης, ο, ὁ & ἡ, non jugatus. 2) cælebs, virgo. Ex α pr. & ζεύγνυμι, *jungo*.

Α'ΖΕΧΗ'Σ, έος, ὁ & ἡ, aridus. 2) difficilis, gravis. 3) non intermissus. Hesych.

Α'ζηλία, ας, ἡ, vacuitas ab æmulatione. A sq.

Α'ζηλος, ου, ὁ & ἡ, quem nullus æmulatur. 2) levis, vilis, neglectus. 3) qui zelo, s. zelotypia non ducitur. Ex α pr. & ζῆλος.

Α'ζηλοτύπητος, ο, ὁ & ἡ, quem æmulari, aut cui invidere nemo solet.

Α'ζηλότυπος, ου, ὁ & ἡ, zelotypia & invidia carens, a suspicione alienus. Ex α pr. & ζηλότυπος, *invidus*, *æmulus*.

Α'ζήλωτος, ον, præter modum magnus, & supra invidiam aut spem assequendi positus. 2) contemtibilis, non invidendus. A ζηλόω.

Α'ζήμιος, ου, ὁ & ἡ, indemnis, damni expers. 2) impunitus. Inde τὸ ἀζήμιον, ο, impunitas. Ex α pr. & ζημία, *damnum*.

Α'ζημίως, *Adv.* sine damno. 2) impune. A pr.

Α'ΖΗ'Ν, ῆνος, barba. Etymol.

Α'ζηραίνω, sicco. Suid.

Α'ζηρός, ά, όν, aridus. Ab ἄζω.

Α'ζήτητος, ο, ὁ & ἡ, de quo quæstio non est habita. Ex α pr. & ζητέω, *inquiro*.

Α'ζητὸς, ή, όν, augustus, venerandus. Suid. Ab ἄζω, *veneror*.

Α'ζηχὴς, έος, ος, ὁ & ἡ, magnum sonum edens. 2) durus & aridus. 3) continuus, perpetuus, quod fit sine intermissione.

Α'ΖΟΙ, ων, οἱ & αἱ, servi, servæ; famuli, famulæ.

Α'ζυγὴς, έος, ὁ & ἡ, injugatus. 2) cælebs. Ex α pr. & ζυγὸν, *jugum*.

Α'ζυγία, ας, ἡ, cælibatus. A sequ.

Α'ζυγος, ου, ὁ & ἡ, idem quod ἀζυγὴς, & ab eod. Philox. impar, dispar.

Α'ζυμα, ων, τὰ, festum apud Judæos, quo a fermentatis abstinebant. A sq.

Α'ζυμος, ου, ὁ & ἡ, non fermentatus, fermenti expers. 2) sincerus. Ex α pr. & ζύμη, *fermentum*.

Α'ζυμοφαγία, ας, ἡ, usus panis infermentati. Ex ἄζυμος & φαγεῖν, *comedere*.

Α'ζυξ, γος, ὁ & ἡ, qui non est sub jugo. 2) cælebs, innupta. 3) singularis, cum alio non junctus. Ex α pr. & ζυγὸν, *jugum*.

Α'ΖΩ, sicco, arefacio, unde & ἄζομαι, aresco.

Α'ΖΩ, *vel potius* ἄζομαι, veneror, colo.

Α'ΖΩΑΒΕ'Ω, ῶ, irascor. Hesych.

Α'ζωνος, ου, ὁ & ἡ, sine zona, discinctus.

Α'ζωος, ου, ὁ & ἡ, animal non procreans. 2) vita carens. Ex α pr. & ζῶον, *animal*, vel ζωὴ, *vita*.

Α'ζὼρ, Nomen proprium viri Ebr. indeclin.

Α'ζωρος, ο, ὁ & ἡ, bene temperatus. Ex α intens. & ζωρὸς, *merus*.

Α'ζωστος, ο, ὁ & ἡ, qui non est cinctus. Gl. Vet. discinctus. Ex α pr. & ζωννύω, *cingo*.

Α'ζωτος, ο, ὁ & ἡ, idem & ex iisdem.

Α'ηδέω, ῶ, tædio adficior, fastidio. A sq.

Α'ηδὴς, έος, ὁ & ἡ, insuavis, fœdus, odiosus, Philox. Ex α pr. & ἡδὺς, *dulcis*.

Α'ηδία, ας, ἡ, fœditas, injucunditas, molestia. 2) tædium. A pr.

Α'ηδίζομαι, f. ίσομαι, tædio adficior, fastidio. 2) abhorreo. Ab ἀηδία.

Α'ηδόνειος, ου, ὁ & ἡ, & ἀηδόνιος, lusciniæ cantui similis, lugubris. Ab ἀηδὼν, *luscinia*.

Α'ηδονιδεὺς, έος, ὁ, lusciniæ pullus. Ab eod.

Α'ηδονὶς, ίδος, ἡ, luscioiola. 2) luscinia. Dim. ab eod.

Α'ηδὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, idem quod ἀηδών.

Α'ΗΔΩ'Ν, όνος, ἡ, luscinia. 2) tibiarum lingula.

Α'ηδῶς, *Adv.* insuaviter, fœde, tædiose, Gl. Vet. 2) gravatim. 3) inimice. Ab ἀηδὴς, *insuavis*.

Α'ήθεια, ας, ἡ, insolentia, insueta novitas. 2) desuetudo, Gl. Vet. Ab ἀήθης.

Α'η-

Ἀηθέσσω, insuetus sum. Ab eod.

Ἀηθέω, ῶ, f. ήσω, insuetus sum, non adsuetus sum. Ab eod.

Ἀήθης, εος, ὁ & ἡ, insuetus, insolens. 2) qui non format & instituit mores. Ex α pr. & ἦθος, mos.

Ἀηθίζομαι, desuesco, Gl. Vet. 2) non fero propter insolentiam, ap. Strab. Ab ἀήθης.

Ἀήθως, Adv. præter morem. 2) inexperto. Ab ἀήθης.

Ἀήκης, εος, ὁ & ἡ, aciem non habens, non acutus, obtusus, hebes. Ex α pr. & ἀκή, mucro, cuspis, acies.

Ἄημα, τος, τό, spiritus, flatus, flatus venti, spiraculum. Ab ἄω, f. ἄσω, spiro.

Ἀημερία, ας, ἡ, immitis animi adfectio, immanitas. Ex α pr. & ἥμερος, mitis.

Ἄημι, flo, spiro, ἄη, flabat. ἀεὶς, ἀέντος, spirans, part. ἄημαι, spiro, ἄητο, spirabat. Ab ἄω, spiro.

ἈΗ'Ρ, ἀέρος, ὁ, aer. 2) coeli temperies. 3) caligo, aer tenebrosus.

Ἄησις, εως, ἡ, ventus, flatus, spiritus. Ab ἄω, flo.

Ἀήσσητος, ου, ὁ & ἡ, invictus. 2) incomparabilis. Ex α pr. & ἡσσάομαι, vincor.

ἈΗ'ΣΥΛΟΣ, ύλη, υλον, molestus. 2) iniquus, injustus. v. Αἴσυλος.

Ἀήσυρος, ου, ὁ & ἡ, levis, agilis. 2) tenuis. 3) sublimis, in sublimi degens, qui in aere suspensus fertur. Ex ἀήρ, aer, & σύρω, trahs.

Ἀητέομαι, volo, cum auris vagor. Ab ἀήτης, avis.

Ἀήτη, ης, ἡ, ventus, flatus. Ab ἄω, flo.

Ἀήτης, ου, ὁ, idem & ab eodem, item avis ap. Arat.

Ἀητόρροος, contr. ἀητόρρους, ου, ὁ ϗ ἡ, ventis fluens, f. ex quo fluente venti oriuntur. Vox ficta Platonis. Ex ἀήτη, ventus, & ῥέω, fluo.

Ἄητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vento perflatur, ventis ac flatibus expositus. 2) insatiabilis. 3) magnus. Ab ἄω, flo.

Ἀητὸς, ὁ, aquila, ap. Arat.

Ἀήττητος, ου, ὁ & ἡ, inexpugnabilis, invictus, insuperabilis. 2) qui nulli labori succumbit, nulli largitioni &c. Ex α pr. & ἡττάομαι, vincor. v. ἀήσσητος.

Ἄηχος, ου, ὁ & ἡ, sine voce. Ex α pr. & ἦχος, sonus.

Ἀθάλασσος, seu ἀθάλαττος, ου, ὁ & ἡ, maris expers. Ex α pr. & θάλασσα vel θάλαττα, mare.

Ἀθαλάσσωτος, seu ἀθαλάττωτος, ου, ὁ & ἡ, maris inexpertus, rei nauticæ rudis, insolens navigandi. Ab ἀθάλασσος.

Ἀθαλὴς, vel ἀθαλλὴς, έος, ὁ & ἡ, non virens, aridus. Ex α pr. & θάλλω, vireo.

Ἀθαλπέως, Adv. sine calore seu æstu. Ex α pr. & θάλπω, calefacis.

Ἀθαμβεὶ, Adv. intrepide, impavide. A sq.

Ἀθαμβὴς, έος, ὁ & ἡ, intrepidus, impavidus. Ex α priv. & θάμβος, stupor.

Ἀθαμβία, ας, ἡ, terroris vacuitas. Ex iisd.

Ἄθαμβος, ου, ὁ & ἡ, idem quod ἀθαμβής.

Ἀθανασία, ας, ἡ, immortalitas. Ab ἀθάνατος.

Ἀθανατίζω, f. ίσω, immortalem reddo, prædico.

Ἀθανατισμὸς, οῦ, immortalitas: in Deos relatio.

Ἀθάνατος, ου, ὁ & ἡ, immortalis. 2) sempiternus, æternus, perpetuus; & in Plurali οἱ ἀθάνατοι, Dii immortales. 3) decem millia militum selectorum in exercitu Persarum, qui ita dicebantur, quod uno mortuo, vel occiso, statim legeretur alius, numerusque adeo idem semper maneret. Ex α pr. & θάνατος, mors.

Ἄθαπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, insepultus, inhumatus. Ex α pr. & θάπτω, sepelio.

ἈΘΑ'ΡΑ, ας, & ἀθήρη, ἡ, pultis genus, ap. Aristoph.

Ἀθαρσὴς, έος, ὁ & ἡ, fiduciæ expers, timidus. Ex α pr. & θάρσος, fiducia.

Ἀθαυμασία, ας, ἡ, vacuitas ab admiratione. Ab θαυμάζω.

Ἀθαυμαστὶ, & ἀθαυμαστεὶ, Adv. citra admirationem.

Ἀθαυμαστία, idem quod ἀθαυμασία.

Ἀθαύμαστος, ου, expers admirationis.

Ἀθεάμων, ονος, ὁ & ἡ, qui non spectat. Ex α pr. & θεάομαι, specto.

Ἀθέατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non spectatur, invisibilis, non visus. 2) qui non vidit. Ex iisd.

Ἀθεεὶ, Adv. sine Deo, sine numine. Ex α pr. & Θεός, Deus.

Ἀθεΐα, ας, ἡ, impietas. Ex iisdem.

Ἀθείαστος, ου, ὁ & ἡ, numine divino non adflatus, non divinus. Ex iisd.

ἈΘΕ'ΛΓΩ, f. ξω, mulgeo. 2) sugo. Hes.

Ἀθέλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, quod præter voluntatem fit. Ab α pr. & θελητός.

Ἄθελκτος, ου, immitis, implacabilis. Ab α & θέλγω, lenis.

Ἄθελξις, εως, ἡ, suctio, mulctus, ap. Hippocr. explicatur attractio: sed vox est suspecta. Ab ἀθέλγω.

Ἀθελέω, f. ἀθελήσω, nolo. Ex α privat. & θέλω, volo.

ἈΘΕΜΒΕ'Ω, ῶ, lascivio, Hesych. Ex α priv. & θέμις, jus, fas, unde θεμιστ.

Ἀθεμέλιος, ου, ὁ & ἡ, fundamento carens, sine fundamento. Ex α pr. & θεμέλιος, fundamentum.

Ἀθέμειλος, ου, ὁ & ἡ, idem. Ex α pr. & θέμειλον, fundamentum.

Ἄθεμις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, illicitus, nefastus: &

Ἀθεμίστιος, ου, ὁ ϗ ἡ, injustus. Ex α pr. & θέμις, jus.

Ἀθέμιστος, ου, ὁ & ἡ, injustus, nefarius. Ex iisdem.

Ἀθεμιστουργία, ας, ἡ, facinus nefarium, scelus. Ex ἀθέμιστος & ἔργον, opus.

Ἀθεμίστως, Adv. nefarie, inceste.

Ἀθεμιτογαμία, ας, ἡ, incestæ nuptiæ. Suic. Ex ἀθέμιτος & γάμος, nuptiæ.

Ἀθεμιτογαμέω, f. ἀθεμιτογαμήσω, incestas nuptias celebro. Pseudo-Clem. in Re cognit. ap. Euseb. Ex iisd.

Ἀθεμιτόγαμος, ου, ὁ & ἡ, qui incestas init nuptias. Suic. Ex iisd.

Ἀθεμιτοποιὸς, οῦ, ὁ & ἡ, infanda faciens, infanda gerens. Gl. Vet.

Ἀθέμιτος, ου, ὁ & ἡ, nefarius, infandus, nefandus, illicitus, Philox. Hinc τὸ ἀθέμιτον, ου, nefas. Ex α pr. & θεμιτὸς, legibus consentaneus.

Ἀθεμιτουργέω, ῶ, nefanda patro. Suic. Ex ἀθέμιτος & ἔργον, opus.

Ἄθεος, ου, ὁ & ἡ, qui sine Deo est, Deum tollit, impius.

Ἀθεότης, ητος, ἡ, ignoratio Dei, impietas.

Ἀθεραπευσία, ας, ἡ, cultus negligentia, item omnino, cum corpus male habetur. 2) neglectus,

con-

contentus, ſc. ejus, quem colere, curare, tueri debebamus. Ex α pr. & θεραπεύω, *colo*.

Ἀθεράπευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, incultus, qui corpore horrido & inculto eſt. 2) neglectus. 3) immedicabilis, inſanabilis. Ex iiſd.

Ἀθεραπεύτως, *Adv.* neglectim, contemtim, ſine cura, & ſpe ſanationis. A pr.

Ἀθερηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſpicas, ſeu ariſtas habens, vel generans. Ex ἀθὴρ, *ariſta* & γείνομαι, *gigno*.

Ἀθερηγονὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀθερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſpicatus, acutus. 2) contemtus. Ab ἀθήρ. (Prius debet eſſe ἀθέρης, poſterius repetendum ab α pr. & θέρω, *foveo*, unde θεραπεύω.)

Ἀθερίζω, f. ίσω, ſperno, rejicio, contemno, ſc. velut ſpicas degeneres. Ab eod.

Ἀθερίνη, ης, ἡ, atherina, piſcis. Ab eod.

Ἀθέριξ, ικος, ὁ, ariſta, cuſpis ſpicæ. Ab eod.

Ἀθερίσσω, f. ίξω, idem quod ἀθερίζω.

Ἀθέριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non demeſſus, adhuc in ſpica. 2) neglectus. Ab ἀθερίζω.

Ἀθέρμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, non calefactus. 2) qui non calefit. Ex α pr. & θερμαντὸς, *calefactus*.

Ἄθερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, calore vacans. Ab α priv. & θερμὸς, *calidus*.

Ἀθερολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ariſtas, ſeu ſpicas colligit. Ex ἀθὴρ, *ſpica*, & λέγω, *colligo*.

Ἀθερώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ariſtas habens. Ab ἀθήρ.

Ἀθέρωμα, ατος, τὸ, tuberculum in capite naſci ſolitum. v. ἀθήρωμα.

Ἀθεσία, ας, ἡ, inconſtantia, perfidia. Ex α pr. & θέσις, *poſitio*.

Ἀθεσμία, ας, ἡ, tranſgreſſio legis, iniquitas, ſcelus. Ab ἄθεσμος.

Ἀθέσμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, lege carens, exlex, qui legem non obſervat. 2) de quo lex non eſt poſita. 3) illicitus, iniquus. Ab eod.

Ἀθεσμόβιος, ου, improbus, nullis legibus obediens.

Ἀθεσμόλεκτρος, ου, inceſtas nuptias celebrans, in inceſto matrimonio vivens.

Ἄθεσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀθέσμιος. Ex α pr. & θεσμὸς, *lex*.

Ἀθέσμως, *Adv.* illicite, nefarie, contra leges. A pr.

Ἀθέσφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, ineffabilis, ingens. Ex α priv. & θέσφατος, *a Deo pronunciatus*.

Ἀθετέω, ῶ, f. ήσω, abrogo, aboleo, irritum facio. 2) rejicio, improbo. 3) ſperno. 4) contumelioſe tracto. 5) prævaricor. Philox. ἀθετῶ, reprobo, decipio. ἀθετεῖ, refellit, decipit, idem. ἠθέτησα, reprobavi. Gl. Vet. decepi. 6) *cum dat.* fidem non habere. ἠθέτησαν, deceperunt, Philox. aor. 1. ἠθετημένος, abrogatus, perf. part. paſſ. Ex α pr. & θετὸς, *poſitus*.

Ἀθέτημα, τος, τὸ, abrogatio, improbatio. A pr.

Ἀθέτησις, εως, ἡ, abrogatio. 2) deceptio, Philox. Ab eod.

Ἄθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconſtans. 2) irritus, abdicatus. 3) ineptus, inutilis. Gl. Vet. inhabilis. Ex α pr. & θετὸς, *poſitus*.

Ἀθέτως, *Adv.* inconſtanter. 2) inepte. 3) improbe.

Ἀθεωρησία, ἡ, negligentia in ſpectando, conſiderando. Ex α pr. & θεωρέω.

Ἀθεωρητὶ, *Adv.* ſine contemplatione, negligenter. Ab ſequ.

Ἀθεώρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſpectabilis, in adſpectum non cadens. 2) improviſus. 3) a contemplatione alienus, negligens in cognoſcendo, conſiderando.

Ἀθεωρήτως, *Adv.* non ſpectabiliter, inviſibiliter. 2) imperite, negligenter, temere. A præc.

Ἀθέως, *Adv.* impie, ſcelerate, ſine Deo. Ab ἄθεος.

Ἀθήητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non perſpicuus, non viſus, latens, occultus. Jon. pro ἀθέατος. Ex α pr. & θεατὸς, *ſpectabilis*.

Ἄθηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ablactatus. 2) qui lac non ſuxit. Ex α priv. & θηλὴ, *papilla*.

Ἀθήλυντος, ου, ὁ ϗ ἡ, non effeminatus, virilis. 2) indomitus. 3) durus. Ex α pr & θῆλυς, *femineus*.

Ἄθηλυς, εος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

ἈΘΗΝᾹ, ᾶς, ἡ, Minerva, Pallas.

Ἀθήναζε, *Adv.* Athenas. Ab Ἀθῆναι.

Ἀθῆναι, ῶν, αἱ, Athenæ, urbs Atticæ.

Ἀθηναίη, ης, ἡ, idem quod Ἀθηνᾶ. Jonicum.

Ἀθήναιον, ου, τὸ, Athenæum, templum Minervæ. Ab Ἀθηνᾶ.

Ἀθηναῖος, αία, αῖον, Athenienſis. Ab Ἀθῆναι, *Athenæ*.

Ἀθήνη, ης, ἡ, Minerva, Pallas. poetice.

Ἀθήνηθεν, *Adv.* Athenis.

Ἀθήνησι, *Adv.* Athenis.

Ἀθηνογέρων, οντος, ὁ, ſenex ſcholaſticus, qui in ſenectute litteris operam navat. Ex Ἀθήνη, Minerva, quæ ſtudiorum præſes credebatur, & γέρων, *ſenex*.

ἈΘΗΡ, έρος, ὁ, pars ſpicæ acuta. 2) ſpica. 3) ſpica degener. 4) ſumma pars cuſpidis, ſagittæ. 5) mucro gladii.

Ἀθήρα, ας, ἡ, idem quod ἀθάρα.

Ἀθήρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, a venatore non indagatus. 2) a venatore non captus. 3) ſine feris. Epitheton ſilvæ &c. A θηράω, *venor*.

Ἀθηρηλοιγὸς, ῦ, ὁ, ventilabrum, minutiſſimas paleas diſſipans. Ex ἀθὴρ, *ariſta*, & λοιγὸς, *pernicies*.

Ἀθηρία, ας, ἡ, penuria ferarum. Ab ἄθηρος.

Ἀθηρόβρωτον, ου, τὸ, ventilabrum. 2) cochlear, quo puls in olla agitatur. Ex ἀθὴρ, *ariſta*, vel ἀθήρα, *pult*, & βιβρώσκω, *comedo*.

Ἄθηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, feris, ſeu belluis carens. 2) expers venationis. 3) qui capi non poteſt. Ex α pr. & θὴρ, *fera*.

Ἀθήρωμα, τος, τὸ, idem quod ἀθέρωμα.

Ἀθησαύριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non repoſitus in theſauro. 2) qui recondi & adſervari nequit. 3) qui nihil recondit in craſtinum, prodigus. Ex α priv. & θησαυρίζω, *in theſauro repono*.

Ἀθήτευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, nemini mercenarius, qui nulli ſervit ob mercedem. Ex α priv. & θητεύω, *mercede ſervio*.

Ἀθίγγανος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tangi non vult, intactus. Ex α pr. & θιγγάνω, *tango*.

Ἀθιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, intactus. Ex α priv. & θίγω, *tango*.

Ἄθικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, intactus. 2) integer, illibatus, intemeratus. Ex iiſd

Ἀθίκτωρ, ορος, ὁ, idem & ex iiſd. Heſych.

Ἀθλάω, f. άσω, certo, certamen ineo. 2) mala tolero, malis exerceor. Ab ἄθλος, *certamen*.

Ἀθλέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Ἄθλημα, τος, τὸ, certamen, pugna. Ab ἀθλέω.

Ἄθλησις, εως, ἡ, certatio athletica. 2) certamen seu certatio quævis. Ab eod.

Ἀθλητὴρ, ῆρος, ὁ, certator, athleta. 2) certaminum peritus. Ab eod.

Ἀθλητὴς, ῦ, ὁ, idem & ab eod. 2) in quocunque genere peritus & exercitatus. 3) profusus in aliquo genere, ut libidine.

Ἀθλητικὸς, ή, όν, athleticus, ad athletas seu certatores pertinens. 2) robustus ac firmus.

Ἀθλητικῶς, *Adv.* athletice, athletarum more.

Ἄθλιος, ία, ιον, miser, ærumnosus, malis exercitus. Ab ἆθλος.

Ἀθλιότης, ητος, ἡ, miseria, ærumna.

Ἀθλίως, *Adverb.* misere, ærumnose, infeliciter.

Ἀθλοθετέω, ῶ, f. ήσω, ludos præbeo. Ab ἆθλον & τίθημι, *pono*.

Ἀθλοθετὴρ, ῆρος, ὁ, munerarius certaminis. f. qui præmium certaminis constituit. 2) qui quodvis præmium proponit. Ex iisd.

Ἀθλοθέτης, ου, ὁ, idem.

Ἆθλον, ου, τὸ, certaminis præmium. 2) præmium quodlibet. 3) merces sceleris, i. e. pœna. 4) labor, ærumna. Ab ἄεθλος, *certamen*.

Ἆθλος, ου, ὁ, certamen. 2) labor, laboriosum negotium. Ab eod.

Ἀθλοφόρος, ου, ὁ & ἡ, victor certaminis. Ex ἆθλον & φέρω, *fero*, *reporto*.

Ἄθολος, ου, ὁ & ἡ, non turbidus, non turbatus, purus, limpidus. Ex α pr. & θολὸς, *fordes turbidæ*.

Ἀθόλωτος, ου, ὁ & ἡ, non turbatus, limpidus. Ex α pr. & θολόω, *turbulentum reddo*.

Ἀθορύβητος, ου, ὁ & ἡ, non perturbatus. 2) qui non perturbatur. Ex α pr. & θόρυβος, *tumultus*.

Ἀθόρυβος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.

Ἀθορύβως, *Adv.* sine tumultu, tranquille.

ἈΘΡΑΓΈΝΗ, ης, ἡ, arbor quædam, ex qua optima igniaria fiunt.

Ἄθραυστος, ου, ὁ & ἡ, infractus, inquassatus. 2) integer, illæsus, non vulneratus, aut minutus &c. Ex α pr. & θραυστὸς, *fragilis*.

Ἄθρεπτος, ου, ὁ & ἡ, non nutriens, nutriendi expers. Ab α priv. & θρεπτὸς, nutritus.

ἈΘΡΈΩ, ῶ, f. ήσω, video, cerno, intueor. 2) dispicio, considero, perpendo. 3) circumspicio & cum intentione intueor.

Ἀθρήματα, των, τὰ, munera a cognatis novæ sponsæ missa, quum se primum conspiciendam præbebat. Hesych. Ab ἀθρέω.

ἈΘΡΉΝΗ, ης, ἡ, genus apis. Suid.

Ἀθρηνὶ, *Adv.* absque luctu, sine lacrimis. Ex α pr. & θρῆνος, *luctus*.

Ἀθρίγγωτος, ὁ & ἡ, non septus, non loricatus. Ab α & θριγγὸς, *lorica*, *septum*.

Ἀθέριστος, ον, illæsus, indeceptus, a θερίζω, *meto*, *cædo*.

Ἄθριξ, ιχος, ὁ & ἡ, capillis, sive pilis carens, glaber. Ex α pr. & θρὶξ, *pilus*.

Ἀθριπήδεστος, ου, ὁ & ἡ, a vermibus non arrosus, sive exesus. Ex α pr. θρὶψ, *vermis*, & ἐδεστὸς, *edulis*, ab ἔδω, *edo*.

Ἀθροίζω, f. οίσω, congrego, colligo, coacervo; & 2) *in Passivo*, sum apud me, potens mei. Ab ἀθρόος.

Ἀθροίσιμος, ου, ὁ & ἡ, frequens, celeber, confertus. 2) congregans, congregando inserviens. A pr.

Ἄθροισις, εως, ἡ, congregatio, coacervatio, conventus, Philox. Ab eod.

Ἄθροισμα, ατος, τὸ, congeries, collectio, acervus. 2) cœtus, multitudo. Philox globus, caterva. Ab eod.

Ἀθροισματικὸς, ή, όν, congregativus, collectivus.

Ἀθροισμὸς, ῦ, ὁ, idem quod ἄθροισμα.

Ἀθροιστήριον, ου, τὸ, congregationis locus. Ab ἀθροίζω, *congrego*.

Ἀθροιστὴς, ῦ, ὁ, congregator, collector. Ab eod.

Ἀθροιστικὸς, ή, όν, vim congregandi habens, collectivus. Ab eod.

Ἀθροιστικῶς, *Adv.* catervatim, Gl. Vet. A præc.

Ἀθρόον, *Adv.* pro ἀθρόως, quod vide.

ἈΘΡΌΟΣ, όα, όον, *contr.* ἀθρῦς, *quod minus frequens*, confertus, in unum collectus, coacervatus. 2) universus, simul totus. 3) frequens, densus. Comp. ἀθρούστερος, έρα, ερον.

Ἄθροος, ου, ὁ & ἡ, nullam edens vocem, vel strepitum. Ex α pr. & θρόος, *tumultuantium clamor*.

Ἀθροότης, ητος, ἡ, universitas. Ab ἀθρόος, *universus*.

Ἀθρόως, *Adv.* confertim. 2) universe, summatim. 3) confestim, celeriter. Ab eod.

Ἄθρυπτος, ου, ὁ & ἡ, infragilis. 2) non fractus deliciis, non delicatus. 3) non mollis, virilis. 4) non inflatus. Ex α pr. & θρύπτω, *frango*.

Ἀθρύπτως, *Adv.* non delicate. 2) viriliter. A pr.

Ἀθυμέω, ῶ, f. ήσω, animum despondeo, animum abjicio, animo sum dejecto, animo sum fractus. 2) timeo, angor metu. Ab ἄθυμος, *qui animo est dejectus*.

Ἀθυμήτης, ου, ὁ, anxius, mœrore adfectus. Suid. Ab ἀθυμέω.

Ἀθυμία, ας, ἡ, animi dejectio. 2) tristitia. 3) anxietas. 4) desperatio. A sq.

Ἄθυμος, ου, ὁ & ἡ, qui animo est dejecto. 2) anxius. 3) mœstus, tristis. 4) pusillanimis, non animosus. Ex α privat. & θυμὸς, *animus*.

Ἀθύμως, *Adv.* animo dejecto, anxie. A pr.

Ἀθυρίζομαι, f. ίσομαι, ludo, lusito. 2) salto. Ab ἀθύρω.

Ἀθυρέω, ῶ, f. ήσω, idem & ex eod.

Ἀθυρίδωτος, ου, ὁ & ἡ, fenestris vel valvis carens. Ex α pr. & θυρὶς, *fenestra*.

Ἄθυρμα, τος, τὸ, ludus puerilis. 2) ludus quilibet. 3) oblectamentum. 4) ornamentum. Ab ἀθύρω, *ludo*.

Ἀθυρμάτιον, ου, τὸ, idem, sed diminutive.

Ἀθυρογλωττέω, ῶ, nugas, ludiera loquor, it. petulanter loquor, linguæ non tempero. Ex ἄθυρος, *incontinens*, & γλῶσσα, f. γλῶττα, *lingua*.

Ἀθυρογλωττία, ας, ἡ, incontinentia linguæ, garrulitas, studium nugandi, lasciviendi. A sq.

Ἀθυρόγλωττος, ου, ὁ & ἡ, qui lingua est effreni, loquax, garrulus, cui fores oris non sunt clausæ, sed semper patent.

Ἀθυρονόμος, ου, ὁ & ἡ, qui leges ludos facit, iisque pro sua libidine abutitur. Ex ἀθύρω, *ludo*, & νόμος, *lex*.

Ἄθυρος, ου, ὁ & ἡ, janua carens, janua non clausus. 2) incontinens. Ex α pr. & θύρα, *janua*.

Ἀθυροστομέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἀθυρογλωττέω. Ex ἄθυρος & στόμα, os.

Ἀθυροστομία, ας, ἡ, oris f. linguæ incontinentia & petulantia. A sq.

Ἀθυρόστομος, ου, ὁ & ἡ, cujus os apertum est. 2)

qui linguæ temperare nequit, loquax, garrulus. Ab ἄθυρος, & στόμα, ος.

ἈΘΥΡΩ, ludo, lusito.

Ἄθυρωτος, ο, ὁ & ἡ, janua carens, nullis foribus clausus. 2) incontinens, effrenis, effrenatus, & qui regi nescit. Ab ἄθυρος.

Ἄθυτος, ο, ὁ & ὁ, non sacrificatus, non immolatus. 2) qui est sine sacrificio, sacrificiis carens. Ex α priv. & θύω, sacrifico.

Ἀθώωτος, ε, ὁ & ἡ, cui mulcta imposita non est, impunis. A seq.

Ἀθῷος, ε, ὁ & ἡ, mulctam non passus, impunis, indemnis, damni expers. 2) innocens, innoxius, insons, criminis expers. Ex α pr. & θωὴ, mulcta.

Ἀθωόω, ῶ, f. ώσω, absolvo, mulcta seu pœna libero. 2) innoxium declaro. Ab ἀθῷος.

Ἀθώπευτος, & ἀθώπευτης, ε, ὁ & ἡ, qui blanditiis & adulatione emolliri nequit, immitis, misericordiæ expers. 2) incorruptus, qui adulatione & blanditiis &c. capi non potest. Ex α pr. & θωπεύω, adulor.

Ἀθωράκιστος, ε, ὁ & ἡ, qui thoracatus, aut loricatus non est. 2) inermis. Ex α priv. & θωρακίζομαι, lorica munior.

Ἀθώρηκτος, ε, ὁ & ἡ, non ebrius, non temulentus, Hipp. Ex α pr. & θωρήσσομαι.

Ἀθώως, Adv. citra mulctam & damnum. 2) innoxie. Ex ἀθῷος.

Ἀθώωσις, εως, ἡ, impunitas. 2) absolutio rei. Ab ἀθωόω, absolvo.

ἈΊ, heu! heu! eheu! 2) utinam. 3) quando, si. Dorice pro εἰ.

Αἰ, heu! eheu! Interject.

Αἶα, pro γαῖα, terra.

Αἴαγμα, τος, τὸ, luctus, gemitus. A sq.

Αἰάζω, f. άξω, lugeo, lamentor. Ab αἴ, heu!

Αἰακτὸς, ὴ, ὸν, deflendus, gemitu dignus, lamentabilis, luctuosus. A pr.

Αἴελοι, οἱ, qui duas sorores in matrimonio habent.

ἈΙΑΝΗ'Σ, έος, ὁ & ἡ, gravis, acerbus, luctuosus. 2) tenebricosus. 3) perpetuus.

Αἰανὸς, ὴ, ὸν, idem.

Αἰανῶς, perpetuo. 2) graviter.

ἈΙΒΟΙ', vox dolentis seu indignantis, heu! hei! 2) admirantis, papæ!

Αἰγάγριος, & αἴγαγρος, ε, ὁ, capra, vel caper silvestris. Ex αἴξ, capra, & ἄγριος, silvester.

ἈΙΓΑΝΕ'Α, ας, ἡ, Ion. αἰγανέη, quod est in usu, jaculum, spiculum, tragula.

Αἴγδην, Adv. subito. 2) impetuose. Ab ἀΐσσω, ruo, cum impetu feror.

Αἰγέη, ης, ἡ, pellis caprina. Ab αἴξ, capra.

Αἴγειος, ο, ὁ & ἡ, vel -εος, εία, εον, caprinus. Ab eodem.

Αἰγίπυρος, ε, ὁ, herbæ nomen, quasi capræ triticum. Ex αἴξ, capra, & πυρὸς, triticum.

Αἰγείρινον, ε, τὸ, unguentum populeum. Rob. A sq.

ἈΙΓΕΙΡΟΣ, ε, ἡ, populus, alnus, Philox.

Αἰγελάτης, ο, ὁ, caprarius, caprarum agitator. Ex αἴξ, capra, & ἐλάω, vel ἐλαύνω, agito.

Αἴγεος, idem quod αἴγειος.

Αἰγιαλεὺς, έως, ὁ, piscator. Ab αἰγιαλὸς, litus.

Αἰγιαλίτης, ε, ὁ, litoreus. 2) in litore habitans. Ab eodem.

Αἰγιαλῖτις, ιδος, ἡ, litorea. 2) quæ in litore habitat. A pr.

ἈΙΓΙΑΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, litus, ora maritima.

Αἰγιαλώδης, εος, ὁ & ἡ, litoreus. A pr.

Αἰγίβοτος, capras alens sc. terra. Ex αἴξ, capra, & βόσκω, pasco.

Αἰγιβότης, ε, ὁ, capras pascens, pastor caprarum.

Αἰγίβοτος, ε, ὁ & ἡ, capras pascens, capris pascendis aptus.

Αἰγίδιον, ε, τὸ, capella, hœdus. Dimin. ab αἴξ, capra.

Αἰγίζω, f. ίσω, dilacero, dilanio, flo vehementius, tempestate adfligo. 2) capras pasco. Ab αἴξ, capra &c.

ἈΙΓΙΘΑΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, parus, avis quædam. 2) herba quædam. 3) saltationis quoddam genus.

ἈΙΓΙΘΟΣ, ε, ὁ, salus, avis quædam.

Αἰγικνήμος, ε, ὁ & ὁ, crura caprina habens. Ex αἴξ, capra, & κνήμη, crus.

Αἰγικορεὺς, έως, ὁ, caprarius, qui capras satiat, & pascit. 2) cujusvis pecoris pastor. usitatum plurale αἰγικορεῖς, pars Atheniensium. Ex αἴξ, capra, & κορέω, satio.

Αἰγίλιψ, ιπος, ὁ & ἡ, præaltus. Epitheton scopuli. Ex αἴξ, capra, & λείπω, linquo, quasi ad cujus fastigium pervenire capræ nequeant, sive ex αἴξ procella. Hesych. quem fluctus & procellæ attingere nequeunt.

Αἴγιλος, ε, ἡ, herba quædam capris grata. Ab αἴξ, capra.

Αἰγίλωψ, ωπος, ὁ, vitium oculi capris familiare. 2) festuca, avenæ quoddam genus. 3) herba, quæ hordeum enecat. 4) arboris glandiferæ genus. Ex αἴξ & ὤψ, oculus.

Αἰγινόεις, οεσσα, εν, capris abundans. Ab αἴξ, capra.

Αἰγινόμος, capras pascens. v. αἰγονόμος.

Αἰγίοχος, ε, ὁ & ἡ, ægida gestans, seu habens, vel etiam capra nutritus. Jovis Epith. Ex αἰγὶς, ægis, & ἔχω, habeo, vel etiam ex αἴξ, capra, & ὀχὴ, cibus.

Αἰγίπαν, ανος, ὁ, Pan semicaper, qui caprino fuisse corpore fingitur. Gl. Vet. semicaper. Ex αἴξ, capra, & Πὰν, Pan.

Αἰγιπόδης, ε, ὁ, capripes. A seq.

Αἰγίπους, οδος, ὁ & ἡ, pedibus caprinis præditus. Ex αἴξ & πῦς, pes.

Αἰγίπυρος, ε, ὁ, idem quod αἰγείπυρος.

Αἰγὶς, ίδος, ἡ, pellis caprina. 2) munimentum pectoris, ægis. 3) genus retis. 4) quod meditullio pini arboris innascitur. Ab αἴξ, capra.

Αἰγίσκος, ε, ὁ, caper juvenis, hœdus. Dimin. ab eodem.

ἈΙΓΛΗ, ης, ἡ, fulgor, splendor.

Αἰγλήεις ήεσσα, ῆεν, fulgens, splendidus, coruscus. A præc.

Αἰγοβοσκὸς, ῦ, ὁ, caprarius, pastor caprarum. Ex αἴξ & βόσκω, pasco.

Αἰγοβότης, ε, ὁ, idem & ex iisdem.

Αἰγογενὴς, έος, ὁ & ἡ, caprigena, Gl. Vet. Ex αἴξ & γίνομαι, nascor.

Αἰγοδίωξ, capras persequens. Ex αἴξ, capra, & διώκω, persequor.

Αἰγοθήλης, ε, ὁ, caprimulgus. 2) avis quædam. Ex αἴξ & θηλὴ, mamma.

Αἰγόκερας, ατος, τὸ, fœnum Græcum, quod semen habet corniculis simile. Ex αἴξ & κέρας, cornu.

Αἰγοκερεὺς, έως, ὁ, capricornus. Ex iisd.

Αἰγόκερως, ωτος, ὁ, capricornus. Ex iisd.

Αἰγο-

Αἰγίκεφαλος, ου, ὁ, capriceps, caprinum caput habens. 2) avis quædam. Ex αἴξ, capra, & κεφαλή, caput.
Αἰγόλεθρος, ου, ὁ, herba capris noxia. Ex αἴξ & ὄλεθρος, pernicies.
Αἰγομελὸς, pastor caprarum. Ab αἴξ, & μέλω.
Αἰγονομεὺς, έως, ὁ, caprarius, pastor caprarum. Ab αἴξ & νέμω, pasco.
Αἰγονόμιον, ου, τὸ, grex caprarum. A sq.
Αἰγονόμος, ου, ὁ, caprarius. 2) locus, qui capris pascua suppeditat. Ex αἴξ & νέμω, pasco.
Αἰγόνυξ, υχος, ὁ ἡ ὁ, ungulas caprinas habens. Ex αἴξ & ὄνυξ, ungula.
Αἰγόπους, οδος, ὁ, capripes. Ex αἴξ & πούς, pes.
Αἰγοπρόσωπος, ου, ὁ & ἡ, caprinam habens faciem. Ex αἴξ & πρόσωπον, facies.
Αἰγοτριχέω, ῶ, & αἰγοτριχιάω, caprarum in morem hirtus sum. Ex αἴξ & θρίξ, pilus.
Αἰγοφάγος, ου, ὁ & ἡ, caprivorus, capras comedens. Ex αἴξ & φαγεῖν, comedere.
Αἰγόφθαλμος, ου, ὁ & ἡ, oculos habens caprinos. Ex αἴξ & ὀφθαλμός, oculus.
ΑἸΓΥΠΙΟΣ, ου, ὁ, vultur.
Αἰγυπτιάζω, f. άσω, Ægyptios imitor. 2) vafre me gero, ut Ægyptii. 3) aduro. Ab Αἴγυπτος, Ægyptus.
Αἰγυπτιογενὴς, έος, & αἰγυπτογενὴς, Ægyptius.
Αἰγύπτιος, ία, ιον, Ægyptius. Ab eod.
Αἰγυπτιστὶ, dolose, more Ægyptiorum. 2) lingua Egyptica.
ΑἼΓΥΠΤΟΣ, ου, ἡ, Ægyptus, 2) Nilus.
ΑἸΓΩΛΙΟΣ, ου, ὁ, ulula.
Αἰγὼν, ῶνος, ὁ, caprile. Ab αἴξ, capra.
Αἰγωπὸς, ου, ὁ, habens oculos caprinos. Ex αἴξ & ὤψ, oculus.
Αἰδέομαι, οῦμαι, f. έσομαι, & ήσομαι, veneror, revereor. 2) timeo, metuo. 3) pudet me, verecundor. 4) non audeo. 5) placor, injuriam remitto. 6) placo, exoro. ᾐδέσθην, aor. 1. pass. veritus sum. Ab αἰδὼς, pudor.
Αἰδέσιμος, ου, ὁ & ἡ, venerabilis, reverentia dignus, honestus, Gl. Vet. observabilis, Gl. Vet. 2) dignus, qui exoret. 3) inviolatus, intactus. Ab eod.
Αἰδεσιμότης, ητος, ἡ, veneratio. A pr.
Αἴδεσις, εως, ἡ, veneratio, reverentia. 2) venia. 3) misericordia. Ab αἰδέομαι.
Αἰδεστικὸς, ἡ, ὸν, pudicus, Philox. Ab eod.
Αἰδεστικῶς, pudenter, Philox. A praec.
Αἰδεστὸς, ἡ, ὸν, reverentia dignus. Ab αἰδέομαι.
Αἴδηλος, ου, ὁ & ἡ, tenebricosus. 2) arcanus. 3) inexspectatus. 4) e conspectu tollens, exitialis. Ab ἄδηλος, f. αἰδὴς.
Αἰδήλως, Adv. obscure, ut conspectus adimatur. 2) exitiose. Ab. αἴδηλος.
Αἰδημονέστερος, verecundior. Ab αἰδήμων.
Αἰδημονέω, ῶ, f. ήσω, verecundus sum, verecundiam servo. Ab eod.
Αἰδημόνως, Adverb. verecunde, pudenter. A sq.
Αἰδήμων, ονος, ὁ & ἡ, verecundus, pudicus, Gl. Vet. Ab αἰδὼς.
Αἰδὴς, έος, ὁ & ἡ, qui cerni nequit. 2) abolitus. Ex α pr. & εἴδω, video.
ΑἸΔΗΣ, ου, ὁ, & ἀΐδας, Pluto. 2) orcus. 3) mors. 4) sepulcrum. 5) inferi.
Αἰδίζω, perpetuo, Gl. Vet. A seq.
Ἀΐδιος, ου, ὁ & ἡ, perpetuus, æternus. Ab ἀεὶ, semper.

Ἀϊδιότης, ητος, ἡ, æternitas. Ab ἀΐδιος.
Ἀϊδίως, Adv. sempiterne, in perpetuum. Ab eodem.
Ἀΐδνης, & ἀϊδνὸς, ἡ, ὸν, tenebricosus. Ex α pr. & ἰδεῖν, videre.
Αἰδοιϊκὸς, ἡ, ὸν, ad inguen pertinens. Ab αἰδοῖον.
Αἰδοῖον, ου, τὸ, inguen, veretrum. αἰδοῖα, pudenda. Ab αἰδώς.
Αἰδοῖος, οία, οῖον, venerabilis, venerandus. 2) verecundus. Superl. αἰδοιέστατος. Comp. αἰδοιέστερος. Ab eod.
Αἰδοιώδης, εος, ὁ & ἡ, formam inguinis habens. Ab αἰδοῖον.
Αἰδοίως, Adv. cum reverentia.
Αἴδομαι, revereor. A seq.
Αἶδος, εος, τὸ, idem quod αἰδώς.
Ἀϊδοφοίτης, ου, ὁ, qui ad inferos ventitat. Ex ἀΐδης, orcus, inferi, & φοιτάω, ventito.
Αἰδόφρων, ονος, ὁ & ἡ, verecundus. Ex αἰδὼς, pudor, & φρὴν, mens.
Ἀϊδρεία, ας, ἡ, & ἀϊδρίη, inscitia, imprudentia. Ex α pr. & ἴδρεια, scientia.
Ἀϊδρήεις, ήεσσα, ῆεν, inscius, imprudens. Ex iisdem.
Ἄϊδρις, εως, ὁ & ἡ, ignarus, inscius, imperitus. Ex α pr. & ἴδρις, sciens.
Ἀϊδρόδικος, ου, proprie, justitiæ nescius. 2) perniciosus, sævus. Ab ἄϊδρις, & δίκη.
Ἀΐδρυτος, ου, ὁ & ἡ, instabilis. Ex α pr. & ἱδρυτὸς, fundatus.
Ἀΐδρως, Adv. imperite. Ab ἄϊδρις, ignarus.
ΑἸΔΥΛΟΣ, ύλη, υλον, audax. Hesych. Suid. Etym.
Ἀϊδωνεὺς, έως, ὁ, Pluto, Orcus. Ab ἀΐδης.
ΑἸΔΩ'Σ, όος, contr. οῦς, ἡ, pudor, verecundia. 2) reverentia, veneratio, observantia. 3) membrum genitale, inguen, pudenda.
Ἀϊδῶς, Adv. invisibiliter. 2) modo incomprehensibili. Ab ἀϊδής.
Αἰέλλοι, οἱ, iidem qui αἴκλοι.
Αἰένυπνος, ου, ὁ, ἡ, semper dormiens. epith. mortis, vel mortui, apud Suid.
Αἰζήϊος, ου, ὁ, juvenilis. A seq.
ΑἸΖΗΟ'Σ, οῦ, ὁ, juvenis, qui robore juvenili viget.
Αἰηνὲς, έος, dirum, lamentabile. 2) grave valde & molestum. 3) æternum. Ab αἶ, heu, vel ἀεὶ.
Αἰθαλέος, έα, έον, cineritius, sc. color. A seq.
Αἰθάλη, ης, ἡ, fuligo, favilla. Ab αἴθω, uro.
Αἰθαλὴς, ὲς, splendidus, illustris. Ab eod.
Αἰθαλὶς, splendida. Ab eod.
Αἰθαλίτης, ου, ὁ, fumosus, fuliginosus. Rob. Ab αἰθάλη, fuligo.
Αἰθαλίων, ωνος, ὁ, ardens. Ab eod.
Αἰθαλόεις, όεσσα, όεν, ardens. Ab eod.
Αἰθαλοκομπία, ας, ἡ, vana jactantia, magniloquentia. Ex αἰθάλη, fuligo, & κομπέω, jacto.
Αἰθαλόω, ῶ, f. ώσω, uro, comburo. 2) nigrefacio. Ab αἰθάλη.
Αἰθαλώδης, εος, ὁ & ἡ, fuliginosus, fumeus, obscurus. 2) in favillas conversus. Ab eod.
Αἰθαλωτὸς, ἡ, ὸν, ustus, combustus. Ab αἰθαλόω.
Αἴθε, utinam, Gl. Vet.
Αἰθεροβατέω, ῶ, f. ήσω, per æthera incedo. vid. ἀεροβατέω. Ex αἰθὴρ, æther, & inus. βατέω, vado.
Αἰθέρι, Adv. in æthere. Ab αἰθὴρ, æther.

Αἰθέριος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel αἰθέριος, ία, ιον, æthereus. Ab eodem.

Αἰθεριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Αἰθεροβατέω, ῶ, item quod αἰθερεμβατέω.

Αἰθεροδρόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, per ætherem currens. Ex αἰθὴρ, æther, & inuf. δρέμω, curro.

Αἰθεροειδής, έος, ὁ ϗ ἡ, ætheris formam habens. Ex αἰθὴρ & εἶδος, forma.

Αἰθερονόμος, ου, ὁ, qui in aere (aut in altis locis) pascitur. Ex αἰθὴρ & νέμω, pasco.

Αἰθεροπλάγκτος, ον, qui in aere vagatur, ut avis, vel cœlo, ut stellæ. A πλάζω, erro.

Αἰθήεις, εσσα, εν, ex ustione niger. Ab αἴθω, uro.

Α'ΙΘΗ'Ρ, έρος, ὁ, æther. 2) aer. 3) cœlum, Deorum domicilium. 4) inflammatio.

Αἴθηος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui comburi potest, qui facile comburitur. Etymol. Ab αἴθω, uro.

Αἰθιοπίζω, more Æthiopum utor.

Αἰθιοπικός, ή, όν, Æthiopicus.

Αἰθιοπίς, ίδος, Æthiopica v. c. femina, lingua &c.

Αἰθίοψ, οπος, ὁ, Æthiops. 2) fuscus. Ex αἴθω, uro, & ὢψ, facies.

Αἴθοκες, αι, pustulæ in summa cute, ex igne vel aliunde. Ab αἴθω.

Αἰθόλικες, idem & ab eodem.

Αἶθος, εος, τὸ, æstus, ardor. 2) ignis, flamma. Ab eodem.

Αἰθός, ή, όν, niger. Ab eodem.

Αἴθουσα, ης, ἡ, porticus. Ab eod.

Αἴθοψ, οπος, ὁ ϗ ἡ, niger. 2) rutilus. 3) calidus. 4) splendidus. Ex αἴθω, uro, & ὤψ, facies.

Α'ΙΘΡΑ, ας, ἡ, aeris serenitas, suda tempestas.

Αἰθρέω, ῶ, f. ήσω, conturbo tempestate, seu procella. Ab αἴθρα.

Αἰθρηγενέτης, ου, ὁ, in æthere natus. 2) frigus & pruinam, vel etiam serenitatem inducens. Ex αἴθρα & γίνομαι, nascor.

Αἰθρηγενής, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iisdem.

Αἰθρία, ας, ἡ, aer sudus, serenitas, sudum. 2) serenitas nocturna. 3) ἐν αἰθρίᾳ, sub dio. Ab αἴθρα.

Αἰθριάζω, f. άσω, sereno, serenum induco. 2) sub dio versor. Ab αἰθρία.

Αἰθριάω, ῶ, f. άσω, idem. Ab eodem.

Αἰθρινός, ή, όν, matutinus. Ab eod.

Αἰθριοκοιτέω, ῶ, f. ήσω, sub dio cubo. Ex αἰθρία & κοίτη, cubile.

Αἴθριος, ου, ὁ ϗ ἡ, serenus, sudus, apricus, clarus, Gl. Vet. 2) subdialis, qui est sub dio. 3) frigidus. Ab αἴθρα, serenitas, vel αἶθρος, frigus.

Αἰθριόω, sereno, Gl. Vet. Ab αἴθρα.

Αἰθροβάτης, ου, ὁ, qui in aere ambulat. Ex eod. & βαίνω.

Αἶθρος, ου, ὁ, pruina, frigus matutinum. Ab αἴθρα.

Αἰθρός, οῦ, ὁ, ventus a serena parte cœli flans. Ab eodem.

Αἴθυγμα, τος, τὸ, fomes, suscitabulum. 2) incitamentum. Ab αἰθύσσω, moveo, quatio.

Α'ΙΘΥΙΑ, ας, ἡ, mergus, fulica.

Αἰθυιόθρεπτος, ον, epith. piscatoris, qui perpetuo in mari versatur, & e mari victum quærit, ut mergi. Ex αἴθυια & τρέφομαι, alor.

Αἰθυκτὴρ, ῆρος, ὁ, violentus, impetuosus. Ab αἰθύσσω, quatio.

Αἰθαλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui refert formam pustularum. Ab αἰθόλικες, id est, αἰθόλικες, quod vid.

Αἰθύσσω, f. ξω, splendeo. 2) calefacio. 3) suscito. 4) moveo, quatio. 5) jacio. 6) extendo. 7) prorumpo. Ab αἴθω, uro.

Α'ΙΘΩ, uro, accendo, cremo, Gl. Vet. 2) fulgeo, splendeo. 3) ardeo.

Α'ΐθω, respiro. Ab ἀΐω.

Αἴθων, ωνος, ὁ, ardens, flagrans. 2) comburendi vim habens. 3) splendidus, fulgidus. 4) fervidus, agilis. 5) niger, seu rutilus. Ab αἴθω.

Α'ΙΚΑ'ΛΛΩ, blandior, adulor, adsentior.

Αἴκαλος, ου, ὁ, adulator, adsentator. A pr.

Α'ϊκή, ῆς, ἡ, motus irruentis. 2) motus violentus quivis, impetus. Ab ἀΐσσω, ruo.

Α'ΙΚΙ'Α, ας, ἡ, verberatio, pulsatio. 2) injuria, quæ fit cædendo, aut pulsando.

Αἰκίζω, f. ίσω, verberibus indigne adficio, pulso, mulco. 2) virgis, supplicii causa cædo. 3) supplicio afficio. 4) mutilo, contumeliæ causa ut statuas: αἰκίζει, cruciat, Philox. αἰκίζομαί σε, verbero, affligo te, mulco te. αἰκίζομαι ὑπό σου, affligor, mulcor, Gl. Vet. unde & de iis dicitur, qui gravius lugendo aliquem se ipsi male tractant, lacerant &c. A pr.

Αἰκίον, ου, τὸ, læsio, damnum. Ab eod.

Αἴκισμα, τος, τὸ, idem quod sequ.

Αἰκισμός, οῦ, ὁ, verbera, pulsatio, flagellatio & mutilatio &c. Ab αἰκίζω.

Αἰκιστικός, ή, όν, ad pulsandum proclivis, contumeliosus. Ab eodem.

Αἰκίστρια, ας, ἡ, quæ pulsat. Ab eodem.

Αἶκλον, ου, τὸ, vespertina cœna. 2) postcœnium.

Α'ΙΚΛΟΙ, οἱ, anguli s. acumina cuspidis ex sagitta. Hesych.

Α'ΐκτος, ου, ὁ, inaccessus. 2) ingens. Ex α priv. & ἱκνέομαι, venio.

Α'ϊκῶς, Adv. indecenter, turpiter, contumeliose. Ab αἰκία, vel etiam pro ἀεικῶς, quod suo loco videndum.

Αἴλινα, Adv. lugubriter. A seq.

Αἴλινος, miser, lamentabilis.

Αἰλούρειος, ου, ὁ, radix quædam, qua cati vescuntur. Ab αἴλουρος.

Αἰλουρόμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, cati seu felis formam habens. Rob. Ex αἴλουρος, & μορφή, forma.

Α'ΙΛΟΥΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, felis, catus. 2) piscis quidam.

Α'ΙΜΑ, τος, τὸ, sanguis, cruor. 2) cædes, homicidium. 3) consanguinitas. 4) genus, nati, posteri.

Αἱμακουρία, & αἱμακουρίαι, parentatio, inferiæ. Ex αἷμα & κορέω, satio.

Αἱματηρός, ά, όν, sanguinolentus. Ab αἱμάσσω.

Αἱμαλέος, έα, έον, idem.

Αἱμαλωπίς, ίδος, ἡ, color sanguineam speciem habens, vel sanguineus. A seq.

Αἱμάλωψ, ωπος, ὁ, cruenta suffusio, præsertim in oculis. 2) cui oculi sunt cruentati. It. adjective, sanguineus, ut χυμὸν αἱμαλῶπα, Arat. Ex αἱμαλέος & ὤψ, oculus.

Αἱμασιά, ᾶς, ἡ, maceria e lapidibus temere congestis sine luto aut calce structa. Ab αἱμάσσω, quod scandentes talem maceriam, αἱμάττονται. vel ab αἷμος. 2) septum quodlibet.

Αἱμασιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ad modum maceriæ structus. A præced.

Αἱμάσ-

μάσσω, vel αἱμάττω, f. ξω, cruento, lacerando sanguinem elicio. 2) sanguinem fundo, cruentus sum. ἡμαγμένος, cruentatus, perf. part. pass. Ab αἷμα.
ματεκχυσία, ας, ἡ, sanguinis effusio. Ex αἷμα & ἔκχυσις.
ματηρὸς, ρὰ, ρὸν, sanguinolentus, cruentus.
ματηφόρος, ου, cruentus.
ματία, ας, ἡ, jus nigrum, apud Lacedæmonios n primis usitatum.
ματίζω, f. ίσω, sanguinem elicio.
ματικὸς, ὴ, ὸν, sanguineus.
ματινος, ου, ὁ & ἡ, idem.
μάτιον, ου, τὸ, sanguiculus, exiguus sanguis. Dinin. ab αἷμα, sanguis.
ματίτης, ὁ λίθος, hæmatites, lapis. Ab αἷμα.
ματῖτις, ιδος, ἡ, sanguinaria.
ματόεις, όεσσα, όεν, cruentus. 2) purpureus.
ματολοιχὸς, ὁ, sanguinem lambens. Ab αἷμα & λείχω, lambo.
ματοποιητικὸς, ὴ, ὸν, sanguificandi vim habens, sanguificus.
ματοποτέω, ῶ, sanguinem poto.
ματοπότης, ου, ὁ, sanguinem bibens. Ex αἷμα & πότης, potator.
ματοῤῥοέω, sanguine fluo.
ματοῤῥόφος, ου, ὁ & ἡ, sanguinem sorbens. A ῥοφέω, sorbeo.
ματόῤῥυτος, ου, ὁ & ἡ, sanguine fluens. Ex αἷμα & ῥυτὸς, fluidus.
ματοσταγὴς, έος, ὁ & ἡ, sanguine stillans. Ex αἷμα & στάζω, stillo.
ματοσφαγὴς, έος, ὁ & ἡ, jugulatus. Ex αἷμα & σφάζω, jugulo.
ματοφλεβοστάσιες, αἱ, suppressiones supertumescentis sanguinis. 2) plenæ sanguine & tumescentes venæ. Ex αἷμα, sanguis, φλὲψ, vena, & στάσις, statio.
ματόφυρτος, ου, ὁ & ἡ, sanguine permixtus, sanguinolentus. Ex αἷμα & φύρω, misceo.
ματοχαρὴς, έος, ὁ & ἡ, sanguine gaudens, sanguinarius.
ματόω, ῶ, fut. ώσω, cruento, cruore, seu sanguine inficio. 2) interficio. 3) in sanguinem verto. Ab αἷμα.
ματώδης, εος, ὁ & ἡ, sanguinolentus, sanguineus, cruentus. A pr.
ματωπὸς, ὴ, ὸν, sanguineum adspectum habens. Ex αἷμα & ὤψ, oculus.
μάτωσις, εως, ἡ, quasi sanguificatio. Ab αἱματόω.
μάτης, ου, ὁ, salgamarius, Diosc. Ab αἷμα.
ματοπότης, ου, ὁ, sanguinis potor. Ex αἷμα & πότης.
ματηρὸς, ὰ, ὸν, idem quod αἱματηρός.
μάτιον, ου, τὸ, vas, quo excipitur sanguis. Ab αἷμα.
ματοβαφὴς, έος, ὁ & ἡ, sanguine tinctus, cruentus. Ex αἷμα & βαφὴ, tinctura.
ματοβόρος, ου, ὁ & ἡ, sanguivorus. Ex αἷμα & βορὰ, pabulum, cibus.
ματοδίψος, ου, ὁ & ἡ, sanguinem sitiens. Rob. Ex αἷμα & δίψα, sitis.
ματοδόχος, ου, ὁ & ἡ, sanguinem recipiens. Ex αἷμα & δέχομαι, recipio.
μόδωρον, ου, τὸ, genus herbæ.
μοκέρχνον, ου, τὸ, quidquid in sanguinis e faucibus profluvio inducit κέρχνον, Hippocr. Ex αἷμα & κέρχνος, asperitas gutturis, quæ instar granorum milii sentitur.
Αἱμομίκτης, ου, ὁ, qui suo sanguine miscetur, incestus, incestuosus. Ex αἷμα & μικτὸς, mistus.
Αἱμοπότης, ου, ὁ, sanguinem appetens, sugens. Epith. serpentis, Gl. Vet. idem quod αἱματοπότης, quod videndum.
Αἱμοπτυϊκὸς, ὴ, ὸν, sanguinem exspuens. Ex αἷμα & πτύω.
Αἱμοῤῥαγέω, ῶ, f. ήσω, sanguinis eruptione opprimor, sanguinem sponte erumpentem emitto. Ex αἷμα & ῥήγνυμι, fundo, erumpere facio.
Αἱμοῤῥαγὴς, έος, ὁ & ἡ, sanguinis eruptione oppressus, sanguinem stillans.
Αἱμοῤῥαγία, ας, ἡ, sanguinis eruptio.
Αἱμοῤῥαγικὸς, ὴ, ὸν, idem quod αἱμοῤῥαγής.
Αἱμόῤῥαντος, ου, ὁ & ἡ, sanguine conspersus. Ex αἷμα & ῥαντὸς, adspersus.
Αἱμοῤῥοέω, ῶ, f. ήσω, sanguinis profluvio laboro. Ex αἷμα & ῥόος, fluxus.
Αἱμοῤῥοΐα, ας, ἡ, fluxus sanguinis, sanguinis profluvium.
Αἱμοῤῥοϊκὸς, ὴ, ὸν, idem qui αἱμόῤῥοος.
Αἱμοῤῥοῒς, ίδος, ἡ, hæmorrhois, sanguinis fluxus, sc. per venas ani. 2) genus serpentum.
Αἱμόῤῥοος, contr. αἱμόῤῥους, ὁ & ἡ, sanguine fluens. 2) profluvio sanguinis laborans. 3) ἡ, femina menstruum patiens.
Αἱμοῤῥοΐδης, ος, idem.
Αἱμοῤῥυγχία, ας, ἡ, rostri cruentatio. Ex αἷμα & ῥύγχος, rostrum.
Αἱμορυγχία, ας, ἡ, idem.
Αἱμὸς, ου, ὁ, locus arboribus densus, dumus. unde αἱμασιά.
Αἱμοσταγὴς, ὲς, sanguine stillans. A στάζω, stillo.
Αἱμόσταγμα, τος, τὸ, stillatio sanguinis. Ab eod.
Αἱμόφοβος, ου, ὁ & ἡ, sanguinem metuens. 2) metuens sanguinis missionem.
Αἱμοφόρυκτος, ου, ὁ & ἡ, sanguine inquinatus. Ex αἷμα & φορύσσω, polluo.
Αἱμόφυρτος, ου, ὁ & ἡ, sanguine inquinatus. idem, quod αἱματόφυρτος, quod vid.
Αἱμοχαρὴς, έος, ὁ & ἡ, idem, quod αἱματοχαρὴς, quod vide.
Αἱμόχροος, contr. αἱμόχρους, ου, ὁ & ἡ, sanguinei coloris.
Αἱμυλία, ας, ἡ, festivitas, lepor. Ab sequ.
Αἱμύλιος, ου, ὁ & ἡ, idem quod αἱμύλος.
Αἱμύλλω, decipio. A seq.
ΑἹΜΥΛΟΣ, ου, ὁ & ἡ, blandus, festivus, lepidus, affabilis. 2) illiciens, blanditiis decipiens.
Αἱμωδέω, ῶ, f. ήσω, dentibus stupeo, hebesco, sc. ex acidis aut acerbis cibis. 2) dentium dolore afficior. 3) stupeo.
Αἱμώδης, εος, ὁ & ἡ, sanguine suffusus, aut mistus. 2) sanguineus, sanguinem habens. Ab αἷμα.
Αἱμωδία, ας, ἡ, proprie suffusio sanguinis, aut admistio sanguinis in saliva &c. 2) dolor dentium, vel stupor ac torpor.
Αἱμωδιασμὸς, ῦ, ὁ, idem.
Αἱμωδιάω, idem quod αἱμωδέω.
Αἵμων, f. αἴμων, ονος, ὁ & ἡ, peritus, gnarus. Hesych. 2) cruentus. (videtur interpretatio prior ad δαίμων vel δαήμων esse referenda.)
Αἱμωπὸς, ῦ, ὁ & ἡ, idem quod αἱματωπὸς, quod vide.
Αἰνaρέτης, ου, ὁ, male fortis, abutens fortitudine ad

ad perniciem aliorum. Ex αἰνὸς, *infelix*, & ἀρετὴ, *virtus*.

Αἰνεσία, ας, ἡ, consilium, cohortatio, instinctus. Ex αἴνεσις. Sed vox est vitiosa pro ἐννεσίη vel ἐνεσίη. vid. ad Callimach. H. in Dian. 107.

Αἴνεσις, εως, ἡ, laudatio, laus, Gl. Vet. 2) assensus.

Αἰνέτης, ε, ὁ, laudator.

Αἰνετὸς, ῦ, ὁ, laudabilis, laude dignus.

Αἰνέω, ῶ, f. έσω, vel ήσω, laudo. 2) approbo, comprobo. 3) assentior. 4) renuo, recuso. Ab αἶνος, *laus*, *comprobatio*.

Αἴνη, ης, ἡ, laus. pro αἴνεσις vel αἴνεσις.

Ἀνίλαστος, ου, (vel αἰνόθεστος), precibus non facile placandus, ap. Hesych. Ex αἰνὸς, *sævus*, *durus*, & θέσσομαι, *colo*.

Αἴνιγμα, τος, τὸ, ænigma, obscurus sermo. 2) occulta significatio alicujus rei. Gloss. Vet. quæstio, prodigium. Ab αἰνίσσομαι, *obscure significo*.

Αἰνιγματίζομαι, ænigmatice loquor, obscuro sermone utor. Ab αἴνιγμα.

Αἰνιγματικῶς, idem quod αἰνιγματωδῶς.

Αἰνιγματιστὴς, ῦ, ὁ, sermone ænigmatico & obscuro utens. Ab αἰνιγματίζομαι.

Αἰνιγματώδης, εος, ὁ & ἡ, ænigmaticus, ænigmatice dictus vel scriptus. 2) obscurus. Gl. Vet. monstrosus. Ab αἴνιγμα.

Αἰνιγματωδῶς, *Adv.* ænigmatice, per ænigmata, obscure. Ab eodem.

Αἰνιγμὸς, ῦ, ὁ, ænigma. 2) sermo obscurus, adumbratus, alludens. Ab αἰνίσσομαι.

Αἰνίζομαι, f. ίσομαι, laudo, admiror. 2) idem quod αἰνίσσομαι, per parabolas, fabulas significo. Ab αἶνος, *laus*, *apologus*.

Αἰνικτήριος, ου, ὁ & ἡ, ænigmaticus, obscure dictus. Ab αἰνίσσομαι.

Αἰνικτηρίως, *Adv.* ænigmatice, obscure. A pr.

Αἰνικτὸς, ὴ, ὸν, ænigmaticus. 2) obscurus. A seq.

Αἰνίσσομαι, vel αἰνίττομαι, f. ίξομαι, obscure significo, occulto, s. ænigmatice innuo. 2) alludo ad aliquid, etiam sensu reprehendendi & irridendi. Ab αἶνος, *oratio obscura*.

Αἰνοβακχευτὴς, ῦ, ὁ & ἡ, graviter bacchans, terribili furore percitus. Ex αἰνὸς, *gravis*, & βακχεύω, *bacchor*.

Αἰνοβίης, Ion. αἰνοβίης, ου, ὁ, immani robore & vi præditus. 2) strenuus, fortis. Ex αἰνὸς, *gravis*, & βία, *robur*.

Αἰνόγαμος, ου, ὁ & ἡ, infelici, item incesto, matrimonio junctus. 2) adulter, furtivis amoribus deditus. Ex αἰνὸς, *infelix*, & γάμος, *nuptiæ*.

Αἰνογένειος, ου, ὁ καὶ ἡ, terribiles malas habens. 2) terribilis, sævus. Ex αἰνὸς, *terribilis*, & γένειον, *mentum*, aut γένος, *ingenium*, *indoles*, *natura*.

Αἰνοδότειρα, ας, ἡ, dirorum malorum datrix. Ex αἰνὸς, *horribilis* & δότειρα, *datrix*.

Αἰνόθεν, *Adv.* a re gravi. Ab αἰνὸς, *gravis*.

Αἰνόθρυπτος, ου, ὁ & ἡ, quem male decent deliciæ. 2) perdite delicatus, valde mollis, luxu diffluens. Ex αἰνὸς, *gravis*, & θρύπτομαι, *deliciis frangor*.

Αἰνολαμπὴς, ὲς, terribiliter fulgens, ut gladius, galea.

Αἰνόλεκτρος, ου, ὁ & ἡ, idem quod αἰνόγαμος.

Αἰνολέτης, ε, ὁ, horrendum in modum perditus. 2) grave exitium inferens. Ex αἰνὸς, *horribilis*, & ὄλλυμι, *perdo*.

Αἰνολεχὴς, ὲς, idem quod αἰνόγαμος.

Αἰνολέων, οντος, ὁ, sævus ac formidabilis leo. Ex αἰνὸς, *horribilis*, & λέων, *leo*.

Αἰνόλυκος, ου, ὁ, horrendus ac sævus lupus. Ex αἰνὸς & λύκος, *lupus*.

Αἰνομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, gravi & immani furore percitus. Ex αἰνὸς, *gravis*, & μαίνομαι, *insanio*.

Αἰνόμορος, ου, ὁ & ἡ, infelix, miserandus, gravi cum fortuna conflictans. Ex αἰνὸς, *gravis*, & μόρος, *fatum*, *infortunium*.

Αἰνοπαθὴς, έος, ὁ & ἡ, gravia patiens. Ex αἰνὸς, *gravis*, & πάσχω, *patior*.

Αἰνοπατὴρ, έρος, parens infelix.

Αἰνοπέλωρος, ου, ὁ & ἡ, valde monstrosus, immanis. Ex αἰνὸς, & πέλωρος, *monstrosus*.

Αἰνοπλὴξ, ῆγος, ὁ & ἡ, graviter percutiens. Ex αἰνὸς, & πλήττω, *percutio*.

Αἰνόποτμος, ου, infelix, sævi fati homo.

ΑἾΝΟΣ, ου, ὁ, apologus, fabula. 2) proverbium, item dictum quodlibet. 3) adsensio. 4) laus, oratio laudatoria, collaudatio.

ΑἸΝΟΣ', ὴ, ὸν, gravis. 2) horribilis, horrendus, terribilis. 3) malus, infelix. 4) vehemens.

Αἰνότης, ητος, ἡ, gravitas. A præc.

Αἰνοτόκεια, ας, ἡ, quæ male peperit, mater infelix. Rob. Ab αἰνὸς, *gravis*, & τίκτω, *pario*.

Αἰνοτόκος, ε, ὁ καὶ ἡ, vel cum gravi dolore pariens, vel infeliciter, h. e. malos, infelices liberos pariens. Ex iisd.

ἌΙΝΥΜΑΙ, capio, aufero.

Αἰνῶς, *Adv.* graviter. 2) horrende. 3) valde.

ἈΙ'Ξ, αἰγὸς, ἡ, vel ὁ, capra, caper. 2) signum cœleste.

Ἀΐξ, ἀΐκος, ἡ, motus violentus, impetus, fluctus. Hes. Ab ἀΐσσω, *ruo*.

Αἰξωνεὺς, έος, ὁ, caprarum emtor. Suid. Ex αἴξ & ὠνέομαι, *emo*. nomen δήμου Athenis.

Αἰξωνεύεσθαι, maledicere, maledicum esse. Ab αἰξωνεὺς, qui est e populo Atticæ Æxonensi.

Αἰξωνεία, ας, ἡ, maledicentia.

Αἰολάω, ῶ, & αἰολέω, ῶ, f. ήσω, vario, variego. 2) verto, volvo. 3) vagor, erro, ab αἰόλος.

Αἰολίζω, f. ίσω, vario, variego. 2) versute ago. 3 Æolum more loquor. Ab eod.

Αἰολιστὶ & αἰολικῶς, Æolum more.

Αἴόλησις, ἡ, variegatio. 2) conversio. Ab αἰολέω.

Αἰόλλω, idem quod αἰολέω.

Αἰολόβουλος, ου, ὁ & ἡ, versutus in consiliis, callidus. Ab αἰόλος & βουλή.

Αἰολοβρόντης, Dor. αἰολοβρόντας, qui velocia tonitrua excitat, apud Pindar. Ex αἰόλος & βροντὴ, *tonitru*.

Αἰολόδειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, versicolorem cervicem vel pellem habens. Ex eod. & δειρὴ, vel δέρος, *pellis*.

Αἰολόδερμος, ε, ὁ & ἡ, variam habens pellem. Ex eod. & δέρμα.

Αἰολόδεικτος, ὁ & ἡ, epith. solis. Ex αἰόλος & δείκω, *jacio*. vel a δείκω, δείκνυμι, qui varias sui formas ostendit.

Αἰολόδωρον, ου, τὸ, donum ex variis rebus constans. Ab seq.

Αἰολόδωρος, ου, ὁ & ἡ, varia donans.

Αἰο-

ολοθώρηξ, ηκος, ὁ & ἡ, vario i. e. pulchro thorace indutus.

ολομήτης, ου, ὁ, varius consiliis, astutus.

ολόμητις, ιος, ὁ, ἡ, idem.

ολομίτρης, ου, ὁ, qui mitram varie ornatam gerit, mitram variegatam habens.

ολόμορφος, ου, ὁ & ἡ, multiformis.

ολόνωτος, ου, ὁ & ἡ, variegatum, maculosum tergum habens.

ολόπωλος, ου, ὁ & ἡ, velocem equum habens, vel maculosum. 2) bene equitans. Ex *αἰόλος* & *πῶλος*, *pullus equinus*.

ΙΟΛΟΣ, η, ον, varius, variegatus. 2) multiplex, implicitus. 3) velox. 4) *Subst.* species scari piscis. Αἴολος, *proparox.* Deus ventorum, Æolus.

ολόστομος, ου, ὁ & ἡ, habens os varium. 2) ambiguus, obscurus, perplexa loquens.

ολόφωνος, ου, ὁ & ἡ, varie sonans, variam vocem edens.

ολοχαίτης, ου, ὁ, varios, i. e. crispos capillos habens.

ΙΟΝΑΏ, ῶ, f. ήσω, adspergo, perfundo, irrigo.

ιόνημα, τος, τὸ, humectatio, adspersio. A pr.

ιόνησις, εως, ἡ, idem, & ab eod.

πεινός, ὴ, ὸν, excelsus, in edito loco positus. Ab *αἰπύς*, *altus*.

πήεις, ήεσσα, ῆεν, altus. Ab eod.

πολέω, ῶ, f. ήσω, sum pastor caprarum. 2) versor inter capras. Ab *αἴξ*, *capra*, & *πολέω*, *versor*.

πολικός, ὴ, ὸν, caprariis usitatus, utilis. 2) pastoritiæ vitæ deditus. Ab *αἰπόλος*, *caprarius*.

πόλιον, ου, τὸ, grex caprarum. A seq.

πόλος, ου, ὁ, caprarius, pastor caprarum. Ex *αἴξ*, *capra*, & *πολέω*, *versor*.

πος, εος, τὸ, altitudo, celsitas. 2) cacumen montis. 3) labor. Ab *αἰπύς*, *altus*.

πύς, ή, ύ, altus. unde usitatius *αἰπύς*.

πτω, valde noceo. Ex α & ἴπτω, *noceo*.

πύδμητος, ου, ὁ & ἡ, alte structus. Ex *αἰπύς* & *δομέω*, *ædifico*, *exstruo*.

πύκερως, ω, ὁ & ἡ, cornua alta gerens.

πυμήτης, ου, ὁ, consilia alta capiens, alta appetens. 2) prudens, callidus. 3) grandiloquus. Ex *αἰπύς* & *μῆτις*, *consilium*.

πύνωτος, ου, ὁ & ἡ, altus. Epith. urbis in alti montis dorso sitæ.

ΠΥΣ, εῖα, ὺ, altus, excelsus, in alto positus. 2) gravis. 3) ingens. 4) difficilis.

πύτατος, ίη, ιον, altus. Ab *αἰπύς*.

ΡΑ, ας, ἡ, malleus. 2) securis. 3) lolium.

ρεσιαρχέω, ῶ, f. ήσω, sum auctor sectæ. Ab *αἱρεσιάρχης*.

ρεσιάρχης, ου, ὁ, sectæ auctor ac caput. Ex *αἵρεσις* & *ἀρχὸς*, *princeps*.

ρεσίαρχος, ου, ὁ, idem & ex iisdem.

ρεσιομάχος, ου, ὁ & ἡ, hæreseos, s. sectæ propugnator, qui pro secta pugnat. 2) qui sectas impugnat. Ex *αἵρεσις* & *μάχομαι*, *pugno*.

ρέσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui capi potest. Ab seq.

ρεσις, εως, ἡ, expugnatio. 2) optio, electio. 3) conditio. 4) animus, voluntas, propositum. 5) institutum, vitæ ratio. 6) secta, dogma. Ab *αἱρέω*, *capio*, *eligo*.

ρεσιώτης, ου, ὁ, hæreticus. A præc.

ρεσιῶτις, ιδος, ἡ, hæretica. A pr.

ρετέος, έα, έον, eligendus.

Αἱρέτης, ου, ὁ, elector. Ab *αἱρέω*.

Αἱρετίζω, f. ίσω, deligo, optabile duco, amplector. 2) amo, οἱ ό. & N. T. 3) sectæ adhæreo. Ab *αἵρεσις*.

Αἱρέτις, ιδος, ἡ, electrix.

Αἱρετιστὴς, οῦ, ὁ, qui sectam aliquam suscepit, sectator, etiam in politicis. Ab *αἱρετίζω*.

Αἱρετὸς, ὴ, ὸν, eligendus præ aliis, optabilis, expetendus. 2) electus, delectus, creatus. *αἱρετώτερον*, potius. A seq.

ΑἹΡΕΏ, f. ήσω, capio, prehendo, corripio, invado, occupo. 2) expugno, subigo. 3) vinco, obtineo, teneo. 4) convinco & damno. 5) interficio, tollo. 6) perdo aliquem. Et *αἱρέομαι* adhuc. 7) capesso, eligo. 8) antepono, pluris facio. 9) volo. 10) opinor, censeo. 11) sectam aliquam consector. ᾑρημένοι, optati, Gl. Vet. perf. pass. part.

Αἱρησιτείχης, ους, ὁ & ἡ, murorum, urbis expugnator. Ex *αἱρέω*, *capio*, & *τεῖχος*, *murus*.

Αἱρικὸς, ὴ, ὸν, loliaceus. Ab *αἶρα*, *lolium*.

Αἴρινος, ίνη, ινον, idem & ab eod.

Αἰρόπινον, ου, τὸ, cribrum, Etymol. Ex *αἴρω*, *tollo*, & *πίνος*, *sordes*.

Αἶρος, ου, ὁ, infelix, miser. Ex α notante κακὸν & Ἶρος, *Irus*.

ΑἼΡΩ, f. ἀρῶ, p. ἦρκα, tollo, attollo, sursum tollo, eveho. 2) augeo, amplifico. 3) capio, sumo. 4) tollo e medio, interficio, subverto. 5) proficiscor, abeo. sic & *αἴρομαι*, *med.* 6) erigo. 7) porto, gesto. 8) suscipio, aggredior. 9) fero, reporto.

Αἰρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lolio plenus, sive lolio permixtus, loliaceus. Ab *αἶρα*, *lolium*.

Ἄϊς, ιδος, ὁ, Orcus, Pluto. 2) imbecillis. 3) invisibilis, qui non videtur. Vel pro ἀΐδης, vel ex α pr. & ἴς, *vis*, vel ex α pr. & εἴδω, *video*.

ΑἼΣΑ, ης, ἡ, Parca, fati præses. 2) fatum. 3) sors. 4) pars, portio. 5) insania, Soph. 6) servit etiam periphrasi, ut ἤματος αἶσα, dies.

ΑἼΣΑΚΟΣ, ου, ὁ, ramus lauri vel myrti. Hesych. Etym.

ΑἸΣΑΛΩΝ, ὁ, æsalo, accipitris species.

ΑἸΣΘΑΝΟΜΑΙ, f. αἰσθήσομαι, sentio, proprie sensu corporis. 2) audio. 3) sentio sensu quolibet. 4) mente percipio, intelligo, cognosco. 5) scio. ᾐσθόμην, sensi, aor. 2. ᾔσθημαι, sensi, perf. pass.

Αἴσθημα, τος, τὸ, sensio, ipse sentiendi actus. A pr.

Αἴσθησις, εως, ἡ, sensus. 2) sensio, sentiendi actio, vel passio. 3) cognitio, notitia, intelligentia. Ab eod.

Αἰσθητήριον, ου, τὸ, sentiendi instrumentum. 2) domicilium sensus. 3) intelligendi & judicandi facultas. Gl. Vet. αἰσθητήριος, sensificus. Ab *αἰσθητός*.

Αἰσθητικὸς, ὴ, ὸν, sentiendi vim habens, sensu præditus. 2) qui sentiri potest, qui in sensus cadit. Ab eod.

Αἰσθητικῶς, sensibiliter, ut sentias.

Αἰσθητὸς, ὴ, ὸν, sensibilis, qui sensu percipi potest.

Αἰσθητῶς, *Adv.* sensibiliter, ita ut sensu percipiatur.

Αἴσθω, audio. 2) exspiro. Ab ἀΐω, *audio*, vel ἄω, *flo*.

Αἰσιμία, ας, ἡ, divinatio, vaticinium. 2) officium, quod decet. A seq.

Αἴσι-

Αἴσιμος, ε, ὁ ℭ ἡ, fatalis. 2) decens, 3) bonus, utilis. Ab αἶσα, *fatum*.

ΑἸΣΙΜΟΏ, ῶ, f. ώσω, infumo, impendo.

Αἰσιοποιέω, obsecundo, secundo, prospere facio, Gl. Vet. αἰσιοποιηθήσεται, prosperabitur, Gl. Vet. fut. 1. pass.

Αἴσιος, ε, ὁ ℭ ἡ, faustus, auspicatus, fortunatus, prosper, secundus. Ab αἶσα, *fatum*.

Αἰσιόω, ῶ, f. ώσω, auspicatum, s. faustum reddo. 2) auspicium accipio. A pr.

Αἰσίως, *Adv.* fauste, auspicate, prospere. 2) decenter. Ab eod.

Ἄϊσος, η, ον, inæqualis, impar. Ex α pr. & ἴσος, *æqualis*.

ΑἸΣΣΩ, vel ἀΐττω, f. ξω, ruo, cum impetu feror, ingruo, irruo. 2) erumpo, prosilio. 3) festino. 4) vagor. 5) impellor. Aor. 1. ἦξα & ἦξα, velut ab ἀΐκω.

Αἰσάλων, ωνος, ὁ, torris, titio. 2) qui incendit. Ab αἴθω, *uro*.

Ἄϊστος, ε, ὁ ℭ ἡ, de quo nihil sciri potest, obscurus, incertus. 2) qui quod de medio sublatus est, ideo conspici nusquam potest. Ex α pr. & ἴσημι, *scio*.

Αἰστόω, ῶ, f. ώσω, memoriam alicujus aboleo. 2) deleo, simpliciter. A præc.

Ἄϊδρις, ιος, ὁ ℭ ἡ, imperitus, inscius, ignarus. Ex α pr. & ἴδρις, *peritus*.

Αἰσυητὴρ, ῆρος, ὁ, idem, quod αἰσυμνητήρ, (ex quo & corruptum quidam putant) *unde*, αἰσύω, Etym. M.

Αἰσυήτης, ε, ὁ, idem & ex vel ab iisd.

Αἰσυλοεργὸς, ὰ, ὁ ℭ ἡ, qui nefaria perpetrat. Ex αἴσυλος, *iniquus*, & ἔργον, *opus*.

ΑἼΣΥΛΟΣ, ε, ὁ ℭ ἡ, vel αἴσυλος, ὕλη, ὕλον, iniquus, nefarius, injustus, flagitiosus.

ΑἸΣΥΜΝΑΏ, ῶ, f. ήσω, regno, impero, suam cuique αἶσαν sortem munium, seu provinciam attribuo.

Αἰσυμνητεία, ας, ἡ, regia potestas per electionem data. Ab αἰσυμνήτης.

Αἰσυμνητὴρ, ῆρος, ὁ, certaminis præses & curator. 2) rex.

Αἰσυμνήτης, ε, ὁ, idem.

Αἰσυμνῆτις, ιδος, ἡ, regina.

Αἴσχεσις, εως, ἡ, dedecoratio. Ab seq.

Αἰσχύνω, ῶ, f. ύσω, dedecoro, infamo. Ab αἶσχος, *turpitudo*.

Αἴσχιστος, η, ον, turpissimus. αἰσχίων, turpior. Ab αἰσχρός.

Αἰσχίστως, turpissime.

ΑἾΣΧΟΣ, εος, τὸ, turpitudo, fœditas, deformitas. 2) probrum, dedecus, infamia.

Αἰσχραιδρπόδεα, famosa mancipia, Gl. Vet. Ex αἰσχρὸς & ἀνδράποδον, *mancipium*.

Αἰσχρήμων, ονος, ὁ ℭ ἡ, turpis. Ab αἰσχρός.

Αἰσχροεπὴς, έος, ὁ ℭ ἡ, qui fœda loquitur. Ex αἰσχρὸς, *turpis*, & ἔπος, *verbum*, nisi sit leg. αἰσχροεπήμων, verborum obscœnus.

Αἰσχροεργέω, ῶ, turpiter ago.

Αἰσχροκέρδεια, ας, ἡ, turpis quæstus studium.

Αἰσχροκερδέω, ῶ, f. ήσω, turpiter lucrum facio.

Αἰσχροκερδὴς, έος, ὁ ℭ ἡ, deditus turpi lucro, turpis lucri cupidus. Gl. Vet. turpilucris. Ex αἰσχρὸς, *turpis*, & κέρδος, *lucrum*.

Αἰσχροκερδία, ας, ἡ, idem, quod αἰσχροκέρδεια.

Αἰσχροκερδῶς, *Adv.* cum turpi lucro, faciendo turpe lucrum, turpiter affectato lucro, studio turpis lucri. Ab αἰσχροκερδής.

Αἰσχρολογέω, ῶ, f. ήσω, fœda loquor.

Αἰσχρολογία, ας, ἡ, turpitudo verborum, sermo turpis & obscœnus. 2) maledicentia fœda, exprobratio rerum fœdarum.

Αἰσχρολόγος, ε, ὁ ℭ ἡ, turpia loquens, obscœnus.

Αἰσχρόμητις, turpia consilia capiens, ad fœda consilia descendens.

Αἰσχρομυθέω, turpia loquor.

Αἰσχροποιέω, ῶ, f. ήσω, turpia (inpr. in Venere) facio. Ex αἰσχρὸς, *turpis* & ποιέω, *facio*.

Αἰσχροποιΐα, ας, ἡ, fœda actio, turpe & flagitiosum facinus. A seq.

Αἰσχροποιὸς, ὲ, ὁ ℭ ἡ, turpia perpetrans. 2) fœdus. 3) fellator. Philox. obscœnus.

Αἰσχροπραγέω, ῶ, f. ήσω, turpia ago. Ex αἰσχρὸς & πράττω.

Αἰσχροπραγία, ας, ἡ, turpis actio.

Αἰσχροπρόσωπος, ὁ, ἡ, fœdus ore, vultu, facie.

Αἰσχρορρημοσύνη, ης, ἡ, fœda & turpis oratio. Ab sequ.

Αἰσχρορρήμων, ονος, ὁ ℭ ἡ, fœda loquens. Ex αἰσχρὸς, *turpis*, & ῥῆμα, *verbum*.

Αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, turpis, fœdus, deformis. 2) inhonestus, probrosus. Compar. αἰσχρότερος & αἰσχίων. Superlat. αἰσχρότατος & αἴσχιστος, turpissimus, fœdissimus. Ab αἶσχος.

Αἰσχρότης, ητος, ἡ, turpitudo, fœditas, obscœnitas, dedecus. Ab αἰσχρὸς, *turpis*.

Αἰσχρουργέω, ῶ, f. ήσω, idem quod αἰσχροποιέω. Ab αἰσχρουργός.

Αἰσχρουργία, ας, ἡ, fœdum faciens. Ab eod.

Αἰσχρουργὸς, ὲ, ὁ ℭ ἡ, fœda patrans. Ex αἰσχρὸς, *turpis*, & ἔργον, *opus*.

Αἰσχρῶς, *Adv.* turpiter, fœde.

Αἰσχύνη, ης, ἡ, pudor, verecundia. 2) ignominia, dedecus. 3) pudenda. Ab αἶσχος, *pudor*.

Αἰσχύνομαι, pudet me, pudesio, verecundor, Gl. Vet. ᾐσχύνθη, pudefactus, veritus est, aor. 1.

Αἰσχυνομένως, *Adv.* reverenter.

Αἰσχυντέον, verecundandum est. Ab αἰσχύνω, *verecundor*.

Αἰσχυντηλία, ας, ἡ, verecundia. Ab seq.

Αἰσχυντηλὸς, ἡ, ὸν, verecundus, pudens, pudicus. Ab αἰσχύνη, *pudor*.

Αἰσχυντὴρ, ῆρος, ὁ, fœda perpetrans, ut adulter.

Αἰσχυντικὸς, ὰ, ὸν, verecundus. Ab αἰσχύνω.

Αἰσχυντία, ας, ἡ, pudor, verecundia. Ab seq.

Αἰσχυντὸς, ἡ, ὸν, pudendus. Ab seq.

Αἰσχύνω, f. νῶ, pudefacio, pudorem incutio. 2) infamo, dedecore adficio. 3) vitium affero, stupro. Hinc αἰσχύνομαι, pudesio, me pudet, revereor. Ab αἶσχος, *pudor*.

Ἀΐτας, *Dor.* pro ἀΐτης, quod vid.

ΑἸΤΕΏ, ῶ, f. ήσω, peto, postulo, posco. αἰτοῦμαι, m. peto utendum, mutuum. 2) postulo.

Αἴτημα, τος, τὸ, petitio. 2) postulatum, quod petitur. Ab αἰτέω.

Αἴτησι, idem quod αἰτέω.

Αἴτης, ε, ὁ, mendicus. Ab αἰτέω.

Ἀΐτης, ε, ὁ, amicus, qui amatur libidinose. Ab α comitativo, seu ἅμα, & ἵτης, ab ἴω, vel εἶμι, eo, quia suum amatorem ubique comitatur, & affectatur, & a latere ejus non discedit.

Αἴτησις, εως, ἡ, petitio, postulatio. Ab αἰτέω.

Αἰτητὴς, ὲ, ὁ, petitor, postulator. Ab eod.

Αἰτητικὸς, ἡ, ὸν, qui amat petere. Ab sq.

τέος, ἡ, ον, petendus, qui peti debet, vel potest. Ab αἰτέω.

[illegible]ΤΙ'Α, ας, ἡ, caussa, ratio, occasio. 2) culpa, crimen. 3) accusatio. 4) controversia, lis. Alia praeterea significat cum certis verbis junctum, quae simpliciter verbo tribui non possunt.

[illegible]τιάζω, f. άσω, accuso, culpo. A pr.

[illegible]τίαμα, τος, τὸ, criminatio, accusatio. A pr.

[illegible]τιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, caussam attribuo, adscribo, imputo, acceptum fero, caussor. Gl. Vet. [illegible]ιάομαι, criminor, accuso, culpo, incuso. Ab [a]ἰτία, caussa.

[illegible]τίασις, εως, ἡ, accusatio, querela, litis principium. Gl. Vet. conquestio, incusatio. Ab αἰτιάζω.

[illegible]τιατέον, accusandum est, caussa tribuenda. Ab [a]ἰτιάομαι.

[illegible]τιατικὸς, ἡ, ὸν, criminatorius, accusatorius, accusativus. αἰτιατικὴ sc. πτῶσις, Accusativus, sc. casus. Ab eod.

[illegible]τιατικῶς, accusatorie. 2) in Accusativo.

[illegible]τιατὸς, ἡ, ὸν, ex alio tamquam ex caussa procedens, effectus. 2) qui pro caussa, s. ratione adfertur. Ab αἰτία, caussa.

[illegible]ίζω, f. ίσω, peto, mendico. Ab αἰτέω.

[illegible]τιολογέω, ῶ, f. ήσω, rationem, s. caussam reddo.

[illegible]τιολογοῦμαι, idem. Ab αἰτιολόγος.

[illegible]τιολογία, ας, ἡ, caussae redditio, demonstratio. Ab eod.

[illegible]τιολογικὸς, ἡ, ὸν, peritus reddendi rationem ejus, quod versatur in quaestione. 2) sensualis, rationalis, caussativus, juridicalis, Philox. Ab eod.

[illegible]τιολόγος, ου, ὁ & ἡ, qui caussam, s. rationem reddit. 2) qui sequitur rationem & utitur probationibus. Ex αἰτία, caussa, & λόγος, sermo, vel λέγω, dico.

[illegible]τιον, ου, τὸ, caussa, ratio. 2) culpa, accusatio. 3) noxa. 4) τὰ αἴτια, sc. πράγματα, origines, res antiquissimae, quo nomine & argumento scripsit libros Callimachus. Ab αἰτία.

[illegible]τιος, ία, ιον, in quo caussa rei est, culpandus, accusandus. 2) auctor. Ab αἰτία, caussa.

[illegible]τιώδης, εος, ὁ & ἡ, caussae vim habens, vel caussam indicans, ut conjunctio caussalis in Gramm. 2) formalis in sensu mataphysico. τὸ αἰτιῶδες, forma.

[illegible]τιωδῶς, caussaliter.

[illegible]φνης, Adv. repente, subito. Ab ἄφνω, repente.

[illegible]φνίδιον, Adv. idem. Ab αἴφνης.

[illegible]φνίδιος, ου, ὁ & ἡ, repentinus, improvisus, ex improviso adveniens. Ab eod.

[illegible]φνιδίως, Adv. repente, statim, ex improviso.

[illegible]χμάζω, f. άσω, vibro, jaculor. Ab αἰχμή.

[illegible]χμαλωσία, ας, ἡ, captivitas. Ex αἰχμὴ, bellum, & ἅλωσις, captura.

[illegible]χμαλωτεύω, f. εύσω, captivum duco. Ab αἰχμάλωτος.

[illegible]χμαλωτίζω, f. ίσω, captivum abduco, in servitutem abduco. Ab eod.

[illegible]χμαλωτικὸς, ἡ, ὸν, captivus, ap. Eurip.

[illegible]χμαλωτὶς, ίδος, ἡ, captiva.

[illegible]χμαλωτιστὴς, οῦ, ὁ, Gl. Vet. qui captivos ducit.

[illegible]χμάλωτος, ου, ὁ & ἡ, bello captus, manu captus, captivus. Ex αἰχμὴ, bellum, & ἁλωτὸς, captus.

[illegible]χμάσσω, idem quod αἰχμάζω.

[illegible]ΧΜΗ', ῆς, ἡ, cuspis, mucro. 2) hasta, lancea, hastile, spiculum, telum. 3) unguis, ut belluarum, & avium rapacium. 4) bellum, arma.

Αἰχμήεις, ὁ, bellicosus.

Αἰχμητὴς, οῦ, ὁ, bellator, bellicosus.

Αἰχμητήριος, α, ον, bellicus, Dor. αἰχματήριος.

Αἰχμῆτις, ιδος, ἡ, bellatrix, perita hastae. Etymol.

Αἰχμίον, ου, τὸ, hastile, telum, hasta. Hesych. Dimin. ab αἰχμή.

Αἰχμόδετος, ου, ὁ & ἡ, bello captus & vinctus. Ex αἰχμὴ & δέω, vincio.

Αἰχμοφόρος, ου, ὁ & ἡ, hastam gerens, hastatus. 2) satelles.

ΑἼΨΑ, Adv. statim, continuo, cito, celeriter.

Αἰψηροκέλευθος, ου, ὁ & ἡ, celeriter viam conficiens.

Αἰψηρὸς, ρὰ, ρὸν, celer, velox. Ab αἶψα.

ἈΐΩ, audio. 2) efflo. 3) intelligo, scio.

ΑἸΩ'Ν, ῶνος, ὁ, aevum, aeternitas, seculum, Gl. Vet. 2) vita, tempus vitae hominis, hominum memoria. 3) improbi homines in N. T. 4) spinae medulla.

Αἰωνίζω, f. ίσω, aeternum reddo. 2) perenno, duro perpetuo. Ab αἰών.

Αἰώνιος, ου, ὁ & ἡ, & αἰώνιος, ία, ιον, aeternus, sempiternus, perennis.

Αἰωνίως, Adv. aeterne, aeternum.

Αἰώρα, ας, ἡ, exaltatio. 2) gestatio, s. lectus, sella, in qua gestatur aliquis, ut leniter agitetur corpus. 3) vas pensile. 4) suspendium. 5) restis, quo quis ad suspendium utitur. Ab seq.

ΑἸΩΡΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, in sublime attollo, sursum tollo, elevo, eveho. 2) suspendo. unde αἰωροῦμαι, pendeo, spe suspensus sum. 2) rebus novis immineo.

Αἰώρημα, τος, τὸ, elatio, elevatio, exaltatio, subvectio. 2) suspensio. 3) gestatio, agitatio corporis, quae fit gestando in sede vel lecto. Vox medicorum. vid. αἰώρα. Ab αἰωρέω.

Αἰώρησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Αἰωρίζω, f. ίσω, gesto, Gl. Vet. αἰωρίζεται, gestatur. Ab αἰώρα.

Ἀκαδημαϊκὸς, ἡ, ὸν, Academicus. 2) Philosophus Academicus.

Ἀκαδήμεια, sive Ἀκαδημία, ας, ἡ, Academia, gymnasium publicum Athenis. Reperitur etiam Ἀκαδήμειον, τὸ. Ab Ἀκάδημος, Academus.

Ἀκάζω, f. άσω, acuo. Ab ἀκὴ, acies.

Ἀκαὴς, έος, ὁ & ἡ, non ustus, ustionem non expertus. Ex α pr. & καίω, uro.

Ἀκαθαίρετος, ου, ὁ & ἡ, inexpugnabilis, qui everti seu dirui non potest. Ex α pr. & καθαιρέω, everto.

Ἀκαθαρσία, ας, ἡ, immundities, impuritas, spurcitia, illuvies. Ex α pr. & καθαίρω, purgo.

Ἀκαθάρτης, ητος, ἡ, immunditia. Rob. Ex iisd. (Sed aut ἀκαθαρσιότης, aut ἀκαθαρτὸς, est leg.)

Ἀκάθαρτος, ου, ὁ & ἡ, impurus, immundus, spurcus, obscoenus, pollutus, scelestus. Ab eod.

Ἀκαθαρτοφαγία, ας, ἡ, impurorum comestio. Ex ἀκάθαρτος & φαγεῖν, comedere.

Ἀκάθεκτος, ου, ὁ & ἡ, qui non potest retineri. Ex α pr. & κατέχω, contineo.

Ἀκαθέκτως, Adv. incontinenter.

Ἄκαινα, ης, ἡ, spina. 2) stimulus. 3) virga decempedalis. Ab ἀκὴ, acies.

Ἀκαιρέομαι, οῦμαι, opportunitate temporis destituor. Ab ἄκαιρος.

Ἀκαιρία, ας, ἡ, Intempestivitas, non opportunum tempus. 2) molestia incommode interpellantis. 3) immodestia.

Ἀκαίριμος, η, ον, intempestivus.

Ἀκαιροβόας, ου, ὁ, intempestive clamans. 2) loquax, blatero.

Ἀκαιρολογία, ας, ἡ, intempestiva sermocinatio.

Ἄκαιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, intempestivus, non opportunus. 2) importunus, tempus opportunum non observans. 3) qui non habet vacuum tempus. 4) immodicus. Ex α pr. & καιρός, *tempus*, *opportunitas*.

Ἀκαίρως, *Adv.* intempestive, non opportune. 2) immodice.

ἈΚΑΚΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, semen fruticis Ægyptiaci.

Ἀκακέμφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, mala fama liberatus, qui male audire desiit. Ex α pr. & κακέμφατος, *male audiens*.

Ἀκακὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non nocens. 2) nullo malo dignus.

Ἀκακήσιος, epith. Mercurii, ab urbe s. monte, ubi cultus.

Ἀκακήτης, ου, ὁ, & ἀκάκητα ap. Poet. nihil mali faciens. 2) nullo malo dignus. 3) pacificus.

Ἀκακία, ας, ἡ, innocentia, simplicitas, mens ab omni malo abhorrens.

Ἄκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, minime malus, ab omni malitia alienus. 2) innocens, simplex, apertus.

Ἀκακούργητος, ὁ ϗ ἡ, a malo intactus, nullo maleficio læsus aut depravatus. Ex α & κακουργέω.

Ἀκακοῦργος, ου, ὁ ϗ ἡ, innocens, a maleficio vacuus.

Ἀκακόφρων, ονος, bonæ, innoxiæ mentis homo, innocens. Ex ἄκακος & φρήν.

Ἀκάκως, *Adv.* pure, simpliciter, sine fraude.

Ἀκάκωτος, ου, nullo malo affectus. Ab α & κακόω.

ἈΚΑΛΑΝΘΙΣ, ίδος, ἡ, carduelis, avis. 2) canis.

Ἀκαλαῤῥείτης, ου, ὁ, placide & quiete fluens. Ab ἀκαλὸς, *quietus*, & ῥέω, *fluo*.

Ἀκαλάῤῥοος, ου, idem.

ἈΚΑΛΗΦΗ, ης, ἡ, urtica. 2) spina. 3) concha quædam marina exigua.

Ἀκαλλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, invenustus, deformis, inelegans. Ex α pr. & κάλλος, *pulchritudo*.

Ἀκαλλιέρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non perlitavit. Ex α pr. & καλλιερέω, *lito*.

Ἀκαλλιερήτως, non litato, sine litatione.

Ἀκαλλώπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non comtus, non ornatus. 2) curam pulchritudinis negligens. 3) qui non gloriatur. Ex α pr. & καλλωπιστὴς, *culturæ nimium studiosus*.

ἈΚΑΛΟΣ, ή, όν, quietus.

Ἀκάλυπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non tectus, inopertus, apertus.

Ἀκαλῶς, *Adv.* quiete, leniter, sine strepitu.

Ἀκαμαντολόγχης, ε, infatigabilis hasta, sive fortissimus bellator.

Ἀκαμαντομάχης, ου, ὁ, idem.

Ἀκαμαντόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui pedes habet indefessos, strenuus viator.

Ἀκάμας, αντος, ὁ ϗ ἡ, indefessus, infatigabilis.

Ἀκάματος, ου, ὁ ϗ ἡ, labore carens, laborem non sentiens. 2) qui non laboravit. 3) infatigabilis, indefessus. Hinc *Adv.* ἀκαμάτως, indefesse, sine intermissione, sine lassitudine.

Ἀκαμαντοχάρμης, ου, ὁ, indefatigabilis bello.

Ἀκαμάτως, *Adv.* sine defatigatione, indefesse.

Ἀκάμμυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non connivens. Ex α pr. & καμμύω, *conniveo*.

Ἀκαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inflexibilis, rigidus. Ex α pr. & κάμπτω, *flecto*.

Ἀκαμπτίας, ου, ὁ, qui recta currit.

Ἀκάμπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, rectus in longitudinem, non reflexus.

Ἄκαμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non flexus, qui flecti nequit.

Ἀκαμψία, ας, ἡ, rigiditas. 2) constantia.

ἌΚΑΝΘΑ, ης, ἡ, spina, vepres, sentis. 2) difficultas, molestia, salebræ.

Ἀκανθεὼν, ῶνος, ὁ, spinetum, senticetum, dumetum.

Ἀκανθήεις, ήεσσα, ῆεν, spinosus, spinis abundans.

Ἀκανθίας, ου, ὁ, cicadæ species, vel potius epitheton tantum cicadæ ex eo, quod inter spinas canet. 2) spinax, *piscis*.

Ἀκανθίζω, f. ίσω, spinosum reddo. 2) spinosus sum, spinis horreo.

Ἀκανθικὸς, ή, όν, spinosus.

Ἀκάνθινος, ίνη, ινον, spineus, ex spinis factus & contextus.

Ἀκάνθιον, ου, τὸ, spina.

Ἀκανθὶς, ίδος, ἡ, carduelis.

Ἀκανθοβάτης, ου, ὁ, per spinas, seu sentes gradiens, spinigradus.

Ἀκανθοβάτις, ιδος, ἡ, quæ per spinas incedit.

Ἀκανθοβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, spinas jaciens, vel emittens.

Ἀκανθολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, spinas colligens.

Ἀκανθόνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, dorsum spinis horrens habens. 2) echinus.

Ἀκανθοπλὴξ, ηγος, ὁ ϗ ἡ, a spina, vel stimulo ictus.

Ἄκανθος, ου, ἡ, acanthus, *frutex*. 2) ὁ, echinus, erinaceus.

Ἄκνιθος, ου, ὁ ϗ ἡ, carduo fullonio non carminatus.

Ἀκανθοστεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, spinis cinctus.

Ἀκανθοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, spinis vescens.

Ἀκανθοφορέω, f. φορήσω, spinas fero.

Ἀκανθοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, spiniger, spinas ferens.

Ἀκανθοφυέω, ῶ, f. ήσω, spinas prodo.

Ἀκανθόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, spinosa folia habens.

Ἀκανθόχοιρος, ου, ὁ, porcus spinis horrens, i. e. echinus terrestris.

Ἀκανθυλλὶς, ίδος, ἡ, carduelis.

Ἀκανθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, spinosus, senticosus, sentus, Gl. Vet.

Ἀκανθὼν, ῶνος, ὁ, dumetum, vepretum.

Ἀκανίζω, f. ίσω, acanum imitor, acani speciem gero. Ab ἄκανος.

Ἀκανικὸς, ή, όν, acanicus, qui acani est. Ab eodem.

Ἀκάνιον, ου, τὸ, spinula. Dimin. ab eod.

Ἀκανόνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non canonicus, in canonem non relatus. Ab α pr. & κανονίζω, *in Catalogum librorum sacrorum refero*.

Ἀκανονίστως, *Adv.* non canonice, contra canones & regulas Ecclesiæ vel Conciliorum.

Ἄκανος, ου, ὁ ϗ ἡ, acanus, spinæ genus.

Ἀκαπήλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non cauponatur. 2) integer, simplex, sincerus, non adulteratus. Ex α pr. & καπηλεύω, *cauponor*.

Ἀκάπηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, caupone carens.

Ἀκάπνιστος, ου, ον, epith. mellis, idem quod ἄκαπνος, lat. acapnum, ap. Plin.

Ἄκα-

Ἄκαπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, liber a fumo. 2) incruentus cum est epith. sacrificii. Ex α pr. & καπνός, fumus.

Ἀκάρδιος, ου, ὁ & ἡ, vecors, sine corde, excors.

Ἀκαρεὶ, Adv. puncto temporis, momento. Ab ἀκαρής, exiguus.

Ἀκαρέως, Adv. idem & ab eodem.

Ἀκαρῆ, Adv. idem. οὐδ' ὅσον ἀκαρῆ, ne tantillum quidem. Ab eod.

Ἀκάρηνος, ον, caput non habens.

Ἀκαρής, έος, ὁ & ἡ, brevis, individuus. 2) exiguus. 3) minimum interjectum habens temporis spatium. Gl. Vet. momentarius. ἀκαρὲς, momentum, Gl. Vet. 4) fere, prope. Ex α priv. & κείρω, secare.

Ἀκαρι, animal minutissimum, quale innascitur ceræ, caleis, & cuti hominum. Ex iisd.

Ἀκαριαῖος, αία, αῖον, minimus, pauxillus. 2) brevis, momentaneus. Ab ἀκαρής.

Ἀκαρίδιος, ου, ὁ & ἡ, idem & ab eod.

ΑΚΑΡΝΑ, ας, ἡ, genus plantæ.

Ἀκαρὸς, cerebrum. 2) caput, Etym. Ex α pl. & κάρα, caput.

Ἀκαρπέω, ῶ, f. ήσω, sine fructu sum, sterilis sum, fructum non gigno.

Ἀκαρπία, ας, ἡ, sterilitas.

Ἀκάρπιστος, idem quod ἄκαρπος.

Ἄκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, infructuosus, fructus expers, sterilis. 2) inutilis.

Ἀκάρπως, sine fructu. 2) sine prole, de mulieribus.

Ἀκάρπωτος, ου, ὁ & ἡ, ex quo nullus fructus percipitur. Ex α pr. & καρπόομαι, fruor.

Ἀκαρτέρητος, ου, ὁ & ἡ, intolerabilis. Ex α pr. & καρτερέω, tolero.

Ἄκαρτος, ου, ὁ & ἡ, intonsus. Ex α privat. & καρτός, tonsus.

Ἀκαρφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui arefactus non est, nec succo plane caret. Ex α pr. & κάρφω, sicco.

Ἀκαρῶς, Adv. puncto temporis. Ab ἀκαρής.

Ἀκασκᾶ, vel ἀκασκαὶ, quiete, placide, molliter, lente, pedetentim. Etym. Eust. Ab ἀκήν, tacite.

Ἀκασμαῖος, ον, valde ornatus, ap. Æschyl.

Ἀκαζόφρων, ονος, ὁ & ἡ, prudens, acuta mente præditus, Hesych. Ex ἀκάζω, acuo, & φρὴν, mens.

Ἀκαταβίαστος, ου, ὁ & ἡ, non coactus. Suic. Ex α pr. & καταβιάζω, cogo.

Ἀκατάβλητος, ου, ὁ & ἡ, qui dejici, destrui non potest. 2) invictus, invincibilis. Ex α privat. & καταβάλλω, dejicio.

Ἀκατάγγελτος, ὁ & ἡ, non denunciatus; sine denunciatione illatus. Epith. belli.

Ἀκατάγνωστος, ου, ὁ & ἡ, qui damnari, aut reprehendi nequit, in quem reprehensio non cadit. Ex α privat. & καταγινώσκω, damno.

Ἀκαταγνώστως, Adv. sine reprehensione, ut condemnari nequeat. A præced.

Ἀκαταγώνιστος, ου, ὁ & ἡ, inexpugnabilis, invictus. Ex α pr. & καταγωνίζομαι, certamine vinco.

Ἀκαταδίκαστος, ου, ὁ & ἡ, indemnatus, Gl. Vet. Ex α pr. & καταδικάζω, condemno.

Ἀκαταθύμιος, ου, ὁ & ἡ, ingratus, injucundus, parum arridens.

Ἀκαταιτίατος, ου, ὁ & ἡ, non accusabilis, culpa vacans. Ex α pr. & καταιτιάομαι, accuso.

Ἀκατακάλυπτος, ου, ὁ & ἡ, non velatus, non opertus, non tectus.

Ἀκατακόσμητος, ου, ὁ & ἡ, inexornatus, indispositus.

Ἀκατάκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non damnatus, Philox. indemnatus. 2) cui, indicta caussa, pœna infligitur. Ex α pr. & κατακρίνω, damno.

Ἀκατακρίτως, Adv. sine judicio, indicta caussa.

Ἀκαταληκτικὸς, versus, in cujus fine nulla syllaba redundat.

Ἀκατάληκτος, ου, ὁ & ἡ, non cessans, non desinens. Ex α pr. & καταλήγω, desino.

Ἀκαταλήκτως, Adv. indesinenter. A præced.

Ἀκατάληπτος, ου, ὁ & ἡ, qui comprehendi, includi, circuiri non potest, *de locis*. 2) quem assequi quocunque modo non licet. 3) *philosophis*, incomprehensibilis, qui percipi non potest.

Ἀκαταλήπτως, ita ut assequi eum non liceat, v. c. cursu, ubi est *velocissime*, oculis, ubi est vel *tenuissime* vel *celerrime*, vel mente, ubi est *obscurissime*.

Ἀκαταληψία, ας, ἡ, qs. dicas, incomprehensibilitas. Vox philos. quæ adimit facultatem rerum percipiendarum, sine metu erroris. Ex α pr. & καταλαμβάνω, *comprehendo*.

Ἀκατάλλακτος, ου, ὁ & ἡ, implacabilis. Ex α pr. & καταλλάσσω, *placo*.

Ἀκαταλλάκτως, Adv. implacabiliter.

Ἀκατάλληλος, ου, ὁ & ἡ, incongruus, absonus, Gl. Vet. præposterus, mutabilis. Ex α pr. & κατάλληλος, *congruus*.

Ἀκαταλλήλως, Adv. incongrue, inconcinne.

Ἀκατάλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indissolubilis, æternus, perpetuus, invictus. Ex α pr. & καταλύω, *dissolvo*.

Ἀκαταμάθητος, ον, qui disci, intelligi non potest.

Ἀκατάμακτος, ον, qui propter duritiem contundi aut molliri, vel subigi & alteri rei illini non potest. A μάσσω, *subigo*.

Ἀκαταμάχητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexpugnabilis, qui nullis laboribus frangi potest, ineluctabilis, Philox. Ex α privat. & καταμάχομαι, *expugno*, *domo*.

Ἀκαταμέτρητος, ου, ὁ & ἡ, immensus. Ex α pr. & καταμετρέω, *dimetior*.

Ἀκατανόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui intelligi, aut percipi nequit. Gl. Vet. inconsideratus, item immensus. Ex α pr. & κατανοέω, *intelligo*.

Ἀκαταπάλαιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, insuperabilis, lucta non superandus. Gl. Vet. inextricabilis. Ex α pr. & & καταπαλαίω, *lucta vinco*.

Ἀκατάπαυστος, ου, ὁ & ἡ, irrequietus, cessare nescius, finem non habens. 2) qui sedari, seu cohiberi nequit. Ex α pr. & καταπαύω, *sedo*.

Ἀκαταπαύστως, Adv. irrequiete, sine quiete. 2) sine fine.

Ἀκατάπληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non attonitus, imperterritus. A καταπλήσσω.

Ἀκαταπλήκτως, Adv. intrepide.

Ἀκαταπόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, infatigabilis, invictus. Ex α pr. & καταπονέω, *fatigo*.

Ἀκατάποτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui deglutiri nequit. Ex α pr. & καταπίνω, *absorbeo*, *deglutio*.

Ἀκαταπράϋντος, ου, ὁ & ἡ, qui sedari & deliniri nequit, implacabilis, implacatus. Ex α pr. & καταπραΰνω, *delinio*, *placo*.

Ἀκαταπτόητος, ον, qui terreri non potest. A πτοέω, *terreo*.

Ἀκατάρδευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non rigatus, siccus. Ex α pr. & ἀρδεύω, *rigo*.

Ἀκατάσειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui decuti, seu deturbari

non potest, firmus, inconcussus. Ex α pr. & κατάσεισις, *decussio*.

Ἀκατασφράγιστος, ο, ὁ & ἡ, qui non est obsignatus. Ex α pr. & κατασφραγίζω, *observo, obsigno*.

Ἀκατάσκεπτος, ο, ὁ & ἡ, inconsideratus. Ex α pr. & κατασκέπτομαι, *considero*.

Ἀκατασκέπτως, *Adv.* inconsiderate. Ab praec.

Ἀκατασκεύαστος, ο, ὁ & ἡ, non elaboratus. 2) informis, rudis, inconditus, incompositus, Gl. Vet. Ex α pr. & κατασκευαστός, *constructus* &c.

Ἀκατασκευάστως, *Adv.* incondite, incomposite. A praec.

Ἀκατάσκευος, ο, ὁ & ἡ, solutus, incompositus. 2) non probatus argumentis. 3) carens elocutionis arte. 4) omnino simplex, sine apparatu & magnificentia, ut βίος ἀκατάσκευος. Ex α pr. & κατασκευὴ, *constructio, artificium orationis*.

Ἀκατασκεύως, *Adv.* sine ulla arte. 2) temere, sine opera humana. A praec.

Ἀκατάσκιος, ο, ὁ & ἡ, non opacus, non umbrosus. 2) apertus, *de loco*.

Ἀκατάσκοπος, ου, ὁ & ἡ, inconsideratus, qui nihil explorat. Ex α pr. & κατασκοπέω.

Ἀκατάσκωπτος, ου, ὁ & ἡ, reprehensioni, irrisioni non obnoxius. Ex α pr. & κατασκώπτω, *cavillor*.

Ἀκαταστασία, ας, ἡ, turbae, tumultus, seditio. 2) confusio, *opponitur* ordini in N. T. 3) trepidatio. 4) inconstantia. Ex α pr. & καθίστημι, *consisto*.

Ἀκατάστατος, ου, ὁ & ἡ, inconstans, incertus, infirmus. Ex iisdem.

Ἀκαταστάτως, *Adv.* incomposite, confuse. 2) inconstanter.

Ἀκατάστροφος, ον, finem, exitum nnn habens. Ex α pr. & καταστροφὴ, *finis*.

Ἀκατάσχετος, ο, ὁ & ἡ, qui coerceri nequit. Ex α priv. & κατέχω, *contineo*, seu κατάσχετος.

Ἀκατασχέτως, *Adv.* incontinenter. A praec.

Ἀκατάτριπτος, ου, ὁ & ἡ, qui absumi non potest. Ex α priv. & κατατρίβω, *contero*.

Ἀκατάφρακτος, ου, ὁ & ἡ, qui non est cataphractus seu armis septus.

Ἀκαταφρόνητος, ο, ὁ & ἡ, non contemnendus, satis v. c. fortis, doctus &c.

Ἀκατάψαυστος, intractabilis. A ψαύω, *contrecto*.

Ἀκατάψεκτος, ου, ὁ & ἡ, qui non vituperatur, vel reprehenditur, vel nequit culpari. Ex α pr. κατὰ & ψεκτὸς, *reprehensioni obnoxius*.

Ἀκαταψέκτως, *Adv.* citra reprehensionem.

Ἀκατάψευστος, ου, ὁ & ἡ, haud ementitus, non fictus.

Ἀκατέργαστος, ο, ὁ & ἡ, incompositus, rudis, impolitus. 2) inchoatus. 3) qui nequit confici, domari, frangi. Gl. Vet. infectus.

Ἀκατάδαρθος, ο, ὁ & ἡ, insomnis, vigilans. Ab ἀ-δάζω.

Ἀκατηγόρητος, ου, ὁ & ἡ, accusationi non obnoxius, irreprehensibilis.

Ἀκατηγορήτως, *Adv.* citra reprehensionem, vel accusationem. Suic.

Ἀκατήχητος, ο, ὁ & ἡ, nondum initiatus, qui prima religionis Christianae fundamenta nondum percepit.

Ἀκάτιον, ο, τὸ, parvi navigii genus, genus naviculae piscatoriae. Gl. Vet. cymba.

Ἀκατονόμαστος, ο, ὁ & ἡ, innominatus, qui nomen non habet. 2) obscurus, ignobilis.

ἌΚΑΤΟΣ, ου, ὁ vel ἡ, genus navigii actuarii. 2) genus poculi.

Ἄκαυλος, ο, ὁ & ἡ, qui sine caule est, caulis expers. Ex α pr. & καυλὸς, *caulis*.

Ἀκαυστηρίαστος (& αστος) ου, non signatus cauterio. Ab καυστηριάζω.

Ἄκαυστος, & ἄκαυτος, ου, ὁ & ἡ, non ustus. 2) qui aduri nequit. A καίω.

Ἀκαυχησία, ας, ἡ, jactantiae odium, orationis modestia. Ex α pr. & καυχέω, *jacto*.

Ἀκαχέω, ῶ, f. ήσω, & ἀκάχημαι, tristitia afficio. Hinc ἀκαχήμενος, tristis. Ex α pleon. & ἄχος, *tristitia*.

Ἀκαχίζω, f. ίσω, idem.

Ἀκαχμάω, ῶ, f. ήσω, acuo. Ab αἰχμὴ, *acies*.

Ἀκάχω, dolore, moestitia, tristitia adficio.

Ἄκαιος, ο, leguminis genus rotundum ac durum ita, ut aegre frangi queat. Ex α pr. κάω, *findo*.

Ἀκέαστος, ο, ὁ & ἡ, qui frangi, findi aut dissolvi nequit. Ex α pr. & κεάζω, *findo*.

Ἀκειροκόμης, ο, ὁ, non tonsus. Ex α pr. κείρω, *tondeo*, & κόμη, *coma*.

Ἀκειρόκομος, ο, ὁ & ἡ, idem, & ex iisd.

Ἀκελδαμὰ, ager sanguinis. Vox Syriaca indecl.

Ἀκέλευθος, ο, invius.

Ἀκέλευστος, ο, ὁ & ἡ, injussus. Ex α privat. & κελεύω, *jubeo*.

Ἀκέλυφος, ου, ὁ & ἡ, nullo putamine tectus, non tectus, nudus. Ex α pr. & κέλυφος, *cortex, putamen*.

Ἀκενοδοξία, ας, ἡ, contemtus vanae gloriae.

Ἀκενόδοξος, ο, ὁ & ἡ, vanae gloriae non appetens, vacuus ostentatione.

Ἀκενόσπουδος, ο, ὁ & ἡ, vanarum rerum non appetens, contemptor. Ex α pr. κενὸς, *vanus*, & σπουδὴ, *studium, gloria*.

Ἀκέντητος, ου, ὁ & ἡ, stimulo, seu aculeo non ictus, non percussus cuspide teli. Ex α pr. & κεντέω, *stimulo, pungo*.

Ἄκεντρος, ου, ὁ & ἡ, stimulo, aculeo, calcaribus carens.

Ἀκένωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nnn evacuatus, vel exhaustus. Ex α pr. & κενόω, *vacuo*.

ἈΚΕΌΜΑΙ, οῦμαι, f. έσομαι & ήσομαι, sano, medeor, medicor. 2) *metaph.* expio, sarcio, resarcio, revoco, retracto &c.

Ἀκέραιος, ο, ὁ καὶ ἡ, sincerus, purus, integer, illibatus. 2) innocens, placidus. Ex α pr. & κεράω, *misceo*.

Ἀκεραιότης, ητος, ἡ, sinceritas, integritas.

Ἀκεραιοσύνη, idem.

Ἀκεραίως, *Adv.* sincere, Philox.

Ἀκέρατος, ο, ὁ καὶ ἡ, cornibus vacans.

Ἀκεραύνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non tactus, non ictus fulmine. A κεραυνόω.

Ἀκερδεία, ας, ἡ, detrimentum, damnum. Ab seq.

Ἀκερδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non lucrosus. 2) damnosus. Ex α pr. & κέρδος, *lucrum*.

Ἄκερκος, ο, ὁ καὶ ἡ, cauda carens. Ex α priv. & κέρκος, *cauda*.

Ἀκερματία, ας, ἡ, rei pecuniariae summa inopia. Ex α pr. & κέρμα, *nummulus*.

Ἄκερος, ο, ὁ καὶ ἡ, cornua non habens.

Ἀκερσεκόμης, ου, ὁ, intonsus. Ex α pr. κείρω, *tondeo*, & κόμη, *coma*. V. Ἀκειροκόμης.

Ἀκερσόκομος, ο, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Ἄκερχνος, ο, ὁ καὶ ἡ, expers asperitatis ejus, quae medicis κέρχνος dicitur.

κέρως, ω, ὁ καὶ ἡ, qui cornua non habet, cornibus carens. Ex α pr. & κέρας, cornu.
κεσίβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, mortales sanans. Ex ἀκέομαι, sano, & βροτὸς, mortalis.
κέσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, medicabilis, sanabilis. 2) valens ad sanandum. Ab ἀκέομαι, sano.
κέσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, Epith. Apollinis, ab arte medendi.
κεσίπονος, ου, ὁ, dolorem mitigans, qui vim medendi habet. Ex ἀκέομαι, & πόνος, dolor.
κεσις, εως, ἡ, sanatio, medela. Ab ἀκέομαι.
κεσμα, τος, τὸ, idem. 2) sanitatis recuperatio. Ab eod.
κέσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, sanabilis, medicabilis.
κεσμὸς, ῦ, ὁ, idem quod ἄκεσμα.
κεστὴρ, ῆρος, idem, quod ἀκεστής.
κεστήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, sanans, vim habens sanandi & restaurandi.
κεστὴς, ῦ, al. ἀκέστης, ου, ὁ, medicus. 2) sartor.
κεστικὸς, ἡ, ὸν, ad sarciendum aptus, sarciendi peritus. A praec.
κεστορία, ας, ἡ, Jon. ἀκεστορίη, medicina, ars medica. Ab ἀκέστωρ.
κεστορικὸς, ἡ, ὸν, medicinalis.
κεστὸς, ἡ, ὸν, sanabilis, medicabilis.
κέστρα, ας, ἡ, acus.
κέστρια, ας, ἡ, medicatrix. 2) sartrix. Gl. Vet. sarcinatrix.
κεστρὶς, ίδος, ἡ, idem. Ab sequ.
κέστωρ, ορος, ὁ, medicus. Ab ἀκέομαι, sano.
κεσφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, remedium adferens, salutaris. Ex ἄκεσις & φέρω, fero.
κεσώδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, dolores sanans, doloribus medens. Ex ἄκεσις & ὀδύνη, dolor.
κευμα, τὸ, idem, quod ἄκεσμα.
κέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, caput non habens. Philox. truncus. 2) qui caret principio. 3) qui sine auctore certo est. 4) imperfectus. 5) honoris & dignitatis expers. 6) nomen herbæ certæ.
κεφάλως, Adv. sine capite. 2) sine exordio.
κέων, ουσα, tacitus, ne hiscens quidem. Ab ἀκή.
κέων, Adv. tacite. Ab eod.
ΚΗ', ῆς, ἡ, acies ferri. 2) cuspis. 3) quies. 4) urbs Phœnices.
κήδεια, ας, ἡ, & ἀκηδία, incuria, neglectus. Ab ἀκηδής.
κηδεμόνευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem nemo curat, neglectus.
κήδεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non curatus, neglectus, cujus nulla cura habetur. 2) insepultus, inhumatus. Ex α pr. & κηδέω, curo.
κηδέστως, Adv. sine ulla cura, temere. 2) sine misericordiæ, inhumaniter.
κήδευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inhumatus. Ex α priv. & κηδεύω, funero.
κηδέω, ῶ, f. ήσω, negligo, non curo. Ab sq.
κηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nullam curam gerens, negligens. 2) neglectus, qui curæ non est. 3) inhumatus, insepultus. 4) tristitia vacuus. 5) securus. Ex α pr. & κῆδος, cura.
κηδία, ας, ἡ, vacuitas mœroris. 2) mœroris abundantia. 3) contumelia. 4) incuria. 5) dolor. 6) tristitia. Ab ἀκηδής.
κηδιάω, ῶ, f. άσω, negligenter ago. 2) animo concido. 3) mœrore gravi adficior. Ab eod.
κηδῶς, Adv. sine sepultura.
κήλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui decipi nequit. 2) qui deliniri nequit. Ex α pr. & κηλέω, mulceo.

Ἀκηλίδωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immaculatus, maculæ expers. 2) incorruptus. Ex α pr. & κηλιδόω, maculo.
Ἄκημα, τος, τὸ, sanatio, medela. 2) remedium.
Ἀκὴν, Adv. tacite, quiete. Ab ἀκή. v. ad ἀκηνής.
Ἄκηπος, ον, horto carens, horti nomine indignus.
Ἀκηράσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, purus, incorruptus. 2) illæsus. 3) immortalis. Ex α pr. & κὴρ, vel κεραΐνω.
Ἀκήρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.
Ἀκήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, exanimis, cor non habens. 2) immortalis, fato letifero non obnoxius. Ex α pr. & κῆρ, cor, vel κὴρ, fatum.
Ἀκηροφανὴς, ὲς, idem quod ἀκηράσιος.
Ἀκηρυκτεὶ, & ἀκηρυκτὶ, Adv. nullo feciali misso, sine denunciatione. 2) implacabiliter. Ab sq.
Ἀκήρυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, per caduceatorem non denunciatus. Ex α pr. & κηρύσσω, denuncio.
Ἀκηρύκτως, Adv. idem quod ἀκηρυκτεί.
Ἀκήρωτος, ον, non ceratus, non oblitus cera. Ex α pr. & κηρὸς, cera.
Ἀκηχεδὼν, όνος, ὁ, dolor, tristitia. A seq.
Ἀκηχέμαι, vel ἀκαχήμαι, tristor. Ex α pleon. & ἄχος, mœror.
Ἀκιβδήλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non adulteratus, sincerus, incorruptus. E α pr. & κιβδηλεύω, adultero.
Ἀκίβδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui scoria nulla admixta est. 2) purus, sincerus. Ex α pr. & κίβδηλος, cui scoria admixta est.
Ἀκιβδήλως, Adv. sine scoria. 2) sincere, pure. Philox. sedulo. A pr.
Ἀκιδνὸς, ἡ, ὸν, infirmus, qui se vix movere potest. Ex α pr. & κινέω, moveo. (vel potius pro ἀκηδνὸς, quietus, segnis, piger. ab ἀκή, ἀκήν. vel ab α pr. & κήδω, κηδέω, qui nil pensi habet.)
Ἀκιδώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cuspidatus, acuminatus in modum cuspidis. Ab ἀκὶς, cuspis.
Ἀκιδωτὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.
Ἀκίζω, f. ίσω, acuo. Ab eod.
Ἄκικυς, υος, ὁ καὶ ἡ, impotens, imbecillis. 2) qui non est velox. Ex α pr. & κίκυς, robur, vis.
Ἀκίνηγμα, τος, τὸ, concussio, complosio. Etym. Ex α pl. & τινάσσω, quatio, mutato τ in κ. (quidni potius a κινάσσω, quod ductum est a κινέω, moveo, quamquam usitatius est κινέω.)
Ἀκίναιδος, ου, ὁ, pudicus, castus, qui cinædus non est. Suid. Ex α pr. & κίναιδος.
ἈΚΙΝΑ'ΚΗΣ, ου, ὁ, acinaces, gladius Persicus.
Ἀκινδυνεὶ, Adv. citra periculum, sine periculo. Ab seq.
Ἀκίνδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine periculo, liber a periculo, tutus.
Ἀκινδυνώδης, ῶδες, idem.
Ἀκινδύνως, Adv. sine periculo, secure.
Ἀκινησία, ας, ἡ, immobilitas, quies. Ex α pr. & κίνησις, motus.
Ἀκινητέω, ῶ, f. ήσω, immobilis sum. Ab ἀκίνητος.
Ἀκινητίζω, f. ίσω, idem. 2) caveo, ne movear, quiescere cupio. Ab eod.
Ἀκίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, immobilis. 2) qui moveri, aut mutari nequit, immotus. 3) non movendus. 4) segnis. Ex α pr. & κινέω, moveo.
Ἀκινήτως, Adv. sine motu, citra motum.
ἌΚΙΝΟΣ, ου, ὁ, acinus. 2) herbæ genus.
Ἄκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vermibus non obnoxius, a vermibus non arrosus. 2) incorruptus. Ex α pr. & κὶς, vermis.
ἈΚΙΡΟΣ, ά, ὸν, ignavus, nihil agens, ap. Theocr.
sed)

(sed ibi est ἀχίρως, pro ἀχείρως. a χεὶρ, manus.) 2) aquilo, boreas.

Ἀκιρῶς, remisse, sine motu, ap. Hesych.

Ἀκίς, ίδος, ἡ, cuspis ferrea, spiculum, Gl. Vet. Dimin. metaph. dolor acutus. Ab ἀκὴ, acies.

Ἀκιχήτως, ita ut tu consequi nequeas. Adv. a seq.

Ἀκίχητος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem non possumus adsequi cursu, telo &c. qui comprehendi nequit. 2) inaccessus. 3) quem mente & cogitatione comprehendere non possumus. Ex α pr. & κίχημι, comprehendo.

Ἀκιχήτως, idem quod ἀκίχητα.

Ἀκίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, nullis fultus columnis. Ex α pr. & κίων, columna.

Ἀκκίζομαι, f. ίσομαι, simulate recuso.

Ἀκκισμὸς, ῦ, ὁ, simulata recusatio. A praec.

Ἀκλαυτὴς, όος, ὁ καὶ ἡ, illacrimabilis.

Ἀκλαὶς, άδος, ἡ, non fracta. Epith. vitis, cui sarmenta non sunt amputata. Ex α pr. & κλάω, frango.

Ἀκλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ. non fractus. Ex iisdem.

Ἀκλαυσὶ, Adv. sine fletu. A sequ.

Ἄκλαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indeploratus, indefletus. Gl. Vet. indeflebilis. Ex α pr. & κλαίω, fleo.

Ἀκλαυτεὶ, sine fletu. A seq.

Ἄκλαυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄκλαυστος.

Ἀκλεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inglorius. Ex α privat. & κλέος, gloria.

Ἀκλεΐα, ας, ἡ, ignobilitas, infamia. Ab ἀκλεής.

Ἀκλειὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Poet. pro ἀκλεής.

Ἄκλειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non clausus. Ex α pr. & κλειστὸς, clausus.

Ἀκλειῶς, Poet. Adv. sine gloria. Ab ἀκλειής.

Ἄκλεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non furans. 2) qui non aliud in corde occultum, aliud in lingua promptum habet.

Ἀκλεῶς, Adv. sine gloria. Ab ἀκλεής.

Ἀκληδονίστως, sine gloria, fama. Ab α & κληδὼν, fama.

Ἄκληϊστος, ου, poet. pro ἄκλειστος.

Ἀκληρέω, ῶ, f. ήσω, proprie, sum exsors. 2) miseriis adfligor, misera conditione utor. Ex α pr. & κλῆρος, sors.

Ἀκλήρημα, τος, τὸ, infortunium, calamitas. A praec.

Ἀκληρία, ας, ἡ, egestas, infelicitas.

Ἄκληρος, ου, ὁ καὶ ἡ, exsors. 2) pauper, egenus. 3) infelix, miser.

Ἀκληρωτὶ, & ἀκληρωτὶ, Adv. citra sortem.

Ἀκλήρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, sorte non lectus. 2) exsors, expers. Ex α pr. & κληρόω, sorte lego.

Ἄκληστος, ου, idem quod ἄκλειστος.

Ἀκλητὶ, Adv. sine vocatione, invitatione. Ab sq.

Ἄκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non vocatus, non invitatus. 2) nomine carens.

Ἀκλινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non vacillans. 2) firmus, rigidus, qui flecti nequit, aut deflexus non est, ut vertex cidaris. Philox. durus. Ex α pr. & κλίνω.

Ἄκλιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non declinatur. Ex iisdem. apud Grammaticos.

Ἀκλίτως, indeclinabiliter, sine declinatione.

Ἀκλόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, imperturbatus, non agitatus, inconcussus. Ex α pr. & κλονέω, moveo.

Ἄκλονος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α pr. & κλόνος, motus.

Ἄκλοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, furum injuriae non expositus, non deceptus. 2) non furtivus. Ex α pr. & κλοπὴ, furtum.

Ἀκλυδώνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, fluctibus non agitatus, tranquillus. Ex α pr. & κλυδωνίζομαι, fluctibus agitor.

Ἀκλυδωνίστως, Adv. sine fluctibus, tranquille.

Ἄκλυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ablutus. 2) undis non agitatus, tranquillus, ut portus. Ex α pr. & κλύζω, abluo vel alluo.

Ἀκλώνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ramulis carens. Ex α pr. & κλὼν, ramulus.

Ἄκλωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, nendo non ductus, tortus, seu connexus. Ex α pr. & κλώθω, neo.

Ἀκμάζω, f. άσω, floreo aetate, aetate sum firma. 2) sum vegetus & validus per aetatem, polleo robore juvenili. 3) facio ea, quae juvenes decent. 4) polleo, vigeo, floreo re quacunque. Gl. Vet. vigeo, adolesco, pubesco, viresco, vireo, de omnibus rebus, cum sunt in summo, acerrima, ut febri, aestate &c ἀκμάζω, vegetus, vigens, Philox. ἀκμάζουσα, vivida, fortis, Philox. Ab ἀκμή.

Ἀκμαῖος, αία, αῖον, vigens, florens aetate, florens re quacumque. 2) juvenis, adultus. 3) vegetus. 4) maturus, tempestivus. 5) vigoris plenus, Philox. 6) opportunus. 7) qui in ipso temporis articulo rem aliquam adgreditur. Ab eodem.

Ἀκμαίως, Adv. in flore. 2) cum vigore. 3) mature.

Ἀκμαστὴς, ῦ, ὁ, strenuus, validus, robustus. Ab ἀκμάζω.

ἈΚΜΗ', ῆς, ἡ, cuspis, acies. 2) vigor, maturitas seu flos aetatis, firma aetas, juventus. 3) ἐν ἀκμῇ dicuntur esse omnia, cum sunt in summa vi, optima conditione &c. 4) articulus temporis, quo aliquid agi debet, tempus rei agendae. 5) ἀκμαὶ, vari, quia in juvenili aetate nasci solent in facie.

Ἀκμὴν, Adv. adhuc, etiam nunc. 2) cum maxime. 3) sedulo, strenue. 4) aliquamdiu. Ab ἀκμὴ, pro κατ' ἀκμήν.

Ἀκμηνὸς, ἡ, ὸν, adultus. 2) florens.

ἌΚΜΗΝΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, jejunus, qui non gustavit, item qui non bibit, siccus.

Ἀκμὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, non defatigatus, non defessus, recens, integer. pro ἀκεκμής. Ex α pr. & κάμνω, fatigor, fessus sum.

Ἀκμήτης, ου, ὁ, idem.

Ἀκμητὶ, Adv. sine lassitudine. Ab ἀκμής.

Ἄκμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ἀκάματος, ήτη, ητον, idem quod ἀκμής & ex iisd. Gl. Vet. indefessus.

Ἀκμόθετον, ου, τὸ, incudis basis. Ex seq. & τίθημι, pono.

Ἄκμων, ονος, ὁ, incus.

Ἀκνάμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inflexibilis. Ex α pr. & κνάμπτω, flecto.

Ἄκναπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, fullonem non expertus, a fullone non purgatus, subactus. Ex α pr. & κνάπτω, carmino, purgo ut fullo.

Ἄκναφος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Gl. Vet. rudis, impolitus. Ex iisd.

Ἄκνημος, ου, ὁ καὶ ἡ, tibiis, seu cruribus carens. 2) qui non habet suras. Ex α priv. & κνήμη, tibia, crus.

Ἄκνηστις, ιδος, ἡ, spina dorsi. Ex α pr. & κνάω, scalpo, s. scabo, (vel potius pro ἄκανθα. v. ἄκνηστος & ἄκανον.)

Ἄκνισος, ου, ὁ καὶ ἡ, proprie nidoris expers. 2) insulsus, insipidus. Ex α pr. & κνίσσα, pinguedinis incensae fumus, nidor.

Ἀκνί-

-άνωτος, ου, ὁ & ἡ, vacuus a nidore, expers sacrificiorum.
-οή, ῆς, ἡ, auditus. 2) auris. 3) fama, rumor, sermo. 4) *apud historicos*, traditio, ut apud lat. fama. Ab ἀκούω, *audio*.
-ιλος, ου, ὁ κ̀ ἡ, qui cavus non est, in quo est nihil cavum, cavitatis expers.
-οίμητος, ου, ὁ κ̀ ἡ, insomnis, non dormiens, pervigil. Ex α priv. & κοιμάω, *dormitum duco*.
-ινος, ου, ὁ κ̀ ἡ, non communis. 2) non pollutus, *Hebr.*
-ινωνησία, ας, ἡ, cum nullum est commercium, nulla societas. 2) nulla benignitas, quæ de suo aliquid impertiat. 3) excommunicatio. Ex α pr. & κοινωνέω, *communico*.
-οινώνητος, ου, ὁ κ̀ ἡ, incommunicabilis. 2) sine societate, insociabilis. 3) parcus, tenax. Ex iisdem.
-οινωνήτως, *Adv.* sine communione. 2) aspere. A præc.
-οίτης, ου, ὁ, commune cubile habens, maritus. Ex α congreg. vel notante ὁμοῦ, & κοίτη, *cubile*.
-οιτις, ιδος, ἡ, uxor, marita. A præced.
-οιτος, ου, ὁ & ἡ, sine cubili, cubili carens. 2) τὸ ἄκοιτον, est mel sedimento carens. Ex iisdem.
-ολακευτος, ου, ὁ & ἡ, adulatoribus inaccessus aut carens. Ex α pr. & κολακεύω, *adulor*.
-όλακος, ου, ὁ κ̀ ἡ, alienus ab adulatione. A κόλαξ.
-ολασία, ας, ἡ, intemperantia, luxuria, incontinentia *in quocunque cupiditatum genere*. Gl. Vet. protervia. Ex α pr. & κόλασις.
-ολασταίνω, intemperanter s. petulanter ago, proterve & libidinose vivo. Gl. Vet. nepotor, protervio. Ab ἀκόλαστος.
-ολαστέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eodem.
-ολάστημα, τος, τὸ, factum petulans. 2) scelus. 3) stuprum per proterviam illatum. A pr.
-όλαστος, ου, ὁ & ἡ, intemperans, protervus, lascivus, libidinosus, flagitiosus. 2) non punitus. 3) audax. 4) insolens. 5) castigatione dignus. Ex α pr. & κολάζω, *punio*, *coerceo*.
-ολάστως, *Adv.* intemperanter, petulanter. Gl. Vet. impune. Comp. ἀκολαστοτέρως.
-όλλητος, ου, ὁ & ἡ, non glutinatus, Gl. Vet. qui conglutinari, uniri nequit. Ex α pr. & κολλάω, *glutino*.
-ολλος, ου, ὁ & ἡ, glutinis expers. 2) qui conglutinari nequit. 3) qui coire nequit. Ex α pr. & κόλλα, *gluten*.
-ολος, ου, ὁ, frustum panis, parva bucella. 2) cibus.
-ολουθέω, ῶ, f. ήσω, sequor, comitor. 2) facio idem aliis, imitor, congruo, similis fio. 3) obsequor, obtempero.
-ολούθημα, ατος, τὸ, consequentia. 2) adsectatio, consectatio. A pr.
-ολούθησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
-ολουθητικός, ή, όν, sequax, proclivis ad sequendum. Ab eod.
-ολουθία, ας, ἡ, adsectatio, comitatus. 2) series, nexus, consequentia, Gl. Vet. 3) convenientia, congruentia. 4) officium. 5) formula cærimoniarum, s. rituum sacrorum. Ab eod.
-ΟΛΟΥΘΟΣ, ου, ὁ & ἡ, pedissequus, vel pedissequa, assecla, comes, adsectator. 2) consequens, consentaneus, conveniens, congruens, similis. 3) minister Ecclesiæ, qui sequitur cum cereo accenso Diaconum, cum procedit ad prælegendum Euangelium.
Α'κολούθως, *Adv.* consequenter. 2) convenienter. A pr.
Α'κόλυμβος, ου, ὁ & ἡ, natandi inscius. Ex α pr. & κολυμβάω, *nato*.
Α'κομία, ας, ἡ, comæ defectus. 2) neglectus cultus & munditiei. Ab ἄκομος.
Α'κομιστία, ας, ἡ, neglectus, incuria. Ab seq.
Α'κόμιστος, ου, ὁ & ἡ, neglectus, squalidus, sine cura necessaria. Ex α pr. & κομίζω, *orno*.
Α"κομος, ου, ὁ & ἡ, cui nulla est coma, qui comatus non est. A κόμη.
Α'κόμπαστος, ου, ὁ & ἡ, alienus a jactantia, & ostentatione. Ex α pr. & κομπάζω.
Α"κομπος, ου, ὁ & ἡ, idem. A κόμπος, *fastus*.
Α'κόμψευτος, ον, non curiose aut insidiose ad illecebras ornatus. Ex α & κομψεύομαι.
Α"κομψος, ου, ὁ & ἡ, inelegans, non festivus. 2) vilis, simplex. Ex α pr. & κομψὸς, *scitus*, *elegans*.
Α'κόμψως, *Adv.* ineleganter, illepide. A pr.
Α'κονάω, ῶ, f. ήσω, acuo, exacuo. 2) impello, incito. Ex ἀκόνη, *cos*.
Α'κόνδυλος, ον, expers tuberum. Ab α & κονδύλη.
Α'ΚΟ'ΝΗ, ης, ἡ, cos.
Α'κόνημα, ατος, τὸ, incitamentum. Ab ἀκονάω.
Α'κονητὴς, οῦ, ὁ, qui acuit. Philox. cotiarius. Ab eodem.
Α'κόνιον, ου, τὸ, coticula. Dimin. ab ἀκόνη.
Α'κονιτὶ, *Adv.* sine pulvere. 2) sine pugna, citra laborem, facile, nemine impediente. Ex α pr. & κόνις, *pulvis*.
Α'κονιτικὸς, ή, όν, ex aconito confectus. A sequ.
Α'κόνιτον, ου, τὸ, aconitum, herba venenata, quæ ἐν ταῖς ἀκόναις, s. cautibus nascitur.
Α'κόνιτος, ου, ὁ κ̀ ἡ, pulveris expers. 2) qui sine pulvere fit, sine labore. 3) non illitus calce, opere tectorio non obductus. 4) non picatus. Ex α pr. & κόνις, *pulvis*, *cinis*.
Α'κονίτως, *Adv.* sine pulvere. 2) sine difficultate. A pr.
Α"κοντι, *Adv.* invito, coacte. Ex α pr. & ἑκόντι, *sponte*.
Α'κοντίας, ου, ὁ, jaculus, serpentis genus. 2) *in Plur.* stellæ, quæ jaculi modo feruntur. Ab ἀκόντιον.
Α'κοντίζω, f. ίσω, jaculor, jaculum vibro, contorqueo. 2) jaculo peto. Ab eod.
Α'κοντικὸν, οῦ, τὸ, medicamentum ad sananda vulnera ἀκοντίων, s. jaculorum.
Α'κόντιον, ου, τὸ, jaculum, telum, spiculum, pilum. 2) teli jactus. 3) spina dorsi. Ab ἄκων, *jaculum*.
Α'κόντισις, εως, ἡ, jaculatio, jactus. Ab ἀκοντίζω.
Α'κόντισμα, ατος, τὸ, idem. 2) jaculum. Ab eod.
Α'κοντισμὸς, οῦ, ὁ, jaculatio. Ab eod.
Α'κοντιστὴρ, ῆρος, jaculator. 2) jaculandi peritus. A sq.
Α'κοντιστὴς, οῦ, idem. Ab ἀκοντίζω.
Α'κοντιστικὸς, ή, όν, jaculandi peritus. Ab eod.
Α'κοντιστὺς, ύος, ἡ, jaculatio. 2) jaculandi peritia. Ab eod.
Α'κοντοβόλος, ου, ὁ & ἡ, jaculi vibrator, jaculator.
Α'κοντοδόκος, ου, ὁ & ἡ, qui jacula observat, ut eorum ictus evitet. Ex ἄκων & δέχομαι, *recipio*, vel potius δοκεύω, *observo*.

Ἀκοντιοφόρος, ου, ὁ & ἡ, jaculum ferens.
Ἀκόντως, *Adv.* invite. Ab ἄκων, *invitus*.
Ἀκοπητὶ, *Adv.* sine labore ac molestia. Ab α & κόπος.
Ἀκοπίατος, ου, ὁ & ἡ, indefessus, infatigabilis. 2) lassitudinem & laborem nullum adferens. Ex α pr. & κοπιάω, *laboro*.
Ἀκοπιάτως, *Adv.* sine labore. A praec.
Ἄκοπος, ου, ὁ & ἡ, indefessus. 2) corruptioni non obnoxius. Ex α pr. & κόπος, *labor*.
Ἀκόπριστος, ου, ὁ & ἡ, non stercoratus, cui fimus non est ingestus. Ex α pr. & κόπρος, *stercus*.
Ἀκόπριος, ου, ὁ & ἡ, idem & es iisdem.
Ἀκοπριώδης, ῶδες, purus a stercore. *Comp.* ἀκοπριωδέστερον, minus stercoris habens. A pr.
Ἀκόπως, *Adv.* sine lassitudine. 2) sine vermium noxa. Ab ἄκοπος.
Ἀκόρεστος, ου, ὁ & ἡ, inexplebilis, insatiatus, insatiabilis. Ex α pr. & κορέω, *satio*.
Ἀκορέστως, avide, ut satiari, expleri nequeas. A praec.
Ἀκόρητος, ου, ὁ & ἡ, idem. 2) non ornatus, non mundatus. Ex α pr. & κορέω, *orno*.
Ἀκορία, ας, ἡ, insatiabilitas. Ab ἄκορος.
Ἀκορίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum ex acoro confectum. Ab ἄκορον.
ἈΚΟΡΝΑ, ης, ἡ, nomen plantæ cujusdam.
ἈΚΟΡΟΝ, ου, τὸ, acorum, herba sive radix quædam medica.
Ἄκορος, ου, ὁ & ἡ, idem quod ἀκόρεστος.
Ἀκόρυφος, ου, ὁ & ἡ, verticem, seu fastigium non habens. Ex α pr. & κορυφή, *vertex*.
Ἄκος, εος, τὸ, medela, medicina, sanatio, curatio, remedium.
Ἀκοσμέω, ῶ, f. ήσω, incomposite me gero. 2) improbus sum.
Ἀκοσμήεις, ήεσσα, ῆεν, inornatus.
Ἀκόσμητος, ου, ὁ & ἡ, idem, & confusus.
Ἀκοσμήτως, *Adv.* confuse, sine ornatu.
Ἀκοσμία, ας, ἡ, status rerum perturbatus, res incompositæ. dedecus, Philos.
Ἄκοσμος, ου, ὁ & ἡ, inornatus, indecorus, incultus, inordinatus, incompositus, incomptus, inhonestus, Gl. Vet. Ex α pr. & κόσμος, *ornatus*.
Ἀκόσμως, *Adv.* idem quod ἀκοσμήτως.
Ἀκοστάω, ῶ, f. ήσω, abundo esu hordei, pascor hordeo. Ab sequ.
ἈΚΟΣΤΗ', ῆς, ἡ, hordeum. 2) quilibet cibus.
Ἄκοτος, ου, ὁ & ἡ, qui simultates non alit.
Ἀκουάζω, audio. 2) invocor. Ab ἀκούω.
Ἀκουή, ῆς, ἡ, auditus, auditio. *poet.* pro ἀκοή.
Ἀκούρευτος, ου, ὁ, intonsus, Gl. Vet.
Ἄκουρος, ου, ὁ & ἡ, intonsus. 2) qui est sine liberis. Ex α priv. & κείρω, *tondeo*, vel κοῦρος, *puer*.
Ἄκουν, οντος, ὁ, idem quod ἄκων, jaculum &c. v.
Ἀκουπάζω, cogo.
Ἀκουσίθεος, ου, ὁ & ἡ, qui a Deo exauditur. Ex ἀκούω & Θεός, *Deus*.
Ἀκούσιος, ου, ὁ & ἡ, vel ἀκούσιος, ία, ον, non voluntarius, coactus, invitus, Gl. Vet. Ex α pr. & ἑκών, *sponte*.
Ἄκουσις, εως, ἡ, auditio.
Ἀκουσίως, *Adv.* præter voluntatem, invite.
Ἄκουσμα, ατος, τὸ, res, quæ auditur, auditio. 2) auditio discipuli, quod discipulus ex præceptore audit. 3) fama, rumor. 4) quod oblectationis caussa auditur, ut cantus.
Ἀκουσμάτιον, ου, τὸ, auditiuncula, narratiuncula.

Ἀκουστής, οῦ, ὁ, auditor, qui audit. 2) discipulus.
Ἀκουστικός, ή, όν, ad auditum pertinens.
Ἀκουστιάω, gestio audire.
Ἀκουστικῶς, attente, ad audiendum parate.
Ἀκουστός, ή, όν, sub auditum cadens.
Ἀκουτίζω, f. ίσω, audire facio. ex hebr. שמע in *Hiphil.* ῶ ό. *pass.* audio.
ἈΚΟΥ'Ω, ύσω, audio, auribus percipio, ausculto. 2) auditor, s. discipulus sum. 3) audiens sum dicto, obtempero. 4) intelligo, & interpretor, *item* sentio. 5) vocor, appellor, dicor. 6) novi, teneo. 7) est enim, ubi verti potest, lego: ducta inde significatione, quod olim anagnostis utebantur. ἀκούομεν Ὁμήρου vel τῶν ποιητῶν, discimus ab Homero, poetæ nobis auctores sunt. οἱ ἀκούοντες, lectores, Polyb.
Ἄκρα, ας, ἡ, summitas, fastigium, culmen. 2) arx. 3) promontorium. 4) litus. 5) omnino de extremitate dicitur, maxime extremitatibus corporis. Ab ἄκρος.
Ἀκράαντος, ου, ὁ & ἡ, imperfectus. Ex α pr. & κραιαίνω, *efficio*.
Ἀκραγής, ές, mutus. Ab α & κράζω.
Ἀκράδαντος, ου, ὁ & ἡ, inconcussus, immotus. Ex α pr. & κραδαίνομαι, *motu concutior*.
Ἀκραής, έος, ὁ & ἡ, vehemens, acer, secundus, Epith. venti. Ex ἄκρος, *summus*, & ἄημι, *flo*.
Ἀκραῖος, ου, ὁ, summus. 2) qui in arce colitur. Epith Dei. 3) qui præest arci. Epith. Dei. Ex ἄκρος, *summus*, vel ἄκρα, *arx*.
Ἀκραιπάλος, ου, ὁ & ἡ, non sentiens crapulam. 2) alienus a crapula. 3) arcens crapulam. Ex α pr. & κραιπάλη, *crapula*.
Ἀκραιφνής, έος, ὁ & ἡ, purus. 2) alacer. 3) recens. Ex ἄκρος, & φαίνομαι, *appareo*, quia in summo suo vigore apparet.
Ἀκραιφνῶς, *Adv.* sincere.
Ἄκραντος, ου, ὁ & ἡ, imperfectus. 2) irritus, ut promissum, prædictio. Ex α pr. & κραίνω, *efficio*.
Ἀκραξόνιον, ου, τὸ, summa pars axis. Ex ἄκρος, & ἄξων, *axis*.
Ἀκρασία, ας, ἡ, intemperies, intemperantia, incontinentia. Ex α pr. & κρᾶσις, *mixtura*, *temperies*, *temperamentum*.
Ἀκράσιος, ου, ὁ & ἡ, intemperans.
Ἀκρατεύομαι, f. εύσομαι, intemperanter vivo.
Ἀκρατευτικός, ή, όν, incontinens.
Ἀκρατής, έος, ὁ & ἡ, incontinens, intemperans. 2) invalidus, debilis. 3) qui contineri nequit. Ex α pr. & κράτος, *robur*.
Ἀκράτητος, ου, ὁ & ἡ, qui contineri & cohiberi domarique & compesci nequit. Ex α pr. & κρατέω.
Ἀκρατί, impotenter, per impotentiam.
Ἀκρατίζω, f. ίσω, jento. 2) merum bibo. ἀκρατίζομαι, jento, Gl. Vet. Ab ἄκρατος.
Ἀκράτισμα, ατος, τὸ, jentaculum. A praec.
Ἀκρατισμός, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἀκράτιστος, ου, ὁ & ἡ, qui non jentavit. 2) qui jentaculo non facile caret. 3) validus. Ex α pr. & κρατίζω, vel κράτος, *robur*, *qui per vim cogi nequit*.
Ἄκρατον, ου, τὸ, vinum merum, meracum. Ex α pr. & κεράννυμι, *misceo*.
Ἀκρατοποσία, ας, ἡ, meracioris vini potatio. Ex ἄκρατον & πόσις, *potatio*.
Ἀκρατοποτέω, ῶ, f. ήσω, merum bibo. A seq.
Ἀκρατοπότης, ου, ὁ, qui merum potat. Ex ἄκρατον & ποτέω, *poto*.

κρατος, ου, ὁ, merus, meracus. 2) purus, sincerus. 3) validus, vehemens *in utramque partem*, immoderatus, immitis. 4) perspicuus. Ex α pr. & κεράω, *misceo*.

ακρατότης, *Jon.* ἀκρητότης, meracitas.

ακρατοφόρος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui meracum fert. Nomen vasis vinarii.

ακρατωρ, ορος, ὁ, impotens. 2) incontinens. Ex α pr. & κράτος, *robur*.

ακρατῶς, *Adv.* incontinenter, intemperanter. 2) graviter, vehementer, impense. Ab ἀκρατής.

ακράτως, *Adv. Jon.* ἀκρήτως & ἀκρατέως, mere, pure, sine admixtione. Ab ἄκρατος.

ακραχολία, ας, ἡ, ira repentina, orta levi de caussa. Ab seq.

ακράχολος, ου, ὁ & ἡ, ad iram proclivis, iracundus. Ex ἄκρος & χολὴ, *ira*.

ακρεμονώδης, ὁ, ἡ, ὂν, ramos grandes habens. Ab sq.

ΑΚΡΕΜΩΝ, ονος, ὁ, ramus major, prægrandis. 2) ramus quivis.

ακρεος, ου, ὁ & ἡ, vel ἄκρεος, εα, εον, non carneus. Ex α & κρέας.

ακρέσπερον, *Adv.* summa vespera, extremo vespere. Ab seq.

ακρέσπερος, ου, ὁ & ἡ, vesperæ principium faciens, vesperam inducens. Ex ἄκρος, *summus*, & ἑσπέρα, *vesper*.

ακρήβης, ου, ὁ & ἡ, valde juvenis. Ex ἄκρος & ἥβη, *ætas*.

ακρηβος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.

ακρητος, *Jon.* pro ἄκρατος, v.

ακρία, ας, ἡ, cognomen Minervæ, quæ in arce erat. Ab ἄκρον, ου.

ακριβάζω, f. άσω, probo, diligenter tracto, exploro. Ab ἀκριβὴς, *accuratus*.

ακριβασμὸς, ου, ὁ, accuratio, exquisitum examen. Ab pr.

ακριβαστὴς, ου, ὁ, diligens explorator, inquisitor. 2) Vet. scrupulosus. Ab eod.

ακρίβεια, ας, ἡ, accuratio, accurata diligentia, summa cura. 2) summum jus. 3) tenacia, parsimonia. 4) vita exacta. 5) accuratum examen. 6) forma eximia. Ab sq.

ΑΚΡΙΒΗΣ, ἐος, ὁ & ἡ, certus, accuratus, subtilis, exquisitus, diligens, scrupulosus. 2) certus, exploratus. 3) plenus, justus, copiosus. 4) ad rem attentus, tenax.

ακριβοδίκαιος, ου, ὁ ϰ ἡ, summo jure utens, sive rigens. Hinc τὸ ἀκριβοδίκαιον, ου, jus summum.

ακριβολογέω, ῶ, f. ήσω, accurate perpendo, examino, subtiliter dissero.

ακριβολογία, ας, ἡ, accurata discussio & examinatio, subtilis disputatio.

ακριβολόγος, ου, ὁ & ἡ, accurata & curiosa diligentia utens. 2) accurato sermone utens.

ακριβόω, ῶ, f. ώσω, plane cognosco, diligenter exploro. 2) probe calleo, compertum exploratumque habeo. 3) summa cura ac diligentia aliquid facio. 4) facio, ut aliquis sit accuratus & exquisitus. Ab ἀκριβὴς.

ακριβῶς, *Adv.* diligenter, exacte, accurate, exquisite. 2) plane, plene, penitus, perfecte. 3) summo jure. 4) severe. Ab eod.

ακρίβωσις, εως, ἡ, diligentia, accuratio.

ακρίδιον, ου, τὸ, locustula, locusta parva. Dimin. ab ἀκρὶς, *locusta*.

ακριδοθήρα, ας, ἡ, decipula ad capiendas locustas. Ab ἀκρὶς & θήρα, *captura*.

Ἀκριδοφάγος, ου, ὁ & ἡ, qui locustis victitat, locustas comedens. Ex ἀκρὶς & φάγος, *edax*.

Ἀκρίζω, f. ίσω, cacumina, seu summa loca perambulo. 2) summis pedibus ambulo. 3) summa cædo. Ab ἄκρις, *summitas*.

ἈΚΡΙΣ, ίδος, ἡ, locusta.

Ἄκρις, ιος, ἡ, summitas, cacumen montis. Ab ἄκρος.

Ἀκρισία, ας, ἡ, inconsiderantia. 2) res controversa & non judicata. 3) judicii inopia & temeritas. 4) malum judicium. 5) perturbatio, confusio, turbulentus rerum status. Ex α pr. & κρίσις, *judicium, discretio*.

Ἀκριτὶ, *Adv.* indicta caussa. 2) nullo judicio, sine judicio, sine delectu. 3) indiscrete, confuse, nullo discrimine. Ab ἄκριτος.

Ἀκριτόβουλος, ου, imprudens.

Ἀκριτόμυθος, ου, ὁ & ἡ, qui loquitur inconsiderate & sine judicio. Ex ἄκριτος, & μῦθος, *verbum*.

Ἄκριτος, ου, ὁ & ἡ, injudicatus, indemnatus. 2) confusus, indiscretus. 3) anceps. 4) qui in controversiam non cadit. 5) qui componi aut decerni non potest. 6) sine ratione & judicio factus, inconsideratus. 7) immodicus, immensus, innumerabilis. Ex α pr. & κρίνω.

Ἀκριτόφυλλος, ου, ὁ & ἡ, frondosus. 2) multis arboribus consitus, ita ut folia arborum discerni nequeant. 3) umbrosus. Ex ἄκριτος & φύλλον, *folium*.

Ἀκριτόφυρτος, ου, ὁ ϰ ἡ, confusus, miscellaneus. Ex ἄκριτος, & φύρω, *misceo*.

Ἀκριτόφωνος, ου, ὁ & ἡ, indistinctam & confusam vocem habens, ut barbari.

Ἀκρίτως, *Adv.* idem quod ἀκριτί.

Ἀκρόαμα, ατος, τὸ, acroama, quod auditur. 2) spectaculum omne jucundum & oblectans, etiam per oculos. 3) ipsa persona, quæ auditur, ut musicus lector.

Ἀκροαματικὸς, ὴ, ὸν, quod auditione percipitur, discitur. Epith. doctrinæ. 2) in auditione s. nuda scientia & contemplatione positum.

ἈΚΡΟΑΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ἀκροάσομαι, audio. 2) audio discendi caussa. 3) dicto sum audiens, pareo.

Ἀκρόασις, εως, ἡ, auditio, ipsa audiendi actio. 2) recitatio. 3) obedientia, Thuc.

Ἀκροατήριον, ου, τὸ, auditorium. 2) locus in quo judices ad cognoscendam caussam conveniunt.

Ἀκροατὴς, οῦ, ὁ, auditor, discipulus. 2) qui obedit præceptis.

Ἀκροατικὸς, ὴ, ὸν, ad audiendum pertinens, Epith. mercedis, quæ pro audiendi labore datur.

Ἀκροβάμων, ονος, ὁ & ἡ, qui erectus in summos pedum digitos incedit. Ex ἄκρος & βαίνω.

Ἀκροβατέω, ῶ, f. ήσω, pedibus suspensis incedo. Ex ἄκρος & βατέω, *vado*.

Ἀκροβαφὴς, έος, ὁ & ἡ, summa parte tinctus, leviter imbutus. Ex ἄκρος & βάπτω, *mergo*.

Ἀκροβολὴς, ὁ, ὁ & ἡ, acutam cuspidem habens. Ex ἄκρος & βέλος, *telum*.

Ἀκροβολὶς, ίδος, ἡ, jaculi genus, velitaris hasta. Ex iisd.

Ἀκροβηματίζομαι, f. ίσομαι, sto in summo suggestu, vel tribunali. Ex ἄκρος & βῆμα, *suggestus*.

Ἀκρόβλαστος, ου, ὁ & ἡ, germen in cacumine habens. Ex ἄκρος & βλαστὸς, *germen*.

Ἀκροβολίζω, ῶ, f. ίσω, e longinquo jaculor. 2) jaculor. Ex ἄκρος & βάλλω.

Ἀκροβολία, ας, ἡ, velitatio, præludium pugnæ.
Ἀκροβολίζω, & ἀκροβολίζομαι, e longinquo jaculor. 2) velitor. 3) velitor verbis & certamen lacesso.
Ἀκροβόλισις, idem quod seq.
Ἀκροβολισμός, οῦ, ὁ, jaculatio. 2) velitatio, præludium pugnæ. 3) irritatio. 4) omnino, lapidum, aliorumque missilium conjectus. Ab ἀκροβολίζω.
Ἀκροβολιστής, οῦ, ὁ, jaculator. 2) veles. Ab eod.
Ἀκροβόλος, ου, ὁ, idem. Ex ἄκρος & βάλλω, jacio.
Ἀκροβυστία, ας, ἡ, præputium. 2) gentes profanæ, non circumcisæ. 3) corruptio humanæ naturæ. A sequ.
Ἀκρόβυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, præputiatus. Ab ἄκρος & βύω, tego, quod præputium extremam membri virilis partem tegat.
Ἀκρογωνιαῖος, αία, αῖον, angularis, quod in summo angulo est. 2) imus. Ex ἄκρος & γωνία, angulus.
Ἀκροδακτύλιον, ου, τό, summa pars digiti.
Ἀκρόδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, in summo ligatus.
Ἀκροδίκαιον, ου, τό, summum jus.
Ἀκρόδρυα, ων, τά, fructus arborei, & proprie quidem, qui putamen lignosum habent. Gl. Vet. cacumen rami. ἀκρόδρυα, baccæ. Ex ἄκρος & δρῦς, quercus, vel arbor quævis.
Ἀκρόζεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, leviter fervefactus. 2) leviter coctus. Ex ἄκρος & ζεστός.
Ἀκροζώνη, ης, ἡ, instita, Philox.
Ἀκρόθαλπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, in summo calefactus & tostus. 2) leviter calefactus. Ex ἄκρος & θάλπω, foveo, calefacio.
Ἀκροθιγγάνω, leviter attingo.
Ἀκροθιγῶς, summis digitis. Gl. Vet. summatim, carptim. A præc.
Ἀκροθινιάζω. f. άσω, summam partem attingo. 2) primitias offero. 3) aliquid pro primitiis offero. 4) deligo, quod egregium, optimum. In medio deligo mihi, mea caussa. A sequ.
Ἀκροθίνιον, ου, τό, & quod usitatius, ἀκροθίνια, ων, τά, primitiæ frugum. 2) primitiæ qualibet. 3) primitiæ manubiarum, quæ Diis offeruntur. 4) manubiæ, spolia. Ex ἄκρος, summus, & θίν, θινός, acervus, quod primitiæ a summitate acervi sumebantur.
Ἀκροθώραξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, leviter ebrius. Ex ἄκρος & θωρήσσω, insbris.
Ἀκρόκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, in summitate fructum habens. Ex ἄκρος & καρπός, fructus.
Ἀκροκελαινιάω, ῶ, in summo, vel superficie nigrico, s. ater sum. Hinc ἀκροκελαινιόων pro ἀκροκελαινιῶν. Ex ἄκρος & κελαινός, niger, ater.
Ἀκροκέραια, ων, τά, extremitates, s. cornua antennarum. Ex ἄκρος, summus, & κέρας, cornu.
Ἀκροκιόνιον, ου, τό, summa columnæ pars, fastigium columnæ, capitulum. Ex ἄκρος & κίων, columna.
Ἀκροκνέφαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vespertinus. Ex ἄκρος & κνέφας, tenebræ, caligo.
Ἀκροκνεφής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.
Ἀκροκόμης, ου, ὁ, in vertice comatus. 2) largiter comatus.
Ἀκρόκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.
Ἀκροκόρυφος, ον, summus. Ex ἄκρος & κορυφή, fastigium.
Ἀκροκυματόω, ῶ, summis innato fluctibus. Ex ἄκρος & κυματόω, undis agito.
Ἀκροκωλία, ας, ἡ, extremitas membrorum, h. e. brachiorum, ubi humeris inseruntur. Ex ἄκρος & κῶλον, membrum.

Ἀκρολήϊον, ου, τό, primitiæ manubiarum, s. prædæ. 2) primitiæ qualibet. Ex ἄκρος & λεία, præda.
Ἀκρόλιθος, ου, ὁ καὶ ὁ, in summo lapide positus. 2) summus lapis, s. summitas lapidis.
Ἀκρολίνιον, limbus. Ex ἄκρος & λίνον.
Ἀκρολίπαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, per summa pinguis, in superficie pinguis.
Ἀκρολογέω, ῶ, f. ήσω, ex summitate lego, seu carpo, summa lego. Ex ἄκρος & λέγω, lego, carpo.
Ἀκρολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, summa colligens. Ex iisd.
Ἀκρολοφία, ας, ἡ, summitas collis, aut galeæ, item montosa loca, collis. Ab ἀκρόλοφος.
Ἀκρολοφίτης, ου, ὁ, qui in summitatibus collium & tumulis versatur. A sq.
Ἀκρόλοφος, ου, ὁ, summitas collis, cacumen tumuli, s. montis. Ab ἄκρος & λόφος.
Ἀκρόμαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, summe villosus. Ex ἄκρος & μαλλός, vellus.
Ἀκρομανής, έος, ὁ καὶ ἡ, summe insanus, extrema insania laborans. Ex ἄκρος & μαίνομαι, insanio.
Ἀκρομάζιον, ου, τό, papilla, Philox. Ex ἄκρος & μαζός, mamma.
Ἀκρομέθυσος, plane plenus, depositus vino.
Ἀκρομόλιβδον λίνον, rete, plumbum in extrema, seu ima sui parte habens. Ex ἄκρος & μόλιβδος, plumbum.
Ἀκρομφάλιον, ου, τό, media umbilici pars, umbilici meditullium. Ex ἄκρος & ὀμφαλός.
Ἀκρόμφαλον, ου, τό, idem.
Ἄκρον, ου, τό, apex, summum, cacumen, fastigium, culmen. 2) crepido, margo, Gl. Vet.
Ἀκρόναιον, ου, τό, summa, seu extrema pars navis. Ex ἄκρος & ναῦς, Ion. νηῦς, navis.
Ἀκρονύκτιον, ου, τό, prima noctis pars.
Ἀκρόνυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, vespertinus.
Ἀκρόνυξ, υκτος, ἡ, prima pars noctis, primæ noctis tempus.
Ἀκρόνυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, vespertinus. Ex ἄκρος & νύχος, nox, tenebræ.
Ἀκροπαγής, έος, ὁ καὶ ἡ, in summo fixus. Ex ἄκρος & πήγνυμι, figo.
Ἀκρόπαθος, ου, ὁ καὶ ἡ, in summa parte adfectus, Hippocr.
Ἀκρόπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, per summa leviter conspersus. Gl. Vet. ἀκρόπαστος, parce salsum. Ex ἄκρος & πάσσω, conspergo.
Ἀκροπενθής, ὲς, summe tristis. A πένθος.
Ἀκρόπηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde cœnosus, lutulentus.
Ἀκροποδητί, Adv. summis pedibus insistendo, summis pedum digitis.
Ἀκροποδιτί, Adv. idem.
Ἀκρόπολις, εως, ἡ, arx. 2) quod summum est in aliquo genere. Ex ἄκρος & πόλις, urbs.
Ἀκρόπολος, ου, ὁ καὶ ἡ, altissimum habens verticem. Ex ἄκρος, & πόλος, vertex.
Ἀκρόπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, summa parte acutus. Ex ἄκρος & πείρω, transadigo, infigo.
Ἀκροπόρφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, in extremitate, vel summitate purpuram habens, purpura prætextus.
Ἀκροποσθία, ας, ἡ, præputium. 2) glans. Ex ἄκρος & πόσθη, pellis, qua glans pudendi virilis tegitur.
Ἀκροπόσθιον, ου, τό, idem & ex iisd.
Ἀκρόπρωρον, summa pars proræ.
Ἀκρόρριζος, ου, ὁ καὶ ἡ, in superficie habens radicem, leviter radicatus. Ex ἄκρος & ῥίζα, radix.
Ἀκρορρίνιον, ου, τό, tota nasi summitas, totus ambitus nasi. Ex ἄκρος & ῥίς.

Ἀκρορ-

ἀκρόῤῥυμον, ε, τὸ, summus temo, extrema temonis pars. Ex ἄκρος & ῥυμὸς, temo.

ΑΚΡΟΣ, α, ον, summus, extremus. 2) summus, i. e. supremus. 3) summum in aliqua re gradum obtinens, perfectus, præstantissimus, singularis: diciturque etiam in malam partem, ut ἄκρος ὀργὴν.

Ἀκροσαπὴς, έος, ὁ & ἡ, qui in superficie putrescit. 2) qui leviter putrescere & mutari cœpit. Ex ἄκρος & σήπω, putrefacio.

Ἀκρόσοφος, ε, impense sapiens, peritus.

Ἀκροσπάθια, ων, τὰ, hypochondria, ita dictæ, quod velut in extremitate costarum sita sint. Ex ἄκρος & σπάθαι, costarum ossa.

Ἀκροστήθιον, ε, τὸ, summa pars pectoris. Ex ἄκρος & στῆθος, pectus.

Ἀκροστιχὶς, ίδος, ἡ, initium versus. 2) carmen, in quo deinceps e primis versuum litteris aliquid connectitur. Ex ἄκρος & στίχος, versus.

Ἀκρόστιχον, ε, τὸ, idem & ex iisd.

Ἀκροστόλιον, ε, τὸ, aplustre, ornamentum navis in prora. Ex ἄκρος & στόλος, pars navis in prora.

Ἀκροστόμιον, τὸ, summa & extrema pars oris.

Ἀκροσφαλὴς, έος, ὁ & ἡ, proclivis ad lapsum. 2) lubricus, pronus, proclivis. Ex ἄκρος & σφάλλομαι, labor.

Ἀκροσφύριον, ε, τὸ, extrema malleoli pars. 2) genus calceamenti muliebris.

Ἀκροσχιδὴς, έος, ὁ & ἡ, summa vel extrema sui parte scissus, in cacumine divisus. Ex ἄκρος & σχίδη, fissura.

Ἀκροτελεύτιον, ε, τὸ, finis, seu extremitas carminis. Ex ἄκρος & τελευτὴ, finis.

Ἀκρότης, ητος, ἡ, summitas, extremitas, apex, fastigium.

Ἀκρότητος, ε, ὁ & ἡ, non pulsatus. 2) non congruens ad numeros, illaboratus, impolitus. Ex α pr. & κρότος, pulsus, plausus.

Ἀκροτομέω, ῶ, f. ήσω, summas partes amputo. Gl. Vet. ἀκροτομεῖ, truncat.

Ἀκρότομος, ε, ὁ & ἡ, cujus summæ partes sectæ sunt. 2) durus. 3) excelsus. 4) asper & transitu difficilis. οἱ ὁ. sæpe. Ex ἄκρος & τέμνω, seco.

Ἀκρότονος, ε, ὁ & ἡ, valde acutus.

Ἀκρότονος, ε, ὁ & ἡ, in summo tentus. 2) qui extremas partes, sc. manus & brachia summa vi intendit. Ex ἄκρος & τείνω, tendo.

Ἄκροτος, ε, ὁ & ἡ, plausu carens, cui non applauditur.

Ἀκρουρανία, ας, ἡ, summitas cœli, vertex cœli. Lucian. in Lexiph.

Ἀκροφανὴς, έος, ὁ & ἡ, summo diluculo apparens. 2) qui tenuem tantum & non plenam lucem habet. 3) qui apparere incipit. Ex ἄκρος & φαίνομαι, appareo.

Ἀκροφυὴς, έος, ὁ & ἡ, in cacumine proveniens, in summo nascens. 2) excelsa indole præditus. Ex ἄκρος & φυὴ, natura.

Ἀκροφύλαξ, ακος, ὁ, arcis præfectus. Ex ἄκρα, arx, & φύλαξ, custos.

Ἀκρόφυλλος, ε, ὁ & ἡ, in summitate folia habens.

Ἀκροφύσιον, ε, τὸ, follium pars summa, seu extrema, quæ fornacis ori immittitur. Ex ἄκρος & φῦσα, follis.

Ἀκρόχαλις, & ἀκροχάλιξ, ὁ & ἡ, supra modum ebrius. Ex ἄκρος & χάλις, vinum.

Ἀκροχανὴς, έος, ὁ & ἡ, in summo, vel extremo hians, apertus. 2) immani vastus hiatu. Ex ἄκρος & χαίνω, hio.

Ἀκρόχειρ, ρος, ἡ, pars brachii, a cubito ad extremos usque digitos.

Ἀκροχειρία, ας, idem cum ἀκροχειρισμὸς.

Ἀκροχειριστὴς, idem quod ἀκροχειρισμός.

Ἀκροχειρίζομαι, summa manu capto, & quidem proprie, velut pancratiastæ solent.

Ἀκροχειρίσεις, εως, idem quod sequ.

Ἀκροχειρισμὸς, ῦ, ὁ, exercitatio pancratiastarum, qua alter alterum manu tantum captat.

Ἀκροχειριστὴς, ῦ, ὁ, qui exercetur ἀκροχειρισμῷ.

Ἀκροχλιδίσκια, ων, τὰ, extremitates ejus partis jugi, quæ ζεύγλη dicitur. Ex ἄκρος & χλιδίσκος, anserculus.

Ἀκρόχλιαρος, ε, ὁ & ἡ, valde tepidus.

Ἀκροχλιάρως, valde tepide.

Ἀκροχολέω, ῶ, f. ήσω, excandesco ira.

Ἀκροχολία, ας, ἡ, iracundia.

Ἀκρόχολος, ε, ὁ & ἡ, iracundus. 2) qui leviter vel levi de causa irascitur. Ex ἄκρος & χολὴ, ira.

Ἀκροχορδὼν, ονος, ἡ, verruca, Philox. Ab ἀκροχορδών.

Ἀκροχορδονώδης, εος, Verrucosus. Cognomen Fabii Maximi.

Ἀκροχορδὼν, όνος, ἡ, verruca rotunda & callosa. Gl. Vet. verruca, nævus. Ex ἄκρος & χορδὴ, chorda, eo, quod vertice suo similis est resectæ chordæ secundum extremitatem.

Ἀκρόχωλος, ε, ὁ & ἡ, valde claudus.

Ἀκρόψιλος, ε, ὁ & ἡ, in summo nudus. 2) plane nudus.

Ἀκροψωλὸς, ε, ὁ & ἡ, qui in summa penis parte recutitus est, glandem nudam habet, libidinosus.

Ἄκρυπτος, ε, ὁ & ἡ, non occultus, incelatus. Gl. Vet.

Ἀκρύσταλλος, ε, ὁ & ἡ, glacie carens, non glaciatus. 2) nihil crystallini habens.

Ἀκρωβελία, ας, ἡ, extremitas panis, qui ὀβελίας dicitur. Ex ἄκρος & ὀβελίας.

Ἀκρωλένιον, ε, τὸ, summitas, vel extremitas cubiti. 2) montis cacumen. Ex ἄκρος & ὠλένη, cubitus.

Ἀκρωμία, ας, ἡ, eminentia, vel summitas humeri. 2) montis vertex. Ex ἄκρος & ὦμος, humerus.

Ἀκρώμιον, ε, τὸ, idem & ex iisd.

Ἀκρων, ωνος, ἡ, extremitas membri.

Ἀκρωνία, ας, ἡ, partium extremarum amputatio.

Ἀκρώνυξ, υχος, ἡ, q. d. qui summis fit, seu imprimitur unguibus. 2) summa unguis pars. 3) montis cacumen. 4) factus ad unguem. Ex ἄκρος, & ὄνυξ, unguis.

Ἀκρωνυχία, ας, ἡ, extremitas unguium. Ex iisd.

Ἀκρώνυχος, ε, ὁ & ἡ, idem quod ἀκρώνυξ. Philox. ἀκρώνυχον, articulare.

Ἀκρωρεία, ας, ἡ, summitas, sive summa pars montis, collis jugum, Gl. Vet. vertex montis, Philox. Ex ἄκρος & ὄρος, mons.

Ἄκρως, summe in utramque partem, excellenter, eximie, Philox.

Ἀκρωτηριάζω, f. άσω, extremitates corporis amputo, corpus mutilo. Gl. Vet. trunco, mutilo, decacumino. ἀκρωτηριάζει, obtruncat, mutilat, detruncat, Philox. ἠκρωτηριασμένος, mutilus, Gl. Vet. detruncatus, Philox. perf. part. pass. Ab ἀκρωτήριον.

Ἀκρωτηρίασις, εως, ἡ, truncatio corporis, mutilatio. Gl. Vet. A præc.

Ἀκρωτηριασμὸς, ῦ, idem.

Ἀκρωτηρίασμα, τὸ, quod resecatur ab extremo corpore, ut manus, pedes, aures, nares.

Ἀκρωτήριον, ου, τό, extremitas, ſummitas, cacumen, vertex ſpeciatim. 2) promontorium. 3) extremitates corporis, ut manus, pedes &c. 4) roſtrum navis. 5) pinnæ murorum. 6) ſimulacra, vexilla & ſimilia in faſtigio ædium, turrium, navium, quæ vel ornamenti, vel venti indicandi cauſſa imponuntur. Ab ἄκρος.

Ἀκτάζω, vel ἀκταίζω, f. άσω, vel ἴσω, in litore genio indulgeo. 2) hilari ſum animo, exhilaro me. Ab ἀκτή, *litus*.

Ἀκτέα, ας, ἡ, ſambucus, Gl. Vet. Ab ἀκτή.

Ἀκταῖος, αία, αῖον, litoralis, maritimus. Ab eodem.

Ἀκταιωρέω, ῶ, f. ήσω, litora cuſtodio. A ſequ.

Ἀκταιωρός, οῦ, ὁ ἡ, litorum cuſtos. Ex ἀκτή, *litus* & οὖρος, *cuſtos*.

Ἀκτέανος, ου, ὁ ἡ, nihil poſſeſſionum habens, pauper, egenus. Ex α pr. & κτέανον, *poſſeſſio*.

Ἀκτένιστος, ου, ὁ ἡ, impexus. Ex α pr. & κτείς, ενός, *pecten*, vel κτενίζω, *pectere*.

Ἀκτέριστος, ου, ὁ ἡ, infuneratus, cui juſta facta non ſunt. Ex α priv. & κτέρεα, *exſequiæ*.

Ἀκτέρειστος, ου, ὁ ἡ, idem & ex iiſd.

ἈΚΤΗ´, ῆς, ἡ, litus. 2) fruges, farina. 3) ſambucus.

Ἀκτημοσύνη, ης, ἡ, paupertas.

Ἀκτήμων, ονος, ὁ ἡ, inops, pauper. Ex α pr. & κτάομαι, *poſſideo*, vel κτήματα, *facultates*.

Ἀκτησία, ας, ἡ, paupertas, inopia.

Ἄκτητος, ου, ὁ ἡ, non poſſeſſus. 2) qui adquiri non poteſt.

ἈΚΤΙ´Ν, ῖνος, ἡ, radius quicunque, ut ſolis, fulminis, lucis, rotæ.

Ἀκτινηδόν, *Adv.* in formam radiorum, vel radii.

Ἀκτινοβολέω, ῶ, f. ήσω, radios ejaculor. Gl. Vet. ἀκτινοβολῶ, radio. ἀκτινοβολεῖσθαι, radiare, Gl. Vet. b ἀκτινοβόλος.

Ἀκτινοβολία, ας, ἡ, radiorum ejaculatio.

Ἀκτινοβόλος, ου, ὁ ἡ, radios fundens. Ex ἀκτίν, *radius*, & βάλλω, *jacio*, *jaculor*.

Ἀκτινοειδής, έος, ὁ ἡ, radiatus. Ex ἀκτίν & εἶδος, *ſpecies*.

Ἀκτινοφόρος, ου, ὁ ἡ, radiatus capite. Philox.

Ἀκτινωτός, ή, όν, radiatus, quaſi ab ἀκτινόω.

Ἄκτιος, ου, ὁ ἡ, litoralis. 2) cognomen Apollinis & Panis. Ab ἀκτή, *litus*.

Ἀκτίς, ῖνος, ἡ, radius. 2) ſambucus. Ab ἀκτίν.

Ἄκτιστος, ου, ὁ ἡ, non creatus, inconditus, Gl. Vet. Ex α pr. & κτιστός, *creatus*. A κτίζω, *creo*.

Ἀκτίτης, ου, ὁ, litoralis, in litore commorans. Ab ἀκτή, *litus*.

Ἄκτιτος, ου, ὁ ἡ, non ædificatus. Ex α pr. & κτίζω, *condo*, *ædifico*.

Ἄκτωρ, ορος, ὁ, ductor, princeps, rex, Æſchyl. 2) lorum, vel funis, quo ducimus aliquid. Ab ἄγω.

Ἀκτωρέω, ῶ, f. ήσω, ago cuſtodem litorum. Ab ſq.

Ἀκτωρός, οῦ, ὁ, litorum cuſtos. Ex ἀκτή, *litus*, & οὖρος, *cuſtos*.

Ἀκυβέρνητος, ου, ὁ ἡ, gubernatore carens. Ex α pr. & κυβερνάω, *guberno*.

Ἀκύβευτος, ου, nihil temere faciens, nihil fortunæ permittens. Ex α pr. & κυβεύω, *in caſum* vel *periculum do*. 2) conſtans, immobilis.

Ἀκυητήριον vel ἀκυτήριον, ου, τό, medicamentum quod conceptum impedit, Heſych. Ex α pr. & κύω, *uterum fero*.

Ἄκυθος, ου, ἡ, quæ non concipit, ſterilis. Ex iiſdem.

Ἀκύκλιος, ου, ὁ ἡ, qui ambitum diſciplinarum non comprehendit, indoctus: *opponitur* ἐγκύκλιος. Ex α & κύκλος, *orbis doctrinarum*.

Ἀκύλας, α, ὁ, Aquila. Nomen viri.

Ἀκύλιστος, ου, ὁ ἡ, qui non volvitur aut nequit volutari. 2) immotus, ſtabilis. 3) rigidus. Ex α pr. & κυλίω, *volvo*.

ἌΚΥΛΟΣ, ου, ἡ, glans ilicis.

Ἀκύμαντος, ου, ὁ ἡ, fluctibus non agitatus. 2) ſedatus, tranquillus. 3) fœtu carens, ſterilis. Ex α pr. & κῦμα, *fluctus*, vel *fœtus*, aut *fœturio*.

Ἀκυμάντως, *Adv.* ſine fluctu, tranquille, placide.

Ἀκύμαστος, ον, idem quod ἀκύμαντος.

Ἀκύμων, ονος, ὁ ἡ, idem.

Ἄκυπρος, ου, ὁ ἡ, Veneris expers, Venerem non appetens, aut haud amabilis. Heſych. Ex α pr. & Κύπρις, *Venus*.

Ἀκύρημα, ατος, τό, infortunium, cum quis non potitur eo, quod petiit. Ab ſeq.

Ἀκυρής, έος, ὁ ἡ, qui non potitur. 2) infortunatus. Ex α pr. & κύρω, *nanciſcor*.

Ἀκυρία, ας, ἡ, improprietas. Ab ἄκυρος.

Ἀκυρίευτος, ου, ὁ ἡ, nullius dominio ſubjectus, aut impatiens imperii. Ex α pr. & κυριεύω, *dominor*.

Ἀκύρωμα, ατος, τό, idem quod ἀκύρημα.

Ἀκυρολογέω, ῶ, f. ήσω, improprie loquor.

Ἀκυρολογία, ας, ἡ, improprium loquendi genus, ſermonis improprietas, & 2) abſurditas.

Ἀκυρολόγος, ου, ὁ ἡ, qui improprie loquitur. Ex ἄκυρος & λόγος, *ſermo*.

Ἀκυρολόγως, *Adv.* valde improprie.

Ἄκυρος, ου, ὁ ἡ, auctoritate privatus, jus & poteſtatem non habens. 2) irritus. 3) improprius. 4) obſoletus, abolitus. 5) incertus. Ex α pr. & κῦρος, *auctoritas*.

Ἀκυρόω, ῶ, f. ώσω, auctoritate privo. 2) infirmo, irritum reddo, abrogo, antiquo.

Ἀκύρωσις, εως, ἡ, antiquatio, abrogatio. A pr.

Ἀκύρωτος, ου, non firmatus, non ſancitus, irritus.

Ἀκυτήριον, ου, τό, idem quod ἀκυητήριον, quod vid.

Ἄκυτος, ου, ὁ ἡ, idem quod ἄκυθος.

Ἀκωδώνιστος, ου, ὁ ἡ, nondum exploratus. Ex α pr. & κωδωνίζω, *tintinnabuli ſono & ſtrepitu exploro*, veluti ſolebant explorari equi, an bellicos ſtrepitus ferre poſſent.

Ἀκωκή, ῆς, ἡ, mucro, cuſpis, acumen. Per reduplicationem ab ἀκή, *mucro*.

Ἀκώλιστος, ου, membro aliquo carens, vel truncatus: qs. a κωλίζω. Ab ſeq.

Ἄκωλος, ου, ὁ ἡ, membris truncus. 2) ſpeciatim pedibus carens. Ex α pr. & κῶλον, *membrum*, *artus*.

Ἀκώλυτος, ου, ὁ ἡ, non impeditus. Ex α pr. & κωλύω, *impedio*.

Ἀκωλύτως, nemine prohibente, libere.

Ἀκωμῳδήτως, ſine ludibrio. Ab α pr. & κωμῳδέω.

ἌΚΩΝ, οντος, ὁ, jaculum, ſpiculum, telum.

Ἄκων, οντος, ὁ, ἄκουσα, ης, ἡ, ἆκον, τό, invitus, a, um. Ex α pr. & ἑκών, *volens*.

Ἄκωνος, ου, ὁ ἡ, cono & faſtigio carens.

Ἄκωπος, ου, ὁ ἡ, remo carens. Ex α priv. & κώπη, *remus*.

Ἄλαβα, attamentum, vox Cypria.

Ἀλαβαρχεῖν, poet. idem quod ἀλαβαρχεῖν.

Ἀλαβαρχέω, ſum alabarcha.

Ἀλα-

Ἀλαβάρχης & ἀλαβάρχος, ὁ, alabarcha, *proprie*, magister scripturæ, vectigalibus præfectus, *deinde* idem qui Ethnarcha.

Ἀλαβαρχία, ἡ, Principatus sc. Ethnarchæ. Quidam autem malunt ἀραβ. in his omnibus.

Ἀλάβαστος, vasculum servandis unguentis. vid. ἀλάβαστρον.

Ἀλαβάστριον, ου, τὸ, parvus alabaster. Ab ἀλάβαστρον.

Ἀλαβαστρίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, alabastrites, sc. lapis. Ab eod.

Ἀλαβαστρῖτις, ιδος, ἡ, sc. λίθος, idem. A præc.

Ἀλαβαστροθήκη, ης, ἡ, vas, in quo pyxides unguentariæ reponuntur. Ex ἀλάβαστρον & θήκη, *repositorium*.

ἈΛΆΒΑΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, alabastrum. 2) genus vasis unguentarii (ex alabastro) sine ansis, myrotheca lapidea, lecythus.

Ἀλάβαστρος, ου, ὁ vel ἡ, idem.

Ἀλαβαστροφόρος, α, ὁ καὶ ἡ, alabastra ferens.

Ἀλαβὴς, έος, ὁ & ἡ, in quo nihil est, quo prehendi queat, ansa, seu manubrio carens. 2) qui prehendi, capi, teneri nequit. Ex α pr. & λαβὴ, *ansa*.

Ἀλάδις, *Adv.* ad mare. Ab ἅλς, *mare*.

Ἀλάδρομος, ον, in mari vagans, ut nauta, mercator.

Ἀλαζονεία, ας, ἡ, fastus, ostentatio, jactatio, gloriatio, vaniloquentia, jactantia, insolentia, arrogantia. Ab ἀλαζών.

Ἀλαζόνευμα, ατος, τὸ, gloriatio, jactatio propter aliquod facinus. 2) verbum vel facinus insolens. Ab sq.

Ἀλαζονεύομαι, f. εύσομαι, me ostento, me vendito, magna de me prædico, glorior. 2) mentior per jactantiam. Ab ἀλαζών.

Ἀλαζονικὸς, ἡ, ὸν, ad ostentationem pertinens, compositus. 2) ostentator, jactator, vanitati deditus. Ab eod.

Ἀλαζονικῶς, *Adv.* jactanter, gloriose. A pr.

Ἀλαζονοχαυνοφλύαρος, α, ὁ, ostentator, in futilibus & nugis sese jactans. Vox Comica. Ex ἀλαζὼν, *jactator*, χαῦνος, *inanis*, & φλύαρος, *ineptiæ*.

ἈΛΑΖΩ͂Ν, όνος, ὁ & ἡ, inanis jactator, ostentator, gloriosus, superbus, arrogans. 2) mendax. 3) vagus.

Ἀλάθητος, α, ὁ καὶ ἡ, qui latere nequit. 2) qui oblivioni mandari non potest. 3) quem nihil latet. Ex α pr. & λανθάνω, *lateo*.

Ἀλαίνω, erro, vagor. Ab ἀλάομαι.

Ἀλαιὸς, αία, αιὸν, cæcus, captus oculis. Ab ἀλαός.

Ἀλαιὸς, antiquus.

Ἀλάκητος, ου, ὁ & ἡ, strepitum non edens. Ex α pr. & λακέω, *sono*, *strepo*.

Ἀλαλὰ, vox inarticulata, ciendo Marti, quæ a militibus ante pugnam edi solebat.

Ἀλαλαγὴ, ῆς, ἡ, lætus clamor. Ab ἀλαλάζω.

Ἀλάλαγμα, ατος, τὸ, lætus clamor militum. 2) læta vociferatio. Ab ἀλαλάζω.

Ἀλαλαγμὸς, ῦ, ὁ, idem. 2) hymnus, qui ob partam victoriam canitur. Ab eod.

Ἀλαλάζω, f. άξω, clamo alala, fremitum edo inter pugnandum. 2) tollo clamorem lætum. 3) tollo clamorem tristem, ululo. 4) tinnio. Gl. Vet. ululo, tintinno. ἀλαλάζον, tinnulus, Gl. Vet. Ab ἀλαλά.

Ἀλαλὴ, idem quod ἀλαλά.

Ἀλάλημαι, vagor, erro. Ab ἀλάομαι.

Ἀλαλητέω, idem.

Ἀλαλητὸς, ῦ, ὁ, clamor militum dicentium ἀλαλά. 2) clamor militaris. Ab ἀλαλά.

Ἀλάλητος, α, ὁ & ἡ, qui verbis non exprimitur vel profertur. Ex α pr. & λαλητὸς, *effabilis*, *dictus*.

Ἀλαλκέω, ῶ, f. ήσω, depello, propulso, arceo. Ab ἀλκέω.

Ἀλαλκομένιος, nomen mensis tertii ap. Bœtios.

Ἀλαλκομενηῒς, ΐδος, ἡ, auxiliatrix. Epitheton Minervæ. Ex ἀλέκω, *juvo*.

Ἀλαλκτήριον, ου, τὸ, remedium, auxilium. Ab ἀλκτὴρ, *auxiliator*.

Ἀλάλκω, depello, arceo. Ab ἀλκέω.

Ἄλαλος, α, ὁ & ὁ, qui loqui non potest, mutus. Ex α pr. & λαλέω, *loquor*, vel λάλος, *vocalis*.

Ἀλαλύκτημαι, erro. 2) moleste fero. 3) metuo. Ab ἀλύκτω, *anxius sum*.

Ἀλάμπετος, ου, ὁ & ἡ, splendoris expers, non illuminatus, non splendens, obscurus.

Ἀλαμπὴς, έος, ὁ & ὁ, idem. Ex α pr. & λάμπω, *luceo*, *splendeo*.

Ἀλάομαι, ῶμαι, vagor, erro. 2) incertus sum. Ab ἄλη.

ἈΛΑΟ'Σ, ῦ, ὁ & ἡ, non videns, cæcus.

Ἀλαοσκοπία, ας, ἡ, *Jon.* ἀλαοσκοπίη, cæca, i. e. negligens speculatio, error oculi, vel opinionis. Ex ἀλαὸς & σκοπέω, *speculor*.

Ἀλαοτόκος, α, ὁ & ἡ, qui cæcos fœtus gignit, cæcum pariens. Ex ἀλαὸς, & τίκτω, *pario*.

Ἀλαόω, ῶ, f. ώσω, cæco. 2) irritum reddo, frustro. 3) ærumnis frango. Ab ἀλαός.

Ἀλαπαδνὸς, ἡ, ὸν, vastatu facilis, imbecillis. Ab seq.

Ἀλαπάζω, f. άξω, vasto, diripio, dissipo, exinanio, solo æquo.

Ἅλας, ατος, τὸ, sal. Ab ἅλς.

Ἀλαστέω, crucior, mœrore adficior. A seq.

Ἀλαστέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ab ἄλαστος, *gravis*.

Ἀλαστορία, ας, ἡ, ultrix conscientia. 2) diræ, mores pestiferi. Ab ἀλάστωρ.

Ἄλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non obliviscendus, cujus indelebilis est memoria. 2) intolerabilis, gravis. Ex α pr. & λανθάνομαι, vel λάζομαι, *capio*, qui ferri aut capi nequit.

Ἀλάστωρ, ορος, ὁ, qui perpetravit non obliviscenda. 2) scelestus, exsecrandus. 3) dæmon crudelis & sanguinarius. Ex iisd.

Ἀλατεία, ας, ἡ, error. Ab ἀλάομαι.

Ἀλατοπωλία, ας, ἡ, salis venditio. 2) arbitrium vendendi salis. Ex ἅλς, *sal*, & πωλέω, *vendo*.

Ἀλάχανος, α, ὁ & ἡ, oleribus carens.

Ἀλαῶπις, ιδος, ἡ, cæca, obscura. Ex ἀλαὸς & ὤψ, *oculus*.

Ἀλαωπὸς, ῦ, ὁ & ὁ, cæcus, obscurus. Ex iisd.

Ἀλαωτὺς, ύος, ἡ, cæcitas. 2) error. Ab ἀλαὸς, *cæcus*, vel ἀλάομαι.

Ἀλγεινὸς, ἡ, ὸν, molestus, asper, gravis, dolorem adferens. per syncop. pro ἀλεγεινός.

Ἀλγεινῶς, *Adv.* moleste, cum dolore.

Ἀλγέω, ῶ, f. ήσω, doleo *de animo & de corpore*.

Ἀλγηδὼν, όνος, ὁ, dolor, cruciatus. A præc.

Ἄλγημα, ατος, τὸ, dolor, ægritudo. Ab eod.

Ἀλγηρὸς, ὰ, ὸν, dolorem adferens, molestus.

Ἄλγησις, εως, ἡ, dolor. Ab ἀλγέω.

Ἀλγηστικὸς, ὴ, ὸν, dolori exprimendo aptum. Epith. verbi. 2) dolorem afferens.

Ἀλγει-

Α'λγεινὸς, εινὴ, εινὸν, molestus, acerbus. A seq.
Α'ΓΟΣ, εος, τὸ, dolor. 2) mœror, tristitia. 3) molestia. 4) calamitas, malum. Hinc *Comp.* ἀλγίων, & *Superlat.* ἄλγιστος, molestior, molestissimus.
Α'λγύνω, f. υνῶ, dolore adficio. 2) mœrorem creo. ἀλγύνομαι, doleo, mœreo. A præc.
Α'λδαίνω, augeo. Ab seq.
Α'ΛΔΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, augeo, do incrementum, foveo, orno, colo.
Α'λδήσκω, idem.
Α'λδήσκω, f. ἀλδήσω, augeor, cresco, incrementum capio. Ab ἀλδέω.
Α'ΛΕ'Α, ας, ἡ, calor, f. tepor, qui est ex sole. 2) calor quilibet. 2) vitatio, declinatio, effugium. Illud ab ἄλος, *Dor.* pro ἥλιος, *sol*, hoc ab ἀλέω, ἀλέω, *devito*.
Α'λεάζω, f. άσω, tepeo, caleo, calore fruor. 2) vito. Ab ἀλέα.
Α'λεαίνω, idem. Ab eodem.
Α'λεγεινὸς, ἡ, ὸν, curæ plenus, molestus. 2) tristis. 3) difficilis. Ab ἄλγος, *dolor*, f. ἀλέγω, *curo*.
Α'λεγίζω, f. ίσω, curo. Ab ἀλέγω.
Α'λεγύνω, accuro, apparo. Ab seq.
Α'ΛΕ'ΓΩ, curo, rationem habeo alicujus rei.
Α'λεεινὸς, ἡ, ὸν, tepidus, calidus. 2) æstivus. Ab ἀλέα, *tepor*.
Α'λεείνω, effugio, declino, evito. Ab ἀλέω.
Α'λέες, in unum congregati. 2) frequentes, conferti. Callim. Ab ἀλής.
Α'λεή, ῆς, ἡ, fuga. Ab ἀλέω, *vito*.
Α'λεία, ας, ἡ, idem quod ἁλιεία, piscatus.
Α'λεία, ας, ἡ, peregrinatio. Ab ἀλάω.
Α'λείαντος, ου, ὁ & ἡ, qui lævigatus, aut complanatus non est. 2) qui lævigari nequit. 3) non mollitus. A λεαίνω, *lævigo*.
Α'λειαρ, ατος, τὸ, farina. Ab ἀλέω, *molo*.
Α'λειμμα, ατος, τὸ, unctio, ipsa actio ungendi. 2) unguentum. 3) incitamentum, verbum ductum a palæstra. Ab ἀλείφω, *ungo*.
Α'λεινὸς, ἡ, ὸν, tenuis, imbecillus. 2) idem quod ἀλεεινὸς, tepidus.
Α'λειπτήριον, ου, τὸ, unctarium, locus in balneo unctui destinatus. Ab ἀλείφω.
Α'λείπτης, ου, ὁ, unctor. 2) qui alios ad certamina instruit & exercet. 3) certaminis moderator, excitator, cohortator.
Α'λειπτικῶς, *Adv.* more pædotribarum.
Α'λειπτὸς, ἡ, ὸν, suffitus præparatus.
Α'λειπτρον, τὸ, vas unguentarium.
Α'ΛΕΙ'ΣΟΝ, ου, τὸ, poculum cælatum. 2) poculum quodcunque.
Α'λειτεία, ας, ἡ, peccatum, Suid. Ab ἀλιταίνω, *pecco*.
Α'λείτης, ου, ὁ, peccator. Ab ἀλάω, *erro*.
Α'λειτουργησία, ας, ἡ, immunitas ab obeundis muneribus, vectigalibus. Ex α pr. & λειτουργέω.
Α'λειτούργητος, ου, ὁ & ἡ, immunis, Gl. Vet. vel qui munera nulla obit, aut ea recusat obire. Ab eod.
Α'λειφαρ, ατος, τὸ, unguentum. 2) oleum. 3) adeps. 4) pix & quocunque aliquid oblinitur. *Plur.* ἀλείφατα, ἀλειφα. Ab sq.
Α'ΛΕΙ'ΦΩ, f. ψω, ungo, oleo vel unguento lino, illino. 2) incito, instigo, exhortor.
Α'λειψις, εως, ἡ, unctio. A præc.
Α'λεκτὴρ, ῆρος, ὁ, propulsator. Ab ἀλέξω, *arceo*.
Α'λεκτορίσκος, ου, ὁ & ἡ, ad gallum, vel gallinam pertinens. Ab ἀλέκτωρ, *gallus*.
Α'λεκτορὶς, ίδος, ἡ, gallina. Ab eod.
Α'λεκτορόλοφος, ου, ὁ & ἡ, gallinacei cristam habens. Ex ἀλέκτωρ, *gallus*, & λόφος, *crista*.
Α'λεκτοροφωνία, ας, ἡ, gallicinium.
Α'λεκτος, ου, ὁ & ἡ, ineffabilis. 2) non dicendus, celandus. 3) non lectus, non collectus. 4) negans cubitum duci. 5) accubans alterius lateri.
Α'λεκτρὶς, ίδος, ἡ, gallina. Ab ἀλέκτωρ.
Α'λεκτρύαινα, ης, ἡ, Ab ἀλεκτρυών.
Α'λεκτρυοπώλης, ου, ὁ, gallinarum venditor. Ex ἀλεκτρυὼν & πωλέω, *vendo*.
Α'λεκτρυοπώλης, ου, ὁ, gallinarum venditor. Ex iisdem.
Α'λεκτρυοπωλητήριον, ου, τὸ, locus, ubi venduntur gallinæ. Ex iisd.
Α'λεκτρυὼν, όνος, ὁ & ἡ, gallus, gallina. Ab seq.
Α'λέκτωρ, ορος, ὁ, gallus.
Α'λέκτωρ, ορος, ὁ, conjux. 2) innupta. Ex α & λέκτρον, *lectus*.
Α'λέμιον, ου, τὸ, oleum sali mixtum.
Α'λέμματος, *Dor.* pro ἠλέματος, irritus.
Α'λεμάτως, frustra, ap. Callim.
Α'λεξάνδρεια, ας, ἡ, Alexandrea, f. Alexandria, urbs. Ab Α'λέξανδρος.
Α'λεξανδρεὺς, έως, ὁ, civis Alexandrinus.
Α'λεξανδρίζω, Alexandrum imitor. 2) ejus partes defendo.
Α'λεξανδρινὸς, ἡ, ὸν, Alexandrinus. Ab eod.
Α'λέξανδρος, ου, ὁ, Alexander. 2) hominum defensor. Ab ἀλέξω, *juvo*, & ἀνὴρ, *vir*, quasi *fortis auxiliator*.
Α'λεξάνεμος, ου, ὁ & ἡ, ventum, frigus arcens.
Α'λεξέω, ῶ, f. ήσω, arceo, cesso, depello. 3) opitulor, auxilior, juvo. Ab ἀλέξω.
Α'λέξημα, ατος, τὸ, id quod arcet, remedium. A pr.
Α'λέξησις, εως, ἡ, propulsatio. 2) defensio, opitulatio. 3) remedium. Ab eod.
Α'λεξήτειρα, ας, ἡ, propulsatrix. 2) auxiliatrix. A sq.
Α'λεξητὴρ, ῆρος, ὁ, qui arcet, propulsator. 2) defensor, auxiliator. Ab ἀλεξέω.
Α'λεξητήριον, ου, τὸ, remedium. 2) amuletum. 3) munimen. A pr.
Α'λεξητήριος, ου, ὁ & ἡ, propulsatorius. 2) defensorius. 3) remedium præstans. Ab eod.
Α'λεξητικὸς, ἡ, ὸν, arcendi depellendique vim habens.
Α'λεξήτωρ, ορος, idem quod ἀλεξητήρ.
Α'λεξιάρη, ης, ἡ, dirarum expultrix. Ex ἀλέξω, *arceo*, & ἀρὰ, *imprecatio*, *diræ*.
Α'λεξιάρης, ου, ὁ, dirarum depulsor.
Α'λεξιβέλεμνος, ου, ὁ & ἡ, arcens, seu depellens sagittas. Epith. scuti. Ex ἀλέξω & βέλος, *sagitta*.
Α'λεξίκακος, ου, ὁ & ἡ, arcens, seu depellens malum. 2) qui a vitio purgat & liberat.
Α'λεξίλογος, ου, adjuvans orationem, dicendi facultatem.
Α'λεξίμαχος, ου, arcens bellum, vim hostilem.
Α'λεξίμβροτος, ου, ὁ & ἡ, propulsans ab hominibus mala.
Α'λεξίμορος, ου, ὁ & ἡ, arcens mortem.
Α'λεξιφάρμακον, ου, τὸ, remedium adversus venenum, amuletum. 2) remedium quodvis. 3) præsidium.

ΈΞΩ, f. ἑξω, depello, arceo. 2) auxilior.
εής, ἡ, ὁ, calidus, tepidus. Ab ἀλέα, calor.
) demens, pro ἠλεός.
σεις, εως, ἡ, collectio, congeries. Ab ἀλέω, aggrego.
φρων, ονος, ὁ & ἡ, demens, mente captus. Ex ἀλεός pro ἠλεός stolidus, & φρὴν, mens.
ταινος, ο, ὁ & ἡ, non habens lora lata. Ex α & λέπαδνα, lora lata.
πίδωτος, ε, ὁ & ἡ, non squamatus, squamis carens. Ex α pr. & λεπιδωτὸς, squamatus.
πιστος, ο, ὁ & ἡ, non decorticatus, vel negans decorticari. Ex α pr. & λεπίζω, decortico.
έον, molendum est. Ab ἀλέω.
ρέος, έα, εον, molendus. Ab eod.
ρνη, ης, ἡ, acus, gluma. Ab eod.
ρις, ὁ, ὁ, molendinarius, Gl. Vet. Ab ἀλέω.
ρις, ε, ἡ, ipsa molendi actio, molitura. Ab eod.
ρέω, f. ἐσω, molo. Ab eod.
τρίβανος, ε, ο, pistillus. Ex ἀλέω, molo, & τρίβω, tero.
τρίς, ίδος, ἡ, molitrix, serva, vel molitoris uxor. Ab ἀλέω, molo.
τρῶν, ῶνος, ὁ, pistrinum. Ab eod.
ρίτης, ο, ὁ, farinaceus. Ab ἄλευρον.
ρόμαντις, εως, ὁ, qui ex farina divinat. Ex ἄλευρον & μάντις, vates.
ρον, ε, τὸ, farina, polenta, alica. Ab ἀλέω.
ρεύω, ῶ, f. ήσω, farinam facio, pinso, molo.
ρότησις, εως, ἡ, farinæ in cribro tenuiori agitatio, ut tenuissima farina transeat; unde & quidam interpretantur pollen.
ω, f. ἄσω, fugio, vito. Ab seq.
ΞΩ, ᾶ. f. ξω, vel ήσω, molo. 2) caveo, vito.) congrego.
ἡ, ῆς, ἡ, evitatio. 2) munimentum. A præc.
ως, Adv. confertim. Ab ἅλις, satis, abunde.
ἡ, ης, ἡ, error, erratio, vagatio.
θάργητος, ε, ὁ & ἡ, qui lethargo, f. veternon corripitur. Ex α pr & λήθαργος, veternus.
θεια, ας, ἡ, veritas, candor animi nil celans, simulans aut dissimulans, sed omnia sua in promptu exponens. Ex α & λανθάνω, lateo.
θές, Adv. revera, profecto. 2) Adv. admirantis, itane vero? Ab ἀληθής.
θεπαιδὸς, ὁ, ὁ, verax. Ab seq.
θεύω, f. εύσω, vera loquor. 2) verus sum. 3) sincerus, sinceerus sum, non fucatus. 4) verum esse dico, pro vero probo. Ab sq.
ΛΗΘΗΣ, έος, ὁ & ἡ, verus, verax. 2) certus. 3) rectus, conveniens, idoneus. 4) memor. 5) sincerus.
θίζω, & ἀληθίζομαι, vera dico. A pr.
θινος, ἡ, ὸν, verus, verax. 2) non fictus, non simulatus. 3) certus, firmus. Ab eod.
θινῶς, Adv. vere, veraciter.
θογνωσία, ας, ἡ, veri cognitio. Ab ἀληθὴς & γνῶσις, cognitio.
θολόγος, ου, ὁ & ἡ, veriloquus, verax. Ex ἀληθὴς, & λέγω, dico.
θόμαντις, εως, ὁ, vates verus.
θω, f. ἀλήσω, molo. Ab ἀλέω, molo.
θῶς, Adv. vere.
ἤιος, ε, ὁ & ἡ, arvis vel satis carens. 2) sine præda. 3) pauper. Ex α pr. & λήϊον, seges, vel ληΐς, præda.

A'λῄϊστος, ε, ὁ & ἡ, tutus a prædonum injuria, non direptus. Ex α pr. & ληϊς, præda.
A'ληκτος, ε, ὁ & ἡ, non desinens, qui numquam cessat. Ex α pr. & λήγω, desino. 2) communis, forte non divisus. Ex α pr. & λαγχάνω, sortior.
A'λημα, ατος, τὸ, vagatio, erratio. 2) fraus, machinatio. 3) homo astutus & fraudulentus. Ab ἀλάομαι, erro.
A'λημι, idem ac ἀλάομαι, erro.
A'λημοσύνη, ης, ἡ, error, vagatio. 2) peritia regionum e peregrinationibus multis & diuturnis. Ab seq.
A'λήμων, ονος, ὁ & ἡ, erro, vagus.
A'ληπτος, ο, ὁ & ἡ, qui captus non est. 2) qui capi aut vinci nequit. 3) reprehensionis expers. 4) incomprehensibilis.
A'λήπτως, Adv. ita, ut capi nequeat. 2) sine reprehensione, absque crimine vel condemnatione.
A'λής, έος, ὁ & ἡ, congregatus, confertus. Ab ἅλις, affatim.
A'λεστον, quidquid moli potest. Ab ἀλήθω, molo.
A'λητης, ἡ, idem quod ἄλη, obitus, ambitus, circuitus, iter, ap. Aratum de via solis in Zodiaco.
A'λῄϊστος, ο, latronibus non obnoxius. Ab α & ληϊζω, prædor, latrocinor.
A'λητος, ε, ὁ & ἡ, idem, quod ἄλεστος.
A'λητεία, ας, ἡ, idem quod ἄλη.
A'λητεύω, f. εύσω, vagor, erro. Ab seq.
A'λήτης, ε, ὁ, vagus, erro. Ab ἀλάομαι.
A'λητις, ιδος, ἡ, erratrix, vagabunda.
A'λητοειδὴς, ὲς, farinæ similis, epith. urinæ ap. Hipp. Ab seq.
A'λητον, ε, τὸ, farina.
A'λθαία, ας, ἡ, malvæ silvestris genus. Ab ἄλθω, sano.
A'λθαίνω, medeor. Ab eod.
A'λθεξις, εως, ἡ, sanatio, Hipp. reperitur & ἄλθαξις.
A'λθευς, έως, ὁ, medicus.
A'λθέω, ῶ, f. ήσω, idem, quod ἀλθαίνω.
A'λθήεις, εσσα, ῆεν, sanitati utilis, saluber.
A'λθίσκω, f. θήσω, sano, medeor.
A'λθηστήριον, ε, τὸ, medela, remedium.
A'λθος, εος, τὸ, sanatio, medela, medicamentum.
A'ΛΘΩ, sano. 2) augeo. vid. ἀλδαίνω.
A'λία, ας, ἡ, congregatio, coetus, concilium. Ab ἅλις, satis, abunde. vid. ἡλιαία.
A'λία, ας, ἡ, vas, in quo sal terebratur, aut reponitur. Ab ἅλς, sal.
A'λιαετος, ο, ὁ, aquila marina. Ex ἅλς, mare, & ἀετὸς, aquila.
A'λιαὴς, έος, ὁ, ἡ, per mare flans. Ex ἅλς, mare, & ἄημι, flo.
A'λιαίετος, ε, ὁ, idem, quod ἁλιαίετος.
A'λίκρος, ε, ὁ & ἡ, sale conditus. Ab ἅλς.
A'λιὰς, άδος, ἡ, navicula, cymba. 2) piscatrix.
A'λίαστος, ε, ὁ & ἡ, inevitabilis. 2) vehemens, capi & teneri negans. 3) non desinens. Ex α pr. & λιάζω, propero, agito, exeo.
A'λιβάνωτος, ο, ὁ & ἡ, expers honoris, qui ture non accenso defertur. Ex α pr. & λιβανωτὸς, tus.
A'λίβας, αντος, ὁ, mortuus, defunctus. 2) fluvius apud inferos. 3) acetum, quasi exclusum a libationibus: aceto enim non fiebat. ἀλίβαντος, anus. Ex α pr. & λιβὰς, humor.
A'λιβάτης, ε, ὁ & ἡ, per mare vadens, aut in undis constitutus. Ex ἅλς, mare, & inus. βατέω, gradior.

A'λι-

Ἁλιβδύω & Ἁλιβδόω, f. ύσω, ſubmergo in mari. 2) occulto. Ex ἅλς, mare, & δύω, mergo.

Ἁλίβρεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, mari immerſus, madefactus. Ex ἅλς, mare & βρέχω, madefacio.

Ἁλίβρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, marinum quendam fremitum edens. Ex ἅλς, mare & βρέμω, fremo.

Ἁλίβροχος, ου, ὁ & ἡ, qui mari abluitur, mergitur. Ex ἅλς, mare & βρέχω, madefacio.

Ἁλίβρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ἁλιβορός, ſalem comedens. 2) a mari exeſus. Ex ἅλς, ſal, vel mare, & βιβρώσκω, comedo.

Ἁλιγείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mari vicinus.

Ἁλιγενὴς, έος, ὁ & ἡ, mari genitus, vel natus.

ἍΛΙΓΚΙΟΣ, ου, ὁ, ſimilis.

Ἁλιδινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui in mari verſatur, qui per mare circumagitur. Ex ἅλς, mare, & δίνη, vortex.

Ἁλίδουπος, ου, q. d. mariſtrepus, epith. Neptuni. 2) ſonorus, ſtrepens, epith. maris. Ex ἅλς & δοῦπος, ſtrepitus.

Ἁλίδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, per mare currens.

Ἁλιδύω, f. ύσω, ſubmergo in mari. Ex ἅλς & δύω, mergo. vid. ἁλιβδύω.

Ἁλιεία, ας, ἡ, piſcatio, piſcatus. Ab ἁλιεύς, piſcator.

Ἁλιεργὴς, έος, in mari laborans, piſcator. 2) purpureus, quaſi e mari factus.

Ἁλιερκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mari cinctus. Ex ἅλς, mare, & ἕρκος, ſeptum.

Ἁλίευμα, ατος, τὸ, piſcatio. 2) captura. Ab ἁλιεύω, piſcor.

Ἁλιεὺς, έος, ὁ, piſcator. 2) marinator. Ab ἅλς, mare.

Ἁλιευτὴς, οῦ, ὁ, idem. Ab ἁλιεύω.

Ἁλιευτικὸς, ἡ, ὸν, piſcatorius, ad piſcationem, ſeu piſcatorem pertinens. Hinc ἡ ἁλιευτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars piſcatoria. ἁλιευτικὰ, ſcil. ἔπη, carmina vel præcepta de captura piſcium.

Ἁλιευτικῶς, *Adv.* more piſcatorio.

Ἁλιεύω, f. εύσω, piſcor.

Ἁλίζω, f. ίσω, congrego, colligo. 2) ſale condio, conſpergo. Ab ἅλς, ſal, vel ἁλὴς, confertus.

Ἁλίζωνος, ου, ὁ & ἡ, mari ſuccinctus, bimaris, epith. Iſthmi. Ex ἅλς, mare, & ζωννύω, cingo.

Ἁλιήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, per mare remigans. 2) marinus. Ex ἅλς, mare, & ἐρέσσω, remigo, aut ἄρω, apto, inſtruo.

Ἁλιήτωρ, ορος, ὁ, piſcator. Ab ἅλς, mare.

Ἁλιηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mariſonus. Ex ἅλς, mare, & ἦχος, ſonus.

Ἄλιθος, ου, ὁ & ἡ, minime lapidoſus.

Ἁλικὶς, ίδος, ἡ, ſalſugo. Ab ἅλς, ſal.

Ἁλίκλυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui mari alluitur, ut litus, urbes maritimæ, qui in mari habitat, ut Nymphæ, in mari ſitus eſt, ut inſulæ. Ex ἅλς & κλύζω, lavo.

Ἁλικὸς, ἡ, ὸν, maritimus. Ab ἅλς, mare.

Ἁλίκρας, ατος, ὁ καὶ ἡ, mari, ſ. ſalſugini marinæ commiſtus. Ex ἅλς & κεράω, miſceo.

Ἁλικρείων, οντος, ὁ, maris regnum obtinens. Ex ἅλς & κρείων, regnans.

Ἁλικρηπὶς, ίδος, ἡ, maritima, Non. Ex ἅλς, & κρηπὶς, fundamentum.

Ἁλικρόκαλος, ου, calculis e mari in litus ejectis obſitus. Ex ἅλς & κροκάλη, lapillus litoralis.

Ἁλίκτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, mari, ſeu undis marinis reſonans, mariſonus. 2) ventus, qui in mari ſtrepitum excitat. 3) eſt & epith. maris ipſius. Ex ἅλς & κτυπέω, pulſu ſonitum cieo.

Ἁλικώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſalſus. Ab ἁλικὶς, ſalſugo.

Ἅλιμα, τὰ, genus fruticis ap. τοὺς ό. geniſta, ab ἅλιμος.

Ἁλιμέδων, οντος, ὁ, mari imperans, maris imperator. Ex ἅλς, mare, & μέδω, regno, impero.

Ἀλίμενος, ου, ὁ καὶ ἡ, portu carens. Gl. Vet. importuoſus. Ex α pr. & λιμὴν, portus.

Ἀλιμενότης, ητος, ἡ, defectus portuum.

Ἀλιμένωτος, ου, portu carens. Heſych.

Ἁλιμήδης, εος, ὁ καὶ ἡ, epith. mercatoris, in mari artem exercens, e mari quæſtum faciens. Ex ἅλς & μῆδος, conſilium.

Ἁλίμικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, mari permiſtus, vel cum mari conſuetudinem habens, mare frequentans. Ex ἅλς, mare, & μίγνυμι, miſceo.

Ἅλιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, maritimus. 2) aridus, ap. τοὺς ό. Ex ἅλιμα. Ab ἅλς, mare.

Ἄλιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, famem pellens. Ex α pr. & λιμὸς, fames.

Ἁλιμυρήεις, εσσα, εν, in mare fluens. Epith. fluminis. Ex ἅλς & μύρω, fluo.

Ἁλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo, voluto. Ab ἁλίω, quod idem ſignificat.

Ἀλίνδησις, εως, ἡ, & ἀλίνδασις, volutatio in pulvere. A pr.

Ἀλινδήθρα, ας, ἡ, volutabrum, locus, ubi athletæ in pulvere volutantur; item, ubi equi ſudantes a curſu. Ab eod.

Ἀλινδὸς, οῦ, ὁ, certamen quod fit curſu. Ab α & λίνδομαι. 2) volutatio. Ab ἁλίω.

Ἀλινέω & ἀλίνω, ungo, lino.

Ἁλινήκτειρα, ας, ἡ, in mari natans. Ex ἅλς, mare, & νήχω, nato.

Ἁλινηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in mari natans. Ex iiſdem.

Ἁλίνιτρον, ου, τὸ, ſalpetrum, ſal-petræ. Ex ἅλς & νίτρον, nitrum.

Ἅλινος, ίνη, ινον, ex ſale confectus. Ex ἅλς, ſal.

Ἄλινος, ου, ὁ καὶ ἡ, quod retibus caret, vel retibus non fit. Ex α pr. & λίνον, rete.

Ἁλινὸς, ὸν, venuſtus, lepidus. Sed vid. ἀδινός.

Ἅλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ἅλιος, ία, ιον, marinus, maritimus. 2) vanus, irritus. Illud ab ἅλς, mare. 3) ſol, *Dorice* pro ἥλιος.

Ἁλιοτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in mari nutritus. Ex ἅλς & τρέφω, nutrio.

Ἁλιόω, f. ώσω, vanum, ſeu irritum reddo. Ab ἅλιος.

Ἀλίπαινα, ων, τὰ, quæ non conſtant pinguibus. Ab ἀλιπὴς, non pinguis.

Ἀλιπαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſqualidus. τὸ ἀλιπαρὲς, negligens cultus, nitore carens. Ab eod.

Ἁλίπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſale conſperſus. 2) mari, ſeu unda marina conſperſus. Ex ἅλς, mare, ſ. ſal, & πάσσω, conſpergo. Sed ἀλίπαστος non unctus, non ſaginatus. A λιπαίνω.

Ἁλίπεδον, ου, τὸ, ſolum, quod aliquando mari coopertum fuit. 2) quilibet campus. 3) planities, ſive ager juxta mare. Ex ἅλς, mare, & πέδον, campus.

Ἀλιπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pinguedine, ſeu oleo carens. 2) macilentus. 3) ſiccus, aridus. Ex α pr. & λίπος, pinguedo.

Ἁλιπλάγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, marivagus, pontivagus. Ex ἅλς & πλαγκτὸς, vagus.

Ἁλιπλανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ἅλς & πλάνος, erro, vagus.

Ἁλιπλανία, ας, ἡ, vagatio in mari. A præc.

Ἁλι-

Ἁλίπλοος, *contr.* ἁλίπλους, ου, ὁ καὶ ἡ, per mare navigans, seu natans. Ex ἅλς, *mare*, & πλόος, *navigatio*.

Ἁλίπνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, odorem maris habens, mare redolens. 2) per mare, in mari flans. Ex ἅλς & πνέω, *spiro*.

Ἁλιπόρφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, marinæ purpuræ colorem habens, purpureus. 2) seu qui ab undis susque deque agitatur.

Ἁλιῤῥαγής, ὲς, in quo undæ s. fluctus franguntur. epith. scopuli. Ex ἅλς & ῥήγνυμι.

Ἁλιῤῥόθιος, ου, marinus. Ab ἁλίῤῥοθος.

Ἁλιῤῥόθιον, fluctus marinus. Ab seq.

Ἁλίῤῥοθος, ου, ὁ καὶ ἡ, marifluus, in mari fluens. 2) qui fluctibus marinis agitatur. 3) *Subst.* ὁ fluctus maris. Ex ἅλς, *mare*, & ῥόθος, *undarum æstus*.

Ἁλίῤῥοος, *contr.* ἁλίῤῥους, ου, ὁ καὶ ἡ, marifluus, circa mare, ad mare, in mare vel in mari fluens. Ex ἅλς, *mare*, & ῥέω, *fluo*.

Ἁλίῤῥυτος, ου, marinus, quod mari alluitur. Ab iisd.

Ἅλις, *Adv.* satis, abunde. 2) adfatim, magna copia. 3) confertim, coacervatim.

Ἁλίς, ίδος, ἡ, salsugo. Ab ἅλς, *sal*.

ἉΛΙΣΓΕΏ, ῶ, f. ήσω, contamino, polluo.

Ἁλίσγημα, τος, τὸ, contaminatio, pollutio, contagio ex cibo vetito. A præc.

Ἅλισις, εως, ἡ, salitura. Gl. Vet. Ab ἁλίζω.

ἉΛΙ΄ΣΚΩ, f. ἁλώσω, p. ἑάλωκα, capio. 2) deprehendo. 3) convinco, reum perago. 4) damno. 5) vinco. ἑάλω, captus est, Gl. Vet. aor. 2.

ἍΛΙΣΜΑ, ατος. τὸ, alisma, planta.

Ἁλισμός, ῦ, ὁ, salitura, ipse actus saliendi. Ab ἁλίζω.

Ἁλίσπαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, sale consperſus (per contumeliam). 2) graviter per injariam verberatus & vix sanabilia vulnera inde habens, ap. Comicos. Ex ἅλς, *sal*, & σπείρω.

Ἁλιστεφής, ὲς, mari cinctus. Ex ἅλς & στέφω.

Ἁλίστονος, ου, a maris allapsu strepens, resonans. Ex eod. & στένω.

Ἁλιστός, ὴ, ὸν, salitus, sale conditus. Ab ἁλίζω.

Ἁλίστρα, ας, ἡ, volutabrum, locus ubi se volutant animalia. vid. ἀλινδήθρα. Ab ἁλίω, *voluto*.

Ἁλιστρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, marivagus. Ex ἅλς, *mare*, & στρέφω, *verto*.

Ἁλιστροφής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἁλιταίνω, pecco, offendo, lædo. Ab ἀλιτέω.

Ἁλιτάνευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui supplicari non potest. 2) qui supplicando exorari non potest, inexorabilis. 3) cui preces adhibitæ nullæ sunt. Ex α pr. & λιτανεύω, *supplico*.

Ἁλιτενής, έος, ὁ καὶ ἡ, mari adjacens, maritimus. 2) demissus, humilis. 3) vadosus. Ex ἅλς, *mare*, & τείνω, *tendo*.

Ἁλιτέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mari finitimus, s. conterminus. Ex ἅλς & τέρμα, *terminus*.

Ἀλιτάζω, f. άσω, pecco. Ab seq.

ἈΛΙΤΕΏ, ῶ, f. ήσω, pecco, delinquo. 2) scelus admitto. 3) violo. 4) offendo. 5) decipio, fallo. Hinc ἀλιτήμενος, peccans, peccator, nocens.

Ἀλίτημα, ατος, τὸ, peccatum, scelus. A præc.

Ἀλιτημοσύνη, ης, ἡ, idem. Ab seq.

Ἀλιτήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, peccator, peccatrix. 2) inexorabilis. Ab ἀλιτέω.

Ἀλιτόμωρος, al. ἀλιτήμωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, mente captus, stultus. Ex ἀλιτέω & μωρὸς, *stultus*.

Ἀλιτήριος, ου, ὁ, peccator, sceleratus, flagitiosus. 2) qui voto ac spe excidit, qui scopum non est adsecutus. Ab ἀλιτέω.

Ἀλιτηριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, exsecrabilis, exitiosus. A præc.

Ἀλιτηρός, ὸν, sceleratus, fœdus. Ab ἀλιτέω.

Ἀλιτόκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, vanam seu inanem habens prolem. Ex ἀλιτέω & καρπὸς, *fructus*.

Ἀλιτόξενος, ου, qui hospitem violavit.

Ἀλιτραίνω, pecco, scelerate ago. Ab ἀλιτρός.

Ἀλιτρεία, ας, ἡ, scelus. Ab eod.

Ἀλιτρόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, improbe vivens.

Ἀλιτρόνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, dira & scelesta consilia agitans.

Ἁλίτροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui huc illuc in mari jactatur. Ex ἅλς, *mare* & τρέπω.

Ἀλιτρός, ῦ, ὁ, nefarius, sceleratus. Ab ἀλιτέω.

Ἀλιτροσύνη, ης, ἡ, improbitas, audacia. A præc.

Ἁλιτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ex mari alitur, v. g. piscatu, vel esu piscium marinorum, s. etiam mercatura maritima.

Ἁλίτρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ἁλίτρυτος, ύτη, υτον, in mari vexatus, in mari absumptus, vel attritus. Ex ἅλς & τρύω, *vexo*.

Ἁλίτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, a mari percussus. Epith. litoris. Ex ἅλς & τύπτω, *percutio*, *verbero*.

Ἁλίτυπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἁλιφθορίη, ης, ἡ, *Jon.* ὁλιφθορίη, pestis in mari, naufragium. Ab seq.

Ἁλιφθόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, prædo marinus. Ex ἅλς, *mare*, & φθείρω, *perdo*.

Ἁλίφλοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, species quercus. Ex ἅλς & φλοιός, *cortex*.

Ἁλιχλαινος, ου, ὁ καὶ ἡ, purpuratus. Ex ἅλς & χλαῖνα, *læna*.

ἉΛΙ΄Ω, f. ίσω, volvo, voluto.

Ἁλίως, *Adv.* frustra. Ab ἅλιος.

Ἀλκάζω, fortiter ago, pugno, Etym. Ab ἀλκὴ, *robur*.

Ἀλκαία, ας, ἡ, cauda leonis: quia caudam quatiendo leo sibi robur addere & animos ciere solet. *item* ceterorum animalium. Ab eod.

Ἄλκαρ, αρος, τὸ, auxilium, remedium, tutamen, munimentum, præsidium. Ab eod.

Ἀλκέα, ας, ἡ, alcea, malvæ silvestris genus. Ab eodem.

Ἀλκέω, ῶ, f. ήσω, arceo, auxilior. Ab seq.

ἈΛΚΗ΄, ῆς, ἡ, robur, vires, validitas. 2) fortitudo, strenuitas. 3) auxilium, remedium. 4) impetus, dum conferuntur manus: quia tum res venit ad vim pugnantium. 5) ardor fortis, malum illatum aut imminens a se propulsandi aut ulciscendi.

Ἀλκήεις, ήεσσα, ῆεν, robustus. 2) fortis, strenuus. A præc.

Ἀλκιβιάδιος, herba quædam faciens contra ictum serpentum, species anchusæ. A seq.

ἈΛΚΙ΄ΒΙΟΣ, idem.

Ἀλκίμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, strenuus in pugna, strenue pugnans.

Ἀλκιμωτικός, ὸν, roborans.

Ἄλκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ἄλκιμος, ίμη, ιμον, robustus, fortis.

Ἀλκίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, magnanimus, strenuus. Ex ἀλκὴ & φρὴν, *mens*.

Ἀλκτήρ, ῆρος, ὁ, defensor, propugnator. Ab ἀλκέω.

Ἀλκτήριον, ου, τὸ, auxilium, remedium. A præc.

Ἀλκυδὼν, όνος, ἡ, halcedo, *avis marina*. Ex ἅλς, *mare*. & κύω, *gravida sum*, quoniam in mari nidificat & parit. vid. Ἀλκυών.

Ἀλκυόνειον, sive ἁλκυόνιον, ου, τὸ, spuma maris concreta, admistis sordibus tenuissimis, ex qua nidificant halcyones. Ab ἀλκυών.

Ἀλκυόνειος, ου, ὁ καὶ ἡ, halcedonius. Ab eod.

Ἀλκυονὶς, ίδος, ἡ, idem quod ἀλκυδών. & 2) *plur. adjective* halcyonia, tranquilla. Ab eod.

Ἀλκυονίτιδες, αἱ, dies brumales quatuordecim sereni, quæ halcyonia dicuntur.

Ἀλκυὼν, όνος, ἡ, halcedo, sive halcyone. Ex ἅλς & κύω, vide ἀλκυδών.

Ἄλλαω, vel ἀλλάλλω, f. ξω, idem quod ἀλλάσσω.

Ἀλλὰ, sed, ast, at, quin. ἀλλὰ γὰρ, quin, Philox. ast enim. ἀλλὰ δὲ ἐ, quinimo, Gl. Vet. sed &. ἀλλ' ἐπειδὴ, quoniam vero, Philox. ἀλλὰ μὴν, quin, verum etiam, Philox. imo vero, sed enim, Gl. Vet. ἀλλ' ὅμως, attamen, Philox. quare, quapropter.

Ἀλλαγὴ, ῆς, ἡ, commutatio, permutatio. 2) contractus, commercium. 3) vicissitudo. 4) mansio iter facientium, ubi permutantur equi. Ab ἀλλάττω.

Ἄλλαγμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ἀλλακτικὸς, ἡ, ὸν, ex pacto sequens, pacto consentaneus. 2) habilis permutationibus faciendis.

Ἀλλακτὸν, ῦ, τὸ, lignum quo gestabantur onera. Vocabulum novæ græcitatis.

Ἀλλαντοποιέω, ῶ, f. ήσω, farcimina, vel lucanicas facio.

Ἀλλαντοποιὸς, ῦ, ὁ, qui facit lucanicas, fartor. Ex ἀλλᾶς & ποιέω.

Ἀλλαντοπώλης, ου, ὁ, qui lucanicas, seu farcimina quævis vendit. Gl. Vet. ἀλλαντοπῶλαι, fartores. Ex ἀλλᾶς & πωλέω, *vendo*.

Ἀλλαντοπωλέω, vendo farcimina. A præc.

Ἀλλὰξ, *Adv.* permutatim, mutatis vicibus, vicissim. Ab ἀλλάττω.

Ἄλλαξις, εως, ἡ, mutatio, permutatio. Ab eodem.

ἈΛΛΑ͂Σ, ᾶντος, ὁ, lucanica, botulus, farcimen.

ἈΛΛΑ΄ΣΣΩ, seu ἀλλάττω, f. άξω, muto, immuto, commuto. 2) permuto, vendo. 3) excuso, a culpa libero. 4) vestes induo.

Ἀλλαχῆ, *Adv.* alibi, alio. Ab ἄλλος.

Ἀλλαχόθεν, *Adv.* aliunde.

Ἀλλαχόθι, *Adv.* alibi.

Ἀλλαχόσε, *Adv.* alio, aliorsum. 2) alibi.

Ἀλλαχοῦ, *Adv.* alibi. 2) alio. Ab eod.

Ἀλλεπαλληλία, ας, ἡ, alternitas. 2) continuitas. Ab seq.

Ἀλλεπάλληλος, ου, ὁ καὶ ἡ, alternus. 2) creber, continuus. Ex ἄλλος, ἐπὶ, & ἀλλήλων.

Ἄλλῃ, *Adv.* aliter, alia ratione. 2) alio, ad alium locum. 3) alibi, alio in loco. 4) alio itinere.

Ἀλληγορέω, ῶ, f. ήσω, aliud verbis aliud sensu ostendo. 2) aliter interpretor, ac verba præ se ferunt. Ex ἄλλο, *aliud*, & ἀγορεύω, *prædico*.

Ἀλληγόρημα, ατος, τὸ, quod per allegoriam dictum est. 2) interpretatio allegorica. A præc.

Ἀλληγορητὴς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, interpres allegoriæ.

Ἀλληγορία, ας, ἡ, figura, qua aliud dicitur, aliud significatur.

Ἀλληγορικὸς, ἡ, ὸν, allegoricus, per allegoriam dictus. Ab ἀλληγορία.

Ἀλληγορικῶς, *Adv.* allegorice.

Ἀλληλέγγυοι, ων, οἱ, qui mutuo fidejubent, satisdant. Ex ἀλλήλων & ἐγγύη, *sponsio*.

Ἀλληλέγγυον, ου, τὸ, mutua fidejussio.

Ἀλληλεγγύως, *Adv.* cum mutua fidejussione.

Ἀλληλεδωταὶ, οἱ, qui se mutuo devorant. Ab ἐδωδὴ, *cibus*.

Ἀλληλίζω, aliud atque aliud loquor, seu dico, Hesych.

Ἀλληλοβόροι, οἱ, qui se mutuo devorant. A βορὰ, *devoratio*.

Ἀλληλογονία, ας, ἡ, mutua procreatio. Ex ἀλλήλων, & γίνομαι, *nascor*.

Ἀλληλογραφία, ας, ἡ, mutua scriptio.

Ἀλληλοδιάδοχοι, οἱ καὶ αἱ, continua serie succedentes. Ab ἀλλήλων & διάδοχος, *successor*.

Ἀλληλοκτονεῖν, mutuo se interficere. Ab ἀλλήλους & κτείνω.

Ἀλληλοκτονίαι, αἱ, mutuæ cædes.

Ἀλληλοκτόνος, ον, mutuas cædes gignens.

Ἀλληλοκτόνοι, οἱ, qui se mutuo occidunt.

Ἀλληλομαχεῖν, mutuo pugnare.

Ἀλληλομαχία, ας, ἡ, mutua pugna.

Ἀλληλοτομέω, ῶ, f. ήσω, mutuo seco. A τέμνω.

Ἀλληλοτυπέω, ῶ, f. ήσω, mutuo ferio.

Ἀλληλοτυπία, ας, ἡ, mutua conflictio.

Ἀλληλούϊα, Alleluja, laudate Dominum. Vox Ebraica.

Ἀλληλουχέω, ῶ, f. ήσω, connecto, compingo. Ex ἀλλ. & ἔχω, ut alterum ab altero substentetur.

Ἀλληλουχία, ας, ἡ, nexus inter se, series rerum inter se connexarum. Gl. Vet. compago, compages. A præc.

Ἀλληλοῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, mutuam connexionem habens.

Ἀλληλοφαγεῖν, mutuo devorare se, seu vexare.

Ἀλληλοφαγία, ας, ἡ, mutua devoratio, i. e. vexatio.

Ἀλληλοφάγοι, ων, οἱ καὶ αἱ, mutuo se devorantes, vexantes litibus, maledictis.

Ἀλληλοφθονία, mutua invidia.

Ἀλληλοφθορεῖν, mutuo se destruere, perdere. Ex ἀλλήλων & φθορὰ, *pernicies*.

Ἀλληλοφθορία, ας, ἡ, mutua grassatio, perditio. Ex iisd.

Ἀλληλοφονία, ας, ἡ, mutua cædes.

Ἀλληλοφόνοι, ων, οἱ καὶ αἱ, mutuo se interficientes, mutua cæde pereuntes. Ex ἀλλήλων & φόνος, *cædes*.

Ἀλληλοφόνται, οἱ, idem.

Ἀλληλοφυεῖς, ῶν, οἱ καὶ αἱ, ex se invicem nati. Ex ἀλλήλων & φυὴ, *natura*, sive φύω, *nascor*.

Ἀλλήλων, *Dat.* ἀλλήλοις, αις, οις, *Acc.* ἀλλήλους, ας, α, invicem, mutuo, alius alium, alter alterum. Ab ἄλλος, *alius*.

Ἀλλήλως. *Adv.* mutuo. Gl. Vet. A præc.

Ἄλλην, *Adv.* aliorsum. ἄλλην καὶ ἄλλην, huc illuc, alias atque alias. Ab ἄλλος.

Ἀλλογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, aliunde genus habens, alienigena, peregrinus, ex alia tribu, aliave gente oriundus. Ex ἄλλος & γένος, *genus*.

Ἀλλογλωσσία, ἡ, diversitas linguæ. A seq.

Ἀλλόγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, aliena lingua utens. 2) externus, peregrinus. Ab ἄλλος & γλῶσσα.

Ἀλλογνοῶν, desipiens, delirans, aliena comminiscens. A γινώσκω.

Ἀλλόγνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, aliis cognitus, nobis ignotus, externus, peregrinus. Ab eod.

Ἀλλοδαπὸς, ἡ, ὸν, externus, extraneus, peregrinus.

Ἀλλοδημία, ας, ἡ, peregrinatio, seu commoratio in populo aut δήμῳ alieno. Ex ἄλλος & δῆμος.

Ἀλ-

Ἀλλοδοξέω, ῶ, f. ήσω, aliud opinor.
Ἀλλοδοξία, ας, ἡ, opinionis diversitas.
Ἀλλοεθνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, alius gentis, alienigena, externus.
Ἀλλοεθνία, ἡ, diversitas nationis, originis.
Ἀλλοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, aliam formam habens. Ab εἶδος.
Ἄλλοθεν, Adv. aliunde.
Ἄλλοθι, Adv. alibi, alio loco.
Ἀλλόθροος, ου, ὁ καὶ ἡ, alia voce utens. 2) externus. Ab θρόος, vox.
Ἀλλοινία, ας, ἡ, varietas & mutatio vini.
Ἀλλοιόθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, varie positus vel affectus. Ex ἀλλοῖος, varius, & τίθημι, pono.
Ἀλλοῖος, οία, οῖον, alius atque alius, diversus, varius. Ab ἄλλος, alius.
Ἀλλοιόστροφος, ον, e diversis versibus compositum carmen. A praec. & στροφή.
Ἀλλοιότης, ητος, ἡ, diversitas, variatio.
Ἀλλοιοτροπέω, ῶ, f. ήσω, varie muto. A seq.
Ἀλλοιότροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, variis moribus praeditus, versipellis.
Ἀλλοιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, mutabilis. A seq.
Ἀλλοιόω, ῶ, f. ώσω, diversum reddo, muto, immuto, vario. ἀλλοιόομαι, οῦμαι, mutor.
Ἀλλοίωσις, εως, ἡ, mutatio, immutatio. A pr.
Ἀλλοιωτικὸς, ὴ, ὸν, mutandi vim habens, ad mutandum aptus: Ab seq.
Ἀλλοιωτὸς, ὴ, ὸν, mutabilis, mutationis capax. Hinc τὸ ἀλλοιωτὸν, οῦ, mutabilitas. Ab ἀλλοιόω.
Ἄλλοκα, Dor. pro ἄλλοτε.
Ἀλλόκοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, monstrosus, prodigiosus. 2) inusitatus. 3) absurdus, rationi non consentaneus. 4) peregrinis moribus praeditus.
Ἀλλοκότως, Adv. absurde.
ἍΛΛΟΜΑΙ, f. ἁλοῦμαι, salio, salto. ἥλατο, aor. 1.
Ἀλλόπους, ὁ καὶ ἡ, velox. Ex praec. & πούς.
Ἀλλοπρόσαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab alio ad alium se transferens, nunc huic, nunc illi adhaerens, mutabilis, inconstans, epith. Martis, s. fortunae bellicae. Gl. Vet. versipellis.
ἌΛΛΟΣ, η, ο, alius, a, ud. 2) alter. 3) reliquus.
Ἄλλοσε, Adv. alio, aliorsum.
Ἄλλοτε, Adv. alias, alio tempore.
Ἄλλο τι, Adv. utrum? numquid?
Ἀλλοτριογνώμων, ου, ὁ καὶ ἡ, qui alienum sectatur torum.
Ἀλλοτριοεπίσκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, alienarum rerum inspector, alieni speculator, curas alienas agens, qui sese alienis & nihil ad se attinentibus immiscet.
Ἀλλοτριολογέω, aliena, absurda loquor.
Ἀλλοτριομορφοδίαιτος, ον, aliam semper speciem habens, epith. naturae.
Ἀλλοτριονομέω, ῶ, f. ήσω, alieno more vivo, alienas leges sequor.
Ἀλλοτριοπραγέω, ῶ, f. ήσω, alienas res ago, aliena negotia curo. 2) res novas molior, deficisco a fide. Ex ἀλλότριος & πράττω, ago.
Ἀλλοτριοπραγία, ας, ἡ, alienorum cura.
Ἀλλοτριοπραγμοσύνη, ης, ἡ, mala sedulitas in alienis.
Ἀλλότριος, ία, ιον, alienus, non proprius, qui est alterius. 2) peregrinus, extraneus. 3) non consentaneus. Ab ἄλλος, alius.
Ἀλλοτριότης, ητος, ἡ, alienus animus, abalienatio animi. 2) peregrinitas. 3) absurditas.
Ἀλλοτριοφυὴς, ἐς, ὁ καὶ ἡ, diversae naturae. Suic. Ab φύω.
Ἀλλοτριοφαγέω, ῶ, alienis vivo. A seq.
Ἀλλοτριοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, aliena comedens, aliena vivens quadra. Ex ἀλλότριος & φάγος, vorax.
Ἀλλοτριοφθονέω, ῶ, alienis bonis invideo.
Ἀλλοτριοφρονέω, diversa sentio, diversas partes sequor, item, alieno sum animo.
Ἀλλοτριόχωρος, ου, alienigena.
Ἀλλοτριόω, ῶ, f. ώσω, alieno, abalieno, alii attribuo, reddo. ἀλλοτριωθέντα, abalienata, Philox. aor. 1. part. pass.
Ἀλλοτρίως, Adv. aliene.
Ἀλλοτρίωσις, εως, ἡ, alienatio, abalienatio.
Ἀλλοτροπέω, ῶ, f. ήσω, muto, immuto. Ab ἄλλος & τρέπω, verto.
Ἀλλοτρόπως, alio modo, aliter.
Ἀλλοφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui alius & diversus apparet. Ex ἄλλος & φαίνομαι, appareo.
Ἀλλοφάσσω, aliud loquor. 2) animo turbato & anxio sum. 3) desipio. Ex ἄλλος & φάσκω, dico, vel potius ab ἀλλόφρος, ut σσω mera sit terminatio.
Ἀλλόφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab alio interfectus. Ex ἄλλος & φάω, occido.
Ἀλλοφράζω, aliter dico, pronuncio. (Sed aut duo sunt haec vocabula, ἄλλο φράζω, aut ἀλλοφραζῶ est exarandum, pro ἀλλοφραζέω, aut ἀλλοφραδῶ.)
Ἀλλοφρονέω, ῶ, f. ήσω, aliud ago, s. in animo habeo, mentem non ad id attendo, quod cerno. 2) insanio. 3) exanimor. Ex ἄλλος & φρὴν, mens.
Ἀλλοφυὴς, έος, ὁ & ἡ, qui alius naturae est. A φύω.
Ἀλλοφυλέω, sum ἀλλόφυλος.
Ἀλλοφυλισμὸς, οῦ, ὁ, ritus extraneus, vel alienigenarum. 2) degeneratio in alienos mores. Ab sq.
Ἀλλόφυλος, ου, ὁ & ἡ, qui est ex alia tribu, qui diversae est gentis, seu nationis, externus, peregrinus, diversi generis, seu diversae naturae. Gl. Vet. extraneus, alienigena. Ex ἄλλος & φυλὴ, tribus.
Ἀλλοφωνία, diversitas linguae. A seq.
Ἀλλόφωνος, ου, ὁ & ἡ, alia vel peregrina voce, s. lingua utens.
Ἀλλοχροέω, ῶ, f. ήσω, alium atque alium colorem induo, colorem muto, alio colore sum. A seq.
Ἀλλόχροος, contr. ἀλλόχρους, ου, ὁ & ἡ, qui est alio colore, in quo color subinde mutatur. Philox. ἀλλόχροος, discolor, ἀλλόχροοι, discolores. Ex ἄλλος & χρόα, color.
Ἀλλόχρως, ωτος, ὁ & ἡ, aliam corporis speciem gerens. Ex ἄλλος & χρὼς, a χρόος, color, cutis.
Ἀλλυδὶς, Adv. alibi. 2) alio. 3) aliorsum.
Ἄλλως, Adv. aliter, aliorsum, alio modo, alia ratione. 2) alioqui. 3) praecipue, in illa phrasi: ἄλλως τε, καὶ &c. h. e. & alias, & tum, cum. 4) frustra, incassum. Ab ἄλλος.
Ἄλλωστε, Adv. ἄλλως τε, praesertim, Gl. Vet. praesertim cum, Philox. Ab eod.
Ἅλμα, ατος, τὸ, saltus. Ab ἅλλομαι, salio.
Ἁλμάδισις, εως, ἡ, muria. 2) actio condiendi vel servandi in muria. Ab ἁλμαδίζω.
Ἁλμαδιστὴς, οῦ, ὁ, qui conditura facit in muria, salgamarius. 2) salsamentarius. Ab seq.
Ἁλμαδίζω, f. ίσω, muria condio, in muria servo. A seq.
Ἅλμη, ης, ἡ, salsugo, salsilago. 2) mare. Ab ἅλς, mare.
Ἁλμήεις, ήεσσα, ῆεν, salsus, salsuginosus. Ab ἅλμη.
Ἁλμοπότης, ὁ, muriam bibens &c.
Ἁλμυρίζω, salsus sum. Ab ἁλμυρός.

Ἀλμυρίς, ίδος, ἡ, salsilago, aqua salsa, muria. Ab eod.

Ἀλμυρότης, ἡ, salsugo.

Ἀλμυρός, ρά, ρόν, salsus. Ab ἅλμη.

Ἀλμυρώδης, εος, ὁ & ἡ, idem quod ἁλμυρὸς, & ab eo.

Ἀλμώδης, εος, ὁ & ἡ, idem, ab ἅλμη.

Ἄλξ, ἀλκός, ἡ (occurrit solummodo dativus ἀλκί,) vis, robur. Ab ἀλκή.

Ἄλξεις, αἱ, munimenta. Polyb. si verbum sanum.

ἈΛΟΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, & άσω, trituro. 2) comminuo. 3) cædo, percutio. 4) Pass. ἀλοάομαι, proteror.

Ἄλοβος, ου, ὁ & ἡ, non habens λοβὸν, epith. victimæ cujus exta velut jecur, cor, non habent caput. Ex α pr. & λοβός.

Ἀλογέομαι, f. ήσομαι, a ratione aberro, non sum compos rationis. A seq.

Ἀλογέω, ῶ, f. ήσω, adspernor, negligor, non curo. ἀλογέομαι, ratione destituor; item nullo in loco habeor, item decipior, Polyb.

Ἀλόγημα, τὸ, error. A pr.

Ἀλογία, ας, ἡ, rationis privatio. 2) incogitantia. 3) contemtus. 4) silentium. 5) absurditas. 6) res inteliciter gesta.

Ἀλογισί, Adv. sine ratione. Ex α priv. & λογίζομαι.

Ἀλογιστία, ας, ἡ, incogitantia, temeritas. Ex iisd.

Ἀλόγιστος, ου, ὁ & ἡ, absque ratione & consilio aliquid faciens, inconsideratus, irrationabilis, Gl. Vet. Ex iisd.

Ἀλογίστως, Adv. inconsiderate, incogitanter.

Ἀλογοθέτητον, indiscussum, Gl. Vet. Ex α pr. & λογοθετέω, ratiocinor, discutio.

Ἄλογος, ος, ον, ὁ καὶ ἡ, rationis expers, in neutro, a ratione alienum. 2) bestia, in primis equus. 3) sermonis expers, h. e. quocum quis non loquitur, aut orationem alterius non audit, ut surdus. 4) nefandus, non dicendus. 5) irritus. 6) non numeratus. 7) in neutro, incommodum, molestum, apud Plat.

Ἀλογοτροφεῖον, ου, τὸ, brutorum animantium stabulum. Ex ἄλογον, bestia, & τροφεῖον, stabulum, vivarium.

Ἀλόγως, Adv. sine ratione, immerito, Philox. 2) brutorum more. 3) absurde.

Α'ΛΟΗ, ης, ἡ, Aloe, herba.

Ἀλοήδιον, ου, τὸ, medicina ad solvendum ventrem aloen habens. Ab ἀλόη.

Ἀλοήτης, ευς, ὁ, tritura, Philox. Ab ἀλοάω.

Ἀλοητός, ῦ, ὁ, tritura. 2) triturandi tempus.

Ἀλόθεν, Adv. e mari. Ab ἅλς, mare.

Ἀλοιάω, ῶ, f. ήσω, percutio, contundo. 2) trituro, ut ἀλοάω.

Ἀλοιδόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, conviciis non obnoxius. Ex α pr. & λοιδορέω, convicior.

Ἀλοιδορήτως, sine conviciis.

Ἀλοίδορος, ον, idem quod ἀλοιδόρητος.

Ἀλοιητήρ, ῆρος, ὁ, percussor, pulsator. Ab ἀλοιάω.

Ἀλοιμός, ῦ, ὁ, tectorium parietum, Eust. Ab ἀλείφω. nisi sit ἀλειμμός.

Ἀλοΐτις, ίδος, ἡ, aloe Gallica. Ab ἀλόη.

Ἀλοίτης, ῦ, ὁ, peccator. Ab ἀλιτέω, pecco, susp.

Ἀλοιφαῖος, ον, unctorius, unctioni serviens.

Ἀλοιφή, ῆς, ἡ, pinguedo, unguentum, oleum. 2) unctio. Ab ἀλείφω, ungo.

Ἀλοκίζω, f. ίσω, sulco. A seq.

Ἄλοξ, ονος, ὁ, sulcus. 2) nuptiæ, conjugium. 3) pudendum muliebre. Idem quod αὖλαξ.

Ἀλοπήγια, ων, τὰ, salinæ, locus in quo sal concrescit. A seq.

Ἀλοπηγός, ῦ, ὁ, qui in salinis salem concrescere facit, salarius. Ex ἅλς, sal & πήγνυμαι, compingo.

Ἄλοπος, ου, ὁ & ἡ, cortice carens, quod deglubi nequit. 2) squamarum expers. Ex α pr. & λέπος, cortex.

Ἀλοσάχνη, ης, ἡ, arida spuma maris. Ex ἅλς, mare, & ἄχνη, spuma.

Ἀλοσύδνη, ης, ἡ, una Nereidum. 2) Epitheton Thetidos. Ex ἅλς, mare & ὕδωρ, aqua.

Ἀλοσύνη, ης, ἡ, dementia. Apud Nicand. Ab ἄλη, error.

Ἀλότριψ, ιβος, ὁ, pistillus, quo sal teritur. Ex ἅλς, sal & τρίβω, tero.

Ἀλουργής, έος, ὁ & ἡ, purpureus. 2) violaceus. Ex ἅλς, mare & ἔργον, opus.

Ἀλουργιαῖος, α, ον, idem & ex iisd.

Ἀλουργίς, ίδος, ἡ, vestis purpurea. Gl. Vet. palmaris. Ex iisd.

Ἀλουργὸν, ῦ, τὸ, purpureus color. 2) purpura.

Ἀλουργοπώλης, ου, ὁ, venditor purpuræ.

Ἀλουργοπωλική, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, mercatura purpuraria.

Ἀλουργοπώλιον, ου, τὸ, locus ubi purpura venditur.

Ἀλουργός, ἡ, ὸν, purpureus, marinæ purpuræ colore tinctus. Ex ἅλς, mare, & ἔργον, opus.

Ἀλουσία, ας, ἡ, illuvies, quum quis non lavatur. Ex α pr. & λούω, lavo.

Ἀλουτέω, ῶ, f. ήσω, illotus sum, abstineo a lotionibus. A seq.

Ἄλουτος, ου, ὁ & ἡ, illotus. Ex α pr. & λούω.

Ἄλοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, cristam non habens.

Ἀλόχευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, partu non editus. 2) non conceptus. 3) quæ non peperit. Ex α priv. & λοχεύω, pario.

Ἄλοχος, ου, ἡ, sterilis. 2) virgo, quæ nondum peperit. 3) conjux, uxor. Ex α pr. vel pro ὁμῦ & λέχος, lectus. vel a λοχός.

Α'ΛΟ'Ω, f. ώσω, capio. inusitatum, unde ἅλωμι & ἁλίσκω sumit tempora quædam.

Ἀλπνός, ἡ, όν, suavis. Superl. ἄλπνιστος, apud Pind. pro ἀλπνίστατος.

Ἅλς, ἁλός, ὁ, sal. 2) ἡ, mare. ἅλες, sales, lepores.

Ἀλσηΐδες, ων, αἱ, nemorenses. Cognomen Nympharum. Ab ἄλσος, nemus, lucus.

Ἀλσηνίδες, idem, & ab eod.

Ἀλσίνη, ης, ἡ, alsine, herba in lucis nasci solita. Ab eod.

Ἅλσις vel ἄλσις, εως, ἡ, saltatio. 2) palpitatio. Ab ἅλλομαι, salio.

Ἀλσοκομικός, ἡ, όν, qui pertinet ad saltuarios.

Ἀλσοκόμος, ου, ὁ, qui luci curam gerit, luci custos, saltuarius. Ex ἄλσος & κομέω, curam gero.

Α'ΛΣΟΣ, εος, τὸ, lucus, nemus, saltus.

Ἀλσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, nemorosus, frondosus.

Ἁλτῆρες, ων, οἱ, halteres, s. alteres, pondera plumbea, instrumenta exercitii Gymnastici. Ab ἅλλομαι, salio.

Ἁλτικός, ἡ, όν, saltatorius, ad saltum pertinens. 2) agilis. 3) Subst. saltator. Gl. Vet. ἁλτικοί, saltatores. Ab eod.

Ἄλυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sine flagello est, Hesych. Ex α pr. & λύγος, flagellum.

Ἀλύζω, jactor, hæsito.

Α'ΛΥ'Η, ης, ἡ, lignum, cui infigitur ftiva, Pollux.

Α'λυκὶς, ίδος, ἡ, falfula aqua.

Α'λύκη, ης, ἡ, anxietas, quæ cum moleftia corporis jactatione conjuncta eft, ap. Hipp.

Α'λυκός, ή, όν, falfus. Ab ἅλς, *fal*.

Α'λυκότης, ητος, ἡ, falfugo, falfedo.

Α'λυκτάζω, f. άσω, rationem exfolvendi me non invenio. 2) metuo, anxius fum, animo concido. Ab ἄλυκτος.

Α'λυκτέω, ῶ, f. ήσω, non fum quietus.

Α'λυκτοπέδη, ης, ἡ, indiffolubilis pedica. Ex feq. & πέδη, *pedica*.

Α'λυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, infolubilis, ineluctabilis. 2) inevitabilis. Ex α priv. & λυκτὸς pro λυτὸς, *folubilis*, vel potius pro ἀάλυκτος ex α priv. & ἀλύω, *fugio*, *aberro*.

Α'λυκτοσύνη, ης, ἡ, ftatus incompofitus, tumultuatio. Ab ἄλυκτος.

Α'λύμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui detrimentum inferri nequit. 2) illæfus. Ex α priv. & λυμαίνω.

Α'λυξις, εως, ἡ, evitatio, effugium. 2) anxietas. Ab ἀλύσσω.

Α'λύπητος, ου, ὁ & ἡ, triftitia non adfectus. 2) qui triftitia adfici nequit. Ex α pr. & λυπέω.

Α'λυπήτως, *Adv.* citra dolorem. A pr.

Α'λυπία, ας, ἡ, vacuitas doloris. A fq.

Α'λυπος, ου, ὁ & ἡ, doloris & triftitiæ expers. Ex α pr. & λύπη, *triftitia*.

Α'λύπως, *Adv.* fine dolore & moleftia, abfque animi ægritudine. A pr.

Α'λυρος, ου, ὁ & ἡ, qui fine lyra eft. Ex α pr. & λύρα, *lyra*.

Α'λυς, υος, ὁ, *proprie* error. 2) follicitudo, anxietas animi, mœror. Ab ἀλύω.

Α'λυσθαίνω, viribus deftituor. 2) dolore adficior ex anxietate & inquietudine. Ab ἄλυς.

Α'λυσθέω, idem & ab eod. Hefych. vitiofe pro ἀλυσθαίνω.

Α'λυσθένεια, ἡ, imbecillitas.

Α'λυσθμαίνω, idem quod ἀλυσθαίνω. Callim. Vox fufpecta.

Α'λυσίδοτος, ου, ὁ & ἡ, catenatus, catena vinctus. Ex ἅλυσις, *catena*, & δετὸς, *vinctus*.

Α'λυσιδωτὸς, ή, όν, ex hamis confertua, epith. loricæ.

Α'λύσιον, ου, τὸ, catenula. Diminut. Ab ἅλυσις

Α'λυσις, vel ἅλυσια, εως, ἡ, catena. Ex α pr. & λύω, *folvo*.

Α'λυσις, εως, ἡ, anxietas animi, mœror. Ab ἀλύω.

Α'λυσιτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, quafi qui non folvit vectigalia, non refert fumptus in fe factos, inutilis, noxius.

Α'λυσιτέλεια, ας, ἡ, incommodum, inutilitas, cum ex re non modo fructua nullus percipitur, fed ne impendium quidem recuperatur. A præc.

Α'λυσιτελῶς, *Adv.* inutiliter. Ab eod.

Α'λυσκάζω, idem, quod fequens ἀλύσκω.

Α'λύσκω, f. ύξω, evito, fugio. Ab ἀλέομαι.

Α'λυσμὸς, ῦ, ὁ, anxietas animi, mœror. Ab ἀλύω.

Α'λυσμώδης, εος, ὁ & ἡ, anxius, mœftus.

Α'λύσσω, f. ξω, anxius fum. 2) indignor. 3) rabie percitus fum, infanio, non fum compos mentis. 4) tremo. Ab ἀλύω.

Α'λυσταίνω, rectius ἀλυσθαίνω. Ab eodem.

Α'λυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indiffolubilis. 2) inexplicatus. 3) τὰ ἄλυτα, philofophis funt, quæ explicari, refelli non poffunt, fophifmata acuta. Ab ἀλύω.

Α'λύτως, *Adv.* indiffolubiliter.

Α'λυφλος, genus quercus, ap. Schol. Theocr.

Α'ΛΥ'Ω, *proprie* vagor, erro. 2) animo per varias rerum imagines tacite erro. *Unde* 3) animo inquieto, tracto, incerto confilii, hincque adeo follicito, mœfto fum, *item* ad defperationem furoremve redigor. 4) nihil ago, a negotiis vacuus fum: ei enim licet indulgere cogitationum varietati. 5) læto hilarique animo fum. Ab ἄλυς, *error*.

Α'λυώδης, εος, amœnus. Epith. loci ap. Hipp.

Α'ΛΦΑ, τὸ, prima littera Alphabeti Græci. 2) qui primas in re aliqua tenet. 3) principium.

Α'λφάζω, excogito. Varin. Ab ἄλφω.

Α'λφαίνω, invenio. Ab eodem.

Α'λφάνω, idem & ab eodem.

Α'λφείνω, idem & ab eodem.

Α'λφεσίβοιαι, ων, αἱ, virgines, quæ propter formam fponfos invenerunt, atque ab his boves, h. e. lautam rem familiarem dono accepere. 2) plurium boum pretio dignæ. 3) bene dotatæ. 4) formofæ. A fq. & βῦς, *bos*.

Α'λφέω, ῶ, invenio. Ab ἄλφω.

Α'λφὴ, ῆς, ἡ, inventio. 2) honor. Ab eod.

Α'λφησις, εως, ἡ, inventio. Ab ἀλφέω.

Α'λφητὴς, ῦ, ὁ, inventor, excogitator. 2) vir honoratus. 3) pifcis quidam. Ab eod.

Α'λφι, τὸ, indeclin. farina. Hefych. Suid. Ab ἄλφιτον.

Α'λφιταμοιβὸς, ῦ, ὁ, permutator farinæ, piftor. Ex ἄλφιτον & ἀμείβω, *permuto*.

Α'λφιτεῖον, ου, τὸ, piftrinum. Ab ἄλφιτον.

Α'λφιτεὺς, έως, ὁ, farinam faciens. Ab eod.

Α'λφιτικὸς, ή, όν, polentarius, Gl. Vet.

Α'λφιτοθήκη, ης, ἡ, theca fervandæ farinæ.

Α'λφιτόμαντις, εως, ὁ, e farina divinans.

Α'ΛΦΙΤΟΝ, ου, τὸ, farina hordeacea. 2) polenta. 3) τὰ ἄλφιτα, ad victum neceffaria.

Α'λφιτοποιΐα, ας, ἡ, farinæ confectio. 2) molitura. 3) ars conficiendi pultem.

Α'λφιτοπώλης, ου, ὁ, farinæ venditor.

Α'λφιτόπωλις, ιδος, ἡ, farinæ venditrix.

Α'λφιτοσκόπος, ου, ὁ, farinæ infpector, feu divinans ex farina. Ex ἄλφιτον & σκοπέω, *infpicio*.

Α'λφιτόχρως, ωτος, ὁ & ἡ, farinæ colorem habens, albus, candidus. Ex ἄλφιτον & χρῶς, *color*.

Α'ΛΦΟ'Σ, ή, όν, albus. Hefych.

Α'λφὸς, ῦ, ὁ, fpecies albæ vitiliginis; impetigo, Gl. Vet.

Α'λφω, invenio.

Α'λωὰ, ᾶς, ἡ, area, in qua trituratur frumentum. 2) locus vitibus, vel arboribus confitua, arbuftum, arboretum, vinea. 3) campus frumentarius. 4) feges, fata. Ab ἅλως.

Α'λῶα, ων, τὰ, feftum arvale in honorem Cereris Athenis celebrari folitum. Ab eodem.

Α'λωαῖος, α, ον, &

Α'λωὰς, άδος, ἡ, arealis, Epith. Cereris. Ab eod.

Α'λώβητος, ου, ὁ καὶ ἡ, illæfus, nulla injuria adfectus. Ex α pr. & λωβάω.

Α'λωειὸς, ή, όν, idem quod ἀλωαῖος. Ab ἅλως.

Α'λωεὺς, έως, ὁ, qui in area frumentum terit. 2) vinitor. 3) agricola. Ab eod.

Α'λώϊος, ου, ὁ & ἡ, qui fit, agitur in area, ut trituratio, cujus ufus eft ad areas, ruralis. Ab eodem.

Α'λῶναι, v. ἁλόω, & ἁλίσκω.

Α'λως, ωος, ἡ, area, vid. ἅλως.

Α'λω-

Ἀλωάομαι, trituro frumentum in area. Suid. ex Appiano.

Ἀλώνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qs. sale emtus. 2) mancipium, quia Thraces olim mancipia sale emebant.

Ἀλωνία, ας, ἡ, area. Ab ἅλως.

Ἀλωνίζω, f. ίσω, in area versor, seu commoror.

Ἀλώνιος, ία, ιον, qui in area vel ex area est. Gl. Vet. ἀλώνιον, area.

Ἀλωπεκάω, ῶ, idem, quod ἀλωπεκίζω.

Ἀλωπεκῆ, ῆς, ἡ, vulpina pellis, contr. pro ἀλωπεκέη, ut κυνῆ pro κυνέη. Ab ἀλώπηξ, vulpes.

Ἀλωπεκία, ας, ἡ, defluvium capillorum. 2) defluvium pilorum quorumlibet. 3) vulpis latibulum, s. cavernula. Ab eodem.

Ἀλωπεκίας, ου, ὁ, vulpinaris. 2) piscis quidam. Ab eodem.

Ἀλωπεκίασις, εως, ἡ, idem, quod ἀλωπεκία.

Ἀλωπεκίζω, f. ίσω, vulpinor, astute ago, dolis utor. Ab ἀλώπηξ.

Ἀλωπεκίδιον, ου, τό, vulpecula. Dimin. Ab eodem.

Ἀλωπεκίς, ίδος, ἡ, catulus vulpis. 2) canis e vulpe & cane progenitus. 3) vitis genus.

Ἀλωπέκουρος, ου, ὁ, vulpina cauda, genus herbæ. Ex ἀλώπηξ & οὐρά, cauda.

Ἀλωπεκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, vulpinus, vulpinaris. 2) vulpem imitans. 3) fraudulentus, astutus, dolis & imposturis utens. Ab sq.

ἈΛΩ΄ΠΗΞ, εκος, ἡ, vulpes. 2) homo astutus. 3) piscis quidam. 4) avis quædam. 5) genus saltationis. 6) idem quod ἀλωπεκία. 7) *Plur.* partes musculosæ circa clunes, vel etiam interiores musculi lumborum.

Ἀλωπόχροος, *contr.* ἀλωπόχρους, ὁ καὶ ἡ, vulpicolor, vulpis colorem habens. 2) canus. Ex ἀλώπηξ & χρόα, *color*.

ἍΛΩΣ, ω, ἡ, area, in qua teritur frumentum. 2) corona, seu circulus siderum. 3) circulus lucidus circa solem, aut lunam. 4) circumferentia clypei. 5) circulus quidam in oculis.

Ἁλώσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui facile capi, vel expugnari potest. Ab ἅλωσις.

Ἅλωσις, εως, ἡ, captura. 2) excidium. Ab ἁλόω.

Ἁλωτός, ή, όν, idem, quod ἁλώσιμος.

Ἀλώφητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non desinens, jugis, adsiduus. Ex α pr. & λωφάω, *respiro*.

ἍΜΑ, *Adv.* una cum, simul cum, eodem tempore.

Ἀμαγγάνευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, mangonio carens. 2) purus, sincerus. Ex α pr. & μαγγανεύω, *præstigiis utor*.

Ἁμαδρυάδες, ων, αἱ, Hamadryades, genus Nympharum, quæ cum arboribus, in primis quercubus, nasci & interire credebantur. Ex ἅμα, *simul cum*, & δρῦς, *quercus*, *arbor*.

Ἀμαθαίνω, in ignorantia versor, indoctus sum, imperite, stulte, turpiter me gero. Ab ἀμαθής.

Ἀμαθεί, *Adv.* sine disciplina, sine doctrina. Suid.

Ἀμάθεια, ας, ἡ, inscitia, ignorantia, imperitia rerum. 2) rusticitas. 3) imprudentia, inconsiderantia. 4) stupiditas.

Ἀμαθής, έος, ὁ καὶ ἡ, indoctus, litterarum rudis. 2) rusticus. 3) imperitus, ignarus, nescius. 4) insuetus: alienus ab aliqua re: qui non didicit aliquid facere. Ex α στερ. vel μαθ. & μανθάνω, *disco*.

Ἀμαθία, ας, ἡ, idem, quod ἀμάθεια.

Ἀμαθίτιδες, ων, αἱ, gaudentes arena litorea. Epithetum concharum. Ab ἄμαθος, *arena*.

Ἀμαθόεις, όεσσα, όεν, arenosus. Ab eodem.

Ἄμαθος, ου, ἡ, arena. 2) campi pulvis.

Ἀμαθύνω, redigo in pulverem. 2) perdo, destruo. A præc.

Ἀμαθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, arenosus. Ab eodem.

Ἀμαθῶς, *Adv.* inscite, imperite, indocte. 2) rustice, more hominis imperiti. Ab ἀμαθής, *indoctus*.

Ἀμαίευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, obstetricis manum non expertus. Epith. virginis, Nonn. Ex α pr. & μαῖα, *obstetrix*.

ἈΜΑΙΜΑ΄ΚΕΤΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, inexpugnabilis, indomitus, invictus. 2) qui animo in prælia prono est. 3) immensus.

Ἀμαίωτος, carens obstetricio auxilio.

Ἀμάλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui molliri nequit, durus, rigidus. Ex α pr. & μαλάττω, *mollio*.

Ἀμαλάπτω, perdo, corrumpo, destruo. Ab ἀμαλός.

Ἀμαλδύνω, corrumpo, consumo, ut molle. 2) demolior, everto, solo æquo. 3) deleo, oblittero. Ab eodem.

ἈΜΑ΄ΛΘΕΙΑ, ας, ἡ, capra cœlestis, quæ Jovem lactasse dicitur.

Ἀμαλθεύω, dito. Hesych. A præc.

Ἀμαλακία, ας, ἡ, firmitas. Ex α pr. & μαλακίζω.

ἌΜΑΛΛΑ, ης, ἡ, manipulus, fasciculus manipulorum.

Ἀμαλλεύω, f. εύσω, in manipulos colligo.

Ἀμάλλιον, ου, τό, funis ad ligandos manipulos.

Ἀμαλλοδετήρ, ῆρος, ὁ, manipulorum vinculum. 2) messor, collector & colligator manipulorum. Ex ἄμαλλα & δέω, *ligo*.

Ἀμαλλοδέτης, ου, ὁ, idem & ex iisdem.

Ἀμαλλοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, manipulos ferens.

ἈΜΑΛΟ΄Σ, ή, όν, mollis, tener. 2) debilis, imbecillis.

Ἀμαλόω, ῶ, f. ώσω, aboleo.

Ἀμαλῶς, *Adv.* molliter. 2) imbecille.

ἈΜΑ΄ΜΥΞ, υκος, sive ἀμάμυξις, vel ἀμάμαξυς, ἡ, vitis quoddam genus.

ἈΜΑΝΙ΄ΤΑΙ, fungi.

Ἀμάντευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non vaticinans. 2) de quo nemo vaticinatus est, aut vaticinatur. 3) qui vatibus non paret. 4) futurum non prospiciens, facultate divinandi carens.

ἍΜΑΞΑ, vel ἅμαξα, ης, ἡ, plaustrum. 2) septemtriones, *a figura plaustri*.

Ἀμαξαία, ας, ἡ, *Jon.* idem quod ἅμαξα.

Ἀμαξάριον, ου, τό, parvus currus. Dim. ab ἅμαξα.

Ἀμαξεία, ας, ἡ, vehes, onus, quod vehitur curru. Ab eodem.

Ἀμαξεύω, f. εύσω, plaustrum ago, aurigor.

Ἀμαξήλατος, ου, ὁ καὶ ἡ, vehicularis, seu plaustraria via. Ex ἅμαξα & ἐλαύνω, *agito equos*, vel *currum*.

Ἀμαξίποδες, ων, οἱ, idem, quod ἁμαξόποδες, quod usitatius.

Ἀμαξεύς, έως, ὁ καὶ ἡ, plaustrarius, plaustralis.

Ἀμαξιτός, ῦ, ἡ, via vehicularis. Ab eodem.

Ἀμαξοφόρητος, ου, qui in plaustris fertur.

Ἀμαξία, ας, vel ἀμαξιά, ᾶς, ἡ, via, qua plaustrum agitur.

Ἀμαξιαῖος, αία, αῖον, plaustralis, plaustri onus.

Ἀμαξεύς, έως, ὁ, auriga, aurigator. 2) compactor, faber curruum.

Ἀμαξικός, ή, όν, plaustralis, ad plaustrum pertinens.

Ἀμα-

Ἁμάξιον, ου, τὸ, plaustellum. Dimin. ab ἅμαξα.

Ἁμαξὶς, ἰδος, ἡ, idem, & ab eod.

Ἁμαξίτης, ου, ὁ, plaustralis, curulis. Ab eod.

Ἁμαξιτὸς, οῦ, ἡ, via vehicularis, s. plaustraria, per quam agitur, vel agi potest currus, s. plaustrum. 2) via publica. Ab eodem.

Ἁμαξόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, in plaustro vivens. Epith. Scytharum.

Ἁμαξοβίτης, ου, ὁ, idem.

Ἁμαξοῖκος, ου, ὁ, idem.

Ἁμαξοκυλισταὶ, ῶν, οἱ, quasi, curruum devolutores, quomodo quidam Megaris dicebantur. Ex ἅμαξα & κυλίω, volvo.

Ἁμαξοπηγέω, ῶ, f. ήσω, plaustra fabricor.

Ἁμαξοπηγία, ας, ἡ, plaustrorum fabricatio.

Ἁμαξοπηγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, curruum fabricator. Ex ἅμαξα & πήγνυμι, fabricor.

Ἁμαξοπληθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, plaustrum implens, magnus. Ex ἅμαξα & πλήθω, impleo.

Ἁμαξόποδες, ων, οἱ, quasi d. plaustripedes, arbusculæ, in quibus versantur rotarum axes. Ex ἅμαξα & πούς, pes.

Ἁμαξοτροχιὰ, ας, ἡ, curriculi orbita. Ex ἅμαξα & τροχὸς, orbita.

Ἁμαξουργία, ας, ἡ, plaustri fabricatio. A seq.

Ἁμαξουργὸς, οῦ, ὁ, plaustrorum fabricator. Ex ἅμαξα & ἔργον, opus.

ἈΜΑ΄ΡΑ, ας, ἡ, aquæductus, sulcus in prato, per quem aqua ducitur irrigandæ terræ caussa, vel deducitur. 2) cloaca, meatus subterraneus. 3) fossa. 4) fons, scatebræ. Callim.

Ἀμαράκινος, ίνη, ινον, amaracinus, ex amaraco confectus, aut amaraco conditus. Ab ἀμάρακον.

Ἀμαρακώδης, εος, ες, amaraco similis. Ab eodem.

ἈΜΑ΄ΡΑΚΟΝ, ου, τὸ, & ἀμάρακος, ου, ὁ, amaracum, amaracus, herba.

Ἀμαράντινος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est ex amaranto. A seq.

Ἀμάραντος, ου, ὁ καὶ ἡ, immarcescibilis. 2) amarantus, flos. Philox. veneria. Ex α pr. & μαραίνω, marcesco.

Ἀμαργάριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, margaritis carens. Ex α pr. & μαργαρίτης.

Ἀμάρευμα, ατος, τὸ, aquæ, aut sordes, quæ per aquarum sulcum, aut cloacam defluunt. Ab ἀμαρεύω.

Ἀμαρεύω, f. εύσω, permeo more aquarum, quæ per aquarios sulcos derivantur. Ab ἀμάρα.

Ἀμαρία, ας, ἡ, idem cum primitivo ἀμάρα.

Ἀμαριαῖος, αία, αῖον, qui per aquarios sulcos influit. Ab ἀμάρα.

Ἀμαρὶς, ίδος, ἡ, idem quod ἀμάρα.

ἈΜΑΡΤΑ΄ΝΩ, f. ἁμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα, ab inus. ἁμαρτέω, aberro, proprie a scopo, vel via. 2) erro, fallor, alucinor, pecco, delinquo, peccatum admitto. ἥμαρτον, peccavi, Gl. Vet. aor. 2.

Ἁμαρτὰς, άδος, ἡ, peccatum. A præc.

Ἁμάρτημα, ατος, τὸ, peccatum, erratum, lapsus.

Ἁμαρτηρὸς, ρὰ, ρὸν, erroneus.

Ἁμαρτητικὸς, ὴ, ὸν, qui sæpe offendit in aliqua re, offensator, Gl. Vet.

Ἁμαρτία, ας, ἡ, peccatum, culpa, delictum, error, noxa.

Ἁμαρτίνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, mente errans, cujus mens est prava. 2) furiosus. Ex ἁμαρτάνω, & νόος, mens.

Ἁμαρτοεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, errans verbis, prave, stulte loquens.

Ἁμαρτολόγος, idem.

Ἀμαρτύρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens testibus. 2) intestabilis. Gl. Vet.

Ἀμάρτυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens testibus, testibus non firmatus. 2) qui nullam testificationem edit, intestatus.

Ἀμαρτύρως, Adv. sine testimonio.

Ἁμαρτωλὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, peccator, vel peccatrix, qui peccatis deditus est, noxius. Ab ἁμαρτάνω.

Ἀμαρυγὴ, ῆς, ἡ, fulgor, splendor emicans, jubar. Ab ἀμαρύσσω.

Ἀμάρυγμα, ατος, τὸ, idem & ab eodem.

ἈΜΑΡΥ΄ΣΣΩ, splendeo, fulgeo.

ἈΜΑ΄Σ, άδος, ἡ, navis. Etymol.

Ἀμάσητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non mansus. Ex α pr. & μασάομαι, mando, manduco.

Ἀμαστίγωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non flagellatus. 2) flagris non examinatus.

Ἀμασυκάδες, ων, αἱ, mala, seu pira, quæ una cum ficis florent & proveniunt. Ex ἅμα, simul, & συκῆ, ficus.

Ἀμασύκιον μῆλον, malum simul cum ficu florens. Ex iisdem.

Ἁματροχάω, ῶ, simul curro. Ex ἅμα, simul, & τρέχω, curro. vid. sequ.

Ἁματροχία, ας, ἡ, rotarum concursus, cum sc. quidam simul & pari velocitate currunt. item pro ἁρματροχία, sed non bene. A præc.

Ἀμαυρόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, otiose, molliter, adeoque obscure vivens.

Ἀμαυρόκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, nigrum fructum ferens.

ἈΜΑΥΡΟ΄Σ, ρὰ, ρὸν, obscurus. 2) evanidus, elanguidus. 3) ignobilis. 4) obsoletus, Gl. Vet.

Ἀμαυρόω, ῶ, f. ώσω, obscuro, obfusco, oblitero & tantum non extinguo, deformo, decoloro, Gl. Vet. ἀμαυροῦμαι, evanesco, dispareo. A pr.

Ἀμαυρῶς, Adv. obscure, ita, ut oculis vix percipi queat. Ab eodem.

Ἀμαύρωσις, εως, ἡ, obscuratio. 2) hebetatio, obtusio. Ab ἀμαυρόω.

Ἀμαυρωτικὸς, ὴ, ὸν, obscurandi vim habens, obscurans, hebetans. Ab eodem.

Ἀμαχεὶ, Adv. absque pugna, sine controversia.

Ἀμάχετος, pro ἀμάχητος, idem quod ἄμαχος, n. 2.

Ἀμαχητὶ, Adv. idem quod ἀμαχεί.

Ἀμαχὶ, idem.

Ἄμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non pugnat, non litigiosus. 2) invictus, inexpugnabilis. 3) qui difficulter expugnari potest, qui difficulter fieri potest, difficilis.

Ἀμάω, ῶ, f. ήσω, meto. 2) colligo, accumulo. 3) abscindo, demeto. 4) fructum & utilitatem percipio. Ab ἄμη, falx.

Ἄμβασις, & ἀμβάτης, vid. ἀνάβ.

ἌΜΒΗ, ης, ἡ, supercilium petræ, superciliosa prominentia petræ, crepido.

ἌΜΒΙΞ, ικος, ὁ, olla. 2) cadus. 3) calix.

Ἀμβλακίσκω, erro, pecco.

Ἀμβλακία, ας, ἡ, erratum, peccatum. A præc.

Ἀμβλήδην, interrupte, velut alternis, aut cum singultu, de lamentante & plorante, unde & vehementer explicant, item cum procemio. vid. ἀναβάλλω, n. 4.

Ἀμβλίσκω, abortior. Ab ἀμβλύς.

Ἀμβλόω, ῶ, f. ἀμβλώσω, p. ἤμβλωκα, obtundo & hebeto. 2) abortior, abortum pario. Ab eod.

Ἀμβλυγώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, obtusum angulum habens. Ex ἀμβλὺς & γωνία, angulus.

Ἀμ-

Ἀμβλυντικός, ή, όν, hebetandi vim habens. A seq.

Ἀμβλύνω, f. υνῶ, obtundo, hebeto. 2) tardo, impetum frango. ἀμβλύνομαι, hebesco, Gl. Vet.

ἈΜΒΛΥ'Σ, εῖα, ύ, Gen. έος, είας, έος, obtusus, hebes, cujus acies est obtusa. 2) cæcutiens, cui acies oculorum obtusa est. 3) languidus, remissus.

Ἀμβλυτέρως, obtusius. 2) remissius, oegligentius, minus cupide.

Ἀμβλύτης, ητος, ἡ, hebetudo. 2) tarditas iogenii, inscitia. 3) remissio animi, ignavia. Ab ἀμβλύς.

Ἀμβλυωγμός, ῦ, ὁ, hebetudo oculorum. Ab ἀμβλυώττω.

Ἀμβλυωπέω, ῶ, f. ήσω, cæcutio, sum obtusis & hebetibus oculis. Ab seq.

Ἀμβλυωπής, έος, ὁ καὶ ἡ, hebetem habens oculorum aciem. Ex ἀμβλύς & ὤψ, oculus.

Ἀμβλυωπία, ας, ἡ, visus obtusus, hebes oculorum acies. A seq.

Ἀμβλυωπός, ῦ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀμβλυωπής.

Ἀμβλυώσσω, vel ἀμβλυώττω, f. ώξω, cæcutio, obtusum eerno, caligo, hebetem habeo oculorum aciem. Ab ἀμβλύς.

Ἀμβλωθρίδιον, ου, τὸ, partus abortivus. 2) medicamentum ad partum abigendum. Ab ἀμβλόω.

Ἄμβλωμα, τος, τὸ, abortus. Ab eod.

Ἀμβλωπής, έος, ὁ καὶ ἡ, & ἀμβλωπός, ὀν, cæcutiens, qui hebetibus est oculis. Ex ἀμβλύς & ὤψ, oculus.

Ἄμβλωσις, εως, ἡ, abortio. Ab ἀμβλόω.

Ἀμβλώττω, idem quod ἀμβλυώττω.

Ἀμβολάδην, cunctanter, differendo. 2) valde, *de aqua ebulliente præ æstu*. Herodot.

Ἀμβολαδὶς, *Adv.* summa vi, ope, alte elatis brachiis, vel alternis. Callim.

Ἀμβολὴ, ῆς, ἡ, rejectio, dilatio. 2) agger: pro ἀναβολή.

Ἀμβολιεργὸς, ῦ, ὁ, dilator operis, cunctator.

Ἀμβολίη, ης, ἡ, dilatio. Ab ἀμβολή.

Ἀμβροσία, ας, ἡ, ambrosia, cibus Deorum. Ab ἄμβροτος: vel quasi ἀβροσία.

Ἀμβροσιόδμος, ον, ambrosiam redolens. Ex ἀμβροσία & ὀδμὴ, odor.

Ἀμβρόσιος, ία, ον, immortalis, divinus. 2) excedens vim & potestatem humanam. 3) dulcis. 4) placidus. Ab eodem.

Ἀμβροτέω, ῶ, aberro, pro ἀβροτέω, ab ἀβλώτη.

Ἄμβροτος, υ, ὁ καὶ ἡ, immortalis. 2) divinus. 3) incorruptus. Ex α pr. & βροτὸς, *mortalis*, inserto μ.

Ἀμβρότω, aberro.

ἌΜΒΩΝ, ωνος, ὁ, umbo clypei, & quidquid in plano protuberat. 2) acclivitas & fastigium montis. 3) pulpitum, suggestus, cathedra.

Ἀμβῶσαι, *Jon.* pro ἀναβοῆσαι, exclamasse.

Ἀμέγαρτος, υ, ὁ καὶ ἡ, immensus, magnus. 2) invidia carens, cui non invidetur. 3) non invidendus, quod carpi & minui ab invidia nequit. Ex α priv. & μεγαίρω, *invideo*.

Ἀμεγέθης, εος, ὁ καὶ ἡ, magnitudine carens, tenuis, humilis.

Ἀμέθεκτος, υ, ὁ καὶ ἡ, non communis, cujus quis noo potest fieri particeps, *item* exsors. Suic. Ex α priv. & μέθεκτος, *particeps*.

Ἀμεθέκτως, *Adv.* citra participationem. Suic.

Ἀμεθεξία, ας, ἡ, quum quis alicujus rei particeps fieri nequit. Suic.

Ἀμεθόδευτος, & ἀμέθοδος, υ, ὁ καὶ ἡ, via & ratione, arte carens, male ordinatus & digestus.

Ἀμέθυστος, υ, ὁ καὶ ἡ, non ebrius. 2) ebrietatem arcens. 3) herba & gemma ebrietati resistens. Ex α pr. & μεθύω, *inebrio*.

Ἀμέθυσος, υ, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀμείβω, f. ψω, muto, commuto, permuto. 2) alterno. 3) succedo. 4) prætereo, transeo. 5) *med.* remuneror, gratiam refero, par pari refero. 6) respondeo. ἀμείβομαί σε, rependo tibi, Philox.

Ἀμείβοντες, οἱ, trabes ædificium sustinentes. Hom.

Ἀμειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tristis, non ridens. Ex α pr. & μειδιάω, *renideo*.

Ἀμείδητος, υ, ὁ καὶ ἡ, idem & ab iisdem.

Ἀμείλικτος, υ, ὁ καὶ ἡ, implacabilis, asper, durus. Ex α pr. & μειλίσσω, *mitigo*.

Ἀμείλιχος, υ, ὁ καὶ ἡ, idem & ab iisdem.

Ἀμείνων, ὁ καὶ ἡ, & τὸ ἄμεινον, ονος, melior, commodior, aptior, potior, *Compar.* irreg. ab ἀγαθὸς, pro ἀμενίων, ab antiquo ἀμενὸς, unde latin. *amœnus*.

Ἀμείρω, privo aliquem portione. Ex α pr. & μείρω, *distribuo*.

Ἄμειψις, εως, ἡ, mutatio. 2) compensatio. 3) responsio. Ab ἀμείβω.

Ἀμείωτος, υ, ὁ καὶ ἡ, ooo imminutus, integer. 2) de quo nihil imminui potest. Ex α pr. & μειόω, *minuo*.

ἈΜΕ'ΛΓΩ, f. ξω, mulgeo. 2) fructus immaturos decerpo, ut fures faciunt. vid. ἀμέργω.

Ἀμελδέω, idem quod ἀμελέω.

Ἀμέλει, *Adv.* certe, profecto, utique, plane, sane, omnino. Gl. Vet. etenim, nimirum. Ab ἀμελέω, quasi dicas, noli de hoc, quod ajo, animo angi aut dubitare.

Ἀμέλεια, ας, ἡ, negligentia, incuria. Ab eod.

Ἀμελετησία, ας, ἡ, ignavia, negligentia, incogitantia. Ex α pr. & μελετάω, *meditor*.

Ἀμελέτητος, υ, ὁ καὶ ἡ, non exercitatus. Gloss. Vet. ἀμελέτητον, extemporaneum. Ex iisdem.

Ἀμελετήτως, sine exercitatione; cum ἔχω, imparatus sum, ooo exercui me ad hanc rem.

Ἀμελέω, ῶ, f. ήσω, supersedeo, curæ non habeo, ueglìgo, contemno. Ab seq.

Ἀμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui curam oon gerit, oegligens. 2) qui negligitur, cujus cura non geritur. Ex α pr. & μέλει, *curæ est*.

Ἀμέλησία, ας, ἡ, securitas. Ab ἀμελέω.

Ἀμελητέον, non oportet curare, negligere oportet.

Ἀμελητέος, έα, έον, oegligendus, contemoendus.

Ἀμεληπὶ, *Adv.* negligenter, sine cura.

Ἀμελλητὶ, *Adv.* sine mora, sine cunctatione.

Ἀμέλλητος, υ, ὁ καὶ ἡ, non futurus. 2) oon differendus. 3) qui non differtur. Ex α pr. & μέλλω, *futurus sum*.

Ἀμελλήτως, *Adv.* sine mora.

Ἄμελξις, εως, ἡ, mulsio. Ab ἀμέλγω.

Ἀμελῶς, *Adv.* sine cura & studio, negligenter.

Ἄμεμπτος, υ, ὁ καὶ ἡ, inculpatus, irreprehensibilis. 2) non querulus. Ex α pr. & μέμφομαι.

Ἀμέμπτως, *Adv.* inculpate, ita, ut queri nemo possit. 2) sine querelis.

Ἀμεμφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄμεμπτος.

Ἀμεμφία, ας, ἡ, nulla querela. 2) immunitas a probro aut scelere. 3) de facto, quod reprehensione caret, aut ἀμεμψία.

Ἀμέμφως, *Adv.* sine querela.

Ἀμεμψίμοιρος, qui sua sorte contentus est, non que-

queritur de conditione sua. Ex α, μέμψις, & μοῖρα.

Ἀμενηνὸς, ή, όν, debilis. 2) evanidus, qui cito perit. Ex α priv. & μένος, *robur*.

Ἀμενηνόω, ῶ, f. ώσω, imbecillem reddo, debilito.

Ἀμενής, ές, imbellis. Ex α pr. & μένος.

Ἀμενητὶ, *Adv.* impatienter. Suid. A pr.

Ἀμερβὶς, ίος, ἡ, nox intempesta. Ab ἀμερβὶς.

ἈΜΕ'ΡΓΩ, f. ξω, exsugo, *proprie* amurcam exprimo. 2) stringo.

Ἀμέρδω, f. σω, privo visu, excæco. 2) obscuro. 3) obtundo.

Ἀμερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, individuus. 2) indivisus, partes non habens.

Ἀμέρεια, ας, ἡ, cum res non habet partes, nec dividi potest.

Ἀμεριμνέω, ῶ, f. ήσω, securus sum, animo sum libero. Ab ἀμέριμνος.

Ἀμεριμνία, ας, ἡ, securitas.

Ἀμέριμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, securus, vacuus curis.

Ἀμερίμνως, *Adv.* sine cura, secure.

Ἀμέριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, individuus, qui dividi nequit, indivisus. Ex α pr. & μερίζω, *divido*.

Ἀμεριμνεί, *Adv.* citra curam & sollicitudinem. Ex α pr. & μέριμνα, *cura*.

Ἀμερσίγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nuptiis privat. Ex ἀμέρδω, *privo*, & γάμος.

Ἀμερσίνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, mente privans. Ex eod. & νόος.

Ἀμερσίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex eodem & φρὴν, *mens*.

Ἀμερῶς, *Adv.* non per partes, ex toto, integre.

Ἄμεσος, ου, ὁ καὶ ἡ, medio carens, immediatus.

Ἀμέσως, *Adv.* sine medio, immediate.

Ἀμετάβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, intransitivus. 2) qui non transfertur, venit ad alium, perpetuus. Ex α pr. & μεταβαίνω, *transeo*.

Ἀμεταβάτως, *Adv.* intransitive. 2) perpetuo.

Ἀμεταβλησία, ας, ἡ, immutabilitas, incommutabilitas. Ex α priv. & μεταβάλλω.

Ἀμετάβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, immutabilis. Ab iisdem.

Ἀμετάβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀμεταγνωστος, ου, ὁ, immutabilis, Philox. qui sententiam non mutat. Ex α pr. & μεταγινώσκω, *sententiam muto*.

Ἀμετάδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nihil impertit; haud munificus, avarus. 2) qui cum altero communicari, alteri impertiri nequit. Ex α pr. & μεταδίδωμι, *dono*.

Ἀμεταδότως, *Adv.* nemini quidquam impertiendo.

Ἀμετάθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, immutabilis, constans. Ex α priv & μετατίθημι, *transpono*, *muto*.

Ἀμετακίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, immotus, constans, certus.

Ἀμετακινήτως, *Adv.* immutabiliter, constanter.

Ἀμετάκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, irrevocabilis, qui revocari nequit. Ex α pr. & μετακαλέω, *revoco*.

Ἀμετάληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus expositio adferri non potest. Ex α pr. & μεταληπτὸς, *qui exponi potest*.

Ἀμετάλλακτος, ον, impermutabilis.

Ἀμεταμέλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus nos non pœnitet. 2) qui pœnitentia non ducitur. Ex α pr. & μεταμέλομαι, *pœnitet me*.

Ἀμεταμελήτως, *Adv.* sine ulla pœnitentia.

Ἀμετανόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, animum mutare nescius. 2) quem non pœnitet. Ex α pr. & μετανοέω, *resipisco*.

Ἀμετανοήτως, *Adv.* sine ulla pœnitentia. 2) non mutato animo, firma sententia.

Ἀμετάπειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in aliam sententiam traduci, ab sententia deduci non potest. Ex α priv. & μεταπείθω.

Ἀμεταπείστως, *Adv.* pertinaciter, contumaciter.

Ἀμετάπλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non transformatus. 2) qui transformari nequit. Ex α priv. & μεταπλάσσω, *transformo*.

Ἀμεταποίητος, ου, ὁ καὶ ἡ, immutabilis. Ex α pr. & μεταποιέω, *muto*.

Ἀμετάπταιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cadere s. offendere nequit. 2) constans, immutabilis. Ex α pr. μετὰ & πταίω, *labor*.

Ἀμετάπτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui transire in aliam speciem ac degenerare nequit. 2) immutabilis. Ex α pr. & μεταπίπτω, *recido*.

Ἀμεταπτώτως, *Adv.* sine lapsu.

Ἀμετάστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, immutabilis, constans, qui deferri in alium statum locumve nequit. Ex α pr. & μεθίστημι, *muto*.

Ἀμεταστρεπτὶ, & ἀμεταστρεπτί, *Adv.* sine conversione. Ex α pr. & μεταστρέφω.

Ἀμετάστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui converti nequit; immutabilis. Ex iisdem.

Ἀμετάτρεπτος, ον, immutabilis. 2) inexorabilis, inflexibilis. A τρέπω.

Ἀμετατροπία, ας, ἡ, pertinacia, & quidem in malis. A seq.

Ἀμετάτροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, immutabilis, mutationis, s. conversionis expers. 2) inexorabilis, inflexibilis. Ex α priv. & μετατρέπω, *converto*.

Ἀμετάφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, immutabilis, qui transferri nequit. Ex α pr. & μεταφέρω.

Ἀμεταχείριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, intractabilis. Ex α pr. & μεταχειρίζω, *tracto*.

Ἀμετεώριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non movetur leviter, constans, firmus. Ex α pr. & μετεωρίζω, *in sublime tollo*, *effero*.

Ἀμέτοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, non particeps, expers.

Ἀμέτρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, immensus. 2) immodicus. Ex α pr. & μετρέω, *mensuro*, *metior*. Unde

Ἀμετρήτως, *Adv.* sine mensura, sine modo.

Ἀμετρί, *Adv.* idem.

Ἀμετρία, ας, ἡ, excessus mensuræ, immodicitas, intemperies.

Ἀμετροβαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, immense profundus. Ex ἄμετρος & βάθος.

Ἀμετροεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sine modo loquax, immoderatus verborum. Ex ἄμετρος & ἔπω.

Ἀμετρόκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, plus quam dici potest malus, qui est malitia immensa.

Ἀμετρολογέω, loquax sum, garrio.

Ἄμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, mensura carens. 2) certam mensuram non habens. 3) immoderatus, immodicus. Gl. Vet. abnormis, enormis.

Ἀμέτρως, *Adv.* immodice, infinite.

Ἀμευσιεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, respondens verbis, seu sermonibus, mutuos sermones reddens, mutuo compellans. Ex ἀμεύω & ἔπω, *dico*.

Ἀμεύσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, pertransibilis, pervius. Ab ἀμεύω.

Ἀμευσίπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, gressus repetens. Ex ἀμεύω & πόρος, *transitus*.

ἈΜΕΥ'Ω, f. εύσω, idem quod ἀμείβω, transeo, pertranseo, vado. 2) muto.

ἈΜΗ, ης, ἡ, falx. 2) ligo.

Ἀμῆγε, *Adv.* ubique. 2) quoquo modo. 3) quodam-

quodammodo, quadamtenus. Ab ἀμός.
Ἀμηγέπη, Adv. idem & ab eodem.
Ἀμηγέπου, Adv. quocumque ad locum.
Ἀμῆ γέ τῃ, Adv. ubique, ubivis.
Ἀμηγεπῇ, Adv. aliquo modo.
Ἀμήν, Adv. Hebr. vere. Gl. Vet. certe.
Ἀμηνις, ὁ κ. ἡ, &
Ἀμήνιτος, ε, ὁ κ. ἡ, non iratus, ira & simultate vacuus. Ex α pr. & μηνίω, irascor.
Ἀμηνιτί, Adv. sine ira, animo placido.
Ἀμήρυτος, ε, ὁ κ. ἡ, colo non deductus. 2) imperfectus. 3) multus, perpetuus evolvi ad instar glomeris, & explicari non facilis. Ex α pr. & μηρύω, revolvo, filum deduco.
ἈΜΗΣ, ητος & ε, ὁ, genus placentæ lacteæ.
Ἀμητήρ, ῆρος, ὁ, messor. 2) deletor. Ab ἀμάω.
Ἀμητίσκος, ε, ὁ, parvus ἄμης. Dim. ab ἄμης.
Ἄμητος, ε, ὁ, messis. 2) ipsa metendi actio. Ab ἀμάω, meto.
Ἀμητός, ῦ, ὁ, messis tempus. Ab eodem.
Ἀμήτωρ, ορος, ὁ, qui caret matre, sive sine matre natus, ut Minerva, sive matre orbatus. 2) matrem lævam, sui negligentem habens. 3) obscura & sordida matre natus. 4) cujus mater ignoratur. Ex α pr. & μήτηρ, mater.
Ἀμηχανέω, ῶ, f. ήσω, sum inops consilii, sum anxius animi. 2) non possum.
Ἀμηχανής, έος, ὁ κ. ἡ, inops consilii, anxius.
Ἀμηχάνητος, ε, invictus.
Ἀμηχανία, ας, ἡ, mentis & consilii inopia. 2) difficultas & angustiæ rerum.
Ἀμηχανοποιεῖσθαι, male fabricari machinas, vel ineptas machinas conficere. Ex α priv. & μηχανοποιέω.
Ἀμήχανος, ε, ὁ κ. ἡ, cui nullum commentum suppetit ad aliquid agendum, inops consilii, item stupidus, minime solers. 2) nullis machinis expugnabilis, omnia artificia & commenta superans & irrita reddens, invictus. 3) cujus magnitudo æstimari non potest, singularis: etiam in malis rebus. 4) impossibilis. Ex α pr. & μηχανή, machina.
Ἀμηχανῶς, Adv. nullo modo.
ἈΜΙΑ, ας, ἡ, piscis genus.
Ἀμίαντος, ε, ὁ κ. ἡ, immaculatus, impollutus, purus, de luce. 2) lapis, ex quo fila duci possunt, & telæ fieri, quæ comburi non possunt. Ex α pr. & μιαίνω, polluo.
Ἀμιγής, έος, ὁ κ. ἡ, non mixtus, purus, sincerus. Ex α pr. & μίγνυμι, misceo.
Ἀμιγδὸς, immixtim, Gl. Vet. citra mixturam, pure.
Ἀμιθρέω, numero. Callim.
Ἀμικτος, ε, ὁ κ. ἡ, idem quod ἀμιγής. 2) abhorrens ab alio, ut cum eo coire non possit. 3) inhospitalis, difficilis aditu, trux.
Ἀμίκτως, Adv. absque mistura, pure, sincere.
ἈΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, certamen, contentio. 2) studium.
Ἀμιλλάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, certo, contendo, enitor 2) æmulor, invideo.
Ἀμίλλημα, ατος, τὸ, certatio, contentio.
Ἀμιλλητήρ, ῆρος, ὁ, certator, contentiosus.
Ἀμιλλητήριον, ε, τὸ, locus in quo certatur.
Ἀμιλλητικός, ἡ, ὁν, ad pugnam aptus, pertinens.
Ἀμιμητοβίος, ε, ὁ κ. ἡ, inimitabilem agens vitam.
Ἀμίμητος, ε, ὁ κ. ἡ, inimitabilis. Ex α pr. & μιμητός.

Ἀμιξία, ας, ἡ, dicitur esse inter eos, quibus nihil est commercii. 2) confusio. Polyb. 3) truculentia animi & morum, abhorrens ab hominum congressu. Ex α priv. & μίξις, mistio.
Ἄμιππος, ε, ὁ κ. ἡ, qui cum equis est, equis adjunctus; & in Plur. ἅμιπποι, pedites equitibus juncti vel misti. 2) ipsi equi copulati sine rheda, equi desultorii. 3) equites desultorii. Ex ἅμα, simul, & ἵππος.
ἈΜΙΣ, ιδος, ἡ, vas urinarium, matula.
Ἀμίσγηλος, ε, ὁ κ. ἡ, difficilis & morosus. Etymol. Suid. Ex α pr. μίσγω, misceo, & ἄλλος, alius, quasi qui aliis non miscetur. (Sed potius exaratum est uno λ, ut ηλος sit mera terminatio).
Ἀμισής, έος, ὁ κ. ἡ, carus, sine odio, non odiosus. Ex α priv. & μῖσος, odium.
Ἀμισθεὶ & ἀμισθί, Adv. gratis, sine mercede.
Ἄμισθος, ε, ὁ κ. ἡ, mercedem non merens, mercede non redemtus, aut redimendus, gratuitus. 2) non mercenarius, stipendio carens, mercedis expers.
Ἀμισθώτος, ε, mercede non conductus. 2) non corruptus, de judice.
Ἀμίστυλλος, ε, ὁ κ. ἡ, non sectus in frusta. Ex α pr. & μιστύλλω, in frusta seco.
Ἄμισχος, ε, ὁ κ. ἡ, carens pediculo, sive caule. Ex α pr. & μίσχος, pediculus, caulis.
Ἄμιτρος, ε, ὁ κ. ἡ, mitram, seu zonam non habens. Epith. virginis immaturæ. Ex α pr. & μίτρα.
Ἀμιτροχίτων, ωνος, ὁ & ἡ, cujus tunica cincta non est. Ex α pr. μίτρα, & χιτών.
Ἀμιχθαλόεις, όεσσα, όεν, inaccessus, importuosus. Ex ἀμίκτης.
Ἅμμα, ατος, τὸ, nexus, vinculum, amentum. Ab ἅπτω, necto.
ἈΜΜΙ, εως, τὸ, nomen seminis cujusdam cumino minoris.
Ἄμμιγα, Adv. una, simul. 2) miscendo, mixtim. Nicand. Q. ex ἅμα & μίγνυμι, misceo.
Ἀμμίγδην, Adv. idem quod ἄμμιγα.
ἈΜΜΙΟΝ, ε, τὸ, minium.
Ἀμμοβάτης, ε, ὁ, per arenam incedens. 2) dipsas, serpentis genus. Ex ἄμμος, arena, & βαίνω, vado, incedo.
Ἀμμοδύτης, ε, ὁ, arenam subiens, serpens quidam. Gl. Vet. arenarius serpens. Ex ἄμμος & δύω, subeo.
Ἀμμοδυνάτης, ε, ὁ, idem & ex iisdem.
Ἀμμορία, ας, ἡ, infortunium, calamitas. Hesych. Ab seq.
Ἄμμορος, ε, ὁ κ. ἡ, expers, non particeps. 2) immortalis, letali fato non obnoxius. Hesych. Ex α pr. & μοῖρα, pars, item fatum.
Ἀμμοκονία, ας, ἡ, arena calci admixta. Ex ἄμμος & κόνις.
Ἀμμόνιτρον, ε, τὸ, arena nitro immista. Ex ἄμμος & νίτρον.
Ἀμμορία, ας, ἡ, infortunium.
Ἄμμορος, ε, ὁ κ. ἡ, expers. 2) infelix. Ex α priv. & μόρος, portio, fatum, mors.
Ἄμμος, ε, ἡ, arena, sabulum.
Ἀμμόχρυσος, ε, ὁ, gemma, in qua aurum videtur mixtum. Ex ἄμμος & χρυσός.
Ἀμμώδης, εος, ὁ κ. ἡ, arenosus, sabulosus.
Ἄμμων, ωνος, ὁ, Hammon, cognomen Jovis. Ab ἄμμος, arena, vulgo creditur.

ἈΜΝΑ-

ἈΜΝΑΜΟΣ, ου, ὁ, nepos. Suid. Etym. 2) omnínoque proles, filius.

Ἀμνάς, άδος, ἡ, agna. Ab ἀμνός, *agnus*.

Ἀμνεῖος, εία, εῖον, agninus.

Ἀμνή, ῆς, ἡ, agna.

Ἀμνημόνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, immemorabilis. 2) immemoratus, silentio præteritus. A seq.

Ἀμνημονεύω, non memoro, mentionem non facio. 2) obliviscor, non recordor. Ab ἀμνήμων.

Ἀμνημονέω, ῶ, f. ήσω, immemor sum. Ab eodem.

Ἀμνημόνως, *Adv.* sine recordatione. Ab eod.

Ἀμνημοσύνη, ης, ἡ, oblivio.

Ἀμνήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, immemor. 2) obliviosus. Ex α & μνάω.

Ἀμνησικακέω, ῶ, f. ήσω, illatæ injuriæ obliviscor. 2) non ulciscor. Ab ἀμνησίκακος.

Ἀμνησικακία, ας, ἡ, injuriæ oblivio.

Ἀμνησίκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, injuriæ immemor. 2) vindictæ non studiosus. Ex α pr. & μνησίκακος.

Ἀμνησικάκως, *Adv.* sine vindictæ studio.

Ἀμνηστία, ας, ἡ, oblivio præteritorum, sc. malefactorum, præteritarum injuriarum.

Ἀμνήστευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, innuptus, a. Ex α pr. & μνηστεύω.

Ἀμνηστέω, immemor sum, obliviscor. *in pass.* ἀμνηστέαται, oblivioni tradita.

Ἀμνησία, ας, ἡ, abolitio, Philox. idem quod ἀμνηστία.

Ἄμνηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, oblivione deletus. Ex α pr. & μέμνημαι, *recordor*.

ἈΜΝΙΟΝ, ου, τό, membrana fœtum involvens. 2) vas ad excipiendum sanguinem.

Ἀμνίς, ίδος, ἡ, agna. Ab ἀμνός.

Ἀμνο[illegible]ος, ου, ὁ ϗ ἡ, pastor. Hesych. Sed verbum est suspectum.

Ἀμνοκῶν, ῶντος, ὁ, agni mentem habens, i. e. simplex, fatuus. Vox Comica. Ex ἀμνός & κοέω, pro νοέω, *intelligo*.

ἈΜΝΟΣ, οῦ, ὁ, agnus.

Ἀμνοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ovis fœta. Ex ἀμνός & φέρω, *fero*.

Ἀμογητί, *Adv.* sine labore. A seq.

Ἀμόγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, indefessus. Rob. Ex α pr. & μογέω, *laboro*.

Ἀμόθεν, *Adv.* unde? 2) ab aliqua parte, ex parte. Ab ἀμός.

Ἀμόθι, *Adv.* usquam.

Ἀμοῖ, *Adv.* in aliquem locum. Ab ἀμός.

Ἀμοιβάδιος, ον, idem quod ἀμοιβαῖος, Oppian.

Ἀμοιβαδίς, *Adv.* vicissim, alternatim. Ab ἀμείβω.

Ἀμοιβαδόν, *Adv.* idem & ab eod. Gl. Vet. invicem, alternatim.

Ἀμοιβαῖος, αία, αῖον, & ἀμοιβαῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, alternus, mutuus, quod permutari potest. Ab ἀμοιβή.

Ἀμοιβάδας, *Adv.* alternis, vicissim, alternatim.

Ἀμοιβή, ῆς, ἡ, mutatio, permutatio. 2) vicissitudo, ut vestium. 3) compensatio, retributio. Gloss. Vet. vix, vicis, talio. Ab ἀμείβω.

Ἀμοιβηδόν, *Adv.* vicissim, per vices, alternatim.

Ἀμοιβηδίς, *Adv.* idem.

Ἀμοιβάδον, *Adv.* idem.

Ἀμοιβός, οῦ, ὁ ϗ ἡ, mutuus. Ab ἀμείβω.

Ἀμοιρέω, ῶ, f. ήσω, expers sum, careo, destituor. Ab ἄμοιρος.

Ἀμοίρημα, ατος, τό, quando quis exsors est rei; infortunium in eo genere. A pr.

Ἄμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, expers, carens.

Ἀμολγάζω, meridior. Hesych. Ab ἀμολγός.

Ἀμολγαῖος, αία, αῖον, lacteus, qui mulgetur, pastoritius. Ab ἀμέλγω, *mulgeo*.

Ἀμολγεύς, έως, ὁ, mulctra. Gl. Vet. mulctrale.

Ἀμολγός, οῦ, ὁ, tempus, quo mulgetur. 2) vespera. 3) nox extrema.

Ἀμόλυντος, ου, ὁ ϗ ἡ, impollutus, intemeratus, Gl. Vet. Ex α pr. & μολύνω, *polluo*.

Ἀμόμφητος, ου, &

Ἄμομφος, ου, inculpatus, non reprehendendus. Ab α & μέμφομαι.

ἈΜΟΡΑ, ας, ἡ, similago cocta cum melle.

Ἀμορβαῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenebricosus, obscurus. 2) pastoralis. Ab ἀμορβός.

Ἀμορβάς, άδος, ἡ, pedissequa, comes. Ab eod.

Ἀμορβεύς, έως, ὁ, pastor. 2) sequax. Ab eod.

Ἀμορβεύω, f. εύσω, sequor, adsector, comitor. Ab eod.

Ἀμορβές, & ἀμορβίς, media nox. Etym.

Ἀμόρβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenebricosus.

ἈΜΟΡΒΟΣ, ὁ, ἡ, tenebricosus, obscurus. 2) comes, adsecla, sectator. 3) bubsequa, pastor, greges sequens & coram se agens.

Ἀμοργεύς, έως, ὁ, qui quasi exsugit, exprimit oleas, unde fit amurca. Ab sq.

Ἀμόργη, ης, vel ἀμοργή, ῆς, ἡ, amurca, oleæ expressæ recrementum. 2) herba, ex qua purpura fit, sandix. Ab ἀμέργω, *exsugo*.

Ἀμοργίδιον, ου, τό, Dimin. ab ἀμοργίς.

Ἀμόργινος, ου, ὁ ϗ ἡ, purpureus, ruber. Ab ἀμόργη, n. 2.

Ἀμοργίς, ίδος, ἡ, vestimentum purpurei coloris.

Ἀμοργός, οῦ, ὁ, qui exsugit *tropice*, hirudo ærarii, reipublicæ. 2) frondator, lignator. Ab eod.

Ἀμορία, ας, ἡ, confinium. Ex ἅμα & ὅρος.

Ἀμορίτης, ου, ὁ, panis mellitus & dulciarius, qi ό. Ab ἀμόρα.

Ἀμουδάω, f. άσω, sequor, comitor, pro ἀμορβάω.

Ἄμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, ut ἄμμορος, expers, infelix, non particeps. 2) infortunatus, calamitosus. Ex α pr. & μόρος, *portio*, *fatum*.

Ἀμορφία, ας, ἡ, deformitas, deformatio. Gl. Vet.

Ἄμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, formam non habens, informis, deformis, squalidus, incultus *Comp.* ἀμορφότερος. Ex α pr. & μορφή, *forma*.

Ἀμόρφως, *Adv.* deformiter, turpiter.

Ἀμόρφωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui formatus non est, formam suam, justam non habens, non elaboratus. Ex α pr. & μορφόω, *formo*.

Ἄμος, ὁ, per Syncop. pro ἄμαθος, *arena*.

ἈΜΟΣ, ή, ὁ, unus, aliquis. 2) meus, noster.

Ἀμοτόν, *Adv.* vehementer, cupide &c. Ab sq.

Ἄμοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, quod linamentis vulneratus oppleri nequit. 2) inexplebilis, insatiabilis. 3) vehemens. Ex α pr. & μοτός, *linamentum carptum, quod vulneribus inditur*, vel potius ab antiquo μέω, *metior*, unde μέτρον, & *metari*. *immensus*.

Ἀμουσία, ας, ἡ, imperitia, inelegantia. 2) discrepantia modulorum musicorum. Ab ἄμουσος.

Ἀμουσολογία, ας, ἡ, inerudita & intempestiva oratio. Ex ἄμουσος & λόγος, *oratio*.

Ἄμουσος, ου, ὁ ϗ ἡ, Musis non initiatus. 2) mu-

sicorum modulorum imperitus. 3) indoctus, rudis. 4) insulsus, illepidus, rusticus. Ex α pr. & μοῦσα.

Ἀμούσως, *Adv.* imperite, inscite, illepide.

Ἀμοχθεὶ, *Adv.* citra laborem.

Ἀμοχθὶ, *Adv.* idem.

Ἄμοχθος, ου, ὁ & ἡ, labore carens, laboris expers. Ex α pr. & μόχθος, *labor*.

Ἀμπαιωνίζω, f. ίσω, pæanem recino, *vel* ordior canere. Ex ἀνὰ & παιωνίζω, *pæanem canto*.

Ἄμπαιδες, ων, οἱ, puerorum curatores apud Lacedæmonios. Ex ἀνὰ & παῖδες.

Ἀμπάλλω pro ἀναπάλλω, *quod vid.*

Ἀμπαύω, vide ἀναπαύω, & sic cetera, ubi ἀμ per Syncopen ponitur pro ἀνά.

Ἀμπέλινος, ου, ὁ & ἡ, viteus, vitigineus, vinealis. Ab ἄμπελος.

Ἀμπελεὼν, ῶνος, ὁ, vinetum, vinea. Ab eod.

Ἀμπελικὸς, ἡ, ὸν, vinearius, Gl. Vet. Ab eod.

Ἀμπέλινος, ου, ὁ & ὁ, & ἀμπέλινος, ίνη, ινον, viteus, vinealis. Ab eod.

Ἀμπέλιον, ου, τὸ, viticula, vinea. Dim. ab eod.

Ἀμπελὶς, ίδος, ἡ, vitis. Gl. Vet. viticula. 2) avis quædam.

Ἀμπελῖτις, ιδος, ἡ, vinealis.

Ἀμπελογενὴς, έος, ὁ & ἡ, vitigineus, vites gignens. Ex ἄμπελος & γίγνομαι.

Ἀμπελόεις, όεσσα, όεν, vitifer.

Ἀμπελουργὸς, *contr.* ἀμπελοεργὸς, οῦ, ὁ & ἡ, vinitor. Ex ἄμπελος & ἔργον, *opus*.

Ἀμπελόκαρπον, ου, τὸ, herba quædam.

Ἀμπελομιξία, ας, ἡ, commistio cum vitibus. Ex ἄμπελος & μίγνυμι, *misceo*.

Ἀμπελόπρασον, ου, τὸ, porrum agreste, quod nascitur in vineis.

ἌΜΠΕΛΟΣ, ου, ἡ, vitis. 2) vinea.

Ἀμπελουργεῖον, vinea.

Ἀμπελουργέω, ῶ, f. ήσω, vites colo, inprimis puto, vinitorem ago. 2) ex aliquo prædor, cum acc. Ex ἄμπελος & ἔργον, *opus*.

Ἀμπελούργημα, ατος, τὸ, idem quod seq.

Ἀμπελουργία, ας, ἡ, vineæ cultura.

Ἀμπελουργικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, vitium colendarum.

Ἀμπελουργὸς, οῦ, ὁ & ἡ, vinitor.

Ἀμπελοφάγος, ου, ὁ & ἡ, vites rodens, exedens.

Ἀμπελοφόρος, ου, ὁ & ἡ, vitifer, vini ferax.

Ἀμπελοφύτης, ου, ὁ, vitisator, Gl. Vet. Ex ἄμπελος & φύω, *sero*.

Ἀμπελόφυτος, ου, ὁ & ἡ, vitibus consitus. Ex ἄμπελος & φυτὸς, *satus*.

Ἀμπελοφύτωρ, ορος, ὁ, vitium sator.

Ἀμπελώδης, εος, ὁ & ἡ, vinealis, Gl. Vet.

Ἀμπελὼν, ῶνος, ὁ, vinea.

Ἀμπεχόνη, ης, ἡ, cultus corporis vestitus. 2) vestimentum, indumentum exterius. Ab ἀμπέχω.

Ἀμπεχόνιον, ου, τὸ, & ἀμπεχόνιον, indumentum. Ab eod.

Ἀμπέχω, f. ἀμφέξω, circumdo, occupo. 2) induo, amicio. Ex ἀμφὶ & ἔχω.

Ἀμπισχνέομαι, idem. Ex ἀμφὶ & ἴσχω pro ἔχω.

Ἀμπίσχω, idem & ex iisd.

Ἀμπλακέω, ήσω, erro, pecco. Ab inus. πλακέω.

Ἀμπλάκημα, ατος, τὸ, peccatum. A pr.

Ἀμπλάκητος, ου, ὁ & ἡ, non aberrans, pro ἀναπλάκητος, quod vid. vel potius ἀπλάκητος.

Ἀμπλακία, ας, ἡ, erratum, peccatum.

Ἀμπλάκιον, τὸ, idem.

Ἀμπρεύω, f. εύσω, traho more boum, seu jumentorum, protelo. 2) bajulo. Ab seq.

ἌΜΠΡΟΝ, ου, τὸ, funis, quo boves onera trahunt, helcium.

Ἀμπυκάζω, f. άσω, religo comas, jubas. 2) freno. 3) corono. Ab ἄμπυξ.

Ἀμπυκίζω, f. ίσω, comas religo & adstrictas teneo. Ab eod.

Ἀμπυκτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἄμπυξ in equis.

ἌΜΠΥΞ, υκος, ὁ, funiculus auratus, quo comæ in equorum frontibus religantur. 2) reticulum muliebre, vitta. 3) rota. 4) operculum vasis. Omne in orbem fastigiatum.

Ἄμπωσις, εως, ἡ, reciprocatio æstus marini. 2) æstus. 3) revocatio humoris ab externis corporis partibus ad interiores. Gl. Vet. gurges. Ex ἀνὰ & πῶμι pro πίνω.

Ἀμπωτίζω, f. ίσω, resorbeo.

Ἄμπωτις, εως, vel ιδος, ἡ, reciprocatio æstus marini. Ab ἄμπωσις.

ἈΜΥΓΔΑΛΈΑ, ας, *contr.* ἀμυγδαλῆ, ῆς, ἡ, amygdala, s. amygdalus *arbor*.

Ἀμυγδάλη, ης, ἡ, amygdala, *fructus*.

Ἀμυγδάλινος, ίνη, ινον, amygdalinus, confectus ex amygdalis. Ab eod.

Ἀμυγδαλὶς, ίδος, ἡ, amygdala, s. amygdalum, *fructus*. Ab eod.

Ἀμυγδαλίτης, ου, ὁ, amygdalites, similitudinem aliquam habens cum amygdalo. Ab eodem.

Ἀμυγδαλοειδὴς, έος, ὁ & ἡ, amygdalæ speciem habens. Ex Ἀμυγδάλη, & εἶδος, *species*.

Ἀμυγδαλόεις, όεσσα, όεν, amygdalæ speciem habens. Ab ἀμυγδάλη.

Ἀμυγδαλοκατάκτης, ου, ὁ, amygdalarum fractor, *homo, vel instrumentum quoddam*. Ex ἀμυγδάλη & κατάγνυμι, *frango*.

Ἀμύγδαλον, ου, τὸ, amygdalum, *fructus*.

Ἀμύγδαλος, ου, ἡ, amygdalus, *arbor*.

Ἀμυγδαλώδης, εος, ὁ & ἡ, amygdalæ similis.

Ἄμυγμα, ατος, τὸ, & ἀμυγμὸς, οῦ, ὁ, laniatus & laceratio cutis. 2) evulsio capillorum. Ab ἀμύσσω.

Ἄμυδις, *Adv.* simul, cum. Ab ἅμα.

Ἀμυδρόεις, όεσσα, όεν, idem quod sequens.

ἈΜΥΔΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, obscurus. 2) exilis, tenuis. 3) hebes.

Ἀμυδρότης, hebetudo, languor, v. c. in pulsu arteriarum. A præc.

Ἀμυδρόω, ῶ, f. ώσω, obscuro, hebeto, vim detraho. Ab eod.

Ἀμυδρῶς, *Adv.* obscure. 2) exiliter. Ab eod.

Ἀμύδρωσις, εως, ἡ, obscuratio, hebetatio &c.

Ἀμύελος, ου, ὁ & ἡ, carens medulla. Ex α pr. & μυελός.

Ἀμύζω, f. ύσω, sugo. 2) lac premo. 3) sicco. Ex α pleon. & μύζω, *sugo*.

Ἀμύητος, ου, ὁ & ἡ, non initiatus sacris arcanis, profanus. 2) nondum baptizatus. 3) imperitus, ignarus. Philox. ἀμύητοι, profani. Ex α pr. & μυέω.

Ἀμύθητος, ου, ὁ & ἡ, inenarrabilis. 2) innumerabilis. Ex α priv. & μυθέομαι.

Ἄμυθος, ου, ὁ & ἡ, fabularum expers, in quo nullæ fabulosæ narrationes.

Ἀμυκαλαί, ῶν, αἱ, cuspides jaculorum. Hesych.

Ἀμύκητος, ου, ὁ & ἡ, expers mugitus, i. e. vacuus bubus, *de stabulo*. Ex α pr. & μυκάω, *mugio*.

Ἀμυκτὴρ, ῆρος, naso carens, ap. Strab.

Ἀμυ-

Ἀμυκτικὸς, ἡ, ὸν, vim habens dilacerandi & dilaniandi. Ab ἀμύσσω.

Ἀμυκτικῶς, *Adv.* vellicatim, discerpendo, dilaniando.

Ἀμύλιον, ου, τὸ, amylium, placentæ genus.

Ἄμυλον, ου, τὸ, amylum, farina ex tritico sine mola facta. A seq.

Ἄμυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, non molitus. Ex α priv. & μύλη, *mola*.

Ἄμυλος, ἡ, species quercus, ap. Schol. Theocr.

ἈΜΥ'ΜΩΝ, ονος, ὁ & ἡ, inculpatus. 2) laudabilis, præclarus, egregius *in quocunque genere*, elegans. 3) faustus.

Ἄμυνα, ης, ἡ, ultio. 2) injuriæ propulsatio. 3) auxilium. Philox. adminiculum, ultio. Ab ἀμύνω.

Ἀμυνάθω, auxilior. Ab eod.

Ἀμυνίας, ου, ὁ, auxiliatorius. 2) vindictæ cupidus.

Ἀμύντειρα, ας, ἡ, ultrix. Philox. auxiliatrix. A seq.

Ἀμυντὴρ, ῆρος, ὁ, auxiliator. 2) ultor. 3) propulsator. 4) pars cornu cervini. Ab ἀμύνω.

Ἀμυντήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, auxiliatorius, propulsatorius, idoneus vindictæ. A pr.

Ἀμυντικὸς, ἡ, ὸν, ad injuriam propulsandam f. ad defendendum aptus. Ab ἀμύνω.

Ἀμύντωρ, ορος, ὁ, auxiliator. 2) ultor. Ab sq.

ἈΜΥ'ΝΩ, f. υνῶ, auxilior, opem fero. 2) defendo aliquem ab injuria 3) propello, arceo. 4) ulciscor: & *in Medio* 5) dimico pro me, propugno. 6) resisto. 7) par pari refero. Philox. ἀμύνεται, ulciscitur, refutat.

Ἀμὺξ, *Adv.* vellicando, laniando. Ab ἀμύσσω.

Ἄμυξ, υχος, ἡ, vellicatio, laniatio, laceratio. Ab eodem.

Ἄμυξις, εως, ἡ, idem. 2) scarificatio ap. Medicos. Ab sq.

ἈΜΥ'ΣΣΩ, & ἀμύττω, f. ξω, rado unguibus, vellico, lacero, discerpo, lancino. 2) scarifico. 3) exulcero animum, saucio mentem alicujus.

Ἀμυσταγώγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, mysteria non edoctus, ad sacra arcana non admissus. Ex α pr. & μυσταγωγέω.

Ἀμυστήριαστος, ὁ καὶ ἡ, non initiatus. Schol. Theocr.

Ἀμυστὶ, *Adv.* integris amystidibus, *quia amystides sunt grandia pocula; vel* sine labiorum compressione, patente ore, avide, *de bibentibus*. Ex α pr. & μύω, *comprimo labia*, vel *oculos*.

Ἀμυστίζω, f. ίσω, hiante ore, large & avide bibo. Ab ἄμυστις.

Ἄμυστις, ιδος vel ιος, ἡ, potandi genus, quum poculum largius ἀμυστὶ, sive sine respiratione & labiorum compressione, exhauritur. 2) poculi genus Thracicum, amystis.

Ἄμυστος, ου, ὁ & ἡ idem quod ἀμύητος.

Ἀμυσχρὸς, ὰ, ὸν, nullo contaminatus scelere & piaculo. Etymol. Ex α priv. & μυσαχρὸς pro μυσαρὸς. Reperitur & ἀμυχρὸς. (Sed sine dubio leg. ἀμύσαρος.)

Ἀμυχὴ, ῆς, ἡ, vellicatio, laceratio. 2) ulcus parvum, vulnus leve, quo summa tantum cutis perstringitur. Ab ἀμύσσω.

Ἀμυχηδὸν, *Adv.* idem quod ἀμὺξ.

Ἀμυχὶ, *Adv.* idem.

Ἀμυχιαῖος, α, ον, qui est in superficie, *de ulcere levi, vel incisura levi in cute*. Ab ἀμυχή.

Ἀμυχώδης, εος, ὁ & ἡ, similis ταῖς ἀμυχαῖς, in quo cutis velut carpta & vellicata unguibus videtur, ut præced. Ab eod.

Ἀμφαγαπάζω, & ἀμφαγαπάω, caritate amplector, valde diligo.

Ἀμφαγείρω, f. ερῶ, undique congrego, *in pass.* coeo ad vel circa aliquem. Ex ἀμφὶ & ἀγείρω, *congrego*.

Ἀμφαγνοέω, ῶ, f. ήσω, ex parte ignoro. 2) dubito. (vox incertæ fidei). Ex ἀμφὶ, quod est *in utramque*, aut *in omnem partem*, & ἀγνοέω, *ignoro*. v. Ἀμφιγνοέω.

Ἀμφαδὰ, *Adv.* palam. Ab ἀναφαίνω.

Ἀμφαδίην, *Adv.* idem.

Ἀμφάδιος, ου, ὁ & ἡ, manifestus.

Ἀμφαδὸν, & ἀμφαδόν, *Adv.* palam, manifeste.

Ἀμφαμιῶται, ῶν, οἱ, servi apud Cretenses, indigenæ, sed bello capti. qs. ἀφαμιῶται, fama, nomine, nobilitate, claritate carentes.

Ἀμφαξονέω, ῶ, exorbito, quum ἄξων currus in utrumque latus labat & non firmiter hæret. 2) titubo, non firmiter incedo. Ex ἀμφὶ & ἄξων, *axis*.

Ἀμφαραβέω, ῶ, f. ήσω, circumstrepo.

Ἀμφαραβίζω, idem.

Ἀμφαριστερὸς, ρὰ, ρὸν, qui dextra ut sinistra utitur. 2) sinister, infelix. Ex ἀμφὶ & ἀριστερὸς, *sinister*.

Ἀμφασίη, ας, ἡ, *poet.* pro ἀφασία. Hom.

Ἄμφαυξις, εως, ἡ, truncus arboris ramis recisis.

Ἀμφαφάω, & ἀμφαφάομαι, contrecto. ἀμφαφόων. *Jon.* & *Poet.* pro ἀμφαφῶν, ἀμφ' ἀφῶν. Ex ἀμφὶ & ἀφάω, *tango*.

Ἀμφέλικτος, ον, convolutus, circumvolutus. A sq.

Ἀμφελίσσω sive ίττω, f. ξω, circumvolvo, convolvo.

Ἀμφέλκω, f. έλξω, circumquaque traho.

Ἀμφελυτρόω, involvo, tego. Ab ἀμφὶ & ἔλυτρον, *involucrum*.

Ἀμφελύτρωσις, involutio. A pr.

Ἀμφέπω, amplector, circumdo. 2) tracto, versor circa aliquid. 3) curo, foveo. 4) persequor.

Ἀμφετήτυμος, ον, omnino verus, ut *simplex* ἐτήτυμος.

Ἀμφήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, utrimque acutus, anceps. Ex ἀμφὶ & ἀκὴ, *mucro*, *cuspis*.

Ἀμφῆλιξ, ικος, ὁ & ἡ, adolescens ad justam ætatem accedens. Ex ἀμφὶ & ἡλικία, *ætas*.

Ἀμφημερινὸς, ὴ, ὸν, quotidianus.

Ἀμφήμερος, ου, ὁ & ἡ, idem.

Ἀμφηρεφὴς, έος, ὁ & ἡ, undique tectus, bene tectus. Ex ἀμφὶ & ἐρέφω, *tego*.

Ἀμφήρης, εος, ὁ & ἡ, utrimque instructus remis, a cujus utraque parte remigari potest. 2) utrimque instructus dentibus, utrimque comedens. Ex ἀμφὶ & ἐρέσσω, *remigo*, vel *manduco*, *dentibus comminuo*.

Ἀμφηρικὸς, ή, ὸν, ambiremis.

Ἀμφήριστος, ου, ὁ & ἡ, anceps, controversus. Ex ἀμφὶ & ἔρις, *contentio*.

ἈΜΦΙ' *prepos.* circa, circum, circiter, juxta; *aliquando* propter, præ. οἱ ἀμφὶ Σωκράτην, Socrates; οἱ ἀμφὶ Ὀρφέα, Orphici.

Ἀμφιάζω, f. άσω, induo.

Ἀμφίαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrimque mare habens, mari circumfusus, in mari situs. Ex ἀμφὶ & ἅλς, *mare*.

Ἀμφιάνακτες, ων, οἱ, Poetæ dithyrambici, ita dicti, quod carmina eorum sic fere inciperent:

rent : Ἀμφί μοι αὖθις ἄνακτα - - - vel etiam Ἀμφί μοι αὖτε Φοῖβε ἄναξ Δήλιε. Ex ἀμφί & ἄναξ, rex.

Ἀμφιανακτίζω, f. ίσω, proœmio utor. 2) Hymnos in Apollinem cano, in primis vero istum Terpandri: Ἀμφί μοι αὖτις ἄναχθ' ἑκατηβόλον ἀειδέτω φρήν.

ἈΜΦΙΑΣ, ου, ὁ, genus vini. Hesych. v. ἄμφις.

Ἀμφίασις, εως, ἡ, amictus, indumentum, vestis. 2) actio induendi. Ab ἀμφιάζω, induo.

Ἀμφίασμα, ατος, τό, idem & ab eod.

Ἀμφιασμός, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀμφιαχέω, ῶ, f. ήσω, circumsono. Ex ἀμφί & ἰαχέω, vel ἰάχω, sono.

Ἀμφιάχω, idem & ab eod.

Ἀμφιβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, circumeo, lustro. 2) defendo, tueor, sto super vel coram aliquo diductis cruribus. Ex ἀμφί & βαίνω, eo.

Ἀμφιβάλλω, f. βαλῶ, p. βέβληκα, circumjicio, circumpono, induo, accingo. 2) dubito, Philox. Ex ἀμφί & βάλλω, jacio.

Ἀμφιβασίη, ας, ἡ, contentio, altercatio. 2) defensio. Ab ἀμφιβαίνω.

Ἀμφίβασις, εως, ἡ, circumventio, sc. ab hostibus. 2) protectio, defensio. 3) contentio, altercatio.

Ἀμφιβατέω, idem quod ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβιβάω, ῶ, circumeo, obeo. Ex ἀμφί & βαίνω, vado, eo.

Ἀμφίβιος, ου, ὁ & ἡ, in terra & in aqua vivens.

Ἀμφίβλημα, ατος, τό, vestimentum, indumentum. Ex ἀμφιβάλλω.

Ἀμφίβληστρον, ου, τό, rete. 2) tunica. 3) munitio. Ab eod.

Ἀμφιβληστρικός, ή, όν, retiformis, retis vim & usum præstans.

Ἀμφιβόητος, ου, ὁ & ἡ, valde celeber. Ex ἀμφί & βοάω, clamo.

Ἀμφιβολεύς, έως, ὁ, piscator. Ab ἀμφιβάλλω.

Ἀμφιβολία, ας, ἡ, ambiguitas in sermone, dictio duas, aut etiam plures res proprie significans, ita ut eandem diverso sensu intelligere possimus. Ab sq.

Ἀμφίβολος, ου, ὁ & ἡ, qui undique feritur. 2) ambiguus, dubius, anceps, in utramque partem jactabilis. Ab ἀμφιβάλλω.

Ἀμφιβόσκομαι, depasco. Ex ἀμφί & βόσκω.

Ἀμφίβουλος, ου, ambiguus, incertus animi.

Ἀμφιβράγχια, ων, τά, loca circum tonsillas. Ex ἀμφί & βράγχια, branchiæ.

Ἀμφίβραχυς, εος, ὁ, utrimque brevis, ab initio & a fine brevis, pes melicus, Amphibrachys, constans duabus utrinque extremis brevibus syllabis, & una media longa, ut *Latinus*. Ex ἀμφί & βραχύς, *brevis*.

Ἀμφιβρότης, ου, ὁ & ἡ, hominem tegens undique, Epith. scuti. ἀμφιβρότη, Epith. ἀσπίδος. Hom. Ex ἀμφί & βροτός, *homo*.

Ἀμφίβροχος, ου, ὁ & ἡ, undequaque madidus. 2) ebrius, temulentus. Ex ἀμφί & βρέχω, *madeo*.

Ἀμφιβώτης, idem quod ἀμφιβόητος.

Ἀμφιγένειος, ὁ & ἡ, anceps, Epith. securis, qs. binas genas habens.

Ἀμφιγηθέω, ῶ, f. ήσω, valde gaudeo.

Ἀμφιγνοέω, ῶ, f. ήσω, aliqua ex parte cognosco. 2) dubito, animum in omnes partes agito. Ex ἀμφί & νοέω, *intelligo*.

Ἀμφίγονος, ου, ὁ, privignus, qui ex priore uxore est.

Ἀμφιγυήεις, ήεσσα, ῆεν, utroque pede claudus, claudus. 2) Epitheton Vulcani. Philox. Mulciber. Ex ἀμφί & γυιός, *claudus*.

Ἀμφίγυος, ου, ὁ & ἡ, fortis, robustus. Ex ἀμφί & γυιός, sive γυῖον, *membrum*.

Ἀμφιγυιόω, ῶ, f. ώσω, extremas partes amputo. vid. ἀκρωτηριάζω. 2) utrimque terræ infigo, utrimque depango. Ex ἀμφί & γυῖον.

Ἀμφιδαής, έος, ὁ & ἡ, utrimque secans. Ex ἀμφί & δαίω, *seco*, *divido*.

Ἀμφιδαίω, circum accendo. Ex ἀμφί & δαίω, *uro*.

Ἀμφιδάκρυτος, ου, flebilis, luctuosus.

Ἀμφιδάσυς, δάσεια, δασύ, vel ἀμφιδασύς, εῖα, ύ, ubique hirsutus, valde hirsutus. 2) Epith. ægidis, ap. Hom.

Ἀμφιδέα, ων, τά, armillæ. Ex ἀμφί & δέω.

Ἀμφιδέαι, ῶν, αἱ, catenæ. 2) armillæ. 3) periscelides. Ab iisd.

Ἀμφιδέες, ων, αἱ, idem & ab iisd.

Ἀμφιδεής, έος, ὁ & ἡ, admodum meticulosus. Ex ἀμφί & δέος, *metus*.

Ἀμφιδέμω, circa ædifico. Ex ἀμφί & δέμω, *ædifico*.

Ἀμφιδέξιος, ου, ὁ & ἡ, ambidexter. Gl. Vet. æquimanus. 2) valde aptus, egregius. 3) ambiguus.

Ἀμφιδεξίως, *Adv.* admodum dextre & apte.

Ἀμφιδέρκομαι, circumspicio.

Ἀμφίδετος, ου, ὁ & ἡ, circumligatus, undique septus. Ex ἀμφιδέω.

Ἀμφιδεύτατος, ου, ὁ, postremus. 2) minutissimus. Ex ἀμφί & δεύτατος, *postremus*.

Ἀμφιδέω, ῶ, f. ήσω, circumligo.

Ἀμφιδηριάομαι, ῶμαι, decerno, contendo.

Ἀμφιδήριτος, ου, ὁ & ἡ, anceps, dubius, ut victoria. Ex ἀμφί & δῆρις, *pugna*.

Ἀμφιδιαίνω, irrigo, madefacio penitus.

Ἀμφιδινέω, circumvolvo, in orbem ago.

Ἀμφιδινεύω, idem.

Ἀμφιδοκεύω, speculor. 2) insidior.

Ἀμφιδονέω, ῶ, f. ήσω, agito in orbem.

Ἀμφιδοξέω, ῶ, f. ήσω, ambigo, dubito. A seq.

Ἀμφίδοξος, ου, ὁ & ἡ, anceps, dubius. Ex ἀμφί & δόξα, *opinio*.

Ἀμφίδορος, ου, ὁ & ἡ, pelle undique tectus. 2) excoriatus, seu cui detracta pellis est. Ex ἀμφί & δορά.

Ἀμφίδουλος, ου, ὁ & ἡ, natus utroque parente servo & ipse servus.

Ἀμφιδόχμιος, ου, manum utramque implens, magnus, v. c. lapis. Ex ἀμφί & δοχμή, *palmus*.

Ἀμφιδρόμια, ων, τά, dies quintus a natis infantibus, quo obstetrices eos circa focum ferebant currentes.

Ἀμφίδρομος, ου, ὁ & ἡ, circum currens. 2) qui cursu obiri potest. 3) qui in gyrum rotatur.

Ἀμφίδρυπτος, ου, ὁ & ἡ, undique laceratus. Ex ἀμφί & δρύπτω, *lacero*.

Ἀμφιδρυφής, έος, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.

Ἀμφίδρυφος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.

Ἀμφίδυμος, ου, ὁ & ἡ, qui utrimque vel undique potest subiri, geminos aditus habens, undique patens, ut portus, litus. Ex ἀμφί & δύω, *subeo*.

Ἀμφιδύω, f. ύσω, induo.

Ἀμφιέλικτος, ου, ὁ & ἡ, volubilis, qui circumagitur, ut rota. 2) orbem suum conficit, ut luna, stellæ. Ex ἀμφιελίσσω.

Ἀμ-

Ἀμφιέλικτος, ἰκτη, ικτον, qui utrimque agitur, impellitur, ut navis. Ab sq.

Ἀμφιελίσσω, f. ίξω, circumvolvo, circumplico.

Ἀμφιέννυμαι, induor. Ab seq.

Ἀμφιέννυμι, vel ἀμφιεννύω, f. ἀμφιέσω, induo. ἠμφιεσμένος, indutus, perf. pass. part. Ex ἀμφὶ & ἕννυμι, induo.

Ἀμφιέπω, tracto, circa quidpiam versor, curo. 2) persequor.

Ἀμφίεργος, ου, ὁ & ἡ, qui dimidia ex parte irrigatur aquis cœlestibus, & dimidia ex parte solaribus incalescit radiis, adeoque utrumque naturæ opus experitur. Epith. soli. Theophr.

Ἀμφίεσμα, ατος, τὸ, vestimentum, indumentum. Ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιεστρίς, ίδος, ἡ, pænula, amiculum. Ab eod.

Ἀμφιετάζομαι, quotannis recurro, & quasi in orbem redeo. Ex ἀμφὶ & ἔτος, annus.

Ἀμφιετεί, *Adv.* quotannis; unoquoque anno, cum annus in orbem redit.

Ἀμφίετες, *Adv.* idem.

Ἀμφιετέω, ῶ, quotannis ago, celebro, *de anniversario*.

Ἀμφιετηρίς, ίδος, ἡ, festum anniversarium.

Ἀμφιετήριος, ου, annuus, anniversarius: *item* cui quotannis, certa die sacra fiunt.

Ἀμφιετής, έος, ὁ & ἡ, idem.

Ἀμφιετίζομαι, idem quod ἀμφιετάζομαι.

Ἀμφιζάνω, adhæreo, undique obsitum teneo. Ex ἀμφὶ & ἰζάνω, *sedeo*.

Ἀμφίζευκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrimque junctus. Ex ἀμφὶ & ζευγνύω, *jungo*.

Ἀμφήκης, εος, ὁ & ἡ, utrimque acutus. Ex ἀμφὶ & ἀκή, *acies*.

Ἀμφιθάλαμος, ου, ὁ & ἡ, utrimque thalamos habens.

Ἀμφιθάλασσος, vel ἀμφιθάλαττος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrimque mare habens, bimaris, ut Isthmus.

Ἀμφιθαλής, έος, ὁ & ἡ, undique floridus, florentissimus. 2) utrumque parentem habens superstitem, patrimus & matrimus. 3) beatissimus. Epith. Deorum. Ab sq.

Ἀμφιθάλλω, undique vireo, valde floreo. ἀμφιτέθηλα, perf. med. Ex ἀμφὶ & θάλλω, *vireo*.

Ἀμφιθέατρον, ου, τὸ, Amphitheatrum.

Ἀμφίθετος, ου, ὁ & ἡ, Epith. phialæ, incertæ significationis: quæ utrinque poni potest, quod fundum habet non in imo, sed in medio, vel quæ utrinque prehendi potest. *Hom.* vel utrinque ansatum, cui appositæ sunt ansæ duæ. Ex ἀμφὶ & τίθημι, *pono*.

Ἀμφιθέω, f. θεύσομαι, circumcurro.

Ἀμφίθηκτος, ου, utrimque acutus. Ex ἀμφὶ & θήγω, *acuo*.

Ἀμφίθλασις, εως, ἡ, contusio undique facta.

Ἀμφιθλάω, ῶ, f. άσω, undique frango, contundo, quatio.

Ἀμφιθρώσκω, undique assulto.

Ἀμφίθρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, undique concretus & coagulatus. Ex ἀμφὶ & τρέφω, *concrescere facio*.

Ἀμφίθρυπτος, undique fractus, contusus. Ab ἀμφὶ & θρύπτω, *frango*.

Ἀμφίθυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrimque januam, vel binas fores, anticas & posticas habens; *substantive*, janua, aliam sibi oppositam habens; item pugillares, binis tabulis.

Ἀμφικαλύπτω, f. ύψω, circumtego.

Ἀμφικάρηνος, ου, ὁ & ἡ, utrimque caput habens, biceps. Ex ἀμφὶ & κάρηνον, *caput*.

Ἀμφικαρής, έος, ὁ & ἡ, idem. 2) utrimque ansatus. Ex ἀμφὶ & κάρη, *caput*.

Ἀμφίκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrimque, vel ab utraque parte vel undique fructum habens. Verbum incertæ significationis.

Ἀμφίκαυστις, εως, ἡ, & ἀμφίκαυστις, genus hordei. 2) ap. Comicos, pudenda. Ex ἀμφὶ & καίω, *uro*.

Ἀμφικεάζω, f. άσω, circumscindo, Hom. corticem undique reseco, excortico.

Ἀμφίκειμαι, jaceo.

Ἀμφικείρω, f. ερῶ, circumtondeo.

Ἀμφικέλευθος, ου, ὁ & ἡ, utrimque viam habens, s. in media via situs, undique accessus.

Ἀμφικάθω, f. άσω, diligenter occulo, circumtego. Ex ἀμφὶ & κάθω, *tego*, *occulo*.

Ἀμφικέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrimque caput habens, biceps. ἀμφικέφαλος κλίνη, genus lecti ita dictum, quod utrimque pulvinar habeat. Ex ἀμφὶ & κεφαλή, *caput*.

Ἀμφικινύρομαι, lamentor, ubique valde queror.

Ἀμφικίονες, ων, οἱ, circumcirca columnis fulti. Ex ἀμφὶ & κίων, *columna*.

Ἀμφίκλαστος, ου, ὁ & ἡ, ex omni parte fractus, undique fractus. Ex ἀμφὶ & κλάω, *frango*.

Ἀμφίκλαυστος, ου, ὁ & ἡ, qui ubique, ab omnibus, valde fletur. Rob. Ex ἀμφὶ & κλαίω, *fleo*.

Ἀμφικλύζω, circumluo, undique alluo, colluo, vel abluo.

Ἀμφίκλυστος, ου, ὁ & ἡ, qui utrimque abluitur, vel alluitur, circumfluus.

Ἀμφικνέφαλος, ον, utrimque pulvinum habens. Ab ἀμφὶ & κνέφαλον, *pulvinus*.

Ἀμφικνεφής, έος, ὁ & ἡ, undique caliginosus, seu tenebrosus, circumquaque nebulis tectus. Ex ἀμφὶ & κνέφας, *caligo*.

Ἀμφίκοιλος, ου, ὁ & ἡ, utrimque cavatus, perforatus. Epith. ligni, cui ex utroque fine suspensa onera gestant bajuli.

Ἀμφίκολλος, ου, ὁ & ἡ, utrimque glutinatus, seu ab utraque parte glutine coagmentatus.

Ἀμφικοσμέω, curo, orno, *ut simplex* κοσμέω.

Ἀμφικόμη, ης, ἡ, genus gemmæ ap. Plinium.

Ἀμφίκομος, ου, ὁ & , undique comas habens, bene comatus. 2) bene frondosus. Ex ἀμφὶ & κόμη, *coma*.

Ἀμφίκοπος, ου, ὁ & ἡ, utrimque scindens. Ex ἀμφὶ & κόπτω.

Ἀμφίκουρος, ου, ὁ & ἡ, medius inter tres fratres. Hesych. Suid. Ex ἀμφὶ & κοῦρος, *puer*.

Ἀμφίκουρος, ου, ὁ & , circumquaque rasus. 2) ἡ, quam ab utraque parte viri amplectuntur. Ex ἀμφὶ & κείρω, *tondeo*, vel κοῦρος, *puer*.

Ἀμφικραδαίνω, quasso, roto, torqueo sc. jaculum.

Ἀμφικραδάω, ῶ, idem.

Ἀμφίκρανος, ου, ὁ & , utrimque habens caput. Ex ἀμφὶ & κράνον, *caput*.

Ἀμφικρέμαμαι, circumpendeo. Ex ἀμφὶ & κρεμάω, *pendeo*.

Ἀμφικρεμής, έος, ὁ & ἡ, utrimque pendens. Ex iisdem.

Ἀμφίκρημνος, ου, ὁ & ἡ, utrimque præcipitium habens, valde præceps.

Ἀμφικτίονες, ων, οἱ, vicini. Ex ἀμφὶ & κτίζω.

Ἀμφικτύονες, Græcæ civitates, ad concilium Græcorum apud Thermopylas haberi solitum, convenientes.

Ἀμφικτυονίς, ίδος, epith. civitatis ad fœdus Amphictyonum pertinentis.

Ἀμφικτυονία, ας, ἡ, fœdus & societas Amphictyonum.

Ἀμφικυλίω, f. ίσω, circumvolvo. Ex ἀμφὶ & κυλίω, volvo.

Ἀμφικύπελλον, ου, τὸ, poculum rotundum & utrimque ansas habens.

Ἀμφίκυρτος, ου, ὁ & ἡ, utrimque declivis, gibbosus, ut luna apparet nondum semiplena.

Ἀμφιλαβὴς, ὲς, ambiguus. Ex ἀμφὶ & λαμβάνω.

Ἀμφίλαιος, utraque manu lævus.

Ἀμφίλαλος, ου, ὁ & ἡ, loquax.

Ἀμφιλαμβάνω, amplector.

Ἀμφιλάφεια, ας, ἡ, amplitudo, exuberantia. A seq.

Ἀμφιλαφὴς, έος, ὁ & ἡ, amplus, multus, copiosus. 2) undique plenus, exuberans. 3) umbrosus, densus. Epith. silvæ. 4) cingens. Ex ἀμφὶ & λαμβάνομαι, quasi ἀμφιλαβὴς, *qui utraque manu prehendi potest*, s. *qui utrimque cingit, ambit, amplectitur*.

Ἀμφιλαφῶς, *Adv.* ample, abunde.

Ἀμφιλαχαίνω, circumcirca fodio.

Ἀμφιλέγω, f. ξω, quasi ab utraque parte dico, in utramque partem dico, discepto, contendo. 2) dubito, ambigo. Sed in usu est ἀμφιλογέω.

Ἀμφίλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, dubius, anceps.

Ἀμφιλέκτως, *Adv.* dubie, ambigue.

Ἀμφιλογέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἀμφιλέγω.

Ἀμφιλογία, ας, ἡ, ambiguitas sermonis, sermo ambiguus. 2) disceptatio. Gl. Vet. altercatio.

Ἀμφίλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, controversus, de quo dubitatur. 2) qui ambigit, dubius.

Ἀμφιλόγως, *Adv.* dubie, ambigue.

Ἀμφίλοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, obliquus. Ex ἀμφὶ & λοξὸς, *obliquus*.

Ἀμφίλοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrimque cristam, vel collem habens. Ex ἀμφὶ & λόφος, *crista*, vel *collis*.

Ἀμφιλύκη νὺξ, sublustris nox, ultima pars noctis sub exortum auroræ. Ex ἀμφὶ & λύκη, *lux prima*.

Ἀμφίλυκος, antelucanus. Gl. Vet. ex eod.

Ἀμφίμακρος, ου, ὁ καὶ ἡ, pes prosodicus, ex brevi utrimque longam syllabam habente. Amphimacrus, vel Amphimacer.

Ἀμφίμαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, villosus & hirsutus. Ex ἀμφὶ & μαλλὸς, *vellus*.

Ἀμφιμάρπτω, prehendo, vel usitatius ἀμφιμαρπτέω.

Ἀμφιμάσχαλος χιτὼν, tunica utrimque manicata. Ex ἀμφὶ & μασχάλη, *axilla*.

Ἀμφιμάτωρ, Dor. pro ἀμφιμήτωρ.

Ἀμφιμάχητος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo pugnatur, seu pugnandum est. 2) excellens. A seq.

Ἀμφιμάχομαι, pro aliquo pugno.

Ἀμφιμέλαινα, omnino nigra. Epith. vel atræ, vel iracundæ mentis, *Hom.* Ab ἀμφὶ & μέλας, *niger*.

Ἀμφιμερίζομαι, divido, in duas partes seco.

Ἀμφιμήτορες, οἱ, fratres ex diversa matre.

Ἀμφιμήτριος, ου, ὁ καὶ ἡ, quod circum matricem est in utero. Ex ἀμφὶ & μήτρα.

Ἀμφιμιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bene mixtus. A seq.

Ἀμφιμίγνυμι, admisceo.

Ἀμφιμυκάω, ῶ, circummugio, cum mugitu circumeo.

Ἀμφινεικὴς, έος, & ἀμφινείκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo contenditur. 2) excellens. Ex ἀμφὶ & νεῖκος, *rixa*.

Ἀμφίνεικος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo est contentio. Ex iisd.

Ἀμφινέμομαι, circumquaque pascor. 2) circum habito, incolo, habito.

Ἀμφινοέω, ῶ, f. ήσω, ambigo. Ex ἀμφὶ & νοέω, *intelligo*.

Ἀμφιξέω, f. ξέσω, circumrado.

Ἀμφίξοος, *contr.* ἀμφίξους, ου, ὁ καὶ ἡ, utraque parte radens. 2) bene dolans, vel poliens.

Ἀμφίον, ου, τὸ, indumentum, amictus, pallium.

Ἀμφιορκία, ας, ἡ, jusjurandum ab utroque litigatorum præstitum. Ex ἀμφὶ & ὅρκος.

Ἀμφιπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ab omni parte firmus. 2) firmiter hærens. Ex ἀμφὶ & πήγνυμι, *compingo*.

Ἀμφιπαλύνω, undique conspergo.

Ἀμφίπαλτος, ου, ὁ καὶ ἡ, peltis densus, i. e. bene instructus. Rob. Ex ἀμφὶ & παλτὸν, *jaculi genus*.

Ἀμφιπατάσσω, assidue, crebro percutio.

Ἀμφιπάτορες, οἱ καὶ αἱ, ex diversis patribus, sed eadem matre nati.

Ἀμφίπεδος, ου, ὁ καὶ ἡ, campis cinctus.

Ἀμφιπελέκη, vel -λέκκη, ης, ἡ, securis anceps, bipennis.

Ἀμφιπέλεκκος, vel -λεκκος, ου, ὁ, capulus securis, bipennis manubrium.

Ἀμφιπέλομαι, adsum, exsisto.

Ἀμφιπένομαι, operam do, in aliqua re elaboro:

Ἀμφιπεριελίσσω, ῶ, f. ίσω, vibro, roto, torqueo.

Ἀμφιπεριικτίονες, ων, οἱ, circumhabitantes, vicini.

Ἀμφιπεριπλάζω, oberro.

Ἀμφιπεριπλέγδην, circumplexe, ita ut circumplectantur &c.

Ἀμφιπεριστρέφω, f. ψω, converto.

Ἀμφιπεριστρωφάω, idem.

Ἀμφιπεριτρίζω, vel ἀμφιπεριτρύζω, f. σω vel ξω, circumstrideo. Ex ἀμφὶ, περὶ, & τρίζω vel τρύζω, *strideo* vel *strido*.

Ἀμφιπεριφθινύθω, plane corrumpor & pereo.

Ἀμφίπηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, plane mutilus, mancus. Ex ἀμφὶ & πηρὸς, *mancus*.

Ἀμφιπιέζω, f. έσω, undique premo, vel constringo.

Ἀμφιπίπτω, collum alicujus invado & amplector, *præ luctu in primis:* amplector.

Ἀμφιπιτνέω, ad genua procumbo eaque amplector.

Ἀμφιπλεκὴς, ὲς, convolutus, implicitus.

Ἀμφίπλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem, vel implicitus amplexu. A seq.

Ἀμφιπλέκω, f. ξω, circumnecto, amplector.

Ἀμφίπληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrimque percutiens, vel feriens. 2) qui utrimque percutitur, ut fluctibus maris, bimaris. Ex ἀμφὶ & πλήσσω, *percutio*.

Ἀμφιπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀμφιπλὶξ, *Adv.* pedibus alternatim motis; *item*, circumeundo. A seq.

Ἀμφιπλίσσω, circumeo, circumsulto.

Ἀμφιπλύνω, bene eluo vel abluo, vel subigo.

Ἀμφίπνευμα, τος, τὸ, respiratio fortis vel difficilis.

Ἀμφίποκος, ου, ὁ καὶ ἡ, lanatus, seu villosus.

Ἀμφιπολάζω, f. άσω, comitor. 2) famulor alicui. 3) laboro circa quidpiam, ceu famulus.

Ἀμφιπολέω, ῶ, f. ήσω, versor circum. 2) obeo, lustro. 3) ministro, famulor, curo.

Ἀμφίπολος, ου, ὁ καὶ ἡ, famulus, famula.

Ἀμφιπονέω, ῶ, f. ήσω, satago, occupor in aliqua re. 2) absumo.

Ἀμφιποτάομαι, ῶμαι, circumvolito. Ex ἀμφὶ & πέτομαι, *volo*.

Ἀμφιππεῖς, ων, οἱ, milites, qui duobus equis una

liga-

ligatis, ſine ephippiis vehuntur, ut ex uno in alterum tranſiliant; deſultores.

Ἀμφιπποτοξόται, ῶν, οἱ, equites ſagittarii.

Ἀμφιπρονεύω, undique promineo, ſeu propendeo. Rob.

Ἀμφιπρόστυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab anteriore & poſteriore parte columnas habens.

Ἀμφιπρόσωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, bifrons, cognomen Jani. Ex ἀμφὶ & πρόσωπον, facies.

Ἀμφίπρυμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrimque puppim habens. Epith. navis, quæ ſine converſione in utramque partem agi poteſt. Ex ἀμφὶ & πρύμνα, puppis.

Ἀμφιπτάμαι, f. πτήσομαι, circumvolo. Ex ἀμφὶ & ἵπταμαι, volo.

Ἀμφίπυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrimque portas habens. Ex ἀμφὶ & πύλη, porta.

Ἀμφίπυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, undique ardens, totus in igne.

Ἀμφιῤῥεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, utramque in partem inclinans. 2) ambiguus, anceps. Ex ἀμφὶ & ῥέπω, propendeo.

Ἀμφιῤῥαδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, undique adſperſus, probe irrigatus. Ex ἀμφὶ & ῥάζω, adſpergo.

Ἀμφίῤῥυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, circumfluus. Ex ἀμφὶ & ῥέω, fluo.

Ἀμφιῤῥὼξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ, undiquaque abruptus. Ex ἀμφὶ & ῥὼξ, fiſſura.

Ἀμφίρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀμφίῤῥυτος.

Ἄμφις, ὁ, genus vini, apud Athen.

Ἀμφὶς, Adv. utrimque. 2) in medio. 3) ſine, ſeorſum, extra. Ab ἀμφί.

Ἀμφίσβαινα, ης, ἡ, ſerpentis genus, quaſi utrinque gradus, qui videtur duo capita habere. Ab ἀμφὶ βαίνω, quia ἀμφοτέρωθεν βαίνει.

Ἀμφίσβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, controverſus, ambiguus, quaſi de quo in utramque partem itur, vel quod ſtatui in utrovis veluti capite graduve poteſt, ἐπ' ἀμφοτέρᾳ βάσει ἱδρύεσθαι δυνατὸν, Heſ. Suid. Ex ἀμφὶ & βαίνω.

Ἀμφισβασίη, ης, ἡ, Jon. ἀμφισβησίη, controverſia, contentio. A ſeq.

ἈΜΦΙΣΒΗΤΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, controverſor, contendo de aliqua re, contendo in judicio, litigo. 2) ambigo, dubito.

Ἀμφισβήτημα, ατος, τὸ, controverſia, res de qua diſceptatur. 2) quæſtio. 3) dubitatio.

Ἀμφισβητήσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, controverſus, dubius.

Ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, diſceptatio, contentio. 2) dubitatio. 3) actionis quoddam genus.

Ἀμφισβήτητος, ου, controverſus.

Ἀμφισβητητικὸς, ή, όν, contentioſus, contentionibus deditus.

Ἀμφίσπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, diverſo ſemine genitus.

Ἀμφίσφαινα, ης, ἡ, idem quod ἀμφίσβαινα. Etym.

Ἀμφίσκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, undique umbram habens.

Ἀμφίσκω, induo, induor. Ab ἀμφιέννυμαι.

Ἀμφίκωμοι, qui circumjacentes pagos inhabitant. Heſych. Ex ἀμφὶ & κώμη, pagus.

Ἀμφίσταμαι, undique circumſto.

Ἀμφίσχιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, bifurcatus, Gl. Vet.

Ἀμφιστέλλω, amicio, vel orno. 2) adſtringo, cohibeo.

Ἀμφιστεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, coronatus, redimitus. 2) plenus, redundans, de poculo. 3) ſibi mutuo innexus.

Ἀμφίστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, verſipellis, bilinguis. 2) utrimque acutus. Gl. Vet. anceps.

Ἀμφιστρόγγυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, plane rotundus.

Ἀμφίωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, undique conſpicuus & patens. Ex ἀμφὶ & ὤψ, oculus.

Ἀμφιτάλαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, libratus. Ex ἀμφὶ & τάλαντον, libra.

Ἀμφιτάμνω, ſeco, v. c. vomere agrum &c.

Ἀμφιτάπης, ητος, ἡ, tapes villoſus. Ex ἀμφὶ & τάπης, tapes.

Ἀμφίταπις, ιδος, ἡ, idem & ex iiſdem.

Ἀμφίταπος, ου, ὁ, idem. οἱ ὁ. 2) ὁ καὶ ἡ, tapetibus circumdatus. Ex iiſdem.

Ἀμφιταράσσω, turbo, ut ventus mare.

Ἀμφιταρβὴς, ὲς, exterritus. Ex τάρβος, timor.

Ἀμφιτείνω, circumextendo.

Ἀμφιτειχὴς, ὁ καὶ ἡ, mœnia circumdans, obſidens.

Ἀμφιτέμνω, idem quod ἀμφιτάμνω.

Ἀμφιτίθημι, circumpono. 2) involvo, velo.

Ἀμφιτινάσσω, f. άξω, utrimque quatio. Ex ἀμφὶ & τινάσσω, quatio.

Ἀμφίτομος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrimque ſcindens, anceps. 2) circumciſus, undiquaque amputatus. Ex ἀμφὶ & τέμνω, ſeco.

Ἀμφίτορνος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrimque bene tornatus.

Ἀμφιτόρνωτος, idem.

Ἀμφιτρέμω, undiquaque, valde tremo.

Ἀμφιτρέχω, circumcurro, circumfundo.

Ἀμφιτρὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, ab utraque parte perforatus, pertuſus. Ex ἀμφὶ & τράω, foro.

Ἀμφίτρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſdem.

Ἀμφιτρίτη, ης, ἡ, Amphitrite, conjux Neptuni. 2) mare. Ex ἀμφὶ & τρίζω, ſono.

Ἀμφιτρομέω, ῶ, f. ήσω, tremo ab omni parte, omnibus membris.

Ἀμφιτρυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, attritus valde. Ex ἀμφὶ & τρύω, tero.

Ἀμφιφαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, plenam ubique lucem habens, conſpicuus. Ex ἀμφὶ & φάω, luceo.

Ἀμφίφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, Epith. galeæ, ornata undique aureis clypeolis, ſeu criſtis. Ex ἀμφὶ & φάλος, conus galeæ.

Ἀμφιφανὴς, idem quod ἀμφιφαὴς, de aſtris eſt ſtella mane & veſperi conſpicua. 2) omnibus notus, manifeſtus, de facinore. Eurip.

Ἀμφιφάω, ῶ, circumcirca luceo, colluceo igni, ſeu facibus accenſis. Ex ἀμφὶ & φάω, luceo.

Ἀμφίφλοξ, ογος, ὁ καὶ ἡ, dubiæ & ancipitis flammæ, vel undique flammans. Ex ἀμφὶ & φλὸξ, flamma.

Ἀμφιφορεὺς, έως, ὁ, amphora, ſ. vas utrimque auriculas habens, quibus geſtari poteſt. Ex ἀμφὶ & φέρω, fero.

Ἀμφιφύη, ης, ἡ, idem quod ἄμφαυξις.

Ἀμφιφῶν, ῶντος, ὁ, placentæ genus, quæ in ædem Munychiæ Dianæ ferebatur, facibus ardentibus circumcirca adfixis. Ab ἀμφιφάω.

Ἀμφιχαίνω, inhio. 2) abſorbeo, devoro.

Ἀμφίχαιτος, ὁ καὶ ἡ, undique, bene comatus.

Ἀμφιχαλκοφάλαρος, ὁ καὶ ἡ, æneus, ære ornatus. Vox comica ap. Ariſtoph. Ex ἀμφὶ, χαλκὸς, & φάλαρα, phaleræ.

Ἀμφιχέω, ῶ, circumfundo, fundo, ſeu ſpargo circa.

Ἀμφιχορεύω, f. εύσω, circum choros ago. Ex ἀμφὶ & χορεύω, tripudio, ſalto.

Ἀμφίχροος, contr. ἀμφίχρους, ου, ὁ & ἡ, undique coloratus. 2) bicolor. Ex ἀμφὶ & χρόα, color.

Ἀμφίχρυσος, ον, inauratus.

Ἀμφίχυτος, ου, ὁ & ἡ, circumfusus. 2) terra adgesta utrimque munitus. A seq.
Ἀμφιχύω, idem quod ἀμφιχέω.
Ἀμφίχωλος, ου, ὁ & ἡ, utroque pede claudus.
Ἀμφοδάρχης, ου, ὁ, magister pagi, Philox. Ex ἄμφοδον & ἄρχω, impero.
Ἀμφόδιον, ου, τὸ, parvus vicus, parva platea. ἀμφόδια, compitalia, Philox. Dim. ab seq.
Ἄμφοδον, ου, τὸ, via urbis, platea, vicus, compitum, Philox. A seq.
Ἄμφοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, bivium, vicus. 2) circuitus. Ex ἀμφὶ & ὁδὸς, via.
Ἀμφόδους, οντος, ὁ & ἡ, utrimque dentatus, utrimque dentes habens.
Ἀμφορεαφόρος, ου, ὁ & ἡ, qui amphoras bajulat mercede conductus. 2) mercenarius.
Ἀμφορεὺς, έως, ὁ, idem quod ἀμφιφορεὺς, vel pro Ἀμφιφορεύς.
Ἀμφορείδιον, ου, τὸ, amphorula, vasculum testaceum vinarium.
Ἀμφορικὸς, ἡ, ὸν, testaceus, ut amphora vinaria.
Ἀμφορίσκος, idem quod ἀμφορείδιον.
Ἀμφοτεράκις, *Adv.* utroque modo.
Ἀμφοτερίζω, f. ίσω, & ιῶ, in utramque partem vergo. 2) utrimque cingo, vel attingo.
Ἀμφοτερόγλωσσος, vel ωττος, ου, ὁ & ἡ, in utramque partem disputans. 2) callidus, acutus in disputando.
Ἀμφοτεροδέξιος, ου, ὁ & ἡ, ambidexter, qui sinistra pro dextra utitur & hanc illa debiliorem habet. *it.* ad utrumque paratus.
Ἀμφοτερόπλοος, *contr.* ἀμφοτερόπλους, ου, ὁ & ἡ, qui ab utraque parte adnavigari potest.
Ἀμφοτερόπλουν, fœnus nauticum pro itu & reditu. vid. ἑτερόπλοος.
Ἀμφότερος, έρα, ερον, uterque. ἀμφότεροι, ambo. Ab ἄμφω.
Ἀμφοτέρωθεν, *Adv.* utrimque.
Ἀμφοτέρωθι, *Adv.* utrobique.
Ἀμφοτέρως, *Adv.* utroque modo.
Ἀμφοτέρωσε, *Adv.* utroque, in utramque partem.
Ἀμφουδὶς, *Adv.* in terram, humi. Ex ἀμφὶ & οὖδος, *solum*, *humus*.
Ἀμφυλακτέω, ῶ, circumlatro, undique oblatro. Ex ἀμφὶ & ὑλακτέω, *latro*.
Ἀμφύω, undique adnascor, vel adhæreo.
ἌΜΦΩ, οἱ, αἱ, τὰ, ambo, ambæ, Gen. & Dat. ἀμφοῖν, Acc. ἄμφω.
Ἀμφωβόλια, ων, τὰ, vaticinia ex inspectione viscerum. Ex ἀμφὶ & ὀβελὸς, *veru*.
Ἀμφώβολος, missile. Ex ἄμφω & βολή.
Ἀμφώδων, οντος, ὁ & ἡ, utrimque dentes habens. Ex ἀμφὶ & ὀδὼν, *dens*.
Ἀμφώης, εος, ὁ & ἡ, utrimque aures habens. 2) utrimque ansatus. Ex ἀμφὶ & οὖς, ὠτὸς, *auris*.
Ἀμφωλένιον, ου, τὸ, armillæ. Ex ἀμφὶ & ὠλένη, *ulna*.
Ἀμφωμοσία, ας, ἡ, juramenti utrimque præstatio, quum utraque litigantium pars jurat: Ex ἄμφω & ὄμνυμι, *juro*.
Ἄμφωτις, ιδος, ἡ, poculi genus, utrimque ansas habens. Ex ἀμφὶ & οὖς, *auris*.
Ἀμφωτὶς, ίδος, ἡ, idem. 2) tegmen, vel munimentum auris. 3) auria, seu ansa vasis.
Ἄμφωτος, ου, ὁ & ἡ, utrimque auritus, binas aures habens. 3) utrimque ansatus.
Ἀμώμητος, ου, ὁ & ἡ, inculpatus, irreprehensibilis. Ex α pr. & μωμάομαι, *culpo*.
Ἀμωμήτως, *Adv.* inculpate, irreprehensibiliter.
Ἀμωμὶς, ίδος, ἡ, herba quædam amomo similis. Ab ἄμωμον.
Ἀμωμίτης, ου, ὁ, amomum similitudine referens, ut vinum odore vel sapore. A seq.
ἌΜΩΜΟΝ, ου, τὸ, amomum, nomen fruticis.
Ἄμωμος, ου, ὁ & ἡ, maculæ expers, irreprehensibilis. Philox. immaculatus. Ex α priv. & μῶμος, *dedecus*, *probrum*.
Ἀμῶς, quodammodo. Ex ἀμὸς, *unus*.
Ἀμωσγέπως, *Adv.* quodammodo, quovis modo. Ex ἀμὸς, γε, & πως.
ἌΜΩΤΑ, ων, τὰ, castaneæ.
ἌΝ, Conjunctio potentialia, cum Optat. & Conjunctivo. Imperfecto & Aoristis Indicativi addit vim Optativi & Conjunctivi. 2) Conjunctio conditionalis, pro ἐὰν, si.
ἈΝᾺ, Præpos. per, re- Philox. sus- Gl. Vet. *apud Poetas*, super, in, cum. ἀνὰ μέρος, vicissim, alternis, Philox. ἀνὰ πέντε, quini, Philox.
Ἀναβάδην, *Adv.* pedibus in altum elatis, seu exporrectis. Ab ἀναβαίνω.
Ἀναβαδὸν, *Adv.* scandendo. Ab eodem.
Ἀναβαθμικὸς, ἡ, ὸν, gradualis, gradatim factus.
Ἀναβαθμὶς, ίδος, ἡ, gradus scalæ.
Ἀναβαθμὸς, οῦ, ὁ, adscensus. 2) gradus scalæ. 3) sedile. 4) de reditu Judæorum ex captivitate Babylonica. Ab ἀναβαίνω.
Ἀναβάθρα, ας, ἡ, scala navia. Ab eodem.
Ἀναβάθρον, ου, τὸ, scala. 2) pulpitum. 3) subsellium.
Ἀναβαίνω, f. ἀναβήσομαι, p. ἀναβέβηκα, adscendo, conscendo. 2) emergo 3) succresco. ἀνάβα, adscende, Gl. Vet. pro ἀνάβηθι, ἀνάβηθι, quasi ab ἀνάβημι. Ex ἀνὰ & βαίνω, *gradior*, *incedo*, *eo*.
Ἀναβακχεύω, bacchor.
Ἀναβάλλω, rejicio, retardo, remoror, resupino, Gl. Vet. protraho, Gl. Vet. ἀναβάλλομαι, differo, procrastino, Philox. 2) præludo, Gl. Vet. ἀναβαλέσθαι præfari, Gl. Vet. 3) incipio canere. 4) cano. 5) induo.
Ἀναβαπτίζω, rebaptizo, baptismum itero. Suic.
Ἀναβάπτισις, εως, ἡ, iteratio baptismi. Suic.
Ἀναβάπτισμα, ατος, τὸ, idem. Suic.
Ἀναβαπτισμὸς, οῦ, ὁ, idem.
Ἀναβαπτιστὴς, οῦ, ὁ, qui baptismum iterat.
Ἀναβάσιμος, ου, ὁ & ἡ, ubi, s. quo adscendere possumus. Ab ἀναβαίνω.
Ἀνάβασις, εως, ἡ, adscensio, adscensus. 2) clivus. Ab eodem.
Ἀναβασμὸς, οῦ, ὁ, adscensus. Ab eodem.
Ἀναβαστάζω, f. άσω, tollo, *ad portandum*.
Ἀναβάτης, ου, ὁ, qui equum conscendit. Gl. Vet. admissarius equus. Ab ἀναβαίνω.
Ἀναβατικὸς, ἡ, ὸν, *proprie* equos conscendendi peritus, qui celeriter & facile se in equum conjicere potest.
Ἀναβατὸς, οῦ, ὁ, qui conscendi potest, scansilis.
Ἀναβεβλημένως, *Adv.* tarde, remisse, Ab ἀναβάλλομαι, *differo*.
Ἀναβήσσω, vel ἀναβήττω, tussio. 2) tussiendo exspuo, exscreo, rejicio.
Ἀναβιβάζω, f. άσω, adscendere facio, impono, subduco, proveho, eveho. Philox. subrigo.
Ἀναβιβρώσκω, corrodo, exedo.
Ἀναβιόω, ῶ, f. ώσω, revivisco.
Ἀναβίωσις, εως, ἡ, reditus ad vitam, reviviscentia, resurrectio. A præc.

Ἀναβιώσκομαι, revivisco. 2) reviviscere facio, vitæ restituo. Ab eodem.

Ἀναβλαστάνω, f. ἀναβλαστήσω, regermino, renascor. 2) germino. 3) *active*, edo, profero, *de terra*.

Ἀναβλαστέω, idem.

Ἀνάβλαστημα, ατος, τὸ, quod renascitur.

Ἀνάβλεμμα, ατος, τὸ, adspectus, intuitus in sublime. A seq.

Ἀναβλέπω, f. ψω, oculos attollo, suspicio, Gl Vet. 2) visum recipio. 3) intueor, conspicio.

Ἀνάβλεψις, εως, ἡ, visus recuperatio. A præc.

Ἀναβληδὸν, *Adv.* in modum amiculi. Ab ἀναβάλλω.

Ἀνάβλησις, εως, ἡ, procrastinatio, dilatio. Ab eodem.

Ἀναβλητικῶς, *Adv.* tarde, cunctanter.

Ἀναβλύζω, f. ύσω, scaturio, scateo, ebullio, redundo, Gloss. Vet.

Ἀνάβλυσις, εως, ἡ, scaturigo. A præc.

Ἀναβοάω, ῶ, f. ήσομαι, exclamo.

Ἀνάβοησις, εως, ἡ, exclamatio.

Ἀναβοθρεύω, effodio, effodiendo egero. Hesych.

Ἀναβολάδην, *Adv.* idem quod ἀναβεβλημένως. vide ἀμβολάδην.

Ἀναβόλαιον, ου, τὸ, amictus, Philox. amiculum. Ex ἀναβάλλω.

Ἀναβολεὺς, έως, ὁ, id, in quod imposito pede adscendimus equum, stapes, stapeda. 2) homo, cujus ministerio utimur ad hoc ipsum, qui alios in equum levat. Philox. strator. Ab eodem.

Ἀναβολὴ, ῆς, ἡ. egestio. 2) terra egesta. 3) cunctatio, dilatio. 4) amictus. 5) procemium carminis. Ab eodem.

Ἀναβολιμαίως, per dilationem, cunctanter.

Ἀναβοοβορύζω. f. ύσω, exclamo.

Ἀναβουλεύω, consultationem instituo, delibero.

Ἀναβράζω, f. άσω, fervefacio, bullire facio. Gl. Vet. bullio, fervendo ejicio, *de mari*, v. c. spumam. Ex ἀνὰ & βράζω, *ferveo*

Ἀνάβρασις, εως, ἡ, æstuatio, ebullitio.

Ἀναβράσσω. vel ἀναβράττω, idem quod ἀναβράζω, & ex iisdem.

Ἀνάβραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, fervefactus, elixus. Ab eodem.

Ἀναβρέχω, ξω, madefacio.

Ἀναβρομέω, efferveo cum murmure.

Ἀναβρόχω, f. ξω, resorbeo.

Ἀναβρυάζω, vociferor, exclamo. Ex βρυάζω, *lætor*, *præ lætitia exclamo*.

Ἀναβρυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, fremo, fremitus, seu rugitus edo. 2) cum fremitu & rugitu defleo.

Ἀναβρύχω, f. ξω, scaturio, subsilio, *de aqua e scatebris prosiliente, vel æstuante*.

Ἀναβρύω, f. ύσω, idem.

Ἀνάβρωσις, εως, ἡ, corrosio, exesio. A seq.

Ἀναβρώσκω, f. ώσω, corrodo, exedo.

Ἀναβρωτικὸς, ἡ, ὸν, exedendi, corrodendi vim habens. A pr.

Ἀναβωλακία, ας, ἡ, glebarum eversio, per arationem. Ab ἀνὰ & βῶλαξ, *gleba*.

ἈΝΑΓΑΛΛΙΣ, ιδος, ἡ, anagallis, morsus gallinæ, *herba*.

Ἀναγαργαρίζω, f. ίσω, gargarizo, fauces colluo.

Ἀναγαργάριστον, sc. φάρμακον, medicamentum, quo fauces colluuntur in angina.

Ἀναγγέλλω, f. λῶ, renuncio, nuncio, expono, narro.

Ἀνάγγελος, ου, ὁ & ἡ, nuncio carens, cujus ne nuncius quidem relictus est. Ex α pr. & ἄγγελος.

Ἀναγελάω, ῶ, f. άσω, rideo.

Ἀναγεννάω, ῶ, f. ήσω, regenero.

Ἀναγέννησις, εως, ἡ, regeneratio. 2) baptismus. 3) resurrectio. A pr.

Ἀναγεύω, f. εύσω, gustandum præbeo.

Ἀναγὴς, ὁ & ἡ, impurus. Ex α priv. & ἄγος, *veneratio*.

Ἀναγινώσκω, f. ἀναγνώσομαι, p. ἀνέγνωκα, agnosco, recognosco, Gl. Vet. 2) lego. ἀνέγνων, legi, aor. 2.

Ἀναγκάζω, f. άσω, cogo, compello, adigo. 2) urgeo, vexo. Ab ἀνάγκη.

Ἀναγκαίη, ης, ἡ, necessitas *Jon.* pro ἀνάγκη.

Ἀναγκαῖον, ου, τὸ, necessarium, necessitas. A seq.

Ἀναγκαῖος, αία, αῖον, vel ἀναγκαῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, necessario eveniens. 2) necessarius, cujus visus est necessarius. 3) necessarius, necessitudine conjunctus. Ab ἀνάγκη.

Ἀναγκαιότης, ητος, ἡ, propinquitas generis. 2) amicitia.

Ἀναγκαιοφαγέω, vid. ἀναγκοφαγέω.

Ἀναγκαίως, *Adv.* necessario.

Ἀναγκαστήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, habens vim cogendi, necessitatem imponens. Ab ἀναγκάζω.

Ἀναγκαστικὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Ἀναγκαστὸς, ἡ, ὸν, coactus, non voluntarius. Ab eodem.

Ἀνάγκασμα, τος, τὸ, necessitas. Ab eod.

Ἀναγκαστῶς, *Adv.* coacte.

ἈΝΆΓΚΗ, ης, ἡ, necessitas. 2) rerum difficultas. 3) quidquid animum quodammodo cogit. 4) tormentum, quæstio. 5) miseriæ e tormentis aliisque vexationibus. 6) quivis casus adversus.

Ἀναγκοσιτέω, idem quod ἀναγκοφαγέω. 2) invitus aliquem alo. Crates ap. Athen.

Ἀναγκόσιτος, idem quod ἀναγκοφάγος. 2) qui invitus alit aliquem.

Ἀναγκοτροφέω, ῶ, f. ήσω, idem quod seq.

Ἀναγκοφαγέω, ῶ, f. ήσω, coactus comedo. 2) copiosiore victu uti cogor, ut athletæ. 3) molestiam aliquam devorare cogor

Ἀναγκοφαγία, ας, ἡ, certa lex comedendi, cum cogimur certos cibos, definita copia, statis temporibus, sumere, ut athletæ quondam. Unde 2) victus athleticus.

Ἀναγκοφάγος, ου, ὁ & ἡ, qui victui athletico utitur. Ex ἀνάγκη & φάγος, *edax*.

Ἀναγκοφορέω, ῶ, necessitate coactus perfero.

Ἀνάγκυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, obliquus.

Ἀναγλυκαίνω, dulce reddo.

Ἀνάγλυπτος, ου, ὁ & ἡ, scalptus, cælatus, cælaturis asper. Ab ἀναγλύφω.

Ἀναγλυφὴ, ῆς, ἡ, cælatura, signum cælatum.

Ἀνάγλυφος, ου, ὁ & ἡ. idem quod ἀνάγλυπτος.

Ἀναγλύφω, f. ψω, idem quod simplex γλύφω, *scalpo*, *cælo*.

Ἀναγνάμπτω, f. ψω, flecto, reflecto, curvo, incurvo. 2) solvo, dissolvo.

Ἀναγνεία, ας, ἡ, scelus.

Ἀνάγνιστος, ου, impurus, non expiatus.

Ἄναγνος, ου, ὁ & ἡ, impurus. 2) scelestus. 3) impudicus.

Ἀναγνωρίζω, f. ίσω, recognosco, agnosco.

Ἀναγνώρισις, εως, ἡ, agnitio rei vel personæ, ante notæ, sed diuturnitate obliteratæ.

Ἀναγνωριστικὸν, ῦ, τὸ, idem. 2) specimen, documentum.

Ἀναγνώρισμα, τος, τὸ, id, ex quo aliquid agnoscitur.

Ἀναγνωσείω, lecturio, Gl. Vet. Ab ἀναγινώσκω.

Ἀνάγνωσις, εως, ἡ, agnitio. 2) recognitio. 3) lectio, ipsa legendi actio. 4) persuasio. Ab ἀναγινώσκω.

Ἀνάγνωσμα, ατος, τὸ, agnitio. 3) lectio, quæ legitur, recitatio. Ab eodem.

Ἀναγνωστήριον, ου, τὸ, locus, in quo lectiones vel recitationes fiunt.

Ἀναγνώστης, ου, ὁ, lector, cujus munus est prælegere alteri.

Ἀναγνωστικὸς, ἡ, ὸν, ad legendum aptus. Ab eod.

Ἀναγόρευσις, εως, ἡ, prædicatio, proclamatio. 2) renunciatio, declaratio. Philox. nuncupatio, recitatio.

Ἀναγορεύω, f. εύσω, publice pronuncio, proclamo, per præconem declaro, renuncio, v. c. regem, consulem, prædico.

Ἀνάγραμμα, ατος, τὸ, litterarum trajectio & transpositio, per quam fit aliud verbum.

Ἀναγραμματίζω, f. ίσω, transpositis litteris effero & dico.

Ἀναγραμματισμὸς, ῦ, ὁ, idem quod ἀνάγραμμα.

Ἀνάγραπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, perscriptus, litteris proditus. 2) in acta, litteras publicas relatus.

Ἀναγραφεὺς, έως, ὁ, scriptor, scriba publicus.

Ἀναγραφὴ, ῆς, ἡ, scriptio. 2) commentarius, breviarium, descriptio, enumeratio. 2) perscriptio, acta. Gl. Vet. titulus.

Ἀναγράφω, f. ψω, scribo, conscribo, perscribo, litteris mando. 2) proscribo, propono. 3) perscribo, in acta refero. 4) inscribo. 5) adscribo. 6) pingo. 7) colores addo imaginibus delineatis.

Ἀναγρεύομαι, venor.

Ἀναγρία, ας, ἡ, tempus, quo venari non licet. Ex α pr. & ἄγρα, venatio.

Ἀναγρύζω, f. ύξω, grunnio. 2) hisco, mutio.

Ἀναγυμνόω, ῶ, f. ώσω, nudo.

ἈΝΑΓΥΡΙΣ, ιος, ἡ, vel ἀνάγυρος, ου, ὁ vel ἡ, anagyris, vel anagyrus, *frutex*.

Ἀνάγω, f. ἀνάξω, tollo, eveho. 2) reduco, refero. 3) defero. 4) redhibeo. 5) offero. 6) abduco. 7) rejicio, remitto. 8) evado. 9) educo, extraho, ejicio. 10) retrocedo. 11) instituo doceo. 12) indico sceleris auctorem & in eum tendo. 13) acceptum fero, adscribo. 14) idem, quod simplex ἄγω. ἀνήγαγον, aor. 2. ἀναχθεὶς, subductus, evectus, aor. 1. part. pass. Ex ἀνὰ & ἄγω, *ago*, *duco*.

Ἀναγωγεὺς, έως, ὁ, quod alligatur alicui rei, quasi ad eam sustollendam, ut funis, catena. 2) corrigiæ calceorum. A præc.

Ἀναγωγὴ, ῆς, ἡ, subductio, subvectio, elatio. 2) exitus e portu. 3) reductio, relatio. 4) rejectio ad aliquem, remissio. 5) redhibitio. 6) institutio, disciplina. Ab eodem.

Ἀναγώγια, τὰ, festum in honorem Veneris, quo die e Sicilia in Africam abire (ἀνάγεσθαι) creditur, & universe numinum omnium, quæ post annuam absentiam redire fingebantur ad sedes suas, visitandi ergo. v. Callimachi Lavacr. Palladis, & Adoniazus. Theocriti.

Ἀναγωγία, ας, ἡ, defectus disciplinæ, mala educatio. 2) vita dissoluta, animus indomitus &c. Ex α pr. & ἀγωγή.

Ἀναγωγικὸς, ἡ, ὸν, sursum ferens. 2) mysticus, qui a sensibus subvehit ad intellectualia. 3) sensus remotissimos & abstractissimos exquirens.

Ἀναγωγικῶς, *Adv.* mystice.

Ἀναγωγὸς, ῦ, ὁ & ἡ, in sublime evehens, *in theol. mystico*. 2) vim eliciendi, attollendi habens.

Ἀνάγωγος, ου, ὁ & ἡ, qui recte institutus non est; *hinc* 2) contumax, intractabilis. 3) intemperans, petulans. 4) indoctus, imperitus. 5) ineptus. Ex α pr. & ἀγωγή.

Ἀναγώγως, *Adv.* contumaciter. 2) petulanter, injuriose, contumeliose. 3) imperite, indocte. 4) inepte. 5) extra institutionem & certum nexum.

Ἀναγώνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non certat, qui certamine non experitur. 2) iners. Ex α pr. & ἀγωνίζομαι, *certo*.

Ἀναδατέομαι, f. ήσομαι, divido.

Ἀναδαίω, f. ἀναδαίσω, idem quod simplex δαίω.

Ἀναδάκνω, f. δήξω, remordeo. 2) mordeo.

Ἀναδαρθὴς, ἐς, idem qui ἀδαρής.

Ἀναδασμὸς, ῦ, ὁ, divisio. Ab ἀναδατέομαι.

Ἀνάδαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, divisus, distributus. 2) viritim æqua portione divisus. 3) rescissus, irritus. Ab eod.

Ἀναδάσως, *Adv.* inæqualiter, Hes. 2) indivisim.

Ἀναδείγματα, ων, τὰ, sigilla, seu imagunculæ, quæ in tragicis scenis ostenduntur. 2) lorum circa collum præconis ad vocem juvandam: *si vox sana est*.

Ἀναδείκνυμι, vel ἀναδεικνύω, f. δείξω, demonstro, ostendo. 2) designo, creo. 3) edo. 4) dedico, consecro. 5) instituo, constituo. 6) pando, *de portis*.

Ἀνάδειξις, εως, ἡ, demonstratio. 2) designatio, creatio. 3) dedicatio, consecratio, de qua etiam scriptoribus ecclesiasticis dicitur in Eucharistia. Ab ἀναδείκνυμι.

Ἀναδείπνια, ων, τὰ, mensa secunda, bellaria. Ex ἀνὰ & δεῖπνον, *cœna*.

Ἀνάδελφος, ου, ὁ & ἡ, fratre carens.

Ἀναδέμω, ædificium instauro. 2) exædifico.

Ἀναδενδρὰς, άδος, ἡ, vitis arbustiva, vitis arbori applicata, labrusca, Philox. 2) locus vitibus consitus. 3) ramus, arbustum, εἰ δ. Ex ἀνὰ & δένδρον, *arbor*.

Ἀναδενδρίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum ex vite arbustiva. A præc.

Ἀναδενδρομαλάχη, ης, ἡ, althæa, ibiscus, species malvæ silvestris.

Ἀναδέρκω, suspicio. 2) adspicio.

Ἀναδέρω, f. δερῶ, excorio. 2) nudo, revelo. 3) aperte dico.

Ἀνάδεσις, εως, ἡ, religatio.

Ἀναδεσμεύω, f. εύσω, religo.

Ἀναδεσμέω, idem.

Ἀναδέσμη, ης, ἡ, ornamentum capitis, redimiculum, simile quidpiam diademati.

Ἀνάδετος, ου, ὁ & ἡ, religatus, revinctus. Ab ἀναδέω.

Ἀναδεύω, f. εύσω, irrigo, imbuo. 2) misceo, subigo, f. farinam.

Ἀναδέχομαι, f. ξομαι, suscipio, recipio, excipio. 2) suscipio ad me, receptum apud me do. 3) recipio in me, polliceor me præstiturum. 4) recipio in me sc. crimen, offero me crimini, agno-

co

co rem a me perpetratam. 5) do poenas. 6) exspecto patienter, sustineo. 7) promitto pro infante in baptismo, ago susceptorem.

Ἀναδέω, ῶ, f. ήσω, religo, vincio. 2) redimio, corono.

Ἀνάδημα, ατος, τό, diadema, fascia. Ab ἀναδέω.

Ἀνάδηξις, εως, ἡ, morsus, morsio. Ab ἀναδάκνω.

Ἀναδιδάσκω, f. άξω, doceo. 2) meliora edoceo.

Ἀναδίδωμι, f. δώσω, reddo. 2) emitto, produco.

Ἀναδικάζω, f. άσω, denuo judico, sc. judicata, sed irrita.

Ἀναδικία, ας, ἡ, lis, seu judicium de re, judicata quidem, sed irrita. A seq.

Ἀνάδικος, ου, ὁ & ἡ, in jus retrahendus, priori judicio irrito. Ex ἀνὰ & δίκη, jus, lis.

Ἀναδινέω, ῶ, f. ήσω, in vorticem, seu gyrum torqueo. Ex ἀνὰ & δίνη, vortex.

Ἀναδιπλασιάζω, f. άσω, duplico.

Ἀναδιπλασιασμός, οῦ, ὁ, duplicatio. A praec.

Ἀναδιπλόω, ῶ, f. ώσω, duplico.

Ἀναδίπλωσις, εως, ἡ, duplicatio. 2) figura rhetorica. A pr.

Ἀναδοιδυκίζω, f. ίσω, commisceo, confundo, proprie pistillo in mortario. Ex ἀνὰ & δοίδυξ, pistillum.

Ἀναδορά, detractio cutis, excoriatio, nudatio. Ab ἀναδέρω, excorio.

Ἀνάδοσις, εως, ἡ, productio. 2) eruptio, quae sursum versus fit. 3) scaturigo. 4) distributio. Ab ἀναδίδωμι.

Ἀναδοτικός, ή, όν, distributivus. Ab eod.

Ἀνάδοτος, ου, ὁ & ἡ, reddendus. Ab eod.

Ἀναδούλωσις, εως, ἡ, revocatio, s. retractio in servitutem.

Ἀναδοχεύς, έως, ὁ, receptor, & idem, quod ἀνάδοχος.

Ἀναδοχή, ῆς, ἡ, receptio. 2) sponsio, repromissio. 3) susceptio in baptismo. Ab ἀναδέχομαι.

Ἀνάδοχος, ου, ὁ & ἡ, receptor, receptum dans alicui. 2) expromissor, sponsor, fidejussor Philox. praes, redhibitor. 3) susceptor in baptismo. Ab eod.

Ἀναδρομή, ῆς, ἡ, recursus. 2) elevatio in altum. 3) germinatio. 4) ascensio, ascensus. Ab ἀνατρέχω.

Ἀναδύομαι, vel ἀναδύω, f. ύσω, exsisto, emergo, prodeo. 2) orior. 3) retrocedo, pedem refero. 4) respuo, recuso, fugio, detrecto. 5) retracto. ἀναδύομαι, recuso.

Ἀνάδυσις, εως, ἡ, emersio, v. c. ex aqua. 2) retrocessio. 3) fuga. 4) perfugium. 5) retractatio pacti. 6) emersio in baptismo. A pr.

Ἀναδύω, vide ἀναδύομαι.

Ἀνάεδνος, ου, ἡ, dote carens accepta a sponso. Ex α pr. & τὰ ἕδνα, dona sponsi.

Ἀναείρω, tollo, elevo. Ex ἀνὰ & ἀείρω.

Ἀνάελπτος, ου, ὁ & ἡ, insperatus. Ex α pr. & ἄελπτος, insperatus.

Ἀναερτίζω, f. ίσω, tollo in altum. Ab ἀναείρω.

Ἀναζάω, ῶ, f. ήσω, revivisco, ad vitam redeo. 2) resipisco ab improba vita. 3) ionovor.

Ἀνάζεμα, ατος, τό, aestus aquae &c. ferventis. Ab ἀναζέω.

Ἀναζεύγνυμι, vel ἀναζευγνύω, f. εύξω, equos jungo. 2) moveo sc. castra. 3) solvo, de classe. 5) reduco domum, redeo.

Ἀνάζευξις, εως, ἡ, castrorum motio. 2) reditus domum. A praec.

Ἀναζέω, ῶ, f. έσω, efferveo, ebullio. 2) fervefacio, & ad haec ἀναζέομαι, scaturio, effundor.

Ἀναζητέω, ῶ, f. ήσω, requiro. 2) inquiro.

Ἀναζήτησις, εως, ἡ, inquisitio.

Ἀναζυγή, ῆς, ἡ, idem quod ἀνάζευξις. Ab ἀναζεύγνυμι.

Ἀναζυγόω, ῶ, f. ώσω, jugo exsolvo. 2) resero, pando.

Ἀναζυμόω, ῶ, f. ώσω, fermento.

Ἀναζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, delineo, pingo.

Ἀναζωγρέω, ῶ, f. ήσω, in vitam revoco, exsuscito. 2) instauro.

Ἀναζώννυμι, vel ἀναζωννύω, f. ζώσω, succingo.

Ἀναζωοποιέω, ῶ, f. ήσω, in vitam revoco, vitam reddo.

Ἀναζωόω, ῶ, f. ώσω, focillo, recreo.

Ἀναζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, exsuscito, resuscito. 2) vitam revoco. 3) renovo.

Ἀναζωπύρησις, εως, ἡ, refectio virium.

Ἀναζωτικός, ή, όν, refocillandi vim habens, recreans.

Ἀναθαλέω, ῶ, f. ήσω, idem quod seq.

Ἀναθάλλω, f. αλῶ, repullulo, regermino. 2) vegetor, convalesco, vires reparo. 3) revirescere facio.

Ἀναθάλπω, f. ψω, refoveo, refocillo.

Ἀναθαῤῥέω, ῶ, f. ήσω, fiduciam resumo, animum recipio.

Ἀναθαῤῥύνω, f. υνῶ, fiduciam, s. spem, animum reddo, confirmo.

Ἀναθαρσέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἀναθαῤῥέω.

Ἀναθαρσύνω, f. υνῶ, idem quod ἀναθαῤῥύνω.

Ἀνάθεμα, ατος, τό, exsecratio. 2) separatio, alienatio. 3) segregatio a communi usu ad usum sacrum. 4) homo exsecrabilis, homo sacer, exitio destinatus. 5) Philox. donum, donarium dedicatum, numini consecratum. Ab ἀνατίθημι.

Ἀναθεματίζω, f. ίσω, exsecror, diris devoveo, anathema declaro.

Ἀναθεματισμός, οῦ, ὁ, exsecratio, anathematismus.

Ἀναθερμαίνω, calefacio.

Ἀνάθεσις, εως, ἡ, dicatio, consecratio. 2) dilatio, cunctatio. 3) attributio, h. e. cum alicui aliquid, velut culpam, tribuimus; ad aliquem auctorem, ad causam referimus. Ab ἀνατίθημι.

Ἀναθέω, ῶ, f. θεύσομαι, sursum curro. 2) recurro. 3) cursito.

Ἀναθεωρέω, ῶ, f. ήσω, attente contemplor, diligenter considero.

Ἀναθεώρησις, εως, ἡ, diligens consideratio, contemplatio. A praec.

Ἀναθεωρητικός, ή, όν, recognitio.

Ἀναθήκη, ης, ἡ, idem quod ἀνάθεσις. Hesych. Ab ἀνατίθημι.

Ἀναθηλέω, revivesco. A θάλλω, vireo.

Ἀνάθημα, ατος, τό, donarium Deo in templo suspensum. 2) persona Deo consecrata ac dicata. 3) ornamentum quodlibet. Ab ἀνατίθημι.

Ἀναθλίβω, f. ψω, exprimo. 2) elido.

Ἄναθλος, ου, ὁ & ἡ, certaminibus inhabilis, imbecillis. Ex ἀνὰ & ἆθλος, certamen.

Ἀναθολόω, ῶ, f. ώσω, obscuro, sc. admistis v. c. sordibus, fecibus, atramento &c. ut aquam, urinam &c. Dicitur etiam metaphorice.

Ἀνα-

Ἀναθόλωσις, εως, ἡ, perturbatio, obscuratio. vid. ἀναθολόω.

Ἀναθορέω, ῶ, exsilio. 2) prosilio. 3) resilio. aor. 2. ἀνέθορον. Ex ἀνὰ & θορέω, *salio*.

Ἀναθορύω, irruo.

Ἀναθορυβέω, ῶ, f. ήσω, tumultuor. 2) rebello.

Ἀνάθρεμμα, ατος, τό, alumnus, omne quod nutritur, alitur, educatur. Ex ἀνατρέφω.

Ἀνάθρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, alumnus. Ab eod.

Ἀνάθρεψις, εως, ἡ, instauratio, reparatio, refectio. Ab eodem.

Ἀναθρέω, ῶ, f. ήσω, perspicio, attente considero. Ex ἀνὰ & ἀθρέω, *video*.

Ἀναθρώσκω, exsilio, saltu conscendo. resulto, Gl. Vet.

Ἀναθυάω, ῶ, subsiliendo lascivio, in re Venerea, *ut simplex* θυάω.

Ἀναθυμιάζω, f. άσω, suffio, exhalare facio. Gl. Vet. exhalo. Ab ἀναθυμίαμα.

Ἀναθυμίαμα, ατος, τὸ, suffitus, suffimen, vapor. 2) vaporatio, suffitio. Ab eod.

Ἀναθυμίασις, εως, ἡ, exhalatio, vaporatio, suffitus. 2) respiratio. Ab eod.

Ἀναθυμιάω, ῶ, f. άσω, idem quod ἀναθυμιάζω.

Ἀνάθυρμα, ατος, τὸ, lusus, ludus, ludicrum. 2) id, quo quis ludit. Ex ἀνὰ & ἄθυρμα.

Ἀνάθυσις, εως, ἡ, immolatio.

Ἀναθύω, f. ύσω, impetum capio, rursus impetum capio. 2) in re Venerea, ut θυάω. Hesych. 3) erumpo, prorumpo, *de aqua* vel *sanguine*.

Ἀναθωΰσσω, vociferor, exclamo.

Ἀναίδεια, ας, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναιδής.

Ἀναιδεύομαι, impudentia utor, impudenter me gero.

Ἀναιδημόνως, *Adv.* absque ulla reverentia, impudenter.

Ἀναιδεί, *Adv.* idem & ab eod.

Ἀναιδής, έος, ὁ & ἡ, impudens, inverecundus. Hinc τὸ ἀναιδές, έος, inverecundia. Ex α pr. & αἰδώς, *pudor*.

Ἀναιδῶς, *Adv.* impudenter, Gl. Vet.

Ἀναιθύσσω, quatiendo excito flammam, *unde* 2) accendo. 3) moveo. 4) prorumpo.

Ἀναίθω, uro, accendo. Ex ἀνὰ & αἴθω.

Ἀναιμακτί, *Adv.* sine sanguine, incruente. A seq.

Ἀναίμακτος, ου, ὁ & ἡ, incruentus. Ex α pr. & αἱμακτός.

Ἀναιμία, ας, ἡ, sanguinis defectus.

Ἄναιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, exsanguis. Ex α pr. & αἷμα.

Ἀναιμόσαρκος, ου, ὁ & ἡ, cujus caro sanguinis est expers. Ex α pr. αἷμα & σάρξ.

Ἀναιμόχροος, *contr.* ἀναιμόχρους, ου, ὁ & ἡ, qui est colore exsangui, pallidus. Rob. Ex α pr. αἷμα & χρόα, *color*.

Ἀναίμων, ονος, ὁ & ἡ, exsanguis. Ex iisd.

Ἀναιματί, *Adv.* sine cruore. Ex iisd.

Ἀναιμωτί, *Adv.* idem & ex iisd.

ἈΝΑΙΝΟΜΑΙ, abnuo, renuo, recuso, detrecto. 2) infitior. 3) respuo, repudio.

Ἀναίρεμα, τος, τὸ, præda, spolium.

Ἀναίρεσις, εως, ἡ, ablatio, sublatio. 2) eversio. 3) abrogatio. 4) interfectio, cædes.

Ἀναιρέτης, ου, ὁ, ablator, fur, latro. 2) eversor. 3) interfector, interemtor.

Ἀναιρετικός, ἡ, όν, exitialis, letalis, mortifer.

Ἀναιρέω, ῶ, f. ήσω, aufero, tollo. 2) everto. 3) abrogo. 4) tollo de medio, interficio. 5) condemno. 6) reddo responsum, *de oraculo*; & *in Medio* 7) tollo, *de liberis*, pro suscipio, vel educo. 8) suscipio, aggredior. 9) excipio, recipio ad me. 10) eligo. 11) demereor, vel concilio mihi aliquem. 12) concipio, gravida fio. 13) vinco, reporto præmium. 14) tollo mortuum, sepelio.

Ἀναίρω, tollo, sursum tollo.

Ἀναισθησία, ας, ἡ, defectus sensuum, stupor. 2) stoliditas, dementia. Ex α pr. & αἴσθησις.

Ἀναισθητεύομαι, f. εύσομαι, idem, quod seq.

Ἀναισθητέω, ῶ, f. ήσω, careo sensu, non sentio. 2) sum stupidus, vel vecors. A seq.

Ἀναίσθητος, ου, ὁ & ἡ, carens sensu, expers facultatis sentiendi. 2) qui non sentitur, sensum effugiens, qui non cadit sub sensum. 3) stupidus, stolidus, demens. Ex α pr. & αἰσθητός.

Ἀναισθήτως, *Adv.* sine sensu. 2) stupide, stolide. 3) lente, patienter.

Ἀναισιμόω, ῶ, f. ώσω, insumo, impendo.

Ἀναισίμωμα, ατος, τὸ, sumtus. A præc.

Ἀναΐσσω, f. ξω, sursum ruo, surgo, prosilio. Ex ἀνὰ & ἀΐσσω, *ruo*.

Ἀναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, impudens sum, impudenter ago.

Ἀναισχύντημα, τος, τὸ, facinus impudens.

Ἀναισχυντία, ας, ἡ, impudentia, inverecundia.

Ἀναίσχυντος, ου, ὁ καὶ ἡ, impudens, inverecundus. Ex α pr. & αἰσχύνω.

Ἀναισχύντως, *Adv.* impudenter, inverecunde.

Ἀναιτία, ας, ἡ, innocentia.

Ἀναιτιολόγητος, ου, ὁ & ἡ, cujus ratio reddi non potest. Ex α pr. & αἰτιολογέω.

Ἀναίτιος, ου, ὁ & ἡ, caussam non habens, cujus caussa nulla est; qui in caussa non est, cur aliquid fiat. 2) innocens, qui culpari vel accusari nequit. Ex α pr. & αἰτία.

Ἀναιτίως, *Adv.* sine caussa, sine culpa.

Ἀνακαγχάζω, f. άσω, cachinnor, effuse rideo.

Ἀνακαθαίρω, expurgo, perpurgo.

Ἀνακάθαρσις, εως, ἡ, purgatio. 2) explanatio allegoriarum. A pr.

Ἀνακαθαρτικός, ἡ, όν, purgativus. Ab eodem.

Ἀνακάθημαι, sedeo erectus. 2) recumbo, resideo.

Ἀνακαινίζω, f. ίσω, innovo, instauro. Ex καινός.

Ἀνακαίνισις, εως, ἡ, renovatio, instauratio. A pr.

Ἀνακαινισμός, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀνακαινόω, ῶ, f. ώσω, innovo, instauro.

Ἀνακαίνωσις, εως, ἡ, renovatio, instauratio. A præc.

Ἀνάκαιον, ου, τὸ, carcer in quem conjiciebantur servi mali & liberti, qui a dominis suis defecerant. Suid. Harpocration.

Ἀνακαίω, f. καύσω, accendo, incendo. 2) incito.

Ἀνακαλέω, ῶ, f. έσω, p. κέκληκα, inclamo, alta voce appello, voco. 2) invoco. 3) revoco. 4) sarcio, rependo.

Ἀνακαλινδέω, f. ήσω, verso, volvo.

Ἀνακαλυπτήρια, ων, τὰ, dies, quo sponsa facie retecta prodit. 2) munus, quod sponsæ eo die a marito aliisque dabatur pro honore & gratia revelati oris. Ab ἀνακαλύπτω.

Ἀνακαλυπτρα, ων, τὰ, idem, quod præced. n. 2.

Ἀνακαλύπτω, f. ψω, revelo, retego, patefacio.

Ἀνακάλυψις, εως, ἡ, revelatio. A præc.

Ἀνακάμπτω, f. ψω, reflecto. 2) revertor, redeo. 3) declino, deflecto.

Ἀνα-

Ἀνακαμψέρως, ἔρωτος, ἡ, herba quæ amorem reducere credebatur. A præc. & ἔρως.

Ἀνακαμψίπνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui reflexo itinere flat, qui reflexos flatus habet, opponitur εὔπνοος. Aristot. Ex ἀνακάμπτω & πνόος, flatus.

Ἀνάκαμψις, εως, ἡ, reflexio. 2) reciprocatio.

Ἀνάκανθος, ου, ὁ ϗ ἡ, spinis, seu aculeis carens. Ex α pr. & ἄκανθα, spina.

Ἀνακάπτω, f. ψω, devoro, deglutio, absorbeo.

Ἄνακαρ, Adv. sursum versus, in superiorem partem. Ex ἀνά & κάρ pro κάρα, caput.

Ἀνακάρδιον, ου, τὸ, arbor quædam Indica, fructum aviculæ corculo similem habens.

Ἀνακάρδιος, ου, ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀνάκαυσις, εως, ἡ, accensio, incensio. Ab ἀνακαίω, incendo.

Ἀνακαχλάζω, ebullio, effervesco ut simplex.

Ἀνακάχλασις, εως, ἡ, ebullitio, æstus. A pr.

Ἀνάκαψις, εως, ἡ, devoratio. Ab ἀνακάπτω.

Ἀνακεάζω, f. άσω, findo.

Ἀνάκεια, ων, τὰ, dies festus Dioscurorum, Castoris & Pollucis, qui & ἄνακες dicti.

Ἀνάκειμαι, f. κείσομαι, accumbo, recumbo. 2) consecratus, dicatus sum. 3) deditus, addictus sum. 4) situs, repositus sum. 5) tribuor, adscribor alicui.

Ἀνάκειον, ου, τὸ, templum ἀνάκων, seu Dioscurorum. Ab ἄνακες.

Ἀνακείρω, tondeo. 2) abscindo. 3) disseco, lacero.

Ἀνακεκαλυμμένως, Adv. sine velo, aperte. Ab ἀνακαλύπτω.

Ἀνακελαδέω, strepo, garrio.

Ἀνακέλαδος, ου, ὁ, susurrus. v. simplex κέλαδος.

Ἀνακεράννυμι, vel ἀνακεραννύω, vel ἀνακεράω, f. ράσω, commisceo, permisceo. 2) tempero.

Ἄνακες, ων, οἱ, Dioscuri, Castor & Pollux. Ab ἄναξ.

Ἀνάκεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, immedicabilis, insanabilis. Ex α pr. & ἀκέομαι, sano, medeor.

Ἀνακεφαλαιόω, ῶ, f. ώσω, capitulatim & summatim repeto. 2) peroro. 3) partes disjectas in unum corpus colligo. 4) renovo, instauro. 5) impleo, perficio.

Ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἡ, summaria repetitio. 2) repetitio ante dictorum per capita. 3) consummatio. 4) relatio. A præc.

Ἀνακεφαλαιωτικός, ή, όν, ad repetitionem pertinens, quo quid repetitur. Ab eod.

Ἀνακηκίω, sursum feror, erumpo ut aqua, sanguis, scaturio, prosilio.

Ἀνακήρυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, præconis voce renunciatus, designatus ad munus in rep. gerendum, aut venditionis ergo. Ab ἀνακηρύττω.

Ἀνακήρυξις, εως, ἡ, renunciatio, proclamatio, declaratio per præconem. A sequ.

Ἀνακηρύσσω, vel ἀνακηρύττω, f. ξω, voce præconis renuncio, proclamo. 2) renuncio quovis modo, denuncio. 3) laudo, prædico.

Ἀνακινδυνεύω, f. εύσω, periclitor, periculum adeo.

Ἀνακινέω, ῶ, f. ήσω, moveo, impello. 2) suscito, excito. 3) exciro, i. e. produco.

Ἀνακίνημα, τὸ, idem quod seq. & ab eod.

Ἀνακίνησις, εως, ἡ, commotio. 2) suscitatio. A præc.

Ἀνακίρνημι, permisceo. Ex κιρνάω.

Ἀνακλάζω, f. άγξω, clango, clamo.

Ἀνακλαίω, f. αύσω, defleo. 2) vehementer fleo. 3) vicissim fleo. 4) in medio, ploratum incipio, quem deinde alii sequantur.

Ἀνάκλασις, εως, ἡ, reflexio, repercussio. 2) confractio. Ab ἀνακλάω.

Ἀνακλασμός, οῦ, ὁ, fractio, reflexio. Ab eodem.

Ἀνάκλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, reflexus, vel reflecti valens. Ab eod.

Ἀνακλαυθμός, οῦ, ὁ, fletus. Ab ἀνακλαίω.

Ἀνάκλαυσις, εως, ἡ, deploratio. Ab eod.

Ἀνακλαυσμός, οῦ, ὁ, fletus. Ab eod.

Ἀνακλάω, ῶ, f. άσω, refringo, reflecto, repercutio.

Ἀνακλέπτομαι, retrocedo sensim, clam me proripio.

Ἀνάκλημα, ατος, τὸ, idem quod ἀνάκλησις. 2) pars cantus. Ab ἀνακαλέω.

Ἀνάκλησις, εως, ἡ, inclamatio, appellatio. 2) revocatio. 3) revocatio ab exilio. 4) invocatio & evocatio, quæ fit cantu. 5) imploratio auxilii. 6) compellatio, adlocutio. Ab eod.

Ἀνακλητικόν, οῦ, τὸ, cantus tubæ revocantis ad prælium. 2) signum receptus. Ab eod. Subauditur ᾆσμα vel σημεῖον.

Ἀνακλητικός, ή, όν, excitans, evocans, revocans. Ab eod.

Ἀνάκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, revocatorius. Ab eodem.

Ἀνακλιντήριον, ου, τὸ, lectulus, in quo quiescimus interdiu.

Ἀνακλίνω, f. νῶ, repono, reclino. 2) discumbere jubeo. 3) aperio, expando, explico.

Ἀνάκλισις, εως, ἡ, discubitus, accubatio, recubatio.

Ἀνακλισμός, idem. 2) recubitorium.

Ἀνακλιτικός, ή, όν, discubitorius.

Ἀνάκλιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem, &

Ἀνάκλιτον. Subst. sella, quæ habet, in quod reclinari dorsum possit.

Ἀνακλύζω, f. ύσω, abluo.

Ἀνακλώθω, f. ώσω, filum retorqueo. 2) involutos fusos revolvo. 3) retracto mutando fatum, de Parca.

Ἀνάκλωσμα, τος, τὸ, revolutio, ap. Nic. si lectio vera.

Ἀνακογχίζω, contineo, cohibeo, fulcio, ap. Hipp. Sed videtur leg. esse ἀνακωχίζω.

Ἀνακογχυλιάζω, f. άσω, os, fauces colluo, gargarizo.

Ἀνακογχυλιασμός, οῦ, ὁ, gargarizatio. A pr.

Ἀνακογχυλιαστός, ή, όν, quo fauces colluuntur. 2) qui gargarizari solet, vel potest. Ab eodem.

Ἀνακογχυλίζω, f. ίσω, idem quod ἀνακογχυλιάζω.

Ἀνακογχυλισμός, gargarizatio. A pr.

Ἀνακοί, ῶν, οἱ, idem quod ἄνακες.

Ἀνάκοιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cavus.

Ἀνακοίλωμα, τὸ, cavitas, cavum, v. c. arboris.

Ἀνακοιμάομαι, ῶμαι, dormio, cubo.

Ἀνακοινόω, ῶ, f. ώσω, communico aliquid cum aliquo. 2) communico cum aliquo de re aliqua, consulto cum aliquo de re quapiam. ἀνακοινώσασθαι, communicare. Philos.

Ἀνακοίνωσις, εως, ἡ, communicatio. 2) Schema quoddam rhetoricum. A pr.

Ἀνακοιρανέω, ῶ, dominor, rego. 2) obeo, v. c. exercitum.

Ἀνακολλάω, ῶ, f. ήσω, conglutino, glutine adstringo & contineo.

Ἀνα-

Ἀνακόλλημα, ατος, τὸ, glutinamentum, quo aliquid conſtringitur. A præc.

Ἀνακόλλησις, εως, ἡ, reſtrictio, quæ fit glutine. Ab eod.

Ἀνακολουθία, ας, ἡ, quum ſequentia prioribus non reſpondent.

Ἀνακόλουθον, ου, τὸ, vitium orationis, quando non ſequitur, quod ſuperioribus reſpondeat.

Ἀνακόλουθος, ου, ὁ & ἡ, inconſequens, non reſpondens præcedentibus. 2) non conſentaneus, ineptus.

Ἀνακολούθως, *Adv.* neglecta conſecutione legitima. 2) parum convenienter.

Ἀνακολπάζω, ſuccingo, alii malunt ἀνακολπίζω, ap. Ariſtoph. a κολπίζω. nam κολπάζω non reperitur.

Ἀνακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, emergo, ſupernato. 2) emergens adfero.

Ἀνακομάω, ῶ, comas recupero. 2) refloreſco.

Ἀνακομιδὴ, ῆς, ἡ, relatio, reportatio. 2) recuperatio, receptio, v. c. ſpiritus e ſuffocatione, vel priſtinæ valetudinis e morbo gravi. 3) reditus. 4) delatio mortuorum ex uno ſepulcro in aliud. A ſeq.

Ἀνακομίζω, f. ίσω, refero. 2) eveho. ἀνακομίζομαι, redeo, revertor, retro trajicio.

Ἀνακοντίζω, f. ίσω, ejaculor. 2) erumpo.

Ἀνακοπὴ, ῆς, ἡ, impedimentum. 2) repercuſſio, reciprocatio. A ſeq.

Ἀνακόπτω, f. ψω, retundo, inhibeo, impedio. 2) arceo, propulſo. 3) elido.

Ἀνάκουστος, ου, ὁ & ἡ, ſub auditum cadens. Ex ἀνὰ & ἀκουστός.

Ἀνακουφίζω, f. ίσω, ſublevo.

Ἀνακούφισις, εως, ἡ, ſublevatio, allevatio. A pr.

Ἀνακούφισμα, τος, τὸ, idem & ab eod.

Ἀνακούω, inaudio, auſculto.

Ἀνακραγγαίνω, ſucclamo. Heſych. Ab ἀνακράζω.

Ἀνακραδαίνω, vibro, quatio, quaſſo.

Ἀνακραδάω, ῶ, idem.

Ἀνακράζω, f. άξω, exclamo. 2) loquor, proloquor.

Ἀνάκρασις, εως, ἡ, permiſtio, commiſtio, temperatio. Ab ἀνακεράννυμι.

Ἀνακρέκομαι, ſono, loquor. Ex ἀνὰ & κρέκω, *pectine pulſo*.

Ἀνακρέμαμαι, ſuſpenſus ſum, pendeo ex alto.

Ἀνακρεμάω, ῶ, vel

Ἀνακρεμάννυμι, vel

Ἀνακρεμαννύω, vel

Ἀνακρέμημι, & ἀνακρήμνημι, ſuſpendo, elevo in altum. 2) ſpe ſuſpendo.

Ἀνακρίνω, f. ινῶ, quæſtionem habeo, ſcrutor. 2) examino, æſtimo. 3) dijudico.

Ἀνάκρισις, εως, ἡ, interrogatio. 2) inquiſitio, maxime quam ſinguli magiſtratus faciunt ante judicia de rebus ad litem pertinentibus. 3) diſceptatio, judicium. A præc.

Ἀνακριτικός, ἡ, όν, interrogatorius, interrogativus. Ab eod.

Ἀνακροταλίζω, plaudo, ut ſequ.

Ἀνακροτέω, ῶ, f. ήσω, plaudo, complodo. 2) plauſu comprobo, celebro.

Ἀνάκρουσις, εως, ἡ, retractio, inhibitio navis, quæ fit retro remigando. A ſeq.

Ἀνακρούω, f. ύσω, navem reprimo, coerceo. 2) ἀνακρούεσθαι, canendi initium facere. 3) retro remigare, inhibere remis.

Ἀνακρωτηρίαστος, ου, integer, illæſus. Ex α priv. & ἀκρωτηριάζω, *mutilo*.

Ἀνακτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, recupero, recipio, reparo. 2) refocillo, recreo. 3) demereor, mihi concilio, mihi amicum facio.

Ἀνακτέον, reducendum, ſubvehendum. Ab ἀνάγω.

Ἀνάκτησις, εως, ἡ, recuperatio. 2) recreatio. 3) conciliatio gratiæ. Ab ἀνακτάομαι.

Ἀνακτητικός, ἡ, όν, recuperatorius, recuperandi vim habens. 2) recreandi vim habens. Ab eod.

Ἀνακτίζω, f. ίσω, renovo, reædifico, rurſum creo, reformo. Ex ἀνὰ & κτίζω.

Ἀνάκτισις, εως, ἡ, inſtauratio. A pr.

Ἀνακτίτης, ου, ὁ, gemma, quæ alias γαλακτίτης. Ab ἄνακτες, *Dii*.

Ἀνακτορία, ας, ἡ, imperium, regnum. Ab ἀνάκτωρ.

Ἀνακτόριος, ου, ὁ & ἡ, f. ἀνακτόριος, ία, ον, herilis. Ab eod.

Ἀνάκτορον, ου, τὸ, regium palatium. 2) templum, in primis Dioſcurorum.

Ἀνακτοτελέσται, & ἀνακτοτελεσταί, ſacerdotes Dioſcurorum, omninoque Deorum. Ex ἄνακτες, *Dii*, & τελεστής, *ſacerdos*

Ἀνάκτωρ, ορος, ὁ, rex. 2) herus. Ab ἄναξ, *rex*.

Ἀνακυΐσκω, abortum facio. Ex ἀνὰ & κύω.

Ἀνακυκάω, ῶ, f. ήσω, permiſceo, commiſceo.

Ἀνακύκλησις, εως, ἡ, ex ἀνὰ & κυκλέω, idem quod ἀνακύκλωσις.

Ἀνακυκλισμός, ῦ, ὁ, idem.

Ἀνακυκλόω, ῶ, f. ώσω, cingo, circumdo. 2) repeto. 3) revolvo.

Ἀνακύκλωσις, εως, ἡ, circumactio, circulatio. 2) converſio in orbem, ut reipublicæ. A pr.

Ἀνακυλισμός, ῦ, ὁ, revolutio, converſio. A ſeq.

Ἀνακυλίω, f. ίσω, replico, revolvo. 2) ſurſum volvo.

Ἀνακυμβαλίζω, cum ſonitu evertor.

Ἀνακυπτόω, everto, Nic. &

Ἀνακυπτιάω, ῶ, f. άσω, ſubverto, in dorſum reclino & reſupino. Heſych. Ab ſq.

Ἀνακύπτω, f. ψω, oculos & caput erigo, ut aves bibentes ſolent. 2) exſiſto, emergo proprie, & tropice, ut, e malis, curis &c. 3) ſpe erigor, animoque recreor. 4) orior.

Ἀνακυρίωσις, εως, ἡ, auctoritas. Ex ἀνὰ & κυρόω, *auctoritatem do*. Sed leg. ἀνακύρωσις, *abrogatio*.

Ἀνάκυρτος, ου, ὁ & ἡ, repandus, Gl. Vet.

Ἀνακωκύω, f. ύσω, deploro, defleo.

Ἀνάκωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, breviſſimus, mutilus. Ex α pr. & κῶλον, *membrum*.

Ἀνακωλύω, f. ύσω, arceo.

Ἀνακωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, comice decanto vel dico. 2) comice irriden.

Ἀνακῶς, *Adv.* ſedulo. Ab α priv. & ἀκῶς, antiquo, quod eſt ab eodem vocabulo, unde ἀκήν, *tacite*, *quiete*, unde colligitur fuiſſe olim in uſu ἀκός, ἀκή, ἀκόν, *ſedatus*, *tranquillus*. 2) regie, regum more.

Ἀνακωφέω, ῶ, f. ήσω, ſurdum reddo.

Ἀνακωφόω, ῶ, f. ώσω, idem.

Ἀνακωχεύω, f. εύσω, navem in ancoris retineo in ſalo. 2) retineo, inhibeo, recedo. Ab ἀνακωχή.

Ἀνακωχέω, idem, ap. Heſych.

Ἀνακωχή, ῆς, ἡ, eſt, cum naves in ſalo tenentur in ancoris, ne a vento illidantur ſcopulis; receſſio navium

vium

vinm a litore versus altum in tempestate. 2) induciæ. Sed in hoc sensu scribendum ἀνοκωχὴ, potius. Ab ἀνέχω vel ἀνοκέχω.

Ἀναλάζομαι, f. άσομαι, rursum capio. Ex ἀνὰ & λάζομαι, *capio*.

Ἀναλακτίζω, calcitro, repudio.

Ἀναλαμβάνω, f. λήψομαι, p. ἀνείληφα, recipio, recupero. 2) reparo, instauro. 3) repeto, itero, revoco. 4) assumo. 5) excipio sc. convivio &c. 6) animo voluto, cogito. 7) corrigo. 8) retineo. 9) cohibeo. Omnino variis modis hoc verbum dicitur, qui omnes separatim ei non conveniunt: nec adeo in hoc Lexico locum habent.

Ἀναλαλάζω, ululo, exclamo, tripudio.

Ἀναλάμπω, f. ψω, resplendeo, reluceo. 2) illustro.

Ἀναλγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, doloris expers, qui doloris sensu nullo afficitur, durus, stupidus. Ex α pr. & ἄλγος, *dolor*.

Ἀναλγησία, ας, ἡ, indolentia. A præc.

Ἀνάλγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine dolore, expers doloris. 2) durus, crudelis, qui nullo dolore aut misericordia tangitur.

Ἀναλγήτως, *Adv.* inhumaniter. 2) absque doloris sensu, absque molestia.

Ἀναλδαίνω, augeo, do incrementum. Ex α intens. & ἀλδέω, *augeo*.

Ἀναλδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non crescens, incrementum non capiens. Ex iisd.

Ἀναλδήσκω, succresco, augeor. A pr.

Ἀναλεαίνω, contero. Ex ἀνὰ & λεαίνω.

Ἀναλέγω, f. ξω, colligo. ἀναλέγομαι, recito, lego, Gl. Vet.

Ἀνάλειπτος, ου, non unctus. Ex α pr. & ἀλείφω.

Ἀναλειφία, cum quis non ungitur. Ex iisd.

Ἀναλείχω, f. ξω, lambo, delingo.

Ἀνάλεκτα, ων, τὰ, reliquiæ ciborum.

Ἀνάλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, collectitius, collectus, collectaneus. Ab ἀναλέγω, *collige*.

Ἀναληθὴς, ἐς, falsus.

Ἀναληθῶς, *Adv.* falso.

Ἀνάλημμα, ατος, τὸ, altitudo. 2) quicquid in edito est, ut horti pensiles &c. Ab ἀναλαμβάνω.

Ἀναληπτὴρ, ῆρος, ὁ, amula, ap. Jos. Cod. Vatic. vulgg. ἀνακαμπτὴρ, *male*. item *active*, nihil ad sanandum proficiens: epitheton remedii.

Ἀναληπτικὸς, ἡ, ὸν, recuperatorius. 2) resocillandi, recreandi vim habens. Ab eod.

Ἀναληπτικῶς, *Adv.* apte ad resocillandum corpus.

Ἀνάληψις, εως, ἡ, resumtio, recuperatio, receptio. 2) virium refectio. 3) adoptio. 4) perceptio rei alicujus. 5) schema rhetoricum. Ab ἀναλαμβάνω.

Ἀναλθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, insanabilis, incurabilis. Ex α pr. & ἀλθέω, *sano*.

Ἀναλίγκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, dissimilis. Ex α priv. & ἀλίγκιος, *similis*.

Ἀναλικμάω, ventilo, vanno purgo.

Ἀναλίσκω, f. ἀναλώσω, p. ἀνάλωκα, vel ἀνήλωκα, absumo, insumo, impendo. 2) mercedem do, impensas suppedito. 3) consumo, extinguo, perdo, interficio.

Ἀναλιχμάομαι, lambo.

Ἀναλκεία, ας, ἡ, impotentia. 2) ignavia, timiditas. Ex α pr. & ἀλκὴ, *robur*.

Ἀναλκία, ας, ἡ, idem & ex iisd.

Ἄναλκις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, impotens, carens animo injuriarum impatiente & ultionis studioso. Ex iisd.

Ἀνάλλακτος, ον, immutabilis, irreconciliabilis.

Ἀναλληγόρητος, ον, proprie & sine allegoria dictus.

Ἀναλλοίωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immutabilis. 2) qui ægre mutatur. Ex α pr. & ἀλλοιωτὸς, *mutabilis*.

Ἀνάλλομαι, assilio, insilio. Ex ἀνὰ & ἅλλομαι.

Ἄναλμος, ου, ὁ καὶ ἡ, salsuginis expers. Ex α pr. & ἅλμη, *salsugo*.

Ἀναλογίαν, *Adv.* secundum proportionem.

Ἀναλογεῖον, ου, τὸ, locus, in quo reponuntur libri sc. rationum.

Ἀναλογέω, ῶ, f. ήσω, proportione respondeo, similis sum.

Ἀναλογία, ας, ἡ, proportio, similis ratio.

Ἀναλογίζομαι, ratiocinor, reputo, æstimo.

Ἀναλογικὸς, ἡ, ὸν, proportionalis.

Ἀναλόγισμα, τὸ, idem quod seq.

Ἀναλογισμὸς, ὰ, ὁ, ratiocinatio, subductio. 2) cogitatio.

Ἀναλογιστικῶς, *Adv.* probabiliter, per conjecturam.

Ἀνάλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, consentaneus. Ex ἀνὰ & λόγος, *ratio*.

Ἀναλόγως, *Adv.* convenienter, congrue.

Ἄναλος, ου, ὁ καὶ ἡ, insulsus, non salitus. Ex α pr. & ἅλς, *sal*.

Ἄναλτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexplebilis, insatiabilis. 2) non augescens. 3) non salitus, Galen. Ex α pr. & ἄλω, *alo*, vel ἄλδω, *augeo*, vel ἅλς, *sal*.

Ἀναλύζω, ingemisco, singultio, cum singultu defleo. A λύζω, *singultio*.

Ἀνάλυσις, εως, ἡ, resolutio, dissolutio. 2) abrogatio, remissio. 3) migratio, discessus, abitus, *præs. e vita*. 4) explicatio. Ab ἀναλύω.

Ἀναλυτὴρ, ῆρος, ὁ, liberator. Ab eod.

Ἀναλυτικὸς, ἡ, ὸν, *quasi* resolutorius: totum in suas partes, elementa &c. resolvens, vel modum resolvendi demostrans. Ab eodem.

Ἀναλυτρόω, redimendum concedo, redemtum reddo. *med.* redimo.

Ἀναλύω, f. ύσω, resolvo, dissolvo, retexo. 2) abrogo. 3) redeo, revertor. 4) abeo, discedo, migro.

Ἀναλφάβητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ne alphabetum quidem callet, plane illitteratus.

Ἀνάλωμα, ατος, τὸ, sumtus, impensa. Ab ἀναλίσκω.

Ἀνάλωσις, εως, ἡ, consumtio. Ab eod.

Ἀναλωτὴς, ᾶ, ὁ, consumtor. Ab eod.

Ἀναλωτικὸς, ἡ, ὸν, absumens, vim consumendi habens. Ab eod.

Ἀνάλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, invictus, inexpugnabilis. Ex α pr. & ἁλωτὸς, *expugnabilis*.

Ἀναλωφάω, respiro, interquiesco, mitesco, desævio.

Ἀναμαιμάω, μῶ, furibundo impetu sursum deorsum feror, ruo.

Ἀναμαλάσσω, vel ἀναμαλάττω, f. ξω, remollio, subigo. Ex ἀνὰ & μαλάσσω, *mollio*.

Ἀναμανθάνω, f. θήσομαι, de integro disco. 2) disco, attendo. 3) dedisco, melius disco.

Ἀναμαντεύομαι, augurium capio, vaticinor.

Ἀναμάξευτος, ου, ὁ & ἡ, qui nullis plaustris permeari potest, aut tritus nondum est. Ex α priv. & ἅμαξα, *currus*, *plaustrum*.

Ἀναμαρμαίρω, splendesco.

Ἀναμαρτησία, ας, ἡ, conditio ea, qua quis non peccat, non errat, innocentia. Ex α pr. & ἁμαρτάνω.

Ἀναμάρτητος, ου, ὁ & ἡ, peccati expers, qui sine peccato est. 2) qui peccare nequit, in quo lapsus vel error locum non habet. Ab eod.

Ἀναμαρτήτως, *Adv.* sine peccato, juste & recte.

Ἀναμαρτοεπής, έος, ὁ & ἡ, qui verbis non peccat, qui falsum non dicit.

Ἀναμαρυκάομαι (al. ἀναμηρ.), idem quod ἀναμασάομαι, rumino, renovo mandendo.

Ἀναμασάομαι, ῶμαι, it. ἀναμασσ. iterum mando, rumino. 2) diligenter, iterum iterumque cogito, exploro. Ex ἀνά & μασάομαι, mando.

Ἀναμάσσω, vel ἀναμάττω, f. ξω, pinso, subigo farinam. 2) abstergo. 3) luo, *de pœna :* & *in med.* 4) exprimo, imitor. 5) tollo colores penicillo, & in tabulam transfero. Ex ἀνά & μάσσω, *pinso*, vel *tetino*, *impingo*.

Ἀναμαστεύω, f. εύσω, quæro, requiro, diligenter quæro, pervestigo.

Ἀναμασχαλιστήρ, ῆρος, ὁ, axillaris. Ex ἀνά & μασχάλη, *axilla*.

Ἀνάματος, ου, ὁ & ἡ, aquis carens. Ex α pr. & νᾶμα, *fluentum*.

Ἀναμάχομαι, f. έσομαι, vel ήσομαι, rursum, seu denuo pugno, pugnam repeto, *it.* cum effectu; iterum pugnando rem restituo, aciem reparo.

Ἀνάμβατος, ου, ὁ & ἡ, qui conscendi non potest. Ex α pr. & ἀμβατὸς, pro ἀναβατός.

Ἀναμέλγητος, ου, ὁ & ἡ, non emulctus. 2) qui nequit mulgeri. Ex α pr. & ἀμέλγω.

Ἀνάμελκτος, ον, idem & ex iisd.

Ἀναμέλπω, f. ψω, cano, celebro cantu.

Ἀναμεμιγμένως, *Adv.* mixtim, promiscue. Ab ἀναμίγνυμι.

Ἀναμένω, f. ενῶ, expecto. 2) permaneo, constans maneo. 3) maneo aliquem, vel aliquid.

Ἀνάμεσος, ου, ὁ & ἡ, qui est medius aliquo in loco, intermedius.

Ἀνάμεστος, ου, ὁ & ἡ, plenus, refertus.

Ἀναμεστόω, ῶ, f. ώσω, repleo.

Ἀναμετρέω, ῶ, f. ήσω, metior. 2) denuo metior, remetior. 3) iter eundo remetior. 4) narro, commemoro. *In med.* fere eadem notat. item per mensuram dividere, ut agros colonis.

Ἀναμέτρησις, εως, ἡ, dimensio. A pr.

Ἀναμηρυκάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, rumino, remando.

Ἀναμηρύομαι, f. ύσομαι, fila dilapsa, seu fluentia fuso circumacto recolligo.

Ἀναμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, rursum machinor; rursus molior, irritum conatum nova calliditate vel arte reparo.

Ἀνάμιγδα & ἀναμίγδην, *Adv.* mixtim, promiscue.

Ἀναμίγνυμι, f. ίξω, immisceo, permisceo, commisceo.

Ἀναμιγνύω, idem.

Ἀναμίλλητος, ου, ὁ & ἡ, non controversus. 2) non contentiosus. Ex α pr. & ἁμιλλάομαι.

Ἀναμιμνήσκω, in mentem revoco alteri.

Ἀναμίμνω, maneo. Ab ἀναμένω.

Ἀναμινυρίζω, f. ίσω, cantillo, *parva sc. & querula voce.*

Ἀνάμιξ, *Adv.* promiscue, mixtim. Ab ἀναμίγνυμι.

Ἀνάμιξις, εως, ἡ, permistio, commistio. Ab eod.

Ἀναμίσγω, permisceo, remisceo.

Ἀναμισθαρνέω, ῶ, mercedem capio. Ex ἀνά, μισθὸς, *merces*, & ἄρνυμαι, *capio*.

Ἄναμμα, ατος, τὸ, quod accensum est, ignitum. 2) fax ardens, seu accensa. Ab ἀνάπτω, *accendo*.

Ἀνάμματος, ου, ὁ καὶ ἡ, enodis, vinculo, seu nodo carens. Ex α pr. & ἅμμα, *nodus*, *nexus*.

Ἀναμνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, reminiscor, recordor.

Ἀναμνάω, ῶ, suggero, admoneo, in memoriam revoco.

Ἀνάμνησις, εως, ἡ, reminiscentia, recordatio. 2) commonefactio. Ab ἀναμνάομαι.

Ἀναμνηστικὸς, ἡ, ὸν, qui reminiscentia valet, facile reminiscens. Ab eodem.

Ἀναμολύνω, foedo, inquino, *ut simplex*.

Ἀναμονὴ, ῆς, ἡ, remansio. 2) sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμένω.

Ἀναμόργνυμι, f. ξομαι, imprimo, rejicio.

Ἀναμορμύρω, cum murmure ebullio, æstuo, *de aqua fervente*. Hom.

Ἀναμορφόω, ῶ, f. ώσω, reformo.

Ἀναμόρφωσις, εως, ἡ, reformatio. A pr.

Ἀναμοχλεύω, f. εύσω, vectibus submoveo, emollior. 2) tollo, submoveo.

Ἀναμπέχονος, ου, ὁ & ἡ, non habens ἀμπεχόνην, vestitum, non togatus, seu palliatus. Ex α pr. & ἀμπεχόνη, *cultus*, *seu vestitus corporis*.

Ἀναμπλάκητος, ου, ὁ & ἡ, non errans, peccato carens, justus. Ex ἀνά & ἀμπλάκητος.

Ἀνάμπυξ, υκος, ὁ & ἡ, non habens vittam. Ex α pr. & ἄμπυξ.

Ἀναμυρίζω, f. ίσω, iterum inungo.

Ἀναμυρισμὸς, ῦ, ὁ, unctio repetita. A pr.

Ἀναμυχθίζομαι, f. ίσομαι, irrideo. 2) suspiro.

Ἀναμύω, f. ύσω, aperio oculos, dispicio. 2) visum recipio.

Ἀναμφήριστος, ου, ὁ & ἡ, certus, indubitatus, non controversus. Ex α pr. & ἀμφήριστος, *controversus*.

Ἀναμφηρίστως, *Adv.* sine dubio, vel controversia.

Ἀναμφίβολος, ου, ὁ & ἡ, minime dubius, non ambiguus. Ex α priv. & ἀμφίβολος, *dubius*.

Ἀναμφιβόλως, *Adv.* sine dubitatione.

Ἀναμφίδοξος, ου, ὁ & ἡ, minime dubius. Ex α pr. & ἀμφίδοξος, *dubius*.

Ἀναμφιδόξως, *Adv.* procul dubio, omnium consensu.

Ἀνάμφιος, ου, ὁ & ἡ, non indutus, nudus. Ex α pr. & ἀμφιέννυμι, *induo*.

Ἀναμφίως, *Adv.* nude, sine vestibus.

Ἀναμφίλεκτος, ου, ὁ & ἡ, non dubius, extra controversiam positus. Ex α priv. & ἀμφίλεκτος.

Ἀναμφιλέκτως, *Adv.* sine controversia.

Ἀναμφίλογος, ου, ὁ & ἡ, non dubius, certus, non controversus.

Ἀναμφιλόγως, *Adv.* sine controversia.

Ἀναμφισβητήσιμος, ὁ & ἡ, non controversus.

Ἀναμφισβήτητος, ου, ὁ & ἡ, haud ambiguus, non controversus. Ex α priv. & ἀμφισβητέω, *controversor*.

Ἀναμφισβητήτως, *Adv.* sine controversia, haud dubie.

Ἀναμωκάομαι, irrideo.

Ἀνανάγκαστος, ου, ὁ & ἡ, voluntarius, minime coactus. Ex α pr. & ἀναγκαστὸς, *coactus*.

Ἀνανδρία, ας, ἡ, & ἀνανδρεία, ignavia, improbitas, levitas degeneris & imbellis animi.

Ἀνανδρεῖς, εἰ, eunuchi, ap. Hippocr.
Ἄνανδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, parum virilis, ignavus, effeminatus, mollis. 2) ἡ, innupta. Ex α pr. & ἀνήρ, vir.
Ἀνανδρόω, ῶ, f. ώσω, ignavum reddo, eviro.
Ἀνάνδρως, Adv. non viriliter, ignave.
Ἀνανδρωθεῖσα, ο, ἡ, viduata, marito orbata.
Ἀνανεάζω, f. άσω, renovo, instauro. ἀνανεάζομαι, muto me in novam formam.
Ἀνανέμω, recenseo. 2) distribuo.
Ἀνανεόω, ῶ, f. ώσω, renovo, instauro.
Ἀνάνετος, ου, ὁ & ἡ, remissionis expers, qui non remittitur. Ex α priv. & ἄνετος, laxus, remissus.
Ἀνάνευσις, εως, ἡ, recusatio, repulsa. 2) rejectio capitis & oculorum. 3) requies a malis, ac liberatio. A seq.
Ἀνανεύω, f. εύσω, renuo, abnuo, rejecto capite veto vel nego. 2) suspicio, oculos & caput attollo. 3) emergo. 4) respiro ab aerumnis. Ex ἀνά & νεύω, nuo.
Ἀνανέωσις, εως, ἡ, renovatio, instauratio. 2) regeneratio. Ab ἀνανεόω.
Ἀνανεωτικός, ή, όν, epith. sacrificii ap. Jos. quod fit ad instaurandam memoriam & gratiam beneficiorum superiorum. Ab eod.
Ἀνανηπιάζομαι, repuerasco. Ex νήπιος, puer.
Ἀνανήφω, fut. ψω, ad sobrietatem redeo ab ebrietate. 2) resipisco. 3) cum ἐκ, liberor ab aliquo malo, expedio me e malo. item 4) desino.
Ἀνανήχομαι, f. ξομαι, emergo, enato. 2) recreor a calamitate.
Ἀνανθέω, ῶ, f. ήσω, refloresco.
Ἀνανθής, έος, ὁ & ἡ, flore carens. 2) infirmus. Ex α pr. & ἄνθος, flos.
Ἀνανίας, ου, ὁ, Nomen viri Ebr.
Ἀνάνιος, ου, ὁ & ἡ, moerore carens. 2) innocuus, innoxius. 3) superbus. Priora duo ex α pr. & ἀνία, moeror. Postremum Dorice pro ἀνήνιος, ab ἡνία, lora, quasi loris parere recusans.
Ἀνανίως, Adv. sine dolore & molestia.
Ἀνανομή, ῆς, ἡ, distributio. 2) iterata recensio. Ab ἀνανέμω, distribuo.
Ἀνανοσέω, ῶ, f. ήσω, in morbum recido.
Ἄναντα, acclivia. Adv. sursum, in arduum, adverse.
Ἀνανταγώνιστος, ου, ὁ & ἡ, cui nullus est aemulus. unde, pro invicto. Ex α pr. & ἀνταγωνίζομαι, repugno.
Ἀνανταπόδοτον, ου, τὸ, ubi consequens in oratione omittitur. Ex α pr. & ἀνταποδίδωμι, reddo debitum.
Ἀναντής, έος, ὁ καὶ ἡ, acclivis, arduus, sursum tendens. 2) difficilis. Ex α pr. & ἀντίος, obviam eo.
Ἀναντίβλεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, contra quem non ausit aliquis oculos aperire, vel attollere. Ex α pr. & ἀντιβλέπω, contra adspicio.
Ἀναντίλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem contra dici non potest. Ex α pr. & ἀντίλεκτος.
Ἀναντιλέκτως, Adv. citra controversiam, evidenter.
Ἀναντίρρητος, ου, ὁ & ἡ, controversiam excludens, quem contra dici nequit. Ex α pr. & ἀντίρρητος.
Ἀναντιρρήτως, Adv. citra controversiam.
Ἀναντιφώνητος, ου, ὁ & ἡ, cui nihil respondetur, aut carens alternatione cantus. 2) quem contra dici non potest. Ex α pr. & ἀντιφωνέω, respondeo.
Ἀναντλέω, haurio, ut simplex.
ἌΝΑΞ, ακτος, ὁ, rex, ἡ, regina. 2) herus, dominus.
Ἀναξαίνω, f. ανῶ, rursum carmino. 2) iterum discerpo. 3) discerpo, lacero. 4) ἀναξαίνεσθαι, recrudescere, de dissidio &c. Polyb. Ex ἀνά & ξαίνω, carpo.
Ἀναξηραίνω, f. ανῶ, sicco, ut simplex.
Ἀναξήρανσις, εως, ἡ, exsiccatio. A pr.
Ἀνησιδώρα, ας, ἡ, munera e terra submittens. Cognomen Cereris ab ἀνίημι, submitto, & δῶρον, munus. vel principatum tenens in liberalitate munerum elargiendorum. Ab ἀνάσσω. vid. ἀναξιφόρμιγξ.
Ἀναξιοπαθέω, ῶ, f. ήσω, indigna patior. 2) indignitate rei commoveor, irascor &c. Ex ἀνάξιος, indignus, & πάσχω, patior.
Ἀναξιοπάθεια, ας, ἡ, indignitas, cum quis indigna patitur, aut oratione vultuve injuriarum indignitatem queritur.
Ἀνάξιος, ου, ὁ & ἡ, indignus. 2) inhonoratus, qui nullo habetur loco. Ex α pr. & ἄξιος, dignus.
Ἀναξιφόρμιγξ, γγος, ὁ & ἡ, in cithara regnans. Epith. hymni ap. Pind. Ex ἀνάσσω, regno, & φόρμιγξ, cithara.
Ἀναξίως, Adv. indigne, immerito. Ab ἀνάξιος.
Ἀναξυρίς, ίδος, ἡ, subligaculum. 2) in Plur. ἀναξυρίδες, feminalia, tibialia, braccae. Ex ἀνά & σύρω, traho.
Ἀναξύω, f. ύσω, rado.
Ἀναπαιδεύω, rursus aliter instituo.
Ἀνάπαιστος, ου, ὁ, pes carminis primam & secundam syllabam breves, tertiam longam habens. 2) versus anapaesticus. Ab ἀναπαίω, repercutio, refer[io].
Ἀναπαιστῆρες, ων, οἱ, mallei fabrorum.
Ἀναπαίω, repercutio, referio.
Ἀναπαλαίω, f. αίσω, luctam redintegro, certamen luctae reparo. 2) pugnam reparo, instauro.
Ἀναπάλειπτος, ου, ὁ & ἡ, indelebilis. Ex ἀνά, & ἀπαλείφω, deleo.
Ἀναπάλη, ης, ἡ, genus saltationis.
Ἀνάπαλιν, Adv. e contrario, in vicem.
Ἀναπαλινδρομέω, ῶ, recurro.
Ἀναπάλλω, f. αλῶ, vibro, evibro. 2) percutio.
Ἀνάπαλσις, εως, ἡ, vibratio, quassatio. A pr.
Ἀναπαριάζω, f. άσω, muto sententiam, pactum irritum facio, more sc. Pariorum. Ex ἀνά & Πάριος, Parius.
Ἀναπάρτιστος, ου, imperfectus, mancus. Ex α pr. & ἀπαρτίζω, perfectum numeris omnibus & absolutum praesto, exhibeo.
Ἀνάπας, ασα, αν, Gen. αντος, άσης, αντος, omnis, universus. Ex ἀνά, per, & πᾶς, omnis.
Ἀναπάσσω, f. άσω, adspergo. 2) affero, addo alicui rei, item edo, in med.
Ἀναπαταγέομαι, f. ήσομαι, idem quod ἀναπτερόομαι o. 2.
Ἀναπατέω, ῶ, f. ήσω, sursum versus gradior, adverso flumine navigo.
Ἀναπαύδητος, ου, ὁ & ἡ, indefatigabilis. Ex α pr. & ἀπαυδάω, defatigor.
Ἀνάπαυλα, ης, ἡ, quies, requies. 2) cessatio. 3) diversorium, locus quietis. 4) finis periodi, ap. rhetores. 5) intervalla respirandi. Ab ἀναπαύω.

Ἀνάπαυμα, ατος, τὸ, requies, intermiſſio a labore. Ab eodem.

Ἀνάπαυσις, εως, ἡ, idem & ab eodem.

Ἀναπαυστήριον, ου, τὸ, locus quietis, ſeu in quo quies capitur. 2) tuba datum ſignum ad caſtra metanda. Ab eodem.

Ἀναπαυτήριον, ου, τὸ, idem & ab eodem.

Ἀναπαύω, f. αύσω, ſedo, do requiem, ſeu laxationem. 2) recreo, refocillo. ἀναπαύομαι, quieſco, requieſco, ceſſo a re aliqua. 2) donor immunitate. 3) confero me cubitum. 4) morior, excedo e vita.

Ἀναπείθω, f. είσω, pro πείθω, perſuadeo. 2) ſollicito ad mutandam ſententiam, ad rebellandum.

Ἀνάπειρα, ας, ἡ, experimentum. 2) exercitatio. 3) communis uſus. 4) conatus, inceptum. 5) recenſio copiarum.

Ἀναπειράω, ῶ, f. άσω, vel ήσω, iterum experior, iterum tento. 2) tento, experior.

Ἀναπείρω, f. ερῶ, tranſadigo, transfigo.

Ἀνάπεισμα, ατος, τὸ, funis, quo aliquid religatur, & præſertim, quo naves religantur ad litus. 2) fiducia adgrediendi aliquid. Ab ἀναπείθω.

Ἀναπειστήριος, ου, ὁ & ἡ, perſuaſorius, aptus ad perſuadendum.

Ἀνάπειστος, ου, ὁ & ἡ, qui in aliam opinionem impellitur.

Ἀναπεμπάζω, f. άσω, iterum numero, repeto. 2) animo verſo, præterita repeto.

Ἀναπέμπω, f. ψω, remitto. 2) emitto. 3) surſum mitto. 4) exhalo, exhalando ſurſum mitto.

Ἀναπέσσω, f. ψω, iterum coquo, recoquo.

Ἀναπετάζω, f. άσω, idem quod ſequens.

Ἀναπετάννυμι, expando, explico. 2) aperio. 3) laxo.

Ἀναπεταννύω, idem.

Ἀναπετάω, ῶ, f. άσω, idem.

Ἀναπέτομαι, f. ἀναπτήσομαι, in altum evolo.

Ἀναπέττω, recoquo.

Ἀναπηγάζω, f. άσω, emitto in modum fontis & ſcaturiginis.

Ἀναπήγνυμι, f. ήξω, affigo, ſuſpendo.

Ἀναπηδάω, ῶ, f. ήσω, ſubſilio, ſurſum ſalio. 2) proſilio, exſilio. 3) reſilio, retrorſum ſalio.

Ἀναπήδησις, εως, ἡ, exſultatio, procurſio. A pr.

Ἀναπηνίζω, f. ίσω, fuſo circumacto recolligo.

Ἀναπηρία, ας, ἡ, mutilatio, læſio. 2) membri alicujus vitium, ſ. vitiatio.

Ἀνάπηρος, ου, ὁ & ἡ, mutilus, quovis corporis membro mancus, ut cæcus, claudus &c.

Ἀναπηρόω, ῶ, f. ώσω, mutilo, mutilum reddo.

Ἀναπιδύω, f. ύσω, ſcaturio, erumpo e ſcaturigine.

Ἀναπιέζω, iterum vel ſurſum, retrove premo.

Ἀναπίμπλημι, f. ήσω, repleo, impleo.

Ἀναπίνω, bibo, abſorbeo, reſorbeo.

Ἀναπιπράσκω, f. άσω, revendo, emptum vendo.

Ἀναπίπτω, recumbo, decumbo, procumbo. 2) accumbo ad menſam. 3) ſupinus ſum. 4) animo concido, animum abjicio. 5) frigeo, remiſſus ſum. 6) pœnitentia ducor, ſententiam muto. 7) remiges ἀναπίπτειν dicuntur, cum attollunt remos.

Ἀναπιστεύω, f. εύσω, confido, ſpero, bono animo eſſe incipio.

Ἀναπίτνημι, expando, explico. Ab ἀνὰ & πετάω, *pando*.

Ἀναπλάνητος, ον, non errans, inevitabilis, epith. fati ap. Sophocl.

Ἀνάπλασις, εως, ἡ, fictio, ſeu formatio de integro, ut reſtitutio membri fracti in integrum. 2) regeneratio. Ab ἀναπλάττω.

Ἀνάπλασμα, ατος, τὸ, figmentum, id quod fictum eſt. 2) mendacium, commentum. Ab eod.

Ἀναπλασμός, ου, ὁ, q. d. refictio, reformatio. 2) fictio, formatio de integro. 3) fictio, ſ. ipſa fingendi actio. 4) fictio rerum, quæ non ſunt, aut eſſe non poſſunt. A ſq.

Ἀναπλάσσω, vel ἀναπλάττω, f. πλάσω, denuo fingo, reformo. 2) fingo, comminiſcor, imaginor apud me, quæ non ſunt.

Ἀναπλέκω, f. ξω, implico, innecto. 2) redimio.

Ἀνάπλεως, ω, ὁ & ἡ, plenus, refertus.

Ἀναπλέω, f. εύσω, provehor in altum, e portu ſolvo. 2) navigo. 3) ἀναπλεύσιμοι dicuntur v. c. flumina, in quibus naves commeant.

Ἀναπλήθω, f. ήσω, impleo, expleo.

Ἀναπλημμυρέω, ῶ, f. ήσω, redundo, exundo.

Ἀναπληρόω, ῶ, f. ώσω, expleo, ſuppleo, impleo.

Ἀναπλήρωμα, ατος, τὸ, ſupplementum, explementum. A pr.

Ἀναπληρωματικός, ή, όν, expletivus, explendi vim habens, explendo aptus. A pr.

Ἀναπλήρωσις, εως, ἡ, expletio. Ab ἀναπληρόω.

Ἀναπληστικός, ή, όν, expletivus. Ab ἀναπλήθω.

Ἀνάπλοος, *contr. uſitatius* ἀνάπλους, ου, ὁ, evectio e portu. 2) remigatio navalis.

Ἀναπλόω, ῶ, f. ώσω, expando, explico. Ex ἀνὰ & ἁπλόω.

Ἀναπλύνω, f. υνῶ. eluo. A πλύνω.

Ἀνάπλυσις, εως, ἡ, ablutio, elotio. A præc.

Ἀνάπλωσις, εως, ἡ, explicatio, interpretatio. Ab ἀναπλόω.

Ἀναπλώω, f. ώσω. idem quod ἀναπλόω.

Ἀνάπνευσις, εως, ἡ, reſpiratio. 2) recreatio, relaxatio.

Ἀναπνευστικός, ή, όν, vi reſpirandi præditus, reſpirationi ſerviens.

Ἀνάπνευστος, ου, ὁ & ἡ, qui reſpirare non poteſt. 2) exanimis. 3) flatu venti carens: quaſi pro ἀναναπνευστος. Ex α pr. & ἀναπνέω. vid. notata ad ἀνάπνευστος.

Ἀναπνέω, f. εύσω, reſpiro. 2) recreor, relaxor animo. 3) deſidero, adſpiro ad aliquid. Ex ἀνὰ & πνέω, *ſpiro*.

Ἀναπνοή, ῆς, ἡ, reſpiratio. 2) relaxatio, animi. Ab ἀναπνέω.

Ἀναπόβλητος, ου, ὁ & ἡ, non contemnendus non rejiciendus. 2) qui amitti, vel rejici non poteſt. Ex α pr. & ἀποβάλλω.

Ἀναπόγραφος, ου, ὁ & ἡ, a publicano non recenſus nec ſcriptus. Ex α pr. & ἀπογράφω.

Ἀναπόδεικτος, ου, ὁ & ἡ, improbabilis, qui demonſtrari aut approbari nequit. Ex α pr. & ἀποδεικτός.

Ἀναποδείκτως, *Adv.* ſine probatione, abſque demonſtratione.

Ἀναπόδεκτος, ου, ὁ & ἡ, non recipiendus. Ex α pr. & ἀποδέχομαι, *recipio*.

Ἀναποδίζω, f. ίσω, retrocedo, pedem refero. 2) revoco, retro ago. 3) diligenter perpendo, excutio, volvo rem revolvoque in animo.

Ἀναπόδισις, ἡ, remeatio, retroceſſio in pedem.

Ἀναποδισμός, ου, ὁ, diligens inquiſitio. 2) regreſſus, retrogradus motus. 3) reſolutio.

Ἀναπόδοτος, ου, ὁ & ἡ, non redditus. 2) non reddendus, gratuitus. 3) cui deeſt pars altera neceſ-

cessaria superiori respondens. Ex α pr. & ἀποδίδωμι, *reddo*.

Ἀναπόδραστος, ου, ὁ & ἡ, inevitabilis. Ex α pr. & ἀποδράω, *effugio*.

Ἀναποικίλλω, variego, orno.

Ἀνάποινος, ου, ὁ καὶ ἡ, non redemtus pretio, gratuitus. Ex α pr. & ἄποινα, *pretium redemtionis*.

Ἀναποίνως, *Adv.* gratis.

Ἀναπόκριτος, ου, ὁ & ἡ, cui non respondetur, seu cui responsum non est. 2) qui non respondet. Ex α pr. & ἀποκρίνομαι, *respondeo*.

Ἀναπόλαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, jejunus. 2) vacans voluptate. 3) quo frui non licet. Ex α pr. & ἀπολαύω, *fruor*.

Ἀναπολεμόω, bellum infero, cieo, in bellum conjicio.

Ἀναπολέω, ῶ, f. ήσω, revoco in animum, instauro rem abolitam memoria hominum. 2) in animo volvo. 3) rumino, *de brutis*. Ex ἀνὰ & πολέω, *verso*.

Ἀναπόλησις, εως, ἡ, ipsa actio revolvendi in animo, recordatio, revocatio in mentem, ruminatio. A praec.

Ἀναπολητικός, ή, όν, revolvendi facultatem habens, assiduus agitationis. Ab eod.

Ἀναπολίζω, celebro carmine, vel oratione, ap. Pind. *proprie*, instauro. Ab eod.

Ἀναπολόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexcusabilis. 2) non defensus. Ex α pr. & ἀπολογέομαι, *excuso, caussam dico & approbo meam*.

Ἀναπόλυτος, ου, ὁ & ἡ, non absolutus. 2) indissolubilis. 3) non dimissus.

Ἀναπομπή, ῆς, ἡ, sursum missio. 2) effossio. 3) recogitatio, revolutio rei in animo. Ex ἀνὰ & πέμπω, *mitto*.

Ἀναπόμπιμος, ου, ὁ & ἡ, qui remitti potest aut remittitur.

Ἀναπομπός, ή, όν, qui mittit, ducit ad superos.

Ἀναπόνιπτος, ου, ὁ & ἡ, illotus. Ex α pr. & ἀπονίπτω.

Ἀναπορθόομαι, procedo, in locum editiorem in primis.

Ἀναπόσβεστος, non extinctus, semper lucens, vel ardens. Ex α & ἀποσβέννυμι.

Ἀναπόστατος, ου, ὁ & ἡ, qui non descivit a fide, aut desciscere nequit. Ex α pr. & ἀφίσταμαι, *deficio*.

Ἀναποτάομαι, avolo.

Ἀναποτνιασμός, ῦ, ὁ, lamentatio cum imploratione divini auxilii, & exaggeratione indignitatis acceptarum injuriarum. 2) divini numinis imploratio. Ex ἀνὰ & ποτνιάζω.

Ἀναπότριπτος, ου, ὁ & ἡ, qui detergi aut excuti, depelli nequit. 2) indelebilis. Ex α pr. & ἀποτρίβω.

Ἀνάπραξις, εως, ἡ, exactio debiti aeris. Ab ἀναπράσσω.

Ἀνάπρασις, εως, ἡ, q. d. revenditio, iterata venditio. v. ἀναπράτης. Ab ἀναπιπράσκω, *revendo*.

Ἀναπράσσω, vel ἀναπράττω, f. άξω, exigo, reposco. 2) recupero, *in med.*

Ἀναπράτης, ου, ὁ, qui sibi vendita revendit. Ab ἀναπιπράσκω, *revendo*.

Ἀναπρεσβεύω, legatos mitto. 2) alteram legationem obeo.

Ἀναπρήθω, f. ήσω, incendo, inflammo. 2) cum gemitu effundo. 3) de vento vela implente.

Ἀναπροοιμιάζομαι, incipio cantum.

Ἀνάπταιστος, ου, ὁ & ἡ, inoffensus, qui non offendit. Ex α priv. & πταιστός, *ad lapsum pronus*, pro ἄπταιστος; occurrunt enim passim vocabula, in quibus ἀνα vim simplicis α privativi habet, vel ubi ἀνα est pro ἄνευ. v. ἀνάεδνος, ἀναλλέκτως, ἀναφλυκταίνωτος.

Ἀναπτερόω, ῶ, f. ώσω, pennis, seu alis instruo. 2) excito, instigo, animum addo, in spem, praesertim levem & temerariam, erigo. Ex ἀνὰ & πτερόν, *ala*.

Ἀνάπτημι, sursum volo. Ex ἀνὰ & πτῆμι.

Ἀναπτοέομαι, οῦμαι, consternor, pavesco, perterreor. ἀνεπτοίημαι, spe varia & stulta erigor, perf. pass.

Ἄναπτος, ου, ὁ & ἡ, intactus. 2) suspensus & nexus per fibulam, epith. vestis. Ex ἅπτω, *necto*, vel ἅπτομαι, *attingo*.

Ἀνάπτυξις, εως, ἡ, expansio, apertio. 2) explicatio, explanatio. Ab seq.

Ἀναπτύσσω, f. ξω, expando, explico, ut vestem vel telam. 2) aperio, ut librum, volumen. 3) explano, expono. 4) patefacio, revelo.

Ἀναπτυχή, ῆς, ἡ, explanatio, expositio. A praec.

Ἀνάπτυχος, ου, ὁ & ἡ, qui aperiri potest. 2) apertus. 3) explicatus. Ab eodem.

Ἀναπτύω, f. ύσω, exspuo, exspuendo ejicio. Gl. Vet. sputo. 2) despuo, conspuo. 3) contemno.

Ἀνάπτω, f. ψω, ligo, religo, suspendo ad. 2) circumpono, appono. ἀνάπτομαι, induo.

Ἀνάπτω, ψω, accendo, incendo. *Metaph.* suscito, stimulo, impello.

Ἀνάπτωσις, εως, ἡ, decubitio, accubitio. 2) resupinatio. 3) animi remissio, consiliorum vel coeptorum mutatio, spei conversio. Ab ἀναπίπτω, *decumbo*, vel *resupinus cado*, *in partem contrariam relabor*.

Ἀναπυνθάνομαι, interrogo, percuntor.

Ἀναπυρόω, ῶ, f. ώσω, accendo, inflammo.

Ἀναπυρσεύω, incendo, tollo facem.

Ἀνάπυστος, ου, ὁ & ἡ, pervulgatus, passim auditus, omnibus notus. Ab ἀναπυνθάνομαι.

Ἀναπωλέω, ῶ, f. ήσω, rursus vendo, revendo.

Ἀνάπωτις, εως, ἡ, discessus & reciprocatio maris, quasi ἀνάποσις, quia resorbetur. reperitur & ἀνάπωσις. Frequentius ἄμπωτις.

Ἀναρρίζω, f. ίσω, convalesco, ex morbo recreor. A ῥίζω.

Ἀναράομαι, ῶμαι, diras revoco, resecro, votum factum muto. Ab ἀνὰ & ἀρά.

Ἀνάρβυλος, ος, discalceatus. Ex ἀρβύλη, *calceus*.

Ἀνάργυρος, ου, ὁ & ἡ, argento carens, pecunia destitutus. 2) qui largitionibus non corrumpitur. 3) qui gratis aliquid facit, ut medicus gratis sanans.

Ἀνάρδευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non irrigatus, non udus, siccus.

Ἄναρθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, inarticulatus, articulis carens.

Ἀναριθμέω, ῶ, f. ήσω, enumero, dinumero. Gl. Vet. ἀναριθμεῖ, renumerat.

Ἀναρίθμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, innumerabilis. 2) immensus. 3) imperitus numerorum.

Ἀνάριθμος, ου, ὁ & ἡ, innumerus. 2) qui in nullo numero est, vilis.

Ἀναριστάω, ῶ, non prandeo. unde ἀνηριστηκὼς, impransus, perf. act. part.

Ἀναρίστησις, εως, ἡ, abstinentia a prandio.

Ἀναριστία, ας, ἡ, idem.

Ἀνα-

Ἀναρίστητος, ου, ὁ καὶ ἡ, impransus.

Ἀνάριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, impransus, non pransus. 2) prandio carens. Ex α pr. & ἄριστον, *prandium*.

ἈΝΑΡΙ'ΤΗΣ, ου, ὁ, piscis e genere cochlearum. Aristot.

Ἀναριτοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, nutriens, vel alens, habens anatitas. E præc. & τρέφω.

Ἀνάρκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullius imperio subjectus, magistro, rectore, domino carens. 2) ei non parens, in cujus auctoritate est. 3) non ortus, principio carens. Ex α priv. & ἄρχω, *impero*, s. ἄρχομαι, *incipio*.

Ἀναρμόδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, non idoneus, inconveniens & incongruens. Ab α pr. & ἁρμόζω.

Ἀναρμοδίως, *Adv.* non convenienter.

Ἀναρμόζω, f. όσω, adapto, copulo. Ab ἀνὰ & ἁρμόζω.

Ἀναρμοστέω, ῶ, non congruo, non quadro.

Ἀναρμοστία, ας, ἡ, incongruentia, inconvenientia. 2) ineptiæ.

Ἀνάρμοστος, ου, ὁ καὶ ἡ, haud congruens, inconveniens, non quadrans, non habilis, incompositus, ineptus. Philox. ἀνάρμοστον, absonum, absurdum. Ex α pr. & ἁρμοστὸς, *aptus*.

Ἀναρμόστως, *Adv.* incongrue, inconvenienter, inepte.

Ἀναρμόττω, idem quod ἀναρμόζω. Sed ἀναρμοττῶ, idem quod ἀναρμοστέω.

Ἀναρπάγδην, *Adv.* cum impetu, vi, revulsione.

Ἀναρπάζω, f. άσω, s. άξω, sursum rapio, abripio. 2) subito e medio tollo. 3) ad pœnam rapio. 4) sede sua revello, ut si quis victor bello a se devictos e patria jubet alio migrare. 5) diripio. 6) vi opprimo.

Ἀναρπαξάνδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, homines devorans.

Ἀνάρπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, abreptus, sursum raptus. 2) repente raptus. 3) e sedibus suis emotus, & alio migrare coactus. 4) oppressus. Gl. Vet. arreptitius.

Ἀναῤῥάπτω, f. ψω, resarcio, reconcinno. 2) consuo, consarcino.

Ἀναῤῥαψῳδέω, rapsodi more decanto.

Ἀναῤῥέω, refluo. 2) sursum fluo.

Ἀναῤῥήγνυμι, f. ξω, diffindo, dirumpo, abrumpo, desringo, effringo, disturbo. ἀναῤῥήγνυμαι, disfringor. 2) erumpo. 3) confero sc. pugnam. ἀνέῤῥωγε, erupit, aor. 2. ἀναῤῥαγὲς, passus, patens, Gl. Vet.

Ἀναῤῥηγνύω, idem.

Ἀναῤῥήκτως, *Adv.* sine disruptione, ita ut effringi, perrumpi nequeat; *pro simplici* ἀῤῥήκτως, vel pro ἀνεπιῤῥήκτως.

Ἀνάῤῥημα, ατος, τὸ, edictum præconis voce enunciatum. Ex ἀνὰ & ῥέω, *dico*.

Ἀνάῤῥηξις, εως, ἡ, disruptio, discissio. Ex ἀναῤῥήγνυμαι.

Ἀνάῤῥησις, εως, ἡ, renunciatio, creatio, proclamatio. 2) refutatio. Ex ἀνὰ & ῥέω, *dico*.

Ἀναῤῥήσσω, & ἀναῤῥήττω, idem, quod ἀναῤῥήγνυμι.

Ἀνάῤῥινον, ου, τὸ, per nares rediens. Hippocr. Ex ἀνὰ & ῥὶν, *nasus*.

Ἀναῤῥιπίζω, f. ίσω, ignem extinctum flatu resuscito. 2) accendo, suscito, exsuscito.

Ἀναῤῥιπτέω, ῶ, f. ήσω, sursum, seu in altum jacio, sublime jaculor. 2) temere & præcipitanter adeo periculum, in aleam do. 3) adeo, suscipio. 4) pœnitet me, muto consilium. Ex ἀνὰ & ῥίπτω, *projicio*; sed extremum videtur ad ἀναῤῥεπτέω, a ῥέπω, pertinere.

Ἀναῤῥίπτω, f. ψω, idem. Gl. Vet. subjacto, jacto.

Ἀναῤῥιχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, manibus & pedibus in altum enitor. Ex ἀνὰ & ἀῤῥιχάομαι, vel potius ab antiquo ῥίγω; unde Lat. *rego*, *arrigo*, *erigo*, & similia.

Ἀναῤῥίχομαι, idem & ex iisdem.

Ἀνάῤῥιψις, εως, ἡ, ipsa actio sursum jaciendi. Ab ἀναῤῥίπτω.

Ἀνάῤῥοια, ας, ἡ, refluxus undarum. Ex ἀνὰ & ῥέω, *fluo*.

Ἀναῤῥοιβδέω, ῶ, f. ήσω, resorbeo, absorbeo cum magno stridore.

Ἀναῤῥοίβδησις, εως, ἡ, absorptio. E præc.

Ἀναῤῥοπία, ας, ἡ, motus versus superiores partes.

Ἀνάῤῥοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sursum fertur. 2) retrocedens, retro fugiens. Ex ἀνὰ & ῥέπω.

Ἀνάῤῥους, ου, refluxus.

Ἀναῤῥοφέω, vel ἀναῤῥυφέω, ῶ, f. ήσω, resorbeo. 2) absorbeo.

Ἀναῤῥόφησις, εως, ἡ, resorptio, absorptio. A pr.

Ἀναῤῥοχθέω, cum strepitu retro ruo, de fluctu.

Ἀνάῤῥυσις, εως, ἡ, redemtio. 2) libertatis recuperatio. 3) sacrificium. A verbo ῥύομαι.

Ἀναῤῥύω, f. ύσω, redimo, libero captivum. 2) reparo, resarcio. 3) macto, sacrifico. Ab ἀνὰ *sursum* vel *retrorsum*, & ἐύω, *traho*, quia in sacris capita victimarum cædendarum a cornibus sursum & retro agebantur. v. Ἀνερύω.

Ἀναῤῥώννυμι, vel ἀναῤῥωννύω, f. ώσω, robur pristinum reddo. ἀναῤῥώννυται, convalescit, Philox. 2) confirmo.

Ἀνάῤῥωσις, εως, ἡ, confirmatio, convalescentia. A pr.

Ἀνάρσιος, ου, ὁ, implacabilis. 2) intolerabilis, improbus, sceleratus, quasi, vitæ haud conveniens, male congruens civili societati. Ex α pr. & ἄρω, *apto*.

Ἀναρτάω, ῶ, f. ήσω, suspendo; ἀναρτῶμαι, suspendor, suspensus sum, pendeo. 2) concilio mihi, adscisco. Gl. Vet. devincio.

Ἀνάρτησις, εως, ἡ, suspensio. 2) obstrictio, devinctio. A præc.

Ἀνάρτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, impar. Ex α pr. & ἄρτιος.

Ἀναρτύω, adorno, exstruo, molior.

Ἀνάρῥινον, arbor eadem quæ φιλόδρυς.

Ἀναρυτὴρ, ῆρος, ὁ, vas quo hauritur, v. c. vinum. Ab seq.

Ἀναρύτω, & ἀναρύω, f. ύσω, haurio. Ex ἀνὰ & ἀρύω, & ἀρύτω, *haurio*.

Ἀναρχία, ας, ἡ, status reip. cum nullus est magistratus. 2) soluta licentia. Ab ἄναρχος.

Ἀνάρχομαι, denuo ordior, Gl. Vet. Ex ἀνὰ & ἄρχομαι, *incipio*.

Ἄναρχος, ου, ὁ καὶ ἡ, principio carens. Ex α pr. & ἀρχὴ, *principium*.

Ἀνασαλεύω, f. εύσω, concutio, quasso, agito, succutio. Gl. Vet.

Ἀνασειράζω, fut. άσω, retraho catena. 2) retraho, revoco, averto. 3) refreno, reprimo. Ex ἀνὰ & σειρὰ, *catena*.

Ἀνασεισίφαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, concutiens penem. Ex ἀνασείω, *concutio*, & φαλλός.

Ἀνασεισμὸς, ῦ, ὁ, conquassatio, concussio. A sq.

Ἀνασείω, fut. είσω, concutio, quatio, ut sinum vestis. 2) incito, concito, impello, ut ad defectionem, vel res novas. Philox. ἀνασείει, sollicitat, concitat.

Ἀνασελγαίνω, petulanter ago, petulanti injuria afficio.

ctio. Ex ἀνὰ & ἀσελγαίνω, *petulanter ago*.

Ἀνασηκόω, ῶ, f. ώσω, addo, quod deest. 2) ad aequabilitatem libro. 3) par pari refero, rependo.

Ἀνασημαίνω, significo.

Ἀνάσιλλος, ου, ὁ & ἡ, vel ἀνάσιλλος, comam e fronte versus verticem capitis versam habens: quae forma comae & ipsa τὸ ἀνάσιλλον vel ἀνάσιλλον vocatur.

Ἀνάσιμος, ου, ὁ & ἡ, resimus, repandus. 2) informis, deformis.

Ἀνασιμόω, ῶ, resimo, resimum facio. 2) odoror, quia, cum odorem captamus, nares sursum attrahuntur, & quasi repanduntur. A praec.

Ἀνασκαλεύω, f. εύσω, sarculo refodio, effodio. 2) exsuscito. 3) scrutor, scrutando eruo, ut ignem cineribus obsitum.

Ἀνασκάπτω, f. ψω, effodio. 2) evello radicitus. 3) exscindo, *de urbe*.

Ἀνασκέπτομαι, f. ψομαι, considero.

Ἀνασκευάζω, f. άσω, labefacto, destruo. 2) reaedifico, instauro, reparo. 3) refuto. 4) *med.* vasa colligo, migro.

Ἀνασκευαστικός, ή, όν, instaurandi vim habens. 2) destructivus, refutatorius. A praec.

Ἀνασκευή, ῆς, ἡ, reaedificatio, instauratio, molitio. 2) destructio, eversio, refutatio. Ex ἀνὰ & σκεῦος, *instrumentum*.

Ἀνασκήπτω, f. ψω, irruo, ingruo.

Ἀνασκησία, ας, ἡ, inertia, imperitia. Ex α pr. & ἀσκέω, *exerceo*.

Ἀνάσκητος, ου, ὁ & ἡ, non exercitatus. Ex iisd.

Ἀνασκήτως, *Adv.* sine exercitio. A praec.

Ἀνασκίδναμαι, sursum deorsumque dissipor, huc illuc dispergor. Ex ἀνὰ & σκεδάω, *dissipo*.

Ἀνασκινδυλεύομαι, vel ἀνασχινδυλεύομαι, in crucem, seu palum tollor, suspendor. Ex ἀνὰ & σχινδυλεύομαι *inus.* a σχίζω.

Ἀνασκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exsilio, catullio, lascivio exsiliendo. 2) prosilio. 3) resilio.

Ἀνασκολοπίζω, f. ίσω, in crucem tollo, cruci adfigo, suspendo.

Ἀνασκολόπισις, εως, ἡ, crucifixio. A praec.

Ἀνασκολύπτειν, nudare glandem penis.

Ἀνασκοπέω, ῶ, f. ήσω, considero, meditor.

Ἀνασμύχω, f. ξω, lento igne absumo, vel corrumpo, sive idem quod σμύχω.

Ἀνασοβέω, ῶ, f. ήσω, sursum rejiciendo expello, excutio. 2) terreo. Polyb.

Ἀνασπαράσσω, dilacero.

Ἀνάσπασις, εως, ἡ, exscidium. 2) contractio. Ab ἀνασπάω.

Ἀνασπαστικός, ή, όν, vim vel convellendi vel contrahendi habens. Ab eod.

Ἀνάσπαστος, ου, ὁ & ἡ, extractus alicunde. 2) pulsus, ablegatus e loco aliquo. vid. ἀνασπάω n. 4. 3) e provincia successore misso revocatus. A seq.

Ἀνασπάω, ῶ, f. άσω, revello, convello, evello, exscindo. 2) attollo, ut supercilia. 3) contraho. 4) expello, velut in exilium: dicitur in primis de incolis eversae urbis, cum alio traducuntur. 5) eripio, v. c. e periculo.

Ἀνασπογγίζω, f. ίσω, spongia detergo.

Ἄνασσα, ης, ἡ, regina. Ab ἄναξ, *rex*.

Ἀνάσσυτος, ου, revulsus. 2) sursum vadens, ruens. Ab ἀνὰ & σεύομαι *inus.* pro σεύομαι.

Ἀνάσσω, f. ξω, regno, impero, regno, imperio potior.

Ἀνασταδὸν, *Adv.* consurgendo, stando. Ab ἀνίστημι.

Ἀνασταλτικός, ή, όν, reprimendi & cohibendi vim habens. Ab ἀναστέλλω, *reprimo*.

Ἀναστάς, άδος, ἡ, porticus ap. Apoll. Rh.

Ἀναστάσιμος, ου, ὁ & ἡ, resuscitandi vim habens.

Ἀνάστασις, εως, ἡ, surrectio a sedili, vel cubili, vel e somno. 2) resurrectio a morte. 3) resurrectio a lapsu. 4) consurrectio ex insidiis. 5) eversio. 6) expulsio e sedibus, evocatio. 7) erectio, extructio, prominentia. 8) reditus ab exilio. 9) migratio. 10) seditio.

Ἀναστατήρ, ῆρος, ὁ, eversor, vastator, qui victis necessitatem emigrandi admovet.

Ἀναστατήριος, ου, ὁ & ἡ, epith. victimae factae ob valetudinis recuperationem.

Ἀναστάτης, ὁ, eversor.

Ἀναστατικός, ή, όν, idem quod ἀναστάσιμος.

Ἀναστατικῶς, *Adv.* seditiose.

Ἀνάστατος, ου, ὁ & ἡ, eversus, vastatus. 2) sede expulsus, seu in alium locum traductus, transpositus.

Ἀναστατόω, ῶ, f. ώσω, everto, vasto. 2) sedibus expello. 3) conturbo, seditionem, tumultum excito.

Ἀναστάτωσις, εως, ἡ, eversio. 2) conturbatio.

Ἀνασταυρόω, ῶ, f. ώσω, in crucem attollo, cruci adfigo.

Ἀνασταύρωσις, εως, ἡ, suspendium, Gl. Vet.

Ἀνασταχύω, spicas emitto, & cresco, surgo, *de segete*.

Ἀναστεγνόω, ῶ, f. ώσω, adstringo, constipo.

Ἀνάστειρος, ου, *vox corrupta* ap. Polyb. quam ex ἀνὰ & στεῖρα compositam putant.

Ἀναστέλλω, f. ελῶ, inhibeo, reprimo, coerceo. 2) sursum tollo. ἀναστέλλεσθαι, tergiversari, Gl. Vet. *item*, dissimulare, tegere, ap. Polyb. ἀνεσταλμένος, rejecta, sublata veste, alticinctus, Gl. Vet. perf. pass. part.

Ἀναστενάζω, f. άξω, alte ingemisco, suspiro, Philox. 2) vehementer deploro.

Ἀναστενάχω, idem.

Ἀναστένω, gemo, gemitus & suspiria duco.

Ἀναστέφω, f. ψω, corono, redimio, cingo.

Ἀναστηλόω, ῶ, f. ώσω, erigo, statuo cippum.

Ἀνάστημα, ατος, τό, erectio. 2) id ipsum quod adsurgit in altum. 3) statura. 4) proceritas. 5) altitudo, montis, aedificii. 6) animal ap. LXX. Ab ἀνίστημι.

Ἀναστίζω, rursum compungo. 2) pungo.

Ἀναστοιχειόω, ῶ, fut. ώσω, informo, quasi ab elementis incipiendo. 2) resolvo, quasi in elementa. 3) reformo, regenero, ap. Eccles. Ex ἀνὰ & στοιχεῖον, *principium, elementum*.

Ἀναστοιχείωσις, εως, ἡ, informatio, quae fit a primis elementis. 2) resolutio in elementa. 3) renovatio, regeneratio, reformatio. A pr.

Ἀνάστομος, ου, ὁ & ἡ, apertus, laxus, dehiscens. Ex ἀνὰ & στόμα, *os*.

Ἀναστομόω, ῶ, f. ώσω, laxo, relaxo, capaciorem reddo, aperio, angusto, in fauces comprimo. 2) evacuo, purgo. 3) lato ore effundo, *de fluminibus in mare se inferentibus*.

Ἀναστόμωσις, εως, ἡ, laxatio, relaxatio. 2) arctatio, compressio in fauces. 3) exacutio palati. 4) exitus venae alterius in alteram, quo sanguis ex illa in hanc exoneratur. A pr.

Ἀναστομωτήριος, ου, ὁ & ἡ, idem quod sequens.

Ἀνα-

Ἀναστομωτικός, ή, όν, aperiendi vim habens & oris patefaciendi. 2) exacuendi palati vi pollens.

Ἀναστεναχίζω, ingemisco.

Ἀναστραγαλίζω, tesseris ludo.

Ἀναστράγαλος, ου, ὁ & ἡ, talo, seu talis carens. Ex α pr. & ἀστράγαλος, talus.

Ἀναστρατεύομαι, militiam itero. Ab ἀνά & στρατεύομαι, milito.

Ἀναστρατοπεδεία, ας, ἡ, castrorum motio. A sq.

Ἀναστρατοπεδεύω, castra moveo, revertor cum exercitu.

Ἀναστρέφω, f. ψω, inverto, converto. 2) revertor, regredior, remeo, Gl. Vet. conversor, Philox. ἀναστρέφομαι, invertor. 2) versor in re aliqua. in med. ἀνεστραμμένον, contortum, Philox. perf. pass. part.

Ἀναστρολόγητος, ον, expers astronomiæ.

Ἀναστροφάδην, Adv. præpostere, ordine inverso. Ab ἀναστροφή.

Ἀναστρωφάω, ῶ, verto, verso. 2) converto, subverto.

Ἀναστροφή, ῆς, ἡ, inversio, conversio retrorsum, seu in contrariam partem reciprocatio. 2) reditus, reversio. 3) conversatio, commoratio. 4) vitæ genus vel ratio. 5) tempus, mora, dilatio. Ab ἀναστρέφω.

Ἀνασύνταξις, εως, ἡ, recensio, census cognitio, census iterum habitus. A seq.

Ἀνασυντάσσω, vel ἀνασυντάττω, f. άξω, recognosco census, iterum constituo census.

Ἀνάσυρμα, ατος, τό, quod sursum retractum est, aut sursum retrahendo retectum. A seq.

Ἀνασύρω, sursum traho, seu retraho vestes tegentes pudenda. 2) detego, quod latet.

Ἀνασφαδάζω, fut. άσω, resilio, recalcitro, exsilio.

Ἀνασφάλλω, resurgo ex lapsu, vel morbo. ἀνέσφηλε, convaluit, aor. 2. 2) relabor in partem contrariam.

Ἀνασφραγίζω, f. ίσω, resigno, signum tollo.

Ἀνασχέθω, attollo, erigo.

Ἀνάσχεσις, εως, ἡ, emersio, ortus, exortus. 2) toleratio, tolerantia. Ab ἀνασχέω, orior.

Ἀνασχετός, ή, όν, tolerabilis. Ab eod.

Ἀνασχέω, ῶ, occurrit in futuro ἀνασχήσω, pro ἀνέχω, emergo, orior, existo. 2) molestiam adfero. Ex ἀνά & σχέω pro ἔχω, habeo.

Ἀνασχίζω, f. ίσω, discindo, seco, disseco.

Ἀνασχινδυλεύομαι, f. εύσομαι, in palum, seu in crucem tollor. vid. Ἀνασκινδυλεύομαι.

Ἀνασώζω, f. ώσω, servo, salvum præsto. 2) recupero.

Ἀναταράσσω, vel ἀναταράττω, fut. άξω, conturbo, perturbo, permisceo. 2) commoveo, agito.

Ἀνάτασις, εως, ἡ, extensio, porrectio. 2) altitudo. 3) superbia, minax vultus & oratio. Ab ἀνατείνω, extendo.

Ἀνατάσσω, vel ἀνατάττω, fut. άξω, compono. 2) colloco, ordino.

Ἀνατατικός, ή, όν, extensus, porrectus. 2) aptus ad extendendum sursum. 3) vehemens, gravis, minax. Ab ἀνατείνω.

Ἀνατατικῶς, Adv. cum extensione quadam, elato quodam modo. 2) rigide, imperiose, minaciter, iracunde.

Ἀνατεί, Adv. sine damno, impune. Ex α pr. & ἄτη, noxa.

Ἀνατείνω, νῶ, sursum extendo, attollo. 2) intento, v. c. manus, gladium. 3) porrigo manum, ut amicitiæ signum. 4) surrigo, v. c. gladium, quod est signum fatentis se victum. 5) ἀνατείνεσθαι, pass. terreri minis, attolli: med. minari. Ex ἀνά & τείνω, tendo.

Ἀνατειχίζω, fut. ίσω, instauro mœnia.

Ἀνατειχισμός, ῦ, ὁ, instauratio & refectio murorum. A præc.

Ἀνατέλλω, ελῶ, produco, emitto, extrudo, ut cum vitis gemmam; aut cum quis facem ardentem extollit. 2) enascor, existo, orior, ut sol, luna. ἀνατείλας, ortus, Philox. aor. 1. part.

Ἀνατέμνω, f. εμῶ, disseco, incido.

Ἀνατεταμένως, Adv. valde, magna vi & minis.

Ἀνατήκω, f. ήξω, liquefacio, liquo. 2) macero, consumo, tabefacio. 3) mollio. 4) attenuo.

Ἀνάτηξις, εως, ἡ, liquefactio, v. c. nivium. A præc.

Ἀνατί, Adv. idem ac ἀνατεί, quod vid.

Ἀνατίθημι, f. ήσω, sursum pono, tollo. 2) impono alicui pro onere. 3) impono, injungo aliquid. 4) expono, narro, refero. 5) attribuo, acceptum fero, adscribo, imputo & refero, ut auctori. 6) dedico, consecro. ἀνατίθεμαι, differo, rejicio in crastinum. 7) retracto, revoco.

Ἀνατίλλω, evello, ut comam, spicas.

Ἀνατιμάω, ῶ, f. ήσω, augeo pretium. 2) supra modum magni facio.

Ἀνατιναγμός, ῦ, ὁ, concussio, traductio e loco in alium, ut ἀνάστασις, εἰ ὁ. A seq.

Ἀνατινάσσω, f. άξω, concutio, vehementer quatio.

Ἀνατιταίνω, idem quod ἀνατείνω.

Ἀνατιτραίνω, perforo, terebro.

Ἀνατιτράω, ῶ, f. ἀνατρήσω, idem.

Ἀνατλάω, f. ήσω, perfero, tolero.

Ἀνάτλημα, ατος, τό, tolerantia. Suid. A seq.

Ἀνάτλημι, idem quod ἀνατλάω.

Ἀνατοιχέω, ῶ, modo in hoc, modo in illud navis latus jactor. Ex ἀνά & τοῖχος.

Ἀνατοκίζω, f. ίσω, usuram renovo. Ex ἀνά & τόκος, usura, fœnus.

Ἀνατοκισμός, ῦ, ὁ, usuræ renovatio anniversaria, s. usurarum usuræ. A pr.

Ἀνατολή, ῆς, ἡ, ortus, oriens. Ab ἀνατέλλω.

Ἀνατολικός, ή, όν, orientalis.

Ἀνατολμάω, ῶ, f. ήσω, audeo.

Ἀνατομή, ῆς, ἡ, dissectio, præcipue corporis. Ab ἀνατέμνω, disseco.

Ἀνατομικός, ή, όν, ad anatomen pertinens, anatomicus.

Ἀνάτονος, ου, ὁ & ἡ, sursum tendens. 2) nimis in altum tendens. Ab ἀνατείνω, sursum tendo.

Ἄνατος, ου, ὁ & ἡ, illæsus. 2) innocuus. Ex α pr. & ἄτη, noxa.

Ἀνατράω, perforo.

Ἀνατρεπτικός, ή, όν, perniciosus, evertendi vim habens. A seq.

Ἀνατρέπω, f. ψω, subverto, everto, prosterno. ἀνετράπη, sublatus est, Philox. aor. 2. pass. diruo, tollo, labefacto, confuto, Philox. ἀνατρέπεσθαι ψυχῇ animo concidere, vel animum mutare, a consilio cœptove desistere.

Ἀνατρέφω, nutrio, alo, educo.

Ἀνατρέχω, recurro, redeo currens. 2) attollor in altum, erigor, cresco, cursum muto, emendo peccata. 3) augeor, v. c. divitiis.

Ἀνάτρησις, εως, ἡ, perforatio, perfossio. Ab ἀνατράω, perforo.

Ἀνάτρητος, ου, ὁ & ἡ, perforatus, pertusus.

Ἀνατριαινάω, vel potius ἀνατριαινόω, perturbo, Eurip. quasi tridente concutio. A τρίαινα, fuscina.

Ἀνα-

Ἀνατρίβω, f. ψω, contero, frico. 2) affrico, ut sordes, scabiem. 3) misceo.

Ἀνάτριπτος, ου, ὁ & ἡ, attritus, affrictu adspersus. A pr.

Ἀνάτριψις, εως, ἡ, attritus, frictio. Ab eod.

Ἀνατροπεὺς, έως, ὁ, subversor, eversor. Ab ἀνατρέπω, everto.

Ἀνατροπὴ, ῆς, ἡ, eversio, subversio. Ab eod.

Ἀνατροφὴ, ῆς, ἡ, nutritio, educatio. Ab ἀνατρέφω, nutrio.

Ἀνατροχάω, ῶ, idem quod ἀνατρέχω.

Ἀνατυλίττω, f. ξω, revolvo, verso, reglomero. 2) revolvo animo.

Ἀνατυπόω, ῶ, f. ώσω, reformo, iterum formo. 2) informo aliquid animo, imaginor.

Ἀνατύπωμα, ατος, τὸ, species rei, figura. A pr.

Ἀνατύπωσις, εως, ἡ, reformatio, formatio. 2) imaginatio. Ab eod.

Ἀνατυρβάζω, f. άσω, conturbo, perturbo.

Ἀναύγαστος, ου, ὁ & ἡ, ater, obscurus, non splendens. Ex α priv. & αὐγὴ, lux, splendor.

Ἀναυδὴς, έος, ὁ & ἡ, mutus, non vocalis. 2) ineffabilis, non fandus. Ex α priv. & αὐδὴ, vox.

Ἀναύδητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem, inenarrabilis. A praec.

Ἀναυδία, ας, ἡ, τὸ, loqui non posse, obmutescentia.

Ἄναυδος, ου, ὁ & ἡ, idem quod ἀναυδής.

Ἀναύδως, *Adv.* sine voce, tacite.

Ἀναυλὶ, *Adv.* sine naulo. Ex α pr. & ναῦλον.

Ἄναυλος, ου, ὁ & ἡ, tibiarum expers, sine tibiis. 2) imperitus tibiarum. 3) non pervius, non pertusus. Ex α pr. & αὐλός.

Ἀναυλόχητος, ὁ & ἡ, epith. navis parvae, quae in iis, quae in portu sunt, non numeratur, cujus ratio nulla habetur. Ex α priv. & ναυλοχέω.

Ἀναυμάχιον, ου, τὸ, desertio pugnae navalis, quum quis ad navale praelium non venerat. Ex α pr. & ναυμαχία.

Ἀναυξὴς, έος, ὁ & ἡ, qui non auget. 2) qui non augetur. Ex α pr. & αὔξω.

Ἀναυξησία, ας, ἡ, quum quid incrementum non capit. Ex iisd.

Ἀναύξητος, ου, ὁ & ἡ, qui non augetur. Ab iisd.

Ἀναύξω, incresco, multum augeo. Ex ἀνὰ & αὔξω, *cresco*.

Ἄναυος, ου, ὁ & ἡ, vocis expers. Ex α pr. & αὔω, *clamo*.

Ἄναυρος, ου, ὁ & ἡ, qui est sine aura. Ex α priv. & αὔρα, *aura*.

Ἀναύχην, ενος, ὁ & ἡ, cervice carens. Ex α pr. & αὐχὴν, *cervix*.

Ἀναύω, accendo. Ex ἀνὰ & αὔω.

Ἀναφαίνω, f. ανῶ, manifesto, ostendo, exhibeo, edo. ἀναφαίνομαι, conspicuus fio, manifestus reddor. ἀναφαίνεται, extat. Philox. ἀνεφάνη, exorta est, apparuit, Philox. aor. 2. ἀναφανόμενος, extans, Philox.

Ἀναφαίρετος, ου, ὁ & ἡ, qui auferri non potest. Ex α pr. & ἀφαιρέω.

Ἀναφαλαντίας, ου, ὁ, calvus, recalvus, recalvaster. vid. ἀναφάλαντος.

Ἀναφαλαντίασις, εως, ἡ, calvities in superciliis. 2) calvities omnino. Ab eod.

ἈΝΑΦΑΛΑΝΤΟΣ, ου, ὁ & ἡ, idem quod ἀναφαλαντίας.

Ἀναφαλάντωμα, ατος, τὸ, idem quod ἀναφαλαντίασις.

Ἀναφανδὰ, *Adv.* aperte, manifeste, palam. Ab ἀναφαίνω.

Ἀναφανδὸν, *Adv.* idem & ab eod.

Ἀναφαντάζω, f. άσω, apparere facio, phantasia afficio.

Ἀναφέρω, f. ἀνοίσω, aor. 1. ἀνήνεγκα, sursum fero, tollo, subveho. 2) perfero, fero, patior. 3) produco, edo, emitto, evomo. 4) offero, *de sacrificiis*. 5) refero, attribuo. 6) refero, ut ad senatum, fero ad populum. 7) refero, commemoro. 8) transfero, rejicio. 9) recreor, reficior, colligo me, convalesco. 10) de vectigalibus vel fructibus ex aliqua re redeuntibus.

Ἀναφεύγω, f. ξομαι, sursum fugio. 2) refugio, confugio.

Ἀναφὴς, έος, ὁ & ἡ, intactabilis, non tactus. Ex α pr. & ἁφὴ, *tactus*.

Ἀναφθέγγομαι, f. ξομαι, reclamo, respondeo. 2) exclamo, proclamo.

Ἀναφθείρομαι, iterum corrumpo. 2) intereo.

Ἀναφλασμὸς, οῦ, ὁ, masturbatio. A seq.

Ἀναφλάω, f. άσω, masturbo.

Ἀναφλεγμαίνω, rursus ardeo, vel aestuo. 2) rursum intumesco.

Ἀναφλέγω, f. ξω, rursum incendo, rursum comburo. 2) inflammo, excito. ἀναφλέγομαι, exardeo ira.

Ἀναφλογίζω, f. ίσω, incendo.

Ἀναφλύζω, f. φλύσω, rursum ferveo. 2) ferveo.

Ἀναφλυκταίνωτος, ου, ὁ & ἡ, ex quo pustulae non erupere, nec erumpunt. Rob. Ex φλύκταινα, *pustula*, pro ἀνεπιφλυκταίνωτος.

Ἀναφλύω, f. ύσω, idem quod ἀναφλύζω. Philox. ἀναφλύει, emanat.

Ἀναφοβέω, terreo, minor.

Ἀναφοιβάζω, f. άσω, repurgo, februo.

Ἀναφοιτάω, ῶ, f. ήσω, rursum eo, redeo, repeto.

Ἀναφορὰ, ᾶς, ἡ, elatio sursum versus, subvectio, emersio. 2) relatio. 3) criminis relatio in alium. 4) perfugium, praesidium. 5) oblatio. 6) reditus, proventus. 7) erectio ejus, quod cecidit. 8) virium & animi collectio. 9) anaphora, figura rhetorica. Ab ἀναφέρω.

Ἀναφορεὺς, έως, ὁ, vectis. 2) lorum. 3) bajulus, qui humeris aliquid gestat. 4) illud genus lignei vectis, quod media parte excavatum, ut apte cervicibus sedeat, gestatur, dependentibus ex ambabus ansis oneribus, e catena vel reste libratis. Ab eod.

Ἀναφορέω, ῶ, f. ήσω, in altum erigo, attollo, impono. Ab eod.

Ἀναφορικὸς, ή, όν, relativus, ap. Grammat.

Ἀναφορικῶς, *Adv.* relative.

Ἀνάφορον, ου, τὸ, fulcimentum oneris, quo bajuli utuntur, clitellae.

Ἀναφορύσσω, vel ἀναφορύττω, f. ύξω, subigo in modum farinae. 2) commisceo. 3) foedo, v. c. pulvere.

Ἀναφράσσω, vel ἀναφράττω, f. ξω, obstipo, occludo. 2) aperio, explico, quod septo clausum erat.

Ἀναφρίσσω, vel ἀναφρίττω, f. ξω, horreo pilis. 2) horreo.

Ἀναφροδισία, ας, ἡ, rerum Venerearum contemptus. 2) invenustas, inelegantia. Ex α pr. & Ἀφροδίτη, *Venus*.

Ἀναφρόδιτος, ου, ὁ & ἡ, non Venereus, a re Vene-

nerea alienus. 2) invenustus. Ex iisd.

Ἀναφρονέω, ῶ, resipisco.

Ἀναφροντίζω, f. ίσω, animo volvo, excogito.

Ἄναφρος, ου, ὁ καὶ ἡ, spumae expers, non spumans, non spumosus. Ex α pr. & ἀφρός.

Ἀναφύομαι, idem quod ἀναφύω.

Ἀνάφυξις, εως, ἡ, effugium, perfugium. Ab ἀναφεύγω.

Ἀναφυράω, ῶ, idem quod seq.

Ἀναφύρω, commisceo, permisceo, confundo. 2) inquino, foedo.

Ἀναφυσάω, ῶ, f. ήσω, sursum flo. 2) sufflo, inflo. 3) elatum reddo, ad superbiam attollo.

Ἀναφύσημα, ατος, τὸ, inflatio. 2) evaporatio, spiraculum. A praec.

Ἀναφύσησις, εως, ἡ, inflatio. 2) spiraculum. Ab eod.

Ἀναφυσιάω, ῶ, anhelo, hinc ἀναφυσιόωντες, *Jon.* pro ἀναφυσιῶντες, ἀναφυσιάοντες. Ab eod.

Ἀναφυτεύω, refero, Gl. Vet. id est rursus fero, rursus planto.

Ἀναφύω, f. ύσω, renasci facio. 2) produco, emitto. ἀναφύομαι, recresco, Gl. Vet. ἀνεφύη, orta est, Gl. Vet. aor. 2. pass.

Ἀναφωνέω, ῶ, f. ήσω, alta voce pronuncio, exclamo, proloquor, pronuncio.

Ἀναφώνημα, ατος, τὸ, exclamatio, pronunciatio rei alta voce. A praec.

Ἀναφώνησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀναχάζω, f. άσω, retrocedo, gressum inhibeo.

Ἀναχαίνω, hisco, dehisco.

Ἀναχαιτίζω, f. ίσω, ferocio, *de equis*. 2) contumaciter efferor, in licentiam erumpo, contumacem me praebeo, parere recuso. 3) inhibeo, retro ago, reprimo. Ex ἀνὰ & χαίτη, *juba*.

Ἀναχαλασμός, ῦ, ὁ, relaxatio. Ab ἀναχαλάω.

Ἀναχαλαστικός, ή, όν, relaxandi vim habens. Ab seq.

Ἀναχαλάω, ῶ, f. άσω, relaxo, remitto.

Ἀναχαράσσω, vel ἀναχαράττω, f. άξω, denuo sculpo, rursum incido, sulcis ducendis scabrum, asperum reddo, ut limam.

Ἀναχάσκω, hisco, dehisco.

Ἀναχειρίζομαι, impedio. 2) tracto, inter manus verso. Ex ἀνὰ & χειρίζομαι, *tracto*.

Ἀναχελύσσομαι, exscreo, extussio. A χελύσσομαι.

Ἀναχέω, f. εύσω, refundo. 2) infundo, perfundo. 3) conturbo, moveo.

Ἀναχλαινόω, ῶ, f. ώσω, induo, vestio. Ex ἀνὰ & χλαῖνα, *laena*.

Ἀναχλιαίνω, f. ανῶ, tepefacio, calefacio.

Ἀναχνοαίνομαι, lanugine obsitus sum, 2) primam lanuginem emitto. Ex ἀνὰ & χνόος, *lanugo*.

Ἀναχοή, ῆς, ἡ, refusio. 2) meatus. Ab ἀναχέω.

Ἀναχορεύω, f. εύσω, tripudio, salto, choreas ago. 2) celebro cantu & choreis.

Ἀναχόω, ῶ, f. ώσω, aggero, e terra congesta exstruo, vel fossam aut lacunam expleo.

Ἀναχρῶμαι, interficio, ut κατα-χρ. *quod v.*

Ἀναχρίω, rursum ungo, inungo.

Ἀναχρώννυμι, f. ώσω, colore aliquo inficio, tingo. 2) contagio inficio, affrico, aspergo labem. 3) ungo.

Ἀναχρωννύω, idem.

Ἀνάχρωσις, εως, ἡ, infectio. 2) inunctio. 3) contagium.

Ἀναχύρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a paleis purus, non aceratus. Ex α pr. & ἀχυρόω.

Ἀνάχυσις, εως, ἡ, refusio. 2) maris aestuarium navigabile. 3) confusio. 4) animi viriumque resolutio, mollities, hilaritas. A sq.

Ἀναχύω, f. ύσω, refundo.

Ἀνάχωμα, τὸ, agger.

Ἀναχωματισμός, ῦ, ὁ, agger. A praec.

Ἀναχωννύω, f. ώσω, conflo; refundo.

Ἀναχώννυμι, idem quod ἀναχόω.

Ἀναχωρέω, ῶ, f. ήσω, retrocedo, redeo, revertor. 2) remotus sum a via. 3) decedo, v. c. magistratu. 4) secedo in otium, solitudinem. 5) abhorreo.

Ἀναχώρημα, ατος, τὸ, recessus, secessus. 2) locus, qui est in secessu. A pr.

Ἀναχώρησις, εως, ἡ, recessus, secessus. 2) reditus. 3) receptus ex pugna & periculo. 4) locus semotus, solitudo. 5) locus perfugii, perfugium. Ab eod.

Ἀναχωρητής, ῦ, ὁ, qui in solitudine vivit, eremita, anachoreta. 2) qui ad privatam conditionem, aut ad otium a reip. administratione se recipit. Ab eod.

Ἀναχωρίζω, f. ίσω, separo, secerno. 2) facio reverti, aut secedere, in locum reduco, suae terrae restituo.

Ἀναψαλάσσω, contundo, retundo. E ψαλάσσω.

Ἀναψάω, ῶ, f. ήσω, tergo, detergo. 2) manu demulceo.

Ἀναψηλάφησις, εως, ἡ, contrectatio. 2) investigatio, indagatio.

Ἀναψηφίζω, f. ίσω, rursus in suffragia mitto. 2) abrogo. 3) retracto.

Ἀναψήφισις, εως, ἡ, repetitio suffragiorum. 2) abrogatio. 3) retractatio. A pr.

Ἀναψήχω, f. ήξω idem quod ἀναψάω.

Ἄναψις, εως, ἡ, accensio. Ab ἀνάπτω.

Ἀναψυκτήρ, ῆρος, ὁ, recreator.

Ἀναψυκτικός, ή, όν, refrigeratorius, Gl. Vet. Ab ἀναψύχω.

Ἀνάψυξις, εως, ἡ, refrigeratio. 2) recreatio, refocillatio. Ab eod.

Ἀναψυχή, ῆς, ἡ, idem quod ἀνάψυξις.

Ἀναψύχω, f. ξω, refrigero, eventilo. 2) abstergo, sicco. 3) focillo, recreo. 4) animum recupero.

ἈΝΔΑ'ΝΩ, placeo.

ἌΝΔΗΡΟΝ, ου, τὸ, summitas, cacumen. 2) fluviorum labrum s. agger. Hesych.

Ἄνδιχα, divisim, inter. Ex ἀνὰ & δίχα, *seorsim*.

Ἀνδραγαθέω, ῶ, f. ήσω, fortiter, seu strenue me gero, virum me praebeo. Ex ἀνήρ & ἀγαθός.

Ἀνδραγάθημα, ατος, τὸ, facinus viro forti dignum, actio fortis viri, res fortiter & praeclare gesta. Gl. Vet. facinus. ἀνδραγαθήματα, merita, Gl. Vet. A pr.

Ἀνδραγαθετής, ῦ, ὁ, qui facinora edit viro forti digna, fortiter se gerens. Ab eod.

Ἀνδραγαθία, ας, ἡ, strenuitas, fortitudo. 2) actio digna forti viro. 3) officium boni viri. 4) probitas. Ab ἀνήρ & ἀγαθός, *bonus*.

Ἀνδραγαθίζομαι, f. ίσομαι, fortiter me gero. 2) bonum virum me praesto. A praec.

Ἀνδράγρια, ων, τὰ, spolia hosti detracta. Ex ἀνήρ & ἄγρα, *praeda*, *spolium*.

Ἄνδραγχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui homines strangulat. Eust. Ex ἀνήρ & ἄγχω, *strangulo*. Sed praestat.

Ἄνδρεγχος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀνδράδελφος, ου, ὁ, levir, Philox. Ex ἀνήρ & ἀδελφός, *frater*.

Ἀν-

Ἀνδρακάς, *Adv.* viritim. Ab ἀνήρ.

Ἀνδραποδίζω, fut. ίσω, in servitutem redigo, captivum abduco liberum hominem. 2) servum alteri furor & meum facio. 3) subjugo, in potestatem redigo, velut urbem. Ab ἀνδράποδον.

Ἀνδραπόδισις, εως, ἡ, &

Ἀνδραποδισμός, ῦ, ὁ, redactio in servitutem eo, quo de ἀνδραποδίζω dictum est, modo. 2) plagium. Ab ἀνδραποδίζω.

Ἀνδραποδιστής, ῦ, ὁ, qui vel liberum furatur & in servitutem redigit, vel legitimo domino furatur & suum facit aut vendit. Gl. Vet. plagiarius. Ab eod.

Ἀνδραποδιστήριος, α, ον, plagio serviens, aptus.

Ἀνδραποδιστικός, ή, όν, idem.

Ἀνδραποδοκάπηλος, ου, ὁ & ἡ, qui mancipia vendit, mango, venalitiarius. Ex seq. & κάπηλος.

Ἀνδράποδον, ου, τό, mancipium. Ex ἀνήρ & πούς.

Ἀνδραποδώδης, εος, ὁ & ἡ, servilis. 2) illiberalis, servilis ingenii, degener. 3) voluptatibus & cupiditatibus serviens. Gl. Vet. flagitiosus, turpiter & belluinum in modum libidinosus.

Ἀνδραποδωδία, ας, ἡ, servilis turpitudo, vita flagitiosa.

Ἀνδραποδωδῶς, *Adv.* serviliter.

Ἀνδράριον, ου, τό, homuncio, homo contemnendus. Ab ἀνήρ, *vir*.

Ἀνδράφαξις, εως, ἡ, eadem quæ ἀτράφαξις, ubi v.

Ἀνδραφονεύω, cædis accuso.

Ἀνδραχθής, έος, ὁ & ἡ, virum gravans, seu onerans, sufficiens ad satis onerandum virum valentem. Ex ἀνήρ & ἄχθος, *pondus*.

ἈΝΔΡΑ'ΧΑΗ, ης, ἡ, scabellum muliebre, foramen habens & subjectos carbones.

ἈΝΔΡΑΧΛΟΣ, herba quædam.

ἈΝΔΡΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, portulaca.

Ἀνδρεία, ας, ἡ, virilis ætas. Gl. Vet. vigor. 2) virilitas, fortitudo. Ab ἀνήρ.

Ἀνδρείκελον, ου, τό, simulacrum, statua. A sequ.

Ἀνδρείκελος, ου, ὁ καὶ ἡ, viro s. homini similis. Ex ἀνήρ & εἴκελος.

Ἀνδρειόθυμος, ον, fortis, virili animo præditus.

Ἀνδρεῖον, ου, τό, virile robur, fortitudo.

Ἀνδρεῖος, εία, εῖον, virilis. 2) fortis, strenuus. Ab ἀνήρ, ἀνδρός.

Ἀνδρειφόντης, ου, ὁ, homicida. Ex ἀνήρ & φένω, *occido*.

Ἀνδρείως, *Adv.* viriliter, strenue.

Ἀνδρεραστρία, ας, ἡ, virorum amatrix. Ex ἀνήρ & ἐράστρια, *amatrix*.

Ἀνδρεύομαι, virilem ætatem attingo.

Ἀνδρεών, ῶνος, ὁ, idem quod ἀνδρών. 2) domus magna. Ab ἀνήρ.

Ἀνδρηλατέω, ῶ, f. ήσω, in exsilium pello, in exsilium mitto. 2) ex asylo detraho. Ex ἀνήρ & ἐλαύνω.

Ἀνδρηλάτης, ου, ὁ, in exsilium homines ejiciens.

Ἄνδρια, ων, τά, convivia quædam apud Cretenses, ad quæ soli viri admittebantur.

Ἀνδρία, ας, ἡ, idem quod ἀνδρεία.

Ἀνδριαντίσκος, ου, ὁ, parva statua. Dimin. ab ἀνδριάς.

Ἀνδριαντογλύφος, ου, ὁ, statuarius sculptor, qui signa ex ære, ligno, marmore exsculpit.

Ἀνδριαντοπλάστης, ου, ὁ, statuarius fictor, qui signa e gypso aut cera fingit. Ab ἀνδριάς & πλάσσω.

Ἀνδριαντοπλαστική, ῆς, ἡ, scil. τέχνη, ars fingendi signa. A præc.

Ἀνδριαντοποιέω, f. ήσω, statuas facio, artem sigillariam exerceo. Ex ἀνδριάς & ποιέω.

Ἀνδριαντοποιητική, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars statuaria.

Ἀνδριαντοποιΐα, ας, ἡ, statuarum confectio, ipsa actio faciendi statuas. 2) ars statuaria.

Ἀνδριαντοποιός, ῦ, ὁ, statuarius, statuarum artifex.

Ἀνδριαντουργέω, statuas facio.

Ἀνδριάς, άντος, ὁ, statua. 2) cippus, Gl. Vet. Ab ἀνήρ.

Ἀνδρίζω, f. ίσω, & ἀνδρίζομαι, ætatem virilem ingredior. 2) viriliter ago. Ab eod.

Ἀνδρικός, ή, όν, virilis, ad viros pertinens. 2) virilis, fortis, strenuus. 3) viro forti dignus. Ab eodem.

Ἀνδρικῶς, *Adv.* viriliter, fortiter, strenue. 2) valide, robuste. 3) vehementer.

Ἀνδρίον, ου, τό, parvus vir, homuncio. Dimin. ab ἀνήρ.

Ἀνδριστί, *Adv.* viriliter, fortiter, strenue.

Ἀνδρόφιλος, ου, ὁ & ἡ, viri amans, viri amicus. Ex ἀνήρ & φίλος.

Ἀνδριφόντης, ου, ὁ, homicida. Ex ἀνήρ & φένω, *occido*.

Ἀνδροβαρής, ές, idem quod ἀνδραχθής.

Ἀνδροβάτης, ου, ὁ, via angusta, quæ uni tantum homini sufficit. Hesych. Ex ἀνήρ & βαίνω.

Ἀνδροβατέω, ῶ, cum viris, s. pueris consuesco, rem habeo, amore scilicet nefando. Ex ἀνήρ & βατέω, *inscendo*.

Ἀνδροβόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, hominem vorans. Ex ἀνήρ & βορός.

Ἀνδροβούλος, ὁ καὶ ἡ, virilis consilii, fortis, s. viris insidians.

Ἀνδροβρώς, viros devorans. Ex ἀνήρ & βιβρώσκω, *edo*.

Ἀνδροβρῶτες, idem.

Ἀνδρογένεια, ας, ἡ, virorum genitura, hominum propagatio. 2) successio generis per viros. Ex ἀνήρ & γένος.

Ἀνδρογίγας, αντος, gigas.

Ἀνδρογόνος, ου, ὁ, marem gignens, viripara. Ex ἀνήρ & γέγονα, a γίνομαι, *nascor*.

Ἀνδρογύνης, ου, ὁ, idem quod sequens.

Ἀνδρόγυνος, ου, ὁ, androgynus, semimas, semifemina, semivir, Gl. Vet. 2) castratus. 3) debilis, imbecillis, invalidus. 4) effeminatus, muliebri animo præditus. 5) socors, parum strenuus. Ex ἀνήρ & γυνή.

Ἀνδροδάϊκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, viros, s. homines perimens. Ex ἀνήρ & δαΐζω, *occido*.

Ἀνδροδάμας, αντος, ὁ, virum domans. 2) gemma quædam. Ex ἀνήρ & δαμάω.

Ἀνδρόδομος, ου, ὁ, triclinium, pars ædium solis viris consecrata, Hesych. Suid. Ex ἀνήρ & δόμος, *domus*.

Ἀνδρόθεν, *Adv.* ex viro. Ab ἀνήρ.

Ἀνδροθνής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, idem quod sequ.

Ἀνδροκμής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, a viro interfectus. 2) homines perdens, vexans, ærumnosus. Ex ἀνήρ & κάμνω.

Ἀνδρόκμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab homine laboratus, seu factus; vel cum est epith. sepulcri, in quo vir jacet. Ex iisdem.

Ἀνδροκόβαλος, ου, ὁ, homo maleficus, nequam, veterator, Hesych. Suid. Ex ἀνήρ & κόβαλος, *vafer*.

Α'νδροκτασία, ας, ἡ, cædes virorum. Ex ἀνὴρ & κτείνω.
Α'νδροκτονέω, viros interficio.
Α'νδροκτονία, ας, ἡ, homicidium.
Α'νδροκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, homicida.
Α'νδρολέτειρα, ας, ἡ, homines, viros perdens.
Α'νδρολήμων, ας, ἡ, virilem habens animi celsitudinem. Hesych. Ex ἀνὴρ & λῆμα, præsens & nobilis animus.
Α'νδροληψία, ας, ἡ, jus homines prehendendi, quo scil. Athenienses, si civis extra Atticam interfectus esset, tres ejus urbis incolas prehendebant, cædis pœnam daturos, nisi ipse criminis reus traderetur. clarigatio, Gl. Vet. Ex ἀνὴρ & λαμβάνω.
Α'νδρολήψιον, ου, τὸ, idem & ex iisdem.
Α'νδρολογέω, ῶ, f. ήσω, viros lego, delectum militarem habeo. Ex ἀνὴρ & λέγω.
Α'νδρολογία, ας, ἡ, virorum collectio ad militiam, delectus. 2) collectio quævis, quæ virium fit.
Α'νδρολογίζω, f. ίσω, idem quod ἀνδρολογέω.
Α'νδρομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, virorum amore insaniens, viros insane appetens, libidinosa. Ex ἀνὴρ & μαίνομαι.
Α'νδρομανία, ας, ἡ, insanus virorum amor, libido feminæ.
Α'νδρόμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, cum viris, vel viro pugnans. Ex ἀνὴρ & μάχομαι, pugno.
Α'νδρόμεος, έα, εον, virilis. 2) humanus. Ab ἀνὴρ, vir.
Α'νδρομήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, staturam & altitudinem viri æquans. Ex eod. & μῆκος.
Α'νδρόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, virile robur consequor, vel ætatem virilem attingo, ad ætatem virilem pervenio, vir fio. 2) in med. stupro feminam. ἀνδρωθεὶς, adultus. Gl. Vet. aor. 1. part. pass. ἀνδρωθεῖσα, compressa a viro virgo. Ab ἀνήρ.
Α'νδρόπαις, αιδος, ὁ, puer virili animo, qui ante ætatem virilem viriliter sentit, cogitat, agit. Ex ἀνὴρ & παῖς, puer.
Α'νδροπλασία, ας, ἡ, virorum formatio. Ex ἀνὴρ & πλάσσω, formo.
Α'νδροπλῆθεια, ας, ἡ, hominum multitudo, seu conventus. Ex ἀνὴρ & πλῆθος, multitudo.
Α'νδρόπορνος, ου, ὁ, scortum masculinum.
Α'νδροπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, virum decens. Ex ἀνὴρ & πρέπω, decet.
Α'νδρόπρωρος, ου, hominis faciem habens. in neutro humana facies. Ex ἀνὴρ & πρώρα, prora, metaph. facies.
Α'νδροσάθης, εος, ὁ, virilia grandiora habens. Ex ἀνὴρ & σάθη, virilia.
Α'νδροσάθων, ονος, ὁ, idem & ex iisd.
Α'νδρόσαιμον, ου, τὸ, ruta silvestris. Ex ἀνὴρ & αἷμα, sanguis, quia herba hæc, digitis trita, sanguineo succo fluit.
Α'νδρόσαιμος, ου, ὁ, idem & ex iisd.
Α'νδροσινὴς, έος, ὁ καὶ ὁ, hominibus noxius, pestifer. Ex ἀνὴρ & σίνος, pernicies.
Α'νδρόσφιγξ, γος, ὁ, statua virum & Sphingem referens.
Α'νδρότης, ητος, ἡ, virilitas, fortitudo.
Α'νδροτυχὴς, ὲς, maritum nactus, in matrimonio agens femina.
Α'νδροφαγέω, ῶ, humana carne vescor.
Α'νδροφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, humana carne vescens.
Α'νδροφθόρος, ου, hominis perniciosus.
Α'νδροφονέω, ῶ, f. ήσω, sum homicida. 2) occido.
Α'νδροφονία, ας, ἡ, homicidium.
Α'νδροφόνος, ου, ὁ, homicida, sicarius. ἀνδροφόνος, ἡ, interfectrix viri.
Α'νδροφόντης, ου, ὁ, homicida.
Α'νδρόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, virilem vocem habens.
Α'νδρόω, ῶ, f. ώσω, virilem reddo, virile robur subministro. v. ἀνδρόομαι.
Α'νδρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, virilia, virum decens, forti viro dignus. 2) forti animo præditus, magnanimus.
Α'νδρωδῶς, Adv. viriliter, fortiter.
Α'νδρὼν, ῶνος, ὁ, pars domus in qua viri a mulieribus seorsim agunt. 2) exponitur etiam schola, ubi studiosi sapientiæ erudiuntur.
Α'νδρωνίτης, ιδος, ὁ, idem.
Α'νδρῷος, ῴα, ῷον, virilis, ad virum pertinens.
Α'νεγγυάω, ῶ, f. ήσω, fidejubeo. Ex ἀνὰ & ἐγγυάω.
Α'νέγγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine sponsione actus. ἀνέγγυος, ἡ, non desponsa. Ex α pr. & ἐγγύος.
Α'νεγείρω, f. ερῶ, expergefacio, excito. 2) ædifico. ἀνεγείρομαι, resurgo, Gl. Vet. evigilo.
Α'νέγερσις, εως, ἡ, constitutio, erectio.
Α'νέγερτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non experrectus. Ab α pr. & ἐγείρω.
Α'νεγέρτως, Adv. citra restitutionem vitæ.
Α'νέγκλητος, ου, ὁ καὶ ὁ, inculpatus, irreprehensus. Gl. Vet. inaccusabilis. Ex α pr. & ἐγκαλέω, culpo.
Α'νεγκλήτως, Adv. citra reprehensionem, culpam, sine vitio.
Α'νέγκυος, ου, ἡ, quæ uterum non fert, quæ non est gravida. Ex α pr. & ἔγκυος.
Α'νεγκωμίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, illaudatus, nulla lande adfectus. Ex α pr. & ἐγκωμιάζω.
Α'νέγρομαι, expergiscor. per Sync. pro ἀνεγείρομαι.
Α'νεγχώρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui fieri, concedi, admitti, nequit, quod locum non habet in rerum natura. Ex α pr. & ἐγχωρέω, capio.
Α'νεδαφος, ου, ὁ καὶ ἡ, solo non æquatus, non pavitus. Ex α pr. & ἐδαφίζω.
Α'ΝΕ'ΔΗΝ, Adv. licenter, impune. 2) effuse, large. 3) promiscue. 4) palam, aperte. Philox. passim. Ab ἀνίημι.
Α'νέδρασος, ου, non stabilis. Ab α & ἕδρα, basis.
Α'νέζω, f. έσω, sublatum in sede colloco & pono. Ex ἀνὰ & ἕζω.
Α'νεθελησία, ας, ἡ, conditio hominis inviti, cum quis non vult, coactio. Ex α pr. & ἐθέλω.
Α'νεθέλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, coactus, invitus. 2) inexspectatus, 3) tristis, adversus.
Α'νέθιστος, ου, non adsuefactus. Ab α pr. & ἐθίζω.
Α'νείδεος, ου, ὁ καὶ ἡ, forma carens, informis. Ex α pr. & εἶδος.
Α'νεῖδω, aor. 2. ἄνιδον, video, animadverto.
Α'νειδωλοποιέω, ῶ, f. ήσω, speciem & imaginem singo, animo propono. Ex ἀνὰ & εἰδωλοποιέω.
Α'νειδωλοποιΐα, ας, ἡ, imaginum effictio in animo.
Α'νείκαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nulla imagine exprimi potest, quem nulla conjectura adsequi possis. Philox. inexistimabilis. Ex α pr. & εἰκάζω.
Α'νεικόνιστος, ου, qui imagine exprimi non potest, ut Deus. Ex α pr. & εἰκονίζω.
Α'νειλείθυια, f. ἀνειλήθυια, ας, ἡ, quæ nondum peperit, Lucinæ labo es nondum experta. Ex α pr. & Εἰλείθυια, Lucina.
Α'νειλέω, ῶ, f. ήσω, evolvo, involutum explico. 2) in-

2) involvo, circumplico.

Ἀνείλημα, ατος, τὸ, evolutio. 2) involutio, involucrum. A praec.

Ἀνείλησις, involutio, evolutio. Ab eod.

Ἀνειλίσσω, & ἀνειλίττω, revolvo.

Ἀνείλλω, idem quod ἀνειλέω.

Ἀνειμένως, *Adv.* remisse, solute, licenter, negligenter. Ab ἀνίημι.

Ἄνειμι, redeo, redibo. Ex ἀνὰ & εἶμι, *eo*.

Ἀνείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, non vestitus, nudus. 2) male vestitus. Ex α pr. & εἷμα, *vestis*.

Ἀνειπεῖν, edicere, proclamare, palam pronunciare.

Ἀνείργω, f. ξω, arceo, repello, submoveo, inhibeo.

Ἀνεῖρξις, εως, ἡ, inhibitio. A praec.

Ἀνειρύω, rursum traho. Ex ἀνὰ & ἐρύω.

Ἀνείρω, necto, adnecto. Ex ἀνὰ & εἴρω.

Ἀνείσοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, inaccessus, ad quem non patet ingressus. Ex α pr. & εἴσοδος.

Ἀνείσφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, immunis, qui tributum non solvit. Ex α priv. & εἰσφορὰ, *tributum*.

Ἀνεισφορία, ας, ἡ, immunitas a tributo.

Ἀνέκαθεν, *Adv.* desuper, e loco alto. 2) ab origine generis & justa seriem priscorum, quibus quis ortus est. Ab seq.

Ἀνεκάς, *Adv.* sursum, superne, eminus.

Ἀνέκβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, unde non est egressus. 2) invius. 3) carens eventu. Ex α pr. & ἐκβαίνω.

Ἀνεκβίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vi compelli nequit, inviolabilis. Ex α pr. & ἐκβιάζω.

Ἀνεκβιάστως, *Adv.* inviolabiliter, *seu* sic, ut coactione effici, & velut extundi nequeat.

Ἀνεκδαρτί, *Adv.* sine excoriatione.

Ἀνέκδαρτος, ου, non excoriatus. Ab α pr. & ἐκδέρω, *excorio*.

Ἀνεκδήμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non peregrinatur, *seu*, qui nunquam domo abfuit, *aut* nunc domi versatur, non peregre. Ex α pr. & ἐκδημέω.

Ἀνεκδιήγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inenarrabilis, ineffabilis. Ex α pr. ἐκ & διηγέομαι.

Ἀνεκδιηγήτως, *Adv.* inenarrabiliter. A praec.

Ἀνεκδίκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inultus, indefensus. Ex α pr. & ἐκδικέω, *ulciscor*.

Ἀνέκδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non editus, non vulgatus. 2) non elocata, *de filia*. Ex α pr. & ἔκδοτος.

Ἀνέκδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, excursum & effugium non habens, impervius. Ex α priv. & ἔκδρομος, *excursio*.

Ἀνεκθέρμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui calefieri non potest. Ex α pr. & ἐκθερμαίνω.

Ἀνέκθυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexpiabilis. Ex α pr. & ἐκθύομαι, *expio*.

Ἀνεκκλησίαστος, ου, coetu populi carens, inanis; item de re, quae ad populum non est lata, cujus causa concio commissa non est.

Ἀνεκλάλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ineffabilis. Ex α pr. ἐκ & λαλέω.

Ἀνέκλειπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non deficiens. 2) perpetuus. 3) inexhaustus. Ex α pr. & ἐκλείπω, *deficio, cesso*.

Ἀνεκλείπτως, *Adv.* perpetuo, semper, sine fine.

Ἀνεκλιπής, ές, ὁ καὶ ἡ, non deficiens, indefinitus. Ex α pr. & ἐκλιπής, *deficiens*.

Ἀνεκλόγιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, a quo rationes non petuntur; cujus rationes subduci non possunt. Ex α pr. & ἐκλογίζομαι.

Ἀνεκλογίστως, *Adv.* sine ratione, sine modo, intemperanter.

Ἀνέκνιπτος, ου, elotu difficilis. Ab α pr. & ἐκνίπτω, *eluo*.

Ἀνεκπίμπλημι, repleo.

Ἀνέκπληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non obstupefactus, imperterritus, impavidus. Ex α pr. & ἐκπλήττομαι, *obstupesco*.

Ἀνεκπλήκτως, *Adv.* impavide, intrepide.

Ἀνεκπλήρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexplebilis, Gl. Vet.

Ἀνέκπλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indelebilis, non elutus. Ex α pr. & ἐκπλύνω, *eluo*.

Ἀνεκποίητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non potest educi, extrahi, aut expelli, qui aliam in domum emancipatus non est, aut emancipari & in alienam potestatem dari nequit. Ex α pr. & ἐκποιέω.

Ἀνεκπύητος, ου, ὁ καὶ ἡ, quod ad suppurationem perduci non potest. Rob. Ex α pr. & ἐκπυέω, *suppuro*.

Ἀνέκπυστος, ου, non divulgatus, celatus. 2) non divulgandus, celandus.

Ἀνεκρίζωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non radicitus evulsus, aut quod eradicari, exstirpari nequit. Ex α pr. & ἐκριζόω, *eradico*.

Ἀνεκτικός, ή, όν, patiens, qui tolerare potest. Ab ἀνέχομαι, *tolero*.

Ἀνεκτός, ή, όν, tolerabilis, commodus.

Ἀνέκτριπτος, ου, qui deleri, deteri non potest.

Ἀνεκτῶς, *Adv.* tolerabiliter, commode.

Ἀνέκφευκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem nemo effugere potest. 2) qui non potest effugere. Ex α pr. & ἐκφεύγω, *effugio*.

Ἀνεκφοίτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non prodiens foras, non emanans. Ex α pr. & ἐκφοιτάω.

Ἀνέκφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, quod efferre non licet. Ex α pr. & ἐκφέρω, *effero*.

Ἀνέκφραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ineffabilis. Ex α pr. & ἐκφράζω.

Ἀνεκφώνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ineffabilis, qui exprimi verbo, pronunciari non potest. Ex α pr. & ἐκφωνέω.

Ἀνέλαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine oleo. Ex α pr. & ἔλαιον.

Ἀνέλεγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, irreprehensibilis, qui refelli non potest, aut non convinci. 2) manifestus, convictus ap. Platonem: *Si locus sanus, quod Stephano non videtur*. Ex α pr. & ἐλέγχω.

Ἀνελέγκτως, *Adv.* sine reprehensione. 2) sine probatione.

Ἀνελέγχω, arguo, convinco.

Ἀνελεήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, immisericors, durus.

Ἀνελεημόνως, *Adv.* crudeliter.

Ἀνελεής, ές, immisericors, durus.

Ἀνελευθερία, ας, ἡ, illiberalitas, illiberalis morositas. 2) avaritia, sordes.

Ἀνελευθερότης, ητος, ἡ, idem.

Ἀνελεύθερος, ου, ὁ καὶ ἡ, illiberalis. 2) sordidus, avarus. 3) inhonestus, indecens.

Ἀνελευθέρως, *Adv.* illiberaliter. 2) sordide.

Ἀνέλευσις, εως, ἡ, reditus.

Ἀνελεῶς, *Adv.* sine misericordia.

Ἀνέλιγμα, ατος, τὸ, convolutio, cincinnus. Ab ἀνελίττω.

Ἀνελινύω, tempus tero, cuncto, cesso.

Ἀνέλιξις, εως, ἡ, involutio, volutatio. 2) explicatio.

Ἀνέλιπος, ου, ὁ καὶ ἡ, non torquens, non trahens pedem, i. e. non incedens. Ex α pr. & ἑλίσσω, *verso*, & πούς, *pes*.

Ἀνελίσσω, vel ἀνελίττω, f. ίξω, volvo, evolvo, revolvo, voluto, verso. 2) explico, aperio.

Ἄνελκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui trahi non potest.

Ἀνελ-

Ἀνελκόω, f. ώσω, idem quod ἀνέλκω.

Ἀνέλκω, f. ξω, sursum traho, attollo attrahendo. 2) subduco. 3) extraho, retro traho. 4) traho.

Ἀνέλκωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ulceratus, qui ulcus non sensit. Ex α pr. & ἑλκόω, ulcero.

Ἀνέλλην, ὁ καὶ ἡ, alienus a moribus Græcorum.

Ἀνελλήνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, alienus a Græca consuetudine, qui græcis moribus aut imbutus non est, aut iis nequit imbui. Ex α pr. & ἑλληνίζω.

Ἀνελλιπής, έος, ὁ καὶ ἡ, cui nihil deest, non deficiens. 2) cui nihil detrahi potest. 3) non cessans, perpetuus. Ex α pr. & ἐλλείπω, deficio.

Ἄνελπις, ὁ καὶ ἡ, qui est sine spe.

Ἀνελπιστέω, spei expers sum.

Ἀνελπιστία, ας, ἡ, desperatio.

Ἀνέλπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, insperatus, præter spem accidens. 2) non sperans, desperans, nullam spem habens. Ex α priv. & ἐλπίς.

Ἀνελπίστως, *Adv.* sine spe, citra spem; præter spem, insperato.

Ἀνέλυτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, non involutus, sine tegmine, velamine. Ex α pr. & ἔλυτρον, *involucrum*.

Ἀνέμβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, inaccessus, invius. Ex α pr. & ἐμβαίνω, *accedo*.

Ἀνεμέσητος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens invidia, non invisus. Ex α pr. & νεμεσάω, *indignor*, *invideo*.

Ἀνεμεσήτως, *Adv.* citra invidiam.

Ἀνεμέω, ῶ, f. έσω, vomo. Ex ἀνὰ & ἐμέω.

Ἀνεμέτως, *Adv.* cum vomitu.

Ἀνέμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, indivisus, individuus, non distributus. Ex α pr. & νέμω.

Ἀνεμιαῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ἀνεμιαῖος, αία, αῖον, vento plenus, vanus, evanidus. 2) levis, inconstans. Ab ἄνεμος.

Ἀνεμίδιον, ου, τὸ, ventulus. Dimin. Ab eod.

Ἀνεμίδιος, ία, ιον, idem quod ἀνεμιαῖος, & ab eod.

Ἀνεμίζω, f. ίσω, ventis agito. Gl. Vet. ventilo. Ab eod.

Ἀνέμιος, ία, ιον, idem quod ἀνεμιαῖος, & ab eod.

Ἀνεμόδρομος, ου, ὁ, cursor, qui ventos cursu æquat, velocissimus. Ex ἄνεμος & δρόμος, *cursus*.

Ἀνεμώδης, ώδεος, ὁ καὶ ἡ, ventosus, vento plenus.

Ἀνεμοκοῖται, ῶν, οἱ, qui apud Corinthios incantamentis ventos sedabant. Ex ἄνεμος, & κοῖτος, *cubile*.

ἌΝΕΜΟΣ, ου, ὁ, ventus. 2) anima.

Ἀνεμοσκεπής, έος, ὁ καὶ ἡ, a vento tegens, ventum arcens, ventis inaccessus. Ex ἄνεμος & σκέπω, *tego*.

Ἀνεμόστροφος, ου, a vento agitatus, & in orbem actus.

Ἀνεμοσφάραγος, ου, ὁ καὶ ἡ, a vento perstrepens. Ex ἄνεμος & σφάραγος, *sonus*.

Ἀνεμοτρεφής, έος, ὁ καὶ ἡ, a vento nutritus, a vento auctus & corroboratus. Ex ἄνεμος, & τρέφω, *nutrio*.

Ἀνεμότροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Ἀνεμοφθορία, ας, ἡ, corruptio, quæ fit a vento. A seq.

Ἀνεμόφθορος, ου, ὁ καὶ ἡ, a vento corruptus. Ex ἄνεμος & φθείρω.

Ἀνεμοφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, a ventis sublatus, a ventis in diversas partes dispersus. Ex ἄνεμος & φορέω.

Ἀνεμόω, ῶ, f. ώσω, ventilo, vento expono.

Ἀνεμπλήκτως, *Adv.* intrepide, audacter. Ex α priv. & ἔμπληκτος, *perterritus*.

Ἀνέμπλοος, ου, ὁ καὶ ἡ, non navigans, quiescens. Ex α pr. & ἐμπλέω, *navigo*.

Ἀνεμπόδιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui nihil impedimento est, non impeditus, liber. Ex α pr. & ἐμποδίζω.

Ἀνεμποδίστως, *Adv.* sine impedimento, & libere.

Ἀνέμπτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui incidere non potest. 2) irreprehensus, qui nihil peccat. Ex α priv. & ἐμπίπτω, *incido*.

Ἀνέμφαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, non demonstratus. Ex α pr. & ἐμφαίνω, *ostendo*.

Ἀνέμφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens efficacia. 2) sine emphasi seu significatione expressa. 3) luculentam speciem non præbens. Ex iisd.

Ἀνεμφάτως, *Adv.* sine efficacia. 2) non expresse.

Ἀνεμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, vento plenus, ventosus. 2) venti naturam habens.

Ἀνεμώκης, εος, ὁ καὶ ἡ, venti celeritatem habens. Ex ἄνεμος & ὠκύς, *celer*.

Ἀνεμωλία, ας, ἡ, nomen herbæ.

Ἀνεμώλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, futilis, ventosus, vanus. Ab ἄνεμος.

Ἀνεμώνη, ης, ἡ, anemone *herba*. Gl. Vet. vaccinium, saliunca. 2) vanitas. Ab eod.

Ἀνεμῶτις, ιδος, ἡ, cognomen Minervæ, ventum perniciosum sedantis. Ab eod.

Ἀνενδεής, έος, ὁ καὶ ἡ, non indigus. 2) cui nil deest. Ex α priv. & ἐνδεής, *indigus*.

Ἀνένδεικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, alienus ab ostentatione, Rob. Ex α pr. & ἔνδειξις, *ostentatio*.

Ἀνένδεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui fieri nequit, impossibilis. Ex α pr. & ἐνδέχεται, *fieri potest*.

Ἀνενδεῶς, *Adv.* sine necessitate ex inopia. 2) largiter, abunde. Ab ἀνενδεής.

Ἀνενδοίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indubitatus, indubitabilis. Ex α pr. & ἐνδοιάζω, *dubito*.

Ἀνενδοιάστως, *Adv.* indubitanter, haud dubie.

Ἀνένδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non remissus, non languidus. 2) in quo non est remissio nec languor. 3) rigidus, inexorabilis. Ex α pr. & ἐνδίδωμι.

Ἀνενδότως, *Adv.* non remisse, non languide, non perfunctorie. A pr.

Ἀνένδυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non indutus. Gl. Vet. investis. Ex α pr. & ἐνδύομαι.

Ἀνενεργής, έος, ὁ καὶ ἡ, effectu carens. 2) quiescens, segnis, torpens, otiosus, ab actione vel exercitatione alienus. Ex α priv. & ἐνεργής, *efficax*.

Ἀνενέργητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inefficax, Gl. Vet. effectu carens. Ex α pr. & ἐνεργέω, *operor*.

Ἀνενθουσίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non adflatus divino numine, non fanaticus, non vesanus, non insanus. Ex α pr. & ἐνθουσιάζω, *fanatico s. divino furore agor*.

Ἀνεννόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ignarus, indoctus, qui non cogitat aliquid, non memor est. 2) inexcogitatus, imperceptus. 3) cujus notio mente formari, quod percipi mente nequit. Ex α pr. & ἐννοέω, *cogito*.

Ἀνενόχλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non perturbatus, placatus, quietus. Ex α pr. & ἐνοχλέω, *molestus sum*, *offendo*.

Ἀνέντευκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non affabilis, hominum congressus refugiens, insociabilis, morosus, difficilis, superbus. Ex α priv. & ἐντυγχάνω, *convenio*, *alloquor*.

Ἀνεντρεχής, ές, tardus, non velox.

Ἀνέντροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, irreverens, Gl. Vet. Ex α pr. & ἐντρέπομαι, *revereor*.

Ἀνεξάκουστος, ου, non audiendus, non auditus,

cujus

cujus ſenſus ad aures non pervenit, aut pervenire nequit.

Ἀνεξάλειπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indelebilis. Ex α pr. & ἐξαλείφω, *deleo*.

Ἀνεξάλλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immutabilis, invariabilis, conſtans. Suic. Ex α pr. & ἐξαλλάσσω, *muto*.

Ἀνεξάντλητος, inexhauſtus. Ex α pr. & ἐξαντλέω.

Ἀνεξαπάτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui decipi, falli non poteſt. Ex α pr. & ἐξαπατάω.

Ἀνεξάρνητος, ον, qui non abnegat. Ex eod. & ἐξαρνέομαι.

Ἀνεξέλεγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui refutari & coargui non poteſt. Ex eod. & ἐξελέγχω.

Ἀνεξελέγκτως, *Adv.* citra refutationem, ut nil contra dici queat. A præc.

Ἀνεξέργαστος, idem quod ἀνέργαστος, quod vid.

Ἀνεξερεύνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, imperſcrutabilis. Ex α pr. & ἐξερευνάω, *perſcrutor*.

Ἀνεξετάζω, exploro, examino.

Ἀνεξέταστος, ου, ὁ καὶ ἡ. non examinatus, non exploratus, diligenti examine non cognitus. Gl. Vet. inconſultus. Ex α pr. & ἐξετάζω, *examino*.

Ἀνεξετάστως, *Adv.* ſine examine, inexplorato, ſine delectu, vel diſcrimine. 2) ſine rationis reddendæ neceſſitate.

Ἀνεξεύρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui inveniri nequit. 2) non inventus, incompertus. Ex α pr. & ἐξευρίσκω, *invenio*.

Ἀνεξήγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non expoſitus, non explicatus, non enarratus. 2) inenarrabilis, inexplicabilis. Ex α pr. & ἐξηγέομαι.

Ἀνεξικακέω, ῶ, f. ήσω, malos tolero.

Ἀνεξικακία, ας, ἡ, tolerantia malorum, tolerantia, patientia.

Ἀνεξίκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, tolerans malorum, vel injuriarum; patiens, Gl. Vet. Ex ἀνέχομαι, *tolero* & κακός.

Ἀνεξικάκως, *Adv.* cum incommodo, animo malorum & cladium patiente.

Ἀνεξίκμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui exſiccari non poteſt. 2) qui exſiccatus non eſt. 3) non exſuccus. Ex α pr. & ἰκμάζω, *humecto*.

Ἀνεξίλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, implacabilis, qui placari nequit. Ex α pr. & ἐξιλάσκομαι, *propitio*.

Ἀνεξίτηλος, ον, non delendus, non eluendus.

Ἀνεξίτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, exitum non habens, impervius. Ex α pr. & ἔξειμι, *exeo*.

Ἀνεξιχνίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inveſtigabilis. Ex α pr. & ἐξιχνιάζω, *inveſtigo*.

Ἀνεξοδίαστος, ον, qui impenſam non habet, vel, qui vendi non debet. Ex α pr. & ἐξοδιάζω.

Ἀνέξοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nullum habet exitum, unde exiri non poteſt, impervius. 2) cui exitus non permittitur. Ex α pr. & ἔξοδος, *exitus*.

Ἀνέξοιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem efferre non licet, non evulgandus. Ex α pr. & ἐκφέρω, f. ἐξοίσω, *effero*.

Ἀνεόρταστος, ον, parum feſtus, feſto diei non aptus.

Ἀνέορτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incultus, inceleber. 2) non feriatus, non hilariter tranſactus. Gl. Vet. profeſtus. Ex α pr. & ἑορτή, *feſtum*.

Ἄνεος, mutus, vocis expers, Heſych. 2) tacitus, quietus. 3) quietus ab aliquo incommodo, *cum Gen.* ut κακῶν, Herodot.

Ἀνεπάγγελτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non vocatus. 2) non denunciatus, non indictus. Ex α pr. & ἐπαγγέλλω, *denuncio*.

Ἀνεπαίσθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non ſentitur. 2) qui non ſentit. Ab αἰσθάνομαι.

Ἀνεπαισθήτως, *Adv.* citra ſenſum, ita ut non ſentiatur.

Ἀνεπάϊστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non auditus, qui audiri nequit. Ex α pr. & ἐπάϊστος, ab ἀΐω.

Ἀνεπαίσχυντος, ου, ὁ καὶ ἡ, inverecundus, impudens. Ex α pr. & ἐπαισχύνομαι.

Ἀνεπαισχύντως, *Adv.* inverecunde, impudenter.

Ἀνεπαιτίατος, ον, innocens, cui aut nequit crimen e probrari, aut nil eſt crimini datum. Ab α pr. & ἐπαιτιάομαι, *criminor*.

Ἀνεπάλλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non alternans, ſeriem continuam habens. 2) cui ſunt dentes continui. Ex α pr. & ἐπαλλάττω, *alterno*.

Ἀνεπανόρθωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui corrigi, aut emendari non poteſt, non emendabilis, non emendatus. Ex α pr. & ἐπανορθόω.

Ἀνέπαφος, ου, ὁ καὶ ἡ, intactus, liber, quem attingere nequeas. 2) ſincerus, purus. Ex α pr. & ἐφάπτομαι, *attingo*.

Ἀνεπαφρόδιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſine Venere & gratia eſt, invenuſtus, illepidus.

Ἀνεπαχθής, έος, ὁ καὶ ἡ, non moleſtus. 2) non invidioſus, nullam invidiam creans.

Ἀνεπαχθῶς, *Adv.* non moleſte, non gravate. 2) ſine invidia vel offenſione.

Ἀνεπέλευστος, ον, non redux. Ab α priv. & ἐπέρχομαι.

Ἀνεπηρέαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inoffenſus, injuria nulla petitus. Ex α pr. & ἐπηρεάζω.

Ἀνεπής, έος, ὁ καὶ ἡ, nihil dicens, mutus. Heſych. Etym. Ex α pr. & ἔπος, *verbum*.

Ἀνεπίβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, inacceſſus, impervius. Ex α pr. & ἐπιβαίνω, *accedo*.

Ἀνεπιβούλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui inſidiari nemo poteſt, inſidiis non obnoxius, ab inſidiis tutus, aut ab iis non appetitus.

Ἀνεπίγνωστος, ον, non prævisus, non intellectus, oculo acri & caſtigatore non perluſtratus. Ab ἐπιγινώσκω.

Ἀνεπιγνώστως, *Adv.* ut agnoſci, cerni nequeat. A præc.

Ἀνεπίγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, titulo carens, carens inſcriptione, cujus auctor ignoratur.

Ἀνεπιδεής, έος, ὁ καὶ ἡ, non indigens, nullius rei indigus.

Ἀνεπίδεικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt ſine oſtentatione, non oſtentator. Ex α pr. & ἐπιδείκνυμι.

Ἀνεπίδεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non capax, non admittens, qui recipere non poteſt. 2) qui non accidit, impoſſibilis. Ex α pr. & ἐπιδέχομαι, *recipio*.

Ἀνεπίδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, non obligatus. Ex α pr. & ἐπιδέω.

Ἀνεπίδηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, minime mordens. Ex α pr. ἐπὶ & δάκνω, *mordeo*.

Ἀνεπίδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, purus & controverſia vacuus, de quo nulla controverſia eſt. 2) puella, de cujus patrimonio & matrimonio contendi inter conſanguineos fas non eſt.

Ἀνεπίδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nihil proficiens, nulla incrementa capiens. Ex α pr. & ἐπιδίδωμι, *proficio*.

Ἀνεπιείκεια, ας, ἡ, durities, immanitas, iniquitas. A ſequ.

Ἀνεπιεικής, έος, ὁ καὶ ἡ, durus, immitis, iniquus, ſævus.

Ἀνεπιεικῶς, *Adv.* inique, immaniter.

Ἀνεπιθύμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, vacuus concupiſcentia.

Ἀνεπικαλύπτως, *Adv.* fine tegmine, nude. 2) aperte, palam.

Ἀνεπίκαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non aduſtus. Ex α pr. & ἐπικαίω, *aduro*.

Ἀνεπίκαυτος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀνεπικηρύκευτος, ου, non denunciatus per caduceatorem, ut ἀκήρυκτος.

Ἀνεπίκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, nulli criminationi obnoxius, irreprehenſus, inculpatus. Ex α pr. & ἐπικαλέω, *crimini do, reprehendo*.

Ἀνεπικλήτως, *Adv.* citra reprehenſionem.

Ἀνεπικοινώνητος, ου, incommunicabilis.

Ἀνεπικούρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, auxilio deſtitutus, cui nemo fert opem. Ex α pr. & ἐπικουρέω.

Ἀνεπίκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconſultus, temerarius, inconſulta & temerarie factus. Ex α pr. & ἐπικρίνω, *comprobo*.

Ἀνεπίκρυπτος, ου, qui non occultat.

Ἀνεπικώλυτος, ου, liber, non interdictus.

Ἀνεπικωλύτως, *Adv.* fine impedimento, nemine impediente, libere, fortiter.

Ἀνεπίληπτος, ου, ὁ & ἡ, qui reprehendi non poteſt, reprehenſioni non obnoxius, vitii expers. Gl. Vet. irreprehenſibilis. Ex α pr. & ἐπιλαμβάνω.

Ἀνεπιλήπτως, *Adv.* fine reprehenſione, culpa.

Ἀνεπίληστος, ου, ὁ & ἡ, memor, quem oblivio rei non inceſſit, fine oblivione. 2) non abſconditus. Ex α pr. & ἐπιλανθάνομαι, *obliviſcor*.

Ἀνεπιλόγιστος, ου, ὁ & ἡ, inconſideratus. Gloſſ. Vet. inrecogitatus. Ab ἐπιλογίζομαι.

Ἀνεπιλογίστως, *Adv.* inconſiderate.

Ἀνεπιμέλητος, ου, ὁ & ἡ, incurioſus, qui nullam curam habet. incuratus, Gl. Vet. Ex α pr. & ἐπιμελέομαι, *curo*.

Ἀνεπίμικτος, ου, ὁ & ἡ, non permiſtus. 2) ab omni commercio ſejunctus, nulla commercia exercens. Ex α pr. & ἐπιμίγνυμαι.

Ἀνεπιμίκτως, *Adv.* fine omni permiſtione. 2) fine commercio, vel aditu.

Ἀνεπιμιξία, ας, ἡ, abſtinentia ab aditu, commercio &c. Polyb. Ex iisd.

Ἀνεπίμονος, ου, ὁ & ἡ, non permanens, non durabilis. Ex α pr. & ἐπιμένω, *permaneo*.

Ἀνεπινόητος, ου, ὁ & ἡ, inconſideratus. 2) improviſus. 3) incogitabilis, qui mente concipi nequit. Ex α pr. & ἐπινοέω.

Ἀνεπίξεστος, ου, ὁ & ἡ, impolitus. 2) imperfectus. Ex α pr. & ἐπιξέω.

Ἀνεπίπλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, nulla ſimulatione fucatus, non fictus. Ex α priv. & ἐπιπλάσσω, *illino*.

Ἀνεπίπλεκτος, ου, ὁ & ἡ, qui aliis non permiſcetur. Ex α pr. & ἐπιπλέκω.

Ἀνεπίπληκτος, ου, ὁ & ἡ, inculpatus, irreprehenſus. Ex α pr. & ἐπιπλήττω.

Ἀνεπιπλήκτως, *Adv.* fine reprehenſione. A pr.

Ἀνεπιπληξία, ας, ἡ, vacuitas a reprehenſione. Ex α pr. & ἐπιπλήττω, *reprehendo*.

Ἀνεπίῤῥεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, nondum confectus, vel libatus. Ex α pr. & ἐπιῤῥέζω, *conficio*.

Ἀνεπισήμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, non notabilis, nulla nota inſignitus, non inſignis, ut veſte &c. 2) de oratione, vel facto, quod nulla neque laus, neque reprehenſio inſequitur, ſed diſſimulatione, ſilentio, aut ignoratione tranſmittitur. 3) inglorius, obſcurus. Ex α pr. & ἐπισημαίνω.

Ἀνεπισημείωτος, ου, non notatus, ſ. explicatus. ſc. ſcholiis aut commentariis.

Ἀνεπίσκεπτος, ου, ὁ & ἡ, inconſideratus. 2) inexplicatus. 3) neglectus. Ex α pr. & ἐπισκέπτομαι.

Ἀνεπισκέπτως, *Adv.* inconſiderate, inexplorato.

Ἀνεπισκεύαστος, ου, ὁ & ἡ, irreparabilis. Ex α pr. & ἐπισκευάζω, *reparo*.

Ἀνεπισκόπητος, ου, ὁ & ἡ, rectore & inſpectore carens. Suic. Ex α priv. & ἐπισκοπέω.

Ἀνεπισκότιστος, ου, ὁ & ἡ, cui tenebræ non offunduntur. Suic. Ex α pr. & ἐπισκοτίζω, *tenebras offundo*.

Ἀνεπισταθμευτος, ου, ὁ & ἡ, immunis ab hoſpitiis præbendis exercitui in tranſitu, a parochi munere immunis. Ex α priv. & ἐπισταθμεύω, *ſtabulor alicubi*.

Ἀνεπιστασία, ας, ἡ, inconſiderantia, incogitantia. Ex α pr. & ἐφίστημι, *conſidero, animum appello*.

Ἀνεπιστάτητος, ου, ὁ & ἡ qui fine curatore eſt, incuſtoditus, inobſervatus. Ex α priv. & ἐπιστατέω, *præſum, præfectus ſum*.

Ἀνεπίστατος, ου, ὁ & ἡ, cui animum non advertimus, nulla diligentia conſideratus. 2) negligens, Polyb. Ex α pr. & ἐφίστημι, *conſidero*.

Ἀνεπιστάτως, *Adv.* fine animadverſione, inconſiderate, incaute.

Ἀνεπιστημόνως, *Adv.* imperite, inſcite, inepte.

Ἀνεπιστημοσύνη, ης, ἡ, inſcitia, imperitia. A ſeq.

Ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, inſcius, ignarus, neſcius. 2) inſciens, indoctus, imperitus. Ex α pr. & ἐπίσταμαι.

Ἀνεπιστρεπτὶ, *Adv.* idem quod ἀνεπιστρέπτως.

Ἀνεπίστρεπτι, *Adv.* fine reditu, fine reverſione.

Ἀνεπίστρεπτος, ου, ὁ & ἡ, qui non mutatur, qui non convertitur. Ex α pr. & ἐπιστρέφω.

Ἀνεπιστρέπτως, *Adv.* ita, ut non convertaris, nec faciem convertendo, nec pedem reflectendo.

Ἀνεπιστρεφὴς, έος, ὁ & ἡ, ſecurus. 2) negligens, v. c. ſcelera. 3) inexorabilis, ad veniam flecti neſcius. Ex α pr. & ἐπιστρέφω.

Ἀνεπιστροφία, ας, ἡ, neglectus. Ex iisd.

Ἀνεπίστροφος, ου, ὁ & ἡ, idem quod ἀνεπιστροφής. 2) qui non redit.

Ἀνεπιστρόφως, *Adv.* fine retrogreſſu. 2) incurioſe.

Ἀνεπίσχετος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui inhibitus, aut repreſſus non eſt. 2) qui inhiberi, aut reprimi nequit, effrenatus. Ex α pr. & ἐπέχω.

Ἀνεπισχέτως, *Adv.* fine inhibitione, ut reprimi nequeat.

Ἀνεπίτακτος, ου, ὁ & ἡ, injuſſu aliquid agens. 2) invictus, fortis, qui dedignatur aliena imperia. Ex α priv. & ἐπιτάττω, *jubeo*.

Ἀνεπιτάκτως, *Adv.* injuſſu.

Ἀνεπίτατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui intendi non poteſt, aut tentus non eſt. Ex α pr. & ἐπιτείνω.

Ἀνεπίτευκτος, ου, infelix, non conſequens petita. Ex eod. & ἐπιτυγχάνω.

Ἀνεπιτεχνήτως, *Adv.* fine arte. 2) inconſulto, non ex induſtria. Ex α priv. & ἐπιτεχνητὸς, *arte factus*.

Ἀνεπιτήδειος, ου, ὁ & ἡ, non idoneus, ineptus. Gl. Vet. incongruus, inhabilis. Philox. importunus. 2) diſſentiens, alienus. 3) non cognatus, non conciliatus amicitia. Ex α pr. & ἐπιτήδειος.

Ἀνεπιτηδειότης, ητος, ἡ, inhabilitas.

Ἀνεπιτήδευτος, ου, ὁ & ἡ, non accuratus, fine arte. 2) incompoſitus. Ex α pr. & ἐπιτηδεύω.

Ἀνε-

Ἀνεπιτηδεύτως, *Adv.* non accurate, negligenter.

Ἀνεπιτίμητος, ου, ὁ & ἡ, irreprehensus. 2) impunis. Ex α pr. & ἐπιτιμάω.

Ἀνεπίτροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, tutoribus carens. 2) qui non revertitur. 3) qui non curat aliquid. Ex α pr. & ἐπιτρέπω.

Ἀνεπιφανής, ές, obscurus, ignobilis.

Ἀνεπίφαντος, ου, idem. 2) parum ornatus, non conspicuus.

Ἀνεπιφάντως, *Adv.* sine ostentatione.

Ἀνεπίφθονος, ου, ὁ καὶ ἡ, non invidendus, minime invidiosus. Gl. Vet. sine invidia. 2) non reprehensus, reprehensioni non obnoxius. Ex α pr. & ἐπίφθονος.

Ἀνεπιφθόνως, *Adv.* non invidiose. 2) citra reprehensionem.

Ἀνεπιχείρητος, ου, ὁ & ἡ, insuperabilis. 2) inaccessus, quem conatu nullo adequaris. Ex α pr. & ἐπιχειρέω.

Ἀνεπόπτευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non inspexit, proprie sc. mysteria Cereris. Ex α pr. & ἐποπτεύω.

Ἀνεπόψιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non videtur, inadspectabilis. Suid. Ex α pr. & ἐπόπτομαι.

Ἀνέραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pass.* inamabilis. 2) *act.* ab amore alienus. Ex α pr. & ἐράω.

Ἀνέργαστος, ου, ὁ & ἡ, inelaboratus, incultus, rudis, qui factus, seu fabrefactus non fuit. Gl. Vet. infectus. Ex α pr. & ἐργάζομαι.

Ἀνερεθίζω, fut. ίσω, instigo, irrito. Ex ἀνὰ & ἐρεθίζω, *instigo*.

Ἀνέρεικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non fresus, s. fractus, *mola sc. aut pistillo*. 2) non cribratus. 3) qui cribrari non potest. Ex α pr. & ἐρείκω, *frango*.

Ἀνερείπτω, f. ψω, rapio sursum, corripio. Ex ἀνὰ & ἐρείπω, vel ἐρέπτω.

Ἀνερεύγω, fut. ξω, eructo, emitto. Ex ἀνὰ & ἐρεύγω, *eructo*.

Ἀνερευνάω, ῶ, f. ήσω, investigo, scrutor, invenio.

Ἀνερεύνησις, εως, ἡ, perscrutatio.

Ἀνερεύνητος, ου, investigabilis.

Ἀνερίναστος, ου, ὁ & ἡ, non caprificatus, cui non sunt admoti fructus caprifici, ut fici maturescant. Ex α pr. & ἐρινεός, *caprificus*.

Ἀνέριστος, ου, ὁ & ἡ, de quo non contenditur. Ex α pr. & ἐρίζω, *contendo*.

Ἀνερμάτιστος, ου, ὁ & ἡ, non saburratus, saburra non stabilitus. 2) non stabilis, vanus. Ex α pr. & ἑρματίζω, *saburro*.

Ἀνερμήνευτος, ου, ὁ & ἡ, inexplicabilis, ineffabilis.

Ἀνερμηνεύτως, *Adv.* ut explicari nequeat; modo inscrutabili.

Ἀνέρομαι, interrogo. rogito, percontor, Gl. Vet.

Ἀνερπύζω, fut. ύσω, sursum serpo. 2) adrepo. 3) eo. Ex ἀνὰ & ἑρπύζω, *serpo*.

Ἀνέρπω, idem. Ex ἀνὰ & ἕρπω, *serpo*.

Ἀνερυθριάω, erubesco.

Ἀνερύω, f. ύσω, sursum traho. 2) retraho. Ex ἀνὰ & ἐρύω, *traho*.

Ἀνέρχομαι, fut. ἀνελεύσομαι, adscendo, scando, conscendo, Gl. Vet. subeo. 2) redeo. aor. 2. ἀνῆλθον, part. ἀνελθών.

Ἀνερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo. 2) saepe rogo.

Ἄνεσις, εως, ἡ, relaxatio, requies, remissio, otium, *in primis diebus festis*. 2) segnis & diffluens otio vita. 3) immodica libertas, lascivia. 4) condonatio v. c. debitorum, delictorum. Ab ἀνίημι.

Ἀνέσιμος, ου, otiosus.

Ἀνέσπερος, ου, ὁ καὶ ἡ, vespera carens. Ex α pr. & ἕσπερος.

Ἀνέστιος, ου, ὁ καὶ ἡ, domo & sede propria carens. Ex α pr. & ἑστία, *focus*.

Ἀνεστραμμένως, *Adv.* perverse, praepostere.

Ἀνετάζω, fut. άσω, inquiro, quaestioni subjicio. Ex ἀνὰ & ἐτάζω, *inquiro, examino*.

Ἀνέταιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullos habens amicos, carens sodalibus. Ex α pr. & ἑταῖρος.

Ἀνετέος, έα, έον, remittendus, laxandus. 2) condonandus, ignoscendus. Ab ἀνίημι.

Ἀνετεροίωτος, ου, ὁ & ἡ, non mutatus. 2) immutabilis. Ex α pr. & ἑτεροιόω, *muto*.

Ἀνετικός, ή, όν, vim habens remittendi, solvens. 2) remissionem indicans. Ab ἀνίημι.

Ἀνέτοιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, imparatus, invitus.

Ἄνετος, ου, ὁ & ἡ, laxus. 2) patens, apertus. 3) remissus, dissolutus. 4) solutus omni imperio. Gl. Vet. otiosus, ἀνετώτεροι, omissiores, Philox. ἀνετώτερον, remissius, Gl. Vet. Ab ἀνίεμαι, *remitto*.

Ἀνέτως, *Adv.* solute, laxe, remisse, licenter, otiose.

ἌΝΕΥ, *Adv.* absque, sine, praeter, citra. 2) injussu alicujus.

Ἀνευάζω, f. άσω, euan clamo, bacchor. 2) evando celebro. Ex ἀνὰ & εὐάζω.

Ἄνευθε, *Adv.* absque, sine. Ab ἄνευ.

Ἄνευθεν, *Adv.* idem & ab eod.

Ἀνεύθετος, ου, ὁ & ἡ, non appositus, ineptus, indignus. Ex α pr. & εὔθετος, *accommodatus*.

Ἀνευθυνία, ας, ἡ, immunitas a reddenda ratione. A seq.

Ἀνεύθυνος, ου, ὁ & ἡ, qui rationes non reddit. 2) crimine carens, sine poena, non obnoxius, noxa solutus. Gl. Vet. insons, innocens. Ex α pr. & εὐθύνη, s. εὔθυναι, *rationes*.

Ἀνευθύνως, *Adv.* sine rationum reddendarum necessitate, non redditis rationibus.

Ἄνευκτος, ου, ὁ & ἡ, non optandus. 2) non optans, non petens. Ex α pr. & εὔχομαι.

Ἀνευλαβής, έος, ὁ & ἡ, irreligiosus. 2) non timens, irreverens. 3) incautus, non circumspectus. Ex α pr. & εὐλαβής.

Ἀνευπαράδεκτος, ου, ὁ & ἡ, non acceptus, non admissus, ingratus. Suid. Ex α priv. εὖ & παραδέχομαι.

Ἀνεύπορος, ου, ὁ & ἡ, transmissu seu repertu difficilis. Ex eod. & εὔπορος.

Ἀνεύρεσις, εως, ἡ, inventio. Ab ἀνευρίσκω.

Ἀνεύρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, non inventus, incompertus, non repertus. 2) quod inveniri, s. excogitari nequit. 3) quod investigari & quaerendo erui non potest, aut erutum est. Ab seq.

Ἀνευρίσκω, f. ήσω, reperio, invenio, adinvenio.

Ἄνευρος, ου, ὁ καὶ ἡ, enervis, non nervosus. 2) debilis, infirmus, sine vi. Ex α pr. & νεῦρον, *nervus*.

Ἀνευρύνω, dilato, amplio, diffundo. Ex ἀνὰ & εὐρύνω.

Ἀνεύρυσμα, τος, τὸ, dilatatio, ap. Medicos, arteriae, & inde ortus tumor. A praec.

Ἀνευρυσμός, οῦ, ὁ, dilatatio. Ab eodem.

Ἀνευφημέω, ῶ, f. ήσω, celebro, faustis ominibus prosequens. 2) lamenta edo, seu clamorem cum ejulatu, prae dolore exclamo, detestor ut rem abominandam, ut cum dicimus: *bona verba quaeso*,

su, aut *dii meliore*. Ex ἀνὰ & εὐφημέω, *celebro*.

Ἀνεύφραντος, ου, non lætabilis, molestus.

Ἀνεφημέω, ῶ, idem, quod ἀνευφημέω. Ex ἀνὰ & εὔφημος.

Ἀνεύχομαι, deprecor.

Ἀνεφάλλομαι, resilio.

Ἀνέφαπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, intactus, aut tangi recusans. Ex α priv. & ἐφάπτομαι, *attingo*.

Ἀνέφελος, ου, ὁ καὶ ἡ, non nubilus, serenus. Ex α pr. & νεφέλη.

Ἀνέφικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incomprehensibilis, intactus, Philox. 2) inaccessus, quo perveniri nequit. 3) nulla cogitatione adæquendus. Ex α pr. & ἐφικνέομαι, *attingo*, *pervenio*.

Ἀνέχω, f. ἀνέξω, f. ἀνασχήσω, p. ἀνέσχηκα, sursum tollo, in altum erigo. 2) promineo, orior. 3) retineo, inhibeo. ἀνέχομαι, patior, sustineo, tolero, fero. 2) suscipio, tueor.

Ἀνέψανος, ου, ὁ καὶ ἡ, non coctus, non elixus. Ex α priv. & ἑψανός, *coctus*.

Ἀνέψητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non coctus, non elixus. Ex eod. & ἑψητός, *coctus*.

Ἀνεψιά, ᾶς, ἡ, consobrina, patruelis. Ab ἀνεψιός.

Ἀνεψιαδῆ, ῆς, ἡ, filia consobrini, vel consobrinæ, vel patruelis, sive amitini. Ab eod.

Ἀνεψιαδοῦς, οῦ, ὁ, sobrinus, Philox. Ab eod.

ἈΝΕΨΙΟΣ, οῦ, ὁ, Philox. consobrinus, sobrinus, frater patruelis. ἀνεψιοὶ ἐκ δύο ἀδελφῶν ἀῤῥένων, *ex duobus fratribus*, patrueles, Gl. Vet. ἐκ δύο ἀδελφῶν θηλειῶν, *ex duabus sororibus*, amitini, Gl. Vet.

Ἀνεψιότης, ητος, ἡ, consobrinitas, sobrinitas.

Ἄνεω, *Adv.* mute, tacite (nisi sit nominat. plur.) Ab ἄνεως.

Ἀνεῳγότως, *Adv.* patule, Gl. Vet. Ab ἀνεῳγώς, *apertus*, ab ἀνοίγω, *aperio*.

Ἄνεως, ω, ὁ, silens, mutus, tranquillus. Ex α priv. & νέω, *nato*, *huc illuc feror*.

Ἄνη, ης, ἡ, perfectio, absolutio. 2) factum ipsum, quia opponitur *consilio*. Ab ἀνύω, *perficio*, pro ἄνυσις.

Ἀνηβάσκω, idem quod sequens.

Ἀνηβάω, ῶ, f. ήσω, repubesco. 2) pubesco. Ex ἀνὰ & ἡβάω.

Ἀνηβητήρης, ου, ὁ καὶ ἡ, repubescens, revigescens. A præc.

Ἄνηβος, ου, ὁ καὶ ἡ, impuber, qui nondum ad maturam s. justam pervenit ætatem. Ex α pr. & ἥβη.

Ἀνηγεμόνευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, duce & rectore carens. Ex α pr. & ἡγεμονεύω, *duco*.

Ἀνήγερτος, ου, ὁ καὶ ἡ, Epith. somni, ex quo excitari aliquis nequit. Ex α pr. & ἐγείρομαι, *excitor*.

Ἀνήδονος, ου, ὁ καὶ ἡ, illætabilis, injucundus, gravis, molestus. Ex α pr. & ἡδονή.

Ἀνήδυντος, ου, ὁ καὶ ἡ, insuavis, insulsus, inconditus. Ex α priv. & ἡδύνω, *condio suavitate*, vel *exhilaro*.

Ἀνήδυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Ἀνηθίκευτος, *Adj.* mores non bene exprimens, servans, *de poeta*. Ab α pr. & ἠθικός.

Ἀνήθινος, ίνη, ινον, anethinus, ex anetho confectus. A seq.

ἌΝΗΘΟΝ, ου, τὸ, anethum, herba.

Ἀνηθοποίητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non moratus, in quo mores personæ convenientes redditi non sunt. 2) non instructus bonis moribus. Ex α pr. & ἠθοποιέω, *mores exprimo*.

Ἀνήκεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, insanabilis. Philox. intolerabilis, intolerandus, atrox, implacabilis, gravis. Omnia gravia mala dicuntur ἀνήκεστα. 2) irrevocabilis, ubi pœnitentiæ locus non est. Ex α pr. & ἀκέομαι, *sano*.

Ἀνηκέστως, *Adv.* insanabiliter, atrociter. 2) nullo pœnitentiæ loco relicto.

Ἀνηκοΐα, ας, ἡ, auditionis defectus. 2) imperitia. 3) contumacia. A seq.

Ἀνήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non audit, expers auditus. 2) ignarus, imperitus. 3) qui audire monentem non vult, contumax. Ex α priv. & ἀκούω, *audio*.

Ἀνηκουστέω, ῶ, f. ήσω, non audio. 2) non obtempero, non sum dicto audiens.

Ἀνηκουστία, ας, ἡ, surditas. 2) contumacia, obsequii detrectatio.

Ἀνήκουστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui audiri nequit. 2) non auscultandus, non admittendus. 3) qui non audivit. 4) contumax, morem gerere recusans. Ex α pr. & ἀκούω, *audio*.

Ἀνηκόως, *Adv.* sine auditione. 2) ignare, imperite.

Ἀνήκω, convenio. Philox. ἀνήκει, attinet, pertinet. ἀνῆκον, competit, pertinet, attinet, idem. 2) ascendo, evado, pervenio. 3) conjunctus sum cum aliquo, ut cognatione &c. Ex ἀνὰ & ἥκω, *accedo*. ἀνήκων, ουσα, ον, ascendens, perveniens. 2) elatus.

Ἀνηλάκατος, ου, ὁ καὶ ἡ, non habens colum, colum non tractans. 2) coli tractandi imperitus. Ex α pr. & ἠλακάτη, *colus*.

Ἀνήλατος, ου, ὁ καὶ ἡ, inobediens, contumax, nondum domitus. Ex α pr. & ἐλαύνω. Ducta similitudine a metallo non enso, quod cudendo nondum emollitum vel subactum est, aut a pecore, quod non patitur a pastore se agi, pelli, & compelli.

Ἀνηλεγέως, *Adv.* contemtim, inconsiderate. Ab seq.

Ἀνηλεγής, έος, ὁ καὶ ἡ, nil curans. 2) neglectus. Ex α pr. & ἀλέγω, *curo*.

Ἀνηλεής, έος, ὁ καὶ ἡ, immisericors, crudelis, immitis. Ex α pr. & ἔλεος.

Ἀνηλέητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non miserandus. 2) commiserationem non expertus. Ex α pr. & ἐλεῶ, *misereor*.

Ἀνήλειπτος & ἀνήλειφος, ου, ὁ καὶ ἡ, non unctus, non oblitus. 2) non venenatus. Ex α pr. & ἀλείφω, *illino*.

Ἀνηλειψία, ας, ἡ, squalor, qui contrahitur ob diutius intermissa balnea & unctionem. A præc.

Ἀνηλεῶς, *Adv.* immaniter, crudeliter. Ab ἀνηλεής.

Ἀνηλιάζω, f. άσω, soli expono. Ex ἀνὰ & ἡλιάζω.

Ἀνήλικος, ου, ὁ, impuber.

Ἀνήλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, opacus, sine sole. Ex α pr. & ἥλιος.

Ἀνήλιπος, ου, ὁ καὶ ἡ, excalceatus, discalceatus. Ex α pr. & ἤλιψ, *calceus*.

Ἀνηλιφής, έος, ὁ καὶ ἡ, non unctus, non illitus. Ex α pr. & ἀλείφω, *ungo*.

Ἀνήλυσις, εως, ἡ, adscensus, reditus. Ab ἀνέρχομαι.

Ἀνήμελκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non mulctus, qui non mulgetur. Ex α pr. & ἀμέλγω, *mulgeo*.

Ἀνήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, immansuetus, immitis, agrestis, ferus, ferox. Ex α priv. & ἥμερος, *mitis*.

Ἀνη-

Ἀνημερότης, ητος, ἡ, feritas, inclementia, Gl. Vet.

Ἀνημερόω, ῶ, f. ώσω, mansuefacio, cicuro. Ex ἀνὰ & ἡμερόω, mansuefacio.

Ἀνημέρως, *Adv.* ferociter, immansuete.

Ἀνημιωβολιαῖος, αία, αῖον, semiobolaris, habens pretium semioboli. A seq.

Ἀνημιωβέλιον, ου, τὸ, semiobolus. Ex ἀνὰ & ἡμιωβέλιον.

Ἀνηνεμία, ας, ἡ, ventorum vacuitas, tranquillitas, malacia. A seq.

Ἀνήνεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine ventis, tranquillus. Ex α pr. & ἄνεμος, ventus.

Ἀνήνυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui perfici nequit. Ex α pr. & ἀνύω, perficio.

Ἀνήνυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. 2) infectus. Ex iisdem.

Ἀνήνωρ, ορος, ὁ, non virilis, ignavus, iners. Ex α pr. & ἀνήρ.

Ἀνηπύω, persono, canto. Ex ἀνὰ & ἠπύω.

ἈΝΗ'Ρ, ἀνέρος, per Syncop. ἀνδρός, vir. 2) homo. 3) vir, i. e. virilem ætatem habens. 4) vir, i. e. virili animo præditus, strenuus, fortis. 5) vir, i. e. maritus. 6) ille, ipse.

Ἀνήρεικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non fractus. Ex α pr. & ἐρείκω, frango.

Ἀνηρεφής, έος, ὁ καὶ ἡ, altus, alte tectus. 2) tecto carens. Ex ἀνὰ vel α pr. & ἐρέφω.

Ἀνήριθμος, ου, idem quod ἀνάριθμος.

Ἀνήροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inaratus. Ex α priv. & ἀρόω, aro.

Ἀνησίδανος, ου, ὁ καὶ ἡ, munera emittens, spargens. Ex ἀνίημι, dimitto, & δᾶνος, munus.

Ἀνησίδωρος, ώρα, ωρον, idem. Ex ἀνίημι & δῶρον, donum, munus.

Ἀνήκιστος, vel ἀνήττητος, ου, ὁ καὶ ἡ, invictus, insuperabilis. Ex α pr. & ἡττάομαι, vincor.

Ἄνηστις, ιος, ὁ καὶ ἡ, jejunus. 2) non jejunus. Ex α pleon. vel pr. & νῆστις, jejunus.

Ἀνήφαιστος, ου, ignis expers, qui fit sine igni.

Ἀνηχέω, ῶ, f. ήσω, resono. Ex ἀνὰ & ἠχέω, sono.

Ἀνθαιρέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, in locum alterius eligo, sufficio in locum alicujus. 2) antefero, antepono. Ex ἀντὶ & αἱρέομαι.

Ἀνθαλίσκομαι, contra, vicissim damnor. Ex ἀντὶ & ἁλίσκομαι, damnor.

Ἀνθαμιλλάομαι, æmulor, adversor.

Ἀνθάμιλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, æmulus, qui alicui in certamine est adversarius. Ex ἀντὶ & ἅμιλλα, certamen.

Ἀνθάπτομαι, f. ψομαι, contra manus injicio. 2) apprehendo, attingo. 3) præsto, efficio. 4) increpo, reprehendo. Ex ἀντὶ & ἅπτομαι, tango.

Ἀνθεινός, ή, όν, floridus. Ab ἄνθος, flos.

Ἀνθεκτέον, inhærendum, amplectendum, consequendum, vindicandum, resistendum est. Ab ἀντέχομαι, amplector &c.

Ἀνθελιγμός, οῦ, ὁ, volutatio, convolutio contraria. 2) contrarius vortex. Ex ἀντὶ & ἑλίσσω, volvo.

Ἀνθέλιξ, ικος, ἡ, pars auris, in cujus medio cavitas, s. κόγχη est. Ex ἀντὶ & ἕλιξ, extrema ora auriculæ.

Ἀνθελκυστικῶς, *Adv.* in contrariam partem trahendo. A seq.

Ἀνθέλκω, f. ξω, contra traho, in diversum traho. 2) manus distineo. 3) distineo, remoror. 4) resisto. Ex ἀντὶ & ἕλκω.

Ἀνθεμίζομαι, defloror. Ab ἄνθος, flos.

Ἀνθεμίς, ίδος, ἡ, argemona, *hodie* chamomilla. Gl. Vet. ἀνθεμίς, ligustrum. Ab eod.

Ἀνθεμοειδής, ές, floridus.

Ἀνθεμόεις, όεσσα, όεν, idem.

Ἄνθεμον, ου, τὸ, flos. ἄνθεμα, flores.

Ἄνθεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, floridus.

Ἀνθεμόῤῥυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a flore defluens. Ex ἄνθεμον & ῥέω, fluo.

Ἀνθεμουργός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, ex floribus opus suum conficiens, ut apis. Ex ἄνθεμον & ἔργον, opus.

Ἀνθεμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, floridus, florens, vernans. Ab ἄνθεμον, flos.

Ἄνθεξις, εως, ἡ, retentio, amplexus mutuus. Ab ἀντέχομαι, retineo.

Ἀνθερεών, ῶνος, ὁ, mentum. Ab ἄνθος.

ἈΝΘΕ'ΡΙΚΟΣ, ου, ὁ, asphodeli fructus, s. caulis. 2) albacum.

Ἀνθερικώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, antherici formam habens.

Ἀνθέριξ, ικος, ὁ, arista, s. asphodeli caulis.

Ἀνθεστήρια, ων, τὰ, floralia, s. sacrum Bacchi, Dionysia. Ab ἄνθος, flos.

Ἀνθεστηριών, ῶνος, ὁ, octavus mensis Atticus, Februario respondens. A pr.

Ἀνθεστιάω, ῶ, f. άσω, vicissim & mutuo convivio accipio. Ex ἀντὶ & ἑστιάω.

Ἀνθεσφόρια, ων, τὰ, sacra Proserpinæ. Ex ἄνθος, flos, & φέρω, fero, quod Pluto istam Deam flores legentem rapuerit.

Ἀνθεσφόρος, ου, florea serta gerens.

Ἀνθέω, ῶ, f. ήσω, floreo. 2) floreo, *metaphorice*, velut, artes florent. 3) scateo, exubero.

Ἄνθη, ης, ἡ, pro ἄνθησις, flos.

Ἀνθηδών, όνος, ἡ, apis. Gl. Vet. vespa.

Ἀνθήλη, ης, ἡ, panicula, i. e. lanosus flos panici, milii & similium.

Ἀνθήλιον, ου, τὸ, flosculus.

Ἀνθήλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, soli obversus, vel oppositus. Ex ἀντὶ & ἥλιος, sol.

Ἄνθημα, ατος, τὸ, florum proventus & copia. Ab ἀνθέω.

Ἀνθηματικός, ή, όν, floridus, floribus ornatus. A pr.

Ἀνθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, floridus. Ab eod.

Ἀνθηρογραφέω, ῶ, floride scribo, varie orno, ut vestem variis coloribus. Ex ἀνθηρός, *floridus*, & γράφω.

Ἀνθηρός, ρὰ, ρὸν, floridus. Ab ἄνθος.

Ἀνθηρῶς, *Adv.* floride.

Ἄνθησις, εως, ἡ, florum progeneratio. Ab ἀνθέω.

Ἀνθηττάομαι, ῶμαι, vicissim vincor, vicissim succumbo. 2) cedo. Ex ἀντὶ & ἡττάομαι.

Ἀνθητικός, ή, όν, flores efferens. 2) florendi vim habens. 3) floribus fœcundus. Ab ἀνθέω.

Ἀνθηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, floriger. Ex ἄνθος & φέρω.

Ἀνθίας, ὁ, piscis anthias.

Ἀνθιερόω, ῶ, f. ώσω, vicissim consecro. Rob. Ex ἀντὶ & ἱερόω, sacro.

Ἀνθίζω, f. ίσω, floribus orno. 2) variego, varie orno. Ab ἄνθος.

Ἀνθινός, ή, όν, floridus, plenus floribus, e floribus factus. 2) *de veste*, variis coloribus picta. Ab eod.

Ἀνθιππάζομαι, equitans occurro. 2) contra aliquem equo invehor. Ex ἀντὶ & ἱππάζω.

Ἀνθιππασία, ας, ἡ, decursio equestris. A præc.

Ἀνθιππεύω, f. εύσω, idem quod ἀνθιππάζομαι.

Ἀνθίστημι, f. ἀντιστήσω, ex adversum colloco. ἀντέστη, obstitit, restitit, Philox. aor. 2. *med.* resisto. Ex ἀντὶ & ἵστημι, statuo.

Ἀνθοβαφὴς, pulcre coloratus.
Ἀνθοβαφεὺς, ῦ, ὁ, tinctor. Ex ἄνθος, *flos*, vel *color*, & βάπτω, *tingo*.
Ἀνθοβολέω, ῶ, f. ήσω, flores jacio, spargo. 2) fragro, redoleo. A seq.
Ἀνθοβόλος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, flores jaciens, vel emittens. 2) fragrans. 3) florulentus. Ex ἄνθος & βάλλω.
Ἀνθοβόσκων, flores alens. Hesych. vel flores depascens. Ex ἄνθος & βόσκω, *alo*, *pasco*.
Ἀνθοδμον, ῦ, τὸ, flos odoratus. 2) floris odor. Ex ἄνθος & ὀδμὴ, *odor*.
Ἀνθοκομέω, flores edo.
Ἀνθοκόμος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, floriger. Ex ἄνθος & κομέω.
Ἀνθοκρατέω, floribus abundo.
Ἀνθοκρόκος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, subtemen habens, quod flores varii coloris exprimit, epith. vestis pictæ. Ex ἄνθος & κρόκη, *subtemen*, *trama*.
Ἀνθολκὴ, ῆς, ἡ, tractus in contrariam partem. 2) repugnandi, contra disserendi studium. Ex ἀντὶ & ἕλκω, *traho*.
Ἀνθολογέω, ῶ, f. ήσω, flores decerpo, flores colligo. Ab ἀνθολόγος.
Ἀνθολογία, ας, ἡ, florum collectio, florilegium.
Ἀνθολόγιον, ῦ, τὸ, idem.
Ἀνθολόγος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, florilegus, flores decerpens.
Ἀνθομιλέω, versor cum aliquo.
Ἀνθομολογέω, ῶ, f. ήσω, -έομαι, f. ήσομαι, paciscor, conventum & pactum ineo. 2) adstipulor. 3) confiteor. 4) laudo, celebro, gratias ago. οἱ ό. Ex ἀντὶ & ὁμολογέω, *confiteor*.
Ἀνθομολόγησις, εως, ἡ, promissum. 2) laus, gratiarum actio. A præc.
Ἀνθομολογία, ας, ἡ, repromissio, Gl. Vet.
Ἀνθονόμος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, flores depascens.
Ἀνθοπλίζω, f. ίσω, contra armo.
Ἀνθοπλίτης, ῦ, ὁ, miles armatus.
Ἀνθοποιὸς, ῦ, ὁ, florificus, flores procreans.
Ἀνθοπωλέω, ῶ, f. ήσω, flores vendo.
Ἀνθορίζω, f. ίσω, contrariam definitionem facio, contrario modo definio. Philox. ἀνθορίζει, restipulatur. Ex ἀντὶ & ὁρίζω, *definio*.
Ἀνθορισμὸς, ῦ, ὁ, restipulatio, Philox. A præc.
Ἀνθορμέω, ῶ, f. ήσω, sto contra in statione, paratus sc. ad pugnandum. Ex ἀντὶ & ὁρμέω, *sto in statione*.
ἌΝΘΟΣ, εος, τὸ, flos. 2) præcipuum rei alicujus. 3) decor corporis, orationis &c. 4) ornamentum. 5) color venustus.
Ἀνθοσμίας, ῦ, ὁ, ut οἶνος, vinum habens odorem suavem, fragrans. 2) floriger, floribus abundans, ut pratum. Ex ἄνθος & ὀσμὴ, *odor*.
Ἀνθοσύνη, ης, ἡ, flos. Ab ἄνθος, *flos*.
Ἀνθοφορέω, ῶ, f. ήσω, flores fero.
Ἀνθοφόρημα, ατος, τὸ, idem quod ἀνθοσμία.
Ἀνθοφόρος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, floriger, florifer.
Ἀνθοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, florulentus, producens flores. Ex ἄνθος & φύω, *gigno*, *produco*.
Ἀνθρακεὺς, έως, ὁ, carbonarius. Ab ἄνθραξ, *carbo*.
Ἀνθρακεύω, f. εύσω, carbones conficio.
Ἀνθρακιὰ, ᾶς, ἡ, carbonum congeries.
Ἀνθρακίας, ῦ, ὁ, ater, ut carbonarius.
Ἀνθρακίζω, f. ίσω, in carbones redigo. 2) carbonis, s. carbunculi speciem habeo.
Ἀνθράκινος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, niger, ut carbo, carbonis colorem habens.
Ἀνθρακὶς, ίδος, ἡ, pruna. 2) ignis e congestis carbonibus.
Ἀνθράκινος, όεσσα, όεν, e carbonibus factus.
Ἀνθρακοκαύστης, ῦ, ὁ, carbonum confector. Ex ἄνθραξ & καίω, *uro*.
Ἀνθρακοπώλης, ῦ, ὁ, carbonum venditor. Ex ἄνθραξ & πωλέω.
Ἀνθρακόω, f. ώσω, in carbones redigo, in carbones converto.
Ἀνθρακώδης, εος, ὁ & ἡ, carbonem referens, carbonis more ardens.
ἌΝΘΡΑΞ, ακος, ὁ, carbo. 2) carbunculus, *gemma*. 3) carbunculus, *ulcus*. 4) *species piscis*.
ἈΝΘΡΗΝΗ, ης, ἡ, crabro, vespa.
Ἀνθρήνιον, ῦ, τὸ, favus vespæ. A præc.
Ἀνθρωπαρέσκεια, ας, ἡ, studium placendi hominibus. A seq.
Ἀνθρωπάρεσκος, ε, ὁ & ἡ, qui studet hominibus placere, qui auram captat popularem. 2) placens hominibus. Ex ἄνθρωπος & ἀρέσκω.
Ἀνθρωπάριον, ῦ, τὸ, homulus, homuncio. Dim. ad ἄνθρωπος.
Ἀνθρωπέη, ης, contr. ἀνθρωπῆ, ῆς, ἡ, humana pellis. Ab eod.
Ἀνθρώπειος, εία, ειον, humanus, ad homines pertinens, ad humanum genus pertinens.
Ἀνθρωπείως, *Adv.* humano more, hominum more, ut homines decet, humanitus.
Ἀνθρωπόομαι, ῦμαι, f. ώσομαι, homo fio.
Ἀνθρωπεύομαι, humano more ago, ea, quæ hominis sunt, usurpo, ex humana natura ago.
Ἀνθρώπησις, εως, ἡ, incarnatio. Suic.
Ἀνθρωπίζω, f. ίσω, homines imitor, humaniter ago. 2) hominem facio, & *in Pass.* homo fio, incarnor.
Ἀνθρωπικὸς, ἡ, ὸν, humanus, ad homines pertinens.
Ἀνθρωπικῶς, *Adv.* humano more, ut hominem decet.
Ἀνθρώπινος, ίνη, ινον, humanus, ad homines pertinens, humanæ naturæ conveniens.
Ἀνθρωπίνως, *Adv.* humanitus, humano more, homini convenienter.
Ἀνθρωπίσκιον, ῦ, τὸ, homuncio, homulus, homunculus. Dimin. ab ἄνθρωπος.
Ἀνθρωπίσκος, ῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἀνθρωπισμὸς, ῦ, ὁ, humanitas, humani & compositi mores.
Ἀνθρωποβορέω, ῶ, f. ήσω, homines voro.
Ἀνθρωποβόρος, ῦ, ὁ & ἡ, homines vorans. Ex ἄνθρωπος & βορὰ, *cibus*.
Ἀνθρωπόβρωτος, ῦ, ὁ & ἡ, ab hominibus devoratus. Suic. Ex ἄνθρωπος & βιβρώσκω.
Ἀνθρωπόγλωσσος vel ἀνθρωπόγλωττος, ῦ, ὁ & ἡ, qui humana loquitur lingua.
Ἀνθρωπογναφεῖον, ῦ, τὸ, balneum dicebatur a veteribus, teste Clem. Alex. quia hominem mollit, & ante tempus corpus velut pannosum facit ad instar fulloniæ. Ex ἄνθρωπος & γναφεῖον, *officina fullonis*.
Ἀνθρωπογονία, ας, ἡ, hominum generatio.
Ἀνθρωποδαίμων, ονος, ὁ & ἡ, Deus ex homine factus.
Ἀνθρωπόδηκτος, ῦ, ὁ & ἡ, ab homine morsus. Ex ἄνθρωπος & δάκνω, *mordeo*.
Ἀνθρωποδίδακτος, ῦ, ὁ & ἡ, ab homine doctus.
Ἀνθρωποειδὴς, έος, ὁ & ἡ, humanam formam habens.

Ἀνθρωποειδῶς, *Adv.* humana specie.
Ἀνθρωποθηρία, ας, ἡ, venatio, captura hominum. Ex ἄνθρωπος & θήρα, *venatio*.
Ἀνθρωπόθυμος, ου, ὁ & ἡ, hominum animum, vel iram habens.
Ἀνθρωποθυσία, ας, ἡ, victimæ humanæ.
Ἀνθρωποθυτέω, &
Ἀνθρωποθύω, fut. ύσω, hominem immolo, vel sacrifico.
Ἀνθρωποκτονέω, ῶ, f. ήσω, hominem, vel homines occido.
Ἀνθρωποκτόνος, ου, ὁ & ἡ, homicida. Ex ἄνθρωπος & κτείνω, *occido*.
Ἀνθρωπολατρεία, ας, ἡ, hominum cultus.
Ἀνθρωπολατρέω, ῶ, hominem colo.
Ἀνθρωπολάτρης, ου, ὁ, hominum cultor.
Ἀνθρωπόλεθρος, ου, ὁ & ἡ, homicida. 2) homini perniciosus.
Ἀνθρωπολόγος, ου, ὁ & ἡ, de hominibus loquens.
Ἀνθρωπομάγειρος, ου, ὁ, cibos ex humana carne conficiens.
Ἀνθρωπομορφιανοί, ῶν, οἱ, hæretici, Deo humanam formam tribuentes.
Ἀνθρωπομορφῖται, ῶν, οἱ, iidem.
Ἀνθρωπόμορφος, ου, ὁ & ἡ, humanam formam habens.
Ἀνθρωπομορφόω, ῶ, fut. ώσω, humanam formam tribuo.
Ἀνθρωπονομικός, ἡ, όν, ad homines pascendos pertinens. Ex ἄνθρωπος & νέμω, *pasco*.
Ἀνθρωπόομαι, οῦμαι, homo fio. 2) homo sum.
Ἀνθρωποπάθεια, ας, ἡ, humanus adfectus.
Ἀνθρωποπαθέω, ῶ, f. ήσω, humano more adficior.
Ἀνθρωποπαθής, έος, ὁ & ἡ, humanis adfectibus obnoxius. Ex ἄνθρωπος & πάθος.
Ἀνθρωποπαθῶς, *Adv.* humano adfectu. 2) humano more.
Ἀνθρωποποιΐα, ας, ἡ, humanarum formarum fabricatio.
Ἀνθρωποποιός, οῦ, ὁ & ἡ, hominum, s. humanarum formarum fictor.
Ἀνθρωποπρεπής, έος, ὁ & ἡ, hominem decens, homini conveniens.
Ἀνθρωποπρεπῶς, *Adv.* convenienter humanæ naturæ.
ἈΝΘΡΩΠΟΣ, ου, ὁ & ἡ, homo.
Ἀνθρωπότης, ητος, ἡ, humanitas, humana natura. 2) genus humanum.
Ἀνθρωποτόκος, ου, ἡ, quæ hominem peperit, puerpera. Suic. Ex ἄνθρωπος & τίκτω.
Ἀνθρωπουργία, ας, ἡ, hominum fabricatio. A seq.
Ἀνθρωπουργός, οῦ, ὁ, hominum fabricator. Ex ἄνθρωπος, & ἔργον, *opus*.
Ἀνθρωποφαγέω, ῶ, homines voro. A seq.
Ἀνθρωποφάγος, ου, ὁ & ἡ, hominum vorator, homines vorans, humana carne vescens.
Ἀνθρωποφυής, έος, ὁ & ἡ, hominis naturam habens. Ex ἄνθρωπος & φυή.
Ἀνθρωπώδης, εος, ὁ & ἡ, humanus.
Ἀνθυβρίζω, fut. ίσω, vicissim contumelia adficio. Ex ἀντὶ & ὑβρίζω.
Ἀνθυλακτέω, ῶ, fut. ήσω, vicissim latro, oblatro. Ex ἀντὶ & ὑλακτέω, *latro*.
Ἀνθύλλιον, ου, τό, anthyllium, flosculus. Ab ἄνθος, *flos*.
Ἀνθυλλίς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.
Ἀνθυπάγω, recriminor, vicissim accuso. Thuc. Ex ἀντὶ & ὑπάγω, *accuso*.

Ἀνθυπαλλαγή, ῆς, ἡ, mutua commutatio. Ex ἀντὶ & ὑπαλλάττω.
Ἀνθυπαλλάσσω, ττω, commuto, inverto.
Ἀνθυπατεία, ας, ἡ, proconsulatus. Ab ἀνθύπατος.
Ἀνθυπατεύω, f. εύσω, proconsul sum, pro consule provinciam administro. Ab eodem.
Ἀνθυπατικός, ἡ, όν, proconsularis. Ab seq.
Ἀνθύπατος, ου, ὁ, proconsul. Ex ἀντὶ & ὕπατος, *consul*.
Ἀνθυπείκω, f. ξω, cedo, vicissim do locum. Ex ἀντὶ & ὑπείκω.
Ἀνθύπειξις, εως, ἡ, cessio, qua vicissim alicui locum damus. 2) submissio, obsequium. A præc.
Ἀνθυπερβάλλω, invicem supero.
Ἀνθυπηρετέω, ῶ, f. ήσω, ei, qui mihi gratificatus est, vicissim gratificor, officium reddo. Ex ἀντὶ & ὑπηρετέω, *obsequor*.
Ἀνθυπισχνέομαι, contra polliceor.
Ἀνθυποβάλλω, suggero contra, objicio loquenti. Ex ἀντὶ & ὑποβάλλω, *subjicio*.
Ἀνθυποκαθίστημι, in locum alicujus substituo, sufficio. Ex ἀντὶ & ὑποκαθίστημι, *substituo*.
Ἀνθυποκρίνομαι, vicissim simulo. Ex ἀντὶ & ὑποκρίνομαι, *simulo*.
Ἀνθυπόμνυμαι, litem differo interposito jure jurando; est rei jurantis, se justa de caussa abesse. Ex ἀντὶ & ὑπόμνυμι.
Ἀνθυποπτεύω, f. εύσω, vicissim suspicor, contra suspectum habeo. Ex ἀντὶ & ὑποπτεύω, *suspicor*.
Ἀνθυποστρέφω, revertor.
Ἀνθυποτακτος, subjunctivus modus, ap. Gramm.
Ἀνθυποτιμάομαι, ῶμαι, mulctam tertio loco æstimo, (v. ὑποτιμάομαι) sc. post ὑποτίμησιν.
Ἀνθυπουργέω, ῶ, f. ήσω, penso beneficium, remuneror. Ex ἀντὶ & ὑπουργέω.
Ἀνθυπούργημα, ατος, τό, mutuum officium. A pr.
Ἀνθυπούργησις, εως, ἡ, mutuum officium. Ab eod.
Ἀνθυποφέρω, fut. ἀνθυποίσω, aor. 2. ἀνθυπήνεγκον, statim objicio, refero. Ex ἀντὶ & ὑποφέρω, *subjicio*.
Ἀνθυποφορά, ᾶς, ἡ, exceptio, quæ objectioni opponitur. A præc.
Ἀνθυποχώρησις, εως, ἡ, reditus, recessus, regressus. Ex ἀντὶ & ὑποχωρέω.
Ἀνθυφαίρεσις, εως, ἡ, spoliatio, subductio, quum quid vicissim subducitur. 2) assumtio, quæ opponitur Prolepsi. Ex ἀντὶ & ὑφαιρέω, *subtraho*.
Ἀνθυφίσταμαι, pariter sustineo vel suscipio aliquid. Ab ἀντὶ & ὑφίσταμαι.
Ἀνθώδης, εος, ὁ & ἡ, flore plenus, florulentus.
Ἀνθωραΐζομαι, f. ίσομαι, vicissim decorem ostento, æmula pulcritudine certo. Ex ἀντὶ & ὡραΐζω, *decoro*.
ἈΝΙ'Α, ας, ἡ, tristitia, mœror.
Ἀνιάζω, f. άσω, tristitiam adfero, mœrore adficio. A pr.
Ἀνιαρός, ρά, ρόν, mœrorem adferens, tristis, mœstus. 2) gravis, adversus. *Comp.* ἀνιαρότερος: reperitur tamen & ἀνιαρέστερος. Ab eodem.
Ἀνιαρῶς, *Adv.* moleste, acerbe, cum mœrore, misere.
Ἀνίατος, ου, ὁ & ἡ, insanabilis, immedicabilis. Ex α pr. & ἰάομαι, *medeor*.
Ἀνιάτευτος, ου, ὁ & ἡ, non sanabilis. 2) non sanatus. Ex α pr. & ἰατεύω.
Ἀνιατρολόγητος, ου, ὁ & ἡ, ignarus eorum, quæ de medicina disseruntur, rationis medicæ expers. Ex α pr.

ἀ pr. & ἰατρολογέω, *de medicina differo*.

Ἀνιάτως, *Adv.* infanabiliter.

Ἀνίαχος, ου, ὁ & ἡ, ftrepens, refonans. A feq.

Ἀνιάχω, & ἰάω, refono, clamo. 2) alta voce celebro, *de poetis*. Ex ἀνὰ & ἰάχω, *clamo*.

Ἀνιάω, ῶ, idem quod ἀνιάζω. ἀνιῶμαι, moereo, difcrucior, lugeo, Gl. Vet.

Ἀνιγρὸς, ῦ, ὁ, moleftus, contriftans, malus, pro ἀνιαρός.

Ἀνίδιος, ου, ὁ & ἡ, nihil habens proptium. Ex ἀ pr. & ἴδιος.

Ἀνιδρωτὶ, & ἀνιδιτί, *Adv.* fine fudore, fine labore. Ex ἀ pr. & ἰδίω, *fudo*, vel ἱδρὼς, *fudor*.

Ἄνιδρος, ου, fudoris expers.

Ἀνιδρόω, ῶ, f. ώσω, refudo, denuo fudorem emitto.

Ἀνίδρυτος, ου, ὁ & ἡ, non fixus, inftabilis, fine fundamento. Ex ἀ pr. & ἱδρύω, *colloco*, *pono*, *fundo*.

Ἀνιδρύω, colloco, confecro. Ex iifd.

Ἀνίδρωσις, εως, ἡ, fudatio, fudor.

Ἀνιδρωτὶ, *Adv.* fine fudore, vel labore.

Ἀνίδρωτος, ου, qui non fudavit.

Ἀνιέμαι, vid. ἀνίημι.

Ἀνίερος, ου, ὁ & ἡ, profanus, pollutus.

Ἀνιερόω, ῶ, f. ώσω, facrum facio, confecro, voveo.

Ἀνιέρως, *Adv.* profane.

Ἀνιέρωσις, εως, ἡ, confecratio, dedicatio.

Ἀνίημι, f. ἀνήσω, p. ἀνεῖκα, remitto, relaxo. 2) emitto, fubmitto, immitto. 3) dimitto, relinquo. 4) omitto, intermitto. 5) condono, remitto. 6) ftimulo, urgeo. Ex ἀνὰ & ἵημι, *mitto*.

Ἀνίεμαι, *in med.* edo, fubmitto, *in paff. etiam eft* permittor, concedor. 2) confecror. 3) ab omnibus adiri poffum, omnibus expofitus fum. 4) negligenter, diffolute vivo.

Ἀνικεὶ, *Adv.* fine certamine, atque adeo fine parta victoria. E νίκη.

Ἀνικέτευτος, ου, ὁ & ἡ, cui fupplicatum non eft. 2) fupplex. Ex ἀ pr. & ἱκετεύω.

Ἀνίκητος, ου, ὁ & ἡ, invictus, infuperabilis. Ex ἀ pr. & νικάω, *vinco*.

Ἀνικμάζω, f. άσω, humecto. 2) exficco. A feq.

Ἄνικμος, ου, ὁ & ἡ, ficcus, humore carens, fqualidus, aridus. Ex ἀ pr. & ἰκμὰς, *humor*.

Ἀνίλαστος, ου, non placatus. Ex ἀ pr. & ἱλάσκομαι, *placo*.

Ἀνίλεως, ω, ὁ & ἡ, immifericors. Ex ἀ pr. & ἵλαος, *Attice* ἵλεως, *mifericors*.

Ἀνιλλώμαι, dedignor, defpicio. Suid. Ex ἀνὰ & ἰλλὼ, *oculis conniveo*.

Ἀνίλλωμα, ατος, τὸ, adfpectus, defpectus, Pollux. Ex iifd.

Ἀνίμαστος, ου, ὁ & ἡ, loris non cæfus. Ex ἀ pr. & ἱμάσσω, *loris cædo*.

Ἀνιμάω, ῶ, f. ήσω, fune furfum traho, extraho, haurio. 2) elevo, fuftollo, eveho. Ex ἀνὰ & ἱμάω.

Ἀνίμησις, εως, ἡ, extractio, quæ fit fune, aut loro, extractio in altum. A præc.

Ἀνίουλος, ου, ὁ & ἡ, impubes. Ex ἀ pr. & ἴουλος, *prima lanugo pubefcentium*.

Ἀνιππεύω, equito, equos ago.

Ἄνιππος, ου, ὁ & ἡ, qui eft fine equo.

Ἀνίπταμαι, f. πτήσομαι, furfum volo. Ex ἀνὰ & ἵπταμαι, *volo*.

Ἀνιπτόπους, οδος, ὁ & ἡ, illotos pedes habens. 2) qui ob puritatem lotione non eget. Ex ἀ pr. νίπτω & πούς.

Ἄνιπτος, ου, ὁ & ἡ, illotus. Ex ἀ pr. & νίπτω.

Ἄνις, *Adv.* fine, abfque, Bœot. pro ἄνευ.

Ἀνισάζω, f. άσω, compenfo, adæquo. Ex ἀνὰ & ἰσάζω, *æquo*.

Ἀνισάριθμος, ου, diverfus numero.

Ἀνισασμὸς, ῦ, ὁ, compenfatio, remuneratio. Ab ἀνισάζω.

Ἀνισοειδὴς, έος, qui difparem formam habere videtur.

Ἀνισόμετρος, fine jufta vel æquali menfura.

ἌΝΙΣΟΝ, ου, τὸ, anifum.

Ἄνισος, ου, ὁ & ἡ, inæqualis, impar, diverfus, fuperior. Ex ἀ priv. & ἴσος.

Ἀνισότης, ητος, ἡ, inæqualitas, diffimilitudo.

Ἀνισότιμος, ου, ὁ & ἡ, inæqualis dignitatis. Ex ἀ pr. & ἰσότιμος.

Ἀνισοφυὴς, έος, ὁ & ἡ, diffimilis naturæ. Ex ἀ pr. ἴσος, *æqualis*, & φυὴ, *natura*.

Ἀνισόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ἀνισάζω.

Ἀνίστημι, f. ήσω, furgere jubeo, erigo, excito jacentem, vel mortuum fubmoveo. *item* moveo, ut exercitum, caftra. 2) everto, fubverto. 3) exftruo, ædifico. 4) excito, exftimulo. ἀνίσταμαι, furgo, refurgo, exfurgo. ἀνέστη, furrexit, aor. 2. Ex ἀνὰ & ἵστημι.

Ἀνιστορέω, ῶ, f. ήσω, interrogo, fcifcitor. 2) commentor. Ex ἀνὰ & ἱστορέω.

Ἀνιστορησία, ας, ἡ, hiftoriarum ignoratio.

Ἀνιστόρητος, ου, ὁ & ἡ, qui hiftorias non novit. 2) cujus nulla in hiftoria fit mentio. 3) qui rem, locum non exploravit. Ex ἀ pr. & ἱστορέω.

Ἀνιστορήτως, *Adv.* fine cognitione hiftoriæ. 2) imperite, ex neglecta indagatione.

Ἀνίσχιος, ου, ὁ & ἡ, clunium tumore vacans. Ex ἀ pr. & ἰσχίον, *lumbus*.

Ἀνίσχυρος, ου, ὁ & ἡ, invalidus, infirmus. Ex ἀ pr. & ἰσχυρός.

Ἄνισχυς, υος, ὁ & ἡ, infirmus. Ex ἀ pr. & ἰσχὺς, *robur*.

Ἀνίσχω, attollo. 2) orior. 3) emitto, produco. 4) fuftineo. Ex ἀνὰ & ἴσχω.

Ἀνίσως, *Adv.* inæqualiter.

Ἀνίσωσις, εως, ἡ, adæquatio, exæquatio.

Ἄνιχθυς, υος, ὁ & ἡ, carens pifcibus.

Ἀνίχνευτος, idem quod ἀνιχνίαστος. Ex ἀ priv. & ἰχνεύω.

Ἀνιχνεύω, f. εύσω, perveftigo, indago, perfequor. Ex ἀνὰ, & ἰχνεύω, *veftigo*.

Ἀνιχνίαστος, ου, ὁ & ἡ, qui inveftigari nequit, imperveftigabilis. Ex ἀ pr & ἰχνιάζω.

Ἀνιώδης, εος, ὁ & ἡ, moleftus, gravis. Ab ἀνία.

Ἀνίωτος, ου, ὁ & ἡ, rubiginem non fentiens, æruginem non contrahens. Ex ἀ priv. & ἰὸς, *rubigo*.

Ἄννα, ας, ἡ, Anna. Nomen mulieris Ebr. *Gratiofa*.

Ἄννας, α, ὁ, Annas. Nomen viri Ebr. *Gratiofus*.

Ἀνοδία, ας, ἡ, iter impervium. ἀνοδίαι, invia. Ex ἀ pr. & ὁδός.

Ἄνοδμος, ου, ὁ & ἡ, odore carens, non odoratus. Ex ἀ pr. & ὀδμὴ, *odor*.

Ἄνοδος, ου, ὁ & ἡ, invius. Ex ἀ pr. & ὁδός.

Ἄνοδος, ου, ὁ & ἡ, *fubft.* jugum montis. Polyb. 2) idem quod ἀνάβασις. Ex ἀνὰ & ὁδός.

Ἀνόδους, οντος, ὁ & ἡ, edentulus, cui dentes funt rari, aut nulli. Ex ἀ pr. & ὀδούς.

Ἀνοδύρομαι, lamentor, vehementer deploro.

Ἀνόδυρτος, ου, indeploratus.

Ἀνο-

Ἄνοζος, υ, ὁ ϗ ἡ, enodis, fine nodo. Ex α pr. & ὄζος, *nodus*.
Ἀνοήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, impos mentis, ſtultus, inſipiens.
Ἀνοησία, ας, ἡ, inſipientia. Ex α pr. & νοέω, *intelligo*.
Ἀνοηταίνω, deſipio, inſipiens ſum, imprudenter & temere ago. Ab ἀνόητος.
Ἀνοητίζω, f. ίσω, idem & ab eodem.
Ἀνόητος, υ, ὁ ϗ ἡ, demens, inſipiens, mente carens, ſtultus. 2) qui intelligi nequit. Ex α pr. & νοέω.
Ἀνοήτως, *Adv.* imprudenter, ſtulte.
Ἀνόθευτος, υ, ὁ ϗ ἡ, germanus, non fictus, legitimus, non ſpurius. Ex α pr. & νοθεύω, *nothum reddo*, *adultero*.
Ἄνοια, ας, ἡ, amentia, ſtultitia. Ab ἄνοος, *amens*.
Ἄνοιγμα, ατος, τὸ, apertio, reſeratio. Ab ἀνοίγω.
Ἀνοιγνύω, idem quod ſequens.
Ἀνοίγω, fut. ξω, aperio, reſero, pando, expando, patefacio, Gl. Vet. ἀνοίγομαι, pateſco, Gl. Vet. ἀνέῳγμαι, pateo, Gl. Vet. perf. paſſ. Ex ἀνὰ & οἴγω, *aperio*.
Ἀνοιδαίνω, tumefacio. 2) tumeo, intumeſco.
Ἀνοιδέω, ῶ, f. ήσω, intumeo, intumeſco, turgeo. 2) iraſcor.
Ἀνοίδησις, εως, ἡ, tumor. A præc.
Ἀνοιδίσκω, idem quod ἀνοιδαίνω.
Ἀνοικεῖος, εία, ειον, & ἀνοίκειος, υ, ὁ ϗ ἡ, non familiaris, non domeſticus. 2) non conveniens, non congruus. 3) improbabilis, incredibilis. Ex α pr. & οἰκεῖος.
Ἀνοικειότης, ητος, ἡ, nulla familiaritas. 2) mores a familiarirate alieni. Ab ἀνοίκειος.
Ἀνοίκητος, υ, ὁ ϗ ἡ, inhabitabilis. Ex α pr. & οἰκέω.
Ἀνοικίζω, f. ίσω, inſtauro, reædifico. 2) migro, habitationem transfero. Ex ἀνὰ & οἰκίζω.
Ἀνοικισμὸς, ῦ, ὁ, inſtauratio. A præc.
Ἀνοικοδομέω, ῶ, fut. ήσω, inſtauro ædificium. Ex ἀνὰ & οἰκοδομέω, *ædifico*.
Ἀνοικονόμητος, υ, ὁ ϗ ἡ, prodigus. 2) male diſpoſitus. Ex α pr. & οἰκονομέω.
Ἄνοικος, υ, ὁ ϗ ἡ, extorris, fine domo.
Ἀνοικτίρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, immiſericors.
Ἀνοικτὸς, ὴ, ὸν, apertus. 2) apertilis. Ab ἀνοίγω.
Ἄνοικτος, υ, ὁ ϗ ἡ, immiſericors. Ex α pr. & οἶκτος, *miſericordia*.
Ἄνοικτρος, υ, ὁ ϗ ἡ, non miſerandus, immiſerabilis. Ex α priv. & οἰκτρὸς, *miſerandus*.
Ἀνοίκτως, *Adv.* fine miſericordia.
Ἀνοιμώζω, f. ξω, ingemiſco, fleo, edo gemitum.
Ἀνοιμωκτὶ, f. ἀνοιμωκτεὶ, *Adv.* fine fletu.
Ἀνοίμωκτος, ον, indefletus.
Ἄνοιξις, εως, ἡ, apertio, reſeratio. 2) oſtium. Ab ἀνοίγω.
Ἄνοισις, εως, ἡ, revectio. Ab ἀναφέρω.
Ἀνοιστέον, referendum eſt. Ab eod.
Ἀνοιστρέω, ῶ, f. ήσω, incito, ſtimulo. Ex ἀνὰ & οἰστρέω.
Ἀνοκωχὴ, induciæ. Ex ὀκωχή.
Ἀνολβία, ας, ἡ, miſeria. Ab ἄνολβος.
Ἀνόλβιος, υ, ὁ ϗ ἡ, infelix, miſer.
Ἄνολβος, υ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex α pr. & ὄλβος, *beatitudo*.
Ἀνόλεθρος, υ, ὁ ϗ ἡ, ab exitio & damno immunis. Ex α pr. & ὄλεθρος, *pernicies*.
Ἀνολκὴ, ῆς, ἡ, tractio, quæ fit ſurſum verſus. Ab ἀνέλκω, *ſurſum traho*.
Ἀνολκητὸν, ῦ, τὸ, id, quo aliquid furfum trahitur.
Ἀνολολύζω, f. ξω, cum clamore ploro, ejulo, exclamo.
Ἀνολοφύρομαι, deploro, lamentor.
Ἀνομβρέω, ῶ, f. ήσω, pluo, pluendo emitto. 2) ſcaturio. 3) effundo tamquam pluviam, effundo more imbris.
Ἀνομβρήεις, ήεσσα, ῆεν, pluvialis, pluvius, pluvioſus. Ex ἀνὰ & ὄμβρος, *imber*, *pluvia*.
Ἀνομβρία, ας, ἡ, pluviæ, ſeu aquarum inopia.
Ἄνομβρος, υ, ὁ ϗ ἡ, imbribus carens. Ex α pr. & ὄμβρος.
Ἀνομέω, ῶ, f. ήσω, inique ago, leges tranſgredior. Ex α pr. & νόμος, *lex*.
Ἀνόμημα, ατος, τὸ, iniquitas, flagitium.
Ἀνομία, ας, ἡ, legum contemtus, iniquitas.
Ἀνομίζω, idem quod ἀνομέω.
Ἀνομιλέω, verſor cum aliquo. 2) concumbo cum aliquo. Ex ἀνὰ, & ὁμιλέω.
Ἀνομίλητος, υ, ὁ ϗ ἡ, inſociabilis.
Ἀνόμιμος, υ, ὁ ϗ ἡ, illegitimus.
Ἀνόμιχλος, υ, ὁ ϗ ἡ, innubilus, innubis, nebula vacans. Ex α pr. & ὁμίχλη.
Ἀνόμματος, υ, ὁ ϗ ἡ, oculorum expers. Ex α pr. & ὄμμα, *oculus*.
Ἀνομοειδὴς, f. ἀνομοιοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt diverſæ ſpeciei, ſpecie diſſimilis. Ex α priv. & ὁμοειδὴς, *ſimilis*.
Ἀνομοθέτητος, υ, ὁ ϗ ἡ, legibus male ordinatus. 2) nullis legibus conſtitutus. Ex α pr. & νομοθετέω, *legibus conſtituo*.
Ἀνομοιογενῶς, *Adv.* e diverſis generibus.
Ἀνομοιομερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, partibus diſſimilibus conſtans.
Ἀνομοιόπτωτος, ον, diſſimiliter deſinens.
Ἀνόμοιος, υ, ὁ ϗ ἡ, diſſimilis, abſimilis, diſpar.
Ἀνομοιόστροφος, ον, e diſſimilibus verſibus compoſitus ac mixtus.
Ἀνομοιότης, ητος, ἡ, diſſimilitudo, diverſitas.
Ἀνομοιόχρονος, ον, diſparem quantitatem habens, *de ſyllabis*.
Ἀνομοιόω, ῶ, f. ώσω, diſſimilem facio.
Ἀνομοίως, *Adv.* inæqualiter, non perinde.
Ἀνομοίωσις, εως, ἡ, diſſimilitudo.
Ἀνομολογέω, ῶ, f. ήσω, fateor, adſentior. 2) concedo. Ex ἀνὰ & ὁμολογέω, *confiteor*.
Ἀνομολογία, ας, ἡ, incongiuentia. 2) adſenſio inter aliquos de re aliqua.
Ἄνομος, υ, ὁ ϗ ἡ, exlex, lege carens. 2) iniquus. 3) improbus.
Ἀνόνητος, υ, ὁ ϗ ἡ, inutilis, futilis. 2) injucundus. Ex α pr. & ὄνημι, *juvo*.
Ἀνονόμαστος, ον, obſcurus, ignobilis.
Ἄνοος, *contr. uſitatius* ἄνους, υ, ὁ ϗ ἡ, amens.
Ἀνόπαια, f. ἀνοπαία, ας, ἡ, anopæa, avis ex aquilarum genere.
Ἀνόπιν, *Adv.* retro, retrorſum. Ex ἀνὰ & ὄψ.
Ἄνοπλος, υ, ὁ ϗ ἡ, inermis. Ex α priv. & ὅπλα.
Ἀνόπλως, *Adv.* fine armis.
Ἄνοπτος, υ, ὁ ϗ ἡ, inviſibilis. Ex α priv. & ὄπτομαι, *video*.
Ἀνόρατος, ον, inviſibilis.
Ἀνοργάζω, f. άσω, commoveo. 2) exſilio. Ex ἀνὰ, & ὀργάζω, *incito*.

Ἀνόρ-

Ἀνόργανος, ου, ὁ ἡ, instrumentorum expers.
Ἀνοργία, ας, ἡ, quando quis orgiis, s. sacris non est initiatus. Ex α priv. & ὄργια, orgia.
Ἀνοργίαστος, ου, ὁ ἡ, sacris non initiatus.
Ἄνοργος, ου, ὁ ἡ, ira carens. Ex α pr. & ὀργή.
Ἀνορέα, ας, ἡ, fortitudo, strenuitas. *Dor.* pro ἠνορέα. Ab ἀνήρ, *vir*.
Ἀνορεκτέω, ῶ, f. ήσω, fastidio cibos. A seq.
Ἀνόρεκτος, ου, ὁ ἡ, cibum fastidiens, cujus stomachus omnia respuit. Ex α pr. & ὀρέγομαι, *oppeto*.
Ἀνορεξία, ας, ἡ, morbus, quum stomachus omnia respuit, fastidium cibi. Ex iisd.
Ἀνορθόω, ῶ, f. ώσω, surrigo, rursum erigo. 2) instauro. 3) corrigo, emendo.
Ἀνορμάω, f. ήσω, animo incitor, commoveor, magno impetu in aliquid feror. 2) surgo, v. c. ad dicendum, agendum.
Ἀνορμίζω, e portu propello sc. naves; *med.* e portu progredior.
Ἄνορμος, ου, ὁ ἡ, stationem navium non habens, incommodus stationi navium. Ex α pr. & ὅρμος.
Ἀνόρνυμι, excito.
Ἀνορούω, f. σω, exurgo. 2) prosilio. Ex ἀνὰ & ὀρούω, *impetum do*.
Ἀνορροπύγιος, ου, ὁ ἡ, cui cauda deest. 2) qui inter volandum non regitur cauda. Ex α pr. & ὀρροπύγιον, quod vide.
Ἀνόροφος, ου, tecto carens, non tectus.
Ἀνορταλίζω, incipio in altum ferri. Ex ἀνὰ & ὀρταλίζω.
Ἀνορύσσω, vel ἀνορύττω, f. ξω, effodio, quod defossum erat, eruo e terra. 2) exstirpo, subverto.
Ἀνορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, exulto, exsilio. 2) salto.
Ἄνορχος, ου, testiculis carens. Ab ὄρχις.
Ἀνόσω, excito.
Ἀνόσητος, ου, ὁ ἡ, non ægrotus. Ex α pr. & νοσέω, *ægroto*.
Ἀνόσιος, ου, ὁ ἡ, non sanctus, impius, sceleratus. profanus, scelestus, nefarius, Gl. Vet.
Ἀνοσιότης, ητος, ἡ, impietas.
Ἀνοσιουργέω, ῶ, f. ήσω, impia perpetro, impie ago.
Ἀνοσιούργημα, ατος, τὸ, idem. A seq.
Ἀνοσιουργία, ας, ἡ, impie factum, scelerata actio.
Ἀνοσιουργὸς, ῦ, ὁ ἡ, impie & scelerate agens. Ex ἀνόσιος, *sceleratus*, *impius*, & ἔργον.
Ἀνοσίως, *Adv.* impie, scelerate.
Ἄνοσμος, ου, ὁ ἡ, sine odore, non odoratus. Ex α pr. & ὀσμὴ, *odor*.
Ἄνοσος, ου, ὁ καὶ ἡ, immunis a morbis.
Ἀνόστεος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine ossibus, exossis. Ex α pr. & ὀστέον, *os*.
Ἀνόστητος, ου, ὁ καὶ ἡ, reditus expers. Ex α pr. & νοστέω, *redeo*.
Ἀνόστιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. A seq.
Ἄνοστος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab α pr. & νόστος.
Ἄνοστος, ου, ὁ καὶ ἡ, exos, Gl. Vet. ossibus carens. Ex α pr. & ὀστοῦν, *os*.
Ἀνόσως, *Adv.* sine morbo.
Ἀνότιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, siccus, non humidus. Ex α pr. & νοτίζω, *humecto*.
Ἀνοτοτύζω, lamentor, per ὀνοματοποιΐαν, e *sono lamentantis*.
Ἀνουθέτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, repudians admonitionem. Ex α pr. & νουθετέω, *admoneo*.
Ἄνους, ου, ὁ καὶ ἡ, amens, demens, vecors, stultus, Philox. mente captus, sine sensu.
Ἀνούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens substantia. Ex α pr. & οὐσία, *substantia*.
Ἀνούτατος, ου, ὁ καὶ ἡ, non vulneratus. Ex α pr. & οὐτάω, *vulnero*.
Ἀνουτητί, *Adv.* sine vulnere.
Ἄνουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀνούτατος.
Ἀνόχευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers coitus, qui non coit. Ex α pr. & ὀχεύω, *coeo*.
Ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, tolerantia. ἀνοχαὶ, induciæ. Ab ἀνέχομαι, *tolero*.
Ἀνοχλίζω, f. ίσω, vecte submoveo, vel elevo. Ex ἀνὰ & ὀχλίζω, *vecte moveo*.
Ἀνόχλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inoffensus, nulla molestia affectus, turba, seu hominum multitudine carens.
Ἀνοχμάζω, f. άσω, gesto tollens in altum, sublatum gesto. Ex ἀνὰ & ὀχμάζω, *detineo*.
Ἀνόχυρος, non munitus.
Ἀνοψία, ας, ἡ, opsonii penuria. A seq.
Ἄνοψος, ου, ὁ καὶ ἡ, opsonio carens. Ex α pr. & ὄψον, *opsonium*.
Ἄντα, *Adv.* coram, e regione. Ab ἀντί.
Ἀνταγοράζω, vicissim emo. 2) permuto. Ex ἀντὶ & ἀγοράζω.
Ἀνταγορεύω, adversarium me gero, liti me offero. 2) obloquor. Ex ἀντὶ & ἀγορεύω, *concionor*, *loquor*.
Ἀνταγωνίζομαι, f. ίσομαι, decerto. 2) repugno.
Ἀνταγώνισμα, ατος, τὸ, obstaculum, adversatio.
Ἀνταγωνιστὴς, ῦ, ὁ, qui cum aliquo certat, adversarius, æmulus, Gl. Vet.
Ἀνταγωνιστικῶς, *Adv.* more adversantium.
Ἀντάδελφος, ου, ὁ, qui est loco fratris.
Ἀνταδικέω, ῶ, f. ήσω, injuriam illatam ulciscor, vicissim injuria afficio.
Ἀνταείδω, occino. 2) cantu provoco. 3) cantu respondeo.
Ἀνταείρω, idem quod ἀνταίρω. Ex ἀντὶ & ἀείρω.
Ἀνταιδέομαι, vicissim revereor.
Ἀνταῖος, αία, αῖον, adversus. 2) hostis, infensus. Ab ἀντὶ vel ἄντα.
Ἀνταίρω, contra attollo, v. c. manus. 2) rebello, Jos. Gl. Vet. 3) arma contra fero, etiam in *med.* omninoque 4) resisto, repugno.
Ἀνταιτέω, peto pro aliquo, suffragor petenti honores, pro aliquo ambio.
Ἀνταιτιάομαι, contra accuso.
Ἀντακολουθέω, ῶ, f. ήσω, vicissim sequor.
Ἀντακολουθία, ας, ἡ, mutuus comitatus.
Ἀντακοντίζω, contra jaculor.
Ἀντακούω, f. σω, vicissim audio.
Ἀντακροάομαι, idem.
Ἀνταλαλάζω, f. ξω, reclamo, vicissim, vel contra clamorem attollo.
Ἀντάλλαγμα, ατος, τὸ, commutatio. 2) expiatio. 3) pretium redemtionis. A sequ.
Ἀνταλλάσσω, vel ἀνταλλάττω, f. ξω, muto, permuto. Ex ἀντὶ & ἀλλάσσω.
Ἀνταμείβομαι, f. ψομαι, gratiam rependo, compenso, remunero.
Ἀνταμείβω, submuto, Gl. Vet.
Ἀντάμειψις, εως, ἡ, retributio, compensatio, permutatio, submutatio, Gl. Vet. A præc.
Ἀνταμοιβὴ, ῆς, ἡ, idem & ab eod.

Ἀντα-

Ἀνταμοιβὸς, ᾶ, ὁ & ἡ, remuneratorius.
Ἀνταμύνομαι, viciſſim auxilior. 2) obſiſto rurſum. 3) me ulciſcor.
Ἀνταμφοδέω, obviam eundo aberro. Ex ἀντὶ & ἄμφοδον, bivium, circuitus.
Ἀνταναβιβάζω, viciſſim impono.
Ἀνταναγινώσκω, viciſſim lego. 2) relego.
Ἀνταναγνώστης, ᾶ, ὁ, qui viciſſim legit, qui relegit, recognitor.
Ἀντανάγω, & ἀντανάγομαι, ex adverſo in hoſtem prodeo, obviam hoſti prodeo, vel ſolvere, ut hoſti obviam eatur, de claſſe.
Ἀνταναδίδωμι, remitto, ut in reciprocatione ferræ.
Ἀνταναιρέομαι, ᾶμαι, viciſſim ſumo, ſeu accipio.
Ἀνταναιρέτης, idem quod ἀνθυφαιρέτης.
Ἀνταναίρω, contra attollo, ſuſtollo, erigo. 2) contra deſtruo. Ex ἀντὶ & ἀναίρω, tollo.
Ἀντανάκλασις, εως, ἡ, repulſus, repercuſſio. 2) motio reciproca & retracta. 3) figura rhetorica.
Ἀντανακλαστὸς, ᾶ, ὁ, idem.
Ἀντανακλαστικὸς, ἡ, ὸν, reciprocus. A ſeq.
Ἀντανακλάω, ῶ, f. άσω, reſtringo, reflecto, repercutio. Ex ἀντὶ & ἀνακλάω.
Ἀντανακοπὴ, ῆς, ἡ, repercuſſio. A ſeq.
Ἀντανακόπτω, repercutio. Ex ἀντὶ & ἀνακόπτω, quod idem ſignificat.
Ἀνταναλίσκω, viciſſim conſumo.
Ἀνταναμένω, viciſſim exſpecto.
Ἀνταναπληθύω, idem quod ſeq.
Ἀνταναπληρόω, ῶ, f. ώσω, ſuppleo, expleo.
Ἀνταναφέρω, refero.
Ἄντανδρος, ᾶ, ὁ & ἡ, in alius viri locum ſubſtitutus, ſuccedaneus, vicarius. Ex ἀντὶ & ἀνήρ.
Ἀντάνειμι, ex adverſo inſurgo, contra ſurgo. Ex ἀντὶ & ἄνειμι, ſurſum eo.
Ἀντανίστημι, e regione excito. ἀντανίσταμαι, f. ἀντανασήσομαι, contra inſurgo, adverſus quempiam inſurgo, reſiſto, reluctor.
Ἀντανίσχω, orior, contra exorior.
Ἀντανίσωμα, ατος, τὸ, parilis quantitas, v. c. numerus militum occiſis par. Ex ἀντὶ & ἀνισόω.
Ἄνταξ, Adv. viciſſim. Heſych. Ab ἀντὶ.
Ἀντάξιος, ία, ιον, exiſtimatione par, æqualis pretii.
Ἀνταξιόω, ῶ, f. ώσω, paria rependo.
Ἀνταπαιτέω, ῶ, f. ήσω, repoſco.
Ἀνταπαμείβομαι, reſpondeo.
Ἀνταπαστράπτω, f. ψω, contra fulguro, fulguro adverſus fulgurantem.
Ἀνταποδείκνυμαι, contra demonſtro.
Ἀνταποδίδωμι, viciſſim reddo. 2) rependo, retribuo. 3) in paſſivo dicitur de oppoſito, apud Philoſophos. Ex ἀντὶ & ἀποδίδωμι, reddo.
Ἀνταπόδομα, ατος, τὸ, retributio. A præc.
Ἀνταπόδοσις, εως, ἡ, retributio, ſatisfactio, unde ἀνταπόδοσιν ποιεῖν, alicui in quacunque re ſatisfacere, ut pecuniam debitam ſolvere. 2) dicitur etiam de commutatione rerum in contrarium. Polyb.
Ἀνταποδοτέον, reddendum.
Ἀνταποδοτικὸς, ἡ, ὸν, retributivus.
Ἀνταποδοτικῶς, Adv. conſecutive, in conſequente.
Ἀνταποδύομαι, viciſſim me accingo. 2) contra aliquem accingor. Ex ἀντὶ & ἀποδύομαι, accingor.
Ἀνταποκρίνομαι, reſpondeo. 2) altercor.
Ἀνταπόκρισις, εως, ἡ, reſponſio.
Ἀνταποκτείνω, viciſſim occido, contra interficio.
Ἀνταπολαμβάνω, viciſſim accipio.
Ἀνταπόλλυμι, viciſſim perdo.
Ἀνταπολογέομαι, viciſſim excuſo, defendo.
Ἀνταποπέμπω, viciſſim dimitto, ſeu amando.
Ἀνταποπέρδω, crepitum ventris emittenti viciſſim oppedo.
Ἀνταποστέλλω, viciſſim emitto, remitto.
Ἀνταποστροφὴ, ῆς, ἡ, dipreſſus, divortium, duarum rerum in diverſas partes ſitus.
Ἀνταποταφρεύω, viciſſim vallo includo.
Ἀνταποτειχίζω, viciſſim obſtruo, contra munio.
Ἀνταποτίνω, f. ίσω, viciſſim ſolvo, rependo.
Ἀνταποφαίνω, viciſſim oſtendo, demonſtro.
Ἀνταποφέρω, repello, rejicio.
Ἀνταποχὴ, ῆς, ἡ, ſcriptum, quo debitum creditori fatetur debitor, aut quo quis ſe obligat.
Ἀνταπωθέω, ῶ, viciſſim repello. 2) retrudo, repello.
Ἀνταπώθησις, εως, ἡ, repulſio, renixus.
Ἀνταρσίτης, ᾶ, ὁ, conjuratus. (Sed v. ἀντάρτης, cujus hæc vitioſa lectio eſt.)
Ἀνταρκέω, ῶ, f. έσω, par ſum ad reſiſtendum. 2) reſiſto, ad ultimum uſque reſiſto.
Ἀνταρκτικὸς, ἡ, ὸν, ſeptentrionali oppoſitus.
Ἄνταρσις, εως, ἡ, conſurrectio, ipſa actio attollendi manus adverſus aliquem, rebellio. Ex ἀνταίρω, attollo.
Ἀντάρτης, ᾶ, ὁ, qui manus attollit adverſus legitimum regem, rebellis. Ab eodem.
Ἀντασπάζομαι, f. άσομαι, viciſſim ſaluto, reſaluto, viciſſim amplector.
Ἀνταστράπτω, idem quod ἀνταπαστράπτω, quod vide.
Ἀνταυγάζω, reſplendeo.
Ἀνταυγασία, ας, ἡ, reluminatio, Philox.
Ἀνταύγεια, ας, ἡ, lucis, ſ. ſplendoris repercuſſio. Gl. Vet. reluminatio.
Ἀνταυγέω, ῶ, lucem, ſeu ſplendorem remitto.
Ἀνταυγὴς, έος, ὁ & ἡ, lucem ſeu ſplendorem remittens. Ex ἀντὶ & αὐγή.
Ἀνταυδάω, ῶ, viciſſim loquor, reſpondeo.
Ἀνταφαιρέω, ῶ, viciſſim aufero.
Ἀνταφίημι, viciſſim dimitto, aut emitto.
Ἀνταχάτης, ᾶ, ὁ, lapis, ſeu gemma achates, quum uritur, myrrham redolens, ſ. ſuccini ſpecies bituminoſa. Ex ἀντὶ & ἀχάτης, achates.
Ἀντάω, ῶ, f. ήσω, obvius fio, occurro. 2) conſequor, nanciſcor. Ab ἀντὶ vel ἄντα.
Ἀντεγγράφω, reſcribo in locum ejus, quod deletum eſt. 2) in aliorum locum ſufficio. Ex ἐγγράφω, in litteras refero.
Ἀντεγείρω, contra erigo, alterius loco erigo.
Ἀντεγκαλέω, ῶ, viciſſim criminor, recriminor, recriminando objicio. 2) excuſo culpam alicujus.
Ἀντέγκλημα, ατος, τὸ, recriminatio.
Ἀντεγκληματικὸς, ἡ, ὸν, ad recriminandum pertinens.
Ἀντεγχειρίζω, viciſſim trado. Ex ἀντὶ & ἐγχειρίζω, trado.
Ἀντεικάζω, viciſſim adſimulo, comparo.
Ἀντειπεῖν, contra dicere.
Ἀντείρομαι, viciſſim interrogo, item 2) contra dico: fut. ἀντερήσομαι, velut ab ἀντερέομαι.
Ἀντεισάγω, f. άξω, viciſſim induco, vel in alterius locum induco.
Ἀντεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, introductio, quæ fit viciſſim,

sim, vel in alterius locum. Philox. subrogatio.
Ἀντεισβάλλω, contra irrumpo, bellum infero.
Ἀντεισέρχομαι, f. ελεύσομαι, vicissim ingredior, in alterius locum subeo, succedo.
Ἀντεισφέρω, contra infero, in locum alterius infero, refero v. c. gratiam.
Ἀντεκθλίβω, rursus, vicissim extero, exprimo.
Ἀντεκκλέπτω, vicissim furor, furto eripio.
Ἀντεκκομίζω, rursus effero.
Ἀντεκκόπτω, f. ψω, vicissim excindo.
Ἀντεκπέμπω, vicissim emitto, v. c. copias, classem.
Ἀντεκπλέω, classe exeo in hostem, obviam navigantibus obnavigo.
Ἀντέκτασις, εως, ἡ, contentio, collatio, comparatio. A seq.
Ἀντεκτείνω, contendo, confero, comparo.
Ἀντεκτίθημι, contra expono.
Ἀντεκτίνω, vicissim luo, rependo.
Ἀντέκτισις, εως, ἡ, repensio, mulcta.
Ἀντεκτίω, f. ίσω, idem quod ἀντεκτίνω.
Ἀντεκτρέφω, vicissim enutrio & educo.
Ἀντεκτρέχω, procurro, prorumpo sc. in hostes.
Ἀντεκφέρω, vicissim effero & exporto.
Ἀντελαττοῦμαι, vicissim vincor.
Ἀντελιγμός, ῦ, ὁ, conversio & replicatio contraria. Ex ἀντὶ & ἑλίσσω, *volvo*. (v. Ἀνθελιγμός.)
Ἀντελπίζω, f. ίσω, novam spem concipio. 2) contra spero.
Ἀντεμβάλλω, vicissim injicio, vel in locum alterius repono. 2) rependo, refundo. 3) contra irruo, contra impetum facio.
Ἀντεμβιβάζω, substituo, addo supplementum, vicissim impono.
Ἀντεμβολή, ῆς, ἡ, injectio unius in locum alterius. 2) substitutio, suffectio. Ex ἀντεμβάλλω.
Ἀντεμπαίζω, vicissim illudo.
Ἀντεμπίμπρημι, vicissim incendo.
Ἀντεμπλέκω, f. ξω, mutuo implico, s. amplector.
Ἀντεμπλήθω, vicissim impleo.
Ἀντεμπλοκή, ῆς, ἡ, mutuus complexus, complexus mutuo hærentium.
Ἀντεμφαίνω, contra dico, refellere tento.
Ἀντέμφασις, εως, ἡ, diversitas speciei externæ.
Ἀντεναγωγή, ῆς, ἡ, compensatio. 2) mutua accusatio.
Ἀντενάντωσις, εως, ἡ, figuræ nomen, quum per contrarium dicimus, quod velut per adfirmationem dictum intelligi volumus.
Ἀντενδείκνυμαι, contra indico, contrarium indicium affero.
Ἀντένδειξις, εως, ἡ, obnunciatio, consilii capti & agitati diremtio. A præc.
Ἀντενδύομαι, vicissim induor, seu induo me.
Ἀντενέδραι, ῶν, αἱ, mutuæ insidiæ, insidiæ insidiis oppositæ. Ex ἀντὶ & ἐνέδρα, *insidiæ*.
Ἀντενεδρεύω, contra insidior.
Ἀντενεργέω, ῶ, ἀντενεργεῖν, efficacem vim habere contra aliquid, operari adversus aliquid.
Ἀντενεχυράζομαι, vicissim pignus capio.
Ἀντενέχυρον, ου, τό, pignus, quod contra datur vel accipitur.
Ἀντεξάγω, vicissim educo, e contrario educo in hostem. 2) resisto, repugno. Ex ἀντὶ & ἐξάγω.
Ἀντεξαιτέω, ῶ, f. ήσω, vicissim exposco. Ex ἀντὶ & ἐξαιτέω, *exposco*.
Ἀντεξαπατάω, vicissim decipio.
Ἀντέξειμι, contra prodeo in aciem.
Ἀντεξελαύνω, f. λάσω, idem, vicissim invado.
Ἀντεξέρχομαι, idem, quod ἀντέξειμι.
Ἀντεξετάζω, f. άσω, contra, vel vicissim examino, quæro. 2) contendo, comparo. ἀντεξετάζομαι, contra examinor, ad caussam accurro, judicio me sisto, adversor.
Ἀντεξέτασις, εως, ἡ, collatio, comparatio.
Ἀντεξετασμός, ῦ, ὁ, idem.
Ἀντεξορμάω, ῶ, f. ήσω, contra irruo & impetum facio.
Ἀντεξόρμησις, εως, ἡ, impetus acierum in primo concursu. 2) contrarius incursus. A præc.
Ἀντεπάγω, refero. Gl. Vet. reduco in aciem, adversus aliquem; contra eo.
Ἀντεπᾴδω, contra accino.
Ἀντεπαινέω, ῶ, vicissim laudo.
Ἀντεπανάγω, vicissim reduco, occurro.
Ἀντεπανέρχομαι, rursus redeo.
Ἀντέπειμι, occurro, contra eo, ut ἀντέξειμι.
Ἀντεπεισάγω, vicissim, seu e contrario induco.
Ἀντεπείσοδος, ου, ἡ, mutuus seu alternus ingressus, aditus alternus. Ex ἀντὶ, ἐπὶ, & εἴσοδος.
Ἀντεπεισφέρω, vicissim adfero vel addo.
Ἀντεπεξάγω, ex adverso progredior; invadenti hostiliter occurro.
Ἀντεπέξειμι, idem.
Ἀντεπεξελαύνω, idem.
Ἀντεπεξέρχομαι, idem.
Ἀντεπέξοδος, eruptio in hostes irruentes. Ex ἀντὶ & ἐπέξοδος, *hostilis aggressio*.
Ἀντεπερείδομαι, obnitor, renitor, Gl. Vet. Ex ἀντὶ, ἐπὶ, & ἐρείδομαι.
Ἀντεπέρχομαι, idem quod ἀντεπεξέρχομαι.
Ἀντεπερώτησις, εως, ἡ, restipulatio, Gl. Vet. A seq.
Ἀντεπερωτῶ, restipulor, Gl. Vet. Ex ἀντὶ & ἐπερωτῶ.
Ἀντεπηχέω, ῶ, vicissim resono, clamorem reddo.
Ἀντεπιβαίνω, contra eo, adversor. Ex ἀντὶ & ἐπιβαίνω, *adscendo*.
Ἀντεπιβουλεύω, insidiantibus e diverso insidior, contra insidias tendo.
Ἀντεπιγράφω, in locum alterius inscribo, v. c. nomen; titulum muto, alium repono.
Ἀντεπιδείκνυμαι, vicissim ostendo.
Ἀντεπίθεσις, εως, ἡ, insidiæ vicissim factæ.
Ἀντεπιθυμέω, ῶ, & ἀντεπιθυμοῦμαι, contra cupio, rivalis, competitor sum.
Ἀντεπικηρύττω, contra proscribo aliquem.
Ἀντεπικουρέω, ῶ, contra auxilior, vicissim auxilior.
Ἀντεπικρατέω, vicissim vinco.
Ἀντεπιλαμβάνομαι, contra nitens retineo. Ex ἀντὶ & ἐπιλαμβάνομαι.
Ἀντεπιμελέομαι, οῦμαι, vicissim curam gero.
Ἀντεπιμέλλω, contra cunctor in re aliqua, vicissim cunctor. Ex ἀντὶ & ἐπιμέλλω.
Ἀντεπιμετρέω, ῶ, remetior, eadem mensura retribuo. Ex ἀντὶ & ἐπιμετρέω, *metior*.
Ἀντεπινοέω, ῶ, vicissim, seu contra alium excogito & comminiscor. Ex ἀντὶ & ἐπινοέω.
Ἀντεπιπλέω, ῶ, contra tendo, obnavigo, hostium classi occurro.
Ἀντεπιρρέω, vicissim adfluo.
Ἀντεπίρρημα, ατος, τό, pars Parabaseos chori, respondens ἐπιρρήματι.
Ἀντεπισκώπτω, repungo dicterio.
Ἀντεπιστέλλω, per epistolam rescribo, respondeo.

Ἀν-

Ἀντεπιστρατεύω, viciſſim bellum infero.

Ἀντεπιστρέφω, viciſſim, vel contra converto. Ex ἀντί & ἐπιστρέφω.

Ἀντεπιστροφὴ, ῆς, ἡ, converſio mutua, vel contraria, vel in contrariam partem. A præc.

Ἀντεπιτάττω, contra injungo, viciſſim impono. Ex ἀντί & ἐπιτάττω, *impono*.

Ἀντεπιτειχίζω, viciſſim munitionem excito.

Ἀντεπιτίθημι, reſcribo, reſpondeo nuncio, contra do mandata alicui ad aliquem.

Ἀντεπιτρέχω, irruo in aliquem.

Ἀντεπιφέρω, refero, Gl. Vet. ἀντεπενεχθεὶς, relatus, Gl. Vet.

Ἀντεπιφιλοτιμέομαι, per ambitionem ſ. honoris cauſſa cum aliquo certo, contendo.

Ἀντεπιφορὰ, ᾶς, ἡ, relatio, Gl. Vet. Ab ἀντεπιφέρω.

Ἀντεπιχειρέω, ῶ, contra adgredior, viciſſim molior. 2) contra invado. 3) contra argumentor. Ex ἀντί & ἐπιχειρέω.

Ἀντεπιχείρησις, εως, ἡ, ex adverſo adgreſſio.

Ἀντεράνιζω, f. ίσω, vicim corrogo, viciſſim exigo. ἀντερανιζόμενον, quod ſic exigitur. Ex ἀντί & ἐρανίζω, *corrogo*.

Ἀντεραστὴς, οῦ, ὁ, rivalis, æmulus alicujus in amore. Ex ἀντί & ἐραστὴς, *amator*.

Ἀντεράστρια, ας, ἡ, pellex, Gl. Vet. Ex ἀντί & ἐράστρια, *amatrix*.

Ἀντεράω, ῶ, redamo, viciſſim amo, mutuo amore proſequor. Ex ἀντί & ἐράω.

Ἀντεργολαβέω, ῶ, contendo cum aliquo in redemtura operis faciendi. Ex ἀντί & ἐργολαβέω.

Ἀντερείδω, renitor. 2) innitor. 3) certo cum aliquo. Ex ἀντί & ἐρείδω.

Ἀντερεῖν, contradicturum eſſe. ἀντείρηκα, contradixi.

Ἀντέρεισις, εως, ἡ, renixus, obluctatio.

Ἀντέρεισμα, τος, τὸ, idem, *item* fulmentum.

Ἀντεριδαίνω, &

Ἀντερίζω, contendo cum aliquo, certo cum aliquo per æmulationem. Ex ἀντί, & ἐρίζω.

Ἀντερις, ιδος, ἡ, obluctatio. Ex ἀντί & ἔρις.

Ἀντέρομαι, viciſſim interrogo.

Ἀντέρως, ωτος, ὁ, amor mutuus.

Ἀντερωτάω, ῶ, f. ήσω, viciſſim interrogo, viciſſim percontor. Ex ἀντί & ἐρωτάω.

Ἀντερώτησις, εως, ἡ, mutua interrogatio, interrogatio, quæ fit viciſſim. A præc.

Ἀντεστραμμένως, *Adv.* vice verſa. Ab ἀντιστρέφω.

Ἀντευεργετέω, ῶ, viciſſim benefacio, gratiam refero.

Ἀντευεργέτημα, ατος, τὸ, remuneratio, gratia relata. A pr.

Ἀντευεργέτης, ου, ὁ, qui gratiam refert.

Ἀντευεργετικὸς, ἡ, ὸν, beneficium reddens, ſeu referens. A præc.

Ἀντεύκρατος, ου, ὁ & ἡ, Epith. zonæ, quæ temperatæ oppoſita eſt. Ex ἀντί & εὔκρατος, *temperatus*.

Ἀντευνοέω, ῶ, viciſſim benevolus ſum, redamo.

Ἀντευπάσχω, viciſſim beneficium accipio.

Ἀντευποιέω, ῶ, beneficium rependo.

Ἀντευωχέω, ῶ, viciſſim convivio accipio.

Ἀντεφευρίσκω, contra invenio.

Ἀντεφοδεύω, & ἀντεφοδιάζομαι, ingruo, irruo.

Ἀντεφορμέω, ῶ, naves in ſtatione habeo ad prælium paratas.

Ἀντέχω, f. ἀνθέξω, detineo, inhibeo, prohibeo, Gl. Vet. retineo, duro, poſſum. ἀντέσχεν, inhibuit, Philox. ἀντέχομαι, retineo, v. c. benevolentiam. 2) vendico. 3) animum adjicio ad aliquid agendum, expetendum &c.

Ἀντέω, *Jon.* pro ἀντιάω, obviam eo, occurro. Ab ἀντί.

Ἀντημοιβὸς, οῦ, ὁ & ἡ, remuneratorius. Ex ἀντί & ἀμοιβή.

Ἄντην, *Adv.* coram. 2) ex adverſo. 3) manifeſto, aperte. Ab ἀντί.

Ἀντήρης, εος, ὁ & ἡ, qui contra remigat. 2) adverſarius, hoſtis. Ex ἀντί & ἐρέσσω, vel ἐρείδω.

Ἀντηρὶς, ίδος, ἡ, ſublica, fulcrum adjectum ædificio. ἀντηρίδες, tibicines, Gl. Vet. Ab ἀντί & ἐρείδω, *ædifico*.

Ἄντησις, εως, ἡ, occurſus. 2) *in plur.* ſupplicationes, ſupplices preces. Ab ἀντιάω, vel ἀντέω.

Ἀντηχέω, ῶ, f. ήσω, reſono.

ἈΝΤΙ', pro loco, vice, contra. *in Comp.* re-, viciſſim; quandoque parilitatem ſignificat, ut ἀντίθεος, Deo par. Interdum *ante*, *dudum*.

Ἀντία, *Adv.* ex adverſo, contra. *Neutrum Plur.* ab ἀντίος.

Ἀντιάγχη, ης, ἡ, tumor inveteratus faucium, qui diſcuti nequit. Ex ἀντί & ἄγχω, *ſuffoco*. ἀντί hic habet vim *antiquitatis*.

Ἀντιάζω, f. άσω, obviam procedo. 2) obteſtor. Ab ἀντίος.

Ἀντιαμοιβὸς, idem quod ἀντημοιβός.

Ἀντιάνειρα, ας, ἡ, virago, viris æquiparanda. Ex ἀντί & ἀνὴρ, *vir*.

Ἀντάξων, ονος, ὁ & ἡ, axis ſeu polus, qui noſtro oppoſitus eſt. 2) ora auſtralis nobis incognita. Ex ἀντί & ἄξων, *axis*.

Ἀντιὰς, άδος, ἡ, tonſillæ, glandula. Ab ἀντίος.

Ἀντιαχέω, ῶ, reclamo, contradico; *item*, proclamo verſus aliquem.

Ἀντιάω, ῶ, f. άσω, obviam eo, vel venio, occurro. 2) adſequor, conſequor. 3) precor, ſupplico. 4) curo, colo. Ab ἀντί.

Ἀντιβάδην, *Adv.* obnixe, contra nitendo.

Ἀντιβαίνω, refragor, adverſor, obnitor, obſto.

Ἀντιβάλανος, ου, ἡ, galla, Heſych.

Ἀντιβάλλω, contra facio, ex adverſo jacio. 2) inter ſe confero, reputo. Gl. Vet. confero, recognoſco, retracto.

Ἀντιβασιλεὺς, έως, ὁ, prorex, qui regis locum obtinet. Ap. hiſtoricos Rom. Interrex.

Ἀντιβασιλεύω, interrex, prorex ſum.

Ἀντίβασις, εως, ἡ, contraitio, occurſus. 2) refragatio. Ab ἀντιβαίνω.

Ἀντιβάτης, ου, ὁ, repagulum januæ, quod veluti renititur & obſiſtit. Ab eodem.

Ἀντιβατικὸς, ἡ, ὸν, obvius, reluctans. Ab eod.

Ἀντιβίῃ, *Adv.* contra, e contrario, ex adverſo. 2) coram, in conſpectu. *Dativus fem.* ab ἀντίβιος.

Ἀντιβιάζομαι, f. άσομαι, reluctor, vi obſiſto.

Ἀντιβιβρώσκω, viciſſim comedo.

Ἀντιβίην, *Adv.* idem quod ἀντιβίῃ.

Ἀντίβιον, *Adv.* idem.

Ἀντίβιος, ια, ιον, & ἀντίβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, contrarius, adverſus. Ex ἀντί & βία, *vis*.

Ἀντιβλάπτω, f. ψω, viciſſim noceo.

Ἀντιβλέπω, f. ψω, ex adverſo intueor. 2) ad-

adversis oculis adspicio. 3) renitor, obsisto.
Ἀντίβλεψις, εως, ἡ, obrutus. A præc.
Ἀντιβοάω, ῶ, contra clamo, clamore respondeo.
Ἀντιβοηθέω, ῶ, f. ήσω, vicissim auxilior.
Ἀντίβοιος, ου, ὁ & ἡ, bovis pretium æquans, tantum valens, quantum valet bos. Ex ἀντὶ & βοῦς, bos.
Ἀντιβολέω, ῶ, f. ήσω, occurro, consequor, intersum. 2) supplico, oro. Gl. Vet. ἀντιβολῶ, oro, quæso, precor, sodes, obsecro, obtestor. Ex ἀντὶ & βάλλω, jacio.
Ἀντιβολὴ, ῆς, ἡ, occursus. 2) conflictus. 3) collatio. Ab ἀντιβάλλω.
Ἀντιβόλησις, εως, ἡ, supplicatio, postulatio, adhortatio, deprecatio. Ab ἀντιβολέω.
Ἀντιβολία, ας, ἡ, idem.
Ἀντιβουκολέω, vicissim decipio, deludo. Ex ἀντὶ & βουκολέω, delinio.
Ἀντιβραδύνω, vicissim cunctor.
Ἀντιβροντάω, ῶ, f. ήσω, contra tonantem tono.
Ἀντιγεγωνέω, ῶ, reclamo.
Ἀντιγενεαλογέω, ῶ, f. ήσω, e diverso, aliter progeniem recenseo.
Ἀντιγεννάω, vicissim gigno.
Ἀντιγηροτροφέω, ῶ, vicissim in senectute alo.
Ἀντιγνωμονέω, ῶ, contra sentio, dissentio, refragor. A seq.
Ἀντιγνώμων, ονος, ὁ & ἡ, qui contrariæ est sententiæ seu opinionis. Ex ἀντὶ & γνώμη.
Ἀντίγραμμα, ατος, τὸ, contrarium scriptum. Ab ἀντιγράφω.
Ἀντιγραφὴ, ῆς, ἡ, descriptio, Gl. Vet. rescriptum. ἀντιγραφαὶ, constitutiones. Philox. item accusatio ejus a quo ante reus factus sis. denique, lites, controversiæ.
Ἀντίγραφον, ου, τὸ, exemplar, exemplum, v. c. libri.
Ἀντίγραφος, ου, ὁ & ἡ, ex alio scriptus, descriptus.
Ἀντιγράφω, f. ψω, rescribo, scripto respondeo.
Ἀντιδάκνω, f. δήξομαι, remordeo.
Ἀντίδειπνος, ου, ὁ & ἡ, vicarius alicujus in sumenda cœna, alterius loco in cœna suffectus. Ex ἀντὶ & δεῖπνον.
Ἀντιδεξιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, vicissim amice excipio, vicissim dextram porrigo. it. vicissim gratificor, liberaliter, comiter tracto.
Ἀντιδέρκομαι, contra tueor, non timeo aliquem: quod alias ἀντικρὺ ἰδεῖν τινα.
Ἀντιδέχομαι, f. ξομαι, vicissim accipio.
Ἀντιδημηγορέω, ῶ, vicissim mihi populum concilio, vel contra apud populum dico, contrariam sententiam in concionando tueor.
Ἀντιδημιουργέω, ῶ, f. ήσω, vicissim (simile quid) fabricor. 2) opus contrarium fabricor.
Ἀντιδιαβαίνω, vicissim transeo, v. c. mare.
Ἀντιδιαβάλλω, vicissim criminor.
Ἀντιδιαίρεσις, εως, ἡ, divisio in contraria, ut virtus, vitium. A seq.
Ἀντιδιαιρέω, ῶ, in contrarias formas divido; oppono.
Ἀντιδιάκονος, ου, ὁ & ὁ, vicissim serviens.
Ἀντιδιαλλάσσομαι, vel ἀντιδιαλλάττομαι, permuto, velut captivos. 2) muto in contrarium, contrario modo, v. c. narro.
Ἀντιδιάμετρος, ου, e regione oppositus, contrarius.
Ἀντιδιαπλέκω, qs. contra involvo. Metaph. quod contra dicam, excogito, respondeo.
...

Ἀντιδιαστέλλω, distinguo.
Ἀντιδιαστολὴ, ῆς, ἡ, discrimen, differentia, distinctio.
Ἀντιδιαστροφὴ, ῆς, ἡ, distinctio, discrimen.
Ἀντιδιατάσσω, vel ἀντιδιατάττω, contra statuo, seu decerno.
Ἀντιδιατίθημι, contrarie dispono. In med. repello, ulciscor. Hinc ἀντιδιατιθέμενος, resistens, contrario animo adfectus.
Ἀντιδιδάσκω, alia, contraria doceo.
Ἀντιδίδωμι, f. δώσω, do vicissim, rependo. 2) mutuo do, cum sc. uterque dat. 3) offero permutationem fortunarum. v. ἀντίδοσις.
Ἀντιδιεξέρχομαι, contra enarro, dissero.
Ἀντιδιεξέρχομαι, idem.
Ἀντιδιίστημι, distinguo in contraria.
Ἀντιδικάζω, f. άσω, contra judicio contendo.
Ἀντιδικασία, ας, ἡ, adversatio, Gl. Vet.
Ἀντιδικέω, ῶ, f. ήσω, ad causam occurro, judicio me sisto. 2) contra litigo. Gl. Vet. ἀντιδικῶ, adversor, reluctor. Ab ἀντίδικος.
Ἀντιδίκησις, εως, ἡ, refragatio, Gl. Vet.
Ἀντιδικία, ας, ἡ, contra litigatio, oppositio litigantium inter se.
Ἀντίδικος, ου, ὁ & ἡ, adversarius in lite, litigans contra aliquem. 2) hostis, adversarius.
Ἀντιδιορύττω, contra cuniculos ago.
Ἀντιδογματίζω, f. ίσω, contraria dogmata introduco, vel tueor.
Ἀντιδοκέω, ῶ, contra censeo, contrariam sententiam foveo.
Ἀντιδοξάζω, f. άσω, opinionis contrariæ sum, contrarium scitum foveo. 2) glorifico.
Ἀντιδοξέω, ῶ, f. ήσω, dissentio. 2) refragor.
Ἀντίδοξος, ου, ὁ & ἡ, qui est contrariæ sectæ, vel opinionis. Ex ἀντὶ & δόξα, opinio.
Ἀντίδορον, ου, τὸ, cuticula, quæ subjicitur & opponitur tergori & pelli, Suid. Ex ἀντὶ & δορὰ, pellis.
Ἀντίδοσις, εως, ἡ, retributio, remuneratio. 2) verbum forense actionis, qua is, qui recusat tributum vel munus impositum, propterea, quod id suas facultates superet, defert alium, qui censum habeat, cui tributum illud conveniat, eoque negante, permutationem rei familiaris se cum illo facturum promittit. Sic est hæc vox accipienda in Isocratis orat. περὶ ἀντιδόσεως. Ab ἀντιδίδωμι.
Ἀντίδοτον, ου, τὸ, remedium veneni, medicamentum, quod adversus malum aliquod datur, scil. φάρμακον. Ab eodem.
Ἀντίδοτος, ου, ὁ & ἡ, qui remedii gratia datur. Ab eodem.
Ἀντιδότος, ου, ἡ, antidotum, idem quod ἀντίδοτον, scil. πόσις.
Ἀντιδουλεύω, vicissim servio &c.
Ἀντίδουλος, ου, ὁ & ἡ, qui loco servi est, item, vicarius servi. 2) vicissim serviens, seu ministrans.
Ἀντίδουπος, ου, ὁ & ἡ, contra sonans. Ex ἀντὶ & δοῦπος, sonus.
Ἀντιδράω, f. άσω, vicissim facio. 2) rependo.
Ἀντιδυσχεραίνω, contra irascor.
Ἀντιδωρεὰ, ᾶς, ἡ, remuneratio, retributio.
Ἀντιδωρέομαι, remuneror.
Ἀντίδωρον, ου, τὸ, idem quod ἀντιδωρεά. 2) Scriptores Ecclesiastici de Eulogiis utuntur.
Ἀντιζηλόομαι, æmulor.

Ἀντι-

Ἀντιζητέω, contra, pariter quæro me quærentem, vel interrogo interrogantem.

Ἀντίζυγος, ου, ὁ & ἡ, ex adverso respondens. 2) adversus, oppositus.

Ἀντιζυγόω, obnitor. τὸ ἀντιζυγοῦν, contrarium.

Ἀντιθάλπω, vicissim, mutuo foveo.

Ἀντίθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, æquiparandus Deo, similis Deo, divinus. 2) semideus. 3) diis inimicus.

Ἀντιθεραπεύω, f. εύσω, vicissim colo & observo, mutua observantia colo.

Ἀντιθερμαίνω, f. ανῶ, contra calefacio.

Ἀντίθεσις, εως, ἡ, oppositio. Ab ἀντιτίθημι.

Ἀντίθετος, ου, ὁ & ἡ, contra positus, oppositus. Ab eodem.

Ἀντιθέω, occurro.

Ἀντιθλίβω, f. ψω, vicissim premo, contra premo.

Ἀντίθωκος, ου, ὁ & ἡ, ex opposito sedens.

Ἀντίθροος, ου, ὁ & ἡ, vicissim, vel contra sonans. Ex ἀντὶ & θρόος, clamor, tumultus.

Ἀντιθύρετρος, ου, ὁ & ἡ, vicem januæ præstans. Ex ἀντὶ & θύρετρον, janua.

Ἀντίθυρος, ου, ὁ & ἡ, januæ oppositus, januæ obversus. Ex ἀντὶ & θύρα.

Ἀντικαθαιρέω, vicissim perdo, everto. aor. 2. inf. ἀντικαθελεῖν.

Ἀντικαθοπλίζομαι, bellum gero contra aliquem.

Ἀντικάθημαι, in conspectu hostium castra habeo: castris castra oppono.

Ἀντικαθίζω, f. ίσω, ex adverso colloco. 2) *in med.* ex adverso sedeo. 2) castra castris opposita habeo.

Ἀντικαθίστημι, contra statuo, adversus aliquem statuo, oppono. 2) substituo, sufficio in locum alterius. subrogo, Gl. Vet. ἀντικαθίστησι, repræsentat. Philox. In aor. 2. & perf. adversarius sum, contra pugno. ἀντικαθίσταμαι, contra sto, repugno, suffero, sufficio, Gl. Vet. ἀντικαθιστάμενος, altercator, Gl. Vet.

Ἀντικακουργέω, ῶ, vicissim malum infero.

Ἀντικακόω, idem.

Ἀντικαλέω, ῶ, vicissim voco, invito.

Ἀντικανονίζω, contra canones constituo, vel decerno.

Ἀντικάρδιον, ου, τὸ, cavum illud, quod sub pectore est, carneum molleque os ventris.

Ἀντικαρτερέω, resisto incommodo, perfero incommodum.

Ἀντικαταλαμβάνω, e regione occupo.

Ἀντικαταλέγω, lego in locum aliorum: *de militibus.*

Ἀντικαταλείπω, vicissim relinquo, v. c. liberos, hæreditatem liberis.

Ἀντικαταλλαγή, ῆς, ἡ, permutatio.

Ἀντικατάλλαγμα, τος, τὸ, remuneratio, compensatio.

Ἀντικαταλλάσσομαι, vel ἀντικαταλλάττομαι, commuto, permuto. 2) *pass.* reconcilior. Polyb.

Ἀντικαταμύω, contra s. vicissim conniveo.

Ἀντικαταπλήττω, vicissim perterrefacio.

Ἀντικατασκευάζω, contra apparo, v. c. bellum, naves.

Ἀντικατάστασις, εως, ἡ, restitutio, refectio, redhibitio. 2) dimicatio, refutatio, contra disputatio. 3) disceptatio caussæ. Ab ἀντικαθίστημι.

Ἀντικαταστρατοπεδεύω, castra castris oppono.

Ἀντικατάσχεσις, εως, ἡ, retentio, v. c. spiritus, urinæ.

Ἀντικαταταγέω, contra contendo, contra differo.

Ἀντικατατρέχω, vicissim incursionibus infesto.

Ἀντικαταφρονέω, contemnentem me contemno.

Ἀντικατηγορέω, ῶ, f. ήσω, vicissim accuso.

Ἀντικατηγορία, ας, ἡ, mutua accusatio, recriminatio. A præc.

Ἀντίκειμαι, f. είσομαι, ex adverso situs, seu positus sum, oppositus sum, obsto, refragor, officio, Gl. Vet. ἀντίκειται, obest, Gl. Vet. ἀντικείμενος, adversarius, obtrectator, objectus, adversus, Gl. Vet. ἀντικεῖσθαι, obesse, officere, Philox.

Ἀντικειμένως, *Adv.* ex opposito.

Ἀντικέλευθος, ου, ὁ & ἡ, obvius. 2) adversus, oppositus.

Ἀντικελεύω, f. εύσω, contra jubeo, vicissim jubeo. 2) contraria jubeo.

Ἀντίκεντρον, ου, τὸ, par stimulo, stimoli vim habens, incitamentum.

Ἀντικηδεύω, colo in modum, v. c. patris.

Ἀντικήδομαι, rursus colo.

Ἀντικηρύττω, contra prædico, dico, edico.

Ἀντικινέω, ῶ, f. ήσω, contra moveo. *Pass.* occurro hosti ad resistendum.

Ἀντικιχράω, ῶ, vicissim commodo.

Ἀντικλάζω, f. γξω, reboo, clangorem vicissim edo.

Ἀντικλαίω, contra, vicissim ploro.

Ἀντικλάω, refringo, *de radiis lucis.*

Ἀντίκλειθρον, ου, τὸ, adulterina clavis, Gl. Vet. Ex ἀντὶ & κλεῖθρον, claustrum.

Ἀντικλίνω, contra declino & dejicio. 2) ex adverso adnuo.

Ἀντικνήμιον, ου, τὸ, pars suræ opposita, pars cruris anterior. Philox. tibia. Ex ἀντὶ & κνήμη, tibia.

Ἀντικολάζω, vicissim punio. 2) contra supplicio adficio, sc. loco præmii.

Ἀντικολακεύω, f. εύσω, vicissim adulor, adsentando par pari refero.

Ἀντικομίζομαι, f. ίσομαι, vicissim reporto. 2) vicissim recipio.

Ἀντικομπάζω, contra, vicissim me jacto.

Ἀντικόντωσις, εως, ἡ, renixus, qui fit conto, quum quis loco cruris conto corpus fulcit. Ex ἀντὶ & κοντὸς, contus.

Ἀντικοπή, ῆς, ἡ, repulsus, ipse repellendi actus. 2) conflictatio, collisio. A sequ.

Ἀντικόπτω, f. ψω, retundo, refero, repercutio. 2) propulso.

Ἀντικορύσσομαι, vel ἀντικορύττομαι, oppugno. 2) ad prælium me comparo.

Ἀντικοσμέω, ῶ, vicissim orno. 2) contra instruo, apparo.

Ἀντικόσμησις, εως, ἡ, apparatus ad bellum contra aliquem.

Ἀντικράζω, contra clamo.

Ἀντικρίνω, comparo.

Ἀντίκρουσις, εως, ἡ, repulsus, impulsus contrarius, seu in contrariam partem. 2) repugnantia.

Ἀντικρούω, f. ούσω, retundo, repello. 2) incurro, offendo. 3) resisto, repugno, dissentio. 4) præter opinionem evenio.

Ἀντικρὺ, *Adv.* plane, perspicue, aperte. Ab ἀντὶ.

Ἀντικρὺς, *Adv.* e regione, contra.

Ἀντικτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, emo pecunia, vel alterius rei permutatione mihi comparo.

Ἀντικτερίζω, contra, vel vicissim funero.

Ἀντικτόνος, ου, vicissim interficiens. Ab ἀντὶ & κτείνω.

Ἀντικτυπέω, contra fragorem, strepitum edo.

Ἀντι-

Ἀντίκτυπος, ου, ὁ ἡ, obstrepens, contra sonans.
Ἀντικυμαίνομαι, undabundus jactor contra aliquid.
Ἀντικυρία, ας, ἡ, potestas opposita. Ex ἀντὶ & κῦρος, auctoritas.
Ἀντικύρικον, ου, τὸ, helleborus, sic dictus ab Anticyra insula.
Ἀντικύρω, f. κύρσω, incido in aliquem, nanciscor, offendo.
Ἀντικωλύω, impedio.
Ἀντιλαβεύς, έως, ὁ, scuti fibula, vel uncus scuti fibulam accipiens. Ab ἀντιλαμβάνω.
Ἀντιλαβή, ῆς, ἡ, apprehensio. 2) apprehensionis ansa. 3) sententia brevis hemistichio potissimum comprehensa. Ab eodem.
Ἀντιλαγχάνω, subsortior, vel vicissim sortior. 2) denuo judicio experior in eadem caussa. Ex ἀντὶ & λαγχάνω. vid. ἀντίληξις.
Ἀντιλάζομαι, & υμαι, prehendo.
Ἀντιλακτίζω, fut. ίσω, recalcitro.
Ἀντιλαμβάνω, recipio, vicissim accipio velut beneficium. 2) rem aliam alterius loco accipio. 3) intelligo, percipio, quo sensu usitatius est med. ἀντιλαμβάνομαι, quod præterea significat 2) prehendo, manum injicio. 3) teneo. 4 capesso Gl. Vet. suscipio. 5) affecto, vindico mihi. 6) corripio, reprehendo. 7) opitulor, sustineo cadentem, cum genit.
Ἀντιλάμπω, f. ψω, e contrario splendeo, f. fulgeo. 2) splendorem reflecto, refulgeo, renideo, Gl. Vet.
Ἀντιλέγω, f. ξω, contradico. 2) nego, recuso. 3) ambigo. 4) altercor, dissentio, reclamo, Gl. Vet.
Ἀντίλεκτος, ου, ὁ ἡ, controversus, dubius.
Ἀντίλεξις, εως, ἡ, contradictio. 2) in tragœdiis & comœdiis opponuntur μονῳδίαις, suntque partes, quibus duo aut plures colloquuntur.
Ἀντιλεσχαίνω, oggannio, adversus aliquem effutio aliquid.
Ἀντιλέων, ὁ, similis leoni.
Ἀντιλεκτικός, est genus versus jambici, ap. Aristoph.
Ἀντίληξις, εως, ἡ, quasi, subsortitio, altera actio, cum in caussa ea, in qua, v. c. ob vadimonium ante desertum, damnatus sis, iterum adversus actorem & victorem experiare. Ab ἀντιλαγχάνω, quod vid.
Ἀντιληπτέος, έα, έον, suscipiendus. Ab ἀντιλαμβάνω.
Ἀντιληπτικός, ή, όν, ad percipiendum aptus, comprehensibilis. 2) sustinendo, f. opitulando aptus. Ab eod.
Ἀντιλήπτωρ, ορος, ὁ, defensor, adjutor, propugnator. Ab eodem.
Ἀντίληψις, εως, ἡ, apprehensio. 2) opitulatio, subsidium, patrocinium. 3) reprehensio, objectio. 4) perceptio sementis. 5) perceptio alicujus commodi. Ab eodem.
Ἀντιλίβανος, ου, ὁ, Antilibanus, mons Libano oppositus.
Ἀντιλιτανεύω, vicissim supplico.
Ἀντιλόβιον, ου, τὸ, pars auris contra posita λοβῷ.
Ἀντιλοβίς, ίδος, ἡ, idem & ab eodem.
Ἀντιλογητικός, ή, όν, idem quod ἀντιλογικός, ap. Phavor.
Ἀντιλογία, ας, ἡ, contradictio, disputatio doctorum hominum f. altercatio, convicium. 2) oratio contraria, refutatio prioris orationis. Ab ἀντιλέγω.
Ἀντιλογίζομαι, f. ίσομαι, vicissim, vel rursum cogito. contendo, Gl. Vet. Ab eodem.
Ἀντιλογική, ῆς, ἡ, f. τέχνη, ars contentionum & concertationum sophisticarum. Ab eod.
Ἀντιλογικός, ή, όν, disputandi & refutandi peritus. 3) argutus. Ab eodem.
Ἀντιλογικῶς, Adv. contra dicendi caussa, contra dicentium modo.
Ἀντίλογος, ου, contra dicens, contrarius.
Ἀντιλοιδορέω, ῶ, f. ήσω, convicium regero. Gl. Vet. ἀντιλοιδορῶ, remaledico. Ex ἀντὶ & λοιδορέω, convicior.
Ἀντιλυπέω, ῶ, f. ήσω, vicissim molestus sum, vicissim negotium facesso.
Ἀντιλύπησις, εως, ἡ, molestia, quæ vicissim alicui exhibetur. A præc.
Ἀντίλυρος, ου, ὁ ἡ, lyræ respondens, lyræ consonans. Ex ἀντὶ & λύρα, lyra.
Ἀντίλυτρον, ου, τὸ, redemtionis pretium.
Ἀντιλυτρόω, ῶ, f. ώσω, redimo.
Ἀντιμαίνομαι, furo contra aliquem, per furorem alicui adversor.
Ἀντιμανθάνω, contra disco. 2) vicissim disco.
Ἀντιμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, contrarium testor. 2) reclamo. 3) palam attestor.
Ἀντιμάχησις, εως, ἡ, depugnatio adversus aliquem. repugnatio, refragatio, Gl. Vet. A sequ.
Ἀντιμάχομαι, pugno adversus aliquem. 2) repugno, reluctor, adversor.
Ἀντίμαχος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui pugnat adversus aliquem, adversarius.
Ἀντιμεθέλκω, f. έλξω, in contrariam partem traho.
Ἀντιμεθίστημι, in contrariam partem transfero. 2) loco moveo vel muto. ἀντιμεθίσταμαι, in locum discedentis subeo.
Ἀντιμειρακιεύομαι, f. εύσομαι, vicissim erga aliquem. juveniliter, vel, adolescentis more me gero.
Ἀντιμελίζω, f. ίσω, contra modulor.
Ἀντιμέλλω, vicissim cunctor.
Ἀντιμέμφομαι, f. ψομαι, vicissim queror & expostulo.
Ἀντιμένω, contra perduro, permaneo resistendo.
Ἀντιμέρεια, vel ἀντιμερία, ας, ἡ, cum pars pro alia ponitur. Ex ἀντὶ & μέρος.
Ἀντιμεσουρανέω, ῶ, in opposito cœli umbilico sum. Ex ἀντὶ, μέσος, & οὐρανός.
Ἀντιμεταβάλλω, in contrarium muto.
Ἀντιμετάβασις, εως, ἡ, obluctatio in transitu. Ex ἀντὶ & μεταβαίνω, transeo.
Ἀντιμεταβολή, ῆς, ἡ, mutatio in contrarium. Ex ἀντὶ & μεταβάλλω, transmuto.
Ἀντιμεταλαμβάνω, vicissim accipio. 2) suscipio, velut odium.
Ἀντιμετάληψις, εως, ἡ, participatio, quæ vicissim fit. 2) commutatio, quum vices redduntur.
Ἀντιμεταλλεύω, contra cuniculos ago.
Ἀντιμεταρρέω, refluo.
Ἀντιμετανάστω, alio traduco.
Ἀντιμετάστασις, εως, ἡ, in contrariam partem translatio, seu transmutatio. Ab ἀντιμεθίστημι.
Ἀντιμετάταξις, εως, ἡ, commutatio ordinis.
Ἀντιμεταπίπτομαι, πτομαι, pugno, prælior contra aliquem.

Ἀντιμεταχωρέω, progredior in contrarias partes.
Ἀντιμετέρχομαι, vicissim seu contra ambio.
Ἀντιμετρέω, ῶ, f. ήσω, remetior. 2) rependo.
Ἀντιμέτρησις, εως, ἡ, æqua remensio. A præc.
Ἀντιμέτωπος, ου, ὁ & ἡ, oppositam frontem habens. Ex ἀντὶ & μέτωπον, frons.
Ἀντιμηνίω, f. ίσω, vicissim irascor, ob illatam injuriam irascor.
Ἀντιμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, machinis machinas oppono, repugno, vim defendo, vim vi repello.
Ἀντιμηχάνημα, ατος, τό, remedium adversus vim, fraudes, insidias, machinationes.
Ἀντιμίμησις, εως, ἡ, imitatio hostium, h. e. cum vim vi, frandes fraudibus defendas.
Ἀντίμιμος, ου, ὁ & ἡ, qui aliquem imitatur æmulatione. 2) similis. Ex ἀντὶ & μιμέομαι, imitor.
Ἀντιμισέω, odi vicissim.
Ἀντιμισθία, ας, ἡ, merces meritis respondens, remuneratio. Gl. Vet. mercedis retributio.
Ἀντίμισθος, ον, remuneratorius.
Ἀντιμισθωτὸς, ῦ, ὁ κ. ἡ, qui est vice mercenarii, qui pro alio mercede est conductus.
Ἀντιμοιρέω, vicissim sortior, i. e. partem accipio tantam, quantam alter accepit.
Ἀντιμολέω, ῶ, f. ήσω, obviam eo.
Ἀντίμολπος, ου, ὁ κ. ἡ, contrarius in cantu, diversi cantus. Ex ἀντὶ & μολπή, cantus.
Ἀντίμορφος, ου, ὁ & ἡ, adversam formam imitans, veluti speculum.
Ἀντιμυκάομαι, contra mugio, remugio.
Ἀντιμυκτηρίζω, f. ίσω, vicissim subsanno, seu irrideo.
Ἀντιναυπηγέω, ῶ, f. ήσω, vicissim naves fabricor, contra machinor in navium fabricatione.
Ἀντινήχομαι, nato contra, seu adversum.
Ἀντινικάω, vicissim vinco victorem.
Ἀντινομία, ας, ἡ, legis adversus legem repugnantia, legum inter se pugna, leges contrariæ.
Ἀντινομικός, ή, όν, pertinens ad ἀντινομίαν, legum dissensum. A præc.
Ἀντινομοθετέω, ῶ, f. ήσω, legem fero adversum.
Ἀντινουθετέω, ῶ, f. ήσω, vicissim admoneo.
Ἀντίνωτοι, οἱ & αἱ, opposita invicem terga habentes.
Ἀντιξοέω, contrarium esse, contrariam sententiam tenere ac defendere. A seq.
Ἀντίξοος, ου, contr. ἀντίξους, ου, ὁ & ἡ, & ἄντιξος, adversus, contrarius.
Ἀντιξέω, f. έσω, vicissim scalpo, seu distringo, mutuum scabo.
Ἄντιον, *Adv.* ex adverso, e regione, contra. Ab ἀντί.
Ἀντίον, ου, τό, liciatorium, lignum teres, quo circumagendo textores licium intendunt. Gl. Vet. insubulum, insubula. 2) magnus malus nauticus. Ab eod.
Ἀντίος, ία, ίον, adversus, ex adverso stans, qui est in conspectu. 2) obvius. Ab eod.
Ἀντιοστατέω, contra tendo, f. nitor.
Ἀντιόφρων, ονος, ὁ & ἡ, contraria sentiens. Ex ἀντίος & φρήν, *mens*.
Ἀντιόω, & -όομαι, adversor, repugno, & pro ἀντιάω. vid.
Ἀντιπαγής, έος, ὁ & ἡ, ex adverso fixus. Ex ἀντὶ & πηγνύω, *compingo*.
Ἀντιπάθεια, ας, ἡ, naturalis dissensio & repugnantia. A sequ.
Ἀντιπαθής, έος, ὁ & ἡ, contrariam adfectionem habens, contrarius. Hinc τὸ ἀντιπαθὲς, έος, remedium adversus aliquid. Ex ἀντὶ & πάθος, *adfectus*.
Ἀντιπαιδία, ας, ἡ, pubertas. Ab ἀντίπαις.
Ἀντιπαίζω, obludo, ludo contra ludentem. 2) vicissim jocor.
Ἀντίπαις, αιδος, ὁ & ἡ, puer jam adultus, adolescens, valde juvenis. Gl. Vet. pueraster, juvenis.
Ἀντιπαίω, f. αίσω, repercutio. 2) resisto.
Ἀντιπαλαιστής, ῦ, ὁ, colluctator.
Ἀντιπαλαίω, f. αίσω, reluctor, obluctor, resisto.
Ἀντιπαλαμάομαι, idem.
Ἀντίπαλος, ου, ὁ & ἡ, colluctator, adversarius in lucta. 2) adversarius, hostis, inimicus, æmulus. 3) æquas vires habens, viribus par. 4) oppositus, contrarius. Unde de pugna ambigua, de timore mutuo dicitur. Ex ἀντὶ & πάλη, *lucta*.
Ἀντιπάλως, *Adv.* æquis viribus, æquo Marte.
Ἀντιπανουργέω, fraudes fraudi oppono.
Ἀντιπαραβάλλω, confero inter se, comparo.
Ἀντιπαραβολή, ῆς, ἡ, collatio, comparatio. A præc.
Ἀντιπαραγγελία, ας, ἡ, ipse actus, quo quis renunciat mulieris παραγγελίαν, seu denunciationem de graviditate ex se negat. 2) *omnino*, certamen, velut candidatorum &c. ejusque professio, denunciatio. A sequ.
Ἀντιπαραγγέλλω, contradico παραγγελίαν mulieris. 2) competitor sum alicui magistratum petenti. 3) denuncio sc. arma capere contra hostes.
Ἀντιπαραγραφή, ῆς, ἡ, formula, qua quis occurrit ei, qui exceptione utitur, replicatio. Gl. Vet. replicatio, proscriptio, perscriptio.
Ἀντιπαραγράφω, exceptione utenti occurro. Philox. remancipo.
Ἀντιπαράγω, ex adverso procedo. 2) hostium exercitum captans cum exercitu ipse adequito. Ex ἀντὶ & παράγω, *procedo*.
Ἀντιπαραγωγή, ῆς, ἡ, copiarum suarum copiis hostium oppositio. 2) prœlium. 3) *in plur.* inimicitiæ, factiones. Ab ἀντιπαράγω.
Ἀντιπαραδίδωμι, reddo, trado alteri, sc. quod & ipse ab alio accepi.
Ἀντιπαράθεσις, εως, ἡ, rerum contentio, f. comparatio. Ex ἀντὶ & παρατίθημι, *contendo*.
Ἀντιπαραινέω, vicissim cohortor.
Ἀντιπαρακαλέω, ῶ, in contrariam partem hortor, contraria suadeo.
Ἀντιπαράκειμαι, e regione jaceo.
Ἀντιπαρακελεύω, f. εύσω, vicissim hortor. 2) contraria suadeo.
Ἀντιπαραλυπέω, ῶ, vicissim molestia adficio.
Ἀντιπαραπλέω, vicissim prænavigo. 2) adversus hostem tendens navigo, educo classem.
Ἀντιπαραπορεύομαι, ad latus & e regione, v. c. exercitus hostilis, iter facio f. exercitum duco. Polyb.
Ἀντιπαρασκευάζομαι, vicissim instruo, apparo bellum sc. naves &c.
Ἀντιπαρασκευή, ῆς, ἡ, apparatus, qui fit ex parte contraria.
Ἀντιπαράστασις, εως, ἡ, contrariis frontibus consi-

ſtructio: acies contra instructa. 2) genus argumentationis rhetoricæ, quo in refellendo magna cum vi utuntur. Ex ἀντὶ & παράταξις.

Ἀντιπαρασκευαστικός, ή, όν, quo quid negatur non simpliciter, sed cum diligenti explicatione ac demonstratione. Ex iisdem.

Ἀντιπαραστρατοπεδεύω, castra contra castra pono.

Ἀντιπαράταξις, εως, ἡ, acies contra instructa. Ab ἀντιπαρατάττω.

Ἀντιπαράθεσις, εως, ἡ, instructio aciei contra hostem. 2) comparatio, collatio. Ab ἀντιπαρατίθημι, ubi vid.

Ἀντιπαρατάσσω, vel ἀντιπαρατάττω, contra colloco in acie. 2) aciem contra instruo.

Ἀντιπαρατείνω, contendo, compono, comparo. 2) prætendo ex adverſum, item aciem contra instruo.

Ἀντιπαρατίθημι, contra pono, oppono. 2) confero.

Ἀντιπαραχωρέω, ῶ, alicui invicem cedo. Gl. Vet. ἀντιπαραχωρῶ, reconcedo.

Ἀντιπάρειμι, contra eo. Ex εἶμι, eo.

Ἀντιπαρέμπτωσις, εως, ἡ, idem quod ἀντιπαράταξις.

Ἀντιπαρεκτείνω, contra oppono secundum longitudinem v. c. murorum, aciei.

Ἀντιπαρεξάγω, contra duco exercitum in hostes, infesto exercitu eo in hostes.

Ἀντιπαρέξειμι, idem. 2) decedo invicem via alicui. 3) advertor. 4) persequor. Ex ἀντὶ & παρέξειμι, prætereo.

Ἀντιπαρεξέρχομαι, idem.

Ἀντιπαρεξετάζω, contra disquiro & perscrutor. 2) vicissim compono, ex adverso comparo. Ex ἀντὶ & παρεξετάζω, comparo.

Ἀντιπαρέρχομαι, idem quod ἀντιπάρειμι. 2) ax adverso prætereo.

Ἀντιπαρέχω, refero, retribuo.

Ἀντιπαρηγορέω, ῶ, consolor. 2) in contrariam partem cohortor, contra suadeo, dissuadeo.

Ἀντιπαρίημι, contrario gradu incedo, contravenio, me contra infero.

Ἀντιπαριππεύω, contra adequito, equestrem aciem admoveo.

Ἀντιπαρίσταμαι, repræsento, Philox. Ex ἀντὶ & παρίσταμαι, præsento.

Ἀντιπαρρησιάζομαι, f. άσομαι, vicissim libere loquor.

Ἀντιπάσχω, contrariam adfectionem habeo. 2) vicissim beneficio adficior, vel maleficio.

Ἀντιπαταγέω, ῶ, contra vel vicissim strepo, obstrepo.

Ἀντιπατέω, ῶ, vicissim, vel contra calco, seu conculco.

Ἀντιπελαργέω, ῶ, f. ήσω, vicem rependo, beneficium retribuo. Ex ἀντὶ & πελαργός, ciconia, quæ parentes senio confectos vicissim alere creditur.

Ἀντιπελάργησις, εως, ἡ, idem quod sequens: (Reperitur & ἀντιπελάργωσις).

Ἀντιπελαργία, ας, ἡ, beneficii accepti remuneratio.

Ἀντιπέμπω, f. ψω, remitto.

Ἀντιπεπονθὸς, ότος, τὸ, talio, beneficium vel maleficium redditum. Ab ἀντιπάσχω.

Ἀντιπεπονθότως, *Adv.* maleficio vel beneficio recipiendo, cum sensu respondente actioni vel affectioni alienæ. Ab eod.

Ἀντιπέραιος, α, ον, ex adverso situs. A seq.

Ἀντιπέραν, *Adv.* e regione, ex adverso, trans.

Ἀντιπέρας, *Adv.* idem.

Ἀντιπέρηθεν, idem.

Ἀντιπεριάγω, converto, circumago, v. c. navem, ut impetus in hostem fiat.

Ἀντιπεριΐσταμαι, circum pono, sc. oppugnandi caussa, ut naves, exercitum, machinas bellicas &c. 2) oppugno, resisto. 3) comprimo, cohibeo. 4) retorqueo in partem contrariam, quam alter noluerit, aut non exspectarit.

Ἀντιπεριλαμβάνω, vicissim amplector.

Ἀντιπερίσπασμα, ατος, τὸ, strategema, quum hostes distinemus, vim alio convertere cogimus. A seq.

Ἀντιπερισπάω, ῶ, retraho, revello. 2) distineo, in aliam partem vim convertere cogo. 3) advertor.

Ἀντιπερίστασις, εως, ἡ, circumsessio, obsidio. 2) *in humano corpore*, quum e loco superiore spiritus coercetur infra, aut contra. Ab ἀντιπεριΐσταμαι.

Ἀντιπεριστρέφω, circumagendo verto in contrariam partem.

Ἀντιπεριστροφὴ, ῆς, ἡ, circumactio e contrario, vel circumactio in partem contrariam.

Ἀντιπεριχωρέω, circumvenio hostem, circumeo a tergo.

Ἀντιπεριψύχω, vicissim refrigero.

Ἀντιπεριωθέω, ῶ, comprimo, coarcto, cohibeo. 2) trudo in partem contrariam, vel alienam.

Ἀντιπερίωσις, εως, ἡ, obnixus & compressio. A præc.

Ἀντίπετρος, ον, valde durus, ut saxum: saxi locum tenens. Ex ἀντὶ quatenus parilitatem vel similitudinem designat.

Ἀντιπηδάω, ῶ, f. ήσω, vicissim & ipse salio, vel adversum salio.

Ἀντίπηξ, γος, ἡ, arca lignea, cista. Ex ἀντὶ & πήγνυμι, *compingo*.

Ἀντιπηρόω, ῶ, f. ώσω, mutilum reddo, mutilo.

Ἀντιπιέζω, f. έσω, vicissim premo, prementem premo.

Ἀντιπίμπλημι, vicissim impleo.

Ἀντιπίμπρημι, vicissim incendo, vicissim uro.

Ἀντιπίπτω, contra irruo, obnitor, repugno. 2) secus, contra spem evenire.

Ἀντίπλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, similiter, f. e simili materia fictus. 2) ad exemplar alterius fictus, similis. Ex ἀντὶ & πλάσσω, *fingo*.

Ἀντιπλέκω, retorqueo, Gl. Vet.

Ἀντίπλευρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui adverso est latere. Ex ἀντὶ & πλευρά.

Ἀντιπλέω, contra navigo, navi occurro.

Ἀντιπληκτίζω, contra percutio.

Ἀντιπλὴξ, γος, ὁ καὶ ἡ, percussus, ictibus crebris obnoxius, ut litus, ab undarum afflictibus contusum.

Ἀντιπληρόω, ῶ, f. ώσω, vicissim impleo. 2) vires exhaustas repleo. 3) suppleo, quod deest.

Ἀντιπλήσσω, vel ἀντιπλήττω, f. ήξω, repercutio, referio.

Ἀντίπλοια, ας, ἡ, navigatio, quæ fit averso utrimque remorum actu & impulsu, *metaph.* æquabilitas, parilitas. Polyb. *si lectio sana est*. Ex ἀντὶ & πλέω, *navigo*, f. πλόος, *navigatio*.

Ἀντιπνέω, reflo, contrarium flatum emitto. 2) adver-

adversus sum.

Ἀντιπνοὴ, reflatus, flatus contrarius.

Ἀντιπνοία, ας, ἡ, idem. A præc.

Ἀντίπνοος, *contr.* ἀντίπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, spirans adversus, reflans.

Ἀντιπνοίας, *Adv.* in contrarium.

Ἀντίποδες, ων, οἱ, adversipedes, Philox. Ab ἀντίπους.

Ἀντιποθέω, ῶ, f. ήσω, mutuo alicujus desiderio tangor.

Ἀντιποιέω, ῶ, f. ήσω, contra facio, assimulo. 2) *in Pass.* contra fio, vicissim fio. 3) *in med.* ἀντιποιέομαι, vendico, mihi attribuo. 4) adfecto, assequi conor; *item*, utor aliqua re.

Ἀντιποίησις, εως, ἡ, studium alicujus rei comparandæ, ut κτήσεως, vindicandæ, tenendæ.

Ἀντίποινον, ου, τὸ, pœna pro delicto, compensatio quævis. Ex ἀντὶ & ποινή.

Ἀντιπολεμέω, ῶ, f. ήσω, belligero adversus. 2) armis lacessitus vicissim infesto.

Ἀντιπολεμίζω, idem.

Ἀντιπολέμιος, ου, ὁ ἡ, bellum contra aliquem gerens, hostis.

Ἀντιπόλεμος, ου, ὁ ἡ, idem.

Ἀντιπολίζω, urbem, vel munimenta, urbis instar, exstruo, ad oppugnandam urbem. Ex ἀντίπολις.

Ἀντιπολιορκέω, ῶ, f. ήσω, vicissim obsideo, obsessorem obsidione cingo, obsideo eum, a quo obsidebar antea.

Ἀντίπολις, εως, ἡ, urbs urbi opposita & æmula.

Ἀντιπολιτεία, ας, ἡ, contraria factio, *proprie*, in reip. administratione; *item*, contrarius in rep. vel re quacunque gerenda sensus & artes adversæ. ἀντιπολιτεῖαι, simultates, Philox.

Ἀντιπολιτεύομαι, f. εύσομαι, adversor alicui in administranda republica. 2) contrariam factionem sequor. 3) contrario modo rempubl. administro. 4) reclamo, retragor, intercedo. 5) artes, cœpta, instituta alicujus contrariis labefacto.

Ἀντιπορεύομαι, f. εύσομαι, contra eo, vado in contrariam partem. 2) resisto, retragor.

Ἀντιπορίω, idem.

Ἀντιπορθέω, ῶ, f. ήσω, vasto vicissim.

Ἀντιπόρθμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, oppositus ultra mare, ut Sicilia Italiæ. Ex ἀντὶ & πορθμὸς, *fretum*.

Ἀντίπορος, ου, ὁ ἡ, contra gradiens, in contrariam partem tendens. 2) oppositus, e regione situs. Ex ἀντὶ & πόρος, *transitus*.

Ἀντίπους, οδος, ὁ ἡ, adversa vestigia figens. 2) pedes nobis obvertens. Ex ἀντὶ & πούς.

Ἀντιπρακτικὸς, ἡ, ὸν, adversarius, inimicus.

Ἀντίπραξις, εως, ἡ, retragatio. 2) oppugnatio. A seq.

Ἀντιπράσσω, vel ἀντιπράττω, f. ξω, contra facio, in contrarium laboro. 2) resisto, repugno, renitor. Gl. Vet. officio.

Ἀντιπρεσβεύομαι, f. εύσομαι, e contrario legatos mitto, qui sc. alios legatos impediant, oppugnent &c.

Ἀντιπρεσβευτὴς, ῦ, ὁ, prolegatus, Gl. Vet.

Ἀντιπροβάλλομαι, contra propono & nomino designandum.

Ἀντιπροβολὴ, ῆς, ἡ, nominatio alterius, contra alterum, ut rejectio judicum.

Ἀντιπροΐημι, ex adverso prodeo, s. progredior.

Ἀντιπροθυμέομαι, curo alterum, alterius vice curo. 2) officium, gratiam acceptam refero studio meo.

Ἀντίπροικα, ων, τὰ, quæ vili pretio venduntur. Ex ἀντὶ & προῖκα, *sine mercede*.

Ἀντιπροΐσχω, vicissim do, retribuo, Hesych. Ex ἀντὶ & προΐσχω.

Ἀντιπροκαλέομαι, έσομαι, vicissim provoco. 2) optione provoco, vicissim conditionem fero, vel offero, vicissim conditionem stipulor. Gl. Vet. ἀντιπροκαλεῖσθαι, restipulari.

Ἀντιπρόκλησις, εως, ἡ, mutua provocatio, stipulatio vicissim facta conditionem ferenti. A præc.

Ἀντιπροπίνω, mutuo propino.

Ἀντιπροσαγορεύω, resaluto, vicissim saluto.

Ἀντιπροσαμάομαι, ῶμαι, aggero terram, v. c. arbori.

Ἀντιπρόσειμι, contra in aciem eo. 2) invicem adeo.

Ἀντιπροσειπεῖν, resalutare.

Ἀντιπροσελαύνω, e contraria parte adequito.

Ἀντιπροσέρχομαι, e contraria parte accurro, accedo.

Ἀντιπροσκυνέω, vicissim adoro, veneror.

Ἀντιπροσφωνέω, resaluto, mutuo alloquor.

Ἀντιπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, oppositam faciem habens. 2) contraria fronte alium adspiciens.

Ἀντιπρότασις, εως, ἡ, opposita propositio.

Ἀντιπροτείνω, vicissim porrigo, v. c. manum.

Ἀντιπροτίθημι, contra, vicissim propono, v. c. edicta.

Ἀντίπρῳρος, ου, ὁ ἡ, qui proram habet in aliquem conversam. 2) adversus. 3) conspicuus, qui est ante oculos, Eurip. Ex ἀντὶ & πρῷρα.

Ἀντίπτωσις, εως, ἡ, figura, quæ casus permutat.

Ἀντιπτωτικῶς, *Adv.* casuum permutatione facta.

Ἀντίπυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, adversas clunes habens. Ex ἀντὶ & πυγὴ, *clunes*, *nates*.

Ἀντιπυκτεύω, repugno, adversor, obluctor.

Ἀντίπυλος, ου, ὁ ἡ, oppositam januam, s. portam habens.

Ἀντιπυνθάνομαι, contra interrogo, percunctor.

Ἀντίπυργος, ου, ὁ ἡ, quod turri opponi & comparari potest.

Ἀντιπυργέω, contra munio, turres ædifico.

Ἀντιπυρσεύω, vicissim signum ignibus dare. Polyb.

Ἀντιρρητορεύω, contra concionor.

Ἀντιρρέπω, in contrariam partem vergo.

Ἀντιρρηθῆναι, contra dici. Ex ἀντὶ & ῥέω.

Ἀντίρρησις, εως, ἡ, contra dictio, responsio contra dicens. 2) refutatio, Gl. Vet. altercatio, retragatio, controversia. Ex iisd.

Ἀντιρρητικὸς, ἡ, ὸν, refutatorius. 2) obloqui amans. Ex iisd.

Ἀντίρρινον, ου, τὸ, herba ita dicta, quod semine sit vituli naribus simili. Ex ἀντὶ & ῥὶν, *nasus*.

Ἀντιρροπία, ας, ἡ, *Ion.* ἀντιρροπίη, nisus in contrariam partem, æquilibrium.

Ἀντίρροπος, ου, ὁ ἡ, in contrariam partem vergens. 2) æquipollens, æquale pondus, seu libramentum habens. Gl. Vet. æquilibris. Ex ἀντὶ & ῥέπω, *vergo*.

Ἀντιρρόπως, *Adv.* æqua vi, æqualiter.

Ἀντισάζω, f. άσω, idem quod ἀντισηκόω.

Ἀντισέβομαι, vicissim colo.

Ἀντισεμνύνομαι, f. ῦμαι, gravitati gravitatem oppono liberaque contumacia respondeo, gravitatem præ se ferenti pari gravitate occurro. 2) vicissim glorior & me jactito.

Ἀντισηκόω, ῶ, f. ώσω, quasi ad æquilibrium tependo…

pendo, ex æquo rependo. Ex ἀντὶ & ὀκνέω.

Ἀντίκαμψ, πος, τὸ, æquipondium. *item*, remuneratio. A præc.

Ἀντίκωσις, εως, ἡ, adæquatio in pondere. 2) repensio, remuneratio. Ab eod.

Ἀντισημαίνω, f. ανῶ, contra significo, significationem do in contrariam partem. 2) contrarium & adversum futuri præsagium edo.

Ἀντισιωπάω, alternis fileo, ut & alius loqui possit.

Ἀντισκιάζω, viciffim instruo.

Ἀντισκώπτω, f. ψω, viciffim mordacibus dictis incesso.

Ἀντισοφίζομαι, f. ίσομαι, sophistinatis certo contra, sophismatis contra sophistam argumentor. 2) fraudi fraudem oppono.

Ἀντισοφιστὴς, ῆ, ὁ, qui contra sophismatibus certat. 2) qui ingeniosis commentis utitur ad aliquid evertendum, qui callide oppugnat. A præc.

Ἀντισόω, f. ώσω, æquo, comparo. 2) permuto. paff. ἀντισώμενος, part. Ab ἴσος.

Ἀντίσπασις, εως, ἡ, tractio in contrariam partem, abstractio in diversum, Revulsionem medici vocant in arte sua.

Ἀντίσπασμα, ατος, τὸ, distractio, ut ἀντισπάσματα. 2) caussa dissidii vel discordiæ. 3) quicquid contra dicitur, vel dici potest, quicquid alicui opponitur, ut sententiam mutet, adversatio.

Ἀντισπασμὸς, ῦ, ὁ, idem.

Ἀντισπαστικὸς, ή, όν, Antispastis constans.

Ἀντίσπαστος, ε, ὁ & ἡ, in contrarium abstractus. 2) contra nitens. 3) pes prosodicus, syllabis duabus longis, interjecta brevi, constans. 4) ἀντίσπαστον, τὸ, mutuum osculum, sed ex genere eo, quod καταγλώττισμα dicitur. Hes.

Ἀντισπάω, f. άσω, in contrariam partem traho, revello, in diversum averto. 2) contrarius sum, repugno, dissideo. 3) reprehendo.

Ἀντισπεύδω, f. εύσω, contra contendo, contrarium efficere enitor, repugno, obsisto.

Ἀντίσποδος, ε, ὁ & ἡ, cineris vicem præstans, qui est pro cinere.

Ἀντισπουδάζω, obtrecto, Philox. 2) item contra aliquem studeo, studio meo adversor alicui.

Ἀντισταθμέω, ῶ, f. ήσω, rependo.

Ἀντισταθμίζω, f. ίσω, rependo, Gl. Vet. repenfo.

Ἀντίσταθμος, ε, ὁ & ἡ, æquale pondus habens. 2) æquipollens, æquivalens, æqualis, seu paris momenti.

Ἀντιστασιάζω, fut. άσω, contrariam factionem moveo, vel sequor.

Ἀντιστασιαστὴς, ῦ, ὁ, qui est contrariæ factionis. A præc.

Ἀντιστάσιος, idem quod ἰσόρῥοπος, ejusdem ponderis, par.

Ἀντίστασις, εως, ἡ, resistentia, obluctatio, renixus, obstaculum, Gl. Vet. 2) comparatio. 3) intentio. 4) factio contraria. Ab ἀνθίστημι, *oppono*.

Ἀντιστασιώτης, ε, ὁ, qui est contrariæ factionis.

Ἀντιστατέω, ῶ, f. ήσω, obsisto, obluctor, reluctor, contra eo in prælium. 2) factiosus sum, factiones cogo. A seq.

Ἀντιστάτης, ε, ὁ, reluctator, adversarius. Ab ἀνθίστημι.

Ἀντιστατικὸς, ή, όν, vim reluctandi habens, adversarius.

Ἀντίστερνον, ε, τὸ, spina dorsi, quæ pectori opponitur. 2) carnes ossi pectoris insidentes, aut utrinque appositæ.

Ἀντιστήριγμα, ατος, τὸ, fulcimentum, seu firmamentum sustinendæ molis, ne corruat.

Ἀντιστηρίζω, f. ίξω, contra fulcio. 2) protego.

Ἀντιστιχέω, ῶ, f. ήσω, oppositus sum e regione, ex adverso respondeo.

Ἀντιστοιχία, & ἀντιστοιχεία, ας, ἡ, duarum rerum opposita collocatio. A sequ.

Ἀντίστοιχος, ε, ὁ καὶ ἡ, e regione oppositus. 2) æqualis. Ex ἀντὶ & στοῖχος, *ordo*.

Ἀντιστοίχως, *Adv.* opposita serie.

Ἀντίστομος, ε, ὁ & ἡ, os, seu faciem adversam habens. Ex ἀντὶ & στόμα.

Ἀντιστρατεύω, f. εύσω, expeditionem suscipio contra aliquem. 2) adversor alicui, repugno. ἀντιστρατεύομαι, adversus milito, Gl. Vet.

Ἀντιστρατηγέω, ῶ, f. ήσω, imperatoris locum obtineo. 2) sum hostium dux. A sequ.

Ἀντιστράτηγος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui est loco imperatoris, vicem gerens imperatoris. Gl. Vet. proprætor, proprætore. 2) contrariæ partis impetator, hostium imperator.

Ἀντιστρατοπεδεία, ας, ἡ, idem quod ἀντιστρατοπέδευσις.

Ἀντιστρατοπεδεύω, fut. εύσω, castra ex adverso metor. Hinc

Ἀντιστρατοπέδευσις, εως, ἡ, castrametatio adversum castra hostium, castra castris collata.

Ἀντιστρέφω, f. ψω, in contrarium verto, obverto, converto, reciproco, retorqueo, Gl. Vet. 2) retrorfus ago, seu repello. 3) τὸ ἀντιστρέφον, argumentum, quod fit alterius argumento invertendo.

Ἀντιστροφὴ, ῆς, ἡ, inversio, conversio retrorsum, reciprocatio. 2) schema rhetoricorum. 3) Dramatis, & Odæ Pindaricæ pars. Ab ἀντιστρέφω.

Ἀντίστροφος, ε, ὁ καὶ ἡ, oppositus, e regione situs, obversus. Gl. Vet. reciprocus. 2) contrarius. 3) ex adverso respondens. 4) æquipollens. Ab eod.

Ἀντιστρόφως, *Adv.* inverse, reciproce. 2) contrario modo.

Ἀντισυγκρίνω, comparo.

Ἀντισυλλογίζομαι, f. ίσομαι, contrario syllogismo refuto.

Ἀντισυλλογισμὸς, ῦ, ὁ, syllogismus contrarius. A præc.

Ἀντισυμποσιάζω, rursus convivio excipio.

Ἀντισυμφωνέω, f. ήσω, viciffim consentio.

Ἀντισφαιρίζω, pila contra ludo.

Ἀντισφάττω, viciffim occido.

Ἀντισχηματίζω, eadem figura contra utor, imitor figuram alterius.

Ἀντισχηματισμὸς, ῦ, ὁ, imitatio ejusdem figuræ.

Ἀντισχυρίζω, f. ίσω, e contrario adfirmo, seu corroboro, obfirmo. 2) obnitor.

Ἀντισχύω, f. ύσω, obnitor viribus, contra nitor, obluctor, resisto.

Ἀντίσχω, teneo ante, oppono.

Ἀντισώζω, f. ώσω, viciffim servo. 2) instauro.

Ἀντίταγμα, ατος, τὸ, quod alicui opponitur, quo vim alterius arcemus.

Ἀντιτακτικὸς, ή, όν, vim repugnandi habens.

Ἀντι-

Ἀντιταλαντεύω, f. εύσω, rependo, æquali pondere retribuo.

Ἀντιτάλαντος, ου, ὁ & ἡ, qui paris, seu æqualis est ponderis. 2) paris momenti. 3) æqualis. Ex ἀντὶ & τάλαντον, statera, pondus.

Ἀντιτάλλω, virere facio, alo. *Jon.* pro ἀντιθάλλω. (nisi vitiosa hæc est lectio pro vera ἀντιτέλλω.)

Ἀντιταμίας, ου, ὁ, proquæstor.

Ἀντίταξις, εως, ἡ, aciei instructio adversus hostem. 2) repugnantia. Gl. Vet. refragatio. Ab ἀντιτάσσω.

Ἀντίτασις, εως, ἡ, reluctatio, adversatio. Ab ἀντιτείνω.

Ἀντιτάσσω, vel ἀντιτάττω, f. άξω, ex adverso instruo ad prœlium. 2) oppono. ἀντιτάσσομαι, refragor, Gl. Vet.

Ἀντιτείνω, f. ενῶ, in contrariam partem tendo, seu traho. 2) vicissim tendo, obtendo, oppono. 3) renitor, repugno, refragor. 4) oppositus sum.

Ἀντιτειχίζω, f. ίσω, contra mœnibus munio. 2) contra munio, munitionem oppono.

Ἀντιτείχισμα, ατος, τὸ, munitio alteri opposita.

Ἀντιτέμνω, remedium præbeo, ap. Eurip. *de medico*. conf. ἀντίτομον, ab herbis, quæ in potionem conciduntur.

Ἀντιτέρπω, f. ψω, vicissim delecto.

Ἀντίτευχος, ου, ὁ & ἡ, contrarius. Ex ἀντὶ & τεῦχος, *instrumentum*.

Ἀντιτεχνάζω, f. άσω, alterius artificiis alia oppono, contra machinor.

Ἀντιτεχνάω, f. ήσω, idem.

Ἀντιτεχνέω, ῶ, f. ήσω, aliquem in arte quapiam æmulor, eandem artem exerceo.

Ἀντιτέχνησις, εως, ἡ, æmulatio alterius eandem artem profitentis. 2) contraria machinatio, contraria molitio. A præc.

Ἀντίτεχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, adversarius alicui in arte quapiam. 2) æmulus. 3) contrarius commodis alicujus. Ex ἀντὶ & τέχνη.

Ἀντιτίθημι, ex adverso pono. 2) comparo, confero. 3) pono rem aliquam loco alterius. obdo, obtendo, objicio, oppono, Gl. Vet. ἀντιτίθεται, refertur, Philox.

Ἀντιτιμάω, ῶ, f. ήσω, vicissim honoro. 2) contra æstimo.

Ἀντιτίμημα, ατος, τὸ, æstimatio litis, quam reus actoris æstimationi opponit, mulcta, quam reus sibi contra actorem statuit. A præc.

Ἀντιτίμησις, εως, ἡ, idem & ab eodem.

Ἀντίτιμος, ου, ὁ & ἡ, quem aliquis vicissim punit, qui vicissim pœnas luit. 2) τὸ ἀντίτιμον, quod pœnæ contra obrogatur. Ab ἀντιτίω.

Ἀντιτιμωρέω, ῶ, f. ήσω, vicissim punio, pœnas reposco.

Ἀντιτινάσσω, vicissim percutio, reconcutio.

Ἀντιτίνω, vicissim luo, vicissim pendo. Ab ἀντιτίω.

Ἀντίτισις, εως, ἡ, mutua pœnæ luitio. A præc.

Ἀντίτιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, vicissim punitus. Ab eod.

Ἀντιτίω, f. ίσω, vicissim punio, seu ulciscor, vicissim pœnas sumo. 2) *in Pass.* vicissim pœnas luo.

Ἀντιτολμάω, ῶ. f. ήσω, contra audeo, adversor alia audacia audaciæ alienæ, audacter obsisto.

Ἀντίτολμος, ον, adversarius.

Ἀντίτομον, ου, τὸ, antidotum. Pind. Ab ἀντιτέμνω.

Ἀντίτονος, ου, ὁ & ἡ, in contrarium tendens, renitens. Ab ἀντιτείνω.

Ἀντιτοξεύομαι, adversor.

Ἀντιτοξάζω, contra sagittas mitto.

Ἀντιτορέω, ῶ, f. ήσω, transfodio, perfodio.

Ἄντιτος, ον, rependus, vicissim punitus. ἄντιτα ἔργα, ultio, Hom. Ab ἀντὶ & τίω.

Ἀντιτρέφω, f. ψω, vicisim alo, alimenta reddo.

Ἀντιτρέχω, curro contra, seu in contrariam partem.

Ἀντιτρυτανεύω, rependo, compenso. A τρυτάνη, *libra*.

Ἀντιτυγχάνω, vicissim adipiscor, vicissim adsequor.

Ἀντιτυπέω, ῶ, f. ήσω, repercutio, relido. 2) renitor, resisto. Ab ἀντίτυπος.

Ἀντιτυπής, έος, ὁ & ἡ, ictum repellens, repercutiens. 2) durus, difficilis, refractarius. Ab eod.

Ἀντιτυπία, ας, ἡ, renixus. 2) durities, asperitas. 3) contrarietas. Philox. repercussio. Ab eod.

Ἀντίτυπον, ου, τὸ, exemplum, exemplar, typus & figura. 2) exemplum ex alio expressum. Ab eodem.

Ἀντίτυπος, ου, ὁ & ἡ, ictum repellens, repercutiens. 2) refractarius, durus, asper. 3) ex adversum positus. 3) contrarius, adversarius. 4) eandem formam & figuram habens, similis. Ex ἀντὶ & τύπτω, *percutio*.

Ἀντιτύπτω, repercutio, Gl. Vet.

Ἀντιτύπως, *Adv.* repercussive, cum repercussione. 2) cum renixu. 3) dure, aspere.

Ἀντιφάρμακον, ου, τὸ, resistens venenis, antidotum, quod venenis resistit. Philox. remedium.

Ἀντίφασις, εως, ἡ, responsio. 2) contra dictio. Ab ἀντίφημι.

Ἀντιφατικός, ή, όν, contradictorius. Ab eodem.

Ἀντιφονεύω, occido loco alterius.

Ἀντιφερίζω, obviam me offero. 2) contendo, concerto, æquiparo me, oppono, par sum. Ex ἀντιφέρω.

Ἀντίφερνα, ων, τὰ, ea, quæ vicissim a marito sponsæ doris loco dantur. Ex ἀντὶ & φερνή, *dos*.

Ἀντιφέρω, oggero, regero, Gl. Vet. ἀντιφέρομαι, obviam me fero, offero me, occurro, resisto.

Ἀντιφεύγω, alterius loco in exilium eo.

Ἀντίφημι, respondeo. 2) contradico.

Ἀντιφθέγγομαι, f. ξομαι, obloquor, contradico. 2) vicissim sonum edo, resono, *de echo*, Gl. Vet. respondeo, reclamo.

Ἀντίφθεγμα, ατος, τὸ, echo.

Ἀντίφθογγος, ου, ὁ & ἡ, vicissim sonum edens. 2) contrarium sonum edens.

Ἀντιφιλέω, ῶ, f. ήσω, redamo, vicissim amo.

Ἀντιφίλησις, εως, ἡ, redamatio, mutuus amor.

Ἀντιφιλοδοξέω, ῶ, f. ήσω, gloriæ cupiditate certo cum aliquo, vel æmulor cum aliquo.

Ἀντιφιλονεικέω, ῶ, f. ήσω, contendo cum aliquo. 2) pertinaciter & contentiose resisto.

Ἀντιφιλοσοφέω, contraria statuo, argutor, doceo, contrariæ sectæ addictus sum.

Ἀντιφιλοσοφία, ας, ἡ, secta philosophorum alteri contraria.

Ἀντιφιλόσοφος, ου, ὁ & ἡ, sectæ contrariæ addictus, Philosophus alteri contraria defendens.

Ἀντιφιλοτιμέομαι, οῦμαι, invicem certo, seu contendo, æmulor cum aliquo. 2) ex adverso largior. 3) munificentia cum aliquo certo.

α pr. & ἰατρολογέω, *de medicina dissero*.

Ἀνιάτως, *Adv.* insanabiliter.

Ἀνίαχος, ου, ὁ & ἡ, strepens, resonans. A seq.

Ἀνιάχω, & ἰω, resono, clamo. 2) alta voce celebro, *de poetis*. Ex ἀνὰ & ἰάχω, *clamo*.

Ἀνιάω, ῶ, idem quod ἀνιάζω. ἀνιῶμαι, moereo, discrucior, lugeo, Gl. Vet.

Ἀνιγρὸς, ὰ, ὁ, molestus, contristans, malus, pro ἀνιαρός.

Ἀνίδεος, ου, ὁ & ἡ, nihil habens proprium. Ex α pr. & ἴδιος.

Ἀνιδρωτὶ, & ἀνιδρωτί, *Adv.* sine sudore, sine labore. Ex α pr. & ἰδίω, *sudo*, vel ἱδρὼς, *sudor*.

Ἄνιδρος, ου, sudoris expers.

Ἀνιδρόω, ῶ, f. ώσω, resudo, denuo sudorem emitto.

Ἀνίδρυτος, ου, ὁ & ἡ, non fixus, instabilis, sine fundamento. Ex α pr. & ἱδρύω, *colloco*, *pono*, *fundo*.

Ἀνιδρύω, colloco, consecro. Ex iisd.

Ἀνίδρωσις, εως, ἡ, sudatio, sudor.

Ἀνιδρωτί, *Adv.* sine sudore, vel labore.

Ἀνίδρωτος, ου, qui non sudavit.

Ἀνίεμαι, vid. ἀνίημι.

Ἀνίερος, ου, ὁ & ἡ, profanus, pollutus.

Ἀνιερόω, ῶ, f. ώσω, sacrum facio, consecro, voveo.

Ἀνιέρως, *Adv.* profane.

Ἀνιέρωσις, εως, ἡ, consecratio, dedicatio.

Ἀνίημι, f. ἀνήσω, p. ἀνεῖκα, remitto, relaxo. 2) emitto, submitto, immitto. 3) dimitto, relinquo. 4) omitto, intermitto. 5) condono, remitto. 6) stimulo, urgeo. Ex ἀνὰ & ἵημι, *mitto*.

Ἀνίεμαι, *in med.* edo, submitto, *in pass. etiam est* permittor, concedor. 2) consecror. 3) ab omnibus adiri possum, omnibus expositus sum. 4) negligenter, dissolute vivo.

Ἀνικεί, *Adv.* sine certamine, atque adeo sine parta victoria. E νίκη.

Ἀνικέτευτος, ου, ὁ & ἡ, cui supplicatum non est. 2) supplex. Ex α pr. & ἱκετεύω.

Ἀνίκητος, ου, ὁ & ἡ, invictus, insuperabilis. Ex α pr. & νικάω, *vinco*.

Ἀνικμάζω, f. άσω, humecto. 2) exsicco. A seq.

Ἄνικμος, ου, ὁ & ἡ, siccus, humore carens, squalidus, aridus. Ex α pr. & ἰκμὰς, *humor*.

Ἀνίλαστος, ου, non placatus. Ex α pr. & ἱλάσκομαι, *placo*.

Ἀνίλεως, ω, ὁ & ἡ, immisericors. Ex α pr. & ἵλαος, *Attice* ἵλεως, *misericors*.

Ἀνιλλώπτομαι, dedignor, despicio. Suid. Ex ἀνὰ & ἰλλω, *oculis conniveo*.

Ἀνίλλωμα, ατος, τὸ, adspectus, despectus, Pollux. Ex iisd.

Ἀνίμαστος, ου, ὁ & ἡ, loris non cæsus. Ex α pr. & ἱμάσσω, *loris cædo*.

Ἀνιμάω, ῶ, f. ήσω, fune sursum traho, extraho, haurio. 2) elevo, sustollo, eveho. Ex ἀνὰ & ἱμάω.

Ἀνίμησις, εως, ἡ, extractio, quæ fit fune, aut loro, extractio in altum. A præc.

Ἀνίουλος, ου, ὁ & ἡ, impubes. Ex α pr. & ἴουλος, *prima lanugo pubescentium*.

Ἀνιππεύω, equito, equos ago.

Ἄνιππος, ου, ὁ & ἡ, qui est sine equo.

Ἀνίπταμαι, f. πτήσομαι, sursum volo. Ex ἀνὰ & ἵπταμαι, *volo*.

Ἀνιπτόπους, οδος, ὁ & ἡ, illotos pedes habens. 2) qui ob puritatem lotione non eget. Ex α pr. νίπτω & πούς.

Ἄνιπτος, ου, ὁ & ἡ, illotus. Ex α pr. & νίπτω.

Ἄνις, *Adv.* sine, absque, Bœot. pro ἄνευ.

Ἀνισάζω, f. άσω, compenso, adæquo. Ex ἀνὰ & ἰσάζω, *æquo*.

Ἀνισάριθμος, ου, diversus numero.

Ἀνισασμός, οῦ, ὁ, compensatio, remuneratio. Ab ἀνισάζω.

Ἀνισοειδὴς, ὲς, qui disparem formam habere videtur.

Ἀνισόμετρος, sine justa vel æquali mensura.

ἌΝΙΣΟΝ, ου, τὸ, anisum.

Ἄνισος, ου, ὁ & ἡ, inæqualis, impar, diversus, superior. Ex α priv. & ἴσος.

Ἀνισότης, ητος, ἡ, inæqualitas, dissimilitudo.

Ἀνισότιμος, ου, ὁ & ἡ, inæqualis dignitatis. Ex α pr. & ἰσότιμος.

Ἀνισοφυὴς, έος, ὁ & ἡ, dissimilis naturæ. Ex α pr. ἴσος, *æqualis*, & φυὴ, *natura*.

Ἀνισόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ἀνισάζω.

Ἀνίστημι, f. ήσω, surgere jubeo, erigo, excito jacentem, vel mortuum submoveo. *item* moveo, ut exercitum, castra. 2) everto, subverto. 3) exstruo, ædifico. 4) excito, exstimulo. ἀνίσταμαι, surgo, resurgo, exsurgo. ἀνέστη, surrexit, aor. 2. Ex ἀνὰ & ἵστημι.

Ἀνιστορέω, ῶ, f. ήσω, interrogo, sciscitor. 2) commentor. Ex ἀνὰ & ἱστορέω.

Ἀνιστορησία, ας, ἡ, historiarum ignoratio.

Ἀνιστόρητος, ου, ὁ & ἡ, qui historias non novit. 2) cujus nulla in historia fit mentio. 3) qui rem, locum non exploravit. Ex α pr. & ἱστορέω.

Ἀνιστορήτως, *Adv.* sine cognitione historiæ. 2) imperite, ex neglecta indagatione.

Ἀνίσχιος, ου, ὁ & ἡ, clunium tumore vacans. Ex α pr. & ἰσχίον, *lumbus*.

Ἀνίσχυρος, ου, ὁ & ἡ, invalidus, infirmus. Ex α pr. & ἰσχυρός.

Ἄνισχυς, υος, ὁ & ἡ, infirmus. Ex α pr. & ἰσχὺς, *robur*.

Ἀνίσχω, attollo. 2) orior. 3) emitto, produco. 4) sustineo. Ex ἀνὰ & ἴσχω.

Ἀνίσως, *Adv.* inæqualiter.

Ἀνίσωσις, εως, ἡ, adæquatio, exæquatio.

Ἄνιχθυς, υος, ὁ & ἡ, carens piscibus.

Ἀνιχνίαστος, idem quod ἀνιχνίευτος. Ex α priv. & ἰχνιάζω.

Ἀνιχνεύω, f. εύσω, pervestigo, indago, persequor. Ex ἀνὰ, & ἰχνεύω, *vestigo*.

Ἀνιχνίαστος, ου, ὁ & ἡ, qui investigari nequit, impervestigabilis. Ex α pr. & ἰχνιάζω.

Ἀνιώδης, εος, ὁ & ἡ, molestus, gravis. Ab ἀνία.

Ἀνίωτος, ου, ὁ & ἡ, rubiginem non sentiens, æruginem non contrahens. Ex α priv. & ἰὸς, *rubigo*.

Ἄννα, ας, ἡ, Anna. Nomen mulieris Ebr. *Gratiosa*.

Ἄννας, α, ὁ, Annas. Nomen viri Ebr. *Gratiosus*.

Ἀνοδία, ας, ἡ, iter impervium. ἀνοδίαι, invia. Ex α pr. & ὁδός.

Ἄνοδμος, ου, ὁ & ἡ, odore carens, non odoratus. Ex α pr. & ὀδμὴ, *odor*.

Ἄνοδος, ου, ὁ & ἡ, invius. Ex α pr. & ὁδός.

Ἄνοδος, ου, ὁ & ἡ, *subst.* jugum montis. Polyb. 2) idem quod ἀνάβασις. Ex ἀνὰ & ὁδός.

Ἀνόδους, οντος, ὁ & ἡ, edentulus, cui dentes sunt rari, aut nulli. Ex α pr. & ὀδούς.

Ἀνοδύρομαι, lamentor, vehementer deploro.

Ἀνοδύρτος, ου, indeploratus.

f. Ἀνο-

Ἄνοζος, ου, ὁ & ἡ, enodis, sine nodo. Ex α pr. & ὄζος, *nodus*.
Ἀνόημων, ονος, ὁ & ἡ, impos mentis, stultus, insipiens.
Ἀνοησία, ας, ἡ, insipientia. Ex α pr. & νοέω, *intelligo*.
Ἀνοηταίνω, desipio, insipiens sum, imprudenter & temere ago. Ab ἀνόητος.
Ἀνοητέω, f. ήσω, idem & ab eodem.
Ἀνόητος, ου, ὁ & ἡ, demens, insipiens, mente carens, stultus. 2) qui intelligi nequit. Ex α pr. & νοέω.
Ἀνοήτως, *Adv.* imprudenter, stulte.
Ἀνόθευτος, ου, ὁ & ἡ, germanus, non fictus, legitimus, non spurius. Ex α pr. & νοθεύω, *nothum reddo, adultero*.
Ἄνοια, ας, ἡ, amentia, stultitia. Ab ἄνοος, *amens*.
Ἄνοιγμα, ατος, τὸ, apertio, reseratio. Ab ἀνοίγω.
Ἀνοιγνύω, idem quod sequens.
Ἀνοίγω, fut. ξω, aperio, resero, pando, expando, patefacio, Gl. Vet. ἀνοίγομαι, patesco, Gl. Vet. ἀνέῳγμαι, pateo, Gl. Vet. perf. pass. Ex ἀνὰ & οἴγω, *aperio*.
Ἀνοιδαίνω, tumefacio. 2) tumeo, intumesco.
Ἀνοιδέω, ῶ, f. ήσω, intumeo, intumesco, turgeo. 2) irascor.
Ἀνοίδησις, εως, ἡ, tumor. A praec.
Ἀνοιδίσκω, idem quod ἀνοιδαίνω.
Ἀνοίκειος, εία, ειον, & ἀνοίκειος, ου, ὁ & ἡ, non familiaris, non domesticus. 2) non conveniens, non congruus. 3) improbabilis, incredibilis. Ex α pr. & οἰκεῖος.
Ἀνοικειότης, ητος, ἡ, nulla familiaritas. 2) mores a familiaritate alieni. Ab ἀνοίκειος.
Ἀνοίκητος, ε, ὁ & ἡ, inhabitabilis. Ex α pr. & οἰκέω.
Ἀνοικίζω, f. ίσω, instauro, reaedifico. 2) migro, habitationem transfero. Ex ἀνὰ & οἰκίζω.
Ἀνοικισμὸς, ῦ, ὁ, instauratio. A praec.
Ἀνοικοδομέω, ῶ, fut. ήσω, instauro aedificium. Ex ἀνὰ & οἰκοδομέω, *aedifico*.
Ἀνοικονόμητος, ε, ὁ & ἡ, prodigus. 2) male dispositus. Ex α pr. & οἰκονομέω.
Ἄνοικος, ου, ὁ & ἡ, extorris, sine domo.
Ἀνοικτίρμων, ονος, ὁ & ἡ, immisericors.
Ἀνοικτὸς, ὴ, ὸν, apertus. 2) apertilis. Ab ἀνοίγω.
Ἀνοίκτιστος, ου, ὁ & ἡ, immisericors. Ex α pr. & οἰκτος, *misericordia*.
Ἀνοίκτρος, ου, ὁ & ἡ, non miserandus, immiserabilis. Ex α priv. & οἰκτρὸς, *miserandus*.
Ἀνοίκτως, *Adv.* sine misericordia.
Ἀνοιμώζω, f. ξω, ingemisco, fleo, edo gemitum.
Ἀνοιμωκτὶ, f. ἀνοιμωκτεὶ, *Adv.* sine fletu.
Ἀνοίμωκτος, ου, indefletus.
Ἄνοιξις, εως, ἡ, apertio, reseratio. 2) ostium. Ab ἀνοίγω.
Ἄνοισις, εως, ἡ, revectio. Ab ἀναφέρω.
Ἀνοιστέον, referendum est. Ab eod.
Ἀνοιστρέω, ῶ, f. ήσω, incito, stimulo. Ex ἀνὰ & οἰστρέω.
Ἀνοκωχὴ, induciae. Ex ὀκωχή.
Ἀνολβία, ας, ἡ, miseria. Ab ἄνολβος.
Ἀνόλβιος, ε, ὁ & ἡ, infelix, miser.
Ἄνολβος, ου, ὁ & ἡ, idem. Ex α pr. & ὄλβος, *beatitudo*.
Ἀνόλεθρος, ου, ὁ & ἡ, ab exitio & damno immunis. Ex α pr. & ὄλεθρος, *pernicies*.
Ἀνολκὴ, ῆς, ἡ, tractio, quae fit sursum versus. Ab ἀνέλκω, *sursum traho*.
Ἀνολκητὸς, ὸ, ὸν, id, quo aliquid sursum trahitur.
Ἀνολολύζω, f. ξω, cum clamore ploro, ejulo, exclamo.
Ἀνολοφύρομαι, deploro, lamentor.
Ἀνομβρέω, ῶ, f. ήσω, pluo, pluendo emitto. 2) scaturio. 3) effundo tamquam pluviam, effundo more imbris.
Ἀνομβρίας, ίαις, ίαν, pluvialis, pluvius, pluviosus. Ex ἀνὰ & ὄμβρος, *imber, pluvia*.
Ἀνομβρία, ας, ἡ, pluviae, seu aquarum inopia.
Ἄνομβρος, ου, ὁ & ἡ, imbribus carens. Ex α pr. & ὄμβρος.
Ἀνομέω, ῶ, f. ήσω, inique ago, leges transgredior. Ex α pr. & νόμος, *lex*.
Ἀνόμημα, ατος, τὸ, iniquitas, flagitium.
Ἀνομία, ας, ἡ, legum contemtus, iniquitas.
Ἀνομίζω, idem quod ἀνομέω.
Ἀνομιλέω, versor cum aliquo. 2) concumbo cum aliquo. Ex ἀνὰ, & ὁμιλέω.
Ἀνομίλητος, ε, ὁ & ἡ, insociabilis.
Ἀνόμιμος, ε, ὁ & ἡ, illegitimus.
Ἀνόμιχλος, ε, ὁ & ἡ, innubilus, innubis, nebula vacans. Ex α pr. & ὀμίχλη.
Ἀνόμματος, ε, ὁ & ἡ, oculorum expers. Ex α pr. & ὄμμα, *oculus*.
Ἀνομοειδὴς, f. ἀνομοιοειδὴς, έος, ὁ & ἡ, qui est diversae speciei, specie dissimilis. Ex α priv. & ὁμοειδὴς, *similis*.
Ἀνομοθέτητος, ε, ὁ & ἡ, legibus male ordinatus. 2) nullis legibus constitutus. Ex α pr. & νομοθετέω, *legibus constituo*.
Ἀνομοιογενῶς, *Adv.* e diversis generibus.
Ἀνομοιομερὴς, έος, ὁ & ἡ, partibus dissimilibus constans.
Ἀνομοιόπτωτος, ου, dissimiliter desinens.
Ἀνόμοιος, ε, ὁ & ἡ, dissimilis, absimilis, dispar.
Ἀνομοιόστροφος, ου, e dissimilibus versibus compositus ac mixtus.
Ἀνομοιότης, ητος, ἡ, dissimilitudo, diversitas.
Ἀνομοιόχρονος, ου, disparem quantitatem habens, *de syllabis*.
Ἀνομοιόω, ῶ, f. ώσω, dissimilem facio.
Ἀνομοίως, *Adv.* inaequaliter, non perinde.
Ἀνομοίωσις, εως, ἡ, dissimilitudo.
Ἀνομολογέω, ῶ, f. ήσω, fateor, adsentior. 2) concedo. Ex ἀνὰ & ὁμολογέω, *confiteor*.
Ἀνομολογία, ας, ἡ, incongruentia. 2) adsensio inter aliquos de re aliqua.
Ἄνομος, ε, ὁ & ἡ, exlex, lege carens. 2) iniquus. 3) improbus.
Ἀνόνητος, ε, ὁ & ἡ, inutilis, futilis. 2) injucundus. Ex α pr. & ὄνημι, *juvo*.
Ἀνώνυμος, ου, obscurus, ignobilis.
Ἄνοος, *contr. usitatius* ἄνους, ε, ὁ & ἡ, amens.
Ἀνόπαια, f. ἀνοπαῖα, ας, ἡ, anopaea, avis ex aquilarum genere.
Ἄνοπιν, *Adv.* retro, retrorsum. Ex ἀνὰ & ὄπις.
Ἄνοπλος, ε, ὁ & ἡ, inermis. Ex α priv. & ὅπλον.
Ἀνόπλως, *Adv.* sine armis.
Ἀνόπτης, ε, ὁ & ἡ, invisibilis. Ex α priv. & ὀπτομαι, *video*.
Ἀνόρατος, ου, invisibilis.
Ἀνοργίζω, f. ίσω, commoveo. 2) exsilio. Ex ἀνὰ, & ὀργίζω, *incito*.

Ἀνόρ-

Ἀνόργανος, ου, ὁ & ἡ, inſtrumentorum expers.

Ἀνοργία, ας, ἡ, quando quia orgiia, ſ. ſacria nou eſt initiatus. Ex α priv. & ὄργια, *orgia*.

Ἀνοργίαστος, ου, ὁ & ἡ, ſacris non initiatus.

Ἄνοργος, ου, ὁ & ἡ, ira carens. Ex α pr. & ὀργή.

Ἀνορέα, ας, ἡ, fortitudo, ſtrenuitas. *Dor.* pro ἠνορέη. Ab ἀνήρ, *vir*.

Ἀνορεκτέω, ῶ, f. ήσω, faſtidio cibos. A ſeq.

Ἀνόρεκτος, ου, ὁ, cibum faſtidiens, cujus ſtomachus omnia reſpuit. Ex α pr. & ὀρέγομαι, *appeto*.

Ἀνορεξία, ας, ἡ, morbus, quum ſtomachus omnia reſpuit, faſtidium cibi. Ex iiſd.

Ἀνορθόω, ῶ, f. ώσω, ſurrigo, rurſum erigo. 2) inſtauro. 3) corrigo, emendo.

Ἀνορμάω, f. ήσω, animo incitor, commoveor, magno impetu in aliquid feror. 2) ſurgo, v. c. ad dicendum, agendum.

Ἀνορμίζω, e portu propello ſc. naves; *med.* e portu progredior.

Ἄνορμος, ου, ὁ & ἡ, ſtationem navium non habens, incommodus ſtationi navium. Ex α pr. & ὅρμος.

Ἀνόρνυμι, excito.

Ἀνορούω, f. ύσω, exurgo. 2) proſilio. Ex ἀνά & ὀρούω, *impetum do*.

Ἀνορροπύγιος, ου, ὁ & ἡ, cui cauda deeſt. 2) qui inter volandum non regitur cauda. Ex α pr. & ὀρροπύγιον, quod vide.

Ἀνόροφος, ου, tecto carens, non tectus.

Ἀνορταλίζω, incipio in altum ferri. Ex ἀνά & ὀρταλίζω.

Ἀνορύσσω, vel ἀνορύττω, f. ξω, effodio, quod defoſſum erat, eruo e terra. 2) exſtirpo, ſubverto.

Ἀνορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, exulto, exſilio. 2) ſalto.

Ἄνορχος, ου, teſticulis carens. Ab ὄρχις.

Ἀνόρω, excito.

Ἀνόσητος, ου, ὁ & ἡ, non ægrotus. Ex α pr. & νοσέω, *ægroto*.

Ἀνόσιος, ου, ὁ & ἡ, non ſanctus, impius, ſceleratus. profanus, ſceleſtus, nefarius, Gl. Vet.

Ἀνοσιότης, ητος, ἡ, impietas.

Ἀνοσιουργέω, ῶ, f. ήσω, impia perpetro, impie ago.

Ἀνοσιούργημα, ατος, τό, idem. A ſeq.

Ἀνοσιουργία, ας, ἡ, impie factum, ſcelerata actio.

Ἀνοσιουργὸς, οῦ, ὁ & ἡ, impie & ſcelerate agens. Ex ἀνόσιος, *ſceleratus*, *impius*, & ἔργον.

Ἀνοσίως, *Adv.* impie, ſcelerare.

Ἄνοσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſine odore, non odoratus. Ex α pr. & ὀσμὴ, *odor*.

Ἄνοσος, ου, ὁ καὶ ἡ, immunis a morbis.

Ἀνόστεος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſine oſſibus, exoſſis. Ex α pr. & ὀστέον, *os*.

Ἀνόστητος, ου, ὁ καὶ ἡ, reditus expers. Ex α pr. & νοστέω, *redeo*.

Ἀνόστιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. A ſeq.

Ἄνοστος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab α pr. & νόστος.

Ἄνοστος, ου, ὁ καὶ ἡ, exos, Gl. Vet. oſſibus carens. Ex α pr. & ὀστοῦν, *os*.

Ἀνόσως, *Adv.* ſine morbo.

Ἀνότιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſiccus, non humidus. Ex α pr. & νοτίζω, *humecto*.

Ἀνοτοτύζω, lamentor, per ὀνοματοποιΐαν, *e ſono lamentantis*.

Ἀνουθέτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, repudians admonitionem. Ex α pr. & νουθετέω, *admoneo*.

Ἄνους, ου, ὁ καὶ ἡ, amens, demens, vecors, ſtultus, Philox. mente captus, ſine ſenſu.

Ἀνούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens ſubſtantia. Ex α pr. & οὐσία, *ſubſtantia*.

Ἀνούτατος, ου, ὁ καὶ ἡ, non vulneratus. Ex α pr. & οὐτάω, *vulnero*.

Ἀνουτητὶ, *Adv.* ſine vulnere.

Ἄνουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀνούτατος.

Ἀνόχευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers coitus, qui non coit. Ex α pr. & ὀχεύω, *coeo*.

Ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, tolerantia. ἀνοχαὶ, induciæ. Ab ἀνέχομαι, *tolero*.

Ἀνοχλίζω, f. ίσω, vecte ſubmoveo, vel elevo. Ex ἀνά & ὀχλίζω, *vecte moveo*.

Ἄνοχλος, ου, ὁ καὶ ἡ, inoffenſus, nulla moleſtia adfectua, turba, ſeu hominum multitudine carens.

Ἀνοχμάζω, f. άσω, geſto tollens in altum, ſublatum geſto. Ex ἀνά & ὀχμάζω, *detineo*.

Ἀνόχυρος, non munitua.

Ἀνοψία, ας, ἡ, opſonii penuria. A ſeq.

Ἄνοψος, ου, ὁ καὶ ἡ, opſonio carens. Ex α pr. & ὄψον, *opſonium*.

Ἄντα, *Adv.* coram, e regione. Ab ἀντί.

Ἀνταγοράζω, viciſſim emo. 2) permuto. Ex ἀντὶ & ἀγοράζω.

Ἀνταγορεύω, adverſarium me gero, liti me offero. 2) obloquor. Ex ἀντὶ & ἀγορεύω, *concionor*, *loquor*.

Ἀνταγωνίζομαι, f. ίσομαι, decerto. 2) repugno.

Ἀνταγώνισμα, ατος, τὸ, obſtaculum, adverſario.

Ἀνταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui cum aliquo certat, adverſariua, æmulus, Gl. Vet.

Ἀνταγωνιστῶς, *Adv.* more adverſantium.

Ἀντάδελφος, ου, ὁ, qui eſt loco fratria.

Ἀνταδικέω, ῶ, f. ήσω, injuriam illatam ulciſcor, viciſſim injuria adficio.

Ἀντᾴδω, occino. 2) cantu provoco. 3) cantu reſpondeo.

Ἀνταείρω, idem quod ἀνταίρω. Ex ἀντὶ & ἀείρω.

Ἀνταιδέομαι, viciſſim revereor.

Ἀνταῖος, αία, αῖον, adverſus. 2) hoſtis, infenſus. Ab ἀντὶ vel ἄντα.

Ἀνταίρω, contra attollo, v. c. manus. 2) rebello, Joſ. Gl. Vet. 3) arma contra fero, etiam *in med.* omninoque 4) reſiſto, repugno.

Ἀνταιτέω, peto pro aliquo, ſuffragor petenti honores, pro aliquo ambio.

Ἀνταιτιάομαι, contra accuſo.

Ἀντακολουθέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim ſequor.

Ἀντακολουθία, ας, ἡ, mutuus comitatus.

Ἀντακοντίζω, contra jaculor.

Ἀντακούω, f. ύσω, viciſſim audio.

Ἀντακροάομαι, idem.

Ἀνταλαλάζω, f. άξω, reclamo, viciſſim, vel contra clamorem attollo.

Ἀντάλλαγμα, ατος, τὸ, commutatio. 2) expiatio. 3) pretium redemtionia. A ſequ.

Ἀνταλλάσσω, vel ἀνταλλάττω, f. άξω, muto, permuto. Ex ἀντὶ & ἀλλάσσω.

Ἀνταμείβομαι, f. ψομαι, gratiam rependo, compenſo, remunero.

Ἀνταμείβω, ſubmuto, Gl. Vet.

Ἀντάμειψις, εως, ἡ, retributio, compenſatio, permutatio, ſubmutatio, Gl. Vet. A præc.

Ἀνταμοιβὴ, ῆς, ἡ, idem & ab eod.

Ἀντα-

Ἀνταμοιβὸς, ῦ, ὁ & ἡ, remuneratorius.
Ἀνταμύνομαι, vicissim auxilior. 2) obsisto rursum. 3) me ulciscor.
Ἀνταμφοδέω, obviam eundo aberro. Ex ἀντὶ & ἄμφοδος, bivium, circuitus.
Ἀνταναβιβάζω, vicissim impono.
Ἀνταναγινώσκω, vicissim lego. 2) relego.
Ἀνταναγνώστης, ου, ὁ, qui vicissim legit, qui relegit, recognitor.
Ἀντανάγω, & ἀντανάγομαι, ex adverso in hostem prodeo, obviam hosti prodeo, vel solvere, ut hosti obviam eatur, de classe.
Ἀνταναδίδωμι, remitto, ut in reciprocatione serræ.
Ἀνταναιρέομαι, ῦμαι, vicissim sumo, seu accipio.
Ἀνταναίρεσις, idem quod ἀνθυφαίρεσις.
Ἀνταναίρω, contra attollo, sustollo, erigo. 2) contra destruo. Ex ἀντὶ & ἀναίρω, tollo.
Ἀντανάκλασις, εως, ἡ, repulsus, repercussio. 2) motio reciproca & retracta. 3) figura rhetorica.
Ἀντανακλαστὸς, ῦ, ὁ, idem.
Ἀντανακλαστικὸς, ἡ, ὸν, reciprocus. A seq.
Ἀντανακλάω, ῶ, f. άσω, refringo, reflecto, repercutio. Ex ἀντὶ & ἀνακλάω.
Ἀντανακρουστὴ, ῆς, ἡ, repercussio. A seq.
Ἀντανακρούω, repercutio. Ex ἀντὶ & ἀνακρούω, quod idem significat.
Ἀνταναλίσκω, vicissim consumo.
Ἀνταναμένω, vicissim exspecto.
Ἀνταναπλήθω, idem quod seq.
Ἀνταναπληρόω, ῶ, f. ώσω, suppleo, expleo.
Ἀνταναφέρω, refero.
Ἄντανδρος, ου, ὁ & ἡ, in alius viri locum substitutus, succedaneus, vicarius. Ex ἀντὶ & ἀνήρ.
Ἀντάνειμι, ex adverso insurgo, contra surgo. Ex ἀντὶ & ἄνειμι, sursum eo.
Ἀντανίστημι, e regione excito. ἀντανίσταμαι, f. ἀντανα-στήσομαι, contra insurgo, adversus quempiam insurgo, resisto, reluctor.
Ἀντανίσχω, orior, contra exorior.
Ἀντανίσωμα, ατος, τὸ, parilis quantitas, v. c. numerus militum occisis par. Ex ἀντὶ & ἀνισόω.
Ἄνταξ, *Adv.* vicissim. Hesych. Ab ἀντί.
Ἀντάξιος, ία, ιον, existimatione par, æqualis pretii.
Ἀνταξιόω, ῶ, f. ώσω, paria rependo.
Ἀνταπαιτέω, ῶ, f. ήσω, reposco.
Ἀνταπαμείβομαι, respondeo.
Ἀνταπαστράπτω, f. ψω, contra fulguro, fulguro adversus fulgurantem.
Ἀνταποδείκνυμι, contra demonstro.
Ἀνταποδίδωμι, vicissim reddo. 2) rependo, retribuo. 3) *in passivo dicitur* de opposito, *apud Philosophos*. Ex ἀντὶ & ἀποδίδωμι, *reddo*.
Ἀνταπόδομα, ατος, τὸ, retributio. A præc.
Ἀνταπόδοσις, εως, ἡ, retributio, satisfactio, *unde* ἀνταπόδοσιν ποιεῖν, alicui in quacunque re satisfacere, ut pecuniam debitam solvere. 2) dicitur etiam de commutatione rerum in contrarium. Polyb.
Ἀνταποδοτέον, reddendum.
Ἀνταποδοτικὸς, ἡ, ὸν, retributivus.
Ἀνταποδοτικῶς, *Adv.* consecutive, in consequente.
Ἀνταποδύομαι, vicissim me accingo. 2) contra aliquem accingor. Ex ἀντὶ & ἀποδύομαι, *accingor*.
Ἀνταποκρίνομαι, respondeo. 2) altercor.

Ἀνταπόκρισις, εως, ἡ, responsio.
Ἀνταποκτείνω, vicissim occido, contra interficio.
Ἀνταπολαμβάνω, vicissim accipio.
Ἀνταπόλλυμι, vicissim perdo.
Ἀνταπολογέομαι, vicissim excuso, defendo.
Ἀνταποπέμπω, vicissim dimitto, seu amando.
Ἀνταποπέρδω, crepitum ventris emittenti vicissim oppedo.
Ἀνταποστέλλω, vicissim emitto, remitto.
Ἀνταποστροφὴ, ῆς, ἡ, digressus, divortium, duarum rerum in diversas partes situs.
Ἀνταποταφρεύω, vicissim vallo includo.
Ἀνταποτειχίζω, vicissim obstruo, contra munio.
Ἀνταποτίνω, f. ίσω, vicissim solvo, rependo.
Ἀνταποφαίνω, vicissim ostendo, demonstro.
Ἀνταπορρίπτω, repello, rejicio.
Ἀνταποχὴ, ῆς, ἡ, scriptum, quo debitum creditori fatetur debitor, aut quo quis se obligat.
Ἀνταπωθέω, ῶ, vicissim repello. 2) retrudo, repello.
Ἀνταπώθησις, εως, ἡ, repulsio, renixus.
Ἀνταίτης, ου, ὁ, conjuratus. (Sed v. ἀντάρτης, cujus hæc vitiosa lectio est.)
Ἀνταρκέω, ῶ, f. έσω, par sum ad resistendum. 2) resisto, ad ultimum usque resisto.
Ἀνταρκτικὸς, ἡ, ὸν, septentrionali oppositus.
Ἄνταρσις, εως, ἡ, consurrectio, ipsa actio attollendi manus adversus aliquem, rebellio. Ex ἀνταίρω, *attollo*.
Ἀντάρτης, ου, ὁ, qui manus attollit adversus legitimum regem, rebellis. Ab eodem.
Ἀντασπάζομαι, f. άσομαι, vicissim saluto, resaluto, vicissim amplector.
Ἀνταστράπτω, idem quod ἀνταπαστράπτω, quod vide.
Ἀνταυγάζω, resplendeo.
Ἀνταυγασία, ας, ἡ, reluminatio, Philox.
Ἀνταύγεια, ας, ἡ, lucis, s. splendoris repercussio. Gl. Vet. reluminatio.
Ἀνταυγέω, ῶ, lucem, seu splendorem remitto.
Ἀνταυγὴς, έος, ὁ & ἡ, lucem seu splendorem remittens. Ex ἀντὶ & αὐγή.
Ἀνταυδάω, ῶ, vicissim loquor, respondeo.
Ἀνταφαιρέω, ῶ, vicissim aufero.
Ἀνταφίημι, vicissim dimitto, aut emitto.
Ἀνταχάτης, ου, ὁ, lapis, seu gemma achates, quum uritur, myrrham redolens, s. succini species bituminosa. Ex ἀντὶ & ἀχάτης, *achates*.
Ἀντάω, ῶ, f. ήσω, obvius fio, occurro. 2) consequor, nanciscor. Ab ἀντὶ vel ἄντα.
Ἀντεγγράφω, rescribo in locum ejus, quod deletum est. 2) in aliorum locum sufficio. Ex ἐγγράφω, *in litteras refero*.
Ἀντεγείρω, contra erigo, alterius loco erigo.
Ἀντεγκαλέω, ῶ, vicissim criminor, recriminor, recriminando objicio. 2) excuso culpam alicujus.
Ἀντέγκλημα, ατος, τὸ, recriminatio.
Ἀντεγκληματικὸς, ἡ, ὸν, ad recriminandum pertinens.
Ἀντεγχειρίζω, vicissim trado. Ex ἀντὶ & ἐγχειρίζω, *trado*.
Ἀντεικάζω, vicissim adsimulo, comparo.
Ἀντειπεῖν, contra dicere.
Ἀντείρομαι, vicissim interrogo, *item* 2) contra dico: fut. ἀντειρήσομαι, velut ab ἀντερέομαι.
Ἀντεισάγω, f. άξω, vicissim induco, *vel* in alterius locum induco.
Ἀντεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, introductio, quæ fit vicissim,

sim, vel in alterius locum. Philox. subrogatio.

Ἀντεισβάλλω, contra irrumpo, bellum infero.

Ἀντεισέρχομαι, f. ελεύσομαι, vicissim ingredior, in alterius locum subeo, succedo.

Ἀντεισφέρω, contra infero, in locum alterius infero, refero v. c. gratiam.

Ἀντεκθλίβω, rursus, vicissim extero, exprimo.

Ἀντεκκλέπτω, vicissim furor, furto eripio.

Ἀντεκκομίζω, rursus effero.

Ἀντεκκόπτω, f. ψω, vicissim exscindo.

Ἀντεκπέμπω, vicissim emitto, v. c. copias, classem.

Ἀντεκπλέω, classe exeo in hostem, obviam navigantibus obnavigo.

Ἀντέκτασις, εως, ἡ, contentio, collatio, comparatio. A seq.

Ἀντεκτείνω, contendo, confero, comparo.

Ἀντεκτίθημι, contra expono.

Ἀντεκτίνω, vicissim luo, rependo.

Ἀντέκτισις, εως, ἡ, repensio, mulcta.

Ἀντεκτίω, f. ίσω, idem quod ἀντεκτίνω.

Ἀντεκτρέφω, vicissim enutrio & educo.

Ἀντεκτρέχω, procurro, prorumpo sc. in hostes.

Ἀντεκφέρω, vicissim effero & exporto.

Ἀντελαττοῦμαι, vicissim vincor.

Ἀντελιγμός, οῦ, ὁ, conversio & replicatio contraria. Ex ἀντὶ & ἑλίσσω, volvo. (v. Ἀνθελιγμός.)

Ἀντελπίζω, f. ίσω, novam spem concipio. 2) contra spero.

Ἀντεμβάλλω, vicissim injicio, vel in locum alterius repono. 2) rependo, refundo. 3) contra irruo, contra impetum facio.

Ἀντεμβιβάζω, substituo, addo supplementum, vicissim impono.

Ἀντεμβολή, ῆς, ἡ, injectio unius in locum alterius. 2) substitutio, suffectio. Ex ἀντεμβάλλω.

Ἀντεμπαίζω, vicissim illudo.

Ἀντεμπίμπρημι, vicissim incendo.

Ἀντεμπλέκω, f. ξω, mutuo implico, s. amplector.

Ἀντεμπλήθω, vicissim impleo.

Ἀντεμπλοκή, ῆς, ἡ, mutuus complexus, complexus mutuo hærentium.

Ἀντεμφαίνω, contra dico, refellere tento.

Ἀντέμφασις, εως, ἡ, diversitas speciei externæ.

Ἀντεναγωγή, ῆς, ἡ, compensatio. 2) mutua accusatio.

Ἀντεναντίωσις, εως, ἡ, figuræ nomen, quum per contrarium dicimus, quod velut per affirmationem dictum intelligi volumus.

Ἀντενδείκνυμαι, contra indico, contrarium indicium affero.

Ἀντένδειξις, εως, ἡ, obnunciatio, consilii capti & agitati diremtio. A præc.

Ἀντενδύομαι, vicissim induor, seu induo me.

Ἀντενέδραι, ῶν, αἱ, mutuæ insidiæ, insidiæ insidiis oppositæ. Ex ἀντὶ & ἐνέδρα, insidiæ.

Ἀντενεδρεύω, contra insidior.

Ἀντενεργέω, ῶ, ἀντενεργῶ, efficacem vim habere contra aliquid, operari adversus aliquid.

Ἀντενεχυράζομαι, vicissim pignus capio.

Ἀντενέχυρον, ου, τὸ, pignus, quod contra datur vel accipitur.

Ἀντεξάγω, vicissim educo, e contrario educo in hostem. 2) resisto, repugno. Ex ἀντὶ & ἐξάγω.

Ἀντεξαιτέω, ῶ, f. ήσω, vicissim exposco. Ex ἀντὶ & ἐξαιτέω, exposco.

Ἀντεξαπατάω, vicissim decipio.

Ἀντέξειμι, contra prodeo in aciem.

Ἀντεξελαύνω, f. λάσω, idem, vicissim invado.

Ἀντεξέρχομαι, idem, quod ἀντέξειμι.

Ἀντεξετάζω, f. άσω, contra, vel vicissim examino, quæro. 2) contendo, comparo. ἀντεξετάζομαι, contra examinor, ad caussam accurro, judicio me sisto, adversor.

Ἀντεξέτασις, εως, ἡ, collatio, comparatio.

Ἀντεξετασμός, οῦ, ὁ, idem.

Ἀντεξορμάω, ῶ, f. ήσω, contra irruo & impetum facio.

Ἀντεξόρμησις, εως, ἡ, impetus acierum in primo concursu. 2) contrarius incursus. A præc.

Ἀντεπάγω, refero. Gl. Vet. reduco in aciem, adversus aliquem; contra eo.

Ἀντεπᾴδω, contra accino.

Ἀντεπαινέω, ῶ, vicissim laudo.

Ἀντεπανάγω, vicissim reduco, occurro.

Ἀντεπανέρχομαι, rursus redeo.

Ἀντέπειμι, occurro, contra eo, ut ἀντέξειμι.

Ἀντεπεισάγω, vicissim, seu e contrario induco.

Ἀντεπείσοδος, ου, ἡ, mutuus seu alternus ingressus, aditus alternus. Ex ἀντὶ, ἐπὶ, & εἴσοδος.

Ἀντεπεισφέρω, vicissim adfero vel addo.

Ἀντεπεξάγω, ex adverso progredior; invadenti hostiliter occurro.

Ἀντεπέξειμι, idem.

Ἀντεπεξελαύνω, idem.

Ἀντεπεξέρχομαι, idem.

Ἀντεπέξοδος, eruptio in hostes irruentes. Ex ἀντὶ & ἐπέξοδος, hostilis aggressio.

Ἀντεπερείδομαι, obnitor, renitor, Gl. Vet. Ex ἀντὶ, ἐπὶ, & ἐρείδομαι.

Ἀντεπέρχομαι, idem quod ἀντεπεξέρχομαι.

Ἀντεπερώτησις, εως, ἡ, restipulatio, Gl. Vet. A seq.

Ἀντεπερωτῶ, restipulor, Gl. Vet. Ex ἀντὶ & ἐπερωτῶ.

Ἀντεπηχέω, ῶ, vicissim resono, clamorem reddo.

Ἀντεπιβαίνω, contra eo, adversor. Ex ἀντὶ & ἐπιβαίνω, adscendo.

Ἀντεπιβουλεύω, insidiantibus e diverso insidior, contra insidias tendo.

Ἀντεπιγράφω, in locum alterius inscribo, v. c. nomen, titulum muto, alium repono.

Ἀντεπιδείκνυμι, vicissim ostendo.

Ἀντεπίθεσις, εως, ἡ, insidiæ vicissim factæ.

Ἀντεπιθυμέω, ῶ, & ἀντεπιθυμιάομαι, contra cupio, rivalis, competitor sum.

Ἀντεπικηρύττω, contra proscribo aliquem.

Ἀντεπικουρέω, ῶ, contra auxilior, vicissim auxilior.

Ἀντεπικρατέω, vicissim vinco.

Ἀντεπιλαμβάνομαι, contra nitens retineo. Ex ἀντὶ & ἐπιλαμβάνομαι.

Ἀντεπιμελέομαι, οῦμαι, vicissim curam gero.

Ἀντεπιμέλλω, contra cunctor in re aliqua, vicissim cunctor. Ex ἀντὶ & ἐπιμέλλω.

Ἀντεπιμετρέω, ῶ, remetior, eadem mensura retribuo. Ex ἀντὶ & ἐπιμετρέω, metior.

Ἀντεπινοέω, ῶ, vicissim, seu contra alium excogito & comminiscor. Ex ἀντὶ & ἐπινοέω.

Ἀντεπιπλέω, ῶ, contra tendo, obnavigo, hostium classi occurro.

Ἀντεπιρρέω, vicissim adfluo.

Ἀντεπίρρημα, ατος, τὸ, pars Parabaseos chori, respondens ἐπιρρήματι.

Ἀντεπισκώπτω, repungo dicterio.

Ἀντεπιστέλλω, per epistolam rescribo, respondeo.

Ἀν-

Ἀντεπιστρατεύω, vicissim bellum infero.
Ἀντεπιστρέφω, vicissim, vel contra converto. Ex ἀντὶ & ἐπιστρέφω.
Ἀντεπιστροφή, ῆς, ἡ, conversio mutua, vel contraria, vel in contrariam partem. A praec.
Ἀντεπιτάττω, contra injungo, vicissim impono. Ex ἀντὶ & ἐπιτάττω, impono.
Ἀντεπιτειχίζω, vicissim munitionem excito.
Ἀντεπιτίθημι, rescribo, respondeo nuncio, contra do mandata alicui ad aliquem.
Ἀντεπιτρέχω, irruo in aliquem.
Ἀντεπιφέρω, refero, Gl. Vet. ἀντεπενεχθεὶς, relatus, Gl. Vet.
Ἀντεπιφιλοτιμέομαι, per ambitionem s. honoris caussa cum aliquo certo, contendo.
Ἀντεπιφορά, ᾶς, ἡ, relatio, Gl. Vet. Ab ἀντεπιφέρω.
Ἀντεπιχειρέω, ῶ, contra adgredior, vicissim molior. 2) contra invado. 3) contra argumentor. Ex ἀντὶ & ἐπιχειρέω.
Ἀντεπιχείρησις, εως, ἡ, ex adverso adgressio.
Ἀντερανίζω, f. ίσω, vicim corrogo, vicissim exigo. ἀντερανιζόμενον, quod sic exigitur. Ex ἀντὶ & ἐρανίζω, corrogo.
Ἀντεραστὴς, ῦ, ὁ, rivalis, aemulus alicujus in amore. Ex ἀντὶ & ἐραστὴς, amator.
Ἀντεράστρια, ας, ἡ, pellex, Gl. Vet. Ex ἀντὶ & ἐράστρια, amatrix.
Ἀντεράω, ῶ, redamo, vicissim amo, mutuo amore prosequor. Ex ἀντὶ & ἐράω.
Ἀντεργολαβέω, ῶ, contendo cum aliquo in redemtura operis faciendi. Ex ἀντὶ & ἐργολαβέω.
Ἀντερείδω, renitor. 2) innitor. 3) certo cum aliquo. Ex ἀντὶ & ἐρείδω.
Ἀντερεῖν, contradicturum esse. ἀντείρηκε, contradixi.
Ἀντέρεισις, εως, ἡ, renixus, obluctatio.
Ἀντέρεισμα, τος, τὸ, idem, item fulmentum.
Ἀντεριδαίνω, &
Ἀντερίζω, contendo cum aliquo, certo cum aliquo per aemulationem. Ex ἀντὶ, & ἐρίζω.
Ἀντερις, ιδος, ἡ, obluctatio. Ex ἀντὶ & ἔρις.
Ἀντέρομαι, vicissim interrogo.
Ἀντέρως, ωτος, ὁ, amor mutuus.
Ἀντερωτάω, ῶ, f. ήσω, vicissim interrogo, vicissim percontor. Ex ἀντὶ & ἐρωτάω.
Ἀντερώτησις, εως, ἡ, mutua interrogatio, interrogatio, quae fit vicissim. A praec.
Ἀντεστραμμένως, Adv. vice versa. Ab ἀντιστρέφω.
Ἀντευεργετέω, ῶ, vicissim benefacio, gratiam refero.
Ἀντευεργέτημα, ατος, τὸ, remuneratio, gratia relata. A pr.
Ἀντευεργέτης, ε, ὁ, qui gratiam refert.
Ἀντευεργετικὸς, ἡ, ὸν, beneficium reddens, seu referens. A praec.
Ἀντεύκρατος, ε, ὁ & ἡ, Epith. zonae, quae temperatae opposita est. Ex ἀντὶ & εὔκρατος, temperatus.
Ἀντευνοέω, ῶ, vicissim benevolus sum, redamo.
Ἀντευπάσχω, vicissim beneficium accipio.
Ἀντευποιέω, ῶ, beneficium rependo.
Ἀντευωχέω, ῶ, vicissim convivio accipio.
Ἀντεφευρίσκω, contra invenio.
Ἀντεφοδεύω, & ἀντεφοδιάζομαι, ingruo, irruo.
Ἀντεφορμέω, ῶ, naves in statione habeo ad praelium paratas.

Ἀντέχω, f. ἀνθέξω, detineo, inhibeo, prohibeo, Gl. Vet. retineo, duro, possum. ἀντέσχεν, inhibuit, Philox. ἀντέχομαι, retineo, v. c. benevolentiam. 2) vendico. 3) animum adjicio ad aliquid agendum, expetendum &c.
Ἀντέω, Jon. pro ἀντάω, obviam eo, occurro. Ab ἀντί.
Ἀντημοιβὸς, ῦ, ὁ & ἡ, remuneratorius. Ex ἀντὶ & ἀμοιβή.
Ἄντην, Adv. coram. 2) ex adverso. 3) manifesto, aperte. Ab ἀντί.
Ἀντήρης, εος, ὁ & ἡ, qui contra remigat. 2) adversarius, hostis. Ex ἀντὶ & ἐρέσσω, vel ἐρείδω.
Ἀντηρὶς, ίδος, ἡ, sublica, fulcrum adjectum aedificio. ἀντηρίδες, tibicines, Gl. Vet. Ab ἀντὶ & ἐρείδω, aedifico.
Ἄντησις, εως, ἡ, occursus. 2) in plur. supplicationes, supplices preces. Ab ἀντάω, vel ἀντέω.
Ἀντηχέω, ῶ, f. ήσω, resono.
ἈΝΤΙ', pro loco, vice, contra. in Comp. re-, vicissim; quandoque parilitatem significat, ut ἀντίθεος, Deo par. Interdum ante, dudum.
Ἀντία, Adv. ex adverso, contra. Neutrum Plur. ab ἀντίος.
Ἀντιάγχη, ης, ἡ, tumor inveteratus faucium, qui discuti nequit. Ex ἀντὶ & ἄγχω, suffoco. ἀντὶ hic habet vim antiquitatis.
Ἀντιάζω, f. άσω, obviam procedo. 2) obtestor. Ab ἀντίος.
Ἀντιαμοιβὸς, idem quod ἀντημοιβός.
Ἀντιάνειρα, ας, ἡ, virago, viris aequiparanda. Ex ἀντὶ & ἀνὴρ, vir.
Ἀντιάξων, ονος, ὁ & ἡ, axis seu polus, qui nostro oppositus est. 2) ora australis nobis incognita. Ex ἀντὶ & ἄξων, axis.
Ἀντιὰς, άδος, ἡ, tonsillae, glandula. Ab ἀντίος.
Ἀντιαχέω, ῶ, reclamo, contradico; item, proclamo versus aliquem.
Ἀντιάω, ῶ, f. άσω, obviam eo, vel venio, occurro. 2) adsequor, consequor. 3) precor, supplico. 4) curo, colo. Ab ἀντί.
Ἀντιβάδην, Adv. obnixe, contra nitendo.
Ἀντιβαίνω, refragor, adversor, obnitor, obsto.
Ἀντιβάλανος, ε, ἡ, galla, Hesych.
Ἀντιβάλλω, contra facio, ex adverso jacio. 2) inter se confero, reputo. Gl. Vet. confero, recognosco, retracto.
Ἀντιβασιλεὺς, έως, ὁ, prorex, qui regie locum obtinet. Ap. historicos Rom. Interrex.
Ἀντιβασιλεύω, interrex, prorex sum.
Ἀντίβασις, εως, ἡ, contraitio, occursus. 2) refragatio. Ab ἀντιβαίνω.
Ἀντιβάτης, ε, ὁ, repagulum januae, quod veluti renititur & obsistit. Ab eodem.
Ἀντιβατικὸς, ἡ, ὸν, obvius, reluctans. Ab eod.
Ἀντιβίῃ, Adv. contra, e contrario, ex adverso. 2) coram, in conspectu. Dativus fem. ab ἀντίβιος.
Ἀντιβιάζομαι, f. άσομαι, reluctor, vi obsisto.
Ἀντιβιβρώσκω, vicissim comedo.
Ἀντιβίην, Adv. idem quod ἀντιβίῃ.
Ἀντίβιον, Adv. idem.
Ἀντίβιος, ία, ιον, & ἀντίβιος, ε, ὁ καὶ ἡ, contrarius, adversus. Ex ἀντὶ & βία, vis.
Ἀντιβλάπτω, f. ψω, vicissim noceo.
Ἀντιβλέπω, f. ψω, ex adverso intueor. 2)

 ad-

adversis oculis adspicio . 3) renitor , obsisto .

Ἀντίβλεψις , εως , ἡ , obtutus . A præc.

Ἀντιβοάω , ῶ , contra clamo , clamore respondeo .

Ἀντιβοηθέω , ῶ , f. ήσω , vicissim auxilior .

Ἀντίβοιος , ου , ὁ & ἡ , bovis pretium æquans , tantum valens , quantum valet bos . Ex ἀντὶ & βοῦς , *bos* .

Ἀντιβολέω , ῶ , f. ήσω , occurro , consequor , intersum . 2) supplico , oro . Gl. Vet. ἀντιβολῶ , oro , quæso , precor , sodes , obsecro , obtestor . Ex ἀντὶ & βάλλω , *jacio* .

Ἀντιβολὴ , ῆς , ἡ , occursus . 2) conflictus . 3) collatio . Ab ἀντιβάλλω .

Ἀντιβόλησις , εως , ἡ , supplicatio , postulatio , adhortatio , deprecatio . Ab ἀντιβολέω .

Ἀντιβολία , ας , ἡ , idem .

Ἀντιβουκολέω , vicissim decipio , deludo . Ex ἀντὶ & βουκολέω , *delinio* .

Ἀντιβραδύνω , vicissim cunctor .

Ἀντιβροντάω , ῶ , f. ήσω , contra tonantem tono .

Ἀντιγεγωνέω , ῶ , reclamo .

Ἀντιγενεαλογέω , ῶ , f. ήσω , e diverso , aliter progeniem recenseo .

Ἀντιγεννάω , vicissim gigno .

Ἀντιγηροτροφέω , ῶ , vicissim in senectute alo .

Ἀντιγνωμονέω , ῶ , contra sentio , dissentio , refragor . A seq.

Ἀντιγνώμων , ονος , ὁ & ἡ , qui contrariæ est sententiæ seu opinionis . Ex ἀντὶ & γνώμη .

Ἀντίγραμμα , ατος , τὸ , contrarium scriptum . Ab ἀντιγράφω .

Ἀντιγραφὴ , ῆς , ἡ , descriptio , Gl. Vet. rescriptum . ἀντιγραφαὶ , constitutiones . Philox. *item* accusatio ejus a quo ante reus factus sis . *denique* , lites , controversiæ .

Ἀντίγραφον , ου , τὸ , exemplar , exemplum , v. c. libri .

Ἀντίγραφος , ου , ὁ & ἡ , ex alio scriptus , descriptus .

Ἀντιγράφω , f. ψω , rescribo , scripto respondeo .

Ἀντιδάκνω , f. δήξομαι , remordeo .

Ἀντίδειπνος , ου , ὁ & ἡ , vicarius alicujus in sumenda cœna , alterius loco in cœna suffectus . Ex ἀντὶ & δεῖπνον .

Ἀντιδεξιόομαι , οῦμαι , f. ώσομαι , vicissim amice excipio , vicissim dextram porrigo . *it.* vicissim gratificor , liberaliter , comiter tracto .

Ἀντιδέρκομαι , contra tueor , non timeo aliquem : quod alias ἀντικρὺ ἀτενίζω .

Ἀντιδέχομαι , f. ξομαι , vicissim accipio .

Ἀντιδημαγωγέω , ῶ , vicissim mihi populum concilio , *vel* contra apud populum dico , contrariam sententiam in concionando tueor .

Ἀντιδημιουργέω , ῶ , f. ήσω , vicissim (simile quid) fabricor . 2) opus contrarium fabricor .

Ἀντιδιαβαίνω , vicissim transeo , v. c. mare .

Ἀντιδιαβάλλω , vicissim criminor .

Ἀντιδιαίρεσις , εως , ἡ , divisio in contraria , ut virtus , vitium . A seq.

Ἀντιδιαιρέω , ῶ , in contrarias formas divido ; oppono .

Ἀντιδιάκονος , ου , ὁ & ἡ , vicissim serviens .

Ἀντιδιαλλάσσομαι , vel ἀντιδιαλλάττομαι , permuto , velut captivos . 2) muto in contrarium , contrario modo , v. c. narro .

Ἀντιδιάμετρος , ον , e regione oppositus , contrarius .

Ἀντιδιαπλέκω , qs. contra involvo . *Metaph.* quod contra dicam , excogito , respondeo .

Ἀντιδιαστέλλω , distinguo .

Ἀντιδιαστολὴ , ῆς , ἡ , discrimen , differentia , distinctio .

Ἀντιδιαστροφὴ , ῆς , ἡ , distinctio , discrimen .

Ἀντιδιατάσσω , vel ἀντιδιατάττω , contra statuo , seu decerno .

Ἀντιδιατίθημαι , contrarie dispono . *In med.* repello , ulciscor . Hinc ἀντιδιατιθέμενος , resisteos , contrario animo adfectus .

Ἀντιδιδάσκω , alia , contraria doceo .

Ἀντιδίδωμι , f. δώσω , do vicissim , rependo . 2) mutuo do , cum sc. uterque dat . 3) offero permutationem fortunarum . v. ἀντίδοσις .

Ἀντιδιέξειμι , contra enarro , dissero .

Ἀντιδιεξέρχομαι , idem .

Ἀντιδιΐστημι , distinguo in contraria .

Ἀντιδικάζω , f. άσω , contra judicio contendo .

Ἀντιδικασία , ας , ἡ , adversario , Gl. Vet.

Ἀντιδικέω , ῶ , f. ήσω , ad causam occurro , judicio me sisto . 2) contra litigo . Gl. Vet. ἀντιδικῶ , adversor , reluctor . b ἀντίδικος .

Ἀντιδίκησις , εως , ἡ , refragatio , Gl. Vet.

Ἀντιδικία , ας , ἡ , contra litigatio , oppositio litigantium inter se .

Ἀντίδικος , ου , ὁ καὶ ἡ , adversarius in lite , litigans contra aliquem . 2) hostis , adversarius .

Ἀντιδιορύττω , contra cuniculos ago .

Ἀντιδογματίζω , f. ίσω , contraria dogmata introduco , vel tueor .

Ἀντιδοκέω , ῶ , contra censeo , contrariam sententiam foveo .

Ἀντιδοξάζω , f. άσω , opinionis contrariæ sum , contrarium scitum foveo . 2) glorifico .

Ἀντιδοξέω , ῶ , f. ήσω , dissentio . 2) refragor .

Ἀντίδοξος , ου , ὁ & ἡ , qui est contrariæ sectæ , vel opinionis . Ex ἀντὶ & δόξα , *opinio* .

Ἀντίδορον , ου , τὸ , cuticula , quæ subjicitur & opponitur tergori & pelli , Suid. Ex ἀντὶ & δορὰ , *pellis* .

Ἀντίδοσις , εως , ἡ , retributio , remuneratio . 2) verbum forense actionis , qua is , qui recusat tributum vel munus impositum , propterea , quod id suas facultates superet , defert alium , qui censum habeat , cui tributum illud conveniat , eoque negante , permutationem rei familiaris se cum illo facturum promittit . Sic est hæc vox accipienda in Isocratis orat. περὶ ἀντιδόσεως . Ab ἀντιδίδωμι .

Ἀντίδοτον , ου , τὸ , remedium veneni , medicamentum , quod adversus malum aliquod datur , scil. πόμα . Ab eodem .

Ἀντίδοτος , ου , ὁ & ἡ , qui remedii gratia datur . Ab eodem.

Ἀντίδοτος , ου , ἡ , antidotum , idem quod ἀντίδοτον , scil. πόσις .

Ἀντιδουλεύω , vicissim servio &c.

Ἀντίδουλος , ου , ὁ & ἡ , qui loco servi est , *item* , vicarius servi . 2) vicissim serviens , seu ministrans .

Ἀντίδουπος , ου , ὁ & ἡ , contra sonans . Ex ἀντὶ & δοῦπος , *sonus* .

Ἀντιδράω , f. άσω , vicissim facio . 2) rependo .

Ἀντιδυσχεραίνω , contra irascor .

Ἀντιδωρεὰ , ᾶς , ἡ , remuneratio , retributio .

Ἀντιδωρέομαι , remuneror .

Ἀντίδωρον , ου , τὸ , idem quod ἀντιδωρεά . 2) Scriptores Ecclesiastici de Eulogiis utuntur .

Ἀντιζηλόομαι , æmulor .

Ἀντι-

Ἀντιζητέω, contra, pariter quæro me quærentem, vel interrogo interrogantem.

Ἀντίζυγος, ου, ὁ & ἡ, ex adverso respondens. 2) adversus, oppositus.

Ἀντιζυγέω, obnitor. τὸ ἀντιζυγοῦν, contrarium.

Ἀντιθάλπω, vicissim, mutuo foveo.

Ἀντίθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, æquiparandus Deo, similis Deo, divinus. 2) semideus. 3) diis inimicus.

Ἀντιθεραπεύω, f. εύσω, vicissim colo & observo, mutua observantia colo.

Ἀντιθερμαίνω, f. ανῶ, contra calefacio.

Ἀντίθεσις, εως, ἡ, oppositio. Ab ἀντιτίθημι.

Ἀντίθετος, ου, ὁ & ἡ, contra positus, oppositus. Ab eodem.

Ἀντιθέω, occurro.

Ἀντιθλίβω, f. ψω, vicissim premo, contra premo.

Ἀντίθωκος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex opposiro sedens.

Ἀντίθροος, ου, ὁ & ἡ, vicissim, vel contra sonans. Ex ἀντὶ & θρόος, clamor, tumultus.

Ἀντιθύρετρος, ου, ὁ & ἡ, vicem januæ præstans. Ex ἀντὶ & θύρετρον, janua.

Ἀντίθυρος, ου, ὁ & ἡ, januæ oppositus, januæ obversus. Ex ἀντὶ & θύρα.

Ἀντικαθαιρέω, vicissim perdo, everto. aor. 2. inf. ἀντικαθελεῖν.

Ἀντικαθέζομαι, bellum gero contra aliquem.

Ἀντικάθημαι, in conspectu hostium castra habeo: castris castra oppono.

Ἀντικαθίζω, f. ίσω, ex adverso colloco. 2) *in med.* ex adverso sedeo. 2) castra castris opposita habeo.

Ἀντικαθίστημι, contra statuo, adversus aliquem statuo, oppono. 2) substituo, sufficio in locum alterius. subrogo, Gl. Vet. ἀντικαθίσαντι, repræsentar. Philox. In aor. 2. & perf. adversarius sum, contra pugno. ἀντικαθίσταμαι, contra sto, repugno, suffero, sufficio, Gl. Vet. ἀντικαθιστάμενος, altercator, Gl. Vet.

Ἀντικακουργέω, ῶ, vicissim malum infero.

Ἀντικακόω, idem.

Ἀντικαλέω, ῶ, vicissim voco, invito.

Ἀντικανονίζω, contra canones constituo, vel decerno.

Ἀντικάρδιον, ου, τὸ, cavum illud, quod sub pectore est, carneum molleque os ventris.

Ἀντικαρτερέω, resisto incommodo, perfero incommodum.

Ἀντικαταλαμβάνω, e regione occupo.

Ἀντικαταλέγω, lego in locum aliorum: *de militibus.*

Ἀντικαταλείπω, vicissim relinquo, v. c. liberos, hæreditatem liberis.

Ἀντικαταλλαγή, ῆς, ἡ, permutatio.

Ἀντικατάλλαγμα, τος, τὸ, remuneratio, compensatio.

Ἀντικαταλλάσσομαι, vel ἀντικαταλλάττομαι, commuto, permuto. 2) *pass.* reconcilior. Polyb.

Ἀντικαταμύω, contra s. vicissim conniveo.

Ἀντικαταπλήττω, vicissim perterrefacio.

Ἀντικατασκευάζω, contra apparo, v. c. bellum, naves.

Ἀντικατάστασις, εως, ἡ, restitutio, refectio, redhibitio. 2) dimicatio, refutatio, contra disputatio. 3) disceptatio caussæ. Ab ἀντικαθίστημι.

Ἀντικαταστρατοπεδεύω, castra castris oppono.

Ἀντικατάσχεσις, εως, ἡ, retentio, v. c. spiritus, urinæ.

Ἀντικατατείνω, contra contendo, contra differo.

Ἀντικατατρέχω, vicissim incursionibus infesto.

Ἀντικαταφρονέω, contemnentem me contemno.

Ἀντικατηγορέω, ῶ, f. ήσω, vicissim accuso.

Ἀντικατηγορία, ας, ἡ, mutua accusatio, recriminatio. A præc.

Ἀντίκειμαι, f. είσομαι, ex adverso situs, seu positus sum, oppositus sum, obsto, refragor, officio, Gl. Vet. ἀντίκειται, obest, Gl. Vet. ἀντικείμενος, adversarius, obtrectator, objectus, adversus, Gl. Vet. ἀντικεῖσθαι, obesse, nfficere, Philox.

Ἀντικειμένως, *Adv.* ex opposito.

Ἀντικέλευθος, ου, ὁ & ἡ, obvius. 2) adversus, oppositus.

Ἀντικελεύω, f. εύσω, contra jubeo, vicissim jubeo. 2) contraria jubeo.

Ἀντίκεντρον, ου, τὸ, par stimulo, stimuli vim habens, incitamentum.

Ἀντικηδεύω, colo in modum, v. c. patris.

Ἀντικήδομαι, rursus colo.

Ἀντικηρύττω, contra prædico, dico, edico.

Ἀντικινέω, ῶ, f. ήσω, contra moveo. *Pass.* occurro hosti ad resistendum.

Ἀντικιχράω, ῶ, vicissim commodo.

Ἀντικλάζω, f. γξω, reboo, clangorem vicissim edo.

Ἀντικλαίω, contra, vicissim ploro.

Ἀντικλάω, refringo, *de radiis lucis.*

Ἀντίκλειθρον, ου, τὸ, adulterina clavis, Gl. Vet. Ex ἀντὶ & κλεῖθρον, *claustrum.*

Ἀντικλίνω, contra declino & dejicio. 2) ex adverso adnuo.

Ἀντικνήμιον, ου, τὸ, pars suræ opposita, pars cruris anterior. Philox. tibia. Ex ἀντὶ & κνήμη, *tibia.*

Ἀντικολάζω, vicissim punio. 2) contra supplicio adficio, sc. loco præmii.

Ἀντικολακεύω, f. εύσω, vicissim adulor, adsentando par pari refero.

Ἀντικομίζομαι, f. ίσομαι, vicissim reporto. 2) vicissim recipio.

Ἀντικομπάζω, contra, vicissim me jacto.

Ἀντικόντωσις, εως, ἡ, renixus, qui fit conto, quum quis loco cruris conto corpus fulcit. Ex ἀντὶ & κοντὸς, *contus.*

Ἀντικοπή, ῆς, ἡ, repulsus, ipse repellendi actus. 2) conflictatio, collisio. A sequ.

Ἀντικόπτω, f. ψω, retundo, refero, repercutio. 2) propulso.

Ἀντικορύσσομαι, vel ἀντικορύττομαι, oppugno. 2) ad prælium me comparo.

Ἀντικοσμέω, ῶ, vicissim orno. 2) contra instruo, apparo.

Ἀντικόσμησις, εως, ἡ, apparatus ad bellum contra aliquem.

Ἀντικράζω, contra clamo.

Ἀντικρίνω, comparo.

Ἀντίκρουσις, εως, ἡ, repulsus, impulsus contrarius, seu in contrariam partem. 2) repugnantia.

Ἀντικρούω, f. ούσω, retundo, repello. 2) incurro, offendo. 3) resisto, repugno, dissentio. 4) præter opinionem evenio.

Ἀντικρύ, *Adv.* plane, perspicue, aperte. Ab ἀντί.

Ἀντικρὺς, *Adv.* e regione, contra.

Ἀντικτάομαι, ῶμαι, f. κτήσομαι, emo pecunia, vel alterius rei permutatione mihi comparo.

Ἀντικτερίζω, contra, vel vicissim funero.

Ἀντικτόνος, ου, vicissim interficiens. Ab ἀντὶ & κτείνω.

Ἀντικτυπέω, contra fragorem, strepitum edo.

Ἀντι-

Ἀντίκτυπος, ου, ὁ & ἡ, obstrepens, contra sonans.

Ἀντικυμαίνομαι, undabundus jactor contra aliquid.

Ἀντικυρία, ας, ἡ, potestas opposita. Ex ἀντὶ & κῦρος, *auctoritas*.

Ἀντικύριον, ου, τὸ, helleborus, sic dictus ab Anticyra insula.

Ἀντικύρω, f. κύρσω, incido in aliquem, nanciscor, offendo.

Ἀντικωλύω, impedio.

Ἀντιλαβεύς, έως, ὁ, scuti fibula, vel uncus scuti fibulam accipiens. Ab ἀντιλαμβάνω.

Ἀντιλαβή, ῆς, ἡ, apprehensio. 2) apprehensionis ansa. 3) sententia brevis hemistichio potissimum comprehensa. Ab eodem.

Ἀντιλαγχάνω, subsortior, vel vicissim sortior. 2) denuo judicio experior in eadem caussa. Ex ἀντὶ & λαγχάνω. vid. ἀντίληξις.

Ἀντιλάζομαι, & υμαι, prehendo.

Ἀντιλακτίζω, fut. ίσω, recalcitro.

Ἀντιλαμβάνω, recipio, vicissim accipio velut beneficium. 2) rem aliam alterius loco accipio. 3) intelligo, percipio, *quo sensu usitatius est med.* ἀντιλαμβάνομαι, *quod præterea significat* 2) prehendo, manum injicio. 3) teneo. 4 capesso Gl. Vet. suscipio. 5) affecto, vindico mihi. 6) corripio, reprehendo. 7) opitulor, sustineo cadentem, *cum genit.*

Ἀντιλάμπω, f. ψω, e contrario splendeo, s. fulgeo. 2) splendorem reflecto, refulgeo, renideo, Gl. Vet.

Ἀντιλέγω, f. ξω, contradico. 2) nego, recuso. 3) ambigo. 4) altercor, dissentio, reclamo, Gl. Vet.

Ἀντίλεκτος, ου, ὁ & ἡ, controversus, dubius.

Ἀντίλεξις, εως, ἡ, contradictio. 2) in tragoediis & comoediis opponuntur μονῳδίαις, suntque partes, quibus duo aut plures colloquuntur.

Ἀντιλεσχαίνω, oggannio, adversus aliquem effutio aliquid.

Ἀντιλέων, ὁ, similis leoni.

Ἀντιλεκτικός, est genus versus jambici, ap. Aristoph.

Ἀντίληξις, εως, ἡ, quasi, subsortitio, altera actio, cum in caussa ea, in qua, v. c. ob vadimonium ante desertum, damnatus sis, iterum adversus actorem & victorem experiare. Ab ἀντιλαγχάνω, quod vid.

Ἀντιληπτέος, έα, έον, suscipiendus. Ab ἀντιλαμβάνω.

Ἀντιληπτικός, ή, όν, ad percipiendum aptus, comprehensibilis. 2) sustinendo, s. opitulando aptus. Ab eod.

Ἀντιλήπτωρ, ορος, ὁ, defensor, adjutor, propugnator. Ab eodem.

Ἀντίληψις, εως, ἡ, apprehensio. 2) opitulatio, subsidium, patrocinium. 3) reprehensio, objectio. 4) perceptio sementis. 5) perceptio alicujus commodi. Ab eodem.

Ἀντιλίβανος, ου, ὁ, Antilibanus, mons Libano oppositus.

Ἀντιλιτανεύω, vicissim supplico.

Ἀντιλόβιον, ου, τὸ, pars auris contra posita λοβῷ.

Ἀντιλοβίς, ίδος, ἡ, idem & ab eodem.

Ἀντιλογητικός, ή, όν, idem quod ἀντιλογικός, ap. Phavor.

Ἀντιλογία, ας, ἡ, contradictio, disputatio doctorum hominum s. altercatio, convicium. 2) oratio contraria, refutatio prioris orationis. Ab ἀντιλέγω.

Ἀντιλογίζομαι, f. ίσομαι, vicissim, vel rursum cogito. contendo, Gl. Vet. Ab eodem.

Ἀντιλογική, ῆς, ἡ, s. τέχνη, ars contentionum & concertationum sophisticarum. Ab eod.

Ἀντιλογικός, ή, όν, disputandi & refutandi peritus. 3) argutus. Ab eodem.

Ἀντιλογικῶς, *Adv.* contra dicendi caussa, contra dicentium modo.

Ἀντίλογος, ον, contra dicens, contrarius.

Ἀντιλοιδορέω, ῶ, f. ήσω, convicium regero. Gl. Vet. ἀντιλοιδορῶ, remaledico. Ex ἀντὶ & λοιδορέω, *convicior*.

Ἀντιλυπέω, ῶ, f. ήσω, vicissim molestus sum, vicissim negotium facesso.

Ἀντιλύπησις, εως, ἡ, molestia, quæ vicissim alicui exhibetur. A præc.

Ἀντίλυρος, ου, ὁ & ἡ, lyræ respondens, lyræ consonans. Ex ἀντὶ & λύρα, *lyra*.

Ἀντίλυτρον, ου, τὸ, redemtionis pretium.

Ἀντιλυτρόω, ῶ, f. ώσω, redimo.

Ἀντιμαίνομαι, furo contra aliquem, per furorem alicui adversor.

Ἀντιμανθάνω, contra disco. 2) vicissim disco.

Ἀντιμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, contrarium testor. 2) reclamo. 3) palam attestor.

Ἀντιμάχησις, εως, ἡ, depugnatio adversus aliquem. repugnatio, refragatio, Gl. Vet. A sequ.

Ἀντιμάχομαι, pugno adversus aliquem. 2) repugno, reluctor, adversor.

Ἀντίμαχος, ου, ὁ & ἡ, qui pugnat adversus aliquem, adversarius.

Ἀντιμεθέλκω, f. έλξω, in contrariam partem traho.

Ἀντιμεθίστημι, in contrariam partem transfero. 2) loco moveo vel muto. ἀντιμεθίσταμαι, in locum discedentis subeo.

Ἀντιμειρακιεύομαι, f. εύσομαι, vicissim erga aliquem. juveniliter, vel, adolescentis more me gero.

Ἀντιμελίζω, f. ίσω, contra modulor.

Ἀντιμέλλω, vicissim cunctor.

Ἀντιμέμφομαι, f. ψομαι, vicissim queror & expostulo.

Ἀντιμένω, contra perduro, permaneo resistendo.

Ἀντιμέρεια, vel ἀντιμερία, ας, ἡ, cum pars pro alia ponitur. Ex ἀντὶ & μέρος.

Ἀντιμεσουρανέω, ῶ, in opposito cæli umbilico sum. Ex ἀντὶ, μέσος, & οὐρανός.

Ἀντιμεταβάλλω, in contrarium muto.

Ἀντιμετάβασις, εως, ἡ, obluctatio in transitu. Ex ἀντὶ & μεταβαίνω, *transeo*.

Ἀντιμεταβολή, ῆς, ἡ, mutatio in contrarium. Ex ἀντὶ & μεταβάλλω, *transmuto*.

Ἀντιμεταλαμβάνω, vicissim accipio. 2) suscipio, velut odium.

Ἀντιμετάληψις, εως, ἡ, participatio, quæ vicissim fit. 2) commutatio, quum vices redduntur.

Ἀντιμεταλλεύω, contra cuniculos ago.

Ἀντιμεταῤῥέω, refluo.

Ἀντιμετακινέω, alio traduco.

Ἀντιμετάστασις, εως, ἡ, in contrariam partem translatio, seu transmutatio. Ab ἀντιμεθίστημι.

Ἀντιμετάταξις, εως, ἡ, commutatio ordinis.

Ἀντιμεταπίπτομαι, πτομαι, pugno, prælior contra aliquem.

Ἀντι-

Ἀντιματαχωρέω, progredior in contrarias partes.
Ἀντιμεταθέρχομαι, viciſſim ſeu contra ambio.
Ἀντιμετρέω, ῶ, ſ. ήσω, remetior. 2) rependo.
Ἀντιμέτρησις, εως, ἡ, æqua remenſio. A præc.
Ἀντιμέτωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, oppoſitam frontem habens. Ex ἀντὶ & μέτωπον, frons.
Ἀντιμηνίω, ſ. ίσω, viciſſim iraſcor, ob illatam injuriam iraſcor.
Ἀντιμηχανάομαι, ῶμαι, ſ. ήσομαι, machinis machinas oppono, repugno, vim defendo, vim vi repello.
Ἀντιμηχάνημα, ατος, τὸ, remedium adverſus vim, fraudes, inſidias, machinationes.
Ἀντιμίμησις, εως, ἡ, imitatio hoſtium, h. e. cum vim vi, fraudes fraudibus defendas.
Ἀντίμιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui aliquem imitatur æmulatione. 2) ſimilis. Ex ἀντὶ & μιμέομαι, imitor.
Ἀντιμισέω, odi viciſſim.
Ἀντιμισθία, ας, ἡ, merces meritis reſpondens, remuneratio. Gl. Vet. mercedis retributio.
Ἀντίμισθος, ου, remuneratorius.
Ἀντιμισθωτὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt vice mercenarii, qui pro alio mercede eſt conductus.
Ἀντιμοιράω, viciſſim ſortior, i. e. partem accipio tantam, quantam alter accepit.
Ἀντιμολέω, ῶ, ſ. ήσω, obviam eo.
Ἀντίμολπος, ου, ὁ ϗ ἡ, contrarius in cantu, diverſi cantus. Ex ἀντὶ & μολπὴ, cantus.
Ἀντίμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, adverſam formam imitans, veluti ſpeculum.
Ἀντιμυκάομαι, contra mugio, remugio.
Ἀντιμυκτηρίζω, ſ. ίσω, viciſſim ſubſanno, ſeu irrideo.
Ἀντιναυπηγέω, ῶ, ſ. ήσω, viciſſim naves fabricor, contra machinor in navium fabricatione.
Ἀντινήχομαι, nato contra, ſeu adverſum.
Ἀντινικάω, viciſſim vinco victorem.
Ἀντινομία, ας, ἡ, legis adverſus legem repugnantia, legum inter ſe pugna, leges contrariæ.
Ἀντινομικὸς, ή, όν, pertinens ad ἀντινομίαν, legum diſſenſum. A præc.
Ἀντινομοθετέω, ῶ, ſ. ήσω, legem fero adverſum.
Ἀντινουθετέω, ῶ, ſ. ήσω, viciſſim admoneo.
Ἀντίνωτοι, οἱ ϗ αἱ, oppoſita invicem terga habentes.
Ἀντιξοέω, contrarium eſſe, contrariam ſententiam tenere ac defendere. A ſeq.
Ἀντίξοος, ου, contr. ἀντίξους, ου, ὁ ϗ ἡ, & ἄντιξος, adverſus, contrarius.
Ἀντιξύω, ſ. ύσω, viciſſim ſcalpo, ſeu diſtringo, mutuum ſcabo.
Ἀντίον, Adv. ex adverſo, e regione, contra. Ab ἀντί.
Ἀντίον, ου, τὸ, liciatorium, lignum teres, quo circumagendo textores licium intendunt. Gl. Vet. inſubulum, inſubula. 2) magnus malus nauticus. Ab eod.
Ἀντίος, ία, ίον, adverſus, ex adverſo ſtans, qui eſt in conſpectu. 2) obvius. Ab eod.
Ἀντιοστατέω, contra tendo, ſ. nitor.
Ἀντιόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, contraria ſentiens. Ex ἀντίος & φρὴν, mens.
Ἀντιόω, & -όομαι, adverſor, repugno, & pro ἀντιάω. vid.
Ἀντιπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ex adverſo fixus. Ex ἀντὶ & πηγνύω, compingo.
Ἀντιπάθεια, ας, ἡ, naturalis diſſenſio & repugnantia. A ſequ.
Ἀντιπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, contrariam adfectionem habens, contrarius. Hinc τὸ ἀντιπαθὲς, έος, remedium adverſus aliquid. Ex ἀντὶ & πάθος, adfectus.
Ἀντιπαιδία, ας, ἡ, pubertas. Ab ἀντίπαις.
Ἀντιπαίζω, obludo, ludo contra ludentem. 2) viciſſim jocor.
Ἀντίπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, puer jam adultus, adoleſcens, valde juvenis. Gl. Vet. puoraſter, juvenis.
Ἀντιπαίω, ſ. αίσω, repercutio. 2) reſiſto.
Ἀντιπαλαιστὴς, οῦ, ὁ, colluctator.
Ἀντιπαλαίω, ſ. αίσω, reluctor, obluctor, reſiſto.
Ἀντιπαλαμάομαι, idem.
Ἀντίπαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, colluctator, adverſarius in lucta. 2) adverſarius, hoſtis, inimicus, æmulus. 3) æquas vires habens, viribus par. 4) oppoſitus, contrarius. Unde de pugna ambigua, de timore mutuo dicitur. Ex ἀντὶ & πάλη, lucta.
Ἀντιπάλως, Adv. æquis viribus, æquo Marte.
Ἀντιπανουργέω, fraudes fraudi oppono.
Ἀντιπαραβάλλω, confero inter ſe, comparo.
Ἀντιπαραβολὴ, ῆς, ἡ, collatio, comparatio. A præc.
Ἀντιπαραγγελία, ας, ἡ, ipſe actus, quo quis renunciat mulieris παραγγελίαν, ſeu denunciationem de graviditate ex ſe negat. 2) omnino, certamen, velut candidatorum &c. ejuſque profeſſio, denunciatio. A ſequ.
Ἀντιπαραγγέλλω, contradico παραγγελίαν mulieris. 2) competitor ſum alicui magiſtratum petenti. 3) denuncio ſc. arma capere contra hoſtes.
Ἀντιπαραγραφὴ, ῆς, ἡ, formula, qua quis occurrit ei, qui exceptione utitur, replicatio. Gl. Vet. replicatio, proſcriptio, perſcriptio.
Ἀντιπαραγράφω, exceptione utenti occurro. Philox. remancipo.
Ἀντιπαράγω, ex adverſo procedo. 2) hoſtium exercitum captans cum exercitu ipſe adequito. Ex ἀντὶ & παράγω, procedo.
Ἀντιπαραγωγὴ, ῆς, ἡ, copiarum ſuarum copiis hoſtium oppoſitio. 2) prœlium. 3) in plur. inimicitiæ, factiones. Ab ἀντιπαράγω.
Ἀντιπαραδίδωμι, reddo, trado alteri, ſc. quod & ipſe ab alio accepi.
Ἀντιπαράθεσις, εως, ἡ, rerum contentio, ſ. comparatio. Ex ἀντὶ & παρατίθημι, contendo.
Ἀντιπαραινέω, viciſſim cohortor.
Ἀντιπαρακαλέω, ῶ, in contrariam partem hortor, contraria ſuadeo.
Ἀντιπαράκειμαι, e regione jaceo.
Ἀντιπαρακελεύω, ſ. εύσω, viciſſim hortor. 2) contraria ſuadeo.
Ἀντιπαραλυπέω, ῶ, viciſſim moleſtia adficio.
Ἀντιπαραπλέω, viciſſim præternavigo. 2) adverſus hoſtem tendens navigo, educo claſſem.
Ἀντιπαραπορεύομαι, ad latus & e regione, v. c. exercitus hoſtilis, iter facio ſ. exercitum duco. Polyb.
Ἀντιπαρασκευάζομαι, viciſſim inſtruo, apparo bellum ſc. naves &c.
Ἀντιπαρασκευὴ, ῆς, ἡ, apparatus, qui fit ex parte contraria.
Ἀντιπαράταξις, εως, ἡ, contrariis frontibus conſti-

fictio: acies contra instructa. 2) genus argumentationis rhetoricæ, quo in refellendo magna cum vi utuntur. Ex ἀντί & παράταξις.

Ἀντιπαραστατικός, ή, όν, quo quid negatur non simpliciter, sed cum diligenti explicatione ac demonstratione. Ex iisdem.

Ἀντιπαραστρατοπεδεύω, castra contra castra pono.

Ἀντιπαράταξις, εως, ἡ, acies contra instructa. Ab ἀντιπαρατάττω.

Ἀντιπαράθεσις, εως, ἡ, instructio aciei contra hostilem. 2) comparatio, collatio. Ab ἀντιπαρατίθημι, ubi vid.

Ἀντιπαρατάσσω, vel ἀντιπαρατάττω, contra colloco in acie. 2) aciem contra instruo.

Ἀντιπαρατείνω, contendo, compono, comparo. 2) prætendo ex adverso, item aciem contra instruo.

Ἀντιπαρατίθημι, contra pono, oppono. 2) confero.

Ἀντιπαραχωρέω, ῶ, alicui invicem cedo. Gl. Vet. ἀντιπαραχωρῶ, reconcedo.

Ἀντιπάρειμι, contra eo. Ex εἶμι, eo.

Ἀντιπαρέμπτωσις, εως, ἡ, idem quod ἀντιπαράθεσις.

Ἀντιπαρεκτείνω, contra oppono secundum longitudinem v. c. murorum, aciei.

Ἀντιπαρεξάγω, contra duco exercitum in hostes, infesto exercitu eo in hostes.

Ἀντιπαρέρχομαι, idem. 2) decedo invicem via alicui. 3) advertor. 4) persequor. Ex ἀντί & παρέρχομαι, prætereo.

Ἀντιπαρεξέρχομαι, idem.

Ἀντιπαρεξετάζω, contra disquiro & perscrutor. 2) vicissim compono, ex adverso comparo. Ex ἀντί & παρεξετάζω, compara.

Ἀντιπαρέρχομαι, idem quod ἀντιπάρειμι. 2) ex adverso prætereo.

Ἀντιπαρέχω, refero, retribuo.

Ἀντιπαρηγορέω, ῶ, consolor. 2) in contrariam partem cohortor, contra suadeo, dissuadeo.

Ἀντιπαρίημι, contrario gradu incedo, contravenio, me contra infero.

Ἀντιπαριππεύω, contra adequito, equestrem aciem admoveo.

Ἀντιπαρίστημι, repræsento, Philox. Ex ἀντί & παρίστημι, præsento.

Ἀντιπαρρησιάζομαι, f. άσομαι, vicissim libere loquor.

Ἀντιπάσχω, contrariam adfectionem habeo. 2) vicissim beneficio adficior, vel maleficio.

Ἀντιπαταγέω, ῶ, contra vel vicissim strepo, obstrepo.

Ἀντιπατέω, ῶ, vicissim, vel contra calco, seu conculco.

Ἀντιπελαργέω, ῶ, f. ήσω, vicem rependo, beneficium retribuo. Ex ἀντί & πελαργός, ciconia, quæ parentes senio confectos vicissim alere creditur.

Ἀντιπελάργησις, εως, ἡ, idem quod sequens: (Reperitur & ἀντιπελάργωσις).

Ἀντιπελαργία, ας, ἡ, beneficii accepti remuneratio.

Ἀντιπέμπω, f. ψω, remitto.

Ἀντιπεπονθός, ότος, τό, talio, beneficium vel maleficium redditum. Ab ἀντιπάσχω.

Ἀντιπεπονθότως, Adv. maleficio vel beneficio recipiendo, cum sensu respondente actioni vel affectioni alienæ. Ab eod.

Ἀντιπέραιος, αία, αῖον, ex adverso situs. A seq.

Ἀντιπέραν, Adv. e regione, ex adverso, trans.

Ἀντιπέρας, Adv. idem.

Ἀντιπέρηθεν, idem.

Ἀντιπεριάγω, converto, circumago, v. c. navem, ut impetus in hostem fiat.

Ἀντιπεριΐσταμαι, circum pono, sc. oppugnandi caussa, ut naves, exercitum, machinas bellicas &c. 2) oppugno, resisto. 3) comprimo, cohibeo. 4) retorqueo in partem contrariam, quam alter noluerit, aut non exspectarit.

Ἀντιπεριλαμβάνω, vicissim amplector.

Ἀντιπερίσπασμα, ατος, τό, strategema, quum hostes distinemus, vim alio convertere cogimus. A seq.

Ἀντιπερισπάω, ῶ, retraho, revello. 2) distineo, in aliam partem vim convertere cogo. 3) advertor.

Ἀντιπερίστασις, εως, ἡ, circumsessio, obsidio. 2) in humano corpore, quum e loco superiore spiritus coercetur infra, aut contra. Ab ἀντιπεριΐσταμαι.

Ἀντιπεριστρέφω, circumagendo verto in contrariam partem.

Ἀντιπεριστροφή, ῆς, ἡ, circumactio e contrario, vel circumactio in partem contrariam.

Ἀντιπεριχωρέω, circumvenio hostem, circumeo a tergo.

Ἀντιπεριψύχω, vicissim refrigero.

Ἀντιπεριωθέω, ῶ, comprimo, coarcto, cohibeo. 2) trudo in partem contrariam, vel alienam.

Ἀντιπερίωσις, εως, ἡ, obnixus & compressio. A præc.

Ἀντιπετρος, ου, valde durus, ut saxum: saxi locum tenens. Ex ἀντί quatenus parilitatem vel similitudinem designat.

Ἀντιπηδάω, ῶ, f. ήσω, vicissim & ipse salio, vel adversum salio.

Ἀντίπηξ, γος, ἡ, arca lignea, cista. Ex ἀντί & πήγνυμι, compingo.

Ἀντιπηρόω, ῶ, f. ώσω, mutilum reddo, mutilo.

Ἀντιπιέζω, f. έσω, vicissim premo, prementem premo.

Ἀντιπίμπλημι, vicissim impleo.

Ἀντιπίμπρημι, vicissim incendo, vicissim uro.

Ἀντιπίπτω, contra irruo, obnitor, repugno. 2) secus, contra spem evenire.

Ἀντίπλαστος, ος, ον, & ὁ καὶ ἡ, similiter, f. e simili materia fictus. 2) ad exemplar alterius fictus, similis. Ex ἀντί & πλάσσω, fingo.

Ἀντιπλέκω, retorqueo, Gl. Vet.

Ἀντίπλευρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui adverso est latere. Ex ἀντί & πλευρά.

Ἀντιπλέω, contra navigo, navi occurro.

Ἀντιπλήκτίζω, contra percutio.

Ἀντιπλήξ, γος, ὁ καὶ ἡ, percussus, ictibus crebris obnoxius, ut litus, ab undarum afflictibus contusum.

Ἀντιπληρόω, ῶ, f. ώσω, vicissim impleo. 2) vires exhaustas repleo. 3) suppleo, quod deest.

Ἀντιπλήσσω, vel ἀντιπλήττω, f. ξω, repercutio, referio.

Ἀντίπλοια, ας, ἡ, navigatio, quæ fit averso utrimque remorum actu & impulsu, metaph. æquabilitas, parilitas. Polyb. si lectio sana est. Ex ἀντί & πλέω, navigo, f. πλόος, navigatio.

Ἀντιπνέω, reflo, contrarium flatum emitto. 2) adver-

adversus sum.

Ἀντιπνοὴ, reflatus, flatus contrarius.

Ἀντιπνοία, ας, ἡ, idem. A praec.

Ἀντίπνοος, contr. ἀντίπνους, ου, ὁ καὶ ἡ, spirans adversus, reflans.

Ἀντιπνόως, Adv. in contrarium.

Ἀντίποδες, ων, οἱ, adversipedes, Philox. Ab ἀντίπους.

Ἀντιποθέω, ῶ, f. ήσω, mutuo alicujus desiderio tangor.

Ἀντιποιέω, ῶ, f. ήσω, contra facio, assimulo. 2) in Pass. contra fio, vicissim fio. 3) in med. ἀντιποιοῦμαι, vendico, mihi attribuo. 4) affecto, assequi conor; item, utor aliqua re.

Ἀντιποίησις, εως, ἡ, studium alicujus rei comparandae, ut ἀρετῆς, vindicandae, tenendae.

Ἀντίποινον, ου, τὸ, poena pro delicto, compensatio quaevis. Ex ἀντὶ & ποινή.

Ἀντιπολεμέω, ῶ, f. ήσω, belligero adversus. 2) armis lacessitus vicissim infesto.

Ἀντιπολεμίζω, idem.

Ἀντιπολέμιος, ου, ὁ & ἡ, bellum contra aliquem gerens, hostis.

Ἀντιπόλεμος, ου, ὁ & ἡ, idem.

Ἀντιπολίζω, urbem, vel munimenta, urbis instar, exstruo, ad oppugnandam urbem. Ex ἀντίπολις.

Ἀντιπολιορκέω, ῶ, f. ήσω, vicissim obsideo, obsessorem obsidione cingo, obsideo eum, a quo obsidebar antea.

Ἀντίπολις, εως, ἡ, urbs urbi opposita & aemula.

Ἀντιπολιτεία, ας, ἡ, contraria factio, proprie, in reip. administratione; item, contrarius in rep. vel re quacunque gerenda sensus & artes adversae. ἀντιπολιτεῖαι, simultates, Philox.

Ἀντιπολιτεύομαι, f. εύσομαι, adversor alicui in administranda republica. 2) contrariam factionem sequor. 3) contrario modo rempubl. administro. 4) reclamo, retragor, intercedo. 5) artes, coepta, instituta alicujus contrariis labefacto.

Ἀντιπορεύομαι, f. εύσομαι, contra eo, vado in contrariam partem. 2) resisto, retragor.

Ἀντιπορέω, idem.

Ἀντιπορθέω, ῶ, f. ήσω, vasto vicissim.

Ἀντιπόρθμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, oppositus ultra mare, ut Sicilia Italiae. Ex ἀντὶ & πορθμός, fretum.

Ἀντίπορος, ου, ὁ & ἡ, contra gradiens, in contrariam partem tendens. 2) oppositus, e regione situs. Ex ἀντὶ & πόρος, transitus.

Ἀντίπους, οδος, ὁ & ἡ, adversa vestigia figens. 2) pedes nobis obvertens. Ex ἀντὶ & πούς.

Ἀντιπρακτικὸς, ή, όν, adversarius, inimicus.

Ἀντίπραξις, εως, ἡ, retragatio. 2) oppugnatio. A seq.

Ἀντιπράσσω, vel ἀντιπράττω, f. ξω, contra facio, in contrarium laboro. 2) resisto, repugno, renitor. Gl. Vet. officio.

Ἀντιπρεσβεύομαι, f. εύσομαι, e contrario legatos mitto, qui sc. alios legatos impediant, oppugnent &c.

Ἀντιπρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, prolegatus, Gl. Vet.

Ἀντιπροβάλλομαι, contra propono & nomino designandum.

Ἀντιπροβολὴ, ῆς, ἡ, nominatio alterius, contra alterum, ut rejectio judicum.

Ἀντιπρόειμι, ex adverso prodeo, s. progredior.

Ἀντιπροθυμέομαι, curo alterum, alterius vice curo. 2) officium, gratiam acceptam refero studio meo.

Ἀντίπροικα, ων, τὰ, quae vili pretio venduntur. Ex ἀντὶ & προῖκα, sine mercede.

Ἀντιπροΐσχω, vicissim do, retribuo, Hesych. Ex ἀντὶ & προΐσχω.

Ἀντιπροκαλέομαι, οῦμαι, vicissim provoco. 2) optione provoco, vicissim conditionem fero, vel offero, vicissim conditionem stipulor. Gl. Vet. ἀντιπροκαλεῖσθαι, restipulari.

Ἀντιπρόκλησις, εως, ἡ, mutua provocatio, stipulatio vicissim facta conditionem ferenti. A praec.

Ἀντιπροπίνω, mutuo propino.

Ἀντιπροσαγορεύω, resaluto, vicissim saluto.

Ἀντιπροσαμάομαι, ῶμαι, aggero terram, v. c. arbori.

Ἀντιπρόσειμι, contra in aciem eo. 2) invicem adeo.

Ἀντιπροσειπεῖν, resalutare.

Ἀντιπροσελαύνω, e contraria parte adequito.

Ἀντιπροσέρχομαι, e contraria parte accurro, accedo.

Ἀντιπροσκυνέω, vicissim adoro, veneror.

Ἀντιπροσφωνέω, resaluto, mutuo alloquor.

Ἀντιπρόσωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, oppositam faciem habens. 2) contraria fronte alium adspiciens.

Ἀντιπρότασις, εως, ἡ, opposita propositio.

Ἀντιπροτείνω, vicissim porrigo, v. c. manum.

Ἀντιπροτίθημι, contra, vicissim propono, v. c. edicta.

Ἀντίπρῳρος, ου, ὁ & ἡ, qui proram habet in aliquem conversam. 2) adversus. 3) conspicuus, qui est ante oculos, Eurip. Ex ἀντὶ & πρῷρα.

Ἀντίπτωσις, εως, ἡ, figura, quae casus permutat.

Ἀντιπτωτικῶς, Adv. casuum permutatione facta.

Ἀντίπυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, adversas clunes habens. Ex ἀντὶ & πυγή, clunes, nates.

Ἀντιπυκτάω, repugno, adversor, obluctor.

Ἀντίπυλος, ου, ὁ & ἡ, oppositam januam, s. portam habens.

Ἀντιπυνθάνομαι, contra interrogo, percunctor.

Ἀντίπυργος, ου, ὁ & ἡ, quod turri opponi & comparari potest.

Ἀντιπυργέω, contra munio, turres aedifico.

Ἀντιπυρσεύω, vicissim signum ignibus dare. Polyb.

Ἀντιρρητορεύω, contra concionor.

Ἀντιρρέπω, in contrariam partem vergo.

Ἀντιρρηθῆναι, contra dici. Ex ἀντὶ & ῥέω.

Ἀντίρρησις, εως, ἡ, contra dictio, responsio contra dicens. 2) refutatio, Gl. Vet. altercatio, retragatio, controversia. Ex iisd.

Ἀντιρρητικὸς, ή, όν, refutatorius. 2) obloqui amans. Ex iisd.

Ἀντίρρινον, ου, τὸ, herba ita dicta, quod semine sit vituli naribus simili. Ex ἀντὶ & ῥίν, nasus.

Ἀντιρροπία, ας, ἡ, Ion. ἀντιρροπίη, nisus in contrariam partem, aequilibrium.

Ἀντίρροπος, ου, ὁ & ἡ, in contrariam partem vergens. 2) aequipollens, aequale pondus, seu libramentum habens. Gl. Vet. aequilibris. Ex ἀντὶ & ῥέπω, vergo.

Ἀντιρρόπως, Adv. aequa vi, aequaliter.

Ἀντισάζω, f. άσω, idem quod ἀντισηκόω.

Ἀντισέβομαι, vicissim colo.

Ἀντισεμνύνομαι, f. ῦμαι, gravitati gravitatem oppono liberaque contumacia respondeo, gravitatem prae se ferenti pari gravitate occurro. 2) vicissim glorior & me jactito.

Ἀντισηκόω, ῶ, f. ώσω, quasi ad aequilibrium re-

pendo, ex æquo rependo. Ex ἀντὶ & σηκόω.

Ἀντισήκωμα, τος, τὸ, æquipondium. item, remuneratio. A præc.

Ἀντισήκωσις, εως, ἡ, adæquatio in pondere. 2) rependio, remuneratio. Ab eod.

Ἀντισημαίνω, f. ανῶ, contra significo, significationem do in contrariam partem. 2) contrarium & adversum futuri præsagium edo.

Ἀντισιωπάω, alternis sileo, ut & alius loqui possit.

Ἀντισκαλάζω, vicissim instruo.

Ἀντισκώπτω, f. ψω, vicissim mordacibus dictis incesso.

Ἀντισοφίζομαι, f. ίσομαι, sophismatis certo contra, sophismatis contra sophistam argumentor. 2) fraudi fraudem oppono.

Ἀντισοφιστὴς, ᾶ, ὁ, qui contra sophismatibus certat. 2) qui ingeniosis commentis utitur ad aliquid evertendum, qui callide oppugnat. A præc.

Ἀντισόω, f. ώσω, æquo, comparo. 2) permuto. pass. ἀντισώμενος, part. Ab ἰσόω.

Ἀντίσπασις, εως, ἡ, tractio in contrariam partem, abstractio in diversum, Revulsionem medici vocant in arte sua.

Ἀντίσπασμα, ατος, τὸ, distractio, ut ἀντιπερίσπασμα. 2) caussa dissidii vel discordiæ. 3) quicquid contra dicitur, vel dici potest, quicquid alicui opponitur, ur sententiam mutet, adversatio.

Ἀντισπασμὸς, ῦ, ὁ, idem.

Ἀντισπαστικὸς, ἡ, ὸν, Antispastis constans.

Ἀντίσπαστος, ου, ὁ & ἡ, in contrarium abstractus. 2) contra nitens. 3) pes prosodicus, syllabis duabus longis, interjecta brevi, constans. 4) ἀντίσπαστον, τὸ, mutuum osculum, sed ex genere eo, quod καταγλώττισμα dicitur. Hes.

Ἀντισπάω, f. άσω, in contrariam partem traho, revello, in diversum averto. 2) contrarius sum, repugno, dissideo. 3) reprehendo.

Ἀντισπάδω, f. άσω, contra contendo, contrarium efficere enitor, repugno, obsisto.

Ἀντισποδὸς, ου, ὁ & ἡ, cineris vicem præstans, qui est pro cinere.

Ἀντισπουδάζω, obtrecto, Philox. 2) item contra aliquem studeo, studio meo adversor alicui.

Ἀντισταθμάω, ῶ, f. ήσω, rependo.

Ἀντισταθμίζω, f. ίσω, rependo, Gl. Vet. rependo.

Ἀντίσταθμος, ου, ὁ & ἡ, æquale pondus habens. 2) æquipollens, æquivalens, æqualis, seu paris momenti.

Ἀντιστασιάζω, fut. άσω, contrariam factionem moveo, vel sequor.

Ἀντιστασιαστὴς, ῦ, ὁ, qui est contrariæ factionis. A præc.

Ἀντιστάσιος, idem quod ἰσόῤῥοπος, ejusdem ponderis, par.

Ἀντίστασις, εως, ἡ, resistentia, obluctatio, renixus, obstaculum, Gl. Vet. 2) comparatio. 3) intentio. 4) factio contraria. Ab ἀνθίστημι, oppono.

Ἀντιστασιώτης, ου, ὁ, qui est contrariæ factionis.

Ἀντιστατέω, ῶ, f. ήσω, obsisto, obluctor, reluctor, contra eo in prælium. 2) factiosus sum, factiones cogo. A seq.

Ἀντιστάτης, ου, ὁ, reluctator, adversarius. Ab ἀνθίστημι.

Ἀντιστατικὸς, ἡ, ὸν, vim reluctandi habens, adversarius.

Ἀντιστέρνιον, ου, τὸ, spina dorsi, quæ pectori opponitur. 2) carnes ossi pectoris insidentes, aut utrinque appositæ.

Ἀντιστήριγμα, ατος, τὸ, fulcimentum, seu firmamentum sustinendæ molis, ne corruat.

Ἀντιστηρίζω, f. ίξω, contra fulcio. 2) protego.

Ἀντιστοιχέω, ῶ, f. ήσω, oppositus sum e regione, ex adverso respondeo.

Ἀντιστοιχία, & ἀντιστοιχεία, ας, ἡ, duarum rerum opposita collocatio. A sequ.

Ἀντίστοιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, e regione oppositus. 2) æqualis. Ex ἀντὶ & στοῖχος, *ordo*.

Ἀντιστοίχως, *Adv.* opposita serie.

Ἀντίστομος, ου, ὁ & ἡ, os, seu faciem adversam habens. Ex ἀντὶ & στόμα.

Ἀντιστρατεύω, f. εύσω, expeditionem suscipio contra aliquem. 2) adversor alicui, repugno. ἀντιστρατεύομαι, adversus milito, Gl. Vet.

Ἀντιστρατηγέω, ῶ, f. ήσω, imperatoris locum obtineo. 2) sum hostium dux. A sequ.

Ἀντιστράτηγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est loco imperatoris, vicem gerens imperatoris. Gl. Vet. proprætor, proprætore. 2) contrariæ partis impetator, hostium imperator.

Ἀντιστρατοπεδεία, ας, ἡ, idem quod ἀντιστρατοπέδευσις.

Ἀντιστρατοπεδεύω, fut. εύσω, castra ex adverso metor. Hinc

Ἀντιστρατοπέδευσις, εως, ἡ, castrametatio adversum castra hostium, castra castris collata.

Ἀντιστρέφω, f. ψω, in contrarium verto, obverto, converto, reciproco, retorqueo, Gl. Vet. 2) retrorsus ago, seu repello. 3) τὸ ἀντιστρέφον, argumentum, quod fit alterius argumento invertendo.

Ἀντιστροφὴ, ῆς, ἡ, inversio, conversio retrorsum, reciprocatio. 2) schema rhetoricorum. 3) Dramatis, & Odæ Pindaricæ pars. Ab ἀντιστρέφω.

Ἀντίστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, oppositus, e regione situs, obversus. Gl. Vet. reciprocus. 2) contrarius. 3) ex adverso respondens. 4) æquipollens. Ab eod.

Ἀντιστρόφως, *Adv.* inverse, reciproce. 2) contrario modo.

Ἀντισυγκρίνω, comparo.

Ἀντισυλλογίζομαι, f. ίσομαι, contrario syllogismo refuto.

Ἀντισυλλογισμὸς, ῦ, ὁ, syllogismus contrarius. A præc.

Ἀντισυμποσιάζω, rursus convivio excipio.

Ἀντισυμφωνέω, f. ήσω, vicissim consentio.

Ἀντισφαιρίζω, pila contra ludo.

Ἀντισφάττω, vicissim occido.

Ἀντισχηματίζω, eadem figura contra utor, imitor figuram alterius.

Ἀντισχηματισμὸς, ῦ, ὁ, imitatin ejusdem figuræ.

Ἀντισχυρίζω, f. ίσω, e contrario adfirmo, seu corroboro, obfirmo. 2) obnitor.

Ἀντισχύω, f. ύσω, obnitor viribus, contra nitor, obluctor, resisto.

Ἀντίσχω, teneo ante, oppono.

Ἀντισώζω, f. ώσω, vicissim servo. 2) instauro.

Ἀντίταγμα, τος, τὸ, quod alicui opponitur, quo vim alterius arcemus.

Ἀντιτακτικὸς, ἡ, ὸν, vim repugnandi habens.

Ἀντι-

Ἀντιταλαντάζω, f. άσω, rependo, æquali pondere retribuo.

Ἀντιτάλαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui paris, ſeu æqualis eſt ponderis. 2) paris momenti. 3) æqualis. Ex ἀντὶ & τάλαντον, *ſtatera*, *pondus*.

Ἀντιτάλλω, virere facio, alo. *Jon.* pro ἀντιθάλλω. (niſi vitioſa hæc eſt lectio pro vera ἀντιτέλλω.)

Ἀντιταμίας, ου, ὁ, proquæſtor.

Ἀντίταξις, εως, ἡ, aciei inſtructio adverſus hoſtem. 2) repugnantia. Gl. Vet. refragatio. Ab ἀντιτάσσω.

Ἀντίτασις, εως, ἡ, reluctatio, adverſatio. Ab ἀντιτείνω.

Ἀντιτάσσω, vel ἀντιτάττω, f. ξω, ex adverſo inſtruo ad prœlium. 2) oppono. ἀντιτάσσομαι, refragor, Gl. Vet.

Ἀντιτείνω, f. ενῶ, in contrariam partem tendo, ſeu traho. 2) viciſſim tendo, obtendo, oppono. 3) renitor, repugno, refragor. 4) oppoſitus ſum.

Ἀντιτειχίζω, f. ίσω, contra mœnibus munio. 2) contra munio, munitionem oppono.

Ἀντιτείχισμα, ατος, τὸ, munitio alteri oppoſita.

Ἀντιτέμνω, remedium præbeo, ap. Eurip. *de medico*. conſ. ἀντίτομον, ab herbis, quæ in potionem conciduntur.

Ἀντιτέρπω, f. ψω, viciſſim delecto.

Ἀντίτευχος, ου, ὁ ϗ ἡ, contrarius. Ex ἀντὶ & τεῦχος, *inſtrumentum*.

Ἀντιτεχνάζω, f. άσω, alterius artificiis alia oppono, contra machinor.

Ἀντιτεχνάω, f. ήσω, idem.

Ἀντιτεχνέω, ῶ, f. ήσω, aliquem in arte quapiam æmulor, eandem artem exerceo.

Ἀντιτέχνησις, εως, ἡ, æmulatio alterius eandem artem profitentis. 2) contraria machinatio, contraria molitio. A præc.

Ἀντίτεχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, adverſarius alicui in arte quapiam. 2) æmulus. 3) contrarius commodis alicujus. Ex ἀντὶ & τέχνη.

Ἀντιτίθημι, ex adverſo pono. 2) comparo, confero. 3) pono rem aliquam loco alterius. obdo, obtendo, objicio, oppono, Gl. Vet. ἀντιτίθεται, refertur, Philox.

Ἀντιτιμάω, ῶ, f. ήσω, viciſſim honoro. 2) contra æſtimo.

Ἀντιτίμημα, ατος, τὸ, æſtimatio litis, quam reus actoris æſtimationi opponit, mulcta, quam reus ſibi contra actorem ſtatuit. A præc.

Ἀντιτίμησις, εως, ἡ, idem & ab eodem.

Ἀντίτιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem aliquis viciſſim punit, qui viciſſim pœnas luit. 2) τὸ ἀντίτιμον, quod pœnæ contra obrogatur. Ab ἀντιτίω.

Ἀντιτιμωρέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim punio, pœnas repoſco.

Ἀντιτινάσσω, viciſſim percutio, reconcutio.

Ἀντιτίνω, viciſſim luo, viciſſim pendo. Ab ἀντιτίω.

Ἀντίτισις, εως, ἡ, mutua pœnæ luitio. A præc.

Ἀντίτιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, viciſſim punitus. Ab eod.

Ἀντιτίω, f. ίσω, viciſſim punio, ſeu ulciſcor, viciſſim pœnas ſumo. 2) *in Paſſ.* viciſſim pœnas luo.

Ἀντιτολμάω, ῶ, f. ήσω, contra audeo, adverſor alia audacia audaciæ alienæ, audacter obſiſto.

Ἀντίτολμος, ου, adverſarius.

Ἀντίτομον, ου, τὸ, antidotum. Pind. Ab ἀντιτέμνω.

Ἀντίτονος, ου, ὁ ϗ ἡ, in contrarium tendens; renitens. Ab ἀντιτείνω.

Ἀντιτοιχέω, adverſor.

Ἀντιτοξάζω, contra ſagittas mitto.

Ἀντιτορέω, ῶ, f. ήσω, transfodio, perfodio.

Ἄντιτος, ον, repenſus, viciſſim punitus. ἄντιτα ἔργα, ultio, Hom. Ab ἀντὶ & τίω.

Ἀντιτρέφω, f. ψω, viciſim alo, alimenta reddo.

Ἀντιτρέχω, curro contra, ſeu in contrariam partem.

Ἀντιτρυτανεύω, rependo, compenſo. A τρυτάνη, *libra*.

Ἀντιτυγχάνω, viciſſim adipiſcor, viciſſim adſequor.

Ἀντιτυπέω, ῶ, f. ήσω, repercutio, relido. 2) renitor, reſiſto. Ab ἀντίτυπος.

Ἀντιτυπής, έος, ὁ ϗ ἡ, ictum repellens, repercutiens. 2) durus, difficilis, refractarius. Ab eod.

Ἀντιτυπία, ας, ἡ, renixus. 2) durities, aſperitas. 3) contratictas. Philox. repercuſſio. Ab eod.

Ἀντίτυπον, ου, τὸ, exemplum, exemplar, typus & figura. 2) exemplum ex alio expreſſum. Ab eodem.

Ἀντίτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ictum repellens, repercutiens. 2) refractarius, durus, aſper. 3) ex adverſum poſitus. 3) contrarius, adverſarius. 4) eandem formam & figuram habens, ſimilis. Ex ἀντὶ & τύπτω, *percutio*.

Ἀντιτύπτω, repercutio, Gl. Vet.

Ἀντιτύπως, *Adv.* repercuſſive, cum repercuſſione. 2) cum renixu. 3) dure, aſpere.

Ἀντιφάρμακον, ου, τὸ, reſiſtens venenis, antidotum, quod venenis reſiſtit. Philox. remedium.

Ἀντίφασις, εως, ἡ, reſponſio. 2) contra dictio. Ab ἀντίφημι.

Ἀντιφατικός, ή, όν, contradictorius. Ab eodem.

Ἀντιφονεύω, occido loco alterius.

Ἀντιφερίζω, obviam me offero. 2) contendo, concerto, æquiparo me, oppono, par ſum. Ex ἀντιφέρω.

Ἀντίφερνα, ων, τὰ, ea, quæ viciſſim a marito ſponſæ dotis loco dantur. Ex ἀντὶ & φερνὴ, *dos*.

Ἀντιφέρω, oggero, regero, Gl. Vet. ἀντιφέρομαι, obviam me fero, offero me, occurro, reſiſto.

Ἀντιφεύγω, alterius loco in exilium eo.

Ἀντίφημι, reſpondeo. 2) contradico.

Ἀντιφθέγγομαι, f. ξομαι, obloquor, contradicen. 2) viciſſim ſonum edo, reſono, *de echo*, Gl. Vet. reſpondeo, reclamo.

Ἀντίφθεγμα, ατος, τὸ, echo.

Ἀντίφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, viciſſim ſonum edens. 2) contrarium ſonum edens.

Ἀντιφιλέω, ῶ, f. ήσω, redamn, viciſſim amo.

Ἀντιφίλησις, εως, ἡ, redamatio, mutuus amor.

Ἀντιφιλοδοξέω, ῶ, f. ήσω, gloriæ cupiditate certo cum aliquo, vel æmulor cum aliquo.

Ἀντιφιλονεικέω, ῶ, f. ήσω, contendo cum aliquo. 2) pertinaciter & contentioſe reſiſto.

Ἀντιφιλοσοφέω, contraria ſtatuo, argutor, doceo, contrariæ ſectæ addictus ſum.

Ἀντιφιλοσοφία, ας, ἡ, ſecta philoſophorum alteri contraria.

Ἀντιφιλόσοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſectæ contrariæ addictus, Philoſophus alteri contraria defendens.

Ἀντιφιλοτιμέομαι, οῦμαι, invicem certo, ſeu contendo, æmulor cum aliquo. 2) ex adverſo largior. 3) munificentia cum aliquo certo.

Ἀντιφιλοφρονέω, ῶ, fut. ήσω, vicissim amore complector.

Ἀντιφλέγω, vicissim illustro, vel uro.

Ἀντιφονεύω, vicissim interficio.

Ἀντίφονος, ου, ὁ & ἡ, cædem compensans. 2) qui pro cæde rependitur.

Ἀντιφορμικῶς, Adv. idem quod ἀντιφραστικῶς.

Ἀντιφορτίζομαι, fut. ίσομαι, pro pretio rerum venditarum alias merces emo & mecum asporto. Ex ἀντὶ & φορτίζω, onero.

Ἀντιφράζω, f. άσω, per contrarium loquor, contraria appellatione nomino.

Ἀντίφραξις, εως, ἡ, obstructio, oppositio. Ab ἀντιφράσσω.

Ἀντίφρασις, εως, ἡ, oppositio, objectio. Philox. adversitas. 2) figura grammatica, qua quid ex contrario appellatur. Ab ἀντιφράζω.

Ἀντιφράσσω, vel άττω, f. ξω, contra obstruo, obstructioni aliam oppono. 2) obstruo. 3) oppono.

Ἀντιφραστικῶς, Adv est κατ' ἀντίφρασιν.

Ἀντίφρουρος, ου, ὁ & ἡ, qui est loco custodis. 2) contrariam, aut æqualem custodiam habens. Ex φρουρός, custos.

Ἀντιφυλακή, ῆς, ἡ, mutua custodia, custodia quæ fit ex altera parte.

Ἀντιφυλάσσω, vel ἀντιφυλάττω, f. άξω, contra, vel vicissim custodio. ἀντιφυλάσσομαι, vicissim caveo.

Ἀντιφυτεύω, f. εύσω, vicissim gigno vel planto.

Ἀντιφωνέω, ῶ, f. ήσω, contra clamo, contra dico. 2) proclamo. 3) reclamo. 4) respondeo, etiam litteris: γράμματα ἀντιπεφωνημένα. 5) constituo, me soluturum, expromitto.

Ἀντιφώνησις, εως, ἡ, contradictio. 2) sonus contrarius. 3) expromissio, pecunia constituta, Philox. Ab ἀντιφωνέω.

Ἀντιφωνία, ας, ἡ, responsio. 2) sonus contrarius. Ab ἀντίφωνος.

Ἀντίφωνον, ου, τὸ, ecloga ex Psalmo aliquo in Liturgiis Græcorum, qua sacerdoti chorus respondet. Ab seq.

Ἀντίφωνος, ου, ὁ & ἡ, contra sonans. 2) respondens. 3) qui est diversæ vocis, dissonus.

Ἀντιφωτισμός, ῦ, ὁ, adversum lumen, i. e. quod sit ante oculos positum.

Ἀντιχαίρω, pariter gaudeo.

Ἀντιχαλεπαίνω, contra sævio. 2) vicissim succenseo.

Ἀντιχαρίζομαι, f. ίσομαι, gratiam repono, beneficium rependo, mutuam gratiam refero.

Ἀντιχάρισις, ιτος, ἡ, beneficii remuneratio.

Ἀντιχασμάομαι, ῶμαι, vicissim oscito.

Ἀντίχειρ, ειρος, ὁ, pollex. Ex ἀντὶ & χεὶρ, manus, quod solus tantum valet, quantum reliqui quatuor digiti, s. quod oppositus est & adversus manui, vel quod est ante manum, in principio manus positus.

Ἀντιχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, contraria scisco suffragia ferendo, refragor.

Ἀντιχειροτονία, ας, ἡ, refragatio, suffragatio contraria. A præc.

Ἀντίχθων, ονος, ἡ, opposita pedibus nostris terra, terra antipodum.

Ἀντίχορδος, ου, ὁ καὶ ἡ, quasi contrarias chordas habens, contrarium sonum chordis edens. 2) contrarius. 3) interpretantur & consonus, respondens. Ex ἀντὶ & χορδὴ, chorda.

Ἀντιχορηγέω, ῶ, in choragio certo, vel æmulor.

Ἀντιχορηγός, οῦ, ὁ & ἡ, antichoragus, æmulus alterius choragi, qui in choragio certat cum alio chorago, de choragis aliarum tribuum, qui eodem tempore fabulas edunt suo sumtu.

Ἀντιχορία, ας, ἡ, opposita chori pars. 2) quod opposita chori pars canit.

Ἀντίχρησις, εως, ἡ, mutuus usus. Ab ἀντὶ & χράω.

Ἀντίχριστος, ου, ὁ, Antichristus, Christi adversarius, Pseudo-Christus.

Ἀντιχρόνισμα, ατος, τὸ, temporis pro tempore positio, figura Grammatica. Ex ἀντὶ & χρόνος, tempus.

Ἀντιχρονισμός, ῦ, ὁ, idem & ex iisd.

Ἀντιψάλλω, psallo vicissim. 2) alteri in psallendo respondeo. 3) plaudo vicissim.

Ἀντίψαλμος, ου, ὁ & ἡ, qui vicissim canitur, ex adverso respondens carmini. A præc.

Ἀντιψέγω, vicissim invideo, vel reprehendo.

Ἀντιψηφίζομαι, f. ίσομαι, contra decerno, contra statuo, seu scisco. Gl. Ver. refragor.

Ἀντίψηφος, ου, ὁ & ἡ, adversarius, qui alteri refragatur.

Ἀντίψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, vicem animæ præstans qui pro altero se devovet & mori cupit. 2) qui pro anima, s. vita datur. Ex ἀντὶ & ψυχή.

Ἀντιψύχω, f. ξω, vicissim refrigero.

Ἀντλέω, ῶ, f. ήσω, haurio, exhaurio. 2) infundo. 3) exhaurio laborem, exantlo. Ab ἄντλος.

Ἄντλημα, ατος, τὸ, haustus. 2) haustrum. 3) perfusio. Ab ἀντλέω.

Ἄντλησις, εως, ἡ, haustus, actio hauriendi. Ab eod.

Ἀντλητήριον, ου, τὸ, vas ad hauriendum, haustrum. Ab eod.

Ἀντλητὴρ, ῆρος, ὁ, haustrum nauticum, it. haustor. Ab eodem.

Ἀντλητής, ῦ, ὁ, idem & ab eodem.

Ἀντλία, ας, ἡ, sentina. 2) ministerium & pœna hauriendi sentinam. Gl. Ver. haustus. Ab ἄντλος.

Ἀντλίον, ου, τὸ, haustrum. Ab eodem.

Ἄντλον, ου, τὸ, sentina. Ab seq.

ἈΝΤΛΟΣ, ου, ὁ, sentina. 2) mare, Eurip. 3) manipulorum acervus.

Ἀντοικοδομέω, alterius loco ædifico, si quid collapsum, vel periculum sit, ne diruatur, v. c. murus in obsidione.

Ἀντοικοδομία, ας, ἡ, extructio muri talis, qualis ante dicta: dicitur & in plur. de obsessis, cum pro muris per arietes dejectis intra struunt alios.

Ἄντοικος, ου, ὁ & ἡ, ex adverso habitans. Ex ἀντὶ & οἶκος, domus.

Ἀντοικτείρω, idem ac seq.

Ἀντοικτίζω, f. ίσω, vicissim misereor. ἀντοικτίζομαι, vicissim miseror.

Ἀντοίομαι, contra, aliter opinor.

Ἀντολὴ, ῆς, ἡ, Ion. oriens. Ab ἀνατολή.

Ἀντολίη, ης, ἡ, Ion. oriens. A præc.

Ἄντομαι, occurro, obvius fio. 2) supplico. Ab ἀντί.

Ἀντομματέω, ῶ, oculis rectis adversis intueor. 2) obnitor, obsisto. Sic ut ἀντοφθαλμέω. Ex ἀντὶ & ὄμμα, oculus, adspectus.

Ἀντόμνυμι, f. ἀντομόσω, juro vicissim; proprie de juramento calumniæ.

Ἀντωμοσία, idem.

Ἀντε-

Ἀντωμοσία, ας, ἡ, *proprie* jusjurandum de calumnia a parte rei, & accusatoris. Ab ἀντομνύμι.

Ἀντομνύω, ῶ, contra juro. 2) adjuro vicissim, adhortor.

Ἀντονομάζω, f. άσω, nomen commuto. 2) contrario vel alio nomine appello crimen objectum. Ex ἀντὶ & ὀνομάζω, *nomino*.

Ἀντονομασία, ας, ἡ, pronominatio, figura, qua nomen proprium ponitur pro communi, aut contra.

Ἀντοργίζομαι, vicissim irascor.

Ἀντορύσσω, vel ἀντορύττω, f. ξω, contra, e diverso fodio.

Ἀντορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, vicissim vel contra salto, s. saltationem alterius imitor, ut simiæ faciunt.

Ἀντοφείλω, f. οφειλήσω, seu οφελήσω, p. ωφείληκα, seu ὤφληκα, vicissim debeo, debitor sum alicui ob acceptum aliquod officium.

Ἀντοφθαλμέω, ῶ, f. ήσω, coram intueor. 2) contra intueor, 3) obluctor, obnitor. 4) audacter contra eo, non timeo, *item*, contemno, etiam pecuniam, dona. A sequ.

Ἀντόφθαλμος, ε, ὁ & ἡ, advèrsis oculis intuens, obtuens. 2) qui est ante oculos, coram.

Ἀντοχὴ, ῆς, ἡ, mutua retentio, seu firma, tenax apprehensio vel retentio. Ab ἀντέχω.

Ἀντοχυρόω, ῶ, f. ώσω, e contrario munio.

Ἀντραῖος, αία, αῖον, cavernosus. Ab ἄντρον.

Ἀντρηΐς, ΐδος, ἡ, quæ libenter in antris versatur. Ab eodem.

Ἀντροδίαιτος, ε, ὁ & ἡ, in spelunca vivens. Ex ἄντρον & δίαιτα.

Ἀντροειδὴς, έος, ὁ & ἡ, antri formam habens. Ex ἄντρον & εἶδος, *forma*.

ἈΝΤΡΟΝ, ε, τὸ, antrum, caverna, spelunca.

Ἀντροφυὴς, έος, ὁ & ἡ, in antris natus. E præc. & φύω, *nascor*.

Ἀντροχαρὴς, έος, ὁ & ἡ, antris gaudens, libenter in antris agens. Ex ἄντρον & χαίρω.

Ἀντρώδης, ε ς, ὁ & ἡ, cavernosus.

Ἀντυγωτὸς, ῦ, ὁ & ἡ, colligatus, ut orbes rotarum, ferro. A sequ.

ἌΝΤΥΞ, γος, ἡ, orbiculus additus summæ sellæ currus, e quo habenæ suspendi possint, si currus sistendus sit. 2) currus. 3) ambitus aliarum rerum, orbis, fornix. Philox. ἄντυγες, clitellæ.

Ἄντω, occurro, obvius fio. *med.* ἄντομαι. Ab ἀντὶ vel ἄντα, vel ἀντιάω & ἀντάω.

Ἀντῳδὴ, ῆς, ἡ, cantus, qui alteri occinitur, carmen alteri respondens.

Ἀντῳδὸς, ῦ, ὁ, qui cantu mutuo respondet, qui occinit.

Ἀντωθέω, ῶ, f. θήσω, vel θέσω, repello, renitor, obnitor.

Ἀντωμοσία, ας, ἡ, idem quod ἀντωμοσία.

Ἀντωνέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, vicissim, vel contra emo. 2) in auctione mercor contra licendo. 3) emo loco alterius.

Ἀντωνυμία, ας, ἡ, Pronomen, pars orationis. Ex ἀντὶ & ὄνυμα, *nomen*.

Ἀντωνυμικὸς, ὴ, ὸν, ad Pronomen pertinens, pronominalis. Reperitur & ἀντωνυμιακὸς. A præc.

Ἀντωνυμικῶς, *Adv.* usu Pronominis, loco pronominis.

Ἀντωπέω, ῶ, obtueor, contra intueor. Ab ἀντωπὸς.

Ἀντώνιος, ε, ὁ & ἡ, obtuens. 2) adversus. Ab eodem.

Ἀντωπὸν, *Adv.* adversa facie, e regione, ex adverso. Ab seq.

Ἀντωπὸς, ῦ, ὁ κ. ἡ, ex adversum intuens. 2) splendidus. Ex ἀντὶ & ὤψ, *oculus*.

Ἄντωσις, εως, ἡ, occursus. Ab ἀντάω pro ἄντω. ἀντωθέω, *repello*.

Ἀντωφελέω, ῶ, f. ήσω, vicissim adjuvo. 2) refero gratiam, beneficium rependo.

Ἀνύβριστος, ε, ὁ καὶ ἡ, contumeliæ expers. Ex α pr. & ὑβρίζω, *contumelia afficio*.

Ἀνυγίαστος, ον, insanabilis. Ab α pr. & ὑγιάζομαι.

Ἀνυγραίνω, humecto, madefacio. Ex ἀνὰ & ὑγραίνω, *madefacio*.

Ἀνυδρεύομαι, ex fonte haurio, eshaurio. Ex ἀνὰ & ὑδρεύω, *aquor*.

Ἀνύδρευτος, ε, ὁ καὶ ἡ, non rigatus. Ex α pr. & ὑδρεύω, *rigo*.

Ἀνυδρία, ας, ἡ, aquæ inopia, ariditas. A sequ.

Ἄνυδρος, ε, ὁ καὶ ἡ, aridus, siccus, aqua carens. Ex α pr. & ὕδωρ, *aqua*.

Ἀνύκτερος, ε, ὁ & ὁ, non caliginosus, Suic. Ex α pr. & νύκτερος, *nocturnus*.

Ἄνυλος, ε, ὁ καὶ ἡ, silva carens, non silvosus. 2) expers materiæ, incorporeus. Ex α priv. & ὕλη, *materia*, *silva*.

Ἀνυμέναιος, ε, ἡ, carens honoribus nuptialibus, justos hymenæos non passa. Ex α priv. & ὑμέναιος.

Ἀνυμνέω, ῶ, f. ήσω, celebro, laudo, decanto. Ex ἀνὰ & ὑμνέω, *celebro hymno*.

Ἀνυμφευτος, ε, ὁ καὶ ἡ, innupta. Ex α pr. & νυμφεύω, *nubo*.

Ἄνυμφος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui sponsam non habet, expers connubii. 2) quæ nuptum dari nequit, illocabilis. Ex α pr. & νύμφη.

Ἀνυπαίτιος, ε, ὁ & ἡ, insons, innocens. Ex α pr. & ὑπαίτιος, *noxius*, *sons*.

Ἀνύπαρκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui nuspiam est, commentitius. 2) qui in rerum natura esse nequit. Ex α pr. & ὑπάρχω, *exsisto*.

Ἀνυπαρξία, ας, ἡ, essentiæ privatio. Ex iisd.

Ἀνύπεικτος, ε, ὁ καὶ ἡ, immitis, indomitus, non cedens. Ex α pr. & ὑπείκω, *obedio*.

Ἀνυπεξαιρέτως, sine exceptione.

Ἀνυπέρβλητος, ε, ὁ καὶ ἡ, inexsuperabilis, Gl. Vet. 2) incredibilis. 3) eximius. Ex α pr. & ὑπερβάλλω.

Ἀνυπερβλήτως, *Adv.* magnopere, summopere, vehementissime. A præc.

Ἀνυπερήφανος, ε, ὁ καὶ ἡ, minime superbus. Rob. Ex α pr. & ὑπερήφανος, *superbus*.

Ἀνυπέρθετος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui differri & procrastinari nequit. Ex α pr. & ὑπερτίθημι.

Ἀνυπερθέτως, *Adv.* sine mora, absque dilatione & cunctatione. Gl. Vet. incunctanter.

Ἀνυπεύθυνος, ε, ὁ καὶ ἡ, legibus non obnoxius, qui rationem reddere non tenetur. 2) innoxius. Ex α pr. ὑπὸ & εὔθυναι, *rationes*.

Ἀνυπευθύνως, *Adv.* cum summa libertate agendi, quæ velis, ut rationem reddere nemini cogare, ita ut non sis obnoxius. 2) libere, quasi nemini sis obnoxius.

Ἀνυπήκοος, ε, ὁ καὶ ἡ, non obediens, non obtemperans. Ex α pr. & ὑπήκοος, *obediens*.

Ἀνύπηνος, ε, ὁ, imberbis. Ex α pr. & ὑπήνη, *barba*.

Ἀνυ-

Ἀνυπηρέτητος, ου, ὁ κ. ἡ, ministris carens. Ex α pr. & ὑπηρετέω, ministro.

Ἀνυποδησία, ας, ἡ, pedum nuditas, cum calceos nullos gerimus. Ab ἀνυπόδητος.

Ἀνυποδητέω, ῶ, calceis careo, vel non utor, non sum calceatus. Ab seq.

Ἀνυπόδητος, ου, ὁ & ἡ, non calceatus, qui est nudis pedibus. Ex α pr. & ὑποδέω, calceo.

Ἀνυπόθετος, ου, ὁ & ἡ, non suggestus, non suppeditatus. 2) non suppositus, non spurius. Ex α pr. & ὑποτίθημι.

Ἀνύποιστος, ου, ὁ κ. ἡ, intolerabilis, non ferendus. Ex α pr. ὑπὸ & οἰστὸς, tolerabilis.

Ἀνυποίστως, *Adv.* intolerabiliter.

Ἀνυπόκριτος, ου, ὁ κ. ἡ, minime simulatus, non fucatus. Gl. Vet. non fictus, sincerus. Ex α pr. & ὑποκρίνομαι, simulo.

Ἀνυποκρίτως, *Adv.* sine simulatione.

Ἀνυπομένητος, ου, ὁ κ. ἡ, intolerabilis, Gl. Vet. Ex α pr. & ὑπομένω.

Ἀνυπομόνητος, ου, ὁ κ. ἡ, qui sustineri nequit, intolerabilis; *it.* impatiens, qui tolerare nequit. Ex iisdem.

Ἀνυπονόητος, ου, ὁ & ἡ, non suspicans, incuriosus, v. c. futuri. 2) non suspectus, non provisus, inopinatus. Ex α pr. & ὑπονοέω, *suspicor*.

Ἀνυπονοήτως, *Adv.* non suspiciose. 2) inopinato, insperato, improviso.

Ἀνυπόπτευτος, ου, ὁ & ἡ, non suspectus, suspicione vacans. Ex α pr. & ὑποπτεύω.

Ἀνύποπτος, ου, ὁ κ. ἡ, idem. & *act.* nihil mali de aliquo cogitans. Ab eod. & ὕποπτος.

Ἀνυπόπτως, *Adv.* citra suspicionem. A praec.

Ἀνυποσημείωτος, ου, non annotatus. Ab α & ὑποσημειόω, *noto*.

Ἀνυπόστατος, ου, ὁ & ἡ, intolerabilis. 2) cujus impetus, vis sustineri nequit, invictus. 3) fundamento carens, Polyb. 4) *theologis*, qui subsistere non potest, subsistentiam non habet. Ex α pr. & ὑφίσταμαι, *subsisto*.

Ἀνυπόστολος, ου, ὁ & ἡ, qui in dicendo nil timet, nulla utitur dissimulatione, qui libere loquitur, *item* non praevaricans. Ex α pr. & ὑποστέλλομαι, *timeo*, *metuo*, *remitto*.

Ἀνυποστόλως, *Adv.* sine timore, libere. 2) citra praevaricationem. 3) nihil remittendo.

Ἀνυπόστρεπτος, ου, idem quod sequens.

Ἀνυπόστροφος, ου, ὁ & ἡ, irremeabilis, irreparabilis, Philox. Ex α pr. & ὑποστρέφω.

Ἀνυπότακτος, ου, ὁ κ. ἡ, refractarius. Gl. Vet. indomitus. 2) confusus, perturbatus, ordine carens, Polyb. Ex α pr. & ὑποτάσσω.

Ἀνυποτίμητος, ου, ὁ & ἡ, census, non aestimatus. 2) cui lis aestimata non est, mulcta vel poena non aestimata. 3) impunitus, *unde* 4) effrenis v. c. insolentia, impietas. Ex α pr. & ὑποτιμάω, *censeo*, *aestimo*. (nisi quaedam horum potius ad ἀνεπιτίμητος sint referenda.)

Ἀνυποτιμήτως, *Adv.* impune. 2) licenter, libere.

Ἀνύπουλος, ου, ὁ κ. ἡ, non simulatus, sincerus; sine suspicione, sine vitio occulto: *proprie* sub cujus cicatrice nullum vitium latet. Ex α pr. & ὕπουλος, *sub cicatrice latens*.

Ἀνύπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, qui pedibus celeriter conficit, Hesych. Ex ἀνύω, *perficio*, & πὸς, *pes*.

Ἀνυποφόρητος, ου, intolerabilis.

Ἀνυσίεργος, ου, ὁ καὶ ἡ, laboriosus, efficax in agendo. Ab ἄνυσις, *perfectio*, & ἔργον, *opus*.

Ἀνύσιμος, ου, ὁ κ. ἡ, expeditus, efficax. 2) utilis. Ab ἀνύω, *perficio*.

Ἀνυσίμως, *Adv.* efficaciter, strenue. 2) utiliter, cum effectu & emolumento.

Ἄνυσις, εως, ἡ, perfectio, effectio. Gl. Vet. efficacitas, effectus, efficacia, Gl. Vet. 2) profectus, commodum. 3) finis. Ab ἀνύω.

Ἀνυστέον, perficiendum. Ab eodem.

Ἀνυστικὸς, ὴ, ὸν, efficax, effectum magnum & celerem habens. Ab eodem.

Ἀνυστὸς, ὴ, ὸν, qui effici potest, facilis, promtus. Ab eod.

Ἀνύτω, & ἀνύττω, *Attice* idem quod ἀνύω. In aor. 1. ἀνύσας, *est* statim, celeriter, *Attice*.

Ἀνυφαίνω, retexo, Gl. Vet.

Ἀνύφαμμος, ου, ὁ κ. ἡ, non arenosus. Ex α pr. & ὕφαμμος, *arenosus*.

Ἀνύφαντος, ου, ὁ & ἡ, rudis, non textus, intextus, Gl. Vet. Ex α pr. & ὑφαντὸς, *textus*.

Ἀνυψόω, ῶ, f. ώσω, elevo, erigo, sublevo.

ἈΝΥΩ, f. ύσω, perficio, efficio, conficio, perago. 2) prosum. 3) impleo. 4) perdo. 5) lucror. 6) iter facio, *in med.* festino. 2) impetro. 3) consequor, lucror.

ἌΝΩ, *Adv.* sursum, supra, in loco, *vel* ad locum. Hinc ὁ, ἡ, τὸ ἄνω, superior, superius.

Ἀνώγαιον, idem quod ἀνώγεον.

Ἀνώγεον, ου, & ἀνώγεων, ω, τὸ, coenaculum. Ab ἀνώγεως.

Ἀνωγέω, suadeo. Ab ἀνωγὴ vel ἀνώγω.

Ἀνώγεως, ω, ὁ κ. ἡ, qui supra terram est. 2) editior domus locus. Ex ἄνω & γῆ, *terra*. (vel potius illud γεως est mera terminatio.)

Ἀνωγὴ, ῆς, ἡ, jussum, adhortatio. A seq.

ἈΝΩΓΩ, jubeo, hortor, suadeo, instigo.

Ἄνῳδος, ου, non canens, epith. avis. Ex α pr. & ᾠδή.

Ἀνωδινὴς, ῆ, ὁ & ἡ, partus dolores non sentiens. 2) doloris expers. Ex α pr. & ὠδίνη.

Ἀνωδυνία, ας, ἡ, doloris absentia. A seq.

Ἀνώδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, doloris expers. 2) ἡ, quae dolores partus non sentit, sine dolore pariens. 3) dolores pellens. Ex α pr. & ὀδύνη, *dolor*.

Ἀνωδύνως, *Adv.* sine dolore. A praec.

Ἄνωθεν, *Adv.* desuper, superne, e loco superiori. 2) coelitus, e coelo. 3) a principio, altius repetendo. 4) denuo, rursum. 5) οἱ ἄνωθεν, dicuntur majores nostri, *omnino*, veteres, antiqui, prisci.

Ἀνωθέω, ῶ, f. θήσω, vel ώσω, sursum impello. 2) repello, retrudo. Ex ἀνὰ & ὠθέω.

Ἀνώθησις, εως, ἡ, impulsio sursum versus. 2) repulsio. A praec.

Ἀνωϊστὶ, *Adv.* clam, inopinato, insperato. A seq.

Ἀνώϊστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inopinatus, improvisus. Ex α pr. & οἴομαι, *opinor*.

Ἀνωΐστως, *Adv.* inopinato, praeter opinionem.

Ἀνώλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, interitus expers; interitui non obnoxius. Ex α pr. & ὄλεθρος.

Ἀνωλοφυρτος, ου, indefletus. Ex α & ὀλοφύρομαι, *ploro*, *lamentor*.

Ἀνωμαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non planus, salebrosus. confragosus. 2) inaequalis, non aequabilis. Ex α pr. & ὁμαλὸς, *planus*.

Ἀνωμαλία, ας, ἡ, asperitas. 2) inaequalitas. 3) inconstantia. 4) aberratio a regula. A seq.

Ἀνώμαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀνωμαλής.

Ἀνωμαλότης, ητος, ἡ, idem quod ἀνωμαλία.

Ἀνω-

Ἀνωμάλως, *Adv.* salebrose. 2) inæqualiter, inæquabiliter. 3) contra regulam.

Ἀνωμάλωσις, εως, ἡ, inæqualis distributio. Ab α pr. & ὁμαλόω.

Ἄνωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, humero carens. Ex α pr. & ὦμος, *humerus*.

Ἀνωμοτί, *Adv.* sine jurejurando. A seq.

Ἀνώμοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, injuratus. 2) non adactus jurejurando, citra jusjurandum. Ex α pr. & ὄμνυμι, *juro*.

Ἀνωνόμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, quasi innominabilis, nefandus. 2) qui sine nomine est. Ex α pr. & ὀνομάζω, *nomino*.

Ἀνωνυμί, & ἀνωνυμεί, *Adv.* sine nomine, A seq.

Ἀνώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers nominis, sine nomine. 2) non nominatus, inceleber. 3) ἀνώνυμα, etiam dicuntur, quæ narrantur, suppresso nomine ejus a quo veniunt, aut ad quem pertinent, ut indicium ἀνώνυμον. Ex α pr. & ὄνομα, *nomen*.

Ἄνωξις, εως, ἡ, jussum. Ab ἀνώγω.

Ἀνώπιον, ου, τό, locus editior & a conspectu semotus. Ex α priv. & ὤψ, *oculus*, vel a terminatione πος & πιος.

Ἀωρία, ας, ἡ, intempestivitas. Ab seq.

Ἄωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, intempestivus. 2) immaturus, præcox. Ex α pr. & ὥρα, *tempus idoneum*.

Ἀώροφος, ὁ καὶ ἡ, ον, tectum non habens. Ex α pr. & ὄροφος, *tectum*.

Ἀνωρροθία, ας, ἡ, unda, quæ ad summam navis marginem attollitur. Ex ἄνω & ῥόθος, *undarum strepitus*.

Ἀνωρρέπητος, ου, ὁ καὶ ἡ, sursum vergens, resupinus. Ex ἄνω & ῥοπή, *inclinatio*.

Ἀνωρύομαι, magno cum ululatu exclamo. 2) graviter ejulo, lamentor. Ex ἄνω & ὠρύομαι, *rugio*.

Ἀνώτατος, η, ον, summus, supremus, Gl. Vet. Ab ἄνω.

Ἀνωτάτω, *Adv.* in supremo loco. Ab eod.

Ἀνωτερικός, ἡ, όν, supernus, Philox. A sequ.

Ἀνώτερος, α, ον, superior, Gl. Vet. Ab ἄνω.

Ἀνωτέρω, superius. A præc.

Ἀνωφελής, έος, ὁ καὶ ἡ, inutilis, infructuosus, incommodus, Gl. Vet. ἀνωφελῆ, irrita. Philox. 2) damnosus. Ex α pr. & ὠφελέω, *juvo*.

Ἀνωφέλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non adjutus, nullo commodo affectus. 2) inutilis. Ex iisdem.

Ἀνωφελῶς, *Adv.* inutiliter, nullo commodo.

Ἀνωφέρεια, ας, ἡ, adscensus, acclivitas. A sequ.

Ἀνωφερής, έος, ὁ καὶ ἡ, ad superna tendens, acclivis, sursum ferens. Ex ἄνω & φέρω.

Ἀνωφοίτος, ου, ὁ καὶ ἡ, sursum tendens. Ex ἄνω & φοιτάω, *eo*.

Ἀνωφορέω, sursum fero, veho.

Ἀνώφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀνωφερής.

Ἀνώχυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, non munitus. 2) intutus, indefensus. Ex α pr. & ὀχυρός.

Ἀξεναγώγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ductus ab hospite, non receptus. Ex α pr. & ξεναγωγέω.

Ἀξενία, ας, ἡ, inhospitalitas, inhumanitas erga peregrinos. A seq.

Ἄξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, inhospitalis, inimicus, sævus hospitibus. 2) cui non est hospes, a quo suscipiatur.

Ἄξεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, radendo non politus. A ξέω.

Ἀξία, ας, ἡ, dignitas, meritum, dignatio. 2) æstimatio, justum pretium.

Ἀξιαγάπητος, ον, amore dignus. Ab ἀγαπάω.

Ἀξιάγαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, admiratione dignus. 2) fide dignus, Gl. Vet. memorabilis. ἀξιάγαστον, operæ pretium, memorabile, Gl. Vet. Ab ἀγαστός.

Ἀξιάκουστος, ου, ὁ καὶ ἡ, auditu dignus. 2) memorabilis. Ex ἄξιος & ἀκούω.

Ἀξιακρόατος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ἄξιος & ἀκροάομαι.

Ἀξιαφήγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Ion.* ἀξιαπήγητος, dignus memoratione, memorabilis. Ex ἄξιος & ἀφηγέομαι.

Ἀξιεπαίνετος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus laude. Ex ἄξιος & ἔπαινος, *laus*.

Ἀξιεπιθύμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus, qui expetatur. Ex ἄξιος & ἐπιθυμέω, *cupio*.

Ἀξιέραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus amore, amabilis.

Ἀξινάριον, ου, τό, parva ascia. Gl. Vet. dolabella. Dim. seq.

ἈΞΙ'ΝΗ, ης, ἡ, ascia, dolabra, securis.

Ἀξινίδιον, ου, τό, ascia parva. Diminut. præc.

Ἀξινομαντεία, ας, ἡ, divinatio per secures.

Ἀξιοβίωτος, ον, ὁ καὶ ἡ, idem quod βιωτός, *vitalis*, *dignus vita*, *ob quem vita agatur*.

Ἀξιοδάκρυτος, ον, deflendus, lacrimabilis.

Ἀξιοεπιθύμητος, ον, appetendus, studio dignus.

Ἀξιόεργος, ον, dignus labore; *item*, par labori, operi.

Ἀξιόζηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus æmulatione, imitatione, appetitione. 2) optabilis, præclarus.

Ἀξιοζήλως, *Adv.* laudabiliter, præclare.

Ἀξιοζήλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀξιόζηλος.

Ἀξιοθάνατος, ον, morte dignus.

Ἀξιοθαύμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus admiratione.

Ἀξιοθέατος, ου, ὁ καὶ ἡ, spectatu dignus, spectabilis. Ex ἄξιος & θεάομαι, *specto*.

Ἀξιόθρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus lamentatione, lamentabilis.

Ἀξιοκοινώνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus, quocum communicemus, dignus, cujus consortium expetamus. Ex ἄξιος & κοινωνέω.

Ἀξιόκτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus, qui quæratur & possideatur, digno vel justo pretio quæsitus, vel quærendus. Ex ἄξιος & κτάομαι.

Ἀξιόλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, dictu dignus, laudabilis. Ex ἄξιος & λέγω.

Ἀξιόλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, mentione dignus, memorabilis, laudabilis. 2) non adspernandus, magni pretii. Philox. honestus, egregius. ἀξιόλογον, operæ pretium, Gl. Vet. ἀξιολογώτατος, dignissimus, perfectissimus, Philox.

Ἀξιολόγως, *Adv.* egregie, ita ut sit mentione dignum, laudabiliter.

Ἀξιομακάριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus, quem beatum omnes prædicent, beatus. Ex ἄξιος & μακαρίζω.

Ἀξιόμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, par viribus, idoneus ad pugnam. Ex ἄξιος & μάχομαι.

Ἀξιομιμέομαι, imitor.

Ἀξιομισής, ὁ καὶ ἡ, dignus odio.

Ἀξιομίσητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἀξιομνημόνευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, memorabilis, commemorabilis, Gl. Vet. Ex ἄξιος & μνημονεύω, *memoro*.

Ἀξιόνικος, ου, ὁ καὶ ἡ, victoria dignus. Gl. Vet. ἀξιόνικον, palmarium. Ab ἄξιος & νίκη.

Ἀξιοπιστία, ας, ἡ, verisimilitudo, species, auctoritas fide digna. Philox. honestas. A seq.

Ἀξιόπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, fide dignus, gravis. 2) verisi-

tisim. is, *itē*..., ce tus. Philox. severus, honestus, idoneus. Ex ἄξιος & πίστις, *fides*.
Ἀξιοπίστως, *Adv.* fideliter, ita ut fide sit dignum.
Ἀξιόποινος, ου, ὁ καὶ ἡ, pœna dignus. 2) qui meritas pœnas accepit. Ex ἄξιος & ποινή.
Ἀξιοπραγία, ας, ἡ, rerum honestarum susceptio, actio.
Ἀξιοπρέπεια, ας, ἡ, dignitas. A sequ.
Ἀξιοπρεπής, έος, ὁ καὶ ἡ, dignus, decorus, laude dignus. Ex ἄξιος & πρέπω, *convenio*.
Ἀξιοπρεπῶς, *Adv.* digne, decore. A præc.
Ἀξιοπροστάτευτος, ου, imperio dignus. Ex ἄξιος & προστατέω.
ΑΞΙΟΣ, ία, ιον, dignus. 2) æstimabilis, pretium & æstimationem habens. 3) salubri pretio parandus.
Ἀξιοσκέπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus consideratione, seu animadversione, considerandus. Ex ἄξιος & σκέπτομαι.
Ἀξιοσπούδαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus studio, dignus quem studiose sectemur. Ex ἄξιος & σπουδάζω.
Ἀξιοστράτηγος, ου, dignus imperatore; imperatori laudem gignens.
Ἀξιοστρατηγικός, ῆ, ὁ καὶ ἡ, idem.
Ἀξιοστράτηγος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Superl. ἀξιοστρατηγότατος, ap. Dion.
Ἀξιοτέκμαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, probatus sufficientibus argumentis. Ex ἄξιος & τεκμαίρομαι.
Ἀξιοτίμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, honore dignus, pretiosus, Philox. Ex ἄξιος & τιμάω, *æstimo*.
Ἀξιότης, ητος, ἡ, dignitas. 2) dignatio.
Ἀξιότιμος, ου, honore dignus.
Ἀξιόφιλητος, ου, amore dignus.
Ἀξιόχρεως, ω, ὁ καὶ ἡ, qui est solvendo. 2) fide dignus. 3) idoneus ad aliquid. 4) dignus. 5) satis magnus & amplus. Ex ἄξιος & χρέος, *debitum*, *munus* &c.
Ἀξιόω, ῶ, f. ώσω, dignum censeo, dignor. 2) peto, postulo, volo, cupio. 3) existimo, puto. 4) statuo, instituo, aggredior. 5) oportet me, decet me. τὸ ἀξιοῦν, opinio. ἀξιόομαι, mereo, Gl. Vet. dignus habeor. ἀξιωθῇ, meruerit, Philox.
Ἄξιφος, ου, ense carens. 2) qui sine gladio peragitur.
Ἀξίωμα, ατος, τό, dignitas, auctoritas, dignatio, honos, meritum, Philox. 2) enunciatio, effatum, pronunciatum, ap. Dial. 3) voluntas 4) supplex oratio, preces. Ab ἀξιόω.
Ἀξιωματικός, ή, όν, dignitate, auctoritate præditus, unde Axiomatici pro Senatoribus & aliis honoratis accipiuntur. 2) dignatione & majestate venerandus, honorarius, Gl. Vet. 3) in precibus consumtus sc. sermo, supplex oratio, preces. Ab ἀξίωμα.
Ἀξιωματικῶς, *Adv.* cum auctoritate, cum dignitate. 2) pro axiomate, ap. Dialect.
Ἀξίως, *Adv.* merito, digne, prout dignum est. 2) modico & salubri pretio.
Ἀξίωσις, εως, ἡ, postulatio, rogatio, postulatum, Gl. Vet. 2) dignitas, auctoritas, gravitas. Gl. Vet. prærogativa. 3) opinio, in primis de se, virtutibusque suis. 4) significatio, vis verborum 5) salutatio honorifica, *omnimodque* honos, qui alteri habetur.
Ἀξόανος, ου, ὁ καὶ ἡ, sculptili imagine carens, epitheton templi. Ex α pr. & ξόανον.

Ἀξονήλατος, ου, axe agitatus. Ab ἄξων, *axis*, & ἐλαύνω.
Ἀξόνιος, ία, ιον, ad axim pertinens. Ab ἄξων.
Ἄξεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non politus. Ex α pr. & ξέω.
Ἀξυγκρότητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui conflatus, seu contusus, coactus non est. 2) qui conflari, seu cogi nequit. A συγκροτέω.
Ἀξυλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, Epith. silvæ incæduæ, in quam nemo lignatum ivit, in qua ligna non caeduntur.
Ἀξυλία, ας, ἡ, lignorum inopia. Ab ἄξυλος.
Ἀξυλιστος, ου, ὁ & ἡ, unde nemo ligna petiit. Ab seq.
Ἄξυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, non lignosus, ligno carens. 2) lignis plenus, ex quo nemo ligna petiit. Ex α pr. vel intens. & ξύλον.
Ἀξύμβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non convenit, epith. v. c. colloquii irriti, in quo non convenit de re, quæ agebatur. Ex α pr. & συμβαίνω.
Ἀξυμβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non conferendus. 2) non adeundus, aditus difficiles habens, asper. 3) qui intelligi non potest, conjectura non assequendus.
Ἀξύνετος, vid. ἀσύνετος.
Ἄξυρος, ου, ὁ, ἡ, irrasus, Gl. Vet. intonsus. Ex α pr. & ξύρομαι, *rador*.
Ἄξυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, irrasus. Gl. Vet. rudis. Ex α pr. & ξύω, *rado*.
ΑΞΩΝ, ονος, ὁ, axis.
Ἄοδμος, ου, ὁ καὶ ἡ, odore carens, inodorus. Ex α pr. & ὀδμή, *odor*.
Ἄοζος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est sine nodis, enodis. 2) ramosus, plenus ramorum. 3) nodosus. 4) qui multa ligna comburit. Ex α pr. vel intens. & ὄζος, *nodus arboris*.
Ἀοιδή, ῆς, ἡ, cantus. 2) carmen. 3) fama. Ab ἀοίδω, *cano*.
Ἀοιδιάω, ῶ, cano, canto. A præc.
Ἀοίδιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, celeber, decantatus. Ab eod.
Ἀοιδοθέτης, ου, ὁ, poeta, qui componit cantilenas. Ex ἀοιδὴ & τίθημι, *pono*.
Ἀοιδομάχος, ου, ὁ, qui cantando certat. Ex ἀοιδὴ & μάχομαι.
Ἀοιδοπόλος, ου, ὁ, qui versatur circa carmina, poeta. Ex ἀοιδὴ, *carmen*, & πολέω, *verso*.
Ἀοιδός, οῦ, ὁ, cantor. 2) poeta. Ab eod.
Ἀοιδοσύνη, ης, ἡ, cantio, cantilena. A præc.
Ἀοίκητος, ου, ὁ & ἡ, non habitatus, inhabitabilis, Gl. Vet. Ab α pr. & οἰκέω.
Ἄοικος, ου, ὁ & ἡ, domo carens. 2) extorris. 3) pauper. Ex α pr. & οἶκος, *domus*.
Ἄοιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, invius, vastus. Ex α pr. & οἶμος, *via*.
Ἀοινέω, vino abstineo, vino non utor.
Ἀοινία, ας, ἡ, abstinentia a vino.
Ἄοινος, ου, ὁ & ἡ, vino carens. 2) abstemius.
Ἀοκνία, ας, ἡ, strenuitas. A seq.
Ἄοκνος, ου, ὁ καὶ ἡ, impiger. 2) intrepidus. 3) Gl. Vet. indefessus. Ex α pr. & ὄκνος, *pigritia*.
Ἀόκνως, *Adv.* impigre. A præc.
Ἀολλέω, ῶ, fut. ήσω, congrego, confertam multitudinem concieo. Ab ἀολλής.
Ἀολλήδην, *Adv.* confertim, simul. A seq.
ἈΟΛΛΗΣ, έος, ὁ & ἡ, confertus, congregatus. ἀολλέες, conferti, densi, frequentes.
Ἀολλίζω, f. ίσω, idem quod ἀολλέω.
Ἄοπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, inermis. Ex α priv. & ὅπλα, *arma*.

Ἄορνος,

Ἄοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nullam vocem edit, mutus. 2) invisibilis. Ex α pr. & ὄψ, vox, sive oculus.

Ἄοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, invisibilis. Ex α pr. & ὄπτομαι, video.

ἈΟΡ, s. ἄορ, ἄορος, τὸ, ensis. Gl. Vet. spatha.

Ἀορασία, ας, ἡ, cæcitas. 2) ea conditio rei, ut oculis usurpari nequeat. Ex α pr. & ὁράω.

Ἀόρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, invisibilis. 2) quem nefas est videre. 3) invisitatus, quem ipsi non vidimus. 4) act. qui non videt. Ex iisd.

Ἀοράτως, *Adv.* invisibiliter.

Ἀοργησία, ας, ἡ, iræ expers aut inaccessa animi sedatio, lenitudo. Ex α pr. & ὀργή, *ira*.

Ἀόργητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non irascitur, aut irasci non solet. Ex iisd.

Ἀοργήτως, *Adv.* sine ira, sedate, leniter.

Ἄορες, ων, αἱ, idem quod ὄαρες, mulieres. Hesych. 2) tripodes.

Ἀοριστάζω, hæsito, dubito. Ab α priv. & ὁρίζω.

Ἀοριστέω, ῶ, f. ήσω, infinitus sum. Ab eod.

Ἀοριστία, ας, ἡ, infinitas. Ab eod.

Ἀοριστικὸς, ἡ, ὸν, indefinitivus. Ab eod.

Ἀόριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, infinitus, indefinitus, innumerabilis. Ab eod.

Ἀορίστως, *Adv.* infinite, indeterminate.

Ἄορνος, ου, ὁ καὶ ἡ, avibus carens. 2) Avernus, lacus. Ex α pr. & ὄρνις, *avis*.

ἈΟΡΤΗ', ῆς, ἡ, arteria magna, quæ a sinistro cordis sinu oritur. Ab αἴρω, *attollo*, *suspendo*.

Ἀορτηθεὶς, suspensus, appensus, affixus, aor. 1. pass. ab ἀορτέω, *suspendo*.

ἈΟΡΤΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, lorum, seu funis, quo ensis, vel clypeus, vel pera appenditur.

Ἄορτρον, ου, τὸ, pars pulmonis utrimque suspensa. A præc.

Ἄορχις, ιος, ὁ, cui testiculi exsecti sunt, eunuchus. Ex α & ὄρχις, *testiculus*.

Ἀοσμία, ας, ἡ, odoris defectus, odor nullus. 2) odor malus, fœtor. A seq.

Ἄοσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, odoris omnis expers. 2) odore gravis & fœtidus. 3) *Subst.* τὸ ἄοσμον, idem quod ἀοσμία. Ex α pr. & ὀσμή, *odor*.

Ἀοσσέω, ῶ, auxilior. Ab ἄοσσος.

Ἀοσσητὴρ, ῆρος, ὁ, auxiliator, adjutor, qui juvat. οὐδ᾽ ὄσσης, nec omine, nec augurio aliquo impulsus, sed sponte. A præc.

Ἄουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens auribus, auditu, ab οὖς. 2) illæsus, pro ἀούτατος. Ex α pr. & οὐτάω, *vulnero*.

Ἀοχλησία, ας, ἡ, vacuitas a turbis, tranquillitas. Ex α priv. & ὄχλος, *turba*.

Ἀόχλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui turba & molestia vacat.

Ἄοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, visus expers, cæcus. Ex α pr. & ὄπτομαι, *video*.

Ἀπαγγελία, ας, ἡ, narratio, etiam historici. 2) recitatio, quæ fit memoriter. 3) phrasis. 4) oratio. 5) notatio, explicatio. A seq.

Ἀπαγγέλλω, fut. ελῶ, annuncio, refero, narro, etiam de historicis. 2) pronuncio. 3) enuncio. 4) memoriter recito. 5) salutem nuncio ab aliquo. ἀπήγγειλεν, retulit, Philox. aor. 1. ἀπηγγέλθη, relatum est, Philox. aor. 1. pass.

Ἀπαγγελτέον, pronunciandum, renunciandum. A præc.

Ἀπαγγελτὴρ, ῆρος, ὁ, index, nuncius. Ab eodem.

Ἀπαγγελτικὸν, οῦ, τὸ, enunciatio. Ab eod.

Ἀπαγγελτικὸς, ἡ, ὸν, commemorans, explicans enunciativus.

Ἄπαγε, *Adv.* apage, apagesis. 2) aufer. 3) absit, ne feceris. Ex ἀπὸ & ἄγω.

Ἀπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui non compactus, *item* non rigidus, in altum erectus non est. Ex α pr. & πήγω, a πήγνυμι, *compingo*.

Ἀπαγινέω, abduco, aufero. Ex ἀπὸ & ἀγινέω.

Ἀπαγκαλίζω, in ulnis foveo. Ab ἀγκάλαι, *ulnæ*.

Ἀπαγκυλόω, curvo, obliquo.

Ἀπαγκωνίζομαι, f. ίσομαι, cubitos intendo. Ex ἀγκὼν, *cubitus*.

Ἀπαγλαΐζω, deturpo, deformo.

Ἀπαγνίζω, *Jon.* pro ἀφαγνίζω, quod vid.

Ἀπαγόρευμα, ατος, τὸ, interdictum magistratus, edictum prohibitorium. Ab ἀπαγορεύω.

Ἀπαγόρευσις, εως, ἡ, interdictum, prohibitio. 2) renunciatio. 3) defatigatio. Ab eod.

Ἀπαγορευτικὸς, ἡ, ὸν, prohibitorius, vetans. Ab seq.

Ἀπαγορεύω, f. εύσω, abdico. 2) interdico. 3) renuncio. 4) succumbo oneri, labori. Gl. Vet. ἀπαγορεύει, execrat, Philox. ἀπηγορευμένον, interdictum unde ἀπηγορευμένα, impia, nefaria. Philox. ἀπηγορευμένος, intestabilis, Philox. Ex ἀπὸ & ἀγορεύω, *dico*, *loquor*.

Ἀπαγρεύω, eripio, aufero, proprie quidem venatione.

Ἀπαγριόω, ῶ, f. ώσω, agreste reddo, effero, exaspero. ἀπαγριοῦμαι, efferor, exasperor.

Ἀπαγρίωσις, εως, ἡ, efferatio, exasperatio. A pr.

Ἀπαγροικίζομαι, ad mores rusticos reducor. Ab ἄγροικος.

Ἄπαγρος, ου, ὁ, infelix & infortunatus, proprie in venando. Hesych. Ex ἀπὸ & ἄγρα, *venatio*.

Ἀπαγχονέω, ῶ, strangulo, suffoco. Ex ἀπὸ & ἀγχόνη.

Ἀπαγχονίζω, fut. ίσω, idem.

Ἀπάγχω, f. γξω, idem. *In medio:* strangulare se, laqueo sibi gulam frangere. 2) ita ægro animo aut irato esse, ut parum absit, quin tibi laqueo vitam finias.

Ἀπάγω, f. άξω, abduco, avoco. 2) abduco in carcerem, ad supplicium. 3) reduco. 4) pendo, solvo.

Ἀπαγωγὴ, ῆς, ἡ, abductio. 2) abductio in carcerem, vel ad supplicium. 3) reductio. 4) pensio tributi. 5) reductio, ut reductio ad impossibile, ad absurdum, ap. Dialect. 6) libellus, quo quis magistratui aliquem defert, reum facit.

Ἀπαγωγὸς, οῦ, ὁ, expulsor, abductor.

Ἄπαλις, ιος, & εως, ἡ, vis mentis, providentia, ap. Pind. *Plur.* ἀπάλεις, *mentes*.

Ἀπᾴδω, in cantu discrepo. 2) dissentio, discrepo. ἀπᾴδει, abhorret, discrepat, Gl. Vet. ἀπᾴδων, abhorrens, Gl. Vet. Ex ἀπὸ & ᾄδω.

Ἀπαείρω, tollo ab, attollo, *metaph.* discedo.

Ἀπαθανατίζω, f. ίσω, reddo immortalem. *unde*, in Deos refero. Ex ἀπὸ & ἀθάνατος.

Ἀπαθανάτισις, εως, ἡ, consecratio, relatio in Deos.

Ἀπάθεια, ας, ἡ, adfectuum vacuitas. 2) indolentia. 3) stupor. A sequ.

Ἀπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non obnoxius adfectibus, carens passionum & adfectuum animi perturbatione; *unde* & placidus, lenis, velut ὄνος ἀπαθής. 2) illæsus, nullis malis obnoxius. 3) immunis. 4) qui non commovetur aliqua re. Ex α pr. & πάθος, *adfectus animi*.

Ἀπάθητος, ου, ὁ ἡ, q. d. impatibilis, patiendi necessitati non obnoxius. Ab ἀπαθής.

Ἀπαθῶς, *Adv.* sine ullo adfectu, ut ἀπαθῶς ὁρᾷν, non amore capi ejus, quem videas &c.

Ἀπαὶ, *Præpos. Poet.* a, ab, *pro* ἀπό.

Ἀπαιγειρόομαι, in alnum commutor. Ab αἴγειρος, *alnus*.

Ἀπαιδαγώγητος, ου, ὁ ἡ, qui regi nequit. 2) indocilis, intractabilis. 3) qui rectorem non habet. Ex α pr. & παιδαγωγέω.

Ἀπαιδαγωγήτως, *Adv.* sine institutione. 2) indocte, imperite.

Ἀπαιδαγωγος, ου, ὁ ἡ, idem quod ἀπαιδαγώγητος.

Ἀπαιδευσία, ας, ἡ, inscitia, imperitia. Ex α pr. & παιδεύω.

Ἀπαίδευτος, ου, ὁ ἡ, ineruditus, imperitus, indoctus. Ex iisd.

Ἀπαιδεύτως, *Adv.* imperite, indocte.

Ἀπαιδία, ας, ἡ, orbitas liberorum. Ab ἄπαις.

Ἀπαιδοιόομαι, præputium mihi reseco, vel resecari sino. 2) glandem penis nudo crebra Venere, *unde* 3) libidinosus sum. Ex ἀπό & τὰ αἰδοῖα.

Ἀπαιδοτρίβητος, ου, ὁ ἡ, sub magistro non exercitatus. 2) inexercitatus. Ex α pr. παῖς, *puer*, & τρίβω, *exerceo*.

Ἀπαιθαλόω, ῶ, f. ώσω, comburo, torreo. Ex ἀπό & αἰθαλόω, *comburo*.

Ἀπαιθριάζω, f. άσω, sub dio ago. 2) sereno, serenum reddo. Ex ἀπό & αἴθριος.

Ἀπαιθύσσω, ventilo, concutio facem, sc. ignis excitandi caussa.

Ἀπαίνυμαι, aufero. Ex ἀπό & αἴνυμαι, *capio*.

Ἀπαιολάω, & έω, decipio, fraudo. Ab αἰόλος.

Ἀπαιόλη, ης, ἡ, fraus, impostura. Ab eod.

Ἀπαιόλημα, τος, τὸ, idem.

Ἀπαιόλησις, εως, ἡ, fraudatio, in primis in mercede, usura &c.

Ἀπαίρω, tollo, aufero. 2) discedo, abeo, solvo, discedo navi. 3) morior.

Ἄπαις, αιδος, ὁ ἡ, liberis carens.

Ἀπαίσιος, ου, ὁ ἡ, infaustus, inauspicatus, mali augurii, Philox. obscœnus. Ex ἀπό & αἶσα, *sors*, *fatum*.

Ἀπαισίως, *Adv.* inauspicato. A præc.

Ἀπαΐσσω, f. ξω, prosilio cum impetu. 2) abeo.

Ἀπαισχύνομαι, pudorem exuo.

Ἀπαιτέω, ῶ, f. ήσω, repeto, postulo, exigo.

Ἀπαίτησις, εως, ἡ, exactio, repetitio.

Ἀπαιτητέος, έα, έον, repetendus, efflagitandus.

Ἀπαιτητικός, ή, όν, repetens, agens repetitorem, importunus exactionis.

Ἀπαιτίζω, postulo, exigo.

Ἀπαιωρέω, ῶ, ἀπαιωρέομαι, immineo, impendeo, dependeo. 2) suspendo. Ex ἀπό & αἰωρέω.

Ἀπακοντίζω, f. ίσω, jaculor.

Ἀπακριβόω, ῶ, f. ώσω, diligenter aliquid facio, elaboro accurate. 2) studiose exquiro. 3) exacte respondeo.

Ἀπακτέος, έα, έον, retrahendus, abducendus. Ab ἀπάγω, *abduco*.

Ἄπακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ablatus, abductus. Ab eod.

Ἀπάλαιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, lucta vel calliditate, imposturis, invictus, iosuperabilis. Ex α pr. & παλαίω.

Ἀπάλαιστρος, ου, ὁ καὶ ἡ, palæstræ imperitus, inexercitatus. Ex α pr. & παλαίστρα.

Ἀπαλάλκω, arceo, depello. Ex ἀπό & ἀλάλκω.

Ἀπάλαμος, & ἀπάλαμνος, ου, ὁ ἡ, industria carens. 2) consilii inops. 3) difficilis. Ex α pr. & παλάμη, *ars*, *via*.

Ἀπαλάομαι, ῶμαι, aberro, vagor.

Ἀπαλγέω, ῶ, fut. ήσω, dedoleo, dolere desino. 2) animum despondeo, despero. 3) dicitur & de stupore & inscitia summa.

Ἀπαλείφω, f. ψω, deungo. 2) deleo, oblitero.

Ἀπαλέξησις, εως, ἡ, propugnaculum, auxilium.

Ἀπαλεξίκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, a quo malum depelli non potest. Ex ἀπό, ἀλέξω, *depello*, & κακὸν, *malum*.

Ἀπαλέξω, propulso, repello. 2) auxilior. Ex ἀπό & ἀλέξω, *depello*.

Ἀπαλεύομαι, devito, evito, effugio.

Ἀπαληθεύω, fut. εύσω, verum dico.

Ἀπαλθέομαι, f. ήσομαι, curo. Ex ἀπό & ἀλθέω.

Ἀπαλίας, ου, ὁ, hædus tenellus & delicatus. Ab ἁπαλός, *mollis*, *tener*.

Ἀπαλλαγή, ῆς, ἡ, discessus, migratio. 2) reconciliatio. 3) liberatio. 4) alienatio, cum rem, seu venditione seu alio modo, e jure nostro emittimus, & velut emancipamus. Ab ἀπαλλάττω.

Ἀπαλλακτικός, ή, όν, liberandi vim habens, salutaris. Ab eod.

Ἀπαλλακτικῶς ἔχειν, liberari, defungi velle.

Ἀπαλλάξ, *Adv.* vicissim. Ab eod.

Ἀπαλλαξείω, defungi cupio, volo discedere, liberari. Desiderativum a Fut. 1. verbi ἀπαλλάττω.

Ἀπάλλαξις, εως, ἡ, discedendi facultas, discessus, liberatio, omissio, alienatio. Ab eod.

Ἀπαλλάσσω, vel ἀπαλλάττω, fut. άξω, dimitto, abire jubeo. 2) libero. 3) amoveo, dimoveo. 4) tollo e medio. 5) defungor vita. ἀπαλλάσσομαι, abeo, discedo. ἀπηλλαγμένος, liberatus, alienatus, perf. part. pass. ἀπηλλάγη, discessit, aor. 2. pass.

Ἀπαλλοτριόω, ῶ, f. ώσω, abalieno. ἀπηλλοτριωμένος, abalienatus, Gl. Vet. perf. part. pass.

Ἀπαλλοτρίωσις, εως, ἡ, abalienatio. A præc.

Ἀπαλοάω, ῶ, & ἀπαλοιάω, contero, confriogo. 2) tero, trituro. v. ἀλοιάω.

Ἀπαλόθριξ, χος, ὁ ἡ, mollem comam habens.

Ἀπαλοιφή, ῆς, ἡ, litura. Ab ἀπαλείφω.

ἈΠΑΛΟΣ, ή, όν, tener, mollis, delicarus.

Ἀπαλοκορίς, ίδος, ἡ, tenera, delicata virgo. Athen.

Ἀπαλόσαρκος, ου, ὁ ἡ, carne mollis, molli carne præditus.

Ἀπαλότης, ητος, ἡ, teneritas, mollities.

Ἀπαλοτροφής, έος, ὁ ἡ, delicate nutritus, saginatus. Ex ἁπαλός & τρέφω, *nutrio*.

Ἀπαλοφόρος, ου, delicatis vestibus utens.

Ἀπαλόφρων, ον, molli animo præditus. Ex ἁπαλός & φρὴν, *mens*.

Ἀπαλόχροος, *contr.* ἀπαλόχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, cute teoera & molli præditus. Ex ἁπαλός & χρόα.

Ἀπαλύνω, f. υνῶ, tenerum reddo, emollio. Gl. V. mollio, mollifico. ἀπαλύνομαι, mollesco, Gl. V.

Ἀπαλῶς, *Adv.* molliter. 2) delicate.

Ἀπαμαλδύνω, perdo, corrumpo, deleo, oblitero, demolior, everto, solo æquo.

Ἀπαμαυρόω, ῶ, fut. ώσω, tenebras offundo, excæco, *ut simplex*.

Ἀπα-

Ἀπαμάω, meto, abscindo, detondeo.
Ἀπαμβλύνω, hebeto, obtundo.
Ἀπαμβροτάνω, aberro, deerro. Ex ἀπὸ & ἀμβροτάνω pro ἁβροτάνω.
Ἀπαμείβομαι, fut. ψομαι, respondeo, vices sermonis meas alteri, qui suas dependerat, rependo.
Ἀπαμείρω, separo, privo, aufero, *pass.* privor. 2) expers sum, careo. Ex ἀπὸ & ἀμείρω, *privo*.
Ἀπαμελέω, ῶ, f. ήσω, negligo, prorsus negligo.
Ἀπαμέρδω, privo, *ut simplex*. v. ἀπαμείρω.
Ἀπαμπίσχω, exuo.
Ἀπαμύνω, ομαι, propello, arceo. 2) resisto.
Ἀπαμφιάζω, vestimenta detraho, nudo, spolio.
Ἀπαμφιέννυμι, f. ιέσω, idem.
Ἀπαμφίσκω, idem.
Ἀπανάγω, decedo, abeo.
Ἀπανα(ί)νομαι, respuo, renuo, recuso, rejicio. ἀπαναίνεται, aspernatur, Philox.
Ἀπαναισχύντω, impudenter attento, impudenter ago; ἀπηναισχύντησε, depuduit, Philox. aor. 1. ἀπὸ in hoc & talibus habet vim τȣ͂ penitus, funditus.
Ἀπαναισχυντέω, ῶ, fut. ήσω, impudenter me gero, impudentia utor.
Ἀπαναλίσκω, f. αλώσω, absumo, detero, erogo.
Ἀπανάλωσις, εως, ἡ, consumtio. A praec.
Ἀπανάστασις, εως, ἡ, demigratio, transmigratio. 2) transportatio, emotio, extractio e sedibus patriis. Ab ἀπανίστημι.
Ἀπαναστομόω, aperio &c. ut ἀναστομόω.
Ἀπανδρόω, ῶ, f. ώσω, virilem reddo. ἀπανδρȣ͂μαι, virilitatem, seu viriles annos consequor, *ut simplex*.
Ἀπάνευθε, *Adv.* sine, procul, seorsim. Ex ἀπὸ & ἄνευθε, *sine*.
Ἀπανθέω, ῶ, f. ήσω, defloreo, emarcesco, florem amitto.
Ἀπάνθησις, εως, ἡ, deflorescendi actio. 2) florum marcor & fluxus. A praec.
Ἀπανθίζω, f. ίσω, defloro, decerpo.
Ἀπανθισμὸς, ȣ͂, ὁ, linea subtilis & visum effugiens. 2) defloratio. A praec.
Ἀπανθρακίζω, f. ίσω, carbones accendo. 2) torreo, asso. 3) anthracas, pisces ita dictos, comedo. Ex ἀπὸ & ἄνθραξ, *carbo*, sive *piscis genus*.
Ἀπανθρακὶς, ίδος, ἡ, piscis genus, cui convenit assatio. 2) placentae, seu lagani genus. Ex iisd.
Ἀπανθράκισμα, τος, τὸ, quidvis tostum in prunis. Ab ἀπανθρακίζω.
Ἀπανθρακόω, ῶ, f. ώσω, in carbones verto, seu redigo, exuro.
Ἀπανθρωπόομαι, humanam speciem, naturam &c. depono.
Ἀπανθρωπεύομαι, inhumaniter, crudeliter ago.
Ἀπανθρωπία, ας, ἡ, inhumanitas, crudelitas.
Ἀπάνθρωπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inhumanus, crudelis. 2) hominum frequentia carens, solitarius.
Ἀπανθρώπως, *Adv.* inhumaniter, crudeliter.
Ἀπανιστάω, ῶ, idem quod sequens.
Ἀπανίστημι, f. στήσω, excito alicunde, surgere jubeo &c. ἀπανίσταμαι, surgo, exsurgo: discedo, migro.
Ἀπανοῦργος, ον, simplex, a calliditate, fraudibus, imposturis alienus. 2) non exquisitus.
Ἀπανούργως, *Adv.* simpliciter, sine arte.
Ἀπανταχῆ, *Adv.* ubique, passim. Ab ἅπας.
Ἀπανταχόθεν, *Adv.* undique, undiquaque. Ab eodem.

Ἀπανταχόθι, *Adv.* idem quod ἀπανταχῆ.
Ἀπανταχόσε, *Adv.* quaquaversum.
Ἀπανταχοῦ, *Adv.* in omnem partem, quoquo versum. 2) ubique.
Ἀπαντάω, ῶ, f. ήσω, obviam procedo, occurro. 2) me confero quo. 3) pervenio. 4) respondeo. 5) congruo. 6) evenio, contingo, *sic* & ἀπαντάομαι, *pass.* 7) excipio. 8) ap. LXX. percutio, interficio. Ex ἀπὸ & ἀντάω, *obvius fio*.
Ἀπάντη, s. ἁπαντῆ, *Adv.* ubique. omnibus modis, undiquaque. Ab ἅπας.
Ἀπάντημα, ατος, τὸ, occursus, congressus. 2) pernicies, Symmachus. Ab ἀπαντάω.
Ἀπάντησις, εως, ἡ, occursus. 2) responsio. 3) supplicatio, dies festus. 4) apparatus, comitatus. 5) consuetudo, conversatio, congressus. 6) idem quod ἀποδοχὴ, n. 2. Ab ἀπαντάω.
Ἀπαντικρὺ, *Adv.* e regione.
Ἀπαντίον, *Adv.* idem.
Ἀπαντλέω, ῶ, f. ήσω, exhaurio. 2) minuo. 3) lenio.
Ἀπάντομαι, resisto.
ἍΠΑΞ, *Adv.* semel. 2) omnino, prorsus.
Ἀπαξάπας, ασα, απαν, simul omnis, universus, cunctus.
Ἀπαξαπλῶς, *Adv.* universe, in universum, omnino.
Ἀπαξία, ας, ἡ, indignitas. A seq.
Ἀπάξιος, ȣ, ὁ & ἡ, indignus. Ex ἀπὸ & ἄξιος.
Ἀπαξιόω, ῶ, f. ώσω, dedignor, indignum reputo. 2) recuso, deprecor, ut indignum, iniquum.
Ἀπαξίωσις, εως, ἡ, dedignatio, contemtio, despicientia. A praec.
Ἀπάορος, vid. ἀπήορος, s. ἀπῃορος.
Ἀπαππος, ον, non cognatus, alienus. 2) sine avo, cujus avus aut non superstes, aut ignobilis est.
Ἀπαράβατος, ȣ, ὁ & ἡ, non transitorius. 2) perpetuus, qui non transit ad alium v. c. honos. 3) qui non violatur, inviolabilis, epith. legis. 4) *active*, qui non fallit, peccat, legem violat. Ex ἀπὸ & παραβαίνω, *transeo*.
Ἀπαραβάτως, *Adv.* citra transgressionem.
Ἀπαράβλαστος, ȣ, ὁ & ἡ, nullam sobolem proferens. 2) non renascens, non recrescens, a radice non regerminans. Ex α pr. & παραβλαστάνω.
Ἀπαράβλητος, ȣ, ὁ & ἡ, incomparabilis. 2) dissimilis. 3) insociabilis. Ex α pr. & παραβάλλω, *comparo*.
Ἀπαραγγέλτως, *Adv.* injussu. 2) sine denunciatione praegressa. Ex α pr. & παραγγέλλω.
Ἀπαράγραφος, ον, ὁ & ἡ, qui definiri, circumscribi nequit, Polyb.
Ἀπαράγωγος, ον, ὁ καὶ ἡ, perpetuus, constans, qui a proposito, aut suscepta sententia abduci & depelli nequit, aut se non patitur ludi & deflecti in alia. Ab α & παράγω.
Ἀπαράδεκτος, ȣ, ὁ & ἡ, non receptus, non traditus a majoribus. 2) qui accipi nequit. 3) non recipiens. Ex α pr. & παραδέχομαι, *recipio*.
Ἀπαράθετος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, epith. libri, in quo nulla ex aliis loca afferuntur, ap. Diog. Laert. Ex α pr. & παρατίθημι, n. 4.
Ἀπαραίτητος, ȣ, ὁ & ἡ, inexcusabilis. 2) implacabilis, inexorabilis, severus, qui nec precibus, nec pretio flecti potest. 3) inevitabilis, necessario subeundus. 4) *in neutr.* durum, grave, ut ἀπαραίτητον, Polyb. Ex α pr. & παραιτέομαι, *deprecor*.

Α'παραιτήτως, *Adv.* inexorabiliter. 2) ut evitari, recusari nequeat, necessario. A præc.

Α'παρακάλυπτος, ου, ὁ & ἡ, non occultatus, apertus, manifestus, nulla verecundia, nulla dissimulatione utens. A παρακαλύπτω.

Α'παρακαλύπτως, *Adv.* manifeste, aperte. 2) impudenter. A præc.

Α'παράκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconsolabilis. 2) non vocatus se offerens, spontaneus. Ex α pr. & παρακαλέω, *consolor, advoco*.

Α'παρακολούθητος, ον, quem mens nulla assequi potest; innumerabilis. Ex α pr. & παρακολουθέω.

Α'παρακολουθήτως, *Adv.* temere, sine consilio.

Α'παράλειπτος, ον, non deficiens, perennis, perpetuus.

Α'παράλλακτος, ου, ὁ & ἡ, immutabilis. 2) non differens, per omnia similis. Ex α pr. & παραλλάττω, *muto*.

Α'παραλλάκτως, *Adv.* absque ulla differentia, similiter per omnia, constanter.

Α'παραλλαξία, ας, ἡ, immutabilitas, constantia. Ex α pr. & παραλλάττω, *muto*.

Α'παραλόγιστος, ου, ὁ & ἡ, qui decipi nequit. 2) non decipiens, non confictus ad decipiendum. Ex α pr. & παραλογίζομαι.

Α'παραλογίστως, *Adv.* ita, ut non decipiaris, vel decipi possis.

Α'παράλογος, ον, non absurdus, non adeo inopinatus.

Α'παραμίλλητος, ου, ὁ & ἡ, non comparabilis, qui in certamen & contentionem non venit, nihil par habens. Ex α pr. παρὰ & ἁμιλλάομαι.

Α'παραμύθητος, ου, ὁ & ἡ, qui flecti, exorari nequit, ferus, durus, qui agi secum non patitur, orationi & demonstrationi omni aditus ad se clausos habet. 2) insolabilis. Ex α pr. & παραμυθέομαι.

Α'παραμυθήτως, *Adv.* nullo solatio relicto.

Α'παράμυθος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀπαραμύθητος.

Α'παραπόδιστος, ου, ὁ & ἡ, non præpeditus, liber ab impedimentis, non intricatus. Ex α pr. & παραποδίζω, *pedes implico*.

Α'παραποδίστως, *Adv.* sine impedimento.

Α'παραποίητος, ου, ὁ & ἡ, non adulteratus, germanus, genuinus, verus. Ex α pr. & παραποιέω, *falso adsimilo, adultero*.

Α'παραποιήτως, *Adv.* genuine, non simulato.

Α'παρασάλευτος, ου, ὁ & ἡ, inconcussus, immotus, firmus, constans. Ex α pr. & παρασαλεύω.

Α'παρασαλεύτως, *Adv.* inconcusse.

Α'παρασήμαντος, ου, ὁ & ἡ, nulla nota insignitus. 2) inceleber. Ex α pr. & παρασημαίνω.

Α'παρασημείωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non insignitus, non adnotatus. Ex α pr. & παρασημειόω.

Α'παράσημος, ου, ὁ & ἡ, nullo insigni notus. 2) incorruptus, illæsus, integer, sanus. Ex α priv. & παράσημος.

Α'παρασκευασία, ας, ἡ, negligentia necessarii ad rem agendam apparatus, vel defectus ejus.

Α'παρασκεύαστος, ου, ὁ & ἡ, imparatus. Ex α pr. & παρασκευάζω.

Α'παράσκευος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem, *item* simplex, tenuis, nullo ambitioso molestoque apparatu, frugalis, *de vitæ genere*. Ex α pr. & παρασκευὴ, *apparatus*.

Α'παρασκευάστως, *Adv.* imparate, sine præmeditatione.

Α'παράσπειστος, ον, implacabilis. Ex α, παρὰ, & σπένδομαι.

Α'παράσσω, vel ἀπαράττω, f. άξω, abscindo, amputo. 2) vi depello, revello, deturbo. Ex ἀπὸ & ἀράσσω, *amputo*.

Α'παρασχημάτιστος, ον, qui mutari formam in aliam non potest.

Α'παρατήρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inobservatus, memoriæ non traditus. 2) inobservabilis. Ex ἀπὸ & παρατηρέω.

Α'παρατηρήτως, *Adv.* sine observatione, negligenter.

Α'παράτιλτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vulsus non est, hirsutus. Ex ἀπὸ & παρατίλλω, *vello*.

Α'πάρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, exsecrabilis, exsecrandus. 2) deprecandus. Ex ἀπὸ & ἀράομαι, *deprecor, imprecor*.

Α'παράτρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indeclinatus. 2) indeclinabilis, non mutabilis, flecti non facilis. 3) non declinans. Ex α pr. & παρατρέπω.

Α'παρατρέπτως, *Adv.* recta, rigide, severe, nullo diverticulo.

Α'παράτρωτος, ον, inconcussus, illæsus. Ex α, παρὰ, & τρύω, *vexo* &c.

Α'παράφθαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incorruptus, Suic. Ex α pr. & παραφθείρω.

Α'παράφθορος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd. Suic.

Α'παραφυλάκτως, *Adv.* incaute, nulla observatione, animadversione. Ex α priv. & παραφυλάσσω, *observo*.

Α'παραχάρακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non perperam, falso signatus. 2) non adulterinus. 3) illæsus, inviolatus. Ex α pr. & παραχαράσσω, *perperam signo*.

Α'παράχυτος, ον, merus, epith. vini.

Α'παραχώρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, nihil cedens, pertinax. 2) *de milite*, fortis, cedere nescius. Ex α pr. & παραχωρέω.

Α'παραχωρήτως, *Adv.* pertinaciter, constanter, fortiter.

Α'ΠΑΡΓΙ'Α, ας, ἡ, herbæ certæ nomen.

Α'πάργματα, τὰ, primitiæ. Ex ἀπάρχομαι.

Α'παργυρίζω, f. ίσω, ære præsente, pecunia numerata muto, vendo fundos, domos.

Α'παργυρισμὸς, ῦ, ὁ, æstimatio rei in pecunia numerata. A præc.

Α'παργυρόω, ῶ, f. ώσω, in argentum verto, argento muto. ἀπαργυροῦσθαι, in argentum verti.

Α'παρεγχείρητος, ου, ὁ καὶ , inviolabilis, non movendus, vel mutandus, qui omnem operam artemque in se tractando & formando eludit. Ex α & παρεγχειρέω, *aggredior*.

Α'παρεγχειρήτως, *Adv.* ut nemo audeat aggredi rem, perfecte, ap. Diodor. Sic.

Α'παρέγχυτος, ον, idem, quod ἀπαράχυτος.

Α'παρεμπόδιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, minime implicitus, non impeditus, qui impediri non potest. Ex α pr. & παρεμποδίζω, *impedio*.

Α'παρέμφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui nulla subest declaratio certæ, *proprie* designatæ rei, infinitus. Gl. Vet. ἀπαρέμφατον, infinitivus. Ex α pr. & παρεμφαίνω, *declaro*.

Α'παρεμφάτως, *Adv.* absque declaratione, infinite; per modum infinitivum, ap. Gramm.

Α'παρενθύμητος, ον, attentus, diligenter cogitans, ita ut cogitationes omnes alienas excludat. Ab ἐνθυμέομαι.

Α'παρενθυμήτως, *Adv.* diligenter, cogitate. A præc.

Α'πα-

Ἀπαρενόχλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, minime perturbatus. Ex α pr. & παρενοχλέω.

Ἀπαρέσκω, f. ρέσω, displiceo, improbor. 2) improbo, repudio, & 3) ἀπαρέσκομαι, ægre fero.

Ἀπάρεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ingratus, injucundus, ita, ut non placeat. A præc.

Ἀπαρηγόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, insolabilis. Ex α pr. & παρηγορέω, consolor.

Ἀπαρηγορήτως, *Adv.* insolabiliter.

Ἀπαρήγω, f. ξω, juvo, auxiliando propulso. Ex ἀπὸ & ἀρήγω, *auxilior*.

Ἀπαρθένευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non decens virginem. Ex α pr. & παρθενεύω, *in virginitate maneo*.

Ἀπάρθενος, ου, ὁ καὶ ἡ, non amplius virgo, vitiata virgo.

Ἀπαρθρόω, sejungo, ut sit peculiaris pars, velut articuli sunt ἀπηρθρωμένοι.

Ἀπαριθμέω, ῶ. fut. ήσω, pernumero, percenseo. 2) numero, enumero, recenseo.

Ἀπαρίθμησις, εως, ἡ, enumeratio, recensio.

ἈΠΑΡΙ'ΝΗ, ης, ἡ, aparine, *herba quædam*.

Ἀπαρκέω, ῶ, sufficio, satis sum.

Ἀπαρκής, έος, ὁ καὶ ἡ, sufficiens. A præc.

Ἀπαρκτίας, ου, ὁ, ventus septentrionalis. Ex ἀπὸ & ἄρκτος, *septentrio*.

Ἀπαρνέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, abnego, denego, recuso.

Ἀπάρνησις, εως, ἡ, abnegatio, Gl. Vet. A præc.

Ἀπαρνητής, οῦ, ὁ. abnegator, Gl. Vet. Ab eod.

Ἄπαρνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pernegat. b eod.

Ἀπάρνυμαι, aufero. Ex ἀπὸ & ἄρνυμαι, *capio*.

Ἀπαρόδευτος, ου, inaccessus, per quem via non datur, non munita est &c. Ex ὁδεύω, *iter facio*.

Ἀπαρόρμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nulla re incitatur, immotus, languidus, stupidus. Ex α pr. & παρορμάω, *incito*.

Ἀπαῤῥενόω, ῶ, f. ώσω, masculum reddo, *ut simplex*.

Ἀπαῤῥησίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui libere loqui non audet. 2) qui omni fiducia laudabili destituitur, adeoque semper inter spem metumque vivit. 3) libertate privatus. Ex α pr. & παῤῥησιάζομαι.

Ἄπαρσις, εως, ἡ, profectio, abitio, discessus. Ab ἀπαίρω, n. 2.

Ἀπαρτάω, ῶ, fut. ήσω, suspendo. 2) dirimo, semoveo, seorsim suspendo. 3) colloco. 4) proficiscor. ἀπαρτῶμαι, separor, disto, mente in diversa feror.

Ἀπάρτησις, εως, ἡ, appensio. A præc.

Ἀπαρτί, *Adv.* plane, nmnino. Scribunt etiam ἀπάρτι, & explicant ab hoc tempore, nullo idoneo auctore.

Ἀπάρτια, τά, supellex. Ab ἀπαίρω.

Ἀπαρτία, ας, ἡ, idem. 2) profectio. *οἱ ὁ.* 3) auctio bonorum. Ex ἀπαίρω, n. 2.

Ἀπαρτιζόντως, *Adv.* absolute & perfecte, consummato & completo numero. A seq.

Ἀπαρτίζω, f. ίσω, perfectum & absolutum reddo, omnibus numeris expleo. 2) quadro, æquiparo, adæquo. 3) præparo. 4) *in jure antiquo*, transigo. 5) divido, disjungo. 6) defino, finior. Gl. Vet. perficio, consumo. ἀπαρτίζεται, peragitur, Philox. ἀπαρτισθέντων, peractis, Philox. aor. 1. part. pass. Ex ἀπὸ & ἄρτιος, *perfectus*.

Ἀπαρτιλογέω, plane, perspicue loquor.

Ἀπαρτιλογία, ας, ἡ, integra summa, rotunda ratio. Ex ἀπὸ, & ἄρτιος, *integer*, & λόγος, *ratio*.

Ἀπάρτισις, εως, ἡ, perfectio, consummatio. Ab ἀπαρτίζω.

Ἀπαρτισμός, οῦ, ὁ, consummatio. Ab eod.

Ἀπαρτιστικός, ή, όν, absolutorius, ad perfectionem & absolutionem alicujus rei pertinens.

Ἀπαρτίως, *Adv.* accurate, perfecte.

Ἀπαρύτω, idem quod sequens ἀπαρύω.

Ἀπαρύω, f. ύσω, haurio, detraho.

Ἀπαρχαΐζω, f. αΐσω, antiquum reddo. 2) antiquo nomine appello. 3) antiquitatis formam tribuo.

Ἀπαρχαιόω, ῶ, fut. ώσω, antiquum reddo, obsolescere facio. ἀπαρχαιοῦμαι, antiquor, obsolesco. Ex ἀπὸ & ἀρχαῖος, *antiquus*.

Ἀπαρχή, ῆς, ἡ, primitiæ.

Ἀπάρχημα, ατος, τό, idem. qs. ab ἀπαρχέω.

Ἀπαρχῆς, *Adv.* statim, ab initio.

Ἀπάρχομαι, f. ξομαι, primitias solvo & decerpo. 2) libamenta facio. 3) primas partes accipio, primitias occupo.

Ἄπαρχος, ου, ὁ, Dux, præfectus, ap. Æschyl.

Ἅπας, ασα, αν, *Gen.* αντος, άσης, αντος, omnis, universus. 2) omnino, cum additur numero. ἅπαντες, universi. Ex α collect. & πᾶς.

Ἀπασβολόομαι, οῦμαι, fuliginem excutio. Ex ἀπὸ & ἀσβόλη, *fuligo*.

Ἀπασκαρίζω, fut. ίσω, desilio, desulto. 2) exsilio præ gaudio. Ex ἀπὸ & σκαρίζω, *salio*.

Ἀπασπαίρω, palpito, singultio, *ut simplex*.

Ἀπαστί, *Adv.* jejune. Ab ἄπαστος.

Ἀπαστία, ας, ἡ, jejunium. 2) de eo qui nondum cibum sumsit, ἀσιτία. b seq.

Ἄπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non gustavit. 2) jejunus. Ex α pr & πάομαι, *gusto*.

Ἀπαστράπτω, f. ψω, fulguro, corusco.

Ἀπασχολέω, ῶ, f. ήσω, negotium facesso. 2) impedio, occupo, abstraho.

Ἀπασχολία, ας, ἡ, occupatio, *ut simplex*.

Ἀπαταγί, *Adv.* sine strepitu, seu crepitu. Ex α pr. & πάταγος, *strepitus*.

ἈΠΑΤΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, fallo, decipio, impono.

Ἀπάτερθε, & ἀπάτερθεν, *Adv.* procul, seorsum. Ex ἀπὸ & ἄτερ, *sine*.

Ἀπατεών, ῶνος, ὁ, deceptor; veterator, Gl. V. A seq.

Ἀπάτη, ης, ἡ, deceptio, fallacia, fraus. 2) delectatio, suavitas inanis. Ab ἀπατάω.

Ἀπατήλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, fallax, deceptorius, fraudulentus, dolosus. A præc.

Ἀπατηλός, ή, όν, idem & ab eod.

Ἀπάτημα, ατος, τό, fallacia, impostura, fraus. 2) oblectamentum. Ab ἀπατάω.

Ἀπατήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, virum decipiens. Ex ἀπατάω & ἀνήρ, *vir*.

Ἀπάτησις, εως, ἡ. deceptio. Ab eod.

Ἀπατητικός, ή, όν, ad decipiendum aptus. Ab eod.

Ἀπάτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non calcatus. 2) qui calcari nequit. Ex α pr. & πατέω, *calco*.

Ἀπατιμάζω, idem quod sequ.

Ἀπατιμάω, dedecore afficio.

Ἀπατμίζω, f. ίσω, exhalo, emitto vaporem.

Ἀπάτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, sine patre natus. 2) patre orbatus. 3) posthumus. 4) abdicatus a patre, aut neglectus. 5) spurius, extra matrimonium natus. 6) obscuro, sordido patre natus. 7) cujus pater ignoratur. Ex α pr. & πατήρ.

Ἀπαυγάζω, f. άσω, lucem edo, ſplendorem repello. Ex ἀπὸ & αὐγὴ, *ſplendor*.
Ἀπαύγασμα, ατος, τὸ, ſplendor. A præc.
Ἀπαυγασμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἀπαυγὴ, ῆς, ἡ, idem.
Ἀπαυδάω, ῶ, f. ήσω, renuncio. 2) veto, interdico, prohibeo. 3) deficio, defatigor. Ex ἀπὸ & αὐδάω, *loquor*.
Ἀπαυθαδιάζομαι, f. άσομαι, arroganter me gero, orationis inſolentia & audacia utor. 2) pertinaci contumacia utor. Ex ἀπὸ & αὐθάδης.
Ἀπαυθαδίζομαι, fut. ίσομαι, idem. Ex ἀπὸ & αὐθαδίζομαι.
Ἀπαυθημερίζω, f. ίσω, eo ipſo die redeo.
Ἀπαύλια, ων, τὰ, dies, quo ſponſus apud ſocerum ſeorſim a ſponſa pernoctat. Ex ἀπὸ & αὐλὴ, *domicilium*, *ſtabulum*.
Ἀπαυλίζομαι, f. ίσομαι, ſeorſim ſtabulor, ſeorſim ſtationem habeo. 2) ſeorſim pernocto. Ex iiſd.
Ἀπαυλιστήριος, ία, ιον, quod die ἀπαυλίων a ſponſa mittitur ſponſo. Ab ἀπαύλια.
Ἀπαυλόσυνος, α, ὁ ϗ ἡ, innoxius, qui non nocet, Anthol.
Ἀπαυράω, ῶ, q. d. reſpirationem aufero, i. e. occido. 2) aufero, eripio. 3) fruor, delibo de re. Ex ἀπὸ & αὔρα.
Ἀπαυρίσκω, accipio, fruor. A præced.
Ἀπαυστί, *Adv.* ſine fine, ſine requiete. A ſq.
Ἄπαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, indeſinens, non ceſſans, irrequietus. 2) fine carens, perpetuus. Ex α pr. & παύομαι, *finio*.
Ἀπαυτίκα, *Adv.* ſtatim, illico.
Ἀπαυτοματίζω, f. ίσω, ſponte ſubminiſtro.
Ἀπαυτομολέω, ῶ, perfuga ſum.
Ἀπαυχενίζω, f. ίσω, cervicem incido, ſ. frango. 2) contumaciter reluctor. 3) fræno.
Ἀπαφίσκω, fallo, decipio. Ab ἀπάφω.
Ἀπαφρίζω, f. ίσω, deſpumo.
ἈΠΑ'ΦΩ, decipio, fallo.
Ἀπαχλυόομαι, οῦμαι, caligine offuſcor, caligo.
Ἀπαχρειόομαι, obſoleſco, ex uſu hominum tollor, inutilis fio, ineptus reddor.
Ἀπέγγονος, ου, ὁ, pronepos.
Ἀπεγγυαλίζω, f. ίσω, vel ίξω, in manus porrigo, præbeo.
Ἀπεγνωκότως, *Adv.* deſperate, per deſperationem. Ex ἀπογινώσκω, *deſpero*.
Ἀπεδανὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, claudus, infirmus. Ex α pr. & πεδανός.
Ἀπεδέω, abedo, ambedo, derodo.
Ἀπέδιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, calceis carens, excalceatus. Ex α pr. & πέδιλον, *calceus*.
Ἄπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, planus, campeſtris. Ex α *int.* & πέδον, *ſolum*, *terra*. (Sunt verba, in quibus α ſimplex idem ſignificat, atque ἀπὸ, ut Latinum *a*. Sic. ἄποινα, quaſi ἀπόποινα. Ita & hoc ἄπεδος idem eſt atque ἀπόπεδος, ſolum, quod eſt a pedibus proximum.)
Ἄπεζος, ου, pedem non habens. A πέζα, *pes*.
Ἀπεθίζω, f. ίσω, deſueſacio. ἀπεθισμένος, deſuetus, Philox. perf. part. paſſ.
Ἀπείδω, video, proſpicio e longinquo.
Ἀπειθαρχία, ας, ἡ, obedientiæ recuſatio, contumacia. Ex α & πειθαρχέω, *obedio*.
Ἀπείθεια, ας, ἡ, contumacia. Ab ἀπειθής.
Ἀπειθέω, ῶ, f. ήσω, non pareo. 2) non credo, perſuaderi mihi non ſino. A ſequ.
Ἀπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, contumax, inobediens. 2) non credens. Ex α pr. & πείθω.
Ἀπειθία, ας, ἡ, perſuaſionis obedientiæque contraria contumacia, diffidentia. 2) incredulitas. A præc.
Ἀπειθῶς, *Adv.* non obedienter &c.
Ἀπεικάζω, f. άσω, adſimulo. 2) comparo.
Ἀπεικασία, ας, ἡ, adſimulata & expreſſa figura.
Ἀπείκασμα, τος, τὸ, ſimulacrum, imago.
Ἀπεικονίζω, f. ίσω, effingo ad imaginem, ſeu exemplar.
Ἀπεικόνισμα, ατος, τὸ, adumbratio, imago, effictio ad exemplar. 2) effigies, ſpecimen, ſimulacrum, Gl. Vet. A præc.
Ἀπεικὼς, υῖα, ός, abſurdus, inconſentaneus, incongruus. Ex ἀπέοικα q. v.
ἈΠΕΙΛΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, minor, minitor, interminor. 2) graviter præcipio, cum minis jubeo. 3) glorior.
Ἀπειλὴ, ῆς, ἡ, comminatio, minæ. 2) gloriatio.
Ἀπείλημα, τος, τὸ, minæ.
Ἀπειλήτειρα, ας, ἡ, quæ minatur. A ſeq.
Ἀπειλητὴρ, ῆρος, ὁ, qui minatur, minax.
Ἀπειλητήριος, ία, ιον, idem.
Ἀπειλητικὸς, ὴ, ὸν, idem.
Ἀπειλητικῶς, *Adv.* minaciter.
Ἀπειληφόρος, ου, minax.
Ἄπειμι, f. έσομαι, abſum. Ex ἀπὸ & εἰμί.
Ἄπειμι, abeo, proficiſcor. 2) abibo. Ex ἀπὸ & εἶμι, *vado*, *eo*.
Ἀπειπεῖν, abnuere, interdicere. 2) deponere honorem, abdicare ſe magiſtratu. 3) repudiare. 4) deficere, in conatu rei ſine effectu concidere, deſperare. 5) negare alicui, interdicere, vetare. 6) diſſuadere. 7) *med.* ἀπείπασθαι, repudiare, negare &c.
Ἀπειραγαθία, ας, ἡ, nimia, *item* infinita beneficentia. *item* nimia magnificentia, imperitia. Gl. Vet. infirmitas. A ſeq.
Ἀπειράγαθος, α, ὁ ϗ ἡ, infinite bonus. 2) imperitus. Ex ἄπειρος & ἀγαθὸς, *bonus*.
Ἀπειραγάθως, *Adv.* imperite.
Ἀπειράκις, *Adv.* infinitis modis, ſ. vicibus. Ab ἄπειρος, *infinitus*.
Ἀπείρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, infinitus, pro ἀπέρατος. Ex α pr. & περαίνω.
Ἀπείραστος, α, ὁ ϗ ἡ, intentatus. 2) inexploratus. 3) qui tentari nequit. Ex α priv. & πειράζω, *tento*.
Ἀπείρατος, α, ὁ ϗ ἡ, inexpertus. 2) intentatus, cujus periculum non eſt factum. Ex α pr. & πειράω, *tento*.
Ἀπειραχῶς, *Adv.* infinitis modis. Ab ἄπειρος.
Ἀπείργω, f. ξω, arceo, excludo, prohibeo. 2) deterreo, abigo. 3) inhibeo. 4) dirimo. 5) relinquo, prætereo.
Ἀπείρεσος, ο, ὁ ϗ ἡ, & ἀπειρέσιος, ία, ιον, infinitus, immenſus. Ab ἄπειρος.
Ἀπειρηκέναι, defatigatum eſſe; deficere.
Ἀπειρηκὼς, feſſus, Gl. Vet. ἀπειρημένος, interdictus, Gl. Vet. vid. ἀπορία.
Ἀπείρητος, α, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀπείρατος. 2) inexpertus. Ex α pr. & πειράω.
Ἀπειρία, ας, ἡ, imperitia. Ex α priv. & πεῖρα, *ſpecimen*, *experimentum*.
Ἀπειρόδιος, ο, ὁ ϗ ἡ, indeterminatus. Ex α pr. & πέρας, *terminus*.
Ἄπειρος, α, ὁ ϗ ἡ, infinitus. Ex iiſdem.
Ἄπειρξις, εως, ἡ, repulſio, cohibitio. Ab ἀπείργω, *prohibeo*.

Ἀπειρο-

Ἀπειρόγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuptiarum expers, cælebs. Ex ἄπειρος, inexpertus, & γάμος.
Ἀπειρόγνωμος, ου, immensa scientia præditus.
Ἀπειροδάκρυς, υ, sine fine & modo plorans.
Ἀπειροδύναμος, ου, ὁ καὶ ἡ, infinitam habens potestatem, Suic. Ex ἄπειρος & δύναμις.
Ἀπειρόζυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers jugi, Suic.
Ἀπειροθάλασσος, vel ἀπειροθάλαττος, ου, ὁ καὶ ἡ, maris, seu navigandi inexpertus.
Ἀπειροκακέω, ῶ, f. ήσω, malitia careo, simplicitate utor. A seq.
Ἀπειρόκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, malorum inexpertus. 2) minime malus, simplex.
Ἀπειροκαλέω, ineptio, parum eleganter, frigide facio, loquor. Ab ἀπειρόκαλος.
Ἀπειροκαλία, ας, ἡ, ignorantia boni honestique. Gl. Vet. insolentia, infirmitas. A seq.
Ἀπειρόκαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, decori ignarus, ineptus. insolens, Philox.
Ἀπειροκάλως, *Adv.* inepte, præter decorum.
Ἀπειρολεχής, έος, ὁ καὶ ἡ, experta tori, cælebs. Ex ἄπειρος & λέχος, *lectus*.
Ἀπειρομάχης, εος, ὁ καὶ ἡ, *Dor.* ἀπειρομάχας, imperitus prælii.
Ἀπειρομεγέθης, ες, immensus.
Ἀπειροπάθεια, ας, ἡ, multitudo malorum, perturbationum. 2) vacuitas a perturbationibus, s. molestiis; felicitas, prosperitas vitæ nullas clades passæ. A seq.
Ἀπειροπαθής, έος, ὁ καὶ ἡ, multis perturbationibus obnoxius. 2) vacuus a turbis animi, a molestiis. Ex ἄπειρος & πάθος.
Ἀπειροπλάσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ἀπειροπλασίων, ον, multiplex, innumerabilibus modis. Ab ἄπειρος, *infinitus*.
Ἀπειρόπλους, ου, ὁ, καὶ ἡ, navigationem non expertus, navigationis imperitus.
Ἀπειροπόλεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, rei militaris vel bellorum imperitus.
Ἀπειροπολέμως, *Adv.* contra rationem belli bene gerendi.
Ἄπειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, imperitus. 2) infinitus, immensus, interminatus. Ex α pr. & πεῖρα, *experimentum*. vel πέρας, *terminus*.
Ἀπειροσύνη, ης, ἡ, inexperientia, inscitia.
Ἀπειροτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, quæ non peperit, sterilis. Ex ἄπειρος & τίκτω, *pario*.
Ἀπειρωδίς, ῖδος, ἡ, dolores partus non experta.
Ἀπείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, infinitus. Ab ἄπειρος.
Ἀπείρως, *Adv.* imperite. 2) infinite.
Ἀπεπαγγελία, ας, ἡ, eadem putatur esse, quæ ἐπαγγελία.
Ἀπειθέω, ῶ, f. ήσω, recuso parere aut verbis fidem habere.
Ἄπειθον, ου, τό, pertinacia, contumacia.
Ἄπειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, nulla persuasione flexibilis, contumax. Ex α pr. & πείθω.
Ἀπέκγονος, ου, ὁ, abnepos. Ex ἀπὸ & ἔκγονος.
Ἀπεκδέχομαι, f. ξομαι, exspecto. 2) intelligo, colligo aliquid ex aliqua oratione.
Ἀπεκδοχή, ῆς, ἡ, exspectatio, collectio alicujus sententiæ vel sciti ex aliqua oratione. A præc.
Ἀπέκδυσις, εως, ἡ, ipse exuendi actus. A seq.
Ἀπεκδύω, & -δύομαι, f. ύσω, exuo aliquem. 2) *in med.* exuo me. 3) accingor ad aliquid, quasi depositis vestibus.
Ἀπεκλανθάνω, obliviscor.
Ἀπεκλέγομαι, reprobo, non eligo.
Ἀπεκλογή, ῆς, ἡ, reprobatio. A præc.
Ἀπεκλούω, f. ύσω, eluo, abluo, eluendo abstergo.
Ἀπεκλύω, f. ύσω, resolvo. 2) debilito. 3) libero.
Ἀπεκροφέω, exhaurio, exsorbeo.
Ἀπεκτείνω, extendo, diffundo, prolato.
Ἀπέκτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, impexus. Ex α pr. & πεκτέω, *pecto*.
Ἄπεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. A πέκω, *pecto*.
Ἀπελάζω, concionor, quod scribitur & ἀπελλάζω, vocab. Lacon. v. ἐλλαία.
Ἀπελασία, ας, ἡ, abactus, abactio, depulsio, Hesych. Ex ἀπελαύνω. v. ξενηλασία.
Ἀπέλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inaccessus, cui appropinquare non est tutum. Ex α priv. & πελάζω.
Ἀπελάτης, ου, ὁ, abigens, abigator, abactor, Philox. A seq.
Ἀπελαύνω, f. ελάσω, expello, abigo, arceo, abduco.
Ἀπελαφρύνω, sublevo.
Ἀπέλεγμα, ατος, τό, refutatio, confutatio, reprobatio, contemtio. Ab ἀπελέγχω, *redarguo*.
Ἀπελεγμός, ῦ, ὁ, idem. 2) probrum. Ab eod.
Ἀπέλεγξις, εως, ἡ, idem quod ἀπέλεγμα.
Ἀπελέγχω, f. ξω, redarguo, refuto, confuto.
Ἀπέλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, immensus. Ex α pr. & πέλεθρον, *jugerum*.
Ἀπελέκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non dedolatus, securi non complanatus. Ex α priv. & πέλεκυς.
Ἀπελευθερία, ας, ἡ, manumissio, assertio in libertatem, Vulg. Lex. Ab ἀπελεύθερος.
Ἀπελευθερικός, ῦ, ὁ καὶ ἡ, libertinus. Ab eod.
Ἀπελευθέριος, ου, ὁ, libertinus. Ab seq.
Ἀπελεύθερος, ου, ὁ καὶ ἡ, libertus, libertate donatus. Ex ἀπὸ & ἐλεύθερος, *liber*.
Ἀπελευθερόω, ῶ, f. ώσω, libero, manumitto.
Ἀπελευθέρωσις, εως, ἡ, manumissio. A præc.
Ἀπελευθερωτής, ῦ, ὁ, manumissor. Ab eod.
Ἀπέλευσις, εως, ἡ, abitus, discessus. Ab ἀπέρχομαι.
Ἀπελλάζω, vide ἀπελάζω.
ἈΠΕΛΛΑΙ', ῶν, αἱ, fana. 2) conciones, Hesych.
ἌΠΕΛΟΣ, ου, ὁ, ulcus. 2) vulnus.
Ἀπελπίζω, f. ίσω, despero. 2) ad desperationem adduco. 3) spero, Lucas.
Ἀπελπισμός, ῦ, ὁ, desperatio. A præc.
Ἀπεμέω, ῶ, f. έσω, revomo, evomo, vomitu ejicio. Ex ἀπὸ & ἐμέω, *vomo*.
Ἀπεμπολάω, ῶ, idem quod sequens.
Ἀπεμπολέω, ῶ, f. ήσω, vendo, venundo; diciturque in primis de meretricibus, quæ pro pecunia copiam sui faciunt. 2) ut emtum abduco, seu rapio.
Ἀπεμπολή, ῆς, ἡ, venditio, nundinatio, negotiatio. A præc.
Ἀπεμπόλησις, εως, ἡ, venditio. 2) nundinatio. Ab eodem.
Ἀπεμπολητής, ῦ, ὁ, venditor, seu qui lucrum e venditionibus facit, institor. Ab eodem.
Ἀπεμφαίνω, dissimilis sum, abhorreo.
Ἀπέμφασις, εως, ἡ, declaratio, expositio, demonstratio. A præc.
Ἀπεμφερής, έος, ὁ καὶ ἡ, dissimilis, absimilis.
Ἀπέναντι, *Adv.* coram. 2) e regione, contra.
Ἀπεναντίον, *Adv.* idem.
Ἀπεναντίως, *Adv.* contra.

Ἀπε-

Ἀπεννέπω, f. ἀπεννέψω, interdico. 2) adversor.
Ἀπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, luctu carens. Ex α pr. & πένθος, luctus.
Ἀπένθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem luctu nemo prosecutus est, vel prosequitur. 2) indefletus. Ab α pr. & πενθέω, lugeo.
Ἀπενιαυτίζω, f. ίσω, per annum absum, vel cesso. Ex ἀπὸ & ἐνιαυτὸς, annus.
Ἀπενιαυτισμὸς, οῦ, ὁ, exsilium s. omnino absentia & discessus in unum annum. A præc.
Ἀπεξαμαρτάνω, delinquo, pecco.
Ἀπεξεργάζομαι, perficio, absolvo.
Ἀπέοικα, absimilis, dissimilis sum, abhorreo, repugno rectæ rationi, perf. med. Ex ἀπὸ & εἴκω, similis sum.
Ἀπεοικότως, *Adv.* absimili modo, diversimode. 2) non verisimiliter, absurde.
Ἀπεοικὼς, υῖα, ὸς, absimilis, dissentaneus, absurdus, incongruus. Ab eodem.
Ἀπέπαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad maturitatem non perductus. Ex α priv. & πεπαίνω, coquo.
Ἀπέπωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ἄπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, peplo carens.
Ἀπεπτέω, ῶ, f. ήσω, cibum non concoquo. Ab ἄπεπτος.
Ἄπεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non coctus. 2) qui coqui nequit. Ex α priv. & πέπτω.
Ἀπέπτως, *Adv.* crude.
Ἀπέπω, & ἀπέπομαι, v. ἀπειπεῖν.
Ἀπεραντολογία, ας, ἡ, verbositas inepta, vana loquacitas. A sequ.
Ἀπεραντολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullum finem loquendi faciens, vitiose verbosus, loquax, Ex ἀπέραντος & λόγος, *sermo*.
Ἀπέραντος, ου, ὁ ϗ ἡ, infinitus. Ex α pr. & περαίνω, *termino*.
Ἀπεράντως, *Adv.* infinite.
Ἀπέρασις, εως, ἡ, rejectio per vomitum. Ex ἀπὸ & ἐράω, *fundo*, *vomo*.
Ἀπέρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, infinitus, non habens exitum. 2) qui transiri nequit, impervius. Ex πέρας, *finis*, vel περάω, *transeo*.
Ἀπεράτωτος, ον, finem, exitum non habens. Ex α & περατόω.
Ἀπεργάζομαι, f. άσομαι, facio, efficio, conficio.
Ἀπεργασία, ας, ἡ, effectio, absolutio operis. 2) amolitio, ut morbi, curatio.
Ἀπεργαστέος, έα, έον, peragendus.
Ἀπεργαστικὸς, ὴ, ὸν, efficax, *ut simplex*.
Ἀπεργαστικῶς, *Adv.* efficaciter, cum effectu perfectionis & absolutionis.
Ἀπέργω, idem quod ἀπείργω.
Ἀπερείδω, f. είσω, firmiter figo, defigo. ἀπερείδομαι, incumbo, innitor. 2) repono, depono. 3) confero in alium, ut culpam.
Ἀπερείσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, infinitus, multus, *per Metathes.* pro ἀπειρέσιος. Ab ἄπειρος.
Ἀπέρεισις, εως, ἡ, innixus, actio innitendi vel infulciendi. Ab ἀπερείδω.
Ἀπερεύγω, f. ξω, eructo, sursum ructo. 2) effundo, emitto, *de fluviis*.
Ἀπέρευξις, eructatio.
Ἀπερέω inusitatum. sed hinc ἀπείρηκα, perf. act. deficio tam de hominibus, cum fatigati sunt, quam de rebus, cum deesse cœperunt. ἀπείρηται, perf. pass. interdictum est. ἀπερῶ, negabo, renuam, fut. 2. quod *Ionice* ἀπερέω. vid. ἀπειρηκώς.

Ἀπερημόω, ῶ, f. ώσω, desolo, desertum reddo. ἀπερημοῦμαι, desolor, Gl. Vet.
Ἀπερητύω, reprimo, cohibeo. Ex ἀπὸ & ἐρητύω, *inhibeo*.
Ἀπερίβλεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non circumspectus seu cautus. 2) non illustris, non spectatus. 3) cujus non facilis circumspectus, qui non facile cavetur. Ex α priv. & περιβλέπω, *circumspicio*.
Ἀπερίβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non vestitus, purus, nudus. Ex α pr. & περιβάλλομαι.
Ἀπεριγένητος, ον, insuperabilis, non facile circumveniendus. A περιγίνομαι, *vinco*.
Ἀπερίγραπτος, ου, ὁ ϗ ἡ. non circumscriptus. 2) incomprehensibilis. 3) perpetuus, æternus. Ex α pr. & περιγράφω.
Ἀπεριγράπτως, *Adv.* non circumscripte.
Ἀπερίγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, non circumscriptus.
Ἀπεριγράφως, *Adv.* non circumscripte, Suic.
Ἀπερίεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, non exquisitus. 2) non superfluus, non supervacaneus. 3) incuriosus.
Ἀπεριέργως, *Adv.* non exquisite, incuriose.
Ἀπεριήγητος, ον, non explicatus.
Ἀπερίηχητος, ον, quem nullus strepitus aut sonus circumsonat.
Ἀπερικάθαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non mundatus, immundus. Ex α pr & περικαθαίρω, *mundo*.
Ἀπερικάλυπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, detectus, apertus, sine dissimulatione.
Ἀπερικόπως, *Adv.* sine molestia, nemine impediente. 2) sine ambitione luxuriosa in vestitu & famulitio cæteroque victu.
Ἀπερικτύπητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀπερίηχητος. Ex α pr. & περικτυπέω, *circumsono*.
Ἀπεριλάλητος ου, ὁ ϗ ἡ, infans, fari nescius. 2) quem non facile verbis compescas. 3) qui blaterandi finem non facit, garrulus. Ex α priv περὶ, in quo vis est vincendi & superandi, & λαλέω, *loquor*.
Ἀπερίληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, nullo loco, vel tempore circumscriptus nec comprehensus; *it.* finem non habiturus, *de oratione*, ap. Jos. Ex α pr. & περιλαμβάνω, *comprehendo*.
Ἀπερiμέριμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nullas animo curas versat, inconsideratus. Ex α pr. περὶ & μέριμνα, *cura*.
Ἀπεριμερίμνως, *Adv.* inconsiderate.
Ἀπερινόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mente comprehendi nequit. Ex α pr. & περινοέω.
Ἀπερινοήτως, *Adv.* temere atque inconsiderate. 2) præter opinionem.
Ἀπερίοδος, ον, periodis carens, non periodo expressus. *de oratione*.
Ἀπερίοπτος, ον, negligens.
Ἀπεριόπτως, *Adv.* negligenter.
Ἀπερίοριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, indeterminatus, indefinitus. Ex α pr. & περιορίζω, *determino*.
Ἀπερίπτυκτος, ον, non tectus, obvolutus.
Ἀπερίπτωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui talis est, ut non impingat, immunis lapsus, erroris, ultra offensiones adversæ fortunæ positus. Ex α pr. & περιπίπτω.
Ἀπερισάλπιγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tubarum clangore non circumsonat. 2) quem nihil circumsonat. Ex α pr. & περισαλπίζομαι.
Ἀπερίσκεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non circumspectus, inconsideratus. Ex α pr. & περισκέπτομαι.
Ἀπερισκέπτως, *Adv.* inconsiderate, imprudenter,

in-

incaute, Gl. Vet.
Ἀπερισκεψία, ας, ἡ, negligentia, imprudentia.
Ἀπερισκέπτως, & ἀπερίσκεπτος, ον, idem quod ἀπερίβλεπτος.
Ἀπερίσπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconcussus. 2) non distractus, qui non occupatur multis, non distinetur. 3) otiosus. Ex α pr. & περισπάω.
Ἀπερισπάστως, *Adv.* sine ulla distractione, s. cura, otiose, tranquille, constanter. 2) assidue. 3) omissa omni alia cura, labore &c.
Ἀπερισσία, ας, ἡ, cum in aliqua re nil redundat.
Ἀπερισσόχρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, suppar ætate, qui non excedit alium tempore. Ex α priv. & περισσός & χρόνος.
Ἀπερίστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem nihil premit, urget, incommodat, distrahit, circumstat. 2) omnis periculi expers, tutissimus. Polyb. 3) desertus, derelictus. Ex α priv. & περιΐσταμαι.
Ἀπερίστρεπτος, ου, ὁ & ἡ, qui non circumvertitur. 2) qui circumagi nequit. Ex α pr. & περιστρέφω.
Ἀπερίτμητος, ου, ὁ & ἡ, non circumcisus. Ex α pr. & περιτέμνω, *circumcido*.
Ἀπερίτρεπτος, ου, ὁ & ἡ, qui circumagi nequit, qui non commutatur, non volubilis, non versatilis. 2) non revertens. 3) non curans. Ex α pr. & περιτρέπω.
Ἀπερίτροπος, ου, ὁ & ἡ, idem.
Ἀπέριττος, vel ἀπέριττος, ου, ὁ & ἡ, supervacuum nil habens. 2) magnificentia & copia in cultu & victu carens. 3) simplex, elegantia quæsita carens. 4) negligenter factus.
Ἀπερίττως, *Adv.* negligenter, simpliciter, sine solicita cura elaborandi vel ornandi.
Ἀπερίττωτος, ου, ὁ & ἡ, carens excrementis, quæ περιττώματα.
Ἀπεριφερής, έος, ὁ & ἡ, non rotundus, orbiculatus.
Ἀπέῤῥω, abeo, facesso in malam rem. ἀπεῤῥε, facesse. Ex ἀπὸ & ἔῤῥω.
Ἀπερυθριάω, ῶ, f. άσω, pudorem depono. 2) impudenter ago. Ex ἀπὸ & ἐρυθριάω.
Ἀπερύκω, f. ξω, repello, propulso, abigo.
Ἀπερυσιβόω, ῶ, rubiginem ingenero, rubigine consumo. ἀπερυσιβόομαι, rubiginem sentio.
Ἀπερύω, f. ύσω, abstraho, detraho.
Ἀπέρχομαι, f. ελεύσομαι, a. 2. ῆλθον, abeo, discedo. 2) morior.
Ἀπερωδεύς, έως, ὁ, qui impetum alicujus impedit, s. inhibet. A seq.
Ἀπερωέω, ῶ, cohibeo. 2) discedo.
Ἀπέρωτος, ου, durus, asper, immitis, inamabilis. Ex ἀπὸ & ἔρως.
Ἀπεσθίω, exedo, erodo.
Ἀπεσσύα, ἐς, οἱ, ἡ, absentia. Ab ἄπειμι, *absum*.
Ἀπέταλος, ου, ὁ καὶ ἡ, foliis carens. Ex α pr. & πέταλον, *folium*.
Ἀπευδιασμός, ῦ, ὁ, serenitas, tranquillitas cœli, aeris, maris. Ex ἀπὸ & εὐδία, *serenitas*.
Ἀπευδοκέω, improbo, repudio.
Ἀπευθανατίζω, f. ίσω, felicem mortem oppeto, honesta morte perfungor. Ex ἀπὸ & εὐθάνατος.
Ἀπευθής, έος, ὁ & ἡ, fama inauditus, incognitus. 2) imperitus. Ex α pr. & πυνθάνομαι.
Ἀπευθος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.
Ἀπευθύνω, adæquo. 2) rego, dispono, dirigo. 3) corrigo, emendo. 4) punio.
Ἀπεύκτος, ου, ὁ & ἡ, tædis inutilis, ex quo tædæ fieri nequeunt. Ex α pr. & πεύκη, *tæda*.
Ἀπευκταῖος, ου, ὁ & ἡ, idem quod sequens.
Ἀπευκτός, ἡ, όν, abominandus, exsecrandus. 2) vitandus, aversandus. Ab ἀπεύχομαι.
Ἀπευνάζω, f. άσω, sopio.
Ἀπευστος, ου, ὁ & ἡ, inauditus. A πυνθάνομαι.
Ἀπευτακτέω, idem quod ἀπακτέω, quod vide. 2) desero bonam disciplinam, a bono ordine desicio.
Ἀπευχετος, ου, idem quod ἀπευκτός.
Ἀπεύχομαι, f. ξομαι, deprecor, precor, seu opto non evenire. 2) abominor, exsecror.
Ἀπευωνίζω, f. ίσω, vilem reddo, modico vendo. Ex ἀπὸ & εὔωνος, *vilis*.
Ἄπεφθος, ου, ὁ & ἡ, sæpe coctus, ad puritatem & discessum scoriarum vel fæcum decoctus, ut ἄπεφθος χρυσός, aurum excoctum, obryzum. Pro ἀφεψητος, decoctus.
Ἀπεχθαίρω, f. αρῶ, odio prosequor. 2) invisum reddo.
Ἀπεχθάνομαι, f. χθήσομαι, iovisus sum, odio sum. 2) odi, infensus sum.
Ἀπέχθεια, ας, ἡ, inimicitiæ, odium, simultas. Ab ἀπεχθής.
Ἀπέχθημα, ατος, τὸ, res odiosa & invisa.
Ἀπεχθήμων, ον, invisus, odiosus.
Ἀπεχθής, έος, ὁ & ἡ, invisus, infensus. Ex ἀπὸ & ἔχθος, *invidia, odium*.
Ἀπεχθητικός, ἡ, όν, qui in hominum odia solet incurrere. A seq.
Ἀπεχθομαι, f. ήσομαι, offendor. 2) sum inimicus, hostis. 3) tristor. 4) odio sum. ἀπέχθημαι, idem.
Ἀπεχθῶς, *Adv.* odiose.
Ἀπεχυρόω, ῶ, f. ώσω, muoio. Ex ἀπὸ & ἐχυρόω.
Ἀπέχω, f. ἀφέξω, abstineo. 2) disto, absum, differo. 3) recipio, accipio. 4) satis sum, sufficio. ἀπέχομαι, abstioeo me.
Ἀπεψία, ας, ἡ, indigestio. Ex α priv. & πέψις, *coctio*.
Ἀπέψω, decoquo, coquo, pro ἀφέψω. Ex ἀπὸ & ἕψω.
Ἀπηγορέω, ῶ, f. ήσω, accusationi respondeo. 2) enarro. Ex ἀπὸ & ἀγορέω, *concionor*.
Ἀπηγόρημα, ατος, τὸ, responsio ad accusationem. 2) narratio, relatio. A præc.
Ἀπηδαλιος, ου, ὁ & ἡ, gubernaculo carens. Ex α pr. & πηδάλιον, *gubernaculum*.
Ἀπηθέω, ῶ, f. ήσω, percolo, per colum trajicio, deliquo. Ex ἀπὸ & ἠθέω, *colo*.
Ἀπήθημα, ατος, τὸ, cremor percolatus. 2) quidquid percolatum est. A præc.
Ἀπηκριβωμένως, *Adv.* absolute, summa cum diligentia, ad amussim. Ex ἀπακριβόω.
Ἀπηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incompactus. 2) non concretus. Ex α pr. & πηγνύω, *compingo*.
Ἀπηλεγέω, non curo, contemno. Ab ἀπηλεγής, seu ἀπὸ & ἀλέγω.
Ἀπηλεγέως, *Adv.* sæve, intrepide, atrociter.
Ἀπηλεγής, έος, ὁ καὶ ἡ, nullius curam gerens, nullius respectum habens. 2) sævus, atrox. Ex ἀπὸ & ἀλέγω, *curo*.
Ἀπηλιαστής, ῦ, ὁ, alienus a judiciis & litibus, seu caussis judiciariis, alienus a foro. Ex α pr. & ἡλιαία, *concio*.
Ἀπηλιθιόω, ῶ, f. ώσω, fatuum reddo, ad fatuitatem redigo. Ex ἀπὸ & ἠλίθιος, *stultum reddo*.

Ἀπηλιώτης, ου, ὁ, ventus fubfolanus. Ex ἀπὸ & ἥλιος, *fol*.

Ἀπήμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, illæfus. Ex α priv. & πημαίνω.

Ἀπημελημένως, *Adv.* neglectim. Ex ἀπαμελέω.

Ἀπημοσύνη, ης, ἡ, incolumitas. A fequ.

Ἀπήμων, ονος, ὁ & ἡ, nullo damno adfectus, illæfus, falvus, incolumis. 2) non nocens, innoxius. Ex α pr. & πῆμα, *damnum*.

Ἀπήνεια, ας, ἡ, crudelitas, fævitia. Ab ἀπηνής.

Ἀπήνεμος, ου, ὁ & ἡ, vento carens. Ex ἀπὸ & ἄνεμος, *ventus*.

ἈΠΗ'ΝΗ, ης, ἡ, rheda, carpentum, *præfertim* muliebre vehiculum.

ἈΠΗΝΗ'Σ, έος, ὁ & ἡ, crudelis, immitis, fævus, durus, trux.

Ἀπηνῶς, *Adv.* inclementer, crudeliter. A præc.

Ἀπήορος, ου, ὁ & ἡ, defuper impendens. 2) altus, fublimis, in alto fitus. Ex ἀπὸ & αἴρω, *tollo*, vel αἰώρα, *ofcillum*.

Ἀπήορος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iifd. *item*, diftans, remotus. v. ἀπήωρος.

Ἀπηρός, όος, ὁ & ἡ, nullo membro captus, aut mutilus. Ex α pr. & πηρός, *mutilus*.

Ἄπηρος, ου, ὁ & ἡ, pera carens. Ex α pr. & πήρα, *pera*. 2) idem quod ἀπηρὸς & ἀπήρωτος.

Ἀπηρτισμένως, *Adv.* plane, perfecte. Ex ἀπαρτίζω.

Ἀπηρυθριασμένως, *Adv.* impudenter, depofito pudore, perfricta fronte. Ex ἀπερυθριάω.

Ἀπήρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non mutilatus, integer, illæfus. Ex α pr. & πηρόω.

Ἀπηχέω, ῶ, f. ήσω, diffono. 2) refono.

Ἀπήχημα, ατος, τὸ, refonantia, in primis quæ in fine auditur, durante aliquamdiu fono. *Unde* 2) pro effectu alicujus rei naturali. A præc.

Ἀπηχής, έος, ὁ & ἡ, abfonus. 2) ingratus, odiofus. Ex ἀπὸ & ἦχος, *fonus*.

Ἀπήχησις, εως, ἡ, idem quod ἀπήχημα.

Ἀπηχῶς, *Adv.* abfurde, odiofe. Ab ἀπηχής.

Ἀπήωρος, ου, ὁ & ἡ, fufpenfus, elevatus. 2) diftans. Ex ἀπὸ & αἰωρέω, *fufpendo*, *elevo*.

Ἀπιάλλω, f. αλῶ, dimitto, Thuc.

Ἀπίθανος, ου, ὁ & ἡ, improbabilis. 2) cui non creditur, non paretur. Gl. Vet. ineptus.

Ἀπιθανότης, ητος, ἡ, improbabilitas. 2) defectus auctoritatis in fuadendo, jubendo. A præc.

Ἀπιθάνως, *Adv.* improbabiliter. 2) infcite, abfurde. Ab eod.

Ἀπιθέω, ῶ, f. ήσω, inobediens fum, non obtempero. Ex α pr. & πείθω, *perfuadeo*.

Ἀπιθύνω, dirigo, Gl. Vet. Ex ἀπὸ & ἰθύνω, *dirigo*.

Ἄπικρος, ου, ὁ & ἡ, non amarus.

Ἀπικρόχολος, ου, ὁ & ἡ, non biliofus, flavæ bilis expers. Ex α pr. πικρός & χολή.

Ἀπίλλω, vel ἀπείλλω, arceo, excludo. Ex ἀπὸ & ἴλλω, *volvo*, *everto*, *detorqueo*.

Ἀπιμελής, έος, ὁ & ἡ, pinguedinis expers. Ex α pr. & πιμελή, *pinguedo*.

Ἀπίμελος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iifdem.

Ἀπινής, έος, ὁ καὶ ἡ, purus a fordibus. Ex α pr. & πῖνος, *fordes*.

Ἀπινύσσω, defipio. 2) effto. Ex α pr. & πινύσσω.

Ἄπιον, ου, τὸ, pirum. A feq.

ἌΠΙΟΣ, ου, ἡ, pirus.

Ἄπιος, ία, ιον, longinquus. Ab ἀπό.

Ἀπισόω, ῶ, f. ώσω, adæquo, exæquo.

Ἀπίσσωτος, ου, ὁ & ἡ, non picatus. Ex α pr. & πίσσα, *pix*.

Ἀπιστέω, ῶ, f. ήσω, diffido, unde ἀπιστητέον, diffidendum. Ab ἄπιστος.

Ἀπιστητικός, ή, όν, incredulus. A præc.

Ἀπιστία, ας, ἡ, diffidentia, incredulitas. 2) incredibilitas. 3) perfidia. A feq.

Ἄπιστος, ου, ὁ & ἡ, qui non credit. 2) incredibilis. 3) infidus, cui non creditur, perfidus. Ex α priv. & πίστις, *fides*.

Ἀπιστοσύνη, ης, ἡ, perfidia. A præc.

Ἀπίστως, *Adv.* fraudulenter, perfide, infide. 2) incredibiliter. Ab eodem.

Ἀπισχναίνω, emacio, extenuo.

Ἀπισχνόω, f. ώσω, idem.

Ἀπισχυρίζομαι, f. ίσομαι, obnitor. 2) ad fortitudinem me compono. 3) abnuo, pernego. 4) ajo, affevero cum contentione. Ex ἀπὸ & ἰσχυρίζομαι.

Ἀπίσχω, abftineo. 2) averfum teneo, amoveo. Ex ἀπὸ & ἴσχω, *habeo*.

Ἀπίσωσις, εως, ἡ, adæquatio. Ab ἀπισόω.

Ἀπίτης, ου, ὁ, ut οἶνος ἀπίτης, vinum e piris factum. Ab ἄπιον, *pirum*.

Ἀπίττωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀπίσσωτος.

Ἄπιχθυς, υος, ὁ καὶ ἡ, qui non vefcitur pifcibus. Ex ἀπὸ & ἰχθύς, *pifcis*.

Ἀπίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, non pinguis. Ex α priv. & πίων, *pinguis*.

Ἀπλάκητος, ου, ὁ & ἡ, qui nihil peccat, fine vitio f. errore. Hefych. e Sophocl. (nifi verum eft ἀμπλ. ut hodie editur). Ex α & πλάζομαι.

Ἀπλάνεια, ας, ἡ, ftabilitas, conftantia, erroris & mutationis expers. A fequ.

Ἀπλανής, έος, ὁ & ἡ, non erraticus, non vagabundus. Ex α pr. & πλάνη, *error*.

Ἀπλάνητος, ου, ὁ & ἡ, idem. Ex α pr. & πλανάω.

Ἀπλανῶς, *Adv.* fine errore. Ab ἀπλανής.

Ἄπλαστος, ου, ὁ & ἡ, informis, ineffigiatus. 2) fimplex, verus, fincerus. Gl. Vet. infictus.

Ἀπλάστως, *Adv.* fimpliciter, non ficte, non diffimulanter.

Ἀπλατής, έος, ὁ & ἡ, latitudine carens. Ex α pr. & πλάτος, *latitudo*.

Ἄπλατος, ου, ὁ & ἡ, inacceffus. 2) immenfus. Ex α pr. & πλάω, pro πελάω, *appropinquo*, vel *Dor.* pro ἄπλητος.

Ἀπλεονέκτητος, ον, non fraudatus. Ex α pr. & πλεονεκτέω.

Ἀπλατομεγέθης, ες, immenfus. Ex ἄπλατος, *idem*, & μέγεθος. v. ἄπλητος.

Ἄπλευρος, ου, ὁ & ἡ, cui latus non ftipatum. Ex α pr. & πλευρά.

Ἄπλευστος, ον, innavigabilis. Ex α pr. & πλέω.

Ἀπλήγιος, α, ὁ καὶ ἡ, fimplex, innocens, innocuus. A fequ.

Ἀπληγίς, ίδος, ἡ, veftis fimplex. Ab ἁπλόος, *fimplex*.

Ἀπληθής, έος, ὁ & ἡ, non plenus. 2) ftrigofus. Rob. Ex α pr. & πλῆθος, *plenitudo*.

Ἄπληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non percuffus. Ex α pr. & πλήττω, *percutio*.

Ἀπλημμελής, ές, delicti expers, infons. Ex α & πλημμελέω.

Ἀπλήμων, ονος, ὁ & ἡ, inexplebilis. Ab α pr. & πίμπλημι.

Ἄπληξ, γος, ὁ καὶ ἡ, non percuffus, non læfus. Ex α pr. & πλήττω.

Ἀπλήρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexpletus, non completus. Gl.

Gl. Vet. incomplebilis, insatiabilis.

Α'πληρώτως, *Adv.* insatiabiliter.

Α'πληςεύομαι, f. εύσομαι, sum insatiabilis. 2) sum avidus.

Α'πληςία, ας, ἡ, insatiabilitas. Philox. avaritia. 2) immensitas.

Α'πληςοινος, ον, insatiabilis vini.

Α'πληςος, ου, ὁ & ἡ, inexplebilis, insatiabilis. 2) immensus. Ex α pr. & πλήθω.

Α'πλήςως, *Adv.* insatiabiliter, avare, Gl. Vet. 2) immense.

Α'πλετος, ου, ὁ & ἡ, immensus, tam vastum hians, ut impleri nequeat. Ab antiquo πλέω, unde πλῆμι, πίμπλημι, impleo. v. ἄπλετος sub ἀπλετομεγέθης.

Α'πλέα, ας, ἡ, simplicitas, candor. Ab ἁπλόος.

Α'πλόθριξ, χος, ὁ & ἡ, qui promissum, vel porrectum capillum habet. 2) qui raro est capillitio. Gl. Vet. recto capillo. Ex ἁπλόος & θρὶξ, *capillus*.

Α'πλοια, ας, ἡ, tempus, quo navigari non potest. Ex α pr. & πλόος, *navigatio*.

Α'πλοΐζομαι, f. ίσομαι, simplicitate utor. Ab ἁπλόος.

Α'πλοϊκὸς, ἡ, ὸν, simplex, non versutus. 2) inaffectatus. Ab eodem.

Α'πλοϊκῶς, *Adv.* simpliciter. 2) citra dolum.

Α'πλοῒς, ίδος, ἡ, vestis simplex. Ab ἁπλόος.

Α'πλόκομος, ον, calvus.

Α'πλοκος, ου, ὁ & ἡ, non plicatus. Ex α pr. & πλέκω, *plico*.

Α'πλοκύων, ὁ, Cynicus verissimus. Ex ἁπλόος & κύων, *canis*.

Α'ΠΛΟ'ΟΣ, όη, όον, usitate ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, simplex. 2) candidus, ingenuus. sincerus, Gl. Vet. 3) stultus. 4) plane verus & extra controversiam positus.

Α'πλοος, *contr.* ἄπλους, ὁ & ἡ, navigatione carens. 2) impar navigationi, innavigabilis. Ex α pr. & πλόος, *navigatio*.

Α'πλοσχήμων, eandem, simplicem speciem habens. Ex ἁπλόος & σχῆμα.

Α'πλότης, ητος, ἡ, simplicitas, candor. Ab ἁπλόος.

Α'πλουστέρως, *Adv.* simplicius. Ab eod.

Α'πλουτος, ου, ὁ & ἡ, divitiis carens, pauper.

Α'πλόω, ῶ, f. ώσω, explico, expando, extendo. ἁπλοῦμαι, pandor, Gl. Vet. ἁπλωθῆναι, porrigi, Philox. ἡπλωμένος, expansus, patulus, Gl. Vet. perf. part. pass. ἅπλωσον, expande, Gl. Vet. aor. 1. Ab ἁπλόος.

Α'πλυσία, ας, ἡ, immundities, illuvies. 2) spongia, quæ elui nequit. Ex α pr. & πλύνω, *lavo*.

Α'πλυτος, ου, ὁ & ἡ, illotus, immundus. Ex iisdem.

Α'πλωμα, τος, τὸ, expansio, dilatatio. Ab ἁπλόω.

Α'πλῶς, *Adv.* simpliciter. 2) non accurate, negligenter. 3) temere, frustra. 4) uno modo. 5) omnino, prorsus. 6) ingenue, candide. 7) necessario. Ab ἁπλοῦς.

Α'πλωτος, ου, ὁ & ἡ, innavigabilis. Ex α pr. & πλώω, *navigo*.

Α'πνεὺς, έος, ὁ & ἡ, valde spirans. 2) non spirans, flatu destitutus. Ex α intens. vel pr. & πνέω, *spiro*.

Α'πνεύματος, ου, ὁ & ἡ vento non perflatus. Ex α pr. & πνεῦμα, *spiritus*.

Α'πνευστὶ, *Adv.* uno spiritu, sine respiratione. 2) sine interpellatione. 3) sine labore. Ab ἄπνευστος.

Α'πνευστία, ας, ἡ, spiritus repressio. Ab eod.

Α'πνευστιάζω, f. άσω, spiritum reprimo & contineo. A præc.

Α'πνευστος, ου, ὁ & ἡ, qui respirare non potest. 2) sine anhelitu. 3) exanimis. Ex α pr. & πνέω.

Α'πνεύστως, *Adv.* sine respiratione. A præc.

Α'πνοια, ας, ἡ, ubi nullus est flatus. 2) sedata tempestas, tranquillitas a ventis. A sequ.

Α'πνοος, όυ, *contr.* ἄπνους, ου, ὁ & ἡ, flatu, seu respiratione carens, flatum non emittens. 2) mortuus, exanimis. Ex α pr. & πνέω.

Α'ΠΟ', *Præpos.* a, ab, abs, de, e, propter, quoad, re-dis-Philox.

Α'πω, *Adv.* longe, procul. Ab ἀπὸ.

Α'ποαίνυμαι, aufero, detraho, adimo.

Α'ποαιρέομαι, οῦμαι, aufero, adimo, pro ἀφαιρέομαι.

Α'ποβαδίζω, f. ίσω, abeo, discedo.

Α'ποβάθρα, ας, ἡ, scala navalis.

Α'ποβαίνω, descendo. 2) discedo, abeo. 3) evenio, contingo, accido. ἀπέβη, evenit, Gl. Vet. aor. 2. ἀποβὰς, digressus, Philox. part. aor. 2.

Α'ποβάλλω, abjicio. 2) amitto. 3) repudio, rejicio. ἀποβληθεὶς, repulsus, Philox. aor. 1. part. pass. ἀποβληθεῖσα, explosa, Philox.

Α'ποβάπτω, f. ψω, intingo, immergo.

Α'πόβασις, εως, ἡ, descensus. Philox. digressus. 2) exitus, eventus. Ab ἀποβαίνω.

Α'ποβαςάζω, deporto, Philox. ἀποβαςαχθεὶς, devectus, Philox. aor. 1. part. pass.

Α'ποβήσσω, vel ἀποβήττω, f. ξω, extussio, tussiendo ejicio.

Α'ποβιάζομαι, f. άσομαι, vim adfero, vi cogo. 2) enitor, *de muliere pariente*.

Α'ποβιβάζω, f. άσω, in terram expono, depono, demitto. 2) trajicio.

Α'ποβιόω, ῶ, f. ώσω, de vita decedo, morior. ἀποβιώσας, defunctus, Gl. Vet. aor. 1. part.

Α'ποβίωσις, εως, ἡ, mors, obitus, interitus. A pr.

Α'ποβλάπτω, f. ψω, lædo. 2) privo.

Α'ποβλαστάνω, f. ςήσω, germino, egermino.

Α'ποβλάστημα, ατος, τὸ, germen. 2) proles. A præc.

Α'ποβλάστησις, εως, ἡ, germinatio. Ab eodem.

Α'πόβλεμμα, ατος, τὸ, adspectus. 2) respectus. Ab ἀποβλέπω.

Α'πόβλεπτος, ου, ὁ & ἡ, conspicuus. 2) celeber. 3) venerandus. Ab seq.

Α'ποβλέπω, f. ψω, respicio, intueor, adspicio. 2) suspicio, admiror, colo. 3) rationem habeo. 4) specto.

Α'πόβλημα, ατος, τὸ, rejiculum, quod abjicitur. Ab ἀποβάλλω.

Α'ποβλητικὸς, ἡ, ὸν, qui abjecit, vel amisit. 2) abjiciendus. Ab eod.

Α'πόβλητος, ου, ὁ & ἡ, abjectus, abjiciendus, respuendus. Philox. rejectus, amotus. ἀπόβλητα, rejectanea, idem. Ab eod.

Α'ποβλίττω, f. σω, aufero, detero.

Α'ποβλύζω, f. ύσω, scaturio, emitto aquas. 2) vomo, evomo.

Α'ποβλύω, idem.

Α'ποβλώσκω, discedo, digredior.

Α'ποβολεὺς, έως, ὁ, rejector. Ab ἀποβάλλω.

Α'ποβολὴ, ῆς, ἡ, abjectio, rejectio, ejectio, amissio,

fio, repudium, projectio, jactura, Philox. Ab eodem.

Ἀποβλητικαῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, rejectaneus. Gl. Vet. rejectitius. Ab eodem.

Ἀποβόσκομαι, depasco.

Ἀποβουκολέω, ῶ, f. ήσω, fegrego, a grege abduco. 2) aberrare facio, decipio.

Ἀποβουκόλημα, ατος, τὸ, e grege alieno abductio. 2) impostura, deceptio. A præc.

Ἀποβουκολίζω, f. ίσω, idem quod ἀποβουκολέω.

Ἀποβράζω, f. άσω, fervendo, seu æstuando exspuo, per æstum exspuo. 2) exæstuo, defervesco.

Ἀπόβρασμα, ατος, τὸ, spuma. 2) furfur tritici.

Ἀποβράσσω, vel ἀποβράττω, idem quod ἀποβράζω.

Ἀπόβρεγμα, ατος, τὸ, dilutum. 2) aqua, qua quid perfusum est. A seq.

Ἀποβρέχω, f. ξω, perfundo, madefacio, intingo.

Ἀποβρίζω, f. ίξω, crapulam edormio. 2) dormio.

Ἀποβρίθω, f. ίσω, degravo. 2) præ pondere devergo.

Ἀποβροχὴ, ῆς, ἡ, perfusio, madefactio. Ab ἀποβρέχω.

Ἀποβροχθίζω, sorbeo, glutio, voro.

Ἀποβροχίζω, illaqueo, laqueis implico.

Ἀποβρύκω, f. ύξω, demordeo.

Ἀποβρώσκω, comedendo consumo. Ἀποβρωθεὶς, exesus, aor. 1. part. pass.

Ἀποβύω, f. ύσω, obturo, obstruo.

Ἀποβώμιος, ο, ὁ ἡ, qui non in altari peragitur, sed in terra, sc. 2) impius, contemtor Deorum ab altaribus abigendus, sacrorum expers.

Ἀπόβωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab altari remotus, profanus. Hesych.

Ἀπόγαιον, ο, τὸ, funis, quo navis in terra alligatur. A seq. v. ἀπόγειος.

Ἀπόγαιος, ο, ὁ ἡ, a terra remotus. terrestris, Gl. Vet. Ex ἀπὸ & γαῖα, terra.

Ἀπογαιοῦσθαι, in terram verti. Ex iisd.

Ἀπογαλακτίζω, fut. ίσω, ablacto, a lacte depello. Ex ἀπὸ & γάλα, lac.

Ἀπογαλακτισμὸς, ῦ, ὁ, ablactatio. A præc.

Ἀπογαία, ας, ἡ, scil. αὔρα, ventus, qui e terra ortus in mare fertur. Ex ἀπὸ & γαῖα, terra.

Ἀπόγειον, ου, τὸ, funis, quo navis alligatur in litore. Philox. ἀπόγεια, retinacula. 2) summa planetæ altitudo & maxima a terra distantia. Ab iisd. v. ἀπόγειον, scil. πέτυμ.

Ἀπόγειος, ου, ὁ ἡ, a terra remotus. Philox. terrestris. Ab iisd.

Ἀπογεισόω, ῶ, fut. ώσω, imbrico, imbricatim vel fuggrundiorum modo tego.

Ἀπογεμίζω, impleo. 2) exonero.

Ἀ... ... , demo ex eo, quod plenum est, minus plen... reddo. Hesych. (vel potius ἀπογεμῶ. v. ἀπογεμῶ.)

Ἀπογεννάω, ῶ, genero, produco. Vet. Lex.

Ἀπογέννημα, ατος, τὸ, proles, fetus. A præc.

Ἀπογέννησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀπογεύομαι, f. εύσομαι, degusto. 2) tento aliquid, leviter delibo, s. attingo.

Ἀπογεφυρόω, ῶ, fut. ώσω, ponte jungo, pontem impono.

Ἀπογηράσκω, f. ράσω, consenesco.

Ἀπογίγνομαι, f. ἀπογενήσομαι, absum. 2) decedo. 3) morior.

Ἀπογινώσκω, f. γνώσομαι, p. γνωκα, rejicio, non agnosco, repudio. 2) censeo, statuo aliquid non esse faciendum. 3) absolvo. 4) despero. ἀπεγνωσμένος, perditus, Philox. perf. part. pass.

Ἀπογλαυκόω, ῶ, f. ώσω, cæsium reddo. Ex ἀπὸ & γλαυκὸς, cæsius.

Ἀπογλαύκωσις, εως, ἡ, glaucoma. A præc.

Ἀπόγλουτος, ο, ὁ καὶ ἡ, qui exiguis est clunibus, depygis.

Ἀπογλυκαίνω, dulce reddo. ἀπογλυκαίνεσθαι, dulcescere.

Ἀπογλωττίζω, elinguo, Gl. Vet. mutum reddo. Ex ἀπὸ & γλῶττα, lingua.

Ἀπογομῶ, exonero, Gl. Vet. vid. ἀπογεμίζω.

Ἀπόγνοια, ας, ἡ, desperatio. Ab ἀπογινώσκω.

Ἀπογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui dentes ætatis indices amisit. Ab eod.

Ἀπόγνωσις, εως, ἡ, desperatio. 2) negatio, vel absentia. Ab eod.

Ἀπογνώστης, ο, ὁ, qui desperat. Ab eod.

Ἀπογονὴ, ῆς, ἡ, progenies, posteritas, Philox. A seq. v. ἀπογέννημα.

Ἀπόγονος, ο, ὁ καὶ ἡ, nepos, & qui longius distat. unde ἀπόγονος τρίτος, pronepos, ἀπόγονος τέταρτος, abnepos. 2) historici tamen & de filio dixere. Ex ἀπὸ & γίνομαι, nascor.

Ἀπογραφὴ, ῆς, ἡ, descriptio. 2) census. 3) enumeratio. professio, Gl. Vet. Ab ἀπογράφω.

Ἀπόγραφον, ο, τὸ, exemplum libri vel tabulæ descriptum, exscriptum. Ab eod.

Ἀπόγραφος, ο, ὁ ἡ, ab exemplari, vel ad exemplar descriptus, s. effictus. Ab seq.

Ἀπογράφω, f. ψω, describo. 2) in tabulas refero. 3) depingo. 4) ἀπογράφομαι, nomen do, seu profiteor quacunque de caussa, in primis in censu.

Ἀπόγυιος, οι, ὁ ἡ, extemporalis, secretus, de precibus.

Ἀπογυιόω, ῶ, f. ώσω, enervo, membra debilito, delumbo. Ex ἀπὸ & γυῖον.

Ἀπογυμνάζομαι, exerceor, exerceo me.

Ἀπογυμνόω, ῶ, f. ώσω, nudo, denudo.

Ἀπογύμνωσις, εως, ἡ, denudatio. A præc.

Ἀπογυναίκωσις, εως, ἡ, effeminatio. Ex ἀπὸ & γυνὴ, femina.

Ἀπογωνιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, in angulum me colligo. Ex ἀπὸ & γωνία, angulus.

Ἀποδάζομαι, f. άσομαι, divido, distribuo, impertio. 2) accipio sortem attributam.

Ἀποδαιμονίζω, f. ίσω, furo, insanio, ut simplex.

Ἀποδάκνω, f. δήξω, demordeo, præmordeo.

Ἀποδακρύω, f. ύσω, cum lacrimis narro, dico. 2) illacrimo. 3) lacrimarum more destillo. Gl. Vet. delacrimo. 4) lacrimis prosequor, cladem acceptam & flendo acerbitatem ejus exhaurio.

Ἀποδάπτω, demordeo, reseco.

Ἀποδάσμιος, ο, ὁ ἡ, qui in divisione v. c. prædæ datur. epith. portionis. Nic. 2) divulsus, sejunctus a ceteris. Herodot. 3) qui tributum pendit. A sequ.

Ἀποδασμὸς, ῦ, ὁ, divisio, partitio, ut agrorum, vel tributorum. 2) pars, portio. Ab ἀποδάζομαι, divido.

Ἀποδασμὺς, ύος, ἡ, idem.

Ἀποδαυλίζω, titione dedolo, vel contundo. 2)

con-

contundo. Ex ἀπὸ & δαυλὸς, *titio*.

Ἀποδειλιακότως, *Adv.* timide, eorum more, qui animo concidere. Ab ἀποδειλιάω.

Ἀποδεὴς, έος, ὁ & ἡ, inferior, deficiens, vacuus, cui aliquid deest. Ab ἀποδέω.

Ἀποδεῖ, abest, deest.

Ἀποδείκνυμι, f. ξω, ostendo, demonstro, rationibus probo. 2) efficio, reddo, præsto, præsens sisto. 3) creo, designo, v. c. consulem. 4) edo, pario, *de femina*. 5) ἀποδεδειγμένον, probatum, Gl. Vet. *item*, quod ad certos usus destinatum & accommodatum iisque consecratum est.

Ἀποδεικτικὸς, ή, όν, demonstrativus. A præc.

Ἀποδεικτικῶς, *Adv.* demonstrative. A præc.

Ἀπόδεικτος, ου, ὁ & ἡ, demonstrabilis. Ab ἀποδείκνυμι.

Ἀποδειλίασις, εως, ἡ, timor. A seq.

Ἀποδειλιάω, ῶ, f. άσω, reformido, præ timore defugio.

Ἀπόδειξις, εως, ἡ, demonstratio, declaratio, probatio. 2) specimen. Ab ἀποδείκνυμι.

Ἀποδειπνέω, ῶ, ἀποδειπνῆσαι, percoenare, Gl. Vet.

Ἀποδειπνίδιος, ον, c coena reliquus. A seq.

Ἀπόδειπνος, ου, ὁ & ἡ, qui coenam finiit, qui coenatus est. 2) coenæ expers.

Ἀποδειροτομέω, ῶ, f. ήσω, obtrunco, cervicem abscindo, abscindo a cervice.

Ἀποδείρω, verberibus cædo. 2) excorio, ut ἀποδέρω.

Ἀποδεκάτευσις, εως, ἡ, edecumatio, Gl. Vet.

Ἀποδεκατεύω, idem quod seq. ἀποδεκατεύονται, decimantur, Philox.

Ἀποδεκατόω, ῶ, f. ώσω, decimo, decimas accipio. 2) decimas do. Gl. Vet. edecumo.

Ἀποδεκάτωσις, εως, ἡ, decimatio, decimarum exactio, vel decimi cujusque sorte ducti supplicium. A præc.

Ἀποδεκτέος, έα, έον, recipiendus, admittendus, probandus. Ab ἀποδέχομαι.

Ἀποδεκτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod sequens.

Ἀποδέκτης, ου, ὁ, receptor, coactor tributi & vectigalis. Gl. Vet. ærarii tribunus. Ab ἀποδέχομαι.

Ἀπόδεκτος, ου, ὁ & ἡ, dignus, qui admittatur & recipiatur. 2) acceptus, gratus, probatus. Ab eod.

Ἀποδεκτῶς, *Adv.* grate, jucunde, recte, probabiliter.

Ἀποδενδρόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, arboresco, in arborem mutor.

Ἀπόδερμα, ατος, τὸ, cutis, seu pellis detracta. 2) spolium. Ab ἀποδέρω.

Ἀποδερματόω, ῶ, f. ώσω, excorio, corium detraho. 2) *pass.* de scuto, cujus corium humore laxatum est. Polyb. Ab ἀπόδερμα.

Ἀποδέρω, f. ρῶ, deglubo, excorio, Gl. Vet. 2) verberibus cædo.

Ἀπόδεσις, εως, ἡ, religatio. Ab ἀποδέω.

Ἀποδεσμεύω, f. εύσω, religo, devincio. Ab ἀπόδεσμος.

Ἀποδεσμέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eodem.

Ἀπόδεσμος, ου, ὁ, fasciculus. 2) linteum. 3) fascia circa caput mulierum, vel mammas earum continens strophium, Gl. Vet. alligameo. Ex ἀπὸ & δεσμός.

Ἀποδεσμόω, ῶ, f. ώσω, colligo, religo. A præc.

Ἀποδέχομαι, f. ξομαι, excipio, recipio, admitto. 2) probo, approbo. 3) commendo, laudo.

Ἀποδέω, ῶ, f. ήσω, religo, alligo, præligo, adnecto.

Ἀποδηλόω, ῶ, f. ώσω, manifestum reddo, declaro, demonstro.

Ἀποδημαγωγέω, concionando ab aliqua re avoco, deinde omnino suadendo, blandiendo, terrendo avoco. 2) plane, per omnia, duco, oratione & suspensum a labiis meis populum habeo.

Ἀποδημέω, ῶ, f. ήσω, absum domo, seu patria, peregrinor, peregre proficiscor. Ab ἀπόδημος.

Ἀποδημητὴς, οῦ, ὁ, peregrinator. A præc.

Ἀποδημητικὸς, ή, όν, peregrinari solitus. A præc.

Ἀποδημία, ας, ἡ, peregrinantis absentia, peregrinatio. A seq.

Ἀπόδημος, ου, ὁ & ἡ, peregre agens, absens a domo vel patria.

Ἀποδία, ας, ἡ, pedum defectus. Ex α priv. & πούς, *pes*.

Ἀποδιαιρέομαι, οῦμαι, divido, disjungo.

Ἀποδιαιτάω, ῶ, f. ήσω, arbitrio absolvo. Ex ἀπὸ & δίαιτα, *arbitrium*.

Ἀποδιασείω, in fugam conjicio, persequor, discutio.

Ἀποδιαστέλλω, dispesco, intersepio, divido.

Ἀποδιατρίβω, f. ψω, immoror, consumo tempus.

Ἀποδιδάσκω, f. ξω, dedoceo.

Ἀποδιδράσκω, f. δράσω, aufugio.

Ἀποδίδωμι, f. ώσω, reddo, Philox. ἀποδοῦναι, dependere. 2) attribuo, adsigno. 3) permitto, concedo. 4) explico, narro, definio. 5) *in primis eleganter* facio, efficio, perficio, præsto, exhibeo. 6) *in medio* vendo.

Ἀποδιΐστημι, f. στήσω, p. στηκα, dirimo, disjungo. ἀποδιΐσταμαι, disto, intervallo sejungor.

Ἀποδικάζω, f. άσω, absolvo. Gl. Vet. abjudico.

Ἀποδικέω, ῶ, f. ήσω, caussam meam defendo. Ex ἀπὸ & δίκη, *jus*.

Ἀποδίκω, abjicio, removeo, repello.

Ἀποδινέω, ῶ, f. ήσω, devolvo, circumactu in orbem, aut quassatione excutio.

Ἀποδίεμαι, idem quod simplex δίω, expello.

Ἀποδιοπομπέω, ῶ, & έομαι, οῦμαι, ablego, procul amando. 2) abjicio. 3) expurgo, expio, lustro. 4) invocando Jove depello, velut scævum, dirum, abominabile exsecror, detestor. Ex ἀπὸ, Διὸς, *Jovis*, & πομπή.

Ἀποδιοπόμπησις, εως, ἡ, sacrum piaculare, piamentum. A præc.

Ἀποδιορίζω, segrego suis limitibus. 2) separo.

Ἀποδισκέω, discum jacio. 2) disci more jacio. Ex ἀπὸ & δίσκος, *discus*.

Ἀποδιφθογγόω, ῶ, in Diphthongum conflo sive contraho. Ex ἀπὸ & δίφθογγος. *Gramm.*

Ἀποδιφθόγγωσις, εως, ἡ, conflatio in Diphthongum. *Grammat.*

Ἀποδιωθέω, expello, extrudo, amolior trudendo.

Ἀποδιώκτρια, ἡ, expultrix, propulsatrix. A sq.

Ἀποδιώκω, f. ώξω, abigo, expello.

Ἀποδίωξις, εως, ἡ, expulsio. A præc.

Ἀποδοκέω, ῶ, ἀποδοκεῖ, non videtur. ἀπέδοξε, non visum est, non placuit.

Ἀποδοκιμάζω, f. άσω, rejicio, reprobo, Gl. Vet. ἀποδοκιμάζεσθαι, refutari, Philox.

Ἀποδοκιμασία, ας, ἡ, improbatio, rejectio, repulsio, repulsa, Gl. Vet.

Ἀποδοκιμαστέος, έα, έον, reprobandus.

Ἀποδοκιμόω, ῶ, improbo, abjicio. Rob. A seq.

Ἀποδόκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, minime probus, non probandus, adulterinus.

Ἀπόδομα, ατος, τὸ, munus, donum, oblatio. Ab ἀποδίδωμι.

Ἀπο-

Ἀποδόντωσις, εως, ἡ, dentium purgatio. Ex ἀπὸ & ὀδοντόω.

Ἀποδόσιμος, ου, ὁ & ἡ, qui reddi, aut restitui debet. Ab ἀποδίδωμι.

Ἀπόδοσις, εως, ἡ, redditio, retributio, solutio. 2) enarratio, explicatio. 3) propositio προτάσει respondens. Ab eod.

Ἀποδοτὴρ, ῆρος, ὁ, redditor. Rob. Ab eod.

Ἀπόδουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex servo genitus.

Ἀποδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum, receptorium. Ab ἀποδέχομαι.

Ἀποδοχάω, f. σω, recipio, exigo, vectigal sc. ap. Jos. *E lectione Cod. Vatic. autem est:* Ἀποδοχεὺς, έως, exactor.

Ἀποδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, admissio, *item* 2) honos qui (in excipiendo) habetur, auctoritas. 3) benevolentia. 4) approbatio. 5) admiratio. 6) gaudium ex re aliqua. Ab ἀποδέχομαι.

Ἀποδοχμόω, ῶ, f. ώσω, obliquo, incurvo.

Ἀπόδραγμα, ατος, τὸ, quod manu decerptum prehenditur.

Ἀπόδρασις, εως, ἡ, fuga, vitatio, desertio. Ab ἀποδράω.

Ἀποδράττω & ἀποδράττομαι, decerpo.

Ἀποδράω, ῶ, f. άσω, fugio, aufugio, effugio.

Ἀποδρέπω, f. ψω, & ἀποδρέπομαι, decerpo. Philox. ἀποδρέπεται, decerpit.

Ἀποδρομὴ, ῆς, ἡ, perfugium.

Ἀπόδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui recurrit, cursu revertens. 2) cursu inferior. Ex ἀπὸ & τρέχω, vel *potius* δρέμω, *curro*.

Ἀποδρύπτω, f. ψω, dilacero, dilanio, discerpo.

Ἀποδρύφω, f. ψω, idem quod antecedens.

Ἀποδυρμὸς, ῦ, ὁ, deploratio, Gl. Vet. A seq.

Ἀποδύρομαι, fut. δυροῦμαι, lamentor, graviter conqueror. defleo, deploro, ejulo, Gl. Vet. ἀποδύρονται, queruntur, Philox. Ex ἀπὸ & ὀδύρομαι, *lamentor*.

Ἀπόδυσις, εως, ἡ, ipsa actio exuendi, vestimentorum depositio. Ab ἀποδύω.

Ἀποδυσπετέω, ῶ, f. ήσω, stomachor, ægre fero, impatienter agitor. 2) renitor, resisto, difficulter cedo. Ex ἀπὸ & δυσπετέω.

Ἀποδυσπέτησις, εως, ἡ, stomachatio in rebus adversis, impatientia. A præc.

Ἀποδυτήριον, ου, τὸ, locus, ubi vestimenta exuuntur. Gl. Vet. spoliarium, consternium. A seq.

Ἀποδύω, f. ύσω, exuo, aliquem spolio, despolio, detraho. *In medio* ἀποδύομαι, exuo me. 2) amoveo, repudio. 3) accingor, aggredior.

Ἀποδυρέομαι, idem quod simplex.

Ἀποέννυμι, exuo, spolio.

Ἀποεργάθω, separo, prohibeo, coerceo. A seq.

Ἀποέργω, idem. Ex ἀπὸ & ἔργω, *arceo*.

Ἀποέρρω, f. σω, perdo, corrumpo abreptum.

Ἀποζάω, ῶ, f. ήσω, parce & tenuiter vivo. 2) vitam quoquo modo ago. inf. ἀποζῆν.

Ἀπόζεμα, ατος, τὸ, decoctum. Ab ἀποζέω.

Ἀποζεύγνυμι, vel ἀποζευγνύω, f. ζεύξω, disjungo, sejungo, separo, divido. ἀποζευγμένον, sejunctum, Philox.

Ἀποζέω, ῶ, f. έσω, fervefacio.

Ἀποζυγέω, ῶ, dejugo, Gl. Vet.

Ἀπόζω, redoleo, oleo. Ex ἀπὸ & ὄζω, *oleo*.

Ἀποζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, effingo, depingo. Philox. ἀποζωγραφῶ, depingit.

Ἀποζώννυμι, sive ἀποζωννύω, fut. ζώσω, discingo, zonam aufero. 2) exauctoro. Gl. Vet. decingo. Philox. ἀπέζωσεν, discinxit, aor. 1.

Ἀποθάλλω, defloresco.

Ἀποθαῤῥέω, ῶ, f. ήσω, confido, magnopere fido.

Ἀποθαρσέω, ῶ, idem.

Ἀποθαυμάζω, f. άσω, demiror, suspicio.

Ἀποθεάομαι, ῶμαι, despecto ex alto.

Ἀποθειάζω, numine divino adflor, divinitus pronuncio.

Ἀποθεμελιόω, ῶ, f. ώσω, funditus everto.

Ἄποθεν, *Adv.* longe, seorsum, eminus, extra, procul, *unde* ὁ, ἡ, τὸ ἄποθεν, remotus, a, um. v. ἄπωθεν.

Ἄποθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui sine Deo est. 2) impius. Ex ἀπὸ & θεός.

Ἀποθεόω, ῶ, f. ώσω, facio Deum, in Deos, vel Divos refero, consecro, divinos honores tribuo. ἀποθεοῦμαι, ad Deos habeo, inter cœlites referor. Ex iisd.

Ἀποθεραπεία, ας, ἡ, cultus, veneratio. 2) cura post remedia vehementiora. 3) cura post exercitationem adhibita. Ab ἀποθεραπεύω.

Ἀποθεράπευσις, εως, ἡ, curatio. A seq.

Ἀποθεραπεύω, f. εύσω, curo, sano. 2) colo.

Ἀποθερίζω, f. ίσω, demeto. 2) abscindo, succido.

Ἀπόθερμος, ου, ὁ & ἡ, caloris expers.

Ἀποθέσιμος, ου, ὁ & ἡ, repositus, reconditus, vel aptus condiendo & servando. Ex ἀποτίθεμαι.

Ἀπόθεσις, εως, ἡ, depositio, abjectio. 2) expositio partus. 3) finis, clausula, v. c. scenæ, chori, &c. vox Grammaticorum. Ab ἀποτίθημι.

Ἀποθεσπίζω, f. ίσω, vaticinor, oraculum edo.

Ἀποθέσπισις, εως, ἡ, oraculum. A præc.

Ἀπόθεστος, ου, ὁ & ἡ, detestabilis, abominandus, contemtus. Ex ἀπὸ & θέσσομαι, *desidero*, vel potius ex α pr. & ποθέω.

Ἀπόθετος, ου, ὁ & ἡ, qui reponi solet in apothecis. 2) repositus, reconditus, conditus. Ab ἀποτίθημι.

Ἀποθέω, f. θεύσομαι, curro, aufugio.

Ἀποθεωρέω, ῶ, f. ήσω, longe prospecto. 2) speculor, exploro. 3) diligenter animadverto.

Ἀποθέωσις, εως, ἡ, relatio inter Deos, s. Divos, consecratio. Ab ἀποθεόω.

Ἀποθήκη, ης, ἡ, repositorium, conditorium. 2) horreum, granarium. Ab ἀποτίθημι.

Ἀποθηλασμὸς, ῦ, ὁ, suctus. qs. ex ἀποθηλάζω.

Ἀποθηλύνω, effemino, emollio.

Ἀποθηριόω, ῶ, f. ώσω, effero, efferatum reddo, ad feritatem, iram, crudelitatem incito, ulcus ita exarcebo ut sanescere nolit.

Ἀποθησαυρίζω, fut. ίσω, recondo, congero pro thesauro.

Ἀποθησαυρισμὸς, ῦ, ὁ, coacervatio pecuniarum aut alius rei.

Ἀπόθητος, ου, ὁ & ἡ, non concupitus, qui non desideratur. Gl. Vet. inamabilis. Ex α pr. & ποθέω.

Ἀποθινόω, ῶ, f. ώσω, cumulo. 2) aggere obstruo. 3) exaggero. Ex ἀπὸ & θὶς, *agger*.

Ἀποθλασμὸς, ῦ, ὁ, fractio, fractura, elisio quæ pressu fit. A seq.

Ἀποθλάω, extundo, Gl. Vet. defringo.

Ἀποθλίβω, f. ψω, exprimo. 2) elido. 3) adfligo vehementer. 4) excludo, abigo.

Ἀπόθλιμμα, ατος, τὸ, succus expressus. A præc.

Ἀπό-

Ἀπόθλιψις, εως, ἡ, expressio. 2) elisio. 3) afflictio, calamitas. Ab eod.

Ἀποθνήσκω, f. 2. m. θανοῦμαι, morior. ἀποθανεῖν, emori, Philox. aor. 2. inf. ἀποθανόντος, defuncto, Philox. ἀποθνήσκων, moribundus, Gl. Vet. ἀποθνήσκει, decedit, Philox.

Ἀποθορέω, ῶ, desilio.

Ἀποθαρσύνω, f. υνῶ, fiduciam adfero, animum addo. *In med.* animum sumo.

Ἀπόθραυσις, εως, ἡ, fractura, decussio. 2) friatio, comminutio. Ab ἀποθραύω.

Ἀπόθραυσμα, τος, τὸ, fragmentum. A seq.

Ἀποθραύω, f. αύσω, confringo, perfringo. 2) frio.

Ἀποθρηνέω, ῶ, f. ήσω, vehementer lugeo, lamentor.

Ἀποθριάζω, fut. άσω, folia fici, arboris, decerpo & colligo. 2) aufero. Ex θρῖον, *folium fici*.

Ἀποθερίζω, fut. ίσω & ίξω, demeto, amputo. Ex ἀποθερίξω.

Ἀπόθριξ, τριχος, ὁ καὶ ἡ, impubes. 2) depilis, carens pilis.

Ἀποθέρισμα, ατος, τὸ, frustum, segmentum. Ab ἀποθερίζω.

Ἀποθρομβοῦν, Gl. Vet. exgrumare, degrumari. Ex ἀπὸ & θρόμβος, *grumus*.

Ἀπόθρονος, ου, ὁ & ἡ, a throno veniens, a sede emanans.

Ἀποθρύπτω, f. ψω, frango, effemino luxu & deliciis.

Ἀποθρώσκω, desilio. 2) resilio. 3) exsilio.

Ἀποθυμέω, ῶ, animum despondeo. Ex ἀπὸ & θυμός, *animus*.

Ἀποθυμίασις, εως, ἡ, exhalatio, evaporatio. A seq.

Ἀποθυμιάω, ῶ, f. άσω, evaporo, exhalo. 2) odorem cieo.

Ἀπόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ingratus animo, invisus, molestus. Ex ἀπὸ & θυμός, *animus*.

Ἀπόθυμος, ον, remissus, negligens; animo a re alienus, animo dejectus.

Ἀποθυννίζω, expungo, repudio, decipio.

Ἀποθυρίζω, evalvo, Gl. Vet. Ex ἀπὸ & θύραι, *valvæ*, Gl. Vet.

Ἀποθυρόω, ῶ, excludo, foras ejicio. 2) oppono fores, obturo. Ex ἀπὸ & θύρα, *janua*.

Ἀποθυστάνιον, ου, τὸ, genus poculi. A seq.

Ἀποθύω, f. ύσω, polluceo, in sacrificium absumo. 2) offero, defungor sacris.

Ἀποθωρακίζομαι, thoracem exuo.

Ἀποίδησις, εως, ἡ, tumor. Ex ἀπὸ & οἰδέω, *intumesco*.

Ἀποίητος, ου, ὁ & ἡ, sine arte factus, al. ἀρής. Gl. Vet. inhabilis.

Ἀποιήτως, *Adv.* non curiose, simpliciter, sine affectatione artis, nulla quæsitiore elegantia.

Ἀποικέω, ῶ, fut. ήσω, aliunde habitatum venio. 2) migro in coloniam. 3) procul habito.

Ἀποικία, ας, ἡ, colonia, transmigratio.

Ἀποικίζω, fut. ίσω, in coloniam deduco. 2) cogo migrare, amando, dissitas in sedes traduco.

Ἀποίκιλος, ον, simplex, non ornatus, ut seq.

Ἀποίκιλτος, ον, non variegatus. Ab α & ποικίλλω.

Ἀποικίς, ίδος, ἡ, in coloniam missa. Ab ἄποικος scil. πόλις.

Ἀποίκισις, εως, ἡ, coloniæ deductio. Ab ἀποικίζω.

Ἀποικισμός, οῦ, ὁ, coloniæ deductio. 2) deportatio. 3) migratio. Ab eod.

Ἀποικοδομέω, ῶ, f. ήσω, obstruo. 2) destruo, demolior. Ex ἀπὸ & οἰκοδομέω, *ædifico*.

Ἀποικονομέω, ῶ, fut. ήσω, ab administratione, seu dispensatione removeo. 2) removeo.

Ἄποικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *proprie* domo absens, aut domo emissus, ejectus. 2) colonus, in coloniam missus. 3) peregrinus, externus.

Ἀποικτίζω, f. ίσω, misereor, defleo, defleo miserabiliter. 2) conqueror.

Ἀποίμαντος, ον, carens pabulo, s. pascuis, s. pastore. Ex α pr. & ποιμαίνω.

Ἀποιμώζω, f. ώξω, ejulo, lamentor. 2) defleo, lamentor.

Ἀποινάω, ῶ, fut. ήσω, & ἀποινόω, f. ώσω, debitæ pœnæ eximo. 2) redimo solvenda pœna seu satisfactione. 3) pecuniam exigo. Ab ἄποινα.

Ἀποινί, *Adv.* sine pœna. Ab α priv. & ποινή.

Ἀποίνητος, ον, impunitus. Ab eodem.

Ἀποινόδικος, ον, ultor, ultrix. Ex ἄποινον & δίκη.

Ἄποινον, ου, τὸ, & *in plur.* τὰ ἄποινα, pretium, aut munus, quod loco pœnæ debitæ offertur, sive quo pœna debita pensatur. 2) pœna. 3) pecunia, cujus usus est in compensatione rerum, in redemtione. Ex ἀπὸ & ποινή, *pœna*.

Ἄποιος, ου, ὁ & ἡ, carens qualitate, qualitatis expers. Ex α pr. & ποῖος, *vel* ποιός.

Ἀποιστέον, auferendum, perferendum. Ex ἀποφέρω.

Ἀποιωνίζομαι, abominor, Gl. Vet. Ex ἀπὸ & οἰωνίζομαι, *ominor*.

Ἀποίχομαι, f. οιχήσομαι, abeo, discedo.

Ἀποκαθαίρω, expurgo, abstergo.

Ἀποκαθαρίζω, purgo, mundo. Suic.

Ἀποκάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum, excrementum. 2) piaculum, piamentum. Ab ἀποκαθαίρω.

Ἀποκάθαρσις, εως, ἡ, expurgatio. 2) expiatio, lustratio. Ab eod.

Ἀποκαθαρτικός, ή, όν, purgatorius, purgandi vim habens. 2) expiatorius. Ab eodem.

Ἀποκαθέζομαι, resideo.

Ἀποκαθεύδω, f. ευδήσω, seorsum dormio, secubo. 2) obdormio.

Ἀποκαθηλόω, ῶ, f. ώσω, refigo.

Ἀποκαθήλωσις, εως, ἡ, qs. d. refixio. A præc.

Ἀποκάθημαι, deses sum, desideo. 2) languidus sum. 3) seorsum sedeo. ἀποκαθήμενος, sessilis, reses, Gl. Vet. Ex ἀπὸ & κάθημαι.

Ἀποκαθίζομαι, sedem repeto. 2) seorsum sedeo. 3) dicitur & de judice.

Ἀποκαθιστάω, &

Ἀποκαθιστάνω, idem quod ἀποκαθίστημι. Philox. ἀποκαθιστῶ, remancipio, resarcio. ἀποκαθιστᾶν, repræsentare, Philox. ἀποκαταστῆσαι, repræsentare, Philox. a. 1. inf. restituere in integrum, revocare ad veram & primigeniam conditionem.

Ἀποκαθίστημι, reddo. Philox. restituo, repræsento, redintegro. ἀποκαθίστησι, exhibet, redintegrat, Philox.

Ἀποκαίνυμαι, vinco, supero, interficio.

Ἀποκαίριος, ου, ὁ καὶ ἡ, intempestivus. 2) absurdus. A καιρός.

Ἀποκαίω, f. αύσω, aduro, exuro.

Ἀποκακέω, ῶ, f. ήσω, præ mali magnitudine deficio, succumbo malo. 2) succumbo. 3) male me habeo. 4) ignaviter fugio.

Ἀποκάκησις, εως, ἡ, detrectatio laboris, fuga laboris, militiæ, præ mollitie & formidine.

Ἀπο-

Ἀποκακίζω, degenero. 2) malum, degenerem, ignavum appello.

Ἀποκαλέω, ῶ, voco, appello, per opprobrium & invidiam appellito. Gl. Vet. sevoco. 2) invoco. 3) interdico, veto. ἀποκαλοῦμαι, devoco, Gl. Vet.

Ἀποκαλλωπίζω, ornatu privo.

Ἀποκαλυπτικός, ή, όν, qui revelare, seu patefacere solet, aut potest. A seq.

Ἀποκαλύπτω, f. ψω, detego, revelo.

Ἀποκάλυψις, εως, ἡ, revelatio, patefactio. A praec.

Ἀποκάμνω, f. καμῶ, defatigor, deficio, fatisco. ἀποκαμοῦσα, lassa, defessa, Philox. a. 2. part.

Ἀποκάμπτω, f. ψω, deflecto. 2) deflecto me a recto cursu. Philox. ἀποκάμψαι, degenerare.

Ἀπόκαμψις, εως, ἡ, deflexus. A praec.

Ἀποκαπνίζω, f. ίσω, suffio, suffumigo.

Ἀποκαπνισμός, ῦ, ὁ, exceptio vel applicatio ad partem ægram rei suffitæ per infundibulum sive arundinem. A praec.

Ἀποκαραδοκέω, ῶ, fut. ήσω, exspecto.

Ἀποκαραδοκία, ας, ἡ, exspectatio. A praec.

Ἀποκαρατομέω, caput abscindo. Ex ἀπό & κάρα, caput, & τέμνω, seco.

Ἀπόκαρμα, ατος, τό, quod tondendo resecatur. Ab ἀποκείρω, detondeo.

Ἀποκαρπίζω, f. ίσω, fructus decerpo, item, privo bono aliquo.

Ἀποκαρπόω, ῶ, fructum edo, pullulo.

Ἀπόκαρσις, εως, ἡ, tonsura, detonsio. Ab ἀποκείρω.

Ἀποκαρτερέω, ῶ, fut. ήσω, inedia mortem mihi consciscο. 2) non sustineo, animo deficio, impar sum dolori.

Ἀποκαρτέρησις, εως, ἡ, mors quæsita per inediam. 2) tolerantia doloris victa, abruptio patientiæ præ dolore. A praec.

Ἀποκαρφολογέω, ῶ, f. ήσω, paleas, seu festucas alicunde lego.

Ἀποκαταβαίνω, descendo.

Ἀποκατατίθημι, repono.

Ἀποκαταλλάσσω, vel ἀποκαταλλάττω, f. άξω, reconcilio.

Ἀποκατάστασις, εως, ἡ, reditus solis, lunæ & aliarum stellarum errantium anno vertente ad eadem signa. 2) restitutio in pristinam formam, vel statum. Gl. Vet. restitutio, redhibitio. Ab ἀποκαθίστημι.

Ἀποκατάσχεσις, εως, ἡ, detentio. Philox. abstentio. Ab ἀποκατέχω.

Ἀποκατατίθημι, depono.

Ἀποκατοπτρίζω, de speculo, figuram reddente rei objectæ inspicienti.

Ἀποκατέχω, detineo, Philox. ἀποκατασχεθῆναι, detineri, Philox.

Ἀποκαυλέω, ῶ, f. ήσω, decaulesco, caulem amitto. Ab ἀπόκαυλος.

Ἀποκαύλησις, εως, ἡ, caulis amissio & abjectio, exstirpatio. A praec.

Ἀποκαυλίζω, f. ίσω, decutio, decurto. 2) evello una cum caule. A καυλός, caulis.

Ἀποκαύλισις, εως, ἡ, revulsio, convulsio, detractio. 2) evulsio penis, s. exsectio. A praec.

Ἀπόκαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, caule reciso non germinans. Ex ἀπὸ & καυλός, caulis.

Ἀπόκαυσις, εως, ἡ, ambustio, deustio. Ab ἀποκαίω.

Ἀπόκειμαι, f. κείσομαι, seponor, reponor. 2) statutus sum. 3) immineo, impendeo. ἀπόκειται, depositum est, Gl. Vet. ἀποκείμενος, conditus, repositus, condititius, Gl. Vet. ἀποκείμενον, reconditum, Philox.

Ἀποκείρω, tondeo, detondeo. 2) amputo, abscindo. 3) privo, spolio, imminuo. ἀποκεκαρμένη, detonsa, Philox. perf. part. pass.

Ἀποκεκαλυμμένως, *Adv.* aperte, palam. Ab ἀποκαλύπτω.

Ἀποκεκληρωμένως, *Adv.* distribute, discrete. Ab ἀποκληρόω.

Ἀποκεκρυμμένως, *Adv.* occulte. Ab ἀποκρύπτω.

Ἀποκέλλω, deflecto, declino a via, quæ ad portum tendit. 2) declino a recta via. Ex ἀπὸ & ὀκέλλω, *appello, in portum pervenio.*

Ἀπόκενος, ου, ὁ & ἡ, vacuus, inanis.

Ἀποκενόω, ῶ, f. ώσω, evacuo. A praec.

Ἀποκεντέω, ῶ, f. ήσω, compungo, transfigo.

Ἀποκένωσις, εως, ἡ, exinanitio, vacuitas, Gl. Vet. Ab ἀποκενόω.

Ἀποκερδαίνω, lucrifacio, lucror ex aliqua re.

Ἀποκερματίζω, f. ίσω, grandes nummos in æris minutulos redigo. 2) facultates dissipo, bona decoquo.

Ἀποκεφαλίζω, fut. ίσω, capite privo, caput amputo. Philox. decollo.

Ἀποκεφάλισμα, ατος, τό, capitis amputatio. 2) sordes, a quibus caput repurgatum fuit. A praec.

Ἀποκεφαλισμός, ῦ, ὁ, capitis amputatio. Ab eodem.

Ἀποκηδάω, idem quod sequens.

Ἀποκηδέω, ῶ, f. ήσω, negligo, non curo, luctum finio. Ex κῆδος, *cura*, & *luctus*.

Ἀποκήρυγμα, ατος, τό, idem quod ἀποκήρυξις.

Ἀποκήρυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, abdicatus, excommunicatus. Ab ἀποκηρύσσω.

Ἀποκήρυξις, εως, ἡ, venditio per præconem. 2) proscriptio. 3) abdicatio. 4) excomunicatio. Ab seq.

Ἀποκηρύσσω, vel ἀποκηρύττω, fut. ξω, per præconem vendo, auctionor. 2) proscribo. 3) abdico. 4) finibus expello, in exsilium ejicio. 5) excommunico. 6) edicto publico interdico.

Ἀποκίδνημι, dissipo.

Ἀποκικλήσκω, avoco.

Ἀποκινδυνεύω, fut. εύσω, periculum facio, periclitor. 2) periculum adeo, aleam subeo.

Ἀποκινέω, ῶ, f. ήσω, amoveo, removeo. Gl. Vet. ἀποκινῶ, dimoveo, (*verius*, demoveo), summoveo. ἀποκινηθείς, amotus, Philox. ἀποκινηθέντες, emoti, Philox. ἀποκινηθῆναι, summoveri. Philox. aor. 1. pass.

Ἀποκίνησις, εως, ἡ, remotio, emotio, Philox. A praec.

Ἀπόκινος, ου, ὁ, recessus, discessus, fuga. 2) genus saltationis. Ab eod.

Ἀποκισσόομαι, οῦμαι, fut. ώσομαι, in hederam degenero, hedera fio. A κισσός, *hedera*.

Ἀποκλάγγω, (alii ἀποκλάζω) fut. άγξω, clango, clangorem edo. 2) cano, veluti cum clangore quodam.

Ἀποκλαίω, f. αύσω, defleo.

Ἀπόκλασμα, ατος, τό, abruptio, fragmentum. A seq.

Ἀποκλάω, ῶ, f. άσω, defringo. ἀποκλᾷ, præfringit, Gl. Vet.

Ἀπόκλεισις, εως, ἡ, exclusio, interclusio. Ab ἀποκλείω.

Ἀπόκλεισμα, ατος, τὸ, locus, quo aliquid includitur. 2) res, qua aliquid includitur. 3) carcer. Ab eod.

Ἀπόκλειστος, ου, ὁ & ἡ, inclusus. Ab seq.

Ἀποκλείω, fut. είσω, excludo, arceo, prohibeo. 2) includo. 3) claudo.

Ἀποκλέπτω, f. ψω, furor, surripio.

Ἀποκληρονόμος, ου, ὁ, expers hereditatis, exheredatus.

Ἀπόκληρος, ου, ὁ & ἡ, idem. 2) exsors, expers, liber. Ex ἀπὸ & κλῆρος, hereditas.

Ἀποκληρόω, ῶ, f. ώσω, sortior, sorte lego. 2) sorte distribuo. 3) segrego, sorte privo, exheredo.

Ἀποκλήρωσις, εως, ἡ, electio, seu creatio, quæ fit per sortes. Philox. delegatio, deputatio. A præc.

Ἀπόκλητος, ου, ὁ & ἡ, vocatus, evocatus. Ab ἀποκαλέω, evoco.

Ἀπόκλιμα, τος, τὸ, declivitas. A seq.

Ἀποκλίνω, declino, inclino, vergo, deflecto. 2) inclino animo ad aliquid. 3) deflecto, deficio ab aliquo. ἀποκλίνει, devertit. Philox.

Ἀπόκλισις, εως, ἡ, inclinatio. A præc.

Ἀποκλύζω, fut. ύσω, eluo, abluo, deluo, Gl. Vet.

Ἀπόκναισις, εως, ἡ, molestatio, vexatio. A seq.

Ἀποκναίω, f. αίσω, tædio adficio, adfligo. 2) obtundo. 3) exhaurio, accido.

Ἀποκνάω, ῶ, f. ήσω, scalpo, abrado.

Ἀποκνέω, ῶ, fut. ήσω, metu ab aliquo deterreor. 2) per ignaviam aliquid adgredi recuso. Ex ἀπὸ & ὀκνέω, pigror.

Ἀπόκνησις, εως, ἡ, detrectatio alicujus rei ex ignavia aut metu. A præc.

Ἀποκνίζω, fut. ίσω, vellico, ungue aliquid abscindo, vel abrumpo. 2) ungue vulnero. 3) dedolo, extenuo. Ex ἀπὸ & κνίζω, seco.

Ἀπόκνισις, εως, ἡ, vellicatio, abscissio, quæ fit ungue. A præc.

Ἀπόκνισμα, ατος, τὸ, frustum rei alicujus proprie ungue abscissum. 2) segmentum. Ab eod.

Ἀποκογχίζω, fut. ίσω, concha aut testa excipio, aut in ipsam diffundo ac repono. Ex ἀπὸ & κόγχη, concha.

Ἀποκοιμάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, seorsum dormio, secubo. 2) foris dormio. 3) dormio.

Ἀποκοιτάζω, secubo, abnocto. emaneo, Gl. Vet.

Ἀποκοιτέω, idem. A seq.

Ἀπόκοιτος, ου, ὁ & ἡ, secubans, seorsum dormiens. Philox. emanens. discretus lectus, Philox. ἀπόκοιτοι, emansores, Gl. Vet. emansiones, Philox. ablegati ad castella in finibus agri patrii, in confinio hostium, præsidii ergo. *Demosth.* Ex ἀπὸ & κοίτη, cubile.

Ἀποκολακεύω, eblandior, Gl. Vet.

Ἀποκολάπτω, f. ψω, tundendo, sculpendo, dolando aufero. 2) pertundo. 3) insculpo.

Ἀποκολούω, fut. ούσω, detrunco, mutilo. 2) infringo.

Ἀποκολπόω, ῶ, f. ώσω, sinuo, in sinus excavo.

Ἀποκολυμβάω, ῶ, f. ήσω, enato, natando evado.

Ἀποκομάω, ῶ, f. ήσω, comis nudo, tondeo. Ex ἀπὸ & κόμη, coma.

Ἀποκομιδὴ, ῆς, ἡ, asportatio. 2) deportatio. 3) reditus. A seq.

Ἀποκομίζω, fut. ίσω, asporto, porto, deporto, aufero. Gl. Vet. ἀποκομισθεὶς, latus, Philox. ablatus, aor. 1. part. pass.

Ἀπόκομμα, ατος, τὸ, frustum, fragmentum. ἀποκόμματα, segmenta, præsegmina, Gl. Vet.

Ἀποκομπάζω, f. άσω, insolentius me effero, vel jacto.

Ἀποκοπὴ, ῆς, ἡ, abscissio, amputatio. præfectio, defectio, Gl. Vet. 2) figura grammatica, qua a fine vocis aliquid aufertur. Ab ἀποκόπτω.

Ἀπόκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, abscissus. 2) spado. 3) debilis, imbecillis. Philox. eviratus, castratus, Gl. Vet. Ab seq.

Ἀποκόπτω, f. ψω, abscindo, amputo, recido, præcido, minuo. 2) repello, abjungo, separo, avoco, abstraho.

Ἀποκορέννυμι, obsaturo, Gl. Vet.

Ἀποκορσόω, ῶ, f. ώσω, detondeo.

Ἀποκορυφόω, ῶ, f. ώσω, in verticem attollo. 2) figuræ verticem efficio. 3) paucis rem expedio.

Ἄποκος, ον, intonsus, epith. ovis. Ex α pr. & πόκος, villus, lana.

Ἀποκοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordine collocata aufero, amoveo. 2) ornatum aufero, ornatu privo: *omnino que*, privo: sed re pulchra, ut regno &c. ἀποκοσμοῦσι, dedecorant, Philox.

Ἀπόκοσμος, ου, ὁ & ἡ, qui procul a cœtu hominum degit, qui in secessu, s. monasterio vivit. Ex ἀπὸ & κόσμος, mundus.

Ἀποκοτταβίζω, f. ίσω, effundo cum sonitu, quod a potu in poculo remanserat.

Ἀποκοτταβισμὸς, οῦ, ὁ, certamen illud potorum, quo, postquam biberant, reliquum sic e poculo ejiciebant, ut resonaret. A præc.

Ἀποκουρδίω, detondeo.

Ἀποκουρὴ, ῆς, ἡ, tonsura.

Ἀποκούριμος, ον, tonsus vel tondendus.

Ἀποκουφίζω, f. ίσω, levo, sublevo, exonero.

Ἀποκόψιμον, succidaneum, Gl. Vet. Ab ἀποκόπτω.

Ἀποκραδίζω, e ramo ficulneo aufero. Ex ἀπὸ & κράδη.

Ἀποκραιπαλάω, ῶ, crapulam edormio, seu exhalo.

Ἀποκραιπαλίζομαι, f. ίσομαι, idem.

Ἀποκραιπαλισμὸς, οῦ, ὁ, crapulæ exhalatio, reditus ad sobrietatem. A præc.

Ἀποκρανίζω, f. ίσω, caput amputo, & reseco. Ex ἀπὸ & κρανίον, caput.

Ἀποκρατέω, ῶ, f. ήσω, cohibeo, compesco. 2) retineo.

Ἀποκρεμάω, ῶ, f. ήσω, suspendo. ἀποκρέμαμαι, dependeo, Gl. Vet.

Ἀποκρεόω, in carnem muto, carnem facio. Ab ἀπὸ & κρέας.

Ἀπόκρεως, ω, ὁ, abstinentia carnis, tempus, quo a carne abstinetur. Ex iisd.

Ἀποκρᾶθεν, e capite. Ex ἀπὸ & κρὰς, caput.

Ἀπόκρημνος, ου, ὁ & ἡ, abruptus, præruptus, præceps. ἀπόκρημνον, præceps, Philox. abruptum, præcipitium, Gl. Vet.

Ἀποκριδὸν, *Adv.* separatim. Ab ἀποκρίνω.

Ἀποκριθμαίνω, f. ανῶ, secerno, excerno. Ab eod.

Ἀπόκριμα, ατος, τὸ, responsio responsum. 2) condemnatio. 3) sententia. Ab seq.

Ἀποκρίνω, f. ινῶ, secerno, eximo, separo, deligo, eligo. 2) excerno. 3) rejicio, improbo, abjudico. ἀποκρίνομαι, respondeo. *In pass.* desino, pertineo, vergo.

Ἀπόκρισις, εως, ἡ, responsio, responsum. 2) excretio, seu ipsa actio excernendi. A pr.

Ἀποκριτικὸς, ἡ, ὸν, excernendi vim habens. Ab eod.

Ἀπόκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, selectus. ἀπόκριτον, excretum. Gl. Vet. Ab eod.

Ἀποκροτέω, ῶ, f. ήσω, crepito, plausito.

Ἀποκρότημα, ατος, τὸ, digitorum crepitus. A præc.

Ἀπόκροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, durus, asper, rigidus. 2) pavitus. Ex ἀπὸ & κρότος, pulsus.

Ἀπόκρουσις, εως, ἡ, depulsio, repulsio, propulsatio. Ab ἀποκρούω.

Ἀποκρουστικὸς, ἡ, ὸν, depulsivus, vim depellendi habens. Ab eod.

Ἀπόκρουστος, ου, ὁ & ἡ, qui repellitur, seu rejicitur. Ab seq.

Ἀποκρούω, f. ούσω, repello, depello, propulso, reprimo, excutio; & ἀποκρούομαι, propulso, refello, refuto.

Ἀποκρύπτω, f. ύψω, abscondo, occulto, contego, operio, celo, obscuro. 2) dignitate & præstantia supero, vinco, obscuro, & quidem in utramque partem. ἀποκρύπτομαι, deliteo, delitesco, celo.

Ἀποκρυσταλλόομαι, in glaciem concresco, conglacio.

Ἀποκρυφὴ, ῆς, ἡ, latebra, latibulum. Ab ἀποκρύπτω.

Ἀπόκρυφος, ου, ὁ & ἡ, occultus, absconditus. ἀπόκρυφον, abditum, absconditum, absconsum, secretum, arcanum, Philox. obscurum, Gl. Vet. Ab eod.

Ἀπόκρυψις, εως, ἡ, occultatio. Gl. Vet. latitatio. Ab eod.

Ἀποκτάομαι, ῶμαι, possessionem alicujus rei amitto, alieno, emancipo.

Ἀποκτείνω, f. ενῶ, interficio, occido, perimo.

Ἀποκτεννύω, idem. A præc.

Ἀποκτέννω, idem & ab eod.

Ἀπόκτητος, ον, alienatus.

Ἀποκτιννύω, & ἀποκτεννύω, idem quod ἀποκτείνω.

Ἀπόκτισις, εως, ἡ, colonia. Ex ἀπὸ & κτίζω, *condo*.

Ἀποκτονέω, ῶ, fut. ήσω, idem quod ἀποκτείνω.

Ἀποκτυπέω, ῶ, f. ήσω, sonum edo, vel cieo.

Ἀποκυβεύω, aleam teoto, fortunæ casum subeo.

Ἀποκυβιστάω, desilio, præcipitem me do jactu corporis.

Ἀποκυέω, ῶ, f. ήσω, pario, gigoo. ἀποκυήσασα, enixa, conoixa. Philox. effœta, al. Gl. Vet.

Ἀποκύησις, εως, ἡ, partus, puerperium. A pr.

Ἀποκύομαι, pario, fetum depono. Ex ἀπὸ & κύω, *in utero gesto*.

Ἀποκυλίζω, f. ίσω, devolvo, volvendo amoveo, volvendo amolior.

Ἀποκυλινδέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἀποκυλίω, f. ίσω, devolvo. 2) amoveo.

Ἀποκυματίζω, ondis agito.

Ἀπόκυνον, ου, τὸ, frutex, qui canes in primis ab ipsis comestus necare traditur. Ex ἀπὸ & κύων.

Ἀποκυρόω, ῶ, f. ώσω, abrogo, irritum facio, auctoritate privo. ἀποκυροῖ, abrogat, Philox.

Ἀποκυρτόω, gibbosum reddo.

Ἀποκύρωσις, εως, ἡ, abrogatio. Gl. Vet. Ab ἀποκυρόω.

Ἀποκύω, gigno.

Ἀποκωκύω, flendo conficio.

Ἀποκώλυσις, εως, ἡ, impeditio. Ab seq.

Ἀποκωλύω, f. ύσω, prohibeo, veto, impedio.

Ἀποκωφόω, ῶ, mutum reddo. 2) surdum reddo.

Ἀπολεγχάνω, fortior.

Ἀπολάζυμαι, recipio, repeto. 2) demo.

Ἀπολαιμοτομέω, ῶ, gulam incido, fauces amputo.

Ἀπολαιμότομος, ον, cui gula præcisa est.

Ἀπολακέω, crepo, sonum edo. A λακεῖν.

Ἀπολακτίζω, f. ίσω, calce ferio, calce repello. 2) despicio, sperno.

Ἀπολακτισμὸς, οῦ, ὁ, calcitratio. A præc.

Ἀπολαλέω, ῶ, fut. ήσω, enuncio, eloquor. 2) renuo, sermone recuso.

Ἀπολαμβάνω, f. λήψομαι, recipio, recupero, Gl. Vet. 2) seduco, seorsum duco. 3) intercludo, intercipio, dirimo. 4) capio, accipio.

Ἀπολαμπρύνω, splendidum reddo, illustro, polio. *pass. impers.* ἀπολαμπρύνεται, gloria quæritur, paratur.

Ἀπολάμπω, ψω, emico, effulgeo, resplendeo. 2) ejaculor, emitto.

Ἀπολάπτω, f. ψω, lambendo absorbeo.

Ἀπόλαυσις, εως, ἡ, fruitio, usus, commodum, fructus, quem ex aliqua re percipimus. 2) voluptas, oblectatio. Ab ἀπολαύω.

Ἀπόλαυσμα, ατος, τὸ, oblectamentum. Ab eod.

Ἀπολαυστικὸς, ἡ, ὸν, in voluptate vivens, voluptatibus deditus. 2) voluptatem adferens. A sequ.

Ἀπολαυστὸς, οῦ, ὁ & ἡ, ad voluptatem pertinens, cujus dulcedo percepta est. A sequ.

Ἀπολαύω, fut. αύσω, fruor, commodum, fructum, emolumentum capio. 2) *in deteriorem partem*, damnum capio, punior.

Ἀπολεαίνω, lævigo, complano. 2) contero, comminuo.

Ἀπολέγω, f. ξω, deligo, seligo. 2) decerpo. 3) rejicio, repudio. 4) declaro. 5) interdico, veto.

Ἀπολείβω, f. ψω, destillo, fundo.

Ἀπόλειμμα, τος, τὸ, reliquum, reliquiæ. A seq.

Ἀπολείπω, f. ψω, relinquo. 2) desero, destituo. 3) supero, vinco, præsto, a tergo relinquo. 4) desisto, desino: *eleganter cum partic.* 5) absum, *in formula:* parum abest, *cum genit. & infinit.*

Ἀπολειτουργέω, ῶ, munere defungor.

Ἀπολείχω, f. ξω, lambendo tollo, aufero.

Ἀπόλειψις, εως, ἡ, relictio, derelictio. 2) defectus, deliquium. Ab ἀπολείπω.

Ἀπόλεκτος, ου, ὁ & ἡ, electus, eximius. Ab ἀπολέγω.

Ἀπολελεγμένως, *Adv.* negligenter. Ab eod.

Ἀπολελυμένως, *Adv.* solute, libere. Grammaticis dicitur etiam de positivo adjectivorum gradu. Ab ἀπολύω.

Ἀπολέμητος, ου, ὁ & ἡ, bello non vexatus, bello non lacessitus. Ex α pr. & πολεμέω.

Ἀπόλεμμα, τος, τὸ, corium, pellis. Ex ἀπὸ & λέπω.

Ἀπόλεμος, ου, ὁ & ἡ, imbellis, inhabilis ad bellum. 2) inexpugnabilis. 3) pacificus.

Ἀπολέμως, *Adv.* non pugnaciter, leniter.

Ἀπολεπίζω, f. ίσω, decortico.

Ἀπολέπισμα, τος, τὸ, cortex resectus, *item* minutæ partes olerum, plaustrum resectæ. A præc.

Ἀπολεπτύνω, f. υνῶ, in mucronem colligo. 2) extenuo.

Ἀπολέπω, f. ψω, decortico.

Ἀπολέσκομαι, pereo, quasi hinc sit ἀπελέσκετο, impers.

imperf. quod tamen Jonicum est pro ἀπώλετο, ab ἀπόλλυμι.

Ἀπολευκαίνω, dealbo, candefacio.

Ἀπολήγω, f. ξω, desino.

Ἀπολακέω, ῶ, crepo, crepitum edo. v. λακεῖν.

Ἀποληκυθίζω, f. ίσω, detraho λημύθιον, seu ornamentum oratorium.

Ἀπόληξις, εως, ἡ, finis, clausula. Ab ἀπολήγω.

Ἀποληρέω, ῶ, f. ήσω, nugor, deliro.

Ἀπόληψις, εως, ἡ, receptio, retentio, recuperatio. 2) interclusio, suppressio. Ab ἀπολαμβάνω.

Ἀπολιαίνομαι, livesco. Hippocr. (f. leg. ἀποπολιαίνομαι. v. ἀποπολιδιόομαι.)

Ἀπολιβάζω, f. άξω, recedo, aufugio. Ab ἀπολείβω.

Ἀπολιγαίνω, strepitum facio, turbas excito. Ab ἀπὸ & λιγαίνω, argutum sono.

Ἀπολιθόω, ῶ, f. ώσω, in lapidem verto, lapidescere facio. ἀπολιθοῦμαι, lapidesco. Ab ἀπὸ & λίθος.

Ἀπολίθωσις, εως, ἡ, mutatio in lapidem. A praec.

Ἀπολιμπάνω, relinquo. Ab ἀπολείπω.

Ἀπολινόω, ῶ, f. ώσω, lino vincio.

Ἀπολίνωσις, εως, ἡ, ligatio, proprie, quae fit lino. A praec.

Ἀπολιόρκητος, ον, qui obsideri, expugnari non potest. Ab α pr. & πολιορκέω.

Ἄπολις, ιδος, ὁ & ἡ, extorris, patria pulsus, erro, cui nulla est patria. Ex α pr & πόλις, urbs.

Ἀπολισθαίνω, defluo, delabor. 2) non attingo, non adhaeresco.

Ἀπολισθέω, ῶ, fut. ήσω, delabor. 2) lapsante gressu, ut in loco lubrico, aberro ab eo, quod petebam. 3) non attingo, non adhaeresco. 4) labor.

Ἀπολιταργίζω, celeri gradu a foribus me proripio, celeriter aufugio, me abripio. ἀπολιταργιῶ, f. 1. Att. pro ἀπολιταργίσω. Ex ἀπὸ, λίτη, janua, & ἀργὸς, celer.

Ἀπολίτευτος, ο, ὁ & ἡ, nequaquam civilis, non urbanus, sine politia, nulli civitati adscriptus, extra leges & consortium civilis societatis agens; item, alienus a rep. gerenda. Ex α pr. & πολιτεύομαι.

Ἀπολίτης, ου, ὁ, qui civis esse desiit. 2) alienus a reip. negotiis.

Ἀπολιτικὸς, ὸ, ὸν, qui non est πολιτικὸς, qui est reip. ignarus.

Ἀπολιχμάω, ῶ, f. ήσω, delambo, delingo.

Ἀπόλλυμι, f. ἀπολέσω, perdo, vasto. f. 1. ἀπολέσω. f. 2. ἀπολῶ. perf. ἀπολώλεκα. aor. 1. ἀπώλεσα. ἀπόλλυμαι, pereo, intereo, dispereo. ἀπώλετο, periit, Gl. Vet. aor. 2. Ex ἀπὸ & ὄλλυμι, perdo.

Ἀπολογαριάζω, rationem ineo, computo.

Ἀπολογαριασμὸς, ῦ, ὁ, supputatio. A praec.

Ἀπολογέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, defendo sermone. 2) excuso. Ab ἀπὸ & λόγος, sermo.

Ἀπολόγημα, ατος, τὸ, excusatio, defensio. 2) refutatio. A praec.

Ἀπολογητικὸς, ὴ, ὸν, defensorius, ad defensionem pertinens. Ab eod.

Ἀπολογία, ας, ἡ, defensio, excusatio, purgatio, satisfactio, Philox.

Ἀπολογίζομαι, f. ίσομαι, rationes reddo, seu refero. 2) expensum refero. 3) rationem ineo, ratione inita colligo.

Ἀπολογισμὸς, ῦ, ὁ, rationis redditio & relatio. 2) expensi relatio. 3) rationum codex. 4) narratio, expositio rei qua appareat, rem bene ectam. 5) explicatio causarum. 6) mentis abalienatio. A praec.

Ἀπόλογος, ου, ὁ, narratio longa & verbosa. 2) fabula, apologus, narratio ficta. 3) ἀπόλογοι, tabulae expensarum.

Ἀπόλοιπος, ο, ὁ & ἡ, reliquus.

Ἀπολολύζω, f. ύξω, clamore & vociferatione laetitiam prae me fero. Ex ἀπὸ & ὀλολύζω.

Ἀπόλουμα, ατος, τὸ, lavacrum, f. quod lavando abluitur, sordes e lotione. Ab ἀπολούω.

Ἀπόλουσις, εως, ἡ, lotio. A seq.

Ἀπολούω, f. ούσω, abluo.

Ἀπολοφύρομαι, ejulatibus prosequor, deploro. Ex ἀπὸ & ὀλοφύρομαι, ejulo.

Ἀπολοχμόομαι, ῦμαι, f. ώσομαι, frutico, fruticesco, densis fruticibus silvesco.

Ἀπολυμαίνομαι, purgor. 2) corrumpo.

Ἀπολυμαντὴρ, ῆρος, ὁ, corruptor, perniciem adferens, pernicies. A praec.

Ἀπολυπραγμόνητος, ον, nihil laboris habens, rerum alienarum incurius. Ex α pr. & πολυπραγμονέω.

Ἀπολυπραγμονήτως, Adv. sine multo labore. A praec.

Ἀπολυπράγμων, ον, non curiosus.

Ἀπολύσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, liberativus, absolutivus. A seq.

Ἀπόλυσις, εως, ἡ, liberatio, absolutio. 2) refutatio. 3) discessus, profectio. 4) decessus, obitus. 5) confectio sc. negotiorum. Ab ἀπολύω.

Ἀπόλυτος, ο, ὁ & ἡ, solutus, liberatus. Ab eod.

Ἀπολυτρόω, ῶ, f. ώσω, redimo. 2) accepto pretio dimitto.

Ἀπολύτρωσις, εως, ἡ, redemtio. A praec.

Ἀπολύτως, Adv. solute, libere. 2) absolute.

Ἀπολύω, f. ύσω, solvo, exsolvo, sejungo. 2) absolvo reum. 3) dimitto, remitto, do veniam abeundi. 4) libero, dato pretio redemtionis, & 5) ἀπολύομαι, diluo, refuto. 2) discedo, proficiscor. 3) dimitto redemtum ab altero.

Ἀπολωβάω, ῶ, f. ήσω, injuria adficio, contumelia lacesso.

Ἀπολωπίζω, f. ίσω, vestem exuo.

Ἀπολωτίζω, detraho, avello, more eorum, qui λωτὸν carpunt, h. e. optimum quodque.

Ἀπολωφάω, ῶ, fut. ήσω, sedo, relevo.

Ἀπομαγδαλία, ας, ἡ, f. ἀπομαγδαλιὰ, ᾶς, ἡ, v. μαγδαλία, quod idem est.

Ἀπόμαγμα, ατος, τὸ, verrimentum, sive id, quod ex abstersione colligitur. 2) lustratio, ap. Hesych.

Ἀπομαδαρόω, tondeo. Ex ἀπὸ & μαδαρόω.

Ἀπομαδίζω, idem.

Ἀπομάθημα, ατος, τὸ, quod oblivioni dedimus. Ab ἀπομανθάνω.

Ἀπομάθησις, εως, ἡ, doctrinae oblivio. Ab eod.

Ἀπομαίνομαι, fut. νῦμαι, furo, insanio. 2) furere, insanire desino.

Ἀπομακρύνω, longe removeo. 2) in longum extendo.

Ἀπομάκτης, ου, ὁ, abstergens. Ab ἀπομάττω.

Ἀπομαλακίζομαι, f. ίσομαι, effeminatus sum, defugio, detrecto quid prae ignavia, mollitie, & formidine.

Ἀπομαλθακίζομαι, idem.
Ἀπομαλθακόομαι, idem.
Ἀπομανθάνω, dedisco.
Ἀπομαντεύομαι, divino.
Ἀπόμαξις, εως, ἡ, detersio. Ab ἀπομάσσω.
Ἀπομαραίνω, tabefacio. ἀπομαραίνομαι, floccesco, deficio.
Ἀπομαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, testor, attestor, testimonium perhibeo. 2) renuncio.
Ἀπομάσσω, vel ἀπομάττω, f. ξω, abstergo. 2) exprimo, effingo, mentior aliquem, i. e. similis ei plane sum: *in med.* 3) veneficiis defixum & devinctum libero. 4) imitor, ad exemplum ejus me compono.
Ἀπομαστιγόω, ῶ, f. ώσω, flagello, vehementer flagello.
Ἀπομαστιΐζω, f. ίσω, erepitum ventris emitto.
Ἀπομάχομαι, propugno, pugnam sustineo, propulso hostes, *item*, arceo *simpliciter*.
Ἀπόμαχος, ου, ὁ & ἡ, qui est extra pugnam. 2) pugnæ inutilis. Ex μάχη.
Ἀπομεθύσκομαι, ebrietate liberor, crapulam edormio.
Ἀπομειλίσσω, vel -ίττω, f. ίξω, demulceo, delinio, placo.
Ἀπομείρομαι, f. ρῦμαι, præbeo, distribuo. 2) sortior.
Ἀπομείωσις, εως, ἡ, diminutio.
Ἀπομελαίνω, denigro, nigrum reddo.
Ἀπόμελι, ιτος, τό, decoctum dulcissimorum favorum aceto mixtorum.
Ἀπομέμφομαι, fut. ψομαι, accuso, incuso. 2) reprehendo.
Ἀπομένω, fut. ενῶ, remaneo. 2) permaneo. 3) maneo.
Ἀπομερίζω, f. ίσω, dispertio, divido, separo. tribuo, Gl. Vet. 2) partem rei, v. c. prædæ, do.
Ἀπομερισμός, ῦ, ὁ, divisio, partitio, distributio.
Ἀπομεριμνίζω, f. ίσω, depositis curis dormio.
Ἀπομετρέω, ῶ, f. ήσω, metior, demetior.
Ἀπομέτρημα, ατος, τό, demensum, Philox. A præc.
Ἀπομηκύνω, f. υνῶ, in longum extraho, produco.
Ἀπομηνίω, fut. ίσω, irascor.
Ἀπομίγνυμι, f. ίξω, misceo, commisceo.
Ἀπομιμέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, imitor, effingo.
Ἀπομίμημα, ατος, τό, imitatio, simulacrum. A præc.
Ἀπομίμησις, εως, ἡ, imitatio, expressio ad exemplar alicujus. Ab eod.
Ἀπομιμνήσκομαι, f. μνήσομαι, recordor. Ab ἀπομνάομαι.
Ἀπόμιξις, εως, ἡ, commistio. Ab ἀπομίγνυμι.
Ἀπόμισθος, ου, ὁ & ἡ, cui merces non datur, cui merces aut stipendium detrahitur. 2) mercede aliquid faciens, mercenarius.
Ἀπομισθόω, ῶ, f. ώσω, loco mercede, eloco. 2) conduco.
Ἀπομίσθωμα, ατος, τό, res mercede conducta, aut locata. A præc.
Ἀπομνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, recordor. 2) memorem me ostendo, vel beneficii, referendo gratiam, vel injuriæ, ulciscendo.
Ἀπομνημόνευμα, ατος, τό, dictum memorabile. 2) tes, quæ memoratur, historia. 3) *plur.* commentarii rerum gestarum.

Ἀπομνημόνευσις, εως, ἡ, commemoratio.
Ἀπομνημονεύω, f. εύσω, recordor, reminiscor. 2) memoriter recito. Gl. Vet. commemoro. 3) idem quod ἀπομνάομαι n. 2.
Ἀπομνησικακέω, ῶ, f. ήσω, memor sum injuriæ. 2) injuriæ memoriam ex animo deleo.
Ἀπόμνυμι, f. ἀπομνύσω, f. ἀπομόσω, abjuro, jurejurando nego, ejuro. ἀπομόσαι, inficiari, dejerare, Gl. Vet. aor. 1. Ex ἀπό & ὄμνυμι.
Ἀπόμοιρα, ας, ἡ, pars, portio. 2) pars reditus, ex agro, v. c. decimæ.
Ἀπομοιράομαι, tribuo, largior. A præc.
Ἀπομονόω, ῶ, f. ώσω, derelinquo, desero. 2) privo, separo, excludo. 3) non comprehendo v. c. fœdere.
Ἀπόμοργμα, ατος, τό, quod est expressum ex alio, ut signum annulo impressum. A seq.
Ἀπομόργνυμι, f. ἀπομοργνύω, f. ξω, exprimo. 2) abstergo. 3) lacrimor.
Ἀπόμορξις, εως, ἡ, abstersio. 2) expressio. A præc.
Ἀπόμοσις, εως, ἡ, abjuratio, inficiatio. Ab ἀπόμνυμι.
Ἀπομοτικῶς, *Adv.* ejurandi sensu. Ab ἀπό & ὀμοτικός.
Ἀπόμουσος, ου, ὁ & ἡ, a Musis alienus. 2) indoctus.
Ἀπομούσως, *Adv.* indocte. A præc.
Ἀπόμυγμα, ατος, τό, excretio muci. Ab ἀπομύττω.
Ἀπομυζουρίς, ίδος, ἡ, fellatrix. Ex ἀπό, μύζω, & οὐρά.
Ἀπομυθέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, dissuadeo, prohibeo.
Ἀπόμυιος, ου, ὁ, qui abigit muscas: Cognomen Jovis. Ex ἀπό & μυῖα, *musca*.
Ἀπομυκάομαι, ῶμαι, mugio.
Ἀπομυκτηρίζω, subsannando repudio.
Ἀπομυκτίζω, apud Lucian. superbe & cum strepitu quodam narium aliquem rejicere. Ex ἀπό & μυκτίζω, quod tamen inusitatum, unde Jensius suspicatur verbum vitiosum esse.
Ἀπομυλλαίνω, intorqueo, incurvo, *præs.* labium.
Ἀπομυξία, ας, ἡ, id, quod emungendo detrahimus. A sequ.
Ἀπομύσσω, vel ἀπομύττω, f. ξω, mungo, emungo. 2) decipio.
Ἀπομύω, f. ύσω, claudo, tego.
Ἀπομφολύγωτος, ου, ὁ & ἡ, bullas non excitans, non erumpens in bullas. Ex α pr. & πομφολυγόω, *bullo*.
Ἀπομωρόω, ῶ, fatuum reddo.
Ἀποναίω, migro, sedem muto, alio habitatum eo.
Ἀπόναμαι, vel ἀπόνημι, f. ἀπονήσομαι, utilitatem ex aliqua re capio, fruor. Ex ἀπό & ὄνημι.
Ἀποναρκάω, torpesco, torpeo, hebesco, piger sum.
Ἀποναρκόω, hebeto, torpore resolvo.
Ἀπονάω, f. άσω, commigro aliquo habitatum. 2) migrare jubeo.
Ἀπονεκρόομαι, emorior, *item* obrigeo (frigore) & emorior.
Ἀπονέμησις, εως, ἡ, distributio, attributio, adsignatio, deputatio, Philox. Ab ἀπονέμω.
Ἀπονεμητής, οῦ, ὁ, distributor, Gl. Vet. Ab eod.
Ἀπονεμητικός, ή, όν, τὸ ἀπονεμητικόν, propensio animi suum cuique attribuendi, Antonin.
Ἀπονέμω, f. μῶ, tribuo, attribuo, adsigno, dispertio, Gl. Vet. ἀπονεμηθείς, deputatus, Philox. aor. 1. part. pass. ἀπονενεμημένος, deputatus, tributus, Gl. Vet. perf. part. pass.

Ἀπονενοημένως, *Adv.* dementer, fatue, desperate. Ab ἀπονοέω, *desipio*.

Ἀπονέομαι, f. νεύσομαι, abeo. 2) redeo, revertor. Ex ἀπό & νέω, *eo*.

Ἀπονεοττεύω, f. εύσω, nidifico. 2) nidificare desino.

Ἀπόνευμα, ατος, τὸ, declivitas. Ab ἀπονεύω.

Ἀπονευρόω, ῶ, f. ώσω, enervo, nervos incido. Ex ἀπό & νεῦρον.

Ἀπονεύρωσις, εως, ἡ, enervatio, nervorum incisio. 2) coalitio multorum nervorum. 3) tendo. A praec.

Ἀπονεύω, f. εύσω, abnuo, respuo, aversor. 2) nuto, declino, flecto, vergo, inclino. 3) *proprie & tropice*.

Ἀπόνημαι, f. ονήσομαι, utilitatem ex aliqua re capio. 2) fruor. Ex ἀπό & ὄνημαι, *juvor*. v. ἀπονίναμαι.

Ἀπονηρευσία, ας, ἡ, simplicitas, integritas, innocentia. Ab α pr. & πονηρεύω.

Ἀπόνηρος, ου, ὁ & ἡ, minime malus, non depravatus, noxa carens, simplex, fraudis expers.

Ἀπονηστίζομαι, jejunium finio. Ex ἀπό & νῆστις, *jejunus*.

Ἀπονητὶ, *Adv.* facile, sine labore. A sequ.

Ἀπόνητος, ου, ὁ & ἡ, illaboratus. 2) labore carens, facilis. ἀπονητότατα, facillime.

Ἀπονήχομαι, f. νήξομαι, nato. 2) enato.

Ἀπονία, ας, ἡ, vacatio a labore. 2) aversatio laboris, laborum detrectatio. 3) desidia, inertia. Ab ἄπονος.

Ἀπονίζω, f. ίσω, abluo, abstergo. Ex ἀπό & νίζω, *lavo*.

Ἀπονικάω, f. ήσω, vinco, supero. 2) exoro.

Ἀπόνιμμα, ατος, τὸ, malluvium. Ab ἀπονίπτω.

Ἀπόνιπτρον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ἀπονίπτω, f. ψω, abstergo, abluo.

Ἀπονιτρόω, nitro tergeo, abstergo.

Ἀπονοέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, nil pensi habeo, mentem & rationem abjicio. 2) insolesco, vesana mente efferor. Dicitur de omnibus generibus robustioris improbitatis, ut maledicere improbe, incessare &c. de quibus latini furorem dicunt. 3) ad desperationem redactus sum. ἀπονενοημένος, temerarius, demens, desperatus, Gl. Vet.

Ἀπονοόω, ad amentiam &c. redigo. Gl. Vet. ἀπονοῶ, amento.

Ἀπόνοια, ας, ἡ, amentia, vecordia. Philox. dementia. 2) vesana confidentia, insolentia & animi elatio. contumacia, Philox. 3) de insigni fortitudine pugnantium.

Ἀπονομάζω, fut. άσω, denomino, appello.

Ἀπονομὴ, ῆς, ἡ, partitio, distributio. Ab ἀπονέμω.

Ἄπονος, ου, ὁ & ἡ, labore carens. 2) minime impeditus. 3) lenis. 4) non dolens. 5) facilis. Ex α pr. & πόνος, *labor*.

Ἀπονοστέω, f. ήσω, redeo, revertor.

Ἀπονόστησις, εως, ἡ, reversio, reditus. A praec.

Ἀπονόσφι, *Adv.* procul, seorsum.

Ἀπονοσφίζω, separo, sejungo. 2) *med.* privo.

Ἀπονουθετέομαι, *pro simplici* νουθετ. Polyb.

Ἀπονυκτερεύω, f. εύσω, pernocto foris, abnocto.

Ἀπονύμφιος, ου, ὁ, qui a contrahendis sponsalibus, h. e. ducenda uxore abhorret. 2) qui mulierum commercio non delectatur. Ex ἀπό & νύμφη.

Ἀπόνυμος, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Ἀπονυστάζω, fut. άξω, obdormisco, dormito. 2) secubo, foris cubo. 3) negligenter ago.

Ἀπονυχίζω, f. ίσω, ungues reseco. Ex ἀπό & ὄνυξ, *unguis*.

Ἀπονύχισμα, ατος, τὸ, unguium segmentum. A praec.

Ἀπόνως, *Adv.* facile, sine labore. Ab ἄπονος.

Ἀπονωτίζω, exdorsuo, Gl. Vet. 2) fugo. 3) *med.* fugio. A νῶτος, *dorsum*.

Ἀποξενίζω, idem quod ἀποξενόω.

Ἀποξενιτεύω, idem.

Ἀπόξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, inhospitalis, inhospitus.

Ἀποξενόω, ῶ, f. ώσω, peregre abigo, expello. 2) in exsilium ablego. 3) abalieno. 4) abdico. ἀποξενόομαι, οῦμαι, extra patriam dego, peregrinor. 2) reus agor peregrinitatis. 3) externum me simulo. 4) degenero in morem externum.

Ἀποξένωσις, εως, ἡ, peregrinatio, migratio in exteram regionem. 2) commoratio extra patriam. 3) degeneratio a patrio more in extraneum. A praec.

Ἀποξέω, f. έσω, abrado, dedolo, Gl. Vet. 2) polio, expolio. Ex ἀπό & ξέω, *rado*.

Ἀποξηραίνω, exsicco, aresacio. ἀποξηραίνομαι, exaresco, Gl. Vet.

Ἀπόξηρος, ου, abruptus, *sed vitiose, verum est* ἀπόξυρος.

Ἀποξιφίζω, idem quod ξιφίζω.

Ἀποξυλίζω, f. ίσω, lignum, seu quod est ligneum detraho. 2) ligno spolio.

Ἀποξύνω, f. υνῶ, acidum reddo. 2) acutum reddo, exacuo. ἀποξύνομαι, acesco. Ex ἀπό & ὀξύνω, *acuo*.

Ἀποξυράω, ῶ, f. ήσω, novacula rado, detondeo.

Ἀποξυρέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἀποξύρομαι, rador, detondeor.

Ἀπόξυρος, ου, ὁ & ἡ, abrasus. 2) dedolatus, radendo acutus. 3) excisus. Ex ἀπό & ξυρὸς, *acutus*.

Ἄποξυς, εος, ὁ & ἡ, acuminatus, in mucronem fastigiatus. Ex ἀπό & ὀξύς.

Ἀπόξυσμα, ατος, τὸ, quod abrasum est, ramentum. Ab ἀποξύω.

Ἀποξυστρόω, ῶ, f. ώσω, strigili detergo. 2) hebeto aciem gladii, vel aufero. Ab ἀπό & ξύστρα.

Ἀποξύω, f. ύσω, abrado, derado. 2) destringo. 3) abstergo. 4) laevigo. 5) detraho, demo, ut γῆρας, ap. Hom. *in med.* exuo, depono.

Ἀποπαίζω, f. ξω, & σω, ludo, lusito. 2) ludere desino.

Ἀποπαλαιόω, ῶ, f. ώσω, abrogo, antiquo.

Ἀποπάλλω, evibro, ejaculor.

Ἀπόπαππος, ου, ὁ, abavus.

Ἀποπαππόω, ῶ, in pappos verto. Ex ἀπό & πάππος, *lanugo*.

Ἀποπαρδίζω, pedo. Ab aor. 2. v. πέρδω.

Ἀποπαρθενεύω, fut. εύσω, idem, quod sequens.

Ἀποπαρθενόω, ῶ, devirgino, virginitate privo.

Ἀπόπαστος, ου, ὁ & ἡ, qui non gustavit, jejunus. Ex ἀπό & πάσομαι, *gusto*.

Ἀποπατέω, ῶ, f. ήσω, a via recedo, a via deflecto. 2) ventrem exonero.

Ἀποπάτημα, ατος, τὸ, excrementum. A praec.

Ἀπόπατος, ου, ὁ, ſeceſſus, quem quaerimus ad levandum ventrem, locus, ubi venter exoneratur. 2) evacuatio ventris. Ab eod.

Ἀπόπαυσις, εως, ἡ, finis, ceſſatio, inhibitio.

Ἀποπαυστήρ, ῆρος, ὁ, finem, requiem afferens.

Ἀποπαύω, f. αύσω, ſiſto, inhibeo, compeſco, cohibeo. ἀποπαύομαι, deſiſto, deſino.

Ἀπόπειρα, ας, ἡ, experimentum, periculum. 2) conatus, inceptum. Ex ἀπὸ & πεῖρα, conatus.

Ἀποπειράζω, f. άσω, tento, periculum facio. 2) conor, nitor.

Ἀποπειράω, ῶ, f. άσω. άομαι, experior, periclitor. 2) laceſſo hoſtes. Ab ἀπόπειρα.

Ἀποπέκω, f. ξω, detoodeo.

Ἀποπελεκάω, ῶ, f. ήσω, ſecuri decido. 2) ſecuri dolo & complauo.

Ἀποπελιδνόομαι, liveo, ut ſimplex.

Ἀπόπεμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, dimiſſus. 2) dignus, qui rejiciatur ob improbitatem. Ab ἀποπέμπω.

Ἀποπεμπτόω, ῶ, f. ώσω, quiotam partem perſolvo vel deligo. Ex ἀπὸ & πέμπτη, quinta pars.

Ἀποπέμπω, f. ψω, dimitto, poteſtatem abeundi concedo. 2) dimitto cum comitatu. 3) amando, ablego. 4) io caſilium mitto. 5) remitto. 6) emitto, evulgo. 7) rejicio, repudio. 8) non agnoſco.

Ἀπόπεμψις, εως, ἡ, dimiſſio. 2) miſſio. 3) rejectio, repudiatio. 4) repudium. A praec.

Ἀποπενθέω, ῶ, f. ήσω, lugeo. 2) elugeo.

Ἀποπεραίνω, f. ανῶ, ad fioem perduco, efficio.

Ἀποπερατόω, ῶ, f. ώσω, idem.

Ἀποπεράω, ῶ, trajicio alicunde.

Ἀποπέρδω, fut. 2. ἀποπαρδῶ, crepitum ventris emitto.

Ἀποπερισπάω, ῶ, f. άσω, averto. 2) circumductum abſtraho.

Ἀποπέτομαι, avolo. 2) revolo.

Ἀποπεφασμένως, Adv. palam, manifeſto, diſertis verbis. Ab ἀποφαίνομαι, pronuncio.

Ἀποπήγνυμι, f. ξω, frigore cogo & adſtringo, concreſcere facio.

Ἀποπηδάω, ῶ, f. ήσω, deſilio. 2) reſilio. 3) aufugio, celeriter abſcedo.

Ἀποπιέζω, f. έσω, exprimo, comprimo.

Ἀποπίεσμα, ατος, τὸ, retrimentum ab capreſſo ſucco reliquum, fraces. A praec.

Ἀποπίμπλημι, f. πλήσω, impleo, expleo. 2) ſatio, ſaturo.

Ἀποπινόω, ῶ, fut. ώσω, ſordibus emaculo. 2) ſordibus inquino. Ex ἀπὸ & πίνος, ſordes.

Ἀποπίνω, bibo.

Ἀποπίπτω, decido. 2) excido ſpe &c. 3) aberro a via recta vel curſu.

Ἀποπιστεύω, f. εύσω, fido, credo.

Ἀποπλάζω, aberrare, vel evagari facio. ἀποπλάζομαι, aberro, evagor.

Ἀποπλανάω, ῶ, f. ήσω, aberrare facio, evagor. 2) impello in errorem, decipio. ἀποπλανάομαι, aberro.

Ἀποπλάνησις, εως, ἡ, aberratio, evagatio. 2) figura certa rhetorica. A praec.

Ἀποπλάνος, ου, ὁ, impoſtor.

Ἀποπλέω, fut. εύσω, navi diſcedo, ſolvo.

Ἀποπλήθω, f. ήσω, impleo, expleo. 2) ſaturo, ſatio.

Ἀποπληκτικός, ή, όν, attonitus. 2) ad apoplexiam pertinens. A ſequ.

Ἀπόπληκτος, ου, ὁ & ἡ, qui laborat apoplexia. 2) inſanus, amens, attonitus. Ab ἀποπλήσσω.

Ἀποπλήκτως, Adv. inſana, ſtolide. A praec.

Ἀποπληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo, compleo. 2) perficio, praeſto, v. c. promiſſa. 3) ſatio. 4) ſarcio.

Ἀποπλήρωσις, εως, ἡ, expletio, abſolutio. A pr.

Ἀποπληρωτής, οῦ, ὁ, qui aliquid complet ac perficit, executor. Ab eod.

Ἀποπλήσσω, vel ἀποπλήττω, f. ξω, percutio. 2) repercutio. 3) attonitum reddo, perterrefacio.

Ἀποπλήσσομαι, vel ἀποπλίττομαι, f. ξομαι, ſaltu me proripio, ſeu aufugio.

Ἀπόπλοος, contr. uſitatius, ἀπόπλους, ου, ὁ, diſceſſus, proprie navi. Ab ἀποπλέω.

Ἀποπλουτέω, ῶ, f. ήσω, divitias amitto, divitias abſumo, vel profundo, minuor copiis.

Ἀπόπλυμα, ατος, τὸ, aqua ſordida, in qua aliquid purgatum eſt. A ſequ.

Ἀποπλύνω, f. υνῶ, abluo.

Ἀποπλώω, ſolvo navem.

Ἀποπνευματίζω, pedo. 2) odorem exſpiro.

Ἀπόπνευσις, εως, ἡ, exhalatio, exſpiratio. A ſequ.

Ἀποπνέω, f. εύσω, efflo, exhalo, ſpiro, Gl. Vet. redoleo, proſpiro. 2) efflo animam, morior. 3) pedo, flatum vcotris emitto.

Ἀποπνίγω, f. ξω, ſuffoco, ſtrangulo. 2) vexo, diſcrucio.

Ἀποπνοή, ῆς, ἡ, exhalatio, exſpiratio, efflatio. Ab ἀποπνέω.

Ἀπόπνοια, ας, ἡ, flatus, exhalatio. Ab eodem.

Ἀποποιέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, abduco, amoveo. Gl. Vet. ἀποποιοῦμαι, ablego. 2) improbo, non admitto, repudio. 3) renuncio alicui amicitiam.

Ἀποποίησις, εως, ἡ, abdicatio, rejectio, repudiatio. A praec.

Ἀποπομπαῖος, αία, αῖον, depulſorius, ad depellendum aptus. 2) depulſor malorum. 3) emiſſarius, de hirco Levit. XVI. Ab ἀποπέμπω.

Ἀποπομπέω, ῶ, procuro prodigium. Ab eodem.

Ἀποπομπή, ῆς, ἡ, dimiſſio. 2) miſſio. 3) rejectio, repudiatio. 4) ablegatio. 5) procuratio, aut expiatio prodigii, ſceleris. 6) ſtatus dies, quo ſacrificatur. Ab eodem.

Ἀποπονέω, ῶ, f. ήσω, finem laborandi facio.

Ἀποποντόω, in mari ſubmergo.

Ἀποπορδή, ῆς, ἡ, crepitus ventris. Ab ἀποπέρδω.

Ἀποπορεία, ας, ἡ, abitus, diſceſſus. 2) reditus, reverſio. A ſequ.

Ἀποπορεύομαι, f. εύσομαι, diſcedo, abſcedo, abeo.

Ἀποπορευτέον, abeundum eſt. A praec.

Ἀποπρεσβεία, ας, ἡ, expoſitio actorum in legatiore, tenunciatio legationis.

Ἀποπρεσβεύω, f. εύσω, acta legatioois renuncio. 2) mandata expono ad eum, ad quem legatus ſum.

Ἀποπρίαμαι, emo.

Ἀπόπρισμα, ατος, τὸ, ſcobs, ſcobis, Gl. Vet. A ſequ.

Ἀποπρίω, f. ίσω, ſerra deſeco, ſerra abſcindo.

Ἀποπρό, Adv. procul.

Ἀποπροβάλλω, procul abjicio.

Ἀποπροηγμένα, τὰ, rejecta, poſtpoſita. Vox Stoicorum de malis corporis & fortunae. opponuntur προηγμένα.

Ἀπόπροθε, ſ. ἀπόπροθεν, e longinquo, eminus. 2) fine.

Ἀποπροθέω, procul, longe fugio.

Ἀπο-

Ἀπόπροθι, *Adv.* procul, longs.
Ἀποπροΐημι, emitto.
Ἀποπρολείπω, relinquo longe.
Ἀποπροσχωρίζω, f. ίσω, feparo.
Ἀποπροσποιέομαι, *proprie*, nsgo ad me pertinere, repudio, rejicio.
Ἀποπροσωπίζομαι, f. ίσομαι, faciem purgo, fordes facisi abftsrgo.
Ἀποπροτέμνω, abfcindo.
Ἀποπταίνω, circumfpicio.
Ἀποπτερνίζω, f. ίσω, calcs peto, calce contufum fubigo. Ex ἀπό & πτέρνα.
Ἀποπτερύσσομαι, fut. ξομαι, alas pando & quatio, quod sft avium volars nitentium.
Ἀπόπτης, ου, ὁ, fpectator, qui ex editiors loco aliquid dsfpectat. Ab ἀπόπτομαι.
Ἀποπτοέω, ῶ, f. ήσω, pertsrrefacio, obftupefacio.
Ἀπόπτολις, ιδος, ὁ & ἡ, exturris, exful. Ex ἀπό & πτόλις, *urbs*.
Ἀπόπτομαι, f. ψομαι, dsfpicio, dsfpecto, ex altiore loco adfpicio. Ex ἀπό & ὄπτομαι.
Ἄποπτος, ου, ὁ & ἡ, qui fpectari sx alto poteft. 2) qui videri alicunds poteft. 3) qui eminus confpicitur. A præc.
Ἀποπτύρω, abfterreo, dstsrreo, Gl. Vet. v. ἀποπτοέω.
Ἀποπτυσμός, οῦ, ὁ, avsrfatio, afpernatio, quafi defputatio. A πτύω, *fpuo*.
Ἀποπτυστήρ, ῆρος, ὁ, afpernator, contemtor.
Ἀπόπτυστος, ου, ὁ & ἡ, afpernandus, averfandus, detsftandus.
Ἀποπτύω, f. ύσω, sxfpuo. 2) refpuo, averfor.
Ἀπόπτωμα, ατος, τό, prolapfio, ruina. Ab ἀποπίπτω.
Ἀπόπτωσις, εως, ἡ, idem & ab eodem.
Ἀποπυγαρίζω, falto nates calce feriendo.
Ἀποπυητικός, ή, όν, purulentus, vel pus creans & maturans. Ex ἀπό & πύον, *pus*.
Ἀποπυΐσκομαι, purulentus fio.
Ἀποπυνθάνομαι, f. πεύσομαι, fcifcitor ex aliquo, interrogo.
Ἀποπυργίζω, in modum turris exftruo.
Ἀποπυρίας, ου, ὁ, ut ἄρτο πυρίας ἄρτος, panis, qui fuper carbonibus coquitur. Ex ἀπό & πῦρ.
Ἀποπυρίδες, ων, αἱ, pifces quidam. Ex iifdem.
Ἀποπυρίζω, fut. ίσω, affo, igni torreo. Ex iifd.
Ἀποπυρόω, f. ώσω, inflammo, incendo. ἀποπυρόομαι, οῦμαι, ignefco.
Ἀποπυτίζω, f. ίσω, refpuo, fpuendo sjicio, vel eructo. v. Latin. *pytiffare*.
Ἀποραφανίδωσις, εως, ἡ, raphani in podicem immiffio, raphani per podicem trajectio, quæ pœna erat mœchorum. Ex ἀπό & ῥαφανιδόω.
Ἀποργίς, ίδος, ὁ & ἡ, iracundus.
Ἀποργίζω, f. ίσω, irrito; & ἀποργίζομαι, irafcor.
Ἀπορέγχω, f. γξω, defterto. Ex ἀπό & ῥέγχω.
Ἀπόρευτος, ου, ὁ & ἡ, qua iter non eft, invius. Ex α pr. & πορεύομαι.
Ἀπορέω, ῶ, f. ήσω, ad anguftias detrufus inexplicabiles hæfito. 2) dubito, æftuo, nefcio quo ms vertam. 3) nequeo, non poffum. 4) egeo, deftitutus fum. Ab ἄπορος.
Ἀπόρημα, ατος, τό, res ds qua quæritur, dubitatio in medium allata. 2) dubitatio.
Ἀπορηματικός, ή, όν, dubitandi vim habens.
Ἀπορηματικῶς, *Adv.* vi dubitandi, ad modum quæftionis.
Ἀπορητικός, ή, όν, qui dubitare folet, dubitator.
Ἀπόρθητος, ου, ὁ & ἡ, inexpugnabilis. 2) incolumis. Ex ἀπό & πορθέω, *diruo*, *everto*.
Ἀπορθόω, f. ώσω, stigo. 2) dirigo, directum reddo.
Ἀπόρθωσις, εως, ἡ, planatio, Gl. Vet. A præc.
Ἀπορία, ας, ἡ, inopia confilii, res dubiæ & perplexæ, anxietas, anguftia, difficultas. 2) inopia, egeftas. Ab ἄπορος.
Ἀπορνεόω, ῶ, f. ώσω, in aveni converto. Ab ὄρνεον.
Ἀπορνιθόω, ῶ, f. ώσω, idem. Ab ὄρνις.
Ἀπορνίθωσις, εως, ἡ, converfio in avem. A pr.
Ἀπόρνυμι, excito, concito. ἀπόρνυμαι, prodeo cum impetu, concitus alicunde feror. Ex ἀπό & ὄρνυμι, *concito*.
Ἄπορος, ου, ὁ & ἡ, invius, non pervius. 2) difficultatibus impeditus. 3) confilii inops, ftupidus, hebes. 4) difficilis. 5) pauper, inops, egenus, indigus. 6) perplsxus, dubius. Ex α pr. & πόρος.
Ἀπορούω, ύσω, profilio, erumpo. 2) difcedo. Ex ἀπό & ὀρούω, *irruo*.
Ἀπορραθυμέω, ῶ, f. ήσω, pigrefco, ignavia impediot, quo minus aliquid fufcipiam. Ex ἀπό & ῥᾳθυμέω.
Ἀπορραίνω, adfpergo, irroro. Ex ἀπό & ῥαίνω, *perfundo*.
Ἀπορραίω, deftruo. 2) privo. Ex ἀπό & ῥαίω, *profligo*.
Ἀπορραντήριον, ου, τό, lavacrum, luftratio. Ab ἀπορραίνω.
Ἀπορρὰξ, quod amputatum, fsu avulfum sft. Ab ἀπορράσσω.
Ἀπόρραξις, εως, ἡ, modus ludendi pila, cum fortiter folo illifa ei remittitur, qui emiferat. Ab eodem.
Ἀπορραπίζω, os obturo, obftruo. 2) colaphis retundo, abigo.
Ἀπορράπτω, f. ψω, confuo, confusndo obftruo. Ex ἀπό & ῥάπτω, *fuo*.
Ἀπορράσσω, vel ἀπορρήσσω, f. ξω, amputo, avello. Ex ἀπό & ῥάσσω, *allido*, *dejicio*.
Ἀπορραψῳδέω, ῶ, f. ήσω, carmen recito, vel canto.
Ἀπορρέμβομαι, latius evagor, aberro.
Ἀπορρέω, ύσω, sffluo, defluo. 2) emano, promano, profluo. 3) elabor, fuglo. Ex ἀπό & ῥέω, *fluo*.
Ἀπόρρηγμα, ατος, τό, fegmentum, fragmentum avulfum. A feq.
Ἀπορρήγνυμι, vel ἀπορρηγνύω, f. ξω, abrumpo, difrumpo, frango. 2) abrumpo, divsllo. 3) erumpo. Ex ἀπό & ῥήγνυμι, *frango*.
Ἀπορρηθῆ, vetitum eft. ἀπορρηθείς, vetitus, *ir.* abdicatus, repudiatus. ἀπορρηθήσεσθαι, diffolutum iri, *de induciis*, ap. Lyf. Ex ἀπό & ῥέω, *dico*.
Ἀπόρρημα, ατος, τό, intsrdictum. Gl. Vet. deverbium. Ex iifd.
Ἀπόρρησις, εως, ἡ, interdictio. 2) renunciatio. 3) inopia, ap. Hefych. fed videtur effs dsbere ἀπόρησις. 4) defatigatio.
Ἀπορρήσσω, vel ἀπορρήττω, f. ξω, idem quod ἀπορρήγνυμι. Ex ἀπό & ῥήσσω.
Ἀπόρρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, legibus vetitus. 2) arcanus, 3) ioenarrabilis, non effabilis. 4) contu-

tumeliosus, in contumeliam dictus aut factus, & quidem majorem. 5) nefandus. ἀπόῤῥητον, secretum, arcanum, inauditum, nefandum, Philox. ἀπόῤῥητα, sacra, Philox. arcana, al. Gl. Vet. *item* merces, quas exportare non licet (idque maxime) *denique* maledicta graviora, quæ lege nominatim vetita erant, ut ἀνδροφόνος, ῥίψασπις.

Ἀποῤῥήτως, *Adv.* clam, secreto. 2) ita, ut dici nequeat s. non debeat &c.

Ἀποῤῥιγέω, ῶ, f. ήσω, exhorreo, extimesco. Ex ἀπό & ῥιγέω, *horreo*.

Ἀποῤῥιζόω, ῶ, f. ώσω, radicitus evello. Ex ἀπό & ῥίζα, *radix*.

Ἀπόῤῥιμμα, ατος, τὸ, retrimentum, Gl. Vet. Ab ἀποῤῥίπτω. (nisi potius sit leg. ἀποῤῥίνημα.)

Ἀποῤῥινάω, ῶ, f. ήσω, lima aufero, limo. Ex ἀπό & ῥίνη, *lima*.

Ἀποῤῥίνημα, ατος, τὸ, limatura. A præc.

Ἀποῤῥιπίζω, f. ίσω, flatu discutio, depello, abigo. Ex ἀπό & ῥιπίζω, *ventilo*.

Ἀποῤῥίπτω, f. ψω, abjicio, rejicio, projicio, Gl. Vet. 2) dicitur & ut *jacio*, ap. Lat. de male dicta in aliquem conferentibus. ἀποῤῥιμμένος, abjectus, despectus, spretus, Gl. Vet. perf. part. pass. Ex ἀπό & ῥίπτω.

Ἀπόῤῥιψις, εως, ἡ, abjectio, projectio. A præc.

Ἀποῤῥοή, ῆς, ἡ, profluvium, defluvium. 2) effluxus, profluentia, emanatio. 3) succus alicunde effluens. Ex ἀπό & ῥέω.

Ἀπόῤῥοια, ας, ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀποῤῥοιβδέω, ῶ, fut. ήσω, cum sonitu eructo, seu emitto.

Ἀπόῤῥοος, *contr. usitatius* ἀπόῤῥους, ου, ὁ καὶ ἡ, profluens, manans, emanans. Ex ῥέω.

Ἀποῤῥοφέω, ῶ, & ἀποῤῥοφάω, ῶ, f. ήσω, absorbeo, exhaurio. Ex ἀπό & ῥοφέω, vel ῥοφάω.

Ἀποῤῥύπτω, f. ψω, abluo, sordibus expurgo, detergo, velut sapone. Ex ἀπό & ῥύπτω, *sordes eluo*.

Ἀπόῤῥυσις, εως, ἡ, defluxus. Ab ἀποῤῥέω.

Ἀποῤῥυταλίζω, detraho. v. Lat. *rutrum*.

Ἀπόῤῥυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, effluens, defluens. A sequ.

Ἀποῤῥύω, f. ύσω, effluo, defluo. Ex ἀπό & ῥύω.

Ἀποῤῥωγὰς, άδος, ἡ, rupta, seu avulsa. Ab ἀποῤῥήγνυμι.

Ἀποῤῥὼξ, ῶγος, ὁ & ἡ, abruptus, præruptus, *unde*, saxum, rupes: *Substant.* fragmentum avulsum, pars, portio, emanatio, latex, rivus. Ab eodem.

Ἀπορύσσω, f. ἀπορύττω, f. ξω, defodio.

Ἀπόρυψις, εως, ἡ, detersio, *ut simplex* ῥύψις.

Ἀπορφανίζω, f. ίσω, orbo, orphanum reddo. Ex ἀπό & ὀρφανός, *orphanus*.

Ἀπόρφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, nulla purpura insignis. Ex α pr. & πορφύρα, *purpura*.

Ἀπορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, saltando perdo, Herodot. conf. ἐξορχέομαι. Ex ἀπό & ὀρχέομαι.

Ἀπόρως, *Adv.* perplexe. 2) tenuiter.

ἌΠΟΣ, εος, τὸ, labor. 2) lassitudo.

Ἀποσαλεύω, f. εύσω, e portu in altum provehor. 2) in salo sto, jactis ancoris commoror, unde additur interdum ἐπ' ἀγκυρῶν vel ἐπ' ἀγκύραις. 3) me stabilio.

Ἀποσαρκόω, ῶ, f. ώσω, in carnem concrescere facio. ἀποσαρκόομαι, οῦμαι, in carnem concresco, in carnem vertor. 2) me totum carni dedo, carnis voluptates sector.

Ἀποσάττω, fut. ξω, depono clitellas, deonero.

Ἀποσαφέω, ῶ, f. ήσω, declaro, significo, ostendo. A σαφής.

Ἀποσβέννυμι & ἀποσβεννύω, f. σβέσω, exstinguo, cessare facio.

Ἀπόσεισις, εως, ἡ, excussio. 2) saltatio quædam impudica. A sequ.

Ἀποσείω, f. είσω, excutio, *in med.* conentiendo a me repello. 2) amolior, ablego. 3) de medio tollo.

Ἀποσεμνύνω, magnifice celebro. 2) *in med.* jacto me, ostento, vendito, arrogans sum.

Ἀποσέω, idem quod ἀποσείω, quod vide.

Ἀποσήθω, excutio cribro.

Ἀποσηκόω, ῶ, f. ώσω, in stabulo includo, includo tamquam in stabulo. E σηκός, *stabulum*.

Ἀποσημαίνω, f. ανῶ, indico, significo. ἀποσημαίνομαι, annoto.

Ἀποσήπω, f. ψω, putrefacio, ut *simplex*.

Ἀπόσηψις, εως, ἡ, putrefactio. A præc.

Ἀποσίγησις, εως, ἡ, reticentia, taciturnitas.

Ἀποσιμόω, ῶ, f. ώσω, simum reddo. 2) e loco cavo elevo. 3) extollo, effero.

Ἀποσιτέω, ῶ, f. ήσω, a cibo abstineo me. A σῖτος.

Ἀποσιτία, ας, ἡ, abstinentia a cibo, inedia. 2) cibi fastidium. Ab eodem.

Ἀποσιτίζω, a cibo abstineo alterum.

Ἀποσιτικὸς, ἡ, ὸν, abstinentiam a cibo inducens.

Ἀπόσιτος, ου, ὁ & ἡ, a cibo abstinens, abhorrens a cibo.

Ἀποσιωπάω, ῶ, f. ήσω, sileo, taceo. 2) conticesco.

Ἀποσιώπησις, εως, ἡ, reticentia. 2) figura rhetorica. A præc.

Ἀποσκάπτω, f. ψω, defodio, fodiendo detraho.

Ἀποσκαρίζω, f. ίσω, palpitans pedes in adversum jacto. 2) palpitans animam efflo. 3) cachinnum tollo.

Ἀποσκεδάζω, f. ἀποσκεδάω, f. άσω, dissipo, dispello.

Ἀποσκεδάννυμαι, f. ἀποσκεδαννύω, idem.

Ἀποσκεπάζω, detego, retego, Gl. Vet. ἀποσκεπασμένα, detecta, Philox.

Ἀποσκεπαρνισμὸς, ὁ, ὁ, fractura quædam cranii. A σκεπαρνίζω, *ascia percutio*, vel *dedolo*.

Ἀποσκέπτομαι, f. ψομαι, ex alto speculor.

Ἀποσκέπω, detego.

Ἀποσκευάζω, f. άσω, & ἀποσκευάζομαι, vasa aufero. 2) abjicio, depono, excutio. 3) onus ventris depono. 4) rejicio, repudio, non admitto. 5) amolior, de medio submoveo. 6) ablego, amando. 7) tollo de medio, neco. 8) demolior, everto. 9) refuto, refello. Ex ἀπό & σκεῦος, *vas, instrumentum*.

Ἀποσκευὴ, ῆς, ἡ, vasa viatoria & sarcinæ. 2) impedimenta exercitus. 3) amolitio, sublatio de medio. 4) exoneratio alvi, & ipse locus, ubi alvus exoneratur. Ex iisdem.

Ἀπόσκημμα, ατος, τὸ, firmamentum, fulcimentum. 2) decubitus, id est, humor, qui relicta ea parte, quam infestabat, in aliam transit. Ab ἀποσκήπτω.

Ἀποσκιμάπτω, f. ψω, idem quod ἀποσκώπτω.

Ἀπόσκηνος, ου, ὁ & ἡ, semotum ab aliis tentorium seu tabernaculum habens. 2) procul ab alio habitans. Ex ἀπό & σκηνή, *tabernaculum*.

Ἀποσκηνόω, ῶ, f. ώσω, seorsum, seu longe remotum tabernaculum habeo. 2) seorsum habito. 3) tentorium moveo. A præc.

Ἀπο-

Ἀποσκήπτω, f. ψω, decumbo in, incumbo, innitor. 2) decido, allidor. 3) evado, erumpo. 4) desino.

Ἀποσκιάζω, f. άσω, obumbro.

Ἀποσκίασμα, ατος, τὸ, obumbratio. 2) umbra. A præc.

Ἀποσκιασμός, ῦ, ὁ, idem & ab eodem.

Ἀποσκίδναμαι, dissipor.

Ἀποσκίμπτω, fulcio.

Ἀποσκιῤῥόω, ῶ, f. ώσω, in scirrhum induro, induro. ἀποσκιῤῥοῦσθαι, occallescere. E σκίῤῥος.

Ἀποσκίῤῥωμα, ατος, τὸ, durities, quæ in scirrhum abiit. A præc.

Ἀποσκιρτάω, ῶ, f. ήσω, resilio.

Ἀποσκλῆναι, exaresco. 2) morior. 3) tabesco. 4) obduresco. κατεσκληκώς, tabidus, Gl. Vet. perf. part. pass. Ex ἀπὸ & σκλέω, exaresco.

Ἀποσκληρόω, ῶ, f. ώσω, duro, induro, obduro. ἀποσκληρόομαι, obduresco, induresco.

Ἀποσκληρύνω, induro, præduro, Gl. Vet. duriter habeo quem, οἱ δ. ἀποσκληρύνομαι, induresco.

Ἀποσκολύπτω, f. ψω, decortico, excorio. 2) detrunco, mutilo. 3) circumcido.

Ἀποσκοπεύω, f. εύσω, diligenter considero & intueor, contemplor.

Ἀποσκοπέω, ῶ, f. ήσω, ex alto prospicio. 2) eminus contueor. 2) custodio, observo. Gl. Vet. speculor. 4) pro ignoro, Jos. A seq.

Ἀπόσκοπος, ου, ὁ, eminus intuens. 2) a meta aberrans. Ex ἀπὸ & σκοπός.

Ἀποσκορακίζω, f. ίσω, ad corvos abire jubeo, contumeliose repello. 2) in locum desertum amando. 3) vilipendo, contemtui habeo.

Ἀποσκορακισμός, ῦ, ὁ, amandatio alicujus in malam rem, contumeliosa repulsio. 2) increpatio. A præc.

Ἀποσκοτίζω, f. ίσω, obtenebro, obscuro. 2) tenebras submoveo, corpus, quo obumbrabam aliquid, amoveo.

Ἀποσκοτόω, ῶ, f. ώσω, obtenebro, obscuro, tenebris obductum oculis eximo. 2) adumbro, picturam umbra decoro. Philos. ἀποσκοτῶ, obsto, obsum. A σκότος.

Ἀποσκυβαλίζω, fut. ίσω, rejicio, repudio, tamquam rem contemnendam, ut fæces.

Ἀποσκυδμαίνω, irascor, succenseo.

Ἀποσκύζω, f. ύσω, irrito, ut simplex.

Ἀποσκυθίζω, f. ίσω, Scythico more tondeo. 2) contumeliosa tonsura illudo.

Ἀποσκυλεύω, ῶ, f. εύσω, deprædor, spolio.

Ἀποσκύλλω, f. ύλω, idem.

Ἀπόσκωμμα, ατος, τὸ, dicterium mordax, irrisio per scomma. A sequ.

Ἀποσκώπτω, f. ψω, scommata jacio, scommate incesso.

Ἀποσμάω, ῶ, f. ήσω, detergo, abstergo.

Ἀπόσμηγμα, ατος, τὸ, retrimentum, Gl. Vet. A sequ.

Ἀποσμήχω, f. ξω, detergo.

Ἀποσμικρύνω, ad parvitatem redigo, extenuo, imminuo.

Ἀποσμίλευμα, ατος, τὸ, segmentum scalpello factum, rasura, id quod scalpello deteritur, abraditur. A sequ.

Ἀποσμιλεύω, f. εύσω, scalpello amputo, seu reseco. 2) scalpro purgo. 3) polio, expolio.

Ἀποσμύχω, f. ξω, igni cæco absumo. 2) lenta tabe absumo. 3) dolore occulto & diuturno conficio.

Ἀποσοβέω, ῶ, f. ήσω, abigo, expello. 2) perterrefacio.

Ἀποσόβησις, εως, ἡ, abactio, propulsatio. A pr.

Ἀποσοβητήριον, ου, τὸ, remedium mali vim propulsandi habens. Ab seq.

Ἀποσοβητής, ῦ, ὁ, propulsator, averruncus.

Ἄποσος, ου, ὁ & ἡ, quantitatis expers. Ex α pr. & πόσος, quantus.

Ἀποσπάδιον, ου, τὸ, decerptum, lacinia avulsa. Ab ἀποσπάω.

Ἀποσπάδων, οντος, ὁ, cui testiculi sunt avulsi, vel exsecti. Ab eodem.

Ἀποσπαράσσω, lacerando avello.

Ἀποσπαργανόω, ῶ, f. ώσω, fascia exsolvo.

Ἀποσπαθάζω, palpito, vibro, pulso. Ex ἀπὸ & σπαίρω, palpito.

Ἀπόσπασμα, ατος, τὸ, pars rei avulsa. 2) evulsio. Gl. Vet. lacinia, fragmentum. Ab ἀποσπάω.

Ἀποσπασμάτιον, ου, τὸ, particula excerpta, seu avulsa. Dimin. A præc.

Ἀποσπασμός, ῦ, ὁ, idem quod ἀπόσπασμα.

Ἀποσπάω, ῶ, f. άσω, abstraho, avello, ab aliqua re, in pr. uxorem abduco ab aliquo. 2) ἀποσπᾶσθαι, recedere, procul abire. ἀποσπασθείς, avulsus, it. regressus, Gloss. Vet. aor. 1. part. pass.

Ἀποσπείρω, dissemino.

Ἀποσπένδω, f. σπείσω, libo, effundo. Philox. delibo. ἀπέσπεισεν, delibavit, Philox. aor. 1.

Ἀποσπερμαίνω, semen jacio.

Ἀποσπερματίζω, f. ίσω, semen emitto, semine genitali polluor.

Ἀποσπεύδω, f. εύσω, ab aliqua re deterreo, dehortor.

Ἀποσπογγίζω, f. ίσω, spongia abstergo seu detergo.

Ἀποσπόγγισμα, ατος, τὸ, purgamentum, sordes spongia detersæ. A præc.

Ἀποσποδέω, ῶ, f. ήσω, cinerem detergo. 2) ictu decutio. 3) in cinerem redigo. 4) e medio tollo. A σποδός, cinis.

Ἀπόσπονδος, ου, ὁ καὶ ἡ, alienus & excludendus a libationibus vel sacris. 2) impius, profanus. Ex ἀπὸ & σπονδή.

Ἀπόσπορος, ου, ὁ & ἡ, satus ab aliquo, ab aliquo oriundus. Ab ἀποσπείρω. semino.

Ἀποσπουδάζω, f. άσω, studiosus alicujus rei esse desino. 2) negligo, contemno, repudio.

Ἀπόσσυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, excitatus. 2) depulsus. Ab ἀποσεύομαι.

Ἀπόσταγμα, ατος, τὸ, liquor defluens. 2) destillatio. 3) stiria, stilla. Ab ἀποστάζω.

Ἀποσταδά, Adv. eminus. Ab ἀφίσταμαι.

Ἀποσταδόν, Adv. idem & ab eodem.

Ἀποστάζω, f. ξω, destillo, stillatim fundo.

Ἀποσταθμάω, ῶ, f. ήσω, dependo, appensum trado.

Ἀποστάλαγμα, τος, τὸ, idem quod ἀπόσταγμα.

Ἀποσταλάζω, idem quod ἀποστάζω.

Ἀποσταλάω, ῶ, idem & ab eodem.

Ἀπόσταξις, εως, ἡ, destillatio. Ab eod.

Ἀποστασία, ας, ἡ, defectio, discessio, discidium, Gl. Vet. Ab ἀφίστημι.

Ἀποστάσιον, ου, τὸ, repudium. 2) derelictio justi domini: unde ἀποστασίου δίκη. Ab eodem.

Ἀπόστασις, εως, ἡ, abscessio, defectio, rebellio, segregatio, abitus, discidium, prævaricatio,

Philox. 2) venditio per libram. Ab ἀφίσταμαι.

Ἀποστατέον, desistendum est. Ab eod.

Ἀποστατέω, ῶ, fut. ήσω, non adsum, non praesto sum. 2) deficio, desero. Ab ἀποστάτης.

Ἀποστατὴρ, ῆρος, ὁ, qui deficit, qui secessionem facit. 2) retractator. Ab ἀφίσταμαι.

Ἀποστάτης, ου, ὁ, transfuga, desertor. 2) rebellis. 3) religionis Christianae desertor. Ab eodem.

Ἀποστατικὸς, ἡ, ὸν, rebellis, contumax. Gl. Vet. suppuratorius. A praec.

Ἀποστάτις, ιδος, ἡ, rebellis, defectrix. Ab eod.

Ἀποσταυρόω, ῶ, f. ώσω, vallis, seu palis ligneis in terram defixis munio, seu cingo, *item* secludo. 2) adfigo cruci.

Ἀποσταφιδόω, ῶ, f. ώσω, in uvam passam converto, seu muto. Ex ἀπὸ & σταφὶς, *uva*.

Ἀποστεγάζω, f. άσω, detego. 2) tego, operio undique.

Ἀποστέγασμα, ατος, τὸ, tegmen, operculum. 2) protectio. A praec.

Ἀποστεγνόω, ῶ, f. ώσω, tego.

Ἀποστέγω, intus coerceo, cohibeo. 2) arceo, inhibeo, propulso.

Ἀποστείβω, abeo.

Ἀποστείχω, f. ξω, abeo, discedo.

Ἀποστελέγγισμα, τος, τὸ, strigmentum, idem *quod simplex*. v. ἀποστλέγγισμα.

Ἀποστέλλω, f. ελῶ, mitto. 2) mitto cum mandatis. 3) amando, ablego. 4) vi submoveo, ap. Thuc. ἀποστέλλει, renunciat. ἀποστέλλεσθαι, *pass.* etiam dicuntur, quos abeuntes prosequuntur. ἀποσταλεὶς, directus, Philox. aor. 1. pass. Ex ἀπὸ & στέλλω, *mitto*.

Ἀποστενόω, ῶ, f. ώσω, angustum reddo.

Ἀποστενωτικὸς, ἡ, ὸν, ad brevitatem, in pauca verba redigens sententiam. A praec.

Ἀποστεπτικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad ademtionem coronae. Ab ἀποστέφω.

Ἀποστέργω, f. ξω, ejicio ex animo amorem, desino amare. 2) sustineo, tolero, Suid.

Ἀποστερέω, ῶ, f. ήσω, privo, fraudo, defraudo, abnego, Gl. Vet. ἀποστερεῖ, inficiatur, Philox.

Ἀποστέρησις, εως, ἡ, privatio, defraudatio. A praec.

Ἀποστερητὴς, οῦ, ὁ, fraudator, fraudulentus, inficiator, Philox. Ab eodem.

Ἀποστερητὶς, ίδος, ἡ, fraudatrix. fem. praec.

Ἀποστερητικὸς, ἡ, ὸν, ad fraudandum valens. Ab eodem.

Ἀποστερίζω, & ίσκω, privo.

Ἀποστεφανόω, ῶ, f. ώσω, corona privo. ἀποστεφανοῦμαι, *pass.* corona privor, *med.* coronam depono.

Ἀποστέφω, fut. ψω, idem.

Ἀποστηθίζω, fut. ίσω, ex pectore depromo, aut eloquor, memoriter recito. A στῆθος.

Ἀπόστημα, ατος, τὸ, abscessus, apostema. Gl. Vet. vomica, ulcus. 2) spatium & intervallum, quo absistimus. 3) locus remotior ac secretior. Ab ἀφίσταμαι.

Ἀποστηματίας, ου, ὁ, qui abscessu, seu apostemate laborat.

Ἀποστηματίζω, resisto, subsisto.

Ἀποστηματικὸς, ἡ, ὸν, separativus.

Ἀποστημάτιον, ου, τὸ, parvum apostema, parvus abscessus. Dimin. ab ἀπόστημα.

Ἀποστημάτωδης, ε, ες, apostemate laborans. Ab eod.

Ἀποστηματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, apostematis, seu abscessus naturam habens. Ab eodem.

Ἀποστήριγμα, ατος, τὸ, fulcrum. A seq.

Ἀποστηρίζω, f. ξω, fulcio, sustento.

Ἀποστήριξις, εως, ἡ, fultura. A praec.

Ἀποστιλβόω, ῶ, splendidum reddo.

Ἀποστίλβω, f. ψω, splendeo, niteo, rutilo, illustro, splendorem emitto. Gl. V. renideo.

Ἀπόστιλψις, εως, ἡ, splendor repercussus, s. e repercussione. A praec.

Ἀποστίχω, idem quod ἀποστείχω.

Ἀποστλεγγίζω, destringo, abrado strigile.

Ἀποστλέγγισμα, ατος, τὸ, strigmentum. A praec.

Ἀποστολεὺς, έως, ὁ, qui classi praeest, rei nauticae praefectus. A sequ.

Ἀποστολὴ, ῆς, ἡ, missio. 2) dimissio. 3) remissio. 4) expeditio, profectio navi. 5) munus apostolicum. Ab ἀποστέλλω.

Ἀποστολικὸς, ἡ, ὸν, ad apostolos pertinens. 2) apostolos decens. 3) ab apostolis profectus.

Ἀποστολιμαῖος, αία, αῖον, missitius, emissitius. A sequ.

Ἀπόστολος, ου, ὁ, apparatus classium & expeditio maritima. classis, Gl. Vet. 2) imperator classis. 3) litterae dimissoriae. 4) qui cum mandatis ab aliquo mittitur. 5) in S. Litteris κατ' ἐξοχὴν, quem Christus jussit toto orbe terrarum docere Evangelium, & 6) *Adject.* ὁ καὶ ἡ, qui huc illucve mitti solet. Gl. Vet. missus. Ab ἀποστέλλω.

Ἀποστοματίζω, f. ίσω, memoriter recitare jubeo. 2) allicio ad loquendum. 3) memoriter recito, refero. Gl. Vet. dicto. A στόμα.

Ἀποστομίζω, f. ίσω, idem quod ἀποστοματίζω. 2) os obstruo. 3) aciem retundo, hebeto.

Ἀποστομόω, ῶ, f. ώσω, os obturo, os occludo. 2) aciem hebeto. 3) ore facto aperio.

Ἀποστόμωσις, εως, ἡ, apertio facto ostio. 2) apertura, patefactio. A praec.

Ἀπόστοργος, ου, ὁ & ἡ, amoris expers. 2) inimicus. Ex α pr. & στοργὴ, *amor*.

Ἀποστραγγαλίζω, strangulando eneco.

Ἀποστρακίζω, f. ίσω, testulis in urnam conjectis damno, relego. Ex ἀπὸ & ὀστρακίζω, *relego*.

Ἀποστρακόω, f. ώσω, in testam muto. 2) induro in testae modum. Ab ὀστρακόω.

Ἀποστρατεύω, f. εύσω, dimittor a militia, exauctotor. ἀποστρατεύομαι, emereor, Gl. Vet. ἀποστρατευσάμενος, emeritus.

Ἀποστράτηγος, ου, ὁ & ἡ, dux exauctoratus, imperatoria vel ducis loco motus.

Ἀποστρατοπεδεύω, f. εύσω, castra moveo, castris motis revertor.

Ἀποστρεβλόω, ῶ, f. ώσω, torqueo.

Ἀποστρέφω, f. ψω, averto. 2) obverto. 3) retro ago, retro flecto. 4) converto. 5) discedo, alio iter flecto. ἀποστρέφομαι, devertor, avertor, aversor, abhorresco, fastidio, Gloss. Vet. ἀπεστραμμένος, aversus, Philox. part. perf. pass.

Ἀποστροφὴ, ῆς, ἡ, aversio, aversatio. 2) perfugium, receptus, *unde* v. c. ἀποστροφὴ τοῦ βίου, subsidium vitae tolerandae. 3) effugium. 4) depulsio, purgatio. 5) figura rhetorica. A praec.

Ἀποστροφία, ας, ἡ, cognomen Veneris homines ab incesta libidine avertentis. A sequ.

Ἀπο-

Ἀπόστροφος, ου, ὁ & ἡ, aversus, abhorrens. *Subst.* figura grammatica, litteræ abjectæ nota.

Ἀποστυγέω, ῶ, f. ήσω, abhorreo, averſor.

Ἀποστυφελίζω, depello, deturbo.

Ἀποστύφω, f. ψω, adſtringo.

Ἀποσυκάζω, f. άσω, ficus decerpo. 2) exploro more eorum, qui ficus carpunt. 3) ficus comedo.

Ἀποσυλάω, ῶ, f. ήσω, ſpolio, deprædor, depeculor, ſpoliando aufero, eripio. Gl. Vet. ἀποσυλῶ, expilo.

Ἀποσυμβολάω, ῶ, concurro, occurro. Ab ἀπό & συμβολή.

Ἀποσυμβουλεύω, f. εύσω, dehortor, diſſuadeo.

Ἀποσυνάγω, diſgrego, diſpello.

Ἀποσυνάγωγος, ου, ὁ & ἡ, ſynagoga motus, cui interdictum eſt ſynagoga. Ex ἀπό & συναγωγή.

Ἀποσύνακτος, ου, idem; cui ſynaxi, ſeu ſacræ Euchariſtiæ communione interdictum eſt.

Ἀποσύομαι, erumpo, proſilio, exſilio.

Ἀποσυριγγόω, ῶ, f. ώσω, in fiſtulam converto. ἀποσυριγγοῦσθαι, in fiſtulam verti.

Ἀποσυρίζω, ſibilo, cum ſibilo emitto.

Ἀποσυρίσσω, f. ἀποσυρίττω, f. ίξω, exſibilo, ſibilis ejicio.

Ἀπόσυρμα, ατος, τό, id, quod detractum, ſeu abraſum eſt, fruſtum alicunde abraſum, evulſum, excuſſum. 2) locus deſquamatus. A ſeq.

Ἀποσύρω, detraho, retraho, abſtraho, ſubtraho, dejicio, ſubduco. Gl. Vet. ἀποσύρεσθαι, præcipitem trahi ſc. ab aliis ruentibus.

Ἀποσυσσιτέω, ῶ, deſum ſodalitati, abſum a ſodalitio ſeu convivio.

Ἀποσύστασις, εως, ἡ, deſtructio.

Ἀπόσφαγμα, ατος, τό, fæculentum, quod per colum tranſmiſſum eſt. Hippocr. 2) cruor jugulati animalis. A ſeq.

Ἀποσφάζω, f. ἀποσφάττω, f. ξω, jugulo, macto. 2) interficio. Ex ἀπό & σφάττω, ſive σφάζω.

Ἀποσφαιρίζω, f. ίσω, ejaculor & repello pilam. 2) retorqueo & relido in modum pilæ.

Ἀποσφαίρισις, εως, ἡ, excuſſio. A pr.

Ἀποσφαιρόω, in globi formam redigo.

Ἀποσφακελίζω, f. ίσω, infeſtor, ſ. laboro σφακέλῳ, ſive membri inflammationem paſſi mortificatione. 2) σφάκελον induco. 3) debilito, putrefacio.

Ἀποσφακέλισις, εως, ἡ, inflammatio membri alicujus torporem afferens. A præc.

Ἀποσφάλλω, ſubverto, peſſundo. 2) a via aberrare facio. 3) facio excidere ab incepto, impedio. ἀποσφάλλομαι, excido ſpe, conatis.

Ἀποσφαλμόω, ῶ, collabor, concido.

Ἀπόσφαξ, αγος, ἡ, excelſum præcipitium, præcipitium in rupibus a ſe divulſis. A ſeq.

Ἀποσφάττω, f. ξω, idem quod ἀποσφάζω. ἀποσφάττει, enecat, Philox.

Ἀποσφενδονάω, ῶ, f. ἀποσφενδονέω, ῶ, f. ήσω, funda torqueo, funda tortum emitto.

Ἀποσφενδόνητος, ου, ὁ & ἡ, funda emiſſus. 2) funda repulſus. A præc.

Ἀποσφενδονίζω, idem quod ἀποσφενδονάω.

Ἀποσφηνόω, in cunei formam redigo.

Ἀποσφίγγω, f. ξω, ſtringo, adſtringo, comprimo, coarcto. reſtringo, Gl. Vet.

Ἀπόσφιγξις, εως, ἡ, conſtrictio. A præc.

Ἀποσφραγίζω, f. ίσω, reſigno. 2) ſigno. 3) reddo, perfero.

Ἀποσφράγισμα, ατος, τό, ſignaculum, ſigillum.

Ἀποσφραγιστής, οῦ, ὁ, reſignator, Gl. Vet.

Ἀποσφραίνομαι, odoror, olfacio, *ut ſimplex*.

Ἀποσχάζω, f. άσω, ſcariſo, venam aperio.

Ἀποσχαλιδόω, ῶ, plagas erigo, & furcis fulcio. Ex ἀπό & σχαλίς, *furcula, qua attolluntur retia*.

Ἀποσχάω, ῶ, idem quod ἀποσχάζω.

Ἀποσχεδιάζω, f. άσω, ex tempore dico. 2) temere & inconſulte ago.

Ἀπόσχεσις, εως, ἡ, abſtinentia, temperantia. Ab ἀπέχομαι.

Ἀποσχίζω, fut. ίσω, abſcindo, reſeco, fiſſu avello.

Ἀπόσχις, ιδος, ἡ, propago. A præc.

Ἀπόσχισις, εως, ἡ, abſciſſio, avulſio, quæ ſcindendo, aut findendo fit. Ad eod.

Ἀπόσχισμα, ατος, τό, idem & ab eod.

Ἀποσχιστής, οῦ, ὁ, diremtor. Ab eod.

Ἀποσχοινίζω, f. ίσω, fune circumſcriptum ſejungo. 2) ſejungo, ſeparo.

Ἀποσχολάζω, f. άσω, vaco rei alicui.

Ἀποσώζω, f. ώσω, ſervo, ſanitati reſtituo.

Ἀποταγή, ῆς, ἡ, renunciatio. Ab ἀποτάττω.

Ἀποταδήν, *Adv.* extente. Ab ἀποτείνω.

Ἀπότακτος, ου, ὁ & ἡ, ad certum uſum ſepoſitus. Ab ἀποτάττω.

Ἀποταμιεύω, f. εύσω, recondo.

Ἀποτάμνω, *Jonice* pro ἀποτέμνω.

Ἀπόταξις, εως, ἡ, renunciatio. Ab ἀποτάσσομαι.

Ἀπότασις, εως, ἡ, extenſio. 2) conſilium, propoſitum, argumentum, materia tractanda. Ab ἀποτείνω.

Ἀποτάσσω, f. ἀποτάττω, f. άξω, colloco certo in loco, ſepono, ſecerno. 2) centurio, in ſtationibus certis pono. 3) deſtino, deſpondeo. ἀποτάττομαι, renuntio, jubeo valere, a me ſubmoveo, abſtineo. 4) vale dico, *de abeunte*.

Ἀπόταυρος, ου, ὁ & ἡ, tauro carens.

Ἀποταυρόω, ῶ, fut. ώσω, taurum facio. ἀποταυροῦμαι, taurinas iras concipio, tauri in modum efferor.

Ἀπόταφος, ου, ὁ & ἡ, privatus ſepulcro. 2) ſeorſum ſepultus.

Ἀποτάφρευσις, εως, ἡ, circumvallandi actio, circumvallatio. A ſeq.

Ἀποταφρεύω, f. εύσω, circumdo foſſa, muro includo, murum duco, circumvallo, munio.

Ἀποτείνω, extendo, produco in longum, ſerum, v. c. convivium, orationem. 2) intendo. ἀποτείνομαι, invehor, Gl. Vet.

Ἀποτειχίζω, fut. ίσω, muro obſtruo, muro interſepio. 2) muro arceo, exitu vel aditu, vallum condo adverſus aliquem, urbem circumvallo.

Ἀποτείχισις, εως, ἡ, obſtructio per murum productum. 2) murorum deſtructio. A præc.

Ἀποτείχισμα, ατος, τό, murus circumductus ad obſtruendum munimentum loci. Ab eod.

Ἀποτειχισμός, οῦ, ὁ, obſtructio, quæ fit muro circumducto. 2) circumvallatio, munitio. Ab eod.

Ἀποτεκμαίρομαι, judico, colligo argumentando.

Ἀποτεκνόω, liberis orbo.

Ἀποτέλειοι, οἱ, magiſtratus, ap. Polyb. οἱ ἀπὸ τέλους, homines ex ordine ſcil. ampliſſimo.

Ἀποτελειόω, ῶ, perficio. 2) confecro, initio.

Ἀποτέλεσμα, ατος, τό, effectio, effectus, opus v. c. artis. 2) effectus ſtellarum. 3) eventus. Ab ἀποτελέω.

Ἀποτελεσματικὸς, ἡ, ὸν, effectum habens; *unde ἡ* ἀποτελεσματικὴ, fcil. τέχνη, fcientia docens ἀποτελέσματα, *in primis*, ars auguralis.

Ἀποτελεσματικῶς, *Adv.* effective, cum vi efficiendi. A præc.

Ἀποτελεστικὸς, ἡ, ὸν, efficiendi vim habens.

Ἀποτελευτάω, ῶ, f. ήσω, finem habeo, defino. 2) finem do, termino.

Ἀποτελεύτησις, εως, ἡ, finis, determinatio. A pr.

Ἀποτελέω, ῶ, f. έσω, efficio, perficio, præfto, confummo, Gl. Vet.

Ἀποτέμνω, f. εμῶ, abfcindo, defeco, recido, refeco, Gl. Vet.

Ἀπότεξις, εως, ἡ, partus. Ab ἀποτίκτω.

Ἀποτερματίζω, f. ίσω, definio, determino. 2) extermino, excludo.

Ἀποτερματισμὸς, ȣ, ὁ, definitio, determinatio, defcriptio. A præc.

Ἀποτερμίζω, f. ίσω, finio, definio. Ab ἀπὸ & τέρμα, *terminus*.

Ἀπότευγμα, ατος, τὸ, res, quæ male & præter animi fententiam fucceffit. 2) damnum. Ab ἀποτυγχάνω, *non adfequor*.

Ἀποτευκτικὸς, ἡ, ὸν, qui folet aberrare & fruftrari. Ab eod.

Ἀπότευξις, εως, ἡ, repulfa; finifter & infelix fucceffus. Gl. Vet. offenfatin. Ab eod.

Ἀποτεφρόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo.

Ἀποτηγανίζω, f. ίσω, e fartagine comedo.

Ἀποτήκω, fut. ξω, liquo. 2) macero, tabefacio, confumo.

Ἀποτῆλε, *Adv.* procul. Ex ἀπὸ & τῆλε, *procul*.

Ἀποτηλόθι, *Adv.* idem.

Ἀπότηξις, εως, ἡ, deftillatio, quæ fit humore liquefacto. Ab ἀποτήκω.

Ἀποτίθημι, depono, repono, Gl. Vet. ἀποτίθεμαι, omitto, depono, recondo, Gl. Vet.

Ἀποτίκτω, partum emitto. 2) gigno.

Ἀποτίλλω, avello, revello.

Ἀπότιλμα, ατος, τὸ, quod avulfum eft, feu vellendo abftractum. A præc.

Ἀποτιμάω, ῶ, f. ήσω, æftimo. 2) æftimatum do. 3) pignus conductionis do; at ἀποτιμάομαι, pignus ejufmodi accipio. 4) ignominia adficio. Gl. Vet. ἀποτιμῶμαι, cenfeor.

Ἀποτίμημα, ατος, τὸ, pignus, quod dotis loco datur. 2) pignus, quod dat, qui domum pupilli ab Archonte conducit. Ab præc.

Ἀποτίμησις, εως, ἡ, defcriptio, cenfus. Gl. Vet. æftimatio. 2) vectigal, tributum. Ab eodem.

Ἀποτιμητὴς, ȣ, ὁ, qui pignus conductionis certo pretio æftimatum accipit. Gl. Vet. cenfor.

Ἀπότιμος, ȣ, ὁ & ἡ, honore carens, inhonoratus, 2) oppigneratus. Ex α priv. & τιμὴ, *honor*.

Ἀποτίναγμα, ατος, τὸ, quod decutitur, feu excutitur. A feq.

Ἀποτινάσσω, vel ἀποτινάττω, f. ξω, excutio, decutio. ἀπετίναξε, decuffit, Philox. a. 1.

Ἀποτίνομαι, poenas fumo.

Ἀποτιννύω, perfolvo, luo, Gl. Vet.

Ἀποτίνω, luo poenas, folvo, dependo.

Ἀπότισις, εως, ἡ, reftitutio, redhibitio, Gl. Vet.

Ἀπότιτθος, ȣ, ὁ & ἡ, a matris uberibus amotus. Ex ἀπὸ & τιτθὸς.

Ἀποτίω, f. ίσω, punio. 2) perfolvo, luo, rependo, reddo. ἀπέτισε, luit, Philox.

Ἀπότμηγμα, ατος, τὸ, fegmentum. A feq.

Ἀποτμήγω, f. ξω, abfcindo. Ex ἀπὸ & τμήγω.

Ἀποτμὰξ, ῆγος, ὁ & ἡ, abfciffus, abruptus. Ab ἀποτμήγω.

Ἀπότμηξις, εως, ἡ, profectio, abfciffio. Ab ἀποτμήγω.

Ἀποτμύσσω, abfcindo, abrumpo.

Ἄποτμος, ȣ, ὁ & ἡ, mifer, infelix. Ex α pr. & πότμος, *fors*.

Ἀπότοκος, ȣ, ὁ & ἡ, enafcens, enatus. Ab ἀποτίκτω.

Ἀποτολμάω, ῶ, f. ήσω, confidenter audeo, confidenter adgredior.

Ἀπότολμος, ȣ, ὁ & ἡ, audax. Ab ἀπὸ & τόλμα.

Ἀποτομὰς, άδος, ἡ, abrupta, abfciffa. 2) jaculi genus. Ab ἀποτέμνω.

Ἀποτομεὺς, έως, ὁ, abfciffor. Ab eod.

Ἀποτομὴ, ῆς, ἡ, abfciffio, fciffura. profectio, Gl. Vet. fectio, v. c. viarum, ut in bivio &c. 2) jaculum parvum. Ab eodem.

Ἀποτομία, ας, ἡ, abfciffio, incifio. 2) feveritas nimia, qua res omnes ad vivum refecantur. Phil. crudelitas. al. Gl. Vet. temeritas, feveritas, acerbitas. Ex ἀποτέμνω.

Ἀπότομος, ȣ, ὁ & ἡ, abfciffus, abruptus, præruptus. 2) durus, rigidus, feverus, inexorabilis. Philox. crudelis, immanis, acerbus, durus. ἀποτομώτατος, duriffimus, Gl. Vet.

Ἀποτόμως, *Adv.* abfciffe, abrupte. 2) fevere, rigide. 3) plane, præcife, temere, Gl. Vet. 4) omnino.

Ἀποτοξάζω, f. άσω, fagitta appeto. 2) fagitta arceo, propulfo.

Ἀποτορνόω, f. ώσω, detorno. 2) expolio, elaboro, exorno. 3) in orbem redigo.

Ἄποτος, ȣ, ὁ & ἡ, qui fine potu vivit. 2) ad potandum non idoneus. Ex α pr. & πίνω.

Ἀποτράγημα, ατος, τὸ, cibi reliquiæ.

Ἀποτραχηλίζω, fut. ίσω, ftrangulo, frango collum. Gl. Vet. decollo, detrunco. A τράχηλος.

Ἀποτραχύνω, exafpero. 2) audeo.

Ἀποτρεπτικὸς, ἡ, ὸν, avertendi, five depellendi vim habens. 2) diffuaforius, dehortatorius. A feq.

Ἀποτρέπω, f. ψω, averto. 2) avoco, revoco, deterreo, dehortor. ἀποτρέπομαι, pedem averto, retro converto. 2) averfor, repudio, repello. ἀποτετραμμένος, alienus ab aliqua re: ἐκ ἀποτετραμμένος, non alienus, immo, cupiens aliquid facere.

Ἀποτρέφω, alo.

Ἀποτρέχω, currendo abeo, recurro, revertor.

Ἀπότρεψις, εως, ἡ, averfio. Ab ἀποτρέπω.

Ἀποτριακτίζω, idem quod fequens.

Ἀποτριάζω, tres ictus infligo. 2) vinco, fupero. 3) triumphum cano.

Ἀποτριάσσω, f. άξω, idem.

Ἀποτριβὴ, ῆς, ἡ, attritus, detrimentum. A feq.

Ἀποτρίβω, f. ψω, detero, attero, contero. 2) aboleo, expello. 3) frictu, feu tritu abftergo. ἀποτρίβομαι, detergo, diluo. 2) fubmoveo, amolior. 3) deflecto. 4) impedio.

Ἀπότριμμα, ατος, τὸ, quod deterendo decidit, ramentum deterendo detractum. Gl. Vet. retrimentum, recrementum. A præc.

Ἀποτριτόω, ῶ, f. ώσω, ad tertiam partem redigo. Philox. ἀποτριτοῖ, decoquit.

Ἀπότριχες, ων, οἱ & αἱ, impuberes. Ex ἀπὸ & θρὶξ, *crinis*, *pilus*.

Ἀπο-

Ἀποτριχόω, pilos avello.
Ἀπότριψις, εως, ἡ, detersio, tritura, Philox. Ab ἀποτρίβω.
Ἀποτρόπαιος, ου, ὁ & ἡ, malorum depulsor, averruncus. 2) averruncandus, abominandus, odio dignus. Ab ἀποτροπή.
Ἀποτρέπομαι, ῦμαι, aversor, declino, Phocyl. A seq.
Ἀποτροπή, ῆς, ἡ, aversio. 2) amolitio, depulsio. 3) dehortatio, dissuasio. Ab ἀποτρέπω.
Ἀποτροπιάζω, pro piaculo expio. Gl. Vet. ἀποτροπιάζομαι, fut. άσομαι, aversor, abominor, odio prosequor. 2) placo, expio. A præc.
Ἀποτροπιασμὸς, ατος, τὸ, sacrificium, quod fit malorum avertendorum caussa, expiatio. A præc.
Ἀποτροπιασμὸς, ῦ, ὁ, amolitio iræ Deorum. 2) avertatio. Ab eod.
Ἀποτρόπιος, ου, avertendi vim habens.
Ἀποτρόπαιος, ου, ὁ & ἡ, avertandus, abominandus, refugiendus. 2) separatus ac quasi exterminatus. 3) depulsor mali, averruncus. Ab ἀποτρέπω.
Ἀποτροφὴ, ῆς, ἡ, cibus, alimentum. Dionys. Halic.
Ἀπότροφος, ου, ὁ & ἡ, qui procul a parentibus nutritus fuit. 2) peregrinus. Ex ἀπὸ & τρέφω, nutrio.
Ἀποτρυγάω, ῶ, f. ήσω, vindemio.
Ἀποτρύχω, f. ξω, attero, consumo, exhaurio.
Ἀποτρύω, f. ύσω, detero, attero. 2) abjicio. 3) defatigo, conficio laboribus.
Ἀποτρώγω, f. ξομαι, abedo, avello morsu.
Ἀποτμηθεὶς, οι, demorsus, refectus: grammatici de apocope dicunt.
Ἀποτυγχάνω, aberro, non adsequor. 2) perdo, amitto. 3) non ex voto succedo, præter spem evenio. repulsam fero, Gl. Vet. ἀπέτυχον, deceptus sum, Philox. aor. 2. ἀποτυχὼν, deceptus, Philox. part.
Ἀποτυλόω, ῶ, f. ώσω, callum obduco. ἀποτυλόομαι, occalleo, Gl. Vet. ἀποτυλοῦσθαι, callescere.
Ἀποτυμπανίζω, f. ίσω, fustibus concido. 2) fidiculis extendo. 3) crudeliter interficio.
Ἀποτυπόω, ῶ, f. ώσω, effingo, exprimo. Gl. Vet. ἀποτυπῶ, effingo. ἀποτυποῖ, effingit, Philox.
Ἀποτύπτω, fut. ψω, verberare me desino. In med. verberare me desino, plangere desino.
Ἀποτύπωμα, ατος, τὸ, effigies expressa ex exemplari. Ab ἀποτυπόω.
Ἀποτυφλόω, ῶ, f. ώσω, excæco. 2) obturo sc. fontem, fenestram.
Ἀποτύχημα, ατος, τὸ, infortunium, frustratio. Ab ἀποτυγχάνω.
Ἀποτυχία, ας, ἡ, spei frustratio, infortunium. Ab eod.
Ἀποτυχίζω, a lapide assulas & cæmenta malleo rostrato decutio ad eum complanandum. Ex ἀπὸ & τύκος, seu τύκος, quod v.
Ἀποτυχόντως, Adv. præter spem, præter votum. Ab ἀποτυγχάνω.
Ἀπουλόω, ῶ, f. ώσω, cicatrice obduco. Ex ἀπὸ & ὐλόω, cicatricem duco.
Ἀπούλωσις, εως, ἡ, cicatricis inductio. A præc.
Ἀπουλωτικὸς, ὁ, ὀν, cui vis inest cicatricem inducendi. Ab eodem.
Ἀπουραγέω, ῶ, f. ήσω, extremum agmen duco, agmen claudo. Ex ἀπὸ & οὐραγέω.
Ἀπουρανόθεν, Adv. cœlitus.
Ἀπουρέω, ῶ, f. ήσω, cum urina excerno. Ex ἀπὸ & οὐρέω, urina mitto.
Ἀπουρίζω, f. ίσω, aufero, separo. Ab ἀφορίζω, aufero, distermino.
Ἀπουρος, ου, ὁ & ἡ, qui abest a terminis. Ex ἀπὸ & ὄρος, terminus.
Ἀπουριάω, ῶ, f. άσω, destituor vento secundo, adverso vento utor. Ex ἀπὸ & οὖρος, ventus secundus.
Ἄπους, οδος, ὁ & ἡ, pedibus carens.
Ἀπουσία, ας, ἡ, absentia, ab ἄπειμι. 2) detrimentum. Ab ἀπὸ & οὐσία.
Ἀπουσιάζω, f. άσω, bonorum partem do alicui. A præc. n. 2.
Ἀποφάγω, comedo.
Ἀποφαίνω, ostendo, demonstro, planum facio. 2) probo. 3) exhibeo, profero. 4) defero. 5) efficio, reddo, effectum exhibeo. 6) declaro, e plien. ἀποφαίνομαι, pronuncio, decerno, sententiam dico, doceo, demonstro.
Ἀπόφανσις, εως, ἡ, enunciatio, seu pronunciatio. 2) sententia, breve dictum. 3) rei quæsitæ probatio. 4) index, recensio, commentarius. A præc.
Ἀποφαντικὸς, ἡ, ὀν, enunciativus, adfirmationem aut negationem habens, qui sive adfirmans, sive negans aliquid pronunciat. 2) qui aliquid negat. Ab ἀποφαντός.
Ἀποφαντικῶς, Adv. enunciative, more eorum, qui de re aliquid pronunciant. A præc.
Ἀποφαντὸς, ἡ, ὀν, enunciatus, pronunciatus. Ab ἀποφαίνομαι.
Ἀπόφασις, εως, ἡ, negatio. 2) descriptio bonorum, tabulæ rerum suarum, quibus cernitur, quantum quis in bonis habeat. (sed v. potius ἀπόφανσις.) 3) decretum. 4) judicium. Ab ἀποφημί.
Ἀποφάσκω, nego, infitior. 2) enuncio aliquid. 3) interdico. Ex ἀπὸ & φάσκω, dico.
Ἀποφατικὸς, ἡ, ὀν, negativus, negans. Ab eod.
Ἀποφατικῶς, Adv. negative.
Ἀποφαυλίζω, ίσω, pro vili habeo, parvi, flocci facio, verbis elevo.
Ἀποφέρβομαι, pascor, seu alor ex, pasco, seu alo me ex. Ex ἀπὸ & φέρβω, alo.
Ἀποφέρω, aufero, abduco, tollo. 2) refero, reporto. 3) pendo, persolvo. 4) adfero. 5) renuncio, designo, nomen alicujus edo. 6) refero. ἀποφέρομαι, effluo, emano, expiro, Gl. Vet.
Ἀποφεύγω, fut. ξομαι, effugio, evado. 2) absolvor crimine, judicio.
Ἀποφευκτικὸς, ἡ, ὀν, effugiendi peritus. 2) qui habet fortunam, ut facile effugiat. A præc.
Ἀπόφευξις, εως, ἡ, effugium. Ab eod.
Ἀποφηλωνίζω, decerpo, seu deligo ficus immaturas. 2) vim adfero, cogo, Suid. Ex ἀπὸ & φήλωξ, ficus immatura.
Ἀπόφημι, f. φήσω, contra dico. 2) nego, infitior. 3) profiteor, effero. 4) censeo. 5) declaro. 6) demonstro.
Ἀποφώνημος, ου, ὁ & ἡ, qui est mali ominis, inominatus. Ex ἀπὸ & φήμη, omen.
Ἀποφθάρμα, ατος, τὸ, pharmacum abortum faciens. Ab ἀποφθείρω, corrumpo.
Ἀποφθέγγομαι, fut. ξομαι, eloquor. 2) sententiose dico. 3) vaticinor, oraculum edo.
Ἀποφθεγκτος, ου, ὁ & ἡ, a sermone remotus, indignus, quem alloquamur. A præc.
Ἀπόφθεγμα, ατος, τὸ, acute dictum & breve. Ab eod.
Ἀπο-

Ἀποφθεγματικὸς, ὴ, ὸν, peritus apopthegmata loquendi. 2) qui apophthegmatis loqui gaudet.

Ἀποφθείρω, corrumpo, perdo. 2) corruptum foetum edo, abortum pario.

Ἀποφθινύθω, perdo, profligo. 2) pereo, intereo.

Ἀποφθίνω, idem.

Ἀποφθίω, f. ίσω, perdo, interficio. ἀποφθίμενος, perditus, interfectus, mortuus.

Ἀποφθορὰ, ᾶς, ἡ, abortus, editio foetus in utero corrupti. Ab ἀποφθείρω.

Ἀποφιμόω, ῶ, fut. ώσω, fiscella capistro. 2) os obturo.

Ἀποφλαυρίζω, fut. ίσω, floccifacio. 2) derideo. 3) ut malum aversor. Ex ἀπὸ & φλαυρίζω.

Ἀποφλεγμαίνω, inflammari tumore desino, tumorem depono.

Ἀποφλεγματίζω, f. ίσω, pituita purgo, pituitam elicio. Ex ἀπὸ & φλέγμα, *pituita*.

Ἀποφλεγματισμὸς, ῦ, ὁ, purgatio a pituita. 2) id, quo utimur ad eliciendam pituitam. A praec.

Ἀποφλοιόω, ῶ, f. ώσω, decortico. A φλοιὸς, *cortex*.

Ἀποφλύζω, efflo, ebullio.

Ἀποφοιβάζω, expurgo. 2) oracula reddo.

Ἀποφοιτάω, ῶ, f. ήσω, abeo, abscedo, resilio, recedo. 2) renuncio. 3) morior.

Ἀποφοίτησις, εως, ἡ, abitio, discessus. A pr.

Ἀπόφονος, φόνος, injusta caedes.

Ἀποφορὰ, ᾶς, ἡ, ablatio. 2) lucrum, emolumentum. 3) vectigal, tributum. 4) pensio, pensitatio. 5) exhalatio, exspiratio, effluxio. 6) reditus, proventus. 7) graveolentia.

Ἀποφόρητος, ον, auferendus. τὰ ἀποφόρητα, dona convivis data. Ab ἀπὸ & φορέω.

Ἀπόφορος, ο, ὁ καὶ ἡ, infirmus, imbecillis, qui non est oneri ferundo. 2) non tolerandus, aversandus. Ab ἀπὸ & φέρω.

Ἀποφορτίζομαι, f. ίσομαι, exonero, onus abjicio. Ex ἀπὸ & φόρτος, *onus*.

Ἀποφράγνυμι, f. ἀποφραγνύω, obstruo, obturo, communio velut septo. A φράσσω, *sepio*.

Ἀπόφραξις, εως, ἡ, obturatio, obstructio. Ab ἀποφράσσω.

Ἀποφρὰς, άδος, ἡ, nefastus, sceleratus, infandus, inauspicatus. ἀποφράδες, nefasti dies, Philox. Ex ἀπὸ & φράζω, *loquor*.

Ἀποφράσσω, sive ἀποφράττω, fut. άξω, obstruo, obturo, intersepio.

Ἀπόφρικτος, ου, ὁ & ἡ, inhorrescens, exterritus.

Ἀποφυὰς, άδος, ἡ, appendix. 2) ramulus adnascens majoribus. Ab ἀποφύω.

Ἀποφυγγάνω, effugio.

Ἀποφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium. Ab ἀποφεύγω.

Ἀπόφυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, tribum non habens. 2) peregrinus. 3) inimicus, infensus. Ex ἀπὸ & φυλὴ, *tribus*.

Ἀποφυλλίζω, folia, seu frondes, amputo. Gl. Vet. defolio. Ex ἀπὸ & φύλλον, *folium*.

Ἀποφύλλισις, εως, ἡ, foliorum amputatio, frondatio. A praec.

Ἀπόφυξις, εως, ἡ, effugium, fuga. Ab ἀποφεύγω.

Ἀποφυσάω, ῶ, fut. ήσω, efflo. 2) perflo. 3) flatu expello, flatu dissipo, flatu dejicio. 4) respuo. Ex ἀπὸ & φυσάω.

Ἀποφυσὶς, ας, ἡ, eminentia. 2) bulla. A seq.

Ἀπόφυσις, εως, ἡ, pars ab alia enata & procedens. 2) pars ossis extuberans. Ab ἀποφύω.

Ἀποφυτεία, ας, ἡ, transplantatio, quum stolo revulsus seritur. A seq.

Ἀποφυτεύω, fut. εύσω, stolonem revulsum sero. 2) transplanto.

Ἀποφύω, emitto surculum. ἀποφύομαι, enascor, exorior, abnascor. 2) adnascor.

Ἀπόφωλιος, ο, ὁ & ἡ, vanus, irritus. 2) monstrosus, prodigiosus. 3) indoctus. Ex ἀπὸ & φωλεὸς, *lustrum, in quo ferae latent*.

Ἀποχάζω, f. άσω, abscedo, recedo. Ex ἀπὸ & χάζω, *recedo*.

Ἀποχαλασμὸς, ῦ, ὁ, relaxatio. A sequ.

Ἀποχαλάω, ῶ, f. άσω, relaxo, remitto, resolvo.

Ἀποχαλινόω, ῶ, f. ώσω, frenum detraho, effreno. Gl. Vet. refreno.

Ἀποχαλκάζω, fut. άσω, aere tego. 2) fabricor.

Ἀποχαλκίζω, f. ίσω, aere privo, seu spolio.

Ἀποχαρακόω, ῶ, f. ώσω, vallo, seu aggere includo.

Ἀποχάραξις, εως, ἡ, vestigii impressio. A seq.

Ἀποχαράσσω, f. ἀποχαράττω, f. ξω, scarifo, derado. 2) impresso vestigio signo, vel noto.

Ἀποχαρίζομαι, f. ίσομαι, elargior.

Ἀποχειμάζω, hiems desinit, desaevit.

Ἀποχειρίζω, manu privo. 2) aufugio.

Ἀποχειρίζω, f. ίσω, manum amputo, manu privo.

Ἀποχειρόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, manibus victum quaerens, manuum labore victitans, artem sellulariam exercens.

Ἀποχειροβιώτης, ο, ὁ καὶ ἡ, idem. Gl. Vet. mechanicus.

Ἀπόχειρος, ο, ὁ & ἡ, imparatus, Polyb.

Ἀποχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, suffragio meo improbo, vel antiquo. 2) veto, obrogo. 3) plebiscito absolvo.

Ἀποχειροτονία, ας, ἡ, antiquatio, quae fit suffragio. 2) obrogatio. A praec.

Ἀποχειρόω, privo aliqua re.

Ἀποχετεύω, f. εύσω, per canalem in alium locum deduco, derivo. 2) averto rem molestam. Ex ἀπὸ & ὀχετεύω, *rivos duco*.

Ἀποχέω, & ἀποχεύω, effundo.

Ἀποχὴ, ῆς, ἡ, distantia. 2) scriptum, quo pecuniam debitam creditor se accepisse testatur. Gl. Vet. epocha, acceptilatio. 3) abstinentia. Ab ἀπέχω.

Ἀποχλωρίας, ο, ὁ, cui color faciei mutatur ex pudore aut insania, proprie in pallorem. Ex ἀπὸ & χλωρός.

Ἀποχναύω, deglutio, demordeo.

Ἀπόχορδος, ου, ὁ & ἡ, absonus. Ex ἀπὸ & χορδὴ, *chorda*.

Ἀποχόω, ῶ, fut. ώσω, terra adgesta averto. 2) aggere communio. Ex ἀπὸ & χόω.

Ἀποχρῇ, sufficit, satis est.

Ἀποχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, abutor. 2) utendo consumo, usu attero. 3) valde, saepe utor. 4) utor. ἀποχρῆται, usurpat. Philox. 5) interficio. 6) contentus sum.

Ἀπόχρεμμα, ατος, τὸ, exscreatum. Ab ἀποχρέμπτομαι.

Ἀποχρεμπτικός, ὴ, ὸν, exscreabilis. A seq.

Ἀποχρέμπτομαι, f. ψομαι, exscreo, screatu ejicio.

Ἀπόχρεμψις, εως, ἡ, exscreatio. A praec.

Ἀπόχρη, fut. ήσει, satis est, sufficit.

Ἀπόχρησις, εως, ἡ, abusus. 2) interfectio, occisio. Ab ἀποχράομαι.

Ἀποχαίω, f. ήσω, detraho, seu derado, quod inunctum fuit. 2) derado. Gl. Vet relino.
Ἀποχρυσόω, ῶ, f. ώσω, inauro, deauro.
Ἀποχρώντως, Adv. satis, abunde, Gl. Vet. Ab ἀποχρῶν, sufficiens, quod est ab ἀποχρέω.
Ἀπόχρωσις, εως, ἡ, tinctura, ut simplex.
Ἀποχυλίζω, f. ίσω, succum extraho.
Ἀπόχυμα, ατος, τὸ, id, quod effusum est.
Ἀποχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, ut simplex.
Ἀπόχυσις, εως, ἡ, effusio. 2) spicæ emissio in frumento. A seq.
Ἀποχύω, effundo, profundo.
Ἀποχωλόω, f. ώσω, claudum reddo.
Ἀποχωλόω, ῶ, f. ώσω, idem.
Ἀποχωρέω, ῶ, f. ήσω, abscedo, discedo, recedo, decedo, Gl. Vet.
Ἀποχώρημα, ατος, τὸ, excrementum. A præc.
Ἀποχώρησις, εως, ἡ, abscessus, discessus, decessus. 2) egestio. Ab eod.
Ἀποχωρίζω, f. ίσω, sejungo, secerno, segrego, sevoco, sequestro, abstraho, abjugo, Gl. Ver.
Ἀποχωριστὴς, ῦ, ὁ, sevocator, Gl. Vet. A præc.
Ἀπόχωσις, εως, ἡ, munitio, quæ fit aggere. Ab ἀποχόω.
Ἀποψαλίζω, forfice reseco, ut simplex.
Ἀποψάλλω, perstringendo revello.
Ἀποψάω, ῶ, f. ήσω, abstergo, detergo.
Ἀποψεύδομαι, f. σομαι, mentior, fingo.
Ἀπόψηγμα, ατος, τὸ, ramentum, strigmentum, purgamentum. Ab ἀποψήχω, derado.
Ἀπόψημα, ατος, τὸ, quod abstergendo, seu radendo detractum est. Ab ἀποψάω.
Ἀπόψηστος, ου, ὁ ἡ ἡ, detersus, derasus. Ab eodem.
Ἀποψηφίζομαι, suffragio me absolvo, absolvo. 2) suffragio meo antiquo, abrogo, amoveo suffragio meo aliquem a magistratu. 3) censeo, sententiam fero.
Ἀποψήφισις, εως, ἡ, absolutio. 2) rejectio.
Ἀποψήχω, f. ξω, derado, detergo, destringo.
Ἀποψιλόω, ῶ, f. ώσω, nudo, privo. 2) deglabro, depilo.
Ἀποψίλωσις, εως, ἡ, nudatio. 2) depilatio.
Ἄποψις, εως, ἡ, adspectus, conspectus, prospectus, Gl. Vet. vultus, oris species. Ex ἀπὸ & ὄπτομαι, video.
Ἀποψοφέω, ῶ, magnum strepitum edo. 2) crepitum ventrie emitto, pedo.
Ἀπόψυγμα, ατος, τὸ, id, quod excernitur, stercus. Ab ἀποψύχω, n. 6.
Ἀπόψυξις, εως, ἡ, refrigeratio. 2) extinctio. A seq.
Ἀποψύχω, f. ξω, frigefacio. 2) restinguo. 3) exspiro, animam efflo, morior. Gl. Vet. derigeo. 4) animi deliquium patior. 5) exsicco, depurgo. 6) excerno, alvum exonero. 7) consumo.
Ἀποψωλέω, ῶ, f. ήσω, præputium retraho, glandem nudo. 2) apellam facio. 3) ἀποψωλημένος, salax, libidinosus. Ex ψωλὸς, apella, verpus.
Ἀππαπαί, Adverbium annuentis & approbantis. v. ἀππαπαί.
Ἀπραγέω, facultate agendi destituor, nihil ago, otior.
Ἀπραγία, ας, ἡ, cessatio a rebus agendis, otium. Ab α pr. & πράσσω.
Ἀπραγμάτευτος, ου, ὁ ἡ ἡ, circa quem studium adhibitum non fuit, non curiose excogitatus, levi labore partus. 2) de terra, commerciie carens. 3) homo socors, tardus, a rerum scita & astuta tractatione seu voluntate, seu iogenio alienne. Ex α pr. & πραγματεύομαι.
Ἀπραγμοσύνη, ης, ἡ, vacatio a negotiis, in primis, publicis, vita privata & otiosa. 2) tranquillitas a negotiis vacui & pudentis. 3) negligentia. Gl. Vet. otium, incuriositas, incuria. Ab ἀπράγμων.
Ἀπραγμόνως, Adv. sinc molestia. 2) incuriose. 3) modeste, quiete. 4) sine affectatione imperii, potentiæ. Ab seq.
Ἀπράγμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, negotiis vacuue, quietus. 2) a negotiis abhorrens, iners. 3) qui placidis est moribus & nulli negotium facessit. 4) qui lites non amat, fugitane litium. 5) ignarus rerum, & incuriosus. Ex α pr. & πρᾶγμα.
Ἀπραγόπολις, εως, ἡ, urbs negotiis vacua, otii altrix, Suet. Ex α pr. πρᾶγος, negotium, & πόλις.
Ἀπρακτέω, ῶ, f. ήσω, nihil proficio. 2) non impetro, quod peto. 3) nihil ago, otiosus sum. A seq.
Ἄπρακτος, ου, ὁ ἡ ἡ, infectus, non factus. 2) inultus, impunitus. 3) qui nihil efficit, inefficax, & qui effici nequit. 4) intractabilis. 5) ignavus, otiosus, Gl. Vet. 6) in quo a laboribus & negotiis abstinetur, ut ἄπρακτοι ἡμέραι, feriæ, Gl. Vet. 7) ineptus ad res agendas. 8) unde nil redit, ut γῆ ἄπρακτος, non vectigalis. Ab α & πράσσω.
Ἀπράκτως, Adv. re infecta, sine profectu.
Ἀπραξία, ας, ἡ, cessatio a rebue agendis. 2) otium. 3) ignavia, inertia. 4) justitium. Ex α pr. & πρᾶξις, actio.
Ἀπρασία, ας, ἡ, emtorum penuria, quum nihil vendere possumus. Ex α pr. & πιπράσκω, vendo.
Ἄπρατος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui nondum venditus est. 2) qui non venditur. Gl. Vet. invenalis. non vendibilie. Ex iisd.
Ἀπράϋντος, ου, implacabilis. Ex α & πραΰνω, mitigo.
Ἀπρέπεια, ας, ἡ, indecentia, indecorum. dedecus, fœditas, Gl. Vet. Ab. ἀπρεπής.
Ἀπρεπέστερον, Adv. indecentius. Ab ἀπρεπής.
Ἀπρεπέως, Adv. indecenter, contra decorum. Jon. pro ἀπρεπῶς.
Ἀπρεπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, indecens, indecorus. Ex α pr. & πρέπει, convenit.
Ἀπρεπῶς, Adv. indecenter. Gl. Vet. dedecore, illicite. A præc.
Ἄπρηκτος, idem quod ἄπρακτος, Jon.
Ἀπριάτην, Adv. absque pretio, gratis. Ex α pr. & πρίαμαι, emo.
Ἀπρίγδα, idem quod ἀπρὶξ, Æschyl.
Ἀπρὶξ, Adv. tenaciter, ita ut secari nequeat. 2) mordicus, totis viribus, enixe, firmiter. E α pr. & πρίω, serra seco. (nisi potius est ab α priv. & προῒξ, ἀπὸ τῦ προΐεσθαι, quasi sit, sine dimissione.)
Ἀπροαιρεσία, ας, ἡ, temeritas, inconsiderantia. Ex ἀπὸ & προαιρέομαι.
Ἀπροαίρετος, ου, ὁ ἡ ἡ, involuntarius, qui non fit vel facit consulto. Ex iisd.
Ἀπροαιρέτως, Adv. involuntarie, non sponte, inconsulto, non de industria. A præc.
Ἀπροβούλευτος, ου, ὁ ἡ ἡ, temerarius, inconsultus.

tus. Ex α pr. & προβουλεύω.

Α'προβουλεύτως, *Adv.* inconsulto, non præmeditate. A præc.

Α'προβούλευτος, ον, idem quod ἀπροβούλευτος.

Α'προβουλία, ας, ἡ, temeritas. Ex ἀπὸ, πρὸ, & βουλὴ, *consilium*, *deliberatio*.

Α'προβούλως, *Adv.* improvide, incaute. Ex iisd.

Α'προδιηγήτως, *Adv.* sine duce. 2) nulla prævia expositione. Ex α, διὰ, & ἡγέομαι.

Α'προδιορίστως, *Adv.* indefinite. Ex α, πρὸ, & διορίζω, *definio*.

Α'προθέτως, *Adv.* sine certo consilio, temere. Ex ἀπὸ & προτίθημι, *propono*.

Α'πρόθυμος, ου, ὁ & ἡ, minime alacer, invitus, segnis.

Α'προθύμως, *Adv.* non alacriter, non libenter, tergiversando.

Α'προϊδὴς, έος, ὁ & ἡ, improvisus, non prævisus, inopinatus. Ex α pr. & προεῖδον.

Α'προικος, ου, ὁ καὶ ἡ, dotis expers, indotatus. Ex α pr. & προὶξ, *dos*.

Α'πρόιτος, ο, ὁ καὶ ἡ, qui se domi continet, non egreditur foras. Ex α pr. & πρόειμι.

Α'προΐτως, *Adv.* domi se continendo, nusquam foras progrediendo. A præc.

Α'προκαλύπτως, *Adv.* sine velamento & colore quæsito, prætextu nullo, aperte, palam. Ex α pr. & προκαλύπτομαι, *prætendo*.

Α'προκατασκεύαστος, ον, necessaria præstructione aut præparatione carens.

Α'πρόλογος, ον, prologo carens.

Α'προμηθία, ας, ἡ, incogitantia, temeritas.

Α'προμάθητος, ον, non prædictus. Ex α pr. πρὸ & μανθάνω.

Α'προνοησία, ας, ἡ, imprudentia. Ex α priv. & προνοέω, *ante mente percipio*.

Α'προνόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non provisus. 2) qui providentia non regitur. 3) improvidus, imprudens. 4) inexploratus. Ex iisd.

Α'προνοήτως, *Adv.* imprudenter, incaute, non proviso eventu. A præc.

Α'προνόμευτος, ου, ὁ & ἡ, non direptus, in quem excursiones non sunt factæ, ante non depastus. Ex α pr. & προνομεύω, *prædatum*, vel *pabulatum egredior*.

Α'προξένητος, ον, non habens πρόξενον, v. πρόξενος.

Α'προοίμιαστος, ον, exordio carens. Ex α & προοιμιάζομαι.

Α'προόρατος, ου, ὁ & ἡ, improvisus. Ex α pr. & προορῶμαι, *provideo*.

Α'προοράτως, *Adv.* ex improviso, præter exspectationem. A præc.

Α'προόρητος, ου, ὁ & ἡ, non provisus, improvisus. Ex α pr. & προοράω.

Α'προορήτως, *Adv.* ex improviso. A præc.

Α'προπετεία, ας, ἡ, vacuitas a temeritate in assentiendo, abstinentia a temeraria assensione. Ex α & προπίπτω, *ruo*, *præceps ruo*.

Α'προπτωτος, ον, non temere adsentiens. Ex iisdem.

Α'προσαίτητος, ου, ὁ & ἡ, ad quem non patet accessus, inaccessus. Ex α pr. πρὸς & αἰτέω.

Α'προσαύδητος, ου, ὁ & ἡ, non compellatus, insalutatus. Ex α pr. & προσαυδάω.

Α'πρόσβατος, ου, ὁ & ἡ, inaccessus. Ex α pr. & πρόσβατος.

Α'προσβλητος, ου, ὁ & ἡ, cui nemo resistere potest. 2) inaccessus. Ex α pr. & προσβάλλω.

Α'προσδεὴς, έος, ὁ & ἡ, qui nulla re indiget.

Α'προσδέητος, ου, ὁ & ἡ, idem.

Α'προσδόκητος, ον, idem quod seq Æschyl.

Α'πρόσδεκτος, ο, ὁ καὶ ἡ, qui admittendus non est. Ex α pr. & προσδέχομαι.

Α'προσδιόνυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nihil ad rem facit. 2) absurdus. Ex α pr. πρὸς & Διόνυσος, *Bacchus*.

Α'προσδιόριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indefinitus. Ex α pr. & προσδιορίζω.

Α'προσδιορίστως, *Adv.* indefinite. A præc.

Α'προσδόκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexspectatus, inopinatus. Ex α pr. & προσδοκάω.

Α'προσδοκήτως, *Adv.* præter exspectationem, ex improviso, inopinato. A præc.

Α'προσέγγιστος, ον, ab ἐγγίζω, *appropinquo*, idem quod ἀπροσπέλαστος.

Α'προσεκτος, ον, negligens.

Α'προσπέλαστος, ο, ὁ & ἡ, inaccessus, ad quem accedere non licet. Ex α pr. & προσπελάζομαι.

Α'προσεξία, ας, ἡ, negligentia, segnities. Ex α priv. & προσέχω, *attendo*.

Α'προσηγόρητος, ου, ὁ & ἡ, insalutatus. Ex α pr. & προσηγορέω.

Α'προσηγορία, ας, ἡ, silentium, taciturnitas. 2) neglectum salutandi officium. A sequ.

Α'προσήγορος, ου, ὁ & ἡ, quem nemo appellare nec salutare ob severitatem audet, qui propter morum asperitatem non est adfabilis. 2) qui non libenter salutat. Ex α pr. & προσήγορος.

Α'προσθιγκτος, ου, intactus. Ex α pr. & προσθιγγάνω, *attingo*.

Α'προσίκτος, ου, ὁ & ἡ, inaccessus, non adsequendus. Ex α pr. & προσίκνουμαι, seu προσικνέομαι, *accedo*.

Α'πρόσιτος, ο, ὁ & ἡ, inaccessus, Gl. Vet. inaccessibilis, Gl. Vet. Ex α pr. & πρόσειμι.

Α'προσίτως, *Adv.* ut accedere nequeas. A præc.

Α'προσκέπτος, ου, ὁ & ἡ, improvisus, inconsideratus. Ex α priv. & προσκέπτομαι.

Α'προσκέπτως, *Adv.* inconsiderate. A præc.

Α'πρόσκλητος, ου, ὁ & ἡ, qui non est rite vocatus in jus. Ex α pr. & προσκαλέω.

Α'προσκλινὴς, έος, non inclinans se, non adsentiens, non amans, non studiosus. Ex α pr. & προσκλίνω.

Α'προσκλινῶς, *Adv.* sine adsensione, accessione ad partes alicujus, studio alicujus rei, vel partium. A præc.

Α'πρόσκλιτος, ον, idem quod ἀπροσκλινής.

Α'πρόσκοπος, ου, ὁ & ἡ, qui inoffenso gradu procedit. 2) inoffensus, inviolatus. Ex α pr. & προσκόπτω. 3) incautus, A προσκοπεῖσθαι.

Α'προσκόπως, *Adv.* sine offensione.

Α'προσκορὴς, έος, ὁ & ἡ, satietatem nullam adferens, Suic. Ex α pr. & προσκορής.

Α'πρόσληπτος, ο, ὁ & ἡ, non adsumtus. Suic. Ex α & προσλαμβάνω.

Α'πρόσλογος, ον, ineptus, abhorrens a re proposita, alienus. Ex α pr. πρὸς & λόγος, *opus*.

Α'προσλόγως, *Adv.* inepte, alieno loco.

Α'πρόσμαχος, ου, ὁ & ἡ, intractabilis, qui tangi nequit, intactus. Ex α pr. & προσμάσσω.

Α'πρόσμαχος, ου, ὁ & ἡ, inexpugnabilis, invictus. 2) intolerabilis. Ex α pr. & προσμάχομαι.

Α'προσμηχάνητος, ον, idem quod seq. Ex α, πρὸς, & μηχανάομαι.

Α'προσμήχανος, ου, ὁ καὶ ἡ, contra quem nullæ valent machinæ, inexpugnabilis. Ex α, πρὸς, & μηχανή.

Α'προσ-

Ἀπρόσμικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui nullum cum alio commercium est, insociabilis, cum quo difficile est rerum consortium inire, ad eumve adire, & cum eo consuescere. Ex α pr. & προσμίγνυμι.

Ἀπροσόδευτος, ου, ὁ & ἡ, qui nullis adiri viis potest, inaccessus. Ex α pr. πρὸς & ὁδεύω.

Ἀπρόσοιστος, ου, ὁ & ἡ, intolerandus, non ferendus, ad quem ægre accedi potest, aut quem quocunque modo tractes, arduum sit non offendere. Ex α pr. & προσοίσομαι.

Ἀπροσοίστως, *Adv.* iotolerabiliter, intractabiliter. A præc.

Ἀπροσόρητος, idem qui ἀπρόσοιστος, Hesych.

Ἀπροσόμιλος, ου, abhorreos a consuetudine familiaritatis. Ex α pr. προς & ὅμιλος.

Ἀπρόσοπτος, ου, idem quod seq.

Ἀπροσόρατος, ου, ὁ & ἡ, adspectu sævus, horrendus. 2) qui nequit adspici. Ex α pr. & προσοράω.

Ἀπροσόρμιστος, ου, stationem navium non habens. Ex α & προσορμίζω.

Ἀπροσπαθής, έος, ὁ & ἡ, idem quod ἀπροσκλινής. Ex α, πρός, & πάσχω.

Ἀπροσπαθῶς, *Adv.* idem, quod ἀπροσκλινῶς, nulla adfectione.

Ἀπροσπέλαστος, ου, ὁ & ἡ, inaccessus. Ex α pr. & προσπελάζω, *adpropinquo*.

Ἀπρόσπλοκος, ου, dissonus, qui conjungi, complicari, conferi nequit. Ex α, πρός, & πλέκω.

Ἀπροσπόριστα, ων, τὰ, quæ patrisfamilias per filium non adquiruntur, bona adventitia. Ex α pr. & προσπορίζω, *adquiro*.

Ἀπρόσπταιστος, ου, in quo nihil offensionis est, planus, tutus. Ex α & προσπταίω, *offendo*.

Ἀπροσπτωσία, ας, ἡ, securitas ab hostili impetu. Ex α pr. & προσπίπτω.

Ἀπρόσπτωτος, ου, ὁ & ἡ, in quem impetus fieri oequit, quem adoriri non est tutum. Ab iisdem.

Ἀπρόσρητος, ου, ὁ & ἡ, non ulli adfabilis. 2) in quo salutationibus supersedetur. Ex α pr. & προσερέω.

Ἀπροστασίου, ου, τὸ, crimen ἀπροστασίου Athenis iotendebatur inquilinis, qui nullum προστάτην, patronum, adoptassent: quod e legibus necesse erat facere. Ex α pr. & προστάτης, *patronus*, *defensor*.

Ἀπροστάτευτος, ου, ὁ & ἡ, rectore & adjutore careos, desertus. Ex α pr. & προστατεύω.

Ἀπροστάτητος, ου, ὁ & ἡ, idem. Ex α pr. & προστατέω.

Ἀπρόστομος, ου, ὁ & ἡ, qui acuta cuspide præfixus non est, noo acutus in summa sui parte. Ex α pr. & πρόστομος, *mucronatus*.

Ἀπρόστροφος, ου, ὁ & ἡ, incommodus, inconveniens.

Ἀπρόσφυλος, ου, peregrinus, alienus, abhorrens.

Ἀπροσφώνητος, ου, inexorabilis, qui flecti nequit. Ex α, πρὸς, & φωνέω.

Ἀπρόσψαυστος, ου, intactus, non tangendus. Ex α, πρὸς, & ψαύω, *tango*.

Ἀπροσωπολήπτης, ου, ὁ, respectu personarum carens. *Reperitur* & ἀπροσωπόληπτος.

Ἀπροσωπολήπτως, *Adv.* citra personarum respectum. A præc.

Ἀπρόσωπος, ου, ὁ & ἡ, impersonalis, cum personæ non fit mentio. 2) qui personam, i. e. larvam non habet. 3) qui faciem pulcram non habet, adspectu turpis, deformis.

Ἀπροσώπως, *Adv.* sine persona, impersonaliter.

Ἀπροτίμαστος, ου, ὁ & ἡ, intactus, incontaminatus. Ex α pr. & προτιμάσσω, *attingo*. vid. ἀπρότιμαστος.

Ἀπροτίοπτος, ου, ὁ & ἡ, quem adspicere non licet, invisibilis. Ex α pr. πρὸς & ὄπτομαι.

Ἀπροφανής, ές, improvisus.

Ἀπροφάσιστος, ου, ὁ & ἡ, prætextu & excusatione carens. 2) qui sine prætextu & simulatione aliquid agit. 3) inflexibilis, implacabilis. Ex α pr. & προφασίζομαι, *prætextu utor*.

Ἀπροφασίστως, *Adv.* sine prætextu, excusatione, recusatione. 2) præcise, simpliciter, ἀποτόμως.

Ἀπρόφατος, ου, ὁ & ἡ, idem quod ἀπροφάσιστος. 2) non prædictus, ex iomproviso accidens. Ex α pr. πρὸ & φημί, *dico*.

Ἀπροφάτως, *Adv.* sine prætextu. A præc.

Ἀπροφύλακτος, ου, ὁ & ἡ, incustoditus. 2) nulla cautione prævisus. Ex α pr. & προφυλάσσω, *caveo*.

Ἀπροφυλάκτως, *Adv.* incaute, improvide. A pr.

Ἀπταισία, ας, ἡ, immunitas a peccato.

Ἄπταιστος, ου, ὁ & ἡ, non impingens, Gl. Vet. irrepreheosibilis.

Ἀπταίστως, *Adv.* sine offensione, citra offensionem, sine peccato.

Ἀπτερέως, *Adv.* velocissime, ut ἀπτέρως.

Ἄπτερος, ου, ὁ & ἡ, non alatus, alas non habens. Gl. Vet. implumis. Ex α pr. & πτερόν, *ala*. 2) velox. Ex α *intens.* & πτερόν.

Ἀπτέρυγος, ου, ὁ & ἡ, alas non habens. Ex α pr. & πτέρυξ, *ala*.

Ἀπτερύομαι, alas quatio, signum lætitiæ in volatilibus. Ex α *intensivo* & πτερύσσομαι.

Ἀπτέρως, *Adv.* celerrime. Ab ἄπτερος, n. 2.

Ἀπτέρωτος, ου, ὁ & ἡ, idem quod ἄπτερος. 2) velox.

Ἀπτήν, ῆνος, ὁ & ἡ, involucris, implumis. Ex α pr. & πτηνός, *volucris*.

Ἀπτικός, ή, όν, tangendi vim habens. Ex ἅπτομαι, *tango*.

Ἄπτιλος, ου, ὁ & ἡ, implumis, non volucris. Ex α pr. & πτίλον, *penna*, *pinna*.

Ἄπτιστος, ου, ὁ & ἡ, qui pinsus & tusus non est. 2) integer, indivisus. Ex α priv. & πτίσσω, *pingo*.

Ἀπτοεπής, έος, ὁ & ἡ, in dicendo intrepidus. 2) mordax in verbis, audax. Ex α priv. πτοέω, *perterrefacio*, & ἔπος, *verbum*, vel ex ἅπτομαι, *tango*, & ἔπος, *verbum*.

Ἀπτόητος, ου, ὁ & ἡ, intrepidus, impavidus, Philox. Ex α pr. & πτοέω, *consterno*.

Ἀπτοίητος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.

Ἀπτόλεμος, ου, ὁ & ἡ, imbellis. Ex α pr. & πτόλεμος.

Ἅπτομαι, f. ἅψομαι, tango, hæreo, attingo, Gl. Vet. ἥψατο, tetigit, attigit, Gl. Vet.

Ἀπτός, ἡ, όν, qui tangi potest, sub tactum cadens, tractabilis. Ab ἅπτομαι, *tango*.

Ἄπτυστος, ου, epith. morbi, in quo parum aut nihil exspuitur, ut siccæ tussis, pleuritidis.

Ἅπτω, f. ψω, necto, annecto, alligo, apto. ἧψεν, aptavit, aor. 1. ἡμμένος, aptus, annexus, perf. part. pass. ἅπτομαι, tango, attingo.

Ἅπτω, f. ψω, accendo. ἅπτομαι, accendor. ἡμμένος, accensus, perf. part. pass.

Ἀπτώς, ῶτος, ὁ & ἡ, qui noo cadit, stabilis, firmus, constans. Ex α pr. & πίπτω.

Ἄπτωτος, ου, ὁ & ἡ, indeclinabilis. 2) qui non labitur, peccat. Ex iisd.

Ἀπτώτως, *Adv.* citra lapsum, sine defectu.

Ἀπτωχεύτως, *Adv.* fine pauperie. Ex α & πτωχεύω.

Ἄπυγος, ου, ὁ & ἡ, nates non habens, perexiles nates habens. Ex α priv. & πυγὴ, *nates*.

Ἀπύθμενος, ου, ὁ & ἡ, fundum non habens. Ex α & πυθμὴν, *fundus*.

Ἄπυκνος, ου, ὁ & ἡ, qui denfus, feu creber non eft. Ex α pr. & πυκνὸς, *denfus*.

Ἀπύλωτος, ο, ὁ καὶ ἡ, qui porta claufus, feu munitus non eft, qui obftrui nequit, patens. 2) effrenis, *de lingua*. Ex α pr. & πυλόω.

Ἀπυνδάκωτος, ου, ὁ & ἡ, fundo carens. Ex α pr. & πυνδαξ, *fundus*.

Ἄπυος, ου, ὁ & ἡ, non ulceratus, qui fine ulcere, five fine pure eft. Ex α pr. & πύον, *pus*.

Ἄπυργος, ο, ὁ & ἡ, turres non habens, turribus non munitus. Ex α pr. & πύργος.

Ἀπύργωτος, ου, ὁ & ὁ, idem. Ex πυργόω.

Ἀπύρεκτος, ου, ὁ & ἡ, febri non laborans. Ex α pr. & πυρέσσω, *febri laboro*.

Ἀπυρεξία, ας, ἡ, vacuitas a febri, intermiffio febris. Ex iisd.

Ἀπύρετος, ου, ὁ & ἡ, qui fine febri eft, febri non laborans. Ex α pr. & πυρετὸς, *febris*.

Ἀπύρηνος, ου, ὁ & ὁ, nucleum non habens. Ex α pr. & πυρὴν, quod v.

Ἀπυρομήλη, ης, ἡ, fpecillum, quod acumen non habet. Ex α pr. & πῦρ, *flammula*, feu fpecies acuminata, & μήλη, *fpecillum*.

Ἄπυρος, ου, ὁ & ἡ, ignis expers, ignem non expertus, crudus. Ex α pr. & πῦρ.

Ἀπύρως, *Adv.* fine igni. A præc.

Ἀπύρωτος, ου, ὁ & ἡ, idem quod ἄπυρος. Ex α pr. & πυρόω, *ignio*.

Ἄπυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, fando inauditus, de quo nihil fama, aut auditione cognofcitur. 2) qui fando non audivit. Ex α & πυνθάνομαι.

ἈΠΥ'Ω, fono, fonitum reddo. 2) vociferor, clamo. 3) loquor. 4) dico.

Ἀπφὰ, frater, vel foror, velut a blandientibus fic appellantur. Hefych.

Ἀπφάριον, ου, τὸ, amafius. A præc.

Ἀπφίον, ου, τὸ, amafia. Ab eod.

ἈΠΦΥ'Σ, ύος, ὁ, pater, qui ita dicitur a blandientibus.

Ἀπώγων, ωνος, ὁ & ἡ, imberbis. A πώγων.

Ἀπῳδέω, ῶ, f. ήσω, in cantu difcrepo. 2) fum abfonus. 3) abhorreo. A feq.

Ἀπῳδὸς, οῦ, ὁ & ἡ, abfonus, diffonus. 2) abhorrens. 3) non placens. Ex α pr. & ᾠδὴ.

Ἄπωθεν, *Adv.* procul, eminus. v. ἄπωθεν.

Ἀπωθέω, ῶ, f. ήσω vel ωθήσω, repello, abjicio, detrudo. Gl. Vet. ἀπωθῶ, detrudo, repello, repudio, depello, trudo. ἀπωθοῦμαι, expellor, repellor, propellor. 2) pello, depello, depulfo, propulfo, retrudo, repudio. ἀπώθησεν, difpulit, Philox. aor. 1. act. ἀπωθηκέναι, depulfitaffe, Gl. Vet. ἀπώσασθαι, propellere, Philox. aor. 1. med. ἀπωσθεὶς, repudiatus, repulfus, abactus, Gl. Vet. aor. 1. part. paff. ἀπωσθῆναι, depelli, Philox. aor. 1. inf. paff. Ex ἀπὸ & ὠθέω, *pello*, *impello*.

Ἀπώθητος, ου, repudiatus, repulfus. A præc.

Ἀπώλεια, ας, ἡ, exitium, perditio, amiffio. Ab ἀπόλλυμαι, *perdo*.

Ἀπώλεστος, ου, ὁ & ἡ, non domitus eruditufque, ut pulli domari eruditique folent. Ex α pr. & πωλεύω, *pullos equinos domo*.

Ἀπωμοσία, ας, ἡ, abjuratio, inficiatio per jusjurandum. Ab ἀπόμνυμι, *abjuro*.

Ἀπώμοσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀπωμοτικὸς, ὁ, ὁ & ἡ, qui abjurare folet, vel abjuratur. Ab eod.

Ἀπωμοτικῶς, *Adv.* abjurando. A præc.

Ἀπώμοτος, ου, ὁ & ἡ, vitandus, lege interdictus. Ab ἀπόμνυμι.

Ἀπώρυξ, υγος, ὁ, canalis fub terra foffus. 2) propago in vite. 3) propago. 4) fciffura, fiffura. Ab ἀπορύσσω, *defodio*.

Ἀπώρωτος, ου, ὁ & ἡ, qui callum non obduxit, adeoque nondum coit. Ex πωρόω.

Ἄπωσις, εως, ἡ, repulfio, rejectio, deturbatio. Ab ἀπωθέω, *pello*.

Ἀπωσμὸς, ὁ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀπωστικὸς, ἡ, ὸν, vim habens expellendi. Ab eod.

Ἀπωστὸς, ἡ, ὸν, expulfus, detrufus. Ab eod.

Ἀπώτερος, έρα, ερον, remotior, & ἀπώτατος, άτη, ατον, remotiffimus. Ab ἄπω, *procul*.

Ἀπωτέρω, *Adv.* remotius, & ἀπωτάτω, remotiffime. A præc.

Ἄρ', apud Poetas pro ἄρα.

ἌΡΑ, utique, nempe. 2) tandem, quæfo. 3) forte. 4) nam, *Adjectio*, ut quis *nam?* 5) igitur, ergo, cum γε, vel ὂν, ut ἄραγε, ἄρα ὂν, *igitur*, *quamobrem*.

Ἆρα, *Adv.* an? Hinc 2) ἆρά γε, an, numquid? 3) ἆρα ὂν; nonne igitur? 4) ἆρα μὴ; numquid? 5) ἆρ' ὐκ; nonne? ἆρ' ὂν ὁ; nonne?

ἈΡΑ', ᾶς, ἡ, preces. 2) preces fupplices. 3) diræ, imprecatio. 4) noxa, damnum.

Ἄραβδος, ου, ὁ & ἡ, qui eft fine virga, feu baculo. Ex α pr. & ῥάβδος, *virga*.

Ἀραβέω, ῶ, f. ήσω, ftrepitum, feu fragorem edo. Ab ἄραβος.

Ἀραβία, ας, ἡ, Arabia, regio Afiæ.

Ἀραβίζω, f. ίσω, Arabice loquor. 2) partibus Arabum faveo. A præc.

Ἀραβικὸς, ἡ, ὸν, Arabicus. 2) repentinus & procellofus. Ab ἄραψ & ἄραβος.

Ἀράβιος, ου, ὁ & ἡ, idem. 2) Arabs. Ab eod.

ἌΡΑΒΟΣ, ου, ὁ, ftrepitus, ftridor dentium in frigore aut confternatione.

Ἀράγδην, *Adv.* cum collifione, cum ftrepitu. Ab ἀράσσω.

Ἄραγμα, ατος, τὸ, collifio, pulfatio, ftrepitus. Ab ἀράσσω, *pulfo*.

Ἀραγμὸς, ῦ, ὁ, idem. Ab eodem.

Ἀραδιούργητος, ου, incorruptus, integer, genuinus, fine malitia & flagitio. Ex α & ῥᾳδιουργία.

ἌΡΑΔΟΣ, ε, ὁ, pulfus cordis poft vehemens exercitium.

Ἀραιὰ, ᾶς, ἡ, venter & inteftina, ubi eft multa ἀραιότης, laxitas, mollities. Ab ἀραιός.

Ἀραιόπορος, ε, ὁ καὶ ἡ, meatus, feu foramina rara habens. Ex ἀραιός & πόρος, *tranfitus*.

ἈΡΑΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, rarus. 2) tenuis. 3) anguftus. 4) imbecillis.

Ἀραῖος, α, ον, imprecationibus & diris devotus. Ab ἀρὰ, *imprecatio*.

Ἀραιόσαρκος, ου, ὁ καὶ ἡ, raram, feu laxam carnem habens. Ex ἀραιός & σὰρξ, *caro*.

Ἀραιόστημος, ου, rarum ftamen habens. Ex ἀραιός & στήμων, *ftamen*.

Ἀραιόστυλος, ου, ὁ & ἡ, raras columnas habens. Ex ἀραιός & στῦλος, *columna*.

Ἀραιοσύγκριτος, cui corpus eft laxe concretum, cui libe-

libera corporis transpiratio est. Ex ἀραιὸς & συμπνέω.

Ἀραιότης, ητος, ἡ, raritas, laxitas spongiosa. Ab ἀραιός.

Ἀραιόφυλλος, ον, rara folia habens. Ab eod. & φύλλον.

Ἀραιόω, ῶ, f. ώσω, rarefacio. ἀραιόομαι, raresco, rarefio. Ab ἀραιός.

Ἀραίωμα, ατος, τό, interstitium, rima, hiatus, raritas. A praec.

Ἀραιῶς, *Adv.* rare, raris intervallis, leviter.

Ἀραίωσις, εως, ἡ, laxatio, rarefactio. Ab ἀραιόω.

Ἀραιωτικός, ή, όν, rarefaciendi vim habens. Ab eodem.

Ἀρακίδες, species leguminis.

Ἄρακος, ου, ὁ, species leguminis.

ἈΡΑΚΤΟ͂Ν, ῦ, τὸ, atramenti sutorii species.

Ἀράομαι, ῶμαι, precor, facio vota. 2) imprecor, maledico. Ab ἀρὰ, preces.

Ἀραρίσκω, adapto. Ab ἄρω.

Ἀραίσκω, idem & ab eodem.

Ἀραρότως & ἀρηρότως, *Adv.* apte, commode, firmiter. Ab eodem.

Ἀραροῦς, *Adv.* idem.

Ἀράσιμος, ου, ὁ & ἡ, exsecrandus, detestabilis. Ab ἀράομαι.

ἈΡΑ΄ΣΣΩ, vel ἀράττω, f. ξω, pulso, illido.

Ἀροτροφορέω, ῶ, aratrum fero.

ἈΡΑ΄ΚΙΚΝΑ, ης, ἡ, planta quaedam.

Ἀράχναιος, αία, αῖον, ad araneam pertinens. 2) ab aranea factus. Ab ἀράχνη.

Ἀράχνειος, εία, ειον, idem & ab eodem.

Ἀράχνη, ης, ἡ, aranea. 2) tela araneae.

ἈΡΑ΄ΧΝΗΣ, ου, ὁ, araneus, vel aranea.

Ἀραχνικός, ή, όν, idem quod ἀράχναιος.

Ἀράχνιον, ου, τὸ, araneae tela. 2) araneus, vel aranea. 3) vitium olivis & vitibus peculiare. Ab ἀράχνης.

Ἀραχνιόω, ῶ, & ἀραχνιόομαι, οῦμαι, araneis squaleo, araneis vitior. Ab eodem.

Ἀραχνιώδης, εος, ὁ & ἡ, idem quod ἀραχνικός. 2) araneae speciem imitans. Ab eodem.

Ἀραχνοειδὴς, ὲς, telae araneorum similis, tenuis. Ab ἀράχνη & εἶδος.

Ἀραχνοϋφής, ὲς, idem. proprie ab araneis textus. Ex eod. & ὑφὴ, textura.

ἌΡΑΨ, βος, ὁ, Arabs.

ἌΡΒΗΛΟΣ, ου, ὁ, scalprum, culter sutorius.

ἈΡΒΥ΄ΛΗ, ης, ἡ, genus quoddam calceamenti cavi & profundi, idoneique in primis ad lutum calcandum.

Ἀρβυλίς, ίδος, ἡ, idem. 2) calceus venatorius. Ab praec.

Ἀρβυλόπτερος, ου, ὁ & ἡ, alas adfixas habens calceis. Ex ἀρβύλη & πτερὸν, ala.

Ἀργαίνω, albico, albesco. Ab ἀργὸς, albus.

Ἀργαλέος, έα, έον, difficilis, molestus, qui alicui operosus est. Ab ἔργον, opus, aliis ab ἄλγος, dolor, quasi ἀλγαλέος.

Ἀργαλέως, *Adv.* difficulter, aegre. A praec.

ἈΡΓΑ΄Σ, ᾶντος, f. ἄργης, ου, f. ἄργης vel ἀργὴς, genus serpentis. 2) callidioris, quam pro aetate, ingenii. 3) ferinis & violentis moribus.

Ἀργεῖαι, ῶν, αἱ, genus pretiosorum calceamentorum, quae Argis conficiebantur. Ab Ἄργος.

Ἀργεῖος, ου, ὁ. albus. Ab ἀργὸς, idem.

Ἀργεῖος, εία, εῖον, Argivus. Ab Ἄργος.

Ἀργειφόντης, ου, ὁ, Argi occisor, Epith. Mercurii. Ab Ἄργος & φόντης, pro φονεὺς, occisor.

Ἀργέλοφοι, οἱ, extremae & inutiles rei partes. Aristoph. Ab ἀργὸς & λόφος.

Ἄργεμα, ατος, τὸ, albugo, vel oculi ulcusculum, quod in iridis circulo nascitur. Ab ἀργός.

Ἄργεμον, ου, τὸ, idem & ab eodem.

Ἄργεμος, ου, ὁ, idem & ab eodem.

Ἀργεννός, ή, όν, albus. Ab eodem.

Ἀργεσὴς, ῆτος, ὁ, albus, splendidus. Ab eod.

Ἀργέστης, ου, ὁ, albus. 2) velox. ἀργέστης, ventus quidam. Ab eod.

Ἀργεύω, cesso, ferior, pigresco, Gl. Vet. Ab ἀργὸς, piger.

Ἀργέω, ῶ, f. ήσω, otior. Gl. Vet. feriatus sum, cesso, vaco. Ab eod.

Ἀργήεις, ήεσσα, ῆεν, albus. Ab ἀργὸς, quod idem significat.

Ἀργὴς, f. ἄργης, vide ἀργᾶς.

Ἀργὴς, ῆτος, ὁ, albus. 2) velox. Ab ἀργός.

Ἀργηστὴς, οῦ, ὁ, idem.

Ἀργία, ας, ἡ, otium. 2) segnities, socordia. 3) festivitas, qua Deo otiamur. Ab ἀργός.

Ἀργικέραυνος, ου, ὁ & ἡ, albicans, f. velox fulmen mittens. Ex ἀργὸς & κεραυνός.

ἈΡΓΙΛΛΟΣ, f. ἄργιλος, ου, ὁ, argilla, terra alba & pura.

Ἀργιλλώδης, f. ἀργιλλώδης, εος, ὁ & ἡ, argillosus, argillaceus. 2) sordidus. A praec.

Ἀργινόεις, όεσσα, όεν, albus, candidus, splendidus. Ab ἀργὸς, albus.

Ἀργιόδους, οντος, ὁ & ἡ, albos dentes habens. Ex ἀργὸς & ὀδὸς, dens.

Ἀργιόδων, οντος, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.

Ἀργίπους, οδος, ὁ κ. ἡ, celer velox. 2) albis pedibus. Ab ἀργὸς & πούς.

Ἄργμα, ατος, τὸ, primitiae. Ab ἄρχομαι.

Ἀργολίζω, Argivorum partibus faveo. Ab Ἄργος.

Ἀργολογέω, ῶ, verba otiosa & supervacua facio. Ab ἀργὸς & λόγος.

Ἀργολογία, ας, ἡ, sermo otiosus & supervacuus.

Ἀργοναύτης, ου, ὁ, Argonauta, qui navi Argo Jasonem comitatus est. Ex Ἀργὼ, Argo navis, & ναύτης, nauta.

Ἀργοποιὸς, ῦ, ὁ κ ἡ, inertiam adferens, inertem reddens. Ex ἀργὸς, otiosus, & ποιέω.

ἌΡΓΟΣ, εος, τὸ, Argo, urbs Peloponnesi celeberrima, quae pro ipsa Graecia quandoque ponitur. 2) ου, ὁ, Argus, pastor centum oculis praeditus, a Mercurio occisus.

ἈΡΓΟ΄Σ, ή, όν, & ἀργὸς, ὁ, ὁ, ἡ, albus. 2) otiosus, piger. 3) non habitatus, incultus. Gl. Vet. segnis, socors, lentus. 4) rudis, de lapide non caeso.

Ἀργοτροφέομαι, otiose & molliter vivo.

Ἀργοφάγος, ου, inutilis homo, fruges consumere natus.

Ἀργυράγχη, ης, ἡ, quasi d argentangina, quum quis muneribus corruptus tacet, & ab argento quasi suffocatur. Ex ἄργυρος & ἄγχος, suffocatio.

Ἀργυραμοιβικῶς, *Adv.* argentariorum more. Ab inus. ἀργυραμοιβικὸς, quod est a sequ.

Ἀργυραμοιβὸς, ῦ, ὁ, nummularius, argentarius, trapezita, qui nummos vendit, permutat. Ab ἄργυρος, argentum, & ἀμείβω, muto.

Ἀργυράσπις, ιδος, ὁ & ἡ, argenteum clypeum habens. Ex ἄργυρος & ἀσπὶς, clypeus.

Ἀργυρεῖον, ου, τὸ, argentarii officina. 2) argentifodina. Ab ἄργυρος, argentum.

Ἀργύρειος, ον, argenteus, Gl. Vet. Ab eod.
Ἀργυρεῖος, εία, εῖον, argenteus. Ab eod.
Ἀργύρεος, έα, εον, f. ἀργύρεος, έα, εον, contr. ἀργυροῦς, ᾶ, οῦν, idem. 2) nummus argenteus. Ab eod.
Ἀργύρινος, ου, ὁ & ἡ, argenteus, Gl. Vet. Ab eod.
Ἀργυρευτὴς, οῦ, ὁ, metalli fossor. Diodor. A seq.
Ἀργυρεύω, f. εύσω, argentum effodio. Ab ἄργυρος.
Ἀργυρελάτης, ου, ὁ, argenti cusor, vascularius. Ex ἄργυρος & ἐλαύνω.
Ἀργυρήλατος, ον, ex argento factus.
Ἀργυρίδιον, ου, τὸ, pecuniola. Ab ἀργύριον.
Ἀργυρίζω, f. ίσω, pecunia corrumpo. In med. capturas facio, nundinor, lucror, corrumpi me patior. Ab eod.
Ἀργυρικὸς, ή, όν, pecuniarius. Ab eod.
Ἀργυριοθήκη, ης, ἡ, argenti, seu pecuniæ theca. Ex ἀργύριον & θήκη.
Ἀργυριοκόπος, ου, ὁ, vascularius, cælator. 2) argentarius. Ex ἀργύριον & κόπτω.
Ἀργύριον, ου, τὸ, argentum, pecunia, nummi argentei. 2) nummus argenteus minutior. Ab ἄργυρος.
Ἀργυρὶς, ίδος, ἡ, argentea phiala, item argenteum vas quodvis.
Ἀργυρισμὸς, οῦ, ὁ, capturarum consectatio. 2) quæstus ejus, qui pecuniam facit, ut mercator.
Ἀργυρίτης, ου, ὁ, qui pecunia abundat. Ab ἀργύριον.
Ἀργυρῖτις, ιδος, ἡ, quæ pecunia abundat. 2) quæ argento abundat, ut terra. A præc.
Ἀργυρόβιος, ου, ὁ & ἡ, arcum argenteum habens. Ex ἄργυρος & βιὸς, arcus.
Ἀργυρογνώμων, ονος, ὁ & ἡ, argenti spectator, qui argentum ad Lydium lapidem probat. Ex ἄργυρος & γνώμων, index, cognitor.
Ἀργυροδίνης, ου, ὁ, argenteos, i. e. limpidos habens vortices, fons. Ab ἄργυρος & δίνη.
Ἀργυροειδὴς, έος, ὁ & ἡ, argenti speciem habens. Ex ἄργυρος, & εἶδος, species.
Ἀργυρόηλος, ου, ὁ & ἡ, argenteis clavis distinctus. Ex ἄργυρος & ἧλος, clavus.
Ἀργυροθήκη, ης, ἡ, argenti theca. Ex ἄργυρος & θήκη, theca, repositorium.
Ἀργυροκάπηλος, ου, ὁ & ἡ, qui argentariam exercet. Ex ἄργυρος & κάπηλος, caupo.
Ἀργυροκοπεῖον, ου, τὸ, officina argentaria, in qua nummi argentei cuduntur, vel argentum elaboratur. Ab ἀργυροκόπος.
Ἀργυροκοπέω, ῶ, f. ήσω, argenteos nummos cudo, argentum signo. Ab eod.
Ἀργυροκοπιστὴρ, ῆρος, ὁ, idem qui ἀργυροκόπος.
Ἀργυροκόπος, ου, ὁ & ἡ, argentarius. 2) argenti signator, monetarius. Gl. Vet. vascularius. Ex ἄργυρος & κόπτω, cudo.
Ἀργυρολογέω, ῶ, f. ήσω, pecunias exigo. Ab ἀργυρολόγος.
Ἀργυρολόγητος, ου, ὁ & ἡ, ad pecuniam colligendam institutus. 2) is a quo tributa sunt exacta. Ab ἀργυρολογέω.
Ἀργυρολογία, ας, ἡ, pecuniæ exactio. A sequ.
Ἀργυρολόγος, ου, ὁ & ἡ, qui pecuniam exigit. Ex ἄργυρος & λέγω, colligo.
Ἀργυρομιγὴς, έος, ὁ & ἡ, argento mixtus. Ex ἄργυρος & μίγνυμι, misceo.
Ἀργυρόπεζα, ας, ἡ, quæ pedes argenteos, i. e. candidos & formosos habet. Ex ἄργυρος & πέζα, pes.

Ἀργυρόπεζος, ου, ὁ & ἡ, idem. Ex iisd.
Ἀργυρόπους, οδος, ὁ & ἡ, argenteis pedibus præditus, sive instructus.
Ἀργυροπράκτης, ου, ὁ, nummularius. Ab ἄργυρος & πράττω, facio, exigo. (sed l. ἀργυροπράτης.)
Ἀργυροπρακτικὸς, ή, όν, ad argentariam pertinens, unde ἡ ἀργυροπρακτική, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, argentaria, sc. ars. Ex ἄργυρος & πράττω, facio. (sed l. ἀργυροπρατικός.)
Ἀργυροπράτης, ου, ὁ, nummularius. Ex ἄργυρος & πράτης, venditor.
Ἀργυροπωλέω, ῶ, f. ήσω, vendo, s. pecunia numerata vendo.
Ἀργυρόριζος, ον, argenteas radices, origines habens.
Ἀργυρορρύτης, ου, ὁ, q. d. argentifluus, fluenta habens argentum vehentia. Ex ἄργυρος & ῥέω, fluo.
ἌΡΓΥΡΟΣ, ου, ὁ, argentum. 2) pecunia. 3) vasa argentea.
Ἀργυροστερὴς, ὲς, furax. Ex ἄργ. & στερέω, privo.
Ἀργυρότοιχος, ου, ὁ & ἡ, parietes argento ornatos habens.
Ἀργυρότοξος, ου, ὁ & ἡ, argenteo arcu decorus.
Ἀργυροτράπεζα, ης, ἡ, mensa argentaria. 2) mensa argentea.
Ἀργυροφάλαρος, ου, ὁ & ἡ, argenteis phaleris insignis. Ex ἀργ. & φάλαρα, phaleræ.
Ἀργυροφαὴς, έος, ὁ & ἡ, instar argenti splendens. Ex ἄργ. & φαίνομαι, splendeo.
Ἀργυροφεγγὴς, έος, ὁ & ἡ, argento splendens. Ex ἄργ. & φέγγος, splendor.
Ἀργυροφύλαξ, κος, ὁ, argentarius, Gl. Vet.
Ἀργυροχάλινος, ου, ὁ, ἡ, argenteis frenis ornatus.
Ἀργυροχοέω, ῶ, f. ήσω, argentum fundo, vel conflo, de vasculariis. A seq.
Ἀργυροχόος, ου, ὁ, argenti fusor, faber argentarius. Ex ἄργ. & χέω, fundo.
Ἀργυρόω, ῶ, f. ώσω, argento induco. Ab ἄργυρος.
Ἀργυρώδης, ες, argentum habens, epith. montium, in quibus argentifodinæ.
Ἀργύρωμα, ατος, τὸ, vas argenteum.
Ἀργυρώνητος, ου, ὁ & ἡ, argento emtus, servus. Ex ἄργ. & ὠνέομαι, emo.
Ἀργύφεος, ου, ὁ & ἡ, albus propter texturam, ex alba textura constans. 2) albus. Ex ἀργὸς, albus, & ὑφὴ, textura. (vel potius φεος est mera terminatio.)
Ἀργυφὴς, έος, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.
Ἄργυφος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.
ἈΡΓΩ', όος, ἡ, Argo, navis Jasonis. 2) sidus quoddam.
Ἀργῶς, Adv. otiose, segniter. 2) temere, frustra.
Ἄρδα, inquinamentum.
Ἄρδαλος, ου, ὁ & ἡ, immundus. Ab ἄρδα.
Ἀρδαλόω, ῶ, inquino, contamino. A præc.
Ἀρδάνιον, ου, τὸ, vas fictile. 2) vas ex quo pecudes bibunt. 3) vas, quod ante fores defunctorum ponebatur, ut ex eo se adspergerent introeuntes. Ab ἄρδω.
Ἀρδεία, ας, ἡ, irrigatio, s. e pluvia, s. e rivis, &c.
Ἄρδευσις, εως, ἡ, idem. A seq.
Ἀρδεύω, f. εύσω, rigo, irrigo. 2) adaquo.
Ἀρδηθμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἄρδευσις.
Ἄρδην, Adv. funditus, plane, omnino. Ab αἴρω, tollo.
ἌΡΔΙΣ, ιος, ἡ, cuspis teli. 2) arma, quibus cominus pugnabant.

Ἀρδμὸς, ῦ, ὁ, irrigatio. 2) aquatio. (vel potius ἀρδηθμός.) A sequ.

ἈΡΔΩ, f. σω, rigo, irrigo. 2) potum præbeo, adaquo.

Ἀρειὴ, ῆς, ἡ, poet. ἀρειὴ, minæ. Ab ἀρὰ, imprecatio.

Ἀρειθύσανος, ου, ὁ, fimbria Martis.

Ἀρεϊκὸς, ἡ, ὸν, Mavortius, Gl. Vet. Ab Ἄρης.

Ἀρειμανὴς, έος, ὁ & ἡ, Marte furens, bellicosus. Ex Ἄρης, Mars, & μαίνομαι, furo.

Ἀρειμάνιος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.

Ἀρειομανὴς, έος, ὁ & ἡ, Arianus, Arii studio furens. Ab Ἄρειος, Arius, & μαίνομαι.

Ἀρειομανίτης, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Ἀρεοπαγίτης, ου, ὁ, Areopagita, senator Areopagi. 2) proverbialiter, homo tetricus, severus & taciturnus. A seq.

Ἀρειόπαγος, ου, ὁ & ἡ, Areopagus, curia Athenis, qs. Martis collis. Ex Ἄρης, Mars, & πάγος, collis.

Ἄρειος, ου, ὁ & ἡ, Martius. 2) Marti sacer, s. ad Martem pertinens. 3) bellicosus. τὰ Ἄρεια, ludi Martiales. Ab Ἄρης.

Ἀρειότολμος, ου, ὁ & ἡ, Martius, bellicosus. Ex Ἄρης, Mars, & τόλμα, audacia.

Ἀρείφατος, ου, ὁ & ἡ, Martius, bellicosus, fortis, proprie in bello, sive, a Marte interemtus. Ex Ἄρης, & φένω, occido.

Ἀρείων, ονος, ὁ & ἡ, & τὸ ἄρειον, præstantior, proprie, Marte. 2) melior, potior, præstantior. Ab Ἄρης, Mars.

Ἀρέμβαστος, ου, immotus, constans. Ex α pr. & ῥέμβομαι, vagor.

Ἀρέσκεια, ας, ἡ, comitas adsentatrix, lepos in sermone, facetosa urbanitas, blanditia. Gl. Vet. venustas. Ab ἄρεσκος.

Ἀρέσκευμα, ατος, τὸ, blanda & adulatoria appellatio, vel acceptio. A seq.

Ἀρεσκεύομαι, comiter appello, comiter cum aliquo ago. Ab ἀρέσκω.

Ἀρεσκευτικὸς, ἡ, ὸν, blandus, comis. A præc.

Ἀρεσκόντως, *Adv.* grate. Ab ἀρέσκω.

Ἄρεσκος, έσκη, εσκον, blandus, placendi studiosus, gratiæ aucuparor. A seq.

ἈΡΕΣΚΩ, f. έσω, placo, amicum reddo. 2) placeo. ἀρέσκομαι, adquiesco, placet conditio, satis fit mihi. ἀρέσαιη, libeat, Gl. Vet. aor. 1. part. ἀρέσας, placitum, Gl. Vet. ἀρέσκων, placitus, Gl. Vet. ἀρέσκει, placet, libet, juvat, Gl. Vet. ἀρέσκομαι, placo, Gl. Vet.

Ἀρεστὴρ, ῆρος, ὁ, libum, genus placentæ Diis gratum. Ab ἀρέσκω. qu. placator.

Ἀρεστήριον, ου, τὸ, sacrificium placandi ergo. A præc.

Ἀρεστὸν, ῦ, τὸ, decretum, placitum. Ab ἀρέσκω.

Ἀρεστὸς, ἡ, ὸν, gratus, æquus. placidus, Gl. Vet.

Ἀρεστῶς, *Adv.* grate.

Ἀρεταίνω, idem quod seq.

Ἀρετάω, ῶ, virtutis felicitatem adsequor. 2) feliciter procedo. 3) virtutis studiosus sum. 4) virtutis laudem quæro. A seq.

ἈΡΕΤΗ', ῆς, ἡ, vis, virtus. 2) industria, fortitudo, navitas, Gl. Vet. 3) benignitas.

ἈΡΗ'ΓΩ, f. ξω, auxilior, opem fero, *proprie* in bello. ἀρήγειν, opitulari, Philox.

Ἀρηγὼν, όνος, ὁ καὶ ἡ, auxiliator. 2) defensor.

Ἀρηΐδηλος, ου, pro ἀρίδηλος, ubi v.

Ἀρηΐθοος, ου, ὁ καὶ ἡ, bellicosus, *proprie*, agilis in prælio. Ex Ἄρης & θοός, *velox*.

Ἀρήϊος, ου, ὁ & ἡ, idem quod ἄρειος. Ab Ἄρης.

Ἀρηΐφατος, ου, ὁ & ἡ, idem quod ἀρείφατος.

Ἀρηΐφιλος, ου, ὁ & ἡ, Marti carus, Martis amicus. 2) cui Mars est carus, bellator.

Ἄρηξις, εως, ἡ, auxilium. Ab ἀρήγω.

Ἀρὴν, ut hinc sit ἀρνὸς, ἀρνί, ἄρνας, ἄρνες, *per Syncopen*, pro ἀρενός, &c. agnus, agna.

Ἀρηρότας, v. ἀραρέτας.

ἈΡΗΣ, εος, ὁ, Mars. Gradivus, Gl. Vet. 2) prælium. 3) bellum. 4) vulnus, plaga, cædes, ferrum, &c.

Ἀρήτειρα, ας, ἡ, sacerdos. A seq.

Ἀρητὴρ, ῆρος, ὁ, precator. 2) sacerdos. Ab ἀράομαι.

Ἀρητιὰς, άδος, ἡ, Martia, bellicosa. Ab Ἄρης.

Ἀρητὸς, ἡ, ὸν, funestus, noxius, perniciosus. Ab ἀράομαι, *damno adficio*.

Ἀρθμέω, ῶ, f. ήσω, amicitiæ vinculo jungor cum aliquo. Ab ἀρθμός.

Ἀρθμία, ας, ἡ, amicitia, concordia. Ab eodem.

Ἄρθμιος, ου, ὁ, amicus. Ab eodem.

Ἀρθμὸς, ῦ, ὁ, amicitia. Ab ἄρω, *apto*, *congruo*.

Ἀρθρέμβολα, τὰ, tormenta, equulei. Ab ἄρθρον, *membrum*, & ἐμβάλλω, *immitto*.

Ἀρθρίδιον, ου, τὸ, membrum parvum.

Ἀρθρικὸς, ἡ, ὸν, articularis, articulis quadrans & conveniens. 2) ex articulis laborans, podagricus, chiragricus.

Ἀρθριτικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Ἀρθρῖτις, ιδος, ἡ, morbus articularis, dolor articulorum.

Ἀρθροκήδης, ες, membra conficiens. Ab seq. & κῆδος.

ἈΡΘΡΟΝ, ου, τὸ, artus, articulus, naturalis ossium compages, copula, Gl. Vet. τὰ ἄρθρα, genitalia. 2) Articulus, vox Grammaticorum.

Ἀρθρόω, ῶ, f. ώσω, articulo, fingo, formo. A præc.

Ἀρθρώδης, εος, ὁ & ἡ, articulosus.

Ἀρθύσταιοι, v. ἀρμοθύσταιοι.

ἈΡΙ, particula inseparabilis, quæ vocabulis præfixa significationem auget, per, valde, vehementer, multum, cito, statim, facile; ut ἀρίδηλος, valde clarus, valde manifestus.

ἈΡΙ'Α, ας, ἡ, arbor quædam sero florens.

Ἀριβάσκανος, ου, valde invidus. Ex ἀρι & βασκαίνω.

Ἀριγνοὺς, ῦντος, idem quod seq.

Ἀρίγνωτος, ου, ὁ & ἡ, valde notus, clarissimus, qui facile nosci potest. Ex ἀρι & γνωτός.

Ἀριδάκρυος, ου, ὁ & ἡ, multum lacrimans, propensus ad lacrimandum.

Ἀρίδακρυς, υος, ὁ & ἡ, idem.

Ἀριδείκετος, ου, ὁ & ἡ, præclarus, valde inclytus. Ex ἀρι & δείκνυμι, *ostendo*.

Ἀρίδηλος, ου, ὁ & ἡ, valde clarus, præclarus, valde manifestus.

Ἀριδήλως, *Adv.* manifeste.

Ἀρίζηλος, ου, ὁ & ἡ, multum æmulandus. 2) valde clarus, manifestus, ζ posito pro δ.

Ἀριζήλως, *Adv.* clare, manifeste. 2) studiose.

Ἀριζήλωτος, ου, ὁ & ἡ, valde æmulandus.

Ἀριήκοος, ου, ὁ & ἡ, obediens, dicto audiens. 2) acute audiens. Ex ἀρι & ἀκούω.

Ἀριθμέω, ῶ, f. ήσω, numero.

Ἀρίθμημα, ατος, τὸ, numerus.

Ἀρίθμησις, εως, ἡ, numeratio, enumeratio. Ab ἀριθμέω.

Ἀριθμητικός, ή, όν, numerandi peritus. 2) ad arithmeticam pertinens. Unde

Ἀριθμητική, sc. τέχνη, arithmetica, ars numerorum & numerandi.

Ἀριθμητικῶς, *Adv.* numerando. 2) more arithmeticorum, arithmetica ratione.

Ἀριθμητός, ή, όν, numerabilis. 2) paucus. 3) dicitur & de paucis eleganter. Ab ἀριθμέω.

ἈΡΙΘΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, numerus. 2) homo nullius pretii, ut Lat. numerus dicitur.

Ἀρικύμων, ονος, ἡ, quæ facile fit gravida. 2) fœcunda. Ex ἀρι & κύω, *in utero fero*.

Ἄριν, ινος, ὁ & ἡ, naso, seu naribus carens. 2) non sagax. Ex α pr. & ῥὶν, *nasus*.

Ἄρινος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀριοβαρζάνειος, ου, ὁ, nomen emplastri. Ab Ariobarzane.

Ἀρίπικρος, ον, valde amarus.

Ἀριπρέπεια, ας, ἡ, decus eximium, honesta forma. Ab ἀριπρεπής.

Ἀριπρεπέως, *Adv.* valde decenter. Ab seq.

Ἀριπρεπής, έος, ὁ & ἡ, valde decorus. 2) valde illustris & excellens. Ex ἀρι & πρέπω.

Ἄρις, ιος, ὁ & ἡ, idem quod ἄριν.

ἈΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, arcus terebræ cum habena. 2) herba quædam.

Ἀρίσημος, ου, ὁ & ἡ, clarus, conspicuus. 2) illustris, insignis. Ex ἀρι, *valde*, & σῆμα, *signum*.

Ἀρισθαρματης, οι, victor certamine curuli. Ex ἄριστος & ἅρμα.

Ἀριστυλὰς, άδος, ὁ & ἡ, valde indignans, seu iracundus. Etym. Ex ἀρι & σκύζομαι, *irascor*.

Ἄριστα, *Adv.* optime, Gl. Vet. Ab ἄριστος.

Ἀρίσταθλος, ου, ὁ, optime decertans, præstantissimus in certaminibus. Ex ἄριστος & ἆθλος.

Ἀριστάρχειον, ου, τὸ, templum Dianæ. A sequ.

Ἀριστάρχεω, ῶ, optime impero, optime gero magistratum. Ex ἄριστος & ἄρχω, *impero*.

Ἀριστάφυλος, ον, abundans uvis. Ex ἀρι & σταφυλὴ, *uva*.

Ἀριστάω, ῶ, f. ήσω, prandeo. Ab ἄριστον.

Ἀριστεία, ας, ἡ, fortitudo, strenuitas. ἀριστεῖαι, fortia facta, Gl. Vet. Ab ἀριστεύω.

Ἀριστεῖον, ου, τὸ, præmium, *proprie* fortitudinis ergo datum. Ab eodem.

Ἀριστερὰ, ᾶς, ἡ, sc. χεὶρ, sinistra, sc. manus, Philox. scæva. A sequ.

ἈΡΙΣΤΕΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, sinister. 2) infaustus. 3) stultus.

Ἀριστεροστάτης, ου, ὁ, qui a sinistra stat. Ex ἀριστερὰ & στατὸς, *qui stetit*.

Ἀριστερόχειρ, ρος, ὁ & ἡ, qui tantum sinistram habet. 2) qui sola sinistra utitur. Rob.

Ἀρίστευμα, τος, τὸ, præclarum facinus. Ab ἀριστεύω.

Ἀριστεὺς, έος, ὁ, princeps. 2) omnium fortissimus. Ab ἄριστος.

Ἀριστευτικὸς, ή, όν, qui quasi a natura ita est comparatus, ut omnium fortissime se gerat. 2) strenuus. A sequ.

Ἀριστεύω, f. εύσω, strenuum me præsto. fortiter facio, Gl. Vet. 2) excello. 3) principatum teneo. Ab ἄριστος.

Ἀριστητὴς, ῦ, ὁ, pransor, qui prandere solet. Ab ἀριστάω.

Ἀριστίζω, f. ίσω, prandio excipio, prandium præbeo. 2) prandeo *in act.* & *medio*. Ab ἄριστον.

Ἀριστίνδην, *Adv.* optimos quosque deligendo, secundum delectum virtutis. Ab ἄριστος.

Ἀριστόβουλος, ου, ὁ & ἡ, cujus optimum est consilium. Ex ἄριστος & βουλὴ, *consilium*.

Ἀριστογένεθλος, ου, ὁ & ἡ, qui optimos generat. Ex ἄριστος & γενέθλη, *origo*, *ortus*.

Ἀριστόγονος, ου, ὁ & ἡ, parens optimæ prolis. Ex ἄριστος & γόνος, *soboles*.

Ἀριστόδειπνον, ου, ὁ & ἡ, prandium cœnæ conjunctum, ad cœnam perductum.

Ἀριστολογέω, recte loquor, disputo sapientissime.

Ἀριστολόγος, ὁς, recte loquens.

Ἄριστοι, ων, οἱ, optimates, primores, viri præcipui ac præstantissimi.

Ἀριστοκρατία, ας, ἡ, status reipublicæ, quæ ab optimatibus gubernatur. Ex ἄριστοι & κρατέω.

Ἀριστοκρατέω, ῶ, f. ήσω, optime impero, & 2) ἀριστοκρατέομαι, οῦμαι, sub optimatum regimine vivo, ab optimatibus gubernor. Ex iisdem.

Ἀριστοκρατία, ίας, ἡ, idem quod ἀριστοκράτεια.

Ἀριστοκρατικὸς, ή, όν, ad aristocratiam, sive imperium optimatum pertinens. 2) aristocratiæ studiosus. Ab eodem.

Ἀριστοκρατικῶς, *Adv.* ut convenit aristocratiæ, more optimatum remp. gubernantium.

Ἀριστολοχία, ας, ἡ, herba puerperis opitulans. Ex ἄριστος, & λοχὸς, *gravida*.

Ἀριστόμαντις, εως, ὁ & ἡ, optimus vates.

Ἀριστόμαχος, ου, ὁ & ἡ, præstantissimus in prælio. Ex ἄριστος & μάχη.

ἌΡΙΣΤΟΝ, ου, τὸ, prandium.

Ἀριστονομία, ας, ἡ, optimatum regimen, seu imperium. Ex ἄριστος & νέμω, *administro*.

Ἀριστόνοος, ου, ὁ & ἡ, benevolus, optima mente præditus.

Ἀριστοποιέω, ῶ, prandium facio, cibum apparo. ἀριστοποιέομαι, οῦμαι, prandeo.

Ἀριστόπονος, ου, ὁ & ἡ, optime laborans.

Ἄριστος, ίστη, ιστον, optimus, præstantissimus, *proprie*, Marte, sive armis. 2) optimus, egregius. 3) maxime idoneus. Ab Ἄρης, *Mars*, vel ἀρι, *bene*, vel ἄρω, *apto*.

Ἀριστοσαλπιγκτὴς, ῦ, ὁ, præstantissimus tubicen.

Ἀριστοτέχνης, ου, ὁ, optimus artifex.

Ἀριστοτόκος, ου, ὁ & ἡ, quæ liberos optimos parit. Ex ἄριστος & τίκτω, *pario*.

Ἀριστόχειρ, ειρος, ὁ & ἡ, manibus strenuus.

Ἀρισφαλὴς, έος, ὁ & ἡ, valde lubricus. 2) fallax. Ex ἀρι, *valde*, & σφάλλω, *decipio*.

Ἀριφραδὴς, έος, ὁ & ἡ, valde manifestus, insignis. Ex ἀρι & φραδὴς, *observabilis*.

Ἀριφραδέως, -έως, *Adv.* valde perspicue.

Ἀρίφρων, ονος, ὁ & ἡ, valde prudens. Ex ἀρι & φρὴν, *mens*.

Ἄρκειον, ου, τὸ, herba quædam palustris. Ab seq.

Ἄρκειος, εία, ειον, ursinus. Ab ἄρκος.

Ἀρκεσίγυιος, ον, roborans membra. Ex ἀρκέω & γυῖον.

Ἄρκεσις, εως, ἡ, auxilium. 2) utilitas. Ab ἀρκέω.

Ἄρκεσμα, ατος, τὸ, auxilium. Ab eodem.

Ἀρκετὸς, ή, όν, sufficiens. Ab eod.

Ἀρκετῶς, *Adv.* sufficienter. A præc.

Ἀρκευθὶς, ίδος, ἡ, bacca juniperi maturitate nigrescens. Gl. Vet. juniperus. A seq.

ἌΡΚΕΥΘΟΣ, ου, ἡ, juniperus, *arbor* & *fructus*.

ἈΡΚΕ'Ω, ῶ, f. έσω, propulso. 2) auxilior, opitulor. 3) sufficio, satis sum. 4) par sum. 5) contentus sum, acquiesco. ἀρκεῖ, sufficit, satis est, Philox. ἀρκεῖσθε, contenti estote, Gl. Vet.

Vet. imperat. ἀρκέσθητι, contentus esto. Philox. aor. 1. imp. pass.

Ἄρκιος, ου, ὁ & ἡ, sufficiens. 2) satis dignus. A præc. 3) septemtrionalis. Ab ἄρκος.

Ἄρκος, ου, ἡ, ursa, ut ἄρκτος.

Ἀρκούντως, *Adv.* sufficienter, satis, abunde. Ab ἀρκοῦν, quod est ab ἀρκέω.

Ἀρκτεία, ας, ἡ, consecratio virginum Dianæ. Ab ἀρκτεύω.

Ἄρκτειος, εία, ειον, ursinus. Ab ἄρκτος.

Ἀρκτέος, έα, έον, incipiendus. Ab ἄρχω, *ordior.*

Ἀρκτεύω, f. εύσω, in ursæ occisæ honorem virgines Dianæ consecro. Ab ἄρκτος.

Ἀρκτικὸς, ἡ, ὸν, septemtrionalis. Ab eodem.

Ἀρκτομῦς, υὸς, ὁ, mus ursinus, sic dictus, quod velut ursus binis pedibus incedit. Ex ἄρκτος, *ursus*, & μῦς, *mus*.

ἌΡΚΤΟΣ, ου, ὁ & ἡ, ursus, ursa. 2) signum cœleste. 3) piscis quidam. 4) pars orbis septemtrionalis.

Ἀρκτοῦρος, ου, ὁ, Arcturus, stella post ursæ majoris caudam. Ex ἄρκτος, *urso*, & οὖρος, *condo*.

Ἀρκτοφύλαξ, ακος, ὁ, Arctophylax, custos ursæ, sidus quod & Bootes.

Ἀρκτῷος, ῴα, ῷον, arctous, septentrionalis. Ab ἄρκτος.

Ἄρκυον, ου, τὸ, reticulum, Gl. Vet. Ab ἄρκυς.

Ἀρκυοστασία, ας, ἡ, retium collocatio. Ex ἄρκυς, *rete*, & στάσις, *statio*.

ἌΡΚΥΣ, υος, ἡ, rete. ἄρκυες, casses, Gl. Vet.

Ἀρκυστάσιον, ου, τὸ, locus, ubi tenduntur retia. Ex ἄρκυς & στάσις, *statio*.

Ἀρκύστατον, ου, τὸ, locus, ubi retia tenduntur, *item* retia ipsa. Ex ἄρκυς & στατὸς.

Ἀρκυστάτης, ου, ὁ & ἡ, q. d. retium tentor. Ex iisdem.

Ἀρκυωρέω, ῶ, f. ήσω, & ἀρκυωρέομαι, retia custodio, sto ad retia, s. ad indaginem. A sequ.

Ἀρκυωρὸς, οῦ, ὁ, custos, qui retia custodit. Ex ἄρκυς & ὦρος, *custos*.

ἉΡΜΑ, ατος, τὸ, currus, vehiculum, quadrigæ.

Ἄρμα, ατος, τὸ, onus. τὰ ἄρματα, arma. Ab αἴρω.

Ἁρμαλιὰ, s. *Jonice* ἁρμαλιὴ, cibus, alimentum, demensum. Ab ἄρω, *adapto*.

Ἁρμάμαξα, ης, ἡ, carruca, plaustrum. Ab ἅρμα & ἅμαξα.

Ἁρμάτειος, εία, ειον, & ἁρμάτιος, ία, ιον, curulis. Ab ἅρμα.

Ἁρματεύω, f. εύσω, aurigo, aurigor. Ab eodem.

Ἁρματηλασία, ας, ἡ, agitatio currus. A seq.

Ἁρματηλατέω, ῶ, f. ήσω, aurigo, currum ago. A seq.

Ἁρματηλάτης, ου, ὁ, auriga, agitator currus. Philox. quadrigarius. al. Gl. Vet. vehicularius. Ab ἅρμα & ἐλαύνω.

Ἁρμάτιον, ου, τὸ, curriculum. Gl. Vet. curriculus. Dimin. ab ἅρμα.

Ἁρματῖται, ῶν, οἱ, bigarii. Ab eod.

Ἁρματοδρομία, ας, ἡ, certamen curule. A seq.

Ἁρματοδρόμος, ου, ὁ & ἡ, curru certans, auriga.

Ἁρματόεις, όεσσα, όεν, curulis.

Ἁρματόκτυπος, ον, epith. strepitus e motu curruum.

Ἁρματομαχέω, ῶ, f. ήσω, ex curru pugno. Ex ἅρμα & μάχομαι, *pugno*.

Ἁρματοπηγέω, ῶ, f. ήσω, currus fabricor. A seq.

Ἁρματοπηγὸς, οῦ, ὁ & ἡ, curruum fabricator. Ex ἅρμα & πήγνυμι, *compingo*.

Ἁρματοποιὸς, οῦ, ὁ & ἡ, idem.

Ἁρματοτροφέω, ῶ, f. ήσω, equos curules alo. Ex ἅρμα & τρέφω, *alo*.

Ἁρματοτροφία, ας, ἡ, equorum curulium nutritio. Ex iisdem.

Ἁρματοτροχία, ας, & ἁρματοτροχιὰ, ᾶς, seu ἁρματροχία, ας, ἡ, orbita, rotarum vestigium. Ex ἅρμα & τροχὸς, *rota*.

Ἁρματωλία, ας, ἡ, aurigatio, vox Comica Aristophanis, in qua confunduntur ἁρματηλασία & ἁμαρτωλία, *peccatum*.

Ἁρμενίζω, velifico, Gl. Vet. A sequ.

Ἄρμενον, ου, τὸ, velum navis, carbasus. 2) instrumentum. armamentum, Gl. Vet. Ab ἄρω, *apto*.

Ἄρμενος, ου, ὁ, idem & ab eodem.

Ἁρμὴ, ῆς, ἡ, compages, commissura. Ab eod.

Ἁρμηλατέω, ῶ, f. ήσω, aurigor. 2) aurigatione certo in certamine curuli. A seq.

Ἁρμηλάτης, ου, ὁ, auriga. Ex ἅρμα & ἐλαύνω.

Ἁρμίως, *Adv.* confestim. Ab ἀρμοῖ.

Ἁρμόγαλα, vel ἀρτύματα, τὰ, condimenta.

Ἁρμογὴ, ῆς, ἡ, apta junctura, seu commissura, compages, coagmentatio, aptus ordo, aptatio. Ab ἁρμόζω.

Ἁρμόδιος, ία, ιον, aptus, concinnus, idoneus. Philox. adfabilis. ἁρμόδιον, congruum, Gl. Vet. nomen propr. viri. Ab eodem.

Ἁρμοδίως, *Adv.* apte, competenter, Gl. Vet. A præc.

Ἁρμοζόντως, *Adv.* convenienter, apte, congrue. Ab ἁρμόζον, quod est a seq.

Ἁρμόζω, f. όσω, quadro, convenio, congruo. 2) apto, adapto. 3) jungo connubio, do nuptum. Ab ἁρμός.

Ἀρμοῖ, vel ἀρμοῖ, *Adv.* modo, nuper.

Ἁρμοῖ, *Adv.* convenienter, congrue. Ab ἁρμός.

Ἁρμολογέω, coagmento, coapto.

Ἁρμολόγησις, εως, ἡ, compaginatio, Gl. Vet.

Ἁρμολογία, ας, ἡ, coaptatio, conjunctio.

Ἁρμολόγος, ου, ὁ, coagmentarius, Philox.

Ἁρμονία, ας, ἡ, compages. 2) concentus. Ab ἁρμός.

Ἁρμονικὸς, ἡ, ὸν, ad harmoniam pertinens. 2) Musicæ peritus.

Ἁρμόνιος, ου, ὁ & ἡ, conveniens.

Ἁρμονίως, *Adv.* modulate, concinne.

Ἁρμὸς, οῦ, ὁ, commissura, compages, articulus. Ab ἄρω, *apto*.

Ἁρμοσία, ας, ἡ, gubernatio. Ab ἁρμόζω.

Ἅρμοσις, εως, ἡ, aptatio, compaginatio, Gl. Vet.

Ἅρμοσμα, τος, τὸ, idem.

Ἁρμόσσω, vel ἁρμόττω, f. όσω, idem quod ἁρμόζω. Ab ἁρμός.

Ἁρμοστὴς, ῆρος, ὁ, moderator, gubernator. Nomen magistratus Spartani.

Ἁρμοστὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod. Gl. Vet. aptator.

Ἁρμοστικὸς, ὴ, ὸν, sponsalis, Gl. Vet. A sequ.

Ἁρμοστὸς, ἡ, ὸν, conveniens, congruens. Gl. Vet. aptus, habilis. ἁρμοστὴ, sponsa. Ab ἁρμόζω.

Ἁρμόστωρ, ορος, ὁ, idem qui ἁρμοστήρ.

Ἁρμόσυνοι, οἱ, moderatores magistratus apud Laced.

Ἁρμοττόντως, *Adv.* apte. Ab ἁρμόττω.

Ἀρνακὶς, ίδος, ἡ, pellis agni, pellis ovina cum lana. Philox. pellis lanata. Ab ἀρὸς, *agnus*.

Ἀρνεῖον, ου, τὸ, locus, ubi agninæ carnes venduntur. Hesych. Ab eodem.

Ἄρνειος, εία, ειον, agninus.

Ἀρνειὸς, οῦ, ὁ, agnus adultus.

Ἀρνοθοίνης, ου, ὁ, agnis vescens. Ex ἀρὸς & θοίνη, *convivium*.

ἈΡ-

ἈΡΝΕΌΜΑΙ, οῦμαι, f. ήσομαι, recuso, nego, infitior, denego, detrecto.
Ἀρνευτὴρ, ῆρος, ὁ, urinator. Ab ἀρνεύω.
Ἀρνευτηρία, ας, ἡ, ars urinatoria. A praec.
Ἀρνεύω, submergo me, subeo aquam.
Ἀρνησίθεος, ου, ὁ & ἡ, Deum negans, Atheus.
Ἄρνησις, εως, ἡ, negatio, recusatio. Ab ἀρνέομαι.
Ἀρνητικὸς, ή, όν, negativus.
Ἀρνητικῶς, *Adv.* negative, negando.
Ἀρνίον, ου, τὸ, agnellus. Diminut. ab ἀρς.
Ἀρνόγλωσσον, ου, τὸ, plantago, seu lingua agnina.
Ἀρνόγλωσσος, ου, ὁ, idem.
Ἀρνοφάγος, ου, ὁ & ἡ, qui agnum devorat, vel comedit. v. ἀρνοθοίνης.
Ἀρνόφυλλον, ου, τὸ, q. d. agni folium, cytisus, *herba*, qua agni delectantur.
ἌΡΝΥΜΑΙ, capio, consequor.
Ἀρνῳδὸς, οῦ, ὁ, cantor, cui agnus propositus est praemium.
Ἀρνών, ῶνος, ὁ, agnile, Gl. Vet.
ἌΡΟΝ, ου, τὸ, arum, *herba*.
Ἄρος, ου, ὁ, utilitas, apud Æschylum. Ab ἄρω.
Ἀρόσιμος, ου, ὁ & ἡ, arabilis, segetibus accipiendis aptus. Ab seq.
Ἄροσις, εως, ἡ, aratio. 2) agricultura. 3) ager frumentarius. Ab ἀρόω.
Ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, arator. 2) pater.
Ἀρότης, ου, ὁ, idem.
Ἀροτήσιμος, ου, ὁ & ἡ, arabilis.
Ἀροτήσιος, ου, ὁ & ἡ, ad arationem pertinens.
Ἄροτος, ου, ὁ, aratio. Gl. Vet. seges, sementis. 2) generatio prolis.
Ἀρητὸς, οῦ, ὁ, tempus arandi.
Ἀροτὸς, ή, όν, arabilis.
Ἀροτρεὺς, έως, ὁ, arator.
Ἀροτρευτὴρ, ῆρος, ὁ, arator.
Ἀροτρεύω, f. εύσω, aro.
Ἀροτρευτὴς, οῦ, ὁ, rusticus, arator.
Ἀροτριάζω, f. άσω, aro.
Ἀροτρίασις, εως, ἡ, aratio, aratura, Philox.
Ἀροτριασμὸς, οῦ, ὁ, idem.
Ἀροτριάω, ῶ, f. άσω, idem quod ἀροτριάζω.
Ἀρότριος, ου, ὁ καὶ ἡ, rusticus, arationi favens, &c.
Ἀροτρίωμα, ατος, τὸ, ager aratus.
Ἀροτρίωσις, εως, ἡ, aratio.
Ἀροτροειδὴς, ὲς, aratri figuram habens.
Ἄροτρον, ου, τὸ, aratrum. Ab ἀρόω.
Ἀροτροπόνος, ου, ὁ & ἡ, aratro laborans, rusticus.
Ἀροτρόπους, οδος, ὁ, vomer.
Ἀροτροφορέω, aratrum traho, *de bubus*, &c.
Ἄρουρα, ας, *Jon.* ης, ἡ, arvum, arata terra, ager. Gl. Vet. seges. 2) terra, tellus. 3) terrae mensura centum cubitorum. al. 50. pedum. Ab ἀρόω.
Ἀρουραῖος, αία, αῖον, ruralis.
Ἀρούριον, ου, τὸ, agellus. Dim. ab ἄρουρα.
Ἀρουροπόνος, ου, ὁ, ἡ, in arvo laborans, agricola.
ἈΡΌΩ, ῶ, f. όσω, aro.
Ἁρπάγδην, *Adv.* raptim. Ab ἁρπάζω.
Ἁρπαγὴ, ῆς, ἡ, raptus, ipsa rapiendi actio, rapina. Ab eodem.
Ἁρπάγη, ης, ἡ, harpago, irpex: instrumentum, quo e puteis attolluntur vasa aquaria.
Ἁρπαγιμαῖος, α, ον, idem quod sequens, & a seq.
Ἁρπάγιμος, ου, ὁ & ἡ, rapto quaesitus. Ab ἁρπαγή.
Ἁρπαγίμως, *Adv.* raptim, Philox.
Ἅρπαγμα, ατος, τὸ, quod raptum est, rapina, praeda rapta. Ab ἁρπάζω.
Ἁρπαγμὸς, οῦ, ὁ, ipsa rapiendi actio, raptus.
ἉΡΠΆΖΩ, f. άσω, vel άξω, rapio, praedor, Gl. Vet. ἥρπασα, rapui, Gl. Vet. aor. 1. ἡρπαγμένος, raptus. Philox. perf. part. pass.
Ἁρπάκτειρα, ας, ἡ, quae rapit, praedatrix. A sq.
Ἁρπακτὴρ, ῆρος, ὁ, raptor. Ab ἁρπάζω.
Ἁρπακτὴς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.
Ἁρπακτικὸς, ή, όν, rapiendi peritus, rapax.
Ἁρπακτικῶς, *Adv.* rapacium more, avide. 2) raptim.
Ἁρπακτὸς, ή, όν, ereptus.
Ἁρπακτὺς, ύος, ἡ, raptus, direptio.
Ἁρπαλέος, έα, έον, rapax, rapidus. 2) celer. 3) qui cupide appetitur. Ab ἁρπαλός.
Ἁρπαλέως, *Adv.* cupide. 2) raptim.
Ἁρπάλιμος, ου, ὁ & ἡ, cupide appetitus. 2) qui rapitur.
Ἁρπαλὸς, ή, όν, qui cupide appetitur. τὰ ἁρπαλά, quae cupide appetuntur. Ab ἁρπάζω.
Ἅρπαξ, αγος, ὁ, rapax, raptor. Ab eod.
Ἁρπαξίβιος, ου, ὁ & ἡ, rapto vivens.
Ἅρπασμα, ατος, τὸ, rapina. Ab ἁρπάζω.
Ἁρπαστικὸς, ή, όν, rapax.
Ἁρπαστὸν, οῦ, τὸ, harpastum, genus pilae grandioris.
Ἁρπαστὸς, ή, όν, ad rapiendum expositus, qui rapi potest.
Ἀρπεδὸς, solo aequatum, planum. Ex ἄρω & πέδον, *solum*.
Ἀρπεδίζω, solo aequo, complano, pavio. Hes. Ab ἀρπεδής.
Ἀρπεδόεις, όεσσα, όεν, planus. Ab eodem.
Ἀρπεδόνη, ης, ἡ, laqueus, funis. Ab ἀρπεδών.
Ἀρπεδονίζω, f. ίσω, illaqueo. A praec.
Ἀρπεδὼν, όνος, ἡ, funis, laqueus. Ab ἁρπάζω.
Ἀρπέζα, ης, ἡ, pes, vel imum montis. Ex ὄρος, *mons*, (vel potius ἄρω) & πέζα, *pes*.
Ἅρπη, ης, ἡ, falx. 2) avis quaedam, harpe, e genere aquilarum. Ab ἁρπάζω.
Ἀρπὶς, f. ἀρβὶς, ίδος, ἡ, crepidae, aut calcei genus.
Ἅρπυια, ας, ἡ, Harpyia, monstrum rapax fictitium. 2) procella. A seq.
Ἅρπυς, υος, ὁ, amor. Hesych.
Ἀῤῥάβδωτος, ου, ὁ & ἡ, non virgatus.
ἈῬῬΑΒΏΝ, ῶνος, ὁ, arrhabo, arrha, pignus.
Ἀῤῥαγὴς, έος, ὁ & ἡ, non fractus. 2) haud fragilis. Ex α pr. & ῥήσσω, *frango*.
Ἀῤῥαδιούργητος, ου, ὁ & ἡ, non temerarius. Ex α pr. & ῥαδιουργέω.
Ἄῤῥαιστος, ου, ὁ & ἡ, integer, incorruptus.
Ἄῤῥαφος, ου, ὁ & ἡ, insutilis. inconsutus, Gl. Vet. Ex α pr. & ῥάπτω, *suo*.
Ἀῤῥαφὴς, ὲς, idem.
Ἄῤῥεκτος, ου, ὁ & ἡ, infectus, imperfectus. Ex α pr. & ῥέζω, *facio*.
Ἀῤῥενικὸς, ή, όν, masculinus. Ab ἄῤῥην, *mas*.
Ἀῤῥενικῶς, *Adv.* masculino genere, apud Grammaticos.
Ἀῤῥενογονία, ας, ἡ, masculorum generatio, seu procreatio. virilis sexus, Philox. A seq.
Ἀῤῥενογόνος, ου, ὁ & ἡ, mares generans. Ex ἄῤῥην *mas*, & γίνομαι, *genero*.
Ἀῤῥενόθηλυς, εος, ὁ & ἡ, incerti, f. ambigui sexus, mas & femina. Ex ἄῤῥην & θῆλυς, *femina*.
Ἀῤῥενοκοίτης, ου, ὁ, qui cum maribus concumbit. Ex ἄῤῥην & κοίτη, *cubile*.

Ἀῤῥενογονέω, prolem masculam edo.
Ἀῤῥενομανέω, ῶ, f. ήσω, masculos depereo. Suic. Ex ἄῤῥην, & μαίνομαι, insanio.
Ἀῤῥενοτοκέω, ῶ, f. ήσω, partum virilem edo. A sequ.
Ἀῤῥενοτόκος, ου, ὁ & ἡ, masculum pariens, vel generans. Ex ἄῤῥην & τίκτω, pario.
Ἀῤῥενοφθορέω, ῶ, f. ήσω, masculos corrumpo. Suic. Ex ἄῤῥην & φθείρω, corrumpo.
Ἀῤῥενόω, ῶ, f. ώσω, masculum reddo. ἀῤῥενοῦσθαι, masculum evadere. Ab ἄῤῥην.
Ἀῤῥενωπὸς, οῦ, ὁ & ὁ, masculus, fortis.
Ἀῤῥενωδῶς, *Adv.* fortiter. A praec.
Ἀῤῥενωνυμέω, masculino nomine appello. Ab ἄῤῥην & ὄνομα.
Ἀῤῥενωπὸν, ῦ, τὸ, mascula facies. 2) animus virilis & generosus. A seq.
Ἀῤῥενωπὸς, ῦ, ὁ & ἡ, qui virili facie est. 2) fortis, virilis. Ex ἄῤῥην & ὤψ, facies.
Ἀῤῥενωπῶς, *Adv.* viriliter, strenue.
Ἀῤῥεπὴς, έος, ὁ & ἡ, non vergens quoquam, in neutram partem inclinans. Ex α pr. & ῥέπω.
Ἀῤῥεπῶς, *Adv.* non vergendo in alterutram partem. A praec.
Ἀῤῥεψία, ας, ἡ, animus in neutram partem magis inclinans. Ex α pr. & ῥέπω.
Ἄῤῥηκτος, ου, ὁ & ἡ, non fractus. Ex α priv. & ῥήσσω, frango.
Ἀῤῥήκτως, *Adv.* firme, stabiliter.
Ἀῤῥημοσύνη, ης, ἡ, taciturnitas, silentium. A sequ.
Ἀῤῥήμων, ονος, ὁ & ἡ, tacitus, taciturnus, mutus. Ex α pr. & ῥῆμα, verbum.
ἈΡ'ΡΗΝ, ενος, ὁ, mas, masculus. 2) ὁ & ἡ, fortis, virilis.
Ἀῤῥηνέω vel ἀῤῥηνῶ, rixari, conviciis saevire. Hesych. A seq.
Ἀῤῥηνὴς, ὲς, saevus, ferox, ap. Theocr.
Ἀῤῥησία, ας, ἡ, silentium. Ex α pr. & ῥέω, dico.
Ἀῤῥητοποιΐα, ας, ἡ, nefandum facinus, in primis foeda Venus. A seq.
Ἀῤῥητοποιὸς, ῦ, ὁ & ἡ, nefanda perpetrans, nefaria libidine utens.
Ἄῤῥητος, ου, ὁ & ἡ, non dictus, indictus, inauditus, ineffabilis. 2) non dicendus, celandus. 3) non dicendus ex lege, de conviciis gravioribus, lege prohibitis: unde ἄῤῥητα, foeda convicia. 4) infandus, nefandus, nefastus, Gloss. Vet. 5) foedus, odiosus. Ex α pr. & ῥέω, dico.
Ἀῤῥητουργία, ίας, ἡ, nefandum facinus, nefanda libido. A praec. & ἔργον.
Ἀῤῥητουργὸς, ὸ, ὸν, nefanda faciens, item non enuncianda.
Ἀῤῥήτως, *Adv.* infandum, ineffabiliter, arcane.
Ἀῤῥηφορέω, ῶ, sacra arcana fero.
Ἀῤῥηφορία, ας, ἡ, arcanorum gestatio.
Ἀῤῥηφόρος, ου, ὁ & ἡ, nefanda & arcana gestans. Ex ἄῤῥητος & φέρω, fero.
Ἄῤῥιχος, ου, ὁ & ἡ, aptus sepimentis. Ex α intens. & ῥιχὸς, sepimentum.
Ἀῤῥίγητος, ου, ὁ & ἡ, exhorrescere nescius, impavidus. A sequ.
Ἄῤῥιγος, ου, ὁ & ἡ, non frigens, frigori non obnoxius. Ex α pr. & ῥῖγος, frigus.
Ἀῤῥίγως, *Adv.* sine frigore s. horrore.
Ἄῤῥιζος, ου, ὁ & ἡ, radicibus carens, radices nullas agens. Ex α pr. & ῥίζα, radix.
Ἀῤῥίζωτος, ου, ὁ & ἡ, idem. Ex α priv. & ῥίζα.

Ἄῤῥιν, ινος, ὁ & ἡ, naso, aut naribus carens. 2) obtusum habens nasum, non sagax. Ex α pr. & ῥὶς, nasus.
Ἄῤῥις, ινος, ὁ & ἡ, idem & ex iisdem.
ἈΡ'ΡΙΧΑ'ΣΘΑΙ, manibus & pedibus sursum tendere. Hesych. alias ἀναῤῥιχᾶσθαι.
ἈΡ'ΡΙΧΟΣ, ου, ὁ & ἡ, cophinus, vas vimineum.
Ἀῤῥοία, ας, ἡ, retentio mensium, s. menstrui. Ex α pr. & ῥοὴ, fluxus.
Ἀῤῥυθμία, ας, ἡ, dissonantia, discrepantia. Ab ἄῤῥυθμος.
Ἀῤῥυθμοπότης, ου, ὁ, qui non bibit ad modum & mensuram, sed plenis poculis & sine ordine. Ex ἄῤῥυθμος & πίνω, bibo.
Ἄῤῥυθμος, ου, ὁ & ἡ, numeris & modulatione carens, inconcinnus. Ex α priv. & ῥυθμὸς, rhythmus, numerus.
Ἀῤῥύθμως, *Adv.* inconcinne, sine numeris.
Ἀῤῥύπαντος, ου, ὁ & ἡ, non sordidatus, non contaminatus. Ex α priv. & ῥυπαίνω, sordesco.
Ἀῤῥύπαρος, ου, ὁ & ἡ, non sordidus.
Ἀῤῥύπωτος, ου, idem. Ab α pr. & ῥυπόομαι.
Ἀῤῥυσίαστος, ου, ὁ & ἡ, qui pignoris loco captus non est. Ex α priv. & ῥυσιάζω, pignoris loco capio.
Ἀῤῥυτίδωτος, ου, ὁ & ἡ, qui rugas non habet. Ex α pr. & ῥυτιδόω, corrugo.
Ἀῤῥωδέω, non timeo, contemno. Ex α priv. & ὀῤῥωδέω, timeo, ap. Ammon. sed Herodotus dixit pro ὀῤῥωδέω.
Ἀῤῥὼξ, ῶγος, ὁ & ἡ, non fractus, non scissus. Ex α pr. & ῥὼξ, fissura.
Ἀῤῥωστέω, f. ήσω, infirmus sum, adversa valetudine laboro. Gl. Vet. ἀῤῥωστῶ, aegroto, langueo. Ab ἄῤῥωστος.
Ἀῤῥώστημα, ατος, τὸ, languor, aegritudo. A praec.
Ἀῤῥωστία, ας, ἡ, infirmitas, morbus, aegritudo, invaletudo. Gl. Vet. A seq.
Ἄῤῥωστος, ου, ὁ & ἡ, infirmus, aegrotus. Ex α pr. & ῥώννυμι, corroboro.
Ἀῤῥώστως, *Adv.* languide, invalide. A praec.
ἈΡ'Σ, ἀρνὸς, ὁ, ἡ, agnus.
Ἀρσενικὸς, ὴ, ὸν, masculinus. ἀρσενικὸν, masculinum, auripigmentum, Gl. Vet.
Ἀρσενογενὴς, ὲς, masculini generis.
Ἀρσενόθηλυς, idem quod ἀῤῥενόθηλυς.
Ἀρσενοκοίτης, idem quod ἀῤῥενοκοίτης.
Ἀρσενόμορφος, ου, masculina facie praeditus.
Ἀρσενόπαις, ὁ, ἡ, cui masculus est filius.
Ἀρσενοπληθὴς, ὲς, plenus maribus.
Ἄρσω, *Attice* idem est quod ἀρόω, unde & reliqua ab ἄρσω incipientia sub ἀρόω videnda.
Ἄρσις, εως, ἡ, elevatio, subvectio. 2) ablatio, detractio. 3) onus, tributum. Ab αἴρω, tollo.
ἈΡΤΑ'ΒΗ, ης, ἡ, genus mensurae Persicae sive Medicae, medimnum Atticum capiens.
Ἀρταμέω, ῶ, f. ήσω, concido in frusta. 2) trucido. A seq.
ἈΡΤΑΜΟΣ, ου, ὁ, lanius. 2) coquus.
Ἀρτάνη, ης, ἡ, laqueus. 2) suspendium. A seq.
ἈΡΤΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, suspendo, appendo; & 2) ἀρτάομαι, ῶμαι, pendeo ex aliquo, spem in aliquo collocatam habeo.
Ἀρτεμέω, ῶ, f. ήσω, incolumis sum, valeo, sum integris viribus. A sequ.
ἈΡΤΕΜΗ'Σ, ἐος, ὁ & ἡ, incolumis, integer, sanus, salvus.
Ἀρτεμία, ας, ἡ, incolumitas, salus, sanitas.
Ἀρτεμιδόληπτος, ου, ὁ & ἡ, a Diana, sive Luna per-

percussus, lunaticus, lymphaticus. 2) fœmina repentina morte extincta. Rob. Ex Ἄρτεμις, *Diana*, & βάλλω.

Ἄρτεμις, ιδος, vel ιος, ἡ, Diana.

ἈΡΤΕΜΙΣΙ'Α, ας, ἡ, Artemisia, *herba*.

Ἀρτεμίσιον, ου, τὸ, Dianæ statua, aut templum, urbs Dianæ sacra. Ab Ἄρτεμις.

ἈΡΤΕ'ΜΩΝ, ονος, ὁ, artemon, velum navis minus.

Ἀρτεπίβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, pani insidians, nomen muris in Batrach. Ex ἄρτος & ἐπίβουλος.

Ἀρτέω, ῶ, f. ήσω, paro, apparo. Ab ἄρω.

Ἄρτημα, ατος, τὸ, quidquid pendet ex aliquo loco, suspensum, appensum, etiam monilia, inaures. 2) de centro, ad quod nituntur partes corporis, v. c. terræ, quia ex eo corpus quasi suspensum est. Ab ἀρτάω.

ἈΡΤΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, calceamenti genus. 2) instrumentum bajulorum. Ab αἴρω.

ἈΡΤΗΡΙ'Α, ας, ἡ, arteria, spiritus semita, spiritus conceptaculum. Gloss. Ver. vena vitalis. 2) omnis vena pulsans, a motu oscillatorio.

Ἀρτηριάζω, arterium seco. A præc.

Ἀρτηριακὸς, ὴ, ὸν, arteriacus, ad arteriam pertinens. 2) raucus. Ab eod.

Ἀρτηριοτομία, ας, ἡ, arteriæ asperæ sectio. Ex ἀρτηρία & τέμνω, *seco*.

Ἀρτηριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, arteriæ similis. Ab ἀρτηρία.

ἌΡΤΙ, *Adv.* modo, paullo ante, nuper. 2) nunc, jam, primum. 3) in compositione notat perfectionem, brevitatem, vel novitatem; ἕως ἄρτι, huc usque: ἀπ' ἄρτι, s. ἀπάρτι, ex hoc tempore, jam, nunc.

Ἀρτιάζω, f. άσω, ludo par impar. 2) præparo. Ab ἄρτιος.

Ἀρτιάκις, *Adv.* pariter, pari numero, secundum numerum parem. Ab eodem.

Ἀρτιασμὸς, ῦ, ὁ, lusus eorum, qui ludunt par impar, micatio. Ab ἀρτιάζω.

Ἀρτιβλαστὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, item ἀρτίβλαστος, ον, recens germinans. Ex ἄρτι & βλαστάνω, *germino*.

Ἀρτιβρεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper irrigatus. Ex ἄρτι & βρέχω, *irrigo*.

Ἀρτίγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui modo uxorem duxit, vel recens nupta. Ex ἄρτι & γάμος.

Ἀρτιγένεθλος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens genitus, modo natus. Ex ἄρτι & γενέθλη, *ortus*, *nativitas*.

Ἀρτιγένειος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens pubescens, s. nata: epith. lanuginis. Ex ἄρτι & γένειον, *barba*.

Ἀρτιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, modo natus. Ex ἄρτι & γίνομαι, *nascor*.

Ἀρτιγέννητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex γεννάω.

Ἀρτίγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, modo natus, recens genitus. Ex γόνος, *generatio*.

Ἀρτιγραφὴς, ὲς, modo scriptus.

Ἀρτιδαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui nuper didicit. 2) qui nuper discere cœpit. 3) qui nuper cognitus & mente perceptus est. Ex δαέω, *disco*.

Ἀρτιδάκρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, qui modo lacrimavit.

Ἀρτιδίδακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens doctus, qui modo didicit. Ex ἄρτι & διδάσκω, *doceo*.

Ἀρτίδιον, ου, τὸ, parvus panis. Ab ἄρτος.

Ἀρτίδομος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens exstructus. Ex ἄρτι & δέμω, *struo*.

Ἀρτιέπεια, ας, ἡ, vere dictum. 2) vera dicendi studium. A sequ.

Ἀρτιεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, verborum concinnator, in dicendo perfectus. 2) garrulus, loquax. 3) veridicus. Ab ἄρτιος, *perfectus*, & ἔπω, *dico*.

Ἀρτιζυγία, ας, ἡ, recens conjunctio, v. c. feminæ & maris. Ab ἄρτι & ζυγός.

Ἀρτίζω, f. ίσω, compono, perficio. 2) paro, instruo. Ab ἄρτιος.

Ἀρτίζωος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui est brevis vitæ. Ex ἄρτι & ζωὴ, *vita*.

Ἀρτιθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens ortus, ut flos, planta, cet. Ex ἄρτι & θάλλω, *floreo*.

Ἀρτιθανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, modo vel recens mortuus. Ex ἄρτι & θνήσκω, *morior*.

Ἀρτίκολλος, ον, recens, s. accurate conglutinatus. Ex ἄρτι, & κόλλα, *gluten*.

Ἀρτιμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui nuper discere cœpit. 2) qui nuper certior factus est. Ex ἄρτι, & μανθάνω, *disco*.

Ἀρτιμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui membris est integris & perfectis. Ex ἄρτιος & μέλος, *membrum*.

Ἀρτίνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui mens sana est, prudens.

Ἀρτιοπερισσος, ου, ὁ ϗ ἡ, par impar. Ex ἄρτιος, *par*, *plenus*, & περισσός, *impar*.

ἌΡΤΙΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, par, ut numerus. 2) integer, perfectus, omnibus partibus suis constans. 3) integer, sanus, incolumis. 4) consentaneus. 5) consummatus pleneque instructus ad omnia officia. 6) paratus ad aliquid faciendum.

Ἀρτιπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens compactus & coagmentatus. Ex ἄρτι & πήγνυμι.

Ἀρτίπαις, αιδος, ὁ, adultus puer. v. ἀντίπαις.

Ἀρτιπλουτος, ον, recens ditatus.

Ἀρτίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, pedibus integer & valens, integros pedes habens.

Ἄρτισις, εως, ἡ, cultus, ornatus. Ab ἀρτίζω.

Ἀρτίσκαπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens fossus, nuper effossus. Ex ἄρτι & σκάπτω, *fodio*.

Ἀρτίσκος, ου, ὁ, parvus panis, pastillus. Dim. ab ἄρτος.

Ἀρτιστομέω, ῶ, f. ήσω, expedite & articulate loquor. A sequ.

Ἀρτίστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui distincte, plane & perfecte verba pronunciat, minime blæsus. 2) qui jam fari potest. Ex ἄρτι, vel ἄρτιος & στόμα.

Ἀρτιστράτευτος, ον, tiro. Ex ἄρτι & στρατεύομαι.

Ἀρτισυζυγία, ας, ἡ, idem quod ἀρτιζυγία.

Ἀρτιτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens initiatus. Ex ἄρτι & τελέω, *initio*.

Ἀρτίτοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens natus. Ex ἄρτι & τίκτω, *pario*.

Ἀρτιτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui, vel quæ nuper peperit. Ex iisdem.

Ἀρτίτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuper cæsus, nuper vel recens sectus. Ex ἄρτι & τέμνω, *seco*.

Ἀρτιτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nuper secuit, seu incidit. 2) qui nunc secat. Ex iisdem.

Ἀρτιτρεφὴς, ὲς, epith. infantis.

Ἀρτίτροπος, ον, puerilem ætatem vix egressus. Æschyl. *proprie* integris adhuc moribus.

Ἀρτίτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens formatus. Ex ἄρτι & τύπτω.

Ἀρτιύπωχρος, ον, vepallidus. Ex ἄρτι, ὑπὸ & ὠχρὸς, *pallidus*.

Ἀρτιφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui visum modo recuperavit. Ex ἄρτι & φάος, *lux*.

Ἀρτιφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper in lucem editus. Ex ἄρτι & φαίνω, *in lucem profero*.

Ἀρτίφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens peremtus. Ex ἄρτι & φένω, *interficio*.

Ἀρτιφρονέω, ῶ, sana mente præditus sum, Suic. A seq.

Ἀρτίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mente integra, sana praeditus. Ex ἄρτι & φρήν.
Ἀρτιφυής, έος, ὁ καὶ ἡ, recens natus. Ex ἄρτι & φύω.
Ἀρτίφυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuper plantatus, vel natus. Ex eod.
Ἀρτίφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui vox est integra. 2) qui verba accurate & integre pronunciat.
Ἀρτιχανής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui recens hiare coepit. Ex χαίνω, hisco.
Ἀρτιχάρακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens sculptus, seu insculptus. A χαράσσω.
Ἀρτίχειρ, ειρος, ὁ καὶ ἡ, cui manus sunt integrae. 2) qui utraque manu utitur.
Ἀρτιχόρευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens choreis celebratus. Ex ἄρτι & χορεύω, choros ago.
Ἀρτίχριστος, ου, recens unctus.
Ἀρτίχυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens fusus. A χέω.
Ἀρτίως, Adv. modo, nuper, recens, paullo ante. 2) integre, perfecte, prorsus. 3) apte, ut cohaereat.
Ἀρτόδειγμα, ατος, τὸ, specimen frumenti in pane ex eo confecto. Ex ἄρτος & δεῖγμα.
Ἀρτοδοτέω, ῶ, f. ήσω, panem do, panem distribuo. Ex ἄρτος & δίδωμι, do.
Ἀρτοζήτης, ου, ὁ, cibum quaerens, ad cibum veniens.
Ἀρτοθήκη, ης, ἡ, locus, in quo panis reponitur, panarium.
Ἀρτοκοπεῖον, ου, τὸ, pistrinum. Ex ἄρτος & κόπτω, conficio.
Ἀρτοκοπέω, ῶ, f. ήσω, pistrinum exerceo.
Ἀρτοκοπικός, ή, όν, ad pistrinum pertinens. Gl. Vet. Cerealis.
Ἀρτοκόπιον, ου, τὸ, idem quod ἀρτοκοπεῖον.
Ἀρτοκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, pistor, pistrix. Ex ἄρτος & κόπτω, scindo, pinso.
Ἀρτόκρεας, ατος, τὸ, panis carni mixtus, cibus pane & carne constans. Philox. visceratio. Ex ἄρτος & κρέας.
Ἀρτολάγανον, ου, τὸ, opus pistorium tenuioris generis. Ex ἄρτος & λάγανον, laganum.
Ἀρτολάγυνος πήρα, pera panem & lagenam habens. Ex ἄρτος & λάγυνος, lagena.
Ἀρτοποιεῖον, ου, τὸ, panificium, Gl. Vet.
Ἀρτοποιέω, ῶ, f. ήσω, conficio panem, artem pistoriam exerceo. 2) in panes formo.
Ἀρτοποιΐα, ας, ἡ, pistura.
Ἀρτοποιϊκός & ἀρτοποιητικός, ή, όν, ad pistoriam, s. pistrinum pertinens, pistorius.
Ἀρτοποιός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, unde panis coquitur. 2) pistor, vel pistrix.
Ἀρτοπτεῖον, ου, τὸ, vas, vel officina, ubi panes coquuntur. Ex ἄρτος & ὀπτάω, coquo.
Ἀρτοπτής, οῦ, ὁ, qui panes coquit. Ex iisdem.
Ἀρτοπωλεῖον, & ἀρτοπώλιον, ου, τὸ, taberna, in qua panes venduntur. Ab ἀρτοπώλης.
Ἀρτοπωλέω, ῶ, f. ήσω, panes vendo.
Ἀρτοπώλης, ου, ὁ, qui panem vendit, Gl. Vet. panarius. A praec.
Ἀρτόπωλις, ιδος, ἡ, quae vendit panem. A praec.
ἌΡΤΟΣ, ου, ὁ, panis. 2) quivis cibus.
Ἀρτοσιτέω, ῶ, f. ήσω, pane vescor.
Ἀρτοτροφέω, ῶ, f. ήσω, pane alo. A τρέφω.
Ἀρτοφαγέω, ῶ, f. ήσω, pane vescor.
Ἀρτοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pane vescitur. A praec.
Ἀρτοφόριον, ου, τὸ, vas, quo panis fertur. panarium, Gl. Vet. Ex ἄρτος & φέρω, fero.

Ἀρτοχάριτες, ων, αἱ, placentarum genus. Ex ἄρτος & χάρις, gratia.
ἈΡΤΥΑΙ'Α, ας, ἡ, testamentum. Hesych. Suid. Sed interpretatio suspecta est.
Ἄρτυμα, ατος, τὸ, condimentum, conditura, pulmentum, Gl. Vet. Ab ἀρτύω.
Ἀρτυματικός, ή, όν, ad condiendum aptus, vim condiendi habens. A praec.
Ἀρτυματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, in condiendis cibis usum habens. Ab eodem.
Ἀρτύνω, apto, adorno. Ab ἀρτύω.
Ἄρτυσις, εως, ἡ, ipsa actio condiendi. Gl. Vet. conditura. Ab eod.
Ἀρτυτικά, ῶν, τὰ, de fructibus cinarae, ut genere pro specie. Ab ἀρτυτός.
Ἀρτυτικόν, οῦ, τὸ, conditaneum, Gl. Vet. Ab eod.
Ἀρτυτός, ή, όν, condimentarius, conditaneus, conditus. Gl. Vet. Ex ἀρτύω.
ἈΡΤΥ'Ω, f. ύσω, apparo, adorno, instruo. 2) condio. ἠρτυμένον, conditum, Gl. Vet. perf. part. pass.
Ἀρύβαλλος, ου, ὁ, marsupium, quod trahendo clauditur & aperitur, crumena. Ex ἀρύω, traho, & βάλλω, jacio.
Ἀρυσάνη, ης, ἡ, cyathus. Ab ἀρύω.
Ἀρυστήρ, ῆρος, ὁ, mensurae genus, cyathus. 2) haustrum. Ab eod.
Ἄρυσις, & ἀρύσιχος, idem, & ab eod.
Ἀρύστιχος, ου, ὁ, genus cyathi aut poculi. 2) haustrum. Ab eod.
Ἀρυτήρ, ῆρος, ὁ, cochlear. 2) haustrum. Ab eod.
Ἀρύτω, idem quod sequens ἀρύω.
ἈΡΥ'Ω, f. ύσω, haurio, ex profundo traho. ἀρύομαι, haurio, Gl. Vet. ἀρύεται, exantlat, Philox. in med. est etiam destringo, extraho sc. gladium, item orior, de sole & stellis
Ἀρχάγγελος, ου, ὁ, archangelus, princeps angelorum. Ex ἄρχω & ἄγγελος.
Ἀρχαὶ, ῶν, αἱ, primitiae. 2) principia. Ab ἀρχὴ, initium. v. ἀπαρχή.
Ἀρχαΐζω, f. ίσω, antiquitatem, seu antiquos imitor. antiquo, Gl. Vet. Ab ἀρχαῖος.
Ἀρχαϊκός, ή, όν, antiquitatem, seu antiquam rusticitatem prae se ferens, sine moribus. 2) stultus, simplex. Ab eodem.
Ἀρχαϊκῶς, Adv. antiquo more, loquendi & vivendi.
Ἀρχαιογονία, ας, ἡ, antiqua origo, antiquitas. Gl. Vet. origo originalis. A sequ.
Ἀρχαιόγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, primigenius, primordialis. Ex ἀρχαῖος & γίνομαι, nascor.
Ἀρχαιογράφος, ου, ὁ, antiquarius, Philox.
Ἀρχαιοπρεπής, έος, antiquitatem redolens.
Ἀρχαιόθεν, Adv. antiquitus, Gloss. Vet.
Ἀρχαιολογέω, ῶ, f. ήσω, de rebus antiquis dissero. 2) antiquo sermone utor.
Ἀρχαιολογία, ας, ἡ, historia de rebus antiquis. Gl. Vet. origo. Verius, origines, antiquitates. A praec.
Ἀρχαιολογικός, ή, όν, qui antiquitatem rimatur, antiquitatis peritus.
Ἀρχαιολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, de rebus antiquis disserens. 2) antiquo sermone utens. Philox. ἀρχαιολόγοι, Atellani. Ex ἀρχαῖος & λόγος, sermo.
Ἀρχαῖον, ου, τὸ, sors, das Capital. 2) bonum avitum, bona, unde fructus & reditus veniunt. Ab ἀρχαῖος.
Ἀρχαιοπινής, έος, antiquitatem redolens. Ex ἀρχ. & πίνος, squalor.

Ἀρχαιόπλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, jam inde a majoribus dives, qui divitias avitas habet.

Ἀρχαιοτροπής, ές, antiquitatem referens, more antiquo factus.

Ἀρχαῖος, αία, αῖον, pristinus, antiquus, vetustus. 2) stultus, ineptus, fatuus, simplex, rusticus.

Ἀρχαιότης, ητος, ἡ, antiquitas, vetustas.

Ἀρχαιοτροπία, ας, ἡ, prisca vivendi ratio. A sequ.

Ἀρχαιότροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, antiquis moribus vivens, ap. Thuc. *sed in contumeliam.*

Ἀρχαιοτρόπως, *Adv.* more antiquo. A præc.

Ἀρχαιότυπος, ον, antiquus, exempli vetusti.

Ἀρχαιρεσία, ας, ἡ, magistratuum electio seu creatio. 2) magistratuum eligendorum tempus. 3) magistratus electi. Gl. Vet. ἀρχαιρεσίαι, comitia. Ex ἀρχὴ & αἵρεσις, *electio.*

Ἀρχαιρέσια, ίων, τὰ, comitia magistratibus creandis. Gl. Vet. comitia. Ex iisdem.

Ἀρχαιρεσιάζω, f. άσω, ad magistratus creandos convenio, magistratum creo. 2) magistratum peto, quo sensu & *in med.* dicitur. 3) gratiam hominum prensando capto, ambitione utor.

Ἀρχαιρεσιακὸς, ἡ, ὸν, comitialis, Gl. Vet.

Ἀρχαϊσμὸς, οῦ, ὁ, veterum, seu priscorum imitatio. 2) antiqua loquendi ratio. Philox. antiquitas. Ab ἀρχαΐζω.

Ἀρχαίως, *Adv.* antique, antiquo more. 2) stulte.

Ἀρχέβιος, ου, ὁ, tiro, novellus, incipiens. Suic. Ab ἄρχομαι.

Ἀρχέγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, primigenius, prior natu. 2) priscus. Gl. Vet. primævus. 3) auctor generis, *item*, caussa genetrix, caussa gignendi. Ex ἀρχὴ & γίνομαι.

Ἀρχέδικος, ου, ὁ, *proprie*, auctor juris, justus possessor.

Ἀρχεῖον, ου, τὸ, magistratuum curia. 2) tabularium publicum, archivum. Ab ἀρχὴ, *principatus.*

Ἀρχεῖος, εία, εῖον, antiquus, priscus. Ab eod.

Ἀρχέκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, auctor, seu origo malorum. Ex ἀρχὴ & κακός.

Ἀρχέλαος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ἀρχέλεως, populi rector, princeps. 2) nomen proprium. Ex ἀρχὴ & λαὸς, *populus.*

Ἀρχέναυς, ω, ὁ καὶ ἡ, qui nunc primum navigat. 2) navi imperans. Ex ἀρχὴ & ναῦς.

Ἀρχέπλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, penes quem administrandarum ac dispensandarum divitiarum potestas est. 2) dominus divitiarum & pristinæ fortunæ restituendus. Ex ἀρχὴ & πλοῦτος.

Ἀρχέπολις, εως, ὁ καὶ ἡ, civitati imperans, princeps. Ex ἀρχὴ & πόλις, *civitas.*

Ἀρχεσίμολπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cantui præest. Ex ἀρχὴ & μολπὴ, *cantus.*

Ἀρχέσπερος, ου, ὁ καὶ ἡ, vesperæ principium afferens. Ex ἀρχὴ & ἕσπερος, *vespera.*

Ἀρχέτυπον, τὸ, exemplar primigenium, exemplar primum, ad quod reliqua effinguntur. Philox. principale.

Ἀρχέτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, archetypus, qui alteri dat initium, qui primam rei alicujus formam exhibet. Ex ἀρχὴ & τύπος, *forma.*

Ἀρχεύω, f. εύσω, impero. Ab ἀρχή.

Ἀρχέχορος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui præest choro, choragus. Ex ἀρχὴ & χορός.

ἈΡΧΗ', ῆς, ἡ, principium, exordium, initium, fundamentum. 2) principatus, imperium, dominatus, magistratus. 3) caussa, origo. *In plur.* magistratus, princeps. In acc. ἀρχὴν, 1) principio, in primis. 2) omnino. ἀρχῆς, ab initio, statim, Polyb.

Ἀρχηγενὴς, οῦς, ὁ καὶ ἡ, auctor. A pr. & γένος.

Ἀρχηγετεύω, f. εύσω, principatum obtineo, præsum. Ab ἀρχηγέτης.

Ἀρχηγετέω, ῶ, f. ήσω, auspicor, incipio. Ab eod.

Ἀρχηγέτης, ου, ὁ, præses, princeps, dux. 2) auctor. Ab ἀρχηγός.

Ἀρχηγέτις, ιδος, ἡ, præses, princeps, dux femina. 2) metropolis imperii. Ab ἀρχηγέτης.

Ἀρχηγικὸς, ὴ, ὸν, principalis, præcipuus. A seq.

Ἀρχηγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, præses, dux, auctor, magister, inventor, caussa rei. Ex ἀρχὴ & ἡγέομαι, *dux sum, præeo.*

Ἀρχῆθεν, *Adv.* ab initio, antiquitus, denuo, Philox. Ab ἀρχή.

Ἀρχίατρος, ου, ὁ, medicorum princeps, primarius inter medicos. Gl. Vet. archiater. Ex ἀρχὴ & ἰατρὸς, *medicus.*

Ἀρχιβούκολος, ου, ὁ καὶ ἡ, bubulcorum princeps.

Ἀρχιβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, princeps consilii.

Ἀρχιγένεθλος, ου, ὁ καὶ ἡ, auctor vitæ.

Ἀρχιγραμματεὺς, έως, ὁ, scribarum præfectus, inter scribas primarius. ἀρχιγραμματεῖς, cancellarii.

Ἀρχιδεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, custos & princeps, s. præfectus carceris.

Ἀρχιδεσμώτης, ου, ὁ, idem. Suic.

Ἀρχιδιάκονος, ου, ὁ, Archidiaconus, primarius inter diaconos.

Ἀρχιδικαστὴς, οῦ, ὁ, præses, seu præfectus judicum.

Ἀρχίδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, præses judicii, qui exercet judicium, judex quæstionis. Ex ἀρχὴ & δίκη, *jus.*

Ἀρχίδιον, ου, τὸ, parvum imperium, parvus magistratus. Dimin. ab ἀρχή.

Ἀρχιερεσία, ας, ἡ, principatus inter remiges, remigatio, Suid. Ex ἀρχὴ & εἰρεσία, *remigatio.*

Ἀρχιερεύομαι, εῦμαι, summus sacerdos sum, summo sacerdotio fungor.

Ἀρχιερατεύω, f. εύσω, idem.

Ἀρχιερατικὸς, ἡ, ὸν, pontificius, ad summum sacerdotem pertinens. Ab ἀρχιερεύομαι.

Ἀρχιέρεια, ας, ἡ, pontificatus maximus. A seq.

Ἀρχιερεὺς, έως, ὁ, summus pontifex, summus sacerdos.

Ἀρχιέρεως, *novaion.* pontifex maximus.

Ἀρχιερωσύνη, ης, ἡ, summum sacerdotium. Gl. Vet. pontificatus.

Ἀρχιεταῖρος, ου, ὁ, princeps sodalium.

Ἀρχιευνοῦχος, ου, ὁ, eunuchorum præfectus, seu princeps.

Ἀρχίζωος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitæ initium præbens, vitæ auctor.

Ἀρχιθέωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, præfectus eorum, qui sacrorum caussa publice aliquo mittebantur.

Ἀρχιθιασίτης, ου, ὁ, dux chori Bacchici, in inscr. ant.

Ἀρχικέραυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, auctor vel moderator fulminis.

Ἀρχικυβερνήτης, ου, ὁ, præfectus summus.

Ἀρχικὸς, ἡ, ὸν, primarius, princeps. Gl. Vet. principalis. 2) peritus imperandi, aptus ad regendum. 3) imperans. Ab ἀρχὴ, *principatus, imperium.*

Ἀρχικυνηγὸς, οῦ, ὁ, magister rei venaticæ.

Ἀρχιλῃστὴς, οῦ, ὁ, princeps prædonum, s. latronum.

Ἀρχι-

Ἀρχιμάγειρος, ου, ὁ, præfectus, ſeu magiſter coquorum.

Ἀρχιμανδρίτης, ου, ὁ, Archimandrita, præfectus cœnobii, Abbas. Ex ἀρχὴ, & μάνδρα, monaſterium, cœnobium.

Ἀρχιμανδρίτις, ιδος, ἡ, Abbatiſſa, Gl. Vet. præfecta cœnobio. A præc.

Ἀρχίμιμος, ου, ὁ & ἡ, mimorum princeps. 2) princeps hiſtrionum.

Ἀρχιοινοχοΐα, ας, ἡ, dignitas & officium ejus, qui principatum inter pocillatores tenet. A ſeq.

Ἀρχιοινοχόος, ου, ὁ, princeps pocillatorum.

Ἀρχιπατριῶται, οἱ, principes familiarum.

Ἀρχιπειρατὴς, οῦ, ὁ, piratarum princeps, archipirata.

Ἀρχιποίμην, ενος, ὁ, paſtorum princeps.

Ἀρχιποσία, ας, ἡ, principatus bibendi. 2) primus bibendi locus. Ex ἀρχὴ & πόσις.

Ἀρχιπρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, princeps legationis.

Ἀρχιραβδοῦχος, ου, ὁ, lictor primus.

Ἀρχισιτοποιός, οῦ, ὁ, piſtorum princeps. 2) piſtor.

Ἀρχιστράτηγος, ου, ὁ, imperator exercitus, princeps militiæ, ſummus imperator.

Ἀρχισύμβολον, ου, τὸ, ſymbolum princeps. Suic.

Ἀρχισυνάγωγος, ου, ὁ, princeps Synagogæ. Ex ἀρχὴ & συναγωγὴ, Synagoga.

Ἀρχισωματοφύλαξ, ακος, ὁ, præfectus ſatellitum, princeps ſtipatorum, præcipuus cuſtos corporis.

Ἀρχιτεκτονέω, ῶ, fut. ήσω, fabricor, architector. Ab ἀρχιτέκτων.

Ἀρχιτεκτόνημα, ατος, τὸ, opus ab architecto fabricatum, ſtructura. A præc.

Ἀρχιτεκτονία, ας, ἡ, architectonica ars. Ab ἀρχιτέκτων.

Ἀρχιτεκτονικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars architectonica, architectura. A ſeq.

Ἀρχιτεκτονικός, ή, όν, architectonicus, ad architecturam pertinens. A ſeq.

Ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, architectus, fabrorum princeps, ſtructor, machinator.

Ἀρχιτελώνης, ου, ὁ, magiſter portitorum.

Ἀρχιτρίκλινος, ου, ὁ, architriclinus, ſympoſiarcha, qui præeſt apparando convivio. Ex ἀρχὴ & τρίκλινον, triclinium.

Ἀρχιϋπασπιστὴς, οῦ, ὁ, princeps ſatellitum.

Ἀρχίφυλοι, οἱ, præfecti, ſ. principes tribuum. Ex ἀρχὴ, & φυλὴ, tribus.

Ἀρχιφὼρ, ῶρος, ὁ, princeps furum, vel magiſtratus, prætor, cui quæſtio de furtis erat demandata: nomen magiſtratus, ap. Diodor.

Ἀρχίφωτος, ου, ὁ & ἡ, princeps ſeu auctor luminis. Ex ἀρχὴ & φῶς, lumen.

Ἀρχογλυπτίδης, ου, ὁ, magiſtratus ambiens. Etym. Euſt. Ex ἀρχὴ & γλύφω, ſculpo.

Ἀρχοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, principii formam habens. 2) primigenius. 3) primarius. Ex ἀρχὴ & εἶδος, forma, ſpecies.

Ἀρχολάβης, ου, ὁ καὶ ἡ, magiſtratuum hoſpes. Ex ἀρχὴ & λαμβάνω, ſuſcipio.

Ἀρχολίπαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, magiſtratum ambiens. 2) ex magiſtratu pingueſcens. Ex ἀρχὴ & λιπαρὴς, ſtudioſus, vel λιπαρὸς, pinguis.

Ἄρχομαι, f. ξομαι, incipio, cœpto, inchoo, cœpi, Gl. Vet. ἀρχομένου, ineunte, Philox. ἠρξάμην, orſus ſum, cœpi, inchoavi, Gl. Vet. ἀρξάμενος, orſus, exorſus, Gl. Vet.

Ἀρχοντιάω, ῶ, principatum ambio. Ab ἄρχων.

Ἀρχοντικὸς, ὴ, όν, ad magiſtratum pertinens. Ab eodem.

Ἀρχὸς, οῦ, ὁ, princeps, dux. 2) podex, inteſtinum rectum. A ſeq.

Ἄρχω, f. ξω, incipio, initium facio, exemplum præeo. 2) principium, auctor vel origo ſum. 3) priores partes occupo, prior aliquid incipio. 4) principatum obtineo, impero, dominor, præſum. 5) magiſtratu fungor. ἄρχομαι, incipio. 2) ſum ſub imperio alterius, pareo, obtempero. ἀρχομένων, ſubjectorum, Philox. Ab ἀρχή.

Ἄρχων, οντος, ὁ, principatum, ſeu imperium obtinens, princeps. Philox. præpoſitus, moderator, rector, præſes, magiſtratus. A præc.

ἌΡΩ, f. ἀρῶ, apto, adapto. 2) congruo, quadro.

Ἀρωγὴ, ῆς, ἡ, auxilium, remedium. Ab ἀρήγω.

Ἀρωγοναύτης, ου, ὁ, nautarum auxiliator, ſive fautor. Ex ſeq. & ναύτης, nauta.

Ἀρωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, auxiliator, vindex. 2) defenſor. Ab ἀρήγω, auxilior.

ἌΡΩΜΑ, ατος, τὸ, aroma, odoramentum. ſuavitas odorum, Gl. Vet. ἀρώματα, odores, Philox.

Ἀρωματίζω, fut. ίσω, aromata reſipio. 2) aromatis imbuo. A præc.

Ἀρωματικὸς, ὴ, όν, aromaticus, odoratus. Ab eodem.

Ἀρωματίτης, ου, ὁ, aromaticus, ex aromatis confectus, ſcil. οἶνος. Ab eodem.

Ἀρωματῖτις, ιδος, ἡ, ex aromatibus confecta, aromatica, ſcil. πόσις. A præc.

Ἀρωματοπώλης, ου, ὁ, aromatum venditor. Gl. Vet. odorarius. Ex ἄρωμα & πώλης.

Ἀρωματοφορέω, ῶ, f. ήσω, aromata fero. A ſeq.

Ἀρωματοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, aromata ferens. Ex ἄρωμα & φέρω, fero.

Ἀρώνιος, pro ἀρώνειος.

Ἀρώσιμος, ον, idem quod ἀρόσιμος.

Ἀσαγήνευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non captus, vel non capiendus ſagena. Suic. Ex α pr. & σαγηνεύω.

Ἀσαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, oneribus ferendis non adſuetus. Suic. Ex α pr. & σάγη.

Ἀσάζω, faſtidio, nauſeo. 2) triſtor. Ab ἄση, faſtidium.

Ἀσάω, idem quod ἀσάζω.

Ἄσακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non conculcatus, non refertus, non oneratus. Ex α pr. & σάττω.

Ἀσαλαμίνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, rei nauticæ imperitus, maris expers. Ex α priv. & Σαλαμίνιος, quia Salaminii rei navalis peritiſſimi.

Ἀσαλεία, ας, ἡ, tranquillitas, ſecuritas. 2) incogitantia. Etymol. Ab ἀσαλής. (niſi potius ſit exarandum ἀσάλεια.)

Ἀσάλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconcuſſus, immotus. Ex α pr. & σαλεύω, moveo.

Ἀσαλεύτως, Adv. conſtanter. A præc.

Ἀσαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tranquillus, cura vacuus. Etymol. Ex α pr. & σάλος.

Ἀσάλπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, tuba non proclamatus. Ex α pr. & σάλπιγξ, tuba.

ἈΣΑ'ΜΙΝΘΟΣ, ου, ἡ, pelvis, ſolium, labrum, in quo veteres ſe lavabant balneis nondum repertis.

Ἀσάνδαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſandaliis carens. Ex α pr. & σάνδαλον, ſandalium.

Ἄσαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, non blandiens, ſc. more canum caudam agitantium. Heſych. Ex α pr. & σαίνω, mulceo, adulor.

Ἀσάομαι, ῶμαι, nauſeo, faſtidio. 2) iraſcor. Ab ἄτη.

Ἀσαπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non putrefactus, putredini

non

non obnoxius. Ex α pr. & σήπω.

Ἀσαρίτης οἶνος, asarites, f. vinum ex asaro herba confectum. Ab ἄσαρον.

Ἀσαρκέω, gracilis, f. macilentus sum. Ab ἄσαρκος.

Ἀσαρκία, ας, ἡ, macies, gracilitas. Ab seq.

Ἄσαρκος, ου, ὁ & ἡ, carnis expers. 2) gracilis, macilentus. Ex α pr. & σάρξ.

Ἀσαρκώδης, εος, ὁ & ἡ, idem.

ἈΣΑΡΟΝ, ου, τὸ, asarum, nardus silvestris.

Ἀσάρωτος, ον, qui non verritur. τὸ ἀσάρωτον, pavimentum e marmore &c. quod non purgatur verrendo. Ex α & σαρόω, verro, purgo.

Ἀσάφεια, ας, ἡ, obscuritas. A seq.

Ἀσαφὴς, έος, ὁ & ἡ, obscurus. 2) incertus. Ex α pr. & σαφὴς, clarus, manifestus.

Ἀσαφῶς, *Adv.* obscure. A praec.

Ἄσβεστος, ου, ον, & ἄσβεστος, ου, ὁ & ἡ, inexstinguibilis, inexstinctus, nunquam cessans. Philox. calx. 2) nomen lapidis, unde telæ fiunt, quæ non comburuntur in igni. Ex α pr. & σβέννυμι.

Ἀσβολαίνω, fulco. Gl. Vet. ἀσβολαίνεται, fulcatur. A seq.

ἈΣΒΟΛΗ, ης, ἡ, fuligo, favilla.

Ἀσβολόεις, όεσσα, όεν, fuliginosus. A praec.

Ἄσβολος, ου, ἡ, idem quod ἀσβόλη.

Ἀσβολόω, ῶ, f. ώσω, fuligine inficio. Ab eodem.

Ἀσβολώδης, εος, ὁ & ἡ, idem quod ἀσβολόεις.

Ἀσέβεια, ας, ἡ, contemtus cultus divini, impietas. Ab ἀσεβής.

Ἀσεβέω, ῶ, fut. ήσω, irreligiosus & impius sum, impie ago, impie tracto aliquem. *In pass.* impie tractari & impie fieri. Ab eod.

Ἀσέβημα, ατος, τὸ, facinus impium, facinus nefarium. Gl. Vet. nefas. A praec.

Ἀσεβὴς, έος, ὁ & ἡ, qui numen divinum non colit, vel nullum Deum colit, irreligiosus, impius, qui Deum non novit. Ex α priv. & σέβω, *colo*.

Ἀσέβησις, εως, ἡ, actio impia & nefaria, irreverentia. Ab ἀσεβέω.

Ἀσεβῶς, *Adv.* impie, Philox. Ab ἀσεβής.

Ἄσειρος, ου, ὁ & ἡ, habena carens. 2) non vinctus. 3) intractabilis, mali moris. Ex α priv. & σειρὰ, *catena*, *habena*.

Ἀσείρωτος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.

Ἄσειστος, ου, ὁ & ἡ, inconcussus, immotus, non quassatus. Gl. Vet. inquassatus. 2) qui quassari & concuti nequit. Ex σείω.

Ἀσελγαίνω, petulanter & lascive ago. 2) petulanter aliquem injuria adficio. 3) nefandæ libidini indulgeo. Gl. Vet. lascivio. Ab ἀσελγής.

Ἀσέλγεια, ας, ἡ, petulantia, protervitas, improbitas. 2) petulans & proterva injuria, lascivia, luxus, impudicitia. Ab eod.

Ἀσελγέω, ῶ, fut. ήσω, idem quod ἀσελγαίνω.

Ἀσελγέως, *Adv.* proterve, petulanter, libidinose. v. ἀσελγῶς, quod est usitatius. A seq.

ἈΣΕΛΓΗΣ, έος, ὁ & ἡ, petulans, insolens, protervus, improbus, petulanter injurius. 2) lascivus. Philox. ganearius, libidinosus, luxuriosus, obscœnus, flagitiosus, impudicus, incestus, al. Gl. Vet.

Ἀσελγόκερως, ωτος, ὁ & ἡ, cornibus lasciviens, *ferox*, magna cornua habens. Ex ἀσελγὴς & κέρας, *cornu*.

Ἀσελγομανέω, ῶ, per lasciviam insanio, insana impudicitia teneor, vel prurio. Ex ἀσελγὴς & μαίνομαι, *insanio*.

Ἀσελγῶς, *Adv.* idem quod ἀσελγέως.

Ἀσέληνος, ου, ὁ & ἡ, illunis, obscurus. epith. noctis. Ex α pr. & σελήνη, *luna*.

Ἀσέμνος, ου, ὁ & ἡ, minime venerandus, inhonoratus. 2) incastus, impudicus, Gl. Vet.

Ἀσέμνως, *Adv.* parum decore. A praec.

Ἀσεπτέω, impius sum. A seq.

Ἄσεπτος, ου, ὁ & ἡ, impius, irreligiosus. 2) non cultus. Ex α pr. & σέβω, *colo*.

Ἄση, ης, ἡ, fastidium, nausea. 2) molestia animi. 3) sordes. 4) dolor. Ex ἄω, *satio*.

Ἀσηκορία, ας, ἡ, fastidium e satietate. A seq.

Ἀσήκορος, ου, ὁ & ἡ, fastidiens e satietate. Ex ἄση & κόρος, *satietas*.

Ἀσήμαντος, ου, ὁ & ἡ, non signatus, nullo sigillo obsignatus. 2) incustoditus. 3) incertus. 4) rectore carens. A σημαίνω.

Ἀσημείωτος, ου, ὁ & ἡ, non notatus, aut insignitus. A σημειόω.

Ἀσημογράφος, ον, obscure scriptus. ἀσημογράφος, obscure scribens. A seq. & γράφω.

Ἄσημος, ου, ὁ & ἡ, cui signum, seu nota non est impressa. 2) ignobilis. 3) obscurus, qui nihil significat. Ex α pr. & σῆμα.

Ἀσημότης, ητος, ἡ, ignobilitas. A praec.

Ἀσήμων, ονος, ὁ & ἡ, idem quod ἄσημος.

Ἀσήμως, *Adv.* obscure. 2) ignobiliter.

Ἄσηπτος, ου, ὁ & ἡ, putredine non vitiatus, incorruptus. 2) non obnoxius putredini. Ex α pr. & σήπω.

Ἀσηρὸς, ὰ, ὸν & ἡ, fastidium adferens, molestus. 2) impurus, ab ἄση. 3) nullos habens vermes. Suid. ab σῆρες, *vermes*.

Ἀσηρῶς, *Adv.* moleste. A praec.

Ἀσθένεια, ας, ἡ, imbecillitas, debilitas. 2) ægritudo, languor, infirmitas, fragilitas, Gl. Vet. 3) ignavia. A seq.

Ἀσθενέω, ῶ, fut. ήσω, imbecillis, infirmus sum. 2) langueo, ægroto. 3) nihil ago.

Ἀσθένωσις, εως, ἡ, idem quod ἀσθένεια.

Ἀσθένημα, ατος, τὸ, idem.

Ἀσθενὴς, έος, ὁ & ἡ, imbecillis, invalidus, debilis. æger, infirmus, ægrotus; tenuis, Gl. Vet. Ex α pr. & σθένος, *robur*.

Ἀσθενικὸς, ὴ, ὸν, imbecillis, languidus, valetudinarius. 2) pauper. A praec.

Ἀσθενοποιὸς, ὸν, languidum faciens.

Ἀσθενόῤῥιζος, ου, ὁ καὶ ἡ, imbecilli radice hærens.

Ἀσθενόψυχος, ον, imbecillis animo.

Ἀσθενόω, ῶ, f. ώσω, infirmum reddo, debilito, robur viresque alicujus frango. Ab α pr. & σθενόω.

Ἀσθενῶς, *Adv.* imbecilliter, invalide. Ab ἀσθενής.

ἎΣΘΜΑ, τος, τὸ, flatus, spiritus, anhelitus, anhelatio. 2) respiratio difficilior, suspirium.

Ἀσθμάζω, f. άσω, anhelo. A praec.

Ἀσθμαίνω, anhelo, halo. Ab eodem.

Ἀσθματικὸς, ὴ, ὸν, ad anhelationem, seu respirationem pertinens. 2) suspiriosus, difficulter spirans. Gl. Vet. anhelator. Ab eod.

Ἀσία, ας, ἡ, Asia, nomen regionis.

Ἀσιατογενὴς, ὲς, Asiaticus. Ab eod. & γένος.

Ἀσιανὸς, ὴ, ὸν, Asiaticus. Ab Ἀσία.

Ἀσιάρχης, ου, ὁ, Asiarcha. Nomen magistratus Asiatici, qui curam sacrorum habet.

Ἀσιγησία, ας, ἡ, tacendi impotentia. Ex α pr. & σιγάω, *taceo*.

Ἀσίγητος, ου, ὁ & ἡ, non tacens, non silens, tacere non valens, garrulus. Ex iisd.

Ἄσιγμος, ου, ὁ & ἡ, stridore carens. 2) carens littera Sigma. Ex α pr. & σιγμὸς, stridor, vel σῖγμα, sigma.

Ἀσίδηρος, ου, ὁ & ἡ, qui sine ferro est. 2) qui sine ense est.

Ἄσιτχος, ου, ὁ & ἡ, delicatioris cibi non appetens. 2) non injucundus. Ex α pr. & σικχὸς, cibum fastidiens, injucundus.

ἈΣΙΝΗ, ης, ἡ, herba quædam aliis sese implicans.

Ἀσινὴς, έος, ὁ & ἡ, illæsus, nullo malo adfectus, innocuus. Gl. Vet. sine vitio. Ex α pr. & σίνομαι, noceo.

Ἀσινῶς, Adv. innoxie, sine noxa. Ab ἀσινής.

Ἄσιος, ία, ιον, limosus. Ab ἄσις, limus. (Ex Homero, ἀσίῳ ἐν λειμῶνι. Sed ibi videtur potius ἀσκίῳ leg. esse, id est umbroso.)

ἈΣΙΡΑΚΟΣ, ου, ὁ, locustæ genus, carens pinnis.

ἌΣΙΣ, ιος, ἡ, limus, sordes, cœnum.

Ἀσιτέω, ῶ, fut. ήσω, cibum non capio, abstineo a cibo, panem non comedo. Ab ἄσιτος.

Ἀσιτία, ας, ἡ, inedia, esuries, jejunium, abstinentia a cibo. 2) inopia frumenti, s. commeatus. Ab seq.

Ἄσιτος, ου, ὁ & ἡ, qui cibum non sumsit, jejunus, impastus.

Ἀσίτως, Adv. jejune.

ἈΣΚΑΛΑΒΟΣ, ου, ὁ, stellio, animal lacertæ simile.

Ἀσκαλαβώτης, ου, ὁ, idem.

ἈΣΚΑΛΑΦΟΣ, ου, ὁ, avis nomen.

Ἀσκέλαρος, ου, ὁ & ἡ, valde durus. Ex ἀσκελὴς & ἀρό. Suid.

Ἀσκάλευτος, ου, ὁ & ἡ, non fossus, non circumfossus, seu sarritus. Ex α pr. & σκαλεύω.

Ἄσκαλος, ου, ὁ & ἡ, idem. Ex α pr. & σκάλλω, fodio.

Ἀσκελὴς, ὴς, idem. 2) valde durus. Ex iisd.

Ἄσκελτος, ου, ὁ & ἡ, idem & ab iisd.

ἈΣΚΑΛΩΠΑΣ, α, ὁ, gallinago, avis gallinæ magnitudine. Aristot. Dicitur & σκολόπαξ.

Ἀσκαμωνία, ας, ἡ, genus herbæ medicæ.

Ἀσκανδάλιστος, ου, non offensus. Ab α pr. & σκανδαλίζω.

ἈΣΚΑΝΤΗΣ, ου, ὁ, vilis lectus, lectus non habens stoream, grabatus.

Ἀσκαρδαμυκτὶ, & ἀσκαρδαμυκτὶ, Adv. oculis rectis, oculis intentis, ita ut non nicteris.

Ἀσκαρδαμυκτέω, ῶ, non conniveo, non nictor, fixis & rectis oculis intueor. A seq.

Ἀσκαρδάμυκτος & ἀσκαρδαμύκτης, ου, ὁ & ἡ, non nictans, non connivens. Ex α pr. & σκαρδαμύσσω, nictor.

Ἀσκαρὴς, έος, ὁ & ἡ, non exsultans, non palpitans. Ex α pr. & σκαίρω, salio.

Ἀσκάρθμος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.

Ἀσκαριδώδης, εος, ὁ & ἡ, scatens ascaridibus, seu vermibus sic appellatis. Ab ἀσκαρίς.

Ἀσκαρίζω, fut. ίσω, salio, exsulto. Ex α pleon. & σκαρίζω, salio.

ἈΣΚΑΡΙΣ, ίδος, ἡ, genus lumbricorum.

Ἀσκάριστος, ου, ὁ & ἡ, non saliens, non exsultans. Ab ἀσκαρίζω.

ἈΣΚΑΡΟΣ, ου, ὁ, calceorum, seu sandaliorum genus. Ex Hesych. 2) genus crepitaculi. Pollux.

Ἄσκαφος, ου, ὁ & ἡ, non fossus. Ex α pr. & σκάπτω.

Ἀσκεθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀσκηθής.

Ἀσκεια, ας, ἡ, idem quod ἀσκησις & ex eod.

Ἀσκεῖον, idem quod ἀσκίον.

Ἀσκελῶς, Adv. duriter, graviter. Ab ἀσκελής.

Ἀσκελέως, Adv. duriter. 2) adsidue. 3) graviter. 4) sine cruribus. 5) pari mensura. A seq.

Ἀσκελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui non obduruit. 2) qui supra modum exaruit, vel obduruit, prædurus. 3) cruribus carens. 4) immobilis, adsiduus, indesinens. Ex α pr. vel int. & σκέλλω, sicco, vel σκέλος, crus.

Ἀσκέπαρνος, ου, ὁ καὶ ἡ, rudis, impolitus, non elaboratus, non exasciatus, securi non tactus. Ex α pr. & σκέπαρνον, ascio, dolabra.

Ἀσκέπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, Philox. intectus. Ex α pr. & σκεπάζω, tego.

Ἀσκέπαστρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui tectus non est, operimento carens. Ex α pr. & σκέπαστρον.

Ἀσκεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α pr. & σκέπη.

Ἄσκεπος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Ἄσκεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconsideratus, non circumspectus. inconsultus, incogitatus, Gl. Vet. Ex α pr. & σκέπτομαι.

Ἀσκέπτως, Adv. inconsiderate, temerarie, inconsulto, temere. A præc.

ἈΣΚΕΡΑ, ας, ἡ, calceamenti Attici genus, hirsutum & commodum tempore hiemali.

Ἀσκέριον, ου, τὸ, idem.

Ἀσκευὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, imparatus. Ex α pr. & σκευός.

Ἄσκευος, ου, ὁ καὶ ἡ, vasis utensilibusque carens, omni instrumento ac supellectile carens, non instructus, inops. 2) simplex & omni apparatu carens. Ex iisd.

Ἀσκευώρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, sagaci curiosaque perscrutatione non excussus. Ex α pr. & σκευωρέω, perscrutor.

ἈΣΚΕΩ, ῶ, f. ήσω, colo, exerceo, percolo, meditor, Gl. Vet. ἀσκοῦμεν, erudimus, Philox. ἤσκησα, percolui, Philox. aor. 1. 2) polio. ἠσκημένος, politus, Philox. perf. part. pass.

Ἀσκηθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non læsus, incolumis.

Ἄσκημα, ατος, τὸ, quod exercemus, institutum. Ab ἀσκέω.

Ἄσκηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, tentorio, sive tabernaculo carens. 2) subdialis, sub dio positus. 3) non fictus. Ex α pr. & σκηνὴ, scena, tentorium, molitio dolosa, impostura.

Ἀσκήνως, Adv. sine fictione, fraude, machinatione. A præc.

Ἄσκησις, εως, ἡ. exercitatio, institutio, industria, cultus. Gl. Vet. studium. 2) vita monastica. Ab ἀσκέω.

Ἀσκητέος, έα, έον, exercendus. Ab eod.

Ἀσκητήριον, ου, τὸ, locus, in quo exercitatio instituitur, gymnasium. 2) cœnobium, monasterium. Ab eod.

Ἀσκητὴς, οῦ, ὁ, q. d. exercitator. Gl. Vet. curator. 2) athleta. 3) qui in rerum divinarum meditatione se exercet. Philox. ἀσκηταὶ, cælibes. Ab eod.

Ἀσκητικὸς, ὴ, ὸν, ad exercitationem comparatus. 2) exercitationi vacans. 3) meditationi sacræ incumbens. 4) discendi cupidus, sapientiæ studiosus. A præc.

Ἀσκητὸς, ὴ, ὸν, elaboratus arte, affabre factus. 2) ornatus. 3) quod exercitatione adquiri ac disci potest ac debet. Ab ἀσκέω.

Ἀσκή-

Α'σκήτρια, ας, ἡ, virgo, seu quævis mulier meditationibus sacris vacans, monialis. Gl. Vet. ἀσκήτριαι, sanctimoniales. Ab ἀσκητής.

Α'σκίαστος, ον, qui occultari non potest. Ex α pr. & σκιάζω, obumbro.

Α'σκίδιον, ου, τὸ, utriculus, parvus uter. Dim. ab ἀσκός, uter.

Α'σκίον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Α'σκιος, ια, ιον, umbrosus, opacus, qui densam habet umbram. 2) umbra carens. inopacus, Gl. Vet. Ex α intens. vel priv. & σκιά, umbra.

Α'σκίπων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, scipione non nixus, qui sine baculo incedit, qui adhuc vegeta est senecta. Ex α pr. & σκίπων, scipio.

Α'σκίτης, ου, ὁ, ut ἀσκίτης ὕδρωψ, species aquæ intercutis, sive hydropis, in quo humor aquosus, cum exiguo spiritu in membrana abdominis interiore inter peritonæum & intestina, velut in utre quodam continetur. Ab ἀσκός.

Α'σκληπιάδαι, οἱ, posteri Æsculapii medici. Et

Α'σκληπιεῖον, ου, τὸ, ædes Æsculapii. A seq.

Α'σκληπιός, οῦ, ὁ, Æsculapius.

Α'σκοκήλης, ου, ὁ, herniosus, Gl. Vet. Ex ἀσκός & κήλη, hernia.

Α'σκοπήρα, ας, ἡ, marsupium, pera, crumena. Ex ἀσκός & πήρα, pera.

Α'σκοπος, ου, ὁ & ἡ, inconsideratus, non circumspectus. 2) mente & cogitatione non perceptus. 3) multus, longus. 4) inopinatus. 5) non feriens scopum. Ex α & σκοπός.

Α'σκοπυτίνη, ης, ἡ, lagena coriacea. Ex ἀσκός & πυτίνη, lagena.

Α'σκόπως, Adv. inconsiderate. 2) cæce, cum aberratione a meta proposita. 3) inopinate.

Α'σκορδίνητος, ου, ὁ & ἡ, non agitans membra, vertigine non circumactus. Ex α pr. & σκορδινάομαι, pandiculor.

Α'ΣΚΟ'Σ, οῦ, ὁ, uter, pellis, follis, culeus, Gl. Vet.

Α'σκοτεινός, ὸν, non tenebrosus.

Α'σκοφόρος, ου, ὁ & ἡ, utrem ferens.

Α'σκύλευτος, ου, ὁ & ἡ, inspoliatus, non spoliatus. Ab α pr. & σκυλεύω.

Α'σκυλτος, ου, ὁ καὶ ἡ, infatigabilis, Gl. Vet. item illæsus, integer, Auctor Constit. Apost. de capillis & capite, cujus coma resecta aut vellicata, concerpta, disjecta non est, ut in conflictibus amantium. Ex α pr. & σκύλλω, fatigo.

Α'σκύλτως, Adv. sine molestia & vexatione.

Α'ΣΚΥΡΟΝ, ου, τό, hyperici genus, herba.

Α'σκυφος, ον, scypho carens.

Α'σκώλια, ων, τά, Ascolia, festum Bacchi Athenis. Ab ἀσκός, quia super ἀσκοὺς, utres unctos uno pede saltabant, ut lapsi risum excitarent.

Α'σκωλιάζω, f. άσω, super utrem salio. 2) salto unico pede innitendo. 3) claudico. A præc.

Α'σκωλιασμός, οῦ, ὁ, saltatio ἀσκωλιαζόντων. A pr.

Α'σκωμα, ατος, τὸ, pellis muniens remos, qua parte scalmo incumbunt. 2) lorum, quo remus scalmo alligatur. Ab ἀσκός.

Α'σμα, ατος, τὸ, cantus, canticum, cantilena, carmen. Ab ᾄδω, cano.

Α'σμάτιον, ου, τὸ, cantiuncula. Dim. a præc.

Α'σματοκάμπτης, ου, ὁ, cantuum artifex, qui nimis exquisito artificio carminum utitur, velut poetæ Dithyrambici solent. vox Aristophanea & Comica. Ex ᾆσμα & κάμπτω, flecto.

Α'σμενίζω, f. ίσω, libens suscipio, comiter accipio. 2) adquiesco, contentus sum, gratum & acceptum habeo, amplector lætus. A sq.

Α'ΣΜΕΝΟΣ, ένη, ενον, gaudens, alacer. Gl. Vet. ultroneus, libens.

Α'σμένως, Adv. cum gaudio, libenter. jucunde, Gl. Vet.

Α'σμός, οῦ, ὁ, idem quod ᾆσμα. Ab ᾄδω.

Α'σολοικίστως, Adv. sine solœcismo. Ex α & σολοικίζω.

Α'σόλοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitio carens, non solœcus, non barbarus. Ex α pr. & σόλοικος.

Α'σολοίκως, Adv. sine vitio. 2) simpliciter. A præc.

Α'σοφία, ας, ἡ, insipientia, stultitia. A seq.

Α'σοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, insipiens, imperitus.

Α'σόφως, Adv. insipienter, stulte.

ΑΣΠΑ'ΖΟΜΑΙ, f. άσομαι, amplector, amplexor, comiter accipio, amanter complector, saluto, complector, cupide apprehendo. ἄσπασαι, saluta, Gl. Vet. aor. 1. imp. med.

Α'σπαίρω, tremo, palpito. Ex α pleon. & σπαίρω, palpito.

ΑΣΠΑ'ΛΑΘΟΣ, ου, ὁ, frutex, multis spinis horrens.

Α'ΣΠΑ'ΛΑΞ, ακος, ὁ, talpa. 2) herbæ genus.

Α'σπαλιεία & ἀσπαλεία, ας, ἡ, piscatus, pro quo vitiose vulgo ἀσπολία. Ab ἀσπαλιεύς.

Α'σπαλιεύομαι, f. εύσομαι, piscor. Ab eod.

Α'σπαλιεύς, έως, ὁ, piscator. Ab ἄσπαλος, piscis.

Α'σπαλιευτής, οῦ, ὁ, piscator. Ab ἀσπαλιεύομαι.

Α'σπαλος, ου, ὁ, piscis, Hesych.

Α'σπαραγωνία, ας, ἡ, asparagi plantarium. A sequ.

Α'ΣΠΑ'ΡΑΓΟΣ, ου, ὁ, asparagus.

Α'σπαρίζω, f. ίσω, tremo, palpito. Ab ἀσπαίρω.

Α'σπαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non satus, non seminatus. 2) cui semen non committitur, qui non seminatur. Ex α pr. & σπείρω.

Α'σπάρτως, Adv. semente non facta, citra sationem.

Α'σπάσιος, ία, ιον, & ἀσπάσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, amplectendus, optatus, gratus, acceptus. Ab ἀσπάζομαι.

Α'σπασίως, Adv. grate, lubenter, comiter, amice, amanter. A præc.

Α'σπασμα, ατος, τὸ, res, quam amplexamur. Ab ἀσπάζομαι.

Α'σπασμός, οῦ, ὁ, amplexatio, amplexus, salutatio. Ab eod.

Α'σπαστικὸν, οῦ, τὸ, salutatorium, qui erat locus extra basilicam, ubi peregrini excipiebantur.

Α'σπαστικὸς, ὴ, ὸν, salutatorius, Gl. Vet. Ab ἀσπαστός.

Α'σπαστὸς, ὴ, ὸν, quem quis amplecti velit, amplectendus, optatus, gratus, jucundus, divinam speciem præ se ferens. Ab ἀσπάζομαι.

Α'σπασις, εως, ἡ, salutatio. Ab ἀσπάζομαι.

Α'σπαστῶς, Adv. lubenter.

Α'σπειστος, ου, ὁ & ἡ, implacabilis, de bello nullis induciis, nulla pace componendo. Ex α pr. & σπένδομαι, fœdus ineo.

Α'σπερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine semine & prole, semine carens. Ex α pr. & σπέρμα.

Α'σπερχὲς, Adv. sedulo, studiose, sine cessatione, diligenter, continue. Ex α intens. & σπέρχω, urgeo.

Α'σπετος, ου, ὁ & ἡ, quem adsequi præs. oratione nequeas. 2) multus, immensus. Ex α pr. & ἔπω, dico.

Α'σπιδαποβλὴς, ῆτος, ὁ, qui scutum, sive clypeum in fuga abjecit, desertor aciei vel pugnæ. vox comica. Ex ἀσπὶς & ἀποβάλλω, abjicio.

Α'σπιδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in clypei modum rotundus. sed. v. ἀσπιδόεις.

Α'σπι-

Α'σπιδηστρόφος, ου, idem quod seq. clypei rotator.
Α'σπιδηφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, clypeum ferens, scutatus. Ex ἀσπὶς & φέρω, *fero*.
Α'σπίδιον, ου, τὸ, parvus clypeus, clypeolus, scutulum. Dimin. ab ἀσπίς.
Α'σπιδισκάριον, ου, τὸ, parma, Gl. parmula. A sequ.
Α'σπιδίσκη, ης, ἡ, idem. Ab ἀσπίς.
Α'σπιδίσκιον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Α'σπιδιώτης, ου, ὁ, scutatus. Ab ἀσπίδιον.
Α'σπιδόδηκτος, ου, ὁ ἢ ἡ, ab aspide morsus, sive ictus. Ex ἀσπὶς, *serpens*, & δάκνω, *mordeo*.
Α'σπιδόδουπος, ου, scutum pulsans, strepens scutatus. Ex ἀσπὶς & δοῦπος, *strepitus*.
Α'σπιδοειδὴς, ὲς, idem quod seq. Ex eod. & εἶδος.
Α'σπιδόεις, όεσσα, όεν, scutatus, in clypei formam factus. Ab ἀσπίς.
Α'σπιδοθρέμμων, ον, bello vivens, bellicosus. Ex ἀσπὶς & τρέφω.
Α'σπιδὸν, *Adv.* testudine facta. Suid. (pro ἀσπιδηδόν.)
Α'σπιδοπηγεῖον, ου, τὸ, locus, ubi clypei compingun tur.
Α'σπιδοπήγιον, ου, τὸ, idem. A seq.
Α'σπιδοπηγὸς, οῦ, ὁ, clypeorum fabricator. Ex ἀσπὶς & πηγνύω.
Α'σπιδοποιΐα, ας, ἡ, clypeorum fabricatio.
Α'σπιδοποιὸς, οῦ, ὁ, clypeorum fabricator. Gl. Vet. scutarius.
Α'σπιδοτρόφος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui vescitur aspidibus, sive serpentibus. Ex ἀσπὶς & τρέφω.
Α'σπιδοῦχος, ου, ὁ ἢ ἡ, clypeum tenens, clypeatus, scutum habens. Ex ἀσπὶς & ἔχω.
Α'σπιδοφέρμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, qui quasi clypeo se alit, h. e. qui bello vivit; bellicosus. Ex ἀσπὶς & φέρβω, *alo*.
Α'σπιδοφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, clypeum gerens, clypeatus. Ex ἀσπὶς & φέρω.
Α'σπίζω, f. ίσω, clypeo protego, defendo. Ab ἀσπίς.
Α'σπιλος, ου, ὁ ἢ ἡ immaculatus, intemeratus. Ex α pr. & σπῖλος, *macula*.
Α'σπίλωτος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem & ex eod. & σπιλόω.
ΑΣΠΙΣ, ίδος, ἡ, clypeus, scutum, clypeatorum agmen. ἐξ ἀσπίδος, a sinistra. 2) aspis, serpentis genus.
Α'σπιστὴς, οῦ, ὁ, clypeatus, miles. Ab ἀσπίζω.
Α'σπιστὼρ, ορος, idem.
Α'σπλαγχνία, ας, ἡ, durities animi. A seq.
Α'σπλαγχνος, ου, ὁ ἢ ἡ, non habens cor. 2) timidus, ignavus. 3) immitis, crudelis, inhumanus. Gl. Vet. immisericors. Ex α pr. & σπλάγχνον, *viscus*.
Α'σπλήνιον, ου, τὸ, medicamentum ad curanda lienis vitia. 2) herba quædam. A seq.
Α'σπληνος, ου, ὁ ἢ ἡ, lienis expers. Ex α pr. & σπλὴν, *splen*.
Α'σπονδεὶ, *Adv.* sine amicitia. 2) sine sacrificio, sine libationibus. Ab ἄσπονδος.
Α'σπονδέω, fut. ήσω, fœdus, aut inducias non servo. 2) fœdus non admitto. A sequ.
Α'σπονδος, ου, ὁ ἢ ἡ, fœderis, seu induciarum expers, 2) qui est sine libamento, 3) implacabilis. Ex α pr. & σπένδομαι.
Α'σπορος, ου, ὁ ἢ ἡ, non seminatus. 2) seminis expers. Ex α pr. & σπόρος.
Α'σπούδαστος, ου, ὁ ἢ ἡ, neglectus. Gl. Vet. insedulus, improperatus. Ex α pr. & σπουδάζω.
Α'σπουδὶ, *Adv.* sine cura, sine studio, negligenter, Ex iisd.

Α'σπουδεὶ, *Adv.* sine molestia. Ex iisd.
ΑΣΠΡΟΣ, ου, ἡ, quercus species.
Α'σσάομαι, idem quod ἀσάομαι, Att.
Α'σσάριον, ου, τὸ, assarium, assis, quarta pars unciæ. Vox Lat.
ΑΣΣΟΝ, *Adv.* prope, propius. Hinc ἀσσοτέρω, propius, & ἀσσοτάτω, proxime.
Α'σσότατος, η, ον, proximus. A præc.
Α'σσότερος, α, ον, propior. Ab eod.
Α'σσυρία, ας, ἡ, Assyria. Nomen regionis.
Α'σσυρὶς, ίδος, idem quod ἀσσυρία.
Α'σταγὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, non stillatus, vel stillativus, non destillans, sed copiose fluens. Ex α pr. & στάζω, *stillo*.
Α'σταθὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, instabilis. Ex α pr. & ἵσταμαι.
Α'στάθμευτος, ου, ὁ ἢ ἡ, immunitatem habens ab tributis publicis. 2) qui caret castris. Ex α priv. & σταθμεύω.
Α'στάθμητος, ου, ὁ ἢ ἡ, instabilis, incertus. 2) improvisus, inopinatus. Gl. Vet. inconsideratus. 3) a quo nemini cautum est, quod omnibus accidere potest. Ex α priv. & σταθμάω, *perpendo*.
ΑΣΤΑΚΟΣ, οῦ, ὁ, astacus, cancer marinus. Gl. Vet. locusta, squilla.
Α'στακτὶ, *Adv.* non stillatim. 2) affatim. 3) cum multis lacrimis. A seq.
Α'στακτος, ου, ὁ ἢ ἡ, non destillans. Ex α pr. & στάζω, *destillo*.
Α'στάλακτος, ου, ὁ ἢ ἡ, non stillatus, non stillativus, non destillans. Ex α pr. & σταλάζω.
Α'σταλὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, non instructus, vestimentis non indutus. Ex α pr. & στέλλω, *orno*.
ΑΣΤΑΝΔΗΣ, ου, ὁ, nuntius, s. tabularius Persicus, Angarus.
Α'στασία, ας, ἡ, instabilitas, inconstantia. Ex α pr. & στάσις, *statio*.
Α'στασίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, seditione carens, nullis seditionibus turbatus. *Comp.* ἀστασιαστότερος. A στασιάζω.
Α'στατέω, ῶ, fut. ήσω, inconstans sum, vacillo. 2) incertis sedibus vagor. A sequ.
Α'στατος, ου, ὁ καὶ ἡ, instabilis, inconstans. 2) parum accuratus. Ex α pr. & στατὸς, *qui stetit*.
Α'στάτως, *Adv.* inconstanter.
Α'σταφὶς, ίδος, ἡ, uva passa. Ex α pleon. & σταφίς.
Α'σταφιδῖτις, ίτιδος, ἡ, ex uva passa decerpta.
Α'στάφυλος, ου, uvis carens. Ex α pr. & σταφυλὴ, *uva*.
Α'σταφυλῖνος, ου, ὁ, pastinaca, *herba*. 2) genus quoddam insecti. Ex α pleon. & σταφυλῖνος, quod idem significat.
Α'σταχυς, υος, ὁ, spica, arista, culmus, Gl. Vet. Ex α pleon. & στάχυς, *spica*.
Α'στέγαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non tectus, non coopertus. Ex α priv. & στεγαστὸς, *tectus*.
Α'στεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non tectus. 2) multis tectis clausus. Ex α pr. vel intens. & στέγω, *tego*.
Α'στεγος, ου, ὁ καὶ ἡ, tecto ædibusque destitutus. 2) qui non retinet arcana in pectore, loquax. 3) qui sustineri nequit, intolerabilis. Ex α pr. & στέγω, *tego*, *tolero*.
Α'στείζομαι, idem quod sequ.
Α'στεΐζομαι, f. ίσομαι, urbanitate sermonis utor, festivus sum, jocor. Ab ἄστυ.
Α'στειολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, urbanus, disertus, Philox. Ex ἀστεῖος & λέγω, *dico*.
Α'στειολογία, ας, ἡ, urbanitas, lepos orationis. A præc.

Ἀστειοῤῥημονέω, lepore orationis utor.
Ἀστεῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, urbanus, festivus, lepidus, comis, venustus, elegans, honestus, bellus, decens. Ab ἄστυ.
Ἀστειοσύνη, ης, ἡ, urbanitas. 2) festivitas. A praec.
Ἀστειότης, ητος, ἡ, festivitas, elegantia, sales, facetiae, Gl. Vet. Ab eod.
Ἀστεϊσμὸς, οῦ, ὁ, urbanitas. 2) festivitas. 3) figura rhetorica. Ab ἀστεΐζομαι.
Ἀστείως, Adv. festive, urbane. Ab ἀστεῖο.
Ἄστεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄστεγος. Ex α pr. & στέγω, tego.
Ἀστέκτως, Adv. intolerabiliter, intoleranter.
Ἀστελέχης, εος, ου, ὁ καὶ ἡ, caudice, trunco carens. Ex α pr. & στέλεχος.
Ἀστέλεχος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.
Ἀστεμβάκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, contumeliis carens. 2) firmus, stabilis. Ex α pr. & στεμβάζω.
Ἀστεμφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, immotus, firmus. 2) non perturbatus, non attonitus, metu non perculsus. Ex iisd.
Ἀστεμφὶς, ίδος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.
Ἀστεμφῶς, Adv. rigide, firmiter.
Ἀστενακτὶ, & ἀστεναχτὶ, Adv. sine gemitu. A sequ.
Ἀστένακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non gemebundus. 2) qui non gemit, qui sine gemitu aliquid agit. Ex α pr. & στενάζω.
Ἀστενάκτως, Adv. sine gemitu. A praec.
Ἄστεπτος, ου, non ornatus coronis, honoratus, f cultus: de Diis, Eurip. Ex α & στέφω.
Ἀστεργάνωρ, ορος, ἡ, non grata marito. Ex ἀστεργὴς & ἀνήρ.
Ἀστεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inamabilis. 2) inexorabilis, implacidus. Ex α pr. & στέργω, amo.
Ἀστέριος, ου, ὁ ϗ ἡ, stellatus, sidereus. Ab ἀστήρ.
Ἀστερίας, ου, ὁ, stellatis.
Ἀστερίζω, fut. ίσω, in stellam verto.
Ἀστέριον, ου, τὸ, phalangium.
Ἀστέριος, ου, ὁ ϗ ἡ, stellans.
Ἀστερίσκος, ου, ὁ, stellula, asteriscus, (*) signum Criticorum, locis pulcrioribus adponi solitum. 2) herba quaedam. Dimin. ab ἀστήρ.
Ἀστεροειδὴς, ές, stellatus. Ab ἀστὴρ & εἶδος.
Ἀστερόεις, όεσσα, όεν, stellatus, stellis distinctus & ornatus. Gl. Vet. sidereus.
Ἀστερόμματος, ου, epith. noctis, stellata: propr. oculorum loco stellas habens. Ex ἀστὴρ & ὄμμα, oculus.
Ἀστεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgur. Ab ἀστράπτω.
Ἀστεροπητὴς, οῦ, ὁ, fulgurator, fulminator. A praec.
Ἀστεροφεγγὴς, ές, stellis fulgens: epith. Coeli & Noctis. Ab ἀστὴρ & φέγγος, splendor.
Ἀστεροσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, stellarum contemplator. Ex ἀστὴρ & σκοπὸς, spectator.
Ἀστερωπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, stellarum faciem habens, stellatus. Ex ἀστὴρ & ὤψ, facies.
Ἀστέφανος, ου, ὁ ϗ ἡ, coronam non habens, corona non redimitus.
Ἀστεφάνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex α pr. & στεφανόω.
Ἀστὴ, ῆς, ἡ, civis femina. Ab ἀστός.
Ἄστηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cippum non habens, epith. sepulti vel sepulcri. Ex α pr. & στήλη, cippus.
Ἀστήνη, ήνος, ὁ ϗ ἡ, infortunatus, infelix, aerumnosus, qui nullam stationem nec sedem habet. Hesych. Ex α pr. & στῆναι, stare.
Ἀστηνέω, infirmus, infelix sum. A seq.
Ἀστηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab α priv. & στῆναι, qui statum tueri nequit. Hesych.
Ἀστὴρ, έρος, ὁ, stella.
Ἀστήρικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, instabilis, infirmus. Ex α pr. & στηρίζω, stabilio.
Ἀστής, οῦ, ὁ, cantor, Gl. Vet. Ab ᾄδω, cano.
Ἀστιβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non calcatus, non tritus. 2) non pervius. Ex α pr. & στείβω, calco.
Ἀστικός, ή, όν, canorus, Gl. Vet. Ab ᾀστής, cantor.
Ἀστικός, ή, όν, qui in urbe habitat. 2) urbanus, civilis, scitus, festivus. 3) prudens, circumspectus. Ab ἄστυ, urbs.
Ἄστικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui punctus non est. 2) nullo stigmate signatus. Ex α pr. & στίζω.
Ἀστικῶς, Adv. festive, urbane, prudenter. Ab ἀστικός.
Ἀστίοχος, ου, ὁ, vas rotundum, quod infusa pice, sulphure, & stuppa, injectoque igne ejaculabantur, malleolus. Hesych.
Ἀστοιχείωτος, ου, prop. elementis carens. 2) rudis literarum, indoctus. Ex α pr. & στοιχειόω.
Ἄστοιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo versus seu ordines nulli sunt. Ex α pr. & στοῖχος, ordo, versus.
Ἄστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui os non habet. 2) qui loquendi facultate destitutus est. 3) cui parvum est os. 4) durioris oris. 5) ingratus ori. Ex α pr. & στόμα, os.
Ἀστόμωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui exacutus non est. 2) epith. ferri, quod non tinctum est, postquam candefactum fuit. Ex α pr. & στομόω.
Ἄστονος, ου, dolore vacuus, & valde tristis. Ex α & στόνος, gemitus.
Ἀστόξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus majores fuere cives, quum ipse sit peregrinus. Ex ἀστὸς & ξένος.
Ἀστοργία, ας, ἡ, vacuitas ab amore. A seq.
Ἄστοργος, ου, ὁ ϗ ἡ, naturalis amoris expers. Philox. inamabilis, sine affectione. Ex α pr. & στοργὴ, amor naturalis.
Ἀστός, οῦ, ὁ, civis. Ab ἄστυ.
Ἀστοχέω, ῶ, f. ήσω, non recta ad scopum tendo, aberro a scopo. 2) non gratificor, desum alicui, ap. Polyb. Ab ἄστοχος.
Ἀστόχημα, ατος, τὸ, erratum, proprie ejus, qui a scopo aberrat, imprudenter factum. A pr.
Ἀστοχία, ας, ἡ, quum quis non bene collimat, quum quis aberrat a scopo. 2) opinionis, consilii, spei frustratio, imprudentia. Ab sq.
Ἄστοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non bene collimat. 2) qui non bene conjicit, male consulit. Ex α pr & στοχάζομαι, collimo.
Ἀστόχως, Adv. imprudenter, infeliciter. A pr.
ἈΣΤΡΑ'ΒΗ, ης, ἡ, sella lignea, ephippium. 2) asinus, mulus.
Ἀστραβηλάτης, ου, ὁ, agaso, mulio. Ex ἀστράβη & ἐλαύνω, agito.
Ἀστράβηλος, ου, ὁ, genus conchylii, idem cum στρέβηλος.
Ἀστραβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non tortus, seu tortuosus, planus. 2) qui non fallit, certus. Ex α pr. & στρέφω.
Ἀστραβίζω (& ἀστραβαλίζω) complano. Ex ἀστραβής.
Ἀστραγαλίζω, f. ίσω, talis ludo. Ab ἀστράγαλος.
Ἀστραγάλιον, ου, τὸ, taxillus, parvus talus. Dim. ab Ἀστράγαλος.
Ἀστραγαλίσκος, ου, ὁ, taxillus. Philox. Ab eod.
Ἀστραγαλισμὸς, οῦ, ὁ, lusus taxillorum, vel aleae.
Ἀστραγαλιστικός, vel ἀστραγαλιστικός, ή, όν, talarius.
Ἀστραγαλίτης, ου, ὁ, astragalo similis. Ab sq.
ἈΣΤΡΑ'ΓΑΛΟΣ, ου, ὁ, vertebra, spondylus. 2) talus lusorius.

Ἀστρα-

Ἀστραγαλώδης, ες, tali formam habens.
Ἀστραγαλωτὸς, ὴ, ὸν, talaris, Philox.
Ἀστραπαῖος, αία, αῖον, fulgureus. A ſequ.
Ἀστραπὴ, ῆς, ἡ, fulgur, coruſcatio. Ab ἀστράπτω.
Ἀστραπηφορέω, ῶ, f. ήσω, fulgura fero. A ſeq.
Ἀστραπηφόρος, ο, ὁ ϗ ἡ, fulgura ferens. Ex ἀστραπὴ & φέρω, fero.
Ἀστραποειδὴς, έος, ὁ ἡ, coruſcus, Gl. Vet. Ex ἀστραπὴ & εἶδος, forma.
Ἀστραπτὰς, ᾶος, fulgurator. epith. Jovis.
Ἀστραπτικὸς, ὴ, ὸν, fulgurans. A ſeq.
ΑΣΤΡΑΠΤΩ, fut. ψω, fulguro. 2) fulgeo, coruſco, mico. 3) ejaculor, emitto, ſpiro.
Ἀστράρχης, ο, ὁ ἡ, princeps ſiderum.
Ἀστρατεία, ας, ἡ, militiæ vacatio. 2) deſertio militiæ. 3) pax.
Ἀστράτευτος, υ, ὁ ϗ ἡ, immunis a militia. 2) qui non militavit. Ex α pr. & στρατεύω.
Ἀστρατηγησία, ας, ἡ, imperatoriæ artis imperitia. Ex α pr. & στρατηγέω.
Ἀστρατήγητος, υ, ὁ ἡ, imperitus ducendi exercitum. 2) duce carens. Ex iiſd.
Ἀστρατηγήτως, Adv. ſine duce, ſine imperio. 2) imperite, temere.
Ἀστρατηγικὸς, ὴ, ὸν, imperatoriæ artis ignarus, imperitus imperator. Ex α pr. & στρατηγός.
Ἀστραφὴς, έος, ὁ ἡ, qui flecti nequit. 2) durus, immobilis. Ex α pr. & στρέφω.
Ἄστρεπτος, υ, ὁ ἡ, qui flecti, aut torqueri nequit. 2) quem vertere, aut circumagere non licet. Ex iiſd.
Ἀστρία, ας, ἡ, taxillus, ap. Euſtath. v. ἄστρις.
Ἀστρίζω, f. ίσω, taxillis ludo. Ab ἄστρις.
Ἀστρικὸς, ὴ, ὸν, ſideralis. Ab ἄστρον.
Ἄστρις, ιος, ἡ. taxillus. Dim. ab ἀστράγαλος, ſec. Etym.
Ἀστροβάκχος, υ, ὁ, aſtronomus, qui de aſtris loquitur. Ex ἄστρον & βάζω, loquor.
Ἀστροβλὴς, ῆτος, ὁ ἡ, ſideratus. Ex ἄστρον & βάλλω, jacio.
Ἀστροβλησία, ας, ἡ, ſideratio. Ex iiſd.
Ἀστροβολέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, ſideror. Ex iiſd.
Ἀστροβόλητος, ο, ὁ ἡ, ſideratus. Ex iiſd.
Ἀστροβολία, ας, ἡ, idem quod ἀστροβλησία.
Ἀστροβολίζεσθαι, ſiderari, Gl. Vet. ἀστροβολιζόμενοι, ſiderati, Gl. Vet. Ex ἄστρον & βολή.
Ἀστροβολισμὸς, ῦ, ὁ, ſideratio. A præc.
Ἀστρογείτων, ονος, ὁ ἡ, ita editus, ut aſtris vicinus videatur: altiſſimus. Ex ἄστρον & γείτων, vicinus.
Ἀστρογοητεία, ας, ἡ, aſtrologia præſtigiatrix. Suic. Ex ἄστρον & γοητεία, præſtigia.
Ἀστροδίαιτος, ον, ſub dio, etiam noctu, agens, epith. paſtoris. Ex ἄστρον & δίαιτα, vitæ ratio.
Ἀστροειδὴς, ὲς, ſideribus ſimilis, ſc. motu, aut alia re. Ex ἄστρον & εἶδος.
Ἀστροθεσία, ας, ἡ, plures ſtellæ ſimul poſitæ, quæ aſtrum, ſive ſidus efficiunt. 2) conſtellatio, poſitus ſiderum. Ex ἄστρον & θέσις, poſitus, poſitio.
Ἀστροθετέω, ſtellas quaſdam vicinas conjungo (imaginem, ἀστερισμὸν vocant) eiſque nomen tribuo. Ex ἄστρον & τίθημι.
Ἀστροθέτημα, ατος, τὸ, aſteriſmus, aſtrum ipſum. A præc.
Ἀστροθέτης, υ, ὁ, qui conjungit ſtellas & iis nomen facit.
Ἀστρόθετος, ο, ὁ ἡ, ad ſtellarum poſitum pertinens. Ex ἄστρον & τίθημι, pono.

Ἀστροθύτης, υ, ὁ, qui aſtris ſacrificat, aſtrorum cultor. Ex ἄστρον & θύω, ſacrifico.
Ἀστρολογέω, ῶ, f. ήσω, aſtrologiam tracto, profiteor. Ab ἀστρολόγος.
Ἀστρολόγημα, ατος, τὸ, conſtellatio, horoſcopus. A præc.
Ἀστρολογία, ας, ἡ, aſtrologia, ſcientia aſtrologorum. Ab ἀστρολόγος.
Ἀστρολογικὸς, ὴ, ὸν, ad aſtrologiam pertinens.
Ἀστρολόγος, υ, ὁ, qui ex aſtris futura prædicit, Aſtrologus. Ex ἄστρον & λόγος, ſermo.
Ἀστρόμαντις, εως, ὁ, qui ex aſtrorum contemplatione futura prædicit. Ex ἄστρον & μάντις.
Ἄστρον, ο, τὸ, ſidus, aſtrum. 2) ſtella. 3) ſol. 4) canis, canicula. Ab ἀστήρ.
Ἀστρονομέω, ῶ, Aſtronomiam tracto. Ab ἀστρονόμος.
Ἀστρονομία, ας, ἡ, aſtrorum ſcientia, Aſtronomia. Ab eod.
Ἀστρονομικὸς, ὴ, ὸν, ad Aſtronomiam pertinens, aſtronomicus. Ab eod.
Ἀστρονόμος, ο, ὁ, aſtrorum ſcientiæ peritus, Aſtronomus. Ex ἄστρον & νέμω.
Ἀστροπλὴξ, γος, ὁ, ſideroſus, Philox. Ex ἄστρον & πλήσσω, ferio.
Ἀστροπολέω, ῶ, f. ήσω, circa aſtrorum ſcientiam verſor. Ex ἄστρον & πολέω, verſor.
Ἀστρούθιστος, ο, ὁ καὶ ἡ, qui radiculæ ſucco elotus purgatusque non eſt. Ex α pr. & στρουθίζω, radiculæ ſucco purgo.
Ἀστροφαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſtellis ſ. in modum ſtellarum reſplendens. Ex ἄστρον & φάω, ſplendeo.
Ἀστροφόρος, ο, ὁ, aſtrifer. Ex ἄστρον & φέρω.
Ἄστροφος, ον, irretortus. Ex α pr. & στρέφω.
Ἀστροχίτων, ωνος, ὁ ἡ, ſtellis velut tunica indutus, ſtellis amictus.
Ἀστρῷος, υ, ὁ καὶ ἡ, ſidereus. Ab ἄστρον.
Ἀστρωπὸς, ὸν, ſidereus, ſideris modo ſplendens. Ex ἄστρον & ὤψ.
Ἀστρωσία, ας, ἡ, cubatio ſine ſtragulis. Ex α pr. & στρωννύω, ſterno.
Ἄστρωτος, υ, ὁ καὶ ἡ, qui ſtratus, ſeu inſtratus non eſt, ſtragula non tectus, item ſine ſtragulis cubans. Ex iiſd.
ΑΣΤΥ, εος, τὸ, urbs, aſtu, ſ. aſty, peculiariter Athenæ.
Ἀστυβοώτης, υ, ὁ καὶ ἡ, per urbem clamitans. Ex ἄστυ & βοάω, clamito.
Ἀστυγειτονέω, in vicinia urbis habito.
Ἀστυγειτονικὸς, ὴ, ὸν, idem quod ſeq. ἀστυγείτων.
Ἀστυγείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, urbi vicinus, conterminus, finitimus, propinquus, confinis, proximus urbis, Gl. Vet. Ex ἄστυ & γείτων, vicinus.
Ἀστυδρομέω, per urbem vagor. Ex ἄστυ & δρόμος, curſus.
Ἀστυκὸς, ὴ, ὸν, qui in urbe habitat, oppidanus. 2) urbanus, ſcitus. Ab ἄστυ.
Ἄστυλος, υ, ὁ καὶ ἡ, columnis carens. Ex α pr. & στῦλος, columna.
Ἀστυνομέω, ædilis ſum. Ab ἀστυνόμος.
Ἀστυνομία, ας, ἡ, viarum ædificiorumque publicorum curam gerendi munus, ædilitas. Ab ἀστυνόμος.
Ἀστυνομικὸς, ὴ, ὸν, ædilitius. Ab eod.
Ἀστυνόμιον, ο, τὸ, edictum ædilitium. Ab ſq.
Ἀστυνόμος, υ, ὁ καὶ ἡ, ædilis, qſ. curator urbis. Ex ἄστυ & νέμω, diſtribuo, colo, rego.
Ἀστύοχος, υ, ὁ καὶ ἡ, urbem tuens, ſeu protegens. Ex ἄστυ & ἔχω, teneo.

Ἀστυπολέω, ῶ, per urbem incedo, in publicum prodeo. Ex ἄστυ & πολέω, versor.

Ἀστυρον, vel ἀστυρὸν, ου, τὸ, oppidulum. Dimin. ab ἄστυ.

Ἄστυτος, ου, ὁ, qui penem erigere nequit. Ex α pr. & στύομαι, penem erigo.

Ἀστύτριψ, βος, ὁ & ἡ, urbanus, vitæ urbanæ deditus. Ab ἄστυ & τρίβω.

Ἀστυφέλικτος, α, ὁ & ἡ, non disturbatus, inconcussus, immotus. 2) non dissectus. Ex α pr. & στυφελίζω, disturbo.

Ἀστύφελος, ου, ὁ καὶ ἡ, minime durus, non asper, salebrosus. Ex α pr. & στυφελὸς, durus.

Ἀστυφία, ης, ἡ, adstrictionis vacuitas. Ex α pr. & στύφω, distringo.

Ἀστυψία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Ἀσυγγενὴς, έος, ὁ & ἡ, nihil adfinitatis habens, alienus genere.

Ἀσυγγνώμων, ονος, ὁ & ἡ, non propensus ad ignoscendum. 2) qui veniam non dat. 3) immitis, immisericors.

Ἀσύγγνωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indignus venia, indignus cui ignoscatur. Ex α pr. & συγγινώσκω, veniam do.

Ἀσυγγνώστως, Adv. ita ut ignosci non possit, vel non debeat, vel, sine venia.

Ἀσύγγραφος, ον, epith. pecuniæ sine syngrapha datæ. Ex α pr. & συγγραφή.

Ἀσυγγύμναστος, ου, ὁ & ἡ, qui non exercetur. Ex α pr. & συγγυμνάζω.

Ἀσυγκέραστος, α, ὁ & ἡ, intemperatus, Gl. Vet. 2) qui cum alio commisceri, coalescere nequit. Ex α priv. & συγκεράννυμι, commisceo.

Ἀσύγκλειστος, ου, ὁ & ἡ, non conclusus. 2) qui concludi nequit. Ex α pr. & συγκλείω.

Ἀσύγκλωστος, α, ὁ & ἡ, qui nendo connexus, aut girgillo contortus in unum glomerem non est. 2) qui connecti nequit. Ex α pr. & συγκλώθω, confuo, necto, conglomero.

Ἀσυγκόμιστος, α, ὁ & ἡ, qui comportatus, seu collectus non est. Ex α pr. & συγκομίζω.

Ἀσύγκρατος, ου, ὁ & ἡ, simplex, non mixtus. 2) qui cum altero conciliari, coire, non potest, plane contrarius.

Ἀσύγκριτος, ου, ὁ & ἡ, qui concretus non est. 2) qui concrescere, aut coalescere nequit. 3) qui cum alio commercium non habet. 4) qui cum alio contendi & comparari nequit, incomparabilis, Gl. Vet. Ex α pr. & συγκρίνω.

Ἀσυγκρίτως, Adv. citra concretionem, more eorum, quæ concreta non sunt, citra comparationem &c.

Ἀσυγκρότητος, α, ὁ & ἡ, qui conflatus, seu coactus, item compactus non est. 2) qui conflari, aut cogi non potest. Gl. Vet. sine sustentatione. Ex α pr. & συγκροτέω.

Ἀσυγκροτήτως, Adv. disperse, raro filo, tenuiter, negligenter. A præc.

Ἀσύγχυτος, ου, ὁ & ἡ, non confusus, non permixtus. Ex α pr. & συγχέω.

Ἀσυγχύτως, Adv. citra confusionem, distincte, discrete.

Ἀσυγχώρητος, α, ὁ & ἡ, non concedendus, non permittendus. 2) venia non dignus, cui non est ignoscendum. 3) qui ad veniam dandam non est propensus, non placabilis. 4) nimium severus, inclemens. Ex α pr. & συγχωρέω.

Ἀσυγχωρήτως, Adv. ita, ut venia dari non possit, citra veniam. A præc.

Ἀσύζευκτος, ον, insociabilis, abhorrens, qui coire cum altero non potest. Ex α & συζεύγνυμι.

Ἀσυκοφάντητος, ου, ὁ & ἡ, qui a sycophanta delatus non est. 2) qui calumniis peti nequit. Gl. Vet. sine calumnia. Ex α pr. & συκοφαντέω.

Ἀσυκοφαντήτως, Adv. citra calumniam. A præc.

Ἀσυλαῖος, αία, αῖον, ad asylum pertinens. Ab ἄσυλον.

Ἀσυλάρχης, α, ὁ, inviolabilis & sacer magistratus, qualis apud Romanos Tribuni plebis erant. 2) præfectus, magister, curator asylorum. Ex ἄσυλος, vel ἄσυλον, & ἀρχὴ, principatus.

Ἀσυλεὶ, Adv. tuto, sine spoliationis periculo. 2) ita ut sine scelere summo violari nequeas. Ab ἄσυλος.

Ἀσύλητος, ου, ὁ & ἡ, non spoliatus, inviolatus, firmus. it. non violandus. Ex α pr. & συλάω.

Ἀσυλία, ας, ἡ, sanctitas loci. 2) jus libertatis & veniæ, quod quis apud aras consequitur. 3) asylum ipsum, ap. Jos. Ab ἄσυλος.

Ἀσύλληπτος, ου, ὁ & ἡ, qui comprehendi non potest, seu manu seu mente. Gl. Vet. incomprehensus. ἡ, quæ concipere nequit, aut uterum non gerit. Ex α pr. & συλλαμβάνω.

Ἀσυλληψία, ας, ἡ, impotentia concipiendi. Ex iisdem.

Ἀσυλλόγιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non probe collectus, & ratiocinando conclusus. ἀσυλλόγιστον, inexputabile, Gl. Vet. 2) qui nequit ratiocinando aliquid colligere. Ex α pr. & συλλογίζομαι.

Ἀσυλλογίστως, Adv. absque ratiocinatione. 2) inconsiderate, imprudenter.

Ἄσυλον, α, τὸ, asylum, locus sacrosanctus. A seq. Subauditur τέμενος vel χωρίον.

Ἄσυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, inspoliatus, tutus. Gl. Vet. intemeratus. 2) a violentia tutus, sacer, inviolabilis. Ex α pr. & σύλη, spolium.

Ἀσύλωτος, ον, idem. Ex α pr. & συλόω.

Ἀσύμβατος, α, ὁ καὶ ἡ, qui compositionem non admittit, a pacificatione alienus. 2) non conveniens, non congruens, non cohærens. Ex α pr. & συμβαίνω, convenio.

Ἀσυμβάτως, Adv. animo a compositione alieno. A præc.

Ἀσύμβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non comparandus, impar. 2) non adsequendus, obscurus. Ex α pr. & συμβάλλω, comparo, confero.

Ἀσύμβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui symbolam non confert. 2) iners, inutilis. 3) qui nihil in medium attulit. Ex iisd.

Ἀσυμβόλως, Adv. sine symbola, gratis.

Ἀσυμβούλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nemine consultore utitur. 2) quem nemo consilio adjuvat. ἀσυμβούλευτον, infuasum, Philox. Ex α pr. & συμβουλεύω.

Ἀσύμβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, consilio vacans, inconsultus. Ex α pr. & συμβουλή, consilium.

Ἀσυμμετρία, ας, ἡ, symmetriæ, convenientiæ carentia. 2) chorda in circulo. A seq.

Ἀσύμμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, abhorrens, inconcinnus, incongruus. Gl. Vet. immoderatus. 2) qui nullam quantitatis proportionem, sive nullum commensum habet cum alio. Ex α pr. & σύμμετρος.

Ἀσυμμέτρως, Adv. sine symmetria, sine modo &c.

Ἀσυμμιγὴς, ὲς, qui misceri cum altero non potest, nihil cum altero commercii, consuetudinis habet.

Ἀσύμικτος, ον, idem. 2) homo immanis, insociabilis, abhorrens ab hominum consuetudine.

Ἀσυμπαγής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui compactus & coagmentatus non est. Ex α pr. & συμπήγνυμαι, compingor.

Ἀσυμπάθεια, ας, ἡ, vacuitas ab adfectu erga aliquem, inclementia, nulla misericordia. A sequ.

Ἀσυμπαθής, έος, ὁ καὶ ἡ, adfectu, s. naturæ consensu carens, cui nullus est consensus adfectuum cum alio. 2) qui miseratione alieni mali non tangitur. Philox. inclemens, immitis. Ex α pr. & συμπαθής.

Ἀσυμπαθῶς, *Adv.* sine misericordia. A præc.

Ἀσύμπλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui copulatus vel consertus, vel esse non potest, vel non est. Ex α pr. & συμπλέκω.

Ἀσυμπλήρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incompletus. 2) qui compleri nequit. Ex α pr. & συμπληρόω.

Ἀσύμπλοκος, ον, qui conjungi, coire cum altero non potest, insociabilis. Ex συμπλέκω.

Ἀσυμπώρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non consolidatus. Ex α pr. & συμπωρόω, *in callum cogo*.

Ἀσυμφανής, έος, ὁ καὶ ἡ, non conspicuus, non perspicuus. Ex α pr. & συμφανής.

Ἀσυμφανῶς, *Adv.* obscure, tecte.

Ἀσύμφηλος, v. ἀσύφηλος.

Ἀσύμφιλος, ον, alienus ab amicitia.

Ἀσύμφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, inutilis, damnosus.

Ἀσυμφόρως, *Adv.* inutiliter, damnose.

Ἀσυμφυής, έος, ὁ καὶ ἡ, non coalescens.

Ἀσύμφυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullam cognationem habens. 2) abhorrens, alienus.

Ἀσύμφυρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non commixtus, non confusus.

Ἀσύμφυτος, ον, alienus, abhorrens ab alterius natura.

Ἀσυμφωνία, ας, ἡ, dissensus, inconsensus, Gl. Vet.

Ἀσύμφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, absonus, discors, dissentiens, abhorrens.

Ἀσυμφώνως, *Adv.* absone, inconvenienter, absurde.

Ἀσυνάγωγος, ου, ὁ καὶ ἡ, alienus a Synagoga, exclusus a Synagoga. Ex α pr. & συναγωγή.

Ἀσυναίρετος, ον, non contractus. Vox Grammaticorum. Ex α pr. & συναιρέω.

Ἀσυναιρέτως, *Adv.* absque contractione.

Ἀσύνακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui congregari non potest, insociabilis. 2) qui se abstinet a συνάξει seu communione Christiana, seu ab ea arcetur. Ex α pr. & συνάγω.

Ἀσυναλγής, έος, ὁ καὶ ἡ, ab omni miseratione alienus. Suic. Ex α pr. & συναλγέω, *condoleo*.

Ἀσυναλείπτως, *Adv.* sine Synalœphe, sine elisione. Vox Grammaticorum. Ex α pr. & συναλείφω.

Ἀσυνάλλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cum quo contrahi, vel commercium haberi non potest. 2) cui nihil est commercii cum vita civili. 3) insociabilis. Ex α pr. & συναλλάττω, *concilio*, *contraho cum aliquo*.

Ἀσύναπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non conjunctus, non cohærens. 2) qui conjungi nequit, insociabilis. Ex α pr. & συνάπτω, *conjungo*.

Ἀσύναρθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, vox Grammaticorum: articulo non copulatus cum Substantivo. Ex α & σύναρθρος.

Ἀσυνάρθρως, *Adv.* sine articulo. A præc.

Ἀσυναρίθμητος, ον, qui connumerari non potest.

Ἀσυνάρτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non connexus, non cohærens. 2) non consentaneus, non conveniens. Ex α pr. & συναρτάω, *connecto*.

Ἀσυναρτήτως, *Adv.* non connexe. A præc.

Ἀσύνδετον, ου, τό, conjunctionis copulativæ defectus, Figura Grammatica. A sequ.

Ἀσύνδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, non connexus, non copulatus. Ex α pr. & συνδέω, *copulo*.

Ἀσυνδέτως, *Adv.* sine copula. 2) modo Asyndeti. A præc.

Ἀσύνδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, non manifestus, non cognitus.

Ἀσυνδύαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non copulatus. 2) qui copulari, aut conjungi nequit. 3) cælebs. Ex α pr. & συνδυάζω, *copulo*.

Ἀσυνδυάστως, *Adv.* sine copulatione. A præc.

Ἀσυνείδητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non conscius, inconsciens, Gl. Vet. Ex α pr. & συνειδέναι, *conscire*.

Ἀσυνειδήτως, *Adv.* inscio alio. Ex α pr. & συνειδώς, *conscius*.

Ἀσυνείκαστος, ον, obscurus, nulla conjectura aut ingenio assequendus.

Ἀσυνεσία, ας, ἡ, insipientia, inscitia. Ex α pr. & σύνεσις.

Ἀσυνετέω, ῶ, desipio. 2) non intelligo. A seq.

Ἀσυνετοποιέω, stulta facio, dementer ago.

Ἀσύνετος, ου, ὁ καὶ ἡ, insipiens, qui in judicando non est perspicax. Gl. Vet. imprudens. Ex α pr. & συνετός, *intelligens*.

Ἀσυνέτως, *Adv.* dementer, stulte.

Ἀσυνηγόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, patrocinio destitutus. Ex α pr. & συνηγορέω, *patrocinor*.

Ἀσυνήθεια, ας, ἡ, insolentia, novitas insueta. Gl. Vet. desuetudo. A seq.

Ἀσυνήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, insuetus, insolens.

Ἀσυνήθως, *Adv.* insolenter. A præc.

Ἀσυνθεσία, ας, ἡ, transgressio & violatio pactorum, seu fœderis. Ex α pr. & συντίθεμαι.

Ἀσύνθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, non compositus aut concretus, simplex. incompositus, Gl. Vet. 2) qui fœdera & pacta non servat. 3) qui pacta non iniit, qui non est pactus, qui fœdus non fecit, cum quo nemo pactum inire potest, ab omni commercio cum aliis abhorrens. 4) implacabilis.

Ἀσυνθέτως, *Adv.* disjunctim per tmesin. A præc.

Ἀσυνίστωρ, ορος, ὁ, inconscius, Gl. Vet.

Ἀσύνους, ου, imprudens.

Ἀσυνόδευτος, ον, non comitatus.

Ἀσύνοπτος, ον, obscurus, quem oculis adsequi non licet.

Ἀσυνάσπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, cum nemine versans, cum nemine consuetudinem habens. Ex α pr. & συνασπάζω.

Ἀσύντακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inordinatus, indispositus. 2) immunis a muneribus. Ex α pr. & συντάττω, *compono*.

Ἀσυνταξία, ας, ἡ, ordinis perturbatio, confusio. Ex α pr. & σύνταξις, *ordo*.

Ἀσυντέλεστος, ον, imperfectus.

Ἀσυντελής, έος, ὁ καὶ ἡ, imperfectus, ad finem non perductus. 2) inutilis, qui nihil prodest. 3) immunis. ἀσυντελῆ χωρία, immunes fundi, Gl. Vet. Ex α pr. & συντελέω, *perficio*, *confero*.

Ἀσυντελῶς, *Adv.* imperfecte. 2) ut nihil tributorum conferas. A præc.

Ἀσύντονος, ου, ὁ καὶ ἡ, non contentus, laxus, remissus, languidus. Ab α pr. & συντείνω.

Ἀσυντόνως, *Adv.* sine contentione, remisse. A præc.

Ἀσύντριπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inquassatus, Gl. Vet. A συντρίβω, *contero*.

Ἀσυνύπαρκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non est simul. Vox Ecclesiastica. Suic. Ex α pr. & συνυπάρχω.

Ἀσυρής, έος, ὁ καὶ ἡ, scelestus, temerarius. 2) abje-

abjectus, fortis infimæ. Ab α priv. & σύρω, *traho*, *rego freno*.

Ἀσύρικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non exsibilatus, vel irrisus, Ex α pr. & συρίττω, *sibilo*.

Ἀσυσκεύαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non complicatus, ut sarcina, non convasatus. 2) inconditus, non digestus. Ex α pr. & συσκευάζω, *convaso*.

Ἀσυστασία, ας, ἡ, discordia, confusio. A seq.

Ἀσύστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, male compactus, non cohærens, qui consistere non potest, parum sibi constans. ἀσυστασία, repugnantia. Ex α pr. & συνίσταμαι, *consisto*.

Ἀσυστόλως, *Adv.* citra systolen, sive correptionem. Ex α pr. & συστολή, *correptio*.

Ἀσύστροφος, ου, inconcinnus, incompositus. Ab α pr. & συστρέφω, *contorqueo*, *corrotundo*.

Ἀσύφηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, vilis, abjectus. 2) contumelia affectus. 3) stolidus. Philox. absurdus. Reperitur & ἀσύφαλος, sed dubia scriptura. Ex ἄτα, *nocere*, & φῆλος, *impostor*, (vel potius ab α pr. & σοφός, *sapiens*.)

Ἀσφάδαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non jactat pedes. Ex α pr. & σφαδάζω, ubi v.

Ἀσφαδάστως, *Adv.* sine palpitatione, ita, ut pedibus terram non pulses.

Ἀσφακέλιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non infestatus σφακέλῳ, seu sideratione.

Ἄσφακτος, ου, non mactatus. Ex α & σφάττω.

Ἀσφάλεια, ας, ἡ, securitas. 2) cautio, pignora, sponsores. cautela, Gl. Vet. 3) fides publica, libera potestas commeandi. 4) præsidium firmum. munitio. 5) veritas, certitudo, stabilitas, Gl. Vet. 6) tabulæ pactorum, quibus reges, aut magistratus quicunque, principatum aut potestarem capessentes, civibus de modo futuri sui regiminis cavent. vulgo *Capitolatio*. Ab ἀσφαλής.

Ἀσφαλέως, *Adv.* tuto, secure, sine periculo. 2) certo, haud dubie. 3) diligenter, accurate. Ab seq.

Ἀσφαλής, έος, ὁ καὶ ἡ, minime lubricus, *de via*, stabilis. 2) tutus, non periculosus. 3) qui non potest everti & dejici, firmus. 4) tutus adversus fortunæ incursus, seu insidias cautus, Gl. Ver. ἀσφαλές, cautum, Gl. Vet. certus. Ex α pr. & σφάλλω, *supplanto*, *everto*.

Ἀσφαλίζω, f. ίσω, tutor, firmo, stabilio, *proprie* in lubrico lapsantem. 2) confirmo, adfirmo, pro certo adsevero. 3) tutum reddo, munio. 4) caveo sponsoribus, sive pignoribus. 5) propulso, arceo. 6) occludo fores seris. ἀσφαλίζομαι, caveo, communio, munio, Gl. Vet. ἀσφαλίσω, cavisti, Philox. aor. 1. med. ἠσφαλισμένον, munitum, cautum, perf. part. pass. Ab ἀσφαλής.

Ἀσφάλιος, ου, ὁ, stabilitor, epitheton Neptuni, quia inconcussa terræ fundamenta servat. Ab eod.

Ἀσφάλισις, εως, ἡ, munitio. 2) adservatio. 3) occlusio. Ab ἀσφαλίζω.

Ἀσφάλισμα, ατος, τὸ, firmamentum. ἀσφάλισμα πλοίου, saburra, Gl. Vet. 2) munitio, munimentum. cautela, Gl. Vet. ἀσφαλίσματα, instrumenta, Philox. Ab eod.

Ἀσφαλτίτης, ου, ὁ, & in Femin. ἀσφαλτῖτις, ιδος, ἡ, scil. λίμνη, bituminosus, bitumen fundens. A sequ.

ἌΣΦΑΛΤΟΣ, ου, ἡ, bitumen.

Ἀσφαλτόω, ῶ, f. ώσω, bitumine illino. A præc.

Ἀσφαλτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, bituminosus. Ab eod.

Ἀσφάλτωσις, εως, ἡ, qf. bituminatio, bituminis inductio. Ab ἀσφαλτόω.

Ἀσφαλῶς, *Adv.* tuto, firmiter, stabiliter, certo. Ab ἀσφαλής.

Ἀσφαραγέω, strepo. A seq.

Ἀσφάραγος, ου, ὁ, sonus, strepitus. 2) asparagus.

Ἀσφίγκτος, ου, ὁ, qui constringi nequit. 2) non constrictus. Ex α pr. & σφίγγω.

ἈΣΦΌΔΕΛΟΣ, ου, ὁ, asphodelus, planta, habens folia longa & caulem elculentum, Proserpinæ ceterum & Manibus sacra. Philox. ebulum.

Ἀσφοδελός, ὸ, ὁ καὶ ἡ, asphodelum generans, ubi asphodelus invenitur. A præc.

Ἀσφοδελώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, asphodelo similis, quide asphodeli genere est. Ab eod.

Ἀσφράγιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non signatus, non obsignatus. 2) non custoditus. 3) non baptizatus. Ex α pr. & σφραγίζω, *obsigno*.

Ἀσφυκτέω, ῶ, pulsu arteriarum careo. 2) quiesco, perturbatione animi vaco. A seq.

Ἄσφυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non pulsans, pulsu destitutus, ubi pulsus arteriarum tam exilis est, ut deprehendi nequeat. Ex α pr. & σφύζω.

Ἀσφυξία, ας, ἡ, privatio, seu defectio pulsus in animali. Ex α pr. & σφύξις, *pulsus*.

Ἀσχαλάω, ῶ, idem quod sequens.

ἈΣΧΑΛΛΩ, doleo, mœreo, tristor. 2) indignor, ægre fero.

Ἄσχετος, ου, ὁ καὶ ἡ, intolerabilis. 2) qui cohiberi nequit. Ex α pr. & ἔχω.

Ἀσχέτως, *Adv* immoderate. A præc.

Ἀσχημάτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, figura carens, figuras, seu schemata non habens, non figuratus, non habens formam legitimam. 2) male figuratus. Ex α pr. vel κακῶς notante, & σχηματίζω, *figuro*.

Ἀσχηματίστως, *Adv.* figura certa, legitima.

Ἀσχήματος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀσχημάτιστος. Ex α pr. & σχῆμα, *figura*.

Ἀσχημονέω, f. ήσω, indecore ago, rem fœdam facio, turpiter me gero. ἀσχημονήσαντες, deformati, Philox. aor. 1. part. Ab ἀσχήμων.

Ἀσχημόνως, *Adv.* indecore, indecenter. Ab eod.

Ἀσχημοσύνη, ης, ἡ, fœda actio. 2) deformitas, turpitudo. A seq.

Ἀσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, figura, seu forma sua carens. 2) indecorus, turpis. Gl. Vet. inhonestus, ignominiosus. Ex α pr. & σχῆμα.

Ἀσχιδής, έος, ὁ καὶ ἡ, non fissus, indivisus, individuus. Ex α pr. & σχίζω.

Ἀσχιζής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.

Ἄσχιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. 2) qui scindi nequit. Ex iisd.

Ἀσχολέω, ῶ, f. ήσω, negotia facesso, occupo, in opere detineo. Gl. Vet. ἀσχολῶ, avoco. 2) occupatus sum, labori vaco, ut ἀσχολοῦμαι, occupatus sum. Philox. ἀσχοληθεὶς, districtus negotiis. Ab ἄσχολος.

Ἀσχόλημα, ατος, τὸ, negotium, occupatio. A præc.

Ἀσχολία, ας, ἡ, idem. A sequ.

Ἄσχολος, ου, ὁ & ἡ, cui otium non est, occupationibus & negotiis districtus. Ex α & σχολή.

Ἀσχόλως, *Adv.* fine otio. A præc.

Ἀσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fastidio & nausea laborans, ex repletione vel alia ventriculi labe cibum fa-

fastidiens. 2) palustris. Ex ἄσα, *fastidium*.

Ἀσωματοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, corpoream formam non habens, incorporeus. Suic.

Ἀσώματος, ου, ὁ καὶ ἡ, incorporeus. Ex α pr. & σῶμα, *corpus*.

Ἀσωματότης, ητος, ἡ, incorporea natura. Suic.

Ἀσωμάτως, *Adv.* sine corpore.

Ἄσωμος, ου, ὁ & ἡ, incorporeus, incorporalis, cui corpus non est. Ex α pr. & σῶμα.

Ἄσωσος, ου, ὁ & ἡ, idem quod ἄσωτος, quod vid.

Ἀσωτεία, ας, ἡ, luxus, luxuria, profusio. 2) nequitia. Ab ἄσωτος.

Ἀσωτεῖον, ου, τό, locus in quo homines luxuriose epulantur ac libidines exercent, ganeum. Ab eod.

Ἀσωτεύομαι, f. εύσομαι, luxuriose vivo, omnia per luxum profundo. Gl. Vet. luxurior, prodigo, helluor. Ab eod.

Ἀσωτία, ας, ἡ, idem quod ἀσωτεία. Gl. Vet. luxus, luxuria, lascivia. Ab eod.

Ἀσωτοδιδάσκαλος, ου, ὁ, luxuriæ præceptor. Ex ἄσωτος & διδάσκαλος.

Ἀσωτοποσία, ας, ἡ, luxuriosa potatio, crapula. Ex ἄσωτος, & πόσις, *potatio*.

Ἄσωτος, ου, ὁ & ἡ, qui servari nequit, de cujus salute spes nulla est, *vel potius* qui bona sua servare nescit, perditus, desperatus. Philox. ganearius, lascivus, luxuriosus, prodigus, profusus, sumptuosus, helluo, exoletus, balatro. Ex α pr. & σώζω, *servo*.

Ἀσώτως, *Adv.* luxuriose, Gl. Vet. prodige. A præc.

Ἀσωφρόνιστος, ου, ὁ & ἡ, non castigatus aut emendatus. 2) qui non castigat & emendat. Ex α pr. & σωφρονίζω, *castigo*, *emendo*.

Ἀτάω, stupeo, obstupesco, cum stupore admiror. Etym. nisi est pro ἀγάω.

Ἀτακτέω, ῶ, f. ήσω, inordinatus sum, ordinem non servo. 2) in manipulo, aut turma, acie me non contineo. 3) inhoneste & petulanter me gero, flagitiose vivo, a bono vivendi ordine descisco. Gl. Vet. ἀτακτῶ, tumultuor. Ab ἄτακτος.

Ἀτάκτημα, ατος, τό, petulans factum. 2) confusio. 3) turbatus rerum status. A præc.

Ἀτακτοδακρύω, intempestive lacrimor. 2) affatim lacrimor. Ex ἄτακτος & δακρύω. (nisi leg. sit ἀσκαντὶ δακρύω.)

Ἄτακτος, ου, ὁ & ἡ, perturbatus, confusus. 2) in numerum non redactus, *de milite*. 3) incompositis moribus. 4) immoderatus. 5) male curiosus, qui præter officium ac decorum aliquid facit. Philox. inquietus, inordinatus, petulans. ἀτακτότεροι, tumultuosiores, Philox. Ex α pr. & τάττω, *ordino*.

Ἀτάκτως, *Adv* incomposite, indigeste. 2) more ejus, qui incompositis est moribus. 3) nulla moderatione. 4) petulanter. *Comp.* ἀτακτοτέρως.

Ἀταλαιπώρητος, ου, durus, immisericors. Ex α & ταλαιπωρέω.

Ἀταλαιπωρήτως, *Adv.* sine misericordia.

Ἀταλαίπωρος, ου, ὁ & ἡ, laborum & ærumnarum expers, molestiis carens. 2) segnis, iners. 3) qui ex tempore & absque demonstratione dicitur. 4) facilis & manifestus.

Ἀταλαιπώρως, *Adv.* segniter, negligenter, incuriose. A præc.

Ἀτάλαντος, ου, ὁ & ἡ. paris ponderis. 2) æqualis, par, similis. 3) incomparabilis. Ex α similitudinis & τάλαντον.

Ἀταλάφρων, ονος, ὁ & ἡ, puerilia sapiens, tener, impotens. Ex ἀταλὸς & φρὴν, *mens*.

Ἀτάλλω, delicate nutrio. 2) cresco, adolesco. 3) præ gaudio exsulto. A seq.

ἈΤΑΛΟ'Σ, ή, όν, tener, puerilis, juvenilis.

Ἀταλόφρων, ονος, ὁ & ἡ, idem quod ἀταλάφρων.

Ἀταλόψυχος, ου, ὁ & ἡ, pusilli & angusti animi. 2) animi mollis & teneri. Ex ἀταλὸς & ψυχή.

Ἀταμίευτος, ου, ὁ & ἡ, non reconditus, qui non reconditur. 2) qui nihil recondit. 3) non providens res in futurum necessarias. 4) qui vim suam uno impetu effundit: qui abutitur potentia, opibus, imperio ad crudelitatem, luxuriam &c. Ex α pr. & ταμιεύω, *recondo*.

Ἀταμιεύτως, *Adv.* more eorum, quæ non reconduntur, non recondendo. 2) sine moderatione, sine dispensationis prudentia.

Ἀταξία, ας, ἡ, confusio. 2) incontinentia. 3) ordinis in militia desertio. Gl. Vet. enormitas, tumultuatio. Ex α pr. & τάξις, *ordo*.

Ἀτάξιος, ου, ὁ & ἡ, confusus, minime regularis. Ex iisd.

Ἀταπείνωτος, ου, ὁ & ἡ, celsus, minime abjectus. Ex α pr. & ταπεινόω, *deprimo*.

Ἀ'ΤΑ'Ρ, *Conjunct.* sed, verum, ceterum. at, Gloss. Vet.

Ἀταρακτέω, constanti, inconcusso, impavido animo sum.

Ἀταρακτοποιησία, ας, ἡ, animi constantia res suas sine perturbatione atque trepidatione peragentis. Ex ἀτάρακτος & ποιέω, *facio*.

Ἀτάρακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, imperturbatus, qui perturbari nequit, quietus, tranquillus. Ex α pr. & ταράττω, *turbo*.

Ἀταράκτως, *Adv.* sine pavore. A præc.

Ἀταραξία, ας, ἡ, animus imperturbatus, tranquillitas animi. Ex α pr. & τάραξις.

Ἀτάραχος, ου, ὁ καὶ ἡ, vacuus a perturbationibus. 2) intrepidus. 3) sedatus ac defæcatus. Ex α pr. & ταράττω, *turbo*.

Ἀταράχως, *Adv.* citra perturbationem, placide, intrepide, tranquille. A præc.

Ἀταρβής, έος, ὁ καὶ ἡ, intrepidus, non pavidus & meticulosus. Ex α pr. & τάρβος, *terror*.

Ἀτάρβητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. 2) inculpatus, irreprehensus. Ex α pr. & ταρβέω.

Ἀταρβήτως, *Adv.* intrepide, impavide. A præc.

Ἀταρίχευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non conditus, aut maceratus sale. Ex α pr. & ταριχεύω.

Ἀτάρμυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui oculos non claudit, non connivet. 2) intrepidus, impavidus. Ex ἄτερ & μύω, *claudo*, *conniveo*, vel α pr. & ταρμύσσω, *terreo*. (v. ἀσκαρδάμυκτος.)

Ἀτάριον, ου, τό, ferrum in modiolo rotæ.

Ἀταρπιτός, οῦ, ἡ, via, semita, ut ἀτραπιτός. A seq.

Ἀταρπός, οῦ, ἡ, idem. v. ἀτραπός.

Ἀταρτηρός, ρά, ρόν, & ἀτάρτηρος, ου, ὁ & ἡ, noxius, damnosus. 2) contumeliosus. Ex α pr. & ἀτηρός, *noxius*.

Ἀτάρχυτος, ου, ὁ & ἡ, insepultus. Ex α pr. & ταρχύω, *inferias facio*.

Ἀτασθαλία, ας, ἡ, improbitas, amentia, vesania, vecordia, petulantia. Ab ἀτάσθαλος.

Ἀτασθάλλω, inepte ago, proterve me gero. A seq.

Ἀ'ΤΑ'ΣΘΑΛΟΣ, ου, ὁ & ἡ, magnorum damnorum auctor, improbus, scelestus, perniciosus, injustus, impius.

Ἀταυρος, ου, ὁ & ἡ, q.d. a tauro non tactus, virum non

non experta. Ex α pr. & ταῦρος, *taurus*, s. *membrum virile*.

Ἀταύρωτος, ου, ὁ & ἡ, idem. Epith. virginis, expers conjugii femina. Reperitur etiam ἀταυρώτη. Ex α pr. & ταυρόω.

Ἀταφία, ας, ἡ, jactura sepulcri, pœna scelerosorum, qui honores sepulturæ amiserunt. A seq.

Ἄταφος, ου, ὁ & ἡ, sepulcro carens, non sepultus, inhumatus, insepultus, Gl. Vet.

Ἀτάω, ῶ, fut. ήσω, lædo, noceo, noxam seu damnum infero. Ab ἄτη, *idem*.

ἍTE, utpote, quippe, quia, quasi, quum, veluti. ἅτε δὴ, utpote, quippe, Philox.

Ἄτεγκτος, ου, ὁ & ἡ, non tinctus & madefactus. 2) qui tingi & humectari nequit. 3) cujus animus molliri non potest. 4) qui nullis solatiis mitigari potest, qui nulla solatia admittit. 5) qui nulla miseratione, nulla malorum magnitudine movetur. Ex α pr. & τεγκτὸς, *tinctus*, de ferro candente.

Ἀτέγκτως, *Adv.* ita, ut humectari & aqua tingi nequeat, vel non tingatur. 2) duriter, rigide, immobiliter.

Ἀτειρὴς, έος, ὁ & ἡ, indomitus. Ex α pr. & τείρω, *domo*.

Ἀτείχιστος, ου, ὁ & ἡ, sine muris. 2) non circumvallatus. 3) non munitus. Ex α pr. & τειχίζω.

Ἀτεκμαρτί, *Adv.* sine certis signis, indiciis, aut argumentis, Rob. A sequ.

Ἀτέκμαρτος, ου, ὁ & ἡ, qui ad finem & exitum perduci nequit. 2) de quo nulla certa conjectura fieri potest, obscurus. 3) inconsideratus. 4) nullas conjecturas sequens. 5) ex cujus volatu nullum augurium capi potest, *de avi*. Ex α pr. & τεκμαίρομαι, *conjicio*.

Ἀτεκμάρτως, *Adv.* absque conjectura, nullam sequendo conjecturam; it. sine signo certo. A præc.

Ἀτεκνέω, ῶ, f. ήσω, liberis, seu prole careo, sterilis sum. Ab ἄτεκνος.

Ἀτεκνία, ας, ἡ, orbitas. A sequ.

Ἄτεκνος, ου, ὁ & ἡ, liberis, seu prole carens. Philox. orbus, sine liberis, sterilis. Ex α pr. & τέκνον, *proles*.

Ἀτεκνόω, ῶ, f. ώσω, liberis & prole orbo. 2) sterilem efficio. A præc.

Ἀτέλεια, ας, ἡ, imperfectio. 2) immunitas a publicis vectigalibus, vel tributis. Ex α pr. & τέλος, *finis*.

Ἀτελείωτος, ου, ὁ & ἡ, imperfectus. 2) qui effici nequit. Ab α pr. & τελειόω, *perficio*.

Ἀτέλεσα, *Adv.* frustra. 2) sine fine. seq.

Ἀτέλεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, infectus, imperfectus. 2) rudis, Philox. 3) infinitus, Philox. 4) non initiatus, non baptizatus. Ex α pr. & τελέω.

Ἀτελεσφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad maturitatem non perductus. Ex α pr. & τελεσφορέω.

Ἀτελεύτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, interminatus, ad finem non perductus. 2) sine carens, æternus. ἀτελεύτητον, sempiternum, Gl. Vet. Ex α pr. & τελευτάω, *finio*.

Ἀτέλευτος, idem. Ex α pr. & τελευτή.

Ἀτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, imperfectus, mancus. 2) immunis a pendendo vectigali. 3) immunis *simpl.* 4) qui nihil perficit. Philox. inefficax. 5) non sumtuosus. Ex α pr. & τέλος.

Ἀτελώνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex quo, vel de quo vectigal non penditur. Ex α pr. & τελωνέω, *vectigal exigo*.

Ἀτέμβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, querulus, miser. Etym. A sequ.

ἈTEΜΒΩ, contristo, tristitia adficio. 2) privo, frustror.

Ἀτενὲς, *Adv.* intentis, seu fixis oculis acriter, valde attente. 2) omnino. 3) confestim. 4) valde, vehementer. 5) simpliciter. A seq.

Ἀτενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intentus. 2) admodum intentus. 3) qui intentis & fixis oculis aliquid intuetur. 4) qui eumdem semper tenorem servat, rigidus, inflexibilis. 5) pervicax, obstinatus. Ab α int. & τείνω.

Ἀτενίζω, f. ίσω, intentis oculis adspicio, oculos defigo. Gl. V. contemplor, contueor, intueor. ἀτενίζων, intuens, Philox. A præc.

Ἀτενισμὸς, ῦ, ὁ, intuitus fixus & rigidus. obtutus, intuitus, Gl. Vet. A præc.

Ἀτενῶς, *Adv.* idem quod ἀτενὲς. Ab ἀτενής.

Ἄτεξ, ἡ, sterilis, orba. Suid. Ex α pr. & τίκτω.

ἍTEP, *Adv.* sine, citra, extra, præter, absque.

Ἀτεραμνίη, ης, ἡ, *Ion.* v. ἀτεραμνότης. A sequ.

Ἀτέραμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, durus, præfractus, indomitus, pervicax, qui non facile mutatur, fatigatur, vel mollitur. 2) inhabilis concoctioni, Gl. Vet. de cibo, aqua. Dicitur & de alvo dura. ἀτέραμνοι, capitones. Ex α pr. & τέραμνος, *tener*, *mollis*.

Ἀτεραμνότης, ητος, ἡ, durities & cruditas cibi, ob quam concoqui non potest, *item* de aqua. A præc.

Ἀτεραμνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀτέραμνος n. 2.

Ἀτέραμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀτέραμνος. Ex α pr. & τέραμων, *mollis*.

Ἀτέραμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, ον, idem quod ἀτέραμνος.

Ἀτερηδόνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, a teredinibus non e esus. 2) teredinibus non obnoxius. Ex α pr. & τερηδονίζομαι.

Ἄτερθε, f. ἄτερθεν, absque, sine, præter. Ab ἄτερ.

Ἀτέρμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, interminatus, infinitus. 2) infirmus, instabilis. 3) incertus, fundamento carens. Hesych. & Suid. Ex α pr. & τέρμα, *terminus*.

Ἀτέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀτερπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, insuavis, injucundus. Ex α pr. & τέρπω, *delecto*.

Ἄτερπος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀτερψία, ας, ἡ, molestia. Ex α pr. & τέρψις, *delectatio*.

Ἀτευκτέω, ῶ, f. ήσω, non attingo, non adsequor. 2) aberro. 3) spe excido. A sequ.

Ἄτευκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui consecutus non est, voti non compos factus. Ex α pr. & τυγχάνω, *adsequor*.

Ἀτευχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, armis destitutus, inermis. Ex α pr. & τεῦχος, *instrumentum*, *arma*.

Ἀτεχνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, rudis, imperitus, sine arte. Gl. Vet. iners. 2) qui est sine fraude. Ex α pr. & τέχνη, *ars*, *fraus*.

Ἀτεχνία, ας, ἡ, imperitia, nulla ars. Gl. Vet. inertia. Ab ἄτεχνος.

Ἀτεχνίτευτος, ον, non elaboratus arte. Ex α pr. & τεχνιτεύω.

Ἄτεχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, inartificialis. 2) non callidus, non astutus. 3) imperitus. 4) artibus dolosis carens. Philox. rudis, iners. Ex α pr. vel intens. & τέχνη, *ars*, *dolus*.

Ἀτέχνως, *Adv.* sine artificio, absque arte, imperite, negligenter. infabre, Gl. Vet. Ab ἄτεχνος.

Ἀτεχνῶς, *Adv.* utique, certe, ut in ea re nulla τέχνη

τέχνῃ calliditas, nulla fraus vertetur, & tu ei tuto confidere possis. 2) prorsus, omnino. 3) valde, vehementer. 4) absque versutia, simpliciter. 5) fere. 6) forsitan, ni fallor. Ab ἀτεχνής.

Ἀτίω, lædo, noceo, damno adficio. ἀτίων, demens, *Hom.* Ab ἄτω, *noceo*.

Ἄτη, ης, ἡ, damnum, noxa, ærumna, Gl. Vet. 2) peccatum. 3) contentio, ardor nocendi, lædendi. 4) Ate, Dea hominibus nocens.

Ἄτηκτος, ου, ὁ & ἡ, non liquescens. 2) non liquefactus. Ex α pr. & τήκω, *liquefacio*.

Ἀτημέλεια, ας, ἡ, negligentia, incuria, contemtus. Ab ἀτημελής.

Ἀτημελέω, ῶ, f. ήσω, negligo. Ab seq.

Ἀτημελής, έος, ὁ καὶ ἡ, incuratus, inornatus, neglectus. Ex α pr. & τημελής, *diligens*.

Ἀτημέλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab ἀτημελέω.

Ἀτημελήτως, *Adv.* negligenter, incuriose. 2) inornate, inscite, inculte.

Ἀτημελία, ας, ἡ, idem quod ἀτημέλεια.

Ἀτημελῶς, *Adv.* idem quod ἀτημελήτως. Ab ἀτημελής.

Ἀτηρός, ρά, ρόν, noxius, contumeliosus, ærumnosus. Ab ἄτη, *damnum*.

Ἀτθίς, ίδος, ἡ, Attica, v. c. regio, χώρα, aut γλῶττα, dialectus.

Ἀτίετος, ου, ὁ καὶ ἡ, inultus. 2) qui non potest punire. 3) qui non punit aut ulciscitur. Rob. Ex α pr. & τίω, vel τίνω, *punio*.

Ἀτίζω, f. ίσω, vilipendo. 2) privo. Ex α pr. & τίω.

Ἀτιθάσσευτος, ου, ὁ & ἡ, qui mansuefieri nequit, intractabilis, indomitus. Ex α pr. & τιθασσεύω, *mansuefacio*.

Ἀτίθασσος, ου, ὁ & ἡ, asper, intractabilis. Ex α pr. & τιθασσός, *mansuetus*.

Ἀτιμαγελέω, ῶ, f. ήσω, gregem sperno, armentum fastidio. 2) seorsum pascor a grege. 3) segregor, separor a grege. A seq.

Ἀτιμαγέλης, ου, ὁ, qui spernit gregem. 2) refractarius & gregem domini deserens. Ex ἄτιμος & ἀγέλη.

Ἀτιμάζω, f. άσω, contemno, dedignor. 2) contumelia adficio. 3) honore privo, nihil honoris tribuo. Philox. contumelior, dehonesto, infamo, deformo. ἠτιμασμένον, dehonestatum, Philox. perf. part. pass. Ex α pr. & τιμὴ, *honore*.

Ἀτιμαστὸς, ή, όν, contumeliosus, Philox. A præc.

Ἀτιμαστὴς, ῆρος, ὁ, idem, ab eod.

Ἀτιμαστέος, έα, έον, qui contemni debet, contemnendus. Ab eod.

Ἀτιμάω, ῶ, f. ήσω, despicio, vitupero, dehonesto. Philox. ἀτιμῶ, dehonesto, inhonoro. Ab ἄτιμος.

Ἀτίμητος, ου, ὁ & ἡ, inhonoratus, contemtus, neglectus. 2) non æstimatus. 3) qui non æstimari solet: epith. δίκης, caussæ, in qua leges pœnam constituerunt, ut non sit opus τιμήσει actoris vel judicis. A præc.

Ἀτιμία, ας, ἡ, ignominia, infamia, contumelia, famositas, ignobilitas, dehonestamentum, dehonestatio, Philox. Ab ἄτιμος.

Ἄτιμος, ου, ὁ, inhonoratus, Philox. Ex α pr. & τιμὴ, *honor*.

Ἀτιμοπενθής, ές, contumeliam lugens. 2) honore luctus carens. Ex ἄτιμος & πένθος, *luctus*.

Ἀτιμοποιός, ὸς, ὸν, qui ignominia adficit, ignominiosus. Gl. Vet. famosus. Philox. capitalis. Ex seq. & ποιέω.

Ἄτιμος, ου, ὁ & ἡ, inhonoratus, honore carens. 2) ab omni honore exclusus. Philox. famosus, ignobilis, infamis, sl. Gl. Vet. inhonoratus, intestabilis, infimus. Ex α pr. & τιμή.

Ἀτιμόω, ῶ, f. ώσω, ignominia adficio, infamia noto. A præc.

Ἀτιμωρησία, ας, ἡ, impunitas, Philox. Ex α pr. & τιμωρέω, *punio*.

Ἀτιμωρητὶ, & τεὶ, *Adv.* impune.

Ἀτιμώρητος, ου, ὁ κ. ἡ, de quo pœna non est sumpta. 2) cujus injuriam nemo ultione prosecutus est, inultus. 3) cui auxilium nemo fert. 4) malus, improbus. Gl. Vet. inultus, impunitus. Ex α priv. & τιμωρέω, *ulciscor*, *opem fero*, *tueor*.

Ἀτιμωρήτως, *Adv.* impune. A præc.

Ἀτίμως, *Adv.* sine honore. 2) ignominiose, cum infamia. Ab ἄτιμος.

Ἀτίμωσις, εως, ἡ, ignominiosa damnatio. Ab ἀτιμόω.

Ἀτιμωτικός, ή, όν, ignominiosum reddens, ad contumeliam valens. Ab eodem.

Ἀτιμωτικῶς, *Adv.* cum ignominia & infamia.

Ἀτίνακτος, ου, ὁ & ἡ, inconcussus, immotus, non agitatus, inquassatus, Gl. Vet. Ex α priv. & τινάσσω, *concutio*.

Ἀτινδρέω, ῶ, contemno virum. Hesych. Ex ἀτίζω & ἀνήρ, *vir*.

Ἀτιτάλλω, delicate nutrio, curo. 2) augeo. Ab ἀταλὸς, *mollis*.

Ἀτιτάω, ῶ, f. ήσω, injuria adficio. Ex α pr. & τίω, *honoro*.

Ἄτιτος, ου, ὁ, inhonoratus. Ex iisd.

Ἄτιτος, ου, ὁ & ἡ, inhonoratus. 2) impunitus, inultus. Ex iisd.

Ἀτλαγενής, έος, ὁ & ἡ, vel potius Ἀτλαντογενής, Atlante genitus. Ex Ἄτλας & γένος.

Ἄτλας, αντος, ὁ, Atlas, nomen proprium viri & montis. 2) extrema colli vertebra. 3) qui aliquid more Atlantis cœliferi bajulat. 4) statua aliquid capite sustinens. 5) qui non est audax. 6) qui nihil patitur. Ex α pr. vel pleon. & τλάω, *perfero*.

Ἀτλησία, ας, ἡ, intolerantia, impatientia. Ab ἄτλητος.

Ἀτλητέω, ῶ, fut. ήσω, tolerare, vel perpeti non possum. 2) sum intolerabilis. 3) metuo, animo sum abjecto. A seq.

Ἄτλητος, ου, ὁ & ἡ, intolerabilis, intolerandus. Ex α pr. & τλάω, seu τλῆμι, *perfero*.

Ἀτμενία, ας, ἡ, servitus. 2) infortunium, calamitas. 3) administratio. Ab ἄτμενος.

Ἀτμένιος, ου, ὁ & ἡ, laboriosus. A seq.

ἈΤΜΕΝΟΣ, ου, ὁ, famulus, servus, minister. 2) subjectus alterius potestati.

Ἀτμεύω, servio. Pro ἀτμενεύω, ab ἄτμενος.

Ἀτμὴ, ῆς, ἡ, vapor. Ab ἀτμός.

Ἀτμὶς, ίδος, ἡ, idem quod ἀτμός.

Ἄτμητος, ου, ὁ & ἡ, non sectus, sectionem non passus. 2) non effectus, non castratus. 3) indivisibilis. Gl. Vet. imputatus, incæduus. Ex α pr. & τέμνω, *seco*.

Ἀτμίζω, ω, exhalo, vaporo. Ab ἀτμός.

Ἀτμιδοῦχος, ου, ὁ, vaporem habens, vaporosus. Ex ἀτμίς & ἔχω, *habeo*.

Ἀτμιδώδης, εος, idem.

Ἀτμίζω, f. ίσω, vaporo, exhalo. A seq.

Ἀτμίς, ίδος, ἡ, flatus, halitus, exhalatio, vapor, fumus.

Ἀτμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fumi speciem habens, vapori similis. Ex ἀτμός. & εἶδος, species.

Ἀτμωδῶς, Adv. in fumi, f. vaporis modum.

ἈΤΜΟΣ, ῦ, ὁ, flatus, vapor, halitus, fumus.

Ἀτμώδης, εος, ὁ & ἡ, plenus vaporis, vaporifer, vapores multos emittens. Ab præc.

Ἄτοιχος, ο, ὁ καὶ ἡ, parietem non habens. Ex α pr. & τοῖχος, paries.

Ἀτοκεί, Adv. sine prole. 2) sine usura. Ab ἄτοκος.

Ἀτόκιον, ου, τὸ, medicamen sterilitatem inducens. A seq.

Ἀτόκιος, ο, ὁ & ἡ, conceptionem impediens, sterilitatem adferens. A seq.

Ἄτοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, quæ nondum peperit. 2) sterilis. 3) mutuo datus absque usura. Ex α pr. & τίκτω, pario.

Ἀτόκως, Adv. idem quod ἀτοκεί, n. 2. A præc.

Ἀτολμέω, ῶ, f. ήσω, timidus sum, cunctor, expavesco, reformido. Ab ἄτολμος.

Ἀτόλμητος, ου, non audendus. A præc.

Ἀτολμία, ας, ἡ, timiditas, formido, ignavia. A seq.

Ἄτολμος, ου, ὁ καὶ ἡ, confidentiæ expers, timidus, imbellis, formidolosus. Ex α pr. & τόλμα.

Ἀτόλμως, Adv. timide. A præc.

Ἄτομος, ο, ὁ καὶ ἡ, insecabilis, individuus. 2) qui sectus non est. 3) ἡ, corpusculum minutissimum, divisionem excludens. 4) momentum, temporis spatium brevissimum. Ex α pr. & τέμνω, seco.

Ἀτονέω, ῶ, f. ήσω, deficio, infirmus sum, firmitate nervorum careo, langueo. Philox. ἀτονεῖ, deficit. Ab ἄτονος.

Ἀτονία, ας, ἡ, defectio, imbecillitas, languor, infirmitas. Ab eodem.

Ἄτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, incontentus, infirmus, inefficax, lassus, Philox. Ex α pr. & τείνω.

Ἀτόνως, Adv. leniter, remisse. A præc.

Ἀτόξευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem sagitta non possis attingere. 2) qui sagitta non est ictus. Ex α pr. & τοξεύω, sagitta ferio.

Ἄτοξος, ο, ὁ καὶ ἡ, qui sine arcu est. 2) qui arcu uti nescit. Ex α pr. & τόξον, arcus.

Ἀτόπημα, ατος, τὸ, factum, vel dictum inepte atque absurde. Philox. flagitium, facinus. Ab ἄτοπος.

Ἀτοπηματοποιός, ὁ, ὁ, facinorosus. Gl. Vet. Ex ἀτόπημα & ποιῶ.

Ἀτοπία, ας, ἡ, insolentia, insolita novitas. 2) turpitudo, malitia. 3) absurditas, disconvenientia. 4) de symptomatis morborum molestis, insolitis, haud prævisis. A seq.

Ἄτοπος, ο, ὁ καὶ ἡ, insolens, novus, *etiam* mirabilis. 2) incommodus, importunus. 3) absurdus. 4) stolidus. 5) improbus Gl. Vet. absurdus, inconsequens. *it.* facinorosus, flagitiosus, Gl. Vet. Ex α pr. & τόπος.

Ἀτόπως, Adv. absurde, inconvenienter, inepte. A præc.

Ἀτόρευτος, ο, ὁ καὶ ἡ, incælatus, Gl. Vet. Ex α pr. & τορεύω, *cælo*.

Ἄτος, ο, ὁ καὶ ἡ, insatiabilis. Ex α pr. & ἄδω, *satio*.

Ἀτραγῴδης, εος, & ἀτραγῴδος, ὁ καὶ ἡ, tragœdiæ non similis. 2) indecens. Ex α pr. & τραγῳδός.

Ἀτραγῴδητος, ο, ὁ καὶ ἡ, tragico fastu & ostentatione carens. 2) qui tragice decantatus, aut exaggeratus non est. Ex α pr. & τραγῳδέω.

Ἀτραγῴδως, *Adv.* sine tragico tumore, sine strepitu, tumultu; leniter, modeste. Ab ἀτραγῴδης.

Ἀτράκτιον, ου, τὸ, fusus, Gloss. Vet. Dimin. Ab ἄτρακτος.

Ἀτρακτοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, fuso similis. Ex eod. & εἶδος, *species*.

ἈΤΡΑΚΤΟΣ, ο, ὁ, ἡ, fusus, colus. 2) jaculum, sagitta.

Ἀτρακτυλίς, ίδος, ἡ, spinæ genus. Gl. Vet. 2) colus. A præc.

Ἀτράνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui declaratus non est, non perspicue expositus, obscurus. Ex α pr. & τρανόω, *perspicuum reddo*.

Ἀτράπολος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter moveri potest, durus. 2) morosus. Ex α pr. & τρέπω.

Ἀτραπίζω, ω, vado, viam carpo, iter facio. Hesych. Ab ἀτραπός, *via*.

Ἀτραπιτὸς, ῦ, idem quod sequens.

Ἀτραπός, ῦ, ἡ, via trita, semita, callis, trames, Philox. Ex α intens. & τραπέω, *calco*.

Ἀτραυμάτιστος, ο, ὁ & ἡ, invulneratus. 2) invulnerabilis. Ex α pr. & τραυματίζω.

ἈΤΡΑΦΑΞΙΣ, εως, ἡ, atriplex, genus oleris.

Ἀτράφαξυς, υος, ἡ, idem.

Ἀτρέκεια, ας, ἡ, veritas, certitudo, perspicuitas. A seq.

ἈΤΡΕΚΗΣ, εος, ὁ & ἡ, verus, certus. 2) accuratus. 3) numeris additum ἀτρεκὲς est omnino. Ab α pr. & τρέω, *trepido*, *æstuo*.

Ἀτρεκίη, ης, ἡ, *Jon.* pro ἀτρέκεια.

Ἀτρεκὲς, *Adv.* vere. *Jon.* ἀτρεκέως. Ab ἀτρεκής.

Ἀτρέμα, *Adv.* sine aliquo motu, quiete, tacite, tranquille. 2) intrepide. Ab α pr. & τρέω.

Ἀτρεμαῖος, αία, αῖον, quietus, intrepidus. A præc.

Ἀτρέμας, *Adv.* idem quod ἀτρέμα.

Ἀτρεμέω, ῶ, f. ήσω, immotus maneo. A seq.

Ἀτρεμής, ές, imperterritus, immotus. Ab α pr. & τρέμω.

Ἀτρεμία, ας, ἡ, quies, audacia. Ab iisd.

Ἀτρεμίζω, immotus subsisto. 2) stabilio, firmo. Ab iisd.

Ἄτρεπτος, ο, ὁ & ἡ, immutabilis, immotus, firmus, constans. 2) rectus. Ex α pr. & τρέπω.

Ἀτρεπτότης, ητος, ἡ, immutabilitas, nulla conversio. Suic. A præc.

Ἀτρέπτως, *Adv.* immutabiliter. 2) recte. Ab eod.

Ἄτρεστος, ου, ὁ & ἡ, intrepidus. Ex α pr. & τρέω, *tremo*.

Ἀτρέστως, *Adv.* intrepide. A præc.

Ἀτρεψία, ας, ἡ, idem quod ἀτρεπτότης. Suic. Ex α pr. & τρέπω, *verto*.

Ἄτρητος, ου, ὁ & ἡ, non cavus, non perforatus, nec pertusus non terebratus. 2) cui meatus ani coaluit, vel de femina, cui natura clausa est, nec admittit membrum virile. Ex α pr. & τιτραίνω, *perforo*.

Ἀτρήτως, *Adv.* sine foramine. A præc.

Ἀτρήχυντος, ο, ὁ & ἡ, asperitatis expers. Ab α pr. & τρηχύνω, *Jon.* pro τραχύνω, *exaspero*.

Ἀτρίακτος, ου, ὁ & ἡ, invictus. Ex α pr. & τρίακτος, *devictus*.

Ἀτριβής, έος, ὁ & ἡ, non tritus, inusitatus. 2) inexercitatus, imperitus. Ex α pr. & τρίβω.

Ἀτρίβων, ονος, ὁ & ἡ, pallio carens trito. 2) non tritus in aliqua re. Ex iisd.

Ἄτριπτος, ου, ὁ & ἡ, idem quod ἀτριβής. 2) indomitus, laboris inexpertus. Ex iisd.

Ἄτριχος, ου, ὁ & ἡ, sine capillis, capillis carens. Ex α pr. & θρίξ, *capillus*.

Ἄτριψ, ὁ, imperitus, in re aliqua non versatus. Ex α pr. & τρίβω, tero.
Ἀτρεμέω, ῶ, f. ήσω, non tremo. A seq.
Ἄτρεμος, ο, ὁ & ἡ, intrepidus. Ex α pr. & τρέμω, trepido.
Ἀτρεμία, ας, ἡ, male morata natura, improbitas, malignitas. 2) temeritas. 3) immutabilitas. 4) nox intempesta, media nox. Ex α pr. & τρόπος, item a seq.
Ἄτροπος, ο, ὁ & ἡ, immutabilis, perpetuus, aeternus, e. c. somnus. 2) ἡ, una Parcarum, Atropos. Ex α pr. & τρέπω, verto.
Ἀτροφέω, ῶ, fut. ήσω, tabesco, alimentis nil proficio. Gl. Vet. tabesco. Ab ἄτροφος.
Ἀτροφία, ας, ἡ, alimenti defectus, inedia, Gl. Vet. 2) tabes. 3) morbus. A seq.
Ἄτροφος, ο, ὁ & ἡ, impastus. 2) non alens. Ex α pr. & τροφή, alimentum.
Ἀτρύγετος, ο, ὁ & ἡ, sterilis, infructuosus. Epith. maris. A seq. vel indomitus, indomabilis. A τρύχω.
Ἀτρύγητος, ο, ὁ καὶ ἡ, qui vindemiari non potest, ineptus vindemiae. Ex α pr. & τρύγη, vindemia.
Ἄτρυγος, ο, ὁ καὶ ἡ, faece carens. 2) purus. Ex α pr. & τρύξ, vinum recens, fex vini.
Ἀτρύγετος, ον, idem quod ἀτρύγετος, & ex eod.
Ἀτρύπητος, ο, ὁ & ἡ, non perforatus, nullo foramine pervius. Gl. Vet. infossus. 2) solidus. Ex α pr. & τρυπάω, perforo.
Ἀτρύπονος, ο, ὁ καὶ ἡ, aerumnosus. 2) qui multos subit labores, nec iis frangitur. Ex α pr. τρύω & πόνος, labor, pro ἀτρυσίπονος.
Ἄτρυτος, ο, ὁ καὶ ἡ, indefessus. 2) indomitus. 3) vehemens. 4) ingens. Ex α pr. & τρύω, tero.
Ἀτρυτώνη, ης, ἡ, indomita, Epitheton Minervae. A praec.
Ἀτρύτως, Adv. sine defatigatione, fortiter, constanter. Ab eod.
Ἀτρύφερος, ο, ὁ καὶ ἡ, minime mollis, non delicatus, deliciis non addictus, neque innutritus. 2) incultus.
Ἀτρύφητος, ο, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α pr. & τρυφάω.
Ἄτρυφος, ον, idem. 2) delicatus, ap. Athen. Ex α pr. & τρυφή.
Ἀτρώς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, invulneratus. 2) illaesus. 3) inoffensus. Ex α pr. & τρώω, vel τιτρώσκω, vulnero.
Ἀτρωσία, ας, ἡ, q. d. invulnerabilitas: corpus quod vulnerari nequit, quale fuit Caeneo. A praec.
Ἄτρωτος, ον, idem quod ἀτρώς, & ex iisd.
Ἀτρώτως, Adv. sine vulnere. 2) invicte. A praec.
ἈΤΤΑ, pro ἅττα, aliqua, quaedam. 2) Vocula in sermone plane abundans.
ἈΤΤΑ, vox, qua juniores senes compellant, sodes, amabo, pater: etiam latinis attae senes.
Ἀτταγᾶς, f. ἀτταγῆς, avis picto dorso, coturnix, attagen.
ἈΤΤΑΓΗ'Ν, ῆνος, ὁ, idem.
ἈΤΤΑ'ΡΑΧΟΣ, vel ἀττάραγος, ο, ὁ, pustula, seu minutum fragmentum, quod pani nimium cocto deraditur, aut sponte decidit, mica.
ἈΤΤΑΤΑΙ', Interjectio, atat.
ἈΤΤΑΤΑΙΑ'Ξ, interjectio fletus.
ἈΤΤΕ'ΛΑΒΟΣ, ο, ὁ, locustae species.
Ἀττέλεβος, ο, ὁ, idem.
Ἀττελεβόφθαλμος, ον, locustae oculos habens.
Ἀττική, ῆς, ἡ, Attica, Atticus ager.
Ἀττικίζω, f. ίσω, partes Atheniensium sequor. 2) Atticorum dicendi genus imitor.
Ἀττικισμός, ῦ, ὁ, sermo Atticus, Attica dialectus. A praec.
Ἀττικιστί, Adv. Attice, more Attico. Ab ἀττικίζω.
Ἀττικός, ή, όν, Atticus, quasi ἀκτικός, ab ἀκτή, litus; nam Attica regio maritima.
Ἀττικουργέω, more Attico facio, elaboro. A seq.
Ἀττικουργής, ὲς, more Attico factus. Ex ἀττικός & ἔργον.
ἈΤΤΩ, prosilio, subsilio, subsulto.
Ἀτυζηλός, ή, όν, terribilis, terrificus. A seq.
ἈΤΥ'ΖΩ, f. ξω, terreo, metu percello. 2) perturbo. 3) obstupefacio, stupore percello, attono.
Ἄτυκτος, ο, ὁ καὶ ἡ, infectus. Ex α pr. & τεύχω.
Ἀτύμβευτος, ο, ὁ καὶ ἡ, carens sepultura, insepultus. Ex α pr. & τυμβεύω, tumulo.
Ἄτυμβος, ο, ὁ καὶ ἡ, idem.
Ἄτυπος, ο, ὁ καὶ ἡ, qui non satis expedite lingua utitur, non satis verba exprimens, aerem nempe non recte feriendo. 2) justa membrorum proportione destitutus. Ex α pr. & τύπος.
Ἀτύπτητος, ο, ὁ καὶ ἡ, non verberatus, incaesus, Gl. Vet. Ex α pr. & τύπτω, caedo.
Ἀτύπωτος, ο, ὁ καὶ ἡ, non formatus, non expressus. 2) tudis. Ex α priv. & τυπόω, formo.
Ἀτυράννευτος, ο, ὁ καὶ ἡ, liber a tyrannis, sive a dominatu tyrannico.
Ἀτυραννεύτως, Adv. libere a tyrannide. A praec.
Ἀτύρωτος, ο, ὁ καὶ ἡ, qui in caseum densatus & coagulatus non est. 2) qui lac coagulari non sinit. Ex α pr. & τυρόω, cogo in caseum.
Ἀτυφία, ας, ἡ, modestia, vacuitas a fastu. A seq.
Ἄτυφος, ο, ὁ καὶ ἡ, minime fastosus. Ex α pr. & τῦφος, fumus, jactantia.
Ἀτύφως, Adv. sine fastu, modeste, quasi sine jactantiae fumo, aut stultitiae caligine. A praec.
Ἀτυχέω, ῶ, f. ήσω, miser sum, non adsequor. Ab ἀτυχής.
Ἀτύχημα, ατος, τὸ, miseria, infortunium. 2) flagitium, scelus. A praec.
Ἀτυχής, έος, ὁ & ἡ, infelix. 2) impos voti. 3) scelestus, impurus. Ex α pr. & τυγχάνω.
Ἀτυχησις, εως, ἡ, infortunium. Ab ἀτυχέω.
Ἀτυχία, ας, ἡ, casus adversus, infortunium. 2) culpa, flagitium, ap. Polyb. Ex α pr. & τύχη, fortuna.
Ἀτυχῶς, Adv. infeliciter. 2) praeter votum.
ἈΤΩ, f. ἄσω, laedo, noceo: unde ἀτάω, ἀτάω, ἀτέω.
ΑΥ, Adv. rursum. 2) retro, retrorsum. 3) vice versa, contra. 4) vicissim. 5) vero, pro δέ. 6) αὖ αὖ, vox ficta latratum canis exprimens.
Αὐαίνω, vel αὑαίνω, fut. ανῶ, arefacio, exsicco. Ab αὖος, sicco.
Αὐαλέος, έα, έον, siccus, aridus. 2) squalidus, horridus, de capillis. Ab αὖος, siccus.
Αὔανσις, εως, ἡ, arefactio. 2) fenium & tabes plantarum. Ab αὐαίνω.
Αὐαντή, ῆς, ἡ, nomen morbi, ap. Hipp.
Αὐαντικός, ή, όν, exsiccans aliquid. Ab αὐαίνω.
Αὐασμός, ῦ, ὁ, exsiccatio. 2) siccitas. Ab eod.
Αὐγάζω, fut. άσω, illustro. 2) splendeo, illucesco. 3) video, aspicio. Ab αὐγή.
Αὔγασμα, ατος, τὸ, splendor. A praec.
Αὐγασμός, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Αὐγάω, ῶ, f. ήσω, splendeo. A seq.

ΑΥΓΗ', ῆς, ἡ, splendor, lux, jubar, lumen, Gl. Vet. 2) locus illustratus. 3) oculus. 4) diluculum.

Αὐγήεις, ήεσσα, ῆεν, splendidus. 2) oculorum acie valens. A præc.

Αὐγήτειρα, ας, ἡ, illuminatrix, epith. Lunæ. Ab αὐγάω.

Αὐδάζομαι, loquor, proloquor. A seq.

Αὐδάω, ῶ, f. ήσω, vocem edo, loquor. 2) alloquor. A seq.

ΑΥΔΗ', ῆς, ἡ, vox, oratio, sermo. 2) nuncius.

Αὐδήεις, ήεσσα, ῆεν, voce præditus, vocalis. 2) clarus, celebris, qui voce hominum celebratur. A præc.

Αὐδρία, ας, ἡ, aquæ penuria. A seq.

Αὔδρος, ου, ὁ & ἡ, aqua carens. Ex α pr. & ὕδωρ.

Αὐθάδεια, ας, ἡ, arrogantia. 2) morositas. 3) amor sui. 4) pertinacia. 5) temeritas. Philox. contumacia, præsumtio, temeritas, insolentia. A seq.

Αὐθάδης, εος, ὁ & ἡ, sibi placens, se ipsum admirans. 2) superbus. 3) contumax. procax, insolens, præfractus, cerebrosus, petulans, ferox, Gl. Vet. Ex αὐτός & ἅδω, *placeo*.

Αὐθαδία, ας, ἡ, idem quod αὐθάδεια.

Αὐθαδιάζω, f. άσω, contumacem reddo, & αὐθαδιάζομαι, pertinaciter resisto. A præc.

Αὐθαδίζομαι, insolenter, temere ago. Gl. Vet. præsumo. Ab αὐθάδης.

Αὐθαδικός, ή, όν, idem quod αὐθάδης.

Αὐθάδισμα, ατος, τὸ, procacitas, contumacia, protervia. Ab αὐθαδίζομαι.

Αὐθαδόστομος, ου, ὁ & ἡ, contumaci ore & temerario. Ex αὐθάδης & στόμα, ος.

Αὐθάδως, *Adv.* contumaciter, pertinaciter. Ab αὐθάδης.

Αὔθαιμος, ου, ὁ & ἡ, qui est ejusdem sanguinis, frater. Ex αὐτός & αἷμα, *sanguis*.

Αὐθαίμων, ονος, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.

Αὐθαίρετος, ου, ὁ & ἡ, voluntarius. ultroneus, Gl. Vet. Ex αὐτός & αἱρέομαι, *eligo*.

Αὐθαιρέτως, *Adv.* sponte, ultro. A præc.

Αὐθέκαστος, ου, ὁ & ἡ, severus, rigidus. 2) justus. Ex αὐτός & ἕκαστος, vel potius ab ἑκάς, *seorsim*, qui suam sibi sectam, procul alienis moribus, sequitur.

Αὐθεντέω, ῶ, potestatem in aliquem usurpo, dominor. 2) auctoritate mea probo. 3) auctorem me præbeo. 4) Gloss. Vet. αὐθεντῶ, auctoro. Ab αὐθέντης.

Αὐθέντημα, ατος, τὸ, auctoramentum, Gl. Vet. A præc. n. 4.

Αὐθέντης, ου, ὁ, qui sua manu se perimit. 2) auctor cædis. 3) auctor quilibet. 4) dominus, auctor, qui suo jure aliquid facit. Ex αὐτός & ἵεσθαι, *mittere*, quia, quod quisque suscipit, in id ipse se sua sponte immittit velut & conjicit.

Αὐθεντία, ας, ἡ, potestas, jus, auctoritas. A præc.

Αὐθεντικός, ή, όν, authenticus, auctoritate justa munitus. Gl. Vet. αὐθεντικόν, auctoratitium, authenticum. Ab eodem.

Αὐθεντικῶς, *Adv.* cum auctoritate, authentice.

Αὐθερμήνευτος, ου, facilis explicatu. Ex αὐτός & ἑρμηνεύω, quasi se ipsum interpretans.

Αὐθημερίζω, eodem die perficio, v. c. eandem viam eodem die eo & remeo.

Αὐθημερινός, idem quod αὐθήμερος.

Αὐθημερόν, *Adv.* eodem die, eo ipso die. A seq.

Αὐθήμερος, ου, ὁ & ἡ, eodem die factus, qui est ejusdem diei. 2) subitus, extemporalis.

Αὖθι, *Adv.* illic, ibi. 2) huc. 3) statim. Ab αὐτόθι. Quandoque idem est, quod αὖθις.

Αὐθιγενής, έος, ὁ & ἡ, indigena, in aliquo loco natus. 2) perennis, *de aqua fontana, vel fonte ipso*. Ex αὖθι & γίνομαι, *nascor*.

Αὐθιμένης, εος, ὁ & ἡ, indigena, nativua, Lex. Vulg. Ex αὖθι & μένω, *maneo*.

Αὖθιν, *Adv.* idem quod sequens

Αὖθις, *Adv.* denuo, rursus, iterum. 2) posthac, in posterum. 3) retro. Hinc 4) ὁ, ἡ, τὸ αὖθις, sequens, posterus. Ab αὖ.

Αὐθόμαιμος, ου, ὁ & ἡ, consanguineus. 2) frater. Ex αὐτός, ὁμοῦ, & αἷμα, *sanguis*.

Αὐθομολογέομαι, οῦμαι, ultro profiteor.

Αὐθύπαρκτος, ου, ὁ & ἡ, per se subsistens, non indigens alieno subjecto. Ex αὐτός & ὑπάρχω, *subsisto*.

Αὐθυπόστατος, ου, ὁ & ἡ, idem. Ex αὐτός & ὑφίσταμαι, *subsisto*.

Αὐθυπότακτος, ου, ὁ & ἡ, quod ipsum est Subjunctivi modi. Ex αὐτός & ὑποτάσσω, *subjicio*.

Αὐθυποτάκτως, *Adv.* ita ut per se sit Subjunctivi modi.

Αὐθωρόν, *Adv.* ea ipsa hora, eadem hora. Ex αὐτός & ὥρα, *hora*.

Αὐθωρεὶ & αὐθωρί, idem.

Αὐΐαχος, ου, ὁ & ἡ, clamans, ut canes latrantes. 2) clamosus. Rob. Ex αὖ & ἰάχω, *clamo*.

Αὐλαία, ας, ἡ, aulæum, cortina, velum scenæ, vel januæ, sc. ταπίς. Ab αὐλή, *aula*.

Αὐλακεργάτης, ου, ὁ, sulcos efficiens, epith. vomeris. Ex αὖλαξ, *sulcus*, & ἐργάτης, *operarius*.

Αὐλακίζω, f. ίσω, sulco, hiulco, imporco, *Philox.* Ab αὖλαξ.

Αὐλακισμός, οῦ, ὁ, sulcatio, Gl. Vet. αὐλακισμοὶ, infectiones. A præc.

ΑΥ'ΛΑΞ, ακος, ἡ, sulcus, lira, Gl. Vet.

Αὐλάρχης, ου, ὁ, aulæ princeps. Suic. Ex αὐλή & ἀρχή.

Αὔλεια, ας, ἡ, aulæ janua. Ab αὐλή.

Αὔλειον, ου, τὸ, vestibulum, atrium. Ab eod.

Αὔλειος, ου, ὁ & ἡ, vestibularis, atriensis. αὔλειος θύρα, janua atrii, h. e. viæ proxima, antica.

Αὐλείτης, ου, ὁ, villicus. Ab eodem.

Αὐλέω, ῶ, f. ήσω, tibia cano. Ab αὐλός.

ΑΥ'ΛΗ', ῆς, ἡ, locus subdialis. 2) atrium. 3) stabulum, caula, ovile. 4) aula, domus regia, s. principis.

Αὔλημα, ατος, τὸ, carmen ad tibiarum sonum. Ab αὐλέω.

Αὔλησις, εως, ἡ, ipsa tibiarum inflatio. Ab eod.

Αὐλητήρ, ῆρος, ὁ, tibicen. Ab eodem.

Αὐλητής, οῦ, ὁ, idem. Ab eodem.

Αὐλητική, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars inflandi tibias, seu cauendi tibiis. A seq.

Αὐλητικός, ή, όν, ad tibicinem pertinens. Ab αὐλητής.

Αὐλητικῶς, *Adv.* more tibicinum. A præc.

Αὐλητρία, ας, ἡ, rheca tibiarum. Ab eodem.

Αὐλητρίδιον, ου, τὸ, tibicinula. Dim. A præc.

Αὐλητρίς, ίδος, ἡ, tibicina. Ab αὐλητής.

Αὐλίδιον, ου, τὸ, Dim. ab αὐλή, consisterium, ap. Theophr.

Αὐλίζομαι, f. ίσομαι, diversor, stabulor, pernocto, dormio. 2) castra loco. Gloss. Vet. commoror, in primis in castris. Ab αὐλή.

Αὐλι-

Αὐλικὸς, ἡ, ὸν, tibialis, fistularis. 2) tibicen, fistulator. Ab αὐλός.

Αὔλιον, ου, τὸ, stabulum. 2) domicilium. Ab αὐλή.

Αὔλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad stabulum pertinens, vel ducens. Ab eodem. v. αὔλειος.

Αὐλὶς, ίδος, ἡ, sula. 2) tentorium. 3) cubile, lectus. 4) stabulum. 5) castra. 6) locus septus, in quo retia avibus tensa stant. 7) nidus avium. 8) portus in Bœotia. Ab αὐλή.

Αὐλίσκος, ου, ὁ, parva tibia, fistula. Dimin. ab αὐλός.

Αὐλισμὸς, οῦ, ὁ, pernoctatio, stabulatio. Ab αὐλίζομαι.

Αὐλοθετέω, ῶ, f. ήσω, fistulas, seu tibias compingo. Ex αὐλὸς & τίθημι, compono.

Αὐλοθήκη, ης, ἡ, locus tibiarum.

Αὐλοποιητικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars conficiendi tibias. Ab αὐλοποιός.

Αὐλοποιητικῶς, Adv. ex arte tibiarum conficiendarum. A præc.

Αὐλοποιΐα, ας, ἡ, idem quod sequens.

Αὐλοποιϊκὴ, ῆς, ἡ, ars tibiarum conficiendarum.

Αὐλοποιὸς, οῦ, ὁ, qui fistulas conficit. Gl. Vet. tibiarius. Ex αὐλὴ & ποιέω.

Αὐλοπρεπὴς, έος, ὁ & ἡ, aulæ conveniens. Ex αὐλὴ & πρέπω, convenio.

ΑΥ'ΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, tibia. 2) follis. 3) pars hastilis, annulus fibulæ. 4) sanguinis e naribus torrens.

Α'υλος, ου, ὁ καὶ ἡ, materiæ expers. Ex α pr. & ὕλη, materia.

Αὐλοτρύπης, ου, ὁ, qui tibias perforat. Ex αὐλὸς & τρύπα, foramen. Unde adv. αὐλοτρυπητικῶς.

Αὐλουρὸς, οῦ, ὁ, custos aulæ &c. Ex αὐλὸς & οὖρος, custos.

Αὐλῳδία, ας, ἡ, tibiarum cantus, tibiæ sonus. Ab αὐλῳδός.

Αὐλῳδικὸς, ἡ, ὸν, tibialis, fistularis. Ab eodem.

Αὐλῳδὸς, οῦ, ὁ, cantor, auletes, tibicen. Ex αὐλὸς & ᾠδὴ, cantus.

Αὐλὼν, ῶνος, ὁ, vallis, convallis, locus planus montibus inclusus. Ab αὐλός.

Αὐλωνιὰς, άδος, ἡ, in vallibus commorans, habitans, v. c. Nympha. A præc.

Αὐλωνίσκος, ου, ὁ, parva vallis. Dim. ab αὐλών.

Αὐλωνοειδὴς, έος, ὁ & ἡ, vallis figuram habens, anfractuosus. Ex eod. & εἶδος, forma.

Αὐλῶπις, ιδος, ἡ, Epith. galeæ, ab figura vel foraminis, per quod prospectus patet, vel coni, cui crista inseritur. A seq.

Αὐλωπὸς, οῦ, ὁ & ἡ, fistulæ similes habens oculos; nomen piscis, qui & αὐλωπίας. Ex αὐλὸς & ὤψ, oculus.

Αὐλωτὸς, ἡ, ὸν, ad fistulæ formam factus, vel fistula, tubulo, ut codone instructus. Ab αὐλός.

Αὐξάνω, f. ξήσω, Attice, augeo, incrementum do. αὐξάνομαι, cresco, glisco, olesco, integrasco, augesco, Gl. Vet. αὐξῆσαι, augere, Philox. aor. 1. inf. αὐξηθέντα, creta, Philox. a. 1. pass. part. ηὐξημένος, ampliatus, Philox. perf. part. pass. 2) interdum tamen est cresco. Ab αὔξω.

Αὔξη, ης, ἡ, incrementum. Ab eod.

Αὔξημα, ατος, τὸ, incrementum, Gl. Vet. Ab αὐξάνω.

Αὔξησις, εως, ἡ, incrementum. augmentum, auctus, Gl. Vet. Ab eod.

Αὐξητικὸς, ἡ, ὸν, augendi vim habens, auctificus. 2) crescens, crescendi vim habens. Gl. Vet. augmentarius. Ab eod.

Αὐξητικῶς, Adv. augendi caussa, rem verbis augendo. A præc.

Αὐξιθαλὴς, ές, viriditatem largiens, virescens. Ex αὔξω & θάλλω, vireo.

Αὔξιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad augendum & incrementum accommodatus. A seq.

Αὔξις, εως, ἡ, auctus, incrementum, augmentum. Ab αὔξω.

Αὐξιτρόφος, ου, alens. αὐξίτροφος, ου, adolescens.

Αὔξω, f. ξήσω, augeo, amplifico, cumulo, Gl. Vet. cresco, glisco. αὔξομαι, cresco, olesco, Gl. Vet.

Αὐόνη, ης, ἡ, siccitas, ariditas, Etym. 2) clamor, Varin. Ab αὔω, sicco, vel αὔω, clamo.

Αὖος, αὔα, αὖον, siccus, aridus. 2) qui (terrore) obriguit, obstupefactus. Ab αὔω, sicco.

Αὐότης, ητος, ἡ, siccitas, ariditas. Ab αὖος.

Α'υπνία, ας, ἡ, insomnia, vigiliæ. A seq.

Α'υπνος, ου, ὁ & ἡ, insomnis, somnum non capiens, vigil, pervigil. 2) in quo somnus non capitur. Ex α pr. & ὕπνος, somnus.

ΑΥ'ΡΑ, ας, ἡ, aura, ventus lenior. 2) exspiratio ex humido prodiens. 3) ventus.

Αὐρίζω, procrastino, in crastinum diem differo. Ab αὔριον. 2) algeo. Etymol. Ab αὔρα.

ΑΥ'ΡΙΟΝ, Adv. cras, crastino die. Unde ὁ, ἡ, τὸ αὔριον, crastinus.

Αὐροφόρητος, ου, aura vel vento ablatus, vel ferri, impelli valens. Ex αὔρα & φορέω.

Αὐσταλέος, έα, έον, siccus, aridus. 2) squalens, squalidus. Ab αὖος.

Αὐστὴρ, ῆρος, ὁ, & αὔστρα, ἡ, instrumentum, quo urna aqua plena e puteo extrahitur. Ab αὔω.

Αὐστηρία, ας, ἡ, austeritas. tetricitas, Gl. Vet. A seq.

ΑΥΣΤΗΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, austerus, severus, agrestis. tetricus, durus, Gl. Vet.

Αὐστηρότης, ητος, ἡ, austeritas, severitas. A præc.

Αὐστηρῶς, Adv. austere. 2) severe. 3) tenuiter.

Αὐτάγγελος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sibi nuncius, qui sua ipse nunciat. 2) qui ultro nuncius venit. Ex αὐτὸς & ἀγγέλλω, nuncio.

Αὐτάγγελτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuncius, qui rei interfuit, qui non alio utitur nuncio. Ex iisdem.

Αὐτάγαστος, ου, ὁ & ἡ, sui ipsius admirator. Rob. Ex αὐτὸς & ἄγαμαι, admiror.

Αὐτάγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd. Rob.

Αὐτάγρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, electus. 2) αὐτάγρετα, quæ sunt arbitrii nostri, in potestate nostra: item quæ ipsi volumus & optamus. Ex αὐτὸς & ἄγρομαι pro ἀγείρομαι.

Αὐτάδελφος, ου, ὁ, frater germanus, frater ex utroque parente.

Αὐτανδρί, Adv. cum ipsis viris, v. c. navis capta. 2) ipse. A seq.

Αὔτανδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cum ipsis hominibus, seu viris. Ex αὐτὸς & ἀνὴρ, vir.

Αὐτανέψιος, ου, ὁ, consobrinus, patruelis, fratris vel sororis filius.

ΑΥ'ΤΑ'Ρ, sed, autem. 2) ceterum. 3) deinde.

Αὐταρέσκεια, ας, ἡ, nimius amor sui, rerumque suarum. A seq.

Αὐτάρεσκος, ου, ὁ καὶ ἡ, sibi nimis placens. Ex αὐτὸς & ἀρέσκω, placeo.

Αὐτάρκεια, ας, ἡ, animus sua sorte contentus. 2) frugalitas. Ab αὐτάρκης.

Αὐταρκέω, ῶ, sufficio, satis sum, duro. αὐτάρκησον, contentus esto, Philox. aor. 1. imperat. Ex αὐτὸς & ἀρκέω, sufficio.

Αὐτάρκης, εος, ὁ & ἡ, contentus, frugalis. 2) sibi sufficiens, habens necessaria, nec aliena ope indigens. 3) opportunus, commodus, idoneus. Ex iisd.

Αὐταρχία, ας, ἡ, idem quod αὐταρχεία. A praec.
Αὐτάρκως, *Adv.* sufficienter, contente, satis abunde, prolixe, commode, Gl. Vet. Ab eod.
Αὐταρχέω, ῶ, 1. ήσω, summae rerum praesum. A seq.
Αὐτάρχης, ου, ὁ, & αὐτάρχος, qui summae rerum praeest, qui summam rerum potestatem obtinet. Ex αὐτὸς & ἀρχή.
Αὐταρχία, ας, ἡ, summa rerum potestas. A praec.
Αὖτε, *Adv.* rursum, iterum, postea. Ab αὖ.
Αὐτεργέτης, ου, ὁ & ἡ, ipse per se operans & efficiens. Ex αὐτὸς & ἐργάζω, operor.
Αὐτεξούσιον, ου, τό, liberum arbitrium. A seq.
Αὐτεξούσιος, ου, ὁ & ἡ, qui sui juris, sive suae potestatis est. 2) de imperio infinito, de regno, cujus potestas nullis limitibus circumscribitur. Ex αὐτὸς & ἐξουσία, potestas.
Αὐτεξουσιότης, ητος, ἡ, libera potestas. A praec.
Αὐτεξουσίως, *Adv.* libere. Ab eod.
Αὐτεπάγγελτος, ου, ὁ & ἡ, sponte aliquid indicans vel pollicens. Philox. ultroneus: etiam qui coenam condicit.
Αὐτεπίβουλος, ου, ὁ & ἡ, suis ipsius captus insidiis. Ex αὐτὸς & ἐπιβουλή.
Αὐτεπίτροπος, ου, ὁ, sui juris, sui ipse curam gerens.
Αὐτεπίσπαστος, ου, ὁ & ἡ, quem quis sibi ipse arcessivit atque attraxit. Ex αὐτὸς & ἐπισπάω.
Αὐτεπιτάκτης, ου, ὁ, qui ipse per se aliquid injungit, qui jure suo jussa imponit. Ex αὐτὸς & ἐπιτάσσω, impero.
Αὐτεπιτακτική, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars suo imperio regendi. A seq.
Αὐτεπιτακτικός, ή, όν, ad imperium absolutum pertinens. Ab αὐτεπιτάκτης.
Αὐτεπιτακτικῶς, *Adv.* more eorum, qui per se jubendi potestatem habent. A praec.
Αὐτεπίτακτος, ου, ὁ, idem quod αὐτεπιτάκτης.
Αὐτεπώνυμος, ου, ὁ & ἡ, cui idem nomen est impositum, cognominis. Ex αὐτὸς, ἐπὶ, & ὄνομα.
Αὐτερέτης, ου, ὁ, qui ipsemet sibi remigat. Ex αὐτὸς & ἐρέτης, remex.
Αὐτέω, ῶ, clamo. A seq.
Αὐτή, ῆς, ἡ, clamor, vox pugnae commissae. 2) pugna. Ab αὔω.
Αὐτήκοος, ου, ὁ & ἡ, qui suis aliquid auribus audivit. 2) qui sui est juris, se, non alium audit. Ex αὐτὸς & ἀκούω, audio.
Αὐτῆμαρ, *Adv.* eodem die. Ex αὐτὸς & ἦμαρ.
Αὐτίκα, *Adv.* mox, statim, protinus, illico, continuo, extemplo, ilicet, actutum, Gl. Vet. 2) exempli caussa. 3) primum, jam primum. 4) vicissim.
Αὖτις, *Adv.* idem quod αὖθις.
Αὐτίτης, ου, ὁ, hornus, qui unius ejusdemque anni est. 2) purus, merus. 3) solus, in solitudine vivens. Ex αὐτός.
Αὐτμή, ῆς, ἡ, halitus, spiritus. 2) vapor, nidor. 3) fumus. 4) ardor. Ab αὔω, spiro.
Αὐτμὴν, ένος, ὁ, idem.
Αὐτάγαθος, ου, ὁ & ἡ, per se bonus, optimus.
Αὐταγαθότης, ητος, ἡ, ipsamet bonitas.
Αὐθαγιότης, ητος, ἡ, sanctitas naturae interna, & perfectissima.
Αὐταδάμας, αντος, ὁ, ipsissimus verissimus adamas. Suic.
Αὐταλήθεια, ας, ἡ, ipsa veritas, purissima veritas.
Αὐταληθῶς, *Adv.* verissime.
Αὐτάνθρωπος, ου, ὁ, homo verissimus.

Αὐτάπειρος, ου, ὁ & ἡ, a se infinitus. Suic.
Αὐταρετή, ῆς, ἡ, ipsa virtus. Suic.
Αὐτοβοέω, ῶ, ipse me mea voce praedico, ipse mei praeconem ago.
Αὐτοβοεὶ, *Adv.* ipso clamore, primo statim clamore, s. impetu. Ex αὐτὸς & βοή, clamor.
Αὐτοβοηθός, ὁ, ἡ, qui sibi ipse sufficit, consulere potest, alieno auxilio non indiget.
Αὐτοβόητος, ου, ὁ & ἡ, qui ipse sua voce de se testatur. Ab αὐτοβοέω.
Αὐτοβορέας, ου, ὁ, ipse boreas.
Αὐτόβουλος, ου, ὁ & ἡ, sua sponte, suo instinctu, per se aliquid volens, s. homo sui arbitrii ac consilii. Philox. arbiter. Ex αὐτὸς & βουλή, consilium.
Αὐτογένεθλος, ου, ὁ & ἡ, cui ex se ipso genus est, qui a se ipso est. Ex αὐτὸς & γενέθλη, origo, genus.
Αὐτογενής, έος, ὁ & ἡ, idem. Ex αὐτὸς & γίνομαι, nascor.
Αὐτογέννητος, ου, ὁ & ἡ, ex se genitus. Ex iisd.
Αὐτογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, ex animi mei sensu & arbitratu facio ac judico. Ab αὐτογνώμων.
Αὐτογνωμόνως, *Ad.* suo arbitrio, consilio. A seq.
Αὐτογνώμων, ονος, ὁ & ἡ, qui suam dumtaxat sententiam sequitur, sui consilii & arbitrii. Ex αὐτὸς & γνώμη.
Αὐτόγνωτος, ου, ὁ & ἡ, suam sententiam secutus. Ex αὐτὸς & γινώσκω, cognosco.
Αὐτόγονος, ου, ὁ & ἡ, ipse per se genitus, a se ortum habens. Ex αὐτὸς & γόνος, origo.
Αὐτογραμμή, ῆς, ἡ, linea mathematica. Ex αὐτὸς & γραμμή, linea.
Αὐτόγραφον, ου, τό, scriptum sua manu exaratum.
Αὐτόγραφος, ου, ὁ & ἡ, sua manu scriptus. Ex αὐτὸς & γράφω, scribo.
Αὐτόγυον, ου, τό, aratri dentale, lignum, cui vomer includitur. Ex αὐτὸς & γύα, arvum.
Αὐτοδαής, έος, ὁ & ἡ, qui ex se ipse & sine magistro didicit. Ex αὐτὸς & δάω, disco.
Αὐτοδάικτος, ου, ὁ & ἡ, a se ipso interfectus. Ex αὐτὸς & δαΐζω, occido.
Αὐτόδαιτος, idem quod αὐτόδαιτος. A δαίς, δαιτός.
Αὐτοδὰξ, *Adv.* mordicus, ipsis dentibus. Ex αὐτὸς & ὀδάξ, mordicus.
Αὐτόκλητος, ου, ὁ & ἡ, qui vocatus secum ipse adfert, quae coenet, (sive potius, pauper, parasitus, ut αὐτόσιτος, αὐτεπάγγελτος.) qui domi suae solus coenat. Ex αὐτὸς & δαιτὶς, coena.
Αὐτοδεκάτης, ου, ὁ, qui est omnino decem annorum.
Αὐτοδέσποτος, ου, ὁ, dominus absolutus, summus.
Αὐτόδηλος, ου, ὁ & ἡ, per se manifestus.
Αὐτοδημιούργητος, ου, a se, nulla aliena opera factus.
Αὐτοδιακονία, ας, ἡ, quum quis ipse sibi ministrat, sui ipsius ministerio, non alieno utitur. A seq.
Αὐτοδιάκονος, ου, ὁ & ἡ, qui ipse sibi ministrat & famulatur.
Αὐτοδίδακτος, ου, ὁ & ἡ, qui sua ipsius industria aliquid didicit, a se ipso doctus. 2) suapte natura aliquid faciens.
Αὐτοδιδάκτως, *Adv.* naturae instinctu. A praec.
Αὐτοδιήγητος, ου, ὁ & ἡ, ab ipso, seu per se narratus, ab ipso auctore commemoratus. Ex αὐτὸς & διηγέομαι, narro.
Αὐτοδιηγηματικός, ου, ὁ, ipse ex sua persona narrans. Ex iisd.

Αὐ-

Αὐτοδικαιοσύνη, ης, ἡ, ipsa justitia.
Αὐτοδικέω, ῶ, f. ήσω, legibus & judicibus suis uti. Ex αὐτὸς & δίκη, jus.
Αὐτοδικία, ας, ἡ, disceptratio per se ipsum & non per alium, libertas legum & judiciorum. Ex iisd.
Αὐτόδικος, ο, ὁ & ἡ, qui non externo judice utitur, sed domestico. Ex iisd.
Αὐτόθεν, Adv. statim, e vestigio. Ex αὐτὸς & ὁδὸς, via.
Αὐτοδόξα, ας, ἡ, opinio, vel gloria ipsa per se spectata.
Αὐτοδόξαστος, ου, proprie & magis opinabilis.
Αὐτόδρομος, ου, ὁ & ἡ, per se & sua natura currens. 2) qui per se & sua natura movetur. Ex αὐτὸς & τρέχω.
Αὐτοδύναμος, ου, ὁ & ἡ, per se potens. Ex αὐτὸς & δύναμαι.
Αὐτόδωρον, ου, τὸ, donum ipsum, totum.
Αὐτοειδὴς, ες, prorsus similis.
Αὐτοεῖναι, ipsum esse, per seipsum esse.
Αὐτοέκαστος, ου, ὁ, pro se quisque.
Αὐτοέλικτος, ου, ὁ & ἡ, sua sponte volutatus, qui per se contorquetur, vel vorticibus circumagitur. Ex αὐτὸς & ἑλίσσω, volvo, agito.
Αὐτοενέργητος, ὁ, ἡ, formam passivam, sed activam significationem habens. Ex αὐτὸς & ἐνεργητικὸς, agendi vim habens.
Αὐτοέντης, Adv. propria manu. v. αὐθέντης. A seq.
Αὐτοέντης, ου, ὁ, interfector, percussor. 2) qui sibi ipse manum infert. 3) dominus, ap. Eurip. Ex αὐτὸς & ἵημι, mitto.
Αὐτοεξία, ας, ἡ, continentia, cum se quis & cupiditates habet in potestate, Polyb. si sana lectio.
Αὐτοεξουσία, ας, ἡ, libera potestas.
Αὐτοετὲς, Adv. eodem anno, annuo spatio. A seq.
Αὐτοετής, έος, ὁ & ἡ, eodem anno, qui ejusdem anni est. Gl. Vet. anniculus.
Αὐτοζημίωτος, ου, qui se ipse punit. Ex αὐτὸς & ζημία.
Αὐτοζήτητος, ου, qui se ipse offert, qui non quaesitus reperitur. Ex eod. & ζητέω.
Αὐτοζωὴ, ῆς, ἡ, ipsa vita, cum quis per se vivit, non habet vitam ab alio.
Αὐτοθάνατος, ου, ὁ & ἡ, qui ipse sibi mortem intulit.
Αὐτοθελεὶ, Adv. ultro. A seq.
Αὐτοθελὴς, έος, ὁ & ἡ, voluntarius. Ex αὐτὸς & θέλω.
Αὐτοθεμέθλος, ου, ὁ & ἡ, per se habens fundamentum. Ex αὐτὸς & θέμεθλον, fundamentum.
Αὐτόθεν, Adv. illinc, istinc, inde, ex isto loco, indidem, Gl. Vet. 2) ab hoc tempore. 3) ex tempore, confestim, protinus. 4) jam inde. Ab αὐτός.
Αὐτόθεος, ου, ὁ & ἡ, Deus verissimus. 2) qui divinitatem ab se habet. Ex αὐτὸς & θεὸς, Deus.
Αὐτοθήριον, ου, τὸ, ipsa, verissima bellua. Suic.
Αὐτόθι, Adv. illic, istuc, ibi, inibi, Gl. Vet. Ab αὐτός.
Αὐτόθροος, ου, ὁ & ἡ, ab sua ipsius voce profectus, quod quis de se ipse dicit. Ex αὐτὸς & θρέω, clamo, loquor.
Αὐτοκάβδαλος, ου, ὁ & ἡ, utcumque subactus. 2) brevi tempore & levi opera compactus, tumultuarie factus. Ex αὐτὸς & κάβος, farina, de qua proprie dicitur.
Αὐτοκάθαρσις, εως, ἡ, ipsamet purgatio, sponte facta purgatio.
Αὐτάγαθος, ου, ὁ & ἡ, per se bonus. Suic.
Αὐτοκασιγνήτη, ης, ἡ, soror germana.
Αὐτοκασίγνητος, ου, ὁ, frater germanus.
Αὐτοκατάκριτος, ου, ὁ & ἡ, suopte judicio condemnatus. Ex αὐτὸς & κατακρίνω, condemno.
Αὐτοκατασκεύαστος, ου, non tactus opera humana, epith. v. c. munimenti, domicilii in antro &c.
Αὐτοκέλευθος, ου, ὁ & ἡ, per se iter faciens.
Αὐτοκέλευστος, ου, ὁ & ἡ, injussus, sua sponte. Ex αὐτὸς & κελεύω, jubeo.
Αὐτοκελὴς, ὲς, idem. A κέλομαι.
Αὐτόκρας, ατος, ὁ & ἡ, ipse per se temperatus. Ex αὐτὸς & κεράννυμι, misceo.
Αὐτοκέραστος, ου, idem.
Αὐτοκέφαλον, ου, τὸ, ipsum caput. Ex αὐτὸς & κεφαλὴ, caput.
Αὐτοκίνησις, εως, ἡ, motus quo res aliqua sua sponte, vel suopte impulsu movetur, aut moveri potest. Ex αὐτὸς & κίνησις, motus.
Αὐτοκίνητος, ου, ὁ & ἡ, qui per se movetur, aut moveri potest, suapte natura mobilis. Ex αὐτὸς & κινέω, moveo.
Αὐτόκλαδος, ου, ὁ & ἡ, cum ipsis ramis.
Αὐτόκλητος, ου, ὁ & ἡ, qui non invitatus ad epulas venit, qs. qui se ipse invitavit.
Αὐτοκλήτως, Adv. sua ipsius vocatione.
Αὐτόκμητος, ητος, ὁ & ἡ, a se sua sponte fabricatus & elaboratus. Ex αὐτὸς & κάμνω, fabricor.
Αὐτόκομος, ου, ὁ & ἡ, ipse, sua sponte comatus. Ex αὐτὸς & κόμη, coma.
Αὐτόκοπον ἱμάτιον, ου, τὸ, ap. Poll. sed v. αὐτόκοπος.
Αὐτόκρας, ᾶτος, ὁ & ἡ, ipse per se mistus & temperatus: cui aliunde temperamentum arcessere opus non est. conf. αὐτόκρατος. Ex αὐτὸς & κεράννυμι, misceo.
Αὐτόκρας, ατος, ὁ & ἡ & τὸ, idem & ex iisd.
Αὐτοκράτειρα, ας, ἡ, imperatrix, liberum imperium habens. Ab αὐτοκράτωρ.
Αὐτοκράτεια, είας, τὸ, libera potestas. Ex αὐτὸς & κράτος.
Αὐτοκρατὴς, έος, ὁ & ἡ, qui sui juris est, qui pro suo arbitrio de re aliqua statuit. Ex iisd.
Αὐτοκρατορέω, imperator sum, summum imperium teneo. Ab αὐτοκράτωρ.
Αὐτοκρατορία, ας, ἡ, libera & summa potestas, potestas αὐτοκράτορος. Gl. Vet. principatus. Ab eodem.
Αὐτοκρατορικὸς, ἡ, ὸν, ex libero arbitrio veniens. 2) imperatorius, pertinens ad imperatorem, imperialis, Gl. Vet. Ab eod.
Αὐτοκρατορικῶς, Adv. pro arbitrio, plena & sua potestate. A praec.
Αὐτοκρατορὶς, ίδος, ἡ, Epithet. urbis, in qua est sedes imperii. Jos. Ab αὐτοκράτωρ.
Αὐτόκρατος, ου, ὁ, vinum natura sua medium inter dulce & austerum, ut nova contemperatione non indigeat. Ab αὐτὸς & κεράννυμι.
Αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ & ἡ, qui sui juris arbitriique est. 2) qui liberam plenamque potestatem habet, ut legatus, dux belli. Unde 3) imperator Rom. a Graecis sic vocatur. Ex αὐτὸς & κράτος, potestas.
Αὐτοκτενέω, ipse interficio me.
Αὐτόκτιστος, ου, ὁ & ἡ, sua sponte structus, Epith. v. c. habitationis non factae arte humana, ut in spelunca. Ex αὐτὸς & κτίζω, condo.
Αὐτόκτιτος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.
Αὐτόκτονος, ου, ὁ & ἡ, qui se ipse interfecit, qui sibi manus intulit. Ex αὐτὸς & κτείνω.

Αὐ-

Αὐτοκτονὶ, *Adv.* sua caede, manu. A praec.

Αὐτοκυβερνητὶ, & αὐτοκυβερνητεὶ, *Adv.* sua ipsius gubernatione. Ex αὐτὸς, & κυβερνάω.

Αὐτοκύλιςος, ε, ὁ & ἡ, per se volutus, suapte natura volubilis. Ex αὐτὸς & κυλιςὸς, *volubilis*.

Αὐτοκύριος, ε, ὁ & ἡ, per se dominus.

Αὐτόκωπος, ον, adnatum capulum, vel manubrium habens, v. c. ensis. Ex αὐτὸς, & κώπη, *manubrium*.

Αὐτολάλητος, ον, secum loquens. Ex αὐτὸς, & λαλέω.

Αὐτολεξὶ, *Adv.* verbotenus, ad verbum. Ex αὐτὸς, & λέξις.

Αὐτολετὴρ, ῆρος, ὁ, peremtor.

Αὐτολήκυθος, ε, ὁ & ἡ, pauper. 2) parasitus.

Αὐτολίθινος, ε, ὁ & ἡ, lapideus, saxeus. 2) durus, qui flecti nequit.

Αὐτολόγος, ε, ὁ, ipsum Verbum, Filius Dei.

Αὐτολόχευτος, ε, ὁ & ἡ, a se genitus. Ex αὐτὸς & λοχεύω, *pario*.

Αὐτολυρίζω, f. ίσω, ipsemet lyra cano. Ex αὐτὸς, & λυρίζω, *lyra cano*.

Αὐτομαθὴς, έος, ὁ & ἡ, qui a se ipse didicit, qui nullo praeceptore usus est. Ex αὐτὸς & μανθάνω.

Αὐτομαθῶς, *Adv.* discendo a se, sine praeceptore. A praec.

Αὐτομαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, de me ipse testor.

Αὐτόμαρτυς, υος, ὁ. qui sibi ipse testis est.

Αὐτοματεὶ, *Adv.* sponte, ultro. Ab αὐτόματος.

Αὐτοματίνω, *Adv.* idem & ab eod.

Αὐτοματὶ, *Adv.* idem & ab eod.

Αὐτοματία, ας, ἡ, fortunae temeritas, eventus fortuitus: s. fortis fortuna. Deae nomen. Ab eod.

Αὐτοματίζω, f. ίσω, sponte facio injussus, non coactus. Ab eod.

Αὐτοματισμὸς, ὲ, ὁ, actio, quae sponte fit. A praec.

Αὐτόματος, ε, ὁ & ἡ, a se ipso aliquid faciens, non alieno impulsu, sponte & ultro. 2) fortuito eveniens. Reperitur & αὐτομάτη, τὸ αὐτόματον, casus fortuitus. in foemin. subauditur τύχη, in neutro τὸ συμβάν. Ex αὐτὸς & μάτην, *frustra*, vel μέμαα, *gestio*, *promptus sum*.

Αὐτοματουργὸς, ὲ, ὁ, faber αὐτομάτε, artifex operis se ipsum moventis. A praec. & ἔργον.

Αὐτομάτως, *Adv.* sponte, ultro, sine alieno impulsu. 2) temere, fortuito. Ab eod.

Αὐτομαχέω, ῶ, per me, meis viribus pugno. 2) per me ipse, non per alium, litigo ac judicio contendo. Ex αὐτὸς & μάχομαι, *pugno*.

Αὐτομεγάκρατωρ, ρος, ὁ, valde potens.

Αὐτομήτηρ, τρὸς, ἡ, ipsissima mater.

Αὐτομήτωρ, ορος, ὁ & ἡ, eadem matre natus.

Αὐτομολέω, ῶ, f. ήσω, transfugio, meos desero & ad hostes deficio, ut ipsis militem. 2) ruo in aliquid, amplexor aliquid. Ab αὐτόμολος.

Αὐτομολία, ας, ἡ, transfugium, defectio, cum quis sponte ad hostes transit. 2) stolo, seu soboles e trunco vitis nata. A seq.

Αὐτόμολος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui sua sponte & a nullo incitatus it. 2) qui sua sponte ad partem alteram transit ac deficit. transfuga, Philox. perfuga, al. Gl. Vet. Ex αὐτὸς & μολέω, *venio*, *eo*.

Αὐτομόλως, *Adv.* more transfugae, in modum proditoris ac transfugae. A praec.

Αὐτονομέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, meis legibus utor, meique juris sum. Ab αὐτόνομος.

Αὐτονομία, ας, ἡ, libertas publica, potestas vivendi suis legibus, vel suo jure utendi. Gl. Vet. privilegium. A seq.

Αὐτόνομος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui suis legibus vivit. magister morum, Philox.

Αὐτονόμως, *Adv.* suis vivendo legibus, suo utendo jure. A praec.

Αὐτοντιμωρέμενος, ε, ὁ, se ipse puniens. Ex αὐτὸς & τιμωρέομαι, *punio*.

Αὐτονυκτὶ, *Adv.* ea ipsa nocte.

Αὐτονυχεὶ, *Adv.* idem.

Αὐτονυχὶ, *Adv.* idem.

Αὐτόξυλος, ε, ὁ & ἡ, ex ligno rudi confectus, non dolatus aut elaboratus.

Αὐτοουδέτερον, ε, τὸ, per se, sive absolute neutrum. Vox Gramm. ex αὐτὸς & οὐδέτερος, *neuter*.

Αὐτοπαγὴς, ὲς, a semet ipso factus sibi. Ex αὐτὸς, & πήγνυμι.

Αὐτοπάθεια, ας, ἡ, interna, vel innata passio. 2) reciprocatio, qua persona agit & patitur. 3) verus affectus.

Αὐτοπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ex se, vel intrinsecus patiens. 2) reciprocus. 3) intimo sensu affectus. Ex αὐτὸς & πάθος, *passio*.

Αὐτοπαθῶς, *Adv.* passione interna, patiendo intus & a se, ut ipse sentias quae dicas. 2) ex proprio affectu. 3) ex vero animi sensu. A praec.

Αὐτόπαις, αιδος, ὁ & ἡ, filius genuinus.

Αὐτοπάλων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Epith. virginis orbae, quae alias ἐπίκληρος. Ex αὐτὸς & πάλλω.

Αὐτοπαρακλητος, ε, ὁ, qui sponte aliquid facit, non indigens adhortatione.

Αὐτοπάρακτος, ε, ὁ καὶ ἡ, a se ipso productus. Ex αὐτὸς & παράγω, *produco*. *Adv.* αὐτοπαράκτως.

Αὐτοπαραγωγία, ας, ἡ, per se ipsum productio. Suic. Ex iisdem.

Αὐτοπάτωρ, ορος, ὁ, qui a se est, nullo patre natus.

Αὐτοπήμων, ονος, ὁ, sibi ipsi nocens. Ex αὐτὸς & πῆμα, *noxa*.

Αὐτόπιςος, ε, ὁ καὶ ἡ, per se fidem faciens, per se credibilis.

Αὐτοποδὶ, *Adv.* suis pedibus. Ex αὐτὸς & πές.

Αὐτοποδία, ας, ἡ, quum quis suis pedibus iter facit. Ex iisd.

Αὐτοποίητος, ε, ὁ καὶ ἡ, a se ipso factus.

Αὐτοποιὸς, ὲ, ὁ, sua sponte & per se factus, s. faciens.

Αὐτόποκος, ον, (vestis) lanea, non tonsa aut tincta colore, adeoque rudis. Ex αὐτὸς & πόκος, *vellus*. v. αὐτόκοπος.

Αὐτόπολις, εως, ἡ, civitas, quae suis legibus utitur, urbs, quae per se sola civitatis nomine censetur.

Αὐτοπόνητος, ε, ὁ & ἡ, per se, non manu humana, elaboratus. Ex αὐτὸς & πονέω, *laboro*.

Αὐτόπους, οδος, ὁ & ἡ, qui suis ipsius pedibus iter facit. 2) suis pedibus absque duce incedens.

Αὐτοπραγία, ας, ἡ, actio, quum quis per se & suo arbitrio aliquid facit. 2) potestas vivendi, ut velis. Ex α. & πράττω.

Αὐτοπραγματεύτως, *Adv.* sine arte. Ex α. & πραγματεύομαι.

Αὐτόπρεμνος, ε, ὁ καὶ ἡ, radicitus eversae arboris epith. apud Sophocl. qui cum ipsis radicibus evellitur. Ex α. & πρέμνον, *stirps*.

Αὐτοπρεπὴς, έος, ὁ & ἡ, se ipsum decens, sibi ipsi conveniens. 2) difficilis. 3) magnus. Ex αὐτὸς & πρέπω, *convenio*.

Αὐτοπροαίρετος, ε, ὁ καὶ ἡ, libero arbitrio agens, ultro susceptus, Gl. Vet. ultroneus, voluntarius.

tarius. Ex α. & προαίρετος, *spontio humana, arbitrarius*.

Αὐτοπροαιρέτως, *Adv.* suo ipsius arbitratu, sua sponte. A praec.

Αὐτοπρόσωπον, ου, τὸ, scriptum, in quo auctor ex sua persona docet, nulla extrinsecus adsumta. A seq.

Αὐτοπρόσωπος, ου, ὁ & ἡ, non personatus. 2) personam veram gerens.

Αὐτοπροσώπως, *Adv.* in, vel sub sua persona. 2) coram. A praec.

Αὐτοπτέω, ῶ, f. ήσω, ipse meis oculis cerno. A seq.

Αὐτόπτης, ου, ὁ, qui suis oculis videt, oculatus testis. Ex αὐτὸς & ὄπτομαι, video.

Αὐτοπτος, ου, ὁ & ἡ, ipse visus & deprehensus.

Αὐτοπυρίτης, ου, ὁ, ut ἄρτος αὐτοπυρίτης, panis, cui furfur non ademtus, opponitur, qui est e polline. A seq.

Αὐτόπυρος, ου, ὁ & ἡ, idem. Ex α. & πυρὸς, *triticum*.

Αὐτοπώλης, ου, ὁ, qui non vendit ab alio emta. Unde

Αὐτοπωλική, ῆς, ἡ, mercatura rerum non aliunde emtarum, ut frumenti in agro suo nati.

Αὐτορέγμων, ονος, ὁ & ἡ, Epith. mali, quod ipse sibi quis conscivit. Ex α. & ῥέζω.

Αὐτόρρεκτος, ου, ὁ, ἡ, qui se ipse interfecit. Ex iisdem.

Αὐτόροφος, ου, ὁ & ἡ, tectum ex se ipso habens, se ipse contegens. Ex αὐτὸς & ὀροφὴ, *tectum*.

Αὐτόῤῥιζος, ου, ὁ & ἡ, cum ipsa radice, cujus radix non avulsa est. 2) radices, fundamenta habens a se.

Αὐτοῤῥιφὴς, ὲς, sua sponte cadens. Ex α. & ῥίπτω.

Αὐτόῤῥυτος, ου, ὁ & ὁ, sponte profluens. Ex α. & ῥέω.

ΑΥΤΟΣ, ἡ, ὸν, ipse, ipsa, ipsum. 2) ipsemet. 3) qui sponte aliquid facit. 4) solus, ab aliis non adjutus. 5) idem. 6) ego. 7) dominus. Hinc *Superl.* αὐτότατος, ipsissimus.

Αὐτόσαρκοι, οἱ & αἱ, cuticulam nimis curantes, voluptarii.

Αὐτόσε, *Adv.* illuc, huc. 2) eodem.

Αὐτοσίδηρος, ου, ὁ & ὁ, ferreus.

Αὐτόσιτος, ου, ὁ & ἡ, qui ipse sibi cibum, propter paupertatem, conficit. 2) pauper. 3) parasitus.

Αὐτοσκέδαστος, ον, idem quod sequens. Ex α. & σκεδάζομαι.

Αὐτοσχέδιος, ου, ὁ & ἡ, rudis, simplex & inconditus, nullo factus artificio.

Αὐτόσσυτος, ου, ὁ & ἡ, sponte excitus, veniens. Ex α. & σεύομαι, *excitor*.

Αὐτοσταδίη, ας, ἡ, pugna stataria, cum pede collato cum hoste pugnatur. Ex α. & σταδίος, *statarius, stabilis*.

Αὐτόστεγος, ου, ὁ & ἡ, tecto natura sua instructus. 2) perfectus, absolutus. Epith. domus.

Αὐτόστοιχος, ου, ὁ & ἡ, qui solus & cogitabundus ambulat, qui ad se animum advertit. Suid. Ex α. & στοῖχος.

Αὐτόστολος, ου, ὁ & ἡ, qui sine navi trajicit, ipse sibi navis est: de natante. Ex αὐτὸς & στόλος.

Αὐτοστένης, ου, tacite gemens.

Αὐτοστράτηγος, ου, ὁ & ἡ, summus dux belli, penes quem auspicia sunt.

Αὐτόστυλος, ου, ὁ & ἡ, per se & suapte natura columnis fultus.

Αὐτοσφαγὴς, έος, ὁ & ἡ, ipse a se jugulatus, qui se ipse occidit. Ex αὐτὸς & σφαγὴ, ἡ, *cædes*.

Αὐτοσχεδὰ, *Adv.* illico. 2) cominus. Ex αὐτὸς & σχεδὸν, *prope, cominus*.

Αὐτοσχεδιάζω, f. άσω, ex tempore & tumultuarie facio, *sive* 2) temere, inconsulte: v. c. judico, loquor, consulo, sentio &c. 3) sponte ago.

Αὐτοσχεδίασμα, τος, τὸ, opus ex tempore & tumultuarie factum. A praec.

Αὐτοσχεδιασμὸς, ου, ὁ, dictio extemporalis. 2) temeraria quævis actio. Ab eod.

Αὐτοσχεδιαστὴς, ου, ὁ, qui extemporalem habet orationem. 2) qui ex tempore & tumultuarie facere solet. Ab eod.

Αὐτοσχεδιαστὶ, *Adv.* ex tempore, sine meditatione vel præparatione. Ab eod.

Αὐτοσχεδιαστικὸς, ὴ, ὸν, extemporalis.

Αὐτοσχέδιος, ία, ιον, & αὐτοσχέδιος, ου, ὁ & ἡ, extemporalis, ex tempore factus, inelaboratus, tumultuarius. αὐτοσχεδίη, pugna quæ cominus fit. ἐξ αὐτοσχεδίου, ex tempore. Ex αὐτὸς & σχέδιος.

Αὐτοσχεδίως, *Adv.* ex tempore, tumultuarie. 2) temere, fortuito casu. 3) sponte sua.

Αὐτοσχεδὸν, *Adv.* cominus. Ex α. & σχεδὸν, *cominus*.

Αὐτοτέλεια, ας, ἡ, perfectio, absolutio. 2) integritas. Ab αὐτοτελής.

Αὐτοτέλεστος, ου, ὁ & ἡ, per se perfectus. A seq.

Αὐτοτελὴς, έος, ὁ & ἡ, in se finem suum habens. 2) per se finem faciens seu imponens. 3) per se absolutus & consummatus. 4) ipse sibi sufficiens, cui propriæ vires ad aliquid perficiendum sufficiunt. Epith. judicii, a quo non licet provocare; *item* plebiscit, quod senatus consultum non præcessit, *denique* victoriæ justæ. Ex α. & τέλος, *finis*.

Αὐτοτελῶς, *Adv.* absolute, perfecte. 2) suo arbitrio. A praec.

Αὐτότεχνος, ο, ὁ & ἡ, per se peritus, per se artem tenens. Ex α. & τέχνη, *ars*.

Αὐτότοκος, ου, ὁ & ἡ, (editus) cum ipso partu. Ex αὐτὸς & τίκτω, *pario*.

Αὐτοτραγικὸς, ὴ, ὸν, tragicus.

Αὐτότροφος, idem quod αὐτόπυρος. Ex α. & τροφή.

Αὐτότυπος, ο, ὁ & ἡ, a se ipso impressus.

Αὐτοῦ, *Adv.* ibi, illic. 2) hic.

Αὐτοϋπεράγιος, ου, ὁ & ἡ, per se præstantioris naturæ. Suic.

Αὐτουργέω, ῶ, f. ήσω, per me, manu mea facio. Ex α. & ἔργον.

Αὐτούργημα, ατος, τὸ, quod quis ipse fecit. A præc.

Αὐτούργητος, ου, ὁ & ἡ, extemporalis, inlaboratus. 2) sponte natus. Ab eod.

Αὐτουργία, ας, ἡ, quicquid sua quis manu, ipse, facit. 2) peritia rerum ex usu suo, sive usus ipse rerum agendarum. v. αὐτουργός.

Αὐτουργικὸς, ου, ὁ, qui sua manu victum quærit potius, quam ab alio datis fruitur. A seq.

Αὐτουργὸς, ου, ὁ & ἡ, qui per se facit & operatur, non aliena opera utens. 2) qui manu sua victum sibi quærit. 3) opifex. 4) qui sua manu cædit, pulsat, vel pugnat. Gloss. Vet. auctor rei; ut malorum, quæ sustinemus.

Αὐτουργοτέχνητος, ον, subito, ex tempore factus. Ex αὐτουργὸς & τεχνάομαι, *fabricor*.

Αὐτόφι, s. αὐτόφιν, *Adv.* ibi. 2) ipsis, pro *Dativo* αὐτοῖς.

Αὐτοφιλανθρωπία, ας, ἡ, humanitas ipsissima.

Αὐτοφίλαυτος, ον, sui valde amans.

Αὐτόφλοιος, ου, ὁ & ἡ, ipsum corticem adhuc habens,

bens, nondum a cortice sejunctus. Ex αὐτὸς & φλοιὸς, cortex.

Αὐτοφονευτὴς, ῦ, ὁ & ἡ, qui se ipse peremit. Ex α. & φονεύω.

Αὐτοφόνος, ε, ὁ & ἡ, idem.

Αὐτοφόντης, ε, ὁ, idem. 2) qui alii sua manu cædem infert. Ex iisd.

Αὐτοφόνως, *Adv.* suo ictu, sua manu.

Αὐτόφορβος, ε, ὁ & ἡ, qui ipse voravit. Ex α. & φέρβω.

Αὐτόφορτος, ε, ὁ & ἡ, cum ipso onere & mercibus. Epith. navis pereuntis. Ex α. & φόρτος, onus.

Αὐτοφώρατος, ε, a semet ipso observatus. Ex α. & φωράω.

Αὐτοφυὴς, έος, ὁ & ἡ, nativus, non factus opere, arte carens. 2) genuinus, germanus. Gl. Vet. spontaneus, naturalis.

Αὐτόφυτος, ε, ὁ & ἡ, ex se ipso natus, ex se ipso procreatus. Ex α. & φυτὸς, natur.

Αὐτοφυῶς, *Adv.* suapte natura, sponte naturæ. 2) genuine. 3) sine arte, elaboratione. Ab αὐτοφυής.

Αὐτόφωνος, ε, ὁ & ἡ, qui sua voce utitur ad dicendum. Ex α. & φωνή.

Αὐτόφωρος, ε, ὁ & ἡ, deprehensus in ipso furto, deprehensus in ipsa re, sive scelere, ita ut non sit inficiando, Gl. Vet. manifestarius. ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ, in furto, in scelere ipso. Gl. Vet. manifesto. Ex αὐτὸς & φώρ.

Αὐτοφῶς, τὸ, ipsa lux: *de Spiritu Sancto*.

Αὐτοχάρις, ιτος, ἡ, ipsa per se gratia. Suic. Ex αὐτὸς & χάρις, *gratia*.

Αὐτόχειρ, ρος, ὁ & ἡ, qui sua manu aliquid facit. 2) qui sua manu victum quærit. 3) qui sua manu vim facit, cædem patrat. 4) qui se ipsum interficit. 5) αὐτόχειρ τινὸς etiam est, qui aliquem sua manu capit v. c. in prælio. 6) *neutr.* quod sua manu patratur. Ex αὐτὸς & χείρ.

Αὐτοχειρὶ, *Adv.* sua manu, suo Marte. A præc.

Αὐτοχειρία, ας, ἡ, homicidium manu sua patratum, neque solum in semetipso, sed & in aliis; unde interdum facinus possis vertere. αὐτοχειρίᾳ, sua ipsius manu. Ab eod.

Αὐτοχειριάζω, f. ίσω, mea manu facio. Ab eod.

Αὐτόχειρος, ε, ὁ & ὁ, qui se ipsum occidit. Ab eodem.

Αὐτοχειροτόνητος, ε, ὁ & ὁ, suo ipsius suffragio electus, per se ereatus. Ex αὐτὸς & χειροτονέω, *creo*.

Αὐτοχειρὶς, idem quod αὐτοχειρί. Ab αὐτόχειρος.

Αὐτοχθόνιος, ε, ὁ & ἡ, idem quod αὐτόκτιστος. Æschyl.

Αὐτόχθων, ονος, ὁ & ἡ, ex ipsa terra ortus, ex ipsa tellure oriundus, in qua vivit, non aliunde in eum locum delatus, ubi vivit. 2) indigena, domesticus. patricius, Philox. αὐτόχθονες, Aborigines, Philox. Ex αὐτὸς & χθὼν, *terra*.

Αὐτοχόλωτος, ε, ὁ & ἡ, qui sua sponte iram concipit. 2) sibi ipsi iratus. Ex αὐτὸς & χολᾶμαι, *irascor*.

Αὐτοχόωνος, ε, ὁ & ὁ, crassa Minerva fusus, veluti sponte sua fusus. Ex αὐτὸς & χόανος, *fornax fusoria*.

Αὐτοχρῆμα, *Adv.* re ipsa, re vera, plane. 2) statim, confestim. Ex α. & χρῆμα.

Αὐτόχροος, *contr.* ους, ε, ὁ & ἡ, nativi coloris. Gl. Vet. αὐτόχροος, nativa.

Αὐτόχυτος, ε, ὁ & ἡ, per se & sponte sua fusus, vel diffusus.

Αὐτοχωνευτος, ε, ὁ & ἡ, idem quod αὐτοχόωνος. Ex α. & χωνεύω, *fundo*.

Αὐτόχωνος, ε, ὁ & ἡ, idem. Ex α. & χῶνος.

Αὐτοψεὶ, *Adv.* videndo suis oculis. A seq.

Αὐτοψία, ας, ἡ, quum quis suis oculis vidit, oculata fides. Gl. Vet. in conspectu. Ex αὐτὸς & ὄψις, *visus*.

Αὔτως, sive αὕτως, *Adv.* sic, hoc modo. 2) eodem modo, pariter. 3) utcunque. 4) temere, frustra. Ab αὐτός.

Αὐχενίας, ε, ὁ, eervicosus, Gl. Vet. Ab αὐχήν.

Αὐχενίζω, f. ίσω, eervicem incido, cervicem frango. 2) loro caput equi constringo. Ab eod.

Αὐχένιος, ε, ὁ & ἡ, ad cervicem pertinens. Ab eod.

Αὐχενιστὴρ, ῆρος, ὁ, gulam frangens, epith. laquei. Ab αὐχενίζω.

ΑΥ'ΧΕΩ, ῶ, f. ήσω, glorior, jacto me.

Αὐχὴ, ῆς, ἡ, gloriatio, jactatio, animi elatio.

Αὐχήεις, ήεσσα, ῆεν, jactabundus, gloriabundus, ad jactantiam comparatus. 2) alacer, qui cervice erecta incedit. Ab αὐχέω.

Αὔχημα, ατος, τὸ, gloriatio, jactatio. Ab eod.

ΑΥ'ΧΗ'Ν, ένος, ὁ, cervix. 2) angustia loci, locus angustus. 3) pars clavi & gubernaculi, in quam gubernator incumbit. Gl. Vet. αὐχένες, gubernaculum. αὐχὴν πλοίου, gubernaculum, Gl. Vet. αὐχὴν πηδαλίου, temo, Philox.

Αὐχηστικὸς, ὴ, ὸν, idem quod αὐχήεις. Ab αὐχέω.

Αὐχμαλέος, squalidus. Ab αὐχμός.

Αὐχμάω, ῶ, f. ήσω, areo præ æstu. 2) squaleo. Ab eod.

Αὐχμέω, ῶ, f. ήσω, idem quod αὐχμάω.

Αὐχμήεις, ήεσσα, ῆεν, squalidus. Ad eod.

Αὐχμηροκόμης, ε, ὁ, comam squalidam habens. A seq. & κόμη.

Αὐχμηρὸς, ρὰ, ρὸν, squalidus, hispidus, hirsutus. Gl. Vet. 2) obscurus, caliginosus. 3) siccus. 4) pauper.

ΑΥ'ΧΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, siccitas ex æstu vehementi. 2) squalor, situs, pædor, illuvies. Gl. Vet.

Αὐχμώδης, εος, ὁ & ἡ, æstuosus, aridus præ æstu. 2) squalidus. A præc.

ΑΥ'Ω vel αὔω, sicco, aresacio, accendo. 2) *per diælys.* ἀΰω, spiro, clamo, resono.

Ἀφαγνίζω, f. ίσω, purifico, expio. 2) consecro. 3) spolio, exuo. Ex ἀπὸ & ἁγνίζω, *purifico*.

Ἀφαγνιστεύω, εύσω, idem. A præc.

Ἀφαγνίζω, f. ίσω & ιῶ, idem.

Ἀφαγνισμὸς, ῦ, ὁ, purificatio, consecratio. A præc.

Ἀφαδὴς, ε, ὁ & ἡ, qui oon placet, ingratus. 2) hostis, inimieus. Ex ἀπὸ & ἁνδάνω, *placeo*.

Ἀφαίμαξις, εως, ἡ, sanguinis detractio. A seq.

Ἀφαιμάσσω, vel άττω, f. άξω, sanguinem elicio, sanguinem detraho. Ex ἀπὸ & αἱμάσσω, *sanguinem elicio*.

Ἀφαίρεμα, ατος, τὸ, quod aufertur. 2) ablatio. 3) quod eximitur & seligitur, ut donarium fiat, vel victima. Ab ἀφαιρέω.

Ἀφαιρεματικὸς, ὴ, ὸν, ablativus. A præc.

Ἀφαίρεσις, εως, ἡ, ademtio, ablatio, abstractio. 2) Figura grammatica, quum principio vocabuli aliquid detrahitur. 3) id, quod ex cæsi animalis interaneis extrahitur. Ab ἀφαιρέω.

Ἀφαιρετικὸς, ὴ, ὸν, vim eripiendi habens.

Ἀφαιρέτις, ιδος, ἡ, ereptrix. epith Parcæ.

Ἀφαίρετος, ε, ὁ & ἡ, qui auferri potest. 2) exemtilis, fœmininum quoque ἀφαιρέτη occurrit. Ab seq.

Ἀφαιρέω, ῶ, f. ήσω, aufero, adimo, detraho. 2) vindico, adscio. 3) eximo, Philox. ἀφαιρῦμαι, adi-

adimo, demo, deripio. detraho, aufero, eximo, subtraho. ἀφείλετο, abstulit, dempsit, Gl. Vet. aor. 2. ἀφῃρημένων, detractis, Philox. perf. part. pass.

Ἀφαίρημα, ατος, τὸ, idem quod ἀφαίρεμα.

Ἀφαιρητικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ἀφαιρετικός.

ἈΦΑΚΗ, ης, ἡ, leguminis & quidem in specie viciæ genus. Gl. Vet. vicia.

Ἀφάλλομαι, desilio, resilio. exsilio, desilio, Gl. Vet.

Ἄφαλος, ου, ὁ & ἡ, Epith. galeæ, clavis, seu scutulis ex auro splendentibus non insignis. 2) sine cono, aut crista. Ex α pr. & φάλος.

Ἄφαλσις, εως, ἡ, actus desiliendi, resiliendi. Ab ἀφάλλομαι.

Ἄφαλτος, ου, ὁ & ἡ, resiliens. Ab eodem.

Ἀφαμαρτάνω, f. ήσω, aberro. 2) privor.

Ἀφαμαρτοεπὴς, έος, ὁ & ἡ, aberrans in verbis, a veritate & a modo; gerro, nugator. Ex ἀφαμαρτάνω & ἔπος, verbum.

Ἀφανδάνω, displiceo. Ex ἀπὸ & ἁνδάνω, placeo.

Ἀφάνεια, ας, ἡ, obscuritas. 2) incertitudo. Ab ἀφανής.

Ἀφάνερον, nec manifestum, Gl. Vet.

Ἀφανὴς, έος, ὁ & ἡ, obscurus, non manifestus, occultus, latens. 2) incertus. 3) ignotus, ignobilis. 4) qui e medio sublatus est, aut periit, ut discerptus a bestiis, in aqua suffocatus. Ex α pr. & φαίνω, ostendo.

Ἀφανίζω, f. ίσω, ab adspectu removeo, e conspectu aufero, ex oculis tollo. 2) perdo, interficio. 3) inquino, polluo, contamino. 4) quovis modo corrumpo, deformo, vasto, excido. 5) levo, imminuo, v. c. laborem, ne sentiatur. 6) in exilium pello. 7) ad Deos transfero, *cum additur* ἐξ ἀνθρώπων. 8) abeo e conspectu, discedo, *intr.* ἑαυτόν. ἀφανίζομαι, evanesco, abolesco, pereo &c. A præc.

Ἀφάνισις, εως, ἡ, abolitio, e conspectu hominum ablatio. A præc.

Ἀφανισμὸς, ῦ, ὁ, abolitio, excidium, interitus, exterminium, Gl. Vet. obscuratio rei, v. c. veritatis. Ab eodem.

Ἀφανιστὴς, ῦ, ὁ, destructor, exterminator, vastator, corruptor. Ab eodem.

Ἀφανιστικὸς, ἡ, ὸν, vim habens e medio tollendi, perdendi. Unde *Adv.* ἀφανιστικῶς.

Ἀφανιστὸς, ἡ, ὸν, destructilis, Gl. Vet. Ab eod.

Ἀφαντασίαστος, ου, ὁ & ἡ, qui nullis perturbatur visis & somniis. Ex α pr. & φαντασία.

Ἀφαντασίωτος, ου, ὁ & ἡ, qui non habet vim perspicuas rerum imagines concipiendi. Ex α pr. & φαντασιόω.

Ἀφάνταστος, ου, ὁ & ἡ, visis & imaginationibus carens. Ex α priv. & φαντάζομαι.

Ἄφαντος, ου, ὁ & ἡ, ab adspectu remotus, qui non videtur. 2) qui discessit, abiit, quocunque modo & quacunque de caussa (v. ἀφανής) e medio sublatus est, periit. 3) cujus memoria nulla est, funditus extinctus. Ex α pr. & φαίνω.

Ἀφανῶς, *Adv.* ita, ut non appareat, occulte, clanculum, Gl. Vet. obscure, pedetentim.

Ἀφάπτω, f. ψω, suspendo. 2) alligo. 3) admoveo, applico.

ἈΦΑΡ, *Adv.* statim, continuo. 2) facile. *Comp.* ἀφάρτερος, celerior.

Ἀφαρὶ, vel ἀφαρεὶ, *Adv.* festinanter & inconsiderate, statim, celeriter. A præc.

ἈΦΑΡΕΥΣ, έως, ὁ, pinna, quam thynnus femina sub ventre habet.

ἈΦΑΡΚΗ, ης, ἡ, Apharca, arbor semper virens.

Ἀφαρμάκευτος, ου, ὁ & ἡ, medicamenti expers, medicamentis non usus. Ex α pr. & φαρμακεύω.

Ἀφάρμακος, ου, ὁ & ἡ, non venenatus. Ex α pr. & φάρμακον, *venenum*.

Ἀφάρμακτος, ου, ὁ & ἡ, veneficio non infectus. Gl. Vet. innocuus. Ex α pr. & φαρμάσσω.

Ἀφαρμόζω, f. όσω, non convenio, dissonus sum.

Ἀφαρμόττω, idem.

Ἀφαρμοζωμος, f. ἀφαρίζωμος, ου, ὁ, jusculum ex tempore, vel cito factus. Ex ἄφαρ & ζωμὸς, *jus esculentum*. (vel potius ex ἀπὸ & ἀρμοῖ, *nunc, jam, modo*, & ζωμός.)

Ἄφαρος, ου, ὁ & ἡ, investis. Ex α pr. & φᾶρος, *vestis exterior*. 2) inaratus, incultus. Ab α pr. & φάρος, *aratio*. Etym.

Ἀφάροτος, ου, ὁ & ἡ, inaratus. Etym. (Ex ἀπὸ negante, & ἄροτος. Interdum π ex ἀπὸ mutatur in φ, tametsi verba, quibuscum componitur, incipiunt a vocali spiritu leni insignita. v. ἀφαυαίνω.)

Ἀφαρόω, ῶ, aro. Suid.

Ἀφαρπάζω, f. άσω, vel άξω, abripio, eripio, diripio, arripio, rapto, deripio. Gl. Vet. ἀφαρπάξαι, deripere, Philox.

Ἀφασία, ας, ἡ, loquendi impotentia, stupor, præ quo loqui non possumus. Ex α pr. & φημὶ, *loquor*.

Ἀφάσσω, vel ἄττω, tango, contrecto. Ab ἁφὴ, *tactus*. Ἀφάσσω, Suid.

Ἄφατος, ου, ὁ & ἡ, ineffabilis, non dicendus. Gl. Vet. nefandus. 2) incelebris. Ex α pr. & φατὸς, *dicendus*.

Ἀφάτως, *Adv.* ineffabiliter. A præc.

Ἀφαυαίνω, arefacio, exsicco. Ex ἀπὸ & αὐαίνω, *sicco*.

ἈΦΑΥΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, imbecillis, debilis.

Ἀφαύω, f. αύσω, sicco, uro. ἀφαύομαι, siccor, inedia exaresco.

Ἀφάω, ῶ, tango, contrecto. Ex ἀπὸ & ἁφὴ, *tactus*. Ἀφᾷ, Suid.

Ἀφεγγὴς, έος, ὁ & ἡ, cæcus, obscurus, lumine carens. Ex α pr. & φέγγος, *splendor*.

Ἀφεδράζω, eloco, Gl. Vet. de sede depello. Ex ἀπὸ & ἑδράζω, *loco*.

Ἀφεδρεία, ας, ἡ, idem quod ἄφεδρος.

Ἀφεδρεύω, f. εύσω, sellæ insideo, in sella sedeo. Ex ἀπὸ & ἕδρα, *sella*.

Ἄφεδρος, ου, ὁ, purgatio menstrua mulierum. Ex iisdem.

Ἀφεδρὼν, ῶνος, ὁ, latrina. cloaca, Gl. Vet. Ex iisdem.

Ἀφειδέω, ῶ, f. ήσω, non parco. 2) contemno, nulla curam habeo. Ab ἀφειδής.

Ἀφειδείως & ἀφειδήως, *poet.* pro ἀφειδῶς, *Adv.* non parce, ad satietatem, nemini parcendo, liberaliter.

Ἀφειδὴς, έος, ὁ & ἡ, non parcens, profusus. Gl. Vet. largus. 2) rigidus, asper, Gloss. Vet. Ex α pr. & φείδομαι, *parco*.

Ἀφειδία, ας, ἡ, severitas disciplinæ, cum duriter habemus nos aut alium. 2) crudelitas. 3) profusio. A præc.

Ἀφειδῶς, *Adv.* profuse, large, sine parsimonia, Gl. Vet. 2) aspere, crudeliter. Ab eod.

Ἀφεκτέον, abstinendum est. Ab ἀπέχομαι, *abstineo*.

Ἀφεκτικὸς, ἡ, ὸν, abstinens. Gl. Vet. distans. Ab ἀπέχομαι, *abstineo*, vel ἀπέχω, *disto*.

Ἀφέλεια, ας, ἡ, ſimplicitas orationis, cultus &c. A ſeq.

ἈΦΕΛΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimplex. 2) tenuis, frugalis.

Ἀφελκόω, ῶ, f. ώσω, exulcero, vulnero. ἀφελκοῖ, exulcerat, Philox.

Ἀφέλκυσις, εως, ἡ, deductio, Gl. Vet. A ſeq.

Ἀφελκύω, f. ύσω, abſtraho, retraho, avoco, abduco. ἀφείλκυσε, abſtraxit, Philox. ἀφελκύσαι, detrahere, Philox.

Ἀφέλκω, abſtraho, ſubtraho, detraho, Gl. Vet. ἀφέλκεται, detrahit, Philox. ἀφέλκεσθαι, detrahi, Philox.

Ἀφέλκωσις, εως, ἡ, exulceratio. Ab ἀφελκόω.

Ἀφελότης, ητος, ἡ, idem quod ἀφέλεια. Ab ἀφελής.

Ἀφελῶς, *Adv.* ſimpliciter, tenuiter, ſine artis affectatione. Ab eod.

Ἄφεμα, ατος, τὸ, id, quod demittitur. Ab ἀφίημι, *demitto*.

ἌΦΕΝΟΣ, ου, ὁ, vel ἄφενον, ου, τὸ, divitiæ, opes, qs. reditus annui, lucrum. (pro ἄπενος, ex ἀπὸ & ἔνος, *annus*, unde ἐνιαυτός. Inde Latin. *penus*.)

ἈΦΕΝΤΙ'ΝΔΑ, ἡ, ſc. παιδιὰ, nomen luſus.

Ἄφεξις, εως, ἡ, abſtinentia. Ab ἀπέχομαι.

Ἀφερέπονος, ον, qui laborem ferre nequit.

Ἀφεργμένος, ου, ὁ ϗ ἡ, concluſus, incluſus velut carcere. Ex ἀπὸ & εἴργομαι, *includor*.

Ἀφερμηνεύω, f. εύσω, enarro, explico.

Ἀφερπύζω, idem quod ſequens.

Ἀφέρπω, fut. ψω, abeo.

Ἄφερτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ferendus, non tolerabilis. ἀφερτερος, ἀφερτατος, minus, minime ferendus. Ex α priv. & φέρω.

Ἀφέσιος, ου, ὁ, q. d. dimiſſor, liberator. Epith. Jovis. Ab ἀφίημι, *dimitto*.

Ἄφεσις, εως, ἡ, dimiſſio, v. c. uxoris, equorum in circenſibus. 2) carceres, ultima meta. 3) remiſſio debiti, v. c. delicti, pœnæ. Gl. Vet. emancipatio. Ab eod.

Ἀφεσμὸς, οῦ, ὁ, examen, congregatio apum. 2) agmen. Ex ἀπὸ & ἑσμὸς, vel ἐσμὸς, *examen*.

Ἀφεστήκω, abſum, diſto.

Ἀφέστιος, ου, ὁ ϗ ἡ, abſens, qui a domo abeſt. 2) non domeſticus, alienus. Ex ἀπὸ & ἑστία, *domus*.

Ἀφετέος, έα, έον, dimittendus. Ab ἀφίημι, *dimitto*.

Ἀφετὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀφέτης. Ab eod.

Ἀφετηρία, ας, ἡ, ſc. γραμμὴ, θύρα, &c. carceres, unde equi curſu certaturi dimittuntur. 2) principium ineundæ viæ, aut profectionis. 3) quodlibet principium. Ab ἀφετήριος.

Ἀφετήριον, ου, τὸ, portus, unde navigatur.

Ἀφετήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, miſſilis, qui mittere, ſeu dimittere poteſt. Ab ἀφετὴρ.

Ἀφέτης, ου, ὁ, qui emittit vel dimittit, miniſter tormenti, qui emittit jacula, tela &c. 2) manumiſſus, e ſervitute dimiſſus, libertus. Ab ἀφίημι.

Ἀφετικὸς, ἡ, ὸν, remittendi vel emittendi poteſtatem & vim habens. A ſeq.

Ἄφετος, ου, ὁ ϗ ἡ, dimiſſus, liber. 2) ſolutus & cujuſque libidini expoſitus. 3) pro delicto habitus. 4) abſolutus. Ab ἀφίημι.

Ἀφευκτος, ον, non effugiendus. Unde

Ἀφεύκτως, *Adv.* abſque ullo effugio, inevitabili lege. Ex α pr. & φεύγω, *fugio*.

Ἀφεύω, f. εύσω, accendo, inflammo. Ex ἀπὸ & εὕω, *uro*.

Ἀφεψέω, ῶ, f. ήσω, decoquo. Ex ἀπὸ & ἕψω, *coquo*.

Ἀφέψημα, ατος, τὸ, decoctum. A præc.

Ἀφέψησις, εως, ἡ, coctio, decoctio. Ab eod.

Ἄφεψις, εως, ἡ, idem.

Ἀφέψω, idem quod ἀφεψέω.

Ἀφὴ, ῆς, ἡ, tactus, contrectatio. 2) commiſſura. 3) ictus, plaga. 4) accenſio, incenſio. 5) color lepræ. Ab ἅπτομαι, *tango*, vel ἅπτω, *incendo*.

Ἀφηβάω, ῶ, f. ήσω, ex pubertate egredior. Ab ἄφηβος.

Ἀφηβηκὼς, ότος, ὁ, vergens ad ſenectutem flore feſſo. A præc.

Ἄφηβος, ου, ὁ ϗ ἡ, pubertatem egreſſus. Ex ἀπὸ & ἥβη.

Ἀφηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, duco, ſum dux, præeo. 2) narro, enarro, commemoro.

Ἀφήγημα, ατος, τὸ, narratio. A præc.

Ἀφηγηματικὸς, ἡ, ὸν, narratione conſtans, narrationem continens. A præc.

Ἀφηγηματικῶς, *Adv.* modo narrationis. A præc.

Ἀφηγήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, dux viæ. Ab ἀφηγέομαι.

Ἀφήγησις, εως, ἡ, narratio. Ab eod.

Ἀφηγητὴς, οῦ, ὁ, narrator. 2) dux viæ.

Ἀφηδύνω, f. υνῶ, jucundum reddo. Ex ἀπὸ & ἡδύνω, *ſuave reddo*.

Ἀφήκω, f. ήξω, pervenio. Ex ἀπὸ & ἥκω.

Ἀφῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, qui florentes annos exegit, adultæ ætatis, Philox. 2) impuber. Philox. minor. ἀφηλικέστερος, adultior, jam ſenior, quæ antiqua eſt ſignificatio. Ex ἀπὸ & ἧλιξ, *coævus*, *æqualis*.

Ἀφηλιώτης, ου, ὁ, ſubſolanus, Gl. Vet. Ex ἀπὸ & ἥλιος, *ſol*. v. ἀπηλιώτης.

Ἀφήμενος, ου, ὁ, ſedens procul, ſedens ſeorſim. Ex ἀπὸ & ἧμαι, *ſedeo*.

Ἀφημερεύω, fut. εύσω, interdiu abſum. 2) diem unum abſum. Ex ἀπὸ & ἡμερεύω, *diem tranſigo*.

Ἄφημος, ου, ὁ ϗ ἡ, ignobilis, qui fama celeber non eſt, non nominatus, non memoratus. Ex α pr. & φήμη, *fama*.

Ἀφήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iisd.

Ἀφήμως, *Adv.* tacite. 2) indecore. Ab ἄφημος.

Ἀφηνιάζω, f. άσω, habenas detrecto & excutio, frena non patior. 2) contumax ſum, non pareo, contumaciter reſiſto. Ex ἀπὸ & ἡνία, *frenum*.

Ἀφηνιασμὸς, οῦ, ὁ, frenorum excuſſio, ferocia habenas non admittens. 2) contumacia. 3) rebellatio. A præc.

Ἀφηνιαστὴς, οῦ, ὁ, qui habenas excutit. 2) ferox. Ab eodem.

Ἀφηνιάω, ῶ, idem quod ἀφηνιάζω.

Ἀφηρωΐζω, ἀφηρωΐζω, & *Dor.* ἀφηρωΐζω, heroum honore adficio, *it.* in numerum heroum refero. Ab ἥρως. Ex inſer. ant.

Ἀφησυχάζω, ad quietem redigor, conquieſco.

Ἀφήτωρ, ορος, ὁ, jaculator, epith. Apollinis. 2) vaticinator. Ab ἀφίημι.

Ἀφητορία, ας, ἡ, vaticinatio. 2) jaculatio. A præc.

ἌΦΘΑΙ, ῶν, αἱ, ulcera maligna in oris ſuperficie; *item* in ore uteri, pudendis muliebribus.

Ἀφθαρσία, ας, ἡ, incorruptibilitas. 2) immortalitas. Ab ἄφθαρτος.

Ἀφθαρτίζω, f. ίσω, incorruptibilem reddo. 2) immortalem reddo. A ſeq.

Ἄφθαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, incorruptibilis, immortalis, Philox. incorruptus, inviolatus, inlibatus, inteme-

meratus, al. Gl. Vet. Ex α priv. & φθείρω, *corrumpo*.

Ἀφθάστως, *Adv.* celerrime, ut adsequi nemo possit. Ab α & φθάνω.

Ἀφθάω, ῶ, aphthis laboro. Ab ἄφθαι.

Ἄφθεγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non vocalis.

Ἀφθιτόμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, qui consilium habet incorruptum. Ex seq. & μῆτις, *consilium*.

Ἄφθιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, incorruptibilis. Ex α pr. & φθίω, *corrumpo*.

Ἄφθωδης, ου, ὁ ϗ ἡ, aphthis laborans. Ab ἄφθαι.

Ἄφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, mutus, non vocalis.

Ἀφθόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, invidiæ non obnoxius. Ex α pr. & φθονέω, *invideo*.

Ἀφθονήτως, *Adv.* fine invidia. A præc.

Ἀφθονία, ας, ἡ, invidiæ carentia. 2) *usitatius* abundantia, copia, Gl. Vet. A seq.

Ἄφθονος, ου, ὁ ϗ ἡ, invidia carens. nulli invidens, fine invidia, Gl. Vet. 2) copiosus. Gl. Vet. opimus.

Ἀφθόνως, *Adv.* fine invidia. 2) copiose, affatim.

Ἀφθορία, ας, ἡ, incorrupta conditio, integritas. Philox. pudicitia. A seq.

Ἄφθορος, ου, ὁ ϗ ἡ, incorruptus. Ex α pr. & φθείρω, *corrumpo*.

Ἀφθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aphthis laborans. Ab ἄφθαι.

ἈΦΙΑ, ας, ἡ, genus plantæ.

Ἀφιδρόω, ῶ, f. ώσω, sudo, desudo, exsudo.

Ἀφίδρυμα, ατος, τὸ, statua, simulacrum, delubrum, effigies, Philox. Ab ἀφιδρύω, *dedico*.

Ἀφίδρυμα, idem quod ἀφίδρυσις.

Ἀφίδρυσις, εως, ἡ, collocatio, dedicatio. A seq.

Ἀφιδρύω, f. ύσω, statuo, colloco, firmum stare facio, dedico. Gl. Vet. erigo.

Ἀφίδρωσις, εως, ἡ, sudatio, desudatio. 2) sudoris evocatio. Ab ἀφιδρόω.

Ἀφιερίζω, fut. ίσω, sacrum & sanctum reddo, purifico. Ex ἀπὸ & ἱερός.

Ἀφιερόω, ῶ, f. ώσω, consecro, dedico, devoveo. ἀφιερωθέντες, dicati, Philox. ἀφιερωμένος, sacrosanctus, Philox. Ex iisd.

Ἀφιέρωμα, ατος, τὸ, donarium. A præc.

Ἀφιέρωσις, εως, ἡ, consecratio, dedicatio. Ab eodem.

Ἀφιζάνω, f. ζήσω, e sede surgo ac descendo.

Ἀφίζω, idem.

Ἀφίημι, f. ήσω, p. εἷκα, dimitto, v. c. uxorem &c. servum &c. in libertatem. 2) absolvo reum, remitto culpam. 3) omitto, missum facio. 4) permitto, sino. 5) emitto v. c. vinculis, *it.* aquas de fonte &c. 6) projicio, conjicio. 7) jacio. ἀφίεμαι, dimittor. Gl. Vet. emereor. ἄφες, fine, omitte, dimitte, remitte, Gl. Vet. aor. 2. part. ἀφειμένος, solutus, Philox. perf. part. pass. ἀφεθείς, missus, Philox. aor. 1. part. pass.

Ἀφικάνω, advenio, pervenio.

Ἀφικνέομαι, οῦμαι, f. ἀφίξομαι, pervenio, advenio, adsequor sc. cursu, virtute quacunque, similitudine &c.

Ἀφίκτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, supplex. A præc.

Ἀφιλάγαθος, ου, ὁ ϗ ἡ, minime amans bonorum aut bona.

Ἀφιλάλληλος, ον, carens mutuo amore.

Ἀφιλανθρωπία, ας, ἡ, inhumanitas, inclementia.

Ἀφιλάνθρωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, inhumanus, inclemens.

Ἀφιλανθρώπως, *Adv.* inhumane, inclementer, inhumaniter.

Ἀφιλαργυρέω, absum ab avaritia, cupiditate pecuniæ careo.

Ἀφιλαργυρία, ας, ἡ, ab avaritia continentia.

Ἀφιλάργυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, alienus ab avaritia.

Ἀφιλαργυρίω, exhilaro, ap. Diog. L.

Ἀφιλαύτως, *Adv.* fine amore sui illiberali.

Ἀφιλεργέω, laborem fugio.

Ἀφιλεργία, ας, ἡ, fuga laboris.

Ἀφιλέταιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui suos sodales odit, inimicus sodalium.

Ἀφιλέχθρως, *Adv.* fine amore inimicorum. 2) animo ab inimicitiis & simultatibus abhorrente.

Ἀφιλήδονος, ου, voluptatum contemnens.

Ἀφίλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inamabilis, Gl. Vet.

Ἀφιλία, ας, ἡ, amicorum defectus. 2) inimicitiæ, odium amicitiarum colendarum.

Ἀφιλίωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui conciliari nequit, cum quo familiaritas iniri non potest.

Ἀφιλοδοξία, ας, ἡ, gloriæ contemtus. A seq.

Ἀφιλόδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, minime gloriæ cupidus.

Ἀφιλοδόξως, *Adv.* fine gloriæ cupiditate.

Ἀφιλοεργέω, ῶ, f. ήσω, in otio dego, nihil ago, abhorreo a navitate.

Ἀφιλοθεάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, non cupidus spectandi, spectaculorum non amans.

Ἀφιλοθεΐα, ας, ἡ, impietas. Suic. A sequ.

Ἀφιλόθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dei non amans. Suic.

Ἀφιλοικτίρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, immisericors, inmitis.

Ἀφιλοκαλία, ας, ἡ, rerum honestarum negligentia, vel inscitia.

Ἀφιλόκαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui negligit honesta, non studiosus rerum honestarum.

Ἀφιλοκομπέω, ῶ, fastum, ostentationem, jactantiam contemno. Suic.

Ἀφιλοκομπία, ας, ἡ, arrogantiæ & fastus contemtus. Suic.

Ἀφιλόκομπος, ου, ὁ ϗ ἡ, alienus ab arrogantia & fastu. Suic.

Ἀφιλομαθής, έος, ὁ ϗ ἡ, discendi non cupidus. 2) imperitus. Suic.

Ἀφιλομαθία, ας, ἡ, ruditas, imperitia. Suic.

Ἀφιλόμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, a pugna abhorrens. Suic.

Ἀφιλονείκητος, ον, idem ac seq.

Ἀφιλόνεικος, ου, ὁ ϗ ἡ, a contentione alienus, non pertinax.

Ἀφιλονείκως, *Adv.* fine contentionis studio.

Ἀφιλοξενέω, ῶ, ab hospitalitate alienus sum. Suic.

Ἀφιλοπλουτία, ας, ἡ, divitiarum contemtus. Suic.

Ἀφιλοπόλεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, belli non amans, non bellicosus.

Ἀφιλόπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, ignavus, iners.

Ἄφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, amicis carens. 2) ab amicitia alienus.

Ἀφιλοσόφητος, ου, ὁ ϗ ἡ, philosophiæ & litterarum expers. Ex α pr. & φιλοσοφέω.

Ἀφιλόσοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, a philosophia alienus. 2) philosophiæ non conveniens. 3) parum diligens in aliqua re explicanda, *de historico*, Polyb.

Ἀφιλοστοργέω, ῶ, f. ήσω, a caritate sum alienus. Suic. A seq.

Ἀφιλόστοργος, ου, ὁ ϗ ἡ, non amans, a caritate alienus.

Ἀφιλοτεκνία, ας, ἡ, contemtus liberorum.

Ἀφιλοτιμία, ας, ἡ, animus ab honoris, laudis, cupiditate alienus. A seq.

Ἀφιλότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, liber ab ambitione, & vanita-

rutate vitæ, splendore victus &c. 2) illiberalis, qui laudem non meretur.

Ἀφιλοτίμως, *Adv.* sine gratia aut patrium studio. 2) sine vanitate & splendore externo. A præc.

Ἀφιλοχρηματία, ας, ἡ, contemtus neglectusque divitiarum parandarum. A seq.

Ἀφιλοχρήματος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pecuniam non amat, qui opes contemnit. Suid.

Ἀφίλως, *Adv.* sine amore, contra amicitiam.

Ἀφιματόω, ῶ, f. ώσω, vestes exuo, veste exuo, vestibus spolio. Ex ἀπό & ἱμάτιον, *vestis*.

Ἄφιξις, εως, ἡ, adventus, accessus, interventus. 2) discessus, profectio. Ab ἀφικνέομαι.

Ἀφιππάζομαι, f. άσομαι, equo aufugio.

Ἀφιππασία, vel ἀφιππεία, ας, ἡ, inscitia equitandi. 2) fuga, quæ fit equo.

Ἀφιππεύω, f. εύσω, idem ac ἀφιππάζομαι.

Ἄφιππος, ου, ὁ καὶ ἡ, equitandi imperitus. 2) equitatui non aptus.

Ἀφιπποτοξότης, ου, ὁ, sagittarius equester.

Ἀφίπταμαι, avolo, Gl. Vet.

Ἀφιστάω, idem quod ἀφίστημι.

Ἀφιστάνω, idem.

Ἀφίστημι, sejungo, amoveo, ut cum vis naturæ aliena & noxia corpori infixa suppuratione expellit. Gloss. Vet. ἀφίσταμαι, absto, absisto, desero, abscedo, discedo, recedo, desisto. supputo, Gl. Vet. ἀπόστησον, remove, Philox. aor. 1. imperat. ἀποστῆσαι, per libram vendere. ἀποστήσασθαι, libra appensum accipere. ἀπέστη, destitit, Philox. aor. 2.

Ἄφλαστον, ου, τό, summa pars & ornamentum puppis, aplustre.

Ἄφλεβος, ου, ὁ καὶ ἡ, venia carens, seu privatus. Ex α pr. & φλέψ, *vena*.

Ἀφλέγμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, inflammatione carens. 2) inflammationem prohibens. Ex α pr. & φλεγμαίνω, *inflammo*.

Ἄφλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ustus. 2) non coctus, non tostus. Ex α pr. & φλέγω, *uro*.

Ἀφλόγιστος, ου, ὁ & ἡ, non ustulatus. Ex α pr. & φλογίζω, *ustulo*.

Ἄφλογος, ον, igni carens. Ex α pr. & φλόξ.

Ἄφλοιος, ου, ὁ & ἡ, cortice carens, vel privatus. Ex α pr. & φλοιός, *cortex*.

Ἀφλοισμός, ῦ, ὁ, spuma. Ab ἀφρός, mutato ρ in λ. v. ἀφλυσμός. (vel quasi ab ἀπό & φλύω.)

Ἀφλύαρος, ον, a nugis, garrulitate abstinens.

Ἀφλυκταίνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, pustulas non sentiens, ex quo pustulæ non erumpunt. Ex α pr. & φλυκταινόομαι, *pustulis teneor* vel *occupor*.

Ἀφλυσμός, ῦ, ὁ, spuma. Ab ἀφρός.

Ἀφνειόομαι, ditesco. Ab seq.

Ἀφνειός, ῦ, ὁ & ἡ, idem quod ἀφνεός. ἀφνειότερος, ditior. ἀφνειέστατος, ditissimus.

Ἀφνεός, ῦ, ὁ & ἡ, dives, opulentus. ἀφνεώτερος, ditior. Ab ἄφενος, *divitiæ*. v. ἄφενος.

Ἀφνέω, ῶ, ditesco. Eust. Ab eod.

Ἀφνήμων, ονος, ὁ, dives, opulentus. A præc.

Ἄφνος, εος, τό, idem quod ἄφενος.

Ἀφνύνω, dito. A præc.

Ἀφνύω, dito. Ab eodem.

Ἄφνω, *Adv.* repente, subito, protinus, Gl. Vet. Ab ἀφανῶς.

Ἀφόβητος, ου, ὁ & ἡ, metu non perculsus, non metuens. Ex α pr. & φοβέομαι, *metuo*.

Ἀφοβία, ας, ἡ, securitas, imperterritus animus. A seq.

Ἄφοβος, ου, ὁ καὶ ἡ, metu carens, intrepidus. Interritus, Gl. Vet. 2) metum non adferens.

Ἀφοβόσπλαγχνος, ον, audax, timoris expers. Ex præc. & σπλάγχνον.

Ἀφόβως, *Adv.* absque metu, intrepide.

Ἀφόδευμα, ατος, τό, stercus, Gl. Vet. A seq.

Ἀφοδεύω, f. εύσω, caco, alvum exonero. A seq.

Ἄφοδος, ου, ἡ, discessus, digressus. 2) reditus. 3) secessio ad exonerandam alvum. 4) latrina. 5) excrementum, stercus.

Ἄφοιον, ου, τό, idem quod ἄποιον.

Ἀφοίτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui frequentari nequit, inaccessibilis. 2) qui locum aliquem frequentare cavet, aut insuper habet. Ex α priv. & φοιτάω, *accedo*.

Ἄφολκος, ου, ὁ & ἡ, levis. *Comp.* ἀφολκότερος, levior.

Ἀφόμοιος, ου, ὁ & ἡ, absimilis, dissimilis.

Ἀφομοιόω, ῶ, f. ώσω, similem reddo, adsimulo.

Ἀφομοίωμα, ατος, τό, similitudo alicujus rei ficta, simulacrum, effigies, Gl. Vet. A præc.

Ἀφομοίωσις, εως, ἡ, adsimulatio. Ab eodem.

Ἀφοπλίζω, f. ίσω, armis spolio. ἀφοπλίζομαι, arma exuo.

Ἀφοράω, ῶ, f. άσω, intueor, respicio. Gl. Vet. adspecto.

Ἀφόρδιον, ου, τό, excrementum. Ab ἄφοδος, *inserto* ρ. (si sana lectio.)

Ἀφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, intolerabilis, molestus. Ex α pr. & φορέω, *tolero*.

Ἀφορητότης, ητος, ἡ, intolerabilitas, Gl. Vet. A præc.

Ἀφορήτως, *Adv.* ut tolerari nequeat. Ab eod.

Ἀφορία, ας, ἡ, infœcunditas, sterilitas frugum, sterilitas agrorum. Ab ἄφορος.

Ἀφορίζω, f. ίσω, separo, segrego, distinguo. 2) finio, termino. 3) designo, adsigno, attribuo. Gl. Vet. delego, destino, determino, limito. 4) extermino, excommunico. 5) repudio. 6) alicui abjudico aliquid, velut virtutem, &c. ἀφορίζομαι, destinor, deportor, deputor, Gl. Vet. ἀφώρισεν, delegavit, Philox. aor. 1. act. ἀφωρισμένα, destinata, Philox. perf. part. pass. Ex ἀπό & ὁρίζω, *definio*.

Ἀφόρισμα, ατος, τό, suis terminis descriptum & definitum. A præc.

Ἀφορισμός, ῦ, ὁ, determinatio, distinctio, separatio. 2) brevis sententia, præceptum brevibus verbis conclusum. Ab eodem.

Ἀφοριστικός, ἡ, όν, secernendi & distinguendi vim habens. Ab eodem.

Ἀφοριστικῶς, *Adv.* distinguendi caussa, per ἀφορισμόν.

Ἀφορμάω, ῶ, f. ήσω, proripio me ex aliquo loco. 2) discedo, proficiscor.

Ἀφορμίζω, ῶ, f. ίσω, e statione navium discedo, solvo, enavigo.

Ἀφορμή, ῆς, ἡ, impetus. 2) perfugium, auxilium. 3) materia alicujus rei perficiendæ, occasio, opportunitas. 4) pecunia & res familiaris universa. 5) merces, mercatus. 6) occasio & caussa rerum.

Ἀφόρμιγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cithara caret. Ex α pr. & φόρμιγξ, *cithara*.

Ἄφορμος, ον, erumpens, profugus, abiens. Ex ἀπό & ὁρμή.

Ἀφορολόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, a quo non exigitur tributum. Ex α pr. & φορολογέω, *tributum exigo*.

Ἄφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, sterilis, non frugifer. Ex α pr. & φέρω, *fero*.
Ἀφόρμυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, impollutus, non inquinatus. Ex α pr. & φορύσσω, *polluo*.
Ἀφοσιόω, ῶ, ἀφοσιόομαι, οῦμαι, expio. 2) sacro, devoveo. 3) justa facio. 4) perfunctorie dicis caussa ago. *Unde est* leviter defungor, velut auspicandi tantum caussa. 5) abominor. 6) deprecor, recuso. Ex ἀπὸ & ὅσιος.
Ἀφοσίωμα, ατος, τὸ, piaculum. A praec.
Ἀφοσίωσις, εως, ἡ, expiatio. Ab eodem.
Ἀφραδέω, ῶ, fut. ήσω, inconsulte ago. 2) stulte loquor, insanio. Ab ἀφραδής.
Ἀφραδέως, *Adv.* stulte, temere, inconsiderate. A seq.
Ἀφραδής, έος, ὁ καὶ ἡ, temerarius, inconsultus. Ex α pr. & φράζω.
Ἀφραδία, ας, ἡ, imprudentia, temeritas, stultitia. A praec.
Ἀφραδμόνως, idem quod ἀφραδέως.
Ἀφράδμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀφραδής. Ex α pr. & φράδμων, *circumspectus*.
Ἀφράζω, desipio, stulte ago.
Ἀφραίνω, fut. ανῶ, insanio, desipio. Ex α pr. & φρὴν, *mens*.
Ἄφρακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non septus. 2) non munitus. Ex α pr. & φρακτὸς, *septus*.
Ἀφρασμόνως, idem quod ἀφραδμόνως.
Ἀφράσμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀφράδμων.
Ἄφραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ineffabilis. 2) improvisus, inexspectatus. 3) occultus. Ex α pr. & φράζω, *dico*.
Ἀφραστότης, ητος, ἡ, ineffabilitas. A praec.
Ἀφρασύνη, ης, ἡ, idem quod ἀφραδία.
Ἀφράστως, *Adv.* inconsiderate. 2) ex improviso.
Ἀφρέω, ῶ, f. ήσω, spumo, spumesco. Ab ἀφρός.
Ἀφρήτωρ, ορος, ὁ, qui extra tribum. 2) inimicus civilis societatis. Ex α pr. & φρήτωρ, *tribulis*.
Ἀφρίζω, f. ίσω, spumo, spumas ago. Ab ἀφρός.
ἈΦΡΙΚΗ', ῆς, ἡ, Africa.
Ἀφρικτὶ, *Adv.* sine horrore. Ab α & φρικτός.
Ἀφρισμὸς, ῦ, ὁ, spumatio. Ab ἀφρίζω.
Ἀφρόγαλα, ακτος, τὸ, spuma lactis, lac spumosum, lac quod in spumam abiit. Ex ἀφρὸς & γάλα, *lac*.
Ἀφρογένεια, ας, ἡ, spuma genita. Epitheton Veneris. Ex ἀφρὸς, *spuma*, & γίνομαι, *nascor*.
Ἀφρογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, spuma prognatus. Ex iisdem.
Ἀφροδίσια, ων, τὰ, res Venereae. 2) festum Veneris. Ab ἀφροδίτη.
Ἀφροδισιάζω, & ἀφροδισιάζομαι, utor rebus Venereis, Venerem exerceo. 2) *passive*, muliebria patior. Ab eod.
Ἀφροδισιακὸς, ἡ, ὸν, Venereus. 2) ὁ sc. λίθος, gemma Aphrosidiaca. Ab eod.
Ἀφροδισιὰς, άδος, ἡ, Acoron, Veneria. Ab eod.
Ἀφροδισιασμὸς, ῦ, ὁ, rerum Venerearum usus.
Ἀφροδισιαστικὸς, ἡ, ὸν, Venereus, salax, libidinosus.
Ἀφροδίσιος, ία, ιον, f. ἀφροδίσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. A seq.
ἈΦΡΟΔΙ'ΤΗ, ης, ἡ, Venus, Dea amoris. 2) Venerea libido. 3) venustas, gratia.
Ἀφρόκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, spumicomus, spumantes capillos habens. Ex ἀφρὸς & κόμη.
Ἀφρολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qs. spumilegus. Ex ἀφρὸς & λέγω, *colligo*.
Ἀφρονέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, desipio, amens sum. Ex ἄφρων.
Ἀφρόνησις, εως, ἡ, dementia. A praec.
Ἀφρόνιτρον, ου, τὸ, spuma nitri, aphronitrum. Ex ἀφρὸς & νίτρον, *nitrum*.
Ἀφρόντις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, curae expers, securus.
Ἀφροντισία, ας, ἡ, negligentia. A praec.
Ἀφροντιστέω, ῶ, fut. ήσω, p. ηκα, non curo, negligo.
Ἀφροντιστὶ, *Adv.* sine cura. A seq.
Ἀφρόντιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, curis vacuus, securus. 2) curis abundans. Ex α pr. vel intens. & φροντίζω, *curo*.
Ἀφροντίστως, *Adv.* absque cura, secure. 2) negligenter, contemptim. A praec.
Ἀφρόνως, *Adv.* insipienter, imprudenter. Ab ἄφρων.
ἈΦΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, spuma. 2) piscis quidam.
Ἀφροσέληνος, ου, ὁ, spuma lunae, lapis quidam. Ex ἀφρὸς & σελήνη, *luna*.
Ἀφροσκόροδον, ου, τὸ, allii praegrandis genus. Ex ἀφρὸς & σκόροδον, *allium*, quod tritum multam spumam reddat.
Ἀφροσύνη, ης, ἡ, amentia, imprudentia. Ab ἄφρων.
Ἀφρούρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, incustoditus, nullo praesidio munitus. Ex α pr. & φρουρέω, *custodio*.
Ἄφρουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. 2) immunis ab excubiis. Ex α priv. & φρουρὰ, *custodia*, *praesidium*.
Ἀφροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, spumans. Ex ἀφρὸς & φέρω, *fero*.
Ἀφροφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, spumam innatam habens. Ex ἀφρὸς & φύω, *nascor*.
Ἀφρύη, ης, ἡ, apua, piscis e spuma nasci creditus. Ab ἀφρός. v. ἀφύη, quod melius.
Ἀφρὼ, οῦς, ἡ, Venus, idem quod ἀφροδίτη.
Ἀφρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, spumosus. Ab ἀφρός.
Ἄφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, amens, desipiens, stolidus, stultus, imprudens. Ex α pr. & φρὴν, *mens*.
Ἀφυβρίζω, fut. ίσω, desaevio, petulantiam meam compesco, injuria, vel contumelia afficere desino.
Ἀφυγιάζω, sanum reddo, sano.
Ἀφυγιασμὸς, ῦ, ὁ, sanatio. A praec.
Ἀφύδιον, ου, τὸ, Dimin. Ab ἀφύη.
Ἀφυδραίνω, abluo.
Ἀφύη, ης, ἡ, apua, piscis quidam. v. ἀφρύη.
Ἀφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, natura minime aptus ad aliquid. 2) indocilis, indoctus, imperitus. Ex α pr. & φυὴ, *natura*.
Ἀφυΐα, ας, ἡ, natura ad aliquid inepta. A praec.
Ἄφυκος, ου, ὁ καὶ ἡ, fuco carens. Ex α pr. & φῦκος.
Ἄφυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inevitabilis, necessarius. Ex α pr. & φεύγω, *fugio*.
Ἀφύκτως, *Adv.* sine spe fugae, inevitabiliter. A praec.
Ἀφυλακτέω, ῶ, f. ήσω, mihi non caveo, incaute me gero. A seq.
Ἀφύλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sibi non cavet, incautus, securus. 2) incustoditus, non observatus. Ex α pr. & φυλάττω, *custodio*.
Ἀφυλάκτως, *Adv.* incaute. 2) incustodite. A praec.
Ἀφυλαξία, ας, ἡ, custodiae defectus. 2) incuria custodum. Ex α pr. & φυλάττω, *custodio*.
Ἀφυλίζω, f. ίσω, defaeco. Ex ἀπὸ & ὑλίζω, *faecibus purgo*.
Ἀφύλισμα, ατος, τὸ, sedimentum. A praec.
Ἄφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, foliis carens. Ex α priv. & φύλλον, *folium*.
Ἀφύσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui hauritur. 2) exhaustus. Ab ἀφύσσω, *haurio*.
Ἀφυπνίζω, f. ίσω, expergefacio, ex somno excito. Ex ἀπὸ & ὕπνος, *somnus*.
Ἄφυπνος, ου, expergefactus. Ex iisd.

Ἀφυ-

Ἀφυπνόω, ῶ, f. ώσω, sopior, obdormisco.
Ἄφυρτος, ου, non mixtus vel subactus. Ex α pr. & φυράω, misceo.
Ἀφυσγετός, οῦ, ὁ, haustus. 2) sordes, cœnum. Ab ἀφύω, haurio.
Ἀφύσητος, ου, non inflatus. Ex α priv. & φυσάω.
Ἀφυσιολόγητος, ου, alienus a scientia naturali, non consentiens doctrinæ naturali. Ex α pr. & φυσιολογέω.
Ἀφυσμός, οῦ, ὁ, haustio, exhaustio. Ab ἀφύω.
Ἄφυσος, ου, ὁ & ἡ, expers flatuum, non inflans. Ex α pr. & φῦσα, folles vel flatus.
Ἀφύσσω, f. ξω, p. χα, haurio, hauriendo promo. Ab ἀφύω.
Ἀφυστερέω, ῶ, fut. ήσω, non assequor præeuntem. relinquor. 2) defraudor. Ex ἀπὸ & ὑστερέω, posterior sum, frustror.
Ἀφύτευτος, ου, ὁ & ἡ, non plantatus, non satus. 2) non consitus. Ex α pr. & φυτεύω.
ἈΦΥ'Ω, f. ύσω, p. υκα, haurio, hauriendo promo. 2) album colorem traho, quo sensu ab ἀφύη.
Ἀφυώδης, εος, ὁ & ἡ, apuam referens, in apuæ modum albidus. Ab ἀφύη.
Ἀφυῶς, *Adv.* natura inhabili. 2) male temperate. Ab ἀφυής.
Ἀφώνητος, ου, ὁ & ἡ, privatus facultate edendi vocem. Ex α pr. & φωνέω.
Ἀφωνία, ας, ἡ, defectus vocis. 2) silentium. A sq.
Ἄφωνος, ου, ὁ & ἡ, mutus, voce destitutus. Ex α pr. & φωνή, *vox*.
Ἀφώνως, *Adv.* tacite, sine ullo vocis usu, vocem non emittendo. A præc.
Ἀφώρατος, ου, ὁ & ἡ, non deprehensus in furto. 2) non deprehensus in fraude quacunque. Ex α pr. & φωράω.
Ἀφωρισμένως, *Adv.* separatim. Ab ἀφορίζω.
Ἀφώτιστος, ου, ὁ & ἡ, lucis expers. 2) non illuminatus. 3) mysteria religionis Christianæ non edoctus. 4) non baptizatus. Ex α pr. & φωτίζω, *illumino*.
ἈΧΑΙ'Α, ας, ἡ, Achaja.
Ἀχαΐνη, ἡ, Achaina. A præc.
Ἀχαΐς, ίδος, ἡ, & Ἀχαιΐς, & Ἀχαιΐας, ιάδος, Achais. Ab eod.
Ἀχαϊκός, ή, όν, & Ἀχαιϊκός, Achaicus, pertinens ad Achæos. Ab eod.
ἈΧΑΙΟΣ, ά, όν, Achæus, Achivus.
Ἀχάλινος, ου, ὁ & ἡ, affrenatus, freno carens.
Ἀχαλίνωτος, ου, ὁ & ἡ, idem.
Ἀχάλκευτος, ου, ὁ & ἡ, qui non est ex ære fabricatus. Ex α pr. & χαλκεύω.
Ἀχαλκέω, ῶ, f. ήσω, sum sine ære, pecuniam non habeo. A seq.
Ἀχαλκής, έος, ὁ & ἡ, ære carens. 2) non habens pecuniam. Ex α pr. & χαλκός.
Ἄχαλκος, ου, ὁ & ἡ, idem quod ἀχαλκής.
Ἀχάνεια, ας, ἡ, immensa vastitas. Ab ἀχανής.
ἈΧΑ'ΝΗ, ης, ἡ, genus mensuræ frumentariæ apud Persas. 2) cista frumentaria.
Ἀχανής, έος, ὁ & ἡ, non hians, *unde* 2) mutus, ob defectum virium vel animi: qui hiscere non potest, silentio defixus. 3) valde hians, τῷ α *intensive accepto*: vastum hiatum habens: *unde &* 4) non tectus, *de ædificiis*. 5) vastus, immensus. Ex α & χαίνω, *hio*.
Ἀχάρακτος, ου, ὁ & ἡ, nullas sibi impressas habens notas, nullis notatus signis. 2) ineffigiatus, informis. Ex α pr. & χαράσσω.
Ἀχαράκωτος, ου, ὁ & ἡ, vallo non munitus. Ex α pr. & χαρακόω, *vallo munio*.

Ἀχαριτότης, τητος, ἡ, inscitia rerum agendarum, stupor, Polyb. *si sana lectio*. A seq.
Ἄχαρις, ιτος, ὁ & ἡ, ingratus, insuavis, invenustus, insipidus, insulsus, molestus. 2) tristis, durus, acerbus. 3) ingratus, officii immemor.
Ἀχαριστέω, ῶ, fut. ήσω, ingratus sum. 2) non gratificor, non indulgeo, non obsequor, & 3) *in Passivo* non accipio debitam gratiam, ingratum aliquem experior. Ab ἀχάριστος.
Ἀχαριστία, ας, ἡ, animus ingratus, animus beneficii immemor. A seq.
Ἀχάριστος, ου, ὁ & ἡ, ingratus, beneficii immemor. 2) ingratus, injucundus. Ex α pr. & χαρίζομαι.
Ἀχαρίστως, *Adv.* ingrate, animo ingrato. 2) gravate, non libenter. A præc.
Ἀχαρίτη, ης, ἡ, ingratus animus. Ab ἄχαρις. (nisi vitiosa sit ea lectio, pro ἀχαριτίη *Ion.* pro ἀχαριτία.)
Ἀχαρίτως, *Adv.* ingrato animo. Ab eod.
Ἀχαρίτωτος, ου, invenustus, indecorus. Ex α & χαριτόω.
ἈΧΑ'ΤΗΣ, ου, ὁ, achates, *gemma*.
Ἄχειλος, ου, ὁ & ἡ, labiis carens. 2) qui sine ora, sive margine est. Ex α pr. & χεῖλος.
Ἀχείμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, tranquillus, nullis tempestatibus agitatus. Ex α pr. & χειμαίνω.
Ἀχείμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ἀχείμαρτος, idem. Ex α pr. & χειμάζω.
Ἄχειρ, ρος, ὁ, ἡ, τό, manibus carens, mancus.
Ἀχειροήθητος, ου, immansuetus, ferus.
Ἀχειρίς, ίδος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄχειρ.
Ἀχειρία, ας, ἡ, opp. εὐχειρίας, defectus manus, & tarditas manus.
Ἀχειρογεώργητος, ου, non cultus manu humana.
Ἀχειρόπλαστος, ου, non fictus manu. Ex α, χείρ, & πλάττω.
Ἀχειροποίητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non manu, vel manibus factus. 2) non humano structus opere.
Ἀχειροποιήτως, *Adv.* absque manuum opera. A præc.
Ἄχειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄχειρ.
Ἀχειρότευκτος, ου, non factus manu humana. Ex α pr. χείρ, & τεύχω, *fabrico*.
Ἀχειροτόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nullis electus est suffragiis.
Ἀχείρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui subigi non potest, insuperabilis. 2) manu non factus. Ex α pr. & χειρόω.
ἈΧΕΡΔΟΣ, ου, ἡ, spina quædam.
ἈΧΕΡΩΙ'Σ, ίδος, ἡ, populus alba.
Ἀχέρων, οντος, ὁ, Acheron, *fluvius*. Unde ἀχερούσιος & ἀχεροντιάς.
Ἀχεύω, f. εύσω, doleo, ægre fero. Ab ἄχος.
Ἀχέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod. & *Dor.* pro ἠχέω, vid.
Ἀχήν, ῆνος, ὁ καὶ ἡ, pauper, mendicus. Ex α pr. & ἔχω, *habeo*. (vel ab α intens. & χάω, χαίνω, *hisco*; ut sit, valde avidus, admodum famelicus.)
Ἀχηνία, ας, ἡ, pauperies, mendicitas. A præc.
Ἀχηρής, έος, ὁ καὶ ἡ, vel potius ἀχθηρής, dolorificus, molestus. Ab ἄχος.
Ἄχης, ητος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀχήν.
Ἀχθεινός, ή, όν, gravis, onerosus. 2) molestus. 3) invisus. 4) laboriosus. Ab ἄχθος.
Ἀχθεινῶς, *Adv.* moleste, graviter. A præc.
Ἀχθηδών, όνος, ἡ, dolor, tristitia. Ab eod.
Ἀχθηρής, έος, ὁ καὶ ἡ, onerosus, gravis, molestus. Ab eod. (nisi potius, accentu mutato, sit ἀχθήρης, ἀχθήρεος, exarandum. ab α, ἄρω, *apto*.)
Ἀχθηρῶς, *Adv.* gravate, gravatim. A præc.

Ἀχθα-

Ἄχθομαι, fut. θέσομαι, vel θήσομαι, gravor, pondere premor, ingemo sub pondere. 2) gravate fero, ægre & moleste fero. 3) succenseo. A seq.

ἌΧΘΟΣ, εος, τὸ, pondus, onus. 2) dolor, gravis molestia.

Ἀχθοφορέω, ῶ, f. ήσω, onera fero, onera sustineo. Ex præc. & φορέω, gesto.

Ἀχθοφορία, ας, ἡ, bajulatio, molestia in oneribus ferendis. A seq.

Ἀχθοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui fascinas & onera fert, bajulus, farcinarius. Ex ἄχθος & φέρω.

Ἄχι, τὸ, herba, gramen. Vox ex Ebr. ficta ap. τοὺς ό.

Ἀχί, vel Ἄχι, Adv. facile Suid.

Ἄχιλος, ου, ὁ & ἡ, sine succo, seu nutrimento. 2) pabulo destitutus. 3) pabulo abundans. Ex α pr. vel int. & χιλὸς, pabulum.

Ἀχίτων, ωνος, ὁ & ἡ, qui tunicam non habet.

Ἀχλαινία, ας, ἡ, defectus lænæ. A seq.

Ἄχλαινος, ου, ὁ & ἡ, qui est sine læna, vel veste. Ex α pr. & χλαῖνα.

ἌΧΛΑΞ, ακος, ὁ, arena lapidosa, glarea. 2) lapillus. v. κάχληξ.

Ἀχλόηνος, ον, idem quod seq. Ex α pr. & χλοάω.

Ἄχλοος, ἄχλους, ου, ὁ καὶ ἡ, virore destitutus. Ex α pr. & χλόος.

Ἀχλυόεις, όεσσα, όεν, caliginosus. A seq.

ἈΧΛΥΣ, ύος, ἡ, caligo. 2) tenebræ. 3) nebula. 4) oculorum caligatio.

Ἀχλύω, f. ύσω, caligo, obtenebror. 2) obtenebro. A præc.

Ἀχλυώδης, εος, ὁ & ἡ, caliginosus, nebula obtectus. Ab eod.

ἌΧΝΑ, vel ἄχνη, ης, ἡ, gluma, acus. 2) fumus, fuligo. 3) spuma. 4) sordes. 5) tenuissima & minima pars alicujus rei.

Ἄχνοος, ου, contr. ἄχνους, ὁ & ἡ, lanugine carens, imberbis. 2) impuber. Ex α pr. & χνόος, lanugo, primi pili.

Ἄχνυμαι, f. ύσομαι, doleo. Ab ἄχος.

Ἀχνὺς, ύος, ἡ, mœror. A præc.

Ἀχολία, ας, ἡ, mens non biliosæ, nulla bilie. A seq.

Ἄχολος, ου, ὁ & ἡ, bile, seu felle carens. Ex α pr. & χολὴ, fel, bilis.

Ἄχορδος, ου, ὁ & ἡ, sine fidibus. Ex α pr. & χορδή.

Ἀχόρευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens choreis. 2) illætabilis. Ex α pr. & χορεύω.

Ἀχορηγησία, ας, ἡ, idem quod ἀχορηγία.

Ἀχορήγητος, ου, ὁ & ἡ, cui non subministratur, non suppetit, egens. Ab α pr. & χορηγέω.

Ἀχορηγία, ας, ἡ, inopiæ commeatus, s. apparatus. Ex iisd.

Ἄχορος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod Ἀχόρευτος.

Ἀχόρταστος, ου, ὁ & ἡ, insatiatus, inexpletus, inexplebilis. Ex α pr. & χορτάζω, satio.

ἌΧΟΣ, εος, τὸ, mœror, dolor, tristitia.

Ἀχραὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, impollutus, incontaminatus, purus, intactus. Ex α priv. & χραίνω, coloro, affrico, inquino.

Ἀχραντὴς, έος, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.

Ἄχραντος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

ἈΧΡΑΣ, άδος, ἡ, pirus silvestris. 2) fructus piri silvestris.

Ἀχρειόγελως, ωτος, ὁ & ἡ, temere, vel sine caussa ridens. 2) qui in re tristi ridet. 3) ineptus, stultus.

Ἀχρεῖον, Adv. leviter, indecore, alieno loco.

Ἀχρειοποιὸς, οῦ, ὁ, inutilia faciens.

Ἀχρεῖος, εία, εῖον, inutilis. 2) ineptus. Ex α pr. & χρεία, utilitas.

Ἀχρειόω, ῶ, fut. ώσω, inutilem reddo, corrumpo, & 2) in passivo, inutilis fio. A præc.

Ἀχρείως, Adv. turpiter. Ab eod.

Ἀχρήεις, ήεσσα, ῆεν, inutilis. Ex α pr. & χρεία.

Ἀχρηματία, ας, ἡ, inopia pecuniæ. A seq.

Ἀχρήματος, ου, ὁ & ἡ, carens pecunia, inops. Ex α pr. & χρήματα, opes.

Ἀχρηματέω, ῶ, f. ήσω, pecuniæ careo, sum inops. Ab ἀχρήματος.

Ἀχρηματισμὴ, ης, ἡ, inopia, pecuniæ defectus. A seq.

Ἀχρήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀχρήματος.

Ἀχρησία, ας, ἡ, idem quod ἀχρηστία.

Ἀχρήσιμος, ον, inutilis.

Ἀχρηστέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, inutilis sum. 2) inusitatus sum. Ab ἄχρηστος.

Ἀχρηστία, ας, ἡ, inutilitas. 2) non uti, omissio usurpationis. A seq.

Ἄχρηστος, ου, ὁ & ἡ, inutilis, incommodus. 2) inusitatus. 3) improbus. Ex α priv. & χρηστὸς, utilis.

Ἀχρήστως, Adv. inutiliter. 2) inusitate. A præc.

Ἄχρι, vel ἄχρις, Adv. dicitur ut μέχρι, ubi vid.

Ἄχριστος, ου, ὁ & ἡ, non unctus, non illitus.

Ἀχροέω, fut. ήσω, & ἀχροιέω, sum coloris expers. 2) nativum colorem amisi. 3) sum pallidus. Ab ἄχροος.

Ἀχροια, ας, ἡ, coloris carentia, nullus color. 2) pallidus color. 3) color, qui remanet, aut succedit, amisso colore nativo Ex α pr. & χροιά.

Ἄχροος, ον, exsanguis, coloris expers. Ex iisd.

Ἄχρονος, ου, ὁ & ἡ, expers temporis, æternus.

Ἀχρονοτριβὴς, έος, ὁ & ἡ, celeriter, seu subito factus. 2) qui tempus non terit. Ex α pr. & χρονοτριβέω.

Ἀχρόνως, Adv. sine tempore, citra temporis principium. 2) subito, statim. Ab ἄχρονος.

Ἄχροος, contr. ἄχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, coloris expers, nullo colore imbutus. 2) qui nativum colorem amisit, decolor. Ex α pr. & χροα, color.

Ἀχρυσόπεπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens veste aurea.

Ἄχρυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, auro carens, pauper.

Ἀχρωμάτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullo colore imbutus, coloris expers. Ex α pr. & χρωματίζω, colore imbuo.

Ἄχρωμος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α pr. & χρῶμα.

Ἄχρωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. 2) inverecundus, impudens. Ex α pr. & χρώζω, coloro.

Ἄχυλος, ε, ὁ καὶ ἡ, exsuccus. 2) insipidus. 3) fatuus. Ex α pr. & χυλὸς, succus.

Ἄχυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α pr. & χυμός.

Ἀχύμευτος, ον, idem. Ex eod. & χυμεύω.

Ἀχύμιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, longe lateque & in multas partes fusus, copiose fluens. Ex α intens. & χύνω, fundo.

Ἀχύρινος, η, ον, e paleis constans. Ab ἄχυρον.

Ἀχυρμιὰ, ᾶς, ἡ, & ἀχυρμιαὶ, acervus palearum. Ab eod.

Ἀχυροδόκη, ης, ἡ, locus, ubi paleæ volitantes coguntur, palearium. Ex ἄχυρον & δέχομαι, pro δέχομαι, recipio.

Ἀχυροθήκη, ης, ἡ, idem.

ἈΧΥΡΟΝ, ου, τὸ, palea, acus, festuca. 2) folliculus tritici.

Ἀχυρότριψ, βος, ὁ καὶ ἡ, paleam terens. Ex ἄχυρον & τρίβω, tero.

Ἀχυροφαγέω, paleas comedo. Ex eod. & φάγω.

Ἀχυρόω, ῶ, f. ώσω, paleis sterno & respergo. 2) paleas immisceo. Ab eod.

Ἀχυρίδες, αἱ, paleolæ. Anthol. Ab eod.
Ἀχυρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, acerosus. Ab eod.
Ἀχυρών, ῶνος, ὁ, acervus palearum. 2) receptaculum palearum. Ab eod.
Ἀχύρωσις, εως, ἡ, q. d. paleatio, constructio quæ fit paleis, paleata constructio. Ab ἀχυρόω.
Ἀχώνευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non conflatus, qui conflari nequit. Ex α priv. & χωνεύω, conflo.
ἈΧΩ'Ρ, ῶρος, ὁ, manans capitis ulcus, sordes capitis.
Ἀχώρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui capi, comprehendi non potest, immensus. Ex α pr. & χωρέω, capio.
Ἀχώριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inseparabilis. Ex α pr. & χωρίζω, separo.
Ἀχωρίστως, *Adv.* inseparabiliter, indivise. A præc.
Ἄχωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sine loco est, extorris, cui igni & aqua interdictum est, quem locus nullus capit vel tenet. Ex α pr. & χῶρος, *locus*.
Ἄψ, *Adv.* retro, retrorsum, in aversum. 2) rursus, iterum. 3) ἂψ δ' αὖθις, rursus autem.
Ἀψάλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui tactus non est. 2) qui tangi nequit. 3) immotus, immobilis. Ex α pr. & ψαλάσσω, *tango*.
Ἄψαλτος, ου, ὁ καὶ ἡ, fidium pulsu, vel cantu carens, qui cani ad fides nequit. Ex α pr. & ψάλλω, *cano*.
Ἀψάμμαθος, ου, ὁ καὶ ἡ, arenæ carens, non sabulosus.
Ἄψαμμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.
Ἀψαυστέω, ῶ, f. ήσω, non tango, non attingo. Ab ἄψαυστος.
Ἀψαυστί, *Adv.* citra tactum. A seq.
Ἄψαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, intactus, illibatus. 2) non tangendus. 3) qui non tetigit. Ex α pr. & ψαύω, *tango*.
Ἀψεγής, έος, ὁ καὶ ἡ, irreprehensus. Ex α pr. & ψέγω, *reprehendo*.
Ἀψεγῶς, *Adv. Jon.* ἀψεγέως, sine reprehensione.
Ἄψεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀψεγής, & ab eod.
Ἀψεύδεια, ας, ἡ, veracitas, veritas. Ab ἀψευδής.
Ἀψευδέω, ῶ, f. ήσω, verum dico, non mentior. A seq.
Ἀψευδής, έος, ὁ καὶ ἡ, mentiri nescius, verax. 2) certus, *de rebus*. Ab α pr. & ψεῦδος.
Ἀψευδῶς, *Jon.* ἀψευδέως, *Adv.* vere, citra mendacium. A præc.
Ἀψευστέω, ῶ, f. ήσω, non mentior, veritatem loquor. A seq.
Ἄψευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non mentiens, minime fallax. Ab α pr. & ψεύδομαι.
Ἄψηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non rasus. 2) non detersus. 3) durus, non emollitus. Ex α pr. & ψήχω, *rado*.
Ἀψηλάφητος, ου, ὁ καὶ ἡ, intactus. 2) non bene ponderatus & consideratus.
Ἀψήφιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non tulit suffragium. 2) non computatus. Ex α pr. & ψηφίζω.
Ἄψηφος, ου, ὁ καὶ ἡ, suffragio carens.
Ἀψηφοφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nondum suffragium tulit. Ex α pr. & ψηφοφορέω, *suffragium fero*.
Ἀψιδοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, in modum apsidis formatus s. structus. Ex ἀψίς & εἶδος.
Ἀψικάρδιος, ον, vim habens animum movendi. Ex ἅπτω & καρδία.
Ἀψικορία, ας, ἡ, fastidium. Ab seq.
Ἀψίκορος, ου, ὁ καὶ ἡ, fastidiosus, qui facile a fastidio corripitur vel movetur. Ex ἅπτω & κόρος, *satietas*.
Ἀψιμαχέω, ῶ, f. ήσω, velitor, proludo pugnæ. Ab ἀψίμαχος.
Ἀψιμαχία, ας, ἡ, velitaris pugna, velitatio. 2) quælibet rixa. A seq.
Ἀψίμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, pugnam leviter attingens, veles (quasi *accendens pugnam*.) Ex ἅπτω, *accendo* & μάχη, (non ab ἅπτομαι, *attingo*.)
Ἀψιμισία, ας, ἡ, odium vel simultas non diuturna. Ex ἅπτομαι & μῖσος, *odium*.
ἈΨΙ'ΝΘΙΟΝ, ου, τὸ, absinthium, *herba amara*.
Ἀψινθίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, absinthites, vinum absinthio conditum. A præc.
Ἄψινθος, ου, ὁ, absinthium.
Ἀψίς, vel ἁψίς, ῖδος, ἡ, connexio, vinculum. 2) testudo, fornix, arcus. 3) ligneus rotæ circulus. Ab ἅπτω, *necto*.
Ἄψις, εως, ἡ, tactus. 2) contrectatio. Ab ἅπτομαι, *tango*.
Ἀψίχολος, ου, ὁ & ἡ, cui fel facile exardescit, qui cito irascitur, sed iram etiam facile deponit. Ex ἅπτω & χολή, *ira*.
Ἄψογος, ον, in quo nil reprehendi potest.
Ἀψόγως, *Adv.* sine reprehensione. A præc.
Ἄψορρον, *Adv.* retro, retrorsum. 2) iterum.
Ἀψόρροος, *contr.* ἀψόρρους, ου, ὁ καὶ ἡ, retrograda, seu reciproca fluenta habens, refluus. Ex ἄψ & ῥόος, *fluentum*.
Ἄψορρος, ου, ὁ & ἡ, retrogradus, retro vestigia referens. Ex iisd.
Ἄψος, εος, τὸ, junctura membrorum. 2) membrum. Ab ἅπτω, *connecto*.
Ἀψοφητί, *Adv.* sine strepitu. A seq.
Ἀψόφητος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullum edens sonum, vel strepitum. Ex α pr. & ψοφέω, *strepo*.
Ἄψοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.
Ἀψυδρακίωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non infestatus pustulis, quæ ψύδρακες dicuntur.
Ἄψυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui refrigerari nequit. 2) qui refrigerationem non sentit. Ex α pr. & ψύχω.
Ἀψυχαγώγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non jucundus. Ex α pr. & ψυχαγωγέω.
Ἀψυχέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, animæ expers sum. 2) animo linquor, exanimor. Ab ἄψυχος.
Ἀψυχία, ας, ἡ, exanimatio. 2) animi deliquium. 3) timiditas, ignavia. A seq.
Ἄψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, anima carens, inanimus. 2) timidus, ignavus. Ex α pr. & ψυχή.
ἌΩ, f. ἄσω, flo, spiro.
Ἀώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, inodorus, non olens. Ex α pr. & ὄζω, *oleo*.
Ἀωρέω, ῶ, f. ήσω, non custodio, negligo. Ab ἄωρος.
Ἀωρί, *Adv.* intempestive. Ab eod.
Ἀωρία, ας, ἡ, intempestivitas, immaturitas. Ab eod.
Ἀώριος, idem quod ἄωρος.
Ἀωρόνυκτος, ον, media nocte veniens, abiens &c. E seq. & νύξ.
Ἄωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, intempestivus, *active* & *passive*. 2) indecorus. 3) difficilis custoditu. 4) non curans, negligens. Ex α pr. & ὥρα, *tempus*, sive ὦρος, *custos*, vel ὤρα, *cura*.
Ἀωρότοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, immaturo seu intempestivo partu editus. Ex ἄωρος & τόκος, *partus*.
Ἀωτίζω, f. ίσω, flores decerpo. 2) carpo, ut somnum. Ab ἄωτον.
Ἀωτέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.
ἌΩΤΟΝ, ου, τὸ, flos. 2) præstantissimum cujusque rei.
Ἄωτος, ου, ὁ, idem.
Ἄωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, aures non habens. 2) ansa carens. Ex α priv. & οὖς, ὠτός, *auris*, *ansa*.

B se-

Β

Β ſecunda littera Alphabeti, quæ βῆτα dicitur ab Ebræorum Beth. 2) nota numeralis, ſignificans *duo*, & cum lineola infra ſubjecta β, *duo millia*.

Βάαλ, ὁ καὶ ἡ, Baal, Bal, Bel. Nomen Ebr. ἄκλιτον. *Dominus*.

ΒΑΑ'ΡΑΣ, radix quædam.

Βαβάζω, f. άσω vel άξω, idem quod βαμβαίνω. Gl. Vet. βαβάζειν, lallare. A βάζω.

ΒΑΒΑΙ', *Interjectio*, admirantis, papæ! 2) βαβαὶ βαβαιάξ, idem.

Βαβάκτης, ου, ὁ, loquax, garrulus, nugator. 2) inſanus. 3) ſaltator. Suid. A βαβάζω.

Βαβάλιον, ου, τὸ, cunabula. A βαβάλος.

Βαβυλιστήρια, ων, τὰ, cunæ. A. præc.

Βάβαλον, ου, τὸ, pudenda.

Βάβαξ, ακος, ὁ, garrulus, nugator, loquax. 2) vanus. 3) impudens. A βάζω, unde βάξ, & per reduplicationem βάβαξ.

Βαβρακὼν, όνος, item βαμβρ. & βεβρ. ſtridulus. Ex βαβράζω, *ſtrideo*: proprie de cantu cicadarum, dein turdorum &c. Ex βράζω, *ferveo*.

Βαβυλὼν, ῶνος, ἡ, Babylon, urbs. Ebr. *confuſio*.

Βάγμα, ατος, τὸ, ſermo, oratio. 2) rumor, fama. 3) vaticinium. A βάζω.

Βαγώας, ὁ, eunuchus. Vox Perſica.

Βαδδίν, linea veſtis, ſtola. Vox Ebræa.

Βάδην, *Adv.* pedetentim, gradatim, lento gradu. A βαίνω.

Βαδίζω, f. ίσω, p. ικα, vado, eo. Ab eod. f. a βάδος.

Βάδισις, εως, ἡ, ambulatio, ingreſſus. A præc.

Βάδισμα, ατος, τὸ, greſſus, inceſſus. Ab eod.

Βαδισματίας, ὁ, idem qui βαδιστικός. A præc.

Βαδισμὸς, ῦ, ὁ, idem quod βάδισμα, & ab eod.

Βαδιστέον, eundum eſt. A βαδίζω.

Βαδιστὴς, ῦ, ὁ, tolutarius, curſor. Ab eod.

Βαδιστικὸς, ή, όν, qui ambulare poteſt, qui veloces pedes habet. Ab eod.

Βαδιστὸς, ή, όν, per quem incedi poteſt. Ab eod.

Βάδος, ου, ὁ, iter. 2) greſſus.

ΒΑ'ΖΩ, f. άσω & άξω, loquor, dico.

Βαθέως, *Adv.* profunde, alte. 2) graviter. A βαθύς.

Βαθμηδὸν, *Adv.* gradatim. A βαθμός.

Βαθμὶς, ίδος, ἡ, gradus. 2) baſis. A ſeq.

Βαθμὸς, ῦ, ὁ, gradus. 2) limen. 3) gradus dignitatis. 4) ſtatio pœnitentium. A βαίνω.

ΒΑ'ΘΟΣ, εος, τὸ, profunditas, altitudo. 2) locus penitior, locus intimus. 3) altum in mari. 4) magnitudo quælibet. 5) ſolertia, prudentia ſingularis, patientia. 6) εἰς βάθος, penitus, introrſum, alte, *item* omnino.

Βάθρα, ας, ἡ, ſcala domus, vel navis. A βαίνω.

Βαθράκιον, Dimin. a βάθρα.

Βάθρον, ου, τὸ, ſcala. 2) fundamentum, baſis. 3) ſcamnum, ſubſellium. Ab eod.

Βαθυαγκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, altas valles habens. Ex βαθὺς & ἄγκος, *vallis*.

Βαθύβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, profundi conſilii, prudentiſſimus. Ex eod. & βουλή.

Βαθύγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, & βαθύγεως, cujus ſolum profundum eſt, fertilis, pinguis, *de agris*. Ex eod. & γῆ.

Βαθυγένειος, ου, ὁ καὶ ἡ, prolixam barbam habens, egregie barbatus. Ex βαθὺς & γένειον, *barba*.

Βαθυγήρως, ω, ὁ καὶ ἡ, provectam ſenectutem agens, decrepitus ſenex. Ex eod. & γῆρας, *ſenectus*.

Βαθύγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, eloquens. Ex eod. & γλῶσσα.

Βαθυγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, homo abſtruſi ingenii & conſilii, taciturnus. Ex eod. & γνώμη.

Βαθυδίνης, ου, ὁ & ἡ, & βαθυδινήεις, profundos vortices habens: altus, *de flumine*. Ex eod. & δίνη.

Βαθύδοξος, ου, ὁ & ἡ, glorioſiſſimus, celeberrimus. Ex eod. & δόξα.

Βαθύζωνος, ου, ὁ & ἡ, late cinctus, latum & pulcrum cingulum gerens. Hom. Ex eod. & ζώνη. (& ex eo ſummi ordinis & clariſſimi generis fœmina.)

Βαθύθριξ, τριχος, ὁ & ἡ, bene lanatus, comatus.

Βαθυκαμπὴς, έος, ὁ & ἡ, valde curvus. A βαθὺς & καμπή.

Βαθυκήτης, εος, ὁ & ἡ, piſcoſus. 2) profundus, altus. 3) in profundis receſſibus cetos habens. Ex eod. & κῆτος.

Βαθυκλεὴς, ές, illuſtris. Ex eod. & κλέος.

Βαθύκληρος, ου, ὁ & ἡ, opulentus.

Βαθύκολπος, ου, ὁ & ἡ, profundum ſinum habens. 2) de veſte, magnos ſinus habens.

Βαθυκόμης, ου, ὁ, bene comatus. Ex eod. & κόμη.

Βαθύκρημνος, ου, ὁ & ἡ, profunda præcipitia habens.

Βαθυκρηπὶς, ίδος, ὁ καὶ ἡ, profundum fundamentum habens.

Βαθυκτέανος, ου, ὁ & ἡ, prædives.

Βαθυκύμων, ονος, ὁ & ἡ, habens undas profundas. Ex βαθὺς & κῦμα, *unda*.

Βαθυλείμος, ου, ὁ & ἡ, læta paſcua habens. Ex eod. & λειμὼν, *paſcuum*.

Βαθυλείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Βαθυλήιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ferax, fertilis. Ex eod. & λήιον, *ſeges*, *fruges*.

Βαθύμαλλος, ου, ὁ & ἡ, villoſus.

Βαθυμήτης, ου, ὁ, prudentiſſimus. Ex eod. & μῆτις, *conſilium*.

Βάθυνσις, εως, ἡ, excavatio. A ſeq.

Βαθύνω, f. υνῶ, p. υγκα, excavo, profundum facio. A βαθύς.

Βαθύξυλος, ου, ὁ & ἡ, opacus, denſus arboribus.

Βαθυπέδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, f. βαθυπέδιος, ια, ιον, latum campum, ſeu planitiem habens. E βαθὺς & πεδίον.

Βαθύπικρος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde amarus.

Βαθυπλεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde nexus, perplexus. Ex eod. & πλέκω.

Βαθυπλόκαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, comam denſis cincinnis nexam habens.

Βαθυπλούτος, ου, ὁ καὶ ἡ, prædives.

Βαθύπλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Βαθυπόλεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui magnum & grave bellum movet.

Βαθύπρωρος, ὁ, navis alta prora.

Βαθυπώγων, ὁ, valde barbatus.

Βαθυῤῥείτης, ου, ὁ καὶ ἡ, profunde fluens, profundum alveum habens. Ex βαθὺς & ῥέω, *fluo*.

Βαθυῤῥιζία, ας, ἡ, radicis profunditas. A. ſeq.

Βαθύῤῥιζος, ου, ὁ καὶ ἡ, altas radices habens.

Βαθύῤῥοος, *contr.* βαθύῤῥους, ου, ὁ καὶ ἡ, profunde fluens.

Βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus. 2) longus & extremus. 3) craſſus. 4) plenus. 5) magnus in quoque genere. 6) *in compoſitione*, profundus, magnus, gravis. *Compar.* βαθύτερος, βαθίων, & βάσσων, *Superl.* βαθύτατος.

Βαθυσκαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, alte effossus. Ex βαθὺς & σκάπτω, *fodio*.

Βαθύσκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, umbrosus. Ex eod. & σκιά.

Βαθυσκόπελος, ον, altas rupes habens.

Βάθυσμα, ατος, τὸ, profunditas, altitudo. A βαθύνω.

Βαθύσπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, Epith. agri mollis fertilis.

Βαθύστερνος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui altum est pectus. 2) profundos habens recessus. Ex β. & στέρνον.

Βαθυστήριγξ, γγος, ὁ καὶ ἡ, fulcimentum profundum habens, alte defixus. Ex β. & στηρίζω, *fulcio*.

Βαθύστομος, ον, altas fauces habens. E β. & στόμα.

Βαθύστρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, alte stratus, molliter stratus. E βαθὺς, & στρώννυμι, *sterno*.

Βαθύσχοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, densos juncos ferens, juncis obsitus, juncosus.

Βαθύτης, ητος, ἡ, profunditas, altitudo, magnitudo, ut divitiarum, consilii &c. A βαθὺς.

Βαθύτριχος, ου, ὁ καὶ ἡ, villosus, multos & prolixos capillos habens. Ex eod. & θρίξ.

Βαθύυδρος, ον, altus, *de puteo*. Ex βαθὺς & ὕδωρ.

Βαθύφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, profunda mente præditus, callidus, prudens. Ex βαθὺς & φρήν.

Βαθύφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, densa folia habens, frondosus. Ex βαθὺς & φύλλον, *folium*.

Βαθύφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, profundus labio, ex quo non exit vox distincta. Ex eod. & φωνή.

Βαθυχαῖος, ον, valde nobilis. Ex βαθ & χαοὶ, *antiquitus nobiles*.

Βαθυχαίτης, ου, ὁ, qui densam habet cæsariem. Ex eod. & χαίτη.

Βαθυχειλος, ου, ὁ καὶ ἡ, profunda habens labia.

Βαθύχθων, ονος, fertilis, pinguis.

Βαθύχροος, contr. βαθύχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, profunde coloratus, qui denso & saturo est colore. Ex βαθὺς & χρόα, *color*.

Βάϊνος, ου, ὁ καὶ ἡ, palmeus. A βαΐον.

ΒΑΙ'ΝΩ, f. βήσω, vel βήσομαι, p. βέβηκα, gradior, incedo, eo. 2) abeo. 3) coeo, ineo, *de animalibus*. 4) *in Perf. etiam*, situs & fixus sum, fundatus sum.

Βαΐον, ου, τὸ, parvus ramus palmæ. Dimin. a βαΐς.

Βαιὸν, *Adv.* paullisper, parum. A seq.

ΒΑΙΟ'Σ, ά, όν, parvus, modicus, paucus, unus.

Βαϊοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, palmifer. Ex βαΐς & φέρω.

ΒΑΙ'Σ, ΐ, ramus palmæ.

ΒΑΙ'ΤΑ, ης, ἡ, læna consuta ex corio, seu pellibus. *Doric.*

Βαϊφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod βαϊοφόρος. Ex βαΐς & φέρω, *fero*.

ΒΑΙΩ'Ν, ῶνος, ὁ, piscis gobio adsimilis, alias βλέννος dictus.

ΒΑΚΑΝΟΝ, ου, τὸ, raphani, sive brassicæ semen.

ΒΑ'ΚΗΛΟΣ, ου, ὁ, homo magnæ staturæ, sed e cors & effeminatus. 2) eunuchus, spado. 3) mollis.

Βακκάριον, ου, τὸ, unguentum e baccari. A seq.

ΒΑ'ΚΚΑΡΙΣ, ιος, ἡ, baccar, s. baccaris, *herba odorata*.

Βακτηρεύω, fut. εύσω, baculo nitor. A seq.

ΒΑΚΤΗΡΙ'Α, ας, ἡ, baculus, scipio.

Βακτηρίδιον, ου, τὸ, bacillum. A seq.

Βακτήριον, ου, τὸ, idem quod βακτηρία.

Βάκτρευμα, ατος, τὸ, nixus in baculum. 2) baculus ipse, quo nitimur. A seq.

Βακτρεύω, fut. εύσω, idem quod βακτηρεύω.

Βάκτρον, ου, τὸ, idem quod βακτήριον.

Βακτροπροσαίτης, ὁ, Epith. Cynici, baculum gestantis & mendicantis.

Βακχεία, ας, ἡ, Bacchatio. A Βάκχος.

Βακχεῖον, ου, τὸ, templum Bacchi. Ab eod.

Βακχεῖος, εία, εῖον, furore Bacchico adflatus. 2) Bacchicus, ad Bacchum pertinens; Sed *Subst.* ὁ, Bacchicus, pes poeticus, syllaba brevi & duabus longis constans. Ab eod.

Βακχευτής, οῦ, ὁ, idem quod βακχευτήρ. A præc.

Βακχεύματα, ων, τὰ, Bacchanalia. A βακχεύω.

Βακχευτὴς, οῦ, ὁ, bacchator. Ab eod.

Βακχευτικὸς, ή, όν, bacchativus, ad bacchationem pertinens. A præc.

Βακχευτὴρ, ῆρος, ὁ, bacchator. A seq.

Βακχεύω, f. εύσω, bacchor, Orgia celebro. 2) βακχεύομαι, furiosus sum. A βάκχος.

Βάκχη, ης, ἡ, furore percita. 2) sacerdos Bacchi. Ab eod.

Βακχεία, ας, ἡ, debacchatio, insania. Ab eod.

Βακχιάζω, bacchor. A præc.

Βακχικὸς, & βακχιακός, ή, όν, bacchicus. Ab eodem.

Βάκχιος, α, ον, idem. A seq.

ΒΑ'ΚΧΟΣ, ου, ὁ, furore percitus. 2) Bacchus, Deus vini. 3) Orgia celebrans. 4) coronæ quoddam genus.

Βάκχυλος, ου, ὁ, Bacchulus. Dim. a βάκχος.

Βαλααμ, ὁ, Nomen Ebræum ἄκλιτον. *Vetustas populi*.

Βαλαὰν, ἡ, Nomen Ebræum ἄκλιτον. *Exinaniens*.

Βαλανάγρα, ας, ἡ, clavis, qua immissa in βάλανον, ipse extrahitur. Ex βάλανος & ἄγρα, *captura*.

ΒΑΛΑΝΕΙ'ΟΝ, ου, τὸ, balineum, balneum.

Βαλανεὺς, έως, ὁ, balneator.

Βαλανευτικὸς, ή, όν, balneatorius.

Βαλανεύτρια, ας, ἡ, balneatrix.

Βαλανεύω, f. εύσω, aquam in balneo administro. 2) servio, ministro.

Βαλανηρὰ, ῶν, τὰ, quæ glandium genere comprehenduntur. A βάλανος.

Βαλανηφαγέω, glandibus vescor. Ex eod. & φάγω.

Βαλανηφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui glandes edit, qui glandibus vescitur. Ex iisd.

Βαλανηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui glandes fert, glandifer. Ex eod. & φέρω.

Βαλανίζω, fut. ίσω, glandes excutio. 2) glandem ano immitto. A βάλανος.

Βαλάνινος, ίνη, ινον, qui e glande fit. Ab eod.

Βαλανὶς, ίδος, ἡ, balneatrix.

Βαλανίτης, ου, ὁ, glandem referens. A βάλανος.

Βαλανοδόκη, ης, ἡ, foramen vectis (μοχλοῦ) cui immittitur βάλανος. E βάλανος & δέχομαι. vid. βάλανος.

ΒΑ'ΛΑΝΟΣ, ου, ἡ, glans, fructus quercus. 2) fructus similis quivis. 3) arbor glandifera. 4) animalculum quoddam aquatile. 5) medicamentum glandis forma, quod ano immittitur ad dejiciendam alvum. 6) extrema pars penis. 7) obex, pessulus; *proprie* ferrum cavum, glandis forma, quod immittitur in vectis vel seræ foramen, & clave extrahitur.

Βαλανόω, ῶ, f. ώσω, obice immisso obsero. A præc.

Βαλαντίδιον, ου, τὸ, crumenula. A βαλάντιον.

Βαλαντιοτόμος, idem qd. βαλαντιοτόμος.

ΒΑΛΑ'ΝΤΙΟΝ, ου, τὸ, crumena, marsupium. A βάλλω.

Βαλαντιοτομέω, crumenas seco. A seq.

Βαλαντιοτόμος, ου, ὁ, sector crumenarum, zonarum, saccularius, mantioularius. Ex βαλάντιον & τέμνω.

ΒΑΛΑΥΣΤΙΟΝ, ου, τὸ, flos mali silvestris Punici.

ΒΑΛΒΙΣ, ῖδος, ἡ, repagulum, locus, unde ii, qui cursu certant, emittuntur.

Βαλλὴν, vel Βαλλῆν, rex, Æschyl. Unde

Βαλλήνιος, vel Βαλλήνειος, regius.

Βαλιὸς, ὰ, ὸν, & βαλίος, ία, ιον, varius, maculosus. 2) velox, rapidus.

Βαλλίζω, f. ίσω, tripudio, jacto crura. A βάλλω.

Βαλλισμὸς, οῦ, ὁ, tripudium. A prec.

ΒΑ'ΛΛΩ, f. βαλῶ, p. βέβληκα, jacio, jaculor. 2) ferio, figo, saucio. 3) attingo. 4) projicio. 5) emitto, profundo. 6) pono, immitto. 7) trado, committo. 8) condo, ædifico. 9) verto, flecto.

ΒΑΛΛΩΤΗ', ῆς, ἡ, marrubium nigrum.

Βαλσαμίνη, ης, ἡ, balsamine, plantæ genus. A seq.

ΒΑ'ΛΣΑΜΟΝ, ου, τὸ, balsamon.

Βαλσαμώδης, εος, ἡ, casia quædam, odore similis balsamo.

Βαμβαίνω & βαμβαλύζω, tremo (labiis) strideo, ut cum folia plantarum florumve, vento agitata contremiscunt & strepunt. 2) balbutio, confusum quendam sonum edo. 3) dentibus præ metu crepito. Homer.

Βαμβαλίζω, idem.

Βάμμα, ατος, τὸ, tinctura. A βάπτω, tingo.

Βαναυσία, ας, ἡ, ars, quæ ad caminum exercetur. 2) opus, quod ad ignem conficitur. 3) opificium, ars illiberalis. 4) inepta & prodiga magnificentia. A βάναυσος.

Βαναυσικὸς, ὴ, ὸν, ad artifices mechanicos pertinens. 2) illiberalis, ut cum homines ordinis infimi mores & luxum virorum in rep. principum inepta affectatione & ridicula contentione imitantur; vel contra nobiliores rusticitatem in moribus produnt hominibus conditionis tenuioris dignam. A seq.

ΒΑ'ΝΑΥΣΟΣ, ου, ὁ & ἡ, artifex mechanicus & illiberalis: proprie, qui opus ad ignem conficit, qui manibus sibi victum quærit, sellularius, sedentarius. 2) illiberalis. 3) inepte magnificus. 4) trivialis, vilis. 5) negligens.

Βαναυσοτεχνέω, opificium exerceo. A prec. & τέχνη.

Βαναυσουργία, idem. A seq.

Βαναυσουργὸς, οῦ, ὁ, qui manu opera conficit, quæ sunt artis sedentariæ & sellulariæ. A βάναυσος & ἔργον.

Βαναύσως, Adv. more βαναύσων.

Βάξις, εως, ἡ, fama, sermo. 2) oraculum. A βάζω.

Βαπτίζω, fut. ίσω, proprie, mergo, immergo, aqua obruo. 2) abluo, lavo. 3) quibuscumque in rebus tropice mergere dicitur latinis, inde & pro opprimere, urgere, v. c. tributis, ære alieno, ebriare. 4) baptizo, significatu sacro. A βάπτω.

Βάπτισις, εως, ἡ, lavacrum. A prec.

Βάπτισμα, ατος, τὸ, immersio, intinctio. 2) Baptismus. Ab eod.

Βαπτισμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.

Βαπτιστήριον, ου, τὸ, lavacrum. 2) baptisterium, locus ubi baptismus peragitur. Ab eod.

Βαπτιστὴς, οῦ, ὁ, qui immergit, qui abluit. 2) baptizator, baptista. Ab eod.

Βαπτὸς, ὴ, ὸν, tinctus, infectus colore aliquo. 2) hauriendus. 3) gemma quædam.

Βάπτρια, ας, & βάπτειρα, ἡ, femina quæ tingit.

ΒΑ'ΠΤΩ, f. ψω, mergo, immergo. 2) tingo, intingo. 3) lavo. 4) haurio, impleo hauriendo. 5) pereo, de navi, in pass.

ΒΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, fovea in terra excavata. 2) hiatus terræ profundior. 3) locus apud Athenienses, in quem malefici præcipitabantur. 4) pernicies, pestis.

Βαραθρόω, ῶ, f. ώσω, in barathrum præcipito.

Βαραθρώδης, εος, ὁ & ἡ, barathro similis. 2) profundæ altitudinis, voraginosus.

Βαρβαρίζω, f. ίσω, barbaris faveo. 2) barbaros imitor. 3) barbarice, non bene græce loquor.

Βαρβαρικὸς, ὴ, ὸν, barbaricus, ad barbarorum mores accedens.

Βαρβαρικῶς, Adv. barbare, barbarorum more.

Βαρβαρισμὸς, οῦ, ὁ, barbarismus. A βαρβαρίζω.

Βαρβαρόγλωσσος, ου, ὁ & ἡ, barbare loquens.

Βαρβαρόκτονος, ου, ὁ & ἡ, a barbaris interfectus. A β. & κτείνω.

Βαρβαριστὶ, Adv. barbaros imitando, barbarice.

ΒΑ'ΡΒΑΡΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, barbarus, pronunciatione insuavi & peregrina utens, omninoque peregrinus, cujus orationem non intelligimus. 2) non-Græcus. 3) ineruditus, imperitus. 4) agrestis.

Βαρβαροστομία, ας, ἡ, vitium, cum quis linguam barbare pronunciat. A seq.

Βαρβαρόστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui barbare verba linguæ alicujus effert. A β. & στόμα.

Βαρβαρότης, ητος, ἡ, barbaries. Ab eod.

Βαρβαροφωνέω, ῶ, f. ήσω, barbare loquor. 2) barbaro sermone utor.

Βαρβαρόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, barbaram vocem habens.

Βαρβαρόω, ῶ, fut. ώσω, barbarum reddo, effero, agrestem, ferum facio. 2) barbarorum potestati subjicio.

Βαρβάρως, Adv. barbare.

ΒΑΡΒΙΛΟΣ, ου, ἡ, barbilus. Nomen arboris.

Βαρβιτίζω, f. ίσω, barbiton pulso, barbito cano.

ΒΑ'ΡΒΙΤΟΝ, ου, τὸ, barbiton, instrumentum musicum multis chordis intentum.

Βάρβιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Βαρβιτῳδὸς, οῦ, ὁ, qui barbito canit.

Βάρδιστος, η, ον, tardissimus, pro βράδιστος. Homer.

Βαρέω, ῶ, f. ήσω, gravo, degravo, deprimo pondere. A βαρύς.

Βαρέως, Adv. graviter, moleste. 2) valde. Ab eod.

Βαρηκοέω, difficulter audio. A βαρύς & ἀκούω. (Sed v. βαρυηκοέω, quæ est melior lectio.)

Βάρημα, ατος, τὸ, gravitas, pondus. A βαρέω.

Βαρθολομαῖος, ου, ὁ, Bartholomæus. Nomen Ebræum. Filius haurientis aquam.

ΒΑ'ΡΙΣ, ιος, vel ιδος, ἡ, proprie, quodvis ædificium, οἰκοδόμημα, responderque latinorum mœnia. Deinde de variis speciebus dicitur, ut 1) navi. 2) turri. 3) domo turrita & regia. 4) muro. 5) porticu. 6) sphæra.

Βαρνάβας, α, ὁ, Barnabas. Nomen Ebræum. Filius consolationis.

ΒΑ'ΡΟΣ, εος, τὸ, pondus, onus. 2) molestia. 3) auctoritas, gravitas. 4) opes, potentia.

Βαρσαβᾶς, ᾶ, ὁ, Barsabas. Nomen Ebræum. Filius quietis.

Βαρτιμαῖος, ου, ὁ, Bartimæus. Nomen Ebræum. Filius Timæi.

Βαρυαλγὴς, έος, ὁ & ἡ, gravi dolore perciteus, graviter dolens, item, gravem dolorem inferens, epith. Furiarum. A βαρύς & ἄλγος.

Βαρυάλγητος, ου, ὁ & ἡ, idem. 2) qui gravem dolo-

[illegible]

dolorem adfert. Ex eod. & ἀλγέω.
Βαρυβόας, gravi clamore boans. Ex eod. & βοή.
Βαρυβρεμέτης, ου, ὁ, graviter fremens, tonans. fem. βαρυβρεμέτειρα. Ex eod. & βρέμω.
Βαρύβρομος, ου, ὁ & ἡ, graviter fremens, vel strepens.
Βαρυβρώς, ῶτος, valde mordens, acerbus. Ex β. & βιβρώσκω.
Βαρύγδουπος, ου, ὁ & ἡ, graviter sonans.
Βαρύγλωσσος vel βαρύγλωττος, ου, ὁ & ἡ, cujus lingua gravis est. 2) maledicus.
Βαρυγούνατος, & βαρύγουνος, ον, tardus. Ex β. & γόνυ.
Βαρύγυιος, ον, gravans, conficiens membra. item membra gravatus, confectus, tardus. Ex β. & γυῖον, artus.
Βαρυδαιμονέω, ῶ, fut. ήσω, gravi fortuna premor, miser sum.
Βαρυδαιμονία, ας, ἡ, gravis fortuna.
Βαρυδαίμων, ονος, ὁ & ἡ, infelix, miser.
Βαρύδακρυς, υος, ὁ & ἡ, graviter lacrimans.
Βαρυδάκρυτος, ου, ὁ & ἡ, idem.
Βαρύδεσμος, ου, ὁ & ἡ, gravi vinculo ligatus.
Βαρύδικος, ου, ὁ & ἡ, graviter ulciscens. Ex β. & δίκη.
Βαρυδότειρα, ας, ἡ, graviter affligens, vexans.
Βαρύδουπος, ου, ὁ & ἡ, idem quod βαρύγδουπος.
Βαρυεγκέφαλος, ου, ὁ, gravedo. Ex β. & ἐγκέφαλος, *cerebrum*.
Βαρύζηλος, ου, ὁ & ἡ, æmulus, invidus. 2) invidiosus. 3) infestus.
Βαρυηκοέω, v. Βαρηκοέω.
Βαρυηκοΐα, ας, ἡ, hebetudo aurium. A seq.
Βαρυήκοος, ου, ὁ & ἡ, surdaster, cui hebetes sunt aures. E β. & ἀκοή.
Βαρυηχής, έος, & βαρύηχος, ου, ὁ καὶ ἡ, gravisonus.
Βαρυθυμέω, ῶ, f. ήσω, irascor, graviter animo commoveor. 2) animum despondeo, tristis, mœstus sum, ægre casum fero. Ex β. & θυμός.
Βαρυθυμία, ας, ἡ, ira. 2) abjectio, ægritudo animi. A seq.
Βαρύθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis, animo ferox. 2) abjectus animo.
Βαρυθύμως, *Adv.* irate, ægre. A præc.
Βαρύθω, fut. ύσω, gravor, premor. A βαρύς.
Βαρυκάρδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, excors. Ex β. & καρδία.
Βαρυκέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, grave caput habens.
Βαρυκόμπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, gravem strepitum edens.
Βαρύκοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, invisus. 2) gravem simultatem gerens.
Βαρύκτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, graviter strepens.
Βαρυλαίλαψ, πος, ὁ, ἡ, valde sonans, fremens.
Βαρύλλιον, ου, τό, pondusculum. Dimin. a βάρος.
Βαρυλόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, maledicus.
Βαρύλυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, graviter dolens. 2) gravem dolorem adferens. E β. & λύπη.
Βαρύμαστος, ον, mammosus.
Βαρυμηνιάω, valde irascor, gravem simultatem gero.
Βαρυμήνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, iracundus, valde iratus. A seq.
Βαρυμῆνις, ιος, ὁ καὶ ἡ, idem.
Βαρύμιτον, ου, τό, idem quod βάρβιτον.
Βαρύμοχθος, ου, ὁ καὶ ἡ, laboriosus.
Βαρύνοσος, ου, ὁ καὶ ἡ, gravi morbo laborans. 2) graves morbos adferens.
Βαρυντικός, ή, όν, gravandi vim habens. A seq.
Βαρύνω, f. υνῶ, gravo, premo. 2) molestia adficio.
Βαρύνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, gravi testa, s. tergore onustus.

Βαρύοδμος, ου, ὁ καὶ ἡ, graviter olens. Ex β. & ὀδμή, *odor*.
Βαρυόπης, ου, ὁ, gravisonus. E β. & ὄψ, *vox*.
Βαρυόργητος, ου, ὁ & ἡ, qui gravi ira exardescit. E β. & ὀργή.
Βαρύοσμος, ου, ὁ & ἡ, idem quod βαρύοδμος, & ex iisd.
Βαρυπαθέω, ægre fero. E β. & πάθος.
Βαρυπάλαμος, ον, graves & fortes habens pugnos, bonus pugil. E β. & παλάμη.
Βαρυπειθής, έος, ὁ & ἡ, tardus ad parendum. E β. & πείθομαι.
Βαρυπενθής, έος, ὁ & ἡ, gravi luctu oppressus. E β. & πένθος.
Βαρυπένθια, & βαρυπένθεια, ας, ἡ, luctus gravis. A præc.
Βαρύπενθος, ον, idem quod βαρυπενθής.
Βαρυπήμων, ονος, ὁ & ἡ, gravi detrimento adfectus. 2) gravia detrimenta adferens. Ex β. & πῆμα, *damnum*.
Βαρυπνέω, graviter flo.
Βαρύπνοος, ου, ὁ, grave olens. Ex β. & πνοή.
Βαρύποτμος, ου, ὁ & ἡ, miser, infelix, gravi casu perculsus.
Βαρυπρεπής, έος, ὁ & ἡ, valde decorus. 2) sumtuosus. E β. & πρέπω.
Βαρύπυκνος, ο, ὁ, valde densus. 2) sonus in musicis, spissior. Martian. Cap.
Βαρύς, εῖα, ύ, ponderosus, gravis. 2) robustus. 3) gravis, *de sono*. 4) violentus. 5) molestus, onerosus. 6) opulentus, potens, amplus. 7) gravis, constans, severus, *ratione morum*.
Βαρυσίδηρος, ου, ὁ & ἡ, gravis ferro.
Βαρυσταθμέω, ῶ, f. ήσω, pondus & gravitatem addo. 2) valde sum ponderosus. A βαρύσταθμος.
Βαρυσταθμίζω, f. ίσω, idem & ab eod.
Βαρύσταθμος, ου, ὁ & ἡ, ponderosus, gravis.
Βαρυστενάχω, f. ξω, graviter gemo.
Βαρύστονος, ου, ὁ & ἡ, graviter suspirans. 2) infelix. 3) luctuosus.
Βαρυστόνως, *Adv.* ægre, magno cum gemitu.
Βαρυσύμφορος, ου, ὁ & ἡ, infelix. E β. & συμφορά.
Βαρυσυμφορώτατα, *Adv.* infelicissime.
Βαρυσφάραγος, ου, ὁ & ἡ, qui gravem edit strepitum.
Βαρύσωμος, ον, robustus. E β. & σῶμα.
Βαρυτάρβης, ές, terribilis. E β. & τάρβος.
Βαρύτης, ητος, ἡ, gravitas, acerbitas, dolor. 2) importunitas, odiosa morum scævitas.
Βαρύτιμος, ου, ὁ & ἡ, pretiosus. E β. & τιμή.
Βαρύτλητος, ον, intolerabilis.
Βαρυτονέω, ῶ, f. ήσω, gravi tono profero. A βαρύτονος. *Gramm.*
Βαρυτόνησις, εως, ἡ, pronunciatio cum tono gravi. A præc.
Βαρύτονος, ου, ὁ & ἡ, qui gravi tono pronunciatur. *Gramm.*
Βαρυτόνως, *Adv.* gravi tono. A præc.
Βαρύυμνος, ου, ὁ, hymnus grave sonans.
Βαρύφθογγος, ου, ὁ & ἡ, gravem sonum edens.
Βαρύφορτος, ο, ὁ & ἡ, gravis, onustus.
Βαρυφρονέω, ῶ, f. ήσω, graviter mente sum adfectus.
Βαρυφροσύνη, ης, ἡ, ægritudo animi. A seq.
Βαρύφρων, ονος, ὁ & ἡ, æger animo. E β. & φρήν.
Βαρυφωνία, ας, ἡ, gravis vox, gravitas vocis. A seq.
Βαρύφωνος, ο, ὁ & ἡ, cui vox est gravis. E β. & φωνή.
Βαρύχειλος, ον, vaste loquens. A β. & χεῖλος.

Βα-

Βαρύψυχος, ου, ὁ & ἡ, qui ignavo vel graviter sauciato est animo. E β. & ψυχή.

Βαρυώδυνος, ου, ὁ & ἡ, qui graves dolores patitur. 2) qui graves dolores adfert. E β. & ὀδύνη.

Βαρυωπέω, ῶ, f. ήσω, visu sum obtusiore. Ex βαρὺς & ὤψ, *oculus*.

Βασανίζω, f. ίσω, exploro, probo, examino. 2) torqueo ad eruendam veritatem, quæstionem habeo de aliquo. 3) torqueo, adfligo quocumque modo. 4) tento aliquem. A βάσανος.

Βασανισμὸς, οῦ, ὁ, exploratio, quæstio, tormenta, cruciatus. A præc.

Βασανιστήριον, ου, τὸ, instrumentum ad explorandum. 2) locus, in quo habetur quæstio. 3) locus cruciatus quivis. Ab eod.

Βασανιστὴς, οῦ, ὁ, explorator. 2) tortor. Ab eod.

Βασανίστρια, ας, ἡ, exploratrix. 2) tortrix. A præc.

ΒΑΣΑΝΟΣ, ου, ἡ, lapis, quo probatur aurum, lapis Lydius 2) exploratio, probatio, inquisitio, examen. 3) quæstio per tormenta. 4) tormenta ipsa. 5) cruciatus quivis. 6) documentum, specimen, quo nempe quis, ut amicus verus &c. cognoscatur.

Βασίλεια, ας, ἡ, regina. A βασιλεύς.

Βασιλεία, ας, ἡ, regnum. Ab eod.

Βασιλειάω, ῶ, f. άσω, regnum adfecto. A præc.

Βασιλείδης, ου, ὁ, regis filius. Suid. A βασιλεύς.

Βασιλείδιον, ου, τὸ, regulus. Dim. Ab eod.

Βασίλειον, ου, τὸ, regia, regia domus. Ab eod.

Βασίλειος, ου, ὁ & ἡ, regalis. Ab eod.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ, έως, ὁ, rex. βασιλεῦς, regia domus. 2) regaliolus, *avis*.

Βασιλεύτερος, ου, ὁ, qui regiam majestatem magis præ se fert, quam ceteri, augustior. 2) regno dignior. A præc.

Βασιλευτὸς, ἡ, όν, qui regnum ferre natura aptus est. A seq.

Βασιλεύω, f. εύσω, regno, impero, rex sum. 2) regnum adipiscor. 3) regem creo. *it. e.*

Βασιληὶς, ΐδος, ἡ, regnum. Hesych. ex Sophocle.

Βασιλήϊος, α, regius, *Jon.* pro βασίλειος.

Βασιλὴς, ΐδος, ἡ, *Adj.* regia.

Βασιλίζομαι, f. ίσομαι, regio more ago, regiam speciem præ me fero: insolenter ago, regiam potestatem affecto.

Βασιλικὸς, ή, όν, regius, regalis. Hinc βασιλικὴ, ῆς, ἡ, regia domus. 2) basilica, ædificium amplum, in primis porticus ampla. 3) βασιλικοὶ, aulici, regis amici & ministri.

Βασιλικῶς, *Adv.* regie, regaliter.

Βασιλίνδα sc. παιδιὰ, ἡ, ludi genus, in quo, qui forte rex factus, facienda imperat.

Βασίλιννα, ης, ἡ, regina, apud Menandrum.

Βασιλὶς, ΐδος, ἡ, regina. A βασιλεύς.

Βασιλίσκος, ου, ὁ, regulus. 2) avicula, regaliolus. 3) serpens quidam. 4) stella in corde leonis. Dim. a βασιλεύς.

Βασίλισσα, βασιλίττα, ης, ἡ, regina.

Βάσιμος, ου, ὁ & ἡ, pervius, meabilis, calcabilis. 2) accessibilis. 3) accessus. 4) stabilis, fixus, constans. A seq.

Βάσις, εως, ἡ, gressus, gradus, incessus. 2) pes, planta pedis. 3) fulcimentum, fundamentum, vestigium, locus in quo pes figi potest. A βαίνω, *eo, incedo*.

ΒΑΣΚΑΙΝΩ, f. ανῶ, fascino. 2) invideo. 3) criminor, reprehendo.

Βασκαντικὸς, ή, όν, ad invidiam pronus. A præc.

Βασκανία, ας, ἡ, fascinatio. 2) invidia, invidentia. 3) obtrectatio. A βάσκανος.

Βασκάνιον, ου, τὸ, fascinum. 2) odium. Ab seq.

Βάσκανος, ου, ὁ & ἡ, fascinator, fascinatrix. 2) invidus. 3) obtrectator, malevolus. 4) invisus, intolerandus, dirus, exsecrabilis, nefarius. A βασκαίνω.

Βασκάνως, *Adv.* animo invido. A præc.

Βασκοσύνη, ης, ἡ, idem quod βασκανία.

Βάσκω, βάσκομαι, vado. Poeticum pro βαίνω.

Βασμὸς, οῦ, ὁ, idem quod βαθμός.

ΒΑΣΣΑΡΑ, ας, ἡ, genus calceamenti. 2) Baccha. 3) meretrix. 4) vulpes.

Βασσάρειος, εία, ειον, vulpinus.

Βασσαρικὸς, ή, όν, bacchicus.

Βασσάριον &-ιον, τὸ, dimin. a βασσάρα, vulpes.

Βασσαρὶς, ίδος, ἡ, Baccha. 2) vulpes femina. 3) meretrix.

Βασταγὴ, ῆς, ἡ, onus, quod portatur. A βαστάζω.

Βάσταγμα, ατος, τὸ, onus, gestamen, ut baculus, annulus &c. A seq.

ΒΑΣΤΑΖΩ, f. άσω, vel *Dor.* άξω, porto, bajulo, 2) examino, exploro, proprie scilicet onus libratu. 3) exporto. 4) tolero, suffero. 5) aufero, e medio tollo: deleo, sepelio.

Βασταχτικῶς, *Adv.* bajulantis modo. A præc.

Βαταλίζομαι, f. ίσομαι, turpiter & effeminate vivo. A seq.

ΒΑΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, mulierosus, effeminatus, cinædus. 2) podex.

Βατάνιον, ου, τὸ, patella. Dim. a πατάνη.

Βατάω, f. άσω, coeo, de maribus, ut βατάομαι, de feminis. *Dor.* A seq.

Βατέω, ῶ, f. ήσω, idem. 2) calco, pro πατέω. A βαίνω, *eo*.

Βατὴρ, ῆρος, ὁ, qui incedit. 2) meta. 3) limen. Ab eodem.

Βατήριος, ία, ιον, scansorius.

Βατία, ας, ἡ, rubus. A βάτος.

ΒΑΤΙΑΚΗ, ης, ἡ, poculi genus.

Βατιδοσκόπος, ου, & βατοσκόπος, idem qui ὀψοφάγος, helluo, nepos. Ex βατὶς vel βατία, *piscis*, & σκέπτομαι, *circumspicio*.

Βάτινος, ίνη, ινον, rubeus, e rubo. A βάτος.

Βάτιον, ου, τὸ, parvus cadus. Diminut. a βάτος.

Βατὶς, ίδος, ἡ, herbæ nomen. 2) piscis quidam, raja. Gl. Vet. 3) avis quædam.

Βατοδρόπος, ου, ὁ & ἡ, rubos decerpens. Ex βάτος & δρέπομαι, *decerpo*.

ΒΑΤΟΣ, ου, ἡ, rubus, sentis.

ΒΑΤΟΣ, ου, ὁ, batus, mensura liquidorum apud Ebræos.

Βατὸς, ή, όν, pervius, aditum admittens, accessu facilis. A βαίνω, *eo*.

Βατράχειος, ου, ὁ & ἡ, q. d. ranalis, ad ranas pertinens, *nomen coloris*. A βάτραχος.

Βατραχίζω, f. ίσω, p. ικα, imitor ranam, more ranæ nato, vel coaxo. Ab eodem.

Βατράχιον, ου, τὸ, ranunculus. 2) genus herbæ, cujus succo inficiebant faciem ante inventas personas. Scribitur & βατράχειον. Unde & color sic dictus. Dimin. a βάτραχος.

Βατραχὶς, ίδος, ἡ, vestis habens colorem, qui ex βατραχίῳ n. 2. fit.

Βατραχίσκος, ου, ὁ, pars quædam in cithara. Ab eodem.

Βατραχίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, batrachites lapis. Ab eodem.

Βα-

Βατραχομυομαχία, ας, ἡ, ranarum & murium pugna, titulus Carminis Homero tributi. Ex βάτραχος, & μῦς, ὁ, & μάχη.
ΒΑ'ΤΡΑΧΟΣ, ου, ὁ, rana.
Βατταρίζω, f. ίσω, balbutio, lingua titubo & hæsito. 2) blatero, garrio. A βάττος.
Βατταρισμὸς, ῦ, ὁ, titubatio & hæsitantia linguæ, linguæ offensio in loquendo. A præc.
Βατταριστὴς, ῦ, ὁ, titubator, hæsitator, qui impedite loquitur. Ab eod.
Βατταλογέω, ῶ, f. ήσω, idem quod βατταρίζω. Ex βάττος & λόγος, sermo.
Βατταλογία, ας, ἡ, inanis eorundem repetitio. 2) loquacitas. A præc.
ΒΑ'ΤΤΟΣ, ου, ὁ, Battus, princeps Cyrenensium, balbus & exili voce præditus.
ΒΑΤΤ'ΑΗ, ης, ἡ, femina nana.
Βατώδης, εος, ὁ & ἡ, rubeus, rubo similis. 2) spinis obsitus. A βάτος.
Βαυβάω, ῶ, f. ήσω, dormio. 2) sopio. A seq.
Βαυβὼ, όος, contr. οῦς, ἡ, Baubo, nutrix Cereris.
ΒΑΥ'ΖΩ, f. ξω, latro, baubor.
Βαυκαλάω, ῶ, f. ήσω, sopio cantu, nutricum more. A βαυβάω.
Βαυκαλίζω, f. ίσω, idem quod βαυκαλάω.
Βαυκάλιον, ου, τὸ, vas angusti oris. A βαύζω.
Βαυκαλὶς, ίδος, ἡ, vas ad refrigerandum.
Βαυκίδες, genus calceamentorum.
Βαυκίζω, f. ίσω, delicior, lascivio. A βαυκὸς.
Βαύκισμα, ατος, τὸ, deliciæ. A præc.
Βαυκισμὸς, ῦ, ὁ, genus lascivæ saltationis. Ab eod.
ΒΑΥΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, jucundus, delicatus.
ΒΑΥ'ΝΟΣ, ου, ὁ, forna, caminus.
Βαφεῖον, ου, τὸ, officina tinctoris, s. infectoris. A βάπτω.
Βαφεὺς, έως, ὁ, tinctor. Ab eod.
Βαφὴ, ῆς, ἡ, immersio. 2) tinctura. 3) color. 4) macula. Ab eod.
Βαφικὸς, ἡ, ὸν, tinctorius. Hinc ἡ βαφικὴ, sc. τέχνη, ars tinctoria. Ab eod.
Βάψις, εως, ἡ, tinctio, ipse tingendi, aut mergendi actus. Ab eod.
ΒΑ'Ω, inus. unde βῆναι & βαίνω, eo.
ΒΔΑ'ΛΛΩ, f. αλῶ, mulgeo. 2) fugo.
Βδάλσις, εως, ἡ, mulctus. 2) suctus. A præc.
Βδέλλα, ης, ἡ, hirudo, sanguisuga. 2) arbor quædam. Ab eod.
Βδέλλιον, ου, τὸ, arbor quædam Arabica. 2) lacrima istius arboris.
Βδελλολάρυγξ, γγος, ὁ, convicium in parasitum, quod ejus fauces hirudinis instar parotidas, & facultates ipsas regum suorum exsugat & exinaniat.
Βδέλλω, idem quod βδάλλω.
Βδέλυγμα, ατος, τὸ, exsecratio, abominatio. 2) res exsecranda. A βδελύσσομαι.
Βδελυγμία, ας, ἡ, abominatio. 2) fastidium, quale pedor & peditus movet. A seq.
Βδελυγμὸς, ῦ, ὁ, idem quod βδέλυγμα, & ab eod.
Βδελυκτὸς, ἡ, ὸν, abominabilis, exsecrabilis. Ab eodem.
Βδελυκτρόπος, ου, idem. Ex βδελυκτὸς & τρόπος, mores, pro βδελυκτότροπος.
Βδελυρεύομαι, vid. βδελύσσομαι. A βδελυρὸς.
Βδελυρία, ας, ἡ, summa impudentia, ingens protervia. 2) scurrilitas. 3) vita impura & flagitiosa, turpitudo morum nauseam creans. A seq.
Βδελυρὸς, ρὰ, ρὸν, qui est frontis prostitutæ, protervus, flagitiosus, impurus, fœdæ libidini, avaritiæ &c. deditus. A βδέω.
Βδελυρῶς, Adv. impure, flagitiose. A præc.
Βδελύσσομαι, vel βδελύττομαι, f. ξομαι, exsecror, abominor, detestor, proprie ob fœtorem. 2) formido, exhorreo, detestor. A βδέω.
Βδελυχρὸς, ἡ, ὸν, idem quod βδελυρὸς.
Βδέομαι, idem quod βδέω, & ab eod.
Βδέσμα, ατος, τὸ, peditus, flatus ventris tacite editus. A præc.
ΒΔΕ'Ω, f. έσω, vel ήσω, pedo, flatum ventris silentio emitto. 2) fœteo, puteo.
Βδόλος, ου, ὁ, flatus ventris, crepitus. 3) fœtor gravis, ut extinctæ lucernæ. A præc.
Βδύλλω, idem quod βδέω. 2) timeo, tremo.
Βεβαιόπιστος, ου, ὁ & ἡ, firmus & constans in fide. Ex βέβαιος & πίστις, fides.
ΒΕ'ΒΑΙΟΣ, α, ὁ & ἡ, & αιος, αία, αιον, firmus, stabilis. 2) de quo fiducia concipitur, de quo nobis aliquid certo persuademus. A βάω vel βέβηκα.
Βεβαιότης, ητος, ἡ, firmitas, stabilitas. A præc.
Βεβαιόω, ῶ, f. ώσω, stabilio, firmo, firmum reddo. 2) confirmo. 3) præsto, ut ei habere liceat, cui sponsione & stipulatione evictionis cautum est. 4) fidem facio, affirmo. Ab eod.
Βεβαίως, Adv. firmiter. 2) certo, explorato. A βέβαιος.
Βεβαίωσις, εως, ἡ, confirmatio, firmamentum. A βεβαιόω.
Βεβαιωτὴς, ῦ, ὁ, confirmator, sanctor, auctor. Ab eod.
Βεβαιωτικὸς, ἡ, ὸν, confirmandi vim habens. A præc.
Βέβηλος, ου, ὁ & ἡ, profanus, non initiatus. A βηλὸς, limen domus.
Βεβηλόω, ῶ, f. ώσω, profano, contamino.
Βεβήλωσις, εως, ἡ, profanatio. A præc.
Βεβιασμένως, Adv. coacte. A βιάζω.
Βεβουλευμένως, Adv. consulto. A βουλεύομαι.
ΒΕΒΡΑ'Ξ, ακος, ὁ, species piscis. v. βεμβρὰς & μεμβράς.
Βεβρώθω, f. ώσω, comedo, depasco. Homerus: βεβρώθοις. A βρώθω, inusitato. vel βιβρώσκω.
Βεελζεβοὺλ, ὁ, Beelzebub. Nomen Ebr. ἄκλιτον. Dominus muscarum.
Βεινητιάω, ῶ, Venerem appeto. A seq.
ΒΕΙ'ΝΩ, in usu βινέω, ineo, coeo.
Βείω, -ομαι, v. βάω.
Βεκκεσέληνος, ου, ὁ & ἡ, delirus, stupidus. 2) antiquus. A seq. & σελήνη, luna.
ΒΕ'ΚΚΟΣ, α, ὁ, & βέκος, βὲκ, panis, Phrygum linguæ. Hesych. 2) stultus, delirus.
Βεκκοσεληνικὸς, ἡ, ὸν, idem, n. 2. Plutarch.
Βέκυλος, ου, ὁ & ἡ, pecuinus, ovillus. Suid.
ΒΕ'ΛΕΚΟΣ, legumen lathyro simile. Suid.
Βελεμνίτης, ου, ὁ, lapis, qui sagittæ effigiem habet. A βέλος.
Βέλεμνον, ου, τὸ, telum, sagitta. Ab eod.
ΒΕ'ΛΕΝΟΣ, ου, ὁ, piscis quidam.
Βελεσιχαρὴς, έος, ὁ & ἡ, sagittis, sive jaculis gaudens, venator. Ex βέλος & χαίρω, gaudeo.
Βελίαλ, ὁ, Belial. Nomen Ebræum ἄκλιτον. Sine jugo, vel nequam.
Βελούλκον, ου, τὸ, q. d. telorum remedium, Dictamnus, herba cervis sanans vulnera. Ex βέλος & ἀκέομαι, sano.
Βελοθήκη, ης, ἡ, pharetra. Ex βέλος & θήκη, theca.
Βελομαντεία, ας, ἡ, genus vaticinationis, quum sagittæ

γίττα nominibus inſcriptæ mittuntur in pharetram: miſcenturque, ut videatur, cujus nomen primum exeat, ex eoque conſilium capiatur.

Βελόνη, ης, ἡ, acus. 2) piſcis quidam. A βέλος.
Βελονὶς, ίδος, ἡ, acicula. A præc.
Βελονοειδὴς, έος, ὁ & ἡ, acus formam habens.
Βελονοποικίλτης, ου, ὁ, qui acu veſtes variegat.
Βελονοπώλης, ου, ὁ, qui acus vendit.
Βελονόπωλις, ιδος, ἡ, quæ acus vendit.
Βελοποιΐα, ας, ἡ, telorum fabricatio.
Βελοποιὸς, οῦ, ὁ, telorum fabricator.
ΒΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, telum, jaculum, ſagitta, & quicquid vulnerat. 2) fulmen. 3) ictus & dolor ex ictu illatus.
Βελόστασις, εως, ἡ, locus ad tela explodenda conſtitutus. 2) machina bellica, aries, baliſta.
Βελοσφενδόνη, ης, ἡ, phalarica. 2) ſagitta.
Βελουλκὸς, ου, ὁ, Epith. dictamni, quod ſagittas & fœtus expellat.
Βελουλκέω, ῶ, f. ήσω, tela extraho. E β. & ἕλκω.
Βελουλκία, ας, ἡ, teli infixi evulſio.
Βελουλκικὸς, ή, ὸν, ad telorum evulſionem pertinens, ſ. factus.
Βελουλκὸς, ή, ὸν, tela miſſilia extrahens.
ΒΕ'ΛΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, melior. Compar. irreg. ab ἀγαθός. (ab antiquo βελὸς, ή, ὸν, a verbo βέλω, unde, βέλομαι *volo*; id, quod appetitur, quod voluntas ſequitur.)
Βελτιόω, ῶ, f. ώσω, meliorem reddo. A βελτίων.
Βέλτιστα, *Adv.* optime.
Βέλτιστος, ίστη, ιστον, optimus. Superl. ab ἀγαθός.
Βελτίων, ονος, ὁ & ἡ, idem quod βέλτερος, & ab eod.
Βελτίωσις, εως, ἡ, reſtitutio in meliorem ſtatum. 2) emendatio. 3) profectus. A βελτιόω.
Βεμβλέω, f. έσω, idem quod βεμβηκίζω.
Βεμβέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eodem.
Βεμβηκιάω, idem quod ſequens.
Βεμβηκίζω, fut. ίσω, in gyrum ago, velut turbinem, quo pueri ludunt, circumago, volvo. A ſeq.
ΒΕ'ΜΒΗΞ, ηκος, & βέμβιξ, ἡ, turbo, trochus.
Βεμβηκώδης, ες, turbinis formam habens. A præc.
Βεμβρὰς, idem quod βεμβρὶς, piſcis genus.
Βεμβλέω, f. έσω, idem quod βεμβλέω.
Βεμβρέω, f. έσω, idem quod βεμβέω.
Βένθος, εος, τὸ, profunditas, fundus. A βάθος.
Βενιαμὶν, ὁ, Beniamin. Nomen Ebr. ἄκλιτον. *Filius dextræ*.
ΒΕ'ΡΒΕΡΙ, τὸ, concha uniones continens. Vox Indica.
Βέρεθρον, idem quod βάραθρον.
ΒΕ'ΤΙΟΝ, ου, τὸ, betium, *herba*. 2) dictamnus.
ΒΕΥ'ΔΟΣ, εος, τὸ, veſtis genus varium, aut purpureum.
Βέω, ομαι, vado. Etym.
ΒΗ῀, Vox ovium balantium.
Βῆγμα, ατος, τὸ, quod tuſſiendo exſpuitur. 2) tuſſis ipſa. A βήσσω, *tuſſio*.
Βηζω, clamo βῆ, ut oves. 2) clamo. A βῆ.
Βηθαβαρὰ, ας, ἡ, Bethabara. Vox Ebr. *Domus tranſitus*.
Βηθανία, ας, ἡ, Bethania. Vox Ebr. *Domus adflictionis*.
Βηθεσδὰ, ἡ, Betheſda. Vox Syr. *Domus miſericordiæ*, ſ. *beneficentiæ*.
Βηθλεὲμ, ἡ, Bethlehem. Vox Ebr. ἄκλιτος, *Domus panis*.
Βηθσαϊδὰ, ἡ, ſive Βηθσαϊδὰν, Bethſaida. Vox Ebr. ἄκλιτος. *Domus piſcationis*.

Βηθφαγὴ, Bethphage. Vox Ebr. *Domus ficuum præcocium*.
Βῆκα, ων, τὰ, oves. Heſych. βηκία, τὰ, Idem. Hippocr. A βῆ.
ΒΗΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, limen domus, vel templi, quod calcatur. A βάω.
Βῆμα, ατος, τὸ, greſſus. 2) veſtigium. 3) tribunal, ſuggeſtus. 4) paſſus menſura. A βαίνω, *adſcendo*.
Βηματέω, ῶ, f. ήσω, pedibus calco, ingredior. A præc.
Βηματίζω, f. ίσω, per paſſus metior. 2) rem divinam in ſuggeſtu perago. Ab eod.
Βηματιστὴς, οῦ, ὁ, menſor itinerum. A præc.
ΒΗ'Ξ, βηχὸς, ἡ, tuſſis.
ΒΗ'ΡΗΚΕΣ, ων, αἱ, mazæ factæ e farina percolata. 2) gladii recti.
Βηρύλλιον, ου, τὸ, beryllus, *gemma*. Dim. a ſeq.
ΒΗ'ΡΥΛΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. 2) herbæ genus.
ΒΗ'ΣΣΑΙ, ῶν, αἱ, loca in montibus, per quæ ire poſſumus. 2) ſaltus. 3) convalles, valles profluæ. Repetitur & ſingularis. A βαθύς.
Βησσήεις, ήεσσα, ῆεν, ſaltuoſus. A præc.
ΒΗ'ΣΣΟΣ, εος, τὸ, caverna.
Βήσσω, vel βήττω, f. ξω, tuſſio. A βήξ.
Βητάρμος, ου, ὁ, ſaltatio concinno greſſu, ſeu ad ſonum. Ex βάω & ἁρμόζω.
Βητάρμων, ονος, ὁ, ſaltator. Ex iiſd.
Βηχικὸς, ή, όν, ad tuſſim pertinens. A βήξ.
Βήχιον, ου, τὸ, tuſſilago, ſ. tuſſicularis, *herba*. Ab eodem.
Βηχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, tuſſi laborans. Ab eod.
ΒΙ'Α, ας, ἡ, vis, robur. 2) violentia, violentus impetus. 3) injuria, contumelia violenta. *Plur*. βίαι. Hom.
Βιάζω, fut. άσω, uſitatius βιάζομαι, vim adfero, urgeo. 2) opprimo. 3) vi efficio. 4) pervinco. 5) ſtupro, ſtuprum infero. A βία.
Βιαιοκλὼψ, ῶπος, ὁ, vi extortus. Ex βίαιος & κλώψ.
Βιαιομάχας, ὁ, violentus pugnator, ſtrenuus bellator, *propric*, qui vi corporis, non dolo pugnat. Ex βίαιος & μάχομαι, *pugno*.
Βιαιομαχεῖν, vi certare. Ex iiſd.
Βίαιος, αία, αιον, & βίαιος, ου, ὁ & ἡ, violentus, injurius, vehemens. 2) coactus. A βία.
Βιαιότης, ητος, ἡ, violentia. A præc.
Βιαίως, *Adv.* vi, violenter. Ab eod.
Βιαρκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ad vitam ſufficiens, vitam & victum ſuppeditans. Ex βίος & ἀρκέω, *ſufficio*.
Βίαρχος, ου, ὁ, commeatui præfectus. Ex βίος & ἀρχὸς, *princeps*, *præfectus*.
Βιασμὸς, οῦ, ὁ, violatio, vis illata. A βιάζω.
Βιαστὴς, οῦ, ὁ, qui vim infert, latro. *Dor.* βιατὰς, fortis, ſtrenuus, ap. Pindar. Ab eod.
Βιαστικὸς, ή, ὸν, violentus. Ab eod.
Βιάω, ῶ, & βιάομαι, βιῶμαι, vim infero, violo.
Βιβάζω, f. άσω, vi admoveo, adigo, venire jubeo, adduco. 2) admiſſario admoveo. A βαίνω, eo.
Βιβάζομαι, cogor, *aut* tarde, ægre venio ad coitum. Arat. Ab eod.
Βιβάσθω, vado, tranſeo, ambulo. Ab eod.
Βίβασις, εως, ἡ, genus ſaltationis, apud Lacedæmonios. A βιβάω.
Βιβαστὴς, οῦ, ὁ, admiſſarius. A βιβάζω.
Βιβάω, ῶ, eo, gradior, incedo. A βαίνω.
Βίβημι, idem & ab eod.
Βιβλαρίδιον, ου, τὸ, libellus. Dim. a ſeq.
Βιβλάριον, ου, τὸ, idem. Dim. a βίβλος.
Βιβλιακὸς, ή, ὸν, in librorum lectione verſatus. 2) ad libros pertinens. Ab eod.

Βιβλιαφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, tabellarius. E βιβλίον & φέρω.
Βίβλινος, ίνη, ινον, Biblinus, natus in Biblinis montibus Thraciæ. 2) chartaceus.
Βιβλιογραφία, ας, ἡ, librorum scriptio. A seq.
Βιβλιογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, librorum scriptor.
Βιβλιοθήκη, ης, ἡ, Bibliotheca, libraria.
Βιβλιοκάπηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, venditor librorum, qui libros venales habet.
Βιβλίον, ου, τὸ, liber. 2) scheda, *in Plur.* τὰ βιβλία, Biblia, Scriptura sacra. Dim. a βίβλος.
Βιβλιοπώλης, ου, ὁ, Bibliopola, venditor librorum.
Βιβλιοτάφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui libros occultat & illis lucem invidet. Ex βιβλίον & θάπτω.
Βιβλιοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, libellio, tabellarius. Ex eod. & φέρω.
Βιβλιοφυλάκιον, ου, τὸ, locus, ubi libri custodiuntur & adservantur. Ex eod. & φυλακὴ, *custodia*.
ΒΙ'ΒΛΟΣ, ου, ἡ, liber arboris, ut tiliæ. 2) volucrum conscriptum literis, liber.
Βιβλοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod βιβλιοφόρος.
Βιβρώσκω, f. βρώσω, p. βέβρωκα, edo, comedo, depasco. A βρώσκω, quod idem.
Βιομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, vi & robore, non arte pugnans. Ex βία & μάχη, *pugna*.
Βικίδιον, ου, τὸ, idem quod sequens.
Βικίον, ου, τὸ, urceolus. Dimin. a seq.
ΒΙ'ΚΟΣ, ου, ὁ, urna ansata. 2) urceus. 3) doliolum.
ΒΙΝΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, ineo, coeo.
Βινητιάω, ῶ, coire cupio, libidinor. A præc.
Βιοδότης, ου, ὁ, vitæ dator. Ex βίος & δίδωμι.
Βιόδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, victum largiens, altor. βιοδώρα, ας, ἡ, altrix. Ex eod. & δῶρον, *donum*.
Βιοδώτης, ου, ὁ, idem. E β. & δίδωμι.
Βιοδώτωρ, ορος, ὁ, idem, & ex iisd.
Βιοθάλμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui diuturnæ vitæ est, longævus. Ex eod. & θάλλω, *vigeo*.
Βιοθανατέω, violenta morte pereo. A seq.
Βιοθάνατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui violenta morte periit.
Βιοθρέμμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, vitam alens & sustentans. Ex βίος & τρέφω, *alo*.
Βιοθρέπτειρα, ας, ἡ, vitæ nutrix. Ex iisdem.
Βιομηχανία, ας, ἡ, industria in vita sustentanda & victu comparando. A seq.
Βιομήχανος, ου, ὁ ϗ ἡ, docilis & ad vitæ munera ingeniosus, qui omnia ad vitam sustentandam machinatur, quia facile rationes victus quærendi comminiscitur, eumque sibi parat. Ex β. & μηχανή.
Βιοπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui victus parandi causa huc illuc vagatur, mendicus. Ex β. & πλάνης, *erro*, *vagus*.
Βιοποριστικὸς, ἡ, ὸν, victum parans & suppeditans. E seq. & πορίζω, *paro*.
ΒΙ'ΟΣ, ου, ὁ, vita. 2) victus. 3) facultates. 4) vivendi ratio, instituta. 5) annona. 6) res omnis ad vitam sustentandam necessaria. 7) vulgus, populus.
Βιὸς, ου, ὁ, arcus. 2) nervus arcus.
Βιοσσόος, ου, ὁ ϗ ἡ, vitam servans, salutifer. Ex βίος & σόω, *servo*.
Βιοστερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui victus & ad vitam sustentandam necessaria non suppetunt. Ex eod. & στερέω, *privo*.
Βιοτεία, ας, ἡ, vitæ institutum. A seq.
Βιοτεύω, f. εύσω, vivo. 2) victum quæro. A βίος.
Βιοτὴ, ῆς, ἡ, vita. 2) vivendi ratio. A βίος.
Βιότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.

Βιοτήσιος, ου, ὁ, ϗ ἡ, vitalis. A βιοτή.
Βιοτικὸς, ἡ, ὸν, vitalis, ad vitam sustentandam pertinens. Dimin. a βίοτος.
Βιότιον, ου, τὸ, parvus victus. A seq.
Βίοτος, ου, ὁ, vita. 2) victus. 3) facultates. A βίος.
Βιοφθορία, ας, ἡ, pernicies vitæ, pestis. A seq.
Βιοφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, vitam corrumpens. A β.ος & φθείρω, *corrumpo*.
Βιοχρήστος, ου, ὁ ϗ ἡ, vitæ utilis.
Βιόω, ῶ, f. ώσω, vivo. Ab hoc βίωμι, unde usitata ἐβίων, βιῶς, βιῶναι. Ab βίος.
Βιώνης, ου, ὁ, qui bona alicujus sub hasta emit. sector. A βίος, *facultates*, & ὠνέομαι, *emo*.
Βιώσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, spem vitæ servandæ habens, sanabilis. 2) vitalis. A βιόω.
Βιωσίμως, *Adv.* vitaliter.
Βίωσις, εως, ἡ, ipsa vivendi actio. 2) vita anteacta. Ab eod.
Βιώσκομαι, vivisco. Ab eod.
Βιωτικὸς, ἡ, ὸν, vitalis, ad vitam sustentandam pertinens. 2) civilis, ad vitam civilem pertinens. *opp.* sacris, spiritualibus. Ab βιωτὸς.
Βιωτικῶς, *Adv.* ut fit in communi vita, populariter. A præc.
Βιωτὸς, ἡ, ὸν, vitalis. A βιόω.
Βιωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vita utilis.
Βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, noxius, damnosus. A βλάβη.
Βλαβερῶς, *Adv.* perperam. A præc.
Βλάβη, ης, ἡ, noxa, damnum, detrimentum. A βλάπτω, *noceo*.
Βλαβόεις, όεσσα, όεν, noxius. A præc.
Βλάβος, εος, τὸ, idem quod βλάβη.
Βλάβω, lædo, noceo, injuriam infero. Antiquum pro βλάπτω.
Βλαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, flaccidus, dissolutus. A βλαδάω.
Βλαδὸς, ἡ, ὸν, tardus, imbellis &c. Hesych. Ab seq.
Βλάζω, stultus sum. A βλὰξ, *inutilis*.
Βλαισώδης, ες, v. βλαισώδης.
Βλαισόπους, οδος, ὁ vel ἡ, pedibus mancus vel debilis.
ΒΛΑΙΣΟ'Σ, ἡ, ὸν, valgus, distorta habens crura. 2) blæsus, balbus.
Βλαισότης, ητος, ἡ, distortio. A præc.
Βλαισόω, ῶ, f. ώσω, p. ωκα, distorqueo. Ab eod.
Βλαίσωσις, εως, ἡ, distortio. A præc.
Βλακεία, ας, ἡ, socordia, stupor, mollities.
Βλάκευμα, ατος, τὸ, quod per socordiam vel mollitiem fit. 2) arrogantia. 3) stupor, dementia. A sq.
Βλακεύομαι, socordiæ, mollitiæ me dedo, torpeo, stupeo.
Βλακικὸς, ἡ, ὸν, ignavus, socors, mollis, stultus.
Βλακικῶς, *Adv.* ignave, tarde, molliter.
Βλακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, iners, socors, mollis. A βλάξ.
Βλακωδῶς, βλακωδέστερον, *Adv.* ignave, ignavius, Pollux.
Βλάμμα, ατος, τὸ, detrimentum. A βλάπτω.
Βλακὸς, idem quod βλαικὸς.
ΒΛΑ'Ξ, βλακὸς, ὁ, piscis quidam inutilis. 2) stultus, ignavus, iners, socors, mollis. Superl. βλακίστατος, & βλακικώτατος. Comp. βλακώτερος.
Βλαπτικὸς, ἡ, ὸν, noxius, lædens, nocens. A seq.
ΒΛΑ'ΠΤΩ, f. ψω, lædo, noceo, damno adficio.
ΒΛΑΣΤΑΝΩ, f. βλαστήσω, p. βεβλάστηκα, germino, fruticor, pullulo. 2) originem duco. 3) produco, profero.
Βλαστεῖον, ου, τὸ, germen, propago. A præc.
Βλάστη, ης, ἡ, & βλάστημα, ατος, τὸ, idem & ab eod.
Βλάστησις, εως, ἡ, germinatio. 2) fructuum inchoatio. Ab eod.

Βλα-

Βλαστητικὸς, & βλαστικὸς, ὴ, ὸν, germinandi vim habens. 2) ad germinandum propensus.

Βλαστοκοπέω, ῶ, fut. ήσω, p. ηκα, germina detrunco, germina corrumpo. Ex βλαστὸς & κόπτω.

Βλαστολογέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, lego germina, pampino. Ex eod. & λέγω, *colligo*.

Βλαστολογία, ας, ἡ, germinum collectio, pampinatio.

Βλαστὸς, ῦ, ὁ, germen. A βλαστάνω.

Βλασφημέω, ῶ, fut. ήσω, obscena, fœda, male ominata loquor. 2) impie loquor, maledictis lacesso. A βλάσφημος.

Βλασφημία, ας, ἡ, obscenitas sermonis & fœditas. 2) impietas sermonis. 3) maledicentia. A seq.

Βλάσφημος, ε, ὁ & ἡ, obscenus, infaustus. 2) impius in Deum. 3) maledicus. ἀπὸ τῦ βλάπτειν & φήμη.

ΒΛΑ'ΤΤΙΟΝ, ε, τὸ, os anterius narium purpuræ. 2) concha Indica.

ΒΛΑΥ'ΤΑΙ, ῶν, αἱ, genus calceamenti.

Βλαυτίον, ε, τὸ, solea, crepida. A præc.

Βλαψιγονία, ας, ἡ, fœtus, seu partus læsio. A sq. & γόνος.

Βλάψις, εως, ἡ, læsio. A βλάπτω.

Βλαψίφρων, ονος, ὁ & ἡ, cui mens est læsa, stolidus.

Βλεννόμυξος, ε, ὁ & ἡ, Hesych. mucosus. 2) ignavus. 3) deceptu facilis. Ex βλὲξ & μύξα.

Βλεμεαίνω, trucibus oculis circumspicio. A sq.

Βλέμμα, ατος, τὸ, adspectus, intuitus, vultus. A βλέπω.

ΒΛΕ'ΝΝΑ, ης, ἡ, mucus.

Βλεννὸς, ὴ, ὸν, ignavus. A præc.

Βλεννώδης, εος, ὁ & ἡ, mucosus. Ab eod.

Βλεπεδαίμων, ον, horrifico adspectu intuens. 2) strabus. 3) attonitus. A βλέπος & δαίμων quasi βλέπων δαιμονιῶδές τι.

Βλέπησις, εως, ἡ, & βλέπος, εος, τὸ, adspectus.

Βλεπτικὸς, ὴ, ὸν, acute cernens. A seq.

ΒΛΕ'ΠΩ, fut. ψω, adspicio, intueor. 2) specto, vergo. 3) sedulo caveo. 4) rationem habeo. 5) vivo.

Βλεσὸς, ὴ, ὸν, idem quod βλαισός.

Βλεφαρίζω, f. ίσω, nicto, crebro conniveo. A seq.

Βλεφαρὶς, ίδος, ἡ, cilium, pili palpebrarum. 2) palpebræ. Ab seq.

ΒΛΕ'ΦΑΡΟΝ, ε, τὸ, palpebra, pellis tegens oculos.

Βλέψις, εως, ἡ, intuitus. A βλέπω.

Βλήδην, *Adv.* jaciendo. A βάλλω.

Βλῆμα, ατος, τὸ, jactus, ictus. 2) vulnus. Ab eod.

Βλημάζω, alias βλιμάζω, βλημάττω, contrecto, tactu exploro: in pr. mammas feminæ aut nates gallinæ contrecto, vox comica. Unde appeto.

Βληρίζω, f. ίσω, jacto. A βάλλω.

Βληρισμὸς, ῦ, ὁ, jactatio assidua & vehemens corporis, v. c. ægrotantium. A præc.

Βλητίζω, dejicio, vinco. A βάλλω.

Βλητὸς, ὴ, ὸν, ictus, attonitus, apoplecticus. Vox medicorum de iis, qui e lateris inflammatione difficulter respirant & livores in latere habent, velut e percussione. A βάλλω.

Βλῆτρον, ε, τὸ, clavus ferreus, pessulus.

Βλητρόω, immitto, v. c. clavum. A præc.

Βλήττω, pro βλίττω, ap. Plut. *si lectio sana est*.

ΒΛΗΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ήσομαι, balo ut ovis. 2) vagio ut infans.

Βληχὴ, ῆς, ἡ, & βλήχημα, ατος, τὸ, balatus. A præc.

Βλῆχρον, ε, τὸ, filix, *herba*. A βληχρός.

Βληχρὸν, ῦ, τὸ, leguminis genus. A seq.

ΒΛΗΧΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, debilis, imbecillus. 2) validus robustus.

Βληχώδης, εος, ὁ & ἡ, q. d. balatorius. 2) mente similis ovi. A βληχάομαι.

Βλήχων, ωνος, ἡ, pulegium, herba. v. γλήχων.

Βληχωνίας, ε, ὁ, ut βληχωνίας κυκεὼν, potio cui pulegium admistum. A præc.

Βλιμάζω, idem quod βλημάζω.

Βλίμασις, εως, ἡ, papillarum contrectatio.

Βλιτομάμμας, ε, ὁ, stultus, fatuus. Vox Comica.

ΒΛΙ'ΤΟΝ, ε, τὸ, blitum, olus insipidum. 2) fatuus.

ΒΛΙ'ΤΤΩ, fut. βλίσω, exprimendo aufero, ut mel e favis. it. quæ βλιμάζω notat.

Βλιχανώδης (l. βλιχώδης) ες, pituitosus.

Βλοσυρισμὸς, ὁ, e Galeno laudat Phavor. & interpr. ἀτοπία. (sed l. βλοσυρισμὸς, quod v.)

Βλοσυρονύχιος, α, ον, acerrime pungens. E βλοσυρὸς & νύσσω, vel ὄνυξ.

ΒΛΟΣΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, terribilis adspectu, torvus, truculentus.

Βλοσυρόφρων, ὁ & ἡ, sævus, immitis. A præc. & φρήν.

Βλοσυρῶπις, ιδος, ἡ, habens oculos truces. Ab eod. & ὤψ.

Βλοσυρωπὸς, ὴ, ὸν, terribilis adspectu. Ex iisd.

Βλυβάζω, idem quod βλιμάζω. Phavor.

Βλύζω, f. βλύσω, scaturio, mano. 2) effundo.

Βλυσμὸς, ῦ, ὁ, scatebra. A præc.

Βλύσσω, & βλύττω, idem quod βλύζω.

Βλυστρὶς, ίδος, ἡ, q. d. scaturitrix, scaturiens & fluens. A βλύζω.

ΒΛΥ'Ω, f. ύσω, p. υκα, idem quod βλύζω.

Βλωθρὸς, ρὰ, ρὸν, celsus, procerus. 2) viridis. 3) tener. A βλώσκω, *adscendo*.

Βλωμίδιον, ε, τὸ, buccella, offula. A seq.

ΒΛΩΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, buccella, fragmentum, panis portio. A βρώσκω.

Βλῶσις, εως, ἡ, adventus. A seq.

ΒΛΩ'ΣΚΩ, f. ώσω, p. ωκα, advenio. 2) adscendo. 3) cresco.

Βοάγριον, ε, τὸ, scutum indutum corio bubulo.

Βοανεργὲς, Syr. *filii tonitrui*.

Βόαξ, ακος, ὁ, piscis quidam, qui & βῶξ, it. βὸξ dicitur. A βοάω.

Βοαύλιον, ε, τὸ, boum stabulum, bubile. Ex βοῦς & αὐλὴ, *aula*.

ΒΟΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, boo, clamo, vociferor. 2) clamando dico, cum clamore dico. 3) inclamo, clamando voco. 4) celebro. 5) usurpatur & de inanimatis.

Βοεικὸς, ὴ, ὸν, & βοϊκὸς, ὴ, ὸν, e bubula pelle factus. 2) bubulus. A βοῦς.

Βόειος, εία, ειον, & βόεος, έα, εον, bovinus, bubulus. Βοεία, ας, ἡ, pellis bubula. 2) scutum, sive clypeus e corio bubulo factus. Ab eod.

Βοεὺς, έως, ὁ, lorum e corio bubulo. Ab eod.

Βοὴ, ῆς, ἡ, clamor. 2) pugna. A βοάω.

Βοηγενὴς, έος, ὁ & ἡ, bove genitus. E βοῦς & γένος.

Βοηδρομέω, ῶ, f. ήσω, currens vociferor. 2) auxilior. A βοηδρόμος.

Βοηδρόμιος, ε, ὁ & ἡ, auxiliaris. Ab eod.

Βοηδρομιὼν, ῶνος, ὁ, tertius mensis Atticus, Septembri fere respondens.
Βοηδρόμος, ου, ὁ, ad clamorem alicujus accurrens, auxiliator, opitulator. Ex βοὴ & τρέχω.
Βοήθαρχος, ου, ὁ, præfectus auxiliorum. E βοηθὸς & ἄρχω.
Βοήθεια, ας, ἡ, auxilium. 2) depulsio malorum. 3) persecutio fugientium &c. A seq.
ΒΟΗΘΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, auxilior, opitulor, succurro. 2) occurro hostibus, propugnatum advenio. 3) patrocinor.
Βοήθημα, ατος, τὸ, auxilium. 2) remedium. A præc.
Βοηθηματικὸς, ὴ, ὸν, auxiliandi vim habens. A præc.
Βοηθητικὸς, ὴ, ὸν, auxiliaris, qui auxiliari potest, aptus ad auxiliandum. A βοηθέω.
Βοηθὸς, ῦ, ὁ, & βοήθοος, auxiliator, opitulator.
Βοηλασία, ας, ἡ, boum abactio. 2) præda. A seq.
Βοηλατέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, boves ago, pasco. 2) boves abigo. A seq.
Βοηλάτης, ου, ὁ, bubulcus. 2) boum abactor. Ex βοῦς & ἐλαύνω, agito.
Βοηλατικὴ, ῆς, ἡ, vita, ars bubulcorum. A præc.
Βοηλατὶς, ίδος, ἡ, boum agitatrix, vel abactrix. Ab eod.
Βόημα, ατος, τὸ, clamor. *Dor.* βόαμα. A βοάω.
Βοηνόμος, ου, ὁ, boum pastor, bubulcus. E βοῦς & νέμω.
Βόησις, εως, ἡ, clamor, ap. Dem. sed lectio suspecta est.
Βοητὺς, ύος, ἡ, clamor. A βοάω.
Βοθρεύω, f. εύσω, obruo. A βόθρος, *fovea*.
Βοθρίον, ου, τὸ, parva scrobs. Dimin. ab eod.
Βοθροειδὴς, ές, in scrobis modum cavatus. E seq. & εἶδος.
ΒΟ'ΘΡΟΣ, ου, ὁ, fovea, scrobs.
Βόθυνος, ου, ὁ, idem. A βαθύνω, *excavo*.
Βοϊδάριον, f. βοΐδιον, f. βοΐδιον, τὸ, bucula. A βοῦς.
Βοΐκλεψ, πος, ὁ, boum fur. Ex βοῦς & κλέπτω.
Βοϊκὸς, ὴ, ὸν, bubulus. Ab eod.
Βοϊστὶ, bubulci more.
Βοιωτιάζω & βοιωτίζω, Bœotorum partibus faveo, studeo.
Βολαῖος, αία, αῖον, impetuosus. 2) irretitus. A βολή.
Βολβάριον, ου, τὸ, bulbulus, parvus bulbus. Dim. a βολβός.
Βόλβιον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Βόλβιτον, ου, τὸ, stercus bubulum. 2) fimus. A βάλλω, *jacio*, quoniam ejicitur.
Βολβοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bulbosus, bulbum referens. E βολβὸς & εἶδος.
ΒΟΛΒΟ'Σ, ῦ, ὁ, bulbus. 2) radix quævis rotunda.
Βολβώδης, εος, ὁ & ἡ, bulbosus. A præc.
Βολέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, jacio. A βάλλω.
Βολεὼν, ῶνος, ὁ, fimetum, sterquilinium. A præc.
Βολὴ, ῆς, ἡ, jactus. 2) ictus, plaga. A βάλλω.
Βολίζω, f. ίσω, p. ικα, bolidem demitto. A seq.
Βολὶς, ίδος, ἡ, jaculum, sagitta. 2) funis cum alligato plumbo, quo nautæ profunditatem maris explorant. A βάλλω.
Βολίτινος, ίνη, ινον, stercoreus. A seq.
Βόλιτον, ου, τὸ, & βόλιτος, ου, ὁ, stercus, fimus.
Βολοκτυπία, ας, ἡ, jactus tesserarum in alea. 2) fremitus, quem cadentes edunt. E seq. & κτυπέω.
Βόλος, ου, ὁ, jactus, vel tesseræ aut tali, vel retia, *unde &* captura. 2) dentitio.
Βομβαίνω, sonum bombo similem edo. A βόμβος.
Βομβαύλιος, ου, ὁ, tibicen cum respectu ad βομβύλιος. Vox comica. Ex βόμβος & αὐλὸς, *tibia*.
Βομβέω, ῶ, fut. ήσω, bombum edo. A βόμβος.
Βομβηδὸν, *Adv.* edendo bombum. Ab eod.
Βομβήεις, ήεσσα, ῆεν, bombum edens. 2) stridulus. Ab eod.
Βόμβησις, εως, ἡ, cum bombus editur. A βομβέω.
Βομβητικὸς, ὴ, ὸν, stridulus. Ab eod.
ΒΟ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, bombus, sonus, quem edunt apes. 2) strepitus quivis.
Βομβύλη, ης, ἡ, genus apis streperæ, *item* insectum quodlibet streperum.
Βομβυλιάζω, f. άσω, p. ακα, ventris murmur edo.
Βομβύλιος, ου, ὁ, & βομβύλιον, τὸ, idem quod βομβύλη. 2) genus poculi. A βόμβος.
Βόμβυξ, υκος, ὁ, bombyx, vermis. Ab eod.
ΒΟ'ΝΑΣΟΣ, ου, ὁ, animal silvaticum.
Βοοβοσκὸς, ῦ, ὁ, boum pastor. E βοῦς & βόσκω.
Βοόγληνος, ου, ὁ & ἡ, pulcris oculis præditus. E β. & γλήνη.
Βοὸζ, ὁ, Booz, f. Boas. Nomen Ebr. ἄκλιτον. *In quo robur est*.
Βοοζύγιον, ου, τὸ, boum jugum. E β. & ζυγός.
Βοοθύτης, ου, ὁ, qui bovem mactat.
Βοοκλόπος, ου, ὁ, boum raptor. E β. & κλέπτω.
Βοόκρανος, ου, ὁ, bubulum caput habens. E β. & κρανίον, *caput*.
Βοοκτασία, ας, ἡ, boum occisio. Ex βοῦς & κτείνω.
Βοονόμος, ου, ὁ, bubulcus. E β. & νέμω.
Βοοσφαγία, ας, ἡ, boum mactatio. E β. & σφαγή.
Βοοτρόφος, ου, ὁ & ἡ, qui boves alit, pascit.
ΒΟΡΑ', ᾶς, ἡ, esca, pabulum, *proprie brutorum*.
Βορβορίζω, f. ίσω, cœno similis sum. 2) cœno inquino. A βόρβορος.
Βορβορόθυμος, ου, ὁ & ἡ, cœnosus, stercus *olens*.
Βορβοροκοίτης, ου, ὁ, qui cubat in cœno. E seq. & κοίτη.
ΒΟ'ΡΒΟΡΟΣ, ου, ὁ, cœnum, limus, lutum.
Βορβορόω, ῶ, f. ώσω, cœno contamino. A præc.
Βορβοροταράξις, εως, ὁ, turbulentus, qui statum civitatis fœdum & turbulentum reddit. Vox Comica. Ex βόρβορος & ταράσσω, *commoveo*.
Βορβορυγὴ, ῆς, ἡ, idem quod sequens.
Βορβορυγμὸς, ῦ, ὁ, intestinorum strepitus. A seq.
ΒΟΡΒΟΡΥ'ΖΩ, f. ύσω, strepo, *proprie* de intestinis crepitantibus.
Βορβορωπὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cœni speciem refert, fœdus, turpis. E præc. & ὤψ.
ΒΟΡΕ'ΑΣ, ου, ὁ, boreas, aquilo. 2) septentrio.
Βορέηθεν, *Adv.* a plaga septentrionali, a septentrione. A præc.
Βορεῖτις, & βορεᾶτις, ιδος, ἡ, septentrionalis. Ab eod.
Βόρειος, ου, ὁ & ἡ, borealis, septentrionalis. Ab eodem.
Βόρος, ρα, ρον, & βορὸς, ρὰ, ρὸν, edax, vorax. A βορά.
Βοῤῥᾶς, ᾶ, ὁ, Boreas. A βορέας.
Βόσις, εως, ἡ, pastus, cibus. A βόω, *pasco*, *inus.*
Βοσκάδιος, ία, ιον, pascens, altilis. A seq.
Βοσκὰς, άδος, pascens, a βόσκω. 2) avis quædam marina. 3) picis quædam species.
Βόσκημα, ατος, τὸ, pecus. 2) pascua. A βόσκω.
Βοσκηματώδης, ες, pecuarius. A præc.
Βόσκησις, εως, ἡ, pastio. A seq.
Βόσκω, f. βοσκήσω, pasco. A βόω, *inus.*
Βόσμορος, ου, ὁ, frumenti Indici genus. Strab.
Βοσπόριος, ου, ὁ & ἡ, bosporius. A seq.
Βόσπορος, ου, ὁ, bosporus, quasi boum trajectus, fretum. Ex βοῦς & πόρος, *transitus*.
ΒΟ'ΣΤΡΥΞ, χος, ὁ, cincinnus, cirrus muliebris. 2) capillus, cæsaries.
Βοστρυχηδὸν, *Adv.* in cincinni modum, in formam cirri. A præc.

Βοστρυ-

Βοστρυχίζω, f. ίσω, io cincinnos plecto, capillum compono, calamistro. Ab eod.
Βοστρύχιον, ου, τό, cincinnulus. Dim. ab eod.
Βοστρυχόομαι, ῦμαι, unde βεβοστρυχωμένος, cincinnatus, concinnatus. A seq.
Βόστρυχος, ου, ὁ, idem quod βόστρυξ.
Βοστρυχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cincinni, seu cirri formam habens. A praec.
Βοτάμια, ων, τά, pascua. A βόω.
Βοτάνη, ης, ἡ, herba, gramen. Ab eod.
Βοτανίζω, fut. ίσω, herbas carpo, vello. A praec.
Βοτανικός, ή, όν, herbarius, ad herbas pertinens. Hinc ἡ βοτανική, ῆς, sc. τέχνη, Botanica, peritia vel doctrina herbarum. Ab eod.
Βοτάνιον, ου, τό, herbula, herba pusilla. Dimin. Ab eod.
Βοτανισμός, οῦ, ὁ, evulsio herbarum. A βοτανίζω.
Βοτανολογέω, ῶ, fut. ήσω, herbas lego, colligo. Ex βοτάνη & λέγω.
Βοτανώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, herbaceus, herbosus, herbidus, herbis abundans. A βοτάνη.
Βότειρα, ας, ἡ, femina pastoris. A seq.
Βοτήρ, ῆρος, ὁ, pastor. A βόσκω.
Βοτηρικός, ή, όν, pastoralis. A praec.
Βοτόν, οῦ, τό, pecus, armentum, quod pascitur. Plur. τὰ βοτά, ῶν, oves. A βόσκω.
Βοτός, ή, όν, pascuum, alimentum. Ab eod.
Βοτρύδιον, ου, τό, racemulus. 2) acinus. Dimin. a βότρυς.
Βοτρυδόν, Adj. modo uvae, dense. Ab eod.
Βοτρυόδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, racemos largiens, dans uvas, botrorum largitor. Ex βότρυς & δῶρον.
Βοτρυόεις, όεσσα, όεν, racemosus, racemi instar collectus & intortus. A βότρυς.
Βοτρυόκοσμος, ου, ὁ & ἡ, racemis ornatus.
Βοτρυόομαι, οῦμαι, racemor. A βότρυς.
Βοτρυόπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, Epith vitis, quia botros, ut liberos, s. prolem, fert.
Βοτρυοσταγής, έος, ὁ καὶ ἡ, ab uvis destillans. Ex βότρυς & στάζω, stillo.
Βοτρυοστέφανος, ου, ὁ καὶ ἡ, Epith. Bacchi, serto ex uvis redimitus.
Βοτρυοχαίτης, ου, ὁ, botros crinibus implexos habens. E βότρυς & χαίτη, coma.
ΒΟ'ΤΡΥΣ, υος, ὁ, botrus, uva. 2) racemus. 3) nomen herbae. 4) metaph. de capillis.
Βοτρυφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, uvas ferens.
Βοτρυώδης, εος, ὁ & ἡ, racemosus. A βότρυς.
Βου, Particula augendi, ut in βούλιμος, βούπαις.
Βουάγωρ, ορος, ὁ, pastor armenti. E βοῦς & ἄγω.
Βούβαλις, ιδος, ἡ, bubala, vacca silvestris. A seq.
Βούβαλος, ου, ὁ, bubalus, bos silvestris. A βοῦς.
Βουβάρας, ὁ, qui instar bovis est gravis. 2) tardus, stupidus. Ex β. & βάρος, pondus.
Βουβόσιον, ου, τό, locus, ubi pascuntur boves. Ex βοῦς & βόσκω.
Βούβρωσις, εως, ἡ, voracitas. Ex iisd.
Βουβότης, ου, ὁ, boum pastor, bubulcus. Ex iisd.
Βούβοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, pabulo abundans, s. bobus pascendis aptus. Ex iisd.
Βούβρωστις, εως, ἡ, magna fames. 2) tristitia, acerbus dolor. E βοῦ & βρῶσις, cibus, voratio.
ΒΟΥΒΩ'Ν, ῶνος, ὁ, inguen. 2) tumor circa inguina, vel in quacunque corporis parte.
Βουβωνιάω, ῶ, laboro tumore circa inguen. 2) laboro tumore quovis. A praec.
Βουβώνιον, ου, τό, remedium inguinum, nomen asteris Attici.
Βουγάϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, convicium in hominem magnae staturae & viribus stulte ferocem. E βοῦ & γαίω, glorior.
Βουγενής, έος, ὁ καὶ ὁ, bove genitus. E βοῦς & γίνομαι.
Βούγλωσσον, ου, τό, lingua bubula, herba. E βοῦς & γλῶσσα.
Βούγλωσσος, ου, ὁ, idem. 2) solea, piscis.
Βουδέψιον, ου, τό, bovinum corium. Ex βοῦς & δέψω, excorio.
Βούδερος, ου, ὁ καὶ ἡ, boves excorians. Ex βοῦς & δέρω, excorio.
Βουδρομέω, ῶ, f. ήσω, cursu incitato curro. Ex βοῦ & δρόμος, cursus.
Βουδρομία, ας, ἡ, cursus citus, s. incitatus. A praec.
Βουζύγιος, ον, a βοῦς & ζυγός, pertinens ad juncturam bovis cum asino; βουζύγιος ἀρά, dirae dictae in eum qui junxerit.
Βουθερής, έος, ὁ καὶ ὁ, qui a bobus depascitur. E βοῦς & θέρος, messis.
Βούθορος, ου, ὁ, insiliens vaccis, epith. tauri. E βοῦς & θορέω.
Βουθυσία, ας, ἡ, immolatio boum.
Βουθυτέω, ῶ, fut. ήσω, boves macto & immolo. 2) sacrifico. A seq.
Βουθύτης, ου, ὁ, qui boves mactat.
Βούθυτος, ου, ὁ καὶ ὁ, ad boum mactationem pertinens. E βοῦς & θύω.
Βουκαῖος, ου, ὁ, bubulcus. 2) agricola, rusticus, messor. A βοῦς.
Βουκανάω, buccina cano, Polyb. v. Βυκανάω.
Βουκάπαι, ων, αἱ, boum praesepia. Ex βοῦς & κάπη, praesepe.
Βουκάρδιος, ου, ὁ, sc. λίθος, bucardia, sc. gemma. Ex βοῦς & καρδία, cor.
Βουκάτιος, ου, ὁ, quintus anni mensis apud Boeotios.
Βούκεντρον, ου, τό, stimulus boum.
Βούκερας, foenum graecum.
Βούκερως, ω, ὁ καὶ ἡ, bubulis praeditus cornibus. 2) foenum Graecum. Ex βοῦς & κέρας.
Βουκεφάλειος, ον, idem quod seq. & ab eo.
Βουκέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, taurino & magno capite praeditus. 2) equus Alexandri Magni.
Βουκολέω, ῶ, f. ήσω, boves pasco. 2) pasco. 3) passive, erro, vagor. 4) inani spe lacto, item, blandis verbis, narratiunculis &c. fallo ac decipio, item demulceo, delinio. A βουκόλος.
Βουκόλημα, ατος, τό, lenimen, solamen. A praec.
Βουκόλησις, εως, ἡ, delinitio, deceptio. Ab eod.
Βουκολία, ας, ἡ, armentum, grex boum. A βουκόλος.
Βουκολιάζω, f. άσω, & άξω, Dor. pastoritium carmen cano. A praec.
Βουκολιασμός, οῦ, ὁ, pastoritii carminis modulatio. A praec.
Βουκολιαστής, οῦ, ὁ, pastoritii carminis modulator. Ab eod.
Βουκολικός, ή, όν, pastoritius. A βουκόλος.
Βουκόλιον, ου, τό, armenta. Ab eod.
Βουκολίς, ἡ, ad boves pascendos apta, v. c. herba. Ab eod.
Βουκολισμός, οῦ, ὁ, idem quod βουκολιασμός.
Βουκόλος, ου, ὁ, bubulcus, armentarius. E βοῦς & κόλον, cibus.
Βουκόρυζα, ας, ἡ, magna gravedo.
Βουκόρυζος, ου, ὁ & ἡ, admodum mucosus. 2) stolidus. E βου & κόρυζα, mucus narium.
Βοῦκος, ου, ὁ, Dor. βῶκος, bubulcus. 2) messor. ὑποκοριστικῶς, pro βουκόλος. A βοῦς.
Βουκράνιον, ου, τό, vitis nigra. A seq.
Βούκρανον, ου, τό, caput bubulum. 2) galea facta ex corio bubulo. E βοῦς & κράνον, caput.

Βούκρα-

Βȣκέφαλος, ȣ, bubulum caput habens. Ex iiſd.
Βȣλαῖος, αία, αῖον, conſiliarius. A βȣλὴ, *conſilium*.
Βȣλαρχέω, ῶ, f. ήσω, conſilii vel curiæ ſum princeps. A ſeq.
Βȣ́λαρχος, ȣ, ὁ, conſilii publici princeps.
Βȣλεία, ας, ἡ, munus ſenatorium. A βȣλή.
Βȣλεῖον, ȣ, τὸ, curia. Ab eod.
Βȣ́λευμα, ατος, τὸ, conſilium. A βȣλεύω.
Βȣ́λευσις, εως, ἡ, conſultatio. 2) accuſatio *a*) inſidiarum vitæ noſtræ factarum. *b*) pecuniæ in publicum per calumniam petitæ. Harpocr.
Βȣλευτήριον, ȣ, τὸ, conſilii locus, curia, ſenatus.
Βȣλευτὴς, ȣ̃, ὁ, conſultor, ſenator.
Βȣλευτικὸς, ἡ, ὸν, conſultus. 2) ſenatorius, ad ſenatum pertinens.
Βȣλευτὸς, ἡ, ὸν, in deliberationem cadens.
Βȣλεύω, f. εύσω, p. ευκα, conſulto, delibero, conſilia agito. A ſeq.
ΒΟΥΛΗ', ῆς, ἡ, conſilium. 2) conſultatio.
Βȣ́λημα, ατος, τὸ, voluntas, arbitrium, propoſitum. A præc.
Βȣ́λησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.
Βȣλητικὸς, ἡ, ὸν, voluntarius. A ſeq.
Βȣλητὸς, ἡ, ὸν, ſub voluntatem cadens. τὸ βȣλητὸν, voluntas. A βȣλή.
Βȣληφόρος, ȣ, ὁ & ἡ, conſultor, conſiliarius, princeps, magiſtratus. E βȣλὴ & φέρω, *fero*.
Βȣλιμία, ας, ἡ, ingens fames. E βȣ̃ & λιμὸς, *fames*.
Βȣλιμίασις, εως, ἡ, idem quod βȣλιμία. A ſeq.
Βȣλιμιάω, ῶ, f. άσω, fame ingenti & intolerabili premor. A βȣλιμία.
Βȣ́λιμος, ȣ, ὁ, idem quod βȣλιμία.
Βȣλιμώττω, idem quod βȣλιμιάω. A præc.
ΒΟΥ'ΛΟΜΑΙ, f. βȣλήσομαι, volo, cupio. 2) malo. 3) opto.
Βȣλόμαχος, ȣ, ὁ, pugnandi ſemper cupidus, f. idem qui θυμομάχος.
Βȣλυτὸς, ȣ̃, ὁ, veſpera, tempus, quo boves aratro exſolvuntur. Ex βȣ̃ς & λύω, *ſolvo*.
Βȣ́μαστος, vel βȣ́μασος, ȣ, ὁ, uva quædam a craſſitudine acinorum ita dicta. Ex βȣ & μαςὸς, *mamma*.
Βȣμελία, ας, ἡ, q. d. bubula fraxinus, ſpecies fraxini. Ex βȣ̃ς, ſeu βȣ̃ & μελία, *fraxinus*.
Βȣμέλιος, ȣ, ὁ, idem.
Βȣμολγὸς, ȣ̃, ὁ, qui vaccas mulget. Ex βȣ̃ς & ἀμέλγω, *mulgeo*.
Βȣμυκὴ & βȣ́μυκος, mugitus. A βȣ̃ς & μυκὴ, *mugitus*.
Βȣνεβρος, ȣ, ὁ, hinnulus magnus.
Βȣνιὰς, napi genus. A βȣνός.
Βȣνίζω, f. ίσω, accumulo, aggero. Ab eod.
Βȣ́νιον, ȣ, τὸ, idem quod βȣνιάς.
Βȣνὶς, ίδος, ἡ, ſc. γῆ, terra collibus frequens.
Βȣνοβατέω, ῶ, per colles incedo. E βȣνὸς & βαίνω.
Βȣνοειδὴς, montoſus. Ex eod. & εἶδος.
Βȣ́νομος, ȣ, ὁ & ἡ, a bobus depaſtus. A βȣ̃ς & νέμω.
Βȣνόμος, ȣ, ὁ & ἡ, bobus paſcendis aptus. 2) bubulcus. Ex iiſd.
Βȣνοπατέω, ῶ, f. ήσω, colles calco, per colles ingredior. v. βȣνοβατέω.
ΒΟΥΝΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, collis, tumulus, clivus. 2) cumulus, acervus.
Βȣνώδης, εος, ὁ & ἡ, collibus, ſeu tumulis frequens, clivoſus, *item* colli ſimilia. A præc.
Βȣ́παις, αιδος, ὁ, puer, vel adoleſcens grandis. 2) apicularum epitheton, quia e bobus naſcuntur.
Βȣπάλαιος, ον, magnus. A βȣ́παλος.
Βȣπαλις, ιδος, ὁ & ἡ, multam luctam habens. Ex βȣ̃ & πάλη, *lucta*.
Βȣ́παλος, ȣ, ὁ, magnus luctator. 2) magnus. 3) magnus aſinus. Ex iiſd.
Βȣπάμων, ονος, ὁ & ἡ, boum poſſeſſor, pecoris dives. Ex βȣ̃ς & πάομαι, *poſſideo*.
Βȣ́πεινα, ης, ἡ, magna fames.
Βȣπελάτης, ȣ, ὁ, bubulcus. E βȣ̃ς & πελάζω, *propinquo*. (niſi ſit potius ab ἐλάτης, ut lat. *ſubſequa*.)
Βȣπλάστης, ȣ, ὁ, qui boves fingit; fictor boum.
Βȣ́πλευρον, ȣ, τὸ, herba quædam. Ex βȣ̃ς & πλευρὰ, *latus*.
Βȣπλήκτρον, ȣ, τὸ, bovis ſtimulus.
Βȣπλὴξ, ῆγος, ὁ & ἡ, idem. E βȣ̃ς & πλήττω, *ferio*.
Βȣποίμην, ενος, ὁ, boum paſtor, bubulcus.
Βȣπόλος, ȣ, ὁ, idem. E βȣ̃ς, & πολέω, *verſor*.
Βȣπόρος, ȣ, ὁ & ἡ, epith. veru magni. E βȣ̃ς & πείρω, *transfigo*.
Βȣ́πρηστις, εως, ἡ, inſectum e cantharidum genere, ſcarabæo ſimile. 2) oleris ſilveſtris ſpecies. Ex βȣ̃ς & πρήθω, *inflammo*, quia boves devorata inflammat ac rumpit.
Βȣ́πρωρος, ȣ, ὁ & ἡ, qui bovem in prora aut caput bovinum habet. 2) in quo bos antecedit. Ex βȣ̃ς & πρώρα.
ΒΟΥ'ΡΑΣΣΟΣ, ȣ, ὁ, fructus, qui clauditur ſpathe f. elate, i. e. palma ſuo involucro incluſa.
ΒΟΥ͂Σ, βοὸς, ὁ & ἡ, taurus & vacca. 2) bovina pellis. 3) flagellum factum e corio bubulo, it. ſcutum. 4) piſcis quidam. 5) numiſma Atticum bovis imagine ſignatum.
Βȣσκαφέω, ſubruo, proruo, Lycophr. E β. & σκάπτω, *fodio*.
Βȣστάσιον, ȣ, τὸ, bubile. A βȣ̃ς & ἵσαμαι, *ſto*.
Βȣ́σταθμον, ȣ, τὸ, idem. Ex eod. & σταθμὸς, *ſtatio*.
Βȣστασία, ας, ἡ, & βȣστάσιον, ȣ, τὸ, idem. Ex eod. & στάσις, *ſtatio*.
Βȣ́στασις, εως, ἡ, idem, & ex iiſd.
Βȣστροφηδὸν, *Adv.* vertendo & flectendo ſe, more boum arantium, h. e. a ſiniſtra ad dextram & a dextra ad ſiniſtram: unde de ſcriptura antiqua Græcorum tali dicitur. E β. & στρέφω.
Βȣ́στροφος, ον, aratus. Ex iiſd.
Βȣσφαγέω, ῶ, f. ήσω, boves macto. Ex eod. & σφάζω, *macto*.
Βȣσφαγία, ας, ἡ, boum mactatio. A præc.
Βȣ́της, ȣ, ὁ, paſtor boum, bubulcus. A βȣ̃ς.
Βȣ́τιμος, ȣ, ὁ, bovis pretium æquans. Ex eod. & τιμὴ, *pretium*.
Βȣ́τομον, ȣ, τὸ, frutex paluſtris & pratenſis, Theocr. E βȣ̃ς vel βȣ̃ & τέμνω, *ſeco*.
Βȣ́τομος, ȣ, idem.
Βȣ́τορος, ȣ, ὁ & ἡ, q. d. boves penetrans & transfigens, epith. magni veru. E βȣ̃ς & τορέω, *terebro*.
Βȣτρόφος, ȣ, ὁ & ἡ, boves alens. Ex eod. & τρέφω, *alo*.
Βȣ́τυπος, ȣ, ὁ & ἡ, boves cædens, qui boves mactat. 2) ſpecies animalculi vexantis boves, œſtrus. Ex eod. & τύπτω, *ferio*.
Βȣτύρινος, ίνη, ινον, e butyro factus. A ſeq.
Βȣ́τυρον, ȣ, τὸ, butyrum.
Βȣφάγος, ȣ, ὁ & ἡ, boves vorans. 2) valde vorax, valde edax. Ex βȣ̃ς vel βȣ̃ & φαγεῖν.
Βȣφθαλμον, ȣ, τὸ, buphthalmum, *herba*. Ex βȣ̃ς & ὀφθαλμὸς, quia flores ejus oculis bovinis ſimiles ſunt.
Βȣφονέω, ῶ, fut. ήσω, boves macto.
Βȣφόνια, ων, τὰ, boum mactationes, feſtus dies apud Athenienſes. A ſeq.

Βȣ-

Βουφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui boves cædit & mactat. 2) sacerdos boves immolans. Ex βοῦς & φονὴ, cædes.
Βουφορβέω, ῶ, f. ήσω, boves pasco. A βουφορβός.
Βουφόρβια, ων, τὰ, armenta. A seq.
Βουφορβός, ῦ, ὁ, qui boves pascit, bubulcus. Ex βοῦς & φέρβω, pasco.
Βουχανδὴς, έος, ῦς, valde capax, amplissimus: de cratere, poculo, lebete. Ex βοῦ & poetico χανδάνω, capio.
Βούχιλος, ου, herbosus, alendo pecori aptus. Ex βοῦς, f. βοῦ, & χιλὸς, pabulum.
Βοώνης, ου, ὁ, boum emtor, sive ad sacra, sive in macellum, nomine publico. nomen curationis publicæ, ejusdemque valde honestæ. Ex βοῦς & ὠνέομαι, emo.
Βοώνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, bove emtus. Ex iisd.
Βοώπης, ου, ὁ, βοῶπις, ιδος, ἡ, magnos (i. e. pulcros) oculos habens. Ex βοῦς & ὤψ, oculus.
Βοώτης, ου, ὁ, bubulcus. nomen astri. A βοῦς.
Βόωψ, βόωπος, piscis quidam.
Βραβεία, ας, ἡ, actio moderandi certamen & judicandi de victore, & præmium tribuendi. 2) dijudicatio & disceptatio quævis. A βραβεὺς.
Βραβεῖον, ου, τὸ, victoriæ præmium. A seq.
ΒΡΑΒΕΥΣ, έως, ὁ, qui dat præmium certaminis, judex certaminis. 2) arbiter rerum aliarum & præmia ditibens, vel certamina quæque disceptans.
Βραβευτὴς, ῦ, ὁ, idem. A seq.
Βραβεύω, f. εύσω, præmium do certaminis. 2) certaminis sum arbiter & moderator. 3) moderor, dispenso, guberno, rego, præsum. 4) simpliciter, tribuo, præbeo, do.
ΒΡΑΒΥΛΟΝ, ου, τὸ, prunum Damascenum.
Βραγχαλέος, έα, έον, raucus. A βράγχος.
Βράγχια, ων, τὰ, branchiæ, quibus pisces spirant. 2) fauces porci. Ab eod.
Βραγχιάω, ῶ, raucesco. A præc.
Βραγχιοειδὴς, ἐς, branchiis similis. A seq. & εἶδος.
ΒΡΑΓΧΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, raucedo, raucitas.
Βραγχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, raucus. A præc.
Βραδέως, Adv. tarde, sero. 2) segniter, cunctanter. A βραδὺς.
Βραδύγλωσσος, ωττος, ου, ὁ καὶ ἡ, tardiloquus, qui tardioris est linguæ. Ex eod. & γλῶσσα.
Βραδυδινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui tardo vortice circumagitur. 2) tardus ad motum. Ex eod. & δίνη, vortex.
Βραδύκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, tardos, seu seros dans fructus.
Βραδυκίνητος, ου, tardus, tarde incedens. E βραδὺς & κινέω, moveo.
Βραδύνοια, ας, ἡ, tarditas ingenii. A seq.
Βραδύνοος, contr. ους, ου, ὁ καὶ ἡ, qui tarda est mente & ingenio.
Βραδύνω, f. υνῶ, tardo, cunctor. A βραδὺς.
Βραδυπειθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ægre sibi persuaderi sinit. E præc. & πείθω, persuadeo.
Βραδυπεπτέω, ῶ, f. ήσω, tarde coquo. 2) tarde concoquo. Ex eod. & πέπτω, coquo.
Βραδυπεψία, ας, ἡ, tarda & imbecilla concoctio. A præc.
Βραδυπλοέω, f. ήσω, tarde navigo. Ex eod. & πλοῦς, navigatio.
Βραδύπνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, spiritum ægre trahens. Ex eod. & πνοὴ, spiritus.
Βραδυπορέω, ῶ, f. ήσω, tarde progredior. A seq.
Βραδυπόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, tarde transiens.

Βραδύπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, tardigradus. 2) lentus.
ΒΡΑΔΥΣ, εῖα, ὑ, Gen. έος, είας, έος, tardus, segnis. 2) tardus ingenio. Comp. βραδίων, vel βράσσων, vel βραδύτερος. Superl. βράδιστος, & βάρδιστος, vel βραδύτατος.
Βραδυσκελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tardigradus, tarde incedens. E præc. & σκέλος, crus.
Βραδυστομέω, ῶ, f. ήσω, impedite & difficulter loquor. Ex eod. & στόμα.
Βραδύτης, ητος, ἡ, tarditas, cunctatio. 2) segnities. A βραδὺς.
Βραδυτόκος, ου, ὁ, tarde pariens. Ex eod. & τίκτω, pario.
Βραδυχόδινος, ον, ferus.
ΒΡΑΖΩ, f. άσω, ferveo, bullio.
ΒΡΑΘΥ, υος, τὸ, sabina, s. savina, herba.
Βράκανα, τὰ, olera agrestia, quæ non facile purgantur.
Βράσμα, ατος, τὸ, æstus, fervor. 2) agitatio, velut aquæ ferventis. A βράζω.
Βρασματίας, ου, ὁ, qui fit cum fervore. 2) ebullitioni similis, de vento. A præc.
Βρασματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, immodicus, qui quasi fervet. Ab eod.
Βρασμὸς, ῦ, ὁ, idem quod βράσμα.
Βράσσω, idem quod βράζω.
Βράταχος, ου, ὁ, per metathesin pro βάτραχος.
Βραχέα, ων, τὰ, brevia. Quasi a βράχος, εος.
Βραχέως, Adv. breviter. 2) paucis. 3) ad breve tempus.
ΒΡΑΧΙΩΝ, ονος, ὁ, brachium, lacertus. 2) armus v. c. vituli.
Βραχύβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui brevis est vitæ.
Βραχυβιότης, ητος, ἡ, vitæ brevitas.
Βραχυβλαβὴς, ἐς, parum, leviter nocens. E βραχὺς & βλάπτω.
Βραχύβωλος, ον, parum glebæ habens: epith. prædioli parvi.
Βραχυγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, tardus & tenuis consilii. E βρ. & γνώμη.
Βραχύδρομος, ον, tardus, tarde currens. E βρ. & τρέχω.
Βραχυεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, breviloquus, brevitatis in dicendo studiosus. Ex eod. & ἔπος, verbum.
Βραχυεπῶς, Adv. breviter, paucis verbis. A præc.
Βραχυκαταληκτέω, ῶ, f. ήσω, in brevem sc. syllabam desino. 2) pede uno brevior sum. A seq.
Βραχυκατάληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, in brevem desinens. 2) pede uno brevior. Ex βραχὺς & καταλήγω, desino, terminor.
Βραχυκομέω, ῶ, f. ήσω, comam brevem gesto. Ex βραχὺς & κόμη, coma.
Βραχύκωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, brevibus membris constans. Ex βραχὺς & κῶλον, membrum.
Βραχύλεκτος, ον, brevis in dicendo. Ex eod. & λέγω.
Βραχυλογέω, f. ήσω, brevis sum in loquendo.
Βραχυλογία, ας, ἡ, breviloquentia.
Βραχυλόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, brevis in sermone.
Βραχυμέρεια, ας, ἡ, tenuitas partium. A seq.
Βραχυμερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cujus partes sunt breves & exiguæ, tenuis. E βρ. & μέρος, pars.
Βραχυμυθία, ας, ἡ, breviloquentia. Ex eod. & μῦθος, oratio, sermo.
Βραχυντικὸς, ἡ, όν, breviandi vim habens. A seq.
Βραχύνω, f. υνῶ, corripio, breve reddo. A βραχὺς.
Βραχύνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, brevis tergo, breve dorsum habens. Ex eod. & νῶτον.
Βραχυόνειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, pauca habens somnia.

Βραχυπαραληκτέω, ῶ, f. ήσω, penultimam brevem habeo. A seq.

Βραχυπαράληκτος, ου, ὁ & ἡ, cujus penultima brevis est. Ex βραχὺς & παραλήγω, *penultimus sum*.

Βραχύπνοος, *contr.* βραχύπνους, ου, ὁ & ἡ, breves simulque tardos spiritus ducens. Ex eod. & πνοὴ, *spiritus*.

Βραχύπολις, εως, ἡ, parva, epith. urbis.

Βραχύπορος, ου, ὁ & ἡ, breves meatus habens.

Βραχυπότης, ου, ὁ, parum potans.

Βραχύποτος, ου, ὁ, idem.

Βραχυῤῥιζία, ας, ἡ, brevitas radicum. A seq.

Βραχύῤῥιζος, ου, ὁ & ἡ, breves radices habens. E βρ. & ῥίζα.

ΒΡΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, brevis, parvus, exiguus. Hinc 2) ἐν βραχεῖ, brevi, brevi tempore, subito, repente, paucis. 3) κατὰ βραχὺ, sensim, paullatim. 4) βραχὺ, parum, paullisper, parvi momenti.

Βραχυσίδηρος, ου, ὁ & ἡ, brevis, levis, epith. teli.

Βραχυστελέχης, ου, ὁ, qui parvo, seu brevi caudice est. E β. & στέλεχος.

Βραχυστομία, ας, ἡ, brevitas oris. A seq.

Βραχύστομος, ου, ὁ & ἡ, qui brevi est ore, sive parvo orificio. E β. & στόμα.

Βραχυσυλλαβία, ας, ἡ, brevitas orationis, carminis.

Βραχυσύλλαβος, ου, ὁ & ἡ, paucis syllabis constans, epith. pedis, numeri. E βρ. & συλλαβή.

Βραχυσύμβολος, ου, ὁ & ἡ, qui exiguam symbolam ad convivium confert. Ex eod. & συμβολή.

Βραχυτελὴς, έος, ὁ & ἡ, brevis, parvus. Ex eod. & τέλος.

Βραχύτης, ητος, ἡ, brevitas. A βραχύς.

Βραχυτομέω, ῶ, f. ήσω, alte recido. A seq.

Βραχύτομος, ου, ὁ & ἡ, alte recisus, v. c. de ungue ad vivum resecto. E βρ. & τέμνω, *seco*.

Βραχυτράχηλος, ου, ὁ & ἡ, breve collum habens.

Βραχύϋπνος, ου, ὁ & ἡ, brevi contentus somno.

Βραχυφαγία, ας, ἡ, tenuitas victus & paucitas.

Βραχυφεγγίτης, ου, ὁ, exiguum lumen habens. E βρ. & φέγγος, *lumen*.

Βραχύφυλλος, ου, ὁ & ἡ, brevia habens folia. E βρ. & φύλλον, *folium*.

Βραχυχρόνιος, ου, ὁ & ἡ, breve tempus durans.

Βραχύωτος, ου, ὁ & ἡ, breves habens auriculas. E βραχὺς & οὖς, *auris*.

ΒΡΑ'ΧΩ, sono, sonitum seu crepitum edo, strepo. Est onomatopœja. Hinc ἔβραχε, βράχε, apud Poetas.

Βρέγμα, ατος, τὸ, sinciput. A βρέχω.

Βρεγμὸς, οῦ, ὁ, idem, & ab eod.

ΒΡΕ'ΜΩ, fremo, murmuro.

ΒΡΕ'ΝΘΙΞ, vel βρένθις, lactuca, & genus floris odorati.

Βρένθειον & βρένθιον, τὸ, unguentum e floribus, unde βρενθεῖος. A βρένθις.

ΒΡΕ'ΝΘΟΣ, ου, ὁ, & ους, τὸ, tumor. 2) fastus. 3) avicula incerta.

Βρενθύομαι, & βρενθύνομαι, superbio, elato animo sum, eumque gestu & vultu prodo. Apud antiquiores vox comica. 2) apud posteriores varia, quæ ab superbia fiunt, aut cum superbia quadam conjuncta sunt, ut indignor, irascor, fastidio, aut in superborum moribus sunt, ut severo & composito vultu aliquid facere, v. c. meditari. A βρένθος.

Βρέξις, εως, ἡ, pluvia, a βρέχω.

ΒΡΕ'ΤΑΣ, τὸ, simulacrum rude e ligno.

Βρεφικὸς, ὴ, ὸν, infantilis. A βρέφος.

Βρεφικῶς, *Adv.* infantili more. A præc.

Βρεφοκτονία, ας, ἡ, infanticidium. A seq.

Βρεφοκτόνος, ου, ὁ & ἡ, infanticida. A seq. & κτείνω, *occido*.

ΒΡΕ'ΦΟΣ, εος, & ους, τὸ, infans. 2) fœtus animalis cujuscunque, etiam ova. 3) βρεφόθεν, ab infantia.

Βρεφοτροφεῖον, ου, τὸ, locus alendis & educandis infantibus destinatus. E præc. & τρέφω, *alo*.

Βρεφύλλιον, ου, τὸ, infantulus. Dimin. a βρέφος.

Βρέχμα, ατος, τὸ, sinciput, &

Βρεχμὸς, οῦ, ὁ, idem. A seq.

ΒΡΕ'ΧΩ, f. ξω, madefacio, irrigo, pluo.

ΒΡΙ, *Partic.* insep. quæ in *Compositione* intensionem notat, redditurque fere per *valde*, vel *vehementer*.

Βριαρὸς, ρὰ, ρὸν, fortis, validus. A βριάω.

Βριαρόχειρ, ρος, ὁ & ἡ, robustus.

ΒΡΙΑ'Ω, ῶ, f. άσω, robustum reddo. 2) robustus sum. 3) extollo. 4) tumesco.

Βριζόμαντις, εως, ὁ & ἡ, qui ex somniis futura prædicit. E seq. & μάντις.

ΒΡΙ'ΖΩ, f. ίσω, vel ξω, post cibum dormio.

Βρίηπυος, ου, ὁ & ὁ, vehementer clamans. Ex βρὶ & ἠπύω, *clamo*.

Βρῖθος, εος, τὸ, pondus, gravitas. A βρίθω.

Βριθοσύνη, ης, ἡ, idem. A præc.

Βριθύκερως, ω, ὁ & ἡ, gravia habens cornua. A βριθὺς, & κέρας.

Βριθύνοος, *contr.* βριθύνους, ου, ὁ & ἡ, gravem & prudentem mentem habens.

Βριθὺς, εῖα, ὺ, Gen. έος, είας, έος, gravis.

ΒΡΙ'ΘΩ, sum gravis, ingravesco, onustus sum. 2) deorsum vergo præ pondere, inclinor. 3) ingruo, impressionem facio. 4) abundo. 5) gravo.

Βριμάζω, f. άσω, leonis voce utor: &

Βριμαίνω, f. ανῶ, idem. 2) excandesco. A seq.

Βριμάω, ῶ, fremo, irascor. A seq.

ΒΡΙ'ΜΗ, ης, ἡ, robur, potentia. Unde

Βριμηδὸν, *Adv.* cum fremitu.

Βρίμημα, ατος, τὸ, fremitus.

Βριμήνις, ἡ, iracunda. A βρὶ & μῆνις, *ira*.

Βριμόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, idem quod Βριμάομαι.

Βριθάρματος, ου, ὁ & ἡ, currum gravans. Ex βρίθω & ἅρμα.

ΒΡΙ'ΣΣΟΣ, ου, ὁ, echini marini genus.

Βρόγχια, ων, τὰ, pulmonis concava. A βρόγχος.

Βρογχία, ας, ἡ, arteria cartilaginea, aspera.

Βρογχίζω, f. ίσω, p. ικα, deglutio, devoro. A præc.

Βρογχοκήλη, ης, ἡ, struma, tumor in gutture, seu aspera arteria. A βρόγχος & κήλη, *hernia*.

Βρογχοπαράταξις, εως, ἡ, qs. prælium gulæ. Vox per jocum ficta, ap. Athen.

ΒΡΟ'ΓΧΟΣ, ου, ὁ, guttur, fauces. 2) aspera arteria.

Βρομέω, ῶ, f. ήσω, fremo. A βρόμος.

Βρομιάζω, f. άσω, bacchor. A seq.

Βρόμιος, ου, ὁ, Bromius, cognomen Bacchi. A seq.

Βρόμος, ου, ὁ, fremitus, fragor. 2) avena. A βρέμω.

Βρομώδης, εος, ὁ & ἡ, murmur edens. A præc.

Βρονταῖος, αία, αῖον, tonitrualis, tonans. A βροντή.

Βροντάω, ῶ, f. ήσω, tono. Ab eod.

Βροντεῖον, ου, τὸ, machina theatralis, qua tonitruum fragorem imitantur. Ab seq.

ΒΡΟΝΤΗ', ῆς, ἡ, tonitru.

Βρόντημα, ατος, τὸ, idem. A βροντάω.

Βροντησικέραυνος, ου, ὁ & ἡ, tonans & fulminans.

Βροντογενὴς, έος, ὁ & ἡ, filius, vel filia tonitru. E βροντὴ & γένος.

Βροντώπις, ιδος, ὁ & ἡ, idem.

Βροτ-

Βροντοποιὸς, ῦ, ὁ & ἡ, tonitru faciens.
Βροντόφωνος, ου, vocem gravem, tonitrubus similem, habens.
Βρότιχος, ου, ὁ, pro βάτραχος.
Βρότειος, ου, ὁ & ἡ, βρότεος, έα, εον, mortalis, humanus, &
Βροτήσιος, ου, ὁ & ἡ, idem. A βροτός.
Βροτοβάμων, ονος, ὁ & ἡ, calcator hominum. Ex eod. & βῆμα, gressus.
Βροτόγηρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, voce humana loquens.
Βροτοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui est humana specie. a) homini similis.
Βροτόεις, όεσσα, όεν, saniosus, cruore respersus. A βρότος.
Βροτοκτονέω, hominem interficio. A seq.
Βροτοκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, homicida. Ex βροτὸς & κτείνω, occido.
Βροτολοιγὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, idem.
ΒΡΟΤΟΣ, ῦ, ὁ, mortalis. a) homo.
ΒΡΟΤΟΣ, ε, ὁ, sanies, cruor. 2) sanguis pulvere permixtus.
Βροτοσκόπος, ον, homines, eorum actiones spectans. Epith. Furiarum. E βροτὸς & σκοπός.
Βροτόσωσος, ον, salutaris homioibus.
Βροτοστυγὴς, ὲς, invisus hominibus. E βροτὸς, & στύγος, odium.
Βροτοφθόρος, ον, hominibus perniciosus. E βροτὸς & φθορὰ, pernicies.
Βροτόω, ῶ, f. ώσω, cruore ioficio, cruento. A βρότος.
ΒΡΟΥΚΟΣ, s. βροῦχος, ὁ, species locustarum.
Βροχετὶς, ῦ, ὁ, laqueus. A βρόχος.
Βροχὴ, ῆς, ἡ, pluvia vehemens, nimbus. A βρέχω, humecto.
Βροχθίζω, fut. ίσω, sorbeo. a) voro, helluor. A seq.
Βρόχθος, ε, ὁ, guttur. a) lagena. A βρόγχος.
Βροχθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cavus, vel aridus, Epith. lacus. Nic.
Βροχὶς, ίδος, ἡ, laqueus. A seq.
Βρόχος, ου, ὁ, idem.
Βρόχω, sorbeo, voro, deglutio, inus. unde ἀναβρόξειε, καταβρόξειεν apud Hom.
Βρυάζω, f. άσω, floreo, germino. a) lætor, exsulto. A βρύω.
Βρυγδὴν, Adv. cum stridore dentium. 2) fuse. A βρύχω.
Βρύγμα, ατος, τὸ, morsus Ab eodem.
Βρυγμὸς, ῦ, ὁ, stridor dentium. 2) fremitus. 3) rugitus. Ab eod.
ΒΡΥΚΩ, fut. ξω, mordeo. 2) rodo. 3) deglutio.
Βρύλλω, potito, subbibo. 2) sorbeo, sorbillo. inebrior. A seq.
ΒΡΥΝ, vox infantium potum petentium.
Βρυόεις, όεσσα, όεν, Gen. όεντος, οέσσης, όεντος, muscosus. a) mollis, friabilis.
ΒΡΥΟΝ, ε, τὸ, muscus. 2) alga.
Βρυοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, musci fertilis. E præc. & φέρω.
Βρυόω, ῶ, f. ώσω, musco oppleo. A βρύον.
Βρύσις, εως, ἡ, quasi d. scaturitio. A βρύω.
Βρύτεα, ων, τὰ, reliquiæ granorum post excoctam cerevisiam, item fæces vinaceæ. A seq.
ΒΡΥΤΟΝ, ε, τὸ, cerevisia, potus ex hordeo.
Βρῦτος, ου, ὁ, idem.
Βρύττω, idem quod βρύκω vel βρύχω, edo, devoro, Etym. 2) ab hoc, febri laboro, Id.
Βρυχαλέος, έα, έον, rugiens. A βρύχω.
Βρυχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ejulo. Ab eodem.
Βρυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, rugio. Ab eodem.
Βρύχετος, ε, ὁ, febris, a βρύττω, febri laboro.
Βρυχὴ, ῆς, ἡ, stridor e contritu, v. c. dentium, fremitus. A βρύχω.

Βρυχηδὸν, Adv. cum rugitu, cum fremitu, stridore, v. c. dentium. A præc.
Βρυχηθμὸς, ῦ, ὁ, rugitus, ejulatio, gemitus. Ab eod.
Βρύχημα, ατος, τὸ, idem. A βρυχάομαι.
Βρυχητικὸς, ή, όν, strepitum faciens. τὸ βρυχητικὸν, strepitus. Ab eod.
Βρύχιος, ου, ὁ καὶ ἡ, submersus, mergens, obruens & strepens fluctibus. A βρύω, (vel potius a βρέχω, unde βροχὴ, permutato υ cum ο.)
Βρυχμὸς, ῦ, ὁ, morsus, rosio, strepitus. Ab seq.
ΒΡΥΧΩ, f. ξω, frendo, strideo, mordeo cum stridore dentium. 2) fremo. 3) mugio. 4) gemo. 5) med. furo.
Βρυχώδης, ες, strepens fluctibus. A seq.
ΒΡΥΩ, f. ύσω, scateo. 2) fundo. 3) germino. 4) floreo. 5) abundo, circumfluo. 6) mano.
Βρυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, muscosus. A βρύον.
Βρυωνία, ας, ἡ, bryonia, bryonias, herba, folia pampinis similia habens & serpens per arbores, &c.
Βρυωνὶς, ίδος, ἡ, idem.
Βρῶμα, ατος, τὸ, esca, cibus. 2) quod exesum & erosum est. A βρώσκω, comedo.
Βρωμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, proprie 1) de ruditu asinorum, tum 2) de clamore aliarum belluarum, ut leonis, atque etiam hominum iratorum, a βρέμω. 3) foeteo. A βρῶμος.
Βρωματίζω, fut. ίσω, cibum do. A βρῶμα.
Βρωμάτιον, ου, τὸ, edulium. Ab eod.
Βρωμέω, ῶ, f. ήσω, foeteo. A βρῶμος.
Βρώμη, ης, ἡ, cibus. a) ruditus. Prius a βρώσκω, voro, posterius a βρέμω, fremo.
Βρωμήεις, ήεσσα, ῆεν, rudens. A βρωμάομαι.
Βρώμησις, εως, ἡ, ruditus. Ab eod.
Βρωμητὴς, ῦ, ὁ, q. d. ruditor, rudens. Ab eod.
Βρωμήτωρ, ορος, ὁ, idem. Ab eod.
Βρωμολόγος, ου, ὁ, foetores loqnens. E seq. & λόγος. Vox inepta ap. Lucian.
ΒΡΩΜΟΣ, ου, ὁ, graveolentia, fœtor. a) virus.
Βρωμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fœtidus. A præc.
Βρωσείω, esurio, edere cupio. A βρώσω, quod est fut. a βρώσκω.
Βρώσιμος, ε, ὁ & ἡ, esculeotus, edulis. A seq.
Βρῶσις, εως, ἡ, cibus, edulium. 2) ipsa comedendi actio. 3) erosio. A seq.
ΒΡΩΣΚΩ, f. βρώσω, comedo, depasco, consumo.
Βρωτικὸς, ή, όν, edulis, cibo aptus. A præc.
Βρωτικῶς, Adv. βρωτικῶς ἔχειν, esurire, Etym. A præc.
ΒΥ, vox iofantis vagientis.
ΒΥΑΣ, ου, ὁ, bubo, avis nocturna.
Βιβλάριον, ε, τὸ, chartula e papyro.
Βύβλινος, ίνη, ινον, chartaceus, papyraceus.
Βυβλίον, ου, τὸ, papyracea charta, in qua nihil scriptum est. 2) funiculus nauticus.
ΒΥΒΛΟΣ, ου, ἡ, papyrus Ægyptia. 2) herba papyro similis. 3) liber.
Βύζην, Adv. dense. A seq.
Βύζω, f. ύσω, refercio. 2) vagio. 3) bubulo. A βύω, obturo, inde futur. βύσω, & ab hoc verbum formatum βύσδω vel βύζω, vel βῦ, voce infantium, vel βύας, bubo.
Βυθίζω, f. ίσω, mergo. A βυθός.
Βύθιος, ία, ιον, qui est in profundo, profundus, unde τὰ βύθια, aquatilia. Ab eod.
Βυθίως, Adv. sub fluctibus. A præc.
ΒΥΘΟΣ, ῦ, ὁ, gurges, profundum.
Βυθοτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in profundo nutritus. E pr. & τρέφω.
Βυκανάω, f. ήσω, buccina cano. A seq.

ΒΥΚΑ'ΝΗ, ης, ἡ, buccina.
Βυκάνημα, ατος, τὸ, clangor buccinarum. A βυκανάω.
Βυκανίζω, f. ίσω, buccino.
Βυκανιστήριον, ου, τὸ, buccina.
Βυκανιστής, οῦ, ὁ, buccinator.
Βύκτης, ου, ὁ, sonans, spirans. A βύζω.
ΒΥ'ΝΗ, ης, ἡ, hordeum madefactum & tostum ad coquendam cerevisiam.
Βυννέω, ῶ, f. ήσω, vel βύπτω, Hesych. mergo. v. βάπτω.
ΒΥ'ΡΣΑ, ης, ἡ, corium, pellis.
Βυρσεὺς, έως, ὁ, coriarius. A praec.
Βυρσεύω, f. εύσω, corium apparo. A praec.
Βύρσινος, ίνη, ινον, coriaceus. A βύρσα.
Βυρσὶς, ίδος, ἡ, corium, pellis. Dimin.
Βυρσοδεψέω, ῶ, f. ήσω, corium subigo. A seq.
Βυρσοδέψης, ου, ὁ, coriarius. A β. & δέψω, *subigo*.
Βυρσοδεψικὸς, ή, όν, ad coriarios pertinens. A praec.
Βυρσοπαγὴς, έος, ὁ & ἡ, corio contectus, corio compactus. E βύρσα & πηγνύω, *compingo*.
Βυρσοποιὸς, οῦ, ὁ, coriarius. Ex eod. & ποιέω.
Βυρσοπώλης, ου, ὁ, coriorum venditor. Ex eod. & πωλέω, *vendo*.
Βυρσοτενὴς, ὸς, corio obductus. Epith. tympani. Ex eod. & τείνω.
Βυρσότονος, ον, idem. Ex iisd.
Βυρσόω, ῶ, f. ώσω, corio contego. A βύρσα.
Βυσαύχην, f. βυσσαύχην, ενος, ὁ, qui scapulis sursum adductis, & attractis, cervicem contrahit. A βύω, & αὐχήν.
Βύσιος, ου, ὁ, mensis quidam apud Delphos. A φύω, *germino*, quia eo omnia germinant.
Βύσμα, ατος, τὸ, obturamentum. A βύω.
Βύσσινος, ίνη, ινον, byssinus. A βύσσος.
Βυσσοβαρὴς, έος, ὁ & ἡ, in profundum labens prae pondere. E βυσσὸς pro βυθὸς, & βάρος, *onus*.
Βυσσοδομεύω, fut. εύσω, animo volvo, machinor. E βυσσὸς & δομεύω pro δομέω, *aedifico*.
Βυσσόθεν, *Adv.* ex imo. A seq.
Βυσσὸς, οῦ, ὁ, fundus, imum maris, vasis &c. A βυθός.
ΒΥ'ΣΣΟΣ, ου, ἡ, byssus, lini pretiosissimi genus.
Βυσσόφρων, ονος, ὁ & ἡ, prudens, callidus, tectus animi & consiliorum. E βυσσὸς & φρὴν, *mens*.
Βύσσωμα, ατος, τὸ, profunditas. q. a βυσσόω.
Βύστρα, idem quod βύσμα.
ΒΥ'Ω, f. ύσω, obturo, obstruo. 2) impleo. 3) tego.
Βώδιον, ου, τὸ, bucula. E βοΐδιον.
Βωλάκιον, ου, τὸ, glebula. A seq.
Βῶλαξ, κος, ὁ, gleba. A βῶλος.
Βωλάριον, ου, τὸ, idem, & ab eod.
Βωληδὸν, *Adv.* in glebae modum. Ab eod.
Βώλιον, ου, τὸ, glebula. Ab eod.
Βωλίτης, ου, ὁ, boletus, fungi genus.
Βωλοκοπέω, ῶ, f. ήσω, glebas frango, occo. E βῶλος & κόπτω.
Βωλοκοπία, ας, ἡ, glebarum comminutio, occatio.
Βωλοκόπος, ον, glebis frangendis aptus.
Βωλοποιέω, glebas facio.
ΒΩ'ΛΟΣ, ου, ἡ, gleba. 2) ager. 3) massa. 4) bolus. (a βάω, cujus spatium seu moles mensuram fere vestigii pedis exaequat.)
Βωλοστροφία, ας, ἡ, glebarum inversio. E pr. & στρέφω.
Βωλοτόμος, ου, ὁ, ἡ, glebas secans. Ex eod. & τέμνω.
Βωλώδης, εος, ὁ, ἡ, glebosus. A βῶλος.
Βωμόλοχευμα, ατος, τὸ, scurrile factum, aut dictum. A seq.
Βώμαξ, ακος, ὁ, ἡ, sacrilegus, scurra. 2) ara parva. A βωμός.
Βώμευσις, εως, ἡ, arae exstructio. Ab eod.
Βωμιαῖος, ον, idem quod βώμιος.
Βώμιος, ου, ὁ, ἡ, q. d. altareus: in ara positus, cultus.
Βωμὶς, ίδος, ἡ, arula. Dimin.
Βωμίστρια, ας, ἡ, quae ad aram sacra peragit, sacerdos, antistita sacri.
Βωμοειδὴς, έος, ὁ & ἡ, arae similis.
Βωμολόχευμα, ατος, τὸ, scurrile factum aut dictum. (Arae veterum respondent culinis nostris. Est ergo βωμολόχευμα dictum vel factum culina dignum, & respondens moribus hominum in culina habitantium.) A seq.
Βωμολοχεύω, f. εύσω, scurram ago, &
Βωμολοχέω, idem.
Βωμολοχία, ας, ἡ, scurrilitas. A βωμολόχος.
Βωμολοχικὸς, ή, όν, scurrilis. A praec.
Βωμολόχος, ου, ὁ, ἡ, *proprie*, adsiduus arae, & quasi insidians. Hinc 2) parasitus, & 3) adulator. 4) scurra. 5) avis quaedam e monedularum genere. Ex βωμὸς & λόχος, *insidiae*.
Βωμονίκης, ου, ὁ, qui ad aram contendit, convitiatur, vel rixatur. Ex βωμὸς, & νικάω.
ΒΩΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, basis. 2) ara.
Βωνίτης, ου, ὁ, bubulcus. A βοῦς.
Βῶξ, κὸς, ὁ, piscis quidam. A βοάω. v. βόαξ.
Βωστρέω, f. ήσω, clamo, voco. Ab eod.
Βώτης, ου, ὁ, pastor. A βόσκω, *pasco*.
Βωτιάνειρος, ου, ὁ, ἡ, alens & educans viros. epith. agri, e cujus cultura colonis victus satis redit. E praec. & ἀνήρ.
Βῶτις, ιδος, ἡ, femina pastoris. A βώτης.
Βώτωρ, ορος, ὁ, pastor. A βόσκω vel βόω, *inus. pasco*.

Γ

Γ tertia Alphabeti Graeci littera, quae Γάμμα ab Ebraeorum *Gimel* dicitur. 2) *nota numeralis*, significans tria, at cum lineola inferne apposita ,γ *tria millia*.
Γαββαθᾶ, ὁ, Gabbatha. Vox Ebraea indeclinabilis. *Pavimentum elatum*.
Γαβριὴλ, Gabriel. Nomen ἄκλιτον, Ebr. *Robur Dei*.
ΓΑΓΑ'ΤΗΣ, ου, ὁ, Gagates, *lapis*.
ΓΑΓΓΑΛΙ'ΖΩ, f. ίσω, titillo. v. γαργαλίζω.
Γαγγαμεὺς, έως, ὁ, qui rete in aquam ejectum extrahit, piscator. A seq.
ΓΑΓΓΑ'ΜΗ, ης, ἡ, sagena, rete piscatorium.
Γάγγαμον, τὸ, idem.
Γαγγαμουλκὸς, ὁ, ὁ, idem quod γαγγαμεύς. E γαγγάμη & ἕλκω, *traho*.
Γαγγίτης, ου, ὁ, vel γαγγῖτις, Gangites, *gemma*. A Γάγγης.
ΓΑΓΓΑΙ'ΟΝ, ου, τὸ, tuberculum circa nervos sub cute nasci solitum.
Γαγγλιώδης, εος, ὁ & ἡ, ganglio similis. 2) e gangliorum genere. A praec.
Γάγγραινα, ης, ἡ, gangraena, partis alicujus corporis mortificatio. A γραίνω, vel γράω.
Γαγγραινικὸς, ή, όν, gangraenae similis. A praec.
Γαγγραινόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, gangraena laboro, gangraena corripior. Ab eod.
Γαγγραίνωσις, εως, ἡ, gangraenae obreptio, invasio.
Γὰδ, ὁ, Gad. Nomen Ebr. ἄκλιτον. *Turma*.
Γαδαρεὺς, έως, ὁ, Gadarensis. A Γάδαρα, quae urbs fuit in Coele-Syria.
Γαδαρηνὸς, οῦ, ὁ, Gadarenus.
ΓΑ'ΖΑ, ης, ἡ, divitiae. 2) thesaurus. Vox Persica.
Γαζοφυλάκιον, ου, τὸ, thesaurus pecuniarum, aerarium.
Γαζοφύλαξ, ακος, ὁ & ἡ, thesauri custos.
ΓΑΙ'Α, ας, ἡ, terra, tellus, 2) regio. 3) patria.

Γαιηγενὴς, ὲς, e terra natus. E pr. & γένος.
Γαιῆθεν, *Adv.* a terra.
Γαιήιος, ου, ὁ & ἡ, terrenus, terrestris.
Γαιήοχος, ου, ὁ & ἡ, terram cingens & continens, tuens, moderans. E γαῖα & ἔχω.
Γαιοφάγος, ου, ὁ & ἡ, qui terra vescitur.
Γαιογράφος, ου, ὁ & ἡ, qui terram describit. Ex eod. & γράφω.
Γαιοδότης, ου, ὁ, terræ dator.
Γάϊος, ου, ὁ, Cajus, vel Gajus. Nomen viri Rom.
Γαιόχος, idem quod γαιήοχος.
ΓΑΙΣΟΣ, ου, & γαῖσον, γαίσα, gæsum, teli genus.
ΓΑΙ΄Ω, glorior, superbio, efferor fiducia & gloriatione roboris & virtutum mearum.
Γαιώδης, εος, ὁ & ἡ, terreus. A γαῖα.
Γαιωμορία, γαιομόρος &c. v. in γεωμ.
Γαιώρυχος, v. γεωρ.
ΓΑ΄ΛΑ, γάλακτος, τὸ, lac. 2) succus plantæ vel arboris, ap. medicos, ut lat. *lac*.
Γαλαθηνὸς, ὴ, ὸν, lacteus, tener. A præc.
Γαλακτάω, ῶ, lacte abundo. Ab eod.
Γαλακτίζω, f. ίσω, candorem lactis imitor. Ab eod.
Γαλακτικὸς, ὴ, ὸν, lac referens, lacteus.
Γαλάκτινος, ίνη, ινον, lacteus.
Γαλάκτιον, τὸ, idem quod γάλα.
Γαλακτὶς, ίδος, &
Γαλακτίτης, ου, ὁ, lapis quidam, ita dictus, quod lacteum quendam succum emittat.
Γαλακτοδόχος, ον, lacti recipiendo factus, ut mulctra. E γ. & δέχομαι.
Γαλακτοειδὴς, έος, ὁ & ἡ, lacteus, lac referens. Ex eod. & εἶδος.
Γαλακτοθρέμμων, ον, lacte nutritus. E γ. & τρέφω.
Γαλακτοκόμος, ου, ὁ, pastor. E γ. & κομέω, curo.
Γαλακτόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, lactesco, in lac vertor, in naturam lactis degenero. A γάλα.
Γαλακτοπιέω, lac bibo. (sed. v. γαλακτοποτέω.)
Γαλακτοποιητικὸς, ὴ, ὸν, lacti augendo aptus:
Γαλακτοποιΐα, ας, ἡ, lactis augendi vis.
Γαλακτοποσία, ας, ἡ, usus lactis ad bibendum. A γαλακτοπότης.
Γαλακτοποτέω, ῶ, f. ήσω, lac bibo. A seq.
Γαλακτοπότης, ου, ὁ, qui lac bibit.
Γαλακτοτροφέω, ῶ, f. ήσω, lacte alo. E γ. & τροφή.
Γαλακτοτροφία, ας, ἡ, nutricatio, quæ fit lacte.
Γαλακτουργία, lacticinia conficio. A seq.
Γαλακτουργὸς, οῦ, ὁ & ἡ, lacticiniorum confector.
Γαλακτοχέω, ῶ, f. ήσω, lacto. E γ. & ἔχω.
Γαλακτοχία, ας, ἡ, lactatio. A seq.
Γαλακτοῦχος, ου, ὁ & ἡ, lac habens, lactans, lacte nutriens.
Γαλακτοφάγος, ου, ὁ & ἡ, lacte victitans, lac comedens.
Γαλακτοφόρος, ον, lacti generando, augendo utilis.
Γαλακτόχροος, contr. γαλακτόχρους, ου, ὁ & ἡ, lactei coloris. E γάλα & χρόα, color.
Γαλακτώδης, εος, ὁ & ἡ, lacteus, albidus, unde τὸ γαλακτῶδες, εος, lac & lactis serum. A γάλα.
Γαλάκτωσις, εως, ἡ, mutatio in lac.
Γαλαξίας κύκλος, circulus lacteus *in cœlo*. Et γαλαξίας λίθος, lapidis genus. A γάλα.
Γαλάτης, ου, ὁ, Gallus. 2) Gallo-græcus.
Γαλατία, ας, ἡ, Gallia. 2) Gallo-græcia. A præc.
Γαλατικὸς, ὴ, ὸν, Gallicus. 2) Galaticus. Ab eod.
Γαλεάγρα, ας, ἡ, decipula. 2) cavea ferrea & quoddam carceris genus.
ΓΑΛΕ΄Η, ης, contr. γαλῆ, ῆς, ἡ, mustela. vid. γαλῆ.
Γαλεοειδὴς, έος, ὁ & ἡ, qui ex mustelino genere est. 2) mustello similis. E præc. & εἶδος.

Γαλεομυομαχία, ας, ἡ, prælium inter mustelam & mures. Ex eod. μῦς, & μάχη.
Γαλεὸς, οῦ, ὁ, mustellus, piscis quidam. 2) stellio. A γαλέη.
Γαλερὸς, ρὰ, ρὸν, tranquillus, serenus. 2) hilaris. A γαλήνη.
Γαλερωπὸς, οῦ, ὁ, oculis lætus & hilaris. E præc. & ὤψ.
Γαλεώδης, εος, ὁ & ἡ, idem quod γαλεοειδής.
Γαλεώτης, ου, ὁ, stellio. A γαλέη.
Γαλῆ, ῆς, ἡ, mustela. A γαλέη, e quo contractum est. 2) *quidam interpretantur etiam* felis: parum bene.
Γαληναῖος, αία, αῖον, tranquillus, sedatus, placidus. Γαληναίη, *Subst.* idem quod seq.
ΓΑΛΗ΄ΝΗ, ης, ἡ, serenitas, tranquillitas. 2) tranquillitas & hilaritas vultus.
Γαληνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod γαληνός. A præc.
Γαληνιάω, ῶ, & γαληνιάζω, serenus sum, tranquillus sum. Ab eod.
Γαληνίζω, f. ίσω, serenum reddo, tranquillo. Ab eod.
Γαλήνιος, ία, ιον, tranquillus, serenus. 2) hilaris.
Γαληνισμὸς, οῦ, ὁ, serenitas. A γαληνίζω.
Γαληνὸς, ὴ, ὸν, idem quod γαλήνιος.
Γαληνότης, ητος, ἡ, serenitas, tranquillitas. A præc.
Γαληνόω, ῶ, f. ώσω, sereno, tranquillo. Ab eod.
Γαληνῶς, *Adv.* tranquille, tranquillo animo.
Γαληνωπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, serenum & hilarem vultum habens. E γαληνὸς pro γαλερὸς & ὤψ.
Γαλιάγκων, ωνος, ὁ & ἡ, qui est breviori brachio, quasi mustelæ cubitum habens, ancus. E γαλῆ & ἀγκών.
Γαλιλαία, ας, ἡ, Galilæa. Nomen regionis. Ebr. *limes*.
Γαλιλαῖος, αία, αῖον, Galilæus. A præc.
Γάλιον, ου, τὸ, galium, *herba*. A γάλα, quod lac coaguli modo cogat.
Γαλίοψις, εως, ἡ, frutex, urticæ similis, urtica mortua. A pr. & ὄψις.
Γαλλαῖος, αία, αῖον, pertinens ad Gallos.
ΓΑ΄ΛΛΟΣ, ου, s. Γαλλὸς, οῦ, ὁ, gallus, eviratus, spado.
Γαλουργέω, v. γαλακτουργέω. E γάλα & ἔργον.
Γαλουχέω, ῶ, f. ήσω, lacte abundo, lac habeo. E γάλα & ἔχω.
Γαλουχία, ας, ἡ, abundantia lactis. A præc.
Γάλοως, ω, τῆς γάλοω; & γάλως, ἡ, τῆς γάλω, item γάλωος, glos, soror mariti. 2) uxor fratris.
Γαμαλιὴλ, ὁ, Gamaliel. Nomen Ebr. ἄκλιτον. *Retributio Dei*.
Γαμβρεύω, f. εύσω, connubio jungo. A γαμβρός.
Γάμβρευμα, ατος, τὸ, munus, seu convivium genero dari solitum, i. e. cautum. Ab eod.
Γάμβρεος, α, ον, pretiosus, v. c. vestitus, qualem Rex Persarum generis dabat. A seq.
ΓΑΜΒΡΟ΄Σ, οῦ, ὁ, gener. 2) socer. 3) frater uxoris. 4) sponsus in pr. ap. Dor. & Æolas. A γαμέω, qu. pro γαμερός.
Γαμετὴ, ῆς, ἡ, uxor. A γαμέω.
Γαμέτης, ου, ὁ, maritus. Ab eod.
Γαμέτις, ιδος, ἡ, uxor, conjux. A præc.
Γαμέω, ῶ, f. ήσω, & έσω, uxorem duco, & γαμέομαι, nubo.
Γαμηλία, ας, ἡ, pecunia, quam dat novus maritus pro uxore, cum in curiales suos inducit. A præc.
Γαμηλίευμα, τὸ, idem quod seq. Ab eod.
Γαμήλιον, ου, τὸ, munus nuptiale. Ab eod.
Γαμήλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuptialis, conjugalis.
Γαμηλιὼν, ῶνος, ὁ, septimus mensis Atticus, Januario respondens.

Γαμησείω, nupturio, uxorem ducere cupio, nuptias desidero. A γαμέω.

Γαμίζω, f. ίσω, nuptum do. A γάμος.

Γαμικὸς, ἡ, ὸν, nuptialis. Unde γαμικῶς.

Γάμιος, ια, ιον, idem.

Γαμίσκω, idem quod γαμίζω.

Γαμοκλοπέω, ῶ, f. ήσω, furtivas nuptias quæro, uxorem alienam corrumpo. A seq.

Γαμοκλόπος, ου, ὁ & ἡ, nuptiarum fur, adulter. E γάμος & κλέπτω.

Γαμοποιΐα, ας, ἡ, nuptiarum apparatio.

Γάμος, ου, ὁ, nuptiæ. 2) connubium, matrimonium, conjugium.

Γαμοστολέω, ῶ, f. ήσω, nuptias paro. A seq.

Γαμοστόλος, ου, ὁ & ἡ, nuptias parans, ornans. E γάμος & στέλλω, orno.

Γαμοτελέω, ῶ, nuptias celebro, perago.

Γαμφαὶ, ῶν, αἱ, maxillæ. (v. γνάθος.)

Γαμφηλαὶ, ῶν, αἱ, idem. A præc.

Γαμψὸς, ἡ, ὸν, incurvus, inflexus, aduncus. A κάμπτω, flecto.

Γαμψότης, ητος, ἡ, curvitas, curvatura. A præc.

Γαμψωλὴ, ῆς, ἡ, idem, ab eod.

Γαμψῶνυξ, χος, ὁ & ἡ, curvis unguibus armatus.

Γαμψώνυχος, ου, ὁ & ἡ, idem.

ΓΑ'ΝΟΣ, εος, τὸ, lætitia, voluptas. 2) splendor, *item*, quod est in quaque re pulchrum, nitidum, hilare, venustum. Unde

Γανόω, ῶ, f. ώσω, lætitia adficio. 2) splendeo. 3) lævigo, polio.

Γάνυμαι, lætor, gaudeo.

Γανύσομαι, f. ύσομαι, idem.

Γανυτελέω, ῶ, opipare apparo. 2) lætitiam efficio, jucunditatem adfero.

Γάνωμα, ατος, τὸ, lætitia. 2) splendor, nitor. A γανόω.

Γαπετης, *Dor.* pro γηπετής.

Γάποτος, ου, p. γηπ. a terra bibendus. E γῆ & πίνω.

Γάρ, enim. 2) igitur. 3) quippe, scilicet. 4) interdum & redundat.

ΓΑΡΓΑΙ'ΡΩ, f. αρῶ, plenus sum. 2) moveor, palpito.

Γαργαλίζω, f. ίσω, titillo. 2) lætitia adficio. A γάργαλος.

Γαργαλισμὸς, ῦ, ὁ, titillatio. A præc.

Γάργαλος, ου, ὁ, idem. A γαργαίρω.

Γάργαρα, ων, τὰ, dicitur de multitudine insigni. Alioquin urbs Troadis.

Γαργαρεὼν, ῶνος, ὁ, uvula. A γαργαίρω.

Γαργαρίζω, f. ίσω, gargarizo. A γαργαίρω.

Γαργαρισμός, ῦ, ὁ, gargarizatio. A præc.

ΓΑ'ΡΟΝ, ου, τὸ, garum, liquamen piscium sale conditorum.

Γάρος, ου, ὁ, idem.

ΓΑΣΤΗ'Ρ, έρος, *per Syncop.* γαστρὸς, ἡ, venter. 2) ventriculus, in quem cibus recipitur. 3) uterus.

Γάστρα, ας, ἡ, fundus vasis, navis & similium. 2) vas ventricosum. A præc.

Γάστρη, ης, ἡ, idem, & ab eod.

Γαστρίδιον, ου, τὸ, parvus venter. Ab eod.

Γαστρίζω, fut. ίσω, ventrem expleo, ventrem saburro. 2) opipare & laute accipio. 3) ventrem cædo. Ab eod.

Γαστριμαργία, ας, ἡ, ingluvies, helluatio. A seq.

Γαστρίμαργος, ου, ὁ, gulosus, cibi avidus. Ex γαστὴρ & μάργος, insanus.

Γαστριμάργως, *Adv.* cum cibi aviditate. A præc.

Γάστρις, ιος, ὁ, gulosus, lurco, ventri deditus. 2) lumbricus. A γαστήρ.

Γαστρισμὸς, ῦ, ὁ, ventris impletio, ingluvies. A γαστρίζω.

Γαστροειδὴς, έος, ὁ & ἡ, formam ventris habens. 2) ventrosus. E γ. & εἶδος.

Γαστροκνημία, ας, ἡ, sura, pars tibiæ posterior. 2) pulpa carnis. Ex eod. & κνήμη, crus.

Γαστροκνήμιον, ου, τὸ, idem.

Γαστρολογία, ίας, ἡ, liber de ventris cupediis, ridiculi causa sic inscriptum Archestrati opus. A seq.

Γαστρολόγος, ου, ὁ & ἡ, qui de rebus ventri gratis disserit & eas exponit.

Γαστρομαντεύομαι, f. εύσομαι, e ventre vaticinor.

Γαστρονομία, ας, ἡ, lex ventris, jocosa appellatio libri Archestrati. E γ. & νόμος, lex.

Γαστροειδὴς, έος, ὁ & ἡ, qui ventre tumidus est. E γ. & οἰδέω, tumeo.

Γαστρορῥαφία, ας, ἡ, ventris vulnerati connexio, fibula facta consutio. E γ. & ῥάπτω, suo.

Γαστρόφιλος, ου, ὁ & ἡ, ventri deditus.

Γαστροφορέω, ventre aufero, *vel* in ventre fero.

Γαστρόχειρ, ρος, ὁ & ἡ, manuum labore vivens.

Γαστρώδης, εος, ὁ & ἡ, ventrosus. A γαστήρ.

Γάστρων, ωνος, ὁ, gulosus, lurco. Ab eod.

Γαυλικὸς & γαυλιτικὸς, ἡ, ὸν, navalis. χρήματα γαυλικὰ, pecunia de navibus coacta. A γαῦλος, navis.

ΓΑΥΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, mulctra, mulctrale, situla.

Γαῦλος, ου, ὁ, navigii genus. 2) sentina.

Γαυνάκη, ης, ἡ, Caunace, mantile villosum. ap. Clem. Alex.

Γαυρίαμα, ατος, τὸ, exsultatio, gloriatio. A seq.

Γαυριάω, ῶ, f. άσω, glorior, superbio, efferor, me jacto. A γαῦρος.

Γαυριακὸς, ἡ, ὸν, elatus, superbus. A seq.

Γαῦρος, ρα, ρον, superbus, arrogans, ferox. 2) qui elatus est & aliqua re exsultat.

Γαυρότης, ητος, ἡ, superbia, elatio, ferocia. A præc.

Γαυρόω, ῶ, f. ώσω, superbum reddo, extollo ad arrogantiam. Ab eod.

Γαύσαπος, ου, ὁ, gausape.

ΓΑΥΣΟ'Σ, ἡ, ὸν, vel γαῦσος, η, ον, curvus, tortuosus. v. γαμψός.

Γαυσόω, ῶ, f. ώσω, curvo. A præc.

ΓΕ, *Particula* aliis vocibus fere adnecti solita, certe. 2) cum Pronominibus, quidem. 3) abundat omnino. 4) saltem. 5) πρίν γε, idem quod γε. 6) δεῖ γε tamen. 7) καίτοιγε, etsi. 8) μενοῦνγε, immo vero.

Γέα, ας, *contr.* γῆ, ῆς, ἡ, terra. 2) patria.

Γεάοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, terram complectens. E pr. & ἔχω.

Γεγηθότως, *Adv.* cum gaudio, cum lætitia. A γεγηθὼς, quod est a γηθέω.

Γεγυμνωμένως, *Adv.* nude. A γυμνόω.

Γεγωνέω, ῶ, f. ήσω, clamo, vociferor.

Γεγώνησις, εως, ἡ, vociferatio, altus clamor. A præc.

Γεγωνίσκω, idem quod γεγωνέω.

Γεγωνόκωμος, ου, valde notus, fama per oppidum pervulgatus. E γεγωνὸς & κώμη, vicus.

Γεγωνὸς, η, ὸν, alto clamore enunciatus, clare pronunciatus. 2) clarum pronuncians.

Γεδεὼν, ὁ, Gedeon. Nomen Ebr. ὅπλιτης, qui evellit.

ΓΕ'ΕΝΝΑ, ης, ἡ, gehenna, vallis Hinnom. 2) locus suppliciorum. Vox Ebr.

Γεηπονία, ας, ἡ, terræ, seu agri cultura. A seq.

Γεηπόνος, ου, ὁ & ἡ, agricola.

Γεηρὸς, ρὰ, ρὸν, terreus, terrestris. A γέα.

Γεωρότης, ου, ὁ, agricola. Ex γέα & ἀρόω, aro.

ΓΕΙ'ΝΟΜΑΙ, gignor, nascor. 2) *active de mare & femina*, gigno, procreo. 3) sum.

Γεωνόμος, ου, ὁ, agricola. E γέα, s. γῆ & νομέω, *curo*.
Γεωμόροι, ων, οἱ, coloni, qui agrum inter se divisum colunt. Ex γῆ & μόρος, *portio*.
Γεωπόνος, ου, ὁ & ἡ, agricola.
Γεωτόμος, ου, ὁ & ἡ, qui terram scindit, agricola, τὸ γεωτόμον, aratrum. E γέα & τέμνω.
Γείσιον, ου, τὸ, septum, lorica. 2) suggrundium. A γεῖσον.
Γεισποδίζω, f. ίσω, suggrundio fulcio.
Γεισπόδισις, εως, ἡ, suggrundatio. A praec.
Γεισποδισμα, ατος, τὸ, suggrundiorum fulcrum.
Γεισίπους, οδος, ὁ, idem. E seq. & πούς.
ΓΕΙ'ΣΟΝ, ου, τὸ, suggrunda.
Γεῖσος, εος, τὸ, idem. 2) capitellum.
Γεισόω, vel γεισσόω, f. ώσω, suggrunda munio. 2) in suggrundæ modum conformo.
Γεῖσωμα, ατος, τὸ, suggrundatio. A praec.
Γείσωσις, εως, ἡ, idem. Ab eod.
Γείτναινα, ης, ἡ, vicina. A γείτων.
Γειτνεία, ας, ἡ, vicinitas. Ab eod.
Γειτνιάζω, f. άσω, vicinus sum. 2) adfinis, cognatus sum. A praec.
Γειτνίασις, εως, ἡ, vicinitas, propinquitas. A praec.
Γειτνιάω, ῶ, f. άσω, idem quod γειτνιάζω.
Γειτονεύω, f. εύσω, idem quod seq. & ab eod.
Γειτονέω, ῶ, f. ήσω, idem. A γείτων.
Γειτόνησις, εως, ἡ, vicinitas. A praec.
Γειτόνημα, ατος, τὸ, idem. Ab eod.
Γειτονία, ας, ἡ, idem. A γείτων.
Γειτονεύς, εως, vicinus. Ab eod.
Γειτόσυνος, ύνη, υνον, vicinus. A seq.
ΓΕΙ'ΤΩΝ, ονος, ὁ & ἡ, vicinus. 2) adfinis. 3) similis.
Γειώρας, ου, ὁ, peregrinus. 2) proselytus; al. γειώρας. Vox Syro-Chald. ap. τοὺς ό.
Γελαρής, έος, ὁ & ἡ, hilaris.
Γελασείω, ridere gestio.
Γελάσιμος & ιος, ου, ὁ & ἡ, ridiculus, risu dignus.
Γέλασμα, ατος, τὸ, risus.
Γελαστής, οῦ, ὁ, risor, irrisor.
Γελαστικὸς, ἡ, ὸν, ridendi facultate præditus. Unde γελαστικῶς, ridicule.
Γελαστὸς, ἡ, ὸν, risu dignus.
Γελαστὺς, ύος, ἡ, risus.
ΓΕΛΑ'Ω, ῶ, f. άσω, rideo. 2) irrideo. 3) splendeo, niteo, floreo, hilaris sum.
ΓΕ'ΛΓΗ, ης, ἡ, omnis generis merces, scruta. 2) color, tinctura.
Γελγηθέω, f. ήσω, decipio. A praec.
Γελγιθόομαι, οῦμαι, in γέλγιθας evado, in nucleos, seu spicas dividor, & discernor. A seq.
ΓΕ'ΛΓΙΣ, ιθος, & γελγὶς, ίδος, ἡ, allii caput, s. nucleus.
Γελγοπωλέω, ῶ, f. ήσω, scruta vendo. A γέλγη & πωλέω.
Γελγοπώλης, ου, ὁ, scrutorum venditor.
Γελγοπῶλις, ιδος, ἡ, scrutorum venditrix.
Γελοιάζω, f. άσω, ridicula dico, jocor. A γελοῖος.
Γελοιασμὸς, οῦ, ὁ, jocatio. A praec.
Γελοιαστὴς, οῦ, ὁ, facetus, scurra. Ab eod.
Γελοῖος, οία, οῖον, jocosus, facetus, urbanus, scurra. at γέλοιος, ut Grammaticis places, ridiculus, irridendus. A γέλως.
Γελοιότης, τος, ἡ, ridiculum rei. A praec.
Γελοίως, *Adv.* ridicule.
Γέλως, ωτος, vel ω, ὁ, risus. 2) maris serenitas.
Γελωτοποιέω, ῶ, f. ήσω, risum excito, scurrilia loquor.
Γελωτοποιΐα, ας, ἡ, scurrilitas.
Γελωτοποιὸς, οῦ, ὁ, scurra.
Γεμίζω, f. ίσω, impleo. 2) onero. A γέμω.
Γέμισμα, ατος, τὸ, impletio, implementum. A praec.
Γέμος, ου, ὁ, idem quod γόμος.
ΓΕ'ΜΩ, plenus sum, onustus sum, proprie de navi, tum vero de aliis, adeoque & de rebus animi.
Γενάρχης, ου, ὁ, gentis & familiæ auctor. unde Aborigines γενάρχαι. 2) princeps, nomen magistratus.
Γενεὰ, ᾶς, ἡ, natales, ἀπὸ γενεᾶς a natalibus, a puero. 2) generatio, stirps. 3) progenies, genus. 4) liberi. 5) tempus spatii non satis certi: non tamen infra 25. annos.
Γενεαλογέω, ῶ, f. ήσω, genus recenseo, natales progenitorum investigo. 2) annumero in prosapia aliqua. A γενεαλόγος.
Γενεαλόγημα, τὸ, idem quod seq. A γενεαλογέω.
Γενεαλογία, generis recensio. A γενεαλόγος.
Γενεαλογικὸς, ἡ, ὸν, ad generis recensionem, sive ad genealogiam pertinens. A seq.
Γενεαλόγος, ου, ὁ, qui originem & genus alicujus recenset. E γ. & λέγω.
Γενεῆθεν, genere.
Γενέθλη, ης, ἡ, genus, progenies. A γενεά.
Γενέθλια, ων, τὰ, natalitia. A praec.
Γενεθλιάζω, natalitia ago. A praec.
Γενεθλιακὸς, ἡ, ὸν, ad natalitia pertinens. 2) genethliacus. Ab eod.
Γενεθλιαλογέω, exerceo artem e natali die fata hominum colligendi, & ex illa arte quæstum facio. A γενεθλιαλόγος.
Γενεθλιαλογία, ας, ἡ, prædictio e natali die, notatio ex sideribus natalitiis. A seq.
Γενεθλιαλόγος, ου, ὁ, qui prædictiones e natali die facit. E γ. & λέγω.
Γενεθλιὰς, άδος, ἡ, dies natalis, nativitas.
Γενεθλίδιος, ου, ὁ, natalitius.
Γενεθλιολόγος, ου, ὁ, idem quod γενεθλιαλόγος.
Γενέθλιον, ου, τὸ, dies natalis hominis, urbis, &c.
Γενέθλιος, ου, ὁ & ἡ, natalis, natalitius. θεοὶ γενέθλιοι, penates.
Γενεθλίωμα, ατος, τὸ, genus, sexus.
Γένεθλον, ου, τὸ, genus, filius vel filia, proles.
Γενειάζω, f. άσω, pubesco, de puero, cujus malis lanugo incipit obrepere. A γένειον.
Γενειὰς, άδος, ἡ, lanugo. 2) barba. 3) genæ. Ab eod.
Γενειάσκω, pubesco. A seq.
Γενειάω, ῶ, barbatus sum. 2) pubesco. A γένειον.
Γενειήτης, ου, ὁ, & γενειάτης, barbatus. A praec.
Γένειον, ου, τὸ, mentum. 2) barba. A γένυς.
Γενέσια, ων, τὰ, natalitia, & quidem proprie de mortuo, cujus natalis celebratur. A γένεσις.
Γενεσιάρχης, ου, ὁ, originis auctor. Ab eod. & ἄρχω.
Γενεσιουργὸς, οῦ, ὁ, originis caussa. A seq. & ἔργον.
Γένεσις, εως, ἡ, ortus, origo. 2) creatio. 3) generatio, nativitas. 4) genitura, positus coeli tempore nativitatis. A γίνομαι.
Γενέτειρα, ας, ἡ, genitrix, parens. A γενετήρ.
Γενετὴ, ῆς, ἡ, ortus, nativitas. A γίνομαι.
Γενετὴρ, ῆρος, ὁ, genitor, pater. Ab eod.
Γενέτης, ου, ὁ, idem.
Γενέτωρ, ορος, ὁ, idem.
Γενηὶς, ίδος, ἡ, securis.
Γενῆται, ῶν, οἱ, qui ejusdem generis sunt, gentiles.
Γενητὸς, ἡ, ὸν, creatus, factus.
Γενικὸς, ἡ, ὸν, generalis, γενικὴ πτῶσις, genitivus casus. *Gramm.* A γένος.
Γενικῶς, *Adv.* generaliter. A praec.
Γέννα, ης, ἡ, genus, progenies. A γεννάω, pro γένεσις.

Γεννάδας, ου, ὁ, generosus. 2) ingenuus. A praec.
Γενναιοτρόπως, *Adv.* generose. A seq. & τρόπος.
Γενναῖος, αία, αῖον, ingenuus. 2) nobili loco ortus. 3) naturalis, avitus, insitus. 4) generosus, strenuus. 5) vehemens, validus. A γέννα.
Γενναιότης, ητος, ἡ, generositas. Ab eod.
Γενναίως, *Adv.* generose, fortiter.
Γεννάω, ῶ, f. ήσω, genero, progigno, *de viris*, pario, *de mulieribus*. 2) pario, *metaphorice*. A γέννα.
Γέννημα, ατος, τὸ, quod natum seu procreatum est, progenies. a) fructus, v. c. terræ, arboris. A praec.
Γεννησαρὲτ, τὸ, Gennesaret. Nomen urbis Ebr. ἄλλι-τοι, *hortus principis*.
Γέννησις, εως, ἡ, nativitas, generatio. A γεννάω.
Γενέτειρα, ας, ἡ, genitrix, parens, mater.
Γεννητὴς, οῦ, ὁ, generator.
Γεννητικὸς, ή, όν, generandi vim habens, genitalis. A praec.
Γεννητὸς, ή, όν, genitus, natus. a) mortalis.
Γεννήτωρ, ορος, ὁ, genitor, parens.
Γεννοδότειρα, ας, ἡ, genitrix, epith. Veneris.
Γεννικὸς, ή, όν, generosus, fortis. A γέννα.
Γεννικῶς, *Adv.* generose, fortiter.
Γένος, ους, τὸ, genus, progenies, familia. a) gens, natio. 3) stirps. 4) Genus, cui opponitur Species.
Γενέτης, ου, ὁ, genere propinquus. A praec.
ΓΕΝΤΑ, ων, τὰ, carnes, viscera.
ΓΕΝΤΙΑΝΗ, ῆς, ἡ, gentiana, *herba*.
ΓΕΝΥΣ, υος, ἡ, mentum, maxilla. a) barba.
Γεώδης, ες, terrens. E γέα & εἶδος.
Γεόομαι, οῦμαι, in terram vertor. A γέα.
Γεοῦχος, ου, ὁ, terram continens, qui terram suo ambitu complectitur. Ab eod. & ἔχω.
Γεραιὰ, ᾶς, ἡ, anus. 2) matrona. A seq.
Γεραιὸς, ά, όν, senilis. 2) *masc.* senex. 3) vir venerabilis, magnæ auctoritatis. A γέρων.
Γεραίρω, muneror honoris causa, orno. a) veneror, magni facio. A γέρας.
Γεράνδρυον, & γεράνδρειον, ου, τὸ, ut quidam volunt, arbor annosa. Ex γέρων & δρῦς, *arbor*.
Γεράνιον, ου, τὸ, grus, machina. a) herba quædam. A γέρανος.
Γερανίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, geranites, lapis quidam. Ab eod.
Γερανοβοτία, ας, ἡ, grex gruum pascentium. Ex eod. & βόσκω, *pasco*.
Γερανομαχία, ας, ἡ, pugna cum gruibus. E seq. & μάχη.
ΓΕΡΑΝΟΣ, ου, ἡ, grus, *avis*. 2) saltationis genus. 3) machina scenica. 4) machina tollendis oneribus comparata.
Γεραός, οῦ, ὁ, senex. a) honoratus. A γέρων.
Γεραρὸς, ρὰ, ρὸν, honorandus, venerandus, augustus. A seq.
ΓΕΡΑΣ, ατος, τὸ, præmium, munus. a) honor.
Γεράσμιος, ου, ὁ & ἡ, honoratus, honore & præmio dignus. 2) honorificus. 3) senilis. A praec.
Γερασφόρος, ου, ὁ & ἡ, præmium ferens. Ex eod. & φέρω.
Γερατοφόρος, ου, ὁ & ἡ, idem. Ex iisd.
Γεργέριμος, ου, ὁ & ἡ, epith. olivæ: estque decidua, quæ ob maturitatem sponte sua decidit.
Γεργεσηνὸς, οῦ, ὁ, Gergesenus. Vox Ebr. *vicinus peregrinationi*.
Γερήνιος, ου, ὁ & ἡ, epitheton Nestoris ap. Hom. honoratus. A γέρας, aut a loco Γέρηνα.
Γερηφορία, ας, ἡ, honores. E γέρας & φέρω.

Γεροντagωγέω, ῶ, f. ήσω, senem instituo. A seq.
Γεροντagωγὸς, οῦ, ὁ, qui senem instituit.
Γερόντειος, εία, ειον, senilis. A γέρων.
Γεροντία, ας, ἡ, senectus. 2) Lacedæmoniorum senatus.
Γεροντιαῖος, αία, αῖον, idem, quod γερόντειος.
Γεροντιάω, ῶ, senium & delirium resipio, ad senilem modum deliro, desipio.
Γεροντικὸς, ή, όν, senilis.
Γεροντικῶς, *Adv.* seniliter.
Γερόντιον, ου, τὸ, vetulus, senex. a) senatus.
Γεροντοδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui senis atque adeo parum docilis hominis præceptor est.
Γεροντοκομεῖον, ου, τὸ, locus, ubi senes tractantur & curantur. Ex γέρων & κομέω, *curo*.
Γεροντοπυγίζω, senem pædico.
Γερουσία, ας, ἡ, senatus. A γέρων.
Γερουσιαστὴς, οῦ, ὁ, senator.
Γερούσιος, ου, ὁ & ἡ, ad senes vel ad principes reip. pertinens. a) honorabilis. A γέρων.
Γέῤῥαδια, ων, τὰ, storeæ ex vimine, aut junco. A seq.
ΓΕΡΡΟΝ, ου, τὸ, scutum e vimine textum. 2) quodvis instrumentum defensionis.
Γεῤῥοφόρος, ου, ὁ, miles, qui scuto (vimineo) utitur.
ΓΕΡΩΝ, οντος, ὁ, senex. 2) *in Plurali* senatores, curia. 3) colus.
Γερωχία, ας, ἡ, pro γεροχία, i. e. γερουσία, al. γερουσία. *Dor.* pro γερουσία, senatus. E γέρας & ἔχω.
Γευθμὸς, οῦ, ὁ, gustatio. A γεύομαι.
Γεῦμα, ατος, τὸ, idem. a) cibus, edulia.
Γευματίζω, f. ίσω, gusto. a) gustu imbuo.
Γεῦσις, εως, ἡ, gustatio.
Γευστήριον, ου, τὸ, gustandi instrumentum. a) poculum, quo vinum gustatur.
Γευστικὸς, ή, όν, gustatorius.
Γευστὸς, ή, όν, qui gustari potest.
ΓΕΥΩ, f. εύσω, gustare facio, gustandum præbeo, cibum potumve do. *Pass.* gusto, edo.
ΓΕΦΥΡΑ, ας, ἡ, pons. a) intervallum inter binos instructæ aciei ordines. 3) locus quisque patulus, unde elabi & aliquo in tutum pervenire licet.
Γεφυρίζω, f. ίσω, e ponte scommata in aliquem jacio. 2) derideo, cavillor, subsanno. A praec.
Γεφύριον, ου, τὸ, ponticulus. Dim. a γέφυρα.
Γεφυρισμὸς, οῦ, ὁ, derisio, cavillatio. A γεφυρίζω.
Γεφυριστὴς, οῦ, ὁ, cavillator, irrisor. Ab eod.
Γεφυροποιέω, ῶ, f. ήσω, pontem facio, viam aliquo munio.
Γεφυροποιὸς, οῦ, ὁ, pontifex, qui pontem facit.
Γεφυρόω, ῶ, f. ώσω, ponte jungo, pontem impono.
Γεφύρωμα, ατος, τὸ, ipsum opus jungendi ponte fluvium. 2) transitus fluminis. A praec.
Γεφύρωσις, εως, ἡ, pontium exstructio.
Γεφυρωτὴς, οῦ, ὁ, qui pontes exstruit.
Γεωγραφέω, ῶ, f. ήσω, terrarum orbem describo oratione.
Γεωγραφία, ας, ἡ, descriptio terræ.
Γεωγραφικὸς, ή, όν, ad terræ descriptionem pertinens. a) terræ descriptionis peritus: *hinc* 3) γεωγραφικὰ, ῶν, τὰ, commentarii de terræ descriptione, scil. συγγράμματα.
Γεωγραφικῶς, more Geographi, e lege artis geographiæ.
Γεωγράφος, ου, ὁ, qui terram, seu terræ situm describit. E γέα & γράφω.
Γεωδαισία, ας, ἡ, terræ divisio, distributio, partitio. E γέα & δαίω, *divido*.

Γεω-

Γεώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, terreus, terrenus. A γέα.
Γεωλοφία, ας, ἡ, tumulus, collis. E γέα & λόφος, collis.
Γεώλοφον, ου, τὸ, collis, tumulus, mons terraceus.
Γεώλοφος, ου, ὁ & ἡ, quod e terra instar tumuli, s. collis eminet. α) Subst. ὁ, tumulus. 3) homo crassus, stupidus. Ex iisdem.
Γεωμετρέω, ῶ, f. ήσω, terram metior. a) disco vel exerceo Geometriam.
Γεωμέτρης, ου, ὁ, Geometra, agri mensor. E γέα & μετρέω, metior.
Γεωμετρία, ας, ἡ, Geometria, terram dimetiendi scientia.
Γεωμετρικὸς, ἡ, ὸν, ad Geometriam, s. Geometram pertinens. a) Geometriæ peritus.
Γεωμετρικῶς, Adv. geometrice, pro portione.
Γεωμιγὴς, έος, ὁ & ἡ, terræ mixtus. α) terrenus. Ex γέα & μίγνυμι, misceo.
Γεωμορία, ας, ἡ, agricultura. A γεωμόρος.
Γεωμορικὸς, ἡ, ὸν, agrarius, ut νόμος, lex agraria.
Γεωμόριον, ου, τὸ, terræ portio.
Γεωμόρος, ου, ὁ, agricola, colonus. E γέα & μείρω, divido.
Γεωνόμος, ου, ὁ, qui agrum distribuit. E γέα & νέμω, distribuo.
Γεωπείνης, ου, ὁ, q. d. qui terræ fame laborat, qui parum terræ possidet. a) famelicus. E γέα & πεῖνα, fames. (vel potius a πένομαι, laboro, qui multo cum sudore duroque cum labore agrum colit.)
Γεωπονέω, ῶ, f. ήσω, terram colo.
Γεωπονία, ας, ἡ, agricultura.
Γεωπονικὸς, ἡ, ὸν, ad agriculturam pertinens.
Γεωπόνος, ου, agricola.
Γεωργέω, ῶ, f. ήσω, terram colo, agriculturam exerceo. A γεωργός.
Γεώργημα, ατος, τὸ, agricolatio. A pr.
Γεωργήσιμος, ὁ & ἡ, ad colendum idoneus, fertilis.
Γεωργία, ας, ἡ, agricultura.
Γεωργικὸς, ἡ, ὸν, ad agriculturam pertinens; hinc Γεωργικὰ, ῶν, τὰ, scil. συγγράμματα, Liber de agricultura.
Γεώργιον, ου, τὸ, agricolatio. 2) arvum, ager aratus.
Γεωργὸς, ῦ, ὁ, agricola. α) vinitor. 3) colonus quivis. E γέα & ἔργον, opus.
Γεωργώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, rusticus. Hinc κατὰ τὸ γεωργῶδες, agricolarum, sive rusticorum more.
Γέωροι, ων, οἱ, & γεουροι, οἱ, qui terram custodiunt, agrorum custodes. E γέα & οὖρος, custos.
Γεωρυχέω, ῶ, f. ήσω, terram fodio. A sq.
Γεωρύχος, ου, ὁ, qui terram fodit. E γέα & ὀρύσσω, fodio.
Γεωτόμος, ου, ὁ, qui terram scindit, agricola. E γέα & τέμνω, scindo.
Γεωτραγία, ας, ἡ, victus e rebus terra natis: in infantibus opp. lacti, & est cibus non liquidus quivis. E γέα & τρώγω, edo.
Γεωφάνιον, ου, τὸ, locus, in quo metalla nascuntur, s. apparent. E γέα & φαίνομαι. (nisi potius sit γεωψύχιον, ubi glebæ terrestres metallis fœtæ excoquuntur.)
Γεωφύλαξ, ακος, ὁ, custos agri.
Γεωχαρὴς, έος, gaudens terra, libenter in terra versans. E γ. & χαίρω.
Γῆ, γῆς, ἡ, terra. α) regio, contr. e γέα.
Γηγενέτης, ου, ὁ, terrigena, terræ filius. E pr. & γίνομαι, nascor.
Γηγενὴς, έος, ὁ & ἡ, terrigena, terræ filius. 2) indigena. 3) gigas. Ex iisd.
Γήδιον, ου, τὸ, agellus. Dim. a γῆ. pro γήϊδιον.

Γῆθεν, Adv. e terra.
Γηθέω, ῶ, f. ήσω, gaudeo, lætor.
Γῆθος, εος, τὸ, gaudium. A γηθέω.
Γηθοσύνη, ης, ἡ, idem. A pr.
Γηθόσυνος, ύνη, υνον, lætus, lætabundus.
Γηθοσύνως, Adv. læte.
Γηθυλλὶς, ίδος, ἡ, idem quod seq. a) olus porro simile.
ΓΗ´ΘΥΟΝ, ου, τὸ, genus cepæ.
ΓΗ´ΘΩ, idem quod γηθέω.
Γήϊνος, η, ον, ὁ & ἡ, terrenus. α) corruptioni obnoxius. 3) mortalis. A γῆ.
Γήϊος, ου, ὁ & ἡ, idem.
Γηΐτης, ου, ὁ, agricola, rusticus.
Γηκινος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui terram quatit, vel movet. E γῆ & κινέω, moveo.
Γηλεχὴς, έος, ὁ & ἡ, humi cubans, cui humi lectus est. E γῆ & λέχος, lectus.
Γήλοφος, ου, ὁ, tumulus, pro γεώλοφος.
Γήμορος, ου, ὁ, agricola. E γῆ & μείρω.
Γηοχέω, ῶ, f. ήσω, agrum habeo, possideo. A sq.
Γαιήοχος, ου, ὁ, terram habens. a) terram continens, amplexibus gestans & versans, de Neptuno.
Γηπάτταλος, ου, ὁ, paxillus terræ.
Γήπεδον, ου, τὸ, ager, fundus, solum. 2) solum, quod adjacet prædiis urbanis.
Γηπετὴς, έος, ὁ & ἡ, in terram delapsus. E γῆ & πίπτω, cado.
Γηπονέω, ῶ, f. ήσω, agrum colo.
Γηπονία, ας, ἡ, agricultura.
Γηπονικῶς, rustice, more agricolarum.
Γηπόνος, ου, ὁ, agricola.
Γηραιὸς, αιὰ, αιὸν, senex, senilis, senio confectus, grandævus. A γῆρας.
Γηραλέος, έα, έον, idem. Ab eod.
Γηράλεος, α, ον, idem. a) tristis, acerbus. Ab eod.
Γήραμα, ατος, τὸ, senium. α) floccus vanescentis floris. A γηράω.
ΓΗ´ΡΑΣ, ατος, τὸ, senectus, senium. Unde
Γηράσκω, f. άσω, senesco. A sq.
Γηράω, ῶ, f. άσω, idem.
Γήρειον, ου, τὸ, idem quod γήραμα. A γῆρας.
Γηροβοσκέω, ῶ, f. ήσω, in senectute alo.
Γηροβοσκία, ας, ἡ, sustentatio senis.
Γηροβοσκὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, senum nutritor, qui aliquem in senectute alit. E γῆρας & βόσκω, pasco, alo.
Γηροκομεῖον, ου, τὸ, locus, quo aluntur senes.
Γηροκομέω, ῶ, f. ήσω, curam senis gero.
Γηροκομία, ας, ἡ, cura & nutritio senum.
Γηροκομικὸς, ἡ, ὸν, ad curam alendi senes pertinens.
Γηροκόμος, ου, ὁ & ἡ, qui curam habet senum. E γῆρας & κομέω, curam gero.
Γηροτροφεῖον, ου, τὸ, locus, in quo senes aluntur.
Γηροτροφέω, ῶ, f. ήσω, in senectute alo.
Γηροτροφία, ας, ἡ, actio & cura alendi senes.
Γηροτρόφος, ου, ὁ & ἡ, senes nutriens. E γῆρας & τρέφω, nutrio. Obs. Hæc verba omnia scribuntur & per α.
ΓΗ´ΡΥΣ, υος, ἡ, vox.
Γήρυμα, ατος, τὸ, vox. A sq.
Γηρύω, f. ύσω, sono, de cujuscunque animalis voce, velut pro mugire, canere. 2) loquor, dico. A γῆρυς. Dor. γαρύω.
Γήτειον, ου, τὸ, idem quod γήθυον.
Γήτης, ου, ὁ, agricola, rusticus. pro γηΐτης.
Γητομέω, ῶ, f. ήσω, terram scindo, seu findo. A sq.

Γη-

Γητόμος, ου, ὁ, qui terram findit, seu scindit. E γῆ & τέμνω, *scindo*.

Γηφάγος, ου, ὁ & ἡ, qui terra vescitur. 2) pauper, qui terræ oleribus sustentatur.

Γέχυτον, ου, τὸ, exterior pars terræ mollis & minime lapidosa. E γῆ & χέω, *fundo*.

Γιγαντεῖος, εία, εῖον, giganteus. A γίγας.

Γιγάντειος, εία, ειον, giganteus.

Γιγαντιάω, ῶ, gigantes imitor, gigantum similis sum.

Γιγαντολέτειρα, ας, ἡ, gigantum perditrix, epithet. Minervæ. E sequ.

Γιγαντολέτης, ου, ὁ, gigantum perditor & extinctor. E γίγας & ὄλλυμι, *perdo*.

Γιγαντολέτις, ιδος, ἡ, idem quod γιγαντολέτειρα.

Γιγαντολέτωρ, ορος, ὁ, idem quod γιγαντολέτης.

Γιγαντομαχία, ας, ἡ, pugna gigantum. E γ. & μάχη.

Γιγαντοραιστὴς, ὁ, idem quod seq. E γ. & ῥαίω.

Γιγαντοφόνος, ου, ὁ & ὁ, qui gigantes interficit.

Γιγαντώδης, εος, ὁ & ἡ, giganti similis. A γίγας & εἶδος.

ΓΙΓΑΡΤΟΝ, ου, τὸ, quod in acino osseum, s. lapidosum est, granum acini.

Γιγαρτώδης, εος, ὁ & ἡ, plenus γιγάρτων.

ΓΙΓΑΣ, αντος, ὁ, gigas.

ΓΙΓΓΙΔΙΟΝ, ου, τὸ, herbula, pastinacæ silvestri similis.

ΓΙΓΓΑΙΣΜΟΣ, ῦ, ὁ, titillatio. 2) risus petulans.

Γιγγλυμοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cardini similis, de commissura articulorum, ut cubiti & brachii. Hippocr. E sq. & εἶδος.

ΓΙΓΓΛΥΜΟΣ, ῦ, ὁ, cardo januæ. 2) ossium velut cubiti & brachii, junctura, quia cardini similis.

Γιγγλυμῶσθαι, jungi velut cardine, de articulorum commissura.

Γιγγλυμώδης, εος, ὁ καὶ ὁ, cardini similis.

Γιγγραίνω, f. ανῶ, cano tibia, quæ γίγγρας dicitur.

Γιγγραντὸς, ὁ, ὀν, qui ad γίγγρας cantatur.

ΓΙΓΓΡΑΣ, ου, ὁ, parvula quædam tibia, lamentabilem sonum edens.

Γιγγρασμὸς, ῦ, ὁ, cantus, seu sonus τῦ γίγγρυ.

Γίγνομαι, vide γίνομαι.

Γιγνώσκω, vide γινώσκω.

ΓΙΝΝΟΣ, ου, ὁ, equuleus, equus parvulus. 2) fœtus asininus, vel equinus, qui in ventre matris corrumpitur, & inde membris depravatis nascitur.

ΓΙΝΟΜΑΙ, vel γίγνομαι, f. γενήσομαι, p. m. γέγονα, nascor, gignor. 2) orior. 3) sum, fio. 4) accido, evenio, contingo.

ΓΙΝΩΣΚΩ, vel γιγνώσκω, f. γνώσομαι, p. ἔγνωκα, nosco, cognosco, agnosco, intelligo, novi. 2) meum agnosco. 3) approbo. 4) censeo, existimo, judico, statuo. 5) sentio. 6) coeo cum aliqua. N. T.

Γλαγερὸς, ᾶ, ὁ, &

Γλαγόεις, όεσσα, όεν, lacteus. A γλάγος.

Γλαγοπῆξ, ῆγος, qui lac concrescere facit, s. in quo lac concrescit. E sq. & πήγνυμι, *denso*.

Γλάγος, εος, τὸ, lac. A γάλα.

Γλαγότροφος, ον, qui lacte alitur. E pr. & τρέφω.

Γλαγόφορον, ονος, lac habens, epith. uberis. (qu. a γλάγος, & φέρω, *lac ferens*.)

Γλαγόων, οντος, ὁ, lactescens & nondum satis adultus. A γλάγος.

Γλάζω, cano.

Γλακτάω, lacte plenus sum. A γλάξ.

Γλαμάω, ῶ, fut. ήσω, gramia laboro, lippio.

Γλάμη, ης, ἡ, gramia, lippitudo. 2) oculorum sordes. A λήμη, *lippitudo*.

Γλαμυξιάω, ῶ, idem quod γλαμάω. A sq.

Γλάμυξος, ου, ὁ & ὁ, Epith. oculi, cujus anguli scabri sunt, scabra lippitudine laborant. E γλάμη & μύξα. (nisi υξος mera terminatio est.)

Γλαμυρὸς, ρὰ, ρὸν, gramiosus, lippus. Ab eod.

Γλαμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem, & ab eod.

Γλάμων, ωνος, ὁ καὶ ὁ, idem, & ab eod.

ΓΛΑΝΙΣ, ιδος, ἡ, piscis quidam.

Γλανὸς, ῆ, ὸν, Hyæna.

Γλάξ, *antiq.* lac. 2) nomen herbæ, ap. Plin.

Γλαξὶς, ίδος, ἡ, instrumentum fabrorum ad lapides poliendos &c.

Γλαυκιάω, ῶ, glaucis oculis terribiliter intueor. 2) glaucesco. A γλαυκός.

Γλαυκίζω, f. ίσω, ad glaucum colorem accedo. 2) obtuse video. Ab eod.

Γλαύκιον & γλαυκίον, herba quædam. 2) avis, a glaucis oculis. Ab eod.

Γλαυκιόω, *poet.* pro γλαυκιάω, glaucis oculis terribiliter intueor. Ab eod.

Γλαυκίσκος, ου, ὁ, piscis quidam, qui & γλαυκίδιον. Ab eod.

Γλαυκόομματος, ου, ὁ & ἡ, glaucos oculos habens, cæsius. A sq. & ὄμμα.

ΓΛΑΥΚΟΣ, ἡ, όν, glaucus, cæsius, cæruleus.

Γλαυκότης, ητος, ἡ, glaucus color. A pr.

Γλαυκόφθαλμος, ου, ὁ & ἡ, qui cæsiis est oculis.

Γλαυκοχαίτης, ου, ὁ καὶ ἡ, cæsiam jubam, vel comam habens. E γλ. & χαίτη.

Γλαυκόχροος, *contr.* γλαυκόχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, glauci coloris. E γλ. & χρόα.

Γλαυκόω, ῶ, f. ώσω, cæsium reddo.

Γλαυκώδης, εος, ὁ & ἡ, noctuæ speciem gerens.

Γλαύκωμα, ατος, τὸ, vitium in oculo, glaucedo, suffusio, glaucoma. A γλαυκόω.

Γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, cæsios habens oculos, vel truces, adspectu terribiles, formidinem injicientes, cujusmodi sunt oculi noctuæ, quæ avis Minervæ erat consecrata. Minervæ epitheton apud Hom. E γλ. & ὤψ, *oculus*.

Γλαυκωπὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, glaucis oculis præditus. Ex iisd.

Γλαύκωσις, εως, ἡ, idem quod γλαύκωμα, & ab eod.

Γλαυκώψ, ῶπος, ὁ & ὁ, qui cæsios oculos habet.

Γλαύξ, κὸς, ἡ, ulula, noctua. A γλαυκός.

Γλαύσσω, splendeo, cerno. Ab eodem.

Γλάφυ, τὸ, spelunca, antrum, caverna. A γλάφω, *excavo*.

Γλαφυρία, ας, ἡ, elegantia, concinnitas, cum res quasi dedolata & polita est. A seq.

Γλαφυρὸς, ρὰ, ρὸν, cavus, profundus. 2) scitus, elegans, venustus. 3) lautus. 4) aptus. A γλάφω.

Γλαφυρότης, ητος, ἡ, concinnitas. A præc.

Γλαφυρῶς, *Adv.* scite, eleganter, venuste. Ab eod.

ΓΛΑΦΩ, fut. ψω, cavo. 2) sculpo.

Γλευκαγωγὸς, ῦ, ὁ & ἡ, mustum vehens. E γλεῦκος & ἄγω.

Γλεύκινος, ίνη, ον, musteus. A γλεῦκος.

Γλευκοπότης, ου, ὁ, musti, dulcioris potionis amans.

ΓΛΕΥΚΟΣ, εος, τὸ, mustum, decoctum, defrutum. 2) dulce, h. e. potus quilibet dulcis factitius.

Γλεῦξις, εως, ἡ, idem quod γλεῦκος.

Γλήμη, ης, ἡ, lippitudo. A λήμη.

ΓΛΗΝΗ, ης, ἡ, pupilla oculi. 2) oculus. 3) pupa. 4) puella. 5) cavitas ossis, quæ aliud os recipit, *it.* favus.

Γλῆνος, εος, τὸ, stella. 2) lumen. τὰ γλήνεα, sidera, deliciæ, res exquisitæ pulchritudinis. A præc.

ΓΛΗΧΩΝ, ωνος, ἡ, pulegium.

Γληχωνίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum e pulegio confectum. A præc.

ΓΑΙΑ,

ΓΛΙ̃Α, ας, ἡ, gluten.

ΓΛΙ̃ΝΟΣ, f. γλεῖνος, genus aceris campestre, gallica.

Γλισχραίνω, f. ανῶ, viscosum, lentum reddo. A γλίσχρος.

Γλισχραντιλογεξεπιτριπτος, ου, ὁ & ἡ, homo ineptæ & odiosæ contumaciæ, deorum ira & internecione dignus ideo, quod ob res nauci, commemoratione indignas, multum & pertinaciter obloquitur & contendit. E γλίσχρος, ἀντιλογία, lis, ἐξ, & ἐπίτριπτος, perdendus, exterminandus. Vox Comica Aristoph.

Γλίσχρασμα, ατος, τὸ, viscositas. A γλισχραίνω.

Γλισχρεύομαι, f. εύσομαι, parcus & tenax sum. A γλίσχρος.

Γλισχρία, ας, ἡ, miseria.

ΓΛΙ'ΣΧΡΟΣ, ρα, ρον, lentus, viscosus, tenax, glutinosus. 2) lubricus. 3) tenax, parcus. 4) strictus. 5) jejunus. 6) valde sordidus. 7) ærumnosus. 8) gulosus. 9) suavis. 10) humilis. 11) adulator.

Γλισχρότης, ητος, ἡ, viscositas, lentor, tenacitas. 2) lubricitas. 3) parcitas, avaritia, sordes. A præc.

Γλισχρόχολος, ον, glutinosus & biliosus. γλισχρόχολα, excrementa glutinosa & biliosa. E γλίσχρος & χολὴ, bilis.

Γλισχρώδης, εος, ὁ & ἡ, lentus, tenax, viscosus. A γλίσχρος.

Γλισχρων, ωνος, ὁ & ἡ, qui aliquid discupit. 2) infelix, infortunatus. Ab eod.

Γλίσχρως, Adv. tenaciter, more viscosorum. 2) lubrice. 3) parce, tenuiter. 4) vix, difficulter, ægre.

ΓΛΙ'ΧΟΜΑΙ, cupio, adfecto, appeto.

Γλοιάζω, oculos sensim claudo, ut dormituri, conniveo. A γλοιός.

Γλοιὰς, άδος, ἡ, equa maligno ingenio, item femina.

Γλοίης, ητος, ὁ, malignus. A seq.

ΓΛΟΙΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, visco sordidus. 2) malignus, malis imbutus moribus. 3) invalidus. Substantive 4) sordes olei, strigmenta.

Γλοιόω, ῶ, fut. ώσω, lentum & viscosum reddo. Pass. lentesco, viscosus fio.

Γλοιώδης, εος, ὁ & ἡ, glutinosus, viscidus.

Γλοιωδῶς, Adv. more eorum, qui claudere incipiunt oculos & nutant capite cum obdormiscunt. 2) connivendo.

Γλούτια, ων, τὰ, naticulæ, corpora duo dura in cerebro ad latera illius eminentia. A seq.

ΓΛΟΥΤΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, nates, clunes.

Γλυκάζω, f. άσω, dulce reddo. 2) dulcesco, dulcem saporem imitor, ad eum vergo. A γλυκύς.

Γλυκαίνω, f. ανῶ, idem. Ab eod.

Γλύκανσις, εως, ἡ, q. d. dulcificatio. A præc.

Γλύκασμα, ατος, τὸ, dulcedo. A γλυκάζω.

Γλυκασμὸς, ȣ̃, ὁ, idem. Ab eod.

Γλυκερὸς, ρὰ, ρὸν, dulcis. A γλυκύς.

Γλυκερόχρως, ὁ καὶ ἡ, formosus, tener.

Γλυκισμὸς, ȣ̃, q. d. dulcificatio, dulcedo.

Γλυκίων, ίοντα, ίον, subdulcis. A γλυκύς.

Γλυκυδάκρυς, υος, ὁ & ἡ, dulces fundens lacrimas. E γλυκύς & δάκρυ.

Γλυκυδερκὴς, έος, ὁ & ἡ, dulce, suave, venustum videns, aut adspiciens, qui dulci adspectu est. Ex eod. & δέρκομαι.

Γλυκύδωρος, ου, ὁ & ἡ, qui suavia, vel dulcia largitur, vel cujus dona accipienti jucunda sunt & cara. Ex eod. & δῶρον.

Γλυκυηχὴς, έος, ὁ & ἡ, dulcisonus. Ex eod. & ἠχέω, sono.

Γλυκυθυμία, ας, ἡ, animi hilaritas. A seq.

Γλυκύθυμος, ου, ὁ & ἡ, exhilarans. 2) delicatus. 3) placido & miti animo præditus.

Γλυκύκαρπος, ου, ὁ & ἡ, qui dulcem fructum fert.

Γλυκύκρεως, ὁ & ἡ, dulcem carnem habens.

Γλυκυμείλιχος, ον, dulciter mitis, dulciloquus.

Γλυκύμηλον, ου, τὸ, malum prædulce.

Γλυκυπάρθενος, ον, virginea suavitate præditus.

Γλυκύπικρος, ου, ὁ καὶ ἡ, dulcedinem amaritudini permixtam habens.

Γλυκύῤῥιζα, ης, ἡ, dulcis radix, glycyrrhiza.

Γλυκύῤῥιζον, ου, τὸ, idem.

ΓΛΥΚΥ'Σ, εῖα, ὺ, Gen. έος, είας, έος, dulcis. 2) mollis, clemens. 3) jucundus. γλυκεῖα, subst. de radice dulci.

Γλυκυσίδη, Glycyside, pæonia.

Γλυκύστρυφνος, ου, ὁ & ἡ, sapore dulci simul & acerbo præditus.

Γλυκύτης, ητος, ἡ, dulcedo.

Γλυκυτράχηλος, ου, ὁ & ἡ, dulcem i. e. mollem, pulcram cervicem habens.

Γλυκύφθογγος, ον, dulce sonans.

Γλυκυφωνία, ας, ἡ, dulcis vox, cantus dulcis. A seq.

Γλυκύφωνος, ου, ὁ & ἡ, cui dulcis est vox.

Γλυκύχυλος, ον, dulcem succum habens.

Γλύμμα, ατος, τὸ, scalptura, cælatura, quod sculptum est, opus cælatum. A γλύφω.

Γλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, scalptor, cælator. Ab eod.

Γλύπτης, ου, ὁ, idem. Ab eod.

Γλυπτὸς, ἡ, ὸν, scalptus. Ab eod.

Γλύφανον, ου, τὸ, scalprum, instrumentum ferreum, quo metalla, & saxa, gemmæ scalpuntur & cælantur. Ab eod.

Γλυφανος, ου, ὁ, scalptura, cælatura. 2) scalprum, cælus. Ab eod.

Γλυφεῖον, ου, τὸ, scalprum. Ab eod.

Γλυφεὺς, έως, ὁ, scalptor. Ab eod.

Γλυφὴ, ῆς, ἡ, scalptura, cælatura. Ab eod.

Γλυφὶς, ίδος, ἡ, incisura & crena sagittæ. 2) sagitta ipsa. A seq.

Γλύφω, f. ψω, scalpo, cælo.

ΓΛΩ̃ΣΣΑ, Att. γλῶττα, ης, ἡ, lingua. 2) dicendi facultas. 3) sermo unicuique genti peculiaris. 4) vocabulum rarum, peregrinum, obscurum, & exoletum. 5) lingua, seu lingula tibiæ. 6) calceamentorum vincula.

Γλωσσαλγέω, ῶ, f. ήσω, lingua doleo. 2) linguæ prurio, continere os a loquendo non possum.

Γλωσσαλγία, ας, ἡ, linguæ dolor. 2) linguæ prurigo. 3) loquax maledicentia.

Γλωσσαργία, ας, ἡ, garrulitas, loquacitas. A sq.

Γλώσσαργος, ου, ὁ & ἡ, garrulus, locutulejus, blatero, nugo. E γλ. & ἀργὸς, velox, vel malus, noxius.

Γλωσσάριον, ου, τὸ, lingula. Dim. a γλῶσσα.

Γλωσσάσπις, ιδος, ὁ & ἡ, qui lingua pro clypeo utitur, qui sua se defendit facundia.

Γλώσσημα, ατος, τὸ, idem quod γλῶσσα n. 4.

Γλωσσηματικὸν, ȣ̃, τὸ, vocabulum peregrinum, aut rarum, explicatione indigens.

Γλωσσηματικῶς, Adv. voce antiqua, rara, exquisita. A præc.

Γλωσσογάστωρ, ορος, ὁ, qui linguæ ministerio ventrem alit, qui lingua victum quærit. E γλ. & γαστὴρ.

Γλωσσογράφος, ου, ὁ & ἡ, qui de glossarum interpretatione scribit.

Γλωσσοειδὴς, έος, ὁ & ἡ, linguæ similis. E γλ. & εἶδος.

Γλωσσοκάτοχος, ου, ὁ & ἡ, linguam continens. A γλ. & κατέχω.

Γλωσσοκομεῖον, ου, τὸ, vas, quod ligulas tibiarum recipit. 2) receptaculum quodvis. A seq.

Γλωσσόκομον, ου, τὸ, theca condendis ligulis tibiarum. 2) loculus, cui Ægyptii includebant cadavera condita. 3) marsupium. 4) arca, in quam conjiciatur pecunia. E γλ. & κομέω, *curo*.

Γλωσσοκρατέω, ῶ, f. ήσω, linguam coerceo, taceo.

Γλωσσαργία, ας, ἡ, linguæ incontinentia, petulantia &c.

Γλωσσοστροφέω, ῶ, f. ήσω, linguam agiliter verso, blatero. E γλ. & στρέφω.

Γλωσσότμητος, ου, ὁ & ἡ, cui lingua præcisa est. E γλ. & τέμνω, *seco*.

Γλωσσοτομέω, ῶ, f. ήσω, linguam amputo. Ex iisd.

Γλωσσοχαριτέω, ῶ, fut. ήσω, lingua blandior, oratione gratificor, auribus do. E γλ. & χάρις, *gratia, blanditiæ*.

Γλωσσοειδής, έος, ὁ & ἡ, ligulatus. 2) linguæ similis. 3) linguax, locutulejus.

Γλῶττα, ης, ἡ, vide γλῶσσα.

Γλωττικός, ή, όν, ad linguam pertinens.

Γλωττισμός, οῦ, ὁ, & γλώττισμα, ατος, τὸ, osculum obscœnum, quo linguæ basiantium se contingunt mutuo.

Γλωττοδεψέω, ῶ, fello, ore morigeror. E γλῶττα & δεψέω, *subigo & emollio coriariorum more*.

Γλωττόκομον, ου, τὸ, idem quod γλωσσόκομον.

Γλωττοποιέω, verba nova & inusitata fingo, formo, sed talia fere, qualia philosophi solent.

Γλωττοστροφέω, ῶ, idem quod γλωσσοστροφέω.

ΓΛΩΧΙ'Ν, & γλωχὶς, ῖνος, ἡ, cuspis teli, angulus, acies.

Γναθμὸς, οῦ, ὁ, maxilla, mala. A seq.

ΓΝΑ'ΘΟΣ, ου, ἡ, mala, maxilla. 2) dentes. 3) bucca. Unde

Γναθόω, ῶ, f. ώσω, cædo in malas.

Γνάθων, ωνος, ὁ, parasitus, qui buccas inflatas cædendas dat.

Γναμπτὸς, ή, όν, incurvus, flexibilis.

Γνάμπτω, f. άμψω, & γνάπτω, f. άψω, flecto. 2) carpendo vel vellicando mollio, polio, carmino.

Γναφάλιον, ου, τὸ, herba, cujus foliis nonnulli pro gnaphalo utuntur

Γνάφαλον, ου, τὸ, floccus fullonico carduo detractus e panno inter pectendum. 2) tomentum, quod culcitris infarcitur. A γνάπτω.

Γναφεῖον, ου, τὸ, officina fullonis. A seq.

Γναφεὺς, έως, ὁ, fullo. 2) piscis quidam. A γνάπτω.

Γναφευτικὴ, sc. τέχνη, ης, ἡ, fullonica, sc. ars.

Γναφευτικὸς, ή, όν, ad fullones pertinens. A seq.

Γναφεύω, f. εύσω, fullonicam exerceo. A γναφεὺς.

Γνάφος, ου, ὁ, carduus fullonis. A γνάπτω.

Γνάψις, εως, ἡ, politio, quæ fit a fullonibus carpendo & vellendo. Ab eod.

Γνήσιος, ία, ιον, vel γνήσιος, ου, ὁ & ἡ, legitime genitus. 2) genuinus, sincerus. A γεννάω.

Γνησιότης, ητος, ἡ, sinceritas, germanitas.

Γνησίως, *Adv.* legitime, genuine.

Γνοφερὸς, ρὰ, ρὸν, tenebrosus, caliginosus. v. δνοφερός.

Γνοφέω, ῶ, f. ήσω, obtenebro.

ΓΝΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, caligo, tenebræ. 2) turbo.

Γνοφόω, f. ώσω, obtenebro.

Γνοφώδης, εος, ὁ & ἡ, caliginosus.

Γνὺξ, *Adv.* genu flexo. A γόνυ, *genu*.

Γνυπετοὶ, οἱ, tristes, meticulosi, Hesych. A γόνυ, & πίπτω.

Γνυπετεῖν, mollitiei esse deditum. Ex iisd.

Γνυπετεῖς, οἱ, pusillanimi, molles, effeminati. Ex iisd.

Γνωμάτευμα, τὸ, decretum, judicium. A seq.

Γνωματεύω, f. εύσω, sententiose loquor. 2) dignosco, judico. A seq.

Γνώμη, ης, ἡ, sententia, mens. 2) voluntas. 3) consilium. 4) sententia, i. dictum aliquod insigne. 5) rogatio ad populum, relatio ad senatum. 6) senatus auctoritas, sc. cum intercessione tribuni SCtum impeditur. A γνώσκω.

Γνωμηδὸν, *Adv.* per singulorum sententias, sententiis vel dicendis vel rogandis ex ordine.

Γνωμίδιον, τὸ, sententiola. Dimin. e γνώμη.

Γνωμικὸς, ή, όν, sententiosus, sententias continens.

Γνωμοδοτέω, ῶ, f. ήσω, consilium do, sententiam pronuncio. E γν. & δίδωμι.

Γνωμολογέω, ῶ, f. ήσω, sententiose dico, sententias loquor. E γν. & λέγω.

Γνωμολογία, ας, ἡ, dictio sententiæ. 2) sententiarum collectio. A γνωμολόγος.

Γνωμολογικὸς, ή, όν, sententiis utens. A pr.

Γνωμολογικῶς, sententiose.

Γνωμολόγος, ου, ὁ & ἡ, sententiis frequenter utens. 2) collector rhapsodiarum præcepta morum complectentium.

Γνωμονικὸς, ή, όν, peritus, sciens, doctus. 2) ad sciateria pertinens. Hinc ἡ γνωμονικὴ, sc. τέχνη, Gnomonice, quæ est ars conficiendi solaria. A γνώμων.

Γνωμονικῶς, *Adv.* Gnomonicorum more, e præceptis Gnomonices.

Γνωμοσύνη, ης, scientia, acumen judicii. A γνώμων.

Γνωμοτυπέω, sententiis acutis utor. 2) acute & sapienter dicta comminiscor, procudo. Ex γν. & τύπτω.

Γνωμοτυπικὸς, ή, όν, frequens acutis sententiolis. A pr.

Γνώμων, ονος, ὁ & ἡ, cognitor, judex. 2) index, nempe v. c. in horologio. 3) norma, amussis. 4) dens ætatis index. A γνώσκω.

Γνωρίζω, fut. ίσω, noscito, agnosco, cognosco. 2) probo, exploro. 3) notum facio, indico, *item* in memoriam revoco: in N. T.

Γνώριμος, ου, ὁ & ἡ, notus. 2) familiaris. 3) discipulus. 4) clarus, celeber.

Γνωρίμως, *Adv.* familiariter.

Γνώρισμα, ατος, τὸ, indicium, nota. 2) proprietas rei. 3) insigne, ornamentum, decus.

Γνωρισμὸς, οῦ, ὁ, agnitio e signis &c.

Γνωριστικὸς, ή, όν, notitiam præbens, indicans.

Γνωσιμαχέω, ῶ, fut. ήσω, fluctuo animo, repugno sententiæ meæ ipse, eamque muto, pœnitentiam ago, resipisco. E γνῶσις & μάχομαι.

Γνωσίμαχος, inimicus scientiæ. nomen hæreticorum. Ex iisd.

Γνῶσις, εως, ἡ, cognitio, notitia. 2) cognitio judicis. 3) scientia, doctrina, sapientia. 4) coitus cum femina. Hebr. A γνώσκω.

Γνώστης, ου, ὁ, ariolus, divinator. Ab eod.

Γνωστικὸς, ή, όν, cognoscendi facultate præditus. Hinc οἱ γνωστικοὶ, qui in mysteria religionis altius, quam ceteri, se penetrasse credebant, iique vel Christiani recte sentientes, ut ap. Clem. Alex. in Strom. sæpe, vel hæretici ap. Epiph.

Γνωστὸς, ή, όν, notus, cognitus. 2) amicus.

Γνωτὸς, οῦ, ὁ, notus. 2) consanguineus, propinquus, frater. γνωτὴ, soror. A γινώσκω.

Γνωτοφόντις, ἡ, interfectrix fratris, propinqui. Ex γν. & φένω, *occido*.

ΓΟΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, & γοάομαι, ῶμαι, gemo, deploro, defleo.

Γόγγρος, ου, ὁ, congrus, vel conger, *piscis*. 2) arborum tuberculum rotundum, olivæ simile.
Γογγροειδὴς, ὲς, congro similis. A pr. & εἶδος.
Γογγροκτόνος, ου, qui congrum occidit. Ab eod. & κτείνω.
Γογγρώνη, ἡ, tumor gutturis, aliarumque nervosarum partium. Ab eod. n. 2.
Γογγύζω, f. ύσω, murmuro, musso.
Γογγύλευμα, ατος, τὸ, coagmentum rotundum, opus teres, orbis. A sq.
Γογγυλεύω, f. εύσω, rotundo, rotundum efficio. A γογγύλος.
Γογγυλόω, ῶ, f. ώσω, idem.
Γογγύλη, ης, ἡ, rapum rotundum. 2) maza rotunda.
Γογγυλίδιον, ου, τὸ, rapulum. 2) pilulæ minutæ. Dim. a pr.
Γογγυλίζω, f. ίσω, idem quod γογγυλεύω.
Γογγύλιος, ου, ὁ & ἡ, idem quod γογγύλος.
Γογγύλιον, idem quod γογγυλίδιον, n. 2.
Γογγυλὶς, ίδος, ἡ, rapa.
Γογγύλος, η, ον, rotundus.
Γογγυλόσκηνος, ου, ὁ & ἡ, tabernaculum, seu domicilium habens rotundum. E pr. & σκηνή.
Γογγυλωπὸς, ὴ, ὸν, qui rotunda est facie, rotundus visu seu adspectu. Ex eod. & ὤψ.
Γογγυσμὸς, οῦ, ὁ, murmur, mussitatio, fremitus. A γογγύζω.
Γογγυστὴς, οῦ, ὁ, murmurator. Ab eod.
Γογγυστικὸς, ὴ, ὸν, ad murmurationem propensus.
Γόεδνος, ον, q. d. luctu dotatus, lugens. E γόος.
Γοερὸς, ρὰ, ρὸν, lugubris, flebilis. Ab eod.
Γοερῶς, flebiliter.
Γοήμων, ονος, ὁ & ἡ, gemebundus, lamentabilis.
Γοητπλανὴς, έος, ὁ & ἡ, q. d. luctivagus. (vel potius ad modum circulatoris vagabundus, a γόης & πλάνος.)
ΓΟΗΣ, ητος, ὁ, incantator, præstigiator. 2) impostor quivis.
Γοητεία, ας, ἡ, præstigiæ, incantamentum.
Γοήτευμα, ατος, τὸ, incantamentum, præstigiæ, fraus.
Γοητευτικῶς, incantandi, fascinandi, decipiendi caussa.
Γοητεύω, f. εύσω, incanto, fascino, incantatione & præstigiis decipio. 2) illicio, pellicio. A γόης.
Γοητικὸς, ὴ, ὸν, idem quod γόης. Ab eod.
Γοητικῶς, idem quod γοητευτικῶς.
Γολγοθᾶ, Golgotha. Nomen Syr. ἄκλιτον. *Locus calvariæ.*
Γόμοῤῥα, ας, ἡ, Gomorrha. Nomen urbis Ebr. *Habitatio.*
Γομόῤῥος, ου, ὁ & ἡ, Gomorræus.
Γόμος, ου, ὁ, onus navis. 2) merces. A γέμω.
Γομοφόρος, ου, ὁ & ἡ, onerarius. E pr. & φέρω.
Γομόω, ῶ, f. ώσω, onero. Ab eod.
Γομφάριον, τὸ, parvus clavus. Dim. a γόμφος. 2) genus piscis.
Γομφιάζω, dentium stupore laboro. ut ὶ.
Γομφίασις, εως, ἡ, idem quod sq. A pr.
Γομφιασμὸς, οῦ, ὁ, stridor vel stupor dentium. Ab eod.
Γομφίος, ου, ὁ, dens molaris.
Γομφόδετος, ου, clavis firmatus. E γόμφος & δέω.
Γομφοπαγὴς, ὲς, clavis firmatus. 2) accuratus, exquisitus. E γ. & πήγνυμι, *struo.*
ΓΟΜΦΟΣ, ου, ὁ, cuneus. 2) clavus. 3) genus piscis.
Γομφότομος, ου, ὁ, clavis confixus. E γ. & τέμνω.
Γομφόω, ῶ, f. ώσω, clavis compingo. 2) compingo quovis modo. A præc.
Γόμφωμα, ατος, τὸ, coagmentatio per clavos. A præc.
Γόμφωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Γομφωτὴρ, ῆρος, ὁ, coagmentator, fabricator.
Γομφωτήριον, ου, τὸ, clavus ligneus. A γομφόω.
Γομφωτικὸς, ὴ, ὸν, pertinens, aptus ad fabricandum, struendum.
Γομφωτὸς, ὴ, ὸν, coagmentatus, compactus.
Γονυπετίζω, f. ίσω, genua flecto. 2) in genua procumbere cogo. A γόνυ.
Γονάτιον, ου, τὸ, geniculum. Dimin. ab eodem.
Γονατόδεσμος, ου, ὁ, periscelis.
Γονατίζομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, geniculor, in geniculum nodor.
Γονατώδης, εος, ὁ & ἡ, geniculatus, geniculis cinctus, nodis geniculatus.
Γονεία, ας, ἡ, fetificatio. A sq.
Γονεὺς, έως, ὁ, parens. A sq.
Γονὴ, ῆς, ἡ, genitura. 2) semen genitale. 3) fetus, soboles.
Γόνιμος, ου, ὁ & ἡ, genitalis. 2) fecundus. 3) generosus. A pr.
Γονιμότης, τος, ἡ, fecunditas. A pr.
Γονιμώδης, ώδος, fecundus. Ab eod.
Γονίμως, *Adv.* fecunde.
Γονοειδὴς, ὲς, femini humano similis. E γόνος, n. 4. & εἶδος.
Γονόεις, όεσσα, όεν, fecundus, fertilis. Ab eod.
Γονοποιέω, fetifico.
Γονοποιΐα, ας, ἡ, fetura, fetificatio.
Γονόῤῥοια, ας, ἡ, feminis genitalis profluvium.
Γονόῤῥοιος, ου, ὁ & ἡ, qui feminis fluxum patitur. E γόνος, & ῥέω.
Γονόῤῥυος, idem quod γονόῤῥοιος.
Γονοῤῥυέω, ῶ, f. ήσω, fluxum feminis patior.
Γονοῤῥυὴς, ου, ὁ, idem quod γονόῤῥοιος. A præc.
Γόνος, ου, ὁ, soboles, proles. 2) generatio. 3) genus. 4) genitura, semen. A γένω antiquo, *genero.*
Γονὸς, οῦ, ὁ, locus, vel solum fertile.
ΓΟΝΥ, υος, & γόνατος, & Poet. γουνὸς, τὸ, genu. 2) internodium. Plur. γόνατα, Poet. γούνατα, γοῦνα.
Γονυαλγὸς, ὁ & ἡ, genuum dolore laborans. E pr. & ἄλγος, *dolor.* v. γουναλγής.
Γονυκλινέω, ῶ, f. ήσω, genu flecto. E γ. & κλίνω.
Γονυκλινὴς, έος, ὁ & ἡ, genua flectens.
Γονυκλισία, ας, ἡ, genuflexio, supplicatio, quæ fit genibus flexis.
Γονύκροτος, ου, ὁ & ἡ, cui genua crepitant. 2) timidus. 3) cinædus, mollis.
Γονυπετέω, ῶ, f. ήσω, ad genua accido. A sq.
Γονυπετὴς, έος, ὁ & ἡ, accidens ad genua alicujus. E γ. & πίπτω pro πέτω, *cado.*
Γονώδης, ες, femini humano similis. A γόνος.
Γόος, ου, ὁ, luctus.
Γόργειος, εία, ειον, Gorgonius. 2) ad Gorgiam pertinens, vel eum referens. A γοργὼ vel γοργίας.
Γοργεύω, f. εύσω, gradum cito, festino. A γοργός.
Γοργιάζω, Gorgiæ dictionem & artificia imitor.
Γοργίειος, α, ον, idem quod γόργειος.
Γοργολόφα, ης, ἡ, galeam habens e capite Gorgonis, caput Gorgonis in cono galeæ gestans. E γοργὼ & λόφος, *crista galeæ.*
Γοργολόφας, ου, ὁ, idem & ex iisdem.
Γοργόνειος, εία, ειον, idem quod γόργειος.
Γοργονίδης, ες, idem.
Γοργόνωτος, ου, ὁ & ἡ, in tergore Gorgonis caput pictum habens.

Γοργιόομαι, οῦμαι, fut. ώσομαι, agilem & acrem me praebeo. 2) ferocio, efferor. A sq.

ΓΟΡΓΟ΄Σ, ή, όν, torvus. 2) acer, vividus.

Γοργότης, ητος, ή, torvitas. 2) strenuitas. 3) *in oratione*, genus dicendi incitatum. Hermog.

Γοργόφθαλμος, ου, idem quod γοργός.

Γοργοφόνη, ης, ή, Gorgonis interfectrix. Et

Γοργοφόνος, ὁ & ή, interfector vel interfectrix Medusae. E γ. & φόνος.

Γοργώ, όος, *contr.* οῦς, ή, celeritas. 2) Gorgo, una filiarum Phorci, Medusa scilicet, vel Stheno, vel Euryale, quae junctim Γοργόνες dicuntur.

Γοργώδης, ες, idem quod γοργωπός. A pr.

Γοργὼν, όνος, ή, idem quod γοργώ. 2) animal noxium in Africa.

Γοργῶπις, ιδος, ή, adspectu horrenda, ut Gorgo. A sq.

Γοργωπὸς, οῦ, ὁ, adspectu horrendus, ut Gorgo. E Γοργώ & ὤψ.

Γοργώψ, ὁ & ή, idem.

Γοῦν, igitur. 2) certe, quidem. 3) saltem. 4) etiam.

Γουνάζομαι, f. άσομαι, genua amplectens oro. A γόνυ pro γόνατα.

Γουναλγὴς, ὲς, genuum dolore laborans. Ex eod. & ἀλγέω.

Γούνασμα, τος, τὸ, supplicatio. A γουνάζομαι.

Γουνόομαι, οῦμαι, genua amplector supplex. A γουνὸς, vel γόνυ.

Γουνοπαχὴς, έος, ὁ & ή, genua pinguia, tumida habens. Ex eod. & παχὺς, *crassus*.

Γουνὸς, ή, όν, fertilie. 2) *Subst.* solum fertile vel ferax, pro γονιμός.

Γοώδης, εος, ὁ & ή, lugubris. A γοάω.

Γράβδην, *Adv.* stringendo, leviter scindendo, v. c. extrema cuspide gladii, hastae.

ΓΡΑ΄ΒΙΟΝ, ου, τὸ, tedae genus.

ΓΡΑΙ͂Α, ας, ή, anus, vetula. 2) cutis circa umbilicum, quia in ea rugae senectutem indicant. 3) una Γραιῶν, quae certae Deae gentilium erant. Hesych. Ceres.

Γραῖα, ας, ή, arca panaria. A γράω, *edo*.

Γραΐδιον, ου, τὸ, vetula, anicula. Dim. a γραῖα.

Γραϊκὸς, ή, όν, anilie. Ab eod.

ΓΡΑΙΚΟ΄Σ, ή, όν, Graecus, a, um. Unde γραικίζω.

Γραίνω, comedo, quasi a γράω.

Γραιόομαι, οῦμαι, anus fio, senesco. A γραῖα.

Γραῒς, ΐδος, ή, anus, us.

Γράμμα, ατος, τὸ, littera scripta. 2) liber. 3) scriptum quodcunque, ut tabulae publicae, leges, libri rationum &c. *in Plurali* epistola, litterae, libri. 4) litterae, doctrina. 5) acta publica, tabulae. 6) chirographum. A γράφω.

Γραμμάριον, ου, τὸ, scrupulum, vigesima quarta pars unciae. A praec.

Γραμματεία, ας, ή, scriptura. 2) litteratura.

Γραμματεῖον, ου, τὸ, tabella, libellus, codicillus, album. 2) volumen quodcunque. 3) testamentum, testamenti exemplum. 4) chirographum, cautio. 5) ludus litterarius, & *in Plurali* 6) acta & documenta publica. 7) tabulae argentarii. A seq.

Γραμματεὺς, έως, ὁ, scriba. 2) Magistratus nomen variae in variis civitatibus potestatis. 3) in S. libris, legis divinae interpres, Theologus. A γράμματα.

Γραμματεύω, fut. εύσω, sum scriba, scribae munus gero &c.

Γραμματίδιον, ου, τὸ, epistolium, *in primis* amatorium. 2) schedula testificantis. 3) tabella, libellus.

Γραμματίζω, f. ίσω, litteras, initia linguae trado, i. e. legendi & scribendi scientiam.

Γραμματικεύομαι, fut. εύσομαι, grammaticum, seu litteratorem ago, interpretem poetarum. A γραμματικός.

Γραμματικὴ, ῆς, ή, sc. τέχνη, Grammatica, s. ars.

Γραμματικὸς, ή, όν, litterator, grammaticus. 2) calculo, numeris tractandis peritus.

Γραμματικῶς, *Adv.* grammatice.

Γραμμάτιον, ου, idem quod γραμματίδιον. Dimin.

Γραμματιστὴς, οῦ, ὁ, elementorum linguae cujusque praeceptor. A γραμματίζω.

Γραμματοδιδασκαλεῖον, ου, τὸ, ludus litterarius.

Γραμματοδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui litteras docet, ludi litterarii magister.

Γραμματοεισαγωγεὺς, έως, ὁ, publicarum litterarum promulgator. 2) litterarum doctor.

Γραμματοκύφων, ωνος, ὁ, scriba, aut praeceptor puerorum vilis & contemtibilis, velut γραμματιστής, qui docet legere & scribere. Ex γρ. & κύπτω, *pronus in rem incumbere & deorsum spectare cervicibus incurvatis*.

Γραμματοφορέω, ῶ, f. ήσω, litteras fero. A seq.

Γραμματοφόρος, ου, ὁ & ή, tabellarius. E γρ. & φέρω.

Γραμματοφυλάκιον, ου, τὸ, locus, ubi scripta publica adservantur. E γρ. & φυλάσσω.

Γραμμὴ, ῆς, ή, linea. 2) carceres sive initium curriculi, quod olim ducta linea notabatur. 3) *Plur.* γραμμαὶ, tabula, in qua calculis, latrunculis, luditur.

Γραμμίζω, f. ίσω, latrunculis ludo. Eustath. A pr. n. 3.

Γραμμικὸς, ή, όν, linearis. 2) linearum peritus.

Γραμμισμὸς, οῦ, ὁ, ludus duodecim scriptorum latrunculorum.

Γραμμοποίκιλος, ου, lineis variis distinctus, virgatus, scutulatus. E γραμμή & ποικίλος.

Γραμμοειδὴς, έος, ὁ & ή, lineae similis.

Γραολογία, ας, ή, aniles nugae, fabulae aniles. E γραῦς & λόγος.

Γραοπρεπὴς, ὲς, aniculas decens, anilis.

Γραοσόβης, ου, ὁ, qui vetulas abigit, proprie ab emendis piscibus. Vox Comica. A γραῦς & σοβέω, *abigo*. scribitur & γραοσοβάς, a γραῖα.

Γραόφιλος, ου, ὁ, anicularum amans.

Γράπις, ιδος, ή, senecta, seu exuviae serpentis, cicadae & similium. 2) avis species.

Γραπτὴρ, ῆρος, ὁ, scriptor. A γράφω.

Γραπτης, ου, ὁ, rugosus.

Γραπτὸς, ή, όν, scriptus.

Γραπτὺς, ύος, ή, laceratio vel laniatio cutis, genarum. 2) scarifatio.

ΓΡΑ΄ΣΟΣ, ου, ὁ, sordes, quae in ovium lanis colliguntur. 2) alarum foetor.

ΓΡΑ΄ΣΣΟΣ, ου, ὁ, clamor militum in conflictu primo.

Γράστις, εως, ή, gramen. A γράω.

Γράσων, ωνος, ὁ & ή, hircosus, cui foetent alae. 2) fatuus, stultus, demens. A γράσος.

Γραῦς, αός, ή, anus. A γραῖα.

Γραφείδιον, ου, τὸ, stilus. 2) penicillus. A γραφεύς.

Γραφεῖον, ου, τὸ, idem.

Γραφεὺς, έως, ὁ, scriptor. 2) pictor.

Γραφὴ, ῆς, ή, scriptura, scriptio. 2) pictura. 3) accusatio.

Γραφίδιον, ου, τὸ, stilus. Dimin.

Γραφικὸς, ή, όν, scriptorius. 2) pingendi peritus.

Γραφικῶς, *Adv.* graphice, expresse.

Γραφὶς, ίδος, ή, stilus.

ΓΡΑ΄-

ΓΡΑ'ΦΩ, f. ψω, scribo. 2) pingo. 3) insculpo. 4) fero legem ad populum, sancio. 5) *In med.* accuso.
Γραφεῖον, scriptorio.
ΓΡΑΩ, ῶ, f. άσω, comedo.
Γραώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, anilis. A γραῦς.
Γρηγορέω, ῶ, f. ήσω, vigilo pro ἐγρηγορέω.
Γρηγόρησις, εως, ἡ, vigilantia. A praec.
Γρηγορικὸς, ἡ, ὸν, vigil, pervigil.
Γραῖος, ου, ὁ & ἡ, anilis. 2) antiquus. A γραῖα.
Γριπάομαι & γριφάομαι, item γρίπτομαι & γρίφομαι, ap. Hipp. vellico, lancino, *de doloribus e spasmo*.
Γριπεὺς, έως, ὁ, piscator. 2) qui consuit, sarcit retia. A γρῖπος.
Γριπεύω, piscor. A praec.
Γριπίζω, f. ίσω, piscor. A γρῖπος.
Γρίπισμα, ατος, τὸ, lucrum, captura.
ΓΡΙ'ΠΟΣ, ου, ὁ, rete.
Γρίπων, ωνος, ὁ, piscator. A praec.
Γριφεύω, f. εύσω, griphos dissolvo. A seq.
Γρῖφος, ου, ὁ, vel γρῖφος, εος, τὸ, rete. 2) sagena. 3) convivalis quaestio aenigmatica. 4) aenigmaticus & ambiguus sermo quivis, griphus. A γρῖπος.
Γριφώδης, εος, ὁ & ἡ, gripho similis, intricatus.
ΓΡΟ'ΝΘΩΝ, primum rudimentum tibicinum, modulus, quem primum docetur, qui tibias inflare discit.
Γροσφομάχος, ου, ὁ, miles levis armaturae, veles.
ΓΡΟ'ΣΦΟΣ, ου, ὁ, teli genus, pilum, hastae cuspis, quam terrae infigimus. 2) glans qualis funda excutitur.
Γροσφοφόρος, ου, ὁ, idem qd. γροσφομάχος.
ΓΡΥ', vel γρὺ, minimum. 2) sordes, quae sunt sub unguibus. 3) genus quoddam parvi numismatis. 4) vox suum, item eorum, qui dedignantur respondere.
Γρύζω, f. ύξω, grunnio. 2) hisco, leniter loquor. 3) fremo, allatro. A praec.
Γρύλλη, ης, ἡ, grunnitus. Ab eod. Unde
Γρυλλίζω, f. ίσω, grunnio.
Γρυλλισμὸς, ου, ὁ, grunnitus.
Γρυλλίων, ωνος, ὁ, Diminut. a γρύλλος.
Γρύλλος, ου, ὁ, idem quod γρύλλη.
Γρυμαία, ας, ἡ, perae genus. 2) res vilis & minimi pretii. A γρῦ.
Γρυμαιοπώλης, ου, ὁ, qui peras & scruta vendit.
Γρυπαίνω, incurvo. A γρυπός.
Γρυπαλώπηξ, εκος, ὁ, genus Satyri.
Γρυπὸς, ου, ὁ, nasum s. rostrum aduncum habens. A γρὺψ, *gryps*.
Γρυπὸς, ἡ, ὸν, incurvus, aduncus, inflexus. *Unde*
Γρυπότης, ητος, ἡ, aduncitas nasi.
Γρυπόω, ῶ, f. ώσω, aduncum, incurvum reddo.
Γρυσμὸς, ου, ὁ, grunnitus. A γρύζω.
Γρυτάρια, ων, τὰ, scruta. A seq.
Γρύτη, ης, ἡ, idem. A γρῦ.
Γρυτοπωλεῖον, locus ubi scruta venduntur.
Γρυτοπώλης, ου, ὁ, scrutorum venditor.
ΓΡΩ'ΝΗ, ἡ, & γρῶνος, ὁ, saxum exesum, excavatum. Aliis etiam *adject.* cavus, profundus, capax.
ΓΥ'Α, ας, vel γύη, ἡ, arvum, jugerum. 2) via. 3) fossa.
Γύαια, ων, τὰ, funes, quibus naves terrae alligantur.
Γυάλαι, ῶν, αἱ, pocula. Vox Megarica.
ΓΥ'ΑΛΟΝ, ου, ὁ, cavitas. *Unde* 2) vola, vallis, thesaurus, venter &c.

Γυαλὸς, ἡ, ὸν, qui manu comprehendi potest. Eustath.
Γυιαρκὴς, έος, ὁ & ἡ, qui facit membra apta ad ferendos labores. 2) vegetus. E γυῖον, *membrum*, & ἀρκέω, *sufficio*.
Γύης, ου, ὁ, dentale, pars aratri. A γύα, *arvum*.
Γυιάτης, ου, ὁ, claudus. Hesych. A γυιός.
Γυιοβαρὴς, ὲς, membra gravans. E γυῖον & βάρος.
Γυιοβόρος, ου, ὁ & ἡ, membra depascens. Ex eod. & βορὸς, *edax*.
Γυιοδάμας, α, ὁ, qui membra domat. E γ. & δαμάω, *domo*.
Γυιόκολλος, ου, ὁ & ἡ, membra, pedes constringens. E γ. & κόλλα, *gluten*.
Γυιοκόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, membra depascens. 2) membra fatigans. E γ. & κείρω, *rodo*.
ΓΥΙ'ΟΝ, ου, τὸ, membrum, in primis majus, ut pes manusve.
Γυιοπαγὴς, ὲς, qui membra facit torpida, rigida, ut frigus. A pr. & πήγνυμι.
Γυιοπέδη, ης, ἡ, pedica.
Γυιὸς, ἡ, ὸν, claudus. A γυῖον.
Γυιοτακὴς, έος, ὁ & ἡ, membra tabefaciens. Ab eod. & τήκω, *tabefacio*.
Γυιοτόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, membra transfigens, lacerans. Ex γ. & τορὸς, *penetrans*. (vel a τείρω.)
Γυιοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, membra exedens.
Γυιόω, ῶ, f. ώσω, membra frango. 2) claudum reddo. 3) enervo. A γυιός.
Γυλιαύχην, ενος, ὁ & ἡ, cervicem praelongam & gracilem habens. Vox Comica. E seq. & αὐχὴν.
ΓΥΛΙΟ'Σ, ου, ὁ, & γύλλιος, vasculum militare, vimineum in primis, in quo cibus adservatur.
Γυμνάζω, f. άσω, exerceo. A γυμνός.
Γυμνὰς, άδος, ἡ, exercitationi dedita. Ab eod.
Γυμνασία, ας, ἡ, exercitatio. A γυμνάζω.
Γυμνασιαρχέω, ῶ, f. ήσω, exercitationibus praesum, sum gymnasiarcha. E γυμνάσιον & ἄρχω.
Γυμνασιάρχης, ου, ὁ, gymnasii praefectus, gymnasiarcha. Ex iisdem.
Γυμνασιαρχία, ας, ἡ, gymnasii praefectura. A seq.
Γυμνασίαρχος, ου, ὁ, gymnasiarcha.
Γυμνάσιον, ου, τὸ, exercitatio. 2) palaestra, gymnasium, locus, in quo se nudi exercent. A γυμνάζω cum sq.
Γύμνασις, εως, ἡ, exercitatio.
Γύμνασμα, ατος, τὸ, idem.
Γυμναστὴς, οῦ, ὁ, praefectus pueris exercendis.
Γυμναστικὸς, ἡ, ὸν, palaestricus.
Γυμναστικῶς, *Adv.* more palaestrico.
Γυμνηλὸς, ἡ, ὸν, inops. A γυμνός.
Γυμνὴς, ῆτος, ὁ, miles levis armaturae. Ab eod.
Γυμνησίαι & γυμνησίδες, insulae Baleares. (ab exercitatione artis sagittandi. Sed erant arcus & tela in armatura τῶν γυμνήτων.)
Γυμνητεία & γυμνητία, ας, ἡ, levis armatura, i. e. milites levis armaturae.
Γυμνητεύω, fut. εύσω, sum miles levis armaturae. 2) nudus sum. A seq.
Γυμνήτης, ου, ὁ, idem quod γυμνὴς & ab eo.
Γυμνητικὸς, ἡ, ὸν, levis armaturae. 2) qui nudus degit. A praec.
Γυμνικὸς, ἡ, ὸν, gymnicus.
Γυμνοδερκέομαι, οῦμαι, nudus conspicior. E γ. & δέρκομαι.
Γυμνόκαρπος, ου, ὁ & ἡ, cujus fructus nudi sunt, qui non habet fructus involucro tectos.
Γυμνοπαιδία, ας, & γυμνοπαιδιὰ, ᾶς, ἡ, nudorum puerorum saltatio, ap. Spartanos.

Γυμνο-

Γυμνοποδέω, ῶ, fut. ήσω, nudis pedibus incedo. 2) nudipedalia exerceo. A seq.

Γυμνοποδίη, idem quod γυμνοποδία.

Γυμνοποδία, & -ίη, ας, ἡ, incessus nudis pedibus, nudipedalia. A seq.

Γυμνόπους, οδος, ὁ & ἡ, qui nudis pedibus est, qui nudis pedibus incedit.

Γυμνορρύπαρος, ου, ὁ, sordide vestitus.

ΓΥΜΝΟΣ, ή, όν, nudus. 2) sola tunica indutus, sine pallio vel amiculo. 3) inermis. 4) destitutus rebus quibusvis, pauper, inops. 5) solus. 6) puer imberbis, quia ejusmodi onera impuberes sola tunica vel praetexta utebantur, nondum togam gestabant. 7) manifestus, apertus.

Γυμνοσοφισταί, ῶν, οἱ, Indorum sapientes, qui nudi vitam voluptatis expertem agebant.

Γυμνόσπερμος, & γυμνοσπέρματος, ου, ὁ & ἡ, cujus semen nudum, i. e. nullis involucris tectum est.

Γυμνότης, ητος, ἡ, nuditas. 2) paupertas.

Γυμνόω, ῶ, f. ώσω, nudo. 2) spolio, privo. 3) aperio, detego.

Γύμνωσις, εως, ἡ, nudatio. 2) nuditas.

Γυναικάδελφος, ὁ, uxoris frater.

Γυναικάνηρ, mollis, effeminatus.

Γυναικάριον, ου, τό, muliercula. Dim. a γυνή.

Γυναικεῖον, ου, τό, gynaeceum, conclave mulierum. Hinc τὰ γυναικεῖα, menstrua, menses muliebres.

Γυναικεῖος, εία, εῖον, muliebris, effeminatus.

Γυναικείως, Adv. muliebriter.

Γυναικίας, ου, ὁ, [illegible] feminam facio. 2) cultu femineo utor.

Γυναικίζω, f. ίσω, [illegible] effeminate ago, vivo, muliebria patior. 2) effemino. 3) [illegible] tor. b) [illegible] effeminatus, muliebris.

[illegible] muliebris. A γυναικίζω.

Γυναικισμός, ap. Polyb. superbia, cupiditas, insolentia, affectatio, luxuria, aliave pravitas indolis & morum muliebrium.

[illegible] muliebriter. A γυνή.

Γυναικόβουλος, ου, ὁ & ἡ, muliebriter consulens, a muliere [illegible].

Γυναικοειδής, [illegible] muliebris.

[illegible], qui est specie muliebri.

Γυναικόθυμος, ου, ὁ & ἡ, qui muliebri est animo.

[illegible], Adv. muliebriter.

Γυναικοθῆραι, ων, οἱ, qui mulieribus, ut accipitres avibus, insidiantur.

Γυναικοκήρυκτος, ου, ὁ, a muliere celebratus, laudatus. E γ. & κηρύσσω.

Γυναικοκλώψ, adulter. E γ. & κλώψ, fur.

Γυναικοκόσμοι, ων, οἱ, magistratus, qui Athenis mulieres petulantiores mulcta adficiebat.

Γυναικοκρασία, ἡ, mollitudo muliebris. E γ. & κεράννυμι.

Γυναικοκρατέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, feminarum imperio regor, feminae pareo.

Γυναικοκρατία, & -τεία, ίας, ἡ, muliebre imperium.

Γυναικομανέω, ῶ, amore mulierum insanio. A seq.

Γυναικομανής, έος, ὁ & ἡ, mulierum amore insanus, mulierosus. E γ. & μαίνομαι.

Γυναικομανία, ίας, ἡ, insanus mulierum amor.

Γυναικόμιμος, ου, ὁ & ἡ, mulieres imitans.

Γυναικόμορφος, ου, ὁ & ἡ, mulieris formam habens. E γ. & μορφή.

Γυναικονομία, ας, ἡ, mulierum disciplina. A sq.

Γυναικονόμοι, ων, οἱ, magistratus modestiae matronali praefecti. E γ. & νέμω.

Γυναικοπαθέω, ῶ, f. ήσω, muliebria patior, effeminor. E γ. & πάσχω.

Γυναικοπίπης, ὁ, venator mulierum. E γ. & ὀπιπεύω.

Γυναικοπληθής, έος, ὁ & ἡ, mulieribus plenus.

Γυναικοποινός, ου, mulierem ulciscens. E γ. & ποινή, ultio.

Γυναικοπρεπής, έος, ὁ & ἡ, mulieres decens.

Γυναικοπρεπῶς, Adv. muliebriter, ita, ut mulieres decet.

Γυναικοπρόσωπος, ου, muliebrem formam habens.

Γυναικοφίλης, ου, ὁ, mulierum amator. 2) effeminatus. E γ. & φίλος.

Γυναικόφρων, muliebriter sentiens. E γ. & φρήν.

Γυναικόφωνος, ου, ὁ & ἡ, muliebrem vocem habens. E γ. & φωνή.

Γυναικόω, effemino. *proprie* ad muliebrem naturam redigo.

Γυναικώδης, εος, ὁ & ἡ, muliebris, effeminatus.

Γυναικών, ῶνος, ὁ, mulierum conclave.

Γυναικωνίτης, ου, ὁ, idem. A pr.

Γυναικωνῖτις, ιδος, ἡ, idem. 2) coetus mulierum.

Γυναιμανής, έος, ὁ & ἡ, idem quod γυναικομανής.

Γύναιον, ου, τό, muliercula. Dim. a γυνή.

Γύνανδρος, ου, ὁ & ἡ, qui masculi & feminei sexus est.

ΓΥΝΗ', γυναικός, γυναικί, γυναῖκα, γύναι, mulier, femina. 2) uxor.

Γύννις & γύννης, ιδος, ὁ, mollis, effeminatus. A pr.

Γυπαίετος, ου, ὁ, aquila vulturis specie. E γύψ, vultur, & αἰετός, s. ἀετός, *aquila*.

Γυπάριον, ου, τό, avis nidus. A sq.

Γυπή, ῆς, vel γύπη, ης, ἡ, vulturis nidus. 2) tugurium. 3) lustrum, domicilium subterraneum. A γύψ.

Γύπινος, ίνη, ινον, vulturinus, qui e vulture est.

Γυραλέος, έα, έον, inflexus, curvus. A γυρός.

ΓΥΡΓΑΘΟΣ, ου, ὁ, canistrum e vimine, s. rete.

Γυρεία, ας, ἡ, fossio, scrobs, repastinatio, ambitus. A seq.

Γυρεύω, f. εύσω, in orbem verso. 2) fodio. 3) in scrobibus condo. A γῦρος, vel γυρός.

Γυρότομος, ου, ὁ & ἡ, in orbem scissus. E γῦρος & τέμνω.

Γυροτόμος, ου, in orbem scindens. Ex iisdem.

Γυρῖνοι, ova ranarum. A γῦρος.

Γύρινος, ίνη, ινον, orbicularis. Ab eod.

ΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, pollen.

Γυρόδρομος, ου, ὁ, in orbem currens. A γῦρος & τρέχω.

ΓΥΡΟΣ, ρά, ρόν, curvus, incurvus. 2) rotundus. 3) ὁ *Subst.* scrobs.

Γῦρος, ου, ὁ, gyrus, circulus, ambitus. 2) placentae quoddam genus. A γυρός. Unde

Γυρόθεν, *Adv.*

Γυρόω, ῶ, f. ώσω, incurvo. 2) in gyrum colligo, in orbem verto. 3) in scrobem condo.

Γύρωμα, ατος, τό, circumactio in orbem. 2) circus. A pr. &

Γύρωσις, εως, ἡ, idem.

ΓΥΨ, γυπός, ὁ, vultur.

ΓΥΨΟΣ, ου, ἡ, gypsum.

Γυψόω, ῶ, f. ώσω, gypso illino, gypso obduco.

ΓΩΛΕΑ', ῶν, τά, speluncae & latibula, seu lustra ferarum.

ΓΩΝΙ'Α, ας, ἡ, angulus. 2) locus abditus.

Γωνιαῖος, αία, αῖον, angularis.

Γωνιασμός, οῦ, ὁ, angulus concurrentium parietum.

Γωνίδιον, ου, τό, parvus angulus. 2) locus angustus & abditus. Dim. a γωνία.

Γωνιοειδής, έος, ὁ & ἡ, anguli formam habens, angularis. Ex eod. & εἶδος.

Γωνιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, in angulum formo, angulare reddo.

Γωνιόφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, angulosa folia habens.
Γωνισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod γωνιασμός.
Γωνιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, angulosus, angularis.
Γωνιωδῶς, *Adv.* in formam anguli.
ΓΩΡΥΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, pharetra.

Δ

Δ quarta Alphabeti Græci littera, quæ Δέλτα, ab Ebræorum *Daleth*, dicitur. 2) nota numeralis significans *quatuor*, & cum lineola inferne apposita ͵δ *quatuor millia*. 3) pars Ægypti.

Δα, *Particula* inseparabilis augens significationem vocum, quibus componitur, v. gr. δάσκιος, valde umbrosus, e δα & σκιὰ, umbra, δαφοινὸς, cædis admodum avidus, e δα & φόνος, cædes.

Δαβὶδ, ὁ, David. Nomen Ebr. ἄκλιτον. *Dilectus, gratiosus.*

Δαγκάνω, mordeo. E δάκω, idem.

ΔΑ'ΓΥΣ, υδος, ἡ, Theocr. ubi exponunt 1) glacies. 2) simulacrum cereum. 3) ornamentum quoddam muliebre. 4) corolla.

ΔΑ'ΔΙΞ, ικος, ἡ, mensuræ genus.

Δᾳδίον, ου, τὸ, facula. 2) scidula e picea arbore, omnique minuta materia piceæ. Hipp. A δᾳς, *fax.*

Δᾳδοκοπέω, ῶ, f. ήσω, faces incido, (sc. picea.) E δᾳς & κόπτω, *scindo.*

Δᾳδουργέω, ῶ, f. ήσω, tædas conficio. A seq.

Δᾳδουργὸς, οῦ, ὁ, qui tædas conficit. E δᾳς & ἔργον.

Δᾳδουχέω, ῶ, f. ήσω, facem præfero, præluceo. 2) illumino, illustro.

Δᾳδουχία, ας, ἡ, facium gestatio.

Δᾳδοῦχος, ου, ὁ, facem gestans. E δᾳς & ἔχω.

Δᾳδοφορέω, ῶ, f. ήσω, facem gesto.

Δᾳδοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, facem gestans.

Δᾳδόομαι, tædæ similia fio, resinosus fio. A δᾳς.

Δᾳδώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, tædæ similis. 2) tædis abundans.

Δᾴδωσις, εως, ἡ, vitium arboris, item radicis, cum resina repletur.

Δάειρα, ἡ, Proserpina, Atticis dicta. Apollon.

Δαειρίτης, ου, ὁ, sacerdos Proserpinæ.

Δαέω, disco. A seq.

Δαέω, ῶ, f. ήσω, disco, doceor. 2) scio. A δάω.

Δαΐζομαι, f. δαΐσομαι, divido. 2) lacero, disseco. Ab eodem.

Δαΐη, ης, ἡ, pugna. Ab eod.

Δαηθμὸς, οῦ, ὁ, incendium. Ab eod.

Δαημοσύνη, ης, ἡ, peritia, scientia. A seq.

Δαήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, doctus, gnarus, peritus. A δαέω.

ΔΑΗ'Ρ, έρος, ὁ, levir, mariti frater.

Δαὶ, vero, igitur. Attic. in interrogationibus usurpatur.

Δαιδάλεος, ον, idem quod δαιδαλέος.

Δαιδαλόοδμος, ον, suavissime olens, epith. unguenti. A seq. & ὀδμή.

Δαιδαλέος, έα, έον, vel δαιδάλεος, έα, εον, artificiosus, artificiose factus. 2) varius.

Δαιδαλεύτρια, ἡ, artifex, artificiosa fœmina.

Δαιδάλλω, f. αλῶ, artificiose facio. 2) variego.

Δαίδαλμα, ατος, τὸ, opus artificiosum. A pr.

ΔΑΙ'ΔΑΛΟΣ, ου, ὁ, Dædalus, artifex summus. 2) artificiosus. 3) varius.

Δαιδαλόχειρ, ρος, ὁ καὶ ἡ, artificiosas manus habens, sollers.

Δαιδαλόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, artificiose sonans.

Δαιδαλόω, ῶ, f. ώσω, idem quod δαιδάλλω.

Δαΐζω, f. ΐσω, vel ΐξω, divido, partior. 2) discerpo, lanio. 3) occido. A δαίω.

Δαϊθμὶς, δαϊθμὸς, divisio. Ab eod.

Δαΐκτωρ, ορος, ὁ, & δαΐκτης, ου, vi cogens, domans, infestus, hostilis. A δαΐζω.

Δαιμονάω, ῶ, f. ήσω, insanio, furore correptus sum.

Δαιμονιάζω, f. άσω, idem.

Δαιμονιακὸς, ή, όν, a dæmone obsessus, aut afflatus, aut vexatus.

Δαιμονιάω, ῶ, idem quod δαιμονάω.

Δαιμονίζω, fut. ίσω, pro dæmone habeo, & δαιμονίζομαι, a dæmone vexor, torqueor.

Δαιμονικὸς, ή, όν, dæmonicus, qui est in potestate dæmonis, idem quod δαιμονιακός.

Δαιμονιόληπτος, ον, a dæmone afflatus, obsessus. A seq. & ληπτός.

Δαιμόνιον, ου, τὸ, dæmonium, i. e. spiritus impurus, diabolus in N. T. Apud Profanos, numen. 2) larva. 3) genius. 4) fortuna.

Δαιμόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, divinus. 2) felix. 3) admiratione dignus. 4) præter modum magnus. 5) miser, miserandus, turpis, scelestus, insanus, furiosus.

Δαιμονιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, similis dæmonis. 2) præter modum magnus.

Δαιμονίως, *Adv.* divinitus. 2) vehementer, mirum in modum.

Δαιμονοβλάβεια, ἡ, ira divina, pœna divina. E δαίμων & βλάπτω, *noceo.*

Δαιμονολάτρης, ου, ὁ, dæmonum cultor.

Δαιμονολατρεία, ας, ἡ, insana idololatria. Areth.

Δαιμονοφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui a dæmone agitatur. E seq. & φορέομαι.

ΔΑΙ'ΜΩΝ, ονος, ὁ καὶ ἡ, Deus. 2) heros. 3) genius. 4) fortuna cum prospera, tum adversa. 5) diabolus in N. T.

Δαίνυμι, epulas do, convivium præbeo. δαίνυμαι, epulor. A δαίω, *divido*, quia antiquitus in ejusmodi epulis convivarum sua cuique portio dapum apponebatur.

Δαΐος, ΐα, ΐον, peritus, prudens. 2) hostilis. Ab eodem.

Δαίρα, ἡ, pro δάειρα, Proserpina.

Δαίρω, flagello, verbero, cædo. A δαίω. (sed hæc vitiosa lectio vel scriptio est pro δέρω.)

Δαΐς, ΐδος, ἡ, tæda. 2) pugna, prælium, bellum. Ab eod.

Δαὶς, δαιτὸς, ἡ, epulum, convivium. Ab eod.

Δαίτιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, edulis, vescus. Ab eod.

Δαιταλεὺς, έως, ὁ, conviva. 2) epulo. A δαίτη.

Δαιταλουργία, ας, ἡ, coquendi ars. Ab eod. & ἔργον.

Δαιταλόω, ῶ, fut. ώσω, convivor, epulor. qs. a δαιταλεύς.

Δαίτη, ης, ἡ, epulum, epulæ. A δαίω.

Δαίτηθεν, *Adv.* e convivio.

Δαΐτις, ιδος, ἡ, fax major. 2) alliorum capita colligata. A δαΐς.

Δαιτρεύω, f. εύσω, divido cultro. 2) coquum ago. A δαιτρός.

Δαιτρὸν, *Adv.* divisim, particulatim, viritim suam cuique portionem demensam tribuendo.

Δαιτροπόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, pistor, coquus.

Δαιτρὸς, οῦ, ὁ, qui carnes dividit, coquus.

Δαιτροσύνη, ης, ἡ, scientia ministrandi more δαιτροῦ.

Δαιτυμὼν, όνος, ὁ, epulo, conviva. 2) qui convivium instruit. A seq.

Δαιτὺς, ύος, ἡ, idem quod δαίς.

Δαΐ-

ΒΥΚΑ'ΝΗ, ης, ἡ, buccina.
Βυκάνημα, ατος, τὸ, clangor buccinarum. A βυκανάω.
Βυκανίζω, f. ίσω, buccino.
Βυκανιστήριον, ου, τὸ, buccina.
Βυκανιστὴς, οῦ, ὁ, buccinator.
Βύκτης, ου, ὁ, fonans, fpirans. A βύζω.
ΒΥ'ΝΗ, ης, ἡ, hordeum madefactum & toftum ad coquendam cerevifiam.
Βυττέω, ῶ, f. ήσω, vel βύπτω, Hefych. mergo. v. βάπτω.
ΒΥ'ΡΣΑ, ης, ἡ, corium, pellis.
Βυρσεὺς, έως, ὁ, coriarius. A praec.
Βυρσεύω, f. εύσω, corium apparo. A praec.
Βύρσινος, ίνη, ινον, coriaceus. A βύρσα.
Βυρσὶς, ίδος, ἡ, corium, pellis. Dimin.
Βυρσοδεψέω, ῶ, f. ήσω, corium fubigo. A feq.
Βυρσοδέψης, ου, ὁ, coriarius. A β. & δέψω, fubigo.
Βυρσοδεψικὸς, ἡ, ὸν, ad coriarios pertinens. A praec.
Βυρσοπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, corio contectus, corio compactus. E βύρσα & πηγνύω, compingo.
Βυρσοποιὸς, οῦ, ὁ, coriarius. Ex eod. & ποιέω.
Βυρσοπώλης, ου, ὁ, coriorum venditor. Ex eod. & πωλέω, vendo.
Βυρσοτενὴς, ὲς, corio obductus. Epith. tympani. Ex eod. & τείνω.
Βυρσότονος, ον, idem. Ex iisd.
Βυρσόω, ῶ, f. ώσω, corio contego. A βύρσα.
Βυσαύχην, f. βυσσαύχην, ενος, ὁ, qui fcapulis furfum adductis, & attractis, cervicem contrahit. A βύω, & αὐχὴν.
Βύσιος, ου, ὁ, menfis quidam apud Delphos. A φύω, germino, quia eo omnia germinant.
Βύσμα, ατος, τὸ, obturamentum. A βύω.
Βύσσινος, ίνη, ινον, byffinus. A βύσσος.
Βυσσοβαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ. in profundum labens prae pondere. E βυσσὸς pro βυθὸς, & βάρος, onus.
Βυσσοδομεύω, fut. εύσω, animo volvo, machinor. E βυσσὸς & δομεύω pro δομέω, aedifico.
Βυσσόθεν, Adv. ex imo. A feq.
Βυσσὸς, οῦ, ὁ, fundus, imum maris, vafis &c. A βυθός.
ΒΥ'ΣΣΟΣ, ου, ἡ, byffus, lini pretiofiffimi genus.
Βυσσόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, prudens, callidus, tectus animi & confiliorum. E βυσσὸς & φρὴν, mens.
Βύσσωμα, ατος, τὸ, profunditas. q. a βυσσόω.
Βύστρα, idem quod βύσμα.
ΒΥ'Ω, f. ύσω, obturo, obftruo. 2) impleo. 3) tego.
Βώδιον, ου, τὸ, bucula. E βοΐδιον.
Βωλάκιον, ου, τὸ, glebula. A feq.
Βῶλαξ, ακος, ὁ, gleba. A βῶλος.
Βωλάριον, ου, τὸ, idem, & ab eod.
Βωληδὸν, Adv. in glebae modum. Ab eod.
Βώλιον, ου, τὸ, glebula. Ab eod.
Βωλίτης, ου, ὁ, boletus, fungi genus.
Βωλοκοπέω, ῶ, f. ήσω, glebas frango, occo. E βῶλος & κόπτω.
Βωλοκοπία, ας, ἡ, glebarum comminutio, occatio.
Βωλοκόπος, ον, glebis frangendis aptus.
Βωλοποιέω, glebas facio.
ΒΩ'ΛΟΣ, ου, ἡ, gleba. 2) ager. 3) maffa. 4) bolus. (a βάω, cujus fpatium feu moles menfuram fere veftigii pedis exaequat.)
Βωλοστροφία, ας, ἡ, glebarum inverfio. E pr. & στρέφω.
Βωλοτόμος, ου, ὁ, ἡ, glebas fecans. Ex eod. & τέμνω.
Βωλώδης, εος, ὁ, ἡ, glebofus. A βῶλος.
Βωμολόχευμα, ατος, τὸ, fcurrile factum, aut dictum. A feq.
Βώμαξ, ακος, ὁ, ἡ, facrilegus, fcurra. 2) ara parva. A βωμός.
Βώμευσις, εως, ἡ, arae exftructio. Ab eod.
Βωμιαῖος, ου, idem quod βώμιος,

Βώμιος, ου, ὁ, ἡ, q. d. altareus: in ara pofitus, cultus.
Βωμὶς, ίδος, ἡ, arula. Dimin.
Βωμίστρια, ας, ἡ, quae ad aram facra peragit, facerdos, antiftita facri.
Βωμοειδὴς, έος, ὁ & ἡ, arae fimilis.
Βωμολόχευμα, ατος, τὸ, fcurrile factum aut dictum. (Arae veterum refpondent culinis noftris. Eft ergo βωμολόχευμα dictum vel factum culina dignum, & refpondens moribus hominum in culina habitantium.) A feq.
Βωμολοχεύω, f. εύσω, fcurram ago, &
Βωμολοχέω, idem.
Βωμολοχία, ας, ἡ, fcurrilitas. A βωμολόχος.
Βωμολοχικὸς, ἡ, ὸν, fcurrilis. A praec.
Βωμολόχος, ου, ὁ, ἡ, proprie, affiduus arae, & quafi infidians. Hinc 2) parafitus, & 3) adulator. 4) fcurra. 5) avis quaedam e monedularum genere. Ex βωμὸς & λόχος, infidiae.
Βωμονίκης, ου, ὁ, qui ad aram contendit, convitiatur, vel rixatur. Ex βωμὸς, & νικάω.
ΒΩΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, bafis. 2) ara.
Βωνίτης, ου, ὁ, bubulcus. A βοῦς.
Βῶξ, κὸς, ὁ, pifcis quidam. A βοάω. v. βόαξ.
Βωστρέω, f. ήσω, clamo, voco. Ab eod.
Βώτης, ου, ὁ, paftor. A βόσκω, pafco.
Βωτιάνειρα, ας, ὁ, ἡ, alens & educans viros. epith. agri, e cujus cultura colonis victus fatis redit. E praec. & ἀνήρ.
Βῶτις, ιδος, ἡ, femina paftoris. A βώτης.
Βώτωρ, ορος, ὁ, paftor. A βόσκω vel βόω, inus. pafco.

Γ

Γ tertia Alphabeti Graeci littera, quae Γάμμα ab Ebraeorum Gimel dicitur. 2) nota numeralis, fignificans tria, at cum lineola inferne appofita ,γ tria millia.
Γαββαθᾶ, ἡ, Gabbatha. Vox Ebraea indeclinabilis. Pavimentum elatum.
Γαβριὴλ, Gabriel. Nomen ἄκλιτον, Ebr. Robur Dei.
ΓΑΓΑ'ΤΗΣ, ου, ὁ, Gagates, lapis.
ΓΑΓΓΑΛΙ'ΖΩ, f. ίσω, titillo. v. γαργαλίζω.
Γαγγαμεὺς, έως, ὁ, qui rete in aquam ejectum extrahit, pifcator. A feq.
ΓΑΓΓΑ'ΜΗ, ης, ἡ, fagena, rete pifcatorium.
Γάγγαμον, τὸ, idem.
Γαγγαμουλκὸς, οῦ, ὁ, idem quod γαγγαμεύς. E γαγγάμη & ἕλκω, traho.
Γαγγίτης, ου, ὁ, vel γαγγῖτις, Gangites, gemma. A Γάγγης.
ΓΑΓΓΑΙ'ΟΝ, ου, τὸ, tuberculum circa nervos fub cute nafci folitum.
Γαγγλιώδης, εος, ὁ & ἡ, ganglio fimilis. 2) e gangliorum genere. A praec.
Γάγγραινα, ης, ἡ, gangraena, partis alicujus corporis mortificatio. A γραίνω, vel γάω.
Γαγγραινώδης, ὁ, ὸν, gangraenae fimilis. A praec.
Γαγγραινόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, gangraena laboro, gangraena corripior. Ab eod.
Γαγγραίνωσις, εως, ἡ, gangraenae obreptio, invafio.
Γὰδ, ὁ, Gad. Nomen Ebr. ἄκλιτον. Turma.
Γαδαρεὺς, έως, ὁ, Gadarenfis. A Γάδαρα, quae urbs fuit in Coele-Syria.
Γαδαρηνὸς, οῦ, ὁ, Gadarenus.
ΓΑ'ΖΑ, ης, ἡ, divitiae. 2) thefaurus. Vox Perfica.
Γαζοφυλάκιον, ου, τὸ, thefaurus pecuniarum, aerarium.
Γαζοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, thefauri cuftos.
ΓΑΙ'Α, ας, ἡ, terra, tellus. 2) regio. 3) patria.
Γαιη-

Γαιηγενὴς, έος, e terra natus. E pr. & γένος.
Γαίηθεν, *Adv.* a terra.
Γαιϊκὸς, ȣ, ὁ & ἡ, terrenus, terrestris.
Γαιήοχος, ȣ, ὁ & ἡ, terram cingens & continens, tuens, moderans. E γαῖα & ἔχω.
Γαιοφάγος, ȣ, ὁ & ἡ, qui terra vescitur.
Γαιογράφος, ȣ, ὁ & ἡ, qui terram describit. Ex eod. & γράφω.
Γαιοδότης, ȣ, ὁ, terræ dator.
Γάϊος, ȣ, ὁ, Cajus, vel Gajus. Nomen viri Rom.
Γαιῆχος, idem quod γαιήοχος.
ΓΑΙΣΟΣ, ȣ, & γαῖσον, γαῖσα, gæsum, teli genus.
ΓΑΙΩ, glorior, superbio, efferor fiducia & gloriatione roboris & virtutum mearum.
Γαιώδης, εος, ὁ & ἡ, terreus. A γαῖα.
Γαιωμορία, γειωμόρος &c. v. in γεωμ.
Γαιώρυχος, v. γεωρ.
ΓΑΛΑ, γάλακτος, τὸ, lac. 2) succus plantæ vel arboris, ap. medicos, ut lat. *lac*.
Γαλαθηνὸς, ἡ, όν, lacteus, tener. A præc.
Γαλακτάω, ῶ, lacte abundo. Ab eod.
Γαλακτίζω, f. ίσω, candorem lactis imitor. Ab eod.
Γαλακτικὸς, ἡ, ὸν, lac referens, lacteus.
Γαλάκτινος, ίνη, ινον, lacteus.
Γαλάκτιον, τὸ, idem quod γάλα.
Γαλακτὶς, ίδος, &
Γαλακτίτης, ȣ, ὁ, lapis quidam, ita dictus, quod lacteum quendam succum emittat.
Γαλακτοδόχος, ου, lacti recipiendo factus, ut mulctra. E γ. & δέχομαι.
Γαλακτοειδὴς, έος, ὁ & ἡ, lacteus, lac referens. Ex eod. & εἶδος.
Γαλακτοθρέμμων, ον, lacte nutritus. E γ. & τρέφω.
Γαλακτοκόμος, ȣ, ὁ, pastor. E γ. & κομέω, *curo*.
Γαλακτόομαι, ȣμαι, f. ώσομαι, lactesco, in lac vertor, in naturam lactis degenero. A γάλα.
Γαλακτοπίνω, lac bibo. (sed. v. γαλακτοποτέω.)
Γαλακτοποιητικὸς, ἡ, ὸν, lacti augendo aptus:
Γαλακτοποιΐα, ας, ἡ, lactis augendi vis.
Γαλακτοποσία, ας, ἡ, usus lactis ad bibendum. A γαλακτοπότης.
Γαλακτοποτέω, ῶ, f. ήσω, lac bibo. A seq.
Γαλακτοπότης, ȣ, ὁ, qui lac bibit.
Γαλακτοτροφέω, ῶ, f. ήσω, lacte alo. E γ. & τροφή.
Γαλακτοτροφία, ας, ἡ, nutricatio, quæ fit lacte.
Γαλακτουργέω, lacticinia conficio. A seq.
Γαλακτουργὸς, ȣ, ὁ & ἡ, lacticiniorum confector.
Γαλακτουχέω, ῶ, f. ήσω, lacto. E γ. & ἔχω.
Γαλακτουχία, ας, ἡ, lactatio. A seq.
Γαλακτοῦχος, ȣ, ὁ & ἡ, lac habens, lactans, lacte nutriens.
Γαλακτοφάγος, ȣ, ὁ & ἡ, lacte victitans, lac comedens.
Γαλακτοφόρος, ον, lacti generando, augendo utilis.
Γαλακτόχροος, *contr.* γαλακτόχρους, ȣ, ὁ & ἡ, lactei coloris. E γάλα & χρόα, *color*.
Γαλακτώδης, εος, ὁ & ἡ, lacteus, albidus, unde τὸ γαλακτῶδες, εος, lac & lactis serum. A γάλα.
Γαλάκτωσις, εως, ἡ, mutatio in lac.
Γαλαξίας κύκλος, circulus lacteus *in cœlo*. Et γαλαξίας λίθος, lapidis genus. A γάλα.
Γαλάτης, ȣ, ὁ, Gallus. 2) Gallo-græcus.
Γαλατία, ας, ἡ, Gallia. 2) Gallo-græcia. A præc.
Γαλατικὸς, ἡ, ὸν, Gallicus. 2) Galaticus. Ab eod.
Γαλεάγρα, ας, ἡ, decipula. 2) cavea ferrea & quoddam carceris genus.
ΓΑΛΕΗ, ης, *contr.* γαλῆ, ῆς, ἡ, mustela. vid. γαλῆ.
Γαλεώδης, εος, ὁ & ἡ, qui ex mustelino genere est. 2) mustello similis. E præc. & εἶδος.

Γαλεομυομαχία, ας, ἡ, prælium inter mustelam & mures. Ex eod. μῦς, & μάχη.
Γαλεὸς, ȣ, ὁ, mustellus, piscis quidam. 2) stellio. A γαλέη.
Γαλερὸς, ρὰ, ρὸν, tranquillus, serenus. 2) hilaris. A γαλήνη.
Γαλερωπὸς, ȣ, ὁ, oculis lætus & hilaris. E præc. & ὤψ.
Γαλεώδης, εος, ὁ & ἡ, idem quod γαλεοειδής.
Γαλεώτης, ȣ, ὁ, stellio. A γαλέη.
Γαλῆ, ῆς, ἡ, mustela. A γαλέη, e quo contractum est. 2) *quidam interpretantur etiam* felis: parum bene.
Γαληναῖος, αία, αῖον, tranquillus, sedatus, placidus. Γαληναίη, *Subst.* idem quod seq.
ΓΑΛΗΝΗ, ης, ἡ, serenitas, tranquillitas. 2) tranquillitas & hilaritas vultus.
Γαληνὴς, έος, ὁ & ἡ, idem quod γαληνός. A præc.
Γαληνιάω, ῶ, & γαληνιάζω, serenus sum, tranquillus sum. Ab eod.
Γαληνίζω, f. ίσω, serenum reddo, tranquillo. Ab eod.
Γαλήνιος, ία, ιον, tranquillus, serenus. 2) hilaris.
Γαληνισμὸς, ȣ, ὁ, serenitas. A γαληνίζω.
Γαληνὸς, ἡ, ὸν, idem quod γαλήνιος.
Γαληνότης, ητος, ἡ, serenitas, tranquillitas. A præc.
Γαληνόω, ῶ, f. ώσω, sereno, tranquillo. Ab eod.
Γαληνῶς, *Adv.* tranquille, tranquillo animo.
Γαληρωπὸς, ȣ, ὁ & ἡ, serenum & hilarem vultum habens. E γαληρὸς pro γαλερὸς & ὤψ.
Γαλιάγκων, ωνος, ὁ & ἡ, qui est breviori brachio, quasi mustelæ cubitum habens, aneus. E γαλῆ & ἀγκών.
Γαλιλαία, ας, ἡ, Galilæa. Nomen regionis. Ebr. *limes*.
Γαλιλαῖος, αία, αῖον, Galilæus. A præc.
Γάλιον, ȣ, τὸ, galium, *herba*. A γάλα, quod lac coaguli modo cogat.
Γαλίοψις, ιος, ἡ, frutex, urticæ similis, urtica mortua. A pr. & ὄψις.
Γαλλαῖος, αία, αῖον, pertinens ad Gallos.
ΓΑΛΛΟΣ, ȣ, f. Γαλλὸς, ȣ, ὁ, gallus, eviratus, spado.
Γαλουργέω, v. γαλακτουργέω. E γάλα & ἔργον.
Γαλουχέω, ῶ, f. ήσω, lacte abundo, lac habeo. E γάλα & ἔχω.
Γαλουχία, ας, ἡ, abundantia lactis. A præc.
Γάλοως, ὁ, τῆς γάλοω; & γάλως, ἡ, τῆς γάλω, item γάλωος, glos, soror mariti. 2) uxor fratris.
Γαμαλιὴλ, ὁ, Gamaliel. Nomen Ebr. ἄκλιτον. *Retributio Dei*.
Γαμβρεύω, f. εύσω, connubio jungo. A γαμβρός.
Γάμβρευμα, ατος, τὸ, munus, seu convivium genero dari solitum, i. e. cantum. Ab eod.
Γάμβρειος, α, ον, pretiosus, v. c. vestitus, qualem Rex Persarum generis dabat. A seq.
ΓΑΜΒΡΟΣ, ȣ, ὁ, gener. 2) socer. 3) frater uxoris. 4) sponsus in pr. ap. Dor. & Æolas. A γαμέω, qu. pro γαμερός.
Γαμετὴ, ῆς, ἡ, uxor. A γαμέω.
Γαμέτης, ȣ, ὁ, maritus. Ab eod.
Γαμέτις, ιδος, ἡ, uxor, conjux. A præc.
Γαμέω, ῶ, f. ήσω, & έσω, uxorem duco, & γαμέομαι, nubo.
Γαμηλία, ας, ἡ, pecunia, quam dat novus maritus pro uxore, eum in curiales suos inducit. A præc.
Γαμηλίδευμα, τὸ, idem quod seq. Ab eod.
Γαμήλιον, ȣ, τὸ, munus nuptiale. Ab eod.
Γαμήλιος, ȣ, ὁ & ἡ, nuptialis, conjugalis.
Γαμηλιὼν, ῶνος, ὁ, septimus mensis Atticus, Januario respondens.

Γαμησείω, nupturio, uxorem ducere cupio, nuptias desidero. A γαμέω.
Γαμίζω, f. ίσω, nuptum do. A γάμος.
Γαμικός, ή, όν, nuptialis. Unde γαμικῶς.
Γάμιος, ία, ιον, idem.
Γαμίσκω, idem quod γαμίζω.
Γαμοκλοπέω, ῶ, f. ήσω, furtivas nuptias quaero, uxorem alienam corrumpo. A seq.
Γαμοκλόπος, ου, ὁ & ἡ, nuptiarum fur, adulter. E γάμος & κλέπτω.
Γαμοποιΐα, ας, ἡ, nuptiarum apparatio.
Γάμος, ου, ὁ, nuptiae. 2) connubium, matrimonium, conjugium.
Γαμοστολέω, ῶ, f. ήσω, nuptias paro. A seq.
Γαμοστόλος, ου, ὁ & ἡ, nuptias parans, ornans. E γάμος & στέλλω, orno.
Γαμοτελέω, ῶ, nuptias celebro, perago.
Γαμφαί, ῶν, αἱ, maxillae. (v. κάμπτω.)
Γαμφηλαί, ῶν, αἱ, idem. A praec.
Γαμψός, ή, όν, incurvus, inflexus, aduncus. A κάμπτω, flecto.
Γαμψότης, ητος, ἡ, curvitas, curvatura. A praec.
Γαμψωλή, ῆς, ἡ, idem, ab eod.
Γαμψώνυξ, χος, ὁ & ἡ, curvis unguibus armatus.
Γαμψώνυχος, ου, ὁ & ἡ, idem.
ΓΑ'ΝΟΣ, εος, τό, laetitia, voluptas. 2) splendor, item, quod est in quaque re pulchrum, nitidum, hilare, venustum. Unde
Γανόω, ῶ, f. ώσω, laetitia adficio. 2) splendeo. 3) laevigo, polio.
Γάνυμαι, laetor, gaudeo.
Γανύομαι, f. ύσομαι, idem.
Γανυτελέω, ῶ, opipare apparo. 2) laetitiam efficio, jucunditatem adfero.
Γάνωμα, ατος, τό, laetitia. 2) splendor, nitor. A γανόω.
Γαπετής, Dor. pro γηπετής.
Γαπότος, ου, p. γηπ. a terra bibendus. E γῆ & πίνω.
Γάρ, enim. 2) igitur. 3) quippe, scilicet. 4) interdum & redundat.
ΓΑΡΓΑΙ'ΡΩ, f. αρῶ, plenus sum. 2) moveor, palpito.
Γαργαλίζω, f. ίσω, titillo. 2) laetitia adficio. A γάργαλος.
Γαργαλισμός, ῦ, ὁ, titillatio. A praec.
Γάργαλος, ου, ὁ, idem. A γαργαίρω.
Γάργαρα, ων, τά, dicitur de multitudine insigni. Alioquin urbs Troadis.
Γαργαρεών, ῶνος, ὁ, uvula. A γαργαίρω.
Γαργαρίζω, f. ίσω, gargarizo. A γαργαίρω.
Γαργαρισμός, ῦ, ὁ, gargarizatio. A praec.
ΓΑ'ΡΟΝ, ου, τό, garum, liquamen piscium sale conditorum.
Γάρος, ου, ὁ, idem.
ΓΑΣΤΗ'Ρ, έρος, per Syncop. γαστρός, ἡ, venter. 2) ventriculus, in quem cibus recipitur. 3) uterus.
Γάστρα, ας, ἡ, fundus vasis, navis & similium. 2) vas ventricosum. A praec.
Γάστρη, ης, ἡ, idem, & ab eod.
Γαστρίδιον, ου, τό, parvus venter. Ab eod.
Γαστρίζω, fut. ίσω, ventrem expleo, ventrem saburro. 2) opipare & laute accipio. 3) ventrem caedo. Ab eod.
Γαστριμαργία, ας, ἡ, ingluvies, helluatio. A seq.
Γαστρίμαργος, ου, ὁ, gulosus, cibi avidus. Ex γαστήρ & μάργος, insanus.
Γαστριμάργως, Adv. cum cibi aviditate. A praec.
Γάστρις, ιος, ὁ, gulosus, lurco, ventri deditus. 2) lumbricus. A γαστήρ.

Γαστρισμός, ῦ, ὁ, ventris impletio, ingluvies. A γαστρίζω.
Γαστροειδής, έος, ὁ & ἡ, formam ventris habens. 2) ventrosus. E γ. & εἶδος.
Γαστροκνημία, ας, ἡ, sura, pars tibiae posterior. 2) pulpa carnis. Ex eod. & κνήμη, crus.
Γαστροκνήμιον, ου, τό, idem.
Γαστρολογία, ίας, ἡ, liber de ventris cupediis, ridiculi causa sic inscriptum Archestrati opus. A seq.
Γαστρολόγος, ου, ὁ & ἡ, qui de rebus ventri gratis disserit & eas exponit.
Γαστρομαντεύομαι, f. εύσομαι, e ventre vaticinor.
Γαστρονομία, ας, ἡ, lex ventris, jocosa appellatio libri Archestrati. E γ. & νόμος, lex.
Γαστροιδής, έος, ὁ & ἡ, qui ventre tumidus est. E γ. & οἰδέω, tumeo.
Γαστρορραφία, ας, ἡ, ventris vulnerati connexio, fibula facta consutio. E γ. & ῥάπτω, suo.
Γαστρόφιλος, ου, ὁ & ἡ, ventri deditus.
Γαστροφορέω, ventre aufero, vel in ventre fero.
Γαστρόχειρ, ρος, ὁ & ἡ, manuum labore vivens.
Γαστρώδης, εος, ὁ & ἡ, ventrosus. A γαστήρ.
Γάστρων, ωνος, ὁ, gulosus, lurco. Ab eod.
Γαυλικός & γαυλιτικός, ή, όν, navalis. χρήματα γαυλιτικά, pecunia de navibus coacta. A γαῦλος, navis.
ΓΑΥΛΟΣ, ῦ, ὁ, mulctra, mulctrale, situla.
Γαῦλος, ου, ὁ, navigii genus. 2) sentina.
Γαυνάκη, ης, ἡ, Caunace, mantile villosum. ap. Clem. Alex.
Γαυρίαμα, ατος, τό, exsultatio, gloriatio. A seq.
Γαυριάω, ῶ, f. άσω, glorior, superbio, efferor, me jacto. A γαῦρος.
Γαυρικός, ή, όν, elatus, superbus. A seq.
Γαῦρος, ρα, ρον, superbus, arrogans, ferox. 2) qui elatus est & aliqua re exsultat.
Γαυρότης, ητος, ἡ, superbia, elatio, ferocia. A praec.
Γαυρόω, ῶ, f. ώσω, superbum reddo, extollo ad arrogantiam. Ab eod.
Γαύσαπος, ου, ὁ, gausape.
ΓΑΥΣΟ'Σ, ή, όν, vel γαῦσος, η, ον, curvus, tortuosus. v. γαμψός.
Γαυσόω, ῶ, f. ώσω, curvo. A praec.
ΓΕ, Particula aliis vocibus fere adnecti solita, certe. 2) cum Pronominibus, quidem. 3) abundat omnino. 4) saltem. 5) πρίγε, idem quod γε. 6) δέγε tamen. 7) καίτοιγε, etsi. 8) μενοῦνγε, immo vero.
Γέα, ας, contr. γῆ, ῆς, ἡ, terra. 2) patria.
Γεάοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, terram complectens. E pr. & ἔχω.
Γεγηθότως, Adv. cum gaudio, cum laetitia. A γεγηθώς, quod est a γηθέω.
Γεγυμνωμένως, Adv. nude. A γυμνόω.
Γεγωνέω, ῶ, f. ήσω, clamo, vociferor.
Γεγώνησις, εως, ἡ, vociferatio, altus clamor. A praec.
Γεγωνίσκω, idem quod γεγωνέω.
Γεγωνόκωμος, ον, valde notus, fama per oppidum pervulgatus. E γεγωνός & κώμη, vicus.
Γεγωνός, ου, όν, alto clamore enunciatus, clare pronunciatus. 2) clarum pronuncians.
Γεδεών, ὁ, Gedeon. Nomen Ebr. ἐκλείπων, qui evellit.
ΓΕ'ΕΝΝΑ, ας, ἡ, gehenna, vallis Hinnom. 2) locus suppliciorum. Vox Ebr.
Γεηπονία, ας, ἡ, terrae, seu agri cultura. A seq.
Γεηπόνος, ου, ὁ & ἡ, agricola.
Γεηρός, ρά, ρόν, terreus, terrestris. A γέα.
Γεαρότης, ου, ὁ, agricola. Ex γέα & ἀρόω, aro.
ΓΕΙ'ΝΟΜΑΙ, gignor, nascor. 2) active de mare & femina, gigno, procreo. 3) sum.

Γεν-

Γειοκόμος, ου, ὁ, agricola. E γέα, f. γῆ & κομέω, curo.
Γειομόροι, ων, οἱ, coloni, qui agrum inter se divisum colunt. Ex γῆ & μέρος, portio.
Γειοπόνος, ου, ὁ ἢ ἡ, agricola.
Γειοτόμος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui terram scindit, agricola, τὸ γειοτόμον, aratrum. E γέα & τέμνω.
Γεῖσον, ου, τὸ, septum, lorica. 2) suggrundium. A γεῖσον.
Γεισοποδίζω, f. ίσω, suggrundio fulcio.
Γεισοπόδισις, εως, ἡ, suggrundatio. A praec.
Γεισοπόδισμα, ατος, τὸ, suggrundiorum fulcrum.
Γεισίπους, οδος, ὁ, idem. E seq. & πούς.
ΓΕΙ͂ΣΟΝ, ου, τὸ, suggrunda.
Γεῖσος, εος, τὸ, idem. 2) capitellum.
Γεισόω, vel γεισσόω, f. ώσω, suggrunda munio. 2) in suggrundae modum conformo.
Γείσωμα, ατος, τὸ, suggrundatio. A praec.
Γείσωσις, εως, ἡ, idem. Ab eod.
Γείτναια, ας, ἡ, vicina. A γείτων.
Γειτνεία, ας, ἡ, vicinitas. Ab eod.
Γειτνιάζω, f. άσω, vicinus sum. 2) adfinis, cognatus sum. A praec.
Γειτνίασις, εως, ἡ, vicinitas, propinquitas. A praec.
Γειτνιάω, ῶ, f. άσω, idem quod γειτνιάζω.
Γειτονεύω, f. εύσω, idem quod seq. & ab eod.
Γειτονέω, ῶ, f. ήσω, idem. A γείτων.
Γειτόνησις, εως, ἡ, vicinitas. A praec.
Γειτόνημα, ατος, τὸ, idem. Ab eod.
Γειτονία, ας, ἡ, idem. A γείτων.
Γειτονώδης, ες, vicinus. Ab eod.
Γειτόσυνος, υνη, υνον, vicinus. A seq.
ΓΕΙ'ΤΩΝ, ονος, ὁ ἢ ἡ, vicinus. 2) adfinis. 3) similis.
Γειώρας, ου, ὁ, peregrinus. 2) proselytus; al. γιώρας. Vox Syro-Chald. ap. τοὺς ό.
Γελαστής, έος, ὁ ἢ ἡ, hilaris.
Γελασείω, ridere gestio.
Γελάσιμος & ειος, ου, ὁ ἢ ἡ, ridiculus, risu dignus.
Γέλασμα, ατος, τὸ, risus.
Γελαστής, οῦ, ὁ, risor, irrisor.
Γελαστικός, ἡ, όν, ridendi facultate praeditus. Unde γελαστικῶς, ridicule.
Γελαστός, ἡ, όν, risu dignus.
Γελαστὺς, ύος, ἡ, risus.
ΓΕΛΑ'Ω, ῶ, f. άσω, rideo. 2) irrideo. 3) splendeo, niteo, floreo, hilaris sum.
ΓΕ'ΛΓΗ, ης, ἡ, omnis generis merces, scruta. 2) color, tinctura.
Γελγηθίζω, f. ίσω, decipio. A praec.
Γελγιδόομαι, οῦμαι, in γελγῖδας evado, in nucleos, seu spicas dividor, & discernor. A seq.
ΓΕ'ΛΓΙΣ, ιος, & γελγὶς, ίδος, ἡ, allii caput, s. nucleus.
Γελγοπωλέω, ῶ, f. ήσω, scruta vendo. A γέλγη & πωλέω.
Γελγοπώλης, ου, ὁ, scrutorum venditor.
Γελγοπῶλις, ιδος, ἡ, scrutorum venditrix.
Γελοιάζω, f. άσω, ridicula dico, jocor. A γελοῖος.
Γελοιασμός, οῦ, ὁ, jocatio. A praec.
Γελοιαστής, οῦ, ὁ, facetus, scurra. Ab eod.
Γελοῖος, οία, οῖον, jocosus, facetus, urbanus, scurra. at γέλοιος, ut Grammaticis placet, ridiculus, irridendus. A γέλως.
Γελοιότης, τος, ἡ, ridiculum rei. A praec.
Γελοίως, Adv. ridicule.
Γέλως, ωτος, vel ω, ὁ, risus. 2) maris serenitas.
Γελωτοποιέω, ῶ, f. ήσω, risum excito, scurrilia loquor.
Γελωτοποιΐα, ας, ἡ, scurrilitas.
Γελωτοποιός, οῦ, ὁ, scurra.
Γεμίζω, f. ίσω, impleo. 2) onero. A γέμω.
Γέμισμα, ατος, τὸ, impletio, implementum. A praec.
Γόμος, ου, ὁ, idem quod γέμος.
ΓΕ'ΜΩ, plenus sum, onustus sum, proprie de navi, tum vero de aliis, adeoque & de rebus animi.
Γενάρχης, ου, ὁ, gentis & familiae auctor. unde Aborigines γενάρχαι. 2) princeps, nomen magistratus.
Γενεὰ, ᾶς, ἡ, natales, ἀπὸ γενεᾶς a natalibus, a puero. 2) generatio, stirps. 3) progenies, genus. 4) liberi. 5) tempus spatii non satis certi: non tamen infra 25. annos.
Γενεαλογέω, ῶ, f. ήσω, genus recenseo, natales progenitorum investigo. 2) annumero in prosapia aliqua. A γενεαλόγος.
Γενεαλόγημα, τὸ, idem quod seq. A γενεαλογέω.
Γενεαλογία, generis recensio. A γενεαλόγος.
Γενεαλογικὸς, ἡ, ὸν, ad generis recensionem, sive ad genealogiam pertinens. A seq.
Γενεαλόγος, ου, ὁ, qui originem & genus alicujus recenset. E γ. & λέγω.
Γενῆθεν, genere.
Γενέθλη, ης, ἡ, genus, progenies. A γενεά.
Γενέθλια, ων, τὰ, natalitia. A praec.
Γενεθλιάζω, natalitia ago. A praec.
Γενεθλιακὸς, ἡ, ὸν, ad natalitia pertinens. 2) genethliacus. Ab eod.
Γενεθλιαλογέω, exerceo artem e natali die fata hominum colligendi, & ex illa arte quaestum facio. A γενεθλιαλόγος.
Γενεθλιαλογία, ας, ἡ, praedictio e natali die, notatio ex sideribus natalitiis. A seq.
Γενεθλιαλόγος, ου, ὁ, qui praedictiones e natali die facit. E γ. & λέγω.
Γενεθλιὰς, άδος, ἡ, dies natalis, nativitas.
Γενεθλίδιος, ου, ὁ, natalitius.
Γενεθλιολόγος, ου, ὁ, idem quod γενεθλιαλόγος.
Γενέθλιον, ου, τὸ, dies natalis hominis, urbis, &c.
Γενέθλιος, ου, ὁ & ἡ, natalis, natalitius. Θεοὶ γενέθλιοι, penates.
Γενεθλίωμα, ατος, τὸ, genus, sexus.
Γένεθλον, ου, τὸ, genus, filius vel filia, proles.
Γενειάζω, f. άσω, pubesco, de puero, cujus malis lanugo incipit obrepere. A γένειον.
Γενειὰς, άδος, ἡ, lanugo. 2) barba. 3) genae. Ab eod.
Γενειάσκω, pubesco. A seq.
Γενειάω, ῶ, barbatus sum. 2) pubesco. A γένειον.
Γενειήτης, ου, ὁ, & γενειάτης, barbatus. A praec.
Γένειον, ου, τὸ, mentum. 2) barba. A γένυς.
Γενέσια, ων, τὰ, natalitia, & quidem proprie de mortuo, cujus natalis celebratur. A γένεσις.
Γενεσιάρχης, ου, ὁ, originis auctor. Ab eod. & ἄρχω.
Γενεσιουργός, οῦ, ὁ, originis caussa. A seq. & ἔργον.
Γένεσις, εως, ἡ, ortus, origo. 2) creatio. 3) generatio, nativitas. 4) genitura, positus coeli tempore nativitatis. A γίνομαι.
Γενέτειρα, ας, ἡ, genitrix, parens. A γενετήρ.
Γενετὴ, ῆς, ἡ, ortus, nativitas. A γίνομαι.
Γενετὴρ, ῆρος, ὁ, genitor, pater. Ab eod.
Γενέτης, ου, ὁ, idem.
Γενέτωρ, ορος, ὁ, idem.
Γενηὶς, ίδος, ἡ, securis.
Γενῆται, ῶν, οἱ, qui ejusdem generis sunt, gentiles.
Γενητός, ἡ, όν, creatus, factus.
Γενικὸς, ἡ, ὸν, generalis, γενικὴ πτῶσις, genitivus casus. Gramm. A γένος.
Γενικῶς, Adv. generaliter. A praec.
Γέννα, ης, ἡ, genus, progenies. A γεννάω, pro γένναω.

Γεν-

Γεννάδας, ου, ὁ, generosus. 2) ingenuus. A præc.
Γενναιοπρεπῶς, *Adv.* generose. A seq. & πρέπω.
Γενναῖος, αία, αῖον, ingenuus. 2) nobili loco ortus. 3) naturalis, avitus, insitus. 4) generosus, strenuus. 5) vehemens, validus. A γέννα.
Γενναιότης, ητος, ἡ, generositas. Ab eod.
Γενναίως, *Adv.* generose, fortiter.
Γεννάω, ῶ, f. ήσω, genero, progigno, *de viris*, pario, *de mulieribus*. 2) pario, *metaphorice*. A γέννα.
Γέννημα, ατος, τὸ, quod natum seu procreatum est, progenies. 2) fructus, v. c. terræ, arboris. A præc.
Γεννησαρέτ, τὸ, Gennesaret. Nomen urbis Ebr. ἄνλετον, *hortus principis*.
Γέννησις, εως, ἡ, nativitas, generatio. A γεννάω.
Γενέτειρα, ας, ἡ, genitrix, parens, mater.
Γεννητής, ῦ, ὁ, generator.
Γεννητικός, ή, όν, generandi vim habens, genitalis. A præc.
Γεννητός, ή, όν, genitus, natus. 2) mortalis.
Γεννήτωρ, ορος, ὁ, genitor, parens.
Γεννοδότειρα, ας, ἡ, genitrix, epith. Veneris.
Γεννικός, ή, όν, generosus, fortis. A γέννα.
Γεννικῶς, *Adv.* generose, fortiter.
Γένος, εος, τὸ, genus, progenies, familia. 2) gens, natio. 3) stirps. 4) Genus, cui opponitur Species.
Γενέτης, ου, ὁ, genere propinquus. A præc.
ΓΕΝΤΑ, ων, τὰ, carnes, viscera.
ΓΕΝΤΙΑΝΗ, ῆς, ἡ, gentiana, *herba*.
ΓΕΝΥΣ, υος, ἡ, mentum, maxilla. 2) barba.
Γεώδης, ες, terreus. E γέα & εἶδος.
Γεόομαι, οῦμαι, in terram vertor. A γέα.
Γεοῦχος, ου, ὁ, terram continens, qui terram suo ambitu complectitur. Ab eod. & ἔχω.
Γεραιά, ᾶς, ἡ, anus. 2) matrona. A seq.
Γεραιός, ά, όν, senilis. 2) *masc.* senex. 3) vir venerabilis, magnæ auctoritatis. A γέρων.
Γεραίρω, muneror honoris causa, orno. 2) veneror, magni facio. A γέρας.
Γεράνδρυον, & γεραίδρυον, ου, τὸ, ut quidam volunt, arbor annosa. Ex γέρων & δρῦς, *arbor*.
Γεράνιον, ου, τὸ, grus, machina. 2) herba quædam. A γέρανος.
Γερανίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, geranites, lapis quidam. Ab eod.
Γερανοβοτία, ας, ἡ, grex gruum pascentium. Ex eod. & βόσκω, *pasco*.
Γερανομαχία, ας, ἡ, pugna cum gruibus. E seq. & μάχη.
ΓΕΡΑΝΟΣ, ου, ἡ, grus, *avis*. 2) saltationis genus. 3) machina scenica. 4) machina tollendis oneribus comparata.
Γεραός, ῦ, ὁ, senex. 2) honoratus. A γέρων.
Γεραρός, ρά, ρόν, honorandus, venerandus, augustus. A seq.
ΓΕΡΑΣ, ατος, τὸ, præmium, munus. 2) honor.
Γεράσμιος, ου, ὁ & ἡ, honoratus, honore & præmio dignus. 2) honorificus. 3) senilis. A præc.
Γερασφόρος, ου, ὁ & ἡ, præmium ferens. Ex eod. & φέρω.
Γερατοφόρος, ου, ὁ & ἡ, idem. Ex iisd.
Γεργέριμος, ου, ὁ & ἡ, epith. olivæ: estque decidua, quæ ob maturitatem sponte sua decidit.
Γεργεσηνός, ῦ, ὁ, Gergesenus. Vox Ebr. *vicinus peregrinationis*.
Γερήνιος, ου, ὁ & ἡ, epitheton Nestoris ap. Hom. honoratus. A γέρας, aut a loco Γέρηνα.
Γερηφορία, ας, ἡ, honores. E γέρας & φέρω.

Γεροντagωγέω, ῶ, f. ήσω, senem instituo. A seq.
Γεροντagωγός, ῦ, ὁ, qui senem instituit.
Γερόντειος, εία, ειον, senilis. A γέρων.
Γεροντία, ας, ἡ, senectus. 2) Lacedæmoniorum senatus.
Γεροντιαῖος, αία, αῖον, idem, quod γερόντειος.
Γεροντιάω, ῶ, senium & delirium resipio, ad senilem modum deliro, desipio.
Γεροντικός, ή, όν, senilis.
Γεροντικῶς, *Adv.* seniliter.
Γερόντιον, ου, τὸ, vetulus, senex. 2) senatus.
Γεροντοδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui senis atque adeo parum docilis hominis præceptor est.
Γεροντοκομεῖον, ου, τὸ, locus, ubi senes tractantur & curantur. Ex γέρων & κομέω, *curo*.
Γεροντοπυγίζω, senem pædico.
Γερουσία, ας, ἡ, senatus. A γέρων.
Γερουσιαστής, ῦ, ὁ, senator.
Γερούσιος, ου, ὁ & ἡ, ad senes vel ad principes reip. pertinens. 2) honorabilis. A γέρων.
Γερρίδιον, ου, τὸ, storeæ ex vimine, aut junco. A seq.
ΓΕΡΡΟΝ, ου, τὸ, scutum e vimine textum. 2) quodvis instrumentum defensionis.
Γερροφόρος, ου, ὁ, miles, qui scuto (vimineo) utitur.
ΓΕΡΩΝ, οντος, ὁ, senex. 2) *in Plurali* senatores, curia. 3) colus.
Γερωχία, ας, ἡ, pro γερουχία, i. e. γερουσία, al. γερωσία. *Dor.* pro γερουσία, senatus. E γέρας & ἔχω.
Γευθμός, ῦ, ὁ, gustatio. A γεύομαι.
Γεῦμα, ατος, τὸ, idem. 2) cibus, edulia.
Γευματίζω, f. ίσω, gusto. 2) gustu imbuo.
Γεῦσις, εως, ἡ, gustatio.
Γευστήριον, ου, τὸ, gustandi instrumentum. 2) poculum, quo vinum gustatur.
Γευστικός, ή, όν, gustatorius.
Γευστός, ή, όν, qui gustari potest.
ΓΕΥΩ, f. εύσω, gustare facio, gustandum præbeo, cibum potumve do. *Pass.* gusto, edo.
ΓΕΦΥΡΑ, ας, ἡ, pons. 2) intervallum inter binos instructæ aciei ordines. 3) locus quisque patulus, unde elabi & aliquo in tutum pervenire licet.
Γεφυρίζω, f. ίσω, e ponte scommata in aliquem jacio. 2) derideo, cavillor, subsanno. A præc.
Γεφύριον, ου, τὸ, ponticulus. Dim. a γέφυρα.
Γεφυρισμός, ῦ, ὁ, derisio, cavillatio. A γεφυρίζω.
Γεφυριστής, ῦ, ὁ, cavillator, irrisor. Ab eod.
Γεφυροποιέω, ῶ, f. ήσω, pontem facio, viam aliquo munio.
Γεφυροποιός, ῦ, ὁ, pontifex, qui pontem facit.
Γεφυρόω, ῶ, f. ώσω, ponte jungo, pontem impono.
Γεφύρωμα, ατος, τὸ, ipsum opus jungendi ponte fluvium. 2) transitus fluminis. A præc.
Γεφύρωσις, εως, ἡ, pontium exstructio.
Γεφυρωτής, ῦ, ὁ, qui pontes exstruit.
Γεωγραφέω, ῶ, f. ήσω, terrarum orbem describo oratione.
Γεωγραφία, ας, ἡ, descriptio terræ.
Γεωγραφικός, ή, όν, ad terræ descriptionem pertinens. 2) terræ descriptionis peritus; *hinc* 3) γεωγραφικά, ῶν, τὰ, commentarii de terræ descriptione, scil. συγγράμματα.
Γεωγραφικῶς, more Geographi, e lege artis geographicæ.
Γεωγράφος, ου, ὁ, qui terram, seu terræ situm describit. E γέα & γράφω.
Γεωδαισία, ας, ἡ, terræ divisio, distributio, partitio. E γῆ & δαίω, *divido*.

Γεω-

Γεώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, terreus, terrenus. A γέα.

Γεωλοφία, ας, ἡ, tumulus, collis. E γέα & λόφος, collis.

Γεώλοφον, ου, τὸ, collis, tumulus, mons terraceus.

Γεώλοφος, ου, ὁ & ἡ, quod e terra instar tumuli, s. collis eminet. 2) *Subst.* ὁ, tumulus. 3) homo crassus, stupidus. Ex iisdem.

Γεωμετρέω, ῶ, f. ήσω, terram metior. 2) disco vel exerceo Geometriam.

Γεωμέτρης, ου, ὁ, Geometra, agri mensor. E γέα & μετρέω, *metior*.

Γεωμετρία, ας, ἡ, Geometria, terram dimetiendi scientia.

Γεωμετρικὸς, ἡ, ὸν, ad Geometriam, s. Geometram pertinens. 2) Geometriæ peritus.

Γεωμετρικῶς, *Adv.* geometrice, pro portione.

Γεωμιγὴς, έος, ὁ & ἡ, terræ mixtus. 2) terrenus. Ex γέα & μίγνυμι, *misceo*.

Γεωμορία, ας, ἡ, agricultura. A γεωμόρος.

Γεωμορικὸς, ἡ, ὸν, agrarius, ut νόμος, lex agraria.

Γεωμόριον, ου, τὸ, terræ portio.

Γεωμόρος, ου, ὁ, agricola, colonus. E γέα & μείρω, *divido*.

Γεωνόμος, ου, ὁ, qui agrum distribuit. E γέα & νέμω, *distribuo*.

Γεωπείνης, ου, ὁ, q. d. qui terræ fame laborat, qui parum terræ possidet. 2) famelicus. E γέα & πεῖνα, *fames*. (vel potius a πένομαι, laboro, qui multo cum sudore duroque cum labore agrum colit.)

Γεωπονέω, ῶ, f. ήσω, terram colo.

Γεωπονία, ας, ἡ, agricultura.

Γεωπονικὸς, ἡ, ὸν, ad agriculturam pertinens.

Γεωπόνος, ου, agricola.

Γεωργέω, ῶ, f. ήσω, terram colo, agriculturam exerceo. A γεωργός.

Γεώργημα, ατος, τὸ, agricolatio. A pr.

Γεωργήσιμος, ὁ & ἡ, ad colendum idoneus, fertilis.

Γεωργία, ας, ἡ, agricultura.

Γεωργικὸς, ἡ, ὸν, ad agriculturam pertinens; *hinc* Γεωργικὰ, ῶν, τὰ, scil. συγγράμματα, Liber de agricultura.

Γεώργιον, ου, τὸ, agricolatio. 2) arvum, ager aratus.

Γεωργὸς, οῦ, ὁ, agricola. 2) vinitor. 3) colonus quivis. E γέα & ἔργον, *opus*.

Γεωργώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, rusticus. *Hinc* κατὰ τὸ γεωργῶδες, agricolarum, sive rusticorum more.

Γέωροι, ων, οἱ, & γεώρικες, οἱ, qui terram custodiunt, agrorum custodes. E γέα & οὖρος, *custos*.

Γεωρυχέω, ῶ, f. ήσω, terram fodio. A sq.

Γεωρύχος, ου, ὁ, qui terram fodit. E γέα & ὀρύσσω, *fodio*.

Γεωτόμος, ου, ὁ, qui terram scindit, agricola. E γέα & τέμνω, *scindo*.

Γεωτραγία, ας, ἡ, victus e rebus terra natis: *in infantibus opp.* lacti, & est cibus non liquidus quivis. E γέα & τρώγω, *edo*.

Γεωφάνιον, ου, τὸ, locus, in quo metalla nascuntur, s. apparent. E γέα & φαίνομαι. (nisi potius sit γεωψάνιον, ubi glebæ terrestres metallis fœtæ excoquuntur.)

Γεωφύλαξ, ακος, ὁ, custos agri.

Γηχαρὴς, ὲς, gaudens terra, libenter in terra versans. E γ. & χαίρω.

Γῆ, γῆς, ἡ, terra. 2) regio, *contr.* e γέα.

Γηγενέτης, ου, ὁ, terrigena, terræ filius. E pr. & γίνομαι, *nascor*.

Γηγενὴς, έος, ὁ & ἡ, terrigena, terræ filius. 2) indigena. 3) gigas. Ex iisd.

Γήδιον, ου, τὸ, agellus. Dim. a γῆ. pro γηΐδιον.

Γῆθεν, *Adv.* e terra.

Γηθέω, ῶ, f. ήσω, gaudeo, lætor.

Γῆθος, εος, τὸ, gaudium. A γήθω.

Γηθοσύνη, ης, ἡ, idem. A pr.

Γηθόσυνος, ὑνη, υνον, lætus, lætabundus.

Γηθοσύνως, *Adv.* læte.

Γηθυλλὶς, ίδος, ἡ, idem quod seq. 2) olus porro simile.

ΓΗ'ΘΥΟΝ, ου, τὸ, genus cepæ.

ΓΗ'ΘΩ, idem quod γηθέω.

Γήϊνος, ου, ὁ & ἡ, terrenus. 2) corruptioni obnoxius. 3) mortalis. A γῆ.

Γήϊος, ου, ὁ & ἡ, idem.

Γηΐτης, ου, ὁ, agricola, rusticus.

Γήκινος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui terram quatit, vel movet. E γῆ & κινέω, *moveo*.

Γηλεχὴς, έος, ὁ & ἡ, humi cubans, cui humi lectus est. E γῆ & λέχος, *lectus*.

Γήλοφος, ου, ὁ, tumulus, pro γεώλοφος.

Γήμορος, ου, ὁ, agricola. E γῆ & μείρω.

Γηοχέω, ῶ, f. ήσω, agrum habeo, possideo. A sq.

Γαιήοχος, ου, ὁ, terram habens. 2) terram continens, amplexibus gestans & versans, *de Neptuno*.

Γηπάτταλος, ου, ὁ, paxillus terræ.

Γήπεδον, ου, τὸ, ager, fundus, solum. 2) solum, quod adjacet prædiis urbanis.

Γηπετὴς, έος, ὁ & ἡ, in terram delapsus. E γῆ & πίπτω, *cado*.

Γηπονέω, ῶ, f. ήσω, agrum colo.

Γηπονία, ας, ἡ, agricultura.

Γηπονικῶς, rustice, more agricolarum.

Γηπόνος, ου, ὁ, agricola.

Γηραιὸς, αιὰ, αιὸν, senex, senilis, senio confectus, grandævus. A γῆρας.

Γηραλέος, έα, έον, idem. Ab eod.

Γηράλεος, α, ον, idem. 2) tristis, acerbus. Ab eod.

Γήρανμα, ατος, τὸ, senium. 2) floccus vanescentis floris. A γηράω.

ΓΗ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, senectus, senium. Unde

Γηράσκω, f. άσω, senesco. A sq.

Γηράω, ῶ, f. άσω, idem.

Γήρειον, ου, τὸ, idem quod γήρανμα. A γῆρας.

Γηροβοσκέω, ῶ, f. ήσω, in senectute alo.

Γηροβοσκία, ας, ἡ, sustentatio senis.

Γηροβοσκὸς, ὁ, ὁ καὶ ἡ, senum nutritor, qui aliquem in senectute alit. E γῆρας & βόσκω, *pasco, alo*.

Γηροκομεῖον, ου, τὸ, locus, quo aluntur senes.

Γηροκομέω, ῶ, f. ήσω, curam senis gero.

Γηροκομία, ας, ἡ, cura & nutritio senum.

Γηροκομικὸς, ἡ, ὸν, ad curam alendi senes pertinens.

Γηροκόμος, ου, ὁ & ἡ, qui curam habet senum. E γῆρας & κομέω, *curam gero*.

Γηροτροφεῖον, ου, τὸ, locus, in quo senes aluntur.

Γηροτροφέω, ῶ, f. ήσω, in senectute alo.

Γηροτροφία, ας, ἡ, actio & cura alendi senes.

Γηροτρόφος, ου, ὁ & ἡ, senes nutriens. E γῆρας & τρέφω, *nutrio*. Obs. *Hæc verba omnia scribuntur & per ω*.

ΓΗ'ΡΥΣ, υος, ἡ, vox.

Γήρυμα, ατος, τὸ, vox. A sq.

Γηρύω, f. ύσω, sono, de cujuscunque animalis voce, velut pro mugire, canere. 2) loquor, dico. A γῆρυς. Dor. γαρύω.

Γήτειον, ου, τὸ, idem quod γήθυον.

Γήτης, ου, ὁ, agricola, rusticus. pro γηΐτης.

Γητομέω, ῶ, f. ήσω, terram scindo, seu findo. A sq.

Γη-

Γυπτύμος, ου, ὁ, qui terram findit, seu scindit. E γῆ & τέμνω, scindo.
Γηφάγος, ο, ὁ & ἡ, qui terra vescitur. 2) pauper, qui terræ oleribus sustentatur.
Γέχυτον, ου, τὸ, exterior pars terræ mollis & minime lapidosa. E γῆ & χύω, fundo.
Γιγαντεῖος, εία, εῖον, giganteus. A γίγας.
Γιγάντειος, εία, ειον, giganteus.
Γιγαντιάω, ῶ, gigantes imitor, gigantum similis sum.
Γιγαντολέτειρα, ας, ἡ, gigantum perditrix, epithet. Minervæ. E seqq.
Γιγαντολέτης, ου, ὁ, gigantum perditor & extinctor. E γίγας & ὄλλυμι, perdo.
Γιγαντολέτις, ιδος, ἡ, idem quod γιγαντολέτειρα.
Γιγαντολέτωρ, ορος, ὁ, idem quod γιγαντολέτης.
Γιγαντομαχία, ας, ἡ, pugna gigantum. E γ. & μάχη.
Γιγαντοραιστὸς, ὁ, idem quod seq. E γ. & ῥαίω.
Γιγαντοφόνος, ου, ὁ & ὁ, qui gigantes interficit.
Γιγαντώδης, εος, ὁ & ἡ, giganti similis. A γίγας & εἶδος.
ΓΙΓΑΡΤΟΝ, ου, τὸ, quod in acino osseum, s. lapidosum est, granum acini.
Γιγαρτώδης, εος, ὁ & ἡ, plenus γιγάρτων.
ΓΙ'ΓΑΣ, αντος, ὁ, gigas.
ΓΙΓΓΙ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, herbula, pastinacæ silvestri similis.
ΓΙΓΓΑΙΣΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, titillatio. 2) risus petulans.
Γιγγλυμοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cardini similis, de commissura articulorum, ut cubiti & brachii. Hippocr. E sq. & εἶδος.
ΓΙΓΓΛΥΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, cardo januæ. 2) ossium velut cubiti & brachii, junctura, quia cardini similis.
Γιγγλυμοῦσθαι, jungi velut cardine, de articulorum commissura.
Γιγγλυμώδης, εος, ὁ καὶ ὁ, cardini similis.
Γιγγραίνω, f. ανῶ, cano tibia, quæ γίγγρας dicitur.
Γιγγραντὸς, ὁ, ὀν, qui ad γίγγρας cantatur.
ΓΙΓΓΡΑΣ, ου, ὁ, parvula quædam tibia, lamentabilem sonum edens.
Γιγγρασμὸς, ῦ, ὁ, cantus, seu sonus τῦ γίγγρα.
Γίγνομαι, vide γίνομαι.
Γιγνώσκω, vide γινώσκω.
ΓΙ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, equuleus, equus parvulus. 2) fœtus asininus, vel equinus, qui in ventre matris corrumpitur, & inde membris depravatis nascitur.
ΓΙ'ΝΟΜΑΙ, vel γίγνομαι, f. γενήσομαι, p. m. γέγονα, nascor, gignor. 2) orior. 3) sum, fio. 4) accido, evenio, contingo.
ΓΙΝΩ'ΣΚΩ, vel γιγνώσκω, f. γνώσομαι, p. ἔγνωκα, nosco, cognosco, agnosco, intelligo, novi. 2) meum agnosco. 3) approbo. 4) censeo, existimo, judico, statuo. 5) sentio. 6) coeo cum aliqua. N. T.
Γλαγερὸς, ῦ, ὁ, &
Γλαγόεις, όεσσα, όεν, lacteus. A γλάγος.
Γλαγοπὴξ, ῆγος, qui lac concrescere facit, s. in quo lac concrescit. E sq. & πήγνυμι, denso.
Γλάγος, εος, τὸ, lac. A γάλα.
Γλαγότροφος, ον, qui lacte alitur. E pr. & τρέφω.
Γλαγόφορον, ονος, lac habens, epith. uberis. (qu. a γλάγος, & φέρος, lac ferens.)
Γλαγόων, οντος, ὁ, lactescens & nondum satis adultus. A γλάγος.
Γλάζω, cano.
Γλακάω, lacte plenus sum. A γλάξ.
Γλαμάω, ῶ, fut. ήσω, gramia laboro, lippio.
Γλάμη, ης, ἡ, gramia, lippitudo. 2) oculorum sordes. A λήμη, lippitudo.
Γλαμυξιάω, ῶ, idem quod γλαμάω. A sq.
Γλάμυξος, ου, ὁ & ἡ, Epith. oculi, cujus anguli scabri sunt, scabra lippitudine laborant. E γλάμη & μύξα. (nisi υξος mera terminatio est.)
Γλαμυρὸς, ρὰ, ρὸν, gramiosus, lippus. Ab eod.
Γλαμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem, & ab eod.
Γλάμων, ονος, ὁ & ὁ, idem, & ab eod.
ΓΛΑΝΙ'Σ, ίδος, ἡ, piscis quidam.
Γλανὸς, ὁ, ὸν, Hyæna.
Γλὰξ, antiq. lac. 2) nomen herbæ, ap. Plin.
Γλαρὶς, ίδος, ἡ, instrumentum fabrorum ad lapides poliendos &c.
Γλαυκιάω, ῶ, glaucis oculis terribiliter intueor. 2) glaucesco. A γλαυκός.
Γλαυκίζω, f. ίσω, ad glaucum colorem accedo. 2) obtuse video. Ab eod.
Γλαύκιον & γλαυκίον, herba quædam. 2) avis, a glaucis oculis. Ab eod.
Γλαυκιόω, poet. pro γλαυκιάω, glaucis oculis terribiliter intueor. Ab eod.
Γλαυκίσκος, ου, ὁ, piscis quidam, qui & γλαυκίδιον. Ab eod.
Γλαυκόομματος, ε, ὁ & ἡ, glaucos oculos habens, cæsius. A sq. & ὄμμα.
ΓΛΑΥΚΟ'Σ, ἡ, όν, glaucus, cæsius, cæruleus.
Γλαυκότης, ητος, ἡ, glaucus color. A pr.
Γλαυκόφθαλμος, ου, ὁ & ἡ, qui cæsiis est oculis.
Γλαυκοχαίτης, ου, ὁ καὶ ἡ, cæsiam jubam, vel comam habens. E γλ. & χαίτη.
Γλαυκόχροος, contr. γλαυκόχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, glauci coloris. E γλ. & χρόα.
Γλαυκόω, ῶ, f. ώσω, cæsium reddo.
Γλαυκώδης, εος, ὁ & ἡ, noctuæ speciem gerens.
Γλαύκωμα, ατος, τὸ, vitium in oculo, glaucedo, suffusio, glaucoma. A γλαυκόω.
Γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, cæsios habens oculos, vel truces, adspectu terribiles, formidinem injicientes, cujusmodi sunt oculi noctuæ, quæ avis Minervæ erat consecrata. Minervæ epitheton apud Hom. E γλ. & ὤψ, oculus.
Γλαυκωπὸς, ῦ, ὁ & ἡ, glaucis oculis præditus. Ex iisd.
Γλαυκῶπις, ιος, ἡ, idem quod γλαύκωμα, & ab eod.
Γλαυκώψ, ῶπος, ὁ & ὁ, qui cæsios oculos habet.
Γλαὺξ, κος, ἡ, ulula, noctua. A γλαυκός.
Γλαύσσω, splendeo, cerno. Ab eodem.
Γλάφυ, τὸ, spelunca, antrum, caverna. A γλάφω, excavo.
Γλαφυρία, ας, ἡ, elegantia, concinnitas, cum res quasi dedolata & polita est. A seq.
Γλαφυρὸς, ρὰ, ρὸν, cavus, profundus. 2) scitus, elegans, venustus. 3) lautus. 4) aptus. A γλάφω.
Γλαφυρότης, τητος, ἡ, concinnitas. A præc.
Γλαφυρῶς, Adv. scite, eleganter, venuste. Ab eod.
ΓΛΑ'ΦΩ, fut. ψω, cavo. 2) sculpo.
Γλευκαγωγὸς, ῦ, ὁ & ἡ, mustum vehens. E γλεῦκος & ἄγω.
Γλεύκινος, ίνη, ον, musteus. A γλεῦκος.
Γλευκοπότης, ου, ὁ, musti, dulcioris potionis amans.
ΓΛΕΥ'ΚΟΣ, εος, τὸ, mustum, decoctum, defrutum. 2) dulce, h. e. potus quilibet dulcis factitius.
Γλεῦξις, εως, ἡ, idem quod γλεῦκος.
Γλήμη, ης, ἡ, lippitudo. A λήμη.
ΓΛΗ'ΝΗ, ης, ἡ, pupilla oculi. 2) oculus. 3) pupa. 4) puella. 5) cavitas ossis, quæ aliud os recipit, it. favus.
Γλῆνος, εος, τὸ, stella. 2) lumen. τὰ γλήνεα, sidera, deliciæ, res exquisitæ pulchritudinis. A præc.
ΓΛΗ'ΧΩΝ, ωνος, ἡ, pulegium.
Γληχωνίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum e pulegio confectum. A præc.

ΓΛΙ'Α, ας, ἡ, gluten.
ΓΛΙΓΝΟΣ, f. γλῖνος, genus aceris campestre, gallica.
Γλισχραίνω, f. ανῶ, viscosum, lentum reddo. A γλίσχρος.
Γλισχραντιλογεξεπίτριπτος, α, ὁ ϗ ἡ, homo ineptæ & odiosæ contumaciæ, deorum ira & internecione dignus ideo, quod ob res nauci, commemoratione indignas, multum & pertinaciter obloquitur & contendit. E γλίσχρος, ἀντιλογία, lis, ἐξ, & ἐπίτριπτος, perdendus, exterminandus. Vox Comica Aristoph.
Γλίσχρασμα, ατος, τὸ, viscositas. A γλισχραίνω.
Γλισχρεύομαι, f. εύσομαι, parcus & tenax sum. A γλίσχρος.
Γλισχρία, ας, ἡ, miseria.
ΓΛΙ'ΣΧΡΟΣ, ρα, ρον, lentus, viscosus, tenax, glutinosus. 2) lubricus. 3) tenax, parcus. 4) strictus. 5) jejunus. 6) valde sordidus. 7) ærumnosus. 8) gulosus. 9) suavis. 10) humilis. 11) adulator.
Γλισχρότης, ητος, ἡ, viscositas, lentor, tenacitas. 2) lubricitas. 3) parcitas, avaritia, sordes. A præc.
Γλισχρόχολος, ον, glutinosus & biliosus. γλισχρόχολα, excrementa glutinosa & biliosa. E γλίσχρος & χολὴ, bilis.
Γλισχρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lentus, tenax, viscosus. A γλίσχρος.
Γλίσχρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui aliquid discupit. 2) infelix, infortunatus. Ab eod.
Γλίσχρως, *Adv.* tenaciter, more viscosorum. 2) lubrice. 3) parce, tenuiter. 4) vix, difficulter, ægre.
ΓΛΙ'ΧΟΜΑΙ, cupio, adfecto, appeto.
Γλοιάζω, oculos sensim claudo, ut dormituri, conniveo. A γλοιός.
Γλοιὰς, άδος, ἡ, equa maligno ingenio, *item* femina.
Γλοίης, ητος, ὁ, malignus. A seq.
ΓΛΟΙΟ'Σ, ῦ, ὁ, visco sordidus. 2) malignus, malis imbutus moribus. 3) invalidus. *Substantive* 4) sordes olei, strigmenta.
Γλοιόω, ῶ, fut. ώσω, lentum & viscosum reddo. *Pass.* lentesco, viscosus fio.
Γλοιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, glutinosus, viscidus.
Γλοιωδῶς, *Adv.* more eorum, qui claudere incipiunt oculos & nutant capite cum obdormiscunt. 2) connivendo.
Γλούτια, ων, τὰ, naticulæ, corpora duo dura in cerebro ad latera illius eminentia. A seq.
ΓΛΟΥΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, nates, clunes.
Γλυκάζω, f. άσω, dulce reddo. 2) dulcesco, dulcem saporem imitor, ad eum vergo. A γλυκύς.
Γλυκαίνω, f. ανῶ, idem. Ab eod.
Γλύκανσις, εως, ἡ, q. d. dulcificatio. A præc.
Γλύκασμα, ατος, τὸ, dulcedo. A γλυκάζω.
Γλυκασμὸς, ῦ, ὁ, idem. Ab eod.
Γλυκερὸς, ρὰ, ρὸν, dulcis. A γλυκύς.
Γλυκερόχρως, ὁ ϗ ἡ, formosus, tener.
Γλυκασμὸς, ῦ, q. d. dulcificatio, dulcedo.
Γλυκίων, ίονος, ίον, subdulcis. A γλυκύς.
Γλυκύδακρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, dulces fundens lacrimas. E γλυκύς & δάκρυ.
Γλυκυδερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dulce, suave, venustum videns, aut adspiciens, qui dulci adspectu est. Ex eod. & δέρκομαι.
Γλυκύδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui suavia, vel dulcia largitur, vel cujus dona accipienti jucunda sunt & cara. Ex eod. & δῶρον.
Γλυκυηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dulcisonus. Ex eod. & ἠχέω, sono.
Γλυκυθυμία, ας, ἡ, animi hilaritas. A seq.
Γλυκύθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, exhilarans. 2) delicatus. 3) placido & miti animo præditus.
Γλυκύκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui dulcem fructum fert.
Γλυκύκρεως, ὁ ϗ ἡ, dulcem carnem habens.
Γλυκυμείλιχος, ον, dulciter mitis, dulciloquus.
Γλυκύμηλον, ου, τὸ, malum prædulce.
Γλυκυπάρθενος, ον, virginea suavitate præditus.
Γλυκύπικρος, ου, ὁ ϗ ἡ, dulcedinem amaritudini permixtam habens.
Γλυκύῤῥιζα, ης, ἡ, dulcis radix, glycyrrhiza.
Γλυκύῤῥιζον, ου, τὸ, idem.
ΓΛΥΚΥ'Σ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, dulcis. 2) mollis, clemens. 3) jucundus. γλυκεῖα, *subst.* de radice dulci.
Γλυκυσίδη, Glycyside, pæonia.
Γλυκύστρυφνος, ου, ὁ ϗ ὁ, sapore dulci simul & acerbo præditus.
Γλυκύτης, ητος, ἡ, dulcedo.
Γλυκυτράχηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, dulcem i. e. mollem, pulcram cervicem habens.
Γλυκύφθογγος, ον, dulce sonans.
Γλυκυφωνία, ας, ἡ, dulcis vox, cantus dulcis. A seq.
Γλυκύφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui dulcis est vox.
Γλυκύχυλος, ον, dulcem succum habens.
Γλύμμα, ατος, τὸ, scalptura, cælatura, quod scalptum est, opus cælatum. A γλύφω.
Γλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, scalptor, cælator. Ab eod.
Γλύπτης, ου, ὁ, idem. Ab eod.
Γλυπτὸς, ὴ, ὸν, scalptus. Ab eod.
Γλύφειον, ου, τὸ, scalprum, instrumentum ferreum, quo metalla, & saxa, gemmæ scalpuntur & cælantur. Ab eod.
Γλύφανος, ου, ὁ, scalptura, cælatura. 2) scalprum, cælus. Ab eod.
Γλυφεῖον, ου, τὸ, scalprum. Ab eod.
Γλυφεὺς, έως, ὁ, scalptor. Ab eod.
Γλυφὴ, ῆς, ἡ, scalptura, cælatura. Ab eod.
Γλυφὶς, ίδος, ἡ, incisura & crena sagittæ. 2) sagitta ipsa. A seq.
Γλύφω, f. ψω, scalpo, cælo.
ΓΛΩ͂ΣΣΑ, *Att.* γλῶττα, ης, ἡ, lingua. 2) dicendi facultas. 3) sermo unicuique genti peculiaris. 4) vocabulum rarum, peregrinum, obscurum, & exoletum. 5) lingua, seu lingula tibiæ. 6) calceamentorum vincula.
Γλωσσαλγέω, ῶ, f. ήσω, lingua doleo. 2) lingua prurio, continere os a loquendo non possum.
Γλωσσαλγία, ας, ἡ, linguæ dolor. 2) linguæ prurigo. 3) loquax maledicentia.
Γλωσσαργία, ας, ἡ, garrulitas, loquacitas. A seq.
Γλώσσαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, garrulus, locutulejus, blatero, nugo. E γλ. & ἀργὸς, velox, vel malus, noxius.
Γλωσσάριον, ου, τὸ, lingula. Dim. a γλῶσσα.
Γλωσσάσπις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, qui lingua pro clypeo utitur, qui sua se defendit facundia.
Γλώσσημα, ατος, τὸ, idem quod γλῶσσα n. 4.
Γλωσσηματικὸν, ῦ, τὸ, vocabulum peregrinum, aut rarum, explicatione indigens.
Γλωσσηματικῶς, *Adv.* voce antiqua, rara, exquisita. A præc.
Γλωσσογάστωρ, ορος, ὁ, qui linguæ ministerio ventrem alit, qui lingua victum quærit. E γλ. & γαστὴρ.
Γλωσσογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui de glossarum interpretatione scribit.
Γλωσσοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, linguæ similis. E γλ. & εἶδος.
Γλωσσοκάτοχος, ου, ὁ ϗ ὁ, linguam continens. A γλ. & κατέχω.

Γλωσσοκομεῖον, ου, τὸ, vas, quod ligulas tibiarum recipit. 2) receptaculum quodvis. A seq.

Γλωσσόκομον, ου, τὸ, theca condendis ligulis tibiarum. 2) loculus, cui Ægyptii includebant cadavera condita. 3) marsupium. 4) arca, in quam conjiciatur pecunia. E γλ. & κομέω, *curo*.

Γλωσσοκατοχέω, ῶ, f. ήσω, linguam coerceo, taceo.

Γλωσσομανία, ας, ἡ, linguæ incontinentia, petulantia &c.

Γλωσσοστροφέω, ῶ, f. ήσω, linguam agiliter verso, blatero. E γλ. & στρέφω.

Γλωσσότμητος, ου, ὁ & ἡ, cui lingua præcisa est. E γλ. & τέμνω, *seco*.

Γλωσσοτομέω, ῶ, f. ήσω, linguam amputo. Ex iisd.

Γλωσσοχαριτέω, ῶ, fut. ήσω, lingua blandior, oratione gratificor, auribus do. E γλ. & χάρις, *gratia, blanditiæ*.

Γλωσσοειδὴς, έος, ὁ & ἡ, ligulatus. 2) linguæ similis. 3) linguax, locutulejus.

Γλῶττα, ης, ἡ, vide γλῶσσα.

Γλωττικὸς, ἡ, ὸν, ad linguam pertinens.

Γλωττισμὸς, ῦ, ὁ, & γλώττισμα, ατος, τὸ, osculum obscœnum, quo linguæ basiantium se contingunt mutuo.

Γλωττοδεψέω, ῶ, fello, ore morigeror. E γλῶττα & δεψέω, *subigo & emollio coriariorum more*.

Γλωττοκόμιον, ου, τὸ, idem quod γλωσσόκομον.

Γλωττοποιέω, verba nova & inusitata fingo, formo, sed talia fere, qualia philosophi solent.

Γλωττοστροφέω, ῶ, idem quod γλωσσοστροφέω.

ΓΛΩΧΙ'Ν, & γλωχὶς, ῖνος, ἡ, cuspis teli, angulus, acies.

Γναθμὸς, ῦ, ὁ, maxilla, mala. A seq.

ΓΝΑ'ΘΟΣ, ου, ἡ, mala, maxilla. 2) dentes. 3) bucca. Unde

Γναθόω, ῶ, f. ώσω, cædo in malas.

Γνάθων, ωνος, ὁ, parasitus, qui buccas inflatas cædendas dat.

Γναμπτὸς, ἡ, ὸν, incurvus, flexibilis.

Γνάμπτω, f. άμψω, & γνάπτω, f. άψω, flecto. 2) carpendo vel vellicando mollio, polio, carmino.

Γναφάλιον, ου, τὸ, herba, cujus foliis nonnulli pro gnaphalo utuntur

Γνάφαλον, ου, τὸ, floccus fullonico carduo detractus e panno inter pectendum. 2) tomentum, quod culcitris infarcitur. A γνάπτω.

Γναφεῖον, ου, τὸ, officina fullonis. A seq.

Γναφεὺς, έως, ὁ, fullo. 2) piscis quidam. A γνάπτω.

Γναφευτικὴ, sc. τέχνη, ης, ἡ, fullonica, sc. ars.

Γναφευτικὸς, ἡ, ὸν, ad fullones pertinens. A seq.

Γναφεύω, f. εύσω, fullonicam exerceo. A γναφεὺς.

Γνάφος, ου, ὁ, carduus fullonis. A γνάπτω.

Γνάψις, εως, ἡ, politio, quæ fit a fullonibus carpendo & vellendo. Ab eod.

Γνήσιος, ία, ιον, vel γνήσιος, ου, ὁ & ἡ, legitime genitus. 2) genuinus, sincerus. A γονὴ.

Γνησιότης, ητος, ἡ, sinceritas, germanitas.

Γνησίως, *Adv.* legitime, genuine.

Γνοφερὸς, ρὰ, ρὸν, tenebrosus, caliginosus. v. δνοφερός.

Γνοφόω, ῶ, f. ώσω, obtenebro.

ΓΝΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, caligo, tenebræ. 2) turbo.

Γνοφόω, f. ώσω, obtenebro.

Γνοφώδης, εος, ὁ & ἡ, caliginosus.

Γνὺξ, *Adv.* geno flexo. A γόνυ, *genu*.

Γνυπετοὶ, οἱ, tristes, meticulosi, Hesych. A γόνυ, & πίπτω.

Γνύπτειν, molliciei esse deditum. Ex iisd.

Γνύπανοι, οἱ, pusil animi, molles, effeminati. Ex iisd.

Γνωμάτευμα, τὸ, decretum, judicium. A seq.

Γνωματεύω, f. εύσω, sententiose loquor. 2) dignosco, judico. A seq.

Γνώμη, ης, ἡ, senteotis, mens. 2) voluntas. 3) consilium. 4) sententia, s. dictum aliquod insigne. 5) rogatio ad populum, relatio ad senatum. 6) senatus auctoritas, sc. cum intercessione tribuni SCtum impeditur. A γνώσκω.

Γνωμηδὸν, *Adv.* per singulorum sententias, sententiis vel dicendis vel rogandis ex ordine.

Γνωμίδιον, τὸ, sententiola. Dimin. e γνώμη.

Γνωμικὸς, ἡ, ὸν, sententiosus, sententias continens.

Γνωμοδοτέω, ῶ, f. ήσω, consilium do, sententiam pronuncio. E γν. & δίδωμι.

Γνωμολογέω, ῶ, f. ήσω, sententiose dico, sententias loquor. E γν. & λέγω.

Γνωμολογία, ας, ἡ, dictio sententiæ. 2) sententiarum collectio. A γνωμολόγος.

Γνωμολογικὸς, ἡ, ὸν, sententiis utens. A pr.

Γνωμολογικῶς, sententiose.

Γνωμολόγος, ου, ὁ & ἡ, sententiis freqrenter utens. 2) collector thapsodiarum præcepta morum complectentium.

Γνωμονικὸς, ἡ, ὸν, peritus, sciens, doctus. 2) ad sciateria pertinens. Hinc ἡ γνωμονικὴ, sc. τέχνη, Gnomonice, quæ est ars conficiendi solaria. A γνώμων.

Γνωμονικῶς, *Adv.* Gnomonicorum more, e præceptis Gnomonices.

Γνωμοσύνη, ἡ, scientia, acumen judicii. A γνώμων.

Γνωμοτυπέω, sententiis acutis utor. 2) acute & sapienter dicta comminiscor, procudo. Ex γν. & τύπτω.

Γνωμοτυπικὸς, ἡ, ὸν, frequens acutis sententiolis. A pr.

Γνώμων, ονος, ὁ & ἡ, cognitor, judex. 2) index, nempe v. c. in horologio. 3) norma, amussis. 4) deos ætatis index. A γνώσκω.

Γνωρίζω, fut. ίσω, noscito, agnosco, cognosco. 2) probo, exploro. 3) notum facio, indico, *item* in memoriam revoco: in N. T.

Γνώριμος, ου, ὁ & ἡ, notus. 2) familiaris. 3) discipulus. 4) clarus, celeber.

Γνωρίμως, *Adv.* familiariter.

Γνώρισμα, ατος, τὸ, indicium, nota. 2) proprietas rei. 3) insigne, ornamentum, decus.

Γνωρισμὸς, ῦ, ὁ, agnitio e signis &c.

Γνωριστικὸς, ἡ, ὸν, notitiam præbens, indicans.

Γνωσιμαχέω, ῶ, fut. ήσω, fluctuo animo, repugno sententiæ meæ ipse, eamque muto, pœnitentiam ago, resipisco. E γνῶσις & μάχομαι.

Γνωσίμαχος, inimicus scientiæ. nomen hæreticorum. Ex iisd.

Γνῶσις, εως, ἡ, cognitio, notitia. 2) cognitio judicis. 3) scientia, doctrina, sapientia. 4) coitus cum femina. Hebr. A γνώσκω.

Γνώστης, ου, ὁ, ariolus, divinator. Ab eod.

Γνωστικὸς, ἡ, ὸν, cognoscendi facultate præditus. Hinc οἱ γνωστικοὶ, qui in mysteria religionis altius, quam ceteri, se penetrasse credebant, iique vel Christiani recte sentientes, ut ap. Clem. Alex. in Strom. sæpe, vel hæretici ap. Epiph.

Γνωστὸς, ἡ, ὸν, notus, cognitus. 2) amicus.

Γνωτὸς, ῦ, ὁ, notus. 2) consanguineus, propinquus, frater. γνωτὴ, soror. A γνώσκω.

Γνωτοφόντις, ἡ, interfectrix fratris, propinqui. Ex γν. & φένω, *occido*.

ΓΟΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, & γοάομαι, ῶμαι, gemo, deploro, defleo.

Γέγ-

Γόγγρος, ου, ὁ, congrus, vel conger, *piscis*. 2) arborum tuberculum rotundum, olivæ simile.

Γογγροειδὴς, ὲς, congro similis. A pr. & εἶδος.

Γογγροκτόνος, ὁ, qui congrum occidit. Ab eod. & κτείνω.

Γογγρώνη, ἡ, tumor gutturis, aliarumque nervosarum partium. Ab eod. n. 2.

Γογγύζω, f. ύσω, murmuro, musso.

Γογγύλισμα, ατος, τὸ, coagmentum rotundum, opus teres, orbis. A sq.

Γογγυλεύω, f. εύσω, rotundo, rotundum efficio. A γογγύλος.

Γογγυλέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Γογγύλη, ης, ἡ, rapum rotundum. 2) maza rotunda.

Γογγυλίδιον, ου, τὸ, rapulum. 2) pilulæ minutæ. Dim. a pr.

Γογγυλίζω, f. ίσω, idem quod γογγυλεύω.

Γογγύλιος, ου, ὁ & ἡ, idem quod γογγύλος.

Γογγύλιον, idem quod γογγυλίδιον, n. 2.

Γογγυλὶς, ίδος, ἡ, rapa.

Γογγύλος, η, ον, rotundus.

Γογγυλόσκηνος, ου, ὁ & ἡ, tabernaculum, seu domicilium habens rotundum. E pr. & σκηνή.

Γογγυλωπὸς, ὴ, ὸν, qui rotunda est facie, rotundus visu seu adspectu. Ex eod. & ὤψ.

Γογγυσμὸς, οῦ, ὁ, murmur, mussitatio, fremitus. A γογγύζω.

Γογγυστὴς, οῦ, ὁ, murmurator. Ab eod.

Γογγυστικὸς, ὴ, ὸν, ad murmurationem propensus.

Γοέδνος, ον, q. d. luctu dotatus, lugens. E γόος.

Γοερὸς, ρὰ, ρὸν, lugubris, flebilis. Ab eod.

Γοερῶς, flebiliter.

Γοήμων, ονος, ὁ & ἡ, gemebundus, lamentabilis.

Γοηπλανὴς, έος, ὁ & ἡ, q. d. luctivagus. (vel potius ad modum circulatoris vagabundus, a γόης & πλάνος.)

ΓΟΉΣ, ητος, ὁ, incantator, præstigiator. 2) impostor quivis.

Γοητεία, ας, ἡ, præstigiæ, incantamentum.

Γοήτευμα, ατος, τὸ, incantamentum, præstigiæ, fraus.

Γοητευτικῶς, incantandi, fascinandi, decipiendi caussa.

Γοητεύω, f. εύσω, incanto, fascino, incantatione & præstigiis decipio. 2) illicio, pellicio. A γόης.

Γοητικὸς, ὴ, ὸν, idem quod γόης. Ab eod.

Γοητικῶς, idem quod γοητευτικῶς.

Γολγοθᾶ, Golgotha. Nomen Syr. ἄκλιτον. *Locus calvariæ*.

Γόμοῤῥα, ας, ἡ, Gomorrha. Nomen urbis Ebr. *Habitatis*.

Γόμοῤῥος, ου, ὁ & ἡ, Gomorræus.

Γόμος, ου, ὁ, onus navis. 2) merces. A γέμω.

Γομοφόρος, ου, ὁ & ἡ, onerarius. E pr. & φέρω.

Γομόω, ῶ, f. ώσω, onero. Ab eod.

Γομφάριον, τὸ, parvus clavus. Dim. a γόμφος. 2) genus piscis.

Γομφιάζω, dentium stupore laboro. *οἱ ὀ*.

Γομφίασις, εως, ἡ, idem quod sq. A pr.

Γομφιασμὸς, οῦ, ὁ, stridor vel stupor dentium. Ab eod.

Γομφίος, ου, ὁ, dens molaris.

Γομφόδετος, ον, clavis firmatus. E γόμφος & δέω.

Γομφοπαγὴς, ὲς, clavis firmatus. 2) accuratus, exquisitus. E γ. & πήγνυμι, *firmo*.

ΓΟΜΦΟΣ, ου, ὁ, cuneus. 2) clavus. 3) genus piscis.

Γομφότομος, ου, ὁ, clavis confixus. E γ. & τέμνω.

Γομφόω, ῶ, f. ώσω, clavis compingo. 2) compingo quovis modo. A præc.

Γόμφωμα, ατος, τὸ, coagmentatio per clavos. A præc.

Γόμφωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Γομφωτὴρ, ῆρος, ὁ, coagmentator, fabricator.

Γομφωτήριον, ου, τὸ, clavus ligneus. A γομφόω.

Γομφωτικὸς, ὴ, ὸν, pertinens, aptus ad fabricandum, struendum.

Γομφωτὸς, ὴ, ὸν, coagmentatus, compactus.

Γονυπίζω, f. ίσω, genua flecto. 2) in genua procumbere cogo. A γόνυ.

Γονάτιον, ου, τὸ, geniculum. Dimin. ab eodem.

Γονατοδίσμος, ου, ὁ, periscelis.

Γονατόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, geniculor, in geniculum nodor.

Γονατώδης, ος, ὁ & ἡ, geniculatus, geniculis cinctus, nodis geniculatus.

Γονεία, ας, ἡ, fetificatio. A sq.

Γονεὺς, έως, ὁ, parens. A sq.

Γονὴ, ῆς, ἡ, genitura. 2) semen genitale. 3) fetus, soboles.

Γόνιμος, ου, ὁ & ἡ, genitalis. 2) fecundus. 3) generosus. A pr.

Γονιμότης, τος, ἡ, fecunditas. A pr.

Γονιμώδης, ώδες, fecundus. Ab eod.

Γονίμως, *Adv.* fecunde.

Γονοειδὴς, ὲς, semini humano similis. E γόνος, n. 4. & εἶδος.

Γονόεις, όεσσα, όεν, fecundus, fertilis. Ab eod.

Γονοποιέω, fetifico.

Γονοποιΐα, ας, ἡ, fetura, fetificatio.

Γονόῤῥοια, ας, ἡ, seminis genitalis profluvium.

Γονόῤῥοιος, ου, ὁ & ἡ, qui seminis fluxum patitur. E γόνος, & ῥέω.

Γονόῤῥυσις, idem quod γονόῤῥοια.

Γονοῤῥυέω, ῶ, f. ήσω, fluxum seminis patior.

Γονοῤῥυὴς, οῦ, ὁ, idem quod γονόῤῥοιος. A præc.

Γόνος, ο, ὁ, soboles, proles. 2) generatio. 3) genus. 4) genitura, semen. A γένω antiquo, *genero*.

Γονὸς, οῦ, ὁ, locus, vel solum fertile.

ΓΟ'ΝΥ, υος, & γόνατος, & Poet. γούνος, τὸ, genu. 2) internodium. Plur. γόνατα, Poet. γούνατα, γοῦνα.

Γονυαλγὸς, ὁ & ἡ, genuum dolore laborans. E pr. & ἄλγος, *dolor*. v. γονυαλγής.

Γονυκλινέω, ῶ, f. ήσω, genu flecto. E γ. & κλίνω.

Γονυκλινὴς, έος, ὁ & ἡ, genua flectens.

Γονυκλισία, ας, ἡ, genuflexio, supplicatio, quæ fit genibus flexis.

Γονύκροτος, ου, ὁ & ἡ, cui genua crepitant. 2) timidus. 3) cinædus, mollis.

Γονυπετέω, ῶ, f. ήσω, ad genua accido. A sq.

Γονυπετὴς, έος, ὁ & ἡ, accidens ad genua alicujus. E γ. & πίπτω pro πέτω, *cado*.

Γοώδης, ες, semini humano similis. A γόος.

Γόος, ου, ὁ, luctus.

Γόργειος, εία, ειον, Gorgonius. 2) ad Gorgiam pertinens, vel eum referens. A γοργώ vel γοργίας.

Γοργεύω, f. εύσω, gradum cito, festino. A γοργός.

Γοργιάζω, Gorgiæ dictionem & artificia imitor.

Γοργίειος, α, ον, idem quod γόργειος.

Γοργολόφα, ης, ἡ, galeam habens e capite Gorgonis, caput Gorgonis in cono galeæ gestans. E γοργὼ & λόφος, *crista galeæ*.

Γοργολόφας, ου, ὁ, idem & ex iisdem.

Γοργόνειος, εία, ειον, idem quod γόργειος.

Γοργονώδης, ες, idem.

Γοργόνωτος, ου, ὁ & ἡ, in tergore Gorgonis caput pictum habens.

Γοργόομαι, οῦμαι, fut. ώσομαι, agilem & acrem me præbeo. 2) ferocio, efferor. A ſq.

ΓΟΡΓΟΣ, ή, όν, torvus. 2) acer, vividus.

Γοργότης, ητος, ἡ, torvitas. 2) ſtrenuitas. 3) *in oratione*, genus dicendi incitatum. Hermog.

Γοργόφθαλμος, ον, idem quod γοργός.

Γοργοφόνη, ης, ἡ, Gorgonis interfectrix. Et

Γοργοφόνος, ὁ & ἡ, interfector vel interfectrix Meduſæ. E γ. & φένω.

Γοργὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, celeritas. 2) Gorgo, una filiarum Phorci, Meduſa ſcilicet, vel Stheno, vel Euryale, quæ junctim Γοργόνες dicuntur.

Γοργώδης, ες, idem quod γοργωπός. A pr.

Γοργὼν, όνος, ἡ, idem quod γοργώ. 2) animal noxium in Africa.

Γοργῶπις, ιδος, ἡ, adſpectu horrenda, ut Gorgo. A ſq.

Γοργωπὸς, οῦ, ὁ, adſpectu horrendus, ut Gorgo. E Γοργὼ & ὤψ.

Γοργώψ, ὁ & ἡ, idem.

Γοῦν, igitur. 2) certe, quidem. 3) ſaltem. 4) etiam.

Γουνάζομαι, f. άσομαι, genua amplectens oro. A γόνυ pro γόνατα.

Γουναλγὴς, ὲς, genuum dolore laborans. Ex eod. & ἄλγος.

Γούνασμα, ατος, τὸ, ſupplicatio. A γουνάζομαι.

Γουνοῦμαι, οῦμαι, genua amplector ſupplex. A γουνὸς, vel γόνυ.

Γουνοπαχὴς, έος, ὁ & ἡ, genua pinguia, tumida habens. Ex eod. & παχὺς, *craſſus*.

Γουνὸς, ὁ, ὸν, fertilis. 2) *Subſt.* ſolum fertile vel ferax, pro γονός.

Γοώδης, εος, ὁ & ἡ, lugubris. A γοάω.

Γράβδην, *Adv.* ſtringendo, leviter ſcindendo, v. c. extrema cuſpide gladii, haſtæ.

ΓΡΑΒΙΟΝ, ου, τὸ, tædæ genus.

ΓΡΑΙ͂Α, ας, ἡ, anus, vetula. 2) cutis circa umbilicum, quia in ea rugæ ſenectutem indicant. 3) una Γραιῶν, quæ certæ Deæ gentilium erant. Heſych. Ceres.

Γραῖα, ας, ἡ, arca panaria. A γράω, edo.

Γραΐδιον, ου, τὸ, vetula, anicula. Dim. a γραῖα.

Γραϊκὸς, ἡ, όν, anilis. Ab eod.

ΓΡΑΙΚΟΣ, ἡ, όν, Græcus, a, um. Unde γραικῶς.

Γραίνω, comedo, quaſi a γράω.

Γραιόομαι, οῦμαι, anus fio, ſeneſco. A γραῖα.

Γραΐς, ΐδος, ἡ, anus, us.

Γράμμα, ατος, τὸ, littera ſcripta. 2) liber. 3) ſcriptum quodcunque, ut tabulæ publicæ, leges, libri rationum &c. *in Plurali* epiſtola, litteræ, libri. 4) litteræ, doctrina. 5) acta publica, tabulæ. 6) chirographum. A γράφω.

Γραμμάριον, ου, τὸ, ſcrupulum, vigeſima quarta pars unciæ. A præc.

Γραμματεία, ας, ἡ, ſcriptura. 2) litteratura.

Γραμματεῖον, ου, τὸ, tabella, libellus, codicillus, album. 2) volumen quodcunque. 3) teſtamentum, teſtamenti exemplum. 4) chirographum, cautio. 5) ludus litterarius, & *in Plurali* 6) acta & documenta publica. 7) tabulæ argentarii. A ſeq.

Γραμματεὺς, έως, ὁ, ſcriba. 2) Magiſtratus nomen variæ in variis civitatibus poteſtatis. 3) in S. libris, legis divinæ interpres, Theologus. A γράμματα.

Γραμματεύω, fut. εύσω, ſum ſcriba, ſcribæ munus gero &c.

Γραμματίδιον, ου, τὸ, epiſtolium, *in primis* amatorium. 2) ſchedula teſtificantis. 3) tabella, libellus.

Γραμματίζω, f. ίσω, litteras, initia linguæ trado, i. e. legendi & ſcribendi ſcientiam.

Γραμματικεύομαι, fut. εύσομαι, grammaticum, ſeu litteratorem ago, interpretem poetarum. A γραμματικός.

Γραμματικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, Grammatica, ſ. ars.

Γραμματικὸς, ἡ, όν, litterator, grammaticus. 2) calculo, numeris tractandis peritus.

Γραμματικῶς, *Adv.* grammatice.

Γραμμάτιον, ου, idem quod γραμματίδιον. Dimin.

Γραμματιστὴς, οῦ, ὁ, elementorum linguæ cujuſque præceptor. A γραμματίζω.

Γραμματοδιδασκαλεῖον, ου, τὸ, ludus litterarius.

Γραμματοδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui litteras docet, ludi litterarii magiſter.

Γραμματοεισαγωγεὺς, έως, ὁ, publicarum litterarum promulgator. 2) litterarum doctor.

Γραμματοκύφων, ωνος, ὁ, ſcriba, aut præceptor puerorum vilis & contemtibilis, velut γραμματιστὴς, qui docet legere & ſcribere. Ex γρ. & κύπτω, *pronus in rem incumbere & deorſum ſpectare cervicibus incurvatis*.

Γραμματοφορέω, ῶ, f. ήσω, litteras fero. A ſeq.

Γραμματοφόρος, ου, ὁ & ἡ, tabellarius. E γρ. & φέρω.

Γραμματοφυλάκιον, ου, τὸ, locus, ubi ſcripta publica adſervantur. E γρ. & φυλακή.

Γραμμὴ, ῆς, ἡ, linea. 2) carceres ſive initium curriculi, quod olim ducta linea notabatur. 3) *Plur.* γραμμαὶ, tabula, in qua calculis, latrunculis, luditur.

Γραμμίζω, f. ίσω, latrunculis ludo. Euſtath. A pr. n. 3.

Γραμμικὸς, ἡ, όν, linearis. 2) linearum peritus.

Γραμμισμὸς, οῦ, ὁ, ludus duodecim ſcriptorum latrunculorum.

Γραμμοποίκιλος, ον, lineis variis diſtinctus, virgatus, ſcutulatus. E γραμμὴ & ποικίλος.

Γραμμοειδὴς, έος, ὁ & ἡ, lineæ ſimilis.

Γραολογία, ας, ἡ, aniles nugæ, fabulæ aniles. E γραῦς & λόγος.

Γραοπρεπὴς, ές, aniculas decens, anilis.

Γραοσόβης, ου, ὁ, qui vetulas abigit, proprie ab emendis piſcibus. Vox Comica. A γραῦς & σοβέω, *abigo*. ſcribitur & γραιοσόβης, a γραῖα.

Γραόφιλος, ου, ὁ, anicularum amans.

Γράπις, ιδος, ἡ, ſenecta, ſeu exuviæ ſerpentis, cicadæ & ſimilium. 2) avis ſpecies.

Γραπτὴρ, ῆρος, ὁ, ſcriptor. A γράφω.

Γράπτης, ου, ὁ, rugoſus.

Γραπτὸς, ἡ, όν, ſcriptus.

Γραπτὺς, ύος, ἡ, laceratio vel laniatio cutis, genarum. 2) ſcarifatio.

ΓΡΑΣΟΣ, ου, ὁ, ſordes, quæ in ovium lanis colliguntur. 2) alarum fœtor.

ΓΡΑΣΣΟΣ, ου, ὁ, clamor militum in conflictu primo.

Γράστις, εως, ἡ, gramen. A γράω.

Γράσων, ωνος, ὁ & ἡ, hircoſus, cui fœtent alæ. 2) fatuus, ſtultus, demens. A γράσος.

Γραῦς, αός, ἡ, anus. A γραῖα.

Γραφείδιον, ου, τὸ, ſtilus. 2) penicillus. A γραφεύς.

Γραφεῖον, ου, τὸ, idem.

Γραφεὺς, έως, ὁ, ſcriptor. 2) pictor.

Γραφὴ, ῆς, ἡ, ſcriptura, ſcriptio. 2) pictura. 3) accuſatio.

Γραφίδιον, ου, τὸ, ſtilus. Dimin.

Γραφικὸς, ἡ, όν, ſcriptorius. 2) pingendi peritus.

Γραφικῶς, *Adv.* graphice, expreſſe.

Γραφὶς, ίδος, ἡ, ſtilus.

ΓΡΑ'ΦΩ, f. ψω, scribo. 2) pingo. 3) insculpo. 4) fero legem ad populum, sancio. 5) *In med.* accuso.

Γραφεύω, scripturio.

ΓΡΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, comedo.

Γραώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, anilis. A γραῦς.

Γρηγορέω, ῶ, f. ήσω, vigilo pro ἐγρηγορέω.

Γρηγόρησις, εως, ἡ, vigilantia. A praec.

Γρηγορητικὸς, ὴ, ὸν, vigil, pervigil.

Γραῖος, ου, ὁ & ἡ, anilis. 2) antiquus. A γραῖα.

Γριπίζομαι & γριφάομαι, item γρίπτομαι & γρίφομαι, ap. Hipp. vellico, lancino, *de doloribus e spasmo*.

Γριπεὺς, έως, ὁ, piscator. 2) qui consuit, sarcit retia. A γρῖπος.

Γριπάω, piscor. A praec.

Γριπίζω, f. ίσω, piscor. A γρῖπος.

Γρίπισμα, ατος, τὸ, lucrum, captura.

ΓΡΙ'ΠΟΣ, ου, ὁ, rete.

Γρίπων, ωνος, ὁ, piscator. A praec.

Γριφάω, f. άσω, griphos dissolvo. A seq.

Γρῖφος, ου, ὁ, vel γρῖφος, εος, τὸ, rete. 2) sagena. 3) convivalis quæstio ænigmatica. 4) ænigmaticus & ambiguus sermo quivis, griphus. A γρῖπος.

Γριφώδης, εος, ὁ & ἡ, gripho similis, intricatus.

ΓΡΟ'ΝΘΩΝ, primum rudimentum tibicinum, modulus, quem primum docetur, qui tibias inflare discit.

Γροσφομάχος, ου, ὁ, miles levis armaturæ, veles.

ΓΡΟ'ΣΦΟΣ, ου, ὁ, teli genus, pilum, hastæ cuspis, quam terræ infigimus. 2) glans qualis funda excutitur.

Γροσφοφόρος, ου, ὁ, idem qd. γροσφομάχος.

ΓΡΥ῀, vel γρὺ, minimum. 2) sordes, quæ sunt sub unguibus. 3) genus quoddam parvi numismatis. 4) vox suum, item eorum, qui dedignantur respondere.

Γρύζω, f. ύξω, grunnio. 2) hisco, leniter loquor. 3) fremo, allatro. A praec.

Γρύλλη, ης, ἡ, grunnitus. Ab eod. Unde

Γρυλλίζω, f. ίσω, grunnio.

Γρυλλισμὸς, οῦ, ὁ, grunnitus.

Γρυλλίων, ωνος, ὁ, Diminut. a γρύλλος.

Γρύλλος, ου, ὁ, idem quod γρύλλη.

Γρυμαία, ας, ἡ, peræ genus. 2) res vilis & minimi pretii. A γρῦ.

Γρυμαιοπώλης, ου, ὁ, qui peras & scruta vendit.

Γρυπαίνω, incurvo. A γρυπός.

Γρυποαλώπηξ, ηκος, ὁ, genus Satyri.

Γρυπὸς, οῦ, ὁ, nasum s. rostrum aduncum habens. A γρὺψ, *gryps*.

Γρυπὸς, ὴ, ὸν, incurvus, aduncus, inflexus. *Unde*

Γρυπότης, ητος, ἡ, aduncitas nasi.

Γρυπόω, ῶ, f. ώσω, aduncum, incurvum reddo.

Γρυσμὸς, οῦ, ὁ, grunnitus. A γρύζω.

Γρυτάρια, ων, τὰ, scruta. A seq.

Γρύτη, ης, ἡ, idem. A γρῦ.

Γρυτοπωλεῖον, locus ubi scruta venduntur.

Γρυτοπώλης, ου, ὁ, scrutorum venditor.

ΓΡΩ'ΝΗ, ἡ, & γρῶνος, ὁ, saxum exesum, excavatum. Aliis etiam *adject.* cavus, profundus, capax.

ΓΥ'Α, ας, vel γυία, ἡ, arvum, jugerum. 2) via. 3) fossa.

Γύαια, ων, τὰ, funes, quibus naves terræ alligantur.

Γυάλαι, ῶν, αἱ, pocula. Vox Megarica.

ΓΥ'ΑΛΟΝ, ου, ὁ, cavitas. *Unde* 2) vola, vallis, thesaurus, venter &c.

Γυαλὸς, ὴ, ὸν, qui manu comprehendi potest. Eustath.

Γυιαρκὴς, έος, ὁ & ἡ, qui facit membra apta ad ferendos labores. 2) vegetus. E γυῖον, *membrum*, & ἀρκέω, *sufficio*.

Γύης, ου, ὁ, dentale, pars aratri. A γύα, *arvum*.

Γυιήτης, ου, ὁ, claudus. Hesych. A γυιός.

Γυιοβαρὴς, ὲς, membra gravans. E γυῖον & βάρος.

Γυιοβόρος, ου, ὁ & ἡ, membra depascens. Ex eod. & βορὸς, *edax*.

Γυιοδάμας, αντος, ὁ, qui membra domat. E γ. & δαμάω, *domo*.

Γυιόκολλος, ου, ὁ & ἡ, membra, pedes constringens. E γ. & κόλλα, *gluten*.

Γυιοκόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, membra depascens. 2) membra fatigans. E γ. & κείρω, *rodo*.

ΓΥΙ'ΟΝ, ου, τὸ, membrum, in primis majus, ut pes manusve.

Γυιοπαγὴς, ὲς, qui membra facit torpida, rigida, ut frigus. A pr. & πήγνυμι.

Γυιοπέδη, ης, ἡ, pedica.

Γυιὸς, ὴ, ὸν, claudus. A γυῖον.

Γυιοτακὴς, έος, ὁ & ἡ, membra tabefaciens. Ab eod. & τήκω, *tabefacio*.

Γυιοτόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, membra transfigens, lacerans. Ex γ. & τορὸς, *penetrans*. (vel a τείρω.)

Γυιοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, membra exedens.

Γυιόω, ῶ, f. ώσω, membra frango. 2) claudum reddo. 3) enervo. A γυιός.

Γυλιαύχην, ενος, ὁ & ἡ, cervicem prælongam & gracilem habens. Vox Comica. E seq. & αὐχὴν.

ΓΥΛΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, & γύλιος, vasculum militare, vimineum in primis, in quo cibus adservatur.

Γυμνάζω, f. άσω, exerceo. A γυμνός.

Γυμνὰς, άδος, ἡ, exercitationi dedita. Ab eod.

Γυμνασία, ας, ἡ, exercitatio. A γυμνάζω.

Γυμνασιαρχέω, ῶ, f. ήσω, exercitationibus præsum, sum gymnasiarcha. E γυμνάσιον & ἄρχω.

Γυμνασιάρχης, ου, ὁ, gymnasii præfectus, gymnasiarcha. Ex iisdem.

Γυμνασιαρχία, ας, ἡ, gymnasii præfectura. A seq.

Γυμνασίαρχος, ου, ὁ, gymnasiarcha.

Γυμνάσιον, ου, τὸ, exercitatio. 2) palæstra, gymnasium, locus, in quo se nudi exercent. A γυμνάζω cum sq.

Γύμνασις, εως, ἡ, exercitatio.

Γύμνασμα, ατος, τὸ, idem.

Γυμναστὴς, οῦ, ὁ, præfectus pueris exercendis.

Γυμναστικὸς, ὴ, ὸν, palæstricus.

Γυμναστικῶς, *Adv.* more palæstrico.

Γυμνηλὸς, ὴ, ὸν, inops. A γυμνός.

Γυμνὴς, ῆτος, ὁ, miles levis armaturæ. Ab eod.

Γυμνησίαι & γυμνήσιαι, insulæ Baleares. (ab exercitatione artis sagittandi. Sed erant arcus & tela in armatura τῶν γυμνήτων.)

Γυμνητεία & γυμνητία, ας, ἡ, levis armatura, i. e. milites levis armaturæ.

Γυμνητεύω, fut. εύσω, sum miles levis armaturæ. 2) nudus sum. A seq.

Γυμνήτης, ου, ὁ, idem quod γυμνὴς & ab eo.

Γυμνητικὸς, ὴ, ὸν, levis armaturæ. 2) qui nudus degit. A praec.

Γυμνικὸς, ὴ, ὸν, gymnicus.

Γυμνοδερκέομαι, οῦμαι, nudus conspicior. E γ. & δέρκομαι.

Γυμνόκαρπος, ου, ὁ & ἡ, cujus fructus nudi sunt, qui non habet fructus involucro tectos.

Γυμνοπαιδία, ας, & γυμνοπαιδὶς, ίδος, ἡ, nudorum puerorum saltatio, ap. Spartanos.

Γυμνο-

Γυμνοποδέω, ῶ, fut. ήσω, nudis pedibus incedo. 2) nudipedalia exerceo. A seq.

Γυμνοπόδης, idem quod γυμνόπους.

Γυμνοποδία, & -δίη, ας, ἡ, incessus nudis pedibus, nudipedalia. A seq.

Γυμνόπους, οδος, ὁ & ἡ, qui nudis pedibus est, qui nudis pedibus incedit.

Γυμνορρύπαρος, ου, ὁ, sordide vestitus.

ΓΥΜΝΟΣ, ή, όν, nudus. 2) sola tunica indutus, sine pallio vel amiculo. 3) inermis. 4) destitutus rebus quibusvis, pauper, inops. 5) solus. 6) puer imberbis, quia ejusmodi oneri impuberes sola tunica vel prætexta utebantur, nondum togam gestabant. 7) manifestus, apertus.

Γυμνοσοφισταί, ῶν, οἱ, Indorum sapientes, qui nudi vitam voluptatis expertem agebant.

Γυμνόσπερμος, & γυμνοσπέρματος, ο, ὁ καὶ ἡ, cujus semen nudum, i. e. nullis involucris tectum est.

Γυμνότης, ητος, ἡ, nuditas. 2) paupertas.

Γυμνόω, ῶ, f. ώσω, nudo. 2) spolio, privo. 3) aperio, detego.

Γύμνωσις, εως, ἡ, nudatio. 2) nuditas.

Γυναικάδελφος, ὁ, uxoris frater.

Γυναικήρης, mollis, effeminatus.

Γυναικάριον, ου, τό, muliercula. Dim. a γυνή.

Γυναικεῖον, ου, τό, gynæceum, conclave mulierum.

Γυναικεῖος, εία, εῖον, muliebris. Hinc τὰ γυναικεῖα, ων, menstrua, menses mulierum.

Γυναικείως, Adv. muliebriter.

Γυναικίας, ου, ὁ, muliebris, effeminatus.

Γυναικίζω, f. ίσω, cultu gestuque feminam facio. 2) effemino. 3) in medio, est a) cultu femineo utor, b) muliebriter, effeminate ago, vivo, muliebria patior.

Γυναικικός, ή, όν, effeminatus, muliebris.

Γυναίκισις, imitatio muliebris. A γυναικίζω.

Γυναικισμός, ὁ, ὁ, γυναικισμός, ap. Polyb. superstitio, metus, cupiditas, insolentia, affectatio, mollities, luxuria, aliave pravitas indolis & moris muliebris.

Γυναικιστί, muliebriter. A γυνή.

Γυναικόβουλος, ὁ & ἡ, muliebriter consulens, a muliere excogitatus, muliebris.

Γυναικοειδής, ές, qui est specie muliebri.

Γυναικόθυμος, ο, ὁ & ἡ, qui muliebri est animo.

Γυναικοθύμως, Adv. muliebriter.

Γυναικοϊέρακες, ων, οἱ, qui mulieribus, ut accipitres avibus, insidiantur.

Γυναικοκήρυκτος, ου, a muliere celebratus, laudatus. E γ. & κηρύσσω.

Γυναικοκλώψ, adulter. E γ. & κλώψ, fur.

Γυναικοκόσμοι, ων, οἱ, magistratus, qui Athenis mulieres petulantiores mulcta adficiebat.

Γυναικοκρασία, ἡ, mollitudo muliebris. E γ. & κεράννυμι.

Γυναικοκρατέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, feminarum imperio regor, feminæ pareo.

Γυναικοκρατία, & -τεία, ίας, ἡ, muliebre imperium.

Γυναικομανέω, ῶ, amore mulierum insanio. A seq.

Γυναικομανής, έος, ὁ & ἡ, mulierum amore insanus, mulierosus. E γ. & μαίνομαι.

Γυναικομανία, ίας, ἡ, infanus mulierum amor.

Γυναικόμιμος, ου, ὁ & ἡ, mulieres imitans.

Γυναικόμορφος, ο, ὁ & ἡ, mulieris formam habens. E γ. & μορφή.

Γυναικονομία, ας, ἡ, mulierum disciplina. A sq.

Γυναικονόμοι, ων, οἱ, magistratus modestiæ matronali præfecti. E γ. & νέμω.

Γυναικοπαθέω, ῶ, f. ήσω, muliebria patior, effeminor. E γ. & πάσχω.

Γυναικοπίπης, ὁ, venator mulierum. E γ. & ὀπιπεύω.

Γυναικοπληθής, έος, ὁ & ἡ, mulieribus plenus.

Γυναικόποινος, ου, mulierem ulciscens. E γ. & ποινή, ultio.

Γυναικοπρεπής, έος, ὁ & ἡ, mulieres decens.

Γυναικοπρεπῶς, Adv. muliebriter, ita, ut mulieres decet.

Γυναικοπρόσωπος, ου, muliebrem formam habens.

Γυναικοφίλης, ο, ὁ, mulierum amator. 2) effeminatus. E γ. & φίλος.

Γυναικόφρων, muliebriter sentiens. E γ. & φρήν.

Γυναικόφωνος, ο, ὁ & ἡ, muliebrem vocem habens. E γ. & φωνή.

Γυναικόω, effemino. proprie ad muliebrem naturam redigo.

Γυναικώδης, εος, ὁ & ἡ, muliebris, effeminatus.

Γυναικών, ῶνος, ὁ, mulierum conclave.

Γυναικωνίτης, ου, ὁ, idem. A pr.

Γυναικωνῖτις, ιδος, ἡ, idem. 2) cœtus mulierum.

Γυναιμανής, έος, ὁ & ἡ, idem quod γυναικομανής.

Γύναιον, ο, τό, muliercula. Dim. a γυνή.

Γύνανδρος, ο, ὁ & ἡ, qui masculi & feminei sexus est.

ΓΥΝΗ', γυναικός, γυναικί, γυναῖκα, γύναι, mulier, femina. 2) uxor.

Γύννις & γύννης, ιδος, ὁ, mollis, effeminatus. A pr.

Γυπαίετος, ο, ὁ, aquila vulturis specie. E γύψ, vultur, & αἰετός, s. αἰετός, aquila.

Γυπάριον, ου, τό, avis nidus. A sq.

Γυπή, ῆς, vel γύπη, ης, ἡ, vulturis nidus. 2) tugurium. 3) lustrum, domicilium subterraneum. A γύψ.

Γύπινος, ίνη, ινον, vulturinus, qui e vulture est.

Γυραλέος, έα, έον, inflexus, curvus. A γυρός.

ΓΥ'ΡΓΑΘΟΣ, ου, ὁ, canistrum e vimine, s. rete.

Γυρεία, ας, ἡ, fossio, scrobs, repastinatio, ambitus. A seq.

Γυρεύω, f. εύσω, in orbem verso. 2) fodio. 3) in scrobibus condo. A γῦρος, vel γυρός.

Γυρίτομος, ο, ὁ & ἡ, in orbem scissus. E γῦρος & τέμνω.

Γυρητόμος, ου, in orbem scindens. Ex iisdem.

Γυρῖνοι, ova ranarum. A γῦρος.

Γύρινος, ίνη, ινον, orbicularis. Ab eod.

ΓΥ'ΡΙΣ, ιος, ἡ, pollen.

Γυροδρόμος, ο, ὁ, in orbem currens. A γῦρος & τρέχω.

ΓΥΡΟ'Σ, ρά, ρόν, curvus, incurvus. 2) rotundus. 3) ὁ Subst. scrobs.

Γῦρος, ο, ὁ, gyrus, circulus, ambitus. 2) placentæ quoddam genus. A γυρός. Unde.

Γυρόθεν, Adv.

Γυρόω, ῶ, f. ώσω, incurvo. 2) in gyrum colligo, in orbem verto. 3) in scrobem condo.

Γύρωμα, ατος, τό, circumactio in orbem. 2) circus. A pr. &

Γύρωσις, εως, ἡ, idem.

ΓΥ'Ψ, γυπός, ὁ, vultur.

ΓΥ'ΨΟΣ, ου, ἡ, gypsum.

Γυψόω, ῶ, f. ώσω, gypso illino, gypso obduco.

ΓΩΛΕΑ', ῶν, τά, speluncæ & latibula, seu lustra ferarum.

ΓΩΝΙ'Α, ας, ἡ, angulus. 2) locus abditus.

Γωνιαῖος, αία, αῖον, angularis.

Γωνιασμός, ὁ, ὁ, angulus concurrentium parietum.

Γωνίδιον, ο, τό, parvus angulus. 2) locus angustus & abditus. Dim. a γωνία.

Γωνιώδης, εος, ὁ & ἡ, anguli formam habens, angularis. Ex eod. & εἶδος.

Γωνιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, in angulum formo, angulare reddo.

Γωνιόφυλλος, ου, ὁ & ἡ, angulosa folia habens.
Γωνισμός, οῦ, ὁ, idem quod γωνιασμός.
Γωνιώδης, εος, ὁ & ἡ, angulosus, angularis.
Γωνιωδῶς, *Adv.* in formam anguli.
ΓΩΡΥΤΟΣ, ου, ὁ, pharetra.

Δ

Δ quarta Alphabeti Græci littera, quæ Δέλτα, ab Ebræorum *Daleth*, dicitur. 2) nota numeralis significans *quatuor*, & cum lineola inferne apposita ,δ *quatuor millia*. 3) pars Ægypti.

Δα, *Particula* inseparabilis augens significationem vocum, quibus componitur, v. gr. δάσκιος, valde umbrosus, e δα & σκιά, umbra, δαφοινός, cædis admodum avidus, e δα & φόνος, cædes.

Δαβίδ, ὁ, David. Nomen Ebr. ἄκλιτον. *Dilectus*, *gratiosus*.

Δαγκάνω, mordeo. E δάκνω, idem.

ΔΑΓΥΣ, υδος, ἡ, Theocr. ubi exponunt 1) glacies. 2) simulacrum cereum. 3) ornamentum quoddam muliebre. 4) corolla.

ΔΑΔΙΞ, ικος, ἡ, mensuræ genus.

Δᾳδίον, ου, τό, facula. 2) scidula e picea arbore, omninoque minuta materia piceæ. Hipp. A δᾴς, *fax*.

Δᾳδοκοπέω, ῶ, f. ήσω, faces incido, (sc. picea.) E δᾴς & κόπτω, *scindo*.

Δᾳδουργέω, ῶ, f. ήσω, tædas conficio. A seq.

Δᾳδουργός, οῦ, ὁ, qui tædas conficit. E δᾴς & ἔργον.

Δᾳδουχέω, ῶ, f. ήσω, facem prætero, præluceo. 2) illumino, illustro.

Δᾳδουχία, ας, ἡ, facium gestatio.

Δᾳδοῦχος, ου, ὁ, facem gestans. E δᾴς & ἔχω.

Δᾳδοφορέω, ῶ, f. ήσω, facem gesto.

Δᾳδοφόρος, ου, ὁ & ἡ, facem gestans.

Δᾳδόομαι, tædæ similis fio, resinosus fio. A δᾴς.

Δᾳδώδης, εος, ὁ & ἡ, tædæ similis. 2) tædis abundans.

Δᾴδωσις, εως, ἡ, vitium arboris, item radicis, cum resina repletur.

Δάειρα, ἡ, Proserpina, Atticis dicta. Apollon.

Δαειρίτης, ου, ὁ, sacerdos Proserpinæ.

Δαέω, disco. A seq.

Δαέω, ῶ, f. ήσω, disco, doceor. 2) scio. A δαίω.

Δαίζομαι, f. δαίσομαι, divido. 2) lacero, disseco. Ab eodem.

Δαΐ, ης, ἡ, pugna. Ab eod.

Δαηθμός, οῦ, ὁ, incendium. Ab eod.

Δαημοσύνη, ης, ἡ, peritia, scientia. A seq.

Δαήμων, ονος, ὁ & ἡ, doctus, gnarus, peritus. A δαέω.

ΔΑΗΡ, έρος, ὁ, levir, mariti frater.

Δαὶ, vero, igitur. Attic. in interrogationibus usurpatur.

Δαιδάλειος, ον, idem quod δαιδάλεος.

Δαιδαλόοδμος, ον, suavissime olens, epith. unguenti. A seq. & ὀδμή.

Δαιδάλεος, έα, έον, vel δαιδάλεος, ία, εον, artificiosus, artificiose factus. 2) varius.

Δαιδαλοεργός, ἡ, artifex, artificiosa fœmina.

Δαιδάλλω, f. αλῶ, artificiose facio. 2) variego.

Δαίδαλμα, ατος, τὸ, opus artificiosum. A pr.

ΔΑΙΔΑΛΟΣ, ου, ὁ, Dædalus, artifex summus. 2) artificiosus. 3) varius.

Δαιδαλόχειρ, ρος, ὁ & ἡ, artificiosas manus habens, sollers.

Δαιδαλόφωνος, ου, ὁ & ἡ, artificiose sonans.

Δαιδαλόω, ῶ, f. ώσω, idem quod δαιδάλλω.

Δαΐζω, f. ίσω, vel ίξω, divido, partior. 2) discerpo, lanio. 3) occido. A δαίω.

Δαϊθμός, δαϊθμός, divisio. Ab eod.

Δαϊκτήρ, ῆρος, ὁ, & δαΐκτωρ, ορος, vi cogens, domans, infestus, hostilis. A δαΐζω.

Δαιμονάω, ῶ, f. ήσω, insanio, furore correptus sum.

Δαιμονίζω, f. ίσω, idem.

Δαιμονιακός, ή, όν, a dæmone obsessus, aut afflatus, aut vexatus.

Δαιμονιάω, ῶ, idem quod δαιμονάω.

Δαιμονίζω, fut. ίσω, pro dæmone habeo, & δαιμονίζομαι, a dæmone vexor, torqueor.

Δαιμονικός, ή, όν, dæmonicus, qui est in potestate dæmonis, idem quod δαιμονιακός.

Δαιμονιόληπτος, ον, a dæmone afflatus, obsessus. A seq. & ληπτός.

Δαιμόνιον, ου, τὸ, dæmonium, i. e. spiritus impurus, diabolus in N. T. Apud Profanos, numen. 2) larva. 3) genius. 4) fortuna.

Δαιμόνιος, ου, ὁ & ἡ, divinus. 2) felix. 3) admiratione dignus. 4) præter modum magnus. 5) miser, miserandus, turpis, scelestus, insanus, furiosus.

Δαιμονιώδης, εος, ὁ & ἡ, similis dæmonis. 2) præter modum magnus.

Δαιμονίως, *Adv.* divinitus. 2) vehementer, mirum in modum.

Δαιμονοβλάβεια, ἡ, ira divina, pœna divina. E δαίμων & βλάπτω, *noceo*.

Δαιμονολάτρης, ου, ὁ, dæmonum cultor.

Δαιμονολατρεία, ας, ἡ, insana idololatria. Areth.

Δαιμονοφόρητος, ου, ὁ & ἡ, qui a dæmone agitatur. E seq. & φορέομαι.

ΔΑΙΜΩΝ, ονος, ὁ & ἡ, Deus. 2) heros. 3) genius. 4) fortuna cum prospera, tum adversa. 5) diabolus in N. T.

Δαίνυμι, epulas do, convivium præbeo. δαίνυμαι, epulor. A δαίω, *divido*, quia antiquitus in ejusmodi epulis convivarum sua cuique portio dapum apponebatur.

Δάϊος, ΐα, ϊον, peritus, prudens. 2) hostilis. Ab eodem.

Δαίρα, ἡ, pro δάειρα, Proserpina.

Δαίρω, flagello, verbero, cædo. A δαίω. (sed hæc vitiosa lectio vel scriptio est pro δέρω.)

Δαΐς, ΐδος, ἡ, tæda. 2) pugna, prælium, bellum. Ab eod.

Δαίς, δαιτὸς, ἡ, epulum, convivium. Ab eod.

Δαίτιμος, ου, ὁ & ἡ, edulis, vescus. Ab eod.

Δαιτυμών, όνος, ὁ, conviva. 2) epulo. A δαίτη.

Δαιτυλεργία, ας, ἡ, coquendi ars. Ab eod. & ἔργον.

Δαιτυλέω, ῶ, fut. ήσω, convivor, epulor. qs. a δαιτυλός.

Δαίτη, ης, ἡ, epulum, epulæ. A δαίω.

Δαίτηθεν, *Adv.* e convivio.

Δαΐτις, ιδος, ἡ, fax major. 2) alliorum capita colligata. A δαΐς.

Δαιτρεύω, f. εύσω, divido cultro. 2) coquum ago. A δαιτρός.

Δαιτρόν, *Adv.* divisim, particulatim, viritim suam cuique portionem demensam tribuendo.

Δαιτροποιός, ου, ὁ & ἡ, pistor, coquus.

Δαιτρός, οῦ, ὁ, qui carnes dividit, coquus.

Δαιτροσύνη, ης, ἡ, scientia ministrandi more δαιτροῦ.

Δαιτυμὼν, όνος, ὁ, epulo, conviva. 2) qui convivium instruit. A seq.

Δαιτύς, ύος, ἡ, idem quod δαίς.

Δαΐφρων, ονος, ὁ & ἡ, bellicosus. 2) prudens. E δαΐς & φρὴν, *mens*.
ΔΑΙ'Ω, fut. αίσω, disco. 2) epulum praebeo. 3) divido. 4) incendo, uro. 5) epulor, edo.
ΔΑ'ΚΑΡ, genus casiae.
Δακέθυμος, ου, ὁ & ἡ, mordens animum. 2) gravis, molestus. A δάκνω & θυμός.
Δακετὸν, ου, τὸ, animal venenatum. A δάκος.
Δακνάζω, idem quod seq.
ΔΑ'ΚΝΩ, f. δήξω, mordeo. 2) pungo, molestia afficio.
Δακνώδης, εος, ὁ & ἡ, mordax. A praec.
Δάκος, εος, τὸ, animal venenatum. 2) bestia fere major.
ΔΑ'ΚΡΥ, υος, τὸ, lacrima. 2) humor, vel succus e plantis destillans.
Δακρυγέλως, ωτος, ὁ & ὁ, fletu misto ridens.
Δακρύδιον, ου, τὸ, lacrimula. Dimin. a δάκρυ.
Δάκρυμα, ατος, τὸ, lacrima, fletus. A δακρύω.
Δακρυτὸς, ὴ, ὸν, lacrimabilis, flebilis. qs. a δακρύω.
Δακρυόεις, όεσσα, όεν, Gen. όεντος, όεσσης, όεντος, lacrimosus, lacrimabundus. Δακρυόεν, *Adv.* lacrimis effusis.
Δάκρυον, ου, τὸ, lacrima. vid. δάκρυ.
Δακρυποιὸς, ὴ, ὸν, lacrimas ciens.
Δακρυοστακτὴς, ου, ὁ & ἡ, lacrimis stillans, lacrimosus. E δάκρυ & στακτὸς, *stillatitius*.
Δακρυπλώω, lacrimis exundo. E δ. & πλώω pro πλέω, *fluito*.
Δακρυῤῥοέω, ῶ, f. ήσω, lacrimis fluo, lacrimor.
Δακρυῤῥόος, ου, ὁ & ἡ, lacrimis fluens, lacrimas fundens. Ex δ. & ῥέω, *fluo*.
Δακρυσίστακτος, ον, idem quo δακρυόστακτος.
Δακρυχέω, f. έσω, lacrimas fundo.
Δακρύω, f. ύσω, lacrimor. δεδακρυμένος, lacrimans.
Δακρυώδης, εος, ὁ & ἡ, lacrimosus. A δάκρυ.
Δακτυλήθρα, ας, ἡ, digitale, digitorum involucrum. 2) tormentum, digitis manuum & pedum adhiberi solitum. 3) annuli pala.
Δακτυλιαῖος, αία, αῖον, digitalis.
Δακτυλίδιον, ου, τὸ, annellus. Dim. a δακτύλιος.
Δακτυλικὸς, ὴ, ὸν, digitalis. 2) dactylicus, pedibus dactylicis constans. A δάκτυλος.
Δακτυλικῶς, *Adv.* per dactylos.
Δακτυλιογλυφία, ας, ἡ, annulorum scalptura sive caelatura. A sq.
Δακτυλιογλύφος, ου, ὁ & ἡ, qui annulos scalpit, aut caelat. Ex δακτύλιος & γλύφω, *scalpo*.
Δακτυλιοθήκη, ης, ἡ, annulorum theca, sive repositorium.
Δακτύλιος, ου, ὁ, annulus.
Δακτυλιουργὸς, ὁ, ὁ, annulorum artifex. E praec. & ἔργον.
Δακτυλὶς, ίδος, ἡ, digitalis formae, aut magnitudinis.
Δακτυλῖτις, ιδος, ἡ, dactylitis, herbae genus.
Δακτυλιώτης, ου, ὁ, digitus annularis.
Δακτυλοδεικτέω, ῶ, f. ήσω, digito monstro. A seq.
Δακτυλοδείκτης, ου, ὁ, qui digito monstrat. E δ. & δείκνυμι.
Δακτυλόδεικτος, ὁ, ἡ, qui digito monstratur. Ex iisd.
Δακτυλοδειξία, ας, ἡ, demonstratio facta digito. E δ. & δεῖξις.
Δακτυλοδόχμη, ης, ἡ, palmus minor. E δάκτυλος & δοχμὴ, *palmus*.
Δακτυλοειδὴς, έος, digito similis. E δ. & εἶδος.
ΔΑ'ΚΤΥΛΟΣ, ου, ὁ, digitus. 2) pes metricus, syllaba longa & duabus brevibus constans. 3) fructus palmae. 4) gramen aculeatum. 5) conchae genus. 6) sacerdotes Cybeles.
Δακτυλότριπτος, ον, digito tritus. E δ. & τρίβω, *tero*.
Δακτυλωτὸς, ὴ, ὸν, digitatus.
Δαλερὸς, ρὰ, ρὸν, torridus, calidus. A δαλός.
Δαλίον, ου, τὸ, torris, titio. Ab eod.
Δαλμανουθὰ, ἡ, Dalmanutha. Nomen regionis Ebr. ἄκλιτον. *Hereditas pauperis*.
Δαλματικὴ, ῆς, ἡ, vestis sacerdotalis, fere clavata. A Δαλματία.
Δαλὸς, ῦ, ὁ, titio, torris. 3) funale. A δαίω.
Δαμάζω, f. άσω, domo. 2) interficio. 3) ineo, subigo, sc. feminam.
Δαμάλη, ης, ἡ, juvenca, vitula, bucula. Ab eod.
Δαμαλιβότης, ου, ὁ & ἡ, depastus a juvencis. A praec. & βόσκω, *pasco*.
Δαμαληφάγος, ου, ὁ & ἡ, qui buculas devorat.
Δαμαλίζω, f. ίσω, idem quod δαμάζω.
Δάμαλις, εως, ἡ, juvenca, vitula, bucula.
Δαμάλλω, lacero, avide voro. A δαμάω.
Δάμαρ, αρτος, ἡ, uxor. A δαμάω, quia domatur jugo mariti. (vel quia δαμᾷ, imperat, praeest familiae eamque suis imperiis regit, quasi *domina*.)
Δαμασίβροτος, ου, ὁ & ἡ, domitor mortalium.
Δάμασις, εως, ἡ, domitio, domitura. 2) colum. A δαμάζω.
Δαμασίφρων, ονος, ὁ & ἡ, qui domat mentem, ferociam &c. Ab eod. & φρήν.
Δαμασίφως, ωτος, ὁ & ἡ, hominum domitor. Ex eod. & φὼς, *vir*.
Δαμασκὸς, ῦ, ἡ, Damascus. Urbs Syriae. Hinc Δαμασκηνὸς, ἡ, ὸν, Damascenus, a, um.
Δαμαστήριον, ου, τὸ, tormentum, quo quis cogitur fateri, aut facere, quae nolit. A δαμάζω.
Δαμασώνιον, ου, τὸ, herba quaedam.
Δαμάτειρα, ας, ἡ, victrix, domitrix, Domina. A seq.
Δαμάτριος, ου, ὁ, nomen mensis quarti apud Boeotios.
Δαμάτωρ, ορος, ὁ, domitor, victor. A seq.
ΔΑΜΑ'Ω, ῶ, f. άσω, domo, subigo. 2) adfligo. 3) occido. 4) feminam ineo.
Δαμνάω, ῶ, idem quod δαμάω.
Δάμνημι, idem & ab eodem.
Δάμιππος, ον, eques, bene equitans. A praec. & ἵππος.
ΔΑΝΑ'Η, ης, ἡ, laurus Alexandrina. 2) nomen mulieris.
Δαναΐδαι, ῶν, οἱ, Argivi. A Δαναοί.
Δανάκη, ης, ἡ, nummus quidam barbaricus. 2) obolus Charonti solvi solitus.
Δαναοὶ, ῶν, οἱ, Danai, sive Graeci a Danao, Beli filio, sic dicti.
Δανειακὸς, ὴ, ὸν, mutuus. A δάνειον.
Δανείζω, f. είσω, mutuum do, foenero. In *med.* mutuum sumo. A seq.
Δάνειον, ου, τὸ, foenus, sors, pecunia mutuo data. A δάνος, *donum*.
Δάνεισμα, ατος, τὸ, pecunia foeneratitia. 2) ipsa foeneratio. A δανείζω.
Δανεισμὸς, ῦ, ὁ, foeneratio, mutuatio. Ab eod.
Δανειστὴς, ῦ, ὁ, foenerator, creditor. Ab eod.
Δανειστικὸς, ὴ, ὸν, foeneratitius. A praec.
Δανιὴλ, ὁ, Daniel. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. *Judex divinus*.
ΔΑ'ΝΟΣ, εος, τὸ, donum, quidquid alicui datur, seu dono, seu mutuo. 2) mutuum. 3) mors, *Macedonibus*.
Δανὸς, ὴ, ὸν, aridus. A δαίω, *uro*.

Δαΐς,

Δαὸς, ᾶ, vel Δαὸς, ῦ, ὁ, lumen. 2) ignis. 3) lampas. 4) lupus, *Phrygibus*. 5) Davus. Ab eod.

ΔΑΠΑΝΑ'Ω, ῶ, fut. ήσω, consumo, impendo, sumtus facio. 2) exhaurio. 3) splendide vivo & bona abligurio.

Δαπάνη, ης, ἡ, sumtus, impendium.

Δαπάνημα, ατος, τὸ, impensa, sumtus.

Δαπανηρὸς, ρὰ, ρὸν, sumtuosus, profusus. 2) in quem magni sumtus fiunt.

Δαπανηρῶς, *Adv.* sumtuose.

Δαπανητικὸς, ἡ, ὸν, consumendi vim habens. 2) sumtuosus.

Δάπανος, ου, ὁ & ἡ, idem.

ΔΑ'ΠΕΔΟΝ, ου, τὸ, pavimentum. 2) solum.

Δαπίδιον, ου, τὸ, parvus seu vilis tapes. A seq.

Δάπις, ιδος, ἡ, tapes, tapetum.

Δάπτης, ου, ὁ, vorax; at δαπταὶ μυῖαι, mordaces muscæ. A δάπτω.

Δάπτριος, ου, ὁ, lacerator, edax. A seq.

ΔΑ'ΠΤΩ, fut. ψω, voro, dilanio, dilaniando voro.

Δαρδάπτω, f. ψω, idem quod δάπτω, cum reduplicatione.

Δαρεικὸς, ῦ, ὁ, numus aureus Persicus, a Dario dictus.

ΔΑΡΘΑ'ΝΩ, f. δαρθήσομαι, a. 2. ἔδαρθον, dormio.

Δαρόβιος, ου, ὁ & ἡ, longævus. A seq. & βίος, *vita*.

Δαρὸς, *Dor.* pro δηρὸς. v.

Δάρσις, εως, ἡ, excoriatio. A δέρω, *excorio*.

Δαρτὸς, ἡ, ὸν, excoriatus. 2) pellicula scroti. Ab eod.

Δᾲς δᾳδὸς, ἡ, tæda, fax. E δαΐς.

Δασέως, *Adv.* adspirate. A δασὺς. Vox Gramm.

ΔΑ'ΣΚΙΛΛΟΣ, ου, ὁ, dascillus, piscis quidam.

Δάσκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, umbrosus. E δα & σκιά.

Δάσμα, ατος, τὸ, partitio. A δάζομαι, *divido*.

Δάσμευσις, εως, ἡ, idem. qs. a δασμεύω.

Δασμολογέω, ῶ, fut. ήσω, tributum exigo. & δασμολογοῦμαι, tributum pendo.

Δασμολογία, ας, ἡ, tributi exactio. A seq.

Δασμολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, tributorum exactor. E δασμὸς, & λέγω, *colligo*.

Δασμὸς, ῦ, ὁ, divisio. 2) portio. 3) tributum. A δάζομαι.

Δασμοφορέω, ῶ, f. ήσω, tributum solvo.

Δασμοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui tributum pendit. E δ. & φέρω.

Δάσος, εος, τὸ, locus silvosus, fruticetum. A δασὺς.

ΔΑΣΠΛΗ'Σ, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, dissimilis, sævus, atrox. Ex δα intensivo, & πίμπλημι, repleo, quasi malo augens, vel πελάζω, quasi accessu arduus & congredienti nocens.

Δασπλῆτις, ιδος, ἡ, gravis. 2) accessu difficilis. A præc.

Δασυγένειος, ὁ, barbatus. E δασὺς & γένειον, *mentum*.

Δασύθριξ, ιχος, ὁ καὶ ἡ, qui denso capillo est.

Δασύκερκος, ου, ὁ & ἡ, cui villosa est cauda.

Δασυκνήμων, ονος, ὁ, hirsutos pedes habens. E δασὺς & κνήμη, *tibia*, *crus*.

Δασύμαλλος, ου, ὁ & ἡ, lanosus.

Δασύνω, f. υνῶ, denso, pilosum reddo. 2) spiritu aspero vocabulum signo. A δασὺς.

Δασυπόδειος, ου, ὁ & ἡ, leporinus. A seq.

Δασύπους, οδος, ὁ, lepus. 2) cuniculus.

Δασυπρώκτης, ου, ὁ, idem quod sequens.

Δασύπυγος, ου, ὁ & ἡ, purus a nefanda & præpostera Venere. E δασὺς, *hirsutus*, & πυγὴ, *podex*.

Δασυπώγων, ωνος, ὁ & ἡ, densam barbam habens, hispida & hirsuta barba præditus.

ΔΑΣΥ'Σ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, densus. 2) pilosus, hirsutus. Hinc δασὺ πνεῦμα, spiritus asper, sive densus, apud Grammaticos.

Δασύσκιος, ου, ὁ & ἡ, densam umbram faciens.

Δασυσμὸς, ῦ, ὁ, densatio, densitas. A δασύνω.

Δασύστερνος, ου, ὁ & ἡ, hirsutum pectus habens.

Δασύτης, ητος, ἡ, densitas. 2) pilositas. 3) adspiratio vocis apud Grammaticos. A δασύνω.

Δασυτόνος, idem quod δασέως, ap. Gramm. E δ. & τόνος.

Δασύτριχος, ου, ὁ & ἡ, qui denso est pilo.

Δασύφλοιος, ου, ὁ & ἡ, hirsutum habens corticem.

Δασυχαίτης, ου, ὁ, densam jubam, vel comam habens. E δ. & χαίτη.

Δατέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, divido, partior. 2) absumo, comedo, portiones ciborum appositas, pascor, devoro. A δαίω.

Δατήριος, α, ον, dividens.

Δάτησις, εως, ἡ, divisio, partitio.

Δατητὴς, ῦ, ὁ, divisor. distributor.

ΔΑΤΙΣΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, Datismus, i. e. barbarismus vel solœcismus, v. gr. χαίρομαι pro χαίρω, quo loquendi genere in Græcia utebatur Datis, Persarum satrapa.

Δατύσσω, helluor, voro. A δαίω.

Δαυκίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum dauci radice conditum. A seq.

ΔΑΥ'ΚΟΣ, ου, ὁ, herba quædam Cretica: rubia.

Δαυλὸς, ἡ, ὸν, densus. v. δασύς.

Δαυλὸς, ῦ, ὁ, titio, torris. Æolicum a δαλὸς.

Δαφναῖος, ου, ὁ, Daphnæus. Epitheton Apollinis.

Δαφνέλαιον, ου, τὸ, laurinum oleum. A seq. & ἔλαιον.

ΔΑ'ΦΝΗ, ης, ἡ, laurus. 2) Nomen proprium Nimphæ in laurum conversæ. 3) nomen suburbii Antiocheni.

Δαφνήεις, ήεσσα, ῆεν, laureus. A præc.

Δαφνηφάγος, ου, ὁ & ἡ, dicitur de vaticinantibus, ut Pythia.

Δαφνηφορέω, ῶ, f. ήσω, laurum fero. 2) sum laureatus.

Δαφνηφόρος, ου, ὁ & ἡ, lauriger. E δ. & φέρω.

Δαφνικὸς, ἡ, ὸν, laureus, laurinus. A δάφνη.

Δαφνικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab eod.

Δάφνινος, ίνη, ινον, idem. A seq.

Δαφνὶς, ίδος, ἡ, laurea. 2) bacca laurina.

Δαφνίτης, ου, ὁ, idem quod δαφναῖος. 2) qui laurum aliqua similitudine refert. A præc.

Δαφνῖτις, ιδος, ἡ, planta quædam lauro quodammodo similis. Ab eod.

Δαφνογηθὴς, έος, ὁ & ἡ, lauro gaudens. Ex δάφνη & γηθέω, *gaudeo*.

Δαφνοειδὴς, έος, ὁ & ἡ, lauri speciem gerens.

Δαφνόκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, laureatus. E δ. & κόμη.

Δαφνοπώλης, ου, ὁ, Epith. Apollinis.

Δαφνόσκιος, ου, ὁ & ἡ, lauris umbrosus. E δ. & σκιά.

Δαφνοφορέω, ῶ, f. ήσω, laurum fero, sum laureatus.

Δαφνοφόρος, ου, ὁ & ἡ, lauriger.

Δαφνοφόρως, *Adv.* cum lauro, seu laurea.

Δαφνώδης, ες, lauris consitus.

Δαφνὼν, ῶνος, ὁ, lauretum, locus consitus lauris.

Δαφοίνεος, ου, ὁ & ἡ, & δαφοινὸς, ἡ, ὸν, cædis avidus, valde cruentus. 2) rufus, rutilus, valde fulvus. E δα & φοινὸς.

Δαψίλεια, ας, ἡ, copia, abundantia. A δαψιλής.

Δαψιλεύομαι, f. εύσομαι, copiose & abundanter subministro. 2) in quacumque re multum & copiosum esse. 3) valde sollicitus sum. ap. τὰς ὁ. Ab eod.

Δαψιλέως, *contr.* δαψιλῶς, *Adv.* copiose, abundanter, laute.

ΔΑΨΙΛΗ'Σ, έος, ὁ & ἡ, dapsilis, largus. 2) multus, etiam in malam partem.

Δέ, *Conjunctio*, vero, autem. 2) sed, verum. 3) enim. 4) igitur. 5) sane.
Δεδιότως, *Adv.* timide. A δείδω.
Δεδίσσομαι, idem quod sequ.
Δεδίττομαι, f. ίξομαι, terreo, terrefacio. 2) metuo, trepido, timeo. Ab eod.
Δέελος, ὁ, ἡ, idem quod δῆλος. Hom.
Δέημα, ατος, τὸ, precatio, preces. A δέομαι.
Δέησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.
Δεητικός, ή, όν, precatorius, rogatorius. 2) supplex. Ab eod.
Δεῖ, f. δεήσει, a. 1. ἐδέησε, oportet, convenit. 2) caret, vacat, deest.
Δεία, ας, ἡ, penuria, indigentia. Hesych.
Δειγᾶνες, οἱ, magistratus ap. Seleucienses. Polyb. A Chald. דיינין *judex*.
Δεῖγμα, ατος, τὸ, exemplum, documentum. 2) specimen mercis, quod ostenditur emturientibus. 3) locus in Piræeo, ubi specimina talia mercium proponebantur. 4) conjectura.
Δειγματίζω, fut. ίσω, palam traduco, contumeliæ caussa, infamo, divulgo alicujus infamiam, eum velut in Digmato, loco infami, spectaculi ergo expono. conf. παραδειγματίζω.
Δειδήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ. timidus, meticulosus.
Δειδία, ας, ἡ, nox obscura, nox obscuritate sua terrorem incutiens. Suid. Eust.
Δειδίζομαι, timeo. vid. δειδίσσομαι.
Δειδίσκομαι, idem.
Δειδίσσομαι, vel δειδίττομαι, f. ίξομαι, terreo. 2) metuo. v. δεδίσσομαι.
ΔΕΙ'ΔΩ, f. δείσω, timeo, paveo, trepido.
Δειελιάω, ῶ, f. ήσω, meridior. Hom. δειελιήσας, ubi exponunt etiam, cœnas, merendam sumens.
Δειελινός, ή, όν, pomeridianus. 2) vespertinus.
Δείελον, ου, τὸ, merenda. 2) crepusculum.
Δείελος, ου, ὁ καὶ ἡ, sol occiduus.
Δεικανάομαι, comiter & benigne excipere, salutare, apud Homerum, ubi δεικανόωντο, pro ἐδεικανόωντο, quasi a δέκομαι Jonico pro δέχομαι, excipio. Ap. Theocritum autem est vel porrigere, vel simile quid.
Δεικηλιστής, οῦ, ὁ, qui velut imaginem quotidianæ vitæ in scena repræsentat, mimus, quasi a δεικηλίζω, simulacrum repræsento. Hujus verbi Fut. 1. δεικηλίξω *Doricè*, unde ὁ δεικηλίκτας *Dor.* idem quod δεικηλιστής. Ab antiquo δείκω, pro quo usurpatur δείκνυμι.
ΔΕΙ'ΚΕΛΟΝ, ου, τὸ, simulacrum.
Δεικηλίκτας, ου, ὁ, *Dor.* idem quod δεικηλιστής.
Δεικελιστής, οῦ, ὁ, idem quod δεικηλιστής.
Δείκηλον, ου, τὸ, idem quod δείκελον.
ΔΕΙ'ΚΝΥΜΙ, vel δεικνύω, fut. δείξω, ostendo, monstro, indico, declaro, manifesto, pro δείκω. Unde
Δεικτηριάς, άδος, ἡ, prostibulum, ap. Alexandrinos.
Δεικτήριον, ου, τὸ, pulpitum, suggestus, locus excelsus, unde aliquid ostenditur.
Δείκτης, ου, ὁ, demonstrator.
Δεικτικός, ή, όν, demonstrativus, ostensivus.
Δεικτικῶς, *Adv.* demonstrative.
Δειλαίνω, ομαι, timidus sum. A δειλός.
Δείλαιος, αία, αιον, timidus. 2) miser. Ab eod.
Δειλαιότης, ητος, ἡ, timor. A præc.
Δειλακρίων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, valde timidus. Aristoph. A seq.
Δείλακρος, δειλάκρα, Aristoph. idem.
Δειλανδρέω, ῶ, f. ήσω, terreor, paveo, hominem pavidum, meticulosum me gero. Ex eod. & ἀνήρ, *vir*.
Δειλανδρία, ας, ἡ, timiditas.
ΔΕΙ'ΛΗ, ης, ἡ, tempus pomeridianum. 2) vespera. 3) diluculum. 4) crepusculum.
Δειλήμων, ονος, ὁ & ἡ, timidus, meticulosus. A δειλός.
Δειλία, ας, ἡ, timiditas. Ab eod.
Δειλιάζω, f. άσω, formido, ob ignaviam defugio. A præc.
Δειλιαίνω, f. ανῶ, terrefacio. Ab eod.
Δειλίασις, εως, ἡ, pavor, formido. A seq.
Δειλιάω, formido, ob ignaviam defugio.
Δειλινόν, οῦ, τό, merenda. A δείλη, *vespera*.
Δειλινόν, *Adv.* vesperi, vespertino tempore.
Δειλινός, ή, όν, pomeridianus, vespertinus.
Δειλόομαι, οῦμαι, fut. ώσομαι, timeo, paveo. A seq.
ΔΕΙΛΟ'Σ, ή, όν, miser, pauper. 2) timidus, ignavus. 3) debilis. 4) improbus, malus.
Δειλότης, ητος, ἡ, timiditas. A præc.
Δειλόψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, timidus, timidi animi.
Δεῖμα, ατος, τὸ, timor, metus. 2) terriculamentum. A δείδω.
Δειμαίνω, f. ανῶ, timeo. A præc.
Δειμαλέος, έα, έον, timidus. 2) terribilis.
Δειμάομαι, ῶμαι, timeo. Hesych.
Δειματόεις, όεσσα, όεν, timidus, pavidus.
Δειματόω, ῶ, f. ώσω, terrefacio.
Δειματώδης, εος, ὁ & ἡ, terribilis, terrificus.
Δειμός, οῦ, ὁ, terror, metus.
Δειμώδης, εος, ὁ & ἡ, terribilis, terrificus.
ΔΕΙ̃ΝΑ, ὁ, ἡ, τὸ, Gen. δεῖνος, Dat. δεῖνι, Acc. δεῖνα, interdum est indeclinabile. quispiam, aliquis, quidam, nescio quis. ὁ δεῖνα & ὁ δεῖνα, hic & ille.
Δεινά, *Adv.* vehementer. A δεινός.
Δεινάζω, f. άσω, ægre fero, indignor. Ab eod.
Δεῖναι, vortices, alias δῖναι. Hesych.
Δείνακρος, ου, ὁ & ἡ, acutissimus, acerrimus. E δεινός & ἄκρος, *acutus*. (nisi ακρος sit mera terminatio.)
Δεινάω, f. άσω, contorqueo, in gyrum circumago. 2) in orbem salto, circumagor. A δεῖνος, *vortex*, (v. δινέω)
Δεινέω, ῶ, f. ήσω, idem.
Δείνησις, εως, ἡ, conversio. A præc.
Δεινοβίης, ου, ὁ, fortissimus. E δεινός & βία.
Δεινοθέτης, ου, ὁ, maleficus, noxius, qui atrocia patrat. Ex eod. & τίθημι, *facio*.
Δεινοκάθεκτος, ον, magna vi coercens, præpotens. Ex eod. & κατέχω.
Δεινολεχής, ές, infelix conjugii. E δεινός & λέχος, *cubile*.
Δεινόλινος, ον, infelix. Ex eod. & λίνον, *filum*, sc. *Parcarum*.
Δεινολογέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, graviter conqueror. Ex eod. & λόγος.
Δεινολογία, ας, ἡ, oratio amplificans & exaggerans rei indignitatem. Ex iisd.
Δεινοπάθεια, ας, ἡ, querela gravis, de indignitate & atrocitate acceptæ injuriæ aut casus oblati cum lamentatione & gestu miserabili.
Δεινοπαθέω, ῶ, f. ήσω, ægre fero. A seq.
Δεινοπαθής, έος, ὁ & ἡ, gravi adfectus injuria, ægre ferens. E δεινός & πάσχω.
Δεινοποιέω, ῶ, f. ήσω, augeo, amplifico dicendo.
Δεινόπους, ὁ καὶ ἡ, celer. 2) cujus adventus gravis est.

Δεινο-

Δεινοπροσωπέω, ῶ, terribili ſum viſu. E ſeq. & πρόσωπον.

ΔΕΙΝΟΣ, ή, όν, *univerſe*, qui eſt in aliquo genere multus, vehemens, excellens: *unde ſpeciatim* 2) dirus. 3) gravis. 4) ſollers. 5) peritus. 6) validus. 7) magnus. 8) nefarius, improbus. 9) terribilis. 10) graviter aliquid faciens. 11) ſplendidus. 12) τὰ δεινὰ, mala quævis, etiam mors. A δείω, *timeo*, *metuo*, quicquid ea eſt vi præditum, ut illa vis formidinem injiciat.

Δεῖνος, ου, ὁ, gyrus, turbo. 2) vortex, gurges. 3) poculi genus. 4) ſaltationis genus. A δίνος.

Δεινότης, ητος, ἡ, atrocitas, acerbitas. 2) calliditas, ſollertia. 3) dicendi vis. A δεινός.

Δεινόω, ῶ, ſ. ώσω, contorqueo, in orbem ago. 2) exaggero. A δεῖνος, vel δεινός.

Δεινωπός, ῦ, ὁ καὶ ἡ, torvus. Ex eod. & ὤψ, *vultus*.

Δεινῶς, *Adv.* vehementer, graviter. 2) terribiliter. 3) mire. 4) acute. 5) indigne.

Δείνωσις, εως, ἡ, exaggeratio. A δεινόω.

Δεινωτικῶς, *Adv.* cum exaggeratione. Ab eod.

Δεινωτός, ή, όν, converſus. 2) tornatus. Ab eod.

Δεινώψ, ωπὸς, ὁ καὶ ἡ, terribilis adſpectu.

Δεῖξις, εως, ἡ, oſtenſio, oſtentatio. 2) indicium. 3) argumentum. A δείκνυμι.

Δεῖος, τὸ, pro δέος. Hom.

Δειπνάριον, ου, τὸ, cœnula. Dim. a δεῖπνον.

Δειπνέω, ῶ, ſ. ήσω, cœno. 2) comedo. Ab eod.

Δείπνημι, unde δειπνησέμεναι, idem.

Δειπνηστός, ῦ, ὁ, tempus cœnæ: *item* prandii. ſcribunt etiam δείπνηστος, δειπνιστός, δειπνηστύς, δείπνητος.

Δειπνητήριον, ου, τὸ, cœnaculum, cœnatorium.

Δειπνήτης, ου, ὁ, conviva.

Δειπνητικός, ή, όν, ad cœnam pertinens. 2) cœnæ inſtruendæ peritus

Δειπνητικῶς, *Adv.* laute, opipare.

Δειπνίδιον, ου, τὸ, cœnula. Dim. a δεῖπνον.

Δειπνίζω, ſ. ίσω, cœnam præbeo. Ab eod.

Δειπνῖτις, convivalis. epith. σολῆς, qua in cœna utebantur.

Δειπνοκλητήριον, epulæ, convivium. A ſeq.

Δειπνοκλήτωρ, ορος, ὁ, qui ad cœnam vocat.

Δειπνολογία, ας, ἡ, ſermo de cœna.

Δειπνολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui de cœnis loquitur. E δ. & λέγω.

Δειπνολόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui conviviis inſidiatur, paraſitus.

Δειπνομανής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui inſano cœnarum amore ducitur. E ſeq. & μαίνομαι.

ΔΕΙΠΝΟΝ, ου, τὸ, cœna. 2) cibus. 3) convivium, epulum.

Δειπνοποιέω, ῶ, ſ. ήσω, cœnam paro.

Δειπνοποιΐα, ας, ἡ, apparatio cœnæ vel convivii.

Δειπνοποιός, ῦ, ὁ, qui cœnam aut convivium parat.

Δειπνοσοφιστής, ῦ, ὁ, qui inter cœnam de rebus eruditis diſſerit.

Δειπνοσύνη, ης, ἡ, cœna. Fictum ridiculi cauſa in Parodia. ἀλλ' εἰδὼς δειπνοσυνάων, ut Hom. ἀλλ' εἰδὼς τοξοσυνάων.

Δειπνοφορία, ας, ἡ, cœnæ portatio. 2) miniſterium conviviale, ut δορυφορία.

Δειπνοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cœnæ miniſter. E δ. & φέρω.

Δειράς, άδος, ἡ, jugum montis. A δειρή, *cervix*.

Δειραχθής, έος, ὁ καὶ ἡ, collo oneroſus, gravis, ſatis gravis, ut unas cervices bajuli oneret. Ex δειρῆ & ἄχθος, *onus*.

Δειρή, ῆς, ἡ, collum. 2) cervix. A δέρη.

Δειρίζω, ῶ, probris proſcindo. Laconicum.

Δειροκύπελλον, ου, τὸ, poculum oblongo collo. E δειρὴ & κύπελλον.

Δειροπέδη, ης, ἡ, monile, torques, collare. Ex eod. & πέδη, *pedica*.

Δειροτομέω, ῶ, ſ. ήσω, caput amputo. E δειρὸ & τέμνω, *ſeco*.

ΔΕΙΣΑ, vel δεῖσα, ης, ἡ, humor. 2) ſtercus. 3) fœtor. Unde

Δεισαλέος, έα, έον, ſtercoreus, fœdus.

Δεισαλία, ας, ἡ, impuritas.

Δεισιδαιμονέω, ſuperſtitioſus, religioſus ſum.

Δεισιδαιμονία, ας, ἡ, metus deorum, ſuperſtitio. 2) religio.

Δεισιδαιμόνως, *Adv.* religioſe.

Δεισιδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ſuperſtitioſus. 2) religioſus. E δείδω & δαίμων, *Deus*.

Δεισίθεος, ὁ καὶ ἡ, idem.

ΔΕ'ΚΑ, οἱ, αἱ, τὰ, decem. Hinc οἱ δέκα, decemviri.

Δεκάβοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem boum pretio æſtimabilis. E δ. & βοῦς. (vel βοιος eſt mera terminatio valorem vel magnitudinem rei indicans.)

Δεκαγονία, ας, ἡ, generatio ad decimum uſque gradum. E δ. & γονὴ, *generatio*.

Δεκαγράμματος, ον, decem litteris vel lineis aut verſibus conſtans.

Δεκαδάκτυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem digitos habens, non numeratis pollicibus.

Δεκαδάρχης, ου, ὁ, decurio. 2) decemvir. E δ. & ἀρχή.

Δεκαδαρχία, ας, ἡ, decemviratus. 2) decurionatus. A ſq.

Δεκάδαρχος, ὁ, idem quod δεκαδάρχης.

Δεκάδελτος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem tabulis conſtans.

Δεκαδικός, ἡ, ὁ, decurialis. A δέκα.

Δεκαδικός, ή, όν, denarius.

Δεκαδοῦχος, ου, ὁ, decemvir. Lyſ.

Δεκαδύο, duodecim: ἄκλιτον.

Δεκάδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem palmos longus. E δ. & δῶρον, *palmus*.

Δεκαεννέα, novemdecim.

Δεκαέξ, οἱ, αἱ, τὰ, ſedecim.

Δεκαεπτὰ, οἱ, αἱ, τὰ, ſeptemdecim.

Δεκαετηρίς, ίδος, ἡ, decennale tempus, decennium. A δεκαετής.

Δεκαέτης, ου, ὁ καὶ ἡ, decem annos natus. A ſeq.

Δεκαετής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem. E δ. & ἔτος, *annus*.

Δεκαετία, ας, ἡ, decennium.

Δεκάζω, fut. άσω, donis corrumpo, ingero, obtrudo alicui donum, πρὸς τὸ δέχεσθαι. 2) corrumpo, perverto.

Δεκάκις, *Adv.* decies.

Δεκάκλινος, ον, decem lectos habens: de œco, in quo convivia celebrantur. E δ. & κλίνη.

Δεκακότυλος, ον, decem cotylas habens. E δ. & κοτύλη.

Δεκακυμία, ας, ἡ, decumanus, i.e. magnus fluctus. E δ. & κῦμα.

Δεκάκωλος, ον, decem verſiculis vel articulis conſtans. E δ. & κῶλον.

Δεκάλιτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui decem librarum eſt. E δ. & λίτρα, *libra*.

Δεκάλογος, ου, ὁ, Decalogus, decem præcepta Dei.

Δεκάμετρος, ον, decem verſibus vel menſuris conſtans. E δ. & μέτρον.

Δεκαμηνιαῖος, αία, αῖον, decimum menſem agens, decimeſtris. A ſeq.

Δεκάμηνος, ου, ὁ & ἡ, idem. E δ. & μήν.

Δεκαμναῖος, αία, αῖον, qui decem minarum eſt. E δ. & μνᾶ, *mina*.

Δεκάμνους, idem.

Δεκάμνουν, τὸ, merces decem minarum.

Δεκάμφορος, ου, decem amphoras capiens. E δ. & ἀμφορεύς.

Δεκαναΐα, ας, ἡ, decem naves. E δ. & ναῦς.

Δεκανίζομαι, ίσομαι, humaniter excipio. Hesych. A Dor. δέκομαι pro δέχομαι, unde δεκανίζεσθαι.

Δεκανεία, ἡ, idem qd. δεκανία, ap. Strab.

Δεκανία, ας, ἡ, decuria. A δέκα.

Δεκαοκτὼ, οἱ, αἱ, τὰ, octodecim.

Δεκάπαλαι, *Adv.* q. d. decies olim: jampridem.

Δεκαπέντε, quindecim.

Δεκαπήχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, qui est decem cubitorum.

Δεκαπλασιάζω, f. άσω, decuplum facio. A seq.

Δεκαπλάσιος, ου, ὁ & ἡ, decuplus.

Δεκάπλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui decem jugerum est. E δ. & πλέθρον, *jugerum*.

Δεκαπλοῦς, ὁ, decuplus.

Δεκάπολις, εως, ἡ, decem habens urbes. 2) regio quædam Judææ.

Δεκαπολίτης, ου, ὁ, qui e regione Decapoli est.

Δεκάπους, οδος, ὁ & ἡ, qui decem pedum est.

Δεκαπρωτεία, ας, ἡ, decem primatus, senatus, vel collegium decem virorum in civitate primorum.

Δεκάπρωτοι, ων, οἱ, decemprimi senatores.

Δεκάρχης, ου, ὁ, decurio. E δ. & ἀρχή.

Δεκαρχία, ας, ἡ, decurionatus.

Δεκαρχικὸς, ἡ, ὸν, decurionalis.

Δεκὰς, άδος, ἡ, decas, numerus denarius. 2) decuria.

Δεκάσκαλμος, ου, ἡ, decem scalmis instructa navis.

Δεκασμὸς, οῦ, ὁ, decimatio. 2) decimæ. 3) corruptio munerum largitione. A δεκάζω.

Δεκάσπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quo decem sementes factæ sunt. 2) decennalis. E δ. & σπείρω.

Δεκαστάτηρος, ου, ὁ & ἡ, decem stateribus valens. E δ. & στατήρ.

Δεκάστεγος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem tabulata habens. Ex δ. & στέγος, *tectum*.

Δεκάστυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem columnas habens.

Δεκάσχοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem schœnos æquans.

Δεκαταῖος, αία, αῖον, qui decimo die v. c. venit.

Δεκαταλαντία, ας, ἡ, decem talenta.

Δεκατάλαντος, ου, ὁ & ἡ, qui decem talentorum est. E δ. & τάλαντον.

Δεκατεία, ας, ἡ, decimatio, decimæ. A δεκατεύω.

Δεκατέσσαρες, ων, οἱ & αἱ, quatuordecim.

Δεκάτευσις, εως, ἡ, decimatio. A δεκατεύω.

Δεκατευτήριον, ου, τὸ, locus, in quo decimæ persolvuntur.

Δεκατευτὴς, οῦ, ὁ, qui decimas exigit. 2) decumanus, genus publicani.

Δεκατεύω, fut. εύσω, decimo, decimam partem excerpo, decimas exigo. 2) decimum quemque interficio. A seq.

Δεκάτη, ης, ἡ, decima pars, decimæ.

Δεκατηλογία, ας, ἡ, decimarum exactio.

Δεκατηλόγιον, ου, τὸ, locus, in quo decimæ exiguntur, & penduntur.

Δεκατηλόγος, ου, ὁ & ἡ, decimarum exactor. E δ. & λέγω, colligo.

Δεκατημόριον, ου, τὸ, decima pars.

Δέκατος, άτη, ατον, decimus.

Δεκατόω, ῶ, f. ώσω, idem quod δεκατεύω.

Δεκατώνης, ου, ὁ, qui decimas redimit: decumanus, genus publicani. E δεκ. & ὠνέομαι, *emo*.

Δεκάφυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem tribus habens, in decem tribus divisus. E δ. & φυλὴ, *tribus*.

Δεκάχαλκον, ου, τὸ, decem chalci, decem ærei nummi, denarius. E δ. & χαλκὸς, *moneta ærea*.

Δεκαχῆ, decem partibus. A δέκα.

Δεκαχίλιοι, αι, α, decies mille. Pro δεκακισχίλιοι, Homerus.

Δεκάχορδος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem chordas habens. E δ. & χορδή.

Δεκέμβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem instructus rostris. E δέκα & ἔμβολος, *rostrum*.

Δεκετηρὶς, ίδος, ἡ, decennalis. 2) decennium. 3) ludi deno quoque anno recurrentes.

Δεκέτηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, decennalis. A seq.

Δεκέτης, ου, ὁ & ἡ, idem: fem. δεκέτις.

Δεκήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, decem ordines remorum habens navis: lat. deceris. E δέκα & ἐρέσσω, *remigo*. vel ἄρω, *apto*.

Δεκτέος, έα, έον, accipiendus, excipiendus, recipiendus. A δέχομαι.

Δεκτὴρ, ῆρος, ὁ, qui accipit vel suscipit.

Δέκτης, ου, ὁ, acceptor, mendicus.

Δεκτικὸς, ἡ, ὸν, ad recipiendum aptus.

Δεκτὸς, ἡ, ὸν, acceptus, gratus.

Δέκτρια, ας, ἡ, acceptrix, receptrix.

Δέκτορος, ου, ὁ, susceptor.

Δέκτωρ, ὁ, idem.

Δελεάζω, f. άσω, inesco, esca capio. 2) escam impono, *metaphorice*, allicio. A sequ.

Δέλεαρ, ατος, τὸ, esca, qua animalia capiuntur. 2) illecebræ quævis. 3) fraus, dolus. A δέλω.

Δελεάρπαξ, γος, ὁ & ἡ, escam rapiens.

Δελέασμα, ατος, τὸ, quod escæ loco imponitur hamo vel laqueis: illectamentum. A δελεάζω.

Δελεασμάτιον, ου, τὸ, Dimin. a præc.

Δελεασμὸς, οῦ, ὁ, idem quod δελέασμα.

Δελεάστρα, ας, ἡ, decipula, laqueus, transenna, in quam escam imponitur. A δελεάζω.

Δελεατρεὺς, έως, ὁ, qui esca decipit. A pr.

ΔΕΛΕΤΡΟΝ, ου, τὸ, laterna, fax.

Δέλεον, ου, τὸ, idem quod δέλεαρ, ap. Ath.

Δελητήριον, ου, τὸ, idem quod δέλεαρ. A δέλω.

Δέλτα, τὸ, littera quarta Alphabeti Græci. 2) pars Ægypti. 3) pudendum muliebre.

Δελτάριον, ου, τὸ, tabella. Dim. A δέλτος.

Δέλτιον, ου, τὸ, idem, ab eod.

Δελτογράφος, ὁ, qui aliquid in litteras refert.

Δέλτος, ου, ἡ, pugillares, quia forma litteræ Δ plicabantur. 2) liber quilibet. 3) tabulæ, legum testamenti, pictoris, &c.

Δελτόω, ῶ, f. ώσω, in formam litteræ Δ plico, vel effingo.

Δελτωτὸς, ἡ, ὸν, in formam triangularem litteræ Δ effictus. Hinc Δελτωτὸν, triangulum, signum quoddam cœleste; & δελτωτοὶ, libri in Δ figuram complicati. A pr.

Δελφάκινος, ου, porcinus. A δέλφαξ.

Δελφάκειος, α, ον, idem & ab eod.

Δελφάκιον, ου, τὸ, porcellus lactens. 2) pudenda muliebria. Dim. ab eod.

Δελφακόομαι, succresco in porcam. A seq.

ΔΕΛΦΑΞ, ακος, ὁ καὶ ἡ, porcellus. 2) porcus, porca.

ΔΕΛΦΙΝ, ῖνος, ὁ, delphin, piscis. 2) nauticum instrumentum, quo utebantur ad demergendas naves.

Δελφινίζω, delphinos imitor. A pr.

Δελφίνιον, ου, τὸ, delphinium, *herba*. 2) templum Apollinis hoc nomine Athenis fuit, & hinc judicium ἐπὶ Δελφινίῳ. Ab eod.

Δελφινίσκος, ου, ὁ, parvus delphin.

Δελφινοειδὴς, έος, delphini formam habens. E δ. & εἶδος.

Δελφινόσημος, ου, delphino signatus. a) mensa Delphica, abacus marmoreus. E δ. & σῆμα.
Δελφὶς, ῖνος, ὁ, idem quod δελφίν.
ΔΕΛΦΥΣ, ύος, ἡ, vulva, uterus.
ΔΕΛΩ, incido.
Δέμα, ατος, τό, vinculum. a) fasciculus. A δέω.
ΔΕΜΑΣ, τό, corpus. *Nomen indeclinabile.*
Δεμάτιον, ου, τό, parvus fasciculus. A δέμα.
Δέμνιον, ου, τό, stratum, lectus. A δέμω.
Δεμνιοτήρης, ου, ὁ, custos lecti. A pr. & τηρέω, *observo, custodio.*
ΔΕΜΩ, *ædifico, struo.* est inusitatum, sicut & δέμομαι. In usu hæc: ἔδειμα, ἐδειμάμην, δέδμηκα.
Δενδίλλω, oculos huc illuc verto. a) oculis nuto, vel adnuo. A δινέω & ἴλλος, *oculus.* (nisi potius ab antiquo δένω, unde δένος, δενδω, ut a τένω, *tendo*, hinc δένδος, δενδίλλω.)
Δένδρεον, ου, τό, arbor.
Δενδρήεις, ήεσσα, ῆεν, nemorosus, arboribus abundans.
Δενδρίζω, arboresco. arboris figura sum.
Δενδρικὸς, ή, όν, arboreus.
Δενδρίον, ου, τό, arbuscula.
Δενδρῖτις, ιδος, ἡ, vitis arborescens.
Δενδροβατέω, ῶ, f. ήσω, arbores scando. E δένδρον & βαίνω, *scando.*
Δενδροειδὴς, έος, οῦς, ὁ, ἡ, arboris figuram habens.
Δενδροκολάπτης, ου, ὁ, picus. E δ. & κολάπτω, *tundo.*
Δενδρόκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, arboribus ornatus. E δ. & κόμη.
Δενδροκοπέω, ῶ, f. ήσω, arbores excindo. E δ. & κόπτω.
Δενδρολάχανα, ων, τά, olera arborescentia.
Δενδρολίβανος, ου, ἡ, thus arbor, seu arbor ipsa, quæ thus fert. a) rosmarinus coronarius.
Δενδρομαλάχη, ης, ἡ, malva arborescens, althæa.
Δένδρον, ου, τό, arbor. a) stirps.
Δενδροπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, arboribus nocens. E δ. & πῆμα, *damnum.*
Δένδρος, εος, τό, unde usitatum δένδρεον, idem quod δένδρον.
Δενδρότης, ητος, ἡ, arborum incrementum.
Δενδροτομέω, ῶ, f. ήσω, arbores excindo, vasto, populor. E δ. & τέμνω, *seco.*
Δενδροτόμος, ὁ ϗ ἡ, arbores excindens.
Δενδροφορία, ἡ, feracitas arborum. a) functio Dendrophori. A seq.
Δενδροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, arborum ferax. a) de Dendrophoris vid. auctores Antiquitatum.
Δενδρόφυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, arboribus consitus. E δ. & φύομαι.
Δενδρυάζω, f. άσω, quercus subeo, inter quercus me abscondo. a) quovis modo me abscondo.
Δενδρύδιον, ου, τό, arbuscula.
Δενδρύφιον, ου, τό, idem.
Δενδρυάς, άδος, ὁ ϗ ἡ, arboreus. a) ad arboris magnitudinem accedens.
Δενδρώεις, ώεσσα, ῶεν, arboribus abundans.
Δενδρών, ῶνος, ὁ, arbustum, arboretum.
Δενδρῶτις, ἡ, arboribus densa.
Δεννάζω, f. άσω, probris incesso. A δέννος.
Δενναστὸς, ή, όν, conviciis & maledictis obnoxius.
ΔΕΝΝΟΣ, ου, ὁ, probrum, contumelia.
Δεξαμενή, ῆς, ἡ, receptaculum. a) lacus. 3) cisterna. 4) piscina. A δέχομαι.
Δεξιὰ, ᾶς, ἡ, sc. χείρ, dextra, sc. manus. a) fides per dextram data. 3) pacta conventa. 4) potentia & auxilium.
Δεξιόφιν, *Adv.* a dextra.

Δεξιάομαι, ῶμαι, dextra prehendo, dextra prehensum amplector, saluto. Hinc Homericum δεξιόωντο, pro ἐδεξιοῦντο.
Δεξίδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, dona accipiens. E δέχομαι & δῶρον.
Δεξίμηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, oves excipiens, vel suscipiens. Ex eod. & μῆλον, *ovis.*
Δεξιοβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, jaculator. E δεξιά & βάλλω.
Δεξιόγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui dextra & agilia membra habet. E δ. & γυῖον, *membrum.*
Δεξιολάβος, ου, ὁ, satelles, stipator. A δεξιά & λαμβάνω, *sumo.*
Δεξιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, dextram jungo, dextra prehendo. a) humaniter ac comiter excipio. A δεξιά.
ΔΕΞΙΟΣ, ά, όν, dexter. a) faustus, prosper. 3) solers, acutus, ingenii dexteritate præditus. 4) scitus, eruditus, catus, urbanus, lepidus. 5) agilis, promtus, expeditus.
Δεξιόσειρος, ου, ὁ, scil. ἵππος, equus jugali equo ad dexterum latus alligatus. Hinc metaphorice δεξιόσειρος Ἄρης, apud Sophoclem, Mars in dexterum cornu inclinans. Est a δεξιά & σειρά, *habena.*
Δεξιοστάτης, ου, ὁ, qui a dextra stat. a) qui in dextra chori parte præsidet. E δεξιά & ἵσταμαι, *sisto.*
Δεξιότης, ητος, ἡ, dexteritas, solertia. A δεξιός.
Δεξιότοιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, in dextra parte navis remigans. Ex eod. & τοῖχος, *paries latus navis.*
Δεξίπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ignem suscipiens, vel excipiens. E δέχομαι & πῦρ.
Δέξις, εως, ἡ, modus alicujus excipiendi, tractandi. A δέχομαι.
Δεξιτερὸς, ά, όν, dexter. A δεξιός.
Δεξίωμα, ατος, τό, id quod comiter accipimus, & quasi dextra prehendimus, res grata, jucunda, experita. a) exceptio liberalis, modus liberalis excipiendi adeuntem. A δεξιόομαι.
Δεξιώνυμος, ον, faustus, auspicatus, auspicati nominis & ominis. E δεξιός & ὄνομα.
Δεξιῶς, *Adv.* dextre. a) prospere. 3) solerter.
Δεξίωσις, εως, ἡ, idem, quod δέξις, & fere in bonam partem, amplexus, gratulatio etiam, si, cui occurrimus, eum gratulabundi amplectimur. A δεξιόομαι.
Δεξιώτατα, *Adv.* commodissime, dexterrime, scitissime. A δεξιώτατος, qui est Superl. a δεξιός.
Δέομαι, f. δεήσομαι, oro, rogo. a) indigeo, mihi opus est. 3) δεόμενοι etiam, qui aliquem cupiunt conventum. A δεῖ, *opus est.*
Δέον, οντος, τό, decens, æquum, commodum. a) deficiens. 3) necessarium. 4) quum oporteret. Ab eod.
Δεόντως, *Adv.* decenter. a) commode. A pr.
Δέος, δέους, τό, metus. A δείδω.
ΔΕΠΑΣ, αος, τό, poculum. a) patera.
Δεπαστρῆιος, α, ον, potulentus. A seq.
Δέπαστρον, ου, τό, poculum, crater. A δέπας.
Δεραγχὶς, ίδος, ὁ ϗ ἡ, collum constringens & suffocans. E δέρη & ἄγχω, *strangulo.*
Δέραιον, ου, τό, collare, torques. A δέρη.
Δερματοπέδη, ης, ἡ, laqueus, quo aves capiuntur, laqueus aucupatorius.
ΔΕΡΑΣ, ατος, τό, pellis, corium.
Δέρβη, ης, ἡ, Derbe. Nomen urbis, Ebr. *Stimulus.*
Δερβιστὴρ, ῆρος, ὁ, pellis, corium. Suid. Pleonasmo τοῦ β. A δέρας. (nisi potius sit δερμηστήρ, v. δερμηστὴς & δερμιστήρ.)
Δέργμα, ατος, τό, adspectus. A δέρκομαι.
Δεργμὸς, οῦ, ὁ, idem.

ΔΕΡΗ,

ΔΕΡΗ, ης, ἡ, cervix, collum.

Δέρας, collum. Hesych. A pr.

Δερκευνής, έος, ὁ & ἡ, inter dormiendum videns. E δέρκομαι & εὐνὴ, *cubile*.

Δερκιάομαι, ῶμαι, video. A seq.

ΔΕΡΚΩ, f. ξω, & δέρκομαι, video. *Poet.*

Δέρμα, ατος, τὸ, pellis, cutis. A δέρω.

Δερμάτινος, ίνη, ινον, coriaceus. A pr.

Δερμάτιον, ου, τὸ, pellicula. Dim. a δέρμα.

Δερματουργικὸς, ὴ, ὸν, cerdo. E δ. & ἔργον.

Δερματοφαγέω, pellem edo.

Δερματοφορέω, ῶ, f. ήσω, pellem gesto, pelle amictus sum.

Δερματώδης, εος, ὁ & ἡ, coriaceus. 2) cutaneus.

Δερμηστὴς, οῦ, ὁ, animalculum, a consumendis pellibus dictum. A δέρμα & ἔσθω, *comedo*.

Δερμόπτερος, ου, ὁ & ὁ, cui membranulæ loco pinnarum sunt. E δ. & πτερὸν, *ala*.

Δερμοφέω, sanguinem e cute sugo. 2) excorio. 3) masturbo.

Δέρξις, εως, ἡ, visio, ipsa actio videndi. A δέρκομαι.

Δέρος, εος, τὸ, pellis, corium.

Δερρίδιον, ου, τὸ, umbraculum coriaceum, umbella pellibus confecta. A δέῤῥις.

Δέῤῥιον, ου, τὸ, cilicium.

Δέῤῥις, εως, ἡ, pellis. 2) crassum seu vile vestimentum, cilicium.

Δερριστὴρ, ῆρος, ὁ, monile equi. Hesych. A pr.

Δέρτρον, ου, τὸ, membrana. 2) omentum. 3) rostrum. A seq.

Δέρω, f. δερῶ, excorio, pellem detraho. 2) cædo, verbero.

ΔΕΣΙΟΣ, ου, ὁ, mensis Junius apud Macedonas, ut nonnulli volunt.

Δέσις, εως, ἡ, ligatio. 2) nodus. 3) junctura, conjunctio. A δέω.

Δέσμα, ατος, τὸ, vinculum. Ab eod.

Δεσμευτικὸς, ὴ, ὸν, aptus ad ligandum. A seq.

Δεσμεύω, f. εύσω, ligo, vincio, colligo. A sq.

Δεσμέω, ῶ, f. ήσω, idem. A sq.

Δέσμη, ης, ἡ, fasciculus. A δέω.

Δέσμιος, ου, ὁ & ἡ, vinctus. A δεσμός.

Δεσμὶς, fasciculus. Dim. ab sq.

Δεσμὸς, οῦ, ὁ, vinculum, ligamen. A δέω.

Δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ & ἡ, commentariensis, custos vinctorum.

Δεσμόω, ῶ, f. ώσω, vincio, ligo. 2) in carcerem conjicio.

Δέσμωμα, ατος, τὸ, vinculum. A pr.

Δεσμωτήριον, ου, τὸ, carcer. A seq.

Δεσμώτης, ου, ὁ, vinctus, captivus. A δεσμόω.

ΔΕΣΠΟΖΩ, f. όσω, dominor. 2) & *in Passivo*, dominio alicujus pareo, adquiror.

Δέσποινα, ης, ἡ, hera, domina, regina. A pr.

Δεσποσιοναύτης, ὁ, q. d. herilis navis magister: genus libertorum Laconicorum, quorum opera in navibus utebantur.

Δεσπόσιος, ου, ὁ & ἡ, herilis. A δεσπότης.

Δεσποσύνη, ης, ἡ, dominium, imperium. A sq.

Δεσπόσυνος, ου, ὁ & ἡ, herilis. Hinc ὁ δεσπόσυνος, *Subst.* filius herilis, δεσποσύνη, filia herilis.

Δεσποτεία, ας, ἡ, dominatus.

Δεσπότειος, ου, ον, herilis.

Δεσπότειρα, ας, ἡ, domina, hera.

Δεσποτεύω, f. εύσω, idem quod sequens.

Δεσποτέω, ῶ, f. ήσω, dominor. A sq.

Δεσπότης, ου, ὁ, herus, dominus. 2) rex, imperator. 3) rei cujusque possessor. Inde

Δεσποτικὸς, ὴ, ὸν, herilis. 2) qui dominari novit. 3) imperiosus, dominandi cupidus.

Δεσποτικῶς, *Adv.* heriliter, more dominorum.

Δεσπότις, ιδος, ἡ, hera, domina.

Δεσποτίσκος, ὁ, herus, vel blandiendo, vel contemnendo.

Δεσποτὸς, ὴ, ὸν, dominabilis. A δεσπόζομαι.

Δετὴ, ῆς, ἡ, faces in fasciculum colligatæ. A δέω.

Δετὸς, ὴ, ὸν, vinctus, ligatus. Ab eod.

Δεῦκος, τὸ, idem quod γλεῦκος.

Δεῦμα, ατος, τὸ, irrigatio. A δεύω.

ΔΕΥΡΟ, *Adv.* huc. 2) adesdum.

Δευσοποιέω, tingo, inficio (v. c. fuco) humecto. E δεύω, & ποιέω.

Δευσοποιία, ἡ, infectio, fucatio &c.

Δευσοποιὸς, οῦ, ὁ, infector, tinctor. 2) bene tinctus. 3) indelebilis.

Δεύτατος, άτη, ατον, ultimus. A δεύτερος, (vel a δεύω, δέομαι, δεύομαι, *careo*, *deficio*, *egeo*. qs. *deficientissimus*.)

Δεῦτε, *Adv.* huc adeste, venite. A δεῦρο.

Δευτεραγωνιστέω, ῶ, f. ήσω, secundas fabulæ partes ago. 2) secundam in judicio orationem habeo. A seq.

Δευτεραγωνιστὴς, οῦ, ὁ, secundarum partium actor.

Δευτεραῖος, αία, αῖον, secundarius. 2) qui secunda die v. c. venit.

Δευτερεῖα, τὰ, secundæ partes, locus secundus.

Δευτερεύω, f. εύσω, secundus sum, secundas fero, locum secundum obtineo. 2) vincor, superor. 3) dissimilis sum.

Δευτεριάζω, f. άσω, secundas partes ago.

Δευτερίας, sc. οἶνος, vinum secundarium, lora.

Δευτέριον, ου, τὸ, secundinæ, partus qs. secundarius.

Δευτέριος, ία, ιον, secundarius.

Δευτεροβόλος, ου, ὁ & ἡ, qui secundum dentes indices jacit. E δ. & βόλος.

Δευτερογαμέω, secundas nuptias celebro.

Δευτερογαμία, ἡ, nuptiæ secundæ.

Δευτερόγαμος, iterum maritatus.

Δευτεροδεκάτη, ης, ἡ, secundæ decimæ.

Δευτερόζυγος, ου, ὁ & ἡ, qui est secundæ Conjugationis. Vox grammatica. E δ. & ζυγὸς, *jugum*.

Δευτεροκοιτέω, ῶ, socium habeo in cubili. E δ. & κοίτη, *cubile*.

Δευτερολογέω, ῶ, f. ήσω, secundo loco verba facio.

Δευτερολογία, ας, ἡ, actio secunda, secundæ dicendi vices.

Δεύτερον, *Adv.* secundo.

Δευτερονόμιον, ου, τὸ, repetitio legis, secunda lex, liber quintus Mosis.

Δευτερόποτμος, qui pro mortuo habitus, ideoque justis & exsequiis de more honoratus, vivus redit, e bello, vel e peregrinatione. A πότμος, *fortuna*, *mors*.

Δευτεροπροσωπέω, ῶ, sum secundæ personæ. Vox Gramm. A sq.

Δευτεροπρόσωπος, ου, ὁ & ἡ, qui secundæ personæ est. Vox Gramm.

Δευτερόπρωτος, ου, ὁ & ἡ, q. d. secundo-primus: primus a secundo: epith. Sabbathi primi a secundo Paschatos die, ut Scaligero placet.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, secundus, alter, posterior. Ἐκ δευτέρου, *secunda vice*. (v. δεύτατος.)

Δευτερούχιστος, ου, ὁ & ἡ, secundarius. E pr. & ἔχω.

Δευτεροτόκος, ου, ἡ, quæ secundo parit vel peperit. E δ. & τίκτω.

Δευ-

Δευτερότοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui secundo partu editus est. Ex iisd.
Δευτερουργὸς, ῦ, ὁ & ἡ, qui secundas actionis partes, vel secundum in agendo locum obtinet. 2) manuarius. E δ. & ἔργον.
Δευτερεῦχος, ὁ, qui secundas tenet. E δ. & ἔχω.
Δευτερόω, ῶ, f. ώσω, secundo facio. 2) itero, repeto.
Δευτέρωμα, τος, τὸ, secundus actus: repetitio.
Δευτέρως, *Adv.* secundo.
Δευτέρωσις, εως, ἡ, secundus actus, iteratio, repetitio. 2) traditio, ap. Scriptores Eccles.
Δευτερωτὴς, ῦ, ὁ, traditionum doctor. A δευτερόω.
Δευτὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum pistorum & coquorum, a sq.
ΔΕΥ΄ΤΩ, f. δεύσω, madefacio, imbuo.
ΔΕ΄ΨΩ, f. δέψω, excorio. 2) glandem penis denudo, masturbo.
Δεχάμματος, ου, ὁ & ὁ, decem nodos, seu vincula habens. E δέκα & ἅμμα, *nodus*.
Δεχήμερος, ου, ὁ & ἡ, decem dies durans. A δ. & ἡμέρα.
Δέχνυμαι, capio. A sq.
ΔΕ΄ΧΟΜΑΙ, f. δέξομαι, capio, accipio. 2) excipio, suscipio. 3) admitto, recipio. 4) admitto, approbo. 5) credo. 6) exspecto, opperior.
Δέψα, ης, ἡ, pellis, corium. Suid. A δεψω.
Δεψέω, ῶ, f. ήσω, depso, subigo, mollio coriariorum more. Ab eod.
ΔΕ΄Ω, f. δήσω, vel δέσω, ligo, vincio. 2) in vincula conjicio.
ΔΕ΄Ω, f. δεήσω, quasi a δεέω, absum, opus habeo, deficio. Unde δεῖ, oportet, ἔδει, δέοντα.
ΔΗ΄, sane, profecto. 2) porro, vero. 3) igitur, proinde. 4) videlicet, scilicet. 5) demum, dumtaxat. 6) interrogationi servit. 7) ironicum est. 8) abundat.
Δῆγμα, ατος, τὸ, morsus. qs. a δήκω, pro δάκνω.
Δηγμὸς, ῦ, ὁ, idem, ab eod.
Δηθὰ, *Adv.* diu. 2) frequenter, crebro. Poet. A δήν.
Δηθαγόρος, ου, ὁ & ἡ, loquax, qui diu loquitur. E pr. & ἀγορεύω, *loquor*.
Δηθαίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, longævus, annosus. Ex eod. & αἰὼν, *ævum*.
Δηθάκι vel δηθάκις, *Adv.* diu. 2) crebro.
Δῆθεν, *Adv.* videlicet, scilicet. A δή.
Δηθύνω, f. υνῶ, tardo, moror. A δηθά.
Δηϊάλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, bello captus. E δήϊος & ἁλίσκω.
Δηϊόω, ῶ, igne ferroque vasto, hostiliter depopulor. Hinc δηϊόωντο, Jon. *Imperfect.* pro ἐδηίουν, quod est ex ἐδηΐοον. A sq.
Δήϊος, ία, ιον, hostilis, infestus: & *Substantive*, hostis. A δαΐω.
Δηϊοτὴς, ῆτος, ἡ, pugna. 2) bellum. A pr.
Δηϊόω, ῶ, f. ώσω, idem quod δηϊάω.
Δηῒς, ΐδος, ἡ, pugna. 2) bellum. A δαΐω.
Δηκτήριος, ου, ὁ & ἡ, mordax. A δήκω pro δάκνω.
Δήκτης, ου, ὁ, rosor, qui mordet, mordax.
Δηκτικὸς, ὴ, ὸν, mordax.
Δηκτικῶς, mordicus.
ΔΗ΄ΚΩ, f. δήξω, mordeo. Verbum inusit. v. δάκνω.
Δηλαδὴ, *Adv.* videlicet, scilicet, profecto. A δῆλον, . δῆλα, & Partic. δή.
Δηλαίνω, lædo, corrumpo. A seq.
ΔΗΛΕ΄Ω, ῶ, f. ήσω, lædo, noceo, in pr. incantando & veneficiis. 2) deludo, decipio.
Δήλη, ᾶ, voluntas. Dor. Hesych. a δήλομαι.
Δήλημα, ατος, τὸ, nocumentum.
Δηλήμων, ονος, ὁ & ἡ, nocivus.
Δήλησις, εως, ἡ, læsio, maleficium, in primis incantationibus & veneficiis illatum.
Δηλητὴρ, ῆρος, ὁ, qui lædit.
Δηλητήριον, ου, τὸ, nocivum pharmacum, venenum.
Δηλητηριώδης, εος, ὁ & ἡ, nocivus.
Δηλίφρων, ονος, ὁ & ἡ, cui mens est oblæsa, stolidus. E δηλέω & φρήν.
Δήλομαι, volo. Dorice.
Δηλονότι, *Adv.* nimirum, omnino, profecto, quippe. E δῆλον & ὅτι.
Δηλοποιέω, ῶ, f. ήσω, manifestum reddo.
ΔΗ΄ΛΟΣ, η, ον, manifestus, perspicuus.
Δῆλος, ου, ἡ, Delus, insula. quod repente mari enata apparuerit. τὰ δῆλα, ap. τοὺς ό, Urim & Thumim.
Δηλόω, ῶ, f. ώσω, manifesto, declaro, indico.
Δήλωμα, ατος, τὸ, indicium.
Δήλως, *Adv.* manifeste, aperte.
Δήλωσις, εως, ἡ, declaratio, manifestatio, significatio, enunciatio. 2) ap. τοὺς ό, Urim & Thumim.
Δηλωτικὸς, ὴ, ὸν, declarandi vim habens.
Δημαγωγέω, ῶ, f. ήσω, populum duco, quo volo, populi gratiam capto, auræ populari servio. 2) aliquem capio, concilio mihi, & *in pass.* ab aliquo capi, delectari, in pr. oratione.
Δημαγωγικῶς, populariter, more concionatorum popularium.
Δημαγωγία, ας, ἡ, populi regimen. 2) concio. 3) administratio reipublicæ popularis. 4) gratia & auctoritas, qua quis valet apud populum. 5) ars, qua quis utitur ad conciliandum sibi populum, popularitas.
Δημαγωγὸς, ῦ, ὁ, orator in republica populari, cujus consiliis populus obsequitur, utpote sibi gratiosi, popularis.
Δημακίδιον, τὸ, popellus. A δῆμος.
Δημάρατος, ου, ὁ & ἡ, populi precibus & votis expetitus. E δῆμος & ἀράομαι, *precor*.
Δημαρχέω, ῶ, f. ήσω, tribunus plebis sum, magistratu fungor.
Δημαρχία, ας, ἡ, tribunatus plebis, magistratus popularis.
Δημαρχικὸς, ὴ, ὸν, tribunitius.
Δήμαρχος, ου, ὁ, tribunus plebis. 2) magistratus plebis quicunque, etiam ap. Græcos. E δῆμος & ἄρχω.
Δημεραστὴς, ῦ, ὁ, populi studiosus, popularis.
Δημεραστία, ας, ἡ, popularitas. A pr.
Δημευσία, ας, ἡ, proscriptio, v. δημεύω.
Δήμευσις, εως, ἡ, idem.
Δημεύω, f. εύσω, publico. 2) in exilium mitto. *Pass.* bonorum publicatione multor. 2) in exilium ejicior, vel exulo.
Δημηγορέω, ῶ, f. ήσω, concionor.
Δημηγορία, ας, ἡ, concio.
Δημηγορικὸς, ὴ, ὸν, concionalis, concionatorius.
Δημηγόρος, ου, ὁ, concionator. *Adiect.* concionatorius. E δῆμος & ἀγορεύω, *concionor*.
Δημήλατος, ου, & δημήλατος, ου, populiscito in exilium actus. Ex eod. & ἐλαύνω.
Δημήτηρ, τερος, τρος, ἡ, & Δήμητρα, ας, Ceres. A δᾶ, i. e. γῆ, terra & μήτηρ, mater. Doribus autem usitatum δᾶ pro γῆ. Unde & Attici Δάματερ *in Vocativo*. 2) fruges.
Δημήτρεια, ων, τὰ, Cerealia.
Δημητριακὸς, ὴ, ὸν, Cerealis.
Δημητριάζω, -ομαι, cunctor, sc. more Demetrii.
Δημήτριος, ου, ὁ & ἡ, Cerealis. 2) Demetrius. Nomen viri.

Δη-

Δημητρίουλος, vel Δημήτριουλος, ου, ὁ, hymnus, qui in Cererem canitur. E Δημήτηρ & ἴουλος, s. οὖλος, hymnus.

Δημίδιον, ου, τὸ, popellus, plebecula.

Δημίζω, f. ίσω, populo sum addictus, popularis.

Δημιοπληθὴς, ὲς, quo populus abundat.

Δημιοπρατία, ας, ἡ, auctio publica.

Δημιόπρατα, quæ publicantur. E seq. & πιπράσκω, vendo.

Δήμιος, ία, ιον, publicus, plebejus. 2) Subst. ὁ, servus publicus, qui supplicia capitis sumit a damnatis, carnifex.

Δημιουργεῖον, ου, τὸ, officina.

Δημιουργέω, ῶ, f. ήσω, opificium exerceo. 2) efficio, fabricor, condo.

Δημιούργημα, τὸ, opus artificis cujusque, item quicquid ab aliquo effectum est.

Δημιουργία, ας, ἡ, rerum popularium administratio. 2) opificium. 3) administratio, gubernatio, effectio.

Δημιουργικὸς, ὴ, ὸν, ad opifices pertinens, fabrilis.

Δημιουργικῶς, artificiose.

Δημιουργὸς, ῦ, ὁ vel ἡ, quilibet opifex & artifex. 2) auctor operis, creator, unde de deo, legislatore, architecto &c. dicitur, item & conciliatrice nuptiarum. 3) administrator, gubernator, præfectus: unde interdum est nomen magistratus. add. ὁ πόλεως & ταμιεύω. E δῆμος & ἔργον, opus.

Δημοβόρος, ου, ὁ & ἡ, qui bona populi devorat, vel consumit. E δῆμος & βορὰ, pabulum.

Δημογέρων, οντος, ὁ, senator. 2) qui in populo honoratior est propter ætatem.

Δημοδιδάσκαλος, ου, ὁ, populi doctor. 2) concionator ecclesiasticus.

Δημόθεν, Adv. e populo.

Δημοθοινία, ας, ἡ, epulum publicum, sacrificium publicum. 2) dies festus, ludi. E δῆμος & θοίνη, epulum.

Δημόθρους, ὁ & ἡ, rumore vulgi celebratus, vulgatus, popularis. Ex eod. & θροῦς, rumor.

Δημοκατάρατος, ου, ὁ & ἡ, publicæ exsecrationi obnoxius.

Δημοκηδὴς, έος, ὁ & ἡ, poplicola, qui populum colit. E δῆμος & κήδομαι, colo, curam gero.

Δημοκήρυξ, κος, ὁ, fecialis.

Δημοκοῖνος, ου, ὁ, publicorum tormentorum minister, carnifex.

Δημοκόλαξ, ακος, ὁ & ἡ, adulator populi.

Δημοκόμπος, ου, ὁ, qui se jactat ad populum. E δῆμος & κομπὸς, jactator. (vel potius a κόπτω, pro δημοκόπος, ut μ redundet.)

Δημοκοπέω, ῶ, f. ήσω, populi favorem capto.

Δημοκοπία, ας, ἡ, captatio gratiæ populi, popularitas.

Δημοκοπικὸς, ὴ, ὸν, ad popularem gratiam captandam aptus, popularis.

Δημοκόπος, ου, ὁ & ἡ, qui populum velut concutit, obrepens ei arte aliqua, qui popularitate sua populum sibi conciliat, popularis. E δῆμος & κόπτω, concutio. (Terminatio κόπος significat eum, qui rem quamque miscet, versat, tractat, in ea paranda laborat.)

Δημοκρατέομαι, οῦμαι, populi imperio servio.

Δημοκρατία & δημοκρατεία, ας, ἡ, democratia, imperium populare.

Δημοκρατίζω, f. ίσω, imperio populari faveo.

Δημοκρατικὸς, ὴ, ὸν, ad democratiam sive imperium populare pertinens.

Δημοκρατικῶς, Adv. juxta popularem statum.

Δημόκραντος, ον, popularis. A δ. & κραίνω.

Δημολάλητος, ου, ὁ & ἡ, populi sermone jactatus. E δῆμος & λαλέω.

Δημόλευστος, ὁ & ἡ, a populo lapidibus obrutus. E δ. & λεύω, lapido.

Δημολογέω, concionor.

Δημολογικὸς, ὁ, concionator plebejus.

Δημόομαι, οῦμαι, populum lenociniis capto, vel in ora plebejorum evado, publicor, publici juris fio. Lexicogr. Græci. propter δημιόωντα, Dor. apud Aristoph. pro δημιόωντα, ludicra & carmina publica. v. δημόω.

Δημοπίθηκος, ου, ὁ, qui simiam se exhibet erga populum vel adulatione, vel fraudulentia.

Δημόπρακτος, ον, publicus, a populo factus, decretus &c. E δ. & πράττω.

Δημόῤῥιφος, ὸς, a populo jactatus, s. vulgatus, popularis. E δ. & ῥίπτω.

ΔΗΜΟΣ, ου, ὁ, populus, plebs, vulgus. 2) partes tribuum Atheniensium dictæ δῆμοι.

ΔΗΜΟΣ, ῦ, ὁ, pinguedo, adeps.

Δημοσίᾳ, Adv. publice, in loco publico.

Δημοσιακὸς, ὴ, ὸν, publicus.

Δημοσίευσις, εως, ἡ, promulgatio, divulgatio. 2) auctio.

Δημοσιεύω, f. εύσω, promulgo, divulgo, publico. 2) publica persona fungor, publica civitatis negotia tracto. 3) publice vendo.

Δημόσιον, ου, τὸ, ærarium publicum, fiscus. 2) carcer. Subauditur ταμιεῖον.

Δημόσιος, ία, ιον, publicus, solennis. 2) Subst. ὁ, servus publicus, in primis cujus in carcere opera utitur civitas, subaudi δοῦλος. 3) dicitur tamen & de honestioribus hominibus, qui civitati operas suas præstant, ut scriba.

Δημοσιόω, ῶ, f. ώσω, publico. 2) divulgo.

Δημοσιώνης, ου, ὁ, publicanus, publici redemtor. Male e Suida interpretantur vilis, contemtus. E δημόσιος & ὠνέομαι, emo.

Δημοσιώνιον, ου, τὸ, vectigalia publica.

Δημοσίως, Adv. publice.

Δημοστροφέω, ῶ, f. ήσω, in populo versor. E δ. & στρέφω, verto, verso.

Δημοτελέω, ῶ, f. έσω, publicis expensis, aut publico nomine facio. A sq.

Δημοτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, publicis expensis factus. 2) publicus. E δ. & τέλος, sumtus.

Δημοτελῶς, Adv. publicis impensis. 2) publice.

Δημοτερπὴς, έος, ως, ὁ, ἡ, populo jucundus. E δ. & τέρπω.

Δημοτεύομαι, f. εύσομαι, popularis sum, municeps sum, populo alicui accenseor. A seq.

Δημότης, ου, ὁ, homo de plebe. 2) popularis, cerdo, it. eidem δήμῳ adscriptus.

Δημοτικὸς, ὴ, ὸν, plebejus. 2) popularis status amans. 3) popularis, civilis, comis.

Δημοτικῶς, Adv. populariter, more populari, seu plebejorum. 2) humaniter, comiter.

Δημοῦχος, ου, ὁ & ἡ, præses, gubernator, rector populi. E δ. & ἔχω.

Δημοφάγος, ου, ὁ & ἡ, plebivorus.

Δημοφθόρος, ον, populum corrumpens. E δ. & φθείρω.

Δημοχαριστὴς, ῦ, ὁ, qui populo libenter gratificatur, popularis. E δ. & χαρίζομαι.

Δημόω, publico, usibus populi concedo, ap. Dion. δημόομαι v. supra.

Δημώδης, εος, ὁ & ἡ, plebejus, popularis. 2) publicus.

Δη-

Δημωφελέω, ῶ, f. ήσω, populo prosum.

Δημωφελής, έος, ὁ καὶ ἡ, populo utilis. Hinc τὸ δημωφελὲς, έος, publica utilitas.

Δημωφελῶς, *Adv.* populo utiliter. δημωφελέστατα, ad utilitatem populi aptissime.

ΔΗ'Ν, *Adv.* diu. 2) dudum, pridem.

Δηναιός, ά, όν, diuturnus, longævus. 2) vetus.

Δηνάριον, ου, τὸ, denarius.

Δήνεον, ου, τὸ, consilium. A seq.

ΔΗ'ΝΟΣ, εος, τὸ, consilium. 2) ars. 3) vafritia.

Δὴξ, δηκὸς, ἡ, teredo, vermis ligna corrodens. A δάκω pro δάκνω, *mordeo*.

Δηξίθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, animum mordens. 2) molestus. A seq. & θυμός.

Δῆξις, εως, ἡ, morsus. A δήκω pro δάκνω.

Δηόω, ῶ, f. ώσω, vasto, hostiliter populor. A δήϊος, *hostilis*.

Δῆπερ, *Adv.* saltem.

Δήποθεν, *Adv.* undecunque.

Δήποτε, *Adv.* aliquando, tandem, unquam.

Δῆτα, *Adv.* utique, certe, profecto. 2) nimirum.

Δήπουθεν, *Adv.* videlicet, scilicet. 2) utique, certe. 3) alicunde, ex aliquo loco.

Δῆρις, ιος, ἡ, pugna, contentio.

Δηριάω, ῶ, contendo, pugno.

Δηρίζω, & δηρίσσω, -ττω, idem.

Δηρινθῆναι, ab inusitato δηρίνω, idem.

ΔΗ'ΡΙΣ, εως, ἡ, pugna, prælium, contentio.

Δηρίω, f. ίσω, contendo, certo.

Δηρόν, *Adv.* diu, ad multum tempus.

Δηρός, ρὰ, ρὸν, diuturnus, longævus. A δήν.

Δῆτα, *Adv.* demum, certe, sane, igitur. A δὴ, *sane*.

ΔΗ'Ω, invenio, vel potius in significatione Futuri, inveniam.

Δηὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Ceres. A δᾶ, pro γῆ, *Dorico*, *terra*.

ΔΙΑ', *Præpos.* cum *Genitivo*. per. 2) ex. 3) in. 4) post. 5) inter. 6) notat *caussam instrumentalem* & exprimitur Ablativo. 7) cum Nominibus temporis per *quoque*, vel *quaque*, v. g. διὰ δεκάτου ἔτους, decimo *quoque* anno. 8) facit periphrasin *Adverbii*, v. gr. διὰ τάχους, celeriter, διὰ βραχέων, breviter. 9) notat *spatium*, vel *intervallum*, διὰ βίου, tota vita, δι᾽ ἔτους, toto anno. 10) cum *Accusativo*, per. 11) propter. in *Compositione* notat 12) *diversitatem*, ut διασκεδάζω, dispergo. 13) *medium*, per quod, ut διαβαίνω, transeo sive eo per. 14) *continuum*, ut διαμένω, permaneo. 15) *vehementiam* aut *excellentiam*, ut διορῶ, perspicio. 16) *rem fieri inter duos pluresve*, ut διαγωνίζεσθαι. 17) redditurque adeo per *di*, vel *dis*, *per*, *trans*, *de*, *circum*, *ex*, *post*, *ob*, *contra*, & *sub*, *cum*, *inter*. 18) præter, ut διὰ τάχα ἀνδρῶν διέρχεσθαι, *præter ordinem militum præterire*. 19) sæpissime significationem simplicis non mutat.

Διαβαδίζω, f. ίσω, transeo.

Διαβάθρα, ας, ἡ, scala nautica, pons. 2) scala, qua in muros adscenditur.

Διάβαθρον, ου, τὸ, calceamentum, quo lutum permeatur.

Διαβαίνω, f. βήσομαι, permeo, transeo, trajicio. 2) divarico: & διαβὰς, magno gradu. Hom.

Διαβάλλω, f. βαλῶ, p. βέβληκα, trajicio, transfero. 2) calumnior. 3) defero, criminor. 4) invidiam facio; unde διαβεβλημένοι, qui male audiunt, invisi sunt. 5) fallo, decipio.

Διαβασανίζω, diligenter exploro, examino.

Διαβατέω, transiturus sum, gestio transire. v. διαβητιάω. A διαβαίνω.

Διαβασιλίζομαι, f. ίσομαι, regis more ago, regiam speciem præ me fero, regnum mihi vindico, regem ago.

Διάβασις, εως, ἡ, transitus. 2) divaricatio crurum, gradus vastus & firmus.

Διαβάσκω, circumeo. E διὰ & βάσκω, pro βαίνω.

Διαβαστάζω, f. άσω, porto.

Διαβατήριος, ου, ὁ, qui felicem transitum largitur. Epith. Jovis. Διαβατήρια, ων, τὰ, sacrificia pro transitu, Pascha.

Διαβάτης, ου, ὁ, trajector.

Διαβατός, ή, όν, qui trajici, vel transiri potest.

Διαβεβαιόομαι, οῦμαι, affirmo, adsevero.

Διαβεβαίωσις, εως, ἡ, affirmatio.

Διάβημα, ατος, τὸ, transitus. 2) gressus.

Διαβητιάω, transire cupio, conor.

Διαβήτης, ου, ὁ, perpendiculum, *item* funiculus fabrorum rubrica illitus, quo exprimunt lineam rectam in ligno. 2) circinus, s. radius, quo describitur circulus. 3) apud medicos morbus, cum vitio renum omne serum e corpore prolicitur & per urinam continuo & copiose effunditur, quasi transitus urinæ.

Διαβιβάζω, f. άσω, trajicio, traduco.

Διαβιβάσκω, idem.

Διαβιβρώσκω, f. ώσω, peredo, exedo, corrodo.

Διαβιόω, ῶ, f. ώσω, vitam transigo. Unde διαβιωτέον.

Διαβλαστάνω, f. στήσω, germino, pullulo.

Διαβλάστησις, εως, ἡ, germinatio. A præc.

Διαβλέπω, f. ψω, perspicio, visu penetro. 2) despicio.

Διαβοάω, ῶ, f. ήσω, divulgo. 2) celebro.

Διαβόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, celeber, clarus. 2) famosus.

Διαβολή, ῆς, ἡ, criminatio, obtrectatio. A διαβάλλω.

Διαβολία, ας, ἡ, idem.

Διαβολικός, ή, όν, criminosus.

Διάβολος, ου, ὁ, calumniator, criminator. 2) Satan.

Διαβόλως, *Adv.* per calumniam, criminando.

Διαβομβέω, ῶ, f. ήσω, perstrepo.

Διαβορβορύζω & διαβορβορίζω, strepitum edo.

Διαβόρειος, ον, adversus boream porrectus in latitudinem.

Διάβορος, ου, ὁ καὶ ἡ, absumtus, exesus. 2) peredens, exedens. E δ. & βορὰ, *pabulum*.

Διαβοστρυχόω, cincinnis orno.

Διαβουκολέω, ῶ, f. ήσω, permulceo, delinio. 2) decipio.

Διαβουλεύομαι, f. εύσομαι, delibero, decerno.

Διαβουλία, ας, ἡ, deliberatio, dubitatio. E δ. & βουλή.

Διαβούλιον, ου, τὸ, idem. Ex iisd.

Διάβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, dubius, consilii dubii vel duplicis. Hesych. Ex iisd.

Διαβροχής, humefactus. A sq.

Διαβρέχω, f. ξω, perfundo, adspergo, humecto.

Διαβρίθω, f. ίσω, gravo.

Διαβροχή, ῆς, ἡ, perfusio, irrigatio, adspersio.

Διάβροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, madidus, uvidus.

Διάβρωμα, ατος, τὸ, quod exesum est vetustate.

Διάβρωσις, εως, ἡ, consumptio. A seq.

Διαβρώσκω, idem quod διαβιβρώσκω.

Διαβρωτικός, ή, όν, peredendi vim habens.

Διαβυνέομαι, f. διαβύνομαι, verbum rarissimum, apud Herodotum, trajicio, transfigo. A διὰ & βύω, *trudo*, *farcio*.

Διαβύω, infercio, indo.

Διαγαληνίζω, f. ίσω, sereno, tranquillo.

Διαγανακτέω, ῶ, f. ήσω, ægre fero, indignor.

Διαγανόω, exhilaro, ut *ſimplex*.

Διαγγελία, ας, ἡ, præceptum, juſſum. 2) renunciatio, relatio legati v. c. quid legatione ſua peregerit.

Διαγγέλλω, f. ελῶ, annuncio. 2) divulgo.

Διάγγελμα, ατος, τὸ, idem quod διαγγελία.

Διάγγελος, ου, ὁ, internuncius.

Διαγείρω, f. ερῶ, congrego, colligo.

Διαγελάω, f. άσω, derideo. 2) de ſerenitate & tranquillitate.

Διαγίγνομαι, idem quod διαγίνομαι.

Διαγιγνώσκω, idem quod διαγινώσκω.

Διαγίνομαι, f. γενήσομαι, interſum. 2) intercedo. 3) duro, permaneo. 4) vitam tolero. 5) evado, ut e turba, vel periculo, ſalvus & ſoſpes ad finem cujuſcunque rei pervenio.

Διαγινώσκω, f. γνώσομαι, pernoſco, cognoſco. 2) diſcerno viſu. 3) delibero. 4) ſtatuo.

Διαγκυλέω, ῶ, f. ήσω, digitos amento jaculi inſero. E δ. & ἀγκυλέω.

Διαγκυλίζω, f. ίσω, idem. E δ. & ἀγκύλη, *jaculi anſa*.

Διαγκυλόω, ῶ, f. ώσω, idem.

Διαγκωνίζομαι, f. ίσομαι, cubito innitor, in cubitum reclinatus ſedeo. 2) cubito impacto vel adacto obſtantia propello.

Διαγκωνισμὸς, ῦ, ὁ, nixus in cubitum. A præc.

Διαγλαύσσω, illumino. 2) diſpicio.

Διαγλάψασα, Homerus, quaſi a διαγλάφω aut διαγλάπτω inuſitato: excavans, cavando parans.

Διάγλυμμα, ατος, τὸ, opus cælatum. A ſeq.

Διαγλύφω, f. ψω, ſcalpo, cælo.

Διάγνοια, ας, ἡ, deliberatio, decretum. A διαγινώσκω, *delibero*, *decerno*.

Διαγνώμη, ης, ἡ, ſtatutum, decretum, plebiſcitum. 2) conſilium. 3) deliberatio, conſultatio.

Διαγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui dijudicat, arbiter.

Διαγνωρίζω, f. ίσω, notifico, divulgo.

Διάγνωσις, εως, ἡ, diſcretio. 2) judicium cauſſæ, cognitio.

Διαγνώστης, ου, ὁ, idem quod διαγνώμων.

Διαγνωστικὸς, ἡ, ὸν, dijudicandi & dignoſcendi peritus. A præc.

Διαγογγύζω, f. ύσω, obmurmuro.

Διαγορεύω, fut. εύσω, explicate dico, ſcribo, ediſſero. 2) jubeo, edico.

Διάγραμμα, ατος, τὸ, titulus. 2) breviarium. 3) decretum, edictum. 4) deſcripta tabella, deſcriptio, e. c. computi acceptorum & expenſorum, ut in codicibus mercatorum fœneratorumve, & tabulæ quæque, ubi res quæque in areas veluti ſuas diſtributæ & deſcriptæ, lineiſque quæque ſuis diſſeptæ ſunt. 5) Diagramma, figura geometrica, item Muſicorum tabulæ notis muſicis conſcriptæ. A διαγράφω.

Διαγραμματισμὸς, ῦ, ὁ, ludus duodecim ſcriptorum, latrunculorum &c. A διαγραμματίζω, verbo in ea re uſitato, hoc eſt lineis deſcribo, in areolas divido.

Διάγραπτος, ὁ, ἡ, ut διάγραπτος δίκη, deleta lis.

Διαγραφεὺς, έως, ὁ, qui publico ſcribendi munere fungitur.

Διαγραφὴ, ῆς, ἡ, edictum. 2) deſcriptio & delineatio, v. c. ædificii. 3) tabulæ rationum. 4) antiquatio cœptæ controverſiæ & ſublatio ex actis publicis. Ab ſeq.

Διαγράφω, fut. ψω, deſcribo. 2) conſcribo, deligo. 3) deleo, abrogo. 4) præſcribo.

Διαγρηγορέω, ῶ, f. ήσω, pervigilo.

Διαγριαίνω, fut. ανῶ, exaſpero, exacerbo, effero.

Διαγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, inſomnem noctem tranſigo.

Διαγρυπνητὴς, ῦ, ὁ, qui noctem vigilando conſumit, vel in cuſtodiis, vel in conviviis &c.

Διαγυμνάζομαι, f. άσομαι, exerceo me.

Διάγχω, f. ξω, ſuffoco, ſtrangulo.

Διάγω, f. ξω, traduco, trajicio, tranſmitto. 2) vitam dego, traduco. 3) rego. 4) abduco. 5) diduco, divarico. 6) procraſtino, in longum extraho vel duco.

Διαγωγὴ, ῆς, ἡ, traductio. 2) productio. 3) vita, vitæ inſtitutum. 4) converſatio. 5) oblectamentum. 6) ſtatio.

Διαγώγιον, ου, τὸ, tranſvectionis merces, aut portorium.

Διαγωνιάω, ῶ, f. άσω, valde anxius ſum, trepido. 2) vereor, timeo.

Διαγωνίζομαι, fut. ίσομαι, certo, dimico, prælior. 2) certo ad finem ſive extremam dimicationem. 3) conor.

Διαγώνιος, ου, ὁ & ἡ, ab angulo ad angulum perductus, diagonalis.

Διαγωνοθετέω, f. ήσω, certamen committo inter &c. Polyb.

Διαδαίζομαι, f. ίσομαι, divido, diſtribuo, unde διαδαίσαντο.

Διαδάκνω, mordendo lacero.

Διαδακρύω, lacrimo.

Διαδάπτω, f. ψω, dilacero. 2) percutio, vulnero.

Διαδατέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, diſpertior.

Διαδείκνυμι, f. δείξω, oſtendo, do documentum & ſpecimen.

Διαδέκτωρ, ορος, hereditate acceptus.

Διαδέξιος, ου, ὁ & ἡ, fauſtus, lætus, proſper.

Διάδεξις, εως, ἡ, ſucceſſio, propagatio ab alio ad alium, ut humorum e parte in aliam, e loco in locum. A διαδέχομαι.

Διαδέρκω, f. ξω, & διαδέρκομαι, perſpicio, tranſpicio.

ΔΙΑ'ΔΕΣΜΑ, ατος, τὸ, malva hortenſis.

Διάδεσμος, ου, ὁ, faſcia, ligamentum.

Διαδεσμέω, ῶ, f. ήσω, vincio, ligo.

Διάδετος, ον, vinctus.

Διαδέχομαι, f. ξομαι, excipio, recipio. 2) ſuccedo.

Διαδέω, f. ήσω, cingo, redimio. 2) connecto. 3) intertexo.

Διαδηλέω, ῶ, f. ήσω, valde lædo. 2) premo.

Διάδηλος, ου, ὁ & ἡ, manifeſtus, perſpicuus.

Διαδηλόω, manifeſto, declaro.

Διάδημα, ατος, τὸ, faſcia candida, qua redimitur caput regum. A διαδέω.

Διαδηματοφόρος, ου, ὁ & ἡ, diadema geſtans.

Διαδιδράσκω, f. άσω, aufugio, effugio.

Διαδίδωμι, f. ώσω, trado per manus, & *hinc* doceo. 2) diſtribuo. 3) diſſemino, ſpargo, divulgo ſermonibus.

Διαδικάζω, f. άσω, dijudico, judicium fero & quidem *interdum* definitivum; & in *medio* judicio contendo, ut actor.

Διαδικαιόω, ῶ, f. ώσω, juſtum cenſeo.

Διαδικασία, ας, ἡ, diſceptatio, altercatio. 2) contentio inter duos, uter dignior honore aut munere, ut divinatio latinorum. 3) controverſia de pecuniis publicatis aut publicandis, ap. Lyſiam. 3) judicium definitivum, ut vocant.

Διαδίκασμα, ατος, τὸ, actio, petitio, in jure.

Διαδικασμὸς, ῦ, ὁ, lis, diſceptatio.

Διαδικέω, ῶ, fut. ήσω, judicio contendo, ſeu diſcepto.

pto. A seq. 2) injuria adficio. E διὰ & ἀδικέω.
Διαδίκος, ου, ὁ, litigator. E διὰ & δίκη.
Διαδίπλος, ου, ὁ & ἡ, duplex. E διὰ & διπλόος.
Διαδοιδυκίζω, indecenter salto. E διὰ & δοίδυξ, pistillum.
Διαδοκιμάζω, f. άσω, internosco, dijudico.
Διαδοκιμαστικός, ή, όν, cui internoscendi & judicandi vis inest. 2) probandi vi præditus.
Διαδοκίς, ίδος, ἡ, lignum transversarium, quod ceteras trabes sustinet. E διὰ & δοκίς, trabecula.
Διαδονέω, ῶ, f. ήσω, agitando discutio, disturbo.
Διαδορατίζομαι, f. ίσομαι, hasta dimico vel pugno cum aliquo, jaculor. E διὰ & δόρυ.
Διαδόσιμος, ου, ὁ & ἡ, qui per manus traditur, qui propagatur. E διαδίδωμι.
Διάδοσις, εως, ἡ, traditio. 2) divisio, distributio. Ab eod.
Διαδοχή, ῆς, ἡ, successio, & quicquid fit per vices. 2) liberi, proles. A διαδέχομαι.
Διάδοχος, ου, ὁ & ἡ, successor. 2) vicarins. 3) διάδοχα, quæ per vices fiunt.
Διαδραματίζω, f. ίσω, fabulæ vel alicujus poematis actionem finio, perago fabulam. 2) comœdiæ, tragœdiæ, vel alterius poematis dramatici auctor sum.
Διαδρᾶναι, aufugere. Ab inusitato διαδίδρημι, pro quo usitatum διαδιδράσκω.
Διαδρασιπολῖται, qui reip. munia subterfugiunt. vox Aristophanica. E seq. & πολίτης.
Διάδρασις, εως, ἡ, effugium, fuga. A διαδράσκω.
Διαδρύπτομαι, f. ξομαι, lacero, lanio, v. c. rostro.
Διαδρομέω, ῶ, discurro. E διὰ & δρόμος.
Διαδρομή, ῆς, ἡ, discursus, discursio. 2) excursio ad lacessendam pugnam.
Διάδρομος, ου, ὁ, idem.
Διαδύνω, subeo per medium, permeo, perlabor. 2) effugio, elabor, vito.
Διαδύομαι, & διαδῦμαι, idem.
Διάδυσις, εως, ἡ, transitus. 2) detrectatio, tergiversatio, latitatio, elusio.
Διαδύω, f. ύσω, idem quod διαδύνω.
Διᾴδω, f. διᾴσω, dissono. E διὰ & ᾄδω.
Διαείδω, perspicio, cognosco. Unde apud Homerum διαείδεται, & in Fut. διαείσεται.
Διαδωρέομαι, οῦμαι, donando distribuo.
Διαέριος, ου, ὁ & ἡ, aerius.
Διαζάω, ῶ, f. ήσω, vivo, vitam ago.
Διαζευγμός, οῦ, ὁ, disjunctio. A seq.
Διαζεύγνυμι, & διαζευγνύω, f. ζεύξω, disjungo, disgrego. 2) repudio sc. uxorem. Unde
Διαζευκτικός, ή, όν, disjunctivus.
Διάζευξις, εως, ἡ, separatio, disjunctio.
Διαζηλόομαι, æmulor, studiose facio, affecto.
Διαζηλοτυπέομαι, οῦμαι, æmulor, invideo.
Διάζομαι, stamen telæ devincio, initium texendi facio. 2) plecto, nodo capillos. [illegible] conf. δίασμα.
Διαζυγία, ας, ἡ, separatio. E δ. & ζυγός.
Διαζύγιον, ου, τό, divortium. Ex iisd.
Διαζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, depingo.
Διάζωμα, ατος, τό, septum transversum. 2) cingulum, cinctus, zona.
Διαζωμεύω, bene decoquo.
Διαζώννυμι, f. ζώσω, præcingo, succingo. 2) διεζωσμένος τι, eleganter, instructus, adjutus: ut latini succinctus.
Διαζώστρα, idem.
Διαζωστήρ, ῆρος, ὁ, duodecima dorsi vertebra, secundum Pollucem.

Διαζώω, idem quod διαζάω. E διὰ & ζῶ.
Διάημι, f. ήσω, perflo.
Διαθαλασσόω, f. ώσω, mari disjungo.
Διαθάλπω, f. ψω, foveo, calefacio. 2) expansis alis apricor.
Διαθαύμαστος, ον, admirandus.
Διαθεάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, dispicio, considero.
Διαθειόω, ῶ, f. ώσω, sulphure perfumo & expio.
Διαθερμαίνω, f. ανῶ, calefacio. 2) incalesco.
Διαθερμασία, ας, ἡ, calor. 2) calor diffusus.
Διάθερμος, ου, ὁ & ἡ, fervidus, præcalidns.
Διαθερμάω, calefacio penitus, item calefacio simpliciter.
Διάθεσις, εως, ἡ, dispositio. 2) testamentum. 3) adfectio, adfectus. 4) venditio. 5) conditio, ratio. 6) constitutio. 7) voluntas, animus erga aliquem. 8) accuratior descriptio. 9) species, habitus externus rei, ut διάθεσις οἰκίας, species domus, horti sui. 10) dispensatio. A διατίθημι.
Διαθεσμοθετέω, ῶ, f. ήσω, instituo. 2) designo.
Διαθεσμός, οῦ, ὁ, interstitium, intervallum, ap. Hipp.
Διαθετήρ, ῆρος, ὁ, ordinator, moderator, rector. A διατίθημι.
Διαθέτης, ου, ὁ, dispensator, curator. 2) explanator, interpres. Ab eod.
Διαθετικός, ή, όν, adficiendi vim habens. 2) adfectum denotans.
Διαθέω, f. εύσομαι, discurro, percurro, pervagor.
Διαθήκη, ης, ἡ, testamentum. 2) fœdus, pactum. 3) libri V. & N. Testamenti. A διατίθημι.
Διαθηλύνω, f. υνῶ, effemino. 2) prorsus effemino.
Διαθηράω, ῶ, venor, venando indago.
Διαθηριόω, ῶ, f. ώσω, effero. 2) prorsus effero, exacerbo.
Διαθλάω, f. άσω, perfringo, contundo, collido.
Διαθλέω, ῶ, f. ήσω, decerto. 2) laboro. Ab ἆθλος.
Διαθλίβω, f. ψω, premo.
Διαθολόω, ῶ, f. ώσω, turbo, v. c. aquam. 2) infusco, obscuro.
Διαθορυβέω, ῶ, f. ήσω, valde tumultuor. 2) tumultuari facio, in turbas conjicio.
Διαθραύω, f. αύσω, confringo, lacero.
Διαθροέω, ῶ, f. ήσω, tumultuando clamo seu loquor. 2) perturbo.
Διαθρυλλέω, ῶ, f. ήσω, susurro. 2) rumorem dissemino. 3) sæpius eadem inculco.
Διαθρύπτω, f. ψω, diffringo, comminuo, contero. 2) deliciis frango, effemino. διαθρύπτομαι, delicior, delicias facio. 3) de cantaturo, præludiis mollibus præludente, aut gestibus effeminatis, ad mollitiem frangendis oculis & corpore, concrepando digitos, auditorum benevolentiam captante.
Διάθρυψις, εως, ἡ, enervatio, effeminatio. 2) deliciæ.
Διάθυρον, ου, τό, obex transversarius ductilis aut versatilis, repagulum.
Διαΐγδην, Adv. cum impetu transeundo. A διαΐσσω.
Διαιθριάζω, f. άσω, differeno. 2) sub dio ago.
Δίαιθρος, ου, ὁ & ἡ, purus, serenus, perspicuus. E διὰ & αἴθρα, æthra.
Διαϊθύσσω, ruo, irruo.
Δίαιμος, ου, ὁ & ἡ, sanguinolentus. E δ. & αἷμα.
ΔΙΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, humecto, madefacio, irrigo.
Διαιολέω, decipio, fraudo. Ab αἰόλος.
Διαίρεσις, εως, ἡ, divisio, distributio. 2) discriminatio & differentiarum constitutio. 3) destructio, dissolutio.
Διαιρέτης, ου, ὁ, divisor, distributor.

Διαιρετικός, ή, όν, vim aut facultatem dividendi sive discriminandi habens. 2) aptus ad dividendum.

Διαιρετικῶς, *Adv.* apte ad dividendum. 2) separatim.

Διαιρετός, ή, όν, qui dividi potest. 2) separabilis. 3) divisus 4) fissilis. 5) explicabilis.

Διαιρέτως, *Adv.* divisim, separatim.

Διαιρέω, ῶ, f. ήσω, & διαιρέομαι, divido, distribuo. 2) findo, seco. 3) distinguo. 4) explano, explico. 5) respondeo, v. c. de jure, cum accus. 6) *in med.* dissero, interpretor, disputo. 7) *passive* est etiam deligor.

Διαίρω, f. αρῶ, tollo, attollo, erigo. 2) aperio sc. os. 3) trajicio, transfreto.

Διαισθάνομαι, f. αισθήσομαι, persentisco, perspicue percipio, plane sensu percipio.

Διαΐσσω, f. ίξω, cum impetu transeo. 2) emico, prorumpo. Ab ἀΐσσω.

Διαϊστόω, ῶ, f. ώσω, memoriam alicujus aboleo, deleo, extinguo. E δ. & ἀϊστόω, quod idem significat.

Διαισχύνομαι, f. ῦμαι, vereor, erubesco.

ΔΙ'ΑΙΤΑ, ης, ἡ, vitæ seu vivendi institutum, vitæ ratio, vitæ genus. 2) victus. 3) victus ratio a medicis præscripta. 4) disciplina. 5) judicium, arbitrium. 6) habitatio, domicilium, cubiculum.

Διαιτάω, ῶ, f. ήσω, sum arbiter, judico, discepto, disputo. 2) diæta præscripta alo. Διαιτᾶμαι, victito, vitam dego. 2) habito, commoror, versor. 3) victus ratione certa utor.

Δίαιτημα, ατος, τὸ, vitæ institutio & disciplina, vitæ genus, quod quisque sequitur. 2) victus ratio.

Διαιτήσιμος, ου, ὁ & ἡ, ad arbitrium pertinens.

Διαιτητήριον, ου, τὸ, locus, in quo judicant arbitri.

Διαιτητὴς, ῦ, ὁ, arbiter. 2) procurator ærarii vel fisci.

Διαιτητικὴ, sc. τέχνη, ης, ἡ, diætetica, medicina victum ordinans.

Διαιτητικὸς, ὁ λόγος, judicium, arbitrium.

Διαιωνίζω, f. ίσω, perenno, perpetuo duro.

Διαιώνιος, ου, ὁ & ἡ, sempiternus.

Διακαὴς, έος, ὁ & ἡ, perustus, ardens. E δ. & καίω.

Διακαθαίρω, f. αρῶ, purgo, perpurgo. 2) interputo & interluco, sc. arbores.

Διακαθαρίζω, f. ίσω, perpurgo, purifico, mundo.

Διακάθαρσις, εως, ἡ, perpurgatio. 2) interlucatio.

Διακαθίζω, f. ίσω, consessum instituo ad deliberandum.

Διακαίω, f. καύσω, peruro, urendo penetro. 2) accendo. 3) stimulum addo, incito. 4) ira accendo.

Διακαλλωπίζω, orno exquisitius.

Διακαλύπτω, f. ψω, detego. 2) patefacio.

Διακάμπτω, f. ψω, inflecto, incurvo.

Διάκαμψις, εως, ἡ, inflexio, incurvatio.

Διακανάξαι, cum murmure descendere, Eurip. Vid. ἐγκανάξαι.

Διακάρδιος, ου, ὁ & ἡ, cor transiens.

Διακαρπόομαι, ῦμαι, fructus decerpo.

Διακαρτερέω, ῶ, f. ήσω, ad extremum usque perduro, tolero, persero.

Διακαταβάλλω, infamo, invisum reddo.

Διακαταδαρθέω, obdormisco, dormio.

Διακατάσχεσις, ἡ, conservatio, v. c. bonorum.

Διακαταχράομαι, interficio, ut καταχράομαι.

Διακατελέγχομαι, magis ac magis redarguo.

Διακατέχω, f. θέξω, motor. 2) obtineo, possideo.

Διακατοχὴ, ῆς, ἡ, possessio, detentio.

Διακάτοχος, ου, ὁ & ἡ, possessor, detentor.

Διακαυλίζω, f. ίσω, caulem amitto. E διὰ & καυλὸς, caulis.

Διάκαυμα, ατος, τὸ, æstus & ardor perurens.

Διάκαυσις, εως, ἡ, perustio, ustio penetrans seu transiens totam rem.

Διακαῶς, *Adv.* ardenter, v. c. amare. A διακαής.

Διάκειμαι, f. κείσομαι, constitutus sum, animatus, affectus ab aliquo & in aliquem.

Διακείρω, f. κερῶ, p. κέκαρκα, tondeo, detondeo. 2) interseco.

Διακεκριμένως, *Adv.* discrete, distincte. A διακεκριμένος, particip. præt. pass. a διακρίνω.

Διακελεύομαι, f. εύσομαι, hortor, adhortor, cohortor. 2) præcipio. præcepta do. 3) jubeo.

Διακέλευσμα, τὸ, adhortatio, jussus.

Διακελευσμὸς, ὁ, idem.

Διακενῆς, *Adv.* inaniter, frustra, nequicquam.

Διάκενος, ου, ὁ & ἡ, vacuus, inanis. 2) macilentus.

Διακενόω, ῶ, f. ώσω, evacuo.

Διακεντέω, ῶ, f. ήσω, pungo. 2) adfigo. 3) configo, confodio.

Διακέντησις, εως, ἡ, confossio.

Διακένως, *Adv.* vane, inaniter. A διάκενος.

Διακένωσις, εως, ἡ, evacuatio. 2) inanitas.

Διακεράννυμι, f. κεράσω, misceo, permisceo, diluo.

Διακερματίζω, in minutas partes seco.

Διακερτομέω, ῶ, f. ήσω, conviciis proscindo.

Διακεχυμένως, *Adv.* effuse, sine modo. A διαχέω.

Διακεχωρισμένως, *Adv.* discrete, separate.

Διακηρυκεύομαι, f. εύσομαι, per caduceatorem seu præconem pacem peto. 2) mitto legatos de ineundo foedere.

Διακιγκλίζω, f. ίσω, imitor κίγκλον, motacillam, moveor sive agitor more κίγκλου. 2) concutio, moveo, motito. 3) dissepio.

Διακινδυνεύω, f. εύσω, periculum adeo, & *in Pass.* in periculum adducor, cum periculo fio.

Διακινέω, ῶ, f. ήσω, permoveo, incito, concutio.

Διακιρνάω, commisceo.

Διακλαυστικὸς, ή, όν, flebilis, flentis vocem exprimens. qs. a διακλαίω, *fleo*.

Διακλάω, ῶ, f. άσω, frango, comminuo, findo.

Διάκλεισις, εως, ἡ, interclusio, prohibitio. A seq.

Διακλείω, f. είσω, discludo, intercludo, intercipio. 2) ad inopiam redigo.

Διακλέπτω, f. ψω, furto diripio & distraho, subduco, supprimo.

Διακληδονίζομαι, f. ίσομαι, ominor, vaticinor.

Διακληρόω, ῶ, f. ώσω, forte distribuo seu divido. 2) *in med.* sortior.

Διακλήρωσις, εως, ἡ, distributio, quæ fit forte. 2) ipsa actio legendi forte.

Διακλίνω, declino, vito.

Διακλονέω, ῶ, f. ήσω, valde concutio. 2) perturbo.

Διακλύζω, f. ύσω, perluo, colluo.

Διάκλυσμα, ατος, τὸ, id quod colluimus, seu quo utimur ad colluendum. A præc.

Διακλυσμὸς, ῦ, ὁ, collutio. Ab. eod.

Διακναίω, f. αίσω, corrumpo, vitio, fœdo. 4) molestia, tædio, adficio, obtundo, eneco. 2) tabefacio. 3) macero.

Διακνίζω, f. ίσω, vellicatim rumpo, ungue dirumpo.

Διάκοιλος, ου, ὁ & ἡ, idem quod simplex κοῖλος, cavus.

Διακοινοποιέω, commune pluribus facio.

Διακοιρανέω, f. ήσω, regis more obeo & administro.

Διακολλάω, ῶ, f. ήσω, conglutino, coagmento.

Διακολλητικὸς, ή, όν, ad conglutinationem, vel ferruminationem pertinens, vel faciens.

Διακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, transnato.

Διακομιδὴ, ῆς, ἡ, transportatio, traductio, trajectio,

ctio, quæ portando vehendoque fit.

Διακομίζω, f. ίσω, transporto, transveho. 2) perfero, ut tabellarius, vel bajulus.

Διακομιστὴς, ῦ, ὁ, qui aliquid transportat, vel transvehit. 2) tabellarius, qui litteras perfert.

Διακομπέω, glorior, jacto me.

Διακονάω, ῶ, f. ήσω, exacuo. E διὰ & ἀκονάω, *acuo*.

Διακονεῖον, ου, τὸ, diaconicum, locus, ubi diaconi congregantur, vel convenire solent.

Διακονέω, ῶ, f. ήσω, famulor, ancillor, ministrum ago, inservio, ministro, dicitur de legatis in primis eleganter. 2) lædo, interficio. 3) *in med.* dicitur & de femina morigerante viro in coitu. A διάκονος.

Διακόνημα, ατος, τὸ, opera a ministro præstita, ministerium. 2) utensile ad supellectilem pertinens. A præc.

Διακονητὴς, ῦ, ὁ, idem qui διάκονος. Ab eod.

Διακονία, ας, ἡ, ministerium. 2) officium publicum. 3) legatio. 4) Diaconatus in Ecclesia. 5) instrumentum ad supellectilem pertinens.

Διακονίζω, f. ίσω, idem quod διακονέω.

Διακονικὸς, ὴ, ὸν, ministratorius, ad ministerium pertinens. 2) promtus ad exsequendum ministeria, peritus exsequendi ministerium. Hinc τὸ διακονικὸν, sacrarium, in templis, ubi ministri sacrorum sunt, & supellex sacra.

Διακονικῶς, *Adv.* more eorum, qui ministrant, sedulo, expedite.

Διακόνιον, ου, τὸ, Diaconatus. 2) placentæ genus. 3) placentæ crepido. 4) jus quoddam. 5) maza.

Διάκονις, ιδος, ἡ, adornatio. 2) textura quædam. 3) homo gracilis.

Διακόνισσα, ης, ἡ, Diaconissa.

Διακονίω, f. ίσω, pulvere perlino, *item* pice induco, & διακονίομαι, lorico me pulvere, more athletæ, in palæstra ad certamen me paro. E διὰ & κονίω, *in pulvere volvo*.

Διάκονος, ου, ὁ & ἡ, minister, famulus. 2) legatus. 3) *in Ecclesia*, qui eleemosynas distribuebat pauperibus, qui Sacerdoti proxime ministrat in Eucharistia: *in Compar.* 4) διακονέστερος, expeditior & celerior in ministrando.

Διακοντίζομαι, jaculor.

Διακοπὴ, ῆς, ἡ, intercisio, præcisio, separatio. A seq.

Διακόπτω, f. ψω, discindo, disseco. 2) dirimo, separo. 3) interrumpo, interpello, impedio. 4) perrumpo.

Διακόρευσις, εως, ἡ, devirginatio, stuprum virginis.

Διακορευτὴς, ῦ, ὁ, corruptor virginis. A seq.

Διακορεύω, f. εύσω, devirgino, stupro, vitio.

Διακορέω, ῶ, f. ήσω, idem. E δ. & κόρη, *virgo*.

Διακορὴς, έος, ὁ & ἡ, satur, satiatus. E δ. & κόρος, *satietas*.

Διακόρησις, εως, ἡ, devirginatio. A διακορέω.

Διακορίζω, f. ίσω, devirgino. 2) intentis oculis vel pupillis intueor. E δ. & κόρη.

Διακορκορυγέω, ῶ, f. ήσω, strepitum edere cogo. E δ. & κορκορυγὴ, *strepitus*.

Διάκορος, ου, ὁ & ἡ, idem quod διακορής.

Διακόρως, *Adv.* abunde, adsatim.

Διακοσιάκις, ducenties.

Διακόσιοι, αι, α, ducenti. 2) duceni. E δ. quaternus idem est, atque δὶς, *bis*, & ἑκατὸν.

Διακοσιοπλασίων, ου, ducentiplex. A præc.

Διακοσιοστὸς, ὴ, ὸν, ducentesimus. Ab eod.

Διακοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordino, distribuo, digero. 2) compono, adorno, exorno.

Διακόσμησις, εως, ἡ, ordinatio. 2) distributio. 3) gubernatio. A præc.

Διάκοσμος, ου, ὁ, ordo & rerum digestio, numeros omnes concinnitatis habens.

Διακοριάζομαι, f. άσομαι, Etymol. intentis pupillis sive oculis adspicio. Ex διὰ & κόρη, sive κόρη, *pupilla*.

Διακούω, f. ούσω, audio.

Διάκοψις, εως, ἡ, intercisio, dissectio. A διακόπτω.

Διακραδαίνω, f. ανῶ, quasso, concutio.

Διακράζω, clamo.

Διακρατέω, ῶ, f. ήσω, obtineo, dilabi e manibus non sino.

Διακράτησις, εως, ἡ, retentio, conservatio. A præc.

Διακραυγὴ, ῆς, ἡ, clamor.

Διακρέκω, f. ξω, citharam pulso.

Διακρημνίζω, præcipito e saxo, supplicii caussa.

Διακρηνόω, *Dor.* διακρανόω, fundo, e fonte refundo. E δ. & κρήνη.

Διακριβολογέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, accurate tracto, vel inquirendo, vel edisserendo, vel judicando.

Διακριβόω, ῶ, f. ώσω, accurate elaboro.

Διακριδὸν, *Adv.* discrete, distincte, diligenter. 2) præter ceteros, præcipue.

Διακρίνω, f. ινῶ, discerno, dirimo, secerno. 2) dissipo, discutio. 3) dijudico, discepto. 4) *in pass.* (cum πρὸς) significat etiam adjungo me. 5) deficio, descisco ad aliquem. 6) *med.* discepto, judicio contendo. 7) dubito, hæsito.

Διάκρισις, εως, ἡ, discretio, diremtio, secretio. 2) dissolutio. 3) judicium, dijudicatio. 4) certamen. A præc.

Διακριτικὸς, ὴ, ὸν, discernendi vim habens. 2) segregans, præditus vi discutiendi. Ab eodem.

Διακροβολίζομαι, f. ίσομαι, velitor. E δ. & ἀκρ.

Διακροβολισμὸς, ῦ, ὁ, velitatio.

Διακροτέω, pertundo, ineo feminam.

Διάκρουσις, εως, ἡ, depulsio, veluti periculi, calumniæ &c. A διακρούομαι, *depello*.

Διακρουστικὸς, ὴ, ὸν, fallax, decipiens.

Διακρούω, f. ούσω, pulsando transfigo; *in medio potius est*. 2) depello. 3) rejicio, repudio. 4) retro ago, retro impello. 5) impello. 6) interpello. 7) eludo, fallo. 8) differo. 9) recuso.

Διακτενίζω, pecto.

Διακτενισμὸς, ῦ, ὁ, compositio capillorum.

Διακτορία, ας, ἡ, ministerium. 2) functio perferendi mandata. A seq.

Διάκτορος, ου, ὁ, minister. 2) nuncius, internuncius. Mercurii Epitheton, uti & sequens. A seq.

Διάκτωρ, ορος, ὁ, idem. A διάγω.

Διακτυπέω, strepo, sonum gravem edo.

Διακυβερνάω, ῶ, f. ήσω, guberno, rego.

Διακυβεύω, f. εύσω, alea ludo. 2) aleam, s. periculum adeo.

Διακυκάω, ῶ, f. ήσω, permisceo. 2) confundo.

Διακυλίω, ω, f. ίσω, voluto.

Διακυλινδέω, ῶ, f. ήσω, pervolvo. 2) in diversas partes volvo.

Διακυμαίνω, fluctus cieo, concito.

Διακυνοφθαλμίζομαι, f. ίσομαι, caninis, i. e. impudentibus oculis adspicio. 2) in faciem procaciter resisto.

Διακύπτω, f. ψω, per foramen, fenestram, rimam, &c. perspicio, prospicio.

Διακυρίττεσθαι, dicuntur arietes inter se cornibus decertantes. 2) *Metaph. signif.* contendere. Hesychius.

Διακωδωνίζω, f. ίσω, tinnio. 2) tintinnabuli sono exploro, v. c. equum, an ferre possit, nec consternetur. 3) diligenter exploro, examino. 4) divulgo.

Διακώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum.
Διακωλυτὴς, οῦ, ὁ, qui vetat, qui impedimento est.
Διακωλυτικὸς, ἡ, ὸν, impediendi vim habens.
Διακωλύω, f. ύσω, impedio, prohibeo, veto.
Διακωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, comice decanto. 2) mordacibus dictis incesso, subsanno.
Διακωπηλατέω, remigo.
Διακωχὴ, ῆς, ἡ, intermissio, cessatio, pausa. 2) induciæ. v. ἀνακωχή.
Διαλαγχάνω, sortior, sortito divido.
Διαλακέω, ῶ, f. ήσω, dirumpor, cum sonitu dissilio. E δ. & λακέω, sono.
Διαλακτίζω, calcitrando repello.
Διαλαλέω, ῶ, f. ήσω, colloquor. 2) divulgo.
Διαλάλησις, ἡ, colloquium. 2) divulgatio.
Διαλαμβάνω, f. λήψομαι, divisim & sigillatim accipio. 2) intercipio, occupo. 3) distinguo, divido, partior. 4) dirimo, diduco, distineo. 5) interpello. 6) ornandi caussa distinguo, orno. 7) comprehendo, complector &c. 8) narro, vel differo. 9) intelligo, capio. 10) statuo, censeo, dijudico. 11) consulto. 12) administro, rego.
Διαλάμπω, f. ψω, illucesco. 2) excello, splendeo.
Διάλαμψις, ἡ, splendor.
Διαλανθάνω, lateo, fallo, clam effugio.
Διαλγέω, ῶ, f. ήσω, vehementer doleo, acri dolore discrucior.
Διαλγὴς, έος, ὁ & ἡ, qui perdolet, vehementi dolore cruciatur. E δ. & ἄλγος, dolor.
Διαλεγδὸν, *Adv.* eximie, præcipue, insigniter. A seq.
Διαλέγω, f. ξω, deligo, secerno, eligo. 2) *pass.* & *med.* loquor, sermocinor, alloquor. 3) disputo.
Διαλείβομαι, restagno, deliquesco.
Διάλειμμα, ατος, τὸ, interstitium, intercapedo. A seq.
Διαλείπω, f. ψω, intermitto, interjicio. 2) disto, absum. 3) *cum Participio* desino.
Διαλείφω, f. είψω, perungo, perlino. 2) deleo.
Διαλείχω, f. λείξω, perlambo, perlingo.
Διάλειψις, εως, ἡ, intermissio. A διαλείπω.
Διαλεκτικεύομαι, subtiliter differo. A seq.
Διαλεκτικὸς, ἡ, ὸν, differendi peritus. Διαλεκτικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, Dialectica, ars differendi.
Διάλεκτος, ου, ἡ, modus loquendi peculiaris, idioma linguæ, Dialectus.
Διαλελυμένως, dissolute. E διαλύω.
Διάλεξις, εως, ἡ, sermocinatio, dissertatio, colloquium.
Διαλεπτολογέομαι, οῦμαι, argute differo, subtiliter discepto, de rebus parvis argute disputo: *ut simplex*.
Διάλεπτος, ου, ὁ & ἡ, pertenuis, perexilis.
Διάλευκος, ου, ὁ & ἡ, albo intermixtus & distinctus.
Διάλημμα, ατος, τὸ, intercapedo. A διαλαμβάνω.
Διάληξις, εως, ἡ, divisio per sortem. A διαλαγχάνω.
Διαληπτικὸς, ἡ, ὸν, diligens, accuratus, qui res suis quasque capitibus digerit. A διαλαμβάνω.
Διάληψις, εως, ἡ, interceptio, intercapedo. 2) consilium, propositum, institutum. 3) disceptatio, ratiocinatio. 4) explicatio rei, quæ tractatur. 5) communicatio. 6) opinio, cogitatio, existimatio. 7) constitutio, decretum. Ab eod.
Διάλιθος, ου, ὁ & ἡ, gemmatus, gemmis distinctus.
Διαλιμπάνω, idem quod διαλείπω.
Διαλινάω, ῶ, f. ήσω, e reti evado seu effugio. E δ. & λίνον, rete.
Διαλιχμάζω, f. άσω, lambo. A διαλείχω.

Διαλλαγὴ, ῆς, ἡ, differentia. 2) reconciliatio. 3) permutatio ut mercium. A διαλλάττω.
Διάλλαγμα, τὸ, reconciliatio. 2) permutatio.
Διαλλακτὴρ, ῆρος, ὁ, reconciliator, pacis auctor.
Διαλλακτήριος, ου, ὁ & ἡ, reconciliandi vim habens.
Διαλλακτὴς, οῦ, ὁ, reconciliator.
Διαλλάσσω, vel διαλλάττω, f. ξω, muto, permuto. 2) differo, dissideo. 3) reconcilio.
Διάλλομαι, transilio, dissilio.
Δίαλμα, ατος, τὸ, saltus.
Διαλογὴ, ῆς, ἡ, delectus, secretio. 2) dinumeratio. 3) oratio. 4) colloquium.
Διαλογίζομαι, f. ίσομαι, differo, discepto. 2) discerno, distinguo. 3) rationem cum aliquo ineo. 4) ratiocinor, animo verso.
Διαλογικὸς, ἡ, ὸν, in dialogo scriptus.
Διαλογισμὸς, οῦ, ὁ, sermocinatio, confabulatio. 2) cogitatio hominis secum ratiocinantis. 3) nugæ, inanis cogitatio. 4) dubitatio.
Διαλογιστικὸς, ἡ, ὸν, ratiocinatus, considerationi, meditationi deditus.
Διάλογος, ου, ὁ, sermocinatio, sermo aliquorum inter se differentium aut confabulantium.
Διαλοιδορέω, ῶ, f. ήσω, & διαλοιδορέομαι, οῦμαι, conviciis lacero, maledictis insector, præsertim mutuis.
Διαλοιδόρησις, εως, ἡ, maledictio, maledicentia. 2) convicium, maledictum, jurgium, altercatio probrosa.
Διαλυγίζω, f. ίσω, flecto, ut λυγίζω.
Διαλύγισμα, ατος, τὸ, flexio, distorsio. A pr.
Διαλυμαίνομαι, noceo, detrimentum infero, corrumpo. 2) dilanio, dilacero, excarnifico.
Διάλυσις, εως, ἡ, dissolutio. 2) solutio æris alieni, & quicquid debes, *unde & gratiæ* relatio. 3) compositio, pacis conciliatio, fœdus. 4) mors, interitus.
Διαλυτὴς, οῦ, ὁ, dissolutor. A διαλύω.
Διαλυτικὸς, ἡ, ὸν, dissolvendi, expediendi, reconciliandi in gratiam vim habens. 2) paralyticus.
Διάλυτος, ου, ὁ & ἡ, dissolutus.
Διαλυτὸς, ἡ, ὸν, dissolubilis, qui dissolvi potest.
Διαλύτρωσις, εως, ἡ, redemtio. A λυτρόω.
Διαλύω, f. ύσω, dissolvo. 2) persolvo. 3) tollo, abrogo. 4) digredior, de pluribus digredientibus διαλύεσθαι dicitur. 5) pacem inter aliquos compono. *Sed sic dicitur sæpius in med.* ubi διαλύεσθαι significat coalescere in concordiam renovata gratia.
Διαλφιτόω, ῶ, f. ώσω, farina conspergo. Verbum Aristophanicum. E διὰ & ἄλφιτον.
Διαλωβάω, ῶ, f. ήσω: άομαι, mutilo, depravo, fœdo.
Διαμαθύνω, vasto, perdo, *ut simplex* ἀμαθύνω.
Διαμαλάττω, f. ξω, emollio, penitus emollio.
Διαμαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor. 2) oraculum peto, consulo, augurium capto.
Διαμαρτάνω, f. αρτήσω, aberro. 2) adsequi nequeo. 3) fallo.
Διαμάρτημα, τὸ, error, aberratio, peccatum, delictum.
Διαμαρτία, ας, ἡ, idem.
Διαμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, exceptione utor, quæ διαμαρτυρία dicitur: *in Med.* 2) testor, contestor.
Διαμαρτυρία, ας, ἡ, contestatio, obtestatio. 2) testimonium. 3) in foro Attico est genus παραγραφῆς, exceptionis, cum actor aut reus contendit adhibitis testibus, actionem dari posse aut non posse.
Διαμαρτύρομαι, testificor, valde obtestor. 2) demonstro, doceo, in primis in re mala.

Δια-

Διαμασάομαι, & διαμασσάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, mando, commanduco.
Διαμάσημα, vel διαμάστημα, ατος, τὸ, mansum, quod mansum est.
Διαμάσησις, εως, ἡ, ipsa actio manducandi.
Διαμασητὸς, ἡ, ὸν, vel διαμαστητὸς, mansus, commansus.
Διαμάσσω, -άττω, f. άξω, subigo, pinso, *ut simplex* μάσσω.
Διαμαστιγόω, ῶ, f. ώσω, flagello, flagris cædo.
Διαμαστίγωσις, εως, ἡ, flagellatio.
Διαμαστροπεύω, f. εύσω, lenociniis concilio, lenonem ago, interpretem flagitiorum, ut μαστροπεύω.
Διαμασχαλίζω, suffarcino. E δ. & μασχάλη.
Διαμάχη, ης, ἡ, pugna, depugnatio.
Διαμάχομαι, f. ήσομαι, έσομαι, & οῦμαι, dimico, depugno, acriter pugno. 2) repugno.
Διαμάω, ῶ, f. ήσω, demeto, abscindo. 2) *med.* egero, v. c. nivem, terram. Polyb. haurio. Jos. disturbo, ut rutro vel ligone. E δ. & ἀμάω.
Διαμεθίημι, dimitto e manibus, omitto.
Διαμείβω, f. ψω, commuto, permuto.
Διαμειδιάω, ῶ, f. άσω, subrideo, rideo blandum.
Διαμειρακιεύομαι, διαμειρακιόομαι, f. εύσομαι, adolescentior. 2) ludo, exsulto. 3) juveniliter & jactabunde per levitatem puerilem contendo cum aliquo &c.
Διάμειψις, εως, ἡ, permutatio. A διαμείβω.
Διαμελαίνω, f. ανῶ, nigro, nigresacio.
Διαμελεϊστί, *Adv.* membratim, per partes, *ut simplex* μελεϊστί.
Διαμελετάω, exerceo aliquid, *ut simplex*.
Διαμελίζω, f. ίσω, membratim concido. 2) contrunco.
Διαμελισμὸς, ῦ, ὁ, concisio in frusta.
Διαμέλλησις, εως, ἡ, cunctatio, mora.
Διαμελλητὴς, ῦ, ὁ, cunctator, procrastinator.
Διαμέλλω, f. ήσω, futurus sum. 2) cunctor, moror. 3) differo.
Διαμέμφομαι, incuso, conqueror, accuso.
Διαμένω, f. ενῶ, p. μεμένηκα, permaneo, perduro.
Διαμερίζω, f. ίσω, partior, distribuo.
Διαμερισμὸς, ῦ, ὁ, partitio. 2) discidium.
Διάμεσος, ου, ὁ & ἡ, intermedius. 2) qui mediocris fortunæ est.
Διάμεστος, ου, ὁ & ἡ, plenus, refertus.
Διαμεστόω, ῶ, f. ώσω, repleo, impleo, refercio.
Διαμετρέω, ῶ, f. ήσω, dimetior, admetior. 2) distribuo.
Διαμέτρησις, εως, ἡ, dimensio.
Διαμετρητὸς, ἡ, ὸν, dimensus.
Διάμετρος, ου, ἡ, sc. γραμμὴ, Diametrus, linea dimetiens, per medium secans. Hinc ἐκ διαμέτρου, directe ex opposito.
Διαμηρίζω, f. ίσω, femora diduco, sensu obsceno. E διὰ & μηρός.
Διαμηρισμὸς, ῦ, ὁ, femorum diductio, eodem sensu. A pr.
Διαμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, molior, machinor, conor efficere arte adhibita.
Διαμηχανητέον, elaborandum, quærendum.
Διαμίγνυμι, permisceo.
Διαμικρολογέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, nimis μικρολόγος, i. e. sordidus sum. v. μικρολόγος.
Διαμιλλάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, contendo, decerto. E διὰ & ἁμιλλάομαι, *certo*.
Διαμινυρίζω, exili & propemodum querula voce cantillo, *ut simplex*.

Διαμίσγω, permisceo.
Διαμισέω, ῶ, f. ήσω, penitus odi.
Διαμοιρηδὰ, *Adv.* æquis portionibus. E διὰ & μοῖρα.
Διάμμος, ου, ὁ & ἡ, arenosus.
Διαμνάομαι, recordor.
Διαμνημονεύω, f. εύσω, in memoriam revoco, commemoro. *med.*
Διαμοιράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, dispertior, divido.
Διαμονὴ, ῆς, ἡ, permansio, stabilitas, perennitas.
Διαμονομαχέω, ῶ, idem quod μονομαχέω. contendo cum aliquo pugna singulari.
Διαμορφοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, formas specto, de forma alicujus e diligenti inspectione judico.
Διαμορφόω, ῶ, f. ώσω, deformo, informo, effingo.
Διαμόρφωσις, ἡ, formatio.
Διαμοτόω, ῶ, f. ώσω, linamentum vulneri indo, ne coeat. *ut simplex*.
Διαμοχλίζω, amolior vectibus, aut dissipo, frango, rumpo admotis vectibus.
ΔΙΑΜΠΑ'Ξ, *Adv.* penitus, prorsus. 2) semper. 3) utrimque.
Διαμπείρω, penitus transfigo. E διὰ ἀνὰ & πείρω, *transfigo*. (vel potius ex διὰ & πείρω, solummodo, ut μ redundet.)
Διαμπερὲς, *Adv.* prorsus, perpetuo. A pr.
Διαμπερέως, *Adv.* idem. A pr.
Διαμυδάω, nimio humore, sudore, marcesco, computresco.
Διαμυθέομαι, οῦμαι, aliter loquor, quam res est.
Διαμύθησις, εως, ἡ, fallens ratio, paralogismus.
Διαμυθολογέω, ῶ, f. ήσω, & διαμυθολογέομαι, οῦμαι confabulor. 2) disputo, dissero.
Διαμυθολογικὸς, ἡ, ὸν, fabulosus.
Διαμυθολογικῶς, *Adv.* fabulose.
Διαμυλλαίνω, f. ανῶ, labra torqueo, rictu os distraho. 2) tortis labris illudo, pastoritia fistula prosequor. E διὰ & μυλλός, *curvus*.
Διαμυσίλλω, disseco in frusta.
Διαμφίδιος, ου, ὁ & ἡ, seorsim positus. 2) separatus. 3) diversus. 4) alienus. E διὰ & ἀμφίς.
Διαμφὶς, *Adv.* utrimque. 2) seorsim.
Διαμφισβητέω, ῶ, f. ήσω, controversor, discepto.
Διαμφισβήτησις, εως, ἡ, dubitatio. 2) altercatio, τὸ ἀμφισβητούμενον, res controversa, Polyb.
Διαμφοδέω, ῶ, f. ήσω, devio, in bivio ab alio digredior. E διὰ & ἄμφοδος, *bivium*.
Διαμωκάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, irrideo, illudo.
Διαμώκησις, εως, ἡ, irrisio, illusio, subsannatio.
Διαναβάλλω, differo, procrastino.
Διαναγινώσκω, lego.
Διαναγκάζω, f. άσω, cogo.
Διαναγκασμὸς, ὁ, coactio. 2) membri restitutio in locum suum vi instrumenti, quod & ipsum sic vocatur.
Διανακαθίζω, idem quod καθίζω.
Διανακλάω, ῶ, f. άσω, reflecto, refringo.
Διαναπαύω, f. αύσω, recreo, quietem do, ut exercitui iter facienti.
Διανάσσω, interfarcio, farciendo comprimo, ut νάσσω.
Διανάστασις, εως, ἡ, conatus assurgendi, assurrectio, & eam consequens discessus.
Διαναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, navali prælio dimico.
Διανάω, perfluo.
Διάνδιχα, *Adv.* bifariam. E δ. & ἄνδιχα, *idem*.
Διανέμησις, εως, ἡ, divisio, distributio. 2) dissipatio.
Διανεμητικὸς, ἡ, ὸν, qui distribuit. Polyb.
Διανεμόω, ῶ, f. ώσω, ventilo. 2) ventis expono. E δ. & ἀνεμόω.
Διανέμω, distribuo, divido, partior.

Διανοητικῶς, cogitate, prudenter. A διανοέομαι.
Διάνευμα, τὸ, actus annuendi. A διανεύω.
Διανευρόω, f. ώσω, idem quod νευρόω.
Διανεύω, f. εύσω, annuo, innuo. 2) cum acc. rei, vitare. Polyb.
Διανέω, f. νεύσω, enato. 2) evado periculum, molestiam.
Διανήθω, f. ήσω, neo.
Διάνημα, τὸ, filum, stamen.
Διανηστεύω, jejuno.
Διανηστισμὸς, ῦ, ὁ, jentaculum. 2) jentaculi sumtio. E δ. & νῆστις, jejunus.
Διανήχομαι, f. ξομαι, transnato, natando pervenio. 2) transeo.
Διάνηψις, εως, evaporatio, exhalatio crapulæ. A διὰ & νήφω, sobrium esse.
Διανθέω, ῶ, f. ήσω, floreo.
Διανθὴς, έος, ὁ & ἡ, duplicem florem habens. E δὶς & ἄνθος.
Διανθίζω, f. ίσω, floridum reddo, floridis coloribus pingo, variego.
Διανιάω, & άομαι, vehementer ango.
Διανίζω, idem quod seq.
Διανίπτω, f. ψω, perluo, eluo, abluo.
Διανίσσομαι, transeo.
Διανίστημι, f. στήσω, excito, exsuscito. 2) excito, incito. 3) aor. 2. consurgo. 4) impetum facio, cum εἰς. *In med.* assurgo, surgere conor.
Διάνιψις, εως, ἡ, lotio.
Διανοέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, ratiocinor, mente agito, sentio, statuo, excogito.
Διανόημα, ατος, τὸ, cogitatum. 2) commentatio. 3) sententia.
Διανόησις, εως, ἡ, ipsa actio cogitandi.
Διανοητικὸς, ἡ, ὸν, ad cogitationem pertinens, in cogitatione & commentatione positus. 2) cogitatione valens, ingeniosus.
Διανοητῶς, mente & cogitatione.
Διάνοια, ας, ἡ, mentis agitatio, cogitatio. 2) mens, animus. 3) ingenium. 4) sententia, sensus.
Διανοίγω, f. ξω, adaperio.
Διάνοιξις, εως, ἡ, apertio.
Διανομεὺς, έως, ὁ, divisor, distributor, dispensator.
Διανομὴ, ῆς, ἡ, divisio, distributio, largitio.
Διανομοθετέω, ῶ, f. ήσω, fero leges, statuo.
Διανοσέω, diu ægroto.
Διανοσφίζω, f. ίσω, disjungo, dirimo, divido.
Διανταῖος, αία, αῖον, adversus, ex adverso penetrans.
Διαντλέω, ῶ, f. ήσω, exhaurio, velut sentinam. 2) tolero, perfero multas molestias.
Διαντλίζομαι, idem.
Διανυκτερεύω, pernocto.
Διάνυσις, εως, ἡ, confectio v. c. itineris.
Διάνυσμα, ατος, τὸ, idem. *it.* quod confectum est. A seq.
Διανύω, & διανύτω, f. ύσω, absolvo, expedio, perficio, *in pr.* iter, *ubi est* & pervenio.
Διαξαίνω, carmino, carpo. 2) cædo, ut simpl. ξ.
Διαξηραίνω, exsicco.
Διαξιφίζομαι, digladior, gladio certo. E διὰ & ξίφος.
Διάξυσμα, τὸ, columnæ canaliculus, *strigem* vulgo vocant. A seq.
Διαξύω, f. ύσω, radendo strias, canaliculos facio.
Διαπαγκρατιάζω, f. άσω, pancratio certo.
Διαπαιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, instituo pueros. 2) moderor. 3) inservio, accommodo me.
Διαπαιδεύω, f. εύσω, instituo, erudio, doceo.
Διαπαίζω, f. ξω & σω, illudo, ludificor, irrideo.

Διαπαλαίω, f. αίσω, colluctor.
Διαπάλη, ης, ἡ, colluctatio.
Διαπάλλω, quasso, concutio.
Διαπαλύνω, in partes minutas comminuo. 2) conspergo v. c. farina, nive.
Διαπαννυχίζω, f. ίσω, totam noctem pervigilio transigo, pernocto.
Διαπαννυχισμὸς, ῦ, ὁ, pervigilium.
Διαπαντὸς, *Adv.* semper.
Διαπαπταίνω, circumspicio.
Διαπαρακύπτω, f. ψω, idem quod παρακ.
Διαπαρατριβὴ, ῆς, ἡ, idem quod παρατριβή.
Διαπαρθενεύω, f. εύσω, devirgino, vitio virginem.
Διαπαρθένια sc. δῶρα, dona quæ dantur pro virginitate ademta.
Διαπαροξύνω, exaspero, irrito.
Διάπαρσις, εως, ἡ, transfixio. A διαπείρω, *transfigo*.
Διάπασμα, ατος, τὸ, medicamentum corpori, vel potui inspersum, unguentum, quo crines &c. asperguntur. A διαπάσσω.
Διαπασσαλεύω & Διαπατταλεύω, distendo clavis ab extrema parte fixis, ut corium bubulum. *item* clavis figo.
Διαπάσσω, vel διαπάττω, f. άσω, inspergo.
Διαπατάω, f. ήσω, fallo, decipio. Ab ἀπατάω.
Διαπατέω, conculco. A πατέω.
Διάπαυμα, ατος, τὸ, intermissio, cessatio.
Διάπαυσις, εως, ἡ, idem.
Διαπαύω, f. αύσω, idem quod simplex.
Διαπειλέω, ῶ, f. ήσω, interpositis minis territo, minitor, interminor.
Διαπεινάω, ῶ, f. ήσω, valde esurio.
Διάπειρα, ας, ἡ, experientia, periculum. ἐπὶ διαπείρᾳ, periculi faciendi ergo, quo cognoscatur aut rei natura, aut successus fortuna.
Διαπειράζω, f. άσω, tento.
Διαπειράω, ῶ, f. άσω, tento, sollicito. 2) capto.
Διαπείρω, f. ερῶ, transfigo, transadigo, ut πείρω.
Διαπελεκίζω, f. ίσω, securi percutio seu ferio, deglabro, dedolo.
Διαπέμπω, f. ψω, transmitto. 2) dimitto, *in varia loca* mitto.
Διαπενθέω, ῶ, f. ήσω, lugeo, luctum dego, absolvo.
Διαπεπονημένως, elaborate, fabre, eleganter. A διαπονέω.
Διαπέπτω, f. διαπέττω, f. ψω, percoquo.
Διαπεραίνω, f. ανῶ, ad finem perduco, absolvo.
Διαπεραιόω, f. ώσω, trajicio, transveho.
Διαπεραίωσις, εως, ἡ, trajectus.
Διαπέραμα, τὸ, trajectus. 2) fretum.
Διαπεράσιμος, ον, pervius.
Διαπεράω, ῶ, f. άσω, trajicio, transmitto.
Διαπέρθω, f. πέρσω, devasto, everto, depopulor.
Διαπεριπατέω, deambulo.
Διαπερονάω, ῶ, f. ήσω, fibula trajicio, necto.
Διαπετάζω, f. άσω, aperio, pando.
Διαπετάννυμι, & -ύω, f. πετάσω, idem.
Διαπέταμαι, & -ομαι, f. πτήσομαι, pervolo.
Διαπεττεύω, calculum aliter pono, item ut *med.* calculis ludo, & ludum finio.
Διάπεψις, ἡ, concoctio. A διαπέπτω.
Διάπηγα, ων, τὰ, intercolumnia, columnæ parvæ inter majores dispositæ.
Διαπήγνυμι, f. ξω, compingo, concinno, compono.
Διαπηδάω, ῶ, f. ήσω, transilio, saltu supero.
Διαπήδησις, εως, ἡ, transitus, qui saltu fit.
Διαπιδύω, f. ύσω, scaturio. 2) Hesych. διαπηδάει, διαπηδᾷ, transilit.

Δια-

Διαπαιπαλίζω, f. ίσω, decipio, fallo.
Διαπήρωμα, ατος, τό, quod mutilatum est. E διὰ & πηρόω, mutilo.
Διαπιαίνω, fut. ανῶ, pinguefacio, pinguedine distendo.
Διαπιδύω, idem quod διαπηδύω.
Διαπιέζω, f. σω, comprimo.
Διαπιθηκίζω, f. ίσω, ludo more simiæ. E διὰ & πίθηξ, vel πίθηκος, simia.
Διάπικρος, ον, amarus.
Διαπίμπρημι, f. πρήσω, peruro, percalefacio.
Διαπίνω, propino, ad bibendum provoco, vel certo bibendo. 2) bibo strenue.
Διαπιπράσκω, fut. πράσω, divendo.
Διαπίπτω, f. πεσοῦμαι, intercido, interlabor, elabor, quasi e manibus: *unde* 2) excido, de verbis, dictis &c. emano in vulgus. 3) vanesco, intereo, diffluo. 4) pecco, labor, verbis factisve, aberro a vero & justo. v. διάπτωμα.
Διαπιστεύω, f. εύσω, fidei alicujus committo. 2) διαπιστεύομαι, committitur fidei meæ. 3) creditur mihi, fides habetur mihi. E δ. & πιστεύω.
Διαπιστέω, ῶ, f. ήσω, prorsus diffido, fidem non habeo. E δ. & ἀπιστέω.
Διάπλασις, εως, ἡ, formatio, conformatio. 2) species.
Διάπλασμα, τό, formatio, conformatio.
Διαπλασμός, ὁ, idem.
Διαπλάσσω vel διαπλάττω, f. πλάσω, fingo, formo. 2) ap. medicos, in locum restituo membrum.
Διαπλαστικός, ή, όν, effingendi vi præditus.
Διαπλατύνω, dilato.
Διαπλέκω, f. ξω, diduco. 2) intertexo, intexo. 3) pertexo, contexo. 4) implico. 5) perrumpo, v. c. exercitum. 6) traducere, sc. vitam,
Διαπεπλεγμένα, diducta, divaricata. A pr.
Διάπλεος, ου, ὁ & ἡ, plenus.
Διαπλέω, f. εύσω, navigando transeo, trajicio.
Διαπλήθω, f. ήσω, expleo, compleo.
Διαπληκτίζομαι, f. ίσομαι, usque ad plagas pervenio in altercatione. 2) dimico, pugno. 3) lacesso, confligo, sensu turpi.
Διαπληκτισμός, ῦ, ὁ, altercatio, qua venitur ad manus.
Διαπλήσσω, fut. ξω, ictu perfringo, ictu diffringo, diffindo. 2) dissipo. 3) διαπλήσσεσθαι, divaricari. (nisi hoc est potius διαπλίσσω.)
Διαπλοκή, ῆς, ἡ, simultas. 2) permistio, confusio. A διαπλέκω, n. 1. 4.
Διάπλοκος, ου, ὁ & ἡ, implicitus. Ab eod.
Διάπλοος, *contr.* διάπλους, ου, ὁ, trajectus, trajectio, transmissio.
Διαπλώω, f. ώσω, navigationem conficio. 2) emetior, transigo.
Διάπνευμα, τό, vapor, exhalatio.
Διάπνευσις, εως, ἡ, halitus, exhalatio.
Διαπνευστικός, ὁ & ἡ, dissipandi vel exspirandi vim habens.
Διαπνέω, fut. εύσω, perflo, perspiro. 2) diffluo. 3) respiro. 4) flatum ventris emitto.
Διαπνοή, ῆς, ἡ, perflatus.
Διαποδίζω, f. ίσω, pedibus dimetior. 2) examino.
Διαποδισμός, ῦ, ὁ, genus saltationis.
Διαποιέω, conficio, transigo.
Διαποικίλλω, vario, variego.
Διαποίκιλος, ου, ὁ & ἡ, variegatus, diversicolor.
Διαπολεμέω, ῶ, f. ήσω, bello decerto. 2) debello.
Διαπολέμησις, εως, ἡ, decertatio. 2) belli confectio.
Διαπολιορκέω, ῶ, f. ήσω, constanter obsideo.
Διαπολιτεία, ας, ἡ, concertatio de rebus ad reip. administrationem pertinentibus.

Διαπολιτεύομαι, fut. εύσομαι, concerto de rebus ad administrationem reip. pertinentibus. 2) in republicæ administratione versor.
Διαπόλλυμι, f. ολέσω, p. ολώλεκα, perdo, interimo.
Διαπομπή, ῆς, ἡ, transmissio, dimissio. A διαπέμπω.
Διαπόμπησις, ἡ, idem. 2) depulsio, amolitio.
Διαπόμπιμος, ου, ὁ & ἡ, transmissus. 2) trajectui idoneus.
Διαπονέω, ῶ, f. ήσω, elaboro, expolio. 2) operam do. 3) exerceo. 4) factito. 5) *in pass.* laboribus exerceor. 6) laboro. διαπεπονημένος, studiosus alicujus artis, eamque exercens, tritus in aliqua re longo usu, fabre factus.
Διαπόνημα, ατος, τό, labor & exercitatio.
Διαπονηρεύομαι, callide, improbe facio.
Διαπόνησις, εως, ἡ, idem quod διαπόνημα.
Διάπονος, ου, ὁ & ἡ, laboriosus, laborum patiens.
Διαπόντιος, ου, ὁ & ἡ, qui per mare fertur. 2) maritimus, ut πόλεμος. 3) transmarinus.
Διαπόνως, *Adv.* laboriose, magno cum labore.
Διαπορεία, ας, ἡ, iter per aliquem locum. 2) intercessio.
Διαπορεύομαι, f. εύσομαι, eo per locum aliquem. 2) eo, proficiscor. 3) enarro, ut διέρχομαι.
Διαπόρευσις, εως, ἡ, idem quod διαπορεία.
Διαπορέω, ῶ, fut. ήσω, hæsito, dubito, ambigo. 2) dubitationem adfero, addubitans quæro. 3) quæro, disquiro de re aliqua. 4) egeo, indigeo. E διά & ἀπορέω, *dubito*.
Διαπόρημα, τό, angor, æstuatio, corporis inquieta jactatio.
Διαπόρησις, εως, ἡ, dubitatio, addubitatio.
Διαπορητικός, ή, όν, dubitativus, dubii plenus.
Διαπορητικῶς, *Adv.* dubitanter.
Διαπορθέω, ῶ, f. ήσω, devasto, depopulor. v. διαπέρθω.
Διαπορθμευτικῶς, *Adv.* transportando, transmittendo.
Διαπορθμεύω, f. εύσω, transfreto. 2) transporto. 3) interpretor.
Διαπορριπτέα, de pluribus dicitur in diversas partes se proripientibus.
Διαπόρφυρος, ου, ὁ & ἡ, q. d. ex quo aliquid purpurei coloris perlucet: purpureus, purpura interstinctus.
Διαποστέλλω, f. ελῶ, amando in diversas partes. 2) dimitto, seu emitto nuncium.
Διαποστολή, ῆς, ἡ, missio internuncii.
Διαπραγματεύομαι, idem quod πραγματεύομαι. efficere, cognoscere cupio, laboro in re aliqua, quæro aliquid, molior, machinor.
Διάπραξις, εως, ἡ, confectio negotii. 2) negotium ipsum.
Διάπρασις, εως, ἡ, venditio, divenditio.
Διαπράσσω, vel διαπράττω, f. ξω, concio, efficio. 2) obtineo, impetro. 3) transigo cum aliquo. 4) *in med.* dicitur & in malam partem, de iis, qui pecunia aliquid conficiunt, largitionibus ambiunt, & extorquent ea, quæ parant.
Διαπρέπεια, ας, ἡ, magnificentia, excellentia.
Διαπρεπής, έος, ὁ & ἡ, eximius, illustris.
Διαπρέπω, decorus sum & excello inter alios.
Διαπρεπῶς, *Adv.* decore, eximie, magnifice.
Διαπρεσβεία, ας, ἡ, legatorum intercessio.
Διαπρεσβεύω, fut. εύσω, legatos dimitto; & διαπρεσβεύομαι, legatus mittor, sum, legatione fungor.
Διαπρήθω, f. ήσω, penitus inflammo, peruro.
Διαπρίω, f. ίσω, serra disseco.
Διαπριστός, όν, dissectus.
Διαπρό, *Adv.* per totum, penitus.

Διαπροστατέω, præsum rei, auctor sum, moderator.

Διαπρύσιος, ου, ὁ & ἡ, & διαπρύσιος, ία, ιον, penetrabilis, penetrans. 2) clarus, qui audiri perspicue potest.

Διαπρυσίως, *Adv.* clare, clara voce. A pr.

Διαπταίω, f. αίσω, offendo, titubo.

Διαπτερνιστὴς, ὁ, calcitro.

Διαπτερόω, f. ώσω, alas explico seu expando, volaodi ergo. 2) penois instruo.

Διαπτερύσσω, idem.

Διαπτέρωσις, εως, ἡ, expansio alarum. 2) purgatio aurium, quæ fere fit penna, ap. Hipp.

Διαπτίσσω, f. ίσω, tundo, comminuo.

Διαπτοέω, ῶ, f. ήσω, perterrefacio. *Poet.* διαπτοιέω. 2) amore incendo. *Pass.* vehementi amore vel formidine capior, dementor.

Διαπτόησις, & διαπτοίησις, εως, ἡ, ap. Plat. pavor attonitus. 2) vehemens libido, amor, &c.

Διαπτυίζω, ventilo, λικμάω. A πτύον, *ventilabrum*.

Διάπτυξις, εως, ἡ, explicatio, solutio. A seq.

Διαπτύσσω, f. ξω, explico, quod complicatum est. 2) expando, aperio.

Διάπτυστος, ου, ὁ & ἡ, despuendus, foedus. A seq.

Διαπτύω, f. ύσω, despuo. 2) contemno, fastidio.

Διάπτωμα, ατος, τὸ, lapsus, ruina. 2) opinionis vel spei frustratio. 3) peccatum. A διαπίπτω.

Διάπτωσις, εως, ἡ, idem.

Διαπυέω, pus colligo, purulentus fio.

Διαπύημα, ατος, τὸ, collectio puris universi, concocto tumore aliquo, qui præter naturam est.

Διαπύησις, εως, ἡ, suppuratio.

Διαπυητικὸς, ή, όν, ad pus ciendum & concoquendum aptus.

Διαπύθω, f. ύσω, penitus putrefacio.

Διαπυΐσκω, pus moveo, ad suppuratiooem perduco.

Διαπυκτεύω, fut. εύσω, pugnis, cæstibus decerto. 2) contendo.

Διαπύλιος, ου, ὁ & ἡ, qui per portam effertur. E διὰ & πύλη.

Διαπυνθάνομαι, f. πεύσομαι, sciscitor, percontor. 2) iotelligo, cognosco.

Διάπυος, ου, ὁ & ἡ, suppuratus. E διὰ & πύον, *pus*.

Διαπυρίζω, f. ίσω, excandefacio. 2) accendo, inflammo. 3) ad iram commoveo.

Διάπυρος, ου, ὁ & ἡ, igne excandefactus. 2) fervidus, ardens, vehemens, acer. Hinc τὸ διάπυρον, ardor, fervor.

Διαπυρόω, ῶ, f. ώσω, idem quod διαπυρίζω.

Διαπυρσεύω, f. εύσω, facem accensam præfero. 2) facibus sublatis significo e longinquo.

Διαπύρως, acriter, vehementer. A διάπυρος.

Διάπυστος, ου, ὁ & ἡ, auditus, intellectus, notus, fama pervulgatus. A διαπυνθάνομαι.

Διαπυτίζω, idem quod πυτίζω.

Διαπυῶ, ad suppurationem perduco. Hippocr.

Διαπωλέω, ῶ, f. ήσω, divendo.

Διαραίνω, vel διαῤῥαίνω, f. ανῶ, respergo, irrigo. E δ. & ῥαίνω.

Διαράσσω vel διαράττω, fut. άξω, pertundo, perstringo. E δ. & ἀράσσω, *frango*.

Διάργεμος, ου, ὁ & ἡ, Suid. partim albus, partim niger. Ab ἀργὸς, *albus*.

Διάρδω, f. άρσω, irrigo. 2) adaquo.

Διαρθρόω, ῶ, fut. ώσω, articulis suis distingun. 2) jungo, necto. 3) effingo, conformo, exprimo, ut voce vel scriptura litteras, syllabas, voces. 4) membratim & artuatim compono, absolvo. 5) explico, explano.

Διάρθρωσις, εως, ἡ, artuum commissura. 2) artuum agilitas.

Διαρθρωτικὸς, ή, όν, articulandi & membra committendi vim habens.

Διαριθμέω, ῶ, f. ήσω, dinumero, distincte numero, oumerando discerno.

Διαρίθμησις, εως, ἡ, dinumeratio, supputatio.

Διαραβδέομαι, certo cum aliquo.

Διάρκεια, ας, ἡ, perpetuitas, continuatio, sufficientia. A διαρκής.

Διαρκέω, ῶ, fut. έσω, sufficientes vires habeo, par sum. 2) duro, perduro, permaneo. 3) suggero, subministro, suppedito, adjuvo.

Διαρκὴς, έος, ὁ & ἡ, sufficiens, abunde instructus. 2) durans, perdurans.

Διαρκῶς, *Adv.* sufficienter. 2) perseveranter.

Δίαρμα, ατος, τὸ, elatio, sublatio brachii, vel gladii, ad ictum tanto fortius adigendum. 2) trajectus. A διαίρω, *attollo*.

Διαρμόζω, f. όσω, dijungo, disgrego.

Διαρμόττω, f. όσω, idem.

Διαρπαγὴ, ῆς, ἡ, direptio. A seq.

Διαρπάζω, f. άσω, vel άξω, diripio.

Διαῤῥαγὴ, ἡ, diruptio. A διαῤῥήγνυμι.

Διαῤῥαίνω, vide διαραίνω.

Διαῤῥαίω, f. αίσω, vasto, perdo, destruo. E διὰ & ῥαίω, *vasto*.

Διαῤῥαντίζω, f. ίσω, adspergo, couspergo.

Διαῤῥέπω, divergo: in utramque partem moveor, inclino.

Διαῤῥέω, f. εύσω, per mediam regionem fluo. 2) perfluo. 3) diffluo, dilabor.

Διαῤῥήγνυμι, f. ήξω, diffringo, perrumpo.

Διαῤῥηγνύω, idem.

Διαῤῥήδην, palam, clare, disertis verbis. E διὰ & ῥέω, *dico*.

Διάῤῥηξις, εως, ἡ, fissio, diruptio, divortium fluminis. A διαῤῥήγνυμι.

Διαῤῥήσσω, f. ξω, diffringo.

Διάῤῥιμμα, ατος, τὸ, disjectus, dispersio. A διαῤῥίπτω.

Διαῤῥιπίζω, fut. ίσω, ventilo. 2) ventilando, vel flando dispergo, disjicio.

Διαῤῥιπτέω & διαῤῥίπτω, f. ψω, disjicio, in diversas partes jacio.

Διάῤῥιψις, ἡ, dispersio, dissipatio.

Διάῤῥοδος, ου, ὁ & ἡ, e rosis compositus. E διὰ & ῥόδον, *rosa*.

Διαῤῥοὴ, ῆς, ἡ, meatus, canalis. A διαῤῥέω.

Διαῤῥοθέω, cum impetu irruo. A ῥόθιον, *fremitu undarum agitatarum*.

Διάῤῥοια, ας, ἡ, fluxus, fluentum, meatus. 2) profluvium ventris. A διαῤῥέω.

Διαῤῥοιζέω, cum impetu vel stridore fluo, trajicio. A ῥοῖζος, *fremitus venti vel undæ concitatæ*.

Διαῤῥοιάζομαι, f. άσομαι, alvi profluvio laboro. A διάῤῥοια.

Διαῤῥυέω, diffluo, unde io usu διαῤῥυηκὼς, διαῤῥυεὶς, διαῤῥυῆναι.

Διαῤῥύπτω, f. ψω, sordes eluo, purgo, abstergo.

Διάῤῥυτος, ου, ὁ & ἡ, irriguus. A διαῤῥέω.

Διαῤῥωγὴ, Ion. διαῤῥαγὴ, ἡ, fissura, rima, hiatus. Ab διαῤῥήγνυμι.

Διαῤῥὼξ, ῶγος, ὁ & ἡ, disruptus, fissus. 2) hiatus. Ab eod.

Δίαρσις, εως, ἡ, elatin io altum. A διαίρω.

Διαρταμέω, ῶ, fut. ήσω, concido in frusta. 2) trucido. E διὰ & ἀρταμέω, quod idem notat. vel potius ab ἀρτάω, unde & seq.

Διαρ-

Διαρτάω, ῶ, f. ήσω, in altum tollo. 2) diduco, dirimo, intervallo aliquo interfepio. 3) distineo. 4) decipio, fallo.
Διαργίζω, f. ίσω, compingo, fingo, formo.
Διαρρυθμίζω, f. ίσω, coapto.
Διαρρυμβονάω, dissipo, disjicio, ut simplex ῥυμβ.
Διαρύω, vel διαρρύω, f. ύσω, traduco trahendo. E δ. & ῥύω, traho.
Διάρχω, impero usque ad certum finem.
Διασαίνω, adulor, de cane caudam movente.
Διασαλακωνίζω, f. ίσω, idem quod σαλακωνίζω.
Διασαλάω, f. άσω, vehementer concutio, quatio, labefacto.
Διασαλπίζω, f. ίσω, pervulgo, divulgo.
Διασαρδωνίζω, idem quod simplex.
Διασαυλόομαι, οῦμαι, inus. unde διασεσαυλωμένος, ένη, ένον, delicians, luxui deditus.
Διασαφέω, ῶ, fut. ήσω, manifestum reddo. 2) explico, doceo.
Διασαφηνίζω, f. ίσω, accurate & dilucide explico.
Διασάφησις, εως, ἡ, declaratio, explicatio. A διασαφεῖν.
Διασαφητικὸς, ἡ, ὸν, declarativus. Ab eod.
Διασεισμὸς, ῦ, ὁ, concussio magistratus, quae fit muneribus, corruptio magistratus donatione munerum, vel etiam metu injiciendo, minis. A διασείω, n. 3.
Διάσειστος, ου, ὁ & ἡ, concussus.
Διασείω, f. είσω, concutio, discutio. 2) terreo auctoritate, minis. 3) commoveo dicendo. 4) muneribus corrumpo.
Διασήθω, cribro, incerno. 2) abrado, expungo, deleo.
Διασηκόω, ῶ, f. ώσω, pondus rei manu aestimo, manu sublatum pondero.
Διασημαίνω, f. ανῶ, signum do. 2) manu designo. 3) nota insignio, signo noto.
Διάσημος, ου, ὁ καὶ ἡ, insignis, illustris. E διὰ & σῆμα.
Διασήπω, fut. ψω, putrefacio, putredine ac tabe consumo.
Διάσια, ων, τὰ, Jovialia, festum in honorem Jovis Milichii Athenis. A Gen. Διὸς, a Ζεὺς, Jupiter.
Διασιγάομαι, sileo, reticeo.
Διασιλλαίνω, irrideo, subsannio.
Διασιλλόω, ῶ, f. ώσω, idem.
Διασιωπάω, ῶ, f. ήσω, silentium teneo, conticesco.
Διασκαίρω, transnato. 2) persulto.
Διασκαλιδάω, f. άσω, sarculo terram verso. 2) discutio, sollicito. E διὰ & σκαλὶς, sarculum.
Διασκανδικίζω, Aristoph. propria, olitores imitor, deinde Euripidem. E διὰ & σκάνδιξ, olus vile, quod vendere solebat Euripidis mater.
Διασκάπτω, f. ψω, perfodio, fodiendo everto.
Διασκαριφῶνται, aves dicuntur unguibus terram scalpentes. Διασκαριφήσασθαι, dissolvere.
Διασκεδάζω, f. άσω, dissipo, disjicio, dispergo. 2) divulgo, dissemino.
Διασκεδάω, ῶ, fut. άσω, & διασκεδάννυμι, idem. In pass. est etiam pereo, diciturque ap. Plat. etiam de animo humano.
Διασκιάζω, tego, obscuro.
Διασκέπτομαι, fut. ψομαι, dispicio, considero. 2) contemplor, inspecto. 3) consulto, delibero.
Διασκευάζω, f. άσω, adorno, compono, instruo. 2) emendo, corrigo. 3) in med. distrahere v. c. rem familiarem. 4) opus, fabulam iterum recensere, perpolire.

Διασκευὴ, ῆς, ἡ, ornatus, omninoque vestitus, cultus. 2) apparatus. 3) ordo militaris. 4) iterata recensio, emendatio operis, ut libri, fabulae, &c editio.
Διασκευωρέω, ῶ, f. ήσω, captiose machinor, dolose tracto. 2) conservo, tueor.
Διάσκεψις, εως, ἡ, consideratio, deliberatio.
Διασκέω, ῶ, f. ήσω, exorno. Ab ἀσκέω, orno.
Διασκηνόω, ῶ, vel διασκηνέω, ῶ, f. ήσω, diversandi caussa tentoria pono. 2) dispertior tentoria. 3) castra metor. 4) tentoria dissolvo, vasa colligo.
Διασκηρίπτω, suffulcio.
Διασκίδνημι, dissipo, dispergo.
Διασκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exsulto, exsilio, persulto.
Διασκοπέω, ῶ, f. ήσω, contemplor, speculor. 2) contemplor animo, considero rem. 3) exploro hominem, specto, experior.
Διασκοπιάομαι, ῶμαι, speculor, e specula observo. A σκοπιὰ, specula.
Διασκορπίζω, f. ίσω, dissipo, dispergo.
Διασκορπισμὸς, ῦ, ὁ, dispersio, dissipatio.
Διασκώπτω, f. ώψω, scommata & dicteria jacio.
Δίασμα, ατος, τὸ, initium telae texendae, stamina. 2) licium interpretantur ap. τὸς ί. A διάζομαι.
Διασμάω, ῶ, extergo, detergo. A σμάω.
Διασμέω, ῶ, idem.
Διασμήχω, f. ξω, extergendo perpurgo.
Διασμιλεύω, f. εύσω, scalpello perpurgo. 2) accurate expolio. A σμίλη, scalprum.
Διασμύχω, f. ξω, lento & latente igne exuro & cetera quae ἀποσμύχω. A σμύχω.
Διασοβέω, ῶ, f. ήσω, dispello, discutio, disturbo.
Διασοφίζομαι, f. ίσομαι, astu utor, sophistice ago.
Διασπαθάω, ῶ, f. ήσω, tramam denso τῇ σπάθῃ, instrumento textorio. 2) profuse insumo. v. σπαθάω.
Διασπαρακτὸς, ἡ, ὸν, dilaniatus, dilaceratus. A sq.
Διασπαράσσω, άττω, f. ξω, dilacero, dilanio.
Διασπάσιμος, ου, ὁ & ἡ, qui divelli potest. A sq.
Διάσπασις, εως, ἡ, diruptio, destructio.
Διάσπασμα, ατος, τὸ, idem.
Διασπασμὸς, ῦ, ὁ, idem.
Διασπάω, ῶ, divello, convello, dirimo, destruo.
Διασπείρω, f. ερῶ, dispergo, dissemino, dissipo.
Διασπεύδω, f. εύσω, excito ad properandum, festinare jubeo. In med. festino.
Διασπλεκοῦσθαι, & διασπεκλ. implicari coitu, unde διασπεκλωμένη, & διασπλεκωμένη, coitum passa, apud Aristoph. Vox Comica. A σπεκλόω.
Διασποδέω, feminam, subigo, ut simplex, ap. Com.
Διασπορὰ, ᾶς, ἡ, disseminatio, dispersio. 2) in S. Litteris Israelitae vel Judaei extra Palaestinam & diversis locis domicilium habentes.
Διασπορεὺς, έως, ὁ, qui dispergit.
Διασπουδάζω, f. άσω, ambitiose ago aliquid vel expeto: unde & de ambitu dicitur: διασπουδάσαντες per ambitum, sc. creati sunt. Dicitur & in medio.
Διαστάδὶν, Adv. eminus, interjecto spatio, intercedente utrimque vallo, dissitis stationibus. A διΐστημι, separo.
Διασταθμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, libro, pondus exigo. 2) metor, dispono.
Διάσταλσις, εως, ἡ, foedus, pactum. 2) distinctio. A διαστέλλω.
Διασταλτικὸς, ἡ, ὸν, ad distinguendum aptus, distinguendi caussa factus. Ab eod.
Διασταλτικῶς, distinguendi caussa, ad distinguendum accommodate.

Διαστασιάζω, fut. άσω, discordiam vel seditionem inter aliquos excito, dissidiis segrego.

Διάστασις, εως, ἡ, intervallum. 2) diremtio, distractio in duas partes. 3) dissidium, animorum disjunctio. 4) mutatio in iis, quæ degenerant. 5) apta & concinna rerum dispositio. 6) drachma data arbitris ab actore. A διΐστημι.

Διαστατέω, ῶ, disto. 2) dissidiis implico. A διαστατός.

Διαστατικός, ή, όν, dirimendi vim habens. A sq.

Διαστατός, ή, όν, distans, diremtus.

Διασταυρόω, vallo intersepio, s. vallo munio.

Διαστείχω, permeo, pervado. 2) discedo.

Διαστέλλω, fut. ελῶ, diduco. 2) divido, separo, distermino. unde διαστῆλαι pro dissentire ap. Polyb. 3) dispono, distinguo, *unde & pro* interpungo. 4) mando, edico, præcipio. 5) interdico. 6) *In med.* definio, ambiguitatem distinguendo tollo.

Διάστενος, ου, ὁ & ἡ, angustus.

Διάστερος, ου, ὁ & ἡ, stellis distinctus, stellatus. E δ. & ἀστὴρ, *stella*.

Διάστημα, ατος, τὸ, intervallum. A διΐστημι.

Διαστηματίζω, f. ίσω, paullisper subsisto & cesso. 2) intervallum facio. A pr.

Διαστηματικὸς, ή, όν, intervallis distinctus. Ab eodem.

Διαστηρίζω, f. ξω, stabilio, firmo.

Διαστίζω, fut. ξω, distinguo punctis & notis. 2) in punctum desino.

Διαστίλβω, mico, pelluceo, intermico.

Διάστιξις, εως, ἡ, interpunctio. A διαστίζω.

Διαστοιβάζω, f. άσω, constipo.

Διαστοιχίζω, f. ίσω, ordine colloco & dispono.

Διαστολεὺς, έως, ὁ, instrumentum chirurgicum, quo os ægrotantis aut alia compressa diducuntur. A διαστέλλω.

Διαστολὴ, ῆς, ἡ, distinctio, *unde &* interpunctio. 2) divisio, discretio, distractio. 3) examen rei, disquisitio, disceptatio. 4) pacificatio, reconciliatio animorum. 5) eminentia. Ab eod.

Διαστομόω, ῶ, f. ώσω, diduco ore patefacto.

Διαστόμωσις, εως, ἡ, diductio & apertio oris.

Διαστομωτρὶς, sc. μήλη, specillum, quo os clausum diducitur.

Διαστοχάζομαι, f. άσομαι, conjecto, *ut simplex*.

Διαστράπτω, f. ψω, corusco, fulguro. E δ. & ἀστράπτω, *fulguro*.

Διαστρατεύομαι, conficio, emereor stipendia, legitima stipendia s. annos militiæ, absolvo: διαστρατευσάμενοι emeriti, veterani.

Διαστρατηγέω, f. ήσω, munus imperatoris obeo. 2) cum *acc.* dolis & insidiis peto.

Διαστρεβλόω, ῶ, f. ώσω, torqueo, tormentis distraho.

Διάστρεμμα, ατος, τὸ, depravatio, perversitas, ut strabonum &c. A seq.

Διαστρέφω, f. ψω, perverto, distorqueo. 2) depravo.

Διαστροβέω, ῶ, f. ήσω, rapido vortice circumago, impetuose pervado.

Διαστροφὴ, ῆς, ἡ, distorsio, obliquitas. 2) iniquitas, perversitas. 3) depravatio. A διαστρέφω.

Διάστροφος, ου, ὁ & ἡ, distortus. 2) perversus, præposterus. Ab eod.

Διαστρώννυμι, vel διαστρωννύω, fut. στρώσω, sterno, insterno.

Διάστυλος, ου, ὁ & ἡ, columnis per certa intervalla dispositis fultus.

Διαστυλόω, ῶ, fut. ώσω, columnis fulcio.

Διασυνίστημι, commendo, jucundum reddo, ut συνίστημι, *simplex*. 2) constituo, instituo, Gl. vet.

Διασύομαι, vel διασσεύομαι, transeo, poetice, ut hinc fit διέσσυτο.

Διασυριγμὸς, ῦ, ὁ, exsibilatio, irrisio. A seq.

Διασυρίζω, sibilum edo. 2) exsibilo.

Διασυρμὸς, ῦ, ὁ, distractio. 2) Diasyrmus, figura rhetorica, qua dictio ad duo diversa significata trahitur. 3) obtrectatio, cavillatio, irrisio. A διασύρω.

Διάσυρσις, εως, ἡ, idem.

Διασυρτικὸς, ὴ, ὸν, aptus, *item* pronus ad obtrectandum, cavillatorius.

Διασύρω, obtrecto, graviter reprehendo, irrideo. 2) distraho, dissipo.

Διασφαγὴ, ῆς, ἡ, hiatus in jugulo, seu gutture dissecto. 2) hiatus quilibet.

Διάσφαγμα, τὸ, idem. A seq.

Διασφάζω, vel διασφάττω, jugulum seco. 2) disseco.

Διασφαιρίζω, f. ίσω, pila ludo, pilam ultrocitroque jacto. 2) in modum pilæ jacio, disjicio.

Διασφακτὴρ, ῆρος, ὁ, jugulum alicui resolvens, aptus ad resolvendum jugulum. A διασφάζω.

Διασφαλίζω, f. ίσω, munio, tutum reddo. E δ. & ἀσφαλίζω.

Διασφάλλω, aberrare facio, fallo. 2) *pass.* fortuna adversa utor.

Διασφὰξ, αγος, ἡ, interstitium, quo duæ rupes diruptæ distant, montis hiatus & scissura, rupes hians & diducta. 2) vallis. A διασφάζω.

Διασφενδονάω, vel διασφενδονέω, fut. ήσω, funda dissipo, disjicio.

Διασφενδονίζω, f. ίσω, idem.

Διασφετερίζεσθαι, sibi vindicare.

Διασφηκόω, ῶ, f. ώσω, in vespam converto, vespæ figuram tribuo. 2) clavis ligneis ferreisve trabes configo & vincio. v. σφηκόω.

Διασφηνόω, ῶ, cuneis diffindo.

Διασφίγγω, f. ξω, cohibeo, colligo, connecto.

Διάσφιγξις, εως, ἡ, colligatio, connexio. A pr.

Διάσφυξις, εως, ἡ, pulsus arteriarum. E διὰ & σφύζω, *salio*.

Διασχάω, pertundo, ut venam. v. σχάζω.

Διασχηματίζω, f. ίσω, figuro, describo.

Διασχιδὴς, ές, fissus, sectus. A seq.

Διασχίζω, f. ίσω, diffindo, discindo, disseco.

Διασχὶς, ίδος, ἡ, dissectio, fissio. A pr.

Διάσχισμα, ατος, τὸ, frustum e dissectione. Ab eodem.

Διασχολέω, fut. ήσω, negotiis distineo. E διὰ & ἀσχολέω.

Διασώζω, futur. ώσω, servo, salvum & incolumem tueor, conservo, perduco, ut legatum extraneum a confiniis ad urbem regiam, tueor & protego in itinere. In *pass.* effugio, salvus pervenio.

Διασωστὴς, legatus principis, qui legatum ex hostico venientem in itinere comitatur, & defendit, ad principis audientiam salvum ac sospitem perducit.

Διασωστικὸς, ὴ, ὸν, hominum vitæ conservandæ studiosus, epith. Imperatoris.

Διαταγὴ, ῆς, ἡ, ordinatio, sanctio, mandatum. 2) ministerium. A διατάττω.

Διάταγμα, ατος, τὸ, edictum, sanctio. Ab eod.

Διατάκτης, ου, ὁ, dispositor. Ab eod.

Διατάκτωρ, ορος, idem. Ab eod.

Διαταλαιπωρέω, ῶ, fut. ήσω, ærumnis & miseriis usque premor.

Διαταμιεύω, fut. εύσω, in penu custodio, penum administro.

Διατάμνω, disseco, discindo. Jon. & poet. pro διατέμνω.

Διάταξις, εως, ἡ, edictum, constitutio. 2) ordinatio, distributio. 3) ordo militaris, acies.

Διαταράσσω, vel διαταράττω, f. ξω, perturbo.

Διάτασις, εως, ἡ, contentio virium & vocis. 2) contentio, seu oratio invectiva, interminatio vehemens. 3) distentio. A διατείνω.

Διατάσσω, vel διατάττω, f. άξω, ordino, dispono. 2) statuo, constituo. 3) impero, præcipio.

Διαταφρεύω, f. εύσω, fossam duco ad dirimendum, fossa dirimo, vel separo, perfodio.

Διαταχέων, repente, celeriter, promte.

Διατέγγω, f. ξω, humecto, mollio, ut ferrum igni.

Διατεθρυμμένως, *Adv.* delicate, molliter. 2) dissolute. A διατεθρυμμένος, quod est *Particip. Perfecti Passivi* a διαθρύπτω, *deliciis frango*.

Διατείνω, protendo, extendo, porrigo. 2) duro. 3) pertineo, specto; & 4) διατείνομαι, omnes nervos intendo, enitor, allaboro. 5) adfirmo, adsevero. 6) oratione contendo cum aliquo, sæpe per contentionem interrogo.

Διατειχίζω, fut. *ίσω*, dirimo, distermino muro interjecto.

Διατείχισμα, ατος, τὸ, murus in id structus, ut separet quædam, murus intergerinus. A præc.

Διατεκμαίρομαι, a. 1. *διετεκμηράμην*, certis notis ostendo. 2) conjicio, conjectura adsequor.

Διατελέω, ῶ, f. *έσω*, perago, traduco ævum vel vitam. 2) permaneo, persevero.

Διατελὴς, ὁ, & ἡ, perpetuus. E δ. & τέλος.

Διατελῶς, *Ion.* διατελέως, semper, perseveranter. A pr.

Διατέμνω, f. τεμῶ, disseco, divello, perrumpo, discindo.

Διατενὴς, έος, ὁ & ἡ, perpetuus. 2) contendens. A διατείνω.

Διατερσαίνω, exsicco, arefacio.

Διατεταμένως, *Adv.* magna contentione, enixe. A διατείνω.

Διατετραίνω, vel διατιτραίνω, perforo, perterebro, pertundo.

Διατήκω, fut. ήξω, liquo, liquefacio. 2) tabefacio, mollio.

Διατηρέω, ῶ, f. *ήσω*, servo, conservo, tueor. 2) servo, observo. 3) attente observo, caveo.

Διατήρησις, εως, ἡ, observatio, conservatio. A pr.

Διατηρητικὸς, ἡ, ὸν, conservans, conservandi vim voluntatemve habens. Ab eod.

Διατίθημι, fut. θήσω, dispono, compono. 2) administro quamcunque rem: velut etiam de recitante carmen poetæ in scena dicitur: κακῶς διατιθέναι male pronunciare, male agere. 3) constituo. 4) aliquo modo adficio, ut exhilaro, placo, concilio mihi. 5) tracto modis quibuscunque, accipio, & *in Medio* præterea 6) testor, testamento mando vel relinquo. 7) paciscor, pactum ineo, foedus pango. 8) satisfacio. 9) vendo, venum expono. *In pass.* 10) significat & habitum animi & mores, ut φιλοτίμως διατεθῆναι, cupidum honoris esse. 11) statum & conditionem, ut ἀγὼν ἀδοξότερον διατεθειμένος, certamen tenue, minus gloriosum, caussa male, turpiter acta.

Διατιλάω, ῶ, f. ήσω, caco, excernor.

Διατίλλω, pervello, evello.

Διάτιλμα, ατος, τὸ, convulsio, evulsio.

Διατιμάω, ῶ, f. ήσω, æstimo. 2) probo, in honore habeo, curo.

Διατίμησις, εως, ἡ, æstimatio. A pr.

Διατιμητὴς, ῆ, ὁ, æstimator litis, *item* qui pretia rerum venalium æstimat, constituit. Ab eod.

Διατιμητικὸς, ἡ, ὸν, æstimandi vim, jus habens, i. e. rei venali pretium constituendi. Ab eod.

Διατινάσσω, f. άξω, discutio, quassatione labefacto. 2) quatio, vibro.

Διαπιθαλέος, έα, έον, fervidus, ignitus, candens.

Διατιτραίνω, vide διατετραίνω.

Διατιτρώσκω, conficio, ictu confodio.

Διατλάω, vel διάτλημι, f. ήσω, perfero, perpetior.

Διατμάω, idem quod seq.

Διατμήγω, f. ξω, disseco, discindo.

Διατμήσσω, idem.

Διατμίζω, f. *ίσω*, in vaporem resolvo. E δ. & ἀτμίζω.

Διατοιχέω, ῶ, f. ήσω, modo in hoc, modo in illud navia latus jactor, vel discurro. E δ. & τοῖχος.

Διάτοιχος, ου, ὁ & ἡ, a pariete ad parietem pertinens.

Διατομὴ, ῆς, ἡ, incisio.

Διάτομος, ου, ὁ & ἡ, dissectus, discissus. 2) æquali portione divisus. A διατέμνω.

Διατονθορύζω, murmuro, fremo, *ut simplex*.

Διατόνια, ων, τὰ, circuli, annuli. A διατείνω.

Διάτονος, ου, ὁ & ἡ, distentus, extentus. 2) contentus, vehemens.

Διατοξεύω, f. εύσω, sagitta penetro, vel trajicio. 2) jaculor, telum vibro. *in Medio* inter se certare conjectu jaculorum.

Διατορέω, ῶ, f. ήσω, perforo, perterebro.

Διάτορος, ου, ὁ & ἡ, penetrans. 2) trajectus. 3) qui clare audiri potest, acutus, sonorus. E δ. & τορὸς, *penetrans*.

Διατραγέω, edo, comedo.

Διατρανόω, ῶ, f. ώσω, reddo clarum, planum, & perspicuum, declaro, manifesto.

Διατραχηλίζω, fut. *ίσω*, præcipitando collum frango. 2) præcipito. 3) disseco & contrunco animal, ut vertebræ colli & intestina quæque oculis nuda pateant.

Διατρέπω, f. τρέψω, distorqueo, perverto. 2) averto, avoco, deterreo, incusso pudore. 3) persuadeo. 4) perterreo, ad inopiam consilii redign, &c.

Διατρεπτικώτατα, *Adv.* efficacissime, sc. ad persuadendum & a prioribus sententiis consiliisve revocandum, ap. Clem. Al.

Διατρέφω, f. θρέψω, alo, nutrio, enutrio.

Διατρέχω, f. ξομαι, p. δεδράμηκα, discurro, percurro, cursu pertranseo. 2) evado.

Διατρέω, ῶ, intremisco. 2) perterrefactus diffugio. A τρέω, *tremo*. 3) perterebro, perforo. A τρέω, idem.

Διάτρησις, εως, ἡ, perforatio. A pr.

Διάτρητος, ου, ὁ & ἡ, perforatus, foraminibus pertusus. Ab eod.

Διατριβὴ, ῆς, ἡ, mora, productio temporis in longum, procrastinatio. 2) commoratio in aliquo loco, conversatio. 3) studium & opera, quæ alicui rei impenditur, exercitatio, occupatio. 4) Philosophorum congressus & disputatio. 5) locus, in quo διατριβὴ fit. 6) schola, locus, in quo litteræ discuntur. A sq.

Διατρίβω, f. ψω, absumo, attero, perdo. 2) moror, commoror. 3) tempus tero in aliqua re. 4) procrastino, differo, duco, extraho aliquem ostensa varia spe.

Διάτριμμα, ατος, τὸ, intertrigo: vitium in feminibus,

bus, ab attritu mutuo. 2) intertrimentum. A pr.

Διατριπτικός, ή, όν, ex attritu ortus, *item*, atterendi vim habens. Ab eod.

Διατριταῖος, ου, ὁ, morbus seu febris, tertia quaque die rediens. A τρίτος, *tertius*.

Διατριχῆ, *Adv.* trifariam, tripliciter.

Διατροπή, ῆς, ἡ, pudor, confusio oris. 2) confusio, perturbatio. 3) commiseratio. 4) mentis mutatio a suasione diversa.

Διάτροπος, ου, ὁ & ἡ, perversus. 2) qui perverti solet. 3) mutabilis. A διατρέπω.

Διατροφή, ῆς, ἡ, alimentum, victus, cibus.

Διατροχάζω, curru vehor, & quidem fere celeriter, propere. 2) discurro.

Διατρύγιος, ου, ὁ & ἡ, frumento consitus inter vitium ordines. 2) frugifer. E διά & τρύγη, *vindemia*.

Διατρυπάω, ῶ, f. ήσω, perterebro, perforo, pertundo. 2) penetro, transfigo. 3) excavo.

Διατρύπημα, τό, perforatio, foramen. A pr.

Διατρύπησις, εως, ἡ, perforatio. Ab eod.

Διατρυπητός, ή, όν, perforatus. Ab eod.

Διατρυφάω, ῶ, f. ήσω, delicate vivo, luxurior, luxu diffluo.

Διατρώγω, f. τρώξομαι, peredo, perrodo, erodo.

ΔΙΑΤΤΑΩ, ῶ, percribro.

Διάττω, salio huc & illuc, emico.

Διατυπόω, ῶ, f. ώσω, formo, reformo. 2) sancio, constituo. 3) apud me constituo, animo concipio.

Διατύπωσις, εως, ἡ, informatio. 2) constitutio, statutum, testamentum. 3) figura rhetorica. oratio velut imaginem rei exhibens. A pr.

Διαυαίνομαι, exsiccor. Ab αὖος, *siccus*.

Διαυγάζω, fut. άσω, perluceo. 2) illucesco.

Διαύγασμα, ατος, τό, diluculum. A pr.

Διαυγασμός, οῦ, ὁ, splendor translucens.

Διαυγέω, f. ήσω, illucesco: ἡμέρα διαυγοῦσα, diluculum.

Διαύγης, ου, ὁ, idem quod διαυγασμός.

Διαυγής, έος, ὁ & ἡ, pellucidus, translucidus, limpidus. E δ. & αὐγή, *splendor*.

Διαυγία, ας, ἡ, splendor pellucens. Ab iisd.

Διαφθονέομαι, per invidiam in periculum & mala adducor, sive ab malevolis, sive a Fortuna invida, ut ap. Jos.

Διαυλακίζω, f. ίσω, persulco, peraro.

Διαύλειον, ου, τό, diaulium, quum omnibus in scena tacentibus, tibicen intus canit. E διά & αὐλός, *tibia*.

Διαύλιον, ου, τό, idem quod διαύλειον.

Διαυλίσκος, ου, ὁ, canaliculus in diopteris, quo visus dirigitur.

Διαυλοδρομέω, ῶ, a calce seu meta rursum ad carceres redeo. A seq.

Διαυλοδρόμης, ου, ὁ, &

Διαυλοδρόμος, ου, ὁ, qui diaulum currit, qui cursum circensem, i. e. δίαυλον peragit.

Δίαυλος, ου, ὁ, circumactus curriculi hujusmodi, ut, quum ad metam pervenissent, flectentes eo rursum recurrerent, unde cursum inierant: cursus duplex, a carcere ad metam & a meta ad carcerem. 2) mensura duorum stadiorum. 3) studium abeundi, sed & mox redeundi. E διά & αὐλός, quod vide.

Διαυλωνία, ας, ἡ, locus angustus, in quo aves silvestres capiuntur.

Διαυλωνίζω, fut. ίσω, per angustum fluo. 2) meatus longos transeo. A pr.

Διαυλωνισμός, οῦ, ὁ, transitus per longos meatus.

Διαυχενίζομαι, fut. ίσομαι, cervicem erigo. 2) elata cervice incedo.

Διαυχένιος, ου, ὁ & ἡ, qui est in cervice, per cervicem tenditur, vadit. E δ. & αὐχήν.

Διαυχέω, glorior.

Διαφαγεῖν, exedere, edendo consumere.

Διαφαίνω, f. ανῶ, ostendo, demonstro. 2) eluceo. & διαφαίνομαι, inter alia conspicuus sum. 3) pelluceo, pellucidus sum. 4) in conspectum venio, conspicuus fio.

Διαφάνεια, ἡ, & διαφανία, splendor, perspicuitas, pelluciditas. A seq.

Διαφανής, έος, ὁ & ἡ, pellucidus, candens. 2) illustris, celeber, clarus. A διαφαίνω.

Διαφανέστατα, clarissime, *Adv.* A pr.

Διάφανσις, εως, ἡ, idem quod διαφάνεια. A διαφαίνω.

Διαφανῶς, *Adv.* pellucide, clare, manifeste. 2) cum concentu suavi. A διαφανής.

Διαφαρμακεύω, f. εύσω, medicamentum (purgans) præbeo, potionibus medicatis purgo.

Διάφασις, εως, ἡ, idem quod διάφανσις.

Διαφαυλίζω, f. ίσω, vilipendo, floccifacio, etiam verbis.

Διαφαύω, & -φώσκω, f. αύσω, illucesco.

Διαφεγγής, ές, splendidus. E δ. & φέγγος.

Διαφενάκισις, εως, ἡ, deceptio, impostura.

Διαφερόντως, *Adv.* excellenter, egregie, *etiam* vehementer. 2) magis, maxime.

Διαφέρω, f. διοίσω, a. 1. διήνεγκα, differo, in diversas partes fero. 2) dissipo. 3) divulgo. 4) traduco, agito, bellum, ætatem &c. 5) fero, perfero, sustineo. 6) differo, discrepo. 7) antecello, excello, præsto. 8) confero, prosum; & 9) διαφέρομαι, jactor, diffundor. 10) dissideo, dissentio. 11) contendo, ambigo, litigo. 12) etiam sententia judicum dicitur διαφέρεσθαι. 13) διαφέρομαι, laboro in re, mea interest, ex animi mea sententia procedat, an secus.

Διαφεύγω, f. εύξομαι, effugio, evito.

Διάφευξις, εως, ἡ, effugium. A pr.

Διαφημίζω, f. ίσω, spargo famam, divulgo, nomen indo, quod vulgetur mox.

Διαφθείρω, f. φθερῶ, corrumpo. 2) stupro. 3) interficio. 4) *de legibus*, *est* abrogare: *de judiciis*, eludere, perfringere. 5) *de fœtu*, elidere per abortum.

Διαφθορά, ᾶς, ἡ, corruptio, corruptela. 2) stupratio, vitiatio. 3) abortus. 4) strages, cædes, pernicies. 5) mors. A præc.

Διαφθορεύς, έως, ὁ, corruptor. 2) stuprator. A præc.

Διαφορέω, diripio, vasto. Ab eod.

Διαφίημι, f. ήσω, dimitto. 2) elabi manibus sino. E διά & ἀφίημι.

Διαφιλονεικέω, ῶ, f. ήσω, pervicaciter contendo.

Διαφιλοτιμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, contendo & magno studio conor aliquid efficere. v. φιλοτ.

Διαφλέγω, fut. ξω, exuro.

Διάφλυξις, εως, ἡ, effusio, ebullitio. A φλύω.

Διαφοιβάω, f. άσω, vaticinor.

Διαφοινίσσω, rubefacio: cruento.

Διαφοιτάω, ῶ, f. ήσω, pervagor, percrebresco.

Διαφορά, ᾶς, ἡ, differentia, discrimen. 2) dissidium, dissensio, controversia, contentio, inimicitia. 3) id quod interest tua, pro fortuna rei.

Διαφορέω, ῶ, f. ήσω, differo, disjicio cum vi, distraho. 2) diripio, spolio, discutio. 3) digero; & in *Passivo* exhaurior, resolvor, dissipor.

Διαφόρημα, ατος, τὸ, quod dissipatur, seu disjicitur. 2) ludicrum, ludibrium. A praec.

Διαφόρησις, εως, ἡ, dissipatio, v. c. per sudores, resolutio. 2) dissolutio. Ab eod.

Διαφορητικός, ἡ, ὸν, discutiendi vim habens, v. c. per sudorem. Vox medica. Ab eod.

Διάφορον, ου, τὸ, differentia. 2) simultas, odium. 3) pars adversa. 4) controversia. 5) sumtus, impensae. 6) ipsa pecunia & pretium rei. 7) tributum. 8) utilitas. 9) praemium. A seq.

Διάφορος, ου, ὁ & ἡ, differens, diversus. 2) praestans, excellens. 3) commodus, utilis. 4) dissidens, dissentiens, *atque etiam* inimicus, hostis. A διαφέρω.

Διαφορότης, ητος, ἡ, discrepantia, idem quod διαφορά. A praec.

Διαφόρως, *Adv.* cum differentia. 2) diverse, varie, multifariam. 3) exquisite, eximie. Ab eod.

Διάφραγμα, ατος, τὸ, intersepimentum, quod intersepit, seu intersepiendo discludit. 2) membrana, quae cor & pulmones a jecore & liene distinguit, praecordia. A διαφράσσω.

Διαφράγνυμι, sive διαφράγνυμαι, intersepio, munio, obstruo.

Διαφραδέως, *Adv.* liquide, aperte, a φραδής, idem, vel a φράζω.

Διαφράσσω, vel διαφράττω, f. άξω, intersepio, septo interjecto discludo & separo.

Διαφρίττω, inhorresco.

Διαφροντίζω, f. ίσω, curo, curam suscipio & adhibeo.

Δίαφρος, ον, spumans. E διὰ & ἀφρός, *spuma*.

Διαφρυκτεῖν, secundum Suidam est, suffragia ferre & sortiri. A calculo, qui φρυκτὴ ψῆφος dicebatur, & φρυκτὸς κύαμος.

Διαφυάς, άδος, ἡ, fissura.

Διαφυγγάνω, effugio, evado. A διαφεύγω.

Διαφυγή, ῆς, ἡ, effugium.

Διαφυή, ῆς, ἡ, interstitium inter artus, intervallum, fissura. A διαφύω.

Διαφυλάσσω, vel διαφυλάττω, f. άξω, conservo, custodio, tueor, retineo.

Διαφυράω, ῶ, f. άσω, subigo, pinso.

Διαφυσάω, ῶ, f. ήσω, perflo. 2) flatu discutio, dispergo.

Διαφύσησις, εως, ἡ, perflatio, dissipatio. A pr.

Διάφυσις, εως, ἡ, interstitium inter artus. 2) fissura, rima, res intercurrens & discriminans. A διαφύω.

Διαφύσσω, exhaurio. E δ. & ἀφύσσω, *haurio*.

Διαφυτεύω, sero, planto.

Διαφύω, f. ύσω, internascor. 2) enascor, orior.

Διαφωνέω, ῶ, f. ήσω, voce seu sono dissideo, dissentientem sonum edo. 3) dissideo, discrepo. 3) a nimia vocis contentione obmutesco. *Unde* 4) animam ago, efflo, morior, pereo.

Διαφώνησις, εως, ἡ, dissonantia, discrepantia. A praec.

Διαφωνητικός, ἡ, όν, qui est ingenio ad dissensionem propenso. Ab eod.

Διαφωνία, ας, ἡ, vocis seu soni discrepantia. 2) dissensio, discordia. A seq.

Διάφωνος, ου, ὁ & ἡ, dissonus. 2) dissentiens. E δ. & φωνή.

Διαφώνως, *Adv.* diverse ab aliquo. A praec.

Διαφώσκω, illucesco.

Διαφωτίζω, f. ίσω, lucidum reddo, illumino, illustro. 2) in lucem profero.

Διαχαίνω, hio, magno hiatu diducor.

Διαχάλασμα, ατος, τὸ, intervallum, hiatus. A seq.

Διαχαλάω, ῶ, f. άσω, laxo, dissolvo. 2) resolvo dissipo, aperio.

Διαχαράττω, f. ξω, describo, exaro.

Διαχαρίζομαι, distribuo largiendi caussa, dilargior.

Διαχάσκω, hisco.

Διαχειμάζω, f. άσω, hiemem traduco, hiberno.

Διαχειραγωγέω, traduco.

Διαχειρία, ας, ἡ, administratio, tractatio. E δ. & χείρ.

Διαχειρίζω, f. ίσω, in manibus habeo, administro, rego, gero, tracto. *in med.* etiam interficio.

Διαχείρισις, εως, ἡ, idem quod sequens. A praec.

Διαχειρισμός, οῦ, ὁ, administratio, tractatio rei. Ab eod.

Διαχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, suffragio meo declaro, utra res e propositis mihi placeat.

Διαχειροτονία, ας, ἡ, dijudicatio, qua una e duabus rebus alteri suffragio praefertur.

Διαχέω, f. εύσω, diffundo, dispergo, & dissipo fundendo. 2) divulgo. 3) perfundo, transfundo. 4) disseco, in frusta seco. 5) frango, minuo, v. c. impetum, iram, *unde* & lenio, placo. 6) perdo. 7) *in pass.* hilari animo sum.

Διαχλευάζω, irrideo.

Διαχλιδάω, ῶ, f. ήσω, luxui deditus sum, in deliciis vivo.

Διαχόω, f. ώσω, aggerem perduco. 2) aggere arceo.

Διαχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, utor. 2) sustento me. 3) interficio, *quocunque modo* auctor mortis sum. 4) mutuo sumo.

Διάχρισμα, ατος, τὸ, id, quo perungimur, unguentum. 2) perunctio. A seq.

Διαχρίω, f. ίσω, perungo, perlino.

Διαχρόω, f. ώσω, coloro. 2) contamino.

Διάχρυσος, ου, ὁ & ἡ, auro distinctus, aurum intextum habens, inauratus.

Διαχρώννυμι, vel διαχρωννύω, f. χρώσω, idem quod διαχρόω.

Διάχυσις, εως, ἡ, diffusio, effusio. 2) profusio, luxuria. 3) laetitia, voluptas &c. v. διαχύω, n. 3.

Διαχυτικός, ἡ, όν, diffundendi & exhilarandi vim habens. 2) prodigus.

Διαχύω, f. ύσω, diffundo, effundo. 2) late spargo. 3) placo, exhilaro: unde διακεχυμένοι, laeti, hilares, *praesertim in convivio, ludo; item* voluptarii.

Διαχώννυμι, vel διαχωννύω, idem quod διαχόω.

Διαχωρέω, ῶ, f. ήσω, pervado. 2) procedit, succedit res. 3) excerno, onus ventris pono. 4) admittor, probor, *de numis*. Unde

Διαχώρημα, ατος, τὸ, excrementum. 2) hiatus.

Διαχώρησις, εως, ἡ, excretio, egestio, maxime per alvum.

Διαχωρητικός, ἡ, όν, egerendi vim habens, (per alvum.) cibus facilis excretionis.

Διαχωρίζω, f. ίσω, disgrego, discerno, disjungo.

Διαχώρισις, εως, ἡ, idem quod seq.

Διαχωρισμός, οῦ, ὁ, separatio, sejunctio.

Διαχωριστικός, ἡ, όν, separandi vim habens, qui discernit, ac separat.

Διάχωρος, ου, ὁ, intervallum, quod est inter cohortes, aut centurias, manipulorum interstitium. E διὰ & χῶρος, *locus*.

Διάχωσις, εως, ἡ, aggeris oppositio. A διαχόω.

Διαψαθάλλω, idem quod διαψηλάττω. Hesych. & διαψαθαλάσσω, contrecto. *Poll.*

Διαψαίρω, f. αρῶ, perpurgo. 2) perflo, perspiro. 3) distraho. 4) dissolutus sum, diffluo. 5) quietus sum.

Δια-

Διαψηλάττω, dimitto ad ſcrutationem.
Διαψάλλω, f. αλῶ, tango. 2) pſallo.
Διάψαλμα, ατος, τὸ, οἱ ὁ. Ebr. *ſela*. cantus & melodiæ immutationem interpretantur Heſych. & alii.
Διαψαίω, ῶ, f. ήσω, radendo & tergendo penetro. 2) perforo, perfodio, effodio.
Διαψέγω, f. ξω, vitupero, reprehendo.
Διαψεύδομαι, f. εύσομαι, fallo, decipio, mentior.
Διαψηλαφάω, ῶ, f. ήσω, pertrecto.
Διαψηφίζομαι, f. ίσομαι, calculum in urnam conjicio, ſuffragium, ſententiam fero.
Διαψήφισις, εως, ἡ, ſuffragiorum latio. 2) diſquiſitio. 3) recenſio civium populatim tributimque ſitatorum, examen, quod ſinguli populi de popularibus inſtituunt, inquirentes, num quis revera civis & popularis ſit, an vero peregrinus & perperam adſcriptus.
Διαψηφισμὸς, ῦ, ὁ, populi ſcitum, judicum decretum.
Διαψιθυρίζω, f. ίσω, ſuſurro. 2) fremo.
Διαψυκτικὸς, ἡ, ὸν, vim refrigerandi, reficiendi habens. A ſeq.
Διαψύχω, f. ξω, refrigero. 2) aeri ſeu vento perflandum expono. 3) recreo, reficio.
Διαψαίρω, vel ψαίω, perflo, perſpiro.
Δίβαμος, ȣ, ὁ & ἡ, bipes. E δὶς & βαίνω, *gradior*.
Δίβαφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, bis tinctus. 2) ἡ δίβαφος, veſtis purpurea, purpura prætexta. E δὶς & βάπτω, *tingo*.
Δίβολος, ο, ὁ & ἡ, dupliciter infectus, *de panno*. 2) anceps. 3) duplex. E δὶς & βάλλω.
Δίβȣλος, ȣ, ὁ & ἡ, qui duplicis eſt conſilii. E δὶς & βȣλὴ, *conſilium*.
Δίβροχος, ο, ὁ καὶ ἡ, bis madefactus, bis tinctus. E δὶς & βρέχω, *madefacio*.
Διγαμέω, alteras nuptias celebro.
Διγαμία, ας, ἡ, ſecundæ nuptiæ. A δίγαμος.
Δίγαμμα, duplex gamma. Æolica littera, figura & vi ſimilis latinæ F. ſic dicta, quod duorum Γ ſibi ſuperimpoſitorum formam gerat.
Δίγαμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ſecundo jungitur matrimonio.
Διγένειος, ȣ, ὁ & ἡ, qui mento eſt bipartito. E δὶς & γένειον.
Διγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui duorum eſt generum. 2) qui duplicis eſt ſexus. E δὶς & γένος.
Δίγληνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, binas pupillas habens. E δὶς & γλήνη.
Δίγλυφος, ȣ, ὁ & ἡ. E δὶς & γλυφὴ, *ſculptura*. vid. τρίγλυφος.
Δίγλωσσος, vel δίγλωττος, ȣ, ὁ & ἡ, bilinguis, duorum linguarum peritus. 2) bilinguis, fallax.
Δίγνωμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui duplicis ſeu dubiæ eſt ſententiæ, anceps. E δ. & γνώμη.
Διγόνατος, ȣ, ὁ & ἡ, duplici geniculorum nodo vinctus. E δὶς & γόνυ, *genu*.
Διγονία, ας, ἡ, partus geminus, ſeu partus geminatio & iteratio. A ſq.
Δίγονος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, geminus, ſeu bis genitus. E δὶς & γίνομαι, *naſcor*.
Δίγυιος, vel δίγυος, ȣ, ὁ & ἡ, qui duorum jugerum eſt. E δὶς & γύα, *jugerum*.
Δίδαγμα, ατος, τὸ, documentum. A διδάσκω.
Διδακτήριον, ȣ, τὸ, idem.
Διδακτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad docendum, docendi peritus.
Διδακτὸς, ἡ, ὸν, doctus, peritus. 2) qui doceri poteſt. 3) qui diſci poteſt. 4) docendus, quem docere licet. 5) arte excogitatus, exquiſitus.
Δίδακτρον, ο, τὸ, præmium, quod magiſtro pro doctrina traditur, Minerval.
Διδάκτυλος, ὁ & ἡ, qui duorum eſt digitorum.
Διδακτῶς, per doctrinam.
Δίδαξις, εως, ἡ, doctrina, docendi actus.
Διδασκαλεῖον, ȣ, τὸ, locus, ubi docetur, gymnaſium, ſchola.
Διδασκαλία, ας, ἡ, doctrina, inſtitutio.
Διδασκαλικὸς, ἡ, ὸν, ad doctrinam pertinens. 2) docendi peritus.
Διδασκαλικῶς, more docentium, perſpicue, via & ratione.
Διδασκάλιον, ȣ, τὸ, idem quod δίδακτρον.
Διδάσκαλος, ȣ, ὁ, magiſter litterarum, aut morum. 2) magiſter quilibet. 3) poeta comicus, tragicus, aut dithyrambicus.
ΔΙΔΑΣΚΩ, f. ξω, doceo, erudio, inſtituo. 2) *in paſſiv.* diſco, certior fio. 3) *in med.* erudiendum curo, loco. Fabulam dicitur poeta *docere*, διδάσκειν, cum eam a ſe conſcriptam in ſcenam producit, & ſpectandam dat.
Διδαχὴ, ῆς, ἡ, doctrina, inſtructio, admonitio.
Διδέω, vel δίδημι, ligo. A δέω, idem.
Διδόω, unde, διδοῦσαμεν, διδοῦσιν, ἐδίδου, idem quod δίδωμι.
Διδράσκω, fugio, aufugio. A δράω.
Δίδραχμον, ο, τὸ, didrachmum, nummus duabus drachmis par. Alexandrinis autem idem eſt, quod aliis τετράδραχμον, quia drachma Alexandr. valet duas Atticas. E δὶς & δραχμή.
Δίδραχμος, ȣ, ὁ & ἡ, valens duas drachmas.
Διδυματόκος, ȣ, ἡ, & διδυμοτόκος, gemellipara, quæ gemellos peperit. E δίδυμος & τίκτω.
Διδυμάων, ονος, ὁ, geminus. A δίδυμος.
Διδυμάω, f. άσω, geminam habeo prolem. Ab eod.
Διδυμογενὴς, ὲς, eodem partu editus. Ex eod. & γίγνομαι.
Διδυμόθροος, ȣ, ὁ & ἡ, duplici voce reſonans.
ΔΙ'ΔΥΜΟΣ, ȣ, ὁ καὶ ἡ, geminus, duplex. *in Plurali* 2) gemini, gemelli. 3) teſticuli.
Διδυμότης, ητος, ἡ, duplicitas. 2) gemina natura. 3) geminatio.
Διδυμοτοκέω, ῶ, f. ήσω, geminos pario.
Διδυμοτοκία, ας, ἡ, geminorum partus.
Διδυμοτόκος, vid. διδυματόκος.
Διδυμόχροος, *contr.* διδυμόχρȣς, ȣ, ὁ & ἡ, bicolor. E δίδυμος & χρόα, *color*.
ΔΙ'ΔΩΜΙ, fut. δώσω, dono, do. 2) concedo, permitto. 3) do nuptum, do in matrimonium. 4) offero, porrigo. 5) dedo. 6) tribuo, adſcribo alicui, in bonam partem, ut virtutem, doctrinæ laudem. 7) in partem deteriorem, ut διδόναι πόνους &c. 8) Mathematicis eſt indicare, definire numerum, quantitatem, ut ex ea colligatur, quod quæritur.
Δίδωρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui duorum palmorum eſt. E δὶς & δῶρον, *palmus*.
Διεγγύη, ῆς, ἡ, fidejuſſio. E διὰ & ἐγγύη, *ſponſio*.
Διεγγυάω, ῶ, f. ήσω, ſponſione facta recipio & libero, quod fit in adſertione, repignero. 2) oppignero. 3) *in Medio*, ſpondeo, promitto, factu-rum recipio. 4) ſponſores do.
Διεγγύησις, εως, ἡ, fidejuſſionis interceſſio.
Διεγείρω, f. ερῶ, excito, ſuſcito, expergefacio. 2) exſtimulo. 3) διεγηγερμένος, acer, ſtrenuus. Unde
Διέγερσις, εως, ἡ, excitatio,

Διε-

Διε, εγερτικός, ή, όν, excitandi vim habens.
Διεγρηγορέω, ῶ, f. ήσω, evigilo, expergiscor.
Διεδρία, ας, ή, diffidium.
Διέδριον, ου, τό, fellula, bifellium. Dim. A seq.
Διέδρον, ου, τό, bifellium, fellæ genus.
Διεδρος, ου, ὁ & ἡ, diffidens. E διά & ἕδρα, fella.
Διεζευγμένως, divife, disjunctè. A διαζεύγνυμι.
Διεθίζω, affuefacio.
Διειδέναι, pernofcere, probe tenere, penitus perspexiffe. a verbo διείδω.
Διειδής, έος, ὁ & ἡ, conspicuus, perspicuus, clarus. E διά & εἶδος, forma.
Διειλημμένως, Adv. distinctè, divifim. 2) præcife, præcifa formula. A διειλημμένος, quod eft a διαλαμβάνω.
Διείλησις, εως, ἡ, turbo, convolutio. E διά & εἰλέω, volvo.
Διειλύω, vel διειλύσσω, clam evolvo. Paff. clam abeo, aufugio e media turba, qua feptus fum, velut evolvor.
Διείμι, transeo, permeo, transmitto. 2) penetro. 3) profequor. 4) percurro oratione. 5) narro, percenfeo. E διά & εἶμι, eo.
Διείμι, ufque fum, pergo effe. E διά & εἰμί.
Διείπω, enuncio, expono. 2) adminiftro, pro διέπω.
Διείργω, f. ξω, diduco, dirimo, interfepio. 2) intercludo, ut viam.
Διείρομαι, inquiro, interrogo diligenter.
Διείρω, trajicio, infero, innecto. 2) transadigo. E διά & εἴρω, necto.
Διειρωνόξενος, ου, ὁ & ἡ, fimulato hofpitio fallens, fub hofpitalitatis fpecie decipiens. Vox Comica Ariftophanis de Laconibus. E διά, εἰρωνεία, fimulatio, & ξένος, hofpes.
Διεισδύω, f. δύσω, fubeo, ingredior.
Διεκβαίνω, exeo per, inter.
Διεκβάλλω, per medium emitto, trajicio.
Διεκβολή, ῆς, ἡ, trajectus, faltus. 2) eruptio. 3) exitus per locum anguftum & interceptum, & exitus quicunque.
Διεκβόλιον, ου, τό, medicamentum ejiciens fœtum. E δ. & ἐκβάλλω, idem.
Διεκδικέω, ῶ, f. ήσω, tueor, defendo, five armis, five oratione, ulcifcor.
Διεκδρομή, ῆς, ἡ, excurfus. 2) percurfus. E διά & ἐκτρέχω, excurro.
Διεκδύω & διεκδύνω, exeo, erumpo.
Διέκδυσις, εως, ἡ, ambages, fuga & ftrophæ tergiverfationum. 2) exitus, eruptio. Ex διά & ἐκδύω, elabor.
Διεκθέω, f. θεύσομαι, difcurro, excurro.
Διεκθρώσκω, perrumpo, erumpo.
Διεκλύω, refolvo, exfolvo.
Διεκπαίω, proruo, prorumpo, cum impetu egredior.
Διεκπεραίνω, f. ανῶ, abfolvo & ad finem perduco rem inftitutam. 2) percurro dicendo &c.
Διεκπεράω, ῶ, f. άσω, vel ήσω, e loco aliquo per alium transeo. 2) exeo. 3) trajicio, tranfeo. 4) trajicio, transfigo.
Διεκπερδικίζω, f. ίσω, perdicis more decipio & effugio.
Διεκπίπτω, per medium elabor & evado. 2) per rimam & foramen evado. 3) intercido.
Διεκπλέω, f. εύσω, impetum claffe facio in hoftes per intervalla, carptim, h. e. irruendo, mox recedendo, & deinde iterum impetum faciendo. 2) per medium navigo, v. c. per hoftiles naves.

Διέκπλοος, contr. διέκπλους, ου, ὁ, exitus navis e loco. 2) tranfitus navis per medias hoftium naves, nocendi cauffa; poft quem redit ad claffem fuam. Ex διά & ἐκπλέω.
Διεκπλώω, f. ώσω, idem quod διεκπλέω.
Διεκπνέω, f. εύσω, exfpiro per, perflo.
Διεκπνοή, ῆς, ἡ, perflatus, exfpiratio pertranfiens.
Διεκπορεύομαι, f. εύσομαι, egredior, exeo per, transeo per. 2) progredior.
Διεκπροχοής, ές, e fuperiori loco pondere fuo ruens. E διά, ἐκ, & πρηνής, declivis.
Διέκπτωσις, εως, ἡ, effugium. A διεκπίπτω.
Διεκρέω, f. ρεύσω, perfluo, effluo per.
Διέκροος, contr. διέκρους, ου, ὁ, meatus, per quem aliquid effluit: oftium, exitus aquæ.
Διέκτασις, εως, ἡ, pandiculatio. A διεκτείνομαι, pandiculor.
Διεκτέμνω, fut. εμῶ, diffeco. 2) exfeco.
Διεκτρέχω, excurro per, percurro.
Διεκφανής, έος, ὁ & ἡ, pellucidus. 2) illuftris, clarus.
Διεκφεύγω, effugio.
Διεκχέω, effundo.
Διέλασις, εως, ἡ, decurfio militaris. A διελαύνω.
Διέλασις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Διελαύνω, fut. λάσω, perequito, equitando iter perago. 2) decurro in armis. 3) transfigo, trajicio.
Διελέγχω, f. ξω, redarguo, refuto. 2) difcepto.
Διελινύω, ceffo, defino, ut fimplex.
Διελίττω, pervolvo, excutio, fc. librum.
Διελκυσμός, ῦ, ὁ, pertrahendi actio.
Διελκυστίνδα, ἡ, fc. παιδιά, puerorum lufus, in quo una pars fingulos alterius partis ad fe pertrahere nititur.
Διελκύω, f. ύσω, traho per, v. c. annulum. 2) in primis dicitur de navibus, quæ per ifthmum ab uno mari aut flumine ad alterum per terram trahuntur. v. δίολκος.
Διέλκω, f. ξω, diduco. 2) idem quod præc.
Διεμπλαμβάνω, undique amplector, ut διεμπλαμβ. λόγος διεμπλεγμένος, oratio intricata, obfcura.
Δίεμαι, humecto. A δίαινω.
Διεμβάλλω, injicio, immitto.
Διεμμένω, f. ενῶ, conftanter permaneo in.
Διεμπιπλάω, f. διεμπίμπλημι, διεμπιπλάω, f. πλήσω, impleo.
Διεμπολάω, ῶ, f. ήσω, coemo, mercor. 2) divendo.
Διεμφαίνω, f. ανῶ, oftendo.
Διενθυμέομαι, ῦμαι, cogito diligenter, cum cura, follicitudine.
Διενιαυτίζω, f. ίσω, perenno, per totum annum duro. 2) per totum annum in aliqua re laboro.
Διενίσταμαι, f. στήσομαι, occurro differendo.
Διέτος, ου, ὁ & ἡ, biennis, bimus, qui eft duorum annorum. E δίς & ἔτος, annus.
Διενοχλέω, moleftus fum.
Διεντερόμμα, ατος, τό, vox comica ap. Ariftoph. quæfita de inteftino.
Διεξάγω, f. άξω, traduco. 2) rego, adminiftro. 3) transfigo. 4) dirimo, fuftento vitam, bellum, litem.
Διεξαγωγή, ῆς, ἡ, transactio, compofitio, controverfiæ diremtio. 2) finis, exitus rei.
Διεξάνθημα, ατος, τό, puftula.
Διεξατμίζω, per vaporem emitto, evaporo.
Διεξάττω, f. άξω, erumpo, profilio.

Διέξειμι, transeo. 2) narro, edissero, mente revolvo. 3) perlego.
Διεξείργω, prohibeo, arceo.
Διεξελαύνω, f. άσω, transeo.
Διεξελέγχω, refello.
Διεξέλευσις, idem quod διέξοδος.
Διεξελίσσω, dissolvo.
Διεξερέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, interrogo, percontor.
Διεξερευνάω, ῶ, f. ήσω, pervestigo, perscrutor.
Διεξερευνητής, ὲ, ὁ, perscrutator, indagator.
Διεξερπύζω, fut. ύσω, erepo, prorepo.
Διεξέρπω, f. ψω, idem.
Διεξέρχομαι, fut. ελεύσομαι, pertranseo, pervado. 2) percurro narrando, explico. 3) percurro legendo. 4) considero, perpendo.
Διεξετάζω, fut. άσω, diligenter inquiro.
Διεξηγέομαι, οῦμαι, narro, demonstro, explico.
Διεξίημι, dimitto, emitto per.
Διεξικνέομαι, οῦμαι, pervenio.
Δίεξις, εως, ἡ, idem quod διέξοδος. Suid. A διέχω.
Διεξοδεύω, exitum reperio, exeo.
Διεξοδικός, ὴ, ὸν, pervius. 2) qui aliquid ordine & prolixe narrat vel explicat.
Διεξοδικῶς, Adv. copiose, fuse, narratione & explicatione verbosa, perspicua.
Διέξοδος, ου, ἡ, bivium, trivium. 2) effugium, exitus latior. 3) transectio, finis rei, ut belli, controversiæ. 4) explicatio verbosa & enarratio rei. 5) cursus. 6) excretio per alvum. 7) expeditio bellica.
Διεξουρέω, per urinam emitto.
Διεορτάζω, f. άσω, festum diem perago.
Διεπιθεάζω, explico, præcipio, moneo.
Διεπιφαύσκω, illucesco.
Διέπω, administro, rego, guberno.
Διεργάζομαι, f. άσομαι, conficio. 2) interficio.
Διερεθίζω, f. ίσω, irrito, iram provoco.
Διερέθισμα, ατος, τὸ, irritamentum.
Διερείδω, f. είσω, infigo, & διερείδομαι, innitor. 2) urgeo, insto.
Διερέσσω, vel διεράττω, f. σω, remigo per.
Διερευνάω, ῶ, f. ήσω, indago, perscrutor.
Διερευνητής, ῦ, ὁ, inquisitor, scrutator.
Διερίζω, f. ίσω, contendo, certo.
Διερμήνευσις, εως, ἡ, interpretatio.
Διερμηνευτής, ῦ, ὁ, interpres.
Διερμηνεύω, f. εύσω, interpretor.
Διέρομαι, interrogando insto, interrogo.
Διερός, ρὰ, ρὸν, humidus, madidus. 2) recens. A διαίνω, humecto.
Διερπύζω, f. ύσω, penetro reptando, perrepo.
Διέρπω, f. ψω, idem.
Διεῤῥιμμένως, Adv. negligenter. 2) interrupte, sparsim, confuse. A διαῤῥίπτω.
Διερυθρος, ου, ὁ & ἡ, rubro colore distinctus, cui ruber color admistus est.
Διερύκω, f. ύξω, inhibeo, impedio. 2) dirimo, quasi medium me interponendo.
Διέρχομαι, fut. ελεύσομαι, transeo, pertranseo, prætereo. 2) dissero, enarro, oratione percurro. 3) transfigo, conficio. 4) pervado, dimano. 5) exeo, prætereo, de certo die ac tempore. 6) nihil prætermitto v. c. in narrando, puniendo, vexando.
Διερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo.
Διεσθίω, f. ίσω, exedo, corrodo, erodo.
Δίεσις, εως, ἡ, divisio. 2) transmissio. 3) perfusio. 4) quarta pars toni musici, quod est elementum toni minimum. Unde 5) minima rei pars. 6) transmissio rei liquidæ vel fluidæ, v. c. per canalem. 7) humectatio. Ex διίημι, transmitto, vel διαίνω, humecto.
Διεσκεμμένως, Adv. prudenter. A διασκέπτομαι.
Διεσπασμένως, Adv. sparsim, distracte, carptim. A διασπάω.
Διεσπουδασμένως, Adv. accurate, diligenter. A διασπουδάζω.
Διεστραμμένως, Adv. distorte, prave. A διαστρέφομαι.
Διεσφαλμένως, Adv. cum noxa. 2) prave, falso, perperam. A διασφάλλω.
Διετηρίς, ίδος, ἡ, biennium. A seq.
Διετής, έος, ὁ & ἡ, bimulus, biennis. E δὶς & ἔτος.
Διετήσιος, ου, ὁ & ἡ, per totum annum durans. 2) anniversarius. A διὰ & ἔτος.
Διετία, ας, ἡ, biennium.
Διετίζω, f. ίσω, totum annum duro, annum compleo. E διὰ & ἔτος. 2) bimatum compleo. A δὶς & ἔτος.
Διευεργετέω, benefacio cum perseveratione.
Διευθετέω, ῶ, f. ήσω, suo quodque loco pono, colloco. 2) boni consulo.
Διευθέτησις, εως, ἡ, compositio, bona administratio. A præc.
Διευθυμέω, ῶ, f. ήσω, bono & hilari sum animo.
Διευθυντής, ῦ, ὁ, gubernator. A seq.
Διευθύνω, f. υνῶ, dirigo. 2) corrigo, emendo. 3) examino, discepto. 4) refuto. 5) inquiro disputando.
Διευκρινέω, ῶ, f. ήσω, discerno, intelligo. 2) dijudico, disputo, discutio, accurate examino. 3) judico. E διὰ & εὔκρινος, dijudicatu facilis.
Διευκρίνησις, εως, ἡ, discretio, discussio. A præc.
Διευλαβέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, metuo. 2) caveo. 3) vereor. 4) colo.
Διευνάζω, f. άσω, sopio. 2) vitam adimo.
Διευπραγέω, res bene, feliciter gero, fortuna secunda utor perpetua.
Διευριπίζω, f. ίσω, huc & illuc agor, sive Euripi more huc illuc agitor & reciprocor.
Διευρύνω, f. υνῶ, dilato.
Διευστοχέω, assequor quod petii, volui.
Διευσχημονέω, decore ago, decorum servo.
Διευσθενέω, ῶ, f. ήσω, validus sum, valeo viribus. 2) viribus uti.
Διευτυχέω, ῶ, f. ήσω, usquequeque prospera utor fortuna.
Διεφθαρμένως, corrupte, vitiose. A διαφθείρω.
Δίεφθος, ου, ὁ & ἡ, bene coctus, concoctus.
Διεχής, έος, ὁ & ἡ, diejunctus, discretus. E διὰ & ἔχω.
Διεχθραίνω, f. ανῶ, inimicus sum, inimicitias gero.
Διέχω, diejungo, distineo. 2) pertineo, ad locum aliquem. 3) disto.
Διεψευσμένως, Adv. fallaciter, fallendi caussa, falso. A διαψεύδομαι, fallo.
Διέψω, coquo, concoquo, item, bene calefacio.
Δίζημαι, δίζημαι, idem quod δίζω.
Διζήμων, ονος, ὁ & ἡ, quæsitor, investigator. Nonnus. A præc.
Δίζυγος, ου, ὁ, & ἡ, bijugis. 2) duplex.
Δίζυξ, υγος, ὁ & ἡ idem. E δὶς & ζυγός.
ΔΙ'ΖΩ, quæro. 2) ambigo, dubito. 3) do operam, studeo.
Δίζωος, ου, ὁ & ἡ, qui geminam vitam habet, vitæ geminæ, vel duplicis. E δὶς & ζωή, vita.
Διηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, narro, commemoro, edissero.

Διη-

Διήγημα, ατος, τὸ, narratio. 2) expositio, commemoratio.

Διηγηματικὸς, ἡ, ὸν, qui narrationibus delectatur, fabulator. 2) ad narrationem pertinens, per narrationes scriptus.

Διηγηματικῶς, *Adv.* narrando: narratione verbosa, ad morem copiosi disputatoris.

Διηγημάτιον, ου, τὸ, narratiuncula.

Διήγησις, εως, ἡ, narratio, commemoratio, sed longior, quam διήγημα.

Διηέριος, pro διαέριος, ου, ὁ & ἡ, aerius, per aerem gradiens vel volans, qui est in aere, ad aerem pertinens.

Διηθέω, ῶ, & διήθω, f. ήσω, percolo. 2) *item* transmitto per angustos meatus, ut lumen, *de corporibus pellucidis*. E διὰ & ἤθω, *colo*.

Διήθησις, εως, ἡ, percolatio. A praec.

Διηκριβωμένως, *Adv.* accurate. A διακριβόω.

Διήκω, f. ήξω, pervado, pertranseo.

Διηλιόω, ῶ, f. ώσω, insolo, sole peruro. Ab ἥλιος.

Διηλόω, ῶ, f. ώσω, clavum adigo, clavo transfigo. Ab ἧλος.

Διήλυσις, εως, ἡ, excursus. 2) separatio, v. c. hostium per impetum. A διέρχομαι.

Διημερεύω, f. εύσω, diem transigo, diem totum perduro in aliquo negotio vel conditione.

Διημερόω, ῶ, f. ώσω, mitigo, emollio, mansuefacio.

ΔΙΗ'ΜΙ, humecto, perfundo, diluo.

Διηνεκέως, *Adv.* continua & perpetua serie, jugi & continuo tenore, continuo, perpetuo.

Διηνεκὴς, έος, ὁ & ἡ, continuus, perpetuus. Hinc εἰς τὸ διηνεκὲς, vel διηνεκὲς, in perpetuum, jugiter. E διὰ & ἠνεκὴς, *porrectus*, ab ἐνέγκω.

Διηνεκῶς, *Adv.* idem quod διηνεκέως.

Διήνεμος, ον, ventosus, vento expositus. E διὰ & ἄνεμος.

Διηπειρόω, ῶ, f. ώσω, in continentem redigo, continenti adjungo.

Διῃρημένως, *Adv.* divisim, distincte. A διῃρημένος, *divisus*, a διαιρέω, *divido*.

Διήρης, εος, ὁ & ἡ, biremis. E δὶς & ἐρέσσω, *remigo*, vel potius ab ἄρω, *apto*.

Διηχέω, ῶ, fut. ήσω, persono.

Διηχὴ, ῆς, ἡ, facultas illa, qua, velut vehiculo, sonitus ad auditum pervehitur. A praec.

Διθάλασσος, vel διθάλαττος, ου, ὁ & ἡ, bimaris, qui utrinque mari adluitur.

Δίθαλος, ὁ, ἡ, qui gemino victu utitur, marino & terrestri. Epith. avis. E δὶς & θάλλω.

Διθεΐα, ας, ἡ, duplex numen, duo dii. E δὶς & θεός.

Διθεῖται, ῶν, οἱ, qui duos deos statuunt.

Δίθηκτος, ου, ὁ & ἡ, utrimque acutus. E δὶς & θήγω, *acuo*.

Διθυμία, ας, ἡ, dissensio, discordia. A seq.

Δίθυμος, ου, ὁ & ἡ, discors. οἱ ὁ.

Διθυραμβικὸς, ἡ, ὸν, ad dithyrambos pertinens, dithyrambos scribens, e dithyrambis constans: *item* dithyrambis similis.

Διθυραμβικῶς, *Adv.* Poetarum dithyrambicorum more, dithyrambica licentia & audacia.

Διθυραμβογενὴς, έος, ὁ & ἡ, qui quasi duas per januas in vitam venit. E διθύραμβος, & γένος. Epith. Bacchi.

Διθυραμβοδιδάσκαλος, ου, ὁ, dithyrambicus poeta.

Διθυραμβοποιέω, ῶ, dithyrambos scribo.

Διθυραμβοποιΐα, ας, ἡ, dithyramborum exaratio.

Διθυραμβοποιὸς, οῦ, ὁ, dithyramborum poeta, qui hoc genere carminum utitur.

Διθύραμβος, ου, ὁ, Dithyrambus, cognomen Bacchi. 2) genus carminis in honorem Bacchi. E δίθυρος, *biforis*, & ἐμβαίνω, *ingredior*, quia Bacchus primum e Semele, & deinde e femore Jovis natus, adeoque bis in vitam ingressus fingitur. (Nisi levior quaedam & commentitia videatur ista notatio, & haec probabilior, quae διθύραμβος idem habet, atque διθυράμιος vel διθυράμειος, ad Dithyramum pertinens, & cum eo necessitudine quadam conjunctus, qui Dithyramus inventor & primus auctor horum carminum videtur fuisse.)

Διθυραμβώδης, εος, ὁ & ἡ, dithyrambicam audaciam, seu dithyrambicum tumorem imitans.

Διθυραμβωδῶς, *Adv.* dithyrambico tumore.

Δίθυρος, ου, ὁ & ἡ, duas januas habens, biforis. τὰ δίθυρα, ap. Polyb. exponunt tribunal. E δὶς & θύρα.

Δίθυρσον, ου, τὸ, duplex thyrsus. E δὶς & θύρσος.

Διϊαύω, bene dormio, dormio usque ad auroram. E διὰ & ἰαύω.

Δίϊδρος, ου, ὁ & ἡ, sudans, valde sudans, sudore madens. E διὰ & ἱδρὼς, *sudor*.

Διϊδρόω, ῶ, f. ώσω, sudo, valde sudo.

Διΐημι, transmitto, trajicio. 2) dimitto. 3) transitum do.

Διϊθυντὴς, οῦ, ὁ, rector, moderator. A seq.

Διϊθύνω, dirigo, rego, moderor.

Διϊκμάζω, f. άσω, humecto.

Διϊκνέομαι, οῦμαι, fut. διΐξομαι, pervado, permeo. 2) pervenio. 3) oratione percurro, enarro.

Δίϊος, ου, ὁ & ἡ, Jovialis. A Ζεὺς, διός.

Διϊπετὴς, έος, ὁ & ἡ, a Jove delapsus, qui coelitus decidit. 2) continuus, instar torrentis, f. limpidus &c. ap. Hipp. E διὸς, *Jovis*, & πίπτω, *cado*.

Διϊπόλεια, & -ιεια, Jovialia.

Διϊπολιώδης, εος, ες, unde τὰ διϊπολιώδη, prisca, obsoleta, apud Aristoph.

Διϊππασία, ας, ἡ, certamen equestre.

Διϊππάζω, perequito, equo pervado, v. c. flumen, equo transeo.

Διϊπτάμαι, f. διαπτήσομαι, pervolo.

Διΐπτημι, idem quod διΐπταμαι.

Διϊσθμέω, ῶ, f. ήσω, isthmum trajicio, vel traduco. E διὰ & ἰσθμὸς, *isthmus*.

Διϊσθμίζω, f. ίσω, idem & ex iisd.

Διϊστάω, disjungo, colloco locis distantibus.

Διΐστημι, fut. στήσω, seorsum statuo. 2) dirimo, distinguo, separo; at 3) διΐσταμαι, disto. 4) differo, dissentio.

Διϊσχναίνω, extenuo.

Διϊσχυρίζω, assevero, vehementer contendo, *ut simplex*.

Διϊσχυρίζομαι, f. ίσομαι, adfirmo, contendo dicendo.

Διϊσχύω, fut. ύσω, viribus superior sum.

Δίϊσχω, idem quod διέχω.

Διϊχνεύω, f. εύσω, perscrutor, exploro.

Δικάζω, f. άσω, jus dico, judico. 2) *in med.* litigo, in jus voco, jus meum persequor, judicio cum aliquo contendo. A δίκη.

Δικαίη, ης, ἡ, *Jonice* pro δίκη, justitia.

Δικαιαρχία, ας, ἡ, justum imperium. E δίκαιος & ἀρχή.

Δικαιοδοσία, ας, ἡ, juris administratio, jurisdictio.

Δικαιοδοτέω, ῶ, f. ήσω, jus reddo. A seq.

Δικαιοδότης, ου, ὁ, jurisdictionem exercens magistratus: Juridicus Alexandrinorum.

Δικαιοκρισία, ας, ἡ, justum judicium. E δίκαιος & κρίσις.
Δικαιοκρίτης, ου, ὁ, justus judex.
Δικαιολογέω, ῶ, fut. ήσω, judicio contendo, *unde & accuso*, & defendo significat. 2) *med.* jus dico, reddo.
Δικαιολογία, ας, ἡ, caussæ suæ defensio. 2) accusatio. E δ. & λόγος.
Δικαιολογίζω, caussam alterius defendo. *In med.* me defendo, caussam meam defendo, *ap. Lucian. in exemplaribus nonnullis.*
Δικαιολογικός, ή, όν, ad defendendum pertinens: ad defendendas caussas idoneus. A seq.
Δικαιολόγος, ου, ὁ, caussidicus, caussarum orator. E δ. & λέγω.
Δικαιονόμος, ου, ὁ, juridicus, præfectus jure dicundo. E δ. & νέμω.
Δικαιόπολος, ου, ὁ ϗ ἡ, justitiam in suis urbibus colens. Pind. Epith. insulæ.
Δικαιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, juste ago. E δ. & πράττω.
Δικαιοπράγημα, ατος, τό, juste factum. A præc.
Δικαιοπραγία, ας, ἡ, actio ex æquo & bono, actio justa. Ab eod.
Δίκαιος, αία, αιον, justus, æquus. 2) dignus. 3) legitimus. 4) probus, innocens. 5) verus, *sed in caussis forensibus*. 6) lenis, mitis. 7) non præter modum magnus. v. ἄδικος. *item* justam magnitudinem habens. 8) τὰ δίκαια, suum cujusque jus, *item* res familiaris cujusque, *item*, quicquid in caussa agenda fit, aut in ea usurpatur, litteræ, testes &c.
Δικαιοσύνη, ης, ἡ, justitia, æquitas. 2) consensio cum lege. 3) vita sancta, *in Litteris Sacris*, & 4) liberalitas, beneficentia, benignitas, ex *Ebraismo*, ut 5) justificatio.
Δικαιότης, ητος, ἡ, justitia.
Δικαιόω, ῶ, fut. ώσω, justum & æquum censeo. 2) censeo, judico, statuo, sancio. 3) absolvo, justum & innocentem pronuncio, in N. T. 4) condemno. 5) ulciscor, punio, supplicio adficio. 6) *In pass.* jus obtineo, opp. ἀδικεῖσθαι.
Δικαίωμα, ατος, τό, juste factum. 2) jus. 3) privilegium. 4) præsidium & firmamentum caussæ, quo caussa nititur. 5) quæstio juris. 6) instrumentum, vel res, qua in controversia juris utimur e legibus, τὸ δίκαιον.
Δικαίως, *Adv.* juste, per fas. 2) merito, jure.
Δικαίωσις, εως, ἡ, defensio caussæ. 2) postulatum. 3) arbitrium. 4) supplicium. 5) justificatio, in N. T. A δικαιόω.
Δικαιωτήριον, ου, τό, locus, ubi 1) judicium exercetur. 2) pœnæ sumuntur.
Δικᾷ, apud Herodotum est pro δικάσει, fut. non præf. a δικάζω.
Δικανικός, ή, όν, forensis, judicialis. 2) juris peritus. A δίκη.
Δικάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, biceps. E δίς & κάρηνον.
Δικαρπέω, ῶ, fut. ήσω, bis fructum fero. A seq.
Δίκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, bis fructum gignens.
Δικάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo judicatur, aut jus dicere licet, judicio præstitutus. 2) disceptationi obnoxius.
Δικασπολίη, ης, ἡ, *Ion.* pro δικασπολία in Epigramm. judicium, caussa, controversia. A seq.
Δικασπόλος, ου, ὁ, judex, qui jus tractat. 2) rex. E δίκη & πολέω, *versor*.
Δικαστηρίδιον, Dim. a seq.
Δικαστήριον, ου, τό, forum judiciale, tribunal. 2) judicium, consessus judicum.
Δικαστής, οῦ, ὁ, judex. A δικάζω.

Δικαστικόν, οῦ, τό, merces judicum, sportulæ judiciales.
Δικαστικός, ή, όν, ad judicem pertinens, judicialis, judiciarius. 2) judicandi peritus.
Δικαστικῶς, *Adv.* judicum more, ut fit in judiciis.
Δικάστρια, ας, ἡ, fœmina judex.
Δικατάληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, dupliciter desinens.
ΔΙ'ΚΕΛΛΑ, ης, ἡ, ligo, bidens, instrumentum rusticum.
Δικελλίτης, ου, ὁ, qui ligone utitur, fossor.
Δικέρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, duo cornua habens, bicornis. E δίς & κεράτιον.
Δικέρως, ω, ὁ ϗ ἡ, bicornis. E δίς & κέρας.
Δίκερος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.
Δίκερως, ω, ὁ ϗ ἡ, idem.
Δικέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, biceps.
ΔΙ'ΚΗ, ης, ἡ, jus, justitia, fas. 2) dea judiciorum præses, Dice. 3) ritus, mos, consuetudo. 4) dica, judicium, caussa, actio, lis. 5) supplicium, pœna. 6) δίκην, *adverbialiter*, ad modum, more, *cum Gen.*
Δίκηλον, ου, τὸ, imago, *proprie* statua Jovis. E Διὸς & εἴκελος, *simulacrum*. Vide δείκελον. (vel. potius ab antiquo δίκω, *ostendo*, unde δείκνυμι.)
Δίκησις, εως, ἡ, vindicta, qs. a δικαιόω vel δικάζω.
Δικηφόρος, ου, juris defensor, epith. Jovis: it. judicialis v. c. dies: *item* judex, ultor injuriæ alteri factæ. E δίκη & φέρω.
Δικίδιον, ου, τό, liticula, controversiola. Dim. a δίκη.
Δίκλειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque clausus. A δικλείς.
Δίκλειδος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.
Δικλίς, ίδος, & δικλείς, ἡ, fores geminæ, valvæ bifores. 2) quæ duplici clave obseratur. E δίς & κλείω, *claudo*, vel κλείς.
Δικογραφία, ας, ἡ, caussarum scriptio, seu concinnatio. A seq.
Δικογράφος, ου, ὁ, caussarum scriptor: qui orationes judiciales conficit, quas alii recitent.
Δικοδίφης, ου, ὁ, caussarum actor. A δίκη & διφάω, *quæro*. nomen pæne probrosum.
Δικοδοσία, ας, ἡ, caussæ datio. Ex δίκη & δίδωμι, *do*.
Δίκοκκος, ου, ὁ ϗ ἡ, duplici grano præditus.
Δικολέκτης, ου, ὁ, caussidicus. E δίκη & λέγω.
Δικολογέω, ῶ, fut. ήσω, caussas dico. 2) judiciales præceptiones do.
Δικολογία, ας, ἡ, de jure disceptatio.
Δικολόγος, ου, ὁ, caussidicus.
Δίκολπος, ου, ὁ ϗ ἡ, duos sinus habens.
Δικόνδυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, duos nodos habens, duos articulos. Epith. digiti.
Δικοῤῥαφέω, ῶ, f. ήσω, caussas consuo. v. δικοῤῥάφος.
Δικοῤῥαφία, ας, ἡ, caussarum consarcinatio. A sq.
Δικοῤῥάφος, ου, ὁ, caussarum consarcinator, rabula, calumniator. E δίκη & ῥάπτω, *suo*.
Δίκορσος, ου, ὁ ϗ ἡ, biceps. E δίς & κόρση, *caput*.
Δικόρυμβος, ου, ὁ ϗ ἡ, binos vertices habens. Epith. montis.
Δικόρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duplicem verticem habet. 2) qui duplici est capillorum discrimine. E δίς & κορυφή, *vertex*.
Δικότυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, duas carunculas concavas circa cirros habens. (de pisce quodam.) 2) qui geminas cotylas capit. E δίς & κοτύλη, *cotyla*.
Δικόω, ῶ, fut. ώσω, supplicio adficio. Apud Cic. ἐδικώθησαν. (sed ἐδικαιώθησαν videtur leg. a δικαιόω.) A δίκη.
Δίκρανος, ου, ὁ ϗ ἡ, biceps. E δίς & κρανίον, *caput*.
Δίκραιος, ου, ὁ ϗ ἡ, bicornis, bifidus. Ex iisdem.

Δι-

Δικρανότης, ητος, ἡ, q. d. bicornitas, bifiditas.

Δικρανόω, in duas partes divido, bifidum facio.

Δικάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, biceps. 2) bifidus. 3) bicornis. E δὶς & κάρηνα, caput.

Δίκρανον, ου, τὸ, fuscina. A seq.

Δίκρανος, ου, ὁ ϗ ἡ, biceps. E δὶς & κρανίον, caput.

Δικρανόω, ῶ, fut. ώσω, bifurcum reddo, biceps facio. A præc.

Δικρατής, έος, ὁ ϗ ἡ, q. d. bipotens, divisum habens imperium. E δὶς & κρατέω.

Δίκροον, τὸ, idem quod δίκρανον. Etym.

Δίκροος, contr. δίκρους, & Δικρόος, contr. δικροῦς, biceps, bifidus, bifurcus. τὸ δίκροον, δίκρουν, idem quod δίκρανον. A præc.

Δίκροσσος, ὁ, ἡ, fimbriatus, cirratus.

Δίκροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, bis pulsans. 2) qui utrimque impellitur, epitheton naviculæ.

Δίκρουνος, ου, ὁ ϗ ἡ, duos habens fontes aquæ salientis.

ΔΙ'ΚΤΑΜΟΝ, vel δίκταμνον, ου, τὸ, & δίκταμνος, ου, ἡ, dictamnum, seu dictamnus, herba.

Δίκτης, ὁ, indagator, inspector, defensor. A δίζομαι, quæro.

Δικτυαγωγὸς, retiarius. E δίκτυον & ἄγω.

Δικτυάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, reti captus, irretitus. Ex eod. & ἁλίσκω, capio.

Δικτυβόλος, idem quod δικτυοβόλος. v.

Δικτύδιον, ου, τὸ, reticulum, rete parvum. Dimin. A δίκτυον.

Δικτυεὺς, έως, ὁ, piscator retiarius. Ab eod.

Δίκτυνα, Diana, ἀπὸ τῶν δικτύων, a retibus, quia venatrix.

Δικτυοβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui rete jacit, piscator retiarius. E δίκτυον & βάλλω.

Δικτυόθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, retium instar positus, reticulatus. Ex eod. & τίθημι.

Δικτυόκλωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, in retia plexus, in retis fili modum textus. E δίκτυον & κλώθω, neo.

ΔΙ'ΚΤΥΟΝ, ου, τὸ, rete. 2) plaga, cassis. 3) media cribri pars.

Δικτυοπλόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui retia texit. E pr. & πλέκω, plecto.

Δικτυοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui retia conficit.

Δικτυουλκὸς, οῦ, ὁ, qui rete trahit, piscator, retiarius. E δίκτυον & ἕλκω.

Δικτυόω, ῶ, fut. ώσω, ad retis formam compono & fabrico, reticulatum facio. Ab eod.

Δικτυώδης, ώδες, &

Δικτυωτὸς, ὴ, ὸν, reticulatus. 2) τὸ δικτυωτὸν, pro fenestra, οἱ ὁ. A δικτυόω.

Δίκυκλος, ὁ ϗ ἡ, binas rotas habens, sc. currus: unde & pro carpento tali dicitur.

ΔΙ'ΚΩ, jacio.

Δίκωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, bimembris. E δὶς & κῶλον.

Δικωπέω, duobus remis ago. A δίκωπος.

Δικωπία, ας, ἡ, scapha, quæ duobus tantum remis agitur. A seq.

Δίκωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, duos remos habens. E δὶς & κώπη, remus.

Διλήκυθον, ου, τὸ, gemina lecythus, binæ lecythi. E δὶς & λήκυθος, lecythus.

Δίλημμα, ατος, τὸ, dilemma, syllogismi genus.

Διλημματος, ον, e dilemmate constans, Epith. syll. A pr.

Διλογέω, ῶ, f. ήσω, bis idem dico. 2) ambigue loquor.

Διλογία, ας, ἡ, sermonis ambiguitas. 2) duplex vocis eodem loco significatio. Figura Grammatica. 3) ejusdem rei repetitio.

Δίλογος, ου, ὁ, bilinguis, fallax.

Δίλογχος, ου, ὁ ϗ ἡ, duas gestans lanceas. E δὶς & λόγχη, lancea.

Δίλοφος, ον, duas cristas, item duplicem verticem habens.

Διλοχία, ας, ἡ, duplaris cohors. E δὶς & λόχος.

Διμάχαι, οἱ, dupliciter pugnantes, qui ex equo & pedites depugnant, prout necessitas exigit. E δὶς & μάχη.

Διμάχαιρος, ον, duobus gladiis armatus. E δὶς & μάχαιρα.

Διμέδιμνον, ου, τὸ, mensura capiens duos modios.

Διμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bipartitus, bimembris. E δὶς & μέρος.

Διμερῶς, Adv. bipartito. A pr.

Διμετρητος, ον, duas amphoras capiens. E δὶς & μετρητὴς, amphora.

Δίμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, duas habens seu continens mensuras, qui duabus mensuris seu dimensionibus constat. E δὶς & μέτρον.

Διμέτωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, bifrons. 2) anceps. E δὶς & μέτωπον.

Δίμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, bimestris. E δὶς & μὴν, mensis.

Διμήτωρ, ορος, ὁ, duas matres habens. E δὶς & μήτηρ.

Δίμιτρος, ου, ὁ, duplici zona cinctus. E δὶς & μίτρα.

Διμναῖος, αία, αῖον, qui duarum minarum est, duarum minarum pretium æquans. E δὶς & μνᾶ, mina.

Διμοιρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, duas habens partes. E δὶς & μοῖρα, pars.

Διμοιρία, ας, ἡ, duæ partes, duplum. 2) bes in hereditatibus. 3) cohors dimidia in militia. Ex iisd.

Διμοιρίτης, ου, ὁ, qui duplam portionem capit, cui duplex portio, dupla annona, duplum stipendium datur. 2) qui διμοιρίᾳ præest. A pr.

Δίμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod διμοιρής.

Δίμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, biformis. E δὶς & μορφή.

Δίμυξος, ου, ὁ ϗ ἡ, duo ellychnia habens. E δὶς & μύξα, ellychnium.

Δινεύω, in gyrum agor, vorticosus sum, ut ποταμὸς δινεύων, gurges, vortex in aqua. A δίνη.

Δίνευμα, τὸ, circumactio in gyrum. A seq.

Δινεύω, f. εύσω, instar vorticis circumago, gyro verso. 2) versor, moveo me, voluto me.

Δινέω, ῶ, f. ήσω, idem. A seq.

ΔΙ'ΝΗ, ης, ἡ, vortex.

Δινήεις, εσσα, εν, Gen. εντος, έσσης, εντος, vorticosus. A pr.

Δινηθμὸς, οῦ, ὁ, in vorticem seu gyrum circumactio. A δινέω.

Δίνησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Δῖνος, ου, ὁ, vortex ætherius, turbo. 2) gyrus. 3) vertigo. 4) saltationis genus. 5) vasculi species. 6) area, in qua fruges teruntur. A δίνη.

Δινόω, ῶ, f. ώσω, instar vorticis circumago. 2) torno.

Δίνω, idem quod δινέω. item, trituro calcando, calco.

Δινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, vorticibus plenus, vorticosus.

Δινωτὸς, ὴ, ὸν, turbinatus, tornatus. 2) rotundus. 3) arte politus, elaboratus. A δινόω.

Δίξοος, ου, ὁ ϗ ἡ, bifidus, bifurcus. E δὶς & ξύω, rado, scalpo.

Διξὸς, ὴ, ὸν, geminus. Jonice, pro δισσός.

Διὸ, Conjunct. ideo, propterea, quamobrem. 2) servit transitioni. E διὰ & ὃ, quod.

Διοβλὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, a Jove tactus, seu fulmine ictus. E Ζεὺς, Gen. Διὸς, & βάλλω.

Διόβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem, a Jove missus.

Διόβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Διο-

Διογενέτωρ, ορος, ὁ, Jovis parens, Jovis natalis.

Διογενής, έος, ὁ & ἡ, a Jove genitus, s. ortus. 2) generosus, divus, nobilissimus. E Διός & γίνομαι, *nascor*.

Διογένητος, ου, ὁ & ἡ, idem.

Διογκόω, ῶ, f. ώσω, tumefacio, inflo; διογκόομαι, οῦμαι, turgeo.

Διόγκωσις, εως, ἡ, tumor, inflatio.

Διόγνητος, ου, ὁ & ἡ, idem quod διογένητος.

Διόγονος, ον, Jove natus. E Διός & γίνομαι.

Διοδεία, ας, ἡ, transitus. A διοδεύω.

Διοδεύσιμος, ου, ὁ & ἡ, pervius, permeabilis.

Διόδευσις, εως, ἡ, transitus.

Διοδεύω, f. εύσω, iter facio per, transeo.

Διοδοιπορέω, f. ήσω, permeo.

Δίοδος, ου, ἡ, transitus.

Δίοζος, ου, ὁ & ἡ, duos ramos habens. E δίς & ὄζος.

Διόθεν, *Adv.* a Jove. A *Gen.* Διός.

Διοιγμός, ου, ὁ, patefactio, ap. Æschyl.

Διοίγνυμι, f. ξω, aperio, pando, resero.

Διοίγω, f. ξω, idem.

Διοιδαίνω, intumesco, inturgesco. 2) intumesco ira. 3) erumpo.

Διοιδέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Διοιδής, έος, ὁ & ἡ, tumidus, turgidus. A pr.

Διοικέω, ῶ, f. ήσω, seorsim habito. 2) rego, administro. 3) instituo.

Διοίκημα, τό, administratio, magistratus, præfectura. A pr.

Διοίκησις, εως, ἡ, administratio, moderatio. 2) quævis provincia, in qua præses jus dicit, & conventus agit. 3) administratio multarum provinciarum, apud Scriptores Ecclesiasticos, Diœcesis. Ab eod.

Διοικητής, οῦ, ὁ, administrator, procurator, in primis fisci. Ab eod.

Διοικήτρια, ἡ, cellæ penuariæ præposita. A pr.

Διοικίζω, f. ίσω, incolas unius urbis diversis locis colloco, i. e. per diversa oppida, vicos &c. spargo.

Διοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, ædificando separo & discrimino.

Διοικονομέω, ῶ, f. ήσω, persevero regendo.

Διοινοχοέω, vinum ministro convivis.

Διοινόω, ῶ, f. ώσω, vino refercio.

Δίοιξις, εως, ἡ, patefactio. A διοίγω.

Διοϊστεύω, f. εύσω, sagittam mitto per, sagitta trajicio.

Διοιστρέω, vehementi cupiditate, ac prope insana, veluti Veneris, vini incendo.

Διοιχνέω, ῶ, f. ήσω, pererro, permeo.

Διοίχομαι, f. οιχήσομαι, pereo, intereo.

Διόκτυπος, ου, fulmine ictus. E Διός & κτύπος, *fragor*.

Διοκωχή, remissio. E διά & ὀκωχή.

Διολισθαίνω, labor per. 2) dilabor, sive elabor e manibus, effugio. 3) labor, cado in lubrico.

Διολισθέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Διολκή, ῆς, ἡ, distractio, tractio per. A διέλκω, *distraho*.

Δίολκος, ου, ὁ, Tractus in Isthmo Corinthiaco, ubi naves ex Jonio in Ægeum vicissim trahebantur. Ab eod.

Διόλλυμι, f. ολῶ, f. λέσω, p. λώλεκα, disperdo.

Δίολος, ὁ & ἡ, perpetuus, totus.

Διόλου, *Adv.* Gl. Vet. perpetuum.

Δίομαι, v. δίω.

Διομαλίζω, f. ίσω, complano, æquale reddo.

Διομαλύνω, idem.

Διομανής, ές, ὁ & ἡ, furiosus, cui furor a Jove immissus est. E Διός & μαίνομαι.

Διόμβρος, ου, ὁ & ἡ, imbre madidus. 2) madidus.

Διόμνυμι, f. ομόσω, vel ομοῦμαι, dejero. 2) juro. 3) jurejurando adfirmo.

Διομνύω, idem.

Διομολογέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, confiteor. 2) paciscor, ex pacto promitto. 3) constituo. 4) adfirmo. 5) transigo, decido. 6) a te contendo, ut hoc fatearis.

Διομολόγησις, ἡ, confessio, pactum, transactio &c.

Διονομάζω, f. άσω, denomino, appello. Hinc διωνομαστικός, celeber, *in utramque partem*.

Διονύσια, ων, τά, sacra Bacchica, Bacchanalia. A Διόνυσος, *Dionysius*, s. *Bacchus*.

Διονυσιάζω, fut. άσω, Bacchanalia ago. A pr.

Διονυσιακός, ή, όν, Bacchicus, Bacchanalis. Ab eod.

Διονυσιάς, άδος, ἡ, herba quædam.

Διονύσιον, ου, τό, templum Bacchi.

Διονύσιος, ία, ιον, Bacchicus.

Διονυσίσκος, ου, ὁ & ἡ, q. d. Bacchulus. 2) ossa eminentia, quæ prope tempora nascitur.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ου, ὁ, Dionysus, Bacchus.

Διόπαις, αιδος, ὁ, Jovis filius.

Διόπεμπτος, ου, ὁ & ἡ, a Jove missus.

Διόπερ, *Conjunct.* quapropter, quare, proinde. E διό & ὅπερ.

Διοπετής, έος, ὁ & ἡ, a Jove delapsus, de coelo descendens. E Διός, & πίπτω.

Διοπομπέομαι, οῦμαι, expio v. c. prodigium: *unde* purgo. 2) ablego, exigo & procul amoveo, rejicio, negligo. E Διός & πομπή, *missio*.

Δίοπος, ου, ὁ, administrator, inspector, curator, rex. *item* navis custos. A διέπω, s. διοπτεύω.

Δίοπος, ὁ & ἡ, qui habet duo foramina. E δίς & ὀπή, *foramen*.

Διοπτεύω, fut. εύσω, inspicio, curo, custodio, in pr. navem. 2) speculor, exploro. E διά & ὄπτομαι, *video*.

Διοπτήρ, ῆρος, ὁ, inspector. 2) dispensator. 3) excubitor. 4) instrumentum Geometricum, cujus ope rerum altitudo æstimatur. A διόπτομαι.

Διόπτης, ου, ὁ, qui pervidet & prospicit, inspector. A seq.

Διόπτομαι, f. όψομαι, pervideo, perspicio.

Διόπτρα, ας, ἡ, dioptra, instrumentum mathematicum, ad speculandum longinqua &c. 2) instrumentum librandis aquis aptum. 3) specillum Chirurgicum, quo vulva vel vulnus dilatatur, ut inspici possit. A διόπτομαι.

Διοπτρικός, ή, όν, ad spectanda remotiora aptus. ὄργανα διοπτρικά, instrumenta dioptrica.

Διόπτριον, ου, τό, idem quod διόπτρα, n. 3.

Διοπτρισμός, οῦ, ὁ, apostema vulvæ. A διόπτρα, n. 3.

Δίοπτρον, ου, τό, idem quod διόπτρα.

Διορατικός, ή, όν, perspicax.

Διοράω, ῶ, transpicio. 2) perspicio. 3) internosco.

Διοργίζω, f. ίσω, ira accendo; 2) *pass.* irascor.

Διοργανόω, f. ώσω, apte compingo.

Διοργάνωσις, εως, ἡ, partium instrumentalium in corpore humano coagmentatio.

Διόργυιος, ου, ὁ & ἡ, duas ulnas longus. E δίς & ὀργυιά, *ulna*.

Διορ-

Διορθόω, ώσω, recte quid facio, ut λόγοι, bene; recte dico, bene consulo.

Διορθόω, ῶ, f. ώσω, corrigo, emendo.

Διόρθωμα, ατος, τὸ, correctio, emendatio. A pr.

Διόρθωσις, εως, ἡ, idem, vel ipsa corrigendi, vel emendandi actio, membri luxati repositio. 2) recta rei, ut vitæ, institutio, administratio. Ab eod.

Διορθωτὴς, ȣ, ὁ, corrector, qui emendat. Ab eod.

Διορθωτικὸς, ὴ, ὸν, qui corrigere potest. A pr.

Διορθωτικῶς, corrigendi caussa, per correctionem. A pr.

Διορία, ας, ἡ, definita & præscripta dies. 2) discrimen. A διορος.

Διορίζω, f. ίσω, distermino. 2) extermino. 3) definio, distinguo. 4) explico, explano, differendo. 5) statuo, decerno, adfirmo: *quo sensu* (n. 2. 3.) *& in medio dicitur*.

Διόρισμα, ατος, τὸ, distinctio, definitio. A pr.

Διορισμὸς, ȣ, ὁ, idem quod διόρισμα.

Διορκισμὸς, ȣ, ὁ, obtestatio, quæ fit adjurando.

Διόρνυμαι, procedo. E διὰ & ὄρνυμαι.

Δίορος, ȣ, ὁ, diremtor, discriminator. E διὰ & ὅρος, *terminus*.

Διόροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duplici tecto instructus, duplicem concamerationem, vel contignationem habens. E δὶς & ὄροφος, *tectum*.

Διορόω, vel διοῤῥόω, fut. ώσω, in serum converto, in serosam qualitatem muto. E διὰ & ὀρόω, quod idem notat. Ab ὀῤῥὸς.

Διοῤῥωσις, ἡ, conversio in serum. A pr.

Διορυγὴ, ῆς, ἡ, fossa. 2) perfossio. A διορύττω.

Διόρυγμα, ατος, τὸ, fossa per aliquem locum ducta. 2) fovea. Ab eod.

Διορύσσω, vel διορύττω, f. ξω, perfodio.

Διορχέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, persulto, usque ad finem salto, desalto. 2) peritia saltandi cum aliquo certo.

Διόρωσις, εως, ἡ, conversio in serum. A διορόω.

Δῖος, δῖα, δῖον, a Jove oriundus. 2) divus. 3) excellens, nobilis, generosus. A Ζεὺς, *Gen.* διὸς.

Διόσδοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a Jove datus. E *Gen.* διὸς, & δίδωμι.

Διοσημεία, vel διοσημία, ας, ἡ, signum a Jove datum. 2) prodigiosa tempestas. 3) prodigium, ostentum. E διὸς & σημεῖον.

Διόσκοροι, ων, οἱ, Jovis filii, Castor & Pollux. 2) reges. E διὸς & κόρος, *puer*.

Διόσκουροι, ων, οἱ, iidem. 2) apostemata sub auribus emergentia (παρωτίδες) in gravi morbo salutem indicantia. E διὸς & κȣ̃ρος, quod pro κόρος dicitur.

Δίοσμος, ȣ, ὁ, vis illa, quæ odorum sensum ad odoratum transmittit. E διὰ & ὀσμή.

Δίοστεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gemino constans osse. E δὶς & ὀστέον, ȣ.

Διοσφραίνω, odore (seu suavi, seu fœdo) perfundo, imbuo: *unde &* inquino fœdis sordibus.

Διότι, *Conjunctio*, quoniam, quamobrem, quare. Ex διὰ, *propter*, & ὅτι, *quod*.

Διοτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, a Jove nutritus, Jovis alumnus. Epith. regum. E Διὸς & τρέφω.

Διουρέω, ῶ, f. ήσω, mingo, per urinam excerno.

Διουρητικὸς, ὴ, ὸν, urinam ciens & per eam ejiciens. A pr.

Διουρίζω, f. ίσω, pro διορίζω, ap. Herodot.

Διοχέτευσις, εως, ἡ, aquæ deductio. A seq.

Διοχετεύω, f. εύσω, per canalem aquam deduco.

Διοχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, epith. currus &c. quo duo vehi possunt. E δὶς & ὄχος, *currus*, vel ὄχημα.

Διοχλέω, ῶ, f. ήσω, turbo, molestiam exhibeo.

Διοχλίζω, idem quod ὀχλίζω.

Διοχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo.

Δίοψ, οπος, ὁ, dispensator. A διόπτομαι, vel διόπω.

Δίοψις, εως, ἡ, transpectus. 2) perspectio.

Δίπαις, δος, ὁ ϗ ἡ, duorum liberorum parens. 2) bis puer.

Διπάλαιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duorum palmorum, bipalmis. E δὶς & παλαιστὴ, *palmus*.

Δίπαλτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui utrimque vibrari potest. 2) utrimque telum vibrans, bina tela tenens. 3) ambidexter. E δὶς & παλτὸς, *vibratus*.

Διπάλτως, *Adv.* utrimque vibrando telum. 2) ambabus manibus, totis viribus. A pr.

Δίπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, bicubitalis.

Διπλάζω, fut. άσω, geminus sum. 2) duplico. A διπλόος.

Δίπλαξ, ακος, ἡ, læna duplicata. 2) ὁ ϗ ἡ, duas habens crustas. Ab eod. vel etiam ex δὶς & πλάξ, *crusta*.

Διπλασιάζω, f. άσω, duplico, gemino.

Διπλασιασμὸς, ȣ, ὁ, duplicatio. 2) Figura grammatica, qua littera geminatur.

Διπλάσιος, ία, ιον, duplo major. 2) duplex, geminus. A διπλόος.

Διπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, duplex. A pr.

Δίπλεθρον, ȣ, τὸ, spatium duorum jugerum, 2) duo jugera. v. πλέθρον.

Δίπλεθρος, ον, duo jugera æquans.

Διπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, duplicatus, bis plenus. E δὶς & πλήθω, *impleo*.

Διπλοείματος, ον, duplicato pallio utens. epith. Diogenis Cyn. E διπλόος, & εἷμα, *vestis*.

Διπλόη, ης, ἡ, pro *Subst.* duplicitas. 2) fraus, versutia. 3) obscuritas. A διπλόος.

Διπλοΐζω, duplico. ap. Æschyl.

Διπλοῒς, ΐδος, ἡ, læna duplicata. 2) toga Rom. quæ totum hominem ambit. 3) pallium duplicatum, & simplex. 4) chlamys. A seq.

ΔΙΠΛΟΌΣ, f. διπλόη, ῆ, n. διπλόον, ȣ̃ν, duplex, duplus. 2) versipellis, versutus. 3) magnus.

Διπλοσήμαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duas habens significationes. E pr. & σημαίνω, *significo*.

Διπλόω, ῶ, f. ώσω, duplico. Unde

Δίπλωμα, ατος, τὸ, diploma, litteræ principum, vulgo *patentes*. 2) vas duplex.

Δίπλωσις, εως, ἡ, duplicatio.

Δίπνοος, ον, duo spiracula habens. E δὶς & πνέω.

Διπόδης, ου, ὁ ϗ ἡ, bipedalis. E δ. & πȣ̃ς.

Διποδία, ἡ, genus saltationis Laconicæ. 2) dimensio versuum per duos pedes: v. e. qui hexameter vulgo dicitur, κατὰ διποδίαν est trimeter: & senarius jambicus, itidem trimeter &c.

Διποδιάζω, f. άξω, salto κατὰ διποδίαν, more Laconum.

Διποδιαῖος, αία, αῖον, bipedalis. A διποδία.

Διποδισμὸς, ὁ, idem quod διποδία.

Δίπολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bis versus, seu aratus. E δὶς & πολέω, *verso*.

Δίπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duas vias, seu duos meatus, habens.

Διπόταμος, ον, duo flumina habens, qui a duobus fluminibus alluitur.

Δίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, bipes.

Διπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, biceps, bifrons, anceps.

Δίπρυμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duplicem puppim habens. E δὶς & πρύμνα, *puppis*.

Δίπρωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, duplicem proram habens. E δ. & πρώρα.

Δίπτε-

Δίπτερος, ου, ὁ & ἡ, bipennis, binas alas habens. E δὶς & πτερὸν, ala.
Διπτέρυξ, υγος, ὁ & ἡ, idem.
Δίπτυξ, υχος, ὁ & ἡ, duplex. E δὶς & πτύσσω, plico.
Δίπτυχα, Adv. dupliciter. A pr.
Δίπτυχος, ου, ὁ & ἡ, duplex, geminus. Hinc δίπτυχοι δελτίοι, tabellæ duplices, seu bifores. Ab eod.
Δίπυλος, ον, duas portas habens. E δὶς & πύλη.
Διπύρηνον, ου, τὸ, instrumentum chirurgicum, specillum duo capita habens, aversa parte & in summa cuspide, velut duos nucleos. A seq.
Διπύρηνος, ου, ὁ & ἡ, duos nucleos habens. 2) qui interiore ligno gemino est. E δὶς & πυρὴν, nucleus.
Διπυρίτης, ου, ὁ, epith. panis, bis coctus. E δ. & πῦρ.
Δίπυρος, ου, ὁ & ἡ, idem.
Διρράβδος, ον, duabus lineis descriptus, notatus.
ΔΙΡΚΑΙΑ, ας, ἡ, herba quædam.
Δίῤῥυθμος, ον, duos rhythmos habens.
Δίῤῥυμος, ου, ὁ & ἡ, duos temones habens.
ΔΙΣ, Adv. bis, quod in compositis sequente Vocali vel Diphthongo σ fere retinet, sequente Consona vero plerumque amittit, v. gr. δίσεκτος, bissextus, δίπους, bipes. Sed dicitur tamen etiam δίεφθος, pro δίσεφθος, & διθανής, pro δισθανής.
Δὶς, διὸς, ὁ, Jupiter, sed pro hoc Nominativo in usu est Ζεὺς.
Δισαλής, ές, pro δυσαλής.
Δισαλία, ἡ, impuritas, pro δυσαλία.
Δισεγγόνη, ης, ἡ, atneptis. A seq.
Δισέγγονος, ου, ὁ & ἡ, atnepos. E δὶς & ἔγγονος, nepos.
Δίσεκτος, ου, ὁ & ἡ, bissextus.
Δισεξάδελφος, ου, consobrinus, patruelis.
Δίσανδρος, ου, ὁ, qui duas habet uxores. E δὶς & ἀνὴρ, cubile.
Δίσεφθος, ου, ὁ & ἡ, bis coctus, recoctus.
Δίσημος, ον, duplicem significatum habens. E δὶς & σῆμα.
Δισθανὴς, έος, ὁ & ἡ, bis mortuus. E δὶς & θνήσκω, morior.
Δισκεὺς, έως, ὁ, cometæ genus. A δίσκος.
Δισκεύω, f. εύσω, disco ludo, discum jacio.
Δισκέω, ῶ, f. ήσω, idem.
Δίσκημα, τος, τὸ, quod jaculamur, projicimus, ut δίσκος. A pr.
Δίσκηπτρος, ον, duo sceptra tenens.
Δίσκιος, ον, umbrosus. E δὶς & σκιά.
Δισκοβολία, ας, ἡ, disci jactus, genus ludi. A seq.
Δισκοβόλος, ου, ὁ, disci jaculator. E seq. & βάλλω, jacio.
ΔΙΣΚΟΣ, ου, ὁ, discus, orbis proprie saxeus, isque pertusus, quem exercendi corporis caussa jacere solebant per ludum. 2) orbis solis. 3) vas, in quo cibaria apponuntur, patina. 4) speculum.
Δίσκουρα, terminus, qui disci jactu petitur. E pr. & Jonico οὖρος pro ὅρος, terminus.
Δισκοφόρος, ον, discum ferens.
Δισμύριοι, αι, α, viginti millia. reperitur & δισμύριος, α, ον.
Δίσπαππος, ου, ὁ, atavus.
Δισπιθαμιαῖος, αία, αῖον, idem quod sequens.
Δισπίθαμος, ου, ὁ & ἡ, duas spithamas æquans. 2) duos dodrantes altitudine æquans. E δὶς & σπιθαμὴ, spithama.
Δισπόνδειος, ου, ὁ, duplex spondeus.
Δισσάκις, & δισσάκι, Adv. bis. A δισσός.
Δισσάρχης, ου, ὁ & ἡ, princeps vel rex geminus. E δὶς & ἄρχω.
Δισσάζω, f. άσω, duplex sum. A δισσός.
Δισσολογέω, vel διττολογέω, ῶ, f. ήσω, geminato verbo loquor. 2) bis dico. 3) duobus modis effero. E δισσὸς & λέγω.
Δισσολόγιστος, ον, quod duobus modis pronunciatur, scribitur. A pr.
Δισσὸς, vel διττὸς, ὴ, ὸν, duplex, geminus. A δίς.
Δισσυλλαβία, ἡ, duæ syllabæ.
Δισσύλλαβος, ου, ὁ & ἡ, duabus constans syllabis.
Δισσυλλάβως, per duas syllabas.
Δισσυμφωνέω, f. ήσω, duabus Consonantibus efferri.
Δισσύμφωνος, ου, ὁ & ἡ, qui duarum est Consonantium.
Δισσῶς, dupliciter.
Δισταγμὸς, οῦ, ὁ, dubitatio. A διστάζω.
Διστάδιος, ον, duo stadia æquans. E δὶς & στάδιον.
ΔΙΣΤΑΖΩ, f. άσω, dubito, ambigo.
Διστακτικὸς, ὴ, ὸν, dubitativus. A pr.
Δίστασος, ον, bilibris. 2) duplum ponderans. E δὶς & ἵστημι, pendo.
Δίστασις, εως, ἡ, dubitatio. A διστάζω.
Διστατικὸς, ὴ, ὸν, dubitativus. Ab eod.
Διστάφης, έος, ὁ & ἡ, bis sepultus. E δὶς & θάπτω.
Διστεγία, ίας, ἡ, duplex tectum: vel domus duobus tectis seu contignationibus duabus instructa. A seq.
Δίστεγος, ου, ὁ & ἡ, duas contignationes habens. E δὶς & στέγη, tectum.
Δίστιχος, ου, ὁ & ἡ, duos ordines habens. 2) duobus versibus constans.
Διστοιχία, ας, ἡ, duplex ordo, bini ordines. A seq.
Δίστοιχος, ου, ὁ & ἡ, idem quod δίστιχος. E δὶς & στοῖχος, ordo, versus.
Δίστοκος, ου, ἡ, quæ bis peperit. E δὶς & τίκτω.
Δίστολος, ον, geminus.
Διστομέω, bilinguis sum. A seq.
Δίστομος, ου, ὁ & ἡ, geminum os habens. 2) anceps, acutus. 3) duo habens ostia.
Δισυλλαβία, ἡ, duæ syllabæ. A seq.
Δισύλλαβος, ου, ὁ & ἡ, idem quod δισσύλλαβος, & δισυλλάβως, idem quod δισσυλλάβως.
Δισχιδὴς, έος, ὁ & ἡ, bifidus. E δὶς & σχίζω.
Δισχίλιοι, αι, α, bis mille, duo millia.
Δίσχωλος, ου, ὁ & ἡ, utroque claudicans pede.
Δισώματος, ου, ὁ & ἡ, bicorporeus.
Δίσωμος, ου, ὁ & ἡ, idem.
Διτάλαντος, ου, ὁ & ἡ, duo talenta ponderans.
Διτοκέω, ῶ, f. ήσω, bis pario. 2) gemellos pario.
Δίτοκος, ου, ἡ, quæ bis peperit. E δὶ. & τίκτω, pario.
Διτονίζω, f. ίσω, duobus diversis tonis utor in pronunciando.
Διτταχῶς, Adv. dupliciter. A διττός.
Διττογλωττία, ας, ἡ, duplex lingua, duarum diversarum linguarum vel orationum usurpatio. A seq.
Διττόγλωττος, ου, ὁ, ἡ, bilinguis, duplicis linguæ.
Διττογονέω, ῶ, bis pario, seu bina pario. E διττὸς & γίνομαι, nascor.
Διττολογέω, ῶ, idem quod δισσολογέω. E seq. & λέγω.
Διττὸς, ὴ, ὸν, duplex. Attice pro δισσός.
Δίτυλος, ον, duplicem gibbum habens, epith. camelorum quorundam. E δὶς & τύλος, callum.
Διϋγραίνω, madefacio, humecto.
Διϋγρος, ου, ὁ & ἡ, humidus. 2) uliginosus. 3) mollis, infirmus.
Διϋλάζομαι, f. άσομαι, in materiam abeo.
Διϋλίζω, f. ίσω, defæco, per colum transfundo.
Διϋλισις, εως, ἡ, defæcatio, percolatio. 2) perfusio, baptismus. A pr.

Διϋλισ-

Διϋλισμὸς, ῦ, ὁ, idem ab eod.
Διϋλιστὴρ, ῆρος, ὁ, colum. Ab eod.
Διϋπνίζω, f. ίσω, expergefacio, e somno excito. E διὰ & ὕπνος.
Διϋφαίνω, intertexo, pertexo.
Διφαλαγγάρχης, ε, ὁ, præfectus duarum phalangum. E δὶς, φάλαγξ, & ἄρχω.
Διφαλαγγαρχία, ας, ἡ, præfectura, qua quis duabus phalangibus præest. A seq.
Διφαλάγγαρχος, ε, ὁ, idem quod διφαλαγγάρχης.
Διφαλαγγία, ας, ἡ, duplicata phalanx. 2) duæ phalanges. E δὶς & φάλαγξ.
Διφασία, ας, ἡ, duobus modis dictum, sermo duplex & secum non conveniens. A seq.
Διφάσιος, ία, ιον, qui duobus modis dicitur, bifarius. 2) duplex, geminus. E δὶς & φάω, *dico*, *aio*, vel φαίνομαι.
Δίφατος, ε, ὁ & ἡ, qui duobus modis dicitur. Ex iisd.
ΔΙΦΑΩ, ῶ, quæro, investigo.
Διφήτωρ, ορος, ὁ, quæsitor, investigator. A pr.
ΔΙΦΘΕΡΑ, ας, ἡ, pellis, exuvium. 2) quicquid e pellibus fit, ut vestis coriacea, membrana, in qua scribitur, libri, tentoria.
Διφθερίας, ε, ὁ, qui gestat διφθέραν, sive vestem coriaceam.
Διφθέριον, ε, τὸ, ulcus quoddam.
Διφθερίτης, ε, ὁ, idem quod διφθερίας.
Διφθερῖτις, ιδος, ἡ, femina, quæ vestem coriaceam gestat.
Διφθεροπώλης, ε, ὁ, qui pellibus negotiatur.
Διφθερόω, ῶ, f. ώσω, pelle, corio tego.
Διφθογγίζω, per diphthongum scribo aut pronuncio.
Διφθογγογραφέω, per diphthongum scribo.
Δίφθογγος, ε, ὁ & ἡ, duplicem sonum habens. 2) ἡ, duæ vocales in unum sonum conflatæ, diphthongus.
Διφορέω, ῶ, f. ήσω, bis fructum fero.
Διφόρησις, εως, ἡ, differentia, discrimen.
Δίφορος, ε, ὁ & ἡ, bis anno eodem fructum ferens. E δὶς & φέρω.
Δίφραξ, ακος, ἡ, sella. A δίφρος.
Διφρὰς, άδος, ἡ, idem.
Διφρεία, ας, ἡ, aurigatio, currus agitatio.
Διφρελάτειρα, ἡ, currus agitatrix.
Διφρευτὴς, ῦ, ὁ, auriga, rector plaustri.
Διφρεύω, f. εύσω, curru aut bigis vehor. 2) aurigor, moderor currum.
Διφρηλασία, ας, ἡ, currus agitatio, aurigatio. E δίφρος & ἐλαύνω, *agito*.
Διφρηλάτης, ε, ὁ, currus agitator, auriga. Ex iisd.
Διφροφόρος, ε, ὁ & ἡ, qui sella aliquem gestat. E δ. & φέρω.
Διφρίσκος, ε, ὁ, sella curulis aurigæ. Dim. a δίφρος.
Δίφροντις, ὁ & ἡ, animi dubius.
Διφροπηγία, ας, ἡ, vehiculorum fabrica, sellarum fabricatio. E δίφρος & πήγνυμι, *compingo*.
ΔΙΦΡΟΣ, ε, ὁ, locus in curru, in quo parabates & auriga sedebant. 2) sella. 3) bigæ. Forte pro δίφορος, a δὶς & φέρω.
Διφρελκέω, ῶ, f. ήσω, currum traho. E pr. & ἕλκω, *traho*.
Διφρουργία, ας, ἡ, bigarum, seu sellarum fabricatio. Ex eod. & ἔργον.
Διφροφορέω, ῶ, f. ήσω, curru veho.
Διφροφόρος, ε, ὁ & ἡ, qui sella aliquem gestat. E δίφρος & φέρω.

Διφρυγὴς, έος, ὁ & ἡ, bis tostus, qui bis torretur. E δὶς & φρύγω, *torreo*.
Διφυὴς, έος, ὁ & ἡ, qui duas habet naturas. 2) bipartitus, geminus. E δὶς & φυή, *natura*.
Διφυΐα, ας, ἡ, bifida partitio. A præc.
Δίφυλλος, ε, ὁ & ἡ, bina folia habens, bifolius.
Δίφωνος, ε, ὁ & ἡ, duplicem habens vocem. 2) duplici voce loquens, bilinguis.
Δίχα, *Adv.* bifariam, dupliciter, divisim. 2) sine, absque, seorsim a. A δὶς.
Διχάζω, f. άσω, in duo divido, separo. 2) dissidium injicio. A præc.
Διχαίω, idem & ab eodem.
Διχαστὴρ, ῆρος, ὁ, unus dentium quatuor anteriorum. A διχάζω, quoniam dentes isti cibum dividunt.
Διχὰς, άδος, ἡ, dimidia pars. A δίχα.
Διχασμὸς, ῦ, ὁ, divisio. A διχάζω.
Διχάω, idem quod διχάζω.
Διχῆ, *Adv.* divisim, bifariam. A δίχα.
Διχηλάω, f. άσω, ungulam bisulcam habeo.
Διχηλέω, ῶ, f. ήσω, idem.
Δίχηλος, ε, ὁ & ἡ, in duas chelas fissus. 2) ungulam habens bisulcam. 3) bisulcus, bifidus. E δὶς & χηλή, *chelo*, *ungula*.
Διχήρης, ες, divisor, sector. 2) in duas partes divisus. E δίχα & ἄρω.
Διχθὰ. *Adv.* dupliciter, bifariam. A δίχα.
Διχθάδιος, ία, ιον, duplex. A seq.
Διχθὰς, άδος, ἡ, duplex. A διχθά.
Διχίτων, ὁ & ἡ, duabus tectus tunicis.
Διχόβουλος, ε, ὁ & ἡ, discors, dissentiens. E δίχα & βουλή.
Διχογνωμέω, ῶ, f. ήσω, dissentio, duplici sententia distrahor. E δίχα & γνώμη.
Διχογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, idem. A seq.
Διχογνώμων, ονος, ὁ & ἡ, ancipiti tractus sententia. 2) cujus sententia dissidet a sententia alterius. E δίχα & γνώμη, *sententia*.
Διχόθεν, *Adv.* duabus partibus. A δίχα.
Διχόθυμος, ε, ὁ & ἡ, dubius animi.
Διχοίνικος, ε, ὁ & ἡ, duas capiens chœnicas: διχοίνικον, ε, τὸ, mensura duarum chœnicum. E δὶς & χοῖνιξ, *chœnix*.
Διχόλωτος, ε, ὁ & ἡ, duplicis iræ. E δὶς & χολωτὸς, *iracundus*.
Διχόμην, ηνος, ὁ & ἡ, plenæ lunæ epitheton. E δίχα & μὴν, quia est in medio mensis.
Διχομηνία, ας, ἡ, dimidia mensis pars. 2) plenilunium. A pr.
Διχομηνιαία, ας, ἡ, sc. ἡμέρα, dies, qui mensem in duas partes æquales dividit. 2) quæ decimo quinto die mensis aliquid facit.
Διχόμηνις, ιδος, ἡ, luna plena & soli adversa. 2) medius mensis, Idus.
Διχομήνιος, ε, ὁ, idem quod διχόμην.
Διχόμητις, ιος, ὁ & ἡ, duplicis consilii, anceps, dubius.
Διχόμυθος, ε, ὁ & ἡ, qui ambigue loquitur. 2) ambiguus.
Διχονοέω, ῶ, f. ήσω, dissentio, dissideo.
Διχόνοια, ας, ἡ, duplex sententia mentis, dubitatio, dissensio.
Δίχορδος, ον, duabus chordis tentus. E δὶς & χορδή.
Διχορία, ας, ἡ, divisio chori in duas partes, chorus in duas partes divisus. E δὶς & χορός.
Διχοριάζω, f. άσω, in duabus choreis cano. A pr.
Διχορραγὴς, έος, ὁ & ἡ, duplicem fissuram habens, dupliciter ruptus. E δίχα & ῥήγνυμι.

Διχορρέπως, *Adv.* cum inclinatione in duas partes. E δίχα & ῥέπω, *vergo*.
Διχοστασία, ας, ἡ, dissensio, seditio, secessio. E δίχα & στάσις, *statio*.
Διχοστατέω, ῶ, f. ήσω, dissideo, dissentio. 2) dissensionem facio. 3) ambigo, dubito. E δίχα & ἵσημι.
Διχοτομέω, ῶ, f. ήσω, in duas partes seco, disseco, separo. 2) concido. E δίχα & τέμνω, *seco*.
Διχοτόμημα, ατος, τὸ, dimidia portio. 2) particula, frustum.
Διχοτομία, ας, ἡ, divisio in duas partes. A sq.
Διχότομος, ου, ὁ & ἡ, dissectus, in duo divisus. 2) dimidiatus. 3) bifidus, de ungulis &c.
Διχοτόμος, in duo dividens.
Δίχους, ὁ, duos congios capiens. E δίς & χοῦς.
Διχοφρονέω, dissideo, dissentio.
Διχοφροσύνη, ης, ἡ, discordia, inimicitia. 2) seditio. A pr.
Διχόφρων, ονος, ὁ & ἡ, discors, dissentiens, qui mente est discordi. 2) versipellis. E δίχα & φρὴν.
Διχόω, divido in duas partes. A δίχα, *bifariam*.
Δίχροια, ας, ἡ, geminus color. A δίχροος.
Διχρονέω, f. ήσω, duorum temporum, ancipitem, indifferentem esse. A δίχρονος. qd. v.
Διχρονοκατάληκτος, ου, ὁ & ἡ, desinens in ancipitem vocalem. E δίχρονος & κατάληκτος, *desinens*.
Δίχρονος, ου, ὁ & ἡ, qui duorum temporum est, anceps, indifferens, communis. Epith. syllabæ.
Δίχροος, *contr.* δίχρους, ου, ὁ & ἡ, bicolor, qui gemini coloris est. E δίς & χροιὰ, *color*.
Δίχρωμος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iisdem.
Διχῶς, *Adv.* dupliciter. A δίχα. (quod est adverbiale, factum ex antiquo δίχος, η, ον.)
ΔΙ'ΨΑ, ης, ἡ, sitis. 2) vehemens desiderium. Unde
Διψακὸς, οῦ, ὁ, morbus renum, quem comitatur maxima sitis. 2) genus herbæ.
Διψαλέος, έα, έον, sitibundus, sitienlosus.
Διψὰς, άδος, ἡ, sitienlosa, bibula, arida. 2) genus viperæ veneni celerius necantis, prester, caussos, melanurus. 3) genus herbæ.
Διψάω, ῶ, f. ήσω. sitio. 2) cupio, desidero.
Διψηρὸς, ρὰ, ρὸν, sitienlosus, aridus.
Δίψησις, εως, ἡ, sitis.
Διψητικὸς, ὴ, ὸν, sitim provocans. 2) sitienlosus, sitiens, sitibundus. A διψάω.
Δίψιος, ου, ὁ & ἡ, sitienlosus, aridus.
Δίψος, εος, τὸ, idem quod δίψα.
Διψυχέω, ῶ, f. ήσω, ambiguo, & duplici sum animo.
Διψυχία, ας, ἡ, dubitatio, hæsitatio.
Δίψυχος, ου, ὁ & ἡ, animo duplex, qui mentem habet dubiam & inconstantem. E δίς & ψυχή.
Διψώδης, εος, ὁ & ἡ, sitienlosus, sitibundus.
ΔΙ'Ω, expello, abigo. 2) celeriter curro, fugio. 3) timeo, *med.* δίομαι, idem.
Διωβόλιον, ου, τὸ, duo oboli, genus numi binos obolos valens. E δίς & ὀβολός.
Διώβολον, ου, τὸ, idem & ex iisdem.
Δίωγμα, ατος, τὸ, id quod persequimur. 2) persecutio. 3) sacrum quoddam apud Græcos, a quo viri arcebantur. A διώκω.
Διωγμὸς, οῦ, ὁ, persecutio, exagitatio, vexatio.
Διώδυνος, ον, acerbus, gravem dolorem afferens. E διὰ & ὀδύνη, *dolor*.
Διωθέω, ῶ, f. διώσω, vel διωθήσω, dispello, protrudo, submoveo. 2) diluo, refello. 3) intrudo per, trajicio impellendo. 4) detrudo, deturbo. 5) ejicio, propulso. 6) *med.* elabor, effugio. 7) detrecto, recuso.
Διωθίζω, f. ίσω, idem.
Διωθισμὸς, οῦ, ὁ, impulsio. 2) propulsatio. A pr.
Διωκάθω, Attice idem quod διώκω.
Διωκτέος, τέα, έον, persequendus.
Διωκτὴς, οῦ, ὁ, persecutor.
Διωκτὸς, ὴ, ὸν, quem persequi debemus. 2) quem consectari oportet, expetendus.
Διώκτρια, ἡ, persecutrix, venatrix.
Διωκτὺς, ύος, ἡ, persecutio.
Διώκω, f. ξω, & ξομαι, expello, abigo, transadigo. 2) in exilium mitto. 3) persequor, insequor. 4) adsequi conor, consector, adfecto, expeto. 5) persequor judicio, accuso, reum ago. 6) persequor oratione describo. 7) pervado, permeo. A διὰ & ὤκω antiquo, (unde ὠκὺς) quod idem est atque οἴγω, vel οἴχω.)
Διωλένιος, ία, ον, ulnas expansas habens, *vel* ulnis amplexus. A διὰ & ὠλένη.
ΔΙΩΛΥ'ΓΙΟΣ, ου, ὁ & ἡ, magnus. 2) vehemens. 3) late se extendens.
Διωμοσία, ας, ἡ, dejeratio. 2) jusjurandum de calumnia. A διόμνυμι.
Διώμοτος, ον, perjurus. Ab eod.
Διώνη, ης, ἡ, Dione, mater Veneris.
Διωνυμία, ας, ἡ, duplex nomen. A seq.
Διώνυμος, ου, ὁ & ἡ, binominis, duo habens nomina. 2) celeber, pervulgatus. Illud e δίς, hoc e διὰ & ὄνομα, *nomen*.
Διώνυσος, idem qui Διόνυσος.
Διωξικέλευθος, ον, cursor, festinans. E δίωξις, & κέλευθος, *via*.
Διώξιππος, ου, ὁ, equorum agitator. E διώκω & ἵππος, *equus*.
Δίωξις, εως, ἡ, persecutio. 2) peroratio, permeatio. 3) perpulsio. A διώκω.
Διωρία, dilatio. 2) intervallum. E διὰ & ὅρος.
Διωρισμένως, *Adv.* definite, distincte. 2) seorsim, particulatim. A διωρισμένος, quod est a διορίζω, *distinguo*.
Διώροφος, ου, ὁ & ἡ, duplex tectum habens.
Διωρυγὴ, ῆς, ἡ, fossa.
Διώρυγμα, ατος, τὸ, fossa per aliquem locum ducta.
Διωρυκτὴς, οῦ, ὁ, qui parietes perfodit.
Διῶρυξ, υχος, vel υγος, ὁ, idem quod διώρυγμα. 2) cuniculus.
Διωρύσσω, perfodio. Sed v. διορύσσω.
Διωρυχὴ, ἡ, idem quod διῶρυξ. A pr.
Δίωσις, εως, ἡ, propulsatio. 2) dilatatio cum pulsu. A διωθέω.
Διωσμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.
Διωστὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum chirurgicum, quo aliquid ex vulnere detruditur. 2) vectis. Ab eodem.
Διώτη, ης, ἡ, diota, genus vasis duas habentis ansas. A sq.
Δίωτος, ου, ὁ & ἡ, duas habens aures. 2) duas habens ansas. E δίς & οὖς, ὠτὸς, *auris*.
Δμῆσις, εως, ἡ, subactio, domitio. 2) ipse domandi actus. A δαμάω.
Δμήτειρα, ας, ἡ, domitrix. A sq.
Δμητὴρ, ῆρος, ὁ, domitor. A δαμάω.
Δμητὸς, ὴ, ὸν, domitus. Ab eodem.
Δμωὴ, ῆς, ἡ, serva, ancilla. A δμώς.
Δμωὶς, ΐδος, ἡ, idem & ab eodem.
Δμωὸς, οῦ, ὁ, servus. A δαμάω.
Δμὼς, ωὸς, ὁ, idem & ab eodem.
ΔΝΟΠΑΛΙ'ΖΩ, f. ίξω, agito & percutio, *vel* excutio manibus. 2) induo.

Δνό-

Δνόφεος, έα, εον, caliginosus, ater. A δνόφος.
Δνοφερός, ρά, ρὸν, idem & ab eod.
ΔΝΟΦΟΣ, ου, ὁ, tenebræ, caligo.
Δοάζω & δοάζομαι, dubito, delibero. 2) post dubitationem & deliberationem tandem decerno. A δοιὸς, duplex.
Δόγμα, ατος, τὸ, edictum, decretum. 2) dogma, placitum, sententia. 3) ritus, ceremonia religiosa. N. T. A δοκέω.
Δογματίζω, f. ίσω, dogma aliquod introduco, dogmata trado. 2) ritus religiosos præscribo. N. T. 3) consulto. 4) censeo.
Δογματικὸς, ὴ, ὸν, dogmaticus, qui certam rerum quarundam scientiam (perceptionem) dari statuit. 2) ad præcipiendum, vel docendum aptus.
Δογματιστὴς, ῦ, ὁ, qui dogmatis alicujus est auctor, vel defensor. A δογματίζω.
Δογματοποιέω, ῶ, f. ήσω, decretum facio.
Δογματοποιΐα, ἡ, inventio placitorum philosophicorum. A pr.
ΔΟΘΙΗ'Ν, ῆνος, ὁ, furunculus, tumor in carnosis corporis partibus.
Δοθίων, ωνος, ὁ, idem.
Δοιάζω, f. άσω, & δοιάζομαι, dubito. 2) consulto. v. δοάζω.
Δοιδυκοφόβης, ε, ὁ, pistilli sonum timens. A seq. & φοβέομαι.
ΔΟΊΔΥΞ, υκος, ὁ, pistillum mortarii. 2) cochlear, quo contusa eximuntur.
Δοιὴ, ῆς, ἡ, dubium, dubitatio. A sq.
Δοιὸς, ὰ, ὸν, geminus. A δύω.
ΔΟΚΑ'ΖΩ, f. άσω, observo, speculor, exspecto, arbitror.
Δοκεύω, f. εύσω, observo, exspecto. 2) insidior.
ΔΟΚΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, video. 2) censeo, existimo. 3) probo. 4) in aliqua existimatione sum, laudor, celebror: unde δοκοῦντες *sunt* clari, nobiles, celebres, & δοκοῦντα nota, clara. 5) hinc *Imperf.* δοκεῖ, videtur, placet, volo, ut πῶς δοκεῖς, τί δοκεῖς, πόθεν δοκεῖς; sunt formulæ admirandi. 5) *in pass.* δέδοκται, visum est, decretum est, placet.
Δόκημα, ατος, τὸ, idem quod δόκησις.
Δοκησιδέξιος, ου, ὁ & ἡ, qui sibi acutus & dexter videtur, qui se faustum & felicem existimat. A δοκέω & δεξιός.
Δόκησις, εως, ἡ, existimatio, opinio. 2) suspicio. 3) exspectatio.
Δοκησισοφία, ας, ἡ, opinio, quam quis falso de sua sapientia concipit.
Δοκησίσοφος, ου, ὁ & ἡ, qui sibi videtur sapiens esse, quam non sit.
Δοκίδιον, ου, τὸ, trabecula, trabs parva. Dim. a δοκός.
Δοκιμάζω, f. άσω, exploro, probo, examino, experior. 2) approbo, in pretio habeo. 3) utile judico, consultum censeo, *item simpliciter* judico, censeo. *in Pass.* 1) tutelæ meæ permittor, togam virilem sumo. 2) de iis, quorum vita & mores explorantur, an sint ad honores, quos petunt, admittendi. A δόκιμος.
Δοκιμασία, ας, ἡ, probatio, exploratio. 2) in primis eorum, qui honores petunt. 3) censura. 4) delectus militum. 5) specimen, documentum. A pr.
Δοκιμαστὴς, ῦ, ὁ, explorator, examinator, æstimator. 2) approbator. Ab eodem.
Δοκιμαστὴρ, ῆρος, ὁ, idem. 2) quæstor ærarii, Polyb.
Δοκιμαστικὸς, ὴ, ὸν, exploratorius.
Δοκιμὴ, ῆς, ἡ, experientia. 2) documentum. A δόκιμος.
Δοκίμιον, ου, τό, exploratio. A seq.
Δόκιμος, ου, ὁ & ἡ, probus, probatus. A δοκέω, vel a δέχομαι, (antique δέκω, δέκομαι.) dicitur in primis de nummis probæ notæ, qui merentur accipi vel admitti in commercio, unde vocab. ad alia probitatis genera translatum est.
Δοκιμότης, ητος, integritas. A pr.
Δοκίμως, plane, vere, ut δοκίμως εὐηθές.
Δοκὶς, ίδος, ἡ, trabecula. 2) trabs. A sq.
ΔΟΚΟ'Σ, ῦ, ἡ & ὁ, trabs, tignum. 2) hasta, lancea.
Δοκὼ, ῦς, ἡ, opinio. A δοκέω.
Δόκωσις, εως, ἡ, contignatio. A δοκὸς verbale.
Δολερὸς, ρὰ, ρὸν, dolosus. A δόλος.
Δολερῶς, *Adv.* dolose, fraudulenter.
Δολιεύομαι, f. εύσομαι, fraudulenter ago. A δόλος.
Δολίζω, f. ίσω, adultero, corrumpo. Ab eod.
Δολιόπους, οδος, ὁ & ἡ, insidiator, insidioso pede incedens.
Δόλιος, ία, ιον, dolosus. A δόλος.
Δολιότης, ητος, ἡ, fraudulentia.
Δολιόφρων, ονος, ὁ & ἡ, fraudulentus, dolosus. E δόλιος & φρὴν.
Δολιόω, ῶ, f. ώσω, dolo utor, decipio. A δόλιος.
Δολίχαυλος, ου, ὁ & ἡ, longas tibias, seu fistulas habens. E δολιχὸς & αὐλὸς, *tibia*.
Δολιχαύχην, ενος, ὁ & ἡ, longam cervicem habens.
Δολιχεγχὴς, έος, ὁ & ἡ, longam hastam habens. E δολιχὸς & ἔγχος, *hasta*.
Δολιχεύω, f. εύσω, dolichum, quod est curriculum certum, *item* longum curriculum, curro, decurro. 2) cursito. A δόλιχος.
Δολιχόπους, οδος, ὁ & ἡ, longos pedes habens.
Δολιχήρετμος, ου, ὁ & ἡ, qui longis remis utitur. E δολιχὸς & ἐρετμὸς, *remus*.
Δολιχογραφία, ας, ἡ, scriptorum prolixitas. Ex eod. & γραφή.
Δολιχόδειρος, ου, ὁ & ἡ, collum longum habens. Ex eod. & δειρή, *collum*.
Δολιχοδρομέω, ῶ, f. ήσω, dolichum, h. e. cursum longissimum decurro. A sq.
Δολιχοδρόμος, ου, ὁ & ἡ, qui sexies stadium decurrit. E δ. & τρέχω.
Δολιχόκαυλος, ου, ὁ & ἡ, longum caulem habens. 2) longum hastile habens.
Δολιχόουρος, ον, q. d. longam caudam habens, est epithet. versus, cujus in fine syllaba redundat. E δ. & οὐρά.
Δολιχόπους, οδος, ὁ & ἡ, idem quod δολιχόπους.
ΔΟΛΙΧΟ'Σ, ὴ, ὸν, longus. 2) multus, prolixus.
Δόλιχος, ου, ὁ, curriculum duodecim, *vel* quatuor & viginti stadiorum. A δολιχός.
Δολιχόσκιος, ου, ὁ & ἡ, longam projiciens umbram. 2) longus. Ab eod. & σκιά.
Δολίως, *Adv.* dolose. A δόλιος.
Δολόδουπος, ὁ & ἡ, Epith. Martis. qs. callide strepens, dolosus.
Δολόεις, όεσσα, όεν, dolosus. 2) dolose factus.
Δολοκτασία, ἡ, cædes per insidias facta.
Δολομήδης, εος, ὁ & ἡ, qui dolos meditatur, dolosus. E δόλος & μῆδος, *consilium*.
Δολομήτης, ου, ὁ, δολόμητις, ὁ, ἡ, vafer, dolosus. Ex eod. & μῆτις, *consilium*.
Δολομήχανος, ου, ὁ & ἡ, dolorum machinator. Ex eod. & μηχανὴ, *machina*.
Δολόμυθος, ου, dolose loquens.
Δολοπλοκέω, f. ήσω, fraudem meditor, insidior. A δολοπλόκος.
Δολοπλοκία, ίας, ἡ, dolus. A sq.

Δολοπλόκος, ου, ὁ & ἡ, dolos nectens, versutus, dolosus. E δόλος & πλέκω, necto.
Δολοποιὸς, ὀν, idem.
Δολόπους, οδος, ὁ & ἡ, doloso pede gradiens.
Δολοῤῥαφέω, dolos suo, excogito. A seq.
Δολοῤῥαφὴς, έος, ὁ & ἡ, e dolis consutus, dolosus. E δόλος & ῥάπτω, suo.
Δολοῤῥαφία, ας, ἡ, vafrities. A pr.
ΔΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, dolus, fraus. (Ab antiq. δέλω inesco, unde δέλεαρ & δελεάζειν.)
Δολοφονέω, idem quod sequens.
Δολοφονέω, ῶ, f. ήσω, dolo & ex insidiis occido. A δόλος & φόνος, cædes.
Δολοφόνησις, ἡ, idem quod seq. A δολοφονέω.
Δολοφονία, ας, ἡ, cædes dolo & ex insidiis patrata. A seq.
Δολοφόνος, ὁ, sicarius. E δ. & φένω.
Δολοφραδὴς, έος, ὁ & ἡ, dolos animo agitans, astutus. E δόλος & φράζομαι, cogito.
Δολοφραδμων, ονος, ὁ & ἡ, idem & ex iisdem.
Δολοφρονέω, ῶ, f. ήσω, dolos, fraudes cogito.
Δολοφροσύνη, ης, ἡ, doli meditatio, dolus, fraudes. A seq.
Δολόφρων, ονος, ὁ & ἡ, dulos meditans. A δόλος & φρὴν, mens.
Δόλοψ, οπος, ὁ, speculator, explorator, insidiator, ap. Hesych. quia Δόλοπες, Thessaliæ incolæ fraudulenti.
Δολόω, ῶ, f. ώσω, dolose ago, decipio. 2) adultero, depravo. A δόλος.
Δόλωμα, τος, τὸ, fraus. A pr.
Δόλων, ωνος, ὁ, fica, vel stimulus in baculo ligneo occultus. 2) minimum velum in navi.
Δολῶπις, ιδος, ἡ, callida, fraudulenta. E δόλος & ὤψ, facies. (nisi ωψ, ωπος, mera terminatio est.)
Δόλωσις, εως, ἡ, fraus, deceptio.
Δόμα, ατος, τὸ, donum. A δίδωμι.
Δομαῖος, αία, αῖον, ad structuram pertinens. A δομή.
Δομέω, ῶ, f. ήσω, ædifico. A seq.
Δομὴ, ῆς, ἡ, ædificatio, structura. 2) murus. A δέμω, exstruo.
Δόμησις, εως, ἡ, idem. A δομέω.
Δομήτωρ, ορος, ὁ, architectus. Ab eod.
Δομόνδε, Adv. domum versus.
Δόμος, ου, ὁ, domus. 2) triclinium, œcus. A δέμω.
Δομοσφαλὴς, ὲς, domum labefactans. E δ. & σφάλλω.
Δονακεῖον, ου, τὸ, arundinetum. A δόναξ.
Δονακεὺς, έως, ὁ, arundinosus. Ab eod.
Δονακόεις, εσσα, εν, idem. Ab eod.
Δονακοτρόφος, ου, ὁ & ἡ, arundiniter. E δόναξ & τρέφω, alo.
Δονακόχλοος, contr. δονακόχλους, ου, ὁ & ἡ, arundinibus virens. Ex eod. & χλόη, herba virens.
Δονακώδης, εος, ὁ & ἡ, arundinosus. A seq.
Δονακὼν, ῶνος, idem quod δονακεῖον.
ΔΟΝΑΞ, ακος, ὁ, arundo concava & crassa. 2) sagitta, qua hastile, arundinea. 3) calamus scriptorius. 4) calamus piscatorius. 5) fistula.
Δονάζω, f. άσω, agito. A seq.
ΔΟΝΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, idem. 2) turbo. 3) lacesso. (ab antiquo δόνω, δόνω.)
Δόνημα, ατος, τὸ, motus. A præc.
Δόνησις, εως, ἡ, agitatio. Ab eod.
Δόξα, ης, ἡ, sententia, opinio. 2) fama, rumor. 3) gloria, laus. 4) dignitas. 5) exspectatio. 6) dogma, axioma. A δοκέω.
Δοξάζω, f. άσω, laudo, celebro. 2) existimo, opinor, suspicor, conjicio. δεδοξασμένοι, clari, celebres. A præc.
Δοξάριον, ου, τὸ, parva gloria, gloriola. Dim. a δόξα.
Δοξασία, ας, ἡ, opinatio, opinio, conjectura. A δοξάζω.
Δόξασμα, ατος, τὸ, quod faciendum videtur, opinio. Ab eod. cum seqq.
Δοξαστὴς, οῦ, ὁ, opinator.
Δοξαστικὸς, ή, όν, vi opinandi præditus.
Δοξαστὸς, ή, όν, opinabilis.
Δοξοκαλία, ας, ἡ, opinio pulcritudinis suæ, s. honestatis. E δόξα & καλός.
Δοξοκομπέω, ῶ, f. ήσω, jactito & ostento me. A δόξα & κόμπος, vel a seq. quod v.
Δοξοκοπέω, ῶ, f. ήσω, famam & gloriam capto. Ex eod. & κόπτω.
Δοξοκοπία, ας, ἡ, ostentatio, jactantia. 2) auræ popularis captatio. A præc.
Δοξολογέω, ῶ, p. ηκα, laudibus celebro.
Δοξολογία, ας, ἡ, collaudatio.
Δοξολόγος, ου, ὁ & ἡ, collaudans.
Δοξομανὴς, έος, ὁ & ἡ, qui insano gloriæ amore tenetur. E δόξα & μαίνομαι, furo.
Δοξομανία, ας, ἡ, insanus gloriæ amor.
Δοξομιμητὴς, οῦ, ὁ, imitator rei non certo cognitæ. Vox Platon.
Δοξομιμητικὸς, ή, όν, imitans rem non satis cognitam. Vox Platon.
Δοξοπαιδευτικὸς, ή, όν, scientiæ opinionem inspirans, tradens.
Δοξοποιΐα, ας, ἡ, inanis opinionis susceptio.
Δοξοσοφία, ας, ἡ, opinio sapientiæ suæ.
Δοξόσοφος, ου, ὁ & ἡ, qui se ipse sapientem credit.
Δοξοφαγία, ας, ἡ, gloriæ aviditas. Polyb.
Δοιὸς, ά, όν, duplex. A δύω. v. δοιός.
Δορὰ, ᾶς, ἡ, pellis detracta. 2) excoriatio. A δέρω, excorio.
Δορατιαῖος, αία, αῖον, hastæ magnitudinem æquans. A δόρυ, ατος, hasta.
Δορατίζομαι, f. ίσομαι, hastis pugno. Ab eod.
Δοράτιον, ου, τὸ, hastile, jaculum. Ab eod.
Δορατισμὸς, οῦ, ὁ, pugna, quæ fit hastis. A δορατίζομαι.
Δορατογλύφος, ου, ὁ, e ligno structus. 2) qui hastilia radit & polit. E δόρυ, lignum, & γλύφω, sculpo.
Δορατοδόκη, ης, ἡ, locus, capsa, in qua hastæ reponuntur.
Δορατομαχέω, hasta pugno. E δόρυ & μάχομαι.
Δορατοπαχὴς, έος, ὁ & ἡ, qui hastæ crassitudine est. Ex eod. & παχύς, crassus.
Δορατοφόρος, ου, ὁ & ἡ, hastatus, satelles. Ex eod. & φέρω.
Δοριάλωτος, ου, ὁ & ἡ, hasta vel bello captus. Ex eod. & ἁλίσκω, capio.
Δοριγαμβρος, ἡ, in bellum nupta (sc. a cujus nuptiis bellum natum est.)
Δοριθήρατος, ου, ὁ & ἡ, hasta i. e. bello captus. E δ. & θηράω.
Δορικμὴς, ῆτος, ὁ & ἡ, hastatus, bellicosus. E δ. & κάμνω.
Δορίκτητος, ου, ὁ & ἡ, bello captus. Ex δ. & κτάομαι.
Δορίκτυπος, ου, ὁ & ἡ, bellicosus.
Δορίληπτος, ου, ὁ & ἡ, captus bello. E δόρυ & λαμβάνω.
Δοριμανὴς, έος, ὁ & ἡ, bellicosus, bellandi cupidissimus. E δ. & μαίνομαι.
Δοριμάργος, ον, bellicosus, insano ardore belli flagrans.

Δορι-

Δοριμήστωρ, ωρος, ὁ, belli peritus, amans.
Δορίσπαλτος, ου, hastam quatiens, hastatus. E δ. & πάλλω, vibro.
Δοριπετής, έος, ὁ ϗ ἡ, qui hasta, bello, interfectus est. E δ. & πίπτω.
Δοριπόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, laboriosus in bello, fortis.
Δορίς, ίδος, ἡ, culter, quo utuntur coqui ad excoriandum. A δορὰ, excoriatio, quæ eo fit.
Δορίτμητος, ου, hasta transfixus. E δ. & τέμνω.
Δοριτόλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, audax bello, strenuus. E δ. & τόλμα, audacia.
Δόρκειος, εία, ειον, e dorcade factus, s. e talo hinnuli. A δορκάς, cum sqq.
Δορκαδίζω, dorcadum sive caprearum saltus imitor.
Δορκάδιον, ου, τὸ, damula, parva caprea. Dim.
Δορκαλίδες, ων, αἱ, flagella e corio caprearum confecta. 2) instrumentum, quo sontes torquebantur.
Δορκάς, άδος, ἡ, caprea, dama, dorcas. A δόρξ.
Δόρκος, ου, ὁ, capreolus. Ab eodem.
Δόρκων, ωνος, ὁ, idem. 2) cervus. Ab eod.
ΔΟΡΞ, κὸς, ἡ, caprea, capra silvestris, dama.
Δοροδόκος, ου, lignum, quod tectum domus sustinet, trabs. Suid. sed vox est corrupta: legendumque cum Valesio δουροδόχος. E δόρυ, lignum, & δέχομαι.
Δορὸς, οῦ, ὁ, uter, culeus, saccus e corio confectus. A δέρμα, pellis.
Δορπέω, ῶ, f. ήσω, cœno. A δόρπον.
Δόρπη, ης, ἡ, tempus vespertinum.
Δορπηστὸς, οῦ, ὁ, hora cœnæ. A δορπέω.
Δορπία, vel δορπεία, ας, ἡ, prima dies Apaturiorum, qua ad coenam conveniebant, qui ex eadem tribu erant. A δόρπον.
Δόρπιστος, ου, ὁ, idem quod δόρπηστος.
ΔΟΡΠΟΝ, ου, τὸ, cœna. 2) pastus. 3) appetitus coenandi.
Δόρπος, ου, ὁ, idem.
ΔΟΡΥ, Gen. δόρατος & δορὸς pro δόρυος. Dat. δορὶ & δορί, hasta. ἐπὶ δόρυ, ad dextram, ἐκ δόρατος, a dextra. 2) lignum, trabs. 3) navis. 4) res quævis tignis compacta.
Δορυάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, bello captus, captivus.
Δορυβόλος, ου, hastam jaculans, epith. tormenti bellici. E δ. & βάλλω.
Δορυδρέπανον, ου, τὸ, falx præacuta infixa longurio, harpago.
Δορυθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bellicosus, bello fidens. E δ. & θάρσος, audacia.
Δορυκλυτὸς, ἡ, ὁν, bello inclytus.
ΔΟΡΥΚΝΙΟΝ, ου, τὸ, dorycnium, herba.
Δορύκρανος, ου, cuspidatus. E δόρυ & κράνον, caput.
Δορύκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod δορίκτητος.
Δορύληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod δορίληπτος.
Δορύμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, bellator. E δ. & μάχομαι.
Δορυμήστωρ, ωρος, ὁ, peritus rei militaris.
Δορύξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in bello captus atque dimissus est cum hospitii jure: ex hoste factus hospes. 2) qui mittitur legatus de redimendis captivis.
Δορυξόον, ου, τὸ, locus, ubi hastæ raduntur aut poliuntur. Hesych. E δόρυ & ξέω, rado.
Δορυξόος, ου, ὁ, & δορυξὸς, hastarum artifex. Ex iisdem.
Δορυπαγὴς, ὲς, e ligno constructus. E δόρυ, lignum, & πήγνυμι.
Δορυπετὴς, ὲς, hasta interfectus. E δ. & πίπτω. v. δοριπετής.
Δορυπλῆκτος, ου, idem. E δ. & πλήσσω, ferio.
Δορυπτοίητος, ου, ὁ ϗ ἡ, miles fugiens, timidus, imbellis. E δ. & πτοέω, consterno.

Δορύπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, igneam hastam habens. E δ. & πῦρ.
Δορυσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fortis bellator. E δόρυ & σθένος, robur.
Δορυσσόος, ου, ὁ ϗ ἡ, acer bello. E δ. & σείω, moveo.
Δορύσσω, f. ξω, hasta pugno. A δόρυ.
Δορυτίνακτος, ου, hasta concussus. 2) hastam quatiens. E δ. & τινάσσω, percutio.
Δορυτόμος, ου, lignum secans, findens. E δ. & τέμνω.
Δορυφορέω, ῶ, f. ήσω, stipo, comitor ut satelles. 2) tueor, protego. 3) servio, ambio, veneror, colo. A δορυφόρος.
Δορυφόρημα, ατος, τὸ, satellitium, apparitio. 2) personæ mutæ in scena. A præc.
Δορυφόρησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.
Δορυφορία, ας, ἡ, satellitium. A δορυφόρος.
Δορυφορικὸς, ἡ, ὸν, ad satellites pertinens.
Δορυφόρος, ου, ὁ, spiculator, satelles, hastatus. E δ. & φέρω.
Δοσείω, dare gestio, cupio. A δόσις.
Δοσίδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui peccati dat pœnas. E δόσις & δίκη, pœna.
Δοσίπυγος, ου, scortum masculinum. Ex eod. & πυγή, podex.
Δοσιληψία, ας, ἡ, aviditas largitionum. E δόσις & λαμβάνω.
Δόσις, εως, ἡ, donum, donatio. A δίδωμι.
Δότειρα, ας, ἡ, quæ dat. A seq.
Δοτὴρ, ῆρος, ὁ, dator. A δίδωμι.
Δότης, ου, ὁ, idem. Ab eod.
Δοτικὸς, ἡ, ὸν, ad dandum propensus.
Δοτὸς, ἡ, ὸν, qui dari potest. 2) datus.
Δουλαγωγέω, ῶ, f. ήσω, in servitutem redigo. A seq.
Δουλαγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, plagiarius. E δοῦλος & ἄγω.
Δουλαπατία, ας, ἡ, servorum corruptio. E δοῦλος & ἀπατάω.
Δουλάριον, ου, τὸ, servulus. Dim. a δοῦλος.
Δουλεία, ας, ἡ, servitus. A δουλεύω.
Δούλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, servilis.
Δούλευμα, ατος, τὸ, servitium, servitus.
Δούλευσις, εως, ἡ, idem.
Δουλεύω, f. εύσω, servio, servus sum.
Δούλη, ης, ἡ, ancilla, serva.
Δουλικὸς, ἡ, ὸν, servilis.
Δουλικῶς, Adv. serviliter.
Δούλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, servilis.
Δουλὶς, ίδος, ἡ, serva.
Δουλιχόδειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, longam cervicem, sive longum collum habens. A δουλιχὸς pro δολιχὸς, longus, & δειρὴ, cervix.
Δουλογνώμων, ὁ, ἡ, servili animo præditus.
Δουλογράφιον, ου, τὸ, adsertio in servitutem. E δοῦλος & γραφὴ, lis, causa forensis, vel γράφεσθαι, accusare.
Δουλοκρατέομαι, ad servorum arbitrium facio omnia, in potestate sum servorum.
Δουλοκρατία, ας, ἡ, servorum imperium in dominos. E δοῦλος & κρατέω, impero.
Δουλοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, servo conveniens, servilis, illiberalis. E δοῦλος & πρέπει.
Δουλοπρεπῶς, Adv. serviliter, servili more.
ΔΟΥΛΟΣ, ου, ὁ, servus. 2) Adjective, ος, η, ον, servus, a, um. Comp. δουλότερος.
Δουλοσύνη, ης, ἡ, servitus.
Δουλόσυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, servilis.
Δουλοσώματα, ων, τὰ, mancipia, servi, famuli. pro σώματα δοῦλα. a δοῦλος & σῶμα. quod voc. sæpe vel per se mancipium significat.

Δουλοφανής, έος, ὁ & ἡ, servi speciem gerens. E δ. & φαίνομαι.
Δουλόφρων, ὁ & ἡ, servilis animo. E δ. & φρήν.
Δουλόω, ῶ, f. ώσω, in servitutem redigo.
Δούλωσις, εως, ἡ, subjugatio.
Δουπέω, ῶ, f. ήσω, sonitum edo. A seq.
ΔΟΥ͂ΠΟΣ, ου, ὁ, sonitus, qui ex corpore ad terram adlisо oritur. 2) sonitus quivis. 3) mors ejus, qui cum strepitu cadit.
Δοῦρα, & δούρατα, τὰ, hastæ. 2) ligna. A δόρυ.
Δουράτεος, έα, εον, ligneus. A præc.
Δούρειος, ου, ὁ & ἡ, idem. Ab eod.
Δουρηνεκής, έος, ὁ & ἡ, qui intra hastæ ictum est. E δ. & ἠνεκής, longus, vel ἐνέγκω, ad quem ictus hastæ perferri potest.
Δουρικλειτός, ῦ, præclarus bellator, hasta inclitus.
Δουρικλυτὸς, ῦ, idem.
Δουρίκτητος, ου, ὁ & ἡ, pro δορίκτητος.
Δουρίληπτος, ου, ὁ & ἡ, pro δορίληπτος.
Δούριος, ία, ιον, ligneus. A δόρυ.
Δουροδόκη, ης, ἡ, idem quod δουροδόκος.
Δουροθήκη, idem, pro δοροθήκη.
Δοχαῖος, αία, αῖον, capax. A δέχομαι.
Δοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum. A seq.
Δοχεύς, έως, ὁ, acceptor. A seq.
Δοχή, ῆς, ἡ, epulum, convivium.
Δοχμή, ῆς, ἡ, palmus.
Δόχμιος, & δοχμικὸς, ῦ, ὁ & ἡ, obliquus. A δοχμός.
Δοχμόκομος, ου, ὁ & ἡ, qui coma est tortuosa. Hesych. Ex eod. & κόμη, crinis.
ΔΟΧΜΟ'Σ, ή, όν, obliquus, tortus. Unde
Δοχμόω, ῶ, f. ώσω, curvo, inflecto, obliquo.
Δοχός, ή, όν, capax. A δέχομαι, capio.
ΔΡΑ'ΒΗ, ης, ἡ, herbæ nomen.
Δράγμα, ατος, τὸ, manipulus. A δράσσω, prehendo.
Δραγματολόγος, ου, ὁ, qui manipulos colligit. E præc. & λέγω.
Δραγμεύω, & δραγματεύω, f. εύσω, manipulos colligo. A δράγμα.
Δραγμή, ῆς, ἡ, manipulus, Philox. (At Etymologo, multitudo parvæ pecuniæ.)
Δραγμὸς, ῦ, ὁ, idem, s. prehensio.
Δραγμίς, ίδος, ἡ, pugillus.
Δραθεῖν, dormire, dicitur pro δαρθεῖν.
Δραίνω, f. ανῶ, facio. A δράω.
Δράκαινα, ης, ἡ, dracæna. A δράκων. Unde
Δρακαινίς, ίδος, ἡ, dracunculus, piscis.
Δρακόντειος, εία, ειον, anguinus. A δράκων.
Δρακοντίας, ου, ὁ, idem. 2) lapis quidam.
Δρακόντιον, ου, τὸ, nomen herbæ. 2) genus vitis. 3) species morbi.
Δρακοντογενὴς, έος, ὁ & ἡ, serpentigena.
Δρακοντόθριξ, ἡ, serpentes in capite gerens. epith. Furiarum.
Δρακοντοειδὴς, έος, serpentis speciem habens.
Δρακοντοειδῶς, Adv. specie serpentis.
Δρακοντολέτης, ου, ὁ, draconis interfector. E δράκων & ὄλλυμι, occido.
Δρακοντόμαλλος, ον, angulnos crines habens. E δρ. & μαλλὸς, vellus.
Δρακοντόμιμος, ου, dracones imitans.
Δρακοντόμορφος, ον, idem quod δρακοντοειδής.
Δρακοντόπους, δος, ὁ, gigas, sc. e serpentis dentibus natus.
Δρακοντοφόνος, ου, ὁ & ἡ, serpentes interficiens.
Δρακοντόφρουρος, ὁ, a serpente custoditus. E δρ. & φρουρὰ, custodia.
Δρακοντώδης, εος, ὁ & ἡ, draconibus, seu anguibus plenus.
Δράκος, εος, τὸ, oculus, visus, apud Nicandrum. A δέρκω, video.
ΔΡΑ'ΚΩΝ, οντος, ὁ, draco: δράκοντες, catellæ, armillæ.
Δρᾶμα, ατος, τὸ, fabula, tragœdia, vel comœdia. 2) narratio. 3) rei repræsentatio. 4) actus, seu facinus. A δράω.
Δραματίζω, f. ίσω, fabulam ago. A præc.
Δραματικὸς, ή, όν, ad fabulam pertinens, fabularis, poeticus, activus.
Δραματικῶς, Adv. scenice.
Δραμάτιον, ου, τὸ, fabella. Dim.
Δραματοποιέω, ῶ, f. ήσω, fabulas scribo.
Δραματοποιΐα, ας, ἡ, scriptio fabularum.
Δραματοποιὸς, ῦ, ὁ & ἡ, fabularum scenicarum scriptor. E δρᾶμα & ποιέω.
Δραματουργέω, ῶ, idem quod δραματοποιέω. 2) aliquid machinor.
Δραματουργία, ας, ἡ, idem quod δραματοποιΐα.
Δραματουργὸς, ῦ, ὁ & ἡ, idem quod δραματοποιός. E δρᾶμα & ἔργον, opus.
Δράμημα, ατος, τὸ, cursus. A τρέχω, curro.
Δράξ, ακὸς, ἡ, pugillus. A δράσσω, prehendo.
Δραπετεύω, f. εύσω, fugio, aufugio. A seq.
Δραπέτης, ου, ὁ, servus fugitivus. A διδράσκω, fugio.
Δραπετίδης, ου, ὁ, idem.
Δραπετίνδα, Adv. ἡ, sc. παιδιὰ, genus lusus.
Δραπέτις, ιδος, ἡ, ancilla fugitiva.
Δραπετίσκος, ου, ὁ, servulus fugitivus. Dimin. a δραπέτης.
Δραπετοποιὸς, ῦ, ὁ & ἡ, fugitivum faciens. Ab eod. & ποιέω.
Δρασείω, facturio, facere, vel patrare cupio. A δράω.
Δρασίμιος, ου, ὁ & ἡ, efficax, strenuus. A seq.
Δρᾶσις, εως, ἡ, actio.
Δρασκάζω, aufugio. 2) latito. A διδράσκω.
Δράσκασις, εως, ἡ, fuga. Hesych. A præc.
Δρασμὸς, ῦ, ὁ, fuga. A διδράσκω, fugio.
ΔΡΑ'ΣΣΩ, seu δράττω, f. ξω, prehendo. Sed usurpatur in medio.
Δρηστὴρ, ῆρος, ὁ, servus, minister. Ion. δρηστήρ, unde δρήστειρα, famula. A δράω, facio. Unde
Δρηστήριος, ία, ιον, efficax, strenuus, impiger, navus.
Δρηστηριότης, τος, ἡ, strenuitas, navitas.
Δρήστης, ου, ὁ, idem quod δρηστήρ. Unde
Δραστικὸς, ή, όν, strenuus, acer, efficax. 2) ad faciendum paratus & usu exercitatus, acer.
Δρασοσύνη, ης, ἡ, strenuitas in agendo, Ion. δρησοσύνη.
Δραχμαῖος, αία, αῖον, drachmæ pretium seu pondus æquans. A seq. v. δραχμιαῖος.
ΔΡΑΧΜΗ', ῆς, ἡ, drachma, moneta, Romanum denarium æquans. 2) pondus duarum unciarum.
Δραχμιαῖος, αία, αῖον, drachmam æquans.
Δραχμιαῖδος, ου, ὁ & ἡ, idem. (sed corrupta hæc est scriptio pro δραχμιαῖος.)
Δραχμίς, ίδος, ἡ, vide δραγμίς.
ΔΡΑ'Ω, ῶ, f. άσω, facio. 2) ministro. 3) fugio.
Δρεπάνη, ης, ἡ, falx. A δρέπομαι.
Δρεπανηφόρος, ου, ὁ, ἡ, (de curru bellico.) falcatus. A præc. & φέρω.
Δρεπανίς, ίδος, ἡ, Avis, Plinio. Drepanis. Gaza Falcula riparia.
Δρεπανοειδὴς, έος, ῦς, falcis habens formam, falcatus. E seq. & εἶδος.
Δρέπανον, ου, τὸ, falx. A δρέπω.

Δρεπανουργὸς, ῦ, ὁ ℭ ἡ, falcium faber. E δρ. & ἔργον.
Δρεπτὸς, ὴ, ὸν, maturus. 2) quo quis frui potest. 3) vindemialis. A seq.
ΔΡΕ'ΠΩ, f. ψω, & δρέπομαι, decerpo. *Undo* 2) colligo fructus, vindemio, meto.
Δρήστειρα, Δρηστοσύνη. vid. Δρηστὴρ & δρηστοσύνη.
Δριμύω, ῶ, arboribus & herbis vireo. A δρίος.
Δρίλαξ, ακος, ὁ, hirudo. Hesych. A seq.
ΔΡΙ'ΛΟΣ, ο, ὁ, lumbricus. Epigr.
Δριμέως, *Adv.* acriter, vehementer. A δριμύς.
Δριμύλος, ε, ὁ ℭ ἡ, aliquantum acer seu acerbus, acriusculus. A seq.
ΔΡΙΜΥ'Σ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, qui acri gustu est, acrem seu pungentem saporem habens. 2) acer, vehemens. 3) astutus. 4) truculentus, iracundus.
Δριμύσσω, acri & mordaci humore adficio. A pr.
Δριμύτης, ητος, ἡ, acrimonia, acritudo. 2) vehementia, acerbitas, asperitas. 3) acumen, astutia. Ab eod.
Δριμυφαγία, ας, ἡ, acrium ciborum esus. 2) vomitus acrium esu provocatus. A seq.
Δριμυφάγος, ε, ὁ ℭ ἡ, qui acribus vescitur, qui acrium esu delectatur.
Δρίον, ο, τὸ, & δρίος, εος, τὸ, locus arboribus consitus. 2) silva. A δρῦς, n. 3.
Δροίτη, ης, ἡ, alveus balnearorius. 2) arca funebris.
Δρομαίδην, *Adv.* cursim. A δρόμος, cum sqq.
Δρομαῖος, αία, αῖον, cursu valens, velox.
Δρομαίως, *Adv.* cursim.
Δρομὰς, άδος, ὁ, ἡ, cursitans, velox, ut δρομὰς κάμηλος, *vulgo* dromedarius. 2) scortum vagum.
Δρομεὺς, έως, ὁ, cursor.
Δρόμημα, ατος, τὸ, cursus, curriculum.
Δρομικὸς, ὴ, ὸν, cursu valens.
Δρομικῶς, *Adv.* cursu, celeriter.
Δρομοκήρυξ, υκος, ὁ, praeco, nuncius cursorius.
Δρόμος, ε, ὁ, cursus. 2) fuga. 3) curriculum. A δρέμω, pro quo usurpatur τρέχω.
Δρομοχαίτης, ε, ὁ, setas, vel jubam inter currendum agitans. E δρόμος & χαίτη, *juba*.
ΔΡΟ'ΜΩΝ, ωνος, ὁ, dromo, parvus cancer.
Δρόπις, ιδος, ἡ, vindemia. Hesych. A δρέπω.
Δροπίσκος, ο, ὁ, calamus, corbis messoria vel vindemialis. Ab eod.
Δροσερὸς, ρὰ, ρὸν, roscidus, rorulentus. 2) tener, mollis. A δρόσος.
Δροσίζω, irroro, adspergo. Ab eod.
Δροσοβόλος, ε, ὁ ℭ ἡ, rorem stillans, rorans. E δρόσ☉ & βάλλω.
Δροσοείμων, ὁ ℭ ἡ, roratus, quasi rore vestitus. E δρόσ☉ & εἷμα, *vestis*. (vel ab ἵεμαι, rorem a se demittens.)
Δροσόεις, όεσσα, όεν, roscidus, rorulentus.
Δροσόμελι, ιτος, τὸ, roscidum mel.
Δροσοπάχνη, ης, ἡ, ros pruinosus, pruina.
ΔΡΟ'ΣΟΣ, ε, ἡ, ros. 2) dicitur de qualibet teneritudine, ut δρόσ☉ ℭ χνῦς, tenera lanugo.
Δροσοφόρ☉, ε, ὁ ℭ ἡ, idem quod seq.
Δροσώδης, εος, ὁ ℭ ἡ, roscidus, rorulentus.
Δρυάδες, ων, αἱ, Dryades, nimphæ. A δρῦς.
Δρυάδιον, ε, τὸ, quercus. Dim. a δρῦς.
Δρύϊν☉, ίνη, ινον, quernus, roboreus.
Δρυΐτης, ε, ὁ, dryites, *lapis*.
Δρυοκολάπτης, ε, ὁ, vide δρυοκολάπτης.
Δρυμὸς, ῦ, ὁ, & δρυμὰ, ῶν, τὰ, silva querna, quercetum. 2) quodlibet nemus. A δρῦς.
Δρυμώδης, εος, ὁ ℭ ἡ, silvosus. A præc.
Δρυμὼν, ῶνος, ὁ, idem quod δρυμός.
Δρυοβάλανος, ἡ, glans querna.
Δρυοβαφὴς, έος, ὁ ℭ ἡ, quercu seu quercus cortice tinctus. E δρῦς & βάπτω, *tingo*.
Δρυογόνος, ἡ, e quercu nata. Nimpha Dryas. E δρῦς & γίνομαι.
Δρυοκοίτης, ε, ὁ, in quercu, seu arbore cubans. E δρῦς & κοίτη, *cubile*.
Δρυοκολάπτης, ε, ὁ, picus arborarius, picus Martius. E δρῦς & κολάπτω, *tundo*, quia arbores rostro tundit & cavat.
Δρυοκόπος, ε, ὁ ℭ ἡ, qui quercus secat, qs. quercisecа. 2) avis. v. præc. E δρῦς & κόπτω, *seco*.
Δρυοπαγὴς, έος, ὁ ℭ ἡ, e quercubus compactus. E δρῦς & πήγνυμαι, *compingo*.
Δρυοπτερὶς, ίδος, ἡ, herba quædam. E δρῦς & πτερὶς, *filix*.
Δρυος, ε, ὁ, secundum quosdam pro δρίος, de quo supra.
Δρυοτομία, ας, ἡ, arborum amputatio, fissio.
Δρυοτομικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, vel ἐργασία, ars cædendi arbores.
Δρυοτόμος, ε, ὁ ℭ ἡ, qui quercus, vel arbores cædit. 2) materiarius, faber lignarius. E δρῦς & τέμνω, *seco*.
Δρύοχος, ε, ὁ, trabs, fulcrum &c. super quo nova navis ædificatur. Unde ἐκ τῶν δρυόχων structæ naves sunt novæ. E δρῦς & ἔχω, *habeo*.
Δρύοψ, οπος, ὁ, nomen avis.
Δρυπεπὴς, έος, ὁ ℭ ἡ, oliva, drupa, fructus maturus. E δρῦς & πέπτω, *coquo*. (sed melior lectio est δρυπετὴς, quæ de arbore aut jam decidit, aut in eo est, ut decidat.)
Δρύπεψ, επος, ὁ ℭ ἡ, idem & ex iisd.
Δρυπετὴς, έος, ὁ ℭ ἡ, maturus, qui ex arbore cadere solet. E δρῦς & πίπτω.
Δρυπὶς, ίδος, ἡ, frutex, qui loco foliorum spinas habet. A seq.
ΔΡΥ'ΠΤΩ, f. ψω, lacero, lanio.
ΔΡΥ'Σ, υὸς, ἡ, quercus. 2) robur. 3) quævis arbor, in primis fructifera.
Δρύφακτον, ε, τὸ, & δρύφακτος, ὁ, cancelli, sepes. A δρυφάσσω.
Δρυφακτόω, ῶ, f. ώσω, cancellis sepio. A præc.
Δρυφάκτωμα, ατος, τὸ, idem quod δρύφακτον. A præc.
Δρυφὰς, άδος, ἡ, unguis. 2) laniatus. Hesych. A δρύπτω.
Δρυφάσσω, lorico, munio, v. c. veste. A seq.
Δρυφὴ, ῆς, ἡ, laceratio, quæ fit unguibus. A δρύπτω.
Δρυώδης, εος, ὁ ℭ ἡ, roboreus, quernus. A δρῦς.
Δρωπακίζω, f. ίσω, adglutinatione picis calidæ evello pilos, & cutem deglabro. A δρώπαξ.
Δρωπακισμὸς, ῦ, ὁ, dropacis adplicatio. A præc.
ΔΡΩ'ΠΑΞ, ακος, ὁ, pix, qua evelluntur pili. 2) *Adjective*, vulsus, glaber.
Δυαδικὸς, ὴ, ὸν, dualis. A δυάς.
Δυάζω, f. άσω, dubito. 2) *pass.* coeo, sed de duobus. A seq.
Δυὰς, άδος, ἡ, binarius, dualis. A δύο.
Δυασμὸς, ῦ, ὁ, coitus. A δυάζομαι.
Δυάω, ῶ, in miserias & calamitates conjicio, unde Homericum δυόωσι pro δυῶσι, δυάσι. A δύη.
Δυερὸς, ρὰ, ρὸν, ærumnosus, calamitosus. 2) damnosus, noxius.
ΔΥ'Η, ης, ἡ. calamitas, infelicitas. 2) dolor, mœror, anxietas.

Δυηπάθεια, & δυηπαθία, ας, ἡ, laborum & ærumnarum perpessio, dolor ipse. A seq.

Δυηπαθής, έος, ὁ & ἡ, laborum ærumnarumque patiens. 2) patiens. E δύη & πάσχω.

Δυϊκός, ή, όν, dualis. A δύο.

Δυϊκῶς, *Adv.* dualiter.

Δύμι, subeo. A δύω, vel δύω.

ΔΥΝΑΜΑΙ, f. δυνήσομαι, possum, valeo. 2) æstimor *de nummis*. 3) efficio. aor. 1. *pass.* ἐδυνάσθην, qs. a δυνάζομαι.

Δυναμικός, ή, όν, potens, efficax, strenuus. A seq.

Δύναμις, εως, ἡ, vis, facultas. 2) dexteritas. 3) exercitus, copiæ. 4) multitudo, copia, ut lat. vis; in *Plur.* 5) angeli. 6) miracula, in N. T.

Δυναμοποιός, όν, potentem faciens. (nam in usu aliquando fuisse δυναμός, pro δυνατός, demonstrat sequens δυναμόω.)

Δυναμόω, ῶ, f. ώσω, confirmo, roboro.

Δύνασις, εως, ἡ, potentia.

Δυναστεία, ας, ἡ, potentia, imperium, magistratus.

Δυναστεύω, f. εύσω, potentatum obtineo, sum princeps, impero, præsum. 2) polleo opibus & potentia. 3) in *Pass.* potentiæ seu imperio alicujus subjectus sum. A seq.

Δυνάστης, ου, ὁ, potentatum obtinens, potens, dominus, dynasta. qs. a δυνάζομαι.

Δυναστικός, ή, όν, ad obtinendum potentatum aptus, potentatum referens. A præc.

Δυναστὶς, ίδος, ἡ, mulier potentatum obtinens. Ab eod.

Δυνάστωρ, ορος, ὁ, vir obtinens potentatum. Ab eod.

Δυνατέω, ῶ, f. ήσω, potens sum. A seq.

Δυνατός, ή, όν, potens. 2) validus, etiam corpore. 3) habilis, aptus, etiam de via. 4) possibilis. A δύναμαι.

Δυνατῶς, *Adv.* potenter, valide.

Δυνηρός, ρά, ρόν, potens, pollens. Ab eod.

Δύω, f. δύσω, subeo, ingredior. 2) occido. 3) induo. A δύν.

ΔΥΟ, *Gen.* δυοῖν, & δυεῖν, duo.

Δυογόν, τό, vox antiqua pro ζυγόν, ap. Platon.

Δυώδεκα, οἱ, αἱ, τά, duodecim.

Δυωδεκάμηνος, ου, ὁ & ἡ, qui duodecim mensium est. E δυώδεκα & μήν, *mensis*.

Δυωδεκαταῖος, duodecim dies natus, *vel* duodecimo die. 2) qui duodecimo die aliquid facit. A seq.

Δυωδέκατος, άτη, ατον, duodecimus.

Δυοειδής, ές, biformis. E δ. & εἶδος.

Δυοκαίδεκα, duodecim.

Δυοκαιδεκάμηνος, vid. δυωδεκάμηνος.

Δυοκαιδεκάς, άδος, ἡ, duodenarius numerus. Unde δυοκαιδέκατος.

Δυοστόν, οῦ, τό, int. μέρος, pars altera: respondet quæstioni: quota pars?

Δυοτοκέω, ῶ, f. ήσω, bina pario. E δύο & τίκτω.

Δύπτης, ου, ὁ, urinator. A seq.

Δύπτω, f. ψω, aquas subeo, mergo. A δύω, *subeo*.

ΔΥΣ, *Particula inseparabilis*, notans in compositione ægre, difficulter. 2) male, infeliciter. 3) in, sive non, velut α privativum. 4) intensionem, velut α ἐπιτατικόν, valde in partem sequiorem.

Δύσαγνος, ου, ὁ & ἡ, male castus, impurus, spurcus.

Δυσαγρέω, ῶ, f. ήσω, infelici captura utor, infelix sum in venando. E δύς & ἄγρα.

Δυσαγρία, ας, ἡ, infelix captura, seu venatio. Ex iisd.

Δυσαγωγός, οῦ, ὁ & ἡ, qui ægre impellitur, vel ducitur, quo volumus, intractabilis, refractarius. E δύς & ἀγωγή, *ductus*.

Δυσάδελφος, ου, ὁ & ἡ, infelix in fratribus.

Δυσαερία, ας, ἡ, malus aer, aeris tempestas gravis, cœli intemperies. A seq.

Δυσάερος, ου, ὁ & ἡ, malum habens aerem. E δύς & ἀήρ, *aer*.

Δυσαής, έος, ὁ & ἡ, graviter spirans, ut boreas. E δύς & ἄημι, *spiro*.

Δυσάθλιος, ον, valde miser.

Δυσαίακτος, ου, ὁ & ἡ, graviter & miserabiliter deflectus. 2) qui non facile lugetur. 3) lugubris. 4) qui non facile luget. E δύς & αἰάζω, *lugeo*.

Δυσαιανής, έος, ὁ & ἡ, idem. E δ. & αἰανής, *luctuosus*.

Δυσαίνετος, ον, infamis. E δ. & αἰνέω.

Δυσαίρετος, ον, difficilis expugnatu vel captu.

Δυσαισθησία, ας, ἡ, sensuum labefactio, hebetudo. E δ. & αἴσθησις, *sensus*.

Δυσαίσθητος, ου, ὁ & ἡ, sensu non valens, hebetem sensum habens. 2) hebes.

Δυσαίων, ωνος, ὁ & ἡ, cui ærumnosa est vita, qui vitam miseram degit.

Δυσαλγής, έος, ὁ & ἡ, difficilem & gravem adferens dolorem, ægre tolerabilis. 2) qui dolore alterius vix adficitur. E δύς & ἄλγος, *dolor*.

Δυσάλγητος, ου, ὁ & ἡ, idem quod δυσαλγής, n. 2.

Δυσαλθής, έος, ὁ & ἡ, sanatu difficilis. 2) incurabilis. E δύς & ἄλθος, *sanatio*.

Δυσάλθητος, ου, ὁ & ἡ, idem. Ex eod. & ἀλθίω.

Δυσαλλοίωτος, ου, ὁ & ἡ, qui vix mutari potest.

Δυσάλυκτος, ου, ὁ & ἡ, vix evitabilis, inevitabilis. E δύς & ἀλύσκω, *evito*.

Δυσάλωτος, ου, ὁ & ἡ, difficilis captu. 2) qui ægre vel difficulter corrumpitur. Ab ἁλίσκω.

Δυσάμβατος, ου, ὁ & ἡ, qui difficulter adiri aut scandi potest, impervius. E δ. & ἀναβαίνω.

Δυσάμμορος, ου, ὁ & ἡ, idem quod seq.

Δυσάμοιρος, ου, ὁ & ἡ, infelix, qui fata habet difficilia. Hesych. E δύς & μοῖρα. (ut δύς h. l. sit majorem in modum, sed in partem sequiorem. v. δυσμίσητος, δύσοιστος, δύσοικος.)

Δυσανάβατος, ον, idem quod δυσάμβατος.

Δυσαναβίβαστος, ου, ὁ & ἡ, qui haud facile adduci adsuefieri alicui rei, velut virtuti, potest. E δ. & ἀναβιβάζω.

Δυσανάγωγος, ου, ὁ & ἡ, qui ægre rejicitur, vel exscreatur, non facile exscreabilis. 2) qui ægre exscreat. 2) difficilis persuasu, pertinax.

Δυσανάδοτος, ου, ὁ & ἡ, qui non facile digeritur & in membra distribuitur, *cibus*.

Δυσανάκλητος, ου, ὁ & ἡ, qui ægre revocatur.

Δυσανακόμιστος, qui ægre reducitur, revocatur a morbo aut periculo ad salutem.

Δυσανάκρατος, ου, ὁ & ἡ, qui difficulter commiscetur *seu* temperatur. E δ. & ἀνακεράννυμι, *commisceo*.

Δυσανάλγητος, ον, idem quod δυσάλγητος.

Δυσανάληπτος, ου, ὁ & ἡ, qui difficile refocillari, aut recreari potest. E δύς & ἀναλαμβάνω, *recreo*.

Δυσανάλυτος, ου, ὁ & ἡ, ægre resolubilis, *seu* dissolubilis. E δ. & ἀναλύω.

Δυσανάλωτος, ον, qui non potest absumi, confici. E δ. & ἀναλίσκω.

Δυσανάπειστος, ου, ὁ & ἡ, qui vix dissuaderi potest. 2) qui ægre ab opinione potest deduci.

Δυσανάπλους, ον, non navigabilis adverso flumine.

Δυσα-

Δυσανάπλευστος, ον, qui vix tranare potest.

Δυσανάπνευστος, ου, ὁ & ἡ, ægre respirans.

Δυσανάπορος, ον, difficilis transitu, s. ad quem non facile transitur.

Δυσανάσφαλτος, ον, qui ægre e morbo convalescit. E δ. ἀνὰ & σφάλλω.

Δυσανασχετέω, ῶ, f. ήσω, ægre fero, gravor.

Δυσανάσχετος, ου, ὁ & ἡ, toleratu difficilis. 2) intolerabilis.

Δυσανασχέτως, Adv. ægro, iniquo animo.

Δυσανάτρεπτος, ου, ὁ & ἡ, eversu difficilis.

Δυσαναχρεμπτικὸς, ἡ, ὸν, qui difficulter exscreat. E δ. & ἀναχρέμπτω.

Δυσάνεκτος, ου, ὁ & ἡ, idem quod δυσανάσχετος.

Δυσάνιος, ου, ὁ & ἡ, morosus, difficilis. 2) valde anxius & tristis. E δ. & ἀνία, mœror.

Δυσάνοδος, ου, ὁ & ἡ, adscensu difficilis. 2) ad quem accedi vix potest.

Δυσάνολβος, ον, miser.

Δυσανταγώνιστος, ου, ὁ & ἡ, cum quo male & periculose decertatur: fortis, bellicosus. E δ. & ἀνταγωνίζομαι.

Δυσάντης, εος, ὁ, ἡ, arduus. Apud Poetas idem quod sequens

Δυσάντητος, ου, ὁ & ἡ, cujus malus, seu sinister est occursus. 2) difficilis, sævus. E δ. & ἀντάω, occurro.

Δυσαντίβλεπτος, ου, ὁ & ἡ, adspectu terribilis, cujus oculis haud facile occurras. E δ. & ἀντιβλέπω, contra adspicio.

Δυσαντίλεκτος, ου, ὁ & ἡ, qui vix refelli potest. 2) cui resisti non potest.

Δυσαντίρρητος, ου, ὁ & ἡ, qui refelli vix potest.

Δυσαντιρρήτως, Adv. ita, ut vix contra dici queat, liquido.

Δυσαντοφθάλμητος, ου, ὁ & ἡ, cui resisti non potest, invictus. E δ. & ἀντοφθαλμέω.

Δυσάνωρ, ορος, ὁ, infelix. Epith. nuptiarum. Æschyl. E δ. & ἀνήρ.

Δυσαξίωτος, ον, inexorabilis. E δ. & ἀξιόω, rogo.

Δυσαπάλειπτος, ον, non facile abluendus. E δ. & ἀπαλείφω, abluo.

Δυσαπαλλακτία, ας, ἡ, difficultas rejectionis, liberationis. A seq.

Δυσαπάλλακτος, ου, ὁ & ἡ, qui difficulter abjici potest. 2) qui difficulter profligatur, a quo vix liberari possumus. E δ. & ἀπαλλάττω.

Δυσαπαλλάκτως, Adv. ut haud facile discedere, liberari possis. A præc.

Δυσαπάντητος, ον, idem quod δυσάντης & δυσάντητος.

Δυσαπάτητος, ου, ὁ & ἡ, difficilis deceptu, qui vix decipi potest. E δ. & ἀπατάω, decipio.

Δυσαπιστέω, ῶ, f. ήσω, difficulter diffido, vix dubito.

Δυσαπόδεικτος, ον, vix demonstrandus.

Δυσαποδίδακτος, ου, ὁ & ἡ, qui ægre dedocetur aut dediscit aliquid. E δ. & ἀποδιδάσκω.

Δυσαποκατάστασις, εως, ἡ, ægritudo, qua quis sibimet ipse displicet, languor. 2) agitatio animi vix conquiescentis & ad se redeuntis, aut difficultas rem quamcunque ad pristinam constantiam restituendi.

Δυσαπόκριτος, ου, ὁ & ἡ, cui vix responderi potest. E δ. & ἀποκρίνομαι, respondeo.

Δυσαποκρίτως, Adv. ita, ut vix responderi queat. A præc.

Δυσαπολόγητος, ου, ὁ & ἡ, qui ægre defenditur, vel excusatur. E δ. & ἀπολογέομαι.

Δυσαπολύτως, Adv. ita, ut difficulter avelli, vel absolvi queat. E δ. & ἀπολύω.

Δυσαπόνιπτος, ου, ὁ & ἡ, qui vix deleri, vel elui potest. E δ. & ἀπονίπτω, eluo.

Δυσαπόπαυστος, ου, ὁ & ἡ, cui vix finem imponere possumus, qui vix sedari potest. 2) strenuus in bello. E δ. & ἀποπαύομαι, cesso.

Δυσαποπαύστως, Adv. ita, ut vix finis imponi, aut sedari possit. 2) constanter. A præc.

Δυσαπόπλυτος, ου, ὁ & ἡ, qui difficulter ablui potest. E δ. & ἀποπλύνω, abluo.

Δυσαπόπτωτος, ου, ὁ & ἡ, qui vix decidit, seu delabitur. E δ. & ἀποπίπτω, decido.

Δυσαπόρρυπτος, ον, qui elui vix potest. E δ. & ἀπορρύπτω, abluo.

Δυσαπόσπαστος, ου, ὁ & ἡ, qui ægre avellitur. E δ. & ἀποσπάω, avello.

Δυσαποσπάστως, Adv. ita, ut ægre avelli possit, tenaciter, firmiter.

Δυσαποτέλεστος, ον, eventum non habens, non finiendus aut absolvendus. E δ. & ἀποτελέω, finio.

Δυσαπότρεπτος, ου, ὁ & ἡ, qui ægre avertitur. 2) refractarius. E δ. & ἀποτρέπω, averta.

Δυσαπότριπτος, ον, qui amoveri, repelli non potest. E δ. & ἀποτρίβομαι.

Δυσάπουλος, ου, ὁ & ἡ, ægre cicatricem ducens. E δ. & ἀπουλόω, cicatricem contraho. Sed melius

Δυσαπούλωτος, ου, ὁ & ἡ, idem & ab eod.

Δυσαρέσκομαι, displiceo.

Δυσάρεσκος, ου, ὁ, ineptus gratiæ captator.

Δυσαρεστέω, ῶ, όμαι, non sum hilariter adfectus, morosum me præbeo, offenso sum animo. 2) improbo.

Δυσαρέστησις, εως, ἡ, ægritudo. 2) infelicitas summa, miserrima conditio, miseriæ. A pr.

Δυσάρεστος, ου, ὁ & ἡ, cui placere difficulter queas, morosus, unde τὸ δυσάρεστον, ου, morositas.

Δυσαρέστως, Adv. morose, iniquo animo.

Δυσαρίθμητος, ον, innumerabilis.

Δυσαριστοτόκεια, ας, ἡ, quæ optimam prolem peperit, sed malo fato.

Δύσαρκτος, ου, ὁ & ἡ, cui difficile est imperare, contumax. E δ. & ἄρχω.

Δυσαρμοστία, ας, ἡ, disconvenientia, discordia. E δ. & ἁρμόζω.

Δυσαρχία, ας, ἡ, difficultas imperandi, quando milites imperatori vix obediunt. E δ. & ἀρχή.

Δυσάσχετος, ου, ὁ & ἡ, intolerabilis, molestus. (sed videtur potius leg. δυσάνσχετος aut δυσανάσχετος.)

Δυσάτιμος, ον, idem quod ἄτιμος.

Δυσαυλία, ας, ἡ, inhospitalia locus.

Δύσαυλος, ου, ὁ & ἡ, & δυσαύλιστος, ad commorandum, deversandum parum commodus. E δ. & αὐλή, item αὐλίζομαι.

Δυσαυξής, έος, ὁ & ἡ, qui difficulter augescit, parum crescit. E δ. & αὔξω, augeo.

Δυσαύξητος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.

Δυσαυχής, έος, ὁ & ἡ, molestus sese jactando, jactator odiosus. E δ. & αὐχή, gloriatio.

Δυσαφαίρετος, ου, ὁ & ἡ, difficilis ablatu.

Δυσαχθής, έος, ὁ & ἡ, onerosus, molestus. E δὺς & ἄχθος, molestia.

Δυσβάστακτος, ου, ὁ & ἡ, difficilis portatu.

Δυσβατοποιέομαι, οῦμαι, difficilem aditum, transitum vel receptum facio. A seq. & ποιέω.

Δύσβατος, ου, ὁ & ἡ, qui difficulter adiri, aut scandi potest, inaccessus, impervius, unde τὸ δύσβατον, ου, adeundi, seu transeundi difficultas. E δ. & βαίνω.

Δυσβάϋκτος, ον, lamentabilis. E δ. & βαΰζω.

Δυσβίοτος, ου, miser, ærumnosus.
Δυσβλαστέω, ῶ, f. ήσω, difficulter, non bene germino.
Δυσβλαστὴς, έος, ὁ & ἡ, difficulter, tarde, male germinans. E δ. & βλαστάνω.
Δυσβοήθητος, ου, ὁ & ἡ, cui vix succurri potest, ægre medicabilis. E δ. & βοηθέω.
Δυσβόηθος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.
Δύσβολος, ου, ὁ & ἡ, cui jactus aleæ male cecidit. E δ. & βάλλω.
Δυσβουλία, ας, ἡ, infelicitas, stultitia consilii. A seq.
Δύσβουλος, ου, ὁ & ἡ, cujus malum vel infelix est consilium. E δ. & βουλή.
Δύσβρωτος, ου, ὁ & ἡ, non bene edulis, gratiam in mandendo non habens.
Δύσβωλος, ου, ὁ & ἡ, epith. terræ asperæ, parum fertilis, E δ. & βῶλος, *gleba*.
Δύσγαμος, ου, ὁ & ἡ, qui infeliciter contraxit nuptias.
Δυσγάργαλις, & δυσγάργαλος, ὁ, ἡ, qui se ægre manibus titillari vel contrectari sinit. E δ. & γαργαλίζω.
Δυσγαργάλιστος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.
Δυσγένεια, ας, ἡ, ignobilitas, generis obscuritas. 2) animus degener, ignavia. A seq.
Δυσγενὴς, έος, ὁ & ἡ, ignobilis, qui obscuro genere ortus est. 2) degener. E δ. & γίνομαι.
Δυσγεφύρωτος, ου, ὁ & ἡ, qui ponte vix jungi potest, qui ægre fert pontem. E δ. & γεφυρόω.
Δυσγεώργητος, ου, ὁ & ἡ, qui difficulter coli potest. E δ. & γεωργέω.
Δύσγνοια, ας, ἡ, ignorantia, error, dubitatio. E δ. & γινώσκω.
Δυσγνώριστος, ου, ὁ & ἡ, agnitu difficilis, qui difficulter agnosci potest. E δ. & γνωρίζω.
Δυσγνωσία, ας, ἡ, obscuritas, difficultas cognoscendi. E δ. & γινώσκω.
Δύσγνωστος, ου, ὁ & ἡ, obscurus, difficilis cognitu.
Δυσγοήτευτος, ου, ὁ & ἡ, qui non facile fascinari potest. 2) qui non facile vel non illecebris capitur, aut decipitur. E δ. & γοητεύω.
Δυσγράμματος, ου, ineptus ad litteras discendas.
Δυσγρίπιστος, ου, ὁ & ἡ, invenitur & δυσγρίπητος, e quo non facile lucrum percipi potest. E δ. & γριπίζω, *piscor*, *lucrum facio*.
Δυσδαιμονία, ας, ἡ, infelicitas. A δυσδαίμων.
Δυσδαιμόνως, *Adv.* infeliciter.
Δυσδαίμων, ονος, ὁ & ἡ, infelix, infortunatus.
Δυσδάκρυτος, ου, lacrimabilis. E δ. & δακρύω.
Δυσδάμαρτος, ου, infelix uxore. E δ. & δάμαρ, *uxor*.
Δύσδεικτος, ου, ὁ & ἡ, demonstratu difficilis. E δ. & δείκνυμι.
Δυσδερκὴς, έος, ὁ & ἡ, qui difficulter videri potest, obscurus. E δ. & δέρκομαι.
Δυσδιάβατος, ου, ὁ & ἡ, transitu difficilis, impervius. E δ. & διαβαίνω.
Δυσδιάγνωστος, ου, obscurus. E δ. & διαγινώσκω.
Δυσδιάγωγος, ου, difficulter tractandus, regendus, coercendus.
Δυσδιάθετος, ου, ὁ & ἡ, dispositu seu compositu difficilis. 2) non vendibilis. E δ. & διατίθημι.
Δυσδιαίρετος, ου, ὁ & ἡ, vix dividendus. E δ. & διαιρέω.
Δυσδιαίτητος, ου, ὁ & ἡ, de quo difficile est arbitrari. E δ. & διαιτάω, *arbitror*.
Δυσδιακόμιστος, ου, ὁ & ἡ, portatu vel expeditu difficilis. E δ. & διακομίζω, *porto*.
Δυσδιάκριτος, ου, ὁ & ἡ, qui discerni, seu dijudicari ægre potest. E δ. & διακρίνω.

Δυσδιάλλακτος, ου, ὁ & ἡ, difficilis reconciliatu, qui ægre placari potest. E δ. & διαλλάττω.
Δυσδιάλυτος, ου, ὁ & ἡ, ægre dissolvendus, firmus. 2) implacabilis. E δ. & διαλύω.
Δυσδιανόητος, ου, obscurus, difficilis. E δ. & διανοέομαι.
Δυσδιάπνευστος, ου, ὁ & ἡ, qui ægre difflatur. 2) qui per spiritales meatus ægre transmittitur. E δ. & διαπνέω.
Δυσδιάσπαστος, ου, non facile convellendus, firmus. E δ. & διασπάω, *convello*.
Δυσδιατύπωτος, ου, ὁ & ἡ, qui ægre (ad bonos mores) formari potest. E δ. & διατυπόω.
Δυσδιάφευκτος, & δυσδιάφυκτος, ου, ὁ & ἡ, qui ægre evitari potest. E δ. & διαφεύγω.
Δυσδιαφόρητος, ου, ὁ & ἡ, qui ægre per sudorem discutitur vel egeritur. E δυς & διαφορέω.
Δυσδιαφύλακτος, ου, ὁ & ἡ, qui ægre custodiri potest. E δ. & διαφυλάττω.
Δυσδιαχώρητος, ου, ὁ & ἡ, qui difficulter excernit. E δ. & διαχωρέω, *excerno*.
Δυσδίδακτος, ου, tardus, difficilis eruditu.
Δυσδιέγερτος, ου, ὁ & ἡ, excitatu difficilis. E δ. & διεγείρω.
Δυσδιεξίτητος, ου, ὁ & ἡ, qui difficulter percurri, seu transiri potest. 2) qui vix explicari potest. E δ. & διέξειμι.
Δυσδιέξοδος, ου, ὁ & ἡ, ægre pervius, unde exiri non potest.
Δυσδιερεύνητος, ου, ὁ & ἡ, difficilis investigatu, obscurus. E δ. & διερευνάω.
Δυσδιήγητος, ου, ὁ & ἡ, enarratu difficilis. E δ. & διηγέομαι, *enarro*.
Δυσδιόδευτος, ου, idem quod δυσδιέξοδος. E δ. & διοδεύω.
Δυσδίοδος, ου, idem.
Δυσδιοίκητος, ου, ὁ & ἡ, administratu vel moderatu difficilis. E δ. & διοικέω.
Δυσδιόρθωτος, ου, ὁ & ἡ, qui ægre emendari potest. E δ. & διορθόω.
Δυσδοκίμαστος, ου, ὁ & ἡ, perspectu difficilis. E δ. & δοκιμάζω.
Δυσεγχείρητος, ου, ὁ & ἡ, difficilis. Epith. negotii. E δ. & ἐγχειρέω.
Δύσεδρος, ου, ineptus, abhorrens, male sedens. E δ. & ἕδρα, *sedes*.
Δυσειδὴς, έος, ὁ & ἡ, deformis, turpis. E δ. & εἶδος, *forma*.
Δυσείκαστος, ου, ὁ & ἡ, infeliciter expressus. 2) conjectu difficilis. E δ. & εἰκάζω, *adsimilo*.
Δυσείματος, male vestitus. E δ. & εἷμα, *vestis*.
Δυσειματέω, ῶ, f. ήσω, malo, seu sordido vestitu utor. A præc.
Δυσειματία, ας, ἡ, malus & sordidus vestitus. A seq.
Δυσείμων, ονος, ὁ & ἡ, sordide vestitus, male indutus, pannosus. E δ. & ἕω, *vestitus*.
Δυσειρεσία, ας, ἡ, difficilis remigatio. 2) remigatio iners.
Δυσείσβολος, ου, ὁ & ἡ, accessu difficilis, inaccessus. E δ. & εἰσβολή, *ingressus*.
Δυσέκπλοος, ος, ον, ουν, idem quod seq.
Δυσέκπλωτος, ου, ὁ & ἡ, ægre patens navibus. E δ. & ἐκπλώω, pro ἐκπλέω.
Δυσέκβατος, ου, ὁ & ἡ, exitum difficilem habens, ut paludes, silvæ. E δ. & ἐκβαίνω.
Δυσεκβίαστος, ου, ὁ & ἡ, cui non facile vis adferri potest. 2) pertinax. E δ. & ἐκβιάζω.

Δυσ-

Δυσεκβίβαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui haud facile ab aliqua re, velut consuetudine, vitio, revocari, abstrahi potest. E δ. ἐκ & βιβάζω.

Δυσέκδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non facile vendi, vel elocari potest. E δυς & ἐκδίδωμι.

Δυσεκθέρμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægre potest calefieri, seu incalescere. E δ. & ἐκθερμαίνω.

Δυσεκκόμιστος, ου, ægre exportandus. E δ. & ἐκκομίζω.

Δυσέκκριτος, ου, non facile excernendus.

Δυσεκλάλητος, ου, vix vel non effandus.

Δυσέκλειπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non deficiens. E δ. & ἐκλείπω.

Δυσεκλόγιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægre computari potest, adeoque perspectu difficilis est, obscurus. E δ. & ἐκλογίζομαι.

Δυσέκλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui solvi vel exsolvi non potest. 2) obscurus, inexplicabilis. E δ. & ἐκλύω, exsolvo. Unde δυσεκλύτως, inextricabiliter.

Δυσέκνευστος, ου, e quo enatari, qui tranari non potest. E δ. & ἐκνέω, enato.

Δυσέκνιπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui elui vix potest. E δ. ἐκνίπτω.

Δυσεκπέρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, & δυσεκπέραντος, qui vix absolvi & ad finem perduci potest. E δ. & ἐκπεραίνω.

Δυσέκπλους, ου, unde vix enavigari potest.

Δυσέκπλυντος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui elui vix potest. E δ. & ἐκπλύνω.

Δυσέκπλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iisd.

Δυσέκπλωτος, idem quod δυσέκπλους.

Δυσεκπόρευτος, ου, unde exiri non potest.

Δυσεκπύητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægre ad suppurandum perducitur. E δ. & ἐκπυέω.

Δυσέκτηκτος, ου, qui non facile evacuatur vel ejicitur, nempe per alvum, aut alia via. E δ. & ἐκτήκω, eliquo.

Δυσέκφευκτος, ου, vix effugiendus.

Δυσέκφορος, ου, difficilis, durus pronunciatu. E δ. & ἐκφέρω. Unde

Δυσεκφόρως, *Adv.* dure ad pronunciandum.

Δυσεκφύκτως, *Adv.* sine effugio. E δ. & ἐκφεύγω.

Δυσεκφώνητος, ου, ægre pronunciandus. E δ. & ἐκφωνέω.

Δυσέλεγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter redargui, refelli potest. E δ. & ἐλέγχω. v. δυσεξέλ.

Δυσέλικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vix evolubilis, difficilibus gyris perplexus. E δ. & ἑλίσσω. (sed v. δυσεξέλικτος.)

Δυσελκής, έος, ὁ ϗ ἡ, cujus difficulter curantur ulcera vel vulnera. E δ. ἕλκος, ulcus.

Δυσελκία, ας, ἡ, difficilis curatio ulceris, vel vulneris, ulcerum malignitas medelam respuens. Ex iisd.

Δυσέλκυστος, ου, qui ægre aliquo duci, trahi potest. E δ. & ἑλκύω.

Δυσελπίζω, f. ίσω, parum, nihil spero, diffido.

Δύσελπις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, qui est abjectæ spei.

Δυσελπιστέω, ῶ, f. ήσω, parum confido, prope despero. A δυσέλπιστος.

Δυσελπιστία, ας, ἡ, spes mala. A seq.

Δυσέλπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod δύσελπις.

Δυσελπίστως, *Adv.* cum mala spe, sine spe. A præc.

Δυσέμβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, Epith. viæ asperæ, arduæ, &c.

Δυσέμβλητος, ου, qui non facile reponi in locum suum potest, *de luxatis*. Hipp. E δ. & ἐμβάλλω.

Δυσέμβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis accessu, item ad quem vix perveniri potest. Ex iisd.

Δυσεμετέω, ῶ, f. ήσω, ægre vomo. A seq.

Δυσέμετος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægre vomens. A seq.

Δυσεμέω, ægre vomo.

Δυσεμής, έος, ὁ ϗ ἡ, ægre vomens. E δ. & ἐμέω.

Δυσέμφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, malæ & infaustæ significationis. E δ. & ἐμφαίνω, significo.

Δυσεντερία, ας, ἡ, intestinorum tormina.

Δυσεντερικός, ή, όν, dysentericus. 2) qui dysenteria laborat. A præc.

Δυσεντερώδης, idem & ab eod.

Δυσέντερος, idem. Ex δ. & ἔντερον, intestinum.

Δυσέντευκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad quem non facile patet aditus. 2) morosus, inhumanus & asper in congressu, sævus. E δ. & ἐντυγχάνω, adeo.

Δυσεντευξία, ας, ἡ, morositas & asperitas in congressu. E δ. & ἔντευξις.

Δυσένωτος, ου, non facile conjungendus. E δ. & ἑνόω, conjungo.

Δυσεξάγωγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægre educitur vel exportatur. E δ. & ἐξάγω.

Δυσεξάλειπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægre deletur seu obliteratur. E δ. & ἐξαλείφω.

Δυσεξάλλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vix mutabilis, qui in aliam naturam vix mutari potest. E δ. & ἐξαλλάττω.

Δυσεξάλυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non effugiendus. E δ. & ἀλύσκω, fugio.

Δυσεξανάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non facile consumitur. E δ. & ἐξαναλίσκω.

Δυσεξαπάτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod δυσαπάτ.

Δυσεξαρίθμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod δυσαρίθμ.

Δυσεξέλεγκτος, ου, idem quod δυσέλεγκτος.

Δυσεξέλικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis explicatu. E δ. & ἐξελίττω, evolvo. (v. δυσέλικτος.)

Δυσεξέργαστος, ου, difficilis elaboratu.

Δυσεξερεύνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus difficilis est perscrutatio, qui non facile investigari potest. E δ. & ἐξερευνάω, investigo.

Δυσεξεύρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, inventu difficilis. E δ. & ἐξευρίσκω, invenio.

Δυσεξήγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui explicari vix, vel omnino non potest. E δ. & ἐξηγέομαι, explico.

Δυσεξήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis ad eicurandum. E δ. ἐξ & ἥμερος, eicur. (nisi potius est δυσεξημέρωτος.)

Δυσεξήνυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, effectu difficilis. 2) inexplicabilis, vel vix explicandus, enodandus. E δ. & ἐξανύω, perficio.

Δυσεξίτηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, vix vel non delebilis.

Δυσεξίτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis exitu. E δ. & ἔξειμι.

Δυσέξοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilem exitum habens.

Δυσέξοιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, elatu vel exportatu difficilis. 2) vix explicabilis. E δ. & ἐκφέρω.

Δυσεπανόρθωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vix emendabilis. E δ. & ἐπανορθόω.

Δυσεπέκτατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter extenditur. E δ. & ἐπεκτείνω.

Δυσεπίβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, conjectu difficilis, quem contingere vix licet, explicatu difficilis.

Δυσεπίβατος, ου, aditu difficilis.

Δυσεπιβούλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui insidiis vix capi potest, cautus. E δ. & ἐπιβουλεύομαι.

Δυσεπικούρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui vix auxilium ferri potest. E δ. & ἐπικουρέω.

Δυσεπίκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo vix judicari potest. E δ. & ἐπικρίνω, judico.

Δυσεπίμικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cum aliis commercium non habet. 2) difficilis aditu.

Δυσεπινόητος, ου, obscurus, difficilis. E δ. & ἐπινοέω.

Δυσεπίστροφος, ον, qui non facile converti potest.

Δυσεπίσχετος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter inhiberi, contineri aut retineri potest. E δ. & ἐπίσχω, cohibeo.

Δυσεπίτευκτος, ον, difficilis ad assequendum. E δ. & ἐπιτυγχάνω, assequor.

Δυσεπιτήδευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, multis difficultatibus implicitus, in quo elaborando summa diligentia requiritur.

Δυσεπιχείρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quem non facile impetus fieri potest. 2) confectu difficilis. E δ. & ἐπιχειρέω.

Δυσέργαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, factu, tractatu, elaboratu difficilis. E δ. & ἐργάζομαι. (v. δυσεξέργ.)

Δυσεργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod δύσεργος.

Δυσεργία, ας, ἡ, difficultas. 2) segnities A seq.

Δύσεργος, ου, ὁ καὶ ἡ, piger ad opus faciendum. 2) difficilis, operosus. Unde δυσέργως, Adv.

Δυσερεύνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inscrutabilis. E δὺς & ἐρευνάω, scrutor. (v. δυσεξερεύν.)

Δυσέρημος, ου, ὁ καὶ ἡ, desertus. 2) difficilis ob solitudinem.

Δύσεριs, ιδος, ὁ καὶ ἡ, contentiosus, morosus.

Δυσέριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo, vel cum quo contendere difficile est. 2) in infelici contentione positus. E δ. & ἐρίζω.

Δυσερμήνευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, explicatu difficilis. E δ. & ἑρμηνεύω. Unde

Δυσερμηνεύτως, Adv. obscure.

Δυσερμία, ας, ἡ, infelicitas, infortunium. Hesych. A seq.

Δύσερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, infelix. Suidæ, exspes. A δ. & Ἑρμῆς, Mercurius.

Δύσερως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, invenustus, qui infelici vel periculoso amore tenetur. 2) perdite amans.

Δυσερώτως, Adv. perdito amore. A præc.

Δυσετηρία, ας, ἡ, sterilitas anni. E δ. & ἔτος, annus.

Δυσετυμολόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus Etymologia vix reddi potest.

Δυσευνέτειρα, periculose cubans, quæ obdormiscere non potest. A δυσευνέτωρ.

Δυσεύνητος, ον, idem quod sequens.

Δυσευνέτωρ, ὁ, male, periculose cubans, in lecto vel nido.

Δυσεύρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, inventu, intellectu, numeratu difficilis. E δ. & εὑρίσκω.

Δυσεφίκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad quem vix pervenire possumus. 2) cui vix pares esse possumus.

Δυσέγχωστος, ον, qui haud facile aggere claudi potest. (nisi potius est δυσεγχώστος.)

Δυσζηλία, ας, ἡ, zelotypia. A seq.

Δύσζηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, æmulus, invidus, in malam partem æmulator.

Δυσζήλως, Adv. invidiose. A præc.

Δυσζήτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, pervestigatu difficilis. E δ. & ζητέω.

Δύσζωος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus misera est vita.

Δυσηκὴς, έος, ῆς, sanatu difficilis. Nam Hesych. δυσηκὲς exponit δυσίατον. E δ. & ἀκέομαι, sano.

Δυσηκοέω, ῶ, f. ήσω, difficulter audio. 2) inobediens sum.

Δυσηκοΐα, ας, ἡ, gravitas auditus, aurium tarditas. 2) inobedientia.

Δυσήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui graviter audit. 2) inobsequens, inobediens. E δ. & ἀκούω.

Δυσήλατος, ου, ὁ καὶ ἡ, vix equitabilis, inequitabilis. E δ. & ἐλαύνω, agito.

Δυσηλεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, molestam habens dormitionem. 2) molestus, gravis. E δ. & λέγομαι, cubo, dormio.

Δυσήλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad quem sol ægre pervenit, soli minus expositus.

Δυσημερέω, ῶ, f. ήσω, sum infelix, adversa fortuna utor, res mihi infeliciter cedunt. E δ. & ἡμέρα.

Δυσημερία, ας, ἡ, infaustus dies. 2) infortunium, fortuna adversa. Ex iisd.

Δυσημέω, ῶ, f. ήσω, ægre vomo. A seq.

Δυσημὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ægre vomens. E δ. & ἐμέω.

Δυσήνεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ventosus, ventis vexatus. E δ. & ἄνεμος.

Δυσηνίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui frenis vix regi potest. E δ. & ἡνία, frenum.

Δυσηνιάστως, Adv. ita ut frenis vix regi queat.

Δυσήνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui frenis contineri nequit. 2) morosus. 3) doloris impatiens. Ex iisd.

Δυσηνίοχητος, ου, ὁ καὶ ἡ, gubernatu difficilis, qui habenis ægre retineri potest. Ex iisd. & ἔχω, habeo.

Δυσηνίως, Adv. idem quod δυσηνιάστως.

Δυσήνυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, effectu difficilis, inextricabilis. E δ. & ἀνύω, perficio.

Δυσήροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, aratu difficilis. E δ. & ἀρόω.

Δυσήττητος, ον, invictus, vix vincendus. E δ. & ἡττάομαι, vincor.

Δυσήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, tristis, qui animo tristi est. E δ. & ἦτορ, cor.

Δυσηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, horrisonus. Epith. venti gravis & belli s. pugnæ. E δ. & ἦχος.

Δυσθαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ægre vel non germinans, ægre virescens. E δ. & θάλλω.

Δυσθαλπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, calefactu difficilis, frigidus. E δ. & θάλπω, foveo.

Δυσθανατέω, & -άω, ῶ, iniquo animo mortem obeo: item difficulter morior. A seq.

Δυσθάνατος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficulter, ægre moriens. 2) difficilem mortem inferens. 3) mortifer.

Δυσθανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, misere mortuus, qui infelici morte periit. E δ. & θνήσκω.

Δυσθέατος, ου, ὁ καὶ ἡ, invisus, non visus. 2) horribilis vel infelix adspectu.

Δυσθενέω, ῶ, deficio viribus. E δ. & σθένος, robur.

Δύσθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, impius. 2) odiosus Deo.

Δυσθεράπευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ægre sanabilis.

Δυσθερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, calefactu difficilis, valde frigidus. E δ. & θέρω, calefacio.

Δυσθεσία, ἡ, languor corporis, propter quem quis sibi ipse displicet. 2) ægritudo animi. E δ. & θέσις.

Δυσθετέω, ῶ, f. ήσω, male adficio, languidum reddo. 2) ad magnas difficultates & inopiam consilii redigo. A sq.

Δύσθετος, ὁ καὶ ἡ, male situs, parum opportune situs. 2) male affectus, languens, sibi displicens.

Δυσθεώρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus contemplatio difficilis est, obscurus. E δ. & θεωρέω.

Δυσθήρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis venatu. 2) difficilis intellectu, obscurus. E δ. & θηράω.

Δύσθηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui parum succedit venatio. E δ. & θήρα.

Δυσθησαύριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, reconditu difficilis, qui ægre recondi, aut adservari potest.

Δυσθραυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ægre frangitur. E δ. & θραύω.

Δύσθροος, ον, flebilis, lamentabilis. E δ. & θρόος.

Δυσθυμέω, ῶ, f. ήσω, animum despondeo.

Δυσθυμία, ας, ἡ, animi mœror.

Δύσθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, graviter animo adfectus. 2) quem pœnitentia facti subit.

Δυσ-

Δυσθύμως, *Adv.* ægro animo.
Δυσίατος, ου, ὁ & ἡ, insanabilis. 2) sanatu difficilis. E δ. & ἰάομαι.
Δυσίδρωτος, ου, ὁ & ἡ, cui difficulter elicitur sudor. E δὺς & ἱδρώς.
Δυσιερέω, ῶ, f. ήσω, non lito. 2) victimæ exta mihi dira portendunt.
Δυσιθάλασσος, vel δυσιθάλαττος, ου, ὁ ϗ ἡ, mare subiens, Epith. retis. E δύω, vel δύνω, & θάλασσα.
Δυσίμερος, ου, ὁ & ἡ, non amabilis. 2) improbus & protervus amator.
Δύσιππος, ου, ὁ & ἡ, equitatui minus idoneus.
Δύσις, εως, ἡ, occasus. A δύω, *subeo, occido.*
Δυσιχνίαστος, ου, ὁ & ἡ, investigatu difficilis, investigabilis. E δ. & ἰχνιάω, *investigo.*
Δυσκαής, έος, ὁ & ἡ, qui difficulter uri, seu cremari potest, ægre ardens. E δ. & καίω.
Δυσκαθαίρετος, ου, ὁ & ἡ, qui ægre sive difficulter everti, vel vinci, destrui potest. E δ. & καθαιρέω.
Δυσκάθαρτος, ου, ὁ & ἡ, purgatu difficilis. E δ. & καθαίρω.
Δυσκάθεκτος, ου, ὁ & ἡ, qui difficulter contineri seu cohiberi potest. E δ. & κατέχω.
Δυσκαμπής, έος, ὁ & ἡ, qui non facile flectitur, inflexibilis. E δ. & κάμπτω.
Δύσκαμπτος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iisdem.
Δύσκαπνος, ου, ὁ & ἡ, fumum molestum habens.
Δυσκαρτέρητος, ου, ὁ & ἡ, ægre tolerabilis. 2) plane intolerabilis. E δ. & καρτερέω.
Δυσκαταγώνιστος, ου, ὁ & ἡ, expugnatu, superatu difficilis. E δ. & καταγωνίζομαι.
Δυσκατάκλαστος, ου, ὁ & ἡ, fractu difficilis. E δ. & κλάω.
Δυσκατέακτος, ου, ὁ & ἡ, idem. E δ. & καταγνύω, *frango.*
Δυσκατάληπτος, ον, obscurus, difficilis perceptu.
Δυσκατάλλακτος, ου, ὁ & ἡ, difficilis reconciliatu, implacabilis. E δ. & καταλλάττω.
Δυσκατάλυτος, ου, ὁ & ἡ, ægre solubilis, firmus.
Δυσκαταμάθητος, ου, ὁ & ἡ, difficilis ad discendum, obscurus. E δ. & καταμανθάνω.
Δυσκαταμαθήτως, *Adv.* ita, ut vix addisci, vel intelligi possit, obscure. A pr.
Δυσκαταμάχητος, ου, ὁ & ἡ, vix expugnabilis.
Δυσκατανόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vix potest animadverti, vel percipi, perobscurus.
Δυσκατάπαυστος, ου, ὁ & ἡ, qui vix sedari seu cohiberi potest, irrequietus. E δ. & καταπαύω.
Δυσκαταπαύστως, *Adv.* ita, ut vix sedari possit.
Δυσκατάπληκτος, ον, terribilis, timendus. 2) qui terreri, coerceri & contineri non potest. E δ. & καταπλήσσω.
Δυσκαταπολέμητος, ον, vix bello subigendus. E δ. & καταπολεμέω.
Δυσκαταπόνητος, ον, vix efficiendus, qui perfici nequit. 2) qui vix frangi, domari possit. E δ. & καταπονέω.
Δυσκατάποτος, ου, ὁ & ἡ, difficilis deglutitu. E δ. & καταπίνω.
Δυσκατάπρακτος, ον, difficilis effectu. E δ. & καταπράσσομαι.
Δυσκατάρτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui fœtum non perficit, sed immaturum ejicit. Hippiatr. E δ. & καταρτίζω, *perficio.*
Δυσκατάσβεστος, ου, ὁ & ἡ, qui extingui nequit. E δ. & κατασβέννυμι.
Δυσκατασκεύαστος, ου, ὁ & ἡ, conditu seu fabricatu & effectu difficilis. E δ. & κατασκευάζω.

Δυσκατάστατος, ου, ὁ & ἡ, sedatu difficilis. E δ. & καθίστημι, *compono.*
Δυσκαταφρόνητος, ου, ὁ & ἡ, qui contemni vix potest, aut non debet.
Δυσκατέργαστος, ου, ὁ & ἡ, qui effici seu confici ægre potest. 2) difficilis concoctu.
Δυσκάτοπτος, ου, ὁ & ἡ, difficilis intellectu. E δ. & κατόπτομαι, *specto.*
Δυσκατόρθωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter ex animi sententia conficitur. 2) qui difficulter emendatur. E δ. & κατορθόω.
Δυσκατούλωτος, ου, ὁ & ἡ, ægre cicatricem ducens. E δ. & κατουλόω.
Δυσκέλαδος, ου, ὁ & ἡ, malum sonum edens, horrisonus. 2) maledicus.
Δυσκερδής, έος, ὁ & ἡ, non lucrosus, malum lucrum aut non sine summo labore adferens. E δ. & κέρδος.
Δυσκηδής, έος, ὁ & ἡ, graves curas habens. 2) difficilis. 3) infestus. E δ. & κῆδος, *cura.*
Δύσκηλος, ὁ & ἡ, ægre sanandus, placandus. E δ. & κηλέω.
Δυσκινησία, ας, ἡ, difficilis motus, *seu* motus difficultas. E δ. & κίνησις.
Δυσκίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter movetur, aut moveri potest, tardus. 2) inexorabilis, præfractus. E δ. & κινέω.
Δυσκινήτως, difficulter ad movendum. A pr.
Δυσκλεής, έος, ὁ ϗ ἡ, inglorius, infamis. E δ. & κλέος, *gloria.*
Δύσκλεια, ας, ἡ, obscura fama, gloria pæne nulla. 2) ignominia, infamia. A pr.
Δυσκλεῶς, cum fama mala, sine gloria. Ab eodem.
Δυσκληδόνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, male ominatus. E δ. & κληδονίζομαι, *ominor.*
Δυσκληρέω, ῶ, f. ήσω, difficili sorte premor. 2) forte a magistratu excludor.
Δυσκληρία, ας, ἡ, sors adversa. A sq.
Δύσκληρος, ου, ὁ & ἡ, quem sors adversa premit, infortunatus.
Δύσκλυτος, ου, ὁ & ἡ, inglorius, obscurus.
Δυσκοίλιος, ου, ὁ & ἡ, cui alvus est adstrictior. E δ. & κοιλία.
Δυσκοινώνητος, ον, alienus a societate, asper, immitis.
Δυσκοιτέω, ῶ, ægre & non sine molestia cubo.
Δυσκοιτία, ας, ἡ, mala & incommoda cubatio.
Δύσκοιτος, ου, ὁ & ἡ, male & incommode cubans. 2) inhospitalis locus, asperum, iniquum domicilium, statio. E δ. & κοίτη, *cubile.*
Δυσκολαίνω, morosus sum, indigne fero. A δύσκολος.
Δυσκολία, ας, ἡ, difficultas morum, morositas. Ab eod.
Δυσκόλλητος, ου, ὁ & ἡ, qui glutinari difficulter potest, vix sociabilis. E δ. & κολλάω.
Δυσκολόκαμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægre flectitur, in quo vox varie inflectitur. Vox Comica. E δύσκολος & κάμπτω.
Δυσκολόκοιτος, ου, ὁ & ἡ, difficilem somnum efficiens. E sq. & κοίτη.
Δύσκολος, ου, ὁ & ἡ, difficilis in sumendo cibo. 2) morosus. 3) difficilis. 4) acerbus. E δ. & κόλον, *cibus.*
Δυσκόλως, *Adv.* morose, iniquo animo.
Δύσκολπος, ον, infelicem uterum habens: epith. matris fœtum mortuum edentis.
Δυσκόμιστος, ου, ὁ & ἡ, intolerabilis. E δ. & κομίζω.
Δυσκρασία, ας, ἡ, intemperies. E δ. & κρᾶσις.
Δυσ-

Δύσκρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, male temperatus. E δὺς & κεράννυμι, *misceo*. Unde δυσκρασία.

Δύσκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, judicatu difficilis, *vel* disceptatu obscurus.

Δυσκρίτως, *Adv.* ita, ut non facile sit dijudicare, ita, ut difficilis sit disceptatio, obscure.

Δύσκτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, comparatu & possessu difficilis.

Δυσκυβέω, ῶ, f. ήσω, infelix sum in ludo tesserario. E δ. & κύβος.

Δυσκυμάντος, ον, procellosus. E δ. & κυμαίνω, *fluctuo*.

Δύσκωφος, ου, ὁ καὶ ἡ, surdaster.

Δυσλάλητος, ον, difficilis dictu, vel pronunciatu.

Δυσλέκτρος, ον, infelix conjugio. E δ. & λέκτρον.

Δυσληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, captu difficilis.

Δυσλόγιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ratiocinatu difficilis. 2) inconsideratus. E δ. & λογίζομαι.

Δύσλοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cervici non convenit, quod difficulter portatur.

Δυσλόφως, *Adv.* difficulter, periculose. A pr.

Δύσλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vix solvi potest, inextricabilis.

Δυσλύτως, *Adv.* ita, ut vix solvi queat, nexu non facile solubili. A pr.

Δυσμάθεια, ας, ἡ, tarditas in discendo, vel intelligendo. A sq.

Δυσμαθής, έος, ὁ καὶ ἡ, indocilis, tardus ad discendum. E δ. & μανθάνω.

Δυσμαθία, ας, ἡ, idem quod δυσμάθεια.

Δυσμαθῶς, *Adv.* non facile discendo.

Δυσμανής, έος, ὁ καὶ ἡ, rarefactu difficilis. E δ. & μανός, *rarus*.

Δυσμαρής, έος, ὁ καὶ ἡ, difficilis. E δ. & μάρη, *manus*.

Δυσμαχέω, ῶ, f. ήσω, acriter resisto, repugno. A δύσμαχος.

Δυσμάχητος, ον, &

Δύσμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, vix expugnabilis, inexpugnabilis. E δ. & μάχομαι.

Δυσμείλικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vix mulceri potest, implacabilis. E δ. & μειλίσσω, *placo*.

Δυσμεναίνω, animo erga aliquem sum male adfecto, simultates gero.

Δυσμένεια, ας, ἡ, animus male erga aliquem adfectus, odium, inimicitia. A sq.

Δυσμενής, έος, ὁ καὶ ἡ, cujus animus male erga aliquem adfectus est, malevolus, inimicus. E δ. & μένος, *animus*.

Δυσμενικός, ή, όν, inimicus, hostilis. A pr.

Δυσμενικῶς, *Adv.* hostiliter. A pr.

Δυσμενῶς, *Adv.* animo male erga aliquem adfecto, inimice, hostiliter. A δυσμενής.

Δυσμετάβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis mutatu.

Δυσμετάδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ægre, vel non libenter impertit vel impertitur. E δ. & μεταδίδωμι.

Δυσμετάθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, transpositu, vel mutatu difficilis. E δ. & μετατίθημι.

Δυσμετακίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non facile moveri seu mutari potest.

Δυσμετάκλαστος, ον, durus animo; immisericors, inexorabilis. E δ. μετὰ & κλάω.

Δυσμετακόμιστος, ον, idem quod δυσμετάστρεπτος. E δ. & μετακομίζω.

Δυσμετάπειστος, ου, ὁ, ἡ, qui ægre de sententia demoveri potest.

Δυσμετάστρεπτος, ον, vix mutabilis f. flexibilis, f. exorabilis.

Δυσμετάτρεπτος, ον, idem.

Δυσμεταχείριστος, ου, ὁ, ἡ, qui capi aut teneri ægre potest. 2) qui vix tractari potest. 3) insuperabilis. E δ. & μεταχειρίζω, *manu tracto*.

Δυσμεταχειρίστως, *Adv.* ita, ut vix tractari queat.

Δυσμέτοχος, ον, idem qui δυσόμιλος, δυσεντευκτος.

Δυσμέτρητος, ου, ὁ, ἡ, quem metiri non est facile.

Δυσμή, ῆς, ἡ, occasus solis. 2) occasus quilibet. 3) finis. A δύω.

Δύσμηνις, ιος, ὁ καὶ ἡ, cujus gravis est ira. 2) injuriarum memor, ægre placabilis.

Δυσμήτηρ, ερος, ἡ, mala, seu infesta mater, nomine suo indigna.

Δυσμήτης, ου, ὁ, mala meditans, mala vel stulta consilia animo volvens. E δ. & μῆτις, *consilium*.

Δύσμητις, ιος, ὁ, ἡ, idem & ex iisdem.

Δυσμήτωρ, ορος, lævam, improbam &c. matrem habens. E δ. & μήτηρ.

Δυσμηχανέω, f. ήσω, difficultate laboro, frustra conor, rationem, viam nullam invenio.

Δυσμικός, ή, όν, occidentalis. A δυσμή.

Δύσμικτος, ου, ὁ, ἡ, qui non facile cum alio misceri, coalescere in amicitiam, & consuetudinem potest.

Δυσμίκτως, *Adv.* non facile admittendo mixtionem, vel congressum, aut communionem rerum.

Δυσμίμητος, ου, ὁ, ἡ, vix imitabilis.

Δυσμίσητος, ου, ὁ, ἡ, exosus.

Δυσμνημόνευτος, ον, difficilis ad tenendum memoria.

Δυσμοιρία, ας, ἡ, infelicitas. A seq.

Δύσμοιρος, ου, ὁ, ἡ, infelix. E δ. & μοῖρα.

Δυσμορία, ας, ἡ, miseria, sortis adversitas. A seq.

Δύσμορος, ου, ὁ, ἡ, cui difficile fatum est, infelix. 2) mala infelicique morte periens.

Δυσμορφία, ας, ἡ, deformitas. A seq.

Δύσμορφος, ου, ὁ, ἡ, deformis. E δ. & μορφή.

Δύσμουσος, ον, abhorrens a musis, parum suavis, parum comis, parum ingeniosus, tardus.

Δυσνίκητος, ου, ὁ, ἡ, qui haud facile vinci potest. E δ. & νικάω.

Δύσνιπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ægre lavari, aut elui potest. 2) qui ægre deleri potest. E δὺς & νίπτω, *lavo*. (v. δυσέκνιπτος.)

Δυσνοέω, ῶ, f. ήσω, malevolentia prosequor, infensus sum.

Δυσνόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, vix intelligibilis, obscurus.

Δυσνοήτως, *Adv.* perobscure. A præc.

Δυσνομία, ας, ἡ, malarum legum institutio, prava reip. constitutio, a malis, quæ obtinent, legibus. 2) improbitas. A seq.

Δύσνομος, ον, abhorrens a legibus, nefarius.

Δύσνοος, *contr.* δύσνους, ου, ὁ καὶ ἡ, qui mala est mente adversus aliquem, malevolus.

Δύσνοσος, ου, ὁ, ἡ, difficilis, infaustus, epith. iter facientis vel itineris.

Δυσνύμφευτος, ου, ὁ, ἡ, gravis nuptiis, infelix conjugii. E δὺς & νυμφεύω, *nuptum do*.

Δύσνυμφος, ου, ὁ, ἡ, qui inauspicatas contraxit nuptias, infelix sponsus. E δ. & νύμφη.

Δυσξήραντος, ου, ὁ, ἡ, qui difficulter inarescit, difficilis siccatu. E δ. & ξηραίνω.

Δυσξύμβλητος, ου, ὁ, ἡ, idem quod seq. E δ. & συμβάλλω.

Δυσξύμβολος, ου, ὁ, ἡ, obscurus. 2) cum quo non facile pacta ineuntur. 3) difficilis moribus, non affabilis. Ex iisd.

Δυσξύνετος, ου, ὁ, ἡ, imprudens. 2) difficilis intellectu. E δ. & συνίημι, *intelligo*.

Δύσογκος, ου, ὁ, ἡ, valde gravis.

Δυσο-

Δυσοδέω, ῶ, f. ήσω, ægre iter facio, in malam & imperviam viam incido.
Δυσοδία, ας, ἡ, iter difficile, asperum. A δύσοδος.
Δυσοδμός, ȣ, ὁ, ἡ, malum odorem spirans, olidus, fœtidus. E δ. & ὀδμή.
Δυσοδοπαίπαλος, ον, idem, quod seq. & ab eod. & παίπαλα, saxa aspera, minuta.
Δύσοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per quem difficulter iter fieri potest, invius. 2) avius. 3) Subst. via difficilis, aspera & salebrosa.
Δυσοίκητος, ο, ὁ, ἡ, habitatu difficilis, inhabitabilis. E δ. & οἰκέω.
Δυσοικονόμητος, ȣ, ὁ, ἡ, dispensatu difficilis. a) qui nescit gerere rem familiarem aliamve. E δ. & οἰκονομέω.
Δύσοικος, ον, idem quod ἄοικος.
Δυσοίκτιστος, ο, ὁ, ἡ, immisericors. 2) miserabilis.
Δύσοικτρος, ο, ὁ, ἡ, lamentabilis.
Δύσοιμος, ȣ, ὁ, ἡ, idem quod δύσοδος. E δ. & οἴμη, via.
Δύσοινος, ȣ, ὁ, ἡ, malum vinum producens. a) non ferax vini.
Δύσοιστος, ȣ, ὁ, ἡ, vix tolerabilis. E δ. & οἴω, fero.
Δυσοίστως, Adv. ita, ut vix ferendo sit.
Δυσοιωνισμός, ȣ, ὁ, omen infaustum.
Δυσοιώνιστος, ο, ὁ, ἡ, inauspicatus, sinistri auspicii. E δ. & οἰωνίζομαι, auspicor.
Δύσοκνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, piger, segnis.
Δυσόκνως, Adv. pigre, segniter, gravatim. A pr.
Δύσομβρος, ον, pluviosus.
Δυσομίλητος, ον, idem quod seq. E δ. & ὁμιλέω.
Δυσόμιλος, ȣ, ὁ, ἡ, non adfabilis, difficilis in congressu, sermone &c.
Δυσόμματος, ον, hebes, cæcus. 2) fœdus, horrendus adspectu. E δ. & ὄμμα.
Δυσόμοιος, ȣ, ὁ, ὁ, dissimilis.
Δυσόνειρος, ο, ὁ, ἡ, molestis somniis vexans.
Δύσοπτος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ægre cernitur, obscurus. E δ. & ὄπτομαι.
Δυσόρατος, ο, ὁ, ἡ, qui vix visui est obvius, qui cerni difficulter potest, obscurus.
Δυσοργησία, ας, ἡ, gravis ira, iracundia. E δ. & ὀργή.
Δυσόργητος, ον. iracundus. Ex iisd.
Δυσοργήτως, Adv. iracunde. A præc.
Δυσοργία, ας, ἡ, iracundia gravis, sævitia. A seq.
Δύσοργος, ȣ, ὁ, ἡ, iracundus, qui graviter irascitur. E δ. & ὀργή.
Δυσόριστος, ȣ, ὁ, ἡ, qui definiri & determinari vix potest. E δ. & ὁρίζω.
Δυσόρμιστος, ȣ, ὁ, ἡ, stationem navium difficilem & incommodam habens, quo facile non appellantur.
Δύσορνις, ιθος, ὁ, ἡ, qui adversis auspiciis fit.
Δυσορφναῖος, α, ον, obscurus, caliginosus.
Δυσοσμία, ας, ἡ, malus odor. A seq.
Δύσοσμος, ο, ὁ, ἡ, malum odorem spirans, fœtidus. E δ. & ὀσμή, odor.
Δυσουρέω, ῶ, f. ήσω, ægre urinam reddo. E δ. & ȣ̓ρον, urina.
Δυσουρία, ας, ἡ, difficilis urinæ excretio. a) urinæ suppressio. Ex iisd.
Δυσουριάω, ῶ, urinæ difficultate laboro. A pr.
Δυσουρικός, ή, όν, urinæ difficultati obnoxius.
Δυσούρητος, ο, ὁ, ἡ, custoditu difficilis. E δ. & οὖρος, custos.
Δυσούριστος, ο, ὁ, ὁ, infelix, qui secundo vento non provehitur. E δ. & ȣ̓ρίζω.
Δυσπάθεια, ας, ἡ, laborum & ærumnarum perpessio. & sq.

Δυσπαθής, ῆος, ὁ, ἡ, laborum miseriarumque patiens. E δ. & πάθος, passio.
Δυσπάλαιστος, ȣ, ὁ, ἡ, vix eluctabilis, superatu difficilis. E δ. & παλαίω, luctor.
Δυσπάλαμος, ο, ὁ, ἡ, difficilis. a) malis instructus artibus, fraudulentus. E δ. & παλάμη, ars.
Δυσπαλής, ές, ὁ, ἡ, difficilem luctam adferens, superatu difficilis. a) difficilis. E δ. & πάλη.
Δυσπαραβοήθητος, ον, cui auxilium ferri vix vel non potest. E δύς, & παραβοηθέω.
Δυσπαράβουλος, ον, male consulens. E δ. π. & βουλή.
Δυσπαράγραφος, ον, qui vix definiri potest. a) inexplicabilis.
Δυσπαράδεκτος, ȣ, ὁ, ἡ, difficilis probatu seu perceptu. E δ. & παραδέχομαι. Unde
Δυσπαραδέκτως, Adv. difficulter ad credendum, cum ἔχειν, vix credere.
Δυσπαραίτητος, ȣ, ὁ, ἡ, exoratu difficilis. 2) inexorabilis, implacabilis. E δ. & παραιτέομαι, exoro, deprecor.
Δυσπαραίτητος, ον, difficilis ad flectendum, placandum &c.
Δυσπαρακολούθητος, ον, intellectu difficilis. E δ. & παρακολουθέω, intelligentia adsequor.
Δυσπαρακόμιστος, ο, ὁ, ἡ, qui difficulter vehitur equo, vel gestatur, qui difficulter iter facit. E δύς & παρακομίζω.
Δυσπαραμύθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui verbis vix flecti potest, qui suasiones, solatia ægre admittit. E δύς & παραμυθέομαι.
Δυσπαραπλεύστος, ου, ὁ, ἡ, ad prætemavigandum difficilis. E δ. & παραπλέω.
Δυσπαράπλους, ον, idem.
Δυσπάρευνος, ον, in quo, s. quocum non bene dormitur, s. infelix, de lecto geniali, vel conjuge.
Δυσπαρηγόρητος, ο, ὁ, ἡ, vix consolabilis, omninoque, vehementissimus, velut amor. E δ. & παρηγορέω, consolor.
Δυσπαρηγορήτως, Adv. insolabiliter, acerrime.
Δυσπαρήγορος, ον, idem quod δυσπαρηγόρητος.
Δυσπαρόθελκτος, ον, pro δυσπαραθελκτος, idem. E δ. π. & θέλγω, lenio.
Δυσπάρθενος, ο, ἡ, virgo misera.
Δύσπαρις, ιδος, ὁ, infaustus & infelix Paris. Hom. 2) infaustum & male ominatum nomen habens, ut Paris, infelix.
Δυσπέρατος, ȣ, ὁ, ἡ, decessu vel transitu difficilis. E δ. & περάω.
Δυσπέρατος, ον, idem.
Δυσπάτητος, ον, asper calcatu. E δ. & πατέω.
Δυσπείθεια, ας, ἡ, obsequium coactum & involuntarium. 2) inobedientia contumacia. A seq.
Δυσπειθής, έος, ὁ, ἡ, qui ægre paret & obsequitur, refractarius. 2) cui ægre persuaderi potest. E δ. & πείθω.
Δυσπειθῶς, Adv. inobedienter.
Δυσπειρία, ἡ, difficultas rei per experientiam cognoscendæ. E δ. & πεῖρα, periculum.
Δύσπειστος, ο, ὁ, ἡ, qui ægre sibi persuaderi sinit. E δ. & πείθω.
Δυσπείστως, Adv. ita, ut ægre persuaderi sibi sinat.
Δύσπεμπτος, ον, qui ægre aut non amoveri, submoveri potest. E δ. & πέμπω.
Δυσπέμφελος, ο, ὁ, ἡ, trajectu difficilis. 2) tempestuosus. Ex iisd.
Δυσπενθέω, ῶ, f. ήσω, graviter lugeo. A seq.
Δυσπενθής, έος, ὁ, ἡ, graviter lugens. E δ. & πένθος.

Δυσ-

Δυσπεπτέω, ῶ, f. ήσω, difficulter concoquo. 2) ferre non possum. A seq.

Δύσπεπτος, ου, ὁ, ἡ, concoctu difficilis. E δ. & πέπτω, coquo.

Δυσπέρατος, ου, ὁ, ἡ, qui difficulter transitur, vel trajicitur. E δ. & περάω.

Δυσπερικαθαίρετος, ου, ὁ & ἡ, qui difficulter detrahi seu demi potest. E δ. & περικαθαιρέω, demo.

Δυσπερικάθαρτος, ου, ὁ, ἡ, qui non facile purgari potest. E δ. & περικαθαίρω, purgo.

Δυσπερίληπτος, ου, ὁ, ἡ, qui difficulter comprehendi potest. E δ. & περιλαμβάνω.

Δυσπερινόητος, ον, difficilis intellectu. E δ. & περινοέω.

Δυσπεριόδευτος, ον, finem non habens.

Δυσπερίψυκτος, ου, ὁ, ἡ, qui difficulter refrigerari potest, difficulter refrigescens. E δ. & περιψύχω, refrigero.

Δυσπετέω, ῶ, f. ήσω, res mihi male cadunt, cum malis conflictor, male me habeo. 2) ægre fero.

Δυσπέτημα, ατος, τὸ, casus adversus, infortunium.

Δυσπετής, έος, ὁ, ἡ, male cadens, adversus. 3) difficilis. E δ. & πίπτω, cado.

Δυσπετῶς, ægre, moleste. 2) infeliciter.

Δυσπεψία, ας, ἡ, difficultas concoctionis. A δύσπεπτος.

Δυσπινής, έος, ὁ, ἡ, sordibus ac illuvie deformis, squalidus, sordidus. E δ. & πῖνος, sordes.

Δυσπιστία, ας, ἡ, credendi difficultas. A sq.

Δύσπιστος, ου, ὁ, ἡ, qui difficulter credit, incredulus. 2) creditu difficilis, cui fidem vix adhibeas. E δ. & πίστις.

Δυσπίστως ἔχω, ægre credo.

Δύσπλαγχνος, ον, immitis, sævus. E δ. & σπλάγχνα.

Δύσπλανος, ον, vagabundus, sed misere, per furorem, exilium &c. E δ. & πλάνη, error.

Δύσπληκτος, ου, ὁ, ἡ, qui non facile perturbatur. E δ. & πλήσσω.

Δυσπλήρωτος, ου, ὁ, ἡ, completu, seu perfectu difficilis. E δ. & πληρόω.

Δύσπλοος, ου, ὁ, ἡ, navigatu difficilis. 2) maleficus navibus.

Δύσπλυτος, ον, ægre eluendus. E δ. & πλύνω, lavo.

Δυσπνοέω, ῶ, f. ήσω, spirandi difficultate laboro. A δύσπνοος.

Δυσπνόητος, ον, ægre respirans. A pr.

Δύσπνοια, ας, ἡ, spiritus difficultas. A δύσπνοος.

Δυσπνοϊκός, ή, όν, respirandi difficultate laborans.

Δύσπνοος, contr. δύσπνους, ου, idem. E δ. & πνέω, spiro.

Δυσπολέμητος, ου, ὁ, ἡ, qui bello ægre vinci potest, invictus. E δ. & πολεμέω.

Δυσπόλεμος, ου, ὁ, ἡ, vix habilis ad bellum, imbellis, timidus.

Δυσπολιόρκητος, ου, ὁ, ἡ, obsessu difficilis, valde munitus. E δ. & πολιορκέω.

Δυσπολίτευτος, ον, ineptus ad remp. gerendam. E δ. & πολιτεύομαι.

Δυσπονής, έος, ὁ, ἡ, laboriosus, ærumnosus.

Δυσπόνητος, ου, ὁ, ἡ, qui difficili cum labore fit. E δ. & πονέω.

Δυσπόρευτος, ου, ὁ, ἡ, impervius, invius, difficilem habens transitum.

Δυσπορία, ας, ἡ, difficultas viæ. A δύσπορος.

Δυσπόριστος, ου, ὁ, ἡ, ægre parabilis. E δ. & πορίζω.

Δύσπορος, ου, ὁ, ἡ, qui difficulter transiri potest, impervius.

Δυσποτμέω, ῶ, f. ήσω, adversa fortuna utor, infelici fato adfligor. A δύσποτμος.

Δυσποτμία, ας, ἡ, sors, seu fortuna adversa. A sq.

Δύσποτμος, ου, ὁ, ἡ, cui sors est adversa.

Δυσπότμως, *Adv.* infeliciter, misere. A pr.

Δύσποτος, ον, amarus, *de potu*, non potabilis.

Δυσπραγέω, ῶ, f. ήσω, infeliciter res gero. 2) infelix sum, adversa fortuna utor. A sq.

Δυσπραγής, έος, ὁ, ἡ, infelix in rebus agendis. 2) infelix in rebus quibuslibet. E δ. & πράττω.

Δυσπραγία, ας, ἡ, infelicitas in rebus agendis. 2) infelicitas quævis. Ex iisd.

Δυσπραγμάτευτος, ου, ὁ, ἡ, difficulter tractabilis, difficilis, morosus, cum quo rem habere difficile est. E δ. & πραγματεύομαι.

Δύσπρακτος, ου, ὁ, ἡ, factu difficilis. E δ. & πράττω.

Δυσπραξία, ας, ἡ, idem quod δυσπραγία.

Δυσπρεπής, έος, ὁ, ἡ, indecorus, turpis. E δ. & πρέπω.

Δύσπριστος, ου, ὁ, ἡ, serra ægre secabilis, sectu difficilis.

Δυσπρόμαχος, ὁ & ἡ, inhabilis ad defendendum alterum.

Δυσπρόπτωτος, ου, ὁ, ἡ, non facile procidens, stabilis. 2) prudens, circumspectus, non facile temeritati cedens. E δ. & προπίπτω, *procido*.

Δυσπρόσβατος, ὁ, ἡ, haud facilis accessu.

Δυσπρόσβλητος, ον, idem.

Δυσπρόσδεκτος, ου, ὁ, ἡ, qui ægre admittitur, vel recipitur, vel probatur.

Δυσπροσήγορος, ου, ὁ, ἡ, non adfabilis, qui difficilem se præbet in congressu.

Δυσπροσηγόρως, *Adv.* morose, aspere. A pr.

Δυσπρόσιτος, ου, ὁ, ἡ, qui difficulter adiri potest. 2) qui non est adfabilis.

Δυσπροσίτως, *Adv.* ita, ut ægre adiri possit; morose.

Δυσπρόσμαχος, ου, ὁ, ἡ, ægre oppugnabilis.

Δυσπρόσμικτος, ον, idem, quod δυσπρόσιτος. A δ. & προσμίγνυμι.

Δυσπρόσοδος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Δυσπρόσοιστος, ὁ & ἡ, idem: intractabilis. E δ. & προσφέρομαι.

Δυσπρόσοπτος, ου, ὁ, ἡ, adspectu difficilis. 2) qui adspectus infausti est. E δ. & προσόπτομαι.

Δυσπροσόρμιστος, ον, quo naves appelli non possunt. E δ. & προσορμίζω.

Δυσπροσπέλαστος, ου, ὁ, ἡ, accessu difficilis, qui ægre adiri potest, morosus. E δ. & προσπελάζω, *accedo*.

Δυσπρόσρητος, non affabilis, morosus.

Δυσπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, qui deformi facie est; adspectu tristis.

Δυσπύητος, ου, ὁ, ἡ, suppuratu difficilis. E δ. & πυέω, *suppuro*.

Δυσραγής, έος, ὁ, ἡ, ruptu difficilis. E δ. & ῥήγνυμι.

Δύσρηκτος, ὁ, ἡ, qui non facile perrumpi potest, ut exercitus confertus. Ex iisd.

Δύσρητος, ου, ὁ, ἡ, qui ægre dici, seu pronunciari potest. 2) difficilis dictu. E δ. & ῥέω.

Δυσριγής, έος, ὁ, ἡ, idem quod sq.

Δύσριγος, ου, ὁ, ἡ, qui frigus ægre tolerat, frigoris impatiens, alsiosus. E δ. & ῥῖγος, *frigus*.

Δυσροέω, non succedo. E δ. & ῥοῦς, *fluxus*.

Δυσσέβεια, ας, ἡ, impietas. A δυσσεβής.

Δυσσεβέω, ῶ, f. ήσω, impius sum. Ab eod.

Δυσσέβημα, ατος, τὸ, impium facinus, impietas. A pr.

Δυσσεβὴς, έος, ὁ, ἡ, impius. E δ. & σέβομαι, *religiose colo*.
Δυσσεβῶς, impie. A pr.
Δύσσειστος, ον, firmus, immobilis, ægre concutiendus. E δ. & σείω.
Δύσσοος, ου, ὁ, ἡ, qui vix servari potest. 2) qui vix abigi potest. 3) quem difficulter persequi possumus. E δ. & σόος, *salvus*, vel σόω, *in fugam conjicio*.
Δυσσύμβατος, ου, ὁ, ἡ, non sociabilis, difficilis ad paciscendum. E δ. & συμβαίνω.
Δυσσύνακτος, ου, ὁ, ἡ, qui difficulter copulari, colligi potest. E δ. & συνάγω.
Δυσσυνείδητος, ον. A συνειδέναι, &
Δυσσύνετος, ον, obscurus.
Δύστακτος, ου, ὁ, ἡ, ordinatu difficilis, ægre se patiens in ordinem cogi. E δ. & τακτός.
Δυστάλας, ανος, valde miser, ærumnosus.
Δυστάεχος, ον, valde ventosus, procellosus.
Δυστέκμαρτος, ου, ὁ, ἡ, difficilis conjectu, inventu. E δ. & τεκμαίρομαι, *certis signis colligo*.
Δυστεκνία, ας, ἡ, infelicitas prolis. A sq.
Δύστεκνος, ου, ὁ, ἡ, infelix liberis. E δ. & τέκνον.
Δυστερπὴς, έος, molestus, insuavis. E δ. & τέρπω.
Δύστηκτος, ου, ὁ, ἡ, ægre liquabilis. E δ. & τήκω, *liquefacio*.
Δυστηνία, ας, ἡ, miseria, ærumnæ. A sq.
Δύστηνος, ου, ὁ, ἡ, infelix, miser, ærumnosus.
Δυστήρητος, ου, ὁ, ἡ, observatu difficilis, qui ægre custodiri potest. E δ. & τηρέω.
Δυστίβατος, ου, ὁ, ἡ, investigatu difficilis. E δ. & στιβάω, *investigo*.
Δυστιθάσσευτος, ον, ferus, qui se mansuefieri non sinit. E δ. & τιθασσεύω, *cicuro*.
Δυστλήμων, ονος, ὁ, ἡ, ærumnosus.
Δύστλητος, ου, ὁ, ἡ, toleratu difficilis.
Δυστοκέω, ῶ, f. ήσω, difficulter pario. A δύστοκος.
Δυστοκία, ας, ἡ, difficultas pariendi. A sq.
Δύστοκος, ου, ὁ, ἡ, difficulter pariens.
Δύστομος, ου, ὁ, ἡ, difficilis cæsu. E δ. & τομὴ, sectio. 2) qui difficilis seu malo ore est. A στόμα.
Δύστονος, ον, valde molestus, gravis. E δ. & τόνος, *genitur*, vel potius πόνος.
Δυστοπάζω, f. άσω, conjectura assequi non possum.
Δυστόπαστος, ου, ὁ, ἡ, quem conjectura difficulter adsequi possis, difficilis conjectu.
Δύστοπος, ου, ὁ, ἡ, difficilis, absurdus.
Δυστόχαστος, ου, ὁ, ἡ, conjectu difficilis. E δ. & στοχάζομαι, *conjicio*.
Δυστράπεζος, ον, nefandis cibis utens. E δ. & τράπεζα.
Δυστραπελία, ας, ἡ, perversitas & malignitas morum, improbi mores. 2) molestia, difficultas efficiendi. A sq.
Δυστράπελος, ου, ὁ, ἡ, morosus, cujus animus ægre flecti potest, durus, rigidus. 2) qui non facile sedatur. 3) qui calamitatis effugium non invenit. E δ. & ἄτραπος, a τρέπω, *verto*.
Δυστραπέλως, *Adv.* contumaciter, morose. 2) inconcinne, incondite.
Δύστρεπτος, ον, non facile loco movendus. E δ. & τρέπω.
Δυστροπία, ας, ἡ, morositas, malignitas animi. A sq.
Δύστροπος, ου, ὁ, ἡ, qui ingenio & moribus est difficilibus, difficilis. 2) qui transferri & moveri difficulter potest. 3) inutilis. 4) pravus, malignus. 5) contumax. E δ. & τρόπος, *mores*.
Δυστρόπως, *Adv.* maligne, morum quadam perversitate. A pr.

Δύστροφος, ου, ὁ, ἡ, qui difficulter alitur vel increscit. E δ. & τροφή.
Δυστρύπητος, ου, ὁ, ἡ, terebratu difficilis. E δ. & τρυπάω, *terebro*.
Δυστυχέω, ῶ, f. ήσω, sum infelix. A δυστυχής.
Δυστύχημα, ατος, τὸ, infortunium, calamitas. A pr.
Δυστυχὴς, έος, ὁ, ἡ, miser, infelix. E δ. & τυγχάνω.
Δυστυχία, ας, ἡ, miseria, infortunium. Ex iisd.
Δυστυχῶς, *Adv.* infeliciter, adversante fortuna.
Δυσυπνέω, ῶ, ægre dormio. A sq.
Δύσυπνος, ου, ὁ, ἡ, qui ægre dormit.
Δυσυποβίβαστος, ου, ὁ, ἡ, subductu difficilis. E δ. & ὑποβιβάζω, *subduco*.
Δυσύποιστος, ου, ὁ, ἡ, vix tolerabilis. E δ. & ὑποφέρω, *tolero*.
Δυσυπομόνητος, ον, idem.
Δυσυπόστατος, ου, ὁ, ἡ, cujus impetus vix sustineri potest.
Δυσυπότακτος, ον, contumax, parere nesciens. E δ. & ὑποτάσσω.
Δυσυποχώρητος, ον, intolerandus. E δ. & ὑποχωρέω.
Δύσφαλτος, ου, ὁ, ἡ, labefactu & subversu difficilis. E δ. & σφάλλω, *labefacto*.
Δυσφανὴς, έος, ὁ, ἡ, vix apparens, obscurus. E δ. & φαίνομαι.
Δυσφάντασος, ου, ὁ, ἡ, non facile imagines rerum concipiens. E δ. & φαντάζομαι.
Δύσφατος, ου, ὁ, ἡ, nefandus, non dicendus. E δ. & φημί.
Δυσφερὴς, ές, intolerandus. E δ. & φέρω.
Δυσφημέω, ῶ, f. ήσω, probra & convitia in aliquem jacto. 2) male ominor. 3) male ominatis verbis utor. A δύσφημος.
Δυσφημία, ας, ἡ, maledicentia. 2) obscenitas, fœditas verborum. Ab eod.
Δυσφήμιστος, ον, male ominatus. E δ. & φημίζω.
Δύσφημος, ου, ὁ, ἡ, maledicus, famam & existimationem alicujus lædens. 2) mali ominis, infaustus. E δὺς & φήμη, *omen*, *fama*.
Δύσφθαρτος, ου, ὁ, ἡ, vix, vel non corruptibilis.
Δυσφιλὴς, ές, invisus, immitis. E δ. & φίλος.
Δύσφιμος, ον, effrenis. E δ. & φιμὸς, *capistrum*.
Δυσφορέω, ῶ, f. ήσω, difficulter porto. 2) ægre fero, indignor.
Δυσφόρητος, ου, ὁ, ἡ, toleratu difficilis. A pr.
Δυσφορία, ας, ἡ, portandi, tolerandi difficultas. 2) difficultas trahendi v. e. spiritus.
Δυσφορικὸς, ὸν, animi molestiam indicans. Vox Grammat. A pr.
Δυσφόρμιγξ, γγος, ὁ, ἡ, flebilis, luctuosus. Epith. carminis.
Δύσφορος, ου, ὁ, ἡ, portatu difficilis. 2) molestus, gravis. E δ. & φέρω.
Δυσφόρως, *Adv.* ita, ut vix portari queat. 2) moleste, ægre, iniquo animo. A pr.
Δύσφραστος, ου, ὁ, ἡ, qui vix explicari potest. E δ. & φράζω, *expono*.
Δυσφράστως, obscure in pronunciando, dicendo.
Δυσφρονέω, animum abjicio, ægre fero.
Δυσφρόντις, ὁ, curis plena, sollicita.
Δυσφρόνως, ægro animo. A δύσφρων.
Δυσφροσύνη, ης, ἡ, animi dejectio, anxietas, dolor, sollicitudo. A sq.
Δύσφρων, ὁ, ἡ, æger animo. E δ. & φρήν.
Δυσφυὴς, έος, ὁ, ἡ, ægre vel abnormiter, monstrose nascens, aut proveniens. E δ. & φύω, *nascor*.
Δυσφυΐα, ας, ἡ, nascendi difficultas. 2) monstrosa deformitas. A pr.

Δυσφύλακτος, ου, ὁ, ἡ, custoditu difficilis. E δ. & φυλάσσω.

Δύσφυσις, εως, mala natura.

Δυσφωνία, ας, ἡ, asperitas vocis, seu soni. A sq.

Δύσφωνος, ου, ὁ, ἡ, malum aut insuavem sonum edens, abhorrens. E δ. & φωνή.

Δυσφώνως, Adv. voce aspera, sono insuavi. A pr.

Δυσφώρατος, ου, ὁ, ἡ, difficilis deprehensu. E δ. & φωράω, deprehendo.

Δυσχαλίνωτος, ον, effrenis. E δ. & χαλινόω, freno.

Δυσχάριστος, ου, ὁ, ἡ, parum gratus, gratiæ referendæ immemor. E δὺς & χαρίζομαι.

Δυσχειμερινὸς, ἡ, ὸν, infestus hiberno frigore, procellosus. (sed vitiosa hæc est lectio, e meliori δυσχείμερος, quæ statim sequitur, depravata.)

Δυσχείμερος, ου, ὁ, ἡ, idem. E δ. & χεῖμα, hiems.

Δυσχειμος, ου, ὁ, ἡ, &

Δυσχείμων, ονος, idem, & ex iisdem.

Δυσχείρωμα, τος, τὸ, res invicta, invincibilis.

Δυσχείρωτος, ου, ὁ & ἡ, ægre superabilis, invictus. E δ. & χειρόω, subigo.

Δυσχεραντικῶς, Adv. cum indignatione & stomacho. A seq.

Δυσχεραίνω, f. ανῶ, gravor. 2) pertæsus sum, indigne fero. 3) rem difficilem esse censeo, addubito, hæsito. 4) rem difficilem reddo; & 5) δυσχεραίνομαι, sum molestus, odiosus, invisus, asperum, durum, importunum me gero. A δυσχερής.

Δυσχεραντικὸς, ἡ, ὸν, difficilis, molestus. A pr.

Δυσχέρασμα, ατος, τὸ, morositas. Ab eod.

Δυσχέρεια, ας, ἡ, difficultas, rei cujuslibet. 2) molestia, tædium, incommodum. 3) sævitio, crudelitas, acerbitas quæcunque.

Δυσχερὴς, έος, ὁ & ἡ, manibus ægre tractabilis. 2) difficilis, arduus. 3) molestus, gravis, odiosus. 4) δυσχερὴς de pluribus formis, morbo, morte gravi, supplicio, dicitur. E δ. & χείρ.

Δυσχερῶς, Adv. difficulter, tarde. 2) odiose, moleste, ægre. A pr.

Δυσχημάτιστος, ου, ὁ & ἡ, figuratu difficilis.

Δύσχιμος, ον, pro δύσχειμος, hibernus, procellosus.

Δύσχιστος, ου, ὁ & ἡ, qui difficulter finditur seu scinditur.

Δυσχλαινία, ας, ἡ, mala & detrita læna. 2) quævis vestis squalida. A sq.

Δύσχλαινος, ου, ὁ & ἡ, attrita & lacera læna indutus, male vestitus. E δ. & χλαῖνα, læna.

Δύσχορτος, ον, non commode habitandus, non bene munitus. 2) ubi pabulum, aut quicunque pastus male provenit. E δ. & χόρτος.

Δυσχραὴς, ὲς, fœdus, squalidus, & hinc invisus. E δ. & χραίνομαι, fœdor.

Δυσχρανὴς, ὲς, idem. E δ. & χραίνω, polluo. (nisi sit potius δυσχραὴς leg.)

Δυσχρηστέω, ῶ, difficilis aut etiam nullius usus sum. 2) ex aliqua gravi difficultate laboro, ut inopia &c. ut, quomodo rebus meis utar, quodve consilium capiam, dubitem.

Δυσχρηστοῦμαι, usu rei cujuspiam offendor. 2) impedior aliqua re. E δ. & χράομαι.

Δυσχρήστημα, ατος, τὸ, incommodum, difficultas. A pr.

Δυσχρηστία, ας, ἡ, difficultas, quælibet incommoditas, incommodum ipsum. 2) confusio, implicatio rerum. A sq.

Δύσχρηστος, ου, ὁ, ἡ, cujus difficilis est usus. 2) inutilis, incommodus. 3) in magna difficultate constitutus. 4) mala vaticinans, sinistra oracula reddens. Ex δὺς & χράομαι, utor, vel oraculo utor.

Δυσχρήστως, ita, ut difficile sit uti, incommode.

Δυσχροια, ας, ἡ, deformis, teter color corporis. A sq.

Δύσχροος, contr. δύσχρους, ου, ὁ, ἡ, male coloratus, fœdus. E δ. & χρόα, color.

Δύσχρως, ωτος, ὁ, ἡ, idem. E δ. & χρὼς, color.

Δυσχυλία, ας, ἡ, saporis injucunditas, sapor insuavis. A sq.

Δύσχυλος, ου, ὁ, ἡ, difficilem & ingratum habens saporem.

Δύσχυμος, ου, ὁ, ἡ, difficilem & molestum succum, seu saporem habens.

Δύσχωλος, ου, ὁ, ὁ, graviter & deformiter claudicans.

Δυσχώρητος, ον, inexplicabilis, Polyb. E δ. & χωρέω.

Δυσχωρία, ας, ἡ, difficultas loci, s. regionis, loca difficilia, aspera. E δ. & χῶρος, locus.

Δυσχώριστος, ου, ὁ, ἡ, qui difficulter sejungi aut secerni potest. Ex δὺς & χωρίζω, separo.

Δυσώδης, εος, ὁ, ἡ, graviter olens, fœtidus. E δ. & ὄζω, oleo.

Δυσωδία, ας, ἡ, malus odor, fœtor. A pr.

Δυσώλεθρος, ου, ὁ, ἡ, qui difficulter interit. 2) ægre moriens. E δ. & ὄλεθρος, pernicies.

Δυσωνέω, ῶ, f. ήσω, δυσωνέομαι, οῦμαι, difficilem me præbeo in emendo, nolo æquum pretium dare. A seq.

Δυσώνης, difficilis emtor, qui morosus est in emendo. E δ. & ὠνέομαι.

Δυσώνητος, ον, male emtus, h. e. mancipium nullius pretii vel usus. Ex iisd.

Δυσώνυμος, ου, ὁ, ἡ, cui malum est & infaustum nomen. 2) cujus nomen odiosum est. 3) infaustus. E δ. & ὄνομα.

Δυσωπέω, ῶ, f. ήσω, pudore adficio. 2) flecto, exoro, persuadeo. 3) omnino, moveo, sed rebus deterioribus, quæ absterrent, timorem incutiunt, fastidium, odium, misericordiam, religionem. Unde est 4) horribili specie perterreo. 5) hæreo, hæsitabunde adspicio. 6) suspicor, vereor. E δ. & ὤψ, vultus, adspectus.

Δυσώπημα, τος, τὸ, res deterrens, abstrahens ab aliqua re. A pr.

Δυσώπησις, εως, ἡ, ipsa actio adficiendi aliquem pudore vel religione. 2) exoratio, persuasio, & cetera, quæ verbum δυσωπεῖν.

Δυσωπητικὸς, ἡ, ὸν, vim habens pudoris, timoris &c. injiciendi. A δυσωπέω.

Δυσωπητικῶς, Adv. ad injiciendum pudorem &c. accommodate. A pr.

Δυσωπία, ας, ἡ, pudor, qui intueri eos non sinit, qui aliquid a nobis postulant. 2) vitiosus & immodicus pudor. 3) difficultas aliquid certo comprehendendi. E δ. & ὤψ, oculus, adspectus.

Δυσωρέω, ῶ, f. ήσω, difficulter custodio. E δ. & οὖρος, custos.

Δύσωρος, ον, importunus. E δ. & ὥρα.

Δύτης, ου, ὁ, urinator. A δύω, aquas subeo, sc.

Δυτικὸς, ἡ, ὸν, urinatorius. 2) qui aquas subire amat, seu solet. 3) occidentalis. A sq.

Δυτὸς, ἡ, ὸν, qui indui vel subiri potest. A seq.

ΔΥΩ, f. δύσω, subeo, ingredior. 2) occido, de sole & astris. 3) induo.

Δυώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim.

Δυω-

Δυωδεκάβοι𝈇, ον. v. δυωδεκάβοι𝈇.
Δυωδεκαδάρχης, ου, ὁ, qui duodecim viris præest. E δυώδεκα & ἄρχων, præfectus.
Δυωδεκάδρομ𝈇, ὁ, qui duodecim curricula absolvit.
Δυωδεκάμην𝈇, ου, ὁ, ἡ, qui duodecim mensium est. E δυώδεκα & μὴν, mensis.
Δυωδεκάμοιρος, v. δυωδεκάμοιρος.
Δυωδεκάπαις, αιδος, ὁ, ἡ, qui duodecim habet liberos.
Δυωδεκάπηχυς, εος, ὁ, ἡ, qui duodecim cubitorum est.
Δυωδεκάριθμος, ου, ὁ, ἡ, duodecimus numero.
Δυωδεκὰς, ἀδος, ἡ, duodenarius numerus. 2) adjective pro, in duodecim partes divisus. 3) pars duodecima.
Δυωδεκαταῖος, qui duodecimo v. g. die aut anno aliquid facit aut paritur. A seq.
Δυωδέκατος, duodecimus.
Δυωκαιεικοσίπηχυς, εος, ὁ, ἡ, qui duorum & viginti cubitorum est.
Δυώνυμος, ον, duo nomina habens. E δύω & ὄνομα.
Δῶ, τὸ, domus, pro δῶμα.
Δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim, pro δυώδεκα.
Δωδεκάβοιος, ου, ὁ, ἡ, duodecim boum pretium æquans. E δ. & βοῦς.
Δωδεκάγναμπτος, ον, duodecim flexus habens, epith. curriculi, quod duodecies decurrendum est. E δ. & γναμπτὸς, flexus.
Δωδεκαδάκτυλος, ου, ὁ, ἡ, duodecim digitos habens.
Δωδεκάδαρχος, ου, ὁ, idem quod δυωδεκαδάρχης.
Δωδεκάδελτος, ου, ὁ, ἡ, qui duodecim tabulis constat.
Δωδεκάδραχμος, ον, duodecim drachmas valens. E δ. & δραχμή.
Δωδεκάδωρος, ου, ὁ, ἡ, qui duodecim palmorum est E δ. & δῶρον, palmus.
Δωδεκάεδρος, ου, ὁ, ἡ, qui duodecim basium s. laterum est. E δ. & ἕδρα, basis, latus.
Δωδεκάεθλος, ον, duodecies victor. E δ. & ἄεθλον.
Δωδεκαέτης, εος, ὁ, ἡ, qui duodecim annorum est, duodecennis. E δ. & ἔτος.
Δωδεκαήμερος, ον, duodecim dies durans.
Δωδεκάθεον, ου, τὸ, medicamentum quoddam antidoton. 2) herba quædam, a duodecim diis sic dicta. Sunt autem οἱ δώδεκα θεοὶ, Jupiter, Juno, Apollo, Mars, Venus, Ceres, Neptunus, Mercurius, Vulcanus, Minerva, Diana, & Vesta.
Δωδεκάθεος, ὁ, ἡ, qui duodecim deorum est.
Δωδεκάκις, Adv. duodecies.
Δωδεκάκλινος, ον, duodecim lectos triclinares stratos habens. E δ. & κλίνη, lectus.
Δωδεκάκλωνος, ον, duodecim ramos habens. E δώδ. & κλὼν, ramus.
Δωδεκάκρουνος, ου, ὁ & ἡ, duodecim habens fistulas, sive scaturigines.
Δωδεκάκωλος, ον, duodecim membra, versus habens. E δ. & κῶλον.
Δωδεκάλινος, ον, duodecim filis constans. E δώδ. & λίνον, filum.
Δωδεκάμηνος, ου, ὁ & ἡ, idem quod δυωδεκάμηνος.
Δωδεκαμήχανος, ου, ὁ, ἡ, duodecim instructus machinis. 2) duodecim artium peritus, versutus. E δωδ. & μηχανὴ, machina, ars.
Δωδεκάμοιρος, ου, ὁ, ἡ, in duodecim partes divisus. E δωδ. & μοῖρα, pars.
Δωδεκάπαλαι, dudum.
Δωδεκάπηχυς, εος, ὁ, ἡ, qui duodecim cubitorum est.

Δωδεκάπους, οδος, ὁ, ἡ, qui duodecim pedes habet. 2) qui duodecim pedum est.
Δωδεκάρχης, ου, ὁ, qui duodecim viris præest.
Δωδεκὰς, ἀδ𝈇, numerus duodenarius. 2) Adj. in duodecim partes divisus, ap. Arat. item 3) duodecima pars.
Δωδεκασκαλμος, ου, ὁ, ἡ, duodecim scalmis instructus.
Δωδεκάσκυτος, ου, ὁ, ἡ, duodecim pellibus inductus, de scuto. E δωδ. & σκῦτος, corium.
Δωδεκαστάδιος, ον, duodecim stadia æquans.
Δωδεκάσταθμος, ον, duodecim libras pendens. E δ. &. & ἵστημι.
Δωδεκαταῖος, αία, αῖον, qui duodecim dierum est. 2) qui dies duodecim alicubi manet, vel aliunde abest, vel duodecimo die v. c. venit.
Δωδεκατημόριον, ου, τὸ, duodecima pars. E sq. & μόριον, pars.
Δωδέκατος, άτη, ατον, duodecimus.
Δωδεκαφόρος, vitis singulis mensibus uvas ferens, vel duodenas amphoras implens succo. Lucian. E δωδ. & φέρω.
Δωδεκάφυλλος, ου, ὁ, ἡ, duodecim folia habens. E δ. & φύλλον.
Δωδεκάφυλον, ου, τὸ, duodecim tribus. E δωδ. & φυλὴ, tribus.
Δωδεκέτης, ου, ὁ, qui duodecim annorum est, fem. δωδεκέτις.
Δωδεκηΐδες, Jon. pro δωδεκαΐδες, θυσίαι, quæ & δωδεκαΐδες, dicuntur, sacrificia e duodecim animalibus. A δώδεκα.
Δωδεκήρης, εος, ὁ, ἡ, duodecim remorum ordinibus instructus. E δωδ. & ἐρέσσω, remigo.
Δῶμα, ατος, τὸ, domus. 2) oecus, triclinium. 3) tectum planum. A δέμω, ædifico.
Δωμάτιον, ου, τὸ, cubiculum, conclave. 2) tectum. Dim. a pr.
Δωματῖτις, ἡ, domestica. Ab eod.
Δωμάω, ῶ, f. ήσω, ædifico. Ab eod. Unde
Δώμησις, εως, ἡ, structura, ædificatio.
Δωμητὺς, ύος, ἡ, apparatus structuræ, structura.
Δωμήτωρ, ορ𝈇, ὁ, ædificator, conditor.
Δωρεὰ, ᾶς, ἡ, donum, munus, ut victus, qui publice alicui præbetur, prima sedes, immunitas, & similia, quæ in primis honoris caussa alicui dantur, sive, quæ ita dantur, ut non reddantur. A δῶρον.
Δωρεὰν, Adv. gratis, sine merito. 2) frustra, sine caussa. A δωρεὰ, cujus proprie Accusativus est, subaudiendumque τὸ κατὰ vel πρός.
Δωρέω, ῶ, f. ήσω, & δωρέομαι, dono.
Δώρημα, ατος, τὸ, donum, munus. E præc.
Δωρηματικὸς, ἡ, όν, munificus, liberalis. A præc.
Δωρητικὸς, ἡ, ὸν, idem quod sq.
Δωρητὸς, ἡ, ὸν, muneribus placabilis. 2) donatus, dono sive gratis datus. 3) qui dona accipit.
Δωριάζω & δωρίζω, Dorice loquor. 2) partem corporis nudo, seu nudam conspiciendam præbeo, ut Doricæ quondam solebant.
Δωρικὸς, ὴ, ὸν, Doricus. A Δωρὶς. Unde
Δωρικῶς, Dorice.
Δώρι𝈇, ία, ιον, idem & ab eod.
ΔΩΡΙΣ, ίδ𝈇, ἡ, Doris, regio Græciæ.
Δωρισμὸς, ῦ, ὁ, Dorica loquendi ratio. A δωρίζω.
Δωριστὶ, Adv. Dorice. Ab eod.
Δωροβόρ𝈇, ου, ὁ & ἡ, qs. dorivorus, donorum cupidus. Ex δῶρον & βορὸς, vel βορὸς, edax.

Δωρογραφὴ, ῆς, ἡ, accusatio magistratus vel judicis, ob dona accepta. Suid.

Δωροδέκτης, ου, ὁ, qui dona libenter accipit. E δῶρον & δέχομαι.

Δωροδοκέω, ῶ, f. ήσω, donis inhio, munera accipio. 2) muneribus corrumpo. Ex iisdem.

Δωροδόκημα, ατος, τὸ, donum per corruptionem acceptum. A praec.

Δωροδοκία, ας, ἡ, corruptio per dona. A δωροδόκος.

Δωροδοκιστὶ, avide in accipiendis donis. A praec.

Δωροδόκος, ου, ὁ, ἡ, donis inhians: qui se donis corrumpi sinit. E δῶρον & δέχομαι.

Δωροκοπέω, ῶ, f. ήσω, muneribus corrumpo. E δῶρον & κόπτω, *seco*, vel *verso*, *agito*, *misceo*, (vel ab antiquo κάπω, *capio*, unde κώπη, *capulus*.)

Δωρολογέω, munera accipio, muneribus me corrumpi sino. A seq.

Δωρολήπτης, ου, ὁ, qui muneribus corrumpitur. E δῶρον & λαμβάνω.

Δωροληψία, ας, ἡ, munerum aviditas. Ex iisd.

ΔΩΡΟΝ, ου, τὸ, donum. 2) palmus minor.

Δωροξενία, ας, ἡ, quum quis peregrinitatis accusatus judicibus corruptis effugit. E δῶρον & ξένος. (v. δωρόξενος.)

Δωροτελέω, munera solvo, fero.

Δωροφάγος, ου, ὁ & ἡ, dorivorus, donorum avidus. v. δωροβόρος.

Δωροφορέω, ῶ, f. ήσω, donum fero, largior.

Δωροφορία, ας, ἡ, munerum oblatio. A seq.

Δωροφόρος, ου, ὁ & ἡ, qui dona fert, dat.

Δὼς, ἡ, donatio, donum. Ἄκλιτον a δίδωμι.

Δωσίδικος, ου, ὁ & ἡ, qui ad poenam traditur, qui dat poenas. 2) qui judicio se permittit. E δίδωμι & δίκη.

Δωσίπυγος, ου, ἡ, meretrix, quae facile copiam corporis facit. Ex eod. & πυγή.

Δώσων, ὁ, Doson, qui semper pollicetur, se daturum, nec tamen unquam dat, *Dabo*, *onis*, e versione Erasmi. E δίδωμι, fut. δώσω.

Δωτὴρ, ῆρος, ὁ, donator, dator. Ab eod.

Δώτης, ου, ὁ, idem.

Δωτινάζω, dona colligo & accipio. A seq.

Δωτίνη, ης, ἡ, donum, sive munus, quod consumitur, ut vinum, vestis &c. A δίδωμι.

Δωτὺς, ύος, ἡ, donum, cibus, alimenta. Ab eod.

Δώτωρ, ορος, ὁ, dator, donator.

Ε

E Quinta apud Graecos littera, quae ε ψιλὸν, sive ε tenue atque exile dicitur, ad differentiam τοῦ η, quod ε latum, & pingue sonat. 2) nota numeralis valens *quinque*, & cum addita inferne lineola, ε, *quinquies mille*, s. *quinque millia*.

Ἓ, ἓ, *Interjectio dolentis*, he! he! 2) accusativus pronominis *se*. v. οὗ.

Ἔα, *Interjectio querentis*, ah. 2) *admirantis*, hem! Quasi ab Imperativo Verbi ἐάω, *sino*. Hinc ἔα δὴ, *age igitur*.

Ἔαγμα, ατος, τὸ, fragmentum. Ab ἄγω, *frango*.

ἘΑ'Ν, *Conjunct.* si. 2) ἐὰν μὴ, nisi. 3) geminatum cum τε notat sive-sive. 4) particula potentialis pro ἄν. 5) ἐάνπερ, si, dummodo.

Ἑανὸς, ἡ, ὸν, subtilis, pulcher, & 2) *Subst.* peplum, pallium. Ab ἕννυμι, *induo*. (nisi est ab antiquo ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, unde ἑὸν, productum, cujus neutrum in ον adhuc superest.)

ἜΑΡ, αρος, τὸ, ver. 2) sanguis. 3) pinguedo.

Ἐαρίζω, f. ίσω, vernum tempus dego. 2) verno, vernam temperiem refero. A praec.

Ἐαρινὸς, ὴ, ὸν, vernus. Ab eod.

Ἐαρόδρεπτος, ου, verno tempore decerptus. Ex ἔαρ & δρέπομαι, *decerpo*.

Ἐαροτρεφὴς, ὲς, vernus, vere natus, nutritus. Ex ἔαρ & τρέφω.

Ἐαροτροφὴς, ὲς, idem & ex iisd.

Ἐαροτρόφος, ου, idem & ex iisd.

Ἐαρόχροος, ους, ουν, vernum colorem i. e. recentem, viridem, habens. Ex ἔαρ & χρόα.

Ἐαρτερὸς, ὴ, ὸν, vernus. Ab ἔαρ.

Ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, sui ipsius. 2) dicitur & de prima & tertia persona. Ex οὗ pro ἑ, *sui*, & αὐτὸς, *ipse*.

ἘΑ'Ω, ῶ, f. άσω, sino. 2) praetermitto, omitto. 3) desino. 4) valere jubeo, renuncio.

Ἑβδομαγένης, ου, ὁ, septimo die natus. Ep. Apoll.

Ἑβδομαδικὸς, ὴ, ὸν, septimanus, qui septiduum durat. Ab ἑβδομὰς.

Ἑβδομαῖος, αία, αῖον, qui septimo die aliquid facit, aut venit vel redit. 2) septimanus. Ab ἕβδομος.

Ἑβδομάκις, *Adv.* septies. Ab eod.

Ἑβδομὰς, άδος, ἡ, numerus septenarius. 2.) septem v. c. dies. 3) septima quaeque dies.

Ἑβδόματος, άτη, ατον, septimus.

Ἑβδομήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, septuaginta.

Ἑβδομηκοντάκις, *Adv.* septuagies.

Ἑβδομηκοντατέσσαρες, septuaginta quatuor.

Ἑβδομηκοντούτης, ου, septuaginta annos natus, *fem.* ἑβδομηκοντοῦτις. Ex ἑβδομήκοντα & ἔτος, *annus*.

Ἑβδομηκοστόδυος, ου, septuagesimus secundus. Plut.

Ἑβδομηκοστὸς, ὴ, ὸν, septuagesimus.

Ἕβδομος, όμη, ομον, septimus. Ab ἑπτά.

ἜΒΕΛΟΣ, ου, ἡ, ebenus, *lignum gravissimum*.

Ἐβένινος, ίνη, ινον, ebeninus, ex ebeno factus. A seq.

Ἔβενος, ου, ἡ, idem quod Ἔβελος.

Ἐβὲρ, vel Ἑβὲρ, ὁ, Heber, vel Eber. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. *Transiens*.

ἘΒΙΣΚΟΣ, ου, ἡ, hibiscum, malva, althaea, *herba*. Scribitur etiam ἴβισκος, & ἰβίσκος.

Ἑβραΐζω, f. ίσω, Ebraice loquor. 2) mores, linguam Ebraicam imitor. Alii ἑβρ. ut & seqq.

Ἑβραϊκὸς, ὴ, ὸν, Ebraicus.

Ἑβραῖος, αία, αῖον, Ebraeus. Ab Ἐβέρ.

Ἑβραΐς, ίδος, ἡ, Ebraea.

Ἑβραϊστὶ, *Adv.* Ebraice.

Ἔγγαιος, αία, αιον, v. ἔγγειος.

Ἐγγαλακτόομαι, οῦμαι, lactesco, in lac convertor.

Ἐγγαληνίζω, f. ίσω, serenus fio. Ex ἐν & γαλήνη, *serenitas*.

Ἔγγαλος, ου, ὁ, ἡ, lac habens. Ex ἐν & γάλα.

Ἐγγαμίζω, f. ίσω, nuptui colloco.

Ἐγγαστρίβυθος, ου, ὁ, in imum ventrem penetrans. Ex ἐν, γαστὴρ, & βυθὸς, *fundus*.

Ἐγγαστρίμαντις, εως, ὁ, ἡ, vaticinator e ventre. Ex ἐν, γαστὴρ, *venter*, & μάντις, *vates*.

Ἐγγαστρίμυθος, ου, ὁ, ἡ, qui e ventre vocem reddit. 2) qui in ventre daemonem habet interrogantibus responsa dantem.

Ἐγγάστριος, ου, ὁ, ἡ, qui in utero, s. ventre est. Ex ἐν & γαστὴρ.

Ἐγγαστρίτης, ου, ὁ, idem qui ἐγγαστρίμυθος.

Ἔγγειος, ου, ὁ, ἡ, qui in terra, seu solo est. Epith. bonorum. Ex ἐν & γῆ, *terra*. ἔγγειος κτῆσις, fundus (domi, in patria, *opp.* illis fundis, qui extra fines civitatis possidentur, in solo alieno. v. ἔγκτησις)

Ἐγγειτικὸς, ου, ὁ & ἡ, qui in ipsa terra nascitur.

ἐγ-

ἐγγαστροτόκος, ον, animal in continente foetum excludens. Ex ἔγγαιος & τόκος, partus, a τίκτω.
Ἐγγειόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, habens folia humi serpentia. Ex ἔγγειος & φύλλον, folium.
Ἐγγελαστὴς, οῦ, ὁ, irrisor. A seq.
Ἐγγελάω, ῶ, f. άσω, irrideo.
Ἐγγενέτης, ου, inquilinus, indigena.
Ἐγγενὴς, έος, ὁ & ἡ, indigena. 2) consanguineus. 3) congenitus, insitus.
Ἐγγεννάω, gigno, ut simplex.
Ἔγγεον, idem quod ἔγγειον.
Ἐγγεύω, f. σω, gustationem praebeo. Pass. gusto. Metaph. imbuor v. c. sanguine, caedis faciendae initio, incipio caedes facere.
Ἐγγήραμα, ατος, τὸ, id, cui insenescimus. A seq.
Ἐγγηράσκω, f. ἐγγηράσω, f. άσω, insenesco.
Ἐγγηροτροφέω, in senectute alo. Ex ἐν, γῆρας, & τρέφω.
Ἐγγίγνομαι, f. ἐγγίνομαι, f. γενήσομαι, insum, innascor. 2) intersum, interjicior, de tempore. 3) contingo, evenio. & 4) ἐγγίνεται, Imperf. licet, facultas est, datum est, fieri potest. 5) pro γίγνομαι.
Ἐγγιγνώσκω, agnosco inesse.
Ἐγγίζω, fut. ίσω, appropinquo, immineo, insto, accedo. Ab ἐγγὺς, prope.
Ἐγγίνομαι, vide ἐγγίγνομαι.
Ἐγγίον, Adv. propius. Ab ἐγγύς.
Ἔγγιστα, Adv. proxime. Ab eod.
Ἐγγίσωμα, ατος, τὸ, cranii fissura, in qua os, loco naturali dimotum, interiorem cerebri membranam attingit. Ab ἐγγίζω. (nisi potius est ab ἐν & γεῖσον, cum tabula cranii rupti tabulae alteri sic incumbit, ut lateres tectorum lateribus.)
Ἐγγλαυκος, ὁ & ἡ, ον, glaucus.
Ἐγγλισχρος, ου, ὁ, ἡ, viscosus, glutinosus, tenax.
Ἔγγλυκος, ου, ὁ & ἡ, cui inest aliquid dulcedinis.
Ἐγγλύσσω, dulcedinem addo.
Ἐγγλύφω, f. ψω, insculpo.
Ἐγγλωσσοτυπέω, ῶ, f. ήσω, lingua crepo. 2) semper in ore habeo, jacto. Ex ἐν, γλ. & τύπτω.
Ἐγγλωττογάστωρ, ορος, ὁ, qui lingua victum quaerit. Ex ἐν, γλ. & γαστήρ.
Ἐγγόμφωσις, εως, ἡ, compages dentium. 2) commissura, ut dentium aut radiorum, aliorum in alios ingredientium.
Ἐγγόνη, ης, ἡ, neptis.
Ἔγγονον, ου, τὸ, foetus, foetura.
Ἔγγονος, ον, idem quod ἔκγονος. Plur. ἔγγονοι, οἱ, nepotes, omninoque posteri, progenies. Ex ἐν & γίνομαι, nascor.
Ἐγγράμματος, ου, ὁ & ἡ, scriptus.
Ἔγγραπτος, ου, ὁ & ἡ, idem.
Ἐγγραφὴ, ῆς, ἡ, inscriptio.
Ἔγγραφος, ου, ὁ & ἡ, scriptus, scripto constans, in litteras relatus. 2) in Scriptura S. exstans. Ex ἐν & γραφή.
Ἐγγράφω, f. ψω, inscribo. 2) refero in tabulas; unde ἐγγεγραμμένοι, de quibus lis instituta est in foro. 3) adscribo, addo. 4) conscribo. 5) scariso.
Ἐγγράφως, Adv. scripto, in scripto. Ab ἔγγραφος.
Ἐγγυαλίζω, fut. ίσω, vel ίξω, in manus trado. 2) trado. Ex ἐν & γύαλον, manus, vola.
Ἐγγύβαθος, ον, fundo vicinus.
Ἐγγυάω, ῶ, f. ήσω, spondeo, satisdo. Pass. satis accipio. A seq.
Ἐγγύη, ης, ἡ, sponsio, fidejussio, desponsatio. Ab ἐν & γυῖον, manus.
Ἐγγύησις, εως, ἡ, fidejussio, vadimonium.
Ἐγγυητὴς, οῦ, ὁ, fidejussor, sponsor, praes.
Ἐγγυητικὸς, ή, όν, ad fidejussorem pertinens.
Ἐγγυητὸς, ή, όν, promissus. unde ἡ ἐγγυητὴ, sponsa, desponsata.
Ἐγγύθεν, Adv. cominus, prope.
Ἐγγυθήκη, ης, ἡ, repositorium vasorum, ut patinarum, poculorum in mensa, ap. Athen. qs. ἀγγεοθήκη. Ab ἄγγος, ἄγγος, vas, instrumentum, & θήκη.
Ἐγγύθι, Adv. prope. Ab ἐγγύς.
Ἐγγυμνάζω, f. άσω, exerceo, ut simplex.
Ἐγγυοθήκη, ης, ἡ, idem quod ἐγγυθήκη.
Ἔγγυος, ου, ὁ, ἡ, praes. 2) sponsor. Ab ἐγγύη.
ΕΓΓΥΣ, Adv. prope. Hinc ἐγγύτερος, vel ἐγγίων, propior, & ἐγγύτατος, vel ἔγγιστος, proximus.
Ἐγγύτατα, Adv. proxime. A praec.
Ἐγγυτάτω, Adv. idem.
Ἐγγυτέρω, Adv. propius. Ab ἐγγύτερος, qui est Comparativus ab ἐγγύς.
Ἐγγύτης, ητος, ἡ, propinquitas, vicinitas.
Ἐγγώνιος, ου, ὁ, ἡ, angulosus. Ex ἐν & γωνία.
Ἐγειρόφρων, ον, mentem excitans, acuens. E sq. & φρήν.
ΕΓΕΙΡΩ, f. ερῶ, excito, expergefacio. 2) incito, accendo. 3) exstruo, aedifico. 4) vitam reddo, in N. T.
Ἐγερσιβόητος, ου, ὁ, ἡ, voce excitans. Ex ἐγείρω & βοάω, clamo.
Ἐγερσίγελως, ωτος, ὁ & ἡ, risum excitans.
Ἐγερσιθέατρος, ον, spectatores excitans.
Ἐγέρσιμος, ου, ὁ & ἡ, epith. somni, e quo evigilamus, cui opponitur somnus aeternus mortis. Ab ἐγείρω.
Ἐγερσίνοος, contr. ἐγερσίνους, ου, ὁ ϗ ἡ, mentem excitans.
Ἔγερσις, εως, ἡ, excitatio. 2) resurrectio.
Ἐγερσιφαὴς, έος, οῦς, ὁ, lucem vel ignem excitans, lapis igniarius. In Epigram. πέτρον ἐγερσιφαῆ. Ex ἔγερσις & φάος, lux.
Ἐγερτὶ, Adv. vigilanter. Ab ἐγείρω.
Ἐγερτικὸς, ή, όν, excitativus, excitandi vim habens. Ab eod.
Ἐγκαγχάζω, f. άσω, cachinnor, effuse rideo.
Ἐγκαθαίρω, purgo.
Ἐγκαθαρμόζω, apto, accommodo.
Ἐγκαθέζομαι, f. εδοῦμαι, insideo.
Ἐγκαθείργνυμι, f. ἐγκαθειργνύω & ἐγκαθείργω, f. ξω, includo, coerceo.
Ἐγκάθετος, ου, ὁ & ἡ, subornatus, clam submissus. Ex ἐν & καθίημι, immitto.
Ἐγκαθεύδω, f. δήσω, indormio, incubo.
Ἐγκαθέψω, f. ψήσω, incoquo.
Ἐγκαθηβάω, ῶ, f. ήσω, pubesco in, juvenesco in, pubertatem consumo in.
Ἐγκάθημαι, insideo. 2) in insidiis sum.
Ἐγκαθίγνυμι, colloco in. (suspectum.)
Ἐγκαθιδρύω, f. ύσω, colloco in.
Ἐγκαθίζω, f. ίσω, colloco in, v. c. insidiis. 2) insideo.
Ἐγκαθίημι, f. ήσω, immitto.
Ἐγκάθισμα, ατος, τὸ, sessio in aqua medicata. 2) insidiae. 3) locus depressus, cavus, unde in pronunciatione ἐγκάθισμα est in asperitate orationis, cum vox velut subsidet: opp. ἀνακοπὴ, προσκοπὴ, offensio velut ad eminentia loca.
Ἐγκαθισμὸς, οῦ, ὁ, idem.
Ἐγκαθίστημι, f. στήσω, colloco. 2) constituo in. 3) re-

interpono. 4) clam submitto. In aor. 2. perf. & passiv. etiam 5) intersum.
Ἐγκαθορμέω, specto.
Ἐγκαθορμίζομαι, in portum invehor.
Ἐγκαθόρμισις, εως, ἡ, invectio in portum. A pr.
Ἐγκαθυβρίζω, f. ίσω, insolens & contumeliosus sum in quem. 2) insolens sum.
Ἐγκαίνια, ων, τὰ, encænia, festus dies novi operis memoriæ dicatus. Ex ἐν & καινός.
Ἐγκαινίζω, f. ίσω, renovo, instauro. 2) sancio, confirmo. 3) dedico, consecro.
Ἐγκαινισμός, ῦ, ὁ, renovatio, instauratio. 2) regeneratio. 3) dedicatio, consecratio.
Ἐγκαινόω, ῶ, f. ώσω, innovo. 2) initio, dedico.
Ἐγκαιρία, ας, ἡ, opportunitas. Ab ἔγκαιρος.
Ἐγκαιριότης, τος, ἡ, opportunitas.
Ἔγκαιρος, ου, ὁ, ἡ, opportunus, tempestivus.
Ἐγκαίρως, Adv. opportune, tempestive.
Ἐγκαίω, f. καύσω, inuro. 2) exuro. 3) encaustica pingo.
Ἐγκακέω, &-έω, male tracto, molestia afficio, it. segnesco, detrecto, ut ἐκκακέω: si vera lectio. (v. ἐγκάμνω.)
Ἐγκαλέω, ῶ, & ἐγκαλοῦμαι, in med. in jus voco. 2) peto ab aliquo aliquid actione juris, ut pecuniam. 3) accuso sc. in caussa capitis.
Ἐγκαλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo in re aliqua, ut pulvere &c. pass. volvor in re aliqua, versor in re aliqua.
Ἐγκαλλωπίζομαι, f. ίσομαι, placeo mihi, glorior.
Ἐγκαλλώπισμα, ατος, τὸ, ornamentum: id, quo gloriamur.
Ἐγκαλοσκελὴς, έος, ὁ, ἡ, qui habet crura in ligno seu numella. Hesych. Ex ἐν, κᾶλον, lignum, & σκέλος, crus.
Ἐγκαλυπτήρια, vox jocantis, qui ob deformitatem sponsæ negabat sibi ἀνακαλυπτήρια convenire, sed ἐγκαλυπτήρια.
Ἐγκαλύπτω, f. ύψω, obtego, velo. 2) in medio velo me, faciemque meam aut caput præ pudore. 3) pass. pudore suffundor.
Ἐγκάλυψις, εως, ἡ, velatio. A præc.
Ἐγκάμνω, lassesco.
Ἐγκάμπτω, fut. ψω, inflecto.
Ἐγκανάξαι, Aristoph. ἐγκάναξον, infunde cum sonitu. quasi a καναχή, strepitus. Vide ἐκκανάξαι. qs. a κανάω, κανάζω.
Ἐγκαναχήσασθαι, Theocr. ἐγκαναχήσατο, insonuit sive ridendo præ lætitia, sive canendo, edidit fremitum in, vel e concha a se inflata. Ex ἐν & καναχέω, strepitum edo.
Ἐγκανθὶς, ίδος, ἡ, canthorum radix. 2) tumor carneus in angulis oculorum. Ex ἐν & κανθὸς, oculi angulus.
Ἐγκάπτω, f. ψω, voro, devoro, deglutio.
Ἔγκαρ, αρος, τὸ, cerebrum. 2) pediculus. Sed hæc vox cum his significationibus tantum Grammaticorum auctoritate nititur eorum, qui apud Homerum Il. ι. v. 378. pro ἐν καρὸς legebant ἔγκαρος, minus bene.
Ἐγκάρδιον, ου, τὸ, q. d. in quo cor est, medulla ligni. 2) quod in corde est, τὰ ἐγκάρδια, cogitata mentis. Clem. Al. Ex ἐν & καρδία.
Ἔγκαρος, ου, ὁ, cerebrum. Ab ἐν & κάρ, caput.
Ἐγκάρπιος, ον, idem quod seq.
Ἔγκαρπος, ου, ὁ & ἡ, semen in se habens, ut poma. 2) foecundus. 3) gravidus.
Ἐγκαρπόω, unde -οῦμαι, fructum capio, mercedem &c. ut simplex.
Ἐγκάρσιος, ου, ὁ, ἡ, obliquus.
Ἐγκαρσίως, Adv. oblique. A præc.
Ἐγκαρτερέω, ῶ, fut. ήσω, patienter vel forti animo fero, constans maneo in re aliqua.
Ἐγκὰς, Adv. profunde, alte. Galenus in Lex. Hippocr. (idem quod ἐνδοτάτω. nam κας est mera terminatio.)
Ἔγκατα, ων, τὰ, intestina, viscera. Ab ἔγκατος.
Ἐγκαταβαίνω, descendo in, ingredior.
Ἐγκαταβιόω, ῶ, f. ώσω, vitam consumo in.
Ἐγκαταγέλαστος, ον, qui irridetur, ridiculus.
Ἐγκαταγηράσκω, consenesco in re aliqua.
Ἐγκαταγράφω, inscribo.
Ἐγκατάγω, deduco in domum, coloniam &c.
Ἐγκαταδαμάω, subigo, affligendo perdomo, affligo.
Ἐγκαταδαρθάνω, indormio.
Ἐγκαταδέω, illigo.
Ἐγκαταδίδωμι, f. δώσω, demitto. 2) remitto.
Ἐγκαταδύω, sive ἐγκαταδύομαι & ἐγκαταδύνω, subeo.
Ἐγκαταζεύγνυμι, f. ζεύξω, adjungo, adapto.
Ἐγκατακαίω, aduro, inuro.
Ἐγκατάκειμαι, f. κείσομαι, insideo, incumbo. 2) incubo, nempe oraculi petendi caussa.
Ἐγκατακεράννυμι, vel -ύω, f. άσω, immisceo.
Ἐγκατάκλειστος, ον, inclusus.
Ἐγκατακλείω, f. είσω, includo, intercludo.
Ἐγκατακλίνω, f. ινῶ, reclino, depono: unde ἐγκατακλίνομαι, discumbo, accumbo.
Ἐγκατακρούω, infigo.
Ἐγκατακρύπτω, occulto.
Ἐγκαταλαμβάνω, f. λήψομαι, intus v. c. in urbe vel facinore capio. 2) obstringo, obligo, v. c. jurejurando. 3) intercipio.
Ἐγκαταλέγω, f. ξω, recenseo inter alios, adnumero. 2) adlego, adscisco. 3) militibus accenseo: 4) congero.
Ἐγκατάλειμμα, ατος, τὸ, reliquiæ. 2) monumentum. A seq.
Ἐγκαταλείπω, f. ψω, derelinquo.
Ἐγκαταλείφω, inungo, illino. Ab ἀλείφω.
Ἐγκατάλειψις, εως, ἡ, derelictio. 2) cum aliquid alicubi relinquitur, non egeritur.
Ἐγκατάληψις, εως, ἡ, interceptio, interclusio. 2) suppressio humorum evacuandorum in corpore. Sed vox est suspecta pro ἐγκατάλειψις.
Ἐγκαταλιμπάνω, idem quod ἐγκαταλείπω.
Ἐγκαταλογίζομαι, f. ίσομαι, computo, adnumero.
Ἐγκαταμεμιγμένως, Adv. permixtim, immiscendo. A seq.
Ἐγκαταμίγνυμι, vel ἐγκαταμιγνύω, f. ίξω, insero, immisceo.
Ἐγκατανοικίζω, habitatum deduco aliquo, colloco alicubi habitandi caussa.
Ἐγκατάντλησις, εως, ἡ, exhaustio, actus exhauriendi. v. ἀντλέω.
Ἐγκαταπαίζω, f. ξω vel σω, illudo.
Ἐγκαταπήγνυμι, f. ήξω, infigo.
Ἐγκαταπλέκω, f. ξω, innecto, insero.
Ἐγκαταῤῥάπτω, f. ψω, insuo in.
Ἐγκατασκευάζω, fut. άσω, intus vel clam conficio, condo & perficio.
Ἐγκατάσκευος, ου, ὁ, ἡ, concinnus. 2) locuples. 3) absolutus. Ex ἐν & κατασκευὴ, structura, compositio.
Ἐγκατασκεύως, Adv. apte, concinne. A præc.
Ἐγκατασκήπτω, f. ψω, invado, irruo, incubo.
Ἐγκατάσκηψις, εως, ἡ, impetus, v. c. morbi, fulminus.

Ἐγκατασκιῤῥόω, ῶ, f. ώσω, in scirrhum induro. 2) inveterο, *de macula*.

Ἐγκατασπείρω, f. σπερῶ, spargo in. 2) dissemino, divulgo.

Ἐγκατασπορὰ, ᾶς, ἡ, disseminatio. A praec.

Ἐγκαταστηρίζω, f. ίξω, insero, interpono, insercio, pono in mediis.

Ἐγκαταστοιχειόω, ῶ, f. ώσω, una cum primis elementis indo. Ex ἐν, κατὰ, & στοιχεῖον.

Ἐγκατασφάζω, f. ξω, trucido in loco aliquo.

Ἐγκατασχάζω, f. άσω, scarifo, scalpro aperio.

Ἐγκαταπήγνυμι, -πήττω, f. ήξω, inter alios colloco, insero.

Ἐγκατατέμνω, concido in loco aliquo.

Ἐγκατατίθημι, fut. θήσω, depono, seu recondo.

Ἐγκατατροφέω, fero in loco.

Ἐγκαταχόω, & -χώννυμι, f. ώσω, obruo.

Ἐγκαταχωρίζω, suo, apto loco pono, insero.

Ἐγκατειλέω, ῶ, f. ήσω, involvo, implico.

Ἐγκατέχω, insisto. 2) detineo.

Ἐγκατιλλώπτω, f. ώψω, irrideo, cum quodam oculorum motu. Hesych. ἐγκατιλλώψαι, ἐγκαταμωκήσασθαι.

Ἐγκατοικέω, ῶ, f. ήσω, inhabito, incola sum.

Ἐγκατοικίζω, fut. ίσω, colloco habitaturum.

Ἐγκατοικοδομέω, inaedifico. 2) aedificatione includo, munio. 3) in carcerem compingo, *item* vivum circum aedifico, includo structis parietibus ut moriatur. v. κατοικοδομέω.

Ἐγκάτοικος, ου, ὁ, incola.

Ἐγκατορύττω, defodio.

Ἔγκατος, ου, ὁ, ἡ, interior. Ex ἐν & κεῖμαι, *jaceo*. (sed κας & κατος sunt merae terminationes. v. ἐγκὰς, & ἐκάς.)

Ἐγκαττύω, insuo calceo.

Ἐγκαυλέω, ῶ, f. ήσω, caulesco, caulem emitto, seu gigno, erumpo in caulem. Ex ἐν & καυλός.

Ἔγκαυμα, ατος, τὸ, nota inusta. 2) actus inurendi. 3) pustula ex ustione contracta. 4) materia, quae cito ignem concipit, fomes. 5) pictura encaustica. Ab ἐγκαίω.

Ἔγκαυσις, εως, ἡ, exustio. 2) ardor, aestus, aliqua re excitatus. 3) pictura, quae inurendo fit. Ab eod.

Ἐγκαυστὴς, οῦ, ὁ, qui inurit. 2) pictor, qui inustione aliquid pingit. Ab eod.

Ἐγκαυστικὸς, ἡ, όν, ad ἔγκαυσιν pertinens. 2) ἐγκαύσει pictus; *unde & ἡ ἐγκαυστικὴ*, scil. τέχνη, ars inurendo pingendi.

Ἔγκαυστον, encaustum, liquor ardentis rubri coloris, quo Imperatores Romani litteris seu sacris subscribere solebant.

Ἔγκαυστος, ου, ὁ, ἡ, inustus. 2) ἐγκαύσει pictus.

Ἐγκαυχάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, glorior in vel de aliqua re.

Ἔγκαφος, ου, ὁ, buccella. οὐδ' ἔγκαφος, ne tantillum quidem. Ab ἐγκάπτω, *comedo*.

Ἔγκειμαι, f. κείσομαι, jaceo in, insum, inhaereo. 2) invado, immineo, incumbo, insto, valde cupio.

Ἐγκέλαδος, ου, ὁ, ἡ, cui inest strepitus. 2) genus insecti, quod bombum edit. 3) nomen Gigantis. Ex ἐν & κέλαδος, *strepitus*.

Ἐγκέλευμα, & ἐγκέλευσμα, ατος, τὸ, adhortatio, apud Xenoph.

Ἐγκελευσμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ἐγκέλευστος, ου, ὁ & ἡ, jussus, adhortatione incitatus.

Ἐγκελεύω, f. εύσω, & ἐγκελεύομαι, hortor, incito.

Ἐγκέλλω, f. κέλσω, insisto, incumbo.

Ἐγκενόω, f. ώσω, infundendo evacuo sc. vas, infundo large.

Ἐγκέντρεια, ων, τὰ, calcaria. Hesych. Ex ἐν & κέντρον.

Ἐγκεντρίζω, f. ίσω, stimulo, pungo. 2) insero, velut surculum arbori.

Ἐγκεντρὶς, ίδος, ἡ, aculeus. 2) calcar. 3) graphium, stilus. 4) retinaculum ferreum, quo uti solent in altum nitentes.

Ἐγκέντρισις, εως, ἡ, insitio. A praec.

Ἐγκεντρισμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ἔγκεντρος, ου, ὁ & ἡ, aculeatus, cui aculeus est.

Ἐγκεντρόω, ῶ, f. ώσω, aculeum infigo.

Ἐγκεράννυμαι, -νύω, & -ω, fut. άσω, immisceo.

Ἐγκερτομέω, ῶ, f. ήσω, convicia ingero. 2) illudo.

Ἐγκεχαράχθαι, exaspero.

Ἐγκέφαλος, ου, ὁ & ἡ, qui in capite est. Hinc ὁ ἐγκέφαλος, sc. μυελὸς, cerebrum. Ex ἐν & κεφαλή.

Ἔγκηρος, mortalis. Hesych. ἔγκηροι, θνητοὶ, mortales. Ex ἐν & κήρ, *Parca*, *mors*.

Ἐγκηρόω, ῶ, f. ώσω, cera obduco. Ex ἐν & κηρὸς, *cera*.

Ἐγκιθαρίζω, f. ίσω, citharam pulso in, fidibus cano.

Ἐγκικρῶ, immisceo. Ex ἐν & κικρῶ, a κεράω, *misceo*.

Ἐγκιλικίζομαι, f. ίσομαι, morosus, seu potius improbus sum, ingenio nequam praeditus sum, moribus Cilicum utor. Lexicogr. Gr. Ex ἐν & Κίλιξ, *Cilix*.

Ἐγκιλικίζομαι, idem.

Ἐγκινούμενος, turbans, impediens. Lexicogr. Gr. Ex ἐν & κινοῦμαι, *moveor*.

ΕΓΚΙΣΣΑΩ, ῶ, f. ήσω, coitum appeto, vid. seq.

Ἐγκισσάομαι, hederae more volvor, serpo, implicor: *unde* 2) implicor. 3) coeo cum femina, aut viro.

Ἐγκίσσησις, εως, ἡ, implicatio. 2) initus, coitus Venereus.

Ἐγκλαστρίδια, τὰ, inaures.

Ἐγκλάω, fut. άσω, infringo.

Ἐγκλεισμὸς, οῦ, ὁ, inclusio, occultatio. A seq.

Ἐγκλείω, fut. είσω, includo. 2) ἐγκεκλεισμένος τι, aliquid occultans, occulte faciens.

Ἔγκλημα, ατος, τὸ, crimen, cujus aliquis accusatur. 2) accusatio. 3) querela. Ab ἐγκαλέω.

Ἐγκληματικὸς, ἡ, όν, litigiosus, accusatorius. A praec.

Ἐγκληματικῶς, *Adv.* accusatorie. A praec.

Ἐγκληματόομαι, οῦμαι, sarmentis silvesco.

Ἔγκληρος, ου, ὁ & ἡ, consors, particeps. 2) hereditarius. 3) dives. Ex ἐν & κλῆρος, *sors*, *hereditas*, *res familiaris*.

Ἔγκλησις, εως, ἡ, criminatio, accusatio.

Ἐγκλητέος, έα, έον, reprehensione dignus.

Ἔγκλητος, ου, ὁ & ἡ, de quo provocare licet. 2) de quo provocatum est. Rectius ἔκκλητος.

Ἐγκλιδὸν, *Adv.* inclinando. Ab ἐγκλίνω.

Ἔγκλιμα, ατος, τὸ, inclinatio, ut aciei ad fugam. A seq.

Ἐγκλίνω, f. νῶ, inclino. 2) fugio, *de acie*.

Ἔγκλισις, εως, ἡ, inclinatio. 2) Modus, apud Grammaticos. A praec.

Ἐγκλιτικὸς, ἡ, όν, qui inclinari potest. 2) encliticus, sive qui accentum in vocem praecedentem reclinat, vel rejicit. Unde ἐγκλιτικῶς. Ab ἐγκλίνω.

Ἐγκλοιόω, ῶ, f. ώσω, includo, seu illigo vinculo, quod collo circumdatur. Ex ἐν & κλοιὸς, *collare*,

sive

ſive κλείω, *indo*, cujus verbi tamen exemplum non occurrit.

Ἐγκλυδάζομαι, f. άσομαι, intus fluctuo, ſeu jactor æſtu inteſtino.

Ἐγκλυδαστικός, ή, όν, ſolitus fluctuare, vel æſtuare intus f. æſtum intus movens. A præc.

Ἐγκλύζω, f. ύσω, per clyſterem indo.

Ἔγκλυσμα, ατος, τὸ, quod per clyſterem infunditur, infuſio.

Ἐγκνήθω, f. ήσω, intero, immiſceo, ut ramenta caſei pulti.

Ἐγκνίζω, f. ισῶ, exacuo.

Ἐγκοίλιος, α, ὁ καὶ ἡ, qui in ventre eſt. Hinc τὰ ἐγκοίλια, inteſtina, viſcera.

Ἔγκοιλος, ο, ὁ & ἡ, cavus.

Ἐγκοίλωσις, εως, ἡ, excavatio. qſ. ab ἐγκοιλόω, *excavo*.

Ἐγκοιμάομαι, ῶμαι, indormio, incubo, ut cum ægroti pellibus in templo Æſculapii indormiunt.

Ἐγκοίμησις, εως, ἡ, incubatio. A præc.

Ἐγκοισυρόομαι, οῦμαι, Cœſyræ mores imitor, luxurioſe vivo, & in primis nimio cultu utor. Ariſtoph. ἐγκεκοισυρωμένην etiam, longo Cœſyrarum ordine ac ſerie (i. e. nobilitate) ſuperbientem. Ex ἐν & κοισυρόομαι, quod eſt a Κοισύρα, quæ femina Athenis erat luxu & mollitie diffluens.

Ἐγκοιτάω, indormio.

Ἐγκολαβεύω, idem quod ἐγκολάπτω.

Ἐγκόλαμμα, ατος, τὸ, ſcalptura, cælatura.

Ἐγκολαπτός, ή, όν, inſculptus, inciſus, proprie tundendo, excavando.

Ἐγκολάπτω, f. ψω, tundendo inſculpo. 2) inſculpo, incido.

Ἐγκολλαβίζω, f. ίσω, inſtar κολλάβου deglutio. Ex ἐν & κόλλαβος, *panis genus*.

Ἐγκολπίας, α, ὁ, ventus, qui e ſinu maris oritur. Ex ἐν & κόλπος, *ſinus*.

Ἐγκολπίζω, f. ίσω, inſinuo, in ſinum recipio.

Ἐγκόλπιος, ον, in ſinu f. gremio jacens. Ex ἐν & κόλπος.

Ἐγκολπόω, ῶ, f. ώσω, in ſinum colligo, vel conſtringo.

Ἐγκομβόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, induor. 2) ornor.

Ἐγκόμβωμα, ατος, τὸ, amictus, in pr. ſervilis, paſtoralis. A præc.

Ἔγκομμα, ατος, τὸ, impedimentum, offenſio. Ab ἐγκόπτω.

Ἐγκονέω, ῶ, fut. ήσω, propero, feſtino, urgeo opus. Ex ἐν & κόνις, *pulvis*.

Ἐγκονητὶ, *Adv.* laborioſe, cum labore. A præc. (v. ἀκονιτί.)

Ἐγκονίζω, pulvere conſpergo luctatorem.

Ἐγκονίομαι, pulvere perfundor, ut luctatores.

Ἐγκονίς, ίδος, ἡ, ancilla, famula, miniſtra. (v. Διάκονος.)

Ἐγκοπεύς, έως, ὁ, inſtrumentum, quo lapides ſecantur. Ab ἐγκόπτω.

Ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ, inciſio, inciſura. 2) impedimentum. Ab eod.

Ἔγκοπος, ο, ὁ καὶ ἡ, laborioſus, in quo laboratur.

Ἐγκόπτω, f. ψω, incido. 2) impedio, interpello. 3) impingo. 4) figo.

Ἐγκορδυλέω, ῶ, f. ήσω, involvo. Ariſtoph. ἐγκεκορδυλημένος. Ex ἐν & κορδύλη, *involucrum*.

Ἐγκορύπτω, cornibus peto, vel concurro, confligo.

Ἐγκοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordine colloco.

Ἐγκόσμιος, ο, ὁ, ἡ, qui eſt in mundo.

Ἐγκοτέω, ῶ, f. ήσω, iraſcor, æſtuo ira.

Ἐγκότημα, ατος, τὸ, ira, ſimultas, odium clandeſtinum & pertinax. A præc.

Ἐγκότησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Ἔγκοτος, ο, ὁ, ἡ, qui veteres iras animo conditas habet. 2) iratus, pertinaciter infeſtus.

Ἐγκότως, *Adv.* irato animo, iracunde. A præc.

Ἐγκραγγάνειν, Suidas ἐμβοᾶν. A ſeq.

Ἐγκράζω, inclamo.

Ἐγκρασίχολος, ὁ, ἡ, bile ſuffuſus, bilioſus. 2) ἐγκρασίχολοι, piſces quidam. Ab ἐν & κρᾶσις, *miſtura*, & χολὴ, *bilis*.

Ἐγκράτεια, ας, ἡ, continentia, temperantia. Ab ἐγκρατής.

Ἐγκρατεύομαι, f. εύσομαι, contineo me. A ſeq.

Ἐγκρατέω, ῶ, f. ήσω, teneo, contineo.

Ἐγκρατὴς, έος, ὁ, ἡ, qui in poteſtate habet aliquid. 2) ſuperior. 3) potens, validus. 4) qui potitur re aliqua. 5) temperans, ſuimet ipſe compos. Ex ἐν & κράτος, *robur*.

Ἐγκρατῶς, *Adv.* potenter, ἐγκρατῶς ἔχειν, in poteſtare habere. 2) temperanter. A præc.

Ἐγκρεμάννυμι, ἐγκρεμαννύω, & ἐγκρεμάω, ῶ, fut. άσω, ſuſpendo in.

Ἐγκρικόω, inſero, devincio, *proprie annulo*. A κρίκος, *annulus*.

Ἐγκρίνω, f. ινῶ, admitto, adopto, adjungo, adnumero. 2) probo.

ΕΓΚΡΙΣ, ίδος, ἡ, opus dulciarium e ſimila & oleo, vel oleo melle & aqua.

Ἔγκρισις, εως, ἡ, admiſſio, approbatio. 2) certamen ſacrum, ad quod non admittebantur, niſi οἱ ἔγκριτοι, digni a judicibus habiti. 3) inſertio quævis. Ab ἐγκρίνω.

Ἔγκριτος, ο, ὁ, ἡ, admiſſus, præſertim ad certamen palæſtricum, aut agonale, approbatus, probus. Ab eod.

Ἐγκροτέω, ῶ, f. ήσω, cum ſtrepitu pulſo, *de ſaltantibus in primis*.

Ἐγκρούω, f. ούσω, tundendo introrſum adigo, infigo. 2) ad numeros incedo.

Ἔγκρυμμα, ατος, τὸ, milites, qui in inſidiis abduntur ad circumveniendos hoſtes.

Ἐγκρύπτω, f. ψω, condo, tego, occulo.

Ἐγκρυφίας, α, ὁ, genus panis, qui cinere calido tectus coquitur, panis ſubcineritius. Ab ἐγκρύπτω.

Ἐγκτάομαι, poſſideo extra patriam. Unde

Ἔγκτημα, ατος, τὸ, & ἔγκτησις, poſſeſſio extra patriæ fines.

Ἔγκτητος, ο, ὁ, ἡ, adquiſitus, comparatus.

Ἐγκτερεΐζω, juſta facio, funus duco.

Ἐγκτίζω, f. ίσω, in aliquo loco condo, ſtruo.

Ἔγκυδον, magna gloria præditum. Heſych. Ex ἐν & κῦδος, *gloria*.

Ἐγκυκάω, ῶ, f. ήσω, immiſceo, miſcendo confundo.

Ἐγκυκλέω, ῶ, f. ήσω, circumvolvo. 2) in theatris dicebantur ἐγκυκλεῖν, cum per machinam proferebantur ſpectanda, quæ intus acta eſſent. v. & ἐκκυκλέω.

Ἐγκύκληθρον, ου, τὸ, idem quod ſeq. A præc.

Ἐγκύκλημα, ατος, τὸ, machina, qua converſa in ſcenis proferuntur ea, de quibus ἐγκυκλεῖν dicitur. Ab eod.

Ἐγκύκλιος, ο, ὁ, ἡ, circularis, rotundus. 2) trivialis, vulgaris, ad omnes pertinens. 3) anniverſarius. 4) certis temporibus velut orbe quodam rediens, ſolemnis. τὰ ἐγκύκλια, idem quod ſequ. (ſc. μαθήματα, artes, quæ in orbem do-

docerentur, ordine, ut complexu earum artium absoluto, eoque stadio decurso, idem docendi & discendi orbis in aliis restauraretur. Seu artes, quarum ἐν τοῖς κύκλοις in circulis & in vita communi usus est.)

Ἐγκυκλοπαιδεία, ας, ἡ, disciplinarum orbis sive complexus. Ex ἐγκύκλιος & παιδεία.

Ἐγκύκλιος, ου, ὁ, ἡ, orbicularis, in orbem factos. At τὸ ἐγκύκλιον, vestis quædam muliebris.

Ἐγκυκλέω, ῶ, f. ήσω: ἐγκυκλοῦμαι, circo includo. 2) circumago. 3) circumeo, cingo.

Ἐγκύκλημα, τὸ, machina, quæ & ἐκκύκλημα. item 2) actio, qua proferuntur in conspectum per machinam, quæ latebant.

Ἐγκύκλησις, εως, ἡ, idem n. 2.

Ἐγκιλίδωτος, ου, (f. potius ἐγκυλίνδωτος) involutus, convolutus.

Ἐγκυλινδέω, ῶ, f. ήσω, involvo, implico.

Ἐγκυλίω, f. ίσω, idem.

Ἐγκυμονέω, ῶ, f. ήσω, gravida sum. A seq.

Ἐγκύμων, ονος, ὁ, ἡ, fœtum habens, prægnans. 2) plenus, refertus. Ex ἐν & κύω.

Ἔγκυος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.

Ἐγκύπτω, f. ψω, pronus incumbo. 2) incurvo me ad introspiciendum. 3) cognosco, ut legendo &c.

Ἐγκυρέω, ῶ, f. ήσω, incurro, incido. Ab seq.

Ἐγκύρω, f. ύρσω, idem.

Ἔγκυσις, εως, ἡ, partus. Ab ἐγκύω.

Ἐγκυτὶ, *Adv.* ad cutem usque. Etym. Ex ἐν & κύτος, pro σκῦτος, *cutis*.

Ἔγκυτον, ου, τὸ, Laconibus pro ἔγκατον, intestinum. Hesych. Ex iisd.

Ἐγκύω, f. ύσω, in utero fero, sum prægnans.

Ἐγκωμιάζω, f. άσω, laudo. Ab ἐγκώμιον.

Ἐγκωμιαστέος, έα, έον, laudandus. A præc.

Ἐγκωμιαστὴς, οῦ, ὁ, laudator. Ab eod.

Ἐγκωμιαστικὸς, ἡ, ὸν, laudatorius. A præc.

Ἐγκώμιον, ου, τὸ, laudatio, præconium. Ex ἐν & κώμη.

Ἐγξέω, ῶ, intus rado. 2) insculpo, inscalpo.

Ἐγρεκύδοιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, tumultum incitans bellicum. Ex ἐγείρω, *excito*, & κυδοιμὸς, *turba*.

Ἐγρεμάχος, ου, ὁ & ἡ, incitans ad pugnam. Ex eod. & μάχη.

Ἐγρεσίκωμος, ου, ὁ & ἡ, excitans comissationem, cognomen Bacchi. Ex ἐγείρω & κῶμος.

Ἐγρηγορέω, ῶ, perf. ἐγρήγορα, vigilo.

Ἐγρηγορικὸς, ἡ, ὸν, vigil, pervigil. A seq.

Ἐγρήγορος, ου, ὁ & ἡ, idem.

Ἐγρηγορότως, *Adv.* vigilanter, vigilando. A pr.

Ἐγρήγορσις, εως, ἡ, vigilantia, evigilatio. Ab ἐγρήγορα.

Ἐγρηγορτὶ, *Adv.* vigilanter. Ab eod.

Ἐγρήσσω, idem quod ἐγρηγορέω.

Ἔγρομαι, surgo. Ab ἐγείρω.

Ἐγχαίνω, f. ανῶ, inhio. 2) valde derideo.

Ἐγχαλινόω, ῶ, f. ώσω, freno, frenum injicio. 2) freno injecto rego.

Ἐγχαλκεύω, f. εύσω, cudo in aliquo, cudendo imprimo. Ab seq.

Ἔγχαλκος, ου, ὁ, cui æs inest, æreus. 2) cui est pecunia.

Ἐγχάραγμα, ατος, τὸ, signum, figura &c. incisa vel impressa. 2) vestigium.

Ἐγχάραξις, εως, ἡ, sculptura, incisura. 2) scarifatio.

Ἐγχαράσσω, vel ἐγχαράττω, f. ξω, insculpo, incido, imprimo.

Ἐγχάσκω, idem quod ἐγχαίνω.

Ἐγχέζω, f. έσω, perf. med. ἐγκέχοδα, caco in.

Ἐγχείη, ας, ἡ, sive ἐγχείη, ης, hasta. 2) peritia hasta certandi. Ab ἔγχος, *hasta*.

Ἐγχεσιβρόμος, ου, ὁ, ἡ, bellicosus. Ex ἔγχος & βρέμω, *strepo*.

Ἐγχεικέραυνος, ου, ὁ & ἡ, qui fulmine pro hasta utitur; fulmina jaciens.

Ἐγχειμάζω, f. άσω, hiberno in.

Ἐγχειμάργος, ου, ὁ, ἡ, q. hasta furens, bellicosus. Ab ἔγχος & μάργος, *furiosus*.

Ἐγχειρέω, ῶ, f. ήσω, adgredior, tracto. 2) impetum facio. Ex ἐν & χείρ.

Ἐγχείρημα, ατος, τὸ, cœptum, conatus. 2) institutum. A præc.

Ἐγχειρηματικὸς, ἡ, ὸν, solers in aggrediendo. A præc. v. ἐγχειρητικός.

Ἐγχείρησις, εως, ἡ, modus rei tractandæ.

Ἐγχειρητὴς, οῦ, ὁ, qui aliquid aggreditur.

Ἐγχειρητικὸς, ἡ, ὸν, solers in aggrediendo.

Ἐγχειρίδιον, ου, τὸ, libellus. 2) pugio, gladiolus, culter, & quodlibet instrumentum parvum. 3) manubrium. Ab ἐν & χείρ.

Ἐγχειρίζω, f. ίσω, in manum do, trado, committo; & *in pass.* in manus accipio.

Ἐγχειρίδετος, ου, ὁ & ἡ, in alicujus manu positus.

Ἐγχείριον, ου, τὸ, mantile, sudarium.

Ἐγχείρισις, εως, ἡ, idem quod sequ.

Ἐγχειρισμὸς, οῦ, ὁ, ipsa actio tradendi in manus. Ab ἐγχειρίζω.

Ἐγχειρίτης, ου, ὁ, qui conatur, molitur. Ex ἐν & χείρ.

Ἐγχειρογάστορες, qui manuum labore victitant, quorum venter manibus fidit. Ex ἐν, χείρ, & γαστήρ.

Ἐγχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, inter alios creo.

Ἐγχειρουργέω, ῶ, f. ήσω, manibus operor. 2) fabricor. 3) manu facinus perpetro. 4) medicinam manu admoveo.

Ἐγχελεῖος, ου, ὁ & ἡ, anguillarius. Ab ἔγχελυς.

Ἐγχελεὼν, ῶνος, ὁ, vivarium anguillarum. Ab eod.

Ἐγχέλιον, ου, τὸ, parva anguilla. Dim. ab eod.

Ἐγχελύδιον, idem & ab eod.

Ἐγχελυοτρόφος, ου, ὁ & ἡ, qui anguillas alit. Ex ἔγχελυς & τρέφω, *nutrio*.

ΕΓΧΕΛΥΣ, υος, ἡ, *Plur.* ἐγχέλεις, anguilla.

Ἐγχελυωπὸς, οῦ, ὁ & ἡ, anguillæ similis. Ex ἔγχ. & ὤψ, *vultus*.

Ἐγχεσίμαργος, ου, ὁ & ἡ, idem quod ἐγχειμάργος.

Ἐγχεσίμωρος, ου, ὁ & ἡ, bellicosus. Ex ἔγχος & μορέω, vel μωρὸς, pro laboriosus. Schol. Hom. (quasi pro μόρος, a μέσθαι, *sedulo & fabre aliquid struere*.)

Ἐγχεσίπαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui hastam vibrat; bellicosus. Ex ἔγχος & πάλλω, *vibro*.

Ἐγχέσπαλος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iisdem.

Ἐγχεσφόρος, ου, ὁ & ἡ, hastatus, bellicosus. Ex ἔγχος & φέρω.

Ἐγχέω, f. εύσω, infundo.

Ἐγχθόνιος, ου, ὁ & ἡ, qui in terra est, terrenus. Ex ἐν & χθών.

Ἐγχλαινόω, læna induo.

Ἐγχλευάζω, irrideo.

Ἐγχλιδάω, f. ήσω, delicias sequor in, luxurior in. 2) illudo.

Ἔγχλωρος, ου, ὁ & ἡ, viridis.

Ἔγχνοος, ἔγχνους, ου, ὁ & ἡ, lanuginosus.

Ἐγχονδρίζω, f. ίσω, chondro, micis, farina adspergo. 2) cartilaginem coapto.

Ἔγχονδρος, ου, ὁ & ἡ, grumosus. 2) cartilagineus.
Ἔγχορδος, ut ὄργανα ἔγχορδα, instrumenta chordis intenta. Ex ἐν & χορδή.
Ἐγχορεύω, f. εύσω, choros duco in.
ἘΓΧΟΣ, εος, τό, hasta. 2) ensis.
Ἔγχουσα, ης, ἡ, fucus. nchula *herba*.
Ἐγχουσίζεσθαι, fuco colorari. A praec.
Ἐγχόω, ῶ, f. ώσω, usit. ἐγχώννυμι, terra adgesta oppleo.
Ἐγχραύω, f. αύσω, infligo, impingo.
Ἐγχραίνω, idem. 2) coloro, imbuo.
Ἔγχρεμμα, ατος, τό, quod in aliquem exscreamus. A seq.
Ἐγχρέμπτομαι, f. ψομαι, exscreo io aliquem, inspuo.
Ἐγχρηΐζω, utor, opus habeo. τὰ ἐγχρηΐζοντα, utensilia.
Ἐγχρίμπτω, & ἐγχρίπτω, admoveo, appello. 2) accedo. 3) fulcio me, nitor. Ex ἐν & χρίμπτω, quod eadem notat.
Ἔγχρισις, εως, ἡ, unctio, sc. quae fit ob vulnus, aut ictum scorpionis, eique vulneri fricando velut ingeritur &c. quod & de sq. tenendum.
Ἔγχρισμα, ατος, τό, unguentum.
Ἔγχριστος, ου, ὁ & ἡ, illitus. 2) qui illinitur, de medicamentis. A seq.
Ἐγχρίω, f. ίσω, illino, sc. medicamentum. 2) pungo stimulo, *de apibus, vespis, scorpiis* &c.
Ἐγχρονίζω, f. ίσω, diu permaneo alicubi, immoror. 2) inveterasco.
Ἔγχρονος, ου, ὁ & ἡ, per aliquod tempus durans.
Ἐγχρόω, usit. ἐγχρώννυμι, f. ώσω, colore imbuo, tingo. 2) imbuo, velut colore.
Ἐγχρωΐζω, vel ἐγχρώννυμι, vel ἐγχρωννύω, idem quod ἐγχρόω.
Ἔγχρυσος, ου, ὁ & ἡ, aurum io se habens, inauratus.
Ἐγχυλίζω, f. ίσω, in succum redigo.
Ἐγχύλισμα, ατος, τό, succus expressus.
Ἔγχυλος, ου, ὁ & ἡ, succum in se habens, succulentus. 2) sapidus.
Ἐγχυλόω, idem quod ἐγχυλίζω.
Ἐγχύλωσις, εως, ἡ, succi derivatio. A pr.
Ἔγχυμα, ατος, τό, quod infunditur, seu infusum est. Ab ἐγχέω.
Ἐγχυματίζω, f. ίσω, infundo, instillo. A pr.
Ἐγχυματισμός, οῦ, ὁ, infusio, instillatio. A pr.
Ἔγχυμος, ου, ὁ, ἡ, succulentus, succi plenus. 2) sapidus.
Ἐγχύμωμα, ατος, τό, sanguinis & humorum in aliquam partem naturalis iofusio.
Ἐγχύμωσις, εως, ἡ, idem.
Ἔγχυσις, εως, ἡ, iofusio.
Ἔγχυτος, ου, ὁ, ἡ, infusus, qui iofundi solet aut potest.
Ἐγχύτριαι & ἐγχυτρίστριαι, quae inferias mortuis ferunt. 2) praeficae. 3) quae in olla exponuot. A χύτρα.
Ἐγχυτρίζω, io olla pono. 2) occido.
Ἐγχύω, f. ύσω, infundo.
Ἔγχωμα, ατος, τό, terra aggesta.
Ἐγχώννυμι, vel ἐγχωννύω, f. χώσω, p. ωκα, terra adgesta impleo.
Ἐγχωρέω, ῶ, f. ήσω, concedo, admitto, do locum. Hinc ἐγχωρεῖ, licet, locus est, datum est.
Ἐγχώριος, ου, ὁ & ἡ, qui natus est in ea regione, in qua degit, indigena, domesticus, patrius. Ab ἔγχωρος.

Ἐγχωρίως, patrio, domestico more. A pr.
Ἔγχωρος, ου, ὁ & ἡ, idem quod ἐγχώριος. Ex ἐν & χῶρος.
Ἔγχωσις, εως, ἡ, repletio, quae fit terra adgesta in locum cavum. Ab ἐγχόω.
ἘΓΩ', *Gen.* ἐμοῦ, per Aphaeresin μοῦ, ego.
Ἐδανός, ή, όν, jucundus, suavis. Ab ἡδύς, *dulcis*. (vel ab ἔδω, *comedo*, quasi *comestibilis*, spiritus enim saepe inter se vices alternant, & videre est e. e. in ἔδεθλον, quod est ab ἕδος, item ἔδαφος.)
Ἔδαρ, ατος, τό, unde usitatum εἶδαρ per epenthesin τοῦ ι, esca, edulium, cibus. Ab ἔδω, *edo*.
Ἐδαφίζω, f. ίσω, solo allido, solo aequo. Ab ἔδαφος.
Ἐδάφιον, ου, τό, parvum pavimentum. Dim.
Ἔδαφος, εος, τό, solum. 2) pavimentum. 3) fundus. 4) contextus scriptoris, in quem commentarius scribitur, s. qui explicatur. Ab ἕζομαι, *sedeo*.
Ἐδέατρος, ου, ὁ, praegustator. 2) convivii totius magister & curator. Ab ἔδω.
Ἔδεθλον, ου, τό, firmamentum, fundamentum. 2) solum, pavimentum.
Ἐδέθλιον, ου, τό, idem. Ab ἕδος.
Ἔδεσμα, ατος, τό, cibus, edulium. Ab ἔδω.
Ἐδεσμάτιον, τό, idem. Dim. A pr.
Ἐδεσματοθήκη, ης, ἡ, penaria cella.
Ἐδεστής, οῦ, ὁ, esor, qui edit. Ab ἔδω cum sqq.
Ἐδεστός, ή, όν, edulis, esculentus.
Ἐδεδών, όνος, ἡ, serpigo, phagedaena.
Ἐδητύς, ύος, ἡ, cibus, id, quod comeditur.
ἜΔΝΑ, vel ἕεδνα, ων, τὰ, munera sponsalia, quae sponsus sponsae dat. (quasi ab ἔδω, unde viduata victum habere possit.)
Ἔδνεια, ας, ἡ, cathedra, sedes. Suid. Ab ἕζομαι.
Ἔδνος, εἴδος, ὁ, epulum, quod acceptis donis sponsalibus paratur. Hesych. Ab ἔδνα.
Ἔδνια, idem quod ἐδνόω.
Ἔδνιος, ία, ιον, sponsalis. Ab eod.
Ἐδνοφορέω, dona offero sponsae.
Ἐδνόω, ῶ, f. ώσω, despondeo. Ab ἔδνα.
Ἐδνωτή, ῆς, ἡ, quae sponso jam desponsa est & donata ab ipso donis sponsalibus. A pr.
Ἐδνωτής, οῦ, ὁ, socer, qui filiam despondet, addita dote. Ab eod.
Ἕδος, εος, τό, sedes, sella. 2) firmamentum, basis. 3) delubrum, templum, aedes. 4) simulacrum. Ab ἕζομαι.
Ἕδρα, ας, ἡ, sella, sedes. 2) basis. 3) podex hominis. 4) latrina. Ab eod.
Ἑδράζω, f. άσω, colloco, stabilio. A pr.
Ἑδραῖος, αία, αῖον, sedentarius. 2) stabilis. Ab eod.
Ἑδραιόω, ῶ, f. ώσω, stabilio, firmo. A pr.
Ἑδραίωμα, ατος, τό, stabilimentum, firmamentum. A pr.
Ἑδραίως, *Adv.* q. d. sessim. 2) stabiliter, firmiter. Ab ἑδραῖος.
Ἕδρανον, ου, τό, sedes. 2) basis. Ab ἕδρα.
Ἑδρανός, ή, όν, stabilis, firmus. Ab eod.
Ἑδρανῶς, *Adv.* firmiter, stabiliter. A pr.
Ἕδρασμα, ατος, τό, firmamentum, fundamentum. Ab ἑδράζω.
Ἑδρήεις, ήεσσα, ῆεν, sessilis, stabilis. Ab ἕδρα.
Ἑδριάομαι, sedeo. Unde ἑδριόωντο pro ἑδριῶντο, ἑδριάοντο. Ab ἕδρα.
Ἑδρικός, ή, όν, sessilis, stabilis. Ab ἕδρα.
Ἕδριον, ου, τό, Hesychio ἕδρια, idem quod συνέδρια, consessus.
Ἑδρῖται, supplices, Suid. Ab ἕδρα.

Ἑδροδιαστολεὺς, έως, ὁ, instrumentum quo chirurgi hominis anum diducunt, ut excrementa transmittere possit. Ex ἕδρα & διαστέλλω, *diduco*.

Ἑδροστρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui podicem versat, velut luctatores inter luctandum. Ex ἕδρα & στρέφω *verso*.

ἜΔΩ, f. 2. med. ἔδομαι vel ἐδοῦμαι, perf. ἐδήδοκα, edo. 2) rodo, arrodo.

Ἐδωδὴ, ῆς, ἡ, cibus. A pr.

Ἐδώδιμος, ου, ὁ & ἡ, esculentus, edulis. A pr.

Ἐδωδὸς, ή, όν, edax. Ab eod

Ἑδωλιάζειν, in transtris locare remiges. A sq.

Ἑδώλιον, ου, τὸ, sedes, & *in Plur.* navium transtra, fori. Ab ἕδος.

Ἔεδνα, & ἕεδνα, ων, τὰ, dona sponsalia. v. ἕδνον.

Ἐεδνώσασθαι ab ἐεδνοῦσθαι, dotatam filiam elocare. A pr.

Ἐεδνωτὴς, οῦ, ὁ, qui dotat & elocat. 2) socer, affinis. Ab eod.

Ἐείσαμαι, assimulor, *unde* ἐεισάμενος: pro εἴδομαι.

Ἐεικοσάβοια, τὰ, pretium viginti boum. Ex εἴκοσι, & βοῦς, *bos*

Ἐείκοσι, Poet. pro εἴκοσι.

Ἐέλδομαι, pro ἔλδομαι. vid.

Ἐέλδωρ, ορος, τὸ, desiderium, cupido. A praec.

Ἕζομαι, sedeo.

Ἐθὰς, άδος, ὁ & ἡ, adsuetus alicui rei. 2) amicus. Ab ἔθος.

ἜΘΕΙΡΑ, ας, ἡ, coma, cæsaries. 2) juba equorum.

Ἐθειράζω, f. άσω, comam alo. A pr.

Ἐθειράς, άδος, ἡ, idem quod ἔθειρα.

Ἐθελακριβεία, ἡ, nimia & inanis diligentia.

Ἐθελέχθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui libenter vel pertinaciter cum aliquo inimicitias exercet.

Ἐθελέχθρως ἔχω, sum ἐθελέχθρος.

Ἐθελημὸς, οῦ, ὁ, ἡ, voluntarius. Ab ἐθέλω cum sqq.

Ἐθελήμων, ονος, ὁ & ἡ, vo ens, lubens.

Ἐθελήμως & ἐθελημῶς, *Adv.* voluntarie, promte.

Ἐθελοδουλέω, voluntariam in servitutem me trado, voluntarius servus sum.

Ἐθελοδουλεία & ἐθελοδουλία, ας, ἡ, voluntaria servitus.

Ἐθελόδουλος, servus voluntarius.

Ἐθελοδούλως ἔχω, paratus sum ad servitium.

Ἐθελοθρησκεία, ας, ἡ, superstitio, adfectata pietas. 2) summum studium obsequii erga principem.

Ἐθελοθρησκεύω, ῶ, utor ἐθελοθρησκείᾳ. Ex ἐθέλω & θρῆσκος.

Ἐθελοκακέω, ῶ, f. ήσω, ultro & consulto segnis sum in re gerenda, tergiversor.

Ἐθελοκάκησις, εως, ἡ, quum milites dedita opera vincere nolunt ob indignationem & malevolentiam erga imperatorem. A pr.

Ἐθελοκακία, ας, ἡ, idem.

Ἐθελόκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, male rem data opera gerens.

Ἐθελοκάκως, *Adv.* de industria ignaviter.

Ἐθελοκίνδυνος, ου, ὁ & ἡ, qui dedita opera se periculis objicit, temerarius.

Ἐθελοκωφέω, ῶ, audire nolo, simulo surdum.

Ἐθελόκωφος, ὁ καὶ ἡ, qui dedita opera surdus est & audire non vult.

Ἐθελοντηδὸν, *Adv.* ultro, sponte, dedita opera.

Ἐθελοντηδὶ, *Adv.* idem.

Ἐθελοντὴρ, ῆρος, ὁ, voluntarius.

Ἐθελοντὴς, οῦ, ὁ, idem.

Ἐθελοντὶ, & ἐθελοντεὶ, *Adv.* sponte.

Ἐθελούσιος, voluntarius, ultroneus.

Ἐθελόξενος, ου, ὁ & ἡ, qui voluntarie peregrinatur.

Ἐθελοπερισσοθρησκεία, ἡ, i. q. ἐθελοθρησκεία.

Ἐθελόπονος, ου, ὁ & ἡ, laboris nimis cupidus.

Ἐθελόπορνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sua sponte corpus suum prostituit.

Ἐθελοπρόξενος, ου, ὁ & ἡ, voluntarius hospes, qui ultro hospites recipit, cum non sit muneris ejus. (qui sponte sua se ad munus proxeni agendum offert & velut ingerit; quo de munere, Athenis quidem honorifico, v. πρόξενος.)

Ἐθελότρεπτος, ου, ὁ & ἡ, cujus voluntas nimis mutabilis est. Ex ἐθέλω & τρέπω, *verto*.

Ἐθελουργέω, f. ήσω, alacer sum in labore suscipiendo & peragendo. Ab ἐθελουργός.

Ἐθελουργία, ἡ, alacritas in labore suscipiendo vel conficiendo.

Ἐθελουργὸς, οῦ, ὁ & ἡ, qui sponte sua opus subit, promtus & impiger in opere agendo. Ex ἐθέλω & ἔργον.

Ἐθελούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, voluntarius. Ab ἐθέλω.

Ἐθελουσίως, *Adv.* ultro, libenter, sponte.

ἘΘΈΛΩ, f. ἐθελήσω, volo.

Ἐθημοσύνη, ης, ἡ, mos, consuetudo. A seq.

Ἐθήμων, ονος, ὁ & ἡ, consuetus. Ab ἔθος, *mos*.

Ἐθίζω, f. ίσω, adsuefacio, instituo: ἐθίζομαι, adsuesco, soleo. Ab eod.

Ἔθιμος, ου, ὁ & ἡ, consuetus, adsuetus. Ab eodem.

Ἔθισμα, ατος, τὸ, adsuefactio. Ab ἐθίζω.

Ἐθισμὸς, οῦ, ὁ, adsuefactio. 2) consuetudo. 3) institutum. Ab eod.

Ἐθιστὸς, ή, όν, qui consuetudine parari, assumi potest. Ab eod.

Ἐθνηγὸς, οῦ, ὁ, dux gentis.

Ἐθνάρχης, ου, ὁ, gentis princeps, nomen principis, regio minus, majus tetrarcho. Ex ἔθνος & ἄρχω.

Ἐθναρχία, ας, ἡ, principatus. A pr.

Ἐθνηδὸν, *Adv.* generatim, secundum totas gentes. Ab ἔθνος.

Ἐθνικὸς, ή, όν, genti alicui peculiaris ac proprius. 2) a fide Christiana alienus, gentilis. Ab eod.

Ἐθνικῶς, *Adv.* more gentili. 2) more non Judaico, *item* non Christiano.

Ἐθνιστὴς, οῦ, ὁ, gentilis, ejusdem gentis. qs. ab ἐθνίζω. Sed præstat lectio sequens.

Ἐθνίτης, ου, ὁ, idem. Ab ἔθνος.

Ἐθνοπάτωρ, ορος, ὁ, auctor gentis.

Ἐθνολέτης, ου, totam gentem perdens, delens. Ex ἔθνος & ὀλλύω.

ἜΘΝΟΣ, εος, τὸ, gens, natio. 2) gens a Judaica religione, *vel* Christiana aliena. 3) societas, ordo atque genus hominum & animalium. 4) sexus. 5) multitudo.

ἜΘΟΣ, εος, τὸ, ritus, mos, consuetudo. 2) lex non scripta.

Ἔθω, p. m. εἴωθα, consuesco, facio aliquid e consuetudine. A pr.

ΕἸ, *Conjunctio*, si. 2) an, utrum, num. 3) utinam. 4) quod. *Hinc* 5) εἰ δὲ, quod si. 6) εἴπερ, siquidem, quoniam, sic. 7) εἴγε, si modo, si quid. 8) εἰ δὲ μὴ, sin minus, alioqui. 9) εἰ ἄρα, si forte. 10) εἰ γὰρ, utinam enim. 11) εἰ δὴ, si quidem, si modo. 12) εἴγουν, si saltem. 13) εἰ δ' ἄγε, agedum. (sed hoc non hinc est repetendum, sed est impera-

perativus contractus, pro εἶε, a verbo antiquo ἔω, eo, vado. latinorum ε.) 14) εἰ ἐ, etsi. 15) εἰ οὖν, εἰ δὲ, si, fin. 16) εἰ μὴ, nisi. 17) εἴ τις, si quis, εἴ του, si cujus, εἴ τῳ, si cui.

ΕΙ'Α, *Adv. hortantis*, Eja.

Εἶα, idem. 2) ας, ἡ, herba, gramen. Hesych. & Suid.

ΕΙ'ΑΜΕΝΗ', ῆς, ἡ, locus humectus, irriguus. 2) locus herbosus, pratum.

Εἶαρ, ver. 2) sanguis. Pro ἔαρ.

Εἰαρινός, ὴ, ὸν, vernus. A pr.

Εἰαροπότης, ου, ὁ, sanguinem bibens. Ex ἔαρ, *sanguis*, & πότης, *bibax*.

Εἰαροτερπὴς, ὲς, veris amicus. Ex εἶαρ pro ἔαρ, *ver*, & τέρπομαι, *oblector*.

Εἰβόμενος, ου, ὁ, ἡ, stillatitius. 2) stillans. A sq.

Εἴβω, libo. 2) perfundo. & 3) εἴβομαι, destillo. 4) lacrimor.

Εἴγαρ, ...

Εἴγυαξ, κτος, τὸ, imago. Ab εἴκω, *similis sum*.

Εἰδάλλομαι, adsimulor, similis fio. Ab εἶδος.

Εἰδάλιμος, ου, ὁ, ἡ, speciosus, formosus. Ab eod.

Εἰδάλλομαι, idem quod εἰδάλλομαι.

Εἶδαρ, ατος, τὸ, esca, cibus. Ab ἔδω.

Εἰδέα, ας, ἡ, q. ἰδέα, idea. Ab εἴδω, *video*.

Εἰδεχθὴς, ἐος, ὁ & ἡ, adspectu deformis, qui adspectu odioso est. Ex εἶδος, *adspectus*, & ἔχθος, *odium*.

Εἰδέω, scio, inus. in præs. & imperf. Usitata εἴδησω, εἴδω, ᾔδειν, εἰδῶ, εἰδῆς, &c. εἰδυῖα, εἰδέναι, εἰδώς.

Εἰδημόνως, & εἰδημόνως, *Adv.* scienter, perite.

Εἰδήμων, ονος, ὁ & ἡ, sciens, peritus.

Εἴδησις, εως, ἡ, scientia, peritia. Ab εἰδέω.

Εἰδικὸς, ἡ, ὸν, specialis. 2) formalis. Ab εἶδος.

Εἰδικῶς, *Adv.* speciatim. A pr.

Εἴδομαι, ἔισομαι, εἰσάμην, videor, assimulor.

Εἰδοποιέω, ῶ, f. ήσω, speciem seu formam efficio alicujus rei, repræsento aliquid. Ex εἶδος & ποιέω.

Εἰδοποιΐα, ἡ, speciei efformatio. A seq.

Εἰδοποιὸς, ὸ, ὁ, ἡ, speciem efficiens.

Εἶδος, εος, τὸ, species, forma, facies. 2) genus. 3) statura. 4) modus. 5) status rei & conditio.

Εἰδότως, *Adv.* scienter. Ab εἰδὼς.

Εἰδοφορέω, speciem alicujus rei effingo, animo gestu, motu, &c.

Εἰδύλλιον, ου, τὸ, idyllium, parvum poema. Diminutivum ab εἶδος. (in quo, veluti specimine quodam, spectari possit aut operis ratio aut auctoris ingenium.)

ΕΙ'ΔΩ, video *in Præs. & Imperf.* inusitatum. Usitata εἶδον & ἴδον, aor. 2. ἴδοιμι, opt. ἴδω, conj. ἰδεῖν, inf. ἰδὼν, part.

Εἰδωλεῖον, ου, τὸ, delubrum. Ab εἴδωλον.

Εἰδωλικὸς, ἡ, ὸν, paganus, adorationi signorum deos repræsentantium deditus, opp. Christianus. Ab eod.

Εἰδωλικῶς, corporea specie. A pr.

Εἰδωλόθυτον, ου, τὸ, quod idolo immolatur. Ex εἴδωλον & θύω, *immolo*.

Εἰδωλολατρεία, ας, ἡ, idololatria, cultus idoli.

Εἰδωλολάτρης, ου, ὁ, idololatra, cultor Idoli.

Εἰδωλομανία, ας, ἡ, insanus idolorum cultus.

Εἴδωλον, ου, τὸ, simulacrum. 2) species etiam animi. 3) imago deastri. Ab εἶδος, *species*.

Εἰδωλόπλαστος, ου, cujus species efficta est animo, somnio. Ex εἴδωλον & πλάσσω, *fingo*.

Εἰδωλοποιέω, ῶ, f. ήσω, simulacra conficio.

Εἰδωλοποιητικὸς, ἡ, ὸν, ad speciem rei vel corpoream vel intelligibilem effingendam aptus.

Εἰδωλοποιΐα, ας, ἡ, imaginis fictio. 2) personæ repræsentatio.

Εἰδωλοποιικὸς, ἡ, ὸν, idem quod εἰδωλοποιητικὸς.

Εἰδωλοποιὸς, ὁ & ἡ, faber simulacrorum.

Εἰδωλουργικὸς, ἡ, ὸν, idem. q. ab εἰδωλουργὸς.

Εἰδωλοφανὴς, έος, ὁ, ἡ, simulacri speciem habens. Ex εἴδωλον & φαίνομαι.

Εἰδωλοφανέστατος, ου, ον, idoli speciem referentes.

Εἶεν, esto. 2) sed satis de hoc, hæc hactenus. Ab εἰμὶ, *sum*.

ΕΙ'ΘΑΡ, *Adv.* statim, confestim.

Εἴθε, *Adv.* utinam. Ab εἰ.

Εἰκαδάρχης, ου, ὁ, viginti viris præfectus. Ab εἰκὰς & ἀρχὴ.

Εἰκαδισταὶ, ῶν, οἱ, q. d. vicesimarii, quo nomine appellabantur Epicurei, quia vicesimum cujusque mensis diem in honorem Epicuri eo die defuncti festum habebant. Ab εἰκάς.

Εἰκάζω, f. άσω, adsimulo. 2) conjicio. Ab εἴκω, *similis sum*.

Εἰκάθω, cedo, pareo, pro εἴκω.

Εἰκαιοβουλία, ας, ἡ, vana consultatio. 2) stoliditas. A seq.

Εἰκαιόβουλος, ὁ, ἡ, vane deliberans, vana consilia capiens. Ex εἰκαῖος & βουλὴ.

Εἰκαιολέσχης, ὁ, garrulus. Ab eod. & λέσχη.

Εἰκαιολεσχία, ἡ, garrulitas. A pr.

Εἰκαιομυθέω, ῶ, f. ήσω, vana loquor.

Εἰκαιομυθία, ας, ἡ, vaniloquentia. A seq.

Εἰκαιόμυθος, ὁ, ἡ, vana loquens, garrulus.

Εἰκαιοῤῥημονέω, ῶ, f. ήσω, vana loquor.

Εἰκαιοῤῥημοσύνη, ης, ἡ, vaniloquentia.

Εἰκαιοῤῥήμων, ονος, ὁ, ἡ, vaniloquus. Ab εἰκαῖος & ῥῆμα, *verbum*.

Εἰκαῖος, αία, αῖον, temerarius, qui temere aliquid facit. 2) qui temere se offert. 3) vulgaris, trivialis. 4) vanus, futilis. Ab εἰκῆ, *temere*.

Εἰκαιότης, ητος, ἡ, temeritas. A pr.

Εἰκαιότης, ητος, ἡ, idem. Ab eod.

Εἰκαιομεμφὴς, ὁ, ἡ, temere reprehendens.

Εἰκὰς, άδος, ἡ, numerus vicenus. 2) viginti. 3) vigesimus dies mensis. Ab εἴκοσι.

Εἰκασία, ας, ἡ, similitudo, repræsentatio imaginis, adsimulatio. 2) conjectura, imaginatio. 3) simulacri effictio. Ab εἰκάζω.

Εἴκασμα, ατος, τὸ, simulacrum. Ab eod.

Εἰκασμὸς, ὸ, ὁ, conjectura, conjectatio. Ab eod.

Εἰκαστὴς, ὸ, ὁ, conjector. Ab eod.

Εἰκαστικὸς, ἡ, ὸν, conjecturalis, dubitativus. 2) adsimulativus. *Hinc* 3) ἡ εἰκαστικὴ, sc. τέχνη, ars statuaria, & εἰκαστικὰ, sc. ἐπιῤῥήματα, Adverbia dubitativa, s. dubitandi. A pr.

Εἰκαστικῶς, per conjecturam. A pr.

Εἰκελόνειρος, ου, ὁ, ἡ, somnio similis. 2) vanus, inanis. E seq. & ὄνειρος.

Εἴκελος, η, ὁ, ἡ, f. εἰκελος, έλη, ον, similis. Ab εἴκω, *similis sum*.

Εἰκελόφωνος, ου, vocem similem (sc. alteri) habens. E pr. & φωνή.

ΕΙ'ΚΗ', *Adv.* frustra. 2) temere, sine consilio.

Εἰκοβολέω, ῶ, f. ήσω, conjecto. Ex εἰκῆ & βάλλω.

Εἰκονίζω, f. ίσω, adsimulo, exprimo. Ab εἰκών.

Εἰκονικὸς, ἡ, ὸν, iconicus, epith. simulacri staturam archetypi æquantis. Ab eod.

Εἰκόνιον, ου, τὸ, exigua statua, parva imago. Dim. ab eod.

Εἰκόνισμα, τὸ, species, simulacrum. Ab εἰκονίζω.

Εἰκονισμὸς, ὸ, ὁ, effictio, effigies, imago. 2) Figura rhetorica. Ab eod.

Εἰκο-

Εἰκονογραφέω, ῶ, fut. ήσω, rerum, personarum imaginem oratione describo. Ex εἰκὼν & γράφω, scribo.
Εἰκονογραφία, ας, ἡ, descriptio per imagines seu figuras. Ex iisd.
Εἰκονολογία, ἡ, idem. Ex εἰκὼν & λόγος.
Εἰκονομαχία, ίας, ἡ, imaginum oppugnatio.
Εἰκονομάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui imagines oppugnat atque e templis deturbat. Ex εἰκὼν & μάχη, pugna.
Εἰκονοποιέω, simulacrum facio.
Εἰκὸς, ότος, τὸ, par, decens, consentaneum. 2) verisimile, probabile. Ab εἴκω.
Εἰκοσάβοιον, boves viginti valens. Ex εἴκοσι & βοῦς.
Εἰκοσάεδρος, & ος, ου, ὁ, ἡ, qui viginti basibus constat. Ex εἴκοσι & ἕδρα, basis, sedes.
Εἰκοσαετὴς, έος, ὁ & ἡ, qui viginti annorum est.
Εἰκοσαετία, ας, ἡ, tempus viginti annorum.
Εἰκοσαετὶς, ίδος, ἡ, quae viginti est annorum.
Εἰκοσάκις, *Adv.* vicies.
Εἰκοσάκλινος, ον, viginti lectos habens. epith. triclinii. Ex εἴ. & κλίνη.
Εἰκοσάκωλος, ον, viginti versibus brevioribus constans. Ex εἴ. & κῶλον.
Εἰκοσάκωπος, ου, ὁ, ἡ, viginti remos habens. Ex εἴ. & κώπη, *remus*.
Εἰκοσάμηνος, ου, ὁ & ἡ, viginti menses durans. Ex εἴ. & μὴν, *mensis*.
Εἰκοσαπλάσιος, ία, ιον, vigecuplus.
Εἰκοσαπρωτεία, ας, ἡ, viginti-primatus.
Εἰκοσάπρωτοι, ων, οἱ, viginti-primi, sc. decuriones municipii.
Εἰκοσὰς, άδος, ἡ, duae decades, numerus constans viginti capitibus aut individuis.
Εἰκοσαστάδιον, τὸ, spatium viginti stadiorum.
Εἰκοσάφυλλος, ου, ὁ, ἡ, viginti habens folia.
Εἰκοσέτης, ους, ὁ, qui viginti annorum est. *fem.* εἰκοσέτις.
Εἰκοσήρετμος, ου, ὁ, ἡ, habens viginti remos. Ex εἴκοσι & ἐρετμὸς, *remus*.
Εἰκοσήρης, εος, ὁ, ἡ, habens viginti remorum ordines. Ex εἴκοσι & ἐρέσσω, *remigo*.
ΕἼΚΟΣΙ, viginti. *Adj.* indeclin.
Εἰκοσίβοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, viginti boum pretio aestimabilis. Ex εἴκοσι & βοῦς.
Εἰκοσιδύο, duo & viginti.
Εἰκοσίεδρος, ον, viginti latera habens. Ex εἴ. & ἕδρα.
Εἰκοσιεννέα, undetriginta.
Εἰκοσιὲξ, viginti sex.
Εἰκοσιεπτὰ, septem & viginti.
Εἰκοσίκλινος, v. εἰκοσάκλινος.
Εἰκοσίμετρος, ον, viginti mensuras capiens. Ex εἴ. & μέτρον.
Εἰκόσιμνος, ον, viginti minarum. Ex εἴκοσι & μνᾶ, *mina*.
Εἰκοσινήριτος, ον, de quo viginti contendunt. Ex εἴκοσι & ἐρίζω, *contendo*. (seu in quo viginti numerantur. Ab antiquo ἀρίθω, unde ἀριθμός.)
Εἰκοσιοκτὼ, viginti octo.
Εἰκοσιπέντε, viginti quinque.
Εἰκοσίπηχυς, εος, ὁ, ἡ, viginti cubitos aequans.
Εἰκοσιστάδιον, v. εἰκοσαστάδιον.
Εἰκοσιτέσσαρες, ων, οἱ & αἱ, viginti quatuor.
Εἰκοσόργυιος, qui est viginti orgyiarum. Ex εἴκ. & ὀργυιά.
Εἰκόσορος, ον, qui viginti remis agitur. Ex εἴκ. & ἔρω vel ἐρέσσω, *remigo*.
Εἰκοσταῖος, αία, αῖον, vigesimo quoque loco vel die, veniens vel proveniens.
Εἰκοστολόγος, ου, ὁ & ἡ, qui vigesimam (vectigal) exigit, exactor vicesimae. E sq. & λέγω, *exigo*.
Εἰκοστὸς, ἡ, ὸν, vicesimus. Ab εἴκοσι.
Εἰκοστώνης, publicanus vicesimae. A pr. & ὠνέομαι, *emo*, *redimo*.
Εἰκοτολογέω, ῶ, f. ήσω, probabiliter dico. 2) per conjecturas doceo. Ex εἰκότως & λέγω.
Εἰκότως, *Adv.* merito, ut par est, ut consentaneum est. Ab εἰκός.
Εἰκτικὸς, ή, όν, facile cedens. A seq.
ΕἼΚΩ, fut. ξω, similis sum, quasi accedo ad rem, prope venio ad ejus naturam, formam. 2) cedo, non repugno. 3) morem gero. *Hinc* ἔοικε, consentaneum est, par est, videtur, probabile est.
Εἰκὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, imago, effigies. A pr.
Εἰκὼν, όνος, ἡ, idem. 2) Schema rhetoricum. Ab eod.
Εἰκὼς, υῖα, ὸς, aequus, probabilis. Ab eod.
Εἰλαδὸν, *Adv.* simul, universim, turmatim. Ab ἰλαδόν.
Εἰλαμὶς, ίδος, ἡ, membrana cerebrum ambiens. Ab εἰλέω, *involvo*.
Εἰλαπινάζω, f. άσω, epulor. Unde
Εἰλαπιναστὴς, ῦ, ὁ, conviva. A sq.
ΕἸΛΑΠΊΝΗ, ης, ἡ, epulum. quasi ἰλαδὸν, turmatim, ad coronae, id est coetus in orb— sedentis, modum compotatio.
Εἶλαρ, αρος, τὸ, propugnaculum. Ab εἰλέω, vel ἐλάω, *abigo*, *arceo*, *depello*.
Εἰλάρχης, ου, ὁ, praefectus agminis equitum, ordinum praefectus. Ab εἴλη, *agmen*, & ἄρχω, *princeps*.
Εἰλεῖν, idem quod εἰλέω.
ΕἸΛΕΙΘΥΙΑ, ας, ἡ, Lucina, dea parturientium. Ab ἐλεύθω, *venio opitulatum*.
Εἰλειθυιαῖον, ου, τὸ, templum Lucinae. A pr.
Εἰλεὸς, ῦ, ὁ, volvulus, morbus intestinorum. 2) mensa coquinaria. 3) latebra ferarum. A seq.
Εἰλέω, ῶ, fut. ήσω, conglobo, cogo, coarcto, concludo. 2) εἰλύω, vel εἰλέω, circumago, volvo, involvo, circumvolvo. Ab εἴλω, *idem*.
Εἰλέω, f. ήσω, insolo. Eust. *unde* εἵλησις. Ab εἵλη.
Εἰλεώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ileo sive volvulo laborans. Hinc τὰ εἰλεώδη, ilei cruciatus, sive torsiones. Ab εἰλεός.
Εἴλη, ης, ἡ, globus, agmen, grex. 2) foramen. Ab εἰλέω.
Εἵλη, ης, ἡ, splendor solis. 2) calor solaris. Ab ἕλη.
Εἰληδὸν, *Adv.* turmatim. Ab εἰλέω.
Εἰληθερέω, ῶ, f. ήσω, ad solem calesco, insolo, apricor. A seq.
Εἰληθερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, a sole calefactus. Ab εἵλη & θέρος, *calor*.
Εἰλήϊον, in sole calefactum. Hesych. Ab εἵλη.
Εἴλημα, ατος, τὸ, involucrum, integumentum. Ab εἰλέω.
Εἵλησις, εως, ἡ, apricatio, aestus. Ab εἰλέω, insolo.
Εἴλησις, εως, ἡ, convolutio, circumvolutio. Ab εἰλέω, *circumvolvo*.
Εἰλητικὸς, ή, όν, qui se volvit & trahit inter incedendum, ut serpens, eruca. Ab eod.
Εἰλητὸς, ἡ, ὸν, convolutus. 2) convolubilis. 3) εἰλητή, ap. Schol. Aristoph. farcimen. Ab eod.
Εἰλιγγιάω, ῶ, f. άσω, circumagor, laboro vertigine. A seq.
Εἴλιγγος, ου, ὁ, vortex, gyrus. 2) tormen intestinorum. 3) vertigo, obscuratio & perturbatio communis sensuum sedis. Ab ἑλίττω.

Εἴλυμα, ατος, τὸ, involutio. Ab eod.
Εἰλυματώδης, εος, ὁ & ἡ, tortuosus, intortus, flexuosus. A pr.
Εἰλυμός, ᾶ, ὁ, vortex, gyrus. Ab eod.
Εἰλυδὸν, *Adv.* flexuose. Ab eod. (nisi vitiosa hæc est scriptio pro εἰλυδὸν.)
Εἰλικοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, flexuosus, anfractuosus. Ex εἶλιξ & εἶδος.
Εἰλικόεις, εσσα, εν, tortuosus, voluminibus tortus. Ab εἶλιξ.
Εἰλικρίνεια, ας, ἡ, sinceritas. Ab εἰλικρινής.
Εἰλικρινέω, ῶ, f. ήσω, sincerum reddo. A sq.
Εἰλικρινής, έος, ὁ & ἡ, distinctus. 2) sincerus. 3) manifestus. Ex εἵλη, *splendor solis*, & κρίνομαι, *secernor*. quod quæ diligenter spectamus, ea contra lucem spectamus.
Εἰλικτὸς, ἡ, ὸν, convolutus. Ab εἰλίττω.
Εἰλινδέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, versor, volutor. Ab eod.
Εἶλιξ, κος, ἡ, volumen, involucrum. 2) gyrus, *& hinc* 3) via per ambages. 4) species hederæ, *&* 5) *Adj.* implicitus. Ab eod.
Εἰλίπους, οδος, ὁ, ἡ, curvos pedes habens, *vel* inter ambulandum ad curvæ lineæ modum jactans.
Εἰλιγγοσκότωσις, εως, ἡ, vertigo. 2 vertigo conjuncta cum offusione oculorum. Ex εἰλίσσω & σκοτόω, *obtenebro*.
Εἰλίσσω, ττω, f. ίξω, circumvolvo. Ab εἰλέω.
Εἰλιτενής, έος, ὁ, ἡ, Epith. hederæ, lupuli, & similium plantarum circa arbores volventium se & in altum serpentium, tentus seu directus ad helicis, seu lineæ spiralis modum. Ex εἰλέω, *volvo*, & τείνω, *tendo*.
Εἴλλω, in angustum cogo. Ab εἴλω. v. ἴλλω.
Εἰλόπεδον, ου, τὸ, campus apricus. locus calori solis expositus. Ex εἵλη & πέδον, *solum*.
Εἰλυθμὸς, ῦ, ὁ, latibulum. Ab εἰλύω, cum sqq.
Εἴλυμα, ατος, τὸ, involucrum, integumentum. 2) vestis, indumentum.
Εἰλυὸς, ῦ, ὁ, latibulum, lustrum. v. ἰλυός.
Εἰλὺς, ύος, ἡ, limus, cœnum. Ab ἰλὺς, quod idem notat.
Εἴλυσις, εως, ἡ, volutatio. Ab εἰλύω.
Εἰλυσπάομαι, ῶμαι, volvendo trahor. Ex eod. & σπ.
Εἰλύσπασμα, ατος, τὸ, motus, quo quid volvendo sese repit & quasi trahitur. A pr.
Εἰλύσσω, intego, involvo. Ab εἰλύω.
Εἰλυφάζω, verso, torqueo. Ab eodem.
Εἰλυφάω, ῶ, idem & ab eodem.
Εἰλύω, f. εἰλύσω, vel εἴλυμαι, f. ύσω, verso, volvo. 2) repo, de homine qui incedere nequit. 4) involvo, occulto. A sq.
ΕΙ'ΛΩ, sive εἴλω, volvo.
ΕΙ'ΛΩΣ, ωτος, ὁ, & εἰλώτης, ου, ὁ, Helos, Helota, servus Spartanus. ab ἕλω, *inus. capio*. idem quod *mancipium*, vel αἰχμάλωτος, *bello captus*.
Εἰλωτεία, ας, ἡ, servitus. 2) turba servorum, mancipia. A pr.
Εἰλωτεύω, f. εύσω, servio. Ab eod.
Εἰλωτικὸς, ἡ, ὸν, heloticus. Ab eod.
Εἰλωτὶς, ίδος, ἡ, serva, ancilla. Ab eod.
Εἷμα, ατος, τὸ, vestis. Ab ἕω, *induo*.
Εἱμαρμένη, ης, ἡ, fatum. A μείρομαι, *sortior*, unde εἵμαρμαι.
Εἰμὶ, f. ἔσομαι, sum. Ab ἔω.
Εἶμι, eo, vado. 2) venio. Ab eod.
Εἰνάετες, vel εἰναετὲς, *Adv.* per novem annos. Ex ἐννέα & ἔτος.

Εἰναετίζομαι, novem annos natus sum. A pr.
Εἰνακισχίλιοι, novem mille.
Εἴναλιος, v. ἐνάλιος.
Εἰνάπηχυς. ὁ & ἡ, novem cubitos æquans.
ΕΙΝΑ'ΤΕΙΡ, vel εἰνάτηρ, ρος, ἡ, fratria, i. e. uxor fratris.
Εἴνατος, pro ἔνατος, nonus.
Εἰνάφορσος, ὁ & ἡ, unum vel novem vela habens. Ab ἓν, vel ἐννέα & φᾶρος, *velum*.
Εἵνεκα, pro ἕνεκα, propter.
Εἰνέτης, ες, novennis. Ab ἐννέα & ἔτος.
Εἰνὶ, pro ἐνὶ, & hoc pro ἐν.
Εἰνόδιος, in via positus. Pro ἐνόδιος.
Εἰνοσίφυλλος, in quo folia agitantur, i. e. frondosus. Ab ἐνόθω, *agito*, & φύλλον, *folium*.
Εἰνύω, vel ἕννυμι, induo. Ab ἕω.
Εἴπερ, siquidem, si.
Εἴπως, si qua ratione, si forte.
Εἰργαθέω, prohibeo, distraho. Ab εἴργω.
Εἰργμὸς, ῦ, ὁ, inclusio. 2) conjectio in carcerem. 3) adulteri deprehensi detentio. Ab εἴργω.
Εἰργμοφύλαξ, ακος, ὁ, carceris custos.
Εἴργνυμι, f. ξω, coerceo, carcere contineo. A sq.
ΕΙ'ΡΓΩ, f. ξω, arceo, prohibeo, excludo.
ΕΙ'ΡΓΩ, f. ξω, excludo. 2) conjicio in carcerem.
Εἰρέα, ας, ἡ, concio, cœtus audientium. Ab εἴρω, *dico*, vel *necto*, *connecto*. quasi *series*.
Εἰρεσίωνη, ης, ἡ, ramus oleæ, lana velatus, insigne supplicum. Ab εἶρος, *lana*.

Εἴρερος, ου, ὁ, captivitas, servitus. Ab ἔρω, ἐρέω, *laboro*, unde & *servio* latin. ut ab ἔρω, *fero*, *confero*.
Εἰρεσία, ας, ἡ, remigatio, remigium. Ab ἐρέω, *agito*, vel ἐρέσσω, *remigo*.
Εἰρέαται, apud Hesiodum, Jonice pro εἴρηνται, dicentes, pro εἰρέονται.
Εἴρην, ενος, ὁ, *Lacedæmoniis* puer, qui jam fari potest. Ab eod.
Εἰρηναγωγέω, ῶ, f. ήσω, pacifice deduco.
Εἰρηναῖος, αία, αῖον, pacificus. Ab εἰρήνη.
Εἰρηναίως, *Adv.* pacate, amice. A pr.
Εἰρηνάρχης, ου, ὁ, Irenarcha, magistratus, qui securitatem & quietem tuetur. Gl. Vet. pacator. Unde
Εἰρηναρχικὸς, ἡ, ὸν, ad securitatem, quietem præstandam constitutus, factus &c. Ex εἰρήνη & ἄρχω.
Εἰρηνεῖον, τὸ, templum pacis. Ab εἰρήνη.
Εἰρηνεύω, f. εύσω, & εἰρηνεύομαι, idem. Ab eod.
Εἰρηνέω, in pace vivo, pacem ago. A seq.
ΕΙΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, pax, quies.
Εἰρηνικὸς, ἡ, ὸν, pacificus, pacatus. 2) pacis studiosus. 3) ad pacem pertinens. A pr.
Εἰρηνικῶς, *Adv.* pacifice. A pr.
Εἰρηνοδίκαι, ἱ, fetiales, quia interpretes & arbitri sunt pacis & belli.
Εἰρηνοποιέω, ῶ, f. ήσω, pacem constituo, pacifico, paco.
Εἰρηνοποιὸς, ῦ, ὁ & ἡ, pacificus, qui est ingenio pacis amante. 2) pacificator, pacis conciliator. Ex εἰρ. & ποιέω.
Εἰρηνοφύλαξ, ακος, ὁ & ἡ, pacis custos. 2) pacificator.
Εἴρινος, ου, ὁ & ἡ, laneus. Ab εἶρος.
Εἶρον, ου, τὸ, & εἶρος, lana. Ab eod.
Εἶρις, ιδος, ἡ, iris, genus aromatis, ap. Athen.
Εἱρκτὴ, ῆς, ἡ, carcer. Ab εἴργω.

Εἰρ-

Εἱρκτοφύλαξ, ὁ, custos carceris. A pr. & φ.
Εἱρμὸς, ῦ, ὁ, nexus, series. Ab εἴρω, necto.
Εἱροκόμος, ε, ὁ ϗ ἡ, lanas carpens, vel tractans. Ex εἶρος & κομέω, curo (antiqu. κόω, comam pecto.)
Εἴρομαι, interrogo. ab εἴρω, dico, quasi auctor sum ut id, quod volo, mihi dicatur.
Εἱροπόκος, ε, ὁ ϗ ἡ, laniger. Ex εἶρος & πόκος.
Εἱροπόκος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui lanificium exercet, qui in lanis laborat.
ΕἾΡΟΣ, εος, τὸ, lana.
Εἱρεχαρὴς, ἐς, q. d. lætans lana: lanificus, lanatus.
Εἰρύομαι, servo, conservo. Ab ἐρύομαι & ῥύομαι, idem.
ΕἼΡΩ, unde εἴρω, necto.
Εἴρω, dico. In præsenti & imperfecto inusitatum. Fut. ἐρῶ, & per διάλυσιν ἐρέω, & Perf. εἴρηκα. (A ferendo. conferendo. id est copulando verba verbis, unde & sermo.) εἴρομαι, v. supr.
ΕἼΡΩΝ, ωνος, ὁ, dissimulator in oratione, dissimulate loquens, cavillator. A pr.
Εἰρωνεία, ας, ἡ, dissimulatio in oratione. 2) derisio, cum per speciem & jocum laudamus, quem subsannatum volumus. 3) Tropus rhetoricus. A pr.
Εἰρωνεύομαι, f. εύσομαι, utor dissimulatione in oratione. 2) derideo. Ab eod.
Εἰρωνευτὴς, ῦ, ὁ, idem quod εἴρων. A pr.
Εἰρωνευτικὸς, ὴ, ὸν, dissimulatione utens. Ab eodem.
Εἰρωνικὸς, ὴ, ὸν, idem. Ab εἴρων.
Εἰρωνικῶς, Adv. ficte, dissimulare, ironice.
ΕἸΣ, Præpos. regens Accus. in. 2) ad. 3) erga. 4) contra. 5) super. 6) post. 7) propter. 8) apud. 9) per. 10) inter. 11) circiter. 12) quoad. 13) ritu, modo. 14) in Compositione notat in, ad, intra. 15) inservit Periphrasi, ut τὰ εἰς σύνοδον pro σύνοδος, & cum Nomine redditur quandoque adverbialiter, v. g. εἰς τάχος, celeriter: εἰς ἀκριβέστατον, accuratissime: εἰς ὑπερβολὴν, summe.
ΕἿΣ, μία, ἓν, unus. 2) pro τὶς, quidam. 3) alter. Hinc 4) εἷς καθ' εἷς, singuli. 5) ἓν παρ' ἓν, conjuncte in unum, ut e duobus velut unum fiat, v. c. legendo.
Εἰσαγγελεὺς, έως, ὁ, qui nunciat adventum alicujus. 2) accusator, delator criminis innominati.
Εἰσαγγελία, ας, ἡ, accusatio, delatio criminis innominati, stellionatus.
Εἰσαγγελικὸς, vel εἰσαγγελτικὸς, pertinens ad εἰσαγγελίαν, ut lex, modum εἰσαγγελιῶν præscribens.
Εἰσαγγέλλω, f. ελῶ, p. ελκα, accuso, defero. 2) intus nuncio, renuncio, refero.
Εἰσαγείρω, colligo, congrego.
Εἰσάγω, f. ξω, introduco. 2) est verbum forense, quod de judice & actore dicitur. 3) referre in numerum, ordinem, collegium.
Εἰσαγωγὴ, ῆς, ἡ, introductio.
Εἰσαγωγικὸς, ὴ, ὸν, introductorius.
Εἰσαγώγιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, importans, qui alicunde importat. 2) actio, quam intendere licet per legem, quæ jure dari petenti potest.
Εἰσαεὶ, Adv. semper. Hinc ὁ εἰσαεὶ, sempiternus.
Εἰσαθρέω, ῶ, f. ήσω, conspicio, inspicio.
Εἰσαίρω, infero, appono.
Εἰσαΐσσω, f. ξω, irruo aliquo, irrumpo.
Εἰσαΐω, audio, inaudio.
Εἰσακοντίζω, f. ίσω, jaculor in aliquem locum. 2) jaculis incesso.
Εἰσακούω, exaudio.
Εἰσαλείφω, inungo.
Εἰσάλλομαι, insilio.
Εἰσαμείβω, ingredior.
Εἰσαναβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, conscendo.
Εἰσαναγκάζω, f. άσω, cogo, compello, adigo.
Εἰσανάγω, introduco.
Εἰσαναλίσκω, f. ώσω, impendo, sumtum facio in aliquid.
Εἰσανδρόω, maribus compleo.
Εἰσανείδω, suspicio.
Εἰσανέρχομαι, ingredior.
Εἰσανίσχω, insurgo, exsurgo.
Εἰσαντλέω, infundo, ingero.
Εἰσάπαν, Adv. omnino, prorsus.
Εἰσάπαξ, Adv. semel.
Εἰσαποβαίνω, evado.
Εἰσαποκλείω, includo, exitu intercludo.
Εἰσαρπάσσω, irruere, impetum facere jubeo.
Εἰσαρπάζω, abreptum occulto.
Εἰσάττω, insilio, subsilio.
Εἰσαῦθις, Adv. in posterum, posthac.
Εἰσαύριον, Adv. cras, in posterum diem.
Εἰσαφάσσω, infero, immitto.
Εἰσαφίημι, f. ήσω, jacio intro, immitto. 2) introduco.
Εἰσαφικάνω, accedo. 2) redeo.
Εἰσαφικνέομαι, ῦμαι, f. ίξομαι, idem.
Εἰσβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, ingredior.
Εἰσβάλλω, injicio. 2) invado, ingredior.
Εἴσβασις, εως, ἡ, adscensus. 2) ingressus.
Εἰσβατὸς, ὴ, ὸν, quem ingredi possumus, accessus.
Εἰσβιάζομαι, f. άσομαι, vi ingredior, irrumpo. 2) vim infero.
Εἰσβιβάζω, f. άσω, ingero, intrudo, impono, v. c. navi.
Εἰσβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ingredior ad ferendum auxilium.
Εἰσβολὴ, ῆς, ἡ, ingressus, incursus. 2) expeditio militaris. 3) impetus primus febris, paroxysmus. 4) initium, principium rei. Ex εἰσβάλλω.
Εἰσδανείζω, fœnori colloco pecuniam.
Εἰσδέρκομαι, inspicio.
Εἰσδέχομαι, f. δέξομαι, admitto intro, recipio.
Εἰσδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio. A pr.
Εἰσδρομὴ, ῆς, ἡ, incursus, ingressio. 2) impetus, irruptio. Ab εἰστρέχω.
Εἰσδύνω, f. ύσω, subeo, ingredior, penetro.
Εἴσδυσις, εως, ἡ, introitus, ingressus. 2) os speluncæ.
Εἰσδύω, f. ύσω, & εἰσδύομαι, idem quod εἰσδύνω.
Εἰσεάω, f. άσω, intromitto, introire sino.
Εἰσεγγίζω, f. ίσω, accedo.
Εἰσείδω, & ἐσείδω, video.
Εἰσειλέω, ῶ, f. ήσω, concludo, cogo in angustiam, compello.
Εἴσειμι, intro, ingredior.
Εἰσελαύνω, invehor, ingredior, irrumpo.
Εἰσέλευσις, εως, ἡ, ingressus. Ab εἰσέρχομαι.
Εἰσελκύω, rapio, traho aliquo, v. c. in judicium.
Εἰσεμπορεύομαι, f. εύσομαι, importandarum mercium caussa me confero aliquo.

Εἰσέπειτα, *Adv.* vel *Conjunct.* deinde, postea.
Εἰσεπιδημέω, ῶ, f. ήσω, aliquo diverto.
Εἰσέρπω, irrepo.
Εἴσερσις, εως, ἡ, plexus, nodus. 2) insertio.
Εἰσέρχομαι, f. ελεύσομαι, ingredior.
Εἰσέτι, *Adv.* in posterum quoque.
Εἰσευπορέω, suppedito, aor. 1. εἰσευπορῆσαι, ap. Diodor. nisi leg. εἰσπορίσαι.
Εἰσεφίημι, f. ήσω, intromitto.
Εἰσέχω, pertineo, pervado.
Εἰσηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, princeps & auctor sum & caussa alicujus rei. *Unde varie dicitur, pro* suadere. 2) docere. 3) legem ferre. 4) instituere aliquid. 5) exemplum praeire. 6) explicare. 7) commemorare.
Εἰσήγησις, εως, ἡ, omnia significat, quae verbum: h. e. in quo auctoritas aliqua, principatus, exemplum, caussa intelligi potest, ut suasio, admonitio, doctrina, legislatio &c. A pr.
Εἰσηγητής, ῦ, ὁ, cujuscunque rei quocunque modo auctor, ut suasor, magister, doctor, legislator &c. Ab eod.
Εἰσηγορία, ας, ἡ, accusatio, querimonia. Suid. Ex εἰς & ἀγορεύω, *dico*.
Εἰσηθέω, ῶ, f. ήσω, *Attice* ἐσηθῶ, colo, percolo, colando infundo, per colum instillo. Herodotus ἐσηθήσαντες, ubi quidam ἐσηθίσαντες, quasi ab ἐσηθίζω, pro εἰσηθίζω.
Εἴσθεσις, ἡ, initium, veluti comoediae, odae &c. Vox Scholiastarum.
Εἰσθέω, irrumpo.
Εἰσθορέω, ῶ, fut. ήσω, insilio.
Εἴσιμαι, immitto, intromitto.
Εἰσίθμη, ης, ἡ, vicus.
Εἰσιππάζω, equo ingredior.
Εἰσίπταμαι, & εἰσίπταμαι, involo.
Εἰσιτήριος, ίω, ιον, ad ingressum pertinens. Ab εἴσειμι. Hinc εἰσιτήρια, ων, τά, primus anni dies, & sacra, quae initio anni fiebant.
Εἰσιτητός, ή, όν, ad quem ingressus patet. Ab eodem.
Εἰσκαλέω, ῶ, intro voco, advoco, invito.
Εἰσκαταβαίνω, ingredior, v. c. antrum.
Εἰσκέλλω, appello, advenio.
Εἰσκηρύττω, f. ξω, voce praeconis evoco, in concionem voco.
Εἰσκλύζω, inundo.
Εἰσκολυμβάω, innato.
Εἰσκομιδή, ῆς, ἡ, invectio. Ab seq.
Εἰσκομίζω, f. ίσω, importo, inveho.
Εἰσκρίνω, in aliquem numerum adscisco, lego, coopto, & 2) εἰσκρίνομαι, ingredior, insinuo me, allegor, cooptor.
Εἴσκρισις, εως, ἡ, lectio, cooptatio. 2) insinuatio.
Εἰσκυκλέω, ῶ, f. ήσω, volvendo intus verto, infero, quasi machina rotatili.
Εἰσκύκλημα, ατος, τό, machina theatralis, qua invehebantur ostendenda & rursus e conspectu removebantur ostensa.
Εἰσκυλίω, f. ίσω, involvo, immitto aliquo.
Εἰσκύπτω, f. ψω, intueor, inspicio.
Εἴσκω, adsimulo. Ab εἴκω, *similis sum*.
Εἰσκωμάζω, f. άσω, comissabundus adeo, irrumpo. 2) *tropice*, irrumpo, invalesco: *sed semper in deteriorem partem*, saepe ap. Chrysost.
Εἰσλάμπω, f. ψω, illuceo, *de sole irradiante*.
Εἰσμάσσω, vel εἰσμάττω, f. ξω, imprimo. *In med.* idem quod seq.

Εἰσμασσεύομαι, εἰσμαστεύομαι, inserendo digito contrecto, scrutor. (nisi potius est εἰσματεύομαι.)
Εἰσνέω, innato.
Εἰσνοέω, ῶ, f. ήσω. Unde εἰσενόησα, animadverti.
Εἰσοδιάζομαι, f. άσομαι, redeo, provenio, *de pecunia*. Ab seq.
Εἰσόδιον, ου, τό, reditus honorarius, pensio honoraria; in *Plur.* reditus quivis, sumtus. Ab εἴσοδος.
Εἰσόδιος, ου, ὁ, ἡ, ad introitum pertinens, in ingressu adhiberi solitus. 2) qui itat, ventitat ad &c. A seq.
Εἴσοδος, ου, ἡ, ingressus, introitus. 2) via, quae in locum aliquem fert. 3) reditus, tributum, vectigal.
Εἰσοικειόω, ῶ, f. ώσω, concilio, amice jungo, familiarem & amicum reddo.
Εἰσοικέω, ῶ, f. ήσω, habitatum aliquo migro.
Εἰσοίκησις, εως, ἡ, migratio in locum aliquem. A pr.
Εἰσοικίζω, f. ίσω, in domum introduco, *seu* recipio. 2) in urbem habitatum mitto. 3) *in med.* a) in domum immigro. b) insinuo me. c) versor, commoror.
Εἰσοικισμός, ῦ, ὁ, introductio *vel* receptio in aedes. 2) deductio colonorum.
Εἰσοιστέος, inferendus, introducendus.
Εἰσοιχνέω, ingredior.
Εἰσόκε & εἰσόκεν, Poet. donec. Ex εἰς, ὅ, *quod*, & κε, vel κεν, pro ἄν.
Εἰσομόργνυμι, attingo.
Εἰσοπίσω, *Adv.* postea.
Εἴσοπτος, ου, ὁ, ἡ, qui inspectus est, qui inspici potest. Ex εἰς, & ὄπτομαι.
Εἰσοπτρίζομαι, f. ίσομαι, inspicio in speculum, in speculo faciem intueor. A seq.
Εἴσοπτρον, ου, τό, speculum. Ex εἰς & ὄπτομαι.
Εἰσοράω, ῶ, intueor, adspicio.
Εἰσορμίζω, in portum inveho.
Ἐΐσος, η, ον, Poet. pro ἴσος, aequalis, aequabilis, moderatus. ἐΐση, epith. navis, videtur esse bona, bene aedificata: diciturque & de singulis, forte &, cum de cibo dicitur, significat bonum, suavem, salubrem. Ab ἴσος. (nisi potius est ab ἐΰς, bonus.)
Εἰσοχή, ῆς, ἡ, quod introrsum vergit. Ab εἰσέχω.
Εἰσπαίω, f. αίσω, insilio, irrumpo.
Εἰσπέμπω, f. ψω, immitto, importo.
Εἰσπεράω, ῶ, f. άσω, vel ήσω, transeo. 2) adeo.
Εἰσπέτομαι, f. πτήσομαι, involo.
Εἰσποτάομαι, vel εἰσπέτομαι, idem.
Εἰσπηδάω, ῶ, f. ήσω, insilio, irrumpo.
Εἰσπίπτω, incido, irruo.
Εἰσπλέω, f. εύσω, navigo introrsum, adnavigo.
Εἰσπληρόω, ingerendo impleo.
Εἴσπλοος, *contr.* εἴσπλους, ου, ὁ, adnavigatio. 2) locus per quem intrant naves in portum.
Εἰσπνέω, f. εύσω, inspiro, adflo. 2) spiritum duco. 3) amo.
Εἰσπνήλης, ου, ὁ, Laconibus amasius, amoris igne adflatus. (vel potius qui alteri exemplo & praeceptis amorem honestatis & virtutis inspirat.) A pr.
Εἰσπνοή, ῆς, ἡ, inspiratio. Ab eodem.
Εἰσποιέω, ῶ, f. ήσω, adscisco. 2) adopto.
Εἰσποίησις, εως, ἡ, adoptio. A pr.
Εἰσποιητός, ὴ, όν, adoptatus. Ab eod.
Εἰσπομπή, ῆς, ἡ, immissio, Ab εἰσπέμπω.

Εἰσ-

Εἰσπορεύομαι, f. εύσομαι, ingredior.
Εἰσπράκτωρ, ορος, ὁ, exactor. Ab εἰσπράττω.
Εἴσπραξις, εως, ἡ, exactio. Ab eod.
Εἰσπράσσω, vel εἰσπράττω, f. ξω, pœnas, pecuniam exigo. 2) vindico alicui quid.
Εἰσπτύω, f. ύσω, inspuo.
Εἰσρέω, f. εύσω, influo, illabor, interlabor.
Εἴσροος, contr. εἴσρους, ου, ὁ, influxus, influxio.
Εἴσρυσις, εως, ἡ, idem.
Εἰστίθημι, impono, pono in, seu intra, indo.
Εἰστιμάομαι, in censum defero, cum accus.
Εἰστοξάζω, sagittam immitto, sagitta ferio. tropice: alte in animum injicio.
Εἰστρέπομαι, f. ψομαι, vertor in, seu intra, recipio me intra, s. intus.
Εἰστρέχω, incurro.
Εἰστρυπάω, ῶ, f. ήσω, terebrando perforo. 2) insinuo me, clam me infero.
Εἰσφέρω, f. εἰσοίσω, a. 1. εἰσήνεγκα, infero, ingero. 2) confero partem, do. 3) solvo tributum, pendo. 4) fero ad populum v. c. legem.
Εἰσφθείρομαι, irrepo, clam & cum pernicie alterius. Ex εἰς & φθείρομαι, eo, vado.
Εἰσφοιτάω, ῶ, f. ήσω, ingredior. 2) sæpe ingredior, vel adeo, statis temporibus.
Εἰσφορά, ᾶς, ἡ, oblatio. 2) collatio. 3) tributum. Ab εἰσφέρω.
Εἰσφράσσω, vel εἰσφράττω, f. ξω, obstruendo includo.
Εἰσφρέω, & εἴσφρημι, f. ήσω, infero, intromitto, introduco, introire jubeo. 2) ingredior, int. ἑαυτόν. Ab εἰς, & antiquo φρέω, mitto.
Εἰσχειρίζω, trado, in manus do.
Εἰσχέω, f. εύσω, infundo.
Εἴσω, Adv. intra. 2) intus. (Hinc ὁ εἴσω, interior.) 3) in, ad.
Εἰσωθέω, ῶ, f. εἰσώσω, intrudo, intro pello.
Εἰσωπὸς, ῦ, ὁ, ante conspectum in oculis aliquid habens. Ex εἰς & ὤψ, vultus.
ΕἿΤΑ, Adv. postea, deinde, tum. 2) anne, numquid, itane vero? cum indignatione. 3) in argumentatione atqui, enimvero. 4) sed.
Εἴτε, Conjunct. sive.
Εἶτεν, & ἔπειτεν, pro εἶτα, & ἔπειτα, Jon. Adv. idem quod εἶτα.
Εἴω, usitatum εἶμι, vado, eo. Ab ἔω, eo.
Εἰωθότως, Adv. more solito. Ab εἰωθὼς, consuetus, quod est ab ἔθω, e consuetudine aliquid facio.
ἘΚ, sequente Consona, & ἐξ, sequente Vocali vel Diphthongo, Præpos. regens Genitivum, e, ex. 2) a, ab. 3) de. 4) per. 5) propter. 6) juxta. 7) post, 8) extra. 9) in. 10) sæpe cum suo casu pro Adverbio ponitur, v. g. ἐκ τοῦ φανεροῦ, aperte, ἐκ τοῦ δικαίου, juste, ἐκ προαιρέσεως, ultro, consulto, ἐκ ῥιζῶν, radicitus. 11) interdum abundat, v. g. ἐξ οὐρανόθεν, coelitus. 12) servit Periphrasi adjectivi, ut οἱ ἐκ τοῦ Περιπάτου, Peripatetici, οἱ ἐξ ἐριθείας, rixosi, & ablativi, ut ἐκ χειρὸς, mann, vi, cominus. 13) in Compositione notat ex, vel extra, item ab, in, re, seorsum, vehementiam, ornatum, contrarium. sæpe etiam redundat.
Ἑκάεργος, ου, ὁ καὶ ἡ, Epitheton Apollinis sagittarii procul ferientis. Ex ἑκὰς & ἔργον.
Ἕκαθεν, Adv. procul, eminus. Ab ἑκάς.
ἙΚΑΣ, Adv. procul, eminus. Unde ἑκαστάτω, Adv. longissime. Ab ἑκάς.
Ἑκασταχῆ, Adv. ubique, ubilibet. Ab ἕκαστος.

Ἑκασταχόθεν, Adv. undique. ἑκασταχόθι, ubique gentium, passim. ἑκασταχόσε, Adv. quocumque, quoquo versus. ἑκασταχοῦ, Adv. ubilibet, ubique. Ab eod.
Ἑκαστέρω, Adv. ulterius, longinquius, magis procul. Ab ἑκάς.
Ἕκαστος, αστη, αστον, singuli, quisque. Hinc ὁ vel οἱ καθ' ἕκαστον, singuli; καθ' ἕκαστον, sigillatim; καθ' ἑκάστην, scilicet ἡμέραν, quotidie; παρ' ἕκαστα, semper, ubique.
Ἑκάστοτε, Adv. semper, ubique.
Ἑκαστοτέρω, Adv. longius. Ab ἑκάς.
Ἑκάστω, Adv. pro ἑκαστάτω, ap. Hipp.
Ἑκάταιον, & ἑκάτειον, Hecates fanum, vel statua. Ab Ἑκάτη, Hecate.
Ἑκατεράκις, Adv. alterutra seu utravis vice, bis. Ab ἑκάτερος.
Ἑκατέρωθεν, Adv. utrimque. Ab eod.
Ἑκατερίς, ίδος, ἡ, genus saltationis, in qua manus alternatim movebant. Ab eod.
Ἑκατερομάσχαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, menicis ab utraque axilla dependentibus instructus. E sq. & μασχάλη.
ἙΚΑΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, alteruter, alter e duobus, utervis. 2) uterque. Unde
Ἑκατέρωθεν, Adv. utrimque.
Ἑκατέρωθι, Adv. in alterutra parte, utrobique.
Ἑκατέρως, Adv. alterutro modo. 2) utroque modo.
Ἑκατέρωσε, Adv. in alterutram partem. 2) in utramque partem.
Ἑκάτη, ης, ἡ, Hecate. Nomen deæ.
Ἑκατηβελέτης, ου, ὁ, longe jaculans. Ex ἑκὰς & βέλος.
Ἑκατηβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ἑκὰς & βάλλω.
Ἑκατήσια, τά, sacra Hecates. Ab Ἑκάτη.
Ἕκατι, propter, pro ἕκητι.
Ἑκατογκέφαλος, & λος, ὁ καὶ ἡ, centiceps. Ex ἑκατὸν & κεφαλή.
Ἑκατόγκρανος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex eod. & κρανίον.
Ἑκατόγχειρ, ειρος, ὁ καὶ ἡ, centimanus.
Ἑκατόγχειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.
Ἑκατόμβαια, ων, τά, festum in quo hecatombe mactari solebat.
Ἑκατομβαιών, ῶνος, ὁ, primus mensis Atticus, Julio fere respondens, dictus ab Hecatombis, quæ tum immolabantur.
Ἑκατόμβη, ης, ἡ, sacrificium centum boum seu quorumvis pecorum, hecatombe. 2) sacrificium solemnius quodvis. Ex ἑκατὸν & βοῦς. (vel potius pro ἑκατομένη, scil. θυσία.)
Ἑκατόμβοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, centum boum, seu ejus nominis nummorum pretio æstimabilis. Ex iisdem.
Ἑκατόμπεδος, ον, magnus, latus. Ex ἑ. & πέδον.
Ἑκατομπλασίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, centuplus. Ab ἑκατόν.
Ἑκατόμποδος, ον, centum pedes æquans. Ex ἑ. & πούς.
Ἑκατομπολίεθρος, ον, idem quod ἑκατόμπολις.
Ἑκατόμπολις, εως, ἡ, habens centum urbes.
Ἑκατόμπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, centum habens pedes.
Ἑκατόμπυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, centum, i. e. multas habens portas.
Ἑκατομφόνια, τά, sacra Martis, a multitudine victimarum. Ex ἑ. & φόνος.
ἙΚΑΤΟΝ, οἱ, αἱ, τά, Adject. indecl. centum. 2) multi.
Ἑκατόνζυγος, sc. ναῦς, centum transtrorum navis, centiremis. Ex ἑκατὸν & ζυγὸν, transtra.
Ἑκατόσσεμνον, ου, augustum, multum, magnum.

Ἑκατονταετηρὶς, ίδος, seculum. Ex ἑ. & ἔτος.

Ἑκατονταετήριος, ου, secularis.

Ἑκατονταέτης, ου, ὁ, centum annorum, qui vixit centum annos. Ex ἑ. & ἔτος.

Ἑκατονταετὴς, έος, ὁ & ἡ, idem.

Ἑκατοντακάρηνος, α, ὁ ϗ ἡ, centiceps. Pind. *Dor.* pro ἑκατοντακάρηνος.

Ἑκατοντακεφάλας, Gen. α, apud Aristoph. Dorice, & ἑκατοντακέφαλος, idem.

Ἑκατοντάκις, *Adv.* centies.

Ἑκατοντάκλινος, ου, ὁ, ἡ, centum lectis instructus. Ex ἑ. & κλίνη.

Ἑκατονταλαντία, ας, ἡ, talenta centum. A sq.

Ἑκατοντάλαντος, ου, ὁ, ἡ, centum talenta pondere æquans.

Ἑκατονταόργυιος, ου, ὁ, ἡ, centum cubitos æquans. Ex ἑκ. & ὀργυιά.

Ἑκατοντάπηχυς, ὁ, ἡ, idem.

Ἑκατονταπλάσιος, ία, ιον, centuplus.

Ἑκατονταπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, idem. A pr.

Ἑκατονταπλασίως, *Adv.* in centuplum. Ab eod.

Ἑκατοντάπυλος, centum portas habens. Ex ἑ. & πύλη.

Ἑκατονταρχέω, centurio sum. A seq.

Ἑκατοντάρχης, ου, ὁ, centurio. Ex ἑ. & ἄρχω.

Ἑκατονταρχία, ἡ, centurionatus. A seq.

Ἑκατόνταρχος, ου, ὁ, idem quod ἑκατοντάρχης, & ex iisd.

Ἑκατοντὰς, άδος, ἡ, centuria.

Ἑκατοντατρίκλινος, ου, centum triclinia habens.

Ἑκατοντάχειρ, ρος, ὁ & ἡ, centimanus.

Ἑκατοντάχοος, *contr.* ους, ου, ὁ, ἡ, centuplum reddens. 2) centum choas tenens.

Ἑκατοντόργυιος, ου, idem quod ἑκατονταόργυιος.

Ἑκατόντορος, sc. ναῦς, q. d. centiremis. Ex ἑκ. & ἐρέσσω, *remigo*.

Ἑκατοντέτης, ὁ, ἡ, centum annorum. Ex ἑκ. & ἔτος.

Ἕκατος, ου, ὁ, longe jaculans. Epitheton Apollinis. Ab ἑκὰς.

Ἑκατοστεύω, f. εύσω, centuplico. 2) centesimam (genus vectigalis) colligo. Ab ἑκατοστός.

Ἑκατοστιαῖος, α, ον, centesimus. Ab eod.

Ἑκατόστομος, ου, ὁ & ἡ, centum ostia habens. Ex ἑκ. & στόμα.

Ἑκατοστὸς, ή, όν, centesimus. Ab ἑκατόν.

Ἑκατοστὺς, ύος, ἡ, centuria. A pr.

Ἐκβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, egredior. 2) ἐκβαίνει, evenit, accidit.

Ἐκβακχεύω, f. εύσω, & ἐκβακχεύομαι, vehementer bacchor, debacchor. 2) ἐκβακχεύω, in furorem bacchicum impello.

Ἐκβάλλω, ejicio, excutio, elido, in primis foetum. 2) repudio; explodo. 3) contemno, atque adeo contumelia afficio. 4) erumpo, velut fons e terra.

Ἐκβαρβαρόω, ῶ, f. ώσω, barbarum reddo; ἐκβαρβαρόομαι, barbarus fio.

Ἐκβαρβάρωσις, ἡ, barbaries. A pr.

Ἐκβασανίζω, f. ίσω, cruciatu & tormentis fateri cogo.

Ἐκβάσιος, ου, ὁ, exscensum juvans, efficiens. Epitheton Apollinis. A sq.

Ἔκβασις, εως, ἡ, egressus. 2) eventus, exitus. 3) evasio. 4) figura rhetorica. Ab ἐκβαίνω.

Ἐκβεβαίωσις, εως, ἡ, fiducia.

Ἐκβέλεμος, ον, sine telis capiendus vel captus. Ab ἐκ & βέλος, *telum*.

Ἐκβήττω, f. ξω, extussio.

Ἐκβιάζω, f. άσω, & ἐκβιάζομαι, vi exturbo. 2) *in med.* vi adigo, cogo, vim affero. 3) exprimo, extorqueo.

Ἐκβιβάζω, f. άσω, educo. 2) e navi expono. 3) exigo.

Ἐκβιβασμὸς, οῦ, ὁ, exactio. A pr.

Ἐκβιβαστὴς, οῦ, ὁ, exactor rei judicatæ, exsecutor sententiæ. 2) apparitor, viator, qui in jus vocat.

Ἐκβλαστάνω, f. στήσω, progermino.

Ἐκβλάστημα, ατος, τὸ, germen, quod progerminat.

Ἐκβλάστησις, εως, ἡ, egerminatio.

Ἔκβλητος, ου, ὁ, ἡ, ejiciendus, rejiciendus. 2) ejectus, repudiatus. Ab ἐκβάλλω.

Ἐκβλύζω, f. ύσω, effundo, emano, scaturio.

Ἐκβλύω, idem.

Ἐκβοάω, ῶ, exclamo. 2) proclamo. 3) celebro. 4) cum clamore erumpo.

Ἐκβοήθεια, ας, ἡ, proruptio ad auxiliandum.

Ἐκβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad opitulandum procurro, auxilium fero.

Ἐκβόησις, εως, ἡ, exclamatio. Ab ἐκβοάω.

Ἐκβολὰς, άδος, ἡ, abortivus. 2) purgamentum argenti, scoriæ.

Ἐκβολβίζω, radicitus extraho, effodio.

Ἐκβολὴ, ῆς, ἡ, ejectio, jactura, ut mercium e navi. 2) alicujus loci, aut fluminis exitus, excessus orationis.

Ἐκβολιμαῖος, αία, αῖον, expositus, ejectitius. A sq.

Ἐκβόλιμος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ab ἐκβολή.

Ἐκβόλιον, ου, τὸ, q. d. ejectorium, i. e. ejectrix medicina, abigens enectos in utero infantes. ἐκβόλιος οἶνος, vinum, quo partus ejicitur. Ab eod.

Ἔκβολος, ου, ὁ, ἡ, idem. 2) rejectus, projectus. Ab ἐκβάλλω.

Ἐκβόσκω, f. βοσκήσω: & ἐκβόσκομαι, depasco.

Ἐκβράζω, f. άσω, ebullire seu fervere facio. 2) de mari undas, aut cadavera, vel algas, aut naufragia cum æstu in litus ejiciente.

Ἔκβρασμα, ατος, τὸ, quod qs. bulliendo erumpit. 2) papula ardens. 3) fragmentum navis in litus ejectum. A pr.

Ἐκβρασμὸς, οῦ, ὁ, exæstuatio. 2) ejectio. Ab eodem.

Ἐκβράσσω, æstus impetu ejicio, s. exspuo.

Ἐκβροντάω, ῶ, f. ήσω, tonitru emitto, instar fulminis emitto vim.

Ἐκβρυχάομαι, ῶμαι, vehementer vociferor. 2) rugio, ut leo. 3) ut alia fera.

Ἔκβρωμα, ατος, τὸ, edulium.

Ἐκβρώσκω, exedo, erodo, consumo.

Ἐκβύρσωμα, τὸ, & ἐκβύρσωσις, ἡ, prominentiæ articulorum nimiæ. Ab ἐκ & βύρσα, *corium*.

Ἐκγαλακτίζω, ablacto.

Ἐκγαμίζω, f. ίσω, nuptui colloco, e domo eloco.

Ἐκγαμίσκω, idem.

Ἐκγαυρόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, superbus fio, insolesco. 2) effero, jacto, exaggero.

Ἐκγελάω, ῶ, f. άσω, in risum effundor, effuse rideo.

Ἔκγελως, ωτος, ὁ, risus effusus.

Ἐκγενέτης, ου, ὁ, oriundus, ortus ex.

Ἐκγεννάω, pario.

Ἐκγιγαρτίζω, fut. ίσω, nucleum eximo, vinacea eximo. Ex ἐκ & γίγαρτον, *id, quod in acini vinaceo lapidosum est.*

Ἐκγίγνομαι, vel ἐκγίνομαι, f. γενήσομαι, enascor, oriundus sum. 2) ἐκγίνεται, datur, licet.

Ἐκγλυκίζω, dulce reddo.

Ἐκγλισχραίνω, viscosum reddo.

Ἐκ-

Ἐκγοητεύω, f. εύσω, præstigiis illudo.
Ἔκγονος, ου, ὁ, ἡ, ortus, oriundus. 2) ἔκγονοι, proles, & quicquid alicunde natum est, item, nepotes. 3) alumnus, discipulus. Ex ἐκ & γονὴ, *proles*.
Ἐκγράφω, & ἐκγράφομαι, exscribo, describo.
Ἐκγρυτεύω, f. εύσω, scrutor. Hesych. Ex ἐκ & γρύτη, *scruta*.
Ἐκδακρύω, f. ύσω, illacrimor.
Ἐκδανείζω, f. είσω, fœnero.
Ἐκδαπανάω, ῶ, f. ήσω, expendo.
Ἐκδεὴς, έος, ὁ, ἡ, cui aliquid deest, imperfectus. Ex ἐκ & δέομαι, *egeo*.
Ἔκδεια, ας, ἡ, reliquatio.
Ἐκδείκνυμι, ostendo.
Ἐκδειμαίνω, idem quod sequens.
Ἐκδειματόω, ῶ, f. ώσω, terreo, timore percello.
Ἐκδεινόω, f. ώσω, augeo dicendo.
Ἐκδειγματεύω, idem quod simplex.
Ἐκδεκτικὸς, ἡ, ὸν, exceptivus. Verbum Juris. Ab ἐκδέχομαι.
Ἔκδεξις, εως, ἡ, exceptio, susceptio. 2) successio. Ab eod.
Ἐκδερματίζω, idem quod sequens.
Ἐκδέρω, f. ερῶ, excorio, pellem detraho.
Ἐκδεσμεύω, f. εύσω, revincio, religo ex aliqua re.
Ἐκδέχομαι, f. ξομαι, excipio, succedo. 2) exspecto. 3) suscipio. 4) iusidiis aut vi excipio, i. e. capio, ioterficio.
Ἐκδέω, f. ήσω, religo.
Ἐκδηθύνω, tardo, moror.
Ἔκδηλος, ου, ὁ & ἡ, evidens.
Ἐκδηλότατα, *Adv.* clarissime. A pr.
Ἐκδηλόω, ῶ, f. ώσω, manifesto. 2) explico.
Ἐκδήλως, manifeste.
Ἐκδημηγορέω, concionibus concilio mihi & plane devincio plebem.
Ἐκδημέω, ῶ, fut. ήσω, domo absum, peregre sum, peregrinor. Ex ἐκ & δῆμος, *populus*.
Ἐκδημία, ας, ἡ, peregrinatio. Ab ἔκδημος.
Ἐκδημοκοπέω, ῶ, f. ήσω, popularitate populum capio. Ex ἐκ, δῆμος, & κόπτω.
Ἔκδημος, ου, ὁ, ἡ, peregre agens, peregrious.
Ἐκδημοσιεύω, palam facio, divulgo. 2) publico.
Ἐκδιαδοχὴ, ῆς, ἡ, successio.
Ἐκδιαιτάομαι, ῶμαι, descisco a disciplina; genere vitæ, victus, honestate morum.
Ἐκδιαίτησις, εως, ἡ, discessio a disciplina. 2) vita io luxom effusa. A pr.
Ἐκδιαπρίζω, reseco, veluti serra, sæpe feriendo.
Ἐκδίδαγμα, τὸ, tirocinium. A seq.
Ἐκδιδάσκω, f. ξω, edoceo; ἐκδιδάσκομαι, *in med.* edocendum curo, trado magistro.
Ἐκδιδράσκω, aufugio.
Ἐκδιδύσκω, exuo.
Ἐκδίδωμι, edo. 2) dedo in potestatem alterius. 3) loco docendum, faciendum, &c. 4) do nuptui, eloco; *item* nubo. 5) erumpo in aliquem locum, influo; illabor.
Ἐκδιεκπαίω, eruptionem facio.
Ἐκδιηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, enarro, explico.
Ἐκδιΐστημι, disjungo.
Ἐκδικάζω, f. άσω, judicia exerceo.
Ἐκδικέω, ῶ, f. ήσω, defendo, vindico, ulciscor. Ab ἔκδικος.
Ἐκδίκημα, τὸ, scelus pœna dignum. A pr.
Ἐκδίκησις, εως, ἡ, ultio, vindicta. Ab eod.
Ἐκδικητὴς, οῦ, ὁ, ultor. Ab eod.

Ἐκδικητικὸς, ἡ, ὸν, ulciscendi vim, manus habens. A pr.
Ἐκδικία, ας, ἡ, defensio, vindicta. 2) juris cessio, remissio, item debiti. A seq.
Ἔκδικος, ου, ultor, vindex, defensor. 2) *adjective* injustus. Ex ἐκ & δίκη.
Ἐκδίκως, *Adv.* injuste. A pr.
Ἐκδιόθεν, *Adv.* e Jove, divinitus. Ex ἐκ & Διός.
Ἐκδιφρεύω, f. εύσω, e curru vel sella excutio.
Ἐκδιωκτέον, propulsare oportet. A seq.
Ἐκδιώκω, f. ξω, expello. 2) vexo, affligo.
Ἐκδίωξις, εως, ἡ, insectatio. 2) expulsio. A pr.
Ἐκδοκιμάζω, exploro, examino.
Ἐκδονέω, ῶ, f. ήσω, emoveo, excutio, evibro.
Ἐκδορὰ, ᾶς, ἡ, excoriatio, evulsio. Ab ἐκδέρω, *excorio*.
Ἐκδόρια, sc. φάρμακα, ων, τὰ, medicamenta cutem rodentia & exulcerantia. Ab eod.
Ἐκδόσιμος, ου, ὁ & ἡ, qui edi s. dedi potest, vel debet, locatitius, elocatus.
Ἔκδοσις, εως, ἡ, editio. 2) deditio. 3) locatio. 4) desponsatio. 5) nauticum fœnus.
Ἐκδοτέος, έα, έον, edendus. 2) evulgandus. 3) dedendus. Ab ἐκδίδωμι.
Ἐκδοτικὸς, ἡ, ὸν, locatus mercede. A seq.
Ἔκδοτος, ου, ὁ, ἡ, deditus, traditus, proditus. 2) oopta. Ab ἐκδίδωμι.
Ἐκδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum, cisterna. Ab seq.
Ἐκδοχὴ, ῆς, ἡ, exceptio. 2) exspectatio. 3) susceptio. 4) convivium. 5) conjectura, interpretatio, ap. Polyb. Ab ἐκδέχομαι.
Ἐκδρακοντόω, in draconem converto. 2) effero; *pass.* gravi ira exardesco.
Ἔκδραχμος, ου, ὁ, ἡ, qui sex drachmarum est. Ex ἓξ & δραχμή.
Ἐκδρέπω, & ἐκδρέπομαι, decerpo.
Ἐκδρομὴ, ῆς, ἡ, excursio, excursus. Ab ἐκτρέχω.
Ἔκδρομος, qui extra curriculum fertur. Ab eodem.
Ἔκδυμα, ατος, τὸ, exuviæ. Ab ἐκδύω.
Ἐκδύνω, emergo.
Ἔκδυσις, εως, ἡ, spoliatio. 2) exitus, emersio, effugium. Ab ἐκδύω, vel ἐκδύνω.
Ἐκδυσωπέω, absterreo. 2) commoveo precibus, auctoritate. Jos.
Ἐκδυσώπησις, εως, ἡ, supplicatio.
Ἐκδύω, f. ύσω, spolio, exuo.
Ἐκδωρίζω, Dorice loqui dedoceo.
Ἐκεῖ, *Adv.* illic. 2) illuc, eo.
Ἐκεῖθεν, *Adv.* illinc.
Ἐκεῖθι, *Adv.* illic, ibi.
Ἐκεῖνος, ίνη, ῖνο, ille.
Ἐκείνως, *Adv.* illo modo.
Ἐκεχειρία, ας, ἡ, induciæ, vacatio. Ex ἔχω, *cohibeo*, & χείρ.
Ἐκεχειροφόρος, fetialis. A præc. & φέρω.
Ἔκζεμα, ατος, τὸ, fervor, æstuatio.
Ἔκζεσις, εως, ἡ, idem.
Ἔκζεσμα, ατος, τὸ, idem.
Ἔκζεστος, ου, fervens.
Ἐκζέω, f. έσω, efferveo, effervesco, ebullio. 2) ebullire facio.
Ἐκζητέω, ῶ, f. ήσω, requiro, exquiro.
Ἐκζήτησις, εως, ἡ, exquisitio, inquisitio. A præc.
Ἐκζωόομαι, οῦμαι, animal fio.
Ἐκζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, exsuscito sopitum ignem. 2) exsuscito quidvis.
Ἐκζωπύρησις, εως, ἡ, exsuscitatio, accensio.
Ἐκηβολία, ας, ἡ, peritia jaculandi. A seq.

Ἑκηβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, longe jaculans. Ex ἑκὰς & βάλλω, *jacio*.
Ἐκηλία, ας, ἡ, quies. 2) benigna tractatio. A seq.
ἜΚΗΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, quietus, remissus, mitis, pacificus. Ab ἕω, ἧμαι.
Ἐκήλως, *Adv.* quiete, pacifice, remisse.
Ἕκητι, *Adv.* caussa, gratia. 2) voluntarie. 3) sine, absque.
Ἐκθαλαττόω, mare facio sc. e terra continente, mari obruo.
Ἐκθαμβέομαι, οῦμαι, obstupesco, expavesco.
Ἔκθαμβος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui mente attonita stupet, attonitus, stupore perculsus.
Ἐκθαμνίζω, exstirpo. Ex ἐκ & θάμνος, *frutex*.
Ἐκθαῤῥέω, ῶ, f. ήσω, valde confido.
Ἐκθαρσέω, ῶ, fut. ήσω, idem.
Ἐκθαυμάζω, f. άσω, (valde) admiror, prædico.
Ἐκθεάομαι, specto.
Ἐκθεατρίζω, f. ίσω, per theatrum traduco. 2) nudo, patefacio. 3) arguo. 4) explodo, exigo.
Ἐκθειάζω, f. άσω, deo dedico, consecro. 2) in numerum deorum refero. 3) divinum habeo, valde admiror.
Ἐκθειασμός, οῦ, ὁ, consecratio. 2) admiratio.
Ἔκθεμα, ατος, τό, quod publice est expositum, programma publicum. Ab ἐκτίθημι.
Ἐκθεόω, ῶ, Deum facio. ἐκθεοῦσθαι, Deum fieri.
Ἐκθεραπεύω, f. εύσω, cultu & observantia concilio, vel demereor. 2) sano, persano.
Ἐκθερίζω, f. ίσω, meto, demeto.
Ἐκθερμαίνω, f. ανῶ, excalefacio.
Ἔκθεσις, εως, ἡ, explicatio, expositio. 2) editio alicujus dogmatis, vel dogma editum & promulgatum. 3) finis, clausula. opp. πρόθεσις.
Ἔκθεσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, exlex. 2) lege vetitus, illicitus, nefarius.
Ἐκθέσμως, *Adv.* contra leges. A præc.
Ἐκθέσφατα, oracula. Hom. Il. ο. 64. Ubi tamen aliqui legunt separate θεῶν ἐκ θέσφατα, ut sit ἐκ θεῶν θέσφατα.
Ἐκθετικός, ή, όν, expositivus. Ab ἐκτίθημι.
Ἔκθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, expositus. Ab eod.
Ἐκθέω, f. θεύσομαι, procurro, propero.
Ἐκθέωσις, consecratio, relatio in Deos. Ab ἐκθεόω.
Ἐκθεωτικός, ή, όν, deificus. Ab ἐκθεόω.
Ἐκθηλάζω, fut. άσω, exsugo.
Ἐκθήλυνσις, εως, ἡ, effeminatio. 2) imbecillitas, extenuatio, mollities, dissolutio morum. A seq.
Ἐκθηλύνω, effemino, emollio, enervo.
Ἐκθηράω, & ἐκθηρεύω, venor.
Ἐκθηριάζω, effero, exaspero.
Ἐκθηριόω, ῶ, effero, mitem naturam in belluinam muto.
Ἐκθησαυρίζω, f. ίσω, e thesauro depromo. 2) thesaurum exhaurio.
Ἐκθλίβω, ψω, elido, ejicio.
Ἔκθλιμμα, τό, elisio. 2) summæ cutis exulceratio e compressione aut collisione.
Ἔκθλιψις, εως, ἡ, elisio. 2) ejectio. 3) figura grammatica, qua littera eliditur.
Ἐκθνήσκω, animo linquor, ac pro mortuo jaceo. 2) vehementi animi motu ira percellor, terrore exanimor. 3) præternaturali morte, ut fame, siti &c. extinguor.
Ἐκθορέω, ῶ, exsilio. Aor. 2. ἐξέθορον, ἐξέθορες.
Ἐκθρώσκω, idem.
Ἐκθορυβέω, f. ήσω, perturbo.
Ἐκθροέω, ἐκθροῆσαι, enunciare, indicare.

Ἐκθρομβόω, ῶ, f. ώσω, in grumos cogo, congelo.
Ἐκθρόμβωσις, εως, ἡ, concretio. A præc.
Ἐκθρώσκω, exsilio, prosilio.
Ἔκθυμα, ατος, τό, quod per cutem quasi erumpit, pustula, papula. Ab ἐκθύω.
Ἐκθυμία, ας, ἡ, animi alacritas, fortitudo. Ab ἔκθυμος.
Ἐκθυμιάω, ῶ, suffio, adoleo, accendo.
Ἔκθυμος, ου, ὁ, ἡ, animo promtus, alacer, fortis.
Ἐκθύμως, *Adv.* alacriter, promte, fortiter. A præc.
Ἐκθύομαι, placo, expio.
Ἐκθύσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, expiandus. A seq.
Ἔκθυσις, εως, ἡ, victimarum oblatio, sacrificium, purgatio scelerum & reconciliatio cum numine, quæ fit offerendis sacrificiis.
Ἐκθύω, f. ύσω, perdo & quasi macto. 2) efferveo, erumpo.
Ἐκκαγχάζω, f. άσω, effuse rideo.
Ἐκκαθαίρω, f. αρῶ, expurgo. 2) ejicio.
Ἐκκαθεύδω, f. σω, dormio, edormio.
Ἑκκαίδεκα, οἱ, αἱ, τά, sedecim.
Ἑκκαιδεκάδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, sedecim palmos æquans. E præc. & δῶρον, *palmus*.
Ἑκκαιδεκαετηρίς, ίδος, ἡ, sedecim annorum tempus. A seq.
Ἑκκαιδεκαέτης, ου, ὁ, qui sedecim annorum est.
Ἑκκαιδεκάπηχυς, ὁ καὶ ἡ, sedecim cubitos æquans
Ἑκκαιδεκαστάδιος, ου, sedecim stadia habens.
Ἑκκαιδέκατος, άτη, ατον, decimus sextus.
Ἑκκαιδεκέτης, ου, ὁ, fem. ἑκκαιδεκέτις, idem quod ἑκκαιδεκαέτης.
Ἑκκαιδεκήρης, εος, ἡ, sc. ναῦς, navis sedecim ordinum. Ex ἑκκαίδεκα & ἐρέσσω, *remigo*, vel ἄρω, *aro*.
Ἔκκαιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, intempestivus. 2) exoletus.
Ἐκκαίω, f. αύσω, exuro. 2) accendo.
Ἐκκακέω, ῶ, f. ήσω, segnesco. 2) malis succumbo.
Ἐκκαλαμάομαι, ῶμαι, extraho, evello. Metaphora a spicilegio, ἀπὸ τῆς καλάμης, *a culmo*, *spica*; vel etiam ἀπὸ τοῦ ἁλιευτικοῦ καλάμου, *ab arundine piscatoria*.
Ἐκκαλέω, ῶ, & ἐκκαλέομαι, evoco, elicio.
Ἐκκακόω, deformo, corrumpo.
Ἐκκαλύπτω, f. ψω, detego, revelo. 2) in theatrum produco spectandum.
Ἐκκάμνω, defatigor, labori aut dolori succumbo.
Ἐκκενῶσαι, evacuare, exhaurire. Ut supra ἐγκενῶσαι, infundere.
Ἐκκαπηλεύω, f. εύσω, adultero cauponum more. 2) cauponor.
Ἐκκαρπίζω, fructus decerpo & percipio; & ἐκκαρπίζομαι, defrugo, defrugatione exinanio.
Ἐκκαρπόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, fructum colligo. 2) exhaurio, extenuo.
Ἐκκάρπωσις, εως, ἡ, fructuum ac commodorum perceptio. A præc.
Ἐκκαταγγέλλω, f. ελῶ, indico.
Ἐκκαταλείπω, f. ψω, relinquo, penitus destituo.
Ἐκκατάτασις, εως, ἡ, membri luxati per extensionem repositio, ut simplex κατάτασις. 2) luxatio ipsa. Est *universe*, rei ultra modum extensio.
Ἐκκατιδεῖν, inusitat. conspicor.
Ἐκκαυλέω, ῶ, f. ήσω, caulesco, caulem emitto. 2) quoad caulem marcesco.
Ἐκκαύλημα, ατος, τό, id, quod caulis instar erumpit. 2) caulis scapus. A præc.

Ἐκ-

Ἐκκαύλησις, εως, ἡ, caulis emissio. Ab eod.
Ἐκκαυλίζω, caulem evello.
Ἔκκαυμα, ατος, τό, fomes, quo, aut quod accendimus. Ab ἐκκαίω, accendo.
Ἔκκαυσις, εως, ἡ, accensio, adustio, ignitio, ardor. Ab eod.
Ἐκκαυστικός, ή, όν, inflammandi & accendendi vim habens. Ab eod.
Ἔκκειμαι, expositus sum, pateo.
Ἐκκέλευθος, ου, ὁ & ἡ, devius.
Ἐκκέλαστος, ον, subornatus. Ex ἐκ & κελάδω.
Ἐκκενόω, ῶ, f. ώσω, evacuo, exinanio. 2) denudo, &c.
Ἐκκεντέω, & ἐκκεντόω, ῶ, f. ήσω, pungo, stimulo, 2) transfigo, interficio.
Ἐκκεντρίζω, f. ίσω, idem.
Ἐκκένωσις, εως, ἡ, egestio, evacuatio.
Ἐκκεραΐζω, f. ίσω, diripio, vasto, exscindo.
Ἐκκεράννυμι, vel ἐκκεραννύω, f. ἐκκεράσω, effundendo misceo.
Ἐκκεχυμένως, *Adv.* effuse, *de risu*, &c. 2) liberaliter, benigne. Ab ἐκχέω.
Ἐκκηρυκεύομαι, ebuccino, tubæ voce promulgo vel præconis. Poll. *si vera lectio*.
Ἐκκήρυκτος, ου, ὁ & ἡ, voce præconis exterminatus, publice expulsus. 2) expulsus, exactus, ejectus. A seq.
Ἐκκηρύσσω, vel -ττω, f. ξω, præconis voce extermino, ejicio in exilium.
Ἐκκιναιδίζω, pathicum facio. Ab ἐκ & κίναιδος, *pathicus*.
Ἐκκινέω, ῶ, f. ήσω, exagito, emolior, *item* 2) pro κινέω: unde *pass.* pro appetere, cum præpos. πρός.
Ἐκκλάω, f. άσω, defringo.
Ἐκκλείω, f. είσω, excludo, amoveo, rejicio.
Ἐκκλέπτω, furtim subduco, diciturque & de reis, qui per fraudem periculo & pœnæ eripiuntur.
Ἐκκληΐζω, f. ίσω, excludo. Ab ἐκκλείω.
Ἐκκλησία, ας, ἡ, concio, cœtus civium convocatus. 2) locus concionis. 3) Ecclesia, cœtus eorum, qui verbum Dei audiunt. 4) cœtus electorum. 5) cœtus fidelium in una aliqua civitate, vel etiam in una aliqua domo. 6) soli pastores & presbyteri, qui Ecclesiæ præsunt. 7) soli auditores. 8) locus, in quo cœtus sacer congregatur, templum. Ab ἐκκαλέω.
Ἐκκλησιάζω concionor. 2) in concione delibero. 3) sum in concione, concioni intersum. 4) in concionem voco. A præc.
Ἐκκλησιασμός, ῦ, ὁ, concio. A præc.
Ἐκκλησιαστής, ῦ, ὁ, concionator, qui in concione verba facit. 2) qui in concione sententiam dicit. 3) qui in concione adest. A præc
Ἐκκλησιαστικός, ή, όν, ad concionem pertinens. 2) Ecclesiasticus, ad Ecclesiam pertinens; τὸ ἐκκλησιαστικὸν, scil. ἀργύριον, apud thenienses, merces eorum, qui concioni interfuerunt.
Ἔκκλησις, εως, ἡ, evocatio.
Ἐκκλητεύω, f. εύσω, ob λιπομαρτύριον, testimonium non dictum in jus voco.
Ἐκκλητικός, ή, όν, evocandi, *item* alliciendi, eliciendi vim habens. b ἔκκλητος.
Ἐκκλητικῶς, *Adv.* evocando, eliciendo.
Ἔκκλητος, ου, ὁ & ἡ, evocatus. 2) ad quem provocatur. 3) de quo provocatio est. 4) ad certam consultationem destinatus.
Ἐκκλίνω, f. ινῶ, deflecto.

Ἔκκλισις, εως, ἡ, declinatio, devitatio.
Ἐκκλύζω, f. ύσω, eluo, abluo.
Ἔκκλυσμα, ατος, τό, elutio.
Ἐκκλώζω, exsibilo, explodo.
Ἐκκναίω, f. αίσω, odiose strido, molestia afficio, odio eneco.
Ἐκκνίζω, f. ίσω, excido, erado, expungo, evello, excerpo.
Ἐκκοβαλικεύομαι, apud Aristophanem, fraudulentis adulationibus circumvenio, astute furor.
Ἐκκοιλίζω, f. ίξω, e ventre eximo.
Ἐκκοιμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, somno excitor.
Ἐκκοιτέω, ῶ, dormio foris, extra urbis mœnia.
Ἐκκοκκίζω, f. ίσω, cortice ablato granum eximo. 2) spolio, viduo.
Ἐκκολάπτω, f. ψω, scalpo, exsculpo, tundendo eximo. 2) excido. 3) excludo ovis.
Ἐκκόλαψις, εως, ἡ, excisio, quæ tundendo fit. 2) exclusio pullorum.
Ἐκκολυμβάω, ῶ, f. ήσω, enato.
Ἐκκολύπτω, f. ύψω, cortice nudo. Hipp.
Ἐκκομιδή, ῆς, ἡ, exportatio, elatio, ut funeris, vel mercium vetitarum, aut servorum extra solum. A seq.
Ἐκκομίζω, f. ίσω, eveho, exporto.
Ἐκκομισμός, ῦ, ὁ, exportatio, evectio. A pr.
Ἐκκομπάζω, f. άσω, insolesco, jactor ultra modum.
Ἐκκομψεύω, lepidus, venustus, argutus sum in ornatu, sermone, &c.
Ἐκκονιόω, f. ώσω, a pulvere purgo. ἐκκεκονιαμένα, non pulverulenta.
Ἐκκονίω, f. ίσω idem.
Ἐκκοπεύς, έως, ὁ, scalprum ad exsectiones.
Ἐκκοπή, ῆς, ἡ, excisio. Ab ἐκκόπτω.
Ἔκκοπος, ου, ὁ & ἡ, fessus, lassatus, lassitudine enervatus. Ex ἐκ & κόπος, *labor*.
Ἐκκοπρέω & ἐκκοπρίζω, stercus edo, alvum levo.
Ἐκκοπρόω, idem. 2) stercus vel cœnum expurgo, amolior.
Ἐκκόπρωσις, εως, ἡ, alvi laxatio.
Ἐκκοπρωτικός, ή, όν, alvi laxandi vim habens.
Ἐκκόπτω, f. ψω, excido, exscindo, extundo. 2) *omnino*, de medio tollo. 3) impedio, &, quantum in me est, tollo.) 4 frango, debilito.
Ἐκκορακίζω, f. ίσω, ad corvos ablego, Suid abigo, ejicio, facessere jubeo. Ex ἐκ & κόραξ, *corvus*. v. ἐσκορακίζω.
Ἐκκορέω, ῶ, f. ήσω, everro, verrendo expurgo. 2) excutio. 3) deformo, corrumpo.
Ἐκκορυφόω, ῶ, f. ώσω, summatim dico. 2) fastigo, conformo ad modum fastigii aut verticis.
Ἐκκουφίζω, f. ίσω, levo, sublevo.
Ἐκκραυγάζω, vociferor. E ἐκ & κράζω.
Ἐκκράζω, f. ξω, exclamo.
Ἐκκραιπαλάω, ebrius sum. 2) exhalo crapulam.
Ἐκκρέμαμαι, & ἐκκρεμάννυμαι, dependeo, suspensus sum de, pendeo ab aliquo.
Ἐκκρεμάννυμι, ἐκκρεμαννύω, & ἐκκρεμάω, suspendo.
Ἐκκρεμής, έος, ὁ & ἡ, pendulus, dependens. A præc.
Ἐκκρήμναμαι, idem quod ἐκκρεμάννυμαι.
Ἐκκρίνω, f. νῶ, e cerno, expello, eximo, rejicio. 2) ordine moveo, expungo. 3) ablacto.
Ἔκκρισις, εως, ἡ, excretio. 2) exhaustio. 3) evaporatio, vapor.
Ἐκκριτικός, ή, όν, excernendi vim habens.
Ἔκκριτος, ου, ὁ & ἡ, selectus, eximius.
Ἐκκροτέω, f. ήσω, excutio sc. cum fragore & sonitu.

Ἔκκρουσις, εως, ἡ, excussio, exturbatio.
Ἔκκρουστος, ου, ὁ & ἡ, excussus, exturbatus. 2) stupefactus. A seq.
Ἐκκρούω, f. ούσω, expello, excutio. 2) repello, depello. 3) dimoveo, deturbo, deterreo. 4) rejicio a me, procrastino. 5) tero.
Ἐκκτυπέω, f. ήσω, cum sonitu erumpo.
Ἐκκυβεύω, f. εύσω, jacio aleam, jacta alea periclitor, v. c. praelium ineundo &c.
Ἐκκυβιστάω, ῶ, praeceps in caput desilio.
Ἐκκυκλέω, ῶ, f. ήσω, evolvo, conversione machinae in scena ostendo, quod intus agitur. 2) revelo, patefacio.
Ἐκκύκλημα, τὸ, machina theatralis, quae effert res spectandas. A praec.
Ἐκκυλίω, ἐκκυλινδέω, & ἐκκυλίνδω, evolvo, devolvo.
Ἐκκύκλιστος στέφανος, quasi dicas, rotatilis, & volubilis corona.
Ἐκκυμαίνω, f. ανῶ, fluctuando exundo. 2) fluctuo. 3) ejicio in litus.
Ἐκκύμανσις, εως, ἡ, exundatio.
Ἐκκυματίζω, f. ίσω, fluctibus ad litus ejicio.
Ἐκκυνηγετέω, f. ήσω, persequor feras.
Ἔκκυνοι κύνες, canes morbo quodam affecti & hinc a canum societate remoti.
Ἐκκύπτω, f. ψω, prospicio. 2) promineo, foris appareo.
Ἐκκωδωνίζω, f. ίσω, divulgo.
Ἐκκωμάζω, f. άσω, per lasciviam & libidinem excedo.
Ἐκκωφέω, ῶ, f. ήσω, surdum facio. 2) hebeto, vim adimo.
Ἐκκωφόω, ῶ, f. ώσω, idem.
Ἐκλαγχάνω, sortior.
Ἐκλακτίζω, f. ίσω, calces in sublime jacto, calcibus auram verbero. 2) rejicio calcibus impetendo.
Ἐκλάκτισμα, ατος, τὸ, saltationis genus, quod fiebat calcibus in altum jactatis.
Ἐκλακτισμὸς, ῦ, ὁ, idem.
Ἐκλαλέω, ῶ, f. ήσω, effutio, evulgo, eloquor.
Ἐκλαμβάνω, f. λήψομαι, percipio, consequor. 2) excipio. 3) deligo. 4) conduco, redimo.
Ἐκλαμπτέω, idem quod ἐκλάμπω.
Ἔκλαμπρος, ου, ὁ, ἡ, lucidus, fulgidus.
Ἐκλαμπρύνω, illustro; & ἐκλαμπρύνομαι, claresco, illustrior fio. 2) glorior.
Ἐκλάμπω, f. ψω, eluceo, effulgeo. 2) adfulgeo, illuceo. 3) majore laude enitesco.
Ἔκλαμψις, εως, ἡ, fulgur, splendor enitescens.
Ἐκλανθάνομαι, obliviscor.
Ἐκλαξεύω, f. εύσω, expolio, exsculpo, *in pr. saxo*.
Ἐκλάπτω, f. ψω, lambendo ebibo, seu exsorbeo.
Ἐκλατομέω, ῶ, f. ήσω, lapides excido. 2) lapidibus construo.
Ἐκλαχαίνω, f. ανῶ, effodio, excavo fodiendo.
Ἐκλαχανίζομαι, olus decerpo, *ut simplex*.
Ἐκλεαίνω, f. ανῶ, laevigo, complano. 2) tero & comminuo.
Ἐκλέγω, f. ξω, & ἐκλέγομαι, eligo, deligo. 2) adnoto, colligo. 3) eximo, detraho. 4) exigo sc. tributum vel vectigal. 5) accipio v. c. mercedem. 6) *ex hebraismo in med.* amo, *item* appeto, probo.
Ἔκλειγμα, ατος, τὸ, ecligma, medicamentum, quod vulgo electuarium dicitur. Ab ἐκλείχω, *elambo*.
Ἐκλεικτὸν, & ἐκλεικτικὸν, ῦ, τὸ, idem. Ab eod.
Ἐκλεπτοτριβέω, ῶ, f. ήσω, tero minutissime, contero & contundo in minutissimas partes. Ex ἐκ, λεπτὸς, *levis*, & τρίβω, *tero*.

Ἐκλειπτικὸς, ἡ, ὸν, eclipticus, defectivus. A seq.
Ἐκλείπω, f. ψω, derelinquo, desero. 2) omitto, praetermitto. 3) deficio, desum.
Ἐκλείχω, delambo. 2) in eclegmate sumo.
Ἔκλειψις, εως, ἡ, defectus. 2) deliquium solis, vel lunae eclipsis.
Ἐκλεκτικοὶ, οἱ, Philosophi, qui nulli sectae addicti ex omnibus deligunt, quod maxime placet. A seq.
Ἐκλεκτὸς, ἡ, ὸν, electus. 2) eximius. 3) *ex hebraismo*, sanctus, *item* carus.
Ἐκλελυμένως, *Adv.* solute, remisse, dissolute. 2) minus ornate & elaborate, *de oratione*. Ab ἐκλύω, *solvo*.
Ἔκλεμμα, τὸ, cortex. v. λέμμα, idem.
Ἔκλεξις, εως, ἡ, electus, electio. Ab ἐκλέγω.
Ἐκλεπίζω, f. ίσω, e cortice & putamine eximo, decortico, desquamo. 2) excludo, excudo.
Ἐκλέπισις, εως, ἡ, corticis detractio. 2) pullorum exclusio.
Ἔκλεπτος, ου, valde tenuis.
Ἐκλεπτουργέω, ῶ, f. ήσω, minutissima quaeque persequor.
Ἐκλεπτύνω, extenuo. 2) conficio tabe, macie.
Ἐκλέπω, f. ψω, idem quod ἐκλεπίζω.
Ἐκλευκαίνω, f. ανῶ, dealbo.
Ἔκλευκος, ου, ὁ, ἡ, valde albus. 2) valde pallidus.
Ἐκλήγω, f. ξω, desisto, desino ab, cesso ab.
Ἐκληθάνω, idem quod seq.
Ἐκλήθω, lateo, unde ἐκλέλαθον, ap. Hom. pro ἐξέλαθον. (Sed videtur potius a v. λελάθω repetendum, quod fit a λήθω.)
Ἐκλήπτωρ, ορος, ὁ, exceptor, susceptor. Ab ἐκλαμβάνω.
Ἐκληρέω, ῶ, f. ήσω, nugor, deliro.
Ἔκλησις, εως, ἡ, oblivio. Ab ἐκλήθω.
Ἔκληψις, εως, ἡ, exceptio, susceptio. 2) collectio. 3) conductio. Ab ἐκλαμβάνω.
Ἐκλιθάζω, f. άσω, lapis fio. 2) lapido.
Ἐκλιθολογέω, ῶ, f. ήσω, lapides lego, legendo eximo.
Ἐκλικμάω, ῶ, f. ήσω, ventilo, ventilabro purgo.
Ἐκλιμία, ας, ἡ, vehemens fames. Ab ἔκλιμος.
Ἐκλιμνάζω, f. άσω, palude obruo, stagnum facio.
Ἔκλιμος, ου, ὁ & ἡ, fame confectus, jejunus.
Ἐκλιμπάνω, idem quod ἐκλείπω.
Ἐκλινέω, ῶ, f. ήσω, e retibus evado, seu effugio. Ex ἐκ & λίνον, *linum*, *rete*.
Ἐκλιπαίνω, f. ανῶ, pinguefacio.
Ἐκλιπαρέω, ῶ, f. ήσω, impense oro, obtestor. 2) impense orando exoro.
Ἐκλιπὴς, έος, ὁ & ἡ, deficiens, praetermissus. Ab ἐκλείπω.
Ἐκλογέομαι, excuso, crimen diluo. Ex ἐκ & λόγος.
Ἐκλογεὺς, έως, ὁ, exactor vectigalium, coactor. Ab ἐκ & λέγω.
Ἐκλογὴ, ῆς, ἡ, electio, delectus. 2) carmen pastorale, Ecloga. 3) excerpta. 4) praestantia in quoque genere. Ab ἐκλέγω.
Ἐκλογίζομαι, f. ίσομαι, numero. 2) reputo, perpendo, aestimo. 3) explico rationes rei, demonstro.
Ἐκλογισμὸς, ῦ, ὁ, computatio, enumeratio, aestimatio. 2) consilium.
Ἐκλογιστὴς, ῦ, ὁ, praefectus rationibus.
Ἐκλογιστία, ας, ἡ, enumeratio. 2) comparatio. 3) numeratio facta posito calculo.
Ἐκλούω, f. ούσω, eluo, abluo.
Ἐκλοχεύω, f. εύσω, partu edo, enitor.

Ἐκλοχίζω, f. ίσω, e cohorte seligo. 2) in cohortes distribuo.

Ἐκλοχμόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, silvesco densis fruticibus, fruticor, fruticesco. Ex ἐκ & λόχμη, *locus fruticosus & insidiis aptus*.

Ἔκλυπος, ου, admodum tristis. Ex ἐκ & λύπη.

Ἔκλυσις, εως, ἡ, exsolutio, dissolutio, liberatio. 2) imbecillitas, debilitatio. 3) deliquium animi vitiumque. Ab ἐκλύω.

Ἐκλυσσάω, ῶ, rabie & impetu feror. 2) cupide appeto: nam & λύσσα dicitur de amore insano.

Ἐκλυτήριον, ου, τὸ, piaculum libertatis: qui morte sua medetur malis publicis. Ab ἐκλύω.

Ἔκλυτος, ου, ὁ, ἡ, dissolutus, languidus, effeminatus. Ab eod.

Ἐκλύτρωσις, εως, ἡ, redemtio.

Ἐκλύτως, *Adv.* solute, expedite. Ab ἔκλυτος.

Ἐκλύω, f. ύσω, exsolvo. 2) dirimo. 3) dissipo. 4) discedo. 5) enervo, debilito. 6) macero. 7) destituo, relinquo. 8) libero.

Ἐκλωβάω, f. ήσω, injuria afficio, dedecoro, mutilo, detrunco.

Ἐκλωπίζω, f. ίσω, veste exuo. Ex ἐκ & λῶπος, *vestimentum*.

Ἐκμαγεῖον, ου, τὸ, mantile, spongia, & quocunque ad abstergendum expurgandumve utimur. 2) simulacrum rei expressum, velut in cera signum, unde & σφραγὶς exponitur. 3) illud ipsum, quod recipit speciem & figuram, unde ap. Platonem aliosque philosophos, materia susceptrix & genitrix formarum variarum sic vocatur. Ab ἐκμάσσω, *exprimo*.

Ἐκμαγειόω, ῶ, f. ώσω, exprimo, effingo. A praec.

Ἔκμαγμα, ατος, τὸ, massa subacta. 2) expressum rei alicujus simulacrum. Ab ἐκμάσσω.

Ἐκμαίνομαι, valde furo, insanio.

Ἐκμαίνω, in furorem ago. 2) amore incendo.

Ἐκμακαρίζω, f. ίσω, beatum praedico, idque ter & quater.

Ἔκμακτρον, ου, τὸ, impressa species, vestigium. Ab ἐκμάσσω.

Ἐκμαλάσσω, vel ἐκμαλάττω, f. ξω, emollio.

Ἐκμαλθακόω, ῶ, f. ώσω, emollio. 2) effemino.

Ἐκμανής, έος, ὁ, ἡ, furiosus. 2) insane cupiens, amans. Ab ἐκμαίνομαι.

Ἐκμανθάνω, f. θήσομαι, perdisco, edisco. 2) cognosco, intelligo.

Ἐκμανῶς, *Adv.* furiose, ardenter. Ab ἐκμανής.

Ἔκμαξις, εως, ἡ, detersio. Ab ἐκμάσσω.

Ἐκμαραίνω, f. ανῶ, tabefacio, languidum reddo. 2) extinguo, perimo.

Ἐκμαργόω, f. ώσω, stupefacio, amentem reddo.

Ἐκμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, testimonium absens edo, mitto.

Ἐκμαρτυρία, ας, ἡ, testimonium absentis.

Ἐκμαρτύριον, ου, τὸ, idem.

Ἐκμάσσω, vel ἐκμάττω, f. ξω; & ἐκμάττομαι, extergo, abstergo. 2) exprimo. 3) veneficiis defixum ac devotum libero.

Ἐκματεύω, f. σω, quaero, indago.

Ἐκματαιόομαι, οῦμαι, vanus fio.

Ἐκμεθύσκω, f. θύσω, ebrium reddo, inebrio.

Ἐκμειλίσσω, f. ίξω, demulceo, delinio.

Ἐκμέλεια, ας, ἡ, cantus extra numerum, sine numeris. Ab ἐκ & μέλος.

Ἐκμελετάω, ῶ, f. ήσω, meditor, exerceo.

Ἐκμελής, έος, ὁ & ἡ, socors, iners. 2) qui est extra modulationem, absonus, inconcinnus. 3) viribus carens, invalidus. 4) luxatus. Ex ἐκ & μέλει, *curae est*, vel μέλος, *carmen*, sive *membrum*.

Ἐκμελίζω, f. ίσω, membratim concido, trunco. Ex ἐκ & μέλος, *membrum*.

Ἔκμελος, ου, ὁ & ἡ, invalidus. Hesych. Ex iisd.

Ἐκμελῶς, *Adv.* cum resolutione membrorum, seu laxatione. Ab ἐκμελής.

Ἐκμετρέω, ῶ, & ἐκμετρέομαι, emetior, dimetior.

Ἐκμέτρησις, εως, ἡ, dimensio.

Ἔκμετρος, ου, ὁ, ἡ, modum excedens. Ex ἐκ & μέτρον.

Ἐκμέτρως, *Adv.* modum excedendo, immodice. A praec.

Ἐκμηκύνω, f. υνῶ, longum facio, extendo.

Ἐκμηνίω, f. ίσω, excandesco ira, indignor.

Ἔκμηνος, ου, ὁ & ἡ, qui sex mensium est. Ex ἕξ & μήν, *mensis*.

Ἐκμηνύω, f. ύσω, indico, enuncio.

Ἐκμηρύομαι, f. ύσομαι, evolvo. 2) extraho. 3) explico, *de acie*.

Ἐκμιαίνομαι, polluor, nominatim profluvio seminis, item, semen emitto.

Ἐκμιμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, imitando exprimo.

Ἔκμισθος, ου, ὁ, ἡ, cui merces non datur.

Ἐκμισθόω, ῶ, f. ώσω, mercede eloco.

Ἐκμίσθως, *Adv.* ita ut merces non detur.

Ἐκμίσθωσις, εως, ἡ, elocatio, quae fit pacta mercede.

Ἐκμολέω, ῶ, f. ήσω, exeo, prodeo.

Ἐκμόργνυμι, vel ἐκμόργνυμαι, f. ξομαι, exprimo. 2) imprimo. 3) abstergo.

Ἐκμορφόω, ῶ, f. ώσω, formam effingo, seu exprimo.

Ἐκμουσόω, carmine aliquid, v. c. leges, complector. 2) doceo, sc. per carmina proprie.

Ἐκμοχθέω, ῶ, f. ήσω, exantlo labores.

Ἐκμοχλεύω, f. εύσω, vectibus evello, vel excutio.

Ἐκμυελίζω, medullam eximo, derraho. 2) omnino derraho v. c. pinguedinem, conficio. A μυελὸς, *medulla*.

Ἐκμυζάω, ἐκμυζέω, ῶ, f. ήσω, exsugo.

Ἐκμύζησις, εως, ἡ, ipsa sugendi actio.

Ἐκμυκτηρίζω, f. ίσω, irrideo, sannis excipio.

Ἐκμυστίζω, f. ίσω, uno haustu, avide ebibo. Ex ἐκ & μύω, *os sive labra claudo*. v. ἀμυστί.

Ἐκναρκάω, ῶ, f. ήσω, obtorpesco.

Ἐκναυλέω, ῶ, f. ήσω, cum navi portu exeo.

Ἐκναυσθλόω, ῶ, f. ώσω, naulo accepto exporto. 2) e fluctibus enato.

Ἐκνεάζω, f. άσω, juveniliter cresco.

Ἐκνέμεσθαι, depasci. 2) educi vel exire ad pastum.

Ἐκνευρίζω, f. ίσω, enervo, nervos incido.

Ἐκνευρόκαυλος, ου, ὁ & ἡ, cui nervosus cauliculus est, q. d. nervicaulis. Ex ἐκ, νεῦρον, & καυλὸς, *caulis*.

Ἔκνευσις, εως, ἡ, declinatio, quum quis inclinato capite ictum evitat. 2) deflexus sive diverticulum. A seq.

Ἐκνεύω, f. εύσω, nutu jubeo. 2) propendeo. 3) evito. 4) divergo, declino.

Ἐκνέφελος, ου, ὁ, ἡ, e nube prorumpens. Ex ἐκ & νεφέλη.

Ἐκνεφίας, ου, ὁ, idem. Ex ἐκ & νέφος, *nubes*.

Ἐκνέω, f. εύσω, enato. 2) expedio me a re aliqua difficili & periculosa.

Ἐκνηστεύω, f. σω, jejuno.

Ἐκνήφω, f. ψω, crapulam edormio. 2) evigilo.

Ἐκνήχομαι, f. ξομαι, enato.

Ἔκνηψις, εως, ἡ, exhalatio crapulae, reditus ad sobrietatem mentis a temulentia. Ab ἐκνήφω.

Ἐκνικάω, ῶ, f. ήσω, vinco, supero. 2) obtineo.

Ἐκνίκημα, ατος, τό, quod quis vincendo obtinuit. A præc.
Ἐκνίκησις, εως, ἡ, evictio. Ab eod.
Ἐκνίπτω, f. ψω, eluo. 2) expio. 3) abstergo.
Ἐκνιτρόω, ῶ, f. ώσω, idem quod νιτρόω.
Ἔκνιψις, εως, ἡ, elutio, purgatio. Ab ἐκνίπτω.
Ἔκνοια, ας, ἡ, dementia. Ab ἔκνους.
Ἐκνομή, ῆς, ἡ, depastio, ut simplex.
Ἔκνομος, ε, ὁ, ἡ, exlex. 2) inusitatus, vehemens, insolens. 2) scelestus, nefandus.
Ἐκνόμως, Adv. enormiter, præter modum, magnopere, vehementer. A præc.
Ἐκνόμιος, ε, ὁ & ἡ, idem quod ἔκνομος.
Ἔκνοος, contr. ἔκνους, ε, ὁ & ἡ, excors, demens.
Ἐκνοσηλεύω, fut. εύσω, ægrum curo.
Ἐκνοσφίζω, f. ίσω, separo ex. 2) alieno, aufero. 3) rejicio.
Ἐκξυλόω, ῶ, fut. ώσω, in lignum verto, ex tenero & molli lignosum reddo; & in Passivo lignum fio, in lignum mutor.
Ἑκοντί, Adv. sponte, ultro. Ab ἑκών.
Ἑκοντιάζομαι, f. άσομαι, sponte mea & ultro aliquid ago, do &c. Ab ἑκόντιος.
Ἑκουσιασμός, ῦ, ὁ, actio voluntaria, in primis donum tale. A pr.
Ἑκούσιος, ε, ὁ, ἡ, spontaneus. Ab ἑκών.
Ἑκουσίως, Adv. sponte, ultro. A pr.
Ἔκπαγλα, Adv. terribilem & stupendum in modum, immaniter. Neutr. Plur. ab ἔκπαγλος.
Ἐκπαγλέομαι, ῦμαι, admiratione percellor, obstupesco, admiror. Ab eod.
Ἔκπαγλον, Adv. idem quod ἔκπαγλα, Neutr. Sing. Ab seq.
Ἔκπαγλος, ε, ὁ, ἡ, terribilis, stupendus; admirabilis. Ab ἐκπλήσσω, percello, (nisi potius est ab ἐκπήγνυμι.)
Ἐκπάγλως, horribiliter, mirifice. A pr.
Ἐκπαθής, έος, ὁ, ἡ, qui nihil passus est, illæsus, incolumis. 2) immodice adfectus. 3) cupidus, studiosus. Ee ἐκ & πάθος, affectio.
Ἐκπαθῶς, Adv. cum immodico adfectu. A pr.
Ἐκπαιδεύω, f. εύσω, instituo, erudio. 2) ad adultam ætatem perduco.
Ἐκπαιφάσσειν, more insanorum excurrere vel exsilire. Homerue.
Ἐκπαίω, f. αίσω, cum impetu egredior, erumpo.
Ἔκπαλαι, Adv. jam dudum.
Ἐκπαλαίω, f. αίσω, eluctor. 2) contra leges palæstricas ago.
Ἐκπαλλακίδαι, ων, οἱ, nothi, spurii. Hesych. Ex ἐκ & παλλακή, concubina.
Ἐκπανουργέω, f. ήσω, callide, fraudulenter ago.
Ἐκπαντός, Adv. omnino, prorsus.
Ἐκπαππῶσθαι, in pappos abire & dissolvi. A πάππος, lanugo carduorum.
Ἐκπαραβόλως, Adv. audacissime.
Ἐκπαρθενεύω, f. εύσω, devirgino.
Ἐκπαρίστημι, prope adpono, aor. 2. adsto.
Ἐκπαταγέω, f. ήσω, persono, obtundo aures alicujus clamore.
Ἐκπατάσσω, f. ξω, percello, attonitum reddo. Unde ἐκπεπαταγμένος, perculsus, attonitus.
Ἐκπατέω, ῶ, f. ήσω, extra viam tritam vel præscriptam evagor, exspatior. 2) inambulo.
Ἐκπάτριον, ε, τό, non patrium, dissimile. Hesych. Ex ἐκ & πάτριος, patrius.
Ἐκπαύω, f. σω, libero ab malo aliquo. 2) eripio.
Ἐκπαχύνω, f. υνῶ, crassum reddo.

Ἐκπεπλασμός, ὁ, stridor.
Ἐκπείθω, f. σω, persuadeo.
Ἐκπειράζω, f. άσω, tento, experior.
Ἐκπειράω, ῶ, & ἐκπειρῶμαι, idem.
Ἐκπέλει, Hesych. ἔξεστι, licet. A πέλω, sum.
Ἐκπελεκκάω, ῶ, f. ήσω, securi exscindo, vel dolabra dedolo.
Ἐκπέμπω, f. ψω, emitto.
Ἔκπεμψις, εως, ἡ, emissio, legatio. A præc.
Ἐκπεπαίνω, f. ανῶ, percoquo, ad maturitatem perduco.
Ἐκπεραίνω, f. ανῶ, ad finem perduco; prætereo, emetior.
Ἐκπεράω, ῶ, f. ήσω, vel άσω, transeo. 2) trajicio, traduco.
Ἐκπερδικίζω, f. ίσω, decipio, effugio more perdicis. Ex ἐκ & πέρδιξ, perdix.
Ἐκπέρθω, f. έρσω, everto, devasto.
Ἐκπεριάγω, f. άξω, circumduco.
Ἐκπερίειμι, peragro, lustro.
Ἐκπεριέρχομαι, usquequaque circumdo. 2) usquequaque obeo, circumeo. 3) circumvenio, obsideo. 4) graviter constrictum teneo.
Ἐκπερίιξις, εως, ἡ, circuitio, percursio. Ab ἐκ, περί, & ἱκνέομαι, vel ἵκω.
Ἐκπεριλαμβάνω, f. λήψομαι, p. είληφα, undique comprehendo & circumplector.
Ἐκπεριοδέω, ῶ, f. ήσω, peragro, lustro.
Ἐκπεριζωνόω, undique cingo, metaphor. ap. Jos.
Ἐκπεριπλέω, f. εύσω, & -πλώω, circumnavigo.
Ἐκπεριστρατισμός, ῦ, ὁ, reversio militum in pristinum locum post περιστρατισμόν. v. περιστρατισμός.
Ἐκπεριτρέχω, percurro, currendo obeo, s. ab uno ad alterum curro.
Ἐκπέσσω, & ἐκπέττω, f. ψω, excoquo.
Ἐκπέταλος, ε, ὁ, ἡ, amplus passusque in modum folii. Ex ἐκ & πέταλον, folium.
Ἐκπέταμαι, f. πτήσομαι, evolo.
Ἐκπετάννυμι, vel ἐκπεταννύω, f. ἐκπετάσω, extendo. unde ἐξεπέτασα. ἐκπετάννυμαι, extendor, unde ἐκπεπταμένος, extensus.
Ἐκπετάομαι, ῶμαι, evolo.
Ἐκπέτασις, ἡ, expansio. Ab ἐκπετάννυμι.
Ἐκπετήσιμος, ὁ, ἡ, volucris.
Ἐκπέτομαι, volo, ut simplex. 2) evolo.
Ἐκπέττω, f. ψω, excoquo.
Ἐκπήγνυμι, vel ἐκπηγνύω, f. πήξω, congelo, conglacio, reddo rigidum & solidum.
Ἐκπηδάω, ῶ, f. ήσω, exsilio, saltu exeo. 2) clam exeo.
Ἐκπήδημα, τό, saltus, procursio.
Ἐκπήδησις, εως, ἡ, exitus ejus, qui exsiliit.
Ἐκπηκτικός, ή, όν, congelandi & conglaciandi vim habens. Ab ἐκπήγνυμι.
Ἐκπηνίζω, f. ίσω, extrico. Aristoph.
Ἔκπηξις, εως, ἡ, congelatio, concretio, quæ frigore fit. Ab ἐκπήγνυμι.
Ἐκπηρόω, f. ώσω, mutilo.
Ἔκπηχυς, εος, ὁ, ἡ, qui sex cubitorum est.
Ἐκπιάζω, idem quod ἐκπιέζω.
Ἐκπίασμα, pro ἐκπίεσμα.
Ἐκπιέζω, f. έσω, exprimo, premendo, urgendo expello. v. c. in fugam. 2) urgeo.
Ἐκπίεσις, εως, ἡ, expressio. 2) compressio, comprehensio.
Ἐκπίεσμα, ατος, τό, id, quod expressum est, succus seu liquor expressus. 2) fractura calvariæ in multas partes.

Ἐκπιεσμός, οῦ, ὁ, expressio. 2) oculi emotio extra suam cavitatem.
Ἐκπιεστήριον, ου, τό, id, quo aliquid exprimimus, prelum, torcular.
Ἐκπιεστός, ή, όν, expressus. 2) qui exprimi potest.
Ἐκπικράζω, idem quod ἐκπικρόω.
Ἐκπικραίνω, f. ανῶ, exacerbo, exaspero.
Ἔκπικρος, ου, ὁ, ἡ, vehementer amarus.
Ἐκπικρόω, ῶ, f. ώσω, peramarum reddo.
Ἐκπίμπλημι, vel ἐκπιμπλάω, f. ἐκπλήσω, impleo, compleo.
Ἐκπίνω, ebibo, epoto, v. πίνω.
Ἐκπίπτω, f. ἐκπεσῶ, excido, decido. 2) expellor, explodor, repudior. 3) erumpo, edor, ut de oraculis. 4) perire, *item* exitum non habere, irritum esse, de oraculis, dictis &c. 5) reperitur tamen & de eventu, pro evenire, incidere. 6) de mutatione rerum in contrarium aut diversum. 7) digredior.
Ἐκπιτίζω, f. ίσω, pitissando exhaurio.
Ἐκπιτνέω, ῶ, excido, decido.
Ἐκπλαγής, έος, ὁ & ἡ, perterritus, attonitus. 2) terribilis. Ab ἐκπλήσσω. v. ἔκπαγλος.
Ἐκπαγλῶς, *Adv.* mirabiliter, egregie. A pr.
Ἐκπλεθρίζω, plethrum cursu metiri. A seq.
Ἔκπλεθρος, ου, ὁ & ἡ, plethri mensuram excedens. Ex ἐκ & πλέθρον, *ubi v.* (sed ἕκπλεθρος, sex plethra vel jugera longitudine aequans.)
Ἐκπλεονάζω, f. άσω, redundo.
Ἔκπλεος, εα, εον, *Attice* ἔκπλεως, expletus. 2) cumulate expletus. 3) qui sufficit.
Ἔκπλευρος, ου, ὁ, ἡ, sex latera habens. Ex ἕξ & πλευρά, *latus*.
Ἐκπλέω, f. εύσω, enavigo, solvo e portu. 2) impetum classe in hostes facio.
Ἐκπλέως, *Adv.* cumulate, abunde. Ab ἔκπλεος.
Ἐκπλήγδην, *Adv.* terribiliter. Ab ἐκπλήσσω.
Ἐκπληθύνω, f. υνῶ, idem quod seq.
Ἐκπλήθω, f. ήσω, expleo, compleo. 2) perfungor. 3) luo.
Ἐκπληκτικός, ή, όν, terrorem adferens, horribilis. Ab ἔκπληκτος.
Ἐκπληκτικῶς, *Adv.* cum stupore, cum terrore. 2) cum admiratione, plausu. A pr.
Ἔκπληκτος, ου, ὁ, ἡ, attonitus. Ab ἐκπλήσσω.
Ἐκπλημμυρέω, ῶ, f. ήσω, aestu inundo, restagno.
Ἔκπληξις, εως, ἡ, consternatio, mentis alienatio. 2) sideratio & tabes arborum. 3) vehementior cupiditas, ut veneris.
Ἐκπληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo. 2) servare, v. c. promissa.
Ἐκπλήρωμα, τό, supplementum, complementum.
Ἐκπλήρωσις, εως, ἡ, expletio, complementum.
Ἐκπληρωτής, οῦ, ὁ, qui facit jussa, mandata.
Ἐκπλήσσω, vel ἐκπλήττω, f. ξω, percello, perterrefacio, stupefacio. 2) excutio, opprimo, amoveo. 3) de nidore nares suaviter afficiente, quod lat. tangere: *unde* cupiditate incendo. 4) *in pass.* timeo, terreor, de statu mentis decido.
Ἐκπλινθάω, f. άσω, lateres eximo.
Ἔκπλοος, *contr.* ἔκπλους, ου, ὁ, enavigatio, erutio navium e portu. 2) impetus classis in hostes. Ab ἐκπλέω.
Ἐκπλύνω, f. υνῶ, eluo.
Ἔκπλυσις, εως, ἡ, ipsa eluendi actio. A pr.
Ἔκπλυτος, ου, ὁ, ἡ, vel ἐκπλυτός, ή, όν, elutus, elotus. 2) colorem non retinens. Ab eod.
Ἐκπλώω, f. ώσω, enavigo.

Ἐκπνευματόω, ῶ, f. ώσω, in spiritum verto. 2) flatibus extollo. Ex ἐκ & πνεῦμα.
Ἔκπνευσις, εως, ἡ, exspiratio. 2) mors. A seq.
Ἐκπνέω, f. εύσω, efflo, exspiro. 2) morior.
Ἐκπνοή, ῆς, ἡ, exspiratio, exhalatio.
Ἐκποδών, *Adv.* e medio, e conspectu: *tropice*, e vita. 2) *cum genitivo*, *vertere licet* procul. Ex ἐκ & πούς, *pes*.
Ἔκποθεν, *Adv.* aliunde, undecunque.
Ἐκποιέω, ῶ, f. ήσω, alieno, abalieno. 2) subduco, libero ab aliqua re. 3) emancipo, *item* adoptandum do. 4) sufficio. 5) perficio, consummo. 6) *impers.* suppetit, licet, sufficit, satis est, juvat.
Ἐκποίησις, εως, ἡ, alienatio. 2) emancipatio. 3) absolutio, perfectio. A pr.
Ἐκποίητος, ου, ὁ & ἡ, emancipatus, in adoptionem datus. Ab eod.
Ἐκποικίλλω, f. ιλῶ, vario, varie distinguo.
Ἐκποκίζω, f. ίσω, vello crines, vellus adimo.
Ἐκπολεμέω, ῶ, f. ήσω, debello, expugno. 2) bello vexo.
Ἐκπολεμόω, ῶ, f. ώσω, bellum alicui conscisco cum aliquo, hostem alicui concilio, infensum reddo. *in pass.* infensus fio alicui.
Ἐκπολίζω, f. ίσω, urbem exstruo.
Ἐκπολιορκέω, ῶ, f. ήσω, obsidione ad deditionem cogo, capio.
Ἐκπολιτεύω, fut. εύσω, populum ad aliam formam reip. morumve traduco.
Ἐκπομπεύω, f. εύσω, me effero. 2) effero, evulgo, pando secreta, traduco ignominiose.
Ἐκπομπή, ῆς, ἡ, emissio. 2) deductio. 3) excursio. 4) relegatio. 5) repudium. Ab ἐκπέμπω, *emitto*.
Ἐκπονέω, ῶ, f. ήσω, elaboro, excolo, exerceo, conficio. 2) labores perfero.
Ἐκπονηρεύω, f. εύσω, pravum & vitiosum reddo, vitio.
Ἐκποντίζω, f. ίσω, trajicio mare.
Ἐκπορεύομαι, f. εύσομαι, exeo, egredior.
Ἐκπόρευσις, εως, ἡ, processio, egressio.
Ἐκπορευτός, ή, όν, procedens, egrediens.
Ἐκπορευτῶς, *Adv.* per processionem.
Ἐκπορθέω, ῶ, f. ήσω, devasto, diripio.
Ἐκπορθήτωρ, ορος, ὁ, vastator. A pr.
Ἐκπορθμεύω, f. εύσω, enavigo.
Ἐκπορία, ας, ἡ, quaestus, negotiatio. Ex ἐκ & πόρος, *transitus*. v. ἐμπορία.
Ἐκπορίζω, f. ίσω, excogito. 2) quaero, comparo. 3) suppedito. 4) *Pass.* impetro, consequor.
Ἐκπορνεύω, f. εύσω, effuse scortor.
Ἐκποτάομαι, ῶμαι, evolo. v. ἐκπετ.
Ἐκποτέομαι, οῦμαι, idem.
Ἐκπο[illegible]ς, ὁ, siccitas terrae.
Ἔκπραξις, εως, ἡ, exactio.
Ἐκπράσσω, vel ἐκπράττω, f. ξω, perficio. 2) *in med.* exigo.
Ἐκπραΰνω, f. υνῶ, demulceo, permulceo.
Ἐκπρεμνίζω, f. ίσω, exstirpo, radicitus evello.
Ἐκπρεπής, έος, ὁ, ἡ, decorus & insignis inter alios, eximius, elegans.
Ἐκπρεπόντως, decenter, ut decet, mirifice, excellenter.
Ἐκπρέπω, decorus sum, inter alios excello.
Ἐκπρεπῶς, *Adv.* decore, eximie.
Ἐκπρήθω, f. ήσω, incendo, inflammo. 2) efflo.
Ἔκπρησις, εως, ἡ, incensio, inflammatio. A pr.
Ἐκπρησμός, ὁ, fervor aquae &c. bullientis, s. stridor. Ab eod.

Ε'κπρίαμαι, redimo. 2) pecunia corrumpo.
Ε'κπρίω, f. ίσω, ferra exseco, excido.
Ε'κπροθεσμέω, ῶ, f. ήσω, diem præstitutum non obeo, in mora sum. A seq.
Ε'κπρόθεσμος, ε, ὁ, ἡ, qui præstitutum diem non servat.
Ε'κπροθέσμως, *Adv.* post diem præstitutum. A pr.
Ε'κπροθυμέομαι, f. ήσομαι, cupio, valde cupio.
Ε'κπροΐημι, f. ήσω, emitto.
Ε'κπροικίζω, f. ίσω, doto, dote data eloco. Ex ἐκ & προίξ, *dos*.
Ε'κπροκαλέομαι, ῦμαι, evoco, arcesso.
Ε'κπροκρίνω, f. ινῶ, seligo, eligo.
Ε'κπρολείπω, f. ψω, relinquo, dimitto.
Ε'κπρομολέω, ῶ, f. ήσω, egredior.
Ε'κπροπίπτω, f. πεσῦμαι, decido.
Ε'κπροφαίνω, f. φανῶ, ostendo, præ me fero.
Ε'κπροφέρω, f. ἐκπροοίσω, effero, profero.
Ε'κπροφεύγω, f. ξω, effugio.
Ε'κπροχέω, f. ύσω, effundo.
Ε'κπτερόομαι, in altum evolo. 2) attenuo, ut levitate facile attollar.
Ε'κπτερύσσομαι, f. ξομαι, alas pando & quatio, alas expassas concutio, quod est avium volare nitentium. 2) gestio.
Ε'κπτήσσω, f. ξω, expavefacio, perterrefacio.
Ε'κπτοέω, f. ήσω, consterno. *Pass. etiam* vehementi cupiditate incendor.
Ε'κπτυστος, ὁ, ἡ, abominandus, repudiandus. A seq.
Ε'κπτύω, f. ύσω, exspuo. 2) respuo, abhorreo.
Ε'κπτωμα, ατος, τὸ, prolapsio. 2) luxatio. Ab ἐκπίπτω.
Ε'κπτωσις, εως, ἡ, elapsio, luxatio. 2) eruptio. 3) calamitas, ut amissio regni, imperii, exilium. Ab eod.
Ε'κπτωτος, ε, ὁ, ἡ, elapsus. Ab eod.
Ε'κπυέω, ῶ, f. ήσω, suppuro. 2) ad suppurationem perduco. Ex ἐκ & πύον, *pus*.
Ε'κπύημα, ατος, τὸ, puris collectio. A pr.
Ε'κπύησις, εως, ἡ, suppuratio. Ab eod.
Ε'κπυητικὸς, ἡ, ὸν, vim habens suppurandi seu pus movendi. Ab eod.
Ε'κπυΐσκω, idem quod ἐκπυέω.
Ε'κπυνθάνομαι, f. πεύσομαι, audio. 2) sciscitor, inquiro, interrogando.
Ε'κπυόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ἐκπυέω.
Ε'κπυρηνίζω, f. ίσω, enucleo, educo velut nucleum. 2) extraho. Ex ἐκ & πυρὴν, *nucleus*.
Ε'κπυρίζεσθαι, incendi, incalescere, ap. Hippocr.
Ε'κπυρος, ε, ὁ, ἡ, fervidus, æstuosus, ardens. Ex ἐκ & πῦρ.
Ε'κπυρόω, ῶ, f. ώσω, incendo. 2) excandefacio.
Ε'κπυρσεύω, f. εύσω, igni luceo ex aliquo loco, vel signum do sublatis facibus.
Ε'κπύρωσις, εως, ἡ, inflammatio. 2) ardor.
Ε'κπυστος, ε, ὁ & ἡ, exauditus, cognitus, rumore populari pervagatus. Ab ἐκπυνθάνομαι.
Ε'κπώγων, ωνος, ὁ, ἡ, cui barba crevit, barbatus.
Ε'κπωλέω, ῶ, f. ήσω, vendo.
Ε'κπωμα, ατος, τὸ, poculum, phiala. Ab ἐκπίνω.
Ε'κπωτάομαι, ῶμαι, evolo. v. ἐκπετάομαι.
Ε'κῥαβδίζω, f. ίσω, virgis expello.
Ε'κῥαγὴ, ῆς, ἡ, diruptio, effractura. Ab ἐκῥήγνυμι, *effringo*.
Ε'κῥαίνω, f. ανῶ, spargo, duco ex. 2) effundo.
Ε'κῥέω, f. ύσω, effluo. 2) excido, elabor.
Ε'κῥηγμα, ατος, τὸ, abruptum. 2) salebræ, locus a torrente in campo vel montibus ruptus & excavatus. 3) eruptio aquarum. Ab seq.
Ε'κῥήγνυμι, vel ἐκῥηγνύω, f. ήξω, effringo, erumpo.
Ε'κῥηξις, εως, ἡ, diruptio. 2) vociferatio. A pr.
Ε'κῥιζόω, ῶ, f. ώσω, eradico, exstirpo.
Ε'κῥίζωσις, εως, ἡ, eradicatio, exstirpatio.
Ε'κῥιζωτὴς, ῦ, ὁ, exstirpator.
Ε'κῥιμμα, ατος, τὸ, purgamentum. Ab ἐκῥίπτω.
Ε'κῥινίζω, f. ίσω, naso suspendo, subsanno. Ex ἐκ & ῥὶν, *nasus*. (nisi potius est e ῥίνη, lima abrado, polio.)
Ε'κῥιπίζω, f. ίσω, flando excito. 2) accendo. 3) flando impello. 4) excito.
Ε'κῥιπτέω, ῶ, projicio, ejicio. A seq.
Ε'κῥίπτω, f. ψω, idem. 2) decutio. 3) relego in locum aliquem.
Ε'κῥιψις, εως, ἡ, projectio, decussio, ipsa actio projiciendi. A pr.
Ε'κῥοὴ, ῆς, ἡ, effluvium.
Ε'κῥοος, contr. ἔκῥους, ε, ὁ, idem.
Ε'κῥοφέω, ῶ, f. ήσω, exsorbeo.
Ε'κῥυσις, εως, ἡ, profluvium. A seq.
Ε'κῥύω, f. ύσω, effluo.
Ε'κσαγηνεύω, f. εύσω, e sagena, seu reti explico.
Ε'κσαλεύω, agitando s. concutiendo ejicio, labefacto, vi expello.
Ε'κσαρκίζω, f. ίσω, carnem separo, carnibus nudo.
Ε'κσαρκέω, ῶ, f. ήσω, carnem excrescere facio, carnem ingenero, obesum reddo.
Ε'κσάρκωμα, ατος, τὸ, carnis excrescentia.
Ε'κσαρόω, f. ώσω, everro, verrendo purgo.
Ε'κσείω, f. είσω, excutio, quassando emoveo.
Ε'κσεύομαι, v. ἐκσύομαι.
Ε'κσημαίνω, f. ανῶ, declaro, aperio.
Ε'κσήπω, f. ψω, penitus putrefacio.
Ε'κσιφωνίζω, f. ίσω, siphone elicio, vel extraho.
Ε'κσιωπάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, silentio tego.
Ε'κσκεδάζω, f. άσω, ejectos dissipo, ejicio simul & dispergo.
Ε'κσκευάζομαι, f. άσομαι, vasa summota alicunde exporto. 2) exporto.
Ε'κσκορπισμὸς, ῦ, ὁ, dissipatio, *ut simplex*.
Ε'κσμάω, ῶ, f. ήσω, extergo.
Ε'κσοβέω, ῶ, f. ήσω, expello, abigo foras.
Ε'κσπάω, ῶ, f. άσω, extraho, evello.
Ε'κσπένδω, f. σπείσω, libamina effundo, libo.
Ε'κσπερματίζω, f. ίσω, semen emitto. *ut s.*
Ε'κσπερματόω, ῶ, f. ώσω, ad semen pervenio, semen reddo. *ut s.*
Ε'κσπεύδω, festino, festinando pervenio, tendo.
Ε'κσπογγίζω, f. ίσω, spongia extergo.
Ε'κσπονδος, ε, ὁ, ἡ, exclusus e fœdere vel e societate. 2) fœdifragus. 3) qui nullo fœdere tenetur. Ex ἐκ & σπονδὴ, *fœdus*.
Ε'κσφονδυλίζω, cervicem confringo.
Ε'ξάσταδος, ε, ὁ & ἡ, sex stadiorum. Ex ἕξ & στάδιον, *stadium*.
Ε'κστασις, εως, ἡ, dimotio rei e statu suo. 2) mentis emotio, ecstasis. 3) abscessus, discessus. 4) mutatio, qua res in aliam naturam degenerat. 5) admiratio, stupor. Ab ἐξίσταμαι, *de statu deiicio*.
Ε'κστατικὸς, ἡ, ὸν, vim rem aliquam e statu suo dimovendi habens. 2) attonitus, mente alienatus, furiosus. 3) dementans. 4) pronus ad iracundiam. A pr.
Ε'κστατικῶς, *Adv.* furiose, fortissime. A pr.
Ε'κστέλλω, f. λῶ, emitto. 2) exorno.
Ε'κστέφω, fut. ψω, coronam aufero, coronam depono.

pono. 2) inanio, evacuo. 3) corona exorno. 4) exorno.
Ἐκστηθίζω, f. ίσω, e pectore loquor. 2) memoriter, non e scripto recito. Ex ἐκ & στῆθος, pectus.
Ἐκστραγγίζω, f. ίσω, excolo, stillatim exhaurio.
Ἐκστρατεία, ας, ἡ, eductio *vel* exitus exercitus in expeditionem.
Ἐκστράτευσις, εως, ἡ, idem.
Ἐκστρατεύω, f. εύσω, exercitum in expeditionem educo, infesto exeo agmine.
Ἐκστρατοπεδεύω, f. εύσω, castra loco extra urbem.
Ἐκστρέφω, f. ψω, inverto, immuto, extorqueo.
Ἐκσύομαι, aut ἐκσεύομαι, erumpo; unde ἐξέσσυτο apud Hom.
Ἐκσυριγγόω, ῶ, f. ώσω, aperio & pervium reddo velut fistulam, pertundo.
Ἐκσυρίζω, f. ίξω, sibilo, *de serpente*.
Ἐκσυρίσσω, vel ἐκσυρίττω, f. ξω, exsibilo, explodo.
Ἐκσφενδονάω, ῶ, f. ήσω, funda ejaculor. 2) funditoris more jaculor.
Ἐκσφενδονέω, ῶ, f. ήσω, idem.
Ἐκσφονδυλίζω, *Attic.* pro ἐκσπονδυλίζω, quod v.
Ἐκσφραγίζω, f. ίσω, signum imprimo, exprimo.
Ἐκσφράγισμα, ατος, τὸ, effigies expressa.
Ἐκσχίζω, f. ίσω, scindo ex, exscindo.
Ἐκσώζω, f. ώσω, e periculo servo, libero, tueor.
Ἐκσωρεύω, f. εύσω, accumulo, acervatim adgero.
Ἐκταγή, ῆς, ἡ, delegatio. in Pand. Ab ἐκτάσσω.
Ἐκτάδην, *Adv.* extense, porrecte. Ab ἐκτείνω.
Ἐκτάδιος, ου, ὁ & ἡ, extensus, exporrectus. 2) amplus, qui longe lateque patet. Ab eod.
Ἐκταδόν, *Adv.* idem quod ἐκτάδην.
Ἐκταῖος, αία, αῖον, sextus. 2) sextanus.
Ἐκταλαντόω, talentis, i. e. magna pecunia fraudo.
Ἔκταμα, ατος, τὸ, extensio, productio. 2) id quod extensum est. Ab ἐκτείνω.
Ἐκτάμνω, exseco, excido, *Ionice*, v. ἐκτέμνω.
Ἐκτανθαρύζω, tremo. Ab ἐκ & τανθαρύζω, idem. v. τονθορύζω.
Ἐκτανύω, f. ύσω, extendo.
Ἔκταξις, εως, ἡ, ordinatio, instructio aciei. Ab ἐκτάσσω, *ordino*.
Ἐκταπεινόω, ῶ, f. ώσω, deprimo, humilem facio.
Ἐκταρακτικός, ή, όν, vim ciendi & turbandi habens, ap. medicos, ventrem. Ab ἐκταράσσω.
Ἐκτάραξις, εως, ἡ, perturbatio, ap. medicos ventris. A seq.
Ἐκταράσσω, vel ἐκταράττω, f. ξω, perturbo.
Ἐκταρβέω, ῶ, fut. ήσω, extimesco. 2) exterreo.
Ἔκτασις, εως, ἡ, extensio, porrectio. 2) Figura grammatica, qua syllaba brevis producitur. Ab ἐκτείνω.
Ἐκτάσσω, instruo (aciem), ordine pono.
Ἐκτατός, ή, όν, exporrectus, extensus. Ab ἐκτείνω.
Ἐκταφρεύω, f. σω, effodio.
Ἐκτείνω, f. ενῶ, extendo, protendo. 2) extraho, educo.
Ἐκτειχίζω, f. ίσω, muris cingo.
Ἐκτεκνόω, f. ώσω, pario. 2) *med.* ἐκτεκνόομαι, liberos suscipio.
Ἐκτελειόω, ῶ, f. ώσω, perficio, consummo.
Ἐκτελευτάω, f. ήσω, finio.
Ἐκτελέω, ῶ, f. έσω, idem quod ἐκτελειόω.
Ἐκτελής, έος, ὁ, ἡ, perfectus. Ex ἐκ & τέλος, *finis*.
Ἐκτέμνω, f. εμῶ, excido, exseco. 2) castro. 3) *med.* decipio.
Ἐκτένεια, ας, ἡ, extensio. 2) explicatio. 3) jugis & assidua opera, contentio. 4) copia, abundantia. A seq.
Ἐκτενής, έος, ὁ, ἡ, extensus. 2) sedulus, assiduus. 3) acer, vehemens. Ab ἐκτείνω.
Ἐκτενία, ας, ἡ, idem quod ἐκτένεια.
Ἐκτενῶς, *Adverb.* vehementer, impense, prolixe. Ab ἐκτενής.
Ἐκτεταγμένως, ordinate. Ab ἐκτάσσω.
Ἐκτεταμένως, explicate. Ab ἐκτεταμένος, *Partic. Perf. Pass.* ab ἐκτείνω.
Ἐκτεύς, έως, ὁ, sextarius. Ab ἕκτος.
Ἐκτεφρόω, f. ώσω, in cineres redigo, comburendo.
Ἐκτέφρωσις, ἡ, exustio. A pr.
Ἐκτεχνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, technor, comminiscor.
Ἐκτήκω, f. ξω, eliquo, exprimo liquefactum. 2) emacero, tabefacio.
Ἐκτημόριον, ου, τὸ, sextans, sexta pars, sextarius. Ex ἕκτος & μόριον, *particula*.
Ἔκτηξις, ἡ, liquatio, percolatio. Ab ἐκτήκω.
Ἐκτηθεύω, f. εύσω, enutrio, educo. v. τήθη & τίτθη, it. ἐκτιτθεύω.
Ἐκτίθημι, fut. θήσω, expono, ut e navi, e vehiculo. 2) expono infantem. 3) adoptandum do filium. 4) propono, v. c. edictum, præmium, pœnam, sententiam. 5) proscribo aliquem vel aliquid. 6) edo in publicum, ut librum. 7) venum e pono. 8) *in med.* aliquo transportandum curo, securitatis caussa.
Ἐκτιθηνεύω, fut. εύσω, idem quod seq.
Ἐκτιθηνέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἐκτηθεύω.
Ἐκτικός, ή, όν, in habitu positus. 2) qui hectica febri laborat. Ab ἔχω, *habeo*.
Ἐκτίκτω, f. τέξομαι, partu edo, edo in lucem.
Ἐκτικῶς, *Adv.* cum habitu, h. e. firmiter, probe.
Ἐκτιλάω, f. ήσω, alvum excerno.
Ἐκτίλλω, f. τιλῶ, evello. 2) emoveo.
Ἐκτιμάω, ῶ, f. ήσω, æstimo, magni æstimo. 2) valde honoro. 3) honoris caussa nomine aliquo, præsertim honestiori, appello.
Ἐκτίμησις, εως, ἡ, magni honores. A præc.
Ἔκτιμος, ου, ὁ, ἡ, expers honoris. Ex ἐκ & τιμή.
Ἐκτιναγμός, οῦ, ὁ, excussio. Ab sequ.
Ἐκτινάσσω, f. ξω, excutio, emoveo.
Ἐκτινύω, exsolvo, luo. A seq.
Ἐκτίνω, f. τίσω, idem. Ab ἐκτίω.
Ἔκτισις, εως, ἡ, solutio. Ab eod.
Ἔκτισμα, ατος, τὸ, multa. Ab eod.
Ἐκτιστής, οῦ, ὁ, qui solvit. 2) exactor. 3) vindex.
Ἐκτιτθεύω, idem quod ἐκτηθεύω.
Ἐκτιτρώσκω, f. ἐκτρώσω, abortum facio.
Ἐκτίω, f. ίσω, luo, solvo, rependo.
Ἔκτμημα, ατος, τὸ, frustum sectione extractum, segmentum.
Ἔκτμησις, εως, ἡ, exsectio, excisio. 2) castratio.
Ἔκτοθεν, *Adv.* extra, seorsim. Ab ἐκτός.
Ἔκτοθι, *Adv.* idem & ab eod.
Ἐκτοιχωρυχέω, f. ήσω, parietes perfodio furandi caussa, expilo.
Ἐκτοκίζω, f. ίσω, fœnori do. Ex ἐκ & τόκος, *usura*.
Ἐκτολμάω, f. ήσω, audeo. 2) apud Joseph. est ad audendum impello, incito.
Ἐκτολυπεύω, f. εύσω, perficio, exantlo. A τολύπη.
Ἐκτομεύς, έως, ὁ, sculptor, excisor, sector. Ab ἐκτέμνω.
Ἐκτομή, ῆς, ἡ, excisio. Ab eod.
Ἐκτομίας, ου, ὁ, exsectus, castratus. Ab eod.
Ἐκτομίς, ίδος, ἡ, sectrix. A seq.
Ἔκτομος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἐκτομίας.

Ἔκτονος, ου, abhorrens a tono sc. musico. 2) remissus, relaxatus, tono suo privatus.

Ἐκτοξεύω, f. εύσω, exhaurio, proprie pharetram, consumo pecuniam, opes &c. 2) emitto telum.

Ἐκτοπίζω, f. ίσω, loco moveo, abigo, relego. 2) peregre abeo.

Ἐκτόπιος, ου, ὁ, ἡ, peregrinus. Ab ἐκ & τόπος.

Ἐκτοπισμός, ου, ὁ, discessus, sedis mutatio. 2) luxatio. 3) longinquitas loci. Ab ἐκτοπίζω.

Ἐκτοπιστέος, α, ον, exterminandus. Ab eod.

Ἐκτοπιστικός, ή, όν, qui loca mutare solet. Ab eod.

Ἔκτοπος, ου, ὁ & ἡ, loco suo emotus. 2) inusitatus. 3) absurdus.

Ἐκτόπως, *Adv.* mirum in modum, incredibiliter, absurde, nimium.

Ἐκτορέω, ῶ, f. ήσω, exterebro.

Ἐκτορμάω, f. ήσω, declino de via, cursu. Ex ἐκ & τόρμα, *curriculum*.

Ἕκτος, η, ον, sextus. Ab ἕξ, *sex*.

Ἐκτός, *Adv.* extra. Ab ἐκ, vel ἐξ, *ex*.

Ἔκτοσε, *Adv.* idem, foras. A praec.

Ἔκτοσθεν, *Adv.* idem. 2) ab extra, a foris. Ab eod.

Ἔκτοτε, *Adv.* ex eo tempore.

Ἐκτραγῳδέω, ῶ, f. ήσω, tragoedia decanto. 2) exaggero.

Ἐκτραπέζος, ου, ὁ, ἡ, qui in mensam non infertur, mensae expers.

Ἐκτραπελογάστωρ, ορος, ὁ, deformem ventrem habens. E seq. & γαστήρ.

Ἐκτράπελος, ου, ὁ, ἡ, invenustus, foedus, aversandus, qui est ἐκ τρόπου haud pro more solito, οὐ κατὰ τρόπον.

Ἐκτραπέλως, *Adv.* invenuste, foede. A praec.

Ἐκτραχηλίζω, f. ίσω, excutio & praecipitem do, *de equo*. 2) collum seu cervicem frango. 3) interficio, *nominatim*, decollo. 4) in superbiam ago, effero, extollo. *Pass.* ἐκτραχηλίζεσθαι, excuti, praecipitari, & in caput devolvi. 2) interfici. 3) superbire. 4) deliquium pati.

Ἐκτραχύνω, f. υνῶ, exaspero, exacerbo.

Ἐκτρέπω, f. τρέψω, deflecto. 2) *Pass.* diverto, deflecto iter. *b*) aversor.

Ἐκτρέφω, f. θρέψω, enutrio, educo.

Ἐκτρέχω, excurro, proripio me.

Ἔκτρησις, εως, ἡ, foramen. Ab ἐκ & τιτρῶν, *perforo*.

Ἐκτριαινόω, ῶ, f. ώσω, tridente emoveo.

Ἐκτριβή, ῆς, ἡ, extritio, deletio.

Ἐκτρίβω, fut. ψω, extero, polio.

Ἔκτριμμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid abstergimus. 2) mantile, sudarium &c. Ab ἐκτρίβω.

Ἔκτριψις, εως, ἡ, deletio.

Ἐκτροπή, ῆς, ἡ, deflexio, digressio. 2) diverticulum. 3) divortium aquarum &c. 4) ambages. Ab ἐκτρέπω.

Ἐκτροπίας, ου, ὁ, scilicet οἶνος, vappa. A praec.

Ἐκτρόπιον, ου, τὸ, vitium palpebrae eversae. Ab eodem.

Ἔκτροπος, ου, ὁ, ἡ, deflexus. 2) male moratus. 3) dissentaneus. 4) qui descivit a more solito, a ratione consueta, quae exspectatur & requiritur.

Ἐκτροφή, ῆς, ἡ, nutritio, educatio. Ab ἐκτρέφω.

Ἐκτροχάζω, f. άσω, excurro, procurro, percurro.

Ἐκτρυγάω, ῶ, f. ήσω, vindemio.

Ἐκτρυπάω, ῶ, f. ήσω, exterebro. 2) terebrando erumpo.

Ἐκτρύπημα, ατος, τὸ, terebramen, ramenta, quae terebra educit. A praec.

Ἐκτρυχόω, ῶ, f. ώσω, detero, attero, consumo, exhaurio.

Ἐκτρύχω, idem.

Ἐκτρώγω, erodo, exedo.

Ἔκτρωμα, ατος, τὸ, abortus. Ab ἐκτιτρώσκω.

Ἐκτρωματιαῖος, αία, αῖον, abortivus. A praec.

Ἔκτρωσις, εως, ἡ, abortus.

Ἐκτρωσμός, οῦ, ὁ, abortio.

Ἐκτυγχάνω, adsequor, *vel* sum.

Ἐκτυμπάνωσις, εως, ἡ, tumor, quo in modum tympani aliquid intumescit. Ab ἐκ & τυμπανόω, quod tamen non repetitur.

Ἔκτυπος, ου, ὁ & ἡ, expressus ex archetypo.

Ἐκτυπόω, ῶ, f. ώσω, exprimo, effingo, informo.

Ἐκτύπωμα, ατος, τὸ, effigies expressa.

Ἐκτύπωσις, εως, ἡ, expressio, efformatio.

Ἐκτυφλόω, ῶ, f. ώσω, excaeco.

Ἐκτύφλωσις, εως, ἡ, excaecatio.

Ἐκτύφομαι & ἐκτυφόομαι, οῦμαι, incendor. 2) efferor, superbio, efferor ad superbiam, ineptio, stultus, delirus fio.

Ἑκυρά, ᾶς, ἡ, socrus, mariti mater. Ab seq.

ἙΚΥΡΟΣ, ου, ὁ, socer, mariti pater.

Ἐκφαγεῖν, exedere, ἐξέφαγον, ἐκφαγεῖν.

Ἐκφαιδρύνω, f. υνῶ, mundo, polio, nitidum reddo.

Ἐκφανής, έος, ὁ, ἡ, manifestus, apertus. 2) splendidus, illustris. Ab seq.

Ἐκφαίνω, f. ανῶ, in lucem edo, profero, prodo, evulgo; & 2) ἐκφαίνομαι, in lucem edor. 3) appareo, conspicuus sum.

Ἐκφανίζω, f. ίσω, manifestum reddo, aperio. Ab ἐκφανής.

Ἔκφανσις, εως, ἡ, patefactio, divulgatio. 2) expressio, enarratio, significatio. Ab ἐκφαίνω.

Ἐκφαντικός, ή, όν, enunciativus. Ab eod.

Ἐκφαντικῶς, *Adv.* enunciative. 2) expresse, significanter. A pr.

Ἐκφαντορία, ας, ἡ, doctrina rerum reconditarum interpres. Ab ἐκφάντωρ.

Ἐκφαντορικός, ή, όν, idem quod ἐκφαντικός. A pr.

Ἔκφαντος, ου, ὁ & ἡ, patefactus, evulgatus. Ab ἐκφαίνω.

Ἐκφάντωρ, ορος, ὁ, enarrator, interpres, qui arcanum aliquod patefacit. Ab eod.

Ἐκφανῶς, manifeste, palam. Ab ἐκφανής.

Ἔκφασις, εως, ἡ, edictum. Ab ἔκφημι.

Ἔκφασμα, ατος, τὸ, spectrum, *ut simplex*.

Ἐκφατνίζω, amoveo e praesepi, mensa &c. Ab ἐκ & φάτνη.

Ἐκφατνίσματα, ων, τὰ, praesepium purgamenta, sordes, quae e praesepibus ejiciuntur, reliquiae pabuli. A praec.

Ἐκφάτως, *Adv.* supra modum, ut dici nequeat. Ab ἐκ & φημί.

Ἐκφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, contemno.

Ἐκφαυλισμός, οῦ, ὁ, contemtus, detractio. A pr.

Ἔκφαυλος, ου, contemtus, foedus.

Ἐκφερομυθῶ, dicta foras elimino, divulgo. qu. ἐκφέρω τὸν μῦθον. Ex ἐκ, φέρω, & μῦθος, *verbum*.

Ἐκφέρω, effero, exporto. 2) effero mortuum. 3) divulgo, enuntio. 4) publico, v. c. librum, publice propono, recito &c. 5) promo, edo. 6) refero v. c. ad senatum, vel populum. 7) infero v. c. bellum. 8) uterum fero ad maturitatem foetus.

Ἐκφεύγω, f. ξω, effugio.

Ἔκφημι, eloquor; unde ἔκφατο, ἐκφάσθαι.

Ἐκφθείρομαι, exeo. v. φθείρομαι.

Ἐκ-

Ἐκφθείρω, corrumpo, perdo, interficio.

Ἐκφλαυρίζω, f. ίσω, idem quod ἐκφαυλίζω.

Ἐκφλεγματοῦσθαι, in phlegma converti.

Ἐκφλέγω, f. ξω, exuro.

Ἐκφλίβω, idem quod ἐκθλίβω, ap. Hipp. *Æol.*

Ἐκφλογόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, flammam ejeculor.

Ἐκφλυαρίζω, f. ίσω, contemno, deprimo, nugis annumero.

Ἐκφλύζω, f. ύσω, ebullio, exundo.

Ἐκφλυνδάνω, idem.

Ἐκφλύσσω, f. ξω, ebullio; apud Apollon. Rhod. ἐκφλύξαι, quasi exæstuare, e corde æstuante promere. Ex ἐκ & φλύω.

Ἐκφοβέω, ῶ, f. ήσω, exterreo. ἐκφοβέομαι, extimesco. Hinc

Ἐκφόβηθρον, ου, τὸ, terriculamentum.

Ἐκφόβημα, τὸ, idem.

Ἐκφόβησις, εως, ἡ, terror, terrefactio.

Ἔκφοβος, ου, ὁ, ἡ, exterritus, consternatus.

Ἐκφοινίσσω, ίττω, f. ξω, rubefacio. 2) cruento.

Ἐκφοιτάω, ῶ, f. ήσω, exeo, egredior, prodeo.

Ἐκφοίτησις, εως, ἡ, egressio. 2) divulgatio rei.

Ἐκφορὰ, ᾶς, ἡ, eletio. 2) funus. 3) divulgatio. Ab ἐκφέρω.

Ἐκφορέω, ῶ, f. ήσω, effero, exporto.

Ἐκφόρημα, ατος, τὸ, quod exportatum s. egestum est.

Ἐκφόρησις, εως, ἡ, exportatio, egestio.

Ἐκφόριον, ου, τὸ, terræ proventus. *Plur.* τὰ ἐκφόρια. A seq.

Ἔκφορος, ου, ὁ, ἡ, qui exportari potest. 2) divulgatus. 3) percitus. Ab ἐκ & φέρω.

Ἐκφορτίζομαι, f. ίσομαι, onus abjicio, exonero. 2) excutio velut onus.

Ἐκφράζω, f. άσω, eloquor, edissero, enarro.

Ἐκφρακτικὸς, ὴ, ὸν, cui vis inest expediendi meatus obstructos. Ab ἐκφράσσω, *obstructiones amoveo, aperio.*

Ἔκφρασις, εως, ἡ, descriptio, explicatio, expositio. Ab ἐκφράζω.

Ἐκφραστικὸς, ὴ, ὸν, eloquendi facultate præditus. Ab eod.

Ἐκφρέω, ἐκφρέω, vel ἐκφρημι, f. φρήσω, emitto foras. 2) effero.

Ἐκφροντίζω, ῶ, f. ήσω, curo. 2) despicio. 3) animo efferor, omninoque impotenter fortunam fero. 4) desipio.

Ἐκφροντίζω, f. ίσω, excogito. 2) non curo. 3) cogito.

Ἐκφρόνως, *Adv.* dementer. A seq.

Ἔκφρων, ονος, ὁ & ἡ, delirans, amens. Ex ἐκ & φρὴν, *mens.*

Ἐκφυὰς, άδος, ἡ, res, quæ alii adnata est. Ab ἐκφύω.

Ἐκφυγγάνω, & ἐκφυγγάνω, effugio. Ab ἐκφεύγω.

Ἐκφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium, fuga. Ab eod.

Ἐκφυὴς, έος, ὁ, ἡ, naturæ modum excedens, *sed fere in bonam partem.* Ex ἐκ & φυὴ, *natura.*

Ἐκφυλλοφορέω, ῶ, fut. ήσω, senatu, vel ordine aliquem moveo. Ex ἐκ, φύλλον, *folium*, quo olim suffragie ferebantur, & φέρω. (Nisi potius est a φῦλον, *tribus, ordo.* v. ἔκφυλος.)

Ἐκφυλλοφορία, ας, ἡ, ejectio e tribu, senatu, *vel* populo. A pr.

Ἔκφυλος, ου, ὁ & ἡ, qui non est ejusdem tribus. 2) qui nullius est tribus. 3) peregrinus, externus, barbarus, a moribus gentis ebhorrens. 4) inusitatus. Ex ἐκ & φυλὴ, *tribus.*

Ἔκφυμα, τος, τὸ, papula. Ab ἐκφύω.

Ἐκφυσάω, ῶ, f. ήσω, exsufflo; vehementer respiro, gravi respiratione leboro. 2) follibus ventilo, vel spiritu. 3) effero, elatum facio, ἐκπεφυσημένος, elatus.

Ἐκφύσημα, ατος, τὸ, efflatio. 2) inflatio, morbus. 3) id, quod efflatur. A pr.

Ἐκφύσησις, εως, ἡ, efflatio. Ab eod.

Ἔκφυσις, εως, ἡ, q. d. enescentia, germinatio. 2) eruptio germinentium post sementem. 3) generatio, procreatio. 4) quæ nate sunt. Ab ἐκφύω.

Ἐκφυσιάω, f. ήσω, exspiro, efflo.

Ἔκφυσις, εως, ἡ, idem quod ἔκφυσις.

Ἐκφυτεύω, transletum elicunde planto.

Ἐκφύω, f. ύσω, & ἐκφύομαι, gigno. 2) nascor.

Ἐκφωνέω, ῶ, fut. ήσω, exelamo. 2) pronuntio, exprimo. 3) nominatim dico.

Ἐκφώνησις, εως, ἡ, exelamatio. 2) Figura rhetorica. 3) pronuncietio, vocis emissio. 4) diserta alicujus nominatio.

Ἐκφωτίζω, f. ίσω, illumino, illustro.

Ἐκχαλάω, ῶ, f. άσω, dimitto, laxando emitto. 2) dejicio.

Ἐκχαλκεύω, f. σω, febticor ex ære aut metello elio.

Ἐκχαραδρόω, ῶ, f. ώσω, vi erumpo, *de flumine.* 2) cavernosum & falebrosum reddo, torrentibus impetuosis excavo. Ex ἐκ & χαράδρα, *sulcus, quem torrens fecit.*

Ἐκχαυνόω, ῶ, f. ώσω, laxiorem reddo, emollio. 2) tumidum reddo, *proprie & tropice.*

Ἐκχέω, f. εύσω, effundo, exhaurio. 2) *Pass.* effundor, ebsumor, pereo. v. ἐκχύω.

Ἐκχιλόω, ῶ, f. ώσω, pabulo privo, vasto; unde ἐκκεχιλωμένος, desolatus.

Ἐκχλοιόομαι, οῦμαι, &

Ἐκχλωριάομαι, pallesco, sed ut aliquid viridis vel luridi admistum sit.

Ἐκχοΐζω, f. ίσω, fodio. 2) emundo. Ex ἐγχόω, *humum adgero.*

Ἐκχολόω, ῶ, f. ώσω, in bilem verto. 2) bile impleo. 3) iratum reddo.

Ἐκχορδέω, f. ήσω, fidibus cano.

Ἐκχορεύω, f. σω, e choro ejicio.

Ἐκχρέμπτομαι, f. ψομαι, exspuo.

Ἐκχρηματίζομαι, f. ίσομαι, exigo pecuniam.

Ἐκχρῆσαι, sufficere. ἐξέχρησε, sufficit. ἐκχρήσει, ex usu erit. A χρὴ, ut ἀπόχρη.

Ἐκχρησμῳδέω, f. ήσω, vaticinor, oraculum edo.

Ἐκχυλίζω, f. ίσω, succum elicio. 2) in succum redigo.

Ἐκχυμίζω, f. ίσω, exsugo. Ex ἐκ & χυμὸς, *succus.*

Ἐκχυμόω, ῶ, f. ώσω, a quo ἐκχυμοῦσθαι aliquid dicitur, cum succos & humores extra vasa sua effundit, ut in sugillatione.

Ἐκχύμωμα, ατος, τὸ, sanguinis suffusio, sugillatio.

Ἐκχύμωσις, εως, ἡ, idem.

Ἔκχυσις, εως, ἡ, effusio.

Ἐκχύτης, ου, ὁ, qui effundit.

Ἔκχυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, effusus.

Ἐκχυτρίζω, f. ίσω, ex olla effundo, vel eximo. 2) effundo. Ex ἐκ & χύτρα, *olla.*

Ἐκχύω, effundo; *Pass.* magno amore alicujus rei capior. 2) valde exhilaror, ad lætitiam, risum profundor. 3) frangor, languesco. 4) pereo, frustra consumor, *de labore, impensa.*

Ἐκχωνεύω, f. σω, conflo.

Ἐκ-

Ἐκχωρέω, ῶ, f. ήσω, cedo. 2) discedo.
Ἐκχώρησις, ἡ, excessus, discessus. A pr.
Ἐκψήγμα, τὸ, ramentum.
Ἐκψύχω, f. ξω, animam efflo, exspiro. 2) deficio animo.
ἘΚΩ'Ν, οῦσα, ὸν, voluntarius; qui sponte aliquid facit.
Ἐλάα, ας, ἡ, oliva, fructus olei. Ab ἐλαία.
Ἐλάδιον, ε, τὸ, pauxillum olei, copiolæ olei rancidi. A pr.
ἘΛΑΙ'Α, ας, ἡ, oliva, arbor. 2) olea, i. e. fructus olivæ.
Ἐλαίαγνος, ε, ἡ, oleagnus, planta. Ex ἐλαία & ἄγνος, vitex.
Ἐλαιάεις, άεσσα, άεν, Gen. εντος, έσσης, εντος, oleosus, oleaceus. Ab ἐλαία.
Ἐλαιαλογέω, ῶ, f. ήσω, olivarum fructus colligo. Ex eod. & λέγω.
Ἐλαιέμπορος, ε, ὁ, qui olearum vel olei mercaturam exercet.
Ἐλαίζω, oleas colo. 2) oleagino colore sum.
Ἐλαιήεις, ήεσσα, ῆεν, oleosus. v. ἐλαιώδης.
Ἐλαιηρὸς, ρὰ, ρὸν, olearis, olearius.
Ἐλαΐνεος, έα, εον, oleaginus, ex olea arbore.
Ἐλάϊνος, ίνη, ινον, idem.
Ἐλαιόβροχος, ε, ὁ & ἡ, oleo tinctus, imbutus. Ex ἐλαία & βρέχω, rigo.
Ἐλαιόδευτος, ε, ὁ & ἡ, oleo imbutus. Ex eod. & δεύω, imbuo.
Ἐλαιοδόκος, vel ἐλαιοδόχος, ε, ὁ, ἡ, oleum continens. Ex eod. & δέχομαι, capio.
Ἐλαιοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, olivæ vel olei speciem habens. Ex eod. & εἶδος.
Ἐλαιοθήκη, ἡ, cella olearia.
Ἐλαιόθρεπτος, ον, oleo nutritus. Ex ἔλαιον & τρέφω.
Ἐλαιοκομία, olearum cultura. A seq.
Ἐλαιοκόμος, ε, ὁ & ἡ, olearum cultor. Ex ἐλαία & κομέω, curo.
Ἐλαιοκονία, ας, ἡ, albarium ex oleo. Ex ἔλαιον & κονία, albarium.
Ἐλαιολογέω, ῶ, f. ήσω, olivas colligo. Ex ἐλαία & λέγω, colligo.
Ἐλαιολόγος, ε, ὁ & ἡ, qui olivas colligit. Ex iisd.
Ἐλαιόμελι, ιτος, τὸ, elæomeli, oleum melleum. quod in Syria alibique ex arborum caudicibus effluit. E seq. & μέλι.
Ἔλαιον, ε, τὸ, oleum. Ab ἐλαία.
Ἐλαιοπινὴς, ὲς, oleo imbutus, sordidus. Ab ἔλαιον & πῖνος, sordes.
Ἐλαιοποιΐα, ας, ἡ, oleitas, confectio, elaboratio olei. Ex ἔλ. & ποιέω.
Ἐλαιοπωλεῖον, ε, τὸ, locus, ubi venditur oleum. Ex ἔλ. & πωλέω.
Ἐλαιοπώλης, ε, ὁ, venditor olei.
Ἐλαιοπώλιον, ε, τὸ, idem quod ἐλαιοπωλεῖον.
Ἐλαιοτριβεῖον, ε, τὸ, trapetum, locus, ubi olivæ teruntur, & oleum exprimitur. Ex ἐλ. & τρίβω, tero.
Ἐλαιοτρύγητος, ἡ, vindemia olivarum.
Ἐλαιότρυγον, ε, τὸ, olei fæx, amurca. E ἔλ. & τρὺξ, fæx.
Ἐλαιουργεῖον, ε, τὸ, locus, ubi oleum conficitur. Ex ἔλ. & ἔργον, opus.
Ἐλαιουργία, ας, ἡ, olei confectio. Ex iisd.
Ἐλαιοφόρον, ε, τὸ, vas olearium. Ex ἔλ. & φέρω.
Ἐλαιοφόρος, ε, ὁ & ἡ, ferens oleas, olivifer. Ex ἐλαία & φέρω.
Ἐλαιοφυὴς, έος, ὁ & ἡ, oleis consitus, in quo oleæ enatæ sunt. Ex eod. & φύω, nascor.

Ἐλαιοφυλλοφάγος, ὁ & ἡ, olivæ folia edens.
Ἐλαιόφυτος, ε, ὁ & ἡ, idem quod ἐλαιοφυής.
Ἐλαιοχρισία, ας, ἡ, olei inunctio. Ex ἔλαιον & χρίω.
Ἐλαιόω, ῶ, f. ώσω, olivas colligo. 2) oleo ungo.
Ἐλαῒς, ίδος, ἡ, oliva, olea arbor. Ab ἐλαία.
Ἐλαϊστὴς, ȣ̃, ὁ, qui oleas colligit. Ab ἐλαΐζω.
Ἐλαιώδης, εος, ὁ & ἡ, oleosus. 2) pinguis.
Ἐλαιὼν, ῶνος, ὁ, olivetum. Ab ἐλαία.
Ἐλαιωτὴρ, ῆρος, ὁ, qui olivas colligit, qui olivat.
Ἐλαιωτὸς, ὴ, ὸν, oleo unctus, seu imbutus.
Ἑλάνδρος, ον, viros capiens. Ab ἑλῶ & ἀνήρ.
Ἐλασᾶς, ὁ, nomen avis, ap. Aristoph.
Ἐλασείω, expeditionem apparo. Ab ἐλαύνω.
Ἐλασία, ας, ἡ, equitatio. 2) expeditio militaris. 3) actio cudendi.
Ἐλασίβροντος, ε, ὁ & ἡ, tonitru agitans, impetu quodam agitatus, qualis est tonitru. Ex ἐλαύνω & βροντὴ, tonitru.
Ἐλάσιππος, ον, qui equis vehitur, eques. Ab ἐλαύνω & ἵππος.
Ἔλασις, εως, ἡ, agitatio equorum, seu currus. 2) expeditio militaris. 3) remigatio. 4) expulsio, abactus. Ab ἐλαύνω.
Ἔλασμα, ατος, τὸ, lamina metalli. Ab eod.
Ἐλασμὸς, ȣ̃, ὁ, idem, & ab eod.
Ἐλασσόνως, Adv. minus, deficienter. Ab ἐλάσσων.
Ἐλασσόω, ἐλαττόω, ῶ, f. ώσω, diminuo. Ab eod.
Ἐλάσσωμα, ατος, τὸ, diminutio, deterior conditio. A pr. v. & ἐλάττωμα.
Ἐλάσσων, vel ἐλάττων, ονος, ὁ, ἡ, minor. 2) deterior. 3) inferior. 4) paucior. ἔλασσον, Adv. minus: Comparativus ab ἐλαχύς.
Ἐλαστὴς, ȣ̃, ὁ, impulsor, agitator. Ab ἐλαύνω.
Ἐλαστρέω, ῶ, f. ήσω, agito, impello. A pr.
Ἐλάτειρα, ας, ἡ, expultrix, agitatrix. Ab ἐλατήρ.
ἘΛΑ'ΤΗ, ης, ἡ, abies.
Ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ, agitator, auriga. 2) placentæ genus. Ab ἐλαύνω.
Ἐλατήριον, ε, τὸ, quidquid deorsum ventrem purgat. 2) succus cucumeris agrestis. 3) cucumer. Ab eod.
Ἐλάτης, ε, ὁ, agitator. 2) cursor. v. ἐλαστής.
Ἐλατικὸς, ὴ, ὸν, impellendi, incitandi vim habens. Ab ἐλαύνω.
Ἐλατίνη, ης, ἡ, herba quædam. Ab ἐλάτη.
Ἐλάτινος, ίνη, ινον, abiegnus. Ab eod.
Ἐλατὸς, ὴ, ὸν, ductilis ut lamina metalli. Ab ἐλαύνω.
Ἔλαττον, Adv. minus, parum. formula ἔλαττον ἔχειν est vinci, inferiorem esse, deteriori conditione, injuria affici, inultum abire. Ab ἐλάσσων.
Ἐλαττονάκις, Adv. minus, rarius. A pr.
Ἐλαττονέω, ῶ, f. ήσω, minus habeo.
Ἐλαττόνως, Adv. minus.
Ἐλαττόω, idem quod ἐλασσόω.
Ἐλάττωμα, τὸ, jactura, calamitas belli &c. A pr. v. ἐλάσσωμα.
Ἐλάττων, idem quod ἐλάσσων.
Ἐλάττωσις, εως, ἡ, diminutio, jactura. Ab ἐλαττόω.
Ἐλαττωτικὸς, ὴ, ὸν, diminutivus, diminuendi vim habens. Ab eod.
ἘΛΑΥ'ΝΩ, f. ἐλάσω, p. ἐλήλακα, agito, impello. 2) stimulo, incito. 3) exerceo, exagito. 4) fatigo. 5) vexo, insector. 6) persequor judicio, accuso. 7) verbero. 8) excutio. 9) excito, cieo; moveo. 10) abigo, expello. 11)

11) duco, ductile opus facio. 12) traduco, transfigo. 13) promoveo, progredior, evado, pervenio. 14) equito. 15) vulnero.
Ε'λάφειος, ο, ὁ & ἡ, cervinus. Ab ἔλαφος.
Ε'λαφηβολία, ας, ἡ, cervorum venatio. Ex eod. & βάλλω.
Ε'λαφηβόλια, ων, τὰ, festum in honorem Dianæ venatricis. Ex iisd.
Ε'λαφηβολιὼν, ῶνος, ὁ, nonus mensis Atticus, Martio respondens, a figendis cervis dictus. Ex iisd.
Ε'λαφηβόλος, ο, ὁ & ἡ, qui cervos jaculis figit, venator cervorum. 2) venator quivis. Ex ἔλαφος & βάλλω.
Ε'λαφίσκος, ο, ὁ, pullus cervinus.
Ε'λάφειον, ο, τὸ, cornu, *vel* caro cervi.
Ε'λαφόβοσκον, ο, τὸ, elaphoboscon, herba quædam valens contra morsus serpentum. Ex ἔλαφος, & βόσκω.
Ε'λαφώδης, ες, cervo similis. Ex ἔλ. & εἶδος.
Ε'λαφόκρανος, ο, cervinum caput habens. Ex ἔλ. & κρανίον, *caput*.
Ε'λαφοκτόνος, ὁ, ἡ, cervos occidens. Ex ἔλ. & κτείνω.
Ε'ΛΑΦΟΣ, ο, ὁ, vel ἡ, cervus, vel cerva. 2) placentæ genus.
Ε'λαφόσκοροδον, ο, τὸ, allium cervinum.
Ε'λαφρία, ας, ἡ, levitas. 2) paucitas. Ab ἐλαφρός.
Ε'λαφρίζω, f. ίσω, levo, elevo, allevo.
Ε'λαφρόπους, ος, celer.
Ε'ΛΑΦΡΟΣ, ο, ὁ, levis & celer, velox. 2) levis, non gravis. 3) levis, non molestus, non difficilis. 4) inops, non potens, contemnendus. Unde
Ε'λαφρότης, τητος, ἡ, levitas, celeritas.
Ε'λαφρύνω, f. υνῶ, allevo, leve reddo.
Ε'λαφρῶς, *Adv.* leviter, celeriter.
Ε'λάχιστα, *Adv.* minime. A seq.
Ε'λάχιστος, ιστη, ιστον, minimus, paucissimus, brevissimus. Ε'λαχιστότερος, έρα, ερον, minimo minor. Ab ἐλαχύς.
Ε'λαχυπτέρυξ, γος, ὁ, ἡ, breves alas habens.
Ε'λάω, f. άσω, abigo, ejicio, ut ἐλαύνω.
Ε'ΛΑΧΥΣ, ἐλαχεῖα, ὺ, parvus, exiguus; *Comp.* ἐλάσσων; *Superl.* ἐλάχιστος.
Ε'λαῶν, ῶνος, ὁ, oliverum. Ab ἐλαία.
Ε'ΛΔΟΜΑΙ, *Poet.* cupio, desidero.
Ε'λδωρ, ορος, τὸ, desiderium, cupido. A pr. v. ἐέλδωρ.
Ε'λεάζαρ, ὁ, Eleazar, Nomen viri, ἐξηλιτοι. *Dei auxilium*.
Ε'λεαίρω, misereor. Ab ἔλεος, *misericordia*.
Ε'λιακείμ, ὁ, Eleachim, nomen viri Hebr. ἑρμηνεύεται. *Deus restituet*.
Ε'ΛΕΑΣ, ὁ, nomen avis.
Ε'λεγεία, ας, ἡ, scil. ᾠδὴ, idem quod seq.
Ε'λεγεῖον, ο, τὸ, carmen elegiacum, scil. μέτρον. Ab ἔλεγος.
Ε'λεγειοποιὸς, ο, ὁ, scriptor elegiarum.
Ε'λεγεῖος, ὡς, ὧος, ad mœstitiam factus.
Ε'ΛΕΓΙΝΟΙ, ων, οἱ, pisces gregales, elegini.
Ε'λεγκτικὸς, ἡ, ὸν, reprehendendi vim habens, vel fallendi, coarguendi. Ab ἐλέγχω.
Ε'λεγκτὸς, ἡ, ὸν, reprehensibilis. Ab eod.
Ε'λεγμὸς, ο, ὁ, reprehensio. Ab eod.
Ε'λεγξις, εως, ἡ, idem. Ab eod.
Ε'ΛΕΓΟΣ, ο, ὁ, lamentatio, vox lugubris. 2) carmen elegiacum, quo lamentatio continetur.
Ε'λεγχείη, ης, ἡ, increpatio, probrum. A seq.
Ε'λεγχὴς, έος, ὁ & ἡ, vituperabilis, turpis.
Ε'λεγχογάμος, ο, fidem aut perfidiam conjugis ostendens.
Ε'λεγχος, εος, τὸ, probrum, dedecus.
Ε'λεγχος, ο, ὁ, argumentum, indicium, signum. 2) criminatio. 3) accusatio. 4) convictio.
Ε'ΛΕΓΧΩ, f. ξω, arguo, argumentis demonstro. 2) refuto, redarguo, reprehendo. 3) convinco. 4) reprimo, coerceo. 5) adspernor. 6) sciscitor, percontor. 7) quæstionem de aliquo habeo. Homerus Achillem ait ἐλέγχειν τοὺς τῶν πρεσβευτῶν πόδας, pedes legatorum ignominiæ publicæ exponere, qui ita se gereret, ut non posset non inter omnes constare, legatos irritum iter obiisse, & nihil potuisse suis orationibus efficere, aut impetrare.
Ε'ΛΕΔΩΝΗ, ης, ἡ, species polypi.
Ε'λεεινολογέω, ῶ, f. ήσω, miserabiliter loquor, miserabilem vocem edo. Ex ἐλεεινὸς & λέγω.
Ε'λεεινολογία, ας, ἡ, oratio miserabilis. Ex eod. & λόγος.
Ε'λεεινὸς, ἡ, ὸν, miserabilis. Ab ἔλεος.
Ε'λεεινῶς, *Adv.* miserabiliter. A pr.
Ε'λεέω, ῶ, f. ήσω, misereor; & *in Pass.* misericordiam moveo. Ab ἔλεος.
Ε'λεημονικὸς, ἡ, ὸν, misericors, benignus. Ab ἐλεήμων.
Ε'λεημόνως, *Adv.* misericorditer. Ab eod.
Ε'λεημοσύνη, ης, ἡ, misericordia. 2) stips rogata pauperibus. 3) omne beneficium, quo calamitosos prosequimur. A seq.
Ε'λεήμων, ονος, ὁ & ἡ, misericors. Ab ἔλεος.
Ε'λεητικὸς, ἡ, ὸν, ad misericordiam propensus, misericors. Ab ἐλεέω.
Ε'λεητὺς, ύος, ἡ, commiseratio. Ab eod.
Ε'λειοβάτης, ο, ὁ, qui per paludes graditur, vehitur. Ex ἕλος, *palus*, & βαίνω.
Ε'λειογενὴς, έος, ὁ, ἡ, in palustribus locis natus. Ex eod. & γίνομαι.
Ε'λειονόμος, ο, ὁ, ἡ, vel ἑλονόμος, in paludibus degens, palustris. Ab eod. & νέμω, *habito*, vel *pascor*.
Ε'λειος, ο, ὁ, ἡ, palustris, in paludibus nascens, vel degens. Ab ἕλος.
Ε'λειὸς, ο, ὁ, glis. 2) sciurus. 3) species accipitris. Ab eod.
Ε'λειοσέλινον, apium palustre.
Ε'λειότροφος, ο, ὁ, ἡ, in paludibus altus, crescens. Ex ἕλος & τρέφω.
Ε'λειόχρυσος, ο, ὁ, aurelia, flos agrestis aurei coloris.
Ε'ΛΕΛΕΥ, acclamatio bellica, eleleu!
Ε'λελίζω, f. ίσω, eleleu, s. alala clamo; & ἐλελίζομαι, defleo cum acclamatione τὸ ἐλελεῦ. 2) torqueo. A pr.
Ε'λελισφακίτης, ο, ὁ, sc. οἶνος, vinum salvia conditum. A seq.
Ε'λελίσφακον, ο, τὸ, vel ἐλελίσφακος, ο, ὁ, salvia obversa & implicata mari, salvia femina. A σφάκος, *salvia*.
Ε'λελίττω, f. ξω, rapido volumine torqueo, convolvo, *vel* circumago, concutio & tremefacio. Ab εἰλέω, *volvo*.
Ε'λελιχθμὸς, ατος, τὸ, rapidus motus & concussio. A pr.
Ε'λελίχθων, ονος, ὁ, ἡ, qui terram rapido motu concutit. Ex eod. & χθών.
Ε'ΛΕ'ΝΗ, ης, ἡ, Helena. 2) vas quoddam.
Ε'λενηφόρια, τὰ, sacra dicta, ἀπὸ τῆς ἑλένης, ἡ vase, in quo mysteria portabantur, & φέρω.

Ἑλένια, τὰ, sacra apud Lacedæmonios Helenæ consecrata.

Ἑλένιον, ου, τὸ, herba, quæ e lacrimis Helenæ enata fingitur. Philox. inula.

Ἐλεοδύτης, ου, ὁ, mensæ coquinariæ minister. Ex ἐλεός & δύω.

Ἐλεόθρεπτος, ου, ὁ & ἡ, genitus seu nutritus in paludibus. Ex ἕλος & τρέφω. v. ἑλεότροφος.

Ἐλεοῖ, Adv. misere, per Syncop. pro ἐλεεινῶς.

Ἐλεὸν, οῦ, τὸ, sive

ἘΛΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, mensa coquinaria. 2) avis quædam.

Ε'ΛΕΟΣ, ου, ὁ, vel ος, εος, τὸ, misericordia, commiseratio. Invenitur quoque pluralis.

Ἑλεπτόλιον, ου, τὸ, idem quod ἑλεπόλιον.

Ἑλέπολις, εως, ἡ, sc. μηχανὴ, machina obsidionalis, qua urbes facile aut certo capiuntur. Ex ἑλεῖν & πόλις.

Ἑλέπτολις, idem.

Ἑλετὸς, ἡ, ὸν, prensabilis, ap. Hom. Ab ἑλεῖν, prehendere.

Ἐλευθερία, ας, ἡ, libertas.

Ἐλευθέρια, τὰ, sacra libertatis.

Ἐλευθεριάζω, f. άσω, libere vagor, ut servus fugitivus. 2) libertatem usurpo, libere ago, liberi hominis mores affecto.

Ἐλευθεριαστικὸς, ἡ, ὸν, qui libertatem amat, qui libere agere amat. A pr.

Ἐλευθερικὸς, ἡ, ὸν, liber.

Ἐλευθέριος, ου, ὁ, ἡ, liberali ingenio præditus, ingenuus. 2) liberalis, libero homine dignus. 3) servator, liberator. Epitheton Jovis.

Ἐλευθεριότης, ητος, ἡ, ingenuitas. 2) liberalitas. 3) beneficium a sincero animo profectum.

Ἐλευθερίως, Adv. liberaliter, ingenue.

Ἐλευθερόπαις, αιδος, ὁ, ἡ, cui filii sunt liberi, & qui ipse etiam liber est.

Ἐλευθεροπράτιον, τὸ, liberi hominis venditio. unde ἐλευθεροπρασίας δίκη, plagii crimen. Ex ἐλεύθερος & πιπράσκω.

Ἐλευθεροπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, liberum hominem decens, liberalis. Ex eod. & πρέπει.

Ἐλευθεροπρεπῶς, liberaliter, ut hominem liberum & ingenuum decet. A pr.

ἘΛΕΥ'ΘΕΡΟΣ, έρα, ερον, vel ου, ὁ, ἡ, qui vadit, quo vult. 2) liber, non servus. 3) liber, immunis, liberatus. 4) liberalis, ingenuus, generosus. (forte ab ἐλεύθω, qui qua vult via libere incedit.)

Ἐλευθεροστομέω, ῶ, f. ήσω, libere loquor.

Ἐλευθεροστομία, ας, ἡ, libertas loquendi, *vel* fiducia ex animi sententia fandi. A seq.

Ἐλευθερόστομος, ου, ὁ, ἡ, qui loquitur libere, quæcunque in buccam veniunt. Ex ἐλ. & στόμα.

Ἐλευθερόω, ῶ, f. ώσω, libero, manumitto. 2) in libertatem vendico.

Ἐλευθέρως, Adv. libere, ut liberum & ingenuum hominem decet.

Ἐλευθέρωσις, εως, ἡ, liberatio.

Ἐλευθερωτὴς, οῦ, ὁ, liberator.

Ἐλεύθω, venio, inusit. pro ἔρχομαι. Unde usitata, ἐλεύσομαι. ἐλήλυθα. ἦλθον.

Ἐλευθὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Lucina, quod invocetur, ut partus veniat in lucem. A præc.

Ἔλευσις, εως, ἡ, adventus. 2) itio. Ab eod.

Ἐλευστέον, eundum est. Ab eod.

ἘΛΕΦΑΙ'ΡΩ, decipio, noceo, lædo.

Ἐλεφαντηγωγὸς, οῦ, ὁ, qui elephantem agit, vel ducit.

Ἐλεφαντάρχης, ου, ὁ, dux eorum, qui pugnant ex elephantis, elephantorum præfectus.

Ἐλεφανταρχία, ας, ἡ, præfectura elephantorum. A præc.

Ἐλεφάντειος, ου, ὁ & ἡ, elephantinus.

Ἐλεφαντίασις, εως, ἡ, elephantiasis, morbus lepræ similis.

Ἐλεφαντιασμὸς, οῦ, ὁ, idem. A seq.

Ἐλεφαντιάω, ῶ, elephantiasi laboro.

Ἐλεφάντινος, η, ον, eburnus.

Ἐλεφαντιστὴς, οῦ, ὁ, elephantorum magister, elephantorum domitor & rector.

Ἐλεφαντόδετος, ου, ὁ, ἡ, ebore clausus vel revinctus.

Ἐλεφαντοκόλλητος, ον, ex ebore compositus, s. ebore ornatus, eburneis sigillis.

Ἐλεφαντόκωπος, ου, ὁ, ἡ, eburneum capulum habens. Ex ἐλέφας & κώπη, *capulus*.

Ἐλεφαντομάχης, ου, ὁ, cum elephantis pugnans, elephantis infestus. Ex eod & μάχομαι.

Ἐλεφαντόπους, οδος, ὁ & ἡ, eburneos pedes habens.

Ἐλεφαντοφάγος, ου, ὁ & ἡ, elephanti carnem comedens.

Ἐλεφαντώδης, εος, ὁ, ἡ, elephantinus. A seq.

ἘΛΕ'ΦΑΣ, αντος, ὁ, elephas, elephantus. 2) ebur. 3) elephantiasis, *morbus*. 4) poculi genus.

ἙΛΗ, ης, ἡ, calor solaris. 2) splendor solis. v. εἵλη.

Ἑλιγδὴν, Adv. volutim, volubiliter. Ab ἑλίσσω, *volvo*.

Ἕλιγμα, ατος, τὸ, volutatio, involutio. Ab eod.

Ἑλιγματώδης, εος, ὁ, tortuosus, flexuosus. A præc.

Ἑλιγμὸς, οῦ, ὁ, vortex, gyrus. Ab ἑλίσσω.

Ἑλικάμπυξ, υκος, ἡ, crines in nodum collectos habens. Ex ἕλιξ & ἄμπυξ.

Ἑλίκη, ης, ἡ, ursa major inter astra. ἑλίκη, salix, Arcadibus. Ab eod.

Ἑλικηδὸν, Adv. volutatim, in orbem. Ab ἑλικός.

Ἑλικίας, ου, ὁ, tortuosus; unda ἑλικίαι κεραυνοί.

Ἑλικοβλέφαρος, ου, ὁ, ἡ, *proprie* cui palpebræ sunt volubiles aut nigræ. 2) pulcros oculos habens, pulcra. Ex ἕλιξ & βλέφαρον.

Ἑλικόδρομος, ου, ὁ & ἡ, in orbem currens. epith. Solis & Lunæ.

Ἑλικοειδὴς, έος, οῦς, tortilis. Ab ἕλιξ & εἶδος.

Ἑλικοειδῶς, Adv. tortuose, in gyrum. A præc.

Ἑλικόεις, όεσσα, όεν, tortuose. A seq.

Ἑλικὸς, ἡ, ὸν, volubilis, tortilis, verticosus. 2) niger. Ab ἕλιξ.

Ἑλικτὴρ, ῆρος, ὁ, armilla. 2) inauris. Ab ἑλίσσω.

Ἑλικτὸς, ἡ, ὸν, tortilis, tortuosus. Ab eod.

Ἑλικὼν, ῶνος, ὁ, Helicon, mons Musis sacer. 2) instrumentum quoddam musicum.

Ἑλικωνιάδες, ων, αἱ, Heliconiades, Musæ. A pr.

Ἑλικώνιος, ία, ιον, Heliconius, ad Heliconem pertinens. Hinc αἱ ἑλικώνιαι παρθένοι, eædem sunt, quæ Helicnniades sive Musæ. Ab eod.

Ἑλικῶπις, ιδος, ἡ. Epith. puellæ, cui oculi sunt nigri, vel rotundi ac mobiles, h. e. pulcri, *unde* 2) pulcra. Ab seq.

Ἑλικωπὸς, ὸν, idem quod seq.

Ἑλίκωψ, ωπος, ὁ, ἡ, cui oculi sunt nigri, vel rotundi, vel mobiles, pulcri. Ex ἕλιξ & ὤψ, *oculus*.

Ἐλιννύαι, αἱ, feriæ. A seq.

ἘΛΙΝΝΥ'Ω, & ἐλινύω, f. ύσω, vito, caveo. 2) de-

2) defino, defisto. 3) maneo, moror. 4) fedo, ceſſare facio.

Ε'ΛΙΝΟΣ, ε, ὁ, ramus, apud Nicandrum. 2) vitis, ap. Dionyf. P.

Ε'λιξ, ικος, ἡ, volumen, involucrum. 2) vortex, gyrus. 3) clavicula. 4) armilla, annulus. 5) ſpecies hederæ. 6) Adj. ὁ, ἡ, intortus, implicitus. 7) volubilis. 8) circumiens. Ab ἑλίσσω.

Ε'λιξις, εως, ἡ, linctus, deglutitio. Ab ἑλίσσω volvo, ap. Hipp. (Nifi eſt potius ἔκλιξις vel ἔκλειξις, ab ἐκ & λείχω. v. infra ἐκλείχω.)

Ε'λικόκερως, ωτος, ὁ, ἡ, tortuoſa cornua habens. Ex ἕλιξ & κέρας.

Ε'λιὺδ, ὁ, Eliud. Nomen viri Ebræum ἄκλιτον. Laus Dei.

Ε'λισάβετ, ἡ, Eliſabetha. Nomen mulieris Ebr. ἄκλιτον. Deus juravit.

Ε'λισσαῖος, ε, ὁ, Eliſſæus. Nomen Prophetæ Ebr. Deo gratus.

Ε'λίσσω, vel ἑλίττω, f. ξω, volvo, circumvolvo, complico. Ab εἰλέω.

Ε'λιτρόχος, ου, in quo vertitur axis, epith. σύριγγος. Ex ἑλίσσω & τρ.

Ε'λίχρυσος, ε, ὁ, idem quod ἑλειόχρυσος.

Ε'λκεσίπεπλος, ε, ὁ, ἡ, longa veſte indutus, peplum inter eundum trahens. Ex ἕλκω & πέπλος.

Ε'λκεχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, cui longa talaris eſt tunica. Ex eod. & χιτών.

Ε'λκέω, f. ήσω, apud Homerum, traho. 2) diſcerpo, dilacero. 3) violo, attento, per vim traho. Ab ἕλκω.

Ε'λκηδὸν, Adv. tractim, trahendo. Ab eod.

Ε'λκηθμὸς, ὃ, ὁ, violentia, tractio, vis.

Ε'λκηθρον, ε, τὸ, traha. 2) buris.

Ε'λκημα, τος, τὸ, præda.

Ε'λκοποιέω, ῶ, f. ήσω, exulcero. Ex ἕλκος & π.

Ε'λκοποιὸς, ὃ, ὁ, vulnificus. 2) exulcerans. Ex iisd.

Ε'ΛΚΟΣ, εος, τὸ, ulcus. 2) vulnus, in primis inveteratum. (Ab ἕλκω, quia humores ad partem faucia am trahuntur.)

Ε'λκόω, ῶ, f. ώσω, ulcero, exulcero. Unde Paſſ. ἑλκώθομαι, ἡλκωμένος.

Ε'λκτικὸς, ὴ, ὸν, vim trahendi habens. A ſeq.

Ε'λκτὸς, ἡ, ὸν, tractus, ductilis. Ab ἕλκω.

Ε'λκύδριον, ε, τὸ, ulcuſculum. Dim. ab ἕλκος.

Ε'λκυσμα, ατος, τὸ, ſcoria, ſeu recrementum argenti. Ab ἑλκύω.

Ε'λκυσμὸς, ὃ, ὁ, tractio. Ab eod.

Ε'λκυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ε'λκυστάζω, f. άσω, trahendo rapto. Ab eod.

Ε'λκυστὴρ, ῆρος, ὁ, funis, vel quodlibet inſtrumentum, quo aliquid trahitur, extrahitur, etiam capiſtrum. Ab eod.

Ε'λκυστικὸς, ὴ, ὸν, vim habens trahendi. A ſq.

Ε'λκύω, f. ύσω, traho. Ab ſq.

Ε'ΛΚΩ, f. ξω, traho, attraho, manu, naribus, pondere &c. unde, vindico mihi, dignus ſum præ ceteris, &c. 2) fugo. 3) feminam attrecto.

Ε'λκώδης, εος, ὁ & ἡ, ulceroſus. Ab ἕλκος.

Ε'λκωμα, ατος, τὸ, ulceratum. Ab ἑλκόω.

Ε'λκωτικὸς, ὴ, ὸν, exulceratorius. A pr.

Ε'λκωσις, εως, ἡ, ulceratio. Ab ἑλκόω.

Ε'λλαδικὸς, ὴ, ὸν, Græcanicus. Ab ἑλλάς.

Ε'λλαμβάνω, comprehenſum teneo, conſtrictum teneo. Ex ἐν & λ.

Ε'λλαμπρύνομαι, ſplendeſco, clareſco. 2) magnificentia & ſplendore utor, in quocunque genere, etiam 3) ſplendida & magnifica oratione. Ex ἐν & λαμπρύνω, illuſtro.

Ε'λλαμπτικὸς, ὴ, ὸν, illuminandi vim habens.

Ε'λλαμπτικῶς, Adv. ad illuminandum apte.

Ε'λλάμπω, f. ψω, illuceo. 2) illuſtro, clarum reddo. 3) illumino, divinitus doceo.

Ε'λλαμψις, εως, ἡ, ſplendor, fulgor, claritas. 2) illuminatio in ſacris. A præc.

Ε'λλανοδίκαι, ῶν, οἱ, judices ſacrorum certaminum apud Gr. Ex ἑλλὰν & δίκη, judicium.

Ε'λλανοδικέω, ῶ, f. ήσω, judex ſum ſacrorum certaminum. A pr.

Ε'λλὰς, άδος, ἡ, Hellas, Græcia. 2) Adj. Græcanica, Græca, pro ἑλληνική. Ab ἕλλην.

Ε'λλεβορίζω, helleboro indigere. Ab ἑλλέβορος.

Ε'λλεβορίζω, helleboro purgo. Ab eod.

Ε'λλεβορισμὸς, ὃ, ὁ, purgatio helleboro facta. A pr.

Ε'ΛΛΕ'ΒΟΡΟΣ, & ἐλλέβορος, ε, ὁ, helleborus, veratrum.

Ε'λλεδανὸς, ὃ, ὁ, vinculum, teſſis. Ab εἴλω.

Ε'λλειμμα, ατος, τὸ, defectus, delictum, erratum. 2) reliquum penſionis non perſolutæ. Ab ἐλλείπω.

Ε'λλειπὴς, έος, ὁ & ἡ, cui deeſt aliquid, imperfectus. Ab eod.

Ε'λλειπτικὸς, ὴ, ὸν, defectivus.

Ε'λλειπτικῶς, defective. A pr.

Ε'λλείπω, f. ψω, relinquo, prætermitto. 2) deficio.

Ε'λλείχω, f. ξω, linctu ingero, lingendo abſumo.

Ε'λλειψις, εως, ἡ & ἡ, derelictio, prætermiſſio. 2) defectus. 3) Figura grammatica, qua vox eleganter omittitur.

Ε'λλεσχος, εος, ὁ, vulgatus, qui eſt in omnium ore & ſermone. Ex ἐν & λέσχη, ſermocinatio.

Ε'ΛΛΗΝ, ηνος, ὁ, Græcus. 2) homo paganus, a ſacris Chriſtianis alienus. 3) filius Deucalionis, a quo Græci nomen Ε'λλήνων ſortiti.

Ε'λληνίζω, f. ίσω, Græcos ſequor, ſeu imitor, Græcum refero, Græcus ſum. 2) cum Græcis facio, Græcis faveo, id eſt gentilibus Chriſto infeſtis. 3) Græce loquor. A pr.

Ε'λληνικὸς, ὴ, ὸν, Græcus, Grajus, Græcanicus. 2) Græcos decens. 3) Græcis favens. Ab eod.

Ε'λληνικῶς, Adv. Græce, Græco more, Græcanice. comp. ἑλληνικωτέρως.

Ε'λληνὸς, ε, ὁ & ἡ, idem quod Ε'λληνικός. Ab Ε'λλην.

Ε'λληνὶς, ίδος, ἡ, Græca. Ab eod.

Ε'λληνισμὸς, ὃ, ὁ, imitatio Græcorum. 2) litteræ Græcæ, lepos Græcus. 3) ſermo Græcanicus, ſeu proprietas verborum Græcorum. Ab ἑλληνίζω.

Ε'λληνιστὴς, ὃ, ὁ, ſectator, ſeu imitator Græcorum, æmulus & ſtudioſus Græcorum. Ab eod.

Ε'λληνιστὶ, Adv. ad imitationem Græcorum, ritu & more Græcanico. 2) Græce, lingua Græca. Ab eod.

Ε'λληνοδίκαι, ῶν, οἱ, idem quod ἑλλανοδίκαι.

Ε'λληνοκοπέω, Græcorum gratiam capto. 2) Græcorum more diſſero, ap. Polyb.

Ε'λληνοταμίαι, ῶν, οἱ, quæſtores Græciæ, ærarii Græci præfecti.

Ε'λλησποντίας, ε, ὁ, nomen venti ab Hellefponto ſpirantis.

Ε'λλησπόντιος, ε, ὁ καὶ ἡ, Helleſpontius. 2) qui ad Helleſpontum provenit.

Ε'λλήσποντος, ε, ὁ, Helleſpontus, mare, vel potius fretum inter Europam Aſiamque. Ex Ε'λλη, Helle, & πό-

& πόντος, *mare*, quasi πόντος τῆς Ἕλλης, *mare Helles*, quæ in ipsa periit.

Ἐλλιμενίζω, f. ίσω, in portu sum. 2) in portum venio, portum capio. 3) portorium exigo. Ex ἐν & λιμὴν, *portus*.

Ἐλλιμενικὸς, ἡ, ὸν, ad portum f. portorium pertinens. τὰ ἐλλιμενικὰ, sc. τέλη, portorium. A seq.

Ἐλλιμένιον, ου, τὸ, portorium. Ex ἐν & λιμὴν.

Ἐλλιμενιστὴς, οῦ, ὁ, portorii exactor, portitor. Ab ἐλλιμενίζω.

Ἐλλιμνάζω, f. άσω, stagno, restagno.

Ἐλλιπὴς, έος, ὁ & ἡ, curtus, cui deest aliquid. Ab ἐλλείπω.

Ἐλλιπῶς, *Adv.* imperfecte. A pr.

Ἐλλοβίζω, siliquor. Ab ἔλλοβος.

Ἐλλόβιον, ου, τὸ, inauris. Ex ἐν & λοβὸς, *ima pars auris* vel *fibra*.

Ἐλλοβανθὴς, έος, ὁ, ἡ, florem in siliqua edens, in folliculo florens. Ex ἔλλοβος & ἄνθος.

Ἔλλοβος καρπὸς, fructus in folliculo, vel in siliqua clausus. Ex ἐν & λοβὸς, *siliqua*, *folliculus*.

Ἐλλοβοσπέρματος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui semina sunt in folliculo vel siliqua. Hinc ἐλλοβοσπέρματα, semina in folliculis clausa. A pr. & σπέρμα.

Ἐλλοβώδης, εος, ὁ, ἡ, qui est e genere siliquatorum, vel siliquas ferentium. Ab ἔλλοβος.

Ἐλλογέω, f. ήσω, imputo. Ab ἔλλογος.

Ἐλλόγιμος, ου, ὁ, ἡ, clarus, nobilis. 2) doctus, facundus. A seq.

Ἔλλογος, ου, ὁ & ἡ, rationis particeps, rationalis. 2) aptus, probandus. 3) eximius, insignis, clarus.

Ἐλλόγως, *Adv.* cum ratione, apte. A pr.

Ἐλλοπάω, ἐλλοπιάζω, f. άσω, piscor. Ab ἔλλοψ.

ἘΛΛΟΣ, ου, ὁ, hinnulus. 2) mutus.

Ἐλλοφόνος, ου, ὁ, ἡ, hinnulorum peremtor. 2) cervorum interfector.

Ἐλλοχάω, ῶ, f. ήσω, in insidiis lateo, insidior.

Ἐλλοχίζω, in insidiis pono.

Ἔλλοψ, οπος, ὁ, qui vocem edere nequit, mutus, ut piscis. 2) piscis. Ex λείπω & ὄψ, *vox*. (sed hæc ratio nominis ab origine repetendi minus esse videtur probanda, ut aliæ multæ sunt grammaticorum ineptæ & frigidæ.)

Ἔλλυπος, ου, ὁ, ἡ, tristis. Ex ἐν & λύπη.

Ἐλλυχνιατμένος, η, ον, ellychnium habens, qs. ab ἐλλυχνιάζω. A seq.

Ἐλλύχνιον, ου, τὸ, ellychnium, funale. Ex ἐν & λύχνος.

Ἐλλυχνωτὸν, linamenti genus apud chirurgos e materia ellychniorum. A pr.

Ἔλλω, contineo. Ab εἰλέω, *coarcto*.

Ἐλμινθιάω, ῶ, lumbricis infestor. Ab ἕλμινς.

Ἐλμίνθιον, ου, τὸ, lumbriculus. 2) tinea. Dim. ab eod.

Ἐλμινθώδης, εος, ὁ & ἡ, lumbrico similis. A seq.

ἘΛΜΙΝΣ, νθος, ἡ, (scribitur & ἕλμινς) lumbricus. 2) tinea.

Ἐλμωδὰν, *Elmodan*. Nomen viri Ebr. ἀκλετος. *Deus mensurabit eos*.

Ἑλξίνη, ης, ἡ, helxine, *herba*. Ab ἕλκω.

Ἕλξις, εως, ἡ, tractio, attractus. Ab eod.

ἝΛΟΣ, εος, τὸ, palus, aqua palustris cœno mixta.

Ἐλπιδοποιέω, ῶ, spem alicui facio, spe lacto.

Ἐλπιδότης & ἐλπιδώτης, ου, ὁ, auctor spei.

Ἐλπίζω, f. ίσω, spero. 2) reor, existimo, *diciturque interdum & in partem deteriorem* pro vereor, metuo. 3) *& active* spem facio, *ut* ἐπελπίζω.

ἘΛΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, spes. 2) exspectatio. 3) metus, periculum.

Ἐλπιστικὸς, ἡ, ὸν, in spe positus. A seq.

Ἐλπιστὸς, ἡ, ὸν, sperabilis, qui sperari potest.

Ἔλπω, in spem adduco, apud Homerum. 2) ἔλπομαι, spero, *item*, puto.

Ἐλπωρὴ, ῆς, ἡ, spes. A pr.

Ἔλυμα, f. ἔλυμνα, ατος, τὸ, pars aratri in medio, temo, buris. 2) integumentum. Ab ἐλύω.

Ἐλύμας, α, ὁ, *Elymas*. Nomen magi Arab.

Ἔλυμος, ου, ὁ, theca citharæ. 2) tibia e buxo. 3) genus leguminis, panicum. Ab ἐλύω.

Ἔλυτρον & ἔλυτρον, ου, τὸ, involucrum, integumentum. 2) pars illa, e qua nascitur cilium. 3) crusta in insectis, quæ alas claudit. 4) folliculus seminis. 5) alveus & receptaculum aquarum. A seq.

Ἐλύω, vel ἐλύω, f. ύσω, involvo, implico, intego. Ab εἰλύω, *idem*.

Ἐλώδης, εος, ὁ & ἡ, palustris. Ab ἕλος, *palus*.

ἝΛΩΡ, ορος, τὸ, captura. 2) rapina, præda. 3) pœna captionis, vel cædis.

Ἐλώριον, ου, τὸ, idem. A pr.

Ἐμαυτοῦ, ῆς, οῦ, mei ipsius.

Ἐμβαδίζω, f. ίσω, incedo.

Ἐμβάδιον, ου, τὸ, calceus, vel solea. Ab ἐμβὰς.

Ἐμβαδὸν, *Adv.* pedestri itinere. Ab ἐμβαίνω.

Ἐμβάθμιος δικαστὴς, in Pand. ordinarius judex. Ex ἐν & βαθμὸς, *tribunal*.

Ἐμβάθρα, ων, τὰ, calceamenti genus.

Ἐμβαθύνους, ου, ὁ, ἡ, Hesych. sapiens, prudens. Ex ἐν, βαθὺς, & νοῦς.

Ἐμβαθύνω, f. υνῶ, profundum facio, in profundum ago vel extendo. 2) immergo.

Ἐμβαίνω, ingredior, subeo, adeo. 2) incedo, ingredior, i. e. gradum facio. 3) insulto. v. ἐπεμβαίνω. 4) ἐμβῆσαι, injicere, imponere.

Ἐμβακχάω, bacchor in, insolenter lætor in.

Ἐμβάλλω, jaculor in aliquem, immitto, injicio. 2) infero, intersero, intercalo. 3) ingredior, venio aliquo. 4) hostiliter irruo, impetum in aliquem facio. 5) repono, condo.

Ἔμβαμμα, ατος, τὸ, embamma, liquamen, intinctus, jurulentum, quod ad intinctus paratur. Ab ἐμβάπτω.

Ἐμβαπτάω, idem quod ἐμβάπτω.

Ἐμβαπτίζω, f. ίσω, intingo, immergo.

Ἐμβάπτω, f. ψω, idem.

Ἐμβαρύθω, f. ύσω, gravo.

Ἐμβὰς, άδος, ἡ, solea. 2) soccus.

Ἐμβασικοίτης, ου, ὁ, qui intrat, aut inscendit τὴν κοίτην, cubile. Ex ἐμβαίνω & κοίτη. v. ἐμβασίχυτρος.

Ἐμβασιλεύω, f. εύσω, regno in, jacto me in.

Ἐμβάσιος, ου, ὁ, Epithetum Apollinis, qui colebatur in litore a conscensuris navem. Ab ἐμβαίνω, *inscendo in navem*. v. ἐμβάτης, n. 2.

Ἔμβασις, εως, ἡ, ingressus, introitus, conscensus. 2) solium, in quo lavamur.

Ἐμβασίχυτρος, ου, ὁ, ἡ, in ollas repens, nomen muris in Batrachom. Ex ἐμβαίνω & χύτρα.

Ἐμβαστάζω, infero, importo, affero.

Ἐμβατευτικὸς, ὴ, ὸν, possessorius. A seq.

Ἐμβατεύω, f. εύσω, fastose incedo. 2) invado, ingero me. 3) quæro, scrutor. A seq.

Ἐμβατέω, ingredior. 2) ineo, *de coitu venereo*. Ab ἐμβαίνω.

Ἐμβατὴ, ῆς, ἡ, solium, vel alveus, sive vas, quo in balneo ad lavandum utuntur.

Ἐμβάφα

Ἐμβατήριος, ία, ον, sc. ῥυθμός, numerus carminis ἐμβατηρίου. 2) ἐμβατήριον, ου, τό, carmen ad cujus numeros milites incedunt. 3) ingressus. 4) ἐμβατηρία, sc. ὄρχησις, saltatio in armis.
Ἐμβάτης, ου, ὁ, sessor, eques. 2) miles classiarius. 3) *Plur.* ἐμβάται, cothurni. v. ἐμβάς.
Ἐμβατός, ή, όν, & ἐμβατής, ῦ, ὁ, ἡ, qui adscendi potest. 2) facilis accessu, ad quem accedere licet.
Ἐμβάφιον, ου, τό, patina profundior. Ex ἐν & βάπτω, *mergo, tingo*.
Ἐμβάφιος, ου, ὁ, ἡ, bibulus. Ex iisd.
Ἐμβεβαιόω, ῶ, f. ώσω, constabilio, confirmo.
Ἐμβεβηλέω, ῶ, f. ήσω, & -λόω, f. ώσω, profano, contamino.
Ἐμβελής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui est intra teli jactum. Ex ἐν & βέλος, *telum*.
Ἐμβιβάζω, fut. άσω, impono, v. c. navi, induco. 2) impello. 3) deduco.
Ἔμβιος, ου, ὁ, ἡ, vitalis, vivus, vivax.
Ἐμβιοτεύω, vivo in, dego ætatem in.
Ἐμβιόω, ῶ, f. ώσω, idem.
Ἐμβίωσις, εως, ἡ, vita aliquo loco acta.
Ἐμβιωτήριον, ου, τό, domicilium, sedes.
Ἔμβλεμμα, ατος, τό, intuitus, rectus adspectus. Ab seq.
Ἐμβλέπω, f. ψω, intueor, oculos infigo.
Ἔμβλημα, ατος, τό, emblema, quod operi alteri insertum est ornatus caussa, ut sigillum poculi &c. item opus tessellatum. Ab ἐμβάλλω.
Ἔμβλησις, εως, ἡ, injectio, insertio emblematis.
Ἐμβοάω, ῶ, f. ήσω, occlamo, clamorem tollo.
Ἐμβόησις, ἡ, inclamatio, clamatio.
Ἐμβόθριος, ου, ὁ, ἡ, in foveam depressus locus. 2) qui in fovea est.
Ἐμβοθρόω, in foveæ vel scrobis formam excavo vel deprimo.
Ἐμβολάς, άδος, ἡ, arbor insita. 2) fructus insitus. Ab ἐμβάλλω.
Ἐμβολεύς, έως, ὁ, adgressor.
Ἐμβολή, ῆς, ἡ, irruptio. 2) impressio irruentis aciei vel grandinis. 3) ostium fluminis. 4) onus navis. 5) rostrum navis, an significet, certum non est. v. ἔμβολος.
Ἐμβολιμαῖος, αία, αῖον, insertus, intercalaris. Ab seq.
Ἐμβόλιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, intercalaris, insertus. 2) imperfectus. Ab ἐμβάλλω.
Ἐμβόλιον, ου, τό, digressio, pars inserta operi ornandi caussa, episodium. τὰ ἐμβόλια etiam sunt retia.
Ἐμβολίσματα, panni hinc inde consuti.
Ἐμβολισμός, intercalatio.
Ἔμβολος, ου, ὁ, & ἔμβολον, ου, τό, rostrum navis. 2) paxillus, fulcimentum. 3) acies cuneata, pars machinæ. 4) porticus genus, in templis Græcorum. οἱ ἔμβολοι, tribunal, pro rostris. Ab ἐμβάλλω.
Ἐμβομβέω, ῶ, f. ήσω, bombos edo. 2) resono in.
Ἐμβραδύνω, f. υνῶ, immoror.
Ἐμβραχύ, *Adv.* summatim, breviter.
Ἔμβρεγμα, ατος, τό, liquor, succus, id, in quo aliquid tingitur & madefit. 2) id, quod in liquore aliquo madefactum parti adfectæ applicatur. Ab ἐμβρέχω.
Ἐμβρέμω, infremo.
Ἐμβρέχω, f. ξω, impluo, humecto.
Ἐμβρίθεια, ας, ἡ, gravitas. A seq.
Ἐμβριθής, έος, ὁ καὶ ἡ, gravis, ponderosus. 2) constans, solidus, firmus. 3) ferox. Ex ἐν & βρίθω, *ingravesco*.
Ἐμβριθῶς, *Adv.* graviter. 2) severe, rigide. 3) ferociter. A præc.
Ἐμβριμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, fremo, graviter & vultu irato increpo, intermino. Ab ἐμβρίμω.
Ἐμβρίμημα, ατος, τό, comminatio, indignatio, oratio minarum plena. A præc.
Ἐμβροντάομαι, ῶμαι, attonitus fio, obstupesco. Unde ἐμβεβροντῆσθαι, stupere. ἐμβεβροντημένος, stupefactus, stupidus.
Ἐμβροντησία, ας, ἡ, stupor. 2) vesania. A præc.
Ἐμβρόντητος, ου, ὁ, ἡ, attonitus. 2) amens. Ab eod.
Ἐμβροχή, ῆς, ἡ, irrigatio, quæ fit intingendo. Ab ἐμβρέχω.
Ἔμβροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, illaqueatus, laqueis implicitus. Ex ἐν & βρόχος, *laqueus*.
Ἐμβρυοδόχος, ου, ὁ, receptor embryi. Ex ἔμβρυον & δέχομαι, *capio*.
Ἐμβρυοθλάστης, ου, ὁ, uncus, *seu* spiculum ad educendos foetus. Ex eod. & θλάω, *frango*.
Ἐμβρυοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, foetum necans. Ex eod. & κτείνω.
Ἔμβρυος, ου, ὁ, ἡ, prolificus, genitalis. ἔμβρυον, ου, τό, embryon, infans in utero materno adhuc conclusus, crudus & immaturus. 2) foetus. 3) infans recens natus. Ex ἐν & βρύω, *pullulo*, quasi ἐν τῇ γαστρὶ βρύον, in ventre sive utero pullulans.
Ἐμβρυοτομία, ας, ἡ, umbilici sectio in infante recens edito. E præc. & τέμνω, *seco*.
Ἐμβρυουλκός, ῦ, ὁ, instrumentum, quo foetus ex utero trahitur. Ex eod. & ἕλκω.
Ἔμβρωμα, ατος, τό, jentaculum, cibus. 2) erosio, *seu* id ipsum, quod erosum est. Ex ἐν & βρῶμα.
Ἐμβρωματίζω, f. ίσω, cibum do. A præc.
Ἔμβυθος, ου, ὁ, ἡ, qui est in profundo, profundus, immersus.
Ἐμβυκανίζω, f. ίσω, buccina cano.
Ἐμβύω, fut. ύσω, obturo, obstruo. 2) impleo. 3) tego.
Ἐμβώμιον, ου, τό, auctarium sacrificiorum. ap. Julian. *nisi legendum*, ἐπιβώμιον.
Ἐμεσία, ας, ἡ, vomitus.
Ἔμεσις, εως, ἡ, vomitus. Ab ἐμέω.
Ἔμεσμα, τος, τό, quod vomitu rejicitur.
Ἐμετήρια, ων, τά, pharmaca vomitoria.
Ἐμετιάω, ῶ, vomo.
Ἐμετικός, ή, όν, vomitorius, vomitum provocans.
Ἐμετοποιέομαι, οῦμαι, vomitum facio.
Ἐμετοποιός, ῦ, ὁ καὶ ἡ, vomitum ciens.
Ἔμετος, ου, ὁ, vomitus, vomitio. Ab ἐμέω.
Ἐμετός, ή, όν, vomitu ejectus.
Ἐμετωδῶς, *Adv.* in modum vomitus, ab ἐμετώδης, quod est ab ἔμετος.
ἘΜΕ'Ω, ῶ, f. έσω, vomo, evomo.
Ἐμμαιμάω, furo in, insanio.
Ἔμμαλλος, villosus. Ex ἐν & μαλλός, *villus*.
Ἐμμανής, έος, ὁ, ἡ, furibundus, lymphatus, furore plenus. Ab ἐμμαίνομαι.
Ἐμμανῶς, *Adv.* furenter. A præc.
Ἐμμανουήλ, ὁ, Emmanuel. Nomen Ebr. ἄκλιτον. *Deus nobiscum*.
Ἐμμαοῦς, ἡ, Emmaus. Nomen Ebr. ἄκλιτον. *Propugnaculum*.

Ἐμμαπέω, dicto citius aliquid facio. Nicander ἐμμαπέουσα, ubi Schol. ἐπειγοῦσα, i. e. satagens, operosa. Ex ἅμα, simul cum, & ἔπος, verbum. (Sed est a μάψ, quo in vocabulo notio inest sedulitatis cujusdam furiosæ & irritæ ad modum τοῦ μὰψ ἐνεργοῦντος.)

Ἐμμαπέως, Adv. dicto citius, simul cum dicto, promte, studiose.

Ἐμμάρτυρος, ου, ὁ & ἡ, testes habens, testimoniis comprobatus.

Ἐμμαρτύρως, e testimonio, ut testis idoneus adsit. A præc.

Ἐμμάσαι, Hesych. ἐμβῆσαι, impingere. Ab ἐν & μάσαι, contrectare, ut ἐπιμάσσασθαι ex ἐπὶ & μάσσασθαι, contrectare. (Sed leg. & ἐμβῆσαι, pro ἐμβῆναι, aut ἐμβιβάσαι.)

Ἐμματαιάζω, f. άσω, inania & futilia blatero. Suidas.

Ἐμματέω, ἐμματεύω, infero, Nicander ἐμματέοντες, ubi Schol. καθιεὶς τοὺς δακτύλους, demittens & immittens digitos. Hesychius ἐμματεύων, ψηλαφῶν, i. e. contrectans. Ab ἐμμάσαι.

Ἐμμαχέομαι, οῦμαι, pugno in. Ex ἐν & μάχομαι.

Ἐμμέθοδος, ου, ὁ, ἡ, in quo methodus inest. 2) artificiosus.

Ἐμμεθόδως, Adv. methodice, artificialiter, via & ratione. A præc.

Ἐμμεθύσκομαι, inebrior in, vel inter. 2) ebrius sum.

Ἐμμειδιάω, ῶ, f. άσω, subrideo in, vel propter.

Ἐμμέλεια, ας, ἡ, modulatio. 2) apta modulatio. 3) genus saltationis tragicæ. 4) concinnitas, elegantia. Ab ἐμμελής.

Ἐμμελεστέρως, Adv. curiosius, accuratius. Ab eod.

Ἐμμελετάω, ῶ, f. ήσω, meditor, exerceo me in aliqua re.

Ἐμμελέτημα, ατος, τὸ, exercitatio. A præc.

Ἐμμελής, έος, ὁ, ἡ, modulationem habens, canorus. 2) concinnus, scitus, aptus. Ex ἐν & μέλος, carmen.

Ἐμμελῳδέω, ῶ, f. ήσω, modulando pronuntio. 2) modis musicis mando.

Ἐμμελῶς, Adv. concinne, apte. 2) canore.

Ἐμμεμαώς, υῖα, ός, Gen. ότος, υίας, ότος, concitatus, cupiens valde. Ab ἐν & μάω, cupiditate flagro.

Ἐμμενετικός, ή, όν, qui permanere & perseverare potest, aut solet. Ab ἐμμένω.

Ἐμμενέως, Adv. constanter, alacriter. poet. pro ἐμμενῶς. A seq.

Ἐμμενής, έος, ὁ & ἡ, permanens & constanter perseverans. Hinc τὸ ἐμμενές, έος, constantia, stabilitas; & ἐμμενῶς, Adv. constanter, firmiter, perpetuo. A seq.

Ἐμμένω, f. νῶ, permaneo, persevero, v. c. in conditione, pacto &c. unde vertitur: servo, observo. 2) adquiesco aliqua re.

Ἐμμεσιτεύω, f. εύσω, pacificatorem ago.

Ἔμμεσος, ου, ὁ, ἡ, intermedius, qui medius est.

Ἔμμεστος, ου, ὁ, ἡ, plenus, refertus.

Ἐμμετρέω, metior. ap. Lucian. in Gallo. sed verbum est suspectum.

Ἔμμετρος, ου, ὁ, ἡ, metricus, metro constans. 2) qui versibus scribit. 3) justam magnitudinem habens.

Ἐμμέτρως, Adv. carmine, verbis metro vel numeris adstrictis. A præc.

Ἐμμήνιος, ιου, ὁ, ἡ, menstruus. Ex ἐν & μήν.

Ἔμμηνος, ου, ὁ, ἡ, idem. Hinc τὰ ἔμμηνα, ων, menstrua mulierum. Ex iisd.

Ἐμμύελος, ου, ὁ, ἡ, medullam in se habens. Ex ἐν & μυελός, medulla.

Ἐμμίγνυμι, vel ἐμμιγνύω, f. ξω, immisceo.

Ἐμμίλτος, ου, ὁ, ἡ, imbutus rubrica.

Ἔμμισθος, ου, ὁ, ἡ, mercenarius.

Ἐμμονή, ῆς, ἡ, duratio, permansio, perseverantia in re.

Ἔμμονος, ου, ὁ, ἡ, stabilis, permanens, constanter perseverans. Ab ἐμμένω.

Ἐμμώρ, ὁ, Emmor. Nomen viri Ebr. [illegible]. lutulentus.

Ἔμμοιρος, ου, ὁ, ἡ, particeps. 2) fatalis. Ex ἐν & μοῖρα, portio, fatum.

Ἔμμορφος, ου, ὁ, ἡ, forma indutus, informatus. 2) formæ speciem habens.

Ἔμμοτος, ου, ὁ, ἡ, qui ulcere cavo laborat. 2) cui μοτὸς inditus est. 3) ἔμμοτον, ου, τὸ, sc. φάρμακον, medicamentum liquidum, quod linteolis concerptis infusum intra ulcera reconditur. Ex ἐν & μοτός, linteum carptum, quod ulceribus indi solet.

Ἔμμουσος, ου, ὁ, ἡ, musicus. 2) musicos modulos habens. 3) doctus, in pr. de poetis & eorum libris.

Ἐμμούσως, Adv. musice. 2) Musarum instinctu.

Ἔμμοχθος, ου, ὁ, ἡ, laborum & ærumnarum plenus.

Ἐμμύλων, ωνος, ὁ, mola. Ex ἐν & μύλη, mola.

Ἐμός, ή, όν, meus. Ab Gen. ἐμοῦ, mei.

Ἔμπα, Conjunct. tamen. Ab ἔμπας.

ἘΜΠΑ'ΖΟΜΑΙ, curo, rationem habeo. 2) revereor.

Ἐμπάθεια, ας, ἡ, adfectus, commotio. A seq.

Ἐμπαθής, έος, ὁ, ἡ, cui insunt adfectus, adfectu commotus. Ex ἐν & πάθος.

Ἐμπαθῶς, Adv. cum adfectu. 2) cum perturbationibus. A præc.

Ἔμπαιγμα, ατος, τὸ, illusio, ludibrium. Ab ἐμπαίζω.

Ἐμπαιγμός, οῦ, ὁ, idem, ab eod.

Ἐμπαιδοτριβέομαι, οῦμαι, in aliqua re innutritus, diu versatus sum.

Ἐμπαίζω, f. ξω, vel σω, illudo.

Ἐμπαίκτης, ου, ὁ, illusor, irrisor. A præc.

Ἔμπαιος, ου, ὁ, ἡ, peritus, expertus. Ab ἐμπάζομαι, vel ἐμπαίω.

Ἔμπαις, αιδος, ἡ, gravida, prægnans. Hesych.

Ἔμπαισμα, ατος, τὸ, imago, seu pictura incusa, s. impressa. Ab ἐμπαίω.

Ἐμπαιστική, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars excudendi seu imprimendi imagines. A seq.

Ἐμπαιστός, ή, όν, cui imagines sunt impressæ. A seq.

Ἐμπαίω, f. αίσω, incudo, imprimo sc. percussu.

Ἐμπαλάσσω, f. άξω, inquino. 2) involvo.

Ἔμπαλιν, Adv. contra, e diverso, vice versa. 2) retro, retrorsum.

Ἐμπάλλω, f. αλῶ, immitto, cum vi injicio.

Ἐμπάσσω, f. ασῶ, p. ακα, adspergo.

Ἐμπανηγυρίζω, f. ίσω, publicos festosque conventus celebro in vel ob.

Ἔμπαξ, ακος, ὁ, curator. 2) tutor. 3) educator. Ab ἐμπάζομαι, curo.

Ἐμπαραβάλλομαι, fut. βλήσομαι, injicio, indo, infero.

Ἐμπαρασκευάζω, f. άσω, præparo, efficio.

Ἐμπαρασκεύαστος, ου, ὁ, ἡ, præparatus, instructus. Ex ἐν & παρασκευή, apparatus.

Ἐμ-

Ἐμπαρατίθημι, f. θήσω, depono aliquo loco.
Ἐμπαρέχω, f. ξω, præbeo. 2) permitto, concedo. 3) accommodo. 4) expono.
Ἐμπαρίημι, f. ήσω, remitto, laxo; ἐμπαρεθεῖσα ὠδῖσι, partus doloribus fracta: pro παρεθεῖσα ἐν ταῖς ὠδῖσι.
Ἐμπαροινέω, ῶ, f. ήσω, temulenter aliquid facio: per ebrietatem alicui injuriam infero, insulto, ludibrio habeo. 2) *absol.* insolenter se gerere: insolenter abuti alicujus benignitate, aut sua potestate. *Pass.* ab temulento insolenter tractari. ἐμπαρῳνημένα, contumeliæ ex insolentia.
Ἐμπαῤῥησιάζομαι, libere, fortiter dico de re aliqua, vel apud aliquem.
Ἔμπας, *Adv.* omnino, prorsus. 2) *Conjunct.* tamen. Ex ἐν & πᾶς, (vel potius ab ἓν *unus*, & terminatione πός, πά, πόν, ut sit adverbiale factum ex accusativo plurali generis fœmin. adjectivi ἐμπός, ἐμπή, ἐμπόν, *ad unum pedem*, h. e. ad eundem modum, *factus*. Ἔμπα hujus neutrum est, & ἔμπας Genit. sing. fœm. gen.)
Ἐμπάσσω, & ἐμπάττω, f. άσω, inspergo. 2) intexo.
Ἔμπεδα, v. ἔμπεδος.
Ἐμπεδάω, ῶ, f. ήσω, compedibus constringo.
Ἐμπεδόμοχθος χρόνος, tempus quod firmis jugibusque orbibus volvitur. Nonnus.
Ἐμπεδόμητις ἀνάγκη, necessitas stabilis consilii.
Ἐμπεδόμοχθος, ου, ὁ, ἡ, laboriosus, ærumnosus, æternis molestiis implicatus.
Ἐμπεδόμυθος, ου, ὁ, ἡ, qui firmi & constantis est sermonis. Nonnus.
Ἐμπεδορκέω, ῶ, fut. ήσω, fœdus sive jus juratum servo. E seq. & ὅρκος.
Ἔμπεδος, ου, ὁ, ἡ, stabilis, firmus, in solo stans, ceu fixus. ἔμπεδον & ἔμπεδα, *Adv.* firmiter. 2) tuto. 3) perpetuo. Ex ἐν & πέδον, *solum*.
Ἐμπεδοσθενής, ές, firmum robur habens, constans. Ab ἔμπ. & σθένος, *robur*.
Ἐμπεδόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui mente firma præditus est, qui mente captus non est. Ex ἔμπ. & φρὴν.
Ἐμπεδόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, qui folia non amittit, sed perpetuo retinet. Ex eod. & φύλλον.
Ἐμπεδόω, ῶ, f. ώσω, stabilio, firmo. 2) firmiter & constanter servo, seu observo. Ab eod.
Ἐμπέδως, vel ἐμπεδέως, *Adv.* firmiter, constanter. Ab eod.
Ἐμπειράζω, f. άσω, tento, periculum alicujus rei facio.
Ἐμπείραμος, Poet. pro ἔμπειρος, peritus.
Ἐμπειρέω, ῶ, peritus sum, calleo, ut ἐμπειρεῖν χώρας, regionis & loci peritum esse. Ab eod.
Ἐμπειρία, ας, ἡ, peritia, experientia. 2) Empirice, genus exercendæ artis medicæ. Ab eod.
Ἐμπειρικός, ή, όν, qui solam experientiam sequitur. 2) ὁ, medicus ejusmodi. Ἐμπειρική, ῆς, ἡ, idem quod præc. n. 2.
Ἐμπειρικῶς, *Adv.* Empiricorum more. A præc.
Ἐμπειροπόλεμος, ου, ὁ, ἡ, belli peritus, in bello exercitatus, veteranus.
Ἔμπειρος, ου, ὁ, ἡ, usu peritus. 2) peritus Hinc τὸ ἔμπειρον, ου, peritia. Ex ἐν & πεῖρα, *experientia*.
Ἐμπειροτόκος, ου, mulier quæ jam antea peperit. Ex ἔμπειρος, & τίκτω, *pario*.
Ἐμπείρω, f. ερῶ, p. ηρκα, infigo. Ex ἐν & πείρω, *transfigo*.
Ἐμπείρως, *Adv.* more eorum, qui rei periti sunt. 2) scite, apte. Ab ἔμπειρος.

Ἐμπελάδην, *Adv.* prope. 2) cum impetu. Ab ἐμπελάζω.
Ἐμπελάδον, *Adv.* prope. 2) appropinquando. Ab seq.
Ἐμπελάζω, f. άσω, appropinquo, pervenio. 2) admoveo. 3) committo, congredi facio.
Ἐμπελαστικῶς, *Adv.* cum impetu. Ab inus. ἐμπελαστικός, quod est ab ἐμπελάζω.
Ἐμπελάστειρα, ας, ἡ, meretrix. Ab eod. propterea, quod omnibus corpus admoveat.
Ἐμπελάω, ῶ, f. άσω, appropinquo. Ex ἐν & πελάω, quod idem notat.
Ἐμπέλιος, ου, ὁ, ἡ, intus lividus, *seu* in quo livor inest, *ut simplex*.
Ἐμπέραμος, ου, ὁ, ἡ, peritus. 2) qui transit, qui trajicit. 3) vector. Ex ἐν & πεῖρα, *experientia*, vel περάω, *transeo*.
Ἐμπερής, έος, ὁ, ἡ, peritus. Hesych. e Sophocle. Ex iisd.
Ἐμπεριάγνυμι, f. άξω, circumdo.
Ἐμπεριλαμβάνω, complector, comprehendo.
Ἐμπερίβολος, ου, ὁ, ἡ, ornatus, elegans, artificiosus. A præc.
Ἐμπεριγράφω, f. ψω, scripto comprehendo. 2) circumscribo, h. e. concludo, coerceo.
Ἐμπεριεκτικός, ή, όν, continens, capax, qui multa comprehendere potest. Ab ἐμπεριέχω.
Ἐμπεριέρχομαι, obeo, perlustro.
Ἐμπεριέχω, contineo, comprehendo.
Ἐμπεριλαμβάνω, inclusum teneo.
Ἐμπεριλαμβάνω, comprehendo, inclusum teneo.
Ἐμπεριληπτικός, ή, όν, qui comprehendere, *aut* comprehendi, capi potest. A præc.
Ἐμπερίληψις, εως, ἡ, complexus, quo aliquid intra nos continemus, interior coarctatio. Ab eod.
Ἐμπερίοδος, ου, periodis constans. epith. orationis.
Ἐμπεριπαθέω, ῶ, fut. ήσω, indoleo. 2) stomachor in.
Ἐμπεριπατέω, ῶ, fut. ήσω, inambulo, incedo. 2) discepto, defendo. 3) versor inter.
Ἐμπεριπείρω, f. ερῶ, transfigo, configo.
Ἐμπεριπίπτω, f. πεσοῦμαι, incido.
Ἐμπεριπλέω, f. εύσω, navigo alicubi.
Ἐμπεριῤῥήγνυμι, f. ήξω, disrumpo.
Ἐμπερονάω, ῶ, f. ήσω, infibulo, fibula infigo, perforo, trajicio.
Ἐμπερόνημα, ατος, τό, vestis fibulis connexa. A pr.
Ἐμπερπερεύομαι, f. εύσομαι, jacto me, ostento me & artem meam, placendi caussa, futili vanitate.
Ἐμπέταλις, ιδος, ἡ, edulium e caseo paratum. Ex ἐν & πέταλον, *folium*, quoniam foliis inclusum coqui solet.
Ἐμπετάννυμι, vel ἐμπεταννύω, f. πετάσω, explico, extendo.
Ἐμπέτασμα, τος, τό, aulæum. A præc.
Ἐμπέτρινος, ου, ὁ, ἡ, qui in petris & locis saxosis provenit. 2) τὸ ἔμπετρον, nomen herbæ.
Ἐμπευκής, έος, ὁ, ἡ, amarus. Ex ἐν & πεύκη, *amaritudo picea*.
Ἐμπήγνυμι, f. πήξω, infigo, depango. ἐμπήγνυσθαι, concrescere.
Ἐμπηδάω, ῶ, f. ήσω, insilio, insulto.
Ἐμπήκτης, ου, ὁ, minister publicus, qui tabulas legum in libros seu volumina, scapos compingit, aut in loco publico, Athenis apud Eponymos, Romæ ad Rostra affigit, ut spectari & legi ab omnibus possint. Hesych. Ab ἐμπήγνυμι.

Ἐμπη-

Ἔμπηξις, εως, ἡ, infixio. Ab eod.
Ἔμπηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, mutilatus, *ut simplex*.
Ἔμπης, idem quod ἔμπας, tamen.
Ἐμπιέζω, f. έσω, imprimo, infero firmiter.
Ἐμπικραίνω, f. ανῶ, exacerbo. ἐμπικραίνομαι, amarulentus & infensus sum, *vel* fio.
Ἔμπικρος, ου, ὁ, ἡ, amarulentus.
Ἐμπιλέω, ῶ, f. ήσω, cogo ac constipo in.
Ἐμπίμελος, ου, ὁ, ἡ, in quo pinguedo est, pinguis. Ex ἐν & πιμελή, *pinguedo*.
Ἐμπίμπλημι, vel ἐμπίπλημι, vel ἐμπιπλάω, & -έω, f. πλήσω, impleo. 2) expleo, exsatio.
Ἐμπίμπρημι, vel ἐμπίπρημι, vel ἐμπιπράω, f. ήσω, incendo, inflammo.
Ἐμπίνω, ebibo, exhaurio. 2) deglutio. 3) poto.
Ἐμπιπλάω, & ἐμπιπλέω, & ἐμπίπλημι, vide ἐμπίμπλημι.
Ἐμπιπράσκω, f. άσω, vendo.
Ἐμπιπράω, & ἐμπίπρημι, vide ἐμπίμπρημι.
Ἐμπίπτω, f. πεσοῦμαι, incido. 2) invado, irruo. 3) obvius fio.
ἘΜΠΙΣ, ιδος, ἡ, culicis genus.
Ἐμπιστεύω, f. εύσω, fido, confido. 2) concredo, fidei committo; & ἐμπιστεύομαι, fidei meæ committitur, concreditur mihi.
Ἔμπιστος, ου, ὁ, ἡ, cui fides inest.
Ἐμπιτνέω, ῶ, irruo, adgredior, adorior.
Ἐμπλάζομαι, erro, *seu* vagor in, inerro.
Ἐμπλάσσω, vel ἐμπλάττω, f. άσω, illino, inspergo. 2) obstruo. 3) in massam formo. 4) imprimo, s. imprimendo figuram rei impressæ efficio, infercio.
Ἐμπλαστικὸς, ή, όν, ad illinendum aptus. A seq.
Ἐμπλαστὸς, ή, όν, idem.
Ἔμπλαστρον, ου, τὸ, sc. φάρμακον, emplastrum.
Ἔμπλαστρος, ου, ἡ, sc. φαρμακεία, idem.
Ἐμπλαστρώδης, εος, ους, ὁ, ἡ, emplastro similis.
Ἐμπλέκτης, ου, ὁ, ciniflo. Philox. Ab ἐμπλέκω.
Ἐμπλεκτὸν, ου, τὸ, structuræ genus apud Architectos. Ab eod.
Ἐμπλέκτρια, ας, ἡ, ornatrix, quæ crines intorquet, capillos fucat. A seq.
Ἐμπλέκω, implico, irretio, intexo. 2) confundo, permisceo.
Ἔμπλεος, *Attice* ἔμπλεως, *Poet.* ἔμπλειος, expletus, plenus; satur.
Ἐμπλεόω, ῶ, f. ώσω, impleo. 2) satio. 3) refercio. A præc.
Ἔμπλευρος, ου, ὁ, ἡ, latera plena habens. Ex ἐν & πλευρά, *latus*.
Ἐμπλευρόω, ῶ, f. ώσω, in latus alicujus insilio, costas alicujus insulto. A præc.
Ἐμπλέω, f. εύσω, innavigo. 2) innato.
Ἐμπλέως, *Adv.* plene. Ab ἔμπλεος.
Ἐμπλήγδην, *Adv.* attonite, stupide. 2) temere, sine judicio. Ab ἐμπλήσσω.
Ἐμπληγὴς, ὁ, ἡ, idem quod ἔμπληκτος. Ab eod.
Ἔμπληγος, ὁ, ἡ, qui fit verberibus, verberando, ut ὕβρις ἔμπληγος. Suid. A πληγή, *plaga*.
Ἐμπλήδην, *Adv.* confertim, plene. A seq.
Ἐμπλήθω, f. ήσω, impleo, expleo. 3) exsaturo. A πλέω, πλήθω.
Ἐμπληκτικὸς, ή, όν, stupefaciens.
Ἔμπληκτος, ου, ὁ, ἡ, attonitus, vel terrore vel admiratione. 2) stupidus. Ab ἐμπλήσσω.
Ἔμπλην, *Adv.* prope: *Conj.* tamen. illud a πελάω, hoc a πλέον.
Ἔμπληξις, εως, ἡ, stupor, stupiditas. 2) vecordia. 3) pavor. 4) admiratio.
Ἐμπληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo.
Ἐμπλήρωσις, εως, ἡ, impletio, expletio.
Ἐμπλήσσω, vel ἐμπλήττω, f. ξω, irruo. 2) obstupefacio, vel terrore, vel admiratione.
Ἐμπληστέος, implendus. Ab ἐμπλήθω.
Ἐμπλοκὴ, ῆς, ἡ, nodus, implicatio. Ab ἐμπλέκω.
Ἐμπλώω, f. ώσω, innavigo.
Ἐμπνευματόω, ῶ, f. ώσω, inflo. 2) flatu seu vi ventorum incito, spiritu vel vita impleo.
Ἐμπνευματώδης, εος, ὁ, ἡ, flatus movens.
Ἐμπνευμάτωσις, εως, ἡ, inflatio, flatuum generatio.
Ἐμπνευματωτικὸς, ή, όν, inflandi vim habens, flatulentus.
Ἔμπνευσις, εως, ἡ, inspiratio, inflatio.
Ἐμπνευστὸς, ή, όν, inspiratus. A seq.
Ἐμπνέω, & Poet. ἐμπνείω, f. εύσω, inspiro. 2) spiro, *unde* ἐμπνέων, vivus, adhuc spirans. 3) *Metaph.* inspiro, adspiro, adflo.
Ἐμπνίγω, f. ίξω, suffoco.
Ἔμπνικτος, ου, ὁ, ἡ, suffocatus, *specialiter* in olla furno inclusa. A præc.
Ἐμπνοὴ, ῆς, ἡ, flatus venti irruens cum magna vi.
Ἔμπνοια, ας, ἡ, ipsa inspirandi actio. 2) spiratio, vita. Ab seq.
Ἔμπνοος, *contr.* ἔμπνους, ου, ὁ, ἡ, spirans. 2) vivus.
Ἐμποδίζω, fut. ίσω, pedes implico, impedimento sum.
Ἐμπόδιος, ου, ὁ, ἡ, qui est impedimento. 2) obvius. 3) τὸ ἐμπόδιον, ου, impedimentum.
Ἐμπόδισμα, ατος, τὸ, impedimentum, &
Ἐμποδισμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab ἐμποδίζω.
Ἐμποδιστὴς, οῦ, ὁ, qui impedimento est. Ab eod.
Ἐμποδιστικὸς, ή, όν, qui est impedimento, cui est vis impediendi. A præc.
Ἐμποδοστάτης, ου, ὁ, qui obstat, qui impedimento est. Ex ἐμποδὼν & ἵστημι.
Ἐμποδὼν, *Adv.* ante pedes, in medio, in promtu, significatque sæpe simplicem præsentiam. Hinc ὁ ἐμποδὼν, obvius, τὰ ἐμποδὼν, præsentia. 2) de impedimento τὸ ἐμποδὼν, quod obstat, officit. Ex ἐν & πούς, *pes*.
Ἔμποθεν, *Adv.* hinc. (est vocabulum Theocriteum, quod vulgo *hinc* interpretantur. Sed ea prava est lectio, melior ἐν ποτ' ἕν, quod Juntina dat, h. e. ad verbum, *unum ad unum*, seu *alternis*, *vicissim*.)
Ἐμποιέω, ῶ, f. ήσω, injicio, indo, incutio, infero, immitto.
Ἐμποιητικὸς, ή, όν, efficiens, injiciens, v. c. terrorem, amorem &c. A pr.
Ἐμποικίλλω, f. ιλῶ, intertexo.
Ἐμποίμνιος, ου, ὁ, ἡ, qui in grege est. Ex ἐν & ποίμνη, *grex*.
Ἐμποίνιμος, ου, ὁ, ἡ, puniendus, pœna dignus.
Ἐμποίνιος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ex ἐν & ποινή, *pœna*.
Ἐμπολαῖος, ου, ὁ, negotiator, mercator. 2) Epitheton Mercurii, qui est præses negotiorum. Ab ἐμπολή.
Ἐμπολάω, ῶ, f. ήσω, vendo, negotior. 2) comparo mihi. Ab eod.
Ἐμπολέμιος, ου, ὁ, ἡ, bellicus, ad bellum pertinens.
Ἐμπόλεμος, ου, ὁ, ἡ, cujus in bello usus est, aptus ad bellum.
Ἐμπολεὺς, έως, ὁ, mercator, negotiator. A seq.

Ἐμπολάω, ῶ, f. ήσω, vendo in aliquo loco. 2) emo. 3) comparo mihi.

Ἐμπολὴ, ῆς, ἡ, quod sibi aliquis emit, vel comparavit, merces, onera. 2) lucrum ex negotiatione partum. A pr.

Ἐμπόλημα, ατος, τὸ, idem. Ab eod.

Ἐμπολίζω, f. ίσω, in urbem recipio, de hominibus & rebus, locis, quæ mœnibus urbis amplectimur.

Ἔμπολις, ιος, ὁ καὶ ἡ, cui patria est & certa civitas. 2) eandem civitatem incolens.

Ἐμπολιτεύω, f. εύσω, & ἐμπολιτεύομαι, versor in republica, administro rempublicam. 2) versor in, habito in.

Ἐμπολίτης, ε, ὁ, incola.

Ἐμπομπεύω, f. εύσω, publice traduco. 2) in triumpho duco. 3) valde in aliqua re me jacto.

Ἐμπονέω, ῶ, f. ήσω, operam alicui rei impendo.

Ἐμπόνημα, ατος, τὸ, labor alicui rei impensus.

Ἔμπονος, ο, ὁ, ἡ, laborum patiens. 2) qui in labore versatur.

Ἐμπορεῖον, τὸ, emporium.

Ἐμπόρευμα, ατος, τὸ, mercatura. A seq.

Ἐμπορεύομαι, f. εύσομαι, mercaturam facio, mercor, nundinor. 2) merces aliunde importo. 3) ad quæstum confero, ut corpus, sapientiam &c. quæstum capto. 4) lucror. 5) fraudulenter facere commodi sui caussa. Ab ἔμπορος.

Ἐμπορευτέος, έα, έον, mercandus, mercium loco importandus. A præc.

Ἐμπορευτικὸς, ἡ, ὸν, rei mercatoriæ peritus, studiosus. Ab eod.

Ἐμπορέω, ῶ, f. ήσω, mercaturam facio.

Ἐμπορητικὸς, ὴ, ὸν, mercatorius. A pr.

Ἐμπορία, ας, ἡ, mercatura, proprie, qua mare trajicitur, mercium caussa. 2) mercatus, nundinæ. 3) merces ipsæ.

Ἐμπορίζομαι, f. ίσομαι, suppedito. (sed hæc videtur prava lectio pro ἐκπορ. esse.)

Ἐμπορικὸς, ὴ, ὸν, mercatorius.

Ἐμπόριον, ου, τὸ, forum nundinarium, locus ad mercaturam exercendam factus, emporium. A seq.

Ἔμπορος, ο, ὁ, qui mare trajicit. 2) mercator, nundinator. 3) viator. 4) ὁ καὶ ἡ, mercatorius. Ex ἐν & πόρος, transitus.

Ἐμπορπάω, ῶ, f. ήσω, infibulo, fibula alligo, seu subnecto.

Ἐμπορπέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἐμπόρπημα, ατος, τὸ, fibulatio. 2) quod fibula connectimus, chlamys &c. A pr.

Ἐμπορπόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ἐμπορπάω.

Ἐμπορφύρεος, ον, purpureus, pulcher, *de floribus*.

Ἐμπόρφυρος, ο, ὁ, ἡ, indutus purpura. 2) imbutus colore purpureo. 3) in purpuram vergens, *de colore*.

Ἔμποτος, ο, ὁ, ἡ, potabilis.

ἘΜΠΟΥΣΑ, ης, ἡ, Empusa, spectrum, quod ab Hecate immissum miseris apparere & in varias se formas mutare credebatur. (Ab ἕν, *unum*, & πὸς, *pes*, quasi ἡ ἑνὶ ποδὶ βαδίζουσα. credebatur enim hoc spectri genus uno tantum pede incedere.)

Ἐμπρακτικὸς, ὴ, ὸν, efficax. 2) actuosus.

Ἔμπρακτος, ου, ὁ & ἡ, idem. Unde

Ἐμπράκτως, *Adv.* efficaciter. 2) actuose.

Ἔμπρεπος, ο, ὁ, ἡ, decorus, conveniens. Hesych.

Ἐμπρέπω, decorus & præstans sum inter. 2) decori sum, convenio. Hinc *Imperf.* ἐμπρέπει, decet.

Ἐμπρήθω, f. ήσω, incendo. 2) inflo.

Ἔμπρησις, εως, ἡ, incensio, inflammatio. A pr.

Ἐμπρησμὸς, ὁ, ὁ, idem. 2) incendium. Ab eod.

Ἐμπρηστὴς, ὁ, ὁ, qui incendit, incendiarius. Ab eod.

Ἐμπρίω, f. ίσω, serra incido. 2) constringo, comprimo, ut dentes. 3) asper, incisus, serratus sum.

Ἐμπροθέσμιος, ου, ὁ, ἡ, qui intra constitutum diem aliquid facit. Ex ἐν, & προθέσμιος. v. προθεσμία.

Ἐμπροθέσμως, *Adv.* intra præstitutum tempus.

Ἐμπροικος, dotata. Ab ἐν & προὶξ, *dos*.

Ἐμπρομελετάω, f. ήσω, exerceo ad v. c. bellum. *In med.* meditor, commentor v. c. bellum, mortem, orationem habendam.

Ἔμπροσθεν, *Adv.* ante, coram.

Ἐμπρόσθιος, ο, ὁ, ἡ, anterior. A pr.

Ἐμπροσθόκεντρος, ο, ὁ, ἡ, aculeum in anteriore parte habens, *item* in ore. Ex ἔμπροσθεν & κέντρον, *aculeus*.

Ἐμπροσθοτονία, ας, ἡ, raptus pronus. 2) inclinatio colli in partes anteriores involuntaria.

Ἐμπροσθοτονικὸς, ὴ, ὸν, qui laborat inclinatione colli, sive ἐμπροσθοτονίᾳ. A pr.

Ἐμπροσθότονος, ο, ὁ, ἡ, in anteriora tendens. Ex ἔμπροσθεν & τείνω, *tendo*.

Ἐμπροσθουρητικὸς, ὴ, ὸν, anteriore parte, seu adversa mingens, ut homo. opp. ὀπισθουρ. Ex ἔμπροσθεν & οὐρέω, *urinam reddo*.

Ἐμπρόσωπος, ο, ὁ, ἡ, quem in oculis gerimus. 2) qui est exemplo vel spectaculo.

Ἔμπρῳρος, ο, ὁ, ἡ, qui est in prora. 2) in proram inclinatus. Ex ἐν & πρῷρα.

Ἔμπτυσις, εως, ἡ, sputi in aliquid conjectus.

Ἔμπτυσμα, ατος, τὸ, sputum, *vel* quod alicui inspuitur.

Ἐμπτύω, f. ύσω, inspuo, conspuo.

Ἔμπτωσις, εως, ἡ, lapsus, casus, prolapsio in. 2) illapsus, ut lucis in oculos, fenestras. 3) ap. Grammaticos significat pleonasmum e littera inserta. Ab ἐμπίπτω, *incido*.

Ἔμπτωτος, ον, qui incidit aliquo. Ab eod.

Ἐμπυδάκωτος, vox corrupta ap. Lucian. in Lexiph. v. ἐμπυνδάκωτος.

Ἐμπυέω, ῶ, f. ήσω, purulentus sum. 2) pus exscreo.

Ἐμπύη, ης, ἡ, morbus, quum pus e thorace aut latere per pulmonem proveniens exscreatur. Ex ἐν & πύον, *pus*.

Ἐμπύημα, ατος, τὸ, collectio puris, suppuratio. 2) effusio, seu exscreatio puris.

Ἐμπύησις, εως, ἡ, idem.

Ἐμπυΐσκω, idem quod ἐμπυέω.

Ἐμπυκάζω, f. άσω, intego, tego.

Ἐμπυλαῖος, ου, janitrix. Ab ἐν & πύλη, *janua*.

Ἐμπυνδάκωτος, ον, fundum habens, *de vase*. qs. a πυνδακόω, quod est a πύνδαξ, *fundus*.

Ἔμπυος, ο, ὁ, ἡ, in quo pus est, purulentum. Ex ἐν & πύον, *pus*.

Ἐμπύρευμα, ατος, τὸ, incensio, inflammatio. 2) suscitabulum, scintilla, fomentum, ira insignis. 3) ambustio, ut ciborum in olla, & odor, atque sapor amarus ejusmodi ciborum, aut medicamentorum.

Ἐμπυ-

Ἐμπυρσεύω, f. εύσω, incendo, inflammo.
Ἐμπυρίζω, f. ίσω, idem.
Ἐμπυρισμὸς, ῦ, ὁ, incensio, inflammatio.
Ἔμπυρος, ου, ὁ, ἡ, ignitus. 2) qui igni admovetur, qui crematur. Ex ἐν & πῦρ.
Ἐμπυροσκόπος, ου, ὁ, divinans ex igni, in sacrificiis in primis, cum thus in ignem conjicitur vel pelles victimarum cæsarum. E pr. & σκοπέω.
Ἐμπυρόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, incendo.
Ἐμπυώδης, ος, ὁ, ἡ, tumus, tuber.
Ἐμπυτιάζω, f. άσω, coagulo, condenso. Ex ἐν & πυτία, coagulum.
Ἐμπωλέω, ῶ, f. ήσω, vendo in aliquo loco, mercaturam alicubi exerceo. 2) comparo mihi, alicunde emo ad revendendum. 3) comparo, adquiro, lucror.
Ἐμπώλη, ῆς, ἡ, venditio. A pr.
Ἐμπώλημα, ατος, τὸ, quod venditur, seu venum exponitur. Ab eod.
Ἐμπώλησις, εως, ἡ, venditio. Ab eod.
Ἐμφαγεῖν, vesci, comesse. ἐμφαγὼν, όντος, pastus, qui comedit.
Ἐμφαίνω, f. ανῶ, speciem præbeo, præ me fero. 2) verbis ob oculos pono, indico, innuo. 3) refero. Hinc 4) ἐμφαίνει, imperf. videtur, significat.
Ἐμφάνεια, ας, ἡ, adspectus, apparitio. 2) significatio, demonstratio. 3) significatio præsentiæ v. c. divinæ, per miracula: ut ἐμφάνεια Θεοῦ, ap. Jos. A seq.
Ἐμφανέως, v. ἐμφανῶς.
Ἐμφανὴς, έος, ὁ & ἡ, conspicuus. 2) manifestus, apertus, qui fit in propatulo. Ab ἐμφαίνω.
Ἐμφανίζω, f. ίσω, ante oculos pono, patefacio. 2) certiorem facio, indico. 3) doceo. 4) accuso, defero aliquem. Hinc ἐμφανίζομαι, in conspectum venio, appareo. 2) deferor, accusor. A pr.
Ἐμφανισμὸς, ῦ, ὁ, patefactio, declaratio. 2) delatio, accusatio. A pr.
Ἐμφανιστὴς, idem quod ἐμφανής.
Ἐμφαντάζομαι, intelligo, cogito in re aliqua, ut in illa re latens vel comprehensum.
Ἐμφαντικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ἐμφατικὸς, ἡ, ὸν.
Ἐμφαντικῶς, Adv. idem quod ἐμφατικῶς.
Ἐμφανῶς, ἐμφανέως, clare, manifeste, palam. Ab ἐμφανής.
Ἐμφαρυγξάμενος, vel ἐμφαρυγξάμενος, qui in guttur demisit, devoravit. Hesych. & Diosc. tanquam a φαρύγγομαι, quod esset a φάρυγξ, guttur.
Ἔμφασις, εως, ἡ, repræsentatio, species expressa. 2) simulatio. 3) expressa rei significatio, quum verbis inest tacita quædam vis & significatio. 4) significatio quævis. 5) demonstratio. explicatio. 6) cognitio, ut effectus demonstrationis. Ab ἐμφαίνω.
Ἐμφατικὸς, ἡ, ὸν. habens emphasin, significans cum emphasi. Ab eod.
Ἐμφατικῶς, Adv. significanter, graviter, nervose, perspicue. A pr.
Ἔμφατον, ου, τὸ, per emphasin dictum, id quod verbo significatum est. Hesychio, ænigmatice dictum. Ab ἐμφαίνω.
Ἐμφέρεια, ας, ἡ, similitudo. A seq.
Ἐμφερὴς, έος, ὁ, ἡ, similis. A seq.
Ἐμφέρομαι, deferor. 2) contineor. 3) intervenio. 4) convenio, similis sum.

Ἐμφερῶς, Adv. similiter. Ab ἐμφερής.
Ἐμφθαρτής, οῦ, idem quod φθαρτής.
Ἐμφθέγγομαι, f. ξομαι, vocem edo, loquor.
Ἔμφθορος, ου, ὁ & ἡ, qui perit in. Nicander. Ex ἐν & φθείρομαι.
Ἐμφιληδονέω, f. ήσω, delector aliqua re.
Ἐμφιλοκαλέω, ῶ, f. ήσω, in studio rei honestæ versor, gloriam in ea venor.
Ἐμφιλοσοφέω, ῶ, f. ήσω, philosophor in, philosophice commentor in, disputo in. 2) studium & operam meam colloco in.
Ἐμφιλοσόφημα, ατος, τὸ, in quo philosophamur, disputatio philosophica, studium philosophicum, in quo studium & cogitationem omnem ponimus. A pr.
Ἐμφιλόσοφος, ου, ὁ, ἡ, philosophiæ conveniens, ad philosophiam pertinens. 2) ad philosophiam aptus, idoneus, de homine.
Ἐμφιλοτεχνέω, perite in aliqua re versor, perite & accurate considero, exploro, explico.
Ἐμφιλοχωρέω, ῶ, f. ήσω, libenter habito in, libenter commoror in re, ut ab ea ægre me patiar avelli. 2) adhæreo.
Ἐμφλάω, f. άσω, intro deprimo. ἐμπεφλασμένος, intro depressus, subsidens.
Ἐμφλεβοτομέω, f. ήσω, venam seco in loco aliquo.
Ἐμφλέγω, f. ξω, inflammo, amburo.
Ἔμφλοιος, ου, ὁ, ἡ, corticem habens.
Ἐμφλοιοσπέρματος, ου, ὁ, ἡ, cujus semina cortice tecta sunt.
Ἔμφλοξ, γος, ὁ, ἡ, inflammatus, ignitus. Ab ἐμφλέγω.
Ἐμφοβέομαι, timeo, in metum conjicior.
Ἔμφοβος, ου, ὁ, ἡ, perterritus, timens.
Ἐμφορβιος, ου, ὁ, ἡ, depascens, absumens, insidens rei ita, ut eam depascatur. Nicander. Ex ἐν & φέρβω, pasco.
Ἐμφορβιόω, f. ώσω, capistro, capistrum injicio. Unde ἐμπεφορβιωμένος, tibicen, apud Aristophanem, capistratus, capistro munitus, ut spiritus coerceatur, nec buccæ nimis inflentur. Ex ἐν & φορβειά, capistrum.
Ἐμφορέω, ῶ, f. ήσω, importo. 2) infercio. 3) infligo, incutio. Hinc ἐμφορέομαι, proprie, feror in, ut mari, fluctibus, Hom. 2) repleor, satior, fruor affatim, etiam in malam partem: item immodice utor, v. c. potestate, nimis indulgeo, v. c. iræ, libidini cuicunque.
Ἐμφόρησις, εως, ἡ, usus cibi, potus, largior & ultra satietatem ac necessitatem, nimis avidus. 2) abusus rei bonæ cujuscunque. A pr.
Ἐμφόρτος, ου, ὁ, ἡ, oneratus, onustus.
Ἔμφραγμα, ατος, τὸ, obturamentum, septum, obex, obstructio.
Ἐμφραγμὸς, ῦ, ὁ, idem.
Ἐμφρακτικὸς, ἡ, ὸν, obstruendi vim habens. A seq.
Ἔμφρακτος, ου, ὁ, ἡ, obstructus, septus, munitus, obturatus. A seq.
Ἐμφράσσω, vel ἐμφράττω, f. ξω, obturo, obstruo. 2) infercio.
Ἐμφρόνως, Adv. prudenter. Ab ἔμφρων.
Ἐμφρουρέω, ῶ, f. ήσω, custodias ago in aliquo loco, excubo.
Ἔμφρουρος, ου, ὁ, ἡ, cui præsidia imposita sunt, præsidiis munitus. 2) qui in præsidio est, qui custodit. 3) in custodiam inclusus, in custodiam traditus.

Ἐμ-

Ἔμφρων, ονος, ὁ, ἡ, mentis compos. 2) prudens, sapiens. Ex ἐν & φρὴν, *mens*.

Ἐμφυής, έος, ὁ, ἡ, natura insitus, naturalis. 2) quod in aliqua re erevit, vel ex ea crescendo exstitit. Ex ἐν & φυή, *natura*.

Ἐμφύλιος, ου, ὁ, ἡ, tribulis. 2) intestinus, civilis, ut bellum civile. Ex ἐν & φυλή.

Ἐμφυλλίζω, f. ίσω, insero, inoculo.

Ἔμφυλος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἐμφύλιος, & ex iisd.

Ἐμφυῶσαι. v. ἐμφύω.

Ἐμφύρω, immisceo, subigo.

Ἐμφυσάω· ῶ, fut. ήσω, inflo, inspiro. 2) flatu ignem accendo.

Ἐμφύσημα, ατος, τὸ, sufflatio. 2) suggestio. 3) id, quod sufflatur, seu inflando immittitur. 4) Spiritus Sanctus. 5) tumor, morbus, cum distentæ, auris malignis & molestis, carnes aut viscera turgent. A pr.

Ἐμφύσησις, εως, ἡ, flatus in intestinis. Ab eod.

Ἐμφυσιόομαι, οῦμαι, inflor, intumesco, superbio. ἐμπεφυσιωμένος, tumidus, superbus, inflatus.

Ἔμφυσις, εως, ἡ, ingeneratio, ipsa actio ingenerandi. Ab ἐμφύω.

Ἐμφυτεία, ας, ἡ, insitio. Ab ἐμφυτεύω.

Ἐμφύτευσις, εως, ἡ, idem, ab eod.

Ἐμφυτεύω, f. εύσω, insero, instituo. 2) induco, v. e. monarchiam, tyrannos. Polyb. A seq.

Ἔμφυτος, ου, ὁ & ἡ, ingenitus, insitus a natura. 2) nativus, non fucatus. 3) stabilis, pertinax, constans, *ut sunt ea, quæ a natura insita sunt. sic & latini* insitus *dicunt*. A seq.

Ἐμφύω, f. ύσω, ingenero, insero, aor. 2. ἐμφῦναι, innatum esse. 2) inhærere, amplecti. *Pass.* ἐμφύομαι, innascor. 3) adhæresco tenaciter.

Ἐμφωλεύω, f. εύσω, lateo in, tenebras quæro, insidior.

Ἔμφωνος, ου, ὁ, ἡ, voce præditus, canorus.

Ἐμφώτιστος, ου, ὁ, ἡ, splendidus. Ex ἐν & φῶς.

Ἐμψηφίζω, f. ίσω, imputo.

Ἐμψιθυρίζω, f. ίσω, susurro, fremo, obscure & clam loquor cum aliquo, insusurro aliquid in aurem.

Ἔμψοφος, ου, ὁ, ἡ, cui sonitus inest. 2) cum sonitu factus.

Ἔμψυξις, εως, ἡ, refrigeratio. Ab ἐμψύχω.

Ἔμψυχος, ου, ὁ, ἡ, animatus, spirans. Ex ἐν & ψυχή.

Ἐμψυχοφαγία, ἡ, esus animalium. E pr. & φαγεῖν.

Ἐμψυχόω, ῶ, f. ώσω, animam indo, animo.

Ἐμψύχω, f. ξω, refrigero, frigus ingenero.

Ἐμψύχως, *Adv.* vive, vivaciter.

ἘΝ, *Præpos.* regens Dat. in, *quum significat in loco*. 2) pro εἰς, in, *quum significat in locum*. 3) inter. 4) apud, prope. 5) ex. 6) per. 7) ad. 8) penes. 9) vice. 10) *facit Periphrasin Adverbii*, ut ἐν ἡσυχίᾳ, tranquille, ἐν καιρῷ, opportune, ἐν δίκῃ, merito. 11) *Verbi*, v. gr. ἐν φόβῳ εἶμι, metuo, ἐν δυνάμει εἶναι, posse. 12) *notat tempus*, v. g. ἐν τρισὶν ἡμέραις, spatio trium dierum, intra tertium diem. 13) *abundat*, v. g. ἐν βέλει πληγείς, telo percussus. *Hinc etiam* 14) ἐν ᾧ, *valet* dum, interea dum, propterea quod, quo facto. 15) ἐν τούτῳ, interea. 16) *idem quod* ἔνθα, ibi. 17) ἐν δὲ, *significat* insuper, item.

Ἐναβρύνομαι, mihi valde placeo, jacto me. v. ἐναγλαΐζομαι.

Ἐναγγειοσπέρματος, ου, ὁ, ἡ, vasculis semen inclusum habens. Ex ἐν, ἀγγεῖον, *vas*, & σπέρμα, *semen*.

Ἐναγείρω, congrego aliquo, convoco.

Ἐναγής, έος, ὁ, ἡ, exsecrabilis, impurus, piacularis, qui scelere tenetur. Ex ἐν & ἄγος, *piaculum*.

Ἐναγίζω, f. ίσω, sacra mortuis facio, parento.

Ἐναγισμός, ὁ, ὁν, piacularis, de re quæ pertinet ad sceleratum expiandum, vel pollutionem purgandam. Ab ἐναγής.

Ἐνάγισμα, ατος, τὸ, parentatio. 2) libamen, quod parentationis caussa adfertur. 3) inferiæ. Ab ἐναγίζω.

Ἐναγισμός, οῦ, ὁ, parentatio. Ab eod.

Ἐναγκαλίζομαι, f. ίσομαι, ulnis amplector.

Ἐναγκάλισμα, τος, τὸ, quod amplectimur, deliciæ. A pr.

Ἐναγκυλάω, -ῶ, & -έω, amento.

Ἐναγκωνίζω, f. ίσω, cubito incumbo.

Ἐναγλαΐζομαι, placeo mihi in re aliqua, jacto me.

Ἔναγχος, *Adv.* paullo ante, nuper. Ex ἐν & ἄγχι, *prope*.

Ἐνάγω, induco, incito, moveo, suadeo. 2) accuso, defero, adduco in jus, judicium. 3) *Pass.* impetum facio.

Ἐναγωγή, ῆς, ἡ, accusatio, delatio.

Ἐναγωνίζομαι, f. ίσομαι, resisto, adversor. 2) certo in. 3) elaboro, exerceo me in aliqua re.

Ἐναγώνιος, ου, ὁ, ἡ, qui in certaminibus versatur, certaminum studiosus. 2) ad certamen pertinens. 3) peritus, perfectus in aliquo genere. 4) Epitheton Mercurii. Ex ἐν & ἀγών. 5) anxius, sollicitus. 6) acer, vehemens. Ex ἐν & ἀγωνία, *angor*.

Ἐναγωνίως, *Adv.* perite. 2) valde trepide.

Ἐναδημονέω, f. ήσω, mœreo, angor, animum despondeo.

Ἐναδιαφορέω, ῶ, f. ήσω, rem aliquam pro indifferente habeo. 2) indifferens sum in aliqua re. 3) contemno, non magni facio.

Ἐναδολεσχέω, f. ήσω, de aliqua re garrio.

Ἐνιαύσιος, ου, ὁ, ἡ, anniculus, qui unius est anni. Ex ἐν & ἔτος, *annus*.

Ἐναερίζω, f. ίσω, in aerem subveho, in aere versor, vagor.

Ἐναέριος, ου, ὁ, ἡ, aerius.

Ἐναθλέω, f. ήσω, exerceo me in aliqua re. *Perf.* exercitatus, peritus sum.

Ἐναθρέω, ῶ, f. ήσω, fixis oculis intueor.

Ἐναιθέριος, ον, ætherius.

Ἐναίθριος, ου, ὁ, ἡ, qui est sub dio, apricus.

Ἐναιματόω, f. ώσω, cruento.

Ἔναιμος, ου, ὁ, ἡ, sanguine præditus, vivus. 2) cruentus, sanguine adhuc stillans. 3) qui adhuc cruento vulneri injicitur & sistendo sanguini aptus est. Ex ἐν & αἷμα, *sanguis*.

Ἐναιμώδης, ους, ὁ, est attributum partium corporis, sanguinem habentium. A præc.

Ἐναίμων, ονος, ὁ & ἡ, idem quod ἔναιμος.

ἘΝΑΙ'ΡΩ, occido. 2) perdo. 3) spolio jacentem.

Ἐναισίμως, *Adv.* commode, recte. 2) justo tempore.

Ἐναίσιμος, ου, ὁ, ἡ, fatale quid portendens. 2) faustus. 3) idoneus, decens, utilis, æquus, justus.

Ἐναισίμως, fataliter. 2) apte, decenter, fauste, rite. ἐν αἴσῃ.

Ἐναίσιος, ον, auspicatus, opp. ἐξαίσιος.

Ἐναιχμάζω, f. άσω, armis pugno.

Ἐναιωρέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, in sublimi feror, in superficie nato, moveor.

Ἐναιώρημα, ατος, τὸ, quod superne natat, ut nubecula in urina, quæ non subsidet.

Ἐνακμάζω, f. άσω, vigorem accipio, sum in vigore, invalesco, increbresco, adolesco.

Ἐνακμής, έος, ὁ, ἡ, vegetus, robustus. Ex ἐν. & ἀκμὴ, vigor ætatis.

Ἔνακμος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Ἐνακολασταίνω, f. ανῶ, petulans sum in aliqua re, in aliquo exerceo vel ostendo petulantiam.

Ἐνακοσιοστός, ή, όν, nongentesimus.

Ἐνακούω, f. σω, exaudio.

Ἐναλδέω, ῶ, f. ήσω, alo, augeo.

Ἐνάλειμμα, ατος, τὸ, unguentum, quicquid illinitur.

Ἐνάλειπτος, ου, illitus, unctus. A sq.

Ἐναλείφω, f. ψω, inungo, illino.

Ἐναληθῶς, Adv. apte ad veritatem & fidem.

Ἐναλίγκιος, ου, ὁ, ἡ, similis.

Ἐναλίζω, f. ίσω, volvo in. v. ἐξαλίζω.

Ἐναλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo in.

Ἐνάλιος, ου, ὁ, ἡ, vel ἐνάλιος, ία, ιον, Poet. εἰνάλιος, marinus. 2) maritimus. Ab ἔναλος.

Ἔναλλα, inversa, contraria, præpostera ap. Theocr. quasi ἐνηλλαγμένα. aut adverbialiter pro ἐναλλάξ. aut ab ἐν & ἄλλα, alia.

Ἐναλλαγδὴν, *Adv.* permutato ordine. 2) decussatim. 3) complicando. 4) viceversa, vicissim, alternatim, e contrario. Ab ἐναλλάττω.

Ἐναλλαγὴ, ῆς, ἡ, commutatio, ordinis mutatio. Ab eod.

Ἐνάλλαγμα, ατος, τὸ, permutatio. 2) pretium. Ab eod.

Ἐναλλὰξ, *Adv.* mutuo, vicissim, vice versa.

Ἐνάλλαξις, εως, ἡ, idem quod ἐναλλαγή.

Ἐναλλάσσω, vel ἐναλλάττω, f. ξω, immuto, permuto. 2) vario, vices alterno. ἐναλλάττομαι, immutor. ἐνηλλαγμένος, immutatus, *item* per vices dans & accipiens, recipiens & immittens, ut articuli vertebrarum sunt ἄρθρα ἐνηλλαγμένα, inserti sibi invicem. 3) commercium habeo, apud Thuc. ἐνηλλάγησαν Ἀθηναίοις, cum Atheniensibus commercium habuerunt. ἐν sæpe in compositis vim τῦ σὺν habet.

Ἐνάλλομαι, insilio, insulto.

Ἔναλος, ου, maritimus, v. c. urbs. Ex ἐν & ἅλς.

Ἐναλύω, f. ύσω, vagor, moror alicubi. v. ἀλύω.

Ἐναμάρτητος, ου, peccato obnoxius, qui errore tenetur.

Ἐναμάω, f. ήσω, aggero, ut terram in corpora insepulta.

Ἐναμβλύνω, f. υνῶ, hebeto & obtundo in.

Ἐναμείβω, f. ψω, alterno.

Ἐναμέλγω, f. ξω, immulgeo.

Ἐνάμιλλος, ου, ὁ, ἡ, certans & contendens cum, non cedens, par, respondens ex æquo, comparandus, par. Ex ἐν & ἅμιλλα, *certamen*.

Ἐναμίλλως, *Adv.* ita, ut contendi, comparari possit, pariter.

Ἕναμμα, ατος, τὸ, vinculum, *ut simplex*.

Ἐναμοιβαδὶς, *Adverb.* permutatis vicibus, vicissim.

Ἐναναπαύομαι, f. σομαι, acquiesco.

Ἐνανθρωπέω, ῶ, f. ήσω, inter homines versor. *in Pass.* humanam naturam induere vel adipisci.

Ἐνανθρώπησις, εως, ἡ, conversatio inter homines, *vel* assumtio humanæ naturæ.

Ἐνανθρωπίζω, f. ίσω, idem quod ἐνανθρωπέω.

Ἐνανθρωπότης, ητος, ἡ, incarnatio, vox Eccles.

Ἔναντα, *Adv.* contra, e contrario.

Ἔναντι, *Adv.* coram, ante.

Ἐναντίβιον, *Adv.* adversus, contra. A sq.

Ἐναντίβιος, ου, ὁ, ἡ, adversarius.

Ἐναντιογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, qui contrariæ est sententiæ. Ex ἐναντίος & γνώμη, *sententia*.

Ἐναντιογνωμονέω, contra sentio. A pr.

Ἐναντιοδρομέω, in contrarias partes curro, occurro. Ex ἐναντίος & δρόμος, *cursus*.

Ἐναντιοδύναμος, ου, adversus, contrarius. 2) contrariam vim habens. Ex eod. & δύναμις.

Ἐναντιολογέω, ῶ, f. ήσω, contrarie loquor, contra dissero. Ab ἐναντιολόγος.

Ἐναντιολογία, ας, ἡ, contradictio. A seq.

Ἐναντιολόγος, ου, ὁ, ἡ, contraria loquens. Ex ἐναντίος & λέγω.

Ἐναντίον, *Adv.* contra, ex adverso, coram.

Ἐναντιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, adversor. A pr.

Ἐναντιοπετής, έος, ὁ, ἡ, in contrariam partem lapsus, qui in adversum cecidit. Ex ἐν. & πίπτω.

Ἐναντιοποιολογικὸς, ή, όν, qui semet ipsum cogit contraria dicere. Vox Platonica de Sophistis. Ex ἐναντίος, ποιέω, & λέγω, ut sit ὁ ἐν τῷ λέγειν ἐναντία ποιῶν ἑαυτῷ.

Ἐναντιοπραγέω, adversor, ab adversariorum partibus sto. Ex ἐν. & πράσσω, πράσσω τὰ τῶν ἐναντίων scil. πράγματα vel συμφέροντα.

Ἐναντίος, ία, ίον, qui est in conspectu, adversus, oppositus. 2) contrarius. Hinc ἐξ ἐναντίας vel ἐξεναντίας, e regione, ex adverso; & ὁ ἐναντίος, ου, hostis. Ex ἐν & ἀντίος, *adversus*.

Ἐναντιότης, ητος, ἡ, repugnantia. A pr.

Ἐναντιοτροπή, ῆς, ἡ, conversio contraria.

Ἐναντιόφημος, ου, contraria dicens, sibi non constans. Ex ἐν. & φημί.

Ἐναντιόφωνος, ου, ὁ, ἡ, contrariam vocem edens. Ex ἐν. & φωνή.

Ἐναντιπαρέχειν, mutuis beneficiis cum aliquo certare. 2) mutuis iisdem aut contrariis affectibus moveri.

Ἐναντίωμα, ατος, τὸ, quicquid adversatur, resistit. 2) adversus casus. 3) repugnantia rerum & factorum. Ab ἐναντιόομαι.

Ἐναντιωματικὸς, ή, όν, adversativus. A pr.

Ἐναντιωματικῶς, *Adv.* adversative. A pr.

Ἐναντίως, *Adv.* contrarie.

Ἐναντίωσις, εως, ἡ, repugnantia, contrarietas. Ab ἐναντιόομαι.

Ἐναπαιωρέομαι, pendeo s. suspensus sum in.

Ἐναπειλέω, f. ήσω, minor, interminor.

Ἐναπενιαυτίζω, f. ίσω, annum integrum peregrinor alicubi.

Ἐναπεργάζομαι, f. άσομαι, facio, efficio in.

Ἐναπερείδω, f. είσω, firmiter infigo. 2) retorqueo. 3) *in med.* innitor, incumbo.

Ἐναπέρεισμα, τος, τὸ, impressio, quod impressum, infixum est, incubatio, innixus.

Ἐναποβάπτω, f. ψω, intingo.

Ἐναποβλύζω, f. ύσω, vomo *vel* mingo in locum.

Ἐναποβρέχω, f. ξω, macero, pertundo, diluo in.

Ἐναπογεννάω, f. ήσω, ingenero.

Ἐναπόγραφος, ου, ὁ, ἡ, adscriptitius, adscriptitiæ conditionis.

Ἐναπογράφω, f. ψω, in litteras refero.

Ἐναποδείκνυμαι, ostendo. 2) demonstro, probo.

Ἐναποδέω, f. ήσω, illigo alicui.

Ἐναποζέω, f. έσω, incoquo, decoquo in.

Ἐναποθνήσκω, immorior.

Ἐνα-

Ἐναποθωπεύω, f. εύσω, blanditiis delinio in.
Ἐναποκάμνω, frangor animo, deficio in.
Ἐναπόκειμαι, f. είσομαι, repositus sum in, insum.
Ἐναποκινδυνεύω, f. εύσω, periculum subeo in re aliqua.
Ἐναποκαυλίζω, f. ίσω, partem defringo, unde ἐναποκεκαύλισται, de hasta contracta in re aliqua hærente.
Ἐναποκλείω, f. είσω, includo.
Ἐναποκλύζω, f. ύσω, aliquid abluo in, ad abluendum immergo.
Ἐναποκρύπτω, f. ψω, includo, intus abscondo.
Ἐναπολαμβάνω, intercipio, intercludo, includo.
Ἐναπολείπω, f. ψω, relinquo, derelinquo. *Hinc* ἐναπολείπομαι, relinquor, remaneo in, deficio, retromaneo, velut desertus.
Ἐναπόλειψις, εως, ἡ, reliquiæ. 2) derelictio in.
Ἐναπόληψις, εως, ἡ, interclusio, interceptus, cohibitio, conclusio. Ab ἐναπολαμβάνω.
Ἐναπόλλυμαι, pereo alicubi, aliqua in re.
Ἐναποπλύνω, f. υνῶ, abluo in re aliqua.
Ἐναπομάσσω, vel ἐναπομάττω, f. ξω, in aliquo exprimo rem imaginis imprimendæ ergo.
Ἐναπομένω, f. νῶ, persisto, permaneo in.
Ἐναπομόργνυμαι, f. ξομαι, imprimo, inuro. 2) abstergo, detergo.
Ἐναπονίζω, &
Ἐναπονίπτω, f. ψω, abluo in.
Ἐναπόνιψις, εως, ἡ, ablutio in.
Ἐναποξύω, f. ύσω, erado, radendo eximo.
Ἐναποπατέω, f. ήσω, ventrem exonero in.
Ἐναποπλύνω, f. υνῶ, abluo in.
Ἐναποπνέω, f. εύσω, inspiro in. 2) immorior.
Ἐναποπνίγω, f. ξω, suffoco in v. c. aqua, *it.* fumo.
Ἐναπορέω, f. ήσω, pro ἀπορέω, dubito, hæsito, exitum nullum reperio in.
Ἐναποσβέννυμι, f. έσω, extinguo in.
Ἐναποσημαίνομαι, imprimo velut ceræ signum.
Ἐναποσκηρίζομαι, incumbo, decumbo in aliquid.
Ἐναποσφάττω, f. ξω, insuper macto, interficio.
Ἐναποσφραγίζω, f. ίσω, imprimo velut in ceram.
Ἐναποσφράγισμα, τὸ, quicquid impressum est alicui rei, veluti ceræ, animo &c.
Ἐναποτελέω, f. έσω, perficio in. 2) efficio, reddo.
Ἐναποτέμνω, f. μῶ, abscindo inter.
Ἐναποτίθημι, f. θήσω, depono in.
Ἐναποτιμάω, f. ήσω, in æstimationem accipio, rem (speciem JCti vocant) pro pecunia, in solutum.
Ἐναποτίνω, f. ίσω, solvo alicubi. Aristoph.
Ἐναποτυπόω, ῶ, f. ώσω, imprimendo exprimo.
Ἐναποχράομαι, f. ήσομαι, abutor.
Ἐναποψάω, f. ήσω, idem quod ἐναπομάττω. extergo.
Ἐναποψύχω, f. ξω, immorior. 2) crepitum ventris emitto in. 3) ventris excrementa ejicio in.
Ἐνάπτομαι, f. ψομαι, tango, attingo. 2) alligor, annector, induor. *Unde* ἐνημμένος, indutus. (Sed hoc videtur esse potius ἐνειμένος.)
Ἐνάπτω, f. ψω, alligo, illigo, innecto, adjungo. 2) incendo, accendo.
Ἔναρα, ων, τὰ, spolia, arma interfectis detracta. Ab ἐναίρω, *occido*.
Ἐναράσσω, vel ἐναράττω, f. ξω, illido.
Ἐνάργεια, ας, ἡ, evidentia. A seq. quod v.
ΕΝΑΡΓΗΣ, έος, ὁ & ἡ, clarus, evidens, manifestus. Hinc τὸ ἐναργὲς, evidentia. (Dores ἄργον usurpabant pro ἔργον. Est itaque ἐναργὲς cum res, de qua agitur, ἐν ἔργῳ, velut ipsa re, præsens, demonstratur verbis.)
Ἐναργώδης, ες, clarus, manifestus. A præc.

Ἐναργῶς, *Adv.* evidenter, perspicue, luculenter. Ab eod.
Ἐναρέσκομαι, delector aliqua re.
Ἐνάρετος, ου, ὁ, ἡ, virtute præditus, commendabilis virtutis ergo.
Ἐναρέτως, *Adv.* honeste, cum virtute. A præc.
Ἐναρής, έος, ὁ, ἡ, exsecrabilis, diris devotus. Ex ἐν & ἀρὰ, *dira*.
Ἐναρηφόρος, ου, ὁ, ἡ, spolia ferens, sive gerens. Epith. tropæi. Ex ἔναρα & φέρω, *fero*.
Ἔναρθρος, ου, ὁ, ἡ, articulatus. 2) perfectus. Ex ἐν & ἄρθρον, *articulus*.
Ἐνάρθρως, *Adv.* articulate, articulatim. A præc.
Ἐναρίζω, f. ίξω, interficio. 2) spolio. Ab ἔναρα.
Ἐναριθμέω, f. ήσω, adnumero.
Ἐναρίθμιος, ου, ὁ, ἡ, adnumerandus. A seq.
Ἐνάριθμος, ου, ὁ, ἡ, idem.
Ἐναρμονίμων, ὁ, facile concipiens. v. ἄρμα.
Ἐναρίμβροτος, ου, ὁ, ἡ, homicida. Ex ἐναίρω, *occido*, & βροτὸς, *mortalis*.
Ἐναρκτικὸς, ὴ, ὸν, inchoativus, quod convenit τῷ ἐνάρχεσθαι sacris auspicandis. Ex ἐνάρχομαι, *incipio*.
Ἐναρμόζω, f. όσω; & ἐναρμόττω, concinno, coapto. 2) adjungo, adapto. 3) convenio, quadro, cohæreo.
Ἐναρμονικὸς, ὴ, ὸν, ad harmoniæ musicæ modulos compositus.
Ἐναρμόνιος, ου, ὁ, ἡ, idem. 2) concinnus, apte compositus, cohærens.
Ἐναρμονίως, *Adv.* apte, convenienter, decenter. 2) composite ad modulos Musicæ.
Ἔναρος, ου, ὁ, ἡ, diris devotus. Ex ἐν & ἀρὰ, *diræ*. v. ἐναρής.
Ἐναροφόρος, ου, ὁ, ἡ, & ἐναρσφόρος, spoliator. Ex ἔναρα & φέρω.
Ἐνάρχομαι, f. ξομαι, incipio, auspicor, *in pr.* sacra.
Ἔναρχος, ου, ὁ, ἡ, principium habens. 2) magistratu fungens. Ex ἐν & ἀρχή.
Ἑνὰς, άδος, ἡ, unitas. Ab εἷς.
Ἐνασθενέω, ῶ, f. ήσω, debilis sum in.
Ἐνασκέω, f. ήσω, exerceo in aliqua re, & exerceo *simpl. In med.* disco aliquid, operando alicui rei, exercens me in ea.
Ἐνασμενίζω, f. ίσω, delector aliqua re, satis habeo, acquiesco.
Ἐνασπιδόω, ῶ, f. ώσω, & ἐνασπιδόομαι, οῦμαι, clypeo armo & armor.
Ἐναστράπτω, f. ψω, fulgeo, radio.
Ἔναστρος, ου, ὁ, ἡ, stellatus. 2) sideratus, furore afflatus. Ex ἐν & ἄστρον, *astrum*.
Ἐνασχημονέω, ῶ, f. ήσω, turpiter in aliqua re me gero.
Ἐνασχολέω, & ἐνασχολέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, occupatus sum in, vaco rei.
Ἐνατενίζω, f. ίσω, intueor, oculos defigo in, intentis oculis adspicio.
Ἔνατμος, ου, plenus vapore. τὸ ἔνατμον, vapor.
Ἔνατος, άτη, ον, nonus. Ab ἐννέα.
Ἐναυγάζω, incendo, ignem sc. vel candelam. 2) intueor.
Ἐναυδὴς, έος, ὁ, ἡ, voce præditus, vocalis. 2) vivus, spirans. Ex ἐν & αὐδὴ, *vox*.
Ἔναυδος, ου, ὁ, ἡ, idem.
Ἐναυθεντέω, ῶ, f. ήσω, auctoritatem obtineo inter, auctoritate valeo in.
Ἐναυλακόφοιτος, ὁ, rusticus. Ex ἐν, αὖλαξ, *sulcus*, & φοιτάω, *vado*.

Ἐναυλίζομαι, f. ίσομαι, diversor: maneo alicubi.
Ἐναύλιον, ου, τό, domicilium.
Ἐναύλιος, α, ον, interior. ἡ ἐναυλία, via domus interior. 2) sinus pudendorum.
Ἐναυλὶς, ὁ, tibiae inserta, epith. γλωττίδος. vel pro ἐναυλὶς γλωττὶς apud Eust. leg. ἐν αὐλοῖς γλωττὶς, in tibiis ligula.
Ἐναύλισμα, ατος, τό, domicilium, sedes.
Ἐναυλιστήριον, diversorium. Ab ἐναυλίζομαι.
Ἔναυλος, ου, ὁ, stabulum. 2) recessus. Ex ἐν & αὐλή. 3) fossa, fluvius, torrens. Ex ἐν & αὐλὸς, quia ejusmodi torrens per τοὺς αὐλοὺς, angustos terrae meatus & per fossas ferri solet.
Ἔναυλος, ου, ὁ, ἡ, tibiis personans. 2) in tibiam insertus, immissus. 3) inhabitans. Ex ἐν & αὐλὸς, tibia, s. αὐλὴ, stabulum.
Ἐναυξάνομαι, f. ήσομαι, innutrior.
Ἔναυρος, ου, ὁ, ἡ, in quo aurae sunt, auris apertus & pervius. Ex ἐν & αὔρα, aura.
Ἔναυσμα, ατος, τό, id, quo ignis accenditur, igniarium, suscitabulum, fomes, fax. 2) incitamentum. 3) reliquiae, semen, principium latens in aliqua re, ut virtutis v. c. unde ea facile exsuscitari, velut ignis e cineribus, potest. Ab ἐναύω, incendo.
Ἐναυχένιος, ου, ὁ, ἡ, ad cervicem pertinens, qui in collo est, collo injectus, collo insertus. Ex ἐν & αὐχὴν, cervix.
Ἐναύω, f. αύσω, incendo, accendo. 2) med. adspiro, appeto.
Ἐναφανίζω, f. ίσω, obscuro. 2) tollo, deleo.
Ἐναφάπτω, f. ψω, immitto.
Ἐναφεψέω, ῶ, f. ήσω, incoquo. A seq.
Ἐναφέψω, idem.
Ἐναφίημι, f. ήσω, immitto in aliquem.
Ἐναφόρμος, ον, occasionem, materiam alicujus rei in se habens. Ab ἀφορμή, materia, occasio.
Ἐγγόνασι, vel ἐν γόνασι, Ingeniculus, nomen sideris. Ex ἐν & γόνυ, genu.
Ἔνδᾳδος, ου, ὁ, ἡ, taedam habens, s. qui cum facibus fit, ut nuptiae. Ex ἐν & δᾳὶς, fax.
Ἐνδᾳδόω, ῶ, f. ώσω, in taedam converto, vel convertor.
Ἐνδαίνυμαι, vescor, loco sc. aut tempore quo.
Ἔνδαις, αιδος, idem quod ἔνδᾳδος.
Ἐνδαιτρεύομαι, ῦμαι, f. εύσομαι, epulor, convivor. v. ἐνδατέομαι.
Ἐνδάκνω, f. δήξω, mordeo.
Ἔνδακρυς, υος, ὁ, ἡ, lacrimans.
Ἐνδακρύω, f. ύσω, lacrimor, illacrimo.
Ἐνδάπιος, ου, ὁ, ἡ, indigena. Ex ἐν & δάπις, solum. (vel ab ἔνδον & terminatione πος. Nam, ut ἔνδον est adverbiale formatum e neutro singulari adjectivi obsoleti ἐνδὸς, δὴ, δὸν, ita ἔνδα est adverbiale formatum a neutro plurali ἐνδά. hinc ἔνδαπος, & ἐνδάπιος. v. ἐνδ[illegible].)
Ἔνδασυς, υος, ὁ, ἡ, pilosus, hirsutus.
Ἐνδατέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, dispertior. 2) copiose, avide edo. 3) valde accuso, vitupero. (quasi satior vel pascor carnibus cujusquam. Sed carnes veteribus symbolice famam significabant.)
Ἐνδαψιλεύομαι, f. εύσομαι, dapsilis & largus sum.
Ἐνδεδομένως, Adv. remisse, laxatis habenis. Ab ἐνδίδωμι.
Ἐνδεέστερον, Adv. non satis, minus quam: & ἐνδεεστέρως, idem. A seq.
Ἐνδεὴς, έος, ὁ, ἡ, indigus. 2) qui non sufficit, cui aliquid deest. 3) inferior, minor; impar. Hinc τὸ ἐνδεὲς, defectus. Ex ἐν & δέομαι, indigeo.
Ἔνδεια, ας, ἡ, indigentia, penuria. 2) inedia. A praec.
Ἔνδειγμα, ατος, τό, documentum, indicium.

Ἐνδείκνυμι, f. ξω, ostendo, prae me fero, indico. 2) defero, accuso. 3) med. ostento me, vendito me, specimen praebeo. 2) defero; unde ἐνδειξάμενος, delator, accusator.
Ἐνδείκτης, ου, ὁ, delator, quadruplator, sycophanta. A praec.
Ἐνδεικτικὸς, ή, όν, ostentatorius. Ab eod.
Ἐνδεικτικῶς, Adv. cum ostentatione. 2) per indicationem. A praec.
Ἔνδειος, ου, ὁ, ἡ, gravis.
Ἔνδειξις, εως, ἡ, demonstratio, indicium. 2) delatio, nomen actionis, cujus exemplum in Lysiae or. adv. Andocidem.
Ἕνδεκα, undecim. οἱ ἕνδεκα, Athenis undecimviri suppliciis exigendis.
Ἑνδεκαέτης, ου, ὁ καὶ ἡ, qui undecim annorum est. Ex ἕνδεκα & ἔτος, annus.
Ἑνδεκατίζω, diem festum celebro, qui incidit sc. in diem undecimum. E Demosth. Harpocr. Hodie in exemplis Dem. est συνενδεκατίζω, una celebro diem festum.
Ἑνδεκάκις, Adv. undecies.
Ἑνδεκάκλινος, ον, undecim lectis instructus.
Ἑνδεκάπηχυς, εος, ὁ, ἡ, undecim cubitorum.
Ἑνδεκάπους, οδος, ὁ, ἡ, undecim pedum, ut ἑνδεκάπους σκιὰ de hora diei.
Ἑνδεκὰς, άδος, ἡ, numerus undenarius.
Ἑνδεκαταῖος, αία, αῖον, qui undecimo die aliquid facit aut patitur. 2) qui undecimum diem agit.
Ἑνδεκατημόριον, ου, τὸ, undecima pars. Ex ἕνδεκα & μόριον, pars.
Ἑνδέκατος, άτη, ατον, undecimus.
Ἑνδεκήρης, εος, ἡ, navis undecim ordinum, undeciremis. Ex ἕνδεκα, & ἐρέσσω, remigo, vel ἄρω, apto.
Ἐνδελέχεια, ας, ἡ, perennitas. A seq.
Ἐνδελεχὴς, έος, ὁ & ἡ, perennis, continuus. Ex ἐνδελὴς, pro ἐντελὴς, & ἔχω, habeo. (vel ab ἔνδον. unde ἔνδελος adjectivum, intestinus. & ἔχω, id quod habet motum, vim insitam, intestinam, non adventitiam.)
Ἐνδελεχίζω, f. ίσω, perennis, continuus sum. A praec.
Ἐνδελεχισμὸς, ῦ, ὁ, perennitas, continuatio. A praec.
Ἐνδελεχῶς, Adv. assidue, continenter.
Ἔνδεμα, ατος, τὸ, quod illigatur, alligamentum. 2) gestamen collo appensum. Ab ἐνδέω.
Ἐνδέμω, obturo, muris vel aedificiis munio, & condo. 2) exstruo simpliciter. aor. 1. ἐνέδειμα, partic. ἐνδείμας.
Ἐνδεξιόομαι, ῦμαι, dextra manu teneo, vel amplector.
Ἐνδέξιος, ία, ιον, qui est ad dextram. 2) faustus, prosper. ἐνδέξια, Adv. dextre, ad dextram.
Ἐνδεξίως, Adv. apte, prospere. A praec.
Ἐνδέομαι, indigeo, deficior, unde ἐνδεηθεὶς, aor. 1.
Ἐνδέομαι, illigor, unde ἐνδεδεμένος, Perf. innexus.
Ἔνδεσις, εως, ἡ, illigatio, locus, ubi aliquid alteri copulatum est.
Ἔνδεσμα, ατος, τὸ, vinculum. Ab ἐνδέω.
Ἐνδεσμεύω, idem quod seq.
Ἐνδεσμέω, ῶ, f. ήσω, illigo, implico.
Ἔνδεσμος, ου, ὁ, ligatura, volumen, nodus.
Ἔνδετος, ου, ὁ, ἡ, constrictus, nodatus. A δέω, ligo.
Ἐνδέχομαι, admitto, recipio. 2) accipio, interpretor. Hinc ἐνδέχεται, Impers. convenit, licet, fieri potest. ἐνδεχόμενος, conveniens, possibilis. τὸ ἐνδεχόμενον, contingens: it. probabile, possibile, datum.
Ἐνδεχομένως, Adv. convenienter, quam fieri potest maxime, apte, probabiliter. A praec.

Ἐν-

Ἐνδέω, f. ἐνδεήσω, deficior.
Ἐνδέω, f. ἐνδήσω, & ἐνδέσω, illigo, *unde* ἔνδησον, illiga.
Ἐνδεῶς, *Adv.* parce, non sufficienter, parum, leviter. Hinc μὴ ἐνδεῶς, plane, plene, largiter. ἐνδεῶς ἔχω, indigeo. Ab ἐνδεής.
Ἔνδηλος, ου, ὁ, ἡ, manifestus, evidens, insignis.
Ἐνδήλως, *Adv.* evidenter. A praec.
Ἐνδημέω, ῶ, f. ήσω, in populo meo, domi sum, non foris. Ab ἔνδημος.
Ἐνδημία, ας, ἡ, praesentia, quum quis a populo suo, domo, non abest, domi versatur, non foris, non in castris, neque in mercatura extranea. Ab eod.
Ἐνδήμιος, ου, ὁ, ἡ, populo cuidam peculiaris, aut solitus.
Ἐνδημιουργέω, f. ήσω, gigno in, v. c. corpore.
Ἔνδημος, ου, ὁ, ἡ, qui in populo est, in civitate vel domi, domesticus: popularis, ut ἐνδήμιος.
Ἐνδιαβάλλω, criminor, calumnior.
Ἐνδιάγω, agito, *seu* dego in. 2) versor in.
Ἐνδιάζω, meridior. Ab ἔνδιος.
Ἐνδιάθετος, ου, ὁ, ἡ, mente conceptus, internus, ultro natus, non aliunde inditus, internus. 2) Epith. libri Canonici. Ex ἐν & διατίθημι.
Ἐνδιαθέτως, *Adv.* e sententia animi, ultro, sponte sua.
Ἐνδιαθρύπτω, f. ψω, per delicias illudo. 2) delicate, molliter ago, delicias facio, affecto.
Ἐνδιαιτάομαι, ῶμαι, immoror, inhabito.
Ἐνδιαίτημα, ατος, τὸ, locus, qui inhabitatur, habitatio, hospitium. A praec.
Ἐνδιατόνως, *Adv.* summa vi, cum contentione. Ex ἐν & διάτονος.
Ἐνδιαλλάττω, f. άξω, immuto.
Ἐνδιαμένω, f. νῶ, maneo alicubi.
Ἐνδιαπρέπω, ornatus, honoratus sum, splendeo.
Ἐνδιάσκευος, ου, ὁ, ἡ, ornamentis instructus, ornatus. Ex ἐν & διασκευή, *apparatus*, *ornamentum*.
Ἐνδιασκεύως, *Adv.* apte, decenter. A praec.
Ἐνδιασπείρω, f. ερῶ, differo, dissemino in.
Ἐνδιατάσσω, vel ἐνδιατάττω, f. ξω, ordino & digero in, *seu* intus.
Ἐνδιατρίβω, f. ψω, tempus tero in, versor in, operam & studium pono in re aliqua, immoror, *in primis* in laude alicujus rei: *unde interdum* laudo *verti potest*; item *fruor*, *utor*, ut fortuna secunda, ταῖς εὐτυχίαις.
Ἐνδιατριπτέον, immorandum est. A praec.
Ἐνδιατριπτικός, ή, όν, assiduus in aliqua re. Ab eod.
Ἐνδιαφθείρω, eneco in v. c. utero.
Ἐνδιαχειμάζω, f. σω, hiberno alicubi.
Ἐνδιαχρίω, f. ίσω, illino, oblino.
Ἐνδιάω, & άομαι, meridior, dormio in meridie. 2) sub dio ago. 3) tranquillus sum. Ab ἔνδιος.
Ἐνδιδύσκω, induo. Ab ἐνδύω.
Ἐνδίδωμι, in manus trado, dedo. 2) praebeo v. c. suspicionem, occasionem &c. 3) cedo, remitto, permitto me v. c. vento, fluctibus, voluptatibus &c. cedo precibus, flector. 4) inclino, propensus sum ad aliquid, studeo, v. c. rebus novis. 5) praeeo aliis voce, cantu, modulo. ὁ ἐνδιδοὺς, praecentor.
Ἐνδίεμαι, persequor, insequor. ἐνδίεμαι, fugio. Ex ἐν & δίω.
Ἔνδικος, ου, ὁ, ἡ, justus. 2) judicialis. Ex ἐν & δίκη, *jus*.
Ἐνδίκως, jure, merito. *Comp.* ἐνδικωτέρως. A praec.
Ἔνδινα, ων, τὰ, intestina, ut ἔντερα, vel quae intus sunt. Ab ἔνδον, *intus*.
Ἐνδινέω, ῶ, f. ήσω, instar vorticis aut turbinis circumago. 2) intus converto s. torqueo, v. c. oculos.
Ἔνδιον, ου, τὸ, domicilium, sedes, habitaculum. 2) meridies. Ab seq.
ἘΝΔΙΟΣ, ία, ιον, meridianus. 2) sub dio agens.
Ἐνδίφριος, ου, ὁ, ἡ, qui in curru est, sessor. Ab ἐν & δίφρος, *currus*.
Ἐνδογενής, έος, ὁ, ἡ, intus genitus. 2) dominatus. Ex ἔνδον & γίνομαι, *nascor*.
Ἔνδοθεν, *Adv.* ex interiore loco, intrinsecus. Ab ἔνδον.
Ἔνδοθι, *Adv.* intus, in. Ab eodem.
Ἐνδοιάζω, f. άσω, dubito. v. ἐνδοιάζω.
Ἐνδοίαστος, ου, ὁ, ἡ, dubius.
Ἐνδοιαστικῶς, *Adv.* dubie.
Ἐνδοίασις, εως, ἡ, dubitatio.
Ἐνδοιασμός, οῦ, ὁ, idem.
Ἐνδοιαστικός, ὁ, ὁ, ad dubitationem pronus, cum dubitatione conjunctus.
Ἐνδοιαστικῶς, *Adv.* dubitanter.
Ἐνδοιαστός, ή, όν, dubius.
Ἐνδοιαστῶς, *Adv.* ambigendo, dubie, non constanter.
Ἔνδομα, ατος, τὸ, remissio, laxatio. 2) indulgentia. Ab ἐνδίδωμι.
Ἐνδομάχης, *Dor.* ἐνδομάχας, ὁ, domi pugnans. Ex ἔνδον & μάχομαι, *pugno*.
Ἐνδομενία, ας, ἡ, supellex. Ab ἔνδον & μένω. (Nisi est, aut ab ἐν & δόμος, aut ab ἔνδον, ut μένος & μενία merae sint terminationes. v. ἐνδομενία.)
Ἐνδόμησις, εως, ἡ, pila, moles erecta ad moenia fulcienda: quasi ab ἐνδομέω. Ex ἐν & δομέω, *struo*.
Ἐνδομυχέω, ῶ, intus lateo; ἐνδομυχοῦν κακὸν, latens malum. A seq.
Ἐνδομυχί, *Adv.* intus, in penetralibus. A seq.
Ἐνδόμυχος, ου, ὁ, ἡ, intestinus, abditus, occultus. Ex ἔνδον & μυχός, *penetrale*.
ἘΝΔΟΝ, *Adv.* intus. (v. notata ad v. ἐνδύτιος.)
Ἐνδοξάζω, f. άσω, glorifico; ἐνδοξασθῆναι, glorificari. (quasi ἐν δόξῃ τιθέναι.)
Ἐνδοξολογέω, ῶ, f. ήσω, gloriam sermone aucupor.
Ἐνδοξόπωλος, ου, ὁ, ἡ, equorum pullis inclitus, i. e. equis alendis, qui nobiles equos habet. (quasi ἀπὸ πώλων ἔνδοξος.)
Ἔνδοξος, ου, ὁ, ἡ, nobilis, gloriosus. 2) opinabilis. Ex ἐν & δόξα, *gloria*, *opinio*.
Ἐνδοξότης, ητος, ἡ, gloria. A praec.
Ἐνδόξως, *Adv.* honorifice. ἐνδοξότατα, honorificentissime. Ab eod.
Ἐνδόσθια, ίων, τὰ, intestina. Ab ἔνδον.
Ἐνδόσιμον, ου, τὸ, carminis, cantus, vel orationis exordium, quo canendo aliis modus canendi, quem sequantur, traditur. 2) incitatio. 3) occasio. 4) indulgentia, concessio.
Ἐνδόσιμος, ου, ὁ, ἡ, gratuitus. A seq.
Ἔνδοσις, εως, ἡ, remissio, laxatio. 2) inclinatio cedentis oneri. 3) deditio. 4) modulationis exordium. Ab ἐνδίδωμι.
Ἐνδότερος, έρα, ερον, interior. ἐνδότατος, άτη, ατον, intimus, penitissimus. *Superl.* ab ἔνδον, vel ab antiquo adjectivo ἐνδός, δή, δόν.
Ἐνδοτέρω, *Adv.* interius. ἐνδοτάτω, intime.
Ἐνδοτικός, ή, όν, incitandi vim habens: φάρμ. ἐνδοτικόν, idem quod ἐνδόσιμον.
Ἐνδοτικῶς, *Adv.* remisse, moderate.
Ἐνδουπέω, ῶ, f. ήσω, insono, sonum edo in.
Ἐνδοχία, ας, ἡ, supellex. Ex ἔνδον & ἔχω.
Ἐνδρανής, έος, ὁ, ἡ, efficax, habilis ad faciendum, solers. Ab ἐν & δραίνω, *facio*.

Ἐνδρομὴ, ῆς, ἡ, incursus, impetus. 2) certaminis quoddam genus. Ab ἐν & τρέχω.
Ἐνδρομὶς, ίδος, ἡ, vestimentum crassius apud Juvenalem. ἐνδρομίδες, αι, calceamenti genus, quo utebantur cursores, venatores &c. A praec.
Ἔνδροσος, ὁ, ἡ, roscidus, rorulentus. 2) udus, humidus, aquosus.
Ἐνδρύον, ου, τὸ, medulla arborum. 2) temo. 3) aratrum. Ex ἐν & δρῦς, *arbor*, *quercus*.
Ἐνδοιάζω, dubito, haesito, ambigo. Hesych.
Ἐνδοιασμὸς, ὁ, ὁ, dubitatio. Hesych.
ἘΝΔΥΚΕΩΣ, *Adv.* promte, diligenter. 2) benigne. (ab ἐνδύω, verbi ἐνδύω perfecto. quasi ea contentione, ut in rei penitius te quasi induas, immergas & abdas.)
Ἔνδυμα, ατος, τὸ, indumentum. Ab ἐνδύω.
Ἐνδυμενία, ἡ, idem; & pro ἐνδυμενία.
Ἐνδυναμόω, ῶ, f. ώσω, validum reddo, corroboro.
Ἐνδυναστεύω, f. εύσω, auctoritate valeo apud aliquem, in ditione habeo. 2) primas partes obtineo. 3) auctoritate mea obtineo, perficio.
Ἐνδύνω, f. δύσω, penetro. 2) induo.
Ἔνδυσις, εως, ἡ, ingressus, introitus, qu. immersio in rem. 2) vestitus.
Ἐνδυστυχέω, ῶ, f. ήσω, infelix & miser sum in.
Ἐνδυτήρ, ῆρος, ὁ, quo quis indui potest.
Ἐνδυτὸν, οῦ, τὸ, indumentum.
Ἔνδυτος, ου, indutus.
Ἐνδύω, f. ύσω, induo. 2) ingredior, subeo. 3) *med.* idem. subdo me, ut v. c. oneri, suscipio, capesso.
Ἐνεαρίζω, f. ίσω, ver alicubi transigo.
Ἐνεγγυάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, spondeo. Ab ἐγγύη.
Ἔνεγγυς, *Adv.* prope.
Ἐνεγκοῦσα, ης, ἡ, patria. Ab ἐνεγκεῖν, *ferre*.
Ἐνεγκωμιάζω, f. σω, laudibus celebro. v. ἐγκωμιάζω.
Ἐνέδρα, ας, ἡ, insidiae.
Ἐνεδρευτὴς, ὁ, insidiator, deceptor.
Ἐνεδρευτικὸς, ἡ, ὸν, ad insidias aptus, proclivis.
Ἐνεδρεύω, f. εύσω, insidior.
Ἐνέδριον, ου, τὸ, insidiolum, insidiae. A seq.
Ἔνεδρος, ου, ὁ, ἡ, inquilinus. Ab ἐν & ἕδρα, *sedes*.
Ἐνέζομαι, insideo.
Ἐνεθίζω, f. ίσω, adsuefacio.
Ἐνεῖδον, ἐνιδεῖν, vidisti in, animadvertisti in. *Part.* ἐνιδὼν, intuitus. Ab ἰδεῖν vel εἴδω.
Ἐνεικονίζω, f. ίσω, specto, *vel* comparo imagine.
Ἐνειλέω, ῶ, f. ήσω, implico, involvo.
Ἐνείλημα, ατος, τὸ, involucrum, volumen. A praec.
Ἐνειλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo, voluto in.
Ἐνειλίσσω, f. ίξω, involvo, unde ἐνειλιγμένος, involutus.
Ἐνείλω, idem quod ἐνειλέω.
Ἔνειμι, insum.
Ἐνείργνυμι, &-γνύω, includo. 2) prohibeo.
Ἐνείργω, f. ξω, idem.
Ἐνείρω, innecto, insero, infibulo, implico. 2) consero, apto.
ἘΝΕΚΑ, *Adv.* caussa, propter.
Ἕνεκεν, *Adv.* idem.
Ἐνεκτέος, έα, έον, ferendus. A φέρω, *fero*.
Ἐνελαύνω, invehor curru, equo ingredior, apud Pind.
Ἔνεμα, ατος, τὸ, id, quod immittitur seu infunditur, scil. per inferna in alvum. Ab ἐνίημι, *immitto*.
Ἐνεμέω, ῶ, f. έσω, vomo in.
Ἐνεμφύομαι, innascor. v. ἐμφύω.
Ἐνενήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, nonaginta. Ab ἐννέα. v. ἐννενήκοντα.

Ἐνενηκοντούτης, ου, ὁ, nonagenarius. E pr. & ἔτος.
Ἐνενηκοντέτης, ου, ὁ, idem & ex iisdem.
Ἐνεξουσιάζω, f. άσω, licentia utor in, gero me cum potestate & imperio.
Ἐνεορτάζω, f. άσω, festum diem celebro.
Ἐνεὸς, ὰ, ὸν, mutus. 2) surdus. 3) stultus.
Ἐνεότης, ητος, ἡ, surditas. 2) defectus vocis. A praec.
Ἐνεπαγγέλλομαι, polliceor.
Ἐνεπηρεάζω, f. άσω, insulto, vexo, *ut simplex*.
Ἐνεπιδείκνυμαι, ostendo in re aliqua.
Ἐνεπιδημέω, ῶ, f. ήσω, peregrinor alicubi.
Ἐνεπίδημος, ου, ὁ, ἡ, peregrinus in urbe aliqua.
Ἐνεπιδίδωμι, idem quod ἐπιδίδωμι.
Ἐνεπικλίνω, f. ινῶ, inclinato capite incumbo. 2) inclinato capite intueor. 3) incumbo. 4) do operam.
Ἐνεπιορκέω, ῶ, f. ήσω, pejero in.
Ἐνεπίσκημμα, τὸ, actio judicialis, quam intendebant vindicantes sibi aliquid de publicatis bonis. A seq.
Ἐνεπισκήπτομαι, fut. ψομαι, incumbo. Creditores ἐνεπισκηπτόμενοι dicebantur, qui publicatis bonis cujuspiam experiebantur, contra populum ut hodie contra fiscum, actione pignoratitia petentes & vindicantes sibi partem eorum, quae sibi quacunque de caussa deberentur, ut uxori dos, creditori creditum.
Ἐνέπω, & ἐνίπτω, dico, cano. 2) calumnior.
Ἐνεργάζομαι, f. άσομαι, ingenero, injicio, addo, indo, infero.
Ἐνέργεια, ας, ἡ, actio, efficacia.
Ἐνεργέω, ῶ, f. ήσω, operor, ago. Hinc ὁ ἐνεργούμενος, ὁ, a diabolo possessus, agitatus.
Ἐνέργημα, ατος, τὸ, effectus, operatio. A praec.
Ἐνεργὴς, έος, ὁ, ἡ, efficax, acer. Ex ἐν & ἔργον.
Ἐνεργητικὸς, ἡ, ὸν, activus. 2) efficax. Ab ἐνεργέω.
Ἐνεργητικῶς, *Adv.* efficaciter. 2) active, ap. Gramm.
Ἐνεργοβατέω, vi (v. c. divina) aliqua commutor in aliam naturam. Lucian. Ex ἐνεργὸς & βαίνω.
Ἐνεργολαβέω, ῶ, f. ήσω, quaestum in aliqua re facio. 2) opus faciendum suscipio, conduco.
Ἐνεργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, efficax, acer. Ex ἐν & ἔργον.
Ἐνεργῶς, *Adv.* efficaciter, acriter. A praec.
Ἐνερείδω, fut. είσω, impingo, illido. 2) infigo. *In med.* innitor, incumbo.
Ἐνέρεισις, εως, compressio, infixio, innixus. A praec.
Ἐνερεύγω, eructo, irructo. Aor. 2. ἐνήρυγον.
Ἐνερευθὴς, έος, ὁ, ἡ, ruber, rubore suffusus.
Ἔνερθε, vel ἔνερθεν, *Adv.* infra. Ex ἐν & ἔρα, *terra*. (vel potius pro ἐνερόθεν, ab antiquo ἐνερὸς, ὰ, ὸν, profundus, sub humo positus. vid. seq.)
Ἔνεροι, ων, mortui, manes, inferi. (Videtur ab antiquo vocab. ἔνος vel ἔνος, η, ον, *vetustus*, *fatiscens*, *evanescens*, repetendum esse. v. ἔνη.)
Ἐνεροχρώτης, ὁ, mortuorum colorem habentes, luridi. Ex ἔνεροι & χρὼς, *cutis*, *color*.
Ἔνερσις, εως, ἡ, innexio, illigatio. Ab ἐνείρω.
Ἐνέρτερος, έρα, ερον, inferior. Ab ἔνερθε.
Ἐνέρυθρος, ου, rubicundus. v. ἐνερευθὴς.
Ἐνεσία, ας, ἡ, consilium. A seq. conf. & αἰνεσία.
Ἔνεσις, εως, ἡ, immissio. Ab ἐνίημι.
Ἔνεστι, licet. Ab ἔνειμι.
Ἐνεστιάω, ῶ, f. άσω, convivio excipio, convivium celebro alicubi. v. seq.
Ἐνέστιος, ου, ὁ, ἡ, qui intra lares est, domesticus. Ex ἐν & ἑστία, *lares*.
Ἐνετὴ, ῆς, ἡ, fibula. Ab ἐνίημι.
Ἐνετὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum medicinale, quo infusio perficitur, clyster. Ab eod.

Ἐνε-

Ἐνευδαιμονέω, ῶ, feliciter vivo, felicem vitam dego aliquo in loco, vel genere vitæ.
Ἐνευδοκιμέω, ῶ, inclaresco, clarus fum in.
Ἐνεύδω, indormio.
Ἐνευημερέω, ῶ, profperor in. ἐνευημερηκὼς, profpero fucceffu ufus eft in.
Ἐνευθηνεῖσθαι, abundare aliqua re.
Ἐνευκαιρέω, f. ήσω, opportunitate utor in aliqua re, idem quod ἐνευημερέω.
Ἐνευκαταφρόνητος, ου, contemtibilis.
Ἐνευλογέω, ῶ, f. ήσω, beatum prædico.
Ἐνεύνιος, ο, ὁ, ἡ, in lecto, cubili, fede quacunque ftabili pofitus. Ex ἐν & εὐνὴ, *cubile*.
Ἔνευνος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iifd.
Ἐνευρυθμέω, ῶ, f. ήσω, concinne fuaviterque cantillo.
Ἐνευσχημονέω, ῶ, f. ήσω, decenter me gero in.
Ἐνευσχολέω, ῶ, f. ήσω, operam pono in.
Ἐνευτυχέω, ῶ, f. ήσω, felix fum in, feliciter ago.
Ἐνεύχομαι, f. ξομαι, precor in, *vel* inter.
Ἐνευωχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, convivor in, conviviis indulgeo.
Ἐνεχυράζω f. άσω, pignus capiendi poteftatem do, *de magiftratu: at in med.* pignus capio, *de creditore, qui e poteftate a magiftratu data pignus aufert*. 2) pignus capio, *de miniftro magiftratuum*. 3) *denique & de creditore* in activo. 4) pignori depono. 5) beneficium do: *in paff.* beneficio obligor. Ex ἐνέχυρον.
Ἐνεχυρασία, ἡ, pigneratio. A pr. cum fq.
Ἐνεχύρασμα, ατος, τὸ, pignus.
Ἐνεχυρασμὸς, οῦ, ὁ, pigneratio, vel oppigneratio.
Ἐνεχυριάζω, & ἐνεχυριάζομαι, idem quod ἐνεχυράζω.
Ἐνεχυρίασις, εως, ἡ, pigneratio.
Ἐνεχυριασμὸς, idem quod ἐνεχυρασμός.
Ἐνέχυρον, ου, τὸ, pignus, arrhabo. Ex ἐν & ἐχυρὸς, *tutus*.
Ἐνέχω. infto, urgeo. 2) malevolo fum animo, fimultatem gero. Hinc ἐνέχομαι, hæreo, teneor, teneor vinctus, obnoxius fum. Apud *oratores dicitur fæpe* de reis.
Ἐνεψέω, f. ήσω, incoquo.
Ἐνέψημα, τὸ, pulmentum, quod coquitur.
Ἐνεψητέον, *Adv. poffeffionis*, incoquendum eft.
Ἐνζέομαι, f. έσομαι, inferveo.
Ἔνη, f. ἕνη, vetus, (v. infra ἕνος. 2) ἕνη & νέα, tricefimus feu ultimus dies menfis, Atticis: *proprie* vetus & nova fc. luna, quia finis lunæ veteris, & initium novæ in eundem diem incidunt.
Ἐνηβάω, pubefco. 2) juveniliter lafcivio, delectationibus indulgeo.
Ἐνηβητήριον, ου, τὸ, locus amœnus, in quo juvenes, voluptatibus & exercitationibus corporis armorumque indulgent. A fq.
Ἔνηβος, ου, ὁ, ἡ, puber. Ex ἐν & ἥβη, *pubertas*.
Ἐνήδομαι, delector in.
Ἐνηδονος, ου, ὁ, ἡ, voluptati deditus. 2) cum voluptate conjunctus.
Ἐνηδύνω, f. υνῶ, exhilaro.
Ἐνηδυπαθέω, ῶ, f. ήσω, fuavitate & voluptate fruor in re aliqua, oblector.
Ἐνήεια, ας, ἡ, benignitas, manfuetudo. A fq.
Ἐνηής, έος, ὁ, ἡ, benignus, placidus, mitis.
Ἐνήκοος, ου, ὁ, ἡ, audiendi facultate præditus.
Ἐνήλατα, ων, τὰ, ligna recta in quæ defiguntur & adiguntur gradus fcalæ. 2) clavi rotam in axe continentes. 3) fpondæ; & in *Singulari* ἐνήλατον, fponda. ap. Jofephum pars throni in qua fedetur. 4) genus placentæ, fic dictum ex eo, quod in maffam fegmenta nucum amygdalarum, aliorumque fructuum ingererentur. apud Demofth.
Ἐνήλικος, ο, ὁ, ἡ, puber. a fq.
Ἐνῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, idem.
Ἐνηλλαγμένως, *Adv.* ordine permutato, ordine inverfo, viciffim. Ab ἐναλλάττω.
Ἐνηλύσιον, locus de cœlo tactus, bidental. Ab ἤλυσις, *adventus*, *ingreffus*, ficut Jupiter *fulminator* dicitur καταιβάτης, quafi *defcenfor*.
Ἐνήλωσις, εως, ἡ, infertio clavorum, *item*, clavi ipfi. Ab ἐν & ἡλόω, *clavis firmo*.
Ἐνῆμαι, f. ήσομαι, infideo.
Ἐνηρεμέω, ῶ, f. ήσω, quiefco in.
Ἐνήρης, εος, ὁ, ἡ, navis remigio inftructa. Ex ἐν & ἐρέσσω, *remigo*, vel ἐρῶ.
Ἐνηχέω, ῶ, f. ήσω, infono. 2) inculco, doceo.
Ἐνήχημα, ατος, τὸ, tinnitus auris, ex acri fono reliquus.
Ἔνηχος, ου, ὁ, ἡ, fonans, fonorus.
ἘΝΘΑ, *Adv.* hic. 2) ibi, illic. 3) ubi. 4) tum.
Ἐνθάδε, *Adv.* hic, ifthic. 2) huc. *Att.* ἐνθαδί.
Ἐνθακέω, ῶ, f. ήσω, infideo.
Ἐνθάκησις, εως, ἡ, infeffio. A pr.
Ἐνθαλασσεύω, vel ἐνθαλαττεύω, f. εύσω, in mari verfor, mare frequento, in mari navigo, duro.
Ἐνθάλαττος & ἐνθαλάττιος, ου, marinus. Ex ἐν & θάλαττα.
Ἐνθάλπω, foveo, velut in finu.
Ἐνθανατόω, f. ώσω, capitis condemno.
Ἐνθάπτω, f. ψω, fepelio in.
Ἐνθαρσέω, ῶ, & Attice, ἐνθαρῥέω, ῶ, f. ήσω, confido, bono animo fum in.
Ἐνθεάζω, & ἐνθεάζομαι, divino fpiritu adflatus fum, fum ἔνθεος, deo plenus.
Ἐνθεαστικὸς, ἡ, ὸν, qui fanatico furore agitatur, fanaticus, numine adflatus, qui numine adflari folet. A pr.
Ἐνθεαστικῶς, ritu fanatico. A pr.
Ἔνθεμα, ατος, τὸ, furculus, qui inferitur arbori. Ab ἐντίθημι.
Ἐνθεματισμὸς, ὁ, infitio.
Ἐνθέμιον, ου, τὸ, interior pars puppis, quo farcinæ vel merces imponuntur. v. ἐνθήκη.
Ἔνθεν, *Adv.* hinc. 2) illinc. Ab ἔνθα.
Ἐνθένδε, *Adv.* idem, & ex eod.
Ἔνθεος & ἔνθους, ου, ὁ, ἡ, deo plenus, numine adflatus, divinus, fanaticus.
Ἐνθεοπνέω, f. σω, curate tracto, percolo.
Ἐνθερίζω, f. ίσω, æftatem in aliquo loco ago.
Ἐνθερμαίνω, f. ανῶ, calefacio.
Ἔνθερμος, ου, ὁ, ἡ, calidus, fervidus.
Ἔνθεσις, εως, ἡ, interpofitio. 2) bolus, buccella.
Ἔνθεσμος, ου, ὁ, ἡ, qui leges fervat. 2) legitimus, licitus, legi conveniens.
Ἐνθέσμως, *Adv.* legitime, ut fas eft. A pr.
Ἔνθετος, ου, ὁ & ἡ, infitus, infertus alicui rei. Ab ἐντίθημι.
Ἐνθέως, fancte, pie. 2) furiofe. Ab ἔνθεος.
Ἐνθήκη, ης, ἡ, merces, *proprie*, quæ imponuntur navibus.
Ἐνθηλυπαθέω, ῶ, f. ήσω, muliebriter facio. Ex ἐν, θῆλυς, & πάσχω.
Ἔνθηρος, ου, ὁ, ἡ, feras habens. Epith. filvæ. 2) a ferpente ictus. Soph. Ex ἐν & θὴρ.
Ἔνθλασις, εως, ἡ, cavitas in capite facta a contufione. Ab feq.

Ἐν-

Ἐνθλάω, f. άσω, contundo, ſ. tundo, premo ut ſubſidat, flectatur, cedat interiori parte vel in medio.
Ἐνθλίβω, f. ψω, intringo, imprimo.
Ἐνθνήσκω, immorior.
Ἐνθορέω, ῶ, inſilio.
Ἔνθους, vide Ἔνθεος.
Ἐνθουσιάζω, f. άσω, fanatico, ſeu divino furore agor. ἐνθουσιαζόμενος, limphaticus. A ſq.
Ἐνθουσιῶ, limphari, inſanire. in *Particip.* ἐνθουσιῶν, inſaniens. Ab ἔνθεος.
Ἐνθουσίασις, εως, ἡ, fanaticus ſeu divinus adflatus. A pr.
Ἐνθουσιασμός, ῦ, ὁ, idem. 2) acerrimum rei ſtudium. Ab ἐνθουσιῶ.
Ἐνθουσιαστής, ῦ, ὁ, numine adflatus, fanaticus. Ab eod.
Ἐνθουσιαστικός, ή, όν, numine adflatus, qui numine adflari ſolet. 2) animos furore divino corripiens. A pr.
Ἐνθουσιαστικῶς, *Adv.* more eorum, qui furore fanatico aguntur. A pr.
Ἐνθουσιώδης, εος, ὁ, ἡ, *idem* quod ἐνθουσιαστικός. Ab ἐνθουσιῶ.
Ἐνθουσιωδῶς, idem quod ἐνθουσιαστικῶς.
Ἐνθράσσω, f. ξω, pungo, affligo.
Ἐνθριόομαι, οῦμαι, ficulnis foliis involvor. *Præt.* ἐντεθριῶσθαι, involvi. Ab ἐν & θρῖον, *ficus folium.*
Ἐνθρονίζω, f. ίσω, in throno colloco. Hinc ἐνθρονίζομαι, in throno ſedeo.
Ἐνθρονισμός, ὁ, inauguratio Epiſcopi. Vox Eccl.
Ἐνθρονιστικόν, τό, cathedraticum, quod datur pro ordinatione ab Epiſcopo. Vox Eccl.
Ἔνθρονος, ὁ & ἡ, in ſolio ſedens. Epith. regis.
Ἐνθρυλέω, f. ήσω, idem quod ſeq.
Ἐνθρυλίζω, f. ίσω, immurmuro, inſuſurro.
Ἔνθρυπτον, ου, τό, intritum. 2) placenta.
Ἐνθρύπτω, f. ψω, intero.
Ἐνθρώσκω, inſilio.
Ἐνθυμέομαι, οῦμαι, cogito, mente agito, animo concipio, expendo, conſidero, reputo.
Ἐνθύμημα, ατος, τό, animi conceptus, cogitatio, commentum. 2) argumentum & ſententia oratoria, in primis conſtans interrogatione e contrariis. 3) ſpecies Syllogiſmi, Enthymema.
Ἐνθυμηματικός, ή, όν, enthymemate conſtans. 2) acutus in argumentando, dicendo. A pr.
Ἐνθυμημάτιον, τό, ſententiola argutula materiam τῷ ἐνθυμεῖσθαι, ſecum cogitandi, relinquens. Ab eod.
Ἐνθυμηματώδης, εος, ὁ, acutis argumentationibus refertus. Ab eod.
Ἐνθύμησις, εως, ἡ, cogitatio, conſideratio. 2) commentario. Ab ἐνθυμέομαι.
Ἐνθυμία, ας, ἡ, cogitatio. Ab ἔνθυμος.
Ἐνθυμιάω, ῶ, ſuffio, odoribus repleo.
Ἐνθυμίζομαι, cogito, reputo. Ab ἔνθυμος.
Ἐνθύμιον, ου, τό, quicquid in animo reponitur. 2) piaculum (ἄγος) quicquid in religionem, aut omen trahi poteſt: ſ. cogitatio a tali re orta, religio: unde ἐνθύμιον ποιεῖσθαι, in religionem ſibi vertere, ſ. in omen. A ſq.
Ἐνθύμιος, ον, qui curæ eſt alteri. Ab ἔνθυμος.
Ἐνθυμιστός, ή, όν, cujus ratio habetur in re aliqua: ἐνθυμιστὸν ποιεῖσθαι, religioni ſibi ducere. Herodotus.
Ἔνθυμος, ου, ὁ, ἡ, qui eſt animo præſenti, in quo eſt animus fortis, animoſus.
Ἐνθύμως, *Adv.* fortiter, alacriter. A pr.

Ἐνθυσιάζω, f. άσω, ſacrifico in.
Ἐνθωρακίζω, f. ίσω, lorico.
Ἔνι pro ἔνεστι, ineſt, licet.
Ἐνὶ pro ἐν, in.
Ἐνιαυσιαῖος, ου, ον, annuus. A ſq.
Ἐνιαύσιος, ου, ὁ & ἡ, annuus, anniculus, anniverſarius, annum durans. ἐνιαυσίως, *Adv.* quotannis. Ab ἐνιαυτός.
Ἐνιαυτίζω, annum tranſigo. A ſq.
ἘΝΙΑΥΤΟΣ, ῦ, ὁ, annus.
Ἐνιαυτοφορέω, ῶ, f. ήσω, annuum fructum fero.
Ἐνιαυτοφόρος, ου, ὁ, ἡ, annuum fructum ferens. Ex ἐ. & φέρω.
Ἐναύω, f. αύσω, immoror, habito. 2) dormio in vel apud.
Ἐνιαχῆ, *Adv.* nonnullis in locis aut partibus. Ab ἔνιοι.
Ἐνιαχοῦ, *Adv.* alicubi, aliquando, interdum. Ab eod.
Ἐνιβάλλω, poet. pro ἐμβάλλω.
Ἐνίγυιος, ου, ὁ, ἡ, uno membro ſeu pede mutilus, claudus. Suidas. Ex ἐν & γυῖον, *membrum.*
Ἐνιδρόω, ῶ, f. ώσω, inſudo.
Ἐνιδρύνω, & ἐνιδρύω, colloco in. 2) fundo, firmo.
Ἐνιζάνω, f. ζήσω, inſideo, ſubſido.
Ἐνιζευγνύω, fut. ζεύξω, adjungo: unde ἐνιζευχθείς, junctus. Ab ἐνὶ pro ἐν & ζευγνύω, *jungo.*
Ἐνίζησις, ἡ, inſeſſio. Ab ἐνιζάνω.
Ἐνίζημα, τό, ſedes. Ab eod.
Ἐνίζω, inſideo.
Ἑνίζω, f. ίσω, unum pono, facio, copulo.
Ἐνίημι, f. ήσω, immitto, infigo, injicio.
Ἐνικατατίθημι, depono in, repono.
Ἐνικλάω, f. άσω, infringo.
Ἐνικλείω, f. είσω, includo.
Ἐνικμος, ου, ὁ, ἡ, humidus. Ex ἐν & ἰκμάς, *humor.*
Ἐνικνέομαι, οῦμαι, intro, penetro.
Ἐνικνήθω, fut. ήσω, intero radendo ungue, *vel* radula carptum intero.
Ἑνικός, ή, όν, ſingularis. Ab ἕν.
Ἐνικρίνεσθαι pro ἐγκρίνεσθαι, adnumerari; unde ἐνικριθῆναι.
Ἑνικῶς, *Adv.* ſingulariter, numero ſingulari.
Ἐνίλλω, irrideo oculis. Euſtath.
Ἐνιλλωπτέω, ῶ, f. ήσω, oculos contorqueo, ſeu diſtorqueo. 2) irrideo, ſubſanno.
Ἐνιλλώπτω, idem.
Ἐνιοβολέω, ῶ, f. ήσω, veneno inficio. Ex ἐν & ἰοβόλος, *venenum ejaculans.*
ἜΝΙΟΙ, αι, α, quidam, nonnulli.
Ἐνίοτε, *Adv.* interdum. 2) aliquando. 3) aliquoties. A pr.
Ἐνιπή, ῆς, ἡ, increpatio. Ab ἐνίπτω.
Ἐνίπλειος, poetice pro ἔμπλεος, plenus.
Ἐνιπλήθω, f. ήσω, impleo, pro ἐμπλήθω.
Ἐνιπλήσσω, vel ἐνιπλήττω, f. ξω, terrorem incutio. 2) irruo, incido, pro ἐμπλήσσω, -ττω.
Ἐνιππάζομαι, f. άσομαι, equo invehor, inequito, locum equo perſulto.
Ἐνιππεύω, f. εύσω, idem.
Ἐνιπρήθω, f. ήσω, pro ἐμπρήθω.
Ἐνιπτάζω, f. άσω, increpo. Ab ἐνίπτω.
Ἐνιπτύω, f. ύσω, inſpuo, pro ἐμπτύω.
Ἐνίπτω, f. ψω, dico. 2) objurgo. Ex ἐν & ἔπω vel ἵπτω. v. ἐνίσσω.
Ἐνισκέλλω, areſacio, *ut ſimplex.*
Ἐνισκήπτω, f. ψω, innitor, incumbo, infligo.
Ἐνισκίμπτω, f. ψω, idem. 2) infigo.
Ἐνισπέω, ῶ, f. ήσω, dico, pro ἐνίσπω.

E'νίσπω, dico, enarro. 2) increpo, objurgo, pro ἐνίπτω. v. ἐνίπτω.

E'νίσσω, verbis asperis incesso, objurgo, injuria afficio. Ab ἐνίπτω.

E'νίστημι, statuo inter, interpono. 2) colloco. 3) In aor. 2. & ἐνίσταμαι, insisto, insto. 4) instituo, incipio. 5) intendo. 6) immineo, observo. 7) obsisto, repugno, intercedo, impedio.

E'νισχνός, ε, ὁ, ἡ, gracilis, tenuis, ut simplex.

E'νισχυρίζομαι, f. ίσομαι, innitor, fiduciam colloco, simulo, affecto fortem, firmum, ferocem.

E'νισχύω, f. ύσω, vires sumo, invalesco. 2) corroboro, validum reddo.

E'νίσχω, detineo, retineo; ἐνίσχομαι, inhæreo. 2) hæsito in loquendo.

E'ντρέφω, fut. θρέψω, alo, seu innutrio, pro ἐντρέφω.

E'νιχρίμπτω, f. ψω, appropinquo. pro ἐγχρ.

E'νλείπομαι, usitatius ἐλλείπομαι, deficio.

E'ννακέτεια, ας, ἡ, inhabitatrix. A sq.

E'ννακέτης, ου, ὁ, inhabitator, incola. Ex ἐν & ναιέτης, habitator. v. ἐννέτης.

E'ννακετηρίς, ίδος, ἡ, novennium.

E'ννακέτηρος, ε, ὁ, novennis. A sq.

E'ννάετης, novennis. Fœm. ἐνναέτις. ἐννάετες, per novem annos. Ex ἐννέα & ἔτος.

E'ννάέτης, ε, ὁ, inhabitator. Fœm. ἐνναέτις, inhabitatrix.

E'ννᾶος, ὁ, idem qui ἔνναος, sed vitiosa scriptura est, legendumque ἔνναος, Schol. Apoll.

E'νναίω, inhabito, incolo.

E'ννάκις, novies. Ab ἐννέα.

E'ννακοσιοστός, ἡ, όν, nongentesimus. A sq.

E'ννακόσιοι, αι, α, nongenti.

E'ννάταιος, αία, αῖον, qui nono die venit, moritur &c. A sq.

E'ννατος, η, ον, nonus. Hinc τα ἔννατα, ων, sc. ἱερά, memoriæ mortuorum nono die celebratæ, novendialia. (melius ἐνναταῖα.)

E'ννανλοχέω, in portu sto, de navi.

E'νναυμαχέω, ῶ, fut. ήσω, pugna navali dimico, in aliquo lacu v. c.

E'NNEA, novem; in derivatis & compositis etiam ἐννε.

E'ννεάβοιος, ε, ὁ, ἡ, novem boum pretium æquans. Ex ἐννέα & βοῦς, bos. Sed βοιος, & οιος videntur meræ terminationes esse, nil commune cum bove habentes. v. ἀντίβοιος.

E'ννεαγήρως, ω, ὁ, ἡ, qui novem ætates vixit. Ex ἐννέα & γῆρας.

E'ννεάδεσμος, ε, ὁ, ἡ, qui novem vinculis seu juncturis continetur. 2) multis vinculis ligatus.

E'ννεαδικός, η, ον, novenarius, nonarius.

E'ννεάζω, f. άσω, juventutem tero, adolesco in aliquo studio.

E'ννεακαίδεκα, undeviginti.

E'ννεακαιδεκαετηρίς, ίδος, ἡ, cyclus undeviginti annorum. A pr. & ἔτος.

E'ννεακαιδεκαταῖος, αία, αῖον, undevicesimo die veniens, rediens, moriens, eveniens &c.

E'ννεακαιδέκατος, άτη, ον, undevicesimus.

E'ννεάκεντρος, ε, ὁ, ἡ, novem habens stimulos sive aculeos. Ex ἐννέα & κέντρον.

E'ννεάκις, Adv. novies.

E'ννεάκλινος, ὁ, ἡ, novem lectis stratis constans. Ex ἐ. & κλίνη.

E'ννεάκρουνος, ε, ὁ, ἡ, novem habens fistulas aquam fundentes. 2) nomen fontis Athenis, ante Callirrhoe dicebatur.

E'ννεάλινος, ε, ὁ & ἡ, novemplici filo plexus. Ex ἐ. & λίνον.

E'ννεάμηνος, ε, ὁ & ἡ, qui novem mensium est. Ex ἐ. & μήν.

E'ννεάμυκλος, ε, ὁ & ἡ, qui novem annorum est, robustus, validus. Hesych. Ex ἐννέα & μύκλοι, rugæ in collis asinorum, e quibus ætas eorum dignoscitur.

E'ννεάνυχος, Adv. per novem noctes aliquid facere. Ex ἐ. & νύξ.

E'ννεάπηχυς, εος, ὁ, ἡ, novem cubitos æquans.

E'ννεαπλάσιος, ία, ιον, novemplex.

E'ννεάπους, οδος, ὁ, ἡ, novem pedes æquans.

E'ννεάπυλος, ὁ, ἡ, novem portas habens. Ex ἐ. & πύλη.

E'ννεάς, άδος, ἡ, numerus novenarius: novem.

E'ννεάφθογγος, ε, ὁ, ἡ, novem sonos reddens.

E'ννεάφωνος, ε, ὁ, ἡ, novem voces habens. Ex ἐ. & φωνή.

E'ννεάχιλοι, apud Hom. pro ἐννεακισχίλιοι, novies mille.

E'ννεάχορδος, ε, ὁ, ἡ, novem chordas habens, novem intentus fidibus. Ex ἐ. & χορδή.

E'ννέμω, pasco in.

E'ννενήκοντα, nonaginta.

E'ννενηκονταέτης, & -τέτης, qui nonaginta annorum est. E pr. & ἔτος.

E'ννενηκοστός, ή, όν, nonagesimus.

E'ννεόργυιος, ε, ὁ, ἡ, novem ulnas (orgyias) longus. Ex ἐννέα & ὀργυιά.

E'ννεός, ά, όν, pro ἐνεός.

E'ννεοτροφηθῆναι. ἐννεοτροφηθείς, ab adolescentia innutritus.

E'ννεοττάζω, f. άσω, nidifico in.

E'ννέπω, dico, loquor. Ex ἐν & ἔπω. v. ἐνίσπω, & ἐνέπω.

E'ννεσία, ας, ἡ, pro ἐνεσία.

E'ννεύω, f. εύσω, innuo, nutu significo. 2) vergo ad aliquid.

E'ννέωρος, ε, ὁ, ἡ, novennis. Ex ἐννέα & ὥρα, annus.

E'ννῆμαρ, Adv. per novem dies. Ex eod. & ἦμαρ.

E'ννήρης, scil. ναῦς, ἡ, novem ordines remorum habens navis. Ab ἐννέα & ἐρέσσω, remigo, vel ἄρω.

E'ννηφι, in perendinum, perendie. Ex ἔνη pro ἔνη & syllabica adjectione φι.

E'ννοέω, ῶ, f. ήσω, mente concipio, cogito.

E'ννόημα, ατος, τὸ, animi conceptus, cogitatio.

E'ννοηματικός, ή, όν, idem quod seq. A pr.

E'ννοητικός, ή, όν, cogitabundus, cogitandi & intelligendi vi præditus.

E'ννοια, ας, ἡ, cogitatio. Ab ἐννοέω.

E'ννομολέσχης, ε, ὁ, qui de legibus confabulatur. Ex ἐν, νόμος, & λέσχη, confabulatio.

E'ννομος, ε, ὁ, ἡ, legitimus, legibus consentaneus, justus. 2) legi obnoxius. 3) ἐννόμως, Adv. legitime.

E'ννόμως, legitime, ex lege, secundum legem.

E'ννοος, contr. ἔννους, ε, ὁ, ἡ, mentis compos, sapiens, prudens.

E'ννος, ε, ὁ, vetus, pro ἔνος.

E'ννοσίγαιος, ε, ὁ, quassator terræ, Epitheton Neptuni, pro ἐνοσίγαιος. Ex ἐνόθω & γαῖα.

E'ννοσίδης, ε, ὁ, idem. A sq.

E'ννοσις, εως, ἡ, idem quod ἔνοσις, quassatio.

E'ννοσίφυλλος, ε, ὁ, ἡ, quatiens seu agitans folia seu frondes. 2) in quo frondes seu folia agitantur. Ex ἐνόθω & φύλλον.

Ἐννεοσσάω, pullos gigno, nidifico. v. ἐννεοττάω.
Ἐννεοσσοποιέω, idem.
Ἐννότιος & ἔννοτος, ὁ, ἡ, humidus, irriguus. Ex ἐν & νοτίς, νότος.
Ἐννυκτερεύω, f. εύσω, pernocto in.
Ἕννυμι, vel ἐννύω, ἑνῶ, induo. Ab ἕω, idem.
Ἐννυός, ὁ, ἡ, nurus. Ex ἐν & νυός, idem.
Ἐννυστάζω, dormio in loco aliquo, vel sermone, lectione.
Ἐννύχιος, ου, ὁ, ἡ, nocturnus. ἐννύχιον, noctu. Ex ἐν & νύξ.
Ἔννυχος, ου, ὁ, ἡ, nocturnus. ἔννυχον, noctu. ἐννυχώτερον, *Adv.* maturius, longius ante diem.
Ἔνναρθρος, ου, ὁ, ἡ, torpidus.
Ἐνόδιος, ου, ὁ, ἡ, in via positus, obvius. 2) quod incidit seu offertur in via. 3) aptus itineri, ut ὅπλα ἐνόδια, quibus uti solent viatores. 4) τὰ ἐνόδια, caties. 5) ἡ Ἐνοδία, Dianæ Epith. Ex ἐν & ὁδός.
Ἐνοδῖτις, ἡ, vialis dea, præses viæ, dux viæ.
Ἔνοδμος, ου, ὁ, ἡ, odoratus. Ex ἐν & ὀδμή.
Ἐνόθω, f. όσω, quatio, agito.
Ἐνοιδής, έος, ὁ, ἡ, turgidus, tumidus. Ex ἐν & οἶδος, *tumor*.
Ἐνοικίδιος, ον, domesticus.
Ἐνοικέω, ῶ, f. ήσω, incolo, inhabito.
Ἐνοικήσιμος, ον, habitabilis.
Ἐνοίκησις, εως, ἡ, inhabitatio.
Ἐνοικίδιος, ον, domesticus. ἐνοικίδια σκεύη, supellex.
Ἐνοικίζω, f. ίσω, in ædibus colloco, in domum introduco, domo excipio.
Ἐνοίκιον, ου, τό, pretium conductæ domus. 2) merces, quæ hospiti datur, ad quem divertimus. Ab ἔνοικος.
Ἐνοίκισμα, τος, τό, inhabitatio.
Ἐνοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, inædifico.
Ἔνοικος, ου, ὁ & ἡ, incola, inquilinus, qui domum aliquo in loco habet.
Ἐνοικουρέω, ῶ, domi maneo.
Ἐνοινοφλυέω, vino se largius ingurgitare.
Ἐνοινοχοέω, ῶ, f. ήσω, vinum infundo.
Ἐνοκλάζω, f. άσω, genibus flexis subsido.
Ἐνολισθαίνω, labor in, nuto.
Ἔνολμος, ου, ὁ, divinus vates. Ex ἐν & ὅλμος, pro tripode, quia ex hoc, inter alia, Apollo olim responsa dabat.
Ἐνομιλέω, ῶ, f. ήσω, in consuetudine alicujus sum, conversor.
Ἐνομόργνυμαι, f. ξομαι, abstergo, *seu* detergo in.
Ἐνόν, *Imperson.* cum liceat τὸ ἐνόν, facultas. Ab ἔνεστι.
Ἐνοπή, ῆς, ἡ, vox, clamor. Ab ἐνέπω.
Ἐνοπλίζομαι, armor.
Ἐνόπλιος, ου, ὁ, ἡ, qui in armis est, vel fit. A sq.
Ἔνοπλος, ου, ὁ & ἡ, idem.
Ἑνοποιέω, ῶ, f. ήσω, unum facio.
Ἑνοποιός, οῦ, ὁ, ἡ, unum faciens, vim uniendi habens.
Ἐνοπτράζομαι, f. άσομαι, intueor in speculum.
Ἐνοπτρίζω, f. ίσω, in modum speculi illumino. Hinc ἐνοπτρίζομαι, intueor velut in speculo.
Ἔνοπτρον, ου, ὁ & ἡ, speculum. 2) quidquid lucem reflectit. Ex ἐν & ὄπτομαι, *video*.
Ἐνόρασις, ἡ, spectatio, inspectio. A seq.
Ἐνοράω, ῶ, inspicio, animadverto.
Ἐνόριος, ου, ὁ, ἡ, qui intra terminos est. Ex ἐν & ὅρος, *terminus*.
Ἐνόρκιος, ου, ὁ, ἡ, qui jurejurando fit. τὸ ἐνόρκιον, jusjurandum. (sc. ἱερόν.) A seq.

Ἔνορκος, ου, ὁ & ἡ, juratus, jurejurando obstrictus, vel confirmatus.
Ἐνόρκως, jurato. A pr.
Ἐνορμάω, injicio, impello. *In med.* vado. venio.
Ἐνορμίζω, f. ίσω, & ἐνορμίζομαι, navem in stationem appello, portum teneo, vel capio.
Ἐνορμίτης, ου, ὁ, qui in portu stationem habet. Ex ἐν & ὅρμος, *portus*.
Ἐνορούω, f. ούσω, irruo, insilio.
Ἐνόρχης, ου, ὁ, qui unum habet testiculum. Ex ἕν & ὄρχις, *testiculus*.
Ἐνόρχης, ου, ὁ, testiculos habens, testiculatus.
Ἔνορχις, ιος, idem. Ex ἐν & ὄρχις.
Ἔνορχος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἐνόρχης.
Ἐνόρω, excito, concito in: *unde occurrunt* ἐνώρσας, excitasti: ἐνώρτο, excitabatur, consurgebat. Ex ἐν & ὄρω, quod idem significat.
ἜΝΟΣ, vel ἕνος, ου, ὁ, annus.
Ἔνος, η, ον, vel ἕνος, ἕνη, ἕνον, annuus. 2) vetus. Hinc ἕνη & νέα, ultima dies mensis lunaris, quasi vetus & nova. Pro vespera ἕνη quidam accipiunt ap. Theocr. v. ἕνη.
Ἔνοσις, εως, ἡ, motio, motus. Ab ἐνόθω.
Ἐνοσίγαιος, ου, ὁ, v. ἐννοσίγαιος.
Ἐνοσίχθων, ονος, ὁ, ἡ, idem. Ex eod. & χθών.
Ἑνότης, ητος, ἡ, unitas. Ab ἕν.
Ἔνουλα, ων, τά, gingivæ interiores, carnes, quæ dentes intra ambiunt. Ex ἐν & οὖλον, *gingiva*.
Ἐνουλισμός, ὁ, crispatio v. c. comæ, quæ fit calamistro. Ab ἐν & οὖλος, *crispus*.
Ἐνουράνιος, ου, ὁ, ἡ, qui in cœlis est, cœlestis.
Ἐνουρέω, f. ήσω, immejo, ut in cineres patris, quæ cum sit atrox contumelia, universe ἐνουρεῖν τινι est aliquem contumelia afficere. 2) urinam non contineo.
Ἐνουρήθρα, ας, ἡ, matula, matella.
Ἔνουρος, ου, ὁ, ἡ, qui in urina est. Ex ἐν & οὖρον, *urina*.
Ἐνούσιος, ου, ὁ, ἡ, substantialis. 2) substantiæ inhærens. 3) innatus. 4) opulentus.
Ἐνοφείλομαι, debeor, de pecunia sub hypotheca, pignore.
Ἐνοφθαλμιάω, ῶ, oculos alicui rei adjicio, appeto.
Ἐνοφθαλμίζω, f. ίσω, inoculo, gemmam cum exiguo cortice in delibratam arborem infero.
Ἐνοφθαλμισμός, οῦ, ὁ, inoculatio.
Ἐνοχή, ῆς, ἡ, obligatio, nexus. Ab ἐνέχομαι.
Ἐνόχιον, ου, ὁ, ἡ, pretium pensionis.
Ἐνοχλέω, ῶ, f. ήσω, turbo, molestus sum.
Ἐνοχοποιός, οῦ, obligationem afferens. A sq. & ποιέω.
Ἔνοχος, ου, ὁ, ἡ, qui tenetur quasi vinctus & obstrictus. 2) obnoxius, obstrictus, reus.
Ἑνόω, ῶ, f. ώσω, unio, aduno.
Ἐνράπτω, f. ψω, insuo, includo.
Ἐνρήσσω, f. ξω, illido, irruo, nitendo effringo. A seq.
Ἐνρήττω, f. ξω, idem.
Ἐνριγόω, ῶ, frigo in. Unde ἐνερρίγωσε.
Ἐνρίπτω, f. ψω, conjicio in aliquem.
Ἐνριζόω, f. ώσω, radices ago in.
Ἐνρυθμικός, ή, όν, qui rhythmos, numeros servat.
Ἔνρυθμος, ου, ὁ, ἡ, rhythmis & numeris constans, habens rhythmos.
Ἐνσκάζω, f. άσω, verto.
Ἐνσείω, f. είσω, incutio, infligo.
Ἐνσήθω, incerno, cribro, cribro transmitto.
Ἐνσημαίνω, & ἐνσημαίνομαι, significo, exprimo, imprimo.
Ἐνσημειόομαι, οῦμαι, significo ubi aliquid fit, indico.

Ἐνσιαλόω, f. ώσω, inspuo. Ex ἐν & σίαλον, saliva.
Ἔνσιμος, ου, ὁ, ἡ, simus, ut simpl. (nisi quod ἐν hic vim significationis minuere videtur, ut lat. sub.)
Ἐνσκευάζω, f. άσω, instruo, induo, orno.
Ἐνσκηνοβατέω, ῶ, f. ήσω, in scenam vel proscenium produco.
Ἐνσκήπτω, f. ψω, ingruo, irruo, ut fulmen.
Ἐνσκιατροφέομαι, οῦμαι, vitam umbratilem dego.
Ἐνσκιῤῥόομαι, scirrhum duco, in scirrhum degenero.
Ἐνσκέλλω, exarefacio, induro; in perf. indurui, durus sum.
Ἐνσορίζω, f. ίσω, in loculo condo, sepelio. Ex ἐν & σορός, loculus.
Ἐνσπαργανόω, ῶ, f. ώσω, fasciis involvo.
Ἐνσπείρω, insero, insemino. 2) injicio.
Ἔνσπερμος, ου, ὁ, ἡ, in quo semen inest. 2) qui copioso est semine.
Ἔνσποδος, ου, ὁ, ἡ, cineritius, pulverulentus.
Ἔνσπονδος, ου, ὁ, ἡ, foedere junctus, foederi inclusus, confoederatus. 2) qui a bello fit amicus. Ex ἐν & σπονδή, foedus.
Ἐνσπόνδως, Adv. cum ἔχειν est foedere junctum esse. 2) e foedere, servato foedere.
Ἐνστάζω, f. ξω, instillo.
Ἐνσταλάζω, f. ξω, instillo.
Ἔνστασις, εως, ἡ, exordium rei institutae. 2) intentio litis & caussae. 3) pugnax contentio, adversatio. 4) propositum, institutum. 5) figura oratoria, s. argumentum contrarium ad refellendum adversarium. Ab ἐνίσταμαι, statuo in.
Ἐνστάτης, ου, ὁ, qui in via obsistit. Ab eod.
Ἐνστατικός, ή, όν, instans & urgens. Ab eod.
Ἐνστατικῶς, Adv. instanter & pugnaciter, pertinaciter inficiando vel repugnando. A pr.
Ἐνστερνίζω, in pectore figo. In med. in pectoris sinum recipio, amplector, complector. Ex ἐν & στέρνον, pectus.
Ἐνστερνόμαντις, ου, ὁ, e cujus pectore daemon responsa dat. Ex ἐν, στέρνον, & μάντις, vates.
Ἐνστερνιόμαντις, εως, ὁ, idem.
Ἐνστηθίζω, idem quod ἐνστερνίζω. A στῆθος, pectus.
Ἐνστηρίζω, f. ίξω, infigo, adigo in.
Ἐνστίζω, f. ίξω, acu pingo in.
Ἐνστοιβάζω, instipo.
Ἐνστομίζω, f. ίσω, frenum injicio.
Ἐνστόμιος, ου, ὁ & ἡ, qui in ore est. Ab ἔνστομος.
Ἐνστόμισμα, ατος, τὸ, frenum.
Ἔνστομος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἐνστόμιος.
Ἐνστρατοπεδεύω, & -εύομαι, castra metor seu pono in aliquo loco.
Ἐνστρέφω, f. ψω, intorqueo.
Ἐνστύφω, f. ψω, adstringo linguam. 2) spisso.
Ἐνσφηνόω, ῶ, fut. ώσω, cuneum intrudo, impingo velut cuneum. 2) spisso, velut adacto cuneo, coasso.
Ἐνσφραγίζω, f. ίσω, signum imprimo, nota insignio.
Ἐνσχολάζω, f. άσω, immoror, versor in.
Ἐνσχολέω, f. ήσω, idem. Ex ἐν & σχολή.
Ἐνσώματος, ου, ὁ, ἡ, corporeus, corporatus.
Ἐνσωματόω, ῶ, f. ώσω, corporea natura induo, in corpus immitto, corpore amicio.
Ἐνσωμάτωσις, εως, ἡ, animarum in corpora immissio. 2) incarnatio, ap. Eccles.
Ἐνσωριάζω, f. άσω, accumulo, obruo.
Ἔνταλμα, ατος, τὸ, mandatum, jussum. Ab ἐντέλλω.
Ἐνταμιεύω, f. εύσω, recondo, in thesaurum refero.

Ἐντάμνω, incido. Jon. pro ἐντέμνω.
Ἐντανύω, fut. ύσω, intendo.
Ἔνταξις, εως, ἡ, insertio, interpositio: cum levis armaturae milites in phalangis interstitiis inseruntur, nudi singuli juxta singulos armatos. Suid. Ab ἐντάσσω.
Ἐνταράσσω, f. ξω, turbo, perturbo.
Ἔντασις, εως, ἡ, intensio. Ab ἐντείνω, intendo.
Ἐντάσσω, vel ἐντάττω, f. ξω, interjicio, interpono.
Ἐντατικός, ή, όν, intendendi vim habens. Ab ἐντείνω.
Ἐντατός, ή, όν, intentus. Ab eod.
Ἐνταῦθα, Adv. hic, illic, huc, eo. Ab ἔνθα.
Ἐνταυθί, idem, Attice.
Ἐνταυθοῖ, Adv. illuc.
Ἐνταφιάζω, f. άσω, funero, ad sepulturam corpus compono. Ab ἐντάφιον.
Ἐνταφιασμός, οῦ, ὁ, funeratio. A pr.
Ἐνταφιαστής, οῦ, ὁ, funerator, libitinarius. Ab eod.
Ἐνταφιοπώλης, ου, ὁ, qui vendit, quae ad sepulturam pertinent, libitinarius. E sq. & πωλέω.
Ἐντάφιος, ου, ὁ, ἡ, sepulcralis, funebris. 2) Subst. ἐντάφιον, τὸ, vestis, quae induitur cadaveri, ornandi caussa. Ab ἐνθάπτω.
ΕΝΤΕΑ, ων, τὰ, arma. 2) instrumenta, vasa, v. c. convivalia.
Ἐντείνω, f. ενῶ, intendo, v. c. manum, mentem. 2) caedo, ferio. 3) versibus exprimo, nude, & addito εἰς ἔπος.
Ἐντειχίδιος, ου, ὁ, ἡ, qui muris se contioet, qui muris inclusus est. Ex ἐν & τεῖχος.
Ἐντειχίζω, fut. ίσω, munimentum & murum aedifico, muro cingo.
Ἐντείχιος, ου, ὁ, ἡ, muro cinctus. Ex ἐν & τεῖχος.
Ἐντείχισις, εως, ἡ, muri seu munimenti in loco aliquo exstructio. Ab ἐντειχίζω.
Ἐντεκμαίρομαι, colligo, conjicio, judico.
Ἐντεκνόω, ῶ, f. ώσω, liberos procreo in. A sq.
Ἔντεκνος, ον, liberos habens. Ex ἐν & τέκνον.
Ἐντέλεια, ἡ, perfectio. Ab ἐντελής.
Ἐντελευτάω, ῶ, f. ήσω, finio vitam in, morior in.
Ἐντελέχεια, ας, ἡ, idem quod ἐνδελέχεια, ubi v.
Ἐντελεχής, έος, ὁ, ἡ, vide ἐνδελεχής.
Ἐντελής, έος, ὁ, ἡ, perfectus. Ex ἐν & τέλος.
Ἐντέλλω & ἐντέλλομαι, mando, jubeo.
Ἐντελόμισθος, ου, ὁ, ἡ, qui plenam accipit mercedem.
Ἐντελῶς, Adv. perfecte, absolute. Ab ἐντελής.
Ἐντεμενίζω, f. ίσω, dedico signum Dei in aede.
Ἐντέμνω, incido, scalpo. 2) caesas hostias immolo, sed heroibus. 3) dedico heroi.
Ἐντενής, έος, ὁ & ἡ, intentus, contentus. Ab ἐντείνω.
Ἐντενίζω, fut. ίσω, oculos intendo, item defigo in aliqua re. A pr.
Ἔντερα, τὰ, v. ἔντερον.
Ἐντερεύω, f. εύσω, viscera eximo. A pr.
Ἐντερικός, ή, όν, intestinus. Ab eod.
Ἐντερώνη, ης, ἡ, interior pars cujuslibet rei, ut medulla, nucleus &c. 2) intima pars navis. Ab eod.
Ἐντερωνίς, ίδος, ἡ, idem. Ab eod.
Ἐντεροεπιπλοκήλη, ης, ἡ, tumor scroti, ex intestino & omento simul in ipsum devolutis. Ex eod. & ἐπιπλοκήλη, ubi v.
Ἐντεροκήλη, ης, ἡ, ramex, tumor scroti ex delapso in id intestino. Ex eod. & κήλη, scroti tumor.
Ἐντεροκηλήτης, ου, ὁ, ramicosus. Gl. Vet. A pr.
Ἐντεροκηλικός, idem. Ab eod.
Ἔντερον, ου, τὸ, intestinum. ἔντερον μήτρας, vulva.

ἔντερα γῆς, lumbrici, qui ἄλλοι alias dicuntur, centipedæ. Ab ἐντός.

Ἐντερόνεια, ων, τά, interiora navis ligna, quæ a carina initium ducunt. 2) ipsa carina navis. E pr. & νηῦς.

Ἐντεροπώλης, ὁ, qui viscera, farcimina vendit.

Ἐντεσιεργὸς, ὁ, ὁ, ἡ, Epith. mulorum & equorum currus trahentium ap. Homer. vertitur, jugalis. Ex ἔντεα & ἔργον.

Ἐντεσιουργὸς, ὁ, ὁ, ἡ, idem, est Var. Lect. ap. Hom.

Ἐντεταμένως, Adv. vehementer. Ab ἐντεταμένος, quod est ab ἐντείνω.

Ἐντεῦθεν, Adv. hinc, ex eo, exinde. Ab ἔνθα.

Ἐνταῦθοῖ, Adv. idem, Attice.

Ἔντευξις, εως, ἡ, aditus, congressus. 2) id, cujus caussa fit aditus, ut postulatio, preces, gratiarum actio. 3) lectio libri. Ab ἐντυγχάνω.

Ἐντευκτικός, ἡ, όν, qui conveniri & compellari facile potest, affabilis, comis. Ab eod.

Ἐντευτλανίω, cum betis coquo. Ex ἐν & τεῦτλον.

Ἐντεθειμ..., ἡ, ὁ, ἡ, in quo einis est. 2) einereus. Ex ἐν & τέφρα.

Ἐντεχνία, ας, ἡ, peritia, eruditio. A seq.

Ἔντεχνος, ὁ, ὁ, ἡ, doctus, artibus instructus, peritus. 2) ab arte profectus, artificiosus.

Ἐντέχνως, perite, cum magna arte. A pr.

Ἐντήκω, f. ξω, illiquefacio, liquefactum instillo. 2) imprimo, injicio animo, v. c. studium, odium.

Ἐντίθημι, f. θήσω, impono. 2) infero, indo, immitto.

Ἐντίκτω, f. ξω, ingenero, infero. 2) injicio menti alicujus, v. c. opinionem.

Ἐντιλάω, ῶ, f. ήσω, caco in vel ad, merda seu stercore inquino.

Ἐντιμάομαι, ῶμαι, æstimatum accipio. v. ἀνατιμάω.

Ἔντιμος, ὁ, ὁ, ἡ, qui in honore & pretio habetur, spectabilis, honorabilis, honestus, honorificus. Ex ἐν & τιμή.

Ἐντιμότης, ητος, ἡ, dignitas. A pr.

Ἐντίμως, Adv. honeste, honorifice. Ab eod.

Ἐντιναγμός, ὁ, ὁ, incussio. A seq.

Ἐντινάσσω, vel ἐντινάττω, f. ξω, incutio.

Ἐντμημα, ατος, τό, incisura. Ab ἐντέμνω.

Ἔντοκος, ὁ, pariens, epith. puerperæ. 2) sub usuris collocata pecunia sic dicitur, quia quasi gignit nummos. Ex ἐν & τίκτω, vel τόκος.

Ἐντολή, ῆς, ἡ, mandatum. Ab ἐντέλλομαι.

Ἐντολμάω, f. ήσω, audeo.

Ἔντομα, ων, τά, v. ἔντομος.

Ἐντομή, ῆς, ἡ, incisio.

Ἔντομα, τά, insecta, ap. Schol. Aristoph. Ab ἔντομος.

Ἐντομίας, ου, ὁ, eunuchus, spado, exsectus. Ab ἐντέμνω.

Ἐντομίδης, ου, ὁ, qui in funere se laniat, aut qui τὰ ἔντομα, i. e. insecta mactat, aut inferias infert. Ab eod.

Ἐντομίς, ίδος, ἡ, incisio, incisura. 2) laceratio corporis, quæ in luctu fiebat. Ab eod.

Ἔντομος, ὁ, ἡ, sectus, incisus. Unde 1) τὰ ἔντομα, animalcula insecta, 2) sacra heroica. Gl. Vett. inferiæ.

Ἐντονία, ας, ἡ, firmitas, intensio. A seq.

Ἔντονος, ὁ, ὁ, ἡ, intentus. 2) acer, vehemens. Ab ἐντείνω.

Ἐντόνως, Adv. intente. 2) acriter, enixe. A pr.

Ἐντοξεύω, sagitta ferio, & tropice animo injicio, velut amorem.

Ἐντοπίζω, f. ίσω, in loco aliquo dego, sedem non muto.

Ἐντόπιος, ὁ, ὁ, ἡ, inquilinus, loci incola. A sq.

Ἔντοπος, ου, idem.

Ἐντορεύω, f. εύσω, pertoro. 2) ferro trajicio. 3) penetro. 4) cælo insculpo.

Ἐντορνεύω, torno tado.

Ἔντορνος, ὁ, ὁ, ἡ, tornatus, torno confectus. Ex ἐν & τόρνος.

Ἐντός, Adv. intus, intra. unde ἐντοσθε, Adv. & ἔντοσθι, idem.

Ἐντοσθίδια, τά, interiora pectoris, Poll. E pr. & εἶδος.

Ἐντόσθια, ἐντοσθίδια, (vel potius ἐντοσθίδια) ων, τά, intestina, viscera.

Ἐντρώγω, comedere. v. ἐντρώγω.

Ἐντραγῳδέω, f. ήσω, tragœdias ago in re aliqua, insolenter jacto.

Ἐντράπεζος, ὁ, ὁ, parasitus, mensæ adsecla. (pro ἐπίτραπ. sæpe ἐν in compositis usurpatur pro ἐπί.)

Ἐντραπεζίτις, ιδος, ἡ, parasitastria.

Ἐντραχύς, in quo asperitas est.

Ἐντρεπτικός, ή, όν, pudefaciendi, flectendi, terrendi vim habens, pudore adficiens. Ab ἐντρέπω.

Ἐντρεπτικῶς, Adv. ita ut valeat ad pudorem incutiendum.

Ἐντρέπω, f. ψω, pudore adficio, facio, ut præ pudore aliquis aciem avertat, vel potius mentem in se colligat, & in acri rei præsentis consideratione defigat. Hinc 2) ἐντρέπομαι, pudore suffundor, verecundor, revereor. 3) dolore afficior, moveor. 4) curo, curam habeo. 5) mutor, flector.

Ἐντρέφω, f. ψω, innutrio, nutrio, vel alo in.

Ἐντρέχεια, ας, ἡ, solertia. A seq.

Ἐντρεχής, έος, ὁ, ἡ, velox. 2) solers, acutus, acer, in utramque partem. A seq.

Ἐντρέχω, curro in, vel inter. 2) convenio, quadro. 3) inhæreo, insideo.

Ἐντρεχῶς, citatim, sollerter. Ab ἐντρεχής.

Ἐντριαινος, tridentem gerens, Neptuni Epith. Pind. Ex ἐν & τρίαινα, tridens.

Ἐντριβής, έος, ὁ, ἡ, diligenter versatus in aliqua re, adsuetus, tritus. A seq.

Ἐντρίβω, fut. ψω, intero, infrico. 2) infligo, incutio, impingo. 3) tero.

Ἔντριμμα, ατος, τό, id, quod infricatur faciei, fucus, cerussa. A pr.

Ἐντριπλῆς, ὁ, ὁ, ἡ, triplex.

Ἐντριτης, ὁ, ὁ, sequester.

Ἐντρίχιον, ὁ, τό, coma adsciticia, galericulum.

Ἐντριχος, ὁ, ὁ, ἡ, qui galericulo utitur ob comæ penuriam. Ex ἐν & θρίξ, coma.

Ἐντρίχωμα, ατος, τό, pars sub oculis s. extima palpebra, qua pili longiusculi enascuntur.

Ἐντριχωσις, εως, ἡ, palpebra.

Ἐντριψις, εως, ἡ, infrictio, illitus, v. c. cerussæ vel pigmenti in cutem. Ab ἐντρίβω.

Ἔντρομος, ὁ, ὁ, ἡ, tremefactus.

Ἐντροπαλίζομαι, convertor, seipsum inter eundum. qu. ἐν τῷ ἰέναι τρέπομαι.

Ἐντροπή, ῆς, ἡ, verecundia, pudor, reverentia. 2) cum cedimus alicujus dictis, precibus. 3) excusatio.

Ἐντροπίη, Jon. ἐντροπίη, idem.

Ἐντροπίας, ου, ὁ, mutatus, ut ἐντροπίας οἶνος, vappa. Ab ἐντρέπω. v. ἐκτροπίας.

Ἐντροπίδες, ων, αἱ, calceamentorum genus.

Ἐντρο-

Ἔντροφος, ου, ὁ, ἡ, innutritus, adsuefactus. Ab ἐντρέφω.
Ἐντρυλίζειν, inclamare in aurem, coturnici sc. victæ in certamine. nam peculiariter id sic dicebatur. Poll.
Ἐντρυφάω, ῶ, f. ήσω, oblecto me. 2) luxuriose utor. 3) illudo, insulto.
Ἐντρύφημα, ατος, τὸ, oblectamentum, deliciæ.
Ἐντρύχομαι, molestiam creo.
Ἐντρώγω, unde ἐντραγεῖν, in aor. 2. comedendo ingero in ventriculum. 2) comedo.
Ἐντυγχάνω, f. ἐντεύξομαι, aor. 2. ἐνέτυχον, perf. ἐντετύχηκα. occurro alicui. 2) compello, adeo aliquem precandi caussa, interpello. 3) invenio.
Ἐντυλίσσω, vel ἐντυλίττω, f. ξω, involvo.
Ἐντυλόω, ῶ, f. ώσω, callum obduco.
Ἐντύνω, f. υνῶ, apparo, instruo. Ab ἔντεα.
Ἐντυπάς, Adv. sic adstricta veste, ut figura corporis appareat obvolvendo v. c. os, ut in luctu.
Ἔντυπος, ου, ὁ, ἡ, impressus. 2) dicitur de figuris in metallo, gemma depressis. opp. πρόστυπος, quod vide.
Ἐντυπόω, ῶ, f. ώσω, imprimo. 2) formam & effigiem imprimo, cælo.
Ἐντύπωσις, εως, ἡ, humeri acetabulum, ubi cum brachio coalescit.
Ἐντυπωτής, οῦ, ὁ, cælator.
Ἐντυραννέομαι, οῦμαι, tyranno subjectus sum.
Ἐντύφω, incendo. 2) intus foveo. 3) foveo.
Ἔντευξις, εως, ἡ, congressus, colloquium, compellatio, etiam per litteras, legatos. Ab ἐντυγχάνω.
Ἐντύω, paro, adorno, instruo. Ab ἔντεα.
Ἐνυάλιος, ου, ὁ, Mars. 2) bellicosus, Martius. Ab Ἐνυώ, Bellona.
Ἐνυβρίζω, f. ίσω, contumelia adficio, injurius & contumeliosus sum in aliquem.
Ἐνύβρισμα, ατος, τὸ, contumelia, ludibrium.
Ἐνυγρόβιος, ου, v. ἐνυδρόβιος.
Ἐνυγροθηρατής, οῦ, ὁ, ἡ, piscator.
Ἐνυγροθηρευτικός, ὁν, in aqua venans. E seq. & θήρα.
Ἔνυγρος, ου, ὁ, & ἡ, humidus, madens. 2) in humido degens, aquatilis.
Ἐνυδραίνω, f. ανῶ, humesco, madesco. Ab ἔνυδρος.
Ἐνυδρία, ας, ἡ, aquæ copia, aquatio. Ab eod.
Ἐνυδρίς, ίδος, vel ἐνυδρίς, ιδος, ἡ, lutra. Ab eodem.
Ἐνυδρόβιος, ου, ὁ, ἡ, in aqua vivens, aquatilis.
Ἔνυδρος, ου, ὁ, ἡ, aquas in se habens. 2) aquis abundans, aquis irriguus. 3) in aquis degens, aquaticus. Ex ἐν & ὕδωρ.
Ἐνυδρόω, ῶ, f. ώσω, aquosum reddo.
Ἐνυεῖον, ου, τὸ, templum Bellonæ, vel etiam Martis. Ab Ἐνυώ.
Ἔνυλος, ου, ὁ, ἡ, cui inest materia, materia constans, materialis. Ex ἐν, & ὕλη.
Ἐνυμενοσπέρμος, ου, ὁ, ἡ, semen habens membranis inclusum. Ex ἐν, ὑμήν, & σπέρμα.
Ἐνυπάρχω, f. ξω, insum, sum insitus. 2) antecedo.
Ἐνυπνιάζω, &-ιάζομαι, somnio. Ab ἐνύπνιον.
Ἐνυπνιαστής, οῦ, ὁ, somniator. A pr.
Ἐνύπνιον, ου, τὸ, somnium. Adverbialiter ἐνύπνιον, per somnum, intell. κατ'. Ex ἐν & ὕπνος.
Ἐνυπνιώδης, ες, somnio similis, vanus, inanis. A pr.
Ἐναποπνίγω, suffoco in, v. c. aqua.
Ἐνυπόστατος, ον, cui aliquid puris inest, purulentus.
Ἐνυπόστατος, ου, ὁ, ἡ, qui in rerum natura est. 2) verbum eccles. de natura humana Christi, quæ per se non est persona, sed in personam filii Dei assumta. Ab ὑφίσταμαι.

Ἔνυστρον, ου, τὸ, magnum intestinum. Ex ἐν & ὕστερος, posterior, quia est in postrema corporis parte.
Ἐνυφαίνω, f. ανῶ, intexo.
Ἐνυφαντος, ου, intextus. A pr.
Ἐνύφασμα, τὸ, quod intextum est, tela auro &c. intexta. Ab eod.
Ἐνυφίσταμαι, insero. In aor. 2. insum, ut pars in toto.
ἘΝΥΩ', όος, contr. οῦς, ἡ, Enyo, Bellona, Dea belli, Martis soror.
Ἔνωμος, ου, ὁ, ἡ, cui adhuc aliquid cruditatis inest, subcrudus, acerbus.
Ἐνωμοτάρχης, & ἐνωμοτάρχος, ου, ὁ, qui præest certo numero militum, qui ἐνωμοτία dicebatur.
Ἐνωμοτία, ας, ἡ, apud Laced. certus numerus militum, videlicet viginti quatuor, vel, secundum alios, 25. Ab seq.
Ἐνώμοτος, ου, ὁ, ἡ, juratus, juramento obstrictus. Ex ἐν & ὄμνυμι, juro.
Ἐνωμοτί, Adv. cum jurejurando, jurato. A pr.
Ἐνωπαδίς, & ἐνωπαδίως, Adv. coram. A seq.
Ἐνωπή, ῆς, ἡ, adspectus. ἐνωπῇ, Adv. manifeste, coram. Ex ἐν & ὤψ, oculus.
Ἐνώπια, τὰ, apud Hom. paries vicinus ostio, aut adversus; qui est in adspectu. Ab ἐνωπή.
Ἐνωπιδίως, Adv. coram. A seq.
Ἐνώπιος, ου, ὁ, ἡ, qui in alicujus præsentia aliquid facit aut dicit, aut est. ἐνώπιον subst. adspectus, Adv. coram. v. & ἔνιον.
Ἐνωραΐζομαι, f. ίσομαι, placeo mihi, ostento me in re aliqua.
Ἔνωρος, ον, in flore ætatis constitutus, tempestivus, vegetus. Ab ἐν & ὥρα.
Ἐνώς, ὁ, Enos. Nomen viri Ebr. ἄνθρωπος, Homo.
Ἕνωσις, εως, ἡ, unitas, conjunctio. Ab ἑνόω.
Ἐνωτίζομαι, f. ίσομαι, auribus percipio. Ab ἐν & οὖς.
Ἑνωτικός, ἡ, όν, vim uniendi habens. Ab ἑνόω.
Ἐνώτιον, ου, τὸ, inauris. Pl. ἐνώτια, τὰ inaures.
Ἐνωτοκοίτης, ου, ὁ, aures habens ad pedes usque pendentes, ut in iis dormire videatur.
Ἐνώχ, ὁ, Enoch. Nomen viri Ebr. ἄνθρωπος. Consecratus.
Ἔνωχρος, ου, ὁ, ἡ, pallidus.
ἝΞ, οἱ, αἱ, τὰ, sex.
ἘΞ, Præpos. e, ex, sequente vocali, vel Diphthongo, quæ ἐκ scribitur sequente Consona. Vide ἐκ.
Ἑξάβιβλος, ον, sex libris constans.
Ἐξάγαστος, ου, ὁ, ἡ, admiratione dignus.
Ἐξαγγελεύς, έως, ὁ, nuncius, nunciator.
Ἐξαγγελία, ας, ἡ, nunciatio. 2) divulgatio.
Ἐξαγγέλλω, f. ελῶ, enuncio, nuncio. 2) narro, expono. 3) prædico, laudo, in N. T.
Ἐξάγγελος, ου, ὁ, ἡ, qui nunciat iis, qui foris sunt, ea, quæ intus fiunt, enunciator. 2) index, qui in fabulis aliquid e scena adfert.
Ἐξαγγελτικός, ἡ, όν, nuncians, nunciandi vim habens. A seq.
Ἐξάγγελτος, ου, ὁ, ἡ, patefactus per famam. 2) proditus, renunciatus. Ab ἐξαγγέλλω.
Ἐξαγγίζω, f. ίσω, effundo e vase. Ex ἐξ & ἄγγος.
Ἑξάγιον, ου, τὸ, sextula, pondus pendens quatuor scrupula. Ex ἕξ & ἄγω, pendo.
Ἐξαγίζω, fut. ίσω, impurum declaro; ob piaculum expello, item extermino, simpliciter.
Ἐξαγινέω, congrego, ut simpl.
Ἐξάγιστος, impurus, piaculo obstrictus, exterminatus, exsecratus. Ab ἐξαγίζω.

Ἐξαγκωνίζω, f. ίσω, medium aliquem comprehendo, ut fit in lucta.
Ἐξαγοράζω, f. άσω, redimo.
Ἐξαγόρευσις, εως, ἡ, indicatio rei arcanæ, confessio.
Ἐξαγορευτικός, ή, όν, enunciandi, exprimendi vim habens, exprimens, v. c. cogitata.
Ἐξαγορεύω, f. εύσω, effutio, enarro, confiteor.
Ἐξαγριαίνω, exaspero, exacerbo.
Ἐξαγριόω, ῶ, f. ώσω, agrestem reddo. 2) exaspero. 3) *item* asper sum.
Ἐξαγρίωσις, εως, ἡ, mutatio in naturam silvestrem. 2) efferatio, exasperatio. A pr.
Ἐξάγω, educo. 2) exporto. 3) subduco. 4) proveho. 5) induco, incito, impello. 6) perduco. 7) exeo. 8) aperio, patefacio.
Ἐξαγωγεύς, έως, ὁ, deductor, qui v. c. præsidia ex urbibus deducit.
Ἐξαγωγή, ῆς, ἡ, eductio. 2) exportatio, ut servi vel ancillæ ex oppido natali in regiones procul dissitas. 3) demigratio e vita, mors violenta, *omninoque* finis alicujus rei, exitus.
Ἐξαγώγιμος, ου, ὁ, ἡ, qui exportatur. *Hinc* τὰ ἐξαγώγιμα, ων, merces, quæ exportantur. 2) qui effert, educit aliquid, ut cloaca ἐξαγώγιμος sordium.
Ἐξαγωνίζομαι, certo.
Ἑξαγώνιος, ου, ὁ, ἡ, sexangulus, qui sex habet angulos. Ex ἕξ & γωνία, *angulus*.
Ἑξάγωνος, ου, ὁ, ἡ, idem.
Ἑξαδάκτυλος, ου, ὁ, ἡ, sex habens digitos.
Ἑξάδαρχος, ου, ὁ, sex virorum præfectus. Ex ἕξ & ἀρχός.
Ἐξάδελφος, ου, ὁ, ἡ, natus ex fratre vel sorore.
Ἑξάδραχμος, ου, ὁ, ἡ, qui sex drachmarum est, qui sex drachmis venditur. Ab ἕξ & δραχμή.
Ἐξαδρύνεσθαι, ad perfectam maturitatem pervenire.
Ἐξαδυνατέω, ῶ, f. ήσω, elangueo, debilior fio, deficio.
Ἐξᾴδω, f. σω, e canto, incantatione libero.
Ἐξαείρω, extollo, elevo.
Ἐξαερόω, ῶ, f. ώσω, in aerem converto, extenuo. *Hinc* ἐξαερόομαι, in aerem convertor, evanesco, *item* ab aere perflor.
Ἑξαέτης, ου, ὁ, sexennis. ἑξαέτες, *Adv.* per sex annos, sexennio. Ab ἕξ & ἔτος.
Ἑξαετής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem.
Ἑξαετία, ας, ἡ, sexennium. A pr.
Ἑξαέτις, ἡ, sexennis puella.
Ἑξαήμερος, ου, ὁ, ἡ, sex dies habens vel durans. *Hinc* τὸ ἑξαήμερον, ου, spatium sex illorum dierum, quo mundus a Deo conditus est. Ab ἕξ & ἡμέρα.
Ἐξαθέλγω, f. ξω, emulgeo, exsugo. Ab ἐξ & ἀθέλγω, *idem*.
Ἐξαθερίζω, f. ίσω, vilipendo, contemno.
Ἔξαθλος, ὁ, qui certare (ob senectutem &c.) amplius non potest.
Ἐξαθροίζω, f. σω, congrego, convoco.
Ἐξαθυμέω, ῶ, deficio animo, exanimor.
Ἐξαιθριάζω, f. άσω, sereno cœlo expono, sub dio habeo, ad solem expono, insolo.
Ἐξαιμάσσω, & ἐξαιμάττω, f. ξω, cruento. 2) refrico vulnus, dolorem.
Ἐξαιματόω, ῶ, f. ώσω, in sanguinem verto. 2) cruento.
Ἐξαιμάτωσις, εως, ἡ, ipsa actio vertendi in sanguinem, sanguinis effectio vel generatio. 2) vulneratio.
Ἔξαιμος, ου, ὁ, ἡ, sanguine destitutus. 2) qui multum sanguinis effudit, exsanguis. Ex ἐξ & αἷμα.

Ἐξαίνυμαι, aufero, privo.
Ἑξάιππος, ον, sex equis junctus, sc. currus.
Ἐξαιρέσιμος, ον, exemptilis.
Ἐξαίρεσις, εως, ἡ, exemptio. 2) eductio. 3) exceptio. 4) locus in portu, in quem merces e navibus exponuntur. 5) actio forensis, qua servum vindicamus. ap. Harp.
Ἐξαίρετος, ου, ὁ, ἡ, exemtus e numero, selectus. 2) eximius, præcipuus, peculiaris.
Ἐξαιρέτως, *Adv.* eximie, præcipue, in primis.
Ἐξαιρέω, ῶ, & ἐξαιρέομαι, οῦμαι, eximo, eruo, educo, aufero, extraho. 2) secerno, seligo, tamquam præmium, donarium. 3) diripio, populor. 4) everto, expugno.
Ἐξαιρόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, in lolium vertor. Ex ἐξ & αἶρα, *lolium*.
Ἐξαίρω, f. αρῶ, tollo, effero, extollo. 2) tollo e medio, aufero. 3) effero, exporto. 4) incito, impello, inflo.
Ἐξαίσιος, ου, ὁ, ἡ, iniquus. 2) indecens. 3) ingens, immensus. 4) inauspicatus. Ex ἐ, & αἶσα, *sors*.
Ἐξαΐσσω, fut. ξω, prosilio alicunde, cum impetu prodeo.
Ἐξαιστόω, f. ώσω, memoriam alicujus aboleo, facio, ut de aliquo nec sciri quidpiam, nec cognosci possit. 2) deleo, extinguo.
Ἐξαιτέω, ῶ, f. ήσω, & ἐξαιτοῦμαι, *in med.* deposco, exposco ad quæstionem, item ad pœnam, supplicium. 2) expeto, postulo. 3) *in med. est etiam*, aliquem deprecor ab aliquo, h. e. deprecatione a pœna liberare cupio vel libero.
Ἐξαίτησις, εως, ἡ, ipsa actio deposcendi aliquem ad supplicium, vel quæstionem. 2) deprecatio pro reo.
Ἔξαιτος, ου, eximius. Homer.
Ἐξαίφνης, *Adv.* subito, repente, quasi sic ex occulto adveniendo.
Ἐξαιφνίδιος, ου, ὁ, ἡ, repentinus, subitus, improvisus.
Ἐξακανθίζω, f. ίσω, spinis purgo, spinas evello.
Ἐξακανθόω, ῶ, fut. ώσω, spinosum, seu aculeatum reddo.
Ἐξακέομαι, οῦμαι, f. έσομαι, medeor, sano, persano. 2) placo. 3) sarcio.
Ἐξάκεσις, εως, ἡ, sanatio.
Ἐξακεστήριος, ου, ὁ & ἡ, sanandi vim habens. 2) expiatorius.
Ἑξάκις, *Adv.* sexies.
Ἑξακισμύριοι, αι, α, sexagies mille.
Ἑξακισχίλιοι, αι, α, sexies mille.
Ἑξακισχιλιοστός, ή, όν, sexies millesimus.
Ἑξάκλινος, ου, ὁ, ἡ, sex lectis instructus.
Ἐξακμάζω, f. άσω, vigorem amitto, flaccesco.
Ἑξάκνημος, ου, ὁ, ἡ, sex κνήμας, s. radios habens.
Ἐξακολουθέω, ῶ, f. ήσω, sequor. 2) investigo, perquiro, *proprie & tropice*.
Ἐξακολούθησις, ἡ, investigandi, cognoscendi, intelligendi studium.
Ἐξακοντίζω, f. ίσω, jaculor, jaculum emitto.
Ἐξακόντισμα, ατος, τὸ, jaculatio. 2) fulguris genus. 3) scatebra. 4) sanguinis jactus.
Ἐξακοντισμός, οῦ, ὁ, idem.
Ἑξακόσιοι, αι, α, sexcenti.
Ἑξακοσιοστός, ή, όν, sexcentesimus.
Ἐξάκουστος, ου, ὁ, ἡ, qui facile exaudiri potest. 2) celeber.
Ἐξακούω, f. ύσω, exaudio. 2) intelligo.
Ἐξακριβάζω, f. άσω, diligenter aliquid facio.

Ἐξα-

Ἐξακριβόω, ῶ, f. ώσω, idem.
Ἐξακρίζω, f. ίσω, ad verticem pertineo, in cacumen evado.
Ἐξακτέος, educendus, exterminandus. Ab ἐξάγω.
Ἑξάκυκλος, ον, sex rotas habens, epith. currus.
Ἑξάκωλος, ον, sex membra (versiculos breviores) habens.
Ἐξαλαόω, ῶ, f. ώσω, excæco.
Ἐξαλαπάζω, f. άξω, evacuo, exinanio. 2) diripio, depopulor, vasto.
Ἐξαλδαίνω, idem quod ἀλδαίνω, germino.
Ἐξαλέασθαι, evitare, pro ἐξαλεύασθαι, hoc pro ἐξαλεύεσθαι *inusitato*.
Ἐξάλειπτρον, ου, τό, vas unguentarium.
Ἐξαλείφω, f. ψω, unguentum abstergo. 2) deleo ungendo. 3) ungo. 4) deleo, oblitero, tollo v. c. leges. 5) abjicio ex animo, omitto, veluti spem.
Ἐξάλειψις, εως, ἡ, obliteratio, deletio.
Ἐξαλεύω, devito, effugio.
Ἐξαλίζω, v. ἐξαλίω.
Ἐξαλιπτής, ου, ὁ, qui calce, vel alio tectorio illinit: unctor: pro ἐξαλειπτής. Hipp.
Ἐξαλίστρα, ας, ἡ, volutabrum, locus, ubi equi volutantur, abstergendi pulveris & sudoris caussa.
Ἑξάλιτρος, ου, ὁ, ἡ, qui sex librarum est. Ex ἕξ & λίτρα, *libra*.
Ἐξαλίω, & ἐξαλίζω, f. ίσω, volvendo ejicio v. c. pulverem, evacuo: ab ἐξαλίστρα abduco.
Ἐξαλλαγή, ῆς, ἡ, immutatio, varietas, discrimen.
Ἐξάλλαξις, εως, ἡ, alternatio. 2) diversitas.
Ἐξαλλάσσω, vel ἐξαλλάττω. f. ξω, immuto. 2) differo. ἐξηλλαγμένος, inauditus, prodigiosus, insolens.
Ἐξάλλομαι, e silio.
Ἐξαλλοιόω, ῶ, muto.
Ἔξαλλος, ου, ὁ, ἡ, ab aliis diversus. 2) inusitatus. 3) egregius. 4) peregrinus.
Ἐξαλλοτριόω, ῶ, f. ώσω, abalieno, emancipo & vendo aliis.
Ἐξάλλως, *Adv.* alio modo. 2) inusitate. 3) mirum in modum, insigniter.
Ἔξαλμα, ατος, τό, q. d. exsultatio, saltus. 2) eruptio. 3) impetus.
Ἔξαλος, ου, ὁ, ἡ, mari exemtus. 2) extra mare positus. 3) exstans e mari. Ex ἐξ & ἅλς.
Ἔξαλσις, εως, ἡ, saltus.
Ἐξαλύσκω, unde ἐξαλύξαι, & ἐξαλύξασθαι, effugio, devito.
Ἐξαλύω, vito.
Ἐξάλφω, idem quod simplex ἄλφω, *invenio*.
Ἐξαμαρτάνω, pecco, aberro. 2) peccare facio.
Ἐξαμαρτία, ἡ, frustratio, cum quis excidit spe aut alia qua re.
Ἐξαμαυρόω, ῶ, f. ώσω, obscuro. 2) oblitero.
Ἐξαμάω, ῶ, f. ήσω, meto. 2) abscindo.
Ἐξαμβλίσκω, abortio, abortum facio.
Ἐξαμβλόω, ῶ, f. ώσω, idem.
Ἐξάμβλωμα, ατος, τό, abortus.
Ἐξάμβλωσις, εως, ἡ, abortio.
Ἐξαμβλώσκω, fut. βλώσω, abortio.
Ἐξαμβρῦσαι, affluere. Æschyl. (nisi potius est ἐξαμβρύσαι, pro ἐξαναβρύσαι, a v. βρύω.)
Ἐξαμείβω, f. ψω, immuto, in varias formas muto. 2) rependo, retribuo.
Ἐξάμειψις, εως, ἡ, immutatio. 2) vicissitudo, repensio.
Ἐξαμέλγω, f. ξω, emulgeo, exsugo.
Ἐξαμελέω, ῶ, f. ήσω, negligo, contemno.
Ἑξάμετρος, ου, ὁ, ἡ, sex pedibus constans. 2) *Subst.* versus hexameter.

Ἑξαμηνιαῖος, α, ον, semestris.
Ἑξαμηνόβιος, ου, ὁ, ἡ, qui sex menses vivit. E seq. & βίος.
Ἑξάμηνος, ου, ὁ, ἡ, semestris, sex mensium. Hinc τὸ ἑξάμηνον, ου, semestre, sex menses. Ab ἕξ & μήν.
Ἐξαμηχανάω, f. ήσω, excogito.
Ἐξαμιλλάομαι, ῶμαι, per contentionem exigo, vel exagito, in certamine expello. 2) insequor, vexo.
Ἑξάμναιος, αία, αῖον, qui sex minarum est. Ab ἕξ & μνᾶ, *mina*.
Ἑξάμνεως, idem & ex iisdem.
Ἑξάμοιρον, ου, τό, sexta pars. Ex ἕξ & μοῖρα.
Ἐξαμπράζω, f. σω, traho.
Ἐξαμύνομαι, defenso, propulso.
Ἐξαμυστίσαι, uno spiritu epotare, ut ἀμυστίζειν.
Ἐξαμφοτερίζω, f. ίσω, utraque re excido. 2) dubium facio.
Ἐξαναγνίζω, *cum gen.* libero, purgo ab re aliqua, ap. Julian.
Ἐξαναγιγνώσκω, perlego, legendo evolvo.
Ἐξαναγκάζω, f. άσω, cogo, compello, excito.
Ἐξανάγω, f. ξω, educo.
Ἐξαναδύνω, ἐξαναδύω, ἐξαναδύομαι, emergo. 2) detrecto.
Ἐξαναζέω, ῶ, f. έσω, ebullio.
Ἐξαναιρέω, f. ήσω, eximo, tollo de.
Ἐξανακαλύπτω, f. ψω, e tegumentis evolvo.
Ἐξανακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, emergo, enato.
Ἐξανακρούω, f. σω, retraho.
Ἐξαναλίσκω, absumo, exhaurio, f. λώσω, p. ἐξανάλωκα, *pass.* ἐξανήλωμαι.
Ἐξαναλύομαι, fut. λύσομαι, eripio, libero. 2) *Pass.* penitus resolvor & evanesco.
Ἐξανανεόω, f. ώσω, renovo.
Ἐξανανήφω, fut. ψω, resipisco, ad me redeo.
Ἐξαναπείθω, f. σω, persuadeo.
Ἐξαναπληρόω, ῶ, f. ώσω, repleo, compleo.
Ἐξαναπνέω, f. εύσω, respiro.
Ἐξανάπτω, f. ψω, suspendo, ad *vel* ex.
Ἐξαναρπάζω, f. σω, abripio.
Ἐξανασπάω, ῶ, evello, demolior.
Ἐξανάστασις, εως, ἡ, expulsio e sede. 2) eversio. 3) migratio e sedibus suis. 4) resistentia, ap. Longin. 5) reditus in vitam, *in sacris*.
Ἐξαναστέφω, f. ψω, corono.
Ἐξαναστρέφω, f. ψω, everto.
Ἐξανατέλλω, f. τελῶ, exoriri facio, excito.
Ἐξαναφανδόν, *Adv.* aperte, clare.
Ἐξαναφέρω, reficio. 2) suffero, sustineo.
Ἐξαναχωρέω, ῶ, f. ήσω, recedo ex.
Ἐξαναψύχω, f. ξω, refrigero ventilando. 2) abstergo, sicco. 3) refocillo, recreo.
Ἐξανδραποδίζομαι, f. ίσομαι, in servitutem meam redigo.
Ἐξανδραπόδισις, εως, ἡ, abreptio in servitutem.
Ἐξανδραποδισμός, οῦ, ὁ, idem.
Ἐξανδρόομαι, οῦμαι, vir fio, evado vir.
Ἐξάνειμι, egredior, exeo; unde ἐξανιών in Aor. 2.
Ἐξανεμόομαι, οῦμαι, flatu turgesco, distendor. 2) flatu siccor. Hinc ἐξηνεμωμένος.
Ἐξανέργαστος, infectus, infabricatus, minime concoctus, *de cibo in ventriculo*.
Ἐξανέρχομαι, f. λεύσομαι, egredior, prodeo alicunde.
Ἐξανευρίσκω, f. ήσω, deprehendo, invenio.
Ἐξανέχω, exsto super, emineo. *Hinc* ἐξανέχομαι, perfero, tolero, sustineo.

Ἐξα-

Ἐξανεψιοί, οἱ, consobrinorum filii.

Ἐξανθέω, ῶ, f. ήσω, efflorescο ex. 2) defloresco. 3) scateo, pullulo. 4) emergo. 5) per summa emineo. 6) emitto. Aor. 1. ἐξήνθησα, Perf. ἐξηνθηκα.

Ἐξάνθημα, ατος, τό, quod effloruit. 2) pustula, seu papula. A pr.

Ἐξάνθησις, εως, ἡ, ipsa efflorescendi, prorumpendi actio. Ab eod.

Ἐξανθίζω, f. ίσω, floridis coloribus tingo. 2) Pass. ἐξανθίζομαι, utor veste diversicolori, floribus intextis &c.

Ἐξάνθισμα, τό, pustula erumpens e cute. A pr.

Ἐξανθισμός, ὁ, eruptio pustularum. Ab eod.

Ἐξανθρωπέω, ῶ, f. ήσω, ad humanum cultum reduco. 2) ab eo desciscο, degenero.

Ἐξανθρωπίζω, ex homine quasi in alienam naturam transmuto. in Pass. homo esse desino. sed contra ἐξηνθρ. πιτμόν ap. Hipp. ad naturam humanam accommodata, velut σιτία.

Ἐξάνθρωπος, ου, ὁ, ἡ, ex homine ratione prædito insanam belluam efficiens, vel ex hominum numero tollens. 3) durus, sævus, inhumanus, immanis.

Ἐξανίημι, emitto. 2) remitto, libero. Hinc ἐξανήσω, ἐξανείς. Sed ἐξανεῖσθαι, exsolvi, liberari; & ἐξανίει, remittit, dissolvitur; quasi ab ἀνίω.

Ἐξανίστημι, excito, erigo in. 2) surgere cogo. 3) expello, ejicio. 4) funditus ejicio. 5) irrito & incendo in aliquem; unde ἐξανεστήτω, ἐξανέστησα, ἐξαναστήσας. At Aor. 2. & med. ἐξανίσταμαι, surgo, exsurgo.

Ἐξανοίγω, f. ξω, aperio.

Ἐξάνοιξις, ἡ, patefactio.

Ἐξανορθόω, rursus erigo. 2) in meliorem statum redigo.

Ἐξαντίπλευρος, ου, qui est vel fit in latere contrario. Ab ἐξ, ἀντὶ, & πλευρά.

Ἐξάντης, ες, sanatus, morbo defunctus, incolumis, ap. Hipp. quasi ἔξω τῆς ἄτης, id est ἄτης.

Ἐξαντλέω, ῶ, f. ήσω, exhaurio, exantlo, exprimo.

Ἐξανύτω, Attice, idem quod seq.

Ἐξανύω, f. ύσω, perficio. 2) efficio aliquid, prosum. 3) interficio.

Ἑξαπάλαιστος, & ἑξαπάλαστος, ου, ὁ, ἡ, qui sex palmorum est. Ex ἓξ & παλαιστή, palmus.

Ἐξαπαλλάττομαι, (unde ἐξαπαλλαγῆναι) subduco me, discedo.

Ἐξαπατάω, ῶ, f. ήσω, decipio.

Ἐξαπάτη, ης, ἡ, fallacia, deceptio.

Ἐξαπατητικός, ή, όν, fallax.

Ἐξαπαφίσκω, fallo, decipio. poet.

Ἐξαπατύλλω, idem.

Ἐξαπαφάω, ῶ, f. ήσω, Poet. idem.

Ἐξαπαφίσκω, idem.

Ἐξαπάφω, idem.

Ἑξάπεζος, ου, sexpes. Ab ἓξ & πέζα.

Ἐξαπειδέω, video.

Ἑξαπέλεκυς, εως, ὁ, ἡ, cui sex secures præferuntur, ut prætor.

Ἐξάπινα, Adv. repente, ex improviso. Ex ἐξ, α pr. & φαίνομαι. (vel potius ex ἄπιος, unde αἴφνης in compositis.)

Ἐξαπίναιος, αία, αιον, vel ἐξαπιναῖος, αία, αῖον, repentinus, subitus, improvisus. A pr.

Ἐξαπιναίως, Adv. subito, ex improviso.

Ἐξαπίνης, Adv. idem quod ἐξάπινα.

Ἑξαπλάσιος, ία, ιον, sextuplex, sextuplo major.

Ἑξάπλεθρος, ου, ὁ, ἡ, qui sex jugerum est. v. πλέθρον.

Ἑξάπλευρος, ου, sex latera habens. Ex ἓξ & πλευρά.

Ἑξαπλῆ, Adv. sextupliciter. A seq.

Ἑξαπλόος, όη, όον, contr. ἑξαπλοῦς, ῆ, οῦν, sextuplex.

Ἐξαπλόω, ῶ, f. ώσω, expando, explico, explano.

Ἐξάπλωσις, ἡ, explicatio, expansio.

Ἐξαποβαίνω, descendo, unde ἐξαπέβησαν, Hom.

Ἑξαπόδης, ου, ὁ, qui ingreditur sex pedibus. 2) senos pedes longus. Ab ἓξ & πούς.

Ἐξαποδίω, f. ἐξαποδίσομαι, expello, abigo; unde ἐξαποδίωμαι in Conj. Hom.

Ἑξάποδος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἑξαπόδης.

Ἐξαποδύνω, & -δύω, f. δύσω, exuo.

Ἐξαπόλλυμι, f. ἐξαπολῶ, funditus perdo. At ἐξαπόλλυμαι, emorior, pereo. Hinc ἐξαπόλοιτο, ἐξαπολόμενος & ἐξαπόλωλα, perii.

Ἐξαπονέομαι, revertor.

Ἐξαπονίζω, abluo, eluo.

Ἐξαποξύνω, acuo, acutum facio. Ex ξύω, vel ὀξύνω.

Ἐξαποπατέω, excernor, alvum dejicio.

Ἐξαπορέω, ῶ, & ἐξαπορέομαι, οῦμαι, prorsus hæreo, &, quo me vertam, nescio, tædio vincor, egeo, debilitor.

Ἐξαποστέλλω, ablego; unde ἐξαπέστειλα, ἐξαποσταλῆναι, emitti.

Ἐξαποστολή, ῆς, ἡ, emissio, ablegatio.

Ἐξαποτίνω, punio.

Ἑξάπους, οδος, ὁ, ἡ, sex pedes habens.

Ἐξαποφαίνω, ostendo.

Ἐξαποφθείρω, perdo, interimo.

Ἑξάπρυμνος, ἡ, sex puppes habens. Ab ἓξ & πρύμνη.

Ἑξαπτέρυγος, ου, ὁ, ἡ, sex alas habens. Ab ἓξ & πτέρυξ.

Ἐξάπτω, adnecto, appendo; unde ἐξάψω, ἐξῆψα. At ἐξάπτομαι, alligor, annector; unde ἐξημμένος, aptatus, junctus, suspensum habens; ἐξῆπται, dependet. 2) invado.

Ἐξάπτω, f. ψω, accendo; unde ἐξαφθείς, accensus.

Ἐξαπωθέω, f. θήσω, vel ώσω, abigo.

Ἑξάπωλος, ου, ὁ, ἡ, sex pullos seu equuleos habens.

Ἐξάραγμα, ατος, τό, collisio, fractura. Ab ἐξαράττω.

Ἐξαραιόω, f. ώσω, rarefacio

Ἐξαράομαι, ῶμαι, f. άσομαι; unde ἐξαράσασθαι, vota persolvere. Suid. dedicare, consecrare.

Ἐξαράττω, f. ξω, exturbo, expello, effringo.

Ἐξαργέω, ῶ, f. ήσω, otiosus sum, obtorpesco; unde ἐξηργηκέναι, & Pass. ἐξαργηθείς.

Ἐξάργματα, τά, primitiæ. Apud Apollonium, membra exteriora, quæ prima amputantur in truncatione. Ab ἐξάρχω, incipio.

Ἐξαργυρίζω, & -ίζομαι, med. in argentum redigo, pecunia vendo, vel permuto. 2) pecunia emungo.

Ἐξαργυρόω, ῶ, f. ώσω, idem.

Ἐξαρεσκεύομαι, placo mihi. 2) diis sacrifico.

Ἐξαρέσκομαι, f. ρέσομαι, idem.

Ἐξαρθρέω, ῶ, f. ήσω, luxo: unde ἐξηρθρηκός, τό, luxatum.

Ἐξάρθρημα, ατος, τό, luxatio. A pr.

Ἐξάρθρησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Ἔξαρθρος, ου, ὁ, ἡ, articulis suis emotus, luxatus. 2) cui articuli naturaliter prominent & exstant. Ex ἐξ & ἄρθρον.

Ἐξαρθρόω, ῶ, f. ώσω, artus suis sedibus emoveo.

Ἐξάρθρωμα, ατος, τό, luxatio. A pr.

Ἐξάρθρωσις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Ἐξαριθμέω, ῶ, f. ήσω, enumero, recenseo.

Ἐξαρίθμησις, εως, ἡ, enumeratio. 2) commemoratio, expositio.

Ἑξάριθμος, ον, sextuplex.

Ἐξαρκέω, ῶ, f. έσω, sufficio. ἐξαρκεῖ, sufficit.
Ἐξαρκὴς, έος, ὁ, ἡ, sufficiens. A pr.
Ἐξαρκούντως, *Adv.* sufficienter, abunde. Ab eod.
Ἔξαρμα, ατος, τὸ, sublatio. 2) tumor. 3) elevatio poli. Ab ἐξαίρω, *extollo*.
Ἐξαρμόζω, f. όσω, discrepo, non sum coosonus. 2) avello, disjungo.
Ἐξαρνέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, nego. 2) recuso.
Ἐξάρνησις, εως, ἡ, negatio, inficiatio.
Ἐξαρνητικὸς, ὴ, ὸν, negativus. 2) inficiator.
Ἔξαρνος, ου, ὁ, ἡ, qui negat, inficiatus.
Ἐξαρπάζω, f. σω, vel ξω, eripio.
Ἔξαρσις, εως, ἡ, ademtio, evulsio. 2) elatio. Ab ἐξαίρω.
Ἐξαρτάω, ῶ, f. ήσω, suspendo, alligo, annecto. 2) elevo, tollo. *Pass.* ἐξαρτάομαι, ῶμαι, pendeo, dependeo. 3) magnopere deditus sum. 4) conjungor, unde ἐξήρτημαι, conjunctus sum, adhæreo. *Med.* ἐξηρτησάμην, devinxi mihi, ἐξηρτήσω, devinxisti tibi.
Ἐξάρτημα, ατος, τὸ, appendix. A præc.
Ἐξάρτησις, εως, ἡ, suspensio. Ab eod.
Ἐξαρτίζω, f. ίσω, absolvo. 2) præparo, perfecte instruo. *Pass.* ἐξηρτισμένος, perfecte instructus.
Ἐξάρτισις, εως, ἡ, apparatio, perfectio. A pr.
Ἐξάρτυσις, εως, ἡ, apparatus, instructio. A seq.
Ἐξαρτύω, adorno, apparo. *Perf. Pass.* ἐξήρτυμαι,
Ἐξηρτυμένος, aor. 1. ἐξαρτυθεὶς, instructus.
Ἐξάρυσις, εως, ἡ, exhaustio. A seq.
Ἐξαρύω, f. ύσω, exhaurio. 2) exprimo, extraho.
Ἐξαρχῆς, *Adv.* ab ioitio.
Ἔξαρχος, ου, ὁ, ἡ, qui aliquid incipit, auctor ac princeps alicujus rei. 2) qui in aliqua re primus est, excellit super ceteros. Ex ἐξ & ἀρχή.
Ἐξάρχω, & ἐξάρχομαι, incipio, auspicor.
Ἑξὰς, άδος, ἡ, senarius numerus.
Ἐξασθενέω, f. ήσω, elanguesco, viribus deficior.
Ἐξασθενίζω, f. ίσω, debilito.
Ἐξασκέω, ῶ, f. ήσω, exerceo. 2) exorno, perpolio.
Ἑξαστάδιος, ον, sex stadia æquans. Ex ἕξ & στάδιον.
Ἑξάστερον, ου, τὸ, Plejades. Ex ἕξ & ἄστρον, quoniam tantum sex plerumque stellæ in Plejade videntur, septima vero obscura est.
Ἐξάστιες, αἱ, flocci exstantes in tela, panno, e trama s. subtemine, ap. Hipp.
Ἑξάστιχος, ου, ὁ, ἡ, senis constans ordinibus. 2) sex constans versibus.
Ἐξαστράπτω, fut. ψω, emico, refulgeo.
Ἑξάστυλος, ου, ὁ, ἡ, sex columnas habens.
Ἐξασφαλίζομαι, munio, tutum reddo.
Ἐξατιμάζω, fut. άσω, &
Ἐξατιμόω, ῶ, f. ώσω, infamia noto.
Ἐξατμίζω, evaporo, exhalo.
Ἐξατμίζω, f. ίσω, vaporem elicio. ἐξατμίζεσθαι, evaporare, exarescere, exspirare. ἐξατμισθεὶς, evaporatus, in vaporem evanidus.
Ἐξατονέω, ῶ, f. ήσω, deficio, fatigor.
Ἐξάττω, exilio, subsilio.
Ἐξαυαίνω, f. ανῶ, exsicco.
Ἐξαυγὴς, έος, ὁ, ἡ, splendens. Ex ἐξ & αὐγή.
Ἐξαυδάω, ῶ, f. ήσω, eloquor.
Ἐξαυθαδιάζομαι, f. άσομαι, arrogaoter me gero.
Ἐξαυλέω, ῶ, unde ἐξαυλημέναι γλῶτται, scil. αὐλῶν, veteres & detritæ lingulæ tibiarum.
Ἐξαυλίζομαι, f. ίσομαι, foris maneo.
Ἔξαυλος, ου, ὁ, ἡ, cui tibia exemta aut fracta est. 2) qui tibiæ sonum non amplius edit.
Ἐξαυξέσθαι, immodice augeri.

Ἐξαυτῆς, *Adv.* eodem momento, continuo. Ex ἐξ & αὐτῆς, sc. ὥρας.
Ἐξαῦτις, *Adv.* continuo, statim.
Ἐξαυτομολέω, ῶ, fut. ήσω, transfugio.
Ἐξαυχενισμὸς, οῦ, ὁ, contumacia pervicax, quasi ab
Ἐξαυχενίζομαι, libero cervices meas a jugo aut freno.
Ἐξαυχέω, ῶ, f. ήσω, glorior.
Ἐξαυχμέω, ῶ, & ἐξαυχθμίομαι, οῦμαι, squalesco, exaresco.
Ἐξαύω, accendo, torreo.
Ἐξαφαιρέομαι, οῦμαι, adsero ex. Hinc ἐξαφελέσθαι εἰς ἐλευθερίαν apud Demosth. e servitute vindicare in libertatem.
Ἐξαφανίζω, f. ίσω, deleo.
Ἐξαφίημι, f. ήσω, dimitto.
Ἐξαφίσταμαι, abscedo, absisto, abducor.
Ἑξαφόροι, ων, οἱ, qui seni aliquod onus gestant.
Ἑξάφορον, ου, τὸ, lectica, quæ a sex viris gestatur.
Ἐξαφρίζω, f. ίσω, despumo: ἐξαφρίζομαι, in spumam redigor.
Ἐξαφρισμὸς, οῦ, ὁ, despumatio, ejectio spumæ.
Ἐξαφύω, f. ύσω, exhaurio.
Ἑξάχειρ, ειρος, ὁ, ἡ, qui sex manus habet.
Ἑξαχῆ, & ἑξαχῶς, *Adv.* sexies, sex modis, in sex partes, sex partibus. Ab ἕξ.
Ἑξάχοος, *contr.* ἑξάχους, ου, ὁ, ἡ, qui sex congios capit.
Ἔξαψις, εως, ἡ, inflammatio. Ab ἐξάπτω.
Ἐξεγγυάω, ῶ, f. ήσω, sponsione, vel fidejussione aliquem e, vel a custodia libero. Hinc ἐξεγγυάομαι, expromitto.
Ἐξεγγύησις, εως, ἡ, vadimooium, fidejussio, sponsio.
Ἐξεγείρω, f. ερῶ, exsuscito. *Pass.* exsurgo.
Ἐξέγερσις, εως, ἡ, excitatio. 2) expergefactio, surrectio e cubili.
Ἐξέγρομαι, exsurgo, exorior.
Ἐξεδαφίζω, f. ίσω, e fundamentis eruo & everto; unde ἐξεδαφισθὲν, desolatum.
Ἐξέδρα, ας, ἡ, exhedra, locus, in quo frequentes sedes, ut in porticu. 2) popina.
Ἐξέδριον, ου, τὸ, exhedrium, parva exhedra. Dimin.
Ἔξεδρος, ου, ὁ, ἡ, qui in sede & domicilio suo non est, a sede & domicilio absens, remotus aut expulsus.
Ἐξέδω, exedo. *med.* ἐξέδομαι, ἐξέδεται, exedit.
Ἐξειδέναι, nosse, *a themate inusitato*; unde & ἐξεῖδα, perspectum habeo; ἐξειδέναι, accurate nosse.
Ἑξείδιον, ου, τὸ, parvus habitus. Dim. ab ἕξις. Etym.
Ἑξείης, *Poet.* pro ἑξῆς, deinceps, ex ordine.
Ἐξεικάζω, f. άσω, effingo, effigiem alicujus exprimo, adsimulo, ad similitudinem alicujus facio. Hinc ἐξεικάζομαι, similis sum; unde ἐξεικασμένος, imagine expressus.
Ἐξεικονίζω, f. ίσω, ex exemplari effingo vel exprimo omnibus lineamentis ad exemplar exprimo.
Ἐξειλέω, ῶ, f. ήσω, explico, evolvo.
Ἐξείλησις, εως, ἡ, evolutio.
Ἐξείλλω, *proprie* evolvo. 2) e possessione ejicio, *de quo & latine* evolvi *dicitur*.
Ἔξειμι, exeo, egredior. Hinc ἐξιέναι, exire, ἐξιὼν, exiens.
Ἐξειπεῖν, enunciare. (*conj.* ἐξείπω, ἐξείπῃ, renunciet. ἐξειπάτω, edicat. ἐξεῖπον, effatus sum &c.) *item* dicere *simpliciter*.
Ἐξειργασμένως, *Adv.* perfecte, absolute. Ab ἐξεργάζομαι.
Ἐξείργω, f. ξω, cohibeo, excludo. 2) interpello dicentem.
Ἐξειρύω, f. ύσω, extraho.
Ἐξείρω, exsero. Ab ἐξ & εἴρω, necto.

Ἐξεμπαίζομαι, irrideo. 2) pro joco, ut per jocum dictum, accipio.

Ἐξεκκλησιάζω, f. άσω, concionem advoco, concilium populi habeo.

Ἐξελαιόω, ῶ, f. ώσω, oleo ungo. 2) in oleum vertn.

Ἐξελασία, ας, ἡ, eductio pecoris ad pastum. 2) expeditio, profectio.

Ἐξέλασις, εως, ἡ, expulsio. 2) discessus. 3) expeditio militaris. Ab seq.

Ἐξελαύνω, f. ἐξελάσω, *Attice* ἐξελῶ, p. ἐξελήλακα, expello, abigo. 2) equo erumpo.

Ἐξελάω, ῶ, (unde ἐξελάαν, expellere, per dialysin ab ἐξελᾶν) idem.

Ἐξελέγχω, f. ξω, redarguo, convinco. 2) tento, experior. 3) deprehendo, comperio, in lucem profero. 4) *pass.* ap. Polyb. nudo animum.

Ἐξελευθερικὸς, ῦ, ὁ, libertinus. A seq.

Ἐξελεύθερος, ε, ὁ, ἡ, *proprie*, qui ob æs alienum in servitutem a creditore redactus, post libertatem recepit. 2) idem qui ἀπελεύθερος, libertinus, libertus.

Ἐξελευθεροστομέω, ῶ, admodum libere loquor, apud Sophocl. E præc. & στόμα.

Ἐξελευθερόω, ῶ, f. ώσω, liberum facio, libertate dono, manumitto.

Ἐξέλευσις, εως, ἡ, exitus. Ab ἐξέρχομαι.

Ἐξελιγμὸς, ῦ, ὁ, evolutio, explicatio, in primis aciei. Ab ἐξελίσσω.

Ἐξέλικτος, ε, ὁ, ἡ, evolvendus, explicandus.

Ἐξέλιξις, εως, ἡ, idem quod ἐξελιγμός. A seq.

Ἐξελίσσω, vel ἐξελίττω, f. ξω, evolvo, explico. 2) subduco e pugna.

Ἐξελκόω, ῶ, f. ώσω, exulcero.

Ἐξέλκωσις, εως, ἡ, exulceratio. A præc.

Ἐξελκυσμὸς, ῦ, ὁ, extractio. A seq.

Ἐξελκύω, f. ύσω, abstraho, extraho.

Ἐξέλκω, f. ξω, idem.

Ἐξελληνίζω, f. ίσω, Græcum facio. 2) a Græcis derivo, a Græco deduco. 3) ad Græcorum formam & ritum instituo. 4) ad Græcam facundiam exacte loquor.

Ἐξεμέω, ῶ, f. έσω, evomo, reddo vomitione.

Ἐξεμπεδόω, ῶ, f. ώσω, constanter observo. 2) sancio.

Ἐξεμπολάω, ῶ, f. ήσω, divendo.

Ἐξεμπολέω, idem.

Ἐξεναίρω, interficio, unde ἐξεναρεῖν, aor. 2. inf.

Ἐξεναρίζω, f. ίσω, vel ίξω, interficio. 2) occisum armis spolio.

Ἐξενέπω, *Poet.* edico, eloquor.

Ἐξενεχυριάζω, f. άσω, idem quod ἐνεχυριάζω.

Ἐξένυμι, exuo.

Ἐξεντερίζω, fut. ίσω, exentero, eximo intestina, item medullam.

Ἐξεπᾴδω, f. ᾴσω, exeanto. 2) incantationibus permulceo.

Ἐξεπαίρω, extollo. 2) effero animo. 3) impello, incito; unde ἐξεπάρῃ, aor. 2. Conj. 3. Sing.

Ἐξεπεύχομαι, f. ξομαι, glorior.

Ἐξεπιπολῆς, idem quod ἐπιπολῆς: *improbatur tamen a Grammaticis.*

Ἐξεπίσταμαι, probe novi, percalleo.

Ἐξεπισφραγίζω, f. ίσω, signo, imprimo signum.

Ἐξεπίτηδες, *Adv.* ex industria, de industria. 2) cum εἰκῆ vel ὤσπερ *est* frustra, temere.

Ἐξεπιχθόω, f. ώσω, perf. ἐξεπίεκα, premo, urgeo onere.

Ἐξέραμα, & ἐξέρασμα, ατος, τὸ, vomitus. 2) id, quod ejectum est. A seq.

Ἐξεράω, ῶ, f. άσω, evacuo, expromo, effundo.

Ἐξεργάζομαι, fut. άσομαι, absolvo, perficio. 2) operæ pretium facio. 3) reddo, v. c. placatum, iratum, doctum &c. 4) malo aliquo afficio. 5) perdo, occido; unde ἐξείργασο, ἐξειργάσθαι, ἐξειργάσμεθα, ἐξειργασμένος.

Ἐξεργασία, ας, ἡ, elaboratio, absolutio. 2) Figura rhetorica.

Ἐξεργαστικὸς, ἡ, ὸν, rebus agendis idoneus, efficax in agendo.

Ἐξέργω, *Jon.* pro ἐξείργω.

Ἐξερεείνω, perquiro, interrogo.

Ἐξερεθίζω, f. ίσω, irrito, prorito.

Ἐξερείδω, f. είσω, fulcio.

Ἐξερείπω, everto, prosterno.

Ἐξέρεισις, εως, ἡ, collocatio.

Ἐξέρευγμα, ατος, τὸ, id, quod ructu ejectum est. 2) ostium fluminis.

Ἐξερεύγω & ἐξερεύγομαι, eructo, ructu effundo. 2) de fluminibus, quæ se effundunt in mare. f. ἐξερεύξομαι, aor. 2. ἐξήρυγον.

Ἐξερευνάω, ῶ, f. ήσω, pervestigo, perscrutor.

Ἐξερεύνησις, εως, ἡ, perscrutatio, investigatio.

Ἐξερευνητὴς, ῦ, ὁ, perscrutator, indagator.

Ἐξερευνητικὸς, ἡ, ὸν, ad investigandum acutus.

Ἐξέρευξις, eructatio. Ab ἐξερεύγω.

Ἐξερέω, ῶ, & ἐξερέομαι, perquiro, percontor.

Ἐξερημόω, ῶ, f. ώσω, desolo, vasto.

Ἐξεριθεύομαι, f. σομαι, fautores & adjutores mihi comparo.

Ἐξερινάζω, f. άσω, caprifico.

Ἐξεριστὴς, ῦ, ὁ, litigator, contentiosus.

Ἐξερμηνεύω, f. εύσω, interpretor.

Ἐξέρομαι, interrogo; unde ἐξείρετο, & ἐξήρετο, apud Homer.

Ἐξερπύζω, f. σω, prorepo.

Ἐξέρπω, idem.

Ἐξέρρω. Hinc ἔξεῤῥε, abi in malam rem.

Ἐξέῤῥυσις, ἡ, effluvio, evacuatio, pro ἐξέῤῥευσις.

Ἐξερυθριάω, f. άσω, rubesco.

Ἐξέρυθρος, ε, ὁ, ἡ, valde ruber.

Ἐξερύω, f. ύσω, extraho.

Ἐξέρχομαι, exeo, egredior.

Ἐξερωτάω, f. ήσω, interrogo.

Ἐξεσθίω, exedo, erodo.

Ἐξεσία, ας, ἡ, ablegatio, legatio publica. Ab ἐξίημι, *ablego*.

Ἔξεσις, εως, ἡ, expulsio. Ab eod.

Ἔξεστι, licet. Hinc ἐξὸν, cum liceat. (Tota dictio hæc est: ἐμποδὼν ἐστι, via plana, aperta est, obstantibus amotis.)

Ἐξεστραμμένως, *Adv.* e transverso. 2) more eorum, quæ inversa sunt. Ab ἐξεστραμμένος, quod est ab ἐκστρέφω.

Ἐξετάζω, f. άσω, examino, inquiro, perscrutor, exploro, probo, experimentum facio. 2) quæstionem habeo per tormenta. 3) æstimo. 4) comparo, contendo. 5) recenseo, enumero. 6) adnumero. 7) *in passiv. dicitur de eo in primis*, qui in aliqun genere egregia documenta edidit, cognitus, spectatus est. 8) adesse, præsto esse, coram sese exhibere, idem quod ἀγείρεσθαι, pro supplici *esse*.

Ἐξέτασις, εως, ἡ, exquisitio, examen. 2) quæstio, criminis inquisitio. 3) comparatio. 4) exploratio. 5) recensio, lustratio. 6) specimen & documentum industriæ. A præc.

Ἐξετασμὸς, ῦ, ὁ, inquisitio, discussio. Ab eod.

Ἐξεταστὴς, ῦ, ὁ, examinator, inquisitor. Ab eod.

Ἐξε-

Ἐξεταστικός, ή, όν, qui multus est in indagatione veritatis, vel alicujus rei. 2) inquirendi peritus. A praec.

Ἐξεταστικῶς, *Adv.* accurate, exquisite. A praec.

Ἐξετεροτροπέω, ῶ, f. ήσω, degenero. Ex ἐξ, ἕτερος, & τρόπος.

Ἑξέτης, ου, ὁ, -ις, ιδος, ἡ, sexennis. Ab ἕξ & ἔτος.

Ἐξέτι, *Adv.* ab illo tempore, jam inde.

Ἐξευθύνω, rationes exigo muneris, rei gestae, &c.

Ἐξευκρινέω, diligenter considero, vel explico.

Ἐξευλαβέομαι, οῦμαι, vereor, caveo.

Ἐξευμαρίζω, f. ίσω, rem facilem reddo.

Ἐξευμενίζω, f. ίσω, propitium reddo, placo.

Ἐξευνουχίζω, f. ίσω, eunuchum facio.

Ἐξευπορέω, ῶ, suppetit mihi. 2) suggero, suppedito. 3) consequor, comparo mihi.

Ἐξεύρεσις, εως, ἡ, inventio, adinventio.

Ἐξευρετικός, ή, όν, sollers, ad inveniendum acutus.

Ἐξεύρημα, ατος, τό, sollers inventum.

Ἐξευρίσκω, f. ρήσω, invenio, excogito, comminiscor. 2) comperio, reperio.

Ἐξευτελίζω, f. ίσω, idem quod simplex εὐτελίζω. 2) tenue reddo, facio.

Ἐξευτελισμός, οῦ, ὁ, contemtio, ut, quum oratione aliquid minuimus. A praec.

Ἐξευτρεπίζω, f. ίσω, paro, apparo, instruo.

Ἐξεύχομαι, glorior.

Ἐξέφηβος, ου, ὁ, ἡ, qui pubertatem excessit.

Ἐξεφίημι, injicio, immitto. ἐξεφίεμαι, mando.

Ἐξεχέβρογχος, ὁ, habens guttur prominens.

Ἐξεχέγλουτος, ὁ, ἡ, habens prominentes nates.

Ἐξεχής, ές, prominens, eminens. A seq.

Ἐξέχω, emineo, exsto.

Ἐξέψω, f. ψήσω, excoquo.

Ἔξηβος, ου, ὁ, ἡ, qui pubertatem excessit, jam grandis & adultus. Ex ἐξ & ἥβη.

Ἐξηγέομαι, οῦμαι, dux sum, praesum, praeeo, viam monstro. 2) expono, explico, interpretor *in pr.* res sacras, antiquas, leges. 3) censeo, dissero. 4) administro. 5) educo, deduco. 6) perficio.

Ἐξήγημα, ατος, τό, explicatio, enarratio.

Ἐξήγησις, εως, ἡ, idem.

Ἐξηγητής, οῦ, ὁ, dux in re aliqua. 2) sequester, transactor, conciliator. 3) interpres, enarrator, explicator. *Unde* 4) prudens juris pontificii & sacrorum interpres, *omninoque* juris divini & humani, qui consulitur de istis rebus; *item* 5) magus, hariolus &c.

Ἐξηγητικός, ή, όν, interpretandi, narrandi peritus, ad narrandum & interpretandum pertinens. Hinc τὰ ἐξηγητικά, sc. συγγράμματα, libri pontificiales.

Ἐξηγορία, ας, ἡ, praedicatio v. c. accepti beneficii. Ab ἐξ & ἀγορεύω.

Ἑξήκοντα, οἱ, αἱ, τά, sexaginta.

Ἑξηκονταετής, έος, ὁ, ἡ, sexagenarius.

Ἑξηκοντάκις, sexagies.

Ἑξηκονταπέντε, οἱ, αἱ, τά, sexaginta quinque.

Ἑξηκοντάπηχυς, ὁ, ἡ, sexaginta cubitos aequans.

Ἑξηκοντασταδιαῖος, ος, sexaginta stadia explens.

Ἑξηκοντατάλαντος, ου, ον, sexaginta talenta aequans.

Ἑξηκοντατέσσαρες, οἱ & αἱ, sexaginta quatuor.

Ἑξηκοντούτης, ου, sexaginta annos natus.

Ἑξηκοσταῖος, qui sexagesimo die contingit, venit, redit, agit aliquid. A seq.

Ἑξηκοστός, ή, όν, sexagesimus.

Ἐξηκριβωμένως, *Adv.* diligentissime, ad amussim. Ab ἐξ & ἀκριβόω.

Ἐξήκω, discedo. 2) praetereo. 3) egressus sum. 4) de vino vappescente.

Ἐξηλιάζω, f. άσω, soli expono. 2) suspendo sub dio. οἱ ἐ., de maleficis.

Ἐξηλλαγμένως, *Adv.* perverse, abhorrente modo. Ab ἐξαλλάσσω.

Ἐξήλυσις, εως, ἡ, exitus. Ab ἐξέρχομαι.

Ἑξῆμαρ, *Adv.* per sex dies.

Ἐξημαρτημένως, *Adv.* falso, dolose, perperam. Ab ἐξαμαρτάνω.

Ἐξημερόω, ῶ, mansuefacio, cicuro.

Ἐξημέρωσις, εως, ἡ, cicuratio. A praec.

Ἐξημοιβός, ή, όν, permutatorius. Ab ἐξαμείβω.

Ἐξήνιος, ου, ὁ, ἡ, effrenis. Ex ἐξ & ἡνία, *frenum*.

Ἐξηπειρόω, aggeranda terra continens solum facio.

Ἐξηπεροπεύω, f. εύσω, decipio, circumvenio.

Ἐξηπιαλόω, febri laboro, quae ἠπίαλος dicitur.

Ἑξήρης, εος, ἡ, sc. ναῦς, navis sex ordinum. Ex ἕξ & ἐρέσσω, *remigo*, vel ἄρω, *apto*, *instruo*.

Ἑξῆς, *Adv.* deinceps, consequenter, ordine, convenienter; proprie Gen. ab inusitato ἕξη, series, ordo, quod est ab ἔχεσθαι, *sese tenere ex aliquo*, *ei adhaerere*, *ei continens esse*.

Ἐξητασμένως, *Adv.* accurate, diligenter, considerate. Ab ἐξετάζω.

Ἐξητριάζω, f. άσω, sumendum hinc esse videtur ἐξητριασμένον, quod Galeno apud Hippocratem est τὸ διὰ ἤτριον, i. e. λεπτοῦ ὑφάσματος ἠθημένον, per tenue linteum percolatum.

Ἐξηττάομαι, ῶμαι, vincor. Ab ἧττα.

Ἐξηχέω, ῶ, f. ήσω, persono, cano. Ab ἦχος.

Ἐξιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, sano.

Ἐξιδιάζομαι, f. άσομαι, mihi vindico, occupo. 2) alicujus gratiam mihi concilio.

Ἐξιδιασμός, οῦ, ὁ, usurpatio, vindicatio. A praec.

Ἑξίδιον, ου, τό, habitus parvus. Ab ἕξις.

Ἐξιδιόομαι, οῦμαι, proprium mihi facio; unde ἐξιδιώσω, aor. 1. med. peculiarem tibi fecisti & privatum, familiarem, tibi devinxisti.

Ἐξιδιοποιέομαι, proprium mihi facio, mancipo, vendico.

Ἐξιδιοποίησις, εως, ἡ, usurpatio, vindicatio.

Ἐξιδίω, f. ίσω, exsudo. 2) alvum exonero.

Ἐξιδρόω, ῶ, f. ώσω, exsudo.

Ἐξιδρύω, f. ύσω, depono, colloco.

Ἐξιερόω, ῶ, f. ώσω, consecro, dedico.

Ἐξίημι, emitto. 2) eximo. 3) depono. Hinc ἐξίεμεν, emittere, *poetice*. ἐξιᾶσι, emittunt.

Ἐξιθύνω, f. υνῶ, rego, dirigo.

Ἐξικετεύω, f. εύσω, supplex sum; supplico. 2) supplicando flecto, persuadeo.

Ἐξικμάζω, f. άσω, exsicco, arefacio, exsugo. 2) excoquo. 3) exhalo.

Ἐξικνέομαι, οῦμαι, pervenio. 2) assequor, v. c. audiendo, oculis, mente. 3) exsequor, perficio.

Ἐξίκω, evenio.

Ἐξίλασις, εως, ἡ, placatio.

Ἐξιλάσκομαι, f. άσομαι, propitium reddo, placo.

Ἐξίλασμα, ατος, τό, placamen.

Ἐξιλασμός, οῦ, ὁ, placatio, expiatio.

Ἐξιλαστήριος, ον, vim placandi habens. Unde τὰ ἐξιλαστήρια, piacula irae divinae.

Ἐξιλεόομαι, οῦμαι, propitio, placo.

Ἐξίλευμα, τό, (non ἐξιλέωσμα) placamen. A praec.

Ἐξίλλειν, evolvere. 2) ejicere, arcere. 3) interficere.

Ἐξινόω, ῶ, f. ώσω, evacuo purgationibus, in pr. bilem, unde ἐξινωμένος, purgatus.

Ἐξιπόω, ῶ, f. ώσω, exprimo, expurgo.
Ἐξιππάζομαι, f. άσομαι, equo evehor, equo exeo.
Ἐξιππος, ου, ὁ, ἡ, sex equis junctus. Epith. currus.
Ἐξίπταμαι, f. ἐκπτήσομαι, evolo.
Ἐξιπωτικός, ή, όν, exprimendi vi, item extrahendi & expurgandi praeditus. Ab ἐξιπόω.
Ἕξις, εως, ἡ, habitus, adfectio constans corporis vel animi. Ab ἔχω.
Ἐξισάζω, f. άσω, adaequo, aequale reddo.
Ἐξίσης, *Adv.* aequaliter, perinde. (subaudi μοίρας.) Ex ἐξ & ἴσης.
Ἐξισομοιρέω, f. ήσω, parem portionem capio, par sum aliis; unde ὁ ἐξισομοιρῶν, dicitur de filio γνησίῳ.
Ἔξισος, η, ον, aequalis, par, *ut simplex*.
Ἐξισοτιμία, ας, ἡ, aequalitas seu exaequatio honorum.
Ἐξίσου, *Adv.* idem quod ἐξίσης, & ex iisd. (subaudi μέτρου.)
Ἐξισόω, ῶ, f. ώσω, adaequo.
Ἐξισταίνω, vel ἐξιστάω, vel
Ἐξίστημι, de statu, loco demoveo. 2) a mente alieno, de statu mentis dejicio, *item* stupefacio. 3) desciscere vel degenerare facio, immuto, corrumpo. 4) *aor.* 2. & *medie, ista omnia passive significantur, & praeterea*, cedo, decedo, degredior, abstineo, degenero, &c. ut de vino vappescente vel acrescente. ἐξέστη e turba secessit; *item* a reip. administratione ad vitam privatam se contulit.
Ἐξιστορέω, f. ήσω, exquiro, sciscitor. v. ἱστορέω.
Ἐξίσχιος, ον, cui coxa eminet. 2) *omnino* membrum, cujus articulus vel nodus eminentior est. Ab ἐξ & ἰσχίον, vel ἴσχω.
Ἐξισχύω, f. ύσω, possum, valeo.
Ἐξίσχω, emineo, promineo. 2) porrigo.
Ἐξίσωσις, εως, ἡ, exaequatio.
Ἐξισωτής, οῦ, ὁ, exaequator. 2) peraequator in Jure vet. dicitur, expendens census & aequans, ut aequabiliter tributarii pendant tributa.
Ἐξίτηλος, ου, ὁ, ἡ, evanidus, evanescens, exolescens, qui evanuit, deletus est, ut color, aut scriptura. Ab ἔξειμι, exeo.
Ἐξιτήριος, ου, ὁ, ἡ, ad discessum pertinens. Ab eod.
Ἐξίτης, ου, ὁ, Senarius, de jactu in talis, qui & Cous dicitur.
Ἐξιτητέον, exeundum est. Ab ἔξειμι.
Ἐξιτὸν, exeundum. Ab eod.
Ἐξιχνευτής, οῦ, ὁ, investigator, speculator.
Ἐξιχνεύω, f. εύσω, investigo.
Ἐξιχνιάζω, f. άσω, idem.
Ἐξιχνιασμός, οῦ, ὁ, investigatio, indagatio. A praec.
Ἐξιχνοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, investigo.
Ἐξιχωρίζω, f. ίσω, pus vel saniem exprimo.
Ἐξογκόω, f. ώσω, tumidum reddo, tumefacio.
Ἐξόγκωμα, ατος, τὸ, tumor.
Ἐξόγκωσις, εως, idem.
Ἐξοδεία, ας, ἡ, v. ἐξοδία.
Ἐξοδεύω, f. εύσω, iter facio ex aliquo loco. 2) exeo, procedo. 3) excedo e vita.
Ἐξοδέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἐξοδεύω. 2) vendo.
Ἐξοδία, ας, ἡ, egressio, expeditio. Ab ἔξοδος.
Ἐξοδιάζω, f. άσω, exire facio. 2) erogo, expendo, impendo. A praec.
Ἐξοδίασις, εως, ἡ, ipsa actio expendendi seu impendendi. A praec.
Ἐξοδιασμός, ου, ὁ, exactio pecuniae, tributi. Ab eod.
Ἐξοδικός, ή, όν, ad exitum pertinens. Ab ἔξοδος.
Ἐξοδικῶς, *Adv.* obiter, per digressionem. A pr.
Ἐξόδιον, ου, τὸ, exodium, carmen, quod in exitu fabulae canitur. 2) exitus, finis. 3) festus dies apud Judaeos, quo celebrabatur memoria exitus ex Aegypto.
Ἐξόδιος, ου, ὁ & ἡ, ad exitum pertinens.
Ἐξοδοιπορέω, ῶ, f. ήσω, proficiscor ex aliquo loco, exeo foras, egredior.
Ἔξοδος, ου, ἡ, exitus, de vita. 2) egressio, etiam pompa. 3) profectio ex aliquo loco. 4) expeditio militaris. 5) excursio, eruptio. 6) cantilena, quae in exitu alicujus rei canitur. 7) exitus, finis. 8) finis vitae. 9) impensae.
Ἐξοδυνάω, torqueo.
Ἐξόζω, oleo, redoleo.
Ἐξοίγω, f. ξω, aperio.
Ἐξοιδαίνω, idem quod sequ.
Ἐξοιδέω, ῶ, f. ήσω, extumesco.
Ἐξοιδίσκω, tumefacio, & intumesco.
Ἐξοικειόω, ῶ, & ἐξοικειόομαι, οῦμαι, concilio, amice conjungo, familiarem & amicum reddo.
Ἐξοικέω, ῶ, f. ήσω, domicilio & sedibus meis exeo, emigro.
Ἐξοίκησις, εως, ἡ, emigratio.
Ἐξοικήσιμος, ον, habitabilis, ap. Soph.
Ἐξοικίζω, f. ίσω, domo expello & ejicio. 2) patria, sedibus expello, & 3) *in Passiv.* migro, emigro.
Ἐξοίκισις, εως, ἡ, expulsio seu ejectio e domo. 2) expulsio e quocunque loco.
Ἐξοικισμὸς, οῦ, ὁ, idem.
Ἐξοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, exaedifico, inceptum aedificium perficio. 2) aedifico, *simpliciter*, munio, v. c. viam.
Ἐξοικοδόμησις, εως, ἡ, exaedificatio.
Ἔξοικος, ου, ὁ, ἡ, e domo sua ejectus, exsul. 2) qui e domo sua migravit.
Ἐξοιμώζω, f. ώξω, ejulo, in ejulatus erumpo.
Ἐξοίνησις, ἡ, ebrietas e vino. qs. ab ἐξοινέω.
Ἐξοινία, ας, ἡ, idem. A seq. n. 2.
Ἔξοινος, ου, ὁ & ἡ, qui vinum saporem perdidit. 2) vino expletus, ebrius.
Ἐξοινόω, f. ώσω, vino inebrio.
Ἔξοισις, εως, ἡ, divulgatio. Ab ἐκφέρω, *divulgo*.
Ἐξοιστράω, ῶ, oestro exagitor, furore perculsus sum, furo.
Ἐξοιστρέω, ῶ, idem, & *active*, oestro exagito, unde *Pass.* ἐξοιστρῶμαι, oestro exagitor.
Ἐξοιχνέω, ῶ, f. ήσω, egredior.
Ἐξοίχομαι, idem.
Ἐξοιωνίζομαι, ominor.
Ἐξοκέλλω, aor. 1. ἐξώκειλα, inf. ἐξοκεῖλαι, impingo, incurro. 2) erumpo, effundo me. 3) averto alium, ut a portu, a recta via. 4) *dicitur & tropice in partem malam*, incido, sc. in aliquod vitium, malum, incommodum, auferor ad prava consilia &c.
Ἐξολιγωρέω, ῶ, f. ήσω, negligo, contemno.
Ἐξολισθαίνω, &
Ἐξολισθάνω, ῶ, f. ήσω, elabor, effugio. 2) delabor, prolabor, incido.
Ἐξολκή, ῆς, ἡ, extractio. Ab ἐξέλκω.
Ἐξόλλυμι, vel ἐξολλύω, f. ἐξολέσω, prorsus everto, omnino perdo. f. 2. ἐξολῶ, in inf. ἐξολεῖν. Perf. ἐξολώλεκα, part. ἐξολωλεκώς. aor. 2. opt. ἐξολέσειε.
Ἐξολόθρευσις, εως, ἡ, pernicies, excidium.
Ἐξολοθρευτής, οῦ, ὁ, vastator, deletor.
Ἐξολοθρευτικὸς, ή, όν, perniciosus.
Ἐξολοθρεύω, f. εύσω, disperdo, funditus perdo.
Ἐξολολύζω, f. ξω, exululo.
Ἐξομαλίζω, f. ίσω, complano, laevigo. 2) manu permulceo.

Ἐξομ-

Ἐξομβρέω, ῶ, f. ήσω, pluo, pluendo emitto. 2) effundo tamquam pluviam.

Ἐξομβρίζω, f. σω, idem.

Ἐξομήρευσις, εως, ἡ, postulatio obsidum *vel* obligatio alicujus per obsides.

Ἐξομηρεύω, f. εύσω, obsides posco, acceptis obsidibus alicujus fidem obstringo. 2) obsidibus datis emereor & adsequor.

Ἐξομιλέω, ῶ, f. ήσω, consuetudinem habeo. 2) consuetudine, sermonibus mihi concilio.

Ἐξόμιλος, ου, ὁ, ἡ, alienus, abhorrens a consuetudine.

Ἐξομματόω, ῶ, f. ώσω, ocularum reddo, visum restituo. 2) oculos effodio. 3) sordes ex oculis abstergo.

Ἐξομμάτωσις, εως, ἡ, elisio oculorum. 2) abstersio sordium, quæ in oculis sunt. A præc.

Ἐξόμνυμι, & ἐξόμνυμαι, abjuro, ejuro testimonium. Hinc ἐξωμόσασθαι, aor. 1. ἐξωμόσατο, ἐξομοῦμαι, f. 2.

Ἐξομόθεν, *Adv.* ex eodem loco. 2) e propinquo. Ex ἐξ & ὁμόθεν.

Ἐξομοιόω, ῶ, f. ώσω, similem efficio, adsimulo.

Ἐξομοίωσις, εως, ἡ, effictio, qua simulacrum alicujus exprimitur.

Ἐξομολογέω, ῶ. & ἐξομολογέομαι, οῦμαι, confiteor. 2) spondeo, polliceor.

Ἐξομολόγησις, εως, ἡ, coofessio. 2) prædicatio & 3) gratiarum actio, io Scripturis S.

Ἐξομόργνυμι, & ἐξομόργνυμαι, f. ξομαι, imprimo, exprimo. 2) abstergo.

Ἐξόμορξις, εως, ἡ, impressio, expressio, & imaginis.

Ἐξόμφαλος, ου, ὁ, ἡ, cui prominet seu procidit umbilicus.

Ἐξόν, *Imperf.* cum liceat. Ab ἔξεστι.

Ἐξονειδίζω, f. ίσω, probris incesso, irrideo.

Ἐξονειδισμός, ῦ, ὁ, exprobratio, irrisio.

Ἐξονειδιστικός, ή, όν, ad irridendum proous, irrisor. 2) ad irridendum pertinens, valens.

Ἐξονειρόω, idem quod ἐξονειρώττω.

Ἐξονειρωγμός, ῦ, ὁ, seminis per somnium emissio.

Ἐξονειρωκτικός, ή, όν, cui semen per somnium effluit. A sq.

Ἐξονειρώττω, f. ξω, semen per somnium emitto.

Ἐξονομάζω, f. άσω, nomine voco. 2) loquor, verba facio.

Ἐξονομαίνω, nuncupo, nomine voco; aor. 1. ἐξονόμηνα.

Ἐξονομακλήδην, *Adv.* nominatim. Ex ἐξ, ὄνομα, & κλήδην, *nominatim*.

Ἐξονυχίζω, f. ίσω, ongues exscindo seu eximo. 2) ungues præcido, seu reseco. 3) exarmo. 4) exquisite expendo & ad unguem exigo.

Ἐξοξύνω, f. υνῶ, acidum reddo. Unde ἐξοξύνομαι, acesco.

Ἐξοπάζω, f. σω, præbeo, largior.

Ἐξοπίζω, succum exprimo.

Ἐξόπιθεν, *poetice* pro sq.

Ἐξόπισθεν, *Adv.* a tergo. ὁ ἐξόπισθεν, posterior.

Ἐξοπισθονεφριτίζω, venerem præposteram exerceo. A pr. & πρ.

Ἐξοπίσω, *Adv.* retro. 2) in postremum, postea.

Ἐξοπλίζω, f. ίσω, armo. 2) exarmo.

Ἐξοπλισία, ας, ἡ, armatura. 2) exercitatio militaris, decursio. 3) procinctus.

Ἐξόπλισις, εως, ἡ, idem.

Ἐξοπλισμός, ῦ, ὁ, armatura, *ut simpl.*

Ἔξοπλος, ου, ὁ, ἡ, armatus. 2) nudus ab armis. 3) carens præsidio militari.

Ἐξοπτάω, ῶ, f. ήσω, coquo, asso.

Ἐξοπτος, ου, ὁ, ἡ, inassatus, assus.

Ἐξοράω, perspicio.

Ἐξοργιάζω, ad sacra suscipienda præparo, expiando &c.

Ἐξοργίζω, f. ίσω, ad iram incito, irrito.

Ἐξορθιάζω, sublata voce clamo.

Ἐξόρθιος, rectus, erectus, ap. Schol. Arati.

Ἔξορθος, ον, idem.

Ἐξορθόω, ῶ, f. ώσω, erigo. 2) instauro, corrigo.

Ἐξορία, ας, ἡ, exterminatio, exilium. Ab ἔξορος.

Ἐξορίζω, f. ίσω, extermino, exilio multo.

Ἐξόριος, ου, ὁ, ἡ, qui extra terminos est. 2) exsul. Ex ἐξ & ὅρος, *terminus*.

Ἐξορισμός, ῦ, ὁ, exterminatio.

Ἐξοριστικός, ή, όν, exterminatorius.

Ἐξόριστος, ου, ὁ, ἡ, extorris, exsul. Ab ἐξορίζω.

Ἐξορκέω, ῶ, adjuro, adigo ad jusjurandum.

Ἐξορκίζω, f. ίσω, idem.

Ἐξορκισμός, ῦ, ὁ, adjuratio.

Ἐξορκιστής, ῦ, ὁ, exorcista, adjurator.

Ἔξορκος, ου, ὁ, eximium jusjurandum. 2) jusjurandum contrarium aliorum verbis.

Ἐξορκόω, ῶ, f. ώσω, jurejurando obstringo.

Ἐξόρκωσις, εως, ἡ, jusjurandum.

Ἐξορμάω, ῶ, f. ήσω, impello, extrudo; in *passiv.* & *med.* erumpo, proficiscor, egredior: quo sensu & in activo reperitur.

Ἐξορμέω, ῶ, f. ήσω, e statione navium discedo, enavigo, solvo.

Ἐξόρμησις, εως, ἡ, eruptio, exitus, egressus ad iter obeundum. 2) incitatio, cohortatio. Ab ἐξορμάω.

Ἐξορμίζω, f. ίσω, idem quod ἐξορμάω. 2) e portu educo navem. 3) sede sua moveo. *in pass.* luxor.

Ἐξορμιστός, ῦ, ὁ, ἡ, piscis, qui alias μύρος vocatur, quod vid. lat. *fluta*, ab ἐξορμίζεσθαι, quia e fundo maris versus superficiem ruit, ut a sole calefiat.

Ἔξορμος, ὁ, ἡ, qui e statione solvit.

Ἐξοροθύνω, concito, incito.

Ἔξορος, ου, ὁ, ἡ, exsul, exterminatus.

Ἐξορρόομαι, in serum vertor. Ab ὀῤῥός, *serum*.

Ἐξορούω, f. ύσω, exsilio, prosilio.

Ἐξόροφος, ον, sex tabulata habens.

Ἐξορρίζω, serum lactis excolo, serum a caseo exprimo. Ex ἐξ & ὀῤῥός, *serum lactis*.

Ἐξόρυξις, εως, ἡ, effossio. A sq.

Ἐξορύσσω, vel ἐξορύττω, f. ξω, effodio. 2) perfodio.

Ἐξορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, exsulto. 2) illudo. 3) enuntio, prodo arcana. 4) descisco, aberro v. c. a veritate.

Ἐξόρω, f. σω, excito. Unde ἐξῶρτο apud Apollon.

Ἐξοσιόω, ῶ, f. ώσω, saoctum reddo. 2) expio.

Ἐξοστεΐζω, f. ίσω, exosso, ossa eximo. 2) loxo.

Ἐξοστρακίζω, f. ίσω, testularum suffragiis in exsilium mitto. 2) io exsilium quocunque modo ejicio. 3) rejicio.

Ἐξοστρακισμός, ῦ, ὁ, relegatio, quæ per testarum suffragia fiebat. 2) exsilium.

Ἐξόστωσις, εως, ἡ, ossis prominentia, in primis circa tempora. *quasi* ab ἐξοστόω.

Ἔξοτε, *Adv.* ex quo tempore.

Ἐξότε, *Adv.* idem. pro ἐξ ὅ χρόνου.

Ἐξοτρύνω, f. υνῶ, exhortor, exstimulo.

Ἐξουδενέω, ῶ, f. ήσω, nihili facio, contemno.

Ἐξουδένησις, εως, ἡ, contemtus. A pr.

Ἐξουδενητής, ῦ, ὁ, contemtor. Ab eod.

Ἐξουδενόω, ῶ, f. ώσω, contemoo, sperno.

Ἐξουδένωμα, ατος, τὸ, contemtus, abjectio. A pr.

Ἐξουδένωσις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Ἐξουθενέω, ῶ, f. ήσω, nihili facio, pro nihilo habeo, adspernor.

Ἐξουθένημα, ατος, τό, quod nihili ducitur. 2) contemtus, neglectus. A pr.

Ἐξουθενίζω, f. ίσω, pro nihilo duco. 2) in nihilum redigo.

Ἐξούλη, ἡ, ejectio. ἐξούλης δίκη, nomen actionis, adversus eos, qui bonis aliquem arcent; item 2) actio ex interdicto, unde vi dejectus sis. 3) adversus eos, qui judicatum non solvunt. Ab ἐξίλλω, *arceo, excludo, expello*.

Ἔξουρα, τά, in angustum vel acutum coacta τὰ ἐξ οὐρᾶς i. e. πρὸς τῇ οὐρᾷ ὄντα. Ab οὐρά, *cauda*.

Ἐξουραγία, ἡ, extremum agmen.

Ἐξουρέω, ῶ, f. ήσω, cum urina ejicio, in urina excerno.

Ἐξουρίας, *Adv.* secundis ventis, feliciter. (subaudi πλεύσας.) Ex ἐξ & οὔρια, *ventus secundus*.

Ἐξουσία, ας, ἡ, facultas, potestas, jus. 2) auctoritas, potentia. 3) licentia. 4) magistratus, in N. T. Ab ἔξεστι, *licet*.

Ἐξουσιάζω, f. άσω, potestatem habeo, dominor.

Ἐξουσιαστής, οῦ, ὁ, dominus.

Ἐξουσιαστικός, ή, όν, ex auctoritate procedens, auctoritatem præ se ferens.

Ἐξουσιαστικῶς, *Adv.* cum potestate. 2) imperiose, insolenter, licenter. ἐξουσιαστικώτερον, licentius.

Ἐξοφέλλω, adaugeo, amplifico, accumulo. Hom. Odyss. ξ. ἐξώφελλεν ἔεδνα.

Ἐξόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, qui oculis est prominentibus, cui oculi exstant. 2) conspicuus, manifestus.

Ἐξοφρυόομαι, οῦμαι, supercilium tollo; unde ἐξωφρυωμένος, superciliosus.

Ἔξοχα, *Adv.* excellenter, supra modum. Ab ἔξοχος.

Ἐξοχετεία, ἡ, emissarium. 2) emissio, deductio aquæ per fossam, canalem &c.

Ἐξοχετεύω, f. εύσω, derivo; & ἐξοχετεύομαι, emano, per canalem effluo.

Ἐξοχή, ῆς, ἡ, eminentia, prominentia quævis, ut extuberatio, sive excrescentia in corpore. 2) excellentia, præstantia. Ab ἐξέχω, *emineo*.

Ἔξοχον, *Adv.* excellenter, eximie. A seq.

Ἔξοχος, ου, ὁ, ἡ, eminens, præminens. 2) excellens, præstans. Ab ἐξέχω.

Ἐξοχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo.

Ἐξόχως, *Adv.* excellenter, eximie. Ab ἔξοχος.

Ἐξυβρίζω, f. ίσω, injuriam facio per insolentiam. 2) præ insolentia omne jus & fas contemno, fœdera violo, abutor potestate &c. 3) insolenter me gero. 4) extra alveum erumpo, *de flumine*. 5) nimia soli ubertate lascivio, *de segetibus*.

Ἐξύβρισις, εως, ἡ, insolentia *in quocunque genere*: 2) luxuria segetum.

Ἐξυγιάζω, f. άσω, &

Ἐξυγιαίνω, f. ανῶ, sano, sanitati restituo.

Ἐξυγραίνω, fut. ανῶ, madefacio; unde ἐξυγρανθείς, madefactus, & ἐξυγρασμένος.

Ἔξυγρος, ου, ὁ, ἡ, prorsus humidus seu aquosus.

Ἐξυδαρόω, ῶ, f. ώσω, in aquam converto, resolvo. Ex ἐξ & ὕδωρ.

Ἐξυδατόω, ῶ, in aquam converto vel resolvo. Unde pass. ἐξυδατοῦται, aquescit. Ex iisd.

Ἐξυδάτωσις, εως, ἡ, in substantiam aqueam conversio. A pr.

Ἐξυδρίας, ου, ὁ, ἄνεμος, ventus cum aquis pluviis erumpens. Ex ἐξ & ὕδωρ.

Ἐξυδρωπιάω, ῶ, f. άσω, hydrope corripior.

Ἐξυλακτέω, ῶ, f. ήσω, latratum emitto, in latratum erumpo.

Ἐξυμενίζω, f. ίσω, eximo membranulam, membranam demo. Ex ἐξ & ὑμήν, *membranula*.

Ἐξυμενιστήρ, ῆρος, ὁ, cultellus, quo in dissectione membranæ separantur. A pr.

Ἐξυμνέω, ῶ, f. ήσω, hymnis prosequor, celebro, laudo.

Ἐξυπαλύξαι, effugere, vitare. Ab ἐξ & ὑπαλύσκω.

Ἐξυπάλυξις, εως, ἡ, effugium, devitatio. A pr.

Ἐξυπανίσταμαι, exsurgo, suborior.

Ἐξυπειπεῖν, monere, jubere. 2) verba præire.

Ἐξύπερθε, *Adv.* supra, superne.

Ἐξυπηρετέω, ῶ, & ἐξυπηρετέομαι, οῦμαι, ministro, servio, obedio.

Ἐξυπνίζω, f. ίσω, expergefacio.

Ἐξυπνιστής, οῦ, ὁ, qui e somno excitat. A seq.

Ἔξυπνος, ου, ὁ, ἡ, qui e somno evigilavit, expergefactus.

Ἐξυπτιάζω, fut. άσω, idem quod ὑπτιάζω, supinus sum, supinor. 2) negligens sum.

Ἐξυφαίνω, pertexo, contexo, texendo absolvo. 2) compono, struo. Unde aor. 1. ἐξύφηνα. in *Conj.* ἐξυφήνω, ἐξυφήνωσι.

Ἐξύφασμα, ατος, τό, tela. A pr.

Ἐξυφηγέομαι, f. ήσομαι, duco, præeo.

Ἔξω, *Adv.* foras. 2) foris. 3) extra. 4) præter. 5) absque, sine. Hinc ὁ ἔξω, sc. ὤν, externus, peregrinus; item *Compar.* ἐξώτερος, έρα, ερον, exterior, & *Superl.* ἐξώτατος, άτη, ατον, *extimus*. Ab ἐξ.

Ἔξωθεν, *Adv.* extrinsecus, ab externo. 2) extra, externus, foris. A pr.

Ἐξωθέω, ῶ, f. ωθήσω, vel ώσω, extrudo, expello, ejicio, ut manum e manica. 2) e cœtu hominum exturbo. 3) sedibus expello & extermino. 4) *etiam* impello, ut arietem muro. 5) porrigo, v. c. manum. Unde ἐξέωσα, aor. 1. & ἔξωσα, inf. ἐξῶσαι, aor. 1. pass. ἐξωσθῆναι.

Ἐξώθησις, εως, ἡ, expulsio, ejectio.

Ἐξωκεανίζω, in Oceanum egredior. Ex ἐξ & ὠκεανός.

Ἐξωκεανισμός, οῦ, ὁ, egressio in Oceanum. A pr.

Ἐξώκοιτος, ου, ὁ, ἡ, qui foris cubat, emansor. 2) exocœtas, piscis quidam. Ex ἔξω & κοίτη, *cubile*.

Ἐξώλεια, ας, ἡ, internecio, pernicies. A seq.

Ἐξώλης, εος, ὁ, ἡ, perditus, deploratus. 2) perniciosus. 3) interitu dignus. 4) cinædus. Ab ἐξόλλυμι, *penitus perdo*.

Ἐξωμίας, ου, ὁ, qui humerum e pallio, veste, exsertum habet. Ab ἔξωμος.

Ἐξωμίδιος, ου, ὁ, ἡ, superhumeralis. 2) ab humeris dependens. Ab eod.

Ἐξωμιδοποιία, ας, ἡ, opificium conficiendi exomidas. Ab ἐξωμίς & ποιέω.

Ἐξωμιδοποιός, οῦ, ὁ & ἡ, exomidum confector.

Ἐξωμίζω, f. ίσω, humero tenus nudo. Ab ἔξωμος.

Ἐξωμίς, ίδος, ἡ, brevis & substricta tunica circa humerum desinens, s. tunica servilis non tegens brachia. 2) tunica vilis. A seq.

Ἔξωμος, ου, ὁ, ἡ, qui humeros exsertos habet. 2) expeditus. 3) *Subst.* idem quod ἐξωμίς. Ex ἐξ & ὦμος, *humerus*.

Ἐξωμοσία, ας, ἡ, abjuratio, inficiatio sive exceptio cum jurejurando. Ab ἐξόμνυμι.

Ἐξωνέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, redimo.

Ἐξώνησις, εως, ἡ, redemtio.

Ἐξώπιος, ου, ὁ, ἡ, extra conspectum positus. Ex ἐξ & ὤψ, *oculus*. (nisi ωπιος mera terminatio est.)

Ἐξώπροικα, ων, τά, dona, quæ sponsa extra dotem constitutam fert secum. Ex ἔξω & προίξ, *dos*.

Ἐξωραΐζομαι, f. ίσομαι, exorno me.

Ἔξωρος, ου, ὁ, ἡ, intempestivus. 2) ætati non con-

conveniens. 3) qui ex aetate florenti jam excessit, qui consenuit. Ex ἐξ & ὥρα.

Ἔξωσις, εως, ἡ, pro ἐξώθησις, expulsio, emotio, luxatio. Ab ἐξωθέω.

Ἔξωσμα, ατος, τὸ, expulsio. Ab eod.

Ἐξωστὴρ, ῆρος, ὁ, expulsor. Ab eod.

Ἐξώστης, ου, ὁ, idem. ἐξώστης ἄνεμος, ventus asper. Ab eod.

Ἐξώστρα, ας, ἡ, machina theatralis, qua conversa ostendebatur spectatoribus, quid in scena pararetur. 2) conspectus. Ab eod.

Ἐξώτατος, vide ἔξω.

Ἐξωτάτω, Adv. extime. A praec.

Ἐξωτερικὸς, ἡ, ὸν, externus. 2) trivialis. A seq.

Ἐξώτερος, vide ἔξω.

Ἐξωτέρω, Adv. foras, exterius. A pr.

Ἐξωτικὸς, ἡ, ὸν, peregrinus. Ab ἔξω.

Ἔξωχρος, ον, valde pallidus.

Ἐοικότως, Adv. similiter. 2) convenienter. 3) recte, jure, merito. 4) probabiliter. Ab ἐοικὼς, similis, consentaneus, conveniens, meritus, quod est Part. Perf. med. ab εἴκω, similis sum. v. εἰκότως.

Ἐόργη, ης, ἡ cochleare, tudicula. Unde ἐοργῆσαι, cochleari agitare; & ἐοργίζεσθαι, cochleari agitari. Lexic. Graec.

Ἑορτάζω, άσω, festum diem celebro.

Ἑορτάσιμος, ου, ὁ, ἡ, solennis, festus. A pr.

Ἑόρτασμα, ατος, τὸ, festivitas. Ab eod. cum sq.

Ἑορτασμὸς, ῦ, ὁ, feriae.

Ἑορταστικὸς, ἡ, ὸν, solennis.

Ἑορταστέον, feriandum est.

ἙΟΡΤΗ', ῆς, ἡ, festus dies. 2) celebritas, dies celebris. 3) feriae.

Ἑόρτιος, ου, ὁ, ἡ, ad festum diem pertinens, solennis. A pr.

Ἑορτολόγιον, ου, τὸ, fasti, codicillus festorum dierum, liber, in quo solennia consignata sunt.

Ἑορτώδης, ες, festus, solennis.

Ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, suus de uno. 2) meus, cum Verbis primae personae. 3) tuus, cum Verbis secundae personae. 4) vester cum pluralibus & Verbis secundae personae. Ab ἕ, se.

Ἐπαγάλλομαι, laetor aliqua re, glorior, jacto me.

Ἐπαγάλλομαι, exsulto. 2) superbio.

Ἐπάγαμαι, admiror. 2) adfecto.

Ἐπαγανακτέω, ῶ, f. ήσω, indignor ob.

Ἐπαγγελία, ας, ἡ, denunciatio. 2) renunciatio. 3) promissio. 4) genus quoddam accusationis. Ab ἐπαγγέλλω.

Ἐπαγγέλλομαι, in med. promitto, polliceor. 2) profiteor. Unde 3) profiteor me inter candidatos, honores ambio, cum acc. v. c. ὑπατείαν, consulatum peto. Hinc ἐπηγγειλάμην, aor. 1.

Ἐπαγγέλλομαι, Pass. denuncior, deferor, indicor. Hinc ἐπηγγέλθην, aor. 1. ἐπηγγελμένος, Perf. Part.

Ἐπαγγέλλω, edico, denuncio. aor. 1. ἐπήγγειλα.

Ἐπάγγελμα, ατος, τὸ, promissio, pollicitatio. 2) professio, ambitio honorum. A pr.

Ἐπαγγελτικὸς, ἡ, ὸν, ad promissionem pertinens.

Ἐπαγγελτικῶς, Adv. per promissionem. A pr.

Ἐπαγείρω, congrego, colligo.

Ἐπάγερσις, εως, ἡ, collectio. A pr.

Ἐπαγινέω, adducere, admovere. Herodot.

Ἐπαγλαΐζομαι, exulto ob, insolentius me effero. Hom. ἐπαγλαϊεῖσθαι, in futuro, Attice pro ἐπαγλαϊσεσθαι.

Ἐπάγριος, ου, ὁ, ἡ, agrestis, ferox.

Ἐπαγριόω, ῶ, f. ώσω, agrestem reddo, effero.

Ἐπάγριος, ου, ὁ, ἡ, felix soli, dives agris & fundis.

Ἐπαγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, invigilo.

Ἐπάγω, induco, infero, inveho; item pass. invehor, impetum facio. 2) infligo. 3) adduco, adfero, post aliud adjicio. Hinc 4) ἐπάγομαι, induco, inveho & invehor. 5) arcesso. 6) mecum adduco. 7) impello, incito, allicio. 8) cito testem, auctorem. 9) mihi adjungo, ditionis meae facio.

Ἐπαγωγάς, unde ἐπαγωγεῖς, certaminum litium inductores, Polluci.

Ἐπαγωγὴ, ῆς, ἡ, ingressus. 2) introductio. 3) subvectio. 4) impetus hostilis. 5) illecebrae. 6) ordinum series. 7) criminatio, accusatio. 8) sociorum comparatio. signification. 5 & 8 sunt ex ἐπάγομαι. 9) frequentia rerum, cum alia super aliam cumulatur. Ex ἐπάγω.

Ἐπαγώγιον, τὸ, praeputium. Dioscor.

Ἐπαγωγὸς & -ικὸς, ὁ, ὸν, alliciendi vim habens, blandus, ad persuadendum aptus.

Ἐπαγωνίζομαι, f. ίσομαι, decerto ob.

Ἐπαγωνιστὴς, ου, defensor.

Ἐπᾴδω, Poet. ἐπαείδω, accino, incanto.

Ἐπαείρω, allevo. 2) incito.

Ἔπαθλον, ου, τὸ, praemium certaminis. 2) praemium quodvis, merces.

Ἐπαθροίζω, f. οίσω, congrego.

Ἐπαιάζω, illacrimor, queror, lamentor.

Ἐπαίγδην, Adv. cum impetu, impetuose. 2) in superficie, leviter. Ex ἐπὶ & ἀΐσσω, irruo.

Ἐπαιγίζω, f. ίσω, irruo, impetuose spiro. Ex ἐπὶ & αἰγὶς, procella.

Ἐπαιδέομαι, έσομαι, erubesco, moveor reverentia. Hinc ἐπαιδεσθεὶς, ἐπαιδεσθήσομαι.

Ἔπαικλα & ἐπάικλα, ων, τὰ, bellaria, coena secunda. vox Dorica. Ex ἐπὶ & αἶκλον, cibus, coena, pro quo etiam αἶκνον, & hinc ἐπαίκνια, dicitur.

Ἐπαινετέος, έα, έον, laudandus. Ab ἐπαινέω.

Ἐπαινέτης, ου, ὁ, laudator.

Ἐπαινετιάω, laudem appeto.

Ἐπαινετικὸς, ἡ, ὸν, qui facile laudat.

Ἐπαινετικῶς, laudandi caussa, laudantium more.

Ἐπαινετὸς, ἡ, ὸν, laudabilis.

Ἐπαινετῶς, laudabiliter.

Ἐπαινέω, ῶ, laudo. 2) approbo, adsentior.

Ἐπαινίζω, f. ίσω, idem.

Ἔπαινος, ου, ὁ, laus, laudatio. Ex ἐπὶ & αἶνος, laus.

Ἐπαινὸς, ἡ, ὸν, insignis, celebris. 2) durus, horrendus, atrox. Ex ἐπὶ & αἰνὸς, gravis.

Ἐπαιονάομαι, ῶμαι, perfundo, irrigo. Ex ἐπὶ & αἰονάω, fluo.

Ἐπαιονέω, f. ήσω, idem.

Ἐπαίρω, attollo, erigo. 2) impello, stimulo. 3) effero aliquo animi motu. Eadem fere notat in medio. In passivo est etiam moveor aliqua cupiditate, spe &c. item audere aliquid, item arrogantem & superbum fieri, insolescere.

Ἐπαισθάνομαι, sentio. 2) audio, intelligo.

Ἐπαίσθημα, ατος, τὸ, sensus. Ab praec.

Ἐπαΐσσω, f. ίξω, irruo. 2) accurro. 3) insequor. 4) percutio. 5) invado. 6) insurgo.

Ἐπάϊστος, ου, ὁ, ἡ, de quo auditum est, qui innotuit, manifestus. 2) deprehensus, sensu perceptus. Ab ἐπαΐω, audio.

Ἐπαισχὴς, έος, ὁ, ἡ, turpis, pudendus, infamis. Ex ἐπὶ & αἶσχος, turpitudo.

Ἐπαισχύνομαι, me pudet, erubesco. Hinc ἐπαισχυνθήσομαι, fut. ἐπαισχυνθῶ, aor. 1. Conj.

Ἐπαιτέω, ῶ, f. ήσω, mendico, stipem peto. 2) insuper peto, post aliud peto.

Ἐπαι-

Ἐπαίτης, ου, ὁ, mendicus.
Ἐπαίτησις, εως, ἡ, mendicatio. 2) mendicitas.
Ἐπαιτιάομαι, ῶμαι, caussam adsigno. 2) criminor, culpo.
Ἐπαίτιος, ου, ὁ, ἡ, qui est in culpa, reus.
Ἐπαΐω, idem quod simplex ἀΐω, audio.
Ἐπαιωρέομαι, οῦμαι, attollor, efferor. 2) impendeo. 3) suspense, dubie, cunctanter ago. Unde ἐπῃωρεῖτο, imperf. 3. sing.
Ἐπακανθίζειν, aculeatum esse, spinis horrere.
Ἐπακμάζω, f. άσω, vigeo, sum ætate vegeta.
Ἐπακμαστικός, ή, όν, invalescens paullatim, sensim effervescens.
Ἔπακμος, ου, ὁ, ἡ, vegetus, robustus. Ex ἐπί, & ἀκμή, robur, vigor.
Ἐπακολουθέω, ῶ, f. ήσω, subsequor, sequor. 2) obedio. 3) insto operi. 4) adiector. 5) persequor. 6) animadversione & intelligentia dicentem consequor.
Ἐπακολούθημα, ατος, τὸ, quod consequitur ex alio. 2) appendix.
Ἐπακολούθησις, εως, ἡ, consequentia, consecutio.
Ἐπακολουθητικός, ή, όν, consecutivus, qui consequitur, ingeniosus, qui facile sententiam percipit. Hinc τὸ ἐπακολουθητικὸν, οῦ, consectarium.
Ἐπακοντίζω, f. ίσω, jaculor.
Ἐπακοντισμός, οῦ, ὁ, jaculatio.
Ἐπακοός, οῦ, ὁ, auditor.
Ἐπακουσμός, οῦ, ὁ, exauditio.
Ἐπάκουστος, ου, ὁ, ἡ, qui auditur. 2) qui audiri potest. 3) cui præstatur obedientia.
Ἐπακούω, f. ούσω, exaudio. 2) obedio, sum dicto audiens. 3) e præceptore audio, disco.
Ἐπακρίζω, f. ίσω, ad summum perduco. 2) finem induco. Ab ἐπάκριος.
Ἐπάκριος, ου, ὁ, q. d. cacuminatus. Epitheton Jovis, qui in montium cacuminibus colebatur. Ab eod.
Ἐπακροάομαι, ῶμαι, exaudio, ausculto.
Ἐπακρόασις, εως, ἡ, auscultatio.
Ἔπακρος, ου, ὁ, ἡ, in summo angustus, in acutum desinens. Hipp.
Ἐπακτήρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab ἐπάγω, quia canes in feras instigat.
Ἐπακτικός, ή, όν, illex. 2) advena. Ab eod.
Ἐπακτικῶς, *Adv.* per inductionem, singula æstimando percurrendoque. A pr.
Ἐπάκτιος, ου, ὁ, ἡ, litoralis. Ex ἐπί & ἀκτή.
Ἐπακτός, ή, όν, advectitius, adscititius. 2) peregrinus. ἐπακτὸς ὅρκος, jusjurandum delatum: ἐπακταὶ ἡμέραι, intercalati dies. Ab ἐπάγω.
Ἐπακτρίς, ίδος, ἡ, navigium piraticum, actuarium. Ab ἐπακτήρ.
Ἐπακτροκέλης, ητος, ὁ, navigium prædatorium, medium inter κέλητα & ἐπακτρίδα. E sq. & κέλης.
Ἔπακτρον, ου, τὸ, navigium piscatorium. Ab ἐπάγω.
Ἐπαλαζονεύομαι, f. εύσομαι, jacto me.
Ἐπαλαλάζω, f. άξω, lætus acclamo.
Ἐπαλάομαι, ῶμαι, pervagor.
Ἐπαλαστέω, ῶ, f. ήσω, graviter adficior ob mala.
Ἐπαλγής, έος, ὁ, ἡ, qui valde dolet. Ex ἐπί & ἄλγος, *dolor*.
Ἐπάλειμμα, ατος, τὸ, inunctio. 2) id, quo inungimus. Ab sq.
Ἐπαλείφω, f. ψω, inungo, superillino. 2) acuo, exhortor, incito, *ut simplex*.
Ἐπαλεξέω, f. ήσω, auxilior.
Ἐπαλετρεύω, f. εύσω, molo.

Ἐπαληθεύω, f. εύσω, verum reddo. 2) verum esse probo, confirmo. 3) verus sum.
Ἐπαληθίζομαι, consentio cum aliqua re, convenio. Eustath.
Ἐπαλθέω, ῶ, f. ήσω, curo, sano.
Ἐπαλινδοῦμαι, volvor, involvor.
Ἐπαλκής, ές, validus, robustus. Ex ἀλκή.
Ἐπαλλαγή, ῆς, ἡ, permutatio, variatio, vices.
Ἐπαλλάξ, *Adv.* permutato ordine, vice versa. Ab ἐπαλλάττω.
Ἐπάλλαξις, εως, ἡ, alternatio. 2) indiscretus ab altero ad alterum transitus. 3) motus celerrimus. 4) micatio digitorum. 5) contractus. 6) mixtio.
Ἐπαλλάσσω, vel ἐπαλλάττω, f. ξω, alterno, varius sum, vicissim hoc atque illo modo procedo. 2) vario. 3) implico, ut texendo.
Ἐπαλληλία, ας, ἡ, series continua & sine intermissione. A seq.
Ἐπάλληλος, ου, ὁ, ἡ, alius super alium, vel post alium. 2) creber & continuus. 3) qui sine interstitio aut intercapedine succedit alteri. 4) similis. Ex ἐπί & ἀλλήλων.
Ἐπαλλήλως, *Adv.* serie continua & sine intermissione, identidem. A pr.
Ἐπαλλόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, qui aliarum plantarum fultus sustentaculo fructificat.
Ἐπαλλόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, cujus caulis alii innititur.
Ἔπαλξις, εως, ἡ, pinna muri. Ex ἐπί & ἄλξις, *defensio*.
Ἐπαλξίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, lapis pinnalis, lapis, qui est supra pinnam muri positus. A pr.
Ἔπαλπνος, ου, ὁ, mitis, suavis. Pind. Ex ἐπί & ἀλπνός. ἐπί sæpe in compositis bonitatem, magnitudinem, vehementiam, excellentiam, convenientiam indicat, v. ἐπαναίσθητος, ἐπανήκεστος.
Ἐπαλφιτόω, ῶ, unde ἐπηλφίτωσε, farina conspersit.
Ἐπαλωστής, οῦ, ὁ, triturator, aut qui bubus terentibus seu triturantibus moderatur. Ex ἐπί & ἀλοάω, *trituro*.
Ἐπαμαξεύω, tero plaustris. γῆ ἐπημαξευμένη, terra plaustris trita.
Ἐπαμάομαι, ῶμαι, accumulo, coacervo.
Ἐπαμβατήρ, ῆρος, ὁ, vector, eques, consors gestationis.
Ἐπαμβολάδην, *Adv.* cum tergiversatione. 2) procrastinando, differendo. Ab ἐπαναβάλλομαι, *differo*.
Ἐπαμείβω & ἐπαμείβομαι, permuto. 2) alterno.
Ἐπαμμένω, Poet. pro ἐπαναμένω.
Ἐπαμοιβαδίς, *Adv.* per vices, mutuo, implicite. Ab ἐπαμοιβός.
Ἐπαμοιβαδόν, *Adv.* idem & ab eodem.
Ἐπαμοιβός, ή, όν, alternans. Ab ἐπαμείβω.
Ἐπαμπέχω, superinduo.
Ἐπαμπήγνυμι, Poet. pro ἐπαναπήγνυμι.
Ἐπαμπίσχω, idem quod ἐπαμπέχω.
Ἐπαμύντωρ, ορος, ὁ, auxiliator. 2) vindex.
Ἐπαμύνω, f. υνῶ, defendo ab injuria, ulciscor. 2) auxilior, succurro.
Ἐπαμφιάζομαι, superinduor.
Ἐπαμφιέννυμι, f. έσω, induo, superinduo.
Ἐπαμφίσκω, idem.
Ἐπαμφοτεριζόντως, ambigue. A seq.
Ἐπαμφοτερίζω, f. ίσω, in utramque partem vergo, ancipitem me præbeo. 2) utrique sufficio. 3) in neutram partem transeo, medium me præbeo. 4) oratione ambigua utor, & quæ in utramque partem accipi potest.
Ἐπαμφοτερικός, ή, όν, in utramque partem proclivis, medius, ambiguus. A pr.

Ἐπάν, *Conjunct.* postquam. Ex ἐπὶ & ἄν.
Ἐπαναβαθμός, ῦ, ὁ, gradus.
Ἐπαναβαίνω, adscendo, conscendo.
Ἐπαναβάλλω, differo. 2) *in med.* induo.
Ἐπανάβασις, εως, ἡ, adscensio.
Ἐπαναβιβάζω, f. άσω, impono v. c. equo. 2) adduco, sed in locum editum.
Ἐπαναβληδόν, *Adv.* quasi injectim, injiciendo. Ab ἐπαναβάλλω.
Ἐπαναβοάω, ῶ, f. ήσω, acclamo.
Ἐπαναγιγνώσκω, lago. ἐπανάγνωθι, lege. ἐπαναγνῶναι, recognoscere.
Ἐπαναγκάζω, f. άσω, cogo, compello.
Ἐπάναγκες, τὸ, necesse, necessitas. 2) necessario. Ex ἐπὶ & ἀνάγκη.
Ἐπανακηρύττομαι, praeconia voce pronuncior. v. ἐπανακηρῦξαι.
Ἐπανάγω, ravoco, retrorsum ago, rejicio. 2) proveho in altum sc. mare navem; *in pass.* in altum navi provehi.
Ἐπαναγωγή, ἡ, adductio ad aliquid.
Ἐπανάγωγος, ὁ & ἡ, redux, epith. Fortunae.
Ἐπαναδέρω, cutem, corium, revello.
Ἐπαναδίδομαι, cresco, augeor.
Ἐπαναδιπλάζω, &
Ἐπαναδιπλόω, ῶ, f. ώσω, duplico.
Ἐπαναδίπλωμα, ατος, τὸ, id, quod duplicatum est, replicatum.
Ἐπαναδίπλωσις, εως, ἡ, reduplicatio, replicatio, geminatio. 2) Figura rhetorica, quum eadem vox in una sententia primum & ultimum locum occupat. 3) Figura grammatica, quum syllaba ab initio vocis geminatur. 4) vox medicorum de febri.
Ἐπαναδρομή, ῆς, ἡ, recursio, recursus. 2) reditus.
Ἐπαναζεύγνυμι, ἐπαναζεῦξαι, revarti. 2) proficisci.
Ἐπαναθεάομαι, ῶμαι, idem quod θεάομαι.
Ἐπαναιρέομαι, οῦμαι, suscipio, capesso. 2) occido, opprimo.
Ἐπανάιρεσις, εως, ἡ, occisio. 2) excidium, interitus. A pr.
Ἐπαναίρω, elevo. Unde ἐπανήρατο, aor. 1. med. sustulit.
Ἐπαναίσθητος, ὁ, sensus valde expers.
Ἐπανακαινίζω, f. ίσω, rursus renovo.
Ἐπανακαλέω, ῶ, f. έσω, revoco.
Ἐπανακάμπτω, f. ψω, reflecto.
Ἐπανάκειμαι, unde f. ἐπανακείσεται, repositus erit, manebit.
Ἐπανακεφαλαιόομαι, οῦμαι, summatim enumero & colligo.
Ἐπανακίρναμαι, rursus misceo.
Ἐπανάκλησις, εως, ἡ, revocatio, restitutio.
Ἐπανακλίνω, reclino.
Ἐπανάκλισις, εως, ἡ, recessus. 2) aciei in sinistram partem inclinatio.
Ἐπανακοινόω, ῶ, f. ώσω, communico consilii capiendi gratia.
Ἐπανακομίζω, f. ίσω, resaro, reduco.
Ἐπανακρεμάμαι, pendeo, suspensus sum.
Ἐπανακρίνω, interrogo, percontor.
Ἐπανάκρουσις, εως, ἡ, repulsus. 2) rejectio.
Ἐπανακρούω, f. ύσω, repello. 2) retro inhibeo navim, currum &c. 3) retrocedere seu remeare cogo.
Ἐπανακτάομαι, ῶμαι, recupero. 2) colligo me, i. e. animum, vires.
Ἐπανακυκλέω, ῶ, f. ήσω, repeto, itero, revolvo.
Ἐπανακύκλησις, εως, ἡ, repetitio, reditus.

Ἐπανακυκλόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ἐπανακυκλέω.
Ἐπανακύκλωσις, εως, ἡ, revolutio.
Ἐπανακύπτω, f. ψω, attollor, erigor.
Ἐπαναλαμβάνω, apprehendo, arripio. 2) repeto, itero. 3) opem fero, auxilior, quocunque modo, etiam monendo, corrigendo, vindicando, asserendo. 4) apilogum facio.
Ἐπανάληψις, εως, ἡ, repetitio. 2) figura rhetorica.
Ἐπαναλίσκω, f. ώσω, insumo. ἐπανήλωκα, ultra insumpsi. ἐπανηλωκότες, qoi consumpserunt.
Ἐπαναλογέω, f. ήσω, altius repeto, ab initio accurate explico.
Ἐπαναμένω, f. νῶ, exspecto.
Ἐπαναμιμνήσκω, in memoriam revoco. ἐπαναμνῆσαι, commonafacere, aor. 1.
Ἐπανάμνησις, ἡ, repetitio, recordatio.
Ἐπανανεόω, ῶ, f. ώσω, renovo.
Ἐπανανέωσις, εως, ἡ, renovatio.
Ἐπαναπαύω, f. αύσω, do requiem, reficio, recreo in. Hinc ἐπαναπαύομαι, requiesco super. 2) adquiesco in.
Ἐπαναπέμπω, sursum pello in locum aliquem.
Ἐπαναπηδάω, ῶ, f. ήσω, insilio, insurgo.
Ἐπαναπίπτω, decumbo in, v. c. lectum.
Ἐπαναπλάττω, f. άσω, fingo, formo.
Ἐπαναπλέω, ῶ, & -πλώω, retro navigo. ἐπαναπεπλωκέναι, renavigasse. 2) navi irruo.
Ἐπαναπνέω, f. εύσω, saepe respiro, apud Herodot. ἐπαναπνεῖν ἔπεα, effundere flatu velut verba.
Ἐπαναποδίζω, f. ίσω, diligenter perpendo. 2) in vestigia me mea cassim recipio.
Ἐπαναποδιστέον, in medium revocandum & diligenter expendendum est. A pr.
Ἐπαναπολέω, ῶ, f. ήσω, revolvo. 2) in memoriam revoco, oratione repeto.
Ἐπαναρρήγνυμι, f. ῥήξω, erumpo.
Ἐπαναρριπίζω, f. ίσω, suscito ignem flatu. 2) commoveo, sero bellum, belli caussas.
Ἐπαναρρίπτω, super aliud rejicio. ἐπαναρριπτεῖν, ejaculari, in sublima jacere.
Ἐπανασαλεύω, f. εύσω, concutio, moveo sursum.
Ἐπανάσεισις, εως, ἡ, concussio armorum, vibratio. 2) minae cum manus aut virgae in caput alicujus aut super eo crebro agitantur.
Ἐπανασείω, f. είσω, concutio arma, quod factum initio praelii: *unde* 2) terreo, & *in pass.* terribilis sum alii, minor, minis terreo. 3) intento v. c. arma.
Ἐπανασκέπτομαι, f. ψομαι, considero.
Ἐπανασπείρω, insuper sero, denuo semino.
Ἐπανασπορά, ᾶς, ἡ, satio iterata.
Ἐπανάστασις, εως, ἡ, seditio, rebellio, insurrectio. 2) eminentia, tumor. 3(eruptio.
Ἐπαναστέλλω, f. ελῶ, reprimo, inhibeo, compesco, contraho.
Ἐπανάστημα, ατος, τὸ, prominentia.
Ἐπαναστρέφω, f. ψω, retrorsum ago. 2) subverto. 3) redeo, ut & *in med.*
Ἐπαναστροφή, ῆς, ἡ, reversio, reflexus. 2) vita & consuetudo vitae.
Ἐπανασῴζω, f. σω, servo, iterum servo.
Ἐπανατέμνω, iterum excindo.
Ἐπανάτασις, εως, ἡ, extensio, intansio. 2) sublatio, erectio. 3) interminatio. Ab seq.
Ἐπανατείνω, sublatum, v. c. baculum, intento alicui. 2) intendo, augeo. ἐπανατείνασθαι, ἐπανατεινάμενος, aor. 1.

Ἐπανατέλλω, f. λῶ, orior, exsisto. 2) prorumpo, exorior.

Ἐπανατίθημι, impono, repono. 2) tribuo alicui, concedo, ut habeat scil. 3) tribuo alicui, ut dederit, acceptum fero, imputo, incuso.

Ἐπαναστρέφω, f. ψω, subverto, everto.

Ἐπανατρέφω, f. θρέψω, recreo, sc. corpus faciendo post maciem, reficio: proprie medicorum verbum: dein tropice, recreo, quoad rem familiarem.

Ἐπανατρέχω, recurro. 2) in sublime excresco. ἐπανεδέδραμε, succrevit.

Ἐπανατρυγάω, f. ήσω, post vindemiam colligo, quæ supersunt.

Ἐπαναφέρω, transfero, removeo, rejicio. 2) refero, renuncio. 3) refero, reduco. 4) repeto, conduplico. ἐπαναφέρειν εἰς τὸν Δία, in Jovem referre, aor. 2. 5) recupero.

Ἐπαναφορά, ᾶς, ἡ, repetitio, relatio, reductio. 2) figura rhetorica, qua ab eodem verbo plures sententiæ initium sumunt.

Ἐπαναφορικός, ή, όν. σχῆμα ἐπαναφορικὸν, figura epanaphoræ similis.

Ἐπαναφυσάω, f. ήσω, respiro.

Ἐπαναχέω, gemo, queror. Ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἀχέω.

Ἐπαναχρεμπτικός, οῦ, exscreationem juvans, de medicamentis.

Ἐπαναχρέμπτομαι, f. ψομαι, exscreo, in primis salivam crassam.

Ἐπαναχρέμψις, εως, ἡ, exscreatio pituitæ.

Ἐπαναχωρέω, ῶ, f. ήσω, recedo. 2) redeo ad priora, post digressionem. 3) impetum facio.

Ἐπαναχώρησις, εως, ἡ, impetus. 2) receptus.

Ἐπάνδρος, ου, ὁ, ἡ, virilis, virilitatem præ se ferens.

Ἐπανεγείρω, excito, suscito.

Ἐπανέγερσις, εως, ἡ, resurrectio.

Ἐπάνειμι, redeo, revertor. 2) rursus disputo, ad disserendum redeo. ἐπανίωσι, revertantur, a. 2. Conj. ἐπανιέναι, redire. ἐπανιών.

Ἐπανειπεῖν, præconio nunciare. ἐπανεῖπον, præconio promiserunt.

Ἐπανέλευσις, εως, ἡ, reditus.

Ἐπανελκύω, f. ύσω, attraho.

Ἐπανεμέω, f. έσω, sæpe vomo.

Ἐπανερεύγομαι, ructo, subinde ructo.

Ἐπανέρομαι, rursum interrogo. 2) interrogo.

Ἐπανέρχομαι, redeo. 2) accedo.

Ἐπανερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo rursum.

Ἐπανέχω, antecello. 2) innitor. 3) immoror, insisto.

Ἐπανήκεστος, ου, insanabilis, irrevocabilis: de pœna, est ultima, gravissima.

Ἐπανήκω, redeo. 2) venio, advenio.

Ἐπανθέω, ῶ, f. ήσω, dicitur de rebus, quæ aliquid decoris extrinsecus addunt, ut rubor genarum, tropi, figuræ, sententiæ orationis, colores omnes vividiores. 2) de iis quæ medicis ἐξανθήματα dicuntur, quæ & dicuntur ἐπανθεῖν, erumpere e cute, prorumpere.

Ἐπάνθησις, εως, ἡ, eruptio pustularum. 2) decus extrinsecus, colore &c. additum.

Ἐπανθιάω, ῶ, Jon.-έω, effloresco, ut ἐπανθέω.

Ἐπανθίζω, f. ίσω, floridis coloribus orno, floribus spargo, floridum reddo, orno, pingo.

Ἐπάνθισμα, τος, τὸ, eruptio pustularum. 2) quod inest, natat, serpit in superficie, ut lanugo in genis, spuma in urina &c. A pr.

Ἐπανθισμὸς, οῦ, ὁ, exornatio, coloribus floridis, verbis venustioribus & sententiis. Ab eod.

Ἐπανθρακίδες, αἱ, pisciculi, qui super carbonibus assantur. Ab ἐπὶ & ἄνθρακες, carbones.

Ἐπανθρακίζω, f. ίσω, super carbonibus asso.

Ἐπανίημι, remitto, laxo; ἐπανεὶς, Partic. Præs. ἐπανιεὶς, aor. 2. Part. f. ἐπανήσω, inf. ἐπανεῖναι.

Ἐπανισόω, f. ώσω, exæquo.

Ἐπανίστημι, excito, erigo. 2) antepono, præficio. 3) in aor. 2. & perf. & med. assurgo, v. c. ad dicendum. b) rebello, seditionem moveo. c) ex inferis redeo. d) exorior, nascor, erumpo v. c. e cute.

Ἐπανιτέον, & ἐπανιτητέον, redeundum est. Ab ἐπάνειμι.

Ἐπάνοδος, ου, ἡ, reditus. 2) figura rhetorica.

Ἐπανοιδέω, ῶ, f. ήσω, intumesco.

Ἐπανοίκτωρ, ορος, ὁ, qui aperit. Ex ἐπανοίγω, aperio.

Ἐπανορθόω, ῶ, f. ώσω, in integrum restituo, corrigo, emendo.

Ἐπανόρθωμα, ατος, τὸ, recte factum. 2) res feliciter gesta. 3) emendatio, restitutio in integrum. A pr.

Ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, idem. 2) rei cujusque ordinatio, constitutio, ut debitorum dissolutio &c. 2) Figura rhetorica. Ab eod.

Ἐπανορθωτὴς, οῦ, ὁ, corrector, qui emendat.

Ἐπανορθωτικὸς, ή, όν, corrigendi vim habens, ad emendandum pertinens. A pr.

Ἐπάντης, εος, ὁ, ἡ, acclivis. 2) excelsus, altus. Ex ἐπὶ & ἄντα, in conspectu.

Ἐπαντιβολέω, f. ήσω, precor, supplico.

Ἐπαντλέω, ῶ, f. ήσω, haustam aquam infundo.

Ἐπάντλημα, ατος, τὸ, infusio, ingestio aquæ vel alius liquoris, fovendi potissimum gratia; unde fotus, fomentum. A pr.

Ἐπάντλησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐπανύω, f. ύσω, perficio. ἐπηνύσθη, aor. 1. P.

Ἐπάνω, Adv. supra. 2) supra quam.

Ἐπάνωθεν, Adv. desuper. A pr.

Ἐπάνωθι, Adv. supra. Ab eod.

Ἐπάξιος, ου, ὁ, ἡ, dignus.

Ἐπαξιόω, ῶ, f. ώσω, postulo, rogo, precor. 2) puto, censeo.

Ἐπαξίως, Adv. digne, pro dignitate.

Ἐπαξίωσις, εως, ἡ, æstimatio, census. 2) flagitatio.

Ἐπάξιος, ου, ὁ & ἡ, qui circum axem volvitur. Ex ἐπὶ & ἄξων, axis.

Ἐπαοιδὴ, ῆς, ἡ, incantatio. v. ἐπῳδή.

Ἐπαοιδία, ας, ἡ, idem.

Ἐπαοιδὸς, οῦ, ὁ, incantator. v. ἐπῳδός.

Ἐπαπειλέω, ῶ, p. ήσω, minor.

Ἐπαπερείδω, f. είσω, firmiter figo, effulcio aliquid aliquo. Pass. innitor.

Ἐπαπέρχομαι, discedo, post subsequor.

Ἐπαποδύομαι, f. ύσομαι, suscipio, accingor rei gerendæ.

Ἐπαποθνήσκω, post aliquem vel aliquid statim aut mox morior. 2) immorior rei cœptæ, morior.

Ἐπαποικίζω, iterum coloniam deduco aliquo, super priores colonos adhuc alios novos deduco.

Ἐπαποκτείνω, insuper, post alium vel alios, interficio.

Ἐπαπολαύω, fruor, i. e. voluptatem, fructum capio e re aliqua.

Ἐπαπόλλυμι, & -μαι, pessumdo porro, scil. post alium vel alios.

Ἐπαπολογέομαι, οῦμαι, insuper defendo, addo ante dictis defensionis causa. 2) defendo.

Ἐπα-

Ἐπαπορέω, ῶ, f. ήσω, addubito. 2) aliam insuper dubitationem & quæstionem moveo.
Ἐπαπόρημα, ατος, τὸ, addubitatio, quæstio super aliqua re.
Ἐπαπορηματικὸς, ή, όν, dubitativus. A pr.
Ἐπαπόρησις, εως, ἡ, addubitatio & quæstio super aliqua re.
Ἐπαπορητικῶς, dubitanter, dubitantis modo.
Ἐπαποστέλλω, mitto, alium super alium, post alium. 2) successorem alicui mitto. 3) immitto alicui, v. c. percussorem.
Ἐπαρὰ, ᾶς, ἡ, imprecatio.
Ἐπαράομαι, ῶμαι, imprecor.
Ἐπαράσιμος, ου, ὁ, ἡ, exsecrabilis.
Ἐπαράσσω, vel άττω, it. ἐπαῤῥάσσω, ττω, f. ξω, illido. 2) irruo, incumbo.
Ἐπάρατος, ου, ὁ, ἡ, exsecrabilis. 2) diris devotus. 3) diris sacratus, ne occupetur, habitetur.
Ἐπάργεμος, ὁ, ἡ, leucomate s. albugine laborans. 2) cæcus, obscurus. Ex ἐπὶ & ἄργεμος, *albugo oculi*.
Ἐπάργυρος, ου, ὁ, ἡ, argentatus, argento clusus.
Ἐπαρδεύω, & ἐπάρδω, irrigo.
Ἐπαρέσκομαι, f. έσομαι, placo, reconcilio mihi.
Ἐπαρήγω, f. ξω, auxilior.
Ἐπαρηγὼν, όνος, ὁ, ἡ, adjutor, auxiliator.
Ἐπάρηξις, εως, ἡ, auxilium.
Ἐπαρίστερος, ου, ὁ, ἡ, sinister, perversus, ineptus.
Ἐπαριστερότης, ητος, ἡ, sinisteritas, insulsitas.
Ἐπαριστέρως, *Adv.* sinistre. 2) inepte.
Ἐπάρκεια, ας, ἡ, auxilium. 2) ἐπάρκειαι, stipendia & similia. Ab ἐπαρκής.
Ἐπάρκεσις, ἡ, auxilium. A seq.
Ἐπαρκέω, ῶ, arceo, propulso. 2) opitulor, opem fero. 3) suppedito, suggero. f. ἐπαρκέσω. ἐπαρκέσοντα, opem laturum. aor. 1. ἐπήρκεσα, inf. ἐπαρκέσαι, Poet. ἐπαρκέσσαι.
Ἐπαρκὴς, έος, ὁ, ἡ, sufficiens. Ex ἐπὶ & ἀρκέω.
Ἐπάρκιος, ου, ὁ, ἡ, sufficiens.
Ἐπαρκούντως, *Adv.* sufficienter.
Ἔπαρμα, ατος, τὸ, locus sublatus, editus. 2) tumor, tuberculum. 3) inflatio, superbia. Ab ἐπαίρω.
Ἐπάρουρος, ου, ὁ, ἡ, agricola, hortulanus. Ex ἐπὶ & ἄρουρα, *arvum*.
Ἔπαρσις, εως, ἡ, elevatio. 2) tumor. 3) superbia. Ab ἐπαίρω.
Ἐπαρτάω, ῶ, f. ήσω, suspendo; sed ἐπαρτάομαι, ῶμαι, impendeo. Perf. ἐπηρτημένος κίνδυνος, impendens periculum.
Ἐπαρτία, ἡ, apparatus. Ab sq.
Ἐπαρτὴς, έος, ὁ, ἡ, paratus, qui est in promtu. Ex ἐπὶ & ἀρτέομαι, *paro*.
Ἐπαρτίζω, f. ίσω, paro, perficio.
Ἐπαρτύω, f. ύσω, apto, adapto.
Ἐπαρυστὴρ, ῆρος, ὁ, & ἐπαρυστρὶς, ίδος, ἡ, haustrum, situla. 2) vas quo utimur ad infundendum.
Ἐπαρχία, ας, ἡ, præfectura, provincia.
Ἐπαρχικὸς, ή, όν, ad magistratum pertinens, Proconsularis, Proprætorius, &c.
Ἐπαρχιώτης, ου, ὁ, provincialis. Fœm. ἐπαρχιῶτις, ιδος.
Ἔπαρχος, ου, ὁ, ἡ, præses, præfectus, cuicunque rei majori & honestiori, ut Proconsul. Proprætor, Procurator, Præf. Prætorio &c.
Ἐπάρχω, f. ξω, impero, dominor. 2) sum præfectus. Hinc ἐπάρχομαι, auspicor. (nisi potius hoc est ἀπάρχ.)
Ἐπαρωγὴ, ῆς, ἡ, auxilium.

Ἐπαρωγὸς, οῦ, ὁ, auxiliator. v. ἐπαρηγών.
Ἐπασθμαίνω, anhelo in opere faciundo.
Ἐπασκέω, ῶ, f. ήσω, exerceo, doceo; habilem rei reddo exercendo. 2) instruo adversus aliquem.
Ἐπασκητὴς, οῦ, ὁ, exercitator, athleta. Hesych.
Ἔπασμα, ατος, τὸ, incantamentum. 2) cantilena pueris a nutricibus occentari solita.
Ἐπασπαίρω, palpito.
Ἐπασσύτερος, έρα, ερον, creber, frequens, alter post alterum. Ex ἐπὶ & ἆσσον, *prope*.
Ἐπασσυτεροτριβὴς, ές, idem. E præc. & τρίβω.
Ἐπαστράπτω, f. ψω, fulgeo, emitto splendorem.
Ἐπαυγάζω, f. άσω, luminis radiis illustro, lucem adfero: at *in Pass.* splendesco, splendeo.
Ἐπαύγασμα, ατος, τὸ, splendor, (v. ἀπαύγ.)
Ἐπαυδάω, ῶ, f. ήσω, insuper dico.
Ἐπαυθαδίζομαι, f. ίσομαι, in pertinacia perduro, pertinaciter resisto.
Ἐπαύλειος, ος, in aulam ferens. epith. januæ, e via publica in atrium ducentia.
Ἐπαυλέω, ῶ, f. ήσω, præcino, accino.
Ἐπαυλίζομαι, f. ίσομαι, stabulor, in loco commoror: in tentorio ago.
Ἐπαύλιον, ου, τὸ, villa, villula. 2) sedes: τὰ ἐπαύλια, repotia, secundus nuptiarum dies. (Integra dictio est τὰ ἐπαύλια ἱερὰ, τὰ ἐπὶ τῇ νεωςὶ ὑπὸ τῷ νυμφίῳ πεπηγμένῃ αὐλῇ γιγνόμενα, sacra quæ fiunt ob ædes novas a sponso constitutas, dedicandi quasi novi domicilii ergo.)
Ἔπαυλις, εως, ἡ, villa, casa, stabulum, ovile.
Ἐπαυλισμὸς, οῦ, ὁ, stabulatio, commoratio, domicilium.
Ἔπαυλος, ου, ὁ, stabulum. Ex ἐπὶ & αὐλή.
Ἐπαυξάνω & ἐπαύξω, f. ξήσω, augeo. *In Pass.* cresco.
Ἐπαυξὴ, ῆς, ἡ, accretio, incrementum. (pro ἐπαύξησις.)
Ἐπαυξὴς, ές, crescens paullatim, ut febris.
Ἐπαύξησις, εως, ἡ, idem quod ἐπαυξή.
Ἐπαυρέω, ῶ, f. ήσω, fruor, utilitatem & fructum percipio. 2) damnum accipio, pœnas luo. 3) adsequor, nanciscor.
Ἐπαύρησις, vel ἐπαύρεσις, εως, ἡ, voluptas, gaudium.
Ἐπαυρίζω, f. ίσω, spiro, flatum immitto.
Ἐπαύριον, *Adv.* cras. Hinc ὁ ἐπαύριος, crastinus.
Ἐπαυρίσκω, idem quod ἐπαυρέω.
Ἐπαύρομαι, idem.
Ἐπαυτίκα, statim.
Ἐπαυτοφώρῳ, in flagranti delicto, in ipso facto. Sic conjunctim sæpe invenitur, pro ἐπ' αὐτοφώρῳ, cujus dativi nominativus, τὸ αὐτόφωρον, *ipsum furtum*, est indictus, cum occurrat αὐτόφωρος, *manifestarius*.
Ἐπαυχένιος, ου, ὁ, ἡ, qui cervici imponitur. Ex ἐπὶ & αὐχὴν, *cervix*.
Ἐπαυχέω, ῶ, f. ήσω, glorior ob.
Ἐπαφαίρεσις, εως, ἡ, detractio iterata.
Ἐπαφαιρέω, ῶ, f. ήσω, insuper demo seu detraho.
Ἐπαφάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, contrecto. 2) demulceo. Ab ἀπαφή.
Ἐπαφαυαίνω, arefacio, exsicco, eneco; cujus solum aor. 1. P. ἐπαφαυάνθην, ex Aristophanis Ranis laudat Suidas, ubi tamen edd. habent ἐφαυάνθην.
Ἐπαφὴ, ῆς, ἡ, contactus, contrectatio.
Ἐπάφησις, εως, ἡ, idem.
Ἐπαφίημι, f. ήσω, immitto, instigo.
Ἐπαφρᾶς, ᾶ, ὁ, Epaphras. Nomen viri, Syriaca forma pro Ἐπαφρόδιτος.

Ἐπαφρίζω, ſpumam ago, ſpumo.
Ἐπαφρόδιτος, ου, ὁ, Epaphroditus. Nomen viri. 2) venuſtus, lepidus, gratioſus.
Ἐπαφροδίτως, venuſte, lepide, amabiliter.
Ἐπαφρος, ου, ὁ, ἡ, ſpuma coronatus.
Ἐπαχθεια, ας, ἡ, moleſtia, offenſa. Ab ſq.
Ἐπαχθής, έος, ὁ, ἡ, gravis, moleſtus. Ex ἐπὶ & ἄχθος, pondus.
Ἐπαχθῶς, *Adv.* moleſte. A pr.
Ἐπαχλύω, tenebris obſcuratus ſum.
Ἐπεὰν, *Conj.* poſteaquam, pro ἐπάν.
Ἐπεγγελάω, ῶ, illudo, inſulto.
Ἐπέγγυος, ου, ὁ, ἡ, per ſponſionem factus. Ex ἐπὶ & ἐγγύη, *ſponſio*.
Ἐπεγείρω, excito, v. c. e ſomno, incito, impello.
Ἐπεγερμός, ὁ, &
Ἐπέγερσις, ἡ, expergefactio. 2) incitatio.
Ἐπεγερτικός, ή, όν, incitandi, excitandi vim habens.
Ἐπεγερτικῶς, *Adv.* ad incitandum vel excitandum apte.
Ἐπεγκαγχάζω, rideo in aliqua re, & quidem in malis alienis.
Ἐπεγκάπτω, unde ἐπέγκαψον, ſuperingere, devora inſuper.
Ἐπεγκεράννυμι, inſuper admiſceo.
Ἐπεγκολάπτω, incido.
Ἐπεγκρεμάω, ſuſpendo in v. c. fumo.
Ἐπεγκυλίω, volvo in re aliqua. *Paſſ.* volutor, hæreo in re aliqua.
Ἐπεγχάσκω, inhio, irrideo. in aor. 2. ἐπεγχανεῖν, ἐπεγχανών.
Ἐπεγχείρησις, εως, ἡ, conatus, aggreſſio.
Ἐπεγχέω, infundo.
Ἐπέγχυμα, ατος, τὸ, quod infunditur ſeu infuſum eſt. Ab ἐπεγχύω.
Ἐπεγχυματίζω, inſtillo, infundo. A pr.
Ἐπεγχύτης, ου, ὁ, pincerna. Ab ſeq.
Ἐπεγχύω, inſuper infundo, iterum, crebro infundo.
ἘΠΕΙ', poſtquam. 2) quoniam, quandoquidem. 3) alioqui.
ἘΠΕΙ'ΓΩ, f. ξω, urgeo, impello; ἐπείγομαι, feſtino, propero, maturo. 2) inſto.
Ἐπειδὰν, poſtquam, quoniam. Ab ἐπεί.
Ἐπειδὴ, idem quod ἐπεί. Conſtruitur hoc cum indicativo, illud præcedens cum conjunctivo.
Ἐπειδήπερ, *Conj.* quandoquidem.
Ἐπεῖδον, inſpexi, vidi, *de rebus lætis & adverſis.* ab inuſitato ἐπείδω.
Ἐπεὶ, *poetice*, pro ἐπεί.
Ἐπεικάζω, f. άσω, conjicio. 2) conjectura adſequor.
Ἐπείκεν, ſ. ἐπεὶ κεν, quando, poſtquam, poeticum pro ἐπειδάν.
Ἐπείκτης, ου, ὁ, inſtigator. Ad ἐπείγω.
Ἔπειμι, ſuccedo. 2) invado. 3) ἔπεισι, idem quod ἐπέρχεταί μοι, venit in mentem mihi. Ex ἐπὶ & εἶμι.
Ἔπειμι, immineo, ſum ſuper & poſt. unde ἐπεσσόμενοι, *Poet.* poſteri.
Ἔπειξις, εως, ἡ, feſtinatio. Ab ἐπείγω.
Ἐπείπερ, *Conj.* quoniam, quandoquidem.
Ἐπειρύω, attraho, pro ἐπερύω, *Poet. In med.* induo.
Ἐπειρωνεύομαι, ironice loquor ſuper aliqua re: derideo.
Ἐπείσαγμα, ατος, τὸ, Sophocl. quod ſuperinductum eſt, acceſſio, incrementum. Ab ἐπεισάγω. Sed apud Sophocl. alii legunt ἐπίσαγμα ab ἐπισάττω.

Ἐπεισάγω, ſuperinduco, aliunde inveho. 2) adſciſco, adopto. 3) adhibeo, pro εἰσάγω. 4) induco, v. c. fabulam in ſcenam.
Ἐπεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, ſuperinductio. 2) invectio, importatio. 3) adnptio.
Ἐπεισαγώγιμος, ου, ὁ, ἡ, invectitius, importatus aliunde.
Ἐπείσακτος, ου, ὁ, ἡ, advectitius, aſcititius, peregrinus. 2) adoptivus.
Ἐπεισβαίνω, ſuperingredior. 2) ingredior.
Ἐπεισβάλλω, ſuperinfundo, v. c. aquam vino. 2) ingredior. 3) irrumpo.
Ἐπεισβάτης, ου, ὁ, vector, miles claſſiarius.
Ἐπεισδέχομαι, f. ξομαι, inſuper admitto & recipio intro.
Ἐπείσειμι, invado: ingredior ſc. poſt alium.
Ἐπεισέρχομαι, idem.
Ἐπεισηγέομαι, ήσομαι, inſuper induco. 2) in uſum, conſuetudinem induco, invenio. 3) celebro.
Ἐπείσθεσις, ἡ, initium. Vox Schol. v. εἴσθεσις.
ἘΠΕΙ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, aqualiculus, ima pars ventris.
Ἐπεισκαλέω, ῶ, intro voco.
Ἐπεισκρίνομαι, ingredior, inſinuo me.
Ἐπεισκυλέω, ῶ, advolvo. 2) inſero, inculco: & *fere in malam partem*, inepte inſero.
Ἐπεισκύπτω, incumbo alicui rei.
Ἐπεισκωμάζω, comiſſatum ad aliquem venio. 2) irrepo aliunde, inſinuo, ingero me importunius.
Ἐπεισόδιον, ου, τὸ, pars fabulæ quaſi adventitia, ſive digreſſio in carmine epico ad narrationem non neceſſariam, ſed tamen apte cum fabula conjunctam, ſuavitatis & ornatus cauſſa. 2) omne acroama adventitium & jucundum. 3) ἐπεισόδιον τῆς τύχης, luſus fortunæ, Polyb.
Ἐπεισόδιος, ου, ὁ, ἡ, ſuperinductus, adventitius.
Ἐπεισοδιόω, ῶ, tamquam epiſodion interjicio & interſero. A pr.
Ἐπεισοδιώδης, εος, ὁ, qui abundat crebris ἐπεισοδίοις, quod eſt in vitio.
Ἐπείσοδος, ου, ἡ, ingreſſio, adgreſſio.
Ἐπεισπαίω, inſilio, irrumpo. ἐπεισπέπαικεν, irruit, irrupit, Ariſtoph.
Ἐπεισπέμπτω, f. ψω, immitto alicui.
Ἐπεισπηδάω, ῶ, f. ήσω, ſuperinſilio.
Ἐπεισπίπτω, ſuperincido.
Ἐπεισπλέω, f. εύσω, navigo in v. c. portum.
Ἐπεισπνέω, f. εύσω, inſuper ſpiro, magno flatu irruo.
Ἐπεισπράττω, f. ξω, exigo ſuper priora debita novum.
Ἐπεισρέω, ſuper influo.
Ἐπεισφέρω, infero, intromitto.
Ἐπεισφρέω, & ἐπεισφρημι, inſuper intro fero. 2) ſuperintro. Hinc ἐπεισέφρηκα, aoriſt. 1. ἐπεισφρήσας & ἐπεισφρησάμενος.
Ἐπεισχέω, inſuper infundo, affundo. *In med.* infundo me, *de copia ingredientium*, Joſ.
Ἔπειτα, *Adv.* deinde, poſtea tum. Hinc ἐς ἔπειτα, in poſterum; οἱ ἔπειτα, poſteri; τὸ ἔπειτα, poſteritas. 2) nonnunquam abundat. 3) Interrngantia eſt cum indignatione, ut εἶτα, & nihilominus tamen? Itane vero? 4) *argumentando fervit*, enimvero, atqui.
Ἐπείτε, poſtquam.
Ἐπείτοι, idem.
Ἐπεκβαίνω, egredior, in primis in terram e navi. 2) de iis, qui jam egreſſos alios conſequuntur.
Ἐπεκβάζω, infamo, *paſſ.* infamor, rumoribus differor.

Ἐπεκβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad auxiliandum procurro, auxilium fero.
Ἐπεκδιδάσκω, f. δάξω, amplius doceo & demonstro, cum v. c. historicus rei narratæ caussas, usus &c. explicat copiose.
Ἐπεκδίδωμι, insuper elargior; ἐπεκδοῦναι, aor. 2.
Ἐπεκδιηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, idem.
Ἐπεκδιήγησις, εως, ἡ, repetita narratio & illustratio.
Ἐπεκδρομὴ, ῆς, ἡ, excursio, eruptio in aliquem.
Ἐπέκεινα, *Adv.* illic. 2) ultra 3) ante.
Ἐπεκθέω, adversus aliquem procurro, erumpo.
Ἐπεκκλίνω, f. ινῶ, declino, devito.
Ἐπεκκουφίζω, f. ίσω, levo.
Ἐπεκλέγομαι, percenseo, perlego.
Ἐπεκπίνω, insuper ebibo. 2) ebibo, v. c. dum loquor, inter scribendum.
Ἐπέκπλοος, *contr.* ἐπέκπλους, ὁ, enavigatio adversus aliquem.
Ἐπέκτασις, εως, ἡ, extensio, dilatio.
Ἐπεκτατικὸς, ἡ, ὸν, extendens, longius faciens, sc. verbum, addita syllaba vel littera.
Ἐπεκτατικῶς, extendendi verbi caussa. A pr.
Ἐπεκτείνω, idem quod ἐκτείνω, extendo.
Ἐπεκτεταμένως, intente, vehementer. A pr.
Ἐπεκτρέχω, prorumpo adversum. 2) excursionibus & latrociniis infesto. aor. 2. ἐπεκδραμεῖν.
Ἐπεκφέρω, profero, proveho.
Ἐπεκφεύγω, f. ξω, effugio, perfugio.
Ἐπεκφορὰ, ᾶς, ἡ, elatio, i. e. pronunciatio.
Ἐπεκχέω, insuper effundo.
Ἐπέλασις, εως, ἡ, invasio, impetus. A seq.
Ἐπελαύνω, f. άσω, infesto incursu in aliquem feror, invado. 2) adequito. 3) admoveo, promoveo.
Ἐπελαφρίζω, f. ίσω, sursum tollo, elevo.
Ἐπελαφρύνω, levo.
Ἐπέλεγχος, ου, ὁ, sequens elenchus, elenchus elencho superadditus.
Ἐπέλευσις, εως, ἡ, impetus. 2) adventus.
Ἐπελευστικὸς, ἡ, ὸν, superveniens, adventitius. 2) subito superveniens. Ab ἐπέρχομαι.
Ἐπέλκω, Jonice, pro ἐφέλκω, attraho.
Ἐπελπίζω, f. ίσω, *cum accus.* in spem adduco. 2) *cum dativ.* spem pono in aliquo, *item*, bene de aliquo spero. 3) spero, *simpliciter*.
Ἐπέλπομαι, spero.
Ἐπεμβαδὸν, *Adv.* adscendendo. A seq.
Ἐπεμβαίνω, ingredior. 2) insulto.
Ἐπεμβάλλω, intercalo, interfero. 2) insuper adjicio, auctarium addo. 3) urgeo, impello. 4) in alium irrumpo.
Ἐπέμβασις, εως, ἡ, incursus hostium.
Ἐπεμβάτης, ου, ὁ, vector equi, currus, navis: miles classiarius.
Ἐπεμβοάω, ῶ, f. ήσω, inclamo, clamorem tollo, sc. in impetu, scil. ἐπὶ τῷ ἐχθρῷ, adversus hostem, in os ejus.
Ἐπεμβολὰς, άδος, ἡ, insititia. Ab ἐπεμβάλλω.
Ἐπεμβολὴ, ῆς, ἡ, figura grammatica parenthesi similis, interjectio. Ab eod.
Ἐπέμμηνος, ἡ, femina menstruo sanguine fluens.
Ἐπεμπηδάω, ῶ, f. ήσω, insuper insulto calcibus. 2) insilio. 3) super aliquo ingredior. 4) insolenter erga aliquem me gero, jacenti insulto proterviter.
Ἐπεμπίπτω, superincido. 2) invado, irruo.
Ἐπεμβάπτω, tingo in, immisceo.
Ἐπενδίδωμι, do amplius, addo. 2) remitto, concedo.
Ἐπένδυμα, ατος, τὸ, superior vestis, amiculum, ut toga, pallium.
Ἐπενδύνω, f. ύσω, & ἐπενδύω, superinduo.
Ἐπενδύτης, ου, ὁ, amiculum.
Ἐπένεγξις, εως, illatio. Scribitur & sine γ, ἐπένεξις. Ab ἐπιφέρω, *infero*.
Ἐπένθεσις, εως, ἡ, insertio litteræ vel syllabæ. figura Gram. Ab ἐπεντίθημι.
Ἐπενθορέω, ῶ, insilio. Unde aor. 2. ἐπένθορε, irruit. ἐπενθορεῖν, ἐπενθορών.
Ἐπενθρώσκω, insilio, irruo.
Ἐπενθυμέομαι, οῦμαι, enthymema enthimemati superaddo, super aliqua re vel oratione moveor, aliqua cogitatione mentem feriente.
Ἐπενθύμημα, ατος, τὸ, enthymema ad enthymema additum.
Ἐπενθύμησις, εως, ἡ, enthimematis ad enthymema adjunctio.
Ἐπεντανύω, f. ύσω, insuper intendo.
Ἐπεντείνομαι, contendo me, vires.
Ἐπεντέλλω, mando, jubeo.
Ἐπεντίθημι, insero in medium.
Ἐπεντρίβω, f. ψω, infligo, sc. plagam, vulnus.
Ἐπεντρυφάω, ῶ, fut. ήσω, luxuriose aliqua re utor, in re delicias facio, aut insolesco.
Ἐπεντρώγω, una comedo; *inf. aor.* 2. ἐπεντραγεῖν.
Ἐπέντρωμα, τὸ, &
Ἐπέντρωσις, εως, ἡ, voces Epicureæ de voluptatibus quæsitis & supervacuis, v. c. ciborum exquisitius conditorum, ap. Philon. Ab ἐπεντρώγω, juxta Casaub. s. ab ἐπεντιτρώσκω, *leviter vulnero, stringo.* s. *pungo*.
Ἐπεντύνω, apparo, instruo.
Ἐπεντύω, idem.
Ἐπεξάγω, educo exercitum adversus quem.
Ἐπεξαγωγὴ, ῆς, ἡ, eductio aciei in hostem.
Ἐπεξαμαρτάνω, pecco insuper, porro.
Ἐπεξανθίζομαι, effloresco. part. perf. p. ἐπεξηνθισμένος, nitidus, pinguis, comtus, pictus.
Ἐπεξαπατάω, fallo, decipio.
Ἐπέξειμι, egredior, exscendo. 2) erumpo, aggredior. 3) reum perago, accuso, *item* impugno, verbis male excipio s. tracto. 4) ulciscor, punio. 5) persequor oratione, scriptis. 6) operam navo. 7) exsequor.
Ἐπεξελαύνω, f. λάσω, in aliquem provehor equo. 2) immitto. 3) erumpere jubeo.
Ἐπεξέλεγχος, ὁ, confutationis (ἐλέγχου) copiosior elaboratio. v. ἐπέλεγχος.
Ἐπεξέλευσις, εως, ἡ, vindicta, ultio. 2) pœna. 3) exsecutio.
Ἐπεξελευστικὸς, ἡ, ὸν, ultor, ultrix. Ab ἐπεξέρχομαι.
Ἐπεξεργάζομαι, f. άσομαι, elaboro. 2) effectum opus polio. 3) absolvo. 4) occido.
Ἐπεξεργαστὴς, οῦ, ὁ, executor, qui rem perficit.
Ἐπεξεργαστικὸς, ἡ, ὸν, ad operis consummationem & expolitionem faciens.
Ἐπεξεργαστικῶς, *Adv.* cum quadam operis expolitione.
Ἐπεξέρπω, permeo, pervado, velut calor corpus.
Ἐπεξέρχομαι, f. ελεύσομαι, incurso, invado, insulto. 2) percurro, oratione persequor. 3) ulciscor, punio. 4) in jus rapio, accuso, *item* actionem intentatam persequor. 5) perficio, absolvo. 6) exscendo aliquo.
Ἐπεξέτασις, εως, ἡ, repetita, altera lustratio, recensio exercitus. Ab ἐπὶ & ἐξετάζω.
Ἐπεξευρίσκω, f. ρήσω, ultra adinvenio.

Ἐπεξ-

Ἐπεξηγέομαι, explicationem addo.
Ἐπεξήγησις, εως, ἡ, narrationi adjuncta copiosior ac dilucidior enarratio: *item* alicujus argumenti exquisitior expositio. 2) enarratio. 3) Figura, quæ idem variis verbis explicat, ornandi vel dilucidius explicandi gratia.
Ἐπευκαναχάζω, læta voce acclamo. v. ἰακχ.
Ἐπεξόδια, τὰ, sacra, facta ob fœlicem expeditionis bellicæ suscipiendæ eventum. A seq.
Ἐπέξοδος, ου, ἡ, eruptio, exitus adversus aliquem.
Ἐπέραστος, ου, ὁ, ἡ, peramabilis.
Ἐπεργάζομαι, colo, aro, subigo.
Ἐπεργασία, ας, ἡ, jus arandi inter se. 2) aratio, quæ fit ultra terminos. 3) aratio, cultura.
Ἐπερεθίζω, f. ίσω, irrito.
Ἐπερεθισμός, ὁ, ὁ, irritatio.
Ἐπερείδω, f. είσω, infigo, valde firmo & impingo, imprimo. ἐπερείδομαι, innitor, incumbo, repugno.
Ἐπέρεισις, εως, ἡ, illisus. 2) intentio cogitationis in rem aliquam. 3) repugnantia.
Ἐπερεύγω, evomo in aliquem.
Ἐπέρομαι, f. ερήσομαι, sciscitor.
Ἐπερυθριάω, erubesco ob rem aliquam.
Ἐπερύω, f. ύσω, attraho.
Ἐπέρχομαι, f. ελεύσομαι, accedo, advenio, etiam de adventu inopinato, transeo. 2) in animum venio. 3) invado, impetum facio. 4) ulciscor. 5) edissero, explico. 6) in concionem dicendi caussa prodeo, vel senatum adeo alicujus rei caussa.
Ἐπερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo. 2) consulo.
Ἐπερώτημα, ατος, τὸ, interrogatio. 2) sponsio, stipulatio.
Ἐπερώτησις, εως, ἡ, idem.
Ἐπεσβαίνω, f. βήσομαι, ingredior. 2) conscendo, v. c. navem.
Ἐπεσβολέω, convicior, maledico. Ab ἔπεα βάλλειν, velitationes verborum.
Ἐπεσβολία, ας, ἡ, convicium. A seq.
Ἐπεσβόλος, ου, ὁ & ἡ, maledicus, conviciator.
Ἐπεσίθω, per colum adspergo, ap. Jos. Ex ἐπὶ, ἐς, & ἴθω, *percolo*. (Nisi est ἐπισήθω.)
Ἐπεσθίω, & ἐπέσθω, post aliud edo, insuper edo, una edo, ut obsonium cum pane.
Ἐπεσσυμένως, incitate, cum impetu.
Ἔπεστι, *Imperf.* imminet. 2) licet.
Ἐπέστιος, ου, ὁ, Jonice pro ἐφέστιος, rectius autem ἐπίστιος, domesticus, familiaris, Epitheton Jovis. Ex ἐπὶ & ἑστία, *domus*.
Ἐπεσχάριος, ου, in foco situs, f. ardens &c. δαλὸς ἐπεσχάριος, titio. Ab ἐσχάρα, *focus*.
Ἐπετειόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, quotannis fructificans.
Ἐπετειόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, singulis annis caulem mutans. E seq. & καυλὸς, *caulis*.
Ἐπέτειος, ου, ὁ, ἡ, anniversarius. Ex ἐπὶ & ἔτος.
Ἐπετειοφορέω, ῶ, f. ήσω, quotannis fero.
Ἐπετειοφόρος, ου, ὁ, ἡ, singulis annis fructum ferens. Ex ἐπέτειος & φέρω.
Ἐπετειόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, singulis annis folia mutans. Ex eod. & φύλλον.
Ἐπέτης, ου, ὁ, pedissequus, famulus. Ab ἕπομαι.
Ἐπετήσιος, ου, ὁ, ἡ, vel ἐπετήσιος, ια, ιον, per totum annum durans. 2) annuus. Ex ἐπὶ & ἔτος, *annus*.
Ἐπετικός, ἡ, όν, qui sequitur. 2) qui paret, seu obsequitur. Ab ἕπομαι.
Ἐπέτις, ιδος, ἡ, pedissequa, famula. Ab ἐπέτης.
Ἐπευάζω, lætis vocibus celebro, acclamo. Ab εὐάζω.
Ἐπευθὺ, *Adv.* recta, ut εὐθύ.
Ἐπευθυμέω, ῶ, f. ήσω, bono seu æquo animo sum in, vel ob.
Ἐπευθύνω, dirigo. 2) rego.
Ἐπευθὺς, *Adv.* statim, ut εὐθύς.
Ἐπευκταῖος, ὁ, ὄν, expetendus votis, exoptandus.
Ἐπευκαιρέομαι, ἔομαι, mutuo.
Ἐπευνακται, οἱ, Spartæ dicti servi, qui cum uxoribus absentium civium cubuissent. Ab εὐνάζω.
Ἐπευφημέω, ῶ, fut. ήσω, fausta acclamo.
Ἐπευφημίζω, bene precor. 2) honoris caussa nomen tribuo. v. c. Sulla ἐπευφημίσθη Felix, i. e. appellatus est honorifico nomine.
Ἐπευχὴ, ῆς, ἡ, precatio, preces, votum.
Ἐπεύχομαι, f. ξομαι, precor, facio vota. 2) glorior, jacto me.
Ἐπευωνίζω, f. ίσω, vile pretium statuo. 2) vili pretio vendo.
Ἐπευωχέομαι, convivor.
Ἐπέχω, f. ἐφέξω, vel ἐπισχήσω, inhibeo. 2) subsisto. 3) differo. 4) adhibeo, applico. 5) attendo. 6) do, præbeo. 7) obtineo, occupo. 8) re aliqua nitor, fretus sum. 9) in animo habeo. 10) nanciscor, incido in. 11) exagito, facesso negotium. 12) irruo, invado. 13) immoror, insisto. 14) malevolentiam, simultatem occultam erga aliquem gero.
Ἐπήβολος, ου, ὁ, ἡ, & ἐπίβολος, proprie, qui scopum ferit. 2) qui adeptus est petita, optata. Ab ἐπιβάλλω, *injicio*.
Ἐπηγκενίδες, ων, αἱ, tabulæ navium a puppi ad proram extensæ, quasi ἐπενεγκενίδες. Ab ἐπενεγκεῖν, *inferre*. (Nisi potius sunt τὰ ἐπὶ τῶν ἐν τῷ κύτει ξυλώματα, vacuo seu ventri navis inductæ tabulæ, quæ res continent in cavo navis sitas.)
Ἐπηγορέω, ῶ, f. ήσω, accuso, incuso. 2) queror, conqueror. Ex ἐπὶ & ἀγορεύω, *verba facio*.
Ἐπηγορία, ας, ἡ, accusatio. 2) querela. A pr.
Ἐπηετανός, ἡ, όν, annuus, toto anno durans. 2) copiosus, largus. Ex ἐπὶ & ἔτος.
Ἐπήκοος, ου, ὁ, ἡ, qui rem audit vel audivit. 2) in neutro ἐς τὸ ἐπήκοον, unde aliquid audiri potest. Ex ἐπὶ & ἀκούω, *audio*.
Ἐπῆλιξ, ικος, ἡ, operculum arcæ vel cistæ. 2) macula a sole. Ex ἐπὶ & ἧλος, *clavus*. (Nisi λιξ est mera terminatio, aut ab ἑλίω est repetendum.)
Ἐπηλυγάζω, & ἐπηλυγάζομαι, obumbro, velut umbraculo tego, *trop.* tego, obscuro, officio luminibus alicujus. in *pass.* lateo. Ab ἐπήλυγξ.
Ἐπηλυγίζω, f. ίσω, idem. A seq.
Ἐπήλυγξ, γος, ὁ, ἡ, obscurus. A λύγη, *tenebræ*.
Ἐπήλυς, υδος, ὁ, ἡ, advena, extraneus. Ab ἐπέρχομαι, *advenio*.
Ἐπήλυσις, ιος, ἡ, pro ἐπήλυσις, ας, ἡ, adventus, aditus. 2) incantatio, quæ fit veneficiis.
Ἐπήλυσις, εως, ἡ, idem.
Ἐπηλύτης, ου, ὁ, advena.
Ἐπήλυτος, ὁ, idem.
Ἐπημάτιος, ου, diurnus, qui interdiu facit quid, fit &c. Ab ἦμαρ, *dies*.
Ἐπημοιβὸς, ὁ, ὄν, mutuus. Ex ἐπὶ & ἀμοιβή.
Ἐπηνέμιος, ου, ὁ, ἡ, ventosus, vanus, evanidus, in ventum abiturus. Ex ἐπὶ & ἄνεμος.
Ἐπήορος, ου, ὁ, ἡ, sublimis, in alto situs. Ex ἐπὶ & ἀείρω, *tollo*.
Ἐπήρεος, ου, &.
Ἐπήρατος, ου, ὁ, ἡ, amabilis. Ex ἐπὶ & ἐράω, *amo*.
ἘΠΗΡΕΑΖΩ, fut. άσω, noceo, injuriam facio. 2) insulto. 3) calumnior. v. ἐπήρεια.
Ἐπηρεαστὴς, οῦ, ὁ, idem quod ἐπηρεια. A præc.

Ἐπε-

Ἐπηρεαστικός, ή, όν, injuriosus. 2) contumeliosus. Ab eod.

Ἐπήρεια, ας, ἡ, *proprie* injuria, re verbisve facta, maxime in contumelism inferioris. *Unde* 2) insultatio. 3) calumnia sycophantæ. 4) mulcta. 5) impetus hostilis. 6) odium s. cupiditas judicis alicui nocendi, opp. χάρις, Attice.

Ἐπηρεμέω, acquiesco in re aliqua.

Ἐπήρετμος, α, ὁ, ἡ, ad remigationem accinctus. 2) remis instructus. Ab ἐπί & ἐρετμός, *remus*.

Ἐπηρεφής, έος, ὁ, ἡ, tectus, coopertus. Ex ἐπί & ἐρέφω, *tego*.

Ἐπήρης, εος, ὁ, ἡ, paratus & instructus, *proprie* ad remigationem. Ex ἐπί & ἐρέσσω, *navigo*, vel ab ἄρω, *apto*.

Ἐπήριτος, ου, ὁ, ἡ, de quo contenditur. 2) æmulatione dignus. Ex ἐπί & ἔρις.

Ἐπητεία, ας, ἡ, sapientia, facundia. A seq.

Ἐπητής, έος, ὁ, ἡ, facundus. Ab ἔπω, *dico*.

Ἐπήτριμος, α, ὁ, ἡ, densus. 2) confertus. Ex ἐπί & ἤτριον, *stamen*.

Ἐπητύς, ύος, ἡ, facundia. Ab ἐπητής.

Ἐπηχέω, ῶ, f. ήσω, obstrepo, insono.

Ἐπήωρος, ου, ὁ & ἡ, impendens. 2) sublimis. Ex ἐπί & αἰωρέω, *tollo*. v. ἐπαίωρος.

ἘΠΙ', *Præpos. cum Genitivo* super. 2) sub. 3) in. 4) coram. 5) ad. 6) versus. 7) penes. 8) erga. 9) per. 10) cum. 11) de. 12) a, in notatione officii, ut ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν, ab epistolis. 13) sub, in notatione temporis, ut ἐπ' Αὐγούστου. 14) apud. 15) inservit Periphrasi, ut τὰ ἐπὶ μέρους, particularia; ὁ ἐπὶ τῶν ἱππέων, equitum magister. *Cum Dativo* 16) super. 17) ad. 18) penes. 19) in. 20) post. 21) præter. 22) ob, propter. 23) adversus. 24) apud, juxta. 25) cum. 26) notat conditionem, ut σπονδαὶ ἐπὶ τούτοις ἐγένοντο, induciæ his conditionibus fiebant; & caussam, ut ἐφ' ᾧ, propterea quod, & propterea ut, hac conditione ut. 27) tempus, ut ἐπ' ἤματι, uno die, *vel* per unum diem. 28) abundat, ut ἐπὶ γογγύλαις διεβίω, rapis vixit. 29) facit Periphrasin Adverbii, ut ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ, vere. *Cum Accusativo*. 30) super. 31) supra. 32) ad. 33) versus. 34) contra, adversus. 35) in. 36) propter. 37) per. 38) apud, inter. 39) notat tempus, ut ἐπὶ τοσοῦτον sc. χρόνον, tamdiu. 40) *sine Casu*, desuper, superne. 41) additum adjectivis auget, ut ἐπὶ μέγα, valde. *In Compositione* notat 42) ad, in, super, contra, imminutionem, intensionem, proclivitatem, & vitiationem seu depravationem: sæpe tamen redundat.

Ἐπιάλλω, f. αλῶ, immitto. 2) mitto. Ex ἐπί & ἰάλλω, *mitto*.

Ἐπιάλτης, ου, ὁ, qui insilit. 2) incubus. Ex ἐπί & ἅλλομαι, *salio*.

Ἐπιανδάνω, complaceo, gratus sum.

Ἐπιαύω, dormio inter, vel apud, indormio. Ex ἐπί & ἰαύω, *dormio*.

Ἐπιάχω, acclamo. Hom. ἐπίαχον, acclamarunt. Ex ἐπί & ἰάχω, *clamo*.

Ἐπιβαθραίνω, ascendo, aggredior. A seq.

Ἐπίβαθρα, ας, ἡ, pons, qui machinis admovetur ad muros urbium scandendos, vel e navi in terram continentem. 2) aditus ad rem v. c. scientiam, basis.

Ἐπίβαθρον, ου, τό, naulum. A sq.

Ἐπιβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, conscendo.

Ἐπιβακχάω, læta voce acclamo.

Ἐπιβάλλω, f. λῶ, injicio. 2) impono, velut mulctam, tributa. 3) addo. 4) imprimo sc. notam nummo, aut alii rei. 5) contendo aliquo. 6) urgeo, ingruo, invado. 7) aggredior, capesso. 8) τὰ ἐπιβάλλοντα, quæ ad nos pertinent officia, vel debentur nobis, & sic fere etiam in medio. 9) subsequor præcedentem, orationem &c.

Ἐπιβαπτίζω, immergo.

Ἐπιβάπτω, f. ψω, idem.

Ἐπιβαρέω, ῶ, f. ήσω, adgravo. 2) gravi damno adficio.

Ἐπιβασία, ἡ, &

Ἐπίβασις, εως, ἡ, scansio. 2) invasio. 3) gradus, incessio. 4) iter. 5) actio. Ab ἐπιβαίνω.

Ἐπιβάσκω, induco. Hom. ἐπιβασκέμεν, inducere.

Ἐπιβαστάζω, fero in, v. c. manibus.

Ἐπιβατεύω, f. εύσω, navem ingredior. 2) navigio vehor. 3) in navi milito. 4) adscendo. 5) innitor, insisto, incumbo. 5) invado, occupo, mihi vindico. 7) ineo, congredior, rem Veneream habeo, *de animalibus*. Ab ἐπιβαίνω.

Ἐπιβατήριος, α, ὁ, ἡ, scansorius, ad scandendum pertinens.

Ἐπιβάτης, ου, ὁ, epibata, vector, sc. in navi.

Ἐπιβατικός, ή, όν, ad classiarios pertinens. οἱ ἐπιβατικοί, classiarii. A præc.

Ἐπιβατός, ή, όν, ad quem patet accessus, qui adiri, conscendi potest.

ἘΠΙ'ΒΔΑ, ἡ, dies quarta & ultima Apaturiorum apud Athenienses. 2) postriduana feriarum dies. 3) dies secunda nuptiarum.

Ἐπιβδάλλω, rursus mulgeo.

Ἐπιβεβαιόω, ῶ, & ἐπιβεβαιόομαι, οῦμαι, auctoritatem addo, ratum facio, confirmo.

Ἐπιβήτωρ, ορος, ὁ, qui navem vel equum conscendit, qui nave vel equo vehitur. 2) mobilis, agilis. 3) qui feminam conscendit. Ab ἐπιβαίνω.

Ἐπιβιβάζω, f. άσω, impono, jubeo adscendere.

Ἐπιβιβρώσκω, insuper edo, edo una, velut obsonium cum pane.

Ἐπιβιόω, ῶ, & ἐπιβίωμι, supervivo, ultra vivo, superstes sum. Hinc ἐπιβιώσομαι, ἐπιβιώσεται, ἐπιβιούς, ἐπιβιῶναι.

Ἐπιβλαβής, έος, ὁ, ἡ, noxius, damnosus. Ex ἐπί & βλάπτω vel βλάβος.

Ἐπιβλαβῶς, *Adv.* damnose, noxie. A præc.

Ἐπιβλάπτω, f. ψω, insuper noceo & damnum infero.

Ἐπιβλαστάνω, supergermino, insuper germino. 2) refrutico.

Ἐπιβλαστέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἐπιβλάστησις, εως, ἡ, secunda germinatio. A pr.

Ἐπιβλαστικός, ή, όν, qui regerminat, vel regerminandi vim habet.

Ἐπιβλασφημέω, convicior insuper, ultro, vel ob, post aliquod visum auditumve.

Ἐπιβλέπω, inspicio, intueor.

Ἐπιβλήδην, *Adv.* q. d. injectim, adjiciendo, injiciendo respondendi ergo. Ab ἐπιβάλλω.

Ἐπίβλημα, ατος, τό, additamentum. 2) panniculus ad sarciendam vestem. 3) inserta purpura in fine vestis. 4) ornamentum domus. Ab eod.

Ἐπιβλής, ῆτος, ὁ, obex, pessulus. Ab eod.

Ἐπίβλητος, ου, ὁ, ἡ, adventitius.

Ἐπιβλύξ, *Adv.* abunde, adfluenter. Ex ἐπί & βλύζω, *mano*, *scaturio*.

Ἐπιβόας, ὁ, valde strepens, clamosus. A seq.

Ἐπιβοάω, ῶ, & ἐπιβοάομαι, ῶμαι, inclamo, invoco, imploro.

Ἐπιβοήθεια, ας, ἡ, auxilium, subsidium.

Ἐπι-

Ἐπιβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad auxilium ferendum supervenio, insuper auxilior, praeter alios subvenio.

Ἐπιβόημα, ατος, τό, acclamatio. Ab ἐπιβοάω.

Ἐπιβόησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐπιβόητος, ου, ὁ, ἡ, famosus, in utramque partem, sed magis in malam. Ab eod.

Ἐπιβοιον, τό, scil. θῦμα, sacrificium, quod praeter, vel post bovis immolationem fit. Ex ἐπί & βοῦς bos.

Ἐπιβόλαιον, ου, τό, velamen, amictorium. A seq.

Ἐπιβολή, ῆς, ἡ, injectio, impositio. 2) applicatio mentis. 3) impetus. 4) inceptum, conatus. 5) multa. 6) tributum, vectigal, praestatio muneris. 7) impressio notae in numo, nota ipsa, insigne, quo quem agnoscimus. 8) institutum, consilium. Ab ἐπιβάλλω.

Ἐπίβολος, ου, ὁ, ἡ, compos, qui aliquid adeptus est. Ab eod. v. ἐπήβολος.

Ἐπιβόλως, Adv. ingeniose, sapienter. 2) feliciter. A praec.

Ἐπιβομβέω, ῶ, f. ήσω, bombis adsono. 2) bombos edo. 3) strepitum facio.

Ἐπιβόσκησις, εως, ἡ, depastio.

Ἐπιβοσκίς, ίδος, ἡ, proboscis. A seq.

Ἐπιβόσκομαι, pascor, depascor.

Ἐπιβουκόλος, ου, ὁ, bubulcus.

Ἐπιβούλευμα, ατος, τό, insidiae. 2) molimen, adgressio, conatus.

Ἐπιβούλευσις, εως, ἡ, insidiae.

Ἐπιβουλευτής, οῦ, ὁ, insidiator.

Ἐπιβουλεύω, f. εύσω, insidias struo. 2) insidiose molior. 3) consilium capio, delibero. 4) conjuro.

Ἐπιβουλή, ῆς, ἡ, consilium adversus aliquem initum, insidiae.

Ἐπιβουλία, ἡ, idem. A seq.

Ἐπίβουλος, ου, ὁ, ἡ, insidiosus.

Ἐπιβούλως, Adv. insidiose. A praec.

Ἐπιβραδύνω, cunctor, immoror.

Ἐπιβραχύ, Adv. ad breve tempus.

Ἐπίβρεγμα, ατος, τό, irrigatio, irroratio. Ab ἐπιβρέχω.

Ἐπιβρέμω, & ἐπιβρέμομαι, admurmuro.

Ἐπιβρέχω, f. ξω, perfundo, irroro.

Ἐπιβρίθω, f. ίσω, ingravesco, magno cum pondere irruo, impressionem facio. 2) degravo, deprimo.

Ἐπιβρυχάομαι, ῶμαι, infrendeo.

Ἐπιβρομέω, ῶ, f. ήσω, admurmuro. Ab ἐπί & βρόμος.

Ἐπιβροντάω, ῶ, f. ήσω, insuper tono, intono.

Ἐπιβρόντητος, ου, ὁ, ἡ, cui tonitrua mentem perculere, attonitus. 2) vecors, vesanus.

Ἐπιβροχή, ῆς, ἡ, perfusio. Ab ἐπιβρέχω.

Ἐπιβρύχω, f. ξω, infremo, fremo.

Ἐπιβρύω, f. ύσω, scateo, plenus sum.

Ἐπιβύστρα, ας, ἡ, obturamentum. A seq.

Ἐπιβύω, f. ύσω, obturo, obstruo.

Ἐπιβωμίζω, f. ίσω, arae sacrificandi caussa impono. Ab ἐπί & βωμός, ara.

Ἐπιβώμιος, ου, ὁ, ἡ, altari impositus. 2) ad altare cantari solitus. Ab iisd.

Ἐπιβωμιοστατέω, ad aram colloco. E pr. & ἵστημι.

Ἐπιβοάω, ῶ, f. ήσω, invoco. A βοάω.

Ἐπιβώτωρ, ορος, ὁ, pastor. A βόω inus. vel βόσκω.

Ἐπίγαιος, ου, ὁ, ἡ, qui super terram est. 2) humilis, humi repens. v. ἐπίγειος.

Ἐπιγαμβρεία, ας, ἡ, connubiorum ultro citroque junctio.

Ἐπιγαμβρεύω, f. εύσω, generum assumo, filiam alicui nuptum do. 2) in Pass. gener fio, uxorem duco. A γαμβρός.

Ἐπιγαμβρία, ας, ἡ, adfinitas e matrimonio.

Ἐπιγαμέω, ῶ, uxorem superinduco; aor. 1. ἐπέγημα.

Ἐπιγαμία, ας, ἡ, adfinitas. 2) jus connubiorum contrahendorum.

Ἐπίγαμος, ου, ὁ, ἡ, nubilis.

Ἐπιγαννύομαι vel ἐπιγάννυμαι, gaudeo aliqua re, in primis malis alterius.

Ἐπιγανόω, f. ώσω, orno, illustro, polio.

Ἐπιγάστριος, ου, ventri deditus, ad ventrem spectans. 2) ventriculo incumbens. Neutrum subst. venter exterior. Ex ἐπί & γαστήρ.

Ἐπιγαυριάω, ῶ, insulto calamitoso. Pass. exsulto, laetor. 2) efferor animo & ferocior reddor.

Ἐπίγαυρος, ου, ὁ, ἡ, jactabundus. 2) fortis.

Ἐπιγειόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, cujus caulis humilis est, qui non erectum, sed humi stratum caulem habet.

Ἐπίγειον, ου, τό, apsis ima planetarum, auge. 2) funis, quo navis terrae alligatur. Ab seq.

Ἐπίγειος, ου, ὁ, ἡ, terrestris. 2) humi repens. Ex ἐπί & γέα, terra.

Ἐπιγειόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, a radice tantum foliatus. 2) sparsa humi folia habens. E praec. & φύλλον.

Ἐπιγελάω, ῶ, arrideo. 2) irrideo, insulto, in primis calamitoso.

Ἐπιγεμίζω, f. ίσω, onero, repleo.

Ἐπιγεννητουργός, όν, generationem efficiens.

Ἐπιγένημα, ατος, τό, id, quod ad aliquam rem quasi insuper accedit, accessio. 2) vitium vulneri accedens. Ab ἐπιγίνομαι.

Ἐπιγενής, έος, ὁ, ἡ, indigena. 2) natus post, adnatus, seu insuper natus. Ab eod.

Ἐπιγεννάω, ῶ, f. ήσω, adgenero, insuper genero.

Ἐπιγέννημα, ατος, τό, quod adnatum est. 2) symptoma.

Ἐπιγεννηματικός, ή, όν, adnatus, adjunctus velut natura. A praec.

Ἐπιγεραίρω, insuper honore adficio.

Ἐπιγεύομαι, f. εύσομαι, gusto, degusto.

Ἐπιγηθέω, ῶ, f. ήσω, gaudeo, laetor aliqua re.

Ἐπιγηΐς, ίδος, ἡ, herba quaedam humilis. Ab ἐπί & γῆ.

Ἐπιγίγνομαι, vel ἐπιγίνομαι, post nascor. 2) adnascor. 3) succedo, subsequor. 4) advenio, supervenio.

Ἐπιγιγνώσκω, f. ἐπιγνώσομαι, agnosco, cognosco, rescio, novi. 2) decerno, statuo. 3) amo, diligo, in N. T.

Ἐπιγλισχραίνω, viscosius reddo.

Ἐπιγλίχομαι, cupio, appeto.

Ἐπιγλυκαίνω, reddo dulce. 2) dulcesco.

Ἐπίγλυκος, ου, ὁ, ἡ, dulcis. 2) subdulcis.

Ἐπιγλύφω, f. ψω, insculpo, caelo.

Ἐπιγλωσσάομαι, vel ττάομαι, male loquor de aliquo. 2) male ominor alicui, male precor.

Ἐπιγλωσσίζομαι, vel ἐπιγλωττίζομαι, idem.

Ἐπιγλωσσίς, vel ἐπιγλωττίς, ίδος, ἡ, lingula, lingua minor. 2) membrana cartilaginosa rotunditatis oblongae, gutturi claudendo & reserando.

Ἐπιγνάμπτω, f. ψω, inflecto, intorqueo.

Ἐπίγναφος, ου, ὁ, ἡ, interpolitus, innovatus. Ex ἐπί & γνάπτω, polio.

Ἐπιγνώμη, ης, ἡ, cognitio. 2) venia.

Ἐπιγνωμοσύνη, ης, ἡ, arbitrium, cognitio.

Ἐπιγνώμων, ονος, ὁ & ἡ, arbiter, judex. 2) qui veniam dat, veniae facilis. 3) inspector sive aestimator frumenti. Ab ἐπιγνώσκω.

Ἐπιγνωρίζω, f. ίσω, demonstro.

Ἐπίγνωσις, εως, ἡ, cognitio, agnitio, scientia.

Ἐπι-

Ἐπίγνωστος, ου, ὁ, ἡ, cognitus, notus.
Ἐπιγονατίς, ίδος, ἡ, os latum & rotundum, quo genuum commissura tegitur, patella. 2) vestis genus ad genua pertinens. Ex ἐπὶ & γόνυ.
Ἐπιγονή, ῆς, ἡ, instauratio generis. 2) foetus. Ab ἐπιγίγνομαι.
Ἐπίγονος, ου, ὁ, ἡ, post natus, foetus succidaneus. 2) secundis nuptiis natus. Hinc ἐπίγονοι, ων, οἱ, posteri, filii. Ab eod.
Ἐπιγουνατίς, ίδος, ἡ, v. ἐπιγονατίς.
Ἐπιγουνίδιος, ου, ὁ, ἡ, genibus impositus. Ex ἐπὶ & γόνυ.
Ἐπιγουνίς, ίδος, ἡ, idem quod ἐπιγονατίς.
Ἐπιγράβδην, Adv. strictim, stringendo leviter. Ab ἐπιγράφω.
Ἐπίγραμμα, ατος, τὸ, titulus, inscriptio sive prosaica, sive metrica.
Ἐπιγραμματογράφος, ου, ὁ, scriptor epigrammatum.
Ἐπιγραμματοποιός, ὁ, idem.
Ἐπιγραφεύς, έως, ὁ, quæstor, qui pecuniam in ærarium conferendam describit.
Ἐπιγραφή, ῆς, ἡ, inscriptio, titulus. 2) caussa rei actæ. 3) auctoritas, eum alicujus rei auctores habemur. *Unde* 4) pro gloria dicitur. 5) indictio, descriptio census.
Ἐπιγράφω, f. ψω, inscribo. 2) adscribo, ut auctori. 3) acceptum refero. 4) viritim collationem describo. 5) testium nomina edo, quos producturus sum. 6) subscribo.
Ἐπίγρυπος, ου, ὁ, ἡ, nasum leviter incurvum habens. 2) curvus, aduneus.
Ἐπίγυια, τὰ, funes, quibus naves io litore alligantur. Idem ac γύαια.
Ἐπιγυμνάζομαι, insuper vel in aliqua re exerceo me.
Ἐπιδαίομαι, divido, distribuo.
Ἐπιδαίσιος, ου, ὁ, ἡ, communis, vel hereditate acceptus.
Ἐπιδαιτρεύομαι, εύομαι, f. εύσομαι, epulor, convivor. Hesych. Ab ἐπὶ & δαίτη, *epulum*.
Ἐπίδαιτρον, ου, τὸ, opsonium. Ex ἐπὶ & δαιτρός.
Ἐπιδάκνω, mordeo, pungo.
Ἐπιδακρύω, f. ύσω, defleo.
Ἐπίδαμος, ὁ & ἡ, *Dor.* pro ἐπίδημος, publicus.
Ἐπιδανείζω, f. είσω, ultra fœnero, super prius creditam pecuniam adhuc aliam novam credo. In *medio*, adhuc aliam fœnori sumo.
Ἐπίδασυς, εος, ὁ, ἡ, aliquantum hirsutus.
Ἐπιδαψιλεύομαι, f. εύσομαι, indulgeo, liberalem, copiosum, nimium me præbeo, in dando, dicendo, ridendo &c. addo corollarium seu auctarium.
Ἐπιδεής, έος, ὁ, ἡ, indigens. Ex ἐπιδέομαι.
Ἐπίδειγμα, ατος, τὸ, indicium, specimen.
Ἐπιδείελα, *Adv.* post meridiem. A seq.
Ἐπιδείελος, ου, ὁ, ἡ, pomeridianus, vespertinus.
Ἐπιδείκνυμι, vel ἐπιδεικνύω & ἐπιδείκνυμαι, ostendo, demonstro. 2) specimen artis edo, artem ostento, de oratoribus in primis, poetis, pictoribus, musicis; *unde* & 3) pro pingere, canere, dicere &c.
Ἐπιδεικτιάω, ῶ, ostendere vel ostentare me cupio, ostento. A praec.
Ἐπιδεικτικός, ή, όν, demonstrativus. 2) utens genere dicendi ad ostendendum ingenium & eloquentiam comparato: quod genus ipsum ἐπιδεικτικὸς dicitur, & oratio ipsa ἐπιδεικτική. Ab eod.
Ἐπιδεικτικῶς, *Adv.* ostentandi caussa. 2) demonstrative, copiose, luculenter. 3) aperte, io propatulo. 4) valde ornate. A præc.

Ἐπίδειξις, εως, ἡ, demonstratio. 2) ostentatio, artis specimen. 3) oratio, cantus &c. ipse, artis ostentandæ caussa editus.
Ἐπιδειπνέω, ῶ, f. ήσω, secundariam cœnam perago.
Ἐπιδείπνιος, ου, ὁ, ἡ, qui post cœnam est, fit &c. Ex ἐπὶ & δεῖπνον.
Ἐπιδειπνίς, ίδος, ἡ, q.d. post-cœnium, cœna secundaria. Ex iisd.
Ἐπιδείπνιον, ου, τὸ, idem.
Ἐπιδέκατος, άτη, ατον, decimus. 2) qui post decem penditur.
Ἐπιδεκτικός, ή, όν, capax. Ab ἐπιδέχομαι.
Ἐπιδελεάζω, escam impono.
Ἐπιδέμνιος, ου, ὁ, ἡ, in strato positus, qui in lecto est. Ex ἐπὶ & δέμνιον, *stratum*, *lectus*.
Ἐπιδεξιελευθέρως, *Adv.* dextre & ingenue. Ex ἐπιδέξιος & ἐλεύθερος, *ingenuus*.
Ἐπιδέξιος, ου, ὁ, ἡ, qui est ad dextram, dexter. 2) scitus, elegans. 3) urbanus, lepidus. 4) prosper, faustus.
Ἐπιδεξιότης, ητος, ἡ, dexteritas.
Ἐπιδεξίως, *Adv.* scite, decenter, lepide, prudenter.
Ἐπιδέομαι, f. δεήσομαι, insuper egeo. 2) egeo, indigeo.
Ἐπιδέρκομαι, inspicio.
Ἐπίδερκτος, ου, ὁ, ἡ, visibilis. A praec.
Ἐπιδερματίς, ίδος, ἡ, pellis, quæ est inter digitus anserum & avium hujus generis. 2) cuticula sensu destituta & veram cutem tegens. Ex ἐπὶ & δέρμα, *pellis*.
Ἐπιδερμίς, ίδος, ἡ, idem, & ex iisd.
Ἐπίδεσις, εως, ἡ, alligatio, obligatio, v. c. vulneris.
Ἐπιδεσμεύω, f. εύσω, innecto, obligo. 2) onus impono & alligo.
Ἐπιδεσμέω, ῶ, f. ήσω, idem.
Ἐπιδέσμιον, τὸ, fasciola.
Ἐπίδεσμος, ου, ὁ, & ἐπίδεσμον, τὸ, ligamen, id, quo vulnus obligatur, fascia.
Ἐπιδεσμοχαρής, ές, nodis gaudens. E pr. & χαίρω.
Ἐπιδεσπόζω, f. όσω, dominor.
Ἐπιδευής, έος, ὁ, ἡ, indigens. A seq.
Ἐπιδεύομαι, indigeo.
Ἐπιδέχομαι, excipio. 2) accipio, admitto. 3) suscipio, v. c. bellum.
Ἐπιδέω, obligo, alligo.
Ἐπιδεῶς, *Adv.* parce, non satis, insufficienter. Ab ἐπιδεής.
Ἐπίδηλος, ου, ὁ, ἡ, manifestus.
Ἐπιδήλως, *Adv.* manifeste.
Ἐπιδημεύω, f. εύσω, advena, peregrinus sum. 2) peregre advenio. 3) domi sum, non absum peregre.
Ἐπιδημέω, ῶ, f. ήσω, idem.
Ἐπιδήμησις, εως, ἡ, adventus peregre. 2) præsentia domi.
Ἐπιδημητικός, ή, όν, domi & quasi intra populi fines manens.
Ἐπιδημία, ας, ἡ, adventus, in primis Deorum.
Ἐπιδήμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, versans in populo. 2) civilis. 3) domesticus. 4) popularis. 5) publicus. 6) peregrious.
Ἐπιδημιουργέω, f. ήσω, perficio opus.
Ἐπιδημιουργός, ὁ, curator operis publici, ut murorum reficiendorum, ap. Thuc. ex interpretatione Schol. sed apud Procopium, Thuc. imitatorem, semper de opifice.
Ἐπίδημος, ου, ὁ, ἡ, advena, non inquilinus. 2) qui peregre venit. 3) qui versatur io populo, vulgaris.

Ἐπιδηλῶ, *Adv.* diu, multo, pro ἐπὶ δηλῶ.
Ἐπιδηρὸν, idem, pro ἐπὶ δηρόν.
Ἐπιδιαβαίνω, post alium, qui transiit, ipse etiam transeo. 2) transeo.
Ἐπιδιαγινώσκω, f. γνώσομαι, recognosco. 2) iterum decerno.
Ἐπιδιαθήκη, ης, ἡ, testamentum posterius.
Ἐπιδιαιρέω, divido, partior, describo.
Ἐπιδιαίτησις, εως, ἡ, dispensatio. 2) arbitrium. 3) victus ratio seu ordinatio.
Ἐπιδιαίτητος, ο, ὁ, ἡ, quæ iterum disceptatur, judicatur, v. c. lis.
Ἐπιδιαναπαύομαι, adquiesco.
Ἐπιδιακινδυνεύω, periclitor.
Ἐπιδιακρίνω, insuper judico: *de summo judice.*
Ἐπιδιαλάμπω, perluceo, eluceo per.
Ἐπιδιαμένω, permaneo.
Ἐπιδιαμονὴ, ῆς, ἡ, permansio, immoratio.
Ἐπιδιανέμω, insuper distribuo.
Ἐπιδιανοέω, post, insuper excogito.
Ἐπιδιαπέμπω, mitto insuper, sc. post alium jam missum.
Ἐπιδιαπλέω, f. εύσω, insuper navi trajicio. 2) trajicio.
Ἐπιδιαῤῥήγνυμαι, f. ήξω, disrumpo. *pass.* disrumpor in re aliqua.
Ἐπιδιασαφέω, f. ήσω, doceo, demonstro. 2) *pass.* cognoscor, perspectus sum.
Ἐπιδιασκεπάζω, f. άσω, recognosco, retracto.
Ἐπιδιασκέψις, εως, ἡ, recognitio, retractatio.
Ἐπιδιασύρω, perstringo, irrideo.
Ἐπιδιατάσσομαι, vel ἐπιδιατάττομαι, insuper mando, vel constituo. 2) insuper addo.
Ἐπιδιατείνω, intendo. 2) increbesco.
Ἐπιδιατίθημι, addo aliquid pactis, testamento &c. 2) depono.
Ἐπιδιατρίβω, f. ψω, tempus tero, moram traho in aliqua re.
Ἐπιδιαφθείρω, vitio, corrumpo.
Ἐπιδιδάσκω, f. ξω, doceo, quod restat, quod alter prætermisit.
Ἐπιδιδυμὶς, ίδος, ἡ, propria & intima testiculorum tunica dura, crassa & admodum valida. Ex ἐπὶ & δίδυμος, *testiculus.*
Ἐπιδίδωμι, insuper do, dono præterea. 2) *simpliciter*, do, trado, dedo. 3) cresco, augeor. 4) in convivium vocatus venio. 5) in dotem do.
Ἐπιδιέρχομαι, percenseo, percensendo, obeundo recognosco. ἐπιδιεξελθεῖν, inf. aor. 2. enarrare, explicare.
Ἐπιδιετὴς, έος, ὁ, ἡ, qui biennium excessit.
Ἐπιδιζήμαι, insuper quæro.
Ἐπιδιήγησις, εως, ἡ, repetita & accuratior narratio.
Ἐπιδικάζω, f. άσω, discepto. 2) sententia mea (hereditatem) adjudico. Hinc ἐπιδικάζομαι, cum genitiv. (hereditatem) jure peto, vel obtineo. 2) expeto.
Ἐπιδικαιόω, f. ώσω, litigo de re aliqua.
Ἐπιδικασία, ας, ἡ, legis actio de hereditate controversa.
Ἐπιδικαστὴς, ὁ, arbiter, familiæ herciscundæ *in primis*; *deinde* advocatus in quacunque re; *denique* expetitus aliis, utilitatis caussa, hereditas litigiosa, controversa.
Ἐπίδικος, ο, ὁ, ἡ, litigiosus, controversus. Ex ἐπὶ & δίκη, *jus.* *virgo* ἐπίδικος, de qua consanguinei jure certare possint, uter eam ducere uxorem debeat.

Ἐπιδίμοιρος, ου, ὁ, ἡ, plus quam duos habens besses.
Ἐπιδινέω, ῶ, f. ήσω, in orbem ago, verso.
Ἐπιδιορθόω, ῶ, f. ώσω, corrigo & emendo, quod dixi aut feci.
Ἐπιδιόρθωσις, εως, ἡ, correctio eorum, quæ dicta, vel acta sunt.
Ἐπιδιορθωτικὸς, ἡ, όν, qui ad corrigenda superiora adjicitur, quo corrigere volumus ea, quæ diximus. 2) emendandi vim habens.
Ἐπιδιουρέω, insuper mingo, v. c. pus præter dolorem.
Ἐπιδιπλασιάζω, f. άσω, duplico, ingemino.
Ἐπιδιπλοΐζω, idem.
Ἐπιδιπλόω, ῶ, f. ώσω, idem.
Ἐπιδιφριὰς, άδος, ἡ, currus circumferentia. Ex ἐπὶ & δίφρος, *currus.*
Ἐπιδίφριος, ο, ὁ & ἡ, qui super curru est, sedet aut pugnat. 2) sellularius: ut τέχνη, ars sellularia. 3) ignavus, mollis. Ex iisd.
Ἐπίδιχα, *Adv.* seorsum, separatim.
Ἐπιδίψιος, ου, ὁ, ἡ, siticulosus.
Ἐπιδίω, f. ίσω, insudo. Ex ἐπὶ & ἰδίω, *sudo.*
Ἐπιδιωγμὸς, ῦ, ὁ, persecutio. A seq.
Ἐπιδιώκω, f. ξω, insequor, persequor.
Ἐπιδοιάζω, dubito.
Ἐπίδομα, ατος, τὸ, adjectio, quæ supra justam mensuram datur emtori. Ab ἐπιδίδωμι.
Ἐπίδοξος, ου, ὁ, ἡ, *proprie*, de quo est aliqua opinio in futurum; *it.* qui exspectatur. 2) celeber, clarus, illustris. Ex ἐπὶ & δόξα.
Ἐπιδόξως, *Adv.* honorifice, gloriose. A præc.
Ἐπιδορατὶς, ίδος, ἡ, cuspis ferrea hastæ. Ex ἐ. & δόρυ, *hasta.*
Ἐπιδορπέω, ῶ, f. ήσω, cœnam secundariam sumo.
Ἐπιδορπίζομαι, f. ίσομαι, idem. Ab ἐπιδορπίς.
Ἐπιδόρπιος, ου, ὁ, ἡ, q. d. post-cœnius. 2) ad cœnam utilis. Ex ἐ. & δόρπον, *cœna.*
Ἐπιδορπὶς, ίδος, ἡ, q. d. post-cœnium, cœna secundaria. Ex iisd.
Ἐπιδόρπισμα, ατος, τὸ, quod in secundis mensis apponitur: bellaria. Ab ἐπιδορπίζομαι.
Ἐπιδορπισμὸς, ῦ, ὁ, cœnæ secundariæ sumtio. Ab eod.
Ἐπιδόσιμος, ου, ὁ, ἡ, addititius, ex accessione proveniens. Ab ἐπιδίδωμι.
Ἐπίδοσις, εως, ἡ, accessio, additamentum. 2) incrementum, v. c. artis. 3) largitio, erogatio publice facta, donativum, congiarium, emolumentum denique. Ab eod.
Ἐπιδοτικὸς, ἡ, όν, ad supererogandum propensus. Ab eod.
Ἐπιδουπέω, ῶ, f. ήσω, sonitum edo.
Ἐπιδοχεῖον, τὸ, receptaculum. A seq.
Ἐπιδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, susceptio. 2) successio. Ab ἐπιδέχομαι, *recipio.*
Ἐπιδράσσομαι, vel ἐπιδράττομαι, f. ξομαι, prehendo, arripio.
Ἐπιδρέπομαι, decerpo. 2) vindico mihi, assumo.
Ἐπιδρομὴ, ῆς, ἡ, incursus, irruptio. 2) levis & perfunctoria tractatio rei vel explicatio. 3) affluxus humorum ap. medicos. A τρέχω.
Ἐπιδρομία, ἡ, idem. A præc.
Ἐπίδρομος, ου, ὁ, ἡ, accessu facilis, planus. 2) in quem accedi solet. 3) incursionibus expositus.
Ἐπιδυναστεύω, f. εύσω, post alium obtineo imperium.
Ἐπιδυσφημέω, ῶ, infami adpellatione noto. 2) dicta prosequor verbis obscœnis & male ominatis.
Ἐπιδύω, & ἐπιδυνέω, f. ύσω, occido super.

Ἐπιω-

Ἐπιείκεια, ας, ἡ, æquitas, fummi juris moderatio. 2) clementia. 3) modeſtia, quum quis facile cedit, vel aliquid moderate fert, in meliorem partem accipit &c. item cetera ex adjectivo.

Ἐπιείκελος, ου, ὁ, ἡ, ſimilis.

Ἐπιεικεύω, ex æquo & bono ago, ſum mitis. A ſq.

Ἐπιεικής, έος, ὁ, ἡ, æquus. 2) decens, conſentaneus. 3) clemens, lenis. 4) bonus, modeſtus. 5) mediocris, non magnus. 6) qui bonus & frugi eſt. 7) probabilis, veroſimilis. 8) facilis. Ex ἐπὶ & εἴκω, *ſimilis, vel conſentaneus ſum*.

Ἐπιείκησις, εως, ἡ, pietas. A præc. Sed potius ἐπιείκησις legendum, ut ſit a ſequente.

Ἐπιεικίζω, f. ίσω, ex fide bona, ex æquo & bono ſtatuo, arbitror.

Ἐπιεικτὸς, ὁ, ὁ, tolerabilis. 2) facile cedens. Ex ἐπὶ & εἴκω, *cedo*.

Ἐπιεικῶς, *Adv.* non abſurde. 2) mediocriter, moderate. 3) clementer. 4) valde, ſufficienter. 5) fere, plerumque, crebro.

Ἐπιέλδομαι, deſidero, cupio.

Ἐπιέλπομαι, ſpero.

Ἐπιέννυμι, induo.

Ἐπιέπομαι, inſequor.

Ἐπιζαρέω, infeſto, gravo.

Ἐπιζαφελής, έος, ὁ, ἡ, vehemens, ardens.

Ἐπιζάφελος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Ἐπιζαφελῶς, *Adv.* vehementer, ardenter.

Ἐπιζάω, ῶ, f. ήσω, vel ήσομαι, ſupervivo, ſuperſtes ſum. 2) diu vivo.

Ἐπίζεμα, ατος, τὸ, decoctum, genus medicamenti. Ab ἐπιζέω.

Ἐπιζεύγνυμι, vel ἐπιζευγνύω, f. ζεύξω, conjungo, innecto, adjungo.

Ἐπιζευκτήρ, ῆρος, ὁ, catena. 2) ſeries.

Ἐπίζευξις, εως, ἡ, conjunctio. 2) iteratio. 3) Figura rhetorica, quum eadem vox repetitur cum vehementia.

Ἐπιζέω, f. έσω, ferveſco.

Ἐπίζηλος, ου, ὁ, ἡ, æmulandus, invidendus, præclarus.

Ἐπιζηλοτυπέω, ῶ, f. ήσω, zelotypia laboro. *In vulgg. apud Lucian. ſed ibi ἐπὶ ζηλ. legendum*.

Ἐπιζήμιος, ου, ὁ, ἡ, damnoſus, noxius. 2) cui multa eſt irrogata. Ex ἐπὶ & ζημία.

Ἐπιζημιόω, f. ώσω, multam irrogo.

Ἐπιζημίως, *Adv.* damnoſe.

Ἐπιζητέω, ῶ, f. ήσω, requiro, rei amiſſæ deſiderio teneor. 2) poſco.

Ἐπιζήτημα, ατος, τὸ, quæſtio.

Ἐπιζητήσιμος, ου, ὁ, ἡ, qui requiri poteſt; aut ſolet; appetibilis, ſtudio dignus.

Ἐπιζήτησις, εως, ἡ, requiſitio, deſiderium.

Ἐπιζυγόω, ῶ, f. ώσω, claudo, munio januam, ut ſimplex.

Ἐπιζώστρα, ας, ἡ, balteus. Ex ἐπὶ & ζωστὴρ, *cingulum*.

Ἐπίηρος, ου, ὁ, ἡ, adjutor.

Ἐπιηφρονέως, ὁς, *Jon.* pro ἐπιηφρονέως.

Ἐπίηρος, ου, ὁ, ἡ, auxiliator. 2) gratiam referens. Ex ἐ. & ἦρα.

Ἐπιθαλάμιον, ου, τὸ, carmen nuptiale. A ſeq.

Ἐπιθαλάμιος, ου, ὁ, ἡ, nuptialis. Ex ἐ. & θάλαμος.

Ἐπιθαλασσίδιος, vel ἐπιθαλαττίδιος, ία, ιον, vel ὁ, ἡ, maritimus. A ſeq.

Ἐπιθαλάσσιος, vel ἐπιθαλάττιος, idem.

Ἐπιθαλπής, έος, ὁ, ἡ, calidus. 2) jucundus, delectabilis. Ex ἐπὶ & θάλπω, *foveo*.

Ἐπιθαμβέω, ῶ, f. ήσω, cum ſtupore admiror, ſtupeo.

Ἐπιθανάτιος, ου, ὁ, ἡ, morti deſtinatus, capitis damnatus. A ſeq.

Ἐπιθάνατος, ου, ὁ, ἡ, mortem arceſſens, letifer. 2) morti vicinus.

Ἐπιθανάτως, *Adv.* cum vitæ periculo. A pr.

Ἐπιθανής, έος, ὁ, ἡ, morti propinquus. Ex ἐπὶ & θνήσκω, *morior*.

Ἐπιθαρσέω, ῶ, f. ήσω, fiduciam ſumo, confidentior fio.

Ἐπιθαρσύνω, f. υνῶ, fidentem reddo, animum addo.

Ἐπιθαυμάζω, f. άσω, donis honoro.

Ἐπιθεάζω, f. άσω, deorum opem contra aliquem imploro. 2) deorum iram alicui imprecor.

Ἐπιθειάζω, f. άσω, numine divino afflor, inſtinctu divino agor. 2) vaticinor. 3) deos precor. 4) per deos obteſtor: deorum teſtimonio utor. 5) imprecor. 6) conſecro.

Ἐπιθείασις, εως, ἡ, afflatus divinus. 2) obteſtatio, quæ fit per deos vel deum. 3) precatio, qua dei opem imploramus. A pr.

Ἐπιθειασμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.

Ἐπίθεμα, ατος, τὸ, quicquid imponitur, ſeu ſuperimponitur, ut 2) ſtatua, quæ defuncti ſepulcro imponitur. 3) operculum. 4) corona. 5) cinctura.

Ἐπιθεραπεύω, f. εύσω, obſequium præſto.

Ἐπίθεσις, εως, ἡ, impoſitio. 2) adgreſſio, invaſio. 3) rerum novarum molitio. 4) conjuratio. 5) inſidiæ, impoſtura. 6) amor, concupiſcentia, libido.

Ἐπιθεσπίζω, f. ίσω, oraculum reddo, ſancio oraculo, auſpicio addico aliquid.

Ἐπιθεσπισμὸς, οῦ, ὁ, oraculum, ſcitum. A pr.

Ἐπιθετέον, imponendum, aggrediendum. Ab ἐπιτίθημι.

Ἐπιθέτης, ου, ὁ, impoſtor, inſidiator. Ab eod.

Ἐπιθετικὸς, ή, όν, aptus ad fallendum, fallax. 2) adgreſſu promptus, audax. Ab eod.

Ἐπιθετικῶς, *Adv.* epitheti loco, cognomine.

Ἐπίθετος, ου, ὁ, ἡ, adjectus, qui adjici ſolet. 2) aliunde invectus. 3) commentitius. 4) ſimulatus, adfectatus. 5) impoſitus, qui imponi ſolet. Hinc τὸ ἐπίθετον, vel τὸ ἐπίθετον ὄνομα, apud Grammaticos eſt Nomen Adjectivum.

Ἐπιθέτως, pro ἐπιθετικῶς. A pr.

Ἐπιθέω, adcurro, incurro, irruo.

Ἐπιθεωρέω, ῶ, f. ήσω, proſpicio, contemplor, conſidero.

Ἐπιθήγω, acuo, exacuo.

Ἐπιθήκη, ης, ἡ, acceſſio, additio.

Ἐπίθημα, ατος, τὸ, (alias ἐπίθεμα) operculum, tegmen.

Ἐπιθηματουργία, ας, ἡ, januarum, tectorum, & aliorum operimentorum confectio. A pr. & ἔργον.

Ἐπιθηματόω, ῶ, operculo claudo. Ab eod.

Ἐπιθηραρχία, ας, ἡ, munus quo quis aliis θηράρχοις, vel quatuor elephantis præeſt. A ſeq.

Ἐπιθήραρχος, ου, ὁ, ἡ, qui aliis θηράρχοις præeſt, vel qui quatuor elephantos regit. Ex ἐπὶ & θήραρχος, *præfectus belluarum, ſeu elephantorum*.

Ἐπιθιγγάνω, & ἐπιθίγω, attingo, tango.

Ἐπιθλίβω, f. ψω, premo.

Ἐπίθλιψις, ἡ, compreſſio.

Ἐπιθοάζω, inſideo. 2) ſedeo.

Ἐπιθολόω, ῶ, f. ώσω, infuſco, obſcuro, perturbo.

Ἐπιθορέω, ῶ, adſilio, inſilio, ſuperſilio.

Ἐπιθόρνυμαι, ineo feminam. A pr.

Ἐπιθορυβέω, ῶ, f. ήσω, adstrepo secundo rumore, admurmuro.

Ἐπίθρεπτος, ου, bene nutritus de carne, significat majorem carnis molem.

Ἐπιθρηνέω, ῶ, f. ήσω, lugeo, plango, super mortuo scil.

Ἐπιθρομβόω, ῶ, in grumos cogo, coagulo. Nicand. ἢν ἐπιθρομβωθῇ, si coaguletur.

Ἐπιθρώσκω, insilio. 2) subsilio, subsultim progredior.

Ἐπιθυμέω, ῶ, f. ήσω, cupio, concupisco, desidero. Ex ἐ. & θυμός.

Ἐπιθύμημα, ατος, τὸ, cupiditas, desiderium. 2) res appetita. A pr.

Ἐπιθύμησις, εως, ἡ, cupiditas, appetitio. Ab eodem.

Ἐπιθυμητὴς, ῆ, ὁ, qui tenetur alicujus rei desiderio, cupidus. Ab eod.

Ἐπιθυμητικός, ὴ, όν, ad concupiscendum propensus, insitam concupiscendi facultatem habens. 2) impellens ad concupiscendum. τὸ ἐπιθυμητικὸν, libido, cupiditas.

Ἐπιθυμητικῶς, *Adv.* cupide. cum ἔχω, cupiditate teneri. Ab ἐπιθυμέω.

Ἐπιθυμητός, ὴ, όν, desiderabilis. Ab eod.

Ἐπιθυμία, ας, ἡ, cupiditas, desiderium, aviditas. 3) libido, cupiditas effrenata. Ex ἐπὶ & θυμός, *animus*.

Ἐπιθυμίαμα, ατος, τὸ, suffimentum, quod ad suffiendum adoletur. A seq.

Ἐπιθυμιάω, ῶ, f. άσω, suffio, odoramenta adoleo, seu accendo.

Ἐπιθυμοδειπνος, ου, ὁ, ἡ, coenas appetens.

Ἐπιθύνω, corrigo. Ex ἐπὶ & ἰθύνω, *dirigo*.

Ἐπιθυσιάζω, rem divinam facio.

Ἐπιθύω, f. ύσω, impetu feror in aliquem. 2) immolo vel sacrifico post alium. 3) immolo, sacrifico super aliquo scil. coepto, velut foedere. Ex ἐ. & θύω.

Ἐπιθωρακίδιον, ου, τὸ; vestis, quae thoraci superinduitur.

Ἐπιθωρακίζω, f. ίσω, lorico. 2) super thoracem aliquid induo.

Ἐπιθωρήσσομαι, f. ήξομαι, armor, adversus aliquem, bellum paro in aliquem.

Ἐπιθωΰσσω, f. ξω, acclamo, vociferando incito.

Ἐπιΐδμων, ονος, ὁ, ἡ, gnarus, peritus.

Ἐπιΐζομαι, insideo.

Ἐπιΐστωρ, ορος, ὁ, ἡ, sciens, peritus.

Ἐπικαγχάζω, f. άσω, cachinno aliquid excipio.

Ἐπικαγχλάζω, pro ἐπικαγχάζω.

Ἐπικαθαιρέω, f. ήσω, destruo, diruo.

Ἐπικαθέζομαι, insideo.

Ἐπικαθεύδω, indormio. 2) incubo.

Ἐπικάθημαι, insideo. 2) sedeo.

Ἐπικαθιζάνω, insideo.

Ἐπικαθίζω, f. ίσω, impono. 2) insideo.

Ἐπικάθισμα, ατος, τὸ, insessus. A praec.

Ἐπικαθίστημι, substituo, sufficio. aor. 1. ἐπικατέστησα. *Pass.* ἐπικατεστάθην. ἐπικατασταθεὶς, substitutus.

Ἐπικαινίζω, f. ίσω, instauro, innovo.

Ἐπικαινοτομέω, f. ήσω, idem quod καινοτ. Eus.

Ἐπικαιρία, ἡ, opportunitas. Ex ἐ. & καιρός.

Ἐπικαίριος, ου, ὁ, ἡ, opportunus, commodus. 2) praecipuus. 3) temporarius.

Ἐπικαιρίως, opportune. A pr.

Ἐπίκαιρος, ου, ὁ, ἡ, idem, quod ἐπικαίριος.

Ἐπικαίρως, *Adv.* opportune. A pr.

Ἐπικαίω & ἐπικάω, f. αύσω, accendo, incendo, amburo. ἐπικεκαυμένος, adustus.

Ἐπικαλαμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, spicilegium facio. 2) spolio bonis, quae ab aliis relicta sunt.

Ἐπικαλέω, ῶ, & -ῶμαι, nomino, appello, cognomino. 2) pro ἐγκαλέω, objicio, vitio verto. 3) invoco, imploro. 4) testem facio. ἐπικαλέομαι, οῦμαι, *med.* invoco, imploro. 2) provoco ad aliquem, superiorem appello. ἐπεκαλεσάμην, aor. *Pass.* ἐπικαλοῦμαι, cognominor. ἐπικληθεὶς, cognominatus, aor. 1. *part.* 2) postulor, accusor.

Ἐπικάλυμμα, ατος, τὸ, tegmen, operimentum. 2) praetextus.

Ἐπικαλυπτήριον, ου, τὸ, idem, n. 1.

Ἐπικαλύπτω, f. ψω, tego, contego. 2) obscuro.

Ἐπικάλυψις, εως, ἡ, obvolutio.

Ἐπικαμπὴ, ῆς, ἡ, inflexio, incurvatio.

Ἐπικαμπὴς, έος, flexus, curvus. Ab ἐπικάμπτω.

Ἐπικαμπτὸς, ὀς, ὁ, ἡ, inflexus, incurvus. Ab eod. (sed videtur haec lectio minus proba.)

Ἐπικάμπιος, ου, ὁ, ἡ, idem. A seq.

Ἐπικάμπτω, f. ψω, inflecto. 2) persuadeo, animum alicujus ad meam voluntatem inflecto.

Ἐπικαμπύλος, ου, ὁ, ἡ, incurvus.

Ἐπικαμπῶς, cum flexu, flexuose. Ab ἐπικαμπής.

Ἐπίκαμψις, ἡ, flexus, conversio, v. c. navis.

Ἐπικανθίδες, ων, αἱ, canthorum radices.

Ἐπικάρ, *Adv.* ad verticem in caput. v. ἔγκαρ.

Ἐπικαρπία, ας, ἡ, fructus, seu fructuum proventus. 2) usus rei fructuosus, fructuum perceptio. 3) quaestus, foenus. 4) vectigal, quod a fructibus provenit.

Ἐπικαρπίδιος, ου, qui fructibus (pomis) inest extrinsecus.

Ἐπίκαρπος, ου, ὁ, ἡ, frugifer, fructifer, qui semen continet. Ex ἐ. & καρπός.

Ἐπικαρπολογέω, spicilegium facio. Ex ἐπὶ, καρπὸς, & λέγω, *colligo*.

Ἐπικάρσιος, ίη, ιον, vel ἐπικάρσιος, ου, ὁ, ἡ, obliquus, transversus, ut κάρσιος.

Ἐπικαρυκεύω, insuper condio, condimentum aliud addo. v. καρύκη.

Ἐπικαταβαίνω, descendo.

Ἐπικαταβάλλω, deprimo, demitto.

Ἐπικατάγνυμι, insuper frango.

Ἐπικατάγομαι, post alium appello.

Ἐπικαταδαρθάνω, indormio. ἐπικαταδαρθεῖν, aor. 2. indormire, indormisse.

Ἐπικαταδέω, f. ήσω, alligo, ut onus dorso equi, devincio v. c. vulnus.

Ἐπικαταδύομαι, mergo me.

Ἐπικαταθέω, decurro, incurro.

Ἐπικατακλείω, f. είσω, concludo, recondo.

Ἐπικατακλίνω, reclino in, repono in.

Ἐπικατακλύζω, f. ύσω, aquis obruo, inundo.

Ἐπικατακοιμάομαι, ῶμαι, indormio.

Ἐπικατακολουθέω, insequor, persequor.

Ἐπικαταλαμβάνω, occupo, anteverto. 2) adsequor. 3) opprimo.

Ἐπικαταμωκάομαι, irrideo, subsanno.

Ἐπικαταπηδάω, desilio in.

Ἐπικαταπίπτω, incumbo in aliquem.

Ἐπικαταπλάσσω, -ττω, emplastrum impono.

Ἐπικαταπρήθω, comburo super aliquo.

Ἐπικαταράομαι, diris devoveo.

Ἐπικαταρράσσω, vel ἐπικαταρήσσω, percutio, impetuose impello, vel insilio. 2) *in pass.* immittor.

Ἐπι-

Ἐπικατάρατος, ου, ὁ & ἡ, sacer, exsecrabilis.
Ἐπικαταῤῥέω, desuper influo, illabor e superiore loco.
Ἐπικαταῤῥήγνυμαι, super aliqua re frango, discindo v. c. vestes a pectore, luctus caussa, super defuncto.
Ἐπικαταῤῥίπτω, superinjicio.
Ἐπικαταῤῥέω, desuper defluo aliquo.
Ἐπικατασείω, f. σείσω, super decutio, super deturbo.
Ἐπικατασκάπτω, f. ψω, superfodio, diruo super.
Ἐπικατασκευάζω, exstruo, comparo.
Ἐπικατασπάω, detraho.
Ἐπικατασπένδω, f. σπείσω, libo super, victima v. c.
Ἐπικαταστρατοπεδεύω, castra loco contra aliquem.
Ἐπικαταστρέφω, f. ψω, inverto jaciendo super aliquem.
Ἐπικατασφάζω, & σφάττω, f. ξω, macto super, insuper, v. c. super tumulo.
Ἐπικατατέμνω, concido, lacero.
Ἐπικατατρέχω, hostiliter impetum facio, irruo in aliquem, persulto regionem incursionibus infestis.
Ἐπικαταφέρομαι, deferor, delabor (super aliquem) *de pluvia* &c. praeceps ruo.
Ἐπικαταφορά, ᾶς, ἡ, *Vocabulum Mathematicum*, praeceps locus in octavo ab horoscopo signo.
Ἐπικαταφερής, ου, ὁ, ἡ, pronus, proclivis.
Ἐπικαταχωννύω, f. χώσω, adobruo super mortuo humum.
Ἐπικαταψάω, superficiem, v. c. soli, leviter rado, sarrio.
Ἐπικαταψεύδομαι, mentior adversus aliquem, de aliquo falsa refero.
Ἐπικατείδω, inspicio.
Ἐπικατέρχομαι, desuper descendo in, v. c. e capite in stomachum.
Ἐπικατεσκεύω, ῶ, desusum, transfusum, seu decapulatum, vel elutriatum superpono, vel indo compositioni.
Ἐπικατέρχομαι, idem quod ἐπικατέρχομαι.
Ἐπικατέχω, retineo super aliquo loco.
Ἐπικατηγορέω, insuper exprobro. 2) explico insuper.
Ἐπικατηγόρησις, εως, ἡ, addita rei explicatio, significatio, ut in *Alba longa*, τὸ *longa* est figurae ἐπικατηγόρησις.
Ἐπικατοικέω, inhabito, incolo.
Ἐπικατονομάζω, dedico, consecro, sc. ut nomen ab eo accipiat, cui consecratur.
Ἐπικατορθόω, bene gero insuper, sc. post alias res bene gestas.
Ἐπικαττύω & ἐπικαττύομαι, veteramentarii sutoris artem exerceo, coria obsoleta & detrita consuo.
Ἐπικαυλόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, a caule tantum foliatus. Ex ἐπὶ, καυλός, *caulis*, & φύλλον.
Ἐπίκαυμα, ατος, τὸ, adustio. 2) id ipsum, quod adustum est. 3) genus ulceris citra nigram oculi partem: inustionem lat. medici vocant. Ab ἐπικαίω, *aduro*, ut sqq.
Ἐπίκαυσις, εως, ἡ, idem.
Ἐπίκαυστος, & ἐπίκαυτος, ου, ὁ, ἡ, praeustus.
Ἐπικαυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, glorior adversus aliquem. 2) insulto alicui.
Ἐπικαύχησις, εως, ἡ, insultatio.
Ἐπικαχλάζω, strepito, *de aqua illisa saxis*. 2) irrideo, cachinnor.
Ἐπικάω, idem quod ἐπικαίω.

Ἐπίκειμαι, impositus sum, superimpositus sum. 2) jaceo super. 3) incumbo, immineo.
Ἐπικείρω, attondeo. 2) praecido.
Ἐπικεκρυμμένως, occulte, obscure. Ab ἐπικρύπτω.
Ἐπικέλευσις, εως, ἡ, acclamantium cohortationes.
Ἐπικελεύω & ἐπικελεύομαι, hortor.
Ἐπικέλλω, appello, vel appellor, pervenio. f. ἐπικέλσω. aor. 1. ἐπέκελσα. ἐπικέλσαι.
Ἐπικενος, ου, ὁ, ἡ, inanis, vanus.
Ἐπικεντρίζω, stimulum, calcar addo. Anthol.
Ἐπικεράννυμι, vel ἐπικεράω, ῶ, admisceo.
Ἐπίκερας, vel ἐπικέρας, ατος, τὸ, foenum Graecum.
Ἐπικεραστικός, ἡ, όν, cui temperandi vis inest, obtundens vel temperans, v. c. malignitatem morbi. Ex ἐ. & κεράννυμι.
Ἐπικερδής, έος, ὁ, ἡ, quaestuosus, lucrosus. Hinc τὸ ἐπικερδές, lucrum. Ex ἐ. & κέρδος.
Ἐπικερτομέω, ῶ, f. ήσω, maledictis seu probris incesso super aliqua re. 2) falsum timorem incutere alicui cupio. 3) deludo, derideo.
Ἐπικερτόμημα, ατος, τὸ, dictum mordax cum irrisione. 2) objurgatio.
Ἐπικερτόμησις, εως, ἡ, idem.
Ἐπικεύθω, f. εύσω, occulo, celo.
Ἐπικεφάλαιον, ου, τὸ, capitatio, id, quod in capita singula penditur, tributum capitulare, Philox.
Ἐπικεφαλαιόω, in summam colligo.
Ἐπικήδειος, ου, ὁ, ἡ, funebris. Hinc τὸ ἐπικήδειον, ου, epicedium, carmen funebre, Naenia. Ex ἐπὶ & κῆδος, *funus*.
Ἐπικήκαστος, ου, ὁ, ἡ, ridiculus, infamis. Ex ἐπὶ & κηκάζω, *conviciis insector*.
Ἐπικήπιος, ου, ὁ, ἡ, hortensis. Ex ἐπὶ & κῆπος.
Ἐπικήριος, ου, ὁ, ἡ, &
Ἐπίκηρος, ου, ὁ, ἡ, fato letifero obnoxius, fatalibus morbis obnoxius. 2) caducus, fluxus. Ex ἐπὶ & κήρ, *fatum, noxa exitialis*.
Ἐπικηρυκεία, ας, ἡ, legatio de pace aut foedere. 2) de alia re.
Ἐπικηρύκευμα, τος, τὸ, idem.
Ἐπικηρυκεύομαι, per caduceatorem, seu praeconem pacem peto. Dicitur tamen & de nunciis privatorum. 2) mentionem facio (sc. in senatu vel apud populum) pacis cum hoste faciendae. 3) pronuncio, praedico, edico, denuncio.
Ἐπικήρυξις, εως, ἡ, pronunciatio pecuniae per praeconem, vel denunciatio poenae per praeconem. A sq.
Ἐπικηρύσσω, -ύττω, f. ξω, per praeconem pecuniam publice ei polliceor, qui aliquem vivum mortuumve tradiderit: item, qui alicujus rei indicium fecerit. 2) per praeconem edico, denuncio, veluti capitis poenam, si quis quid fecerit. 3) potestatem praedandi in finibus alicujus publice facio. 4) sufficio, substituo.
Ἐπικήρως, *Adv.* more eorum, qui fatalibus morbis, vel fato etiam mortifero obnoxii sunt. Ab ἐπίκηρος.
Ἐπικίδναμαι, diffipor, dispergor super.
Ἐπικιναίδισμα, τὸ, cinaedicum factum, dictum, gestusve. Ab ἐπὶ & κιναιδίζομαι.
Ἐπικινδυνεύομαι, f. εύσομαι, in periculo versor, in periculum adductus sum.
Ἐπικίνδυνος, ου, ὁ, ἡ, periculosus.
Ἐπικινδυνώδης, ες, idem.
Ἐπικινδύνως, *Adv.* periculose.
Ἐπικιρνάω, admisceo.
Ἐπικλάζω, flecto, infringo.

Ἐπι-

Ἐπικλαίω, fleo super. 2) fleo.
Ἐπίκλαυτος, ου, ὁ, ἡ, flebilis, lamentabilis.
Ἐπικλάω, ῶ, f. άσω, frango, flecto. 2) animum alicujus flecto in aliam sententiam, ad misericordiam. 3) reflecto. ἐπικλασθῆναι, aor. 1. *pass.* frangi, flecti, nempe animo. ἐπικεκλασμένος, reflexus.
Ἐπικλεής, έος, ὁ, ἡ, gloriosus, celeber. Ex ἐπὶ & κλέος, *gloria*.
Ἐπικλείω, celebro. 2) perhibeo, dico, nomino, appello. 3) invoco. 4) occludo. Ex ἐπὶ & κλείω, *celebro* & *claudo*.
Ἐπίκλημα, ατος, τὸ, criminis objectio. 2) accusatio. 3) crimen, quod objicitur. Ab ἐπικαλέω.
Ἐπίκλην, *Adv.* cognomento, *est Accus.* ab inusitato nominativo ἐπίκλη, pro ἐπίκλησις.
Ἐπικληρικός, ἡ, όν, ad ἐπίκληρον pertinens, de ea agens &c. A seq.
Ἐπίκληρος, ἡ, femina, ad quam universa hereditas pertinet. 2) orba. 3) locuples, opulenta. Ex ἐπὶ & κλῆρος, *sors*, *hereditas* &c.
Ἐπικληρόω, f. ώσω, sorte attribuo. 2) decreto aut quocunque modo attribuo, assigno.
Ἐπικλήρωσις, sortitio, attributio per sortem facta.
Ἐπίκλησις, εως, ἡ, cognomen. 2) invocatio. 3) ignominia. Ab ἐπικαλέω.
Ἐπίκλητος, ου, ὁ, ἡ, advocatus, evocatus, accitus. 2) nobilis, celeber. 3) attributus, designatus. 4) conviva extra ordinem vocatus, umbra. 5) reprehensione dignus, vituperandus, infamis.
Ἐπικλινής, έος, ὁ καὶ ἡ, declinans, deorsum vergens, declivis, devexus. Ab ἐπικλίνω.
Ἐπικλιντής, ου, ὁ, inclinans, faciens, ut quid inclinet. Ab eod.
Ἐπίκλιντρον, ου, τὸ, sella, vel lectus, in quo nos reclinare vel recumbere possumus.
Ἐπικλίνω, acclino, inclino, declino, jaceo super. Apollon. ἐπικέκλιται, adjacet. ἐπικεκλιμένος, inclinatus, Thuc.
Ἐπίκλισις, εως, ἡ, inclinatio. 2) reclinatio, ad &c.
Ἐπικλονέω, ῶ, f. ήσω, concutio, perturbo. 2) valde concutio.
Ἐπίκλοπος, ου, ὁ, ἡ, furax, avidus furandi. 2) furtivus, occultus. 3) subdolus, vafer, versutiloquus. 4) *Subst.* fur. Ex ἐπὶ & κλέπτω, *furor*.
Ἐπικλύζω, f. ύσω, proluo. 2) inundo, submergo. 3) tropice, ut inundo ap. lat. 4) in aor. 1. abundo.
Ἐπίκλυσις, εως, ἡ, proluvies, diluvium maris terram obruentis. 2) inundatio.
Ἐπικλυσμός, οῦ, ὁ, inundatio.
Ἐπίκλυστος, ον, inundatus, aquis obrutus.
Ἐπικλυτὸς, οῦ, ὁ, ἡ, celeber, inclytus.
Ἐπικλύω, f. ύσω, audio. 2) celeber sum.
Ἐπικλώθω, neo, fatalia stamina duco. ἐπέκλωσεν, destinavit. ἐπεκλώσαντο, destinarunt. ἐπικεκλωσμένα, fato destinata. ἐπικλωσθεὶς, sorte attributus.
Ἐπικνάμπτω, inflecto, intorqueo: propter Homericum ἐπικνάμψασα. Sed ibi plerique legunt ἐπιγνάμψασα. Ex ἐπὶ & γνάμπτω, *flecto*.
Ἐπικνάω, ῶ, &
Ἐπικνήθω, f. ήσω, intero, ut ramenta casei, aliæ.
Ἐπικνίζω, f. ίσω, in superficie scalpo. 2) per summa incido.
Ἐπίκνισις, εως, ἡ, scarifatio, incisio, quæ per summas partes fit. 2) scalptura. A pr.
Ἐπικοιλὶς, ίδος, ἡ, superior palpebra, cilium, ut *simplex*. v. ἐπισκυνίδες.

Ἐπίκοιλος, ον, cavus.
Ἐπικοιμάομαι, ῶμαι, indormio, incumbo dormiens. 2) negligens, supinus, securus sum in re aliqua.
Ἐπικοίμησις, ἡ, cubitus in aliquam corporis partem in somno.
Ἐπίκοινος, ου, ὁ, ἡ, communis, promiscuus. Hinc τὰ ἐπίκοινα, ων, nomina epicœna, quæ sub una terminatione utrumque sexum denotant.
Ἐπικοινόω, & -όομαι, communico.
Ἐπικοινωνέω, ῶ, f. ήσω, commune habeo.
Ἐπικοινωνός, όν, particeps.
Ἐπικοίρανος, ὁ, rex, dux.
Ἐπικοιτάζομαι, cubile habeo, vel constituo in.
Ἐπικοκκάζω, arrideo. Vox comica a κοκκάζω, *rideo*, *ludo*. Unde
Ἐπικοκκάστρια, arridere, alludere solita. epith. Echus. Vox Com. pro qua alii ἐπικοκκύστρια, ab ἐπικοκκύζειν, more κόκκυγος accinere.
Ἐπικολλάω, ῶ, f. ήσω, adglutino. 2) *pass.* adhæreo alicui.
Ἐπικόλλημα, ατος, τὸ, id, quod glutino alicui rei jungitur.
Ἐπικολπίδιος, ου, ὁ, ἡ, qui in sinu gestatur. Ex ἐπὶ & κόλπος, *sinus*.
Ἐπικομίζω, f. ίσω, curo, procuro.
Ἐπικομμόω, f. ώσω, ornatu nimis exquisito excolo.
Ἐπικομπάζω, f. άσω, jactabundis verbis prædico. 2) per jactationem addo.
Ἐπικομπέω, ῶ, f. ήσω, jactito, ostento.
Ἐπικομψεύω, exquisite orno.
Ἐπικόπανον, ου, τὸ, mensa coquorum, supra quam carnes secari solent.
Ἐπικοπή, ῆς, ἡ, incisio, præcisio, v. c. qua arborum extremæ partes præciduntur.
Ἐπίκοπος, ου, ὁ, ἡ, accisus, præcisus. 2) brevis; *Subst.* τὸ, lignum, quod supponitur rei, quæ secatur.
Ἐπικόπτης, ου, ὁ, reprehensor. A seq.
Ἐπικόπτω, f. ψω, incido, præcido, in cacumine cædo. 2) accido, vires attenuo, retundo, reprimo, inhibeo. 3) reprehendo.
Ἐπικορίζω, sperno, rejicio. Gaza apud Aristot.
Ἐπικόρμιον, τὸ, lignum, quod supponitur rei secandæ. Ex ἐπὶ & κορμός.
Ἐπικόρσιος, ου, ὁ, ἡ, qui supra tempora s. maxillas est. Ex ἐπὶ & κόρσαι, *tempora*.
Ἐπικορύσσομαι, armor adversum aliquem.
Ἐπικὸς, epicus, ut Poeta epicus. Ab ἔπος. (Carmina epica dicta, ideo sic usurpantur, quod scripta sint per ἔπη, hoc est versus justæ longitudinis, & opponuntur carminum illi generi, quod habet versus breviores, ἔπος seu versum (lineam vulgo usurpamus) non implentes.)
Ἐπίκοτος, ὁ, ἡ, ira dignus. τὰ ἐπίκοτα, culpanda, ob quæ quis merito irascatur. Hesych.
Ἐπικοτταβίζω, f. ίσω, defundo guttas in poculo epoto relictas in terram, vel pelvim, ita, ut sonitum reddant. v. κοτταβίζω.
Ἐπικότως, *Adv.* irate, iracunde. Hesych. Ab ἐπίκοτος.
Ἐπικουρέω, ῶ, f. ήσω, auxilior, auxilio venio.
Ἐπικούρημα, τὸ, auxilium. A pr.
Ἐπικούρησις, εως, ἡ, opitulatio. Ab eod.
Ἐπικουρία, ας, ἡ, auxilium. Ab ἐπίκουρος.
Ἐπικουρικός, ἡ, όν, auxiliaris. Hinc τὸ ἐπικουρικὸν, οῦ, auxiliares copiæ. A pr.
Ἐπικούριος, ου, ὁ, ἡ, auxiliaris. A seq.
ἘΠΊΚΟΥΡΟΣ, ου, ὁ, ἡ, auxiliator, adjutor.

Ἐπικουφίζω, f. ίσω, allevo.
Ἐπικραδαίνω, & ἐπικραδάω, evibro, quatio super.
Ἐπικράζω, inclamo.
Ἐπικραίνω & ἐπικραιαίνω, efficio, perficio. Hinc aor. 1. ἐπικρήηνον, apud Homerum, perfice. *item* confirmo, ratum facio dictum, promissum.
Ἐπικρανίς, ίδος, ἡ, cerebellum. Ex ἐπὶ & κρανίον, *caput*.
Ἐπίκρανον, ου, τὸ, quod super caput est, vitta, capitis ligamen, munimentum capitis. 3) capitulum columnæ.
Ἐπίκρασις, εως, ἡ, temperatio. A κεράω.
Ἐπικραταιόω, ῶ, f. ώσω, insuper firmo.
Ἐπικράτεια, ας, ἡ, potestas, ditio. 2) victoria. Ab ἐπικρατής.
Ἐπικρατέω, ῶ, f. ήσω, prævaleo. 2) potior, obtineo. 3) supero. 4) cohibeo.
Ἐπικρατέως, potenter, prævalide. Poet. pro ἐπικρατῶς.
Ἐπικρατής, έος, ὁ, ἡ, in potestate sua habens, alicujus rei compos. 2) fortis, potens. Ex ἐπὶ & κράτος, *robur*.
Ἐπικρατίδες, ων, αἱ, sudaria. Ex ἐπὶ & κρὰς, *caput*.
Ἐπικρατίδιον, ου, τὸ, sudarium, quo caput obvolvebatur. Ex iisd.
Ἐπικρατικὸς, ἡ, ὸν, cui temperandi vis inest. Ab ἐπικεράννυμι.
Ἐπικρατύνω, confirmo, roboro.
Ἐπικρατῶς, *Adv.* valide. Ab ἐπικρατής.
Ἐπικρέκω, digitis citharam, vel lyram pulso, posito plectro, quo proprie κρέκειν.
Ἐπικρεμάννυμαι, vel ἐπικρεμαννύω, vel
Ἐπικρεμάω, suspendo super. Hinc aor. 1. ἐπεκρέμασα. ἐπεκρέμασας κίνδυνον. periculum attulisti. Hinc ἐπικρέμαμαι, suspensus sum super, impendeo, immineo. ἐπικρεμάμενος κίνδυνος, impendens periculum. in aor. 1. ἐπικρεμασθείς.
Ἐπικρεμὴς, έος, ὁ, ἡ, impendens. A pr.
Ἐπίκρημνος, ου, ὁ, ἡ, præceps, in præcipitium vergens.
Ἐπικρητηρίδιον, ου, τὸ, operculum κρητηρίδιο, sive parvæ crateræ.
Ἐπικριδὸν, *Adv.* cum delectu, diligenter. A sq.
Ἐπίκριμα, τος, τὸ, decretum, edictum, Jos.
Ἐπικρίνω, judicio meo approbo, decerno.
Ἐπίκριον, ου, τὸ, antenna navis. Hinc τὰ ἐπίκρια, ων. navis tabulata. Ex ἐπὶ & ἴκριον, *tabulatum*.
Ἐπίκρισις, εως, ἡ, adjudicatio. 2) judicium. 3) juramentum. 4) discretio. 5) censura. 6) dignatio. Ab ἐπικρίνω.
Ἐπικριτὴς, ου, ὁ, arbiter, judex. 2) consultor.
Ἐπίκριτος, ου, ὁ, ἡ, lectus, delectus.
Ἐπικροτέω, ῶ, f. ήσω, applaudo 2) crepo, crepito. 3) castigo, vitupero, increpo.
Ἐπίκροτος, ου, ὁ, ἡ, pulsatus, propulsatus, proculcatus.
Ἐπίκρουμα, ατος, τὸ, pulsus, ictus.
Ἐπίκρουσις, εως, ἡ, percussio ferulis levibus.
Ἐπικρούω, f. ύσω, impello, incito. 2) idem quod ἐπικρίνω.
Ἐπικρυπτικὸς, ἡ, ὸν, q. d. occultativus, occultationis significationem habens. Vox Gramm.
Ἐπικρύπτω, f. ψω, abscondo. 2) celo, dissimulo.
Ἐπίκρυφος, ου, ὁ, ἡ, occultus.
Ἐπίκρυψις, εως, ἡ, occultatio. 2) sermo obscurus.
Ἐπικρώζω, incrocito.
Ἐπικτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, insuper adquiro.
Ἐπικτένιον, ου, τὸ, lanugo lini adhærens pectini, dum pectinatur linum. 2) locus supra pubem.
Ἐπίκτημα, τὸ, possessio extra patriæ fines, quæ alias ἔγκτημα.
Ἐπίκτησις, εως, ἡ, accessio possessionum.
Ἐπίκτητος, ου, ὁ & ἡ, adquisitus, possessus.
Ἐπικτίζω, f. ίσω, superædifico, superstruo. 2) pro κτίζω, *de urbe*.
Ἐπικτυπέω, ῶ, f. ήσω, insono, strepo, perstrepo. 2) strepitum excito.
Ἐπικυδαίνω, glorior, effero me.
Ἐπικυδεστέρως, *Adv.* gloriosius. 2) meliore fortuna & successu. Ab ἐπικυδέστερος, Comp. seq.
Ἐπικυδὴς, έος, ὁ, ἡ, gloriosus. 2) potens. 3) magna fiducia præditus. ἐπικυδέστερος, α, ον, melior, felicior, superior. Ex ἐπὶ & κῦδος.
Ἐπικυέω, ῶ, f. ήσω, superfœto.
Ἐπικύημα, ατος, τὸ, fœtus, qui post alium conceptum concipitur.
Ἐπικυΐσκω, & -ίσκομαι, idem quod ἐπικυέω.
Ἐπικυκλέω, extrinsecus infero, inculco.
Ἐπικυλίδες, ων, αἱ, superiores palpebræ, ut κυλίδες. v. ἐπικοιλίς.
Ἐπικυλίκειος, ου, ὁ, ἡ, inter pocula dictus vel factus, *ut simplex*.
Ἐπικυλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo super, devolvo.
Ἐπικυλινδρέω, ῶ, f. ήσω, cylindris æquo.
Ἐπικυλίνδω, idem quod ἐπικυλινδέω.
Ἐπικύλια, τὰ, v. ἐπικυλίδες.
Ἐπικυλίω, devolvo in.
Ἐπικυματόω, fluctuando irruo.
Ἐπικυματίζω, f. ίσω, innato.
Ἐπικυμάτωσις, εως, ἡ, fluctuatio.
Ἐπικύπτω, f. ψω, pronus incumbo, inspicio.
Ἐπικυρέω, f. ήσω, incido, nanciscor. Ab ἐπικύρω.
Ἐπικυρόω, ῶ, f. ώσω, confirmo, approbo.
Ἐπίκυρτος, ου, ὁ & ἡ, gibbus, convexus.
Ἐπικυρτόω, ῶ, f. ώσω, incurvo.
Ἐπικύρω, f. ύσω, incido casu in aliquid. aor. 1. ἐπικύρσαι, incidere. ἐπικύρσας, partic.
Ἐπικύρωσις, εως, ἡ, confirmatio.
Ἐπίκυφος, ου, ὁ, ἡ, incurvus. Ab ἐπικύπτω.
Ἐπικωθωνίζομαι, f. ίσομαι, perpoto.
Ἐπικωκύω, f. ύσω, lamentor, allacrimo.
Ἐπικώλυσις, εως, ἡ, impeditio.
Ἐπικωλύω, f. ύσω, impedio. 2) insuper impedio, insuper prohibeo.
Ἐπικωμάζω, f. άσω, comissatum eo ad quem, obruo eum repentino & protervo adventu.
Ἐπικωμιαστικῶς, laudantium more.
Ἐπικώμιον, ου, τὸ, encomium, laus. A seq.
Ἐπικώμιος, ου, ὁ, ἡ, laudatorius.
Ἐπίκωμος, ου, ὁ, ἡ, comissator.
Ἐπικωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, mordacibus dictis incesso, noto, taxo, subsanno.
Ἐπίκωπος, ου, ὁ, ἡ, remo admotam habens manum, remigationi accinctus. 2) remigio instructa, *de navi*. Ex ἐ. & κώπη, *remus*.
Ἐπικῶς, *Adv.* more carminis epici. Ab ἐπικός.
Ἐπικώφωσις, ἡ, surditas.
Ἐπιλαγχάνω, super alio, seu post alium sorte obtineo. unde ἐπιλαχὼν aor. 2. sorte suffectus, sublectus.
Ἐπιλάζομαι, prehendo, comprehendo.
Ἐπιλαΐς, ίδος, ἡ, curruca, avicula, quæ & ὑπολαΐς nuncupatur.
Ἐπιλαλέω, interpello, obloquor.
Ἐπιλαμβάνω, insuper adsumo, sumo post aliud. 2) excipio, subdo. 3) opprimo, inva-

invado. 4) corripio, manum injicio. 5) occupo. 6) attingo, nanciscor. 7) retineo, sisto. 8) obstruo, obturo. *Med.* ἐπιλαμβάνομαι, prehendo, arripio, occupo. 2) reprehendo, corripio. 3) retineo. 4) capto. 5) impedio. 6) opprimo, invado. 7) opem fero.

Ἐπίλαμπτος, ου, ὁ, ἡ, clarus, illustris, manifestus. Ex ἐπὶ & λάμπω, *fulgeo*.

Ἐπιλαμπρύνω, in celebritate magna versor, excello, insignem me facio.

Ἐπιλάμπω, luceo super aut post. 2) illustro.

Ἐπιλανθάνομαι, obliviscor. f. ἐπιλήσομαι, perf. ἐπιλέλησμαι, aor. 2. ἐπελαθόμην.

Ἐπιλαρχία, ας, ἡ, turba duplaris, duæ turmæ, agmen militum centum viginti octo. Ex ἐπὶ & ἰλάρχης, *præfectus equitum 64*.

Ἐπιλεαίνω, lævigo, polio. 2) commendo aliquid, laudo per assentationem.

Ἐπιλέγω, dictis addo. 2) eligo, deligo, seligo. ἐπιλέγομαι, eligo, deligo. 2) lego. 3) recenseo. ἐπελεξάμην, aor. 2. ἐπιλελεγμένοι, *perf.* delecti.

Ἐπιλείβω, super aliqua re libo. 2) libo.

Ἐπιλειόω, lævigo.

Ἐπιλείπω, f. ψω, deficio, desum.

Ἐπιλείχω, in superficie lambo. 2) lambo.

Ἐπίλειψις, εως, ἡ, defectio, penuria. Ab ἐπιλείπω.

Ἐπιλεκτάρχης, ου, ὁ, præfectus militum extraordinariorum. A sq. & ἄρχω.

Ἐπίλεκτος, ου, ὁ, ἡ, delectus, selectus. 2) miles extraordinarius.

Ἐπιλέκτως, *Adv.* cum delectu. A pr.

Ἐπίλεξις, εως, ἡ, delectus.

Ἐπιλευκαίνω, dealbo.

Ἐπίλευκος, ου, ὁ, ἡ, aliquantum albus, albicans.

Ἐπιλεύσσω, adspicio, prospicio.

Ἐπιλήθης, ηθος, oblivionem afferens.

Ἐπιλήθομαι, obliviscor.

Ἐπίληθον, apud Hom. aliqui pro ἐπιλησικὸν, efficiens oblivionem. Vid. mox.

Ἐπιλήθω, apud Poetas, oblivionem affero, aor. 1. ἐπέλησα, oblivisci fecit. Ab hoc ἐπιλήθω, *Participium Neutr.* ἐπιλῆθον, apud Hom. oblivionem efficiens, secundum eos, qui ibi non scribunt ἐπίληθον.

Ἐπιληΐς, ΐδος, ἡ, jure belli parta, v. c. urbs. Ex ἐπὶ & λεία, *præda*.

Ἐπιληκέω, crepitum seu strepitum excito ad, applaudo.

Ἐπιλημπτικὸς, ἐπίλημπτος, Hipp. pro ἐπιληπτ. ubi v.

Ἐπιλήνιος, ου, ὁ, ἡ, in sacris Bacchi usitatus.

Ἐπιλήνιος, ου, ὁ, ἡ, torcularius, ad torcular pertinens. Ex ἐπὶ & ληνὸς, *torcular*.

Ἐπιληπτίζω, f. ίσω, morbo comitiali laboro.

Ἐπιληπτικὸς, ἡ, ὸν, morbo comitiali laborans.

Ἐπιληπτικῶς, per epilepsiam.

Ἐπιλήπτομαι, idem quod ἐπιληπτίζω.

Ἐπίληπτος, ου, ὁ, ἡ, reprehensione dignus. 2) correptus a dæmone. 3) laborans epilepsia, sive morbo comitiali. 4) conspicuus. Ab ἐπιλαμβάνω.

Ἐπιλήπτωρ, ορος, ὁ, reprehensor.

Ἐπιλήσμη, ης, ἡ, oblivio, Ab ἐπιλήθω.

Ἐπιλησμονὴ, ῆς, ἡ, idem. Ab ἐπιλήσομαι.

Ἐπιλησμοσύνη, ης, ἡ, idem. Ab eod.

Ἐπιλήσμων, ονος, ὁ, ἡ, obliviosus, quem facile capit oblivio. 2) oblitus, immemor. Ab ἐπιλήθω.

Ἐπιλησικὸς, ὸν, oblivionem afferens. Ab eod.

Ἐπιληψία, ας, ἡ, invasio, paroxysmi initium. 2) subita invasio, correptio, oppressio. 3) morbus comitialis, epilepsia. 4) retentio, obstructio, obturatio. Ab ἐπιλαμβάνω.

Ἐπιλήψιμος, ου, ὁ, ἡ, reprehensione dignus. A pr.

Ἐπίληψις, εως, ἡ, prehensio, apprehensio. 2) invasio, manus injectio, vendicatio. 3) morbus comitialis, epilepsia. Ab eod.

Ἐπιλίγδην, *Adv.* strictim, leviter. Ex ἐπὶ & λίγδην, quod idem significat.

Ἐπιλιμνάζω, superstagno, restagno.

Ἐπιλιπαίνω, pinguedine illino.

Ἐπιλιπὴς, έος, ὁ, ἡ, deficiens. Ab ἐπιλείπω.

Ἐπιλλίζω, f. ίσω, oculis innuo.

Ἔπιλλος, ου, ὁ & ἡ, strabus, pætus.

Ἐπιλλώπτω, conniveo, adnicto. Ex ἐπὶ & ἰλλώπτω, *idem*.

Ἐπιλοβὶς, ίδος, ἡ, jecinoris fibræ. Hesych. Ex ἐπὶ & λοβὸς, *extrema pars hepatis*.

Ἐπιλογὴ, ῆς, ἡ, delectus, electio. Ab ἐπιλέγω.

Ἐπιλογικὸς, ἡ, ὸν, ad reddendam rationem pertinens. τὸ ἐπιλογικὸν, idem quod ἐπίλογος.

Ἐπιλογίζομαι, f. ίσομαι, computo, supputo. 2) cogito, recogito, reputo.

Ἐπιλογισμὸς, ου, ὁ, computatio, enumeratio. 2) cogitatio. ἐξ ἐπιλογισμοῦ, prudenter, re mature deliberata.

Ἐπίλογος, ου, ὁ, subjuncta dictorum ratio, dicti alicujus explicatio. 2) epilogus, conclusio. Ab ἐπιλέγω.

Ἐπίλογχος, ον, epith. cuspidis in hasta. A λόγχη.

Ἐπιλοίβιος, ον, libationi serviens sc. patera. Ab ἐ. & λοιβὴ, *libatio*.

Ἐπιλοιδορέω, convicior, ut simplex.

Ἐπιλοίμια ᾄσματα, carmina, quæ cantantur post sedatam pestem. Ex ἐπὶ & λοιμὸς, *pestis*.

Ἐπίλοιπος, ου, ὁ, ἡ, reliquus.

Ἐπίλουτρον, ου, τὸ, merces pro lotura, merces balneatoris.

Ἐπιλυπέω, ῶ, f. ήσω, insuper molestiam adfero. 2) contristo, ad iracundiam provoco.

Ἐπίλυπος, ου, ὁ, ἡ, valde mœstus, admodum tristis. Ex ἐπὶ & λύπη, *tristitia*.

Ἐπίλυσις, εως, ἡ, explicatio. 2) liberatio.

Ἐπιλυτικὸς, ἡ, ὸν, nodosas quæstiones solvendi peritus.

Ἐπιλύχνιος, ὁ, lucerna, s. ellychnium.

Ἐπιλύω, explico, solvo. 2) *med. etiam* libero.

Ἐπιλωβάω, f. ήσω, ignominia, injuria afficio.

Ἐπιλωβάζω, f. άσω, cavillor, irrideo.

Ἐπιλώβητος, ον, ignominia affectus, infamis.

Ἐπιμάζιος, ον, lactens, *de infante*. a μαζὸς, *mammilla*.

Ἐπιμαιμάω, valde cupio.

Ἐπιμαίνομαι, insanio. 2) furiose amo. aor. 2. ἐπεμάνην. *Part.* ἐπιμανεὶς, ἐπιμανεῖσα.

Ἐπιμαίομαι, attingo. 2) instigo. 3) cupio. 4) quæro.

Ἐπίμαλθος, ου, ὁ, ἡ, maltha inductus. Ex ἐ. & μάλθα, *maltha*, *cera emollita*.

Ἐπιμᾶλλον, *Adv.* promtius, propensius, vehementius.

Ἐπιμανδαλωτὸν, τὸ, genus osculi amatorii & impurioris. Aristoph.

Ἐπιμανὴς, έος, ὁ & ἡ, insanus, furiosus. Ab ἐπιμαίνομαι.

Ἐπιμανθάνω, disco seu doceor post alia jam percepta.

Ἐπιμανῶς, furiose, vehementer.

Ἐπίμαργος, ου, ὁ, ἡ, insanus.

Ἐπι-

Ἐπιμάρτυρ βᾶκχος, ὁ, testis factæ rei.
Ἐπιμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, testimonium perhibeo. 2) testimonio meo attribuo vel adscribo.
Ἐπιμαρτυρία, ας, ἡ, attestatio.
Ἐπιμαρτύρομαι, testes appello, *in pr.* Deos, vel Deum, obtestor; *unde* & moneo. 2) testificor, contestor.
Ἐπιμάρτυρος, Poetice, qui testis est super aliqua re, testis adhibetur.
Ἐπιμασάομαι, ῶμαι, insuper mando, f. manduco. ἐπιμασηθεὶς, insuper manducatus.
Ἐπιμάσσω & ἐπιμάσσομαι, f. ξω, tango, attingo. 2) tactu exploro, palpo. 3) prehendo. 4) abstergo.
Ἐπιμαστίδιος, ος, ὁ, ἡ, mammæ admotus. 2) subrumus. A μαστὸς, *mamma*.
Ἐπιμάστιος, ος, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Ἐπιμαχέω, ῶ, f. ήσω, fero auxilium.
Ἐπιμαχία, ας, ἡ, societas belli ad propulsandam ab altero injuriam.
Ἐπίμαχος, ος, ὁ, ἡ, oppugnabilis. 2) expugnabilis. *Superl.* ἐπιμαχώτατος. 3) qui auxiliatur in pugna.
Ἐπιμειδίασις, εως, ἡ, arrisio. 2) risus. A sq.
Ἐπιμειδιάω, ῶ, f. άσω, subrideo. 2) adrideo.
Ἐπιμείλια, τὰ, ap. Hom. res dotales.
Ἐπιμελαίνομαι, nigresco, nigredine inficior.
Ἐπιμέλας, ανα, αν, nigricans.
Ἐπιμέλεια, ας, ἡ, cura, diligentia. 2) curatio, procuratio. 3) curatio muneris.
Ἐπιμελέομαι, οῦμαι, f. ἐπιμελήσομαι, curo, curam gero. A μέλω.
Ἐπιμελέστατα, *Adv.* diligentissime. Ab ἐπιμελής.
Ἐπιμελέστερον, & ἐπιμελεστέρως, *Adv.* diligentius.
Ἐπιμελέτησις, ἡ, exercitatio, cura.
Ἐπιμέλημα, ατος, τὸ, negotium, cujus curam gerimus, res, quæ curæ est. 2) cura. Ab ἐπιμελέομαι.
Ἐπιμελὴς, έος, ὁ, ἡ, qui curam agit. 2) sollicitus, diligens. 3) qui curæ est, qui curatur. A μέλει, *curæ est*.
Ἐπιμελητὴς, οῦ, ὁ, curator. 2) procurator. Ab ἐπιμελέομαι.
Ἐπιμελητικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad curam gerendam alicujus rei. 2) diligens & peritus curator.
Ἐπιμέλλω, f. λήσω, cunctor.
Ἐπιμέλομαι, idem quod ἐπιμελέομαι.
Ἐπιμέλπω, accino.
Ἐπιμελῶς, *Adv.* diligenter. Ab ἐπιμελής.
Ἐπιμεμπτος, ος, ὁ, ἡ, culpabilis, accusabilis.
Ἐπιμεμφὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. Ex ἐ. & μέμφομαι.
Ἐπιμέμφομαι, f. ψομαι, conqueror super aliqua re. 2) reprehendo, vitupero.
Ἐπίμεμψις, εως, ἡ, conquestio, reprehensio. A pr.
Ἐπιμένω, f. νῶ, permaneo, persevero. 2) expecto. aor. 1. ἐπέμεινα. ἐπιμεῖναι.
Ἐπιμερὴς, έος, ὁ, ἡ, v. ἐπιμόριος.
Ἐπιμερίζω, f. ίσω, impertior.
Ἐπιμερισμὸς, οῦ, ὁ, partitio.
Ἐπίμεστος, ος, ὁ, ἡ. ἐπίμεστα ῥήματα, verba deponentia.
Ἐπίμεστος, ος, ὁ, ἡ, plenus, redundans.
Ἐπιμεταπέμπομαι, arcesso novum v. c. auxilium.
Ἐπιμετρέω, ῶ, f. ήσω, super legitimam mensuram adjicio. 2) certa mensura mutuo do, quod eadem reddatur mihi. 3) admetior, addo: *unde* prorogo in tempus aliquod. 4) rem breviter expositam latius ac diligentius edissero. Polyb. τὸ ἐπιμετρῶν, excessus rei alicujus, ut odii, gaudii. 5) indulgeo v. c. animo, cupiditati.
Ἐπίμετρον, ου, τὸ, quod super mensuram additur, auctarium. 2) quod ex abundanti additur.
Ἐπιμηδομαι, f. ήσομαι, excogito.
Ἐπιμήθεια, ας, ἡ, consilium post rem peractam. 2) prudentia. Ab ἐπιμηθής.
Ἐπιμηθεύομαι, consilium re jam peracta capio.
Ἐπιμηθεὺς, έως, qui sero sapit, qui re jam peracta consilium capit. 2) prudens. 3) Epimetheus. Ex ἐ. & μῆθος, *consilium*.
Ἐπιμηθὴς, έος, ὁ, ἡ, prudens. Ex iisd.
Ἐπιμήκης, εος, ὁ, ἡ, oblongus. 2) prælongus, procerus. *Superl.* ἐπιμηκέστατος. A μῆκος, *longitudo*.
Ἐπιμηλὶς, ίδος, ἡ, mespili arboris genus. 2) apii genus.
Ἐπιμήνιος, ος, ὁ, ἡ, menstruus, qui singulis mensibus fit. A μὴν, *mensis*.
Ἐπιμηνίω, f. ίσω, irascor.
Ἐπιμητιάω, delibero, cogito.
Ἐπιμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, molior, machinor in aliquem.
Ἐπιμίγνυμι, vel ἐπιμιγνύω, f. μίξω, misceo, permisceo. 2) commercium habeo, exerceo. v. ἐπιμίσγομαι.
Ἐπίμικτος, ος, ὁ, ἡ, permixtus, commixtus. 2) promiscuus. A pr.
Ἐπιμιμνήσκομαι, cum gen. recordor, memini. 2) cum acc. mentionem facio. f. ἐπιμνήσομαι & ἐπιμνησθήσομαι. aor. 1. ἐπιμνήσασθαι, & usitatius, ἐπιμνησθῆναι. perf. ἐπιμέμνημαι.
Ἐπιμίμνω, Poet. permaneo alicubi, incumbo.
Ἐπιμὶξ, *Adv.* mistim, promiscue. Ab ἐπιμίγνυμι.
Ἐπιμιξία, ας, ἡ, permistio, commistio, coalescentia, conjunctio. 2) commercium. 3) congressus, consuetudo.
Ἐπίμιξις, εως, ἡ, idem.
Ἐπιμίσγομαι, commercium habeo, in consortium venio. 2) ingredior, accedo.
Ἐπιμίσθιος, ος, ὁ, ἡ, mercenarius. A μισθός.
Ἐπιμισθὶς, ίδος, mercenaria, meretrix. Ab eodem.
Ἐπιμνημονεύω, memor sum.
Ἐπιμοιράω, ῶ, & -άομαι, ῶμαι, impertior.
Ἐπιμοίριος, ον, fatalis. A μοῖραι, *Parcæ*.
Ἐπιμομφὴ, ῆς, ἡ, objurgatio, reprehensio. Ab ἐπιμέμφομαι.
Ἐπίμομφος, ον, vituperandus, vituperio obnoxius. Ab eod.
Ἐπιμονὴ, ῆς, ἡ, permansio, perseverantia. 2) mora, cunctatio. Ab ἐπιμένω.
Ἐπίμονος, ος, ὁ, ἡ, constanter permanens, perdurans. 2) constans, perpetuus. Ab eod.
Ἐπιμονόω, ῶ, fut. ώσω, desolo, solitudinem facio. 2) desero, destituo. Unde ἐπιμονωθεὶς, destitutus.
Ἐπιμόνως, *Adv.* constanter, perseveranter. Ab ἐπίμονος.
Ἐπιμόριος, ος, ὁ & ἡ, q. d. superparticularis, qui quantitatem aliquam continet & præterea partem ipsius.
Ἐπίμορτος γῆ, tellus, pro qua colenda partem fructuum a domino capit colonus. Ab μορτή.
Ἐπιμορφάζομαι, vultum varie fingo.
Ἐπίμοχθος, ος, ὁ, ἡ, laboriosus, ærumnosus.
Ἐπιμόχθως, *Adv.* magno cum labore & molestia.
Ἐπιμοχλέω, pessulum obdo.
Ἐπιμύζω, f. ξω, compressis labris, tacite, gemo.
Ἐπιμυθέομαι, οῦμαι, alloquor. 2) exhortor.
Ἐπιμυθιάω & ἐπιμυθιάομαι, adfabulor.
Ἐπιμύθιον, ου, τὸ, epilogus fabulæ.
Ἐπιμύλιος, ος, ὁ & ἡ, molaris. 2) in mola inter me-

Ἐπαφρίζω, ſpumam ago, ſpumo.
Ἐπαφρόδιτος, ου, ὁ, Epaphroditus. Nomen viri. 2) venuſtus, lepidus, gratioſus.
Ἐπαφροδίτως, venuſte, lepide, amabiliter.
Ἔπαφρος, ου, ὁ, ἡ, ſpuma coronatus.
Ἐπάχθεια, ας, ἡ, moleſtia, offenſa. Ab ſq.
Ἐπαχθής, έος, ὁ, ἡ, gravis, moleſtus. Ex ἐπὶ & ἄχθος, *pondus*.
Ἐπαχθῶς, *Adv.* moleſte. A pr.
Ἐπαχλύω, tenebris obſcuratus ſum.
Ἐπεάν, *Conj.* poſteaquam, pro ἐπάν.
Ἐπεγγελάω, ῶ, illudo, inſulto.
Ἐπέγγυος, ου, ὁ, ἡ, per ſponſionem factus. Ex ἐπὶ & ἐγγύη, *ſponſio*.
Ἐπεγείρω, excito, v. c. e ſomno, incito, impello.
Ἐπεγερμός, ὁ, &
Ἐπέγερσις, ἡ, expergefactio. 2) incitatio.
Ἐπεγερτικός, ή, όν, incitandi, excitandi vim habens.
Ἐπεγερτικῶς, *Adv.* ad incitandum vel excitandum apte.
Ἐπεγκαγχάζω, rideo in aliqua re, & quidem in malis alienis.
Ἐπεγκάπτω, unde ἐπέγκαψον, ſuperingere, devora inſuper.
Ἐπεγκεράννυμι, inſuper admiſceo.
Ἐπεγκολάπτω, incido.
Ἐπεγκρεμάω, ſuſpendo in v. c. fumo.
Ἐπεγκυλίω, volvo in re aliqua. *Paſſ.* volutor, hæreo in re aliqua.
Ἐπεγχάσκω, inhio, irrideo. in aor. 2. ἐπεγχανῶν, ἐπεγχανεῖν.
Ἐπεγχείρησις, εως, ἡ, conatus, aggreſſio.
Ἐπεγχέω, infundo.
Ἐπέγχυμα, ατος, τό, quod infunditur ſeu infuſum eſt. Ab ἐπεγχύω.
Ἐπεγχυματίζω, inſtillo, infundo. A pr.
Ἐπεγχύτης, ου, ὁ, pincerna. Ab ſeq.
Ἐπεγχύω, inſuper infundo, iterum, crebro infundo.
ἘΠΕΙ', poſtquam. 2) quoniam, quandoquidem. 3) alioqui.
ἘΠΕΙ'ΓΩ, f. ξω, urgeo, impello; ἐπείγομαι, feſtino, propero, maturo. 2) inſto.
Ἐπειδάν, poſtquam, quoniam. Ab ἐπεί.
Ἐπειδή, idem quod ἐπεί. Conſtruitur hoc cum indicativo, illud præcedens cum conjunctivo.
Ἐπειδήπερ, *Conj.* quandoquidem.
Ἐπεῖδον, inſpexi, vidi, *de rebus lætis & adverſis*. ab inuſitato ἐπείδω.
Ἐπεί, *poetice*, pro ἐπί.
Ἐπεικάζω, f. άσω, conjicio. 2) conjectura adſequor.
Ἐπείκεν, ſ. ἐπεί κεν, quando, poſtquam, poeticum pro ἐπειδάν.
Ἐπείκτης, ου, ὁ, inſtigator. Ad ἐπείγω.
Ἔπειμι, ſuccedo. 2) invado. 3) ἔπεισι, idem quod ἐπέρχεταί μοι, venit in mentem mihi. Ex ἐπὶ & εἶμι.
Ἔπειμι, immineo, ſum ſuper & poſt. unde ἐπεσσόμενοι, *Poet.* poſteri.
Ἔπειξις, εως, ἡ, feſtinatio. Ab ἐπείγω.
Ἐπείπερ, *Conj.* quoniam, quandoquidem.
Ἐπειρύω, attraho, pro ἐπερύω, *Poet. In med.* induo.
Ἐπειρωνεύομαι, ironice loquor ſuper aliqua re: derideo.
Ἐπείσαγμα, ατος, τό, Sophocl. quod ſuperinductum eſt, acceſſio, incrementum. Ab ἐπεισάγω. Sed apud Sophocl. alii legunt ἐπίσαγμα ab ἐπισάττω.

Ἐπεισάγω, ſuperinduco, aliunde inveho. 2) adſciſco, adopto. 3) adhibeo, pro εἰσάγω. 4) induco, v. c. fabulam in ſcenam.
Ἐπεισαγωγή, ῆς, ἡ, ſuperinductio. 2) invectio, importatio. 3) adoptio.
Ἐπεισαγώγιμος, ου, ὁ, ἡ, invectitius, importatus aliunde.
Ἐπείσακτος, ου, ὁ, ἡ, advectitius, aſcititius, peregrinus. 2) adoptivus.
Ἐπεισβαίνω, ſuperingredior. 2) ingredior.
Ἐπεισβάλλω, ſuperinfundo, v. c. aquam vino. 2) ingredior. 3 irrumpo.
Ἐπεισβάτης, ου, ὁ, vector, miles claſſiarius.
Ἐπεισδέχομαι, f. ξομαι, inſuper admitto & recipio intro.
Ἐπείσειμι, invado: ingredior ſc. poſt alium.
Ἐπεισέρχομαι, idem.
Ἐπεισηγέομαι, οῦμαι, inſuper induco. 2) in uſum, conſuetudinem induco, invenio. 3) celebro.
Ἐπείσθεσις, ἡ, initium. Vox Schol. v. εἴσθεσις.
ἘΠΕΙ'ΣΙΟΝ, ου, τό, aqualiculus, ima pars ventris.
Ἐπεισκαλέω, ῶ, intro voco.
Ἐπεισκρίνομαι, ingredior, inſinuo me.
Ἐπεισκυλίω, ῶ, advolvo. 2) inſero, inculco: & *fere in malam partem*, inepte inſero.
Ἐπεισκύπτω, incumbo alicui rei.
Ἐπεισκωμάζω, comiſſatum ad aliquem venio. 2) irrepo aliunde, inſinuo, ingero me importunius.
Ἐπεισόδιον, ου, τό, pars fabulæ quaſi adventitia, ſive digreſſio in carmine epico ad narrationem non neceſſariam, ſed tamen apte cum fabula conjunctam, ſuavitatis & ornatus cauſſa. 2) omne acroama adventitium & jucundum. 3) ἐπεισόδιον τῆς τύχης, luſus fortunæ, Polyb.
Ἐπεισόδιος, ου, ὁ, ἡ, ſuperinductus, adventitius.
Ἐπεισοδιόω, ῶ, tanquam epiſodion interjicio & interſero. A pr.
Ἐπεισοδιώδης, εος, ὁ, qui abundat crebris ἐπεισοδίοις, quod eſt in vitio.
Ἐπείσοδος, ου, ἡ, ingreſſio, adgreſſio.
Ἐπεισπαίω, inſilio, irrumpo. ἐπεισπέπαικεν, irruit, irrupit, Ariſtoph.
Ἐπεισπέμπω, f. ψω, immitto alicui.
Ἐπεισπηδάω, ῶ, f. ήσω, ſuperinſilio.
Ἐπεισπίπτω, ſuperincido.
Ἐπεισπλέω, f. εύσω, navigo in v. c. portum.
Ἐπεισπνέω, f. εύσω, inſuper ſpiro, magno flatu irruo.
Ἐπεισπράττω, f. ξω, exigo ſuper priora debita novum.
Ἐπεισρέω, ſuper influo.
Ἐπεισφέρω, infero, intromitto.
Ἐπεισφρέω, & ἐπείσφρημι, inſuper intro fero. 2) ſuperintro. Hinc ἐπεισέφρησα, aoriſt. 1. ἐπεισφρήσας & ἐπεισφρησάμενος.
Ἐπεισχέω, inſuper infundo, affundo. *In med.* infundo me, *de copia ingredientium*, Joſ.
Ἔπειτα, *Adv.* deinde, poſtea tum. Hinc ἐς ἔπειτα, in poſterum; οἱ ἔπειτα, poſteri; τὸ ἔπειτα, poſteritas. 2) nonnunquam abundat. 3) Interrogantis eſt cum indignatione, ut εἶτα, & nihilominus tamen? Itane vero? 4) *argumentando ſervit*, enimvero, atqui.
Ἐπείτε, poſtquam.
Ἐπείτοι, idem.
Ἐπεκβαίνω, egredior, in primis in terram e navi. 2) de iis, qui jam egreſſos alios conſequuntur.
Ἐπεκβοάω, infamo, *paſſ.* infamor, rumoribus differor.

Ἐπεκ-

Ἐπεκβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad auxiliandum procurro, auxilium fero.
Ἐπεκδείκνυμι, f. δείξω, amplius doceo & demonstro, cum v. c. historicus rei narratae caussas, usus &c. explicat copiose.
Ἐπεκδίδωμι, insuper elargior; ἐπεκδοῦναι, aor. 2.
Ἐπεκδιηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, idem.
Ἐπεκδιήγησις, εως, ἡ, repetita narratio & illustratio.
Ἐπεκδρομή, ῆς, ἡ, excursio, eruptio in aliquem.
Ἐπέκεινα, *Adv.* illic. 2) ultra 3) ante.
Ἐπεκθέω, adversus aliquem procurro, erumpo.
Ἐπεκκλίνω, f. νῶ, declino, devito.
Ἐπεκκουφίζω, f. ίσω, levo.
Ἐπεκλέγομαι, percenseo, perlego.
Ἐπεκπίνω, insuper ebibo. 2) ebibo, v. c. dum loquor, inter scribendum.
Ἐπέκπλοος, *contr.* ἐπέκπλους, ὁ, enavigatio adversus aliquem.
Ἐπέκτασις, εως, ἡ, extensio, dilatio.
Ἐπεκτατικός, ή, όν, extendens, longius faciens, sc. verbum, addita syllaba vel littera.
Ἐπεκτατικῶς, extendendi verbi caussa. A pr.
Ἐπεκτείνω, idem quod ἐκτείνω, extendo.
Ἐπεκτεταμένως, intente, vehementer. A pr.
Ἐπεκτρέχω, prorumpo adversum. 2) excursionibus & latrociniis infesto. aor. 2. ἐπεκδραμεῖν.
Ἐπεκφέρω, profero, proveho.
Ἐπεκφεύγω, f. ξω, effugio, perfugio.
Ἐπεκφορά, ᾶς, ἡ, elatio, i. e. pronunciatio.
Ἐπεκχέω, insuper effundo.
Ἐπέλασις, εως, ἡ, invasio, impetus. A seq.
Ἐπελαύνω, f. άσω, infesto incursu in aliquem feror, invado. 2) adequito. 3) admoveo, promoveo.
Ἐπελαφρίζω, f. ίσω, sursum tollo, elevo.
Ἐπελαφρύνω, levo.
Ἐπέλεγχος, ου, ὁ, sequens elenchus, elenchus elencho superadditus.
Ἐπέλευσις, εως, ἡ, impetus. 2) adventus.
Ἐπελευστικός, ή, όν, superveniens, adventitius. 2) subito superveniens. Ab ἐπέρχομαι.
Ἐπέλκω, Ionice, pro ἐφέλκω, attraho.
Ἐπελπίζω, f. ίσω, *cum accus.* in spem adduco. 2) *cum dativ.* spem pono in aliquo, *item*, bene de aliquo spero. 3) spero, *simpliciter*.
Ἐπέλπομαι, spero.
Ἐπεμβαδόν, *Adv.* adscendendo. A seq.
Ἐπεμβαίνω, ingredior. 2) insulto.
Ἐπεμβάλλω, intercalo, intersero. 2) insuper adjicio, auctarium addo. 3) urgeo, impello. 4) in alium irrumpo.
Ἐπέμβασις, εως, ἡ, incursus hostium.
Ἐπεμβάτης, ου, ὁ, vector equi, currus, navis: miles classiarius.
Ἐπεμβοάω, ῶ, f. ήσω, inclamo, clamorem tollo, sc. in impetu, scil. ἐπὶ τῷ ἐχθρῷ, adversus hostem, in os ejus.
Ἐπεμβολάς, άδος, ἡ, insititia. Ab ἐπεμβάλλω.
Ἐπεμβολή, ῆς, ἡ, figura grammatica parenthesi similis, interjectio. Ab eod.
Ἐπέμμηνος, ἡ, femina menstruo sanguine fluens.
Ἐπεμπηδάω, ῶ, f. ήσω, insuper insulto calcibus. 2) insilio. 3) super aliquo ingredior. 4) insolenter erga aliquem me gero, jacenti insulto proterviter.
Ἐπεμπίπτω, superincido. 2) invado, irruo.
Ἐπεμφύρω, tingo in, immisceo.
Ἐπενδίδωμι, do amplius, addo. 2) remitto, concedo.
Ἐπένδυμα, ατος, τό, superior vestis, amiculum, ut toga, pallium.
Ἐπενδύω, f. ύσω, & ἐπενδύνω, superinduo.
Ἐπενδύτης, ου, ὁ, amiculum.
Ἐπένεγξις, εως, illatio. Scribitur & sine γ, ἐπένεξις. Ab ἐπιφέρω, *infero*.
Ἐπένθεσις, εως, ἡ, insertio litterae vel syllabae. figura Gram. Ab ἐπεντίθημι.
Ἐπενθορέω, ῶ, insilio. Unde aor. 2. ἐπένθορε, irruit. ἐπενθορὼν, ἐπενθοροῦσα.
Ἐπενθρώσκω, insilio, irruo.
Ἐπενθυμέομαι, οῦμαι, enthymema enthymemati superaddo, super aliqua re vel oratione moveor, aliqua cogitatione mentem feriente.
Ἐπενθύμημα, ατος, τό, enthymema ad enthymema additum.
Ἐπενθύμησις, εως, ἡ, enthimematis ad enthymema adjunctio.
Ἐπεντανύω, f. ύσω, insuper intendo.
Ἐπεντείνομαι, contendo me, vires.
Ἐπεντέλλω, mando, jubeo.
Ἐπεντίθημι, insero in medium.
Ἐπεντρίβω, f. ψω, infligo, sc. plagam, vulnus.
Ἐπεντρυφάω, ῶ, fut. ήσω, luxuriose aliqua re utor, in re delicias facio, aut insolesco.
Ἐπεντρώγω, una comedo; *inf. aor.* 2. ἐπεντραγεῖν.
Ἐπέντρωμα, τό, &
Ἐπέντρωσις, εως, ἡ, voces Epicureae de voluptatibus quaesitis & supervacuis, v. c. ciborum exquisitius conditorum, ap. Philon. Ab ἐπεντρώγω, juxta Casaub. s. ab ἐπεντιτρώσκω, *leviter vulnero*, *stringo*. s. *pungo*.
Ἐπεντύνω, apparo, instruo.
Ἐπεντύω, idem.
Ἐπεξάγω, educo exercitum adversus quem.
Ἐπεξαγωγή, ῆς, ἡ, eductio aciei in hostem.
Ἐπεξαμαρτάνω, pecco insuper, porro.
Ἐπεξανθίζομαι, effloresco. part. perf. p. ἐπεξηνθισμένος, nitidus, pinguis, comtus, pictus.
Ἐπεξαπατάω, fallo, decipio.
Ἐπέξειμι, egredior, exscendo. 2) erumpo, aggredior. 3) reum perago, accuso, *item* impugno, verbis male excipio s. tracto. 4) ulciscor, punio. 5) persequor oratione, scriptis. 6) operam navo. 7) exsequor.
Ἐπεξελαύνω, f. λάσω, in aliquem provehor equo. 2) immitto. 3) erumpere jubeo.
Ἐπεξέλεγχος, ὁ, confutationis (ἐλέγχου) copiosior elaboratio. v. ἐπέλεγχος.
Ἐπεξέλευσις, εως, ἡ, vindicta, ultio. 2) poena. 3) exsecutio.
Ἐπεξελευστικός, ή, όν, ultor, ultrix. Ab ἐπεξέρχομαι.
Ἐπεξεργάζομαι, f. άσομαι, elaboro. 2) effectum opus polio. 3) absolvo. 4) occido.
Ἐπεξεργαστής, οῦ, ὁ, executor, qui rem perficit.
Ἐπεξεργαστικός, ή, όν, ad operis consummationem & expolitionem faciens.
Ἐπεξεργαστικῶς, *Adv.* cum quadam operis expolitione.
Ἐπεξέρπω, permeo, pervado, velut calor corpus.
Ἐπεξέρχομαι, f. ελεύσομαι, incurso, invado, insulto. 2) percurro, oratione persequor. 3) ulciscor, punio. 4) in jus rapio, accuso, *item* actionem intentatam persequor. 5) perficio, absolvo. 6) exscendo aliquo.
Ἐπεξέτασις, εως, ἡ, repetita, altera lustratio, recensio exercitus. Ab ἐπὶ & ἐξετάζω.
Ἐπεξευρίσκω, f. ρήσω, ultra adinvenio.

Ἐπεξηγοῦμαι, explicationem addo.
Ἐπεξήγησις, εως, ἡ, narrationi adjuncta copiosior ac dilucidior enarratio: *item* alicujus argumenti exquisitior expositio. 2) enarratio. 3) Figura, quæ idem variis verbis explicat, ornandi vel dilucidius explicandi gratia.
Ἐπεξιακχάζω, læta voce acclamo. v. ἰακχ.
Ἐπεξόδια, τά, sacra, facta ob felicem expeditionis bellicæ suscipiendæ eventum. A seq.
Ἐπέξοδος, ου, ἡ, eruptio, exitus adversus aliquem.
Ἐπέραστος, ου, ὁ, ἡ, peramabilis.
Ἐπεργάζομαι, colo, aro, subigo.
Ἐπεργασία, ας, ἡ, jus arandi inter se. 2) aratio, quæ fit ultra terminos. 3) aratio, cultura.
Ἐπερεθίζω, f. ίσω, irrito.
Ἐπερεθισμός, οῦ, ὁ, irritatio.
Ἐπερείδω, f. είσω, infigo, valde firmo & impingo, imprimo. ἐπερείδομαι, innitor, incumbo, repugno.
Ἐπέρεισις, εως, ἡ, illisus. 2) intentio cogitationis in rem aliquam. 3) repugnantia.
Ἐπερεύγω, evomo in aliquem.
Ἐπέρομαι, f. ἐρήσομαι, sciscitor.
Ἐπερυθριάω, erubesco ob rem aliquam.
Ἐπερύω, f. ύσω, attraho.
Ἐπέρχομαι, f. ελεύσομαι, accedo, advenio, etiam de adventu inopinato, transeo. 2) in animum venio. 3) invado, impetum facio. 4) ulciscor. 5) edissero, explico. 6) in concionem dicendi caussa prodeo, vel senatum adeo alicujus rei caussa.
Ἐπερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo. 2) consulo.
Ἐπερώτημα, ατος, τό, interrogatio. 2) sponsio, stipulatio.
Ἐπερώτησις, εως, ἡ, idem.
Ἐπεσβαίνω, f. βήσομαι, ingredior. 2) conscendo, v. c. navem.
Ἐπεσβολέω, convicior, maledico. Ab ἔπεσι βάλλειν, velitatione verborum.
Ἐπεσβολία, ας, ἡ, convicium. A seq.
Ἐπεσβόλος, ου, ὁ & ἡ, maledicus, conviciator.
Ἐπεισήθω, per colum adspergo, ap. Jos. Ex ἐπί, εἰς, & ἤθω, *percolo*. (Nisi est ἐπισήθω.)
Ἐπεσθίω, & ἐπέσθω, post aliud edo, insuper edo, una edo, ut obsonium cum pane.
Ἐπεσσυμένως, incitate, cum impetu.
Ἔπεστι, *Imperf.* imminet. 2) licet.
Ἐπέστιος, ου, ὁ, Jonice pro ἐφέστιος, rectius autem ἐπίστιος, domesticus, familiaris, Epitheton Jovis. Ex ἐπί & ἑστία, *domus*.
Ἐπεσχάριος, ου, in foco situs, s. ardens &c. δαλὸς ἐπεσχάριος, titio. Ab ἐσχάρα, *focus*.
Ἐπετειόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, quotannis fructificans.
Ἐπετειόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, singulis annis caulem mutans. E seq. & καυλός, *caulis*.
Ἐπέτειος, ου, ὁ, ἡ, anniversarius. Ex ἐπί & ἔτος.
Ἐπετειοφορέω, ῶ, f. ήσω, quotannis fero.
Ἐπετειοφόρος, ου, ὁ, ἡ, singulis annis fructum ferens. Ex ἐπέτειος & φέρω.
Ἐπετειόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, singulis annis folia mutans. Ex eod. & φύλλον.
Ἐπέτης, ου, ὁ, pedissequus, famulus. Ab ἕπομαι.
Ἐπετήσιος, ου, ὁ, ἡ, vel ἐπετήσιος, ία, ιον, per totum annum durans. 2) annuus. Ex ἐπί & ἔτος, *annus*.
Ἐπετικός, ή, όν, qui sequitur. 2) qui paret, seu obsequitur. Ab ἕπομαι.
Ἐπέτις, ιδος, ἡ, pedissequa, famula. Ab ἐπέτης.
Ἐπευάζω, lætis vocibus celebro, acclamo. Ab εὐάζω.
Ἐπευθύ, *Adv.* recta, ut εὐθύ.
Ἐπευθυμέω, ῶ, f. ήσω, bono seu æquo animo sum in, vel ob.
Ἐπευθύνω, dirigo. 2) rego.
Ἐπευθύς, *Adv.* statim, ut εὐθύς.
Ἐπευκτός, ή, όν, expetendus votis, exoptandus.
Ἐπευλαβέομαι, οῦμαι, metuo.
Ἐπεύνακτοι, οἱ, Spartæ dicti servi, qui cum uxoribus absentium civium cubuissent. Ab εὐνάζω.
Ἐπευφημέω, ῶ, fut. ήσω, fausta acclamo.
Ἐπευφημίζω, bene precor. 2) honoris caussa nomen tribuo. v. c. Sulla ἐπευφημίσθη Felix, i. e. appellatus est honorifico nomine.
Ἐπευχή, ῆς, ἡ, precatio, preces, votum.
Ἐπεύχομαι, f. ξομαι, precor, facio vota. 2) glorior, jacto me.
Ἐπευωνίζω, f. ίσω, vile pretium statuo. 2) vili pretio vendo.
Ἐπευωχέομαι, convivor.
Ἐπέχω, f. ἐφέξω, vel ἐπισχήσω, inhibeo. 2) subsisto. 3) differo. 4) adhibeo, applico. 5) attendo. 6) do, præbeo. 7) obtineo, occupo. 8) re aliqua nitor, fretus sum. 9) in animo habeo. 10) nanciscor, incido in. 11) exagito, facesso negotium. 12) irruo, invado. 13) immoror, insisto. 14) malevolentiam, simultatem occultam erga aliquem gero.
Ἐπήβολος, ου, ὁ, ἡ, & ἐπίβολος, proprie, qui scopum ferit. 2) qui adeptus est petita, optata. Ab ἐπιβάλλω, *injicio*.
Ἐπηγκενίδες, ων, αἱ, tabulæ navium a puppi ad proram extensæ, quasi ἐπενεγκενίδες. Ab ἐπενεγκεῖν, *inferre*. (Nisi potius sunt τὰ ἐπὶ τῷ ἐν τῷ κοίλῳ ξυλώματα, vacuo seu ventri navis inductæ tabulæ, quæ res continent in cavo navis sitas.)
Ἐπηγορέω, ῶ, f. ήσω, accuso, incuso. 2) queror, conqueror. Ex ἐπί & ἀγορέω, *verba facio*.
Ἐπηγορία, ας, ἡ, accusatio. 2) querela. A pr.
Ἐπηετανός, ή, όν, annuus, toto anno durans. 2) copiosus, largus. Ex ἐπί & ἔτος.
Ἐπήκοος, ου, ὁ, ἡ, qui rem audit vel audivit. 2) in neutro ὡς τὸ ἐπήκοον, unde aliquid audiri potest. Ex ἐπί & ἀκούω, *audio*.
Ἐπῆλις, ιδος, ἡ, operculum arcæ vel cistæ. 2) macula a sole. Ex ἐπί & ἧλος, *clavus*. (Nisi ηλις est mera terminatio, aut ab ἥλιος est repetendum.)
Ἐπηλυγάζω, & ἐπηλυγάζομαι, obumbro, velut umbraculo tego, *trop.* tego, obscuro, officio luminibus alicujus. in *pass.* lateo. Ab ἐπήλυγξ.
Ἐπηλυγίζω, f. ίσω, idem. A seq.
Ἐπήλυγξ, γγος, ὁ, ἡ, obscurus. A λύγη, *tenebræ*.
Ἔπηλυς, υδος, ὁ, ἡ, advena, extraneus. Ab ἐπέρχομαι, *advenio*.
Ἐπηλυσίη, ης, ἡ, pro ἐπηλυσία, ας, ἡ, adventus, aditus. 2) incantatio, quæ fit veneficiis.
Ἐπήλυσις, εως, ἡ, idem.
Ἐπηλύτης, ου, ὁ, advena.
Ἐπήλυτος, ὁ, idem.
Ἐπημάτιος, ου, diurnus, qui interdiu facit quid, fit &c. Ab ἦμαρ, *dies*.
Ἐπημοιβός, ή, όν, mutuus. Ex ἐπί & ἀμοιβός.
Ἐπηνέμιος, ου, ὁ, ἡ, ventosus, vanus, evanidus, in ventum abiturus. Ex ἐπί & ἄνεμος.
Ἐπήορος, ου, ὁ, ἡ, sublimis, in alto situs. Ex ἐπί & ἀείρω, *tollo*.
Ἐπήρανος, ος, &.
Ἐπήρατος, ου, ὁ, ἡ, amabilis. Ex ἐπί & ἐράω, *amo*.
ἘΠΗΡΕΑΖΩ, fut. άσω, noceo, injuriam facio. 2) infesto. 3) calumnior. v. ἐπήρεια.
Ἐπηρεασμός, οῦ, ὁ, idem quod ἐπήρεια. A præc.

Ἐπη-

E'πηρεαστικὸς, ἡ, ὸν, injuriosus. 2) contumeliosus. Ab eod.

E'πήρεια, ας, ἡ, *proprie* injuria, re verbisve facta, maxime in contumeliam inferioris. *Unde* 2) insultatio. 3) calumnia sycophantæ. 4) mulcta. 5) impetus hostilis. 6) odium s. cupiditas judicis alicui nocendi, opp. χάρις, Attice.

E'πηρεμέω, acquiesco in re aliqua.

E'πήρετμος, ου, ὁ, ἡ, ad remigationem accinctus. 2) remis instructus. Ab ἐπὶ & ἐρετμὸς, *remus*.

E'πηρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, tectus, coopertus. Ex ἐπὶ & ἐρέφω, *tego*.

E'πήρης, εος, ὁ, ἡ, paratus & instructus, *proprie* ad remigationem. Ex ἐπὶ & ἐρέσσω, *navigo*, vel ab ἄρω, *apto*.

E'πήριστος, ου, ὁ, ἡ, de quo contenditur. 2) æmulatione dignus. Ex ἐπὶ & ἔρις.

E'πήτεια, ας, ἡ, sapientia, facundia. A seq.

E'πητὴς, έος, ὁ, ἡ, facundus. Ab ἔπω, *dico*.

E'πήτριμος, ου, ὁ, ἡ, densus. 2) confertus. Ex ἐπὶ & ἥτριον, *stamen*.

E'πητὺς, ύος, ἡ, facundia. Ab ἐπητής.

E'πηχέω, ῶ, f. ήσω, obstrepo, insono.

E'πήορος, ου, ὁ & ἡ, impendens. 2) sublimis. Ex ἐπὶ & αἰωρέω, *tollo*. v. ἐπήωρος.

E'ΠΙ', *Præpos. cum Genitivo* super. 2) sub. 3) in. 4) coram. 5) ad. 6) versus. 7) penes. 8) erga. 9) per. 10) cum. 11) de. 12) a, in notatione officii, ut ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν, ab epistolis. 13) sub, in notatione temporis, ut ἐπ' Αὐγούστου. 14) apud. 15) inservit Periphrasi, ut τὰ ἐπὶ μέρους, particularia; ὁ ἐπὶ τῶν ἱππέων, equitum magister. *Cum Dativo* 16) super. 17) ad. 18) penes. 19) in. 20) post. 21) præter. 22) ob, propter. 23) adversus. 24) apud, juxta. 25) cum. 26) notat conditionem, ut σπονδαὶ ἐπὶ τούτοις ἐγένοντο, induciæ his conditionibus fiebant; & caussam, ut ἐφ' ᾧ, propterea quod, *&* propterea ut, hac conditione ut. 27) tempus, ut ἐπ' ἡμέρᾳ, uno die, *vel* per unum diem. 28) abundat, ut ἐπὶ γογγύλαις διεβίω, rapis vixit. 29) facit Periphrasin Adverbii, ut ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ, vere. *Cum Accusativo*. 30) super. 31) supra. 32) ad. 33) versus. 34) contra, adversus. 35) in. 36) propter. 37) per. 38) apud, inter. 39) notat tempus, ut ἐπὶ τοσοῦτον sc. χρόνον, tamdiu. 40) *sine Casu*, desuper, superne. 41) additum adjectivis auget, ut ἐπὶ μέγα, valde. *In Compositione* notat 42) ad, in, super, contra, imminutionem, intensionem, proclivitatem, & vitiationem seu depravationem: sæpe tamen redundat.

E'πιάλλω, f. αλῶ, immitto. 2) mitto. Ex ἐπὶ & ἰάλλω, *mitto*.

E'πιάλτης, ου, ὁ, qui insilit. 2) incubus. Ex ἐπὶ & ἅλλομαι, *salio*.

E'πιανδάνω, complaceo, gratus sum.

E'πιαύω, dormio inter, vel apud, indormio. Ex ἐπὶ & ἰαύω, *dormio*.

E'πιάχω, acclamo. Hom. ἐπίαχον, acclamarunt. Ex ἐπὶ & ἰάχω, *clamo*.

E'πιβαθραίνω, ascendo, aggredior. A seq.

E'πιβάθρα, ας, ἡ, pons, qui machinis admovetur ad muros urbium scandendos, vel e navi in terram continentem. 2) aditus ad rem v. c. scientiam, basis.

E'πίβαθρον, ου, τὸ, naulum. A sq.

E'πιβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, conscendo.

E'πιβακχεύω, læta voce acclamo.

E'πιβάλλω, f. λῶ, injicio. 2) impono, velut mulctam, tributa. 3) addo. 4) imprimo sc. notam nummo, aut alii rei. 5) contendo aliquo. 6) urgeo, ingruo, invado. 7) aggredior, capesso. 8) τὰ ἐπιβάλλοντα, quæ ad nos pertinent officia, vel debentur nobis, & sic fere etiam in medio. 9) subsequor præcedentem, orationem &c.

E'πιβαπτίζω, immergo.

E'πιβάπτω, f. ψω, idem.

E'πιβαρέω, ῶ, f. ήσω, adgravo. 2) gravi damno adficio.

E'πιβασία, ἡ, &

E'πίβασις, εως, ἡ, scansio. 2) invasio. 3) gradus, incessio. 4) iter. 5) actio. Ab ἐπιβαίνω.

E'πιβάσκω, induco. Hom. ἐπιβασκέμεν, inducere.

E'πιβαστάζω, fero in, v. c. manibus.

E'πιβατεύω, f. εύσω, navem ingredior. 2) navigio vehor. 3) in navi milito. 4) adscendo. 5) innitor, insisto, incumbo. 5) invado, occupo, mihi vindico. 7) ineo, congredior, rem Veneream habeo, *de animalibus*. Ab ἐπιβαίνω.

E'πιβατήριος, ου, ὁ, ἡ, scansorius, ad scandendum pertinens.

E'πιβάτης, ου, ὁ, epibata, vector, sc. in navi.

E'πιβατικὸς, ἡ, ὸν, ad classiarios pertinens. οἱ ἐπιβατικοὶ, classiarii. A præc.

E'πιβατὸς, ἡ, ὸν, ad quem patet accessus, qui adiri, conscendi potest.

E'ΠΙ'ΒΔΑ, ἡ, dies quarta & ultima Apaturiorum apud Athenienses. 2) postriduana feriarum dies. 3) dies secunda nuptiarum.

E'πιβδάλλω, rursus mulgeo.

E'πιβεβαιόω, ῶ, & ἐπιβεβαιόομαι, οῦμαι, auctoritatem addo, ratum facio, confirmo.

E'πιβήτωρ, ορος, ὁ, qui navem vel equum conscendit, qui nave vel equo vehitur. 2) mobilis, agilis. 3) qui feminam conscendit. Ab ἐπιβαίνω.

E'πιβιβάζω, f. άσω, impono, jubeo adscendere.

E'πιβιβρώσκω, insuper edo, edo una, velut obsonium cum pane.

E'πιβιόω, ῶ, & ἐπιβίωμι, supervivo, ultra vivo, superstes sum. Hinc ἐπιβιώσομαι, ἐπιβιώσεται, ἐπιβιῶς, ἐπιβιῶναι.

E'πιβλαβὴς, έος, ὁ, ἡ, noxius, damnosus. Ex ἐπὶ & βλάπτω vel βλάβος.

E'πιβλαβῶς, *Adv.* damnose, noxie. A præc.

E'πιβλάπτω, f. ψω, insuper noceo & damnum infero.

E'πιβλαστάνω, supergermino, insuper germino. 2) refrutico.

E'πιβλαστέω, ῶ, f. ήσω, idem.

E'πιβλάστησις, εως, ἡ, secunda germinatio. A pr.

E'πιβλαστικὸς, ἡ, ὸν, qui regerminat, vel regerminandi vim habet.

E'πιβλασφημέω, convicior insuper, ultro, vel ob, post aliquod visum auditumve.

E'πιβλέπω, inspicio, intueor.

E'πιβλήδην, *Adv.* q. d. injectim, adjiciendo, injiciendo respondendi ergo. Ab ἐπιβάλλω.

E'πίβλημα, ατος, τὸ, additamentum. 2) panniculus ad farciendam vestem. 3) inserta purpura in fine vestis. 4) ornamentum domus. Ab eod.

E'πιβλὴς, ῆτος, ὁ, obex, pessulus. Ab eod.

E'πίβλητος, ου, ὁ, ἡ, adventitius.

E'πιβλὺξ, *Adv.* abunde, adfluenter. Ex ἐπὶ & βλύζω, *mano*, *scaturio*.

E'πιβόας, ὁ, valde strepens, clamosus. A seq.

E'πιβοάω, ῶ, & ἐπιβοάομαι, ῶμαι, inclamo, invoco, imploro.

E'πιβοήθημα, ατος, ἡ, auxilium, subsidium.

E'πι-

Ἐπιβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad auxilium ferendum supervenio, insuper auxilior, praeter alios subvenio.
Ἐπιβόημα, ατος, τὸ, acclamatio. Ab ἐπιβοάω.
Ἐπιβόησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἐπιβόητος, ου, ὁ, ἡ, famosus, in utramque partem, sed magis in malam. Ab eod.
Ἐπιβόιον, τὸ, scil. θῦμα, sacrificium, quod praeter, vel post bovis immolationem fit. Ex ἐπὶ & βοῦς bos.
Ἐπιβόλαιον, ου, τὸ, velamen, amictorium. A seq.
Ἐπιβολή, ῆς, ἡ, injectio, impositio. 2) applicatio mentis. 3) impetus. 4) inceptum, conatus. 5) multa. 6) tributum, vectigal, praestatio muneris. 7) impressio notae in numo, nota ipsa, insigne, quo quem agnoscimus. 8) institutum, consilium. Ab ἐπιβάλλω.
Ἐπίβολος, ου, ὁ, ἡ, compos, qui aliquid adeptus est. Ab eod. v. ἐπήβολος.
Ἐπιβόλως, *Adv.* ingeniose, sapienter. 2) feliciter. A praec.
Ἐπιβομβέω, ῶ, f. ήσω, bombis adsono. 2) bombos edo. 3) strepitum facio.
Ἐπιβόσκησις, εως, ἡ, depastio.
Ἐπιβοσκίς, ίδος, ἡ, proboscis. A seq.
Ἐπιβόσκομαι, pascor, depascor.
Ἐπιβουκόλος, ου, ὁ, bubulcus.
Ἐπιβούλευμα, ατος, τὸ, insidiae. 2) molimen, adgressio, conatus.
Ἐπιβούλευσις, εως, ἡ, insidiae.
Ἐπιβουλευτής, οῦ, ὁ, insidiator.
Ἐπιβουλεύω, f. εύσω, insidias struo. 2) insidiose molior. 3) consilium capio, delibero. 4) conjuro.
Ἐπιβουλή, ῆς, ἡ, consilium adversus aliquem initum, insidiae.
Ἐπιβουλία, ἡ, idem. A seq.
Ἐπίβουλος, ου, ὁ, ἡ, insidiosus.
Ἐπιβούλως, *Adv.* insidiose. A praec.
Ἐπιβραδύνω, cunctor, immoror.
Ἐπιβραχύ, *Adv.* ad breve tempus.
Ἐπίβρεγμα, ατος, τὸ, irrigatio, irroratio. Ab ἐπιβρέχω.
Ἐπιβρέμω, & ἐπιβρέμομαι, admurmuro.
Ἐπιβρέχω, f. ξω, perfundo, irroro.
Ἐπιβρίθω, f. ίσω, ingravesco, magno cum pondere irruo, impressionem facio. 2) degravo, deprimo.
Ἐπιβρυχάομαι, ῶμαι, infrendeo.
Ἐπιβρομέω, ῶ, f. ήσω, admurmuro. Ab ἐπὶ & βρόμος.
Ἐπιβροντάω, ῶ, f. ήσω, insuper tono, intono.
Ἐπιβρόντητος, ου, ὁ, ἡ, cui tonitrua mentem perculere, attonitus. 2) vecors, vesanus.
Ἐπιβροχή, ῆς, ἡ, perfusio. Ab ἐπιβρέχω.
Ἐπιβρύχω, f. ξω, infremo, frendo.
Ἐπιβρύω, f. ύσω, scateo, plenus sum.
Ἐπίβυσμα, ατος, τὸ, obturamentum. A seq.
Ἐπιβύω, f. ύσω, obturo, obstruo.
Ἐπιβωμίζω, f. ίσω, arae sacrificandi caussa impono. Ab ἐπὶ & βωμός, ara.
Ἐπιβώμιος, ου, ὁ, ἡ, altari impositus. 2) ad altare cantari solitus. Ab iisd.
Ἐπιβωμιοστατέω, ad aram colloco. E pr. & ἵστημι.
Ἐπιβωστρέω, ῶ, f. ήσω, invoco. A βοάω.
Ἐπιβώτωρ, ορος, ὁ, pastor. A βόω *inus. vel* βόσκω.
Ἐπίγαιος, ου, ὁ, ἡ, qui super terram est. 2) humilis, humi repens. v. ἐπίγειος.
Ἐπιγαμβρεία, ας, ἡ, connubiorum ultro citroque junctio.
Ἐπιγαμβρεύω, f. εύσω, generum assumo, filiam alicui nuptum do. 2) *in Pass.* gener fio, uxorem duco. A γαμβρός.

Ἐπιγαμβρία, ας, ἡ, adfinitas e matrimonio.
Ἐπιγαμέω, ῶ, uxorem superinduco; aor. 1. ἐπέγημα.
Ἐπιγαμία, ας, ἡ, adfinitas. 2) jus connubiorum contrahendorum.
Ἐπίγαμος, ου, ὁ, ἡ, nubilis.
Ἐπιγάννυμαι vel ἐπιγάνυμαι, gaudeo aliqua re, in primis malis alterius.
Ἐπιγανόω, f. ώσω, orno, illustro, polio.
Ἐπιγάστριος, ου, ventri deditus, ad ventrem spectans. 2) ventriculo incumbens. *Neutrum subst.* venter exterior. Ex ἐπὶ & γαστήρ.
Ἐπιγαυριάω, ῶ, insulto calamitoso. *Pass.* exsulto, laetor. 2) efferor animo & ferocior reddor.
Ἐπίγαυρος, ου, ὁ, ἡ, jactabundus. 2) fortis.
Ἐπιγειόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, cujus caulis humilis est, qui non erectum, sed humi stratum caulem habet.
Ἐπίγειον, ου, τὸ, apsis ima planetarum, auge. 2) funis, quo navis terrae alligatur. Ab seq.
Ἐπίγειος, ου, ὁ, ἡ, terrestris. 2) humi repens. Ex ἐπὶ & γῆ, *terra*.
Ἐπιγειόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, a radice tantum foliatus. 2) sparsa humi folia habens. E praec. & φύλλον.
Ἐπιγελάω, ῶ, arrideo. 2) irrideo, insulto, in primis calamitoso.
Ἐπιγεμίζω, f. ίσω, onero, repleo.
Ἐπιγενεσιουργός, όν, generationem efficiens.
Ἐπιγένημα, ατος, τὸ, id, quod ad aliquam rem quasi insuper accedit, accessio. 2) vitium vulneri accedens. Ab ἐπιγίνομαι.
Ἐπιγενής, έος, ὁ, ἡ, indigena. 2) natus post, adnatus, *seu* insuper natus. Ab eod.
Ἐπιγεννάω, ῶ, f. ήσω, adgenero, insuper genero.
Ἐπιγέννημα, ατος, τὸ, quod adnatum est. 2) symptoma.
Ἐπιγεννηματικός, ή, όν, adnatus, adjunctus velut natura. A praec.
Ἐπιγεραίρω, insuper honore adficio.
Ἐπιγεύομαι, f. εύσομαι, gusto, degusto.
Ἐπιγηθέω, ῶ, f. ήσω, gaudeo, laetor aliqua re.
Ἐπιγηΐς, ίδος, ἡ, herba quaedam humilis. Ab ἐπὶ & γῆ.
Ἐπιγίγνομαι, vel ἐπιγίνομαι, post nascor. 2) adnascor. 3) succedo, subsequor. 4) advenio, supervenio.
Ἐπιγιγνώσκω, f. ἐπιγινώσκω, agnosco, cognosco, rescio, novi. 2) decerno, statuo. 3) amo, diligo, in N. T.
Ἐπιγλισχραίνω, viscosius reddo.
Ἐπιγλίχομαι, cupio, appeto.
Ἐπιγλυκαίνω, reddo dulce. 2) dulcesco.
Ἐπίγλυκος, ου, ὁ, ἡ, dulcis. 2) subdulcis.
Ἐπιγλύφω, f. ψω, insculpo, caelo.
Ἐπιγλωσσάομαι, vel ττάομαι, male loquor de aliquo. 2) male ominor alicui, male precor.
Ἐπιγλωσσίζομαι, vel ἐπιγλωττίζομαι, idem.
Ἐπιγλωσσίς, vel ἐπιγλωττίς, ίδος, ἡ, lingula, lingua minor. 2) membrana cartilaginosa rotunditatis oblongae, gutturi claudendo & reserando.
Ἐπιγνάμπτω, f. ψω, inflecto, intorqueo.
Ἐπίγναφος, ου, ὁ, ἡ, interpolitus, innovatus. Ex ἐπὶ & γνάπτω, *polio*.
Ἐπιγνώμη, ης, ἡ, cognitio. 2) venia.
Ἐπιγνωμοσύνη, ης, ἡ, arbitrium, cognitio.
Ἐπιγνώμων, ονος, ὁ & ἡ, arbiter, judex. 2) qui veniam dat, veniae facilis. 3) inspector sive aestimator frumenti. Ab ἐπιγινώσκω.
Ἐπιγνωρίζω, f. ίσω, demonstro.
Ἐπίγνωσις, εως, ἡ, cognitio, agnitio, scientia.

Ἐπι-

Ἐπίγνωστος, ου, ὁ, ἡ, cognitus, notus.

Ἐπιγουνατίς, ίδος, ἡ, os latum & rotundum, quo genuum commissura tegitur, patella. 2) vestis genus ad genua pertinens. Ex ἐπὶ & γόνυ.

Ἐπιγονή, ῆς, ἡ, instauratio generis. 2) foetus. Ab ἐπιγίγνομαι.

Ἐπίγονος, ου, ὁ, ἡ, post natus, fœtus succidaneus. 2) secundis nuptiis natus. Hinc ἐπίγονοι, ων, οἱ, posteri, filii. Ab eod.

Ἐπιγουνατίς, ίδος, ἡ, v. ἐπιγουνατίς.

Ἐπιγουνίδιος, ου, ὁ, ἡ, genibus impositus. Ex ἐπὶ & γόνυ.

Ἐπιγουνίς, ίδος, ἡ, idem quod ἐπιγουνατίς.

Ἐπιγράβδην, Adv. strictim, stringendo leviter. Ab ἐπιγράφω.

Ἐπίγραμμα, ατος, τὸ, titulus, inscriptio sive prosaica, sive metrica.

Ἐπιγραμματογράφος, ου, ὁ, scriptor epigrammatum.

Ἐπιγραμματοποιός, ὁ, idem.

Ἐπιγραφεύς, έως, ὁ, quæstor, qui pecuniam in ærarium conferendam describit.

Ἐπιγραφή, ῆς, ἡ, inscriptio, titulus. 2) caussa rei actæ. 3) auctoritas, cum alicujus rei auctores habemur. Unde 4) pro gloria dicitur. 5) indictio, descriptio census.

Ἐπιγράφω, f. ψω, inscribo. 2) adscribo, ut auctori. 3) acceptum refero. 4) viritim collationem describo. 5) testium nomina edo, quos producturus sum. 6) subscribo.

Ἐπίγρυπος, ου, ὁ, ἡ, nasum leviter incurvum habens. 2) curvus, aduncus.

Ἐπίγυια, τὰ, funes, quibus naves in litore alligantur. Idem ac γύαλα.

Ἐπιγυμνάζομαι, insuper vel in aliqua re exerceor.

Ἐπιδαίομαι, divido, distribuo.

Ἐπιδαίσιος, ου, ὁ, ἡ, communis, vel hereditate acceptus.

Ἐπιδαιτρεύομαι, ῦμαι, f. εύσομαι, epulor, convivor. Hesych. Ab ἐπὶ & δαίτη, epulum.

Ἐπίδαιτρον, ου, τὸ, opsonium. Ex ἐπὶ & δαιτρός.

Ἐπιδάκνω, mordeo, pungo.

Ἐπιδακρύω, f. ύσω, defleo.

Ἐπιδάμιος, ὁ & ἡ, Dor. pro ἐπιδήμιος, publicus.

Ἐπιδανείζω, f. είσω, ultra fœnero, super prius creditam pecuniam adhuc aliam novam credo. In medio, adhuc aliam fœnori sumo.

Ἐπιδασύς, έος, ὁ, ἡ, aliquantum hirsutus.

Ἐπιδαψιλεύομαι, f. εύσομαι, indulgeo, liberalem, copiosum, nimium me præbeo, in dando, dicendo, ridendo &c. addo corollarium seu auctarium.

Ἐπιδεής, έος, ὁ, ἡ, indigens. Ex ἐπιδέομαι.

Ἐπίδειγμα, ατος, τὸ, indicium, specimen.

Ἐπιδείελα, Adv. post meridiem. A seq.

Ἐπιδείελος, ου, ὁ, ἡ, pomeridianus, vespertinus.

Ἐπιδείκνυμι, vel ἐπιδεικνύω & ἐπιδείκνυμαι, ostendo, demonstro. 2) specimen artis edo, artem ostento, de oratoribus in primis, poetis, pictoribus, musicis; unde & 3) pro pingere, canere, dicere &c.

Ἐπιδεικτιάω, ῶ, ostendere vel ostentare me cupio, ostento. A præc.

Ἐπιδεικτικός, ή, όν, demonstrativus. 2) utens genere dicendi ad ostendendum ingenium & eloquentiam comparato: quod genus ipsum ἐπιδεικτικὸν dicitur, & oratio ipsa ἐπιδεικτική. Ab eod.

Ἐπιδεικτικῶς, Adv. ostentandi caussa. 2) demonstrative, copiose, luculenter. 3) aperte, in propatulo. 4) valde ornate. A præc.

Ἐπίδειξις, εως, ἡ, demonstratio. 2) ostentatio, artis specimen. 3) oratio, cantus &c. ipse, artis ostentandæ caussa editus.

Ἐπιδειπνέω, ῶ, f. ήσω, secundariam cœnam perago.

Ἐπιδείπνιος, ου, ὁ, ἡ, qui post cœnam est, fit &c. Ex ἐπὶ & δεῖπνον.

Ἐπιδειπνίς, ίδος, ἡ, q. d. post-cœnium, cœna secundaria. Ex iisd.

Ἐπιδείπνιον, ου, τὸ, idem.

Ἐπιδέκατος, άτη, ατον, decimus. 2) qui post decem penditur.

Ἐπιδεκτικός, ή, όν, capax. Ab ἐπιδέχομαι.

Ἐπιδελεάζω, escam impono.

Ἐπιδέμνιος, ου, ὁ, ἡ, in strato positus, qui in lecto est. Ex ἐπὶ & δέμνιον, stratum, lectus.

Ἐπιδεξαλθέως, Adv. dextre & ingenue. Ex ἐπιδέξιος & ἀλθαῖος, ingenuus.

Ἐπιδέξιος, ου, ὁ, ἡ, qui est ad dextram, dexter. 2) scitus, elegans. 3) urbanus, lepidus. 4) prosper, faustus.

Ἐπιδεξιότης, ητος, ἡ, dexteritas.

Ἐπιδεξίως, Adv. scite, decenter, lepide, prudenter.

Ἐπιδέομαι, f. δεήσομαι, insuper egeo. 2) egeo, indigeo.

Ἐπιδέρκομαι, inspicio.

Ἐπίδερκτος, ου, ὁ, ἡ, visibilis. A præc.

Ἐπιδερματίς, ίδος, ἡ, pellis, quæ est inter digitos anserum & avium hujus generis. 2) cuticula sensu destituta & veram cutem tegens. Ex ἐπὶ & δέρμα, pellis.

Ἐπιδερμίς, ίδος, ἡ, idem, & ex iisd.

Ἐπίδεσις, εως, ἡ, alligatio, obligatio, v. c. vulneris.

Ἐπιδεσμεύω, f. εύσω, innecto, obligo. 2) onus impono & alligo.

Ἐπιδεσμέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἐπιδέσμιον, τὸ, fasciola.

Ἐπίδεσμος, ου, ὁ, & ἐπίδεσμον, τὸ, ligamen, id, quo vulnus obligatur, fascia.

Ἐπιδεσμοχαρής, ές, nodis gaudens. E pr. & χαίρω.

Ἐπιδεσπόζω, f. όσω, dominor.

Ἐπιδευής, έος, ὁ, ἡ, indigens. A seq.

Ἐπιδεύομαι, indigeo.

Ἐπιδέχομαι, excipio. 2) accipio, admitto. 3) suscipio, v. c. bellum.

Ἐπιδέω, obligo, alligo.

Ἐπιδευῶς, Adv. parce, non satis, insufficienter. Ab ἐπιδευής.

Ἐπίδηλος, ου, ὁ, ἡ, manifestus.

Ἐπιδήλως, Adv. manifeste.

Ἐπιδημεύω, f. εύσω, advena, peregrinus sum. 2) peregre advenio. 3) domi sum, non absum peregre.

Ἐπιδημέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἐπιδήμησις, εως, ἡ, adventus peregre. 2) præsentia domi.

Ἐπιδημητικός, ή, όν, domi & quasi intra populi fines manens.

Ἐπιδημία, ας, ἡ, adventus, in primis Deorum.

Ἐπιδήμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, versans in populo. 2) civilis. 3) domesticus. 4) popularis. 5) publicus. 6) peregrinus.

Ἐπιδημιουργέω, f. ήσω, perficio opus.

Ἐπιδημιουργός, ὁ, curator operis publici, ut murorum reficiendorum, ap. Thuc. ex interpretatione Schol. sed apud Procopium, Thuc. imitatorem, semper de opifice.

Ἐπίδημος, ου, ὁ, ἡ, advena, non inquilinus. 2) qui peregre venit. 3) qui versatur in populo, vulgaris.

Ἐπιδηθὰ, *Adv.* diu, multo, pro ἐπὶ δηθά.
Ἐπιδηρὸν, idem, pro ἐπὶ δηρόν.
Ἐπιδιαβαίνω, post alium, qui transiit, ipse etiam transeo. 2) transeo.
Ἐπιδιαγινώσκω, f. γνώσομαι, recognosco. 2) iterum decerno.
Ἐπιδιαθήκη, ης, ἡ, testamentum posterius.
Ἐπιδιαιρέω, divido, partior, describo.
Ἐπιδιαίτησις, εως, ἡ, dispensatio. 2) arbitrium. 3) victus ratio seu ordinatio.
Ἐπιδιαίτητος, ου, ὁ, ἡ, quæ iterum disceptatur, judicatur, v. c. lis.
Ἐπιδιαναπαύομαι, adquiesco.
Ἐπιδιακινδυνεύω, periclitor.
Ἐπιδιακρίνω, insuper judico: *de summo judice*.
Ἐπιδιαλάμπω, perluceo, eluceo per.
Ἐπιδιαμένω, permaneo.
Ἐπιδιαμονὴ, ῆς, ἡ, permansio, immoratio.
Ἐπιδιανέμω, insuper distribuo.
Ἐπιδιανοέω, post, insuper excogito.
Ἐπιδιαπέμπω, mitto insuper, sc. post alium jam missum.
Ἐπιδιαπλέω, f. εύσω, insuper navi trajicio. 2) trajicio.
Ἐπιδιαῤῥήγνυμι, f. ήξω, disrumpo. *pass.* disrumpor in re aliqua.
Ἐπιδιασαφέω, f. ήσω, doceo, demonstro. 2) *pass.* cognoscor, perspectus sum.
Ἐπιδιασκευάζω, f. άσω, recognosco, retracto.
Ἐπιδιασκεύασις, εως, ἡ, recognitio, retractatio.
Ἐπιδιασύρω, perstringo, irrideo.
Ἐπιδιατάσσομαι, vel ἐπιδιατάττομαι, insuper mando, vel constituo. 2) insuper addo.
Ἐπιδιατείνω, intendo. 2) increbesco.
Ἐπιδιατίθημι, addo aliquid pactis, testamento &c. 2) depono.
Ἐπιδιατρίβω, f. ψω, tempus tero, moram traho in aliqua re.
Ἐπιδιαφθείρω, vitio, corrumpo.
Ἐπιδιδάσκω, f. ξω, doceo, quod restat, quod alter prætermisit.
Ἐπιδιδυμὶς, ίδος, ἡ, propria & intima testiculorum tunica dura, crassa & admodum valida. Ex ἐπὶ & δίδυμος, *testiculus*.
Ἐπιδίδωμι, insuper do, dono præterea. 2) *simpliciter*, do, trado, dedo. 3) cresco, augeor. 4) in convivium vocatus venio. 5) in dotem do.
Ἐπιδιέρχομαι, percenseo, percensendo, obeundo recognosco. ἐπιδιεξελθεῖν, inf. aor. 2. enarrare, explicare.
Ἐπιδιετὴς, έος, ὁ, ἡ, qui biennium excessit.
Ἐπιδιζήμαι, insuper quæro.
Ἐπιδιήγησις, εως, ἡ, repetita & accuratior narratio.
Ἐπιδικάζω, f. άσω, discepto. 2) sententia mea (hereditatem) adjudico. Hinc ἐπιδικάζομαι, cum genitiv. (hereditatem) jure peto, vel obtineo. 2) expeto.
Ἐπιδικατεύω, f. εύσω, litigo de re aliqua.
Ἐπιδικασία, ας, ἡ, legis actio de hereditate controversa.
Ἐπιδικάσιμος, ὁ, arbiter, familiæ herciscundæ *in primis*; *deinde* advocatus in quacunque re; *denique* expetitus aliis, utilitatis caussa, hereditas litigiosa, controversa.
Ἐπίδικος, ου, ὁ, ἡ, litigiosus, controversus. Ex ἐπὶ & δίκη, *jus*. *virgo* ἐπίδικος, de qua consanguinei jure certare possint, uter eam ducere uxorem debeat.

Ἐπιδίμοιρος, ου, ὁ, ἡ, plus quam duos habens besses.
Ἐπιδινέω, ῶ, f. ήσω, in orbem ago, verso.
Ἐπιδιορθόω, ῶ, f. ώσω, corrigo & emendo, quod dixi aut feci.
Ἐπιδιόρθωσις, εως, ἡ, correctio eorum, quæ dicta, vel acta sunt.
Ἐπιδιορθωτικὸς, ή, όν, qui ad corrigenda superiora adjicitur, quo corrigere volumus ea, quæ diximus. 2) emendandi vim habens.
Ἐπιδιουρέω, insuper mingo, v. c. pus præter dolorem.
Ἐπιδιπλασιάζω, f. άσω, duplico, ingemino.
Ἐπιδιπλοΐζω, idem.
Ἐπιδιπλόω, ῶ, f. ώσω, idem.
Ἐπιδιφριὰς, άδος, ἡ, currus circumferentia. Ex ἐπὶ & δίφρος, *currus*.
Ἐπιδίφριος, ου, ὁ & ἡ, qui super curru est, sedet aut pugnat. 2) sellularius: ut τέχνη, ars sellularia. 3) ignavus, mollis. Ex iisd.
Ἐπιδίχα, *Adv.* seorsum, separatim.
Ἐπιδίψιος, ου, ὁ, ἡ, siticulosus.
Ἐπιδίω, f. ίσω, insudo. Ex ἐπὶ & ἰδίω, *sudo*.
Ἐπιδιωγμὸς, οῦ, ὁ, persecutio. A seq.
Ἐπιδιώκω, f. ξω, insequor, persequor.
Ἐπιδοιάζω, dubito.
Ἐπίδομα, ατος, τὸ, adjectio, quæ supra justam mensuram datur emtori. Ab ἐπιδίδωμι.
Ἐπίδοξος, ου, ὁ, ἡ, *proprie*, de quo est aliqua opinio in futurum; *it.* qui exspectatur. 2) celeber, clarus, illustris. Ex ἐπὶ & δόξα.
Ἐπιδόξως, *Adv.* honorifice, gloriose. A præc.
Ἐπιδορατὶς, ίδος, ἡ, cuspis ferrea hastæ. Ex ἐ. & δόρυ, *hasta*.
Ἐπιδορπέω, ῶ, f. ήσω, cœnam secundariam sumo.
Ἐπιδορπίζομαι, f. ίσομαι, idem. Ab ἐπιδορπίς.
Ἐπιδόρπιος, ου, ὁ, ἡ, q. d. post-cœnius. 2) ad cœnam utilis. Ex ἐ. & δόρπον, *cœna*.
Ἐπιδορπὶς, ίδος, ἡ, q. d. post-cœnium, cœna secundaria. Ex iisd.
Ἐπιδόρπισμα, ατος, τὸ, quod in secundis mensis apponitur: bellaria. Ab ἐπιδορπίζομαι.
Ἐπιδορπισμὸς, οῦ, ὁ, cœnæ secondariæ sumtio. Ab eod.
Ἐπιδόσιμος, ου, ὁ, ἡ, addititius, ex accessione proveniens. Ab ἐπιδίδωμι.
Ἐπίδοσις, εως, ἡ, accessio, additamentum. 2) incrementum, v. c. artis. 3) largitio, erogatio publice facta, donativum, congiarium, emolumentum denique. Ab eod.
Ἐπιδοτικὸς, ή, όν, ad supererogandum propensus. Ab eod.
Ἐπιδουπέω, ῶ, f. ήσω, sonitum edo.
Ἐπιδοχεῖον, τὸ, receptaculum. A seq.
Ἐπιδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, susceptio. 2) successio. Ab ἐπιδέχομαι, *recipio*.
Ἐπιδράσσομαι, vel ἐπιδράττομαι, f. ξομαι, prehendo, arripio.
Ἐπιδρέπομαι, decerpo. 2) vindico mihi, assumo.
Ἐπιδρομὴ, ῆς, ἡ, incursus, irruptio. 2) levis & perfunctoria tractatio rei vel explicatio. 3) affluxus humorum ap. medicos. A τρέχω.
Ἐπιδρομία, ἡ, idem. A præc.
Ἐπίδρομος, ου, ὁ, ἡ, accessu facilis, planus. 2) in quem accedi solet. 3) incursionibus expositus.
Ἐπιδυναστεύω, f. εύσω, post alium obtineo imperium.
Ἐπιδυσφημέω, ῶ, infami adpellatione noto. 2) dicta prosequor verbis obscœnis & male ominatis.
Ἐπιδύω, & ἐπιδύνω, f. ύσω, occido super.

Ἐπιει-

Ἐπιείκεια, ας, ἡ, æquitas, summi juris moderatio. 2) clementia. 3) modestia, quum quis facile cedit, vel aliquid moderate fert, in meliorem partem accipit &c. item cetera ex adjectivo.

Ἐπιείκελος, ου, ὁ, ἡ, similis.

Ἐπιεικεύω, ex æquo & bono ago, sum mitis. A sq.

Ἐπιεικής, έος, ὁ, ἡ, æquus. 2) decens, consentaneus. 3) clemens, lenis. 4) bonus, modestus. 5) mediocris, non magnus. 6) qui bonus & frugi est. 7) probabilis, verosimilis. 8) facilis. Ex ἐπὶ & εἴκω, *similis, vel consentaneus sum.*

Ἐπιείκησις, εως, ἡ, pietas. A præc. Sed potius ἐπιείκισις legendum, ut sit a sequente.

Ἐπιεικίζω, f. ίσω, ex fide bona, ex æquo & bono statuo, arbitror.

Ἐπιεικτὸς, ἡ, ὸν, tolerabilis. 2) facile cedens. Ex ἐπὶ & εἴκω, *cedo.*

Ἐπιεικῶς, *Adv.* non absurde. 2) mediocriter, moderate. 3) clementer. 4) valde, sufficienter. 5) fere, plerumque, crebro.

Ἐπιέλδομαι, desidero, cupio.

Ἐπιέλπομαι, spero.

Ἐπιέννυμι, induo.

Ἐπιέσπομαι, insequor.

Ἐπιζαρέω, infesto, gravo.

Ἐπιζαφελής, έος, ὁ, ἡ, vehemens, ardens.

Ἐπιζάφελος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Ἐπιζαφελῶς, *Adv.* vehementer, ardenter.

Ἐπιζάω, ῶ, f. ήσω, vel ήσομαι, supervivo, superstes sum. 2) diu vivo.

Ἐπίζεμα, ατος, τὸ, decoctum, genus medicamenti. Ab ἐπιζέω.

Ἐπιζεύγνυμι, vel ἐπιζευγνύω, f. ζεύξω, conjungo, innecto, adjungo.

Ἐπιζευκτὴρ, ῆρος, ὁ, catena. 2) series.

Ἐπίζευξις, εως, ἡ, conjunctio. 2) iteratio. 3) Figura rhetorica, quum eadem vox repetitur cum vehementia.

Ἐπιζέω, f. έσω, fervesco.

Ἐπίζηλος, ου, ὁ, ἡ, æmulandus, invidendus, præclarus.

Ἐπιζηλοτυπέω, ῶ, f. ήσω, zelotypia laboro. *In vulgg. apud Lucian. sed ibi ἐπὶ ζηλ. legendum.*

Ἐπιζήμιος, ου, ὁ, ἡ, damnosus, noxius. 2) cui multa est irrogata. Ex ἐπὶ & ζημία.

Ἐπιζημιόω, f. ώσω, multam irrogo.

Ἐπιζημίως, *Adv.* damnose.

Ἐπιζητέω, ῶ, f. ήσω, requiro, rei amissæ desiderio teneor. 2) posco.

Ἐπιζήτημα, ατος, τὸ, quæstio.

Ἐπιζητήσιμος, ου, ὁ, ἡ, qui requiri potest; aut solet; appetibilis, studio dignus.

Ἐπιζήτησις, εως, ἡ, requisitio, desiderium.

Ἐπιζυγόω, ῶ, f. ώσω, claudo, munio januam, *ut simplex.*

Ἐπιζώστρα, ας, ἡ, balteus. Ex ἐπὶ & ζωστὴρ, *cingulum.*

Ἐπίηρανος, ου, ὁ, ἡ, adjutor.

Ἐπιηρεφὴς, ἐς, *Jon.* pro ἐπηρεφής.

Ἐπίηρος, ου, ὁ, ἡ, auxiliator. 2) gratiam referens. Ex ἐ. & ἦρα.

Ἐπιθαλάμιον, ου, τὸ, carmen nuptiale. A seq.

Ἐπιθαλάμιος, ου, ὁ, ἡ, nuptialis. Ex ἐ. & θάλαμος.

Ἐπιθαλασσίδιος, vel ἐπιθαλαττίδιος, ία, ιον, vel ὁ, ἡ, maritimus. A seq.

Ἐπιθαλάσσιος, vel ἐπιθαλάττιος, idem.

Ἐπιθαλπὴς, έος, ὁ, ἡ, calidus. 2) jucundus, delectabilis. Ex ἐπὶ & θάλπω, *foveo.*

Ἐπιθαμβέω, ῶ, f. ήσω, cum stupore admiror, stupeo.

Ἐπιθανάτιος, ου, ὁ, ἡ, morti destinatus, capitis damnatus. A seq.

Ἐπιθάνατος, ου, ὁ, ἡ, mortem arcessens, letifer. 2) morti vicinus.

Ἐπιθανατίως, *Adv.* cum vitæ periculo. A pr.

Ἐπιθανής, έος, ὁ, ἡ, morti propinquus. Ex ἐπὶ & θνήσκω, *morior.*

Ἐπιθαρσέω, ῶ, f. ήσω, fiduciam sumo, confidentior fio.

Ἐπιθαρσύνω, f. υνῶ, fidentem reddo, animum addo.

Ἐπιθαυμάζω, f. άσω, donis honoro.

Ἐπιθεάζω, f. άσω, deorum opem contra aliquem imploro. 2) deorum iram alicui imprecor.

Ἐπιθειάζω, f. άσω, numine divino afflor, instinctu divino agor. 2) vaticinor. 3) deos precor. 4) per deos obtestor: deorum testimonio utor. 5) imprecor. 6) consecro.

Ἐπιθείασις, εως, ἡ, afflatus divinus. 2) obtestatio, quæ fit per deos vel deum. 3) precatio, qua dei opem imploramus. A pr.

Ἐπιθειασμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.

Ἐπίθεμα, ατος, τὸ, quicquid imponitur, seu superimponitur, ut 2) statua, quæ defuncti sepulcro imponitur. 3) operculum. 4) corona. 5) cinctura.

Ἐπιθεραπεύω, f. εύσω, obsequium præsto.

Ἐπίθεσις, εως, ἡ, impositio. 2) adgressio, invasio. 3) rerum novarum molitio. 4) conjuratio. 5) insidiæ, impostura. 6) amor, concupiscentia, libido.

Ἐπιθεσπίζω, f. ίσω, oraculum reddo, sancio oraculo, auspicio addico aliquid.

Ἐπιθεσπισμὸς, οῦ, ὁ, oraculum, scitum. A pr.

Ἐπιθετέον, imponendum, aggrediendum. Ab ἐπιτίθημι.

Ἐπιθέτης, ου, ὁ, impostor, insidiator. Ab eod.

Ἐπιθετικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad fallendum, fallax. 2) adgressu promptus, audax. Ab eod.

Ἐπιθετικῶς, *Adv.* epitheti loco, cognomine.

Ἐπίθετος, ου, ὁ, ἡ, adjectus, qui adjici solet. 2) aliunde invectus. 3) commentitius. 4) simulatus, adfectatus. 5) impositus, qui imponi solet. Hinc τὸ ἐπίθετον, vel τὸ ἐπίθετον ὄνομα, apud Grammaticos est Nomen Adjectivum.

Ἐπιθέτως, pro ἐπιθετικῶς. A pr.

Ἐπιθέω, adcurro, incurro, irruo.

Ἐπιθεωρέω, ῶ, f. ήσω, prospicio, contemplor, considero.

Ἐπιθήγω, acuo, exacuo.

Ἐπιθήκη, ης, ἡ, accessio, additio.

Ἐπίθημα, ατος, τὸ, (alias ἐπίθεμα) operculum, tegmen.

Ἐπιθηματουργία, ας, ἡ, januarum, tectorum, & aliorum operimentorum confectio. A pr. & ἔργον.

Ἐπιθηματόω, ῶ, operculo claudo. Ab eod.

Ἐπιθηραρχία, ας, ἡ, munus quo quis aliis θηράρχοις, vel quatuor elephantis præest. A seq.

Ἐπιθήραρχος, ου, ὁ, ἡ, qui aliis θηράρχοις præest, vel qui quatuor elephantos regit. Ex ἐπὶ & θήραρχος, *præfectus belluarum, seu elephantorum.*

Ἐπιθιγγάνω, & ἐπιθίγω, attingo, tango.

Ἐπιθλίβω, f. ψω, premo.

Ἐπίθλιψις, ἡ, compressio.

Ἐπιθοάζω, insideo. 2) sedeo.

Ἐπιθολόω, ῶ, f. ώσω, infusco, obscuro, perturbo.

Ἐπιθορέω, ῶ, adsilio, insilio, supersilio.

Ἐπιθόρνυμαι, ineo feminam. A pr.

Ἐπιθορυβέω, ῶ, f. ήσω, adstrepo secundo rumore, admurmuro.

Ἐπίθρεπτος, ου, bene nutritus de carne, significat majorem carnis molem.

Ἐπιθρηνέω, ῶ, f. ήσω, lugeo, plango, super mortuo scil.

Ἐπιθρομβόω, ῶ, in grumos cogo, coagulo. Nicand. ἵνα ἐπιθρομβωθῇ, si coaguletur.

Ἐπιθρώσκω, insilio. 2) subsilio, subsultim progredior.

Ἐπιθυμέω, ῶ, f. ήσω, cupio, concupisco, desidero. Ex ἐ. & θυμός.

Ἐπιθύμημα, ατος, τὸ, cupiditas, desiderium. 2) res appetita. A pr.

Ἐπιθύμησις, εως, ἡ, cupiditas, appetitio. Ab eodem.

Ἐπιθυμητής, ῦ, ὁ, qui tenetur alicujus rei desiderio, cupidus. Ab eod.

Ἐπιθυμητικός, ή, όν, ad concupiscendum propensus, insitam concupiscendi facultatem habens. 2) impellens ad concupiscendum. τὸ ἐπιθυμητικόν, libido, cupiditas.

Ἐπιθυμητικῶς, *Adv.* cupide. cum ἔχειν, cupiditate teneri. Ab ἐπιθυμέω.

Ἐπιθυμητός, ή, όν, desiderabilis. Ab eod.

Ἐπιθυμία, ας, ἡ, cupiditas, desiderium, aviditas. 3) libido, cupiditas effrenata. Ex ἐπὶ & θυμός, *animus*.

Ἐπιθυμίαμα, ατος, τὸ, suffimentum, quod ad suffiendum adoletur. A seq.

Ἐπιθυμιάω, ῶ, f. άσω, suffio, odoramenta adoleo, seu accendo.

Ἐπιθυμοδείπνος, ου, ὁ, ἡ, cœnas appetens.

Ἐπιθύνω, corrigo. Ex ἐπὶ & ἰθύνω, *dirigo*.

Ἐπιθειάζω, rem divinam facio.

Ἐπιθύω, f. ύσω, impetu feror in aliquem. 2) immolo vel sacrifico post alium. 3) immolo, sacrifico super aliquo scil. cœpto, velut fœdere. Ex ἐ. & θύω.

Ἐπιθωρακίδιον, ου, τὸ, vestis, quæ thoraci superinduitur.

Ἐπιθωρακίζω, f. ίσω, lorico. 2) super thoracem aliquid induo.

Ἐπιθωρήσσομαι, f. ήξομαι, armor, adversus aliquem, bellum paro in aliquem.

Ἐπιθωΰσσω, f. ξω, acclamo, vociferando incito.

Ἐπιΐδμων, ονος, ὁ, ἡ, gnarus, peritus.

Ἐπιΐζομαι, insideo.

Ἐπιΐστωρ, ορος, ὁ, ἡ, sciens, peritus.

Ἐπικαγχάζω, f. άσω, cachinno aliquid excipio.

Ἐπικαγχαλάζω, pro ἐπικαγχάζω.

Ἐπικαθαιρέω, f. ήσω, destruo, diruo.

Ἐπικαθέζομαι, insideo.

Ἐπικαθεύδω, indormio. 2) incubo.

Ἐπικάθημαι, insideo. 2) sedeo.

Ἐπικαθιζάνω, insideo.

Ἐπικαθίζω, f. ίσω, impono. 2) insideo.

Ἐπικάθισμα, ατος, τὸ, insessus. A præc.

Ἐπικαθίστημι, substituo, sufficio. aor. 1. ἐπικατέστησα. *Pass.* ἐπικατεστάθην. ἐπικατασταθείς, substitutus.

Ἐπικαινίζω, f. ίσω, instauro, innovo.

Ἐπικαινοτομέω, f. ήσω, idem quod καινοτ. Eus.

Ἐπικαιρία, ἡ, opportunitas. Ex ἐ. & καιρός.

Ἐπικαίριος, ου, ὁ, ἡ, opportunus, commodus. 2) præcipuus. 3) temporarius.

Ἐπικαιρίως, opportune. A pr.

Ἐπίκαιρος, ου, ὁ, ἡ, idem, quod ἐπικαίριος.

Ἐπικαίρως, *Adv.* opportune. A pr.

Ἐπικαίω & ἐπικάω, f. αύσω, accendo, incendo, amburo. ἐπικεκαυμένος, adustus.

Ἐπικαλαμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, spicilegium facio. 2) spolio bonis, quæ ab aliis relicta sunt.

Ἐπικαλέω, ῶ, & -έομαι, nomino, appello, cognomino. 2) pro ἐγκαλέω, objicio, vitio verto. 3) invoco, imploro. 4) testem facio. ἐπικαλέομαι, ῦμαι, *med.* invoco, imploro. 2) provoco ad aliquem, superiorem appello. ἐπεκαλεσάμην, aor. *Pass.* ἐπικαλοῦμαι, cognominor. ἐπικληθείς, cognominatus, aor. 1. *part.* 2) postulor, accusor.

Ἐπικάλυμμα, ατος, τὸ, tegmen, operimentum. 2) prætextus.

Ἐπικαλυπτήριον, ου, τὸ, idem, n. 1.

Ἐπικαλύπτω, f. ψω, tego, contego. 2) obscuro.

Ἐπικάλυψις, εως, ἡ, obvolutio.

Ἐπικαμπή, ῆς, ἡ, inflexio, incurvatio.

Ἐπικαμπής, έος, flexus, curvus. Ab ἐπικάμπτω.

Ἐπικαμπτός, ου, ὁ, ἡ, inflexus, incurvus. Ab eod. (sed videtur hæc lectio minus proba.)

Ἐπικάμπιος, ου, ὁ, ἡ, idem. A seq.

Ἐπικάμπτω, f. ψω, inflecto. 2) persuadeo, animum alicujus ad meam voluntatem inflecto.

Ἐπικαμπύλος, ου, ὁ, ἡ, incurvus.

Ἐπικαμπτῶς, cum flexu, flexuose. Ab ἐπικαμπτός.

Ἐπίκαμψις, ἡ, flexus, conversio, v. c. navis.

Ἐπικανθίδες, ων, αἱ. canthorum radices.

Ἐπικάρ, *Adv.* ad verticem in caput. v. ἔγκαρ.

Ἐπικαρπία, ας, ἡ, fructus, seu fructuum proventus. 2) usus rei fructuosus, fructuum perceptio. 3) quæstus, fœnus. 4) vectigal, quod a fructibus provenit.

Ἐπικαρπίδιος, ου, qui fructibus (pomis) inest extrinsecus.

Ἐπίκαρπος, ου, ὁ, ἡ, frugifer, fructifer, qui semen continet. Ex ἐ. & καρπός.

Ἐπικαρπολογέω, spicilegium facio. Ex ἐπὶ, καρπός, & λέγω, *colligo*.

Ἐπικάρσιος, ία, ιον, vel ἐπικάρσιος, ου, ὁ, ἡ, obliquus, transversus, ut κάρσιος.

Ἐπικαρυκεύω, insuper condio, condimentum aliud addo. v. καρύκη.

Ἐπικαταβαίνω, descendo.

Ἐπικαταβάλλω, deprimo, demitto.

Ἐπικατάγνυμι, insuper frango.

Ἐπικατάγομαι, post alium appello.

Ἐπικαταδαρθάνω, indormio. ἐπικαταδαρθεῖν, aor. 2. indormire, indormisse.

Ἐπικαταδέω, f. ήσω, alligo, ut onus dorso equi, devincio v. c. vulnus.

Ἐπικαταδύομαι, mergo me.

Ἐπικαταθέω, decurro, incurro.

Ἐπικατακλείω, f. είσω, concludo, recondo.

Ἐπικατακλίνω, reclino in, repono in.

Ἐπικατακλύζω, f. ύσω, aquis obruo, inundo.

Ἐπικατακοιμάομαι, ῶμαι, indormio.

Ἐπικατακολουθέω, insequor, persequor.

Ἐπικαταλαμβάνω, occupo, anteverto. 2) adsequor. 3) opprimo.

Ἐπικαταμωκάομαι, irrideo, subsanno.

Ἐπικαταπηδάω, desilio in.

Ἐπικαταπίπτω, incumbo in aliquem.

Ἐπικαταπλάσσω, -ττω, emplastrum impono.

Ἐπικαταπρήθω, comburo super aliquo.

Ἐπικαταράομαι, diris devoveo.

Ἐπικαταράσσω, vel ἐπικαταράττω, percutio, impetuose impello, vel insilio. 2) *in pass.* immittor.

Ἐπι-

Ἐπικατάρατος, ου, ὁ & ἡ, sacer, exsecrabilis.
Ἐπικαταῤῥέω, desuper influo, illabor e superiore loco.
Ἐπικαταῤῥήγνυμι, super aliqua re frango, discindo v. c. vestes a pectore, luctus caussa, super defuncto.
Ἐπικαταῤῥιπτέω, superinjicio.
Ἐπικαταῤῥυέω, desuper defluo aliquo.
Ἐπικατασείω, f. είσω, super decutio, super deturbo.
Ἐπικατασκάπτω, f. ψω, superfodio, diruo super.
Ἐπικατασκευάζω, exstruo, comparo.
Ἐπικατασπάω, detraho.
Ἐπικατασπένδω, f. σπείσω, libo super, victima v. c.
Ἐπικαταστρατοπεδεύω, castra loco contra aliquem.
Ἐπικαταστρέφω, f. ψω, inverto jaciendo super aliquem.
Ἐπικατασφάζω, & -σφάττω, f. ξω, macto super, insuper, v. c. super tumulo.
Ἐπικατατέμνω, concido, lacero.
Ἐπικατατρέχω, hostiliter impetum facio, irruo in aliquem, persulto regionem incursionibus infestis.
Ἐπικαταφέρομαι, deferor, delabor (super aliquem) *de pluvia* &c. praeceps ruo.
Ἐπικαταφορά, ᾶς, ἡ, *Vocabulum Mathematicum*, praeceps locus in octavo ab horoscopo signo.
Ἐπικατάφορος, ου, ὁ, ἡ, pronus, proclivis.
Ἐπικαταχώννυμι, f. χώσω, adobruo super mortuo humum.
Ἐπικαταψάω, superficiem, v. c. soli, leviter rado, sarrio.
Ἐπικαταψεύδομαι, mentior adversus aliquem, de aliquo falsa refero.
Ἐπικατείδω, inspicio.
Ἐπικάτειμι, desuper descendo in, v. c. e capite in stomachum.
Ἐπικατεράω, ῶ, defusum, transfusum, seu decapulatum, vel elutriatum superpono, vel indo compositioni.
Ἐπικατέρχομαι, idem quod ἐπικάτειμι.
Ἐπικατέχω, retineo super aliquo loco.
Ἐπικατηγορέω, insuper exprobro. 2) explico insuper.
Ἐπικατηγόρησις, εως, ἡ, addita rei explicatio, significatio, ut in *Alba longa*, τὸ *longa* est figurae ἐπικατηγορήσεως.
Ἐπικατοικέω, inhabito, incolo.
Ἐπικατονομάζω, dedico, consecro, sc. ut nomen ab eo accipiat, cui consecratur.
Ἐπικατορθόω, bene gero insuper, sc. post alias res bene gestas.
Ἐπικαττύω & ἐπικαττύομαι, veteramentarii sutoris artem exerceo, coria obsoleta & detrita consuo.
Ἐπικαυλόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, a caule tantum foliatus. Ex ἐπί, καυλός, *caulis*, & φύλλον.
Ἐπίκαυμα, ατος, τό, adustio. 2) id ipsum, quod adustum est. 3) genus ulceris citra nigram oculi partem: inustionem lat. medici vocant. Ab ἐπικαίω, *aduro*, ut sqq.
Ἐπίκαυσις, εως, ἡ, idem.
Ἐπίκαυστος, & ἐπίκαυτος, ου, ὁ, ἡ, praeustus.
Ἐπικαυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, glorior adversus aliquem. 2) insulto alicui.
Ἐπικαύχησις, εως, ἡ, insultatio.
Ἐπικαχλάζω, strepito, *de aqua illisa saxis*. 2) irrideo, cachinnor.
Ἐπικάω, idem quod ἐπικαίω.

Ἐπίκειμαι, impositus sum, superimpositus sum. 2) jaceo super. 3) incumbo, immineo.
Ἐπικείρω, attondeo. 2) praecido.
Ἐπικεκαλυμμένως, occulte, obscure. Ab ἐπικαλύπτω.
Ἐπικέλευσις, εως, ἡ, acclamantium cohortationes.
Ἐπικελεύω & ἐπικελεύομαι, hortor.
Ἐπικέλλω, appello, vel appellor, pervenio. f. ἐπικέλσω. aor. 1. ἐπέκελσα. ἐπικέλσαι.
Ἐπίκενος, ου, ὁ, ἡ, inanis, vanus.
Ἐπικεντρίζω, stimulum, calcar addo. Anthol.
Ἐπικεράννυμι, vel ἐπικεράω, ῶ, admisceo.
Ἐπικέρας, vel ἐπίκερας, ατος, τό, foenum Graecum.
Ἐπικεραστικός, ή, όν, cui temperandi vis inest, obtundens vel temperans, v. c. malignitatem morbi. Ex ἐ. & κεράννυμι.
Ἐπικερδής, έος, ὁ, ἡ, quaestuosus, lucrosus. Hinc τὸ ἐπικερδές, lucrum. Ex ἐ. & κέρδος.
Ἐπικερτομέω, ῶ, f. ήσω, maledictis seu probris incesso super aliqua re. 2) falsum timorem incutere alicui copio. 3) deludo, derideo.
Ἐπικερτόμημα, ατος, τό, dictum mordax cum irrisione. 2) objurgatio.
Ἐπικερτόμησις, εως, ἡ, idem.
Ἐπικεύθω, f. εύσω, occulo, celo.
Ἐπικεφάλαιον, ου, τό, capitatio, id, quod in capita singula penditur, tributum capitulare, Philox.
Ἐπικεφαλαιόω, in summam colligo.
Ἐπικήδειος, ου, ὁ, ἡ, funebris. Hinc τὸ ἐπικήδειον, ου, Epicedium, carmen funebre, Naenia. Ex ἐπί & κῆδος, *funus*.
Ἐπικήκαστος, ου, ὁ, ἡ, ridiculus, infamis. Ex ἐπί & κηκάζω, *convitiis insector*.
Ἐπικήπιος, ου, ὁ, ἡ, hortensis. Ex ἐπί & κῆπος.
Ἐπικήριος, ου, ὁ, ἡ, &
Ἐπίκηρος, ου, ὁ, ἡ, fato letifero obnoxius, fatalibus morbis obnoxius. 2) caducus, fluxus. Ex ἐπί & κήρ, *fatum*, *noxa exitialis*.
Ἐπικηρυκεία, ας, ἡ, legatio de pace aut foedere. 2) de alia re.
Ἐπικηρύκευμα, τος, τό, idem.
Ἐπικηρυκεύομαι, per caduceatorem, seu praeconem pacem peto. Dicitur tamen & de nunciis privatorum. 2) mentionem facio (sc. in senatu vel apud populum) pacis cum hoste faciendae. 3) pronuncio, praedico, edico, denuncio.
Ἐπικήρυξις, εως, ἡ, pronunciatio pecuniae per praeconem, vel denunciatio poenae per praeconem. A sq.
Ἐπικηρύσσω, -ύττω, f. ξω, per praeconem pecuniam publice ei polliceor, qui aliquem vivum mortuumve tradiderit: item, qui alicujus rei indicium fecerit. 2) per praeconem edico, denuncio, veluti capitis poenam, si quis quid fecerit. 3) potestatem praedandi in finibus alicujus publice facio. 4) sufficio, substituo.
Ἐπικήρως, *Adv.* more eorum, qui fatalibus morbis, vel fato etiam mortifero obnoxii sunt. Ab ἐπίκηρος.
Ἐπικίδναμαι, dissipor, dispergor super.
Ἐπικιναίδισμα, τό, cinaedicum factum, dictum, gestusve. Ab ἐπί & κιναιδίζομαι.
Ἐπικινδυνεύομαι, f. εύσομαι, in periculo versor, in periculum adductus sum.
Ἐπικίνδυνος, ου, ὁ, ἡ, periculosus.
Ἐπικινδυνώδης, ες, idem.
Ἐπικινδύνως, *Adv.* periculose.
Ἐπικίρνημι, admisceo.
Ἐπικλάζω, flecto, infringo.

Ἐπικλαίω, fleo super. 2) fleo.
Ἐπίκλαυτος, ου, ὁ, ἡ, flebilis, lamentabilis.
Ἐπικλάω, ῶ, f. άσω, frango, flecto. 2) animum alicujus flecto in aliam sententiam, ad misericordiam. 3) reflecto. ἐπικλασθῆναι, aor. 1. *pass.* frangi, flecti, nempe animo. ἐπικεκλασμένος, reflexus.
Ἐπικλεής, έος, ὁ, ἡ, gloriosus, celeber. Ex ἐπὶ & κλέος, *gloria*.
Ἐπικλείω, celebro. 2) perhibeo, dico, nomino, appello. 3) invoco. 4) occludo. Ex ἐπὶ & κλείω, *celebro* & *claudo*.
Ἐπίκλημα, ατος, τὸ, criminis objectio. 2) accusatio. 3) crimen, quod objicitur. Ab ἐπικαλέω.
Ἐπίκλην, *Adv.* cognomento, *est Accus.* ab inusitato nominativo ἐπίκλη, pro ἐπίκλησις.
Ἐπικληρικός, ή, όν, ad ἐπίκληρον pertinens, de ea agens &c. A seq.
Ἐπίκληρος, ἡ, femina, ad quam universa hereditas pertinet. 2) orba. 3) locuples, opulenta. Ex ἐπὶ & κλῆρος, *sors*, *hereditas* &c.
Ἐπικληρόω, f. ώσω, sorte attribuo. 2) decreto aut quocunque modo attribuo, assigno.
Ἐπικλήρωσις, sortitio, attributio per sortem facta.
Ἐπίκλησις, εως, ἡ, cognomen. 2) invocatio. 3) ignominia. Ab ἐπικαλέω.
Ἐπίκλητος, ου, ὁ, ἡ, advocatus, evocatus, accitus. 2) nobilis, celeber. 3) attributus, designatus. 4) conviva extra ordinem vocatus, umbra. 5) reprehensione dignus, vituperandus, infamis.
Ἐπικλινής, έος, ὁ καὶ ἡ, declinans, deorsum vergens, declivis, devexus. Ab ἐπικλίνω.
Ἐπικλιντής, ε, ὁ, inclinans, faciens, ut quid inclinet. Ab eod.
Ἐπίκλιντρον, ου, τὸ, sella, vel lectus, in quo nos reclinare vel recumbere possumus.
Ἐπικλίνω, acclino, inclino, declino, jaceo super. Apollon. ἐπικέκλιται, adjacet. ἐπικεκλιμένος, inclinatus, Thuc.
Ἐπίκλισις, εως, ἡ, inclinatio. 2) reclinatio, ad &c.
Ἐπικλονέω, ῶ, f. ήσω, concutio, perturbo. 2) valde concutio.
Ἐπίκλοπος, ου, ὁ, ἡ, furax, avidus furandi. 2) furtivus, occultus. 3) subdolus, vafer, versutiloquus. 4) *Subst.* fur. Ex ἐπὶ & κλέπτω, *furor*.
Ἐπικλύζω, f. ύσω, proluo. 2) inundo, submergo. 3) tropice, ut inundo ap. lat. 4) in aor. 1. abundo.
Ἐπίκλυσις, εως, ἡ, proluvies, diluvium maris terram obruentis. 2) inundatio.
Ἐπικλυσμός, ῦ, ὁ, inundatio.
Ἐπίκλυστος, ου, inundatus, aquis obrutus.
Ἐπικλυτός, ῦ, ὁ, ἡ, celeber, inclytus.
Ἐπικλύω, f. ύσω, audio. 2) celeber sum.
Ἐπικλώθω, neo, fatalia stamina duco. ἐπέκλωσεν, destinavit. ἐπεκλώσαντο, destinarunt. ἐπικεκλωσμένα, fato destinata. ἐπικλωσθείς, sorte attributus.
Ἐπικνάμπτω, inflecto, intorqueo: propter Homericum ἐπικνάμψασα. Sed ibi plerique legunt ἐπιγνάμψασα. Ex ἐπὶ & γνάμπτω, *flecto*.
Ἐπικνάω, ῶ, &
Ἐπικνήθω, f. ήσω, intero, ut ramenta casei, aliæ.
Ἐπικνίζω, f. ίσω, in superficie scalpo. 2) per summa incido.
Ἐπίκνισις, εως, ἡ, scarifatio, incisio, quæ per summas partes fit. 2) scalptura. A pr.
Ἐπικοιλίς, ίδος, ἡ, superior palpebra, cilium, *ut simplex*. v. ἐπισκυνίδες.

Ἐπίκοιλος, ου, cavus.
Ἐπικοιμάομαι, ῶμαι, indormio, incumbo dormiens. 2) negligens, supinus, securus sum in re aliqua.
Ἐπικοίμησις, ἡ, cubitus in aliquam corporis partem in somno.
Ἐπίκοινος, ου, ὁ, ἡ, communis, promiscuus. Hinc τὰ ἐπίκοινα, ων, nomina epicœna, quæ sub una terminatione utrumque sexum denotant.
Ἐπικοινόω, & -όομαι, communico.
Ἐπικοινωνέω, ῶ, f. ήσω, commune habeo.
Ἐπικοινωνός, ός, particeps.
Ἐπικοίρανος, ὁ, rex, dux.
Ἐπικοιτάζομαι, cubile habeo, vel constituo in.
Ἐπικοκκάζω, arrideo. Vox comica a κοκκάζω, *rideo*, *ludo*. Unde
Ἐπικοκκάστρια, arridere, alludere solita. epith. Echus. Vox Com. pro qua alii ἐπικοκκύστρια, ab ἐπικοκκύζειν, more κόκκυγος accinere.
Ἐπικολλάω, ῶ, f. ήσω, adglutino. 2) *pass.* adhæreo alicui.
Ἐπικόλλημα, ατος, τὸ, id, quod glutino alicui rei jungitur.
Ἐπικολπίδιος, ου, ὁ, ἡ, qui in sinu gestatur. Ex ἐπὶ & κόλπος, *sinus*.
Ἐπικομίζω, f. ίσω, curo, procuro.
Ἐπικομμόω, f. ώσω, ornatu nimis exquisito excolo.
Ἐπικομπάζω, f. άσω, jactabundis verbis prædico. 2) per jactationem addo.
Ἐπικομπέω, ῶ, f. ήσω, jactito, ostento.
Ἐπικομψεύω, exquisite orno.
Ἐπικόπανον, ου, τὸ, mensa coquorum, supra quam carnes secari solent.
Ἐπικοπή, ῆς, ἡ, incisio, præcisio, v. c. qua arborum extremæ partes præciduntur.
Ἐπίκοπος, ου, ὁ, ἡ, accisus, præcisus. 2) brevis; *Subst.* τὸ, lignum, quod supponitur rei, quæ secatur.
Ἐπικόπτης, ου, ὁ, reprehensor. A seq.
Ἐπικόπτω, f. ψω, incido, præcido, in cacumine cædo. 2) accido, vires attenuo, retundo, reprimo, inhibeo. 3) reprehendo.
Ἐπικορίζω, sperno, rejicio. Gaza apud Aristot.
Ἐπικόρμιον, τὸ, lignum, quod supponitur rei secandæ. Ex ἐπὶ & κορμός.
Ἐπικόρσιος, ου, ὁ, ἡ, qui supra tempora s. maxillas est. Ex ἐπὶ & κόρσαι, *tempora*.
Ἐπικορυσσομαι, armor adversum aliquem.
Ἐπικός, epicus, ut Poeta epicus. Ab ἔπος. (Carmina epica dicta, ideo sic usurpantur, quod scripta sint per ἔπη, hoc est versus justæ longitudinis, & opponuntur carminum illi generi, quod habet versus breviores, ἔπος seu versum (lineam vulgo usurpamus) non implentes.)
Ἐπίκοτος, ὁ, ἡ, ira dignus. τὰ ἐπίκοτα, culpanda, ob quæ quis merito irascatur. Hesych.
Ἐπικοτταβίζω, f. ίσω, defundo guttas in poculo epoto relictas in terram, vel pelvim, ita, ut sonitum reddant. v. κοτταβίζω.
Ἐπικότως, *Adv.* irate, iracunde. Hesych. Ab ἐπίκοτος.
Ἐπικουρέω, ῶ, f. ήσω, auxilior, auxilio venio.
Ἐπικούρημα, τὸ, auxilium. A pr.
Ἐπικούρησις, εως, ἡ, opitulatio. Ab eod.
Ἐπικουρία, ας, ἡ, auxilium. Ab ἐπίκουρος.
Ἐπικουρικός, ἡ, όν, auxiliaris. Hinc τὸ ἐπικουρικόν, ῦ, auxiliares copiæ. A pr.
Ἐπικούριος, ου, ὁ, ἡ, auxiliaris. A seq.
ΕΠΙ΄ΚΟΥΡΟΣ, ε, ὁ, ἡ, auxiliator, adjutor.

Ἐπι-

Ἐπικουφίζω, f. ίσω, allevo.

Ἐπικραδαίνω, & ἐπικραδάω, evibro, quatio super.

Ἐπικράζω. inclamo.

Ἐπικραίνω & ἐπικραιαίνω, efficio, perficio. Hinc aor. 1. ἐπικρήηνον, apud Homerum, perfice. *item* confirmo, ratum facio dictum, promissum.

Ἐπικρανίς, ίδος, ἡ, cerebellum. Ex ἐπὶ & κρανίον, *caput*.

Ἐπίκρανον, ου, τὸ, quod super caput est, vitta, capitis ligamen, munimentum capitis. 3) capitulum columnæ.

Ἐπίκρασις, εως, ἡ, temperatio. A κεράω.

Ἐπικραταιόω, ῶ, f. ώσω, insuper firmo.

Ἐπικράτεια, ας, ἡ, potestas, ditio. 2) victoria. Ab ἐπικρατής.

Ἐπικρατέω, ῶ, f. ήσω, prævaleo. 2) potior, obtineo. 3) supero. 4) cohibeo.

Ἐπικρατέως, potenter, prævalide. Poet. pro ἐπικρατῶς.

Ἐπικρατής, έος, ὁ, ἡ, in potestate sua habens, alicujus rei compos. 2) fortis, potens. Ex ἐπὶ & κράτος, *robur*.

Ἐπικρατίδες, ων, αἱ, sudaria. Ex ἐπὶ & κρὰς, *caput*.

Ἐπικρατίδιον, ου, τὸ, sudarium, quo caput obvolvebatur. Ex iisd.

Ἐπικρατικός, ἡ, όν, cui temperandi vis inest. Ab ἐπικεράννυμι.

Ἐπικρατύνω, confirmo, roboro.

Ἐπικρατῶς, *Adv.* valide. Ab ἐπικρατής.

Ἐπικρέκω, digitis citharam, vel lyram pulso, posito plectro, quo proprie κρέκειν.

Ἐπικρεμάννυμι, vel ἐπικρεμαννύω, vel

Ἐπικρεμάω, suspendo super. Hinc aor. 1. ἐπεκρέμασας. ἐπεκρέμασας κίνδυνον. periculum attulisti. Hinc ἐπικρέμαμαι, suspensus sum super, impendeo, immineo. ἐπικρεμάμενος κίνδυνος, impendens periculum. in aor. 1. ἐπικρεμασθείς.

Ἐπικρεμής, έος, ὁ, ἡ, impendens. A pr.

Ἐπίκρημνος, ου, ὁ, ἡ, præceps, in præcipitium vergens.

Ἐπικρητηρίδιον, ου, τὸ, operculum κρητηριδίου, sive parvæ crateræ.

Ἐπικριδὸν, *Adv.* cum delectu, diligenter. A sq.

Ἐπίκριμα, τος, τὸ, decretum, edictum, Jos.

Ἐπικρίνω, judicio meo approbo, decerno.

Ἐπίκριον, ου, τὸ, antenna navis. Hinc τὰ ἐπίκρια, ων, navis tabulata. Ex ἐπὶ & ἴκριον, *tabulatum*.

Ἐπίκρισις, εως, ἡ, adjudicatio. 2) judicium. 3) juramentum. 4) discretio. 5) censura. 6) dignatio. Ab ἐπικρίνω.

Ἐπικριτής, ῦ, ὁ, arbiter, judex. 2) consultor.

Ἐπίκριτος, ου, ὁ, ἡ, lectus, delectus.

Ἐπικροτέω, ῶ, f. ήσω, applaudo 2) crepo, crepito. 3) castigo, vitupero, increpo.

Ἐπίκροτος, ου, ὁ, ἡ, pulsatus, propulsatus, proculcatus.

Ἐπίκρουμα, ατος, τὸ, pulsus, ictus.

Ἐπίκρουσις, εως, ἡ, percussio ferulis levibus.

Ἐπικρούω, f. ούσω, impello, incito. 2) idem quod ἐπικρέκω.

Ἐπικρυπτικός, ἡ, όν, q. d. occultativus, occultationis significationem habens. Vox Gramm.

Ἐπικρύπτω, f. ψω, abscondo. 2) celo, dissimulo.

Ἐπίκρυφος, ου, ὁ, ἡ, occultus.

Ἐπίκρυψις, εως, ἡ, occultatio. 2) sermo obscurus.

Ἐπικρώζω, incrocito.

Ἐπικτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, insuper adquiro.

Ἐπικτένιον, ου, τὸ, lanugo lini adhærens pectini, dum pectinatur linum. 2) locus supra pubem.

Ἐπίκτημα, τὸ, possessio extra patriæ fines, quæ alias ἔγκτημα.

Ἐπίκτησις, εως, ἡ, accessio possessionum.

Ἐπίκτητος, ου, ὁ & ἡ, adquisitus, possessus.

Ἐπικτίζω, f. ίσω, superædifico, superstruo. 2) pro κτίζω, *de urbe*.

Ἐπικτυπέω, ῶ, f. ήσω, insono, strepo, perstrepo. 2) strepitum excito.

Ἐπικυδαίνω, glorior, effero me.

Ἐπικυδεστέρως, *Adv.* gloriosius. 2) meliore fortuna & successu. Ab ἐπικυδέστερος, Comp. seq.

Ἐπικυδής, έος, ὁ, ἡ, gloriosus. 2) potens. 3) magna fiducia præditus. ἐπικυδέστερος, α, ον, melior, felicior, superior. Ex ἐπὶ & κῦδος.

Ἐπικυέω, ῶ, f. ήσω, superfœto.

Ἐπικύημα, ατος, τὸ, fœtus, qui post alium conceptum concipitur.

Ἐπικυΐσκω, & -ίσκομαι, idem quod ἐπικυέω.

Ἐπικυκλέω, extrinsecus infero, inculco.

Ἐπικυλίδες, ων, αἱ, superiores palpebræ, ut κυλίδες. v. ἐπικοιλίς.

Ἐπικυλίκειος, ου, ὁ, ἡ, inter pocula dictus vel factus, ut *simplex*.

Ἐπικυλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo super, devolvo.

Ἐπικυλινδρόω, ῶ, f. ώσω, cylindris æquo.

Ἐπικυλίνδω, idem quod ἐπικυλινδέω.

Ἐπικύλια, τὰ, v. ἐπικυλίδες.

Ἐπικυλίω, devolvo in.

Ἐπικυμαίνω, fluctuando irruo.

Ἐπικυματίζω, f. ίσω, innato.

Ἐπικυμάτωσις, εως, ἡ, fluctuatio.

Ἐπικύπτω, f. ψω, pronus incumbo, inspicio.

Ἐπικυρέω, f. ήσω, incido, nanciscor. Ab ἐπικύρω.

Ἐπικυρόω, ῶ, f. ώσω, confirmo, approbo.

Ἐπίκυρτος, ου, ὁ & ἡ, gibbus, convexus.

Ἐπικυρτόω, ῶ, f. ώσω, incurvo.

Ἐπικύρω, f. ύσω, incido casu in aliquid. aor. 1. ἐπικῦρσαι, incidere. ἐπικύρσας, partic.

Ἐπικύρωσις, εως, ἡ, confirmatio.

Ἐπίκυφος, ου, ὁ, ἡ, incurvus. Ab ἐπικύπτω.

Ἐπικωθωνίζομαι, f. ίσομαι, perpoto.

Ἐπικωκύω, f. ύσω, lamentor, allacrimo.

Ἐπικώλυσις, εως, ἡ, impeditio.

Ἐπικωλύω, f. ύσω, impedio. 2) insuper impedio, insuper prohibeo.

Ἐπικωμάζω, f. άσω, comissatum eo ad quem, obruo eum repentino & protervo adventu.

Ἐπικωμαστικῶς, laudantium more.

Ἐπικώμιον, ου, τὸ, encomium, laus. A seq.

Ἐπικώμιος, ου, ὁ, ἡ, laudatorius.

Ἐπίκωμος, ου, ὁ, ἡ, comissator.

Ἐπικωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, mordacibus dictis incesso, noto, taxo, subsanno.

Ἐπίκωπος, ου, ὁ, ἡ, remo admotam habens manum, remigationi accinctus. 2) remigio instructa, *de navi*. Ex ἐ. & κώπη, *remus*.

Ἐπικῶς, *Adv.* more carminis epici. Ab ἐπικός.

Ἐπικώφωσις, ἡ, surditas.

Ἐπιλαγχάνω, super alio, seu post alium sorte obtineo. unde ἐπιλαχὼν aor. 2. sorte suffectus, sublectus.

Ἐπιλάζομαι, prehendo, comprehendo.

Ἐπιλαΐς, ΐδος, ἡ, curruca, avicula, quæ & ὑπολαΐς nuncupatur.

Ἐπιλαλέω, interpello, obloquor.

Ἐπιλαμβάνω, insuper adsumo, sumo post aliud. 2) excipio, subdo. 3) opprimo,

inva-

Ε'πιμάρτυρ ἄκων, ὁ, testis factæ rei.
Ε'πιμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, testimonium perhibeo. 2) testimonio meo attribuo vel adscribo.
Ε'πιμαρτυρία, ας, ἡ, attestatio.
Ε'πιμαρτύρομαι, testes appello, *in pr.* Deos, vel Deum, obtestor; *unde* & moneo. 2) testificor, contestor.
Ε'πιμάρτυρος, Poetice, qui testis est super aliqua re, testis adhibetur.
Ε'πιμασσάομαι, ῶμαι, insuper mando, f. manduco. ἐπιμασσηθεὶς, insuper manducatus.
Ε'πιμάσσω & ἐπιμάσσομαι, f. ξω, tango, attingo. 2) tactu exploro, palpo. 3) prehendo. 4) abstergo.
Ε'πιμαστίδιος, ου, ὁ, ἡ, mammæ admotus. 2) subrumus. A μαστός, *mamma*.
Ε'πιμάστιος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Ε'πιμαχέω, ῶ, f. ήσω, fero auxilium.
Ε'πιμαχία, ας, ἡ, societas belli ad propulsandam ab altero injuriam.
Ε'πίμαχος, ου, ὁ, ἡ, oppugnabilis. 2) expugnabilis. *Superl.* ἐπιμαχώτατος. 3) qui auxiliatur in pugna.
Ε'πιμειδίασις, εως, ἡ, arrisio. 2) risus. A sq.
Ε'πιμειδιάω, ῶ, f. άσω, subrideo. 2) adrideo.
Ε'πιμείλια, τὰ, ap. Hom. res dotales.
Ε'πιμελαίνομαι, nigresco, nigredine inficior.
Ε'πιμέλας, αινα, αν, nigricans.
Ε'πιμέλεια, ας, ἡ, cura, diligentia. 2) curatio, procuratio. 3) curatio muneris.
Ε'πιμελέομαι, οῦμαι, f. ἐπιμελήσομαι, curo, curam gero. A μέλει.
Ε'πιμελέστατα, *Adv.* diligentissime. Ab ἐπιμελής.
Ε'πιμελέστερον, & ἐπιμελεστέρως, *Adv.* diligentius.
Ε'πιμελέτησις, ἡ, exercitatio, cura.
Ε'πιμέλημα, ατος, τὸ, negotium, cujus curam gerimus, res, quæ curæ est. 2) cura. Ab ἐπιμελέομαι.
Ε'πιμελὴς, έος, ὁ, ἡ, qui curam agit. 2) sollicitus, diligens. 3) qui curæ est, qui curatur. A μέλει, *curæ est*.
Ε'πιμελητὴς, οῦ, ὁ, curator. 2) procurator. Ab ἐπιμελέομαι.
Ε'πιμελητικὸς, ὴ, ὸν, aptus ad curam gerendam alicujus rei. 2) diligens & peritus curator.
Ε'πιμέλλω, f. λήσω, cunctor.
Ε'πιμέλομαι, idem quod ἐπιμελέομαι.
Ε'πιμέλπω, accino.
Ε'πιμελῶς, *Adv.* diligenter. Ab ἐπιμελής.
Ε'πιμεμπτος, ου, ὁ, ἡ, culpabilis, accusabilis.
Ε'πιμεμφὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. Ex ἐ. & μέμφομαι.
Ε'πιμέμφομαι, f. ψομαι, conqueror super aliqua re. 2) reprehendo, vitupero.
Ε'πίμεμψις, εως, ἡ, conquestio, reprehensio. A pr.
Ε'πιμένω, f. ενῶ, permaneo, persevero. 2) expecto. aor. 1. ἐπέμεινα. ἐπιμεῖναι.
Ε'πιμερὴς, έος, ὁ, ἡ, v. ἐπιμόριος.
Ε'πιμερίζω, f. ίσω, impertior.
Ε'πιμερισμὸς, ῦ, ὁ, partitio.
Ε'πίμεστος, ου, ὁ, ἡ. ἐπίμεστα ῥήματα, verba deponentia.
Ε'πίμεστος, ου, ὁ, ἡ, plenus, redundans.
Ε'πιμεταπέμπομαι, arcesso novum v. c. auxilium.
Ε'πιμετρέω, ῶ, f. ήσω, super legitimam mensuram adjicio. 2) certa mensura mutuum do, quod eadem reddatur mihi. 3) admetior, addo: *unde* prorogo in tempus aliquod. 4) rem breviter expositam latius ac diligentius edissero. Polyb. τὸ ἐπιμετρεῖν, excessus rei alicujus, ut odii, gaudii. 5) indulgeo v. c. animo, cupiditati.

Ε'πίμετρον, ου, τὸ, quod super mensuram additur, auctarium. 2) quod ex abundanti additur.
Ε'πιμηδομαι, f. ήσομαι, excogito.
Ε'πιμήθεια, ας, ἡ, consilium post rem peractam. 2) prudentia. Ab ἐπιμηθής.
Ε'πιμηθέομαι, consilium re jam peracta capio.
Ε'πιμηθεὺς, έως, qui sero sapit, qui re jam peracta consilium capit. 2) prudens. 3) Epimetheus. Ex ἐ. & μῆθος, *consilium*.
Ε'πιμηθὴς, έος, ὁ, ἡ, prudens. Ex iisd.
Ε'πιμήκης, εος, ὁ, ἡ, oblongus. 2) prælongus, procerus. *superl.* ἐπιμηκέστατος. A μῆκος, *longitudo*.
Ε'πιμηλὶς, ίδος, ἡ, mespili arboris genus. 2) spinæ genus.
Ε'πιμήνιος, ου, ὁ, ἡ, menstruus, qui singulis mensibus fit. A μὴν, *mensis*.
Ε'πιμηνίω, f. ίσω, irascor.
Ε'πιμητιάω, delibero, cogito.
Ε'πιμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, molior, machinor in aliquem.
Ε'πιμίγνυμι, vel ἐπιμιγνύω, f. μίξω, misceo, permisceo. 2) commercium habeo, exerceo. v. ἐπιμίσγομαι.
Ε'πίμικτος, ου, ὁ, ἡ, permixtus, commixtus. 2) promiscuus. A pr.
Ε'πιμιμνήσκομαι, cum gen. recordor, memini. 2) cum acc. mentionem facio. f. ἐπιμνήσομαι & ἐπιμνησθήσομαι. aor. 1. ἐπιμνήσασθαι, & usitatius, ἐπιμνησθῆναι. *perf.* ἐπιμέμνημαι.
Ε'πιμίμνω, Poet. permaneo alicubi, incumbo.
Ε'πιμὶξ, *Adv.* mistim, promiscue. Ab ἐπιμίγνυμι.
Ε'πιμιξία, ας, ἡ, permistio, commistio, coalescentia, conjunctio. 2) commercium. 3) congressus, consuetudo.
Ε'πίμιξις, εως, ἡ, idem.
Ε'πιμίσγομαι, commercium habeo, in consortium venio. 2) ingredior, accedo.
Ε'πιμίσθιος, ου, ὁ, ἡ, mercenarius. A μισθός.
Ε'πιμισθὶς, ίδος, mercenaria, meretrix. Ab eodem.
Ε'πιμνημονεύω, memor sum.
Ε'πιμοιράω, ῶ, & -άομαι, ῶμαι, impertior.
Ε'πιμοίριος, ον, fatalis. A μοῖρα, *Parca*.
Ε'πιμομφὴ, ῆς, ἡ, objurgatio, reprehensio. Ab ἐπιμέμφομαι.
Ε'πίμομφος, ον, vituperandus, vituperio obnoxius. Ab eod.
Ε'πιμονὴ, ῆς, ἡ, permansio, perseverantia. 2) mora, cunctatio. Ab ἐπιμένω.
Ε'πίμονος, ου, ὁ, ἡ, constanter permanens, perdurans. 2) constans, perpetuus. Ab eod.
Ε'πιμονόω, ῶ, fut. ώσω, desolo, solitudinem facio. 2) desero, destituo. Unde ἐπιμονωθεὶς, destitutus.
Ε'πιμόνως, *Adv.* constanter, perseveranter. Ab ἐπίμονος.
Ε'πιμόριος, ου, ὁ & ἡ, q. d. superparticularis, qui quantitatem aliquam continet & præterea partem ipsius.
Ε'πίμορτος γῆ, tellus, pro qua colenda partem fructuum a domino capit colonus. Ab μορτή.
Ε'πιμορφάζομαι, vultum varie fingo.
Ε'πίμοχθος, ου, ὁ, ἡ, laboriosus, ærumnosus.
Ε'πιμόχθως, *Adv.* magno cum labore & molestia.
Ε'πιμοχλέω, pessulum obdo.
Ε'πιμύζω, f. ξω, compressis labris, tacite, gemo.
Ε'πιμυθέομαι, οῦμαι, alloquor. 2) exhortor.
Ε'πιμυθάω & ἐπιμυθάομαι, adfabulor.
Ε'πιμύθιον, ου, τὸ, epilogus fabulæ.
Ε'πιμύλιος, ου, ὁ, ἡ, molaris. 2) in mola inter molen-

lendum cantari solitus. τὸ ἐπιμύλιον, ου, mola superior. Ex ἐ. & μύλη.

Ἐπιμυλὶς, ίδος, ἡ, patella aut mola genu. Ex iisdem.

Ἐπίμυξις, εως, ἡ, gemitus tacitus qui fit compressis labris. Ab ἐπιμύζω.

Ἐπιμύρομαι, prosequor quiritatione.

Ἐπιμύσσω, vel ἐπιμύττω, f. ξω, subsanno, cum strepitu narium, excusso spiritu irrideo.

Ἐπιμύω, f. ύσω, idem quod simplex μύω; item conniveo.

Ἐπιμωκάομαι, irrideo.

Ἐπιμωμάομαι, ῶμαι, vel ἐπιμωμαίομαι, ᾶμαι, f. ήσομαι, vitupero, reprehendo.

Ἐπίμωμος, ὁ, ἡ, culpabilis.

Ἐπινάσιος, ου, ὁ, ἡ, qui sedibus suis relictis alio se habitatum contulit; pulsus patria, exsul. Ex ἐ. & ναίω.

Ἐπινάσσω, vel ἐπινάττω, f. άξω, oppleo, ponitur propter ἐπινενασμέναι, oppletæ, ab Aristoph.

Ἐπινάυσιος, ὁ, nauseans. Ex ἐ. & ναυσία, nausea.

Ἐπίνειον, ου, τὸ, navalia, statio navium. Ex ἐπὶ & νήιος, navalis.

Ἐπινίσομαι, idem quod ἐπινίσσομαι.

Ἐπινέμησις, εως, ἡ, distributio, divisio. 2) indictio, v. c. frumenti, quæ fit per descriptionem. A sq.

Ἐπινέμω, distribuo, partior. 2) in numeros militares refero, decurio, centurio. 3) depasco. 4) pasco in alieno.

Ἐπίνευσις, ἡ, concessio. 2) instinctus, inspiratio, afflatus.

Ἐπινεύω, f. εύσω, innuo, nutu significo. 2) annuo, adsentior. 3) vergo, deorsum vergo, propendeo.

Ἐπινέφελος, ου, ὁ, ἡ, nubibus tectus, nubibus obductus. 2) nubilus, nubis modo innatans. A νεφέλη.

Ἐπινεφέω, ῶ, f. ήσω, nubibus tego, obnubilo. A sq.

Ἐπινεφὴς, έος, ὁ, ἡ, nubibus tectus, s. obductus, nubilus. A νέφος, nubes.

Ἐπινεφρίδιος, ου, ὁ, ἡ, quid est in vel super renibus.

Ἐπίνεψις, εως, ἡ, qs. obnubilatio. Ab inus. ἐπινέφω, pro ἐπινεφέω.

Ἐπινέω, supernato, in superficie aquæ nato. 2) adnato.

Ἐπινέω, sive ἐπινήθω, f. νήσω, de Parcis, quæ nendis filis fata cuique hominum sua assignant: hinc ἐπινενησμένα, fatalia.

Ἐπινέω, sive ἐπινηέω, accumulo.

Ἐπινήιος, ου, ὁ, ἡ, qui super navi est aut fit. A ναῦς.

Ἐπίνητρον, ου, τὸ, id, supra quod fila deducta glomerantur, fusus. Ab ἐπινήθω.

Ἐπινήφω, f. ψω, sobrius sum, maneo.

Ἐπινήχομαι, f. ξομαι, innato, in superficie aquæ nato.

Ἐπινήχυτος, ου, copiosus, largus.

Ἐπινίκιος, ου, ὁ, ἡ, ad victoriam pertinens, victorialis. Hinc τὸ ἐπινίκιον, ου, scil. ᾆσμα, Epinicium, carmen triumphale. A νίκη, victoria.

Ἐπινιπτρὶς κύλιξ, poculum, quod post lotas manus extremo convivis porrigitur. A νίπτρον.

Ἐπινίσσομαι, accedo, adeo, convenio.

Ἐπινίφω, f. ψω, ningo desuper, nive obruo. 2) in superficie irrigo.

Ἐπινοέω, ῶ, f. ήσω, excogito, comminiscor. 2) mente agito, cogito. 3) animadverto. 4) destino, in animum induco.

Ἐπινόημα, ατος, τὸ, commentum. 2) consilium. 3) institutum. A pr.

Ἐπινοηματικὸς, ἡ, ὸν, solers, promtus consilio. A pr.

Ἐπινόησις, εως, ἡ, inventio consilii.

Ἐπινοητικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ἐπινοηματ. Ab ἐπινοέω.

Ἐπίνοια, ας, ἡ, mens, cogitatio, sensus. 2) commentum, inventum. 3) sollertia. Ex ἐπὶ & νοῦς.

Ἐπινομὴ, ἡ, jus compascui.

Ἐπινομία, ας, ἡ, pastio, jus pascendi in alieno. 2) jus mutuum pascendi, pascuarium commercium. Ab ἐπινέμω.

Ἐπινομὶς, ίδος, ἡ, strena. 2) appendix legum. A νόμος, lex.

Ἐπινομοθετέω, ῶ, f. ήσω, insuper sancio, legibus aliquid addo.

Ἐπίνομος, ου, ὁ, ἡ, heres. Hesych. 2) idem quod σύννομος. Ab ἐπινέμω.

Ἐπινοσέω, ultra (superato morbo) ægroto. 2) ægroto, sum ἐπίνοσος.

Ἐπίνοσος, ου, ὁ, ἡ, morbis obnoxius.

Ἐπινόσως, *Adv.* cum morbis, per morbos, morbose.

Ἐπινοτίζω, f. ίσω, in superficie humecto. 2) irroro, respergo.

Ἐπινυκτερεύω, f. εύσω, pernocto in loco vel re.

Ἐπινυκτὶς, ίδος, ἡ, pustula noctu in eminentioribus corporis partibus erumpens, & noctu maxime etiam crucians. 2) nocturna hominis custodia. 3) commentarium nocturnum. Ex ἐ. & νύξ.

Ἐπινυμφίδιος, ου, nuptialis. Ex ἐ. & νύμφη.

Ἐπινύσσω, vel ἐπινύττω, f. ξω, pungo, fodico. 2) impello.

Ἐπινυστάζω, f. άξω, capite declivi dormito, indormio, inter legendum v. c. aut audiendum recitantem indormisco, capite præ somnolentia nuo. 2) insuper dormito.

Ἐπινωμάω, insuper distribuo. 2) lustro, inspicio.

Ἐπινωτίδιον, ου, τὸ, mantica, quæ tergo imponitur. Ex ἐ. & νῶτος.

Ἐπινώτιος, ου, ὁ, ἡ, super dorso positus. Ex iisd.

Ἐπιξαίνω, exulcero, obrado. v. ἐπιξέω & ἐπιξύω.

Ἐπίξανθος, ου, ὁ, ἡ, subflavus.

Ἐπιξενίζω, hospitio excipio. ἐπιξενίζομαι, deversor, (devertor) apud aliquem.

Ἐπιξενόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, hospitio excipior. 2) peregrinor, peregre advenio.

Ἐπιξέω, rado seu scalpo.

Ἐπίξηνον, mensa coquinaria. A ξαίνω.

Ἐπιξηραίνω, in superficie sicco. 2) exsicco, arefacio.

Ἐπιξηραντικός, ή, όν, exsiccandi seu arefaciendi vim habens. A præc.

Ἐπίξηρος, siccus.

Ἐπιξιφίζω, f. ίσω, protensis ensibus salto.

Ἐπιξυγκάμπτω, inflecto, contraho, comprimo.

Ἐπιξυννοέομαι, οῦμαι, excogito.

Ἐπίξυνος, ου, ὁ, ἡ, communis, promiscuus.

Ἐπιξύω, f. ύσω, rado.

Ἐπόγδοος, ου, ὁ, ἡ, sesquioctavus.

Ἐπιόπτομαι, f. ψομαι, inspicio.

Ἐπιορκέω, ῶ, f. ήσω, pejero.

Ἐπιορκητικός, ἡ, όν, perjurus.

Ἐπιορκία, ας, ἡ, & ἐπιόρκιον, ου, τὸ, perjurium.

Ἐπίορκον, *Adv.* pejerando.

Ἐπίορκος, ου, ὁ, ἡ, perjurus.

Ἐπιόρκως, *Adv.* pejerando, cum neglectu jusjurandi.

Ἐπιόσσομαι, adloquor. 2) significo. 3) prospicio.

Ἐπίουρα, τὰ, interstitium. Ab οὖρος, *terminus*.

Ἐπίουρος, ου, ὁ, custos.

Ἐπιούσιος, ου, ὁ, ἡ, venturus, (ἄρτος ἐπιούσιος, id est

est ὁ τῆς ἐπιούσης ἡμέρας, panis crastinus, victus vitæ cras agendæ necessarius.) 2) de die in diem sufficiens, quotidianus, nobis sustentandis idoneus. Scriptores Eccles. supersubstantialis. Ab ἐπιοῦσα, scil. ἡμέρα, *crastina dies*, quod est partic. verbi ἔπειμι, *succedo*, *sequor*, vel *accedo*.

Ἐπιόπτομαι, f. ἐπιόψομαι, video, inspicio.

Ἐπίπαγος, ου, ὁ, glacies in superficie, humor in summo concretus. 2) succus, qui, inciso arboris cortice, emanans concrescit. Ab ἐπιπήγνυμαι.

Ἐπιπάγχυ, *Adv.* prorsus, omnino.

Ἐπιπαιανίζω, f. ίσω, pæanis cantu celebro.

Ἐπιπαίζω, deludo.

Ἐπίπαισμα, τος, τὸ, offendiculum, offensio. A seq.

Ἐπιπαίω, f. αίσω, impingo, offendo.

Ἐπιπακτίς, ίδος, ἡ, herba quædam. Ab ἐπιπήγνυμαι.

Ἐπιπακτόω, ῶ, f. ώσω, obsero, claudo.

Ἐπιπαλαμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, machinor. 2) simulate plaudo. 3) dolose ago.

Ἐπιπαμφαλάω, ῶ, attonitus inspicio. Apollonius ἐπιπαμφαλόωντες, pro ἐπιπαμφαλῶντες, ἐπιπαμφαλάοντες.

Ἐπίπαν, *Adv.* in universum, omnino.

Ἐπίππαππος, ου, ὁ, proavus, *aliis* atavus.

Ἐπιπαραγίγνομαι, supervenio.

Ἐπιπαρανέω, ῶ, f. ήσω, accumulo, exstruo, exaggero.

Ἐπιπαρανήω, f. ήσω, idem.

Ἐπιπαρασκευάζω, f. άσω, apparo, præparo.

Ἐπιπάρειμι, adsum, obeo locum, obversor. ἐπιπαρών, adstans, præsens. 2) supervenio. 3) subsequor. Illud ab εἰμί, hæc ab εἶμι.

Ἐπιπαρεμβάλλω, impetum facio in. 2) castra castris oppono.

Ἐπιπαρέξειμι, sensim exeo. unde ἐπιπαρεξιών, paulatim evadens, seu excedens.

Ἐπιπαρέρχομαι, progredior, procedo, ut παρέρχ.

Ἐπιπαροξύνω, irrito, stimulo, incendo, ut παροξ.

Ἐπιπαρορμάω, ῶ, f. ήσω, insuper adhortor.

Ἐπιπάσσω, vel ἐπιπάττω, f. άσω, adspergo, inspergo.

Ἐπίπαστος, ου, ὁ, ἡ, conspersus condimentis. 2) qui inspergitur. A præc.

Ἐπιπαταγέω, ῶ, f. ήσω, adstrepo.

Ἐπιπατταλεύω, infigo, v. c. clavum.

Ἐπιπάτωρ, ορος, ὁ, vitricus. Ex ἐπὶ & πατήρ.

Ἐπιπαφλάζω, f. άσω, infervesco. 2) efferveo, æstuo.

Ἐπίπεδος, ου, ὁ, ἡ, æqualis, planus. 2) latus. 3) campestris. Hinc τὸ ἐπίπεδον, ου, superficies. *Comp.* ἐπιπεδέστερος.

Ἐπιπειθής, έος, ὁ, ἡ, obediens, morem gerens. A seq.

Ἐπιπείθω, f. είσω, & ἐπιπείθομαι, vid. simplicia.

Ἐπιπειράω, ῶ, f. άσω, tento, periculum facio.

Ἐπιπελάζω, f. άσω, appropinquo.

Ἐπίπεμπτος, ου, ὁ, ἡ, sesquiquintus. 2) quinta pars.

Ἐπιπέμπω, f. ψω, insuper mitto. 2) mitto ad. 3) mitto. 4) immitto.

Ἐπίπεμψις, εως, ἡ, missio in aliquem locum.

Ἐπιπεμπτημόριος, ου, ὁ, ἡ, quinarius alter.

Ἐπιπεριστρέφω, circumducendo ad me converto.

Ἐπίπερκνος, ου, ὁ, ἡ, subniger, nigricans. 2) maculis nigris distinctus.

Ἐπιπετάννυμι, super extendo.

Ἐπιπετάομαι, ῶμαι, advolo. 2) involo. 3) evolo.

Ἐπιπέτομαι, idem.

Ἐπίπετρον, ου, τὸ, herba quædam. Ex ἐπὶ & πέτρας, *petra*.

Ἐπιπήγνυμαι, vel ἐπιπηγνύω, f. ξω, in superficie congelo, in summa parte concresco.

Ἐπιπηδάω, ῶ, f. ήσω, insilio, insulto, invado.

Ἐπιπήδησις, ἡ, impetus in quem.

Ἐπιπήσσω, idem quod ἐπιπήγνυμι.

Ἐπίπηχυς, εος, ὁ, ἡ, qui supra cubitum est. Hinc τὸ ἐπίπηχυ, sc. μέρος, pars cubiti superior.

Ἐπιπιθηκίζω, simium imitor, *ut simplex*.

Ἐπιπικραίνω, amarum reddo, exacerbo.

Ἐπίπικρος, ου, ὁ, ἡ, ad amaritudinem accedens, aliquid amari habens.

Ἐπιπίλνημι, conspergo.

Ἐπιπίνω, insuper bibo. 2) potum alium post alium sumo.

Ἐπιπίπτω, irruo, incido, ingruo.

Ἐπιπιστεύω, concredo, ap. Jos. *si vulg. lectio vera*.

Ἐπιπίστωσις, εως, ἡ, confirmatio.

Ἔπιπλα, ων, τὰ, supellex. 2) omne genus instrumenti, ut in bello arma, tela. Ab ἐπιπλέω.

Ἐπιπλάζομαι, erro, vagor.

Ἐπίπλασμα, ατος, τὸ, medicamentum, quod illinitur aut imponitur. Ab seq.

Ἐπιπλάσσω, vel ἐπιπλάττω, f. πλάσω, illino. 2) obstruo.

Ἐπίπλαστος, ου, ὁ, ἡ, fictus, simulatus, commentitius, dicitur & de medicamentis, emplastris, quæ distinguuntur ab ἐπιπάστοις. Hoc a πλάσσειν, illud a πλάττεσθαι.

Ἐπιπλάστως, *Adv.* ficte, simulate.

Ἐπιπλαταγέω, ῶ, f. ήσω, plaudo super re aliqua, alicui applaudo.

Ἐπιπλατύνω, dilato, expando.

Ἐπιπλεῖον, *Adv.* utplurimum. 2) ulterius, amplius, copiosius.

Ἐπίπλεως, ω, ὁ & ἡ, refertus, plenus.

Ἐπιπλεῖστον, *Adv.* frequentissime, maxime, plerumque.

Ἐπιπλείων, ονος, ὁ, ἡ, amplior, copiosior.

Ἐπιπλέκω, f. ξω, permisceo, implico, intrico.

Ἐπιπλέον, *Adv.* amplius, copiosius. A seq.

Ἐπίπλεος, έα, εον, plenus.

Ἐπίπλευρος, ου, ὁ, ἡ, qui supra latus est, costis superjacens. 2) latera ampla habens.

Ἐπίπλευσις, εως, ἡ, ingressus navis, vel classis.

Ἐπιπλέω, f. εύσω, supernavigo. 2) adnavigo, prope navigo. 3) classe invado, navigando oppugno. 4) appello, applico. 5) innato, fluito.

Ἐπίπλεως, idem quod ἐπίπλεος.

Ἐπιπλήθω, impleo.

Ἐπιπλήκτης, ου, ὁ, castigator, reprehensor, objurgator.

Ἐπιπληκτικός, ή, όν, in castigando asper, objurgandi celer. 2) ad increpationem pertinens.

Ἐπιπληκτικῶς, *Adv.* graviter, aspere reprehendendo.

Ἐπίπληξις, εως, ἡ, objurgatio, reprehensio. Ab ἐπιπλήσσω.

Ἐπιπληρόω, ῶ, f. ώσω, adimpleo, impleo.

Ἐπιπλήσσω, vel ἐπιπλήττω, f. ξω, increpo, objurgo, castigo.

Ἐπιπλοκάς, άδος, ἡ, amplexus, complexio. Ab ἐπιπλέκω.

Ἐπιπλοκή, ῆς, ἡ, implicatio, implexus. 2) nexus amicitiæ, familiaritas, adfinitas, societas. Ab eod.

Ἐπιπλοκήλη, ης, ἡ, hernia, ramex, quum omentum descendit in scrotum. Ex ἐπίπλοον & κήλη, *hernia*.

Ἔπιπλον, ου, τὸ, supellex. Ab ἐπιπλέω.

Ἐπίπλοον, ου, τὸ, omentum. Ab eod. quod reliquis intestinis quodammodo innatat.

Ἐπίπλοος, *contr.* ους, ου, ὁ, navigatio adversus aliquem.

quem. 2) conflictus. 3) infestus classis adventus. Ab eod.

Ἐπίπλους, ὁ, sc. ναῦς, rostrata navis, apta ad prælium.

Ἐπιπλώω, f. ώσω, innavigo. 2) navigo adversus. Ab eod.

Ἐπιπνείω, iofpiro. Ab ἐπιπνέω.

Ἐπίπνευσις, εως, ἡ, adflatus, iofpiratio. Ab eodem.

Ἐπιπνευστικός, ή, όν, inspiratione, adflatu factus, vel constans. epith. κερτόμιος.

Ἐπιπνέω, f. εύσω, adspiro, adflo. 2) flo seu spiro super. 3) suggero, inspiro.

Ἐπίπνοια, ας, ἡ, adflatus instinctusque divinus.

Ἐπίπνοος, ον, adspirans.

Ἐπίπνοος, contr. ἐπίπνους, ου, ὁ, adflatus.

Ἐπιπόδιος, ον, pedem irretiens. epith. laquei, pedicæ. A πούς.

Ἐπιποθέω, ῶ, f. ήσω, expeto, desidero. 2) amo.

Ἐπιπόθησις, εως, ἡ, desiderium. A præc.

Ἐπιπόθητος, ου, ὁ & ἡ, exoptatus.

Ἐπιποθία, ας, ἡ, desiderium.

Ἐπιποιέω, ῶ, f. ήσω, adfingo. 2) molior. 3) designo.

Ἐπιποίητος, ου, ὁ & ἡ, fictus, commentitius.

Ἐπιποίκιλος, ὁ, ἡ, valde varius.

Ἐπίποκος, ου, ὁ, ἡ, laoatus, vellere tectus.

Ἐπιπολάζω, f. άσω, innato. 2) io superficie sum, per summa feror, exsisto. 3) multus & frequens sum, redundo. 4) iovalesco. 5) emergo, emineo, potens sum, impotentem dominationem affecto. Ab ἐπιπολῆς.

Ἐπιπολαιόρριζος, ου, ὁ, ἡ, cujus radices leviter suot fundatæ. E ῥίζα, & seq.

Ἐπιπόλαιος, ου, ὁ, ἡ, superficiarius, qui in superficie tantum corporis alicujus exstat. 2) levis, non profundus, ooo penetrans. 3) exstans, non intus latens. 4) trivialis. 5) evidens, perspicuus, non obscurus. Comp. ἐπιπολαιότερος, minus profundus, magis exstans. Hipp. Ab ἐπιπολῆς.

Ἐπιπολαίως, *Adv.* in superficie, leviter, non vehementer, summatim.

Ἐπιπολασμός, οῦ, ὁ, natatio v. c. cibi in ventriculo. 2) oberratio, assidua insultatio, vel impetus. affectatio principatus, cum quis numero & violeotia suæ factionis alios depressum it.

Ἐπιπολαστικός, ή, όν, fluitans, innatans, redundans.

Ἐπιπολαστικῶς, *Adv.* abundanter, supra modum. 2) insolenter.

ΕΠΙΠΟΛΗΣ, *Adv.* in superficie, in summitate, supra. Addi quoque solet ἐξ.

Ἐπιπολίζω, f. ίσω, inædifico.

Ἐπιπολιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, canesco, canos fio.

Ἐπιπολύ, *Adv.* multum, valde, admodum. 2) diu. 3) magna ex parte. Hinc ὡς ἐπιπολύ, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, plerumque, fere, pene semper, ut plurimum.

Ἐπιπομπεύω, f. εύσω, pompam duco, triumpho.

Ἐπιπονέω, ῶ, f. ήσω, illaboro alicui rei. 2) labores tolero.

Ἐπίπονος, ου, ὁ, ἡ, laboriosus, operosus. 2) lassescens, lassitudinem sentiens. Hinc τὸ ἐπίπονον, ου, labor, molestia.

Ἐπιπόνως, *Adv.* difficulter, ægre. 2) sedulo, diligenter, magno cum studio.

Ἐπιποντία, ας, ἡ, q. d. supermarina, Veneris cognomentum. Ex ἐπὶ & πόντος, *pontus*.

Ἐπιπορεύομαι, f. εύσομαι, eo ad, proficiscor ad. 2) eo, seu proficiscor per, abeo, perago. 3) incurso fines hostiliter.

Ἐπιπορπάω, & -έω, fibula necto. *Pass.* induor veste fibulis nexa.

Ἐπιπόρπημα, & *Dor.* ἐπιπόρπαμα, ατος, τό, ornamentum supra fibulam. 2) fibula.

Ἐπιπορπίς, ίδος, ἡ, fibula. A πόρπη, idem.

Ἐπιπορπέω, v. ἐπιπορπάω.

Ἐπιπόρπωμα, ατος, τό, idem quod ἐπιπόρπημα, Hesych. Sed vox dubia est.

Ἐπιπορφυρίζω, f. ίσω, purpuram imitor, in purpuram condico. A seq.

Ἐπιπόρφυρος, ου, ὁ, ἡ, purpureus, purpuræ similis.

Ἐπιποτάομαι, ῶμαι, iuvolo, advolo.

Ἐπιπράττομαι, addo, insuper facio. 2) exigo, ut εἰσπράττομαι.

Ἐπιπρέπεια, ας, ἡ, decorum. Ab ἐπιπρέπω.

Ἐπιπρεπής, έος, ὁ, ἡ, decorus. Ab eod.

Ἐπιπρέπω, decorus sum, excello forma.

Ἐπιπρεσβεύω, & ἐπιπρεσβεύομαι, legatus mittor, seu eo aliquo.

Ἐπιπρηνής, έος, ὁ, ἡ, cernuus, in faciem pronus.

Ἐπιπρίω, f. ίσω, in superficie serro. 2) ἐπιπρίειν τοὺς ὀδόντας, dentibus infrendeo.

Ἐπιπρό, *Adv.* longo tractu, perpetim, porro, procul.

Ἐπιπροβαίνω, progredior, provehor.

Ἐπιπροβάλλω, superinjicio.

Ἐπιπροθέω, longe procurro, provehor.

Ἐπιπροϊάλλω, protendo. 2) adpono v. c. mensam.

Ἐπιπροΐημι, insuper mitto, emitto, dimitto.

Ἐπίπροικος, ου, ἡ, dotata, quæ cum dote elocatur. Ab seq.

Ἐπίπροιξ, quod doti additur, Hesych. A προίξ, dos.

Ἐπιπρομολέω, progredior, provehor.

Ἐπιπρομόλω, idem.

Ἐπιπροπίπτω, superincumbo, procumbo ad v. c. aquam, bibendi caussa.

Ἐπιπροσβάλλω, proficiscor versus, peto locum.

Ἐπιπροσίνω, redeo, de vectigalibus.

Ἐπίπροσθε, vel ἐπίπροσθεν, *Adv.* ante, coram.

Ἐπιπρόσθεσις, εως, ἡ, appositio, adjectio.

Ἐπιπροσθέω, ῶ, f. ήσω, objicio, obtendo. 2) obfusco, officio luminibus, obtenebro. 3) interjectus sum. Ab ἐπίπροσθεν.

Ἐπιπρόσθησις, εως, ἡ, obumbratio, eminentia rei quæ officit luminibus. 2) obtentus.

Ἐπιπροσπλέω, adnavigo.

Ἐπιπροστίθημι, adjicio, adjungo.

Ἐπιπρόσω, *Adv.* procul.

Ἐπιπροτέρωσε, *Adv.* ulterius.

Ἐπιπροφαίνω, profero, ostendo. *In pass.* appareo.

Ἐπιπροφέρω, profero, promoveo.

Ἐπιπρωϊαίτερον, *Adv.* maturius.

Ἐπίπρωρος, ἡ, sc. ναῦς, quæ proram versus impellitur. Ex ἐπὶ & πρώρα.

Ἐπιπταίρω, qs. adsternuo, sternuo, dum aliquid dicitur vel fit. aor. 2. ἐπέπταρον.

Ἐπίπταισμα, ατος, τό, offensio, quum impingitur. 2) læsio pedis ex offensione. Ab seq.

Ἐπιπταίω, f. αίσω, impingo, offendo. 2) titubo, vacillo. 3) labor, collabor, corruo. 4) fallor.

Ἐπίπταμαι, advolo, unde occurrunt ἐπέπτατο, ἐπιπτάμενοι, ἐπιπτήσεσθαι. Ab ἐπὶ & ἵπταμαι, volo.

Ἐπιπτάρνυμαι, idem quod ἐπιπταίρω.

Ἐπίπτησις, εως, ἡ, advolatus. 2) idem quod ἐπί-πτωσις: Suic:

Ἐπίπτυγμα, ατος, τό, operculum. Ab ἐπιπτύσσω.

Ἐπίπτυξις, εως, ἡ, applicatio operculi. Ab eod.

Ἐπιπτύσσω, f. ξω, circumplico, involvo. 2) circumdo, circumfundo. 3) complector, amplector.

Ἐπίπτυστος, dignus, qui conspuatur, contemnendus, detestandus, abominandus.

Ἐπιπτυχή, ῆς, ἡ, operculum. 2) plicatura.
Ἐπιπτύω, f. ύσω, inſpuo, inſputo.
Ἐπίπτωσις, ἡ, caſus. κατ' ἐπίπτωσιν, forte fortuna.
Ἐπιπύησις, ἡ, ſuppuratio.
Ἐπιπυνθάνομαι, audio (inſuper).
Ἐπιπυρέσσω, &
Ἐπιπυρεταίνω, inſuper febricito, & quidem gravius, paullatim incipio febricitare. v. ἐπιῤῥιγέω.
Ἐπίπυῤῥος, ὁ, ἡ, ad rufum colorem vergens.
Ἐπιπωλέομαι, οῦμαι, obambulo. 2) luſtro.
Ἐπιπώλησις, εως, ἡ, obambulatio. A praec.
Ἐπιπωμάζω, &
Ἐπιπωματίζω, f. ίσω, operculo claudo & obturo.
Ἐπιπωματικός, ἡ, όν, claudens, v. c. corporis poros, ne aut ſudor citius manet, aut aer frigidus hauriatur.
Ἐπιπωρόω, f. ώσω, obduro.
Ἐπιπώρωμα, τό, callum, clavus in unguibus.
Ἐπιπώρωσις, obſtinatio. 2) caecitas.
Ἐπιῤῥαβδοφορέω, virga ad curſum inſtigo.
Ἐπιῤῥιγέω, ſubinde & per intervalla frigore arripior. v. ἐπιῤῥιγόω.
Ἐπίῤῥικνος, ου, ὁ, ἡ, aliquantum rugoſus aut incurvus. 2) ſuperne incurvus, aut rugoſus.
Ἐπιῤῥαθυμέω, pigreſco, vitam otioſe ago, ſocors & ſegnis ſum in opere agendo.
Ἐπιῤῥαίνω, f. ανῶ, inſpergo, irroro, infundo.
Ἐπιῤῥακτής, ἡ, όν, incumbens cum hiatu. ἡ ἐπιῤῥακτή, ſc. θύρα, quae ſuſpenſa cum laxatur, magna vi dejicit. Ab ἐπιῤῥάσσω.
Ἐπίῤῥαμμα, ατος, τό, aſſumentum. Ab ἐπιῤῥάπτω.
Ἐπιῤῥαντίζω, f. ίσω, inſpergo. Ab ἐπιῤῥαίνω.
Ἐπιῤῥαπίζω, fut. ίσω, refello, reprehendo, quaſi bacillis percutiendo: arguo, caſtigo.
Ἐπιῤῥάπισις, ἡ, reprehenſio, vituperatio, convicium. A pr.
Ἐπιῤῥαπισμός, οῦ, ὁ, idem.
Ἐπιῤῥάπτω, f. ψω, aſſuo.
Ἐπιῤῥάσσω, vel ἐπιῤῥήττω, f. ξω, irruo, incumbo.
Ἐπιῤῥαψῳδέω, ῶ, f. ήσω, recito more rhapſodorum.
Ἐπιῤῥέζω, f. ξω, idem quod ſimplex, ſacrifico.
Ἐπιῤῥέπεια, ας, ἡ, pronitas, propenſio. A ſeq.
Ἐπιῤῥεπής, έος, ὁ, ἡ, qui propendet, propenſus, proclivis, pronus, *adeoque* gravis. ἐλπὶς ἐπιῤῥεπεστέρα, ſpes major.
Ἐπιῤῥέπω, f. ψω, propendeo, vergo. 2) inclino.
Ἐπιῤῥέω, f. ῥεύσω, influo, adfluo. 2) fluo ſuper. 3) inundo, copioſe inferor. 4) largior.
Ἐπιῤῥήδην, *Adv.* palam, aperte. 2) nominatim. Ex ἐπὶ & ῥέω, *dico*.
Ἐπίῤῥημα, ατος, τό, adverbium, pars orationis. 2) pars comoediae, cui reſpondet ἀντεπίῤῥημα. 3) geſtamen quoddam comicum. Ex iiſd.
Ἐπιῤῥηματικός, ἡ, όν, adverbialis, adverbii formam habens.
Ἐπιῤῥηματικῶς, *Adv.* adverbialiter.
Ἐπίῤῥησις, εως, ἡ, vituperatio. 2) accuſatio. Ex ἐπὶ & ῥέω, *dico*.
Ἐπιῤῥήσσω, f. ξω, obdo peſſulum. 2) irrumpo.
Ἐπίῤῥητος, ου, ὁ & ἡ, vituperabilis, reprehenſione dignus, probroſus, infamis. Ex ἐπὶ & ῥέω.
Ἐπιῤῥιγέω, & ἐπιῤῥιγόω, ſubinde frigore arripior. v. ἐπιῤῥιγέω.
Ἐπιῤῥίζιον, ου, τό, additamentum radicum. Ex ἐπὶ & ῥίζα, *radix*.

Ἐπίῤῥινος, ὁ, naſo. A ῥίν, *naſus*.
Ἐπιῤῥιπτέω, ſuperinjicio, injicio. A ſeq.
Ἐπιῤῥίπτω, f. ψω, idem.
Ἐπιῤῥοή, ῆς, ἡ, adfluxus. 2) abundantia, adfluentia. Ab ἐπιῤῥέω.
Ἐπιῤῥοθέω, ῶ, f. ήσω, ſtrepitum ſeu fremitum edo. 2) acclamo, ſcil. cum aſſenſu. 3) tumultuor. A ſeq.
Ἐπίῤῥοθος, ου, ὁ, ἡ, auxiliator, auxilium ferens cum magna animi alacritate. 2) utilis.
Ἐπιῤῥοία, ας, ἡ, idem quod ἐπιῤῥοή.
Ἐπιῤῥοιβδην, *Adv.* rapido cum impetu & ſtridore. Ex ἐπὶ & ῥοῖβδος, *ſtridor*.
Ἐπιῤῥοιζέω, adclamo, minor vociferando: cum ſtrepitu irruo.
Ἐπιῤῥοφέω, ῶ, f. ήσω, ſorbeo, ſorbitione ſumo, una cum cibo ſolidiore & poſt eum.
Ἐπιῤῥοφέω, f. ήσω, idem.
Ἐπιῤῥυγχίς, ίδος, ἡ, curvitas roſtri in avibus rapacibus. Ex ἐπὶ & ῥύγχος, *roſtrum*.
Ἐπιῤῥίζω, f. ξω, immitto, v. c. canem.
Ἐπιῤῥυθμίζω, f. ίσω, ad numeros redigo.
Ἐπιῤῥυπαίνω, commaculo.
Ἐπίῤῥυσις, εως, ἡ, confluxio, adfluxus. Ab ἐπιῤῥέω.
Ἐπιῤῥυσμιος, α, ον, adfluens, irruens, impellens extrinſecus. *Subſt.* ἐπιῤῥυσμίη, ſpecies extrinſecus oblata per ſenſus, pulſatio ſenſuum. Vox Democriti ap. Sext. Ad eod.
Ἐπίῤῥυτος, ου, ὁ, & ἡ, qui influit. 2) adventitius. 3) in quem humor influit, irriguus. Ab eod.
Ἐπιῤῥύτως, *Adv.* affluendo, inſtillando.
Ἐπιῤῥωγολογέω &-οῦμαι, racemos lego. Ex ἐπὶ, ῥώξ, *racemus*, & λέγω.
Ἐπιῤῥώννυμι, f. ῥώσω, corroboro. 2) *med.* ſtrenue ago, moveor, incumbo, incedo. 3) *Paſſ.* incendor ad aliquid.
Ἐπίῤῥωσις, εως, ἡ, corroboratio, recta valetudo. A pr.
Ἐπιῤῥώω, &-ῥώομαι, idem quod ἐπιῤῥώννυμι.
Ἐπίσαγμα, ατος, τό, centones, qui ſupponuntur clitellis. 2) clitellae. Ab ἐπισάττω.
Ἐπισαλεύω, f. εύσω, concutior, agitor. A ſeq.
Ἐπίσαλος, ου, ὁ, ἡ, qui agitatur, qui concutitur, mobilis, inſtabilis.
Ἐπισαλπίζω, buccina accino.
Ἐπίσαξις, εως, ἡ, accumulatio, adgeſtio. A ſeq.
Ἐπισάσσω, vel ἐπισάττω, f. ξω, impono clitellas ſeu ſtragula. 2) ſterno, inſterno. 3) impono. 4) conſtipo, inculco.
Ἐπίσειον, τό, pubes, pars ima ventris ſupra pudenda, pudenda ipſa. Reperitur & ἐπίσιον. (Sed melius videtur altera lectio, cum diphthongo, quia videtur eſſe ab inuſitato ἐπίσω, *adverſum*, in partem adverſam, cujus contrarium eſt ὀπίσω, ὀπίσσω, *adverſum*, *retro*, in partem adverſam. Ab ἐπὶ & terminatione σω, quae motum verſus locum indicat.)
Ἐπίσειστος, cui ἐπισείονται αἱ τρίχες, ventilantur crines. Perſonae quaedam comicae ſic inducebantur. A ſeq.
Ἐπισείω, f. είσω, incutio. 2) vibro. 3) infero. 4) incutio timorem.
Ἐπισεμνύνομαι, jacto, oſtento me.
Ἐπισεύω, & ἐπισεύομαι, concito, impello adverſus aliquem.
Ἐπισημαίνω, f. ανῶ, indico, indicium facio, unde deus dicitur ἐπισημαίνειν, oſtendere, ſe adeſſe, open

pem ferre; & febris initio paroxysmi, ἐπισημαίνει. 2) portendo, *unde de deo etiam est* promitto, ap. Jos. 3) signo, signum imprimo. Hinc ἐπισημαίνομαι, quamcumque significationem do, etiam narrando, admirando. honorando. 4) acclamatione testor. 5) applaudo. 6) subscribo, approbo, obsigno, prosequor dictum factumve quacunque animadversione, utramvis in partem, sive approbandi & laudandi, sive improbandi & damnandi ergo.

Ἐπισημασία, ας, ἡ, significatio cujuscunque rei, velut futuræ tempestatis, ostentum, auspicium, sed *in primis*, acclamatio faventium, probantium, plausus. 2) dicitur tamen de laude simpliciter & de reprehensione. 3) indicium motus febrilis. A praec.

Ἐπισημειόω, ῶ, f. ώσω, adnoto, scribo adnotationes. 2) plausu approbo.

Ἐπισημείωσις, εως, ἡ, adnotatio, per notas, litteras, scribendo v. c. quæ audiuntur, Diog. Laert.

Ἐπίσημος, ου, ὁ, ἡ, cui signum, seu nota impressa est, signatus. 2) ἐπίσημόν τινος est, quod ab aliquo nomen habet. 3) insignis, nobilis, illustris. 4) ἐπίσημοι *dicitur & de* nomine. Ex ἐπί & σῆμα, *nota*.

Ἐπισήμως, *Adv.* insigniter. 2) perspicue, significanter.

Ἐπίσης, adæque. Ab ἶσος, ἴση, *par*.

Ἐπισθμιος, ον, collum tegens. τὸ ἐπισθμιον, tegmentum colli; *item* ornatus, qui circumdat collum. Ex ἐπί & ἰσθμός.

Ἐπίσιγμα, ατος, τὸ, canum instigatio. A sq.

Ἐπισίζω, canes instigo, seu incito sibilo.

Ἐπισινής, έος, ὁ, ἡ, cui noceri potest, detrimento obnoxius. Ex ἐπί & σίνομαι, *noceo*.

Ἐπισίνιος, ου, ὁ, insidiator, clam aliis nocere studens. Ex iisd.

Ἐπισιτίζω, f. ίσω, viaticum do. *in medio* viaticum sumo. Ab ἐπίσιτος.

Ἐπισιτίζω, cibaria præbeo: *In med.* idem fere, frumentum, commeatum deporto, subveho: sed *proprie* cibaria, viaticum sumo, paro mihi: *deinde* locupleto me. Ex ἐπί & σιτίζω, *nutrio*.

Ἐπισίτιος, ου, ὁ, ἡ, qui alicui operam pro victu mercedis loco dando locat. Hinc τὰ ἐπισίτια, ων, cibaria, commeatus, viatica. Ab ἐπίσιτος.

Ἐπισιτισμός, οῦ, ὁ, commeatus, cibaria. Ab ἐπισιτίζω.

Ἐπίσιτος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἐπισίτιος. Ex ἐπί & σῖτος, *frumentum*.

Ἐπισιττέω, ῶ, f. ήσω, vel ἐπισίττω, f. ίξω, incito pastorum vel venatorum more. Ex σίττα, *vox pastorum*. v. ἐπισίζω.

Ἐπισίφλιον, irrisione dignum, turpe. Hesych. Ex ἐπί & σίφλος, *reprehensio*.

Ἐπισκάζω, f. άσω, claudico.

Ἐπισκαλμίς, ίδος, lignum sub scalmo. A σκαλμός.

Ἐπισκάπτω, f. ψω, fodio, circumfodio.

Ἐπισκαφεύς, έως, ὁ, fossor, qui terram aratro proscissam fodit. Hesych. A praec.

Ἐπισκεδάζω, f. άσω, dissipo, dispergo. 2) inspergo, spargo.

Ἐπισκεδάννυμι, idem.

Ἐπισκέλισις, εως, ἡ, primus equi motus ad gressus glomerandos. Ex ἐπί & σκέλος, *crus*.

Ἐπισκεπάζω, tego, contego.

Ἐπισκεπής, έος, ὁ, ἡ, tectus. 2) a vento. Ex ἐπί & σκέπη, *tegumentum*.

Ἐπισκέπτομαι, f. ψομαι, inviso, visito. 2) pœnas sumo. 3) opem fero, beneficia tribuo. 4) adspicio, inspicio, contemplor. 5) lustro, recenseo. 6) considero, animo expendo. 7) disquiro, discepto mecum, commentor.

Ἐπισκευάζω, f. άσω, farcio, instauro. 2) insterno clitellas & onera jumentis impono.

Ἐπισκευαστής, οῦ, ὁ, instaurator, refector.

Ἐπισκευαστός, ή, όν, instauratus, redivivus.

Ἐπισκευή, ῆς, ἡ, instauratio, refectio.

Ἐπίσκεψις, εως, ἡ, inspectio. 2) recensio, quæ fit lustrando & inspiciendo. 3) consideratio, cogitatio. 4) disputatio, disquisitio. 5) nota censoris. Ab ἐπισκέπτομαι.

Ἐπισκήνιον, ου, τὸ, domicilium super scena. 2) superior scenæ pars. A seq.

Ἐπίσκηνος, ου, ὁ, ἡ, qui super scena est aut fit. Ex ἐπί & σκηνή, *scena*.

Ἐπισκηνόω, f. ώσω, habito, vel immigro.

Ἐπισκήπτω, f. ψω, irruo, ingruo. 2) urgeo, insto. 3) objurgo. 4) mando, injungo, in primis de mandatis morientium. 5) obtestor, obsecro. 6) innitor, incumbo. 7) in primis est verbum forense, (maxime *in med.*) & significat *a*) falsi testimonii (ψευδομαρτυρίας) accusare, vel simpliciter, vel addito μαρτυρίαις, ψευδῆ μαρτυρῆσαι. *b*) actionem injuriarum intendere, ob verbera vel vulnera consulto illata. *c*) reperitur etiam universe pro accusare, ut cædis, apud Plat.

Ἐπισκηρίπτω, f. ψω, innitor. A praec.

Ἐπίσκηψις, εως, ἡ, ipsa incumbendi actio. 2) actio, qua testi crimen falsi testimonii vel injuriarum intendimus. 3) oratio, qua moriens a circumstantibus aliquid petit, vel iis quidpiam mandat. Ab ἐπισκήπτω.

Ἐπισκιάζω, f. άσω, inumbro, obumbro. 2) tenebras offundo, obscuro.

Ἐπισκιασμός, οῦ, ὁ, obumbratio. 2) tegumentum, velamentum. A praec.

Ἐπισκιάω, ῶ, f. άσω, obumbro, umbras facio, vel addo corporibus.

Ἐπίσκιος, ου, ὁ, ἡ, umbra tectus, umbrosus. 2) umbratilis. Ex ἐπί & σκιά, *umbra*.

Ἐπισκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exsulto alicubi, insulto, exsultim ludo.

Ἐπισκίως, *Adv.* in umbra, obscure.

Ἐπίσκληρος, ον, durus, prædurus.

Ἐπισκοπεῖον, ου, τὸ, domus Episcopi.

Ἐπισκοπεύω, f. εύσω, Episcopus sum.

Ἐπισκοπέω, ῶ, f. ήσω, viso, visito, inviso. 2) inspicio. 3) curator, inspector sum. 4) dispicio mecum, animo verso, considero. 5) video, observo, animadverto. 6) etiam sidera dicuntur ἐπισκοπεῖν, propter influxum suum.

Ἐπισκοπή, ῆς, ἡ, inspectio, munus inspiciendi. 2) Episcopatus. 3) visitatio ad opem ferendam, vel pœnam sumendam, in sacris litteris maxime, i. e. auxilium & ultio.

Ἐπισκόπησις, εως, ἡ, idem.

Ἐπισκοπικός, ή, όν, episcopalis.

Ἐπίσκοπος, ου, ὁ, inspector. 2) qui alicui rei curandæ præfectus est. 3) inspector Ecclesiæ, Episcopus. Ab ἐπισκοπέω.

Ἐπίσκοπος, ὁ, ἡ, scopum feriens. Ex ἐπί & σκοπός.

Ἐπισκοτάζω, idem quod seq.

Ἐπισκοτέω, ῶ, f. ήσω, obtenebro, tenebras offundo, *proprie* & *tropice*. 2) luminibus officio. A σκότος.

Ἐπισκότησις, εως, ἡ, obtenebratio, obsuscatio. 2) caligo. A præc.

Ἐπισκοτίζω, f. ίσω, idem quod ἐπισκοτέω.

Ἐπισκύζομαι, indignor, irascor.

Ἐπισκυθίζω, f. ίσω, Scythas imitor, in primis in potando.

Ἐπισκυθρωπάζω, tristi, severo vultu sum in aliqua re.

Ἐπισκύνιον, ου, τὸ, supercilium. 2) fastus.

Ἐπίσκυρος, ου, ὁ, ludus plurium ex adverso stantium & pilam mittentium exceptamque remittentium. Pollux.

Ἐπισκώπτω, f. ψω, scommata & dicteria jacio, cavillor.

Ἐπισμαραγέω, ῶ, f. ήσω, insono, strepo, fremo.

Ἐπισμάω, abstergo.

Ἐπισμέω, idem.

Ἐπισμήχω, f. ξω, abstergo, detergo.

Ἐπισμυγερὸς, ρὰ, ρὸν, ærumnosus, miserabilis. 2) tristificus, cor dolore exedens. A σμύχω.

Ἐπισμυγερῶς, *Adv.* graviter, miserabiliter.

Ἐπισμύχω, idem quod σμύχω.

Ἐπισόγκα, æquabiliter, æquabili superficie. E seq. & ὄγκος.

Ἐπίσος, ου, ὁ, ἡ, æqualis.

Ἐπισπάδην, *Adv.* haustu, attractu. Ab ἐπισπάω.

Ἐπισπαίρω, subsulto, velut ab animi deliquio palpitabundus.

Ἐπίσπασις, εως, ἡ, attractio. Ab ἐπισπάω.

Ἐπισπασμὸς, ὁ, idem.

Ἐπισπαστὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum, quo aliquid attrahimus. Ab eod.

Ἐπισπαστικὸς, ὴ, ὸν, attrahendi, alliciendi vim habens. A seq.

Ἐπισπαστὸς, ὴ, ὸν, quem quis sibi ipse attraxit & arcessivit. Ab ἐπισπάω.

Ἐπίσπαστρον, ου, τὸ, laqueus, quem quis sibi ipse induit. 2) marculus ferreus in janua. 3) funis, quo aliquid attrahitur. 4) velum, quod obducitur aditui.

Ἐπισπάω, ῶ, f. άσω, & ἐπισπάομαι, attraho. 2) consequor, adquiro, concilio mihi, *in med.* 3) adsequor, insequor.

Ἐπισπεῖν, assequi, attingere. *med.* ἐπισπέσθαι, idem. Ab ἐπὶ & ἕπομαι.

Ἐπισπείρω, f. ερῶ, insuper sero, denuo semino. 2) dissemino. 3) insero, sero in aliquo.

Ἐπίσπεισις, εως, ἡ, libatio, libamen. A seq.

Ἐπισπένδω, f. σπείσω, libo, infundo e patera.

Ἐπισπερχὴς, έος, ὁ, ἡ, incitatus, festinus, properans studiose aliquid. A seq.

Ἐπισπέρχω, festinare cogo, premo, urgeo.

Ἐπισπερχῶς, *Adv.* studiose, festinanter.

Ἐπισπεύδω, f. εύσω, accelero, festino. 2) festinare cogo, incito. 3) urgeo, exhortor.

Ἐπισπλαγχνίζομαι, f. ίσομαι, misericordia commoveor super.

Ἐπίσπληνος, ον, lienosus. A σπλήν.

Ἐπισπονδὴ, ῆς, ἡ, fœdus. 2) induciæ.

Ἐπισπορὰ, ᾶς, ἡ, satio iterata. 2) insitio, satio in aliquo loco. Ab ἐπισπείρω.

Ἐπισπορία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Ἐπίσπορος, ου, ὁ & ἡ, qui inferitur vel referitur.

Ἐπισπουδάζω, f. άσω, festino. 2) incito, instigo.

Ἐπισπουδαστὴς, οῦ, ὁ, exactor, qui urget opus.

Ἐπίσσυτος, ου, ὁ, ἡ, impetuosius ingruens, incumbens. Ab ἐπισσεύω, *concito*, *impello*.

Ἐπισταγμὸς, οῦ, ὁ, instillatio. Ab ἐπιστάζω, *instillo*.

Ἐπισταδὸν, *Adv.* constanter. 2) instando. 3) scite, scienter, perite. Ab ἐφίσταμαι, & ἐπίσταμαι.

Ἐπιστάζω, f. άξω, instillo. 2) superinstillo.

Ἐπίσταθμα, ων, τὰ, mansiones, stativa. Ab ἐφίστημι.

Ἐπισταθμάομαι, accurate pensito, cogito.

Ἐπισταθμεία, & -μία, ας, ἡ, stabulatio, diversatio. 2) necessitas hospites accipiendi, vel recipiendi comitatum principis, aut legati. Ab sq.

Ἐπισταθμεύω, f. εύσω, stabulor alicubi, stativa habeo, deversor. Ab sq.

Ἐπίσταθμος, ου, ὁ & ἡ, stationarius, mansionum curator. Ab ἐφίστημι.

Ἐπίσταθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ponderi adjicitur.

Ἐπισταλάζω, f. άσω, instillo. 2) irrigo.

Ἐπισταλάω, ῶ, idem.

Ἐπίσταλμα, ατος, τὸ, mandatum per epistolam. merces, aliaque, quæ alio mittuntur ad eos, qui per litteras ea sibi mitti postulaverant. Ab ἐπιστέλλω, *mitto*.

Ἐπισταλτικὸς, ὴ, ὸν, qui scribendis epistolis operam dat. Ab eod.

Ἐπίσταμαι, scio, peritus sum. 2) possum, soleo. 3) existimo, credo. Ex ἐπὶ & ἵσταμαι. (Scientia enim consequitur attentionem mentis, rei propositæ inhærentis & insistentis veluti. *Stare super re* est eam diligenter considerare; quo fit ut eam pernoscamus. v. ἐπιστασία, & ἐπίστασις.)

Ἐπισταμένως, *Adv.* scienter, perite. 2) prudenter.

Ἐπίσταξις, εως, ἡ, crebra destillatio, v. c. sanguinis e naribus. A στάξις.

Ἐπιστασία, ας, ἡ, mora in aliqua re, *unde* attenta consideratio, diligentia. 2) præfectura, imperium. 3) cura, inspectio. Ab ἐφίσταμαι.

Ἐπιστάσιος, ου, ὁ, stator. Epith. Jovis. A seq.

Ἐπίστασις, εως, ἡ, inhibitio, cum gradum sistimus. 2) animadversio, consideratio. 3) dubitatio, cogitatio. 4) commentatio. 5) cautio. 6) cura, curatio, inspectio. 7) cohibitio, retentio. 8) impetus, cum rei instamus, h. e. eam persequimur. 9) quod insidet, vel supernatat urinæ. Ab ἐφίσταμαι.

Ἐπιστατεία, ας, ἡ, functio, curatio, inspectio. A sq.

Ἐπιστατεύω, f. εύσω, præfectus sum, præsum.

Ἐπιστατέω, ῶ, f. ήσω, idem, impero.

Ἐπιστατὴρ, ῆρος, ὁ, rostrum navis. 2) idem quod seq. Ab ἐφίστημι.

Ἐπιστάτης, ου, ὁ, qui a tergo stat, ut militi in acie. 2) qui præfectus est alicui rei, curator. 3) qui reipublicæ præest. 4) mendicus, qui ad fores stare solet. Ab eodem.

Ἐπιστατικὸς, ὴ, ὸν, ad curatorem vel præfectum pertinens. A præc.

Ἐπιστατικῶς, *Adv.* constanter, fixe.

Ἐπιστάτις, ιδος, ἡ, quæ curandis & administrandis negotiis præest. Ab eod.

Ἐπίστατον, ου, τὸ, basis crateris, in inscr. Sigea.

Ἐπισταχύω, idem quod ἐπανθέω, lanugo barbæ dicitur ἐπανθεῖν & στάχυς. Ab στάχυς, *spica*.

Ἐπιστείβω, idem quod simplex στείβω, *calco*.

Ἐπιστείχω, adeo, accedo, advento. 2) ingredior, inambulo.

Ἐπιστέλλω, mitto ad. 2) mitto. 3) mitto litteras. 4) per litteras certiorem facio, litteris significo. 5) mando, jubeo. 6) attraho, adduco. 7) compono, ut vestem. v. ἐπιστολιάδην. F. ἐπιστελῶ. aor. 1. ἐπέστειλα. Perf. Pass. ἐπέσταλμαι, τὰ ἐπεσταλμένα.

Ἐπιστενάζω, f. άξω, ingemo, ingemisco ob.

Ἐπι-

Ἐπιστενάχω, & ἐπιστένω, idem.
Ἐπιστεφανόω, corono.
Ἐπιστεφὴς, έος, ὁ, ἡ, corona redimitus. A seq.
Ἐπιστέφω, f. ψω, corona redimio.
Ἐπιστήθιος, ου, ὁ, ἡ, in pectore recumbens, quod in pectore gestatur. Ex ἐπὶ & στῆθος, pectus.
Ἐπιστηλόω, columnam impono. A στήλη, cippus.
Ἐπίστημα, ατος, τὸ, columna, stela sepulcralis. Ab ἐφίστημι.
Ἐπιστήμη, ης, ἡ, scientia. 2) peritia. 3) ars. 4) disciplina, bonus ordo, cura boni ordinis observandi. Vox scriptorum ecclesiæ, cum de disciplina ecclesiastica agunt. Ab ἐπίσταμαι & ἐφίσταμαι.
Ἐπιστημονικὸς, ἡ, ὸν, cui scientia inest, scientia præditus. 2) scientiæ cujusque proprius. 3) scientiam efficiens. Ab ἐπιστήμων.
Ἐπιστημονικῶς, Adv. perite.
Ἐπισταμένως, Adv. scienter, perite, scite.
Ἐπίστημος, ον, cogitabundus, hæsitans. 2) intelligens. Ab ἐπίσταμαι.
Ἐπιστημοσύνη, ης, ἡ, scientia. 2) peritia. A seq.
Ἐπιστήμων, ονος, ὁ, ἡ, scientia præditus, sciens, peritus. Ab ἐπίσταμαι.
Ἐπιστηρίζω, f. ίξω, magis stabilio. 2) stabilio & firmo super. Hinc ἐπιστηρίζομαι, innitor, incumbo, fulcio me super.
Ἐπιστητέον, Adv. sciendum est. Ab ἐπίσταμαι.
Ἐπιστητὸς, ἡ, ὸν, sub scientiam cadens, quod scitur. Ab eodem.
Ἐπιστίζω, f. ίξω, notis compungo. 2) in superficie notis distinguo.
Ἐπιστίλβω, splendeo, fulgeo.
Ἐπίστιος, Jon. pro ἐφέστιος, ubi v.
Ἐπιστοβέω, ῶ, f. ήσω, irrideo, contumelia adficio, convicior, apud Apollon. Rhod. quasi ἐπιστοιβέω. (aut probris crebro ingerendis quasi polline quodam perspergo.)
Ἐπιστοιβάζω, f. άσω, construo, compono, digero super.
Ἐπισταλάδην, Adv. ornate, succincte. Ab ἐπιστέλλω.
Ἐπισταλεὺς, έως, ὁ, epistolarum scriptor. 2) epistolarum magister. 3) tabellarius. 4) vicarius navarchi. 5) ducis, vel prætoris, præfecti &c. legatus. Ab eodem. (Sed significatio loco 4. & 5. proposita a v. στόλος est repetenda.)
Ἐπιστολὴ, ῆς, ἡ, epistola, litteræ, quæ ad aliquem mittuntur. 2) mandatum, jussum, præceptum. Ab eodem.
Ἐπιστολιαφόρος, ὁ, vide ἐπιστολιοφόρος.
Ἐπιστολίζω, vestio, velut veste tego.
Ἐπιστολικὸς, ἡ, ὸν, epistolaris. Ab ἐπιστολή.
Ἐπιστολιμαῖος, ου, ὁ & ἡ, idem. ἐπιστολιμαῖον, quod per epistolam fit. 2) ap. Demosth. copiæ conductitiæ, δυνάμεις ἐπιστολιμαῖοι. (imo vero, quæ in litteris a rep. ad imperatores foris rem agentes missis verbotenus solummodo commemorantur & submittendæ promittuntur, revera autem nullæ præsto sunt, neque submittuntur.) Ab eod.
Ἐπιστόλιον, ου, τὸ, parva epistola, epistolium. Dim. Ab eodem.
Ἐπιστολιοφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui epistolas fert, tabellarius. Ex ἐπιστόλιον & φέρω, fero.
Ἐπιστολογραφικὸς, ἡ, ὸν, epistolis scribendis serviens.
Ἐπιστομίζω, f. ίσω, os obturo, & loquentem reprimo. 2) frenum injicio, inhibeo. Ex ἐπὶ & στόμα, ατος.
Ἐπιστόμιον, ου, τὸ, idem quod sequens.

Ἐπιστόμισμα, ατος, τὸ, obturamentum, quo os alicui obstruitur. 2) obstaculum. Ab ἐπιστομίζω.
Ἐπιστοναχέω, ῶ, f. ήσω, ingemisco.
Ἐπιστοναχίζω, f. ίσω, idem.
Ἐπιστόρνυμι, insterno, pro ἐπιστορέννυμι.
Ἐπιστρατεία, ας, ἡ, expeditio adversus aliquem. 2) copiæ supervenientes. 3) exercitus. Ab ἐπιστρατεύω.
Ἐπιστράτευσις, εως, ἡ, expeditio.
Ἐπιστρατεύω, f. εύσω, expeditionem suscipio adversus, infesto agmine tendo in.
Ἐπιστρατοπεδεία, ας, ἡ, castra adversus quem posita, accessus exercitus hostilis.
Ἐπιστρατοπεδεύω, f. εύσω, castra moveo adversus, castra castris confero, vel oppono.
Ἐπιστροφὴς, ὲς, ap. Ammon. idem quod ἐπιστρεφὴς, quod est usitatius.
Ἐπιστρεπτικὸς, ἡ, ὸν, vim habens convertendi. Ab ἐπιστρέφω. Unde ἐπιστρεπτικῶς, Adv.
Ἐπίστρεπτος, ον, spectabilis, qui ora hominum in se convertit. Ab ἐπιστρέφω.
Ἐπιστρέφεια, ας, ἡ, sollertia, sagacitas. 2) severitas. 3) accurata diligentia, cura.
Ἐπιστρεφέως, Adv. diligenter, accurate. 2) fraudulenter.
Ἐπιστρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, sollers, attentus, cautus, circumspectus, prudens. 2) severus, ut in objurgando. 3) perversus. 4) versutus. A sq.
Ἐπιστρέφω, f. ψω, converto, convertere gressum cogo, retroago. 2) in diversum converto. 3) errantem in veram viam reduco. 4) intorqueo, contorqueo. 5) vexo. 6) adduco, attraho, corrugo. 7) inflecto, incurvo.
Ἐπιστρέφομαι, pedem refero. 2) ad meliorem mentem redeo. 3) curo, attendo mentem. 4) me respicio tandem, ad meæ utilitatis curam tandem convertor.
Ἐπιστροφῶς, Adv. v. ἐπιστρεφέως.
Ἐπιστρόγγυλος, ου, ὁ, ἡ, subrotundus, turbinatus.
Ἐπιστροφάδην, Adv. huc illuc se convertendo, in utramque partem se convertendo. 2) studiose. 3) strenue, fortiter. Ab ἐπιστροφή.
Ἐπιστροφεὺς, έως, ὁ, primus spondylus, qui una cum collo convertitur. Ab ἐπιστρέφω.
Ἐπιστροφὴ, ῆς, ἡ, conversio. 2) reversio, reciprocatio. 3) vortex. 4) turbatio, turbæ, tumultus. 5) turba, multitudo. 6) animadversio, cura, respectus. 7) castigatio, punitio, ultio. 8) conversatio.
Ἐπιστροφία, ας, ἡ, cognomen Veneris, quasi Antevorta, vel Verticordia.
Ἐπιστροφίδες, ων, αἱ, crines contorti, cincinni.
Ἐπίστροφος, ου, ὁ, ἡ, qui convertitur, reciprocus, flexuosus. 2) qui conversatur cum aliis. 3) curiosus, diligens.
Ἐπιστρόφως, Adv. diligenter.
Ἐπίστρωμα, ατος, τὸ, stragulum. A seq.
Ἐπιστρώννυμι, vel ἐπιστρωννύω, f. στρώσω, insterno, supersterno, strato tego.
Ἐπιστρωφάω, ῶ, versor in, oberro, obeo. Ab ἐπιστρέφω.
Ἐπιστυγνάζω, dolore & tristitia adficior propter aliquid.
Ἐπιστύλιον, ου, τὸ, trabs, aut lapis, qui supra columnam ponitur. A στῦλος, columna.
Ἐπιστύφω, f. ψω, adstringo, coerceo.
Ἐπισυγκροτέω, f. ήσω, convoco, colligo.
Ἐπισυκοφαντέω, ῶ, f. ήσω, sycophantice aliquem insector.

Ἐπι-

Ἐπισωρεύω, f. εύσω, colligo, congrego, coagero.
Ἐπισύλληψις, εως, ἡ, superfoetatio.
Ἐπισυμβαίνω, insuper accido, postea accido.
Ἐπισυμμαχία, ας, ἡ, pactum societatis in bello mutuæ præstandæ.
Ἐπισυμπίπτω, una incido. ἐπισυμπίπτει, præterea accidit.
Ἐπισυνάγω, f. άξω, adgrego, post alium colligo, insuper colligo. 2) colligo.
Ἐπισυναγωγή, ῆς, ἡ, adgregatio, congregatio.
Ἐπισυναθροίζω, congrego ad locum.
Ἐπισυναινέω, assentior, probo.
Ἐπισυνάπτω, coagmento, conjungo. 2) adjungo. 3) committo sc. prælium.
Ἐπισύνδεσις, ἡ, conjunctio, colligatio.
Ἐπισύνδεσμος, ου, ὁ, vinculum, copula.
Ἐπισυνδέω, colligo, connecto.
Ἐπισυνδύναμαι, invalesco, accresco.
Ἐπισύνειμι, insuper convenio in unum. Unde ἐπισυνιόντες, supervenientes; ἐπισυνιέναι, convenire.
Ἐπισυνέχω, contineo, apto.
Ἐπισύνθεσις, εως, ἡ, cumulata conjunctio, compositio. Ab ἐπισυντίθημι.
Ἐπισυνθῆκαι, αἱ, appendices fœderis, quæ fœderi adjecta sunt. Polyb.
Ἐπισυνίημι, intelligo, curo.
Ἐπισυνίσταμαι, coeo, conspiro, insurgo in aliquem. 2) concresco.
Ἐπισυνοίσω, aggero.
Ἐπισυνοδοιπορέω, una iter facio.
Ἐπισυνοικίζω, colonos addo.
Ἐπισυντάσσω, vel ἐπισυντάττω, f. άξω, impono aliis jam constructis.
Ἐπισυντείνω, contraho.
Ἐπισυντήκομαι, contabesco aliquam ob rem.
Ἐπισυντίθημι, insuper compono & conjungo. 2) cumulatim adnecto & adjungo.
Ἐπισυντρέχω, accurro, concurro, confluo.
Ἐπισύρομαι, impetum facio. Unde ἐπισυρόμενος, incitatus seu concitus sum, ἐπισυρόμενος.
Ἐπισυρίζω vel ἐπισυρίττω, f. ξω, sibilo ad, sibilis excipio. 2) exsibilo. 3) more gruum clamo.
Ἐπίσυρμα, ατος, τό, id, quod aliquis post se trahit. 2) vestigium corporis tractim se agentis. 3) res tumultuarie acta. Ab ἐπισύρω.
Ἐπισυρμός, ῦ, ὁ, abstractio, v. c. servorum. 2) ludibrium. 3) socordia, supinitas. Ab eod.
Ἐπισυρρέω, coafluo, affluo.
Ἐπισύρω, attraho, post me traho, detraho. 2) tractim duco, volvo. 3) supine & tumultuarie rem gero. Ex ἐπί & σύρω, traho.
Ἐπισύστασις, εως, ἡ, conjuratio, coitio factiosa, seditio, tumultus. Ab ἐπισυνίσταμαι.
Ἐπισυστέλλω, contraho.
Ἐπισυστρέφω, f. ψω, una converto ad aliquid suscipiendum contra aliquem.
Ἐπισφαγεύς, έως, ὁ, jugulator, mactator. Ab ἐπισφάζω.
Ἐπισφαγιάζομαι, f. άσομαι, immolo seu macto super, immolo succidaneam.
Ἐπισφάζω, f. άξω, jugulo, seu macto super. 2) eneco, obtundo.
Ἐπίσφαιρα, τά, pilæ, quæ pro cuspidibus sunt in gladiis, hastis, quæ inde præpilatæ dicuntur.
Ἐπισφακελίζω, de membro, quod putredine corripitur, ad alium morbum prægressum accedente.
Ἐπισφαλής, έος, ὁ, ἡ, qui labefactari potest. 2) instabilis, incertus. 3) lubricus, periculosus. 4) damnosus. A seq.
Ἐπισφάλλω, supplanto, everto, fallo.
Ἐπίσφαλμα, ατος, τό, res male, infeliciter gesta: infelix eventus.
Ἐπισφαλῶς, *Adv.* ita, ut labefactari possit, lubrice, non sine periculo. Ab ἐπισφαλής.
Ἐπίσφακτος, ου, ὁ, ἡ, pro ἐπίφατος, perniciosus, exitialis. Ex ἐπί & φάω, occido. Eust. 2) infamis ap. Ammon. Ex ἐπί & φημί, dico.
Ἐπισφάττω, f. άξω, jugulo seu macto super.
Ἐπισφελίτης, ου, ὁ, remex. Hesych. Ex ἐπί & σφέλας, sedes remigum.
Ἐπισφίγγω, f. ξω, adstringo. 2) adductum ad me constringo & arcte complector: nexum vocant.
Ἐπισφραγίζω, f. ίσω, signum imprimo, obsigno. 2) consigno. 3) concludo velut sigillo. 4) ἐπισφραγίζομαι, probo, subscribo, ut rata fiant.
Ἐπισφραγιστής, οῦ, ὁ, qui sigillum imprimit, obsignator.
Ἐπισφύριον, ου, τό, fibula, ocreæ, tegumentum malleolorum sive tibiarum. Ex ἐπί & σφυρόν, malleolus pedis.
Ἐπισχάζω, f. άσω, in superiore parte scarifo, seu cultro apetio.
Ἐπισχεδόν, *Adv.* propemodum, prope.
Ἐπισχερώ, *Adv.* deinceps, ordine, ab ἐπίσχω, a medio ἐπίσχομαι, ἕπω ἐπίσχεσθαι, idem quod ἐφεξῆς & ἐπισχεδόν praeced.
Ἐπίσχεσις, ας, ἡ, prætextus. 2) mora. A seq.
Ἐπίσχεσις, εως, ἡ, retentio, inhibitio, repressio, temora. Ab ἐπέχω.
Ἐπισχετικός, ή, όν, inhibendi & reprimendi vim habens. Ab eodem.
Ἐπισχηματίζω, f. ίσω, effingo, compono.
Ἐπισχίδες, ων, αἱ, cunei, quibus aliquid finditur aut distinetur. Ab ἐπισχίζω.
Ἐπισχίδιον, ου, τό, cuneus, quo aliquid finditur.
Ἐπισχίζω, f. ίσω, in superficie aliquid findo, vel scindo, incido.
Ἐπισχναίνω, f. ανῶ, arefacio, macrum reddo, extenuo. Ex ἐπί & ἰσχναίνω, arefacio.
Ἐπισχναντέον, *Adv.* arefacere oportet.
Ἐπισχολάζομαι, vaco.
Ἐπισχυρίζω, f. ίσω, corroboro. 2) omni ope resisto.
Ἐπίσχυρος, ου, ὁ, auxiliator.
Ἐπισχύω, f. ύσω, vires sumo, invalesco.
Ἐπίσχω, cohibeo, inhibeo, reprimo, retardo. 2) adhibeo, admoveo.
Ἐπισωματόω, ῶ, f. ώσω, corpus reddo, corporeum facio.
Ἐπίσωμος, ου, ὁ, ἡ, corpulentus. 2) torosus. Ex ἐπί & σῶμα, corpus.
Ἐπισωρεύω, f. εύσω, cumulo, acervatim adgero.
Ἐπίσωτρον, ου, τό, ferrum curvum, quo σῶτρον munitur, ne citius deteratur.
Ἐπιταγή, ῆς, ἡ, mandatum, imperatum. Ab ἐπιτάττω.
Ἐπίταγμα, ατος, τό, subsidiaria cohors. 2) mandatum. 3) conditio imposita victo. Ab eod.
Ἐπιταγματικός, ή, όν, subsidiarius. A praeced.
Ἐπιτακτήρ, ῆρος, ὁ, qui aliis imperat. Ab ἐπιτάττω.
Ἐπιτακτικός, ή, όν, imperiosus. 2) ad imperium pertinens. Hinc ἐπιτακτική, sc. τέχνη, ars imperandi. Ab eod.
Ἐπιτακτικῶς, *Adv.* imperiose, pro imperio, cum imperio, cum mandato.
Ἐπίτακτοι, οἱ, triarii & subsidiarii,

E'πίτακτος, ον, jussus, præscriptus.
E'πιταλαιπωρέω, ῶ, f. ήσω, insuper vel in aliqua re laboro & molestias perfero.
E'πιτανύω, f. ύσω, intendo, contendo. 2) augeo. 3) enitor, adnitor.
E'πιτάξ, *Adv.* deinceps, ex ordine. 2) breviter, ap. Comicos. 3) longe, ap. Tragicos. Ab ἐπιτάττω, Etym. M. vel ἐπιτείνω, unde ἐπίτασις. (vel ab antiquo τάω, unde τανύω.)
E'πίταξις, εως, ἡ, mandatum, imperatum. Ab eod.
E'πιτάραξις, ἡ, perturbatio, interpellatio. A sq.
E'πιταράσσω, vel -ττω, f. ξω, interturbo, interpello.
E'πιτάῤῥοθος, ου, ὁ, ἡ, auxiliator, pro ἐπίῤῥοθος.
E'πίτασις, εως, ἡ, intentio v. c. significationis, item 2) affirmatio. 3) incrementum, opp. στέρησις, privatio, diminutio. 4) amplificatio, exaggeratio. 5) vehementia. 6) pars Comœdiæ. Ab ἐπιτείνω, *intendo*.
E'πιτάσσω, vel -ττω, f. ξω, colloco seu dispono post. 2) mando, impero, jubeo. Hinc ἐπιτάττομαι, subditus sum alicujus potestati. ἐπιταγέντες φόρους, tributarii facti, quibus tributa sunt imperata.
E'πιτατικός, ή, όν, intendendi augendique vim habens. Ab ἐπιτείνω.
E'πιτατικῶς, *Adv.* intendendo, vehementer.
E'πίταυρος, ον, robustus, validus. Ex ἐ. & ταῦρος.
E'πιτάφιος, ε, ὁ & ἡ, funebris. *Subst.* sc. λόγος. laudatio funebris. Hinc τὸ ἐπιτάφιον, ου, carmen sepulcrale, Epitaphium, scil. μέλος.
E'πιταχύνω, accelero, urgeo.
E'πίτεγξις, ἡ, madefactio. 2) emollitio, lenitio, persuasio. Ab τέγγω, *humecto*.
E'πιτεθειασμένως, *Adv.* adflatu, seu cum adflatu numinis. Ab ἐπιθειάζω.
E'πιτείνω, intendo, contendo. 2) augeo. 3) incresco, invalesco. 4) enitor, annitor. 5) torqueo sc. in equuleo: quia ibi homines extenduntur. Hinc ἐπέτεινα, ἐπιτεῖναι, aor. 1. intendere. Pass. ἐπιταθῶ. Conj. ἐπιταθῶ. ἐπιταθῶσι, intendantur, augeantur. perf. ἐπιτεταμένος, intensus.
E'πιτειχίζω, f. ίσω, munio adversus impetum hostium, unde pro τειχίζω dicitur. 2) castellum struo, unde hostis infestetur. 3) e propugnaculo decurrendo infesto.
E'πιτείχισις, εως, ἡ, idem quod ἐπιτειχισμός. A pr.
E'πιτείχισμα, ατος, τὸ, propugnaculum contra aliquem munitum, ut inde decurrendo vicina hostis loca infestentur. 2) *tropice*, quicquid ejusmodi est, ut eo uti ad vexandos alios & infestandos possimus. Ab eod.
E'πιτειχισμός, ῦ, ὁ, exstructio ἐπιτειχίσματος.
E'πιτεκμαίρομαι, quæro, indago cogitando, conjecturis &c.
E'πιτεκνόω, insuper gigno: *in pass.* insuper nascor.
E'πιτελειόω, idem quod ἐπιτελέω & συντελειόω.
E'πιτελείωσις, εως, ἡ perfectio, absolutio. 2) augmentum. 3) procreatio sobolis.
E'πιτελεύω, ῶ, f. εύσω, offero ἐπιτελεύματα. Ab ἐπιτελής.
E'πιτελεστικός, ή, όν, efficax, strenuus, acer, industrius. A seq.
E'πιτελέω, ῶ, f. έσω, perficio, perago, exsequor, præsto. 2) solvo, expendo. 3) obeo, persungor; *item* celebro sacra, consecro.
E'πιτέλευμα, ατος, τὸ, hostia succidanea, quæ, ubi priori non litatum est, aut post ceteras omnes, immolatur, ut priora sacrificia rata fiant. Ab ἐπιτελεύω.

E'πιτελέως, tandem, denique. A seq.
E'πιτελής, έος, ὁ, ἡ, ad finem perductus, absolutus. 2) non irritus. 3) maturus. Ex ἐπὶ & τέλος, *finis*.
E'πιτέλλω, faciendum injungo, jubeo, mando. 2) orior, exsisto. Hinc aor. 1. ἐπέτειλα, *in med.* ἐπετειλάμην, injunxi.
E'πιτέμνω, f. εμῶ, amputo, incido, concido. 2) refello, irritum facio, interpello, impedio. 3) brevius reddo, in compendium redigo.
E'πίτεξ, εκος, ἡ, partui vicina, parturiens. Ab ἐπὶ & τίκτω.
E'πιτερατεύομαι, f. εύσομαι, prodigiose adfingo, portentosis modis glorior & mentior.
E'πιτέρμιος, ου, ὁ, ἡ, qui terminis, seu limitibus præest. A τέρμα, *terminus*.
E'πιτερπής, έος, ὁ, ἡ, delectationem & voluptatem adferens. 2) deditus rebus voluptatem adferentibus. A seq.
E'πιτέρπω, f. ψω, oblecto, delecto.
E'πιτερπῶς, *Adv.* jucunde, suaviter. Ab ἐπιτερπής.
E'πιτερσαίνω, sicco.
E'πιτεταμένως, *Adv.* vehementer. Ab ἐπιτείνω.
E'πιτετηδευμένως, *Adv.* accurate, perite. 2) data opera. Ab ἐπιτηδεύω.
E'πιτετμημένως, concise, contracte. Ab ἐπιτέμνω.
E'πιτεύγμα, ατος, τὸ, adeptio, prosper successus, consecutio quæsiti. Ab ἐπιτυγχάνω.
E'πιτευκτικός, ή, όν, qui solet adsequi id, ad quod contendebat, successu non carens, efficax. Ab eod.
E'πίτευξις, εως, ἡ, impetratio, adeptio. Ab eod.
E'πιτεχνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, insuper machinor. 2) molior, machinor, comminiscor.
E'πιτέχνησις, εως, ἡ, machinatio, inventio. 2) commentum, inventum. 3) sollertia. A pr.
E'πιτεχνητός, ή, όν, arte factus, artificialis. Ab eod.
E'πιτεχνολογέω, ῶ, f. ήσω, arte & ratione trado, dissero.
E'πιτήδειος, ὁ & ἡ, item ος, εία (*fem. est ap. Lysiam*), ειον, idoneus, aptus, commodus, opportunus. 2) amicus, benevolus, studiosus. 3) necessarius, amicitia conjunctus. Hinc τὰ ἐπιτήδεια, ων, ad vitam necessaria, victus, commeatus. Ab ἐπιτηδές.
E'πιτηδειοτέρως, *Adv.* aptius, opportunius, amicius &c.
E'πιτηδειότης, ητος, ἡ, opportunitas & habilitas, aptitudo. 2) amicitia, familiaritas. 3) res ipsæ ad v. c. bellum gerendum opportunæ. Ab ἐπιτήδειος.
E'πιτηδείως, *Adv.* commode, utiliter, convenienter alicui rei vel personæ. Ab eod.
E'πίτηδες, *Adv.* de industria. Ab ἐπιτηδής.
E'πιτήδευμα, ατος, τὸ, studium, institutum, quod studiose sectamur, tam in malam, quam in bonam partem. 2) professio. 3) disciplina. 4) vitæ institutum, vitæ genus.
E'πιτήδευσις, εως, ἡ, studium accuratum, industria, opera. 2) disciplina, institutum. Ab eod.
E'πιτηδευτής, ῦ, ὁ, studiosus, deditus alicui rei.
E'πιτηδευτός, ή, όν, adfectatus, nimis accurato studio factus.
E'πιτηδεύω, f. εύσω, studio & data opera aliquid facio. 2) studeo, operam do, studiose sector, *in bonam & in malam partem*. Hinc ἐπιτηδεύομαι, exerceor, habilis reddor, instruor. Ab ἐπιτηδές.

E'πι-

Ἐπιτηδείως, *Adv.* commode, apte. Ab eod. v. ἐπιτηδείως.

ἘΠΙΤΗΔΗΣ, ἐος, ὁ & ἡ, idoneus, aptus, habilis. Ab ἐπὶ, τὸ & ἦδος vel ἧδος, quod factum est ad placendum, ad animi sententiam. v. ἦδος & ἥδομαι.

Ἐπιτήθη, ης, ἡ, abavia, avi vel aviæ mater. Ex ἐπὶ & τήθη, *avia*.

Ἐπιτηκίζω, pro ἐπιτιθηκίζω, quæ melior est lectio. ubi v.

Ἐπιτήκω, f. ήξω, liquefacio. 2) liquefacto obduco.

Ἐπιτηρέω, ῶ, f. ήσω, diligenter observo.

Ἐπιτήρησις, εως, ἡ, observatio, animadversio.

Ἐπιτηρητὴς, οῦ, ὁ, speculator.

Ἐπιτηρητικὸς, ή, όν, qui observare solet, observator.

Ἐπιτιθέω, idem quod sequens

Ἐπιτίθημι, impono, superimpono. 2) adfero, infero. 3) irrogo, infligo. 4) addo, adjicio. 5) obdo, occludo; & ἐπιτίθεμαι. 6) impono aliquid faciendum, injungo, mando. 7) manum impono, inchoo, adgredior. 8) hostiliter adgredior, adorior, invado, etiam insidiis. 9) toto pectore incumbo, penitus deditus sum. 10) cunctor, diem duco, differo.

Ἐπιτίκτω, insuper pario. 2) pario, partum edo.

Ἐπιτιλάω, commaculo sordibus, concaco.

Ἐπιτιμάω, ῶ, f. ήσω, *cum acc.* rei pretium augeo seu intendo, incendo annonam. 2) *cum dat.* reprehendo, objurgo. 3) celebro.

Ἐπιτίμημα, ατος, τὸ, id, quod alicui vertitur vitio, quod in aliquo reprehenditur.

Ἐπιτίμησις, εως, ἡ, reprehensio, objurgatio, interminatio.

Ἐπιτιμητὴς, οῦ, ὁ, reprehensor, objurgator, castigator. 2) qui rem æstimatam denuo æstimat.

Ἐπιτιμητικὸς, ή, όν, ad reprehensionem pertinens, objurgatorius. A pr.

Ἐπιτιμητικῶς, *Adv.* acerbe, aspere. A pr.

Ἐπιτιμήτωρ, ὁ, punitor, ultor, vindex.

Ἐπιτιμία, ας, ἡ, status civis justus & integer, quum fama ejus & existimatio integra est. caput salvum. 2) objurgatio. Ab ἐπίτιμος.

Ἐπιτίμιον, ου, τὸ, idem quod τίμημα, multa ac pœna. 2) præmium. Ab ἐπὶ & τιμὴ, *præmium*, *pœna*.

Ἐπίτιμος, ου, ὁ, ἡ, cui ad honores accedere licet. 2) cui honos suus integer est, honoratus. Ex iisd.

Ἐπιτίμως, honeste, honorifice, integro cum jure civitatis & honorum adipiscendorum. A præc.

Ἐπιτίτθιος, ου, ὁ, ἡ, subrumus, lactens. Ex ἐπὶ & τιτθὸς, *mamma*.

Ἐπιτλάω, vel ἐπίτλημι, persero, perpetior. Unde ἐπιτλήτω, *imperat.* toleret, perferat.

Ἐπιτμήγω, seu ἐπιτμήσσω, incido, decurto. Ab ἐπιτέμνω.

Ἐπίτοκος, ου, ὁ, ἡ, fœcunda. 2) ἐπίτοκον δάνεισμα, pecunia mutuo data sub fœnoris conditione, posita in fœnore pecunia. Ex ἐπὶ & τόκος, *partus*, *fœnus*.

Ἐπιτολὴ, ῆς, ἡ, ortus siderum. Ab ἐπιτέλλομαι.

Ἐπιτολμάω, ῶ, f. ήσω, audeo.

Ἐπιτομὴ, ῆς, ἡ, amputatio. 2) epitome, compendium. Ab ἐπιτέμνω.

Ἐπίτομος, ου, ὁ, ἡ, incisione, seu præcisione brevior factus, præcisus. 2) in compendium redactus. 3) brevis, compendiarius.

Ἐπιτόνιον, ου, τὸ, instrumentum, quo chordæ funesve intenduntur. 2) amplificatio. A seq.

Ἐπίτονος, ου, ὁ, sc. ἱμὰς, lorum, quo aliquid intenditur. 2) funis, seu rudens, qui a summa mali parte in puppim tentus malum firmat. Ab ἐπιτείνω.

Ἐπιτοξάζομαι, f. άσομαι, arcum in aliquem tendo.

Ἐπιτοξάω, idem.

Ἐπιτοξὶς, ίδος, ἡ, crena & cavum illud, cui imponitur in arcu sagitta. A τόξον, *arcus*.

Ἐπιτοπίζω, f. ίσω, in loco & sede mea me contineo, sedem non muto. A τόπος, *locus*. v. ἐκτοπίζω.

Ἐπιτραγέαι, ῶν, αἱ, piscium genus. Ex ἐπὶ & τρώγω, *mando siccum quid*. v. ἐπιτρώγω.

Ἐπιτραγία, ας, ἡ, Veneris cognomen.

Ἐπίτραγος, ου, ὁ, vitium vitis, quum carbunculatur. Ex iisdem.

Ἐπιτραγῳδέω, ῶ, f. ήσω, tragice decanto, exaggero.

Ἐπιτραπεζίδιος, ου, ὁ, ἡ, qui est super mensam, aut super mensa fit. 2) mensas sectans, parasitus. A seq.

Ἐπιτραπέζιος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Ἐπιτραπεζώματα, ων, τὰ, fercula, quæ in mensa seu super mensa apponuntur. 2) secundæ mensæ. Ex ἐπὶ & τραπεζόω, *mensæ impono*.

Ἐπιτραχήλιος, ου, ὁ, ἡ, qui supra collum est, collaris. Ex ἐπὶ & τράχηλος, *collum*.

Ἐπιτραχύνω, exaspero.

Ἐπιτρεπτέον, *Adv.* permittendum. A seq.

Ἐπιτρέπω, f. ψω, permitto, trado, committo.

Ἐπιτρέφω, alo super, alendo superinduco.

Ἐπιτρέχω, percurro. 2) accurro. 3) incurro, incido. 4) incursionem facio.

Ἐπιτρίβω, f. ψω, attero. 2) adfligo, crucio, noceo. Hinc aor. 2. pass. ἐπετρίβην. ἐπιτριβείης, in Optat. pereas. Perf. ἐπιτέτριψαι, periisti.

Ἐπιτριηραρχέω, ῶ, f. ήσω, munus trierarchi sustineo ultra justum tempus.

Ἐπιτριηράρχημα, ατος, τὸ, temporis, quo quis triremi præest, excessus ultra præscriptum modum.

Ἐπίτριμμα, ατος, τὸ, id, quod atteritur seu adfricatur, protrimentum.

Ἐπίτριπτος, ου, ὁ, ἡ, contritus. 2) dignus, qui conteratur, vel perdatur. 3) sceleratus, perditus.

Ἐπιτρὶς, *Adv.* ter.

Ἐπίτριτος, ου, ὁ, ἡ, sesquitertius. 2) pes poeticus, constans tribus brevibus & una longa.

Ἐπίτριψις, εως, ἡ, ipsa conterendi actio. 2) vexatio, cruciatus, noxa. 3) fluctus, οἱ ὁ. ex etym. verbi hebr. Ps. 92.

Ἐπίτρομος, ὁ, ἡ, perterritus, trepidus. A τρέμω.

Ἐπιτροπάδην, *Adv.* ex commisso vel mandato, non sponte sua. Ab ἐπιτροπή.

Ἐπιτροπαῖος, αία, αῖον, commissus, concessus. 2) curæ alicujus traditus. 3) Epith. Jovis, ad quem receptum habent injurias passi, vel qui animum ad scelera & violentias adjicit. Ab eodem.

Ἐπιτροπάω, ῶ, idem quod ἐπιτρέπω. Ab eod.

Ἐπιτροπεία, ας, ἡ, præfectura, procuratio, tutela. Ab ἐπιτροπεύω.

Ἐπιτρόπευσις, ἡ, tutela, procuratio.

Ἐπιτροπευτικὸς, ή, όν, peritus aliquid procurandi, seu administrandi. A seq.

Ἐπιτροπεύω, f. εύσω, sum administrator seu præfectus, procuro, administro. 2) tutor sum, in tutela habeo. Unde ἐπιτροπεύομαι, sum sub tutela. 3) curo, *simpliciter*. Ab ἐπίτροπος.

Ἐπιτροπὴ, ῆς, ἡ, ipsa actio τοῦ ἐπιτροπεύειν, sive administrandi seu procurandi aliquid, procuratio, tutela. 2) deditio in fidem, id

ipsum quod Latinis fides est in illa formula. 3) potestas quæ alicui permittitur, v. c. decernendi, statuendi. Ab ἐπιτρέπω.

Ἐπιτροπία, ἡ, vide ἐπιτροπεία.

Ἐπίτροπος, ε, ὁ, ἡ, cui cura alicujus commissa est, procurator, vicarius, villicus. 2) tutor. 3) Præses provinciæ minoris, ut Judææ.

Ἐπιτροφή, ἡ, alimentum. Ap. Jos.

Ἐπιτροχάδην, *Adv.* festinanter, more ejus qui percurrit. 2) summatim, breviter, succincte. Ab ἐπιτρέχω.

Ἐπιτροχάζω, f. άσω, percurro.

Ἐπιτρόχαλος, ε, ὁ, ἡ, velox, volubilis.

Ἐπιτροχασμός, ῦ, ὁ, percursio. 2) verborum & rerum copiosa & præceps effusio ad perturbandum adversarium. Ab ἐπιτροχάζω.

Ἐπιτροχάω, vide ἐπιτροχάζω.

Ἐπίτροχος, ε, ὁ, ἡ, idem quod ἐπιτρόχαλος.

Ἐπιτρόχως, *Adv.* velociter, cito cursu. A pr.

Ἐπιτροχωτέρως, *Adv.* agilius. Ab eod.

Ἐπιτρύζω, f. ύσω, admurmuro, accino.

Ἐπιτρώγω, una cum pane comedo.

Ἐπιτυγχάνω, adsequor, nanciscor. 2) attingo. & 3) succedo, feliciter evenio. 4) incido in aliquid. 5) convenio, adloquor. Hinc aor. 2. ἐπέτυχον, ἐπιτυχών, adeptus. 2) ὁ ἐπιτυχών, quilibet obvius vulgaris. Perf. ἐπιτετύχηκα, nactus sum. Pass. ἐπιτετευγμένον, quo potiti sumus, quod bene successit.

Ἐπιτυμβίδιος, ε, ὁ, ἡ, super sepulcro positus. 2) ad sepulcrum pertinens. 3) galeritus, ut alauda. A seq.

Ἐπιτύμβιος, ε, ὁ, ἡ, idem. Ex ἐπί & τύμβος, *bustum*, *sepulcrum*.

Ἐπιτυφλόω, ῶ, f. ώσω, excæco.

Ἐπιτυφόω, f. ώσω, idem quod τυφόω.

Ἐπιτύφω, f. θύψω, accendo, inflammo. perf. p. ἐπιτέθυμμαι, part. ἐπιτεθυμμένος, incensus, ardens, *proprie & tropice*.

Ἐπιτυχής, έος, ὁ, ἡ, voti compos, felix. Ab ἐπιτυγχάνω.

Ἐπιτυχία, ας, ἡ, adeptio, prosper successus in aliquo genere. Ab eod. v. ἐπίτευξις.

Ἐπιτυχῶς, *Adv.* prospero cum successu, feliciter.

Ἐπιτωθάζω, f. άσω, irrideo, derideo, convicior. 2) effuse cachinnor. 3) adsentor, adulor.

Ἐπιτωθασμός, ῦ, ὁ, adulatio.

Ἐπιφαγεῖν, a. 2. post aliquid edere, una cum pane edere.

Ἐπιφαιδρύνω, f. υνῶ, exhilaro. 2) splendidum reddo, purgo, lavo.

Ἐπιφαίνω, *in Pass.* appareo super aliqua re, i. e. dum res geritur. 2) intervenio, supervenio. 3) appareo.

Ἐπιφάνεια, ας, ἡ, species superna, superficies, latus, frons aciei. 2) habitus & forma loci, item corporis, seu oris. 3) celebritas. 4) dignitas, honos, præstantia. 5) ortus, v. c. solis, diei. 6) apparitio Deorum, sive vis divina in auxilio ferendo, puniendo scelere &c. conspicua, *item* adventus inopinatus. 7) apparitio Christi in carne: item in judicio mundi, *omninoque* 8) majestas divinæ naturæ in Christo conspicua, divinitas ipsa Christi, ap. Eccl. sed τὰ ἐπιφάνια, ων, dies, qua Christus baptizatus fuit, item, qua gentibus manifestari cœpit, Magique ad eum accessere, item dies illi gentilium festi, quibus numina sua venire ad loca sibi consecrata & interesse ludis, & epulis sui honoris causa celebratis assidere, ita ut conspici & tangi possent, credebant. A seq.

Ἐπιφανής, έος, ὁ, ἡ, conspicuus, deus, qui humana forma indutus obambulat per terras & hominibus sui dat copiam. 2) illustris, insignis, clarus. ἐπιφανέστατος χειμών, hyems acerrima, Polyb. Ab ἐπιφαίνω.

Ἐπιφάνια, ας, ἡ, vel τὰ ἐπιφάνια, ων, idem quod ἐπιφάνεια.

Ἐπίφαντος, ε, conspicuus, præsens. Ab ἐπιφαίνω.

Ἐπιφανῶς, *Adv.* insigniter, insignem in modum, splendide, magnifice. Ab ἐπιφανής.

Ἐπιφαρμακεύω, f. σω, aliud insuper medicamentum sumo.

Ἐπίφασις, εως, ἡ, species externa, cultus, apparatus, ut magistratuum &c. 2) adspectus, vultus. 3) significatio, professio. 4) judicium, quod profertur.

Ἐπιφάσκω, dico.

Ἐπιφατνίδιος, ε, ὁ, ἡ, & ἐπιφάτνιος, qui est ad præsepe, ad præsepe pertinet. Ex ἐπί & φάτνη, *præsepe*.

Ἐπίφατος, ε, ὁ, ἡ, qui male audit. Ex ἐπί & φημί, *dico*. v. ἐπίσφατος.

Ἐπιφαύσκω, luceo, splendeo, effulgeo: & *in Med.* in lucem profero, ostendo. Ex ἐπί & φάω, *luceo*.

Ἐπιφαύω, f. αύσω, illucesco.

Ἐπιφάω, idem.

Ἐπιφέρω, f. ἐποίσω, a. 1. ἐπήνεγκα, infero, induco, importo, inveho. 2) objicio, accuso. 3) adscribo. 4) impono, superimpono. 5) subjicio, subjungo, post cætera profero. 6) profero in medium, promo. 7) infero, v. c. censum, primitias &c.

Ἐπιφέρομαι, *med.* infero, importo. 2) profero. 3) affero, etiam de dote, quæ affertur a femina. 4) impetum facio.

Ἐπιφημιστήρ, ῆρος, ὁ, fausta precans, qui bona ominatur, acclamans, adsentiens. Ex ἐπί & φήμη, *omen*.

Ἐπιφημίζω, f. ίσω, famæ seu nomini alicujus adscribo. 2) adscribo, adsigno, tribuo. 3) pervulgo, dissemino. 4) imprecor, appello, nomino, (per acclamationem maxime) *quo sensu & in medio maxime dicitur*.

Ἐπιφήμισμα, ατος, τὸ, omen. 2) favor, acclamatio. A pr.

Ἐπιφημισμός, ῦ, ὁ, idem.

Ἐπιφθέγγομαι, f. ξομαι, adsono, acclamo, respondeo.

Ἐπίφθεγμα, ατος, τὸ, acclamatio.

Ἐπιφθονέω, ῶ, f. ήσω, invideo ob, vel super.

Ἐπίφθονος, ε, ὁ, ἡ, invidiæ expositus, invidiosus. 2) reprehensione dignus.

Ἐπιφθόνως, *Adv.* invidiose.

Ἐπίφθορος, ε, ὁ, ἡ, exitiosus, letalis. Ex ἐπί & φθορά, *exitium*.

Ἐπιφθύω, & ἐπιφθύσδω, *Dor.* apud Theocrit. f. ύσω, inspuo veneficarum more. Ab ἐπιπτύω, *inspuo*.

Ἐπιφιλοπονέω, ῶ, & -έομαι, ῦμαι, naviter alicui rei operam do.

Ἐπίφλεβος, ε, ὁ, ἡ, venas eminentes habens. Ex φλέψ, *vena*.

Ἐπιφλεγμαίνω, valde ardeo, vel tumeo.

Ἐπιφλέγω, f. ξω, incendo, inflammo, comburo. 2) illustro.

Ἐπι-

Ἐπιφλογὸς, ὸος, ὁ, ἡ, flammeus, incendens. A pr.

Ἐπιφλόγισμα, ατος, τὸ, vox medica, inflammatio, s. pars inflammatione vexata. Quasi ab ἐπιφλογίζω, incendo, quod est a φλὸξ, *flamma*.

Ἐπιφλογμώδης, ῶδες, inflammatione captus, rubicundus.

Ἐπιφλύω, f. ύσω, nugor, deblatero.

Ἐπιφοβέομαι, vereor, magnopere timeo.

Ἐπίφοβος, ου, ὁ, ἡ, metu perculsus, perterritus.

Ἐπιφοινικίζω, ad colorem purpureum vergo.

Ἐπιφοινίσσω, rubefacio.

Ἐπιφοιτάω, ῶ, f. ήσω, venio ad, accedo ad, in pr. certis & statis temporibus locisque. 2) ventito ad aliquem audiendi caussa. 3) viso. 4) pervado. 5) peragro. 6) in mentem venio. 7) consuetudinem stupri habeo.

Ἐπιφοιτέος, α, ον, adventitius. Hipp. (sed rectius legatur ἐπιφοιτητός.)

Ἐπιφοιτέω, idem quod ἐπιφοιτάω.

Ἐπιφοίτησις, εως, ἡ, accessus, adventus, ipsa actio superveniendi. 2) cum gen. Θεοῦ, inspiratio, adflatus divinus. Ab ἐπιφοιτάω.

Ἐπίφονος, ου, mortifer, sanguinolentus. A φόνος, *cædes*, *cruor*.

Ἐπιφορὰ, ᾶς, ἡ, impressio, ut hostis, imbris, &c. 2) oratio invectiva & cum impetu prolata. 3) præmium præter stipendium publicum nautis dari solitum a trierarchis. 4) pecuniæ solutio & pœnæ perpessio. 5) humoris impetus in aliquam partem corporis influentis, ap. Med. 6) illatio, quæ sumtionem sequitur in Syllogismis, conclusio. 7) sententia addita sermoni priori. 8) Figura rhetorica, verbum in fine sententiarum repetens, Anaphoræ opposita. Ab ἐπιφέρω.

Ἐπιφορβέω, ῶ, f. ήσω, depasco.

Ἐπιφορέω, ῶ, f. ήσω, comporto, adgero, ingero, injicio. 2) gravidam reddo. 3) infero post cetera, postremo loco infero.

Ἐπιφόρημα, ατος, τὸ, mensa secunda, bellaria. A pr.

Ἐπιφορικὸς, ἡ, ὸν, vehemens, acer. Ab ἐπιφορά.

Ἐπίφορος, ου, ὁ, ἡ, ferens, perferens. 2) secundus, *de vento*. 3) uterum ferens. 4) proclivis, propensus, pronus. Ab ἐπιφέρω.

Ἐπιφορτίζω, f. ίσω, onero, onus impono. 2) molestiam exhibeo. 3) in humeros attollo.

Ἐπιφόρως, *Adv.* prone, propense. 2) vehementer, acriter.

Ἐπίφραγμα, ατος, τὸ, obturamentum. Ab ἐπιφράσσω.

Ἐπιφραδέως, *Adv.* consulte, prudenter. A seq.

Ἐπιφράζω, indico, ut hinc sit ἐπέφραδε, aor. 2. indixit. ἐπιφράζομαι, excogito, comminiscor, *item*, intelligo, comperio, cognosco, ut hinc sit f. ἐπιφράσομαι, & Poet. ἐπιφράσσομαι. ἐπιφράσσετ' ὄλεθρον. Hom.

Ἐπιφράσσω, vel -ττω, f. ξω, obturo, obstruo.

Ἐπιφρὶξ, horror maris, apud Homerum: ἐχεύατο πόντω ἐπιφρίξ. ubi tamen alii rectius, ἐχεύατο πόντον ἔπι φρίξ. Ex ἐπὶ & φρὶξ, quod idem signif.

Ἐπιφρίσσω, -ίττω, inhorreo.

Ἐπιφρονέω, prudens sum. Ab ἐπίφρων.

Ἐπιφροντίζω, curo.

Ἐπιφροσύνη, ης, ἡ, prudentia. 2) instinctus, adflatus, suggestio. Ab ἐπίφρων.

Ἐπίφρουρος, ου, custos, custodiæ impositus.

Ἐπίφρων, ονος, ὁ, ἡ, mentis compos. 2) prudens, sapiens. Ex ἐπὶ & φρὴν, *mens*.

Ἐπιφυάδες, propagines. Ab ἐπιφύω.

Ἐπιφύλαξ, κος, ὁ, custos. Longus.

Ἐπιφυλάττω, f. ξω, observo.

Ἐπιφυλλίζω, f. ίσω, racemationem facio, racemor. 2) accurate exquiro. A sq.

Ἐπιφυλλὶς, ίδος, ἡ, racemulus, qui magno racemo superjacet. 2) pampinus racemarius. 3) racematio. 4) racemus post vindemiam relictus. 5) parvus racemus, qui sub foliis latet. Ex ἐπὶ & φύλλον, *folium*.

Ἐπιφυλλόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, q. d. super folia fructum habens, qui in folii dorso fructum gerit. Ex φύλλον & καρπός.

Ἐπίφυλλος, ου, ὁ, ἡ, foliatus, multa ac magna folia habens. Ex ἐ. & φύλλον.

Ἐπιφυσάω, ῶ, f. ήσω, inflo.

Ἐπίφυσις, εως, ἡ, accretio, incrementum. 2) conjunctio ossis cum alio osse, cum ossi os adnascitur. Ab ἐπιφύω.

Ἐπιφυτάω, f. άσω, insuper sero.

Ἐπιφύω, insuper produco seu edo. ἐπιφύομαι & ἐπιφύσομαι, adnascor, innascor. 3) adhæreo, adhæresco. 4) adorior, invado, insurgo. Hinc perf. ἐπιπεφυκὼς, innatus. ἐπιφυεὶς, agnatus, post natus, adortus, quod & ἐπιφὺς, inhærens, incumbens. ἐπιφῦναι, ingruere.

Ἐπιφωνέω, ῶ, f. ήσω, acclamo. 2) dictum aliquod iis, quæ jam dicta sunt, cum acclamatione adjungo.

Ἐπιφώνημα, ατος, τὸ, acclamatio. 2) Epiphonema, dictum superioribus additum cum acclamatione. A pr.

Ἐπιφωνηματικὸς, ἡ, ὸν, quod per acclamationem effertur. A pr.

Ἐπιφωνηματικῶς, per exclamationem, cum epiphonemate. A pr.

Ἐπιφωνημάτιον, τὸ. parvum epiphonema.

Ἐπιφώνησις, εως, ἡ, acclamatio, inclamatio.

Ἐπιφωράω, ῶ, in furto deprehendo. 2) deprehendo in quocunque facinore. v. φώρ.

Ἐπιφώσκω, *de sideribus*, appareo, luceo. 2) *de die ac nocte*, incipio. Ex ἐπὶ & φῶς, *lux*.

Ἐπιχαίνω, inhio. perf. ἐπικεχηνὼς, inhians.

Ἐπιχαιράγαθος, ου, ὁ, ἡ, qui honestis delectatur studiis, & virtutem amplectitur. Ex ἐ. χαίρω & ἀγαθός. opp. ἐπιχαιρέκακος, quod v.

Ἐπιχαιρεκακία, ας, ἡ, lætitia & gaudium ex aliena calamitate, voluptas ex alienis malis. A sq.

Ἐπιχαιρέκακος, ου, ὁ, ἡ, qui gaudet alienis malis. A sq. & κακός.

Ἐπιχαίρω, *proprie* gaudeo aliqua re. 2) *plerumque*, ex alterius malis gaudium percipio, insulto calamitoso.

Ἐπιχαλαζάω, ῶ, grandine ferio. 2) insulto, verbero.

Ἐπιχαλάω, ῶ, laxo, resolvo. 2) demitto, deprimo. 3) remitto.

Ἐπιχαλκεύω, f. εύσω, fabrico seu cudo super. 2) insuper fabricor & cudo. 3) expolio. 4) auditorum mentes mihi concilio.

Ἐπίχαλκος, ου, ὁ, ἡ, æratus, ære obductus.

Ἐπιχάραγμα, τὸ, signum, quod monetæ impressum est, ut noctua in numis Atticis. A sq.

Ἐπιχαράσσω, vel ἐπιχαράττω, f. άξω, insculpo, imprimo. 2) incisuris serratum reddo.

Ἐπιχάρεια, ἡ, venustas, lepos. A sq. (sed melior est lectio ἐπιχαρίτεια.)

Ἐπιχαρὴς, έος, ὁ, ἡ, gaudens & lætus ob aliquid. Ab ἐπιχαίρω.

Ἐπι-

Ἐπιχαρίεις, εσσα, εν, idem quod ἐπίχαρις.

Ἐπιχαριεντίζω, in re aliqua jocor, ludo: per jocum addo.

Ἐπιχαρίζομαι, gratificor.

Ἐπίχαρις, ιτος, ὁ, ἡ, gratus, gratiosus, amabilis, jucundus, comis, cui gratia inest, venustus.

Ἐπιχάριτος, ου, idem. *Comp.* ἐπιχαριτώτερος.

Ἐπιχαρίτως, *Adv.* gratiose, cum gratia, venuste.

Ἐπίχαρμα, ατος, τὸ, res lætabilis, felix eventus. 2) lætitia ipsa, aliqua re commota. 3) irrisio miseri. Ab ἐπιχαίρω.

Ἐπίχαρσις, εως, ἡ, gaudium ob aliquam rem. 2) insultatio. Ab eod.

Ἐπίχαρτος, ου, ὁ, ἡ, lætitiam ac gaudium adferens. 2) cujus malis atque infortuniis lætamur. Ab eod.

Ἐπιχέζω, f. έσω, caco super. Perf. ἐπικέχοδα, ἐπικεχοδώς.

Ἐπιχειλέω, repleo. Ex ἐ. & χεῖλος, *labrum*.

Ἐπιχειλὴς, έος, ὁ, ἡ, labris vicinus. 2) qui super labro aut crepidine est. 3) non plenus. 4) plenus, *de vase*. Ex iisd.

Ἐπιχειμάζω, f. άσω, hiemem dego in. 2) in hibernis me contineo.

Ἐπιχείμασις, εως, ἡ, tempestas, quæ die certo, vel post certum diem, venit. A pr.

Ἐπιχειρέω, ῶ, f. ήσω, manum admoveo, manum injicio. 2) conor, nitor, adgredior. 3) argumentis adstruere & probare conor. Ex ἐ. & χείρ.

Ἐπιχείρημα, ατος, τὸ, quod quis adgreditur seu molitur, molimen, inceptum. 2) petitio gladiatoris &c. 3) argumentum, quo aliquid probare satagimus. 4) syllogismus dialecticus. A præc.

Ἐπιχειρηματικὸς, ἡ, ὸν, exercitatus in argumentationibus. 2) qui novit petitiones athleticas & gladiatorias. A pr.

Ἐπιχείρησις, εως, ἡ, adgressio, molitio. 2) argumentatio. Ab ἐπιχειρέω.

Ἐπιχειρίζομαι, manus admoveo. 2) curationem per chirurgiam tento.

Ἐπίχειρον, ου, τὸ, manupretium. 2) præmium militare. 3) præmium quodvis. Sed ἐπίχειρα usitatius. Ex ἐ. & χείρ.

Ἐπιχειρονομέω, f. ήσω, manuum gestu exprimo dicta, gesticulor.

Ἐπιχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, scisco, decerno, suffragio creo.

Ἐπιχειροτονία, ας, ἡ, populiscitum, creatio.

Ἐπιχερρονησίζω, fut. ίσω, accedo ad figuram Chersonesi.

Ἐπιχέω, f. εύσω, infundo, superinfundo. 2) addito οἶνος vel ἄκρατον, est in convivio aliquid vini effundere, appellato amici vel amicæ nomine.

Ἐπιχηρεύω, vidua sum, vitam viduæ ago.

Ἐπιχθόνιος, ου, ὁ & ἡ, terrestris, in terris versans. 2) indigena.

Ἐπιχλευάζω, f. άσω, ludificor, illudo.

Ἐπιχλιαίνω, calefacio, liquefacio. 2) subinde calefacio. *Pass.* subinde incalesco, quod fit in febrium initiis.

Ἐπιχνοάω, ῶ, sum obsitus lanugine.

Ἐπίχνοος, *contr.* ἐπίχνους, ου, ὁ, ἡ, lanugine tectus. 2) pulvere, velut lanugine, obsitus.

Ἐπίχολος, ου, ὁ, ἡ, biliosus. 2) iracundus. Ex ἐ. & χολὴ, *ira*.

Ἐπιχορδὶς, ίδος, ἡ, corpus membranosum in medio intestinorum situm, mesenterium. Ex ἐ. & χορδὴ, *intestinum*.

Ἐπιχορεύω, saltabundus accedo.

Ἐπιχορηγέω, ῶ, f. ήσω, suppedito, subministro. 2) adjicio.

Ἐπιχορήγημα, ατος, τὸ, quod insuper suppeditatur, additamentum ad priorem suppeditationem. 2) apparatus, subministratio. A pr.

Ἐπιχορηγία, ας, ἡ, suppeditatio, munificantia. Ab eod.

Ἐπιχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, utor. 2) sæpe utor 3) familiaris sum alicui.

Ἐπιχραύω, invado, vehementi cum impetu adorior, insto, urgeo.

Ἐπιχρεμέθω, adhinnio, *cum dat.*

Ἐπιχρέμπτομαι, exspuo ad aliquod, v. e. durum.

Ἐπιχρηματίζω, scisco, ratum facio. 2) responsum do, ut v. e. legatis.

Ἐπιχρηματισμὸς, ὁ, scitum, decretum, quo quid ratum fit. *item* responsum.

Ἐπιχρηματιστὴς, οῦ, ὁ, qui sciscit, ratum facit.

Ἐπιχρίμπτω, f. ψω, appello, admoveo: innitor.

Ἐπίχρισις, εως, ἡ, unctio.

Ἐπίχρισμα, ατος, τὸ, id, quo illinimur, quo inungimur.

Ἐπίχριστος, ου, ὁ, ἡ, illitus, inunctus.

Ἐπιχρίω, f. ίσω, inungo, illino.

Ἐπιχροὴ, ἡ, color.

Ἐπιχρονίζω, f. ίσω, immoror. 2) inveterasco.

Ἐπιχρόνιος, ου, ὁ, ἡ, diuturnus, inveteratus.

Ἐπίχρονος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Ἐπίχρυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, inauratus.

Ἐπιχρώζω, f. ώσω, coloro, colorem induco, & quidem leviter, ut color non alte descendat. 2) leviter imbuo aliqua re. ἐπικεχρωσμένος, leviter doctus.

Ἐπιχρωματίζω, idem.

Ἐπιχρώννυμι, vel ἐπιχρωννύω, f. ώσω, idem.

Ἐπίχρωσις, εως, ἡ, infectio, levis coloris inductio, levis macula.

Ἐπίχυλος, ου, succum faciens nutritium, ad alendum valde aptus.

Ἐπιχύνω, vel ἐπιχέω, infundo, superinfundo. Unde usitata: ἐπιχυθῶ, ἐπιχυθείς.

Ἐπίχυσις, εως, ἡ, infusio. 2) vasculum, quo aliquid infundimus. 3) coloris, calcis inductio. 4) numerus redundans, multitudo ingens.

Ἐπίχυτος, ου, ὁ, genus placentæ, quod oleo aut melle perfunderetur.

Ἐπίχωλος, ου, ὁ & ἡ, claudus, subclaudus.

Ἐπίχωμα, ατος, τὸ, agger, aggestus.

Ἐπιχώννυμι, vel ἐπιχωννύω, f. χώσω, aggere munio. 2) terra aggesta operio.

Ἐπιχωρέω, ῶ, f. ήσω, concedo, permitto.

Ἐπιχώρησις, εως, ἡ, concessio, permissio. 2) cessio. A pr.

Ἐπιχωριάζω, f. άσω, sum indigena, sum vernaculus. 2) ad locum aliquem ventito. 3) frequenter versor apud. 4) in usu sum alicubi. A sq.

Ἐπιχώριος, ία, ιον, vel ἐπιχώριος, ου, ὁ, ἡ, indigena, patrius, vernaculus, *de persona & re*. Ex ἐπὶ & χῶρος, *locus*.

Ἐπιχωρίως, *Adv.* more regionis, more patrio.

Ἐπίχωσις, εως, ἡ, agger. 2) adgestio terræ.

Ἐπιψάλλω, f. αλῶ, psallo, cano.

Ἐπιψαύδην, *Adv.* ita, ut summis tantum digitis attingas. 2) strictim. A sq.

Ἐπιψαύω, f. αύσω, attingo, attrecto leviter. 2) τὰ πράγματα, tractare negotia.

Ἐπιψέγω, f. ξω, idem quod simplex.

Ἐπιψεκάζω, f. άσω, irroro, adspergo. 2) instillo.

Ἐπι-

Ἐπιψεύδομαι, f. ψεύσομαι, adfingo, ementior.

Ἐπίψηγμα, ατος, τὸ, strigmentum, ramentum, purgamentum.

Ἐπιψηλαφάω, ῶ, leviter attrecto.

Ἐπιψηφίζω, f. ίσω & ιῶ, in suffragium mitto, potestatem do suffragii ferendi, rogo sententias. 2) suffragio meo comprobo, decerno, non modo in activo, sed etiam in medio, & quidem in hoc sæpius.

Ἐπιψήφισις, εως, ἡ, actio ipsa mittendi in suffragium. 2) approbatio. A pr.

Ἐπίψογος, ου, ὁ, ἡ, qui reprehensionem meretur, in vituperium incurrens.

Ἐπιψύχω, f. ξω, refrigero, perflo, perspiro.

Ἐπιψωμίζω, f. ίσω, bolos in buccam ingero.

Ἐπωγαί, loca, ubi naves stantes a ventorum injuria tutæ esse possunt. Ex ἐπί, & ἄγω, duco, vel ab ἰωγή.

Ἐπόγδοος, sesquioctavus: tonus musicus, quem Macrobius epogdoum vocat.

Ἐπογκιαι, ῶν, αἱ, sarcinæ & onera navis. Hesych. Ex ἐπί & ὄγκος, moles.

Ἐπώδυνος, ου, ὁ, ἡ, plenus molestiæ & laboris. Ex ἐπί & ὠδίν, labor. v. ἐπώδυνος.

Ἐποδύρομαι, fleo super, defleo, deploro.

Ἐπόζω, oleo, suboleo, fœteo. Unde aor. 2. ἐπώζεσεν.

Ἐποιδαλέος, α, ον, tumidus. A sq.

Ἐποιδέω, ῶ, f. ήσω, intumesco. 2) in superficie tumeo.

Ἐποιδαίνω, tumefacio. 2) in superficie tumefacio.

Ἐποικέω, ῶ, f. ήσω, aliis ejectis inhabito.

Ἐποικιδία, ἡ, Ceres, quasi domestica, a cura rei domesticæ.

Ἐποικίζω, ædifico ad v. c. flumen. de urbe, condo.

Ἐποίκιον, ου, τὸ, supellex. 2) villa, casa, domicilium. Ex ἐπί & οἶκος, domus.

Ἐποικοδομέω, ῶ, superstruo, inædifico. 2) pro ἐπιτειχίζω.

Ἐποικοδομή, &

Ἐποικοδόμησις, εως, ἡ, inædificatio, superstructio.

Ἐποικονομέω, ῶ, curo, dispenso.

Ἐποικονομία, ἡ, accuratior alicujus rei tractatio, narratio, expositio &c.

Ἔποικος, ου, ὁ, colonus, advena.

Ἐποικοδομέω, ῶ, f. ήσω, inhabito.

Ἐποικτείρω, misereor.

Ἐποικτίζω, f. ίσω, miseror. 2) miserabiliter queror.

Ἐποίκτιστος, ον, miserabilis.

Ἐποιμώζω, f. ώξω, adgemo.

Ἐποίνιος, ου, ὁ, ἡ, vinosus. Ex ἐπί & οἶνος.

Ἐποιστέος, inferendum. Ab ἐπιφέρω.

Ἐποιχνέω, ῶ, eo adversum, irruo, invado. 2) obeo, percurro. 3) adeo, accedo.

Ἐποίχομαι, idem. item procuro, obeo curando, agendo.

Ἐποιωνίζω, ominor alicui, faveo.

Ἐποκέλλω, impingo, illido. 2) appello ad litus. aor. 1. ἐπώκειλα.

Ἐπολισθαίνω & ἐπολισθέω, ῶ, f. ήσω, illabor, incido.

Ἐπολολύζω, f. ύξω, læta verba acclamo, lætum carmen, pæana, accino. 2) recentiores, pro ejulo, lamentor.

Ἐπολοφύρομαι, lamentor, lamentis prosequor.

ἘΠΟΜΑΙ, sequor, comitor, una eo, adjuvo. 2) assequor, intelligo. 3) consentio, convenio, respondeo. 4) τὰ ἑπόμενά τινι, quæ cum aliqua re conjuncta sunt, consentanea.

Ἐπομβρέω, ῶ, f. ήσω, imbre rigo, irrigo. Ab ἔπομβρος.

Ἐπόμβρησις, εως, ἡ, irrigatio per imbrem.

Ἐπομβρία, ας, ἡ, imbris copia. 2) humoris abundantia.

Ἔπομβρος, ου, ὁ, ἡ, imbrem habens seu pluviam, imbre abundans.

Ἑπομένως, Adv. consequenter, exinde, deinde, tum. 2) pedario more sequendo. Ab ἑπόμενος, quod est ab ἕπομαι.

Ἐπόμνυμι, ἐπομνύω, ἐπόμνυμαι, de re aliqua juro, jurejurando confirmo. 2) insuper vel præterea juro. 3) dejero. 4) juro. Hinc f. ἐπομοῦμαι. aor. 1. ἐπώμοσα. inf. ἐπομόσαι. Part. ἐπομοσάμενος.

Ἐπομόργνυμι, & ἐπομόργνυμαι, imprimo, inuro.

Ἐπομφάλιον, ου, τὸ, quod supra umbilicum est. 2) umbo clypei. Ex ἐπί & ὀμφαλός, umbilicus.

Ἐπομφάλιος, ου, ὁ, ἡ, umbilicatus, rotundus. Ex iisd.

Ἐπονειδίζω, f. ίσω, probris & conviciis increpo, exprobro.

Ἐπονείδιστος, ου, ὁ, ἡ, probrosus. A pr.

Ἐπονειδίστως, Adv. probrose, cum probro. A pr.

Ἐπονομάζω, f. άσω, cognomino. 2) nomen do ab aliquo, nominatim consecro, & consecro, dico, simpliciter. 3) despondeo alicui feminam.

Ἐπονομασία, ας, ἡ, cognominatio, dedicatio.

Ἐπονόμαστος, ου, ὁ, ἡ, cognominatus.

Ἐπονομαστί, Adv. nominatim.

Ἐποξίζω, f. ίσω, coacesco.

Ἐποξύνω, instigo.

Ἐποξύς, ύ, valde vehemens.

Ἐποπίζομαι, f. ίσομαι, revereor, caveo, curo.

Ἐπόπισθεν, Adv. a tergo, pone.

Ἐποποιΐα, ας, ἡ, scriptio carminis heroici. Ab ἐποποιός.

Ἐποποιϊκός, ή, όν, ad epopœjam pertinens. A pr.

Ἐποποιός, οῦ, ὁ, heroici carminis scriptor. Ab ἔπος, carmen heroicum, & ποιέω.

Ἐποπτάω, asso insuper.

Ἐποπτεία, ας, ἡ, inspectio. 2) cura sacrorum. A sq.

Ἐποπτεύω, f. εύσω, inspicio. 2) secretiora sacra post annum initiationis inspicio. 3) sacror. Ab ἐπόπτης.

Ἐποπτήρ, ῆρος, ὁ, inspector, speculator.

Ἐπόπτης, ου, ὁ, inspector, spectator, speculator. 2) qui aliquid inspicit & censura notat. 3) antistes sacrorum. Ab ἐπόπτομαι.

Ἐποπτικός, ή, όν, ad ἐπόπτην pertinens.

Ἐπόπτομαι, f. όψομαι, inspicio, viso, inviso. 2) diligenti inspectione secerno ac seligo.

Ἐποπτος, ου, ὁ, ἡ, conspicuus, adspectabilis.

Ἐποργάω, ῶ, f. ήσω, impetu feror & concitor, proprie, libidinis.

Ἐποργιάζω, mysteria, orgia celebro.

Ἐπορέγομαι, f. ξομαι, exporrecta manu prenso, protenta manu capto; hinc, irruo. 2) porrecta manu præbeo; hinc, jaculor.

Ἐπορθιάζω, altum clamorem tollo. Ab ὄρθιος.

Ἐπορθοβοάω, alta voce, cum vociferatione nuncio. Ex ὁ. ὀρθός & βοάω. v. ἐπορθοβόας.

Ἐπορθρεύω, f. εύσω, diluculo, mane surgo.

Ἐπορθρίζω, f. ίσω, idem.

Ἐπορθρισμός, οῦ, ὁ, consuetudo matutino tempore surgendi & agendi. A pr.

Ἐπορθροβόας, ου, ὁ, epith. galli, sub auroram cantare soliti.

Ἐπορίνω, concito adversus quem.

Ἐπορκίζω, f. ίσω, Jonice pro ἐφορκ. adjuro, obtestor per jurandi formulam.

Ἐπορκισμός, οῦ, ὁ, adjuratio, exorcismus.

Ἐπορ-

Ἐπορκιστής, οῦ, ὁ, adjurator, exorcista.
Ἐπόρνυμι, vel ἐπορνύω, concito & paro adversus.
Ἐπορούω, f. ύσω, impetu seu gradu concitato feror, hostiliter adsilio.
Ἐπορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, insulto.
Ἐπόρω, concito adversus. Unde aor. 1. ἐπῶρσε. ἐπώρσεν, incitavit.
Ἔπος, εος, τό, verbum, vocabulum. 2) carmen heroicum. 3) versus. 4) versus contextus biblici. 5) oraculum. 6) πρὸς ἔπος, statim, simul ac dixeris, rogaris &c. Ab ἔπω, dico.
Ἐποστρακίζω, f. ίσω, concham vel testulam mitto per superficiem aquæ, quod pueri ludentes facere solent.
Ἐποστρακισμός, οῦ, ὁ, ludus, quo conchæ vel testæ per superficiem aquæ mittuntur. A præc.
Ἐπόσχιον, τό, palmes, e quo quid enascitur. Ab ὄσχος, idem.
Ἐποτοτύζω, defleo, deploro, super aliquo lugeo. Ex ἐπί & ὀτοτύζω, fleo, ploro.
Ἐποτρύνω, instigo, excito, incito. aor. 1. part. ἐποτρύνας.
Ἐπουλίς, ίδος, ἡ, vitium gingivarum, cum tuber in iis provenit. Ex ἐπί & οὖλον, gingiva.
Ἐπουλόω, ῶ, f. ώσω, cicatrice obduco, ad cicatricem perduco.
Ἐπούλωσις, εως, ἡ, cicatricis obductio. A pr.
Ἐπουλωτικός, ή, όν, efficiens cicatricis. Ab eod.
Ἐπουραῖος, αία, αῖον, qui in cauda est. 2) cui cauda est, caudatus. Ex ἐπί & οὐρά, cauda.
Ἐπουράνιος, ου, ὁ, ἡ, coelestis.
Ἐπουρέω, ῶ, f. ήσω, mejo super. 2) mejo, mingo.
Ἐπουριάζω, flatu secundo impello. 2) obsecundo. Ab οὐρία, sc. αὔρα, prosperitas venti.
Ἐπουρίζω, f. ίσω, vento secundo impello; unde 2) dirigo animum, appello aliquo. 3) impello, incito. 4) prospero, perficio.
Ἐπουρος, ου, ὁ, ἡ, vento secundo impellens. Ex ἐπί & οὖρος, sc. ἄνεμος, ventus secundus.
Ἐπουσιώδης, εος, ὁ, ἡ, ad substantiam accedens, substantiæ adjunctus.
Ἐποφείλω, insuper debeo. aor. 1. ἐποφείλησα.
Ἐποφέλλω, augeo, amplifico, cumulo.
Ἐποφθαλμιάω, ῶ, f. άσω, oculos adjicio, & concupisco. 2) invidis oculis adspicio, invideo. 3) adnicto. Ab ὀφθαλμός.
Ἐποφθαλμίζω, idem.
Ἐποφθαλμιάω, ῶ, idem.
Ἐποφθαλμίζω, idem. Ap. Charit. sed vox suspecta est.
Ἐποφθάλμιος, ου, ὁ, ἡ, oculo impositus, supra oculum situs.
Ἐποχετεία, derivatio aliquo. Ab ὀχετός, rivus, canalis, vel potius ab ὀχετεύω.
Ἐποχετεύω, per canalem deduco, derivo aliquo.
Ἐποχεύω, iterum ineo, de coitu Ven.
Ἐποχέω, ῶ, f. ήσω, veho; ἐποχοῦμαι, innitor, invehor.
Ἐποχή, ῆς, retentio, repressio, v. c. equi, navis currentis &c. 2) remora, impedimentum. 3) dubitatio, assensus dilatio. 4) status coeli positusque siderum. 5) initium temporis s. annorum numerandorum, Epocha, æra. Ab ἐπέχω, contineo vel insisto.
Ἔποχος, ου, ὁ, ἡ, qui vehitur curru, seu equo. 2) qui firmiter insidet ad vehendum. 3) cui quis insidet. 4) constans, permanens. Comp. ἐποχώτερος, constantior. Ab ἐπέχω. v. ἔχω.

ἜΠΟΨ, οπος, ὁ, upupa, avis.
Ἐποψωνέομαι, οῦμαι, una cum pane comedo, opsonii loco vescor.
Ἐποψέ, sero, usque in seram. Ab ἐ. & ὀψέ.
Ἐποψειητικός, ή, όν, inspiciendi vel spectandi cupiditas. quasi ab ἐποψειάζω, quod est ab ἔποψις.
Ἐπόψημα, ατος, τό, quod cum pane comeditur.
Ἐπόψησις, εως, ἡ, idem. Ab ἐποψέομαι.
Ἐποψία, ας, ἡ, inspectio. Ab ἐπόπτομαι.
Ἐπόψιμος, ον, idem quod seq.
Ἐπόψιος, ου, ὁ καὶ ἡ, adspectabilis, qui cernitur, visibilis. 2) Epith. Jovis, animadvertentis hominum gesta, ulciscentis & ausiliantis &c. Ab eod.
Ἔποψις, εως, ἡ, adspectus, prospectus.
ἙΠΤΆ, septem. Hinc ὁ ἑπτὰ ἀριθμός, numerus septenarius.
Ἑπταβασίλειον, τό, genus unguenti.
Ἑπταβόειος, ου, ὁ, ἡ, e septem bubulis pellibus factus. 2) impenetrabilis, de scuto s. clypeo, & tropice fortis, robustus. Ex ἑπτά & βοῦς, bos.
Ἑπτάβοιος, ου, ὁ, ἡ, septem boves æquans. Ex iisd.
Ἑπτάγλωσσος, -ττος, ον, septilinguis. Ex ἑ. & γλῶσσα.
Ἑπταγράμματος, ου, ὁ, ἡ, qui septem litterarum est. Ex ἑπτά & γράμμα.
Ἑπτάγωνα, ων, τά, musica instrumenta quædam, q. d. septangula. Ex ἑ. & γωνία, angulus.
Ἑπταέτης, vel ἑπταετής, έος, ὁ, ἡ, septennis, qui septem annorum est. Ex ἑ. & ἔτος.
Ἑπταετία, ας, ἡ, septennium. A pr.
Ἑπταήμερος, ου, ὁ, ἡ, qui septem dierum est.
Ἑπταῖος, α, ον, qui septimo die venit, aliudve facit.
Ἑπτακαίδεκα, septemdecim.
Ἑπτακαιδεκάπους, ου, septemdecim pedes æquans.
Ἑπτακαιδεκαταῖος, ὁ, septimus decimus.
Ἑπτακαιδέκατος, άτη, ατον, decimus septimus.
Ἑπτακαιδεκέτης, septemdecim annos natus.
Ἑπτακαιεικοσαέτης, ες, septem & viginti annos natus.
Ἑπτακαιεικοσαπλάσιος, ου, ὁ, ἡ, septem & viginti partibus major.
Ἑπτάκαυλος, ου, ὁ, ἡ, septem caules habens.
Ἑπτάκι, vel ἑπτάκις, Adv. septies.
Ἑπτακισμύριοι, septuaginta millia.
Ἑπτακισχίλιοι, ιαι, ια, septies mille.
Ἑπτάκλινος, ου, ὁ, ἡ, septem lectis instructus. Ex ἑ. & κλίνη.
Ἑπτακόσιοι, septingenti.
Ἑπτακοσιοπλασιάκις, septingenties.
Ἑπτακοσιοστός, ή, όν, septingentesimus.
Ἑπτάκτυπος, ου, ὁ, ἡ, q. s. septisonus, septem sonos edens, e septem chordis sonans.
Ἑπτάκωλος, ον, septem colis, versiculis constans. Ex ἑ. & κῶλον.
Ἑπτάλογχος, ον, septem legionibus constans. Ex ἑ. & λόγχη, pars exercitus, ut legio, phalanx, ap. Sophocl.
Ἑπτάλοφος, ου, ὁ, ἡ, septicollis.
Ἑπτάλυχνος, ου, ὁ, ἡ, septem lucernas habens.
Ἑπταμηνιαῖος, αία, αῖον, septimum mensem agens. 2) qui septimo mense in lucem editus est. Ex ἑπτά & μὴν, mensis.
Ἑπτάμηνος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisdem.
Ἑπταμήτωρ, ορος, ἡ, septem filiorum mater.
Ἑπτάμιτος, ου, ὁ, ἡ, septem habens chordas.
Ἑπταμόριον, ου, τό, septima pars.
Ἑπτάμυχος, ου, ὁ, ἡ, septem habens recessus.
Ἑπτάπεκτος, ου, ὁ, ἡ, qui septies, vel sæpe, tonderi potest. A πέκω, pecto.
Ἑπτάπηχυς, εος, ὁ, ἡ, qui septem cubitos æquat.

Ἑπτα-

Ἑπταπλασιάζω, f. άσω, reddo septuplo majus.
Ἑπταπλάσιος, ία, ιον, septuplus.
Ἑπταπλασίων, ονος, ὁ & ἡ, idem.
Ἑπταπλασίως, *Adv.* septifariam, septies.
Ἑπτάπλευρος, ου, ὁ, ἡ, qui septem latera habet. 2) cui septem costæ sunt. Ex ἑ. & πλευρὰ, *latus*.
Ἑπτάπλοος, *contr.* ἑπτάπλους, ου, ὁ, ἡ, septemplex.
Ἑπταπόδης, ου, ὁ, septempedalis. Ex ἑ. & πούς.
Ἑπτάπορος, ου, ὁ, ἡ, septem habens vias. epith. Plejados, quia septem stellis constat.
Ἑπτάπους, οδος, ὁ, ἡ, septempedalis.
Ἑπτάπυλος, ου, ὁ, ἡ, qui habet septem portas.
Ἑπτάπυργος, ου, ὁ, ἡ, qui habet septem turres.
Ἑπτάρροος, *contr.* ἑπτάρρους, ου, ὁ, ἡ, septemfluus. 2) saptem ostia habens.
Ἑπτὰς, άδος, ἡ, numerus septenarius.
Ἑπταστάδιος, ον, septam stadiis constans. A στάδιον.
Ἑπτάστολος, ου, ὁ, ἡ, septem modis instructus seu ornatus.
Ἑπτάστομος, ου, ὁ, ἡ, septem ora seu ostia habens, septem ostiis in mare influens.
Ἑπτατειχὴς, ές, epith. portarum Thebanarum, ap. Æschyl. septem locis s. partibus munitus.
Ἑπτάτονος, ου, ὁ, ἡ, septem tonos habens, seu septem chordis intentus.
Ἑπταφαὴς, ές, septem locis s. partibus lucens. Epith. Zonarum coelestium. Ex ἑ. & φάω.
Ἑπτάφθογγος, ου, ὁ, ἡ, septem voces seu sonos edens.
Ἑπτάφυλλος, ον, septem folia habens. Ex ἑ. & φύλλον.
Ἑπτάφωνος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἑπτάφθογγος. Ex ἑ. & φωνή.
Ἑπταχῆ, *Adv.* septifariam.
Ἑπταχῇ, *Adv.* idem.
Ἑπτάχορδος, ου, ὁ, ἡ, septem fidibus instructus. Ex ἑ. & χορδὴ, *fides*.
Ἑπτέτης, ου, ὁ, septennis, septem annos natus. Ex ἑ. & ἔτος, *annus*.
Ἑπτέτις, ιδος, ἡ, saptem annos nata. A pr.
Ἑπτήμερος, ον, septem dies durans.
Ἑπτήρης, εος, ὁ, ἡ, septem remorum ordinibus instructus. Ex ἑπτὰ & ἐρέσσω, remigo. vel ἄρω.
Ἔπυδρος, ον, *Ion.* pro ἔφυδρος, ubi v.
Ἐπύλλιον, ου, τὸ, versiculus. 2) parvum carmen. Ab ἔπος, *verbum*.
ΕΠΩ, dico, *inusitatum*. Aor. 2. εἶπον, εἰπεῖν, εἰπὼν, aor. 1. εἶπα, *usitata*.
ἝΠΩ, ago, operor. In compositione usitatum. De *med.* v. supra.
Ἐπῳάζω, f. άσω, ovis incubo. 2) ovis incubans cano vel clamo, *item*, clamo in modum gallinæ incubantis. Ex ἐπὶ & ᾠὸν, *ovum*.
Ἐπῴασις, εως, ἡ, incubatio, incubitus. A pr.
Ἐπῳασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eodem.
Ἐπωβελία, ας, ἡ, sexta pars æstimatæ litis, quod reus calumniæ in quamlibet drachmam obolo, quæ sexta pars drachmæ erat, multabatur.
Ἐπῳδὴ, ῆς, ἡ, incantamentum. 2) carmen. 3) cantio. Ab ἐπαείδω, *contr.* ἐπᾴδω.
Ἐπώδης, ώδεος, fœtidus, graveolens, ut δυσώδης. Ex ἐπὶ & ὄζω, *fœteo*.
Ἐπῳδικὸς, ή, όν, succinens, ad epodam pertinens, incantare sciens. Ab ἐπῳδός.
Ἐπωδίνω, parturio.
Ἐπῴδιον, ου, τὸ, quod odæ accinitur, versiculus. Ab ἐπῳδή.
Ἐπῳδὸς, οῦ, ὁ, ἡ, incantator, vel incantatrix, pueros ægrotantes carminibus curans, 2) quod vim habet amoris excitandi & conciliandi homines. 3) pars carminis lyrici, in primis odæ Pindaricæ. 4) versiculus brevior post longiorem.
Ἐπώδυνος, ου, ὁ, ἡ, dolorem inferens, vel adferens. 2) dolens, gravi dolore affectus. Ex ἐπὶ & ὀδύνη, *dolor*.
Ἐπωδύνως, cum gravi dolore. A pr.
Ἐπώζω, idem quod ἐπῳάζω.
Ἐπωθέω, ῶ, f. ώσω, impello.
Ἐπωθίζω, f. ίσω, idem.
Ἐπωλένιος, ου, ὁ, ἡ, qui in ulnis, vel sub ulnis fertur. Ex ἐπὶ & ὠλένη, *ulna*.
Ἐπωμάδιος, ου, ὁ, ἡ, humeris superimpositus. Ex ἐπὶ & ὦμος, *humerus*.
Ἐπωμαδὸν, *Adv.* super humeros, in humeris. Ex ἐπὶ & ὠμαδὸν, quod idem notat.
Ἐπωμίδιον, ου, τὸ, Dim. ab ἐπωμίς.
Ἐπωμίζομαι, in humeros tollo. Ab ἐπὶ & ὦμος.
Ἐπωμὶς, ίδος, ἡ, summa humeri pars. 2) humerus. 3) nomen vestis muliebris, humeros tegens. 4) pars eminens navis, cui inscriptum elogium. Ex ἐπὶ & ὦμος.
Ἐπωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum, quod additur ad confirmationem alicujus rei. Ab ἐπόμνυμι.
Ἐπώμοτος, ου, ὁ, ἡ, qui juravit, adstrictus juramento. 2) obstrictus. Ab eod.
Ἐπώνιον, ου, τὸ, vectigal, quod pro re emta penditur. Ex ἐπὶ & ὦνος.
Ἐπωνυμία, ας, ἡ, cognomentum, cognomen. 2) nomen. A seq.
Ἐπώνυμος, ου, ὁ, ἡ, additus ad nomen, qui pro cognomine tribuitur: *item*, cognominis. 2) qui nomen traxit ab alio. 3) qui nomen dat alii, ut ἐπώνυμος ἄρχων, qui anno nomen dat. Hinc τὸ ἐπώνυμον, ου, cognomen. Ex ἐπὶ & ὄνομα, *nomen*.
Ἐπωνύμως, *Adv.* cognomine.
Ἐπωπάζω, & ἐπωπάω, inspicio. Æschyl. Hesych. A seq.
Ἐπώπτης, ου, ὁ, inspector. Hesych. Ex ἐπὶ & ὤψ, *oculus*.
Ἑπωπὶς, ίδος, ἡ, pedissequa. Lycoph. Ab ἕπομαι.
Ἐπῶπις, ιδος, ἡ, inspectrix. Ab ἐπώπτης.
Ἐπωριάζω, curo, sollicitus sum. Ab ἐπὶ & ὤρα, *cura*.
Ἐπωρύω, f. ύσομαι, ululo, infremo.
Ἔπωσις, εως, ἡ, impulsio. A ἐπωθέω.
Ἐπωτειλόομαι, cicatrice obducor. Ex ἐ. & ὠτειλὴ, *cicatrix*.
Ἐπωτίδες, αἱ, ligna ex utraque proræ parte prominentia: quasi auriculæ navis. Ab ἐπὶ & οὖς, *auris*.
Ἐπωφέλεια, ας, ἡ, utilitas.
Ἐπωφελέω, ῶ, f. ήσω, insuper juvo. 2) prosum.
Ἐπωφέλημα, ατος, τὸ, utilitas. A præc.
Ἐπωφελὴς, έος, ὁ, ἡ, utilis.
Ἐπωφέλιμος, ου, ὁ & ἡ, idem.
ἜΡΑ, ας, ἡ, terra.
Ἔραζε, *Adv.* in, *vel* ad terram.
Ἔραμα, ατος, τὸ, vomitus, id quod, quocunque modo, humo defunditur. Ab ἐράω, *vomo*.
Ἔραμαι, amo. Ab ἐράω, *amo*.
Ἐρανάρχης, ου, ὁ, *proprie*, qui præest collagio eranistarum. 2) qui præest cœnæ collatitiæ, apud Diog. Laert. Ex ἔρανος & ἄρχω.
Ἐρανέμπολος, ου, ὁ, ἡ, qui in ἐράνῳ mercaturam exercet. Ex ἔρανος & ἐμπολάω, *mercor*.
Ἐρανίζω, f. ίσω, *cum accus.* peto ab amicis collationem, atque adeo impetro. *Unde* 2) corrogo,

emendico. 3) *cum dativo* confero symbolam, largior eranon. 4) colligo, *simpl.* comporto. 5) *in medio*, est ἔρανον rogo. 2) *eleganter tropice*, colligo, aucupor & capto omni occasione & ex omni re v. c. quæstum, gratiam, laudem, voluptatem, & 3) consequor ab aliquo aliquid. Ab ἔρανος.

Ἐρανικός, ή, όν, pertinens ad ἔρανος, qui fit ad corrogandam stipem. Ab eod.

Ἐράνιον, ου, τό, parva symbola. 2) exigua stips. Dim. ab eod.

Ἐράνισις, εως, ἡ, &

Ἐρανισμός, οῦ, ὁ, corrogatio, collectio erani.

Ἐρανιστής, οῦ, ὁ, qui est e numero sodalium, qui singulis mensibus, aut statis temporibus pecunias conferunt.

Ἐραννός, ή, όν, amabilis. pro ἐρατεινός. Ab ἐράω.

ἜΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, collatitia cœna, convivium, in quod quisque symbolam suam confert; reperitur etiam pro cœna quaque lauta, etiamsi non collatitia. 2) collatio pecuniæ ad juvandum aliquem, ut reddatur commodo tempore. 3) collatio, quæ ex pacto fit certis temporibus, cujuscunque rei caussa, ab iis, qui ei pactioni se obstrinxerunt. 4) beneficium, beneficentia. 5) præmium, merces, gratia. *Nempe quicquid paullatim, variis factis, consequimur, id eleganter ἔρανος dicitur, ut Cicero gratiam colligere dixit.*

Ἐρασίμολπος, ου, ὁ, ἡ, amans carminis seu cantus. Ex ἐράω & μολπή, *cantus.*

Ἐρασιπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, studiosus capillitii. Ex ἐράω & πλόκαμος, *cincinni.*

Ἔρασις, εως, ἡ, amatio. Ab ἐράω.

Ἐρασιχρήματος, ου, ὁ, ἡ, pecuniæ amore flagrans, pecuniam sive opes amans. Ex ἐράω & χρήματα, *opes.*

Ἐράσμιος, ου, ὁ & ἡ, amabilis, desiderabilis. Ab ἐράω.

Ἐραστής, οῦ, ὁ, amator, amans, etiam de pæderasta. Ab eod.

Ἐράστρια, ἡ, femina amans.

Ἐρατεινός, ή, όν, amabilis, amœnus. Ab ἐρατός.

Ἐρατίζω, f. ίσω, amo, cupio. Ab eod.

Ἐρατοπλόκαμος, ον, pulchricomus. v. ἐρασιπλ.

Ἐρατός, ή, όν, amabilis, blandus. Ab ἐράω.

Ἐρατόχροος, *contr.* ἐρατόχρους, ὁ & ἡ, amabili colore præditus. Ex ἐρατός & χρόα, *color.*

Ἐρατώ, οῦς, Erato, *una Musarum.*

Ἐρατῶπις, ιδος, ἡ, pulcros oculos habens. Ex ἐρατός & ὤψ, *oculus.*

ἘΡΑΩ, ῶ, amo, amore prosequor. 2) cupio, affecto. ἠράσθην, aor. 1. amavi. ἐρασθείς, qui amavit. ἐρώμενος, *substantive*, amasius: ἐρωμένη, amica. *Significat etiam* defundo, expendo, vomo.

Ἐργάζομαι, f. άσομαι, opus facio, laboro, in primis in agro, mari, *unde* 2) colo agrum. 3) navigo, quæstus caussa. 4) quæstum facio e quacunque re. 5) elaboro, efficio, *de arte factis in primis.*

Ἐργάθω, arceo, aufero, separo. Ab ἔργω.

Ἐργαλεῖον, ου, τό, instrumentum, ferramentum. Ab ἔργον.

Ἐργάνη, ης, ἡ, Minervæ cognomen, q. d. opifex.

Ἐργασία, ας, ἡ, opus. 2) elaboratio, *in primis in operibus artificum.* 3) cultus. 4) opificium, opera, labor, unde quæstus est. 5) de die, in quo opus facere licet. 6) quæstus, lucrum, pecuniæ comparatio. 7) factum præclarum.

Ἐργάσιμος, ου, ὁ, ἡ, qui elaborari, coli potest. 2) confectus, elaboratus. 3) cultus.

Ἐργαστέον, *Adv. pos.* opera danda est, agendum est. Ab ἐργάζομαι.

Ἐργαστήρ, ῆρος, ὁ, operarius. Ab eod.

Ἐργαστηριακοί, οἱ, opifices. Polyb. Ab ἐργαστήριον.

Ἐργαστηριάρχης, ου, ὁ, manceps officinæ, tabernarius, institor. Ex ἐργαστήριον & ἄρχω.

Ἐργαστήριον, ου, τό, officina, taberna. 2) *in specie* cella meretricia. *quam & Plautus* opificinam *vocat.* Ab ἐργάζομαι.

Ἐργαστικός, ή, όν, operarius. 2) operosus, sedulus, efficax, opere & labore præstans. Ab eodem.

Ἐργατεύομαι, laboro. A seq.

Ἐργάτης, ου, ὁ, mercenarius, qui opus facit in quocunque genere & arte. 2) dicitur & pro ἐργαστικός. Ab eod.

Ἐργατέος, ου, ὁ, ἡ, qui coli & laborari potest. A præc.

Ἐργατικός, ή, όν, operarius, operosus. Ab eod.

Ἐργατικῶς, *Adv.* operose.

Ἐργατίνης, ου, ὁ, operarius. Ab ἐργάτης.

Ἐργάτις, ιδος, ἡ, operatrix. 2) mercenaria. Ab eod.

Ἐργάω, ῶ, idem quod ἐργάζομαι. Ab ἔργον.

Ἐργεπείκτης, ου, ὁ, ἡ, qui opus urget. Ex ἔργον & ἐπείκτης, *instigator.*

Ἐργεπιστάτης, ου, ὁ, qui operi præest, operum curator. Unde

Ἐργεπιστατέω, operi præsum.

Ἔργετος, ου, ὁ, sepes, sepimentum, impedimentum. Hesych. Ab ἔργω pro εἴργω, *includo.*

Ἕργμα, ατος, τό, septum, claustrum. Ab eod.

Ἔργμα, ατος, τό, factum, opus, facinus. A ῥέζω, *facio*, vel potius antiquo ἔργω, unde ἐργάω & ἐργάζομαι.

Ἐργοδιωκτέω, ῶ, f. ήσω, urgeo opus. A seq.

Ἐργοδιώκτης, ου, ὁ, qui urget opus. Ex ἔργον & διώκω.

Ἐργοδοτέω, ῶ, f. ήσω, opus loco. A seq.

Ἐργοδότης, ου, ὁ, qui opera distribuit, qui pensum dat, operis locator.

Ἐργοεπιστάτης, ου, ὁ, idem quod ἐργεπιστάτης.

Ἐργοπαιδότης, ου, ὁ, idem.

Ἐργολαβέω, ῶ, opus faciendum suscipio, operam loco, redemturas facio. Aliquando de iis, qui judiciis corrumpendis operam suam locant, versutias forenses provinciam habent. Ab ἐργολάβος.

Ἐργολαβία, ας, ἡ, operis faciundi susceptio, redemtura, vel conductio, quæstus.

Ἐργολάβος, ου, ὁ, ἡ, qui opus faciendum suscipit, redemtor. Ex ἔ. & λαμβάνω.

Ἐργολήπτης, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisdem.

Ἐργομωκάω & ἐργομωκῶ, adsentor, adulor, ancillor.

Ἐργομωκία, ας, ἡ, adulatio. A seq.

Ἐργόμωκος, ου, ὁ, ἡ, illusor. 2) adulator.

ἜΡΓΟΝ, ου, τό, opus, factum, res. 2) difficultas. 3) ædificium. 4) labor in agro, omninoque in suo cujusque opificio, artificio, munere &c. τὰ ἔργα opera in pr. rusticana, quæ colono die quoque propria sunt agenda. Sata & parta illis operibus. Hinc ἔργα & ἡμέραι Hesiodi sunt carmen, docens quid operis rusticani die quoque sit agendum.

Ἐργοπαρέκτης, ου, ὁ, operis locator. Ex ἔργον & παρέχω.

Ἐργοπόνος, ὁ, ἡ, laboriosus, rusticus.

Ἐργοστόλος, ου, ὁ, curator, præfectus operis. Ex ἔ. & στέλλω.

Ἐργότρυς, inspector operum, qui urget opus. Hesych. Ex ἔ. & ὀτρύνω, *urgeo.*

Ἐργοχειρέω, manibus laboro.

Ἐργόχειρον, ου, τό, opus manuum.

Ἔργω, f. ξω, arceo, prohibeo, veto, includo, v. εἴργω. *it.* pro ἔρδω, v.

Ἐργώ-

Ἐργώδης, εος, ὁ, operosus, difficilis, laboriosus.
Ἐργωδῶς, *Adv.* difficulter, ægre.
Ἐργώνης, ε, ὁ, manceps, f. conductor operum, in pr. publicorum. Ex ἔ. & ὠνέομαι, *emo*.
Ἐργωνία, ἡ, redemtura operum publicorum.
Ἔρδω, facio. A ῥέζω, quod idem notat.
Ἔριον, ας, ἡ, lana. Ab ἔριον.
Ἐρεβεννός, ή, όν, furvus, obscurus. Ab ἔρεβος.
Ἐρεβινθώδης, ε, ὁ, ἡ, ciceri similis. Ab ἐρέβινθος.
Ἐρεβινθιαῖος, αία, αῖον, idem & ab eodem.
Ἐρεβίνθινος, ίνη, ινον, idem & ab eodem.
ἘΡΕΒΙΝΘΟΣ, ε, ὁ, cicer, leguminis genus. 2) pudendum virile.
Ἐρεβινθώδης, εος, ὁ, ἡ, ciceri similis. A pr.
Ἐρεβοδίφης, orci tenebris abscondita scrutor. 2) subterranea scrutor.
Ἐρεβόθεν, *Adv.* ex orco, e tenebris. A seq.
ἘΡΕΒΟΣ, εος, τὸ, erebus, orci tenebræ seu caligo.
Ἐρεβώδης, εος, ὁ, ἡ, tenebrosus. 2) profundus. A pr.
Ἐρεβώπις, ιδος, ἡ, orcinos, h. e. nigros, terribiles oculos habens. Ex eod. & ὤψ.
Ἔρεγμα, ατος, τὸ, faba fresa fractaque, molam tamen nondum experta, nec in farinam redacta. 2) legumina quævis eo modo se habentia. Ab ἐρείκω, *frango*.
Ἐρεγμός, ε, ὁ, idem & ab eodem.
Ἐρέειν, interrogo. Ab ἐρέω, *dico*.
Ἐρεθίζω, f. ίσω, irrito, lacesso. Ab ἐρέθω.
Ἐρέθισμα, ατος, τὸ, irritamentum. A pr.
Ἐρεθισμός, ε, ὁ, irritatio, provocatio. 2) rosio. Ab eod.
Ἐρεθιστής, ε, ὁ, irritator, provocator. Ab eod.
Ἐρεθιστικός, ή, όν, proritandi vim habens. A pr.
Ἐρεθιστικῶς, *Adv.* irritantis more, irritando &c.
ἘΡΕΘΩ, lacesso, irrito, provoco.
ἘΡΕΙΔΩ, f. ερείσω, pono, figo, firmo, fulcio, trudo. 2) ingruo, pugno &c. 3) *pass.* etiam fundi humi, sterni.
Ἐρεικτός, ή, όν, confractus, fresus, fissus. A seq.
ἘΡΕΙΚΩ, frango, confringo, contundo, scindo. 2) frangor, scindor &c.
Ἔρειξις, εως, ἡ, fractio, fissio. A pr.
Ἔριθος, contentiosus, ap. Theocr. Ab ἔρις, si sana lectio. (Sed potius est servus, vel mercenarius, minister. v. ἔριθος.)
Ἐρείπια, ων, τὰ, ruinæ, ædificii rudera. A seq.
ἘΡΕΙΠΩ, everto, disturbo, demolior. ἐριπωθεὶς, aor. 1. Pass. part. prostratus. ἤριπον, cecidi pronus, lapsus sum.
Ἔρεισις, εως, ἡ, fultura, innixus. Ab ἐρείδω.
Ἔρεισμα, ατος, τὸ, firmamentum, fulcimentum, adminiculum. Ab eod.
Ἐρειψίμαιος, ε, ὁ, ἡ, caducus, ruinosus. Ab ἐρείπω.
Ἔρειψις, εως, ἡ, ruina. Ab eod.
Ἐρειψίτοιχος, ου, parietem ruinosum habens.
Ἐρέω, interrogo. Ab ἐρέω.
Ἐρεμνός, ή, όν, tenebricosus, caliginosus. 2) terribilis. pro ἐρεβεννός. Ab ἔρεβος.
Ἐρεοῦς, ῆ, οῦν, laneus. Ab ἔριον, *lana*.
ἘΡΕΠΤΩ, & ἐρέπτομαι, edo. 2) tego. 3) orno. 4) corono.
Ἐρεσία, ας, ἡ, remigatio. A seq.
ἘΡΕΣΣΩ, vel ἐρέττω, remigo. 2) impello.
ἘΡΕΣΧΕΛΕΩ, ῶ, f. ήσω, cavillor, scommate illudo, ludificor. 2) contendo, rixor.
Ἐρεσχελία, ας, ἡ, ludificatio. 2) contentiosa disputatio. A pr.

Ἐρέτης, ε, ὁ, remex. Ab ἐρέσσω.
Ἐρετικός, ή, όν, ad remos pertinens. Hinc ἡ ἐρετικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars remigandi. A præced.
Ἐρετμόν, ε, τὸ, remus. Ab eod.
Ἐρετμός, ε, ὁ, idem.
Ἐρετμόω, ῶ, f. ώσω, remis instruo. 2) remigo. A pr.
Ἐρέττω, vide ἐρέσσω.
Ἔρευγμα, ατος, τὸ, ructus. Ab ἐρεύγω.
Ἐρευγματώδης, εος, ὁ, ἡ, ructus movens. A præc.
Ἐρευγμός, ε, ὁ, ructus. Ab ἐρεύγω.
Ἐρευγμώδης, ώδες, ructus movens. A pr.
ἘΡΕΥΓΩ, & ἐρεύγομαι, f. ἐρεύξομαι, ructo. 2) emitto, vel evolvo, quasi eructando, effundo.
Ἐρευθέδανον, ε, τὸ, rubia. Ab ἐρεύθος.
Ἐρευθήεις, ήεσσα, ῆεν, rubicundus. Ab eod.
Ἐρευθής, έος, ὁ & ἡ, ruber. Ab eod.
Ἐρευθιάω, ῶ, rubesco, rubeo. Ab eod.
Ἐρευθέδανον, ε, τὸ, rubia, *herba*. Ab eod.
ἘΡΕΥΘΟΣ, εος, τὸ, rubor.
Ἐρεύθω, f. εύσω, rubefacio. A pr.
Ἐρευκτικός, ή, όν, ructum movens. Ab ἐρεύγω.
Ἔρευνα, ης, ἡ, indagatio. 2) quæstio per tormenta. A seq.
ἘΡΕΥΝΑΩ, ῶ, f. ήσω, indago, investigo, *de canibus, venatoribus*; scrutor, perscrutor, quæro. 3) conor.
Ἐρευνητήρ, ῆρος, ὁ, scrutator. A pr.
Ἐρευνητής, ε, ὁ, idem & ab eod.
Ἔρευξις, εως, ἡ, eructatio. Ab ἐρεύγω.
ἘΡΕΦΩ, f. ψω, tego, contego, tectum impono.
Ἐρέχθω, scindo, agito, jacto.
Ἐρέψιμος, ε, ὁ, ἡ, tectis idoneus. A seq.
Ἔρεψις, εως, ἡ, tectura, tectum. Ab ἐρέφω.
Ἐρέω, ῶ, quæro, interrogo, nuncio. 2) dicam, quæram, nunciabo. Ab εἴρω, *dico*.
Ἐρημάζω, f. άσω, in solitudine vagor, loca deserta frequento. Ab ἔρημος.
Ἐρημαῖος, αία, αῖον, solitarius, desertus. 2) privatus, orbatus. Ab eod.
Ἐρημία, ας, ἡ, desertum, solitudo. 2) penuria. 3) viduitas, orbitas &c. 4) absentia. Ab eod.
Ἐρημιάς, άδος, ἡ, idem & ab eod. 2) deserta, derelicta, solitaria.
Ἐρημικός, ή, όν, solitarius. Ab eod.
Ἐρημίτης, ε, ὁ, solitarius, eremita. Ab eod.
Ἐρημοβατέω, ῶ, qui per deserta vagatur, in desertis agit. Ex eod. & βατέω.
Ἐρημοδικία, ε, τὸ, desertio vadimonii. Ex eod. & δίκη, *caussa, lis*.
Ἐρημοκόμης, ὁ, calvus. Ab eod. & κόμη.
Ἐρημολάλος, ὁ, ἡ, in solitudine loquens, canens. Ex eod. & λαλέω.
Ἐρημόνομος, ε, ὁ, ἡ, in deserto pastus. Ex eod. & νέμω, *pasco*.
Ἐρημοπλάνος &-ης, ὁ, ἡ, solivagus, in desertis errans. Ab eod. & πλανάω.
Ἐρημοποιός, ε, ὁ, ἡ, qui desertum aliquid reddit, qui vastat. Ex eod. & ποιέω.
ἘΡΗΜΟΣ, ε, ὁ, ἡ, & ἔρημος, ημος, desertus, solus, solitarius, non habitatus. 2) incultus. 3) præsidio destitutus, incustoditus, *item* qui defendi non potest propter absentiam exercitus, aut aliam talem caussam. 4) *omninoque* carens aliqua re utili, necessaria, ut portu mare, marito femina, parentibus liberi, armis miles, veste corpus, medico ægrotus &c. 5) *Subst.* ἡ, sc. χώρα, f. γῆ, eremus, desertum. 6) ἡ ἐρήμη, sc. δίκη, vadimonium desertum.

Ἐρημοσύνη, ἡ, solitudo.
Ἐρημοφίλης, & -ος, ου, ὁ, solitudinem amans.
Ἐρημόω, ῶ, f. ώσω, vasto, desertum reddo. 2) derelinquo.
Ἐρήμωσις, εως, ἡ, vastatio, desolatio.
Ἐρημωτής, ῦ, ὁ, vastator. Ab eod.
ἘΡΗΤΥ'Ω, f. ύσω, inhibeo, cohibeo, reprimo.
ἘΡΙ, particula, augens significationem vocum, cum quibus componitur, v. g. ἐρίβρομος, *valde fremens*.
Ἐριαύχην, ενος, ὁ, ἡ, cervicem elatam habens.
Ἐρίβοας, ου, ὁ, valde clamans, clamosus. A βοάω.
Ἐριβρεμέτης, ου, ὁ, graviter fremens. A βρέμω, *fremo*.
Ἐρίβρομος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Ἐριβρύχης, ου, ὁ, & ἐρίβρυχος, valde mugiens. A βρύχω, *mugio*.
Ἐριβῶλαξ, ακος, ὁ, ἡ, glebosus. 2) fertilis. A βῶλαξ, *gleba*.
Ἐρίβωλος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.
Ἐριγάστωρ, ορος, ὁ, ἡ, ventricosus. A γαστήρ.
Ἐρίγδουπος, ου, ὁ, ἡ, valde sonans. A δοῦπος, *sonus*.
Ἐριγηθής, έος, ὁ, ἡ, valde gaudens. A γηθέω.
Ἐρίγληνος, ου, ὁ, ἡ, magnas pupillas habens. A γλήνη, *pupilla*.
Ἔριγμα, ατος, τὸ, faba, aliaque legumina fresa. Ab ἐρείκω, *frango*.
Ἐρίγμη, ης, ἡ, genus pulmenti e leguminibus contusis. Ab eod.
Ἐριδαίνω, certo, contendo. Ab ἔρις.
Ἐριδήσασθαι, Iliad. ψ. contendere. verbi ἐρίζω, fut. 2. analogice ἐριδῶ. Unde novum verbum ἐριδέω. *Poet.* duplicatione ἐριδδέω.
Ἐρίδηλος, ου, ὁ, ἡ, valde manifestus.
Ἐριδινής, έος, ὁ, ἡ, vorticosus. A δίνη, *vortex*.
Ἐρίδιον, ου, τὸ, exigua lana, parum quid lanæ. Dim. ab ἔριον.
Ἐριδμαίνω, contendo, certo. 2) irrito, ad contentionem provoco. Ab ἔρις.
Ἐρίδμητος, ου, domans, domandi vim habens. A δαμάω.
Ἐρίδουπος, ου, ὁ & ἡ, valde sonans. v. ἐρίγδουπ.
Ἐρίζω, & ἐρίζομαι, contendo, certo. 2) exaspero. Ab ἔρις.
Ἐρίζωος, ου, ὁ, ἡ, vivax. Hesych.
Ἐριήκοος, ον, diligenter, studiose audiens. Ab ἀκούω.
Ἐρίηρος, ου, ὁ, valde congruus, amabilis. Sæpe apud Homerum & ἐρίηρες, ἐρίηρας, per metaplasmum. Ab ἄρω, *apto*.
Ἐριηχής, έος, ὁ, ἡ, valde sonans. Ab ἠχέω, *sono*.
ἘΡΙΘΑ'ΚΗ, ης, ἡ, erithace, cibus apum, vel gluten ad conficiendos favos.
Ἐριθακίς, ίδος, ἡ, mercenaria. A pr.
Ἐρίθακος, ου, ὁ, erithacus, avis quædam solitaria, quæ a quibusdam *Silvia*, ab aliis *Rubecula* dicitur. Ab eod.
Ἐριθαλής, έος, ὁ, ἡ, valde virescens, pulcre frondens. A θάλλω, *frondeo*.
Ἐριθαλίς, ίδος, ἡ, herba quædam. A præc.
Ἐριθαλλής, έος, ὁ, ἡ, idem quod ἐριθαλής.
Ἐριθεία, ας, ἡ, contentio. Ab ἐριθεύω.
Ἐριθεύς, έως, ὁ, avis eadem, quæ ἐρίθακος.
Ἐριθεύω, & ἐριθεύομαι, litigo, contendo. 2) lanam tracto. 3) laboro. 4) servio. Ab ἔριθος.
Ἐριθηλής, έος, ὁ, ἡ, valde virens, pullulans, aut frondens. A θάλλω.
Ἔριθος, ου, ὁ, ἡ, opifex, ut lanificus, textor, vel textrix: *item* agricola, messor: minister, famulus, adjutor.

Ἐρικταί, αἱ, hordea fresa. Ab ἐρείκω.
Ἐρικλάγκτης, ου, ὁ, valde strepens. A κλάγγω.
Ἐρίκλαυτος, ου, ὁ, ἡ, lacrimosus.
Ἐρίκλυτος, ον, valde clarus.
Ἐρικτέανος, ου, ὁ, ἡ, valde dives. A κτέανον.
Ἐρικτός, ἡ, όν, fresus. Ab ἐρείκω.
Ἐρίκτυπος, ου, ὁ, ἡ, valde sonans.
Ἐρικυδής, έος, ὁ & ἡ, valde illustris, admodum gloriosus. A κῦδος, *gloria*.
Ἐρικύμων, ον, valde fœcundus. A κύω.
Ἐρίκω, frango. 2) scindo, pro ἐρείκω.
Ἐρικώδης, εος, ὁ, ἡ, diruptus, fresus. A præc.
Ἐριλαμπής, ές, valde splendens. A λάμπω.
Ἐριμήκετος, ου, ὁ, ἡ, valde longus. A μῆκος.
Ἐρίμυκος, ου, ὁ, ἡ, valde mugiens. A μυκάω, *mugio*.
Ἐρινάζω, f. άσω, caprificos admoveo. A seq.
Ἐρινάς, άδος, ἡ, caprificus.
Ἐρινασμός, ῦ, ὁ, caprificatio. Ab ἐρινάζω.
Ἐρινεόν, ῦ, τὸ, caprificus, *fructus*. A seq.
ἘΡΙΝΕΟ'Σ, ῦ, ὁ, caprificus, *arbor*, ficus silvestris. 2) caprificus, *fructus*.
ἘΡΙΝΝΥ'Σ, ύος, ἡ, Erinnys, Furia. Ab antiquo ἐρίω, *cieo*, *sollicito*, *agito*. v. ἔρις.
Ἐριννυώδης, εος, ὁ, ἡ, furiosus. A præc.
Ἐρινόν, ῦ, τὸ, idem quod ἐρινεόν.
Ἐρινός, ῦ, ὁ, idem quod ἐρινεός.
Ἐρινόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ἐρινάζω. A præc.
Ἐριόδων, οντος, ὁ, ἡ, magnos habens dentes. Ab ὀδούς, *dens*.
Ἔριον, ου, τὸ, lana. Ab εἶρος.
Ἐριόξυλον, ου, τὸ, lana seu lanugo xyli, id est, gossypii fruticis. E præc. & ξύλον.
Ἐριοπλύτης, ου, ὁ, qui lanas lavat, fullo. Ex eod. & πλύνω, *lavo*.
Ἐριοπωλέω, ῶ, f. ήσω, lanam vendo.
Ἐριοπώλης, ου, ὁ, lanæ venditor. A præc.
Ἐριοπωλικῶς, *Adv.* more lanam vendentium. A præc.
Ἐριοπώλιον, ου, τὸ, locus, ubi lana venditur, emporium lanæ. Ab eod.
Ἐριούνης & ἐριούνιος, ου, ὁ, valde utilis. Mercurii Epitheton. Ab ὄνημι, *prosum*.
Ἐριουργέω, ῶ, f. ήσω, lanificium exerceo. Ab ἐριουργός.
Ἐριουργία, ας, ἡ, lanificium. Ab eod.
Ἐριουργός, ου, ὁ & ἡ, lanificium exercens. Ex ἔριον & ἔργον.
Ἐριοφορέω, laneo vestitu utor, aut lanam fero.
Ἐριοφόρος, ου, ὁ, ἡ, laniger. Ex ἔριον & φέρω.
Ἐριόω, ῶ, f. ώσω, exerceo lanificium. Ab eod.
Ἐρίπιον, τὸ, pro ἐρείπιον.
Ἐρίπλαδρος, ον, robustus. A πλαδρὸς, *latus*.
Ἐρίπνη, ης, ἡ, cacumen. Ex ἐρι & πνέω, *flo*, quia valde perflatur. (nisi potius est ab ἐρέφω, *tego*, ut domum tecto, montem silva.)
Ἐριπόω, ῶ, f. ώσω, everto, disturbo. Ab ἐρείπω.
Ἐρίπω, f. ψω, pro ἐρείπω.
ἘΡΙΣ, ιδος, ἡ, lis, contentio. 2) Dea contentionum.
Ἐρισάλπιγξ, γγος, ὁ, valde sonans, ut tuba.
Ἐρισθενής, έος, ὁ & ἡ, valde potens, præpotens. Ex σθένω, *possum*, *valeo*.
Ἔρισμα, ατος, τὸ, contentio, certamen. Ab ἐρίζω.
Ἐρισμάραγος, ου, ὁ, ἡ, valde tonans. A σμαραγέω, *magnos strepitus edo*.
Ἐρίσπορος, ου, ὁ, ἡ, ad sementem recipiendam aptus. A σπορά, *satio*.
Ἐρισφάραγος, ου, ὁ, ἡ, valde fremens. Ab ἄραβος, *strepitus*.
Ἐριστάφυλος, ου, ὁ, ἡ, magnas ferens uvas. A σταφυλή.
Ἐριστής, ῦ, ὁ, litigator. Ab ἐρίζω.

Ἐρι-

Ἐριστικός, ή, όν, contentiosus. A praec.

Ἐριστικῶς, *Adv.* contentiose. A praec.

Ἐριστός, ή, όν, de quo contenditur. Ab ἐρίζω.

Ἐριτάρβης, εος, ὁ, ἡ, admodum pavidus & meticulosus. Hesych. A τάρβος, *pavor*.

Ἐρίτιμος, α, ὁ, ἡ, pretiosus, valde honoratus. A τιμή.

Ἐρίφειος, ο, ὁ & ἡ, bœdious. Ab ἔριφος.

Ἐρίφιον, α, τό, parvus & tenellus hœdus. Dim. a sq.

ἘΡΙΦΟΣ, α, ὁ, hœdus. Hinc οἱ ἔριφοι, ων, hœdi, *astrum*.

Ἐρίφλοιος, ον, crassum corticem habens, epith. arboris sterilis.

Ἐρίφυλλος, α, ὁ & ἡ, valde soliatus, multa aut magna folia habens. Ex ἐρι & φύλλον.

Ἐριώδης, εος, ὁ & ἡ, cui lana inest, lanatus, laniger. Ab ἔριον.

Ἐριώδυνος, α, ὁ & ἡ, gravem dolorem adferens. Ab ὀδύνη, *dolor*.

Ἐριώλη, ης, ἡ, vehemens procella, sive turbo. Ab ἐρι & ἄημι, *flo*, vel εἴλω, vel εἰλέω, *volvere*. Apud Aristoph. jocose ἐριώλη dicitur vestis lanosa, quasi ἐρίων ἀπώλεια, lanæ pernicies.

Ἐριώπης, ο, ὁ, magnos habens oculos & venustos. Ab ὤψ, *oculus*.

Ἐριῶπις, ιδος, ἡ, quæ magnos & venustos oculos habet. A præc.

Ἑρκάνη, ης, ἡ, sepes, sepimentum. Eustath. Ab εἴργω, *includo*. v. ἕρκος.

Ἑρκάτης, s. ἑρχάτης, ο, ὁ, idem. Hesych. Ab eod.

Ἑρκεῖος, s. ἑρκεῖος, Jovis Epitheton, quasi tutelaris, qui tutatur septa, & tecta. Ab ἕρκος.

Ἑρκίον, α, τό, septum, tectum. Ab eod.

Ἑρκίτης, α, ὁ, servus.

Ἑρκοθηρατική, retiaria venatio. Ab ἕρκος & θηράω.

Ἑρκοθηρευτική, idem. Ab ἕρκος & θήρ, *bestia*.

Ἕρκος, εος, τό, septum, vallum. 2) τὰ ἕρκη, retia. Ab εἴργω, *includo*.

Ἑρκτή, ῆς, ἡ, sc. οἰκία, carcer. Ab εἴργω, *includo*. v. εἱρκτή.

ἝΡΜΑ, ατος, τό, fulcrum, stabilimentum. 2) confidentia. 3) saburra. 4) scopulus, saxum in mari. 5) inauris. 6) monile. Ab εἴρω, *consero*, *necto*.

Ἑρμάδιον, ο, τό, parva herma. Suid. (nisi legendum ἑρμίδιον vel ἑρμύδιον.) Ab Ἑρμῆς.

Ἑρμάζω, f. άσω, fulcio. 2) saburro. Ab ἕρμα.

Ἑρμαθήνη, statua Mercurii cum Minerva. Ex Ἑρμῆς & Ἀθήνη.

Ἑρμαῖ, statuæ Mercuriis stolones.

Ἑρμαΐζω, ομαι, Mercurium imitor. Ab Ἑρμῆς.

Ἑρμαϊκός, ή, όν, Mercurialis. Ab eod.

Ἕρμαιον, ο, τό, lucrum insperatum. ideo, quod id Mercurii donum habebatur. Ab seq.

Ἕρμαιος, ο, ὁ, ἡ, vel Ἑρμαῖος, αία, αῖον. Mercurialis. Hinc τὰ Ἑρμαῖα, ων, Mercurii sacra.

Ἕρμακες, (quasi ab ἕρμαξ) saxa mari latentia. 2) cumuli lapidum. Ab ἑρμάζω.

Ἑρμάριον, τό, hermula, parva herma. Etym. M.

Ἑρμᾶς, ᾶ, ὁ, Hermas, pro Ἑρμόδωρος, Hermodorus. Nomeo viri. Ab Ἑρμῆς.

Ἑρμάς, άδος, ἡ, scopulus occultus in mari. Ab ἕρμα. v. ἕρμακες.

Ἕρματις, εως, ἡ, saburra, vel quod saburræ loco ad stabiliendam justo pondere navem adhibetur. Ab ἑρμάζω.

Ἕρμασμα, ατος, τό, idem & ab eod.

Ἑρματίζω, f. ίσω, saburro, saburra onero. 2) fulcio, stabilio. Ab ἕρμα.

Ἑρματίτης, ὁ, fulciens, stabiliens. Ab eod.

Ἑρμαφρόδιτος, ου, ὁ, Hermaphroditus, filius Veneris & Mercurii. 2) semimas, ambigui sexus, hermaphroditus, androgynus. Ex Ἑρμῆς & Ἀφροδίτη, *Venus*.

Ἑρμάων, ωνος, ὁ, Mercurius.

Ἑρμέας, ου, ὁ, idem.

Ἑρμείας, ου, ὁ, idem.

Ἑρμείδιον, α, τό, Dim. ab Ἑρμῆς.

Ἑρμηνεία, ας, ἡ, interpretatio, i. e. vocabulum, modus loquendi, i. e. exprimendæ notionis, apud Gramm. & Philos. 2) genus orationis, ap. Rhet. 3) in Eccl. N. T. facultas interpretandi ea, quæ alius peregrina lingua pronunciasset. A seq

Ἑρμηνεύς, έως, ὁ, interpres, i. e. qui explicat & enarrat verbis v. c. antiquitates & quæ spectantur in templis, aliisque locis. Ab Ἑρμῆς, Mercurius, qui est interpres Deorum. (vel ab ἑρμὸς, idem quod εἱρμὸς, *sermo*, quod ipsum ab illo manavit.)

Ἑρμήνευμα, ατος, τό, interpretamentum, interpretatio. Ab ἑρμηνεύω.

Ἑρμηνευτής, ᾶ, ὁ, interpres. 2) historicus.

Ἑρμηνευτικός, ή, όν, ad interpretationem pertinens, vel aptus. Hinc ἡ ἑρμηνευτική, ῆς, sc. τέχνη, ars interpretandi.

Ἑρμηνεύω, f. εύσω, interpretor, explico. 2) dicitur & de historicis. 3) propono, demonstro, doceo.

ἙΡΜΗ͂Σ, οῦ, ὁ, Mercurius. (ab illa vi, qua præstare ferebatur, verba apte conferendi, & animos copulandi.)

Ἑρμίδιον, τό, parva herma.

Ἑρμίν, vel ἑρμίς, ῖνος, ὁ, fulcrum tori. Ab ἕρμα.

Ἑρμογλυφεῖον, α, τό, officina ejus, qui Mercurii statuas sculpit. A seq.

Ἑρμογλυφεύς, έως, ὁ, qui Mercurii statuas sculpit. 2) statuarius quivis. Ex ἑρμῆς & γλύφω, *sculpo*.

Ἑρμογλυφικός, ή, όν, ad statuarum confectionem pertinens. Hinc ἡ ἑρμογλυφική, ῆς, sc. τέχνη, ars statuaria.

Ἑρμογλύφος, ου, ὁ, idem quod ἑρμογλυφεύς.

Ἑρμοκοπίδης, ο, ὁ, qui mutilat statuas Mercurii. Ex ἑρμῆς & κόπτω, *amputo*.

Ἑρμόπαν, ανος, ὁ, Pan. Ex Ἑρμῆς, *Mercurius*, & Πᾶν, *Pan*, qui a Mercurio fingitur genitus.

Ἑρνεσίπεπλος, ον, frondibus velatus. Ex ἔρνος & πέπλος.

Ἑρνοκόμος, ου, ὁ, ἡ, qui plantas educat & curat, hortulanus. E seq. & κομέω, *curo*.

ἝΡΝΟΣ, εος, τό, planta, germen. 2) ramus. 3) homo formosus, scita statura. Unde

Ἑρνώδης, εος, ὁ, ἡ, similis plantæ vel germini. 2) ramosus.

Ἑρξίης, ο, ὁ, coercitor. Herodotus. Ab εἴργω.

Ἐρόεις, όεσσα, όεν, *Gen.* εντος, όεσσης, εντος, amabilis. Ab ἐράω.

Ἔρομαι, f. ἐρήσομαι, interrogo, rogo, inquiro. Ab ἔρω antiquo, pro εἴρω, *dico*.

Ἔρος, α, ὁ, amor. Unde ἔρως.

Ἑρπάκανθα, ης, ἡ, herpacantha, genus herbæ. Ex ἕρπω & ἄκανθα, *spina*.

Ἑρπετόδηκτος, ου, ὁ, ἡ, morsus seu ictus a serpente. Ex ἑρπετόν n. 2. & δάκνω, *mordeo*.

Ἑρπετός, ή, όν, reptilis. τὸ ἑρπετόν, *subst.* bestia quævis. 2) serpens, *maxime*. Ab ἕρπω.

Ἑρπετώδης, εος, ὁ, ἡ, qui est naturæ reptilis. A præc.

Ἑρπηδών, όνος, ὁ, idem quod sequens ἕρπης.

Ἕρπης,

Ἕρπης, ητος, ὁ, morbus a ferpendo dictus, eo, quod per corpus ferpit, eftque tumor e bile puriore ortus, cum exulceratione. Ab ἕρπω, ferpo.
Ἑρπαστὴς, ῦ, ὁ, qui reptat. Ab eod.
Ἑρπαστικὸς, ή, όν, reptilis. Ab eod.
Ἑρπετώδης, εος, ὁ, ἡ, repens, ferpens. 2) vim ferpendi habens, ad ferpendum aptus. Ab eodem.
Ἑρπις, vinum apud Ægyptios.
Ἑρπετὸς, ή, όν, per fine. pro ἑρπυστός.
Ἑρπύζω, f. ύσω, ferpo. Ab ἕρπω.
Ἕρπυλλον, ου, τὸ, ferpillum, herba. Ab eod.
Ἑρπυσμὸς, ῦ, ὁ, repratio. Ab ἑρπύζω.
Ἑρπυστὴρ, ῆρος, ὁ, qui reptat. Ab eod.
Ἑρπυστὴς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἑρπυστικὸς, ή, όν, reptilis, rependi vim habens.
Ἕρπω, repo, ferpo. 2) poet. eo, vado. 3) lente & paulatim propagor.
Ἕρρανος, ου, ὁ, aries, f. aper, ut aliis placet. ap. Lycophr. v. ἔρρωος.
Ἐῤῥαθυμημένως, Adv. per inertiam, fegniter. A perf. verbi ῥαθυμέω, inertiæ indulgeo.
Ἐῤῥιγέω, ῶ, fut. ήσω, algeo. aor. 1. ἐνεῤῥίγησα. Ab ἐν & ῥιγόω.
Ἐῤῥιγω, horreo, cum horrore trepido. Ab ἐῤῥίγω, Perf. Med. a ῥιγέω, rigeo.
Ἔῤῥινον, ου, τὸ, medicamentum purgando capiti naribus infufum. Ex ἐν & ῥὶν, nafus.
Ἔῤῥιψις, εως, ἡ, proftratio & dejectio corporis. Ex ἐν & ῥίψις, projectio. (nifi eft a 2. perf. paff. ἐῤῥίφθαι.)
Ἐῤῥυθμισμένως, Adv. apte, concinne. A ῥυθμίζω, fingo.
Ἔῤῥυθμος, ον, concinnus, aptus. Ex ἐν & ῥυθμός.
ἘΡ'Ρ'Ω, proprie, eo, vado. 2) ægre eo, dolens & adflictus eo. 3) inaufpicato, & cum pernicie accedo. 4) abeo in malam rem, facefſo in malam crucem. 5) pereo, intereo, perfum eo.
Ἐῤῥωμένως, Adv. robufte, fortiter. Hinc ἐῤῥωμενέστερον, & ἐῤῥωμενεστέρως, fortius. Ab ἐῤῥωμένος, quod eft a ῥώννυμι, corroboro.
ἘΡ'Ρ'ΩΟΣ, ῦ, ὁ, aper. 2) aries. v. ἔῤῥανος.
Ἑρσαῖος, αία, αῖον, rofcidus, rore imbutus. A fq.
Ἕρση, vel ἔρση, ης, ἡ, ros. 2) dicitur, ut δρόσος, ad exprimendam teneritudinem alicujus rei, ut agni, graminis, lanuginis.
Ἑρσήεις, ήεσσα, ῆεν, torulentus, rofcidus. Ab ἕρση.
Ἕρσην, ενος, ὁ, mas. Jonice pro ἄρσην.
Ἕρσις, vel ἔρσις, εως, ἡ, nexus, plexus, religatio. Ab εἴρω, necto.
Ἑρσώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod ἑρσήεις.
Ἐρυγγάνω, eructo. Ab ἐρεύγω.
Ἐρυγὴ, ῆς, ἡ, ructus, eructatio. Ab eod.
Ἐρυγμαίνω, eructo. Ab ἐρυγμός.
Ἐρυγματώδης, εος, ὁ, ἡ, ructus movens. Eb eod.
Ἐρύγμηλος, ου, ὁ & ἡ, graviter boans. 2) eructans cibos. Ab eod.
Ἐρυγμὸς, ῦ, ὁ, ructus, eructatio. Ab ἐρεύγω.
Ἐρυθαίνω, rubefacio. ἐρυθαίνομαι, rubeo. Ab ἔρευθος, τὸ, rubor.
Ἐρύθημα, ατος, τὸ, rubor. 2) verecundia. A præc.
Ἐρυθριάω, ῶ, rubeſco. Ab ἔρευθος.
Ἐρυθραίνω, rubefacio. Ab ἐρυθρός.
Ἐρυθραῖος, αία, αῖον, ruber. Ab eod.
Ἐρύθρημα, ατος, τὸ, rubor. Ab eod. Sed præſtat ἐρύθημα.
Ἐρυθρῖνος, ου, ὁ, rubicundus, ruber. Ab eod.
Ἐρυθρίασις, εως, ἡ, rubor, pudor. Ab feq.
Ἐρυθριάω, ῶ, f. άσω, erubeſco, rubore ſuffundor.
Ἐρυθρῖνος, vel ἐρυθρινός, rubellio, piſcis nomen.
Ἐρύθρινον, τὸ, malagmatis nomen, apud Æginetam.
Ἐρυθροβαφὴς, ὲς, rubro colore tinctus. Ab ἐρυθρὸς & βάπτω, tingo.
Ἐρυθρόγραμμος, ου, ὁ, ἡ, rubris lineis diſtinctus. Ex eod. & γραμμὴ, linea.
Ἐρυθροδάκτυλος, ον, rubros habens digitos.
Ἐρυθρόδανον, ου, τὸ, rubia, herba, qua tinguntur lanæ. Ab ἐρυθρός.
Ἐρυθροδανωκόκκιον, apud Hefych. rubia, coccinea, tincta rubiæ radice; quaſi ab ἐρυθροδανωτόν. A præc.
Ἐρυθροειδὴς, έος, ἡ, vel ἐρυθροειδὲς, tunica teſtium & vaſorum ſpermaticorum, ubi extra ventrem proceſſere, quia rubet.
Ἐρυθροκάρδιος, ου, ὁ, ἡ, rubro corde præditus.
Ἐρυθρόκομος, ου, ὁ, ἡ, qui rubris eſt comis.
Ἐρυθροποίκιλος, ον, rubro ſparſus.
Ἐρυθρόπους, οδος, ὁ, ἡ, cui pedes rubent.
Ἐρυθρὸς, ρὰ, ρὸν, ruber. Ab ἔρευθος.
Ἐρυθρόστικτος, ον, rubris maculis diſtinctus.
Ἐρυθρότης, ητος, ἡ, rubedo. Ab ἐρυθρός.
Ἐρυθρόχροος, ὁ & ἡ, ruber; rubro colore infectus. Ex ἐρυθρὸς, & χρόα, color.
Ἐρυθρόχρως, ωτος, ὁ & ἡ, rubram cutem habens.
Ἐρυθρώδης, ες, rubicundus. Ab ἐρυθρός.
Ἐρυκακέω, & ἐρυκάνω, coerceo. Hom. ἠρύκακε. ἐρυκακέειν. ἐρυκάνοι. A feq.
ἘΡΥΚΩ, f. ξω, inhibeo, contineo. 2) ſervo.
Ἔρυμα, ατος, τὸ, tutamen, præſidium, propugnaculum.
Ἐρυμάτιον, ου, τὸ, Dim. a præc.
Ἐρυμνόνωτος, ου, ὁ, ἡ, dorſum habens munitum ſeu loricatum. A ſeq. & νῶτος.
Ἐρυμνὸς, ή, όν, munitus, tutus. Ab ἐρύω.
Ἐρυμνότης, ητος, ἡ, munitio, munimentum. A præc.
Ἐρυμνόω, ῶ, f. ώσω, munio. Ab eod.
Ἐρυσάρματος, ου, ὁ, ἡ, currum trahens. Hom. ἐρυσάρματες ἵπποι pro ἐρυσάρματοι per metaplaſmum. Ex ἐρύω & ἅρμα, currus.
Ἐρυσιάζω, pignoris loco capio. A ῥυσιάζω.
Ἐρυσιβάω, ῶ, æruginem creo. ἐρυσιβᾷ, ærugine laborat. A ſeq.
Ἐρυσίβη, ης, ἡ, rubigo, vitium ex aere ſuperveniens ſegetibus. Ab ἔρευθος, rubor.
Ἐρυσιβόομαι, ῦμαι; ἐρυσιβᾶται, ærugine vitiatur. A præc.
Ἐρυσίθριξ, χος, ὁ, ἡ, cui rufi ſunt capilli. 2) qui capillos diſtrahit. Ex ἐρυθρὸς vel ἐρύω, & θρὶξ, capillus.
Ἐρύσιμον, ου, τὸ, eryſimum, herba. Ab ἐρύω.
Ἐρυσίπελας, ατος, τὸ, tumor e tenui ferventique ſanguine ortus, ignis ſacer, Eryſipelas. Ex ἐρύω & πέλας, prope, vel in vicinia, unde etiam vicinitraha, & vicinirubia dicitur.
Ἐρυσιπελατώδης, εος, ὁ, ἡ, eryſipelatis ſpeciem habens in ignem ſacrum vergens. A præc.
Ἐρυσίπτολις, ιος, ὁ, ἡ, cuſtos urbis.
Ἐρυσίσκηπτρον, Eryſiſceptrum, frutex ſpinoſus, alio nomine dictus ἀσπάλαθος.
Ἐρυστὸς, ή, όν, tractilis. 2) tractus. Ab ἐρύω.
Ἐρυτὴρ, ῆρος, ὁ, qui ſalvum & incolumem reddit. A ſeq.
ἘΡΥ'Ω, f. ύσω, traho. 2) cuſtodio. 3) vito.
Ἔρφος, ου, ὁ, pellis. Nicander. Ab ἐρέφω, tego. v. ὄροφος.
Ἑρχατος, ου, ὁ, ſepes, ſeptum, murus. Ab εἴργω.
Ἑρχατάω, ῶ, f. ήσω, obſepio, concludo, ἐρχατόωντο, apud Homerum.
Ἔρχομαι, f. ἐλεύσομαι, aor. 2. ἤλυθον, per Sync. ἦλθον, Perf. ἐλήλυθα, venio, eo. 2) adgredior, incipio.

cipio. 3) invado, impetum facio, persequor. 4) abeo. 5) *part.* ἐλθὼν, *indicat* studium, festinationem, ut ἰὼν. 6) usus alios elegantiores hujus verbi Grammatici tradunt.

Ἕρψις, εως, ἡ, reptatio. Ab ἕρπω, *repo*.

Ἐρωδιὸς, & ἐρωδιὸς, ardea. A seq.

ἘΡΩΔΙΟΣ, ῦ, ὁ, idem.

ἘΡΩΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, eo. 2) fluo. 3) impetu feror. *Contra* 4) cesso. 5) retrocedo. *Hinc* 6) impello. 7) inhibeo.

Ἐρωὴ, ῆς, ἡ, impetus. 2) cessatio. 3) retrocessio. 4) fuga. A praec.

Ἐρωμανὴς, έος, ὁ, ἡ, amore insaniens. 2) amatorius. Ex ἔρως & μαίνομαι, *insanio*.

Ἐρωμανία, ας, ἡ, amoris insania, perditus & insanus amor. A praec.

Ἐρωμανῶς, *Adv.* insano & furioso amore. Ab eod.

Ἐρωμένη, ης, ἡ, amica. Ab ἐρᾶν, *amare*.

Ἐρωμένιον, ου, τὸ, scortulum. Dim. praec.

Ἐρώμενος, ὁ, amasius.

Ἔρως, ωτος, ὁ, amor, quo prosequimur aliquem. 2) Cupido, Amor, Deus amoris. 3) amor quivis. Ab ἐράω.

Ἐρωτάριον, ου, τὸ, parvus Cupido. Dim. praec.

ἘΡΩΤΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, interrogo, rogo, sciscitor. 2) oro, precor. 3) ἐρωτᾷν λόγον, est proponere captiosas quaestiones, e quibus concessis conclusiunculae ducantur, deinde argumentari.

Ἐρώτημα, ατος, τὸ, interrogatio, quaestio. A pr.

Ἐρωτηματίζω, f. ίσω, interrogo. A praec.

Ἐρωτηματικὸς, ἡ, ὸν, interrogatorius, interrogativus, qui per interrogationem effertur. 2) ad interrogationem pertinens. Ab eod.

Ἐρωτηματικῶς, *Adv.* interrogative.

Ἐρωτημάτιον, ου, τὸ, interrogatiuncula. Dim.

Ἐρώτησις, εως, ἡ, interrogatio. 2) quaestio. 3) propositio. Ab ἐρωτάω.

Ἐρωτίδια, ων, τὰ, Amoris festum. Ab ἔρως.

Ἐρωτικὸς, ἡ, ὸν, amatorius, ad amorem pertinens, ab amatore proficiscens. 2) in amorem valde propensus. 3) rerum ad amorem pertinentium peritus. Hinc τὰ ἐρωτικὰ, ῶν, scil. ἱερὰ, sacrum, solemnia Amoris. Ab eod.

Ἐρωτικῶς, *Adv.* amatorie. A praec.

Ἐρώτιον, ου, τὸ, parvus Cupido. 2) imaguncula Cupidinis. Dim. ab ἔρως.

Ἐρωτὶς, ίδος, ἡ, amicula, scortillum. Ab eod.

Ἐρωτογράφος, ὁ, scriptor historiae amatoriae, vel carminis amatorii. Ex eod. & γράφω.

Ἐρωτοδιδάσκαλος, ου, ὁ, ἡ, artem amandi, seu amoris praecepta tradens.

Ἐρωτόληπτος, ου, ὁ, ἡ, amore acri captus. Ex ἔρως & λαβεῖν.

Ἐρωτοληψία, ας, ἡ, libido, perditus amor, quo quis captus est. Ex iisd.

Ἐρωτομανέω, ῶ, f. ήσω, furiose amo. Ab seq.

Ἐρωτομανὴς, έος, ὁ, ἡ, perdite & furiose amans. Ex ἔρως & μαίνομαι, *furo*.

Ἐρωτομανία, ας, ἡ, furiosus amor. A praec.

Ἐρωτοπαίγνιον, ου, τὸ, poema, quo lusus amatorius continetur, ut Musaei, &c.

Ἐρωτοπλάνης, ου, ὁ, ἡ, amorem fallens, ab amore avocans. Ab ἔρως & πλανάω.

Ἐρωτοπλοέω, ῶ, in amore versor. Ex eod. & πλόος, *navigatio*.

Ἐρωτοποιέομαι, οῦμαι, ad amorem allicio.

Ἐρωτοτόκος, ου, ὁ, ἡ, amorem pariens. Ex ἔρως & τίκτω, *pario*.

Ἐρωτοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, amorem alens. Ex eod. & τρέφω, *nutrio*.

Ἐρωτύλος, ου, ὁ, amatorculus, parvus amator. Ab ἔρως.

Ἐς, *Praepos.* pro εἰς, quod videndum. NB. *Verba ab ἐς pro εἰς incipientia apud Poetas, Atticos & Jonas quaere in εἰς*, ut

Ἐσαγγέλλω, vide εἰσαγγέλλω.

Ἐσάπαξ, *Adv.* semel.

Ἐσαεὶ, *Adv.* ad hoc usque tempus.

Ἐσαρτίζω, f. ίσω, insero, immitto.

Ἐσαφάσσω, idem quod sequens

Ἐσαφάω, & -άομαι, immitto manum, contrectandi caussa.

Ἐσηθέω, f. ήσω, infundo, instillo.

Ἐσηλυσία, ἡ, introitus.

Ἐσθημα, ατος, τὸ, vestimentum: quasi ab ἐσθέω pro ἕω, *induo*.

Ἐσθημάτιον, ίου, ίοις, vestitus. Ab eod.

Ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, vestis, vestimentum. Ab ἕω, *induo*.

Ἔσθησις, εως, ἡ, vestitus. Ab inus. ἐσθέω.

Ἐσθίω, edo, comedo. 2) absumo. Ab ἔσθω.

ἘΣΘΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, bonus. 2) probus. 3) frugi, utilis. 4) strenuus, fortis. 5) peritus.

Ἐσθλότης, ητος, ἡ, bonitas. 2) strenuitas. A praec.

Ἔσθλωμα, ατος, τὸ, factum strenue, facinus praeclarum. quasi ab ἐσθλόω.

Ἔσθος, ους, τὸ, vestis. Ab ἕω, *induo*.

ἘΣΘΩ, edo, comedo.

Ἐσιππάζω, equo ingredior.

Ἐσκεμμένως, *Adv.* considerate, diligenter. A σκέπτομαι, *considero*.

Ἐσλὸς, *Dorice* pro ἐσθλὸς. Pind.

Ἑσμὸς, s. ἑσμὸς, ῦ, ὁ, examen apum. 2) copia quaevis, multitudo, ut lactis, ovium, servorum &c. Ab ἕω, *mitto*.

Ἐσοιδαίνω, intus tumesco.

Ἐσοπτρίζομαι, in speculum inspicio.

Ἑσπέρα, ας, ἡ, vespera. 2) hora vespertina. 3) occidens, occidentalis mundi pars. Hinc ἑσπέρας vel πρὸς ἑσπέρας, vesperi. Ab ἕσπερος.

Ἑσπερία, ας, ἡ, occasus, occidens. 2) Hesperia. A praec.

Ἑσπερίζω, f. ίσω, vesperi edo. Ab eod.

Ἑσπερινὸς, ἡ, ὸν, vespertinus. Ab eod.

Ἑσπέριος, ου, ὁ & ἡ, vel ἑσπέριος, ία, ιον, vespertinus, vesperi accedens. 2) occidentalis.

Ἑσπερὶς, ίδος, ἡ, occidua, occidentalis, herba quaedam, noctu fragrantius, quam interdiu spirans. Ἑσπερίδες vero sunt Hesperides, *Deae*.

Ἑσπέρισμα, ατος, τὸ, vespertinus cibus. Ab ἑσπερίζω.

ἙΣΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, vesper, hesperus, stella Veneris, quae Hesperus dicitur, solem sequens, Phosphorus solem antecedens. 2) vespera. 3) vespertinus. 4) occidentalis, occidentem spectans.

Ἐσπευσμένως, *Adv.* festinanter. A σπεύδω.

Ἐσπουδασμένως, *Adv.* bona fide, serio. Ab ἐσπουδασμένος, quod est a σπουδάζω.

Ἐσσὴν, ῆνος, rex.

Ἔσσον, ου, τὸ, vestimentum. Ab ἕω, *induo*.

Ἐσσυμένως, *Adv.* cum impetu, cum studio. Ab ἐσσυμένος, quod est a σεύω.

Ἔστε, *Adv.* donec. Ex ἐς pro εἰς & τε.

Ἐστενωμένως, *Adv.* anguste, arcte. Ab ἐστενωμένος, quod est a στενόω, *in arctum cogo*.

Ἑστήκω, f. ἑστήξομαι, sto, persto, constanter sto. Ab ἕστηκα, quod est Perf. ab ἵστημι.

ἙΣΤΙ'Α, ας, ἡ, focus, lar. 2) domus. 3) ara. 4) asylum. 5) Vesta, *Dea*. 6) sedes, v. c. imperii.

Ἑστια-

Ἑ'στίαμα, ατος, τὸ, epulum. Ab ἑστιάω.

Ἑ'στιαρχέω, de domino ædium, item Diis, ut laribus, Vesta &c. ab ἑστίαρχος, ex ἑστία & ἄρχω, quod ap. Hesych. pro ἑστιοῦχος reponunt Is. Voss. & J. Jensius.

Ἑ'στιὰς, ἄδος, ἡ, Vestalis. Ab ἑστία.

Ἑ'στίασις, εως, ἡ, epulatio, convivatio. 2) epulum, convivium. 3) animi pabulum. Ab ἑστιάω.

Ἑ'στιατήριον, ου, τὸ, locus, in quo convivium instituitur. Ab eodem.

Ἑ'στιάτωρ, ορος, ὁ, qui convivium præbet. A seq.

Ἑ'στιάω, ῶ, f. άσω, lare vel domo excipio. 2) convivio excipio. 3) agito convivia. 4) convivio celebro. 5) pasco animum, oblecto. Ab ἑστία.

Ἑ'στιοπάμων, ονος, ὁ, pater familias, domus dominus. Ex ἑστία & πάω, possideo.

Ἑ'στιοῦχος, ὁ, ἡ, domus custos. Ex eod. & ἔχω.

Ἑ'στιτρώσκω, vulnero.

Ἑ'στιῶτις, ἡ, domestica. Ab ἑστιάω.

Ἑ'στωρ, ορος, ὁ, clavus temonis. Ab ἕω, mitto.

Ἑ'σύστερον, Adv. postea.

Ἑ'σφαλμένως, Adv. imperite, prave, perperam. A σφάλλω.

Ἑ'σφλασις, εως, ἡ, depressio mediæ rei, v. c. ossis. A seq.

Ἑ'σφλάω, medium v. c. os deprimo, tundo, ut desidat, ap. Hipp. pro ἐσθλάω vel εἰσθλάω.

ἘΣΧΑ'ΡΑ, ας, ἡ, focus & craticula in foco. 2) focus, s. craticula in ara. 3) ara, in primis heroum. 4) vagina cerebri. 5) basis ex arrectariis & transversariis compacta. 6) pars balnei. 7) pudendum muliebre. 8) crusta, ex adustione vulneri adhærens.

Ἐ'σχαρεὺς, έως, ὁ, qui foco præest in navi. A pr.

Ἐ'σχαρεὼν, ῶνος, ὁ, focus. Ab eod.

Ἐ'σχάριον, ου, τὸ, foculus. 2) craticula. 3) acerra, turibulum. 4) basis, fundamenta v. c. turris, aliusve ædificii. Ab eod.

Ἐ'σχάριος, ου, ὁ, ἡ, ad focum pertinens. Ab eodem.

Ἐ'σχαρὶς, ίδος, ἡ, idem quod ἐσχάριον. Ab eod.

Ἐ'σχαρίτης, ου, ὁ, Epith. panis, coctus in foco. Ab eod.

Ἐ'σχαρόπεπτα, τὰ, cocta in foco. Ex eod. & πέπτω, coquo.

Ἐ'σχαρόω, ῶ, crusta obduco, in crustas erumpere facio. Unde Perf. ἐσχαρωμένα ἕλκη, incrustata vulnera. Ab eod.

Ἐ'σχάρωσις, εως, ἡ, incrustatio. A pr.

Ἐ'σχαρωτικὸς, ἡ, ὸν, crustas inducens. Ab eod.

Ἐ'σχατάω, f. άσω, extremus, s. ultimus sum. 2) in extremis finibus, seu oris situs sum. Ab ἔσχατος.

Ἐ'σχατιὰ, ᾶς, ἡ, ultimæ cujusque rei partes, ut extrema membra, extremitates membrorum in corpore, ultimæ territorii partes in montes, mare aut flumen desinentes. 2) agri privatorum suis terminis distincti & separati, iidemque remotiores, & finibus territorii, vel mari montibusque proximi. 3) extrema pars & finis territorii. 4) explicatur etiam per solitudinem ap. Hes.

Ἐ'σχατιάω, ῶ, f. άσω, in extrema parte sum.

Ἐ'σχατίζω, f. ίσω, extremus s. ultimus sum. 2) tardo. Ab ἔσχατος.

Ἐ'σχάτιος, ου, ὁ, ἡ, ultimus. Ab eod.

Ἐ'σχατογήρως, &

Ἐ'σχατόγηρως, & -ος, extremam senectutem agens, decrepitus.

Ἐ'σχατόεις, όεσσα, όεν, ultimus, postremus, in ultimis finibus situs. A seq.

ἘΣΧΑΤΟΣ, άτη, ατον, ultimus, postremus. 2) summus.

Ἐ'σχάτως, Adv. extreme. 2) summe, ita, ut nihil supra sit, sed in deteriorem partem, ut ἐσχάτως διακείμενος, ad ultima redactus. A pr.

Ἐ'σχηματισμένως, Adv. figurate. A σχηματίζω.

Ἔ'σω, Adv. intra. Ab εἰς.

Ἔ'σωθεν, Adv. intrinsecus. A pr.

Ἐ'σώτατος, άτη, ατον, intimus, penitissimus. Superl. ab ἔσω.

Ἐ'σωχὰς, άδος, ἡ, excrescentia in ano s. tuberculum, sed intus latens, cui opponitur ἐξωχὰς, quod extra & foris est, ap. Hipp. Ab eod.

ἘΤΑ'ΖΩ. f. άσω, examino, inquiro, scrutor. In compositione usitatius. v. ἐξετάζω.

Ἑ'ταίρα, ας, ἡ, amica. 2) meretrix. Ab ἑταῖρος.

Ἑ'ταιρεία, ας, ἡ, societas, sodalitas, clientela. 2) factio. 3) fornicatio. A seq.

Ἑ'ταιρεῖος, εία, εῖον, sodalitius. 2) qui sodalitatibus præest. 3) meretricius. Ab ἑταῖρος.

Ἑ'ταιρεύω, f. εύσω, societatem ago, in societate versor. 2) meretricor. Ab eod.

Ἑ'ταιρέω, ῶ, f. ήσω, prostituo me, mereo. ἡταιρηκὼς, perf. part. qui meruit, sese prostituit. Ab eod.

Ἑ'ταιρήη, ης, ἡ, Ion. pro ἑταιρεία, quod v.

Ἑ'ταιρήϊος, ΐη, ήϊον, Ion. idem quod ἑταιρεῖος.

Ἑ'ταίρησις, εος, ἡ, impudicitia. Ab ἑταιρέω.

Ἑ'ταιρία, ας, ἡ, sodalitium. Ab ἑταῖρος.

Ἑ'ταιρίδεια, ων, τὰ, festum in honorem Jovis sodalitii celebrari solitum. A pr.

Ἑ'ταιρίζω, sodalem reddo, mihi adjungo, consocio; & ἑταιρίζομαι, sodalis fio. 2) opitulor. Ab ἑταῖρος.

Ἑ'ταιρικὸς, ἡ, ὸν, sodalitius. 2) meretricius.

Ἑ'ταιρικῶς, Adv. meretricio more.

Ἑ'ταίριος, ία, ιον, idem quod ἑταιρικός.

Ἑ'ταιρὶς, ίδος, ἡ, scortum, meretrix.

Ἑ'ταιρισμὸς, οῦ, ὁ, vita meretricia. Ab ἑταιρίζω.

Ἑ'ταιριστὴς, οῦ, ὁ, scortator. Ab eod.

Ἑ'ταιρίστρια, ας, ἡ, meretrix. A pr.

ἙΤΑΙ'ΡΟΣ, ου, ὁ, sodalis. 2) familiaris. 3) socius. 4) administer, adjutor. 5) nomen, quo compellamus non satis notum. 6) discipulus. 7) commilito.

Ἕ'ταρος, ου, ὁ, idem quod ἑταῖρος.

Ἔ'τασις, εως, ἡ, inquisitio, examen. Composita usitata. Ab ἐτάζω.

Ἐ'τασμὸς, οῦ, ὁ, inquisitio. 2) tormenta. In compositione usitatum. Ab eod.

Ἐ'τήσιος, ια, ιον, annuus. Ab ἔτος.

Ἐ'τεοδμὼς, ῶος, ὁ, fideliter serviens, ita serviens, ut bonum servum decet. Ex ἐτεὸς & δμώς.

Ἐ'τεόκριθον, ου, τὸ, genuinum hordeum, hordei genus, quod nunquam vitiatur. Ab sq. & κριθὴ, hordeum.

Ἐ'τεὸς, ὰ, ὸν, verus. Adv. ἐτεὸν, vere. Ab ἔτος.

Ἐ'τεραλκέως, -ῶς, Adv. ancipiti marte. A seq.

Ἐ'τεραλκὴς, έος, ὁ, ἡ, dubius, anceps, q. d. anceps robur. Reperitur & ἑτερολκής. Ex ἕτερος & ἀλκὴ, vel ἕλκω.

Ἐ'τεραχθὴς, ὲς, alteri parti gravis: in alteram partem incumbens. Ab ἄχθος, onus.

Ἑ'τέρῃ, Adv. Ion. alia via. alia ratione, alio modo. (scil. ὁδῷ, γνώμῃ, βουλῇ &c.)

Ἑ'τερήμερος, ου, ὁ, ἡ, qui alternis diebus aliquid facit, patitur, venit &c. 2) vicissim & mutuas sortes habens, per dies variatus. Ex ἕ. & ἡμέρα.

Ἑ'τεροβαρὴς, ἡ, alterius partis favor s. studium. A βαρέω.

Ἑ'τε-

Ἑτεροβουλία, ἡ, consilii mutatio. A βουλή.

Ἑτερογάστριος, ον, ab alia matre natus. Ab γαστήρ.

Ἑτερογενὴς, έος, ὁ, ἡ, alienigena. 2) alterius & diversi generis. A γένος.

Ἑτερογλαυκος, α, ὁ, ἡ, altero oculo cæsius.

Ἑτερόγλωσσος, vel ἑτερόγλωττος, ου, ὁ, ἡ, qui alterius & diversæ linguæ est. 2) lingua ipsa diversa & peregrina. Ex ἕ. & γλῶσσα.

Ἑτερόγναθος, ου, ὁ, ἡ, utrisque mandibulis avide comedens. 2) edax. 3) qui duro ore est.

Ἑτερογνωμοσύνη, ης, ἡ, diversa sententia. A sq.

Ἑτερογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, qui alterius, seu diversæ est sententiæ. Ex ἕ. & γνώμη.

Ἑτερόγονος, α, ὁ, ἡ, e vario genere natus. Ex ἕ. & γονή.

Ἑτεροδαχνέω, (f. δήξω), alios comedo, vero.

Ἑτεροδιδασκαλέω, ῶ, f. ήσω, diversam doctrinam doceo. Ex ἕ. & διδάσκαλος.

Ἑτεροδοξέω, ῶ, f. ήσω, alterius sum opinionis, orthodoxis non adsentior. Ab ἑτερόδοξος.

Ἑτεροδοξία, ας, ἡ, opinio diversa. 2) opinio prava. A seq.

Ἑτερόδοξος, ου, ὁ, ἡ, qui alterius est opinionis. 2) qui alterius est sectæ. Ex ἕ. & δόξα.

Ἑτεροεθνὴς, έος, ὁ, ἡ, qui diversæ est gentis. Ex ἕ. & ἔθνος, *gens*.

Ἑτεροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, qui diversæ est speciei. Ex ἕ. & εἶδος, *species*.

Ἑτερόζηλος, α, ὁ, ἡ, qui alio studio ducitur, alia sectans.

Ἑτεροζήλως, *Adv.* iniquo, alieno animo, animo erga aliam partem magis adfecto. A pr.

Ἑτεροζυγέω, ῶ, f. ήσω, diversa animalia jungo ut bovem & equum. 2) adjungor alienigenis.

Ἑτερόζυγοι, quibus in jugo non convenit. Ab ἕτερος & ζυγὸς, *jugum*.

Ἑτερόζυγος, Phocyl. σταθμὸς ἑτερόζυγος, statera in alteram partem inclinans. 2) de animalibus, est diversi generis. οἱ ὁ.

Ἑτεροθαλὴς, έος, ὁ, ἡ, qui altera tantum ex parte viret, vel altero ramo. 2) cujus pater vel mater tantum vivit. Ex ἕ. & θάλλω, *vireo*.

Ἑτεροθελὴς, έος, ὁ, ἡ, qui aliud vult. Ex ἕ. & θέλω.

Ἑτερόθροος, ου, ὁ, ἡ, qui diversæ est linguæ. 3) alienigena.

Ἑτεροῖος, οία, οῖον, alius, dissimilis, diversus a reliquis. Ab ἕτερος.

Ἑτεροιότης, τος, ὁ, dissimilitudo. A pr.

Ἑτεροιόω, ῶ, f. ώσω, immuto. Ab eod.

Ἑτεροίως, *Adv.* alio & diverso modo, aliter, dissimiliter, diverse. Ab eod.

Ἑτεροίωσις, εως, ἡ, alteratio, diversitas, quum rerum qualitates variæ sunt. Ab ἑτεροιόω.

Ἑτερόκαρπος, ον, diversum fructum edens, ut v. c. surculus insitus stirpi, ubi adolevit, diversum fructum effert ab eo, quem stirps ediderat.

Ἑτεροκλινὴς, έος, ὁ, ἡ, versatilis. 2) in alteram partem vergens. Ex ἕ. & κλίνω.

Ἑτερόκλιτον, ου, τὸ, sc. ὄνομα, nomen, quod in diversas declinationes cadit.

Ἑτερόκλιτος, ου, ὁ, ἡ, aliter declinatus, a communi declinandi ratione deflectens. Ex ἕ. & κλίνω, *flecto*.

Ἑτεροκλίτως, *Adv.* aliter declinando. A pr.

Ἑτεροκλονέω, ῶ, f. ήσω, in diversum moveo, vel quatio.

Ἑτεροκρανία, ας, ἡ, dolor alteram cranii, seu capitis partem tentans. Ex ἕ. & κρανίον.

Ἑτερόκωφος, α, ἡ, altera aure surdus.

Ἑτεροκωφέω, ῶ, altera aure surdus sum. A pr.

Ἑτερολεξία, ἡ, ejusdem rei aliis verbis expressio. A λέξις.

Ἑτερόμαλλος, α, ὁ, ἡ, altera parte villosus.

Ἑτερομάσχαλος, ου, ὁ, ἡ, altera tantum parte manuleatus. Ex ἕ. & μασχάλη, *axilla*.

Ἑτερομεγεθέω, ῶ, f. ήσω, inæqualiter cresco. Ex ἕ. & μέγεθος.

Ἑτερομέρεια, ἡ, studium partis alterius. Ab sq.

Ἑτερομερὴς, έος, ὁ, ἡ, qui est alterius partis, in alteram partem inclinans. Ex ἕ. & μέρος.

Ἑτερομήκης, έος, ὁ, ἡ, altera parte longior. Ex ἕ. & μῆκος, *longitudo*.

Ἑτερομήτωρ, ορος, ὁ, frater diversa matre. Ex ἕ. & μήτηρ.

Ἑτερομόλιος, ου, ὁ, ἡ, quo, vel ad quem altera tantum pars venit, vel accedit; ut ἑτερομόλιος δίκη, in qua adversarii non comparuerant. Suid. Ex ἕ. & μολέω, *venio*.

Ἑτερόμορφος, ον, qui formæ diversæ est. Ex ἕ. & μορφή.

Ἑτεροπάθεια, ας, ἡ, alterius partis affectio vel vexatio. Ex ἕ. & πάθος.

Ἑτερόπλοος, *contr.* ἑτερόπλους, ου, ὁ, ἡ, ab altera tantum parte navigationem præbens. ἑτερόπλουν δάνεισμα, pecunia nautica, cujus periculum tantum in unum trajectum, non etiam in reditum præstatur, ut in ἀμφοτερόπλῳ fit. Dicuntur & ἀμφοτερόπλοια, sc. χρήματα, vel δανείσματα.

Ἑτεροπροσωπέω, ῶ, f. ήσω, persona differo. Ab ἑτεροπρόσωπος.

Ἑτεροπροσωπικὸς, ἡ, ὀν, qui alius seu diversæ personæ est. Ab eod.

Ἑτεροπροσωπικῶς, *Adv.* in alia persona.

Ἑτεροπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἑτεροπροσωπικός. A πρόσωπον.

Ἑτερορρεπέω, ῶ, f. ήσω, in alteram partem vergo. A sq.

Ἑτερορρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, in alteram partem vergens, seu inclinans. A ῥέπω, *vergo*.

Ἑτερορροπέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἑτερορρεπέω. A sq.

Ἑτερορρόπης, ας, & ἑτερόρροπος, α, ὁ, ἡ, idem quod ἑτερορρεπής.

Ἑτερόρυθμος, ου, ὁ, ἡ, qui alterius rhythmi est.

Ἕτερος, έρα, ρον, alter. 2) alius. 3) diversus.

Ἑτεροσήμαντος, ον, diversam significationem habens. Ab σημαίνω.

Ἑτερόσκιοι, quorum alterum latus umbram jacit, quorum umbra aut ad septentrionem, aut ad meridiem spectat. Ex ἕ. & σκιά.

Ἑτερόστοιχος, ου, ὁ, ἡ, qui alterius est ordinis & diversæ seriei. Ex ἕ. & στοῖχος.

Ἑτερόστομος, ου, ὁ, ἡ, altera tantum parte aciem habens, ex altera tantum parte acutus. Ex ἕ. & στόμα.

Ἑτερόστροφα, dicuntur metra quædam ab alteratione stropharum, de quibus vid. Hephæst. Ex ἕ. & στροφὴ, *stropha*.

Ἑτεροσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, qui diversæ figuræ est. Ex ἕ. & σχῆμα, *figura*.

Ἑτερότης, ητος, ἡ, diversitas. Ab ἕτερος.

Ἑτερότροπος, α, ὁ καὶ ἡ, alius modi, diversus.

Ἑτερώτης, ὁ, ἡ, unam tantum aurem habens. Ab οὖς pro ὠς, *auris*.

Ἑτερούσιος, α, ὁ, ἡ, qui alterius seu diversæ est essentiæ. 2) alius, diversus. Ex ἕ. & οὐσία, *essentia*.

Ἑτεροφθαλμία, ας, ἡ, vitium, in primis in equis, quum varios habent oculos. A seq.

Ἑτερόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, qui alterum oculum amisit. 2) unoculus. 3) qui habet oculos duplicis coloris, ut alterum nigrum, alterum cæsium.

Ἑτεροφρούρητος, ου, qui ab alio custoditur. A φρουρέω.

Ἑτερόφρων, ονος, ὁ, ἡ, aliter sentiens. Ex ἕ. & φρὴν, *mens*.

Ἑτεροφυὴς, έος, ὁ, ἡ, diversæ naturæ. 2) alibi natus. Ex ἕ. & φυὴ, *natura*.

Ἑτερόφυλος, ου, ὁ, ἡ, qui est ex alia tribu. 2) qui diversæ est gentis, alienigena. 3) qui diversæ est naturæ. A φυλή.

Ἑτεροφωνία, ας, ἡ, diversitas soni s. vocis. A sq.

Ἑτερόφωνος, ου, ὁ, ἡ, aliam & diversam edens vocem. Ex ἕ. & φωνή.

Ἑτεροχροέω, ῶ, f. ήσω, alio & diverso colore sum.

Ἑτεροχροιότης, τος, ἡ, diversitas coloris. A sq.

Ἑτερόχροος, contr. ἑτερόχρους, ου, ὁ, ἡ, discolor, versicolor. Ex ἕ. & χρόα, *color*.

Ἑτερόχρωμος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ex ἕ. & χρῶμα, *color*.

Ἑτερόχρως, idem quod ἑτερόχροος, & ex iisdem.

Ἑτερόω, ῶ, f. ώσω, altero, muto. Ab ἕτερος.

Ἑτέρωθεν, *Adv.* altera ex parte, diversa ex parte. Ab eod.

Ἑτέρωθι, *Adv.* alibi, alio loco. Ab eod.

Ἑτερώνυμος, ου, ὁ, ἡ, diversum nomen habens. Ex ἕ. & ὄνομα.

Ἑτερωνύμως, *Adv.* diverso nomine, non analogice. A pr.

Ἑτέρως, *Adv.* alio modo, aliter, secus. Ab ἕτερος.

Ἑτέρωσε, *Adv.* alteram in partem. 2) alio.

Ἑτέρωσις, εως, ἡ, alteratio. Ab ἑτερόω.

Ἔτης, ου, ὁ, socius, amicus. 2) civis. ἔται, sodales. Hinc ὦ 'τάν, o bone.

Ἐτησίαι, ῶν, οἱ, sc. ἄνεμοι vel αὖραι, si fœmin. est etesiæ, venti anniversarii, qui circa decimum vel duodecimum diem ab ortu caniculæ spirare solent. A seq.

Ἐτήσιος, ου, ὁ, ἡ, anniversarius, annuus. Ab ἔτος.

Ἐτησίως, *Adv.* quotannis. A pr.

Ἐτητυμία, ας, ἡ, veritas. A sq.

Ἐτήτυμος, ου, ὁ, ἡ, verus, verax, probus, ingenuus. Hinc ἐτήτυμον, *Adv.* vere, revera. Ab ἔτυμος.

Ἐτητύμως, *Adv.* vere. A pr.

Ἔτι, *Adv.* adhuc, etiamnum. 2) amplius, præterea. 3) posthac, in posterum. 4) quin, quin etiam. 5) jam, jam nunc. 6) interdum eleganter redundat.

Ἐτνηρὸς, ᾶ, ὸν, pulmentarium e fresis elixisque leguminibus confectum. Ab ἔτνος.

Ἐτνήρυσις, εως, ἡ, trulla, qua puls hauritur. 2) omne instrumentum, quo aliquid hauritur, cochlear, tudicula. A seq.

Ἔτνος, εος, τὸ, puls e leguminibus elixis.

Ἑτοιμάζω, f. άσω, paro, expedio, facio, ut in promtu sit. Ab ἕτοιμος.

Ἑτοιμασία, ας, ἡ, præparatio. 2) basis, sedes firma, fundamentum. 3) promtitudo, alacritas. 4) apparatus ad aliquid agendum, v. c. militaris. A pr.

Ἑτοιμαστὴς, ᾶ, ὁ, apparator, instructor. 2) conciliator. Ab eod.

Ἑτοιμόδακρυς, ὁ, ἡ, qui facile flet. Ex ἕ. & δάκρυ.

Ἑτοιμοθάνατος, ὁ, ἡ, paratus ad moriendum, qui facile moritur.

Ἑτοιμοπονία, ἡ, tolerantia laboris, s. studium laborandi, sed inaniter fere & cum ostentatione. Ab seq. & πόνος, *labor*.

Ἕτοιμος, ου, ὁ, ἡ, promtus, paratus. τὰ ἕτοιμα, quæ jam parta sunt, possessiones.

Ἑτοιμότης, ητος, ἡ, promtitudo, alacritas. 2) apparatus ad rem gerendam. 3) propensio.

Ἑτοιμοτρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, qui facile flectitur. Ex ἕτ. & τρέπω.

Ἑτοίμως, *Adv.* promte, expedite, parate.

Ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐτὸς, ὴ, ὸν, verus. 2) bonus. Ab εἰμὶ, *sum*.

Ἐτὸς, *Adv.* frustra, temere, perfunctorie. Ab eodem. v. ἐτώσιος.

Ἐτυμηγόρος, ου, ὁ, ἡ, veridicus. Ex ἔτυμος & ἀγορεύω, *dico*.

Ἐτυμόδρυς, υος, ἡ, quercus proprie dicta.

Ἐτυμόθροος, contr. ἐτυμόθρους, ου, ὁ & ἡ, verisonus, veridicus.

Ἐτυμολογέω, ῶ, f. ήσω, originem verbi indico. Ab ἐτυμολόγος.

Ἐτυμολογία, ας, ἡ, Etymologia, originis verborum indicatio, notatio. Ab eod.

Ἐτυμολογικὸς, ὴ, ὸν, etymologicus, peritus etymologiarum explicandarum. A præc.

Ἐτυμολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui origines verborum explicat. Ex ἔτυμος & λέγω.

Ἔτυμος, ου, ὁ, ἡ, verus. Hinc ἔτυμον, *Adv.* vere, revera; & τὸ ἔτυμον, origo vocabuli.

Ἐτυμίτης, ητος, ἡ, idem quod ἐτυμολογία. A pr.

Ἐτυμώνιος, ου, ὁ, ἡ, verus. Ab ἔτυμος.

Ἐτύμως, *Adv.* vere. 2) ab origine vocis, secundum originem vocis. Ab eod.

Ἐτωσιοεργὸς, ᾶ, ὁ, ἡ, qui incassum laborat. 2) qui laborem fugit. E sq. & ἔργον.

Ἐτώσιος, ου, ὁ, ἡ, inanis, cassus, inutilis. Ab ἐτὸς, *frustra*.

Ἐτωσίως, *Adv.* frustra. A pr.

Εὖ, *Adv.* bene. 2) recte. 3) facile. 4) feliciter. 5) commode. 6) rite. 7) præclare. 8) pulcre; in Composit. notat. 9) facile; & interdum 10) feliciter. Ab εὖς.

Εὖα, ας, ἡ, Eva. Nomen mulieris Ebr. *vivificans*.

Εὐαγγελίζω, & εὐαγγελίζομαι, læta nuncio. 2) doctrinam Christi annuncio, Euangelium prædico. Ab εὐαγγέλιον.

Εὐαγγελικὸς, ὴ, ὸν, euangelicus, ad Euangelium pertinens. A seq.

Εὐαγγέλιον, ου, τὸ, lætus nuncius. 2) præmium, quod nuncio læto datur. 3) annunciatio beneficii Christi, quo homines morte sua ab æterna pernicie liberavit. 4) doctrina christiana. 5) historia Christi, prout ab Euangelistis descripta est. 6) τὰ εὐαγγέλια, sacrificium eucharisticum, *item* præmium, quod datur rem lætam nuncianti. Ex εὖ & ἀγγελία.

Εὐαγγέλιος, ὁ & ἡ, læta nuncians.

Εὐαγγελιστὴς, ᾶ, ὁ, Euangelista, Euangelii præco. 2) Euangelii sive Historiæ euangelicæ scriptor.

Εὐαγγελιστρία, ας, ἡ, quæ Euangelium docet.

Εὐάγγελος, ου, ὁ, ἡ, qui fausta annunciat.

Εὐαγέω, sanctus sum. Ab εὐαγής.

Εὐαγέως, *Adv.* sancte, pure, rite. A seq.

Εὐαγὴς, έος, ὁ, ἡ, sanctus, sacer, purus, castus, pius. 2) agilis. 3) secundus. 4) qui facile frangi potest. Ex εὖ & ἄγος, *res sacra*, vel ἄγνυμαι, *frango*, vel ἄγω.

Εὐάγητος, ου, ὁ, ἡ, purus, splendidus, clarus, s. mobilis, qui huc & illuc facile agitur, Vox inepta

pra dithyrambica ap. Ariſtoph. incertæ ſignificationis. *Dor.* pro ἀνίκητος.

Εὐάγκαλος, ου, ὁ, ἡ, facilis complexu, facilis portatu. Ex εὖ & ἀγκάλη, *ulna*.

Εὔαγλις, ιθος, ὁ, ἡ, bonas ſeu pulcras ſpicas habens. 2) bonos nucleos habens. Ex εὖ & ἄγλιθες, alliorum *capita*, *ſeu nuclei*.

Εὐαγόραστος, ον, vendibilis. Ab εὖ & ἀγοράζω.

Εὐαγρέω, ῶ, f. ήσω, in captura ſum felix. 2) prædæ copiam habeo. Ex ἄγρα, *venatio*.

Εὐαγρία, ας, ἡ, felicitas & bonus ſucceſſus in captura, proſpera venatio, opima præda. A ſeq.

Εὔαγρος, ον, felix in captura. Ex εὖ & ἄγρα.

Εὐαγωγία, ἡ, bona educatio. A ſeq.

Εὐάγωγος, ου, ὁ, ἡ, qui facile duci poteſt. 2) tractabilis, docilis.

Εὐαγῶς, *Adv.* ſancte. Ab εὐαγής.

Εὐαδής, έος, ὁ, ἡ, placidus, tranquillus. Ex εὖ & ἁδέω, *placeo*.

Εὐαδίκητος, ου, ὁ, ἡ, qui facile injuria adfici ſolet, injuriæ obnoxius, *hinc* 2) imbecillis. Ex εὖ & ἀδικέω, *injuria adficio*.

Εὐαερὴς, ὲς, tranquillum coelum habens. Ex εὖ & ἀήρ.

Εὐαερία, ας, ἡ, tranquillitas coeli. Ab eod.

Εὐαέριος, ου, idem quod εὐαερής.

Εὐάερος, ου, idem.

Εὐάζω, f. άσω, Evan clamo, *de clamore bacchantium evoe*. 2) ſacro furore percitus ſum. A εὐάν.

Εὐαὴς, έος, ὁ, ἡ, ſalubriter ſpirans. 2) qui bene a ventis perflatur. Ab ἄημι, *ſpiro*.

Εὔαθλος, ον, clarus certaminibus: peritus certaminum.

Εὐαίνετος, ον, laude digniſſimus. Ab αἰνέω.

Εὐαίρετος, ου, ὁ, ἡ, qui facile capi poteſt.

Εὐαισθησία, ας, ἡ, ſenſuum vigor. Ab αἰσθάνομαι, *ſentio*.

Εὐαίσθητος, ου, ὁ, ἡ, ſenſu valens, ſenſum acrem habens. Hinc τὸ εὐαίσθητον, ου, ſentiendi facultas, ſenſus acumen. Ab eod.

Εὐαισθήτως, *Adv.* cum ſenſuum vigore faciliter ad perceptionem. Comp. εὐαισθητοτέρως, ap. Plat.

Εὐαίων, ωνος, ὁ, ἡ, beatus, felicis ævi.

Εὐαιῶς, *Adv.* feliciter. Vox Comica. Ex εὖ & αἰών.

Εὐάκεστος, ου, ὁ, ἡ, curatu facilis. Ab ἀκέομαι.

Εὐακέως, *Adv.* ut curari facile poſſit. Ab eod.

Εὐάκτιν, ινος, ὁ & ἡ, pulcros habens radios.

Εὐαλάκατος, ὁ & ἡ, *Dor.* pro εὐηλάκατος. v.

Εὐαλδέως, feliciter & cum profectu. A ſequ.

Εὐαλδὴς, έος, ὁ, ἡ, bene & feliciter creſcens, bonum incrementum accipiens. Ab ἀλδέω.

Εὐαλθὴς, έος, ὁ, ἡ, ſanatu facilis. Ab ἄλθω, *ſano*.

Εὐάλιος, Dorice pro εὐήλιος.

Εὐαλλοίωτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile mutari poteſt.

Εὐαλσὴς, ὲς, nemoroſus. Ab ἄλσος, *nemus*.

Εὐαλωσία, ας, ἡ, Cereris epitheton, quoniam areas copia frugum implet. Heſych. Ab ἀλοάω, *trituro*.

Εὐάλωτος, ου, ὁ, ἡ, captu facilis, expugnabilis.

Εὐάμπελος, ου, ὁ, ἡ, pulcre vitibus conſitus.

Εὐάν, Vox mulierum Bacchantium. Hinc Lat. *Evan*, ipſe Bacchus.

Εὐανάγνωστος, ου, ὁ, ἡ, lectu facilis. Ab ἀναγινώσκω, *lego*.

Εὐανάγωγος, ου, ὁ, ἡ, qui facile rejicitur, exſcreatur. Ab ἀναγωγὴ, *emiſſio*, *ſubductio*.

Εὐαναδιδάκτως, *Adv.* ut facile meliora ſibi perſuaderi ſinat. Ab ἀναδιδάσκω, *dedoceo*.

Εὐανάδοτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile digeritur & in membra diſtribuitur.

Εὐανάκλητος, ου, ὁ, ἡ, revocatu facilis. 2) qui facile flecti poteſt & ab ira revocari. Ab ἀνακαλέω, *revoco*.

Εὐανακλήτως, placabiliter. A pr.

Εὐανάληπτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile reſocillari, reſtitui poteſt. Ab ἀναλαμβάνω, *recupero*.

Εὐανάλωτος, ον, qui facile abſumitur. Ab ἀναλίσκω.

Εὐανάμνηστος, ον, memor.

Εὐανάπνευστος, ον, reſpirationi aptus. Ab ἀναπνέω, *reſpiro*.

Εὐανάσφαλτος, ὁ, ἡ, facile e morbo reſurgens, facile convaleſcens. Ab ἀνασφάλλω, *convaleſco*.

Εὐανάτρεπτος, ου, ὁ & ἡ, ſubverſu ſeu everſu facilis. Ab ἀνατρέπω.

Εὐανάτροφος, ον, bene nutritus, vigens. Ab ἀνατρέφω.

Εὐανδρέω, ῶ, f. ήσω, bonis & ſtrenuis viris abundo. 2) viribus polleo, vigeo. Ab εὔανδρος.

Εὐανδρία, ας, ἡ, abundantia fortium virorum. 2) virilitas.

Εὔανδρος, ου, ὁ, ἡ, fortes viros habens, qui a ſtrenuis viris incolitur. Ex εὖ & ἀνήρ.

Εὐάνεμος, ου, ὁ, ἡ, bono & proſpero vento utens, epith. navigationis. 2) ſerenus. 3) ventis tutus.

Εὐάνετος, ὁ, ἡ, remiſſu facilis, diſſolutu & dilutu facilis, facile liqueſcens. Ab ἀνίημι.

Εὐάνθειος, α, ον. Ab ἄνθος, &

Εὐάνθεμος, ου, ὁ, ἡ, floridus.

Εὐανθέω, ῶ, f. ήσω, bene & proſpere floreo.

Εὐανθὴς, έος, ὁ & ἡ, pulcre floridus. 2) nitidus, venuſtus. Ab ἄνθος, *flos*.

Εὐάνιος, ου, ὁ, ἡ, qui moderate dolores fert, lenis, mitis. Ab ἀνία, *triſtitia*.

Εὐάνοικτος, ου, ὁ, ἡ, apertu facilis, qui facile reſeratur. Ab ἀνοίγω, *reſero*.

Εὐανορία, ἡ, Dor. pro εὐηνορία, ubi v.

Εὐάντης, ος, &

Εὐάντητος, ου, ὁ, ἡ, facile obvius, expoſitus. 2) propitius, mitis. 3) cui occurrere bonum & fauſtum eſt. Ab ἀντάω, *occurro*.

Εὐαντίλεκτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile refelli poteſt.

Εὐάντυξ, υγος, ὁ, ἡ, pulcram ἄντυγα habens. v. ἄντυξ.

Εὐάνωρ, Dor. pro εὐήνωρ, ubi v.

Εὐαπάλλακτος, ου, ὁ, ἡ, quo facile liberari poſſumus. Ab ἀπαλλάσσω.

Εὐαπαλλάκτως, *Adv.* ad evadendum apte. A præc.

Εὐαπάρτιστος, ον, perfectus, abſolutus. Ab ἀπαρτίζω.

Εὐαπάτητος, ου, ὁ & ἡ, facilis deceptu. Ab ἀπατάω.

Εὐαπήγητος, Jon. pro εὐαφήγ. ubi v.

Εὐαπόβατος, ου, ὁ, ἡ, facilis deſcenſu. Ab ἀποβαίνω.

Εὐαπόδεικτος, ου, ὁ, ἡ, demonſtratu facilis.

Εὐαπόδεκτος, ου, ὁ, ἡ, acceptus, gratiſſimus.

Εὐαπόδοτος, ου, ὁ, ἡ, redditu facilis. 2) qui facile excernitur. Ab ἀποδίδωμι.

Εὐαποκρίτως, *Adv.* ita, ut facile reſponderi queat. Ab ἀπόκριτος.

Εὐαπολόγητος, ου, ὁ, ἡ, qui facile excuſari poteſt. Ab ἀπολογέομαι.

Εὐαπόλυτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile exſolvi poteſt, recedit vel abſcedit.

Εὐαπόρρυτος, ου, ὁ, ἡ, facile defluens.

Εὐαποσείστως, *Adv.* ut facile amoveri, repelli poſſit. Ab ἀποσείω.

Εὐαπόσπαστος, ου, ὁ, ἡ, qui facile avelli vel abſtrahi poteſt. Ab ἀποσπάω.

Εὐαποτείχιστος, ου, ὁ, ἡ, qui circumvallari & muniri facile potest. Ab ἀποτειχίζω.

Εὐαπόδραστος, ου, qui facile effugi potest.

Εὐαρδής, έος, ὁ καὶ ἡ, bene irrigatus. 2) irrigationi aptus & conveniens. Ab ἄρδω.

Εὐάρεστος, ου, ὁ, ἡ, blandus, placere cuilibet studens, placidus, obsequiosus.

Εὐαρέστως, *Adv.* blande &c. A pr.

Εὐαρεστέω, ῶ, f. ήσω, placeo. Ab ἀρεστός.

Εὐαρεστήριος, ου, ὁ, ἡ, placatorius. A pr.

Εὐαρέστησις, εως, ἡ, placabilitas, lenitas, gratiæ conciliatio, studium placendi: *denique* ipsa gratia. Ab eod.

Εὐαρεστικός, ή, όν, ad placendum accommodatus. A seq.

Εὐάρεστος, ου, ὁ, ἡ, acceptus, valde gratus, bene placens. Ex ἀρεστός.

Εὐαρέστως, *Adv.* ad placitum, grate.

Εὐαρίθμητος, ου, ὁ, ἡ, numeratu facilis. 2) non multus, paucus.

Εὐαρκής, έος, ὁ, ἡ, ad propulsandum vel auxiliandum idoneus. Ab ἀρκέω.

Εὔαρκτος, ου, tractabilis, moriger. Ab ἄρχω.

Εὐάρματος, ου, ὁ, ἡ, qui bonum habet currum, eoque bene utitur. Ab ἅρμα.

Εὐαρμοστία, ας, ἡ, concinnitas, lepos.

Εὐάρμοστος, ου, ὁ καὶ ἡ, aptus, habilis, dexter, quadrans, commodus. 2) apte compositus.

Εὐαρμόστως, *Adv.* apte, concinne. A pr.

Εὔαρνος, ου, agnis abundans, bonos agnos habens. Ab ἀρς, *agnus*.

Εὐάροτος, & Εὐάροτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, aratu facilis. 2) bene aratus.

Εὐάρτυτος, ου, bene conditus.

Εὐαρχία, ας, ἡ, principatus bonus. Ab sq.

Εὔαρχος, ου, ὁ, ἡ, bonus ductor & imperator. 2) imperio parens.

Εὔασμα, ατος, τὸ, ovatio, vociferatio bacchantium. 2) vociferatio quævis. Ab εὐάζω.

Εὐασμός, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Εὐάστειρα, ἡ, Baccha, sacerdos Bacchi. Ab εὐάζω.

Εὐάστερος, ου, ὁ, ἡ, lucidissime fulgens. Ex εὖ & ἀστήρ, *stella*.

Εὐαστήρ, ῆρος, ὁ, evans, qui furit e Baccho. 2) sacerdos Bacchi. Ab εὐάζω.

Εὐαστής, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Εὐαστικός, ή, όν, bacchicus. A pr.

Εὐαυξής, έος, ὁ, ἡ, bene crescens. Ab αὐξάνω.

Εὐάφεια, ἡ, mollitudo. Ab εὐαφής.

Εὐαφήγητος, ου, ὁ, ἡ, facilis explicatu, *item* qui facile exprimi verbis potest. Ex εὖ & ἀφηγέομαι, *narro*, *explico*.

Εὐαφής, έος, ὁ, ἡ, mollis, tractabilis, qui facile contrectatur. Ab ἀφή, *tactus*.

Εὐάφορμος, ου, ὁ, ἡ, opportunus. 2) excusatu facilis, qui faciles quasi ansas defensionis præbet. 3) excusatione dignus. Ab ἀφορμή.

Εὐάποπτος, ου, ὁ, ἡ, editus, unde longe prospici potest. Ex εὖ & ἀφοράω, *prospicio*.

Εὐαφῶς, *Adv.* decenti tactu, seu cum ansa quasi ad captandum facili, appositissime. Ab εὐαφής.

Εὐβάστακτος, ου, ὁ, ἡ, facilis gestatu, facilis ad ferendum. A βαστάζω.

Εὔβατος, ου, ὁ, ἡ, qui facile adiri aut transiri potest, pervius.

Εὔβιος, ου, ὁ, ἡ, bene & commode vivens, compos vitæ facilioris, cui victus facilis est.

Εὐβίοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Εὔβλαπτος, ου, ὁ, ἡ, obnoxius, qui facile lædi potest. A βλάπτομαι, *lædor*.

Εὐβλάστεια, ας, ἡ, copiosa germinatio. A sq.

Εὐβλαστέω, ῶ, f. ήσω, bene & copiose germino.

Εὐβλαστής, έος, ὁ, ἡ, bene germinans. A pr.

Εὐβλαστία, ας, ἡ, copiosa germinatio. A sq.

Εὔβλαστος, ου, ὁ, ἡ, bene germinans.

Εὐβοήθητος, ου, ὁ, ἡ, cui facile est opitulari, facile medicabilis, qui facile juvatur. Ex εὖ & βοηθέω, *juvo*.

Εὐβολέω, ῶ, f. ήσω, felicem aleæ jactum sortior, feliciter jacio. A sq.

Εὔβολος, ου, ὁ, ἡ, felix in jactu. A βάλλω.

Εὐβοσία, ας, ἡ, pabuli bonitas, seu ubertas, bonum nutrimentum, fertilitas, pabuli copia. Ex εὖ & βόσκω, *pasco*.

Εὐβόστρυχος, ου, ὁ, ἡ, pulcros habens cincinnos, seu cirros.

Εὔβοτος, ου, ὁ, ἡ, bene pastus. 2) pascuis abundans. 2) bonas pecudes habens.

Εὔβοτρυς, υος, ὁ, ἡ, pulcros racemos habens.

Εὐβουλία, ας, ἡ, bonum consilium, prudentia, sive scientia dispiciendi, quid & quomodo faciendum sit. A sq.

Εὔβουλος, ου, ὁ, ἡ, consultus, prudens, qui bene consulit. A βουλή.

Εὐβούλως, *Adv.* prudenter. A pr.

Εὔβροχος, ου, ὁ, ἡ, multos habens laqueos.

Εὔβρωτος, ου, ὁ, ἡ, aptus cibo, edulis.

Εὐβωλοστρόφητος, ου, facilis aratu, pinguis. Ex εὖ, βῶλος, *gleba*, & στροφή, *conversio*.

Εὐγαθής, ές, & εὐγάθητος, ου, ὁ, ἡ, Dorice pro εὐγήθητος, delectabilis. A γαθέω pro γηθέω, *gaudeo*.

Εὔγαιος, ου, terreus, epith. soli, non lapidosi, sed aratu facilis & fertilis. A γαῖα.

Εὐγάλακτοι, ων, οἱ, αἱ, bene lactati. A γάλα.

Εὐγαλήνιος, ου, serenus. A γαλήνη, *serenitas*.

Εὐγαληνῶς, *Adv.* serene. A pr.

Εὔγαμος, ου, ὁ, ἡ, felix nuptiis, s. conjugio.

Εὖγε, *Adv. laudantis seu adsentientis*, euge, sane, recte. 2) insultantis vel irridentis.

Εὔγεως, ω, ὁ, ἡ, idem quod εὔγαιος.

Εὐγένεια, ας, ἡ, nobilitas. 2) ingenuitas.

Εὐγένειος, ου, ὁ, ἡ, bene barbatus. 2) villosus. 3) generosus, nobilis. Ex εὖ & γένειον, *barba*, vel γένος, *genus*.

Εὐγενέτειρα, ἡ, generosa.

Εὐγενέτης, ου, ὁ, ἡ, nobili genere ortus.

Εὐγενής, έος, ὁ, ἡ, claro & nobili genere ortus, generosus. A γένος.

Εὐγενίς, ἡ, generosa. A pr.

Εὐγενῶς, *Adv.* generose. Ab eod.

Εὐγεφύρωτος, ου, bonum pontem habens. 2) *de loco*, aptus ad pontem struendum. A γεφυρόω, *ponte jungo*.

Εὐγεώργητος, ου, arabilis, fertilis. A γεωργέω.

Εὔγεως, ω, ὁ, ἡ, idem quod ἄγυος.

Εὐγηρία, ας, ἡ, commoda senectus, felix senium. Ex εὖ & γῆρας, *senectus*.

Εὔγηρος, ου, ὁ, ἡ, vocalis.

Εὐγήρως, ω, ὁ, ἡ, senio felix, cui commoda & felix senectus obtigit. A γῆρας.

Εὐγλαγής, έος, ὁ, ἡ, lacte abundans & plenus. A γλάγος, *lac*.

Εὐγλάγετος, ου, idem & ab eod.

Εὔγληνος, ου, ὁ, ἡ, pulcras pupillas habens, pulcros oculos. 2) acutum cernens. A γλήνη.

Εὔγλυπτος, ου, ὁ, ἡ, bene sculptus. 2) bene cavatus.

tus. A γλύφω, sculpo.
Εὐγλυφὴς, έος, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Εὐγλωσσία, vel εὐγλωττία, ας, ἡ, recte loquendi facultas. 2) facundia, suavitas sermonis. A seq.
Εὔγλωσσος, vel εὔγλωττος, ου, ὁ, ἡ, disertus, facundus. A γλῶσσα, vel γλῶττα.
Εὐγλωττέω, ῶ, f. ήσω, facundus sum. A pr.
Εὖγμα, ατος, τὸ, votum, precatio. 2) gloriatio. Ab εὔχομαι.
Εὐγναμπτος, ου, ὁ, ἡ, flexilis, qui facile flecti potest. 2) bene flexus, fabre vel scite excisus aut exsculptus, unde nonnullis rebus vertas, elaboratus, pulcher.
Εὐγνωμονέω, ῶ, f. ήσω, fidei bonæ sum. 2) æquo animo sum. Ab εὐγνώμων.
Εὐγνωμόνως, Adv. ex æquo bonoque, ex bona fide. Ab eod.
Εὐγνωμοσύνη, ης, ἡ, æquitas animi, bona mens. 2) candor. A seq.
Εὐγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, proba mente præditus, fidelis, æquanimus. 2) bonus rerum æstimator. 3) qui bonam fidem præstat. 4) candidus. A γνώμη.
Εὐγνώριστος, ου, ὁ, ἡ, agnitu facilis, qui facile agnosci potest. A γνωρίζομαι.
Εὔγνωστος, ου, ὁ, ἡ, cognitu facilis. 2) bene notus.
Εὐγνώστως, Adv. clare, perspicue.
Εὔγομφος, ον, bene clavatus, clavis firmatus.
Εὐγόνατος, ου, ὁ, ἡ, pulcra genicula seu internodia habens, bene seu pulcre geniculatus. A γόνυ.
Εὐγονία, ας, ἡ, fœcunditas. A sq.
Εὔγονος, ου, ὁ, ἡ, fœcundus. A γονή.
Εὐγραμμία, ας, ἡ, lineamenta scite ducta, accurata delineatio. A sq.
Εὔγραμμος, ου, ὁ, ἡ, bene delineatus, lineamentis bene distinctus. A γραμμή, linea.
Εὐγραφὴς, έος, ὁ, ἡ, bene, seu pulcris litteris scriptus. 2) bene scribens, seu pingens. A γράφω, pingo, scribo.
Εὔγυρος, ον, in orbem actus, rotundus. epith. luctæ. Ab γυρός.
Εὐγώνιος, ου, ὁ, ἡ, recte angulatus, angulos rectos habens. A γωνία, angulus.
Εὐδαίδαλος, ον, pulcher, egregie elaboratus.
Εὐδαιμονέστατα, Adv. felicissime. Ab εὐδαίμων.
Εὐδαιμονέω, ῶ, f. ήσω, felix sum, beate vivo. Ab eod.
Εὐδαιμόνημα, ατος, τὸ, eventus felix. A præc.
Εὐδαιμονία, ας, ἡ, felicitas, beatitudo.
Εὐδαιμονίζω, f. ίσω, beatum judico, vel prædico.
Εὐδαιμονικὸς, ή, ὸν, ad felicitatem idoneus. 2) beatus.
Εὐδαιμόνισμα, ατος, τὸ, felicitas. Ab εὐδαιμονίζω.
Εὐδαιμονισμὸς, ῦ, ὁ, beatitudinis prædicatio. Ab eod.
Εὐδαιμονιστέος, έα, έον, fortunatus existimandus.
Εὐδαιμόνως, Adv. fortunate, feliciter. A seq.
Εὐδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, fortunatus, felix, beatus. 2) dives, opulentus.
Εὐδάκρυτος, ου, ὁ, ἡ, valde luctuosus, lacrimosus. A δακρύω, fleo.
Εὐδάπανος, ου, ὁ, ἡ, sumtuosus, largus. A δαπάνη, sumtus.
Εὐδερκὴς, έος, ὁ, ἡ, bene & acute videns. Hesych. pro εὐδερκής. A δέρκομαι.
Εὐδείελος, ου, ὁ, ἡ, ad occasum, vel etiam ad meridiem situs. 2) clarus. 3) tranquillus.
Εὐδεινὸς, ή, ὸν, pro εὐδεινὸς, ubi v.
Εὐδεκτος, ου, ὁ, ἡ, εὐπρόσδεκτος, delicatus, epith. cœ-

næ. 2) bene cœnans, qui lautis epulis excipitur. A δεῖπνον.
Εὔδενδρος, ου, ὁ, ἡ, arboribus bene consitus. A δένδρον.
Εὐδέρματος, ον, firma vel pulcra pelle munitus, tectus. A δέρμα.
Εὐδέψητος, ου, ὁ, ἡ, subactu facilis, bene subactus. A δεψέω, subigo, ut corium.
Εὔδηλος, ου, ὁ, ἡ, admodum evidens.
Εὐδία, ας, ἡ, q. d. aeris bonitas. 2) serenitas, sudum, serenum cœlum. 3) pulcra dies. 4) tranquillitas aeris. 5) tranquillitas maris. Ab εὔδιος.
Εὐδιάβατος, ου, ὁ, ἡ, qui facile transiri potest.
Εὐδιάβλητος, ου, ὁ & ἡ, quem facile criminari possumus, criminationibus obnoxius. 2) cui facile imponi, qui facile mendaciis circumveniri potest. A διαβάλλω.
Εὐδιάβολος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Εὐδιάγνωστος, ου, ὁ, ἡ, facile discernendus. A διαγινώσκω.
Εὐδιάγωγος, ου, ὁ, ἡ, lætus, hilaris. 2) qui est læti seu jucundi convictus. 3) qui oblectat vitam & tædium adimit. A διαγωγή.
Εὐδιάζομαι, f. άσομαι, tranquillus sum, tranquille vivo. Hinc & εὐδιαζόμενος, tranquillus, serenus, clemens & tepidus. A εὐδία.
Εὐδιάθετος, ου, ὁ, ἡ, bene seu pulcre dispositus. 2) bene adfectus animo. 3) qui facile distrahi, vendi potest. A διατίθεμαι.
Εὐδιαθέτως, Adv. recte atque ordine. A pr.
Εὐδιάθρυπτος, ον, fragilis. A διαθρύπτομαι.
Εὐδιαῖος, ου, ὁ, clavus ligneus in carina navis fixus, quo exemto defluit sentina, seu foramen in carina, per quod egeritur sentina. Ab εὐδία.
Εὐδιαίρετος, ου, ὁ, ἡ, qui facile dividi potest, fissilis. 2) perspicuus. 3) distinctus ordine.
Εὐδιαίτερος, α, ον, serenior, tranquillior. Ab εὔδιος.
Εὐδιαίτητος, ου, ὁ, ἡ, arbitratu facilis, de quo arbitrari s. judicare facile est. A διαιτάω.
Εὐδίαιτος, ου, ὁ, ἡ, qui victu facili est contentus, homo frugi. A δίαιτα.
Εὐδιάκλαστος, ου, ὁ, ἡ, fragilis, fractu facilis. A διακλάω, perfringo.
Εὐδιακόμιστος, ον, qui facile trajici potest. A διακομίζω.
Εὐδιάκοπος & εὐδιάκοπτος, ον, qui facile frangi, comminui, secari potest. A διακόπτω.
Εὐδιάλλακτος, ου, ὁ & ἡ, reconciliabilis, placabilis. A διαλλάττω, reconcilio. Unde
Εὐδιαλλάκτως, placabiliter, Adv.
Εὐδιάλυτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile dissolvi potest, frangive. 2) pronus ad pacem, compositionem.
Εὐδιανέμητος, ὁ, ἡ, dividuus, qui facile distribui potest. A διανέμω, distribuo.
Εὐδιάπνευστος, ον, idem quod sequ. n. 2.
Εὐδιάπνοος, contr. εὐδιάπνους, ου, ὁ, ἡ, perflabilis, perflatum facile capiens. 2) qui per spiritales meatus facile transmittitur. A διαπνέω, perflo.
Εὐδιάρθρωτος, ον, bene articulatus, bene copulatus. Ab διαρθρόω, ubi v.
Εὐδιάρπαστος, ου, ὁ, ἡ, direptu facilis, direptioni expositus. A διαρπάζω.
Εὐδιασκέδαστος, ον, qui facile difflatur, h. e. perimitur, aboletur. A διασκεδάζω.
Εὐδιάσπαστος, ον, qui facile revelli, dissolvi potest, ut vallum. A διασπάω.
Εὐδιαστόλως, Adv. distincte. Ab διαστολὴ, discrimen.
Εὐδια-

Εὐδιάτμητος, ου, bene sectus, divisus.
Εὐδιάφθαρτος, ου, valde corruptibilis.
Εὐδιάφθορος, ου, ὁ, ἡ, idem. A διαφθείρω.
Εὐδιαφόρητος, ου, ὁ, ἡ, qui facile sudat. 2) qui facile digeritur. A διαφορέω, digero.
Εὐδιάφυκτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile vitari potest.
Εὐδιάχυτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile diffunditur & diffluit.
Εὐδιαχώρητος, ου, ὁ, ἡ, qui facile egeritur. A διαχωρέω, pervado.
Εὐδιάω, ῶ, tranquillus sum, tranquillitate fruor. Hinc εὐδιόων, Jonice pro εὐδιῶν, εὐδιάων. Ab εὔδιος.
Εὐδίδακτος, ὁ, ἡ, docilis.
Εὐδιεινός, ή, όν, serenus, tranquillus. Ab εὔδιος.
Εὐδιεινῶς, Adv. cum serenitate, tranquille, placato vultu. A pr.
Εὐδιέξοδος, ου, facile excernendus, transspirandus.
Εὐδιήγητος, ου, ὁ, ἡ, narratu facilis. A διηγέομαι, enarro.
Εὐδικία, ας, ἡ, bonum jus, judicium sincerum. A δίκη, jus.
Εὐδίνητος, ου, ὁ, ἡ, agilis. A δινέω, verso.
Εὐδίοδος, ὁ, ἡ, transitu facilis, permeabilis.
Εὐδιοίκητος, tractabilis, qui facile administrari potest. A διοικέω, administrare.
Εὐδιόπτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile pervideri potest, visui pervius. A διόπτομαι.
Εὐδιόρθωτος, ὁ, ἡ, emendabilis, sanabilis, diligenter emendatus. A διορθόω, corrigo.
Εὔδιος, ου, ἡ, serenus, tranquillus. 2) sereno cœlo utens, fruens, apud Aratum. Hinc εὔδια, Adv. tranquille, placide. A gen. Διός. (Nisi est ab εὕδω, quiesco.)
Εὐδόμητος, ου, ὁ, ἡ, bene ædificatus.
Εὐδοκέω, ῶ, f. ήσω, adquiesco, nblector, gaudeo. 2) bene volo. 3) bona esistimatione sum, probor, laudor. 4) probo.
Εὐδόκησις, ἡ, benevolentia. A pr.
Εὐδόκητος, ου, gratus, jucundus. Ab eod.
Εὐδοκία, ας, ἡ, benevolentia, bona & propensa voluntas in Script. 2) decretum, placitum. Ab eod.
Εὐδοκιμέω, ῶ, & εὐδοκιμάζομαι, ἄζομαι, bene audio. 2) clarus, gratiosus sum. 3) felici successu utor. Ab εὐδόκιμος.
Εὐδοκίμησις, εως, ἡ, gloriæ adeptio, honor, nominis splendor. 2) approbatio. A pr.
Εὐδόκιμος, ου, ὁ, ἡ, probus, probatus, & laudatus.
Εὐδοκουμένως, Adv. cum Dat. pers. ita ut alicui placeat. Ab εὐδοκέω.
Εὐδοξέω, ῶ, f. ήσω, celebror sermone hominum, sum clarus & illustris. Ab εὔδοξος.
Εὐδοξία, ας, ἡ, celebritas, claritas nominis, bona existimatio. Ab seq.
Εὔδοξος, ου, ὁ, ἡ, illustris, gloriosus, honorificus. A δόξα.
Εὐδόξως, Adv. cum laude. A pr.
Εὔδουλος, ου, ἡ, bonæ frugi servus. 2) servis benevolus, aut benignus.
Εὐδρανής, ές, pro εὐδρανής, ubi v.
Εὐδράνεια, & εὐδρανία, ας, ἡ, potentia, vires, robur, efficacia. Quasi ab εὐδρανής, efficax.
Εὐδρομέω, ῶ, bene curro, agilis & pernix cursu sum. 2) inoffenso pede procurro. Ab εὔδρομος.
Εὐδρομία, ἡ, celeritas. Ab eod.
Εὐδρομίας, ου, ὁ, qui bene currit, celer. A pr.
Εὔδρομος, ου, ὁ, ἡ, idem. 2) bene succedens.

Εὔδροσος, ου, ὁ, ἡ, roscidus.
Εὐδύνατος, ου, valde potens.
Εὐδυσώπητος, ου, ὁ, ἡ, qui facile pudore adficitur. 2) facile exorabilis. A δυσωπέω.
Εὐδυσωπήτως, Adv. facile erubescendo, flexibiliter. A pr.
ΕΥ'ΔΩ, dormio.
Εὐέανος, ου, ὁ, ἡ, decenter velatus. Ab ἑανός, vestis.
Εὔεδρος, ου, ὁ, ἡ, cui tuto insidetur. 2) firmus. 3) tutus. 4) qui firmiter insidet. 5) aptus. Ab ἕδρα, sedes.
Εὐέδρως, Adv. firmiter, apte. A pr.
Εὐειδής, έος, ὁ, ἡ, speciosus, formosus, scitus, pulcher. Ab εἶδος, species.
Εὐείκαστος, ου, ὁ, ἡ, conjectu, seu ad conjecturam facilis. Ab εἰκάζω, adsimilo.
Εὔεικτος, ου, ὁ, ἡ, facile cedens, obsequens, morigerus. Ab εἴκω, cedo.
Εὐείκτως, Adv. cum promto obsequio, facile, prompte. A pr.
Εὔειλος, ου, ὁ, ἡ, apricus, ad apricandum aptus. Ab εἵλη, splendor solis.
Εὐειμονέω, ῶ, bene & eleganter sum indutus. Ab εἷμα, vestis.
Εὐείματος, ου, ὁ, ἡ, bene & eleganter vestitus. Ab eod.
Εὐειμονέω, idem. A seq.
Εὐείμων, ονος, ὁ & ἡ, idem quod εὐείματος.
Εὔειρος, ου, ὁ, ἡ, bonam habens lanam. Ab εἶρος, lana.
Εὐείσβολος, ου, ὁ, ἡ, ingressum vel adgressum facilem habens. Ab εἰσβολή.
Εὐέκβατος, ου, ὁ, ἡ, facilis egressu. Ab ἐκβαίνω, egredior.
Εὐεκκριτικός, ή, όν, &
Εὐέκκριτος, ου, ὁ, ἡ, excretu facilis, qui facile ejicitur.
Εὐέκνιπτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile elui, f. ablui potest. Ab ἐκνίπτω, eluo.
Εὐέκπλυτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile eluit. 2) qui facile eluitur.
Εὐεκπύρωτος, ου, facilis exustu. Ab ἐκπυρόω.
Εὐέκρυπτος, ου, facile eluendus. A ῥύπτω, sordes eluo.
Εὐεκτέω, ῶ, f. ήσω, sum bona corporis habitudine, sum firmo corporis habitu. A seq.
Εὐέκτης, ου, ὁ, qui est bono corporis habitu. Ex εὖ & ἔχω.
Εὐεκτικός, ή, όν, idem. Ab εὐεκτής.
Εὐεκτικῶς, Adv. corpore firmo, bona corporis habitudine. A pr.
Εὐεκτής, qui bene habito corpore est, alacer, nitidus. Ex εὖ & ἔχω, habeo.
Εὐέκφορος, ου, ὁ, ἡ, admodum fertilis. 2) facilis pronuntiatu.
Εὐέλαιος, ου, ὁ, ἡ, olei ferax. Ab ἐλαία.
Εὐέλεγκτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile reprehendi, refelli potest. 2) proclivis ad reprehendendum. Ab ἐλέγχω.
Εὐέλικτος, ου, flexus, convolutus.
Εὐελκής, έος, ὁ & ἡ, ulcus facile sanatu habens. Ab ἕλκος, ulcus.
Εὔελπις, ιδος, ὁ & ἡ, bona spe fretus, bene sperans. 2) poss. de quo bene speratur. Polyb. Hinc τὸ εὔελπι, bona spes.
Εὐελπιστί, Adv. cum bona spe. Ab ἐλπίζω.
Εὐελπιστία, ας, ἡ, bona spes. Ab eod.
Εὐέμβατος, ου, ὁ, ἡ, facilis ingressu. Ab ἐμβαίνω, ingredior.

Εὐέμβλητος, ου, qui facile invaditur. 2) morbis obnoxius.
Εὐέμβολος, ου, ὁ & ἡ, idem. Ab ἐμβολὴ, *invasio*.
Εὐέμετος, ου, ὁ, ἡ, vomitum facile movens.
Εὐεμέω, ῶ, facile vomo. unde εὐεμέσῃ, aor. 1. conjunct. vomitio bene succedat.
Εὐεμὴς, έος, ὁ, ἡ, facile vomens, proclivis ad vomendum. A pr.
Εὐεμπτωσία, ἡ, proclivitas labendi. 2) Medicis dicitur de incommodis, quæ facile eveniunt in corpore humano, ut catarrhus, diarrhœa. A seq.
Εὐέμπτωτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile incidit, seu illabitur. 2) qui facile labitur, peccat. Ab ἐμπίπτω.
Εὐεμπτώτως, *Adv.* facile incidendo seu illabendo, prockiviter. A pr.
Εὐένδοτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile cedit. Ab ἐνδίδωμι, *cedo*.
Εὐέντευκτος, ὁ, ἡ, aditu facilis, affabilis. Ab ἐντυγχάνω, *adeo, convenio*.
Εὐεξάγωγος, ου, ὁ, ἡ, qui facile avehi potest. Ab ἐξάγω, *aveho*.
Εὐεξάλειπτος, ου, ὁ, ἡ, delebilis, qui facile deletur. Ab ἐξαλείφω, *deleo*.
Εὐεξανάλωτος, ον, qui facile consumitur, de cibo, qui facile digeritur. Ab ἀναλίσκω.
Εὐεξαπάτητος, ου, ὁ, ἡ, facilis deceptu. Ab ἐξαπατάω, *decipio*.
Εὐέξαπτος, ου, ὁ, ἡ, accensu facilis, qui facile accendi potest. Ab ἐξάπτω, *accendo*.
Εὐεξέλεγκτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile argumentis probari potest, certus, exploratus, bene discussus. 2) qui facile refelli potest. Ab ἐξελέγχω, *redarguo*.
Εὐεξέλικτος, ου, ὁ, ἡ, facile evolvendus vel explicandus. Ab ἐξελίσσω, *evolvo*.
Εὐεξεύρετος, vid. Εὐεύρετος.
Εὐεξία, ας, ἡ, bona corporis habitudo. 2) felix status v. c. reipublicæ. 3) dexteritas in re aliqua. Ex ἔχω.
Εὐεξίλαστος, ον, placabilis. Ab ἱλάσκω, *placo*.
Εὐέξοδος, ου, ὁ, ἡ, facilem exitum habens.
Εὐεπαίσθητος, ον, acutos sensus habens, facile sentiens. 2) qui facile sentitur.
Εὐεπανόρθωτος, ου, ὁ, ἡ, correctu & emendatu, sanatu facilis. Ab ἐπανορθόω, *corrigo*.
Εὐέπεια, ας, ἡ, facundia. 2) apta verborum compositio, nitor & elegantia verborum. Ab εὐεπὴς.
Εὐεπήβολος, ου, ὁ, ἡ, qui aliquid adeptus est.
Εὐεπηβόλως, *Adv.* manifesto. 2) recte.
Εὐεπηρέαστος, ου, ὁ, ἡ, cui facile noceri potest, damnis seu injuriis obnoxius. Ab ἐπηρεάζω.
Εὐεπὴς, έος, ὁ, ἡ, facundus, disertus. Ab ἔπος.
Εὐεπία, ας, ἡ, facundia. A pr.
Εὐεπίβατος, ου, ὁ, ἡ, qui facile conscendi potest. 2) quem facile aggredi, invadere licet.
Εὐεπίβλεπτος, ον, conspicuus.
Εὐεπίβολος, v. Εὐεπήβολος.
Εὐεπιβούλευτος, ου, ὁ, ἡ, cui facile insidiæ strui possunt.
Εὐεπίγνωστος, ον, & -γνωτος, facilis cognitu.
Εὐεπίθετος, ου, ὁ & ἡ, adgressu, vel invasu facilis, expositus, insidiis, incursionibus hostium. Ab ἐπιτίθεμαι, *adgredior*.
Εὐεπιθέτως, *Adv.* ad insidias faciendas apte. A præc.
Εὐεπίληστος, ου, ὁ, ἡ, obliviosus, facile obliviscens. Ab ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor*.
Εὐεπίμικτος, ου, ὁ, ἡ, sociabilis, facilis aditu. dicitur & de hominibus, & de populis, & locis, terris, portubus.
Εὐεπιμίκτως, *Adv.* facile admittendo congressum, seu consortium, s. aditum.
Εὐεπίφορος, ου, ὁ, ἡ, pronus ad aliquid.
Εὐεπιφόρως, *Adv.* procliviter ad aliquid.
Εὐεπιχείρητος, ου, ὁ, ἡ, quem adoriri aut quod suscipere facile est. Ab ἐπιχειρέω.
Εὐεπῶς, *Adv.* facunde. Ab εὐεπὴς.
Εὐεργεσία, ας, ἡ, beneficentia, beneficium. Ab εὐεργέτης.
Εὐεργετέω, ῶ, f. ήσω, benefacio. Ab eod.
Εὐεργέτημα, ατος, τὸ, beneficium. 2) quodvis præclare factum. A pr.
Εὐεργέτης, ου, ὁ, qui bene alicui fecit. Ex εὖ & ἔργον, *opus*.
Εὐεργετητέον, benefaciendum est. Ab εὐεργετέω.
Εὐεργετητικὸς, ή, όν, beneficus. Ab eod.
Εὐεργετικὸς, ή, όν, beneficus, ad benefaciendum proclivis. Hinc τὸ εὐεργετικὸν, οῦ, beneficium, beneficentia. Ab εὐεργέτης.
Εὐεργέτις, ιδος, ἡ, benefica. Ab eod.
Εὐεργέω, f. ήσω, benevaleo, felix sum.
Εὐεργὴς, έος, ὁ, ἡ, bene fabricatus. 2) agilis, ad opus faciendum expeditus. 3) qui bene, recte facit. 4) beneficus. 5) bene meritus de aliquo.
Εὐεργία, ας, ἡ, felix rerum successus. 2) beneficium, ap. Jos. si locus sanus. Ab seq.
Εὐεργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui bene & honeste facit, qui se bene gerit. 2) expeditus, facilis. 3) bene factus, bene cultus.
Εὐεργῶς, *Adv.* efficaciter. Ab εὐεργής. (Sed hoc quidem sensu videtur potius ἐνεργῶς esse.)
Εὐερέθιστος, ου, ὁ, ἡ, irritabilis, iracundus. Ab ἐρεθίζω, *irrito*.
Εὔερος, vid. Εὔειρος.
Εὐερκεια, s. εὐερκία, ας, ἡ, munitio, bona munitio. A seq.
Εὐερκὴς, έος, ὁ, ἡ, bene septus, bene munitus. Ab ἕρκος, *septum*.
Εὐερκῶς, *Adv.* munite, bono septo. A pr.
Εὐερμὴς, έος, ὁ, ἡ, fortunatus, felici rerum successu gaudens, quasi propitio Mercurio. Ab Ἑρμῆς, *Mercurius*, qui mercimoniorum habebatur præses, & lucri inde provenientis procurator.
Εὐερμία, ας, ἡ, fortunæ successus, felicitas. A præc.
Εὐερνὴς, έος, ὁ, ἡ, de arbore, quæ est lætis germinibus, ramis. 2) pulcram habens stipitem s. truncum, procerus: unde & de hominibus bene adolescentibus. 3) densus arboribus. *Comp.* εὐερνέστερος. Ex ἔρνος, *germen, ramus*.
Εὔερος & εὔειρος, ου, ὁ, ἡ, bene lanatus. Ex ἔρον, *lana*.
Εὐεσία, ἡ, ædes, sed pulcræ, palatia. Dionys. Halic.
Εὐέστιος, ου, ὁ, ἡ, bene habitans. Ab ἑστία.
Εὐεστὼ, & εὐεστὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, felicitas, animi tranquillitas, status rerum bonus ac tranquillus. Ab εἰμὶ.
Εὐετηρία, ας, ἡ, annuorum proventuum felicitas, fertilitas, ubertas. Ab ἔτος.
Εὐετὺς, ύος, idem & ab eodem.
Εὐεύρετος, ον, facilis inventu. Sed usitatius εὐεξεύρετος.
Εὐέφοδος, ου, ὁ, ἡ, accessu, adortu, oppugnatu facilis.
Εὐέψητος, ου, ὁ, ἡ, coctu seu concoctu facilis.

Εὐζηλία, ας, ἡ, bona æmulatio, æmulatio *in bonam partem*. Ab seq.
Εὔζηλος, ου, ὁ, ἡ, æmulator *in bonam partem*. 2) bonus & felix æmulator, seu imitator.
Εὐζήλως, *Adv.* bene æmulando. 2) feliciter.
Εὔζυγος, ου, ὁ, ἡ, bene junctus seu copulatus, commode jugum ferens, patiens copulationis.
Εὐζωά, ᾶς, ἡ, *Dor.* pro εὐζωΐα, bona & beata vita.
Εὐζωέω, bene vivo. Ab εὔζωος.
Εὐζωΐα, ας, ἡ, vita facilis, commoda & honesta.
Εὐζωμίζω, bene coquo, condio.
Εὔζωμος, ου, ὁ, ἡ, jurulentus. in jure seu condiendis cibis gratiam habens. Hinc τὸ εὔζωμον, ου, herba eruca, mitæ suavitatis.
Εὔζωνος, ου, ὁ, ἡ, bene cinctus. 2) formosus. 3) expeditus, unde epith. avis, aquilæ, apud Lucian. exercitus, ap. Polyb. A ζώνη.
Εὔζωος, ου, ὁ, ἡ, cujus vita beata est. 2) vivax. A ζωή.
Εὔζωρος, ου, ὁ, ἡ, merus, meracus. Comp. εὐζωρότερος & εὐζωρέστερος, meracior.
Εὐηγενής, έος, *poet.* pro εὐγενής.
Εὐηγεσία, ας, ἡ, bonum imperium, bona administratio.
Εὐηγορέω, ῶ, f. ήσω, laudo. 2) bene, lepide, facunde dico vel disputo.
Εὐηγορία, ας, ἡ, sermonis elegantia. A seq.
Εὐήγορος, ου, ὁ, ἡ, peritus fori, *de actore caussarum*. 3) facundus. Ab ἀγορά.
Εὐηγόρως, *Adv.* facunde. A pr.
Εὐήδυστος, ου, suavis. Ab ἡδύς.
Εὐήθεια, ας, ἡ, innocentia, probitas, simplicitas. 2) fatuitas, stultitia. A seq.
Εὐήθης, εος, ὁ, ἡ, bonis, commodis, antiquis moribus præditus. 2) *Attice*, simplex. 3) stultus. 4) mitis, lenis, *de morbo*, *ulcere* &c. 5) vilis, contemtibilis, tenuis. Ab ἦθος.
Εὐηθία, ἡ, idem quod εὐήθεια.
Εὐηθίζομαι, simpliciter ago. 2) stulte ago. A præc.
Εὐηθικός, ἡ, όν, simplex. 2) stultus, ineptus.
Εὐηθικῶς, *Adv.* simpliciter. 2) stulte, inepte.
Εὐήθως, *Adv.* idem.
Εὐήκης, εος, ὁ, ἡ, valde acutus. Ex εὖ & ἀκή, *mucro*.
Εὐηκοέω, ῶ, f. ήσω, facile audio. 2) obedio. Ab ἀκοή.
Εὐηκοΐα, ας, ἡ, facilitas audiendi. 2) obedientia.
Εὐήκοος, ου, ὁ & ἡ, facile audiens, auditu valens. 2) qui facile auditur, exaudibilis. 3) obsequiosus. 4) attentus. Ab ἀκοή.
Εὐηκόως, *Adv.* obedienter. A pr.
Εὐηλάκατος, ου, ὁ, ἡ, qs. pulcram colum habens. colus tractandæ perita, cui lanificium bene succedit. 2) pulcras sagittas habens. 3) artis sagittariæ peritus. Ab ἠλακάτη.
Εὐήλατος, ου, ὁ, ἡ, qui facile duci, v. c. in laminas, fila, potest. 2) spaciosus, equitabilis, patens, facilis equitatu. 3) bene fabricatus, puta, ex auro, argento &c. Ab ἐλαύνω.
Εὐήλιος, ου, ὁ, ἡ, apricus, soli expositus.
Εὐηλίως, *Adv.* serene, placide. A pr.
Εὐημερέω, ῶ, f. ήσω, dies feliciter transigo, commode & ex animi sententia vivo, bona sum habitudine, vigeo, gratia & auctoritate valeo. Ab εὐήμερος.
Εὐημέρημα, ατος, τό, res, quæ prospere successit, felix inceptum, successus. A præc.
Εὐημερία, ας, ἡ, diei serenitas. 2) cœli temperies. 3) successus, in primis in rebus bellicis, prosperitas. 4) secunda fama, gloria. A seq.
Εὐήμερος, ου, ὁ, ἡ, prosper, felix. 2) mansuetus. Ab ἡμέρα.
Εὐημής, ές, qui facile, sine cruciatu, vomit. Ab ἐμέω, *vomo*.
Εὐημοσύνη, ας, ἡ, peritia jaculandi. Ab ἵημι, *jaculum*, vel *jactus*.
Εὐηνεμία, ἡ, prosper flatus. A seq.
Εὐήνεμος, ου, ὁ, ἡ, prosperos ventos habens. 2) amœnus, pulcher. Ab ἄνεμος.
Εὐήνιος, ου, ὁ, ἡ, qui habenas facile admittit. 2) tractabilis, mitis, lenis, obsequens, non turbulentus. Ab ἡνία, *frenum*.
Εὐηνίως, *Adv.* placide, obedienter. A præc.
Εὐηνορία, ας, ἡ, fortitudo. Ab εὐήνωρ.
Εὐήνυστος, ου, ὁ, ἡ, effectu, seu confectu facilis. Ab ἀνύω, *perficio*.
Εὐήνωρ, ορος, ὁ, virilis. 2) viriles seu strenuos faciens, viris animum addens. 3) habens & generans bonos viros. 4) potens. 5) viros ornans ac tuens. Ab ἀνήρ.
Εὐηπελής, έος, ὁ, ἡ. mansuetus, obediens. 2) felix. Hesych. Ab εὖ & πέλομαι, *sum*, *fio*.
Εὐηπελία, ας, ἡ, prosperitas, bona habitudo. A præc.
Εὐήρατος, ου, ὁ, ἡ, amabilis. Ab ἐράω.
Εὐηρεσία, ας, ἡ, facilitas in remigando. 2) facilitas in re quavis. Ab ἐρέσσω.
Εὐήρετμος, ου, ὁ, ἡ, bonos habens remos, agilis, habilis, *de navi proprie*. Ab ἐρέσσω, *remigo*.
Εὐήρης, εος, ὁ, ἡ, idem. 2) qui facile agi vel duci potest. 3) tractabilis, mitis. Ex iisd. vel ab ἄρω, *apto*.
Εὐήρης, ἡ, affabre elaborata. A pr.
Εὐήροτος, ου, ὁ, ἡ, aratu facilis. 2) bene aratus. 3) fertilem habens terram. Ab ἀρόω.
Εὐητηρία, ἡ, pro εὐετηρία.
Εὐήτορος, ου, ὁ, ἡ, animum oblectans. Ab ἦτορ, *animus*, *cor*.
Εὐήτριος, bene textus. Ab ἤτριον, *stamen*.
Εὐηχής, έος, ὁ, ἡ, bene sonans, sonorus, bonam vocem habens. Ab ἦχος, *sonus*.
Εὐήχητος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ab ἠχέω.
Εὔηχος, ου, ὁ, ἡ, idem.
Εὐθάλασσος, ου, mare opportunum habens, ad mare situs, epith. urbis. A θάλασσα.
Εὐθαλέω, ῶ, f. ήσω, bene vireo, seu germino. A seq.
Εὐθαλής, έος, ὁ, ἡ, florens, floridus. A θάλλω.
Εὐθανασία, ας, ἡ, naturalis, facilis, item honesta mors. A θάνατος.
Εὐθανατέω, ῶ, f. ήσω, facili, item honesta morte morior. 2) dicitur & de eo, quocum bene agitur, cum moritur, cui optabilis mors est. A seq.
Εὐθάνατος, ου, ὁ, ἡ, qui lectulo suo moritur, sine cruciatu. 2) bene & honeste moriens. 3) bonam & honestam mortem afferens.
Εὐθανάτως, *Adv.* felici morte. 2) facili morte.
Εὐθαρσία, ας, ἡ, fiducia, animi præsentia. Ab εὐθαρσής.
Εὐθαρσέω, forti animo sum, bene spero, confido.
Εὐθαρσής, έος, ὁ & ἡ, fiducia præditus, fidenti animo, alacer, fidens. A θάρσος.
Εὐθαρσῶς, *Adv.* cum fiducia, audacter. A pr.
Εὐθενία, vel εὐθηνία, ας, ἡ, prosper successus. 2) annonæ ubertas, abundantia & copia rerum. Ab θίς, *cumulus*. (Sed hæc lectio est vitiosa,

ſα, εὐθηνεῖν & εὐθηνῶν, per η, ubique eſt exarandum.)

Εὐθενέω, ῶ, f. ήσω, proſpero ſucceſſu utor. 2) ſum dives, rebus omnibus abundo. Ab eod. v. pr.

Εὐθεράπευτος, ου, ὁ, ἡ, facile ſanabilis. 2) quem colere & demereri officiis facile ſit.

Εὐθέρμαντος, ου, ὁ, ἡ, bene vel cito calefactus. 2) cito incaleſcens. A θερμαίνω.

Εὔθερμος, ον, idem. Compar. εὐθερμότερος, ap. Hipp.

Εὐθεσία, ας, ἡ, bona corporis habitudo, firma corporis conſtitutio. 2) *de agris* vel *tempore*. fecunditas, fertilitas, ut εὐθετηνία. A θέσις, *poſitio*.

Εὐθετέω, ῶ, f. ήσω, aptus ſum. 2) utilis ſum. 3) bene habitus ſum. 4) concinne diſpono, ſcite digero. Ab εὔθετος.

Εὐθετότης, ους, ἡ, copia, abundantia. A pr.

Εὐθετίζω, f. ίσω, concinne diſpono, accommodo. A ſeq.

Εὔθετος, ου, ὁ & ἡ, appoſitus, aptus. 2) firmus, ſtabilis.

Εὐθετῶς, ſ. εὐθέτως, *Adv.* apte, utiliter.

Εὐθεώρητος, ου, ὁ, ἡ, ſpectatu, cognitu facilis. A θεωρέω.

Εὐθέως, *Adv.* ſtatim, confeſtim. 2) exempli cauſſa, ut hoc utar, ne longius abeam. Ab εὐθύς.

Εὐθηγής, έος, ὁ, ἡ, bene acutus, facile patiens acui. A θήγω.

Εὐθηκτος, ου, ὁ, ἡ, idem & ab eodem.

Εὔθηλος, ου, ὁ, ἡ, mammoſus, diſtentas mammas habens. A θηλή, *papilla*.

Εὐθημονέω, ῶ, f. ήσω, apte diſpono. Ab εὐθήμων.

Εὐθημοσύνη, ης, ἡ, concinna rerum diſpoſitio, ordo. Ab ſeq.

Εὐθήμων, ονος, ὁ, ἡ, concinnus, bene conſtitutus, apte, pulcre diſpoſitus. A τίθημι.

Εὐθηνέω, ῶ, & εὐθηνέομαι, οῦμαι, abundo, exubero. 2) proſperis ſucceſſibus utor, *it.* proſpere ſuccedo. 3) vigeo corpore, bene creſco. vid. εὐθενέω.

Εὐθηνία, ας, ἡ, vide εὐθενία.

Εὐθήρατος, ου, ὁ, ἡ, facilis venatu, qui facile capi poteſt venando. item *tropice*.

Εὐθηρία, ας, ἡ, opportunitas, felicitas venandi. Ab ſq.

Εὔθηρος, ου, ὁ, ἡ, felix in venando. 2) aptus venationibus, *de loco*, vel *tempeſtate*. A θήρα.

Εὐθησαυρος, ου, ὁ, ἡ, felix theſauris, habens egregios theſauros. 2) bene reconditus & cuſtoditus.

Εὔθικτος, ου, ὁ, ἡ, tactu facilis, tractabilis. 2) dicax. A θίγω, *tango*.

Εὐθίκτως, *Adv.* apte, congrue, facete. A pr.

Εὐθιξία, ας, ἡ, dexteritas in feriendo ſcopo. 2) ſagacitas in re aliqua conjicienda & adſequenda. 3) felicitas in perficiendo, ſanando &c. A θίγω.

Εὔθλαστος, ον, valde fragilis. A θλάω.

Εὐθνήσιμος, ον, facilem ac ſine dolore mortem efficiens: pro εὐθανάσιμος.

Εὔθοινος, ου, ὁ, ἡ, ſplendida cœna exceptus, vel excipiens, lautus. A θοίνη, *epulum*.

Εὐθορύβητος, ου, ὁ, ἡ, qui facile terretur, perturbatur. A θορυβέω, *turbo*.

Εὔθραυστος, ου, ὁ, ἡ, fractu vel contuſu facilis, fragilis. 2) aptus ad vulnera facienda. A θραύω, *frango*.

Εὐθριγκος, ον, firma lorica, ſepto munitus. 2) munitus bene. A θριγκὸς, *pinna*, *lorica*, *vallum*.

Εὔθριξ, ιχος, ὁ, ἡ, bene capillatus. 2) coronatus.

Εὔθρονος, ου, ὁ, ἡ, pulcrum thronum ſeu ſellam habens.

Εὔθροος, ου, ὁ, ἡ, bene ſonans, ſonorus.

Εὔθρυπτος, ου, ὁ, ἡ, fragilis. 2) friabilis. 3) fractus delicius. 4) mollis. A θρύπτω, *frango*.

Εὐθύ, *Adv. proprie* recta. 2) ſine circuitione, aperte. 3) ſtatim, *raro*, *nec ſatis bene*. Neutr. ab εὐθύς.

Εὐθυβολέω, ῶ, f. ήσω, recta jaculor.

Εὐθυβολία, ας, ἡ, rectus jactus. 2) recta conjectura.

Εὐθυβελής, ου, ὁ, ἡ, recta feriens.

Εὐθύβολος, ου, ὁ & ἡ, appoſitus, q. d. recte jactus, recta feriens. Ex εὐθὺ & βάλλω, *jacio*.

Εὐθυβόλως, *Adv.* recto & deſtinato jactu, recte.

Εὐθύγλωσσος, vel εὐθύγλωττος, ου, ὁ, ἡ, veridicus. 2) qui eloquitur, quæ ſentit. 3) ſincerus, probus, verax.

Εὐθύγραμμος, ου, ὁ, ἡ, rectis lineis diſtinctus, rectis lineis conſtans. τὸ εὐθύγραμμον, recta linea, regula lineis ducendis. Ex εὐθὺ & γραμμή.

Εὐθυδικέω, ῶ, f. ήσω, quaſi pede collato & recto certamine confligo. 2) caput cauſſæ peto. Ab εὐθύδικος.

Εὐθυδικία, ας, ἡ, intentionis depulſio. 2) judicium rectum & incorruptum. Ab ſeq.

Εὐθύδικος, ου, ὁ, ἡ, qui in neutram partem inclinat, recte, ſine cupiditate, judicans. A δίκη, *jus*.

Εὐθυδρομέω, ῶ, f. ήσω, rectum curſum teneo, recto curſu pergo. A ſeq.

Εὐθυδρόμος, ου, ὁ, ἡ, qui recto curſu pergit. 2) epith. ſtadii, quia ad rectam lineam porrigitur.

Εὐθυέντερος, ου, ὁ, ἡ, cui recta ſunt inteſtina. Ab ἔντερον, *inteſtinum*.

Εὐθυεπεια & εὐθυεπία, ας, ἡ, rectum minimeque obliquum dicendi genus. Heſych. Ab ἔπος.

Εὐθυεργής, ές, elaboratus ad amuſſim. Ab ἔργον.

Εὐθυθάνατος, ου, ὁ, ἡ, ſubitam mortem inferens, ſtatim interficiens.

Εὐθύθριξ, χος, ὁ, ἡ, qui crines habet pendentes, ſimplices, non criſpos.

Εὐθύκαυλος, ου, ὁ, ἡ, qui rectum habet caulem.

Εὐθύληπτος, ου, ὁ, ἡ, comparatu, captu facilis.

Εὐθυλογέω, ῶ, f. ήσω, recte, proprie loquor. A ſeq.

Εὐθυλόγος, ὁ, ἡ, proprie loquens, ſine circuitione, ut εὐθυῤῥήμων.

Εὐθυλορδος, v. ἰθυλορδος.

Εὐθυμάκρος, ου, ὁ, ἡ, recta in longitudinem tendens.

Εὐθυμάχης, ου, ὁ, *Dor.* εὐθυμάχας, qui recta in prælium tendit. 2) vir fortis. A μάχη.

Εὐθυμαχία, ας, ἡ, prælium, ſeu bellum tumultuarium & repentinum. A ſeq.

Εὐθυμάχος, ου, ὁ, tumultuarie pugnans. 2) bellicoſus. A μάχομαι, vel μάχη.

Εὐθυμέω, ῶ, & -έομαι, οῦμαι, bono & læto animo ſum.

Εὐθυμία, ας, ἡ, lætitia animi, alacritas, tranquillitas.

Εὔθυμος, ου, ὁ, ἡ, qui eſt bono & alacri animo.

Εὐθύμως, *Adv.* alacriter, bono parato animo. A pr.

Εὔθυνα, ης, ἡ, diſquiſitio, ſc. apud eum qui rationes actorum expetere &c. poteſt, magiſtratus, judex &c. præſertim in plur. 2) accuſatio. 3) crimen. 4) pœna. *pl.* εὔθυναι, rationes. Ab εὐθύνω.

Εὐθυνος, ου, ὁ, qui rationes exigit.

Εὔθυνσις, εως, directio, correctio.
Εὐθυντὴρ, ῆρος, ὁ, rector, corrector.
Εὐθυντηρία, ας, ἡ, apud architectos de complanatione soli. 2) pars navis, ab εὐθύνειν, gubernare, ut lat. gubernaculum.
Εὐθυντήριος, α, ον, gubernandi vim habens, gubernans.
Εὐθυντὴς, οῦ, ὁ, idem, quod εὐθυντήρ.
Εὐθυντικὸς, ή, όν, regens, corrigens, idoneus ad regendum &c.
Εὐθυντὸς, ή, όν, directus.
Εὐθύνω, f. υνῶ, complano. 2) guberno, dirigo, unde de pastore, magistratu dicitur. 3) reprehendo, redarguo. 4) inquiro, exigo. 5) reum facio, postulo. 6) damno & multo. Ab εὐθύς.
Εὐθυονειρία, ας, ἡ, somnium aperte ostendens, quid futurum sit.
Εὐθυόνειρος, α, ὁ, ἡ, qui aperte videt in somnis, quod futurum est. 2) τὸ εὐθυόνειρον, somnium evidens.
Εὐθυῶνυξ, χος, ὁ, ἡ, rectos ungues habens.
Εὐθυόνυχος, α, ὁ, ἡ, idem. Ab ὄνυξ.
Εὐθυπλοέω, recta navigo. A πλόος.
Εὐθύπλοια, ας, ἡ, recta navigatio, rectus navis cursus. Ab eod.
Εὐθυπλοκία, ας, ἡ, recta textura seu connexio. A πλοκὴ, nexus.
Εὐθύπλοος, ον, ους, ουν, recta navigans, rectum cursum tenens.
Εὐθύπνοος, contr. εὐθύπνους, α, ὁ, ἡ, recta spirans, cujus flatus in rectum procedit. 2) qui facilem respirationem habet, ap. Hipp.
Εὐθυπομπὸς, & εὐθύπομπος, recta ducens.
Εὐθυπορέω, ῶ, f. ήσω, habeo meatus rectos, 2) rectam viam sequor, recto itinere progredior.
Εὐθυπορία, ας, ἡ, itineris rectitudo, progressio in rectum. A seq.
Εὐθύπορος, α, ὁ, ἡ, cujus meatus recti sunt, tramite recto progrediens. 2) rectus, ut trames, via &c.
Εὐθυρρημονέω, ῶ, f. ήσω, recta sine circuitione rem eloquor. 2) rem suo nomine proprio, quamvis turpi, appello. Ab εὐθυρρήμων.
Εὐθυρρημόνως, sive circuitione. 2) proprio, quamvis turpi, verbo. A pr.
Εὐθυρρημοσύνη, ης, ἡ, oratio εὐθυρρήμονος, s. consuetudo εὐθυρρημόνως loquendi.
Εὐθυρρήμων, ονος, ὁ, ἡ, qui aperte & absque circuitione rem ipsam loquitur. 2) utens verbis turpibus, non consulens aurium honestati. Ex εὐθὺ & ῥῆμα, verbum.
Εὐθύρριζος, α, ὁ, ἡ, cujus radices sunt rectæ, in rectum tensæ. A ῥίζα.
Εὐθύρριν, νος, ὁ, ἡ, qui recto est naso, habens nasum justæ proportionis.
Εὐθύρρις, idem.
Εὔθυρσος, ον, thyrsum gerens, sive ad modum thyrsi redimitus.
ΕΥΘΥΣ, εῖα, ὺ, Gen. έος, είας, έος, rectus, non obliquus. 2) apertus, nulla circuitione rectus. Hinc εὐθὺς, Adv. protinus, confestim, statim. 2) jam inde. 3) inconsulte, inconsiderate. de εὐθὺ, v. supra.
Εὐθυσκοπέω, ῶ, f. ήσω, rectis oculis, recte adspicio.
Εὐθυτενὴς, έος, ὁ, ἡ, directus, in directum tendens. Ex εὐθὺ, recta, & τείνω, tendo.
Εὐθύτης, ητος, ἡ, rectitudo. 2) æquitas.

Εὐθυτόμος, α, ὁ, ἡ, in rectum secans. εὐθύτομος, pass. directo sectus. A τέμνω, seco.
Εὐθύτονος, α, ὁ, ἡ, in rectum extensus. Ex εὐθὺ & τείνω, tendo.
Εὐθύτρητος, α, ὁ, ἡ, in rectum perforatus, recta habens foramina.
Εὐθυφερὴς, έος, ὁ, ἡ, in rectum tendens. 2) rectus. A φέρω.
Εὐθύφλοιος, α, ὁ, ἡ, rectum, planum corticem habens. 2) species roboris.
Εὐθυφορέομαι, οῦμαι, recta feror.
Εὐθυφορία, ἡ, motus, qui fit recta linea. opp. κυκλοφορία. Aristotel.
Εὐθύφρων, ον, sapiens, prudens. A φρὴν, mens.
Εὐθυωρέω, ῶ, f. ήσω, recta linea progredior.
Εὐθυωρία, ας, ἡ, rectitudo. 2) proceritas. 3) directio. 4) rectus trames. 5) rectus processus. 6) rectæ lineæ porrectio.
Εὐθυωρεὶ, Adv. secundum lineam rectam. 2) recto tramite, recta via. 3) statim, eadem hora.
Εὐθυωρὸς, ή, όν, rectus, secundum lineam rectam. Ab εὐθὺ & ὥρα.
Εὐθώρηκος, α, ὁ, ἡ, bene loricatus. 2) bene armatus. A θώραξ.
Εὐϊακὸς, ή, όν, bacchicus. Ab Εὔϊος, Bacchus.
Εὔϊκτος, ον, sanatu facilis. Ab ἰάομαι.
Εὐϊερὸς, ή, όν, idem quod εὐϊακὸς, & ex eod.
Εὐϊλασία, ας, ἡ, propitiatio. Ab εὐΐλατος.
Εὐϊλατεύω, f. εύσω, propitius sum. 2) ignosco. A seq.
Εὐΐλατος, α, ὁ, ἡ, propitius. Ab ἱλάσκομαι.
Εὐειματέω, bene, pulcre vestitus sum. Ab ἱμάτιον. v. εὐειματέω.
Εὔϊνος, α, ὁ, ἡ, bene fibratus, nervosus. Ab ἲς, fibra, nervus.
Εὔϊος, ὁ, Bacchus. A voce bacchantium.
Εὔϊππος, α, ὁ, ἡ, bonos seu præstantes equos habens. 2) equitandi peritus. 3) equitatu præstans.
Εὔϊχθυς, ὁ, ἡ, piscosus.
Εὐκαὴς, έος, ὁ, ἡ, facile ardens. A καίω.
Εὐκαθαίρετος, α, ὁ, ἡ, qui facile everti potest.
Εὐκάθεδρος, ἡ, remigio bene instructa, sc. navis. A καθέδρα, sedes.
Εὐκάθεκτος, α, ὁ, ἡ, qui facile contineri aut cohiberi potest, facile in ordinem redigendus. A κατέχω, contineo.
Εὐκαιρέω, ῶ, f. ήσω, opportunitatem nanciscor. 2) vacat mihi. 3) opulentus sum. Ab εὔκαιρος.
Εὐκαιρία, ας, ἡ, opportunitas. 2) copiæ, opes. A seq.
Εὔκαιρος, α, ὁ, ἡ, opportunus, tempestivus. 2) cui vacat, otiosus. v. καιρός.
Εὐκαίρως, Adv. opportune, tempestive. 2) otiose: εὐκαίρως ἔχειν, vacare.
Εὐκάματος, α, ὁ, ἡ, facilem laborem habens.
Εὐκαμπὴς, έος, ὁ, ἡ, flexibilis: curvus, rotundus. Epith. arcus. A κάμπτω, flecto.
Εὔκαμπτος, α, ὁ, ἡ, idem.
Εὐκαμψία, ας, ἡ, flexilitas. A præc.
Εὐκάρδιος, α, ὁ, ἡ, forti animo præditus. 2) stomacho gratus. v. καρδία.
Εὐκαρδίως, Adv. forti & præsenti animo. 2) prompte, cupide. A præc.
Εὐκαρπέω, ῶ, f. ήσω, uberes fructus fero.
Εὐκαρπία, ας, ἡ, fructuum uber proventus. 2) fertilitas.
Εὐκαρπίζω, si lectio proba, idem quod εὐκαρπέω.
Εὔκαρπος, α, ὁ, ἡ, fructuosus, fœcundus. 2) fœcunditatem adjuvans.

Εὐκα-

Εὐκατάγνωστος, ου, ὁ, ἡ, reprehenſibilis.
Εὐκαταγώνιστος, ου, ὁ, ἡ, expugnatu facilis, parum validus.
Εὐκατάκαυστος, ου, facile comburendus.
Εὐκατακόμιστος, ου, ὁ, ἡ, deportatu facilis. 2) pronus, proclivis.
Εὐκατακράτητος, ου, infirmus, parum validus. 2) qui facile retineri, defendi poteſt. A κατακρατοῦμαι, *vincor*.
Εὐκατάληπτος, ου, ὁ, ἡ, comprehenſu facilis.
Εὐκατάλλακτος, ου, ὁ, ἡ, facilis reconciliatu, placabilis.
Εὐκαταλλάκτως, *Adv.* placide, placabiliter.
Εὐκαταμάθητος, ου, facilis, non obſcurus. A καταμανθάνω, *diſco*.
Εὐκαταμάχητος, ου, ὁ, ἡ, expugnabilis.
Εὐκατανόητος, ου, ὁ, ἡ, qui facile intelligi poteſt.
Εὐκαταπράϋντος, ὁ, ἡ, placabilis. A πραΰνω.
Εὐκατάπρηστος, ου, ὁ, ἡ, facilis combuſtu.
Εὐκαταπτόητος, ου, facile terrendus, timidus. A καταπτοέω, *terreo*.
Εὐκατάπτωτος, ου, ὁ, ἡ, proclivis ad lapſum, caducus. 2) debilis. A καταπίπτω.
Εὐκατασήμαντος, ου, ὁ, ἡ, obſignatu facilis. A κατασημαίνω, *obſigno*.
Εὐκατασκεύαστος, ου, & εὐκατάσκευος, ου, conditu ſeu fabricatu facilis.
Εὐκατάσκηπτος, ου, bene fultus, nixus. 2) impetu ruens. A κατασκήπτω.
Εὐκατάστατος, ου, ὁ, ἡ, bene conſtitutus. 2) bene compoſitus. 3) ſedatus, placidus. 4) ſtabilis. A καθίστημι.
Εὐκατάστροφος, ου, volubilis. A καταστρέφω, *converto*.
Εὐκατάσχετος, ου, qui firmiter retinetur.
Εὐκατάτρεπτος, ου, volubilis, mobilis. A κατατρέπω.
Εὐκατατρόχαστος, ὁ, ἡ, *proprie* volubilis in modum rotæ. 2) volaticus, inconſtans. 3) in quem (agrum v. c.) facile incurſio fieri poteſt, expoſitus incurſionibus hoſtium: *unde* 4) contemtibilis.
Εὐκατάτροχος, ὁ, ἡ, propenſus. A κατατρέχω.
Εὐκαταφορία, ας, ἡ, proclivitas. A ſeq.
Εὐκατάφορος, ὁ, ἡ, propenſus, pronus, proclivis.
Εὐκαταφρόνητος, ου, ὁ & ἡ, contemptibilis, deſpicabilis, adſpernabilis. A καταφρονέω.
Εὐκατάψευστος, ου, in quo facile eſt mentiri. A καταψεύδομαι, *mentior*.
Εὐκατέργαστος, ου, ὁ, ἡ, qui facile confici aut effici poteſt. 2) qui facile vel bene ſubigitur, vel aratur. 3) qui facile vincitur, item interficitur.
Εὐκατηγόρητος, ου, ὁ, ἡ, qui facile multis de cauſis accuſari poteſt, reprehenſibilis. A κατηγορέω.
Εὐκάτοπτος, ου, ὁ, ἡ, perſpicuus.
Εὐκατόρθωτος, ου, ὁ, ἡ, factu, bene geſtu facilis. A κατορθόω.
Εὐκάτοχος, ου, ὁ, ἡ, qui facile contineri, & coerceri poteſt.
Εὔκαυστος, & εὔκαυτος, ὁ, idem quod εὐκατάκαυστος.
Εὐκέατος, ου, ὁ, ἡ, qui facile findi poteſt, ſciſſilis. 2) qui facile frangi poteſt. A κεάζω.
Εὐκέαστος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iiſdem.
Εὐκέλαδος, ου, ὁ, ἡ, bene ſonans. 2) ſonorus.
Εὔκεντρος, ου, ὁ, ἡ, bene aculeatus. A κέντρον.
Εὔκερως, ω, ὁ, ἡ, pulcra habens cornua.
Εὐκέραστος, ου, ὁ, ἡ, bene miſtus. 2) bene dilutus & temperatus. E κεράννυμι.

Εὔκερως, idem quod εὔκερος.
Εὐκέφαλος, ου, egregio capite præditus. 2) capiti conveniens ſ. conducens. A κεφαλή.
Εὐκηλήτειρα, ας, ἡ, placatrix.
Εὐκηλία, ας, ἡ, quies. Heſych.
Εὔκηλος, ου, ὁ, ἡ, quietus, mitis. v. ἕκηλος.
Εὐκήλως, *Adv.* quiete. A præc.
Εὐκινησία, ας, ἡ, facilis motus, agilitas, mobilitas. A κινέω.
Εὐκίνητος, ου, ὁ, ἡ, qui facile movetur, ſ. moveri poteſt, mobilis, agilis, expeditus, *de militia*. Ab eodem.
Εὐκινήτως, *Adv.* mobiliter, agiliter. A præc.
Εὐκίων, ονος, ὁ, ἡ, pulcras habens columnas.
Εὔκλαδος, ου, procerus, læte germinans.
Εὔκλαστος, ου, ὁ, ἡ, fractu facilis, fragilis. A κλάω.
Εὐκλεής, έος, ὁ, ἡ, glorioſus, celeber. A κλέος.
Εὐκλεΐα, vel εὐκλείη, ſ. εὔκλεια, ας, ἡ, gloria, ſplendor nominis. A præc.
Εὐκλεΐζω, ſ. ίσω, celebro. Ab eod.
Εὐκλειής, έος, ὁ, ἡ, glorioſus. A κλέος.
Εὔκλειστος, ου, bene clauſus, munitus.
Εὐκλεῶς, & εὐκλειῶς, *Adv.* glorioſe. A præc.
Εὐκληΐς, ſ. εὐκλῃΐς, ἡ, bene clauſa. A κλείω.
Εὐκληρέω, ῶ, ſ. ήσω, proſpera fortuna utor.
Εὐκλήρημα, ατος, τό, proſpera fortuna. A præc.
Εὐκληρία, ας, ἡ, bona ſors, proſpera fortuna. A ſeq.
Εὔκληρος, ου, ὁ, ἡ, fortunatus.
Εὔκλωστος, ου, ὁ, ἡ, nendo bene contortus. A κλώθω.
Εὔκαμπτος, ου, ὁ, ἡ, flexibilis, qui flecti facile poteſt. A κάμπτω, *flecto*.
Εὔκναπτος, ου, ὁ, ἡ, bene paratus a fullone. A κνάπτω, *carmino*.
Εὐκνημίς, ſ. εὐκνήμις, ιδος, ὁ, ἡ, bene ocreatus, vel armatus.
Εὔκνημος, ου, ὁ, ἡ, qui bonis ſeu pulcris tibiis eſt. A κνήμη, *tibia*.
Εὐκοίλιος, ου, ὁ, ἡ, facilem alvum faciens. A κοιλία.
Εὐκοινόστατος, ὁ, ἡ, communi multorum conſilio bene conſtitutus.
Εὐκοινωνησία, ας, ἡ, affabilitas, comitas. Ab ſq.
Εὐκοινώνητος, ου, ὁ, ἡ, facile communicans, communis, affabilis. A κοινωνέω, *communico*.
Εὐκολία, ας, ἡ, facilitas. Ab εὔκολος.
Εὐκόλλητος, ου, ὁ, ἡ, q. d. adglutinabilis, ſociabilis.
Εὔκολος, ου, ὁ, ἡ, facilis, qui non eſt ſtomacho faſtidioſo. 2) ſimplex, apertus, ingenuus. A κῶλον, *cibus*.
Εὐκόλως, *Adv.* expedite, facile. εὐκολώτατα, facillime. A præc.
Εὔκολπος, ου, ſinuoſus, magnum ſinum habens.
Εὐκόλυμβος, ου, ὁ, ἡ, urinandi peritus.
Εὐκόμης, ου, ὁ, bene comatus. A κόμη.
Εὐκομιδής, έος, ὁ, ἡ, bene curatus, bene tractatus. A κομιδή, *cura*.
Εὐκομίζω, bene recondo. 2) diligenter colo.
Εὐκόμιστος, ου, ὁ, ἡ, qui bene curatur. A præc.
Εὔκομος, ου, ὁ, ἡ, idem quod εὐκόμης, & ab eod.
Εὔκομπος, ου, glorioſus, magnificus.
Εὐκοπία, ας, ἡ, facilitas. A ſeq.
Εὔκοπος, ου, ὁ, ἡ, facilis, qui facili labore fit. 2) qui facili labore aliquid conficit.
Εὐκοπρώδης, ώδεος, excrementi colorem & naturam habens. τὰ εὐκοπρώδη, excrementa ſtercorea, boni coloris & odoris.
Εὐκόπως, *Adv.* facili labore & negotio.
Εὐκόρυθος, ου, ὁ, ἡ, pulcre galeatus. A κόρυς.

Εὐκοσμέω, ῶ, f. ήσω, modeste me gero, officio meo fungor. 2) orno bene.
Εὐκόσμητος, ον, bene curatus, ornatus. A præc.
Εὐκοσμία, ας, ἡ, decentia, modestia. Ab εὔκοσμος.
Εὐκοσμίως, *Adv.* modeste, decenter. A præc.
Εὔκοσμος, ου, ὁ, ἡ, bene ordinatus, concinnus.
Εὐκόσμως, *Adv.* concinne, recte. A præc.
Εὐκρᾱής, έος, ὁ, ἡ, bene temperatus. A κεράννυμι, *misceo*.
Εὔκραιρος, ου, ὁ, ἡ, pulcra cornua habens. A κραῖρα, *cornu*.
Εὐκρασία, ας, ἡ, bona temperies. A κεράννυμι.
Εὔκρατος, ου, ὁ, ἡ, temperatus. 2) sincerus. 3) qui media constat temperatione. 4) qui confundi commiscerique potest. Ab eodem.
Εὐκρατῶς, *Adv.* firmiter. A κράτος.
Εὔκροτος, ου, ὁ, ἡ, bene strepens, canorus, sonorus, suavis. A κρόκω.
Εὔκρουνος, ου, ὁ, ἡ, scaturigine bona præditus. A κρήνη, *scaturigo*.
Εὔκριθος, ου, ὁ, ἡ, bonum habens hordeum. A κριθή, *hordeum*.
Εὐκρίνεια, ας, ἡ, puritas, perspicuitas. A seq.
Εὐκρινέω, bene discerno, accuratum delectum habeo, simpliciter idem quod ἐκκρίνω, secerno, deligo.
Εὐκρινής, έος, ὁ, ἡ, purus, liquidus. 2) ordine collocatus. 3) distinctus. 4) qui e morbo convaluit, *omninoque* robustus, elegans, velut de corpore. Ex εὖ & κρίνω, *discerno*.
Εὐκρίνητος, ου, ὁ, ὁ, discernendus. Ab εὐκρινέω.
Εὐκρινῶς, *Adv.* distincte, discrete.
Εὔκριτος, ον, perspicuus, facile distinguendus, judicandus.
Εὐκρόκαλος, ου, ὁ, ἡ, pulcram s. copiosam in litore arenam habens. A κροκάλη, *arena*.
Εὐκρόταλος, ον, suaviter strepens, sonorus. A κρόταλον, *crepitaculum*.
Εὐκρότητος, ὁ, ἡ, bene conflatus, compactus. 2) *interpretantur etiam* laudatus, apud Sophocl.
Εὔκρυπτος, ον, facile latens.
Εὐκρυφής, έος, ὁ, ἡ, idem. 2) qui bene latet. A κρύπτω.
Εὐκταῖος, αία, αῖον, optabilis. Ab εὔχομαι.
Εὐκταίως, *Adv.* optabiliter. A præc.
Εὐκτέανος, ου, ὁ, ἡ, dives, opulentus. A κτέανον, *possessio*.
Εὐκτημοσύνη, ἡ, divitiæ. A seq.
Εὐκτήμων, ονος, ὁ, ἡ, dives. A κτάομαι.
Εὐκτήριος, ου, ὁ, ἡ, ad preces pertinens. Hinc εὐκτήριον, sc. οἴκημα, oratorium, sacrarium, lararium. Ab εὔχομαι, *precor*.
Εὐκτικός, ή, όν, optativus. Vox Gramm. Ab eod.
Εὐκτικῶς, *Adv.* optative. A præc.
Εὔκτιστος, ου, ὁ, ἡ, eleganter conditus.
Εὔκτιτος, ου, ὁ, ἡ, bene structus. A κτίω.
Εὐκτός, ή, όν, item ὁ εὐκτός, ὁ, ἡ, όν, optabilis, optandus, expetendus. Ab εὔχομαι.
Εὐκτῶς, *Adv.* optabiliter. A præc.
Εὐκυβέω, ῶ, f. ήσω, felici successu ludo tesseris, s. bene jacto. A κύβος, *tessera*.
Εὐκυκλής, ου, ὁ, ἡ, rotundus. 2) cum est epith. currus, significat, volubilis, εὔτροχος. 3) qui fit in orbem.
Εὐκύκλως, *Adv.* rotunde.
Εὐκυκλωτός, ή, όν, rotundatus. A κυκλόω.
Εὐκύλιξ, ὁ, ἡ, poculis, i. e. compotationibus, conviviis aptus.
Εὐκύλιστος, ου, ὁ, ἡ, volubilis. A κυλίω.
Εὐκύμαντος, ον, fluctuosus. A κυμαίνω.
Εὔκωπος, ον, remigio bene instructus, agilis, *de navi*. A κώπη, *remus*.
Εὐλάβεια, ας, ἡ, metus, reverentia, circumspectio. 2) sollicitudo, anxietas. 3) pietas, *in sacris*. Ab εὐλαβής.
Εὐλαβέομαι, οῦμαι, vereor, caveo religiose. 2) timeo, metuo. 3) caveo, declino religiose. 4) vito, fugio. 5) religione teneor.
Εὐλαβής, έος, ὁ, ἡ, qui bene res capessit, seu adgreditur, circumspectus, cautus. 2) timidus. 3) religiosus. 4) verecundus. A λαμβάνω, *capio*.
Εὐλαβητέον, *Adv. postr.* cavendum est.
Εὐλαβῶς, *Adv.* timide, caute. 2) religiose. *Comp.* εὐλαβεστέρως.
Εὐλαγής, ές, leporibus abundans. A λαγώς, *Jon.* lepus.
Εὐλάζω, putresco, vermes produco. 2) fubo. Hesych. (nisi hoc potius est συάζω vel συβίζω). Ab εὐλαί.
Εὐλάζω, f. εὐλάξω, aro, Lacones, apud Thuc.
Εὐλαί, ῶν, αἱ, vermes, proprie, qui e putredine nascuntur.
Εὐλαΐγξ, γγος, ὁ, ἡ, τὸ, e bonis pulcrisque lapidibus structus.
ΕΥ'ΛΑ'ΚΑ, ας, ἡ, Vox Laconica, vomer. 2) bidens, ligo.
Εὔλαλος, ου, ὁ, ἡ, bene loquens, facundus, disertus. 2) loquaculus.
Εὐλαμπής, έος, ὁ, ἡ, splendens, fulgidus. A λάμπω.
Εὔλαμπρος, ον, idem.
Εὐλάχανος, ον, oleribus abundans s. fertilis. A λάχανον, *olus*.
Εὐλέαντος, ου, ὁ, ἡ, qui facile lævigatur aut complanatur. 2) qui facile conteritur. A λεαίνω, *lævigo, comminuo*.
Εὐλείμος, ου, ὁ, ἡ, bona prata habens. A λειμών, *pratum*.
Εὐλείμων, ονος, ὁ, ἡ, idem.
Εὔλεκτρος, ον, pulcher, Epith. feminæ, sc. quacum suave est cubare. A λέκτρον, *lectus*.
Εὔλεξις, εος, ὁ, ἡ, bonas dictiones habens.
Εὐλέπιστος, ου, ὁ, ἡ, desquamatu facilis. 2) qui facile delibratur & cortice spoliatur. A λεπίζω, *desquamo, decortico*.
Εὔλευκος, ου, ὁ, ἡ, valde albus.
Εὐλεχής, ές, idem quod εὔλεκτρος. 2) felix, de sponsis, vel conjugibus, vel nuptiis. A λέχος, *lectus*.
Εὐληθάργητος, ου, ὁ, ἡ, qui facile labitur in lethargum. A λήθαργος.
Εὔληκτος, ον, brevis, non diu duraturus. A λήγω, *finio, desino*.
Εὐλημονέω, ῶ, f. ήσω, animosus sum, forti sum animo. A λῆμα, *animus præsens*.
Εὔληπτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile capi potest.
Εὐλήπτως, *Adv.* ita, ut facile & cito capi possit.
ΕΥ'ΛΗΡΑ, ων, τὰ, lora, habenæ. Homer.
Εὐλίβανος, ον, thure abundans, thurifer.
Εὔλιθος, ου, ὁ, ἡ, pulcros habens lapides.
Εὐλίμενος, ου, ὁ, ἡ, bono instructus portu. 2) epith. portus ipsius, commodus. A λιμήν.
Εὐλιπής, έος, præpinguis. A λίπος, *pinguedo*.
Εὐλιτάνευτος, ον, exorabilis. A λιτανεύω, *precor*.
Εὐλογέω, ῶ, f. ήσω, laudo. 2) bene precor, ominor. Ebr. 3) benigne polliceor, per Ebr. *Vulgo* benedico. Ab εὔλογος.

Εὐλέ-

Εὐλόγητος, ου, ον, cui benigne promissum est. 2) laudatus. *Vulgo* benedictus. A præc.

Εὐλογία, ας, ἡ, honestus sermo. 2) laus, prædicatio. 3) fausta omina, feliciteris promissio. *Vulgo* benedictio. 4) beneficium, munus, eleemosyna in N. T.

Εὐλογιστέω, ῶ, f. ήσω, recte ratiocinor. 2) æquo animo fero. Ab εὐλόγιστος.

Εὐλογιστία, ας, ἡ, ratio bene subducta. 2) consilium, vel ratio recte inire, prudentia in capiendis consiliis. Ab seq.

Εὐλόγιστος, ου, ὁ, ἡ, quem facile reputare & perpendere licet. 2) qui recte ratiocinatur, prudens, moderatus. 3) probabilis, idoneus. A λογίζομαι.

Εὐλογίστως, *Adv.* prudenter, sapienter, recte.

Εὔλογος, ου, ὁ, ἡ, rationalis, rationi consentaneus, probabilis, rectus, verus. 2) quod facile parari & haberi potest.

Εὐλογοπρέπεια, ας, ἡ, prætextus speciosus. A seq.

Εὐλογοφανής, ές, speciosus, verosimilis.

Εὐλογχέω, felix sum. Hesych. A seq.

Εὔλογχος, fortunatus. A λόγχη, sors.

Εὐλόγως, *Adv.* recte, apte, opportune, consentenee. Ab εὔλογος.

Εὐλουσία, ας, ἡ, mundities, cum quis bene lotus est. 2) purgatio. A λούω, *lavo*.

Εὔλοφος, ου, ὁ, ἡ, bene cristatus. 2) strenuus. 3) moriger, obsequiosus, molles quasi & flexiles præbens cervices.

Εὐλόφως, *Adv.* generose, fortiter. A præc.

Εὔλοχος, ου, ἡ, gravidis vel parturientibus favens, Epith. Dianæ.

Εὐλύγιστος, ου, ὁ, ἡ, flexilis, qui facile flectitur, ut vimen. A λυγίζω.

Εὐλύρας, *Dor.* pro εὐλύρης, ου, ὁ, bonam lyram habens. 2) bene lyræ canens. 3) canorus. A λύρα.

Εὔλυρος, ου, ὁ, ἡ, idem, ab eod.

Εὔλυτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile solvi potest. 2) paratus discedere, expeditus. *Comp.* εὐλυτώτερος.

Εὐλύτως, *Adv.* expedite, facile.

Εὐμάθεια, ας, ἡ, docilitas, celeritas discendi. A seq.

Εὐμαθής, έος, ὁ, ἡ, docilis, ingeniosus. 2) facilis intellectu. A μανθάνω.

Εὐμαθία, ας, ἡ, idem quod εὐμάθεια. A præc.

Εὐμαθῶς, *Adv.* ita, ut quis facile addiscat, facile discendo. 2) ita ut facile percipi possit. Ab eod.

Εὐμάλακτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile emollitur, facile emollescens. A μαλάσσω, *emollio*.

Εὐμάρη, ἡ, pellis, corium. Schol. Theocr.

Εὐμάραντος, ου, ὁ, ἡ, qui facile marcescit, caducus. A μαραίνομαι, *marcesco*.

Εὐμάρεια, & εὐμαρία, ας, ἡ, facilitas. 2) tranquillitas animi. 3) latrinæ, ep. Jonas. A seq.

Εὐμαρής, έος, ὁ, ἡ, facilis, commodus. A μάρη, *manus*.

Εὐμαρίζω, f. ίσω, allevo. A præc.

Εὐμαρίς, ίδος, ὁ, calceamenti genus. Ab εὐμαρής, qui facile induitur aut expeditum incessum facit: sive ab εὐμάρη, quia e corio erant.

Εὐμαρῶς, *Adv.* facile, nullo negotio. Ab εὐμαρής.

Εὐμεγέθης, εος, ὁ, ἡ, valde magnus, ingens. 2) procerus. A μέγεθος.

Εὐμεθοδικῶς, *Adv.* apte, via & ratione. 2) compendiose.

Εὐμέθοδος, ου, ὁ, ἡ, in quo methodus & ratio est. 2) compendiosus, artificiosus.

Εὐμεθόδως, *Adv.* idem quod εὐμεθοδικῶς.

Εὐμειδής, έος, ὁ, ἡ, hilaris, lætus, benivolus. A μειδιᾶν, *renidere*.

Εὐμείλικτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile mulceri, leniri vel placari potest. A μειλίσσω.

Εὐμείλιχος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Εὐμέλεια, ας, ἡ, apta modulatio. A seq. v. ἐμμέλ.

Εὐμελής, έος, ὁ, ἡ, apte modulatus, canorus. A μέλος.

Εὐμελία, ας, ἡ, idem quod εὐμέλεια.

Εὐμμελίης, & ἐϋμ. f. εὐμμ. ου, ὁ, fraxini, i. e. hastæ e fraxino, tractandæ peritus, bellator bonus. A μελία, *fraxinus*.

Εὐμελιττέω, ῶ, fut. ήσω, apes meæ bene mellificant. 2) bene mellifico. A μέλιττα, *apis*.

Εὐμελῶς, *Adv.* perite, accurate. Ab εὐμελής.

Εὐμένεια, ας, ἡ, benevolentia, animus bene adfectus, clementia, placabilitas. Ab εὐμενής.

Εὐμενεστέρως, *Adv.* benignius. Ab eod.

Εὐμενέτειρα, ας, ἡ, benevola, patrona. A seq.

Εὐμενέτης, ου, ὁ, benevolus, amicus. A seq.

Εὐμενέω, ῶ, f. ήσω, benevolus sum, propitius. A seq.

Εὐμενής, έος, ὁ, ἡ, benevolus, clemens, amicus, benignus. A μένος, *animus*.

Εὐμενίδες, ίδων, αἱ, Eumenides, furiæ. Per Antiphrasin, ab εὐμενής.

Εὐμενίζω, f. ίσω, benevolum reddo, placo. Ab eodem.

Εὐμενικός, ή, όν, idem quod εὐμενής.

Εὐμενῶς, *Adv.* benevole, benigne. Ab eod.

Εὐμέριστος, ὁ, ἡ, dividuus, facile dividendus. A μερίζω.

Εὐμεταβλησία, ας, ἡ, inconstantia. A seq.

Εὐμετάβλητος, ου, ὁ, ἡ, mutabilis, inconstans.

Εὐμεταβλήτως, *Adv.* inconstanter. A præc.

Εὐμετάβολος, ου, ὁ, ἡ, mutabilis, incostans.

Εὐμετάδοτος, ου, ὁ, ἡ, facilis ad impertiendum, liberalis. A μεταδίδωμι, *impertior*.

Εὐμεταδότως, *Adv.* benigne, liberaliter. A præc.

Εὐμετάθετος, ου, ὁ, ἡ, mutabilis. Ex μετατίθημι.

Εὐμετακίνητος, ου, ὁ, ἡ, qui facile moveri & mutari potest.

Εὐμετακόμιστος, ου, ὁ, ἡ, transportatu & traductu facilis. A μετακομίζω.

Εὐμετάπειστος, ου, ὁ, ἡ, cui facile aliud persuadetur, qui facile a sententia deducitur. A μεταπείθω.

Εὐμεταποίητος, ον, mutabilis.

Εὐμετάπτωτος, ου, ὁ, ἡ, mutationi obnoxius. A μεταπίπτω.

Εὐμετάστατος, ου, ὁ, ἡ, instabilis, inconstans. A μεθίσταμαι.

Εὐμετάτρεπτος, ον, idem. A μετατρέπω, *muto*.

Εὐμετάφορος, ον, idem. A μεταφέρομαι.

Εὐμεταχειρισία, ας, ἡ, mobilitas, placabilitas, tractabilitas, commodi mores. A seq.

Εὐμεταχείριστος, ου, ὁ, ἡ, tractabilis, non difficilis, mitis, placabilis, qui facile conciliari, capi potest. A μεταχειρίζω, *tracto*.

Εὐμεταχειρίστως, *Adv.* ita, ut facile tractari queat, placabiliter, leniter. A præc.

Εὐμέτρειος, idem quod seq.

Εὔμετρος, ου, ὁ, ἡ, modum servans, moderatus. A μέτρον, *modus*. (Sed hæc lectio melior, quam illa.)

Εὐμήκης, εος, ὁ, ἡ, bene longus, decore procerus. A μῆκος.

Εὔμηλος, ου, ὁ, ἡ, ovibus abundans. 2) pecorum ferax. A μῆλον, *ovis*.

Εὔμηρος, ου, ὁ, ἡ, qui bona seu decora, formosa & firma femora habet.

Εὐμήρυτα ἔρια, lanæ ad nendum faciles. A μηρύω, *filum deduco*.

Εὐμήτης, ὁ, &

Εὔμητις, ὁ, ἡ, prudens.

Εὐμηχανία, ας, ἡ, induſtria, ſollertia. A ſeq.

Εὐμήχανος, ου, ὁ, ἡ, ad machinandum promtus, induſtrius, ingenioſus. A μηχανή.

Εὐμηχάνως, *Adv.* ingenioſe, artificioſe. A præc.

Εὔμικτος, ου, comis, facilis, bonus ſodalis.

Εὐμίμητος, ὁ, ἡ, facile imitabilis.

Εὐμίσητος, ου, ὁ, ἡ, invidioſus, inviſus.

Εὔμιτος, ου, e bono ſtamine factus.

Εὔμιτρος, ου, ὁ, ἡ, bene mitra cinctus. A μίτρα.

Εὐμνημονεστέρως, *Adv.* ad retinendum aptius. Ab εὐμνήμων, quod non repertum eſt.

Εὐμνημόνευτος, ου, ὁ, ἡ, memoratu facilis, memorabilis.

Εὔμνηστος, ου, ὁ, ἡ, cujus facile recordamur, cujus memoria ſemper oobis obverſatur. A μνάομαι, *recordor*.

Εὐμοιρέω, ῶ, bona ſorte utnr. Ab εὔμοιρος.

Εὐμοιρία, ας, ἡ, bona ſors, felicitas. Ab ſeq.

Εὔμοιρος, ου, ὁ & ἡ, bona ſorte utens, felix. A μοῖρα, *ſors*, *fatum*.

Εὐμοίρως, *Adv.* felici fato. A præc.

Εὐμολπία, ας, ἡ, elegans cantus, elegantia cantus. 2) ſuavitas vocis. A ſeq.

Εὔμολπος, ου, ὁ, ἡ, bene canens. A μολπή.

Εὐμορφία, ας, ἡ, pulcritudo. Ab εὔμορφος.

Εὐμορφολογέω, facete, lepide loqui. A ſeq. & λόγος.

Εὔμορφος, ου, ὁ, ἡ, formoſus, ſpecioſus. A μορφή, *forma*.

Εὐμουσία, ας, ἡ, muſica elegantia, muſicus lepos. 2) doctrinæ lepos & gratia. A ſeq.

Εὔμουσος, ου, ſuaviter canens. 2) venuſtus, argutus. 3) eruditus. A μοῦσα.

Εὐμούσως, *Adv.* eleganter, erudite. A præc.

Εὔμοχθος, ου, ὁ, e labore honeſto ortus, *vel* cum labore honeſto conjunctus. Heſych.

Εὔμυκος, ου, mugiens. A μυκάομαι, *mugio*.

Εὐμυλία, ἡ, tumor. Hymn. Hom.

Εὐνάζω, f. άσω, ſopio. 2) in cubili colloco, cubile ſtatuo. 3) *de mari*, placare, tranquillum reddere, ponere, ſternere. 4) *med.* dormio, quieſco. 5) concumbo. Ab εὐνή.

Εὐναῖος, αία, αῖον, qui procumbere amat. Εὐναίη, ης, ἡ, *Jon.* pro εὐνή. Εὐναῖον, ου, τὸ, ſtratum lecti, ſtragulum. Ab eod.

Εὐνάσιμος, ου, ὁ, ἡ, ad cubandum, ſeu cubile ſtatuendum opportunus. Ab εὐνάζω.

Εὐναστήρ, ῆρος, ὁ, concubitor. 2) maritus. Ab eodem.

Εὐναστήριον, ου, τὸ, cubiculum, dormitorium. 2) cubicularis lectus. Ab eod.

Εὐναστής, οῦ, ὁ, cubicularius. Ab eod.

Εὐνάστωρ, ορος, ὁ, idem quod εὐναστήρ.

Εὐνάτειρα, ας, ἡ, concubina. 2) conjux, marita. Ab εὐνάω.

Εὐνατήρ, ῆρος, ὁ, concubitor. 2) maritus. Ab eodem.

Εὐνατήριον, ου, τὸ, cubile. 2) dormitorium. A pr.

Εὐνάτωρ, ορος, v. εὐνάστωρ.

Εὐνάω, ῶ, f. ήσω, colloco. 2) ſopio. 3) ſedo. 4) *paſſ.* dormio. Ab εὐνή.

Εὐνέτης, ου, ὁ, concubitor. 2) maritus. A pr.

Εὐνέτις, ιδος, ἡ, concubina. 2) uxor. A pr.

Εὐνή, ῆς, ἡ, veſtis, ſtragula lecti. 2) cubile. 3) luſtrum ſcratum. 4) concubitus. 5) tentorium. 6) ſepulcrum. 7) locus quivis, in quo aliquis commoratur. 8) *Plur.* εὐναί, ancoræ.

Εὐνῆθεν, *Adv.* e lecto. A pr.

Εὔνημα, τὸ, concubitus. Ab εὐνάω.

Εὐνητήρ, ῆρος, ὁ, cubicularis. εὐνητὴρ χιτών, veſtis cubicularis, nocturna. Ab eod.

Εὐνήτειρα, ας, ἡ, concubina, conjux. Ab εὐνάω.

Εὐνήτειρα, ἡ, idem. Ab εὐνητήρ.

Εὔνητος, ſ. εὔνητος, εὔννητος, ου, ὁ, ἡ, bene textus, *de veſte pulcra*. A νέω, *neo*.

Εὐνήτωρ, v. εὐνάστωρ.

Εὐνῆφι, *Adv.* e lecto. Ab εὐνή.

Εὔνια, ων, τὰ, ſtragula, ſtrata. ſc. ἱμάτια. Ab eod.

Εὐνίς, ίδος, ἡ, uxor. Ab eod.

Εὖνις, ιδος, ὁ, ἡ, privatus, orbus, viduus, vidua, orba.

Εὐνοέω, ῶ, f. ήσω, benevolus ſum, bene adfectus ſum animo erga aliquem. Ab εὔνοος.

Εὐνόητος, ου, ὁ, ἡ, facilis intellectu.

Εὐνοήτως, *Adv.* ita, ut facile intelligi queat.

Εὔνοια, ας, ἡ, benevolentia. Ab εὔνοος.

Εὐνοϊκός, ή, όν, benevolus. A pr.

Εὐνοϊκῶς, *Adv.* benevole. εὐνοϊκωτέρως, magis benevole. A pr.

Εὐνομέω, ῶ, f. ήσω, bonis legibus conſtituo. Hinc εὐνομέομαι, οῦμαι, bonis legibus utor. 2) bene leges exerceo. Ab εὔνομος.

Εὐνομία, ας, ἡ, bonæ leges. 2) ſtatus ſub bonis legibus. 3) æquitas. A ſeq.

Εὔνομος, ου, ὁ, ἡ, qui bonis legibus utitur. 2) paſcuus, pabuloſus.

Εὔνοος, *contr.* εὔνους, ου, ὁ, ἡ, bene adfectus erga aliquem, benevolus. τὸ εὖνουν, benevolentia. Comp. εὐνούστερος. Sup. εὐνούστατος.

Εὔνοστος, ου, ὁ, ἡ, numen molendinis appoſitum, quod farinæ menſuram inſpicere eique præeſſe credebatur. (quaſi quod ἀγαθὸν τῶν ἀλφίτων νόστον, bonum & uberem frugum reditum & ſanitati proficientem daret.)

Εὐνουχίας, ου, ὁ, ſpado. Ab εὐνοῦχος.

Εὐνουχίζω, f. ίσω, eunuchizo, caſtro, eviro. Ab eod.

Εὐνούχιον, ου, τὸ, lactucæ genus Veneri maxime adverſum. Ab εὐνοῦχος.

Εὐνουχιστής, οῦ, ὁ, caſtrator. Ab εὐνουχίζω.

Εὐνουχοειδής, έος, eunuchi ſimilis, h. e. ad coitum inhabilis. A ſq. & εἶδος.

Εὐνοῦχος, ου, ὁ, eunuchus, ſpado. 2) continentiam ſervans. 3) gynæcei præfectus, aulæ, qui erant fere eunuchi genus honoris in origine. 4) εὐνοῦχοι, proceres. Ex εὐνή, *cubile*, & ἔχω.

Εὐνουχώδης, εος, ὁ, ἡ, effeminatus, ut eunuchus. A pr.

Εὐνόως, *Adv.* benevole. Ab εὔνοος.

Εὐνώμας, ου, qui facile movetur, vibratur, agitatur. A νωμάω.

Εὔνως, *Adv.* idem quod εὐνόως. Ab eod.

Εὔνωτος, ου, ὁ, ἡ, bonum habens dorſum. 2) fortes & latos humeros habens.

Εὔξεινος, ου, ὁ, ἡ, hoſpitalis. Hinc Εὔξεινος, ſc. πόντος, Pontus Euxinus, qui ante a feritate accolentium ἄξενος dicebatur. Ab εὔξενος.

Εὐξείνως, *Adv.* hoſpitaliter, amice. A pr.

Εὔξενος, ου, ὁ, ἡ, idem quod εὔξεινος.

Εὐξένως, idem quod εὐξείνως.

Εὔξεστος, ου, ὁ, ἡ, bene raſus, politus, elaboratus.

Εὐξήραντος, ου, ὁ, ἡ, qui facile ſiccatur. A ξηραίνω.

Εὔξοος, ου, ὁ, ἡ, bene raſus, ſeu politus. 2) qui raſu-

ταλυτα seu scalptura facile poliri potest. *Comp.* εὐξεστότερος. A ξέω, *rado*, *polio*.
Εὐξυλὴς, έος, ὁ, ἡ, qui est probæ materiæ. A ξύλον.
Εὔξυλος, ο, ὁ, ἡ, idem & ex iisd. 2) arborum ferax, lignis abundans.
Εὐξύμβολος vide Εὐσύμβολος, & sic etiam cetera, in quibus τὸ ξὺν, *Attice* pro σὺν positum.
Εὐξύνετος, ον, perspicuus, clarus.
Εὔξοος, ὁ, ἡ, idem quod Εὔξεος. A ξέω, *rado*.
Εὔογκος, ο, ὁ, ἡ, molis amplæ & compactæ: corpulentus, mediocriter tumens. 2) qui admittit & requirit ornatum. 3) portatu facilis. Ab ὄγκος.
Εὐοδέω, ῶ, f. ήσω, prospere progredior, prosperum iter præbeo, *med.* prospero itinere, s. *omnino*, prospero successu utor. Ab Εὔοδος.
Εὐοδίη, ης, idem quod Εὔοδος.
Εὐοδία, ας, ἡ, expeditum, planum, prosperum iter. Ab Εὔοδος.
Εὐοδιάζω, idem quod Εὐοδέω. A pr.
Εὐοδμία, ας, ἡ, bonus odor, fragrantia. A sq.
Εὔοδμος, ο, ὁ, ἡ, suaviter olens. Ab ὀδμή.
Εὔοδος, ο, ὁ, ἡ, per quem facile iter patet, pervius. 2) iter expeditum habens. 3) qui prospero successu utitur.
Εὐοδόω, ῶ, f. ώσω, idem quod Εὐοδέω, in act. & med. *in pass.* felici successu utor. A pr.
Εὐόδως, *Adv.* facili via, expedite. 2) prospero cum successu, feliciter. Ab eod.
ΕΥΟΙ, Evoe, vox bacchantium. Hinc ὁ Εὔιος, Bacchi cognomen.
Εὐοικονόμητος, ου, ὁ, ἡ, dispensatu facilis. 2) digestu facilis. Ab οἰκονομέω.
Εὐοικονομικὸς, ὁ, œconomiæ peritus.
Εὔοικος, ο, ὁ, ἡ, bonam domum habens. 2) bonus & commodius ad inhabitandum.
Εὐοινέω, ῶ, f. ήσω, vino abundo. 2) vinum bonum fero. Ab Εὔοινος.
Εὐοινία, ας, ἡ, vini abundantia & bonitas. 2) annus vini copia & bonitate insignis. Ab eodem.
Εὐοίνιστος, ον, vino bono factus, qui fit e vino vel per vinum, ut libatio. Ab οἰνίζω.
Εὔοινος, ο, ὁ, ἡ, bonum vinum ferens. 2) vino abundans.
Εὐοιώνιστος, ὁ, ἡ, auspicatus. Ab οἰωνίζομαι.
Εὔολβος, ον, felix, dives.
Εὐόλισθος, ου, ὁ, ἡ, valde lubricus, labilis.
Εὔομβρος, ο, ὁ, ἡ, imbribus abundans.
Εὐόμιλος, ου, ὁ, ἡ, qui bene & dextre novit cum aliis conversari, affabilis.
Εὐομολόγητον, planum & concessu facile. Ab ὁμολογέομαι.
Εὐόνειρος, ὁ, ἡ, qui bona somnia videt, vel efficit.
Εὐοπλία, ἡ, armorum bonitas, prosperi in armorum exercitio successus. A seq.
Εὔοπλος, ο, ὁ, ἡ, bene armatus. 2) felix in armis. Ab ὅπλα, *arma*.
Εὔοπτος, ο, ὁ, ἡ, conspicuus, adspectabilis. Ab ὄπτομαι.
Εὐόρατος, ου, ὁ, ἡ, qui facile cerni potest.
Εὐοργησία, ας, ἡ, promptitudo, seu facilitas ad irascendum. A seq.
Εὐόργητος, ο, ὁ, ἡ, qui facile seu levi de caussa irascitur, iracundus. 2) qui moderate irascitur. 3) bene moratus. Ab ὀργή.
Εὐοργήτως, *Adv.* ita iracunde, ut ne ira modum excedat. 2) studiose, alacriter. 3) moderate, decore.
Εὔοργος, ου, ὁ, ἡ, qui moderate irascitur. 2) bene moratus. Ab ὀργὴ, quæ est animi quicunque impetus.
Εὐόρεκτος, ο, ὁ, ἡ, qui bene appetit cibos. 2) qui appetitum cibi conciliat. Ab ὀρέγομαι.
Εὐόριστος, ο, ὁ, ἡ, qui suis finibus facile continetur. 2) quem definire & suis limitibus describere facile est. Ab ὁρίζω.
Εὐορκέω, ῶ, f. ήσω, religiose juro. Ab Εὔορκος.
Εὐορκησία, ας, ἡ, sanctum jusjurandum. A pr.
Εὐορκία, ας, ἡ, jurisjurandi fides. A seq.
Εὔορκος, ο, ὁ, ἡ, qui jusjurandum religiose colit, vere jurat. 2) τὸ Εὔορκον, quod juri jurando consentaneum est, quod jusjurandum postulat, exigit.
Εὐόρκωμα, τὸ, v. Εὐορκωσία.
Εὐόρκωτος, ον, v. Εὔορκος.
Εὐόρκως, *Adv.* religiose jusjurandum servando. 2) interposito sacramento.
Εὐόρμητος, ον, unde facile impetus fieri potest. 2) qui facile incitatur, commovetur. Ab ὁρμάω.
Εὔορμος, ο, ὁ, ἡ, commodam & tutam navium stationem habens.
Εὐορνιθία, ἡ, bonum augurium. A seq.
Εὔορνις, ιθος, ὁ, ἡ, qui bonis auspiciis fit.
Εὔοσμος, ο, ὁ, ἡ, bene olens, fragrans, odoratus. Ab ὀσμὴ, *odor*.
Εὐοσφραντικὸς, ἡ, ὸν, idem quod seq. Ab ὀσφραίνομαι, *olfacio*.
Εὐόσφραντος, ου, ὁ, ἡ, olfactu pollens, sagax. Ab eod.
Εὐόφθαλμος, ο, ὁ, ἡ, qui pulcris & venustis oculis est. 2) qui alienis oculis gratus est. 3) honestus, bellus.
Εὐοφθάλμως, *Adv.* cum quadam obtutus venustate. 2) decore, decenter.
Εὔοφρυς, υος, ὁ, ἡ, pulcra habens supercilia.
Εὐοχέομαι, οῦμαι: Εὐοχεῖται, recte habenis regitur. Ab ὀχέω, *veho*.
Εὐοχθέω, ῶ, f. ήσω, lætor, feliciter ago ex labore.
Εὔοχθος, ου, ὁ, ἡ, lætus. Ab ὀχθέω.
Εὔοχος, ον, firme retinens. Ab ἔχω.
Εὐοψέω, pulcher, jucundus adspectu sum. Ab ὄψις.
Εὐοψία, ας, ἡ, facies pulcra, pulcher adspectus, venustas. 2) opsoniorum abundantia, bona opsonia. Ab ὄψις, vel ὄψον.
Εὔοψος, ον, opsoniis abundans. Ab ὄψον.
Εὐπαγὴς, ές, bene compactus. A πήγνυμαι.
Εὐπάθεια, ας, ἡ, natura, quæ facile adfici potest, corporis constitutio injuriis facile obnoxia. 2) felicitas. 3) beneficium, quatenus quis eo adficitur. 4) voluptas, oblectatio, deliciæ. 5) habitus bonus corporis vel animi, qui facile sustinet incommoda: robur corporis vel animi. Ab Εὐπαθὴς. v. [illegible].
Εὐπαθέω, ῶ, f. ήσω, facile patior, aliqua re adficior. 2) felicitate fruor. 3) bona sum corporis habitudine. 4) genio vel voluptatibus indulgeo. Ab seq.
Εὐπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, qui facile aliqua re adficitur. 2) pronus, promtus. A πάθος.
Εὐπάθητος, ὁ & ἡ, passibilis, patiendi necessitati valde expositus. Ab Εὐπαθὴς.
Εὐπαιδευσία, ας, ἡ, recta institutio liberorum. 2) disciplinarum notitia, quæ inest recte instituto, s. qua imbuuntur bene instituendi. 3) commodi, honesti, liberales mores. A seq.
Εὐπαίδευτος, ο, ὁ, ἡ, recte institutus, valde eruditus, doctissimus. A παιδεύω.

Εὐπαι-

Εὐπαιδεύτως, *Adv.* erudite, docte, perite. A pr.

Εὐπαιδία, ας, ἡ, felicitas in gignendis, habendis, bonis liberis; felicitas, quam adferunt boni liberi. A seq.

Εὔπαις, αιδος, ὁ, ἡ, bonos habens liberos. 2) bona proles.

Εὐπάλαμος, & -λαμνος, ον, manu perita structus, artificiosus, bene constructus. 2) dexter, agilis. 3) validus. A παλάμη.

Εὐπαλής, έος, ὁ, ἡ, laborem facilem habens, facile eluctabilis, πάλη.

Εὐπαλῶς, *Ion.* εὐπαλέως, *Adv.* sine magno certamine. A pr.

Εὐπαράγωγος, ου, ὁ, ἡ, qui facile decipitur. 2) cui facile persuadetur. 3) qui facile regitur s. tractatur.

Εὐπαράδεκτος, ου, ὁ, ἡ, valde acceptus, probatus, gratus. 2) credibilis.

Εὐπαράδοξος, ον, idem quod simplex. *Comp.* εὐπαραδοξότερος.

Εὐπαράδεχος, ον, aptus, s. facilis ad recipiendum. A παραδέχομαι.

Εὐπαραίτητος, ου, ὁ, ἡ, exorabilis, placabilis.

Εὐπαράκλητος, ου, ὁ, ἡ, qui facile advocatur, vel allicitur, placabilis, quocum agere facile fit. 2) propensus ad recipiendum.

Εὐπαρακολούθητος, ου, ὁ, ἡ, facilis intellectu, facile, promte rem perspiciens, capiens. A παρακολουθέω.

Εὐπαρακολουθήτως, *Adv.* perspicue. A pr.

Εὐπαρακόμιστος, ου, ὁ, ἡ, advectu seu comportatu facilis. 2) epith. navigationis, facilis. A παρακομίζομαι.

Εὐπαραλόγιστος, ὁ, ἡ, qui facile decipitur. *Superl.* εὐπαραλογιστότατος, quasi a παραλογίζω.

Εὐπαραμύθητος, ου, ὁ, ἡ, qui facile flecti potest, exorabilis. A παραμυθέομαι.

Εὐπάραος, ον, pulcher. *Dor.* ap. Pind. pro εὐπάρειος, s. εὐπάρῃος, ubi v.

Εὐπαράπειστος, ὁ, ἡ, pravi docilis, cui facile malum persuadetur, qui facile decipitur. A παραπείθω.

Εὐπαράπλους, ουν, qui sine periculo praeternavigatur.

Εὐπαράτρεπτος, ὁ, ἡ, qui facile a sententia deducitur, aut decipitur. A παρατρέπω.

Εὐπαρατύπωτος, ον, obnoxius falsariis, qui facile perperam exprimitur, vel effingit. *nam & active dicitur.* A παρατυπόω.

Εὐπαράφορος, ου, ὁ, ἡ, qui facile in malam partem detorquetur, 2) qui facile in mentis errorem incidit.

Εὐπάρεδρος, ὁ, ἡ, constanter assidens, assiduus in aliquo negotio. 2) constans, firmus.

Εὐπαρέδρως, *Adv.* assidue, constanter. A pr.

Εὐπάρειος, ου, ὁ, ἡ, pulcras genas habens, puleher. A παρειά, *gena*.

Εὐπαρείσδυτος, ον, qui facile subit, se insinuat. A παρεισδύομαι.

Εὐπάρθενος, ου, ὁ, ἡ, felix virgo, virginitatem facile & honeste tolerans.

Εὐπαρήγορος, ου, ὁ, ἡ, facile consolationem admittens, aequus animo.

Εὐπαρηγόρως, *Adv.* aequo animo, facilem se solationibus praebendo. A pr.

Εὐπαρόρμητος, ου, ὁ, qui facile commovetur. A παρορμάω, *concito*.

Εὐπάροχος, ου, ὁ, ἡ, facilem se praebens. 2) bonus praebitor.

Εὐπαῤῥησίαστος, ον, cum fiducia loquens. A παῤῥησιάζομαι.

Εὐπάρυφος, α, ὁ, ἡ, insigni limbo praetextus. 2) laticlavius. 3) laticlavia veste utens. A παρυφή.

Εὐπάσχω, beneficio afficior. unde εὐπαθέω. (Nisi hoc potius est εὐπαθῶ pro εὐπαθεῖν, ab εὐπαθέω. Nam εὐπάσχω non videtur in usu fuisse.)

Εὐπατέρεια, ας, ἡ, claro patre nata, nobilis, generosa. quasi ab εὐπάτωρ.

Εὐπάτητος, ου, ὁ, ἡ, qui facile calcari potest. A πατέω, *calco*.

ΕΥΠΑΤΟΡΙΟΝ, ου, τὸ, eupatorium, *herba quaedam*.

Εὐπατρίδης, *Adv.* εὐπατρίδως, patricius. A πατήρ.

Εὔπατρις, ιδος, ὁ, ἡ, idem quod seq.

Εὐπάτωρ, ορος, ὁ, bono, nobili, patre natus.

Εὐπαχής, ὲς, carnosus, obesus. A παχύς.

Εὐπεδιάς, άδος, ὁ, bonos agros, multa loca plana habens. A πεδίον.

Εὐπέδιλος, ου, ὁ, ἡ, pulcris indutus calceis, seu talaribus. A πέδιλον.

Εὔπεζος, ου, puleros pedes habens, pulcra sc. femina. A πέζα.

Εὐπείθεια, ας, ἡ, obsequium. A seq.

Εὐπειθέω, ῶ, f. ήσω, obtempero, obsequor. A seq.

Εὐπειθής, έος, ὁ, ἡ, qui facile paret seu obsequitur, credulus. A πείθομαι.

Εὐπειθῶς, *Adv.* obsequenter. A pr.

Εὔπειστος, ου, ὁ, ἡ, cui facile aliquid persuaderi potest, tractabilis. 2) moriger. A πείθομαι.

Εὐπείστως, *Adv.* ita, ut facile persuaderi quid possit.

Εὔπεκτος, ου, ὁ, ἡ, bene pexus, seu facilis ad pectendum.

Εὐπελέκητος, ου, ὁ, ἡ, secatu, dolatu facilis. A πελεκάω.

Εὐπέμπελος, ου, felix, laetus.

Εὐπένθερος, ου, ὁ, ἡ, nobilem socerum habens.

Εὔπεπλος, ου, ὁ, ἡ, pulcrum habens peplum.

Εὔπεπτος, ου, ὁ, ἡ, concoctu facilis. A πέπτω.

Εὐπεριάγωγος, ου, ὁ, ἡ, facilis circumactu, versatilis. A περιάγω, *circumago*.

Εὐπεριαίρετος, ου, ὁ, ἡ, qui facile detrahitur. A περιαιρέω, *detraho*.

Εὐπερίβλεπτος, ὁ, ἡ, conspicuus.

Εὐπερίγραφος, ου, ὁ, ἡ, bene circumscriptus, concinnus, habilis. 2) qui facile explicari, describi potest. 3) qui facile circumscribitur, h. e. coercetur. A περιγράφω.

Εὐπερίθρυπτος, ον, fragilis. A θραύω, *frango*.

Εὐπερικάλυπτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile velari, tegi, celari potest. A περικαλύπτω.

Εὐπερίκοπτος, ὁ, ἡ, ap. Polyb. qui facile aliorum importunitatem fert, v. c. in adeundo. (*aut, ut alii reddunt*, cui comitatus modicus, & ministerium habile est.) A περικόπτω.

Εὐπερίληπτος, ον, angustus, non late patens, brevis. A περιλαμβάνω.

Εὐπερίοπτος, ου, ὁ, ἡ, valde conspicuus. 2) qui facile despici potest, contemtibilis. A περιόπτομαι.

Εὐπεριόριστος, ου, ὁ, ἡ, qui facile terminari seu circumscribi potest. A περιορίζω.

Εὐπερίπατος, ου, ὁ, ἡ, bene ambulare seu incedere sinens, qui non impedit iter facere. A περιπατέω.

Εὐπερίσπαστος, ον, qui distringi, distineri se patitur, qui facile flecti, circumagi potest. A περισπάω.

Εὐπερίζωστος, ο, ὁ, ἡ, ad circumcingendum proclivis. 2) tenaciter inhærens. 3) quem multi circumsistunt.
Εὐπερίστροφος, versatilis, versutus. A περιστρέφω.
Εὐπερίτρεπτος, ο, ὁ, ἡ, circumactu facilis, subverti facilis. A περιτρέπω.
Εὐπερίφωρος, ο, ὁ, ἡ, manifestus, deprehensu facilis. A φωράω.
Εὐπερίχυτος, ο, ὁ, ἡ, qui facile circumfunditur, undique circumfusus. A περιχέω.
Εὐπέταλος, ο, ὁ, ἡ, bene foliatus, foliis decorus. A πέταλον, *folium*.
Εὐπέταστος, ο, ὁ, ἡ, expansu seu explicatu facilis. A πετάννυμι, *pando*.
Εὐπέτεια, ας, ἡ, facilitas. A seq.
Εὐπετὴς, έος, ὁ, ἡ, facilis. Ex εὖ & πίπτω.
Εὔπετρος, ου, e saxo duro factus.
Εὐπετῶς, *Adv.* facile, sine molestia, expedite. *Comp.* εὐπετεστέρως, facilius. Ab εὐπετής.
Εὐπεψία, ας, ἡ, facilis concoctio. A πέπτω.
Εὐπηγὴς, έος, ὁ, ἡ, bene compactus, firmus, validus. A πήγνυμι.
Εὔπηκτος, ο, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Εὐπήληξ, ηκος, ὁ, ἡ, pulcra ornatus galea.
Εὔπηνος, ου, pulcre textus. Epith. vestis. A πήνη, *tela*.
Εὔπηχυς, εος, ὁ, ἡ, pulcra brachia habens, pulcra, *de femina*.
Εὐπίδαξ, ακος, ὁ, ἡ, Epith. terræ, aquosus, irriguus.
Εὐπιθὴς, ες, certus, quo freti esse possumus. A πείθω.
Εὐπίλητος, ου, densus, dense textus, *ut simplex*.
Εὐπινὴς, έος, ὁ, ἡ, Epith. orationis vetustatem sine vitio & cum gratia imitantis in verbis. A πίνος. ubi v.
Εὔπιστος, ο, ὁ, ἡ, qui facile credit, credulus. 2) fidelis. 3) credibilis, qui facile creditur.
Εὐπιστὴς, idem quod πιστός.
Εὐπίων, ου, præpinguis, opulentus.
Εὐπλανὴς, έος, ὁ, ἡ, qui feliciter vagatur. Epith. canum vestigantium feram, vel vestigationis ipsius. A πλανάω.
Εὔπλαστος, ο, ὁ, ἡ, qui facile fingi potest, qui facile formam aliquam induit. 2) speciosus, ut prætextus.
Εὐπλάστως, ad fingendum apte. 2) speciose.
Εὐπλατὴς, έος, ὁ, ἡ, valde latus, peramplus. A πλάτος, *latitudo*.
Εὐπλεκὴς, έος, ὁ, ἡ, bene junctus, nexilis. unde εὐπλεκέες *poet.* A πλέκω, *necto*.
Εὔπλεκτος, ο, ὁ, ἡ, bene plexus, bene plicatus, eleganter nexus, seu contextus. Ab eod.
Εὔπλευρος, ο, ὁ, ἡ, qui bonis firmisque lateribus est, lateribus valens, seu decorus. A πλευρά.
Εὔπληκτος, ο, ὁ, ἡ, qui facile pulsatur. A πλήσσω, *pulso*.
Εὐπλήρωτος, ο, ὁ, ἡ, bene repletus. 2) qui facile impletur. A πληρόω, *impleo*.
Εὐπλοέω, feliciter navigo. Ab εὔπλοος.
Εὔπλοια, ας, ἡ, *Jon.* εὐπλοΐη, felix & bona navigatio. Ab eod.
Εὐπλοκαμὶς, ίδος, ἡ, pulcros cincinnos habens.
Εὐπλόκαμος, ο, ὁ, ἡ, pulcros cincinnos & cirros habens, crinitus, cincinnatus.
Εὔπλοκος, ο, ὁ, ἡ, bene textus. A πλέκω.
Εὔπλους, *contr.* εὔπλοος, ο, ὁ, ἡ, navigatu facilis, navigationem facilem habens.

Εὔπλουτος, ο, ὁ, ἡ, prædives.
Εὔπλυνος, ου, ὁ, ἡ, bene lotus. 2) mundus. A πλύνω, *lavo*.
Εὐπνοΐα, ας, ἡ, facilis & commoda spiratio, spirationis facilitas. A seq.
Εὔπνοος, ο, ὁ, ἡ, bene spirans, cujus spiracula aperta sunt. 2) perflabilis. 3) bonum odorem spirans. A πνέω, *spiro*.
Εὔπνους, *contr.* εὔπνοος, ο, ὁ, ἡ, bene spirans. 2) perflabilis. A πνοή.
Εὐπόδητος, ου, pedi aptus, *de calceo*.
Εὐποδία, ας, ἡ, pedum integritas, vis, celeritas. Ab εὔπους.
Εὐποιέω, ῶ, f. ήσω, benefacio, beneficium tribuo.
Εὐποιητέος, έα, έον, beneficio adficiendus. A præc.
Εὐποιητικὸς, ή, όν, propensus ad benefaciendum. Ab eod.
Εὐποίητος, ο, ὁ & ἡ, benefactus, elegans.
Εὐποιΐα, ας, ἡ, beneficentia. Ab εὐποιός.
Εὐποίκιλος, ου, diversicolor.
Εὐποιὸς, ὁ, ὁ, ἡ, beneficus. A ποιέω.
Εὔποκος, ο, ὁ, ἡ, bonum vellus habens.
Εὐπολέμητος, ὁ, ἡ, expugnabilis, qui debellari facile potest, cum quo bellum gerere facile est. A πολεμέω.
Εὐπόλεμος, ο, ὁ, ἡ, habilis ad bellum, bellicosus, strenuus & fortis in bello.
Εὐπολέμως, perite & apte ad rationem bellicam: ex arte militari. A pr.
Εὔπολις, ιδος, ἡ, multas, magnas, pulcras urbes habens. Epith. regionis, regni.
Εὐπολίτευτος, ου, bene constitutus, *de civitate*. A πολιτεύομαι.
Εὐπολιόρκητος, ο, ὁ, ἡ, obsessu facilis. A πολιορκέω.
Εὐπολύβουλος, ου, consiliis abundans, prudentissimus. Ab εὖ, πολύς, & βουλή.
Εὔπομπος, ο, ὁ, bonus dux, *de vento secundo, de duce viæ tuto & fido gnaroque*.
Εὐπέρατος, ο, ὁ, ἡ, facile pervius, permeabilis.
Εὐπορέω, ῶ, & εὐπορέομαι, οῦμαι, abunde possum, est mihi facultas, abundo, *etiam in rebus malis*. A πόρος.
Εὐπόρημα, τό, facultas, copia. A pr.
Εὐπόρητος, ο, ὁ, ἡ, parabilis, cujus copia facile nobis fit, abunde suppetens. Ab eod.
Εὐπόρθητος, ου, facile vastandus, expugnandus. A πορθέω, *exscindo*.
Εὐπορία, ας, ἡ, copia, facultas. 2) opes. Ab εὔπορος.
Εὐπόριστος, ο, ὁ, ἡ, parabilis adquisitu & paratu facilis, qui facile suppeditatur. A πορίζομαι.
Εὔπορος, ο, ὁ, ἡ, expeditus. 2) copiosus, opulentus, locuples.
Εὐπόρως, *Adv.* facile, copiose. A pr.]
Εὐπορώτερον, *Adv.* facilius. Ab eod.
Εὐποτμία, ας, ἡ, bona fortuna, felicitas. A seq.
Εὔποτμος, ο, ὁ, ἡ, felix, fortunatus.
Εὐπότμως, *Adv.* fortunate, feliciter. A pr.
Εὔποτος, ο, ὁ, ἡ, potatu facilis, potui aptus. 2) e quo bibere facile ac jucundum est. A ποτόν, *potus*.
Εὔπους, οδος, ὁ, ἡ, bonis pedibus præditus, pedibus firmus. 2) velox.
Εὐπραγέω, ῶ, f. ήσω, feliciter res meas ago, felix sum in rebus gerendis. Ab seq.
Εὐπραγὴς, έος, ὁ, ἡ, felix in rebus agendis. A πράττω, *facio*, vel πρᾶγος, *negotium*.

Εὐπραγία, ας, ἡ, sors prospera, res secundæ. 2) recta actio, bonum opus. A pr.

Εὔπραγμα, ατος, τὸ, felicitas in rebus agendis. 2) opera strenue navata. Ab εὐπραγέω.

Εὐπραγέστερος, ον, felicior.

Εὔπρακτος, ου, ὁ, ἡ, factu facilis. A πράττω.

Εὐπραξία, ας, ἡ, v. εὐπραγία.

Εὔπραξις, ἡ, idem.

Εὐπρακτέω, vel εὐπράττω, fut. ξω, felix sum in rebus gerendis, secundis rebus utor. (sed rectius aut in duo vocabula εὖ πράσσω dividitur, & sic in similibus, ut v. c. εὖ στοχάζομαι, aut εὐπρασσῶ vel εὐπραττῶ exaratur, ut sit contractum ex εὐπραττέω.

Εὔπρεμνος, ου, ὁ, ἡ, pulcrum habens stipitem. Ex πρέμνον, stipes.

Εὐπρέπεια, ας, ἡ, decor eximius, decora forma, pulchritudo, decus. A seq.

Εὐπρεπής, έος, ὁ, ἡ, decorus, decens, speciosus. τὸ εὐπρεπές, in primis de prætextu specioso dicitur. A πρέπω.

Εὔπρεπτος, ον, idem, ap. Æschyl.

Εὐπρεπῶς, *Adv.* decore, decenter, speciose, specioso cum prætextu. εὐπρεπεστέρως, decentius, quod & εὐπρεπέστερον.

Εὔπρηστος, ου, ὁ, ἡ, facilis accensu ustuque. 2) inflatu facilis. Epith. flatus, est, validus. A πρήθω.

Εὔπριστος, ου, ὁ, ἡ, accurate sectus aut dissectus. 2) qui facile secari potest. A πρίζω, *serra seco*.

Εὐπροαίρετος, ὁ, ἡ, promtus.

Εὐπροόρατος, ὁ, ἡ, perspectus, prævisus.

Εὐπροπαθών, οῦσα, όν, *part.* qui prior beneficio est adfectus. A προπάσχω.

Εὐπρόσδεκτος, ου, ὁ, ἡ, gratus.

Εὐπρόσεδρος, ου, ὁ, ἡ, adsiduus in aliquo negotio.

Εὐπροσηγορία, ας, ἡ, adfabilitas. A seq.

Εὐπροσήγορος, ου, ὁ, ἡ, adfabilis, comis.

Εὐπροσηγόρως, comiter. A pr.

Εὐπρόσιτος, ου, ὁ, ἡ, accessu facilis.

Εὐπροσίτως, *Adv.* facili aditu. A pr.

Εὐπρόσοδος, ου, ὁ, ἡ, accessu facilis.

Εὐπροσόδως, aditu facili. Pollux.

Εὐπρόσοιστος, ου, ὁ, ἡ, allatu facilis. 2) pervius. 3) expositus. 4) aditu facilis, mitis, quocum congredi, agere & consuescere facile jucundumque sit. A προσφέρομαι.

Εὐπροσόρμιστος, ον, epith. portus, facilem aditum habens. Ab ὁρμίζω.

Εὐπρόσφορος, ου, ὁ, ἡ, promtus. 2) utilis, *ut simpl.*

Εὐπρόσφυτος, ου, ὁ, ἡ, facile coiens & coalescens. A προσφύω.

Εὐπροσωπέω, ῶ, f. ήσω, honestam speciem habeo. Ab εὐπρόσωπος.

Εὐπροσωπία, ας, ἡ, honesta species, verosimilitudo. A seq.

Εὐπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, pulcher adspectu, qui speciosa forma est. 2) qui hilari & læto est vultu. 3) speciosus, probabilis. A πρόσωπον.

Εὐπροσώπως, *Adv.* speciose, probabiliter. A pr.

Εὐπροφάσιστος, ου, ὁ, ἡ, prætextu facilis. 2) speciosum prætextum habens. 3) excusatione dignus. A προφασίζομαι, *prætexo*.

Εὐπροφασίστως, *Adv.* specioso prætextu. A pr.

Εὐπρόφορος, ον, facile proferendus s. pronunciandus. A προφέρω.

Εὐπρύμνης, ου, & εὔπρυμνος, ου, ὁ, ἡ, pulcram puppim habens. A πρύμνη, *puppis*.

Εὔπρῳρος, ον, bonam proram habens. 2) idem quod εὐπρόσωπος. A πρῷρα.

Εὔπταιστος, ον, lubricus, fallax. A πταίω, *offendo*.

Εὔπτερος, ον, bene alatus. 2) nobilis, superbus. A πτερόν, *ala*.

Εὐπτέρυγος, ον, idem. 2) celer. A πτέρυξ.

Εὐπτόητος, ον, timidus, facile terrendus. A πτοέω, *terreo*.

Εὔπτορθος, ου, ὁ, ἡ, habens pulcros ramos.

Εὔπυγος, ου, ὁ, ἡ, cui bonæ seu pulcræ nates sunt. A πυγή, *nates*.

Εὔπυργος, ου, ὁ, ἡ, pulcras turres (item urbes) habens: bene munitus.

Εὐπυροφόρος, ον, fertilis frugibus.

Εὐπύρωτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile ignescit, facilis excandefactu.

Εὐπώγων, ωνος, ὁ, bene barbatus.

Εὔπωλος, ου, ὁ, ἡ, producens bonos equos. A πῶλος, *pullus*. 2) qui facile vertitur. A πωλέομαι.

Εὐραθάμιγξ, ιγγος, ὁ, ἡ, multis rorans guttis, stillans.

Εὐραί, ῶν, αἱ, ferramenta axi infixa, ne a rota atteratur. Pollux.

Εὐράξ, *Adv.* ex obliquo. Ab εὖρος.

Εὐραφής, ές, bene consutus, pulcram s. firmam suturam habens. A ῥάπτω.

Εὕρεμα, ατος, τὸ, inventum. Ab εὑρίσκω.

Εὑρεσιεπεία, ἡ, facundia. Ab εὑρεσιεπής.

Εὑρεσιεπέω, disertus sum. Ab seq.

Εὑρεσιεπής, έος, ὁ, ἡ, quasi, qui invenit verba: sed est, valde eloquens. Ut λογοποιός est etiam orator, quia orationem sæpe nova ratione fingit, sic εὑρεσιεπής, eloquens, quia novos loquendi, ornandi modos reperit. v. & εὑρεσιλόγος. Ex εὕρεσις & ἔπος, *oratio*.

Εὑρεσίκακος, ὁ, ἡ, inventor, auctor malorum.

Εὑρεσιλογέω, ῶ, f. ήσω, promte & sollerter verba invenio. 2) fictos sermones, nugas loquor. Ab εὑρεσιλόγος.

Εὑρεσιλογία, ας, ἡ, sollertia in inveniendis verbis, narrationibus, rebus, facundia, disputatio. 2) loquacitas, fictio. A seq.

Εὑρεσιλόγος, ου, ὁ, ἡ, sollers in inveniendis verbis, narrationibus, facundus, disertus. 2) nugator, fabulator.

Εὕρεσις, εως, ἡ, inventio. Ab εὑρίσκω.

Εὑρεσίτεχνος, ὁ, ἡ, inventor artium. 2) insignis artifex. Ex εὑρ. & τέχνη.

Εὑρετέος, έα, έον, inveniendus, investigabilis. Ab εὑρίσκω.

Εὑρετής, οῦ, ὁ, inventor. Ab eod.

Εὑρετικός, ή, όν, solers in inveniendo. Ab eod.

Εὑρετίς, ίδος, ἡ, inventrix. Ab εὑρετής.

Εὑρετός, ή, όν, inventus. 2) qui inveniri potest. Ab εὑρίσκω.

Εὕρετρα, τά, præmium inventori rei amissæ datum. Ab eod.

Εὑρέτρια, ας, ἡ, inventrix. Ab εὑρετής.

Εὕρημα, ατος, τὸ, inventum. 2) quæstus, lucrum. Ab εὑρίσκω.

Εὐρημοσύνη, ης, ἡ, facundia. Ab seq.

Εὐρήμων, ονος, ὁ, ἡ, facundus. Ex ῥέω, *dico*.

Εὔρηνος, & εὔρρηνος, ον, abundans pecoribus. Ab ἄρς, *agnus*, vel ῥήν, quod vid.

Εὑρησιεπής, έος, ὁ, ἡ, idem quod εὑρεσιεπής.

Εὑρησιλογίαι, αἱ, disputationes. Polyb.

Εὑρητέος, έα, έον, inveniendus. Ab εὑρίσκω.

Εὑρήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, inventor. Ab eod.

Εὐ-

Εὔριζος, ου, ὁ, ἡ, bene radicatus, firmis nitens radicibus. 2) radice exuberans. A ῥίζα.

Εὐριζέω, ῶ, f. ήσω, bene radicatus sum. 2) radicibus exubero.

Εὔρις, ινος, ὁ, ἡ, sagax, quasi, cui bonæ sunt nares. *Superl.* εὐρινώτατος.

Εὔρινος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisdem. 2) firmo vel pulcro corio, pelle pulcra tectus. A *ῥινὸς, pellis.*

Εὐριπιδικῶς, *Adv.* more Euripidis.

Εὐρίπιστος, ου, ὁ, ἡ, instabilis, versabilis. 2) qui fide incerta est. A ῥιπίζω.

ΕΥ'ΡΙΠΟΣ, ου, ὁ, Euripus, fretum reciprocum, quale est inter insulam Eubœam & Atticam. 2) fretum quodvis. 3) stagnum, s. fossa aqua plena in hortis, Euripus, Nilus. *Aliis etiam* ἡ.

Εὐριπώδης, εος, ὁ, ἡ, Euripo similis, reciprocos æstus habens, velut Euripus.

Εὑρίσκω, invenio investigando & inquirendo. 2) casu reperio. 3) comperio, reperio, deprehendo. 4) ut vetustiores verbo φαίνεσθαι & ἐξετάζεσθαι utebantur, sic recentiores utuntur verbo εὑρίσκεσθαι, pro *esse*. F. εὑρήσω, p. εὕρηκα, aor. 2. εὗρον, εὑρεῖν. At εὑρίσκομαι, invenior, aor. 1. εὑρέθην. 5) *in med.* comparo mihi, adipiscor, paro, impetro, emo. 6) incido in aliquid mali, conscisco. aor. 1. med. εὑράμην, comparavi mihi vel aliis. εὑράμενος. inf. a. 2. εὑρέσθαι.

Εὐροέω, ῶ, f. ήσω, bene fluo. 2) facilem cursum habeo. 3) feliciter ago, prospera fortuna utor. Ab εὔροος.

Εὔροια, ας, ἡ, facilis fluxus. 2) facilis cursus. 3) res prosperæ & ad voluntatem fluentes. Ab eod.

Εὐροίζητος, ου, ὁ, ἡ, stridens. 2) celeriter volans. Ex ῥοιζέω, *strideo*.

Εὐροκλύδων, ωνος, ὁ, Euroaquilo, fluctuosus Eurus. Ex εὖρος & κλύδων, *fluctus*. (Sed melior est lectio εὐρακύλων, vel εὐρωκύλων, quæ est ipsa vox latina.)

Εὐρόνοτος, ου, ὁ, ἡ, Euronotus, ventus ab oriente hiberno spirans. Ex εὖρος & νότος.

Εὔροος, contr. εὔρους, ου, ὁ, ἡ, bene fluens, facilem cursum habens. 2) facilem meatum præbens. 3) copiose fluens. 4) facundus.

Εὖρος, ου, ὁ, Eurus, ventus omnis ab oriente spirans, apud Poetas: at apud Geographos & Historicos, Physicos, spirans ab oriente brumali, adeoque e regione meridiem versus.

Εὖρος, εος, τὸ, latitudo, amplitudo. Ab εὐρὺς, *latus*.

Εὐῤῥαφὴς, έος, ὁ, ἡ, bene seu pulcre consutus. pro εὐραφής. A ῥάπτω, *suo*.

Εὐῤῥείτης, ου, ὁ, ἡ, pulcre fluens. Hom. ἐϋῤῥείταο, *in Genitivo*. Ex εὖ & ῥέω vel ῥείω, *fluo*.

Εὔῤῥην, ηνος, ὁ, ἡ, idem quod sq.

Εὔῤῥηνος, ου, ὁ, ἡ, pulcras habens agnas, seu oves. v. ἄρηνος.

Εὐῤῥὴς, έος, ὁ, ἡ, aut εὐῤῥεὺς, q. d. pulcrifluus, ut hinc fit *Genitiv.* ἐϋῤῥῆος, ap. Hom. A ῥέω, *fluo*.

Εὔῤῥιν, ινος, ὁ, ἡ, v. εὔριν.

Εὔῤῥοος, ου, ὁ, ἡ, largiter, bene fluens.

Εὐρὺ, *Adv.* late. Ab εὐρὺς.

Εὐρυάγυιος, υια, υιον, latas vias habens. Ab eod. & ἀγυιὰ, *via*.

Εὐρύαλος, ου, ὁ, ἡ, latam seu amplam aream habens. 2) latus, amplus. Ab ἅλως, *area*.

Εὐρυάλως, ωτος, ὁ, ἡ, idem.

Εὐρυάνασσα, ἡ, late regina, regina potens.

Εὐρυβατεύεσθαι, improbe agere, ut Euribates, s. Eurybatus.

Εὐρυβίης, pro εὐρυβίας, ου, ὁ, cujus vis late patet. A βία, *vis*.

Εὐρυγένειος, ου, ὁ, ἡ, prolixam barbam habens. A γένειον, mentum. Nonnus contra analogiam, pro familiam copiosam habente, (quasi a γένος repetiisset vocabulum.)

Εὐρυδίνης, ου, ὁ, latos vortices habens, profundus, latus. Ep. fluminis. A δίνη, *vortex*.

Εὐρυθμία, ας, ἡ, concinnitas, quam adferunt numeri. 2) concinnitas corporis, decens & aptus motus. A sq.

Εὔρυθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, numerosus. 2) concinnus.

Εὐρύθμως, *Adv.* numerose. 2) concinne.

Εὐρυκάρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, latum s. vastum caput habens. A κάρηνον, *caput*.

Εὐρυκέρως, ωτος, lata cornua habens. A κέρας.

Εὐρυκοίλιος, ον, latam alvum habens. A κοιλία.

Εὐρύκολπος, ον, latum sinum habens, sinuosus.

Εὐρυκρείων, οντος, ὁ, late dominans.

Εὐρυλείμων, ωνος, ὁ, ἡ, lata prata habens. 2) latus, amplus.

Εὐρυμέδων, οντος, τὸ, late regnans, late rex. A μέδω, *impero*.

Εὐρυμενὴς, ὲς, firmus, fortis. A μένος, *robur*.

Εὐρυμέτωπος, ου, ὁ, ἡ, latam frontem habens. A μέτωπον.

Εὐρύνω, f. υνῶ, dilato. Ab εὐρύς.

Εὐρύνωτος, ου, ὁ, ἡ, latum dorsum habens.

Εὐρυόδηος, α, ον, vel εὐρυόδεος, ου, ὁ, ἡ, latas vias habens. Hinc εὐρυοδείη, *Ion.* Ab ὁδός.

Εὐρυόπα pro εὐρυόπης, apud Hom. vid. εὐρύοψ.

Εὐρύοχλος, ου, ὁ, ἡ, latus seu amplus turba. 2) populosus.

Εὐρυπέδιλος, ου, ὁ, ἡ, latum habens calceum. A πέδιλον.

Εὐρύπεδος, ου, ὁ, ἡ, latum habens solum, agrum. A πέδον.

Εὐρύπορος, ου, ὁ, ἡ, latus habens meatus. 2) lata habens vada.

Εὐρυπρωκτία, ἡ, mollities cinædi. A seq.

Εὐρύπρωκτος, ου, ὁ, ἡ, latum & amplum podicem habens, i. e. cinædus.

Εὔρυπτος, ον, abstersu facilis. Ab ῥύπτω.

Εὐρυπύλη, ης, ἡ, lata & spatiosa porta.

Εὐρυπυλὴς, έος, ὁ, ἡ, latas portas habens. A πύλη.

Εὐρύπυλος, ου, ὁ & ἡ, idem, ab eod.

Εὐρυρέεθρος, ου, ὁ, ἡ, Epith. fluvii, late fluens. A ῥέεθρα, *fluenta*.

Εὐρυρέω, f. εύσω, late fluo. (Sed εὐρυροέω, rectius est.)

Εὐρὺς, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, latus, amplus, spatiosus.

Εὐρυσάκης, εος, ὁ, ἡ, latum & amplum scutum habens. A σάκος, *scutum*.

Εὐρυσθενὴς, έος, ὁ & ἡ, late, valde potens. A σθένος.

Εὐρύσορος, ου, ὁ, ἡ, latum habens loculum. ut εὐρύσορον σῆμα, in Epigr. amplum & capax sepulcrum.

Εὐρύστερνος, ου, ὁ, ἡ, latum pectus habens. A στέρνον, *pectus*.

Εὐρυστήθης, εος, ὁ, ἡ, qui lato seu amplo pectore est, pectorosus. A στῆθος.

Εὐρυστομία, ἡ, hiatus vastus oris, sc. in pronunciando. A sq.

Εὐρύστομος, ου, ὁ, ἡ, qui lato ore, seu ostio est. 2) garrulus. A στόμα.

Εὐρυτενὴς, έος, ὁ, ἡ, qui late distenditur, latus, amplus. A τείνω, *tendo*.

Εὐρυτέρως, *Adv.* latius. Ab ἄρῃ.
Εὐρύτης, ητος, ἡ, latitudo, amplitudo. Ab eod.
Εὐρύτιμος, ου, valde honoratus. A τιμή.
Εὔρυτος, ὁ, ἡ, bene fluens, manans, liquidus.
Εὐρύτρητος, ου, ὁ, ἡ, lata & ampla habens foramina. A τρητός, *perforatus*.
Εὐρυφαρέτρης, ου, ὁ, ἡ, altam seu amplam habens pharetram. Epitheton Apollinis. A φαρέτρα, *pharetra*.
Εὐρυφυής, έος, ὁ, ἡ, late crescens. A φύω.
Εὐρυφωνία, ἡ, pronunciatio, sonus verbi amplior. A sq.
Εὐρύφωνος, ου, ampla voce præditus. 2) *de verbo*, sonorus. A φωνή.
Εὐρυχαδής, έος, ὁ, ἡ, latus, capax. A χάζω.
Εὐρυχαίτας, Dor. pro εὐρυχαίτης, ου, ὁ, latam comam habens. A χαίτη, *coma*.
Εὐρύχορος, ου, ἡ, amplus, spatiosus, pro εὐρύχωρος.
Εὐρυχωρής, έος, ὁ, ἡ, idem quod εὐρύχωρος.
Εὐρυχωρία, ας, ἡ, locus amplus, spatium latum. 2) opportunitas ex amplitudine loci. A sq.
Εὐρύχωρος, ου, ὁ, ἡ, amplus, spatiosus, capax. A χῶρος, vel χώρα.
Εὐρύοψ, οπος, vel οπος, ὁ, ἡ, late & longe videns. Jovis Epitheton, quasi omnia longe lateque providentia sua perlustrantis & gubernantis. Ab ὤψ, *oculus*, aut ab ὄψ, *vox*, ut sit longe lateque sonans, tonans. Hom. εὐρύοπα Κρονίδην. Apud eundem est & εὐρύοπα Ζεὺς *Nominativus* pro εὐρυόπης.
Εὔρυγος, ου, ὁ, ἡ, plenus acinis. A ῥὼξ, *acinus*.
Εὐρώδης, εος, ὁ, ἡ, & εὐρώεις, εντος, situ obsitus. 2) tenebrosus, obscurus. Ab εὐρώς. 3) amplus, latus. Ab εὖρος, *latitudo*.
Εὐρωπός, ή, όν, tenebricosus. Ab εὐρώς & ὤψ. (Sed πός & ωπός est terminatio.)
Εὐρώς, ῶτος, ὁ, situs, mucor, caries.
Εὐρωστέω, bene valeo, robustus sum. Ab εὔρωστος.
Εὐρωστία, ας, ἡ, robur, firmitas, bona valetudo. A sq.
Εὔρωστος, ου, ὁ, ἡ, robustus, validus, bene valens. A ῥώννυμι, *roboro*.
Εὐρώστως, *Adv.* robuste, valide, firmiter. A pr.
ΕΥΡΩΤΑΣ, ου, ὁ, Eurotas, fluvius Laconicæ. 2) veretrum in Epigr. apud Suidam.
Εὐρωτιάω, ῶ, situ obsitus sum, marceo. εὐρωτιῶν, *Partic.* cariosus, sordidus. Ab εὐρώς.
ΕΥΣ, bonus. 2) strenuus. (Ab hoc ductum videtur *Adv.* εὖ, *bene*.)
Εὐσανίδωτος, ου, ὁ, ἡ, bene tabulatus. Epith. navis bonæ. A σανιδόω, *tabulo*.
Εὐσαρκία, ας, ἡ, corpulentia. A sq.
Εὔσαρκος, ου, ὁ, ἡ, bonas habens carnes, carnosus, corpulentus. A σάρξ.
Εὐσαρκόω, ῶ, f. ώσω, reddo corpulentum & carnosum.
Εὐσαρκωσις, ἡ, corpulentia.
Εὐσέβεια, ας, ἡ, pietas, religio. 2) cura & tutela atque reverentia eorum, quibus eam debemus. Ab εὐσεβής.
Εὐσεβέω, ῶ, f. ήσω, probe & religiose Deum colo, pius sum, pie ago, adversus quemcunque, cui pietas debetur, e consuetudine latina, ut Deus, parentes, conjugem, liberos, magistratus, magistros. Hinc 2) curo & tueor eos, quos debeo.
Εὐσ[illegible]ως, *Adv.* pie, religiose, pro εὐσεβῶς.
Εὐσ[illegible]α, ατος, τὸ, pie factum, officium pietatis. Ab εὐσεβέω.
Εὐσεβής, έος, ὁ, ἡ, religiosus, qui pie colit Deum. Hinc τὸ εὐσεβές, έος, pietas. A σέβομαι.

Εὐσεβῶς, *Adv.* idem quod εὐσεβέως. A pr.
Εὔσειστος, ου, ὁ, ἡ, qui facile potest concuti. 2) terræ motibus obnoxius. A σείω.
Εὐσέληνος, ου, ὁ, ἡ, lucidus, lunæ fulgore illustris. 2) non illunis. A σελήνη.
Εὔσελμος, ου, ὁ, ἡ, pulcra habens transtra. Epith. bonæ navis. A σέλμα, *transtrum*.
Εὔσεπτος, ου, ὁ, ἡ, venerabilis. A σέβομαι.
Εὐσημία, *Ion.* εὐσημίη, ἡ, bona significatio, bonum signum. A σημεῖον.
Εὔσημος, ου, ὁ, ἡ, bene significans. 2) insignis. A σῆμα, *signum*.
Εὐσήμως, *Adv.* clare, perspicue. A pr.
Εὔσηπτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile putrescit, putredini obnoxius. A σήπω.
Εὐσηψία, ας, ἡ, putrescendi celeritas. Ab eod.
Εὐσθένεια, ας, ἡ, virium integritas, robur.
Εὐσθενέω, ῶ, f. ήσω, viribus polleo. A sq.
Εὐσθενής, έος, ὁ, ἡ, viribus pollens, validus, admodum robustus. A σθένος.
Εὔσθενος, ου, idem.
Εὐσιτέω, ῶ, f. ήσω, bene habitus sum e cibo. 2) cibum appeto, alacriter sumo. A seq.
Εὔσιτος, ου, ὁ, ἡ, qui bono est stomacho.
Εὐσκανδάλιστος, ου, qui facile offendit. A σκανδαλίζω.
Εὔσκαρθμος, ου, ὁ, ἡ, bene saltans, celer, velox, agilis.
Εὐσκελής, έος, ὁ, ἡ, bona habens crura. Ab σκέλος, *crus*.
Εὐσκέπαστος, ὁ, ἡ, bene tectus atque munitus. A σκεπάζω, *tego*.
Εὐσκεπής, έος, ὁ, ἡ, bene tectus, bonum tegumentum habens. A σκέπω, *tego*.
Εὔσκευος, ου, ὁ, ἡ, vasis utensilibus bene instructus.
Εὐσκίαστος, ου, a σκιάζω, &
Εὔσκιος, ου, ὁ, ἡ, umbrosus, opacus, gratas umbras habens, amœnus. A σκιά.
Εὔσκοπος, ου, ὁ, ἡ, qui scopum perite adsequitur. 2) providus. 3) opportunus.
Εὐσκόπως, *Adv.* apte, perite, feliciter, recte, ut metam feriat.
Εὐσκωμμόνως, *Adv.* facete, salse, &
Εὐσκωμμοσύνη, ης, ἡ, facilitas in scommatis & dicteriis jaciendis. A seq.
Εὐσκώμμων, ονος, ὁ, ἡ, dicax. A σκῶμμα.
Εὐσμίλευτος, ου, ὁ, ἡ, scalpro bene politus. Hesych. qs. a σμιλεύω.
Εὔσοια, ας, ἡ, robur. Sophocl. pro εὐσοΐα. A seq.
Εὔσοος, *contr.* εὔσους, ου, ὁ, ἡ, incolumis, salvus. Theocr.
Εὐσπειρής, ές, &
Εὔσπειρος, ου, ὁ, ἡ, pulcras spiras faciens, pulcre se in spiras colligens, in spiras bene convolutus. A σπεῖρα.
Εὐσπλαγχνία, ας, ἡ, animositas. 2) misericordia. Ab εὔσπλαγχνος.
Εὐσπλαγχνίζομαι, facile misereor. A sq.
Εὔσπλαγχνος, ου, ὁ, ἡ, qui bona & valida viscera habet. 2) animosus. 3) misericors. A σπλάγχνα, *viscera*.
Εὔσπορος, ου, ὁ, ἡ, fecundus, *de agro*. A σπορά, *semen*.
Εὐστάθεια, ας, ἡ, stabilitas, firmitas, constantia. 2) bona constitutio corporis, constantia, firmitas, tranquillitas animi. Ab εὐσταθής.
Εὐσταθέω, ῶ, f. ήσω, stabilis ac firmus sum, placidus ac tranquillus sum. Ab seq.

Εὐσταθής, έος, ὁ, ἡ, stabilis, firmus, constans. 2) epith. morbi constantis ejusdemque moderati. Hinc τὸ εὐσταθές, έος, bona constitutio. Ex εὖ & ἵστημι.

Εὐστάθεια, ας, ἡ, idem quod εὐστάθεια.

Εὐσταθμως, *Adv.* exacte, ad amussim. A στάθμη.

Εὐσταθῶς, *Adv.* constanter, firmiter, tuto.

Εὐσταλής, έος, ὁ, ἡ, bene instructus, decenter ornatus. 2) succinctus & paratus. 3) leviter armatus, *ideoque* expeditus. A στέλλομαι.

Εὐσταλῶς, *Adv.* decenti cultu, composite, expedite. A pr.

Εὐστάφυλος, ου, ὁ, ἡ, uvis onustus. A σταφυλή.

Εὔσταχυς, υος, ὁ, ἡ, bonas & multas spicas ferens.

Εὐστεγής, έος, bene tectus, munitus. A στέγω.

Εὔστειρος, ου, ον, firmam carinam habens. epith. navis bonæ. A στεῖρα, *carina*.

Εὔστερνος, ου, ὁ, ἡ, bonum ac firmum pectus habens. A στέρνον, *pectus*.

Εὐστέφανος, ου, ὁ, ἡ, pulcre coronatus. a στέφανος. 2) bene munitus, bene muris cinctus. a στεφάνη.

Εὐστεφής, έος, ὁ, ἡ, idem. A στέφω.

Εὐστέφιος, ου, ὁ, ἡ, idem, ab eod.

Εὐστιβής, έος, ὁ, ἡ, bene tritus & calcatus pedibus viatorum. 2) planus. A στείβω.

Εὔστιπτος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Εὔστολος, ου, ὁ, ἡ, bene indutus, pulcre ornatus. 2) bene instructus, habilis. A στέλλω.

Εὔστομα, *Adverbialiter* de silentio in sacris. ut εὔστομ' ἔχε, ore fave, lingua fave, i. e. sile. τῆδε μοι εὔστομα κείσθω, suo hæc loco relinquam, compescam hac in re linguam, de his cavebo parum reverenter & parum religiose loqui. v. εὔστομος.

Εὐστομαχία, ας, ἡ, bonus ventriculus. 2) sapor gratus. A sq.

Εὐστόμαχος, ου, ὁ, ἡ, bonum habens stomachum. 2) stomacho conveniens, utilis, gratus, stomachum corroborans.

Εὐστομέω, ῶ, f. ήσω, suavem ore cantum modulor. 2) ore rotundo loquor. 3) ore faveo, bona verba dico. Ab εὔστομος.

Εὐστομία, ας, ἡ, bona pronunciatio. 2) orationis festivitas, dicacitas. 3) sapor ori gratus. 4) prudentia & modestia dicendi cavens ne quod verbum inconsultum & parum religioni conveniens excidat. A sq.

Εὔστομος, ου, ὁ & ἡ, ori conveniens, sapidus. 2) qui pulcro ore est. 3) disertus. Εὐστόμως, *Adv.* v. supr.

Εὐστοχάζομαι, f. άσομαι, conjectura adsequor. (melius separatim verbum quodque exaretur.)

Εὐστοχέω, ῶ, f. ήσω, jaculandi peritus sum, scopum ferio. 2) sollerter conjecto. 3) εὐστοχεῖν prodesse, valere ad aliquid.

Εὐστόχημα, ατος, τὸ, id, quod recte conjicitur, quod sollerter perspicitur. 2) sententia, apophthegma. 3) prosper rei successus, felix eventus. A pr.

Εὐστοχία, ας, ἡ, dexteritas in jaculando, perspicacitas, sollertia conjectandi. A sq.

Εὔστοχος, ου, ὁ, ἡ, peritus jaculandi. 2) recta ad scopum tendens, directus. 3) sollers, ingeniosus, perspicax, acutus. A στόχος.

Εὐστόχως, *Adv.* dextre, feliciter, sollerter, accommodate. A pr.

Εὖστρα, vel **Εὕστρα**, ας, ἡ, fossa, in qua sues mactabantur. 2) spica hordei tosta. Ab εὕω vel εὔω, *ustulo*.

Εὐστραφής, έος, ὁ, ἡ, qui facile torquetur, vel flectitur. A στρέφω.

Εὐστρατηγέω, ῶ, f. ήσω, bene impero, castris.

Εὐστρεφής, έος, ὁ, ἡ, versatilis, agilis. 2) navus, strenuus. A στρέφω.

Εὔστρεπτος, ου, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Εὐστροφής, έος, ὁ, ἡ, pulcre tortus. 2) flexilis. Ab eod.

Εὐστρογγυλίζω, f. ίσω, in rotunditatem conglobo.

Εὐστροφάλιγξ, γγος, ὁ, ἡ, calamistratus, epith. comæ.

Εὐστροφία, ας, ἡ, q. d. versatilitas, versutia, versatile ingenium. A sq.

Εὔστροφος, ου, ὁ, ἡ, tortilis. 2) agilis. 3) pulcre tortus. A στρέφω.

Εὐστρόφως, *Adv.* apte, perite. A pr.

Εὔστυλος, ου, ὁ, ἡ, columnas justis intervallis distributas habens, *ideoque* columnarum specie decorus.

Εὐσύγκρυπτος, ον, bene celatus, facile celandus.

Εὐσύλητος, ον, prædantibus, spoliantibus expositus. A συλάω.

Εὐσύλληπτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile concipit, quæ celeriter utero concipit fœtum. 2) facilis captu. 3) comprehensibilis. A συλλαμβάνω, *comprehendo*.

Εὐσυλλόγιστος, ου, ὁ, ἡ, qui facile colligi argumentando potest. A συλλογίζομαι.

Εὐσυμβίβαστος, ου, facile conciliandus, conjungendus, congruens. A συμβιβάζω.

Εὐσύμβλητος, ου, ὁ, ἡ, qui per conjecturam facile cognosci potest.

Εὐσύμβολος, ου, ὁ, ἡ, facilis, bonus, commodus, humanus & fidus in congressu, in pactis, in commercio, cum quo facile pactum inimus, *item* facilis & comis in congressibus, aditu. 2) fausti ominis, fausti signi, cui libenter & hilariter occurramus. 3) facile aliquid conjiciens, bonus conjector. Ex συμβάλλομαι & σύμβολον.

Εὐσυμπείθοχος, ου, ὁ, ἡ, qui facile ducitur, quo quis vult, obsequiosus, moriger, facile adsentiens, commodis moribus, lenis, facilis, qui se rei cuique præsenti, & homini, cum quo agit, accommodat.

Εὐσύμφυτος, ου, ὁ, ἡ, facile coalescens, qui facile coagmentari potest.

Εὐσυνάγωγος, ου, ὁ, ἡ, qui facile congregari potest. 2) in quem facile aliquid comportari potest.

Εὐσυνάλλακτος, ου, ὁ, ἡ, idem quod εὐσύμβολος. A συναλλάττω.

Εὐσυναλλάκτως, *Adv.* comiter, placide, humane. A pr.

Εὐσυνάρμοστος, ου, ὁ, ἡ, qui facile aptari & coagmentari potest. A συναρμόζω.

Εὐσυνάρπαστος, ου, ὁ, ἡ, qui facile corripi s. arripi potest. A συναρπάζω, *arripio*.

Εὐσυναρπάστως, *Adv.* ut facile corripi possit. A pr.

Εὐσυνειδησία, ἡ, conscientia recti. A seq.

Εὐσυνείδητος, ου, ὁ, ἡ, bene sibi conscius. A συνειδέναι.

Εὐσυνειδήτως, *Adv.* cum conscientia recte facti. A pr.

Εὐσυνεσία, ας, ἡ, sagacitas, prudentia in judicando. A συνίημι.

Εὐσύνετος, ου, ὁ, ἡ, intellectu facilis. 2) prudens, perspicax, sagax.

Εὐσυνθεσία, ἡ, facilitas in paciſcendo, fides in pactis ſervandis. A ſeq.
Εὐσυνθετέω, ῶ, bene compoſitus ſum. 2) fœderibus ineundis facilem me præbeo. 3) fœdera & pacta ſervo. 4) recte ago, apte. Polyb. A ſeq.
Εὐσύνθετος, ου, ὁ, ἡ, apte compoſitus. 2) aptus, facilis ad compoſitionem.
Εὐσυνθέτως, apte, congrue. A pr.
Εὐσυνόπτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile conſpici poteſt, conſpicuus, manifeſtus, intellectu facilis.
Εὐσυνόπτως, *Adv.* perſpicue, clare.
Εὐσυμπέπηκτος, ον, bene compoſitus, aptus, congruus. A συμπήγνυμι.
Εὐσυμπτώτως, *Adv.* apte, congrue.
Εὐσυντρίπτος, ον, qui facile frangitur. A συντρίβομαι.
Εὔσφυκτος, ου, ὁ, ἡ, facile vel recte pulſans. A σφύζω, pulſo, *de arteriis*.
Εὔσφυρος, ου, ὁ, ἡ, elegantes habens pedes, *de femina pulcra*. A σφυρὸν, *malleolus pedis*.
Εὔσχετος, ον, qui bene retineri, excipi poteſt. Ab ἔχω.
Εὐσχημολογέω, ῶ, f. ήσω, honeſte & ſcite loquor. Ex εὔσχημος & λέγω, *dico*.
Εὐσχημονέω, ῶ, f. ήσω, honeſte me gero, contineo. 2) *neutr.* de hominibus & rebus honeſtis viſu, auditu &c. Ab εὐσχήμων.
Εὐσχημόνως, *Adv.* decore, decenter. Ab eod.
Εὔσχημος, ου, ὁ, ἡ, honeſtus, decorus, ſpecioſus. A σχῆμα, *forma*, *gestus*.
Εὐσχημοσύνη, ης, ἡ, decor, ſpecioſitas, modeſtia, elegantia. A ſeq.
Εὐσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, decens, ſpectabilis, honoratus. 2) modeſtiæ ſtudens, legibus obtemperans. A σχῆμα.
Εὐσχήμως, *Adv.* honeſte, compoſite. Ab εὔσχημος.
Εὐσχιδὴς, έος, ὁ, ἡ, bene fiſſus aut ſciſſus. 2) facile ſciſſilis. A σχίζω, *findo*.
Εὔσχιστος, ου, ὁ, ἡ, fiſſilis, qui facile findi aut ſcindi poteſt. Ab eod.
Εὐσχολέω, ῶ, f. ήσω, vaco, otio abundo. Ab εὔσχολος.
Εὐσχολία, ας, ἡ, vacatio, otium. A ſeq.
Εὔσχολος, ου, ὁ, ἡ, qui abundat otio, expers belli. A σχολή.
Εὐσωματέω, ῶ, f. ήσω, ſum corpore pulcro & bene conſtituto. Ab εὐσώματος.
Εὐσωματία, ας, ἡ, bona corporis conſtitutio. A ſeq.
Εὐσώματος, ου, ὁ, ἡ, qui corpore bene conſtituto eſt, corpulentus, corpore robuſto. A σῶμα.
Εὔσωμος, ου, ὁ, ἡ, idem, & ab eodem.
Εὔτυρος, ου, ὁ, ἡ, habens bonas curvaturas rotæ. Epith. curru boni. A ἴτυς.
Εὐτακτέω, ῶ, f. ήσω, ordinem ſervo. 2) facio quæ debeo, modeſte pareo, ſolvo tributa, quæ debeo. 3) caſtus ſum, a Venere abſtineo, honeſtati ſtudeo. A ſeq.
Εὔτακτος, ου, ὁ, ἡ, ordinatus, diſpoſitus. 2) ordinem ſervans, certo ordine procedens. Hinc τὸ εὔτακτον, ου, diſciplina, modeſtia.
Εὐτάκτως, *Adv.* ordinate. 2) æqualiter, compoſite, modeſte. *Comp.* εὐτακτοτέρως. A pr.
Εὐταμίευτος, ου, ὁ, ἡ, bene reconditus. 2) bene adminiſtratus: cum ſc. parce & modice aliqua re, pecunia, viribus, utimur, nec totam ſimul profundimus. 3) rem ſic gerens vel adminiſtrans. *Unde* 4) moderatus, mediocris, facilis, parabilis. A ταμιεύω, ubi vide.
Εὐταξία, ας, ἡ, ordo, modeſtia. A τάττω.
Εὐτάρακτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile perturbatur. A ταράσσω, *perturbo*.
Εὖτε, *Adv.* aliquando. 2) quando, quum, ubi. (Hoc repetendum videtur ab Jonico ἔτε pro ᾗ, ἐφ' ᾗ τινὶ χρόνῳ, *quo in loco vel tempore*. 3) quoad. 4) quandoquidem. 5) ſicut, velut, ceu.
Εὐτειχής, έος, ὁ, ἡ, bene munitus. A τεῖχος.
Εὐτείχεος, idem & ex iisd.
Εὐτείχιστος, ον, facile muniendus. A τειχίζω.
Εὐτεκμαρτος, ου, ὁ & ἡ, conjectu facilis, quod facile poſſit ex indiciis colligi & agnoſci. A τεκμαίρομαι, *conjicio*.
Εὐτεκνέω, ῶ. εὐτεκνῶ, felix prole. Ab εὔτεκνος.
Εὐτεκνία, ας, ἡ, boni liberi & multi. A ſeq.
Εὔτεκνος, ου, ὁ, ἡ, felix ſobole. 2) fecundus. A τέκνον.
Εὐτέλεια, ας, ἡ, parvus ſumtus, frugalitas, parſimonia. 2) vilitas, tenuitas, humilitas. A ſeq.
Εὐτελὴς, έος, ὁ, ἡ, non magnam impenſam requirens, tenuis. 2) frugalis, qui parvos ſumtus facit. 3) vilis, frivolus. A τέλος, *ſumtus*. in quod erogati ſumtus facile tolerentur.
Εὐτελίζω, f. ίσω, floccifacio, vilipendo, contemno. A præc.
Εὐτελισμὸς, ῦ, ὁ, extenuatio rei, contemptus. A præc.
Εὐτελῶς, *Adv.* parvo ſumtu, frugaliter, tenuiter. Ab εὐτελής.
Εὐτέρπη, ης, ἡ, Euterpe, *Muſa*. A τέρπω.
Εὐτερπὴς, έος, ὁ & ἡ, aptus ad delectandum, vi delectandi præditus, amœnus. Ab eod.
Εὐτέχνητος, ον, exquiſita arte factus. A τεχνάομαι.
Εὐτεχνία, ας, ἡ, peritia, doctrina, eruditio, ſolertia. 2) artificium quodvis. A ſeq.
Εὔτεχνος, ου, ὁ, ἡ, artificioſus, artis peritus. A τέχνη, *ars*.
Εὐτέχνως, artificioſe. A pr.
Εὔτμητος, ου, ὁ, ἡ, bene ſectus & paratus, elaboratus.
Εὐτοκέω, ῶ, f. ήσω, facile, ſæpe pario. Ab εὔτοκος.
Εὐτοκία, ας, ἡ, fecunditas. 2) facilis partus. A ſeq.
Εὔτοκος, ου, ὁ, ἡ, fecundus. 2) facile & ſæpe pariens. *Paſſ.* εὔτοκος, *propar.* bene, feliciter genitus, pulchra proles. Ex τίκτω, *pario*.
Εὐτολμέω, audeo. Ab εὔτολμος.
Εὐτολμία, ας, ἡ, audacia, confidentia, animoſitas, animi præſentia. A ſeq.
Εὔτολμος, ου, ὁ, ἡ, audax, confidens, animoſus, intrepidus. A τόλμη.
Εὐτόλμως, *Adv.* audacter, animoſe, intrepide.
Εὔτομος, ου, ὁ, ἡ, ſectu facilis. 2) bene ſeu pulcre ſectus. A τέμνω, *ſeco*.
Εὐτονέω, ῶ, f. ήσω, validus ſum. 2) vires recipio. Ab εὔτονος.
Εὐτονία, ας, ἡ, firmitas, vis in extendendo, ſ. nitendo. A ſeq.
Εὔτονος, ου, ὁ, ἡ, validus, firmus, tenax.
Εὐτόνως, *Adv.* acriter, ſtrenue, magna cum contentione. A pr.
Εὐτοξία, ας, ἡ, dexteritas & peritia jaculandi. A ſeq.
Εὔτοξος, ου, ὁ, ἡ, bonum arcum habens, felix jaculandi arcu. A τόξον.
Εὔτορνος, ου, ὁ, ἡ, tornatu facilis. 2) pulcre tornatus.

Εὐτέχνως, *Adv.* scite, eleganter.

Εὐτράπεζος, α, ὁ, ἡ, qui multos laute excipit. 2) quod fit ad mensam laute instructam. 3) bene instructa mensa utens. A τράπεζα.

Εὐτραπελεύομαι, lepide jocor, dicax sum, facete dico. Ab εὐτράπελος.

Εὐτραπελία, ας, ἡ, urbanitas, comitas. 2) scurrilitas, dicacitas. 3) facete dictum. Ab eod.

Εὐτραπελίζω, f. ίσω, festive jocor, scurriliter loquor. A seq.

Εὐτράπελος, ου, ὁ, ἡ, urbanus, facetus, lepidus, jocosus. 2) scurrilis, ineptus. A τρέπω.

Εὐτραπέλως, *Adv.* facete, lepide. 2) scurriliter.

Εὐτραφέω, ῶ, nutrimentis abundo. A seq.

Εὐτραφής, έος, ὁ, ἡ, bene nutritus, saginatus, pinguis. Ab τρέφω.

Εὐτρέφητος, ον, idem. Ab εὐτραφέω.

Εὐτρεπής, έος, ὁ, ἡ, bene paratus. A τρέπω.

Εὐτρεπίζω, f. ίσω, apparo, instruo, compono, concilio amicos. A pr.

Εὐτρεπισμός, ου, ὁ, apparatus, ordinatio. A pr.

Εὐτρεπιστής, ὁ, curator rei apparandæ, ordinandæ, pararius amicitiarum. Ab eod.

Εὔτρεπτος, ου, ὁ, ἡ, versatilis, mutabilis.

Εὐτροφής, έος, ὁ, ἡ, v. εὐτραφής.

Εὔτρητος, ου, ὁ, ἡ, bene perforatus, late hians.

Εὐτριαίνης, ὁ, tridentem egregie gerens. Epith. Neptuni. A τρίαινα, *tridens*.

Εὐτριβής, έος, ὁ, ἡ, bene tritus, assuetus. A τρίβω.

Εὔτριπτος, α, ὁ, ἡ, tritu facilis, friabilis. Ab eod.

Εὔτριχος, ου, ὁ, ἡ, comatus, capillatus. A θρίξ, *coma*.

Εὐτροπία, ας, ἡ, morum probitas, morum elegantia. Ab εὔτροπος.

Εὔτροπις, ιδος, bonam carinam habeas navis.

Εὔτροπος, ου, ὁ, ἡ, qui probaris est moribus, bene moratus.

Εὐτρόπως, *Adverb.* decenter. A pr.

Εὐτροφέω, ῶ, f. ήσω, bene alor, copiosum nutrimentum accipio, cresco, pinguesco. Ab εὔτροφος.

Εὐτροφία, ας, ἡ, bona nutritio, alimenti copia. 2) habitus succulentior & vegetior. Ab seq.

Εὔτροφος, ου, ὁ, ἡ, bene nutritus. 2) pinguis, plenus. εὔτροφος, copiose nutriens. A τρέφω.

Εὐτρόχαλος, & εὔτρ. α, ὁ, ἡ, rotundus, mobilis, &c. 2) planus, in quo rotæ curruive nil obstat.

Εὔτροχος, α, ὁ, ἡ, volubilis, agilis. A τρέχω.

Εὐτρύγητος, α, ὁ, ἡ, qui facile demetitur, decerpitur, vindemiatur. A τρυγάω.

Εὐτυκίζω, paro, orno. A seq.

Εὔτυκος, ον, bene paratus, ornatus, facilis. A τεύχω.

Εὔτυκτος, α, ὁ, ἡ, idem. Ab eod.

Εὐτύκως, *Adv.* fabre, facile. Ab εὔτυκος.

Εὐτυχέω, ῶ, f. ήσω, sum felix, secunda fortuna utor. 2) obtineo, assequor. Ab εὐτυχής.

Εὐτύχημα, ατος, τό, felicitas.

Εὐτυχής, έος, ὁ, ἡ, secunda fortuna utens, votorum compos, felix: hinc τὸ εὐτυχές, *subst.* fortuna secunda, successus prosper.

Εὐτυχία, ας, ἡ, secunda fortuna, felicitas.

Εὐτυχέως, *Poet.* εὐτυχέας, feliciter, prospere.

Εὔυαλος, ον, e pulcro vitro factus, vitreus.

Εὐυδρία, ἡ, copia aquarum. A seq.

Εὔυδρος, ου, ὁ, ἡ, aqua abundans, irriguus. Ab ὕδωρ.

Εὐυμνία, ἡ, celebritas. A seq.

Εὔυμνος, ου, ὁ, ἡ, laude dignus, celebrandus. 2) qui commode, multis causis laudari potest.

Εὐυπέρβατος, ον, superabilis, qui facile superatur. Ab ὑπερβαίνω.

Εὐυπέρβλητος, α, ὁ, ἡ, superatu facilis, superabilis. Ab ὑπερβάλλω, *supero*.

Εὔυπνος, ον, facile & placide dormiens.

Εὐυπόιστος, ον, tolerabilis.

Εὐύφαντος, ου, ὁ, ἡ, bene & eleganter textus.

Εὐυφής, έος, ὁ, ἡ, idem. Ab ὑφή.

Εὐφαής, έος, ὁ, ἡ, clarus, pellucidus. Nonnus. A φαίνω.

Εὐφαντασίωτος, α, ὁ, ἡ, qui bene & facile capit visiones, felix in concipiendis imaginibus & speciebus rerum. 2) qui sibi omnia secundum verum optime fingit. A φαντασιόομαι.

Εὐφαρέτρας, *Dor.* pro εὐφαρέτρης, α, ὁ, pulcram pharetram habens. A φαρέτρα.

Εὐφάρμακος, α, ὁ, ἡ, medicamentis conveniens, seu utilis. A φάρμακον.

Εὐφεγγής, έος, ὁ, ἡ, egregium splendorem habens, valde splendidus. A φέγγος.

Εὐφεγγία, ἡ, splendor. A pr.

Εὐφημέω, ῶ, f. ήσω, verbis εὐφήμοις utor. 2) celebro, laudo. 3) gratulor, bene ominor. 4) faveo lingua, bona verba dico. εὐφήμει, melius ominare: bona verba quæso: desine male loqui, sile. εὐφημεῖτε, favete linguis. Ab εὔφημος.

Εὐφημία, ας, ἡ, *proprie* honestas & suavitas, quæ est in verbis. 2) bonum omen, fausta acclamatio. 3) bona fama, laus, favor. 4) honorifica appellatio. Ab eod.

Εὐφημίζω, fut. ίσω, faustis ominibus prosequor. Ab eod.

Εὐφημισμός, οῦ, ὁ, boni ominis captatio. 2) Euphemismus, Figura rhetorica, qua res dictu audituve ingrata nomine molliori effertur.

Εὔφημος, α, ὁ, ἡ, *proprie*, bene, suaviter sonans, sed de verbis: bonæ, honestæ, jucundæ rei cogitationem afferens (*opp.* βλάσφημος, *quod vid.*) 2) bonum omen habens, faciens, bene ominatus. 3) honorificus. 4) pius, religiosus.

Εὐφημοσύνη, ἡ, idem quod εὐφημία. A pr.

Εὐφήμως, *Adv.* honesto verbo; per Euphemismum. 3) bona verba dicendo, bene precando. 4) religiose. Ab eod.

Εὔφθαρτος, ου, ὁ, ἡ, corruptibilis.

Εὐφθογγέω, bene sono, articulate pronuncio, suaviter cano. A seq.

Εὔφθογγος, ου, ἡ, bene sonans, suavem edens sonum.

Εὐφιλής, ές, gratus, jucundus alicui. A φιλέω.

Εὐφίλητος, ον, & εὐφιλήτας, *Dor.* dilectus. Ab eod.

Εὐφιλότεκνις, ιδος, ὁ, ἡ, indulgens in liberos.

Εὐφιλοτίμητος, ον, contendere cum aliis de gloria, gloriæ amans, laudis cupidus, magnificus.

Εὔφιμος, ο, ὁ, ἡ, adstringens, vim adstringendi habens, obturandi, vel obstruendi vi pollens. 2) frenatus. A φιμός.

Εὔθραυστος, ον, fragilis.

Εὔφλεκτος, ου, ὁ, ἡ, inflammatu facilis. A φλέγω, *uro*.

Εὐφορβία, ας, ἡ, pastus, seu alimenti copia. A φορβή, *pabulum*.

Εὐφόρβιον, ου, τό, nomen plantæ. Ab eod.

Εὐφορέω, ῶ, f. ήσω, ferax sum, uberes fructus profero. Ab εὔφορος.

Εὐφόρητος, ον, tolerabilis. Ab φορέω.

Εὐφορία, ίας, ἡ, portandi facilitas. 2) feracitas, fertilitas, abundantia, ubertas. 3) bonus habitus, bona rei conditio. Ab εὔφορος.

Εὐφόρ-

Εὐφόρμιγξ, ιγγος, ὁ, ἡ, pulcram citharam habens. 2) *Subst.* ἡ pulcra cithara.

Εὔφορος, ου, ὁ, ἡ, portatu facilis. 2) qui facile fert, fertilis, ferax, fecundus. 3) agilis, expeditus. A φέρω.

Εὐφόρως, *Adv.* ita, ut facile ferat, aut portetur vel toleretur, leviter, facile, æquo animo. A pr.

Εὐφραδέως, *Adv.* eleganter, prudenter. 2) decenter, ornate. Ab seq.

Εὐφραδής, έος, ὁ, ἡ, clarus, manifestus. 2) bene disserens, disertus. A φράζω.

Εὐφραδία, ας, ἡ, venustas sermonis, facundia. A præc.

Εὐφραίνω, f. ανῶ, exhilaro, oblecto. εὐφραίνομαι, lætor. A φρὴν, *mens*.

Εὐφραντικός, ή, όν, exhilarans, genialis, lætus. A præc.

Εὐφραντοποιός, όν, exhilarans. Ex εὐφραίνω & ποιέω.

Εὐφρασία, ας, ἡ, lætitia, gaudium honestum, ob res bene gestas, recte facta. Ab εὐφραίνω.

Εὔφραστος, ου, ὁ, ἡ, explicatu facilis. 2) pronunciatu facilis. 3) bene notus, certus. A φράζω, *dico*.

Εὐφρονέω, ῶ, f. ήσω, bene sapio. 2) bene cupio. Ab εὔφρων.

Εὐφρόνη, ης, ἡ, nox. A pr.

Εὐφρόνως, *Adv.* prudenter. 2) benevole.

Εὐφροσύνη, ης, ἡ, lætitia, hilaritas, animi voluptas. Ab εὔφρων.

Εὐφρόσυνος, ου, ὁ, ἡ, lætitiam adferens. 2) hilaris, lætus. A pr.

Εὔφρων, ονος, ὁ, ἡ, cui mens integra est. 2) hilaris, lætus. 3) lætitiam adferens, exhilarans. A φρὴν, *mens*.

Εὐφυγία, ας, ἡ, fugæ facilitas seu commoditas. A φεύγω, *fugio*.

Εὐφυής, έος, ὁ, ἡ, bene ac læte crescens, ut arbor, pascua. 2) in quocunque genere bene a natura constitutus & factus. 3) ingeniosus. 4) facetus, jocosus, dicax &c. A φυή.

Εὐφυΐα, ας, ἡ, bona indoles, naturalis dexteritas, ingenii solertia &c. A pr.

Εὐφύλακτος, ου, ὁ, ἡ, custoditu seu servatu facilis. 2) bene custoditus. 3) a quo facile caveri potest. A φυλάσσω.

Εὔφυλλος, ου, ὁ, ἡ, densus foliis. A φύλλον.

Εὐφύσητος, ον, qui spiritu facile dissipatur. A φυσάω, *spiro*.

Εὐφυῶς, *Adv.* ut decet bona indole præditum. 2) ingeniose. 3) percommode, apte. Ab εὐφυής.

Εὐφωνία, ας, ἡ, bona vox, vox canora, vocalitas. 2) suavis pronunciatio. A seq.

Εὔφωνος, ον, bene sonans, vocalis, canorus. A φωνή.

Εὐφώνως, *Adv.* bona voce. 2) suavi pronunciatione. *Comp.* εὐφωνοτέρως. A pr.

Εὐφώρατος, ου, ὁ, ἡ, deprehensu facilis. A φωράω, *deprehendo*.

Εὐχαίτης, ου, ὁ, bene seu pulcre jubatus. 2) bene comatus. A χαίτη, *coma*.

Εὐχαλίνωτος, ον, frenatus.

Εὔχαλκος, ου, ἡ, pulcro, probo ex ære factus.

Εὐχάλκευτος, ον, idem. A χαλκεύω.

Εὐχαριεντίζομαι, honeste, lepide, acute jocor.

Εὐχαρής, έος, ὁ, ἡ, gratiosus, jucundus, facetus, cui gratia inest.

Εὐχαριστέω, ῶ, f. ήσω, suavis, jucundus sum. 2) gratum me præbeo, gratias ago. 2) gratulor. Ab εὐχάριστος.

Εὐχαριστήριον, ου, τὸ, gratiarum actio. 2) sacrum Eucharistiæ sacramentum. A pr.

Εὐχαριστήριος, ου, ὁ, ἡ, qui gratiarum agendarum aut habendarum causa fit, ut hymnus, quo gratiæ aguntur, aut sacrificium.

Εὐχαριστία, ας, ἡ, gratia, suavitas rei vel personæ. 2) gratus animus. 3) grata beneficiorum commemoratio, grati animi significatio, gratiarum actio. 4) augustissimum Corporis & Sanguinis Jesu Christi sacramentum. A seq.

Εὐχάριστος, ου, ὁ, ἡ, suavis, gratiosus, acceptus, amabilis. *Superl.* εὐχαριστότατος. 2) gratus, beneficii memor.

Εὐχαρίστως, *Adv.* animo grato. 2) lepide, gratiose. 3) bene, feliciter.

Εὐχάριτος, ον, idem quod εὐχαρής. *Superl.* εὐχαριτώτατος. A χάρις.

Εὔχειλος, ου, ὁ, ἡ, labiosus, pulcra seu magna labia habens.

Εὐχείμερος, ου, ὁ, ἡ, ad hiberna accommodatus. 2) salubri frigori expositus. 3) frigoris bene patiens, cui bruma est tolerabilis. A χεῖμα, *hiems*.

Εὔχειρ, ρος, ὁ, ἡ, cui manus sunt habiles, manu fortis, strenuus, laboriosus, artificiosus.

Εὐχειρία, ας, ἡ, *propr.* manuum dexteritas seu agilitas. 2) artificium & dexteritas in rebus agendis. A pr.

Εὔχειρος, ου, ὁ, ἡ, idem quod εὔχειρ. *Superl.* εὐχειρότατος, qui facillime vinci potest, ap. Xenoph. sed præstat εὐχειρωτότατος.

Εὐχείρωτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile in potestatem redigi, capi & mansuefieri potest, superabilis. A χειρόω.

Εὐχέρεια, ας, ἡ, facilitas. 2) levitas. 3) proclivitas, studium. Ab seq.

Εὐχερής, έος, ὁ, ἡ, manibus tractabilis, facilis. 2) levis. 3) proclivis. A χείρ.

Εὐχερῶς, *Adv.* facile. 2) leviter. εὐχερέστερον, facilius. εὐχερέστατα, facillime.

Εὐχετάομαι, ῶμαι, precor, supplico. 2) glorior, jacto me. *Poet.* εὐχετόωνται pro εὐχετῶνται, εὐχετάονται, tert. plur. ind. εὐχετοώμην, imperf. pro εὐχετώμην, εὐχεταόμην. A seq.

Εὐχέτης, ου, ὁ, supplex, vota faciens. Ab εὔχομαι.

Εὐχή, ῆς, ἡ, oratio, precatio, votum.

Εὐχίδαιον, ον, optabilis. A pr.

Εὔχιλος, ου, ὁ, ἡ, abundans pabulo & alimonia. 2) bene nutriens. 3) succulentus, corpulentus.

Εὔχλοος, *contr.* εὔχλους, ου, ὁ, ἡ, bene virens, pulcre virescens. A χλόη.

Εὔχλωρος, ον, pulcre viridans. 2) viridis.

Εὐχολόγιον, ου, τὸ, libellus, quo preces continentur. Ex εὐχή & λόγος, *sermo*.

Εὔχομαι, f. εὔξομαι, precor, opto, voveo. 2) glorior, jacto me. 3) profiteor, dico.

Εὔχορδος, ου, ὁ, ἡ, suaviter e fidibus sonans. epith. citharæ. A χορδή, *chorda*.

Εὔχορτος, ου, ὁ, ἡ, fœno seu gramine abundans.

Εὖχος, εος, τὸ, gloria, honor, decus. 2) gloriatio, jactatio. Ab εὔχομαι.

Εὐχρηματέω, ῶ, f. ήσω, opulentus sum, divitiis abundo. Ab εὐχρήματος.

Εὐχρηματία, ας, ἡ, opulentia. A seq.

Εὐχρη-

Εὐχρήματος, ου, ὁ, ἡ, pecuniosus, a pecunia bene instructus. A χρήματα.
Εὐχρηματέω, ῶ, fut. ήσω, dives sum. Ab εὔχρημος, inusitato.
Εὐχρηστέω, ῶ, f. ήσω, utilis, accommodatus sum. 2) commodus, facilis, benignus sum. εὐχρηστοῦμαι, commodis afficior, seu beneficiis. Ab εὔχρηστος.
Εὐχρήστημα, ατος, τὸ, commodum. A pr.
Εὐχρηστία, ας, ἡ, usus commodus, commoditas. 2) utilitas. A seq.
Εὔχρηστος, ου, ὁ, ἡ, commodus, utilis.
Εὐχρήστως, *Adv.* commode, utiliter, liberaliter. A praec.
Εὐχροώδης, ον, bene coloratus, nitidus. epith. bene valentium. A χροΐζω, quod a χρόα, *color*.
Εὐχροέω, ῶ, f. ήσω, bono sum colore, colore sum hilari, vel jucundo. 2) bona sum corporis habitudine. Ab εὔχροος.
Εὐχροιὴς, έος, ὁ, ἡ, idem quod εὔχροος.
Εὐχροια, ας, ἡ, bonus color corporis. A seq.
Εὔχροος, *contr.* εὔχρους, ου, ὁ, ἡ, bono praeditus colore, bene coloratus. A χρόα, *color*.
Εὔχρυσος, ον, auro abundans, aurum ferens, epith. Pactoli.
Εὔχρως, ωτος, ὁ, ἡ, idem quod εὔχροος.
Εὐχυλία, ας, ἡ, bonitas succi. 2) bonus sapor. A seq.
Εὔχυλος, ου, ὁ, ἡ, bono succo praeditus, sapidus. 2) succo abundans.
Εὐχύλως, *Adv.* bono cum succo, sapide.
Εὐχυμία, ας, ἡ, bonus succus, bonus sapor, saporis gratia. A sq.
Εὔχυμος, ὁ, ἡ, qui boni succi est, sapidus.
Εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, votum. 2) precatio. 3) devotio. 4) gloriatio. 5) gloria. Ab εὔχομαι.
Εὐχωλιμαῖος, αία, αῖον, soldurius, devotus. 2) optabilis. Ab εὐχωλή.
Εὐχώριστος, ου, ὁ, ἡ, separatu & secretu facilis. A χωρίζω.
Εὔχωστος, ου, ὁ, ἡ, qui facile muniri aggere potest, vel bene munitus est.
Εὐψηλάφητος, ὁ & ἡ, tractabilis. 2) ad tactum accommodatus.
Εὔψυκτος, ου, ὁ, ἡ, facilis refrigeratu.
Εὐψυχέω, ῶ, f. ήσω, forti, bono magnoque sum animo, confido. Ab εὔψυχος.
Εὐψυχὴς, έος, ὁ, ἡ, jucundo & salubri expositus frigori. 2) frigidus. A ψύχω.
Εὐψυχία, animi praesentia & fortitudo, magnanimitas, aequanimitas. 2) εὐψυχίαι. Polyb. A seq.
Εὔψυχος, ου, ὁ, ἡ, generosi & alacris homo animi, animosus, magnanimus. 2) laetus. 3) animo aequo, miti praeditus. A ψυχή.
Εὐψύχως, *Adv.* animose, animo magno fortique, aequo animo. A praec.
Εὔω, vel εὕω, ustulo, amburo.
Εὐώδης, εος, ὁ, ἡ, bene olens, fragrans. Ex εὖ & ὄζω, *oleo*.
Εὐωδία, ας, ἡ, odor, suavitas odoris. A praec.
Εὐωδιάζω, f. άσω, Hes. vel εὐωδίζω, f. ίσω, bene oleo. A praec.
Εὐώδιν, ινος, ἡ, fecunda. Nonnus, εὐώδινος θαλάσσης, fecundi maris.
Εὐώλενος, ου, ἡ, pulcra habens brachia, Epith. pulcrae feminae. Ab ὠλένη, *ulna*.
Εὐώμαλος, ὁ, ἡ, aequabilis. Ab ὁμαλός.
Εὐώνητος, ου, ὁ, ἡ, qui salubris pretii est.
Εὐωνία, ας, ἡ, salubre pretium. 2) vilitas mercium. Ab εὔωνος.
Εὐωνίζω, f. ίσω, vile facio, pretium rei deprimo verbis. A seq. v. ἐπευωνίζω.
Εὔωνος, ου, ὁ, ἡ, parabilis, qui parvo pretio emi potest. Ab ὠνέομαι, *emo*.
Εὐώνυμος, ου, ὁ, ἡ, fausti nominis. 2) clarus, celebrandus. 3) sinister, laevus: quoniam laeva olim felicia habebantur, seu boni ominis ergo, vel euphemismi. Ab ὄνομα, *nomen*.
Εὐώνως, *Adv.* salubris seu parvi pretii. Ab εὔωνος.
Εὐώπης, qui pulcros habet oculos, pulcer, *de viro*. Voc. εὐῶπα. Ab ὤψ.
Εὐῶπις, ιδος, ἡ, quae pulcros habet oculos, pulcra. A praec.
Εὐωπὸς, ὴ, ὸν, qui bene cernit. 2) idem quod εὐώπης, & ab eod.
Εὐωρεῖν, leviter curare, negligere. Hes. Suid.
Εὐωρία, ας, ἡ, levis cura, negligentia. Hesych. Suid.
Εὔωρος, ου, ὁ & ἡ, bene curans. 2) leviter custoditus, neglectus. 3) qui non curat, negligens. Suid. Hesych. Ab ὤρα, *cura*.
Εὐώροφος, ον, bene tectus, laqueatus, pulcher: *de aedibus*. Ab ὄροφος.
Εὐωχέω, ῶ, f. ήσω, convivio accipio. 2) saturo, satio. 3) oblecto. 4) pasco. εὐωχοῦμαι, convivor, epulor. ab εὐωχία.
Εὐωχητὴς, οῦ, ὁ, conviva. A praec.
Εὐωχητικὸς, ὴ, ὸν, epularis. Ab eod.
Εὐωχία, ας, ἡ, convivium, epulum, dapes. 2) copia indulgendi gulae.
Εὐῶψ, ωπὸς, ὁ, ἡ, pulcros habens oculos. 2) qui pulcro est aspectu, seu vultu. Ab ὤψ.
Ἐφαιρέομαι, οῦμαι, post eligo, alium eligo. 2) substituo in locum electi.
Ἐφάλιος, ον, ad mare situs, maritimus. 2) qui est super mare. Ex ἐπὶ & ἅλς, *mare*. Sed usitatius est ἔφαλος.
Ἐφάλλομαι, insilio, irruo. aor. 1. ἐφηλάμην, part. ἐφαλάμενος, qui insiluit. Apud poetas, ἐπάλμενος pro ἐφαλλόμενος, insiliens, irruens.
Ἔφαλμος, ου, ὁ, ἡ, muria conditus. Ex ἐπὶ & ἅλμη, *salsugo*.
Ἔφαλος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἐφάλιος.
Ἔφαλσις, εως, ἡ, assultus. Ab ἐφάλλομαι.
Ἐφαμαρτάνω, pecco, peccatum peccato addo.
Ἐφαμαρτος, ον, peccatis obnoxius.
Ἐφάμιλλος, ου, ὁ, ἡ, similis, par, aequalis. 2) aemulus, aemulator. Ab ἅμιλλα.
Ἐφαμίλλως, *Adv.* cum aemulatione, studiose, pari vi, studio &c. A praec.
Ἔφαμμα, ατος, τὸ, amictus, indumentum.
Ἔφαμμος, ὁ, ἡ, arenosus.
Ἐφανδάνω, placeo, gratus sum.
Ἐφάπαξ, *Adv.* semel.
Ἐφαπλόω, f. ώσω, expando, circumdo.
Ἐφάπλωμα, ατος, τὸ, tegumen, culcita. A praec.
Ἐφαπτὶς, ίδος, ἡ, sagum, paludamentum. A seq. quia fibula ad humeros adstringebatur. Ab ἐπὶ & ἅπτω.
Ἐφάπτω, f. ψω, illigo, alligo. 2) accendo. *Pass.* alligor, attingo.
Ἐφάπτωρ, ορος, ὁ, captor, qui captis pignoribus aliquem coercet. A praec.
Ἐφαρμογὴ, ῆς, ἡ, commissura, convenientia. A sq.
Ἐφαρμόζω, f. όσω, accommodo, adapto, concinno. 2) congruo, convenio, quadro.

Ἐφάρμοσις, εως, ἡ, convenientia. A præc.

Ἐφαρμόττω, accommodo. 2) quadro.

Ἐφαψίς, ίδος, ἡ, vinctura.

Ἐφέδρα, ας, ἡ, q. insessio, insidiæ, item cum quis successor alteri sedet, qui vices ejus abeuntis suscipiat. v. ἐφέδρεια. 2) herba quædam, ita dicta, quod arboribus insideat.

Ἐφεδρίζω, impono, defigo. A præc.

Ἐφέδρανα, ων, τὰ, natium prominentiæ. Ab eodem.

Ἐφεδρεία, ας, ἡ, sessio, ipse sedendi vel insidendi actus. 2) præsidium, statio. 3) actus insidiandi, vel observandi, insidiæ. 4) subsidia militaria, item, adjumenta. A seq.

Ἐφεδρεύω, f. εύσω, insideo, subsideo. 2) insidior. 3) victori immineo, ut cum eo quam primum congrediar. 4) immineo alicui rei, capto v. c. occasionem, regnum &c. 5) in subsidiis sum. 6) de præsidiis omnibus dicitur. 7) adesse alicui adjuvandi caussa, in quacunque re. Ab ἔφεδρος.

Ἐφεδρίζω, f. ίσω, insideo. 2) insideo tergo alicujus. vid. seq. Ab eod.

Ἐφεδριόω, insideo. Ab eod.

Ἐφεδρισμὸς, ῦ, ὁ, actus insidendi tergo alicujus in ludo, ab ἐφεδρίζω. Hesychio, ἐφεδριασμός, quasi ab ἐφεδριάζω, quod idem esset.

Ἐφεδριστὴρ, ῆρος, ὁ, qui in ludo devicti manibus, a tergo junctis, insidens portabatur. ex Hesych. Ab eod.

Ἔφεδρον, τὸ, sella, & quidem firma. A seq.

Ἔφεδρος, ου, ὁ, ἡ, cum Gen. insidens alicui 2) insidiator, qui eventum rei quasi ex insidiis aucupatur. 3) captator occasionis, & cujuscunque rei, ut regni &c. 4) adversarius. 5) subsidiarius, subsessor, triarius. 6) successor, item vicarius. Ex ἐπὶ & ἕδρα, sedes.

Ἐφέζομαι, insideo. Ex ἐπὶ & ἕζομαι.

Ἐφεκτικὸς, ἡ, ὸν, inhibendi & reprimendi vim habens, compescens. ἐφεκτικοὶ, Philosophi Sceptici, Pyrrhonii, a cohibendo assensu. Ab ἐπέχω, cohibeo.

Ἐφεκτος τόκος, q. d. usura sextaria, a sexta summæ parte. 2) τὸ ἔφεκτον, quod est supra sex. Ex ἐπὶ & ἕκτος, sextus.

Ἐφελκὶς, ίδος, ἡ, ramentum, crusta ulceris. Ab ἕλκος, ulcus.

Ἐφελκύσω, pro ἐφελκύω, apud Schol. Lycophr.

Ἐφελκυσμὸς, ὁ, attractio.

Ἐφελκυστὴς, ῦ, ὁ, qui attrahit. 2) auxiliator, adjutor. Ab ἐφελκύω.

Ἐφελκυστικὸς, ἡ, ὸν, attractorius. 2) attractus, quod caudæ rei, quasi appendix quædam, adjungitur, & quasi pone eam trahitur. Ab seq.

Ἐφελκύω, f. ύσω, attraho. 2) elicio. 3) impello.

Ἐφέλκω, f. ξω, idem, & procrastino.

Ἐφεξῆς, & ἀφεξείης, Poet. Adv. deinceps, postea. 2) ordine Ex ἐπὶ & ἑξῆς, quod idem notat.

Ἔφεξις, εως, ἡ, retentio, inhibitio, in pr. assensus. Ab ἐπέχω.

Ἐφέπομαι, subsequor, apud poet. ἐφέσπομαι.

Ἐφέπω, apud poetas persequor, sector. 2) rego, guberno, administro. 3) versor in re, loco.

Ἐφερμηνευτικὸς, ἡ, ὸν, explicandi caussa superadditus. Vox Grammaticorum. σχῆμα ἐφερμηνευτικὸν, figura orationis, cum explicatio præcedentis additur.

Ἐφερμηνευτικῶς, Adv. per explicationis adjectionem.

Ἐφερμηνεύω, explicationem verbi præcedentis, dictorum, addo.

Ἐφερπύζω, f. ύσω, arrepo, irrepo.

Ἐφέρπω, idem.

Ἐφέσιμος, ου, ὁ, ἡ, qui transferri potest a judicio ad aliud judicium. Ab seq.

Ἔφεσις, εως, ἡ, provocatio ab judicio ad aliud judicium, translatio caussæ de foro ad forum. 2) appetitus, desiderium. 3) impetus, impressio. Ab ἐφίημι, vel ἐφίεμαι.

Ἐφεσπερὶς, ας, ἡ, tempus vespertinum. A seq.

Ἐφεσπεριάζω, f. άσω, vespere advigilo. A seq.

Ἐφέσπερος, ου, ὁ, ἡ, vespertinus.

Ἐφέσπομαι, poet. pro ἐφέπομαι.

Ἐφέστιος, ου, ὁ, ἡ, qui est vel sedet apud focum, 2) qui habet focum seu larem, id est, domum. 3) incola, civis. 4) qui in eadem est domo. 5) qui domi est, qui domum redit. ἐφέστιοι θεοί, penates. Ex ἐπὶ & ἑστία, focus, domus.

Ἐφεστρὶς, ίδος, ἡ, chlamys, amiculum, pallium (opponitur χιτῶνι, tunicæ.) 2) vestimentum quodvis. Ex ἐπὶ & ἕννυμαι, induo.

Ἐφέται, ῶν, οἱ, Ephetæ, magistratus apud Athenienses, qui de caussis capitalibus judicabant. Ab ἐφίημι.

Ἐφετικὸς, ἡ, ὸν, desiderativus. 2) cupidus. Ab ἐφίεμαι.

Ἐφετμὴ, ῆς, ἡ, mandatum, jussum. Ab eod.

Ἐφετῶς, Adv. acriter, cum impetu. Ab eod.

Ἐφευάζω, bacchantium more tripudio & vociferor in re aliqua. v. ἐπαλάζω.

Ἐφευρετὴς, ῦ, ὁ, inventor. Ab seq.

Ἐφευρίσκω, invenio.

Ἐφεψιάομαι, ῶμαι, illudo, insulto. ἐφεψιόωντο 3. pl. imperf. pro ἐφεψιῶντο, ἐφεψιάοντο.

Ἐφέψω, recoquo, incoquo.

Ἐφέω, ῶ, f. ήσω, p. εικα, Impono, colloco.

Ἐφηβάω, ῶ, pubesco, adolesco.

Ἐφηβεία, ας, ἡ, ipsa actio pubescendi. 2) pubertas. 3) adolescentia. Ab ἐφηβάω.

Ἐφηβεῖον, ου, τὸ, ephebeum, locus epheborum. Ab ἔφηβος.

Ἐφηβάω, f. άσω, pubesco. 2) puber sum. Ab eodem.

Ἐφηβία, ας, ἡ, idem quod ἐφηβεία. Ab eod.

Ἐφηβικαὶ, τὰ, sc. χωρία, palæstræ, ubi ephebi exercentur. A præc.

Ἐφηβικὸς, ἡ, ὸν, ad ephebos seu puberes pertinens. Hinc ἐφηβικὸν, ῦ, τὸ, pubertas, ipsa pubes, ephebi. Ab ἔφηβος.

Ἐφήβιον, ου, τὸ, pubes, puberale: id omne, quod est ab hypogastrio usque ad pudenda. Ab seq.

Ἔφηβος, ου, ὁ, ἡ, qui ad pubertatem pervenit, puber, pubescens, adolescens ad virilem ætatem. Ex ἐπὶ & ἥβη.

Ἐφηβότης, ητος, ἡ, pubertas. A præc.

Ἐφηγέομαι, ῦμαι, præsum.

Ἐφήγησις, εως, ἡ, actio adversus eum, qui recepit aliquem, cui publice finibus interdictum est. Ab ἐφηγέομαι.

Ἐφήδομαι, delector, vel gaudeo aliqua re, in pr. malis alterius. F. ἐφησθήσομαι, ἐφησθησόμενος. aor. 1. ἐφησθῆναι in inf.

Ἐφηδύνω, exhilaro.

Ἐφην

Ἐφήκω, pervenio. 2) advenio. 3) venio.

Ἐφῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, ætate par, æqualis. 2) adultus. Ex ἐπί & ἧλιξ, idem.

Ἐφηλίς, ίδος, ἡ, fibula. Ab ἧλος, clavus.

Ἔφηλος, ου, ὁ, ἡ, & ἐφηλίς, ίδος, adfixus. 2) maculis a sole infectus, & hinc 3) Subst. cutis asperitas in facie ex ardore solis aut inflammatione. 4) soli expositus. Ex ἐπί & ἧλος, clavus, vel ἥλιος, sol.

Ἐφημερεύω, quotidie versor in re aliqua, assiduus sum in aliqua re.

Ἐφημερία, ας, ἡ, & pl. ἐφημερίαι, vices diariæ, classis, ordo, cui per vices aliquid muneris administrandum est. Ab ἐφήμερος.

Ἐφημερινός, ή, όν, quotidianus. Ab eod.

Ἐφημέριος, ου, ὁ, ἡ, diurnus. 2) unius diei. Ab eod.

Ἐφημερίς, ίδος, ἡ, ephemeris, libellus, in quo acta diurna, sive quotidianæ observationes, consignantur, diarium, commentarius. Ab eodem.

Ἐφήμερον, ου, τό, herba quædam, quæ celeriter perit. 2) cicuta, quæ ita dicitur ab interitus celeritate. Ab seq.

Ἐφήμερος, ου, ὁ, ἡ, quotidianus. 2) diurnus. 3) in diem vivens, brevis vitæ; *unde* mortalis, homo. Ab ἡμέρα, *dies*.

Ἐφημοσύνη, ης, ἡ, mandatum. Ab ἐφίεμαι, *mando*.

Ἐφησυχάζω, f. άσω, acquiesco, quietem ago.

Ἑφθαλέος, έα, έον, coctus, elixus. Ab ἑφθός.

Ἑφθήμερος, ου, ὁ, ἡ, qui est septem dierum, durans septem dies. 2) factus intra septem dies. Ex ἑπτά & ἡμέρα.

Ἑφθημιμερής, ές, vox prosodica, significans tres pedes cum dimidio; ut penthemimeres, duos cum dimidio, in pentametro. Ex ἑπτά & ἡμιμερής, *semis*, sive *dimidius*.

Ἑφθοπωλεῖον, ου, τό, locus, ubi cocta seu elixa veneunt. Ab seq.

Ἑφθοπώλης, ου, ὁ, qui cocta seu elixa vendit. Ex ἑφθός & πώλης, *venditor*.

Ἑφθός, ή, όν, elixus, coctus. 2) imbecillus a febri. Ab ἕψω, *coquo*.

Ἑφθότης, ητος, ἡ, excoctio, i. e. virium dissolutio.

Ἑφθόω, ῶ, elixo, coquo. 2) asso. Ab ἑφθός.

Ἐφιάλλω, immitto. 2) manus admoveo; F. ἐφιαλῶ, ἐφιαλεῖν.

Ἐφιάλτης, ου, ὁ, ephialtes, incubus. Ex ἐπί & ἅλλομαι, *salio*.

Ἐφιαλτία, ας, ἡ, herba pæonia adversus ephialten valens. A præc.

Ἐφιάλτιον, ου, τό, idem & ab eod.

Ἐφιδρόω, ῶ, fut. ώσω, insudo. 2) sudore langueo. 3) sudo.

Ἐφίδρωσις, εως, ἡ, sudor tenuis, debilitans corpus.

ἘΦΙΕΛΙΣ, ιδος, ἡ, caliculus, vel simile quid in corona.

Ἐφιζάνω, insideo.

Ἐφίημι, f. ήσω, injicio, immitto. 2) remitto, relaxo. 3) indulgeo. 4) permitto. 5) admitto. 6) impello, incito. 7) appello, provoco ad judicem alium. Hinc 8) ἐφίεμαι, peto, appeto, cupio. 9) mando, præcipio.

Ἐφικνέομαι, οῦμαι, fut. ίξομαι, attingo, pervenio ad. 2) adsequor, consequor. 3) adspiro. 4) permeo, pervado.

Ἐφικτός, ή, όν, quem adsequi possumus. Hinc ὡς ἐφικτόν, pro viribus. A præc.

Ἐφίμερος, ου, ὁ, ἡ, amabilis, desiderabilis.

Ἐφιππάζομαι, fut. άσομαι, equo vehor. 2) inequito, adequito.

Ἐφιππαρχία, ας, ἡ, turma equitum mille & viginti quatuor.

Ἐφιππεύω, equo vehor.

Ἐφίππιος, ου, ὁ, ἡ, equester. Hinc τὸ ἐφίππιον, ου, sc. στρῶμα, stratum equi, ephippium. A seq.

Ἔφιππος, ου, qui equo vehitur, eques.

Ἐφιπποτοξότης, ου, ὁ, sagittarius equester.

Ἐφίπτημι & ἐφιπτάομαι, involo, advolo. ἐπέπτατο, advolabat. ἐπιπτέσθαι, involare.

Ἐφίστημι, fut. ἐπιστήσω, colloco juxta, admoveo, appono, adhibeo. 2) præficio. 3) animum intendo, intentus sum, considero. 4) reprimo, inhibeo, coerceo. Hinc ἐφίσταμαι, insto, advenio, in pr. repente, ex improviso, item de adventu & apparitione Deorum. *b*) repente ex insidiis exsurgo, ingruo. *c*) præfectus sum. 5) supernato. aor. 1. ἐπέστησα, admovi, adverti, v. c. animum. ἐπιστῆσαι, admovere, advertere. ἐπέστην, adveni, aor. 2. ἐφέστηκα, perf. adstiti, adsum, immineo, insto. ἐπιστῆναι, aor. 2. act. considerare, præesse &c. vid. v. ἐπιστήμη.

Ἐφιστορέω, ῶ, f. ήσω, sciscitor, percontor, insuper sciscitor.

Ἐφοδεία, ας, ἡ, lustratio, quæ obeundo fit. 2) munus obeundi vigilias. Ab seq.

Ἐφοδεύω, & ἐφοδεύομαι, obeo, percurro, lustro vigilias. Ab ἔφοδος.

Ἐφοδιάζω, f. άσω, ad viam instruo & viatico dono. 2) instruo aliquem rebus necessariis ad aliquid efficiendum. Gloss. vett. impetum facio, irruo. ἐφοδιάζομαι, viatico donor, instruor: *item*, viaticum peto, impetro. A seq.

Ἐφόδιον, ου, τό, viaticum & quicquid est inter sarcinas iter facientis. *Unde est* 2) adminiculum quodcunque, subsidium. 3) τὰ ἐφόδια, res familiaris, facultates. A seq.

Ἔφοδος, ου, ἡ, via, qua aliquo acceditur, aditus: *unde* facultas rei alicujus. 2) via, ratio. 3) insinuatio. 4) accessus, in primis hostilis, impetus. 5) narratio, expositio rei prima, velut in oratione, ubi per narrationem fit ingressus in caussam. 6) apparatus, instrumentum. 7) ὁ, circitor, vigiliarum recognitor. 8) meatus, per quem corporis excrementa ejiciuntur, ut nares, os, anus &c. (Sed hoc videtur potius ad ἄφοδος referendum esse.) 9) *Adj.* ὁ & ἡ, ad quem via patet, qui adiri potest. Ex ἐπί & ὁδός, *via*.

Ἐφόλκαιον, ου, τό, gubernaculum. 2) temo. Ab ἐφολκός.

Ἐφόλκιον, ου, τό, navis parva, quæ a majori trahitur. 2) navicula, e qua vectores in majorem admittuntur. 3) navicula quævis. 4) gubernaculum. 5) quidquid ex alio dependet. Ab eod.

Ἐφολκίς, ίδος, ἡ, idem. 2) appendix, accessio, auctarium, *sed in re mala*.

Ἐφολκός, ὁ, όν, attrahens. 2) illiciens, suaviter capiens. Ab ἐφέλκομαι.

Ἐφομαρτέω, ῶ, f. ήσω, insequor.

Ἐφομιλέω, versor cum aliquo.

Ἐφοπλίζω, f. ίσω, armo, apparo adversus.

Ἐφορατικός, ή, όν, peritus inspiciendi res & illis providendi. Ab seq.

Ἐφοράω, ῶ, intueor, oculis lustro. 2) observo.

Ἐφορεία, ας, ἡ, inspectio, Ephori munus. Ab ἐφορεύω.

Ἐφορεῖον, ου, τό, Ephororum curia, locus, in quo Ephori judicia exercebant. Ab seq.

Ἐφορεύω, f. εύσω, Ephorum ago, inspector sum. Ab ἔφορος.

Ἐφορία, ας, ἡ, confinium. 2) fines. Ab seq.

Ἐφόριος, ιος, ιον, qui in finibus est, finitimus. Ab ἐπὶ & ὅρος, terminus.

Ἐφορκίζω, f. ίσω, adjuro.

Ἐφορμαίνω, irruo in aliquid, appeto aliquid.

Ἐφορμάω, ῶ, f. ήσω, irruo, invado, impetum facio aliquo. 2) impello.

Ἐφορμέω, ῶ, f. ήσω, appello, applico. 2) in statione sum. 3) in statione me continens alteri immineo. 4) obsideo portum. Ab ἔφορμος.

Ἐφορμὴ, ῆς, ἡ, inciratio. 2) invasio, impetus.

Ἐφόρμησις, εως, ἡ, idem. Ab ἐφορμάω.

Ἐφορμητικὸς, ή, όν, vim habens aggrediendi. Ab eod.

Ἐφορμίζω, f. ίσω, navem ad stationem appello.

Ἐφόρμισις, εως, ἡ, ingressus navium in stationem. A præc.

Ἔφορμος, ου, ὁ, ἡ, qui in statione est. 2) Subst. locus stationi navium accommodatus. 3) ingressus navium in stationem.

Ἔφορος, ου, ὁ, ἡ, finitimus, confinia. Ab ὅρος.

Ἔφορος, ου, ὁ, inspector, ephorus, præses. Ab ἐφοράω.

Ἐφόσον, Adv. quantum, quoad, pro ἐφ' ὅσον.

Ἐφραθὰ, ας, ἡ, Ephratha. Nomen urbis Ebræum. Fructifera.

Ἐφραὶμ, ὁ, Ephraim. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. Sese propugnans.

Ἐφυβρίζω, f. ίσω, contumelia adficio.

Ἐφυβριστὴρ, ῆρος, ὁ, contumeliosus in alios, insolens, petulans.

Ἐφυβριστὴς, ῦ, ὁ, idem.

Ἐφύβριστος, ον, idem.

Ἐφυβρίστως, Adv. contumeliose. A præc.

Ἐφυγραίνω, humecto, ut simplex.

Ἔφυγρος, ου, ὁ, ἡ, irriguus, uliginosus.

Ἐφυδάτιος, ου, ὁ, ἡ, aquaticus. Ab ὕδωρ.

Ἐφυδρεύω, irrigo. ἐφυδρεύομαι, adaquor.

Ἐφυδρία, ας, ἡ, aquæ copia. Ab ἔφυδρος.

Ἐφυδριὰς, άδος, ἡ, Nympha aquatica.

Ἔφυδρος, ου, ὁ, ἡ, aquosus. 2) aquaticus, aquas adferens. Ab ὕδωρ.

Ἐφύδωρ, ὁ, apparitor, qui clepsydras in judiciis curabat: pro ἐφ' ὕδατι.

Ἐφυμνέω, ῶ, f. ήσω, decanto, celebro.

Ἐφύμνιον, ου, τὸ, canticum, quod hymno succinitur, sive post hymnum cantatur. Ab ὕμνος.

Ἐφύπερθε, sive ἐφύπερθεν, Adv. desuper. Ex ἐπὶ & ὑπὲρ, super.

Ἐφυπερθύριον, ου, τὸ, superliminare.

Ἐφυπνίδιος, ου, ὁ, ἡ, somnum inducens. Ab ὕπνος.

Ἐφυστερέω, idem quod ὑστερέω, absum, desum.

Ἐφυστερίζω, f. ίσω, posterior sum, venio, vel fio.

Ἐφυφαίνω, intexo. 2) inter texendum ingero.

Ἐφυφὴ, ῆς, ἡ, id, quod stamini subtexitur, trama, subtemen.

Ἐφύω, f. ύσω, pluvia perfundo. Hinc ἐφύει, Impers. pluit, pluvia sequitur, statim post pluit.

Ἐφφαθὰ, vox Syriaca: aperitor.

Ἐφώριος, ου, ὁ, ἡ, tempestivus.

Ἐχέβοιον, ου, τὸ, lorum, quo bos alligatur aratro. Ex ἔχω & βοῦς.

Ἐχέγγυος, ου, ὁ, ἡ, fide dignus. 2) qui promissa servat. 3) ad fidem faciendam aptus. 4) ἐχέγγυον πρός τι, dignum, quod &c. Ex ἔχω & ἐγγύη, sponsio.

Ἐχεγλωττία, taciturnitas. Lucian. Ex ἔχω & γλῶττα.

Ἐχέθυμος, ου, ὁ, ἡ, mente præditus. 2) qui animi cupiditates coercet.

Ἐχίδιον, ου, τὸ, viperula. 2) fœtus viperæ. Dim. ab ἔχις.

Ἐχίκαλλος, ου, ὁ, ἡ, pulcher.

Ἐχέκολλος, ου, ὁ, ἡ, tenax instar glutinis, glutinosus. Ex ἔχω & κόλλα, gluten.

Ἐχεκόλλως, Adv. firmiter. A præc.

Ἐχεκτέανος, ου, ὁ, ἡ, habens divitias, dives. Ex ἔχω & κτέανον, possessio, divitiæ.

Ἐχεμυθέω, ῶ, f. ήσω, linguam contineo, supprimo verba. Ab ἐχέμυθος.

Ἐχεμυθία, ας, ἡ, taciturnitas, silentium. A seq.

Ἐχέμυθος, ου, ὁ, ἡ, qui linguam cohibere novit, taciturnus, qui arcana celat. Ex ἔχω & μῦθος, sermo.

Ἐχενηΐς, ΐδος, ἡ, echeneis, remora, pisciculus. 2) ancora navem retinens. Ex ἔχω & ναῦς.

Ἐχεπευκὴς, έος, ὁ, ἡ, amarus. 2) mortifer, venenatus. Ex ἔχω & πεύκη, picea, f. toxicum.

Ἐχέπικρος, ον, idem.

Ἐχέπωλος, ου, ὁ, ἡ, pullos equinos habens. 2) equos habens.

Ἐχέσαρκος, ου, ὁ, ἡ, carni seu cuti adhærens. Ex ἔχω & σάρξ, caro.

Ἐχέστονος, ου, ὁ, ἡ, qui gemitus adfert. 2) perniciosus.

Ἐχέτης, ου, ὁ, dives. Ab ἔχω, habeo.

Ἐχέτλη, ης, ἡ, stiva. Ab eod.

Ἐχέτλιον, ου, τὸ, locus in navi, ubi res reconduntur. Ab eod.

Ἐχέτρωσις, εως, ἡ, bryonia alba.

Ἐχεφρονέω, ῶ, f. ήσω, prudens sum, sapio.

Ἐχεφροσύνη, ης, ἡ, prudentia. A seq.

Ἐχέφρων, ονος, ὁ, ἡ, prudens, cordatus. Ex ἔχω & φρὴν, mens.

Ἐχθαίρω, odio prosequor. Ab ἐχθρός.

Ἐχθὲς, Adv. heri. A χθές.

Ἐχθεσινὸς, ή, όν, hesternus. A præc.

Ἔχθημα, ατος, τὸ, odium. Ab ἔχθος.

Ἐχθιόνως, Adv. infensius, infestius. A Comparat. ἐχθίων, ab ἐχθρός.

Ἔχθιστος, inimicissimus, infestissimus. Superl. ab eod.

Ἐχθοδοπέω, ῶ, f. ήσω, altercor. 2) invisus fio, odio sum. Ab seq.

Ἐχθοδοπὸς, ή, όν, odiosus, invisus. Ex ἔχθος & antiquo δέπω, unde δέψω.

Ἔχθος, εος, τὸ, odium, inimicitiæ, simultas. Comp. ἐχθίων, odiosior, invisior; Superl. ἔχθιστος, odiosissimus, inimicissimus.

Ἔχθρα, ας, ἡ, simultas, inimicitiæ. A præc.

Ἐχθραίνω, odio prosequor. 2) pro inimico habeo, invisum reddo. A præc.

Ἐχθραντέος, έα, έον, odio prosequendus, pro inimico habendus. A præc.

Ἐχθρεύω, f. εύσω, inimicus sum, inimicitias gero, simultatem exerceo. Ab ἔχθρα.

Ἐχθροδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, invisus Diis. 2) infelix.

Ἐχθρόξενος, ου, ὁ & ἡ, osor hospitum.

Ἐχθροποιέω, ῶ, f. ήσω, inimicum reddo, inimicitias concito.

Ἐχθροποιὸς, όν, inimicum reddens.

Ἐχθρὸς, ά, όν, invisus, quem odimus. 2) qui odit, infensus, inimicus. Ab ἔχθος.

Ἐχθρότατα, Adv. inimicissime. A præc.

Ἐχ-

Ἐχθρῶς, *Adv.* infense, infeste, infesto animo.

Ἐχθρῶς, idem.

Ἔχθω, odi, & ἔχθομαι, fum odio.

Ἔχιδνα, ης, ἡ, vipera *femina*. Ab ἔχις.

Ἐχιδναῖος, αία, αῖον, viperinus. A præc.

Ἐχιδνεὺς, έως, idem. Ab eod.

Ἐχίδνιον, ου, τὸ, viperula, Dimin. ab ἔχιδνα.

Ἐχιδνόδηκτος, ου, ὁ, ἡ, morfus, ictus a vipera. Ex ἔχιδνα & δάκνω.

Ἐχιδνοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, viperæ fimilis, vipereus. Ab eod. & εἶδος, *fpecies*.

Ἐχιδνοκέφαλος, ον, viperinum caput habens. Ex eod. & κεφαλή.

Ἐχιδνώδης, ῶδος, viperinus. Ab eod.

Ἐχίειον, apud Nicandrum, τὸ ἔχιον, quod vide.

Ἐχιναλώπηξ, εκος, ὁ, echinovulpes. Ex ἐχῖνος & ἀλώπηξ, *vulpes*.

Ἐχῖναι, ων, αἱ, murium genus. Ab ἐχῖνος.

Ἐχινὶς, ἡ, parvus echinus marinus, f. tribulus marinus.

Ἐχινίσκος, ου, ὁ, echinulus, parvus echinus. 2) cavitas aurium. Dim. ab ἐχῖνος.

Ἐχινοκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, qui caput habet capiti echini fimile.

Ἐχινομῆτραι, ῶν, αἱ, echinometræ, echinorum matres feu matrices, echini majores.

Ἐχινόπους, οδος, ὁ, ἡ, fpinæ vel tribuli genus aculeis horrens.

Ἐχῖνος, ου, ὁ, echinus marinus, vel terrefter, erinaceus. 2) tefta echini marini. 3) ollæ, vel vafis menfarii fpecies. 4) capfa vel fcrinium forenfe, in quod tabulæ conjiciebantur. 5) freni pars. 6) placentæ genus.

Ἐχινώδης, εος, ὁ, ἡ, echinatus. 2) fpinofus, afper, ut echinus. A pr.

Ἐχιόδηκτος, ου, ὁ, ἡ, morfus a vipera. Ex ἔχις & δάκνω, *mordeo*.

Ἔχιον, ου, τὸ, echion, *herba*. Ab ἔχις, quod hujus morfibus medetur.

Ἔχις, ιος, vel εως, ὁ, anguis, vipera, *mas*.

Ἐχίτης, ου, ὁ, echites, *lapis*, *gemma*. A pr.

Ἔχμα, ατος, τὸ, retinaculum. 2) junctura. Ab ἔχω, *teneo*.

Ἐχμάζω, f. άσω, inhibeo, prohibeo. 2) detineo. 3) firmo. 4) quiefco. A pr.

Ἐχομένως, *Adv.* proxime, contigue. 2) deinceps. 3) ftatim. 4) congrue. Ab ἔχομαι.

Ἐχόντως, *Adv.* more habentis, ut appareat habere quem quid. Ab eod.

Ἐχυρὸς, ρὰ, ρὸν, munitus, firmus, tutus.

Ἐχυρότης, ητος, ἡ, munitio, munimen, firmitas. A pr.

Ἐχυρόφρων, ονος, ὁ, ἡ, firma & ftabili prudentia præditus. Ex eod. & φρὴν, *mens*.

Ἐχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo, firmum reddo. 2) vallo. Ab ἐχυρός.

Ἐχύρωμα, ατος, τὸ, munitio. 2) fecuritas. A pr.

Ἐχυρῶς, *Adv.* tuto, firmiter. Ab ἐχυρός.

Ἔχω, f. ἕξω, vel σχήσω, p. ἔσχηκα, aor. 2. ἔσχον, habeo, poffideo, teneo, obtineo. 2) fuftineo. 3) refifto, obfifto. 4) cohibeo, reprimo, *unde & pro* abftineo, *intell.* ἐμαυτὸν. 5) cingo, circumdo. 6) appello navem claffe. 7) attingo. 8) tendo, curfum dirigo, iter habeo. 9) attineo. 10) gefto. 11) fcio. 12) habito, incolo. 13) æftimo, reputo. 14) *infinitivo fequente*, poffum. 15) præbeo, materiem, caufam, alicujus rei affero. 16) cum adverbiis varia fignificat, ἀμφιβόλως ἔχω, dubito, εὐνοϊκῶς, benevolus fum &c. 17) eleganter etiam redundat, ut ληρεῖς ἔχων, nugaris. 18) adminiftro, guberno. 19) affectus fum &c.

Ἔχομαι, *in paff.* habeor, teneor, poffideor, fum in poteftate alterius, impeditus fum. 2) laboro v. c. morbo. 3) prehendo, atque prehenfum teneo, adhæreo, conjunctus fum alicui, loco, cognatione, clientela, fecta, benevolentia, &c. 4) confentio, bene convenio alicui rei: unde τὰ ἐχόμενα funt, non modo conjuncta, fed etiam confentanea, bene inter fe cohærentia. 5) aggredior aliquid, & in eo affiduus fum; ut capeffo viam & ftrenue pergo. 6) *in med.* contineo me, abftineo, defifto, quiefco.

Ἑψαλέος, έα, έον, coctus, elixus. 2) coctilia. 3) jurulentus. Ab ἕψω, *coquo*.

Ἑψάνη, ης, ἡ, olla, vas, in quo coquitur. Hefych. Ab eod.

Ἑψανὸς, ὴ, ὸν, idem quod ἑψαλέος.

Ἑψάω, coquo. v. ἑψέω.

Ἐψευσμένως, *Adv.* falfo. A ψεύδομαι.

Ἑψέω, ῶ, f. ήσω, coquo, elixo. ἑψεῖται & ἑψεῖσθαι, coquere, aor. 1. ἑψημένος, perf. p. coctus, fervens. Ab ἕψω.

Ἕψημα, ατος, τὸ, pulmentum. 2) coctile, quidquid ad coquendum idoneum eft. 3) fapa, defrutum. A pr.

Ἑψηματώδης, εος, ὁ, ἡ, fapam redolens. A pr.

Ἕψησις, εως, ἡ, coctio, coquendi ratio aut actus. Ab ἑψέω.

Ἑψητήριον, ου, τὸ, olla, vas, in quo coquitur, aut elixatur. Ab eod.

Ἑψητὴς, ου, ὁ, coctor. Ab eod.

Ἑψητικὸς, ὴ, ὸν, ad coquendum pertinens. A feq.

Ἑψητὸς, ὴ, ὸν, coctus, elixatus. Ab ἑψέω.

Ἔψια, τὰ, ludicra dicta. 2) crepundia.

Ἑψία, ας, ἡ, confabulatio. 2) ludicrum, ludus.

Ἑψιάομαι, ῶμαι, f. ἑψιάσομαι, confabulor, ludo, facetiis & jocis exhilaror, delector. ἑψιόωνται, 3. plur. pro ἑψιῶνται; ἑψιάονται. imperf. ἑψιόωντο, pro ἑψιῶντο, ἑψιάοντο. imperativ. ἑψιαάσθω pro ἑψιάσθωσαν.

Ἐψιμυθιωμένως, *Adv.* fucate. A ψιμυθίζω, *fuco*.

Ἕψω, coquo, elixo.

Ἔω, inuf. hinc f. ἔσομαι, ero. præf. εἰμί.

Ἕω, inuf. hinc f. ἕσω, poet. ἕσσω, ἕσσεις, ἕσσει, induet. aor. 1. m. ἑσσάμην. imperat. ἕσσαι, indue. perf. εἷμαι, indutus fum. εἱμένος, indutus. præf. ufit. ἕννυμι, induo.

Ἕω, inufit. a cujus fut. ἕσω eft aor. 1. *Jon.* ἔσα, ἔσας, collocafti. εἷσε, collocavit. perf. paff. εἷμαι, collocatus fum. εἵαται, pro εἷνται, collocata funt.

Ἕω, inuf. unde f. ἥσω, mittam. perf. ἧκα, mifi. in præf. ufit. ἵημι, mitto.

Ἕωθεν, *Adv.* mane, diluculo. Ab ἕως.

Ἑωθινὸς, ὴ, ὸν, matutinus. Ab eod.

Ἑῷος, ῴα, ον, matutinus. 2) orientalis. Ab eod.

Ἑωλίζω, f. ίσω, putrefco fepofitus. Ab ἕωλος.

Ἑωλοκρασία, ας, ἡ, miftura pridiana & exoleta; jus confufum e reliquiis hefternæ cœnæ rancidis & vapidis. 2) potio vana & inefficax. 3) hefternæ repletionis gravedo & incommoditas, temulentia pridiana. 4) fordium, purgamentorum colluvies. Ex ἕωλος & κρᾶσις.

Ἑωλόνεκρος, dudum mortuus. Suid.

Ἕωλος, ο, ὁ, ἡ, hefternus, pridianus. 2) marcidus, rancidus. 3) vetus, obfoletus.

Ἑῷος,

Ἑῷος, α, ον, matutinus. 2) orientalis.
Ἑώρα, ας, ἡ, exaltatio, gestatio. 2) suspendium. pro αἰώρα.
Ἑωρέομαι, ἦμαι, sublimis tollor. Hesych. A praec.
Ἑώρημα, ατος, τὸ, elatio. A pr.
Ἑώρησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἑωρίζομαι, gestor. (in his quinque vocabulis e vitiose usurpatur pro αι.)
Ἕως, ω, ἡ, aurora. 2) oriens. Ab ἕως.
Ἑῷος, ἑῴα, ἑῷον, matutinus, eous. 2) orientalis A pr.
Ἕως, *Adv.* donec, usquedum, tantisper dum, quoad, quamdiu. 2) in Scriptura S. saepe actum continuum notat. Hinc ἕως ὅτε, donec, quoad. 2) ἕως πότε, quousque. 3) ἕως νῦν, ἕως ἄρτι, usque nunc. 4) ἕως ἄν, ἕως ὅτου, ἕως τίνος, quousque? 5) ἕως τινός, usque ad aliquod tempus. 6) ἕως τότε, huc usque. τέως, ἕως, tantisper, donec. Ab ὡς.
Ἑωσφόρος, ου, ὁ, lucifer. Ex ἕως, aurora, & φέρω.

Z

Z sexta littera Graecorum, quae Ζῆτα appellatur, atque ab Ebraeorum Zade existimatur orta. 2) in Notis numeralibus valet *septem*, & cum lineola infra addita, ͵ζ, *septies mille*.

ΖΑ, *Partic. insep.* augens significationem: ut ζάπλουτος, *valde dives*, ζαφλεγής, *valde ardens*: non tamen semper. Est in nonnullis etiam pro διὰ, ut ζάβοτος, ζάβολος &c.
Ζάβα, lorica, ζάβαι, arma bellica. Suid.
Ζαβαρεῖον, ου, τὸ, armamentarium. Suid. A praec.
Ζαβάλλειν, Hesych. & Etymol. ἐξαπατᾷν, decipere; pro διαβάλλειν.
Ζάβοτος, ου, ὁ, ἡ, admodum abundans pascuis. 2) abundans pecoribus. Hesych. E ζα & βοτὶς, *pascuum*, vel βοτὸν, *pecus*.
Ζαβουλών, ὁ, Zabulon. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. *Cohabitatio*.
ΖΑΒΡΟΣ, ὁ, edax, vorax. Hesych. Suid.
ΖΑΓΚΛΗ, ης, ἡ, & ζάγκλον, τὸ, falx.
Ζαγρεύς, έος, ὁ, Bacchus, aliis Pluto. E ζα & ἀγρεύω, *venor*.
ΖΑΓΡΟΣ, discalceatus. Suid.
Ζαής, έος, ὁ, ἡ, valde spirans. E ζα & ἄω.
Ζάθεος, έη, εον, divinus, sacer.
Ζαθερής, έος, ὁ, ἡ, admodum calidus, fervidus, ardens. A θέρω, *calefacio*.
Ζακαλλής, έος, ὁ, ἡ, admodum formosus, perpulcher. Hesych. A κάλλος.
ΖΑΚΕΛΤΙΔΕΣ, f. ζακελτίδες, ων, αἱ, rapa. 2) cucurbitae. v. ζακυνθίδες.
Ζάκορος, ου, ὁ, ἡ, aedituus. 2) famulus, minister. E ζα pro διὰ & κορέω, *verro*, vel *curo*.
Ζάκοτος, ου, ὁ, ἡ, furiosus, valde iracundus. A κότος, *ira*.
Ζακυνθίδες, ων, αἱ, cucurbitae. Hesych.
Ζακχαῖος, αίου, ὁ, Zacchaeus. Nomen viri Syriacum. *Justus*.
Ζάκχος, ου, ὁ, gazophylacium. Vox Ebr.
Ζαλάω, f. ήσω, fluctuo, procellis agitor. unde apud Nicandrum, ζαλόωσα pro ζαλῶσα, ζαλεύουσα. A ζάλη.
ΖΑΛΕΙΑ, ας, ἡ, laurus Alexandrina quibusdam, teste Dioscor.
ΖΑΛΗ, ης, ἡ, turbo vehemens, procella. 2) agitatio maris, aestus, tempestas.

Ζαλόεις, όεσσα, όεν, procellosus. A pr.
Ζάλος, ου, ὁ, aqua agitata & fluctuans. Ab eod. Conf. σάλος.
Ζαμφακέλαιον, ου, τὸ, oleum ex olivis.
Ζαμενέω, ῶ, f. ήσω, magna vi ago. 2) valde iratus sum. A seq.
Ζαμενής, έος, ὁ, ἡ, vehemens, validus. 2) magnanimus. 3) infensus. 4) valde iracundus. 5) violentus. A μένος, *ira*, *robur*.
Ζάν, ζανός, ὁ, Jupiter. Vox Dor.
Ζανώ, όος, Juno. A pr.
Ζάπεδον, ου, τό, latum pavimentum, magnum solum. pro δάπεδον.
Ζαπίμελος, ου, ὁ, ἡ, praepinguis, admodum pinguis. Hesych. A πιμελή.
Ζαπληθής, έος, ὁ, ἡ, admodum plenus, copiosus, multus. A πλήθω, *impleo*.
Ζαπλουτέω, ῶ, f. ήσω, valde dives sum, abundo divitiis. A seq.
Ζάπλουτος, ου, ὁ, ἡ, valde dives, praedives.
Ζαπότης, ου, ὁ, valde bibax, magnus seu strenuus potator. Hesych.
Ζάπυρος, ου, ὁ, ἡ, valde igneus. A πῦρ.
Ζαρέ, ὁ, Zara, Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. *Ortus*.
Ζατέω, pro ζητέω, & ζατέω, pro ζητέω, *Dor.* quaero. unde ζατεῦσα, pro ζητοῦσα, quaerens.
Ζατρεῖον, ου, τό, locus, in quo servi puniuntur, carcer servorum. E Vet. Lex. al. ζητρεῖον. A ζητέω, quaerere, per tormenta sc. v. ζήτησις.
Ζατροδέω, in pistrino torqueo. Lex. Gr.
Ζατροφής, έος, ὁ, ἡ, bene nutritus, saginatus, pinguis. A τρέφω.
Ζαφεγγής, έος, ὁ, ἡ, admodum lucidus & splendidus. Hesych. A φέγγος, *lux*.
Ζαφελής, έος, ὁ, ἡ, valde simplex. Suid. 2) durus, vehemens. Hesych. E ζα & ἀφελής, *simplex*, vel e ζα & φέλος vel φελλὸς, *salebra*, *solum scruposum*.
Ζάφελος, vehemens, intentus. Ex iisd.
Ζαφελῶς, *Adv.* valde simpliciter, Suid. 2) vehementer, Hesych. A ζαφελής.
Ζαφλεγής, έος, ὁ, ἡ, admodum urens. 2) valde splendens. 3) summo vigore praeditus. A φλέγω.
Ζάχολος, ου, ὁ, ἡ, valde iracundus. A χολή.
Ζαχρειής, έος, ὁ, ἡ, valde utilis. A χρεία, *necessitas*, *utilitas*. Hom. ζαχρειεῖς ἀνέμους. Sed quidam ibi legunt ζαχρηεῖς. A seq.
Ζαχρηής, έος, ὁ, ἡ, impetuosus. A χράω.
Ζάχρυσος, ου, ὁ, ἡ, dives auri.
Ζάω, ζῶ, vivo, vigeo. Flectitur sic: ζῶ, ζῇς, ζῇ. Imperf. ἔζων & ἔζην, ἔζης. F. 1. ζήσομαι. aor. 1. ἔζησα. Perf. ἔζηκα. Part. ζῶν, ζῶντος. Inf. ζῆν. Poet. ζώω, ζώεις, vivo, vivis.
ΖΕΑ, ας, ἡ, zea, far, hordei genus, spelta. 2) striata pars oris equini.
Ζεβεδαῖος, ου, ὁ, Zebedaeus. Nomen viri Ebraeum. *Donatus* vel *munificus*.
Ζειά, ᾶς, ἡ, idem quod ζέα.
Ζείδωρος, ον, fertilis, almus. E ζεά & δῶρον.
ΖΕΙΡΑ, ᾶς, ἡ, amiculum, palla. 2) redimiculum.
Ζείω, poet. pro ζέω, ferveo.
ΖΕΛΛΩ, jacio. Hesych. Etymol. pro βέλλω, quod idem est cum βάλλω.
Ζέμα, ατος, τὸ, decoctio, potus decoctus. A ζέω.
Ζέννυμι, vel ζεννύω, ferveo. unde ζεννύμενον, quod coquitur. Ab eod.
Ζέρεθρον, (τὸ βέρεθρον, τὸ βάραθρον,) barathrum ap. Arcadas.

Ζεῦ[illegible]

Ζέσις, εως, ἡ, fervor, æstus. A ζέω.

Ζεσολουσία, ας, ἡ, lotio, quæ fit aqua fervida. A seq. & λέω, luo.

Ζεστὸς, ἡ, ὸν, fervidus. A ζέω.

Ζευγάριον, ου, τὸ, parvum jugum. 2) par bucularum non magni faciendum. A ζεῦγος.

Ζευγατὴρ, ῆρος, ὁ, epitheton lori, quo res devincimus. ap. Jos. ubi tamen MSS. plerique ζευκτὴρ. A ζεύγνυμι.

Ζευγεῖον, ου, τὸ, jugum, ap. Jos. A ζεῦγος.

Ζευγηλάτης, ου, ὁ, qui agit boum jugum, qui agit boves, jugarius. E ζεῦγος & ἐλαύνω, agito.

Ζευγηλατέω, ῶ, f. ήσω, jugum boum ago. A sq.

Ζευγηλάτης, ου, ὁ, idem quod ζευγηλάτης.

Ζευγήσιον, census τῶν ζευγιτῶν apud Athenienses.

Ζευγῖτις, ιδος, jugalis, quæ jugum ferre potest.

Ζευγίτης, ου, ὁ, jugalis, jugo adstrictus. 2) ζευγῖται apud Athenienses ex instituto Solonis classis civium equestri ordini subordinata, quasi jugales, a jumentis, quæ ζεύγη, aut quia junctim bini equestrem censum explerent. 3) remiges, medii ordinis in triremi.

Ζεύγλη, ης, ἡ, jugum. A ζεῦγος.

Ζευγλόδεσμον, ου, τὸ, lorum jugi. E pr. & δεσμὸς, vinculum.

Ζεῦγμα, ατος, τὸ, junctura, conjunctio. 2) zeugma, figura Grammatica. A seq.

Ζεύγνυμι, vel ζευγνύω, f. ζεύξω, jungo, copulo. 2) jungo matrimonio. 3) jungo ponte. aor. 1. ζεῦξαι & ζεύξασθαι, jungere. Pass. ἐζεύχθην, ζευχθείς. aor. 2. Pass. ἐζύγην.

Ζευγοποιΐα, ας, ἡ, conjugatio, copulatio parium, & in specie bigarum constructio. E ζεῦγος & ποιέω, facio.

Ζεῦγος, εος, τὸ, jugum, & boves, qui sunt sub jugo. 2) bigæ, item trigæ & quadrigæ, omninoque vehiculum. 3) par: dicitur tamen etiam de tribus. A ζευγνύω.

Ζευγοτροφεῖν, equos curules alere. E pr. & τρέφω, alo.

Ζευγοτρόφος, qui alit equos curules. Ex iisd.

Ζευκτὴρ, vid. ζευγατήρ.

Ζευκτηρία, ας, ἡ, vinculum. A seq.

Ζευκτὸς, ἡ, ὸν, conjugatus, junctus. A ζεύγνυμι.

Ζευξίλεως, ω, ὁ, cui subjecti sunt populi. E sq. & λαὸς, vel Attice λεὼς, populus.

Ζεῦξις, εως, ἡ, connexio, copulatio: in primis pontis fabricatio in flumine. A ζεύγνυμι.

Ζεὺς, Gen. Διὸς, ὁ, Juppiter.

Ζεφυρικὸς, ἡ, ὸν, &

Ζεφύριος, ου, ὁ, ἡ, favonialis. A seq.

Ζέφυρος, ου, ὁ, zephyrus, favonius.

Ζέω, f. ζέσω, ferveo, bullio, excandesco. 2) scateo. 3) fervefacio.

Ζηβύνη, venabulum. Philox. pro ζιβύνη.

Ζηλαῖος, αία, αῖον, iracundus, æmulus. A ζῆλος.

Ζηλαστὴς, οῦ, ὁ, æmulator. 2) invidus. A seq.

Ζηλεύω, f. εύσω, æmulor. A ζῆλος.

Ζηλήμων, ονος, ὁ, invidus, zelotypus. qs. a ζηλέω.

Ζηλοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, dator rerum invidendarum, divitiarum &c. 2) studium rerum bonarum injiciens.

Ζηλομανὴς, ὲς, iracundus, Epith. Bacchi. E ζῆλος & μαίνομαι.

Ζῆλος, ου, ὁ, æmulatio. 2) invidia. 3) studium vehemens alicujus rei.

Ζηλοσύνη, ης, ἡ, idem. A præc.

Ζηλοτυπέω, ῶ, f. ήσω, zelotypus sum, præ amoris vehementia rivalem pati nequeo. 2) zelo ducor. 3) æmulor, in bonam partem. 4) invideo, maligno animo prosequor. A ζηλότυπος.

Ζηλοτυπία, ας, ἡ, zelotypia, invidentia, qua quis rivalem in amore pati nequit. 2) invidia, æmulatio. Ab seq.

Ζηλότυπος, ου, ὁ, ἡ, zelotypus, invidia, æmulatione incensus. E ζῆλος & τύπτω.

Ζηλοτύπως, Adv. per æmulationem, per invidiam. A pr.

Ζηλόω, ῶ, f. ώσω, æmulor. 2) invideo. 3) affecto, sector. 4) beatum prædico, laudo. 5) zelotypus sum. A ζῆλος.

Ζήλωμα, ατος, τὸ, æmulatio, zelotypia. A pr.

Ζήλωσις, εως, ἡ, idem. 2) affectatio, appetitio alicujus rei. Ab eod.

Ζηλωτέος, έα, έον, æmulandus.

Ζηλωτὴς, οῦ, ὁ, æmulator, accensus zelo.

Ζηλωτικὸς, ἡ, ὸν, æmulans. A pr.

Ζηλωτὸς, ἡ, ὸν, æmulandus, expetendus. 2) beatus, felix, egregius. A ζηλόω.

Ζημία, ας, ἡ, damnum, detrimentum. 2) mulcta. 3) pœna, supplicium.

Ζημιόω, ῶ, f. ώσω, damnum adfero, detrimento adficio. 2) mulcto pecunia, exsilio &c. A pr.

Ζημιώδης, εος, ὁ & ἡ, damnosus, perniciosus. Ab eod.

Ζημιωδῶς, damnose. A pr.

Ζημίωμα, ατος, τὸ, damnum. 2) multa, &

Ζημίωσις, εως, ἡ, multatio. A ζημιόω.

Ζὴν, Ζηνὸς, ὁ, Juppiter. v. Ζεύς.

Ζηνόφρων, ονος, ὁ, ἡ, Jovis mentem habens. E pr. & φρὴν, mens.

Ζητεύω, f. εύσω, quæro, pro ζητέω.

Ζητέω, ῶ, fut. ήσω, quæro. 2) quæstionem habeo seu exerceo. 3) requiro, rei amissæ desiderio teneor. 4) studeo, conor. 5) etiam peto, sed raro apud veteres, sæpe ap. recentiores.

Ζήτημα, ατος, τὸ, quæstio, quæsitum. A pr.

Ζητημάτιον, ου, τὸ, quæstiuncula. Dim. pr.

Ζητήσιμα, tempora vel loca indagandi.

Ζήτησις, εως, ἡ, actio quærendi, investigatio. 2) quæstio, controversia. A ζητέω.

Ζητητέος, έα, έον, quærendus. Ab eod.

Ζητητήρια, τὰ, quæstiones, vel loca, ubi exercentur, tormenta. Suid. Ab eod.

Ζητητὴς, οῦ, ὁ, quæsitor criminum. 2) in primis in foro sic dicitur, qui latinis recuperator in caussa repetundarum: qui quærit, quo pecunia male conciliata & capta pervenerit, ut repeti inde possit. Ab eod.

Ζητητικὸς, ἡ, ὸν, qui quærere & investigare solet, sagax, ad quæstiones movendas promtus. A pr.

Ζητρεῖον, ου, τὸ, locus in quo servi puniuntur. Vid. ζητρεῖον.

Ζιβύνη, ης, ἡ, lancea, hasta, jaculum, venabulum, pro σιβύνη.

ΖΙΓΓΙ'ΒΕΡΙΣ, εως, ἡ, zingiberis, planta Arabica.

ΖΙΤΤΟΣ, ου, ἡ, sonus apum. Hesych.

ΖΙΖΑ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, zizanium, lolium.

Ζόη, ης, ἡ, vita. Jon. pro ζωή.

Ζορκάδες, capreæ, pro δορκάδες.

Ζόρκες, capreæ, pro δόρκες.

Ζόφος, ου, ὁ, idem quod sequens.

Ζοφερὸς, ρὰ, ρὸν, tenebrosus, caliginosus. A ζόφος.

Ζοφοδορπίδης, ου, ὁ, qui vesperi cœnat. Ex eod. & δόρπον, cœna.

Ζοφοδορπὶς, ίδος, ἡ, cœna serotina. Ex iisd.
Ζοφοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, idem quod seq. E ζόφος & εἶδος.
Ζοφόεις, όεσσα, όεν, tenebricosus, obscurus. A ζόφος.
Ζοφομηνία, ας, ἡ, obscuritas lunæ, lunæ defectus. Ex eod. & μὴν, luna.
Ζόφος, ου, ὁ, caligo, tenebræ. 2) occasus, pars occidentalis. Unde
Ζοφόω, ῶ, f. ώσω, obtenebro, obscuro.
Ζοφώδης, εος, ὁ, ἡ, tenebricosus, obscurus.
Ζόφωσις, εως, ἡ, obscuratio. 2) tenebræ, obscuritas. A ζοφόω.
Ζυγὰ, τὰ, v. ζυγόν.
Ζυγάδην, Adv. jugatim, junctim. A ζυγός.
Ζύγαινα, ης, ἡ, zygæna, vel libella piscis. Ab eodem.
Ζυγάστριον, ου, τὸ, arca, capsa. Ab eod.
Ζύγαστρον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Ζυγέω, ῶ, jugo, in jugum porrigor, quod fieri solebat in acie, quum militum ordines ab uno cornu in alterum instruebantur. A ζυγός.
Ζυγηφόρος, ου, ὁ, ἡ, jugum ferens. Ex eod. & φέρω.
Ζυγιακὸς, ὴ, ὸν, natus sub libra, signo cœlesti. Ab eod.
Ζύγιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, jugalis. Ab eod.
Ζυγίον, ου, τὸ, statera, libella. Ab eod.
Ζύγιος, ία, ιον, jugalis. Ab eod.
Ζυγίτης, ου, ὁ, remex in media nave supra arborem, remex medii ordinis. 2) ζυγῖται οἱ ζευγῖται, de quibus supra. Ab eod.
Ζυγόδεσμον, ου, τὸ, lorum, quo temo alligatur jugo. 2) collare, subjugium, lorum, quo boves jugo aptantur. Ex eod. & δεσμὸς, vinculum.
Ζυγόδεσμος, ου, ὁ, idem & ex iisd.
Ζυγοδέτης, ου, ὁ, idem. Ex eod. & δέω.
Ζυγοειδὴς, έος, ὁ & ἡ, jugi speciem præferens. Ab eod. & εἶδος, species.
Ζυγέλωρον, τὸ, lorum, quo jugum adstringitur cervicibus.
Ζυγομαχέω, ῶ, f. ήσω, rixor, contendo, in pr. cum domesticis, familiaribus. 2) repugno. E ζυγὸς & μάχη, pugna.
Ζυγὸν, οῦ, τὸ, transtrum, sedes remigum. 2) in plural. in primis, trutina.
Ζυγοπλάστης, ου, ὁ, qui falsas & fallaces libras facit.
Ζυγοποιέω, ῶ, f. ήσω, juga construo.
Ζυγὸς, οῦ, ὁ, jugum. 2) in testudine transtillum, quo brachia s. cornua ejus junguntur. 3) jugum in acie, series porrecta. 4) calceamenti corrigia. 5) trutina, libra in genere fœmin. ut Grammaticis placet.
Ζυγοστατέω, ῶ, f. ήσω, pondero, in trutina appendo, libra exæquo. 2) pass. de æquatis lancibus. unde tropice de æquo Marte. A seq.
Ζυγοστάτης, ου, ὁ, libripens, ponderator. A ζυγὸς, libra, & ἵστημι, pondero, libro.
Ζυγοφορέω, f. ήσω, jugum fero.
Ζυγοφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui fert jugum. Ex eod. & φέρω.
Ζυγόω, ῶ, f. ώσω, jugo submitto. 2) conjungo. 3) eadem serie & linea collocatus sum. Ab eod.
Ζυγωθρίζω, f. ίσω, clando vecte. 2) examino, libro, perpendo. A seq.
Ζύγωθρον, ου, τὸ, vectis, qui valvas seu ambas fores conjungit. E ζυγὸς & θύρα.
Ζύγωμα, ατος, τὸ, jugamentum. A ζυγόω.
Ζύγωσις, εως, ἡ, jugatio. Ab eod.
Ζυγωτὸς, ὴ, ὸν, junctus jugo. Ab eod.
ΖΥΘΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, zythus, potus ex hordeo confectus, cerevisia.
Ζύμη, ης, ἡ, fermentum. 2) tropice, quicquid alios paullatim corrumpit.
Ζυμήεις, ήεσσα, ῆεν, fermentatus. A pr.
Ζυμίζω, f. ίσω, fermentum refero. Ab eod.
Ζυμίτης, ου, ὁ, fermentatus. Ab eod.
Ζυμόω, ῶ, f. ώσω, fermento. Ab eod.
Ζυμώδης, εος, ὁ, ἡ, fermentaceus. 2) oon mucidus. Ab eod.
Ζύμωμα, ατος, τὸ, fermentum. A ζυμόω.
Ζύμωσις, εως, ἡ, fermentatio, inflatio. Ab eod.
Ζυμωτικὸς, ὴ, ὸν, vim inflandi, flatus ciendi habens. A seq.
Ζυμωτὸς, ὴ, ὸν, fermentatus. Ab eod.
Ζωαγραφέω, idem quod ζωγραφέω. Præstat tamen separatis duobus vocabulis ζῶα γράφω exarari.
Ζωάγρια, τὰ, præmium pro vita servata.
Ζωάριον, τὸ, animalculum. A ζῶον.
Ζωαρκὴς, έος, ὁ, ἡ, qui ad vitam sustentandam sufficit, vitam adjuvans. E ζωὴ & ἀρκέω.
Ζωαρχικὸς, ὴ, ὸν, vitæ principium habens. A seq.
Ζώαρχος, ου, ὁ, ἡ, qui animanti præest: nominatim elephanto.
Ζωγραφεῖον, ου, τὸ, officina pictoris. A ζωγράφος.
Ζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, animalia pingo. 2) pingo, simpliciter. Ab eod.
Ζωγράφημα, ατος, τὸ, pictura, id ipsum, quod pictum est. A pr.
Ζωγραφητὸς, ὴ, ὸν, pictus. Ab eod.
Ζωγραφία, ας, ἡ, pictura. A ζωγράφος.
Ζωγραφικὸς, ὴ, ὸν, pictorius, pingendi peritus. 2) ad artem pictoriam pertinens. Ab eodem.
Ζωγραφικῶς, picturæ modo. A pr.
Ζωγράφος, ου, ὁ, ἡ, pictor. A ζῶον & γράφω.
Ζωγρεία, ας, ἡ, & ζωγρία, condonatio vitæ capto hosti facta. 2) captura vivi animalis. A ζωγρέω.
Ζωγρεῖον, ου, τὸ, vivarium, cavea, locus, in quo animalia capta adservantur. A seq.
Ζωγρέω, ῶ, f. ήσω, vegeto, vivifico. 2) in vitam revoco, exsuscito. 3) instauro. 4) vivum capio, a cæde captum servo, vitam alicui in bello servo. E ζωὸς, vivus, & ἀγρέω, capio.
Ζωγρητικὸς, ὴ, ὸν, vivis animalibus capiendis accommodatus, ut nassa, rete. A pr.
Ζωγρίας, ου, ὁ, vivus captus. ex Hes. Ab eodem.
Ζώγρον, τὸ, vivarium, cavea. Ab eod.
Ζωδάριον, ου, τὸ, animalculum. Dim. a ζῶον.
Ζωδιακὸς, οῦ, ὁ, signifer, sc. κύκλος, orbis, Zodiacus. A seq.
Ζώδιον, ου, τὸ, animal. 2) signum cœleste in zodiaco, a ζῶον, quia figuræ animalium sunt pleræque.
Ζωδιωτὸς, ὴ, ὸν, animalibus pictis distinctus. A pr.
Ζωδιοφόρος, signifer, scil. circulus. Ab eod. & φέρω.
Ζωὴ, ῆς, ἡ, vita. A ζάω.
Ζωηδὸν, Adv. animantium more. A ζῶον.
Ζωηρὸς, ρὰ, ρὸν, vivax. 2) vitam præbens. A ζωή.
Ζωηφόρος, ου, ὁ, ἡ, vitam adferens, salutaris. Ex eod. & φέρω.
Ζωθάλμιος, ου, ὁ, ἡ, vividus, almus. Pind. Ex eod. & θάλπω, foveo, s. θάλλω, vireo.
Ζωΐδιος, ου, ὁ, idem quod ζωδιακός.
Ζωϊκὸς, ὴ, ὸν, animalis. A ζῶον.
Ζῶμα, ατος, τὸ, vestimentum, quo cingimur, cingulum. A ζώννυμι.

Ζωμά-

Ζωμήρυσον, ου, τὸ, trulla, cochlear. A ζωμὸς, *jus*, & ἀρύω, *haurio*.

Ζώμευμα, ατος, τὸ, condimentum, salgamum. A seq.

Ζωμεύω, f. εύσω, condio. 2) elixo. A ζωμός.

Ζωμήρυσις, εως, ἡ, haustus jusculi. Ex ζωμὸς & ἀρύω, *haurio*.

Ζωμίδιον, ου, τὸ, jusculum. A ζωμός.

Ζωμοποιέω, jurulentum cibum facio.

Ζωμοποιὸς, ὁ, ὁ, ἡ, opifex jurulenti cibi, condiendi juris peritus. 2) in cibos idoneus.

Ζωμὸς, ὁ, ὁ, jus, jusculum: cibus jurulentus.

Ζωμοταριχοφάγος, ου, ὁ, qui muria piscium sale conditorum delectatur.

Ζωνάριον, τὸ, zonula. Dim. A seq.

Ζώνη, ης, ἡ, zona, baltheus, cingulum. 2) pera. A ζώννυμι, *cingo*.

Ζώνιον, ου, τὸ, cingulum. 2) cinctura. Dim. A præc.

Ζωνοπλόκος, ου, ὁ, ἡ, qui zonas plectit, s. conficit, zonarius. E pr. & πλέκω.

Ζωνίτης, ου, ὁ, idem. A ζώνη.

Ζωνῖτις, ιδος, ἡ, zonaria. A pr.

Ζώννυμι, ζωννύω, ζωννύνω, fut. ζώσω, cingo, procingo. ζώννυσθαι, accingi, armari, sese parare. ζῶσαι, aor. 1. *med.* accinge te. ἐζωσμένος, perf. pass. particip. accinctus.

Ζωογάστωρ, ορος, ὁ, ἡ, medio ventre cinctus. E ζώννυμι & γαστήρ.

Ζώνιον, f. ζώστιον, ου, τὸ, mola; qua sc. victus conficitur, qs. ζωήτιον, a ζωή. Hel. v. ζώστιον.

Ζωογενὴς, ὲς, ab animali procreatus, animalis. E ζῶον & γένος.

Ζωογονέω, ῶ, f. ήσω, animal seu vivum gigno. 2) fœtifico. 3) vivifico. 4) vivum conservo. A ζῶον, vel ζωή, & γονή, *fœtura*.

Ζωογονία, ας, ἡ, generatio animalis. 2) vermiculatio. A seq.

Ζωογόνος, ου, ὁ, ἡ, vivum animal generans. 2) vitalis. 3) Epith. numeri septenarii, quod infantes septimo mense nati vivant facilius, quam qui nati mense sequente. E ζῶον, vel ζωή, & γονή, *fœtura*.

Ζωοδότειρα, ας, ἡ, vitæ largitrix.

Ζωοδότης, ου, ὁ, vitæ largitor.

Ζωόδωρος, ου, ὁ, ἡ, vitam donans. Hinc τὸ ζωόδωρον, vitæ dandæ facultas. E ζωή & δῶρον.

Ζωοθηρία, ἡ, animalium vivorum captura. E ζῶον & θήρα, *venatio*. Unde

Ζωοθηρικὸς, ή, όν, ad ζωοθηρίαν pertinens.

Ζωοθυσία, ἡ, victima constans animante.

Ζωοθυτέω, ῶ, f. ήσω, animal sacrifico. E ζῶον & θύτης, *sacrificus*.

Ζωόμορφος, ου, ὁ, ἡ, formam animalis habens. Ex eod. & μορφή.

Ζῶον, ου, τὸ, animal. A ζάω, *vivo*.

Ζωοπλαστέω, ῶ, f. ήσω, animal effingo, vivum formo. E ζῶον vel ζωὸς & πλάσσω.

Ζωοποιέω, ῶ, f. ήσω, vivifico. 2) vermes genero.

Ζωοποίησις, εως, ἡ, vivificatio. 2) in vitam restitutio. 3) conservatio. A pr.

Ζωοποιητικὸς, ή, όν, vim habens generandi viva, vim vivificandi habens. Ab eod.

Ζωοποιὸς, ὁ, ὁ, ἡ, vivificus. 2) vivum & animale generans. E ζωὸς & ποιέω.

Ζωοπώλης, ου, ὁ, qui animalia vendit.

Ζωὸς, ὁ, ὁν, vivus. A ζάω.

Ζωοστασία, ας, ἡ, animalium statio, stabulum. E ζῶον & στάσις, *statio*.

Ζωοτομέω, vivum disseco. E ζωὸς & τέμνω.

Ζωότης, ητος, ἡ, q. d. animalitas, natura animalis. A ζῶον.

Ζωοτοκέω, ῶ, f. ήσω, animal genero, seu pario. A ζωοτόκος.

Ζωοτοκία, ας, ἡ, animalis generatio. A seq.

Ζωοτόκος, ου, ὁ, ἡ, animal gignens vel pariens. 2) viviparus. E ζῶον vel ζωὸς & τίκτω.

Ζωοτὸς, ή, όν, animalibus pictis distinctus. A ζῶον. (Sed rectius ζωωτὸς exaretur.)

Ζωοτροφεῖον, ου, τὸ, vivarium. A seq.

Ζωοτροφέω, ῶ, f. ήσω, animalibus nutriendis rem quæro. A sq.

Ζωοτροφία, ἡ, pecuaria nutritio & saginatio animalium, piscium, ut vendantur.

Ζωοτροφικὸς, ή, όν, ad alenda animalia, & ad negotiationem istam pertinens. A pr.

Ζωοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, pecuarius, pecoribus alendis rem quærens. E ζῶον & τρέφω.

Ζωοφαγέω, ῶ, animalibus victito. A sq.

Ζωοφάγος, ου, ὁ, ἡ, animantes devorans, animalibus victitans. E ζ. & φάγω.

Ζωόφθαλμον, τὸ, herba quæ & βούφθαλμος. *Plin.*

Ζωοφθορία, ἡ, coitus cum bestia. A sq.

Ζωοφθόρος, ου, qui coit cum bestia. E ζ. & φθείρω.

Ζωοφόρος, & ζωφόρος, ου, ὁ, ἡ, animalia ferens. 2) zodiacus. 3) pars trabeationis in columnis. Gall. *la frise*. E ζ. & φέρω.

Ζωόφυτα, τὰ, quæ mediæ sunt naturæ inter animalia & plantas. E ζ. & φυτὸν, *planta*.

Ζωοφυτέω, vivos surculos edo. Ex iisd. apud Athen. si lectio sana.

Ζωόω, ῶ, f. ώσω, vivifico, animo. A ζωός.

Ζώπισσα, ης, ἡ, pix, resina, quæ in usum medicamentorum a navibus deraditur. A πίσσα, *pix*.

Ζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, ignem sopitum suscito. 2) bella aut alia mala sopita suscito. 3) refocillo, vires propemodum extinctas instauro. 4) vitæ restituo. A ζώπυρον.

Ζωπύρημα, τὸ, idem quod ζώπυρον, n. 2. A pr.

Ζωπύρησις, εως, ἡ, suscitatio ignis sopiti; item alicujus rei prope extinctæ. Ab eod.

Ζωπύριον, ου, τὸ, follis. A seq.

Ζώπυρον, ου, τὸ, suscitabulum ignis. 2) scintilla, s. reliquiæ ignis sopiti & cineribus obruti. 3) quod vitam conservat & quasi excitat sopitam. 4) follis, cujus flatu ignis excitatur. 5) reliquiæ quævis rem conservantes. 6) herba quædam. E ζωὸς & πῦρ.

Ζωπυρόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ζωπυρέω.

Ζωροποτέω, ῶ, f. ήσω, merum bibo. A sq.

Ζωροπότης, ου, ὁ, meri bibulus, meracius bibens. 2) ebriosus. E sq. & πότης.

Ζωρὸς, merus, meraccus, *de vino*. *Comp.* ζωρότερος, scil. οἶνος, meracius vinum. ζωρότερον, *Adv.* meracius, copiosius.

Ζὼς pro ζωὸς, vivus, apud Hom.

Ζώσιμος, ου, ὁ, ἡ, vitalis, qui vivere potest. 2) nomen propr. A ζάω.

Ζῶσις, εως, ἡ, ipsa cingendi actio. A ζώννυμι.

Ζῶσμα, ατος, τὸ, cingulum. Ab eod.

Ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, cingulum, baltheus. Ab eod.

Ζωστηρία, Palladis epitheton. Ab eod.

Ζωστηροκλέπτης, ου, ὁ, fur balthei. E ζωστὴρ & κλ.

Ζωστὸς, ή, όν, cinctus. A ζώννυμι.

Ζώστης, ου, ὁ, cinctor. Ab eod.

Ζώστρον, ου, τὸ, cinctus vestis.

Ζώστιον, ου, τὸ, locus, ubi servi molunt, idemque adeo quod ζώντιον.

Ζωτικός, ή, όν, vivax. 2) vitalis. 3) vivificus. 4) vegetabilis. A ζόω.

Ζωτικῶς, *Adv.* vivifice. 2) vitaliter. A pr.

Ζωΰφιον, ου, τὸ, animalculum, bestiola, insectum. A ζῶον.

Ζωόφυτος, ου, ὁ, ἡ, fertilis plantarum. E ζωὸς & φυτὸν, *planta*.

Ζώω, vivo. A ζάω.

Ζωώδης, εος, ὁ, ἡ, animalis. 2) belluinus.

Ζωωνυμία, ἡ, denominatio ab animalibus, ut siderum. E ζῶον & ὄνομα.

Ζώωσις, εως, ἡ, vivificatio animantium, animatio. A ζωόω.

Ζωωτός, ή, όν, idem quod ζωοτός.

H

H Septima littera Græcorum, Ἦτα. 2) in numeris valet *octo*, & cum lineola inferne addita ͵η *octies mille*. Sed in antiquiore numerandi ratione valet H ἑκατὸν, *centum*.

Ἢ, aut, vel, an, quam.

Ἠέ, *poet.* pro ἤ.

Ἤπερ, quam.

Ἤτοι-ἤ, aut-aut.

Ἤτοι, *poet.* pro μὲν, *quidem*. Hom. Ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν, *ille quidem sic locutus*. Additur & μὲν, eadem manente significatione.

Ἢ ἤ, ah! ah!

Ἦ, certe, profecto: utrum, an.

Ἦ μὴν, formula jurandi cum asseveratione.

Ἧ *Adv.* qua ratione, quomodo, quatenus, qua, qua via, qua parte. Ab ἥ, *quæ*.

Ἧπερ, quomodo, prout, pro ὥσπερ.

Ἡ, *Artic. præp.* ὁ, ἡ, τό.

Ἥ, *Artic. postp.* ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod. 2) *pron. poss.* sua. 3) pro αὕτη, hæc. *Poet.*

Ἦα, ἤων, pro ἤια, ἠΐων, τὰ, paleæ. 2) viaticum.

Ἠβαιὸν, *Adv.* paullulum. A seq.

Ἠβαιός, ά, όν, exiguus, parvus. A βαιός, *idem*.

Ἡβάσκω, pubesco, adolesco. Ab ἥβη.

Ἡβάω, ῶ, f. ήσω, idem; item floreo, vigeo. ἡβῶν, puber. A sq.

Ἥβη, ης, ἡ, pubes, pubertas. 2) locus pubis. 3) Hebe, Dea pubertatis, juventas, uxor Herculis, filia Junonis.

Ἡβηδὸν, *Adv.* juveniliter, puberum more, petulanter. 2) *usitatissime*, omnes puberes, qui quidem puberes essent: ut πολίτας ἡβηδὸν virilem omnem civitatis alicujus sexum armis gerendis aptum interficere. A pr.

Ἡβητὴρ, ῆρος, ὁ, puber. Ab ἡβάω.

Ἡβητήριον, ου, τὸ, locus litterarius, locus exercitii litterarii adolescentum. 2) locus amœnus ad convivia agitanda & exercendos in armis juvenes. Ab eod.

Ἡβήτης, ου, ὁ, idem quod ἡβητήρ.

Ἡβητικὸς, ή, όν, juvenilis: ad pubescentes, seu adolescentes pertinens.

Ἡβητήριον, ου, τὸ, idem quod ἡβητήριον. 2) deversorium.

Ἡβήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, idem quod ἡβητήρ.

ἩΒΟΣ, ὁ, όν, curvus. 2) gibbosus. (videtur hæc vitiosa lectio esse. v. ὑβός.)

Ἡβυλλιάω, ῶ, pubesco, adolesco. Ab ἥβη.

Ἡβώτης, ου, ὁ, adolescens. Ab ἡβάω.

Ἡβώω, poet. pubesco. Ab eod.

Ἠγάθεος, ἠγαθέη, admodum divinus, sacer, admirabilis quasi ab ἄγαν, *valde*, & θεῖος, *divinus*. (nisi est ab ἄγαμαι.)

Ἠγαλέος, α, ον, fractus: pro ἀγαλέος, ab ἄγνυμι.

Ἤγανον, ου, τὸ, sartago, corruptum e τήγανον.

Ἡγεμονεία, ας, ἡ, principatus. 2) ducatus. Ab ἡγεμονεύω.

Ἡγεμόνευμα, τὸ, idem. A seq.

Ἡγεμονεύω, f. εύσω, præeo, sum dux, rego. Ab ἡγεμών.

Ἡγεμονέω, ῶ, fut. ήσω, principatum teneo. Ab eod.

Ἡγεμόνη, ης, ἡ, Dianæ epitheton, Hesych. & alii; item Veneris. Hesych. Ab eod.

Ἡγεμονία, ας, ἡ, imperium, ducatus. Ab eod.

Ἡγεμονίδης, ου, ὁ, princeps, rector. 3) dominus sensuum, animus. A pr.

Ἡγεμονικός, ή, όν, principalis, præsidialis, imperatorius. Hinc τὸ ἡγεμονικὸν, ῦ, principatus; animus, meus, pars potior nostri, rector corporis. Ab eod.

Ἡγεμονικῶς, *Adv.* ut ducem, imperatorem decet. 2) ut decet virum principem. A pr.

Ἡγεμόνιος, ου, ὁ, Epith. Mercurii, quoniam viæ dux est, & animas deducit. Ab ἡγεμών.

Ἡγεμονὶς, ίδος, ἡ, imperatrix, regina, quæ principatum obtinet. Ab eod.

Ἡγεμόσυνον, ου, τὸ, præmium ducendi. τὰ ἡγεμόσυνα, sacrificium pro felici itinere, cum deum ducem exposcimus. A sq.

Ἡγεμὼν, όνος, ὁ, dux, præses. 2) auctor, caussa rei. A sq.

Ἡγέομαι, οῦμαι, fut. ἡγήσομαι, & ἡγέσομαι, duco, dux sum, præeo. 2) opinor, puto, reor, arbitror. ἥγημαι, existimavi, puto. ἡγητέον, putandum.

Ἠγερέθομαι, Poet. ἠγερέθεσθαι. Hom. congregari. Ab ἀγείρομαι, *congregor*.

Ἡγεσία, ας, ἡ, ductus. 2) principatus. Ab ἡγέομαι.

Ἡγέτης, ου, ὁ, dux. Ab eod.

Ἡγηλάζω, f. άσω, duco, ago, pello, sustineo. Ab eod. aut ab ἄγειν & ἐλᾷν, *pellere*.

Ἥγημα, ατος, τὸ, ductus. 2) consilium. Ab ἡγέομαι.

Ἥγησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἡγήτειρα, ας, ἡ, dux *fem.* ductrix. A seq.

Ἡγητὴρ, ῆρος, ὁ, ductor. Ab ἡγέομαι.

Ἡγητηρία, ας, ἡ, massa ficuum, quæ in festivitate quadam præferebatur, in memoriam mitioris & mansuetioris victus. A pr.

Ἡγήτης, ὁ, dux. Ab ἡγέομαι.

Ἡγητορία, ας, ἡ, principatus. Suid. 2) massa ficuum. Suid. Ab ἡγέτωρ.

Ἡγήτρια, ας, ἡ, ductrix. Ab ἡγητήρ.

Ἡγήτωρ, ορος, ὁ, dux, ductor. Ab ἡγέομαι.

Ἠγμένως, *Adv.* erudite, prudenter. Ab ἠγμένος, doctus, eruditus. Partic. Perf. Pass. ἄγω.

Ἡγνισμένως, *Adv.* pure, caste. Ab ἁγνίζω, *purus, castus sum*.

Ἤγουν, *Conj.* sive. 2) videlicer.

Ἡδανός, ή, όν, dulcis, suavis. Ab ἡδύς, *dulcis*.

ἨΔΕ, *Conj.* apud Poetas pro ϗ.

Ἡδέως, *Adv.* suaviter, libenter. Ab ἡδύς.

Ἤδη, *Adv.* jam. 2) mox, abhinc. 3) adeo.

Ἥδομαι, delector, lector. ἥσθην, aor. 1. delectatus sum, delector. fut. ἡσθήσομαι. Part. pr. ἡδόμενος, libens, gaudens. Ab ἥδω, *delecto*.

Ἡδομένως, libenter. A pr.

Ἡδονὴ, ῆς, ἡ, voluptas, suavitas, delectatio, πρὸς ἡδονὴν, suavitatis caussa. ἐν ἡδονῇ, idem, & leniter. Ab ἡδύς.

Ἡδο-

Ἡδονικὸς, ἡ, ὸν, voluptarius. A pr.

Ἡδονοπλὴξ, ῆγος, ὁ, ἡ, voluptate, velut morbo quodam aut telo, percussus, voluptati deditus. Ex eod. & πλήσσω.

Ἧδος, τὸ, utilitas, delectatio, suavitas. Ab ἡδύς.

Ἧδος, εος, τὸ, acetum.

Ἡδύβια, placentæ genera. Ex eod. & βίος. (nisi βιος meta terminatio est.)

Ἡδυβόας, Dor. pro ἡδυβόης, ου, ὁ, suavem vocem edens, canorus. Ex eod. & βοάω.

Ἡδύγαιος, ου, ὁ, ἡ, bonam terram seu bonum solum habens. Ex eod. & γαῖα.

Ἡδυγέλως, ὁ, ἡ, dulce ridens, suaviter ridens.

Ἡδύγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, suavem & jucundam linguam habens. Ex ἡ. & γλῶσσα.

Ἡδυγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui consilio & prudentia &c. homines delectat. Ex ἡ. & γνώμη.

Ἡδυέπεια, ας, ἡ, suaviloquentia, facundia. Ab sq.

Ἡδυεπὴς, έος, ὁ, ἡ, suaviloquus, eloquens, facundus. Ex ἡ. & ἔπος, *vox*, *verbum*.

Ἡδύθροος, *contr.* ἡδύθρους, ου, ὁ, ἡ, suaviter sonans, dulcisonus: mitis, lenis.

Ἡδύκαρπος, ου, ὁ, ἡ, suaves fructus habens.

Ἡδύκρεως, ω, ὁ, ἡ, cujus caro grati est saporis. Ex ἡ. & κρέας, *caro*.

Ἡδύκωμος, ου, ὁ, ἡ, jucundam præbens comissationem. 2) jucunda comissatio. 3) genus saltationis.

Ἡδυλίζω, f. ίσω, adulor, jucunda loquor. Ab ἡδύς.

Ἡδυλισμὸς, ῦ, ὁ, adulatio, adsentatio. A pr.

Ἡδυλογέω, ῶ, f. ήσω, loquor auditu jucunda, adulor. Ab ἡδυλόγος.

Ἡδυλογία, ας, ἡ, suavitas sermonis, suaviloquentia. 2) assentatio, scurrilis dicacitas. A sq.

Ἡδυλόγος, ου, ὁ, ἡ, suaviloquus, assentator, scurra.

Ἡδυλύρης, ου, ὁ, suaviter lyra canens. 2) suavisonus. Ex ἡ. & λύρα.

Ἡδυμελὴς, έος, ὁ, ἡ, suavem & canoram vocem habens, suaviter canens. Ex ἡ. & μέλος, *carmen*.

Ἥδυμος, suavis, jucundus, dulcis. Ab ἡδύς.

Ἡδυντὴρ, ἡδυντῆρος ἅλες, sal condiendi vim habens. Ab ἡδύνω.

Ἡδυντήριος, α, ον, permulcendi, delectandi vim habens. A pr.

Ἡδυντικὸς, ἡ, ὸν, condiendi vim habens, ad condiendum aptus. 2) ad condiendi scientiam pertinens. Hinc ἡδυντικά, ῶν, condimenta, sc. ἀρτύματα. Ab eod.

Ἡδυντὸς, ἡ, ὸν, conditus. A sq.

Ἡδύνω, suave reddo, condio. 2) lætitia adficio. Ab ἡδύς.

Ἡδύοινος, ου, ὁ, ἡ, suave vinum ferens.

Ἡδυόνειρος, ου, jucunda ferens somnia.

Ἡδυοσμία, ας, ἡ, odoris suavitas, odor jucundus. Ab ἡδύοσμος.

Ἡδύοσμον, τὸ, mentha. A sq.

Ἡδύοσμος, ου, ὁ, ἡ, jucunde & suaviter olens. 2) mentha. 3) ἡ, calamus aromaticus. Ex ἡ. & ὀσμὴ, *odor*.

Ἡδυόφθαλμος, ον, lætos oculos habens, suavis adspectu.

Ἡδυπάθεια, ας, ἡ, voluptas, vita voluptaria, mollities, libido. Ab ἡδυπαθής.

Ἡδυπαθέω, ῶ, f. ήσω, voluptate fruor, molliter vivo. Ab eod.

Ἡδυπάθημα, τὸ, voluptas, suavitas. A pr.

Ἡδυπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, voluptati deditus, voluptarius, libidinosus. Ex ἡ. & πάθος.

Ἡδύπνοος, *contr.* ἡδύπνους, ου, ὁ & ἡ, suaviter spirans. Ex ἡ. & πνοὴ, *flatus*.

Ἡδύπολις, ιος, ὁ, ἡ, gratus & acceptus civitati.

Ἡδυπορφύρα, ας, ἡ, ostrea quædam.

Ἡδυπότης, ου, ὁ, suavis conviva.

Ἡδυποτίδες, phialæ & pocula quædam. Ab ἡδυπότης, cujus fœm. ἡδυπότις.

Ἡδύποτος, ου, ὁ, ἡ, cujus potus suavis est. A ποτόν.

Ἡδυπρόσωπος, ον, lætus adspectu, hilaris, mitis.

Ἡδὺς, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, suavis, jucundus. 2) lætus. ἥδιστον & ἥδιστα, *Adv.* suavissime, item ἡδύ.

Ἥδυσμα, ατος, τὸ, suavitas. 2) condimentum suave. Ab ἡδύνω.

Ἡδυσμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἡδυσώματος, ον, pulcher forma. Ex ἡ. & σῶμα.

Ἡδύτης, ητος, ἡ, suavitas, lepos. Ab ἡδύς.

Ἡδυφαγέω, suaviter, libenter edo. Ex ἡ. & φάγω.

Ἡδυφαὴς, έος, ὁ, ἡ, suave splendens, nitidus. Ex ἡ. & φάω, *splendeo*.

Ἡδυφάρυγγες θρυμματίδες, gulæ gratæ placentæ.

Ἡδυφωνία, ας, ἡ, vocis suavitas. A seq.

Ἡδύφωνος, ου, ὁ, ἡ, suavem vocem habens. Ex ἡ. & φωνή.

Ἡδυφώνως, *Adv.* suavi voce. A pr.

Ἡδύχροος, *contr.* ἡδύχρους, ου, ὁ, ἡ, jucundo colore præditus. Ex ἡ. & χρόα, *color*.

Ἥδω, suavitate & jucunditate adficio, delecto, oblecto. F. 1. ἥσω, aor. 1. ἧσα, ἧσας, delectasti. pass. ἥδομαι, delector. Ab ἡδύς. (vel potius ab antiquo ἅδω, unde ἁνδάνω, *placeo*, vel *satio*, *expleo desiderium*.)

Ἠὲ, *Conj.* aut, vel, sive. 2) an? Ab ἤ.

Ἠέλιος, ου, ὁ, poet. pro ἥλιος, sol.

Ἠέπερ, *Conj.* quam.

Ἠερέθομαι, in aerem attollor. 2) pendeo, suspensus sum. 3) incostans, vel suspenso animo sum. Ab ἀείρω, *tollo*.

Ἠερινὸς, ἡ, ὸν, vernus, pro ἐαρινός.

Ἠέριος, ία, ιον, aerius, per aerem volans, qui est in aere. 2) excelsus. 3) vernus. 4) matutinus. Ab ἠὴρ pro ἀήρ.

Ἠεροδινὴς, έος, ὁ, ἡ, aerem agitans. 2) qui in aere agitatur. Ex eod. & δινέω.

Ἠεροδίνητος, ου, ὁ, ἡ, in aere agitatus. Ex iisdem.

Ἠεροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, obscurus. τὸ ἠεροειδὲς, dicitur totum aeris spatium, quoad oculis prospicere possumus. Ex eod. & εἶδος.

Ἠερόεις, όεσσα, όεν, tenebricosus, caliginosus. Ab ἀήρ.

Ἠερόθεν, *Adv.* ex aere, ab aere. Ab eod.

Ἠερομήκης, ες, altus velut usque ad aera. Ex ἀὴρ & μῆκος, *altitudo*.

Ἠεροπλάγκτος, ον, in cœlo errans. epith. stellarum. Ex ἠ. & πλάζομαι, *erro*.

Ἠεροφοῖτις, ιδος, ἡ, in aere means. 2) quæ in tenebris vagatur, quæ obscuritate septa, vel aliorum oculis latens, incedit. Epith. Furiarum. Ex ἠ. & φοιτάω, *eo*.

Ἠερόφοιτος, ου, ὁ, ἡ, in aere vagans, aerius. Ex iisd.

Ἠερόφωνος, ου, ὁ, ἡ, voce aerem replens, valde clamans. Ex ἠ. & φωνή.

Ἠὴρ, ἠέρος, ὁ, ἡ, poet. pro ἀήρ, aer.

Ἠθάνιον, τὸ, colum. Ab ἠθεῖν, *percolare*.

Ἠθὰς, άδος, ὁ, ἡ, familiaris, adsuetus. Ab ἦθος, *mos*.

Ἤθεος, (ἤθεος) pro ἠίθεος.

Ἠθεῖος, εἴα, εῖον, venerandus, colendus. ἠθεῖε, vox junioris ad seniorem, reverentiæ caussa. germane venerande, colende frater. A θεῖος, vel potius pro ἤθειος. (nisi est ab ἦθος, constantia mentis sobriæ & gravis. ut ἠθεῖος itaque sit, vir prudens, honeste, eam consiliorum maturitatem & firmitatem consecute, quam ἦθος appellant.)

Ἠθέω, ῶ, f. ήσω, percolo, per colum mitto. Ab ἤθω.

Ἠθητής, ῦ, ὁ, qui colat. A pr.

Ἠθίζω, f. ίσω, colo. Ab eod.

Ἠθικὸς, ἡ, ὸν, ethicus, moralis, moratus. τὰ ἠθικὰ, præcepta morum sc. διδάγματα. Ab ἦθος. 2) colatus. Ab ἤθω, *colo*.

Ἠθικῶς, *Adv.* moraliter. 2) morate, modeste. 3) graviter, severe.

Ἤθισις, εως, ἡ, percolatio. Ab ἠθίζω.

Ἠθισμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἠθιστήριον, ου, τὸ, rete, nassa. Ab eod.

Ἠθμάριον, ου, τὸ, parvum colum, sacellus. Dimin. Ab ἠθμός.

Ἠθμοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, coli formam habens. Ab eod. & εἶδος, *species*.

Ἠθμὶς, & ἠθμὸς, ῦ, ὁ, colum, qualus. Ab ἤθω.

Ἠθμώδης, ες, coli formam habens. A pr.

Ἠθογραφέω, ῶ, f. ήσω, mores scribendo exprimo. A sq.

Ἠθογράφος, ου, ὁ, qui morum notationes scripsit. Ab ἦθος, & γράφω.

Ἠθολογία, ας, ἡ, figura rhetorica, quum verba moresque alicujus oratione exprimuntur. Ab ἠθολόγος.

Ἠθολογέω, exprimo alicujus mores oratione. A sq.

Ἠθολόγος, ὁ, morum effictor, mimus. Ab ἦθος & λόγος.

Ἠθοποιέω, ῶ, f. ήσω, mores exprimo.

Ἠθοποιητικῶς, accommodate ad mores exprimendos, vel affectus. A pr.

Ἠθοποιΐα, ας, ἡ, morum adfectuumve expressio. A sq.

Ἠθοποιὸς, ῦ, ὁ, ἡ, mores instituens. 2) mores exprimens. A seq. & ποιέω.

Ἦθος, εος, τὸ, unde usitatum plur. ἤθεα, ἤθη, domicilium, mansio, sedes consuetæ. 2) ingenium, indoles, morum quædam proprietas. τὰ ἤθη, mores. v. paulo ante dicta ad v. ἠθεῖε. Ab ἔθος, *mos*, *consuetudo*, ut illud sit, loca & sedes, hoc animi & mentis rationes, quibus a longo tempore adsuevimus.

Ἠθροισμένως, *Adv.* gregatim, confertim. Ab ἀθροίζω.

Ἤθω, colo, percolo, f. ήσω, unde aor. 1. part. ἤσας, i. e. ἠθίσας.

Ἤϊα, τὰ, cibus, viatica. 2) paleæ.

Ἤϊθεος, ου, ὁ, puer, adolescens. 2) cælebs, Venerem non expertus.

Ἠϊόεις, όεσσα, όεν, habens altas ripas, sive magnum litus. Ab ἠϊών, *ripa*.

Ἤϊος, ία, ῖον, jaculandi peritus. Ab ἵημι.

Ἠϊὼν, όνος, ἡ, litus, ripa. v. αἰγιαλός.

Ἦκα, vel ἦκα, *Adv.* leniter, quiete, sensim, submisse. Ab ἵημι. v. ἕκηλος.

Ἠκαλόεις, όεσσα, όεν, lenis, quietus. A seq.

Ἠκαλὸς, ἡ, ὸν, tranquillus, quietus. Ab ἦκα. v. ἕκηλος.

Ἤκεν, *poetice* pro ἦν, ἂν, ἐὰν, *si*, *an*. ἢ κεν, qua tandem ratione.

Ἤκεστος, ἑστη, εστον, stimulo nondum domitus, stimulum nondum expertus. Epith. bovis nondum jugum passæ. Ex η pro α priv. & inus. κέομαι, unde κεστός.

Ἥκιστος, ίστη, ιστον, minimus. ἥκιστα. *Adv.* minime. Ab ἦκα. (cujus comparativus est primitus ἡκίων, deide usitatius ἥττων, ut pro ταχίων est θάττων.)

Ἠκριβωμένως, *Adv.* accurate. Ab ἠκριβωμένος, Part. Perf. pass. ab ἀκριβόω.

Ἥκω, f. ἥξω, venio, accedo, pervenio, veni, pertineo, attingo.

Ἠλαίνω, insanio. ἠλαίνοντες, vagantur. Ab ἀλάομαι, vel ἠλεός, *stultus*, pro quo & ἠλαιός. Hes. v. ἠλάσκω.

Ἠλακάτη, ης, ἡ, colus, *in Plurali* τὰ ἠλάκατα, ων, fusus. 2) fila, stamina, lanæ colui circumvolutæ.

Ἠλακατῆνες, pisces quidam a similitudine coli ita dicti. A pr.

Ἠλακατώδης, ες, coli similis. 2) ad colum pertinens. Ab eod.

Ἠλασκάζω, idem quod sequens.

Ἠλάσκω, vagor, errabundus circumeo. 2) declino, devito. 3) errabundum fugito, vagabundum declino. Ab ἀλάομαι, *idem*.

Ἠλέκτρινος, ον, ex electro factus. 2) purissimus, nitidissimus. Ab ἤλεκτρον.

Ἠλεκτρὶς, ίδος, ἡ, electrina, epith. lunæ. A seq. *vel* pro ἀλεκτρὶς, non cubans, irrequieta. Ab α pr. & λέκτρον, *lectus*.

Ἤλεκτρον, ου, τὸ, electrum, succinum. 2) metallum ex auro & argento conflatum. 3) lapis crystallinus. Incertum est unde.

Ἤλεκτρος, ου, ἡ, idem.

Ἠλεκτροφαὴς, έος, ὁ & ἡ, ad modum electri fulgens, splendidus. Ab ἤλεκτρον, & φάω, *luceo*.

Ἠλεκτρώδης, ες, electro similis. 2) de excretione, cum splendicat & relucet. Ab eod.

Ἠλέκτωρ, ορος, ὁ, sol.

Ἠλέματος, άτη, ατον, vanus, stultus. Ab ἠλεός.

Ἠλεμάτως, *Adv.* frustra, stulte. A pr.

Ἠλεὸς, ὰ, ὸν, stultus, stolidus. Ab ἠλέω.

Ἠλὶ, ὁ, *Eli*. Nomen viri Ebr. ἀνάστασις. *Adscensus*.

Ἡλιάζω, f. άσω, ad solem expando, soli expono. Hinc ἡλιάζομαι, apricor. Ab ἥλιος. 2) in Heliæa judico, a seq.

Ἡλιαία, ας, ἡ, Heliæa, judicium Athenis maximum, in quo causæ publicæ agebantur. (vel potius concio, congressus populi, deliberandi ergo de rebus ad se suamque salutem majestatemve pertinentibus, non Athenis solum, sed in nulla non civitate Græca. Reperitur quoque in vetustis plebiscitis & aliis monumentis, ἁλία, ab ἁλίω, *congrego*, ἀλὴς, *confertus*, *universus*. ἁλίω & ἁλίζω, *congrego*.)

Ἡλιακὸν, ῦ, τὸ, solatium, locus apricus. Ab ἥλιος.

Ἡλιὰς, άδος, ἡ, sc. κόρη, Solis filia.

Ἠλίας, ου, ὁ, Elias. Nomen Ebr. viri. *Deus meus*.

Ἡλίασις, εως, ἡ, insolatio, apricatio. 2) judicandi munus in Heliæa. Ab ἡλιάζω.

Ἡλιαστήριον, ου, τὸ, locus ad apricandum, solarium. Ab eod.

Ἡλιαστὴς, ῦ, ὁ, judex in Heliæa. Ab eod.

Ἡλιαστικὸς, ἡ, ὸν, Heliasticus, judicialis. Ab eod.

Ἡλιάω, ῶ, solem refero, ut sol candeo. Ab ἥλιος.

Ἠλιβάτας, pro ἠλίβατος, ου, errabundus. v. seq.

Ἠλίβατος, ου, ὁ, ἡ, tam altus, ut uni soli sit pervius,

vius, altiſſimus. Ex ἧλος & βαίνω vado, vel etiam ἠλίβατος, tam altus aut profundus, ut accessum fruſtretur. Ab ἀλιτεῖν, aberrare, & βάτης, greſſus.

Η'λιθα, *Adv.* fruſtra. Ab ἄλη, error. ἀλάω, erro. 2) copioſe, valde. 3) ſimul.

Η'λιθιάζω, f. άσω, ſtulte ago, ſtultus ac ſtupidus ſum. A ſeq.

Η'λίθιος, ία, ιον, ſtultus, ſtolidus, brutus, inſipiens, ſenſu communi deſtitutus. Ab ἤλιθα.

Η'λιθιότης, ητος, ἡ, ſtoliditas, ſtultitia. A pr.

Η'λιθιόω, ῶ, f. ώσω, ſtultum reddo. Ab eod.

Η'λιθίως, *Adv.* ſtulte, ſtolide. Ab eod.

Η'λιθιουργός, ὁ, ſtulte agens. Ab eod. & ἔργον.

Η'λικία, ας, ἡ, ſtatura. 2) ætas quæque. 3) adoleſcentia, juventus, ætatis vigor. 4) ætas bello apta, juventus apta bello gerendo. 5) ætas ſenilis. 6) ætas, i. e. ſæculum. 7) altitudo.

Η'λικιώτης, ου, ὁ, par ætate, æqualis. A pr.

Η'λικιῶτις, ιδος, ἡ, ſem. A pr.

Η'λίκος, ίκη, ικον, quantus, quam magnus. 2) quam potens.

Η'λιξ, ικος, ὁ, ἡ, qui ejuſdem eſt ætatis.

Η'λιβλητος, ου, idem quod ſeq.

Η'λιόβολος, ου, ὁ, ἡ, qui ſolis radiis quaſi feritur, ſoli expoſitus. 2) ſolis radiis ictus, liquefactus &c. a ſolis æſtu, furore, aliove quo acuto morbo tactus. Ex ἥλιος & βάλλω.

Η'λιοειδής, έος, ὁ & ἡ, ſoli ſimilis. *Superl.* ἡλιοειδέστατος, ſoli ſimillimus, clariſſimus. Ex eod. & εἶδος, forma.

Η'λιοειδῶς, *Adv.* ſpecie ſolis. A pr.

Η'λιόκαυτος, ὁς, ὁ, ἡ, peruſtus a ſole, exuſtus in ſole. Ex eod. & καίω, uro.

Η'λιοκαΐα, ας, ἡ, ardor, ſive æſtus ſolis. 2) inſolatio. A pr.

Η'λιοκάμινος, ου, ὁ, caminus ſolaris, vaporarium ſolare.

Η'λιοκάνθαρος, ου, ὁ, ſcarabæus ſolaris.

Η'λιόκαυστος, ου, ὁ, ἡ, ſole toſtus, ſole exuſtus.

Η'λιοκέντρις, ιδος, ἡ, q. d. ſolipunga: muſca in æſtu ſolari pungens. Ab ἥ. & κέντρον.

Η'λιοχαρής, έος, ὁ, ἡ, ſole gaudens, Epith. cicadæ. Ex ἥ. & χαίρω.

Η'λιόμορφος, ὁ, ἡ, ſolis formam habens. Ex eod. & μορφή.

Η'λιότης, οδος, ὁ, heliotropium magnum.

Η'λιος, ου, ὁ, ſol.

Η'λιοσκόπιος, ου, q. d. ſolem ſpectans, helioſcopium, tithymali ſpecies comas cum ſole circumagens. Ex ἥ. & σκοπός, ſpectator.

Η'λιοστερής, έος, ὁ, ἡ, ſole privatus. 2) ſole privans, inumbrans. Ex ἥ. & στερέω.

Η'λιοτριβής, έος, ὁ & ἡ, a ſole tritus, per quem ſol incedit aut meat, ſoli expoſitus. Ex ἥ. & τρίβω.

Η'λιοτέλεστος, ου, a ſole ortus, ſ. creatus. A τέλος.

Η'λιοτρόπιον, ου, τὸ, herba ſolaris, heliotropion. 2) ſolarium, horologium. Ex ἥ. & τρέπω.

Η'λιοφάνεια, ας, ἡ, ſolaris claritas. A ſeq.

Η'λιοφανής, έος, ὁ, ἡ, ſolis ſplendorem habens. 2) a ſole illuſtratus. Ex ἥ. & φαίνω.

Η'λιόω, ῶ, f. ώσω, inſolo, in ſole expono, ad ſolem expono. inde, ſolis modo ſplendeo, niteſco. ἀλιῶσα, nitida. (quod repetendum ab ἀλέω.) Hinc in *Paſſ.* ἡλιόομαι, οῦμαι, ſole illuſtror, a ſole uror. Ab ἥλιος.

Η'λίσκος, ου, ὁ, claviculus, parvus clavus. Dim. ab ἧλος, clavus.

Η'λιτενής, altus, quaſi ad ſolem uſque pertinens. Ab ἧλος & τείνω, tendo.

Η'λίτης, ου, ὁ, clavaris. Hinc ἡλῖτις, ιδος, ἡ, ſquama æris, quæ e clavis decutitur. Ab ἧλος, clavus.

Η'λιτόμηνος, ου, ὁ, ἡ, aberrans a menſibus, ante juſtos menſes natus. Ab ἀλιτεῖν, & μήν.

Η'λιτόποινος, ου, improbos ulciſcens. Epith. Furiarum. Ab ἀλιτεῖν, pecco, & ποινή, pœna.

Η'ΛΙΨ, ιπος, calceus. Schol. Theocr.

Η'λιώδης, εος, ὁ, ἡ, ſolem referens, ſoli ſimilis.

Η'λίωσις, εως, ἡ, inſolatio, apricatio. Ab ἡλιόω.

Η'λοειδής, ὁ & ἡ, clavi formam habens. Ex ἧλος & εἶδος.

Η'λοκέντριον, ου, τὸ, calcar. Ab eod. & κέντρον.

Η'λοκόπος, ου, ὁ, faber clavorum. Ex ſeq. & κόπτω.

Η'λος, ου, ὁ, clavus. 2) oleæ morbus, qui & fungus. 3) tubercula calloſa potiſſimum in plantis & digitis pedum etiam in albo oculorum.

Η'λός, ἡ, ὀν, ſtolidus. Ab ἄλη.

Η'λότυπος, ου, ὁ, ἡ, clavo percuſſus aut fixus. 2) clavo trajectus. Ex ἧλος & τύπτω.

Η'λόω, ῶ, f. ώσω, clavo figo, configo. Ab ἧλος.

Η'λυγάζω, f. άσω, obumbro, obtenebro. 2) occulto. Ab ἠλύγη.

Η'λυγαῖος, α, ον, umbroſus, opacus. Ab eod.

Η'λύγη, ης, vel ἠλυγή, ῆς, ἡ, tenebræ, umbra. A λύγη, quod idem notat. (v. ἠλύκη ab α priv. & λύκη, lux. unde lat. halucinari.)

Η'λυγίζω, f. ίσω, idem quod ἠλυγάζω. Unde

Η'λυγισμός, ῦ, ὁ, obumbratio. 2) obſcuritas.

Η'λύσιον, ſcil. πεδίον, Elyſius campus.

Η'λυσις, εως, ἡ, adventus, ingreſſus, itio. Ab ἔρχομαι, venio.

Η'μα, ατος, τὸ, telum, miſſile, jaculum. 2) jactus. Ab ἵημι.

Η'μαθόεις, όεσσα, όεν, arenoſus. Ab ἄμαθος.

Η'ΜΑΙ, σαι, ται, ſedeo. Ab ἕω.

Η'μαρ, ατος, τὸ, dies. Ab ἡμέρα. (vel potius utrumque ab ἦμαι, ſum. ſignificat enim univerſe durationem, continuationem & progreſſum temporis, quo res quæpiam eſt vel geritur.)

Η'μαρτημένως, *Adv.* perperam, opp. ὀρθῶς. Ab ἁμαρτάνω.

Η'μάτιος, ία, ιον, diurnus. Ab ἦμαρ.

Η'μεδαπός, ἡ, ον, qui eſt e noſtro, ſc. ſolo, noſtras. Ex ἡμεῖς.

Η'ΜΕΚΤΕ'Ω, ægre fero, indignor. Ab α pr. & ἀχέω.

Η'μελημένως, *Adv.* incurioſe, negligenter. Ab ἀμελέω.

Η'ΜΕ'Ν, *Conj.* &, atque.

Η'μέρα, ας, ἡ, dies. 2) pro tempore, hebraizantes. 3) καθ' ἡμέραν, quotidie; μεθ' ἡμέραν, interdiu; πρὸς ἡμέραν, verſus diem, ſub lucem. Ab ἦμαι.

Η'μεροκοιτέω, f. ήσω, diem tranſigo, in opere diem totum verſor. A pr.

Η'μερήσιος, ία, ιον, vel ἡμερήσιος, ου, ὁ & ἡ, qui eſt unius diei, diurnus. τὸ ἡμερήσιον, ſc. μίσθωμα, merces diurna. 2) diarium.

Η'μερία, ας, ἡ, Dor. ἁμερία, dies.

Η'μερίδης, ου, ὁ, mitis. Ab ἥμερος.

Η'μερίδιον, ου, τὸ, diecula. Dim. ab ἡμέρα.

Η'μερινός, ὁ, ὀν, diurnus. Ab eod.

Η'μερίσιος, ον, idem. 2) unum diem durans.

Η'μερίς, ίδος, ἡ, manſueta, eicur. Ab ἥμερος.

Η'μερόβιος, ου, ὁ, ἡ, in diem vivens. 2) victum quotidie mendicans.

Η'με-

Ἡμεροδρομέω, ῶ, sum cursor, sum a pedibus. 2) totum diem curro. Ab seq.

Ἡμεροδρόμος, ου, ὁ, q. d. cursor diurnus, qui cursum die conficit. 2) tabellarius. 3) qui est a pedibus.

Ἡμερόδρυς, υος, ἡ, arbor glandifera, species quercus. Ex ἥμερος & δρῦς, *quercus*.

Ἡμεροθαλής, έος, ὁ & ἡ, placide & benigne vigens seu pullulans. 2) placide virescere & pullulare faciens. Ex eod. & θάλλω.

Ἡμεροθηρικός, ὁ, interdiu venans.

Ἡμεροκλέπτης, ου, ὁ, fur diurnus.

Ἡμεροκαλλές, τὸ, sc. εἶδος. &

Ἡμεροκαλλίς, ίδος, ἡ, flos uno die vigens. Ex ἡμ. & κάλλος.

Ἡμερόκοιτος, ου, ὁ, ἡ, qui tota die dormit. Ex ἡμ. & κοίτη, *lectus*.

Ἡμερολεγδόν, *Adv.* singulos dies numerando. Ex eod. & λέγω.

Ἡμερολεκτέω, ῶ, f. ήσω, quotidie numero, dies supputo. Ex iisd.

Ἡμερολογεῖον, & ἡμερολόγιον, ου, τὸ, diarium, calendarium, fasti. Ex iisdem.

Ἡμερολογέω, ῶ, f. ήσω, dies numero. Ex iisd.

Ἡμερονύκτιον, ου, τὸ, diei & noctis spatium, viginti quatuor horae. Ex ἡμ. & νύξ.

Ἡμεροποιός, q. d. mansuefactor. Ab ἥμερος & ποιέω.

Ἡμεροποιέω, ῶ, f. ήσω, mansuetum reddo.

Ἥμερος, ου, ὁ, ἡ, mansuetus, cicur, mitis, placidus. 2) sativus.

Ἡμεροσκοπέω, speculor interdiu. Ex ἡμέρα & σκ.

Ἡμεροσκοπεῖον, vel ἡμεροσκοπίον, diurnae speculationis locus. A seq.

Ἡμεροσκόπος, ου, ὁ, diurnus speculator, excubias diurnas agens.

Ἡμερότης, ητος, ἡ, mansuetudo. Ab ἥμερος.

Ἡμερόφαντος, ου, interdiu conspicuus, s. visus. Ex ἡμέρα & φαίνω.

Ἡμερόφοιτος, ου, ὁ, ἡ, interdiu oberrans. Ex eod. & φοιτάω, *ito*.

Ἡμεροφύλαξ, ακος, ὁ, custos diurnus.

Ἡμερόφωνος, ου, ὁ, ἡ, diem inclamans, lucem vocans. Ex ἡμέρα & φωνή.

Ἡμερόω, ῶ, f. ώσω, mansuefacio, cicuro. ἡμερόομαι, mansuesio. Ab ἥμερος.

Ἡμέρωμα, ατος, mansuefactio, mitigatio. A praec.

Ἡμερωρεῖν, interdiu custodire. Suid. Hesych. Ex ἡμέρα & ὠρέω, *custodio*.

Ἡμέρως, *Adv.* mansuete, placide, modeste. Ab ἥμερος. Comp. ἡμερωτέρως, mansuetius.

Ἡμέρωσις, εως, ἡ, mansuefactio. Ab ἡμερόω.

Ἡμέτερος, έρα, ερον, noster. Ab ἡμεῖς.

Ἠμί, pro φημί, dico. Att. Aristoph. παῖ, ἠμί, παῖ, *puer, inquam, puer*. Hinc ἦν δ' ἐγώ, dicebam. ἦ δ' ὅς, dicebat, inquit. Apud Atticos.

Ἡμιαμφόριον, ου, τὸ, amphorae dimidium, urna. Ex ἥμισυς & ἀμφορεύς, amphora, *& sic reliqua deinceps, ab* ἡμι *incipientia*.

Ἡμίανδρος, ου, ὁ, semivir. Ἡμίανδροι, semimares. Ex eod. & ἀνήρ.

Ἡμιάνθρωπος, ου, ὁ, semihomo, semivir.

Ἡμιάνηρ, ορος, ὁ, semivir. Ab ἀνήρ.

Ἡμίαρτον, ου, τὸ, genus panis hemicycli figura. Hesychio ἡμίαρτον. Ab ἄρτος.

Ἡμιασσάριον, τὸ, semissis.

Ἡμιαστράγαλον, ου, τὸ, semitalus.

Ἡμιβάρβαρος, ου, ὁ, ἡ, semibarbarus.

Ἡμιβροχής, & ἡμιβρεχής, έος, ὁ, semimadidus. A βρέχω.

Ἡμίβροχος, ου, ὁ, ἡ, idem, & ab eod.

Ἡμιβρώς, ῶτος, ὁ, ἡ, semesus. A βρώσκω.

Ἡμίβρωτος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisdem.

Ἡμιγένειος, ου, ὁ, ἡ, semibarbatus. A γένειον.

Ἡμιγενής, έος, ὁ, ἡ, semigenitus, i.e. imperfectum genus habens, quasi semicreatus, inchoatus. A γίνομαι.

Ἡμίγυμνος, ου, ὁ, ἡ, seminudus.

Ἡμιγύναιξ, &

Ἡμίγυνος, ου, ὁ, ἡ, semivir.

Ἡμιδαής, έος, ὁ, ἡ, semesus. 2) semidivisus. 3) semiustus. A δαίω.

Ἡμιδάϊκτος, ου, ὁ, ἡ, semioccisus. A δαΐζω.

Ἡμιδμής, έος, ὁ, ἡ, semidomitus. A δαμάω.

Ἡμιδεής, έος, ὁ, ἡ, cui dimidium deest, semivacuus, semiplenus. A δέομαι.

Ἡμιδιπλοΐδιον, ου, τὸ, dimidiata diplois, semicinctium, vestimenti muliebris genus.

Ἡμίδουλος, ου, ὁ, ἡ, semiservus.

Ἡμιεκτέον, ου, τὸ, dimidiatus sextarius, dimidium sextarii. Ex ἥμισυς & ἕκτος, *sextus*.

Ἡμίεκτον, ου, τὸ, idem & ex iisdem.

Ἡμιέλλην, ὁ, ἡ, semigraecus.

Ἡμιεργής, έος, ὁ, ἡ, semifactus, ad dimidium factus. 2) inchoatus, &

Ἡμίεργος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ex ἡ. & ἔργον.

Ἡμίετος, τὸ, dimidiatus annus. Ab ἔτος, *annus*.

Ἡμίεφθος, ου, ὁ, ἡ, semielixus, semicoctus.

Ἡμιζώνιον, τὸ, semicinctium.

Ἡμίζωος, ὁ, ἡ, semivivus.

Ἡμίηλος, ου, ὁ, ἡ, dimidia parte soli expositus. 2) ad dimidium siccatus. Ab ἥλιος.

Ἡμιθαλής, έος, ὁ, ἡ, semiviridis. A θάλλω.

Ἡμιθανής, έος, ὁ, ἡ, semimortuus. A θνήσκω.

Ἡμιθέαινα, ης, ἡ, semidea. A seq.

Ἡμίθεος, ου, ὁ, ἡ, semideus, indiges, heros. ἡμίθεοι, indigetes, divi.

Ἡμίθηλυς, ὁ, semivir.

Ἡμιθήρ, ῆρος, semiferus.

Ἡμιθνής, ῆτος, vel ἡμίθνης, ητος, ὁ, semimortuus. A θνήσκω.

Ἡμίθνητος, ου, ὁ, ἡ, idem. 2) semideus. 3) qui alternis vicibus vivit, vel moritur.

Ἡμίθραυστος, ου, ὁ, ἡ, semifractus.

Ἡμιθωράκιον, ου, τὸ, dimidius thorax.

Ἡμιϊουδαῖος, ὁ, semijudaeus.

Ἡμικάδιον, vel ἡμικάδδιον, ου, τὸ, dimidius cadus. A κάδδος vel κάδος, *cadus*.

Ἡμίκακος, ου, ὁ, ἡ, semimalus, semipravus. 2) non plene bonus. 3) neglectus.

Ἡμικάκως, *Adv.* semiprave, non omnino bene.

Ἡμίκαυστος, ου, ὁ, ἡ, semiustus, dimidia ex parte crematus.

Ἡμίκαυτος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Ἡμίκενος, ὁ, ἡ, semivacuus, semiplenus.

Ἡμικεράμιον, ου, τὸ, urna. A κέραμος, *vas figulinum*.

Ἡμικεφάλαιον, & ἡμικεφάλιον, nec non ἡμικέφαλος, sinciput.

Ἡμικλάδευτος, ου, ὁ, ἡ, semiputatus. A κλαδεύω, *puto, frondo*.

Ἡμίκλαστος, ου, ὁ, ἡ, semifractus.

Ἡμικλήριον, τὸ, dimidia hereditas, dimidium bonorum. A κλῆρος, *hereditas*.

Ἡμικόριον, ου, τὸ, dimidia pars cori. A κόρος.

Ἡμικοτύλη, ἡ, dimidia cotyla.

Ἡμικοτυλιαῖος, αία, αῖον, qui est cotylae dimidiatae. A seq.

Ἡμικοτύλιον, ου, τὸ, cotyla, seu hemina dimidiata. Ab ἡμικοτύλη.
Ἡμικεφαλή, ας, ἡ, dimidia capitis pars. 2) medium capitis.
Ἡμικρανία, ας, ἡ, dolor circa medium caput. Ab ἡμικράνιον.
Ἡμικρανικὸς, ἡ, ὸν, hemicrania laborans. A praec.
Ἡμικράνιον, ου, τὸ, dimidiata capitis pars, sinciput.
Ἡμικρὴς, ὁ, semicretensis.
Ἡμικύαθος, ὁ, semicyathus.
Ἡμικύκλιον, ου, τὸ, semicirculus, semiorbis. A seq.
Ἡμικύκλιος, ου, ὁ, ἡ, semicirculi figuram habens, semicircularis. Ab ἡμίκυκλος.
Ἡμικυκλοειδὴς, ἐς, idem. A praec.
Ἡμίκυκλος, ου, ὁ, semicirculus, hemicyclus.
Ἡμικυλίνδριον, ου, τὸ, semicylindrus.
Ἡμίκυπρον, τὸ, semimodius.
Ἡμικύων, ονος, ὁ, ἡ, semicanis.
Ἡμιλάσταυρος, nequam.
Ἡμιλέπιστος, ου, ὁ, ἡ, semidecorticatus, ad dimidium ovo exclusus. A λεπίζω.
Ἡμίλεπτος, ου, semiexclusus, sc. ex ovo. A λέπω.
Ἡμιλευκὸς, ου, ὁ, ἡ, semialbus.
Ἡμιλιτραῖος, αία, αῖον, selibris, semilibris. A seq.
Ἡμιλίτριον, ου, τὸ, selibra, semilibra. 2) semiobolus, sex aerei. A λίτρα.
Ἡμίλουτος, ου, ὁ, ἡ, semilotus. A λούομαι.
Ἡμιλοχία, ας, ἡ, dimidia cohors. A λόχος.
Ἡμιλοχίτης, ου, ὁ, qui praeest ἡμιλοχίᾳ.
Ἡμιμαθὴς, έος, ὁ, ἡ, semidoctus. A μανθάνω.
Ἡμιμανὴς, έος, ὁ, ἡ, subinsanus. A μαίνομαι.
Ἡμιμάραντος, ου, flaccidus, semiaridus. A μαραίνω, aresco.
Ἡμιμάσητος, ου, ὁ & ἡ, semimansus. A μασάομαι, mando.
Ἡμιμέδιμνος, ου, ὁ, semimedimnus.
Ἡμιμέθυσος, ου, ὁ, ἡ, semiebrius.
Ἡμιμερὴς, έος, ὁ, ἡ, dimidiae partis. A μέρος.
Ἡμίμεστος, ου, ὁ, ἡ, semiplenus.
Ἡμίμετρον, τὸ, dimidium mensurae, v. c. modii &c.
Ἡμιμηνιαῖος, α, ον, semimenstruus. A μήν.
Ἡμιμναῖον, ου, τὸ, dimidia mina. A μνᾶ, mina.
Ἡμιμοίριον, ου, τὸ, & ἡμιμοίρεον, dimidia pars, altera pars.
Ἡμιμόχθηρος, ου, ὁ, ἡ, semimalus.
Ἡμίνα, ης, ἡ, hemina, dimidium sextarii, cotyla, acetabulum. Ab ἥμισυς.
Ἡμίξεστον, hemina, dimidius sextarius. A ξέστης.
Ἡμίξηρος, ὁ, ἡ, semiarefactus, sideratus.
Ἡμιξύρητος, ου, ὁ, ἡ, semirasus. A ξυρέω.
Ἡμιοβέλιον, τὸ, semiobolus. Ab ὀβολός.
Ἡμιόδιον, semita. Philoxenus. Ab ὁδός, via.
Ἡμιόδιος, ου, ὁ, ἡ, qui dimidia parte praeest itineribus. Ab eod.
Ἡμιολία, vel ἡμιόλιος, navis piratica, myoparo. Ab ὅλος, totus.
Ἡμιολιασμὸς, οῦ, ὁ, pensio sesculpi. A seq.
Ἡμιόλιος, ου, ὁ, ἡ, totus cum dimidia sui parte, sescuplus, sesquialter, sesquiplex. A seq.
Ἡμίολος, ου, ὁ, ὁ, idem. ἡμίολος ναῦς, eadem quae ἡμιολία.
Ἡμιόνειος, ου, ὁ, ἡ, mularis. Ab ἡμίονος.
Ἡμιονηγὸς, οῦ, ὁ, agaso mulorum, mulio. Ex eod. & ἄγω.
Ἡμιονικὸς, ἡ, ὸν, mularis. Ab eod.
Ἡμιόνιον, ου, τὸ, herba quaedam, asplenon alias dicta. 2) avis quaedam. Ab eod.

Ἡμιονὶς, ίδος, ἡ, stercus muli, apud Hipp. pro ἡμιόνου ὄνις.
Ἡμιονίτης, ου, ὁ, mularis. Ab eod.
Ἡμιονῖτις, ιδος, ἡ, mularis. 2) mulum pariens.
Ἡμίονος, ου, ὁ, ἡ, mulus, vel mula. 2) idem quod ἡμιόνιον.
Ἡμίοπλος, q. d. semermis. Ab ὅπλα, arma.
Ἡμίοποι αὐλοὶ, tibiae pauciorum (trium) foraminum, parvae. Ab ὀπή.
Ἡμίοπτος, ου, ὁ, ἡ, semiassus. 2) semicoctus.
Ἡμιοφανὴς, έος, ὁ, ἡ, qui ex dimidio apparet. A φαίνω, appareo. (Sed rectius exaretur ἡμιφανὴς aut ἡμιεπιφανής.)
Ἡμιπαγὴς, έος, ὁ, ἡ, semiconcretus. A πηγνύω, compingo.
Ἡμιπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, ex parte affectus, vel vitiatus. A πάθος.
Ἡμιπαίδευτος, semidoctus. Suidae, indoctus.
Ἡμιπαχὴς, έος, ὁ, ἡ, suffertus.
Ἡμιπέλεκκον, ου, τὸ, securis uno tantum latere scindens, ab una tantum parte acuta. A πέλεκυς, securis.
Ἡμίπεπτος, ου, ὁ, ἡ, semicoctus.
Ἡμιπηχυαῖος, αία, αῖον, semicubitalis.
Ἡμίπηχυς, υ, idem.
Ἡμιπλέθριον, ου, τὸ, dimidium jugeri. v. πλέθρον.
Ἡμιπληκτικὸς, ἡ, ὸν, hemiplexia laborans. A seq.
Ἡμιπλὴξ, ῆγος, ὁ, ἡ, percussus dimidia parte. A πλήττω.
Ἡμιπληξία, ας, ἡ, dimidii corporis resolutio, paralysis, hemiplexia, quae est partis corporis, sicut apoplexia totius corporis. A praec.
Ἡμιπλήρωτος, ου, ὁ, ἡ, semiplenus.
Ἡμιπλίνθιον, ου, τὸ, dimidius later. ἡμιπλίνθοι, semilateres. A πλίνθος, later.
Ἡμίπνικτος, ὁ, ἡ, semisuffocatus.
Ἡμίπνοος, contr. ἡμίπνους, ου, ὁ, ἡ, semianimis, semivivus. A πνέω, spiro.
Ἡμιπόδιον, ου, τὸ, pes dimidius. A πούς.
Ἡμιπόλιον, ου, τὸ, dimidium poli, i. e. coeli media pars. Hesych. A πόλος.
Ἡμιπόνηρος, ου, ὁ, ἡ, semimalus, semimalignus.
Ἡμίπους, οδος, semipes.
Ἡμίπτωτος, ου, ὁ, ἡ, semirutus, qui dimidia ex parte corruit.
Ἡμίπυρος, ου, ὁ, ἡ, semiustus, semiardens. A πῦρ.
Ἡμίπυρρος, ου, ὁ, ἡ, semirufus.
Ἡμιπύρωτος, ου, semicombustus, s. semicalidus.
Ἡμίρρομβος, ου, & ἡμιρρόμβιον, τὸ, genus fasciae, semirhombus. v. ῥόμβος.
Ἡμιρραγὴς, έος, ὁ, ἡ, semifractus, semilacer, interruptus. A ῥήσσω.
Ἡμιρρόπως, Adv. moderate, mediocriter, leniter. A ῥοπή, impetus.
Ἡμίρρυπος, ου, semisuccidus, subsordidus.
Ἡμισάλευτος, ου, ὁ, ἡ, qs. dimidia ex parte concussus & agitatus, semiebrius. A σαλεύω.
Ἡμισαπὴς, έος, ὁ, ἡ, semiputris, qui ex parte computruit. A σήπω.
Ἡμίσευμα, ατος, τὸ, dimidium, dimidia pars. A seq.
Ἡμισεύω, dimidius sum. 2) dimidia ex parte aequo. 3) ad dimidias partes redigo. Ab ἥμισυς.
Ἡμισίκλιον, τὸ, dimidiatus siclus. A σίκλος.
Ἡμίσοφος, ου, ὁ, ἡ, semisapiens, leviter sapiens.
Ἡμίσπαστος, ου, ὁ, ἡ, semivulsus, semiavulsus. A σπάω.
Ἡμισταδιον, ου, τὸ, semistadium.
Ἡμισταδιαῖος, ον, dimidium stadii aequans. A praec.
Ἡμι-

Ἡμιστατὴρ, ὁ, femistater, genus numi.
Ἡμιστίχιον, ου, τὸ, dimidiatus versus. A στίχος.
Ἡμιστρατιώτης, ου, ὁ, semimiles, miles semivir.
Ἡμιστρόγγυλος, ον, semiteres, semicircularis.
Ἥμισυς, σεια, συ, Gen. εος, ειος, εος, dimidius, semi, semis. τὸ ἥμισυ, dimidia pars, semis.
Ἡμισφαγὴς, έος, ὁ, ἡ, semimactatus. A σφάττω, macto.
Ἡμισφαίριον, ου, τὸ, dimidiata sphæra, dimidium globi. 2) cœli dimidium. A σφαῖρα.
Ἡμιτάλαντον, ου, τὸ, semitalentum.
Ἡμιτάριχος, ου, ὁ, ἡ, qui media ex parte, mediocriter est salsamentum.
Ἡμιτελεῖος, α, ον, dimidius.
Ἡμιτέλεστος, ου, ὁ, dimidia ex parte absolutus, imperfectus. A τελέω.
Ἡμιτελὴς, έος, ὁ, ἡ, semiabsolutus, imperfectus. A τέλος.
Ἡμιτετράγωνον, τὸ, dimidium quadratum.
Ἡμίτμητος, ον, in duas partes sectus.
Ἡμιτόμιας, st. ἡμιτομίας, ου, ὁ, cui alter testiculus exsectus est. A τέμνω, vel τομή.
Ἡμιτόμιον, ου, τὸ, dimidia pars, dimidium. A seq.
Ἡμίτομον, ου, τὸ, idem. 2) latus. 3) genus fasciæ apud Medicos s. deligationis, quod & ἡμιρόμβοδος. A seq.
Ἡμίτομος, ου, ὁ, ἡ, dimidiatus. 2) piscis genus, platys.
Ἡμιτόνιον, ου, τὸ, dimidia pars toni, semitonium. A τόνος.
Ἡμιτράγαλος, ου, ὁ, ἡ, semibalbus.
Ἡμιτριβὴς, ές, paullulum detritus. A τρίβω, tero.
Ἡμιτρίγωνον, τὸ, dimidium triangulum.
Ἡμιτριταῖος, αία, αῖον, semitertianus. Ep. febris.
Ἡμιτύβιον, τὸ, indumentum lineum, cum fimbriis. 2) sudarium, fascia.
Ἡμιτύμβιον, ου, τὸ, dimidium, h. e. parvum bustum, parvum sepulcrum. A τύμβος.
Ἡμιΰπνιος, ου, ὁ, ἡ, semisomnis.
Ἡμιφανὴς, έος, v. ἡμιφαής.
Ἡμιφάλακρος, ου, ὁ, ἡ, semicalvus.
Ἡμιφανὴς, ές, dimidia parte conspicuus. A φαίνομαι.
Ἡμιφάριον, ου, τὸ, dimidia vestis pars. A φᾶρος.
Ἡμίφαυλος, ον, dimidia parte futilis, s. nullius pretii in aliquo genere.
Ἡμιφλεγὴς, έος, ὁ, ἡ, semiustus, &
Ἡμιφλεκτος, ου, ὁ & ἡ, idem. A φλέγω.
Ἡμίφωνος, ου, ὁ, ἡ, dimidiatam vocem edens. 2) littera semivocalis. A φωνή.
Ἡμίχλωρος, ὁ, ἡ, semiviridis.
Ἡμιχοαῖος, αία, αῖον, dimidius congius, semisextarius. Ab ἡμίχοος.
Ἡμιχοινίκιον, τὸ, dimidia chœnix. A χοῖνιξ.
Ἡμιχοινικος, ου, ὁ, ἡ, dimidiam chœnicem continens. A seq.
Ἡμιχοίνιξ, ἡ, dimidiata chœnix.
Ἡμίχοος, contr. ἡμίχους, ου, ὁ, ἡ, idem. A χόος. Hinc & ἡμίχουν, sc. ἀγγεῖον, dimidius congius.
Ἡμιχολώδης, εος, ὁ, ἡ, subbiliosus.
Ἡμιχόριον, ου, τὸ, alterutra pars chori bipartiti. A χορός.
Ἡμίχρηστος, ου, ὁ, ἡ, non satis bonus, subimprobus.
Ἡμίχρυσος, ου, ὁ, ἡ, ex dimidia parte aureus.
Ἡμίχωστος, ὁ, ἡ, semirutus. A χώννυμι.
Ἡμιψυγὴς, έος, ὁ & ἡ, idem quod seq.
Ἡμίψυκτος, ου, ὁ, ἡ, semifrigefactus, semigelatus. A ψύχω.

Ἡμίψυχος, ὁ, ἡ, semianimis. A ψυχή.
Ἡμιωβολιαῖος, αία, αῖον, semiobolaris, semiobolum æquans. 2) vilis, exigui pretii. A seq.
Ἡμιωβόλιον, ου, τὸ, semiobolus, dimidia oboli pars. Hinc τὰ ἡμιωβόλια, ων, vasa minimi pretii. A seq.
Ἡμιώβολον, ου, τὸ, idem. Ab ὀβολός.
Ἡμιώριον, ου, τὸ, semihora. Ab ὥρα.
Ἦμος, Adv. Poet. quando, quum.
Ἡμὸς, ή, όν, noster. Poet. Ab ἡμεῖς.
Ἡμοσύνη, ης, ἡ, jaculatio, seu jaculandi peritia. Ab ἥμων.
Ἡμύσης, ουσα, ύον, qui solet inclinare, seu cadere. A seq.
Ἡμύω, f. ύσω, inclino, cado. 2) demitto.
Ἥμων, ονος, ὁ, jaculator. Ab ἵημι, mitto.
Ἤν, Conj. si, pro ἐάν, si. Hinc ἢν μὴ, nisi.
Ἠναγκασμένως, Adv. coacte. Ab ἀναγκάζω.
Ἠνεκέως, Adv. diu multumque, longo tempore. A seq.
ἨΝΕΚΗΣ, έος, ὁ, ἡ, porrectus, protentus in longitudinem. 2) perpetuus, continuus.
ἨΝΙ', Adv. ecce, ἰδοὺ, idem.
Ἡνία, ας, ἡ, habena, lorum, retinaculum. ἀφ' ἡνίας, ad sinistram a dextra.
Ἡνιάζω, f. άσω, freno. Ab ἡνία.
Ἡνίκα, Adv. quum, quando. 2) apud Atticos dicitur de hora diei: ea hora? ut & πηνίκα, qua?
Ἡνίον, ου, τὸ, frenum. Ab ἡνία.
Ἡνιοποιεῖον, ου, τὸ, officina habenarum. Ab ἡνιοποιός.
Ἡνιοποιέω, ῶ, f. ήσω, habenas conficio. 2) habenas rego & duco. 3) rego, moderor.
Ἡνιοποιὸς, ὁ, ὁ, qui habenas facit.
Ἡνιοστροφέω, ῶ, habenas verto, guberno. A seq.
Ἡνιοστρόφος, ου, ὁ, ἡ, qui habenas flectit, auriga. Ex ἡνία & στρέφω.
Ἡνιοχεία, & ἡνιοχία, ας, ἡ, aurigatio. 2) gubernatio, moderatio, agitatio. A seq.
Ἡνιοχεὺς, έος, auriga. obliqui casus ἡνιοχῆος, ἡνιοχῆι, ἡνιοχῆα, Poet. A seq.
Ἡνιοχεύω, f. εύσω, habenas teneo, aurigo. 2) moderor, rego. Ab ἡνίοχος.
Ἡνιοχέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.
Ἡνιόχησις, εως, ἡ, aurigatio. A pr.
Ἡνιοχικὸς, ad aurigandum aptus, aurigationis peritus. A seq.
Ἡνίοχος, ου, ὁ, auriga. Ex ἡνία & ἔχω.
Ἦνις, ιδος & ιος, ἡ, annicula. Ab ἔνος, annus.
Ἠνορέα, ας, vel ἠνορέη, ης, Jon. ἡ, virilitas, fortitudo. Ab ἀνήρ.
Ἦνοψ, οπος, ὁ, ἡ, sonorus, vocalis. 2) perspicuus, lucidus. Ab ἄνω pro ἀνύω, perficio, & ὄψ, vox, vel ὤψ, oculus.
Ἤνυστρον, ου, τὸ, unus e ventriculis animalium ruminantium. Ab ἀνύω, perficio.
Ἧξις, εως, ἡ, adventus. Ab ἥκω.
Ἠῷος, ῴα, ῷον, orientalis, matutinus. Ab ἠώς.
Ἠϊόνιος, ία, ιον, litoralis. Ab ἠϊὼν, litus.
Ἧπαρ, ατος, τὸ, hepar, jecur.
Ἡπατικὸς, ή, όν, hepaticus. A præc. Afferunt & ἡπατικὰ, scil. φάρμακα, medicamenta hepatica. Ab eod.
Ἡπατητικὸς, ή, όν, fraudulentus. Ab ἀπατάω.
Ἡπατίας, ου, ὁ, ad jecur pertinens.
Ἡπατιαῖος, α, ον, idem. Ab ἧπαρ.
Ἡπατίζω, f. ίσω, hepati similis sum, ad jecoris colorem vergo. Ab eod.

Ἡπα-

Ἡπατικὸς, ἡ, ὀν, jecoralis. 2) qui jecoris inflammatione aut alio vitio laborat. Ab eod.
Ἡπάτιον, ου, τὸ, jeculculum. Ab ἧπαρ.
Ἡπατίτης, ου, ὁ, jecoralis. 2) lapidis genus.
Ἡπατῖτις, ιδος, ἡ, jecoraria, ut vena, morbus. A pr.
Ἡπατοειδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, jecinori similis. Ab ἧπαρ & εἶδος.
Ἥπατος, ου, ὁ, piscis quidam, a jecinoris colore nomen fortitus. Ab ἧπαρ.
Ἡπατοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, exta consulo.
Ἡπατοσκοπία, ας, ἡ, jecinoris inspectio, haruspicina. A seq.
Ἡπατοσκόπος, ου, ὁ, ἡ, haruspex, extispex, qui ex inspecto victimæ jecinore futura colligit. Ex ἧπαρ & σκοπέω.
Ἡπατουργὸς, ὁ & ἡ, hepatis sector, ap. Licophr. si lectio vera, quod non videtur. Ab ἔργον.
Ἡπατώριον, euparorium, herba.
Ἠπάω, & ἐω, ῶ, f. ήσω, farcio. ἀκέσασθαι, sarcire.
Ἠπεδανὸς, ἡ, ὀν, claudus. 2) infirmus, debilis. 3) floridus. Ex ἠ pro α pr. & πέζα, f. πέδον.
Ἠπεδόω, debilito. A pr.
Ἠπειρογενὴς, ἐος, in continente natus. E seq. & γίγνομαι, nascor.
Ἤπειρος, ου, ἡ, terra continens ac mediterranea. 2) nomen regionis, Epirus.
Ἠπειρόω, ῶ, f. ώσω, continentem facio, continenti adjicio. A pr.
Ἠπειρώτης, ου, ὁ, in continente natus. 2) Epirota, quidam ex Epiro. A pr.
Ἠπειρωτικὸς, ἡ, ὀν, ad continentem spectans. 2) Epiroticus A pr.
Ἠπειρῶτις, ιδος, ἡ, mediterranea. Ab eod.
Ἠπερόπευμα, ατος, τὸ, res, qua aliquem decipimus. Ab ἠπεροπεύω.
Ἠπεροπεὺς, έως, & poet. ῆος, ὁ, impostor, deceptor. Ab eodem.
Ἠπεροπεία, ας, ἡ, fraus, impostura. Ab eod.
Ἠπεροπευτὴς, οῦ, ὁ, idem quod ἠπεροπεύς.
Ἠπεροπεύω, f. εύσω, decipio, fallo.
Ἠπητὴς, οῦ, ὁ, sartor, vel sutor. Ab ἠπάω, sarcio.
Ἠπήτρια, ας, ἡ, sartrix. A pr.
Ἠπήτριον, ου, τὸ, instrumentum, quo sutores & sartores in consuendis coriis vel pannis utuntur, subula, acus. Ab ἠπάω, sarcio.
Ἠπιαλέω, ῶ, epiala febri laboro. Ab ἠπίαλος.
Ἠπιάλης, ητος, ὁ, idem quod seq.
Ἠπίαλος, ου, ὁ, febris algida, querquera.
Ἠπιαλώδης, εος, ὁ, ἡ, febrilis. A praec.
Ἤπιγμα, ατος, lenimentum. A seq.
Ἠπιάω, ῶ, f. άσω, vel ίσω, mitigo, lenio. Ab ἤπιος.
Ἠπιόδωρος, ου, ὁ, ἡ, lenis, qui mitia dat, quibus dolores mitigantur, sive e vulneribus, sive e defectu necessariorum nati.
Ἠπιοδώτης, ου, ὁ, idem. Epith. Æsculapii.
Ἠπιόθυμος, ου, ὁ, ἡ, benigni & mitis animi.
Ἠπιόλης, ου, ὁ, idem quod ἠπίαλος.
Ἠπιόλιον, ου, τὸ, Dimin. ab seq.
Ἠπίολος, ου, ὁ, bestiola circa lychnum volitans. Dicitur etiam idem esse quod ἠπίαλος.
Ἠπιόμηθος, lene fatum, mite ingenium sortitus. E seq. & μοῖρα.
Ἤπιος, ία, ιον, placidus, clemens, mitis.
Ἠπιότης, ητος, ἡ, lenitas, clementia. A pr.
Ἠπιόχειρ, ειρος, ὁ, ἡ, & ἠπιόχειρος, ον, placidus, mitis.
Ἠπίως, Adv. leniter, benigne, clementer, æquo animo. Comp. ἠπιωτέρως, lenius.

Ἦ που, nimirum. 2) certe, profecto. 3) nedum, multo minus. 4) interrogat etiam.
Ἠπύτης, ου, ὁ, vociferator. A seq.
Ἠπύω, f. ύσω, sono, vociferor, clamo. Ab ἀπύω, quod idem significat.
Ἦρ, ἦρος, τὸ, ver. 2) diluculum, pro ἔαρ, ver.
Ἦρα, gratiam, beneficium, auxilium. Ab antiquo ἦρ, quod idem significavit.
Ἥρα, ας, ἡ, Juno. aer.
Ἡραῖος, αία, αῖον, Junonius. Hinc τὸ ἡραῖον pro ἡραῖον, Junonis templum. τὰ ἡραῖα pro ἡραῖα, ων, Junonia sacra. A pr.
Ἡρακλέης, έος, contr. Ἡρακλῆς, Hercules. Decl. Ἡρακλῆς, Ἡρακλέος, Ἡρακλεῖ, Ἡρακλέα, Ἡρακλῆς. Poet. Ἡρακλῆα, Ἡρακλῆος, Ἡρακλῆϊ, Ἡρακλέα, Ἡρακλέες, Ἡρακλῆς.
Ἡρακλείδης, ου, ὁ, Heraclides, filius vel nepos Herculis. Patronymicum ab Ἡρακλέης.
Ἡράκλειος, εία, ειον, Herculeus. Hinc τὰ ἡράκλεια, ων, festum Herculis, & τὸ ἡράκλειον, ου, templum Herculis. Ab eodem.
Ἡράκλεις, Adv. hercle. 2) verbum admirantis cum terrore, indignantis, & detestantis.
Ἡρακλειτίζω, f. ίσω, sum sectæ Heraclitææ addictus. Ab Ἡράκλειτος, Heraclitus.
Ἡρακλειτιστὴς, οῦ, ὁ, sectator Heracliti. A pr.
Ἠράω, opem fero, gratificor.
Ἠρανθεμον, ου, τὸ, eranthemon, herba. Ex ἦρ, ver, & ἀνθέω, floreo, quod vere floret.
Ἤρανος, ου, ὁ, rex, præfectus, opitulator. Etymol. Hesych.
Ἠραρχικὸς, ἡ, ὀν, a vere incipiens. Ex ἦρ & ἄρχομαι, incipio.
Ἠρέμα, Adv. sensim, paullatim, lente, tacite. 2) aliquantum. Ab ἠρεμος.
Ἠρεμάζω, moereo. 2) sum quietus. A pr.
Ἠρεμαῖος, αία, αῖον, quietus, submissus, lentus. Ab ἠρεμος.
Ἠρεμαίως, Adv. sensim, lente. A pr.
Ἠρεμεστέρως, Adv. quietius. Ab ἠρεμέστερος, Comp. ab ἠρεμος.
Ἠρεμέω, ῶ, f. ήσω, quiesco, quietus sum. 2) infrequens sum, de loco. (nisi hoc est potius ἐρημόω.)
Ἠρέμησις, εως, ἡ, ipsa quiescendi actio, quies. 2) perturbationum sedatio. A pr.
Ἠρεμία, ας, ἡ, quies, tranquillitas. Ab ἠρεμος.
Ἠρεμίζω, f. ίσω, sedo, quiescere facio. A sq.
ΗΡΕΜΟΣ, ἠρμὴ, ημον, quietus, otiosus, mitis, placidus.
Ἦρι, Adv. mane. 2) vere. Ab ἦρ.
Ἠριγένεια, ας, ἡ, diluculum producens. Auroræ Epith. A seq.
Ἠριγενὴς, έος, ὁ, ἡ, vernus. 2) matutinus. Ex ἦρ vel ἦρι & γίγνομαι.
Ἠριγέρων, οντος, ὁ, senecio, herbæ genus, cujus flores capillorum modo canescunt.
Ἠριδάργης, ου, ὁ, ἡ, sepulcrorum structor. 2) spoliator sepulcrorum, cui tumuli sunt provincia. Hesych. Ex ἠρίον & ἔργον.
Ἠρινεὸς, ου, ὁ, candidus. A seq.
Ἠρινὸς, ἡ, ὀν, vernus. Ab ἦρ, ver.
Ἠρίον, ου, τὸ, monumentum, sepulcrum.
Ἠριπόλη, ης, ἡ, aurora. 2) dies. Ex ἦρι & πολέω.
Ἡρμοσμένως, Adv. apte. Ab ἁρμόζω, apto.
ΗΡΥΓΓΙΟΝ, ου, τὸ, eryngium, herba.
Ἤρυγγος, ου, ὁ, villus pendens e mento hircorum.

ΗʹΡΥΓΩ, mugio. Heſych. ἠρύγων, μυκώμενος, mugiens.

Ἡρώδης, ου, ὁ, Herodes.

Ἡρωδιανοί, ῶν, οἱ, Herodiani, Herodis miniſtri.

Ἡρωδιάς, άδος, ἡ, Herodias, filia Herodis: item Herodis concubina.

Ἡρῷον, ου, τὸ, herois monumentum, templum. Ab ἥρως.

Ἡρωελεγεῖον, ου, τό, metrum ex heroicis & elegiacis verſibus conſtans. Ex ἡρῷος & ἐλεγεῖον, elegia.

Ἡρωΐζω, heroice ago. 2) carmen heroicum ſcribo. Ab ἥρως.

Ἡρωϊκός, ή, όν, heroicus. Ab eod.

Ἡρωϊκῶς, *Adv.* fortiter. A pr.

Ἡρωΐνη & ἡρωίνη, ης, ἡ, heroina, i. e. ſemidea. Ab ἥρως.

Ἡρώϊος, ία, ιον, herous. Ab eod.

Ἡρωΐς, ίδος, ἡ, herois, heroina, heroica. Ab eod.

Ἡρωΐσσα & ἡρῷσσα, ης, ἡ, idem & ab eod.

Ἡρωολογέω, res heroum expono, de poeta epico. Ab eod. & λόγος.

Ἡρωολογία, ἡ, hiſtoria heroum, res heroum. Ex iiſd.

Ἡρῷον, ου, τὸ, heroum, herois fanum ſeu monumentum, ſacrarium, ſtatua, ſcil. εἶδος. 2) carmen heroicum, ſc. ἔπος. 3) epulum ſolenne in honorem herois. ſc. δεῖπνον. Ab ἥρως.

Ἡρῷος, vel ἡρώϊος, ώα vel ῴα, ῷον vel ῷον, herous. Ab eod.

Ἥρως, ωος, ὁ, heros, ſemideus. 2) generoſus potens, fortis.

Ἥρωσσα, ἡ, heroina. A pr.

Ἧσις, εως, ἡ, voluptas, delectatio. Ab ἥδω.

Ἧσσα, vel ἧττα, ης, ἡ, adverſum prælium, clades, inferiores partes. Ab ἥσσων.

Ἡσσάομαι, vel ἡττάομαι, ῶμαι, inferior diſcedo, ſuperor, vincor, ſuccumbo, proprie & tropice. Unde & deditus nimis alicui, nimis amans &c. *cum genit.* ἡττηθείς, aor. 1. victus. ἡττημένος, perf. victus. ἡττῆσθαι, victum eſſe. Ab eod.

Ἡσσόνως & ἡττόνως, *Adv.* minus. A ſeq.

Ἥσσων, vel ἥττων, ονος, ὁ, ἡ, minor, inferior. 2) deditus, obnoxius, cupiditati & dulcedini alicujus rei. conſtruitur cum genitivo.

Ἡστός, ή, όν, jucunditate adfectus, exhilaratus. 2) qui jucunditate adfici poteſt. Hinc τὸ ἡστόν, οῦ, jucunditas, ſuavitas. Ab ἥδομαι.

Ἥσυχα, *Adv.* quiete, tacite, ſenſim. Ab ἥσυχος.

Ἡσυχάζω, f. άσω, quieſco. 2) taceo. 3) tranquille vivo. Ab eod.

Ἡσυχαῖος, αία, αῖον, quietus. Ab eod.

Ἡσυχαστήριον, ου, τὸ, locus, in quo degunt ἡσυχασταί. A ſeq.

Ἡσυχαστής, οῦ, ὁ, monachus, ſolitariam vitam agens. Ab ἡσυχάζω.

Ἡσυχαίτερος, α, ον, placidior, quietior. *Comp.* ab ἡσυχαῖος.

Ἡσυχῆ, *Adv.* idem quod ἥσυχα. it. aliquantum, mediocriter, parumper.

Ἡσυχία, ας, ἡ, quies, ſilentium, otium. Ab ἥσυχος.

Ἡσύχιμος, ον, tranquillus, placidus. Ab eod.

Ἡσύχιος, ου, ὁ, ἡ, idem, ab eod.

Ἡσυχιότης, ἡ, tranquillitas. A pr.

Ἥσυχος, ὁ, ἡ, tranquillus, otioſus.

Ἡσύχως, *Adv.* quiete, tranquille. A pr.

Ἦτορ, τό, animus, cor, pectus.

Ἡτριαῖος, & ἠτρεαῖος, αία, αῖον, ad imum ventrem pertinens. Ab ἦτρον.

Ἠτρίδιον, ου, τὸ, tomaculum. 2) ſumen, abdomen. Dim. Ab eod.

Ἤτριον, ου, τὸ, ſtamen. 2) textum.

Ἦτρον, ου, τὸ, imus venter, pars ab umbilico uſque ad pubem.

Ἧττα, vide ἧσσα.

Ἡττάομαι, ῶμαι, vide ἡσσάομαι.

Ἥττημα, ατος, τό, defectus. 2) clades. 3) res perperam facta. Ab ἡττάομαι.

Ἧττον, ονος, τὸ, minus. 2) damnum. v. ἥσσων.

Ἡττόνως, v. ἡσσόνως.

Ἥττων, vide ἥσσων.

Ἠϋγένειος, ου, ὁ, ἡ, multum barbarus, pulcre barbatus. Ex ἠΰ pro εὖ & γένειον, barba.

Ἠΰκομος, ου, ὁ, ἡ, pulcre comatus, pulcras comas habens. Ex ἠΰ pro εὖ & κόμη.

Ἠΰς, έος, ὁ, bonus, pulcer. 2) fortis. 3) magnus. 4) generoſus. Ab εὖς.

Ἠΰτε, *Adv.* ſicut. tamquam, pro εὖτε. quod eſt *Jonic.* pro ὥς τε. Integra formula foret, ἐφ᾽ ᾧ τρόπῳ, *quem ad modum.*)

Ἡφαίστειος, εία, ειον, Vulcanius. Hinc τὸ ἡφαίστειον, ου, ſc. ἱερόν, Vulcani templum, & τὰ ἡφαίστεια, ων, ſc. ἱερά, Vulcanalia. A ſeq.

Ἡφαίστια, ων, τὰ, Vulcanalia. A ſeq.

Ἥφαιστος, ου, ὁ, Vulcanus, fabrorum metallicorum Deus, ignis præſes. 2) ignis, flamma. 3) lux. Ab ἅπτω, *accendo.*

Ἡφαιστότευκτος, ου, ὁ, ἡ, a Vulcano elaboratus.

Ἡφαιστότεχνης, ου, ὁ & ἡ, idem. Ex Ἥφ. & τέχνη.

Ἡφαιστοτεχνής, ές, idem & ex iiſdem.

Ἠχέω, mendico. Suid. quaſi ab ἀχήν.

Ἠχεῖον, ου, τὸ, vas, ſeu machina, qua ſonus editur. Ab ἠχέω.

Ἠχέτης, ου, ὁ, ſonator, ſonorus. ἠχέτα τέττιξ, cicada ſtrepens, canora. Ab eod.

Ἠχητικός, ή, όν, ſonorus, canorus. A præc.

Ἠχέω, ῶ, fut. ήσω, ſono, reſono, tinnio. Ab ἦχος.

Ἠχή, ῆς, ἡ, pro ἦχος, ſonus. Ab eod.

Ἠχήεις, ήεσσα, ῆεν, reſonans, ſonorus. A præc.

Ἠχητός, ή, όν, ſonans, ſonorus. Ab ἠχέω.

Ἠχηνικός, ή, όν, ſonorus. A præc.

Ἧχι, *Adv.* ubi.

Ἠχίπους, οδος, ὁ, ἡ, ſonipes, e pedibus ſonitum edens. Euſt.

Ἦχος, ου, ὁ, ſonus, ſonitus. 2) clamor.

Ἠχώ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Echo, ſonus reciprocus, vox repercuſſa. A præc.

Ἠχώδης, εος, ὁ, ἡ, ſonorus, reſonabilis.

Ἠῶθεν, *Adv.* a mane, a diluculo. Ab ἠώς.

Ἠῶθι, *Adv.* ſub auroram, diluculo. Ab eod.

Ἠωκοίτης, ου, ὁ, matutinus. Heſych. Ex ἠώς & κοίτη, *cubile.*

Ἠϊών, όνος, ἡ, litus, ripa. Ab ἠϊών.

Ἠῷος, ῴα, ῷον, matutinus. 2) orientalis. 3) oriens, orientalis plaga. A ſeq.

Ἠώς, όος, *contr.* οῦς, ἡ, aurora, diluculum. 2) dies. 3) oriens.

Θ

Θ Octava littera Græcorum, Θῆτα, ab Ebr. Teth. 2) in numeris, *novem*, lineola ſubjecta, ͵θ, *novies mille.* 3) ſola extra numeros poſita olim, θάνατον notans, ſignum erat damnationis.

Θαάσσω, ſedeo. A θάσσω.

Θάημα, ατος, τό, ſpectaculum, miraculum. A θάομαι pro θεάομαι.

Θακ-

Θαητός, ή, όν, spectabilis, mirandus. Ab eodem.

ΘΑΙΡΟΣ, ȣ, ὁ, cardo, axis.

Θακέω, sedeo. A θάκος.

Θακέω, ῶ, idem. Ab eod.

Θάκημα, ατος, τὸ, sessio, sedendi actio. 2) sedes, item domicilium. A praec.

Θᾶκος, ȣ, ὁ, & τὸ θᾶκος, θάκεος, sedes, sedile.

Θαλαμάξ, ακος, ὁ, remex infimi ordinis. A θάλαμος.

Θαλάμευμα, ατος, τὸ, contubernium, &

Θαλαμηπόλος, ας, ἡ, mulier, quæ curat ad thalamum, nuptias, pertinentia: pronuba. A sq.

Θαλαμεύομαι, intra thalami parietes me contineo, domi maneo, in thalamo versor. A θάλαμος.

Θαλάμη, ης, ἡ, cubile ferarum, latibulum piscium. αἱ θαλάμαι, cavitates narium, nares. Ab eod.

Θαλάμαι, templum Dioscurorum; *item*, templum cujuscunque dei. Ab eod.

Θαλαμηγὸς, ȣ, ὁ, thalamegus, navigii genus, ad magnificentiam & delectationem factum, habens diætas, triclinia &c. quo genere usi quondam reges Ægyptii in Nilo. Ab ἄγω & θάλαμος.

Θαλαμήϊος. Hinc θαλαμήϊα δοῦρα, ligna thalamo struendo apta. Pro θαλάμιος.

Θαλαμηπολέω, ministro, famulor in cubiculo. A seq.

Θαλαμηπόλος, ȣ, ὁ, ἡ, cubicularis, circa cubiculum versans, idque custodiens. E θάλαμος & πολέω, *versor*.

Θαλαμία, ας, ἡ, *Jon.* θαλαμίη, ης, sc. κώπη, remus, proprie τῶν θαλαμιτῶν. 2) sc. ὀπὴ, navis foramen, per quod remus ille exstat. A θάλαμος, n. 7.

Θαλάμιος, ȣ, ὁ, scil. ἐρέτης, remex infimi ordinis. θαλαμία ὀπὴ, ἡ θαλαμία. Ab eod.

Θαλαμίτης, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Θάλαμος, ȣ, ὁ, cubiculum ubi lectus genialis. 2) thesauri, ubi reponuntur pecuniæ & alia pretiosa. 3) nidus, omninoque ubi animalia habitant. 4) concavus locus in parietibus, ubi simulacrum Dei repositum est. 5) pars sanctior templi. 6) cava capitis, in quibus oculi sunt. 7) pars navis, ubi infimus remigantium ordo sedet.

Θάλασσα, f. θάλαττα, ης, ἡ, mare. 2) aqua marina, aqua salsa. 3) aquæductus seu fossa. Unde

Θαλασσαῖος, α, ον, marinus. A præc.

Θαλασσεὺς, έως, ὁ, piscator. Ab eod.

Θαλασσεύω, f. εύσω, in mari versor. Ab eod.

Θαλασσίας, ȣ, ὁ, cui marina aqua admixta est.

Θαλασσίδιος, ȣ, ὁ & ἡ, marinus, maritimus.

Θαλασσίζω, aquam marinam habeo, de ostreis. 2) reddo saporem aquæ marinæ. 3) de locis ita aquis mersis, ut mare referant.

Θαλάσσιος, α, ὁ, ἡ, marinus, maritimus.

Θαλασσίτης, ȣ, ὁ, sc. οἶνος, vinum, cui aqua marina admixta est.

Θαλασσόβιος, ȣ, ὁ & ἡ, e mari victum parans.

Θαλασσογενὴς, έος, e mari natus. E θ. & γίνομαι.

Θαλασσοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, maris speciem referens, coloris marini. Ex eod. & εἶδος.

Θαλασσοκοπέω, ῶ, remis aquam temere percutio, ut strepitus fiat. 2) vana & inania loquor. E θ. & κόπτω.

Θαλασσοκρατέω, ῶ, f. ήσω, maris imperium teneo. 2) potens sum mari, copiis navalibus valeo.

Θαλασσοκρατία, ας, ἡ, imperium maris. 2) potentia marina. A præc.

Θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ, maris dominus. 2) potens mari. A κράτος.

Θαλασσόμελι, ιτος, τὸ, thalassomeli, confectio e melle, aqua marina, & aqua pluvia.

Θαλασσονόμος, ȣ, ὁ, ἡ, in mari pascens. E θ. & νέμω.

Θαλασσόπαις, ς, ἡ, maris filius vel filia.

Θαλασσοπλάγκτος, ȣ, ὁ, ἡ, per mare errans, marivagus, fluctivagus.

Θαλασσοπλήκτος, ον, fluctibus maris expositus.

Θαλασσοπλόος, ον, mare trajiciens.

Θαλασσοπορέω, ῶ, f. ήσω, per mare iter facio.

Θαλασσοπόρος, ȣ, ὁ, ἡ, per mare iter faciens.

Θαλασσοπόρφυρος, ον, purpureus. E θ. & πορφύρα.

Θαλασσουργέω, ῶ, f. ήσω, in mari opus facio. 2) maritimis negotiationibus vaco. 3) res maritimas, rem navalem tracto. A θαλασσουργός.

Θαλασσουργία, ἡ, piscatura. A seq.

Θαλασσουργὸς, ȣ, ὁ, ἡ, & θαλαττουργὸς, in mari opus faciens, piscator, item mercator. E θ. & ἔργον.

Θαλασσόω, ῶ, f. ώσω, mari mergo, mari obruo. 2) aqua marina lustro. A θάλασσα.

Θαλαττεὺς, θαλαττεύω, θαλαττίας, θαλαττίδιος, θαλάττιος, &c. vide θαλασσεὺς, θαλασσεύω, θαλασσίας, θαλασσίδιος, θαλάσσιος, &c.

Θαλάττωσις, εως, ἡ, submersio, quæ fit a mari, inundatio, proluvies maris. A θαλαττόω.

Θάλεα, έων, τὰ, omnia bona, quæ hominem quasi florere faciunt. Hom. θαλέεσσι, lætis rebus. ap. Suid. unde omnia uncta, lauta, nitida sunt. A θάλος.

Θαλέθω, vireo, pullulo. Ab eod.

Θαλεία, vel θάλεια, ας, ἡ, Thalia, nomen Musæ. 2) epulum solenne ac splendidum. sc. δαὶς. 3) dies festus. 4) rerum adfluentia. A θάλλω.

Θαλερὸς, εῖα, vel εια, ειον, virens, floridus. Ab eodem, vel θάλος.

Θαλερόμματος, ον, pulcros oculos habens, pulcher. A seq. & ὄμμα.

Θαλερὸς, ρὰ, ρὸν, florens, floridus, lautus, nitidus, unctus, lætus. 2) pulcher. 3) calidus, vehemens, magnus, (f. pullulans, subinde nascens) *de lacrimis, spiritu* &c. A θάλλω.

Θαλερῶπις, ιδος, ἡ, idem quod θαλερόμματος.

Θαλέω, ῶ, floreo, vireo, niteo, splendeo, præ pinguedine. 2) ornor. A θάλος.

Θαλία, ας, ἡ, convivium, epulæ solennes. 2) frons oleagina. 3) ramus virens. 5) fiscus. Ab eod.

Θαλιάζω, f. άσω, convivia florida ago, sertis virentibus redimitus convivor. A pr.

Θαλίκτρον, ȣ, τὸ, thalictrum, herba.

Θαλιοποιὸς, ȣ, ὁ, qui arculas corio obductas sive fiscos conficit. E θαλία & ποιέω.

Θαλλέω, ῶ, f. ήσω, floreo, vireo. A θάλλω.

Θαλλία, ας, ἡ, ramus virens, germen. Ab eod.

Θαλλὸς, ȣ, ὁ, oleæ germen. 2) omnis frons vel planta virens. 3) signum supplicantis. 4) omnis illecebra. Ab eod.

Θαλλοφαγέω, ῶ, frondes comedo. E pr. & φάγω.

Θαλλοφορέω, ῶ, oleaginam frondem gesto.

Θαλλοφόρος, ȣ, ὁ, oleaginam frondem gestans, ut in Panathenæis apud Athenienses.

Θάλλω, vireo, floreo. 2) pullulo. 3) scateo. Perf. τέθηλα, Part. τεθηλὼς, fœm. τεθαλυῖα, *Dor.*

Θαλὸς, ȣ, ὁ, & θάλος, εος, τὸ, germen. 2) proles, filius. A pr.

Θαλπαίνω, calefacio. A θάλπω, cum seq.

Θαλπιάω, ῶ, calesco, ab eod. Hinc θαλπιόων, calens, pro θαλπιῶν, θαλπιάων.

Θάλπις, ιδος, ἡ, iris. H. Steph. e Vet. Lex.

Θαλπνὸς, ὴ, ὸν, calidus, fervidus. 2) splendidus.

Θάλπος, εος, τὸ, calor, æstus.

Θαλπιτρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, in vapore altus, fustentatus. A τρέφω, alo.

Θαλπτήριος, ου, ὁ, ἡ, fovendi vim habens, ad fotum aptus. Hinc θαλπτήριον, ου, τὸ, fomentum, tegumentum.

Θάλπω, f. ψω, foveo, calefacio. *Paff.* calefio.

Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, fomentum. 2) folamen. 3) fpes, fiducia.

Θαλυκρὸς, ὰ, ὸν, calidus, fervidus. 2) vehemens. A θαλύω.

Θαλλαίω, calefacio. Hefych. Ab eod.

Θαλύσια, ων, τὰ, Cerealia, folemnia poft comportatas fruges. 2) primitiæ frugum. A θάλλω.

Θαλύσιος, ία, ιον, e novis frugibus factus. 2) qui pro felici frugum proventu datur.

Θαλύω, calefacio, uro, incendo. Et Paff. θαλύομαι. unde θαλύσσεσθαι, φλέγεσθαι, Hef.

Θάλψις, εως, ἡ, calefacio, calor, fomentum. A θάλπω.

Θαμὰ, *Adv.* crebro, frequenter. 2) perpetuo: unde θαμάκις, *Adv.* idem.

Θάμαρ, ἡ, Thamar. Nomen mulieris Ebr. *Palma*.

Θαμακοτροχέω, ῶ, inquietus fum, concurfo, trepido, Hef. E θαμὰ & τρόχω, curro.

Θαμβαλέος, έα, έον, ftupendus, formidabilis. 2) ftupens, admirabundus. A θάμβος.

Θαμβέω, ῶ, f. ήσω, obftupefacio, ftupore percello. 2) obftupeo. θαμβέομαι, οῦμαι, pavefco. τεθαμβημένος, ftupefactus. Ab eod.

Θαμβήτειρα, ἡ, terribilis, Ep. Furiarum. A pr.

Θαμβητὸς, ὁ, ὸν, timendus, horrendus. Ab eod.

Θάμβος, εος, τὸ, ftupor, attonita admiratio, pavor, quo attoniti percellimur.

Θαμβὸς, ἡ, ὸν, attonitus, ftupida admiratione perculfus, pro θαμβητὸς. Euftath. A pr. vel θαμβέω.

Θαμειὸς, ὰ, ὸν, creber, frequens. A θαμά.

Θαμέες, *Jon.* pro θαμεῖς. A feq.

Θαμὴς, έος, ὁ, ἡ, creber, frequens. Nominat. vix occurrit, fed plur. θαμέες, θαμέας, θαμέσι.

Θαμίζω, f. ίσω, frequento. A pr.

Θαμινὰ, *Adv.* idem quod θαμά. A feq.

Θαμινὸς, ἡ, ὸν, creber, frequens. A θαμά.

Θαμινῶς, *Adv.* frequenter, crebro. A pr.

Θαμνίζω, ίσω, frutico, frutices produco. A θάμνος.

Θαμνίον, ου, τὸ, Dimin. a θάμνος.

Θαμνίσκος, ου, ὁ, idem. Ab eodem.

Θαμνοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, fruticofus. Ex eod. & εἶδος.

Θαμνομήκης, ες, Epith. virgæ, flagelli ex arbore f. vepribus refecti. Ex eod. & μῆκος.

Θαμνοφάγος, ον, frutices depafcens.

Θάμνος, ου, ὁ, dumus, frutex, fenticetum. 2) ramulus denfus arbori adnatus. θάμνοι, vepres, virgulta.

Θαμνώδης, εος, ὁ, ἡ, fruticofus. A pr.

Θαμνὼν, ῶνος, ὁ, fruticetum. Ab eod.

Θαμυρίζω, congrego, cogo in unum. Hefych. A feq.

Θάμυρις, ιδος, ἡ, folennis conventus hominum, concilium. Hef. A θαμὰς, θαμέες.

Θανάσιμος, ου, ὁ, ἡ, vel θανάσιμος, ίμη, ίμον, letalis, mortifer, exitialis. θανάσιμα, morticina. A θάνατος.

Θανασίμως, *Adv.* letaliter. A pr.

Θανατάω, & θανατιάω, ῶ, mori cupio, mortem opto, affecto.

Θανατηγὸς, ὁ, ἡ, mortifer. E θ. & ἄγω.

Θανατηφορία, ας, ἡ, mortis illatio. A feq.

Θανατηφόρος, ου, ὁ, ἡ, letifer, mortifer. E θ. & φέρω.

Θανατικὸς, ἡ, ὸν, letalis, mortifer, capitalis.

Θανατόεις, όεσσα, όεν, idem & ab eodem.

Θανατοποιὸς, ὸν, idem. A feq. & ποιέω.

Θάνατος, ου, ὁ, mors, letum. 2) res capitalis. A θνήσκω, morior.

Θανατούσια, ων, τὰ, folemnia apud inferos. A pr.

Θανατοφόρος, vide θανατηφ.

Θανατόω, ῶ, f. ώσω, occido, morte adficio. 2) capitis damno. A θάνατος.

Θανατώδης, εος, ὁ, ἡ, letalis, mortifer. Ab eod.

Θανάτωσις, εως, ἡ, occifio, internecio, cædes. A θανατόω.

Θάπος, ftupor, attonita admiratio. A θάπτω.

Θαπτέος, έα, έον, fepeliendus. A feq.

Θάπτω, f. ψω, fepelio, h. e. cadaver e confpectu, vel cremando, vel humando, vel quocunque apud quofque ufitato modo, amoveo: jufta funeris facio. 2) ftupeo, cum ftupore fpecto. aor. 2. ταφὼν, ftupens, perf. *med.* τέθηπα, quafi a θήπω.

Θάρα, ὁ, Thara. Nomen viri Ebr. ἄλλοτε. *Spirans*.

Θαργήλια, ων, τὰ, Thargelia, facra in honorem Apollinis & Dianæ.

Θαργηλιὼν, ῶνος, ὁ, undecimus menfis apud Athenienfes, refpondens Majo. A θαργήλια, quia facra hæc in eo celebrabantur.

Θαρσαλέος, έα, έον, fidens, animofus. 2) audax, in bonam partem. A θάρσος.

Θαρσαλεότης, ητος, ἡ, fiducia, fidentia. A pr.

Θαρσαλέως, *Adv.* audacter, confidenter. Ab eod.

Θαρσέω, ῶ, f. ήσω, p. τεθάρσηκα, confido, bono animo fum. θαρσῶν, fretus. A θάρσος.

Θαρσήεις, ἡ, ὸν, fiducia erectus. 2) animofus. A pr.

Θάρσος, εος, τὸ, idem quod θάρσος.

Θαρσούντως, audacter, confidenter. A θαρσέω.

Θαρσύνω, fiduciam affero, animum addo. A θαρσύς.

Θαρσαλέος, έα, έον, fidens, audax. A θάρσος.

Θαρσαλέως, confidenter. A pr.

Θαρρέω, ῶ, f. ήσω, confido, bonum animum habeo. Ab eod.

Θαρρήεις, ήεσσα, ῆεν, qui eft animo fidenti, fidens. 2) audax, ferox. A feq.

Θάρσος, εος, τὸ, propria fiducia ex idonea cauffa. 2) audacia, *quæ propriè* θράσος.

Θαρσούντως, *Adv.* confidenter, audacter. A θαρσέω.

Θαρσόσυνος, ύνη, υνον, confidens, in fpem erectus. A θαρσύς.

Θαρσύνω, fiduciam adfero. θαρσύνεσκε, hortabatur ad audendum, pro ἐθάρσυνε *Jon.* A fq.

Θαρσὺς, εῖα, ὺ, fiducia præditus, fidens, animo præfente. 2) audax. Rariffime occurrit. v. θρασύς.

Θᾶσσον, *Adv.* citius. A θάσσων.

Θάσσω, f. θάξω, fedeo.

Θάσσων, vel θάττων, ονος, ὁ, ἡ, celerior. Hinc θᾶσσον, vel θᾶττον, *Adv.* celerius, citius, magis, facilius. *Comp.* a ταχὺς, *celer*.

Θάτερον, alterutrum. Hinc θατέρα, & fic porro, ἐπὶ θάτερα, in diverfum, in alteram partem. E τὸ & ἕτερα. v. ἕτερος.

Θάττων, vide θάσσων.

Θαῦμα, ατος, τὸ, res mira, admiratio, miraculum. q. a θάω, fpecto cum admiratione & ftupore. v. θάπτω.

Θαυμάζω, f. άσω, & άσομαι, p. τεθαύμακα, miror, admiror. 2) obfervantia profequor, colo,

magni

magni facio, in pretio habeo. 3) laudo. 4) contemplor. 5) *cum genitiv.* improbo, cum admiratione reprehendo. A pr.

Θαυμαίνω, admiror. Ab eod.

Θαυμαλέος, έα, έον, admirandus. Ab eod.

Θαυμάσιος, ία, ιον, admirabilis, admiratione dignus, mirus. Hinc τὰ θαυμάσια, ν, admiranda dei opera, quæ salutis hominum caussa ab eo eduntur. A θαυμάζω.

Θαυμασιότης, ητος, ἡ, admirabilitas. A pr.

Θαυμασιουργέω, mirabilia facio. Dicitur & de præstigiatoribus. A θαυμάσιος & ἔργον.

Θαυμασίως, *Adv.* admirabiliter. A θαυμάσιος.

Θαυμασμός, ῦ, ὁ, admiratio. A θαυμάζω.

Θαυμαστέον, mirandum. Ab eod.

Θαυμαστής, ῦ, ὁ, admirator. 2) laudator. Ab eod.

Θαυμαστικός, ὴ, ὸν, ad admirationem propensus. 2) immodice admirans. Ab eod.

Θαυμαστικῶς, *Adv.* cum admiratione. A pr.

Θαυμαστός, ὴ, ὸν, admirabilis, admirandus.

Θαυμαστόω, ῶ, f. ώσω, mirabilem reddo. A pr.

Θαυμαστῶς, *Adv.* mirabili modo.

Θαυματίζομαι, f. ίσομαι, rei admirabilitate obstupesco. A θαῦμα.

Θαυματικῶς, *Adv.* mirabiliter. Ab eod.

Θαυματοποιέω, f. ήσω, præstigiatoris in modum facio, præstigiis utor, circulatorias artes exerceo, neurospasta aliaque similia ostento. A θαυματοποιός.

Θαυματοποιητικός, ὴ, ὸν, idem quod θαυματοποιός. A pr.

Θαυματοποιΐα, ας, ἡ, præstigiæ. 2) miraculum. A θαυματοποιός.

Θαυματοποιϊκός, ὴ, ὸν, idem quod seq.

Θαυματοποιός, ῦ, ὁ, ἡ, præstigiator, circulator. 2) miracula edens. 3) mira proponens. E θαῦμα & ποιέω.

Θαυματουργέω, ῶ, f. ήσω, miracula edo. 2) præstigiis utor. A θαυματουργός.

Θαυματούργημα, τὸ, idem quod seq. A pr.

Θαυματουργία, ας, ἡ, præstigiatio, præstigiæ. 2) miraculum. A seq.

Θαυματουργός, ῦ, ὁ, ἡ, qui miracula edit. 2) præstigiator. E θαῦμα & ἔργον, *opus*.

Θαψία, ας, ἡ, herba quædam in insula Thapso.

Θάψινος, ίνα, ινον, Thapso similis.

Θάψος, ῦ, ἡ, thapsus, lignum Scythicum. 2) herba ad tingendum apta.

Θάομαι, video cum stupore specto. inus.

Θέα, ας, ἡ, spectaculum. 2) ludi. 3) locus e quo ludi spectantur, ut lat. spectaculum. 4) quævis res jucunda spectatu. A θεάομαι.

Θεά, ᾶς, ἡ, dea. A θεός.

Θεαγγελεύς, έως, ὁ, qui denunciat solennitates deorum, præco. E θεός, & ἄγγελος.

Θεαγωγία, ας, ἡ, deorum evocatio. 2) divinatio. 3) auspicium. Ex eod. & ἄγω.

Θεάζω, f. άσω, divinus sum, proxime ad deum accedo. 2) vaticinor, ago & loquor ut deo plenus. A θεός.

Θέαινα, ης, ἡ, dea. Ab eod.

Θεαίτητος, ον, a deo expetitus s. exoratus. A θεός & αἰτέω, *peto*.

Θεάκτωρ, ορος, deos domans, vincens. Ab eod. & ἄγω.

Θέαμα, ατος, τὸ, spectaculum. A θεάομαι.

Θεάμων, ονος, ὁ, ἡ, spectator, contemplator, speculator.

Θεανδρικός, ὴ, ὸν, divinus & humanus simul; deivirilis. A seq.

Θεάνδρος, ου, ὁ, vir divinus. de Christo deo & homine. E θ. & ἀνήρ.

Θεανδρωπία, ἡ, vox Eccles. de Christo θεανθρώπῳ.

Θεάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, specto, contemplor. 2) specto ludos. 3) video.

Θεαρεστος, ου, ὁ, ἡ, deo placens.

Θεαρέστως, *Adv.* ita ut deo placeat. A pr.

Θεαρεῖον, ου, τὸ, locus sacer, templum.

Θεαρχία, ας, ἡ, suprema divinitas, deus supremus, divinum & æternum principium omnium rerum. 2) ea gubernationis forma, ut summa rerum ad deum, tanquam ad summum juris atque potestatis auctorem referatur. ut deocratia. E θεός & ἀρχή.

Θεαρχικός, ὴ, ὸν, qui supremæ divinitatis est. 2) qui summi dei est. 3) divinus. A pr.

Θεαστικός, ὴ, ὸν, divinus. 2) qui spiritu divino agitur. A θεάζω.

Θεατέον, spectandum. A θεάομαι.

Θεατής, ῦ, ὁ, spectator. Ab eod.

Θεατός, ὴ, ὸν, visibilis, spectabilis. Ab eod.

Θεατρεῖον, ου, τὸ, theatrum. A θέατρον.

Θεάτρια, ας, ἡ, spectatrix. A θεατής.

Θεατρίδιον, ου, τὸ, parvum theatrum. Dim. a θέατρον.

Θεατρίζω, f. ίσω, in theatro versor, fabulam ago. 2) edo in theatro, ostento. 3) traduco, publice omnibus deridendum propino. Ab eod.

Θεατρικός, ὴ, ὸν, theatralis, ad theatrum pertinens. 2) qui theatralibus spectaculis delectatur. 3) ostentatorius, ad ostentationem compositus. 4) concinnus, exquisitus. Ab eod.

Θεατρικῶς, *Adv.* scenice. 2) fastose, cum ostentatione. A pr.

Θεατριστής, ῦ, ὁ, mimus. Suid. A θεατρίζω.

Θεατροειδής, έος, ὁ, ἡ, theatri formam habens. A θέατρον & εἶδος.

Θεατροειδῶς, *Adv.* forma theatri. A pr.

Θεατροκοπέω, spectatorum gratiam capto, placere cupio. E θ. & κόπτω.

Θεατροκοπία, ἡ, captatio applausus scenici. A pr.

Θεατροκρατία, ας, ἡ, theatralis potestas. E θ. & κράτος, *potestas*.

Θεατρομανέω, ῶ, f. ήσω, insano theatri amore teneor. E θ. & μαίνομαι, *insanio*.

Θεατρόμορφος, ον, idem quod θεατροειδής. E θ. & μορφή.

Θέατρον, ου, τὸ, theatrum, locus, in quo comœdiæ tragœdiæque spectantur. 2) spectaculum quodque. 3) spectatores. A θεάομαι.

Θεατροποιός, ὁ, qui hominum concursum ad se conscilcit, præstigiator. A pr. n. 3. & ποιέω.

Θεατροπώλης, ου, ὁ, qui a spectatoribus mercedem exigit, aut sedilia in cavea locat.

Θεατροσκοπία, ας, ἡ, theatralis spectatio, aut inspectio theatri, sitne ex artis regulis structum, sintne omnia sarta tecta. E θ. & σκοπέω, *specto*.

Θεατροτορύνη, ἡ, q. d. theatri cochlear, i. e. assiduus in theatro, concitator, perturbator, flagellum quasi populi in scenam congressi, ut sc. cochlear in olla s. patina.

Θεατρώνης, ου, ὁ, theatri magister, qui theatrum conduxit periculo suo, & sedilia locat. E θ. & ὠνέομαι, *emo*.

Θεάφιον, sulphur. A θεῖον, id. & ἅπτω, *incendo*. (sed άφιον est mera terminatio.)

Θέαφος, idem.

Θε-

Θέειον, sulphur. poet. pro θεῖον.

Θεειόω, ῶ, f. ώσω, sulphure perfumo, vel expio, lustro. A pr.

Θεηγενὴς, έΘ-, ὁ, ἡ, a deo genitus, a deo natus. E θεὸς & γίνομαι.

Θεηγορέω, deum pronuncio aliquem. a) divina loquor. E θ. & ἀγορέω, dico.

Θεηγόρ Θ-, ε, ὁ, ἡ, divina loquens, digna deo loquens. a) vates, propheta. 3) theologus. A pr.

Θεηδόκ Θ-, ε, ὁ, ἡ, dei seu rerum divinarum susceptor. E θ. & δέχομαι.

Θεηδόχ Θ-, ε, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Θεηλατ Θ-, ε, ὁ, ἡ, a deo actus, impulsus. a) a deo immissus. E θ. & ἐλαύνω.

Θέημα, ατος, τὸ, Jon. pro θέαμα.

Θεημαχία, θεημάχ Θ-, vide θεομ.

Θεημοσύνη, ης, ἡ, speculatio, contemplatio. A sq.

Θεήμων, ον Θ-, ὁ, spectator. Jon. pro θεάμων.

Θεηπολέω, ῶ, f. ήσω, deorum simulacra circumfero & stipem corrogo. E θ. & πολέω, verso, vel vendo, mercor, quasi quæstum e diis facio.

Θεητὴς, ῦ, ὁ, spectator, Jon. pro θεατής.

Θεητικ Θ-, ε, ἡ, vide θεοτόκ Θ-.

Θεητὸς, ὴ, ὸν, cum admiratione spectandus, spectabilis, Jon. pro θεατός.

Θεία, ας, ἡ, amita. a) materrera. A θεῖ Θ-.

Θειάζω, f. άσω, divinum instinctum immitto, divino adflatu incito. 3) pass. adflatus sum divinitus. A θεῖ Θ-, divinus.

Θειασμὸς, ῦ, ὁ, adflatus numinis, fanatica mentis perturbatio. a) superstitiosa religio. 3) preces, quibus dei opem imploramus, aut dei fidem obtestamur. A pr.

Θειητὸς, ὴ, ὸν, admirandus, pro θεατός.

Θεικὸς, ὴ, ὸν, divinus. A θεός.

Θεϊκῶς, Adv. divine. a) deum respiciendo, deum referendo. A pr.

Θειλοπεδέω, in aprico exficco, insolo. A seq.

Θειλόπεδον, ε, τὸ, locus apricus. Pro εἰλόπεδον, quod est ex εἵλη, calor solis, vel θεῖλ Θ-, quod est contractum e τὸ εἶλ Θ-, ut Schol. min. Hom. tradunt.

Θειμωνία, ἡ, v. θημωνία.

Θείνω, ferio, percutio.

Θειοδόμητ Θ-, ον, a deo s. diis exstructus. A δέμω.

Θεῖον, ε, τὸ, sulphur.

Θεῖος, εία, εῖον, divinus, ad deum pertinens. Hinc τὸ θεῖον, ε, divinitas. a) numen divinum. 3) providentia divina. 4) res quæque mirabilis, ut consuetum naturæ modum excedere videatur. A θεός.

Θεῖος, ε, ὁ, patris vel matris frater, avunculus, patruus.

Θειοτέρως, Adv. divinius. A θειότερος, Comp. a θεῖος.

Θειότης, ητος, ἡ, divinitas, divina majestas. Ab eod.

Θειοφαγὴς, ὲς, quem dii edunt, delicatus, exquisitus.

Θειόχροος, contr. θειόχρους, ε, ὁ, ἡ, sulphuris colorem habens, luridus. E θεῖον & χρόα.

Θειόω, ῶ, f. ώσω, deo, seu diis, consecro. a) sulphure perfumo, lustro. A θεῖος, vel θεῖον.

Θείω, metri causa, pro θέω, curro.

Θειώδης, εος, ἡ, sulphureus, sulphur redolens. A θεῖον.

Θείως, Adv. divine, divinitus, divina sorte. A θεῖος.

Θελγεσίμυθος, ον, suavia, blanda loquens, oratione permulcens animum. E θέλγω & μῦθος.

Θελγῖνες, Hesychio sunt οἱ τελχῖνες, præstigiatores, venefici, versipelles. A θέλγω.

Θέλγητρον, ε, τὸ, delinimentum, lenocinium, illecebræ. A θέλγω.

Θέλγμα, ατος, τὸ, idem. A seq.

Θέλγω, f. ξω, mulceo, delinio, demulceo. 2) decipio, impono. 3) lædo. 4) obscuro, tenebras induco.

Θέλημα, ατος, τὸ, voluntas. A θέλω.

Θελήμος, ὁ, voluntarius, lubens. Vet. Lex.

Θελήμων, ονος, ὁ, ἡ, spontaneus, volens.

Θέλησις, εως, ἡ, voluntas.

Θελητὴς, ῦ, ὁ, qui vult, qui libenter facit. a) æmulator, ut θελητὴς νόμε.

Θελητὸς, ὴ, ὸν, cupitus, expetitus. Ab eod.

Θελκτὴρ, ῆρος, ὁ, delinitor. A θέλγω.

Θελκτήριον, ε, τὸ, illecebra. A pr.

Θελκτήριος, ε, ὁ, ἡ, cui deliniendi s. oblectandi vis inest. a) blandus. 3) pellax. Ab eod.

Θελκτικὸς, ὴ, ὸν, idem. A θέλγω.

Θελκτὶς, ἡ, deliniens, v. c. cantilena. Ab eod.

Θελκτήριος, ε, ὁ, ἡ, idem. A seq.

Θέλκτρον, ε, τὸ, delinimentum. A θέλγω.

Θελκτὼ, όος, ἡ, adulatrix, blandiens. Suid.

Θελξιμβροτος, ον, homines permulcens, suavis. E θέλγω & βροτοὶ, homines.

Θελξίνοος, contr. θελξίνους, ε, ὁ, ἡ, demulcens. a) decipiens. Ex eod. & νόος.

Θελξίφρων, ονος, ὁ & ἡ, animum deliniens. Ex eod. & φρὴν, animus.

Θελοδρακων, vide ἐθελον.

Θελύμνον, ε, τὸ, fundamentum. (A θέω antiquo, pro τίθημι, pono. λυμνον videtur mera terminatio esse.)

Θέλω, f. θελήσω, volo. 2) opto. 3) delector. 4) possum.

Θέμα, ατος, τὸ, positio, positum, appositum, expositum aut depositum, unde & pecunia in thesauris, apud trapezitam, præmii loco, posita. a) legio provinciæ imposita. 3) ipsa provincia, utrumque Græcorum recentiorum, item pro loco quolibet. 4) propositio apud Rhetoras. 5) horoscopus, sidus natale. A τίθημι.

Θεματίζω, f. ίσω, depono, repono. 2) pono quæstionem. 3) thema facio, horoscopum constituo.

Θεματικὸς, ὴ, ὸν, positivus. a) primitivus apud Grammaticos. 3) præmium propositum habens pecuniarium, epith. ludi s. certaminis. 4) provincialis.

Θεματισμὸς, ῦ, ὁ, positio quæstionis. a) positus, statio. 3) thematis astronomici constitutio. A θεματίζω.

Θέμεθλον, ε, τὸ, fundamentum. A θέμελον.

Θεμείλιον, τό, pro θεμέλιον, metri caussa.

Θεμελιακὸς, ὴ, ὸν, fundamentalis. A θεμέλιον.

Θεμελιόθεν, funditus. A sq.

Θεμέλιον, ε, τὸ, idem quod θέμεθλον.

Θεμέλιος, ε, ὁ, ἡ, qui in fundamento, seu fundamenti loco ponitur.

Θεμελιόω, ῶ, f. ώσω, fundamentum jacio. Unde

Θεμελίωσις, εως, ἡ, fundatio, fundamentorum constitutio. A præc.

Θεμελιωτὴς, ῦ, ὁ, fundator, qui fundamentum ponit.

Θεμερόφρων, ὁ, ἡ, modestus, plenus pudoris. E θέμερος, gravis, Hes. & φρὴν.

Θεμερῶπις, ἡ, modesta, pudibunda, Æschyl. Ex eod. & ὤψ. v. & θερμερ. (aliud θεμερῆς, ζvidetur

detur a θέω, *pono*, repetendum esse, homo mentis compositæ, sedatæ.)

Θέμεθλον, ου, τό, fundamentum. A θέμα.

Θεμί-πλεκτος, ου, legitime nexus s. plexus. Epith. coronæ. E sq. & πλεκτός.

Θέμις, ιτος, vel ιδος, ἡ, lex. 2) institutum. 3) jus, fas. 4) Dea juris, sive justitiæ, consiliorumque & oraculum præses. *In Plur.* θέμιστες, tributa, vectigalia. 2) oracula, vaticinia. 3) consilia. 4) leges, statuta.

Θεμίσκοπος, ὁ, justus inspector, s. curator.

Θεμιστεύων, ὁ, recte, bene imperans. E θέμις & κρέω, *impero*. libri tamen edd. fere θεμιστεύοντα, jus administrans, a κραίνω, *tempero*.

Θεμιστεῖος, εία, εῖον, justus. A θέμιστες.

Θεμιστευτόν, lege sancitum. Hesych. A seq.

Θεμιστεύω, f. εύσω, do jura & leges. 2) vaticinor, do responsa & oracula. 3) impero. A θεμιστός.

Θεμιστοπόλος, ου, ὁ, ἡ, qui circa leges & reddenda jura versatur, legis peritus. 2) judex. A θέμις & πολέω, *versor*.

Θεμιστός, ή, όν, legibus congruus, justus. A θέμις.

Θεμιστοσύνη, ἡ, jus, justitia. A pr.

Θεμιστοῦχος, ὁ, jus dicens, juris antistes. Ab θέμις & ἔχω.

Θεμίστωρ, ορος, ὁ, justus. 2) prudens. 3) æquus.

Θεμιτός, ή, όν, justus, licitus. A θέμις.

Θεμιτῶς, *Adv.* juste, licite, legitime. A pr.

Θεμόω, ῶ, f. ώσω, admoveo, accedere cogo. A θέω, τίθημι, *pono*.

Θεν, particula, significans in compositione motum de loco, ut *tus* Latin. v. g. οὐρανόθεν, de cœlo, cœlitus.

Θέναρ, αρος, τό, vola manus & pedis.

Θεναρίζω, f. ίσω, percutio. A pr.

Θένω, pulso, tundo. A θείνω.

Θεοβλάβεια, -βία, ας, ἡ, læsio deorum, impietas. 2) furor, cæcitas, dira stoliditas, velut noxa divinitus immissa. A θεοβλαβής.

Θεοβλαβέω, ῶ, f. ήσω, divinitus punior. A sq.

Θεοβλαβής, έος, ὁ καὶ ἡ, cui deus mentem eripuit, divinitus immisso furore ictus. 2) in deos contumeliosus. 3) adverso numine agens. 4) a deo reprobatus. E θεός & βλάπτω.

Θεοβλαβῶς, dementer, furiose. A pr.

Θεογάμια, ων, τά, sacra Proserpinæ. E θεός & γάμος.

Θεογενεσία, ας, ἡ, regeneratio, baptismus. Ex eod. & γένεσις, *generatio*.

Θεογενής, ές, & Θεογέννητος, ου, ὁ, ἡ, a deo ortum habens, a deo genitus. 2) baptizatus. Ex eod. & γίνομαι.

Θεόγληνος, ου, ὁ, ἡ, divinas, i. e. pulcherrimas oculorum pupillas habens, adspectu divino præditus. Nonnus. E θ. & γλήνη, *pupilla*.

Θεόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, cui divina est lingua, disertissimus. E θ. & γλῶσσα.

Θεόγνια, ων, τά, dei natalia, pro θεογόνια.

Θεογνωσία, ας, ἡ, cognitio dei. 2) religio orthodoxa. E θ. & γιγνώσκω.

Θεόγνωστος, ου, ὁ, ἡ, deo cognitus, carus.

Θεογονία, ας, ἡ, deorum generatio, deorum ortus & origo. E θ. & γίνομαι.

Θεόγονος, ου, a deo natus. Ex iisd.

Θεόγραφος, ου, ὁ, ἡ, a deo scriptus. E θ. & γράφω.

Θεοδέγμων, ονος, ὁ, ἡ, deum excipiens. 2) rerum divinarum peritus, divinus. E θ. & δέχομαι.

Θεοδέκτωρ, ορος, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Θεοδήλητος, ου, ὁ, ἡ, a deo læsus. 2) dei noxa illatus. E θ. & δηλέω, *lædo*.

Θεοδίδακτος, ου, ὁ, ἡ, a deo doctus.

Θεοδίνητος, ου, ὁ, ἡ, a deo in orbem agitatus, instinctu dei editus. E θ. & δινέω, *agito*.

Θεοδμητος, ου, ὁ, ἡ, divinitus ædificatus.

Θεοδόκος, ου, sacer, de templo, quia θεὸς δέχεται.

Θεοδοσία, ἡ, cultus dei per victimas, quæ deo redduntur. E θ. & δίδωμι.

Θεόδοτος, ου, ὁ, ἡ, divinitus datus. E θ. & δίδωμι.

Θεόδωρος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Θεοδόχος, ου, vide θεοδόκος.

Θεοδρομέω, ῶ, f. ήσω, sancte vivo. E θ. & δρόμος vel τρέχω.

Θεοδρόμος, ὁ, sancte vivens. Ex iisd.

Θεόδωρητος, ου, divinitus datus.

Θεοειδής, ές, ἡ, similis deo forma. A sq.

Θεοειδής, έος, ὁ, ἡ, deo similis, dei formam habens. E θ. & εἶδος, *species*.

Θεοειδῶς, *Adv.* deo similiter, ita, ut dei figuram habeat, divine. A pr.

Θεοείκελος, ου, ὁ, ἡ, deo similis.

Θεοεχθρία, ἡ, idem quod θεοβλάβεια, n. 2. conditio hominis diis iratis nati, cui dii sunt ἐχθροί, inimici. Ab ἔχθος, *odium*.

Θεοεχθρίη, ἡ, idem.

Θεόθεν, *Adv.* a deo, divinitus.

Θεόθυτος, ου, ὁ, ἡ, deo immolatus.

Θεοίνια, ων, τά, Bacchanalia, Vinalia, sacrum Bacchi. Helych. Suid. A θεοινος.

Θεοίνιον, ου, τό, templum Bacchi. A sq.

Θέοινος, ου, ὁ, deus vini, Bacchus. Suid.

Θεοκάπηλος, ου, ὁ, ἡ, qui res divinas cauponatur & quæstui habet.

Θεοκατασκεύαστος, ου, a deo paratus, s. deo, in honorem dei factus. E θ. & κατασκευάζω.

Θεοκῆρυξ, υκος, ὁ, præco dei, s. sacrorum.

Θεοκίνητος, ου, a deo commotus, concitus.

Θεόκλητος, ου, ὁ, ἡ, a deo vocatus. 2) quo, vel in quo deus invocatur.

Θεοκλυτέω, ῶ, f. ήσω, deum invoco, sc. ut preces meas audiat. 2) deum audio, deo obedio. Interdum vitiose scribitur θεοκλητέω, ut in Gloss. E θ. & κλύω.

Θεοκλύτησις, εως, ἡ, deorum imploratio, dei invocatio, item exsecratio. A pr.

Θεόκλυτος, ου, ὁ, ἡ, a deo honoratus, i. e. illustris.

Θεόκμητος, ου, ὁ, ἡ, a deo elaboratus, i. e. divinus. E θ. & κάμνω.

Θεοκόλλητος, ου, deo adhærens, quasi adglutinatus.

Θεοκόρος, ὁ, ἡ, minister dei. E θ. & κορέω.

Θεόκραντος, ου, a deo perfectus, effectus. E θ. & κραίνω, *perficio*.

Θεοκρατία, ας, ἡ, dei imperium. E θ. & κράτος.

Θεόκριτος, ου, ὁ, ἡ, divino judicio electus.

Θεόκτιστος, ου, ὁ, ἡ, & θεόκτιτος, a deo creatus, a deo institutus.

Θεοκτονία, ἡ, cædes dei. A sq.

Θεοκτόνος, ὁ, qui deum interfecit, voces Eccles. E θ. & κτείνω.

Θεολαμπής, ές, divinitus illustratus, divinum splendorem habens. E θ. & λάμπω.

Θεόληπτος, ου, ὁ, ἡ, numine afflatus, a numine correptus.

Θεοληψία, ας, ἡ, numinis afflatus, seu instinctus. A pr.

Θεο-

Ζωτικός, ή, όν, vivax. 2) vitalis. 3) vivificus. 4) vegetabilis. A ζώω.

Ζωτικῶς, *Adv.* vivifice. 2) vitaliter. A pr.

Ζωΰφιον, ου, τὸ, animalculum, bestiola, insectum. A ζῶον.

Ζωόφυτος, ου, ὁ, ἡ, fertilis plantarum. E ζωὸς & φυτὸν, *planta*.

Ζώω, vivo. A ζάω.

Ζωώδης, εος, ὁ, ἡ, animalis. 2) belluinus.

Ζωωνυμία, ἡ, denominatio ab animalibus, ut siderum. E ζῶον & ὄνομα.

Ζώωσις, εως, ἡ, vivificatio animantium, animatio. A ζωόω.

Ζωωτός, ή, όν, idem quod ζωοτός.

H

H Septima littera Græcorum, Ἦτα. 2) in numeris valet *octo*, & cum lineola inferne addita *octies mille*. Sed in antiquiore numerandi ratione valet H ἑκατὸν, *centum*.

Ἤ, aut, vel, an, quam.

Ἠέ, *poet.* pro ἤ.

Ἤπερ, quam.

Ἤτοι-ἤ, aut-aut.

Ἤτοι, *poet.* pro μὲν, *quidem*. Hom. Ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπών, *ille quidem sic locutus*. Additur & μὲν, eadem manente significatione.

Ἢ ἤ, ah! ah!

Ἦ, certe, profecto: utrum, an.

Ἦ μὴν, formula jurandi cum asseveratione.

Ἧ *Adv.* qua ratione, quomodo, quatenus, qua, qua via, qua parte. Ab ὅ, *quæ*.

Ἧ περ, quomodo, prout, pro ὥσπερ.

Ἡ, *Artic. præp.* ὁ, ἡ, τό.

Ἥ, *Artic. postp.* ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod. 2) *pron. poss.* sua. 3) pro αὕτη, hæc. *Poet.*

Ἠῒα, ἠΐων, pro ἤϊα, ἠΐων, τὰ, paleæ. 2) viaticum.

Ἠβαιόν, *Adv.* paullulum. A seq.

Ἠβαιός, ά, όν, exiguus, parvus. A βαιὸς, *idem*.

Ἡβάσκω, pubesco, adolesco. Ab ἥβη.

Ἡβάω, ῶ, f. ήσω, idem; item floreo, vigeo. ἡβῶν, puber. A sq.

Ἥβη, ης, ἡ, pubes, pubertas. 2) locus pubis. 3) Hebe, Dea pubertatis, juventas, uxor Herculis, filia Junonis.

Ἡβηδὸν, *Adv.* juveniliter, puberum more, petulanter. 2) *usitatissime*, omnes puberes, qui quidem puberes essent: ut πολίτας ἡβηδὸν virilem omnem civitatis alicujus sexum armis gerendis aptum interficere. A pr.

Ἡβητήρ, ῆρος, ὁ, puber. Ab ἡβάω.

Ἡβητήριον, ου, τὸ, locus litterarius, locus exercitii litterarii adolescentum. 2) locus amoenus ad convivia agitanda & exercendos in armis juvenes. Ab eod.

Ἡβήτης, ου, ὁ, idem quod ἡβητήρ.

Ἡβητικός, ή, όν, juvenilis: ad pubescentes, seu adolescentes pertinens.

Ἡβητήριον, ου, τὸ, idem quod ἡβητήριον. 2) deversorium.

Ἡβήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, idem quod ἡβητήρ.

Ἡ'ΒΟΣ, ή, όν, curvus. 2) gibbosus. (videtur hæc vitiosa lectio esse. v. ὑβός.)

Ἡβυλλιάω, ῶ, pubesco, adolesco. Ab ἥβη.

Ἡβύτης, ου, ὁ, adolescens. Ab ἡβάω.

Ἡβώω, poet. pubesco. Ab eod.

Ἠγάθεος, ἠγαθέη, admodum divinus, sacer, admirabilis quasi ab ἄγαν, *valde*, & θεῖος, *divinus*. (nisi est ab ἄγαμαι.)

Ἠγαλέος, α, ον, fractus: pro ἀγελαῖος, ab ἄγνυμαι.

Ἤγανον, ου, τὸ, sartago, corruptum e τήγανον.

Ἡγεμονεία, ας, ἡ, principatus. 2) ducatus. Ab ἡγεμονεύω.

Ἡγεμόνευμα, τὸ, idem. A seq.

Ἡγεμονεύω, f. εύσω, præeo, sum dux, rego. Ab ἡγεμών.

Ἡγεμονέω, ῶ, fut. ήσω, principatum teneo. Ab eod.

Ἡγεμόνη, ης, ἡ, Dianæ epitheton, Hesych. & alii; item Veneris. Hesych. Ab eod.

Ἡγεμονία, ας, ἡ, imperium, ducatus. Ab eod.

Ἡγεμονίδης, ου, ὁ, princeps, rector. 3) dominus sensuum, animus. A pr.

Ἡγεμονικός, ή, όν, principalis, præsidialis, imperatorius. Hinc τὸ ἡγεμονικὸν, ῦ, principatus; animus, mens, pars potior nostri, rector corporis. Ab eod.

Ἡγεμονικῶς, *Adv.* ut ducem, imperatorem decet. 2) ut decet virum principem. A pr.

Ἡγεμόνιος, α, ὁ, Epith. Mercurii, quoniam viæ dux est, & animas deducit. Ab ἡγεμών.

Ἡγεμονίς, ίδος, ἡ, imperatrix, regina, quæ principatum obtinet. Ab eod.

Ἡγεμόσυνον, α, τὸ, præmium ducendi. τὰ ἡγεμόσυνα, sacrificium pro felici itinere, cum deum ducem exposcimus. A sq.

Ἡγεμών, όνος, ὁ, dux, præses. 2) auctor, caussa rei. A sq.

Ἡγέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, & έσομαι, duco, dux sum, præeo. 2) opinor, puto, reor, arbitror. ἥγημαι, existimavi, puto. ἡγητέον, putandum.

Ἡγερέθομαι, Poet. ἠγερέθεσθαι. Hom. congregari. Ab ἀγείρομαι, *congregor*.

Ἡγεσία, ας, ἡ, ductus. 2) principatus. Ab ἡγέομαι.

Ἡγέτης, ου, ὁ, dux. Ab eod.

Ἡγηλάζω, f. άσω, duco, ago, pello, sustineo. Ab eod. aut ab ἄγω & ἐλάω, *pellere*.

Ἥγημα, ατος, τὸ, ductus. 2) consilium. Ab ἡγέομαι.

Ἥγησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἡγήτειρα, ας, ἡ, dux *fem.* ductrix. A seq.

Ἡγητήρ, ῆρος, ὁ, ductor. Ab ἡγέομαι.

Ἡγητηρία, ας, ἡ, massa ficuum, quæ in festivitate quadam præferebatur, in memoriam mitioris & mansuetioris victus. A pr.

Ἡγήτης, ὁ, dux. Ab ἡγέομαι.

Ἡγητορία, ας, ἡ, principatus. Suid. 2) massa ficuum. Suid. Ab ἡγήτωρ.

Ἡγήτρια, ας, ἡ, ductrix. Ab ἡγητήρ.

Ἡγήτωρ, ορος, ὁ, dux, ductor. Ab ἡγέομαι.

Ἡγμένως, *Adv.* erudite, prudenter. Ab ἡγμένος, doctus, eruditus. Partic. Perf. Pass. ἄγω.

Ἡγνισμένως, *Adv.* pure, caste. Ab ἁγνεύω, *purus, castus sum*.

Ἤγουν, *Conj.* sive. 2) videlicet.

Ἡδανός, ή, όν, dulcis, suavis. Ab ἡδὺς, *dulcis*.

Ἠ'ΔΕ', *Conj.* apud Poetas pro καί.

Ἡδέως, *Adv.* suaviter, libenter. Ab ἡδύς.

Ἤδη, *Adv.* jam. 2) mox, abhinc. 3) adeo.

Ἥδομαι, delector, lector. ἥσθην, aor. 1. delectatus sum, delector. fut. ἡσθήσομαι. Part. pr. ἡδόμενος, libens, gaudens. Ab ἥδω, *delecto*.

Ἡδομένως, libenter. A pr.

Ἡδονή, ῆς, ἡ, voluptas, suavitas, delectatio, πρὸς ἡδονὴν, suavitatis caussa. ἐν ἡδονῇ, idem, & leniter. Ab ἡδύς.

Ἡδο-

Ἡδονικός, ή, όν, voluptarius. A pr.

Ἡδονόπληξ, ηγος, ὁ, ἡ, voluptate, velut morbo quodam aut telo, percussus, voluptati deditus. Ex eod. & πλήσσω.

Ἧδος, τὸ, utilitas, delectatio, suavitas. Ab ἡδύς.

Ἧδος, εος, τὸ, acetum.

Ἡδύβια, placentæ genera. Ex eod. & βίος. (nisi βιος mera terminatio est.)

Ἁδυβόας, Dor. pro ἡδυβόης, ου, ὁ, suavem vocem edens, canorus. Ex eod. & βοάω.

Ἡδύγαιος, ου, ὁ, ἡ, bonam terram seu bonum solum habens. Ex eod. & γαῖα.

Ἡδυγέλως, ὁ, ἡ, dulce ridens, suaviter ridens.

Ἡδύγλωττος, ου, ὁ, ἡ, suavem & jucundam linguam habens. Ex ἡ. & γλῶττα.

Ἡδυγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui consilio & prudentia &c. homines delectat. Ex ἡ. & γνώμη.

Ἡδυέπεια, ας, ἡ, suaviloquentia, facundia. Ab sq.

Ἡδυεπής, έος, ὁ, ἡ, suaviloquus, eloquens, facundus. Ex ἡ. & ἔπος, vox, verbum.

Ἡδύθροος, contr. ἡδύθρους, ου, ὁ, ἡ, suaviter sonans, dulcisonus: mitis, lenis.

Ἡδύκαρπος, ου, ὁ, ἡ, suaves fructus habens.

Ἡδύκρεως, ω, ὁ, ἡ, cujus caro grati est saporis. Ex ἡ. & κρέας, caro.

Ἡδύκωμος, ου, ὁ, ἡ, jucundam præbens comissationem. 2) jucunda comissatio. 3) genus saltationis.

Ἡδυλίζω, f. ίσω, adulor, jucunda loquor. Ab ἡδύς.

Ἡδυλισμός, ῦ, ὁ, adulatio, adsentatio. A pr.

Ἡδυλογέω, ῶ, f. ήσω, loquor auditu jucunda, adulor. Ab ἡδυλόγος.

Ἡδυλογία, ας, ἡ, suavitas sermonis, suaviloquentia. 2) assentatio, scurrilis dicacitas. A sq.

Ἡδυλόγος, ου, ὁ, ἡ, suaviloquus, assentator, scurra.

Ἡδυλύρης, ου, ὁ, suaviter lyra canens. 2) suavisonus. Ex ἡ. & λύρα.

Ἡδυμελής, έος, ὁ, ἡ, suavem & canoram vocem habens, suaviter canens. Ex ἡ. & μέλος, carmen.

Ἥδυμος, suavis, jucundus, dulcis. Ab ἡδύς.

Ἡδυντήρ, ἡδυντῆρες ἅλες, sal condiendi vim habens. Ab ἡδύνω.

Ἡδυντήριος, α, ον, permulcendi, delectandi vim habens. A pr.

Ἡδυντικός, ή, όν, condiendi vim habens, ad condiendum aptus. 2) ad condiendi scientiam pertinens. Hinc ἡδυντικά, ῶν, condimenta, sc. ἀρτύματα. Ab eod.

Ἡδυντός, ή, όν, conditus. A sq.

Ἡδύνω, suave reddo, condio. 2) lætitia adficio. Ab ἡδύς.

Ἡδύοινος, ου, ὁ, ἡ, suave vinum ferens.

Ἡδύονειρος, ον, jucunda ferens somnia.

Ἡδυοσμία, ας, ἡ, odoris suavitas, odor jucundus. Ab ἡδύοσμος.

Ἡδύοσμον, τὸ, mentha. A sq.

Ἡδύοσμος, ου, ὁ, ἡ, jucunde & suaviter olens. 2) mentha. 3) ὁ, calamus aromaticus. Ex ἡ. & ὀσμή, odor.

Ἡδυόφθαλμος, ον, lætos oculos habens, suavis adspectu.

Ἡδυπάθεια, ας, ἡ, voluptas, vita voluptaria, mollities, libido. Ab ἡδυπαθής.

Ἡδυπαθέω, ῶ, f. ήσω, voluptate fruor, molliter vivo. Ab eod.

Ἡδυπάθημα, τὸ, voluptas, suavitas. A pr.

Ἡδυπαθής, έος, ὁ, ἡ, voluptati deditus, voluptarius, libidinosus. Ex ἡ. & πάθος.

Ἡδύπνοος, contr. ἡδύπνους, ου, ὁ & ἡ, suaviter spirans. Ex ἡ. & πνοή, flatus.

Ἡδύπολις, ιος, ὁ, ἡ, gratus & acceptus civitati.

Ἡδυπορφύρα, ας, ἡ, ostrea quædam.

Ἡδυπότης, ου, ὁ, suavis convivus.

Ἡδυποτίδες, phialæ & pocula quædam. Ab ἡδυπότης, cujus fœm. ἡδυπότις.

Ἡδύποτος, ου, ὁ, ἡ, cujus potus suavis est. A ποτός.

Ἡδυπρόσωπος, ον, lætus adspectu, hilaris, mitis.

Ἡδύς, εῖα, ύ, Gen. έος, είας, έος, suavis, jucundus. 2) lætus. ἥδιον & ἥδιστα, Adv. suavissime, item ἡδύ.

Ἥδυσμα, ατος, τὸ, suavitas. 2) condimentum suave. Ab ἡδύνω.

Ἡδυσμός, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἡδυσώματος, ον, pulcher forma. Ex ἡ. & σῶμα.

Ἡδύτης, ητος, ἡ, suavitas, lepos. Ab ἡδύς.

Ἡδυφαγέω, suaviter, libenter edo. Ex ἡ. & φάγω.

Ἡδυφαής, έος, ὁ, ἡ, suave splendens, nitidus. Ex ἡ. & φάω, splendeo.

Ἡδυφάρυγγες θρυμματίδες, gulæ gratæ placentæ.

Ἡδυφωνία, ας, ἡ, vocis suavitas. A seq.

Ἡδύφωνος, ου, ὁ, ἡ, suavem vocem habens. Ex ἡ. & φωνή.

Ἡδυφώνως, Adv. suavi voce. A pr.

Ἡδύχροος, contr. ἡδύχρους, ου, ὁ, ἡ, jucundo colore præditus. Ex ἡ. & χρόα, color.

Ἥδω, suavitate & jucunditate adficio, delecto, oblecto. F. 1. ἥσω, aor. 1. ἧσα, ἧσας, delectasti. pass. ἥδομαι, delector. Ab ἡδύς. (vel potius ab antiquo ἅδω, unde ἁνδάνω, placeo, vel satio, expleo desiderium.)

Ἤ, Conj. aut, vel, sive. 2) an? Ab ἦ.

Ἠέλιος, ου, ὁ, poet. pro ἥλιος, sol.

Ἠέπερ, Conj. quam.

Ἠερέθομαι, in aerem attollor. 2) pendeo, suspensus sum. 3) incostans, vel suspenso animo sum. Ab ἀείρω, tollo.

Ἠερινός, ή, όν, vernus, pro ἐαρινός.

Ἠέριος, ία, ιον, aerius, per aerem volans, qui est in aere. 2) excelsus. 3) vernus. 4) matutinus. Ab ἠὴρ pro ἀήρ.

Ἠεροδινής, έος, ὁ, ἡ, aerem agitans. 2) qui in aere agitatur. Ex eod. & δινέω.

Ἠεροδίνητος, ου, ὁ, ἡ, in aere agitatus. Ex iisdem.

Ἠεροειδής, έος, ὁ, ἡ, obscurus. τὸ ἠεροειδές, dicitur totum aeris spatium, quoad oculis prospicere possumus. Ex eod. & εἶδος.

Ἠερόεις, όεσσα, όεν, tenebricosus, caliginosus. Ab ἠήρ.

Ἠερόθεν, Adv. ex aere, ab aere. Ab eod.

Ἠερομήκης, ες, altus velut usque ad aera. Ex ἠὴρ & μῆκος, altitudo.

Ἠερόπλαγκτος, ον, in cœlo errans. epith. stellarum. Ex ἠ. & πλάζομαι, erro.

Ἠεροφοῖτις, ιδος, ἡ, in aere means. 2) quæ in tenebris vagatur, quæ obscuritate septa, vel aliorum oculis latens, incedit. Epith. Furiarum. Ex ἠ. & φοιτάω, eo.

Ἠερόφοιτος, ου, ὁ, ἡ, in aere vagans, aerius. Ex iisd.

Ἠερόφωνος, ου, ὁ, ἡ, voce aerem replens, valde clamans. Ex ἠ. & φωνή.

Ἠήρ, ἠέρος, ὁ, ἡ, poet. pro ἀήρ, aer.

Ἠθάνιον, τὸ, colum. Ab ἠθεῖν, percolare.

Ἠθάς, άδος, ὁ, ἡ, familiaris, adsuetus. Ab ἦθος, mos.

Ἤθεος, (ἠΐθεος) pro ἠΐθεος.

Ἠθεῖος, εία, εῖον, venerandus, colendus. ἠθεῖε, vox junioris ad seniorem, reverentiæ caussa. germane venerande, colende frater. A θεῖος, vel potius pro ἠθεῖος (nisi est ab ἦθος, constantia mentis sobriæ & gravis. ut ἠθεῖος itaque sit, vir prudens, honesto, eam consiliorum maturitatem & firmitatem consecute, quam ἦθος appellant.)

Ἠθέω, ῶ, f. ήσω, percolo, per colum mitto. Ab ἠθῶ.

Ἠθητὴς, ῦ, ὁ, qui colat. A pr.

Ἠθίζω, f. ίσω, colo. Ab eod.

Ἠθικὸς, ή, όν, ethicus, moralis, moratus. τὰ ἠθικὰ, præcepta morum sc. διδάγματα. Ab ἦθος. 2) eolatus. Ab ἠθῶ, colo.

Ἠθικῶς, *Adv.* moraliter. 2) morate, modeste. 3) graviter, severe.

Ἠθισις, εως, ἡ, percolatio. Ab ἠθίζω.

Ἠθισμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἠθιστήριον, ου, τὸ, rete, nassa. Ab eod.

Ἠθμάριον, ου, τὸ, parvum colum, sacellus. Dimin. Ab ἠθμός.

Ἠθμοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, coli formam habens. Ab eod. & εἶδος, *species*.

Ἠθμὸς, & ἠθμός, ῦ, ὁ, colum, qualus. Ab ἠθῶ.

Ἠθμώδης, ες, coli formam habens. A pr.

Ἠθογραφέω, ῶ, f. ήσω, mores scribendo exprimo. A sq.

Ἠθογράφος, ε, ὁ, qui morum notationes scripsit. Ab ἦθος, & γράφω.

Ἠθολογία, ας, ἡ, figura rhetorica, quum verba moresque alicujus oratione exprimuntur. Ab ἠθολόγος.

Ἠθολογέω, exprimo alicujus mores oratione. A sq.

Ἠθολόγος, ὁ, morum effictor, mimus. Ab ἦθος & λόγος.

Ἠθοποιέω, ῶ, f. ήσω, mores exprimo.

Ἠθοποιητικῶς, accommodate ad mores exprimendos, vel affectus. A pr.

Ἠθοποιΐα, ας, ἡ, morum adfectuumve expressio. A sq.

Ἠθοποιὸς, ῦ, ὁ, ἡ, mores instituens. 2) mores exprimens. A seq. & ποιέω.

Ἦθος, εος, τὸ, unde usitatum plur. ἤθεα, ἤθη, domicilium, mansio, sedes consuetæ. 2) ingenium, indoles, morum quædam proprietas. τὰ ἤθη, mores. v. paulo ante dicta ad v. ἠθεῖε. Ab ἔθος, *mos, consuetudo*, ut illud fit, loca & sedes, hoc animi & mentis rationes, quibus a longo tempore adsuevimus.

Ἠθροισμένως, *Adv.* gregatim, confertim. Ab ἀθροίζω.

Ἠθῶ, colo, percolo, f. ήσω, unde aor. 1. part. ἤσας, i. e. ἠθήσας.

Ἦϊα, τὰ, cibus, viatica. 2) paleæ.

Ἤϊθεος, ε, ὁ, puer, adolescens. 2) cælebs, Venerem non expertus.

Ἠϊόεις, όεσσα, όεν, habens altas ripas, sive magnum litus. Ab ἠϊών, *ripa*.

Ἤϊος, ἴε, ἴον, jaculandi peritus. Ab ἵημι.

Ἠϊὼν, όνος, ἡ, litus, ripa. v. αἰγιαλὸς.

Ἦκα, vel ἦκα, *Adv.* leniter, quiete, sensim, submisse. Ab ἵημι. v. ἀκαλός.

Ἠκαλόεις, όεσσα, όεν, lenis, quietus. A seq.

Ἠκαλὸς, ή, όν, tranquillus, quietus. Ab ἦκα. v. ἀκαλός.

Ἤκεν, *poetice* pro ἤ, εἰ, ἐὰν, *si*, *an*. ᾗ κεν, qua tandem ratione.

Ἤκεστος, έστη, εστον, stimulo nondum domitus, stimulum nondum expertus. Epith. bovis nondum jugum passæ. Ex η pro α priv. & insl. κέντρον, unde κεστός.

Ἥκιστος, ίστη, ιστον, minimus. ἥκιστα. *Adv.* minime. Ab ἦκα. (cujus comparativus est primitus ἡκίων, deinde usitatius ἥττων, ut pro ταχίων est θάττων.)

Ἠκριβωμένως, *Adv.* accurate. Ab ἠκριβωμένος, Part. Perf. pass. ab ἀκριβόω.

Ἥκω, f. ήξω, venio, accedo, pervenio, veni, pertineo, attingo.

Ἠλάω, insanio. ἠλάοντες, vagantur. Ab ἀλάομαι, vel ἠλεὸς, *stultus*, pro quo & ἠλαιὸς. Hes. v. ἠλάσκω.

Ἠλακάτη, ης, ἡ, colus, *in Plurali* τὰ ἠλάκατα, ων, fusus. 2) fila, stamina, lanæ colui circumvolutæ.

Ἠλακατῆνες, pisces quidam a similitudine coli ita dicti. A pr.

Ἠλακατώδης, ες, coli similis. 2) ad colum pertinens. Ab eod.

Ἠλασκάζω, idem quod sequens.

Ἠλάσκω, vagor, errabundus circumeo. 2) declino, devito. 3) errabundum fugito, vagabundum declino. Ab ἀλάομαι, *idem*.

Ἠλέκτρινος, ον, ex electro factus. 2) purissimus, nitidissimus. Ab ἤλεκτρον.

Ἠλεκτρὶς, ίδος, ἡ, electrina, epith. lunæ. A seq. *vel* pro ἀλεκτρὶς, non cubans, irrequieta. Ab α pr. & λέκτρον, *lectus*.

Ἤλεκτρον, ου, τὸ, electrum, succinum. 2) metallum ex auro & argento conflatum. 3) lapis crystallinus. Incertum est unde.

Ἤλεκτρος, ε, ὁ, idem.

Ἠλεκτροφαὴς, έος, ὁ & ἡ, ad modum electri fulgens, splendidus. Ab ἤλεκτρον, & φάω, *luceo*.

Ἠλεκτρώδης, ες, electro similis. 2) de excretione, cum splendicat & relucet. Ab eod.

Ἠλέκτωρ, ορος, ὁ, sol.

Ἠλέματος, άτη, ατον, vanus, stultus. Ab ἠλεός.

Ἠλεμάτως, *Adv.* frustra, stulte. A pr.

Ἠλεὸς, ὰ, όν, stultus, stolidus. Ab ἠλός.

Ἠλὶ, ὁ, *Eli*. Nomen viri Ebr. ὑψωτὸς. *Adscensus*.

Ἡλιάζω, f. άσω, ad solem expando, soli expono. Hinc ἡλιάζομαι, apricor. Ab ἥλιος. 2) in Heliæa judico, a seq.

Ἡλιαία, ας, ἡ, Heliæa, judicium Athenis maximum, in quo causæ publicæ agebantur. (vel potius concio, congressus populi, deliberandi ergo de rebus ad se suamque salutem majestatemve pertinentibus, non Athenis solum, sed in nulla non civitate Græca. Reperitur quoque in vetustis plebiscitis & aliis monumentis, ἁλία, ab ἁλέω, *congrego*, ἁλὴς, *confertus*, *universus*. ἁλίω & ἁλίζω, *congrego*.)

Ἡλιακὸν, ῦ, τὸ, solarium, locus apricus. Ab ἥλιος.

Ἡλιὰς, άδος, ἡ, sc. κόρη, Solis filia.

Ἡλίας, ε, ὁ, Elias. Nomen Ebr. viri. *Deus meus*.

Ἡλίασις, εως, ἡ, insolatio, apricatio. 2) judicandi munus in Heliæa. Ab ἡλιάζω.

Ἡλιαστήριον, ε, τὸ, locus ad apricandum, solarium. Ab eod.

Ἡλιαστὴς, ῦ, ὁ, judex in Heliæa. Ab eod.

Ἡλιαστικὸς, ή, όν, Heliasticus, judicialis. Ab eod.

Ἡλιάω, ῶ, solem refero, ut sol candeo. Ab ἥλιος.

Ἡλιβάτης, pro ἠλίβατος, ε, errabundus. v. seq.

Ἠλίβατος, ε, ὁ, ἡ tam altus, ut uni soli sit pervius,

vius, altissimus. Ex ἥλιος & βαίνω vado, vel etiam ἠλίβατος, tam altus aut profundus, ut accessum frustretur. Ab ἀλιτεῖν, aberrare, & βάσις, gressus.

Ἠλίθα, Adv. frustra. Ab ἄλη, error. ἀλάομαι, erro. 2) copiose, valde. 3) simul.

Ἠλιθιάζω, f. άσω, stulte ago, stultus ac stupidus sum. A seq.

Ἠλίθιος, ία, ιον, stultus, stolidus, brutus, insipiens, sensu communi destitutus. Ab ἤλιθα.

Ἠλιθιότης, ητος, ἡ, stoliditas, stultitia. A pr.

Ἠλιθιόω, ῶ, f. ώσω, stultum reddo. Ab eod.

Ἠλιθίως, Adv. stulte, stolide. Ab eod.

Ἠλιθιοεργός, ῦ, stulte agens. Ab eod. & ἔργον.

Ἡλικία, ας, ἡ, statura. 2) ætas quæque. 3) adolescentia, juventus, ætatis vigor. 4) ætas bello apta, juventus apta bello gerendo. 5) ætas senilis. 6) ætas, i. e. sæculum. 7) altitudo.

Ἡλικιώτης, ου, ὁ, par ætate, æqualis. A pr.

Ἡλικιῶτις, ιδος, ἡ, fem. A pr.

Ἡλίκος, ίκη, ίκον, quantus, quam magnus. 2) quam potens.

Ἧλιξ, ικος, ὁ, ἡ, qui ejusdem est ætatis.

Ἠλίβατος, ου, idem quod seq.

Ἡλιόβολος, ου, ὁ, ἡ, qui solis radiis quasi feritur, soli expositus. 2) solis radiis ictus, liquefactus &c. a solis æstu, furore, aliove quo acuto morbo tactus. Ex ἥλιος & βάλλω.

Ἡλιοειδὴς, έος, ὁ & ἡ, soli similis. Superl. ἡλιοειδέστατος, soli simillimus, clarissimus. Ex eod. & εἶδος, forma.

Ἡλιοειδῶς, Adv. specie solis. A pr.

Ἡλιοκαὴς, έος, ὁ, ἡ, perustus a sole, exustus in sole. Ex eod. & καίω, uro.

Ἡλιοκαΐα, ας, ἡ, ardor, sive æstus solis. 2) insolatio. A pr.

Ἡλιοκάμινος, ου, ὁ, caminus solaris, vaporarium solare.

Ἡλιοκάνθαρος, ου, ὁ, scarabæus solaris.

Ἡλιόκαυστος, ου, ὁ, ἡ, sole tostus, sole exustus.

Ἡλιοκεντρὶς, ίδος, ἡ, q. d. solipunga: musca in æstu solari pungens. Ab ἥ. & κέντρον.

Ἡλιομανὴς, έος, ὁ, ἡ, sole gaudens, Epith. cicadæ. Ex ἥ. & μαίνομαι.

Ἡλιόμορφος, ου, ὁ, ἡ, solis formam habens. Ex eod. & μορφή.

Ἡλιόπους, οδος, ὁ, heliotropium magnum.

Ἥλιος, ου, ὁ, sol.

Ἡλιοσκόπιος, ου, q. d. solem spectans, helioscopium, tithymali species comas cum sole circumagens. Ex ἥ. & σκοπός, spectator.

Ἡλιοστερὴς, έος, ὁ, ἡ, sole privatus. 2) sole privans, inumbrans. Ex ἥ. & στερέω.

Ἡλιοστιβὴς, έος, ὁ & ἡ, a sole tritus, per quem sol incedit aut meat, soli expositus. Ex ἥ. & στείβω.

Ἡλιότευκτος, ου, a sole ortus, s. creatus. A τεύχω.

Ἡλιοτρόπιον, ου, τὸ, herba solaris, heliotropion. 2) solarium, horologium. Ex ἥ. & τρέπω.

Ἡλιοφάνεια, ας, ἡ, solaris claritas. A seq.

Ἡλιοφανὴς, έος, ὁ, ἡ, solis splendorem habens. 2) a sole illustratus. Ex ἥ. & φαίνω.

Ἡλιόω, ῶ, f. ώσω, insolo, in sole expono, ad solem expono. inde, solis modo splendeo, nitesco. ἠλιῶσα, nitida. (quod repetendum ab ἠλιόω.) Hinc in Pass. ἡλιόομαι, οῦμαι, sole illustror, a sole uror. Ab ἥλιος.

Ἡλίσκος, ου, ὁ, claviculus, parvus clavus. Dim. ab ἧλος, clavus.

Ἠλιτενὴς, altus, quasi ad solem usque pertinens. Ab ἥλιος & τείνω, tendo.

Ἡλίτης, ου, ὁ, clavarius. Hinc ἡλῖτις, ιδος, ἡ, squama æris, quæ e clavis decutitur. Ab ἧλος, clavus.

Ἠλιτόμηνος, ου, ὁ, ἡ, aberrans a mensibus, ante justos menses natus. Ab ἀλιταίνω, & μήν.

Ἠλιτόποινος, ον, improbos ulciscens. Epith. Furiarum. Ab ἀλιτέω, pecco, & ποινή, pœna.

ἨΛΙΨ, ιπος, calceus. Schol. Theocr.

Ἡλιώδης, εος, ὁ, ἡ, solem referens, soli similis.

Ἡλίωσις, εως, ἡ, insolatio, apricatio. Ab ἡλιόω.

Ἡλοειδὴς, ὁ & ἡ, clavi formam habens. Ex ἧλος & εἶδος.

Ἡλόκεντρον, ου, τὸ, calcar. Ab eod. & κέντρον.

Ἡλοκόπος, ου, ὁ, faber clavorum. Ex seq. & κόπτω.

Ἧλος, ου, ὁ, clavus. 2) oleæ morbus, qui & fungus. 3) tubercula callosa potissimum in plantis & digitis pedum etiam in albo oculorum.

Ἠλὸς, ή, όν, stolidus. Ab ἄλη.

Ἡλότυπος, ου, ὁ, ἡ, clavo percussus aut fixus. 2) clavo trajectus. Ex ἧλος & τύπτω.

Ἡλόω, ῶ, f. ώσω, clavo figo, configo. Ab ἧλος.

Ἠλυγάζω, f. άσω, obumbro, obtenebro. 2) occulto. Ab ἠλύγη.

Ἠλυγαῖος, α, ον, umbrosus, opacus. Ab eod.

Ἠλύγη, ης, vel ἠλυγὴ, ῆς, ἡ, tenebræ, umbra. A λύγη, quod idem notat. (v. ἀλύειν ab α priv. & λύκη, lux. unde lat. halucinari.)

Ἠλυγίζω, f. ίσω, idem quod ἠλυγάζω. Unde

Ἠλυγισμὸς, οῦ, ὁ, obumbratio. 2) obscuritas.

Ἠλύσιον, scil. πεδίον, Elysius campus.

Ἤλυσις, εως, ἡ, adventus, ingressus, itio. Ab ἔρχομαι, venio.

Ἧμα, ατος, τὸ, telum, missile, jaculum. 2) jactus. Ab ἵημι.

Ἠμαθόεις, όεσσα, όεν, arenosus. Ab ἄμαθος.

ἮΜΑΙ, ἧσαι, ἧται, sedeo. Ab ἕω.

Ἦμαρ, ατος, τὸ, dies. Ab ἡμέρα. (vel potius utrumque ab εἰμὶ, sum. significat enim universe durationem, continuationem & progressum temporis, quo res quæpiam est vel geritur.)

Ἡμαρτημένως, Adv. perperam, opp. ὀρθῶς. Ab ἁμαρτάνω.

Ἠμάτιος, ία, ιον, diurnus. Ab ἦμαρ.

Ἡμεδαπὸς, ή, όν, qui est e nostro, sc. solo, nostras. Ex ἡμεῖς.

ἨΜΕΚΤΕ'Ω, ægre fero, indignor. Ab α pr. & μῆχος.

Ἠμελημένως, Adv. incuriose, negligenter. Ab ἀμελέω.

ἨΜΕ'Ν, Conj. &, atque.

Ἡμέρα, ας, ἡ, dies. 2) pro tempore, hebraizantes. 3) καθ' ἡμέραν, quotidie; μεθ' ἡμέραν, interdiu; πρὸς ἡμέραν, versus diem, sub lucem. Ab εἰμί.

Ἡμερεύω, f. εύσω, diem transigo, in opere diem totum versor. A pr.

Ἡμερήσιος, ία, ιον, vel ἡμερήσιος, ου, ὁ & ἡ, qui est unius diei, diurnus. τὸ ἡμερήσιον, sc. μίσθωμα, merces diurna. 2) diarium.

Ἡμερία, ας, ἡ, Dor. ἀμερία, dies.

Ἡμερίδης, ου, ὁ, mitis. Ab ἥμερος.

Ἡμερίδιον, ου, τὸ, diecula. Dim. ab ἡμέρα.

Ἡμερινὸς, ή, όν, diurnus. Ab eod.

Ἡμέριος, ον, idem. 2) unum diem durans.

Ἡμερὶς, ίδος, ἡ, mansueta, cicur. Ab ἥμερος.

Ἡμερόβιος, ου, ὁ, ἡ, in diem vivens. 2) victum quotidie mendicans.

Ἡμε-

Ἡμεροδρομέω, ῶ, sum cursor, sum a pedibus. 2) totum diem curro. Ab seq.

Ἡμεροδρόμος, ου, ὁ, q. d. cursor diurnus, qui cursum die conficit. 2) tabellarius. 3) qui est a pedibus.

Ἡμερόδρυς, υος, ἡ, arbor glandifera, species quercus. Ex ἥμερος & δρῦς, quercus.

Ἡμεροθαλής, έος, ὁ & ἡ, placide & benigne vigens seu pullulans. 2) placide virescere & pullulare faciens. Ex eod. & θάλλω.

Ἡμεροθηρικός, ὁ, interdiu venans.

Ἡμεροκλέπτης, ου, ὁ, fur diurnus.

Ἡμεροκαλλές, τὸ, sc. ἄνθος, &

Ἡμεροκαλλίς, ίδος, ἡ, flos uno die vigens. Ex ἡμ. & κάλλος.

Ἡμερόκοιτος, ου, ὁ, ἡ, qui tota die dormit. Ex ἡμ. & κοίτη, lectus.

Ἡμερολεγδὸν, Adv. singulos dies numerando. Ex eod. & λέγω.

Ἡμερολεκτέω, ῶ, f. ήσω, quotidie numero, dies supputo. Ex iisd.

Ἡμερολογεῖον, & ἡμερολόγιον, ου, τὸ, diarium, calendarium, fasti. Ex iisdem.

Ἡμερολογέω, ῶ, f. ήσω, dies numero. Ex iisd.

Ἡμερονύκτιον, ου, τὸ, diei & noctis spatium, viginti quatuor horæ. Ex ἡμ. & νύξ.

Ἡμεροποιὸς, q. d. mansuefactor. Ab ἥμερος & ποιέω.

Ἡμεροποιέω, ῶ, f. ήσω, mansuetum reddo.

Ἥμερος, ου, ὁ, ἡ, mansuetus, cicur, mitis, placidus. 2) sativus.

Ἡμεροσκοπέω, speculor interdiu. Ex ἡμέρα & σκ.

Ἡμεροσκοπεῖον, vel ἡμεροσκοπεῖον, diurnæ speculationis locus. A seq.

Ἡμεροσκόπος, ου, ὁ, diurnus speculator, excubias diurnas agens.

Ἡμερότης, ητος, ἡ, mansuetudo. Ab ἥμερος.

Ἡμεροφαντος, ον, interdiu conspicuus, s. visus. Ex ἡμέρα & φαίνω.

Ἡμερόφοιτος, ου, ὁ, ἡ, interdiu oberrans. Ex eod. & φοιτάω, ito.

Ἡμεροφύλαξ, ακος, ὁ, custos diurnus.

Ἡμερόφωνος, ου, ὁ, ἡ, diem inclamans, lucem vocans. Ex ἡμέρα & φωνή.

Ἡμερόω, ῶ, f. ώσω, mansuefacio, cicuro. ἡμερόομαι, mansuesio. Ab ἥμερος.

Ἡμέρωμα, ατος, mansuefactio, mitigatio. A præc.

Ἡμερωρεῖν, interdiu custodire. Suid. Hesych. Ex ἡμέρα & ὠρέω, custodio.

Ἡμέρως, Adv. mansuete, placide, modeste. Ab ἥμερος. Comp. ἡμερωτέρως, mansuetius.

Ἡμέρωσις, εως, ἡ, mansuefactio. Ab ἡμερόω.

Ἡμέτερος, έρα, ερον, noster. Ab ἡμεῖς.

Ἠμί, pro φημί, dico. Att. Aristoph. παῖ, ἠμί, παῖ, puer, inquam, puer. Hinc ἦν δ' ἐγώ, dicebam. ἦ δ' ὅς, dicebat, inquit. Apud Atticos.

Ἡμιαμφόριον, ου, τὸ, amphoræ dimidium, urna. Ex ἥμισυς & ἀμφορεὺς, amphora, & sic reliqua deinceps, ab ἡμι incipientia.

Ἡμίανδρος, ου, ὁ, semivir. Ἡμίανδροι, semimares. Ex eod. & ἀνήρ.

Ἡμιάνθρωπος, ου, ὁ, semihomo, semivir.

Ἡμιάνωρ, ορος, ὁ, semivir. Ab ἀνήρ.

Ἡμιάρτιον, ου, τὸ, genus panis hemicycli figura. Hesychio ἡμίαρτον. Ab ἄρτος.

Ἡμιασσάριον, τὸ, semissis.

Ἡμιαστράγαλος, ου, τὸ, semitalus.

Ἡμιβάρβαρος, ου, ὁ, ἡ, semibarbarus.

Ἡμιβρεχὴς, & ἡμιβροχὴς, έος, ὁ, semimadidus. A βρέχω.

Ἡμίβροχος, ου, ὁ, ἡ, idem, & ab eod.

Ἡμιβρὼς, ῶτος, ὁ, ἡ, semesus. A βρώσκω.

Ἡμίβρωτος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisdem.

Ἡμιγένειος, ου, ὁ, ἡ, semibarbatus. A γένειον.

Ἡμιγενής, έος, ὁ, ἡ, semigenitus, i.e. imperfectum genus habens, quasi semicreatus, inchoatus. A γίνομαι.

Ἡμίγυμνος, ου, ὁ, ἡ, seminudus.

Ἡμιγύναιξ, &

Ἡμίγυνος, ου, ὁ, ἡ, semivir.

Ἡμιδαής, έος, ὁ, ἡ, semesus. 2) semidivisus. 3) semiustus. A δαίω.

Ἡμιδάϊκτος, ου, ὁ, ἡ, semioccisus. A δαΐζω.

Ἡμιδμής, ῆτος, ὁ, ἡ, semidomitus. A δαμάω.

Ἡμιδεής, έος, ὁ, ἡ, cui dimidium deest, semivacuus, semiplenus. A δέομαι.

Ἡμιδιπλοΐδιον, ου, τὸ, dimidiata diplois, semicinctium, vestimenti muliebris genus.

Ἡμίδουλος, ου, ὁ, ἡ, semiservus.

Ἡμιεκτέον, ου, τὸ, dimidiatus sextarius, dimidium sextarii. Ex ἥμισυς & ἑκτὸς, sixtus.

Ἡμίεκτον, ου, τὸ, idem & ex iisdem.

Ἡμιέλλην, ὁ, ἡ, semigræcus.

Ἡμιεργής, έος, ὁ, ἡ, semifactus, ad dimidium factus. 2) inchoatus, &

Ἡμίεργος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ex ἡ. & ἔργον.

Ἡμίετες, τὸ, dimidiatus annus. Ab ἔτος, annus.

Ἡμίεφθος, ου, ὁ, ἡ, semielixus, semicoctus.

Ἡμιζώνιον, τὸ, semicinctium.

Ἡμίζωος, ὁ, ἡ, semivivus.

Ἡμιήλιος, ου, ὁ, ἡ, dimidia parte soli expositus. 2) ad dimidium siccatus. Ab ἥλιος.

Ἡμιθαλής, έος, ὁ, ἡ, semiviridis. A θάλλω.

Ἡμιθανής, έος, ὁ, ἡ, semimortuus. A θνήσκω.

Ἡμιθέαινα, ης, ἡ, semidea. A seq.

Ἡμίθεος, ου, ὁ, ἡ, semideus, indiges, heros. ἡμίθεοι, indigetes, divi.

Ἡμίθηλυς, ὁ, semivir.

Ἡμιθὴρ, ῆρος, semiferus.

Ἡμιθνὴς, ῆτος, vel ἡμιθνής, ῆτος, ὁ, semimortuus. A θνήσκω.

Ἡμίθνητος, ου, ὁ, ἡ, idem. 2) semideus. 3) qui alternis vicibus vivit, vel moritur.

Ἡμίθραυστος, ου, ὁ, ἡ, semifractus.

Ἡμιθωράκιον, ου, τὸ, dimidius thorax.

Ἡμιιουδαῖος, ὁ, semijudæus.

Ἡμικάδιον, vel ἡμικάδιον, ου, τὸ, dimidius cadus. A κάδος vel κάδος, cadus.

Ἡμίκακος, ου, ὁ, ἡ, semimalus, semipravus. 2) non plene bonus. 3) neglectus.

Ἡμικάκως, Adv. semiprave, non omnino bene.

Ἡμίκαυστος, ου, ὁ, ἡ, semiustus, dimidia ex parte crematus.

Ἡμίκαυτος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Ἡμίκενος, ὁ, ἡ, semivacuus, semiplenus.

Ἡμικεράμιον, ου, τὸ, urna. A κέραμος, vas figulinum.

Ἡμικεφάλαιον, & ἡμικεφάλιον, nec non ἡμικέφαλον, sinciput.

Ἡμικλάδευτος, ου, ὁ, ἡ, semiputatus. A κλαδεύω, puto, frondo.

Ἡμίκλαστος, ου, ὁ, ἡ, semifractus.

Ἡμικλήριον, τὸ, dimidia hereditas, dimidium bonorum. A κλῆρος, hereditas.

Ἡμικόριον, ου, τὸ, dimidia pars cori. A κόρος.

Ἡμικοτύλη, ἡ, dimidia cotyla.

Ἡμικοτυλιαῖος, αία, αῖον, qui est cotylæ dimidiatæ. A seq.

Ἡμι-

Ἡμικοτύλιον, ου, τὸ, cotyla, seu hemina dimidiata. Ab ἡμικοτύλη.
Ἡμικραιρα, ας, ἡ, dimidia capitis pars. 2) medium capitis.
Ἡμικρανία, ας, ἡ, dolor circa medium caput. Ab ἡμίκρανον.
Ἡμικρανικὸς, ῆ, ὸ, hemicrania laborans. A præc.
Ἡμίκρανον, ου, τὸ, dimidiata capitis pars, sinciput.
Ἡμικρὴς, ὁ, semicretensis.
Ἡμικύαθος, ὁ, semicyathus.
Ἡμικύκλιον, ου, τὸ, semicirculus, semiorbis. A seq.
Ἡμικύκλιος, ου, ὁ, ἡ, semicirculi figuram habens, semicircularis. Ab ἡμίκυκλος.
Ἡμικυκλοειδὴς, ες, idem. A præc.
Ἡμίκυκλος, ου, ὁ, semicirculus, hemicyclus.
Ἡμικυλίνδριον, ου, τὸ, semicylindrus.
Ἡμίκυπρον, τὸ, semimodius.
Ἡμικύων, ονος, ὁ, ἡ, semicanis.
Ἡμιλάσταυρος, nequam.
Ἡμιλέπιστος, ου, ὁ, ἡ, semidecorticatus, ad dimidium ovo exclusus. A λεπίζω.
Ἡμίλεπτος, ου, semiexclusus, sc. ex ovo. A λέπω.
Ἡμίλευκος, ου, ὁ, ἡ, semialbus.
Ἡμιλιτραῖος, αία, αῖον, selibris, semilibris. A seq.
Ἡμίλιτρον, ου, τὸ, selibra, semilibra. 2) semiobolus, sex æræi. A λίτρα.
Ἡμίλουτος, ου, ὁ, ἡ, semilotus. A λοῦμαι.
Ἡμιλοχία, ας, ἡ, dimidia cohors. A λόχος.
Ἡμιλοχίτης, ου, ὁ, qui præest ἡμιλοχίᾳ.
Ἡμιμαθὴς, έος, ὁ, ἡ, semidoctus. A μανθάνω.
Ἡμιμανὴς, έος, ὁ, ἡ, subinsanus. A μαίνομαι.
Ἡμιμάραντος, ον, flaccidus, semiaridus. A μαραίνω, aresco.
Ἡμιμάσητος, ου, ὁ & ἡ, semimansus. A μασάομαι, mando.
Ἡμιμέδιμνος, ου, ὁ, semimedimnus.
Ἡμιμέθυσος, ου, ὁ, ἡ, semiebrius.
Ἡμιμερὴς, έος, ὁ, ἡ, dimidiæ partis. A μέρος.
Ἡμίμεστος, ου, ὁ, ἡ, semiplenus.
Ἡμίμετρον, τὸ, dimidium mensuræ, v. c. modii &c.
Ἡμιμηνιαῖος, α, ον, semimenstruus. A μὴν.
Ἡμιμναῖον, ου, τὸ, dimidia mina. A μνᾶ, mina.
Ἡμιμοίριον, ου, τὸ, & ἡμιμοίριον, dimidia pars, altera pars.
Ἡμιμόχθηρος, ου, ὁ, ἡ, semimalus.
Ἡμίνα, ας, ἡ, hemina, dimidium sextarii, cotyla, acetabulum. Ab ἥμισυς.
Ἡμίξεστον, hemina, dimidius sextarius. A ξέστης.
Ἡμίξηρος, ὁ, ὁ, semiarefactus, sideratus.
Ἡμιξύρητος, ου, ὁ, ἡ, semirasus. A ξυράω.
Ἡμιοβέλιον, τὸ, semiobolus. Ab ὀβολός.
Ἡμιόδιον, semita. Philoxenus. Ab ὁδὸς, via.
Ἡμιόδιος, ου, ὁ, ἡ, qui dimidia parte præest itineribus. Ab eod.
Ἡμιολία, vel ἡμιολίας, navis piratica, myoparo. Ab ὅλος, totus.
Ἡμιολιασμὸς, ῦ, ὁ, pensio sesculpi. A seq.
Ἡμιόλιος, ου, ὁ, ἡ, totus cum dimidia sui parte, sescuplus, sesquialter, sesquiplex. A seq.
Ἡμίολος, ου, ὁ, ἡ, idem. ἡμίολος ναῦς, eadem quæ ἡμιολία.
Ἡμιόνειος, ου, ὁ, ἡ, mularis. Ab ἡμίονος.
Ἡμιονηγὸς, ῦ, ὁ, agaso mulorum, mulio. Ex eod. & ἄγω.
Ἡμιονικὸς, ή, όν, mularis. Ab eod.
Ἡμιόνιον, ου, τὸ, herba quædam, asplenon alias dicta. 2) avis quædam. Ab eod.

Ἡμιονὶς, ίδος, ἡ, stercus muli, apud Hipp. pro ἡμιόνου ὀνίς.
Ἡμιονίτης, ου, ὁ, mularis. Ab eod.
Ἡμιονῖτις, ιδος, ἡ, mularis. 2) mulum pariens.
Ἡμίονος, ου, ὁ, ἡ, mulus, vel mula. 2) idem quod ἡμιόνιον.
Ἡμίοπλος, q. d. semermis. Ab ὅπλα, arma.
Ἡμίοποι αὐλοὶ, tibiæ pauciorum (trium) foraminum, parvæ. Ab ὀπή.
Ἡμίοπτος, ου, ὁ, ἡ, semiassus. 2) semicoctus.
Ἡμιοφανὴς, έος, ὁ, ἡ, qui ex dimidio apparet. A φαίνω, appareo. (Sed rectius exaretur ἡμιφανὴς aut ἡμισυφανής.)
Ἡμιπαγὴς, έος, ὁ, ὁ, semiconcretus. A πηγνύω, compingo.
Ἡμιπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, ex parte affectus, vel vitiatus. A πάθος.
Ἡμιπαίδευτος, semidoctus. Suidæ, indoctus.
Ἡμιπαχὴς, έος, ὁ, ἡ, suffertus.
Ἡμιπέλεκκον, ου, τὸ, securis uno tantum latere scindens, ab una tantum parte acuta. A πέλεκυς, securis.
Ἡμίπεπτος, ου, ὁ, ἡ, semicoctus.
Ἡμιπηχυαῖος, αία, αῖον, semicubitalis.
Ἡμίπηχυς, υ, idem.
Ἡμιπλέθριον, ου, τὸ, dimidium jugeri. v. πλέθριον.
Ἡμιπληκτικὸς, ή, όν, hemiplexia laborans. A seq.
Ἡμιπλὴξ, ῆγος, ὁ, ἡ, percussus dimidia parte. A πλήττω.
Ἡμιπληξία, ας, ἡ, dimidii corporis resolutio, paralysis, hemiplexia, quæ est partis corporis, sicut apoplexia totius corporis. A præc.
Ἡμιπλήρωτος, ου, ὁ, ἡ, semiplenus.
Ἡμιπλίνθιον, ου, τὸ, dimidius later. ἡμίπλινθοι, semilateres. A πλίνθος, later.
Ἡμίπνικτος, ὁ, ἡ, semisuffocatus.
Ἡμίπνοος, contr. ἡμίπνους, ου, ὁ, ἡ, semianimis, semivivus. A πνέω, spiro.
Ἡμιπόδιον, ου, τὸ, pes dimidius. A πούς.
Ἡμιπόλιον, ου, τὸ, dimidium poli, i. e. cœli media pars. Hesych. A πόλος.
Ἡμιπόνηρος, ου, ὁ, ἡ, semimalus, semimalignus.
Ἡμίπους, οδος, semipes.
Ἡμίπτωτος, ου, ὁ, ἡ, semirutus, qui dimidia ex parte corruit.
Ἡμίπυρος, ου, ὁ, ἡ, semiustus, semiardens. A πῦρ.
Ἡμίπυῤῥος, ου, ὁ, ἡ, semirufus.
Ἡμιπύρωτος, ον, semicombustus, s. semicalidus.
Ἡμίρομβος, ὁ, & ἡμιρρόμβιον, τὸ, genus fasciæ, semirhombus. v. ῥόμβος.
Ἡμιῤῥαγὴς, έος, ὁ, ἡ, semifractus, semilacer, interruptus. A ῥήσσω.
Ἡμιῤῥόπως, Adv. moderate, mediocriter, leniter. A ῥοπὴ, impetus.
Ἡμίρυπος, ον, semisuccidus, subsordidus.
Ἡμισάλευτος, ου, ὁ, ἡ, qs. dimidia ex parte concussus & agitatus, semiebrius. A σαλεύω.
Ἡμισαπὴς, έος, ὁ, ἡ, semiputris, qui ex parte computruit. A σήπω.
Ἡμίσευμα, ατος, τὸ, dimidium, dimidia pars. A seq.
Ἡμισεύω, dimidius sum. 2) dimidia ex parte æquo. 3) ad dimidias partes redigo. Ab ἥμισυς.
Ἡμισίκλιον, τὸ, dimidiatus siclus. A σίκλος.
Ἡμίσοφος, ου, ὁ, ἡ, semisapiens, leviter sapiens.
Ἡμίσπαστος, ου, ὁ, ἡ, semivulsus, semiavulsus. A σπάω.
Ἡμιστάδιον, ου, τὸ, semistadium.
Ἡμισταδιαῖος, ον, dimidium stadii æquans. A præc.

Ἡμι-

Ἡμιστατὴρ, ὁ, semistater, genus numi.
Ἡμιστίχιον, ου, τὸ, dimidiatus versus. A στίχος.
Ἡμιστρατιώτης, ου, ὁ, semimiles, miles semivir.
Ἡμιστρόγγυλος, ον, semiteres, semicircularis.
Ἥμισυς, σεια, συ, *Gen.* εος, είας, εος, dimidius, semi, semis. τὸ ἥμισυ, dimidia pars, semis.
Ἡμισφαγὴς, έος, ὁ, ἡ, semimactatus. A σφάττω, *macto.*
Ἡμισφαίριον, ου, τὸ, dimidiata sphæra, dimidium globi. 2) cœli dimidium. A σφαῖρα.
Ἡμιτάλαντον, ου, τὸ, semitalentum.
Ἡμιτάριχος, ου, ὁ, ἡ, qui media ex parte, mediocriter est salsamentum.
Ἡμιτέλειος, α, ον, dimidius.
Ἡμιτέλεστος, ου, ὁ, dimidia ex parte absolutus, imperfectus. A τελέω.
Ἡμιτελὴς, έος, ὁ, ἡ, semiabsolutus, imperfectus. A τέλος.
Ἡμιτετράγωνον, τὸ, dimidium quadratum.
Ἡμίτμητος, ον, in duas partes sectus.
Ἡμιτόμας, it. ἡμιτομίας, ου, ὁ, cui alter testiculus exsectus est. A τέμνω, vel τομή.
Ἡμιτόμιον, ου, τὸ, dimidia pars, dimidium. A seq.
Ἡμίτομον, ου, τὸ, idem. 2) latus. 3) genus fasciæ apud Medicos s. deligationis, quod & ἡμιρόμβος. A seq.
Ἡμίτομος, ου, ὁ, ἡ, dimidiatus. 2) piscis genus, platys.
Ἡμιτόνιον, ου, τὸ, dimidia pars toni, semitonium. A τόνος.
Ἡμιτραυλος, ου, ὁ, ἡ, semibalbus.
Ἡμιτριβὴς, ὲς, paullulum detritus. A τρίβω, *tero.*
Ἡμιτρίγωνον, τὸ, dimidium triangulum.
Ἡμιτριταῖος, αία, αῖον, semitertianus. Ep. febris.
Ἡμιτύβιον, τὸ, indumentum lineum, cum fimbriis. 2) sudarium, fascia.
Ἡμιτύμβιον, ου, τὸ, dimidium, h. e. parvum bustum, parvum sepulcrum. A τύμβος.
Ἡμίϋπνος, ου, ὁ, ἡ, semisomnis.
Ἡμιφανὴς, ὲς, v. ἡμιφαντής.
Ἡμιφάλακρος, ου, ὁ, ἡ, semicalvus.
Ἡμιφανὴς, ὲς, dimidia parte conspicuus. A φαίνομαι.
Ἡμιφάριον, ου, τὸ, dimidia vestis pars. A φᾶρος.
Ἡμίφαυλος, ον, dimidia parte futilis, s. nullius pretii in aliquo genere.
Ἡμιφλεγὴς, έος, ὁ, ἡ, semiustus, &
Ἡμιφλεκτος, ου, ὁ & ἡ, idem. A φλέγω.
Ἡμίφωνος, ου, ὁ, ἡ, dimidiatam vocem edens. 2) littera semivocalis. A φωνή.
Ἡμίχλωρος, ὁ, ἡ, semiviridis.
Ἡμιχοαῖος, αία, αῖον, dimidius congius, semisextarius. Ab ἡμίχοος.
Ἡμιχοινίκιον, τὸ, dimidia chœnix. A χοῖνιξ.
Ἡμιχοινικιαῖος, ου, ὁ, ἡ, dimidiam chœnicem continens. A seq.
Ἡμιχοίνιξ, ἡ, dimidiata chœnix.
Ἡμίχοος, *contr.* ἡμίχους, ου, ὁ, ἡ, idem. A χόος. Hinc & ἡμίχουν, sc. ἀγγεῖον, dimidius congius.
Ἡμιχολώδης, εος, ὁ, ἡ, subbiliosus.
Ἡμιχόριον, ου, τὸ, alterutra pars chori bipartiti. A χορός.
Ἡμίχρηστος, ου, ὁ, ἡ, non satis bonus, subimprobus.
Ἡμίχρυσος, ου, ὁ, ἡ, ex dimidia parte aureus.
Ἡμίχωστος, ὁ, ἡ, semirutus. A χωννύω.
Ἡμιψυγὴς, έος, ὁ & ἡ, idem quod seq.
Ἡμίψυκτος, ου, ὁ, ἡ, semifrigefactus, semigelatus. A ψύχω.
Ἡμίψυχος, ὁ, ἡ, semianimis. A ψυχή.
Ἡμιωβολιαῖος, αία, αῖον, semiobolaris, semiobolum æquans. 2) vilis, exigui pretii. A seq.
Ἡμιωβόλιον, ου, τὸ, semiobolus, dimidia oboli pars. Hinc τὰ ἡμιωβόλια, ων, vasa minimi pretii. A seq.
Ἡμιώβολον, ου, τὸ, idem. Ab ὀβολός.
Ἡμιώριον, ου, τὸ, semihora. Ab ὥρα.
Ἦμος, *Adv.* *Poet.* quando, quum.
Ἡμὸς, ἡ, ὸν, noster. *Poet.* Ab ἡμεῖς.
Ἡμοσύνη, ης, ἡ, jaculatio, seu jaculandi peritia. Ab ἥμω.
Ἡμύων, ύοντος, ὄν, qui solet inclinare, seu cadere. A seq.
Ἡμύω, f. ύσω, inclino, cado. 2) demitto.
Ἥμων, ονος, ὁ, jaculator. Ab ἵημι, *mitto.*
Ἢν, *Conj.* si, pro ἐὰν, si. Hinc ἢν μὴ, nisi.
Ἠναγκασμένως, *Adv.* coacte. Ab ἀναγκάζω.
Ἠνεκέως, *Adv.* diu multumque, longo tempore. A seq.
ἨΝΕΚΗΣ, έος, ὁ, ἡ, porrectus, protentus in longitudinem. 2) perpetuus, continuus.
ἨΝΙ, *Adv.* ecce. ἠνίδε, idem.
Ἡνία, ας, ἡ, habena, lorum, retinaculum. ἐφ' ἡνίας, ad sinistram a dextra.
Ἡνιάζω, f. άσω, freno. Ab ἡνία.
Ἡνίκα, *Adv.* quum, quando. 2) *apud Atticos dicitur de hora diei:* ea hora? *ut & ὁπηνίκα,* qua?
Ἡνίον, ου, τὸ, frenum. Ab ἡνία.
Ἡνιοποιεῖον, ου, τὸ, officina habenarum. Ab ἡνιοποιός.
Ἡνιοποιέω, ῶ, f. ήσω, habenas conficio. 2) habenas rego & duco. 3) rego, moderor.
Ἡνιοποιὸς, οῦ, ὁ, qui habenas facit.
Ἡνιοστροφέω, ῶ, habenas verto, guberno. A seq.
Ἡνιοστρόφος, ου, ὁ, ἡ, qui habenas flectit, auriga. Ex ἡνία & στρέφω.
Ἡνιοχεία, & ἡνιοχία, ας, ἡ, aurigatio. 2) gubernatio, moderatio, agitatio. A seq.
Ἡνιοχεὺς, έος, auriga. obliqui casus ἡνιοχῆος, ἡνιοχῆϊ, ἡνιοχῆα, *Poet.* A seq.
Ἡνιοχεύω, f. εύσω, habenas teneo, aurigo. 2) moderor, rego. Ab ἡνίοχος.
Ἡνιοχέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.
Ἡνιόχησις, εως, ἡ, aurigatio. A pr.
Ἡνιοχικὸς, ad aurigandum aptus, aurigationis peritus. A seq.
Ἡνίοχος, ου, ὁ, auriga. Ex ἡνία & ἔχω.
Ἧνις, ιδος & ιος, ἡ, annicula. Ab ἔνος, *annus.*
Ἠνορέα, ας, vel ἠνορέη, ης, *Ion.* ἡ, virilitas, fortitudo. Ab ἀνήρ.
Ἤνοψ, οπος, ὁ, ἡ, sonorus, vocalis. 2) perspicuus, lucidus. Ab ἄνω pro ἀνύω, *perficio,* & ὄψ, *vox,* vel ὤψ, *oculus.*
Ἤνυστρον, ου, τὸ, unus e ventriculis animalium ruminantium. Ab ἀνύω, *perficio.*
Ἧξις, εως, ἡ, adventus. Ab ἥκω.
Ἠῷος, ῴα, ῷον, orientalis, matutinus. Ab ἠώς.
Ἠϊόνιος, ία, ιον, litoralis. Ab ἠϊών, *litus.*
Ἧπαρ, ατος, τὸ, hepar, jecur.
Ἡπατηρὸς, ὰ, ὸν, hepaticus. A præc. Afferunt & ἡπατήρια, scil. φάρμακα, medicamenta hepatica. Ab eod.
Ἡπατητικὸς, ὴ, ὸν, fraudulentus. Ab ἀπατάω.
Ἡπατίας, ου, ὁ, ad jecur pertinens.
Ἡπατικὸς, α, ον, idem. Ab ἧπαρ.
Ἡπατίζω, f. ίσω, hepati similis sum, ad jecoris colorem vergo. Ab eod.

Ἡπα-

Ἡπατικός, ή, όν, jecoralis. 2) qui jecoris inflammatione aut alio vitio laborat. Ab eod.
Ἡπάτιον, ου, τό, jecusculum. Ab ἧπαρ.
Ἡπατίτης, ου, ὁ, jecoralis. 2) lapidis genus.
Ἡπατῖτις, ιδος, ἡ, jecoraria, ut vena, morbus. A pr.
Ἡπατώδης, εος, ὁ, ἡ, jecinori similis. Ab ἧπαρ & εἶδος.
Ἥπατος, ου, ὁ, piscis quidam, a jecinoris colore nomen sortitus. Ab ἧπαρ.
Ἡπατοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, exta consulo.
Ἡπατοσκοπία, ας, ἡ, jecinoris inspectio, haruspicina. A seq.
Ἡπατοσκόπος, ου, ὁ, ἡ, haruspex, extispex, qui ex inspecto victimæ jecinore futura colligit. Ex ἧπαρ & σκοπέω.
Ἡπατουργός, ὁ & ἡ, hepatis sector, ap. Licophr. si lectio vera, quod non videtur. Ab ἔργον.
Ἡπατώριον, eupatorium, herba.
Ἡπέω, & ἠπέω, ῶ, f. ήσω, farcio. ἠπεῖσθαι, farcire.
Ἡπεδανός, ή, όν, claudus. 2) infirmus, debilis. 3) fcondus. Ex ε pro α pr. & πέζα, f. πέδον.
Ἡπεδάω, dubito. A pr.
Ἡπειρογενής, ές, in continente natus. E seq. & γίγνομαι, nascor.
Ἤπειρος, ου, ἡ, terra continens ac mediterranea. 2) nomen regionis, Epirus.
Ἡπειρόω, ῶ, f. ώσω, continentem facio, continenti adjicio. A pr.
Ἡπειρώτης, ου, ὁ, in continente natus. 2) Epirota, quidam ex Epiro. A pr.
Ἡπειρωτικός, ή, όν, ad continentem spectans. 2) Epiroticus. A pr.
Ἡπειρῶτις, ιδος, ἡ, mediterranea. Ab eod.
Ἠπερόπευμα, ατος, τό, res, qua aliquem decipimus. Ab ἠπεροπεύω.
Ἠπεροπεύς, έως, & poet. ῆος, ὁ, impostor, deceptor. Ab eodem.
Ἠπεροπηΐς, ΐδος, ἡ, fraus, impostura. Ab eod.
Ἠπεροπευτής, οῦ, ὁ, idem quod ἠπεροπεύς.
Ἠπεροπεύω, f. εύσω, decipio, fallo.
Ἡπητής, οῦ, ὁ, fartor, vel sutor. Ab ἠπέω, farcio.
Ἡπήτρια, ας, ἡ, fartrix. A pr.
Ἡπήτριον, ου, τό, instrumentum, quo sutores & fartores in consuendis coriis vel pannis utuntur, subula, acus. Ab ἠπέω, farcio.
Ἡπιαλέω, ῶ, epiala febri laboro. Ab ἠπίαλος.
Ἡπιάλης, ητος, ὁ, idem quod seq.
Ἡπίαλος, ου, ὁ, febris algida, querquera.
Ἡπιαλώδης, εος, ὁ, ἡ, febrilis. A præc.
Ἡπίασμα, ατος, lenimentum. A seq.
Ἡπιάω, ῶ, f. άσω, vel ήσω, mitigo, lenio. Ab ἤπιος.
Ἡπιόδωρος, ου, ὁ, ἡ, lenis, qui mitia dat, quibus dolores mitigantur, sive e vulneribus, sive e defectu necessariorum nati.
Ἡπιοδώτης, ου, ὁ, idem. Epith. Æsculapii.
Ἡπιόθυμος, ου, ὁ, ἡ, benigni & mitis animi.
Ἡπιόλης, ου, ὁ, idem quod ἠπίαλος.
Ἡπιόλιον, ου, τό, Dimin. ab seq.
Ἡπίολος, ου, ὁ, bestiola circa lychnum volitans. Dicitur etiam idem esse quod ἠπίαλος.
Ἡπιόμοιρος, lene fatum, mite ingenium sortitus. E seq. & μοῖρα.
Ἤπιος, ία, ιον, placidus, clemens, mitis.
Ἡπιότης, ητος, ἡ, lenitas, clementia. A pr.
Ἡπιόχειρ, ειρος, ὁ, ἡ, & ἠπιόχειρος, ου, placidus, mitis.
Ἠπίως, Adv. leniter, benigne, clementer, æquo animo. Comp. ἠπιωτέρως, lenius.

Ἦπου, nimirum. 2) certe, profecto. 3) nedum, multo minus. 4) interrogat etiam.
Ἠπύτης, ου, ὁ, vociferator. A seq.
Ἠπύω, f. ύσω, sono, vociferor, clamo. Ab αὔω, quod idem significat.
Ἦρ, ἦρος, τό, ver. 2) diluculum, pro ἔαρ, ver.
Ἦρα, gratiam, beneficium, auxilium. Ab antiquo ἦρ, quod idem significavit.
Ἥρα, ας, ἡ, Juno. aer.
Ἡραῖος, αία, αῖον, Junonius. Hinc τὸ ἥραιον pro ἡραῖον, Junonis templum. τὰ ἥραια pro ἡραῖα, ων, Junonia sacra. A pr.
Ἡρακλέης, έος, contr. Ἡρακλῆς, Hercules. Decl. Ἡρακλῆς, Ἡρακλέος, Ἡρακλεῖ, Ἡρακλέα, Ἡράκλεις. Poet. Ἡρακλῆα, Ἡρακλῆος, Ἡρακλῆϊ, Ἡρακλέα, Ἡρακλέην, Ἡρακλῆν.
Ἡρακλείδης, ου, ὁ, Heraclides, filius vel nepos Herculis. Patronymicum ab Ἡρακλέης.
Ἡράκλειος, εία, ειον, Herculeus. Hinc τὰ Ἡράκλεια, ων, festum Herculis, & τὸ Ἡράκλειον, ου, templum Herculis. Ab eodem.
Ἡράκλεις, Adv. hercle. 2) verbum admirantis cum terrore, indignantis, & detestantis.
Ἡρακλειτίζω, f. ίσω, sum sectæ Heracliteæ addictus. Ab Ἡράκλειτος, Heraclitus.
Ἡρακλειτιστής, οῦ, ὁ, sectator Heracliti. A pr.
Ἠρανέω, opem fero, gratificor.
Ἠράνθεμον, ου, τό, eranthemon, herba. Ex ἦρ, ver, & ἀνθέω, floreo, quod vere floret.
Ἤρανος, ου, ὁ, rex, præfectus, opitulator. Etymol. Hesych.
Ἠραρχικός, ή, όν, a vere incipiens. Ex ἦρ & ἄρχομαι, incipio.
Ἠρέμα, Adv. sensim, paullatim, lente, tacite. 2) aliquantum. Ab ἤρεμος.
Ἠρεμάζω, mœreo. 2) sum quietus. A pr.
Ἠρεμαῖος, αία, αῖον, quietus, submissus, lentus. Ab ἤρεμος.
Ἠρεμαίως, Adv. sensim, lente. A pr.
Ἠρεμεστέρως, Adv. quietius. Ab ἠρεμέστερος, Comp. ab ἤρεμος.
Ἠρεμέω, ῶ, f. ήσω, quiesco, quietus sum. 2) infrequens sum, de loco. (nisi hoc est potius ἐρημέω.)
Ἠρέμησις, εως, ἡ, ipsa quiescendi actio, quies. 2) perturbationum sedatio. A pr.
Ἠρεμία, ας, ἡ, quies, tranquillitas. Ab ἤρεμος.
Ἠρεμίζω, f. ίσω, sedo, quiescere facio. A sq.
ἨΡΕΜΟΣ, έμη, εμον, quietus, otiosus, mitis, placidus.
Ἦρι, Adv. mane. 2) vere. Ab ἦρ.
Ἠριγένεια, ας, ἡ, diluculum producens. Auroræ Epith. A seq.
Ἠριγενής, έος, ὁ, ἡ, vernus. 2) matutinus. Ex ἦρ vel ἦρι & γίνομαι.
Ἠριγέρων, οντος, ὁ, senecio, herbæ genus, cujus flores capillorum modo canescunt.
Ἠριοργός, οῦ, ὁ, ἡ, sepulcrorum structor. 2) spoliator sepulcrorum, cui tumuli sunt provincia. Hesych. Ex ἠρίον & ἔργον.
Ἠρινεός, ου, ὁ, candidus. A seq.
Ἠρινός, ή, όν, vernus. Ab ἦρ, ver.
Ἠρίον, ου, τό, monumentum, sepulcrum.
Ἠριπόλη, ης, ἡ, aurora. 2) dies. Ex ἦρι & πέλω.
Ἡρμοσμένως, Adv. apte. Ab ἁρμόζω, apto.
ἨΡΥΓΓΙΟΝ, ου, τό, eryngium, herba.
Ἤρυγγος, ου, ὁ, villus pendens e mento hircorum.

Ἡ'ΡΥΓΩ, mugio. Hesych. ἠρύγων, μυκώμενος, mugiens.

Ἡρώδης, ου, ὁ, Herodes.

Ἡρωδιανοί, ῶν, οἱ, Herodiani, Herodis ministri.

Ἡρωδιὰς, άδος, ἡ, Herodias, filia Herodis: item Herodis concubina.

Ἡρωεῖον, ου, τὸ, herois monumentum, templum. Ab ἥρως.

Ἡρωελεγεῖον, ου, τὸ, metrum ex heroicis & elegiacis versibus constans. Ex ἡρῶος & ἐλεγεῖον, elegia.

Ἡρωΐζω, heroice ago. 2) carmen heroicum scribo. Ab ἥρως.

Ἡρωϊκός, ὴ, ὸν, heroicus. Ab eod.

Ἡρωϊκῶς, *Adv.* fortiter. A pr.

Ἡρωΐνη & ἡρωΐνη, ης, ἡ, heroina, i. e. semidea. Ab ἥρως.

Ἡρώϊος, ία, ιον, herous. Ab eod.

Ἡρωΐς, ΐδος, ἡ, herois, heroina, heroica. Ab eod.

Ἡρωΐσσα & ἡρώϊσσα, ης, ἡ, idem & ab eod.

Ἡρωολογέω, res heroum expono, de poeta epico. Ab eod. & λόγος.

Ἡρωολογία, ἡ, historia heroum, res heroum. Ex iisd.

Ἡρῷον, ου, τὸ, heroum, herois fanum seu monumentum, sacrarium, statua, scil. ἕδος. 2) carmen heroicum, sc. ἔπος. 3) epulum solenne in honorem herois. sc. δεῖπνον. Ab ἥρως.

Ἡρῷος, vel ἡρῶος, ῴα vel ῷα, ῷον vel ῷον, herous. Ab eod.

Ἥρως, ωος, ὁ, heros, semideus. 2) generosus potens, fortis.

Ἥρωσσα, ἡ, heroina. A pr.

Ἧσις, εως, ἡ, voluptas, delectatio. Ab ἥδω.

Ἥσσα, vel ἧττα, ης, ἡ, adversum prælium, clades, inferiores partes. Ab ἥσσων.

Ἡσσάομαι, vel ἡττάομαι, ῶμαι, inferior discedo, superor, vincor, succumbo, proprie & tropice. Unde & deditus nimis alicui, nimis amans &c. *cum genit.* ἡττηθεὶς, aor. 1. victus. ἡττημένος, perf. victus. ἡττῆσθαι, victum esse. Ab eod.

Ἡσσόνως & ἡττόνως, *Adv.* minus. A seq.

Ἥσσων, vel ἥττων, ονος, ὁ, ἡ, minor, inferior. 2) deditus, obnoxius, cupiditati & dulcedini alicujus rei. construitur cum genitivo.

Ἡστὸς, ὴ, ὸν, jucunditate adfectus, exhilaratus. 2) qui jucunditate adfici potest. Hinc τὸ ἡστὸν, ῦ, jucunditas, suavitas. Ab ἥδομαι.

Ἥσυχα, *Adv.* quiete, tacite, sensim. Ab ἥσυχος.

Ἡσυχάζω, f. άσω, quiesco. 2) taceo. 3) tranquille vivo. Ab eod.

Ἡσυχαῖος, αία, αῖον, quietus. Ab eod.

Ἡσυχαστήριον, ου, τὸ, locus, in quo degunt ἡσυχασταί. A seq.

Ἡσυχαστὴς, οῦ, ὁ, monachus, solitariam vitam agens. Ab ἡσυχάζω.

Ἡσυχαίτερος, α, ον, placidior, quietior. *Comp.* ab ἡσυχαῖος.

Ἡσυχῆ, *Adv.* idem quod ἥσυχα. it. aliquantum, mediocriter, parumper.

Ἡσυχία, ας, ἡ, quies, silentium, otium. Ab ἥσυχος.

Ἡσύχιμος, ον, tranquillus, placidus. Ab eod.

Ἡσύχιος, ου, ὁ, ἡ, idem, ab eod.

Ἡσυχιότης, ἡ, tranquillitas. A pr.

Ἥσυχος, ὁ, ἡ, tranquillus, otiosus.

Ἡσύχως, *Adv.* quiete, tranquille. A pr.

Ἦτορ, τὸ, animus, cor, pectus.

Ἡτραῖος, & ἠτριαῖος, αία, αῖον, ad imum ventrem pertinens. Ab ἦτρον.

Ἠτρίδιον, ου, τὸ, tomaculum. 2) sumen, abdomen. Dim. Ab eod.

Ἤτριον, ου, τὸ, stamen. 2) textum.

Ἦτρον, ου, τὸ, imus venter, pars ab umbilico usque ad pubem.

Ἧττα, vide ἥσσα.

Ἡττάομαι, ῶμαι, vide ἡσσάομαι.

Ἥττημα, ατος, τὸ, defectus. 2) clades. 3) res perperam facta Ab ἡττάομαι.

Ἧττον, ονος, τὸ, minus. 2) damnum. v. ἧσσον.

Ἡττόνως, v. ἡσσόνως.

Ἥττων, vide ἥσσων.

Ἠϋγένειος, ο, ὁ, ἡ, multum barbatus, pulcre barbatus. Ex ἠῢ pro εὖ & γένειον, barba.

Ἠΰκομος, ου, ὁ, ἡ, pulcre comatus, pulcras comas habens. Ex ἠῢ pro εὖ & κόμη.

Ἠΰς, έος, ὁ, bonus, pulcer. 2) fortis. 3) magnus. 4) generosus. Ab εὖς.

Ἠΰτε, *Adv.* sicut tamquam, pro εὖτε. quod est *Jonic.* pro ὅ τε. Integra formula foret, ἐφ' ὃ τρόπῳ, *quem ad modum*.)

Ἡφαίστειος, εία, ειον, Vulcanius. Hinc τὸ ἡφαίστειον, ου, sc. ἱερὸν, Vulcani templum, & τὰ ἡφαίστεια, ων, sc. ἱερὰ, Vulcanalia. A seq.

Ἡφαίστια, ων, τὰ, Vulcanalia. A seq.

Ἥφαιστος, ου, ὁ, Vulcanus, fabrorum metallicorum Deus, ignis præses. 2) ignis, flamma. 3) lux. Ab ἅπτω, *accendo*.

Ἡφαιστότευκτος, ο, ὁ, ἡ, a Vulcano elaboratus.

Ἡφαιστότευκτης, ου, ὁ & ἡ, idem. Ex ἥφ. & τεύχω.

Ἡφαιστοτευχὴς, ὲς, idem & ex iisdem.

Ἠχάω, mendico. Suid. quasi ab ἀχήν.

Ἠχεῖον, ου, τὸ, vas, seu machina, qua sonus editur. Ab ἠχέω.

Ἠχέτης, ου, ὁ, sonator, sonorus. ἠχέτα τέττιξ, cicada strepens, canora. Ab eod.

Ἠχητικὸς, ὴ, ὸν, sonorus, canorus. A præc.

Ἠχέω, ῶ, fut. ήσω, sono, resono, tinnio. Ab ἦχος.

Ἠχὴ, ῆς, ἡ, pro ἦχος, sonus. Ab eod.

Ἠχήεις, ήεσσα, ῆεν, resonans, sonorus. A præc.

Ἠχητὴς, ῦ, ὁ, sonans, sonorus. Ab ἠχέω.

Ἠχητικὸς, ὴ, ὸν, sonorus. A præc.

Ἦχι, *Adv.* ubi.

Ἠχίπους, οδος, ὁ, ἡ, sonipes, e pedibus sonitum edens. Eust.

Ἦχος, ου, ὁ, sonus, sonitus. 2) clamor.

Ἠχὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Echo, sonus reciprocus, vox repercussa. A præc.

Ἠχώδης, εος, ὁ, ἡ, sonorus, resonabilis.

Ἠῶθεν, *Adv.* a mane, a diluculo. Ab ἠώς.

Ἠῶθι, *Adv.* sub auroram, diluculo. Ab eod.

Ἠωκοιτος, ου, ὁ, matutinus. Hesych. Ex ἠώς & κοίτη, *cubile*.

Ἠϊὼν, όνος, ἡ, litus, ripa. Ab ἠϊών.

Ἠῷος, ῴα, ῷον, matutinus. 2) orientalis. 3) oriens, orientalis plaga. A seq.

Ἠὼς, ἠόος, *contr.* ἠοῦς, ἡ, aurora, diluculum. 2) dies. 3) oriens.

Θ

Θ Octava littera Græcorum, Θῆτα, ab Ebr. Teth. 2) in numeris, *novem*, lineola subjecta, ͵θ, *novies mille*. 3) sola extra numeros posita olim, θάνατος notans, signum erat damnationis.

Θαάσσω, sedeo. A θάσσω.

Θάημα, ατος, τὸ, spectaculum, miraculum. A θάομαι pro θεάομαι.

Θαη-

Θαητὸς, ὴ, ὸν, ſpectabilis, mirandus. Ab eodem.
ΘΑΙΡΟΣ, ῦ, ὁ, cardo, axis.
Θακέω, ſedeo. A θᾶκος.
Θάκημα, ῦ, idem. Ab eod.
Θάκημα, ατος, τὸ, ſeſſio, ſedendi actio. 2) ſedes, item domicilium. A praec.
Θᾶκος, ου, ὁ, & τὸ θᾶκος, θάκεος, ſedes, ſedile.
Θαλάμαξ, ακος, ὁ, remex infimi ordinis. A θάλαμος.
Θαλάμευμα, ατος, τὸ, contubernium, &
Θαλαμεύτρια, ας, ἡ, mulier, quæ curat ad thalamum, nuptias, pertinentia: pronuba. A ſq.
Θαλαμεύομαι, intra thalami parietes me contineo, domi maneo, in thalamo verſor. A θάλαμος.
Θαλάμη, ης, ἡ, cubile ferarum, latibulum piſcium. αἱ θαλάμαι, cavitates narium, nares. Ab eod.
Θαλαμαὶ, templum Dioſcurorum; *item*, templum cujuscunque dei. Ab eod.
Θαλαμηγὸς, ῦ, ὁ, thalamegus, navigii genus, ad magnificentiam & delectationem factum, habens diætas, triclinia &c. quo genere uſi quondam reges Ægyptii in Nilo. Ab ἄγω & θάλαμος.
Θαλαμήϊος. Hinc θαλαμήϊα δῦρα, ligna thalamo ſtruendo apta. Pro θαλάμειος.
Θαλαμηπολέω, miniſtro, famulor in cubiculo. A ſeq.
Θαλαμηπόλος, ου, ὁ, ἡ, cubicularis, circa cubiculum verſans, idque cuſtodiens. E θάλαμος & πολέω, *verſor*.
Θαλαμία, ας, ἡ, *Jon.* θαλαμίη, ης, ſc. κώπη, remus, proprie τῶν θαλαμιτῶν. 2) ſc. ὀπὴ, navis foramen, per quod remus ille exſtat. A θάλαμος, n. 7.
Θαλάμιος, ου, ὁ, ſcil. ἐρέτης, remex infimi ordinis. θαλαμία ὀπὴ, ἡ θαλαμία. Ab eod.
Θαλαμίτης, ου, ὁ, idem & ab eod.
Θάλαμος, ου, ὁ, cubiculum ubi lectus genialis. 2) theſauri, ubi reponuntur pecuniæ & alia pretioſa. 3) nidus, omninoque ubi animalia habitant. 4) concavus locus in parietibus, ubi ſimulacrum Dei repoſitum eſt. 5) pars ſanctior templi. 6) cava capitis, in quibus oculi ſunt. 7) pars navis, ubi infimus remigantium ordo ſedet.
Θάλασσα, ſ. θάλαττα, ης, ἡ, mare. 2) aqua marina, aqua ſalſa. 3) aquæductus ſeu foſſa. Unde
Θαλάσσαιος, α, ον, marinus. A praec.
Θαλασσεὺς, έως, ὁ, piſcator. Ab eod.
Θαλασσεύω, ſ. εύσω, in mari verſor. Ab eod.
Θαλασσίας, ου, ὁ, cui marina aqua admixta eſt.
Θαλασσίδιος, ου, ὁ & ἡ, marinus, maritimus.
Θαλασσίζω, aquam marinam habeo, de oſtreis. 2) reddo ſaporem aquæ marinæ. 3) de locis ita aquis merſis, ut mare referant.
Θαλάσσιος, ου, ὁ, ἡ, marinus, maritimus.
Θαλασσίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum, cui aqua marina admixta eſt.
Θαλασσοβίωτος, ου, ὁ & ἡ, e mari victum parans.
Θαλασσογενὴς, ὲς, e mari natus. E θ. & γίνομαι.
Θαλασσοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, maris ſpeciem referens, coloris marini. Ex eod. & εἶδος.
Θαλασσοκοπέω, ῶ, remis aquam temere percutio, ut ſtrepitus fiat. 2) vana & inania loquor. E θ. & κόπτω.
Θαλασσοκρατέω, ῶ, ſ. ήσω, maris imperium teneo. 2) potens ſum mari, copiis navalibus valeo.
Θαλασσοκρατία, ας, ἡ, imperium maris. 2) potentia marina. A praec.
Θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ, maris dominus. 2) potens mari. A κράτος.

Θαλασσόμελι, ιτος, τὸ, thalaſſomeli, confectio e melle, aqua marina, & aqua pluvia.
Θαλασσονόμος, ου, ὁ, ἡ, in mari paſcens. E θ. & νέμω.
Θαλασσόπαις, ιδος, ἡ, maris filius vel filia.
Θαλασσοπλάγκτος, ου, ὁ, ἡ, per mare errans, marivagus, fluctivagus.
Θαλασσόπληκτος, ον, fluctibus maris expoſitus.
Θαλασσόπλοος, ον, mare trajiciens.
Θαλασσοπορέω, ῶ, ſ. ήσω, per mare iter facio.
Θαλασσοπόρος, ου, ὁ, ἡ, per mare iter faciens.
Θαλασσοπόρφυρος, ον, purpureus. E θ. & πορφύρα.
Θαλασσουργέω, ῶ, ſ. ήσω, in mari opus facio. 2) maritimis negotiationibus vaco. 3) res maritimas, rem navalem tracto. A θαλασσουργός.
Θαλασσουργία, ἡ, piſcatura. A ſeq.
Θαλασσουργὸς, ῦ, ὁ, ἡ, & θαλαττουργὸς, in mari opus faciens, piſcator, item mercator. E θ. & ἔργον.
Θαλασσόω, ῶ, ſ. ώσω, mari mergo, mari obruo. 2) aqua marina luſtro. A θάλασσα.
Θαλαττεύς, θαλαττεύω, θαλαττίας, θαλαττίδιος, θαλάττιος, &c. vide θαλασσεύς, θαλασσεύω, θαλασσίας, θαλασσίδιος, θαλάσσιος, &c.
Θαλάττωσις, εως, ἡ, ſubmerſio, quæ fit a mari, inundatio, proluvies maris. A θαλαττόω.
Θάλεα, έων, τὰ, omnia bona, quæ hominem quaſi florere faciunt. Hom. θαλέεσσι, lætis rebus. ap. Suid. unde omnia uncta, lauta, nitida ſunt. A θάλλω.
Θαλέθω, vireo, pullulo. Ab eod.
Θαλεία, vel θάλεια, ας, ἡ, Thalia, nomen Muſæ. 2) epulum ſolenne ac ſplendidum. ſc. δαίς. 3) dies feſtus. 4) rerum adfluentia. A θάλλω.
Θαλερὸς, ειά, vel εια, ειον, virens, floridus. Ab eodem, vel θάλος.
Θαλεροόμματος, ον, pulcros oculos habens, pulcher. A ſeq. & ὄμμα.
Θαλερὸς, ρὰ, ρὸν, florens, floridus, lautus, nitidus, unctus, lætus. 2) pulcher. 3) calidus, vehemens, magnus, (ſ. pullulans, ſubinde naſcens) *de lacrimis, ſpiritu* &c. A θάλλω.
Θαλερῶπις, ιδος, ἡ, idem quod θαλερόμματος.
Θαλέω, ῶ, floreo, vireo, niteo, ſplendeo, præ pinguedine. 2) orno. A θάλος.
Θαλία, ας, ἡ, convivium, epulæ ſolennes. 2) frons oleagina. 3) ramus virens. 5) riſus. Ab eod.
Θαλιάζω, ſ. άσω, convivia florida ago, ſertis virentibus redimitus convivor. A pr.
Θάλικτρον, ου, τὸ, thalictrum, herba.
Θαλιοποιὸς, ῦ, ὁ, qui areulas corio obductas ſive fiſcos conficit. E θαλία & ποιέω.
Θαλλέω, ῶ, ſ. ήσω, floreo, vireo. A θάλλω.
Θαλλία, ας, ἡ, ramus virens, germen. Ab eod.
Θαλλὸς, ῦ, ὁ, oleæ germen. 2) omnis frons vel planta virens. 3) ſignum ſupplicantis. 4) omnis illecebra. Ab eod.
Θαλλοτραγέω, ῶ, frondes comedo. E pr. & φάγω.
Θαλλοφορέω, ῶ, oleaginam frondem geſto.
Θαλλοφόρος, ου, ὁ, oleaginam frondem geſtans, ut in Panathenæis apud Athenienſes.
Θάλλω, vireo, floreo. 2) pullulo. 3) ſcateo. Perf. τέθηλα, Part. τεθηλὼς, fœm. τεθαλυῖα, *Dor.*
Θαλὸς, ῦ, ὁ, & θάλος, εος, τὸ, germen. 2) proles, filius. A pr.
Θαλπέω, calefacio. A θάλπω, cum ſeq.
Θαλπιάω, ῶ, caleſco, ab eod. Hinc θαλπιόων, calens, pro θαλπιῶν, θαλπιάων.
Θάλπις, ιδος, ἡ, iris. H. Steph. e Vet. Lex.
Θαλπνὸς, ὴ, ὸν, calidus, fervidus. 2) ſplendidus.

Θάλπος, εος, τὸ, calor, æstus.
Θαλποτροφὴς, έος, ὁ, ἡ, in vapore altus, sustentatus. A τρέφω, alo.
Θαλπτήριος, ε, ὁ, ἡ, fovendi vim habens, ad fotum aptus. Hinc Θαλπτήριον, ε, τὸ, fomentum, regumentum.
Θάλπω, f. ψω, foveo, calefacio. *Pass.* calefio.
Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, fomentum. 2) solamen. 3) spes, fiducia.
Θαλυκρὸς, ὰ, ὸν, calidus, fervidus. 2) vehemens. A Θάλπω.
Θαλύσσω, calefacio. Hesych. Ab eod.
Θαλύσια, ων, τὰ, Cerealia, solemnia post comportatas fruges. 2) primitiæ frugum. A Θάλλω.
Θαλύσιος, ία, ιον, e novis frugibus factus. 2) qui pro felici frugum proventu datur.
Θαλύω, calefacio, uro, incendo. Et Pass. Θαλύσσομαι, unde Θαλύσσεσθαι, φλέγεσθαι, Hes.
Θάλψις, εως, ἡ, calefacio, calor, fomentum. A Θάλπω.
Θαμὰ, *Adv.* crebro, frequenter. 2) perpetuo: unde Θαμάκις, *Adv.* idem.
Θάμαρ, ἡ, Thamar. Nomen mulieris Ebr. *Palma*.
Θαμαστρεχέω, ῶ, inquietus sum, concursu, trepido, Hes. E Θαμὰ & τρέχω, curro.
Θαμβαλέος, εα, εον, stupendus, formidabilis. 2) stupens, admirabundus. A Θάμβος.
Θαμβέω, ῶ, f. ήσω, obstupefacio, stupore percello. 2) obstupeo. Θαμβέομαι, ῦμαι, paveo. τεθαμβημένος, stupefactus. Ab eod.
Θαμβητειρα, ἡ, terribilis, Ep. Furiarum. A pr.
Θαμβητὸς, ὴ, ὸν, timendus, horrendus. Ab eod.
Θάμβος, εος, τὸ, stupor, attonita admiratio, pavor, quo attoniti percellimur.
Θαμβὸς, ὴ, ὸν, attonitus, stupida admiratione perculsus, pro Θαμβητὸς. Eustath. A pr. vel Θαμβέω.
Θαμειὸς, ὰ, ὸν, creber, frequens. A Θαμὰ.
Θαμέως, *Jon.* pro Θαμειῶς. A seq.
Θαμὴς, έος, ὁ, ἡ, creber, frequens. Nominat. vix occurrit, sed plur. Θαμεῖς, Θαμέας, Θαμέσι.
Θαμίζω, f. ίσω, frequento. A pr.
Θαμινὰ, *Adv.* idem quod Θαμὰ. A seq.
Θαμινὸς, ὴ, ὸν, creber, frequens. A Θαμὰ.
Θαμινῶς, *Adv.* frequenter, crebro. A pr.
Θαμίζω, ίσω, fruticor, frutices produco. A Θάμνος.
Θαμνίον, ε, τὸ, Dimin. a Θάμνος.
Θαμνίσκος, ε, ὁ, idem. Ab eodem.
Θαμνώδης, ὸς, ὸς, ὸ, fruticosus. Ex eod. & εἶδος.
Θαμνοκάμπης, ες, Epith. virgæ, flagelli ex arbore s. vepribus refecti. Ex eod. & κάμπος.
Θαμνοφάγος, ε, frutices depascens.
Θάμνος, ε, ὁ, dumus, frutex, fenticetum. 2) ramulus densus arbori adnatus. Θάμνοι, vepres, virgulta.
Θαμνώδης, εος, ὁ, ἡ, fruticosus. A pr.
Θαμνὼν, ῶνος, ὁ, fruticetum. Ab eod.
Θαμυρίζω, congrego, cogo in unum. Hesych. A seq.
Θάμυρις, ιδος, ἡ, solennis conventus hominum, concilium. Hes. A Θαμὴς, Θαμέες.
Θανάσιμος, ε, ὁ, ἡ, vel Θανάσιμος, ίμη, ιμον, letalis, mortifer, exitialis. Θνησιμαῖος, morticina. A Θάνατος.
Θανασίμως, *Adv.* letaliter. A pr.
Θανατάω, & Θανατιάω, ῶ, mori cupio, mortem opto, affecto.
Θανατηγὸς, ὁ, ἡ, mortifer. E Θ. & ἄγω.
Θανατηφορία, ας, ἡ, mortis illatio. A seq.
Θανατηφόρος, ε, ὁ, ἡ, letifer, mortifer. E Θ. & φέρω.
Θανατικὸς, ὴ, ὸν, letalis, mortifer, capitalis.
Θανατοεις, έσσα, εν, idem & ab eodem.
Θανατοποιὸς, ὸν, idem. A seq. & ποιέω.
Θάνατος, ε, ὁ, mors, letum. 2) res capitalis. A Θνήσκω, morior.
Θανατούσια, ων, τὰ, solemnia apud inferos. A pr.
Θανατηφόρος, vide Θανατηφ.
Θανατόω, ῶ, f. ώσω, occido, morte afficio. 2) capitis damno. A Θάνατος.
Θανατώδης, εος, ὁ, ἡ, letalis, mortifer. Ab eod.
Θανάτωσις, εως, ἡ, occisio, internecio, cædes. A Θανατόω.
Θάμβος, stupor, attonita admiratio. A Θάπτω.
Θαπτέος, έα, έον, sepeliendus. A seq.
Θάπτω, f. ψω, sepelio, h. e. cadaver e conspectu, vel cremando, vel humando, vel quocunque apud quosque usitato modo, amoveo: justa funeris facio. 2) stupeo, cum stupore specto. aor. 2. ταφὼν, stupens, perf. *med.* τέθηπα, quasi a Θήπω.
Θάρα, ὁ, Thara. Nomen viri Ebr. ἀναπνοὴ. *Spirans*.
Θαργήλια, ων, τὰ, Thargelia, sacra in honorem Apollinis & Dianæ.
Θαργηλιὼν, ῶνος, ὁ, undecimus mensis apud Athenienses, respondens Majo. A Θαργήλια, quia sacra hæc in eo celebrabantur.
Θαρσαλέος, έα, εον, fidens, animosus. 2) audax, in bonam partem. A Θάρσος.
Θαρσαλεότης, ητος, ἡ, fiducia, fidentia. A pr.
Θαρσαλέως, *Adv.* audacter, confidenter. Ab eod.
Θαρσέω, ῶ, f. ήσω, p. τεθάρσηκα, confido, bono animo sum. Θαρσῶν, fretus. A Θάρσος.
Θαρσήεις, ἡ, ὸν, fiducia erectus. 2) animosus. A pr.
Θάρσιμος, εος, τὸ, idem quod Θάρσος.
Θαρσούντως, audacter, confidenter. A Θαρσῶν.
Θαρσύνω, fiduciam affero, animum addo. A Θάρσος.
Θαρσαλέος, έα, εον, fidens, audax. A Θάρσος.
Θαρσαλέως, confidenter. A pr.
Θαρσέω, ῶ, f. ήσω, confido, bonum animum habeo. Ab eod.
Θαρσήεις, ήεσσα, ῆεν, qui est animo fidenti, fidens. 2) audax, ferox. A seq.
Θάρσος, εος, τὸ, propria fiducia ex idonea caussa. 2) audacia, *quæ propria* Θράσος.
Θαρσούντως, *Adv.* confidenter, audacter. A Θαρσέω.
Θαρσύνος, ύνη, υνον, confidens, in spem erectus. A Θαρσέω.
Θαρσύνω, fiduciam adfero. Θαρσύνεσκε, hortabatur ad audendum, pro ἐθάρσυνε *Jon.* A sq.
Θαρσὺς, εῖα, ὺ, fiducia præditus, fidens, animo præsente. 2) audax. Rarissime occurrit. v. Θρασύς.
Θᾶσσον, *Adv.* citius. A Θάσσων.
Θάσσω, f. Θάξω, sedeo.
Θάσσων, vel Θάττων, ονος, ὁ, ἡ, celerior. Hinc Θᾶσσον, vel Θᾶττον, *Adv.* celerius, citius, magis, facilius. *Comp.* a ταχὺς, *celer*.
Θάτερον, alterutrum. Hinc Θατέρα, & sic porro, ἐπὶ Θάτερα, in diversum, in alteram partem. E τὸ & ἕτερα. v. ἕτερος.
Θᾶττον, vide Θᾶσσον.
Θαῦμα, ατος, τὸ, res mira, admiratio, miraculum. q. a Θέα, specto cum admiratione & stupore. v. Θάπτω.
Θαυμάζω, f. άσω, & άσομαι, p. τεθαύμακα, miror, admiror, 2) observantia prosequor, colo, magni

magni facio , in pretio habeo . 3) laudo . 4) contemplor . 5) *cum genitiv.* improbo , cum admiratione reprehendo . A pr.

Θαυμάζομαι , admiror . Ab eod.

Θαυμασιος , ία , ιον , admirandus . Ab eod.

Θαυμάσιος , ία , ιον , admirabilis , admiratione dignus , mirus . Hinc τὰ θαυμάσια , ων , admiranda dei opera , quæ ſalutis hominum cauſſa ab eo eduntur . A θαυμάζω .

Θαυμασιότης , ητος , ἡ , admirabilitas . A pr.

Θαυμασιουργέω , mirabilia facio . Dicitur & de præſtigiatoribus . A θαυμάσιος & ἔργον .

Θαυμασίως , *Adv.* admirabiliter . A θαυμάσιος .

Θαυμασμὸς , ῦ , ὁ , admiratio . A θαυμάζω .

Θαυμαστέον , mirandum . Ab eod.

Θαυμαστὴς , ῦ , ὁ , admirator . 2) laudator . Ab eod.

Θαυμαστικὸς , ὴ , ὸν , ad admirationem propenſus . 2) immodice admirans . Ab eod.

Θαυμαστικῶς , *Adv.* cum admiratione . A pr.

Θαυμαστὸς , ὴ , ὸν , admirabilis , admirandus .

Θαυμαστόω , ῶ , ſ. ώσω , mirabilem reddo . A pr.

Θαυμαστῶς , *Adv.* mirabili modo .

Θαυματίζομαι , ſ. ίσομαι , rei admirabilitate obſtupeſio . A θαῦμα .

Θαυματικῶς , *Adv.* mirabiliter . Ab eod.

Θαυματοποιέω , ſ. ήσω , præſtigiatoris in modum facio , præſtigiis utor , circulatorias artes exerceo , neuroſpaſta aliaque ſimilia oſtento . A θαυματοποιός .

Θαυματοποιητικός , ὴ , ὸν , idem quod θαυματοποιός . A pr.

Θαυματοποιΐα , ας , ἡ , præſtigiæ . 2) miraculum . A θαυματοποιός .

Θαυματοποιϊκὸς , ὴ , ὸν , idem quod ſeq.

Θαυματοποιὸς , ῦ , ὁ , ἡ , præſtigiator , circulator . 2) miracula edens . 3) mira proponens . E θαῦμα & ποιέω .

Θαυματουργέω , ῶ , ſ. ήσω , miracula edo . 2) præſtigiis utor . A θαυματουργός .

Θαυματούργημα , τὸ , idem quod ſeq. A pr.

Θαυματουργία , ας , ἡ , præſtigiatio , præſtigiæ . 2) miraculum . A ſeq.

Θαυματουργὸς , ῦ , ὁ , ἡ , qui miracula edit . 2) præſtigiator . E θαῦμα & ἔργον , *opus* .

Θαψία , ας , ἡ , herba quædam in inſula Thapſo .

Θάψινος , ίνη , ινον , Thapſo ſimilis .

Θάψος , ου , ἡ , thapſus , lignum Scythicum . 2) herba ad tingendum apta .

Θάομαι , video cum ſtupore ſpecto . inuſ.

Θέα , ας , ἡ , ſpectaculum . 2) ludi . 3) locus e quo ludi ſpectantur , ut lat. ſpectaculum . 4) quævis res jucunda ſpectatu . A θεάομαι .

Θεὰ , ᾶς , ἡ , dea . A θεός .

Θεαγγελεὺς , έως , ὁ , qui denunciat ſolennitates deorum , præco . E θεός , & ἄγγελος .

Θεαγωγία , ας , ἡ , deorum evocatio . 2) divinatio . 3) auſpicium . E eod. & ἄγω .

Θεάζω , ſ. άσω , divinus ſum , proxime ad deum accedo . 2) vaticinor , ago & loquor ut deo plenus . A θεός .

Θέαινα , ης , ἡ , dea . Ab eod.

Θεαίτητος , ου , a deo expetitus ſ. exoratus . A θεὸς & αἰτέω , *peto* .

Θεάκτωρ , ορος , deos domans , vincens . Ab eod. & ἄγω .

Θέαμα , ατος , τὸ , ſpectaculum . A θεάομαι .

Θεάμων , ονος , ὁ , ἡ , ſpectator , contemplator , ſpeculator .

Θεανδρικὸς , ὴ , ὸν , divinus & humanus ſimul , deivirilis . A ſeq.

Θεάνδρος , ου , ὁ , vir divinus . de Chriſto deo & homine . E θ. & ἀνήρ .

Θεανθρωπία , ἡ , vox Eccleſ. de Chriſto θεανθρώπῳ .

Θεάομαι , ῶμαι , ſ. άσομαι , ſpecto , contemplor . 2) ſpecto ludos . 3) video .

Θεάρεστος , ου , ὁ , ἡ , deo placens .

Θεαρέστως , *Adv.* ita ut deo placeat . A pr.

Θεάριον , ου , τὸ , locus ſacer , templum .

Θεαρχία , ας , ἡ , ſuprema divinitas , deus ſupremus , divinum & æternum principium omnium rerum . 2) ea gubernationis forma , ut ſumma rerum ad deum , tanquam ad ſummum juris atque poteſtatis auctorem referatur . ut deocratia . E θεὸς & ἀρχή .

Θεαρχικὸς , ὴ , ὸν , qui ſupremæ divinitatis eſt . 2) qui ſummi dei eſt . 3) divinus . A pr.

Θεαστικὸς , ὴ , ὸν . divinus . 2) qui ſpiritu divino agitur . A θεάζω .

Θεατέον , ſpectandum . A θεάομαι .

Θεατὴς , ῦ , ὁ , ſpectator . Ab eod.

Θεατὸς , ὴ , ὸν , viſibilis , ſpectabilis . Ab eod.

Θεατρεῖον , ου , τὸ , theatrum . A θέατρον .

Θεάτρια , ας , ἡ , ſpectatrix . A θεατής .

Θεατρίδιον , ου , τὸ , parvum theatrum . Dim. a θέατρον .

Θεατρίζω , ſ. ίσω , in theatro verſor , fabulam ago . 2) edo in theatro , oſtento . 3) traduco , publice omnibus deridendum propino . Ab eod.

Θεατρικὸς , ὴ , ὸν , theatralis , ad theatrum pertinens . 2) qui theatralibus ſpectaculis delectatur . 3) oſtentatorius , ad oſtentationem compoſitus . 4) concinnus , exquiſitus . Ab eod.

Θεατρικῶς , *Adv.* ſcenice . 2) faſtoſe , cum oſtentatione . A pr.

Θεατριστὴς , ῦ , ὁ , mimus . Suid. A θεατρίζω .

Θεατροειδὴς , έος , ὁ , ἡ , theatri formam habens . A θέατρον & εἶδος .

Θεατροειδῶς , *Adv.* forma theatri . A pr.

Θεατροκοπέω , ſpectatorum gratiam capto , placere cupio . E θ. & κόπτω .

Θεατροκοπία , ἡ , captatio applauſus ſcenici . A pr.

Θεατροκρατία , ας , ἡ , theatralis poteſtas . E θ. & κράτος , *poteſtas* .

Θεατρομανέω , ῶ , ſ. ήσω , inſano theatri amore teneor . E θ. & μαίνομαι , *inſanio*

Θεατρόμορφος , ου , idem quod θεατροειδής . E θ. & μορφή .

Θέατρον , ου , τὸ , theatrum , locus , in quo comœdiæ tragœdiæque ſpectantur . 2) ſpectaculum quodque 3) ſpectatores . A θεάομαι .

Θεατροποιὸς , ὸν , qui hominum concurſum ad ſe conſciſcit , præſtigiator . A pr. n. 3. & ποιέω .

Θεατροπώλης , ου , ὁ , qui a ſpectatoribus mercedem exigit , aut ſedilia in cavea locat .

Θεατροσκοπία , ας , ἡ , theatralis ſpectatio , aut inſpectio theatri , ſitne ex artis regulis ſtructum , ſintne omnia ſarta tecta . E θ. & σκοπέω , *ſpecto* .

Θεατροτορύνη , ἡ , q. d. theatri cochlear , i. e. aſſiduus in theatro , concitator , perturbator , flagellum quaſi populi in ſcenam congreſſi , ut ſc. cochlear in olla ſ. patina .

Θεατρώνης , ου , ὁ , theatri magiſter , qui theatrum conduxit periculo ſuo , & ſedilia locat . E θ. & ὠνέομαι , *emo* .

Θεάφιον , ſulphur . A θεῖον , id. & ἅπτω , *incendo* . (ſed φιον eſt mera terminatio .)

Θέαφος , idem .

Θέειον, fulphur. poet. pro θεῖον.

Θεειόω, ῶ, f. ώσω, fulphure perfumo, vel expio, luftro. A pr.

Θεηγενὴς, έ☉, ὁ, ἡ, a deo genitus, a deo natus. E θεὸς & γίνομαι.

Θεηγορέω, deum pronuncio aliquem. 2) divina loquor. E θ. & ἀγορέω, dico.

Θεηγόρ☉, ȣ, ὁ, ἡ, divina loquens, digna deo loquens. 2) vates, propheta. 3) theologus. A pr.

Θεηδόκ☉, ȣ, ὁ, ἡ, dei feu rerum divinarum fufceptor. E θ. & δέχομαι.

Θεηδόχ☉, ȣ, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Θεηλατ☉, ȣ, ὁ, ἡ, a deo actus, impulfus. 2) a deo immiffus. E θ. & ἐλαύνω.

Θέημα, ατος, τὸ, Jon. pro θέαμα.

Θεημαχέω, θεημάχ☉, vide θεομ.

Θεημοσύνη, ης, ἡ, fpeculatio, contemplatio. A fq.

Θεήμων, ον☉, ὁ, fpectator. Jon. pro θεάμων.

Θεηπολέω, ῶ, f. ήσω, deorum fimulacra circumfero & ftipem corrogo. E θ. & πολέω, verfo, vel vendo, mercor, quafi quæftum e diis facio.

Θεητὴς, ȣ, ὁ, fpectator, Jon. pro θεατής.

Θεητικ☉, ȣ, ἡ, vide θεοτόκ☉.

Θεητὸς, ὴ, ὸν, cum admiratione fpectandus, fpectabilis, Jon. pro θεατός.

Θεῖα, ας, ἡ, amita. 2) matertera. A θεῖ☉.

Θειάζω, f. άσω, divinum inftinctum immitto, divino adflatu incito. 3) paff. adflatus fum divinitus. A θεῖ☉, divinus.

Θειασμὸς, ȣ, ὁ, adflatus numinis, fanatica mentis perturbatio. 2) fuperftitiofa religio. 3) preces, quibus dei opem imploramus, aut dei fidem obteftamur. A pr.

Θειητὸς, ἡ, ὸν, admirandus, pro θεητὸς.

Θεϊκὸς, ἡ, ὸν, divinus. A θεός.

Θεϊκῶς, Adv. divine. 2) deum refpiciendo, deum referendo. A pr.

Θειλοπεδεύω, in aprico exficco, infolo. A feq.

Θειλόπεδον, ȣ, τὸ, locus apricus. Pro εἰλόπεδον, quod eft ex εἴλη, calor folis, vel θεῖλ☉, quod eft contractum e τὸ εἴλ☉, ut Schol. min. Hom. tradunt.

Θειμανία, ἡ, v. θεομανία.

Θείνω, ferio, percutio.

Θειοδόμ☉, ȣ, a deo f. diis exftructus. A δέμω.

Θεῖον, ȣ, τὸ, fulphur.

Θεῖος, εία, εῖον, divinus, ad deum pertinens. Hinc τὸ θεῖον, ȣ, divinitas. 2) numen divinum. 3) providentia divina. 4) res quæque mirabilis, ut confuetum naturæ modum excedere videatur. A θεός.

Θεῖος, ȣ, ὁ, patris vel matris frater, avunculus, patruus.

Θειοτέρως, Adv. divinius. A θειότερος, Comp. a θεῖος.

Θειότης, ητος, ἡ, divinitas, divina majeftas. Ab eod.

Θειοφαγὴς, ὲς, quem dii edunt, delicatus, exquifitus.

Θειόχροος, contr. θειόχρȣς, ȣ, ὁ, ἡ, fulphuris colorem habens, lutidus. E θεῖον & χρόα.

Θειόω, ῶ, f. ώσω, deo, feu diis, confecro. 2) fulphure perfumo, luftro. A θεῖος, vel θεῖον.

Θείω, metri caufa, pro θέω, curro.

Θειώδης, εος, ἡ, fulphureus f. fulphur redolens. A θεῖον.

Θείως, Adv. divine, divinitus, divina forte. A θεῖος.

Θελγεσίμυθος, ον, fuavia, blanda loquens, oratione permulcens animum. E θέλγω & μῦθος.

Θελγῖνες, Hefychio funt οἱ τελχῖνες, præftigiatores, venefici, verfipelles. A θέλγω.

Θέλγητρον, ȣ, τὸ, delinimentum, lenocinium, illecebræ. A θέλγω.

Θέλγμα, ατος, τὸ, idem. A feq.

Θέλγω, f. ξω, mulceo, delinio, demulceo. 2) decipio, impono. 3) lædo. 4) obfcuro, tenebras induco.

Θέλημα, ατος, τὸ, voluntas. A θέλω.

Θελημὸς, ὁ, voluntarius, lubens. Vet. Lex.

Θελήμων, ονος, ὁ, ἡ, fpontaneus, volens.

Θέλησις, εως, ἡ, voluntas.

Θελητὴς, ȣ, ὁ, qui vult, qui libenter facit. 2) æmulator, ut θελητὴς νόμȣ.

Θελητὸς, ὴ, ὸν, cupitus, expetitus. Ab eod.

Θελκτὴρ, ῆρος, ὁ, delinitor. A θέλγω.

Θελκτήριον, ȣ, τὸ, illecebra. A pr.

Θελκτήριος, ȣ, ὁ, ἡ, cui deliniendi f. oblectandi vis ineft. 2) blandus. 3) pellax. Ab eod.

Θελκτικὸς, ἡ, ὸν, idem. A θέλγω.

Θέλκτις, ἡ, deliniens, v. c. cantilena. Ab eod.

Θέλκτριος, ȣ, ὁ, ἡ, idem. A feq.

Θέλκτρον, ȣ, τὸ, delinimentum. A θέλγω.

Θέλκτρια, ίος, ἡ, adulatrix, blandiens. Suid.

Θελξίμβροτος, ον, homines permulcens, fuavis. E θέλγω & βροτοὶ, homines.

Θελξίνοος, contr. θελξίνȣς, ȣ, ὁ, ἡ, demulcens. 2) decipiens. Ex eod. & νόος.

Θελξίφρων, ονος, ὁ & ἡ, animum deliniens. Ex eod. & φρὴν, animus.

Θελοδρυκέω, vide ἐθελοκ.

Θέλυμνον, ȣ, τὸ, fundamentum. (A θέω antiquo, pro τίθημι, pono. Λυμνον videtur mera terminatio effe.)

Θέλω, f. θελήσω, volo. 2) opto. 3) delector. 4) poffum.

Θέμα, ατος, τὸ, pofitio, pofitum, appofitum, expofitum aut depofitum, unde & pecunia in thefauris, apud trapezitam, præmii loco, pofita. 2) legio provinciæ impofita. 3) ipfa provincia, utrumque Græcorum recentiorum, item pro loco quolibet. 4) propofitio apud Rhetoras. 5) horofcopus, fidus natale. A τίθημι.

Θεματίζω, f. ίσω, depono, repono. 2) pono quæftionem. 3) thema facio, horofcopum conftituo.

Θεματικὸς, ἡ, ὸν, pofitivus. 2) primitivus apud Grammaticos. 3) præmium propofitum habens pecuniarium, epith. ludi f. certaminis. 4) provincialis.

Θεματισμὸς, ȣ, ὁ, pofitio quæftionis. 2) pofitus, ftatio. 3) thematis aftronomici conftitutio. A θεματίζω.

Θέμεθλον, ȣ, τὸ, fundamentum. A θέμα.

Θεμείλιον, τὸ, pro θεμέλιον, metri cauffa.

Θεμελιακὸς, ἡ, ὸν, fundamentalis. A θεμέλιον.

Θεμελιόθεν, funditus. A fq.

Θεμέλιον, ȣ, τὸ, idem quod θέμεθλον.

Θεμέλιος, ȣ, ὁ, ἡ, qui in fundamento, feu fundamenti loco ponitur.

Θεμελιόω, ῶ, f. ώσω, fundamentum jacio. Unde

Θεμελίωσις, εως, ἡ, fundatio, fundamentorum conftitutio. A præc.

Θεμελιωτὴς, ȣ, ὁ, fundator, qui fundamentum ponit.

Θεμερόφρων, ὁ, ἡ, modeftus, plenus pudoris. E θέμερος, gravis, Hef. & φρὴν.

Θεμερῶπις, ἡ, modefta, pudibunda, Æfchyl. Ex eod. & ὤψ, v. & θερμερ. (illud θεμερὸς, videtur

detur a θέω, *pono*, repetendum esse, homo mentis compositæ, sedatæ.)

Θέμεθλον, ου, τό, fundamentum. A θέμα.

Θεμί-πλεκτος, ον, legitime nexus s. plexus. Epith. coronæ. E sq. & πλεκτός.

Θέμις, ιτος, vel ιδος, ἡ, lex. 2) institutum. 3) jus, fas. 4) Dea juris, sive justitiæ, consiliorumque & oraculum præses. *In Plur.* θέμιστες, tributa, vectigalia. 2) oracula, vaticinia. 3) consilia. 4) leges, statuta.

Θεμισκοπος, ὁ, justus inspector, s. curator.

Θεμιστρέων, ὁ, recte, bene imperans. E θέμις & κρέω, *impero*. libri tamen edd. fere θεμιστκόρνος, jus administrans, a κορέω, *tempero*.

Θεμιστεῖος, εία, εῖον, justus. A θεμιστός.

Θεμιστευτόν, lege sancitum. Hesych. A seq.

Θεμιστεύω, f. εύσω, do jura & leges. 2) vaticinor, do responsa & oracula. 3) impero. A θεμιστός.

Θεμιστοπόλος, ου, ὁ, ἡ, qui circa leges & reddenda jura versatur, legis peritus. 2) judex. A θέμις & πολέω, *versor*.

Θεμιστός, ὁ, ὀν, legibus congruus, justus. A θέμις.

Θεμιστοσύνη, ἡ, jus, justitia. A pr.

Θεμίσταρχος, ὁ, jus dicens, juris antistes. Ab θέμις & ἔχω.

Θεμίστωρ, ορος, ὁ, justus. 2) prudens. 3) æquus.

Θεμιτὸς, ἡ, ὀν, justus, licitus. A θέμις.

Θεμιτῶς, *Adv.* juste, licite, legitime. A pr.

Θεμόω, ῶ, f. ώσω, admoveo, accedere cogo. A θέω, τίθημι, *pono*.

Θεν, particula, significans in compositione motum de loco, ut *tus* Latin. v. g. οὐρανόθεν, de cœlo, cœlitus.

Θέναρ, αρος, τὸ, vola manus & pedis.

Θενάριζω, f. ίσω, percutio. A pr.

Θένω, pulso, tundo. A θείνω.

Θεοβλάβεια, -βία, ας, ἡ, læsio deorum, impietas. 2) furor, cæcitas, dira stoliditas, velut noxa divinitus immissa. A θεοβλαβής.

Θεοβλαβέω, ῶ, f. ήσω, divinitus punior. A sq.

Θεοβλαβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cui deus mentem eripuit, divinitus immisso furore ictus. 2) in deos contumeliosus. 3) adverso numine agens. 4) a deo reprobatus. E θεὸς & βλάπτω.

Θεοβλαβῶς, dementer, furiose. A pr

Θεογάμια, ων, τὰ, sacra Proserpinæ. E θεὸς & γάμος.

Θεογενεσία, ας, ἡ, regeneratio, baptismus. Ex eod. & γένεσις, *generatio*.

Θεογενὴς, ὲς, & Θεογέννητος, ου, ὁ, ἡ, a deo ortum habens, a deo genitus. 2) baptizatus. Ex eod. & γίνομαι.

Θεόγληνος, ου, ὁ, ἡ, divinas, i. e. pulcherrimas oculorum pupillas habens, adspectu divino præditus. Nonnus. E θ. & γλήνη, *pupilla*.

Θεόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, cui divina est lingua, disertissimus. E θ. & γλῶσσα.

Θεόγνια, ων, τὰ, dei natalis, pro θεογόνια.

Θεογνωσία, ας, ἡ, cognitio dei. 2) religio orthodoxa. E θ. & γιγνώσκω.

Θεόγνωστος, ου, ὁ, ἡ, deo cognitus, carus.

Θεογονία, ας, ἡ, deorum generatio, deorum ortus & origo. E θ. & γίνομαι.

Θεόγονος, ον, a deo natus. Ex iisd.

Θεόγραφος, ου, ὁ, ἡ, a deo scriptus. E θ. & γράφω.

Θεοδέγμων, ονος, ὁ, ἡ, deum excipiens. 2) rerum divinarum peritus, divinus. E θ. & δέχομαι.

Θεοδέκτωρ, ορος, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Θεοδήλητος, ου, ὁ, ἡ, a deo læsus. 2) dei noxa illatus. E θ. & δηλέω, *lædo*.

Θεοδίδακτος, ου, ὁ, ἡ, a deo doctus.

Θεοδινὴς, έος, ὁ, ἡ, a deo in orbem agitatus, instinctu dei editus. E θ. & δινέω, *agito*.

Θεοδμητος, ου, ὁ, ἡ, divinitus ædificatus.

Θεοδόκος, ον, sacer, de templo, quia θεὸς δέχεται.

Θεοδοσία, ἡ, cultus dei per victimas, quæ deo redduntur. E θ. & δόσις.

Θεοδότος, ου, ὁ, ἡ, divinitus datus. E θ. & δίδωμι.

Θεόδοτος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Θεοδόχος, ον, vide θεοδόκος.

Θεοδρομέω, ῶ, f. ήσω, sancte vivo. E θ. & δρόμος vel τρέχω.

Θεόδρομος, ὁ, sancte vivens. Ex iisd.

Θεοδώρητος, ον, divinitus datus.

Θεοείδεια, ας, ἡ, similis deo forma. A sq.

Θεοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, deo similis, dei formam habens. E θ. & εἶδος, *species*.

Θεοειδῶς, *Adv.* deo similiter, ita, ut dei figuram habeat, divine. A pr.

Θεοείκελος, ου, ὁ, ἡ, deo similis.

Θεοεχθρία, ἡ, idem quod θεοβλάβεια, n. 2. conditio hominis diis iratis nati, cui dii sunt ἐχθροὶ, inimici. Ab ἔχθος, *odium*.

Θεοεχθρεία, ἡ, idem.

Θεόθεν, *Adv.* a deo, divinitus.

Θεόθυτος, ου, ὁ, ἡ, deo immolatus.

Θεοίνια, ων, τὰ, Bacchanalia, Vinalia, sacrum Bacchi. Hesych. Suid. A θέοινος.

Θεοίνιον, ου, τὸ, templum Bacchi. A sq.

Θέοινος, ου, ὁ, deus vini, Bacchus. Suid.

Θεοκάπηλος, ου, ὁ, ἡ, qui res divinas cauponatur & quæstui habet.

Θεοκατασκεύαστος, ον, a deo paratus, s. deo, in honorem dei factus. E θ. & κατασκευάζω.

Θεοκήρυξ, υκος, ὁ, præco dei, s. sacrorum.

Θεοκίνητος, ον, a deo commotus, concitus.

Θεόκλητος, ου, ὁ, ἡ, a deo vocatus. 2) quo, vel in quo deus invocatur.

Θεοκλυτέω, ῶ, f. ήσω, deum invoco, sc. ut preces meas audiat. 2) deum audio, deo obedio. Interdum vitiose scribitur θεουλητέω, ut in Gloss. E θ. & κλύω.

Θεοκλύτησις, εως, ἡ, deorum imploratio, dei invocatio, item exsecratio. A pr.

Θεόκλυτος, ου, ὁ, ἡ, a deo honoratus, i. e. illustris.

Θεόκμητος, ου, ὁ, ἡ, a deo elaboratus, i. e. divinus. E θ. & κάμνω.

Θεοκόλλητος, ον, deo adhærens, quasi adglutinatus.

Θεοκόρος, ὁ, ἡ, minister dei. E θ. & κορέω.

Θεοκράντος, ον, a deo perfectus, effectus. E θ. & κραίνω, *perficio*.

Θεοκρατία, ας, ἡ, dei imperium. E θ. & κράτος.

Θεόκριτος, ου, ὁ, ἡ, divino judicio electus.

Θεόκτιστος, ου, ὁ, ἡ, & θεόκτιτος, a deo creatus, a deo institutus.

Θεοκτονία, ἡ, cædes dei. A sq.

Θεοκτόνος, ὁ, qui deum interfecit, voces Eccles. E θ. & κτείνω.

Θεολαμπὴς, έος, divinitus illustratus, divinum splendorem habens. E θ. & λάμπω.

Θεόληπτος, ου, ὁ, ἡ, numine adflatus, a numine correptus.

Θεοληψία, ας, ἡ, numinis adflatus, seu instinctus. A pr.

Θεο-

Θεολογεῖον, ου, τὸ, locus supra scenam, in quo dii ostendebantur.

Θεολογέω, ῶ, f. ήσω, de deo loquor, de rebus divinis dissero. Θεολογούμενα, ων, quæ de diis feruntur, disputantur. A Θεολόγος.

Θεολογία, ας, ἡ, theologia, sermo de deo. Ab eodem.

Θεολογικὸς, ὴ, ὸν, theologicus, pertinens ad eos, qui de deo rebusve divinis loquuntur. 2) theologiæ peritus. 3) theologiæ deditus.

Θεολόγος, ου, ὁ, ἡ, theologus, qui de deo disserit, rerum divinarum consultus. Apud Eccles. qui divinitatem Christi defendit scriptis. E Θεὸς & λέγω.

Θεομανέω, v. Θεομαντεύω.

Θεομανὴς, έος, ὁ, ἡ, deorum instinctu furens, cui furor a diis immissus est. E Θ. & μαίνομαι.

Θεομαντεία, ἡ, divinatio, instinctus divinus.

Θεομαντεύω, vaticinor instinctu divino.

Θεόμαντις, εως, ὁ, ἡ, vates.

Θεομαχέω, ῶ, f. ήσω, cum deo pugno, deo repugno. A Θεομάχος.

Θεομαχία, ας, ἡ, deorum pugna. A seq.

Θεομάχος, ου, ὁ, ἡ, cum deo diisve pugnans, deo repugnans. E Θ. & μάχομαι, pugno.

Θεομηνία, ας, ἡ, ira divina, ira dei, seu deorum. E Θ. & μῆνις, ira.

Θεομήστωρ, ορος, ὁ, rerum divinarum consultus, peritus.

Θεομυθέω, ῶ, divina sapio, divino spiritu agor. Hesych. A seq.

Θεόμητις, ιος, ὁ, ἡ, divina sapiens, divina consulens.

Θεομήτηρ, ἡ, dei mater, Maria. E Θ. & μήτηρ.

Θεομιμησία, ας, ἡ, dei imitatio. A seq.

Θεομίμητος, ου, ὁ, ἡ, ad imitationem dei factus & institutus. E Θ. & μιμέομαι.

Θεομιμήτως, Adv. imitando deum, imitatione dei.

Θεομισὴς, έος, ὁ, ἡ, deo invisus, infelicissimus. E Θ. & μῖσος.

Θεομίσης, εος, ὁ, ἡ, qui deum odit. Ex iisd.

Θεομισῶς, Adv. odio dei, impie. A pr.

Θεόμοιρος, ου, ὁ, ἡ, divinitus acceptus, præstantissimus. 2) a deo aliqua re ornatus, felicissimus. E Θ. & μοῖρα.

Θεομυσὴς, έος, ὁ, ἡ, sceleratus, abominandus. E Θ. & μύσος, facinus detestandum, piaculum.

Θεοξένια, ων, τὰ, sacra in omnium deorum honorem. E Θ. & ξένος.

Θεοξένιος, ὁ, Epith. Apollinis. Ex iisd.

Θεόπαις, αιδος, ὁ, ἡ, a deo natus.

Θεοπαράδοτος, ου, ὁ, ἡ, divinitus traditus. 2) divinitus institutus. E Θ. & παραδίδωμι.

Θεοπαράκτος, ου, ὁ, ἡ, a deo productus. E Θ. & παράγω, produco.

Θεοπάτωρ, ὁ, dei pater. Epith. Davidis, apud Scriptores Eccl. E Θ. & πατὴρ.

Θεοπειθὴς, έος, ὁ, ἡ, parens, seu obediens deo, fidelis, pius. E Θ. & πείθομαι.

Θεοπείθεια, ἡ, obedientia adversus deum. A praeced.

Θεόπεμπτος, ου, ὁ, ἡ, a deo missus.

Θεοπλανεσία, ἡ, ignorantia veri dei. E Θ. & πλανάομαι, erro.

Θεοπλαστέω, ῶ, f. ήσω, deos fingo: in numerum deorum refero. A seq.

Θεοπλάστης, ου, ὁ, deorum confictor. 2) deus, rerum omnium effector.

Θεοπλαστία, ας, ἡ, deorum confictio. A pr.

Θεοπλήκτης, ὁ, ἡ, deorum metu tactus, superstitiosus. E Θ. & πλήσσω. (nisi est Θεόπληκτος, a πλήσσω.)

Θεόπνευστος, ου, ὁ, ἡ, divinitus inspiratus. (vel rectius, deum spirans, mentem divinam redolens, aut referens.)

Θεοποιέω, ῶ, f. ήσω, deum, s. deos facio.

Θεοποιητικὴ, ῆς, ἡ, confictio deorum. 2) fabricatrix religiosiorum simulacrorum.

Θεοποιΐα, ας, ἡ, deorum fabricatio, simulacrorum deos repræsentantium effectio. A seq.

Θεοποιὸς, ὸ, ὁ, ἡ, qui deos confingit, seu deorum imagines fabricatur. E Θ. & ποιέω.

Θεοπολέω, ῶ, circa deos versor, de sacerdotibus gentilium deorum. 2) deos fingo, deorum simulacra fabricor.

Θεόπομπος, ον, divinitus datus, divinus. A πέμπω.

Θεοπόνητος, ὁ, ἡ, a deo elaboratus, factus, structus. E Θ. & πονέω, laboro.

Θεοπραγία, ἡ, divina actio. E Θ. & πράσσω.

Θεοπρέπεια, ἡ, magnificentia deo digna. A seq.

Θεοπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, deo conveniens, divinus. Hinc τὸ θεοπρεπὲς, divinum decus, divina majestas. E Θ. & πρέπω.

Θεοπρεπῶς, Adv. ut deum decet, deo convenienter, divino modo. A pr.

Θεοπροπέω, ῶ, f. ήσω, vaticinor. A Θεοπρόπος.

Θεοπροπία, ας, ἡ, it. Θεοπρόπιον, ου, τὸ, vaticinatio, vaticinium, oraculum. Ab eod.

Θεοπρόπος, ου, ὁ, ἡ, vates. 2) dei propheta. 3) qui ad consulendum oraculum mittitur. E Θ. & πρέπω, excello. (vel potius a προέπω, qui loco dei loquitur, ut προφήτης. πρόπος est contractum e προέπος.)

Θεόπτης, ου, ὁ, qui deum videt, s. cujus in conspectum venit ab eo sollicitatus deus. 2) qui deum sublimius contemplatur: ap. Mysticos. E Θ. & ὄπτομαι.

Θεοπτία, ας, ἡ, visio dei, utroque modo, ut in pr.

Θεοπτικὸς, ὴ, ὸν, deum videns; ψυχαὶ θεοπτικαὶ, ap. Mysticos, sunt τῶν θεοπτῶν, n. 2. Ab eod.

Θεόπτυστος, ον, deo invisus.

Θεόπυρος, ου, ὁ & ἡ, divinitus, s. cœlitus accensus. E Θ. & πῦρ.

Θεόργητος, ον, idem quod θεομανὴς. A Θ. & ὀργάω.

Θεοργὸν, ου, τὸ, quod fit a deo. E Θ. & ἔργον.

Θεορρημοσύνη, ης, ἡ, institutio, doctrina divina. 2) institutio, quæ divina voce fit. A seq.

Θεοῤῥήμων, ονος, ὁ, ἡ, qui divina loquitur, divina locutus. E ῥῆμα.

Θεόῤῥητος, ου, ὁ, ἡ, deo dictus. 2) divinus.

Θεόῤῥυτος, ου, ὁ, ἡ, a deo, Jove profluens.

Θεόρυτος, ου, ὁ, ἡ, a deo missus, datus, donatus. E Θ. & ὄρω.

Θεὸς, οῦ, ὁ, deus. ἡ θεὸς & ἡ θεὰ, dea.

Θεόσδοτος, ου, ὁ, ἡ, a deo, divinitus datus.

Θεόσδωρος, ον, idem. A δῶρον.

Θεοσέβεια, ας, ἡ, dei cultus, religio. A θεοσεβὴς.

Θεοσεβέω, ῶ, deum colo. Ab eod.

Θεοσεβὴς, έος, ὁ, ἡ, religiosus. E Θ. & σέβω, colo. Unde

Θεοσεβῶς, Adv. pie.

Θεοσέβαστος, ου, ὁ, ἡ, dei instar colendus, venerabilis, venerandus.

Θεοσέπτωρ, ορος, ὁ, dei cultor, pius. E Θ. & σέβομαι.

Θεοσεχθρία, ας, ἡ, odium & inimicitia in deum, dei odium, impietas. E Θ. & ἔχθρα.

Θεο-

Θεοσημεία, ας, ἡ, ſignum divinitus editum, auſpicium, oſtentum, oraculum. E Θ. & σημεῖον.

Θεοσεβέω, ῶ, deos honoro, colo.

Θεοσοφία, ας, ἡ, rerum divinarum ſcientia, Theologia, religio Chriſtiana. A ſq.

Θεόσοφος, ου, ὁ, ἡ, rerum divinarum conſultus, Theologus.

Θεόσπορος, ου, a deo genitus. E Θ. & σπείρω.

Θεόσσυτος, & Θεόσυτος, ου, ὁ, ἡ, a deo impulſus, divinus, a deo profectus. E Θ. & σεύω.

Θεοστιβής, έος, ὁ, ἡ, a deo calcatus, vel calcandus. E Θ. & στίβος, *via*.

Θεόστοργος, ου, ὁ, ἡ, dei amans. Nonnus. E Θ. & στοργή, *amor*.

Θεοστυγής, έος, ὁ, ἡ, deo odioſus, deo inviſus. E Θ. & στυγέω.

Θεοστύγητος, ου, idem & ex iisd.

Θεοστυγία, ας, ἡ, odium dei. A Θεοστυγής.

Θεοσυλής, έος, ὁ, ἡ, ſacrilegus. E Θ. & συλάω.

Θεοσυνάκτης, ου, cum deo conjungens. E Θ. & συνάγω.

Θεοσύστατος, ου, deum commendans, laudans, vel a deo commendatus, laudatus. A Θ. & συνίστημι, *commendo*.

Θεόταυρος, ου, ὁ, ἡ, deus taurus. Epith. Jovis.

Θεοτέρατος, ου, ὁ, ἡ, a deo prodigioſe proficiſcens. E Θ. & τέρας, *portentum*.

Θεοτερπής, έος, ὁ, ἡ, deum delectans, deo gratus. Nonnus. E Θ. & τέρπω.

Θεότευκτος, ου, ὁ, ἡ, a deo factus.

Θεότης, ητος, ἡ, deitas. A Θεός.

Θεοτίμητος, ου, ὁ, ἡ, a deo honore & gloria cumulatus. a) honore adficiendus, venerandus. E Θ. & τιμάω, *honoro*.

Θεότιμος, ου, ὁ, ἡ, idem. E Θ. & τιμή, *honor*.

Θεοτόκος, ου, ἡ, deum pariens, dei genitrix, &

Θεότοκος, ου, ὁ, ἡ, a deo natus. E Θ. & τίκτω.

Θεότρεπτος, ου, a deo converſus in aliquem. A τρέπω. 2) a deo altus. a τρέφω.

Θεοτυπία, ας, ἡ, conformatio cum deo. A τύπος.

Θεουδεία, ας, ἡ, pietas, religio. A ſq.

Θεουδής, έος, ὁ, ἡ, religioſus, pius, deo probatus. A Θεοειδής.

Θεοδόχος, ου, ὁ, ἡ, dei, ſeu rerum divinarum ſuſceptor, deum ſeu res divinas capiens. 2) epith. templorum, & Mariæ. E Θ. & δέχομαι, *capio*.

Θεουργία, ας, ἡ. opus divinum, ſacrorum adminiſtratio. A Θεουργός.

Θεουργικός, ή, όν, ad ſacra pertinens, ſanctus. a) in ſacris frequens, diligens. 3) Θεουργική, ἡ, ſc. ἐπιστήμη, ſcientia ſacrorum: (præſertim eorum, quibus manes orco excierentur.)

Θεουργός, ῦ, ὁ, ἡ, qui ſacris operatur. E Θ. & ἔργον.

Θεοφάνεια, ας, ἡ, dei adſpectus. 2) nativitas filii dei, ap. Scr. Eccl. E Θ. & φαίνω, *oſtendo*.

Θεοφάνια, ων, τὰ, & Θεοφάνιαι, αἱ, ſolemnia in memoriam Θεοφανείας. Apud Chriſtianos, feſtus dies ob natalem Chriſti: item trium Regum. Ex iisd. v. ἐπιφάνεια.

Θεόφαντος, ου, ὁ, ἡ, a deo declaratus, ſ. manifeſtatus. Ex iisd.

Θεοφάντωρ, ορος, ὁ, ſacerdos. a) theologus. Ex iisdem.

Θεοφατίζω, f. ίσω, vaticinor. Heſ. A ſq.

Θεόφατος, ου, ὁ, ἡ, a deo pronunciatus, oraculo editus.

Θεόφθεγκτος, ου, idem.

Θεοφιλής, έος, ὁ, ἡ, deo gratus, 2) amans deorum, pius. 3) in primis, felix, beatus. E Θ. & φίλος;

Θεοφιλία, ας, ἡ, amor dei. 2) amicitia & familiaritas cum deo. A ſq.

Θεόφιλος, ου, ὁ, ἡ, dei amans, amicus dei, deo gratus.

Θεοφιλῶς, *Adv.* feliciter, beate. A Θεοφιλής.

Θεόφιν, *Adv.* divinitus. E Θ. & φιν.

Θεόφοβος, ου, ὁ, ἡ, deum timens.

Θεοφορέομαι, οῦμαι, divino numine adflatus ſum.

Θεοφόρησις, ἡ, adflatus, inſtinctus divinus. A pr.

Θεοφόρητος, ου, ὁ, ἡ, qui numine agitur, numine adflatus. Ab eod.

Θεοφορήτως, *Adv.* divino numine, inſtinctu. A pr.

Θεοφορία, ας, ἡ, numinis adflatus. A ſq.

Θεοφόρος, ου, ὁ, ἡ, deum ferens. a) divinus, adflatus numine. E Θ. & φέρω.

Θεοφραδής, έος, ὁ, ἡ, a deo pronunciatus. 2) divina loquens. A φράζω.

Θεοφραδία, ας, ἡ, conſilium divinum, oraculum divinum. A pr.

Θεοφράδμων, ονος, ὁ, ἡ, qui ex deo loquitur, in quo deus loquitur. Ex iisd.

Θεοφροσύνη, ύνης, ἡ, pietas, religio, qua ſcilicet divina ſapimus. A Θεόφρων.

Θεοφρούρητος, ου, a deo defenſus, cuſtoditus. A φρουρέω, *cuſtodio*.

Θεόφρων, ονος, ὁ, ἡ, divina mente præditus, vates, propheta. E Θ. & φρήν.

Θεοφύλακτος, ου, ὁ, ἡ, a deo ſervatus, qui eſt in dei tutela. E Θ. & φυλάσσω.

Θεόφυτος, ου, ὁ, ἡ, a deo plantatus. A φύω.

Θεοχάρακτος, ου, ὁ, ἡ, a deo inſculptus, impreſſus, ſcriptus. E Θ. & χαράσσω, *ſculpo*.

Θεόχριστος, ου, ὁ, ἡ, a deo unctus.

Θεοχολωσία, ας, ἡ, diræ, Philox. A χολοῦσθαι.

Θεοχόλωτος, ὁ, ἡ, iratum deum habens. 2) dirus.

Θεόω, ῶ, f. ώσω, deum facio. A Θεός.

Θεράπαινα, ης, ἡ, ancilla, famula. A Θεράπων.

Θεραπαινίδιον, ου, τὸ, ancillula. Dim. ſq.

Θεραπαινίς, ίδος, ἡ, ancilla. Ab eod.

Θεραπεία, ας, ἡ, famulatus, miniſterium. 2) famuli, miniſtri, ſervi, comitatus, ſatellitium, cuſtodes corporis. 3) obſervantia, obſequium. 4) cultus, qui exhibetur. 5) cultus arborum, herbarum, plantarum. 6) recreatio refectio. 7) ſanatio, medela. 8) indulgentia in quocunque genere, cum fovemus & alimus aliquid, ut iram, odium, amorem &c. A Θεραπεύω.

Θεράπευμα, ατος, τό, cultus, quo demeremur, vel conciliamus. 2) id, quod ad ſanandum proponitur Ab eod.

Θεραπευσία, ας, ἡ, curatio, ſanatio. 2) ſupplicatio. Ab eod.

Θεραπεύσιμος, ου, ὁ, ἡ, medicabilis, ſanabilis. A pr.

Θεραπευτέος, έα, έον, venerandus. 2) ſanandus. 3) colendus. A Θεραπεύω.

Θεραπευτήρ, ῆρος, ὁ, cultor, miniſter. 2) curator, medicus. Ab eod.

Θεραπευτής, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.

Θεραπευτικός, ή, όν, obſequioſus, officioſus, colendis hominibus deditus. a) ſanandi vim habens. 3) aptus ad gerendam curam alicujus rei. A pr.

Θεραπευτικῶς, *Adv.* officioſe, obſequioſe. a) comiter, benigne. A pr.

Θεραπευτός, ου, ὁ, ἡ, ſanabilis, curabilis. A Θεραπεύω.

Θεραπεύτρια, ας, ἡ, &

Θεραπευτρίς, ίδος, ἡ, cultrix. a) curatrix. A Θεραπευτήρ.

Θεραπεύω, f. εύσω, famulor, servio. 2) obsequium præsto, officiis demereor, colo, curo, procuro. 3) medeor, sano. A θέραψ, & hoc a θέρω, foveo, calefacio.

Θεραπηΐη, Ion. pro θεραπεία.

Θεραπίς, ίδος, ἡ, cultrix. Hesych. Ab eod.

Θεράπνη, ης, ἡ, ancilla. Per syncop. a θεράπαινα.

Θεραπαινίδιον, ου, τὸ, ancillula. Dim. pr.

Θεραποντίς, ίδος, ἡ, idem. A sq.

Θεράπων, οντος, ὁ, minister, famulus, servus. 2) cultor. A sq.

Θέραψ, απος, ὁ, servus, minister, proprie qui est a fovendo, lavando, fricando, unguendo corpore, vestibusque calefaciendis.

Θέρεια, vel θερεία, ας, ἡ, æstas. A θέρος.

Θερειβότος, ὁ, ἡ, æstiva habens pascua. Θερειβότον, locus æstiva habens pascua. A θέρος & βόσκω, pasco.

Θερειλεχὴς, έος, ὁ, ἡ, qs. æstate lectum præbens, umbrosus. E θέρεια & λέχος, lectus.

Θερειόνομος, ον, idem quod θερειβότος. A νομή.

Θέρειος, εία, ειον, æstivus. A θέρος.

Θερειπότος, ον, æstate rigatus, irriguus. A πίνω.

Θερειότατος, η, ον, æstuosissimus. A θέρειος.

Θέρετρον, ου, τὸ, locus habitationi æstivæ accommodatus. A θέρω, calfacio.

Θερήγανον, ου, τὸ, plaustrum, quo messis importatur. Hes. E θέρος & ἄγω.

Θερηΐη, ης, ἡ, pro θερεία, Ionice.

Θερίζω, f. ίσω, æstivo, æstatem alicubi traduco. 2) meto, demeto. 3) prosterno, de militibus in acie. A θέρος.

Θερινὸς, ἡ, ὸν, æstivus. 2) messorius. Vet. Lex. Ab eod.

Θεριός, ἡ, ὸν, æstivus. Ab eod.

Θέριος, ία, ον, æstivus. Ab eod.

Θέρισις, εως, ἡ, messio. A θερίζω, cum sq.

Θερισμὸς, ῦ, ὁ, messis.

Θεριστὴρ, ὁ, messor.

Θεριστήριον, ου, τὸ, falx messoria. A pr.

Θεριστὸς, ῦ, ὁ, messor.

Θεριστικὸς, ἡ, ὸν, messorius.

Θεριστὸς, ἡ, ὸν, messus, messilis.

Θερίστρια, ας, ἡ, quæ metit. A θεριστὴς.

Θερίστριον, & θέριστρον, ου, τὸ, vestis (æstiva.)

Θερμάζω, sive θερμαίνω, calefacio, foveo, Nicand.

Θερμάσασθαι in aor. 1. med. A θέρμη, calor.

Θερμαίνω, f. ανῶ, calefacio. Conj. aor. 1. θερμήνω, θερμήνῃς, calefacias. Θερμαίνομαι, calesco. Θερμανθῆναι, aor. 1. inf. calescere. 2) febricitare. Ab eod.

Θέρμανσις, εως, ἡ, calefactio. A pr.

Θερμαντὴρ, ῆρος, ὁ, caldarium. Ab eod.

Θερμαντήριον, ου, τὸ, idem & ab eodem. A pr.

Θερμαντήριος, α, ον, vim calefaciendi habens. Ab eod.

Θερμαντικὸς, ἡ, ὸν, qui calefacere potest, calefactorius. A sq.

Θερμαντὸς, ἡ, ὸν, calefactus. 2) qui calefieri potest. A θερμαίνω.

Θερμασία, ας, ἡ, calefactio, calor. A θερμάζω.

Θέρμασμα, τὸ, fomentum. Ab eod.

Θερμαστίον, ου, τὸ, idem quod θερμαστρὶς, n. 3. ap. Æn. Poliorc.

Θέρμαστρα, ας, ἡ, caminus. Hes. Ab eod.

Θερμαστρὶς, ίδος, ἡ, calcarium. 2) genus saltationis. 3) forceps. A pr.

Θερμαυστρὰ, ᾶς, ἡ, caminus. A θ. & αὔω, accendo.

Θερμαυστρίζω, f. ίσω, in aere pedes concutio. A θερμαυστρὶς.

Θερμαυστρὶς, ίδος, ἡ, idem quod θερμαστρὶς.

Θερμεριώτις, ίδος, ἡ, Etym. M. vitiose pro θερμαστὶς, ubi vid. (Videtur aliquis poeta θερμερὸς, metri caussa, pro θερμὸς usurpasse, & librarius aliquis id ita exarasse, ut lectori imprudenti videretur θερμερὸς esse. Sæpe ε & ρ in codd. MStis permutari observavit Pierson præf. ad Mœrin.)

Θέρμη, ης, ἡ, calor, æstus. A θέρω.

Θερμηγορέω, vehementer, iracunde loquor. E θερμὸς & ἀγορέω.

Θερμημερίαι, ῶν, αἱ, dies calidi, æstivi, tempus æstatis. Ex eod. & ἡμέρα.

Θέρμια, τὰ, lupini. A θέρμος, idem.

Θέρμινθος, ἡ, sic libri interdum, pro τέρμινθος.

Θέρμινος, η, ον, e lupinis factus. A θέρμος.

Θερμόβουλος, ον, calidus præcipitibus consiliis utens. E θερμὸς & βουλή.

Θερμοδότης, ου, ὁ, qui calidam aquam dat, qui calidam præbet. Ex eod. & δίδωμι.

Θερμοδοτὶς, ίδος, ἡ, quæ calidam præbet. A pr.

Θερμοκοίλιος, ον, cujus ventriculus intemperati caloris est. E θ. & κοιλία.

Θερμολουσία, ας, ἡ, lavacrum calidum. E λούω.

Θερμολουτέω, ῶ, fut. ήσω, lavor calida. Ex iisd.

Θερμολουτία, ἡ, ap. Hipp. lavacrum calidum.

Θερμολουτρέω, ῶ, f. ήσω, lavor calida.

Θερμόνους, ὁ, ἡ, calidi ingenii homo.

Θερμοπότης, ου, ὁ, qui calidam bibit.

Θερμοποτὶς, ίδος, ἡ, poculum, e quo calida bibebatur. A pr.

Θερμοπύλαι, ῶν, αἱ, thermopylæ, q. d. portæ calidæ, fauces, saltus, in Græcia, prope quas fontes erant calidi.

Θερμοπώλης, ου, ὁ, qui calidam vendit.

Θερμοπώλιον, ου, τὸ, locus, ubi calida, ut calidus potus, venduntur, thermopolium. A pr.

Θερμὸς, ἡ, ὸν, calidus. 2) ardens, fervens, etiam de animo. A θέρω.

Θέρμος, ου, ὁ, lupinus, leguminis genus.

Θερμοσποδιὰ, ᾶς, ἡ, calidus cinis.

Θερμότης, ητος, ἡ, caliditas, calor, æstus. 2) fervor animi. A θερμός.

Θερμοτραγέω, ῶ, calida comedo.

Θερμουργία, ας, ἡ, audax & temerarium facinus, facinorositas. A seq.

Θερμουργὸς, ῦ, ὁ, ἡ, fervidus ingenio. 2) audax, temerarius, acer, confidens. E θερμὸς & ἔργον.

Θερμόω, calefacio. A θερμός.

Θέρω, idem. Hom. θέρμετο δ' ὕδωρ, calefiebat aqua. A θέρω.

Θερμωλὴ, ῆς, ἡ, calor. 2) febris. A θερμός.

Θερμῶς, Adv. calide, fervide. Ab eod.

Θέρος, εος, τὸ, æstas. 2) messis, sive fruges demessæ. A seq.

Θέρω, f. θερῶ. (Æol. θέρσω, unde θερσόμενος apud Hom.) calefacio. 2) medeor, curo. In Pass. calefio, calesco, uror, caleo.

Θέσις, εως, ἡ, positio, positura, situs. 2) depositio pecuniæ, a) in mensa trapezitæ. b) ap. judicem, sacramentum: unde & pro controversia dicitur. c) apud debitorem, fœnoris caussa. 3) impositio v. c. nominis. 4) ap. philosophos a) principium demonstrationis. b) positio, s. vera & propria rei explicatio, cui opponitur ἄρσις ne-

negatio, cum, quid res non sit, dicitur. 5) ap. rhetoras quæstio infinita. 6) adoptio. A τίθημι.

Θεοείκελος, ου, ὁ, ἡ, deo similis. E θεός & εἴκελος, similis.

Θέσμιος, ία, ιον, legitimus, legibus conveniens. A θεσμός, lex. Θέσμιον, ου, τό, debitum, legitimum. 2) consuetudo, lex. A pr.

Θεσμοδοκέω, ῶ, f. ήσω, legem accepto & admitto, legi me submitto. Ex eod. & δέχομαι.

Θεσμοδότειρα, ἡ, quæ leges dedit.

Θεσμοθεσία, ας, ἡ, lex. 2) legislatio. 3) ritus, mos. E θεσμός & τίθημι.

Θεσμοθέσιον, ου, τό, locus, ubi leges feruntur, consilium civitatis. Ex iisd.

Θεσμοθετέω, ῶ, sum thesmotheta, leges fero. Ex iisd.

Θεσμοθέτης, ου, ὁ, legislator, & custos legum, institutorum auctor. 2) magistratus quidam Athenis, custodes legum.

Θεσμοποιέω, leges facio, præscribo.

Θεσμός, οῦ, ὁ, lex, institutum, ritus. A τίθημι.

Θεσμοσύνη, ἡ, jus, leges. A pr.

Θεσμοτόκος, ου, ὁ, ἡ, legislator. Nonn. Ex eod. & τίκτω.

Θεσμοφόρια, ων, τά, Cerealia, sacra in Cereris legiferæ honorem. A θεσμοφόρος.

Θεσμοφοριάζω, f. άσω, sacra Cereris legiferæ celebro. A pr.

Θεσμοφόρος, ου, ὁ, ἡ, legifer, legislator. E θεσμός & φέρω, fero.

Θεσμοφύλακες, legum & institutorum custodes.

Θεσμῳδέω, ῶ, leges & instituta sacra cano. E θεσμός & ᾠδή, cantus.

Θεσπέσιος, ου, ὁ, ἡ, divinus. A θέσπις.

Θεσπεσίως, Adv. divine, divinitus. A pr.

Θεσπιδαής, έος, ὁ, ἡ, divinitus ardens, aut doctus a deo. E θέσπις & δαίω, uro, vel scio.

Θεσπιέπεια, ας, ἡ, divino ore loquens, fatidica. 2) vaticinatrix. E θέσπις & ἔπος.

Θεσπίζω, f. ίσω, vaticinor, oraculum reddo. 2) sancio, statuo. A seq.

ΘΕΣΠΙΣ, ιος, ὁ, ἡ, vates, divinus, ex deo loquens. 2) a deo dictatus. 3) nomen proprium primi poetæ tragici.

Θέσπισμα, ατος, τό, responsum vatis, oraculum. 2) dictum vel sancitum. A θεσπίζω.

Θεσπιῳδέω, ῶ, f. ήσω, vaticinor, oracula cano. A sq.

Θεσπιῳδός, & Poet. θεσπιαοιδός, ου, ὁ, ἡ, vates, fatidicus. E θέσπις & ᾠδή, cantus.

Θεσσαλονικεύς, έος, ὁ, Thessalonicensis.

Θεσσαλονίκη, ης, ἡ, Thessalonica, urbs Macedoniæ.

Θέσσομαι, precor, peto, postulo. Inf. θέσσασθαι. Part. a. 1. med. θεσσάμενος.

Θέσφατος, ου, ὁ, ἡ, a deo dictus, fatalis. Hinc τὰ θέσφατα, ων, divina responsa, oracula. Ex θεός & φημί, dico.

Θετέον, ponendum. A τίθημι.

Θέτης, ου, ὁ, qui aliquid deponit apud alium.

Θετικός, ή, όν, positivus. Ab eod.

Θετικῶς, Adv. positive, affirmative.

Θετός, ή, όν, positus. 2) adoptivus. A τίθημι.

Θευδᾶς, ᾶ, ὁ, Theudas. Nomen viri Ebr. Torrens. (vel potius est contractum e Θεύδωρος, ut Ἀρτεμᾶς est ex Ἀρτεμίδωρος.)

Θευμορία, ας, ἡ, dei pars, h. e. primitiæ, caro, quæ sacerdotibus datur, quum sacrificatur, Hesych. v. θευμόριος.

Θευμοριάζω, deo munus offero, Hes. A præc.

Θευμόριος, ου, ον, divina sorte datus, divinitus immissus. E μοῖρα, sors, & θεός.

Θεύμορος, ον, idem.

Θεῦσις, εως, cursus, ap. Schol. Lycophr. A θέω, curro.

Θευφορία, ας, ἡ, furor & instinctus divinus, poet. pro θεοφορία, Suic.

Θέω, f. θεύσω, θεύσομαι, curro.

ΘΕΩ, inus. f. θήσω, p. τέθεικα, pono.

Θεωνυμίαι, αἱ, divinæ appellationes apud Dion. Areopagitam. E θεός & ὄνομα.

Θεωρέω, ῶ, f. θεωρήσω, p. τεθεώρηκα, ludos sacros, sacra, spectatum publice eo, ludos specto. 2) specto simpliciter. 3) res divinas, sublimes considero, contemplor. 4) cogito, considero simpliciter. A θεωρός.

Θεώρημα, ατος, τό, spectaculum, quod spectamus. 2) contemplatio. 3) doctrina, artificium. 4) tractatio alicujus rei scribendo aut legendo. Θεωρήματα, quæstiones disciplinarum, commentationes & præcepta. Cicero vertit percepta. A pr.

Θεωρηματικός, ή, όν, contemplativus, dogmaticus, præceptis artium utens.

Θεώρησις, εως, ἡ, contemplatio. A θεωρέω.

Θεωρητήριον, ου, τό, locus, ubi spectantur ludi, cavea in theatro. Ab eod.

Θεωρητικός, ή, όν, contemplativus, contemplationi deditus. 2) theoremata continens. Ab eod.

Θεωρητός, ή, όν, spectabilis, adspectabilis. 2) qui sub animi contemplationem cadit, perceptibilis, comprehensibilis. Ab eod.

Θεώρητρα, τά, munera, quæ sponsus sponsæ dabat, cum se primum, deposito flammeo, spectandam daret. Ab eod.

Θεωρητῶς, Adv. visibiliter.

Θεωρία, ας, ἡ, legatio ad ludos, sacra &c. nomine civitatis. 2) ludi ipsi, spectaculum. 3) inspectio locorum & morum cujusque civitatis. 4) contemplatio, meditatio rerum subtilium, divinarum. 5) doctrina. 6) dicitur etiam de rebus ipsis spectatu dignis, ut θεωρία βασιλείων, ap. Jos. magnificentia regiæ visenda. A θεωρός.

Θεωρικός, ή, όν, ad spectationem ludorum &c. pertinens. τὸ θεωρικόν, lucar. A θεωρία.

Θεώριον, τό, spectaculum. A θεωρός.

Θεωρίς, ίδος, ἡ, navis, qua legati Athenienses vehebantur ad sacra Deliaca. A sq.

Θεωρός, οῦ, ὁ, legatus ad sacra solennia, ludos, item ad oraculum petendum. A θεός & ὁράω. (vel est a simplici θεάω, θεαορός, contr. θεωρός.)

Θέωσις, εως, ἡ, idem quod ἀποθέωσις. 2) conjunctio cum deo, in deum adsumtio. A θεόω.

Θεώτερος, divinior, pro θειότερος, augustior. A θεός, ut a βασιλεύς βασιλεύτερος.

Θηβαγενής, έος, ὁ, ἡ, Thebis oriundus, Thebis genitus sive natus. E Θήβη & γίνομαι.

Θήβαζε, Adv. Thebas. A Θήβη.

Θηβαϊκός, ή, όν, Thebaicus, ad Thebanos pertinens.

Θηβαῖος, αία, αῖον, Thebanus.

Θηβαΐς, ίδος, ἡ, Thebais, scil. poesis, vel regio.

Θήβη, ης, ἡ, Θῆβαι, αἱ, Thebe sive Thebæ. Urbs in Ægypto, Asia min. & Bœotia. Θήβησι, Thebis. Θήβηθεν, Adv. Thebis.

Θηγαλέος, έα, έον, acutus, in Epigr. A θήγω.

Θηγάνη, ης, ἡ, cos. Ab eod.

Θήγανον, ου, τό, idem & ab eod.

Θήγω, f. θήξω, acuo. 2) excito, instigo, inflammo. τεθηγμένος, Perf. acutus.

Θηέομαι, cum admiratione specto. Thema Jonicum. ἐθηεῖτο, spectabat, θηεῦντο, spectabant mirabundi, θηήσατο, aor. 1. cum admiratione spectavit, ἐθηήσαντο, spectarunt, θηήσαιτο, opt. admiraretur. A θεάομαι.

Θηητὴρ, ῆρος, ὁ, qui cum admiratione spectat. A pr. v. θηητής.

Θηητὸς, ἡ, ὸν, cum admiratione spectandus, spectabilis, admirabilis. Ab eod. v. θεατός.

Θηήτωρ, ορος, ὁ, admirator, admirans spectator.

Θήϊον, τὸ, pro θεῖον, Jonice, sulphur.

Θηκαῖος, αία, αῖον, thecæ destinatus ad aliquid condendum aut recipiendum. A sq.

Θήκη, ης, ἡ, theca, unde & vagina, conditorium, sepulcrum, loculus. A τίθημι.

Θηκίον, ου, τὸ, repositorium parvum. 2) locus. Dim. a θήκη.

Θηκτὸς, ἡ, ὸν, acutus. A θήγω.

Θηλάζω, f. άσω, papillam sugendam præbeo, lacto. 2) med. lacteo, mammam præbitam sugo. A θηλή.

Θηλαίνω, lacto. unde apud Hesych. aor. 1. med. θηλάναντο. Ab eod.

Θηλαμινός, ἡ, ὸν, lactens, recens natus. Hesych. A θηλάζω.

Θηλαμὼν, όνος, ὁ & ἡ, nutritor, nutrix. Lycophr. Ab eod.

Θηλασμὸς, ῦ, ὁ, lactatio. 2) lactis haustus. Ab eod.

Θηλάστρια, ας, ἡ, nutrix. Ab eod.

Θήλεια, ας, ἡ, Jon. θηλέη, ης, ἡ, v. θῆλυς.

Θηλέω, ῶ, f. ήσω, germino, vireo. ut hinc sit θήλεον, pro ἐθήλεον, virebant, in imperfecto, & θηλήσαντα, in aor. 1. part. A θάλλω, vireo.

Θηλὴ, ῆς, ἡ, papilla, mammilla.

Θηλοειδὴς, έος, ὁ & ἡ, papillatus, papillæ formam habens. Gl. Vet. A pr. & εἶδος.

Θηλυγενὴς, έος, ὁ & ἡ, femina ortus, muliebris. E θῆλυς & γίνομαι.

Θηλυγενῶς, *Adv.* feminino genere. A pr.

Θηλύγλωσσος, ον, teneram, suavem vocem habens. E θ. & γλῶσσα.

Θηλυγονία, ας, ἡ, feminarum procreatio. 2) cognatio a matre. A sq.

Θηλυγόνος, ου, ὁ, ἡ, feminam procreans, seu gignens. E θ. & γόνος, *generatio*.

Θηλυδριᾶν, puellascere, Gl. Vet. effeminari. A sq.

Θηλυδρίας, ὁ, ἡ, effeminatus, pathicus. A θῆλυς.

Θηλυδριώδης, εος, ὁ, ἡ, mollis & effeminatus.

Θηλυδριῶτις, ἡ, mollis, effeminata.

Θηλυνόομαι, muliebriter me gero. A sq.

Θηλυκὸς, ἡ, ὸν, femininus. 2) feminam referens. 3) effeminatus. 4) femineo sexui proprius & peculiaris. A θῆλυς.

Θηλυκῶς, *Adv.* feminino genere. 2) molliter. A pr.

Θηλυκρανεία, vel θηλυκρανία, ας, ἡ, cornus *femina*. E θῆλυς & κράνεια, *cornus*.

Θηλυκρατὴς, έος, feminis imperans. Ex eod. & κρατέω.

Θηλυκτόνος, ου, ὁ, ἡ, a muliere interfectus. Ex eod. & κτείνω.

Θηλυμανὴς, έος, ὁ & ἡ, insano feminarum amore captus, mulierosus. Ex eod. & μαίνομαι.

Θηλυμελὴς, έος, ὁ, ἡ, molliter, ut femina, canens. Ex eod. & μέλος, *cantus*.

Θηλυμίτρης, ὁ, mitra muliebriter redimitus. Ex eod. & μίτρη.

Θηλυμίτρις, ἡ, idem, de viro, per irrisionem. A pr.

Θηλύμορφος, ου, ὁ, ἡ, feminea forma præditus, qui forma feminea est. Ex eod. & μορφή.

Θηλύνοος, *contr.* θηλύνους, ου, ὁ, ἡ, qui animo est femineo, mollis, effeminatus.

Θηλύνω, effemino, emollio. ἐθηλύνθην, aor. 1. pass. A θῆλυς.

Θηλυπαῖς, ἡ, quæ filiam peperit.

Θηλύπους, οδος, ὁ & ἡ, ut θηλύπους βάσις, apud Eur. pes f. incessus femineus, f. feminarum.

Θηλυπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, feminis conveniens, femineus. E θῆλυς & πρέπει.

Θηλυπτερὶς, ίδος, ἡ, filix *femina*.

Θῆλυς, εος, ὁ & ἡ, vel υς, εια, υ, femineus, qui est sexus feminei. ἡ θήλεια subst. femina. τὸ θῆλυ, idem. 2) tener, mollis. Hinc θηλύτερος, έρα, ερον, effeminatior, mollior. Unde αἱ θηλύτεραι, feminæ.

Θηλύσπορος, ὁ, ἡ, a femina satus, femina. θηλυσπόρος, feminam generans. E pr. & σπείρω.

Θηλυστολέω, muliebriter vestio. Ex eod. & στολή.

Θηλύστολος, ὁ, ἡ, muliebri veste indutus. Ex iisdem.

Θηλύτης, ητος, ἡ, feminea natura, femineum ingenium. 2) feminea mollities. A θῆλυς.

Θηλυτοκέω, ῶ, fut. ήσω, feminei sexus partum edo. Ex eod. & τόκος.

Θηλυτοκία, ας, ἡ, partus femineus. Ex iisd.

Θηλυτόκος, ου, ὁ, ἡ, feminei sexus partum edens. 2) habilis feminæ procreandæ. E θῆλυς & τίκτω, *pario*.

Θηλυφανὴς, έος, ὁ, ἡ, feminæ similis. Ex eod. & φαίνομαι.

Θηλυφόνος, ου, ὁ, ἡ, feminas occidens, feminei sexus animalia interimens. E θ. & φένω.

Θηλύφρων, ονος, ὁ, ἡ, muliebri mente præditus, effeminatus, sapiens muliebria. E θῆλυς, & φρὴν, *mens*.

Θηλύφωνος, ον, muliebrem, item suavem vocem habens. Ex eod. & φωνή.

Θηλυχίτων, ὁ, ἡ, muliebri indutus tunica.

Θηλὼ, όος, οῦς, ἡ, nutrix. Hesych. E θηλή.

Θηλωνὶς, ίδος, ἡ, idem. Plut. si lectio sana.

Θῆμα, ατος, τὸ, theca, sepulcrum. Hesych. A τίθημι.

Θημὼν, ῶνος, ὁ, & θόμων, ωνος, acervus frugum in agro, cumulus quicunque. Ab eod.

Θημωνία, ας, ἡ, idem & ab hoc ipso. Apud Hesych. & θημονιά. Reperitur & θημ.

Θημωνοθετεῖν, manipulos frugum in acervos congerere. Ap. Schol. Theocr. E θημὼν & τίθημι.

Θὶν, θινὸς, ὁ, alias θὶς, acervus, cumulus, agger. 2) cumulus arenæ. 3) acervus frumenti. 4) litus.

Θὴν, Partic. Poet. sane. 2) diu. οὐ θὴν, non sane.

Θῆξις, εως, ἡ, punctio per acum. 2) actus acuendi. 3) momentum, punctum, celeritas. A θήγω.

Θήπω, stupeo, cum stupore admiror. Fingitur propter τέθηπα, perf. med. obstupui, miror, & aor. 2. ταφών. v. θάπτω.

Θὴρ, θηρὸς, ὁ, fera, bellua.

Θήρα, ας, ἡ, venatio, venatus, captatio. 2) præda venatu capta. 3) indagatio v. c. veri. A θήρ.

Θηράγρα, ας, ἡ, ferarum captura, venatio. 2) res capta in venatu.

Θηραγρέτης, ου, ὁ, venator.

Θήραγρος, ον, venationi aptus, serviens. E θὴρ & ἄγρα.

Θήραμα, ατος, τὸ, captura, quod venatu capitur. 2) venatio. A θηράω.

Θηραρχία, ας, ἡ, imperium in belluas. 2) in elephantos. A sq.

Θήραρχος, ου, ὁ, præfectus ferarum seu belluarum, rector ferarum. 2) rector alephantorum.

Θηράσιμος, ος, ὁ, ἡ, qui venatu capi potest. 2) venatu captus. A θηράω.

Θηρατέος, έα, έον, venandus. Θηρατέον, venandum. Ab eod.

Θηρατὴς, οῦ, ὁ, venator. Ab eod.

Θηρατικὸς, ή, όν, venaticus. A pr.

Θηρατὸς, ή, όν, venatu capiendus. 2) tropice, assequenda, quæ labore curaque teneri possunt, θηρατὰ dicuntur, ap. Polyb. A θηράω.

Θήρατρον, ου, τὸ, instrumentum venatorium, id, quo feras capimus, v. g. laqueus, pedica, rete. Ab eod.

Θηράω, ῶ, & θηράομαι, ῶμαι, venor. 2) sector, consector. 3) capto, *in re amatoria*, in amorem illicere tento. 4) clicio, ut misericordiam &c. A θήρ.

Θήρειος, ε, ὁ, ἡ, ferinus, belluinus. Ab eod.

Θήρευμα, ατος, τὸ, captura, venatus. A θηρεύω.

Θηρευτέος, α, ὁ & ἡ, qui venatu capi potest. 2) ad venandum aptus. A sq.

Θήρευσις, εως, ἡ, venatio ipsa. A θηρεύω.

Θηρευτὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab eod.

Θηρευτὴς, οῦ, ὁ, venator, captator. Ab eod.

Θηρευτικὸς, ή, όν, venaticus. Hinc θηρευτικὴ, scil. τέχνη, venandi scientia. A pr.

Θηρευτὸς, ή, όν, q. d. venabilis, qui venatione capi potest. A sq.

Θηρεύω, f. εύσω, feras venor, aucupor. 2) sector, consector, quæro, v. c. verum. 3) insidiose observo. A θήρ.

Θήρημα, ατος, τὸ, venatio, captura. A θηράω.

Θηρητὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab eod.

Θηρήτωρ, ορος, ὁ, idem. Ab eod.

Θηριακὸς, ή, όν, ferinus. 2) agens de bestiis, præsertim venenatis. ἡ θηριακὴ sc. ἀντίδοτος, medicamentum adversus venenum. τὰ θηριακὰ, sc. φάρμακα, medicamenta talia, item liber de bestiis venenatis & remediis adversus eorum noxam, ut Nicandri, ubi συγγράμματα subauditur. A θήρ.

Θηριάλωτος, ου, ὁ, ἡ, a feris captus.

Θηριόβορος, ε, ὁ, ἡ, a feris adesus, a feris devoratus. E θὴρ & βορὰ, *esca*.

Θηρίδιον, ου, τὸ, bestiola. Dim. a θήρ.

Θηρίκλειος, ε, ὁ, ἡ, Thericlæus, ut Θηρίκλειοι, sc. κύλικες. Θηρίκλεια, scil. ποτήρια, vasa cælata convivalia, a Thericle inventore dicta.

Θηριόβοτος, vide θηριώδης.

Θηριόβρωτος, ε, ὁ, ἡ, a feris devoratus.

Θηριόδηγμα, ατος, τὸ, morsus a fera, in pr. morsus serpentis.

Θηριόδηκτος, ε, ὁ & ἡ, a fera seu bellua morsus. 2) serpentis morsu ictus. E θ. & δάκνω.

Θηριοκτόνος, ου, bestias perimens. E θ. & κτείνω.

Θηριομαχέω, ῶ, f. ήσω, cum belluis pugno. E θ. & μάχομαι.

Θηριομαχία, ας, ἡ, pugna cum belluis. A seq.

Θηριομάχος, ε, ὁ, ἡ, qui cum feris seu belluis pugnat, bestiarius. E θ. & μάχομαι.

Θηριομιγὴς, ές, de Scylla, Centauris. E θ. & μίγνυμι.

Θηριόμορφος, ου, belluinam formam habens. E θ. & μορφή.

Θηρίον, ου, τὸ, bestia, bellua, fera. 2) bestia venenata, serpens, vipera. 3) lumbricus. 4) pediculus. 5) ulcus tetrum, malignum. A θήρ.

Θηριοπρεπὴς, ές, bestiis conveniens. E sq. & πρέπω.

Θηριότης, ητος, ἡ, feritas. A θηρίον.

Θηριοτροφεῖον, ε, τὸ, locus, ubi belluæ aluntur, vivarium. A seq.

Θηριοτρόφος, ε, ὁ, ἡ, qui feris vescitur. 2) qui vescitur serpentibus. E θ. & τρέφω.

Θηριοτρόφος, ε, ὁ, ἡ, qui belluas alit. Ex iisd.

Θηριοφόνος, ε, ὁ, ἡ, qui belluas occidit, qui feras interficit. E θ. & φένω.

Θηριόω, ῶ, in naturam ferinam converto, effero. 2) irrito, ira gravi sævaque adversus aliquem incendo. τεθηριωμένος, exasperatus, efferatus. A θηρίον.

Θηριώδης, εος, ὁ, ἡ, ferus, belluinus. 2) feris refertus. 3) sævus, teter, atrox, vehemens. Hinc τὸ θηριῶδες, εος, feritas. Ab eod.

Θηριωδία, & θηριωδεία, ας, ἡ, feritas. A pr.

Θηριωδῶς, *Adv.* ferino more. Ab eod.

Θηρίωμα, ατος, τὸ, ulceris teterrimi & ægerrime sanabilis genus. A θηριόω.

Θηρίωσις, εως, ἡ, mutatio in belluam, efferatio. Ab eod.

Θηροβολέω, ῶ, f. ήσω, feras ferio.

Θηρόβορος, ε, ὁ, ἡ, a feris adesus seu arrosus. E θὴρ & βορὰ, *cibus*.

Θηρόβοτος, ε, ὁ, ἡ, a feris depastus. 2) feris pascendis aptus. Ex eod. & βόσκω, *pasco*.

Θηρόβρωτος, ε, ὁ, ἡ, a feris devoratus. Ex eod. & βιβρώσκω, *voro*.

Θηροθῆραι, αἱ, venatores. Hes.

Θηρόθυμος, ου, efferatus, iratus, animi belluinae.

Θηροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, animalium formas habens, ut vestis animalium figuris picta. 2) ferus. E θ. & εἶδος.

Θηροκόμος, ὁ, ferarum curator. E θ. & κομέω.

Θηροκτόνος, ε, ὁ, ἡ, ferarum confector. E θ. & κτείνω.

Θηρολεκτέω, verba exquisita aucupor. E θὴρ & λέγω.

Θηρολέτης, ε, ὁ, belluarum occisor. Unde

Θηρολετέω, feras occido. Ab ὄλλυμι.

Θηρομιγὴς, ές, ferinus. add. θηριομιγής. E θ. & μίγνυμι.

Θηρόμικτος, ου, semiferus, ut Centaurus.

Θηρομορφία, ἡ, forma ferarum. E θ. & μορφή.

Θηρονόμος, ε, ὁ, feras pascens. E θ. & νέμω.

Θηρόπεπλος, ου, veste ferina indutus, ut pelle leonis &c.

Θηροπλαστέω, feras fingo, facio. E θ. & πλάσσω.

Θηρόπλαστος, ου, epith. Circes. E θ. & πλάσσω.

Θηροσκόπος, ε, ὁ, ἡ, feris insidians. E θ. & σκέπτομαι.

Θηροσύνη, ης, ἡ, venatio. Hesych. A θήρ.

Θηροτόκος, ου, feras gignens. Epith. silvarum, saltuum. A θ. & τίκτω.

Θηροτρόφος, ε, ὁ, ἡ, qui feris vescitur. E θ. & τρέφω.

Θηροτρόφος, ε, ὁ, ἡ, feras alens. Ex iisd.

Θηροτύπος, ου, ferinam formam habens. A τύπος.

Θηροφόνος, ε, ὁ, ἡ, feras occidens. Dianæ Epith. θηροφόνον, aconitum, ab enecandis feris. E θ. & φόνω, *occido*.

Θηροχλαινος, ου, lænam, f. vestem e pelle ferina gestans. E θ. & χλαῖνα.

ΘΗΣ, θητός, ὁ, θῆτες, *proprie* cives liberi illi quidem, sed qui mercede operas faciunt, propter paupertatem. 2) mercenarius.

Θησαυρίζω, f. ίσω, thesauros struo. 2) in thesauro repono. 3) recondo, adservo. 4) opes colligo. 5) colligo, cumulo. A θησαυρός.

Θησαύρισμα, ατος, τό, quod in thesauro conditum & repositum est. 2) repositorium. 3) adservatio. A pr.

Θησαυρισμός, ῦ, ὁ, ipsa actio recondendi & reponendi in thesauro. 2) opum collectio, coacervatio. Ab eod.

Θησαυριστής, ῦ, ὁ, qui thesauros congerit, qui in thesauris adservat opes. Ab eod.

Θησαυριστικός, ή, όν, in thesauro recondens: condens in futurum. A pr.

Θησαυροποιός, ῦ, ὁ, ἡ, collector thesauri. 2) avarus. E seq. & ποιέω.

Θησαυρός, ῦ, ὁ, thesaurus, locus ubi reponuntur pecuniæ aliæque res pretiosæ. 2) ipsæ pecuniæ repositæ. 3) copia rerum bonarum vel malarum. A τίθημι.

Θησαυροφυλακέω, custos sum, præfectus ærarii, pecuniarum. A θ. & φύλαξ. nisi potius est θησαυροφυλακτέω.

Θησαυροφυλάκιον, ε, τό, ærarium, locus, in quo thesauri repositi custodiuntur. A seq.

Θησαυροφύλαξ, ακος, ὁ, præfectus, custos thesauri.

Θησεῖον, τό, templum Thesei.

Θησεύς, έως, Theseus, heros, rex Athenarum.

Θῆσσα, ης, ἡ, ancilla mercenaria. A θής.

Θητεία, ας, ἡ, servitus, famulatus pro mercede. Ab eod.

Θητεύς, έως, ὁ, mercenarius. Ab eod.

Θητεύω, f. εύσω, mercede operas præsto. & quidem ob paupertatem & necessitatem: unde Peripatetici eleganter dicebant, animum corpori θητεύειν. v. Θής.

Θητικός, ή, όν, mercenariorum proprius & peculiaris. 2) mercenarius. 3) qui constat e mercenariis famulisque operariis. Ab eod.

Θῆττα, ης, ἡ, idem quod θῆσσα.

Θητώνιον, ου, τό, pretium mercenarii. E θής & ὠνέομαι.

Θιαγόνες, panes, qui Diis apponebantur.

Θιᾶσαι, vel θιάσαι, choros ducere, tripudiare. Hes. qs. a θιάω, vel θιάζω, quod melius.

Θίασος, ου, ὁ, cœtus seu multitudo tripudiantium, proprie Bacchicos choros agitans. 2) examen & caterva mulierum. 3) cœtus convivantium, convivium. 5) cœtus quilibet. A præc.

Θιασάρχης, ου, ὁ, sacri chori princeps & antistes sacrificantium, vel solenni cœtu deum colentium. E pr. & ἀρχή, *principatus*.

Θιασεύω, per pompam & cum thiaso ingredior. A θίασος.

Θιασίτης, ε, idem quod θιασώτης.

Θιασώδης, εος, ὁ, ἡ, thiasis celeber, festus. Ab eodem.

Θιασών, ῶνος, ὁ, locus, in quo thiasi & festa convivia aguntur, choreæve exercentur, locus convivialis, cœnatio. Ab eod.

Θιασῶται, ῶν, οἱ, sodales bacchantes, thiasos agitantes: socii in chorea. 2) socii, sodales. Ab eod.

Θιασωτικός, ή, όν, ad thiasos pertinens. Ab eod.

ΘΙΒΗ, ης, ἡ, fiscella e vimine plexa in modum arculæ, οἱ ἀ. Athen.

ΘΙΒΡΟΣ, item θιμβρός, ρά, ρόν, calidus, tostus, vehemens. 2) tener, pulcer &c.

Θιγγάνω, tango, contrecto. A θίγω.

Θίγημα, ατος, τό, quod tangitur. A seq.

Θίγω, f. θίξω, tango, attingo. 2) ferio, pungo.

Θιμβρός, v. θιβρός.

Θίν, θινός, ὁ, vel ἡ, acervus, cumulus. 2) litus, ripa. 3) collis. 4) agger.

Θινώδης, ους, ὁ, ἡ, litoreus. 2) leviter elatus modo cumulorum arenæ & frugum.

Θίξις, εως, ἡ, tactus, ictus. A θίγω.

Θίς, θινός, idem quod θίν.

Θλαδίας, ου, ὁ, eunuchus, cui testes contusi. A θλάω, *frango*.

Θλασίας, ου, ὁ, idem & ab eod.

Θλάσις, εως, ἡ, contusio. Ab eod.

Θλάσμα, ατος, τό, idem. Ab eod.

Θλάσπι, εως, ἡ, thlapsi, herba, cardamum agreste, pes gallinaceus. Ab eod.

Θλασπίδιον, τό, idem. Dim.

Θλαστικός, ή, όν, contundendi seu collidendi vim habens. A seq.

Θλαστός, ή, όν, contusus. A seq.

Θλάω, ῶ, fut. άσω, contundo, collido, conquasso, frango.

Θλιβίας, ου, ὁ, spado, id. quod θλαδίας. A seq.

Θλίβω, f. ψω, premo. 2) comprimo, constringo. 3) elido. 4) affligo.

Θλίμμα, ατος, τό, succus expressus. A pr.

Θλιμμός, ῦ, ὁ, afflictio. Ab eod.

Θλίψις, εως, ἡ, compressio. 2) afflictio, angustiæ, anxietas. Ab eod.

Θνησείδιον, ε, τό, materia morticina. A θνήσκω.

Θνησιμαῖος, αία, αῖον, morticinus. Hinc τὸ θνησιμαῖον, ου, cadaver. Ab eod.

Θνῆσις, εως, ἡ, mors. Suid. Ab eod.

Θνήσκω, morior. F. θανοῦμαι & τεθνήξομαι. perf. τέθνηκα. aor. 2. ἔθανον, θανεῖν, Poet. perf. part. τεθνηώς, mortuus, pro τεθνεώς, a τεθνηκώς. τεθνᾶσι, mortui sunt. inf. τεθνάναι & τεθνάμεν, τέθναθι, imperat. τεθναίην Opt. &c. pleraque quasi a θνῆμι vel τέθνημι.

Θνητογαμία, ας, ἡ, nuptiæ mortalium, nuptiæ cum mortali. E θνητός & γάμος, *nuptiæ*.

Θνητογενής, έος, ὁ, ἡ, a mortalibus genitus. Ex eod. & γίνομαι.

Θνητοειδής, έος, ὁ, ἡ, formam mortalis habens. 2) mortalis. Ex eod. & εἶδος.

Θνητός, ή, όν, mortalis. 2) homo. 3) bestia. A θνήσκω.

Θοάζω, f. άσω, celeriter moveor. 2) sedeo, proprie celeriter in sedile insilio. A θοός.

Θοιματίδιον, τό, parva vestis. 2) palliolum. Dimin. a seq.

Θοιμάτιον, τό, vestis. 2) pallium. E τό, & ἱμάτιον.

Θοίναμα, ατος, τό, epulum, convivium. A θοινάω.

Θοινατήρ, ὁ, convivator, epulo. Ab eod.

Θοινατήριον, τό, idem quod θοινητήριον, infra.

Θοινάω, ῶ, & θοινάομαι, ῶμαι, epulor, convivor. 2) cœno. 3) in cœna absumo. 4) vescor, comedo, devoro. A seq.

Θοίνη, ης, ἡ, epulum, convivium. 2) cibus, dapes.

Θοινητήριον, ε, τό, triclinium, sc. χωρίον. 2) epulæ, dapes, sc. ἔδεσμα. A θοινάω.

Θοινητικός, ή, όν, ad epulationem idoneus. A seq.

Θοινατός, ή, όν, idem. 2) ad comedendum aptus.

Θοινήτωρ, ορος, ὁ, conviva, epulo. A θοινάω.

Θολερός, ρά, ρόν, turbidus. 2) obscurus, de oratione.

ne, de animo ſubdolo, tecto. 3) inquinatus. 4) de ſpiritu, concitatus, anxius. A θολός.

Θολερῶς, *Adv.* turbide. A pr.

Θολία, ας, ἡ, pileus faſtigiatus, umbella. A θόλος.

Θολοειδής, έος, ὁ, ἡ, tholi ſeu cameræ formam habens. Ex eod. & εἶδος, *forma*.

Θολὸς, ῦ, ὁ, ſordes turbidæ. 2) fuſcus & turbidus humor, quem ſepiæ emittunt. 3) obſcuritas.

Θολὸς, ή, όν, turbidus.

Θόλος, ου, ὁ, vel ἡ, tholus, camera faſtigiata, rotunda, teſtudo ædificii. 2) apud Athenienſes locus, in quo Prytanes cœnare ſolebant. 3) ædificium rotundum, in quo vaſa quotidiano uſui neceſſaria reponebantur. 4) locus in balneis, in quo ſudor elicitur ſicco calore.

Θολόω, f. ώσω, turbo, cœno fæculento excitato. 2) turbo, perturbo animum. 3) infuſco, inquino. 4) corrumpo. A θολός.

Θολώδης, εος, ὁ, ἡ, turbulentus, limoſus, fæculentus. Ab eod.

Θόλωσις, εως, ἡ, turbatio. 2) infuſcatio, inquinatio. A θολόω.

Θοός, ή, όν, celer, velox. 2) acutus.

Θοόω, ῶ, acuo. ἐθόωσα, aor. 1. ap. Hom. A pr.

Θοραῖος, αία, αῖον, ſeminalis. A θορή.

Θορέω, ῶ, ſalio. A θόρω, *idem*.

Θορή, ῆς, ἡ, genitura, ſemen genitale. A pr.

Θορικός, ή, όν, ſeminalis, genitali ſemini accommodus. A pr.

Θώρηξις, εως, ἡ, vini potatio, a ſeq.

Θωρήσσω, vinum poto, vino me ingurgito. A θόρω.

Θόρνυμαι, vel θορνύω, item θρώσκομαι & θορνύομαι, inſilio, ineo, libidine agitor, coeo. Ab eod. vel θορέω.

Θορός, ῦ, ὁ, ſemen genitale. 2) excretio ſeminis. Ab eod.

Θόρος, ου, ὁ, admiſſarius. Heſych. Ab eod.

Θορυβέω, ῶ, f. ήσω, tumultuor. 2) perturbo. τεθορύβηκα, perf. turbavi. paſſ. τεθορυβημένος, turbatus, aor. 1. ἐθορυβήθην, part. θορυβηθείς, turbatus. A θόρυβος.

Θορυβητικός, ή, όν, tumultus, pavores faciens. A præc.

Θορυβοποιέω, tumultus facio.

Θορυβοποιός, ῦ, ὁ, ἡ, tumultum faciens, tumultum excitans. 2) ſeditioſus. E θόρυβος & ποιέω.

Θόρυβος, ου, ὁ, tumultus, turba.

Θορυβώδης, εος, ὁ, ἡ, tumultuoſus, turbulentus. 2) ſtrepens, obſtrepens.

Θορυβωδῶς, *Adv.* tumultuoſe, turbulenter, raptim. A pr.

Θορύω, in libidinem concito. A ſeq.

Θόρω, ſalio; ut hinc ſit ἔθορον, θόρον, imperf. & aor. 2. θορών, θοροῦσα, aor. 2. part.

Θουραῖος, αία, αῖον, qui cum impetu adſultat, impetuoſus. A θοῦρος.

Θουράς, άδος, ἡ, impetuoſa. Nicand. Ab eod.

Θούρηθρα, ας, ἡ, initus, ὀχεία. Heſych. A ſeq.

Θουρὸς, ῦ, ὁ, admiſſarius, qui init. Heſ. A θόρω.

Θουρικός, ή, όν, impetuoſus, violentus. A θοῦρος.

Θουρομάντις, ὁ, vox comica, vates ineptus, proprie, qui bellum vaticinatur. A ſeq. & μάντις.

Θούριος, ία, ιον, impetuoſus, bellicoſus. A θοῦρος.

Θουρίς, ίδος, ἡ, impetuoſa. Ab eod.

Θοῦρος, ου, ὁ, impetuoſus, qui cum impetu adſultat. A θόρω.

Θόωκος, ὁ, ſedile, ſolium, conſeſſus. A θῶκος.

Θοῶς, *Adv.* celeriter. A θοός.

Θραγμός, ὁ, fragor, ſ. ſonus e re aliqua contuſa. A θράσσω.

Θρᾷκες, οἱ Thraces: Edoni.

Θρᾴκη, ης, ἡ, Thracia. τὰ ἐπὶ Θρᾴκης, Thracia. A Θρᾷξ ut ſqq.

Θρηΐκιος, ία, ιον, Thracius. A Θρᾷξ.

Θρακίας, ου, ὁ, Thracias, ut θρακίας λίθος, *lapis*.

Θρᾳκικός, ή, όν, Thracicus.

Θρᾳκιστί, *Adv.* Thracum more.

Θρανεύω, f. εύσω. ſupra ſcabellum vel ſedile pono, extendo. A θρᾶνος.

Θρανίδιον, ου, τό, Dim. a θρᾶνος.

Θρανίτης, ου, ὁ, remex ſummi ordinis in triremi. Ab eod.

Θρανιτικός, ή, όν, qui thranitarum eſt. A pr.

Θρανῖτις, ιδος, ἡ, v. c. κώπη, remus thranitæ. Ab eod.

Θρᾶνος, ου, ὁ, ſella, in ſpecie familiaris. 2) ſcabellum, hypopodium. 3) ſcabellum, in quo coria extenduntur. A θράω, *ſedeo*.

Θρανύξαι, confringere, conterere. ap. Lyc.

Θρᾷξ, Θρᾳκός, ὁ, Thrax.

Θρᾴκιος, ία, ιον, Thraeius. A pr.

Θρασίμαχος, ap. Pind. pro θρασύμαχος. A θρασύς & μάχη.

Θρασέως, *Adv.* audacter, temerarie. A θρασύς.

Θρασκίας, ου, ὁ, Thraſcias, Cæcias, ventus. Quaſi θρακίας, a Θρᾷξ.

Θράσος, εος, τό, audacia, ferocitas, pro θάρσος.

Θρᾷσσα, vel Θρᾷττα, Θρῇσσα, Θρήϊσσα, Threſſa vel Threiſſa, femina e Thracia. A Θρᾷξ.

Θράσσω, *Att.* θράττω, f. ξω, moveo, moleſtiam creo vellicando, pungendo: item contundo, frango. A ταράσσω.

Θρασύγλωττος, ου, ὁ, ἡ, audax verbis. E θρασύς & γλῶττα.

Θρασυγλωττία, ἡ, audacia in dicendo, impudentia orationis. A pr.

Θρασύγυιος, ου, ὁ, ἡ, audax robore corporis. E θρ. & γυῖον, *membrum*.

Θρασύδειλος, ου, ὁ, ἡ, ſimul audax & timidus, audaciæ timidus oſtentator.

Θρασυκάρδιος, ου, ὁ, ἡ, audax, ferox. E θρ. & καρδία.

Θρασυμάχανος, ου, ὁ, ἡ, *Dor.* pro θρασυμήχανος, audax machinator: qui conſilia audacia init. E θρ. & μηχανή.

Θρασυμάχας, ου, ὁ, *Dor.* pro θρασυμάχης, audax in pugna. Gen. pl. *Dor.* θρασυμαχᾶν. A μάχη.

Θρασύμαχος, ὁ, idem, & ab eod.

Θρασυμέμνων, ονος, ὁ, ἡ, qui irruentem hoſtem audacter ſubſtinet. E θρ. & μένω. (vel memor conſtantiæ, fiduciæ in diſcrimine. A μέμνημαι.)

Θρασυμήδης, ες. E θρ. & μῆδος, idem quod ſeq.

Θρασύμητις, ιος, ὁ, ἡ, & θρασυμήτης, ου, ὁ, audax conſilio.

Θρασυμήχανος, ον, v. θρασυμάχανος.

Θρασύμυθος, ου, ὁ, ἡ, verbis audax.

Θρασύνω, audacem reddo. Hinc θρασύνομαι, audax fio, audacter & libere loquor, ſum confidens. A θρασύς.

Θρασυξενία, ας, ἡ, hoſpitis inſolentia, audacia hominis peregrini. A θρ. & ξένος.

Θρασύπονος, ον, fortis in ſuſtinendo labore.

Θρασύς, εῖα, ύ, *Gen.* έος, έως, έος, audax, temerarius, protervus.

Θρασύσπλαγχνος, ου, ὁ, ἡ, animo intrepidus. E θρ. & σπλάγχνον.

Θρασ

Θρασυσπλάγχνως, *Adv.* audacter, intrepide. A pr.
Θρασυστομέω, ῶ, f. ήσω, audacter & insolenter loquor. A seq.
Θρασύστομος, ου, ὁ, ἡ, ore audax. E Θρ. & στόμα.
Θρασύτης, ητος, ἡ, audacia, ferocia. A Θρασύς.
Θρασυφωνία, ας, ἡ, vocis audacia. A seq.
Θρασύφωνος, ου, ὁ, ἡ, audaci & procaci ore utens. E Θρ. & φωνή.
Θρασύχειρ, ρος, ὁ, ἡ, audax, promtus manu.
Θρασυψυχία, ας, ἡ, fortitudo. A pr.
Θράττα, ἡ, nomen piscis vilis, nec vulgo noti, ap. Athen.
Θραττίδιον, τὸ, Dim. a pr.
Θράττω, v. Θράσσω.
Θραυλὸς, it. Θραυλὸς, ruptus, fractus, fragilis. *Comp.* Θραυλότερος. Hesych. Suid. A Θραύω, *rumpo, frango.*
Θραύπαλος, thraupalus, arbor apud Theophr.
Θραυπὶς, ιδος, ἡ, avis. Gazæ, carduelis. apud Aristot.
Θραυσάντυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, frangens currum. Verbum ineptum, veteris tragici, ap. Aristophan.
Θραῦσμα, ατος, τὸ, fragmentum. 2) lepra, lues. οἱ ό. A Θραύω.
Θραῦσις, εως, ἡ, fractio, ruptura. 2) calamitas, lues. οἱ ό. Ab eod.
Θραυστὸς, ἡ, ὸν, fragilis. 2) friabilis. Ab eod.
Θράττω, vid. Θράσσω.
Θραύω, f. αύσω, frango. 2) frio, contundo. 3) debilito. 4) dolore afficio. οἱ ό.
ΘΡΑ'Ω, *inus.* occurrit Θρήσασθαι, sedere, apud Athenæum e Phileta.
Θρεκτικὸς, ἡ, ὸν, celer, cursu velox. A τρέχω.
Θρέμμα, ατος, τὸ, pecus, ovis. A τρέφω.
Θρεμματοτροφέω, pecora habeo vel alo.
Θρεξάσκω, curro, inus. Ponitur propter Θρέξασκον Homericum, quod est Imperf. Jonicum, ab aor. 1. ἔθρεξα, ἔθρεξας, ἐθρέξασκον, Θρέξασκον, a τρέχω, *curro.*
Θρεοκάρδιος, ὁ, ἡ, tristis. Anacr. A Θρέομαι & καρδία.
Θρέπτειρα, ας, ἡ, nutrix, altrix. A seq.
Θρεπτὴρ, ῆρος, ὁ, nutritor, altor. A τρέφω.
Θρεπτήριος, ου, ὁ, ἡ, qui ali solet. 2) ad alendum idoneus. Hinc τὰ Θρεπτήρια, ων, alimenta, item, nutritionis præmia, beneficia quæ parentibus senioribus tribuuntur pro educatione a liberis. sc. γέρα. v. Θρέπτρον. Ab eodem.
Θρεπτικὸς, ἡ, ὸν, alendi vim habens. A sq.
Θρεπτὸς, ἡ, ὸν, nutritus, altilis.
Θρέπτειρα, ας, ἡ, nutrix, altrix. foem. a Θρεπτήρ.
Θρέπτρον, τὸ, *plur.* Θρέπτρα, idem quod Θρεπτήρια, quæ & Θρέπτα ap. Hom. si lectio sana.
Θρέψις, εως, ἡ, nutritio, alitura.
Θρέω, f. Θρέομαι, sonum edo, fremo, clamo, loquor, lamentor, lugeo.
Θρηνέω, ῶ, f. ήσω, lamentor. 2) lugeo. 3) odas lugubres cano. A Θρῆνος. Unde
Θρήνημα, τὸ, carmen lugubre, lamentatio.
Θρηνητέος, έα, έον, lugendus. Ab eod.
Θρηνητὴρ, ῆρος, ὁ, qui luget, ejulat.
Θρηνητικὸς, ἡ, ὸν, ad lamentandum propensus.
Θρηνητικῶς, *Adv.* lugubriter.
Θρηνήτρια, ας, ἡ, præfica. A Θρηνητήρ.
Θρῆνος, ου, ὁ, planctus, lamentatio, cantus lugubris. A Θρέω.
Θρῆνυς, υος, ὁ, scabellum pedum. A Θράω.
Θρηνῳδέω, ῶ, f. ήσω, lugubre carmen cano. 2) lugeo, deploro. A Θρηνῳδός.

Θρηνῴδημα, τὸ, lugubris cantus. A pr.
Θρηνώδης, εος, ὁ, ἡ, ad lamentandum propensus, flebilis, querulus. A Θρῆνος.
Θρηνῳδία, ας, ἡ, lugubris cantus. A seq.
Θρηνῳδὸς, ου, ὁ, ἡ, qui carmen lugubre canit. ἡ Θρηνῳδὸς, præfica, quæ conducta plorat in funere. E Θρῆνος & ᾠδὴ, *cantus.*
Θρησκεία, ας, ἡ, religio. 2) superstitio. 3) ritus, cæremoniæ. A Θρησκεύω.
Θρησκευτήριον, τὸ, templum, ædes, sacellum. Ab eod.
Θρησκευτὴς, ου, ὁ, religiosus. 2) superstitiosus. A seq.
Θρησκεύω, fut. εύσω, deum colo, veneror. 2) superstitiosus sum. 3) colo, veneror. A seq.
ΘΡΗ'ΣΚΟΣ, ου, religiosus. 2) superstitiosus.
Θριάζω, fut. άσω, folia fici, aut cujusvis arboris decerpo. 2) furore percitus sum, numine adflor. Hes. A Θρῖον, primum, alterum a seq.
ΘΡΙΑΙ', ῶν, αἱ, calculi, quos sortilegi in urnam conjiciunt, unde oracula. 2) sortes.
Θριαμβευτὴς, ου, ὁ, triumphator. A seq.
Θριαμβεύω, fut. εύσω, triumpho de aliquo. 2) triumphare facio, in N. T. Hinc Θριαμβεύομαι, in triumpho ducor. A Θρίαμβος.
Θριαμβικὸς, ἡ, ὸν, triumphalis. Ab eod.
Θριαμβὶς, ίδος, ἡ, idem. Ab eod.
Θριαμβοδιθύραμβος, ὁ, Epith. Bacchi.
Θρίαμβος, ου, ὁ, triumphus.
Θριασταὶ, ῶν, οἱ, ficuum cultores. 2) vinitores.
Θριγκίον, ου, τὸ, Dim. seq.
Θριγκὸς, ου, ὁ, pinna seu corona murorum. 2) lorica muri, &c. 3) septum, vallum, maceria. Scribitur etiam Θριγγὸς & Θριγχὸς, non bene.
Θριγκόω, ῶ, f. ώσω, vallo, sepio, lorico. 2) fastigium seu coronam ædificio impono. A pr.
Θρίγκωσις, εως, ἡ, loricæ adjunctio, circumseptio. A pr.
Θριδακίνη, ης, ἡ, lactuca silvestris. A Θρίδαξ.
Θριδακὶς, ίδος, ἡ, lactucula. Dim. a pr.
Θριδάκινος, η, ον, qui est in vel e lactuca, ut folium.
Θριδακίσκη, ης, ἡ, lactuca.
Θριδακώδης, εος, ὁ, ἡ, lactucæ similis, qui e lactucarum genere est. A seq.
Θρίδαξ, ακος, ἡ, lactuca.
Θρίζω, f. ίσω, meto. 2) incido. 3) rado, pro Θερίζω, vel ab inus. Θρίω, *tero, frango*, ut Θραύω. item pro τρίζω, unde Hes. Θριγμὸς, Θρίσκος, pro Θρόος.
Θρινακρία, ας, ἡ, Sicilia. Θρινακρίη, Sicula.
Θρινακρὶς, ίδος, Sicula.
Θρίναξ, ακος, ὁ, quasi tridens, ligo, bidens. 2) vannus, vannulus, ventilabrum.
Θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus. 2) seta. 3) villus.
Θριοβόλος, ου, ὁ, ἡ, qui Θριὰς in urnam jacit, sortilegus. E Θριαὶ, & βάλλω.
Θρῖον, vel Θρῖον, ου, τὸ, folium ficulneum. 2) folium quodvis. 3) genus edulii.
ΘΡΙ'ΟΙ, οἱ, extremi rudentes, qui laxantur primum in prora, vento favente.
Θριπήδεστος, ου, ὁ, ἡ, corrosus & exesus a tineis. E Θρὶψ & ἔδω, *edo.*
Θριπόβρωτος, ου, ὁ, ἡ, idem. 2) corrosus & exesus a vermibus. Ex eod. & βιβρώσκω.
Θριποφάγος, ου, ὁ, ἡ, cui victus est e cossis, qui vescitur vermibus ligna rodentibus. E Θρὶψ, & φαγεῖν, *edere.*

Θριπώδης, εος, ὁ, ἡ, putrescens, vermibus obnoxius. A seq.

Θρίψ, θριπὸς, ὁ, vermis, qui ligna exedit. A τρίβω, tero.

Θροέω, ῶ, f. ήσω, fremo, clamo, loquor. 2) turbo. *Pass.* perturbor. A θρόος.

Θρομβεῖον pro θρομβίον, ου, τὸ, grumulus, parvus grumus. A θρόμβος.

Θρομβίον, ου, τὸ, idem, ab eod.

Θρομβοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, grumosus, grumo similis. Ab εἶδος, & seq.

Θρόμβος, ου, ὁ, grumus, v. c. sanguinis concreti.

Θρομβόω, ῶ, f. ώσω, in grumos cogo. Hinc θρομβόομαι, οῦμαι, in grumos coeo. A pr.

Θρομβώδης, εος, ὁ, ἡ, grumo similis, grumosus. Ab eod.

Θρόμβωσις, εως, ἡ, concretio rei in grumos. A θρομβόω.

Θρονίζω, f. ίσω, in throno colloco. A θρόνος.

Θρονισμὸς, οῦ, ὁ, collocatio in throno, inauguratio. A pr.

Θρονιστὴς, οῦ, ὁ, qui in throno collocat. Ab eodem.

ΘΡΟΝΟΝ, ου, τὸ, flos. 2) pigmentum. 3) pharmacum, venenum. Plur. τὰ θρόνα, etiam bestiæ diversicolores.

Θρονοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui thronos conficit. A seq. & ποιέω.

Θρόνος, ου, ὁ, thronus, solium, sedes, sedile, sella. 2) regnum, imperium. 3) regimen Ecclesiæ, s. Episcopatus.

Θρόος, ου, *contr.* θροῦς, οῦ, ὁ, clamor tumultuantium, pugnantium, tumultus. 2) fremitus, murmur, susurrus. 3) fama, rumor. 4) turba. A θρέω, *clamo*.

Θρυαλλίδιον, τὸ, Dim. a seq.

Θρυαλλὶς, ίδος, ἡ, ellychnium. 2) herba, cujus folia apta sunt ad ellychnia.

Θρυγανάω, vel θρυγανίζω rectius, frico, scalpo, leniter pulso, v. c. januam. v. θρύπτω.

Θρύϊνος, ΐνη, ϊνον, junceus. A θρύον.

Θρυλιγμὸς, ὁ, vitium & peccatum cauentis, ap. Dion. Halic. idem fere quod ἐκμέλεια, aut saltem species ejus. A θρυλίζω.

Θρυλλέω, ῶ, f. ήσω, susurro. 2) famigero, dissemino, spargo in vulgus. θρυλλούμενα, vulgo nota. 3) inculco. A θρύλλος.

Θρύλλημα, ατος, τὸ, quod vulgi rumoribus jactatur, fabula vulgi, proverbium vulgi, rumor, susurrus. A pr.

Θρύλιγμα, ατος, τὸ, confractum, sive quod discerptum est. A θρυλίσσω.

Θρυλίζω, f. ίσω, susurro, murmuro. Reperitur & θρυλλίζω. A θρύλλος.

Θρυλίσσω, f. ξω, frango. A seq.

Θρύλλος, ου, ὁ, susurrus, murmur, rumor. 2) tumultus. 3) colloquium clandestinum.

Θρύμμα, ατος, τὸ, fragmentum. A θρύπτω.

Θρυμματὶς, ίδος, ἡ, genus placentæ. 2) frustum panis. 3) crustum. A pr.

Θρύον, ου, τὸ, juncus. 2) ulva.

Θρύορος, ου, ὁ, genus herbæ vesicariæ. A pr.

Θρυπτικὸς, ἡ, ὸν, propensus ad delicatam vitam, delicatus, mollis. 2) frangendi, seu comminuendi vim habens. A θρύπτω.

Θρυπτικῶς, molliter, delicate. A pr.

Θρύπτω, fut. ψω, frango, confringo, comminuo, contero. 2) frio. 3) frango deliciis, luxu. θρύπτομαι, deliciis frangor, enervor, delicior, delicias facio, insolens sum. Ab inus. θρύω, idem quod θραύω.

Θρύψις, εως, ἡ, ipsa actio frangendi, fractio, comminutio, friatio. 2) deliciæ, mollities. A pr.

Θρυψίχρως, ωτος, ὁ, ἡ, qui molli & delicata est cute. Hesych.

Θρυόεις, ες, juncis abundans. epith. regionis. A θρύον.

Θρώσκω, salio, insilio. 2) semen ejicio, quod alias est σπερμαίνω. Hesych.

Θρωσμὸς, οῦ, ὁ, tumulus, locus eminens, unde subsultim descenditur. A pr.

Θύα, ας, ἡ, v. θυΐα.

Θυάζω, f. άσω, sacrifico, consecro. 2) Bacchica orgia celebro. Ab eod.

Θύαρος, ου, ὁ, lolium, ita dicitur a quibusdam. Diosc. Ab eod.

Θυὰς, άδος, ἡ, quæ furore percita fertur, Baccha, quoniam Bacchæ quasi furore percitæ ferebantur, cum sacra sua celebrarent. 3) *Adj.* solennis. Ab eod.

Θυάτειρα, ας, ἡ, Thyatira. Nomen urbis Asiæ.

Θυάω, ῶ, subo: velut sus libidinoso furore percita. A θύω.

Θυγάτηρ, τέρος, *per Syncop.* τρὸς, ἡ, filia.

Θυγατριδοῦς, ὁ, nepos e filia.

Θυγατριδῆ, ἡ, neptis e filia.

Θυγάτριον, ου, τὸ, filiola. Dim. a θυγάτηρ.

Θυγατροθετέω, pro filia adopto. E θυγ. & τίθημι.

Θυεία, ας, ἡ, v. θυΐα.

Θυεία, ας, ἡ, mortarium.

Θυείδιον, ου, τὸ, mortariolum. Dim. a pr.

Θύελλα, ης, ἡ, procella, turbo. A θύω.

Θυελλήεις, ήεσσα, ῆεν, procellosus. A pr.

Θυελλώδης, εος, ὁ, ἡ, procellosus. Ab eod.

Θυελλοφορέω, cum impetu fero.

Θυέστειος, εία, ειον, Thyesteus, a θυέστης, Thyestes.

Θυήεις, ήεσσα, ῆεν, odorifer, odoratus. A θύος.

Θυηκόος, ὁ, sacerdos, sacrorum peritus. A θύος & κοέω, *intelligo*.

Θυηλὴ, ῆς, ἡ, aruspicium, extispicium. 2) libamentum, primitiæ sacrorum. 3) sacculus in quem suffimenta conjiciuntur. Ab eod.

Θυηλήματα, άτων, τὰ, farra ad sacrificium pertinentia. 2) suffimenta, quæ in aris adolebantur. A pr.

Θύημα, ατος, τὸ, suffimentum, odoramentum. A θύω.

Θυηπολέω, ῶ, fut. ήσω, sacrifico, macto. A θυηπόλος.

Θυηπολία, ας, ἡ, operatio in sacris. Ab eod.

Θυηπόλιον, ου, τὸ, sacrificium. Ab eod.

Θυηπόλος, & θυηπόλης, ου, ὁ, ἡ, qui circa sacra versatur, sacerdos, sacrificus. E θύος & πολέω, *versor*.

Θυητὸς, ἡ, ὸν, odoratus, redolens suffimentis. A θύω.

Θυηφάγος, ου, ὁ, ἡ, victimam consumens. E θύος & φαγεῖν.

Θυΐα, ας, ἡ, Thya, arbor perpetuo virens & odorata. 2) mortarium. 3) pila. A θύω.

Θυϊὰς, άδος, ἡ, idem quod θυάς.

Θυΐδιον, ου, τὸ, mortariolum. Dim. a θυΐα.

Θύϊνος, ΐνη, ϊνον, thyinus, qui est e thyia. Ab eodem.

Θυΐος, ου, ον, thyiam similitudine referens. Ab eodem.

Θυῖον, τὸ, invenitur pro θύον.

Θυΐς, ΐδος, ἡ, mortarium. A θύω.
Θυΐσκη, ης, ἡ, thuribulum, acerra. 2) mortariolum. Ab eod.
Θυΐσκος, ου, ὁ, acerra, thuribulum. Ab eod.
Θυΐτης, sc. λίθος, lapis thyites. Ab eod.
Θυλάκιον, ου, τὸ, sacculus. 2) folliculus, vagina feminis. Dim. a θύλακος.
Θυλακίσκος, θυλακίσκη, θυλακίσκιον, idem & ab eodem.
Θυλακοειδής, έος, ὁ, ἡ, sacci formam habens. 2) folliculo similis. E θ. & εἶδος.
Θυλακίτης, ου, ὁ, fœm. θυλακῖτις, ιδος, ἡ, sacci s. folliculi formam habens. A seq.
Θύλακος, ου, ὁ, saccus, uter, follis, crumena. 2) folliculus, vagina feminis. 3) panarium, saccus, in quo panes aut farinæ conduntur. 4) corpus humanum, per contemtum, cum refertur ad animum.
Θυλακοτρώξ, τρῶγος, ὁ, saccos rodens. nomen muris. E θύλαξ & τρώγω, rodo.
Θυλακοφορέω, f. ήσω, qui sacco circumfert, v. c. merces.
Θυλακοφόρος, ὁ, ἡ, qui saccum, peram gestat. E θ. & φέρω.
Θυλακώδης, εος, ὁ, ἡ, sacci formam habens. A θύλακος.
Θύλαξ, ακος, ὁ, idem quod θύλακος.
Θύλημα, ατος, τὸ, idem quod θυμίαμα. A θύω.
Θῦμα, ατος, τὸ, odoramentum. 2) sacrificium, victima. Ab eod.
Θυμαίνω, f. ανῶ, irascor, excandesco. A θυμός.
Θυμαλγής, έος, ὁ, ἡ, dolorem afferens animo. Ex eod. & ἄλγος, dolor.
Θυμάλωψ, ωπος, ὁ, titio niger, carbo semiustus, vel fuligo, tropice iracundia. A τύφω, ustulo.
Θυμαρέω, ῶ, f. ήσω, placeo. 2) mihi placet. A seq.
Θυμήρης, εος, ὁ, ἡ, gratus, placitus. E θυμός & ἄρω, apto, vel convenio.
Θυμάρμενον, animo gratum. Ab iisd.
Θυμάτιον, ου, τὸ, hostiola, victima exigua. Dim. a θῦμα.
ΘΥΜΒΡΑ, ας, ἡ, thymbra, herba odorata. Satureja, Philox.
Θυμβρεπιδείπνιος, ου, ὁ, ἡ, Vox Comica, qui thymbra vescitur, thymbram pro carne ad panem edit, pauper. E pr. ἐπὶ & δεῖπνον.
Θύμβρις, ιδος, ἡ, Tiberis, nomen fluvii.
Θυμβρίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum thymbrites, i. e. thymbra conditum. A θύμβρα.
Θύμβρον, ου, τὸ, idem quod θύμβρα.
Θυμβροφάγος, ὁ, ἡ, thymbra victitans, pauper.
Θυμέλη, ης, ἡ, altare. 2) ara Bacchi post orchestram. 3) scena, pulpitum. 4) mola in sacrificiis. A θύω.
Θυμελικός, ή, όν, scenicus. 2) *Subst.* ὁ, histrio. 3) musicus. A pr.
Θυμόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, irascor. A θυμός.
Θυμηγερέω, ῶ, f. ήσω, animum recolligo aut suscito, stimulo ad iracundiam. Ex eod. & ἀγείρω, *colligo*, vel ἐγείρω, *suscito*.
Θυμηδέω, ῶ, f. ήσω, animo sum læto & hilari. Ex eod. & ἥδομαι, *delector*.
Θυμηδής, έος, ὁ, ἡ, animo gratus. Ex eod. & ἡδύς, *dulcis*.
Θυμηδία, ας, ἡ, animi voluptas, animi delectatio, lætitia. A pr.
Θυμήρης, εος, ὁ, ἡ, v. θυμάρης.
Θυμίαμα, ατος, τὸ, suffitus, suffimentum ex aromatibus, incensum, thus. A θυμιάω.
Θυμίασις, εως, ἡ, suffitus, suffitio. 2) evaporatio, exhalatio. Ab eod.
Θυμιατήριον, ου, τὸ, thuribulum, acerra. Ab eodem.
Θυμιατικός, ή, όν, ad suffiendum aptus. 2) vapores exhalans. A θυμιάω.
Θυμιατός, ή, όν, exhalans vel qui exhalatur. Ab eod.
Θυμιάω, ῶ, f. άσω, suffio, odores accendo, adoleo. θυμιαθείς, aor. 1. part. pass. accensus, ustus. A θύω.
Θυμίδιον, ου, τὸ, Dim. a θυμός.
Θυμικός, ή, όν, animosus. 2) fortis. 3) iracundus. Ab eod.
Θυμικῶς, *Adv.* irate, vehementer. A pr.
Θύμινος, ίνη, ινον, thyminus, ex thymo factus. A θύμος.
Θύμιον, ου, τὸ, smilax, taxus, cunila. 2) supra corpus quasi verrucula eminens, in pr. tuberculum carnosum, quod in pudendis, glande, præputio, ano, gignitur. A θύμος.
Θυμίτης, ου, ὁ, thymo conditus, ut θυμίτης οἶνος, vinum thymites, ἅλες θυμῖται, sales cum thymo triti. Unde
Θυμιτίδης, ου, ὁ, thymo mistus, tritus. Hinc apud Aristoph. θυμιτιδᾶν ἁλᾶν, *Dor.* pro θυμιτίδων ἁλῶν, salium thymo mistorum.
Θυμοβαρής, έος, ὁ, ἡ, animo dolens, luctu & mœrore gravis. E θ. & βαρύς.
Θυμοβορέω, ῶ, fut. ήσω, animum exedo. A seq.
Θυμοβόρος, ου, ὁ, ἡ, animum exedens. E θ. & βορά, *pabulum*.
Θυμοδακής, έος, ὁ, ἡ, molestus, animum rodens & mordens. E θ. & δάκνω, *mordeo*.
Θυμοειδής, έος, ὁ, ἡ, animosus, acer & vehemens. Epith. equi. τὸ θυμοειδὲς, animi præsentia, vigor, strenua virtus. Plat. E θ. & εἶδος.
Θυμοειδῶς, *Adv.* animose, iracunde. A pr.
Θυμολέαινα, ης, ἡ, leonina, h. e. magna mente prædita.
Θυμολέων, οντος, ὁ, leonino animo præditus.
Θυμομάντις, εως, ὁ, ἡ, qui animo, ratione, futura prospicit, vates.
Θυμομαχέω, ῶ, fut. ήσω, infenso animo sum ex aliqua re. 2) bello aliquem ulcisci cupio, cum propter tenuitatem virium non possim, sed cogar injurias perferre.
Θυμομαχία, ἡ, infestus in aliquem, & belligerandi cupidus animus. A pr.
Θύμον, ου, τὸ, thymum, herba odorata. 2) cepa agrestis, bulbus. A θύμος.
Θυμοξάλμη, ης, ἡ, confectio medica e thymo, aceto, salibus, pulegio & ruta. A θύμος & ὄξος, *acetum*, & ἅλμη, *muria*, *salsedo*.
Θυμοπληθής, ές, plenus irarum, iracundus. E θ. & πλήθω.
Θυμοραϊστής, οῦ, ὁ, animum perdens, exedens.
Θυμός, οῦ, ὁ, animus, s. impetus animi. 2) cupiditas. 3) animi præsentia. 4) animi præstantia. 5) animi vehementia. 6) animans & vivificans spiritus. 7) ira, excandescentia, iracundia. 8) iræ effectus, pœna.
Θύμος, ου, ὁ, thymus, herba. 2) bulbus, cepa agrestis. 3) glandulosa pars, quæ in jugulo ad os summum pectoris consistit. 4) tuberculum carnosum, quod super corpus quasi verrucula exsilit.
Θυμοσοφικός, ή, όν, qui ipse sibi animi sui acumine pe-

peritiam alicujus rei adquisivit. 2) ingenio praestans, ingeniosus, solers.

Θυμόσοφος, ου, ὁ, ἡ, qui sapientiam non ex disciplina, sed ab ipsa natura hausit. 2) natura solers, docilis, ingenitus.

Θυμοφθορέω, animum corrumpo, erodo, ut curis, aegritudine. A seq.

Θυμοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, animum labefactans, animum perdens. A θ. & φθείρω.

Θυμόω, ῶ, f. ώσω, ad iram provoco, concito. Θυμόομαι, ῦμαι, irascor. Θυμωθείς, iratus, aor. 1. part. A θυμός.

Θυμώδης, εος, ὁ, ἡ, animosus. 2) iracundus. (F. θυμώς.) 3) thymum referens. E θύμος.

Θυμωδῶς, iracunde. A pr.

Θύμωμα, τό, ira, excandescentia. A θυμόω.

Θύμωσις, εως, ἡ, excandescentia, ira nascens & modo existens. Ab eod.

Θυνέω, cum impetu feror. A θύνω.

Θύννα, ης, ἡ, thynnus. A θύννος.

Θυννάζω, f. άσω, pungo, ut piscator thynnum majorem conto, vel tridente. Ab eod.

Θυνναῖος, αία, αῖον, qui e thynno est. Hinc θυνναῖον, ου, sacrificium e thynnis. Ab eod.

Θύνναξ, ακος, ὁ, parvus thynnus. Ab eod.

Θυννάς, άδος, ἡ, thynnus.

Θυννεῖον, ου, τό, frustum thynni.

Θυννάλωτικός, ή, όν, thunninus. epith. retis, quo thynni capiuntur. quasi a θυννάλιω, *thunnos capio*.

Θυννεῖαι, ων, αἱ, salsamenta muriae. 2) frusta thynnorum in partes concisorum.

Θυννίζω, f. ίσω, pungo, stimulo. 2) rejicio. 3) decipio. Vide θυννάζω.

Θύννιον, ου, τό, parvus thynnus. Dim. a θύννος.

Θυννίς, ίδος, ἡ, thynnus, *piscis*. Ab eod.

Θυννοθηραῖος, αία, αῖον, thynnorum venationi aptus. A seq.

Θυννοθήρας, ου, ὁ, thynnorum venator, qui thynnos captat. E seq. & θήρα, *venatio*.

Θύννος, ου, ὁ, thynnus, *piscis*. A θύνω.

Θυννοσκοπεῖον, ου, τό, locus thynnorum insidiis aptus. A θυννοσκόπος.

Θυννοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, thynnos speculor & capto. 2) intentis oculis accurate observo, ut piscatores thynnos ex alta specula procul venientes observant.

Θυννοσκοπία, ας, ἡ, thynnorum captatio. 2) accurata observatio. Ab eod.

Θυννοσκόπος, ου, ὁ, ἡ, qui thynnis insidiatur.

Θυννώδης, εος, ὁ, ἡ, thynno similis. 2) crassus & ineptus.

Θύνω, cum impetu feror, propero, ruo. A θύω.

Θυοδόκος, ου, ὁ, ἡ, suffimentorum receptor. Hinc θυοδόκον, scil. ἀγγεῖον, suffimentorum receptaculum. Est & epith. templi. A θύον & δέχομαι, *recipio*.

Θυόεις, όεσσα, όεν, odorus, suffitu repletus. A seq.

Θύον, ου, τό, libum, quod diis offerebatur. 2) aroma seu suffimentum. 3) thya, *arbor odora*. A θύω.

Θύος, εος, τό, victima, hostia, sacrificium. 2) suffimentum in sacris. Ab eod.

Θυοσκοέω, sacra facio.

Θυοσκόος, ου, ὁ, aruspex, sacrorum peritus. E θύος & κοέω, pro νοέω, *intelligo*.

Θυοσκόπος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Θυόω, ῶ, f. ώσω, rebus odoratis suffio, odorem jucundum reddo. 2) *pass.* θυόομαι, furore correptus sum, cum furore ruo. A θύον, vel θύος.

Θύρα, ας, ἡ, janua, ostium. 2) facultas rei faciendae.

Θύραζε, *Adv.* foras. 2) extra, foris.

Θύραθεν, *Adv.* foris. 2) forinsecus, extrinsecus. Hinc ὁ & ἡ θύραθεν, externus, a, um, τὰ θύραθεν, bona externa, fortuita.

Θυραία, ας, ἡ, janua inter duas aedes, quae scil. facta est perfosso pariete communi. A seq.

Θυραῖος, αία, αῖον, foris veniens, foris adlatus. 2) qui foris est, absens, externus. 3) ad januam pertinens.

Θυραυλέω, ῶ, f. ήσω, foribus adsideo, ad fores sedeo. 2) foris, non domi sum. 3) sub dio ago, ut pastores &c. 4) extra urbem, in agro, castris sum. A θύραυλος.

Θυραυλία, ας, ἡ, pernoctatio ad fores. 2) commoratio extra urbem, domum, in agro sub dio. Ab eod.

Θυραυλικός, ή, όν, qui sub dio est, aut fit.

Θύραυλος, ου, ὁ, ἡ, ante fores jacens seu excubans. 2) foris, sub dio, pernoctans, commorans. E θύρα & αὐλή, *aula*.

Θυρεάσπις, ιδος, ἡ, scutum & parma.

Θυρεοειδής, έος, ὁ, ἡ, scuti formam habens. 2) cartilago quaedam. E seq. & εἶδος.

Θυρεός, οῦ, ὁ, janua, operculum. 2) scutum, a forma & magnitudine januae. A θύρα.

Θυρεοφόρος, ου, ὁ, ἡ, scutifer, scutatus pedes. A pr. & φέρω.

Θυρεπανοίκτης, ου, ὁ, januarum apertor, Philoxeno, effractor. 2) qui quasvis aedes impune ingreditur. E θύρα & ἐπανοίγω, *aperio*.

Θύρετρον, ου, τό, janua, ostium. A θύρα.

Θύρηφι, *Dor. Adv.* foris, extra. A θύρα & part. φι.

Θυρίδιον, & θύριον, ου, τό, ostiolum, parva janua. Dim. a θύρα.

Θυρίς, ίδος, ἡ, ostiolum. 2) fenestra. Ab eod.

Θυροειδής, έος, ὁ, ἡ, ostii speciem habens. Ab eod. & εἶδος.

Θυροιγός, ῦ, ὁ, janitor. E θ. & οἴγω, *aperio*.

Θυροκοπέω, ῶ, f. ήσω, januam pulso. A θυροκόπος.

Θυροκοπήτης, ου, ὁ, januam pulsans, ut marculus. A pr.

Θυροκοπικός, ή, όν, idem. Epith. saltationis. v. κρουσίθυρος. A seq.

Θυροκόπος, ου, ὁ, idem. E θ. & κόπτω, *pulso*.

Θυροκρουσέω, ῶ, f. ήσω, januas pulso. E θ. & κρούω.

Θυροπηγία, ας, ἡ, januarum fabricatio. E θ. & πήγνυμι, *compingo, fabricor*.

Θυροποιός, οῦ, ὁ, januarum opifex. E θ. & ποιέω.

Θυρόω, ῶ, f. ώσω, janua claudo, foribus munio.

Θυρσαχθής, ές, gravis thyrso, metuendus thyrso. Epith. Bacchi. E θύρσος & ἄχθος, *onus*.

Θυρσοειδής, έος, ὁ, ἡ, thyrsi formam referens. Ex eod. & εἶδος.

Θυρσόλογχος, ὁ, thyrsus, hasta thyrsi. λόγχη τεθυρσωμένη. E θ. & λόγχη.

Θυρσομανής, έος, ὁ, ἡ, thyrso furens, de bacchantibus. E θ. & μαίνομαι.

Θυρσοπλήξ, idem. unde apud Hesych. θυρσοπλῆγες, thyrso percussi, insanientes in orgiis Bacchicis. unde & tropice, acerrima alicujus rei cupiditate incensi, ut laudis &c. A seq. & πλήσσω, *percutio*.

Θύρσος, ου, ὁ, thyrsus, hastula hedera vestita. item virga, baculus. οἱ & τά. A θύω.

Θυρσοτινάκτης, ου, ὁ, thyrsum quatiens. E pr. & τινάσσω, *quatio*.

Θυρσοφορέω, ῶ, f. ήσω, thyrsum gesto.

Θυρσοφορία, ας, ἡ, thyrsi gestatio. A seq.

Θυρσοφόρος, ου, ὁ, ἡ, thyrsiger, thyrsum gestans. E θ. & φέρω.

Θυρσόω, hastam hedera cingo, ut thyrsus fiat. A θύρσος.

Θύρωμα, ατος, τὸ, obstructio aditus per januam. 2) janua. 3) tabulæ vel ad januas faciendas, vel e januis revulsæ; asseres quicunque. 4) postis. Gl. Vet. A θυρόω.

Θυρών, ῶνος, ὁ, vestibulum. A θύρα.

Θυρωρεῖον, ου, τὸ, cella janitoris. A θυρωρός.

Θυρωρέω, ῶ, f. ήσω, januam custodio, sum janitor. A seq.

Θυρωρός, ῦ, ὁ, vel ἡ, januæ custos, janitor, ostiarius. E θύρα & οὖρος, *custos*, vel ὤρα, *cura*.

Θύσαι, αἱ, Bacchæ. A θύω.

Θυσανόεις, όεσσα, όεν, fimbriatus. A seq.

Θύσανοι, οἱ, fimbriæ, limbi.

Θυσανόουρος, ου, ὁ, ἡ, hirtam & villosam, fimbriatam vel alatam habens caudam. Hesych. E pr. & οὐρά, *cauda*.

Θυσανώδης, εος, ὁ, ἡ, fimbriatus. Ab eod.

Θυσανωτός, ή, όν, idem, & quasi a θυσανόω.

Θύσθλα, ων, τὰ, vitis folia seu rami cum fructu appenso. 2) virgæ Bacchicæ. 3) folia ficus, quæ altaribus imponebantur. A θύω.

Θυσία, ας, ἡ, ipsa actio sacrificandi, solennitas in re divina facienda. 2) feriæ, quibus sacra fiunt. 3) victima, hostia. Ab eod.

Θυσιάζω, f. άσω, sacrifico, immolo. A pr.

Θυσιάς, άδος, ἡ, Baccha. A θύω.

Θυσιαστήριον, ου, τὸ, ara, ubi victimæ adolentur. 2) mensa, in qua Eucharistia reponitur, ap. Script. Eccl. A θυσιάζω.

Θύσιμος, ου, ὁ, ἡ, qui sacrificari potest aut solet. A θύω.

Θυσκάριον, ου, τὸ, Dim. a seq.

Θύσκη, ης, ἡ, scapha, τὰ θύματα diis offerenda recipiens. A θύω.

Θυσκόος, v. θυοσκόος.

Θυσκόπος, v. θυοσκόπος.

Θύσσανοι, θυσσανόεις, & θυσσανωτός, vide θύσανοι &c.

Θύσσω, quatio. Hes. A θύω.

Θυστάς, άδος, ἡ, sacrifica, sacrificialis. 2) bacchica, v. c. βοή, clamor bacchantium. Æschyl. Ab eod.

Θυτήρ, ῆρος, ὁ, sacrificans. Ab eod.

Θυτήριον, ου, τὸ, ara. A seq.

Θυτήριος, ου, ὁ, ἡ, aptus ad sacrificandum. A θύω.

Θύτης, ου, ὁ, aruspex, sacerdos. Ab eod.

Θυτικός, ή, όν, sacrificus, ad sacrificia pertinens. Hinc ἡ θυτική, sc. τέχνη, aruspicina, aruspicum disciplina, scientia faciendi rem divinam. Ab eod.

Θύψις, εως, ἡ, ustio. A τύφω, uro.

Θύω, f. θύσω, p. τέθυκα, sacrifico, sacra facio, at *in med.* exta inspicio, de haruspicibus. 2) cum impetu, quasi furibundus, feror, ruo, propero & festino. 3) furo. 4) ferveo, æstuo.

Θυώδης, εος, ὁ, ἡ, odorus. A θύος.

Θύωμα, ατος, τὸ, suffimentum odoratum, odoramentum. A θύος.

Θυωρίς, ίδος, ἡ, idem quod θυωρός.

Θυωρίτης, ου, ὁ, qui sacræ mensæ ministrat. 2) mensarius, trapezita. A seq.

Θυωρός, ου, ὁ, ἡ, ut τράπεζα θυωρός, mensa sacris libationibus &c. dicata. E θύος & ὠρεῖν, *servare*.

ΘΩΗ', ῆς, ἡ, multa, damnum iojunctum.

Θωκέω, ῶ, sedeo. A seq.

Θῶκος, ου, ὁ, sedile, solium. 2) consessus. A θᾶκος.

Θωμᾶς, ᾶ, ὁ, Thomas. Nomen viri Ebr. *Geminus*.

Θώμιγξ, γγος, ὁ, & θῶμιξ, funis, vinculum e cannabi, vel sparto. 2) nervus, chorda, vinculum. A seq.

Θωμίζω, vel θωμίσσω, fut. ξω, vincio seu ligo. 2) fodico, pungo, flagris cædo. θωμιχθεὶς, aor. 1. pass. verberatus, flagellis cæsus.

Θωμός, οῦ, ὁ, acervus frumenti, lignorum &c. A τίθημι.

Θωπεία, ας, ἡ, adsentatio, adulatio, blanditiæ. A θωπεύω.

Θώπευμα, ατος, τὸ, blandimentum. Ab eodem.

Θωπευμάτιον, ου, τὸ, adsentatiuncula. Dim. a præc.

Θωπευτικός, ή, όν, adsentatorius, blandus. A θωπεύω.

Θωπευτικῶς, *Adv.* adsentatorie. A pr.

Θωπεύω, f. εύσω, adulor, adsentor, blandior. A θώψ.

Θωπικός, ή, όν, adsentatorius, adulatorius. Ab eodem.

Θωπικῶς, *Adv.* adsentatorum more, adulatorie.

Θώπτω, adsentor. 2) colo. 3) cavillor, irrideo.

Θωρακίζω, f. ίσω, thorace munio, lorico. 2) armo. A θώραξ.

Θωράκιον, ου, τὸ, loricula, lorica. 2) propugnaculum. 3) pars mali nautici. Dim. a θώραξ.

Θωρακισμός, οῦ, ὁ, loricatio. A θωρακίζω.

Θωρακίτης, ου, ὁ, miles thoracatus, lorica munitus. A θώραξ.

Θωρακομάχος, ου, ἡ, ὁ, qui thorace indutus pugnat. Ex eod. & μάχομαι.

Θωρακοποιός, οῦ, ὁ, ἡ, qui thoraces conficit, loricarius. Ex eod. & ποιέω.

Θωρακοφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui thoracem gestat. Ex eod. & φέρω.

Θώραξ, ακος, ὁ, thorax, pectus. 2) lorica. 3) murus urbis. 4) poculi genus.

Θωρηκτής, οῦ, ὁ, thoracatus, loricatus. 2) armatus. A θωρήσσω.

Θώρηξις, ιος, ὁ & ἡ, loricatio. 2) potatio vini. Ab eod. vid. θώραξις.

Θωρήσσω, f. ξω, thorace munio, lorico. 2) armo. 3) poto. In *Pass.* armor, accingor ad aliquid, paro me, accedo ad aliquid. θωρηχθῆναι, armari, aor. 1. pass. θωρηχθεὶς, part. armatus, inebriatus, ebrius. v. θωρίσσω. A θώραξ.

Θὼς, θωός, ὁ & ἡ, animal lupo simile, lupus cervarius. Gloss. antiq.

Θωϋκτὴρ, ῆρος, ὁ, latrator. A θωΰσσω.

Θῶυμα, ατος, τὸ, miraculum, res miranda, *Jon.* pro θαῦμα.

Θωϋμάζω, admiror, *Jon.* pro θαυμάζω.

Θωΰσσω, f. ξω, clamo, vociferor. 2) clamore incito, adhortor. 3) impetuose feror.

Θὼψ, θωπὸς, ὁ, adsentator, adulator, palpo, blandus, adsentatorius, adulatorius. A θώπτω.

I

I Nona littera Græcorum, ἰῶτα, semper vocalis, numquam consona, ab Ebr. Jod. 2) in numeris valet *decem*, & lineola subjecta, ,ι, *decem millia*. 3) Matth. V. 18. idem est ac minima particula, velut apex, punctum, vel simile.

Ἰα, *Jon.* ἰη, ἡ, vox, clamor.

Ἰα, v. ἰος.

Ἰάειρος, ου, ὁ, Jairus. Nomen viri Ebr. *illuminabit*, *illucescet*.

Ἰάζω, Jonas imitor, Jonum lingua utor. Ab Ἴων.

Ἰαιβοῖ, *Adv.* dolentis. v. ἰαυοῖ.

Ἰαίνω, leniter calefacio, tepefacio. 2) liquefacio, dissolvo, emollio. 3) perfundo lætitia, exhilaro, ἴηνατο, aor. 1. calefacite, ἰάνθη, aor. 1. pass. exhilaratus est.

Ἰακός, ἡ, ὸν, Jonicus. Ab Ἴων.

Ἰαχαγωγός, ὁ, ὁ, quasi mystagogus, minister in orgiis, f. qui Bacchi imaginem in orgiis portat. Ab ἴακχος & ἀγωγός, *ductor*.

Ἰακχάζω, clamo, vociferor bacchantium more.

Ἰακχαῖος, α, ον, Bacchicus. A seq.

Ἴακχος, ου, ὁ, Iacchus, Bacchus. 2) Hymnus in Bacchum.

Ἰακώβ, ὁ, Jacob. Nomen viri Ebr. *Plantam tenens*.

Ἰαλεμίζω, fleo, lugeo. Hesych. A seq.

Ἰάλεμος, ου, ὁ, Jalemus, Calliopes filius, poeta ineptus & frigidus. 2) qui defunctos luget. 3) carmen lugubre & lamentabile. 4) *Adject.* miser, flebilis, nullius pretii, contemnendus, hine

Ἰαλεμώδης, εος, ὁ & ἡ, frigidus, ineptus. Suid.

Ἴαμβος, ου, ὁ, detisor, cavillator. 2) scomma, dicterium. Suid. A seq. (Sed f. ἴαμβος leg. v. ἰαμβισμός.)

Ἰάλλω, f. ἰαλῶ, mitto, emitto, jacio.

Ἴαμα, ατος, τό, sanatio. 2) remedium. Ab ἰάομαι.

Ἰαμβαυλεῖν, jambos tibia canere. Hesych.

Ἰαμβειογράφος, ὁ, Jamborum scriptor. 2) maledicus, ut ἰαμβιστής.

Ἰαμβεῖον, ου, τό, carmen jambicum. Ab ἴαμβος.

Ἰάμβειος, ου, ὁ & ἡ, jambeus, jambicus. Ab eodem.

Ἰαμβοφάγος, vide ἰαμβοφάγος.

Ἰαμβηλος, ου, ὁ & ἡ, conviciator, maledicus. Hesych. Ab eod.

Ἰαμβίζω, ex Epigr. pro ἰαμβίζω.

Ἰαμβίζω, jambis infector. 2) maledico. Ab eod.

Ἰαμβικός, ἡ, ὸν, jambis constans. Ab eod.

Ἰαμβιστής, οῦ, ὁ, convitiator, proprie, qui alios jambis proscindit. A ἰαμβίζω.

Ἴαμβος, ου, ὁ, jambus, pes metricus, syllaba brevi & longa constans. 2) versus constans jambicis pedibus; carmen versibus jambicis constans. 3) carmen satyricum, mordax, quod jambico carminis genere fere conscribi solebat, unde *mordaces jambi*. (videtur ab aliquo *Jamo* esse dictum, isque carminis hoc genus invenisse. Ex ἴαμος factum est ἴαμβος. v. ἴαμος.)

Ἰαμβοφάγος, ὁ, idem qui ἰαμβιστής. homo, qui jambis, hoc est, dicteriis & sannis, velut pastu quodam, delectatur. Vox comica.

Ἰαμβρῆς, ῆ, ὁ, Jambres. Nomen viri Ebr. *Rebellans*.

Ἰαμβύκαι, ῶν, αἱ, organa, sive instrumenta musica, triangula, quibus carmina Jambica canebantur. Hesych. Suid. Ab Ἴαμβος.

Ἰαμεναί, αἱ, loca herbosa & irrigua, prata, vireta. Hesych. pro ἰαμεναί, quod idem sign. estque melior scriptura.

Ἴαμοι, οἱ, apud Nicandrum, idem.

Ἰάνθινος, ἡ, ον, violaceus. A seq.

Ἴανθος, ου, ὁ, flos colore purpureo, seu violaceo. Hesych. Ab ἴον.

Ἰαννά, Janna. Nomen viri Ebr. *Adflictio superborum*.

Ἰαννῆς, aut ῆς, ὁ, Jannes. Nomen viri Ebr. *Respondens*.

Ἰάομαι, ῶμαι, medeor, sano, curo. f. ἰάσομαι, aor. 1. ἰασάμην, *Jon.* ἰήσομαι, ἰησάμην, aor. 1. pass. ἰάθην, sanatus sum.

Ἰάονες, Jones, Athenienses: Græci.

Ἰάπτω, f. ἰάψω, mitto, jacio. 2) noceo. 3) conviciis infector.

ἸΑΠΥΞ, υγος, ὁ, Japyx, Appulus, ventus ex Apulia flans versus Romam.

Ἰάς, άδος, ἡ, Jonica, mulier f. dialectus. Ab Ἴων.

Ἰάσιμος, ου, ὁ, ἡ, sanabilis. Ab ἰάομαι.

Ἴασις, εως, ἡ, sanatio. Ab eod.

ἸΑΣΙΩΝΗ, ης, ἡ, Jasione, olus silvestre.

Ἰάσμη, ης, ἡ, Jasme, unguentum quoddam. Ab ἴον, viola, quod ex violis albis conficiebatur.

Ἰάσμινον, ου, τό, idem & ab eod.

Ἰασπίζω, jaspidem imitari, jaspidis colore esse. Dioscor. A seq.

ἸΑΣΠΙΣ, ιδος, ἡ, jaspis, gemma.

Ἰαστί, *Adv.* Jonice. Ab ἰάς.

Ἰασώ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Jaso, dea sanitatis. Ab ἰάομαι.

Ἰατέος, έα, έον, sanandus. ἰατέον, sanandum est. Ab eod. cum seqq.

Ἰατήρ, ῆρος, ὁ, medicus. Ab eod.

Ἰατρεία, scil. τέχνη, medicina, ars medica. Hes. A seq.

Ἰατήριος, ια, ιον, sanandi vim habens.

Ἰατικός, ἡ, ὸν, idem.

Ἰατός, ἡ, ὸν, sanatus.

Ἰατραλείπτης, ου, ὁ, medicus, unguentis & perfrictionibus corporis morbos sanans, medicus unguentarius.

Ἰατραλειπτική, ῆς, ἡ, scil. τέχνη, ars unguendo curandi.

Ἰατρεία, ας, ἡ, curatio, medela. Ab ἰατρεύω.

Ἰατρεῖον, ου, τό, medici vel chirurgi officina. 2) præmium medici. Ab eod.

Ἰάτρευσις, εως, ἡ, medicatio, sanatio. A seq.

Ἰατρεύω, f. εύσω, medeor, curo, sano. 2) medicinam profiteor. Ab ἰατρός.

Ἰατρίνη, ἰάτρια, ας, ἡ, mulier artis medicæ perita. Ab ἰατήρ.

Ἰατρικός, ἡ, ὸν, ad medicos vel ad medicinam pertinens. 2) medicinæ peritus. Hine ἰατρική, ῆς, sc. τέχνη, ars medica, medicina.

Ἰατρικῶς, *Adv.* medicorum more. A pr.

Ἰατρίνη, ης, ἡ, medica. 2) obstetrix. Ab ἰατρός.

Ἰατρολογέω, ῶ, f. ήσω, de medicina loquor seu dissero. Ex eod. & λέγω, *dico*.

Ἰατρομαίας, ὁ, medicovates. Vox scenica.

Ἴατρον, ου, τό, merces medici. Ab ἰάομαι.

Ἰατρονίκης, ου, ὁ, medicorum victor. E seq. & νίκη.

Ἰατρός, ῦ, ὁ, medicus. Ab ἰάομαι.

Ἰατροσοφιστής, ῦ, ὁ, medicam artem doctus.

Ἰατροτέχνης, ου, ὁ, medicinæ artifex, qui medicinam profitetur. Ex eod. & τέχνη.

ἸΑΤΤΑΤΑΙ', *Interject. lament.* heu! ἰατταταιάξ, idem.

ἸΑΥ', *Interjectio* indignantis, lugentis.

Ἰαυθμός, ῦ, ὁ, locus quietus, in quo quis commo-

moratur. 2) stabulum, lustrum. 3) cubile. 4) somnus. Ab ἰαύω.

Ἰαυοῖ, exclamatio qua utuntur adventante gaudio. Apud Aristoph. est vox audientis vocantem, & respondentis. Ab ἰαῦ.

Ἰαύω, commoror, tempus tero. 2) dormio, pernocto. ἰαύεσκον est imperfectum *Jon.* ab ἰαύω, ἰαύεις, non ab ἰαύεσκω.

Ἰαχέτης, ου, ὁ, sagittarius. Ex ἰὸς, *sagitta* & ἀφίημι.

Ἰαχέω, ῶ, fut. ήσω, clamo. vociferor. 2) cum clamore seu vociferatione loquor. Ab ἰαχω.

Ἰαχὴ, ῆς, ἡ, vociferatio, clamor. Ab eod.

Ἴαχημα, ατος, τὸ, vociferatio. Ab ἰαχέω.

Ἴαχος, ὁ, idem. A seq.

Ἰάχω, vociferor, clamo, idem quod ἰαχέω.

Ἴων, ὁ, Ἴωνος, Jones.

Ἰωνίζω, Jonice loquor. A pr.

Ἰωνιστὶ, Jonice. A pr.

ἼΒΗΡ, ηρος, ὁ, Iberus, *gentile*.

Ἰβηρία, ας, ἡ, Iberia. Nomen regionis geminæ, orientalis alterius, alterius occidentalis, quæ & Hispania dicitur. Unde ἰβηρικός, ή, όν, Hispanicus. ἰβηρικῶς, *Adv.* more Hispanico.

ἸΒΗΡΙΣ, ἡ, Iberis, *herba*.

ἼΒΙΣ, ιδος, ἡ, Ibis, avis Ægyptia, serpentes devorans.

ἸΒΙΣΚΟΣ, vid. ἐβίσκος.

Ἴβυξ, υκος, ὁ, Ibyx, avis clamosæ genus. Unde *Ibycus*, nomen poetæ græci.

Ἴγδη, ης, ἡ, mortarium, pila. 2) genus saltationis.

Ἰγδίζω, agito pistillum. 2) torqueo, flecto.

Ἴγδιον, ου, τὸ, mortariolum. Dim. ab ἴγδη.

Ἴγδις, idem quod ἴγδη.

Ἴγδισμα, ατος, τὸ, genus saltationis. in quo lumbi agitantur, ut pistillum.

Ἰγδοκόπανον, idem quod ἴγδη, ex eo & κόπτω, *tundo*.

Ἰγνύα, ας, ἡ, posterior genu pars, poples. A γόνυ.

Ἰγνὺς, ύος, ἡ, idem & ab eod.

ἼΔΑ, ης, ἡ, Ida, mons Phrygiæ, item Cretæ, it. quivis locus editus & silvosus. v. ἴδη.

Ἰδαία, ας, ἡ, Idæa, herba, quæ & laurus Alexandrina dicitur.

Ἰδαῖος, αία, αῖον, Idæus.

Ἰδάλιμος, α, ὁ, ἡ, æstuosus, sudorem ciens. 2) speciosus, formosus. Ab ἶδος, *sudor*, aut ἰδέα, *species*.

Ἰδανικὸς, ή, όν, idealis, mundus intelligibilis. ap. Timæum de An. mund. Ab ἰδέα.

Ἰδὲ, pro ἠδὲ, &, atque.

Ἰδέα, ας, ἡ, species. 2) genus & forma. 3) pulcritudo. 4) modus & ratio rei. 5) redundat etiam, ἰδέα πράγματος, res. Ab ἰδεῖν, *videre*.

Ἴδη, ης, ἡ, *Jon.* ap. Herodot. silva, materia.

Ἰδίᾳ, *Adv.* privatim. 2) seorsim, separatim. 3) clam. *Dativus adverbiascens* ab ἴδιος.

Ἰδιαζόντως, *Adv.* privatim, peculiari modo. Ab ἰδιάζω, quod est a seq.

Ἰδιάζω, f. άσω, seorsim sum ab aliis, in secessu dego, solus sum. 2) proprium mihi facio, mihi vindico, ἰδιάζων, proprius, singularis, peculiaris. Ab ἴδιος.

Ἰδιαίτατα, *Adv.* maxime peculiariter, seorsum ac proprie. A sq.

Ἰδιαίτατος, άτη, αίτατον, maxime peculiaris vel proprius. Ab ἴδιος.

Ἰδιαίτερον, *Adv.* magis peculiariter. 2) secretius, magis seorsum. Ab eod.

Ἰδιαστὴς, οῦ, ὁ, vitam agens privatam: Ab ἰδιάζω.

Ἰδικὸς, ή, όν, specialis, peculiaris. Ab ἴδιος vel εἶδος, *species*.

Ἰδικῶς, *Adv.* seorsum, speciatim. A pr.

Ἰδιοβουλέω, fut. ήσω, meo consilio utor, mei consilii & arbitrii sum.

Ἰδιοβουλεύω, ῶ, f. εύσω, idem. Ex ἴδ. & βουλή.

Ἰδιογενὴς, έος, ὁ, ἡ, proprium & privatum genus habens, sui generis. Ex ἴδ. & γένος.

Ἰδιόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, propriam & peculiarem linguam habens. Ex eod. & γλῶσσα.

Ἰδιογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, propriam ac peculiarem mihi sententiam habeo, vivo meo arbitratu. A sq.

Ἰδιογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, qui propriam & peculiarem sibi sententiam habet, qui ex suo arbitrio statuit, qui suæ sententiæ est. Ex ἴδιος & γνώμη, *sententia*.

Ἰδιογονία, ἡ, generatio prolis e sui generis animali, ut equi ex equa. Vox Platon. Ex eod. & γίγνομαι.

Ἰδιόχειρον, ου, τὸ, scriptum manu propria exaratum. Ex eod. & χείρ.

Ἰδιοθηρευτικὸς, ή, όν, sibi venans, sui quæstus caussa venans.

Ἰδιοθηρία, ἡ, venatio, cujus quæstus ad nos redit. Ex ἴδ. & θήρα.

Ἰδιοκράτης, ὁ, ἡ, qui suo judicio & arbitrio vivit.

Ἰδιόκτητος, ὁ, ἡ, peculiaris. Philox.

Ἰδιολογέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, separatim procul ab arbitris, item meo proprio more loquor. Ex ἴ. & λέγω.

Ἰδιολογίζομαι, seorsum, secreto, remotis arbitris cum aliquo loquor.

Ἰδιολογία, ας, ἡ, propria & peculiaris loquendi forma. Ex eod. & λόγος.

Ἰδιόμορφος, ου, ὁ, ἡ, qui propriæ & peculiaris formæ est. Ex ἴ. & μορφή.

Ἴδιον, τὸ, peculium. Philox.

Ἰδιοξενία, ας, ἡ, necessitudo hospitalis cum aliquo privata, privatum hospitium. A seq.

Ἰδιόξενος, ου, ὁ & ἡ, cui privatim est hospitium cum aliquo, privatus hospes.

Ἰδιοπάθεια, ας, ἡ, propria & peculiaris affectio. A seq.

Ἰδιοπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, aliquam peculiarem affectionem habens. Ex ἴδιος & πάθος.

Ἰδιοποιέω, alteri proprium reddo, stabilem & firmam possessionem do. In Med. proprium mihi facio, usurpo, vindico mihi. 2) concilio mihi.

Ἰδιοποίημα, ατος, τὸ, usurpatio. Philox. A præced.

Ἰδιοποίησις, ἡ, vindicatio. 2) ap. Scriptores Eccles. dicitur de naturis Christi alterius naturæ prædicata assumentibus: item de assumtione humanæ naturæ.

Ἰδιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, mea negotia curo, non aliena, non publica. 2) meo arbitrio ago. Ex ἴδιος & πρᾶγος, *negotium*.

Ἰδιοπραγία, ας, ἡ, cura negotiorum suorum. 2) privata commoditas. Ex iisd.

Ἰδιοπραγμονέω, idem quod ἰδιοπραγέω. A sq.

Ἰδιοπράγμων, ονος, ὁ & ἡ, sua tantum curans, suas res agens. 2) vitam privatam agens. Ex ἴδιος & πρᾶγμα, *negotium*.

Ἰδιοπραξία, ας, ἡ, privata commoditas. Ab ἴ. & πρᾶξις.

Ἰδι-

Ἰδιόβιος, ὁ, ἡ, qui suo arbitrio vivit.
Ἰδιοβιοθάλα, ἡ, vita ex arbitrio suo, eum alicuis est sui juris. A pr.
Ἴδιος, ια, ιον, peculiaris, sui generis. 2) suus. 3) privatus. 4) de morte, spontanea, non per vim ab aliis illata. 5) τὰ ἴδια, scil. χωρήματα, domicilium, sedes.
Ἰδιόστολος, ε. g. ναῦς, navis quam quis sibi suis sumtibus instruxit.
Ἰδιοσυγκρισία, ας, ἡ, propria & peculiaris quaedam concretio & constitutio, peculiare temperamentum. Ex ἴδ. & συγκρίσις.
Ἰδιοσύστατος, ε, ὁ, ἡ, qui habet propriam hypostasin, per se consistens. Ex ἴ. & συνίσταμαι.
Ἰδιοσυστάτως, Adv. e propria substantia. A praeced.
Ἰδιότακτος, ὁ, ἡ, qui est juris & arbitrii sui.
Ἰδιότης, ητος, ἡ, proprietas. Ab ἴδιος.
Ἰδιότροπος, ε, ὁ, ἡ, proprius euidam, peculiaris, moribus alicujus vel hominis vel populi receptus, ut τροφὴ ἰδιότροπος, de cibis Judaeorum, ap. Jos.
Ἰδιοτρόπως, Adv. modo proprio & peculiari. 2) peculiariter & privatim. A pr.
Ἰδιότροφος, ε, ὁ, ἡ, qui eodem alitur & pascitur. 2) qui peculiaribus & propriis nutrimentis utitur. Ex ἴδιος & τρέφω, alo.
Ἰδιομορφία, ἡ, peculiaris formae, generis. Ex ἴ. & μορφή.
Ἰδιόχειρον, propria manu scriptum, factumve. Ex ἴ. & χείρ.
Ἰδιοχείρως, manu propria. A pr.
Ἰδίω, & in Medio ἰδιόμαι, ἔλαιε, f. ἰδίσομαι, mihi vindico. 2) mihi concilio. Ab ἴδιος.
Ἴδισις, εως, ἡ, sudatio. 2) sudor. A sq.
Ἰδίω, f. ίσω, sudo. Ab ἴδος.
Ἰδίωμα, ατος, τό, proprietas cujuscunque rei, naturae, linguae &c. Ab ἰδιόω.
Ἰδιωματικός, ἡ, όν, peculiaris. A pr.
Ἰδίως, Adv. proprie. Ab ἴδιος.
Ἰδίωσις, εως, ἡ, vindiciae. Ab ἰδιόω.
Ἰδιωτεία, ας, ἡ, vita privata. A sq.
Ἰδιωτεύω, f. εύσω, privatam vitam ago, oppon. ei, qui honores in rep. gerit. 2) obscurus, ignobilis sum, etiam de urbe. 3) imperitus sum, ignarus rei alicujus. A sq.
Ἰδιώτης, ε, ὁ, privatus, vitam privatam agens. 2) laicus, apud scriptores ecclesiasticos, sive qui munere in Ecclesia non fungitur. 3) unus e vulgo, plebejus. 4) rei alicujus imperitus. 5) domesticus, inquilinus. 6) omnino teneant tirones, vim hujus vocis admodum variam esse, eamque singulis locis ex antitheto intelligendam esse. Ab ἴδιος.
Ἰδιωτίζω, ad vulgarem consuetudinem accommodo. A pr.
Ἰδιωτικός, ἡ, όν, ad privatos seu vulgus pertinens. 2) privatus. Ab eod.
Ἰδιωτικῶς, Adv. privatorum more, vulgi more. 2) sermone vulgi. Comp. ἰδιωτικωτέρως, vulgarius. A pr.
Ἰδιῶτις, ιδος, ἡ, privata. Ab ἰδιώτης.
Ἰδιωτισμός, ῦ, ὁ, sermonis forma e vulgo sumta, plebeja dicendi ratio. Ab ἰδιωτίζω.
Ἰδμοσύνη, ης, ἡ, scientia. Ab sq.
Ἴδμων, ονος, ὁ, sciens, peritus. Ab εἰδέναι.
Ἰδνόω, ῶ, f. ώσω, incurvo, inflecto, intorqueo. aor. 1. pass. ἰδνώθη, incurvatus est, sese retorsit.

ἼΔΟΣ, εος, τό, sudor.
Ἰδού, Adv. en, ecce. 2) N. T. per hebraismum in narrationibus redundat. Ab ἰδεῖν, videre.
Ἰδουμαία, ας, ἡ, Idumaea. Nomen regionis Ebr. Rufa.
Ἰδρεία, ας, ἡ, peritia. Ab ἴδρις.
Ἰδρίη, ας, ἡ, idem & ab eod.
Ἴδρις, ιος, ὁ, ἡ, peritus, sciens. 2) providus.
Ἰδρῖτις, ὁ, idem, ab eod.
Ἰδρόω, ῶ, f. ώσω, sudo. ab ἴδος.
Ἵδρυμα, ατος, τό, opus constructum. 2) firmamentum, fundamentum, stabilimentum. 3) delubrum, locus, in quo deorum simulacra collocantur, fanum, ara. 4) sedes. Ab ἱδρύω.
Ἱδρύμαι, idem quod ἱδρύω.
Ἱδρύνω, idem, & utrumque ab ἱδρύω.
Ἵδρυσις, εως, ἡ, collocatio, fundatio. 2) sedes.
Ἱδρυτός, ἡ, όν, fundatus, firmatus, stabilitus. A sq.
Ἱδρύω, f. ύσω, sedere jubeo, statuo, colloco; & in Pass. statuor, collocor, sedeo, insideo. ἵδρυμαι, perf. pass. collocatus, ἵδρυτο, aor. 1. pass. collocatus est. ἱδρυτέον, collocandum.
Ἴδρωα, vel ἰδρῶα, ων, τά, morbi e sudore, pustulis ulceribusve se exserentes, pustulae ipsae. Ab ἱδρώς.
Ἰδρώδης, ες, cum sudore conjunctus. A sq.
Ἱδρώς, ῶτος, ὁ, sudor. Dat. ἱδρῷ, per apocopen. Ab ἴδος.
Ἵδρωσις, εως, ἡ, sudatio, sudoris evocatio. Ab ἱδρόω.
Ἱδρωτήριον, ε, τό, sudatorium. Ab eod.
Ἱδρωτικός, ἡ, όν, sudare solitus, crebro sudans, sudatorius. Ab eod.
Ἱδρωτικῶς, Adv. propense in sudorem. A pr.
Ἱδρώτιον, ε, τό, sudor. Dim. ab ἱδρώς.
Ἱδρωτοποιέω, ῶ, fut. ήσω, sudorem elicio, & in Pass. sudo.
Ἱδρωτοποιΐα, ας, ἡ, sudoris evocatio, sudatio. A pr.
Ἱδρωτοποιός, ῦ, ὁ & ἡ, sudorem eliciens. Ex ἱδρώς & ποιέω.
Ἱδρώω, sudo. Ab ἱδρόω, quod idem notat.
Ἰεζάβελ, Jezabel. Nomen mulieris ἄκλιτον Ebr. In insula habitans.
Ἵεμαι, eo cum impetu. Ab εἶμι.
Ἵεμαι, cupio, desidero. Ab ἵημι, ubi v.
Ἱερά, ᾶς, ἡ, medicamenti quaedam compositio. scil. πικρά: serpentis nomen. Ab ἱερός.
Ἱεραγγελος, ε, ὁ, qui sacras celebritates denunciat.
Ἱεραγωγός, ῦ, ὁ, sacrorum interpres, mysta. Adj. ναῦς ἱερά, navis, quae sacra fert.
Ἱεράκιον, ε, τό, hieracium, genus herbae. Ab ἱέραξ, quoniam ejus succo oculorum hebetudini mederi credebantur accipitres.
Ἱερακίτης, ε, ὁ, lapis quidam. Ab eod.
Ἱερακίσκος, ε, ὁ, parvus accipiter. Dim. ab eodem.
Ἱεραμείβοι, οἱ, sacri vates, προφῆται, Hesych. Ex ἱερός & ἀμείβω, respondeo. (fort. quia munus per vices obibant.)
Ἱέραξ, ακος, ὁ, accipiter.
Ἱεραοιδός, ῦ, ὁ, sacer cantor, i. e. poeta. Hesych.
Ἱεράομαι, ῶμαι, f. ἱεράσομαι, sacerdos sum. ἱερώμενος, sacerdos, ἱερωμένη, foemina sacerdos. ἱερασάμην, aor. 1. sacerdos factus sum. Ab ἱερός.
Ἱεραρχέω, ῶ, f. ήσω, sacris praesum, sacro imperio & magistratu fungor. Ab sq.
Ἱεράρχης, ε, ὁ, qui sacris praeest. 2) pontifex, qui sacris ordinibus praeest. Ex ἱ. & ἀρχή.

Ἱεραρχία, ας, ἡ, gubernatio vel procuratio sacrorum. A pr.

Ἱεραρχικός, ή, όν, Pontificalis, ad eum pertinens, qui sacris præest, vel etiam ad hierarchiam ipsam.

Ἱεραρχικῶς, *Adv.* more eorum, qui sacris præsunt, vel sacra regendo. A pr.

Ἱερατεία, ας, ἡ, sacerdotium. Ab ἱερατεύω.

Ἱερατεῖον, ου, τό, sacrarium. Ab eod.

Ἱεράτευμα, ατος, τό, sacerdotium. Ab eod.

Ἱερατεύω & ἱερατεύομαι, sacerdotio fungor, sum sacerdos. Ab ἱερός.

Ἱερατικός, ή, όν, sacerdotalis. 2) sacris usibus destinatus. Ab ἱεράομαι.

Ἱέρεια, ας, ἡ, sacerdos, *femina*. Ab ἱερεύς.

Ἱερεῖον, ου, τό, victima, hostia. 2) animal quodlibet, quod mactatur edendi caussa. Ab eod.

Ἱερείτης, ου, ὁ, sacerdos. Plat. ἱερεῖτις, ἡ, antistita; item pro ἱκέτης, Æschyl. Ab eod.

Ἱερεμίας, ου, ὁ, Hieremias. Nomen Ebr. viri. *Exaltans deum*.

Ἱερεύς, έως, ὁ, sacerdos. A sq.

Ἱερεύω, f. εύσω, sacrifico. 2) dico, consecro. Ab ἱερός.

Ἱερεύς, ῆος, ὁ, sacerdos, antistita. Plut.

Ἱερήιον, Jonice τὸ ἱερεῖον.

Ἱερηΐς, ΐδος, ἡ, sacerdos femina. Ab eod.

Ἱεροβοτάνη, ης, ἡ, verbena.

Ἱερογλύπτης, ου, ὁ, peritus sculpendi hieroglyphica.

Ἱερογλυφικά, ῶν, τά, hieroglyphica, monumenta apud Ægyptios, non litreris, sed variis figuris animalium, aliarumque rerum exarata. A sq.

Ἱερογλύφος, ου, ὁ, idem qui ἱερογλύπτης.

Ἱερόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, sacram linguam callens.

Ἱερογραμματεύς, έως, ὁ, scriba rerum sacrarum & mysticarum, sacer scriba, seu sacerdotum.

Ἱερόγραφα, ων, τά, divinarum rerum imagines seu adumbrationes. Ex ἱ. & γράφω.

Ἱερογραφία, ας, ἡ, rerum divinarum adumbratio per signa quædam. Ex iisd.

Ἱερογραφήματα, ων, τά, idem quod ἱερόγραφα.

Ἱεροδάκρυος, υ, epith. thuris, quia in sacris adhibetur, & e frutice lacrimarum modo prorumpit. Ex ἱ. & δάκρυ, *lacrima*.

Ἱεροδιδάσκαλος, ου, ὁ, ἡ, qui sacra docet, sacrorum doctor, qui ad sacra initiat.

Ἱερόδεκτος, ον, sacer, epith. victimarum, aliorumque donorum, quæ diis dantur. at ἱεροδόκος, epith. templi, cistæ mysticæ &c. ut θεοδόκος. Ab ἱ. & δέχομαι.

Ἱερόδουλος, ου, ὁ, ἡ, sacris serviens, æditiuus. 2) deo sacratus.

Ἱεροθετέω, ῶ, sacros ritus instituo. A sq.

Ἱεροθέτης, ου, ὁ, sacrorum rituum institutor. Ex ἱ. & τίθημι.

Ἱεροθήκη, ης, ἡ, sacrarium, Philox.

Ἱεροθυτέω, sacrifico, sacris faciendis præsto sum. A sq.

Ἱεροθύτης, ου, ὁ, sacerdos. 2) summus sacerdos quibusdam locis, a quo annus nomen accepit.

Ἱερόθυτος, ου, ὁ, ἡ, sacrificatus, immolatus. Hinc τὰ ἱερόθυτα, ων, hostiæ. Ex ἱ. & θύω, *sacrifico*.

Ἱεροκαυτέω, f. ήσω, adoleo, immolo, Pass. immolor. Ex ἱ. & καίω.

Ἱεροκῆρυξ, υκος, ὁ, sacer præco, qui in sacris aliquid edicit.

Ἱεροκόμος, ου, ὁ, ἡ, qui sacrorum curam gerit, æditiuus. Ex ἱ. & κομέω, *curo*.

Ἱερολογέω, ῶ, de sacris rebus loquor. 2) sacra verba pronuncio. Ab ἱερολόγος.

Ἱερολογία, ας, ἡ, sermo de rebus sacris. A sq.

Ἱερολόγος, ὁ, concionator, in templo, vel qui recitat e codice sacro.

Ἱερομανία, ἡ, orgia Bacchi: in quibus e Baccho furebant.

Ἱερομηνία, ας, ἡ, calendæ, novilunium. 2) dies festi, supplicationes, proprie, menstruæ. 3) festivi ludi. Ex ἱ. & μήν, *mensis*, (vel potius μήνη, *luna*. Sacra luna, hoc est nox cum die ludis consecrata. Nam a nocte τὴν ἡμέραν, h. e. spatium viginti quatuor horarum incipiebant.)

Ἱερομνημονέω, ῶ, f. ήσω, fungor munere ἱερομνήμονος. A sq.

Ἱερομνήμων, ονος, ὁ, ἡ, sacrarum rerum, seu sacrorum rituum memoriæ præfectus, sacrorum præsul. 2) sacer scriba, qui est a commentariis rerum sacrarum. 3) apud Græcos sacerdos annuus, qui cum Pylagoris mittebatur ad consilium Amphictyonum, superior Pylagoris. 4) summus sacerdos, v. c. apud Byzantinos, a quo annus nomen accepit.

Ἱερομύστης, ου, ὁ, qui sacris mysteriis initiat, qui sacros ritus tradit, sacrorum antistes.

Ἱερομυρσίνη, ης, ἡ, myrtus acuta, myrtus silvestris.

Ἱερόν, ῦ, τό, sacrificium. 2) hostia, victima, in plur. exta. 3) sacellum, fanum, delubrum, templum. 4) quicquid est ædificiorum ad ædem pertinentium, etsi in iis sacra non fiunt, ut Hierosolymis ἱερόν, a quo distinguuntur ναός, ædes, in qua sacra fiunt.

Ἱερονίκης, ου, ὁ, victor in sacris Græcorum certaminibus. Ex ἱ. & νίκη, *victoria*.

Ἱερονόμος, ου, ὁ, sacræ disciplinæ magister & exactor, sive idem qui ἱεροδιδάσκαλος. Ex ἱ. & νέμω.

Ἱερονομία, ἡ, idem quod ἱερομηνία.

Ἱερόπλαστα, ων, τά, rerum divinarum imagines seu adumbrationes.

Ἱεροπλαστία, ας, ἡ, rerum divinarum adumbratio per signa. Ex ἱ. & πλάσσω.

Ἱεροποιέω, ῶ, fut. ήσω, sacra facio. 2) dedico, consecro.

Ἱεροποιΐα, ας, ἡ, sacrificatio, sacrificium. A præced.

Ἱεροποιός, ῦ, ὁ, sacrificulus, sacrorum antistes. 2) Athenis ἱεροποιοί decem sunt inspectores haruspicum, cum exta inspiciunt, ne fraus intercedat.

Ἱερόπολις, εως, ἡ, urbs sacra, sancta civiras.

Ἱεροπρεπής, έος, ὁ, ἡ, sanctimoniam præ se ferens, sanctus, augustus. Hinc τὸ ἱεροπρεπές, έος, sanctimonia. Ex ἱ. & πρέπει.

Ἱεροπρεπῶς, *Adv.* ut decet sanctum, ut convenit rei sacræ, religiose. A pr.

Ἱερόπτης, ου, ὁ, haruspex. Ex ἱερόν & ὄπτομαι.

Ἱερός, ά, όν, sacer, sacrosanctus, augustus. ἱερόν, v. supra.

Ἱεροσαλπιγκτής, ῦ, ὁ, tubicen in sacris, siticen, Philox.

Ἱεροσκοπέω, haruspicis munere fungor.

Ἱεροσκοπία, ας, ἡ, haruspicina. A sq.

Ἱεροσκόπος, ου, ὁ, haruspex, extispex.

Ἱεροσόλυμα, ης, ἡ, vel ων, τά, vel Ἱερουσαλήμ, ἡ, ἄκλιτον, Hierosolyma. Nomen urbis Ebr.

Ἱεροσολυμίτης, ου, ὁ, Hierosolymitanus.

Ἱερόστεπτος, ον, velatus sacris insignibus, ut infulis, verbenis, coronis &c. Ab ἱερ. & στέφω.

Ἱερο

Ἱεροσυλέω, ῶ, sacrilegium committo.
Ἱεροσύλημα, τος, τὸ, sacrilegium.
Ἱεροσύλησις, ἡ, sacrilegium.
Ἱεροσυλία, ας, ἡ, idem. A sq.
Ἱερόσυλος, ου, ὁ & ἡ, sacrilegus. Ex ἱ. & συλάω.
Ἱεροτελεστὴς, οῦ, ὁ, qui sacris initiat, sacerdos.
Ἱεροτελεστία, ἡ, initiatio, inauguratio, consecratio &c. A pr.
Ἱερότροχος, ον, sacer, epith. carpenti. Ex ἱ. & τρόχω.
Ἱερότυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui sacra figura impressa est.
Ἱερουργέω, ῶ, fut. ήσω, operor sacris. Ab ἱερουργός.
Ἱερουργία, ας, ἡ, rei divinæ peractio, seu operatio, sacrificium. A sq.
Ἱερουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, divina peragens, divina operans, sacrificus, immolator. Ex ἱ. & ἔργον.
Ἱεροφαντέω, ῶ, f. ήσω, sacrorum antistes sum. A sq.
Ἱεροφάντης, ου, ὁ, qui sacra & cærimonias docet, sacrorum antistes. Ex ἱ. & φαίνω.
Ἱεροφαντία, ας, ἡ, antistitis sacrorum dignitas. 2) sacrorum cærimonia. A pr.
Ἱεροφαντικὸς, ή, όν, sacerdotalis. A pr.
Ἱεροφαντικῶς, *Adv.* more sacerdotum. A pr.
Ἱεροφάντις, ἡ, antistita sacri. Ab ἱεροφάντης.
Ἱεροφόρος, ου, ὁ & ἡ, qui sacra fert. Ex ἱ. & φέρω.
Ἱεροφυλάκιον, ου, τὸ, locus, ubi sacra custodiuntur, sacrarium. A sq.
Ἱεροφύλαξ, κος, ὁ, sacrorum custos, ædituus. it. idem cum ἱεροδιδάσκαλος.
Ἱερόφωνος, ου, ὁ, ἡ, in sacris canens, sonans. Ex ἱ. & φωνή.
Ἱεροψάλτης, ου, ὁ, qui sacra canit. 2) psaltes in sacris.
Ἱερόψυχος, ον, divinum animum habens. Ex ἱ. & ψυχή.
Ἱερόω, ῶ, f. ώσω, sacro, dedico, initio, inauguro. ἱερῶσθαι, perf. pass. sacratum, sacrum esse. Partic. ἱερωμένος Θεῷ, deo sacratus, sacer.
Ἱέρωμα, ατος, τὸ, quod consecratum est, sacrum. A pr.
Ἱερώνυμος, ου, ὁ, ἡ, cui sacrum est nomen. Ex ἱ. & ὄνομα.
Ἱερῶς, *Adv.* sancte.
Ἱερωσύνη, ης, ἡ, sacerdotium. Ab ἱερόω.
ἹΕΥ, hui! 2) irridentis.
Ἰεφθὰς, ὁ, Jephtha. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον.
Ἵεω, jacio, jaculor, mitto, immitto. thema inus. unde imperf. 3. sing. in usu, ἵει, mittebat, jaciebat, apud Poet. Ab ἵω, f. ἵσω.
Ἱζάνω, sedere jubeo. 2) sedeo, sido, pessum eo. fut. ἱζήσω, aor. 1. ἵζησα, ab inusit. ἱζέω.
Ἵζημα, ατος, τὸ, sedile. 2) locus depressus, vallis. A pr.
Ἵζω, f. ἵσω, sedere jubeo, colloco. 2) sedeo. ἵζομαι, sedeo. 3) sido.
ἸΗ, io! ἰὴ παιὰν, io Pæan.
Ἰὴ, vox, ἰὴν, vocem.
Ἴη, una, sola. pro ἴα.
Ἰήϊος, ὁ, epitheton Apollinis, ab ἰὴ, quod ei Pythonem interficienti acclamabatur.
Ἰήκοπος, ου, ὁ, ἡ, doloribus medens. Ab ἰάομαι & κόπος, *labor*.
Ἰήλεμος, Jon. pro ἰάλεμος, lamentatio.
Ἰηλεμίστρια, ας, ἡ, ploratrix, præfica: ex Hesych. quasi ab ἰηλεμίζειν, quod esset *plorare*.
Ἴημα, ατος, τὸ, Jon. pro ἴαμα.
Ἵημι, mitto. 2) emitto. ἱεῖσι & ἱᾶσι, mittunt. ἱέναι, mittere; aor. 2. ἧκον, poet. fut. ἥσω ab ἕω, ut & perf. ἧκα, poet. ἕηκα, ut in ἀφέηκα, προέηκα, pass. ἵεμαι, est cupio, desidero.

Ἰηπαιήων, ονος, ὁ, Apollinis cognomen ab acclamatione, ἰὴ παιάν.
Ἰήσιμος, sanabilis, Jon. pro ἰάσιμος.
Ἴησις, pro ἴασις, Jon.
ἸΗΣΟΥ͂Σ, οῦ, ὁ, JESUS, nomen Servatoris nostri, origine Ebræum & idem notans, quod Græcum Σωτὴρ, *Servator*, seu, quod Scriptoribus Ecclesiasticis magis usitatum est, *Salvator*.
Ἰητὴρ, ῆρος, ὁ, medicus, Jon. pro ἰατήρ.
Ἰητρεῖον, ου, τὸ, officina medici, pro ἰατρεῖον.
Ἰητρὸς, οῦ, ὁ, medicus, Jon. pro ἰατρός.
Ἰθαγενὴς, έος, ὁ, ἡ, genuinus, q. d. recte natus, verus. Ex ἰθὺ & γίνομαι, *nascor*.
Ἰθεῖα, vel Jon. ἰθείη, recta. Ab ἰθύς.
Ἰθέως, *Adv.* recte. 2) confestim, statim. Ab eod.
Ἴθι, *Adv.* age, agedum, Imperat. ab εἶμι.
Ἴθμα, ατος, τὸ, gressus, passus. Ab eod.
Ἰθὺ & ἰθὺς, *Adv.* recta. 2) obviam. 3) statim.
Ἰθύβολος, ου, ὁ, ἡ, qui recta jacitur, seu projicitur. 2) directus. 3) aptus. ἰθυβόλος, recta feriens. E pr. & βάλλω.
Ἰθυδίκης, ου, ὁ, ἡ, cujus judicia recta sunt. Ex eod. & δίκη, *jus*.
Ἰθυδρόμος, ου, ὁ, ἡ, recta currens, rectam viam in currendo tenens.
Ἰθύθριξ, ιχος, qui crinibus est simplicibus, non crispis.
Ἰθυκέλευθος, ου, ὁ, ἡ, recta via ambulans.
Ἰθυκυφὴς, ές, & ἰθύκυφος, η, ον, e recto obliquus, gibbosus. Ab ἰθὺ & κύπτω.
Ἰθύλορδος, η, ον, e recto incurvus, sc. ad interiores partes flexus, repandus.
Ἰθυμαχία, ης, ἡ, pugna legitima, aperto Marte. Ex ἰ. & μάχη.
ἼΘΥΜΒΟΙ, ων, οἱ, saltatores ridicularii, vel saltationes sive cantiones ridiculæ ad Bacchum pertinentes, Poll. Hesych.
Ἴθυνσις, σεως, ἡ, directio. Ab ἰθύνω.
Ἰθύντειρα, ας, ἡ, rectrix, moderatrix. A sq.
Ἰθυντὴρ, ῆρος, ὁ, rector, moderator. Ab ἰθύνω.
Ἰθυντήριον, ου, τὸ, regimen, Philox. At Hes. sceptrum e lauro, quod vates gestabant. Ab eod.
Ἰθυντὴς, οῦ, ὁ, idem quod ἰθυντήρ.
Ἰθύντωρ, ορος, ὁ, idem & ab eodem.
Ἰθύνω, rego. 2) corrigo. 3) mulco. Ab ἰθύς.
Ἰθυπετέω, recta volare. Ex ἰθὺ & πέτομαι.
Ἰθυπορέω, recta progredior. A sq.
Ἰθύπορος, ου, ὁ, ἡ, recta procedens. ἰθύπορος, recta transeundus, directus.
Ἰθυπτίων, ωνος, ὁ, ἡ, recta volans. Ex ἰ. & πέτομαι.
Ἰθὺς, έος, ὁ, rectus, directus, non obliquus. 2) rectus, verus, apertus. Fem. ἰθεῖα & ἰθείη. N. ἰθὺ, pro εὐθύς. Sup. ἰθύτατος. *Adv.* ἰθὺς, v. in ἰθύ.
Ἰθὺς, ύος, ἡ, impetus. Ab ἰθύω.
Ἰθυσκόλιος, ον, e recto obliquus & incurvus, i. e. ἰθύκυφος & ἰθύλορδος.
Ἰθυτενεία, ας, ἡ, via recta, directa. A sq.
Ἰθυτενὴς, έος, ὁ, ἡ, in rectum extensus. 2) rectus. Ex ἰθὺ & τείνω, *tendo*.
Ἰθυτενὴς, directa via. A pr.
Ἰθυτὴς, οῦ, ὁ, director. Ab ἰθύω.
Ἰθύτης, ητος, ὁ, rectitudo. Ab ἰθύω.
Ἰθύτομος, ου, ὁ, ἡ, in rectum sectus. 2) rectus. Ex ἰ. & τέμνω, *seco*.
Ἰθύτριχες, vide ἰθύθριξ.

Ἰθυφαλλικὸς, ἡ, ὸν, ithyphallicus.
Ἰθυφάλλιον, τὸ, carmen Priapejum. A sq.
Ἰθύφαλλος, ου, ὁ, penis erectus. 2) carmen, quod in erectum penem cantabatur. 3) qui in sacris Bacchi phallum sequebatur, muliebri indutus veste, ac phallicum seu Ithyphallicum carmen cum tripudio canebat.
Ἰθύω, f. ύσω, recta feror, recta pergo. 2) impetu feror, ruo, prorumpo. 3) desiderio alicujus rei feror, agor, incensus sum. Ab ἰθύς.
Ἰθυωρία, ας, ἡ, rectitudo, rectus trames, progressio directa. Ex ἰ. & ὁρίω.
Ἰίζω, æruginem refero, ærugini s. ferrugini similis sum. Dioscor. Ab ἰός.
Ἱκανοδοσία, ας, ἡ, satisdatio. Theophil. & Philox. Ex ἱκανὸν & δίδωμι, f. δόσις.
Ἱκανοδότης, ου, ὁ, satisdator. Philox.
Ἱκανὸς, ἡ, ὸν, idoneus, dexter. 2) sufficiens. 3) satis magnus, satis multus. 4) magnus. τὸ ἱκανὸν Subst. quod dari oportet, constituta multa, certum pretium, satisdatio, summa qua satisdatur. Hinc ἐξ ἱκανοῦ scil. χρόνου, a multo tempore, ἐφ' ἱκανὸν, diu. (ἱκανοὶ & ἱκανώτατοι in græcitate sequiore appellabantur magistri collegiorum seu officiorum comitatensium, ex eo, quod essent pares negotiis gerendis, homines gnavi & fortes. Quod Germani Tegan reddebant, a voc. taugen. Ex quo factum est ut magistri collegiorum Decani appellentur, voce, non latinæ, sed germanicæ originis.)
Ἱκανότης, ητος, ἡ, sufficientia, facultas, habilitas. A pr.
Ἱκανόω, ῶ, idoneum reddo. Ab eod.
Ἱκάνω, convenio, adeo, adsequor, supplico. 2) tango, invado, opprimo. ἱκάνομαι pro ἱκάνω, venio supplex. Ab ἵκω.
Ἱκανῶς, Adv. abunde, satis, sufficienter. 2) valde, multum. Superl. ἱκανωτάτως, prorsus.
Ἴκελος, ελη, ελον, similis. pro εἴκελος.
Ἰκελόω, ῶ, adsimulo, Lex. v.
Ἰκέλως, Adv. similiter.
Ἱκεσία, ας, ἡ, supplicatio, preces supplices, deprecatio, preces. Ab ἱκέτης.
Ἱκέσιος, ία, ιον, supplicum præses. Epith. Jovis. 2) supplex. Ab eod.
Ἱκεταδόκος, ὁ, ἡ, admittens supplicem. Ab eod. & δέχομαι.
Ἱκετεία, ας, ἡ, supplicatio. Ab ἱκετεύω.
Ἱκέτευμα, ατος, τὸ, supplicatio. Ab eod.
Ἱκετευτικὸς, ἡ, ὸν, supplicatorius. Ab eod.
Ἱκετευτικῶς, Adv. suppliciter. A pr.
Ἱκετεύω, f. εύσω, supplico, supplex oro.
Ἱκετηρία, ας, ἡ, supplicatio, deprecatio. 2) velamenta supplicum, i. e. oleæ ramus lana velatus, qualem gestabant supplices, ubi ῥάβδος aut ἐλαία subauditur. A sq.
Ἱκετήριος, ία, ιον, ad supplices pertinens, supplicibus conveniens, ad supplicationem idoneus. ἱκετηρία θυσία, supplicatio. Ab inus. ἱκέτηρ. insr. ἱκετήρ.
Ἱκετηρὶς, ίδος, supplex, v. c. femina, vox &c. A seq.
Ἱκέτης, ου, ὁ, supplex, qui humiliter & more servili aliquid orat. 2) cui supplicatur. 3) servus.
Ἱκετήσιος, ία, ιον, idem quod ἱκέσιος. A pr.
Ἱκετικὸς, ἡ, ὸν, supplicatorius. Ab eod.
Ἱκέτις, ιδος, ἡ, femina supplex. 2) famula, serva. (sed hoc potius est οἰκέτις.) Ab eod.
Ἱκετοδόκος, vel ἱκετοδόχος, ου, ὁ, ἡ, supplicum receptor, supplici facilis. v. ἱκεταδόκος. Ex eod. & δέχομαι.
Ἱκετάσυνα, ων, τὰ, supplicationes. Ab ἱκέτης.
Ἰκμάζω, fut. άσω, humecto, humefacio. Ab ἰκμάς.
Ἰκμαίνω, idem. 2) emollio. Ab eod.
Ἰκμαῖος, Jupiter, q. d. humidus, pluvius. Ab eod.
Ἰκμαλέος, έα, έον, humidus. A sq.
Ἰκμάς, άδος, ἡ, humor. 2) vapor.
Ἰκμασία, ας, ἡ, idem. Ab ἰκμάζω.
Ἴκμενος, vel ἵκμενος, humidus, vel secundus, conveniens, de vento. Ab ἰκμὰς, humor, vel ab ἱκνέομαι, venio, pro ἱκόμενος.
Ἴκμη, ης, ἡ, planta quædam humida. Ab ἰκμάς.
Ἰκμοβόλος, ου, ὁ, ἡ, humorem jactans, emittens. Ab eod. & βάλλω.
Ἰκμόβωλον, ου, τὸ, gleba humectata. Ex eod. & βῶλος, gleba.
Ἱκνέομαι, οῦμαι, venio, advenio. 2) subeo. 3) invado. 4) pertineo, tango. 4) supplico, obsecro. Fut. ἵξομαι, & aor. 2. ἱκόμην ab inus. ἵκομαι.
Ἱκνουμένως, Adv. congrue, convenienter. A præced.
Ἰκρίδιον, τὸ, Dim. a seq.
Ἴκριον, ου, τὸ, tabula, tabulatum, asser. 2) caudex.
Ἰκριοπηγὸς, ου, ὁ, ἡ, qui tabulata conficit, seu coagmentat. E pr. & πήγνυμι.
Ἰκριόω, f. ώσω, e tabulis & levibus lignis exstruo, qualia fuere ab initio theatra & amphitheatra temporaria. Ab eod.
Ἴκταρ, Adv. juxta, prope. 2) celerrime. 3) pudendum muliebre, auctore Galeno. Ab ἱκνέομαι.
Ἰκτεριάω, f. ἰκτεριάσω, ῶ, ictero, morbo regio laboro. Ab ἴκτερος.
Ἰκτερικὸς, ἡ, ὸν, ictericus, arquatus. Ab eod.
Ἰκτεριώδης, εος, ὁ, ἡ, ictero laborans. Ab eod.
Ἰκτεράομαι, ῶμαι, f. άσομαι, idem quod ἰκτεριάω. A seq.
Ἴκτερος, ου, ὁ, icterus, morbus regius seu arquatus. 2) avis galbula
Ἰκτεράδης, ος, vide ἰκτερώδης.
Ἰκτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἱκέτης. pro ἱκέτηρ.
Ἰκτήριος, ία, ιον, pro ἱκετήριος.
Ἰκτίδεος, έα, εον, e mustelæ pelle confectus. Ab ἰκτίς. ἰκτιδέη, galea e pelle m. ut κυνέη, e canina.
ἸΚΤΙ͂Ν, ῖνος, ὁ, milvus, seu milvius. 2) lupi genus.
Ἴκτινος, ου, ὁ, idem.
ἸΚΤΙΣ, ίδος, ἡ, mustela silvestris. 2) mustela domestica major, viverra. 3) animal aquaticum & piscivorum, castor.
Ἵκω, venio. 2) adsequor. Fut. ἵξω, aor. ἶξα. est & ἶξον imperfectum, tanquam a themate ἵξω, factum.
Ἰλαδὸν, Adv. turmatim. 2) affatim. Ab ἴλη.
Ἱλάομαι, propitio, ἱλάεσθαι, propitiare, placare, ἱλάονται, placant. F. ἱλάσομαι, hinc ἱλάσσεαι, 2. sing. placabis. ἱλασσώμεθα, aorist. 1. Conjunct. propitiemus. ἱλάσατο, 3. singul. aor. 1. Ind. propitium reddidit. ἵλασαι, aor. 1. imperat. propitia, placa. Part. ἱλασάμενος, qui propitiavit, aut cum propitiasset, ἱλάσθητι, aor. 1. imperat. pass. esto propitius, ἱλασθεὶς, propitiatus, ἱλασμένος κριὸς, aries expiatorius Num. 5. (Nisi hoc est potius ἱλάσιμος.) Occurrit & ἱλάξονται, f. 1. propitiabunt, apud Apoll. Rhod. qu. ab ἱλάομαι.
Ἵλαος, ου, ὁ, ἡ, propitius. 2) benignus, clemens, facilis. A pr.

Ἰλα-

Ἱλάρια, ων, τὰ, hilaria, sacrum quoddam. A sq.
Ἱλαρός, ά, όν, hilaris, laetus. Ab ἱλάομαι.
Ἱλαρότης, ητος, ἡ, hilaritas. A pr.
Ἱλαρόω, ῶ, item ἱλαρύνω, exhilaro, laetifico. Ab eod.
Ἰλάρχης, ου, ὁ, praefectus turmae, seu agminis. 2) qui octo elephantis praefectus est. Ex ἴλη, *turma*, & ἀρχή.
Ἰλαρχία, ας, ἡ, praefectura turmae militum, seu equitum. A pr.
Ἱλαρῳδεῖν, laeta carmina cantare, ut de amoribus rebusque jucundis ad theatra & convivia exhilaranda. Ab ἱλαρός & ᾠδή.
Ἱλαρῳδία, ας, ἡ, decantatio carminum hilarium & festivorum in theatris & conviviis. A seq.
Ἱλαρῳδός, ῦ, ὁ, carminum hilarium poeta & cantator.
Ἱλάσκομαι, propitio, placo. 2) *pass.* placor, propitius sum, me propitium praebeo.
Ἱλασμός, ῦ, ὁ, propitiatio. Ab eod.
Ἱλαστήριος, ία, ιον, habens vim propitiandi. Unde 2) ἱλαστήριον, *subst.* a) piaculum, ἀνάθημα, & quicquid fit, datur, placandorum deorum caussa: unde & de victima. b) in libris sacris aurea tabula s. lamina, quae tegebat arcam foederis. Ab ἱλάσκομαι.
Ἵλαος, ο, ὁ, poet. pro ἵλεως.
Ἱλέομαι, οῦμαι, poet. propitium reddo, placo. Ab ἵλεως.
Ἵλεως, ω, ὁ, ἡ, Att. pro ἵλαος.
Ἱλέως, *Adv.* animo propitio & hilari, hilariter.
Ἴλη, ης, ἡ, agmen, grex, multitudo congregata. 2) turma, ordo equitum. Ab εἴλω.
Ἱλήκω, propitius sum. Ut hinc sit ἱλήκοις, Opt. sis propitius. ἱλήκοι, sit propitius, & in Subj. ἱλήκῃσι pro ἱλήκῃ.
Ἵλημι, propitius sum ponitur propter ἵληθι & ἵλαθι, imperat. esto propitius.
Ἰλιακός, ή, όν, Iliacus, Trojanus. Ab Ἴλιον.
Ἰλιάς, άδος, ἡ, Ilias, prius Homeri poema, quod de rebus agit Iliacis. 2) mulier Iliaca. 3) turdi species. 4) multitudo. Ab eod.
Ἰλιγγιάω, ῶ, vertigine laboro. A sq.
Ἴλιγξ, γγος, ἡ, vortex. Ab εἰλίσσω.
Ἴλιγγος, ου, ὁ, vertigo oculorum. 2) haesitatio hominis, quo se vertat, nescii. A pr.
Ἰλιόθεν, *Adv.* ab Ilio. A sq.
Ἴλιον, ου, τὸ, Ilium, urbs Troja. Ab Ilo.
Ἰλιοῤῥαΐστης, ῦ, ὁ, Ilii populator.
Ἰλλαίνω, f. ανῶ, oculos distorqueo, torve adspicio. Ab ἴλλος.
Ἰλλάς, άδος, ἡ, vinculum tortum, funis. Ab ἴλλω.
Ἰλλίζω, idem quod ἴλλω. Ab ἴλλος, vel ἰλλός.
Ἰλλίς, ίδος, ἡ, luscinsa. Ab ἰλλός.
ἼΛΛΟΣ, ο, ὁ, oculus.
Ἰλλός, ῦ, ὁ, strabo, strabus, lusciosus, oculis retortis. 2) caecus. A sq.
Ἴλλω, oculis conniveo, item strabus sum. 2) volvo, contorqueo. 3) vincio, constringo, contineo, concludo.
Ἰλλώδης, ες, qui oculis connivet, strabo. Ab ἰλλός.
Ἰλλωπέω, ῶ, f. ήσω strabus sum. 2) conniveo. 3) nicto. 4) allucinor. Ab eod. & ὤψ.
Ἰλλωπίζω, f. ίσω, idem & ab iisd.
Ἰλλώπτω, idem ab eod.
Ἴλλωσις, ἡ, perversitas oculorum. Ab ἴλλω.
Ἰλυά, ας, ἡ, caverna, latibulum.
Ἰλυόεις, όεσσα, όεν, limosus. 2) faeculentus. Ab ἰλύς.
Ἰλυός, ῦ, ὁ, lustrum. Ab εἰλύω.
Ἰλύς, ύος, ἡ, limus, qualis in paludibus & fluviis. 2) lutum, coenum. 3) faex.
Ἰλύω, f. ύσω, oblimo, limo obduco. 2) torqueo. 3) occulto. A pr.
Ἰλυώδης, εος, ὁ, ἡ, limosus. 2) faeculentus. Ab eod.
Ἴλωσις, ἡ, vel ἴλλωσις, εως, ἡ, distortio, s. perversio, de oculis, qs. ab ἰλλόω, idem quod ἰλλώπτω.
Ἷμα, ατος, τὸ, vestimentum pro εἷμα.
Ἱμαῖος, αία, αῖον, molaris, Epith. carminis, quod a molas versantibus, aut aquas e puteis extrahentibus canitur. 2) redundans, copiosus, uber. Ab ἱμάω.
Ἱμαῖος, ο, ὁ, haustor. Ab eod.
Ἱμαλιά, ᾶς, ἡ, farinae auctarium, quod adjicitur mensurae, cumulus. Hes. Ab ἱμάω.
Ἱμάλιος, ία, ιον, abundans, copiosus. Hesych. Ab eod.
Ἱμαλίς, ἡ, dea farinae, cantilena molentium. Ab eod.
Ἱμαντέλιγμον, ο, τὸ, situla nautica. 2) instrumentum nauticum quodvis. Ab ἱμάς.
Ἱμαντίδιον, ου, τὸ, lorum parvum. Dim.
Ἱμάντινος, ίνη, ινον, loreus, e loris factus. Ab eod.
Ἱμάντιον, ου, τὸ, uva *morbus*, uvulae in ore extensio. Ab eod.
Ἱμαντόδεσμος, ὁ, qui loris devincitur.
Ἱμαντοπέδη, ἡ, vinculum loreum. 2) cirri polypi.
Ἱμαντώδης, εος, ὁ, ἡ, lori vicem praebens, lori modo flexilis. Ab ἱμάς.
Ἱμάντωσις, εως, ἡ, loramentorum, corrigiarum in calceamentis constrictio. 2) lignum, quod ad continendos parietes in medio structurae ponitur. 3) adfectus morbidus gurgulionis.
Ἱμαοιδός, ῦ, ὁ, qui canit ἱμαῖον, i. e. cantilenam haurientium.
Ἱμάς, άντος, ὁ, lorum, corrigia, habena. 2) adfectus gurgulionis, quum longior aridiorque evadit.
Ἱμάσθλη, ης, ἡ, scutica, flagellum. Ab ἱμάς.
Ἱμάσσω, loris caedo, verbero. F. ἱμάσω, unde aor. 1. ἵμασα. particip. ἱμάσας, poet. ἱμάσσας. Ab eod.
Ἱματιδάριον, ου, τὸ, idem quod sequens.
Ἱματίδιον, ου, τὸ, vesticula, palliolum. Dim. ab ἱμάτιον.
Ἱματίζω, f. ίσω, vestio. Ab eod.
Ἱματιοθήκη, ης, ἡ, vestiarium.
Ἱματιοκάπηλος, ου, ὁ, vestimentorum propola, vestiarius, scrutarius, cerdo.
Ἱματιοκλέπτης, ου, ὁ, vestium fur.
Ἱματιομίσθης, ου, ὁ, qui choragis vestes mercede locat. Ex ἱμάτιον & μισθός.
Ἱματιομισθωτής, ῦ, ὁ, idem.
Ἱμάτιον, ο, τὸ, vestimentum, velamen, toga, pr. εἱμάτιον.
Ἱματιοπώλης, ου, ὁ, vestium venditor, vestiarius.
Ἱματιόπωλις, ιδος, ἡ, vestiaria. Hinc ἀγορὰ ἱματιόπωλις, forum vestiarium, s. in quo vestes venduntur. A pr.
Ἱματιοφορίς, ίδος, ἡ, vestigerula.
Ἱματιοφυλακέω, vestes custodio, servo.
Ἱματιοφυλάκιον, ου, τὸ, arca vestiaria, vestiarium, locus, in quo vestes adservantur. A pr.
Ἱματιοφύλαξ, ακος, ὁ, vestium custos.
Ἱματισμός, ῦ, ὁ, vestitus. Ab ἱματίζω.
Ἱματοποιΐα, ας, ἡ, vestificium. Gloss. Vet. Ab ἷμα pro εἷμα & ποιέω. (Sed leg. ἱματιοποιΐα.)
Ἱματουργικός, ή, όν, ad vestes conficiendas pertinens.

nens. Hinc ἱματουργική, sc. τέχνη, ars vestiaria. A sq.

Ἱματουργὸς, ῦ, ὁ, ἡ, qui vestes conficit, vestiarius. Ex ἷμα pro εἷμα, & ἔργον.

Ἱματοφύλαξ & ἱματοφυλάκιον, idem quod ἱματοφύλαξ, &c. (Sed præstat ι addi.)

Ἱμάω, ῶ, f. ήσω, loreo fune extraho, haurio. Ab ἱμάς.

Ἱμείρω, & ἱμείρομαι, desidero, cupio.

Ἱμερόεις, όεσσα, όεν, desiderabilis, amabilis.

Ἱμερόφρων, ον, amabilis animo.

Ἵμερος, ου, ὁ, desiderium, cupiditas, cupido. 2) Cupido, deus amoris. 3) desiderium amatorium. Ab ἱμείρω.

Ἱμερώθηναι, Venerem pati. ἱμερωθεῖσαι, aor. 1. Hippocr. coitum passæ. A pr. (nisi potius est Ἱμερώθαι, cicurari, domari, ut boves a jugo.)

Ἱμερόφωνος, ου, ὁ, ἡ, qui vocem habet suavem, suaviloquus. Ex eod. & φωνή.

Ἱμερτὸς, ὴ, ὸν, desiderabilis, optabilis, amabilis, formosus, suavis. Ab ἱμείρομαι.

Ἱμητὸς, ἡ, ὸν, loreo fune extractus, haustus. Ab ἱμάω.

Ἱμονιὰ, ᾶς, ἡ, funis loreus, seu e loris bubulis tortus, quo aqua e puteis extrahitur. Ab eod.

Ἱμονιοστρόφος, ου, ὁ & ἡ, qui funem loreum, quo aqua extrahitur, versat. Ex pr. & στρέφω.

Ἶν, nomen mensuræ. Eust. 2) fibra, nervus, ut ἴς.

Ἵνα, Conj. ut. 2) Adv. ubi, quando. Hinc ἵνα μὴ, ne, ut ne. Apud Hom. ἵνα μὴ pro εἰ μὴ, nisi. ἵνα τί; vel ἱνατί; quamobrem? quare? quomodo? in quem usum?

Ἱνάζω, vires præbeo, robur addo. Varin. quasi ab ἴς.

Ἱνάω, ῶ, idem quod ἰνέω. Hesych. ἰνᾶσθαι, ἐκκενῶσθαι.

Ἰνδάλλομαι, similis videor. 2) videor. Ab εἰδάλλομαι.

Ἴνδαλμα, ατος, τὸ, simulacrum, species. A pr.

ἸΝΔΙΚΟ'Ν, ῦ, τὸ, piper vel zingiber Indicum. 2) coloris & medicamenti genus.

Ἰνδολέτης, ου, ὁ, Indorum perditor, qui Indis cladem intulit, Bacchi epith. Ex Ἰνδὸς & ὄλλυμι, perdo.

Ἶνες, αἱ, fibræ, nervi. Ab ἴς, nervus.

ἸΝΕ'Ω, ῶ, vacuo, inanio, purgo.

Ἰνηθμὸς, ῦ, ὁ, purgatio, evacuatio. A pr.

Ἰνίον, ου, τὸ, occipitium, occiput a cerebri basi usque ad latos nervos, qui robur nostrum continere creduntur, posterior colli pars. Ab ἴς.

Ἶνις, ιος, ὁ, ἡ, puer, filius, nepos. Hesych.

Ἰνώδης, εος, ὁ, ἡ, fibræ similis, nervosus. Ex ἴς & εἶδος, species.

Ἰνὼ, όος, contr. οῦς, ἡ, Ino. Nomen mulieris.

Ἰνώδης, εος, ὁ, ἡ, fibrosus, nervosus. Ab ἴς.

Ἴξ, ἰκὸς, vermiculus, vites arrodens.

Ἰξάλη, ἡ, pellis caprina, ap. Hipp. alias ἰσάλη.

Ἴξαλος, ου, ὁ, ἡ, qui saltu progreditur, saltator, crebro saltans, impetuosus, salax. 2) capra fera. Ex ἰξύς.

Ἴξευμα, ατος, τὸ, aucupium. Ab ἰξεύω.

Ἰξευτηρία, ας, ἡ, q. d. viscatrix, viscata. 2) aucupium, ars aves capiendi in pr. arundine viscata. sc. τέχνη. Ab eod.

Ἰξευτήριον, ου, τὸ, aucupium, sc. ἔργον. Ab eod.

Ἰξευτὴς, ῦ, ὁ, visco aves captans. Ab eod.

Ἰξευτικὸς, ὴ, ὸν, aucupatorius, ad aucupium pertinens. Ab eod.

Ἰξεύτρια, ας, ἡ, viscaria. A sq.

Ἰξεύω, visco aves capio, aucupor. Ab ἰξός.

Ἰξία, ας, ἡ, viscum. 2) herba, Chamæleon albus. 3) varis. Ab eod.

Ἰξίνης, ῦ, ὁ, radix quædam viscosa letalis. Ab eod. v. ἰξοφάγος.

Ἰξοβόρος, ου, ὁ, ἡ, visco vescens, viscum vorans. 2) turdi species, s. epith. Ex eod. & βορά.

Ἰξίνη, ης, ἡ, planta viscosa, mastichen ferens. Ab ἰξός.

Ἰξιόεις, ιόεσσα, ιόεν, viscosus. 2) letalis. Ab eod.

Ἶξις, εως, ἡ, adventus. Jon. ἶξις, ap. Hippocr. ductus, trames rectus. Ab ἱκνέομαι.

Ἰξοφάγος, ου, ὁ, ἡ, visco victitans, viscum vorans. Ex ἰξὸς & φάγω, sed præstat ἰξοβ. quod v.

Ἰξοβόρος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἰξιβόρος.

Ἰξὸς, ῦ, ὁ, viscum. 2) arundo aucupatoria. 3) varix. 4) Adj. tenax, parcus.

Ἰξοφάγος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἰξιφάγος.

Ἰξοφόρος, ου, ὁ, ἡ, viscum ferens, ut ἰξοφόροι δρύες, visciferæ quercus.

Ἰξώδης, εος, ὁ, ἡ, viscosus. 2) visci modo lentus & tenax. Ab ἰξός.

Ἰξὺς, ύος, ἡ, lumbus, coxa.

Ἰοβάκχεια, τὰ, sacra Bacchi. Demosth. A seq.

Ἰόβακχος, Bacchus. Hes. A bacchantium voce.

Ἰοβάπτης, ῦ, ὁ, violarius. Gl. vet. Ab ἴον, viola, & βάπτω, tingo.

Ἰοβαφὴς, ῆς, violaceus. Ex iisd.

Ἰοβλέφαρος, ου, ὁ, ἡ, nigra, pulcra habens supercilia, ep. feminæ pulcræ. Ex ἴον & βλέφαρον.

Ἰοβολέω, ῶ, sagittas mitto. 2) veneno inficio. A seq.

Ἰοβόλος, ου, ὁ, ἡ, qui sagittas jaculatur. 2) venenum ejaculans, venenatus. Ex ἰὸς, sagitta, vel venenum, & βάλλω.

Ἰοβόρος, ου, ὁ, ἡ, venenatus. 2) iracundus. Hesych. Ex ἰὸς & βορά.

Ἰοβόστρυχος, ον, comam nigram habens.

Ἰογλήνη, ης, ἡ, femina nigricantes habens pupillas, in modum violæ.

Ἰόδετος, ον, e violis nexus. epith. coronæ.

Ἰοδνεφὴς, έος, ὁ, ἡ, violaceus, purpureus. Ex ἴον & δνόφος, tenebræ.

Ἰοδόκη, ης, ἡ, pharetra. A seq.

Ἰοδόκος, ου, ὁ, ἡ, sagittas recipiens. Ex ἰὸς & δέχομαι.

Ἰοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, niger, rubiginosus. 2) purpureus, violaceus. Ex ἰὸς, vel ἴον & εἶδος.

Ἰόεις, ιόεσσα, ιόεν, rubigini obnoxius, ferrugineus. 2) accommodatus ad sagittas conficiendas. 3) niger. Ab ἰὸς, vel ἴον.

Ἰόζωνος, ου, ὁ, ἡ, violaceo, seu purpureo cingulo circumdatus. Ex ἴον & ζώνη.

Ἰοθαλὴς, έος, ὁ, ἡ, instar violæ florens, pulcher. Ex ἴον & θάλλω, floreo.

Ἰομιγὴς, έος, ὁ, ἡ, veneno mixtus, venenatus. Ex ἰὸς & μίγνυμι.

Ἰόμωρος, ου, ὁ, ἡ, jaculator, bellator, mortem inferens jaculis, sagittis occidens. Ex ἰὸς & μόρος, fatum. (vel potius a μαίομαι. gestiens jacula tractare.)

Ἴον, ου, τὸ, viola, vaccinium.

Ἰονθὰς, άδος, ἡ, lanuginosa, villosa. 2) lentiginosus. A seq.

Ἴονθος, ου, ὁ, lanugo primipili, villus. 2) faciei lentigo.

Ἰόομαι, ῶμαι, rubigine inficior, rubigine corrumpor. ἰωμένος, perf. pass. in partic. Ab ἰός.
Ἰόπεπλος, ου, ὁ, ἡ, peplum violaceum, purpureum gestans, item nigrum.
Ἰοπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, violaceos vel nigros capillos habens.
Ἰοπλόκος, ου, ὁ, ἡ, e violis corollas nectens. Ex ἴον & πλέκω, necto.
Ἰόππη, ης, ἡ, Joppe. Nomen urbis Ebr. *Pulcritudo*.
Ἰορδάνης, ου, ὁ, Jordanes. Nomen fluvii Ebr. *Fluvius*.
ΙΟΡΚΟΙ, ων, οἱ, caprearum genus.
Ἰός, ῦ, ὁ, missile, sagitta, jaculum. 2) venenum. 3) rubigo metallorum, præcipue rubigo æris, ærugo.
Ἰὸς, ἴα, ἴον, solus, unus.
Ἰοστέφανος, ου, ὁ, ἡ, coronam e violis gestans.
Ἰότης, ητος, ἡ, consilium. 2) voluntas. ut ἰότητι θεῶν, voluntate deorum. Hom.
Ἰοτόκος, ου, ὁ, ἡ, venenum pariens, venenosus. Ex ἰός & τίκτω.
Ἰοτυπής, έος, ου, ἡ, jaculo percussus, sagitta ictus. Ex ἰός & τύπτω, *percutio*.
Ἰοὺ, *Interjectio dolentis*, heu, eheu, o. 2) *exsultantis*, io!
Ἰουδαΐζω, f. ίσω, Judæorum opiniones, mores sequor vel imitor. Ab Ἰουδαῖος.
Ἰουδαϊκός, ή, όν, Judaicus.
Ἰουδαϊκῶς, *Adv.* Judaice.
Ἰουδαϊσμός, ῦ, ὁ, Judaismus, religio Judaica & imitatio Judæorum. Ab Ἰουδαΐζω.
Ἰουδαῖος, ου, ὁ, Judæus. 2) Judaicus. A seq.
Ἰούδας, ου, ὁ, Judas. Nomen viri Ebr. *Filius celebrationis*, i. e. *clarus*, *laudatus*.
Ἰουλίζω, f. ίσω, primam lanuginem emitto, pubesco. Ab ἴουλος.
Ἰουλὶς, ίδος, ἡ, julis, piscis saxatilis. Ab eod.
Ἰουλόπεζοι, naves (apud Lycophronem) quæ multos habent remos. Ex eod. & πέζα.
Ἴουλος, ου, ὁ, manipulorum collectorum fascis. 2) cantilena lanam tractantium. 3) prima lanugo e puberum genis efflorescens. 4) lanugo aliarum rerum. 5) bestiola quædam multipes in parietibus repens. item scolopendra. Ab ὄλος.
Ἰουλοφυέω, ῶ, primam lanuginem emitto. E pr. & φύω, *nascor*.
Ἰουλώ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Ceres. Ab ἴουλος.
Ἰουλώδης, εος, ὁ, ἡ, julo, vermi similis. Ab eod.
Ἰοῦ, vox detestantis.
Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, quæ fundit sagittas, vel sagittis gaudens. Diana. Ex ἰὸς & χέω, aut χαίρω.
Ἴπνιος, ία, ιον, qui e furno est, furnaceus. Ab ἰπνός.
Ἰπνίτης, ου, ὁ, ut ἄρτος, panis furnaceus. 2) testaceus. Ab eod.
Ἰπνοκαής, ές, in furno tostus, crematus. Ex eod. & καίω.
Ἰπνοποιός, ῦ, ὁ, ἡ, qui furnos facit, vel fabricatur. Ex eod. & ποιέω.
Ἰπνὸς, ῦ, vel ἴπνος, ου, ὁ, furnus. 2) caminus. 3) culina. 4) lampas, lychnus, laterna. 5) sterquilinium. Ab ἴπτω.
Ἰποκτόνος, ου, ὁ, ἡ, qui vermiculos vites arrodentes occidit. Ex ἴψ & κτείνω.
Ἶπος, ου, ὁ, muscipula, scribitur & ἶπνος. Ab ἴπτω.
Ἶπος, ου, ὁ, pressura, onus, pœna. Ab eod.
Ἰπόω, ῶ, f. ώσω, premo, proprie, more fullonum. vexo, affligo. v. ἴπτω. A pr.
Ἱππαγρέται, ῶν, οἱ, equos congregantes. Ita dicebantur tres viri apud Lacedæmonios ab Ephoris electi, qui equitatum congregarent. Ex ἵππος & ἄγρομαι, pro ἀγείρομαι, *congrego*.
Ἵππαγρος, ου, ὁ, equus silvester, & ferus.
Ἱππαγωγός, ῦ, ὁ, ἡ, navis equos vehens.
Ἱππαέτης, ου, ὁ, aquila magnitudine equum æquans. 2) animal ex aquila & equo.
Ἱππάζω & ἱππάζομαι, equito, equo vehor.
Ἱππαιχμία, ἡ, certamen equestre. A seq.
Ἱππαίχμος, ου, ὁ, ἡ, qui hasta vel lancea ex equo pugnat. Ex ἵ. & αἰχμὴ, *cuspis*.
Ἱππάκη, ης, ἡ, s. ἱππάκης, ου, ὁ, caseus equinus. 2) equi coagulum. Ab ἵππος.
Ἱππακοντισταί, οἱ, qui ex equo pugnant jaculis.
Ἱππαλεκτρυὼν, όνος, ὁ, magnus gallinaceus, animal marinum.
Ἱππάνθρωπος, ὁ, centaurus.
Ἱππαπαί, vox per jocum ab Aristoph. ficta.
Ἱππάρδιον, ου, τὸ, hippardium, animal equo simile. ap. Aristot. Ab ἵππος.
Ἱππάριον, ου, τὸ, equuleus, parvus equus. 2) avis nomen, similis vulpanseri. Dim. ab eod.
Ἱππαρμοστής, ῦ, ὁ, equitatui præfectus:
Ἱππαρχέω, ῶ, f. ήσω, sum magister equitum, præsum equitatui. Ab ἵππαρχος.
Ἱππάρχης, ου, ὁ, idem quod ἵππαρχος.
Ἱππαρχία, ας, ἡ, præfectura equitum. Ab eod.
Ἱππαρχικός, ή, όν, ad magistratum equitum pertinens. 2) ducendi equitatus peritus. A pr.
Ἵππαρχος, ου, ὁ, equitum magister, præfectus equitum. Ex ἵ. & ἀρχή.
Ἱππάς, άδος, ἡ, equestris. Ab ἵππος.
Ἱππασία, ας, ἡ, equitatio, gestatio in equo. 2) equitatus. Ab ἱππάζω.
Ἱππάσιμος, ου, ὁ, ἡ, equitabilis. 2) equis idoneus. Ab eod.
Ἱππαστής, ῦ, ὁ, eques, equitator. Ab eod.
Ἱππαστί, *Adv.* equitantium modo, divaricatis pedibus. Ab eod.
Ἱππάφεσις, εως, ἡ, carceres, locus, unde emittuntur equi, ad currendum in stadio. Ex ἵ. & ἀφίημι.
Ἱππεία, ας, ἡ, equitatio. 2) munus aurigendi. Ab ἱππεύς.
Ἵππειος, εία, ειον, equester, equinus. A pr.
Ἱππελάτειρα, ἡ, quæ equo vincit. 2) quæ equum agitat, equo vehitur. Ab ἐλαύνω.
Ἱππέλαφος, ου, ὁ, equicervus, animal formam equi & cervi habens.
Ἱππεραστής, ῦ, ὁ, equorum studiosus.
Ἵππερος, ου, ὁ, equorum amor, equorum studium. Vox ficta ab Aristophane, cum allusione ad morbos, ut ἴκτερος, ὕδερος, ut ἵππερος τῶν χρημάτων sit insanus amor equorum, quo facultates exhauriuntur.
Ἵππευμα, ατος, τὸ, equitatio. 2) iter equestre, quod ab equite conficitur. Ab ἱππεύω.
Ἱππεύς, έως, ὁ, eques, & *in Plur.* ἱππεῖς, ordo equester. 2) genus cometæ. Ab eod.
Ἵππευσις, εως, ἡ, equitatio. Ab eod.
Ἱππευτήρ, ὁ, idem quod seq. & ab eod.
Ἱππευτής, ῦ, ὁ, equitandi peritus. A seq.
Ἱππεύω, f. εύσω, & ἱππεύομαι, equito, vehor equo, mulo, asino. 2) sum eques.
Ἱππηγέτης, ου, ὁ, equorum ductor. Epith. Neptuni. Ex ἵ. & ἡγέτης, *dux*.

Ἱππηγὸς, ῦ, ὁ, ἡ, ut ἱππηγοὶ νῆες, hippagines. Ex ἵ. & ἄγω, *duco*.
Ἱππηδὸν, *Adv.* equorum vel equitantium modo. Ab ἵππος.
Ἱππηλασία, ας, ἡ, equorum agitatio. Ex ἵ. & ἐλασία.
Ἱππηλάσιος, ut ἱππηλασίη ὁδὸς, apud Homer. via equitabilis, per quam equi aguntur. Ex ἵ. & ἐλαύνω.
Ἱππηλατέω, ῶ, f. ήσω, equos agito, equos impello. 2) equito. A seq.
Ἱππηλάτης, ου, ὁ, auriga, agitator equorum. Ex ἵ. & ἐλάτης, ab ἐλαύνω.
Ἱππήλατος, ου, ὁ, ἡ, equitabilis, per quem equi agi possunt. 2) spatiosus, amplus, latus. Ex ἵ. & ἐλαύνω.
Ἱππημολγοὶ, equimulgi, populi. Ex ἵ. & ἀμέλγω, *mulgeo*.
Ἱππιάναξ, κτος, ὁ, dux equitum.
Ἱππιατρία, vel εία, ας, ἡ, mulomedicina, ars veterinaria, medicina equaria.
Ἱππίατρος, ου, ὁ, medicus equarius, veterinarius, mulomedicus.
Ἱππίδιον, ου, τὸ, equuleus, parvus equus. Dim ab ἵππος.
Ἱππικὸν, ῦ, τὸ, mensura, s. intervallum 4. stadiorum.
Ἱππικὸς, ἡ, ὸν, equester. 2) equestris artis peritus. Hinc ἡ ἱππικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars equitandi, & τὸ ἱππικὸν, ῦ, scil. πλῆθος equitatus. οἱ ἱππικοὶ, equites. Ab ἵππος.
Ἵππιος, ου, ὁ, equester. Ab eod.
Ἱππιοχαίτης, ου, ὁ, e juba equina, sive setis equinis factus. Ex ἵ. & χαίτη.
Ἱππιοχάρμης, ου, ὁ, equis gaudens, qui equo bellatore in pugna utitur. Ex ἵ. & χαίρω.
Ἱππίσκος, ου, ὁ, equuleus. Dim. ab ἵππος.
Ἱπποβάμων, ονος, ὁ, eques, equester. 2) grandis, qui quasi equo vehitur. Ex ἵ. & βαίνω. Hinc &
Ἱπποβάτης, ου, ὁ, eques.
Ἱπποβήτης, ου, ὁ, idem & ex iisd.
Ἱππόβινος, valde libidinosus. vox ficta ab Aristophane, qui Calliam Hipponici F. libidinosum hominem, vocat Καλλίαν τὸν ἱππόβινον. Ex ἵππος, quod in compositione significat magnitudinem, & βινεῖν, quod actum venereum significat.
Ἱπποβοσκὸς, ὁ, equos pascens, idem quod seq. Ex ἵ. & βόσκω.
Ἱπποβότης, ου, ὁ, qui equos pascit, seu alit, ad certamina potissimum equestria. 2) qui opibus & gloria præcellit. Ex iisd.
Ἱππόβοτος, ὁ, ἡ, equis pascendis aptus. Ex iisdem.
Ἱπποβουκόλος, ου, ὁ, ἡ, equiso, equorum pastor seu educator.
Ἱππόβρωτος, ον, & ἱππόβροτος, ap. Poet. ab equis devoratus. Ex ἵ. & βιβρώσκω.
Ἱππογέρανοι, qui magnis gruibus, ceu equis, vehuntur, ap. Luc. in Vera Hist.
Ἱππόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, linguam equinam habens, seu referens. Hinc τὸ ἱππόγλωσσον, ου, Hippoglossa, frutex, cujus folia linguæ equinæ similia sunt.
Ἱππογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, rei equinæ peritus, qui v. c. equas gravidas ab aliis internoscit. 2) magnanimus. Ex ἵ. & γνώμων.
Ἱππόγυποι, equites, qui vulturibus vehuntur, apud Luc. Ver. Hist. Ex ἵ. & γύψ, *vultur*.

Ἱπποδαμαστὴς, ῦ, ὁ, id. quod seq. Ex ἵ. & δαμάζω.
Ἱππόδαμος, ου, ὁ, ἡ, equorum domitor, fortis eques. Ex ἵ. & δαμάω, *domo*.
Ἱππόδασυς, εια, υ, hirsutus e setis equinis. Ep. galeæ, cristam equinam habentis.
Ἱππόδεσμα, ων, τὰ, vincula equorum, habenæ.
Ἱπποδέτης, ου, ὁ, ligans equum. ἱπποδέτης φυτὴρ, lorum, quo equus ligatur. Ex ἵ. & δέω, *ligo*.
Ἱπποδιώκτης, ου, ὁ, equorum agitator, eques.
Ἱπποδοτέω, equum sacrifico. Ex ἵ. & δίδωμι. (sed prava hæc videtur esse lectio, melior ἱπποθυτέω. quod v.)
Ἱπποδρομία, ας, ἡ, cursus equester. Ex ἵ. & δρόμος.
Ἱπποδρόμια, τὰ, equitia, ludi Circenses. A seq.
Ἱπποδρόμιος, ου, ὁ, ut ἱπποδρόμιος μὴν, mensis 12. apud Bœotios, in quo equorum cursu certatur. A seq.
Ἱππόδρομος, ου, ὁ, hippodromus, circus, in quo habentur certamina equestria seu curulia.
Ἱππόζυγος, ου, ὁ, ἡ, ad modum equi jugalis.
Ἱππόθεν, *Adv.* ex equo. Ab ἵππος.
Ἱπποθῆλαι, αἱ, equimulgi, pulli equarum lactentes, pulli equarum uberibus suppositi.
Ἱππόθοος, ου, ὁ, ἡ, equo velox seu celer. 2) auriga. Hes.
Ἱππόθορος, ου, ὁ, in equas insiliens, admissarius. 2) cantio solita accini equabus coeuntibus ad eas magis exstimulandas. Ex, ἵ. & θόρω, *insilio*.
Ἱπποθυτέω, ῶ, f. ήσω, equum sacrifico. Ex ἵ. & θύω. v. ἱπποδοτέω.
Ἱπποκάμπη, ης, ἡ, hippocampus, animal marinum. Ex ἵ. & κάμπη, *eruca*.
Ἱππόκαμπος, ου, ὁ, idem & ex iisd.
Ἱπποκάνθαρος, ὁ, cantharus equi vicem præstans volaturo in cœlum, ap. Comicum.
Ἱπποκέλευθος, ου, ὁ, ἡ, iter equo faciens, equester, qui multum itineris conficit.
Ἱπποκένταυρος, ου, ὁ, hippocentaurus.
Ἱπποκομέω, ῶ, equos curo.
Ἱπποκόμος, ου, ὁ, ἡ, equiso, equorum curator. Ex ἵ. & κομέω, *curo*.
Ἱππόκομος, ου, ὁ, ἡ, e setis equinis confectus. Ex ἵ. & κόμη.
Ἱπποκορυστὴς, ῦ, ὁ, eques, bellator equester: (*vel* magna galea armatus. v. ἵππος n. 6.)
Ἱπποκρατέω, f. ήσω, equestribus copiis vinco. 2) equestribus copiis præsto.
Ἱπποκρατία, ας, ἡ, victoria pugnæ equestris.
Ἱπποκρήμνος, ου, ὁ, ἡ, rupium modo grandis, valde asper sicut præcipitia. Vox ficta apud Aristophanem ad asperitatem verborum Æschyli exprimendam, ἱπποκρήμνα ῥήματα, verba prærupta, alta, aspera.
Ἱπποκροτέω, ῶ, f. ήσω, equis perstrepo.
Ἱππόκροτος, ου, ὁ, ἡ, equis perstrepens.
Ἱππολάπαθον, hippolapathum, herba.
Ἱππολούτρα, ας, ἡ, lacus, ubi equi lavantur. Hesych. Ex ἵ. & λούω, *lavo*.
Ἱππομανὲς, έος, τὸ, frutex quidam equis letalis; 2) equina cupido coitus. 3) amoris veneficium, quod equis innascitur; virus ex equarum naturalibus destillans. Ab ἱππομανής.
Ἱππομανέω, ῶ, equorum insano amore ducor. 2) equio, de equa, quæ ad rabiem coitus agitur. 3) libidinis furore, equarum more, exstimulor. A seq.

Ἱππομανὴς, ἐος, ὁ, ἡ, insano amore equorum flagrans. 2) qui equino more libidinis furiis exstimulatur. 3) valde insanus. Ex ἵ. & μαίνομαι, furo.

Ἱππομανία, ας, ἡ, insanus equorum amor, insanum equorum curulium studium.

Ἱππομάραθρον, ου, τὸ, fœniculum silvestre, sativo majus.

Ἱππομαχέω, ῶ, f. ήσω, ex equo pugno. Ab ἱππόμαχος.

Ἱππομαχία, ας, ἡ, equestre prælium. A seq.

Ἱππόμαχος, ου, ὁ, ἡ, ex equo pugnans. Ex ἵ. & μάχομαι.

Ἱππόμητις, ὁ, ἡ, eques bonus, militiæ equestris peritus.

Ἱππομολγὸς, ῦ, ὁ, ἡ, v. ἱππημολγός.

Ἱππόμορφος, ον, equo similis. Ex ἵ. & μορφή.

Ἱππομύρμηκες, ων, οἱ, qui magnis formicis, velut equis, vehuntur. apud Lucianum in Ver. Hist.

Ἱππόνομα, τὰ, merces ex equis & mulis locatis. Hes. Ab ἱππονόμος.

Ἱππονομεὺς, έως, ὁ, equarius, equi pastor. A sq.

Ἱππονόμος, ου, ὁ, equorum pastor. Ex ἵ. & νέμω.

Ἱπποκόμας, ου, ὁ, equos agitans. Epith. Solis. Ex ἵ. & κομέω, agito.

Ἱππόομαι, ῦμαι, in equum mutor. Ab ἵππος.

Ἱπποπείρης, ου, ὁ, qui equi aut artis equestris periculum facit. Ex ἵ. & πεῖρα.

Ἱπποπῆραι, bulgæ, sacculi, folliculi, sive peræ, quibus equites necessaria itineri secum ferunt.

Ἱππόπολος, ου, ὁ, ἡ, equos curans, alens. 2) equester, bellicosus. Ex ἵ. & πολέω.

Ἱππόπορνος, ου, ὁ, ἡ, equæ equientis more, immane libidinosus.

Ἱπποποσειδῶν, ῶνος, ὁ, Neptunus equester.

Ἱπποπόταμος, ου, ὁ, equus fluvialis.

Ἱπποπώλης, ου, ὁ, equorum venditor.

Ἵππος, ου, ὁ, vel ἡ, equus, equa. 2) equitatus. ἡ ἵππος 3) nomen piscis. 4) oculorum quædam affectio cum assidue tremunt, moventurque. 5) pudenda. 6) in compositione significationem auget & magnitudinem in pr. abnormem notat. v. g. ἱππόπορνος, ἱπποσέλινον.

Ἱπποσέλινον, ου, τὸ, apium sativo majus.

Ἱπποσόας, α, ὁ, equorum agitator: eques. Ex ἵ. & σεύω, vel σόος.

Ἱπποστασία, ας, ἡ, equile, stabulum equorum, statio equorum. Ab ἱππόστασις.

Ἱπποστάσιον, ου, τὸ, idem, ab eod.

Ἱππόστασις, εως, ἡ, idem.

Ἱπποστράτηγος, ου, ὁ, dux equitum.

Ἱπποσύνη, ης, ἡ, peritia equitandi. A seq.

Ἱππόσυνος, ου, ὁ, equester. Ab ἵππος.

Ἱπποτέκτων, ονος, fabricator equi scil. Trojani.

Ἱππότης, ου, ὁ, eques. Ab ἵππος.

Ἱππότιλος, ου, ὁ, morbus equorum. E pr. & τίλος, stercus.

Ἱπποτοξότης, ου, ὁ, eques sagittarius.

Ἱπποτραγέλαφος, ὁ, bestia, ex equo, hirco & cervo. Ab ἵ. τράγος & ἔλ.

Ἱπποτροφεῖον, τὸ, stabulum equorum.

Ἱπποτροφέω, ῶ, f. ήσω, equos alo.

Ἱπποτροφία, ας, ἡ, equorum nutritio. Ab ἱπποτρόφος.

Ἱπποτροφικὸς, ἡ, ὸν, idem quod seq. & a seq.

Ἱπποτρόφος, ου, ὁ, ἡ, qui equos alit. E ἵ. & τρέφω.

Ἱπποτυφία, ας, ἡ, equina, i. e. magna superbia, inanis gloria. Ex ἵ. & τῦφος.

Ἱπποκρήνη, ης, ἡ, Hippocrene, i. e. equi fons, quem Pegasus in Helicone pedum pulsu elicuit.

Ἵππουρις, ιδος, ἡ, galea cristam e setis equinis habens, setis equinis comans. 2) cauda equina, herbæ nomen. 3) morbus genitalium, ap. Hippocr. Ex ἵππος n, 5. sive potius ex ἶπος, tritus, pressura & οὐρά, cauda.

Ἱππουρὶς, piscis nomen. Plin. Hippurus. A sq.

Ἵππουρος, ου, ὁ, ἡ, caudam equinam habens. 2) piscis quidam. 3) sciurus, a magnitudine caudæ. 4) genus muscæ. Ex iisd.

Ἱπποφαὲς, & -ιὲς, τὸ, frutex qui & ἱππόφεως, ubi v.

Ἱππόφαιστον, ου, τὸ, hippophæstum, planta, spina fullonia.

Ἱπποφοβὰς, άδος, ἡ, equis terrorem incutiens, herba quædam, quam equæ in primis aversantur. Ex ἵ. & φόβος.

Ἱπποφορβὰς, άδος, ὁ, equorum pastor. Ex ἵ. & φέρβω, pasco.

Ἱπποφορβία, ἡ, equorum cura. Ab iisd.

Ἱπποφόρβιον, ου, τὸ, locus pascendis equis. τὰ ἱπποφόρβια, greges equorum, qui aluntur. A seq.

Ἱπποφορβὸς, ῦ, ὁ, equorum pastor. Ex ἵ. A φέρβω.

Ἱπποφοράς, άδος, ὁ, tolutarius, gradarius.

Ἱππόφεως, εως, τὸ, vel ἱππόφυον, carduus quo fullones utuntur in concinnandis vestibus. Ex ἵ. & φύω, nascor.

Ἱπποχάρμης, ου, ὁ, v. ἱππιοχάρμης.

Ἱππώδης, εος, ὁ, ἡ, equinus, equo similis. Ab ἵππος.

Ἱππὼν, ῶνος, ὁ, equile, equorum stabulum. Ab eod.

Ἱππωνία, v. ἱππωνεία.

Ἱππωνέω, ῶ, f. ήσω, equos emo.

Ἱππώνης, ου, ὁ, equorum emtor, qui equariam mercaturam exercet. A pr.

Ἱππωνία, & εία, ας, ἡ, equorum emtio. A pr.

Ἵππωσις, ἡ, (rectius ἵπωσις) pressio, pressura, compressio, quasi ab ἱππόω pro ἰπόω.

ἼΠΤΑΜΑΙ, f. πτήσομαι, volo. 2) cito cursu vel impetu feror.

Ἵπτω, & ἵπω, f. ἵψομαι, lædo, noceo.

Ἵπωσις, v. ἵππωσις.

Ἱρὰ vel ἴρα, ἰρᾶν, ἰράων, concio, locus, ubi habentur conciones, forum. Ab εἴρω, dico.

Ἱρὰ, τὰ, sacra, victimæ. Jon. pro ἱερὰ, ἱερεῖα. similiter ἱρὰς, ἱρηΐη, ἱράομαι, pro ἱερὰς, ἱέρεια, ἱεράομαι. quæ vid.

ἼΡΙΓΓΕΣ, ων, αἱ, arteriæ. Hipp.

Ἰρινόμικτος, unde ἰρινομίκτοις σμήγμασιν, apud Athenæum, smegmatibus irino oleo s. unguento mixtis, aut etiam irina radice.

Ἴρινος, η, ον, ex iride factus. ἴρινον μύρον, unguentum irinum, oleum irinum. Ab ἶρις. n. 4.

Ἰριοειδὴς, ὲς, iridis speciem habens. E seq. & εἶδος.

ἾΡΙΣ, ιδος, ἡ, iris, arcus cœlestis. dat. pl. ἴρισι, ἴρισσι, ἴρεσι, ἴρεσσι. 2) Iris, Dea, famula Junonis. 3) circulus oculi. 4) herba quædam aromatica.

Ἱρμὸς, ῦ, ὁ, series, consequentia. Hesych. alias εἱρμός. Ab εἴρω, necto.

Ἱρμοφύλαξ, ακος, ὁ, carceris præfectus. Affertur pro εἱργμοφύλαξ. E pr. & φ.

Ἱρὸς, ρὰ, ρὸν, pro ἱερὸς, sub quo videnda etiam cetera, in quibus ι pro ιε Jonice dicitur.

ἾΡΟΣ, ου, ὁ, Irus, mendicus quidam apud Homerum. 2) pauper, mendicus quivis.

Ἱρο-

Ἱερουργίαι, ῶν, αἱ, v. ἱερουργία.
Ἵῃ, idem quod ἥσω, necto.
Ἴς, ἰνός, ἡ, fibra, nervus. 2) robur, vis.
Ἰσαάκ, Isaac. Nomen Ebr. ἀκλιτον. Ridebit.
Ἰσάγγελος, ου, ὁ, ἡ, similis angelis, angelicus.
Ἰσάδελφος, ὁ, fratris animo præditus, fratris loco amatus.
Ἰσάζω, f. άσω, adæquo. Ab ἴσος.
Ἰσαῖος, αία, αῖον, par, æqualis, similis; ut hinc sit apud Nic. ἰσαίας, acc. pl. fem. sed potest & Jonice esse ab ἴσαιαι pro ἴσαι, ut σεληναίη pro σελήνη. item nomen Oratoris Græci. Ab eod.
Ἰσαίω, idem quod ἰσάζω, unde ἰσαιομένη apud Nicandr. Ab eod.
Ἰσάκις, Adv. æqualiter, pariter, totidem modis seu vicibus. Ab eod.
ἸΣΑΛΗ, ης, ἡ, vestis e pelle caprina. v. ἴξαλος.
Ἰσάμιλλος, ου, ὁ, ἡ. in contentione par, æqualis in certamine. Ex ἴσος & ἅμιλλα.
Ἰσάνεμος, ου, ὁ, ἡ, velocissimus.
Ἰσάξιος, æquivalens, æquipollens.
Ἰσαπόστολος, ου, ὁ, ἡ, par Apostolis.
Ἰσάριθμος, ου, ὁ, ἡ, par numero.
Ἰσάστερος, ου, stellis similis, pulcer, præclarus. Ab ἴσος & ἀστήρ.
ἸΣΑΤΙΣ, ιδος, ἡ. glastum, herba.
Ἰσατώδης, εος, ὁ, ἡ, ut ἰσατώδης χολή, bilis, quæ isatin seu glastum colore refert, i.e. fusca. A præc.
Ἰσαχῶς. Adv. totidem modis, æqualiter. Ab ἴσος.
Ἰσεῖον, ου, τὸ, sacrarium Isidis. Ab Ἶσις, Isis.
Ἰσηγορέω, ῶ, & ἰσηγορέομαι, οῦμαι, libere loquor, pari dicendi libertate utor. Ex ἴσος & ἀγορεύω, loquor.
Ἰσηγορία, ας, ἡ, æqua, item plena loquendi libertas. 2) juris æquabilitas, status reip. popularis. A pr.
Ἰσῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, ætate par.
Ἰσημερία, ας, ἡ, æquinoctium. Ab ἰσήμερος.
Ἰσημερινός, νὴ, νὸν, æquinoctialis. A seq.
Ἰσήμερος, ου, ὁ, ἡ, ut ἰσήμερος πυρός, apud Theophr. triticum, quod æquinoctio verno seritur. Philox. ἰσήμερος, æquinoctialis.
ἼΣΗΜΙ, scio, novi, cognosco. Theocr. Dor. ἴσαμι, scio. Alioquin usitata: ἴσμεν & ἴδμεν, scimus, ἴστε, scitis, pro ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσθι, ἴστω, &c. scias, sciat, pro ἴσαθι, ἰσάτω.
Ἰσόμοιρος, ου, ὁ, ἡ, cui portio æqualis cum ceteris datur, qui parem portionem accipit: Ex ἴσος & μοῖρα, portio.
Ἰσήρετμος, ου, ὁ, ἡ, totidem seu æquales remos habens. Eurip. Ex ἴσος & ἐρετμός.
Ἰσήρης, εος, ὁ, ἡ, æqualis. par. Ex ἴσος & ἄρω.
Ἰσήριθμος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἰσάριθμος.
Ἰσθμιάζειν, Suidas ait dici ἐπὶ τῶν κακῶς βιούντων, de minus commode salubriterque viventibus. A pr.
Ἰσθμιακός, ἡ, ὄν, Isthmiacus, ad Isthmia pertinens. Ab eod.
Ἰσθμιάς, άδος, ἡ, Isthmiaca. Ab ἰσθμός.
Ἰσθμικός, ἡ, ὄν, Isthmicus. Ab eod.
Ἴσθμιον, ου, τὸ, quod circa fauces est. 2) ornamentum collare, monile. τὰ Ἴσθμια, scil. ἀγωνίσματα, ludi Isthmici, qui in Isthmo Corinthiaco in honorem Neptuni habebantur. Ab ἴσθμιος.
Ἰσθμιονίκης, ου, ὁ, victor in ludis Isthmicis. Ex seq. & νίκη.
Ἴσθμιος, ία, ιον, in Isthmo habitans. 2) Isthmius. Ab ἰσθμός.
Ἰσθμοειδής, έος, ὁ & ἡ, Isthmo similis. Ex eod. & εἶδος.
ἸΣΘΜΟΣ, οῦ, ὁ, & ἡ. Isthmus, terra angusta inter duo maria. 2) Isthmus Peloponnesi. ἰσθμοῖ, in Isthmo. ἰσθμόθεν, e Isthmo. 3) aliquid Isthmo simile, collum. 4) collum clepsydræ.
Ἰσθμώδης, εος, ὁ, ἡ, Isthmo similis, Isthmi formam habens, in modum Isthmi angustus. A pr.
Ἰσιακός, οῦ, ὁ, ἡ, indutus more eorum, qui Isidis templum visebant. 2) initiatus Isiacis sacris, sacerdos Isidis. Ab Ἶσις.
Ἰσίκιον, ου, τὸ, & ἴσικος, ου, ὁ, lucanica, edulii genus, e carne intrita & minutissime incisa. Videtur Latinum, quasi insicium, ab insecando.
ἾΣΙΣ, ιδος, ἡ Isis, Dea Ægyptiorum.
Ἴσκω, Hom. ἴσκεν, sciebat, fingebat. 2) adsimulo. 3) dico, poetæ post Homerum.
Ἴσμα, ατος, τὸ, structura, opus, ut sepulcrum, monumentum &c. Ab ἵζω, colloco.
Ἰσοβαθής, έος, ὁ, ἡ, æque profundus. Ex ἴ. & βάθος.
Ἰσοβαρής, ές, æque gravis, vel paris ponderis. Ex ἴ. & βάρος.
Ἰσοβασιλεύς, έως, ὁ, par, vel æqualis regi.
Ἰσόβοιος, bovis pretium æquans. A βοῦς.
Ἰσόβολος, ου, ὁ, ἡ, æqualis ponderis. Hesych. Ex ἴ. & βολή. Aliis ἰσόβωλος, ab ὀβολός.
Ἰσόγαιος, ου, ὁ, ἡ, terræ æqualis, par qua terram s. regionem, s. agros. A γαῖα, terra.
Ἰσογενής, ές, æqualis, ejusdem generis. A γένος.
Ἰσογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, ejusdem sententiæ ac voluntatis. A γνώμη.
Ἰσογονία, ἡ, par genus, pares natales. A γίγνομαι.
Ἰσογώνιος, ου, æquiangulus. A γωνία.
Ἰσοδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, qui æquali sorte fruitur, quis ejusdem sortis, fortunæ est.
Ἰσόδενδρος, ου, ὁ, ἡ, arborem æquans: i. e. altus, longus. A δένδρον.
Ἰσοδιαιτία, ης, ἡ, æqualitas victus, similitudo in victu.
Ἰσοδιαίτης, ου, ὁ, id. quod seq. ap. Plut. & Luc.
Ἰσοδίαιτος, ου, ὁ, ἡ, æquali seu pari victu cum alio utens. A δίαιτα.
Ἰσόδομος, ου, ὁ, ἡ, æqualiter structus. A δέμω.
Ἰσόδοξος, ον, æque clarus. A δόξα.
Ἰσοδρομέω, ῶ, f. ήσω, cursu æquo, pariter curro & una feror. A seq.
Ἰσόδρομος, ου, ὁ, ἡ, cursu æquans.
Ἰσοδυναμέω, ῶ, f. ήσω, æque potens sum, æquipolleo. Gl. Vet. ἰσοδυναμοῦντα, æqualia. Ab ἰσοδύναμος.
Ἰσοδυναμία, ας, ἡ, æqualis potestas. Ab eod.
Ἰσοδύναμος, ου, ὁ, ἡ, æque potens, par. A δύναμις.
Ἰσοδυνάμως, Adv. pari vi. A pr.
Ἰσοελκής, έος, ὁ, ἡ, par pondere, æquilibris. Ab ἕλκω, traho.
Ἰσοεπής, ές, eandem dicendi potestatem habens. 2) idem dicens. Ab ἔπος.
Ἰσόζυγής, έος, ὁ, ἡ, q. d. æquijugis, par, æqualis. A ζυγός, jugum.
Ἰσόζυγος, ου, ὁ, ἡ, idem, ab eod.
Ἰσόζυξ, υγος, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Ἰσοθεΐα, ας, ἡ, æqualitas cum deo, deitas. A seq.
Ἰσόθεος, ου, ὁ, ἡ, deo par, deo æquiparandus.
Ἰσοκαταληκτος, ου, ὁ, ἡ, æqualiter desinens, similem exitum habens. A καταλήγω.
Ἰσοκέφαλος, ον, par caput habens. A κεφαλή.
Ἰσοκίνδυνος, ου, ὁ, ἡ, qui est in pari discrimine, qui pari periculo se exponit.

Ἰσοκρα-

Ἰσοκιννάμωμον, τὸ, qs. cinnamomo par, casia.
Ἰσοκλεὴς, έος, ὁ, ἡ, gloria par. A κλέος, gloria.
Ἰσόκληρος, ου, ὁ, ἡ, qui pari cum alio forte est, cui par portio forte obvenit.
Ἰσοκλινὴς, έος, ὁ, ἡ, æqualiter vergens & inclinans, de æquilibrio. A κλίνω.
Ἰσόκοιλος, ου, ὁ, ἡ, æque concavus.
Ἰσοκόρυφος, ου, ὁ, ἡ, parem verticem habens, ejusdem altitudinis. A κορυφὴ, vertex.
Ἰσοκρατεια, f. ἰσοκρατία, ας, ἡ, æquale imperium. A seq.
Ἰσοκρατὴς, έος, ὁ, ἡ, æquali robore præditus, æque potens. A κράτος, vis, potestas.
Ἰσοκρατὴς, vel ἰσοκρασὴς, æqualiter temperatus. A κεράννυμι, misceo.
Ἰσόκριθος, ον, hordeo par, mensura aut pretio. A κριθή.
Ἰσοκωλία, ἡ, membrorum æqualitas. A seq.
Ἰσόκωλος, ου, ὁ, ἡ, paria membra habens. A κῶλον, membrum.
Ἰσολογία, ας, ἡ, par & æqualis ratio. 2) honoris æqualitas, item, ἰσηγορία. A λόγος.
Ἰσόλυρος, ον, epith. cantus, ut ἰσόλυρος μολπὰ, par cantui Musis. A λύρα.
Ἰσόμαχος, ὁ, par in pugna. A μάχη, pugna.
Ἰσομεγέθης, εος, ὁ, ἡ, æque magnus, æqualis magnitudinis. A μέγεθος.
Ἰσομερὴς, έος, ὁ, ἡ, æqualiter particeps. A μέρος, pars.
Ἰσομέτρητος, ου, ὁ, ἡ, æquam mensuram habens. A μετρέω.
Ἰσομέτρως, Adv. pari mensura. A μέτρον.
Ἰσομέτωπος, ου, ὁ, ἡ, parem, f. æqualem frontem habens, de acie: ἰσομέτωποι, æquata acie stantes. A μέτωπον.
Ἰσομήκης, εος, ὁ, ἡ, qui pari longitudine seu proceritate est. A μῆκος, longitudo.
Ἰσομιλήσιος, ον, epith. vestis, ad modum Milesiarum factæ, mollis.
Ἰσόμιμος, ον, similis.
Ἰσομοιρέω, ῶ, f. ήσω, æqualem portionem capio. 2) tantundem juris habeo. Ab ἰσόμοιρος.
Ἰσομοιρία, ας, ἡ, æqualis portio. Ab eod.
Ἰσόμοιρος, ου, ὁ, ἡ, cui portio par & æqualis datur. 2) qui idem juris habet. A μοῖρα, portio.
Ἰσόμορος, ου, ὁ, ἡ, idem. Hesych. A μόρα, pars.
Ἰσομυθέω, ῶ, exquisite loquor. Hes. ἰσομυθοῦντες, ἀκριβολογοῦντες. si sana est lectio. (sed videtur esse. ut Latinis æqua & vera pari loco sunt, ita ἴσα sunt idem atque τὰ ὄντα. præterea ἴσος pro bonus ab Homero usurpatur in illis δαιτὸς ἐΐσης, νῆας ἐΐσας. v. tamen ἰσχυρομυθέω.) A μῦθος.
Ἰσόνειρος, ον, somnio similis, inanis, vanus.
Ἰσόνεκυς, υος, ὁ, ἡ, fato defunctus pari.
Ἰσονομέομαι, οῦμαι, in legum seu juris æquabilitate vivo. Ab ἰσονομος.
Ἰσονομία, ας, ἡ, æquabilitas legum & juris. Ab eod.
Ἰσονομικὸς, ἡ, ὸν, æquabilitate juris utens. A pr.
Ἰσονομικῶς, Adv. æquabiliter. A pr.
Ἰσόνομος, ου, ὁ, ἡ, æquabilitate legum, seu juris utens. 2) ἰσόνομος, æquabiliter distributus. A νόμος, lex, vel νέμω, distribuo.
Ἰσόπαις, αιδος, ὁ, ἡ, juvenilis, v. c. vis, qualis in juvenibus est.
Ἰσοπάλαιστος, ον, æquans palmi latitudinem. A παλαιστὴ, palmus.
Ἰσόπαλις, ιδος, ἡ, epith. fornacis, ap. Joseph. si sana lectio. Interp. par tormentum habens.
Ἰσοπαλὴς, έος, ὁ, ἡ, par in lucta seu pugna. 2) par viribus. A πάλη, vel πάλλω.
Ἰσόπαλος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.
Ἰσοπαλῶς, Adv. æqualibus viribus in pugna, s. lucta. Ab ἰσοπαλὴς.
Ἰσοπαχὴς, έος, ὁ, ἡ, æque crassus. A πάχος, crassities.
Ἰσόπεδον, ου, τὸ, planities. A seq.
Ἰσόπεδος, ου, ὁ, ἡ, planus. A πέδον.
Ἰσοπέλεθρος, ου, ὁ, ἡ, qui totidem jugerum est, æque magnus. A πλέθρον.
Ἰσοπενθὴς, ές, parem luctum, noxam afferens, s. habens. A πένθος, luctus.
Ἰσοπεριμέτρητος, ον, eundem ambitum habens. A περιμετρέομαι.
Ἰσόπετρος, ον, durus, similis rupi, ad duritiem.
Ἰσόπηχυς, υος, ὁ, ἡ, qui totidem cubitorum est. A πῆχυς, cubitus.
Ἰσοπλατὴς, έος, ὁ, ἡ, æque latus. Hinc τὸ ἰσοπλατὲς, έος, par latitudo. A πλάτος.
Ἰσοπλάτων, ὁ, Platoni par, comparandus.
Ἰσόπλευρος, ου, ὁ, ἡ, æquilaterus. A πλευρά.
Ἰσοπληθὴς, έος, ὁ, ἡ, æque plenus, pari multitudine. A πλῆθος.
Ἰσοπολῖται, ῶν, οἱ, cives pari jure utentes.
Ἰσοπολιτεία, ας, ἡ, par jus civitatis. 2) æqualitas in jure dando & accipiendo.
Ἰσοπρεσβὺς, ὁ, par ætate.
Ἰσόπυρον, τὸ, isopyrum, planta, alias Phasiolos.
Ἰσοῤῥοπέω, ῶ, f. ήσω, æquilibrium facio, sum æqualis momenti, in neutram partem vergo. 2) æqualibus sum viribus, æqualis sum, adæquo. Ab ἰσόῤῥοπος.
Ἰσοῤῥοπία, ας, ἡ, æquilibrium. A seq.
Ἰσόῤῥοπος, ου, ὁ, ἡ, qui ejusdem ponderis est. 2) par, æquivalens. A ῥέπω.
Ἰσοῤῥώμως, pari vi, valore. A pr.
Ἴσος, vel ἶσος, η, ον, æqualis, par, æquabilis. Hinc τὸ ἴσον, ου, æqualitas, æqualis portio. ἴσα ὡς, perinde ac, æque ac; ἴσα, totidem. ἴσον & ἴσα, Adv. æque, æqualiter.
Ἰσοσθένεια, & ἰσοσθενία, ας, ἡ, æqualitas virium, æquipollentia. Ab ἰσοσθενὴς.
Ἰσοσθενέω, ῶ, f. ήσω, æquipolleo, æquali polleo robore. A seq.
Ἰσοσθενὴς, έος, ὁ, ἡ, pari robore præditus, paribus pollens viribus. A σθένος.
Ἰσοσκελὴς, έος, ὁ, ἡ, æqualia habens crura. 2) æqualia habens latera duo, de triangulo. 3) par, de numero dixit Plato. A σκέλος.
Ἰσόσπριος, ου, ὁ, ἡ, legumini similis. Ab ὄσπριον, legumen.
Ἰσοστάδην, Adv. contra stando s. pugnando, pari vi. Ab ἵστημι.
Ἰσοσταθμέω, idem pondus habeo. Ab ἰσόσταθμος.
Ἰσοσταθμία, ας, ἡ, æquilibrium. Philox. A seq.
Ἰσόσταθμος, ου, ὁ, ἡ, par pondere.
Ἰσοστάσιος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ab ἵστημι.
Ἰσοστατέω, idem quod ἰσοσταθμέω. Ab eod.
Ἰσόστοιχος, ον, ex adverso respondens, oppositus, ut ἀντίστοιχος, ubi v.
Ἰσόστροφος, ον, idem quod ἀντίστροφος. A στρέφω.
Ἰσοσυλλαβέω, ῶ, totidem syllabas habeo. A συλλαβή.
Ἰσοσυλλάβως, Adv. totidem syllabis. Ab eod.
Ἰσοτάλαντος, ου, ὁ, ἡ, qui paris est ponderis, æquili-

quilibrium faciens. 4) æqualis. A ταλαντόν.

Ἰσοταχὴς, ἐς, æque velox. A τάχος, celeritas.

Ἰσοταχῶς, Adv. pari celeritate. A pr.

Ἰσοτέλεια, ας, ἡ, æqualitas in pendendo tributo cum civibus. 2) æqualis libertas. Ab ἰσοτελής.

Ἰσοτέλεστος, ον, qui simul absolvitur, expletur. A τελέω.

Ἰσοτελὴς, έος, ὁ, ἡ, qui idem cum aliquo tributum pendit. 2) qui iisdem legibus cum civibus vivit. A τέλος, vectigal.

Ἰσότης, ητος, ἡ, æqualitas, par conditio, parilitas. 2) æquitas. Ab ἴσος.

Ἰσοτιμία, ας, ἡ, par honor & dignitas. 2) par conditio & jus. A seq.

Ἰσότιμος, ου, ὁ, ἡ, æque pretiosus. A τιμή.

Ἰσοτίμως, Adv. pari honore, conditione.

Ἰσότοιχος, ον, pares parietes habens.

Ἰσότονος, ου, ὁ, ἡ, qui est æquali tono, eodem accentu.

Ἰσοτόνως, Adv. æquali tono. 2) æque, perinde.

Ἰσοτράπεζος, ον, par mensæ, vel par alteri, quoad mensam, h. e. cui sunt dapes pares dapibus alterius. A τράπεζα.

Ἰσοτροπέω, ῶ, f. ήσω, similibus moribus sum. A seq.

Ἰσότροπος, ου, ὁ, ἡ, qui similibus est moribus.

Ἰσότυπος, ου, ὁ, ἡ, eandem habens formam.

Ἰσοτύραννος, ου, ὁ, ἡ, tyrannis par & æqualis.

Ἰσουργέω, paria facio. A seq.

Ἰσουργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, paria faciens. Ab ἔργον.

Ἰσοϋψὴς, έος, ὁ, ἡ, æque altus. Ab ὕψος.

Ἰσοφαρίζω, æquo, æquiparo, quasi ἰσοφερίζω. A φέρεσθαι, ut ὁμοφερὴς, similis.

Ἰσοφόρος, ου, ὁ, ἡ, æqualem partem ferens. 2) paris capacitatis aut mensuræ, ut tantundem ferat, h. e. capiat & teneat v. c. vini, olei. A φέρω, fero.

Ἰσοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, æqualis naturæ, essentiæ. Nonn. A φυὴ, natura.

Ἰσοχειλὴς, έος, ὁ, ἡ, labra æquans, de mensura, plenus usque ad labra. A χεῖλος, labium.

Ἰσόχειρ, ὁ, ἡ, pari robore præditus.

Ἰσόχνοος, ου, ὁ, ἡ, æque lanuginosus.

Ἰσόχορδος, ου, ὁ, ἡ, totidem habens chordas. A χορδή.

Ἰσοχρονέω, ῶ, f. ήσω, tempore eodem vivo. Ab ἰσόχρονος.

Ἰσοχρόνιος, ου, ὁ & ἡ, idem quod sequens.

Ἰσόχρονος, ου, ὁ, ἡ, tempore seu ætate par.

Ἰσόχρους, contr. ἰσόχροος, ου, ὁ, ἡ, simili colore præditus. A χροιὰ, color.

Ἰσόχρυσος, ου, ὁ, ἡ, in quo est æqua alteri parti portio auri. 2) auro par, qui auro rependitur, auro repensus.

Ἰσοψηφία, ας, ἡ, par jus in suffragiis ferendis. 2) paria suffragia. A seq.

Ἰσόψηφος, ου, ὁ, ἡ, qui par est in suffragiis ferendis. 2) parem auctoritatem habens.

Ἰσόψυχος, ου, ὁ, ἡ, unanimus, amicissimus. 2) similis animo. A ψυχή.

Ἰσοψύχως, Adv. pari animo. A pr.

Ἰσόω, ῶ, f. ώσω, æquo, adæquo, æquiparo. 2) libro. Ab ἴσος.

Ἰσραὴλ, ὁ, Israel. Nomen Ebr. ἄκλιτον. Princeps Dei: unde ἰσραηλίτης & ἰσραηλῖτις.

Ἱστάω, ῶ, ἱστᾷς, ἱστᾷ, sisto. Vid. ἵστημι.

Ἱστέον, sciendum. Ab ἴστημι.

ἵσταμαι in præs. imperf. fut. aor. 1. habet significationem collocandi, statuendi, & hinc ponderandi, convertendi, aliasque, ex adjecto substantivo judicandas. at in aor. 2. perf. plusquamperf. standi, consistendi: unde est a) de meretrice prostante, b) esse, natum, ortum esse. c) conquiescere &c. quæ vis & in medio ἵσταμαι obtinet.

Ἱστίη, s. ἱστίη, ης, ἡ, Jon. pro ἑστία, focus, Vesta.

Ἱστιατόριον, ου, τὸ, triclinium, locus epulationis, pro ἑστιατόριον, Jon.

Ἱστιοδρομέω, ῶ, f. ήσω, solis velis feror, non remis. Ex ἱστίον & δρόμος, cursus.

Ἱστιοκώπη, ης, ἡ, navigatio, quæ fit velis & remis.

Ἱστίον, ου, τὸ, velum navis, textum, velum, velamen. Ab ἱστός.

Ἱστιοποιέω, vela facio.

Ἱστιορράφος, ου, ὁ, ἡ, qui vela suit. 2) dolosus, astutus. Ex ἱσ. & ῥάπτω.

Ἱστοβοεὺς, έως, ὁ, it. ἱστοβοΐη, propr. aratri temo. Ex ἱστὸς & βοῦς.

Ἱστοδόκη, ης, ἡ, est in quod reclinatur malus navis. Ex eod. & δέχομαι.

Ἱστοκεραία, ας, ἡ, antenna.

Ἱστοπέδη, ης, ἡ, lignum in media & ima navi, cui inserebatur malus, s. foramen in media navi, cui mali erecti pars inferior inserebatur.

Ἱστοποιὸς, ὁ, ἡ, textor, textrix. Ex ἱστὸς, n. 2. & 3. & π.

Ἱστόπους, οδος, ὁ, pes textorii mali, seu ligni, e quo stamina suspensa sunt.

Ἱστορέω, ῶ, f. ήσω, inquiro, sciscitor, exploro. 2) viso, lustro. ἱστόρησα, vidi ipse, videndo cognovi. 3) memoriæ trado, litteris prodo. 4) sciscitando vel percontando audio, vel cognosco. Ab ἵστωρ.

Ἱστόρημα, τὸ, res gesta, & quæcunque, quæ audiendo visendove cognoscitur. A pr.

Ἱστορία, ας, ἡ, cognoscendi studium. 2) lustratio locorum. 3) percontatio, inquisitio. 4) commentatio. 5) historia, rerum gestarum expositio. 6) scientia. 7) sensus Scripturæ historicus sive litteralis, ap. Scr. Eccl. Ab ἵστωρ.

Ἱστορέω vel ἱστοριάω, ostento, cum affectatione quadam demonstro, ab ἱστόριον. Hipp. ἱστορεόμενον, part. s. præt. perf. pass. s. præs. Jon. pro ἱστορούμενον.

Ἱστορικὸς, ἡ, ὸν, ad historiam pertinens. 2) historicus, historiarum scriptor.

Ἱστορικῶς, Adv. historice, historicorum more. 2) sensu litterali, ap. Script. Eccl.

Ἱστοριογράφος, ου, ὁ, historiarum scriptor. Ex ἱ. & γράφω.

Ἱστόριον, ου, τὸ, argumentum, fides seu probatio rei alicujus, id, unde quod ἱστορεῖται a scrutante & percunctante intelligitur. ap. Hippocr. Ab ἵστωρ.

Ἱστορὶς, ίδος, ἡ, historica traditio, fama, historia.

Ἱστοριοσυγγραφεὺς, έως, ὁ, historiarum scriptor.

Ἱστὸς, οῦ, ὁ, malus navis. 2) malus s. lignum, e quo stamina, s. tela suspenditur. 3) ipsa tela. Ab ἵσταμαι.

Ἱστοτρίβης, ου, ὁ, classiarius, socius navalis. E pr. & τρίβω.

Ἱστουργεῖον, ου, τὸ, textrina. A seq.

Ἱστουργέω, ῶ, f. ήσω, telas tracto, telam texo. Ab ἱστουργός.

Ἱστουργία, ας, ἡ, textura, telæ contextio. Ab eod.

Ἱστουργι-

Ἱστουργικὸς, ἡ, ὸν, textorius. Hinc ἱστουργική, sc. τέχνη, ars textoria. A seq.

Ἱστουργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, textor, textrix. Ex ἱστὸς & ἔργον.

Ἵστωρ, ορος, ὁ, ἡ, sciens, peritus. 2) testis, judex, arbiter.

Ἰσχάδιον, ου, τὸ, caricula. Dim. ab ἰσχάς.

Ἰσχαδοπώλης, ου, ὁ, caricarum venditor. Ex ἰσχὰς & π.

Ἰσχαδόπωλις, ιδος, ἡ, caricarum venditrix. Ex iisd.

Ἴσχαιμος, ου, ὁ, ἡ, sistens sanguinem, sistendi sanguinis vim habens. Ex ἴσχω & αἷμα.

Ἰσχαίνω, emacio, macilentum reddo, attenuo, arefacio, pro ἰσχναίνω, ab ἰσχνός. (sed praestat ἰσχναίνω.)

Ἰσχαλέος, έα, έον, macer, tenuis. Ab eod. (sed v. ἰσχναλ. quod melius est.)

Ἰσχανάω, ῶ, inhibeo, retineo. 2) appeto, desidero, poet. Hinc ἰσχανάα cupit, pro ἰσχανᾷ, per dyalisin, ἰσχανόων, desiderans, cupidus, pro ἰσχανῶν. Ab ἴσχω.

Ἰσχάνω, poet. comprimo, contineo. Ab eodem.

Ἰσχὰς, άδος, ἡ, carica, ficus arida. 2) ficus quaevis. Ab ἰσχνός.

Ἰσχιαδικὸς, ἡ, ὸν, ad coxendicis dolores faciens. 2) coxarum dolores patiens. Ab ἰσχιάς.

Ἰσχιάζω, e coxa laboro. Ab ἰσχίον.

Ἰσχιακὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Ἰσχιὰς, άδος, ἡ, ut ἰσχιὰς νόσος, coxendicis dolor. A seq.

Ἰσχίον, ου, τὸ, coxa, coxendix, lumbus. A seq.

ἼΣΧΙΣ, εως, ἡ, lumbus. Hesych.

Ἰσχναίνω, emacio, macilentum reddo, attenuo, arefacio. Ab ἰσχνός.

Ἰσχναλέος, έα, έον, macilentus, gracilis. Ab eodem.

Ἴσχνανσις, εως, ἡ, attenuatio, macies. Ab ἰσχναίνω.

Ἰσχναντικὸς, ἡ, ὸν, extenuandi & emaciandi vim habens. Ab eod.

Ἰσχνασία, ας, ἡ, macies. Ab eod.

Ἰσχνοεπέω, nimis tenuiter ac subtiliter loquor. Ex ἰσχνὸς & ἔπος.

Ἰσχνολογέω, idem. Ab ἰσχνολόγος.

Ἰσχνολογία, ας, ἡ, nimis arguta disputatio. A seq.

Ἰσχνολόγος, ὁ, subtilis disputator.

Ἰσχνομυθέω, ῶ, subtiliter loquor. Hesych. Suid. ἰσχνομυθοῦντες, ἀκριβολογοῦντες. Ex ἰ. & μῦθος.

Ἰσχνομυθία, ας, ἡ, leptologia, argutiae ineptae. Hes. Suid. Ex iisd.

Ἰσχνοπέδη, ἡ, tenuis pedica, tenue vinculum.

Ἰσχνόπορος, ου, ὁ, ἡ, meatus tenues habens.

Ἰσχνὸς, ἡ, ὸν, macer, gracilis, tenuis, attenuatus, proprie & methaphorice. Ab ἴσχω.

Ἰσχνοσκελὴς, έος, ὁ, ἡ, tenuia habens crura. A σκέλος.

Ἰσχνότης, ητος, ἡ, macies, gracilitas. Ab ἰσχνός.

Ἰσχνουργὸς, ὸν, subtiliter factus, elaboratus. epith. vestis. Ab ἔργον.

Ἰσχνοφωνία, ας, ἡ, vocis exilitas, imbecillitas. 2) linguae haesitatio. A seq.

Ἰσχνόφωνος, ου, ὁ & ἡ, qui gracili & tenui voce est. 2) cui vox supprimitur, & repente sistitur ac deficit inter loquendum. A φωνή.

Ἰσχνόω, ῶ, emacio, macilentum reddo. Ab ἰσχνός. ἰσχνοῦται, extenuatur.

Ἰσχνῶς, tenuiter. Ab eod.

Ἰσχουρία, ας, ἡ, obstructio vesicae, urinae in vesica repressio. Ex ἴσχω & οὖρον, urina.

Ἰσχυρίζω, assevero, affirmo. A seq.

Ἰσχυρίζομαι, f. ίσομαι, & ἰσχυριοῦμαι, unde v. praec. contendo viribus. 2) nitor, fiduciam colloco, pro defensione utor. 3) assevero, affirmo. Ab ἰσχυρός.

Ἰσχυροβελὴς, ὲς, adversus sagittarum ictus validus. epith. poet. ocrearum vel loricae. Ex eod. & βέλος.

Ἰσχυρογνωμοσύνη, ης, ἡ, pertinacia, pervicacia in sententia tuenda, propositum tenax. A seq.

Ἰσχυρογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, obfirmatus in sententia, tenax propositi. Ex ἰσχ. & γνώμη.

Ἰσχυρόδετος, ον, valide victus, s. ligatus.

Ἰσχυροποιέω, ῶ, robustum, validum reddo, corroboro, confirmo. v. c. argumentis. ἰσχυροποιοῦμαι, corroboror.

Ἰσχυροπότης, ου, ὁ, avide, multum bibens.

Ἰσχυροπράγμων, ὁ & ἡ, gravia, fortia ausus. A πρᾶγμα.

Ἰσχυρόρριζος, ου, ὁ, ἡ, radicem validam habens, seu agens. A seq. & ῥίζα.

Ἰσχυρὸς, ρὰ, ρὸν, robustus, validus, potens, fortis, vehemens. Ab ἰσχύς.

Ἰσχυρόω, ῶ, f. ώσω, corroboro, confirmo. 2) nuncio. A pr.

Ἰσχυρῶς, *Adv.* valde, vehementer, enixe. Ab eod.

Ἰσχὺς, ύος, ἡ, robur, vires, potentia.

Ἰσχυτήριος, α, ον, idem quod ἰσχυρός. A seq.

Ἰσχύω, f. ύσω, robustus sum. 2) potens sum, polleo, possum. Ab ἰσχύς.

Ἴσχω, habeo, teneo. 2) occupo, occupatum possideo. 3) cohibeo, coerceo, reprimo, impedio, repello. 4) retineo. 5) valeo, de pretio interno nummi. ἴσχομαι, haereo, sisto gradum, desino. Ab ἔχω.

Ἰσωνία, ας, ἡ, pretium par. Ex ἴσος & ὠνέομαι.

Ἰσώνυμος, ου, ὁ, ἡ, cognominis. Ex eod. & ὄνομα.

Ἴσως, *Adv.* aequaliter, aeque, pariter. 2) fortasse, forsitan.

Ἴσωσις, εως, ἡ, aequatio, comparatio. Ab ἰσόω.

Ἰταμὸς, ἡ, ὸν, temerarius, praeceps, protervus. trux, petulans, impudens. Ab ἴτης.

Ἰταμότης, ητος, ἡ, temeritas, procacitas, impudentia. A pr.

Ἰταμῶς, *Adv.* proterve, impudenter. Ab eod.

Ἰτέα, ας, ἡ, & ἰτέη, ης, ἡ, salix.

Ἰτέϊνος, ΐνη, ΐνον, salignus, e salice. A praec.

Ἰτέον, eundum. Ab εἶμι, eo.

Ἰτεὼν, ῶνος, ὁ, salicetum, salictum, locus consitus salicibus. Ab ἰτέα.

Ἴτης, ου, ὁ, temerarius, audax, praeceps, impudens. 2) magnanimus, animosus. Ab εἶμι, eo, quasi qui recta pervadit, & a nulla re se sisti & inhiberi patitur.

Ἰτητικὸς, ἡ, ὸν, temerarius, praeceps. 2) temerarium reddens. A pr.

Ἰτουραία, ας, ἡ, Ituraea. Nomen regionis Syr. *Montosa*.

Ἴτρια, τὰ, sumen, abdomen. 2) bellaria dulciaria opera. Hinc

Ἰτριοπώλης, ου, ὁ, dulciariorum venditor.

Ἴτρον, τὸ, abdomen, s. venter ap. Philon. item inguina, ut ἦτρον.

Ἴτυς, υος, ἡ, circumferentia & curvatura rotae, omnis extremitas rei rotundae, umbo.

Ἰυγὴ, ῆς, ἡ, clamor acutus. Ab ἰύζω.
Ἰυγμὸς, ῦ, ὁ, idem, stridor. Ab eod.
Ἴυγξ, γος, ἡ, motacilla, avicula veneficis in usu. 2) illecebræ amoris. 3) illecebræ quævis. 4) desiderium, cupiditas. (f. q. ab ἰύω, unio, jungo. est omne animos jungens, uniens.)
Ἰύζω, acutum clamo, strideo, cano.
Ἰυκτὴς, ῦ, ὁ, acutum clamans, stridens, it. cantor. A pr.
Ἴφθιμος, ὁ, ὁ, ἡ, vel ἴφθιμος, ίμη, ιμον, robustus. 2) fortis, generosus, animosus. A sq.
Ἶφι, *Adv.* valide, fortiter, magno animo. Ab ἴς. f. inus. ἶφις, *vis*.
Ἰφιγένητος, ου, Epith. ignis in fr. Orphei. E pr. & γίγνομαι.
Ἰφικρατίδες, ων, αἱ, genus calceorum, ab Iphicrate dictorum.
Ἴφιον, pingue, ut hinc sit ἴφια μῆλα, apud Hom. item magnum, speciosum. Ab ἶφι.
Ἰχθύα, ας, & ἰχθύη, ης, ἡ, pellis arida marinæ squatinæ. 2) ferreus unguis, cujus usus est in detractione & sectionie foetus. 3) limatura, scobs, cæmentum. Ab ἰχθύς.
Ἰχθυάω, ῶ, piscor. Hinc ἰχθυάα, apud Hom. pro ἰχθυᾷ & ἰχθυάασκον, Jon. pro ἰχθύων, ἰχθύασκον.
Ἰχθυβολεύς, έως, ὁ, qui tridente pisces figit, piscator.
Ἰχθυβολέω, ῶ, pisces tridente figo, piscor. A sq.
Ἰχθυβόλος, ο, ὁ, ἡ, pisces tridente figens, piscator. Ex ἰχθύς & βάλλω.
Ἰχθυβόρος, ου, piscivorus. Ex eod. & βορά.
Ἰχθύδιον, ου, τὸ, pisciculus. Dim. ab ἰχθύς.
Ἰχθυδόκος, ου, pisces capiens, continens. Ex eod. & δέχομαι.
Ἰχθύη, ης, ἡ, vide ἰχθύα.
Ἰχθυήματα, ων, τὰ, squamæ piscium. 2) scobs, ramentum. 3) cortex. Ab ἰχθυάω.
Ἰχθυηρὸς, ρὰ, ρὸν, pisculentus, piscarius. 2) aptus ad pisces. Ab ἰχθύς.
Ἰχθυϊκὸς, ἡ, ὸν, ut ἰχθυϊκὴ πύλη, piscaria porta. Ab eod.
Ἰχθύκεντρον, τὸ, fuscina, tridens.
Ἰχθυοβολεύς, έως, ὁ, idem quod ἰχθυβολεύς.
Ἰχθυοβολέω, ῶ, idem quod ἰχθυβολέω.
Ἰχθυοβόλος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἰχθυβόλος.
Ἰχθυόβρωτος, ου, ὁ, ὁ, a piscibus depastus, aut depascendus. Ex ἰ. & βιβρώσκω.
Ἰχθυοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, pisci similis. Ex ἰ. & εἶδος.
Ἰχθυόεις, όεσσα, όεν, piscosus. Ab ἰχθύς.
Ἰχθυοθήρας, ου, ὁ, piscator. Ex ἰ. & θήρα.
Ἰχθυοθηρευτικὴ, ῆς, ἡ, piscatoria. Ex ἰ. & θηρεύω, *capto*.
Ἰχθυοθηρητὴρ, ὁ, piscator.
Ἰχθυοθηρικὸς, ἡ, ὸν, piscatorius. Ab ἰχθυοθήρας.
Ἰχθυόθηρον, vel ἰχθυόθηρος, rapum terræ.
Ἰχθυοκένταυρος, ου, Tritonis Epith. apud Licophr.
Ἰχθυοκόλλα, ης, ἡ, ichthyocolla, piscis, cui glutinosum est corium, ipsum illud gluten.
Ἰχθυολκὸς, ῦ, ὁ, qui pisces reti e mari vel flumine extrahit, piscator. Ex ἰ. & ἕλκω.
Ἰχθυολογέω, ῶ, de piscibus dissero. A sq.
Ἰχθυολόγος, ου, ὁ, qui de piscibus disserit.
Ἰχθυολύμης, ὁ, pisces multos absumens. Vox comica, de Atheniensibus. Ex ἰ. & λύμη, *pernicies*.
Ἰχθυόμαντις, εως, ὁ, ex piscibus futura prædicens.
Ἰχθυονόμος, ου, ὁ & ἡ, piscibus imperans, piscibus jus dicens. Appian. Ex ἰ. & νέμω.
Ἰχθυοπώλαινα, ης, ἡ, piscium venditrix. Ab ἰχθυοπώλης.
Ἰχθυοπωλεῖον & ἰχθυοπώλιον, ου, τὸ, taberna piscaria, forum piscarium. A sq.
Ἰχθυοπώλης, ου, ὁ, piscium venditor.
Ἰχθυοπωλία, ἡ, negotiatio piscaria. A pr.
Ἰχθυοτροφεῖον, ου, τὸ, piscium vivarium, cetarium, locus, ubi pisces aluntur.
Ἰχθυοτροφικὸς, ἡ, ὸν, qui piscibus alendis delectatur. A sq.
Ἰχθυοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, qui pisces alit, piscinarius. Ex ἰ. & τρέφω.
Ἰχθυουλκὸς, ῦ, ὁ, ἡ, idem quod ἰχθυολκός.
Ἰχθυοφαγέω, ῶ, piscibus victito. Ab ἰχθυοφάγος.
Ἰχθυοφαγία, ἡ, victus e piscibus. A sq.
Ἰχθυοφάγος, ου, ὁ & ἡ, qui piscibus vivit, qui pisces comedit. E sq. & φαγεῖν.
Ἰχθύς, ύος, ὁ, piscis.
Ἰχθυώδης, εος, ὁ, ἡ, piscosus, pisculentus. 2) pisci similis. A pr.
Ἰχθυωδῶς, *Adv.* piscium modo. A pr.
Ἰχνεάομαι, ῶμαι, vestigo. Ab ἴχνος.
Ἰχνεία, ας, ἡ, vestigatio, indagatio. Ab eod.
Ἰχνελάτης, ου, ὁ, vestigator.
Ἴχνευμα, ατος, τὸ, vestigatio. Ab ἰχνεύω.
Ἰχνεύμων, ονος, ὁ, Ichneumon, quasi investigator, sc. Crocodili. 2) genus vespæ. Ab eod.
Ἴχνευσις, εως, ἡ, indagatio, vestigatio. Ab eod.
Ἰχνευτὴς, ῦ, ὁ, vestigator, indagator. A sq.
Ἰχνεύω, f. εύσω, vestigo, vestigiis consequor. Ab ἴχνος.
Ἰχνηλασία, ας, ἡ, investigatio. Ab ἰχνηλάτης.
Ἰχνηλατέω, ῶ, indago, investigo. A sq.
Ἰχνηλάτης, ου, ὁ, investigator, indagator, qui aliquid vestigando consequitur. Ex ἴχνος & ἐλαύνω, *persequor*.
Ἴχνιον, ου, τὸ, vestigium. ἴχνια, τὰ, vestigia. Dim. ab ἴχνος.
Ἰχνοβάτης, ου, ὁ, qui vestigiis insistit. Ex eod. & βαίνω.
Ἰχνογραφία, ας, ἡ, descriptio operis futuri, forma, ichnographia. Ex eod & γράφω.
Ἰχνοπέδη, ης, ἡ, laqueus pedum, rete, cassis.
Ἴχνος, εος, τὸ, vestigium, ima pars pedis. 2) vestigium, signum, quod pes solo vel alii rei molli imprimit.
Ἰχνοσκοπέω, ῶ, fut. ήσω, vestigia lustro, investigo.
Ἰχνοσκοπία, ας, ἡ, indagatio ferarum e vestigiis. A pr.
Ἰχὼρ, ῶρος, ὁ, sanies, tabum, pus. 2) humor serosus, vel cruor, proprie deorum, secundum Homerum.
Ἰχωρίζω, puro, Gl. vet. unde ἰχωρισμένος, suppuratus. A pr.
Ἰχωροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, humoris serosi speciem habens, saniem referens. Ab eod. & εἶδος.
Ἰχωρῤῥοέω, ῶ, sanie fluo. Ex eod. & ῥοή.
Ἰχωρώδης, ης, idem. Ab ἰχώρ.
Ἲψ, ἰπὸς, ὁ, pl. ἶπες, vermis cornua arrodens. 2) vermis vites infestans. Ab ἴπτω, *lædo*.
Ἰῶ, vox lætantium & lamentantium.
Ἰωάθαμ, ὁ, Joatham. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. *A deo profectus*.
Ἰωακεὶμ, ὁ, Joachim. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. *Dominus excitabit*.
Ἰωάννα, Joanna. Nom. Ebr. *Gratiosa*.
Ἰωαννᾶς, ᾶ, ὁ, Joannas. Nomen Ebræum, *Gratiosus*.

Ἰωαν-

Ἰωάννης, ου, ὁ, Joannes. Nomen Ebræum, idem.
Ἰὼβ, ὁ, Jobus. Nomen viri Ebr. *Ejulans.*
ἸΩΒΗΛΑΙ͂ΟΣ, ου, ὁ, Jubilæus.
ἸΩΓΗ', ῆς, ἡ, tegmen, quies, litus. 2) vox, clamor.
Ἰώδης, εος, ὁ, ἡ, violaceus, violæ similis. 2) rubiginosus, ferrugineus. 3) venenosus. Ab ἴον vel ἰός.
ἸΩΗ', ῆς, ἡ, vox, clamor. 2) flatus.
Ἰωὴλ, ὁ, Joel. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. *Adquiescis.*
Ἰωκὴ, ῆς, ἡ, persecutio, impetus, quasi διωκὴ, a διώκω, *persequor.* in accus. ἰῶκα, per metaplasmum pro ἰωκήν.
ἼΩΝ, ωνος, ὁ, Jon, filius Xuthi, nepos Hellenis. 2) Jonicus.
Ἰὼ, *Interject.* eho, heus! Ab ἰώ.
Ἰωνᾶς, ᾶ, ὁ, Jonas. Nomen viri Ebr. *Columbus.*
Ἴωνες, Ἰώνων, οἱ, Jones, populus Græcus. Ab Ἴων.
Ἰωνιὰ, ᾶς, ἡ, violetum, locus, ubi nascuntur violæ. Ab ἴον.
Ἰωνία, ας, ἡ, Jonia, regio. Ab Ἴων.
Ἰωνίζω & Ἰωνιάζω, Jonas imitor. Ab eod.
Ἰωνικὸς, ή, ὸν, qui Jonum est, Jonum proprius, Jonicus. Ab eod.
Ἰωνικῶς, *Adv.* Jonice, Jonum more. A pr.
Ἰωνὶς, ίδος, ἡ, Jonica mulier, res. Ab Ἴων.
Ἰῶξις, εως, ἡ, idem quod ἰωχμὸς, & ab eod.
Ἰωρὰμ, ὁ, Joram. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. *A Domino excelsus.*
Ἰωρὸς, ου, ὁ, locus montanus. 2) mons. 3) vestibulum domus. 4) vestibuli seu domus custos. Ab οὖρος, *custos.*
Ἰωσαφὰτ, Josaphat. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. *Dominus judicat.*
Ἰωσῆ, Ἰωσῆς, Jose, Joses. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον, pro Ἰωσὴφ vel ἰώσηπος.
Ἰωσὴφ, ὁ, Joseph. Nom. viri Ebr. indecl. *Addet.*
Ἰωσίας, ου, ὁ, Josias. Nomen viri Ebr. *Qui est a Domino.*
Ἰῶτα, τὸ, Jota. Nomen litteræ Gr. ἄκλιτον.
Ἰωτακισμὸς, ῦ, τὸ, vitium, cum jota supra modum extenditur. Diom. quasi ab ἰωτακίζω.
Ἰωτογραφέω, per jota scribo, cui opponitur, per δίφθογγον h. e. ει. Vox Grammaticorum.
Ἰωχμὸς, ῦ, ὁ, persecutio, hostilis infestatio. Pro διωχμὸς, a διώκω.
ἼΩΨ, ἰωπὸς, ὁ, Jops, piscis nomen.

K

K Decima littera Græcorum, Κάππα, ab Ebr. Caph. 2) in numeris, *viginti*, & lineola supposita, ͵κ, *viginti millia.*
Καβδαλος, vorax, qui satiari nequit. A κάβος.
Καβάλλης, ου, ὁ, caballus, equus clitellarius.
Καββαλικὸς, ή, ὸν, luctandi, vincendi, dejiciendi peritus, bonus luctator. A seq.
Καββάλλω pro καταβάλλω, vid.
Καβειριάζομαι, Cabirorum ritus imitor, perago.
Καβειρικὸς, ή, ὸν, Corybantius, a Cabiris fieri, cani solitus. A sq.
Κάβειροι, οἱ, iidem qui Corybantes. *Fœm.* καβειρίδες.
Κάβη, ης, ἡ, cibus. Suid. quasi a κάπτειν, *edere.*
Κάβηξ, ηκος, ὁ, vel κάβαξ, larus, avis vorax. 2) versutus, vafer. Lex. Græc. Ab eod.
ΚΑ'ΒΟΣ, ου, ὁ, mensuræ frumentaceæ genus.
Καγκαίνω, arefacio, torreo. v. κάγκανος. A κάω, καίω.

ΚΑ'ΓΚΑΜΟΝ, ου, τὸ, cancamum, lacrima ligni Arabici.
Κάγκανον, τὸ, herba quædam.
Κάγκανος, ον, aridus. ξύλα κάγκανα. Hom. τὰ κάγκανα etiam subst. dicuntur. A καγκαίνω.
Καγχάζω, cachinnor, convicior.
Καγχαλάω, ῶ, cachinnor, rideo. 2) exsulto gaudio. καγχαλόων pro καγχαλῶν, καγχαλάων. A pr.
Καγχασμὸς, ῦ, ὁ, cachinnatio, risus effusus. Ab eod.
Καγχαστὴς, ῦ, ὁ, qui effusius ridet. Ab eod.
Καγχαστικὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.
Καγχρυδίας, ου, ὁ, ut καγχρυδίας ἄρτος, panis hordeaceus, alias κεγχρυδίας.
Κάγχρυς, f. κάγχρυ, roris marini fructus. Diosc. Etiam sine γ.
Κάγχρυς, αἱ, hordei farina, alias κάγχρυς. A κάγχρυες, contr.
Κάδδος, καδδίον, καδδίσκος, vide κάδος, καδίον.
Καδμεία, ας, ἡ, sc. πόλις vel ἀκρόπολις, arx Thebana. A Κάδμος.
Καδμεία, sive καδμία, ας, ἡ, lapis ærosus. 2) medicamentum metallicum.
Καδμεῖος, εία, εῖον, Cadmeus. Καδμεῖοι, Thebani, posteri Cadmi. A Κάδμος.
Καδμείωνες, οἱ, Thebani. Ab eod.
Καδμηὶς, ΐδος, ἡ, Cadmea, Thebana. Ab eod.
Κάδμος, ου, ὁ, Cadmus, filius Agenoris, Ægyptius, & arcis Cadmeæ in Bœotia postea conditor. Ex Hebr. *orientalis.*
Καδίον, ου, τὸ, parvus cadus, fitella. 2) pera. Dim. a κάδος.
Καδίσκος, ου, ὁ, idem & ab eodem.
Καδοποιὸς, ῦ, ὁ, cadorum fabricator. A sq. & ποιέω.
Κάδος, ου, ὁ, cadus, vas vinarium. 2) fitella suffragiorum.
ΚΑΔΥΤΤΑΣ, ου, ὁ, herbula Syriaca arboribus & spinis se circumvolvens.
Κάζω, f. κάσω, orno, excolo, instruo. Unde Poet. κεκασμένος, ornatus, perf. part. pass. ἐκέκαστο, plusqpf. pass. ornatus erat.
Καθὰ, *Adv.* velut, sicut. E κατὰ & ἅ.
Καθαγιάζω, f. άσω, consecro. 2) cremo.
Καθαγίζω, f. ίσω, consecro. 2) solvo justa, perago exsequias. 3) adoleo, cremo, uro.
Καθαγισμὸς, ῦ, ὁ, consecratio. 2) parentatio, parentalia. A pr.
Καθαγνίζω, f. ίσω, purifico. 2) expio.
Καθαιμακτὸς. ῦ, ὁ, ἡ, valde cruentatus, cruore perfusus. A sq.
Καθαιμάσσω, f. άξω, cruento.
Καθαιματόω, ῶ, f. ώσω, idem.
Καθαιμος, ου, ὁ, ἡ, cruentus. E κατὰ & αἷμα.
Καθαίρεσις, ἡ, destructio, demolitio, etiam tropice. 2) cædes. A καθαιρέω.
Καθαιρετέος, έα, έον, evertendus. Ab eod.
Καθαιρέτης, ου, ὁ, eversor, vastator, etiam tropice. 2) interfector. Ab eod.
Καθαιρετικὸς, ή, ὸν, evertendi, perdendi, minuendi vim habens. A pr.
Καθαιρέω, ῶ, detraho, everto, destruo, perdo. proprie & metaphor. 2) victum interficio. 3) cohibeo, comprimo. 4) extenuo, deprimo. καθελεῖν, aor. 2) inf. deducere, dejicere, minuere. part. καθελὼν, qui minuit, &c. καθαιρέομαι, οῦμαι, dejicior, evertor, imminuor. καθαιρεθεὶς, aor. 1. depositus, dejectus, &c.
Καθαίρω, f. αρῶ, p. αρκα, purgo, mundo. 2) lustro, expio.

expio. 3) flagris cædo. aor. 1. ἐκάθηρα, purgavi. pass. ἐκαθάρθην, part. καθαρθεὶς, purgatus.
Καθάλλομαι, desilio.
Καθαλμυρὸς, ῦ, ὁ, ἡ, aliquantum salsus. 2) salsus. Nicand. E κατὰ & ἅλμη, *salsugo*.
Κάθαλος, ου, ὁ, ἡ, sale conspersus. 2) subsalsus. Ab ἅλς.
Καθαμαξεύω, plaustrum per aliquem locum agito. Hinc in usu καθημαξευμένος, in perf. pass. tritus, trivialis, καθαμαξευθὲν, aor. 1. pass. tritum.
Κάθαμμα, ατος, τὸ, vinculum, nodus. Ab ἅπτω, *necto*.
Καθαμμίζω, arena obruo. E κ. & ἄμμος.
Καθάπαν, pro καθ' ἅπαν, *Adv.* omnino, universe.
Καθάπαξ, *Adv.* omnino, prorsus, ut simplex.
Καθάπερ, *Adv.* sicut, veluti, quasi.
Καθαπερανεὶ, idem.
Καθαπερεὶ, idem.
Καθαπλόω, explico, expando.
Καθαπτικὸς, ἡ, ὸν, invectivus, mordax, lacessendi vim habens. A sq.
Καθάπτομαι, attingo, tango. 2) impeto, lacesso, pungo, mordeo, percutio. 3) manus injicio, invado. F. καθάψομαι, aor. 1. καθηψάμην, καθήψω, tetigisti, pupugisti.
Καθαπτὸς, ἡ, ὸν, ligatus, adstrictus, inductus. A sq.
Καθάπτω, adapto, annecto, necto, alligo, aor. 1. καθῆψα.
Καθάρειος, ου, ὁ, ἡ, mundus, munditiei studiosus & servans. A καθαίρω.
Καθαρειότης, ἡ, mundities. A pr.
Καθαρεύω, & καθαριεύω, f. εύσω, purgo. 2) sum purus. A καθαρός.
Καθαρίζω, f. ίσω, purgo, mundo. Ab eod.
Καθάριος, ου, ὁ & ἡ, mundus, munditiem servans, lautus, delicatus, Philox. Ab eod.
Καθαριότης, ητος, ἡ, mundities, puritas. A pr.
Καθαρισμὸς, ῦ, ὁ, purificatio, purgatio. 2) expiatio, piaculum. A καθαρίζω.
Καθαρίως, *Adv.* munde, cum studio munditiei. 2) eleganter. 3) bona fide, nil mentiendo. A καθάριος.
Κάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum. Hinc τὰ καθάρματα, ων, homines viles & abjecti, qui ad expiandum adhibentur. 2) sacri & piaculares. A καθαίρω, *purgo*.
Καθαρμόζω, f. όσω, adapto, compono.
Καθαρμὸς, ῦ, ὁ, purgatio, lustratio. A καθαίρω.
Καθαροποιέω, ῶ, purifico, purgo.
Καθαρὸς, ρὰ, ρὸν, purus, mundus, nitidus, sincerus, merus, candidus. 2) impermixtus, simplex. 3) qui se non contaminavit scelere. 4) expeditus, nullis obstaculis impeditus. 5) præstans, excellens. ἄρτος καθαρὸς, purior panis. Gloss. vet. siligineus. A καθαίρω.
Καθαρότης, ητος, ἡ, puritas, nitor, mundities. 2) puritas, innocentia. A καθαρός.
Καθαρπάζω, corripio, diripio.
Καθάρσιον, ου, τὸ, scil. *ἱερεῖον*, expiatio, lustratio, piaculum. καθάρσια, sacra expiatoria, piacula. A sq.
Καθάρσιος, ου, ὁ, ἡ, sc. θυσία, lustralis, expiatorius. A sq.
Κάθαρσις, εως, ἡ, purgatio. 2) expiatio, lustratio. A καθαίρω.
Καθαρτέον, purgandum. Ab eod.
Καθαρτὴρ, ῆρος, ὁ, purgator. 2) lustrator, expiator. Ab eod.
Καθαρτήριος, ου, ὁ, ἡ, purgandi vim habens, expiatorius. Hinc τὰ καθαρτήρια, ων, sc. ἐπιτηδεύματα, purgationes, & τὸ πῦρ τὸ καθαρτήριον, ignis purgatorius. A pr.
Καθαρτὴς, ῦ, ὁ, purgator. 2) expiator, lustrator. Ab eod.
Καθαρτικὸς, ἡ, ὸν, purgandi vim habens. 2) lustralis. A καθαίρω.
Καθαρίδιος, ου, ὁ, ἡ, Dim. a καθαρός. ἄρτοι τῶν καθαριδίων, Alexis, panis purior, vide καθαρός.
Καθαρῶς, *Adv.* pure, nitide. 2) dilucide, manifeste. 3) pura mente, candide, sincere. 4) prorsus, omnino. Ab eod.
Καθαυαίνω, arefacio, sicco.
Καθαυτὸν, *Adv.* seorsum. 2) per se. 3) penes se. 4) sua sponte. 5) suo arbitrio. Pro κατὰ ἑαυτόν.
Καθέδρα, ας, ἡ, cathedra, suggestum. 2) sedes, sella, sedile. 3) locus exonerandæ alvo. 4) obsidio. 5) sessio. 6) habitus sedentis.
Καθέζομαι, sedeo. F. καθεδοῦμαι, sedebo. 2) καθέζεσθαι, etiam castra dicuntur alicubi aliquamdiu manentia. Dicitur 3) de supplicibus, qui ad aram confugerunt. 4) de meretricibus, quæ in cella se prostituunt. A κατὰ & ἕζομαι.
Καθειμένως, *Adv.* remisse, parce, demisse. A καθειμένος, partic. perf. pass. a καθίημι.
Καθείργνυμι & καθειργνύω, coerceo, cohibeo. A sq.
Καθείργω, f. ξω, idem aor. 1. καθεῖρξα. partic. perf. pass. καθειργμένος, eleganter de gemma auro vel argento illigata.
Κάθειρξις, εως, ἡ, prohibitio, coercitio, custodia carceris. A pr.
Καθεὶς, unusquisque sigillatim, unus post alium. Ex κατὰ & εἷς.
Καθεκάστην pro καθ' ἑκάστην, scil. ἡμέραν, quotidie, in dies. καθέκαστον, pro καθ' ἕκαστον, καθέκαστα, singulatim.
Καθεκούσιος, ου, ὁ, ἡ, voluntarius. Ex κατὰ & ἑκούσιος, quod idem significat.
Καθεκτέον, retinendum est. A κατέχω.
Καθεκτικὸς, ἡ, ὸν, continens, retinens. A sq.
Καθεκτὸς, ἡ, ὸν, qui contineri aut detineri potest. 2) τὸ καθεκτὸν, quod fieri potest. A κατέχω.
Καθεκτῶς, *Adv.* ut contineri, s. retineri queat.
Καθελκυσμὸς, ῦ, ὁ, detractio. A sq.
Καθελκύω, f. ύσω, detraho.
Καθέλκω, f. ξω, idem. καθέλκειν & καθελκύσαι τὰς ναῦς, naves in mare deducere.
Κάθεμα, ατος, τὸ, monile e variis gemmis in pectus mulierum descendens, ornamentum collare. A καθίημι, *demitto*.
Καθεξῆς, *Adv.* ordine, deinceps. E κατὰ & ἑξῆς.
Κάθεξις, εως, ἡ, retentio, conservatio. 2) detentio. A κατέχω, *detineo*, *retineo*.
Καθερπύζω, f. ύσω, repo, serpo.
Καθέρπω, idem. 2) serpendo descendo, item descendo simpl.
Κάθεσις, εως, ἡ, sedes, domicilium, deversorium. 2) demissio, dejectio. 3) immissio, subornatio. 4) insectatio. A καθίημι.
Καθεσμὸς, ῦ, ὁ, consessus, sedes. A καθέζομαι.
Καθεστηκότες, οἱ, virilem ætatem agentes, maturam & gravem. 2) καθεστηκότα, stata, certa, fixa, item bene constituta. A καθίστημι.
Καθεστηκότως, *Adv.* composite, rite, decenter, animo composito & moderato. A καθεστηκὼς, quod est a καθίστημι.
Καθεστήκω, consto, persto, constanter permaneo, ut hinc sit fut. 1. καθεστήξω, καθεστήξει, constabit.
Καθε-

Καθεστῶτα, ων, τὰ, ſtatus præſens, pro καθεστηκότα. A καθίστημι, conſtituo.

Καθετὴρ, ῆρος, ὁ, immiſſor. Inſtrumentum chirurgicum, quod per genitalia inſeritur veſicæ, ad eliciendam urinam. 2) linamentum tortum, quod ulceribus immittitur. 3) redimiculum, Philox. A καθίημι.

Καθετηρισμὸς, ὁ, operatio per catheterem. A præced.

Καθέτης, ου, ὁ, perpendiculum. Philox. A καθίημι.

Κάθετος, ου, ὁ, qui demittitur. Ab eod.

Κάθετος, ου, ἡ, ſc. γραμμὴ, perpendiculum, linea perpendicularis. 2) altitudo rectis lineis ſubjecta, perpendicularis. 3) linea piſcatoria, hamus, rete. Ab eod.

Καθεύδω, f. καθευδήσω, dormio. 2) cum muliere rem habeo. imperf. καθηῦδον, καθηῦδες, καθηῦδε, dormiebat. καθευδητέον, verbale, dormiendum.

Καθεύρεμα, ατος, τὸ, inventum.

Καθευρίσκω, invenio.

Κάθεφθος, ου, ὁ, ἡ, probe coctus. epith. auri obryzi.

Καθεψέω, ῶ, fut. ήσω, decoquo. 2) mollio, frango.

Καθέψησις, ἡ, decoctio. A pr.

Καθεψιάομαι, ῶμαι, ſcommatis inceſſo, illudo.

Καθέψω, decoquo, excoquo.

Καθηβάω, ῶ, idem quod ſimplex ἡβάω, dego aut perago ætatem juvenilem.

Καθηγεμονικὸς, ὴ, ὸν, ad præeundum & præcipiendum aptus. A ſq.

Καθηγεμὼν, όνος, ὁ, ἡ, dux viæ. 2) auctor, ſuaſor. 3) præceptor.

Καθηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, dux ſum, præeo. Partic. καθηγούμενος & καθηγουμένη, ap. Eccleſ. de antiſtite vel antiſtita cœnobii, Eccleſiæ.

Καθηγήτειρα, ἡ, dux femina.

Καθηγητὴς, οῦ, ὁ, dux viæ. 2) inſtitutor, præceptor, doctor, monitor. A καθηγέομαι.

Καθηδύνω, ſuave reddo.

Καθηδυπαθέω, ῶ, f. ήσω, per voluptates & luxum perdo, amitto, abſumo, ut facultates, vitam.

Καθῆκον, οντος, τὸ, conveniens, decens. 2) officium. A καθήκω.

Καθηκόντως, Adv. ita, ut officium poſtulat, convenienter, decenter, rite. A pr.

Καθήκω, convenio, pertineo. Hinc καθήκει μοι Imperſ. convenit mihi, conſentaneum eſt mihi; officii mei eſt, partium mearum eſt; item, meum eſt, τὰ καθήκοντά μοι, mea. Simpliciter, aptus ſum: item appropinquo.

Καθηλιάζω, in ſole expando, ſc. ut candidum fiat.

Καθηλόω, ῶ, f. ώσω, defigo clavis, configo.

Καθήλωσις, εως, ἡ, defixio, quæ fit clavis. A pr.

Καθηλωτὴς, οῦ, ὁ, qui clavo defigit. Ab eod.

Κάθημα, ατος, τὸ, idem quod κάθεμα.

Κάθημαι, ſedeo. 2) maneo. 3) deſideo. 4) habito. 5) inſideo & obſideo, etiam de inſidiis. 6) caſtra metor. 7) occupor aliqua in re. Ex κατὰ & ἧμαι, ſedeo.

Καθημαξευμένως, Adv. trito modo, ita ut uſu jam detritum pene ſit, ut via commeatu vehiculorum contrita. v. καθημαξεύω.

Καθημέραν, Adv. in dies, quotidie. pro καθ' ἡμέραν.

Καθημερινὸς, ὴ, ὸν, quotidianus, diurnus. A pr.

Καθημέριος, ία, ιον, idem.

Καθημερόβιος, ου, ὁ, ἡ, in diem vivens, præſentibus contentus, minime ſollicitus de futuris. E κατὰ, ἡμέρα, & βίος.

Καθιγνοῦμαι, vide καθιδρύομαι.

Καθιδρόω, ῶ, deſudo. Gloſſ. Vet. 2) madefacio ſudore.

Καθίδρυμα, ατος, τὸ, ara, ſtatua, delubrum, Philox. pulvinar, Philox.

Καθιδρύνω, idem quod καθιδρύω.

Καθίδρυσις, εως, ἡ, dedicatio. Ab eod.

Καθιδρύω, f. ύσω, colloco. 2) fundo, inſtituo, conſtituo, erigo. 3) dedico, conſecro.

Καθίδρως, ὁ, ἡ, laſſus uſque ad ſudorem. Suid. 2) perfuſus ſudore.

Καθίεμαι, v. καθίημι.

Καθιερίζω, f. ίσω, ſacrifico, ſacris operor. 2) dedico, conſecro.

Καθιερουργέω, & έομαι, idem.

Καθιερόω, ῶ, f. ώσω, conſecro, devoveo.

Καθιέρωσις, εως, ἡ, conſecratio, dedicatio, devotio. A pr.

Καθιερωτέος, α, ον, conſecrandus. Ab eod.

Καθιζάνω, ſedeo, inſideo, reſideo. 2) conſtituo.

Καθίζησις, ἡ, ſeſſio, collocatio. A pr.

Καθίζω, f. ίσω, ſedere jubeo, colloco. 2) conſtituo, velut in inſidiis &c. 3) proſtituo ſc. feminam, in fornice. 4) dicitur tamen & neutraliter, ut καθίζομαι med. pro ſedeo. Unde dicitur a) de ſupplicibus. b) de meretricibus in lupanari. c) de ſaltatoribus ſcenicis, cum contumeliæ cauſſa coguntur inter ſpectatores ſedere. d) de judicibus, qui & latinis ſedere dicuntur. e) de exercitu, ſedente ad urbem, & f) de navi ſidente. In quorum tamen nonnullis medium uſitatius eſt.

Καθίημι, demitto, ſubmitto. 2) immitto ſubornatum. καθιεὶς, demittens. καθεὶς, in aor. 2. qui demiſit. καθιέναι, demittere. καθῆκα, demiſi. perf. poet. καθέηκα. paſſ. καθίεμαι. perf. paſſ. καθειμένος, demiſſus, dejectus, &, de barba, promiſſus.

Καθικετεύω, εύσω, idem quod ἱκετεύω. 2) ſubmittendo me alicui capto gratiam ejus.

Καθικνέομαι, οῦμαι, f. ίξομαι, contingo, adſequor, pervenio.

Καθιλαρόω, exhilaro, placo.

Καθιμάω, ῶ, fut. ήσω, fune demitto. 2) demitto.

Καθίμησις, εως, ἡ, demiſſio per funem. A præced.

Καθιννύομαι, inſideo, deſideo, collocor, ap. Hipp. reperitur & καθίγνυμαι, quod vitioſum putatur.

Καθιππάζομαι, f. άσομαι, equo decurro. 2) in equo, vel cum equitatu incurſo, perſulto regionem.

Καθίππασις, εως, ἡ, invaſio & incurſio, quæ fit in equo vel cum equitatu. 2) adequitatio. A ſq.

Καθιππάζω, f. άσω, perequito, equo decurro.

Καθιπποκρατέω, ῶ, f. ήσω, equis ſeu equeſtribus copiis vinco.

Καθιπποτροφέω, ῶ, f. ήσω, alendis equis inſumo.

Καθίπταμαι, vel καθίπτημι, f. πτήσομαι, devolo.

Κάθισις, εως, ἡ, ſeſſio, ſeſſus. A καθίζω.

Κάθισμα, ατος, τὸ, ſeſſio. 2) ſedile, ſella. Ad eod.

Καθισάνω, & -άω, ῶ, f. καταστήσω, v. ſq.

Καθίστημι, in præſ. fut. aor. 1. & med. conſtituo. 2) inſtituo. 3) colloco. 4) efficio, reddo. 5) compono, ordino. 6) paco, in tranquillum ſtatum redigo, omninoque 7) bene conſtituo, firmo. At aor. 2. ἔστην, ſto, ſteti, ἔστηκα, conſtiti, ſto. perf. paſſ. dicuntur, καθεστηκότα, mores boni, item res bene conſtitutæ. ἡλικία καθεστηκυῖα, ætas integra, qualis eſt militaris, media, ὁ καθεστηκὼς, qui non ſana mente eſt. καθίσταμαι, fio, ſum. v. κατάστασις.

Καθι-

Καθιστήριον, τὸ, sella. A καθίζω.

Καθὸ, *Adv.* sicut. 2) in quantum, quatenus. A κατὰ & ὃ, *quod*.

Καθοδηγέω, ῶ, f. ήσω, dux viæ sum, deduco. v. ὁδηγέω.

Καθοδηγία, ας, ἡ, viæ deductio. Ab eod.

Καθοδηγὸς, ῦ, ὁ, dux viæ, seu itineris.

Κάθοδος, ου, ἡ, descensus, migratio ex aliquo loco. 2) reditus: plerumque exsulum in patriam, aut restitutio in regnum. v. ὁδός.

Καθολικὸς, ὴ, ὸν, universalis. 2) perpetuus. E κατὰ & ὅλος.

Καθολικῶς, *Adv.* universe, in universum. *Comp.* καθολικωτέρως. A pr.

Καθόλου, *Adv.* prorsus, omnino, penitus, in universum, in summa. τὰ καθόλου, sc. πράγματα, res publica. Ex iisd.

Καθομαλίζω, f. ίσω, complano. 2) a ferocia in mansuetudinem redigo. v. ὁμαλός.

Καθομαρτέω, idem quod simplex ὁμαρτέω.

Καθομιλέω, ῶ, f. ήσω, *cum Dat.* consuetudinem seu commercium habeo, utor aliquo. 2) *cum Acc.* alloquor, colloquor, alloquendo erigo, recreo, persuadeo, muto sententiam alicujus disputando &c. & *in Pass.* in consuetudinem, proverbium abeo. καθωμιλημένος, vulgaris.

Καθομολογέω, ῶ, f. ήσω, confiteor. 2) pacifcor, despondeo. ut simplex ὁμολογ.

Καθοπλίζω, f. ίσω, armo, genere armorum omni instruo.

Καθόπλισις, εως, ἡ, actio ipsa armandi. A pr.

Καθοπλισμὸς, ῦ, ὁ, armatura.

Καθορατικὸς, ὴ, ὸν, perspicax. A sq.

Καθοράω, ῶ, despicio, despecto. 2) perspicio, oculis lustro. 3) animadverto.

Καθορίζω, f. ίσω, definio.

Καθοριστικὸς, ὴ, ὸν, definitivus, perspicuus, certus. A pr.

Καθορμίζω, f. ίσω, stationem, portum subeo.

Καθόρμιον, ου, τὸ, monile. ὁ, ὁ. Ab ὅρμος.

Καθοσιόω, ῶ, f. ώσω, sanctum reddo & purum a scelere, excipio. 2) consecro, dico, devoveo. 3) sacrifico, immolo. 4) damno. 5) despondeo.

Καθοσίωσις, εως, ἡ, consecratio. 2) absolutio & condemnatio. 3) crimen læsæ majestatis. 4) desponsatio.

Καθόσον, *Adv.* quantum. pro κατὰ ὅσον.

Καθότι, *Adv.* eo quod. E κατὰ, & ὃ, τι, *quod*.

Καθυβρίζω, f. ίσω, insolenter adficio injuriis, injuria lacesso, dedecore adficio, violentiam offero per meram libidinem.

Καθυγραίνω, madefacio, humecto, irrigo.

Κάθυγρος, ου, ὁ, ἡ, idem quod simplex ὑγρός.

Κάθυδρος, ου, ὁ, ἡ, aquis abundans. E κ. & ὕδωρ.

Καθυλακτέω, ῶ, f. ήσω, oblatro, latro in.

Καθυλίζω, f. ίσω, percolo. Ab ὕλη, sedimentum fæculentum.

Καθυλομανέω, ῶ, frondibus & foliis luxurio, supervacuis frondibus silvesco. A κατὰ, ὕλη, & μαίνεσθαι.

Καθυμνέω, ῶ, f. ήσω, decanto, celebro. Ab ὕμνος.

Καθυπερακοντίζω, f. ίσω, supero, vinco.

Καθυπερέχω, supero, superior sum, vinco.

Καθυπερηφανέω, insolens, arrogans sum.

Καθύπερθε, vel καθύπερθεν, *Adv.* in summo loco, supra.

Καθυπερτερέω, ῶ, f. ήσω, præsto, superior sum.

Καθυπέρτερος, έρα, ερον, superior. 2) præstantior. 3) ditior. 4) elatior. Hinc *Superl.* καθυπέρτατος, editissimus, supremus.

Καθυπισχνέομαι, ῦμαι, f. υποσχήσομαι, promitto, polliceor. 2) voveo.

Καθυπνὴς, έος, ὁ, ἡ, gravi s. alto somno oppressus. E κ. & ὕπνος.

Κάθυπνος, ου, ὁ, ἡ, plenus somni, a somno, vel sopore gravi depressus. κατὰ in compositis sæpe plenitudinem significat.

Καθυπνόω, ῶ, f. ώσω, obdormio, somnium capio.

Καθύπνωσις, εως, ἡ, dormitio, delapsio in somnum. A pr.

Καθυποβάλλω, subjicio. 2) suggero, admoneo.

Καθυπογράφω, præscribo, exprimo dicendo, demonstro.

Καθυποδείκνυμι, idem.

Καθυπόκειμαι, subjaceo, suppositus sum, adsum jam in promtu & paratu.

Καθυποκρίνομαι, histrionica actione exprimo. 2) simulo, ap. Jos.

Καθύποπτος, ου, ὁ, ἡ, suspectus.

Καθυποτάσσω, καθυποτάττω, subigo, subjicio.

Καθυπουργέω, f. ήσω, ministro.

Καθυστερέω, ῶ, posterior sum, tardius venio. 2) cedo, inferior sum.

Καθυστερίζω, f. ίσω, cunctor, moror.

Καθυφαίνω, intexo, detexo.

Καθύφεσις, εως, ἡ, prævaricatio. A seq.

Καθυφίημι, submitto, remitto. 2) cedo. 3) prodo caussam adversariis, prævaricor. 4) subtraho.

Καθυψηλὸς, ὴ, ὸν, altus.

Καθύω, compluo.

Καθωραΐζομαι, f. ίσομαι, glorior, ostentanda mea forma, pulcritudine.

Καθὼς, *Adv.* sicut, prout, velut.

Καθώσπερ, *Adv.* idem.

ΚΑΊ, *Conjunctio* e Grammaticorum præceptis, *copulativa: sed quæ propemodum omnes conjunctiones, in primis in scriptoribus hebraizantibus, exprimit*. Vulgo notantur hæc: &, atque, ac. 2) etiam. 3) sic, &. 4) quam, ac. 5) sed, at. 6) nam. 7) aut. 8) igitur. 9) an vero. 10) ponitur & pro relativo pronomine. 11) post τίς vel τί significat tandem. 12) abundat etiam Attice. Hinc 13) κἂν vel καὶ ἂν, etiam, etiamsi, plane. 14) κἂν εἰ, quod si. 15) καὶ γὰρ, etenim, & quidem. 16) καὶ γε, quamquam, saltem, atqui. 17) καὶ δὴ, continuo, protinus, ideo, vel καὶ δὴ καὶ, & quidem, & certe, quin etiam. 18) καὶ εἰ, etsi, etiamsi. 19) καὶ ἢ, sive. 20) καὶ μάλα, certe, ita, profecto. 21) καὶ μὲν, enimvero, & vero, & sane, & profecto, porro, ceterum, jam vero, equidem. 22) καὶ μὴν καὶ, quin etiam. 23) καὶ μήν γε, at saltem, at vero. 24) καὶ τοι, atqui; at, enimvero, etiam; quamquam; & quidem, & vero; proinde, itaque; & tamen. 25) καὶ τοι εἰ, vel ἂν, quod si. 26) καὶ γάρ τοι, etenim. 27) καὶ οὐ, καὶ μὴ, non autem. 28) καὶ τὸ δὴ, atque adeo. 29) καὶ πάλαι, jam pridem. 30) καὶ περ, quamvis, quamquam. 31) καὶ ταῦτα, idque, præsertim. 32) καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, atque hæc quidem ita se habent, sed de his hactenus.

ΚΑΙΆΔΑΣ, ου, ὁ, carcer subterraneus, in quem fontes conjiciebantur, apud Spartanos. 2) barathrum, sive fossa, in quam conjiciebantur apud eosdem cadavera supplicio adfectorum.

Καιά-

Καϊάφας, α, ὁ, Caiphas. Nomen viri Ebr. *Circuitor* vel *blasphemus*.
Καίγε, *Conj.* & quidem.
ΚΑΙΚΙ'ΑΣ, ε, ὁ, Cæcias, ventus ab ortu æstivo spirans.
Κάϊν, ὁ, Cain. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. *Acquisitus*.
Καϊνᾶν, ὁ, Cainan. Nomen viri Ebr. indeclinabile. *Possessor*.
Καινίκη, ης, ἡ, victoria cæde parta. Hesych. A κτείνω.
Καινίζω, f. ίσω, novo, renovo.
Καινισμὸς, ῦ, ὁ, novatio, innovatio. A pr.
Καινιστὴς, ῦ, ὁ, innovator. Gl. Vet. Ab eod.
Καινοδοξέω, novis rebus studeo, ap. Jos. si lectio non vitiosa. E καινὸς & δόξα.
Καινοδοξία, ας, ἡ, studium & amor rerum novarum. Ex iisd.
Καινολογία, ας, ἡ, sermonis novitas, insolentia. E κ. & λόγος.
Καινοπαθὴς, ὲς, isolens, inauditus, in partem deteriorem. E κ. & πάθος.
Καινοπηγὴς, ὲος, ὁ, ἡ, novo quodam modo compactus s. novus. Ex κ. & πήγνυμι.
Καινοπήμων, ον, qui nova mala expertus est. E κ. & πῆμα, noxa.
Καινοποιέω, ῶ, res novas facio, item, molior. 2) reficio, novo, innovo aliquid.
Καινοποιητὴς, ῦ, ὁ, novis artificiis utens. A pr.
Καινοποιΐα, ἡ, res novæ, rerum conversio. Ab eod.
Καινοποιὸς, ῦ, ὁ, ἡ, novator. Ab eod.
Καινοπραγέω, novi quid facio, abhorrens ab usu. E κ. & πράσσω, vel πρᾶγος.
Καινοπραγία, ας, ἡ, rerum novarum designatio. Ex iisd.
Καινοπρέπεια, ἡ, novitas moris. A καινοπρεπής.
Καινοπρεπεστέρως, *Adv.* insolentius. A sq.
Καινοπρεπὴς, έος, ὁ & ἡ, novi moris, insolitus. E κ. & πρέπω.
Καινοπρεπῶς, *Adv.* nove, insolenter. A pr.
Καινὸς, ἡ, ὸν, novus. 2) τὸ καινὸν v. c. πολέμε, Atticis notat vicissitudines belli. (v. κενὰ τῦ πολέμε.) Hinc ἐκ καινῆς, denuo, de integro. sc. ἀρχῆς.
Καινοσχημάτιστος, ον, novo modo formatus, insolens. A σχηματίζω, *formo*.
Καινοσχήμων, ον, idem. A σχῆμα, *forma*.
Καινόταφος, ον, novo modo sepultus. (nisi est potius κενόταφος quod v.)
Καινότης, ητος, ἡ, novitas. A καινὸς.
Καινοτομέω, ῶ, f. ήσω, innovo, res novas facio, molior, dicitur & de doctrina & de aliis rebus, re publica &c. A καινοτόμος.
Καινοτόμημα, ατος, τὸ, innovatio, rerum novatio, novum institutum, novæ opiniones. A pr.
Καινοτομία, ας, ἡ, innovatio. 2) rerum novarum molitio. 3) novitas. A sq.
Καινοτόμος, ε, ὁ, ἡ, qui novas res molitur. 2) qui novi quid instituit, docet &c. novitatis studiosus. E καινὸς & τέμνω.
Καινότομος, ε, ὁ, ἡ, in quo novæ viæ sectæ & apertæ sunt, novus, insolens. Ex iisd.
Καινοτόμως, *Adv.* nove, novo more. A pr.
Καινότροπος, ον, novi moris, insolens.
Καινουργέω, ῶ, f. ήσω, res novas edo. A καινουργός.
Καινούργημα, ατος, τὸ, innovatio. A pr.
Καινούργησις, ἡ, idem. Ab eod.
Καινουργία, ἡ, idem. A καινουργός.
Καινουργίζω, fut. ίσω, idem quod καινουργέω.
Καινουργισμὸς, ῦ, ὁ, innovatio. A pr.
Καινουργὸς, ε, ὁ, ἡ, innovator, nova operans, moliens. E καινὸς & ἔργον.
Καινοφανὴς, ὲς, novitatis s. insolentiæ speciem habens. E κ. & φαίνομαι.
Καινόφιλος, ε, ὁ, ἡ, recens amicus. 2) qui non semper iisdem, sed subinde novis rebus delectatur.
Καινοφωνέω, novis verbis utor.
Καινοφωνία, ας, ἡ, novitas vocum. E κ. & φωνή.
Καινόω, ῶ, f. ώσω, novo, innovo, renovo.
Καίνυμαι, vinco. A sq.
Καίνω, interficio, occido. p. aor. 2. κανών.
Καινῶς, *Adv.* nove, novo modo. A καινὸς.
Καίνωσις, εως, ἡ, novitas, v. c. λόγων, πραγμάτων. A καινόω.
Καίπερ, *Conj.* etsi, quamvis.
Καιρικὸς, ἡ, ὸν, ad tempus spectans, tempus significans. A καιρὸς.
Καίριος, ία, ιον, vel καίριος, ε, ὁ, ἡ, tempestivus, opportunus. 2) dicuntur καίρια, illa momenta & tempora rerum, quibus maxime prodesse quid vel nocere potest: unde 3) letalis, de plaga, ictu, qui fit in eo loco, ubi periculosum est. Ab eod.
Καιρίως, *Adv.* tempestive, opportune. 2) letaliter. *Comp.* καιριωτέρως. A pr.
Καιρόεις, όεσσα, όεν, bene textus: ut hinc sit Homericum illud καιροσέων, nempe pro καιροεσσῶν, gen. pl. Fœm. A καῖρος.
Καιροπτια, ἡ, ap. Jos. interpretantur, tempus continuum, perpetuum.
Καιρὸς, ῦ, ὁ, occasio, opportunitas temporis, loci, immo, quæcunque opportunitas & facultas, in primis vitæ tuendæ, unde & 2) pro victu dicitur, ut καιρὸς ὄνων pro gramine. 3) modus. 4) tempus certum & statutum. 5) quod par est, decet. 6) status rerum & conditio. 7) calamitas, miseria, ὁ ὁ. Sed in plurali plerumque hac significatione usurpatur, οἱ καιροὶ, ut etiam Latinis *tempora* sunt fortunæ adversæ & calamitosæ. 8) ἐκ καιρῦ, ex tempore. πρὸς καιρὸν, & εἰς καιρὸν, in præsentia, ad certum temporis articulum.
Καῖρος, ε, ὁ, licium.
Καιροσκοπέω, tempus, occasionem speculor.
Καιροτηρέω, idem.
Καιροφυλακέω, it. καιροφυλακτέω, ῶ, idem. E κ. & φύλαξ, *custos*.
Καιρόω, ῶ, stamen connecto. A καῖρος. Unde
Καίρωμα, ατος, τὸ, connexio staminis.
Καίρωσις, εως, ἡ, idem.
Καιρωσίς, ίδος, ἡ, textrix. Ab eod.
Καιρωστρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.
Καῖσαρ, αρος, ὁ, Cæsar. Nomen Latinum.
Καίω, Attice κάω, f. καύσω, & καύσομαι, p. κέκαυκα, uro, incendo, cremo, ustulo. 2) uro, ut nix, vel frigus. *med.* etiam ardeo. *pass.* idem: uror. 2) amo, *cum Genit.* aor. 1. ἐκαύθην, 2. ἐκάην. Sed antiquius est κάω, unde καίω.
Κακάβη, & κάκαβος, v. κακκάβη.
Κακαγγελία, ας, ἡ, malus nuncius. 2) maledicentia. A sq.
Κακάγγελος, ε, ὁ, ἡ, malus nuncius.
Κακάγγελτος, ε, ὁ & ἡ, idem. E κ. & ἀγγέλλω.
ΚΑ'ΚΑΛΑ, ων, τὰ, muri. Æschyl.
ΚΑΚΑΛΙ'Α, ας, ἡ, cacalia, leontice, *herba*.

Κακανδρία, ας, ἡ, ignavia, timiditas. E κ. & ἀνήρ. v. ἀνδραγαθία.

Κακκαβάω, ῶ, excito. Vox Laconica.

Κακκάω, ῶ, caco. A κάκκη.

Κακέμφατον, ου, τὸ, dictio obscena. 2) oratio mali ominis.

Κακεμφάτως, *Adv.* obscene, parum grate. A praeced.

Κακεντρέχεια, ας, ἡ, sollertia subdola & malefica, vafrities. A sq.

Κακεντρεχὴς, έος, ὁ, ἡ, sollers in re mala, astutus, versutus, malitiosus.

Κακεργάτις, ιδος, ἡ, malefica.

Κακεργέτης, ου, ὁ, maleficus. E κ. & ἔργον.

Κακεργέτις, ιδος, ἡ, malefica. A pr.

Κακέσχατος, ου, supra modum malus & improbus.

Κακέφατος, ου, ὁ, ἡ, de quo male loquuntur, inglorius, ignobilis. Hesych. (Sed prava haec est lectio voc. κακέμφατος.)

Κάκη, ης, ἡ, proprie vitium rei cujusque in quocunque genere. 2) malitia, in primis. 3) ignavia, timiditas militis bellum reformidantis. A κακός.

Κακηγορέω, ῶ, f. ήσω, maledico, convicior. A κακήγορος.

Κακηγορία, ας, ἡ, maledictum. Ab eod.

Κακηγόριον, ου, τὸ, idem. ut κακηγορίας δίκη, actio injuriae e maledictis. Ab eod.

Κακηγορίστερος, maledicentior. κακηγορίστατος, maledicentissimus. A sq.

Κακήγορος, ου, ὁ, ἡ, maledicus. E κ. & ἀγορέω, *dico*.

Κακηγόρως, *Adv.* maledice. A pr.

Κακηπελέων. A Nicandro dicitur, ὁ κακῶς ἔχων, qui male habet, aeger. A κακός & πέλω, sum, ad exemplum Homerici ὀλιγηπελέων.

Κακία, ας, ἡ, malitia, malignitas. 2) vitium, pravitas. 3) dedecus, probrum. 4) ignavia, imbellis timiditas, pavor. 5) incommodum, malum, afflictio. A κακός.

Κακιζότεχνος, ου, ὁ, ἡ, artem vituperans. E sq. & τέχνη.

Κακίζω, f. ίσω, vitupero. Κακίζομαι, ignavus fio, sum timidus, praelio me ignavum & imbellem. A κακός.

Κακίμηνος, adversa luna natus, infelix. Ex κ. & μὴν, *mensis*.

Κακισμὸς, ου, ὁ, vituperatio, ipsa actio vituperandi, probrum. A κακίζω.

ΚΑΚΚΑ΄ΒΑ, ης, ἡ, perdix. 2) Κακκάβη, ἡ, & κάκκαβος, ου, cacabus, olla testacea.

Κακκαβίζω, cacabo, vox perdicum, it. ulularum. A κακκάβα.

Κακκάβιον, ου, τὸ, Dim. a κακκάβη.

Κακκαβὶς, ίδος, ἡ, perdix. A κακκάβα.

Κακκάζειν, gallinarum cantus ad ovorum partum. Hesych. At Poll. meleagridum.

Κακκάω, idem quod κακάω.

Κακκείω, decumbere cupio, pro κατακείω. E κατὰ & κείω, *cubiturio*.

Κάκκη, ης, ἡ, merda.

Κακοβάκχευτος, ου, epith. chori: tristis, luctuosus. E κ. & βακχεύω.

Κακόβιος, ου, ὁ, ἡ, male seu duriter & jejune vivens. Superl. κακοβιώτατος.

Κακοβλαστέω, ῶ, f. ήσω, male germino. A sq.

Κακοβλαστὴς, έος, ὁ, ἡ, male germinans, in germinando deficiens. E κ. & βλαστάνω.

Κακόβλαστος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Κακόβλητος, ου, frustra jactus, epith. teli id non ferientis, quod petebatur.

Κακοβουλεύω, male consulo.

Κακοβουλία, ας, ἡ, malum consilium, perversitas & pravitas in capiendis consiliis. A sq.

Κακόβουλος, ου, ὁ, ἡ, homo pravorum consiliorum, malevolus, stultus, parum prudens. E κ. & βουλή.

Κακοβούλως, temere, imprudenter. A pr.

Κακόγαμβρος, ὁ, ἡ, infelix ob generum, s. ob affinitatem.

Κακογάμιον, ου, τὸ, nuptiae malae, sive malo consilio & sinistro exitu, non rite contractae; ut κακογαμίου δίκη, accusatio ob tales nuptias. A sq.

Κακόγαμος, ὁ, ἡ, infelix matrimonio.

Κακογείτων, ονος, ὁ, ἡ, malus vicinus.

Κακογένειος, ου, ὁ, ἡ, male barbatus, cui tenuis vel rara est barba. Ex κ. & γένειον, *barba*.

Κακογενὴς, έος, ignobili & sordido genere natus. E κ. & γένος, vel γίνομαι.

Κακογλωσσία, ἡ, maledicentia, jactatio. A sq.

Κακόγλωσσος, ου, ὁ & ἡ, qui est malae linguae, inauspicatus, maledicus, jactator &c. E κ. & γλῶσσα.

Κακογνώμων, ὁ, ἡ, hebes in judicando, pravus consiliorum. E κ. & γνώμη.

Κακόγονος, ου, male, inferiliciter natus. A γίγνομαι.

Κακοδαιμονάω, ῶ, ab intemperiis agor, insanio, ut simplex.

Κακοδαιμονέω, ῶ, f. ήσω, sum infelix, adversa fortuna utor, agitor a mala intemperie, a malis Furiis. A κακοδαίμων.

Κακοδαιμονία, ας, ἡ, infelicitas. Ab eod.

Κακοδαιμονίζω, f. ίσω, infelicem judico.

Κακοδαιμοσύνη, ἡ, infelicitas. A sq.

Κακοδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, infelix, miser, calamitosus. 2) malus daemon, malus genius.

Κακοδάκρυτος, ου, tristis, luctuosus, miserum in modum plorans. A δακρύω.

Κακοδεκτέω, male excipio, male accipio. Ex Hesych. A δέχομαι, *capio*.

Κακοδιδασκαλέω, ῶ, f. ήσω, male doceo.

Κακοδικία, ας, ἡ, malum & corruptum judicium. A δίκη.

Κακόδμος, ου, male olens. Ab ὀδμὴ, *odor*.

Κακοδόκιμος, ου, reprobus.

Κακοδοξέω, ῶ, f. ήσω, pravam opinionem suscepi, defendo &c. 2) infamia laboro. A κακόδοξος.

Κακοδοξία, ας, ἡ, mala opinio. 2) malum dogma. 3) infamia, ignominia. Ab eod.

Κακόδοξος, ου, ὁ, ἡ, ignobilis. 2) qui malae famae est. A δόξα, *fama*, *opinio*.

Κακόδουλος, ου, ὁ, malus, nequam & infelix servus.

Κακόδωρος, ου, malo consilio & ad pestem donatus. A δῶρον.

Κακοειδὴς, έος, mala specie, deformis. Ab εἶδος.

Κακοειμονία, ίας, ἡ, malus, laceratus ac sordidus vestitus. A sq.

Κακοείμων, ονος, ὁ, ἡ, male indutus, perperam vestitus, pannosus, detrita veste amictus. Ab εἷμα.

Κακοέπεια, ας, ἡ, sermo vitiosus. 2) maledicentia, obtrectatio: qs. a κακοεπής. Ab ἔπος.

Κακοεργέω, ῶ, fut. ήσω, maleficus sum. A κακόεργος.

Κακοεργίη, ης, ἡ, Jon. pro κακοεργία, maleficium, improbitas. A sq.

Κακ

Κακόεργος, ου, ὁ, ἡ, maleficus. Ab ἔργον.

Κακοζηλία, ας, ἡ, mala & infelix æmulatio, seu imitatio, adfectatio inficeta atque importuna. A sq.

Κακόζηλος, ου, ὁ, ἡ, male & infeliciter æmulans seu imitans, vitia ipsa imitans.

Κακοζήλως, *Adv.* mala & infelici adfectatione.

Κακοζωΐα, & κακοζωία, ας, ἡ, misera vita. A ζωή.

Κακοήθεια, ας, ἡ, calliditas, malitiosa versutia, malignitas, fraus callida. A κακοήθης.

Κακοηθέω, maligne callidus sum. A seq.

Κακοήθης, εος, ὁ, ἡ, qs. male moratus, malignus, malitiosus. 2) callidus, fraudulentus. Ab ἦθος.

Κακοήθως, *Adv.* maligne, fraudulenter. A pr.

Κακοηχὴς, έος, ὁ, ἡ, male sonans. Ab ἦχος.

Κακόηχος, ου, idem.

Κακοθαλπὴς, ές, non idoneus ad fovendum, non bene fovens. A θάλπω.

Κακοθάνατος, ον, male, misere moriens.

Κακοθελὴς, έος, ὁ, ἡ, malevolus, malignus. A θέλω.

Κακοθελία & κακοθέλεια, ας, ἡ, malevolentia, obtrectatio. A pr.

Κακόθεος, ον, infelix, ut κακοδαίμων.

Κακοθεραπεία, ἡ, mala & perversa curatio morbi.

Κακοθηλασία, ας, ἡ, ignavia, proprie quum res male geruntur & disponuntur. A seq.

Κακοθήμων, ονος, ὁ, ἡ, qui est corpore male constituto. 2) male digestus. 3) ignavus. A τίθημι.

Κακοθηνέω, infelicem esse, vel male habitum. κακοθηνεῖν dicuntur τὰ πρόβατα, oves, cum male proveniunt agni, parci nascuntur & infirmi, ipsæque matres partu sunt infelices, cum parva agnorum copia est. Contrarium est ἀθηνεῖν. A θὶς, *cumulus*.

Κακόθροος, *contr.* κακόθρους, ου, ὁ, ἡ, maledicus, infaustus.

Κακοθυμία, ας, ἡ, animus male adfectus, ex aliqua caussa, ut tristitia, item erga aliquem, ut malevolus. opp. ἀθυμία. A seq.

Κακόθυμος, ου, ὁ, ἡ, qui male adfectus est animo, tristis, item malevolus.

Κακοκέλαδος, ον, male sonans. 2) maledicus, invidus.

Κακοΐλιον, ου, τὸ, infelix Ilium; scelestum Ilium.

Κακοκαρπία, ας, ἡ, annus sterilis. A seq.

Κακόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, male & infeliciter fructificans, malos fructus gignens, paucos, raros, ingrati saporis & malæ nutritionis.

Κακοκέρδεια, ας, ἡ, *Ion.* κακοκερδίη, ης, ἡ, turpis quæstus. A κέρδος.

Κακοκλεὴς, έος, ὁ, ἡ, infamis, qui malæ famæ est. A κλέος, *fama*.

Κακόκνημος, ου, ὁ, ἡ, qui crura habet exilia. A κνήμη, *tibia*.

Κακοκοίμητος, ον, male dormiens. A κοιμάομαι, *dormio*.

Κακοκρισία, ας, ἡ, pravum & iniquum judicium. A κρίσις.

Κακοκτέριστος, ον, insepultus, male sepultus. A κτερίζω, *sepelio*.

Κακολίμενος, ου, ὁ, ἡ, malum portum habens. A λιμὴν, *portus*.

Κακολογέω, ῶ, f. ήσω, obtrecto. A κακολόγος.

Κακολογία, ας, ἡ, obtrectatio, cum male de aliquo loquimur. Ab eod.

Κακολογικὸς, ή, όν, obtrectandi, maledicendi cupidus. A pr.

Κακολόγος, ου, ὁ, ἡ, obtrectator, maledicus.

Κακομαθὴς, έος, ὁ, ἡ, qui male h. e. prave, perperam, aut tarde, lente discit, male doctus. A μανθάνω, *disco*.

Κακόμαντις, εως, ὁ, ἡ, malus vates, mala vaticinans.

Κακομάχανος, ου, ὁ, ἡ, *Dor.* pro κακομήχ.

Κακομαχέω, ῶ, f. ήσω, malitiose, improbe ac subdole, it. prave, timide, ignave pugno. E κ. & μάχη.

Κακομέλετος, ου, mala, tristia, canens, tristis. Epith. vocis ap. Æschyl. A μέλος.

Κακομετρέω, ῶ, male metior. A κακόμετρος.

Κακομέτρητος, ον, recta mensura carens. τὸ κακομέτρητον, vitium in metro poetico. A pr.

Κακόμετρος, ου, ὁ, ἡ, male metiens. A μέτρον.

Κακομηδὴς, έος, ὁ, ἡ, cui malum est consilium. 2) fraudulentus, astutus. A μῆδος.

Κακομήτηρ, ἡ, mala mater.

Κακομήτης, ου, ὁ, malo consilio utens, cujus mala sunt consilia. A μῆτις.

Κακόμητις, ιος, idem & ex eod.

Κακομήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, malam habens matrem. A μήτηρ.

Κακομηχανάομαι, ῶμαι, mala machinor, mala struo vel molior. A κακομήχανος.

Κακομηχανέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Κακομηχανία, ας, ἡ, mala ars, dolus; fraus, machinatio malorum. Ab eod.

Κακομήχανος, ου, ὁ, ἡ, malorum excogitator, malorum machinator. A μηχανή.

Κακομιλία, ἡ, consuetudo cum pravis. pro κακομιλία.

Κακομιμήτως, *Adv.* male imitando cum affectatione. A μιμέομαι, *imitor*.

Κακόμισθος, malum aut nullum præmium ferens.

Κακομοιρία, ἡ, fatum adversum. A κακόμοιρος.

Κακομοίριος, ον, infelix. A pr.

Κακόμοιρος, ον, idem. E κ. & μοῖρα.

Κακόμορος, ου, ὁ, ἡ, infortunatus. A μόρος.

Κακομορφία, ας, ἡ, deformitas. A seq.

Κακόμορφος, ου, ὁ, ἡ, deformis. A μορφή.

Κακόμουσος, ον, carens cantu, ingratus, invita Musa natus, abhorrens. A Μοῦσα.

Κακόμοχθος, ου, ὁ, ἡ, male, i. e. in vanum laborans.

Κακονοέω, ῶ, malevolus sum, male cogito. A κακόνοος.

Κακόνοια, ας, ἡ, malevolentia. Ab eod.

Κακόνοος, *contr.* κακόνους, ου, ὁ, ἡ, malevolus, mala mente præditus. κακονούστατα, *Adv.* malevolentissime.

Κακονομία, ἡ, pravæ leges. A seq.

Κακόνομος, ου, ὁ, ἡ, qui malis legibus utitur.

Κακονυμφεύτως, ἡ, idem quod sq.

Κακόνυμφος, ου, ἡ, quæ infeliciter nupsit. A νύμφη, *sponsa*.

Κακόνως, *Adv.* malevole. A κακόνους.

Κακόξεινος, ου, ὁ, ἡ, poet. κακόξενος, qui male se gerit erga hospites, inhospitalis.

Κακόξυνετος, ου, ὁ, ἡ, ad malum sapiens ac prudens, callidus ad fraudem.

Κακοπάθεια, ας, ἡ, vexatio, molestia, ærumna, calamitas, labor. A κακοπαθής.

Κακοπαθέω, ῶ, fut. ήσω, malis adfligor, vexor, item molestias, velut itineris, laboris militaris &c. fero. A sq.

Κακοπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, ærumnosus, adflictus, malis molestiis pressus. A πάθος.

Κακόπαθος, ου, idem & ex eod.

Κακοπαθῶς, *Adv.* ærumnose. A κακοπαθής.

Κακοπαρθενεύτως, *Adv.* indigno virgine modo. A παρθενεύω.

Κακοπάρθενος, ου, virgini non conveniens. 2) faciens indigna virgine.

Κακόπατρις, ιδος, ὁ, ἡ, malo patre ortus. 2) qui obscuris est natalibus. 3) cui mala est patria. E πατήρ, vel πατρίς.

Κακοπέτης, male volans. A πέτομαι.

Κακόπηρος, ου, ὁ, ἡ, vilem habens peram. A πήρα.

Κακοπινὴς, έος, ὁ, ἡ, impurus, sordidus & illuvie fœdus. 2) malignus. A πίνος.

Κακοπιστία, ἡ, perfidia. A seq.

Κακόπιστος, ου, perfidus.

Κακόπλαστος, ου, ὁ, ἡ, male fictus, si fit a πλάσσω, *fingo*: sed affertur ex Hermog. pro errabundus, ut sit a πλάζομαι, *erro*.

Κακοπλάστως, *Adv.* per fictionem parum elegantem.

Κακοπλοέω, & κακοπλοέω, male navigo.

Κακοποιέω, ῶ, f. ήσω, male facio, noceo.

Κακοποιητικός, ἡ, όν, maleficus.

Κακοποιΐα, ας, ἡ, maleficentia, maleficium. A seq.

Κακοποιὸς, ου, ὁ, ἡ, maleficus, malis adficiens.

Κακοπολιτεία, ας, ἡ, prava reipublicæ administratio, corruptus reip. status.

Κακοπονητικὸς, ἡ, ex Aristot. affertur pro, pessimus ad labores tolerandos, ad labores tolerandos ineptus, debilis.

Κακόποτμος, ου, infelix, infelicis fati.

Κακόπους, οδος, ὁ, ἡ, qui infirmis aut deformibus est pedibus. v. κακοσκελής.

Κακοπραγέω, ῶ, f. ήσω, infelix sum. A seq.

Κακοπραγὴς, έος, ὁ, ἡ, male factus aut rebus adversis utens. Ex Hes. A πράττω, vel πρᾶγος.

Κακοπραγία, ας, ἡ, infelicitas in rebus agendis, seu gerendis. 2) infelicitas quævis, sors dura, res adversæ. A pr.

Κακοπραγμονέω, ῶ, f. ήσω, improbe, dolose ago. 2) improbas, seu malas res molior, mala cogito. A κακοπράγμων.

Κακοπραγμοσύνη, ης, ἡ, nequitia, improbitas, calliditas, fraus. Ab eod.

Κακοπράγμων, ονος, ὁ, ἡ, malas res agens, improbe vivens, litigiosus, calumniator. A πρᾶγμα.

Κακοπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, informis. A πρόσωπον.

Κακόπτερος, ου, ὁ, ἡ, male pennatus, male volans. A πτερὸν, *ala*.

Κακοῤῥαφία, ας, ἡ, Ion. κακοῤῥαφίη, ης, ἡ, malorum machinatio, insidiæ, dolus. A seq.

Κακοῤῥάφος, ου, ὁ, ἡ, dolorum machinator. E κ. & ῥάπτω, *suo*.

Κακοῤῥέκτης, ου, ὁ, maleficus, improbus. A ῥέζω.

Κακοῤῥημοσύνη, ης, ἡ, maledicentia. A seq.

Κακοῤῥήμων, ονος, ὁ & ἡ, maledicus. 2) indisertus, expers eloquentiæ. A ῥῆμα.

Κακοῤῥοθέω, ῶ, f. ήσω, q. d. malo strepitu linguæ prosequor, vel insector, maledico.

Κακοῤῥόθησις, εως, ἡ, maledicentia, convicium. A pr.

Κακορύπαρος, ου, valde, fœde sordidus.

Κακὸς, ἡ, ὸν, proprie vitiosus, vitio aliquo laborans in suo genere. v. καλὸς. deinde 2) malus, improbus, nequam. 3) infaustus, perniciosus. 4) infestus. 5) ignavus, timidus, imbellis, de milite. 6) ignobilis. 7) humilis, abjectus. 8) pauper. 9) vilis vetusque. Hinc τὸ κακὸν, ὸ, *scelus*, *calamitas*, *damnum*, *Comp.* κακίων, *Sup.* κάκιστος. *Adv.* κάκιστα.

Κακόσιτος, ου, ὁ, ἡ, nocens. A σίνομαι, *noceo*.

Κακοσιτία, ας, ἡ, cibi fastidium. A seq.

Κακόσιτος, ου, ὁ & ἡ, qui stomachi vitio cibum fastidit.

Κακοσκελὴς, έος, ὁ, ἡ, qui pravis est cruribus. A σκέλος, *crus*.

Κακοσμία, ας, ἡ, malus odor, fœtor. A seq.

Κακοσμος, ου, ὁ, ἡ, malum odorem spirans. Ab ὀσμὴ, *odor*.

Κακόσπερμος, ου, ὁ, ἡ, male sementans, malum semen proferens seu habens. A σπέρμα.

Κακόσπλαγχνος, ου, excors, timidus. A σπλάγχνα.

Κακοσπορία, ἡ, mala satio, i. e. alieno loco & irrito cum eventu. A σπόρος.

Κακοσσόμενος, afferunt ex Hom. Il. ε. sed legendum κακ᾽ ὀσσόμενος.

Κακοστατέω, ῶ, male sto, male constitutus sum. Ab ἵσταμαι.

Κακοστένακτος, ου, valde, misere gemens. A στενάζω.

Κακοστόμαχος, ου, ὁ, ἡ, cujus stomachus male adfectus est. 2) qui stomachum lædit.

Κακοστομέω, ῶ, f. ήσω, maledico, convitior. 2) male pronuncio. A κακόστομος.

Κακοστομία, ας, ἡ, vitium male pronunciantis verba alienæ linguæ. 2) maledicentia. Ab eod.

Κακόστομος, ου, ὁ, ἡ, qui mali est oris, maledicus. 2) qui perperam pronunciat verba alienæ linguæ. A στόμα.

Κακόστρωτος, ου, male stratus, incommodus, de lecto. A στρωννύω.

Κακοσύμβουλος, ου, ὁ, ἡ, male suadens, malesuada, Gloss. Vet.

Κακοσύνετος, ου, ὁ, ἡ, prudentia abutens.

Κακοσυνθεσία, ας, ἡ, malum fœdus. 2) mala compositio. 3) malorum structura & machinatio. Hes. A συντίθημι.

Κακοσύνθεσις, ἡ, idem.

Κακοσύνθετος, ου, ὁ, ἡ, male compositus.

Κακοσύστατος, ου, ὁ, ἡ, male consistens. A συνίσταμαι.

Κακοσφυξία, ας, ἡ, pravitas pulsus. A σφύξις.

Κακοσχημόνως, *Adverb.* indecenter, turpiter. A seq.

Κακοσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, indecens, indecorus. A σχῆμα.

Κακοσχολάζομαι, otio abutor, nugas ago.

Κακοσχολέω, idem.

Κακοσχολία, ας, ἡ, otium inutile, ineptum, quod malis rebus insumitur. A seq.

Κακόσχολος, ου, ὁ, ἡ, otio abutens, malis rebus otium impendens. 2) improbus. A σχολὴ.

Κακοσχόλως, *Adv.* otio abutendo, nihil, male, noxie, inepte, frustra agendo. A pr.

Κακότακτος, ου, ὁ, ἡ, male ordinatus.

Κακοτελεύτητος, ου, male desinens, malum exitum habens. A τελευτάω.

Κακοτεχνέω, ῶ, f. ήσω, malis artibus utor. 2) malis artibus adultero & depravo. 3) omnino mala fide in aliqua re utor, in primis 4) falsum testimonium dico. A κακότεχνος.

Κακοτέχνης, idem quod κακότεχνος.

Κακοτεχνία, ας, ἡ, mala ars, quæ ad hominum perniciem convertitur, maleficium. 2) falsum, quod JCti dicunt: falsum testimonium. Ab eodem.

Κακοτέχνιον, ου, τὸ, idem, in pr. falsum testimonium: unde κακοτεχνιῶν δίκη, adversus eum, qui falsum testimonium dixit.

Κακό-

Κακότεχνος, ου, ὁ, ἡ, malis artibus deditus. 2) in malis rebus artificiosus, malignus.

Κακότης, ητος, ἡ, malitia. 2) improbitas. 3) vitium. 4) scelus. 5) ignavia, timiditas. 6) malum, calamitas, ærumna. A κακός.

Κακοτροπεύομαι, f. εύσομαι, malis artibus ago, malitiose, fraudulenter, item perverse, dementer ago. A κακότροπος.

Κακοτροπέω, idem & ab eod.

Κακοτροπία, ας, ἡ, mali & perversi mores. 2) malignitas, nequitia. A seq.

Κακότροπος, ου, ὁ, ἡ, male moratus, mali moris. 2) malus, pravus, malignus.

Κακοτρόπως, *Adv.* maligne, perverse. A pr.

Κακοτροφέω, ῶ, male nutrior, malum alimentum, sive parum alimenti, accipio. aor. 1. part. κακοτροφήσας, male nutritus, & Pass. κακοτροφηθείς, idem. A κακότροφος.

Κακοτροφία, ας, ἡ, mala nutrimenta. Ab eodem.

Κακότροφος, ου, ὁ, ἡ, qui male nutritur. A τρέφω, *alo*.

Κακοτυχέω, ῶ, f. ήσω, infelix sum, infeliciter ago. A seq.

Κακοτυχής, έος, ὁ, ἡ, infelix, infortunatus. A τύχη, *fortuna*.

Κακοτυχία, ἡ, infelicitas. A pr.

Κακοϋπονόητος, ου, suspicax. Ab ὑπονοέω.

Κακουργέω, ῶ, f. ήσω, maleficus & fraudulentus sum. 2) damno adficio. A κακοῦργος.

Κακούργημα, ατος, τὸ, maleficium, facinus maleficum, scelus. A pr.

Κακουργία, ας, ἡ, improbitas, scelus, maleficium, idque fere tectum & occultum, astus, fraus, stellionatus, Gl. Vet. Ab seq.

Κακοῦργος, ου, ὁ, ἡ, maleficus, improbus, facinorosus. 2) fraudator, latro, insidiator. E κ. & ἔργον.

Κακούργως, malefice, improbe, scelerate. A pr.

Κακουχέω, ῶ, f. ήσω, male tracto, male aliquem habeo. E κ. & ἔχω.

Κακουχία, ας, ἡ, mala, dura tractatio, vexatio. 2) cultus corporis neglectus. 3) mala adfectio corporis e laboribus, fame &c. Ex iisdem.

Κακόφατις, ιδος, ἡ, male sonans, male ominata. E κ. & φημί s. φάτις, *fama*.

Κακόφατον, τὸ, mala compositio syllabarum, junctura deformem sonum reddens: detorsio sermonis in obscœnum, a nominibus male ominatis consistens. Al. κακέμφατον. Ex iisd.

Κακοφημία, ας, ἡ, famositas. 2) obtrectatio. A seq.

Κακόφημος, ου, ὁ, ἡ, qui est mali ominis, inauspicatus. 2) famam lædens, infamiam adferens. 3) famosus. A φήμη, *fama*.

Κακόφθαρτος, ου, male perditus.

Κακοφθορίας, ους, ὁ, male, misere perdens. Nicand. A φθορά.

Κακοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, male perdens. Idem & ex eod. vel φθόρος.

Κακόφλοιος, ου, ὁ, ἡ, malum corticem habens. Nicand.

Κακοφραδής, έος, ὁ, ἡ, malum cogitans seu machinans. Vocativ. κακοφραδές. A φράζω.

Κακοφραδμων, ον, male suadens s. consulens. Ab eod.

Κακοφρονέω, male cupio alicui. A κακόφρων.

Κακοφροσύνη, ης, ἡ, malitiosa mens. 2) stultitia. 3) mens malevola. A seq.

Κακόφρων, ονος, ὁ, ἡ, mala vel malitiosa mentis. 2) malevolus. 3) stultus. A φρήν.

Κακοφυής, έος, ὁ, ἡ, qui prava est natura, pravo ingenio seu animo præditus. 3) male nascens, male proveniens. A φύω.

Κακοφυΐα, ας, ἡ, mala indoles, pravum ingenium, ingenii indolisque corruptio. A pr.

Κακοφωνία, ας, ἡ, vox seu sonus asper. 2) insuavis pronunciatio. A seq.

Κακόφωνος, ου, ὁ & ἡ, malam vocem seu asperam habens. 2) ingratam & insuavem pronunciationem habens. A φωνή.

Κακοφώνως, *Adv.* ingrata pronunciatione. A pr.

Κακόχαρτος, ου, ὁ, ἡ, alienis malis gaudens. 2) quo mali gaudent. A χαίρω.

Κακοχρήματος, ονος, ὁ & ἡ, improbus. A χράομαι.

Κακοχροέω, ῶ, fut. ήσω, mali sum coloris. A κακόχροος.

Κακοχροια, ας, ἡ, malus, teter color. Ab eodem.

Κακόχροος, *contr.* κακόχρους, ου, ὁ, ἡ, decolor, qui mali, tetri est coloris. A χρόα.

Κακόχυλος, ου, ὁ, ἡ, qui mali est succi.

Κακοχυμία, ας, ἡ, redundantia malorum humorum. A seq.

Κακόχυμος, ου, ὁ, ἡ, malis & vitiosis humoribus plenus. 2) malos humores gignens.

Κακόψογος, ου, ὁ, ἡ, qui nequiter reprehendit, maledicus.

Κακοψυχία, ας, ἡ, ignavia, demissio, turpitudo animi. A seq.

Κακόψυχος, ου, ὁ, ἡ, pusillanimis, qui animo est demisso, sive malo. A ψυχή.

Κακόω, ῶ, fut. ώσω, proprie, corrumpo, vitiosum reddo, ut aquam, turbulentam reddendo &c. 2) malo seu damno adficio, infesto, vasto, populor, vexo, adfligo, male & inique tracto. κεκακωμένος, perf. pass. adflictus.

Κάκτος, ου, ὁ, cactus, spinosa quædam planta, carduus.

Κακύνω, malum vel improbum reddo, depravo, vitio, corrumpo. κακύνομαι, depravor, degenero, improbus fio, improbe ago. 2) convitior, infamo probris, appello κακόν. A κακός.

Κακώδης, εος, ὁ, ἡ, male olens. Ab ὄζω.

Κακωδία, ας, malus odor. A pr.

Κακώλεθρος, ου, perniciosus. Ab ὄλεθρος, *pernicies*.

Κακώνυμος, ου, mali nominis. Ab ὄνομα.

Κακῶς, *Adv.* male, improbe, perperam, misere, lamentabiliter, luctuose.

Κάκωσις, εως, ἡ, adflictio, vexatio, infestatio, corruptio, deturpatio, vitiatio. 2) clades, exitium. A κακόω.

Κακωτικός, ἡ, ὸν, infestandi seu vexandi vim habens, noxius. Ab eod.

ΚΑΛΑΒΡΙΖΩ, Calabros imitor. v. Καλαβρ.

Καλαβρισμός, ῦ, ὁ, saltatio Calabrica. A pr.

Καλάθιον, ου, τὸ, it. καλαθίς, ίδος, ἡ, parvus calathus, quasillus. Dim. a κάλαθος.

Καλαθίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Καλαθισμός, ῦ, ὁ, saltationis genus, ut nonnulli opinantur, cum calathis. Ab eod.

Καλαθοειδής, έος, ὁ, ἡ, figuram calathi habens.

Καλαθοειδῶς, calathi forma. A pr.

Κάλαθος, ου, ὁ, calathus, qualus. 2) poculum.

Καλάϊνος, ίνη, ῖνον, e calai lapide factus, vel constans. A seq.

ΚΑ'ΛΑΙΣ, ὁ, calais, lapis quidam.

Καλαμαγρωστις, ἡ, arundineum gramen.

Καλαμώδης, ὁ, ἡ, arundinosus. A κάλαμος.

Καλα-

Καλαμαῖος, αία, αῖον, culmarius, qui inter culmos seu stipulas est. Ab eod.

Καλαμαία, ἡ, cicada. A pr.

Καλαμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, stipulas lego, spicas colligo post messores. 2) racemo. 3) spolio post alium. v. ἐκκαλαμάομαι. 4) summas olerum partes carpo & comedo. Ab eod.

Καλαμάριον, ου, τὸ, calamarium, theca, in qua reconduntur calami. Ab eod.

Καλαμαύλης, ου, ὁ, qui calamo canit. E κάλαμος & αὐλὸς, tibia.

Καλαμαυλητὴς, ῦ, ὁ, idem.

Καλαμητὴς, ῦ, ὁ, messor. A seq.

Καλαμάω, f. ήσω, meto, culmos seco & colligo.

Καλάμη, ης, ἡ, stipula. 2) frumenti spica. 3) corpus senecta confectum & quasi arefactum. 4) cadaver hominis interempti.

Καλαμητομία, ας, ἡ, culmorum seu stipularum sectio. 2) messis. A seq.

Καλαμητόμος, ον, culmos secans. E κ. & τέμνω.

Καλαμήτρια, ας, ἡ, quae stipulas colligit. 2) quae spicas colligit. A καλαμάομαι.

Καλαμητρὶς, ίδος, ἡ, idem. Ab eod.

Καλαμηφάγος, culmos secans, de falce.

Καλαμηφορεῖν, culmos gestare.

Καλαμηφόρος, culmos gestans. A καλάμη & φέρω.

Καλαμίζω, fut. ίσω, calamo cano, calamo canentes imitor. A κάλαμος.

Καλαμίνθη, ης, ἡ, calamintha, herba.

Καλαμινθώδης, εος, ὁ, ἡ, e calamintha confectus. A pr.

Καλάμινος, ίνη, ινον, arundineus. 2) arundinis speciem habens, arundinosus.

Καλάμιον, ου, τὸ, calamulus, parvus calamus, parva arundo. 2) specillum, instrumentum medicum. 3) ornamentum parvum cincinnos ambiens. Dim. a κάλαμος.

Καλαμὶς, ίδος, ἡ, arundo piscatoria. 2) calamarium, sive theca calamorum. 3) acus arundinea, qua mulieres in componendo capillo utebantur. 4) arundinetum. Ab eodem.

Καλαμίσκος, ου, ὁ, idem quod καλάμιον.

Καλαμίτης, ου, ὁ, culmus frumenti. A καλάμη.

Καλαμῖτις, ιδος, ἡ, spicis gaudens. A pr.

Καλαμοβόας, α, ὁ, calamostrepus. A βοάω.

Καλαμογλυφέω, ῶ, calamos, sive arundines sculpo. A seq.

Καλαμογλύφος, ου, ὁ, ἡ, calamorum, sive arundinum sculptor. E κάλαμος & γλύφω.

Καλαμοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, calami speciem habens. Ab εἶδος.

Καλαμόεις, όεσσα, όεν, arundineus. A seq.

Κάλαμος, ου, ὁ, calamus, arundo. 2) culmus. 3) virga Geometrica. 4) calamus scriptorius. 5) tibia, ap. Etym. M. sive potius testudinis μαγάδα, quod in veterrima structura erat ex arundine, v. μαγάς. 6) stipula.

Καλαμοστεφὴς, έος, ὁ & ἡ, culmis redimitus. E pr. & στέφω, corono.

Καλαμευτύπος, ου, ὁ, auceps, quia sc. viscato calamo figit avem. Hesych. E καλ. & τύπτω, figo.

Καλαμοφθέγγης, ου, ὁ, calamo sonans, arundine canens. Ex eod. & φθέγγομαι, sono.

Καλαμόφθογγος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Καλαμοφόρος, ου, ὁ, ἡ, calamum seu arundinem gestans. A φέρω, gesto.

Καλαμόφυλλος, ου, ὁ, arundinea folia habens. A φύλλον.

Καλαμώδης, εος, ὁ, ἡ, arundineus, arundinosus. Hinc τὰ καλαμώδη, scil. ὕλη, arundineta. A κάλαμος.

Καλαμὼν, ῶνος, ὁ, arundinetum. Ab eod.

Καλαμωτὴ, ῆς, ἡ, septum e calamis in navium oris, sive extremis. Ab eod.

Καλαπόδιον, ου, τὸ, forma caligaris. Gl. Vet. vid. seq.

Καλάπους, οδος, ὁ, forma calcei cavi lignea, sculponea. E κᾶλον, lignum, & ποῦς.

ΚΑΛΑΣΙΡΙΣ, εως, ἡ, vestis linea, ad talos demissa, tunica lata.

Καλαυρίτης λιθάργυρος, apud Dioscoridem, spuma argenti e puro argento, forsitan quod in Calauria sive Calabria fieret.

Καλαῦροψ, οπος, ἡ, pedum, proprie, quod in summo est, repandum.

Καλοσίχορος, ον, pulcros choros agens. E καλὸς & χορός.

Καλέω, ῶ, voco, arcesso. 2) appello nomine. 3) invoco, ut deum. med. voco in jus. Fut. καλέσω, & έσω. Perf. κέκληκα.

Καλήμερος, ου, ὁ, ἡ, cui felix est dies. 2) qui pulcram, jucundam habet diem. E καλὸς & ἡμέρα.

Καλήτωρ, ορος, ὁ, vocator. A καλέω, v. κλήτωρ.

Καλιὰ, ᾶς, ἡ, nidus. 2) cavea. 3) domus, proprie, lignea. 4) horreum. A κᾶλον.

Καλιὰς, άδος, ἡ, tugurium, domuncula. A pr.

Καλίδιον, ου, τὸ, domuncula, tugurium. Dim. ab eod.

Καλίκιοι, οἱ, calcei, caligae.

Καλινδέω, ῶ, voluto, verso. καλινδοῦμαι, voluter, ut in pulvere. καλινδηθεὶς, aor. 1. volutatus. A κυλίω.

Καλιὸς, ῦ, ὁ, casa, tugurium. A κᾶλον.

Κάλλαια, τὰ, color purpureus, coccineus. 2) barbae galli gallinacei, a colore. A κάλλος.

Καλλάϊνος, Adj. purpureus. 2) venetus, caeruleus, hyacinthinus. A pr.

Κάλλη, τὰ, vestes stragulae exquisitioris coloris, in primis purpurei. 2) floris genus, e quo fit color. A κάλλος.

Καλλιβλέφαρον, ου, τὸ, scil. φάρμακον, medicamentum ad pulcritudinem palpebrarum faciens.

Καλλιβόας, ου, ὁ, qui pulcram habet vocem. E κ. & βοάω.

Καλλίβοτρυς, υος, ὁ, ἡ, pulcros racemos habens.

Καλλίβωλος, ον, fertilis, pinguis.

Καλλιγάληνος, ον, serenus, pulcer. A γαλήνη.

Καλλιγένεια, ας, ἡ, Telluris, aut, secundum alios, Cereris, epitheton. Alii nutricem, alii pedissequam Cereris volunt. E κ. & γίγνομαι.

Καλλιγέφυρος, ου, ὁ, ἡ, pulcro ponte junctus. E κ. & γέφυρα, pons.

Καλλίγλουτος, ον, nates formosas habens.

Καλλίγονος, pulcri generis, Gl. Vet.

Καλλιγραφέω, ῶ, eleganter scribo. 2) fuco.

Καλλιγραφία, ας, ἡ, elegans scriptura, scribendi pingendive elegantia. A seq.

Καλλιγράφος, ου, ὁ, ἡ, qui eleganter scribit aut pingit. 2) librarius. A γράφω.

Καλλιγύναιξ, αικος, ὁ, ἡ, pulcris mulieribus abundans. A γυνή.

Καλλιδένδρος, ον, arboribus abundans, arborum copia pulcher, epith. regionis. A δένδρον.

Καλλιδίνης, ὁ, pulcre fluens, liquidus, cui sunt vortices adspectu jucundi. epith. fluvii. A δίνη, vortex.

Καλλι-

Καλλίδιφρος, ου, pulcrum currum s. sellam, habens.

Καλλιδόναξ, κος, arundinibus abundans, epith. fluminis.

Καλλίθειρα, ας, ἡ, quæ pulcram habet comam.

Καλλιέλαιος, ου, ὁ, frugifera olea. Ab ἐλαία.

Καλλιέπεια, ας, ἡ, q. d. pulcriloquentia, elegantia & ornatus sermonis, sermo ornatus. A καλλιεπής, cujus exemplum non notatum est.

Καλλιεπέω, ῶ, f. ήσω, eleganter loquor, ornate & eleganter dico. καλλιεπημένοι λόγοι, orationes elegantibus vocabulis contextæ. Ab eod.

Καλλιεργέω, ῶ, f. ήσω, pulcre fabricor, adfabre facio. A seq.

Καλλίεργος, ου, ὁ, ἡ, pulcre fabricatus, adfabre factus. Ab ἔργον.

Καλλιερέω, ῶ, f. ήσω, lito, perlito, bona exta reperio. Ab ἱερά.

Καλλιέρημα, ατος, τὸ, perlitatio. A pr.

Καλλιζυγής, ές, pulcris equis junctus. A ζυγός.

Καλλίζωνος, ἡ, pulcro cingulo ornata, pulcra. A ζώνη.

Καλλιθέμεθλος, ου, ὁ & ἡ, pulcre fundatus. A θέμεθλον, *fundamentum*.

Καλλίθριξ, χος, ὁ & ἡ, habens pulcros capillos.

Καλλίθυτος, ου, ὁ, ἡ, bonis auspiciis aut rite sacrificatus. 2) in quo pulcra aut splendida sacrificia fiunt. A θύω.

Καλλικαρπέω, ῶ, f. ήσω, bonos vel pulcros, jucundos ad oculum & palatum fructus edo vel fero. A καλλίκαρπος.

Καλλικαρπία, ας, ἡ, pulcrorum fructuum ubertas. 2) fructuum pulcritudo & venustas. Ab eod.

Καλλίκαρπος, ου, ὁ, ἡ, pulcros aut etiam bonos fructus ferens, fecundus.

Καλλικέλαδος, ου, ὁ & ἡ, pulcrum sonum edens.

Καλλίκερως, ωτος, ὁ, ἡ, pulcra cornua habens. A κέρας, *cornu*.

Καλλίκοκκος, ου, ὁ, ἡ, pulcra habens grana, cui pulcher est acinus.

Καλλικολώνη, ης, ἡ, q. d. collis pulcher, locus amœnus juxta Simoentem fl. Troadis. A κολωνός.

Καλλίκομος, ου, ὁ, ἡ, pulcram comam habens. A κόμη, *coma*.

Καλλικοτταβέω, ῶ, cottabo venuste ludo, scite cottabizo. A κότταβος.

Καλλίκρεας, ατος, τὸ, pulcra caro, caro candida & subpinguis esuque jucundissima.

Καλλικρήδεμνος, ου, ὁ, ἡ, pulcram habens vittam. A κρήδεμνον, *vitta*.

Καλλίκτυπος, pulcre strepens s. sonans.

Καλλιλεξία, ἡ, idem quod καλλιλογία. A λέξις.

Καλλιλογέω, ῶ, scite & venuste loquor. A λόγος.

Καλλιλογία, ας, ἡ, elegans venustaque dicendi facultas, vis bene dicendi. Ab eod.

Καλλίμηρος, ου, ὁ, ἡ, pulcra femora habens.

Καλλίμορφος, ου, ὁ, ἡ, formosus. A μορφή.

Κάλλιμος, ου, ὁ, pulcher, elegans. 2) prosper, fecundus. A κάλλος.

Καλλίναος, ου, ὁ, ἡ, pulcre fluens. A νάω.

Καλλίνικος, ου, ὁ, ἡ, qui pulcram & egregiam victoriam adeptus est, victor egregius. 2) pulcritudine vincens. Gloss. Vet. At Philox. victoriosus, invictissimus. A νίκη.

Καλλιοινία, ας, ἡ, vini præstantia & bonitas. 2) largus vini proventus. Ab οἶνος.

Κάλλιον, *Adv.* melius. A καλός.

Καλλιόνως, *Adv.* idem. A pr.

Καλλιόπη, ης, ἡ, Calliope, una Musarum.

Καλλίουλος, ου, ὁ, hymnus in Cererem. Ab ἴουλος.

Καλλιόω, ῶ, futur. ώσω, pulcrius reddo. A κάλλιον.

Καλλιπαιδία, ας, ἡ, pulcri liberi, copia liberorum bene natorum. A seq.

Καλλίπαις, αιδος, ὁ & ἡ, cui pulcri & bene nati sunt liberi. 2) proles pulcra, proba.

Καλλιπάρηος, Bœot. pro καλλιπάρειος, ου, ὁ & ἡ, pulcras genas habens, pulcher. A παρειά.

Καλλιπάρθενος, ου, ὁ & ἡ, pulcras virgines habens. 2) nitidus, pulcher. Epith. Tragic.

Καλλιπέδιλος, ου, ὁ, ἡ, pulcros habens calceos. A πέδιλον.

Καλλίπεπλος, ου, ὁ & ἡ, pulcrum habens peplum.

Καλλιπέταλος, ου, ὁ, ἡ, pulcra folia habens. A πέταλον, *folium*.

Καλλίπηχυς, εως, ὁ, ἡ, pulcra brachia habens, pulcher.

Καλλιπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, pulcras comas vel comarum cincinnos habens.

Καλλίπλουτος, ου, ὁ, ἡ, magnas opes habens.

Καλλίπνοος, *contr.* καλλίπνους, ου, ὁ, ἡ, suaviter spirans. A πνοή.

Καλλίπολις, εως, ἡ, egregia seu pulcra civitas.

Καλλιπόταμος, ου, ὁ, ἡ, habens fluvios multos.

Καλλιπρόβατος, ὁ, ἡ, pecore abundans. A πρόβατον.

Καλλιπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, adspectu pulcher. A πρόσωπον.

Καλλίπρωρος, ου, ὁ, ἡ, pulcram habens proram. 2) pulcram habens faciem. A πρῶρα.

Καλλιπτόλεμος, ου, ὁ, ἡ, egregius & strenuus in bello, bellicosus.

Καλλίπυγος, ου, ὁ, ἡ, pulcras habens nates, pulcros habens clunes. A πυγή.

Καλλίπυργος, ου, ὁ & ἡ, pulcre turritus, pulcre turribus munitus. 2) sublimis, celsus.

Καλλιπύργωτος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Καλλίπωλος, ου, ὁ, ἡ, pulcros equos habens.

Καλλιρέεθρος, ου, ὁ, ἡ, Epith. fontis, liquidus, copiosus. A ῥέεθρον.

Καλλιῤῥόη, fons Athenis, alias Ἐννεάκρουνος.

Καλλίροος, *contr.* καλλίρους, ου, ὁ, ἡ, idem. q. d. καλλιρέεθρος.

Καλλιῤῥημονέω, pulcre & ornate dico. A καλλιῤῥήμων.

Καλλιῤῥημοσύνη, ης, ἡ, dictionis elegantia. A seq.

Καλλιῤῥήμων, ονος, ὁ, ἡ, pulcris & elegantibus ornatus verbis. A ῥῆμα.

Καλλίῤῥοος, idem quod καλλίροος.

Καλλισθενής, έος, ὁ, ἡ, egregio robore præditus. A σθένος.

Καλλιστεῖον, ου, τὸ, præmium pulcritudinis eximiæ. 2) præmium quodvis honestissimi optimique. 3) καλλιστεῖα, ων, τὰ, certamen in templo Junonis apud Lesbios de muliebris formæ præstantia. A seq.

Καλλιστεύω, f. εύσω, pulcritudine excello, formosissimus sum. A κάλλιστος.

Καλλιστέφανος, ον, pulcra redimitus corona.

Καλλιστρουθία συκῆ, callistruthiæ, genus ficorum. A στρουθός, *passer*.

Καλλίσφυρος, ου, ὁ, ἡ, Epith. fœminæ, pulcros habens pedes, pulcra. A σφυρόν, *malleolus pedis*.

Καλ-

Καλλιτεκνία, ας, ἡ, fecunditas liberorum bene natorum dives. A seq.

Καλλίτεκνος, ου, ὁ, ἡ, egregios habens liberos. A τέκνον.

Καλλιτεχνέω, ῶ, f. ήσω, aleganti artificio alaboro. A καλλίτεχνος.

Καλλιτεχνής, ὲς, idem quod καλλίτεχνος.

Καλλιτεχνία, ας, ἡ, artis pulcritudo, artis alegantia. Ab eod.

Καλλίτεχνος, ο, ἡ, pulcram artem factitans, pulcra artis opera edens. A τέχνη.

Καλλιτόκος, ου, ὁ, pulcros edens partus.

Καλλίτοξος, ου, ὁ, ἡ, pulcrum habens arcum, bonus sagittarius. A τόξον.

Καλλιτράπεζος, ον, delicata mensa utens. A τράπεζα.

Καλλίτριχος, α, ὁ, ἡ, qui pulcro est capillo. 2) pulcros capillos faciens, frutex quidam. A θρίξ.

Καλλίφαρος, ου, ὁ, ἡ, pulcra vestitus. 2) splendidus.

Καλλιφεγγής, έος, ὁ, ἡ, valde lucidus. A φέγγος.

Καλλίφθογγος, α, ὁ, ἡ, suavitar sonans.

Καλλίφλοξ, γος, ὁ καὶ ἡ, egregio splendore coruscans.

Καλλίφυλλον, τὸ, est adianti genus.

Καλλίφυλλος, ου, ὁ, ἡ, pulcris foliis præditus, Epith. rosæ. A φύλλον.

Καλλιφωνία, ας, ἡ, vox pulcra, sonus alegans. A seq.

Καλλίφωνος, ου, ὁ, ἡ, pulcram vocem habens, aleganter sonans. A φωνή.

Καλλιχέλωνος, ο, ὁ, obolus testudine signatus. Hesych. q. d. pulcra testudinis figura insignitus. A χελώνη.

Καλλίχειρ, ειρος, ὁ, ἡ, pulcras habens manus.

Καλλίχθυς, υος, ὁ, piscis quidam.

Καλλίχοιρος, ο, ὁ, ἡ, pulcros porcellos habens.

Καλλίχορος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quo choreæ commode duci possunt. 2) pulcher, amabilis, amœnus. 3) pulcras choreas agitans. 4) tripudiis se oblectans. 5) pulcher chorus.

Καλλίχωρος, ο, ὁ, ἡ, pulcram regionem habens. A χώρα.

Καλλιώνυμος, ου, ὁ, ἡ, pulcrum noman habens. 2) genus piscis ficcissimi. Ab ὄνομα.

Καλλονή, ῆς, ἡ, pulcritudo, elegantia. A seq.

Κάλλος, εος, τὸ, pulcritudo oris, decor. 2) cujusvis rei pulcritudo. 3) Veneris nnguentum. 4) barba sau palearia galli gallinacai. v. κάλλαια. A καλός.

Καλλοσύνη, ἡ, idem. A seq.

Καλλόσυνος, η, ον, pulcer. A κάλλος.

Καλλόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, v. καλλιφ.

Καλλυντήριον, ο, τὸ, ornamantum, Hasych. Καλλυντήρια, τὰ, dies festus apud Athen. Etymol. A καλλύνω.

Καλλυντὴς, ῦ, ὁ, ornator. 2) tonsor, Hasych. Ab eod.

Κάλλυντρον, ο, τὸ, omne instrumantum comentium. 2) instrumentum, quo verrimus, scopæ. 3) spathula. A seq.

Καλλύνω, pulcrum reddo, orno. 2) verro, mundo; & 3) καλλύνομαι, ornor: nitide aleganterque ma habeo. 4) glorior, mihi ipse placeo. A κάλλος.

Καλλωπίζω, fut. ίσω, decoro, faciem alegantem & venustam reddo, sed fere da curioso nimis studio ornandi. Et sic atiam tropice. 2) orno. Hinc καλλωπίζομαι, orno, glorior, mihi placeo, artem ostento. E κ. & ὤψ, ὠπὸς, facies.

Καλλώπισμα, ατος, τὸ, ornamentum, cultus, in pr. cultus superfluus, exquisitior. A præced.

Καλλωπισμὸς, ου, ὁ, idem. Ab eod.

Καλλωπιστὴς, ῦ, ὁ, cultus (in vestitu) nimium studiosus. Ab eod.

Καλλωπιστικὸς, ἡ, ὸν, ad comendum vel ornandum aptus. A pr.

Καλλωπίστρια, ας, ἡ, cultus in vestitu nimium studiosa. 2) ornatrix. Ab eod.

Καλοβάτης, ου, ὁ, funambulus, Gl. Vet. & Philox. 2) grallator. A κάλος & βαίνω.

Καλοδιδάσκαλος, ου, ὁ, honestatis magister, honesta docens.

Καλοήθης, ὲς, commodis moribus præditus, comis, mitis. Ab ἦθος.

Καλόθριξ, τριχος, bene comatus, item jubatus, da equo.

Καλοιώνιστος, ου, ὁ, ἡ, bena ominatus, auspicatus. Ab οἰωνίζομαι, augurer.

Καλοκἀγαθία, ας, ἡ, probitas, integritas & honestas. A καλοκἀγαθος.

Καλοκἀγαθικὸς, ἡ, ὸν, bonus, honestus, probus, frugi. A seq.

Καλοκἀγαθος, α, ὁ, ἡ, idem. E καλὸς, & ἀγαθὸς.

Καλοκοπέω, ῶ, ligna cædo, findo. A κῶλον & κόπτω, cædo.

Καλολογία, ἡ, idem quod καλλιλογία.

Καλόμορφος, ον, pulcher. A μορφή.

Κᾶλον, ου, τὸ, lignum.

Καλοπέδιλον, ο, τὸ, ligneæ compedes, vel calceus ligneus. E pr. & π.

Καλοπόδιον, α, τὸ, v. καλόπους, n. 3.

Καλοποδιώκτης, ου, ὁ, convicium in pæderastam, ap. Comic. vid. & καλλοποδιώκτης.

Καλοποιέω, ῶ, f. ήσω, benefacio, bonum facio.

Καλόπους, οδος, ὁ, ἡ, pulcros pedes habens. 2) ligneum pedem habens. 3) pes ligneus, forma calcai cavi, norma sutoria. E καλὸς vel κᾶλον & πὸς.

Καλοπρόσωπος, ον, formosus. A πρόσωπον.

Καλοῤῥημοσύνη, ἡ, facundia, alegantia orationia. A κ. & ῥῆμα.

Καλὸς, ἡ, ὸν, pulcer, formosus. 2) decens, decorus, honestus, laudabilis, egregius. 3) probus, bonus, æqui boniqua amans. 4) strenuus, fortis. 5) jucundus, suavis. Hinc τὸ καλὸν, ῦ, decus, ornamentum, commodum; & Comp. καλλίων, pulcrior, Superlat. κάλλιστος, pulcerrimus, & Adv. καλῶς, κάλλιστα, pulcre, belle, pulcerrime.

Κάλος, ου, ὁ, rudens, funis nauticus, usitatius κάλως.

Καλοτίθηνος, ου, ὁ, ἡ, bene nutriens. 2) bene nutritus. ap. Hes. A τιθήνη, nutrix.

Καλοτύπος, ου, ὁ, ἡ, ligna tundens. E κᾶλον & τύπτω, tundo.

Καλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, benavolus. 2) bona, honesta mente præditus. E καλὸς & φρὴν, mens.

Καλπάζω, equum in grossum exultantem urgere, vulgo callopare. 2) summis pedibus & molliter incedere.

Κάλπη, ης, ἡ, urna, situla, hydria, urceus.

Κάλπις, ιδος, ἡ, idem. A pr.

Κάλπιον, ου, τὸ, genus poculi. Ab eod.

Κάλπος, poculi genus. Hesych.

Καλύβη, ης, ἡ, casa, tugurium, gurgustium. 2) caverna. 3) cella. A καλύπτω.

Καλύβιον, ου, τὸ, tuguriolum, casula, gurgustiolum. Dim. a pr.

Καλυβίτης, ου, ὁ, qui in tugurio habitat.

Καλυβοποιέω, ῶ, & καλυβοποιέομαι, gurgustia, seu casas facio, mihi paro.

Καλυβὸς, ῦ, ὁ, thalamus. 2) e velis obductis facta scena. Hes. A καλύβη.

Καλυκίζω, fut. ίσω, effloresco. Hesych. A κάλυξ.

Καλύκιον, ου, τὸ, calyculus. Ab eod.

Καλυκοστέφανος, ου, coronam e rosis recentibus gerens. Ex eod. & σ.

Καλυκώδης, εος, ὁ, ἡ, calyce intectus. A κάλυξ.

Καλυκῶπις, ιδος, ἡ, roseam, i. e. pulcram faciem habens. E κάλ. & ὤψ.

Κάλυμμα, ατος, τὸ, velamen, tegmen. A καλύπτω.

Καλυμμάτιον, ου, τὸ, parvum tegmen. A pr.

Κάλυξ, υκος, ὁ, calyx, flos rosæ nondum apertus. 2) omnis folliculus, seu omne putamen, quo aliquid continetur. 3) ornamentum muliebre, ex auro aut argento. 4) nomen herbæ.

Καλυξίς, calyx rosæ. 2) ornamentum e rosis. Hes. Quasi a καλύπτω, quod esset tego.

Καλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, tegmen, operculum. 2) tegula, imbrex. A καλύπτω.

Καλυπτὸς, ὴ, ὸν, opertus, tectus. Ab eod.

Καλυπτήριον, ου, τὸ, operimentum. Ab eod.

Καλύπτρα, ας, ἡ, tegmen capitis muliebre. 2) tegumentum, operculum quodvis. A seq.

Καλύπτω, f. ψω, tego, operio, velo.

Καλχαίνω, purpureo colore tingo. 2) alta mente cogito, alto animo verso. A seq. v. χαλκαίνω.

ΚΑ'ΛΧΗ, ης, ἡ, flos vel animal, quo purpura tingitur.

Κάλχιον, ου, τὸ, purpura κάλχῃ tincta. A pr.

Καλῴδιον, ου, τὸ, funiculus nauticus. 2) quivis funiculus. A κάλως.

Καλωποδιώκτης, ου, ὁ, qui consectatur pulcros. E καλωπὸς & διώκω. v. καλλωποδιώκτης.

Καλωπὸς, ὴ, ὸν, pulcher. E καλὸς & ὤψ, adspectus.

Κάλως, ωος, f. ω, ὁ, rudens, funis nauticus.

Καλῶς, Adverb. pulcre, recte, honeste. A καλός.

Καλωστρόφος, ου, ὁ, ἡ, qui funes conficit. E κάλως & στρέφω, torqueo.

Καμακίας, ου, ὁ, ut καμακίας σῖτος, frumenti genus, forte a magnitudine, quod perticam æquet. A κάμαξ, pertica.

Καμάκινος, ου, ὁ, ἡ, qui e pertica est. Ab eodem.

Καμακὶς, ῆ, ornamentum muliebre capitis. A seq.

Κάμαξ, ακος, ἡ, vitis pedamentum, palus. 2) pertica, contus. 3) lignum hastæ. v. καμάσσω.

Καμάρα, ας, ἡ, lat. camara, seu camera, proprie tectum arcuatum, deinde, quicquid tale tectum habet, ut carpentum, vehiculum, navis, pars auris juxta foramen.

Καμάριον, ου, τὸ, cerebri pars supra communem meatum fornicis modo superinducta. Ab eodem.

Καμαρὶς, ἡ, ornamentum quoddam muliebre.

Κάμαρος, v. κάμμαρος.

Καμαροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, fornicis habens figuram, cameratus. A καμάρα & εἶδος.

Καμαρόω, fornico, Gl. Vet. A καμάρα.

Καμάρωμα, ατος, τὸ, fornicatio, fornix. Quasi a καμαρόω.

Καμάρωσις, εως, ἡ, cameratio. Ab eod.

Καμαρωτὸς, ὴ, ὸν, fornicis habens formam, fornicatus, deinde currus cum tecto &c. Ab eod.

ΚΑΜΑΣΙ'ΝΕΣ, vel καμασῆνες, ων, οἱ, pisces quidam marini.

Καμάσσω, torqueo, vibro sc. hastam. A κάμαξ: s. potius κάμαξ a καμάσσω.

Καματηρὸς, ρὰ, ρὸν, laboriosus. 2) defessus, defatigatus. A κάματος.

Καματηρῶς, Adv. laboriose, ægre, difficulter. A pr.

Κάματος, ου, ὁ, labor, fatigatio. 2) id, quod labore partum est. 3) morbus. A κάμνω.

Καματέω, ῶ, laboro, fatigor, fatisco. 2) delasso, Gl. Vet. A pr.

Καματώδης, εος, ὁ, ἡ, laboriosus, molestus. Ab eodem.

Καμβολὴ, ἡ, vox Jon. calumnia, crimen. A καταβολή. ubi v.

Καμηλαύκιον, ου, τὸ, vel καμελαύκιον, pileus. Quasi e καῦμα, æstus, & ἐλαύνω, cobibeo. (sed referri huc par non erat hoc vocabulum, quod est græcitatis sequioris, detortum e latino capillaceum, scil. tegumentum.)

Καμήλειος, εία, ειον, camelinus. A κάμηλος.

Καμηλέμπορος, ου, ὁ, negotiator, qui camelis merces vehit.

Καμηληλασία, ας, ἡ, camelorum agitatio. E κάμ. & ἐλαύ.

Καμηλελάτης, ου, ὁ, cameli vel camelorum agitator. E κ. & ἐλ.

Καμηλίζω, camelo similis sum, imitor camelum.

Καμηλίτης, ου, ὁ, cameli agitator, vel curator.

Καμηλοκόμος, ὁ, idem. E κ. & κομέω, curo.

Καμηλοπάρδαλις, εως, ἡ, camelopardalis.

ΚΑ'ΜΗΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, camelus, animal.

Καμηλοτροφέω, camelos alo. E κ. & τρέφω.

Καμηλωτὴ, ῆς, ἡ, sc. δορὰ, pellis cameli. A κάμηλος.

ΚΑ'ΜΙΛΟΣ, ου, ὁ, funis nauticus, quo nautæ utuntur ad ancoras jaciendas.

Καμινεία, ας, ἡ, opera, quæ navatur ad caminum. A καμινεύω.

Καμινευτὴς, ῦ, ὁ, ad fornacem, caminum laborans. Ab eod.

Καμινευτὴρ, ῆρος, ὁ, idem. Ab eod.

Καμινεύτρια, ας, ἡ, quæ ad caminum seu fornacem laborat. 2) quæ in heræ cubiculo opus facit, famula cubicularia. A pr.

Καμινεύω, f. εύσω, in camino excoquo, seu candefacio. A κάμινος.

Καμιναῖος, αία, αῖον, ad caminum pertinens. Ab eod.

Καμινίτης, ου, ὁ, sc. ἄρτος panis in camino coctus. Ab eod.

Καμίνιον, ου, τὸ, parvus caminus, parva fornax. Dim. ab eod.

Καμινοκαύστης, ου, ὁ, furnarius, Gl. Vet. E seq. & καίω.

Κάμινος, ου, ὁ, ἡ, caminus, fornax, furnus. 2) apud Scriptores Eccles. ignis, flamma, æstus, ardor.

Καμινὼ, ῦς, ἡ, fuligine camini oppleta. A præced.

Καμινώδης, εος, ὁ, ἡ, fuliginosus. Ab eod.

Κάμμαρος, κάμμορος, ὁ, &

Κάμμαρον, κάμμορον, τὸ, squillæ marinæ & cancrorum genus. 2) aconiti genus.

Κάμματα, ων, τὰ, edulia. A κάπτω, comedo.

Καμματίδες, ων, αἱ, idem, a pr.

Καμμονίη, ης, ἡ, victoria ap. Hom. qua opponitur fugæ. A καταμονὴ, quasi permansio in arena Martis.

Καμμύω, ύσω, pro καταμύω. aor. 1. ἐκάμμυσα.

Κάμνω, f. καμῶ, p. κέκμηκα, fatigor, deficio. 2) cum labore facio, elaboro. 3) labore paro, seu adquiro. 4) ægroto, male me habeo. 5) οἱ καμόντες, mortui, item κεκμηκότες, defuncti morbis & laboribus.

Καμπαλέος, έα, έον, inflexus, incurvus. A κάμπτω.

Καμπεσίγονος, ου, ὁ & ἡ, incurvans genua. Ex eod. & γόνυ.

Καμπεσίγυιος, ον, membra flectens. epith. παιγνίας. Ex eod. & γυῖον.

Κάμπη, ης, ἡ, eruca. A κάμπτω. (Si talia licet a verbis repetere, quorum pauca sunt, quæ sint ab aliqua actione aut affectione appellata.)

Καμπὴ, ῆς, ἡ, inflexio, flexus, articulus. 2) flexus vocis in cantu. Ab eod.

Κάμπιμος, ίμη, ιμον, flexilis. A pr.

Καμπτὴρ, ῆρος, ὁ, flexus, curvatura. 2) meta circi, vel hippodromi. A κάμπτω.

Καμπτὸς, ὴ, ὸν, flexilis. 2) flexus. Ab eod.

Κάμπτρα, ας, ἡ, capsa e lignis. A sq. (Nisi potius est pro κάπτρα, a κάπω antiquo, id est capio. v. κάμψα. ubi μ item redundat.)

Κάμπτω, fut. ψω, flecto, inflecto, incurvo. 2) flecto, exoro, de sententia deduco, animum alicujus mollio. κεκαμμένος, inflexus, perf. pass. καμφθῆναι, flecti, exorari, aor. 1. pass.

Καμπυλαύχην, ὁ, inflexum collum habens.

Καμπύλη, ης, ἡ, sc. βακτηρία, baculus incurvus, item lituus, Philox. A καμπύλος.

Καμπυλίζω, f. ίσω, inflecto. Ab eod.

Καμπυλόεις, όεσσα, όεν, recurvus. Ab eod.

Καμπυλόγραμμος, ου, ὁ, ἡ, curvis lineis circumscriptus. Ex eod. & γραμμὴ, linea.

Καμπύλομαι, curvor, inflector. Ab eod. (nisi est potius καμπύλλομαι, aut καμπυλοῦμαι.)

Καμπυλόπρυμνος, ον, obliquam puppim habens. Ex eod. & πρύμνα.

Καμπυλόῤῥιν, ινος, ὁ, ἡ, aduncum nasum habens.

Καμπυλόῤῥινος, ον, idem. Ex iisd.

Καμπύλος, η, ον, curvus, inflexus. A κάμπτω.

Καμπυλοσαλπιγκταὶ, cornicines, Philox. quia cornu incurvum inflant.

Καμπυλότης, ητος, ἡ, curvitas. A καμπύλος.

Κάμψα, ης, ἡ, capsa viminea. A κάμπτω. (v. supra ad κάμπτρα dicta.)

Καμψάκης, ου, ὁ, vas olearium. Ab eod.

Καμψιδίαυλος, ου, ὁ, ἡ, q. d. in diaulo reciprocans, volubilis, cito percurrens aliquid. Ex eod. & δίαυλος.

Καμψίον, τὸ, idem quod κάμψα, item calcei feminei genus.

Καμψίουρος, ου, ὁ, ἡ, flectens caudam. Ex eod. & οὐρὰ, cauda.

Καμψίπους, οδος, ὁ, ἡ, curvos pedes habens. Epith. Furiarum, ap. Æschyl. (quia reflectunt pedem, revertuntur, scelera jam commissa persequuntur & ulciscuntur.)

Κάμψις, εως, ἡ, inflexio, curvatio, curvatura, flexus; item anfractus, de via. A κάμπτω.

Καμψῳδυνος, ου, ὁ, ἡ, flectendo vel inflexu frequenti dolens. 2) incurvatus dolore. E κάμψις & ὀδύνη.

Καμψὸς, ὴ, ὸν, inflexus, curvus. A κάμπτω.

Κἂν, & in, e καὶ & ἐν. 2) & si, e καὶ & εἰ.

Κανάβινος, vid. καννάβινος.

Κανὰ, ἡ, Cana. Nomen Urbis Ebr. ἀκάλιτον. Possessio.

ΚΑ'ΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, lignum tenue, cui fictores ceram, gypsum, circumlinunt. Poll. 2) homo corpore emaciato, ut venæ emineant. 3) κάναβοι, fontes multiplicibus rivulis sparsi.

Κάναθρον, ου, τὸ, vehiculum, ferculum, storea. A κάννη.

Κανάξαι, exhaurire, sc. cum strepitu: item, turbare. Vid. ἐκκανάξαι. A καναχέω vel κανάσσω.

Κάναστρον, ου, τὸ, canistrum. 2) patina testacea, vas testaceum. A κάνης.

Καναχὸς, Adv. cum strepitu. Æschyl. A καναχή.

Καναχέω, ῶ, f. ήσω, resono, strepitum, seu crepitum edo. Vox facta e sono.

Καναχὴ, ῆς, ἡ, crepitus, sonitus. A pr.

Καναχηδὸν & -δὰ, Adv. cum strepitu. A præced.

Καναχήπους, sonipes, Gl. Vet.

Καναχίζω, resono, strepo. A καναχή.

Κανδάκη, ης, ἡ, Candace. Nomen commune omnibus Æthiopiæ reginis.

Κάνδαυλος, ου, ὁ, edulii genus, ex amylo, lacte, caseo, & melle. A κάνδυλος.

Κανδύκη, ης, ἡ, vestis Persica. A κάνδυς.

Κανδύλαι, & κανδυτάναι, f. κανδυτάνες & κανδύταλες, vestiaria, pretiosorum vestimentorum repositoria. item, pro κάνδυλοι. Ab eod.

ΚΑ'ΝΔΥΛΟΣ, ου, ὁ, idem quod κάνδαυλος.

ΚΑ'ΝΔΥΣ, υος, ὁ, indumentum Persicum.

Κάνεον, & κανοῦν, canistrum. 2) vasculum ad usus convivii e qualibet materia, ære, argento &c.

ΚΑ'ΝΗΣ, ητος, ὁ, canistrum, calathus.

Κανίσκον, ου, τὸ, parvum canistrum. Dim. præced.

Κανηφορεῖν, canistrum ferre in sacris.

Κανηφορία, ἡ, gestatio canistri in sacris. A sq.

Κανηφόρος, ου, ὁ, ἡ, canistrum ferens, canephoræ, virgines sacra portantes; qui honos erat in primariis.

Κανθαρίζειν, tremere, ap. Ammon. sed vox corrupta videtur e τενθαρίζω.

Κανθάριον, ου, τὸ, Dim. a κάνθαρος.

Κανθάριος, vel κανθάρεος, f. κανθαρεὺς, vitis genus. Ab eod.

Κανθαρὶς, ίδος, ἡ, scarabæus frumentum erodens. 2) insectum, alatum, virosum, causticum, e muscarum genere, vulgo musca Hispanica. Ab eod.

Κανθαρίτης, sc. οἶνος, vinum cantharites. A κανθάρεος.

ΚΑ'ΝΘΑΡΟΣ, ου, ὁ, scarabæus. 2) cantharus, poculi genus. 3) piscis quidam litoralis. 4) nota in lingua Apidis. 5) navigii genus.

Κανθήλια, ων, τὰ, scil. ὑποσάγματα, clitellæ. A sq.

Κανθήλιος, ου, ὁ, sc. ὄνος, asinus magnus. 2) bardus, stolidus. A κάνθος.

Κανθὶς, ίδος, ἡ, asella. Dim. a sq.

ΚΑ'ΝΘΟΣ, ὁ, asinus. Etym.

ΚΑΝΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, oculi angulus, hirquus. 2) canthus, ferrum, quo rotæ vinciuntur.

ΚΑ'ΝΘΩΝ, ωνος, ὁ, asinus. A κάνθος.

Κανίσκιον, ου, τὸ, Dimin. a κάνης.

Κάνιστρον, ου, τὸ, canistrum. Hes. Ab eod.

ΚΑ'ΝΝΑ, ης, ἡ, canna, storea.

Καννάβινος, ίνη, ινον, ex cannabi factus, stuppeus. A sq.

ΚΑ'ΝΝΑΒΙΣ, & κάνναβος, cannabis, stuppa.

Κάννη, ης, ἡ, idem quod κάννα.

Και-

Καννωτοποιός, οῦ, ὁ, qui storeas seu tegetes conficit. Pollux. E pr. & ποιέω, facio.

Κανονάρχης, ου, ὁ, præfectus canonum, qui monachos ad canendos canonas in vigiliis excitat. E κανὼν & ἄρχω.

Κανονίαι, ου, ὁ, & plur. κανονίαι, apud Hippocr. quibus ventres velut ad canonem sive regulam exacti sunt, h. e. substricti, non lati, aut prominentes. A κανών.

Κανονίζω, f. ίσω, ad regulam dirigo, ad normam exigo. 2) per certas regulas seu canonas constituo aliquid, veluti κανονιζόμενα, ap. Grammaticos dicitur, de regulari forma decl. & conjugandi. 3) concinno, modulor. 4) in canonem scripturarum refero aliquid. Vox Eccl. Ab eod.

Κανονικός, ή, όν, canonicus, regularis, regulæ consentaneus. 2) in canonem scripturæ relatus. Ab eod.

Κανονικῶς, *Adv.* regulariter, rite, secundum regulam & normam. A pr.

Κανόνιον, ου, τὸ, lignum, cui in navibus cataphractis tabulæ incumbunt. 2) libellus, seu quodvis tractatus seu operis genus. Dim. a κανών.

Κανονὶς, ίδος, ἡ, scriptorium instrumentum, regula, qua utuntur elegantius scripturi. 2) librorum seu chartarum volumen. Ab eodem.

Κανόνισμα, τὸ, regula. A κανονίζω.

Κανοῦν, τό. v. κανέον.

Κανυσινός, ὁ, Canusina pænula, item pænula quæcunque, sc. φαινόλης.

Κανὼν, όνος, ὁ, *propric*, examen in libra. 2) regula, norma; unde judices, quorum judicium in aliquo genere sequimur, item excellentes in aliquo genere, κανόνες dicti. 3) calamus, circa quem textores fila involvunt. 4) virgulæ, quibus olim clypeos tenebant. 5) palus, seu lignum erectum, mensura saltus, *omninoque* mensura & portio certa alicui attributa. 6) tributum statum, formula tributi. 7) catalogus librorum divinorum, item hominum certo collegio adscriptorum, item clericorum, unde pro ordine clericorum reperitur. 8) decreta conciliorum. 9) psalmus & cantus certis diebus ordinarie cantari solitus. 10) tubus cavus, recondendis prunis candentibus, unde balistarum igniros globulos ejaculantium genus *canones* appellantur.

Κανώπικον, ου, τὸ, pityusa herba. A sq.

ΚΑΝΩΠΟΝ, ου, τὸ, sambuci flos.

Καπάναξ, nomen partis in curru, ap. Poll. A sq.

Καπάνη, ης, ἡ, præsepe. 2) rheda. 3) pars quædam currus. 4) galea e pilis. A κάπτω.

Καπανικὸς, unde καπανικώτερα, magis satiantia, grandiora. 2) curulis. A pr.

Καπέλαιον, idem quod καπνέλαιον.

Καπερναούμ, ἡ. Capernaum. Nomen urbis ἄκλιτον. *Vicus consolationis*.

Κάπετος, ου, ὁ, fossa, fovea, scrobs, sepulcrum. A σκάπτω, *fodio*. (vel potius a κάπτω, *capio*.)

Κάπη, ης, ἡ, præsepe. 2) pabulum equis in præsepi appositum. κάπηθεν, *Adv.* a præsepi. Suid. A κάπτω vel κάπω.

Καπηλεία, ας, ἡ, cauponaria. 2) cauponatio, ipsa cauponandi actio. A καπηλεύω.

Καπηλεῖον, ου, τὸ, caupona, popina, taberna. Ab eod.

Καπηλευτής, οῦ, ὁ, nundinator, Gloss. Vet. A seq.

Καπηλεύω, f. εύσω, cauponor, cauponariam exerceo. 2) nundinor, cauponor, callide & avare tracto. A κάπηλος.

Καπηλικός, ή, όν, cauponarius, ad cauponam pertinens. Hinc καπηλική, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars cauponaria. Ab eod.

Καπηλικῶς, *Adv.* cauponis modo. 2) fraudulenter, dolose. A pr.

Καπήλιον, ου, τὸ, taberna. A κάπηλος.

Καπηλὶς, ίδος, ἡ, quæ cauponariam exercet, copa. Ab eod.

Καπηλοδύτης, ου, ὁ, qui cauponam subinde ingreditur, ganeo tabernarius. E κ. & δύω.

Κάπηλον, adulteratum. A sq.

Κάπηλος, ου, ὁ, caupo. 2) institor, cujusque rei propola.

ΚΑΠΗΡΙΑ, τὰ, placentæ genus. Suid.

Καπητὸν, τὸ, pabulum equorum, boum &c. quasi a καπέω, idem quod κάπτω, a κάπη.

Καπίθη, ης, ἡ, mensura duarum chœnicum Atticarum vel sex cotylarum. A κάπη, unde & Lat. *capis*.

Καπνείω, fumigo, suffio. poet. pro καπνόω.

Καπνέλαιον, τὸ, resina sponte profluens. E καπνὸς & ἔλαιον, quia igni admota multum fumi edit.

Κάπνη, ης, ἡ, caminus, fumarium. A καπνός.

Καπνία, ας, ἡ, fuligo. Ab eod.

Καπνίας, ου, ὁ, fumosus. 2) lapis ex jaspidum genere. 3) vinum vile, vappa. 4) vinum fumosum, quod in fumo suspensum fuit. A pr.

Καπνιάω, ῶ, fumigo, fumo. Ab eod.

Καπνίζω, f. ίσω, fumum excito. 2) ignem accendo. 3) infumo, fumigo, fumo inficio. 4) fumo. 5) ignem accendo convivii gratia. A καπνός.

Καπνίον, ου, τὸ, parvus fumus. Dim. a καπνός.

Κάπνισις, εως, ἡ, idem quod sequens.

Κάπνισμα, ατος, τὸ, fumatio. 2) thus incensum. A καπνίζω.

Καπνιστός, ή, όν, fumigatus, infumatus. Ab eodem.

Καπνοδόκη, ης, ἡ, fumarium. E κ. & δέχομαι.

Καπνοδοχεῖον, ου, τὸ, idem.

Καπνοδόχη, ης, ἡ, idem & ex iisd.

Καπνοδόχιον, ου, τὸ, idem & ex iisd.

Καπνόω, suffumigo. A καπνός.

Καπνοποιός, όν, fumum edens. A seq. & ποιέω.

Καπνός, οῦ, ὁ, fumus. 2) ignis.

Καπνοσφράντης, ου, vel -τὴς, τοῦ, ὁ, qs. fumi olfactor, homo sordidæ parsimoniæ. E pr. & ὀσφραίνομαι, *olfacio*.

Καπνοῦχος, ου, ὁ, tubulus, per quem fumus exit. E κ. & ἔχω.

Καπνώδης, εος, ὁ & ἡ, fumosus, fumidus. 2) nebulosus. 3) fæculentus. A καπνός.

Κάπος, ου, ὁ, flatus, spiritus. 2) cortex palmæ, in quo fructus latet & primum germen. A κάπω.

Καππάριον, ου, τὸ, parva capparis, frutex & fructus. Dim. a seq.

ΚΑ'ΠΠΑΡΙΣ, εως, ἡ, capparis, frutex spinosus.

Καππαφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, Kappa ferens inustum vel quocumque modo impressum, quæ est nota infamiæ & vitii. E κάππα & φέρω.

Κάπραινα, ης, ἡ, libidinosa. A κάπρος.

Καπράω, ῶ, subo, velut sus aprum appetens, prurio libidine. Ab eod.

Καπρία, ας, ἡ, virus e genitalibus scrofarum. Ab eod.

Καπριάω, ῶ, subo, prurio. Ab eod.

Καπρίζω, idem. Ab eod.

Κάπρος, ου, ὁ, aper. 2) rostrum navis. Herodot. Ab eod.

Κάπριος, ὁ, ἡ, aprugnus, apro similis, ut καπρίας πρῴρας, aprorum instar rostratas proras.

Καπρίσκος, ὁ, piscis quidam. A sq.

Κάπρος, ου, ὁ, aper, verres.

Καπροφάγος, ὁ, ἡ, apri confector. A pr. & φ.

Καπρώζω, idem quod καπράω.

Κάπτω, repetitis identidem & interpellatis morsibus appeto, & vellicatim carpta demitto; hinc edo, avide edo, mordeo, item pro κάπω.

Καπύρια & καπυρίδια, τὰ, crustula, placentæ genus, quasi τὰ κάπτειν provocantia, scil. ἐδέσματα. A καπυρός.

Καπυρίζω, f. ίσω, clare & sonore rideo, cachinnor. 2) gulæ indulgeo & ventri servio.

Καπυρός, ρὰ, ρὸν, torridus, adustus. 2) auram magno cum fragore efflans, exspirans. A κάπω.

Καπυρόω, calidum, fervidum reddo. A pr.

Κάπυω, flo, exspiro, ut hinc sit aor. 2. ἐκάπυσσε, efflavit, ap. Hom. A καπος.

Κάπων, ωνος, ὁ, capo, gallus castratus.

Κάπω, spiro, flo. 2) antiquitus, capio.

Κὰρ pro κάρα, caput, ἐπὶ κάρ, in caput.

ΚΑ'Ρ, καρὸς, ὁ, Car, gentile. 2) mancipium Caricum, homo nauci. Κᾶρες, Cares, Καρία, Caria regio.

Κάρα, τὸ, caput. 2) vertex. 3) tota facies. A κάρηνον.

Καράβιον, ου, τὸ, parvus carabus. 2) navicula in Lex. Vulg. Dim. a κάραβος.

Καραβοειδής, έος, ὁ, ἡ, carabi speciem habens. E sq. & εἶδος, forma.

ΚΑ'ΡΑΒΟΣ, ου, ὁ, carabus, animal marinum e cancrorum genere.

Καραβοπρόσωπος, ου, carabi os, caput habens.

Καραβίτης, ου, ὁ & ἡ, e caraborum genere. A κάραβος.

Καραδοκέω, ῶ, f. ήσω, specto, capite quasi ad videndum exserto, s. elato, s. converso. 2) expecto. E κάρα, caput, & δοκέω, observo.

Καραδοκία, ας, ἡ, spes, exspectatio. A pr.

Καραβαρέω, & -ιάω, ῶ, gravitate capitis laboro. A κάρα & βάρος, gravitas. v. καρηβαρέω.

Καρακάλλιον, ου, τὸ, cuculla. Gl. Vet. q. ex κάρα & κάλλος, quod vide. (Est vox aut latina, aut barbara.)

Καρανιστὴρ, ῆρος, ὁ, caput resecans, interficiens, amputando capite. A κάρηνον.

Καρανιστὴς, ῦ, ὁ, capitalis. Ab eod.

Κάρανος, ου, ὁ, dominus, qui summo cum imperio præest, caput reliquorum, rex, pinceps. A κάρα.

Καρανόω, summatim dico, narro. 2) absolvo. A κάρηνον.

Καρατομέω, ῶ, f. ήσω, caput amputo. A καρατόμος.

Καρατομία, ἡ, capitis amputatio. A sq.

Καρατόμος, ου, ὁ, ἡ, qui caput amputat, καράτομος, ου, ὁ, ἡ, cui caput amputatum est. E κάρα & τέμνω.

Καρβανίζειν, & καρβάζειν, & καρβαΐζειν, Carice ac barbare loqui. Hesych.

Κάρβανος, ὁ, Barbarus.

ΚΑΡΒΑΤΙΝΗ, ης, ἡ, vile & rusticum calceamentum.

Καρδαμίζω, cardamum imitor. 2) aspero vultu sum, aspere intueor. A κάρδαμον.

Καρδαμίνη, ης, ἡ, herba nasturtio similis, cardamina. Ab eod.

Καρδαμὶς, ίδος, ἡ, idem, & ab eod.

Καρδαμογλύφος, ου, ὁ, ἡ, admodum parcus, ita, ut veluti etiam e nasturtio exsculpat, quo vitam toleret. E sq. & γλύφω.

Κάρδαμον, ου, τὸ, nasturtium.

Καρδάμωμον, ου, τὸ, cardamomum, planta aromatica.

Κάρδαξ, κος, ὁ, mercede conductus miles. Vox barbara, auctore Ammon.

Καρδία, ας, ἡ, cor. 2) animus. 3) os ventriculi. 4) adfectus, appetitus. 5) medulla arboris. 6) alveus clepsydræ.

Καρδιακὸς, ἡ, ὸν, ad cor pertinens. 2) cardiacus, cui cor, vel potius os ventriculi dolet. A pr.

Καρδιαλγεῖν, dolore ventriculi adfici. A sq.

Καρδιαλγὴς, έος, ὁ, ἡ, cui cor dolet. 2) cordis dolorem adferens. E καρδία & ἄλγος.

Καρδιαλγία, ας, ἡ, dolor cordis vel potius ventriculi. Ex iisd.

Καρδιαλγικὸς, ὴ, ὸν, cum dolore cordis conjunctus, cordis dolorem adferens. A pr.

Καρδιάω, ῶ, cordis dolorem sentio, seu potius ventriculi. Hinc καρδιόωντα, apud Nicandrum, pro καρδιῶντα, καρδιάοντα, Acc. part. præs. A καρδία.

Καρδίνημα, ατος, τὸ, capitis gravedo, vox Jonica. Erotianus. E κάρα & δινεῖσθαι, rotari.

Καρδιοβολεῖσθαι, corde vulnerari, contristari. Hes. E καρδία & βολή.

Καρδιοβόλος, ου, ὁ, ἡ, cordi noxius. E κ. & βάλλω.

Καρδιογνώστης, ου, ὁ, qui corda novit, abditorum animi recessuum scrutator. E κ. & γινώσκω.

Καρδιοπονέω, cordis dolore vexor. 2) animo angor.

Καρδιουλκέω, ῶ, f. ήσω, cor extraho vel evello. E κ. & ἕλκω, traho.

Καρδιουλκία, ἡ, cordis extractio s. evulsio. A præced.

Καρδιοφύλαξ, κος, ὁ, ferreum tutamen pectoris.

Καρδιόω, ῶ, f. ώσω, vulnero. pass. καρδιοῦσθαι, Hes. καρδιουργεῖν, de victimis, q. d. cor laniare, ap. Etymol. victimæ cor adipe tectum igni imponere. καρδιώσασθαι. A καρδία.

Καρδιωγμὸς, ῦ, ὁ, dolor ventriculi. A sq.

Καρδιώσσω, & -ττω, ventriculi dolorem sentio. A καρδία.

Καρδοπεῖον, τὸ, capistrum, quo servi pinsentes aut farinam subigentes a comedendo arcebantur.

Καρδοπογλύφος, ου, ὁ, ἡ, qui alveos seu mactras sculpit seu conficit. Ex sq. & γλύφω.

Κάρδοπος, ου, ἡ, mactra, alveus, in quo farina subigitur.

Κάρη, τὸ, *indecl.* caput.

Καρηβαρέω, ῶ, fut. ήσω, gravedine capitis laboro, gravor capite, nuto capite. v. καραιβαρέω.

Καρηβαρία, s. καρηβάρησις, ας, ἡ, gravedo capitis. A pr.

Καρηβαρεῖν, capite gravari. A pr.

Καρηβαρικὸς, ὴ, ὸν, gravedinem capitis inducens, caput gravans. Ab eod.

Καρηβαρίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum gravedinem capiti adferens. Suid. Ab eod.

Καρηβοέω, ῶ, caput clamoribus diruptum habeo. 2) vertigine laboro.

Καρηκομάω, ῶ, caput comatum habeo, capite crinito sum. Hinc illud Homeri cum καρηκομόωντες, comantes, capillati, pro καρηκομῶντες, καρηκομάοντες.

Κάρηνον, ου, τὸ, caput. 2) vertex, summitas.

Καρίδιον, & καριδάριον, τὸ, parva squilla. A καρίς.

Καρί-

φις, quæ est festuca, bacillus ligneus, quo capita feriebantur eorum, quos domini apud prætorem in libertatem darent.)

Καρίζω, Carum more ago.

Καρικοεργὴς, έος, ὁ, ἡ, a Carica gente factus. E sq. & ἔργον.

Καρικὸν, τὸ, medicamentum, unguentum, ulcera purgans. 2) oleum quoddam, ap. Athen.

Καρικὸς, ὁ, όν, Carius. A Κάρ.

Καρῖναι, ῶν, αἱ, mulieres, quæ planctu prosequebantur funera, e Caria fere ortæ. A Καρία.

Καριόω, unde καριῶσαι, perimere, Hesych. A κὰρ pro κὴρ, mors.

Καρὶς, ίδος, ἡ, squilla, piscis caput permagnum habens. A κάρη.

Καριστὶ, *Adv.* Carum more. A καρίζω.

ΚΑΡΚΑΙ'ΡΩ, resono, sonitum edo. 2) pulsatus vibro vel tremo, & quasi salto.

Καρκινάδες, ων, αἱ, parva animalcula cancris similia, colore fulvo. A καρκῖνος.

Καρκίνιον, ου, τό, parvus cancer. Dim. sq.

Καρκῖνος, vel καρκίνος, ου, ὁ, cancer, animal ἀμφίβιον. 2) sidus cœleste. 3) morbus. 4) vinculi genus. 5) genus calcei. 6) forceps. 7) instrumentum, quo pessulus attollitur. 8) καρκίνοι, ossa duo jugalia, quæ prope tempora committuntur.

Καρκινόω, ῶ, cancro adsimulo. 2) cancro (morbo) infesto. καρκινοῦσθαι, cancro tentari. A pr.

Καρκινώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, cancro similis. 2) e cancrorum genere. 3) a cancro exesus, cancrosus. Ab eod.

Καρκίνωμα, ατος, τὸ, carcinoma, cancer, morbus, & pars corporis cancro vitiata. A καρκινόω.

Καρνεᾶται, ῶν, οἱ, Apollinis Carnei ministri. Hesych. A καρνεῖος.

Κάρνεια, vel κάρνεια, ων, τὰ, sacra Apollinis Carnei. A sq.

ΚΑΡΝΕΙ'ΟΣ, ου, ὁ, Carneus, Apollinis cognomen, a Carno, ut putatur, Jovis & Europæ filio. Hesych.

Καρνεονῖκαι, ῶν, οἱ, victores in ludis Carneis.

ΚΑ'ΡΝΟΣ, εος, τὸ, pediculus. 2) ovis. 3) pecus. Hesych.

Καρνοστάσιον, τὸ, stabulum. E pr. & ἵσταμαι.

Κάροινον, ου, τὸ, caroenum, mustum decoctum. E κάρα, caput, & οἶνος.

Κάρος, ου, ὁ, sopor cum gravedine, mæror.

Κάρος vel κάρον, herba, carus, carum. (al. κάρεον & κάρνον, item κάρυον, nec non καρναβάδιον,) cuminum pratense.

Καρόω, ῶ, soporem cum gravedine adfero. *pass.* gravedine soporis opprimor, alto gravique somno corripior. A κάρος, sopor &c.

ΚΑ'ΡΠΑΙ, putantur esse vermes in oleis.

ΚΑΡΠΑΙ'Α, ας, ἡ, saltationis genus.

Καρπάλιμος, celer, rapidus. quasi ab ἁρπάλιμος.

Καρπαλίμως, *Adv.* cito, raptim. A pr.

Καρπάσινος, η, ον, carbasinus. A sq.

ΚΑ'ΡΠΑΣΟΣ, ου, ὁ, venenatum quoddam medicamentum. 2) carbasus.

Καρπεία, ας, ἡ, fructus perceptio, usufructus. A καρπόω.

Καρπεῖον, ου, τὸ, fructus. A sq.

Καρπεύω, f. εύσω, fructum percipio. 2) fruor. A καρπός.

ΚΑΡΠΗ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, festuca tenuis.

Καρπία, ας, ἡ, idem quod καρπεία. A καρπός.

Καρπίζω, & καρπίζομαι, fructum decerpo, defrugo, fruor. 2) adsero. καρπίζομαι, in libertatem adseror. v. καρπισμός. Ab eod. (A καρπὶς pro κάρ-

Κάρπιμος, ίμη, ιμον, ferax frugum, fructifer, ad fructus edendos aptus. Ab eodem.

Καρπὶς, ίδος, ἡ, vindicta, adsertio. A καρπὸς, n. 5.

Καρπισμὸς, ῦ, ὁ, fructus perceptio, usus fructus. 2) defrugatio. 3) vindicta, adsertio. 4) emancipatio. A καρπίζω.

Καρπιστεία, ας, ἡ, adsertio in libertatem. A seq.

Καρπιστὴς, ῦ, ὁ, adsertor, vindex. A καρπίζω.

Καρποβαλσάμου, ου, τὸ, balsami fructus.

Καρπόβρωτος, ου, ὁ, ἡ, fructum exesum habens. 2) fructum esculentum habens.

Καρπογενέθλιος, ου, ὁ, generator fructuum. E κ. & γενέθλη, generatio.

Καρπογονέω, ῶ, f. ήσω, fructum gigno. A καρπογόνος.

Καρπογονία, ας, ἡ, fructus editio, quum stirpes fructum pariunt. A seq.

Καρπογόνος, ου, ὁ, ἡ, fructum gignens, frugifer. E καρπὸς & γίνομαι.

Καρποδέσμια, ων, τὰ, manicæ seu vincula, quæ manui injiciuntur. Sic abusive Lexiphanes Luciani, cum sit ornamentum manuum, Gl. Vet. καρποδέσμιος, lemniscus, articularis fasciola. E καρπὸς n. 5. & δεσμὸς, vinculum.

Καρποδέσμιος, lemniscatus. Gl. Vet. A præc.

Καρποδότειρα, ἡ, fructuum inventrix. 2) fertilis.

Καρποδότης, ου, ὁ, fructuum seu frugum dator. 2) frugifer.

Καρπολογέω, ῶ, f. ήσω, fructus lego, vel colligo. E κ. & λέγω, colligo.

Καρπομανὴς, έος, ὁ, ἡ, luxurians fructu, nimis fructificans. E κ. & μαίνομαι.

Καρποποιὸς, ῦ, ὁ & ἡ, fructifer. A seq. & ποιέω.

Καρπὸς, ῦ, ὁ, fructus. 2) semen cum suo involucro. 3) semen quodvis. 4) utilitas, emolumentum. 5) junctura manus cum brachio, carpus.

Καρποτελέω, fructum edo, & velut pendo.

Καρποτοκέω, ῶ, f. ήσω, fructum pario, vel fero.

Καρποτοκία, ας, ἡ, fructus editio. A sq.

Καρποτόκος, ου, ὁ, ἡ, fructum pariens, frugifer, fructifer. E κ. & τίκτω.

Καρπότροφος, ου, ὁ, ἡ, frugibus nutritus & altus. καρποτρόφος, ὁ, ἡ, fructus alens, frugifer, almus. E κ. & τρέφω, alo.

Καρποφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, fructibus vivens, fructuum esu vitam sustentans.

Καρποφορέω, ῶ, f. ήσω, fructum fero, fructifico.

Καρποφορία, ας, ἡ, generatio fructuum, ubertas.

Καρποφόρος, ου, ὁ, ἡ, fructus ferens, fructifer, frugifer. E κ. & φέρω.

Καρποφυέω, ῶ, fructus edo. E κ. & φύω.

Καρποφύλαξ, ακος, ὁ, fructuum custos.

Καρπόω, ῶ, & καρπόομαι, fructum percipio, colligo; fruor. 2) *act.* fructum offero, sacrifico, οἱ ό. A καρπός.

Καρπώδης, εος, ὁ, ἡ, fructuosus, Gl. Vet. Ab eod.

Κάρπωμα, ατος, τὸ, fructus, qui percipitur, quæstus. 2) oblatio, sacrificium, οἱ ό. A καρπόω.

Καρπώσιμος, ὁ, ἡ, e quo fructus capi potest. 2) frugifer. A sq.

Κάρπωσις, εως, ἡ, usus rei fructuosus. 2) sacrificium, οἱ ό. A καρπόω.

Καρπωτὸς χιτὼν, vestis manuleata proprie, s. plumea, 2. Sam. 13. 18.

Καῤῥέζω, demulceo, pro καταρρέζω.

Κάῤ-

Κάῤῥων, ονος, ὁ, ἡ, melior, praestantior, fortior. *Comparativ. Dor.* ab ἀγαθός.
Καρσία, ας, ἡ, obliquitas. A sq.
Κάρσιος, ία, ιον, obliquus.
Κάρσις, εως, ἡ, tonsura. A κείρω, *tondeo*.
Καρσίως, *Adv.* oblique. A κάρσιος.
Κάρτα, *Adv.* pro κρατερῶς, valde, vehementer, admodum. 2) profecto, certe.
Καρταίνω, valeo, vinco. A pr. aut κάρτος.
Καρταίπους, οδος, ὁ, bos, taurus, ap. Delphos. A κραταιός & πούς.
Καρταλάμιον, ου, τό, parvus κάρταλλος. Roberts. At Gl. Vet. καρταλάμιον, cartalamia. A sq.
ΚΑ'ΡΤΑΛΛΟΣ, & κάρταλος, ου, ὁ, fiscella, cophinus, seu corbis in angustum desinens.
Καρτεραίχμας, α, ὁ, bellator fortis. Ex καρτερός & αἰχμή.
Καρτεραύχην, ενος, ὁ, ἡ, robustam cervicem habens.
Καρτερέω, ῶ, f. ήσω, forti animo sum. 2) persevero, tolero, patienter fero, duro, perduro.
Καρτέρησις, εως, ἡ, tolerantia, patientia. A praeced.
Καρτερία, ας, ἡ, idem. A καρτερός.
Καρτερικός, ή, όν, patientia praeditus, patiens. Ab eod.
Καρτερικῶς, *Adv.* toleranter, sedulo. A pr.
Καρτεροβρόντης, ου, ὁ, graviter tonans. E κ. & βροντή, *tonitru*.
Καρτερόθυμος, ου, ὁ, ἡ, tolerans.
Καρτεροπλήξ, ηγος, ὁ, ἡ, fortiter feriens. E κ. & πλήσσω.
Καρτερός, ρά, ρόν, robustus, potens, qui re aliqua potiri, vel eam retinere potest. 2) magnanimus. 3) violentus. 4) tolerans, patiens. A κάρτος pro κράτος.
Καρτερώτως, *Adv.* fortiter, patienter. A καρτερέω.
Καρτερόφρων, ονος, ὁ, ἡ, praefractus. 2) magnanimus. E κ. & φρήν.
Καρτερόχειρ, ρος, ὁ, ἡ, fortis manu.
Καρτεροψυχία, ας, ἡ, animi fortitudo. E κ. & ψυχή.
Καρτερώνυξ, υχος, ὁ, ἡ, qui fortes sive robustos habet ungues.
Καρτερώνυχος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Καρτερῶς, fortiter, patienter. A καρτερός.
Κάρτιστος pro κράτιστος, vid.
Καρτός, ή, όν, tonsus. A κείρω.
Κάρτος, εος, τό, vires, robur, per Metath. pro κράτος.
Καρτύνω, firmum reddo, corroboro. A pr.
Καρύα, ας, ἡ, nux juglans: arbor ipsa.
Καρυάριον, τό, nucula, Gl. Vet. A κάρυον.
Καρύδια, τά, nuces, Gl. Vet. Ab eod.
Καρυηδὸν κάταγμα, fractura ossis in minutas partes, tamquam nucis fractae. Ab eod.
Καρυηρός, ρά, ρόν, it. καρυώνιος, ίον, ίου, nuceus, ad nucem pertinens, nuci similis. Ab eodem.
Καρυίτης, ου, ὁ, scyphus in nucis modum factus. Ab eod.
Καρυκάζω, idem quod καρυκεύω.
Καρυκεία, ας, ἡ, condimenti exquisiti confectio, nominatim e sanguine, v. καρύκη. 2) conditura supervacua. A καρυκεύω.
Καρύκευμα, ατος, τό, condimentum exquisite factum. A sq.
Καρυκεύω, f. εύσω, exquisite condio. 2) condio. 3) misceo, confundo. A sq.

ΚΑΡΥ'ΚΗ, & καρύκκη, ης, ἡ, intritum quoddam seu condimentum Lydorum, in primis cum sanguine. 2) condimentum exquisite factum. 3) conditura, seu condimentum quodvis.
Καρύκινος, η, ον, Epith. vestis, niger. A seq.
Καρύκιον, ου, τό, idem quod καρύκευμα. A καρύκη.
Καρυκοειδής, ές, subcruentus, epith. excrementorum, ap. Hipp. a καρύκη n. 1.
Καρύκιον, ου, τό, medicamentum e nucibus & aliis rebus. A κάρυον, sed scribendum καρυκόν, ubi v.
Καρυκοποιέω, ῶ, f. ήσω, conficio καρύκην. 2) condio suaviter. 3) condimentum conficio.
Καρυκοποιός, οῦ, ὁ, ἡ, qui conficit καρύκην.
Καρυοβαφής, έος, ὁ, ἡ, niger. Ex eod & βάπτω.
Καρυοκατάκτης, ου, ὁ, instrumentum, quo nuces franguntur. Ex κάρυον & κατάγνυμι, *frango*.
Καρυοκοκκύμηλα, nucipruna. V. L. e Plin.
Κάρυον, ου, τό, nux juglans, fructus. 2) omnis fructus durioris corticis. A κάρα.
Καρυόπος, ου, ὁ, nucis succus.
Καρυόφυλλον, ου, τό, caryophyllum, quasi nucis folium fructus, vel etiam flos arboris cujusdam Indicae.
Καρυόχροος, ους, ὁ, ἡ, niger. E κ. & χρόα, *color*.
Καρυώδης, ους, ὁ, ἡ, nuceus, nucis similis. A κάρυον.
Καρυωτικός, ή, όν, idem quod καρυωτός.
Καρυῶτις, ιδος, ἡ, caryotis, caryota palmula.
Καρυωτίον, τό, scyphus in nucis modum factus. A sq.
Καρυωτός, ή, όν, nuceus. καρυωτός φοῖνιξ, caryota palmula. A κάρυον.
Καρφαλέος, έα, έον, siccus, aridus. A κάρφω.
Καρφεῖον, ου, τό, ramentum. A sq.
Κάρφη, ης, ἡ, stramen, palea, foenum. A κάρφω.
Καρφηρός, ά, όν, e festucis factus, epith. nidi. A κάρφος.
Καρφίον, ου, τό, parva festuca. 2) surculus. *Dim.* ab eod.
Κάρφις, εως, ἡ, idem quod κάρφη.
Καρφίτης, ου, ὁ, e festucis compositus, ut καρφίτης θάλαμος. Ab eod.
Καρφοειδής, έος, ὁ, ἡ, festucae modo gracilis, tenuis. E κάρφη & εἶδος, *forma*.
Καρφολογέω, ῶ, f. ήσω, paleas s. festucas lego. 2) exquisite in alium inquiro, quasi festucas scrutans. 3) floccos lego in veste herentes. E κάρφος & λέγω.
Καρφολογία, ας, ἡ, palearum, s. festucarum, s. floccorum lectio. Ex iisd.
Κάρφος, εος, τό, palea. 2) festuca. 3) surculus. 4) tabella, tessera. 5) nidus avis e festucis &c.
Καρφύνω, idem quod κάρφω. Hesych. κατισχναίνεσθαι, ξηραίνεσθαι, φθείρεσθαι, arescere, extenuari. A sq.
ΚΑ'ΡΦΩ, sicco, arefacio. 2) deprimo, minuo, frango.
Καρφώδης, εος, ὁ, ἡ, stramentitius. A κάρφος.
Καρχαλέος, έα, έον, siccus, aridus.
Καρχαρίας, ου, ὁ, canis marinus, piscis, ab asperis dentibus. 2) piscis species. A κάρχαρος.
Καρχαρόδους, οντος, ὁ, ἡ, dentibus asper. A sq. & ὀδούς.
Κάρχαρος, ου, ὁ, ἡ, asper, acutus. 2) vehemens.
Καρχηδονίζω, Carthaginiensium partes foveo.
Καρχηδόνιος, ου, Carthaginiensis. A sq.
Καρχηδών, όνος, ἡ, Carthago, urbs Africae.

ΚΑΡΧΗ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, carchesium, summa pars mali nautici, antenna. 2) funis. 3) poculum.

Κάρωσις, εως, ἡ, soporatio. 2) sopor, vertigo. A καρόω.

Καρωτίδες & καρωτικαὶ ἀρτηρίαι, arteriæ quædam in collo.

Καρωτικὸς, ἡ, ὸν, soporifer, soporem inducens, gravedinem adferens. A καρόω.

Κασαλβάζω, f. άσω, conviciis & probris incesso. A κασαλβη.

Κασαλβὰς, άδος, ἡ, meretrix. A seq.

ΚΑΣΑ'ΛΒΗ, ης, ἡ, meretrix, scortum.

Κασάλβιον, ου, τὸ, lupanar. A pr.

Κάσαμον, ου, τὸ, casamum, a quibusdam medicis ἡ κυκλάμινος.

ΚΑ'ΣΑΣ, ου, ὁ, tapes utrinque villosus.

Κασαύρα, ας, ἡ, meretrix, scortum. Hesych. q. a κάτα, casa, tugurium: vel a κάσσα.

Κασαυρὰς, άδος, ἡ, idem & ab eod.

Κασαυρεῖον, & -ριον, ου, τὸ, lupanar. Ab eod.

Κασαυρὶς, ίδος, ἡ, meretrix. Hesych.

Κασία, ας, ἡ, v. κασσία.

Κασιγνήτη, ης, ἡ, soror germana. A κασίγνητος.

Κασιγνητικὸς, ἡ, ὸν, fraternus. A seq.

Κασίγνητος, ου, ὁ, frater ex utroque s. alterutro parente, germanus. 2) consobrinus. 3) consanguineus. 4) *Adj.* fraternus, germanus. E κάσις & γίνομαι.

ΚΑ'ΣΙΣ, ιος, ὁ, ἡ, frater vel soror. 2) ætate æqualis.

ΚΑ'ΣΣΑ, ης, ἡ, it. κασαυρὰς, άδος, meretrix, scortum.

ΚΑΣΣΙ'Α, ας, ἡ, cassia, frutex aromaticus, cinnamomo similis, etiam cinnamomum ipsum. 2) herba apiaria.

Κασσίζω, cassiam refero. A pr.

Κασσιτέρινος, ίνη, ινον, stanneus. A seq.

Κασσίτερος, ου, ὁ, stannum, plumbum album.

Κασσιτερουργὸς, ῦ, ὁ, qui stannea opera conficit, Gl. Vet. stannator. E pr. & ἔργον.

Κασσιτερόω, ῶ, f. ώσω, stanno induco.

Κάσσυμα, Att. κάττυμα, ατος, τὸ, corium, *proprie*, e quo calcei suuntur. 2) dolosa machinatio. A seq.

ΚΑΣΣΥ'Ω, Att. καττύω, consuo, reficio consuendo, ut veteramentarius calceamenta. 2) struo, machinor.

Κασωρεῖον, ου, τὸ, lupanar. A seq.

Κασωρεύω, scortor, meretricor. A seq.

Κασωρὶς, ίδος, ἡ, meretrix. A κάσσα.

ΚΑΣΤΑΝΑ, ης, ἡ, Castana, urbs Thessaliæ & Ponti. Hinc

Καστανεϊκὸς, ἡ, ὸν, castaneus, ut Καστανεϊκὸν κάρυον, nux castanea.

Κάστανον, ου, τὸ, castanea. A κάστανα.

Καστόρειος, ου, ὁ, ἡ, Castoreus, qui fit in honorem Castoris. Καστόρειον μέλος, quod canebatur a Spartanis prælium inituris. A Castore Spartano. 2) qui est e castore. τὸ καστόρειον, testiculus castoris. A κάστωρ.

Καστόριαι & Καστορίδες κύνες, canes Spartani. Ab eod.

Καστορίζω, castorium refero. A seq.

Καστόριον, castoreum, testiculus castoris. 2) medicamentum e castoris testiculis. A κάστωρ.

Καστόρνυμαι, sterno, consterno, pro καταστόρνυμαι. Hom. καστορνῦσα, consternens.

ΚΑ'ΣΤΩΡ, ορος, ὁ, castor, fiber. 2) Castor propr. frater Pollucis.

Κατὰ, *Præpos. cum Genit.* adversus, contra in, super, de, post, sub. *Cum Accus.* secundum, juxta, per, in, propter, ad modum, ad præscriptum. Sæpe per Adverbium redditur, ut κατὰ βραχὺ, κατὰ μικρὸν, paullatim, sensim. καθ' ἡδονὴν, libenter. κατὰ καιρὸν, opportune. Formula καθ' αὑτὸν, significat multa, ut sua sponte, ipse, suo arbitrio, solus, seorsim, separatim ab aliis. *Cum Accus. & Articulo Periphrasi servit*, v. g. οἱ κατὰ ἀγορὰν, caussidici. τὰ κατὰ τὴν στάσιν, seditio. τὰ κατὰ τὴν ἀποδημίαν, peregrinatio. *Aliquando deficit*, v. g. ὃν τρόπον, ad quem modum, quemadmodum, σκηνοποιοὶ τὴν τέχνην, Scenopœi artem, i. e. qua artem, professione. *In Composit. notat* α) *oppositum τῷ ἄνω*, sive, de, vel deorsum, ut καταβαίνω, deorsum scando, descendo. β) *contra*, ut κατακαυχᾶσθαι, contra gloriari. γ) *valde*, sive *intendit significationem*, ut κατείδωλος, refertus idolis. δ) *retinet significationem simplicis*, ut καταθνήσκω, morior.

Κᾆτα, deinde. E καὶ & εἶτα, *deinde*.

Καταβάδην, *Adv.* q. d. descensim, tanquam descendendo. A καταβαίνω.

Καταβαθμὸς, ῦ, ὁ, descensus, catarrhacta.

Καταβαίνω, descendo. 2) demitto. 3) incurro, congruo. κατάβα, descende, pro κατάβηθι. quasi pro κατάβαε, a vetusto βάω.

Καταβακχεύομαι, enthusiasmo correptus sum.

Καταβακχιόω, idem.

Καταβάλλω, dejicio, everto, deleo, deturbo, prosterno; unde & interficio, feras jactu, homines ictu. 2) conjicio. 3) projicio. 4) abjicio. 5) solvo, persolvo. καταβάλλομαι, fundamentum pono, omninoque initium alicujus rei facio; dicitur & de ferentibus.

Καταβαπτίζω, demergo, obruo.

Καταβαπτιστὴς, ῦ, ὁ, qui demergit, aqua obruit.

Καταβαπτιστήριον, τὸ, locus, ubi baptizantur infantes.

Καταβάπτω, demergo.

Καταβαρέω, ῶ, degravo, pondere deprimo. E κ. & βάρος.

Καταβαρὴς, ὲς, ὁ, ἡ, prægravis. Ex iisd.

Καταβάρησις, εως, ἡ, oppressio. A καταβαρέω.

Καταβαρύνω, degravo.

Καταβασανίζω, exploro.

Καταιβάτης, ου, ὁ, ἡ, descendens. Epith. Jovis, veluti cœlitus in terram cum imbribus & tonitru descendentis. A καταβαίνω.

Καταβάσιον, τὸ, descensus. Ab eod.

Κατάβασις, εως, ἡ, idem.

Καταβασκαίνω, fascino.

Καταβατμὸς, ὁ, descensus. A καταβαίνω.

Καταβατέω, descendo.

Καταβάτης, ου, ὁ, v. καταιβάτης.

Καταβαυκαλῶ, & καταβαυκαλάω, cantu sopire, ut nutrices puerulos.

Καταβαυκάλησις, εως, ἡ, cantus nutricum sopiendis puerillulis. 2) deceptio. A pr.

Καταβαυκαλίζω, f. ίσω, sopio cantu.

Καταβεβαιόομαι, ῦμαι, confirmo.

Καταβεβαίωσις, ἡ, confirmatio.

Καταβεβλακευμένως, *Adv.* per socordiam, molli animo. A καταβλακεύομαι.

Καταβιάζω, & καταβιάζομαι, vi compello, vi detorqueo, opprimo, urgeo, cogo.

Καταβιβάζω, f. άσω, descendere cogo, deduco, dejicio, deturbo.

Κα-

Καταβιβασμὸς, ῦ, ὁ, degradatio, deductio, depressio. A pr.

Καταβιβρώσκειν, comedo, devoro, deglutio.

Καταβιόω, ῶ, f. ώσω, vitam transigo, fioio, dego.

Καταβίωσις, εως, ἡ, vita, & vitæ finis. A pr.

Καταβλακεύομαι, f. εύσομαι, socordiæ me dedo, socorditer & molliter vivo, obtorpesco, stultum & ignarum me gero.

Καταβλάπτω, f. ψω, lædo, detrimento adficio.

Καταβλέπω, f. ψω, deorsum adspicio. 2) diligenter contemplor, adspicio.

Καταβλῆμα, ατος, τὸ, quidquid extremis cujusque rei, s. omnino rei ipsi injicitur vel prætexitur, ut fundamentum, fimbria, vel simile quid. 2) ligamentum, fomentum &c. 3) aulæum sive tabula picta in theatro, in qua fabulæ argumentum depictum erat. A καταβάλλω.

Καταβλητικὸς, ή, όν, dejiciendi vel prosternendi vim habens. Ab eod.

Καταβληχάομαι, ῶμαι, balo, oppleo aures balatu.

Καταβλώσκω, decurro, percurro, subterfugio.

Καταβοάω, ῶ, f. ήσω, & ήσομαι, vociferor. 2) reclamo. 3) clamore persequor, convicior. 4) accuso.

Καταβοὴ, ῆς, ἡ, accusatio, incusatio.

Καταβόησις, εως, ἡ, convicium. 2) reclamatio. 3) incusatio, querela. A καταβοάω.

Καταβολεὺς, solutor, Gl. Vet. qui æs debitum dependit. A seq.

Καταβολὴ, ῆς, ἡ, fundamentum jactum, molimen, omninoque cujusque rei initium & origo, ut creatio mundi. procreatio sobolis, paroxysmus febrilis, commissio belli &c. καταβολὴν ποιέομαι, incipio. ἐκ καταβολῆς a fundamento. 2) pensio, solutio. 3) calumnia. (v. καμβολίη.) 4) adflatus instinctusque divinus. 5) destructio, descensus. 6) victima, mactatio victimæ. 7) jactus, qui fit ex alto deorsum. A καταβάλλω.

Καταβολικὸς, ὁ, vim dejiciendi habens dejiciens, dicitur de spiritu, qui energumenos dejicit, cum per eos vaticinatur. A pr. n. 4.

Καταβολεὺς, ὁ, confector, v. c. ferarum, victimarius. A καταβάλλω.

Καταβορβόρωσις, εως, ἡ, cœni adspersio, dejectio in cœnum, oppletio cœno, inquinatio. E κ. & βορβορόω, cœno obduco.

Κατάβορρος, ου, ὁ, ἡ, boreæ expositus, sive obversus. A βορρᾶς, boreas.

Καταβόσκω, & καταβόσκομαι, depasco.

Καταβόστρυχος, ου, ὁ, ἡ, cincinnis tectus, comatus.

Καταβουκολέω, ῶ, decipio, irrideo, deludo.

Καταβοαβδίζω, f. ίσω, ignominia afficio. 2) imperiose tracto.

Καταβραχὺ, paullatim, parumper, pro κατὰ βραχύ.

Καταβρέχω, pertundo, irrigo, mergo.

Καταβρίθω, f. ίσω, onero. 2) onustus sum. 3) copia supero.

Καταβρογχίζω, deglutio. A βρόγχος, guttur.

Καταβροντάω, ῶ, f. ήσω, adversus aliquem tono. 2) attonitum reddo.

Καταβροτόω, ῶ, fut. ώσω, cruore inquino, cruento.

Καταβροχθίζω, fut. ίσω, devoro, deglutio. A βρόχθος, guttur.

Καταβροχθισμὸς, ὁ, devoratio, absorptio. A pr.

Καταβρύχω, sorbeo, vel resorbeo, ut hinc sit καταβρόξειεν, apud Hom.

Καταβρύκω, f. ξω, comedo, commando, dentibus concerpo.

Καταβρύχω, f. ξω, ut simplex, frendeo.

Κατάβρωμα, ατος, τὸ, cibus. A seq.

Καταβρώσκω, sive καταβιβρώσκω, devoro, deglutio. Perf. καταβέβρωκα, Part. καταβεβρωκὼς, qui devoravit.

Καταβυθίζω, f. ίσω, in profundum jacio, demergo, pessundo.

Καταβυθισμὸς, ῦ, ὁ, demersio. A pr.

Καταβυρσόω, ῶ, f. ώσω, corio contego.

Καταγαῖος, ου, ὁ, ἡ, subterraneus. A γαῖα, v. κατάγειος, quod usitatius.

Καταγανόω, splendidum reddo, polio, incrusto, orno. 2) ungo. 3) exhilaro.

Καταγγελεὺς, έως, ὁ, annunciator, delator. A καταγγέλλω.

Καταγγελία, ας, ἡ, annunciatio, delatio. Ab eodem.

Καταγγέλλω, annuncio, nuncio. 2) indico. 3) defero, accuso.

Κατάγγελος, ου, ὁ, ἡ, annunciator. 2) delator.

Καταγγελτὸς, patefactus per nuncium, detectus, delatus, indicatus a delatore. A καταγγέλλω.

Καταγγίζω, in vas defundo, vel condo. Ab ἄγγος, vas.

Κατάγειος, ου, ὁ, ἡ, subterraneus. A γέα, contr. γῆ.

Καταγέλασμα, ατος, τὸ, risus, derisio.

Καταγελαστικὸς, ή, όν, irrisorius, vim irridendi habens. A καταγέλαστος.

Καταγελαστικῶς, *Adv.* deridendo, derisorum more. A pr.

Καταγέλαστος, ου, ὁ, ἡ, ridiculus, qui derideri solet, derisione dignus, derisus. A καταγελάω.

Καταγελάστως, *Adv.* ridicule. A pr.

Καταγελάω, ῶ, f. άσω, derideo, irrideo.

Κατάγελως, ωτος, ὁ, derisio, irrisio.

Καταγέμω, plenus sum, onustus sum.

Καταγεωργέω, aro, consero, colo.

Καταγεῶται, ῶν, pollinctores, qui sepulturam curant. Hesych. rectius καταγειωταί. A κατάγειος.

Καταγηραλέος, ά, όν, senilis, senectute confectus.

Καταγηράσκω, fut. άσω, senesco, consenesco.

Καταγηράω, ῶ, f. άσω, idem.

Κατάγηρως, ω, ὁ, ἡ, senex, senio confectus. A γῆρας, senectus.

Καταγιγαρτίσαι, verbum ab Aristophane comice fictum, pro inire, permolere. A γίγαρτον, nucleus sive os acini.

Καταγίζω, Jon. pro καθαγίζω, consecro, dico, offero, adoleo.

Καταγινέω, deorsum fero, vel veho, deveho, e loco superiore fero. E κατὰ & ἀγινέω, pro ἄγω, duco.

Καταγίνομαι, versor, sum occupatus. 2) habito, moror. 3) persevero.

Καταγινώσκω, decerno adversus aliquem, condemno. 2) contemno. 3) cognosco, intelligo, percipio. 4) sentio de, judico, existimo de. 5) arguo, reprehendo, accuso. F. καταγνώσομαι, reprehendam, pass. καταγνωσθήσομαι, reprehendar. aor. 2. καταγνῶναι, damnare, pass. καταγνωσθῆναι, damnari.

Καταγκυλόω, ῶ, f. ώσω, tortuosum reddo.

Καταγλαΐζω, orno. E κ. & ἀγλ.

Καταγλισχραίνω, viscosum reddo.

Καταγλυκαίνω, dulce s. suave reddo. 2) mulceo.

Καταγλυφὴ, ῆ, incisura, cavitas sculpta.

Καταγλωττίζω, fut. ίσω, suavior lingua ori inserta.

τα. a) elinguem reddo, os obturo. 3) κατεγλωττισμένα, dicuntur res, verba exquisitæ suavitatis, *etiam in bonam partem*. A γλῶττα.

Καταγλώττισμα, ατος, τὸ, osculum libidinosius. a) verbum exquisitæ elegantiæ. A pr.

Καταγλωττισμὸς, ᾶ, ὁ, idem n. 1. & ab eod.

Κάταγμα, ατος, τὸ, fractum, pro κατέαγμα, a κατάγνυμι. 2) tractum laneum. A κατάγω, *deduco*.

Καταγνάπτω, carmino, item, lanam carminatam repono. 2) recondo, repono.

Κατάγνυμι, vel καταγνύω, frango. Vid. κατάγω. E κ. & ἄγνυμι, *frango*.

Καταγυιόω, f. ώσω, frango, debilito. p. p. καταγυιοῦσθαι, imbellem esse, ignavum. v. γυιόω.

Κατάγνωσις, εως, ἡ, reprehensio, damnatio, condemnatio. 2) improbatio. A καταγινώσκω.

Καταγνωστὸς, reprehensioni obnoxius. a) ignominiosus, notatus. Gl. Vet. Ab eod.

Καταγογγύζω, f. ύσω, murmuro adversus aliquem, obgannio, obmurmuro.

Καταγοητεύω, f. εύσω, præstigiis illudo, fascino.

Κατάγομος, onustus, Gl. Vet.

Καταγομφόω, ῶ, f. ώσω, adfigo, infigo clavo.

Καταγορασμὸς, ὁ, emtio.

Καταγόρευσις, εως, ἡ, delatio arcani, enuntiatio, expositio. A seq.

Καταγορεύω, f. εύσω, defero, arcanum enuntio.

Κατάγραπτος, ε, ὁ, ἡ, descriptus, perscriptus. 2) pictus, depictus, notis punctisque distinctus.

Καταγραφὴ, ῆς, ἡ, perscriptio, item tabulæ ipsæ, quibus aliquid perscriptum est, ut venditionis & emtionis. Gl. mancipatio. 2) relatio in tabulas, delectus militaris, census. 3) delineatio.

Κατάγραφος, ε, ὁ, ἡ, idem quod κατάγραπτος.

Καταγράφω, describo, delineo. 2) lego, conscribo milites, senatum.

Καταγυιόω, ῶ, enervo, imbecillum reddo.

Καταγυμνάζω, f. άσω, exerceo.

Καταγύναιξ, αικος, ὁ, mulierosus.

Καταγύναιος, salax, Philox. mulierosus. A γυνὴ & γύναιον.

Καταγύνης, ε, ὁ, mulierosus. Ab iisd.

Καταγχω, suffoco.

Κατάγω, frango, confringo. In *præs.* inusitatum, & pro eo dicitur καταγνύω & κατάγνυμι, verum a κατάγω formantur. κατέαξα, aor. 1. & κατέαγα, perf. med. fregi. κατεαγὼς, qui fregit, aut qui fractum habet, ut v. c. cranium. partic. pass. κατεαγμένος, fractus. κατεάγην, aor. 2. pass. fractus sum. ἐὰν καταγῇ, si fractum fuerit. A κατάγω est κατῆξα, aor. 1. καταγὲν, fractum.

Κατάγω, ξω, duco, deduco, reduco. 2) appello in portum, applico. κατάγομαι, deducor. 3) deversor, hospitor. aor. 2. act. καταγαγεῖν, pass. καταχθῆναι, κατήχθη, appulit. 4) neo.

Καταγωγὴ, ῆς, ἡ, deversorium, hospitium. 2) advectio, appulsus in portum. 3) reditus vel restitutio exsulum. A pr.

Καταγώγιον, ε, τὸ, deversorium. Ab eod.

Καταγωγὶς, ίδος, ἡ, indumentum muliebre, fimbria. Hesych. Ab eod.

Καταγωνίζομαι, f. ίσομαι, in certamine vinco. a) aliquem quocunque modo percello, opprimo.

Καταγώνισις, εως, ἡ, q. d. devictio. A pr.

Καταγωνισμὸς, ᾶ, ὁ, expugnatio, subactio, & quasi debellatio. Ab eod.

Καταδαίζομαι, divido, discerpo.

Καταδαίνυμαι, epulor, comedo. Nonnus.

Καταδαίομαι, consumo, de igni, qui absumit victimam, ap. Jos.

Καταδάκνω, mordeo.

Καταδακρύω, f. ύσω, defleo, deploro. a) ad lacrimas provoco.

Καταδακτυλίζω, pollice & medio digito crepo irridendi caussa. medio digito porrecto demonstro, ignominiæ caussa. Unde irrideo. A δάκτυλος.

Καταδαμάζω, f. άσω, edomo, perdomo.

Καταδαμάομαι, idem.

Καταδάνειος, ε, ὁ, ἡ, obæratus. A δάνειον, *mutuum fœnori sumtum datumve*.

Καταδαπανάω, ῶ, f. ήσω, consumo, impendo, sumtus facio.

Καταδαπάνη, ης, ὁ, sumtus.

Καταδάπτω, f. ψω, dilanio, lacero.

Καταδαρδάπτω, idem.

Καταδαρθάνω, indormio, obdormio. 2) cubitum eo, dormitum eo. aor. 2. καταδαρθεῖν, obdormire, obdormisse. καταδαρθεὶς, qui obdormivit. καδδραθέτην, apud Hom. pro κατεδραθέτην, κατεδαρθέτην.

Καταδεὴς, έος, ὁ, ἡ, cui aliquid deest, non absolutus omnibus numeris. καταδεέστερος, inferior. A δέομαι, *indigeo*.

Καταδεῖ, indiget, ei deest.

Καταδείδω, pertimesco, formido.

Καταδείκνυμι, vel καταδεικνύω, ostendo, patefacio. 2) instituo, doceo. 3) constituo, edico.

Καταδειλιάω, ῶ, f. άσω, timide & ignave ago, succumbo, extimesco, expavesco.

Καταδειπνέω, devoro, absumo.

Κατάδενδρος, ον, plenus arboribus.

Καταδέομαι, rogo, precor, obsecro. aor. 1. opt. ἐὰν καταδεηθείη, si rogaverit.

Καταδέομαι & καταδεῦμαι, devincior, adstringor. aor. 1. καταδεθεὶς, vinctus, deligatus.

Καταδέρκομαι, video, specto.

Κατάδεσις, εως, ἡ, adstrictio. A καταδέω.

Καταδεσμεύω, f. εύσω, deligo, devincio.

Καταδεσμέω, ῶ, innodo, vincio. Gl. Vet.

Κατάδεσμος, ε, ὁ, vinculum, quo quis adstringitur, ligatura. a) incantatio.

Καταδεύω, f. εύσω, madefacio, humecto.

Καταδέχομαι, f. δέξομαι, recipio, admitto. 2) sustineo, possum. 3) non recuso, subeo. 4) probo.

Καταδέω, f. δήσω, deligo, devincio, adstringo. 2) prohibeo, impedio. 3) arguo, convinco facinoris alicujus. 4) incanto, veneficio devincio.

Καταδεῶς, *Adv.* tenuiter, parce.

Καταδηϊόω, devasto, deprædor, exscindo.

Κατάδηλος, ον, manifestus, perspicuus.

Καταδημαγωγέω, ῶ, f. ήσω, blande & populariter loquor, populum demulceo.

Καταδημοβορέω, ῶ, fut. ήσω, populum devoro, quæ sunt populi voro. 2) devoro, consumo. A κατὰ & δημοβόρος.

Καταδημοκοπέω, ῶ, f. ήσω, populariter mihi concilio populum, auram popularem capto. 2) favorem alicujus capto.

Καταδημοσιεύεσθαι, in populum distribuere.

Καταδῃόω, ῶ, idem quod καταδηϊόω.

Καταδιαλέγομαι, ῶμαι, certo, concerto.

Καταδιαιρέω, ῶ, divido. aor. 2. *med.* καταδιελέσθαι, dividere. Hesych.

Καταδικάζω, ῶ, condemno, de judice.

Καταδιαλλάσσω, ττω, f. ξω, reconcilio.

Καταδιαπαρθενεύω, coeo cum femina, devirgino.
Καταδίδωμι, distribuo. 2) influo, indo.
Καταδιΐστημι, dirimo, intervallo aliquo separo.
Καταδικάζω, f. άσω, condemno.
Καταδίκη, ης, ἡ, condemnatio. 2) judicatum, res judicata. 3) multa.
Καταδίκος, ου, ὁ, ἡ, obnoxius e re judicata, damnatus.
Καταδικάω, condemno. A praec.
Καταδιφθερόω, ῶ, f. ώσω, pelle obtego.
Καταδιψάω, ῶ, vehementer sitio.
Καταδιώκω, persequor, insequor.
Καταδοκέω, ῶ, f. ήσω, arbitror, existimo. 2) improbo.
Καταδολεσχέω, ῶ, f. ήσω, deblatero, eneco nugis aliquem. 2) meditor, cogitando versor in re aliqua. οἱ ὁ.
Καταδοξάζω, f. άσω, contra opinor. 2) opinor, existimo, pronuncio de aliquo, quæ mihi videntur. 3) gloriosum reddo, ad gloriam effero.
Καταδουλόω, ῶ, & καταδουλόομαι, οῦμαι, in servitutem redigo, subjugo.
Καταδούλωσις, εως, ἡ, servitus imposita. A præc.
Καταδουπέω, ῶ, f. ήσω, sonitum edo ex alto decidens, cum sonitu decido. A seq.
Κατάδουπος, ου, ὁ, sonitus corporis ex alto decidentis. 2) catarrhacta.
Καταδοχή, ῆς, ἡ, receptio. 2) in primis, restitutio exulum in patriam.
Καταδρέπω, decerpo.
Καταδρομέω, ῶ, f. ήσω, incurro, occurro. A κατάδρομος.
Καταδρομή, ῆς, ἡ, incursus, incursio, decursus. 2) insectatio, reprehensio. A κατατρέχω.
Καταδρομος, ου, ὁ, locus, in quo decurrunt equites. 2) funis tensus, per quem incedunt funambuli. Ab eod.
Κατάδρομος, ου, percursus ab aliquo, velut hoste, igni.
Κατάδρυμμα, ατος, τὸ, dilaceratio, Eurip. καταδρύμματα, lacerationes; sed potius καταδρύμματα, leg. A καταδρύπτω.
Κατάδρυμος, ου, ὁ, ἡ, silvosus.
Καταδρύπτω, f. ψω, dilacero, dilanio, discerpo.
Καταδρυφράσσω, sepio, munio. E κ. δρῦς, *quercus*, & φράσσω pro φράττω, *munio*.
Καταδυναστεία, ας, ἡ, oppressio.
Καταδυναστεύω, opprimo, tyrannidem exerceo in aliquem, sub potestatem redigo.
Καταδύομαι, idem quod sequens.
Καταδύω, subeo in penitiorem locum, in profundum ingredior. 2) adeo. 3) abdo me, latito. 4) verecundor, erubesco. 5) demergo, submergo. 6) occido. 7) induo.
Κατάδυσις, εως, ἡ, recessus, latibulum. 2) immersio. A præc.
Καταδυσωπέω, ῶ, pudore adficio. 2) flecto, exoro.
Καταδύνω, f. ύσω, idem quod καταδύω.
Κατᾴδω, occino, cantu obstrepo. 2) incanto. 3) carminibus placo.
Καταδωροδοκέω, ῶ, f. ήσω, muneribus corrumpo. 2) munera accipio.
Καταέγνυμαι, Hippocr. v. κατεγν.
Καταείδω, *Poetice* idem quod κατᾴδω.
Καταέννυμι, vel καταεννύω, induo, vestio. καταείνυον, induebant, tegebant. καταειμένος, part. perf. p. indutus.
Καταζαίνω, sicco, aresacio. E κατὰ & ἀζαίνω.

Καταζάω, ῶ, longum vitæ tempus duco.
Καταζεύγνυμι, vel καταζευγνύω, f. ζεύξω, conjungo, copulo. 2) castra metor, sc. post iter. 3) deversor.
Καταζευγοτροφέω, ῶ, f. ήσω, alendis equis consumo meas facultates.
Κατάζευξις, εως, ἡ, castrametatio, descensus in itinere ad commorandum, deversio. A καταζεύγνυμι.
Καταζώννυμι, vel καταζωννύω, f. ζώσω, præcingo, cingo.
Καταθαλαττόω, f. ώσω, mari submergo, de homine, qui in mare præcipitatur, & terra, quæ mari obundatur.
Καταθάλπω, f. ψω, calefacio, foveo.
Καταθαμβέω, ῶ, f. ήσω, demiror cum stupore.
Καταθάπτω, sepellio, inhumo, funero.
Καταθαῤῥέω, καταθαρσέω, ῶ, f. ήσω, fidenti animo sum. 2) fidenter seu audacter me adversus aliquem gero.
Καταθαρσύνω, animo, inciro.
Καταθεάομαι, ῶμαι, respicio, suspicio.
Καταθέλγω, f. ξω, demulceo, cicuro.
Κατάθελξις, εως, ἡ, delinitio. A præc.
Καταθεραπεύω, curo, percuro, Gl. Vet. officiis demereor.
Καταθέρω, torreo, ut *simplex*.
Καταθέσιον, ου, τὸ, repositorium, conditorium. A κατατίθημι.
Κατάθεσις, εως, ἡ, depositio. 2) dispositio. 3) adfirmatio. 4) professio. 5) solutio pecuniæ. Ab eod.
Καταθέω, decurro. 2) hostiliter percurro, incursionibus infesto.
Καταθήγω, f. ξω, acuo, exacuo.
Καταθήκη, ης, ἡ, depositio. 2) depositum, fideicommissum. A κατατίθημι.
Καταθηλύνω, effemino, emollio.
Καταθήπω, admiror, obstupesco. perf. med. κατατέθηπα. κατατεθήπεσαν, 3. pl. plusquamp. v. θάπτω, & θήπω.
Καταθλάω, ῶ, f. άσω, contundo, confringo.
Καταθλέω, ῶ, f. ήσω, athleticis certaminibus seu exercitationibus operam do. 2) vinco certamine athletico. 3) vinco. Ex ἀθλέω.
Καταθλίβω, comprimo, opprimo.
Κατάθλιψις, εως, ἡ, compressio, oppressio.
Καταθνήσκω, morior.
Καταθνητός, ἡ, όν, mortalis.
Καταθοινάω, ῶ, absumo epulando, in cœna. 2) comedo, depasco.
Καταθολόω, ῶ, turbo, turbidum, obscurum reddo.
Καταθορέω, ῶ, desilio, insilio. aor. a. καταθορών, qui desiliit.
Καταθορυβέω, obturbo, tumultuor, vociferor.
Καταθρασύνω, audacem reddo contra aliquem. καταθρασύνομαι, audax, ferox, gloriosus sum.
Καταθραύω, f. αύσω, effringo, confringo.
Καταθρέω, ῶ, f. ήσω, inspicio, perspicio. Ex κ. & ἀθρέω, *video*.
Καταθρηνέω, f. ήσω, deploro.
Καταθρύπτω, f. ψω, confringo, comminuo.
Καταθρώσκω, desilio.
Καταθυμέω, ῶ, animo concido & labasco. 2) considero. A θυμός.
Καταθύμιον, ου, τὸ, animi desiderium, libitum. A seq.
Καταθύμιος, ου, ὁ, ἡ, vel ία, ιον, animo obversans. 2) gratus, jucundus. A θυμός.

Κατα-

Καταθυμίως, *Adv.* ex animi ſententia, libenter. A præc.

Καταθυμοβορέω, ῶ, f. ήσω, animum eſedo triſtitia, curis.

Καταθύω, f. θύσω, ſacrifico, immolo, deo offero.

Καταθωρακίζω, f. ίσω, lorico.

Καταιβασίαι, αἱ, prodigia cœleſtia, in pr. defectus ſolis & lunæ e veneficio, quæ credebantur vi carminum cœlo detrahi, & ad deſcendendum in terram cogi. De pluviis item uſurpatur. cœlum ruit. A ſeq.

Καταίβασις, εως, ἡ, deſcenſus. A καταβαίνω.

Καταιβάτης, ου, ὁ, qſ. deſcenſor. Epith. Jovis fulminantis. lat. fulgerator: quod per fulmina quaſi deſcendat de cœlo. Ab eod.

Καταιβάτις, fœm. declivis. 2) venefica. Ab eod.

Καταιβατός, ὁ, ὁν, declivis, per quem deſcenſus eſt. Ab eod.

Καταίγδην, *Adv.* impetu, irruendo. A καταίσσω.

Καταιγιδώδης, ες, procelloſus, magna vi irruens. A καταιγίς.

Καταιγίζω, cum impetu irruo, ingruo, de vento. καταιγιζόμενος, procelloſus. Ab eod.

Καταιγίς, ίδος, ἡ, procella. A καταίσσω.

Καταιδέω, ῶ, pudore perfundo. καταιδέομαι, οῦμαι, revereor, pudet me. aor. 1. κατῃδέσθην. imper. καταιδέσθητι, reverere.

Καταιθαλόω, ῶ, f. ώσω, comburo. 2) nigrefacio, fuliginoſum reddo.

Καταιθύσσω, idem quod αἰθύσσω.

Καταίθω, comburo, ut αἴθω.

Καταικίζω, f. ίσω, idem quod αἰκίζω.

Κατάινεσις, εως, ἡ, aſſenſus, approbatio. 2) ſponſio. A ſeq.

Καταινέω, ῶ, f. έσω, comprobo, collaudo. 2) annuo, adſentior.

Καταῖξ, ῖκος, ὁ, turbo, procella. A καταΐσσω.

Καταιονάω, & -έω, ῶ, perfundo, adſpergo.

Καταιόνησις, εως, ἡ, perfuſio. A præc.

Κατάιρω, appello, applico, de navi. 2) deferor, deſcendo. 3) advenio.

Καταισθάνομαι, intelligo, ſentio.

Καταίσιμος, ὁ, ἡ, idem quod ſimplex.

Καταιτιάω, conficio, paro.

Καταίσιος, ὁ, ἡ, idem quod αἴσιος.

Καταΐσσω, cum impetu delabor, deferor. 2) irruo.

Καταισχυμμός, ȣ̃, ὁ, opprobrium. A καταισχύνομαι.

Καταισχυντήρ, ῆρος, ὁ, & καταισχυντής, ȣ̃, ὁ, qui fœdat, contumelia afficit, inceſtat, ſtuprat &c. Ab eod.

Καταισχύνω, dehoneſto, pudefacio, dedecoro, probro adficio, fœdo. 2) ſtuprum vel vitium offero. 3) deſtituo, deſero, in ſacris. καταισχύνομαι, pudefio; dedecoror, erubeſco &c. item in ſacris, deſeror, vincor, non impetro &c.

Καταιτιάομαι, ῶμαι, criminor, accuſo, inſimulo. καταιτιαθεὶς, aor. 1. paſſ. accuſatus, etiam falſo crimine.

ΚΑΤΑΙ̃ΤΥΞ, υγος, ἡ, caſſis, galea ſine criſta, & depreſſa.

Καταιωρέομαι, ȣ̃μαι, dependeo, vagor huc illuc ſublimis, fluctuo.

Κατακαγχάζω, irrideo vehementer.

Κατακαίθω, comburo. A κατακαίω.

Κατακαίνω, perimo, interimo, interficio.

Κατακαίριος, ου, epith. teli ferientis recte, loco ad necem opportuno, letaliter &c.

Κατακαίω, f. αύσω, concremo, exuro, comburo. κατακαίομαι, conflagro. κατακεκαυμένος, perf. paſſ. combuſtus. aor. 2. κατακαείς, combuſtus, torridus.

Κατακαλέω, ῶ, advoco, arceſſo. 2) invoco, imploro. 3) acquiro.

Κατακαλλύνω, exorno. 2) verro.

Κατακάλυμμα, ατος, τὸ, operimentum, velum. A ſeq.

Κατακαλύπτω, f. ψω, velo, obtego, operio.

Κατακάμπτω, f. ψω, inflecto, incurvo.

Κατάκαμψις, εως, ἡ, inflexio. A præc.

Κατακαπηλεύω, adultero, cauponum more.

Κατακάρδιος, ου, ὁ, ἡ, ad cor tendens, in cor directus, ſententiæ animi conveniens. A καρδία.

Κατακάρπος, ου, ὁ, ἡ, fructuoſus, frugifer.

Κατακαρφάω, ῶ, f. ήσω, adoleo, οἱ ό.

Κατακαρῶς, *Adv.* copioſe.

Κατακάρπωσις, εως, ἡ, cinis in altari e conſumto holocauſto relictus. οἱ ό. pro κατακαρπ.

Κατακαρφύω, deſicco, exſicco. 2) e conſpectu ſeu medio tollo.

Κατάκαυμα, ατος, τὸ, quod exuſtum ſeu combuſtum eſt. 2) ambuſtum. A κατακαίω.

Κατάκαυσις, εως, ἡ, ambuſtio. 2) exuſtio, combuſtio. Ab eod.

Κατακαύτης, ου, ὁ, buſtor, propr. buſtor mortuorum. Ab eod.

Κατακαυχάομαι, ῶμαι, glorior adverſus aliquem. 2) inſulto alicui. 3) non timeo, metu vaco, ſum audax.

Κατακαχρύω, torreo, comburo. aor. 1. inf. κατακαχρῦσαι. A κάχρυς, *hordeum toſtum*.

Κατάκειμαι, decumbo ut æger. 2) accumbo, diſcumbo, procumbo, ut conviva in lecto tricliniari. 3) diſpoſitus ſum, pro διάκειμαι.

Κατακείρω, detondeo. 2) abſumo.

Κατακείω, decumbo, recumbo, ut dormiam.

Κατακελευσμὸς, ȣ̃, ὁ, cohortatio. 2) cantus in ludis Pythiis, quo Apollineos ad feriendum Pythonem draconem excitarent. A ſeq.

Κατακελεύω, fut. εύσω, hortor, ut nautas. 2) hortor quovis modo. 3) ſilentium indico.

Κατακενόω, evacuo, exinanio.

Κατακεντέομαι, idem quod ſequens.

Κατακεντέω, f. ήσω, ῶ, pungo, ſtimulo, fodio, confodio.

Κατακέντημα, ατος, τὸ, compunctio. A pr.

Κατακεντρόομαι, ȣ̃μαι, ſtimulis refertus ſum. κατακεκεντρωμέναι θύραι, janua, e qua ubique ſtimuli extant.

Κατακεόμαι, idem quod κατάκειμαι.

Κατακεράννυμι, commiſceo, permiſceo.

Κατακέρασις, εως, ἡ, commixtio, temperatio. A pr.

Κατακερασικός, ὁ, ὁν, temperandi vim habens. Ab eod.

Κατακεραυνόω, ῶ, fulmine ferio, interficio.

Κατακερδαίνω, quæſtum facio.

Κατακερματίζω, f. ίσω, in minutos numulos redigo, minutis numulis muto. 2) in minutas partes comminuo, confringo, concerpo, ſeu diſſeco.

Κατακερτομέω, ῶ, fut. ήσω, verbis mordacibus, contumelioſis inſector.

Κατακηλέω, ῶ, f. ήσω, idem quod κηλέω.

Κατακηλητικὸς, ἡ, ὀν, cui vis ineſt ſuavitate auditus animum permulcendi. A pr.

Κατακηρόω, ῶ, cera obduco, illino.

Κατακηρύσσω, vel -ττω per præconem indico.
Κατακινέω, ῶ, f. ήσω, commoveo. 2) dimoveo.
Κατακίνησις, εως, ἡ, commotio, dimotio. A præced.
Κατακιρνάω, ῶ, contempero, permisceo.
Κατακισσηρίζω, pumice polio, lævigo. A κίσσηρις, *pumex*.
Κατακίσσωτος, ον, hederaceus, hedera redimitus.
Κατακλαίω, f. αύσω, defleo, deploro. 2) lacrimis ad misericordiam commnveo.
Κατάκλασις, εως, ἡ, fractio, fractura. A κατακλάω.
Κατάκλαυσις, εως, ἡ, deploratio. A κατακλαίω.
Κατακλάω, ῶ, f. άσω, frango, confriago. 2) torqueo.
Κατακλείς, εῖδος, ἡ, clavis, quæ claudendis foribus adhibetur. 2) jugulus, pars scapularum in collum sub pectore desineus. 3) parvum foramen in veste muliebri, in quod inserebatur fibula. v. & κατακληΐς.
Κατάκλεισις, εως, ἡ, occlusio. A κατακλείω.
Κατάκλειστος, α, ὁ, ἡ, inclusus, conclusus. 2) ἡ κατάκλειστος, virgo, quæ domi continetur. Ab eod.
Κατακλείω, f. είσω, includo, concludo, occludo. 2) finio, claudo. 3) claudo obsidione, obsidione cingo.
Κατακληΐζω, f. ίσω, concludo, occludo.
Κατακληΐς, ΐδος, ἡ, theca, ut sagittarum, calamorum. *Ion.* pro κατακλείς.
Κατακληροδοτέω, sorte distribuo. v. simplex.
Κατακληρονομέω, ῶ, hereditatem adeo. 2) hereditatem possideo. 3) heredem facio. 4) hereditatis loco tribuo.
Κατακληρουχέω, ῶ, f. ήσω, sorte adsignatum accipio, sorte nanciscor, in sortem accipio. 2) in colonias describo, colonis distribuo.
Κατακληρόω, ῶ, f. ώσω, sorte lego seu diligo.
Κατακλησία, ας, ἡ, concio multitudinis, facta per κατάκλησιν. Hes. A seq.
Κατάκλησις, εως, ἡ, convocatio multitudinis non modo urbanæ, sed etiam rusticæ & per pagos Atticos dispersæ, ob gravius negotium.
Κατάκλιμα, τος, τὸ, lectus discubitorius, ap. Jos. sed lectio est dubia. A κατακλίνω.
Κατακλινής, έος, ὁ, ἡ, pronus, devergens. 2) decumbens in lecto, reclinis. 3) qui decumbit ob adversam valetudinem. Ab eodem.
Κατακλινοβατής, οῦ, lectos obiens, lectos terens. epith. morbi, ap. Lucian. E κατὰ, κλίνη & βαίνω.
Κατακλίνω, f. ινῶ, reclino, depono, discumbere jubeo. κατακλίνομαι, reclinor, decumbo, procumbo, vergo. aor. 1. κατέκλινα, reclinavi. pass. κατεκλίθην, decubui. part. κατακλιθείς, aor. 2. κατακλινείς, discumbens. aor. 1. *med.* κατακλινάμενος, discumbens. Fut. 2. pass. κατακλινήσομαι, accumbam. perf. pass. κατακέκλιται, vergit. hinc
Κατάκλισις, εως, ἡ, accubitus. 2) decubitus.
Κατάκλιτον, ου, τὸ, lectulus discubitorius. 2) sedes, in qua reclinari possumus. A κατακλίνω.
Κατακλύζω, f. ύσω, proluo, ut mare terram supergressum, inundo, obruo aquis, submergo. 2) abundare facio. 3) obruo.
Κατάκλυσις, εως, ἡ, proluvies. 2) diluvium, inundatio terræ. A pr.
Κατακλυσμός, οῦ, ὁ, diluvium, inundatio. 2) ablutio, eluvies. Ab eod.
Κατακλύστριον, ου, τὸ, compluvium, Philox. Ab eodem.
Κατακλῶθες, ων, αἱ, Parcæ, stamina fatalia deducentes. A κατακλώθω.

Κατακλώθη, ης, ἡ, fatum. Suid. Ab eod.
Κατακλώθω, f. ώσω, fila deduco, stamina deduco; dicitur in pr. de Parcia.
Κατακνάω, ῶ, f. ήσω, concido, disseco. 2) derado, abrado, detrico.
Κατακνήθω, f. ήσω, derado. aor. 1. conj. pass. κατακνησθῶσι, divellicer. κατακνήθομαι, prurio.
Κατάκνηστις, ιος, ἡ, radula, instrumentum, quo v. c. caseum radimus. A pr.
Κατακνιδάω, pungo, vel uro, in modum urticæ, scarifo. A κνίδη, *urtica*.
Κατακνίζω, f. ίσω, concido, lancino, carpo, vellico. 2) sugillo, obtrecto. 3) titillo, pruritum excito.
Κατακνισμός, οῦ, ὁ, pruritus, salacitas. 2) amores. A præc.
Κατακνώσσω, dormio, ut simplex.
Κατακοιμάω, ῶ, f. ήσω, sopio, consopio. κατακοιμάομαι, ῶμαι, obdormio, dormio, κατακοιμηθείς, aor. 1. sopitus. κατακεκοιμημένος, perf. sopitus. Per Ebr. morior.
Κατακοιμητής, οῦ, ὁ, cubicularius. A pr.
Κατακοιμητικός, ή, όν, soporans, somnum inducens. Ab eod.
Κατακοιμίζω, f. ίσω, sopio, soporo.
Κατακοιμιστής, οῦ, ὁ, cubicularius. A pr.
Κατακοινόω, idem quod seq.
Κατακοινωνέω, ῶ, communico, impertio.
Κατακοιρανέω, ῶ, dominor, rego, administro.
Κατακοίτης, ου, ὁ, ἡ, qui in cubili est, jacet, aut dormit. A κοίτη, *cubile*.
Κατακολλάω, ῶ, f. ήσω, glutino, adglutino.
Κατακολουθέω, ῶ, f. ήσω, sequor, sector. 2) exsequor, adsentior. 3) obsecundo, obsequor.
Κατακολπίζω, f. ίσω, in sinum deflecto, intro.
Κατακόλπισις, εως, ἡ, receptio in sinum. Suid.
Κατακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, nato. 2) urinor.
Κατακολυμβητής, οῦ, ὁ, qui aquas subit, urinator.
Κατακομιδή, ῆς, ἡ, deportatio. 2) comportatio.
Κατακομίζω, f. ίσω, deporto, deveho, deduco. κατακομίζομαι, domum redeo.
Κατάκομος, ου, ὁ, ἡ, cui disjecta coma est, vel qui densam comam habet. A κόμη, *coma*.
Κατακομψεύεσθαι, scite & eleganter dicere.
Κατακονά, ᾶς, *Dor.* corruptio, abolitio, mors. Eurip. (quasi a κόνω, pro καίνω, nisi prava hæc lectio est pro κατακοπά, aut κατακτονά.)
Κατακονάω, ῶ, f. ήσω, acuo, exacuo. 2) corrumpo & attenuo atterendo. E κ. & κονάω.
Κατακονδυλίζω, f. ίσω, pugnos ingero, pugnis cædo. A κόνδ.
Κατακοντίζω, f. ίσω, confodio telo, seu jaculo. κατηκοντίσθαι, perf. pass. jaculis confossum esse. Ab ἀκοντίζω.
Κατακοπή, ῆς, ἡ, decisio, detruncatio, concisio. A κατακόπτω.
Κατάκοπος, ου, ὁ, ἡ, defessus, labore confectus. A κόπος, *labor*.
Κατακόπτω, f. ψω, decido, amputo, detrunco. 2) concido, in minutas partes seco. 3) trucido. 4) percutio, batuo. κατακόπτομαι, concidor, percutior, trucidor. 2) plango.
Κατακορέννυμι, vel κατακορεννύω, satio, exsaturo.
Κατακορέως, adfatim. Hippocr. A seq.
Κατακορής, έος, ὁ, ἡ, fastidium nimia multitudine & iteratione adferens. 2) saturatus. 3) multus, abundans. 4) merus, purus, sincerus. 5) putidus & nimius in aliqua re, item loquax, o-

sten-

ſtentator, & hinc offendens alios. A κορέω.

Κατακορμίζω, amputo, concido, ap. Heſ. -ίω, ap. Photium. A κορμός.

Κατακορμίζω, lignum in minutas partes ſeco. Ab eod.

Κατάκορος, ου, ὁ, ἡ, ſatur, ſatiatus. κατακόρος, nimius, qui ſatietatem adfert. 2) idem quod κατακορής, n. 5. Ab eod.

Κατακόρως, *Adv.* abunde, adſatim, juſto crebrius & ſpiſſius, immodice. A pr.

Κατακοσμέω, ῶ, fut. ήσω, compono, exorno, condecoro, ordino, digero in ordinem, colo.

Κατακόσμησις, εως, ἡ, ordo & digeſtio rerum, aptaque compoſitio. A pr.

Κατακουστὴς, οῦ, ὁ, auſcultator. Gl. Vet. A ſeq.

Κατακούω, f. ούσω, exaudio. 2) auſculto, aures oppono rimæ e. c. januæ, ut audiam quæ intus dicantur aut gerantur. 3) dicto ſum audiens, obedio, obſequor, obtempero.

Κατακραδάω, molior, convello.

Κατακράζω, reclamo, obſtrepo, clamore obtundo. paullo poſt F. κατακεκράξομαι, clamore obtundam.

Κατάκρας, *Adv. Jon.* κατάκρης, pro κατ' ἄκρας & κατ' ἄκρης, quaſi a ſummo, ſcil. ad imum, vel κατ' ἄκρον, ſcil. ὁρμῆς, vel δυνάμεως, quanta poteſt ſumma vi & contentione, i. e. in totum, penitus, prorſus, funditus. Ab ἄκρα, *ſummitas, arx.* vel a κάρα, ſive κάρη, *caput.* Aliqui κατάκρας accipiunt pro κατὰ κράτος, i. e. vi, per vim. v. κατάκρηθεν.

Κατάκρασις, εως, ἡ, commiſtio, permiſtio.

Κατακρατέω, ῶ, f. ήσω, in poteſtate habeo, etiam quæ didicimus. 2) robore vinco, ſubigo, ſupero. 3) cohibeo, reprimo.

Κατακράτησις, εως, ἡ, ſubactio, ſuperatio. A pr.

Κατακρατητικὸς, ή, όν, cohibendi ſeu ſiſtendi vim habens. Ab eod.

Κατακράτος, *Adv.* per vim. 2) omnino. 3) vehementer. 4) pro viribus, quanta poteſt maxima vi. (ſed rectius duobus vocabulis κατὰ κράτος efferetur.)

Κατακραυγάζω σε, occlamo tibi, reclamo. Suid.

Κατακρεμάμαι, κατακρεμάννυμι, vel κατακρεμαννύω, ſuſpendo de. κατακρεμάννυμαι, ſuſpenſus ſum de, pendeo de.

Κατακρέμαστος, ου, ὁ, ἡ, pendens de, ſuſpenſus de, aptus ex aliquo. A pr.

Κατακρεμάω, ῶ, f. άσω, ſuſpendo de, ex.

Κατακρεουργέω, ῶ, laniorum more concido.

Κατακρῆθεν, ſive κατάκρηθεν, *Adv.* a capite, in totum, penitus. v. κατάκρας.

Κατακρημνάω, ῶ, f. ήσω, præcipito.

Κατακρημνάομαι, id. κατακρημνίζομαι, præcipitor.

Κατακρημνίζω, f. ίσω, idem.

Κατακρημνιστὴς, οῦ, ὁ, qui præcipitat alium. At Gl. Vet. præceps. A pr.

Κατάκρημνος, ου, ὁ, ἡ, præceps.

Κατάκρης, *Adv.* v. κατάκρας.

Κατακριβόω, ῶ, accurate rimor, ago diligenter.

Κατακριδάω, f. άσω, male de aliis loquor, obtrecto. E κ. & κρίς.

Κατάκριμα, ατος, τὸ, damnatio, condemnatio.

Κατακρίνω, f. ῶ, condemno.

Κατάκρισις, εως, ἡ, condemnatio.

Κατακρίσιμος, ον, capitis damnatus.

Κατάκριτος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Κατακροάομαι, ῶμαι, auſculto.

Κατακροταλίζω, f. ίσω, magnopere ſtrepito.

Κατακροτέω, ῶ, f. ήσω, lætis plauſibus excipio, proſequor, ſeu comprobo, valde laudo.

Κατακρουνίζω, f. ίσω, defluo, inſtar ſalientis aquæ fluo deorſum. A κρουνός.

Κατάκρουσις, εως, ἡ, depreſſio, decuſſio.

Κατακρουστικὸς, ή, όν, vim habens reprimendi.

Κατακρούω, f. ούσω, deorſum pello, adigo. 2) repello, reprimo. 3) fallo.

Κατακρύπτω, f. ψω, occulto, diſſimulo.

Κατακρυφὴ, ῆς, *Dor.* κατακρυφὰ, occultatio, effugium. A pr.

Κατάκρυψις, εως, ἡ, occultatio, diſſimulatio.

Κατακτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, acquiro, paro.

Κατακτεατίζω, poſſideo. *in med.* acquiro, comparo mihi.

Κατακτείνω, f. ενῶ, interficio, occido.

Κατακτενίζω, f. ίσω, pecto.

Κατακτενισκίαν, ης, ἡ, quæ pexis comis ſeu capillis eſt. Heſ. E κ. κτὲς, *pecten*, & σκιὰ.

Κατάκτης, ου, ὁ, reductor, deductor. 2) fractor. A κατάγω. (quod utrumque ſignificat, *deduco* vel *reduco*, & *confringo*.)

Κατάκτησις, εως, ἡ, acquiſitio, etiam redactio in poteſtatem. A κατακτάομαι.

Κατακτὸς, ή, όν, fragilis. 2) deductilis, penſilis. A κατάγω.

Κατάκτρια, ἡ, lanificio dedita, & nendo, in quo utroque opificio fila deducuntur. Ab eod.

Κατακτυπέω, ῶ, f. ήσω, ſonitu percutio, obtundo.

Κατακυβεύω, f. εύσω, in alea conſumo & diſſipo.

Κατακυβιστάω, v. κυβιστάω.

Κατακυκάω, commiſceo, ut ſimpl.

Κατακυκλόω, ῶ, f. ώσω, claudo, circumdo, ut ſimpl.

Κατακυλίνδω, & -δέω, deorſum volvo, devolvo.

Κατακυλίω, f. ίσω, idem. κατακεκυλισμένος, devolutus.

Κατακυμβαλίζω, cymbalorum fremitu obtundo. 2) illudo, decipio. (quo ſenſu videtur potius leg. eſſe κατακυμβαχίζω. v. κύμβαχος. quaſi evertere aliquem gradu & in caput pronum dare.)

Κατακύπτω, f. ψω, inclino me. 2) deorſum deſpicio.

Κατακυριεύω, fut. εύσω, dominor. 2) ſupero, ſubigo, vinco.

Κατακυρόω, ῶ, f. ώσω, confirmo, ratum facio. 2) adjudico, addico.

Κατακωλύω, f. ύσω, idem quod κωλύω.

Κατακωμάζω, commiſſatum eo ad aliquem. 2) irruo, invado per vim aut inſolentiam.

Κατακωχὴ, ῆς, ἡ, detentio, retentio, poſſeſſio. 2) inſtinctus, adflatus numinis. A κατέχω.

Κατακώχιμος, qui detineri & capi poteſt. A pr.

Καταλαβέω, pro καταλαμβάνω, antique. Hipp. καταλελάβηκε.

Καταλαγνεύω, unde apud Heſ. καταλαγνευθεὶς, aor. 1. paſſ. εἰς ἡδονὰς κατενεχθεὶς, ad libidines projectus, in libidines prolapſus.

Καταλαζονεύομαι, f. εύσομαι, jactanter aliquid dico vel facio, arroganter & vane commemoro, tædio & vanitate jactantiæ aliquem obruo & eneco. Ab ἀλαζ.

Καταλακτίζω, inculco, Gl. Vet. calcitro contra quem. A λακτ.

Καταλαλέω, ῶ, f. ήσω, obloquor, loquacitate obruo. 2) traduco, detraho.

Καταλαλιὰ, ᾶς, ἡ, obtrectatio, criminatio. A ſeq.

Κατάλαλος, ου, ὁ, ἡ, maledicus, obtrectator.

Κα-

Καταλαμβάνω, deprehendo, offendo, reperio, nanciſcor. 2) comprehendo, adſequor. 3) comperio, deprehendo. 4) invado. 5) occupo. 6) præſidia impono. 7) *paſſ.* dicitur etiam de iis, qui ἔνθεοι vocantur, a deo quodam incitantur. 8) ceteræ ſignificationes ſeparatim exprimi commode non poſſunt, & facile ex adjecto verbo intelliguntur.

Καταλάμπω, f. ψω, ſplendeo, fulgeo.

Καταλγύνω, doloribus & moleſtiis adficio, ut ἀλγύνω.

Καταλεαίνω, fut. ανῶ, comminuo, contero. 2) lævigo. 3) complano. 4) explano, explico.

Καταλέγω, deligo, deſcribo, centurio. 2) adſcribo numero, claſſi &c. 3) cenſeo, exiſtimo. 4) recenſeo, enumero. 5) narro, commemoro, dico.

Καταλείβω, effundo & deſtillo. 2) *Paſſ.* defluo.

Κατάλειμμα, ατος, τὸ, reliquiæ, id, quod relictum eſt. A καταλείπω.

Καταλειπτὸς, ᾶ, ὁ, ἡ, relictus. A καταλείπω. 2) unctus. A καταλείφω.

Καταλείπω, relinquo, deſero. 2) ab aliquo deficio. 3) relinquo poſt me, relinquo poſteris meis. 4) omitto.

Καταλειτουργέω, in publica commoda meas facultates inſumo, impendo, militia, vel munere ædilitio, prætorio fungor &c. v. λειτουργέω.

Καταλείφω, f. ψω, oblino, illino. Ab ἀλείφω.

Κατάλειψις, εως, ἡ, relictio, reliquiæ. A καταλείπω.

Καταλεπτολογέω, ῶ, f. ήσω, ſubtiliter diſputo.

Καταλεπτύνω, extenuo, attenuo, deminuo.

Καταλευκαίνω, dealbo.

Καταλεύσιμος, ε, ὁ, ἡ, dignus, qui lapidibus obruatur. A ſeq.

Καταλεύω, f. εύσω, lapidibus cooperio, lapidibus obruo. aor. 1. κατέλευσα, *Paſſ.* καταλευσθεὶς, lapidibus obrutus.

Καταλέω, ῶ, f. έσω, mola frango, ut ἀλέω.

Καταλήγω, f. ξω, deſino, terminor.

Καταληΐζομαι, f. ίσομαι, prædationibus incurſo, vaſto, diripio, depopulor.

Καταληκτικὸν μέτρον, carmen, cui in fine supereſt ſyllaba ſuper pedem. A καταλήγω.

Κατάληξις, εως, ἡ, terminatio, clauſula. Ab eodem.

Καταληπτέον, occupandum eſt. A καταλαμβάνω.

Καταληπτικὸς, ἡ, ὸν, comprehendendi vim habens. 2) qui præoccupat. Ab eod.

Καταληπτικῶς, *Adv.* comprehendendo, certa comprehenſione.

Καταληπτὸς, ὴ, ὸν, qui comprehendi poteſt, comprehenſibilis. 2) qui obtineri poteſt.

Καταληρέω, cum acc. nugis obruo & obtundo, nugando perdo. 2) nugas ago.

Καταλήψιμος, ε, ὁ, ἡ, ad deprehenſionem & condemnationem faciens & incitans. A ſq.

Κατάληψις, εως, ἡ, deprehenſio, comprehenſio, ſc. fugientis, aut noxii. 2) invaſio, occupatio. 3) adeptio. 4) comprehenſio, perceptio, quæ mente fit. 5) exploratio chordarum pulſando. 6) in morbis is, qui vocatur παροξυσμός. A καταλαμβάνω.

Καταλιθάζω, f. άσω, lapidibus obruo, lapido.

Καταλιθοβολέω, ῶ, f. ήσω, lapidibus peto.

Κατάλιθος, ε, ὁ, ἡ, lapideus, ſaxoſus.

Καταλιθόω, ῶ, lapidibus obruo.

Καταλιμπάνω, relinquo, deſero. A καταλείπω.

Καταλιπαίνω, pinguem reddo, ſagino.

Καταλιπαρέω, ῶ, f. ήσω, impenſe rogo, obteſtor.

Καταλίσκομαι, convincor, *Jon.* pro καθαλίσκω. ex Herodot. Ab ἁλίσκομαι, *capior*.

Καταλιχμάω, abligurio.

Καταλλάγδην, *Adv.* per commutationem, ſeu permutationem. 2) mutuo, viciſſim, e converſo. A καταλλάττω.

Καταλλαγὴ, ῆς, ἡ, commutatio, permutatio. 2) reconciliatio, pacificatio. Ab eod.

Καταλλάκτης, ε, ὁ, reconciliator, pacificator. Ab eod.

Καταλλακτικὸς, ἡ, ὸν, placabilis, placidus. Ab eodem.

Καταλλάσσω, vel -άττω, f. άξω, commuto, permuto. 2) reconcilio. 3) concilio. καταλλάττομαι, commuto, permuto, & *Paſſ.* reconcilior.

Κατάλληλος, ε, ὁ, ἡ, congruus, conſentaneus, reſpondens. E κατὰ & ἀλλήλων.

Καταλληλότης, ητος, ἡ, congruentia, ſeries congruens, cohærentia quadrans. A pr.

Καταλλήλως, *Adv.* congrue, convenienter. Ab eod.

Καταλοάω, trituro. 2) conſtringo, contundo. 3) vulnero, interficio. Ab ἀλοάω.

Καταλογάδην, *Adv.* proſa oratione.

Καταλογεὺς, έως, ὁ, qui delectum facit. A κατάλογος.

Καταλογέω, contemno, negligo. E κ. & ἀλογέω, *idem*.

Καταλογὴ, ῆς, ἡ, reſpectus, Philox. (f. ſcripſit ille, *deſpectus*.) A λέγω vel ἀλογέω.

Καταλογίζομαι, f. ίσομαι, computo. 2) imputo. 3) adnumero, adſcribo.

Καταλογισμὸς, ῦ, ὁ, computatio. 2) numeratio, recenſio. 3) imputatio. A pr.

Κατάλογος, ε, ὁ, enumeratio, recenſio, proprie eorum, qui ſtipendia merent. 2) delectus. 3) album militare. 4) ipſa ſtipendia, quæ quis facit. Unde ὑπὲρ κατάλογον, emeriti, qui legitima ſtipendia fecere. A καταλέγω.

Καταλοιάω, idem quod καταλοάω.

Κατάλοιπος, ε, ὁ, ἡ, idem quod ſimplex λ.

Καταλοπίζω, f. ίσω, idem quod ἀλοπίζω.

Καταλούω, perluo, ſubluo. Gl. Vet. Apud Ariſtoph. a καταλούομαι eſt καταλόῃ, pro καταλούῃ, balneis impendis, abſumis.

Καταλοφάδια, *Adv.* ſupra cervicem, ſuper humeros. v. λοφάδια.

Καταλοχία, ας, ἡ, turma. aut inſtructio aciei per cohortes. A κατὰ λόχος.

Καταλοχέω, idem quod ſeq. ap. Poll.

Καταλοχίζω, f. ίσω, decurio, centurio, in decurias, centurias, cohortes, claſſes, turmas deſcribo.

Καταλοχισμὸς, ῦ, ὁ, diſtributio in cohortes &c.

Καταλυγίζω, f. ίσω, circumago, torquendo flecto, vincio.

Καταλυκουργίζω, Lycurgi leges contra affero.

Κατάλυμα, ατος, τὸ, deverſorium. A καταλύω.

Καταλυμαίνομαι, noceo, vaſto, populor.

Καταλύμανσις, εως, ἡ, depopulatio. A pr.

Καταλύσιμος, ε, ὁ, ἡ, qui diſſolvi, deſtrui, aboleri poteſt. A καταλύω.

Κατάλυσις, εως, ἡ, diſſolutio, everſio, deſtructio. 2) finis, exitus, *unde & mors*. 3) deverſorium. 4) reconciliatio. Ab eod.

Καταλυτέον, tollendum, deſtruendum. Ab eod.

Καταλυσσάω, vel καταλυττάω, ῶ, rabie ſum contra aliquem incitatus.

Κα-

Καταλυτήριον, ου, τὸ, deversorium. A καταλύω.
Καταλυτὴς, οῦ, ὁ, destructor, eversor. Ab eod.
Καταλύτης, ου, ὁ, hospes, devertens aliquo. Ab eod.
Καταλύω, f. ύσω, dissolvo. 2) everto, destruo, aboleo; item irritum reddo. 3) finio. 4) desino, ejuro, ut artem, opificium. 5) deverto in hospitium, commoror. 6) sedo. 7) conficio. 8) privo v. c. honore, *cum genit. dicitur tamen sic etiam absolute*. 9) *in med.* pacem facio. *b*) reconcilior. c) abdico me sc. magistratu.
Καταλωφάω, sedo. 2) desino.
Καταμαγγάδω, f. άσω, incanto.
Καταμάθησις, εως, ἡ, consideratio, disciplina, eruditio, perceptio, quae fit sensu mentis.
Καταμαίνομαι, furore incitatus sum contra. Philox. καταμαίνεται, succenset.
Καταμάκτης, ου, ὁ, tersor, Gl. Vet. A καταμάσσω.
Καταμαλακίζω, f. ίσω, emollio, effemino.
Καταμαλάσσω, vel καταμαλάττω, f. άξω, emollio. 2) demulceo, cohibeo.
Καταμαλθακίζω, f. ίσω, idem.
Καταμαλθάσσω, vel καταμαλθάττω, idem.
Καταμανθάνω, disco, cognosco. 2) animadverto. 3) perpendo, considero.
Καταμαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor, conjicio.
Καταμαξεύω, *Jon.* pro καθαμ. curru tero. unde ὁδὸς καταμαξευμένη, via trita. καταμαξευμένον, tritum, triviale, vulgare. Ab ἅμαξα, *currus*.
Καταμαραίνω, exarefacio, tabefacio.
Καταμάρπτω, f. ψω, prehendo, corripio.
Καταμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, testimonium dico contra aliquem. καταμαρτυροῦμαι, testimoniis convincor. vel obruor, testimonium dicitur contra me. καταμεμαρτύρηται, convictus est.
Καταμασσάομαι, & καταμασάομαι, ῶμαι, commanduco, absumo.
Καταμάσσω, tergo. Gl. Vet.
Καταματεάζω, f. άσω, inquiro vel exquiro.
Καταματεύομαι, immitto, sc. contrectandi caussa, v. c. digitum in vulvas &c. pinnam in ventriculum, ἐμματεύω.
Καταμάττομαι, idem. Hipp.
Καταμάχομαι, expugno, vinco.
Καταμάω, ῶ, f. ήσω, accumulo, ut messores. καταμᾶσθαι, conspergere, veluti caput cinere aut pulvere. Ab ἀμάω, *meto*, *colligo*.
Καταμβλύω, f. ύσω, hebeto, obtundo.
Καταμβλύνω, idem.
Καταμεγαλοφρονέω, magno animo contemno.
Καταμεθύω, f. ύσω, inebrio.
Καταμειδιάω, ῶ, derideo, ludibrio habeo.
Καταμειλίσσω, -ίττω, f. ξω, demulceo, delinio.
Καταμελετάω, ῶ, meditor, exerceo.
Καταμελέω, ῶ, negligo, nullam curam gero, contemno. aor. 1. pass. καταμεληθεῖσα, contemta. perf. pass. καταμεμελημένος, neglectus. *Adv.* καταμελημένως, neglectim, contemtim. E κ. & ἀμελέω, *negligo*.
Καταμελιτόω, ῶ, melle inficio, suave reddo.
Καταμέλλω, cunctor, procrastino.
Καταμεμπτός, ον, vituperandus.
Καταμέμφομαι, f. ψομαι, idem quod simplex.
Κατάμεμψις, εως, ἡ, idem quod μέμψις.
Καταμένω, f. ενῶ, remaneo, commoror, subsideo.
Καταμέργω, comprimo, de oleis, ut ἀμέργω.
Καταμερίζω, f. ίσω, in partes disseco, vel partior. 2) distribuo, dispenso.
Καταμερὶς, ίδος, ἡ, fragmentum, portio.

Καταμέρος, *Adv.* membratim, sigillatim.
Καταμετρέω, ῶ, f. ήσω, dimetior, metior.
Καταμέτρησις, εως, ἡ, dimensio, mensurae & spatii descriptio.
Καταμήκης, εος, ὁ, ἡ, perlongus. A μῆκος.
Καταμηλόω, ῶ, f. ώσω, specillum immitto, specillo, seu spathula agito, exploro.
Καταμήνιος, ου, ὁ, ἡ, menstruus. καταμήνια, τὰ, menstrua muliebria. A μὴν, *mensis*.
Καταμηνιώδης, εος, ὁ, ἡ, menstruus. Ab eod.
Καταμήνυσις, εως, ἡ, indicium, proditio, delatio. Ab seq.
Καταμηνύω, f. ύσω, indico, defero, prodo, enuncio.
Καταμιαίνω, polluo.
Καταμίγνυμι, vel καταμιγνύω, immisceo, permisceo.
Κατάμιξις, εως, ἡ, commixtio, permistio.
Καταμικρὸν, *Adv.* sensim, paullatim. 2) divisim, minutim.
Καταμίσγω & καταμίσγομαι, admisceo.
Καταμισθοδοτέω, ῶ, f. ήσω, largitione consequor.
Καταμισθοφορέω, ῶ, f. ήσω, in stipendia militum exhaurio.
Καταμιστυλλάω, f. άσω, idem quod simplex.
Καταμολίσκω, descendo, devenio. A μόλω, *venio*.
Κατάμομφος, ον, vituperabilis. 2) infaustus, infelix. A μομφή.
Καταμόνας, *Adv.* solum. 2) seorsum, privatim. A μόνος.
Καταμονὴ, ῆς, ἡ, statio, remansio. Gloss. Vet.
Καταμονομαχέω, ῶ, singulari certamine vinco.
Κατάμονος, ου, ὁ, ἡ, permanens, perdurans. A καταμένω.
Καταμόσχευσις, propagatio. Gl. Vet. qs. a καταμοσχεύω, *propago*.
Καταμουσόω, ῶ, numeris & modis exorno & venustius reddo.
Κατάμπελος, ου, ὁ, ἡ, vitibus consitus, abundans.
Καταμπέχω, cooperio.
Καταμπίσχω, idem.
Καταμυθολογέω σε, fabulas tibi narro, seu fabularum narrationibus te occupo aut oblecto, Philostr.
Καταμυρίζω, f. ίσω, unguentis perfundo.
Κατάμυσις, εως, ἡ, actio connivendi, conniventia.
Καταμύσσω, vel καταμύττω, f. ξω, lacero, perstringo. καταμύξατο, aor. 1. med. perstrinxit. aor. 1. pass. καταμυχθεὶς, sauciatus, saucius. E κατὰ & ἀμύσσω, *lacero*.
Καταμυττωτεύω, ῶ, f. εύσω, allium contundo, facio intritum alliatum. Aristoph. καταμεμυττωτευμένος, perf. pass. contrita penitus, ut allia in mortarium conjecta, sive ut alliatum, quod in mortario contunditur. v. μυττωτός.
Καταμύω, f. ύσω, conniveo, oculos claudo. 2) morior. A μύω.
Καταμφιέννυμι, f. έσω, vestio. 2) obduco, v. c. auro, inauro.
Καταμωκάομαι, ῶμαι, derideo, deludo.
Καταμώκησις, εως, ἡ, irrisio, illusio. A praec.
Καταμωλύνω, seorsim sedo, lenio. (Sed f. καταμβλύνω leg.)
Καταμωμάομαι, irrideo, vitupero.
Καταναγκάζω, f. άσω, cogo, adigo. 2) vexo.
Κατανάγκη, ης, ἡ, violentior amoris illecebra. 2) catanance, herba quaedam ad amorem alliciendi vim habens.

Κατανάθεμα, ατος, τὸ, maledictum, devotio.
Καταναθεματίζω, f. ίσω, diris devoveo. A pr.
Καταναιδεύομαι, *cum genit.* impudenter tracto aliquem f. loquor contra aliquem. Eust.
Καταναισιμόω, ῶ, insumo, impendo, ut ἀναισιμόω.
Καταναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, impudenter me erga aliquem gero.
Καταναλίσκω, f. λώσω, idem quod ἀναλίσκω. κατηνάλωτο, consumsit, aor. 1. κατηναλωμένον, consumtum, perf. pass.
Καταναρκάω, ῶ, f. ήσω, torpefacio. 2) obtorpeo.
Καταναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, navali prælio oppugno. 2) navali prælio supero.
Καταναίω, habitatum colloco. Hinc aor. 1. apud poet. κατένασσε, collocavit, habitare jussit. A ναίω, idem.
Κατανδρίζομαι, f. ίσομαι, subigo, vinco.
Κατανδρώτομαι, idem. Hes.
Κατανδρολογία, ας, ἡ, collectio viritim facta. E κατ' ἄνδρα & λέγω, *seligo*.
Κατανεανιεύομαι, f. εύσομαι, juveniliter ago, ut jactando. 2) juvenili robore prævaleo, fortiter supero.
Κατανείσσομαι, vel κατανίσσομαι, descendo. 2) redeo.
Κατανεμέσησις, εως, ἡ, indignatio. A νεμεσάω.
Κατανέμω, distribuo, dispertior. κατανέμομαι, incolo, possideo, fruor. κατανειμάμενοι, aor. 1. med. pass. part. κατανεμηθέντες, distributi. Est etiam depasco. κατανενεμημένος, perf. pass. depastus.
Κατανέομαι, sive κατανίσσομαι, descendo. κατανεόμενος, descendens, Nonnus. 2) redeo.
Κατανευστός, οῦ, quod concedi, annui, f. nutu perfici potest. A seq.
Κατάνευσις, εως, ἡ, nutus, confirmatio per nutum. A seq.
Κατανεύω, f. εύσω, adnuo, nutu aliquid confirmo. 2) innuo, nutu significo.
Κατανεφόω, caligine obduco, obscuro.
Κατανῆσαι, aggerare, extruere, Herodot. A νήσω, quod est a νέω, *cumulo*.
Κατανήχομαι, natando deferor.
Κατανθρακόω, ῶ, f. ώσω, in carbones verto seu redigo. κατηνθρακωμένος, perf. pass. in carbones versus.
Κατανθρακίζω, f. ίσω, idem. 2) carbone inficio, v. c. os. Anthol.
Κατανίζω, diffundo, transfundo. Vet. Lex. perluo.
Κατάνιμμα, τὸ, perfusio, lotio. A κατανίπτω.
Κατανίπτης, ου, ὁ, qui Athenis peplum Minervæ infra sordidatum eluebat. A seq.
Κατανίπτω, f. ψω, idem quod κατανίζω.
Κατάνισμα, idem quod κατάνιμμα. A κατανίζω.
Κατανίσσομαι, idem quod κατανείσσομαι.
Κατανίσταμαι, consurgo contra aliquem, insurgo repugnaturus.
Κατανίφω, f. ψω, ningo. 2) nive obruo.
Κατανοέω, ῶ, f. ήσω, specto, contemplor. 2) considero. 3) animadverto, intelligo, perspicio. 4) disco.
Κατανόημα, ατος, τὸ, quod ab aliquo animadversum seu perspectum est, commentum, inventum, remedium excogitatum. A pr.
Κατανόησις, εως, ἡ, contemplatio, animadversio, cognitio. 2) diligens & attenta consideratio. 3) documentum. Ab eod.
Κατανοητικός, ή, όν, perspicax. Ab eod.
Κατάνομαι, absumor. Ab ἄνομαι, *idem*.
Κατανομιστεύω, f. εύσω, in nummos conflo, vel in nummos cudendos insumo, ap. Jos.

Κατανομοθετέω, ῶ, legem oppono, legi obrogo. E Plat.
Κατανοσφίζομαι, surripio, depeculor.
Κατανουθετέω, ῶ, commoneo, monitis instituo & moderor.
Κάταντα, *Adv.* deorsum. τὰ κάταντα, declivia. E κ. & ἄντα.
Καταντάω, ῶ, f. ήσω, devenio, pervenio. 2) pervenire facio, transfero.
Κατάντημα, ατος, τὸ, occursus. 2) finis, terminus. 3) fastigium ædificii. A pr.
Καταντής, έος, ὁ, ἡ, declivis, proclivis, deorsum vergens. Ab eod.
Καταντία, ἡ, declivitas. A pr.
Καταντιβολέω, ῶ, f. ήσω, precor.
Καταντικρύ, *Adv.* ex adverso, e regione, ex opposito. τὸ καταντικρύ, contrarium, oppositum.
Καταντίον, *Adv.* idem.
Καταντιπέρας, *Adv.* idem.
Καταντλέω, ῶ, f. ήσω, hausta aqua perfundo, & proprie quidem cum magna abundantia. Philoxenus καταντλῶ, fomento. Ap. medicos est fomenta adhibere liquida. Oratores denique dicuntur καταντλεῖν, cum suavitate orationis capere tentant auditores & permulcere, aut multitudine verborum argumentorumve obruere.
Κατάντλημα, ατος, τὸ, fomentum, quod cum infusione fit. A pr.
Κατάντλησις, εως, ἡ, infusio aquæ vel alius liquoris, potissimum fovendi gratia. Ab eod.
Κάταντλος, ου, ὁ, ἡ, abundans, circumfluens, obrutus. Ab ἄντλος, *sentina*.
Κατανυκτικός, ή, όν, acerbus, mordax. A κατανύσσω.
Κατάνυξις, εως, ἡ, compunctio. 2) dolor animi. 3) veternus profundus, sine omni sensu sopor, stupor, ἡ ἀ. (Sed hoc sensu potius κατανύσταξις sit leg. v. κατανυστάζω.) Ab eod.
Κατανύσσω, vel κατανύττω, f. ξω, pungendo penetro, compungo. Pass. ἡ ἀ. quiesco, sileo, aor. 2. pass. κατενύγην. 3. pl. κατενύγησαν.
Κατανυστάζω, f. άσω, dormio capite dejecto & nutante. 2) obdormisco. 3) aliquantum dormio.
Κατανύω, f. ύσω, conficio, perago. 2) pervenio.
Κατανωτιαῖος, αία, αῖον, qui a tergo est.
Κατανωτίζομαι, dorso fero, sublatum bajulo.
Καταξαίνω, carpo, carmino. 2) lacero. 3) excorio. 4) cædo. 5) contero, attero. ἡ ἀ. F. 1. καταξανῶ, εῖς. aor. 1. Partic. καταξήνας. Pass. καταξανθείς.
Καταξενόω, f. ώσω, hospitio excipio.
Καταξέω, f. έσω, edolo, derado, deradendo & scalpendo polio. aor. 1. pass. κατεξέσθην. subj. 3. sing. καταξεσθῇ.
Καταξηραίνω, sicco, exsicco.
Κατάξηρος, ου, ὁ, ἡ, siccus, aridus.
Καταξιοπιστεύομαι, fidem facio, fide dignus judicor.
Καταξιόω, ῶ, f. ώσω, dignum judico, dignor. 2) rogo, imploro. 3) in honore habeo. Pass. καταξιοῦμαι, dignus judicor. aor. 1. κατηξιώθην. inf. καταξιωθῆναι.
Καταξίως, *Adv.* digne, pro dignitate, merito.
Καταξίωσις, εως, ἡ, dignitas. 2) reverentia, admiratio alicujus rei.
Καταξυρέω, rado, derado.
Καταξυσμὸς, οῦ, ὁ, sculptura. A seq.
Καταξύω, f. ύσω, derado, abrado. 2) litura obduco, oblitero. 3) incido, scariso.

Κα-

Καταπαίζω, fut. αίξω, vel αίσω, deludo, illudo, ludibrio habeo. aor. 1. part. pass. καταπαιχθείς, elusus.

Καταπαίω, f. αίσω, percutio, flagello, ferio.

Καταπακτός, ή, όν, compactus. A πακτός.

Καταπαλαίω, f. αίσω, eluctor, lucta vinco. 2) vinco. aor. 1. part. pass. καταπαλαισθείς.

Καταπαννυχίζομαι, pernocto.

Καταπανουργέω, f. ήσω, malitiose ago contra, dolis utor adversus.

Κατάπασμα, ατος, τὸ, id, quo corpus conspergitur. A sq.

Καταπάσσω, -ττω, f. άσω, conspergo.

Κατάπαστος, ο, ό, ή, conspersus. 2) variegatus, pictus, de veste, tela. A pr.

Καταπατέω, ῶ, f. ήσω, conculco, proculco.

Καταπάτημα, ατος, τὸ, quod conculcatur.

Καταπάτησις, εως, ή, conculcatio.

Κατάπαυμα, ατος, τὸ, requies. 2) finis.

Καταπαύσιμος, ο, ό, ή, requiem adferens.

Κατάπαυσις, εως, ή, requies, quies. 2) sedatio. 3) dejectio de honore.

Καταπαυστικός, ή, όν, vim leniendi, sedandi habens. A sq.

Καταπαύω, fut. αύσω, efficio ut quis vel quid cesset, desinat, desistat, coerceo, compesco, reprimo. 2) finio, termino, finem impono. 3) requiesco, cesso, in pr. in pass. καταπαυθήσεται, sedabitur, f. 1. pass.

Καταπειθής, έος, ό, ή, obsequens, moriger. A seq.

Καταπείθω, f. πείσω, persuadeo, adduco, induco. *Pass.* obedio, morem gero.

Καταπειλέω, ῶ, fut. ήσω, interminor. E κ. & ἀπειλ.

Καταπείνος, ο, ό, ὁ, fame confectus. A πεῖνα.

Κατάπειρα, ας, ή, tentamen, experimentum.

Καταπειράζω, -άω, fut. άσω, periculum & experimentum facio, attento; tento. 2) lacesso.

Καταπειρασμός, ό, ό, tentatio, qua fit alicujus rei periculum; experientia. A pr.

Καταπειρατήρ, ῆρος, ό, instrumentum, quo nautæ maris altitudinem explorant. A καταπειράω.

Καταπειρατηρία, ας, ή, *Jon.* pro καταπειρατηρία, sc. σχοῖνος, aut μολυβδίς, idem. A pr.

Καταπείρω, fut. ρῶ, transadigo, transfigo, configo. καταπεπαρμένος, perf. pass. confixus.

Καταπελματόω, ῶ, fut. ώσω, munio novis soleis, reficio calceum lacerum. καταπεπελματωμένα σανδάλια, calcei sordidi, obsoleti, refecti.

Καταπελτάζω, catapultis impugno. 2) invado vel incursio more peltatorum militum. F. 1. καταπελτάσαντας, peltati incursabunt. A καταπέλτης.

Καταπελταφέτης, ο, ό, qui telum catapulta excutit. E sq. & ἀφίημι, *emitto*.

Καταπέλτης, ο, ό, catapulta, machina bellica. 2) supplicii genus. A πέλτη.

Καταπελτικός, ή, όν, catapultarius. τὰ καταπελτικά, catapultæ. A pr.

Καταπέλτιο, in edd. quibusdam τῷ ό, pro καταπελματόω.

Καταπέμπω, f. ψω, demitto. 2) mitto.

Καταπεπαίνω, commitigo, Gl. Vet. de fructibus, eibis &c.

Καταπενθέω, ῶ, f. ήσω, defleo, deploro.

Καταπέσσω, f. ψω, percoquo, concoquo.

Καταπεπυκασμένως, *Adv.* solerter, callide, fraudulenter. A πυκάζω.

Καταπεραιόω, traduco, trajicio. Eust.

Καταπεραίωσις, ή, transitus, Eust.

Καταπέρδω, oppedo, crepitum ventris contra emitto, contemtim & insolenter illudo. a. 2. καταπαρδεῖν, oppedere.

Καταπερίειμι, superior sum, supero.

Καταπερόνησις, ή, scarifatio, laceratio.

Καταπερονάω, ῶ, infibulo, velut fibula defigo.

Καταπερπερεύομαι, ut ἀπαπερπ. vendito me alicui, gratiam capto laudando, assentando. Suid.

Καταπετάζω, f. άσω, expando, explico, extendo. 2) obtego, cooperio.

Καταπετάννυμι, vel καταπεταννύω, idem.

Καταπετάομαι, ῶμαι, vel καταπέτομαι, devolo, volando descendo.

Καταπέτασμα, ατος, τὸ, aulæum, quod rei alicui obtenditur. A καταπετάζω.

Καταπετροκοπέω, lapidibus jaciendis frango. E κατὰ, πέτρος, & κόπτω.

Καταπετρόω, ῶ, f. ώσω, de saxo præcipito. 2) lapidibus obruo, lapido. A πέτρος.

Καταπέττω, Att. pro καταπέσσω, idem quod καταπέπτω.

Καταπέφνω, occido. A πέφνω pro φένω.

Καταπεφρονημένως, *Adv.* contemtim. A καταφρονέω.

Καταπήγνυμι, vel καταπηγνύω, defigo, depango. 2) gelu constringo, congelo, conglacio.

Καταπηδάω, ῶ, f. ήσω, desilio, insilio.

Καταπημαίνω, fut. ανῶ, noceo, damnum adfero. unde aor. 1. opt. καταπημήνειε, noceat, lædat.

Κατάπηξ, ῆγος, ό, sublica, palus, qui in terram defigitur. A καταπήγνυμι.

Κατάπηρος, ο, læsus, mutilatus, ut simplex πηρός.

Καταπήσσω, -ττω, f. ξω, defigo.

Καταπιαίνω, f. ανῶ, pinguefacio.

Καταπιέζω, f. έσω, comprimo, presso. 2) deprimo, opprimo.

Κατάπιεσις, εως, ή, depressio, oppressio, compressio. A pr.

Καταπικρος, ο, ό, ή, amarus.

Καταπίμελος, ο, ό, ή, pinguis, obesus. A πιμελή.

Καταπιμπλάω, καταπίμπλημι, καταπίπλημι, repleo, oppleo, compleo. F. καταπλήσω. aor. 1. κατέπλησα. Pass. καταπίμπλαμαι, oppleor.

Καταπιμπράω, vel καταπίμπρημι, f. ήσω, incendo, inflammo, comburo.

Καταπίνω, absorbeo, bibo. 2) deglutio, devoro. Fut. 2. καταπίομαι. καταπίονται, devorabunt. Pass. Fut. 1. καταποθήσομαι, καταποθήσεται, devorabitur. aor. 1. Pass. καταποθῆναι. aor. 2. act. κατέπιον. Conj. ἐὰν καταπίω.

Καταπίπλημι, vide καταπιμπλάω.

Καταπιπράσκω, vendo, venundo.

Καταπίπτω, prolabor, procumbo, decido, delabor. a. 2. κατέπεσον, καταπεσών, prolapsus. Perf. inf. καταπεπτωκέναι, decidisse.

Καταπισσόω, vel καταπιττόω, ῶ, f. ώσω, pico, pice illino, pice incrusto.

Καταπιστεύω, fut. εύσω, credo, fidei alicujus committo.

Καταπιστόω, ῶ, fut. ώσω, fidem exigo, obstringo, ut simplex. καταπιστωσάμενος, fidem facio, firmo, præsto.

Καταπίστωσις, εως, ή, fiduciæ & securitatis contractus. A pr.

Καταπίττωσις, ή, picatio, obductio picis.

Καταπίων, ονος, ό, ή, pinguis, obesus. Suid.

Καταπλαγείς, έντος, ό, ή, metu consternatus. A καταπλήσσω.

Κατάπλασμα, ατος, τὸ, medicamentum, quod illinitur, vel imponitur, emplastrum. A seq.

Καταπλάσσω, vel -άττω, fut. άσω, illino, oblino. 2) cataplasma impono, cataplasmate curo.

Καταπλαστὸς, ὴ, ὸν, illitus. 2) confictus. A pr.

Καταπλαστρὸς, ῦ, ὁ, emplastrum. Ab eod.

Καταπλέκω, f. ξω, complico, necto.

Καταπλησμονέω, idem quod πλησμονέω.

Κατάπλεος, & Att. κατάπλεως, plenus, expletus.

Καταπλέω, navi devehor ad terram, appello in portum, devehor.

Καταπληγμὸς, ῦ, ὁ, objurgatio, insultatio. A καταπλήσσω.

Καταπλήθω, f. ήσω, impleo, repleo, oppleo.

Καταπληκτικὸς, ὴ, ὸν, acerrimus, terribilis, stuporem adferens. 2) admirabilis. A καταπλήσσω.

Καταπληκτικῶς, *Adv.* cum stupore, terrore, admiratione. ut stupeant, qui vident, audiunt &c.

Καταπλὴξ, ῆγος, ὁ & ἡ, perculsus, consternatus. 2) pavidus. 3) stolidus. Ab eod.

Κατάπληξις, εως, ἡ, obstupefactio. 2) stupor, mens attonita. A sq.

Καταπλήσσω, vel -ήττω, perterrefacio, obstupefacio. καταπλήσσομαι, obstupesco, stupeo, miror. a. 1. act. καταπλῆξαι, perculisse. in med. καταπλήξασθαι. aor. 2. pass. καταπλαγῆναι, percelli, perculsum esse.

Καταπλοκὴ, ῆς, ἡ, implicatio, complexio.

Κατάπλοος, *contr.* κατάπλους, ου, ὁ, navigatio deorsum, sive, qua descendimus. 2) appulsus. 3) locus, ad quem appellimus.

Καταπλουτέω, ῶ, f. ήσω, dives sum, abundo.

Καταπλουτίζω, f. ίσω, dito, locupleto.

Καταπλουτομαχέω, divitiis contra aliquem pugno, divitiis ad alterum debellandum utor. E κατὰ, πλοῦτος, & μάχομαι.

Καταπλύνω, f. υνῶ, abluo, eluo. 2) lavo, perluo, perfundo; tropice, probris, contumeliis.

Κατάπλυσις, εως, ἡ, lotio, ablutio. A pr.

Καταπλώω, Jon. pro καταπλέω, navi devehor. aor. 1. καταπλώσας, devectus.

Κατάπνευμα, ατος, τὸ, afflatus. A seq.

Καταπνέω, f. εύσω, perflo, adflo, & quidem cum vi.

Καταπνίγω, f. ίξω, suffoco, præfoco, strangulo.

Κατάπνιξις, εως, ἡ, strangulatio, suffocatio.

Καταπνοὴ, ἡ, venti irruentis flatus.

Καταπόδα & καταπόδας, *Adv.* v. πῦς.

Καταπόθρα, ας, ἡ, fauces infimæ, quibus cibus devoratur, stomachi orificium. A καταπίνω.

Καταποικίλλω, variego, vario distinguo. perf. pass. καταπεποίκιλται, variegatum est.

Καταπολαύω, perfruor. 2) nimium & plus, quam par est, fruor. Ab ἀπολαύω.

Καταπολεμέω, ῶ, f. ήσω, bellum gero contra aliquem, oppugno: item, debello: hinc

Καταπολέμησις, εως, ἡ, oppugnatio. 2) debellatio.

Καταπολιτεύομαι, f. εύσομαι, vinco aliquem in republ. caussam ad remp. pertinentem obtineo contra aliquem.

Καταπολὺ, *Adv.* multum, valde. 2) multo, *cum Compar.*

Καταπομπεύω, transmitto, transveho pompa. 2) glorior adversus quem.

Καταπονέω, ῶ, fut. ήσω, labore conficio, fatigo, affligo, vexo, lasso. καταπονοῦμαι, labore conficior, fatisco, affligor. καταπονηθεὶς, aor. 1. part. debilitatus, vexatus. Hinc

Καταπόνησις, εως, ἡ, fatigatio, lassitudo.

Κατάπονος, ου, ὁ, ἡ, labore defessus, confectus.

Καταποντίζω, f. ίσω, demergo in pontum, seu mare, submergo.

Καταποντισμὸς, ῦ, ὁ, demersio in mare, submersio. A pr.

Καταποντιστὴς, ῦ, ὁ, qui in pontum demergit. 2) pirata, qui post prædam captam homines aquis submergit. Ab eod.

Καταποντόω, ῶ, f. ώσω, idem quod καταποντίζω.

Καταποτέρδω, idem quod ἀποπέρδω.

Καταπορεύομαι, f. εύσομαι, redeo ab exilio.

Καταπόρνευσις, εως, ἡ, scortatio. 2) stupratio.

Καταπορνεύω, f. εύσω, stupro, stuprum infero, adultero. 2) prostituo.

Καταπορνοκοπέω, ῶ, in meretrices insumo. E κ. & πορνοκόπος, leno.

Κατάποσις, εως, ἡ, absorptio, devoratio, deglutitio cibi vel potus in ventriculum. 2) gula, cibi meatus. Gl. Vet. κατάποσις, vorago. Ab καταπίνω.

Καταπότης, ου, ὁ, vorax, helluo. Gl. Vet. 2) gula. Ab eod.

Καταπότιον, ου, τὸ, catapotium, medicamentum, quod deglutiendo sumitur. Ab eod.

Κατάποτον, idem, ab eod.

Καταπραγματεύομαι, fut. εύσομαι, idem quod simplex.

Καταπρανὴς, έος, ὁ, ἡ, declivis, pronus. v. καταπρηνής.

Καταπράσσω, -ττω, & καταπράττομαι, efficio, perago, transigo. 2) pertracto. 3) comparo mihi.

Καταπράϋνσις, εως, ἡ, mitigatio, sedatio. A sq.

Καταπραΰνω, mitigo, mansuefacio, lenio, sedo.

Κατάπρεμνος, ου, ὁ, ἡ, stirpibus, arboribus, abundans. A πρέμνον.

Καταπρεσβεύω, *cum gen.* legatus venio contra aliquem, oppugnaturus quem.

Καταπρήθω, f. πρήσω, comburo. 2) incendo.

Καταπρηνὴς, έος, ὁ, ἡ, pronus, declivis.

Καταπρηνίζω, pronum præcipito.

Καταπρηνόω, ῶ, præcipito, pessundo, hinc aor. 1. med. καταπρηνώσατο, pro κατεπρηνώσατο. A πρηνής, *pronus*.

Καταπρίω, f. ίσω, serra deseco, vel præcido, serra discindo. 2) discindo, disseco.

Καταπροδίδωμι, prodo.

Καταπροΐημι, e manibus dimitto, projicio. 2) negligo, contemtim abjicio.

Καταπροΐξομαι, progredior. 2) irrideo, contemno. 3) impune evado. 4) impune aliquid facio. Ponitur autem, ut ab eo fit καταπροΐξεσθαι. Est autem οὐ καταπροΐξει pro οὐ καταπροΐξῃ, haud impune feceris, & οὐ καταπροΐξεται, non impune fecerit. Quasi κατὰ προῖκα, *gratis*, *impune*, in altero sensu: e κατὰ, πρὸ, & ἵκομαι vel ἵκω, *venio*, in priori.

Καταπρολείπω, relinquo, desero.

Καταπροτερέω, ῶ, f. ήσω, primas partes eripio, vinco.

Καταπροχέω, f. εύσω, p. κέχυκα, profundo, effundo.

Καταπρωκτίζω, stupro marem, ut simplex.

Καταπρωκτος, ὁ, cinædus.

Καταπτάω, ῶ, *inus.* f. πτήσομαι, devolo.

Κατάπτερος, ου, ὁ, ἡ, plumatus, aliger. A πτερόν.

Καταπτήσσω, f. καταπτήξω, p. κατέπτηχα, terreo. 2) consternor, perterresio, pertimesco, valde timeo, vultu dejecto, voce submissa, corporis compositione tremebunda, ut pauperes, famelici, & adversa fortuna usi, testor animum fractum & desperabundum.

Κα-

Καταπτοέω, ῶ, f. ήσω, consterno, exterreo.
Καταπτυστος, ου, ὁ, ἡ, despuendus, detestandus, abominabilis. A καταπτύω, *despuo*.
Καταπτομαι, *Jon.* pro καθάπτομαι, tango, pulso, ferio, lacesso verbis mordacibus & contumeliosis, item permulceo. 2) objurgo, exprobro. 3) contestor. E κατὰ & ἅπτομαι.
Καταπτύω, ύσω, despuo, despicio, aversor.
Καταπτυχὴς, έος, ὁ, ἡ, sinuosus, plicatus. A πτύσσω.
Κατάπτωμα, ατος, τὸ, lapsus, casus, ruina. A καταπίπτω.
Κατάπτωσις, εως, ἡ, idem.
Καταπτώσσω, metu concido, trepido.
Κατάπτωτος, succiduus, Gloss. Vet. A καταπίπτω.
Καταπτωχίζομαι, f. ίσομαι, inops sum. 2) ad mendicitatem redigor, pauper fio.
Καταπυγὴς, ιος, ὁ, cinaedus. 2) obscoenus. Hes. A πυγή, *nates*.
Καταπυγίζω, marem ineo. A sq.
Κατάπυγος, ου, ὁ, idem quod καταπυγής.
Καταπυγοσύνη, ης, ἡ, foeditas cinaedorum.
Καταπύγων, ωνος, ὁ, cinaedus. A πυγή. *Comp.* καταπυγωνέστερος, impudicus, libidinosus.
Καταπύθω, f. ύσω, putrefacio, putredine consumo. καταπύθομαι, putresco.
Καταπυκάζω, exorno. 2) constipo.
Κατάπυκνος, ου, ὁ, ἡ, condensus.
Καταπυκνόω, ῶ, f. ώσω, condenso; dense, v. c. foramina, facio.
Καταπυκτεύω, f. εύσω, vinco pugilatu.
Καταπυρίζω, inflammo. A sq.
Κατάπυρος, ου, ὁ, ἡ, ignitus, candefactus. 2) ardentissimus, ferventissimus. A πῦρ.
Καταπυρπολέω, ῶ, f. ήσω, igni absumo, comburo.
Κατάπυῤῥος, ου, ὁ, ἡ, valde rufus.
Καταπώγων, ωνος, ὁ, valde barbatus.
Καταπωλέω, vendo, venale habeo.
Κατάρα, ας, ἡ, exsecratio, dirae. Ab ἀρά.
Καταραθυμέω, v. καταῤῥαθυμέω.
Καταρείζομαι, recreor, convalesco, ut simplex.
Καταρακόω, sive καταῤῥακόω, ῶ, lacero. Unde perf. part. κατεῤῥακωμένος, laceratus.
Καταράκτης, ου, ὁ, cataracta, locus abruptus & praeceps in flumine, unde aqua in praeceps ruit. 2) vectis, obex. 3) porta. 4) avis quaedam. A καταῤῥάσσω.
Καταράομαι, ῶμαι, f. άσομαι, exsecror, devoveo, male ominor.
Καταράσιμος, ον, exsecrabilis. A pr.
Κατάρασις, εως, ἡ, exsecratio. Ab eod.
Καταράσσω, vel καταράττω, vide καταῤῥάσσω.
Κατάρατος, ου, ὁ & ἡ, diris devotus, exsecratione dignus. A καταράομαι.
Κατάρβυλος, ου, ὁ, ἡ, usque ad calceos demissus. E κ. & ἀρβύλη.
Καταργέω, ῶ, f. ήσω, p. κατήργηκα, inefficacem reddo: cessare facio ab opere. 2) aboleo, abrogo. 3) inutile reddo.
Κάταργμα, ατος, τὸ, initiatio, *in Plur.* primitiae. A κατάρχομαι.
Κατάργυρος, ου, ὁ, ἡ, argentatus. 2) argenteus.
Καταργυρόω, ῶ, f. ώσω, argento obduco, vel tego. 2) pecunia corrumpo.
Κατάρδω, irrigo.
Κατάρδευτος, ον, irriguus, Gl. Vet. A pr.
Καταρέζω, f. ξω, demulceo manu. v. καταῤῥέζω.
Καταρῆς ἄνεμος, ventus contortus & desuper irruens cum impetu, typhon. A καταῤῥήσσω. (vel a καταῤῥέω. nisi potius est, καταίρτης, a καταίρω.)
Καταρθρόω, ῶ, f. ώσω, articulo.
Καταρίγηλος, ἡ, ὸν, horribilis, horrendus.
Καταριθμέω, ῶ, f. ήσω, annumero. 2) enumero. 3) numero.
Καταρίθμησις, ἡ, enumeratio. A pr.
Καταριπτάζω, f. άσω, dejicio. Hesych.
Καταριστάω, ῶ, f. ήσω, prandeo.
Καταρκέω, ῶ, sufficio.
Καταρμόζω, *Jon.* pro καθαρμόζω, adapto.
Καταρόω, ῶ, f. ώσω, aro. 2) gigno, de mare.
Καταῤῥαγὴ, ἡ, dilaceratio. A καταῤῥήγνυμι.
Καταῤῥαθυμέω, ῶ, f. ήσω, ignave vel timide ago.
Καταῤῥαίνω, f. ανῶ, perfundo stillatim. 2) adspergo, inspergo, irroro.
Καταῤῥάκτης, ου, ὁ, idem quod καταράκτης.
Καταῤῥακτὴρ, ῆρος, ὁ, idem & ab eod.
Καταῤῥάπτω, f. ψω, insuo, consuo.
Καταῤῥάσσω, vel καταῤῥάττω, f. ξω, frango, rumpo. 2) impetuose deturbo. 3) erumpo, cum impetu decido. 4) decido more salientium aquarum, item cum strepitu defluo. E κ. & ῥάσσω.
Κατάῤῥαπτος, ου, ὁ, ἡ, consutus. 2) pannosus. 3) e commissuris nexus, non integer. 4) imbellis, de homine imbecillae valetudinis. A καταῤῥάπτω.
Καταῤῥαψῳδέω, ῶ, f. ήσω, nugor consuendo carmina. 2) nugor, blatero, nugis aliquem obtundo.
Καταῤῥέζω, permulceo.
Καταῤῥεπὴς, έος, ὁ, ἡ, deorsum vergens, declivis. 2) in alteram partem vergens.
Καταῤῥέπω, f. ψω, deorsum vergo & inclinor.
Καταῤῥέω, f. εύσω, defluo, adfluo. 2) decido, delabor. 3) collabor, concido.
Καταῤῥήγνυμι, vel καταῤῥηγνύω, confringo, diffringo. 2) cum impetu dejicio. 3) alvum celeriter & cum impetu moveo, valde purgo, ap. Med.
Καταῤῥηκτικὸς, ἡ, ὸν, celeriter urinam aut alvum ciens. v. καταῤῥήγνυμι.
Κατάῤῥησις, εως, ἡ, accusatio. 2) condemnatio.
Καταῤῥήσσω, vel καταῤῥήττω, f. ξω, confringo, diffringo. 2) constrepo, intersono.
Καταῤῥητορεύω, f. εύσω, contra aliquem verba facio. 2) eloquentia supero. 3) eloquentiae vi demulceo.
Καταῤῥιγέω, f. ήσω, cohorreo, pavesco.
Κατάῤῥιζος, ου, ὁ, ἡ, radices terrae infixas habens. 2) radices e capite demittens. A ῥίζα, *radix*.
Καταῤῥιζόω, ῶ, f. ώσω, radicibus firmo seu fulcio, radicibus fixis stabilio.
Καταῤῥινάω, ῶ, fut. ήσω, limo, lima polio, ut simpl. κατεῤῥινημένον, elegans, exquisitum.
Καταῤῥινίζω, f. ίσω, idem.
Καταῤῥιπτάζω, f. άσω, dejicio, disjicio.
Καταῤῥιπτέω, ῶ, f. ήσω, idem. A sq.
Καταῤῥίπτω, f. ψω, idem.
Καταῤῥοντικός, idem ac καταῤῥοϊκός.
Καταῤῥοιζέω, ῶ, fut. ήσω, asthmate sibilante laboro. A ῥοῖζος.
Καταῤῥοΐζομαι, f. ίσομαι, catarrho laboro, destillationibus vexor. A καταῤῥόος.
Καταῤῥοϊκὸς, ἡ, ὸν, a catarrho proveniens. 2) catarrho obnoxius. 3) catarrhum ciens, s. cum catarrho conjunctus. Ab eod.
Καταῤῥοϊτικὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.
Κατάῤῥους, *contr.* κατάῤῥοος, ου, ὁ, catarrhus, defluxio, destillatio, gravedo.
Καταῤῥοπία, ας, ἡ, declivitas loci: cum quid deorsum vergit, nititur, ut lanx trutinae. A seq.

Κατάῤῥοπος, ου, ὁ, ἡ, declivis, deorsum vergens. A καταῤῥέπω.

Κατάῤῥος, ὁ, idem quod κατάῤῥοος.

Καταῤῥοφέω, ῶ, f. ήσω, sorbillo, absorbeo.

Καταῤῥοώδης, ες, catarrhis obnoxius, gravedinosus. A κατάῤῥοος.

Καταῤῥυθμέω, ῶ, fut. ήσω, quadro, ad numeros aptos redigo, conformo, fingo.

Καταῤῥυθμίζω, f. ίσω, idem.

Καταῤῥέομαι, defluo, descendo, de veste.

Καταῤῥυπαίνω, f. ανῶ, conspurco, contamino.

Καταῤῥυπόω, idem.

Κατάῤῥυτος, ου, ὁ, ἡ, irriguus, qui defluente humore irrigatur. 2) abundans, copiosus. A καταῤῥέω.

Καταῤῥωδέω, ῶ, extimesco, metu consternor. Unde plusquamperf. κατεῤῥωδήκεε, Jon. pro κατεῤῥωδήκει. Partic. καταῤῥωδηκώς, ap. Herodot. Ab ἀῤῥωδέω.

Καταῤῥὼξ, γος, ὁ, ἡ, scopulus fractus fluctibus. A καταῤῥήγνυμι.

Κάταρσις, εως, ἡ, appulsus navium, & egressio e portu, e terra. 2) locus, ubi naves appellunt, vel unde egrediuntur. 3) profectio, adventus. A καταίρω.

Καταρτάω, ῶ, f. ήσω, appendo. 2) apto.

Κατάρτησις, εως, ἡ, coaptatio. A pr.

Καταρτίζω, f. ίσω, membrum luxatum loco suo repono. 2) instauro, resarcio, reficio. 3) perficio, absolvo. 4) struo, instruo. 5) accommodo, apte compono. 6) e multis unum compono, concilio, ad concordiam adduco.

Κατάρτισις, εως, ἡ, instauratio, perfectio. A pr.

Καταρτισμὸς, ῦ, ὁ, restitutio membrorum luxatorum in locum suum. 2) instauratio, reparatio, &c.

Καταρτιστὴρ, ῆρος, ὁ, compositor, conciliator, moderator.

Κατάρτυσις, ἡ, conditio ciborum. 2) disciplina, institutio. A sq.

Καταρτύω, fut. ύσω, compono, coagmento, instruo. 2) condio.

Καταρχαιρεσιάζομαι, magistratus ereo. 2) vincor aliorum ambitione, ut preterear, & nulla mei habeatur ratio. E κ. & ἀρχ.

Καταρχῆς, *Adv.* ab initio. Ab ἀρχή.

Καταρχὴ, ῆς, ἡ, initium, exordium. 2) *in plur.* primitiæ. 2) libatio. Ex iisd.

Κατάρχω, f. ξω, prior, vel primus facio aut dico. 2) incipio, inchoo. 3) auctor sum alicujus rei, exemplum præeo. 4) præcentorem ago. 5) impero, dominor. 6) κατάρχομαι, incipio, inchoo. 2) victimam ferio. 3) libo.

Κατάσαρκος, ου, ὁ, ἡ, carnosus, corpulentus, obesus. E κ. & σὰρξ.

Κατασαρκέω, ῶ, f. ήσω, obesum reddo.

Κατασάττω, f. ξω, constipo, condenso.

Κατασβέννυμι, vel κατασβεννύω, f. σβέσω, p. ἔσβεκα, extinguo. 2) sedo, restinguo.

Κατάσβεσις, εως, ἡ, extinctio. A pr.

Κατάσεισις, εως, ἡ, concussio. A sq.

Κατασείω, f. σείσω, decutio. 2) concutio, quasso. 3) terreo. 4) manu deorsum commota silentium præcipio, seu aliud signum do.

Κατασημαίνω, f. ανῶ, annoto, observo. 2) obsigno. 3) nota insignio.

Κατασήπω, f. ψω, tabefacio, putrefacio.

Κατασθμαίνω, de equo sæviente in frenum, v. καταφρυάσσομαι.

Κατασιγάζω, f. άσω, silentium impero.

Κατασιγάω, ῶ, f. ήσω, idem. 2) conticesco, sileo.

Κατασιδηρόω, ferro induco, ferream cuspidem, ferreum caput addo.

Κατασικελίζω, Siculum quid comedo. Verbum Comice fictum ab Aristoph. τυρὸν κατεσικέλιξε, caseum Siculum devorabat.

Κατασιλλαίνω, irrideo, dicteriis incesso.

Κατάσιμος, resimus, Gl. Vet.

Κατασινάζω, f. άσω, lædo. A sq.

Κατασίνομαι, idem.

Κατασιτέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, comedo, vescor.

Κατασιωπάω, ῶ, f. ήσω, & -ήσομαι, conticesco. 2) silentium impero. 3) sedeo.

Κατασκάζω, f. άσω, claudico. 2) prosterno.

Κατασκαίρω, salio, desilio.

Κατασκάπτω, f. ψω, suffodiendo everto, de muris subrutis. 2) diruo, everto, exscindo, ut urbem.

Κατασκαριφέω, f. ῶ, vellico, pungo, fodio.

Κατασκαφὴ, ῆς, ἡ, eversio. A κατασκάπτω.

Κατασκαφὴς, έος, ὁ, ἡ, dirutus, (suffodiendo) eversus. Ab eod.

Κατασκεδάζω, fut. άσω, dispergo, dissipo. 2) diluo, refuto. 3) dissipo, v. g. rumores. 4) offundo, perfundo, defundo, ut matulam in alicujus caput.

Κατασκεδάννυμι, & -ύω, idem.

Κατασκελλέω, f. έσω, exsicco, arefacio, extenuo. 2) carnes ab ossibus detraho, ut sola ossa remaneant, sceleton efficio, ap. Med.

Κατασκελὴς, ές, tenuis, exsanguis, aridus, durus, rigidus. Ab sq.

Κατασκέλλω, idem ac Κατασκελλέω, n. 1.

Κατασκεπάζω, f. άσω, protego.

Κατασκέπτομαι, f. ψομαι, exploro, speculor. 2) provideo.

Κατασκευάζω, f. άσω, instruo, adorno. 2) armis instruo, armo. 3) exstruo, exædifico. 4) instauro. 5) adstruo, probo argumeotis, confirmo. 6) molior, machinor. 7) efficio, reddo. 8) comparo, acquiro. 9) compono, conficio. 10) præparo. 11) suborno, immitto, ut exploratorem, vel calumniatorem.

Κατασκεύασμα, ατος, τὸ, id, quod structum est, molimeo, machinamentum. 2) ædificium. 3) commentum, subdola machinatio. 4) remedium excogitatum. A præc.

Κατασκευασμὸς, ῦ, ὁ, commentum, molimen subdolum. Ab eod.

Κατασκευαστὴς, ῦ, ὁ, structor, opifex. Ab eod.

Κατασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, affirmandi vim habens, aptus ad confirmandum. A κατασκευάζω.

Κατασκευαστικῶς, *Adv.* demonstratione. A pr.

Κατασκευαστὸς, ἡ, ὸν, exstructus, conditus, structilis. 2) compactua. 3) subornatus, appositus, submissus.

Κατασκευὴ, ῆς, ἡ, exstructio, structura, opificium. 2) structura, compositio & artificium orationis, machinæ, calumniæ & strophæ malitiosæ. 3) constitutio. 4) institutum. 5) apparatus. 6) supellex, vasa & instrumenta domus vel fundi. 7) metatio castrorum. 8) adstructio, probatio, demonstratio.

Κατάσκεψις, εως, ἡ, contemplatio.

Κατασκέω, ῶ, f. ήσω, exerceo. 2) erudio. Ab ἀσκέω.

Κατασκηνάω, & κατασκηνάομαι, ῶμαι, tentorium defigo. 2) sedem & domicilium pono.

Κατασκηνόω, ῶ, f. ώσω, idem. 2) tentorium seu tabernaculum præbeo. 3) quiesco.

Κα–

Κατασκήνωμα, τὸ, idem quod seq. A pr.
Κατασκήνωσις, εως, ἡ, tentoriorum seu tabernaculorum collocatio. 2) tentorium, habitaculum. 3) nidus. Ab eod.
Κατασκήπτω, f. ψω, cum impetu devehor, impetuose irruo. 2) corripio, invado.
Κατάσκηψις, εως, ἡ, invasio. 2) impetus, ut fulminis. 3) decubitus, ap. Med.
Κατασκιάζω, f. άσω, obumbro, opaco.
Κατασκιάω, ῶ, idem. Hinc κατεσκίων apud Hom. obumbrabant, tegebant.
Κατασκίδναμαι, dissipor.
Κατάσκιος, α, ὁ, ἡ, umbrosus, opacus. A σκιά.
Κατασκιρόω, f. ώσω, idem quod σκιρόω.
Κατασκλήνω, exaresco, contabesco, perf. κατέσκληκα, exarui, contabui, partic. κατεσκληκώς, emaciatus, tabefactus.
Κατασκληθρίζω, idem.
Κατασκοπέτευσις, εως, ἡ, exploratio, speculatio. A seq.
Κατασκοπεύω, f. εύσω, exploro, speculor.
Κατασκοπέω, ῶ, f. ήσω, exploro, & quidem hostili animo. Unde in N. T. insidior.
Κατασκοπή, ῆς, ἡ, speculatio, exploratio. 2) specula, ut simpl.
Κατασκόπησις, εως, ἡ, exploratio.
Κατασκοπικὸς, ἡ, ὸν, speculatorius, exploratorius. A κατασκοπή.
Κατασκόπιον, α, τὸ, navis exploratoria. Ab eod.
Κατάσκοπος, ου, ὁ, ἡ, explorator, speculator, index. A κατασκέπτομαι.
Κατασκυθρωπάζω, v. σκυθρωπάζω.
Κατασκώπτω, fut. ψω, cavillor, dictis mordacibus incesso.
Κατασμικρίζω, deprimo verbis, Aristot. sed lectio dubia. A σμικρός.
Κατασμικρολογέω, ῶ, parvi pendo. 2) parcum & illiberalem judico, obloquor, ut parco.
Κατασμικρύνω, f. υνῶ, parvum reddo, imminuo. 2) extenuo, deprimo verbis.
Κατασμύρνιος, α, ὁ, ἡ, myrrhatus, myrrham redolens. A σμύρνα.
Κατασμύχω, f. ξω, idem quod ἀποσμύχω.
Κατασμύχω, f. ξω, contero, contundo, minuo.
Κατασοβαρεύομαι, insolenter, vel superbe me adversus aliquem gero, effero.
Κατασοβέω, ῶ, f. ήσω, abigo, propulso, expello. 2) persequor.
Κατασοφίζω, & κατασοφίζομαι, sophistice decipio, sophismate circumvenio. 2) fraudes & dolos machinor, dolose ago. 3) arte aliqua decipio, circumvenio. Pass. κατασοφίζομαι, decipior, aorist. 1. part. κατασοφισθεὶς, deceptus.
Κατασοφιστεύω, f. εύσω, eludo captiose verborum argutiis.
Κατασπάζομαι, f. άσομαι, comiter accipio & amplector. Ab ἀσπάζομαι.
Κατασπαθάω, ῶ, fut. ήσω, luxu consumo, prodigo. v. κατασπαταλάω & σπαθάω.
Κατασπαράσσω, vel -άττω, f. ξω, dilacero, dilanio, discerpo.
Κατάσπασις, εως, ἡ, detractio. A κατασπάω.
Κατάσπασμα, ατος, τὸ, idem. 2) quod convulsum est. Ab eod.
Κατασπασμὸς, ῦ, ὁ, idem.
Κατασπαστικὸς, ἡ, ὸν, detrahendi, convellendi vim habens. Ab eod.
Κατασπαταλάω, ῶ, delicior, in deliciis vivo.
Κατασπάω, ῶ, detraho, destruo, convello, deturbo. 2) avide deglutio, seu haurio faucibus. perf. in sing. præs. κατέσπακας, deglutis, sive soles deglutire, apud Aristoph.
Κατασπείρω, sero, semino, consero.
Κατάσπεισις, εως, ἡ, perfusio, ut hostiæ. A seq.
Κατασπένδω, f. σπείσω, libo, perfundo libamine seu libamento. 2) devoveo.
Κατασπέρχω, impello, urgeo, properare cogo.
Κατασπεύδω, f. εύσω, urgeo, incito, instigo. 2) festino. perf. part. κατεσπευσμένος, acceleratus.
Κατασπιλάζω, f. άσω, commaculo, labem adspergo, inquino. A σπίλος, macula. 2) ex improviso appareo vel adsum, vel irruo. A σπιλάς.
Κατασπολέω, ῶ, f. ήσω, ferio, percutio, ut simplex.
Κατασπορὰ, ᾶς, ἡ, seminatio. A κατασπείρω.
Κατασπουδάζω, f. άσω, studeo, operam navo, studiose adfecto. perf. part. κατεσπουδασμένος, rerum agendarum curiosus, sedulus, navus.
Κατασπουδὴν, Adv. de industria, studio, data opera, pro κατὰ σπουδήν.
Κατασταγμὸς, ῦ, ὁ, destillatio. A seq.
Καταστάζω, f. άξω, destillo, instillo, stillatim infundo, vel effundo.
Κατασταθμεύω, f. εύσω, in statione, deversorio, seu stabulo colloco.
Κατασταθμίζω, f. ίσω, appendo, pondere metior, libro.
Κατασταθμισμὸς, ῦ, ὁ, appensus, libratio. A præc.
Κατασταλτικὸς, ἡ, ὸν, reprimendi aut sistendi vim habens, reprimens, sistens, cohibens. A καταστέλλω, reprimo.
Κατασταμνίζω, f. ίσω, in vas seu dolium infundo & condo.
Καταστασιάζω, f. άσω, seditione opprimo & adfligo. 2) concerto.
Κατάστασις, εως, ἡ, collocatio & constitutio cujusvis rei in sua sede. 2) constitutio, ordinatio, institutio. 3) ordinatio ad officium. 4) constitutio, v. gr. aeris, corporis humani. 5) status, conditio. 6) ipsa actio standi. 7) locus, in quo consistitur. 8) consessus, concilium, concio. 9) sedes. 10) stipendium equestre. 11) sedatio v. c. tumultus, & cujuscunque perturbationis. A καθίστημι.
Καταστάτης, ου, ὁ, instaurator, dispositor. Ab eodem.
Καταστατικὸς, ἡ, ὸν, certo statu præditus. 2) sedandi vim habens. Ab eod.
Καταστεγάζω, f. άσω, tego, operio.
Καταστέγασμα, ατος, τὸ, operimentum, tegmen. A præc.
Κατάστεγος, α, ὁ, ἡ, tectus, tecto coopertus. A στέγη, tectum.
Καταστείβω, f. ψω, calco, pedibus tero.
Καταστείχω, f. ξω, descendo. 2) redeo, revertor.
Καταστέλλω, reprimo, sedo, compesco. 2) vestio, orno. κατεστάλην in aor. 1. κατεσταλμένος, perf. part. moderatus, placatus.
Καταστενάζω, f. άξω, ingemisco, cum gemitu deploro.
Καταστένω, f. νῶ, ingemo, suspiro.
Καταστερίζω, f. ίσω, stellis distinguo, stellis insignio. 2) inter astra colloco, in astra refero. E κ. & ἀς.
Κατάστερος, α, ὁ, ἡ, stellatus, qui siderum splendorem imitatur. Ab ἀστήρ.
Καταστερισμὸς, ῦ, ὁ, constellatio. Gl. Vet. A καταστερίζω.

Κα-

Καταστερισμὸς, ῦ, ὁ, relatio in astra. 2) Eratosthenis καταστερισμοὶ, enarratio eorum, quae in astra sunt relata, iisque nomen dedere. Ab eod.

Καταστεφανόω, ῶ, f. ώσω, corono.

Καταστεφὴς, ὲς, coronatus. A seq.

Καταστέφω, f. ψω, corono, serto redimio.

Καταστηλιτεύω, f. εύσω, in stela noto, proscribo, universe, oratione invectiva infamo. perf. part. κατεστηλιτευμένος, proscriptus.

Καταστηλόω, cippis, columellis distinguo, v. c. viam.

Κατάστημα, ατος, τὸ, constitutio, habitus, status. 2) habitus vultusque hominis composita mente. 3) vestitus. A καθίστημι.

Καταστηματικὸς, ἡ, ὸν, sedatus, qui nullo modo turbatur. A praec.

Κατάστημος, ὁ, ἡ, vestis denso stamine. E κ. & στήμων, *stamen*.

Καταστηρίζω, f. ίξω, fulcio. 2) intell. ἑαυτὸν, innitor, incumbo, consideo, cum εἰς.

Κατάστιγμα, τὸ, macula in pelle animalis. A seq.

Καταστίζω, f. ξω, punctis distinguo, compungo.

Κατάστικτος, ου, ὁ, ἡ, punctis distinctus, notis compunctus, varius, maculosus. A praec.

Καταστίλβω, niteo, fulgeo, refulgeo.

Καταστολὴ, ῆς, ἡ, repressio; inhibitio, cohibitio. 2) vestitus, amictus. 3) modestia in vestitu. A καταστέλλω.

Καταστολίζω, vestibus orno, vestio.

Καταστομίζω, f. ίσω, tacere cogo. A στόμα.

Καταστομὶς, ίδος, ἡ, tibiae pars quaedam. E κατὰ & στόμα.

Καταστεναχέω, ῶ, ingemisco, suspiro graviter.

Καταστεναχίζω, f. ίσω, idem.

Καταστορέννυμι, vel καταστορεννύω, sterno; sedo, ut mare, animum iratum &c. & tranquillum reddo. A seq.

Καταστορέω, ῶ, idem. aor. 1. κατεστόρεσε, stravit, sedavit. plusqpf. pass. κατεστόρεστο, strati ac caesi erant. aor. 1. pass. καταστορεσθῆναι, sedari.

Καταστοχάζομαι, f. άσομαι, collimo, scopum peto. 2) velut scopum propositum habeo, specto. 3) conjicio. A στοχάζομαι.

Καταστοχασμὸς, ῦ, ὁ, conjectura.

Καταστοχαστικὸς, ἡ, ὸν, conjecturalis, in conjiciendo acutus.

Καταστραγγίζω, f. ίσω, efficio ut quid destillet.

Καταστράπτω, f. ψω, fulgore illustro, fulgore vel splendore oppleo.

Καταστρατηγέω, ῶ, f. ήσω, strategemate supero, bellica astutia decipio. perf. part. pass. κατεστρατηγημένος, strategemate vel quacunque fraude circumventus.

Καταστρατοπεδεία, ἡ, castrametatio, s. castra ipsa, ut simplex.

Καταστρατοπεδεύω, f. εύσω, castra moveo adversus, exercitu infesto invado. 2) castra metor; in castris dego.

Καταστρεβλόω, ῶ, fut. ώσω, torqueo. 2) distorqueo, depravo.

Καταστρέφω, f. ψω, subverto. 2) dejicio, prorsterno. 3) revoco. 4) exigo, finio, claudo. 5) morior, vitam finio. 6) desino. 7) subigo, in potestatem redigo. καταστρέφομαι, act. & passive, ut κατεστραμμένος πολλὴν γῆν, qui multum terrae subegit. κατεστραμμένος, subactus, eversus.

Καταστρηνιάω, ῶ, f. άσω, insolentius & lascivius me gero, lascivio. v. στρῆνος.

Καταστροφὴ, ῆς, ἡ, catastrophe, extrema pars fabulae. 2) subversio, dejectio. 3) exitus, finis, mors. A καταστρέφω.

Καταστροφικῶς, *Adv.* more catastropharum, seu ut in catastrophis fabularum fieri solet.

Κατάστρωμα, ατος, τὸ, superius tabulatum navis, quod nautas aut milites sustinet. A sq.

Καταστρώννυμι, vel καταστρωννύω, f. στρώσω, consterno. 2) humi sterno, humi adfligo. Inf. καταστρώννυσθαι, sternere. aor. 1. κατέστρωσαν, straverunt. plusquamperf. κατέστρωντο, strati fuerant. Hinc

Κατάστρωσις, εως, ἡ, constratio. 2) prostratio.

Καταστυγέω, ῶ, f. ήσω, aversor, odio prosequor.

Καταστυγνάζω, molestia afficior, sum tristis, vultuosus. A sq.

Κατάστυγνος, ον, tristis, aeger.

Καταστύφελος, & κατάστυφλος, ου, ὁ, ἡ, valde durus, asper.

Καταστωμύλλω, deblatero, blaterando obtundo. Perf. part. pass. κατεστωμυλμένος, ad loquacitatem & garriendum factus, compositus. aor. 1. med. κατεστωμύλατο, argute accusavit, argute recitavit.

Κατασύομαι, cum impetu ruo: ut hinc sit Homericum κατέσσυντο.

Κατασυρίττω, f. ξω, sibilum edo, sibilo. 2) exsibilo.

Κατασύρω, detraho, deorsum traho. 2) populor, diripio. 3) pertraho.

Κατασφαγὴ, ῆς, ἡ, interemptio, occisio. A sq.

Κατασφάζω, f. -άττω, f. ξω, jugulo, macto. 2) interficio, occido. aor. 2. part. κατασφαγεὶς, interemptus.

Κατασφακτικὸς, ἡ, ὸν, avidus caedis, sanguinolentus. A pr

Κατασφαλίζω, f. ίσω, munio, tutum reddo. 2) seris claudo, obfirmo. Ab ἀσφαλίζω.

Κατασφενδονάω, ῶ, f. ήσω, fundam contorqueo adversus aliquem.

Κατασφηκόω, ῶ, f. ώσω, in angustum contraho. 2) clavis configo.

Κατασφηνόω, ῶ, f. ώσω, cuneo findo.

Κατασφίγγω, diffringo. Gl. Vest. constringo.

Κατασφραγίζω, f. ίσω, signo, signaculo obfirmo.

Κατασχάζω, f. άσω, scarifo, scalpro aperio.

Κατάσχασμα, ατος, τὸ, scarificatio, incisio aut fissura scalpello facta. A pr.

Κατασχασμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Κατασχαστέον, scarifandum. Ab eod.

Κατασχάω, laxo, remitto, ut simplex.

Κατασχέθω, inhibeo, detineo.

Κατάσχεσις, εως, ἡ, possessio, occupatio. 2) retentio. A κατέχω.

Κατασχετλιάζω, f. άσω, indignor adversus quid.

Κατάσχετος, ου, ὁ, ἡ, detentus, qui captus detinetur. A κατέχω, *detineo*.

Κατασχηματίζω, f. ίσω, effingo, conformo.

Κατασχημονέω, ῶ, f. ήσω, indecore, turpiter & contumeliose ago, seu tracto. Ab ἀσχημονέω, *idem*.

Κατασχίζω, f. ίσω, diffindo, discindo, conscindo, diffindendo convello. 2) praecido.

Κατάσχισις, εως, ἡ, diffissio, discissio. A pr.

Κατάσχισμα, ατος, τὸ, frustum findendo vel scindendo avulsum. Ab eod.

Κατασχολάζω, otium habeo, vaco.

Κατασχολέω, ῶ, fut. ήσω, occupatus sum. 2) otio male utor. Ab ἀσχολέω.

Κατασωρεύω, f. εύσω, accumulo, coacervo.

Κατα-

Κατασπαταλάω, per luxuriam absumo. Ab σπαταλάω.
Κατασείχω, attero, contero.
Κατατέμνω, idem quod κατατέμνω.
Κατατανύω, f. ύσω, extendo. 2) explico, expedio.
Κατάταξις, εως, ἡ, centuriatio, decuriatio. 2) constitutio in suo cujusque loco. A κατατάσσω.
Κατταράσσω, f-άττω, perturbo.
Κατταρταρόω, f. ώσω, in locum caliginosum, item carcerem dejicio.
Κατάτασις, εως, ἡ, extensio. 2) collocatio membri, ap. Hippocr. A κατατείνω.
Κατατάσσω, vel-άττω, f. ξω, ordino, constituo. 2) refero inter, insero.
Κατατεχέω, ῶ, f. ήσω, celeritate vinco & averto. 2) festino. A τάχος.
Κατατάχος, Adv. pro κατὰ τάχος, celeriter.
Κατατεχύνω, festino.
Κατατέγγω, humidus sum, madeo.
Κατατεθαῤῥηκότως, Adv. confidenter, audacter, licenter. A καταθαῤῥέω.
Κατατείνω, tendo. 2) retineo, attractis habenis. 3) inhibeo, coerceo. 4) prosterno, dejicio. 5) contendo. 6) distendo, extendo, distendendo torqueo. 7) porrigor, pertineo. 8) pergo. 9) contendo, connitor.
Κατατειχίζω, fut. ίσω, muros demolior & dejicio.
Κατατειχογραφέω, cum Gen. in pariete adversus quem scribo quid. E κατὰ, τεῖχος, & γράφω.
Κατατελής, έος, ὁ, ἡ, perfectus, totus, usque ad reliquias. τὰ κατατέλεια, ων, reliquiæ. 2) sumtus & impensæ. 3) magistratuum consessus.
Κατατέμνω, fut. τεμῶ, concido. 2) vulneribus multis concisum interficio. 3) occido. 4) disseco, in partes seco. 5) dirimo, dirimo societatem. aorist. 2. κατέτεμον. part. κατατεμὼν, qui scidit. aor. 1. pass. κατετμήθην. part. κατατμηθεὶς, scissus.
Κατατέρπω, f. ψω, delecto.
Κατατεφρόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo.
Κατατεχνολογέω, ῶ, f. ήσω, artificiose, subtiliter distinguo & dissero. 2) in artem redigo.
Κατάτεχνος, ου, ὁ, ἡ, artificiosus, artifex. 2) artificiose elaboratus & perpolitus. A τέχνη.
Κατατεχνικός, ή, όν, idem.
Κατατεχνικῶς, Adv. artificiose.
Κατατήκω, f. ξω, colliquefacio. 2) emacio, contabefacio.
Κατατίθημι, & κατατίθεμαι, med. ex humeris &c. depono apud aliquem. 3) persolvo, numero. 4) repono, colloco. 5) in medio: depono ex humeris &c. onus, honorem, omitto controversiam, accusationem. 2) constituo, ordino res. 3) comparo, consequor. 4) ineo, (gratiam), suscipio (inimicitias). 5) tribuo (beneficium), in pass. accipio. 6) tracto aliquem, in utramque partem. 7) occulto, comprimo, de dardanariis, qui frumentum nolunt vendere, ut carius fiat.
Κατατιλάω, ῶ, f. ήσω, stercore contamino. 2) stercus emitto adversum.
Κατατίλλω, depilo, compilo, convello.
Κατατιτραίνω, idem quod seq.
Κατατιτράω, ῶ, f. κατατρήσω, perforo, pertundo, perterebro. Perf. part. pass. κατατετρημένος.
Κατατιτρώσκω, f. κατατρώσω, saucio, vulnero.
Κατατοκίζω, f. ίσω, fœnore obruo & exhaurio.
Κατατολμάω, ῶ, f. ήσω, audeo adversum aliquem, item, audaci & fidenti animo, cum periculo etiam, facio aliquid.
Κατατομή, ῆς, ἡ, concisio. 2) incisio, sectio, incisura, ut simplex.
Κατάντης, ου, ὁ, ἡ, deorsum tendens. 2) minus altus. A κατατείνω, deorsum tendo.
Κατατοξεύω, f. εύσω, sagitta peto. 2) sagitta configo, confodio.
Κατατραυματίζω, f. ίσω, saucio, vulneribus conficio.
Κατατράω, ῶ, f. ήσω, perforo.
Κατατρέπω, f. ψω, in fugam verto, fugo.
Κατατρέχω, incurro, incursionem facio, incursionibus vasto. 2) insector, invehor, reprehendo. 3) percurro, lustro, considero. aor. 2. κατέδραμον, inf. καταδραμεῖν.
Κατάτρησις, εως, ἡ, perforatio. A κατατράω.
Κατατρίβω, f. ψω, contero, attero, contrico. 2) consumo vel tero tempus. κατατριβῆναι, aor. 2. pass. ætatem consumsisse. perf. pass. κατατέτριμμαι, ætatem consumsi in.
Κατατρίζω, f. ίσω, strido, stridorem edo.
Κατατρίχιος, ου, ὁ, ἡ, instar pili tenuis. A θρὶξ, pilus.
Κατάτριψις, εως, ἡ, attritus, contritio.
Κατάτροπος, ου, ὁ, ἡ, deorsum versus, deorsum vergens, declivis. Hes. A κατατρέπω.
Κατατροχάζω, f. άσω, decurro, incurro. 2) roto.
Κατατρόχαστος, ου, ὁ, ἡ, qui curru transiri potest.
Κατατρυπάω, ῶ, terebro.
Κατατρυφάω, ῶ, f. ήσω, oblector, delector. 2) luxu diffluo, delicate admodum vivo. 3) luxurior in aliqua re.
Κατατρύχω, attero, contero. 2) affligo, vexo.
Κατατρύω, f. ύσω, idem.
Κατατρώγω, comedendo seu corrodendo consumo, comedo.
Κατατυγχάνω, evenio. 2) consequor, adsequor. κατατυχὼν, aor. 2. part. voti compos. inf. κατατυχεῖν, assequi.
Κατατυραννέω, ῶ, f. ήσω, tyrannidem exerceo.
Καταυαίνω, arefacio.
Καταυγάζω, f. άσω, illumino, illustro. 2) resplendeo, luceo.
Καταυγασμός, οῦ, ὁ, illuminatio, illustratio. A præc.
Καταυγάστειρα, ἡ, quæ illuminat. Ab eod.
Καταύδησις, εως, ἡ, vociferatio. Ab αὐδάω.
Καταῦθι, Adv. illic.
Καταυλακίζω, f. ίσω, sulco.
Καταυλέω, ῶ, f. ήσω, tibia modulor. Pass. καταυλέομαι, οῦμαι, tibiæ cantum audio. 2) tibiis personor, impleor & obruor, item demulceor a strepitu tibiarum. 3) exsibilor & derideor.
Καταύλησις, εως, ἡ, tibiarum inflatus. A præc.
Καταυλίζομαι, f. ίσομαι, stationem habeo. 2) deversor, castra metor, consideo.
Καταυτίκα, Adv. statim, illico.
Καταυτόθι, Adv. ibi, illic, istic.
Καταυχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, glorior contra.
Καταύω, f. αύσω, torreo, exuro. 2) aboleo.
Καταφαγάς, άδος, ὁ, nepos, helluo, ganeo. A seq.
Καταφαγεῖν, aor. 2. (Præs. inus.) peredere, edere, devorare. 2) consumere, absumere, per lusum abligurire. καταφάγομαι, devorabo.
Καταφαίνομαι, appareo, videor esse.
Καταφάνεια, ας, ἡ, claritas, perspicuitas. A seq.
Καταφανής, έος, ὁ, ἡ, conspicuus, apertus.
Καταφαντάζω, f. άσω, idem quod φαντάζω.
Καταφατικός, ή, όν, adfirmativus, qui adfirmari po-

poteſt, adfirmandus. (ſed hoc potius κατάφατος.) A καταφημί. 2) qui videri aut conſpici poteſt, conſpiciendus. A καταφαίνομαι.

Καταφανῶς, *Adv.* aperte, evidenter, manifeſte. A καταφανής.

Καταφαρμακεύω, f. εύσω, veneficio delinio. 2) lenocinio adficio, fuco.

Καταφαρμάσσω, vel καταφαρμάττω, f. ξω, veneno lædo, veneno noceo.

Κατάφασις, εως, ἡ, adfirmatio, enunciatio cum adſenſu. A καταφημί.

Καταφάσκω, idem quod καταφημί.

Καταφατίζω, dico contra aliquem. 2) ſancte polliceor, affirmo.

Καταφατικός, ή, όν, adfirmans. A καταφημί.

Καταφατικῶς, *Adv.* adfirmando.

Καταφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, contemno, verbis deprimo.

Καταφέγγω, fulgore percello.

Καταφέρεια, ας, ἡ, proclivitas. A ſeq.

Καταφερής, έος, ὁ & ἡ, declivis, pronus, proclivis. 2) infirmus, imbellis. 3) libidinoſa, meretrix. 4) omninoque intemperans in quocunque genere. A ſeq.

Καταφέρω, deorſum fero, defero, demitto. 2) dejicio, deturbo. 3) adigo, allido, incutio. καταφέρομαι, deferor, appello. κατενεχθείς, aor. 1. part. delatus, appulſus. in act. κατενεγκών, qui detulit, adegit.

Καταφεύγω, confugio, perfugio. καταφευκτέον, confugiendum.

Κατάφευξις, εως, ἡ, perfugium, confugium.

Κατάφημι, ajo, adfirmo, confirmo. 2) denuncio, defero.

Καταφημίζω, f. ίσω, divulgo, famam ſpargo. καταπεφήμισται, fama fert.

Κατάφημος, famoſus. Gl. Vet. A φήμη.

Καταφθάνω, pervenio, advenio. 2) opprimo aliquem, invado.

Καταφθατοῦμαι, idem, apud Æſchyl. A præc.

Καταφθείρω, corrumpo, perdo.

Καταφθινύθω, profligo, perdo, corrumpo. 2) contabeſco, diſpereo.

Καταφθίνω, conſumo tabe. 2) *paſſ.* tabeſco, marceſco, intereo.

Καταφθίω, f. ίσω, perdo, interficio.

Καταφθορά, ᾶς, ἡ, corruptio, deſtructio, vaſtatio. 2) maceratio. 3) ſtupratio. 4) internecio, ſtrages, cædes. 5) mors æterna, apud Scriptores Eccl. 6) vita improba, perdita. A καταφθείρω.

Καταφιλέω, ῶ, f. ήσω, deoſculor, oſculor.

Καταφιλοσοφέω, ῶ, f. ήσω, ſentio in philoſophia contra aliquem, ſ. diſputo. 2) philoſophica diſputatione vinco. 3) ſilentio & modeſtia, ſ. patientia vinco.

Καταφλέγω, f. ξω, comburo, inflammo. καταφλέγομαι, deflagro. καταφλεχθείς, aor. 1. paſſ. part.

Κατάφλεκτος, ον, combuſtus.

Καταφλεξίπολις, ὁ, ἡ, exuſtor, vaſtator urbis. Ex ſeq. & πόλις.

Κατάφλεξις, εως, ἡ, combuſtio, exuſtio.

Καταφλυαρέω, ῶ, f. ήσω, obgannio. 2) deblatero, nugas effutio.

Καταφοβέω, ῶ, fut. ήσω, exterreo, conterreo.

Κατάφοβος, ου, ὁ, ἡ, formidoloſus, plenus timoris. 2) exterritus.

Καταφοινίσσω, rubro colore tingo, cruento.

Καταφοιτάω, ῶ, f. ήσω, venio. 2) diſcedo.

Καταφονεύω, cædem perpetro, occido.

Καταφορά, ᾶς, ἡ, lapſus, caſus, etiam occaſus ſolis. 2) ictus. 3) adliſio. 4) altus ſopor, gravis ſomnolentia. *Aquila.* 5) invectiva, objurgatio gravis. 6) merces operarum. Poll. A καταφέρω.

Καταφορέω, ῶ, f. ήσω, deveho, defero.

Καταφορικός, ή, όν, vehemens, cum impetu incurrens, invectivus. A καταφορά.

Καταφορικῶς, *Adv.* vehementer, aſpere. A præc.

Κατάφορος, ου, ὁ, ἡ, proclivis, pronus, propenſus, proprie & tropice. 2) qui defertur, delabitur. A καταφέρω.

Καταφορτίζω, f. ίσω, onero, onus impono.

Καταφορτικός, ή, όν, oneroſus. 2) vehemens.

Κατάφορτος, ον, onuſtus.

Κατάφραγμα, ατος, τό, munimen.

Καταφράζομαι, f. άσομαι, conſidero, animadverto.

Κατάφρακτος, ου, ὁ, ἡ, loricatus. A ſeq.

Καταφράσσω, vel -άττω, f. ξω, munio, ſepio. 2) lorica munio.

Καταφρονέω, ῶ, f. ήσω, contemno, ſperno, deſpicio. 2) *cum Acc. pro* adfecto, in pr. doloſe meditor, apud Herodot. unde ap. ε. καταφρονέοντες, impoſtores, fraudulenti, prævaricatores. 3) in fines alienos irruo hoſtiliter, ſc. quia hoſtes contemno h. e. non timeo. *nam & 4) eſt* non timeo, contemtim, ut quem nil timeam, tracto: ut & latini *contemno* dicunt.

Καταφρόνημα, ατος, τό, contemtus, contemtio. 2) hoſtilis irruptio in fines alienos. A præc.

Καταφρόνησις, εως, ἡ, contemtus, deſpectio. Ab eodem.

Καταφρονητής, ῦ, ὁ, contemtor. Ab eod.

Καταφρονητικός, ή, όν, ad contemnendum propenſus, qui facile contemnit. A præc.

Καταφρονητικῶς, *Adv.* contemtim, per contemtum. A præc.

Καταφροντίζω, fut. ίσω, jocoſe fictum ab Ariſtophane, ἐκ ἀπολώλεκ' ἀλλὰ καταπεφρόντικα, *ſcil.* θοιμάτιον, non amiſi veſtem, verum ſtudiis impendi.

Καταφρύαγμα, ατος, τό, faſtus, ſupercilium.

Καταφρυάσσομαι, -άττομαι, propr. de equo ſæviente in frenum. 2) gloriam mihi adverſus aliquem adſumo, effero me contra aliquem.

Καταφρύγω, f. ξω, torreo. 2) cremo.

Καταφρύσσω, vel -φρύττω, f. ξω, idem.

Καταφυγγάνω, confugio. A καταφεύγω.

Καταφυγή, ῆς, ἡ, refugium. Ab eod.

Καταφύγιον, ου, τό, perfugium. Ab eod.

Καταφυλαδόν, *Adv.* per tribus, tributim, per gentes. A φυλή.

Καταφυλάσσω, vel -άττω, f. ξω, obſervo.

Καταφυλλοροέω, ῶ, f. ήσω, folia demitto, abjicio. E κατά, φύλλον, & ῥόος.

Καταφύξιμος, ου, ὁ, ἡ, ad quem perfugium eſt.

Καταφυσάω, ῶ, flatu effundo, perfundo.

Καταφύτευσις, εως, ἡ, plantatio. A ſeq.

Καταφυτεύω, f. εύσω, planto, conſero.

Κατάφυτος, ου, ὁ, ἡ, conſitus, arboribus conſitus. E κ. & φυτόν, *planta*.

Καταφωνῶ, perſonare, *de cicadis*.

Καταφώνησις, εως, ἡ, cum quid ſono expletur.

Καταφωράω, ῶ, f. άσω, in furto, aut alio facinore deprehendo. 2) deprehendo & comperio. 3) ſcrutor, exquiro.

Κατάφωρος, ου, ὁ, ἡ, deprehenſus in facinore, manifeſtus reus. E κ. & φώρ, *fur*.

Καταφωτίζω, fut. ίσω, illumino, illustro. 2) baptizo, apud Scriptores Eccl.

Καταχαίνω, dehisco. 2) derideo cum cachinno.

Καταχαίρω, gaudeo infortunio alicujus, aliorum malis laetor, insulto.

Καταχαλαζάω, ῶ, grandine obruo, lapides, fustes congero.

Καταχαλάω, ῶ, demitto per funem.

Καταχαλκεύω, refingo ferreum aut aeneum instrumentum: *si lectio vera apud Plut.*

Κατάχαλκος, ου, ὁ, ἡ, aeratus.

Καταχαλκόω, ῶ, f. ώσω, aere obduco. A praec.

Καταχαρίζομαι, f. ίσομαι, indulgeo, condono. 2) in gratiam alicujus facio. 3) populariter & ambitiose loquor. Dicitur autem plerumque in partem deteriorem, ut praeter jus alicui condonare, concedere &c.

Καταχαριστικὸς, οῦ, ὁ, largitor. A praec.

Κατάχαρμα, ατος, τὸ, ludibrium.

Κατάχασμα, ατος, τὸ, hiatus, profunditas. 2) irrisio cum cachinno.

Καταχασμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, dehisco. 2) derideo.

Καταχασμησις, εως, ἡ, derisio, ut κατάχασμα n. 2. A praec.

Καταχέζω, f. έσω, concaco.

Καταχείριος, ου, habilis manui, ut χειρίδιος. A χείρ.

Καταχειροτονέω, ῶ, fut. ήσω, adversus aliquem suffragium fero, suffragio condemno.

Καταχειροτονία, ας, ἡ, condemnatio per suffragia, condemnatio a plebe facta. A praec.

Καταχεύω, profundo, idem quod seq.

Καταχέω, defundo, effundo. 2) offundo, profundo. aor. 1. κατέχευα.

Καταχήνη, ης, ἡ, derisio, contemtus. A καταχαίνω.

Καταχηρεύω, vidua sum, in viduitate ago.

Καταχὲς, έος, τὸ, sonorum, streperum. *Dorice* pro κατηχὲς, a κατηχέω.

Καταχθέω, molestia afficio.

Κατάχθομαι, rei alicujus molestia adficior.

Καταχθόνιος, ου, ὁ, ἡ, subterraneus, infernus, infernalis. καταχθόνιοι, inferi, mortui.

Καταχλαινόω, vestio, proprie laena, veste pinguiori.

Καταχλευάζω, fut. άσω, ludificor, irrideo, subsanno, cavillor.

Καταχλιδάω, ῶ, delicias facio, insolens sum.

Κατάχλοος, ου, valde viridis. A χλόη, *herba*.

Καταχορδεύω, intestina & ventrem s. etiam carnem concidere, secare, κατακρεουργεῖν. Herodot.

Καταχορδέω, idem. 2) interficio, concido. Ab eod.

Καταχόρδευσις, εως, ἡ, species cantus, quo in ludis Pythiis Apollo ob devictum Pythonem ovans describebatur.

Καταχορηγέω, ῶ, f. ήσω, absumo in choragio, absumo in apparatu ludorum choricorum. 2) suppedito, largior, erogo. 3) effundo, large contribuo.

Καταχόω, inus. sed fut. 1. καταχώσω, & tempora inde formanda suppeditat verbo καταχωννύω, humo congesta tego, humo vel arena obruo.

Καταχράομαι, ῶμαι, f. χρήσομαι, abutor, immodice utor, absumo, profundo. 2) utor, *in bonam partem*. 3) male accipio verberibus, morte adficio, interficio. 4) utendum accipio.

Καταχρέμπτομαι, exscreo in, conspuo. 2) despuo.

Κατάχρεως, ου, ὁ, ἡ, *Att.* κατάχρεως, aere alieno oppressus, obaeratus. 2) obnoxius. Hinc τὰ κατάχρεα, ων, bona oppignerata & obaerata.

Κατάχρησις, εως, ἡ, abusio, abusus. 2) usurpatio, etiam in bonam partem. 3) catachresis, Figura rhetorica. A καταχράομαι.

Καταχρηστικὸς, ή, όν, abusivus. Ab eod.

Καταχρηστικῶς, *Adv.* abusive. A praec.

Κατάχρισις, εως, ἡ, inunctio. A καταχρίω.

Κατάχρισμα, ατος, τὸ, unguentum. Ab eod.

Κατάχριστος, ου, ὁ, ἡ, inunctus, perlitus. A seq.

Καταχρίω, f. ίσω, inungo, illino, oblino.

Κατάχρυσος, ου, ὁ, ἡ, auro inductus, inauratus.

Καταχρυσόω, ῶ, inauro, auro obduco.

Καταχρώζω, f. ώσω, coloro, colore imbuo.

Καταχρώννυμι, vel καταχρωννύω, f. ώσω, idem.

Κατάχυμα, ατος, τὸ, profusio, infusio, adspersio. A καταχύω.

Κατάχυσις, εως, ἡ, idem. 2) vas, quo aqua manibus infunditur, vel mensae infertur. Ab eod.

Κατάχυσμα, ατος, τὸ, adspergo, inis; quod effunditur, seu defunditur in aliquid. Hinc τὰ καταχύσματα, ων, bellaria, nuces & ficus, quae in capita recens emtorum servorum ad focum sedentium, vel etiam sponsorum, effundi solebant. Ab eod.

Καταχυσμάτιον, ου, τὸ, jusculum & condimentum, quo perfunditur caro assa. Dim. pr.

Κατάχυτλον, ου, τὸ, vas, quo lavantes perfunduntur a balneatoribus.

Καταχυτρίζω, f. ίσω, in olla vel vase fictili condo, repono, expono. 2) occido.

Καταχύω, f. ύσω, defundo, effundo, inus.

Καταχωλεύω, f. εύσω, claudico.

Καταχωνεύω, f. εύσω, conflo.

Καταχώννυμι, vel καταχωννύω, f. καταχώσω, ab inus. καταχόω, aggerem duco. 2) terra obruo, obruo. aor. 1. part. pass. καταχωσθεὶς, obrutus.

Καταχωρίζω, f. ίσω, semoveo. 2) in aliquo loco colloco, in loco aliquo statuo. 3) in litteras refero, in tabulario repono.

Καταχωρισμὸς, οῦ, ὁ, collocatio. 2) relatio in litteras, in tabularium &c. A praec.

Καταψαίρω, commoveor.

Καταψάλλω, fidibus cano, fidibus oblecto.

Καταψάω, ῶ, f. ήσω, tergendo siccandove demulceo, defrico, demulceo.

Καταψεκάζω, f. άσω, irroro, rore adspergo. 2) adspergo.

Καταψεύδομαι, f. ψεύσομαι, mentior, mendaciter confingo. 2) falsis criminibus infamo quem.

Καταψευδομαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, falsum testimonium dico in aliquem, falso testimonio oppugno & opprimo quem.

Κατάψευσις, εως, ἡ, figmentum, mendacium, obtrectatio. A καταψεύδομαι.

Καταψευσμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Καταψεφέω, tenebras offundo.

Καταψηφίζομαι, f. ίσομαι, censeo, decerno, pronuncio. 2) sententiam fero adversam, damno, item antiquo.

Καταψηφισμὸς, οῦ, ὁ, condemnatio. A praec.

Καταψήφισις, εως, ἡ, idem.

Καταψήχω, f. ξω, mulceo, permulceo, frico, abrado, destringo, detergo. 2) aequo, complano. 3) contero, contundo.

Καταψιλόω, ῶ, f. ώσω, nudo, depilo, compilo. 2) complano.

Καταψοφέω, f. ήσω, persono locum.

Καταψυκτικὸς, ή, όν, refrigerandi vim habens. Ab seq.

Κατάψυκτος, ου, ὁ, ἡ, refrigeratus, qui refrigerari potest. A καταψύχω.

Κατάψυξις, εως, ἡ, refrigeratio. Ab eod.
Κατάψυχρος, ου, ὁ, ἡ, frigidus, prægelidus.
Καταψύχω, f. ξω, refrigero. 2) arefacio, exsicco. 3) sedo, refocillo.
Κατάωρος, ον, immaturus ætate. E κ. & ἄωρος.
Κατεγγυάω, ῶ, f. ήσω, vadimonio, sponsione, vel satisdatione obstringo. 2) despondeo, vel desponsatam trado. κατηγγυημένη, desponsa, sponsa.
Κατεγγύη, ης, ἡ, desponsio. Philox. 2) sponsio, stipulatio.
Κατεγγυητικά, sponsalia. Gloss. Vet. A κατεγγυάω.
Κατεγκαλέω, ῶ, in judicium voco, actione convenio. 2) accuso.
Κατέγκειμαι, irruo, incumbo in, insto, urgeo.
Κατέγκλημα, ατος, τό, criminis intentio, criminatio. 2) crimen ipsum. 3) accusatio. A κατεγκαλέω.
Κατεγκονέω, ῶ, f. ήσω, festino.
Κατεγχαίνω, fut. ανῶ, inhio. 2) hiante ore illudo, irrideo.
Κατεγχέω, f. εύσω, defundo in.
Κατεγχλιδάω, ῶ, f. ήσω, delicias facio, delicato fastidio rejicio.
Κατεδαφίζω, f. ίσω, solo æquo. 2) solo allido.
Κατέδω, comedo, consumo. f. έδομαι, perf. κατεδήδοκα. aor. 1. pass. κατηδέσθην. perf. pass. κατεδήδεσμαι.
Κατεθίζω, f. ίσω, consuefacio.
Κατείβω, effundo, perfundo. κατείβομαι, defluo, fluo.
Κατείδω, inusit. sed hinc κατεῖδον, conspexi. κατιδών, conspicatus.
Κατείδωλος, ου, ὁ, ἡ, idolis refertus, iis deditus.
Κατεικάζω, f. άσω, conjicio.
Κατεικής, έος, ὁ, ἡ, cedens, obsequens, moriger. Ab εἴκω.
Κατειλέω, ῶ, f. ήσω, implico. 2) colligo in arctum, in orbem conglobo. 3) involvo.
Κατείλησις, εως, ἡ, involutio. A præc.
Κατειλίσσω, obvolvo.
Κατείλλω, coarctatum & quasi conclusum teneo, in angustum cogo.
Κατειλυσπάομαι, ῶμαι, corpus instar serpentis traho. E sq. & σπάομαι.
Κατειλύω, f. ύσω, integro, occulto.
Κατειλωτίζω, fut. ίσω, in servitutem redigo, mancipo. Ab εἵλως.
Κάτειμι, descendo. 2) redeo, revertor.
Κατείργω, f. ξω, arceo. 2) subigo, compello.
Κατειρωνεύομαι, f. εύσομαι, per dissimulationem deludo. 2) cavillor.
Κατεκλύω, frango alicujus vires, impetum &c.
Κατεκφεύγω, effugio.
Κατελαύνω, depello.
Κατελέγχω, f. ξω, redarguo, convinco.
Κατελεέω, ῶ, misereor, commiseror.
Κατέλευσις, εως, ἡ, descensus, adventus, reditus.
Κατελίσσω, Jon. pro καθελίσσω, convolvo.
Κατελπίζω, f. ίσω, spero, spem concipio.
Κατελπισμός, ῦ, ὁ, spes. A præc.
Κατεμβλέπω, f. ψω, intueor, adspicio.
Κατεμέω, ῶ, f. έσω, vomitu conspergo.
Κατεμματέω, demitto, immitto. Nicand. vid. *simpl.*
Κατεμπάζω, corripio, urgeo, apud Nicand.
Κατεμπρήθω, f. πρήσω, incendo, inflammo. 2) efflo, exsufflo.
Κατεναίρω, interficio, corrumpo. aor. 1. m. κατηνήρατο, interfecit.

Κατέναντι, *Adv.* ex adverso, e regione. 2) adversus, obviam.
Κατεναντίον, *Adv.* idem.
Κατεναρίζω, interficio, occido, jugulo, perf. pass. κατηναρισμένος.
Κατενδεής, έος, ὁ, ἡ, indigus.
Κατένεξις, εως, ἡ, lapsus ex alto. Ab inus. κατενέγκω, v. καταφέρω.
Κατενεχυράζω, f. άσω, pigneror.
Κατεντείνομαι, enixe contendo, flagito.
Κατεντευκτής, ῦ, ὁ, qui aliquem conveniens accusat vel alium, vel ipsum. A κατεντυγχάνω.
Κατεντρυφάω, ῶ, insulto. Philox. κατεντρυφᾷν, insolescere.
Κατεντυγχάνω, convenio, compello aliquem contra alium, defero apud aliquem, queror de quo apud quem, precor contra quem.
Κατενώπα, vel κατένωπα, *Adv.* pro κατενώπια, in conspectu, coram.
Κατενώπιον, *Adv.* idem.
Κατεξανάστασις, εως, ἡ, oppugnatio, rebellio.
Κατεξαναστατικός, ή, όν, oppugnans, rebellis. A seq.
Κατεξανίσταμαι, contra aliquem insurgo, oppugno. 2) contra futurum me præparo.
Κατεξετάζω, recognosco.
Κατεξουσιάζω, f. άσω, potestatem exerceo in aliquem, vel redigo in potestatem.
Κατεξουσιαστικός, ή, όν, imperans, in potestatem redigens. A præc.
Κατεξούσιος, ου, ὁ, ἡ, qui est suæ potestatis, qui est sui juris & arbitrii. Ab ἐξουσία.
Κατεπαγγελία, ας, ἡ, promissio.
Κατεπαγγέλλομαι, polliceor, promitto.
Κατεπάγω, induco, infero. 2) invito, allicio.
Κατεπᾴδω, incanto. 2) mulceo, ut incantatores solent. 3) cantu oppugno, cantu expello. 4) blandis verbis eum aliquo loquor.
Κατεπαίρομαι, effero me adversus aliquem.
Κατεπακολούθημα, τό, accessio, consecutio, additamentum. Ab ἐπακολουθέω.
Κατεπάλληλος, ον, alternus.
Κατεπείγω, urgeo, compello. κατεπείγομαι, festino, propero, maturo, accelero. 2) studiosus alicujus rei sum. F. 1. κατεπειχθήσεται, urgebitur.
Κατεπιπόδιον, τό, idem quod ἐπιπόδιον.
Κατεπιδείκνυμαι, jacto me, glorior.
Κατεπιθύμιος, ου, ὁ, ἡ, cupidus. Gl. Vet. κατεπιθύμιος, desiderabilis.
Κατεπιορκέω, ῶ, f. ήσω, perjurio caussam subverto, vel judicio vinco.
Κατεπιτηδεύω, f. εύσω, cum affectatione aliquid ago, nimis diligenter studioseque.
Κατεπιφεύγω, f. ξω, confugio.
Κατεπιχειρέω, impetum facio in aliquem, manum injicio.
Κατέπω, contra aliquem loquor, dico.
Κατεράσαι, defundere, quasi ab ἔρα, *terra*: unde ἔραζε, *humo*.
Κατεργάζομαι, efficio, perficio, perago. 2) conficio, concoquo. 3) consumo. 4) profligo. 5) interficio. 6) operor. κατειργασμένος, perf. pass. excultus, elaboratus.
Κατεργασία, ας, ἡ, confectio. 2) opificium. 3) concoctio, ut cibi, cultura & elaboratio, ut soli. A pr.
Κατεργαστέον, expugnandum, enitendum est. Ab eod.

Κατεργαστικὸς, ἡ, ὸν, vim habens conficiendi.
Κατέργαστος, ου, ὁ, ἡ, excultus, ornatus, operosus.
Κατεργὸς, ὸν, confectus, ut senio &c.
Κάτεργος, ου, ὁ, ἡ, labore excultus. τὸ κάτεργον, confectio, cultus, usus. οἱ ὁ.
Κατερεθίζω, f. ίσω, irrito, incito.
Κατερείδω, f. είσω, superimpono.
Κατερείκω, f. ξω, frango, contundo, scindo.
Κατέρεικτος, ὁ, ἡ, confractus, conscissus. A pr.
Κατερείπω, f. ψω, dejicio, diruo. κατερηριμμένος, perf. pass. dirutus.
Κατερεύγω, eructo in, ructu effundo aut efflo in. κατήρυγεν, aor. 2. ructavit in faciem.
Κατηρεφὴς, ὲς, tectus, coopertus. A seq.
Κατερέφω, f. ψω, tego, tectum impono.
Κατερέω, ῶ, dico seu loquor contra, indico, obloquor. 2) edissero.
Κατερητύω, detineo, retineo.
Κατεριδαίνομαι, contendo, litigo.
Κατεριπτέω, idem quod κατερείπω.
Κατερείπωσις, ἡ, destructio, vastatio. A pr.
Κατερυθραίνω, rubefacio.
Κατερυθριάω, rubore suffundor.
Κατερυκάνω, detineo, remoror, ut hinc sit Homericum μή κατερύκακε, ne detine: sed ibi legitur & κατερύκανε.
Κατερυκάνω, detineo, remoror.
Κατερύκω, f. ξω, idem.
Κατερύω, f. ύσω, detraho, deduco.
Κατέρχομαι, f. ελεύσομαι, descendo, de itinere fere versus mare, in loca depressiora. 2) de oratore, scriptore, devenio ad locum aliquem explicandum oratione. 3) redeo ab exsilio, postliminio redeo. 4) invehor, irrumpo.
Κατεσθίω, edo, peredo, voro, devoro.
Κατεσπευσμένως, *Adv.* festinanter, accelerando. A κατεσπευσμένος, quod est part. perf. pass. a κατασπεύδω, *festino*.
Κατεσπουδασμένως, *Adv.* studiose, dedita opera, item, bona fide. A κατεσπουδασμένος, part. perf. pass. verbi κατασπουδάζω, *festino*.
Κατέτος, *Adv.* quotannis, pro κατ' ἔτος.
Κάτευγμα, ατος, τὸ, imprecatio, diræ. 2) res voto promissa, donum votivum. A κατεύχομαι.
Κατευδαιμονίζω, fut. ίσω, fortunatum, beatum prædico.
Κατευδοκέω, laudo quem, probo.
Κατευημερέω, ῶ, prospere ago, felix sum. 2) gratia & auctoritate polleo. 3) auctoritate & gratia supero.
Κατευθικτέω, ῶ, f. ήσω, scopum ferio. 2) rem acu tango. 3) adsequor. Ab εὔθικτος, *tactu facilis*.
Κατευθὺ, *Adv.* recta, pro κατ' εὐθύ.
Κατευθυντηρία, ας, ἡ, amussis, regula fabrilis. A seq.
Κατευθυντὴρ, ῆρος, ὁ, corrector, emendator.
Κατευθυντὴς, οῦ, ὁ, idem. A seq.
Κατευθύνω, dirigo. 2) rego, moderor. 3) compono, constituo. 4) mulco. 5) commode ago seu vivo, felici successu gaudeo. 6) recta incedo.
Κατευκαιρέω, occasione dextre utor.
Κατευκηλέω, permulceo, delinio, sedo. E κ. εὖ & κηλέω, vel ab εὔκηλος.
Κατευκταίως, *Adv.* optendo, precandi caussa.
Κατευλογέω, ῶ, prædico, laudibus extollo. 2) fausta precor.
Κατευμαρίζω, verbis aliquid levo. 2) levo, elevo. 3) complano. 4) facile aliquid reddo.

Κατευμεγεθέω, superiorem esse, dominari. Ab εὐμεγέθης.
Κατευνάζω, f. άσω, sopio. 2) sedo, paco. 3) finio. 4) in pass. & med. quiesco, requiesco. 5) cubo, dormio.
Κατευνασμὸς, οῦ, ὁ, dormitio, somnus. A pr.
Κατευναστήριον, τὸ, cubiculum, cubile.
Κατευναστὴς, οῦ, ὁ, cubicularius. 2) qui sponsam ducit dormitum.
Κατευναστικὸς, ὴ, ὸν, vim sopiendi, sedandi habens. A κατευνάζω.
Κατευνάω, ῶ, unde aor. 1. pass. κατευνηθέντα, sopitum. idem quod κατευνάζω.
Κατευοδόω, ῶ, f. ώσω, prosperum iter præbeo. 2) fortuno. Et *in pass.* κατευοδοῦμαι, prosperor, prospere ago.
Κατευόδωσις, εως, ἡ, successus, prosperatio. Gl. Vet. A præc.
Κατευορκέω, ῶ, f. ήσω, sancte & religiose juro.
Κατευόροφος, ον, bene tectus, pulcre laqueatus. E κ. εὖ & ὄροφος.
Κατευπορέω, abundo, *ut simplex*.
Κατευρύνω, dilato.
Κατευστοχέω, ῶ, f. ήσω, bene collimo. 2) conjecto bene.
Κατευτελίζω, f. ίσω, elevo, parvi facio.
Κατευτρεπίζω, f. ίσω, apparo, instruo, ordino.
Κατευτυχέω, ῶ, f. ήσω, feliciter ago in.
Κατευφημέω, ῶ, f. ήσω, fausta acclamatione prosequor. 2) laudo, collaudo.
Κατευφραίνω, exhilaro.
Κατευχαρίζω, idem quod κατευμαρίζω, n. 3.
Κατευχὴ, ῆς, ἡ, precatio, obsecratio, votum. 2) imprecatio. Gl. Vet. A seq.
Κατεύχομαι, f. ξομαι, imprecor, diras precor, devoveo. 2) magnopere precor. 3) precor. 4) votum facio. 5) opto. 6) glorior, me jacto. 7) vitupero. Plat. E κατὰ & εὔχομαι, *precor*.
Κατευωχέω, epulis excipio. -οῦμαι, epulor.
Κατεφίσταμαι, insurgo in aliquem.
Κατεχθραίνω, odio prosequor, inimicus sum alicui.
Κατεχμάζω, f. άσω, idem quod ὀχμάζω.
Κατέχω, f. καθέξω, vel κατασχήσω, detineo, retineo. 2) teneo, occupo, possideo. 3) contineo, cohibeo, coerceo. 4) sustineo, v. c. impetum. 5) applico, appellor, de navigantibus, advenio, accedo. 6) in structura cum substantivis varias accipit significationes, quæ simpliciter non commode exprimuntur. Ut histriones scenam, scurræ convivium κατέχειν dicuntur, lat. tenere, qui placent, in quos omnes sunt intenti: fama κατέχει, obtinere, dominari, regnare, quæ pervulgata est &c. Et adhæc *in pass.* numine sum adflatus.
Κατηβολέω, ῶ, animam ago, linquor animo. Nicand. A seq.
Κατηβολὴ, ῆς, ἡ, deliquium animi. A καταβάλλω.
Κατηγεμὼν, *Ion.* pro καθηγεμών, dux.
Κατηγέομαι, *Ion.* pro καθηγοῦμαι.
Κατηγορέω, ῶ, f. ήσω, reprehendo, adversus aliquem loquor. 2) indico, arguo, defero nomen, accuso. 3) demonstro, prædico, enuncio: in logicis.
Κατηγόρημα, ατος, τὸ, de quo quis accusatur, crimen, quod objicitur. 2) accusatio. 3) quod de aliquo dicitur vel prædicatur, prædicatum, ap. Logicos. A pr.

Κατηγορία, ας, ἡ, accusatio. 2) Categoria, Praedicamentum, apud Logicos. Ab eod.

Κατηγορικός, ἡ, όν, accusatorius. 2) delator. 3) ad Praedicamentum pertinens. A κατήγορος.

Κατηγορικῶς, *Adv.* accusatorie, criminose. A praeced.

Κατήγορος, ου, ὁ, ἡ, accusator. A κατηγορέω.

Κατήκοος, ου, ὁ, ἡ, dicto audiens, moriger. 2) imperio subjectus. 3) attentus. 4) explorator auritus, auscultator. 5) auditor. A κατακούω.

Κατήκω, *Jon.* pro καθήκω.

Κατῆλιψ, ιπος, vel ιφος, ἡ, tabulatum, trabs tectum sustinens. 2) scala.

Κατηλογέω, ῶ, f. ήσω, contemno, nihili facio. E κ. & ἀλογέω.

Κατηλοκίζω, f. ίσω, sulco. Ab ἀλοκίζω.

Κάτηλυς, υδος, ὁ, ἡ, declivis. Nonnus. A κατέρχομαι.

Κατηλυσίη, ας, ἡ, descensus. A pr.

Κατήλυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Κατήμαρ, *Adv.* in dies, quotidie, singulis diebus.

Κατημελημένως, *Adv.* contemtim, neglectim, cum neglectu. A κατημελημένος, *neglectus*, *vilis*, perf. partic. pass. a κατημελέω.

Κατημύω, demitto, v. c. operculum cistae, item animum dolore &c. Ab ἠμύω.

Κατηναγκασμένως, *Adv.* coacte, necessario. A καταναγκάζω.

Κατήνεμος, ου, ὁ, ἡ, ventis obnoxius, ventis expositus, ventosus. Ab ἄνεμος.

Κατῆξις, ἡ, *Jon.* confractio. A κατάγω. 2) reditus, damnum. A καθήκω.

Κατήορος, ου, ὁ, ἡ, dependens, demissus. E κ. & ἀείρω, *tollo*.

Κατηπιάω, ῶ, mitigo, lenio, placo. 2) lenis & placidus sum. Hom. κατηπιόωντο, leniebantur, pro κατηπιάοντο, κατηπιῶντο, imperf. pass.

Κατηρεμέω, ῶ, f. ήσω, & κατηρεμίζω, f. ίσω, tranquillo, sedo. Ab ἠρεμέω.

Κατηρεφής, έος, ὁ, ἡ, tectus, coopertus, opacus, item plenus, redundans. Ab *ἐρέφω*.

Κατήρης, ηρες, suspensus. 2) accommodatus, apparatus, instructus. A κ. & ἄρω, *apto*.

Κατήφεια, ας, ἡ, vultus demissus, pudor cum moerore. A κατηφής.

Κατηφέω, ῶ, f. ήσω, sum vultu demisso prae tristitia aut pudore. Ab eod.

Κατηφής, έος, ὁ, ἡ, qui est vultu prae moerore aut pudore demisso, pudibundus, subtristis, moestus. E κάτω, *deorsum*, & φάος, *vultus*, *oculus*. (vel potius ἅπτω, *figo*.)

Κατηφιάω, ῶ, f. άσω, recto vultu intueri non audeo prae pudore. poet. κατηφιόων, partic. pro κατηφιάων, κατηφιῶν. A pr.

Κατηφών, όνος, ὁ, probrosus, qui dedecori est. Hom. Ab eod.

Κατηχέω, ῶ, f. ήσω, sono, insono, persono, obtundo aures fremitu, e. c. aeneorum valde frementium, quod fieri solebat in ingressu sacrorum Eleusiniorum, aliorumque arcanorum, initiandis. quod deinde traductum est ad traditionem elementorum Christianismi. 2) insono aliquid auribus alicujus, viva voce doceo aliquem, item, doceo simpliciter. 3) doceo artis alicujus rudimenta, Christianismi. quod tamen Ecclesiasticis modo interdum dicitur. aor. 1. pass. κατηχηθείς, edoctus, informatus.

Κατήχημα, ατος, τὸ, sonitus. A pr.

Κατηχής, έος, ὁ, ἡ, sonorus, streperus. E κ. & ἦχος, *sonus*.

Κατήχησις, εως, ἡ, obtusio aurium, & stupefactio sensuum, quae fit pulsatione & concrepatione aeneorum, quibus quis circumsonatur. 2) institutio. 3) doctrinae Christianae elementa. A κατηχέω.

Κατηχητής, ῦ, ὁ, doctor. 2) qui tradit elementa, qui initiat.

Κατήχητοι, qui initiantur. Vulg. Lex. e Dionys. Areop.

Κατηχίζω, f. ίσω, idem quod κατηχέω.

Κατηχισμός, ῦ, ὁ, institutio. 2) disciplinae, in primis Christianismi, elementa. A κατηχίζω.

Κατηχιστής, ῦ, ὁ, doctor, qui elementa, in primis doctrinae Christianae, tradit. Ab eodem.

Κατηχιστικός, ή, όν, ad institutionem in re aliqua pertinens. Ab eod.

Κατηχουμενεῖα, vel κατηχουμένια & κατηχουμενεῖα, ων, τὰ, loca, in quibus stabant catechumeni, tabulaeque catecheticae adservabantur. A κατηχέω.

Κατιάπτω, f. ψω, laedo, corrumpo. Ab ἰάπτω.

Κατιάς, άδος, scalpellum, quo fetus, aut abscessus ex utero exscinditur. *Jon.* pro καθιάς. A sq.

Κατίημι, *Jon.* pro καθίημι, demitto.

Κατίζω, *Jon.* pro καθίζω, colloco.

Κατιθύ, *Adv.* recta, e regione, ex adverso. E κατὰ & ἰθύ, rectum.

Κατιθύνω, dirigo.

Κατικετεύω, *Jon.* pro καθικετεύω, supplico.

Κατικμαίνω, humecto. 2) mollio.

Κατιλλαίνω, idem quod seq.

Κατίλλω, convolvo, contorqueo, ut simplex. 2) implico, confundo, ut verba in pronunciando. 3) oculis contorquendis irrideo.

Κατιλλωπέω, ῶ, idem quod pr. n. 3.

Κατιλλώπτω, idem. 2) strabis seu contortis oculis intueor.

Κατιλύω, f. ύσω, limo obduco, unde aor. 1. pass. κατιλυθείς, oblimatus. Ab ἰλύς.

Κατιόω, ῶ, rubigine obduco, seu consumo. κατιόομαι, οῦμαι, rubigine consumor. perf. part. κατιωμένος.

Κατισχναίνω, idem quod κατισχνόω.

Κάτισχνος, ου, ὁ, ἡ, macer, gracilis.

Κατισχνόω, ῶ, f. ώσω, attenuo, emacio. 2) diligenter examino, minutissima quaeque pervestigo.

Κατισχύω, f. ύσω, viribus valeo adversus aliquem, obruo, deprimo, dejicio praepollentia virium. 2) invalesco. 3) possum. 4) roboro, corroboro. 5) conor, & 6) *In Pass.* viribus alicujus opprimor, vincor, cedo.

Κατίσχω, coerceo, contineo, sisto. 2) appello, devenio aliquo, ut v. c. navim, aut jumentum aliquo adigo, & ibi applico.

Κατοδυνάω, ῶ, dolore conficio. κατοδυνῶμαι, dolore conficior.

Κατοδύρομαι, deploro, defleo.

Κατοικάς, άδος, ἡ, domestica. A κάτοικος.

Κατοικέσια, ων, τὰ, solenne anniversarium, quo die quis aliquo habitatum concesserat. Ab eod. s. a seq.

Κατοικέω, ῶ, f. ήσω, inhabito, incolo, habito.

Κατοίκησις, εως, ἡ, habitatio, domicilium.

Κατοικητήριον, ου, τὸ, idem. sc. χωρίον.

Κατοικία, ας, ἡ, habitatio, habitandi locus. 2)

colo-

colonia. 3) præfectura. 4) oppidum. 5) pagus. 6) coloniæ deductio. A κάτοικος.

Κατοικίδιος, ία, ιον, vel κατοικίδιος, ο, ὁ, ἡ, domesticus, domi nostræ degens. Ab eod.

Κατοικίζω, f. ίσω, in domo colloco. 2) habitatum mitto. 3) condo, ædifico. 4) incolis frequento. κατοικίζομαι, habitatum mittor, collocor.

Κατοικὶς, ίδος, ἡ, domestica, in domo habitans. A κάτοικος.

Κατοίκισις, εως, ἡ, collocatio in ædibus. 2) oppletio loci, quæ fit structuris ibi deponendis. 3) deductio coloniæ.

Κατοικισμός, ῦ, ὁ, domicilium.

Κατοικιστὴς, ῦ, ὁ, deductor coloniæ.

Κατοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, inædifico, oppleo structuris.

Κατοικονομέω, ῶ, f. ήσω, dispenso.

Κάτοικος, ο, ὁ, ἡ, habitator, incola.

Κατοικοφθορέω, ῶ, f. ήσω, domum & familiam, f. rem familiarem consumo ac perdo.

Κατοικτείρω, miseror. aor. 1. part. κατοικτείρας.

Κατοικτίζω, & κατοικτίζομαι, commiseror. 2) conditionem meam defleo.

Κατοίκτισις, εως, ἡ, miseratio, misericordia.

Κατοίκτρισις, εως, ἡ, idem. Ab οἰκτρός.

Κατοιμώζω, in ejulatus erumpo, prosequor aliquid lamentis.

Κάτοινος, ο, ὁ, ἡ, vinolentus, ebrius, vino obrutus. Ab οἶνος.

Κατοινόω, ῶ, f. ώσω, vino inebrio, vino obruo.

Κατοίομαι, arrogantèr de me sentio. οἴ ό.

Κατοίχομαι, morior. οἱ κατοιχόμενοι, mortui. quasi delati κάτω, humum.

Κατοιωνίζομαι, f. ίσομαι, augurium capio, auguror, prosequor visum aliquod cœptumve ominatione.

Κατοκλάζομαι, in genua procumbo, genua flecto.

Κατοκνέω, ῶ, f. ήσω, piget me, pigror. 2) timeo, vereor, gravor. 3) non possum, nequeo.

Κατοκωχὴ, ἡ, idem quod κατοχή.

Κατόλεθρος, v. κατολ. nam utroque modo scribitur.

Κατολιγωρέω, ῶ, f. ήσω, negligo, parvi pendo.

Κατολισθαίνω, & κατολισθέω, ῶ, f. ήσω, cespito, delabor. κατολισθών, collapsus, aor. 2. part.

Κατολολύζω, f. ξω, prosequor aliquid ὀλολυγμῷ, læta acclamatione, jubilatu, vel etiam lamentatione, ploratu.

Κατολοφύρομαι, deploro, defleo.

Κατομβρέω, ῶ, f. ήσω, imbre madefacio, rigo. 2) humecto, madefacio. A κάτομβρος.

Κατομβρία, ας, ἡ, diluvium, e Gloss. Vet. A seq.

Κάτομβρος, ο, ὁ, ἡ, imbre madens. 2) humidus, madidus.

Κατόμνυμι, & κατόμνυμαι, dejero. 2) contra aliquem juro, opposito velut ejus capite, ut caput ejus, si pejeres, diris devotum sit, ut parentes solebant κατὰ τῶν παίδων, opposito liberorum capite jurare. 3) sancte juro. 4) jurejurando confirmo. κατώμοσα, aor. 1. juravi.

Κατονειδίζω, f. ίσω, probris incesso, vitupero.

Κατονίναμαι, v. ὀνίνημι.

Κατονομάζω, f. άσω, nomino. 2) denomino.

Κατονομασία, ας, ἡ, denominatio, nomen.

Κατονόω, ῶ, & κατόνομαι, vitupero, carpo, sperno; ut hinc fit Herodoteum μή με κατονοσθῇς, in aor. 2. conj. pass. ne me contemnas.

Κατοξύνω, acuo. A seq.

Κάτοξυς, ξεῖα, ξυ, peracutus.

Κατοπάζω, a tergo premo, persequor.

Κατόπιν, *Adv.* a tergo, retro, post. E κατὰ & ὀπίσω, vel potius ὄπις.

Κατόπισθε, vel κατόπισθεν, idem.

Κατοπτάω, ῶ, f. ήσω, asso, torreo.

Κατόπτευσις, εως, ἡ, adspectus, inspectio, speculatio.

Κατοπτευτήριος, ον, ad speculandum aptus. A seq.

Κατοπτεύω, speculor, adspicio, oculis lustro. 2) perspicio, animadverto. A κατόπτης.

Κατοπτὴρ, ῆρος, ὁ, speculator. 2) specillum, instrumentum, quo sedes mali diducitur, ut vitium latens cognosci possit.

Κατοπτήριος, ον, idem quod κατοπτευτήριος. Est & nomen proprium rupis in Parnasso. A pr.

Κατόπτης, ου, ὁ, speculator, explorator. item inspector. A κατόπτομαι.

Κατοπτία, ας, ἡ, speculatio, contemplatio. A praeced.

Κατόπτομαι, f. ψομαι, perspicio, video, cerno.

Κάτοπτος, ο, ὁ, ἡ, conspicuus, oculis expositus. 2) pertostus, assatus. Illud ab ὄπτομαι, hoc ab ὀπτάω. (sed hoc potius κατοπτητός.)

Κατοπτρίζω, f. ίσω, speculum imitor, imagines & reflexiones radiorum facio in modum speculi. κατοπτρίζομαι, in speculo me contemplor, intueor velut in speculo. A κάτοπτρον.

Κατοπτρικὸς, ὴ, ὸν, specularia. Hinc ἡ κατοπτρικὴ, sc. τέχνη, seu θεωρία, Catoptrica, disciplina optices, quæ in reflexione radiorum versatur. Ab eod.

Κατοπτρικῶς, *Adv.* speculari ratione. A pr.

Κάτοπτρον, ο, τὸ, speculum. 2) *Adj.* invisibile. Æschyl. A κατόπτομαι.

Κατοράω, ῶ, *Jon.* pro καθορῶ, prospicio, cerno.

Κατοργᾶν, vigere, florere viribus &c. Hesych.

Κατοργιάζω, f. άσω, mysteriis, proprie Bacchi, initio, præparo, repleo hominem impetu mentis concitatæ. Ab ὄργια, quæ sunt sacra ὀργῆς contentionis & concitationis plena.

Κατορθόω, ῶ, fut. ώσω, erigo, constituo. 2) felici successu rem gero, item recte & laudabiliter. 3) bene constituo, ordino, v. c. civitatem, regnum &c.

Κατόρθωμα, ατος, τὸ, res feliciter gesta, facinus felici successu patratum. 2) recte factum, bonum opus. 3) beneficium dei erga homines. κατορθώματα, fortia facta, res feliciter gestæ, status rerum (bellicarum in primis) prosper, victoriæ. A κατορθόω.

Κατόρθωσις, εως, ἡ, perpetratio, rei felix gestio, res feliciter gesta, prosper successus. 2) recta effectio. 3) directio. 4) correctio.

Κατορθωτὴς, ῦ, ὁ, moderator, instaurator, corrector.

Κατορθωτικὸς, ὴ, ὸν, qui recte efficere omnia solet, ad res bene gerendas idoneus.

Κατορρωδέω, ῶ, f. ήσω, timeo, cunctor, defugio, detrecto.

Κατορυκτὸς, ὴ, ὸν, defossus. A κατορύσσω.

Κατόρυξις, εως, ἡ, defossio. Ab eod.

Κατορύσσω, vel κατορύττω, f. ξω, defodio, terra obruo. 2) sepelio.

Κατορυχὴ, ῆς, ἡ, defossio. A pr.

Κατορχέομαι, οῦμαι, saltando delecto. 2) salto contra

τα aliquem, h. e. in ejus contumeliam, ut ei illudam, ægreque faciam. Inde illudo, insulto.

Κατορχίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum simile palmeo e ficis, vinaceis & aqua, demulcens lenitudine sua; unde a præc. ductum verbum putant.

Κατουδαῖος, in solo fundove constitutus. 2) subterraneus. καταδαῖοι, inferi.

Κατουλὰς, άδος, ἡ, scil. νὺξ, nox obscura. quasi ab ὀλοὸς, noxius, perniciosus. (vel ὅλος solidus.)

Κατουλόω, ῶ, f. ώσω, cicatrice obduco.

Κατουλωτικὸς, ἡ, ὸν, cicatricem inducens. A præced.

Κατουρανόθεν, Adv. cœlitus.

Κατουρέω, ῶ, f. ήσω, mejo in aliquem. 2) permejo. 3) infamo, ignominia afficio, dedecoro.

Κατουρίζω, vento secundo expando, explico, ut ventus secundus inspiret. 2) vento secundo utor. 3) fortuna secunda utor.

Κατουρόω, ῶ, f. ώσω, idem.

Κατοφείλω, idem quod simplex ὀφείλω.

Κατοφρυάζομαι, supercilium tollo. 2) superbus fio, arroganter & fastose me erga aliquem gero.

Κατοφρυόομαι, οῦμαι, idem. κατωφρυωμένος, perf. part. pass. superbus, elati supercilii.

Κατοχεὺς, έως, ὁ, retinaculum, ut simplex.

Κατοχλέω, f. ήσω, idem quod ὀχλέω.

Κατοχὴ, ῆς, ἡ, detentio, retentio. 2) possessio. 3) adflatus, instinctusque numinis cum sui compos mens non est, a divino numine veluti constricta. 4) affectus vehemens cerebri, cum gravi dolore, itemque stupore & immobilitate totius corporis conjunctus. A κατέχω.

Κατόχιμος, ου, ὁ, ἡ, numine adflatus, fanaticus. 2) quod possidetur, possideri potest, licet. ὁ, ὁ. A pr.

Κάτοχος, ο, ὁ, ἡ, qui tenetur, v. c. somno. 2) qui captus tenetur. 3) tenaciter hærens. ὁ, ὁ. 4) numine adflatus. 5) qui laborat κατοχῇ, n. 4. Unde & κάτοχος, scil. νόσος, pro κατοχή. A κατέχω.

Κατόχως, Adv. continenter. 2) cum stupore. A pr.

Κατοψοφαγέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ὀψοφ. luxuria, gula meas facultates prodigo & disperdo.

Κατοψοφαγία, ας, ἡ, idem quod ὀψοφαγία.

Κατόψιος, α, ὁ, ὁ, oculis subjectus, conspicuus. A κατόπτομαι.

Κάττυμα, ατος, τὸ, corium. 2) machinatio dolosa.

Καττύω, f. ύσω, consuo, reficio consuendo, & quidem in primis calceos, ut veteramentarius. 2) machinor, struo.

Κάτω, Adv. infra. 2) deorsum. 3) inferne, in inferiori parte. 4) ὁ, ἡ, τὸ κάτω, infernus, inferior. 5) in sacris τὰ κάτω, homines terrenis addicti: item posteriores ap. Lucian. ὁ κάτω νόμος apud Demosth. (quæ dictio plerisque interpretum obscura visa est) lex superius recitatæ aut scriptæ proxime subjecta, & continuo eam ordine excipiens in codice legum.

Κατωβλέπων, οντος, ὁ, catoblepon, bestia tauro similis, solo adspectu hominem interficiens. E pr. & βλέπω.

Κατωβλεψ Ἑρμῆς, despiciens Mercurius.

Κατώγαιος, α, ὁ, ἡ, subterraneus. E κ. & γέα, f. γῆ.

Κατώδυνος, ου, ὁ, ὁ, qui dolore conficitur, ὁ ὁ. Ex κατὰ & ὀδύνη, dolor.

Κατωδυνάω, dolore afficio, crucio, ὁ ὁ.

Κάτωθε, vel κάτωθεν, Adv. ex inferiori loco, ab ima parte. 2) infra, deorsum, in inferiorem locum. 3) in imo, in profundo. A κάτω.

Κατωθέω, ῶ, detrudo, depello, dejicio.

Κατωκάρα, Adv. in caput, capite deorsum vergente.

Κατώλεθρος, ὁ, ἡ, perniciosus. E κ. & ὄλεθρος.

Κατωμάδιος, ου, ία, Jonice ίη, ιον, qui humeris fertur. 2) qui ex humeris pendet. A sq.

Κατωμαδὸν, Adv. ex vel in humeris. A κάτωμος.

Κατωμίζω, humeris tollo. Ab eod.

Κατωμισμὸς, οῦ, ὁ, sublatio in humeros. 2) ministerium chirurgicum, quo humerus luxatus in suum locum reponitur. A pr.

Κατωμιστὴς, οῦ, ὁ, ἵππος, equus sternax, sessorem excutiens. Hes. Ab eod.

Κάτωμος, ου, ὁ, qui est dejectis humeris, vel armis. E κατὰ & ὦμος, humerus, armus.

Κατωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum. A sq.

Κατώμοσις, εως, ἡ, dejeratio. 2) jusjurandum.

Κατωμοτικὸς, ἡ, ὸν, jurando serviens, & quidem affirmative: ut νὴ est particula κατωμοτική.

Κατωνάκη, ης, ἡ, vel κατωνάκης, ου, ὁ, vestis servilis, cui adsutus erat limbus e pelle ovina. E κάτω & νάκος, pellis ovina.

Κατωπιάω, ῶ, vultum demitto. A sq.

Κατωπὸς, ὁ, ὸν, qui oculos dejicit, vultum demittit ob mœrorem. E κάτω & ὤψ.

Κάτωρ, ορος, ὁ, gubernator, rector, Homer. pro κάστωρ, a καζω.

Κατώρυξ, ὁ, ἡ, defossus. κατώρυγες λίθοι, lapides in fundamentis ædificiorum defossi; Homerus κατωρυχέας vocat, Pollux. κατώρυξ, propago, Glass. Vet. nempe stirpes & virgulta humo defossa ad plantandum. E κ. & ὀρύσσω, fodio.

Κατωρυχὴς, έος, ὁ, defossus, ponitur, ob Dat. κατωρυχέεσσι λίθοισι, defossis lapidibus, apud Hom. vid. κατώρυξ.

Κατώρυχος, ου, ὁ, ἡ, idem. A κατορύσσω.

Κατωτερικὸς, ἡ, ὸν, agens, pellens εἰς τὰ κατώτερα μέρη ad partes corporis inferiores. Epith. medicamenti deorsum purgantis. A sq.

Κατώτερος, inferior. κατώτατος, infimus, imus. κατωτέρω. Adv. inferius. κατωτάτω, Adv. imo loco, maxime infra. A κάτω.

Κατωφαγᾶς, ᾶ, ὁ, nomen avis. 2) cognomen comicum Cleonymi apud Aristoph. E κατὰ & φαγεῖν.

Κατωφελὴς, έος, ὁ, ἡ, utilis. Ab ὠφελέω.

Κατωφέρεια, ας, ἡ, pronitas, qua aliquid deorsum fertur. 2) propensio animi ad libidinem veneream, salacitas feminarum χαμαιτυπῶν. A sq.

Κατωφερὴς, έος, ὁ, ἡ, qui deorsum fertur, declivis, deorsum propendens, proclivis, pronus. 2) salax, libidinosus, in pr. de femina. 3) infirmus corpore.

Κατωφερῶς, Adv. deorsum, in præceps.

Κατώφορος, ον, ima petens, deorsum tendens.

Κατωχράω, ῶ, palleo, pallesco, admodum pallidus fio. In Epigram. κατωχρήσασα, aor. 1. part. pallore perfusa. E κατὰ & ὠχράω. Sed usitatius est sequens.

Κατωχριάω, ῶ, idem.

Καυάζω, fut. άξω, confringo, dissolvo. Hesiod.

ΚΑΥΑΞ, ακος, ὁ, & καύηξ, ηκος, ὁ, larus, avis.

Καυθμὸς, οῦ, ὁ, uredo, arborum morbus. A καίω.

ΚΑΥΚΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, caucalis, herba ex olerum genere. 2) myrrha exoleta.

Καυνίζεσθαι, saltare indutum καυνάκην; ut e fragmento apud Athen. colligitur.

KAT-

ΚΑΥΚΙΣ, ίδος, ἡ, calcei genus, apud Athen.

Καυλάω, ῶ, caulesco. A καυλός.

Καυληδὸν, *Adv.* in modum caulis. Ab eod.

Καυλίας, ου, ὁ, ut καυλίας ὀπὸς, succus e caule, praes. laserpitii.

Καυλικὸς, ή, όν, cauli similis. Ab eod.

Καυλίον, ου, τὸ, cauliculus. 2) herba quaedam. Dim. a καυλός.

Καυλίσκος, ου, ὁ, Dim. cauliculus, ab eod.

Καυλοπώλης, ου, ὁ, qui caules vendit.

Καυλὸς, οῦ, ὁ, caulis. 2) virga membri virilis. 3) ostium uteri muliebris. 4) ligni in hasta extremitas, quae cuspidi immittitur. 5) capulus ensis; scapus quisquis.

Καυλώδης, εος, ὁ, ἡ, caulosus, caulaceus, qui caule magno est. A pr.

Καυλωτὸς, ή, όν, caulem habens.

Καῦμα, ατος, τὸ, ardor, aestus, calor nimius. 2) aestus febris. A καίω.

Καυματία, ας, ἡ, pileus latus ad arcendum solis aestum. e Vet. L. vid. καυσία. A καῦμα.

Καυματηρὸς, ά, όν, aestuosus, aestivus. Ab eod.

Καυματίζω, f. ίσω, aestu adfligo, ardore excrucio. καυματίζομαι, torreo, ardore ut febris, sitisve, excrucior. aor. 1. ἐκαυματίσθη, aestu interiit. Ab eod.

Καυματιόομαι, οῦμαι, aestuo. Gloss. Vet. Ab eodem.

Καυματώδης, εος, ὁ, ἡ, aestuosus. Ab eod.

Καυμὸς, οῦ, ὁ, idem quod καυθμός.

Καυνάκη, ης, ἡ, vestis barbarica, Persica.

Καυνιάσαι, sortiri. A καῦνος, sors, vel a Cauniis, (Cauni, Cariae urbis, incolis) quod praecipue sortitionibus uterentur.

ΚΑΥΝΟΣ, ου, ὁ, sors. Hes. Schol. Aristoph.

Καῦρος, ου, vel καυρὸς, οῦ, ὁ, ventosus, levis. Suid. Hes. Ab αὔρα, aura. (nisi est pro καπυρός.)

Καυσθμὸς, οῦ, ὁ, v. καυθμός.

Καυσία, ας, ἡ, causia, tegmen Macedonicum capitis.

Καύσιμος, ου, ὁ, ἡ, aptus ad comburendum, qui uri & cremari potest. A καίω.

Καῦσις, εως, ἡ, ustio, crematio, ut καῦσις νεκρῶν, ustrina, bustuarium. Gl. Vet. 2) cremandi modus. 3) ustio medicorum. 4) ustio architectonica. 5) aestus, ardor. Ab eod.

Καυσόομαι, οῦμαι, aestuo, ardore infestor, calore vehementi uror. A καυσὸν, *ardore infesto*, hoc a sq.

Καῦσος, ου, ὁ, ardor, aestus, calor nimius. 2) febris ardens. 3) dipsas, serpens quidam. Ab eod.

Καυστειρὸς, ά, όν, ardens, fervens. Ab eod.

Καυστηριάζω, idem quod καυτηριάζω. A seq. n. 2.

Καυστήριον, ου, τὸ, locus, ubi inuruntur stigmata. 2) ferrum, quo stigmata inuruntur. 3) macula ipsa ferro candente inusta. A sq. vel καυστὴρ, καυτήρ.

Καυστηρὸς, ρὰ, ρὸν, ardens, fervens. A sq.

Καυστὴς, οῦ, ὁ, combustor. Gl. Vet. καυστὴς νεκρῶν, bustuarius. A καίω.

Καυστικὸς, ή, όν, urendi vim habens. Ab eod.

Καυστικῶς, *Adv.* urendo. A pr.

Καῦστις, ιος, ἡ, seges adulta & maturescens. 2) foenum ejusmodi. 3) pudendum muliebre. A καίω.

Καυστὸς, ή, όν, ustus, crematus. 2) qui uri & cremari potest. Ab eod.

Καύστρα, ας, ἡ. καύστρα νεκρῶν, ustrina. v. ἄστρα. Ab eod.

Καυσώδης, εος, ὁ, ἡ, aestuosus, ardens. A καῦσος.

Καύσωμα, ατος, τὸ, ardor, aestus. 2) inflammatio. A καυσόομαι.

Καύσων, ωνος, ὁ, ardor, aestus, nomen venti. A καίω.

Καυτὴρ, ῆρος, ὁ, cauter, quo notae & stigmata inuruntur, item, quo medici partem corporis putrem inurunt. Ab eod.

Καυτηριάζω, f. άσω, cautere inuro. 2) cautere praestringo amputata, comprimendo cruori. A sq.

Καυτήριον, ου, τὸ, cauterium, quod urendi vim habet. 2) medicamentum urens. 3) stigma inustum. 4) locus, ubi corpori inuruntur stigmata. A καυτήρ.

Καυτικὸς, ή, όν, vid. καυστικός.

Καυτὸς, ή, όν, v. καυστός.

Καυχάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, glorior, me jacto. 2) exsulto prae gaudio. 3) praedico, (sed de se.)

Καυχὰς, άδος, ἡ, jactatrix. A pr.

Καύχη, ης, ἡ, idem quod καύχησις.

Καύχημα, ατος, τὸ, gloriatio, jactatio. 2) de quo quis gloriatur. A καυχάομαι.

Καυχηματίας, ου, ὁ, gloriator, jactator. A pr.

Καύχησις, εως, ἡ, gloriatio, jactatio. A καυχάομαι.

Καυχητὴς, οῦ, ὁ, jactator. Ab eod.

Καφέω, ῶ, f. ήσω, spiro, anhelo, exspiro: ponitur, ut hinc sit κεκαφηὼς, κεκαφηότα apud Hom. pro κεκαφηκὼς, v. καπύω.

Κάφος, & κάπος, flatus. Ab eod.

ΚΑΦΩ'ΡΗ, ης, ἡ, vulpes. Suid.

Καχάζω, Fut. Dor. καχαξῶ, pro καγχάζω.

ΚΑ'ΧΑΡΙΣ, imaguncula e cera alba, vel auro, &c. puellarum ludicrum.

Καχεκτέω, ῶ, malo corporis habitu laboro, malae sum corporis habitudine. 2) dicitur & de vitio animi. v. sq. n. 2. A sq.

Καχέκτης, ου, ὁ, male habitus. 2) malae mentis & seditiosus, malevolus, infestus, simultates alens & novis rebus studens. E κακὸς & ἔχω.

Κάχεκτος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.

Καχεξία, ας, ἡ, malus corporis habitus, cachexia. 2) mala mens. 3) perturbatio animi. Ex iisd.

Καχελκὴς, ὲς, gravia & insanabilia ulcera habens. E κακὸς & ἕλκος, *ulcus*.

Καχεταιρία, ας, ἡ, malum consortium. Ex eod. & ἑταιρία, *sodalitas*.

Καχήμερος, ου, ὁ, ἡ, cui mala seu infelix est vita. Ex eod. & ἡμέρα.

Καχλάζω, strepito, resono, ut aqua fervens, mare &c. 2) tumeo, efferveo, ebullio. Gl. Vet. scaturio, ebullio. A κάχληξ.

Καχλαίνω, idem.

Κάχλασμα, ατος, τὸ, strepitus, sonitus, aquae salientis aut fluentis. A καχλάζω.

Καχλασμὸς, οῦ, ὁ, scaturigo. Gloss. Vet. Ab eodem.

Κάχληξ, ηκος, ὁ, lapillus, calculus, qui in aqua invenitur.

Καχρυδίας, ου, ὁ, ut καχρυδίας ἄρτος, panis ex hordeo tosto. A κάχρυς.

Καχρύδιον, ου, τὸ, hordeum tostum. Dim. a κάχρυς.

Καχρυόεις, όεσσα, όεν, hordeo tosto similis. A seq.

Κάχρυς, υος, ὁ, hordeum in furno tostum. 2) semen roris marini. 3) granum hordei. 4) quiddam, quod pilulae forma in arboribus, quercu, abiete, & aliis crescit.

Καχρυφόρος, ου, ὁ, ἡ, planta, κάχρυν φέρουσα, ap. Nicand. A κάχρυς & φέρω.

Καχρυώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod καχρυόεις.

Κα-

Καχύποπτος, ου, ὁ, ἡ, ſuſpicioſus, qui prave ſuſpicatur. 2) de quo mala ſuſpicio eſt. E κακὸς & ὑπόπτης, ſuſpicioſus.

Καχυποπτεύομαι, ὔομαι, male ſuſpicor. A ſq.

Καχυπότοπος, ου, ὁ, ἡ, mala ſuſpicans, ſuſpicioſus. Suid. E κακὸς & ὑποτοπέω.

Κάψα, ης, ἡ, capſa, ciſta, arca.

Καψάκης, ου, ὁ, idem, a præc.

Καψάκιον, ου, τὸ, ciſtula, capſula, ſitula. Dim. a præc.

Καψιδρώτιον, ου, τὸ, ſudarium. E κάψις vel κάψα & ἱδρώς.

Κάψις, εως, ἡ, voratio. 2) morſus. A κάπτω.

Κάω, idem quod καίω. κάομαι, uror, ardeo. aor. 2. ἐκάην. F. 2. καήσομαι.

ΚΕ, ante Conſonam, & κεν, ante Vocalem. Particula poet. pro ἂν potentiali in proſa: eſtque utique, ſane, ut opinor, nec redundat, etſi non ſemper verbo exprimi poteſt.

Κεάζω, f. άσω, findo, ſcindo. A κέω.

ΚΕΑ'ΝΩΘΟΣ, ου, ὁ, ſpina quædam. Theoph.

Κέαρ, ατος, ſ. ρος, τὸ, cor. 2) animus.

Κέασμα, ατος, τὸ, fractura, fragmentum. Heſych. A κεάζω.

Κέβλη, ης, & quod melius κεβλὴ, ῆς, ἡ, caput. A κεβαλὴ, quod Macedonica dialecto eſt κεφαλή.

Κεβλήπυρις, avis quædam apud Ariſtoph.

Κεβληγόνος, ου, ὁ, ἡ, in capite fœtum habens, ut papaver. E κέβλη & γίνομαι.

ΚΕΒΡΙΟ'ΝΗΣ, ου, ὁ, cebriones, avis, apud Ariſtoph. Apud Hom. gigantis nomen.

Κεγχραλέτης, ου, ὁ, milii molitor, qui milii grana mola frangit. E κέγχρος & ἀλέω, molo.

Κεγχραμιδώδης, εος, ὁ, ἡ, granis fici ſimilis, ſive e genere κεγχραμίδων. A ſq.

Κεγχραμὶς, ίδος, ἡ, granum ſeu ſemen fici. 2) nucleus ſeu os olivæ: a κέγχρος, quia id ſemen milio ſimile.

ΚΕΓΧΡΕΑΙ', ῶν, αἱ, Cenchreæ, nomen portus Corinthiaci.

Κεγχρεὼν, ῶνος, ὁ, officina, in qua grana & ramenta metallica purgantur, ſiccantur. 2) videtur in loco quodam Demoſthenis, officinarum metallicarum illa eſſe, obi foſa æra granulantur, h. e. ad formam granorum rediguntur. A κέγχρος.

Κεγχρειαῖος, αία, αῖον, qui milii magnitudine eſt. Ab eod.

Κεγχρίνης, ου, ὁ, miliarius, e milio factus. Ab eodem.

Κεγχρίας, ου, ὁ, veluti milii granis variegatus. Ab eod.

Κέγχρινος, ίνη, ινον, e milio confectus. Ab eodem.

Κεγχρὶς, ίδος, ἡ, cenchris, avis ex accipitrum genere. 2) ſerpentis nomen. Ab eod.

Κεγχρίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, cenchrites lapis, quaſi milii granis reſperſus. Ab eod.

Κεγχροβόλος, ου, ὁ, ἡ, milium jaciens, fundens &c. Ex eod. & βάλλω.

Κεγχροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, milio ſimilis. Ex eod. & εἶδος, ſpecies.

Κέγχρος, ου, ὁ, ἡ, milium. 2) ſerpens quidam, quia quaſi milii granis conſperſus eſt. 3) adamantis genus. 4) ornamentum veſtis. 5) granum fici.

Κεγχροφόρος, ου, ὁ, ἡ, milii ferax. E pr. & φέρω.

Κεγχρώδης, εος, ὁ, ἡ, milio ſimilis, ad milii magnitudinem vel formam accedens. A κέγχρος.

Κεγχρώματα, ων, τὰ, ornamenta in ſcutorum ambitu milii granorum inſtar adſperſa, i. e. clavi aurei aut arg. 2) parva foramina in ſcutorum ambitu, per quæ ſpeculabantur adverſarios. Ab inuſ. κεγχρόω, exorno, vario.

Κεδάζω, ſive κεδαίω, f. άσω, pro σκεδάζω.

Κεδαίω, diſſipo. κεδαίομαι, diſſipor, etiam pereo, de naufragis, ap. Aratum & Schol. Ab eodem.

ΚΕ'ΔΜΑΤΑ, ων, τὰ, diuturni e defluxionibus adfectus, diuturni articulorum dolores: item tumores inguinum. Hipp.

Κεδματώδεα, τὰ, κέδμασι ſimilia.

Κεδνὸς, ἡ, ὸν, dignus, cujus cura habeatur, in pretio ob virtutem habendus, venerandus. 2) prudens. 3) probus, honeſtus. 4) pudicus. 5) temperans &c. A κῆδος.

Κεδρέλαιον, ου, τὸ, oleum cedrinum. E κέδρος & ἔλ.

Κεδρελάτη, ης, ἡ, cedrus abietem magnitudine æquans. Ex eod. & ἐλάτη, abies.

Κεδρία, ας, ἡ, pix cedrina, reſina, lacrima cedri. 2) oleum cedrinum. A κέδρος.

Κέδρινος, ίνη, ινον, & κέδρεος, α, ον, cedrinus, e cedro confectus. Ab eod.

Κέδριον, ου, τὸ, oleum cedri, cedria. Ab eod.

Κεδρὶς, ίδος, ἡ, fructus cedri. 2) frutex cedro ſimilis. Ab eod.

Κεδρίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum cedrinum. A ſeq.

ΚΕ'ΔΡΟΣ, ου, ἡ, cedrus, arbor odorata. 2) gen. maſc. fructus cedri.

Κεδρόω, ῶ, f. ώσω, cedrino oleo, vel liquore perungo, vel condio. A pr.

Κεδρὼν, ῶνος, ὁ, locus, ubi cedri naſcuntur. Ab eod.

Κεδρωτὸς, ὴ, ὸν, cedria unctus. A κεδρόω.

ΚΕΔΡΩΣΤΙΣ, εως, ἡ, cedroſtis, vitis alba.

Κεῖθεν, illuc, pro ἐκεῖθεν.

Κεῖθι, illic, pro ἐκεῖθι.

Κεῖμαι, fut. κείσομαι, jaceo. 2) poſitus ſum, ſitus ſum. 3) repoſitus ſum. 4) propoſitus ſum. 5) projectus ſum. 6) interfectus, mortuus ſum. 7) ſepultus ſum. 8) pendeo ex aliquo. 9) deſideo, ferior, nil ago. 10) dicitur etiam de rebus deo conſecratis. A κέω, idem.

Κειμηλιάρχης, ου, ὁ, qui pretioſæ ſupellectili præeſt, theſaurarius. E κειμήλιον & ἀρχή.

Κειμηλιάρχιον, ου, τὸ, locus, ubi pretioſa ſupellex reponitur. A pr.

Κειμηλίαρχος, ου, ὁ, idem quod κειμηλιάρχης.

Κειμήλιον, ου, τὸ, ſupellex pretioſa, deliciæ. 2) ſupellex quævis. A κεῖμαι.

Κειμήλιος, ὁ, qui velut pretioſa ſupellex reponitur, repoſitus eſt. Ab eod.

Κειμηλίωσις, ἡ, caritas rerum, ſupellectilia. Phav. A κειμήλιον.

Κείνῃ, illa ratione, via, pro ἐκείνῃ, ſc. ὁδῷ.

Κεῖνος, ille, pro ἐκεῖνος.

Κεινὸς, vacuos, inanis, pro κενός.

Κειρία, ας, ἡ, faſcia, cui mortuus involvitur, ſepulcralis. Plur. uſitatus in pr. 2) κειρίαι, faſciæ, quibus colligatur infans in cunis. Gl. Vet. κειρίαι, inſtita. Sunt autem ligamina ſpondarum.

Κεῖρις, εως, ἡ, Ciris, avis quædam, halcyon aliis, aliis accipiter, quibuſdam ſcylla. A ſeq.

Κείρω, fut. κερῶ, tondeo. 2) ſcindo, abſcindo. 3) populor, vaſto, diripio. 4) inſatiabili edacitate voro, vel abſumo. Aor. 1. ἔκειρα. Med. ἐκειράμην. Aor. 2. paſſ. ἐκάρην. Perf. act. κέκαρκα. paſſ. κέκαρμαι. part. κεκαρμένος, tonſus. Tenendum, κείρασθαι dici honeſte: καρῆναι, turpiter, de iis, qui ignominioſe tondentur.

Κεῖ-

Κεῖσε, illuc, pro ἐκεῖσε.
Κειῶ, jacere, seu cubare cupio. A κέω.
Κεκινδυνευμένως, *Adv.* periculose. A κινδυνεύω.
Κεκλασμένως, *Adv.* fracte. A κλάω.
Κεκλήγω, clamo, clango, fremo. A κλάζω.
Κέκλομαι, jubeo, hortor. 2) invoco. 3) voco, advoco. A κέλομαι, f. κελέω.
Κεκμηκότως, *Adv.* cum labore, ærumnose. A κάμνω.
Κεκολασμένως, *Adv.* moderate, temperanter, frugaliter, frenando & moderando cupiditates luxuriamve. A κεκολασμένος, part. perf. pass. a κολάζω.
Κέκραγμα, τὸ, clamor, vociferatio. A κράζω.
Κεκραγμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.
Κεκράγω, clamo, vociferor. unde aor. 1. ἐκέκραξα. Ab eod.
Κεκράκτης, ῦ, ὁ, clamator, clamosus. Ab eod.
Κεκραμένως, *Adv.* temperate. A κεκραμένος, part. perf. pass. a κεράννυμι. v.
Κεκραξιδάμας, ντος, ὁ, qui vociferatione & clamore aliquem vincit ac domat, valde clamosus. Vocabulum Comicum Aristophanis de Cleone. E κράζω & δαμάω, domo.
Κεκριμένως, *Adv.* exacte, cum judicio & censura, a κεκριμένος, part. perf. pass. a κρίνω.
Κεκροτημένως, *Adv.* sonore, numerose (de oratione.) a κεκροτημένος, part. perf. pass. a κροτέω.
Κεκρυμμένως, *Adv.* occulte, clam, latenter. a κεκρυμμένος, part. perf. pass. a κρύπτω.
Κεκρυφαλοπλόκος, ῦ, ὁ, ἡ, qui reticula nectit. E sq. & πλέκω, necto.
Κεκρύφαλος, ῦ, ὁ, reticulum, quo mulieres crines revinciunt, vitta, vinculum capillorum. 2) sudarium. 3) ventriculus quidam animalium ruminantium.
Κελαδεινὸς, strepetus, tumultuosus, strepitum & sonum edens. κελαδεινὴ dicitur Diana, a tumultu & strepitu venationis. A κέλαδος.
Κελαδέω, ῶ, f. ήσω, strepo. 2) tumultuor. 3) sono, insono, resono. Ab eod.
Κελάδημα, ατος, τὸ, strepitus. 2) clamor, tumultuatio. A pr.
Κελαδόδρομος, ον, cum strepitu, i. e. celeriter currens. Epith. Dianæ venatricis. A sq. & τρέχω.
Κέλαδος, ῦ, ὁ, strepitus. 2) tumultus. 3) clamor. 4) sonus musicus. A κέλω, impello, instigo, quia vocabulum hoc in primis id genus tumultus significat, in quo aut inest adhortatio, aut vis agens & pellens, ut undas manantes salientesve. v. κελαρύζω.
Κελαινεγχὴς, έος, ὁ, ἡ, nigram, furvam, h. e. funestam hastam habens, bellicosus. Epith. Martis. E κελαινός & ἔγχος.
Κελαινεφὴς, έος, ὁ, ἡ, nubes atras reddens, vel cogens. 2) nubes atras habens. Ex eod. & νέφος, nubes. (nisi potius est a κέλω, percussor, actor nubium, qui nubes coram se agit, ut pastor oves.)
Κελαινιάω, ῶ, sum niger, accedo ad nigrum colorem. Hinc κελαινιόων, pro κελαινιάων, κελαινιῶν, part. præs. A κελαινός.
Κελαινόβρωτος, ον, niger, sed de cibo, aut re edenda, ap. Æschyl.
Κελαινόλωτα κεράσια, Hes. cerasa nigricantia. E κελ. & λωτὸς, fructus.
Κελαινοπάθεμος, cujus adfectus sunt obscuri, tectum, argutum, subdolum. Hes. E κελ. & πάθος, adfectus. v. κελαινόφρων.
Κελαινὸς, ὴ, ὸν, niger, ater, 2) horrendus. 3) obscurus.

Κελαινότης, ητος, ἡ, nigredo. A pr.
Κελαινοφαὴς, f. κελαινοφαεὴς, ὲς, nigra specie, ater, obscurus. Ex eod. & φάος pro φῶς, f. φαίνομαι.
Κελαινόφρων, ον, subdolus. A κελ. & φρὴν.
Κελαινοχρὼς, ὁ, ἡ, ῶτος, niger, obscurus.
Κελαινώπας, Dorice pro κελαινώπης, ῦ, ὁ, Soph. κελαινώπας θυμὸς, animus non palam apparens, sed in tenebris latens, quasi absconditus & insidiosus. 2) profunda cogitans, subdolus. Foem. κελαινῶπις, nigra. A seq.
Κελαινωψ, ωπος, ὁ, ἡ, niger. 2) formidabilis adspectu.
Κελαρύζω, vel κελαρίζω, cum strepitu fluo. 2) murmuro, strepito.
Κελάρυξις, εως, ἡ, murmur, strepitus. A pr.
Κελάρυσμα, ατος, τὸ, murmur seu strepitus aquæ fluentis. Ab eod.
Κελαρυσμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.
Κελέβη, ης, ἡ, poculum.
Κελέβειον, Poet. κελεβήϊον, τὸ, idem.
ΚΕΛΕΟΣ, ῦ, ὁ, avis quædam pernicissima, galgulus. 2) nomen proprium Herois Attici. 3) idem qui δρύοψ. In plur. est etiam κελέοντες, pro ἱστόποδες, Etym. v. Interpr. ad Theocrit.
Κελευθείαι, αἱ, Deæ, quæ in viis statuebantur ad eas monstrandas, vel ad viatores custodiendos. Hesych. A κέλευθος.
Κελευθείω, viam carpo. ὁδεύω, Hes. Ab eod.
Κελευθητὴς, ῦ, ὁ, viator. Ab eod.
Κελευθιάω, ῶ, iter facere cupio. Ab eod.
Κελευθοποιὸς, ὸν, dux viam ostendens, submotor. A sq. & ποιέω.
Κέλευθος, ῦ, ἡ, via, cum terrestris, tum marina, vel aeria, *Plur.* τὰ κέλευθα, *viæ*.
Κέλευμα, τὸ, jussum. A κελεύω.
Κέλευσις, εως, ἡ, jussio, ipsa actio jubendi. 2) imperium. Ab eod.
Κέλευσμα, ατος, τὸ, jussum, mandatum. 2) hortamen, quod hortandi caussa dicitur. 3) hortamen remigum. 4) hortamen aurigæ. 5) clamor hortatorius. Ab eod.
Κελευσμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.
Κελευσμοσύνη, ης, ἡ, jussum, præceptum. A præced.
Κελευστὴς, ῦ, ὁ, jussor, qui jubet, hortator. 2) qui celeusma canit, celeustes, hortator remigum. 3) proreta, proræ præfectus. 4) portisculus, ad cujus ictus fit remigatio. A κελεύω.
Κελευστικὸς, ὴ, ὸν, hortandi vim habens. A sq.
Κελευστὸς, ὴ, ὸν, jussus, imperatus. A κελεύω.
Κελευτιάω, ῶ, hortor. Hinc κελευτιόων, pro κελευτιῶν, κελευτιάων. Ab eod.
Κελεύω, f. εύσω, jubeo, impero. 2) hortor, invito ad aliquid agendum. 3) peto, postulo. 4) permitto. 5) censeo. 6) remiges clamore incito. A κέλω, *jubeo, impello*.
Κέλης, ητος, ὁ, celes, equus desultorius. 2) desultor, eques desultorius, qui in certamine uno tantum equo utitur. (Hinc *celebr*. Lat.) 3) navigium parvum, quod uno tantum remigio agitur, celox. 4) pudenda muliebria.
Κελητίζω, f. ίσω, celere equo vehor, equum desultorium ago. A præc.
Κελήτιον, ῦ, τὸ, parva celox. Dim. ab eod.
Κέλλω, f. κέλσω, appello, appellor, succedo in portum. 2) moveo. 3) celeriter curro.
Κελτιστὶ, *Adverb.* Gallice. qs. a κελτίζω, Gallorum more loquor, ago &c. A Κελτὸς, *Gallus*.
Κέλυφανον, ῦ, τὸ, putamen. A sq.

Κέλυφος, εος, τό, putamen, cortex. A κελύφω. (vel potius ab antiquo κελύφω, unde γλύφω.)

Κέλω, usitatius, κέλομαι, jubeo, hortor.

Κέλωρ, vox. 2) filius, vel nepos. Eurip. 3) spado. Hes. A κέλω vel κελέω. Etym.

Κελωρίειν, vociferari, clamare. Hes. A praec.

Κεμαδόκτονος, ὁ, ἡ, venator, venatrix, cervos agitans. E seq. & κτείνω.

Κεμάς, άδος, ἡ, dama, hinnulus cervi. 2) species capræ silvestris.

Κέμπφος, vide κέπφος.

Κεν, vide κε.

Κεναγγία, ας, ἡ, v. κενεαγγείη.

Κενανδρία, ας, ἡ, inopia virorum. A seq.

Κένανδρος, ου, ὁ, ἡ, viris vacuus. 2) vir vanus ac futilis. Suid. E κενός & ἀνήρ.

ΚΕ'ΝΔΥΛΑ, ης, ἡ, instrumentum ad fabricandas naves. Anthol.

Κενεαγγέειν, habere vasa (corporis) inania, exinanitus esse. Hippocr. A seq.

Κενεαγγείη, ης, ἡ, *Jon.* pro κενεαγγία, apud Hippocr. vasorum vacuitas & inanitas. 2) fames, inedia. E κενός & ἄγγος, *vas*.

Κενεαγγικός, ή, όν, habens vasa (corporis) vacua. 2) pertinens ad adfectum, quo vasa corporis sunt inania. A κεναγγία.

Κενεαγγικῶς, *Adv.* eorum more, quibus vasa sunt vacua. A pr.

Κενεαγορία, ας, ἡ, vanorum verborum jactatio, vaniloquentia, inanis sermo. A κενεός & ἀγορά.

Κενεαυχής, έος, ὁ, ἡ, vana jactans. 2) superbus. Ex eod. & αὐχέομαι, *jacto me*, *glorior*.

Κενέβρεια, & -ια, ων, τά, morticinæ carnes, carnes e cadavere excisæ.

Κενεμβατέω, ῶ, f. ήσω, per inania gradior.

Κενεός, ή, όν, vanus, inanis. *Jon.* pro κενός.

Κενεότης, ἡ, vacuitas, vanitas. A pr.

Κενεόφρων, idem quod κενόφρων.

Κενεών, ῶνος, ὁ, pars corporis inter thoracem & os ad ilia pertinens. 2) venter. 3) spatium vacuum. A κενεός.

Κενεώνεγρσις, εως, ἡ, morbus equorum circa ilia. E praec. & ῥῆξις, *fissio*.

Κενήριον, ου, τό, idem quod κενοτάφιον. E κενός & ἠρίον, *sepulcrum*.

Κενοβουλία, ας, ἡ, consilium inane & futile. Ex eod. & βουλή, *consilium*.

Κενόδοντης, ὁ, dentibus carens. Ex eod. & ὀδούς.

Κενοδοξία, ας, ἡ, vana gloria. 2) inanis gloriæ cupiditas. 3) vana de se opinio. A seq.

Κενόδοξος, ου, ὁ, ἡ, inanis gloriæ cupidus. E κενός & δόξα.

Κενοκοπέω, nugor, laborem inutilem suscipio. Ex eod. & κόπος. v. κενοσπουδέω.

Κενολογέω, ῶ, f. ήσω, inania loquor, supervacanea dico. A κενολόγος.

Κενολογία, ας, ἡ, vaniloquentia. A seq.

Κενολόγος, ὁ, vaniloquus, inaniloquus. Gl. Vet. E κ. & λέγω.

Κενοπαθέω, ῶ, f. ήσω, vanis ducor adfectibus. E κ. & πάθος, *adfectus*.

Κενός, ή, όν, vacuus, inanis. 2) vanus. Hinc εἰς κενόν, frustra, in vacuum. τὰ τοῦ πολέμου κενά, vana terriculamenta in bellis exsistentia, quibus decepti sæpe summi imperatores in clades inciderunt gravissimas.

Κενοσοφία, ας, ἡ, vana & inanis sapientia.

Κενόσοφος, ου, ὁ, ἡ, in vanis & inanibus sapiens.

Κενοσπουδέω, rebus inanibus intentus sum, ap. Jos. A κενόσπουδος.

Κενοσπουδία, ας, ἡ, inane studium. A seq.

Κενόσπουδος, ου, ὁ, ἡ, rebus inanibus studens. E κ. & σπουδή.

Κενοσπούδως, *Adv.* studio inani, frustra. A pr.

Κενοταφέω, ῶ, f. ήσω, tumulo inani sepelio, tumulum inanem aggero. E κ. & τάφος.

Κενοτάφιον, ου, τό, cenotaphium, honorarium, sed inane, sepulcrum. 2) quivis inanis tumulus. 3) simulacrum, seu imago. Ex iisd.

Κενόταφος, conditus in cenotaphio, h. e. usus honore sepulcri commentitii, titulum sine ossibus habentis.

Κενότης, ητος, ἡ, inanitas. 2) vanitas. A κενός.

Κενοτομία, ας, ἡ, inanium & vanarum rerum studium. Ex eod. & τέμνω, *seco*.

Κενοφροσύνη, ἡ, vana mens, inanis opinio, studium consiliorum & cœptorum vanorum. A seq.

Κενόφρων, ονος, ὁ, ἡ, vana cogitans, vanus. E κ. & φρήν, *mens*.

Κενοφωνέω, ῶ, f. ήσω, inanes emitto voces. Suid.

Κενοφωνία, ας, ἡ, clamor de rebus inanibus. 2) sermo vanus & futilis. 3) sermo impius sive hæreticus. A seq.

Κενόφωνος, ου, ὁ, ἡ, inanes voces fundens. E κ. & φωνή.

Κενόω, ῶ, f. ώσω, evacuo. 2) exhaurio, consumo, omnia in aliquid impendo. 3) corpus humoribus purgo. 4) inutilem reddo. 5) deprimo, ad humilitatem redigo. Utrumque per hebraismum. κενοῦσθαι, evanescere, vacuari, purgari, de corpore. aor. 1. κενωθείς, exinanitus. A κενός.

Κενταύρειος, εία, ειον, Centaureus, ut κενταυρεία βοτάνη, herba centaurea. A κένταυρος.

Κενταυρίδης, ου, ὁ, Centauri filius, e Centauro natus, a Centauro genus ducens. Ab eod.

Κενταυρικός, ή, όν, Centauricus. Ab eod.

Κενταυρικῶς, *Adv.* Centaurorum more, more & ritu agresti feroque. A pr.

Κενταύριον, seu κενταύρειον, ου, τό, Centaurium, herba centaurea. A κένταυρος.

Κενταυρίς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Κενταυρίσκος, ου, ὁ, parvus Centaurus. 2) rusticus, agrestis. Dim. ab eod.

Κενταυροκτόνος, ὁ, interfector Centaurorum. A Κέντ. & κτείνω.

Κενταυρομαχία, ας, ἡ, Centaurorum pugna. 2) pugna immanis, qualis Centaurorum fuit cum Lapithis. Ex Κέντ. & μάχη.

Κενταυροπληθής, έος, ὁ, ἡ, Centaurorum plenus. E Κέντ. & πλήθω, *impleo*.

Κένταυρος, ου, ὁ, Centaurus, animal, superne homo, infra equus. 2) sidus quoddam. 3) navis quædam.

Κεντάω, Philox. idem quod seq.

Κεντέω, ῶ, f. ήσω, pungo, stimulo.

Κέντημα, ατος, τό, aculeus, stimulus, id, quo pungimus. 2) punctio. Philox. κέντημα, hic punctus, punctum. A pr.

Κέντησις, εως, ἡ, punctio. Gl. Vet. Ab eod.

Κεντητήριον, ου, τό, id, quo pungere possumus. 2) subula. Ab eod.

Κεντητικός, ή, όν, pungens, aculeatus. Ab eodem.

Κεντητός, ή, όν, punctus, punctis distinctus. Ab eodem.

Κεντίζω, f. ίσω, pungo. Ab eod.

Κεν-

Κεντρήεις, ήεσσα, ῆεν, aculeatus. A κέντρον.

Κεντρηνεκὴς, έ͂ος, ὁ, ἡ, ſtimulis agitatus. E κέντρον, & ἥκω, cedo, ut putant, vel ἐνέγκω.

Κεντρίζω, f. ίσω, ſtimulo, pungo. 2) incito, excito. Ab eod.

Κεντρίνης, ȣ, ὁ, q. d. aculeatus, genus ſquali piſcis. *Plur.* genus culicum. A κέντρον.

Κεντρὶς, ίδος, ἡ, aculeus, ut apum, veſparum & ſimilium. 2) locus in equo, qui a calcaribus ſtimulatur. 3) genus ſerpentis. Ab eod.

Κεντροδήλητος, ȣ, ὁ, ἡ, ſ. κεντροδάλητος, qui pungendo noxam adfert. Ex eod. & δηλέω.

Κεντρομυρσίνη, ης, ἡ, ruſcus, myrtus ſilveſtris, quæ & ὀξυμυρσίνη, q. d. acuta myrtus, & μυῤῥινάκανθος, q. d. ſpinoſa myrtus.

Κέντρον, ȣ, τὸ, ſtimulus, inſtrumentum aratorum &c. 2) calcar. 3) aculeus, ſpiculum, cuſpis, acumen. 4) centrum, in circulo medium. 5) incitamentum. 6) vitium lignorum, ſ. lapidum. κέντρα, cardines cœli. A κεντέω.

Κεντροτύπος, ȣ, ὁ, ἡ, ſtimulo ſeu jaculo feriens, aculeum infigens. E κέντρον & τύπτω.

Κεντρόω, ῶ, ſ. ώσω, ſtimulo, ſpiculo configo. 2) aculeo ſ. ſpiculo armo. κεκεντρωμένος, aculeatus, perf. paſſ. A κέντρον.

Κεντρώδης, ες, aculeos habens. Ab eod.

Κέντρωνες, οἱ, centones. Ab eod.

Κέντρωσις, ἡ, ſtimulatio, incitatio. A κεντρόω.

Κεντρωτὸς, ὁ, ὸν, ſtimulis confixus. 2) aculeis ſ. ſpiculis armatus. Ab eodem.

Κεντυρίων, ωνος, ὁ, centurio. Vox Latina.

Κέντω, ſ. κένσω, ſtimulo, ut hinc κένσαι, aor. 1. inf. apud Homerum. Alii κένσαι per ſyncopen pro κεντῆσαι. (Poſſit quoque a κένω repeti, quod videtur antiquis in uſu fuiſſe pro κενόω. v. κατακενόω.)

Κέντωρ, ορος, ὁ, ſtimulator, qui pungit. κέντορες ἵππων, agitatores equorum. A præc.

Κένωμα, ατος, τὸ, purgamentum, evacuatio. A κενόω.

Κενῶς, vane, fruſtra, ſine cauſa. A κενὸς, *vanus*.

Κένωσις, εως, ἡ, evacuatio, exinanitio. 2) detractio humorum e corpore. A κενόω.

Κενωτικὸς, ὴ, ὸν, evacuandi vim habens. Ab eod.

Κέομαι pro κεῖμαι, jaceo. unde apud Hom. κέονται, jacent.

ΚΕΠΦΟΣ, ȣ, ὁ, & κέμπφος, ſpecies avis marinæ leviſſimæ, quæ a quovis vento facile circumagitur. 2) homo levis, ſtolidus.

Κεπφοῦσθαι, leviter efferri & circumagi, ut κέπφος, unde κεκεπφωθεὶς aor. 1. part. paſſ. elatus, agitatus, incitatus, Suid. deceptus, Heſ. κεκεπφωμέναι, perf. paſſ. elatæ. A pr.

Κέρα, ας, ἡ, rhaphanus agreſtis, Theophr. At τὰ κέρα, cornua, & alicubi cincinni, a κέρας. ap. Hom.

Κεραβάτης, ȣ, ὁ, qui cornuum adminiculo ſcandit. E κέρας & βαίνω, *ſcando*. v. κεροβάτης.

Κεραελκὴς, έος, ὁ, qui cornibus trahit, de bove ſub jugo. Ab eod. & ἕλκω.

Κεραία, ας, ἡ, cornu. 2) antenna. 3) omnis eminentia in aliqua re, apex. 4) minuta pars ligni, ut feſtuca, litteræ &c. A κέρας. (& quodammodo etiam a κείρω, *detondeo*. Significatio quidem n. 4. perſpicue ab hoc v. eſt, *ramentum*.)

Κεραΐζω, cornibus diſſipo. 2) vaſto, exſcindo, deleo. 3) incurſo, velut infeſtis cornibus. Ab eod. (Niſi potius eſt a κέρω, κείρω, efficere ut aliquid ſit κεραῖον, id eſt κεκαρμένον, detonſum, abraſum.)

Κεραίω, miſceo, ut hinc ſit κέραιε, miſce. Hom. Il. ι, 203. ſed ibi rectius legitur κέραιρε.

Κεραιοῦχος κάλως, funis antennæ cornua retinens. E κεραία & ἔχω.

Κεραίρω, miſceo. A κεράω, κεράννυμι. idem.

Κεραῒς, ίδος, ἡ, perditrix, vaſtatrix. A κεραΐζω. 2) vermis cornu infeſtans. 3) cornix. 4) pro κερὰς, άδος. A κέρας.

Κεραϊστὴς, ȣ͂, ὁ, vaſtator, populator. Ab eod.

Κεραῖτις, ίδος, ἡ, fœnum Græcum. Ab eod.

ΚΕΡΑ'ΜΒΗΛΟΝ, κέραμβον, ȣ, τὸ, & κεράμβυξ, υκος, beſtiola, ſcarabeo ſimilis, quæ ficui arbori alligata culices abigit. Heſych.

Κεραμαῖος, αία, αῖον, fictilis, figulinus. A κέραμος.

Κεραμεία, ας, ἡ, ſc. τέχνη, ars figularis, figlina. A κεραμεύς.

Κεραμεικὸς, ὁ, locus Athenis.

Κεραμεῖον, ȣ, τὸ, figuli officina, figlina. A κεραμεύς.

Κεράμειος, εία, ειον, figulinus. Ab eod.

Κεραμέος, έα, έον, *contr.* κεραμοῦς, idem. A κέραμος.

Κεραμεὺς, έως, ὁ, figulus. Ab eod.

Κεραμευτικὸς, ὴ, ὸν, ad figulum pertinens. Hinc ἡ κεραμευτικὴ, ſc. τέχνη, ars figularis. A ſq.

Κεραμεύω, ſ. εύσω, fingo, figlinam exerceo. A κεραμεύς.

Κεραμιδόω, ῶ, ſ. ώσω, tegulis contego. A κεραμίς.

Κεραμικὸς, ὴ, ὸν, fictilis, figulinus. A κέραμος.

Κεράμιον, ȣ, τὸ, vas fictile, ut amphora, urceus, dolium, ſeria &c. Ab eod.

Κεράμιος, ία, ιον, fictilis, figulinus. Ab eod.

Κεραμὶς, ίδος, ἡ, vas fictile, teſta. 2) tegula. 3) dolium. 4) genus terræ. Ab eod.

Κεραμῖτις, ιδος, ἡ, terra figularis. A κέραμος.

Κεραμοποιὸς, ȣ͂, ὁ, figulus, tegularius, Gl. Vet.

Κεραμοπωλεῖον, ȣ, τὸ, locus, ubi fictilia venduntur.

Κεραμοπωλέω, fut. ήσω, vendo fictilia.

Κεραμοπώλης, ȣ, ὁ, fictilium venditor.

Κέραμος, ȣ, ὁ, terra figularis, e qua fictilia fiunt. 2) vas fictile. 3) teſta. 4) tegula. 5) omne inſtrumentum menſarium, argenteum, aureum, fictile & ex quacumque materia conſtans. 6) carcer, ſc. operis lateritii.

Κεραμωτὸς, ὴ, ὸν, teſtaceus. qſ. a κεραμόω.

Κεράννυμι, κεραννύω, κεράω, ῶ, ſ. άσω, miſceo. 2) infundo vinum, ſc. aqua miſtum, non merum. 3) miſceo, ſc. aquam vino. 4) tempero. κεράσαι, aor. 1. act. & κεράσασθαι, aor. 1. med. perf. paſſ. part. κεκερασμένος, uſitatius κεκραμένος. aor. 1. paſſ. part. κερασθείς.

Κέραξ, ακος, ὁ, arcus. 2) pilus. 3) pudenda. A κέρας.

Κεραξόος, ȣ, ὁ, ἡ, politor cornuum, e quibus arcus conficiuntur. Gl. Vet. κεραοξόος, cornarius. E κέρας & ξέω, *polio*.

Κεραὸς, cornutus. 2) corneus. A κέρας.

Κεραοῦχος, idem quod κεροῦχος.

Κέρας, ατος, τὸ, cornu. 2) tibia vel poculum e cornu factum. 3) arcus. 4) cornu, pars exercitus. 5) extremitas altera uteri. 6) fluminis oſtium, ſeu ramus. 7) ſophiſma & captioſæ argutiæ. 8) cincinnus & plexus ad cornu formam factus. 9) antenna. 10) quævis eminentia, ut faſtigium montis, dens &c.

Κερὰς, άδος, ἡ, cornuta. 2) bidens agna. A pr.

Κερασβόλος, ȣ, ὁ, ἡ, ut κερασβόλον σπέρμα, ſemen,

quod cornu inter ferendum contigerit, & propterea vel fructum non edit, aut incoctilem, durum, cum leguminis est. Metaph. κερασβόλος, durus, contumax, intractabilis, præfractus. Plato. E κέρας & βάλλω.

Κερασία, ας, ἡ, idem quod κέρασος, & ab ipso.

Κεράσιον, ου, τὸ, cerasum, fructus arboris cerasi.

Κέρασμα, ατος, τὸ, mixtura, liquor, potus &c. e mixtura. A κεράννυμι.

ΚΕΡΑΣΟΣ, ου, ὁ, cerasus, arbor.

Κεράστης, ε, ὁ, cerastes, vermiculus, ficus infestans. 2) serpentis genus. 3) cervus, quum perfecta cornua habet. A κέρας.

Κερατοφόρος, ου, ὁ, ἡ, corniger. E κ. & φέρω.

Κεράσχειλοι, οἱ, labia cornuum modo incurva habentes. Hesych. Ex eod. & χεῖλος.

Κερατaύλης, ου, ὁ, cornicen, qui cornu canit. Ex eod. & αὐλός, *tibia*.

Κερατεία, ας, ἡ, siliquastrum. A κέρας.

Κερατίας, ε, ὁ, cornutus. 2) cornus speciem habens. Ab eod.

Κερατίζω, f. ίσω, cornu peto, ferio. Ab eod.

Κεράτινος, ίνη, ινον, corneus. Hinc κερατίνη, ης, buccina. Ab eod.

Κεράτιον, ου, τὸ, corniculum. 2) siliqua. 3) fœnum græcum. 4) arbor siliquifera, & fructus ejus. Dim. a κέρας.

Κερατιστής, οῦ, ὁ, qui cornu ferit. A κερατίζω.

Κερατίτης, ε, ὁ, cornutus, corniculatus. Fœm. κερατῖτις, corniculata. A κέρας.

Κερατογλύφος, ε, ὁ, ἡ, qui cornua scalpit, in pr. arcus conficiendi caussa, aut citharæ. Ex eod. & γλύφω.

Κερατοειδής, έος, ὁ, corneus, cornu similis. Ex κ. & εἶδος.

Κερατοποιός, οῦ, ὁ, opifex, qui e cornu arcus & alia conficit. Ex κ. & ποιέω.

Κερατόπους, οδος, ὁ, cornipes. Gl. Vet.

Κερατουργός, ὁ, ὁ, qui arcus, aut citharas e cornu conficit. E κ. & ἔργον.

Κερατοφορέω, f. ήσω, cornua gero, sum corniger. A seq.

Κερατοφόρος, ε, ὁ, ἡ, corniger. E κ. & φέρω.

Κερατοφυέω, cornua habeo. E κ. & φύω.

Κερατοφυής, ὁ, ἡ, cornutus. Ex iisd.

Κερατόφωνος, ε, ὁ, ἡ, cornu resonans. E κ. & φωνή.

Κερατώδης, εος, ὁ, ἡ, cornutus, cornu imitans, unde epith. montis. A κέρας.

Κερατὼν, ῶνος, ὁ, ara in insula Delo e cornibus constructa. Ab eod.

Κεραύλης, ε, ὁ, cornicen. Ex eod. & αὐλέω.

Κεραύνειος, ε, ε, ἡ, fulmineus. A κεραυνός.

Κεραυνίας, ε, ὁ, fulmine ictus. 2) lapis quidam, e gemmarum genere. Hes. Ab eod.

Κεραύνιος, α, ον, fulmineus. 2) fulmine ictus. Ab eod.

Κεραυνοβλῆσθαι, fulmine percutior. Part. aor. 1. pass. κεραυνοβληθείς.

Κεραυνοβλής, ῆτος, ὁ, ἡ, a fulmine ictus. Ex iisd.

Κεραυνόβλητος, ὁ, attonitus. Gl. Vet.

Κεραυνοβολέω, ῶ, f. ήσω, fulmino, fulmine peto. A seq.

Κεραυνοβολία, ας, ἡ, fulminis jaculatio. A κεραυνοβόλος.

Κεραυνόβολον, τὸ, bidental; fulgur. Gl. Vet. Ab eod.

Κεραυνοβόλος, ε, ὁ, ἡ, fulminis jaculator. E κεραυνός, & βάλλω.

Κεραυνόβολος, ε, ὁ, ἡ, a fulmine ictus. Ex iisd.

Κεραυνοβροντής, ε, ὁ, Epith. Jovis tonantis & fulminantis. E seq. & βροντή.

Κεραυνός, ὁ, ὁ, fulmen.

Κεραυνοσκοπεῖον, ε, τὸ, locus in scena, e quo fulmina mittebantur. E præc. & σκοπός. quia illinc emicantia fulmina observabant.

Κεραυνοσκοπία, ἡ, haruspicina. Ex iisd.

Κεραυνοφαής, έος, ὁ, ἡ, in modum fulminis coruscans. E κ. & φάω, *splendeo*.

Κεραυνοφόρος, ε, ὁ, ἡ, fulmen gerens. E κ. & φέρω.

Κεραυνόω, ῶ, f. ώσω, fulmino, fulmine percutio. κεραυνωθείς, aor. 1. pass. fulmine percussus, de cœlo tactus. A κεραυνός.

Κεραύνωσις, εως, ἡ, fulminatio, percussio fulmine. A præc.

Κερδαίνω, vide κεράννυμι.

ΚΕΡΒΕΡΟΣ, ε, ὁ, Cerberus, canis infernalis.

Κερδαίνω, lucror, lucrifacio, quæstum facio. 2) dicitur & in partem deteriorem, ut οὐδὲν κερδαίνειν, auferre, ut fructum studiorum cœptorumve. f. 1. κερδανῶ, aor. 1. ἐκέρδανα. Aliud f. 1. a. κερδέω, κερδήσω, & κερδήσομαι. aor. 1. ἐκέρδησα. perfect. κεκέρδηκα. A κέρδος.

Κερδαλέη, έης, contr. λῆ, ῆς, pellis vulpina. 2) vulpes. v. κερδώ.

Κερδαλέος, λέα, λέον, lucrosus, quæstuosus. 2) astutus. 3) utilis. A κέρδος.

Κερδαλεότης, ητος, ἡ, astutia, prudentia. A præc.

Κερδαλεόφρων, ονος, ὁ, ἡ, vulpina mente præditus, astutus. Ex eod. & φρὴν, *mens*.

Κερδαλέως, *Adv.* cum lucro, utiliter. Ab eodem.

Κερδάριον, ε, τὸ, lucellum. Gl. Vet. A κέρδος.

Κερδέμπορος, ὁ, mercator felix.

Κερδέω, ῶ, vid. κερδαίνω.

Κερδητικός, lucrosus. Gl. Vet. A pr.

Κερδογαμέω, ῶ, f. ήσω, lucri gratia uxorem duco.

Κέρδος, εος, τὸ, lucrum, quæstus, emolumentum, compendium, commodum, utilitas. 2) astutia, dolus. Hinc *Comparativus* ὁ & ἡ κερδίων, & τὸ κέρδιον, lucrosior, utilior, lucrosius, utilius. & *Superl.* κέρδιστος, utilissimus, lucrosissimus. (videtur a κείρω vel κέρω repetendum, unde & κέρμα. est enim minutum id, quod ab aliqua re decerpitur, & restat post deductionem operæ atque impensarum.)

Κερδοσύνη, ας, ἡ, astutia, dolus. A pr.

Κερδύλιον, ε, τὸ, lucellum, quæsticulus. Gloss. Vet. Dim. a κέρδος.

Κερδὼ, όος, contr. οῦς, ἡ, vulpes. A κερδαλέος, Etym.

Κερδῷος, lucrosus. 2) qui lucris præest. 3) vulpinus. Epith. Mercurii. A κέρδος, vel κερδώ.

Κεραλκής, ές, *Poet.* pro κεραλκής, cornibus valens, cornibus fretus, cui vis sese tuendi & ulciscendi, & omnis impetus injurias propulsandi est in cornibus. A κέρας & ἀλκή.

Κέρθιος, ε, ὁ, avicula quædam parva.

Κερκίδιον, ε, τὸ, radiolus. Dim. a κερκίς.

Κερκιδοποιϊκή, vel κερκιδοποιητική, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars conficiendi radios textorios. A seq.

Κερκιδοποιός, ε, ὁ, ἡ, qui radios textorios conficit. E κερκὶς & ποιέω.

Κερκίζω, f. ίσω, radio discrimino fila inter texendum. 2) concutio, proprie, pectine textorio subtemen. A seq.

Κερκὶς, ίδος, ἡ, radius textorius, pecten. 2) rudicula, qua aliquid agitatur inter coquendum. 3) os majus propter tibiam, 4) pinus & populi

cacu-

cacumen. 5) plectrum. 6) radius mathematicus.

Κερκιστική, sc. τέχνη, textoria ars. A κερκίζω.

Κερκοπίθηκος, ου, ὁ, cercopithecus, simia caudata.

Κέρκος, ου, ἡ, cauda. 2) ansa poculi. 3) penis.

Κέρκουρος, vel κερκοῦρος, ου, ὁ, genus navigii longioris, al. brevioris, lat. cercurus, navigium celerius, ad persequendum aptum. 2) species piscis. E pr. & οὐρά, cauda.

Κερκοφόρος, ου, ὁ, ἡ, caudatus, qui caudam gerit. Ex eod. & φέρω.

Κέρκυρα, ας, ἡ, Corcyra, insula.

Κερκυραῖος, αία, αῖον, Corcyræus, ut Κερκυραία μάστιξ, prov. de magno flagello. A præc.

Κέρμω, pro κρέμω.

Κερκώπειος, ου, ὁ, ἡ, versutus, fraudulentus, veteratorius. A κέρκωψ.

Κερκώπη, ης, ἡ, cicada quædam parvula, vel animalculum simile cicadæ.

Κερκωπίζω, cercopem ago, i. e. veteratorem, adulor. 2) subsanno. 3) lascivio, petulans sum. A seq.

Κέρκωψ, ωπος, ὁ, fera ingentem caudam habens. 2) homo versutus & fraudulentus. A κέρκος.

Κέρμα, ατος, τό, frustum monetæ minutulum, minutiæ æris, numulus, dicitur tamen & universe de pecunia. A κείρω.

Κερματίζω, f. ίσω, in minutos numulos comminuo. 2) in minuta scindo, comminuo.

Κερμάτιον, ου, τό, numulus, minuta pars. Dim. a κέρμα.

Κερματιστής, οῦ, ὁ, qui minutias æris cudit. 2) qui minutis nummis aurum vel argentum commutat, numularius. A κερματίζω.

ΚΕ'ΡΝΟΣ, ου, ὁ, vel ος, τό, vel κέρνον, ου, τό, vas fictile, quod omnis generis fructibus repletum diis offerebatur, crater mysticus. 2) genus saltationis. A κέρω, quatenus idem est atque κεράω vel κεράννυμι misceo, quasi κέρνος quidam.

Κερνοφόρος, ου, ὁ, ἡ, craterem illum ferens.

Κερνοφορέω, craterem mysticum gesto in orgiis. A præc.

Κεροβάτης, ου, ὁ, corneos pedes habens. Epitheton Panis. E κέρας & βαίνω, incedo. v. κεραβάτης.

Κερόδετος, ligatis & compactis cornibus constans, ut arcus. Ex eod. & δέω, ligo.

Κεροειδής, ές, cornu similis. Ex eod. & εἶδος.

Κερόεις, όεσσα, όεν, cornutus. 2) capillos habens plexos & intortos. A κέρας.

Κεροίαξ, ακος, ὁ, funis, idem qui ceruchus, & ceruleus dicitur. Lucian. E κέρας & οἴαξ.

Κεροπλάστης, ου, ὁ, comæ ornandæ artifex. Pollux.

Κερόστρωτος, ου, ὁ, ἡ, cornibus seu corneis laminis stratus, cerostrotum opus, e ramentis & tessellis cornuum, pictorum variis coloribus, & vermiculatim ligno insertorum, compositum. E κ. & στρώννυμι, sterno.

Κερουλκίς, ίδος, ἡ, quæ cornibus trahitur. A seq.

Κερουλκός, ὁ, ὁν, cornibus trahens. κερουλκοὶ βόες, cornibus aratrum trahentes, Hes. κερουλκὸς κάλως, funis quo antenna trahitur, Hesych. κερουλκός, Apollo quasi corneum arcum trahens. E κ. & ἕλκω, traho.

Κερουτιάς, ου, ὁ, superbus, elatus, ferox, ut taurus cornua efferens. A seq.

Κερουτιάω, ῶ, cornua tollo, cornua sumo. Metaph. superbio. Aristoph. κἀκερουτίας pro ϗ ἐκερουτίας, imperf. act. 2. sing. & cornua sumebas, superbiebas.

Κερουχίς, ίδος, ἡ, cornigera, cornua habens. αἶγες κερουχίδες, Theocr. A seq.

Κερούχος, ὁ, ἡ, cornua habens, corniger, cornutus. 3) κερούχος κάλως, ceruchus, funis antennam, seu antennæ cornua tenens. E κ. & ἔχω.

Κερτομέω, ῶ, f. ήσω, convicior. A κέρτομος.

Κερτόμησις, εως, ἡ, irrisio, ludibrium. A præc.

Κερτομία, ας, ἡ, maledictum, maledicentia. A κέρτομος.

Κερτομίας, ου, ὁ, maledicus, irrisor. Ab eod.

Κερτόμιος, ου, ὁ, v. seq.

Κέρτομος, ου, ὁ, ἡ, quasi cor alicui scindens: conviciator vel conviciatrix. 2) cavillatorius, jocularis. E κέαρ, cor, & τέμνω, seco. (vel potius a κερτὸς, unde κέρτομος Adjectivum, utrumque a κείρω, in tertia pers. pass. non solum κέκαρται, sed etiam κέκαρται, fuit usurpatum, abrado, detondeo, decerpo. Sed vituperator & calumniator carpit & arrodit famam ejus, quem insectatur.)

Κερχαλέος, έα, έον, asperum, raucum sonitum edens. 2) aridus, siccus. Hippocr. A κέρχω.

Κερχάω, ῶ, raucum creperumque sono. Hippocr. Ab eod.

Κερχναλέος, Hippocr. idem quod κερχαλέος.

Κερχνασμὸς, ῦ, ὁ, raucedo. Gal. Lex. Hippocr. A seq.

Κερχνάω, ῶ, idem quod κερχάω.

Κέρχνη, ης, ἡ, puls e milio, vel panico. 2) auris piscis. 3) avis quædam. 4) quæ est melleo colore, μελίχρος. A κέρχω.

Κερχνηΐς, ίδος, ἡ, avis quædam, stridula, vel etiam strix. A præc.

Κέρχνος, ου, ὁ, asperitas gutturis, quasi milii granis conspersi. 2) milium. 3) sonus, qui editur e sensu asperitatis in arteria, aut phlegmatis in pulmone. 4) pulvis in officinis argentariis, seu argentifodinis. 5) Adj. siccus, asper. A κέρχω.

Κερχνόω, ῶ, f. ώσω, aspero, ceu granis milii. 2) cælo. A præc.

Κέρχνω, idem quod κέρχω.

Κερχνώδης, εος, ὁ, ἡ, qui asperum quid raucumque sonat. 2) qui tale quid sonare facit. Ab eod.

Κέρχνωμα, ατος, τό, asperitas. 2) cælatura. 3) idem quod κέγχρωμα. A κερχνόω.

Κερχνωτὸς, ή, όν, signis asper, cælatus. Ab eod.

ΚΕΡΧΩ, exaspero. κέρχομαι, exasperor, ita ut vocem seu sonum edam raucum & creperum.

Κερχώδης, εος, ὁ, ἡ, ita exasperatus, ut sonum raucum edat. A præc.

Κερῳδὸς, ῦ, ὁ, cornicen, Gl. Vet. E κέρας & ᾄδω, cano.

Κερωτυπέω, cornu ferio. Ex eod. & τύπτω.

Κεστὸς ἱμὰς, cestus, cingulum Veneris illecebrosum. 2) acu pictus. A κεντέω, pungo.

ΚΕΣΤΡΑ, ας, ἡ, malleus. 2) piscis species. 3) genus teli militaris, sudes.

Κεστραῖος, ου, ὁ, piscis species alia, quam κέστρα. A præc.

Κεστρεὺς, ἡ, idem piscis, qui κέστρα, apud Schol. Aristoph.

Κεστρεὺς, έως, ὁ, mugil, piscis. Ab eod.

Κεστρεύω, præ fame ore hiare. Hes. A præc.

Κεστρίνισκος, ὁ, Dim. a seq.

Κεστρῖνος, ίνου, ὁ, idem quod κεστρεύς.

Κεστρίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum e cestro. A seq.

ΚΕΣΤΡΟΝ, ου, τό, cestrum, betonica, herba.

Κέστρος,

Κέστρος, ου, ὁ, teli genus, tragula. Suid. 2) veruculus ad usum picturæ encausticæ.

Κεστροσφενδόνη, ης, ἡ, tragula. E præc. & σφενδόνη, *funda*.

Κέστρωσις, εως, ἡ, pictura encaustica. A κεστρόω, *inurendo pingo per veruculum*.

Κεστρωτὸν ξύλον, lignum acuminatum & igni duratum. Hes.

Κευθάνω, occulo, occulto. A κεύθω.

Κευθμὸς, οῦ, ὁ, latebra, latibulum. Ab eod.

Κευθμὼν, ῶνος, ὁ, idem. 2) penetrale, recessus, abditus locus. 3) latibulum, seu lustrum feræ. 4) orcus. Ab eod.

Κεῦθος, εος, τὸ, idem & ab eod. occurrit in pl. κεύθεα, κεύθεσι.

Κεύθω, f. κεύσω, occulo, abscondo. κέκευθε, perf. med. in sing. præs. celat, occultat.

Κεφαλαία, ας, ἡ, inveteratus & ægre cedens capitis dolor. A κεφαλή.

Κεφάλαιον, ου, τὸ, capitulum. 2) quod summum & præcipuum est. 3) vertex, cardo. 4) caput, unde fructus & reditus manat, summa pecuniæ, sors. 5) pars libri, quæ & latine caput dicitur. 6) argumenta, quibus caussa nititur, κεφάλαια dicuntur. 7) summæ rerum. ὡς ἐν κεφαλαίῳ summatim. Adjective aut per appositionem apud Aristophan. κεφαλαίῳ ῥήματι, grandi & gravi verbo.

Κεφαλαιόω, ῶ, f. ώσω, summatim & capitulatim attingo, in capita & summas redigo. 2) in capite vulnero. A præc.

Κεφαλαιώδης, εος, ὁ, ἡ, summarius, in summam brevem, caput redactus. 2) τὸ κεφαλαιῶδες, definitum, cujus est definitio. Logici. Ab eod.

Κεφαλαιωδῶς, *Adv.* summatim.

Κεφαλαίωμα, ατος, τὸ, quod in summam redactum est. 2) summa ipsa. A κεφαλαιόω.

Κεφαλαλγέω, ῶ, f. ήσω, capitis dolore laboro: A seq.

Κεφαλαλγὴς, έος, ὁ, ἡ, capite dolens, cui caput dolet. 2) dolorem capitis adferens. E κεφαλή & ἄλγος, *dolor*.

Κεφαλαλγία, ας, ἡ, dolor capitis. Ex iisd.

Κεφαλαλγικὸς, ἡ, ὸν, idem quod κεφαλαλγής. A præc.

Κεφαλαλγὸς, ἡ, ὸν, idem.

Κεφαλὴ, ῆς, ἡ, caput. 2) homo. 3) extremum ossis, crassius illud rotundumque. 4) summa & conclusio. 5) princeps, qui primas tenet. 6) præcipuum in aliqua re.

Κεφαληγερέτης, ου, ὁ, *Dor.* κεφαληγερέτας. Sic a Cratino apud Plut. dicitur Pericles, qui erat oblongiore capite, allusione facta ad Homericum Jovis Epith. νεφεληγερέτης, quasi caput extollens. E κεφ. & ἀγείρω.

Κεφαλικὸς, ἡ, ὸν, capitalis, ad caput pertinens.

Κεφαλικῶς, *Adv.* capitaliter. A præc.

Κεφαλίνη, ης, ἡ, pars linguæ proxima faucibus, alias γλῶσσα, gustus, quia ibi præcipue sentitur. Poll.

Κεφαλῖνος, ου, ὁ, Cephalinus, piscis. A κεφ.

Κεφάλιον, ου, τὸ, capitulum. 2) caput. Dim. a κεφαλή.

Κεφαλὶς, ίδος, ἡ, capitium, tegumentum capitis, pileus. 2) capitulum. 3) volumen, liber, in N. T. Ab eod.

Κεφαλισμὸς, οῦ, ὁ, simplicium numerorum usque ad decem multiplicatio, vulgo abacus Pythagoricus. qs. a κεφαλίζω.

Κεφαλίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, lapis angularis. A κεφαλή.

Κεφαλοβαρὴς, έος, ὁ, ἡ, cujus caput grave & ponderosum est. E κεφ. & βαρὺς, vel βάρος.

Κεφαλοδέσμιον, ου, τὸ, capitis ligamentum, frontale, retiolum, Gl. Vet. A seq.

Κεφαλόδεσμος, ου, ὁ, idem.

Κεφαλοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, capitis figuram sive speciem referens. E κεφ. & εἶδος.

Κεφαλόθλαστος, ου, ὁ, ἡ, caput contusum habens. Hinc τὰ κεφαλόθλαστα, contusiones capitis. E κεφ. & θλάω, *tundo*.

Κεφαλοκρούστης, ου, ὁ, caput pulsans, feriens, ut vinum fortius. E κεφ. & κρούω, *pulso*.

Κεφαλόῤῥιζος, ου, ὁ, ἡ, radicem habens capitatam. E κεφ. & ῥίζα.

Κέφαλος, ου, ὁ, cephalus, piscis, mugil. Gl. Vet. κέφαλος, ἰχθὺς, capito, mugilis. A κεφαλή.

Κεφαλοτομέω, ῶ, f. ήσω, caput amputo. A seq.

Κεφαλοτόμος, ον, caput amputans. E κεφ. & τέμνω.

Κεφαλώδης, εος, ὁ, ἡ, caput imitans f. referens. 2) in caput extuberans. A κεφαλή.

Κεφαλωτὸς, ἡ, ὸν, caput habens, capitatus, ut πράσον κεφαλωτὸν, porrum capitatum. Ab eodem.

Κεχαριτωμένως, *Adv.* grate, accepte, jucunda, ad gratiam. A κεχαριτωμένος.

Κεχαρισμενώτατος, η, ον, gratissimus, jucundissimus, a κεχαρισμένος, a χαρίζεσθαι. Xenoph. κεχαρισμενώτατον, *Adv.* suavissime, idem.

Κεχαριτωμένως, *Adv.* idem. a χαριτόω, *gratiosum reddo*.

Κεχηνότως, *Adv.* ore hiante. A κεχηνὼς, a χαίνω.

ΚΕΩ, jaceo. thema inusitatum. Hinc κέαται, κέονται apud Hom. jacent, & κέσκετο, jacebat, imperf. quod formatur a f. 1. κέσω, inus. κέσκω, inus. ἔκεσκον, inus. ἐκεσκόμην, ἐκέσκετο. Hinc & κείω, decubiturio.

ΚΕΩ, findo. thema inus. Hinc κείω, findo. Hom. κείων, findens.

ΚΕΩ, uro. thema inus. Hinc aor. 1. verbi καίω, uro, ἔκηα pro ἔκηα, ἔκαυσα, part. κήαντες pro κήαντες, καύσαντες. κήομεν pro κήομεν, καύσωμεν, uramus.

ΚΗΒΟΣ, ου, ὁ, animal e genere simiarum.

Κηδαίνω, curo, sollicitus sum. A κῆδος.

Κηδεία, ας, ἡ, funeratio, sepultura. 2) adfinitas. A κηδεύω.

Κήδειος, ου, ὁ, cujus curam gerimus. 2) carus, amatus. 3) ad carum, propinquum pertinens. A κῆδος.

Κηδεμονία, ας, ἡ, curatio, cura alicujus rei, sollicitudo alicujus de alio. A κηδεμών.

Κηδεμονικὸς, ἡ, ὸν, accuratus, cui adhibetur cura, ad curam pertinens, curæ caussa factus. 2) qui curam gerit. Ab eod.

Κηδεμονικῶς, *Adv.* sollicite, sedulo: A præc.

Κηδεμὼν, όνος, ὁ, curator, qui rei alicujus curam gerit: 2) funeris curator. A κῆδος.

Κήδεος, & κηδεὸς, idem quod κήδειος, & ab eod.

Κηδεστὴς, οῦ, ὁ, adfinis, propinquus. 2) socer. 3) gener. Ab eod.

Κηδεστία, ας, ἡ, adfinitas. A præc.

Κηδεστικὸς, ἡ, ὸν, ad affinitatem pertinens. A præc.

Κηδέστρια, ας, ἡ, socrus, Gl. Vet. A κηδεστής.

Κήδευμα, ατος, cura. 2) funus. A κηδεύω.

Κηδευτὴς, οῦ, ὁ, funerator, qui curam alicujus rei gerit, curator. Ab sq.

Κηδεύω, fut. εύσω, curam alicujus rei gero. 2) funero, curam funeris seu exsequiarum gero. 3) affinitatem contraho, affinis sum. A κῆδος.

Κηδέω, ῶ, f. ήσω, & έσω, curo, curam gero: Ab eod.

Κήδιστος, carissimus, dilectissimus. Ab eod.

Κήδομαι, curo. 2) satago. 3) exsequias alicujus curo. Ab eod.

Κη-

Κῆδος, εος, τὸ, cura, sollicitudo. a) mœror, luctus, molestia. 3) ærumna, damnum. 4) exsequiæ, funus, parentalia, cura funeris. 5) affinitas. 6) nuptiæ. Hinc Superlat. κήδιστος, ίστη, ιστον, carissimus, cujus præcipue curam gerimus.

Κηδοσύνη, ης, ἡ, mœstitia. a) diligentia. A κῆδος.

Κηδόσυνος, ε, ὁ, mœstus. a) diligens. Ab eod.

Κήδω, mœrore adficio, ango, molestus sum. 2) lædo, noceo. κῆδε, impers. pro ἔκηδε, angebat. ἔκηδες, unde novum imperf. Jon. ἐκήδεσκον, κήδεσκον. A κῆδος. κήδομαι, v. supr.

Κηδωλός, ή, όν, sollicitus, anxius. Ab eod.

Κηθάριον, ε, τὸ, diminut. A seq.

ΚΗ'ΘΙΟΝ, ε, τὸ, operculum urnæ, per quod sortes immittuntur: item phimus.

Κηκάζω, ῶ, convicior, irrideo, Hesych. si lectio sana est. A κηκάς.

Κηκάζω, f. άσω, idem & ab eod.

Κηκάς, ά δος, ὁ, ἡ, maledicus, conviciator. a) improbus, noxius. Epith. vulpis. A κακός, malus, ut putant.

Κηκασμός, ε, ὁ, convicium, maledictum. a) conviciorum ingestio. A κηκάζω.

Κηκίδιον, ε, τὸ, parvula galla, apud Suid. Dim. a κηκίς.

Κηκιδοφόρος, ἡ, gallam ferens, sc. arbor. E seq. & φέρω.

Κηκίς, ίδος, ἡ, nidor in altum velut saliens. a) galla. A seq.

Κηκίω, f. ίσω, cum impetu erumpo, saltu sursum feror, ut aqua saliens, sanguis e vena secta &c. A κίω.

Κηλαίνω, mulceo, permulceo, mansuefacio. A κηλέω.

ΚΗΛΑ'Σ, hiberna dies. 2) nubes. 3) capra. 4) vulpes.

ΚΗ'ΛΑΣΤΟΣ, ε, ἡ, arbor tarde fructus perficiens, ut juniperus.

ΚΗΛΑ'ΣΤΡΑΙ, ῶν, αἱ, vasa quædam pastoralia. 2) arbores quædam.

Κήλεος, ε, ὁ, vel κήλεος, ureus, ardens, calens, splendens. A f. κήσω verbi καίω, uro. v. κηλίς.

Κηλιστής, ε, ὁ, qui aurium illecebris decipit, qui mulcendo aliquem capit. A seq.

Κηλέω, ῶ, f. ήσω, lenio, delinio, mulceo, demulceo, & quidem proprie cantus vel rei similis auribus gratæ dulcedine. 2) decipio. 3) noceo.

Κήλη, ης, ἡ, tumor in quacunque parte corporis, in primis a) tumor scroti, ramex, hernia.

Κηληθμός, ε, ὁ, aurium delinimentum. A κηλέω.

Κήλημα, ατος, τὸ, idem. a) fraus, deceptio. Ab eodem.

Κήλησις, εως, ἡ, actio ipsa mulcendi aures, suavitas auditus aures permulcens. Ab eod.

Κηλητήριος, ἡ, ad deliniendum apta. v. κηλήτωρ.

Κηλητήριον, ε, τὸ, delinimentum, ad sensus permulcendos, s. animum capiendum &c. A sq.

Κηλητήριος, ία, ιον, mulcendi vim habens, expiatorius. A κηλέω.

Κηλήτης, ε, ὁ, qui tumore scroti laborat, herniosus. A κήλη.

Κηλητικός, ή, όν, mulcendi vim habens. A κηλέω.

Κηλήτωρ, ορος, ὁ, qui aures alicui permulcet, delinitor. Hinc κηλήτειρα, ας, quæ aures demulcet. Ab eod.

Κηλιδόω, ῶ, f. ώσω, maculo, labe fœdo. A κηλίς.

Κηλιδωτός, ή, όν, maculatus. A præc.

Κηλίς, ῖδος, ἡ, macula. a) ulcus. 3) cicatrix. 4) nævus. 5) probrum, ignominia.

Κῆλον, ε, τὸ, jaculum, sive telum ligneum, pro κᾶλον, lignum.

Κηλός, ή, όν, siccus, aridus, tostus. A καίω.

Κηλέω, ῶ, f. ήσω, comburo. a) decipio. 3) noceo. 4) subigo fœminam. 5) Hesych. precor. A κηλός.

Κήλων, ωνος, ὁ, machina hauriendæ aquæ, tolleno. a) equus admissarius.

Κηλώνειον & κηλώνιον, Jon. κηλωνήϊον, ε, τὸ, idem. A præc.

Κηλωσεῖ, τὰ, lupanaria. A κηλέω n. 4.

Κημός, ε, ὁ, camus, capistrum, fiscella e vimine. 2) cadus s. urna judiciaria.

Κημόω, ῶ, f. ώσω, capistro, camum impono. A præc.

Κήμωσις, εως, ἡ, fiscellæ seu cami impositio. A præc.

Κῆνσος, ε, ὁ, census. Vox Lat.

Κήνσημα & κηνσος, vid. in κῆν.

ΚΗ'Ξ, κηκός, ἡ, larus, avis quædam; aliis fulica, quibusdam mergus.

Κηπαῖος, αία, αῖον, hortensis. κηπαία, ας, ἡ, cepæa, herba portulacæ similis. Diosc. A κῆπος.

Κηπεία, ας, ἡ, horti cultura. A κηπεύω.

Κήπευμα, τὸ, idem. a) hortus. Ab eod.

Κηπευτής, ε, ὁ, hortulanus, Philox. Ab eod.

Κηπευτός, ή, όν, hortensis, in horto satus. A seq.

Κηπεύω, f. εύσω, hortum colo. A κῆπος.

Κηπίδιον, ε, τὸ, hortolus. A seq.

Κηπίον, vel κήπιον, ε, τὸ, idem. 2) tonsuræ quoddam genus, quod κῆπος etiam appellatur. Dim. a κῆπος.

Κηποκόμος, ε, ὁ, hortorum curator, hortulanus. E seq. & κομέω, curo.

ΚΗ^ΠΟΣ, ε, ὁ, hortus. 2) flores, & fasciculi florum. 3) pubes muliebris. 4) tonsuræ quoddam genus.

Κηπουρέω, ῶ, f. ήσω, hortum colo. A κηπουρός.

Κηπουρικός, ή, όν, ad hortulanum pertinens. A seq.

Κηπουρός, ε, ὁ, hortorum custos, hortulanus. E κῆπος & οὖρος, custos.

Κηπωρικός, ή, όν, olitorius, Gl. Vet. A seq.

Κηπωρός, ε, ὁ hortulanus, olitor. E κῆπος & ὥρα, cura.

ΚΗ'Ρ, κηρός, ἡ, sors, fatum. κῆρες, Parcæ. 2) fatum funestum. 3) fatum, mors. 4) pestis. 5) calamitas, noxa. 6) morbus. Sed κῆρ pro κέαρ, est cor.

Κηραίνω, interimo, corrumpo, noceo. a) pereo quasi fatali necessitate. A κήρ.

Κηραίνω, animo voluto, sollicite cogito. A κῆρ.

Κηραμύντης, ε, ὁ, mortis propullator. A κήρ & ἀμύνω, arceo.

Κηραχάτης, ε, ὁ, Cerachates, achates ita dictus a cerino colore. E κηρός & ἀχάτης

Κηράνθεμον, ε, τὸ, erithace, herba, κήρ & ἄνθεμον flos.

Κηρίαι & κειρίαι, fasciæ sepulcrales. a) fasciæ lecti. A κήρ.

Κηρέλαιον, ε, τὸ, medicamentum e cera & oleo, cui adfunditur & succus refrigerans. E κηρός & ἔλαιον.

Κηρέσιος, fatalis, noxius. Hesych. A κήρ.

Κηρεσσιφόρητος, ε, ὁ, ἡ, fatis agitatus. a) qui letifero fato agitatur, quod funesta fata afferunt. E κήρ & φορέω.

Κηρίζω, f. ίσω, favos confingo, seu struo. 2) cerifico. A κηρίον.

Κήρινθον, ε, τὸ, flos quidam æstivus. A κηρός.

Κήρινος, ίνη, ινον, cereus. Ab eod.

Κηρίο-

Κηριοειδής, έος, ὁ, ἡ, favi speciem habens. E seq. & εἶδος, species.

Κηρίον, ου, τὸ, favus. A κηρός.

Κηριοποιὸς, ὁ, ἡ, qui favos conficit. E praec. & ποιέω.

Κηρίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, cerites, gemma. A κηρός.

Κηρίφατος, ου, ὁ, ἡ, qui morbo fatali decessit, fato decedens. E κὴρ & φάω, occido.

Κηρώδης, ες, ceræ similis colore & odore. A κηρίον.

Κηρογονία, ας, ἡ, ceræ generatio. E κηρὸς & γονὴ, generatio.

Κηρογραφέω, ῶ, f. ήσω, ceris pingo. A κ. & γράφω.

Κηρογραφία, ας, ἡ, pictura, quæ ceris fit. A seq.

Κηρογράφος, ου, ὁ, ἡ, qui cera seu ceris pingit. κηρόγραφος, cereo colore pictus. E κηρός & γράφω, pingo.

Κηρόδετος, ου, ὁ, ἡ, cera ligatus, cera compactus. E κ. & δετὸς, ligatus.

Κηροδομέω, ῶ, fut. ήσω, e cera ædifico, ceras ædes struo. E κ. & δέμω, struo.

Κηροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, ceræ similis, vel colore, flavus, vel mollitie &c. mollis. E κ. & εἶδος, forma.

Κηρόθι, Adv. corde, ex animo. A κῆρ.

Κηροπαγὴς, έος, ὁ, ἡ, cera compactus. E κηρὸς & πήγνυμι, pango.

Κηροπήγιον, ου, τὸ, candelabrum ubi cerei figuntur. Ex iisd.

Κηρόπισσος, ου, ἡ, & ον, ου, emplastrum, unguentum e cera & pice, quo splenium illinitur. 2) splenium tali unguento illitum. Gl. Vet. E κ. & πίσσα, pix.

Κηροπλαστέω, ῶ, fut. ήσω, e cera vel in cera fingo. 2) ceras fingo. A seq.

Κηροπλάστης, ου, ὁ, qui e cera imagines fingit.

Κηρόπλαστος, ου, ὁ, ἡ, cera formatus, cereus. 2) cera compactus.

Κηροποιέω, ceram gigno, de apibus.

Κηροπώλης, ου, ὁ, cerarius. Gl. Vet.

Κηρὸς, οῦ, ὁ, cera.

Κηροτέχνης, ου, ὁ, idem qui κηροπλάστης. E pr. & τέχνη.

Κηροτραφὴς, ές, qui inter miserias educatur, miseriis innutritus. E κὴρ & τρέφω.

Κηροτρόφος, ου, ὁ, ἡ, letum seu mortem adferens, letifer, mortifer. 2) ceram alens. E κὴρ, mors, vel κηρὸς, & τρέφω, alo.

Κηρουλκὸς, ὁ, ὁ, ἡ, ad fatum letiferum trahens, ad funestum fatum rapiens. E κὴρ & ἕλκω, traho.

Κηροφορέω, ῶ, f. ήσω, favos fero.

Κηροχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, cerea veste indutus.

Κηροχυτέω, ceram fundo, e cera fingo. 2) fingo, v. c. animum. A seq.

Κηρόχυτος, ου, ὁ, ἡ, e cera fusa fictus. E κ. & χέω, fundo.

Κηρόω, ῶ, f. ώσω, cera obduco, circumlino. 2) lædo, vitio. A κηρὸς vel κὴρ.

ΚΗΡΥΒΙΑ, τὰ, folliculi fabarum.

Κήρυγμα, ατος, τὸ, præconium, h. e. actio præconis, & id quod per præconem pronunciatur, edicitur. 2) in sacris, est doctrina, institutio. A κηρύσσω.

Κηρυκεία, ας, ἡ, præconis munus. 2) merces, quæ datur præconi. A κηρύκειος.

Κηρύκειον, ου, τὸ, caduceus. 2) pretium quod datur præconi nuncianti, aut vendenti. A seq.

Κηρύκειος, εία, ειον, ad præconem pertinens. A κῆρυξ.

Κηρύκευμα, ατος, τὸ, præconium. A κηρυκεύω.

Κηρύκευσις, εως, ἡ, munus præconis seu caduceatoris. 2) merces, quæ datur præconi venditionis seu auctionis nomine, Ab eod.

Κηρυκευτικὸς, ἡ, ὸν, ad præconizandum pertinens. A seq.

Κηρυκεύω, f. εύσω, munus præconis obeo. A κῆρυξ.

Κηρυκικὸς, ἡ, ὸν, præconi conveniens, ad præconem pertinens. Ab eod.

Κηρύκιον, ου, τὸ, caduceus. Ab eod.

Κηρυκοφόρος, ου, ὁ, caducifer, Gl. Vet. A præc. & φέρω.

Κηρυκτὴς, οῦ, ὁ, prædicator, Gl. A κηρύσσω.

Κῆρυξ, υκος, ὁ, præco, caduceator. 2) est etiam nomen ministri sacrorum, apud Athenienses, quos Diodorus comparat Ægyptiorum pastophoris. 3) sacerdotes ipsi, & quidem principes, apud Corinthios κήρυκες dicti. 4) in libris sacris est doctor religionis Christianæ. 5) piscis quidam, murex. 6) avis quædam, & quidem, ut nonnulli, gallus gallinaceus. A κηρύσσω.

Κήρυξις, εως, ἡ, præconium, prædicatio. Gloss. Vet. A seq.

Κηρύσσω, vel κηρύττω, f. ξω, prædico, præconio promulgo, præconio convoco. 2) præconis voce edico, vel præconis voci subjicio, per præconem vendo. 3) divulgo. 4) invoco deum. Eurip. 5) in sacris libris, doceo.

Κηρώδης, εος, ὁ, ἡ, cerinus, cereus, ceram referens. A κηρός.

Κήρωμα, ατος, τὸ, ceroma, tabula cerata. 2) ceratura. 3) unguentum ex oleo & cera. 4) gluten, viscus aurium. A κηρόω.

Κηρωματικὸς, ἡ, ὸν, ceromate unctus. A præc.

Κηρωματιστὴς, οῦ, ὁ, qui ceromate ungit. Ab eod.

Κηρὼν, ῶνος, alveus, in quo apes favos & mella faciunt. A κηρός.

Κήρωσις, εως, ἡ, materia ceræ. 2) inceratio. A κηρόω.

Κηρωτὸς, ἡ, ὸν, ceratus, cera obductus, fucatus. Ab eod.

Κητεία, ας, ἡ, cetorum captura. A κῆτος vel κητεύω.

Κήτειος, εία, ειον, cetaceus. 2) magnus. Ab eod.

Κητήνη, ης, ἡ, navigium majus. Hes. Ab eod.

Κητόβορος, ον, balænis pabulum præbens.

Κητοφόνος, ον, balænas occidens. E seq. & φένω, occido.

Κῆτος, εος, contr. κήτους, cetos, cetus, bellua marina, balæna: unde in compositis significationem magnitudinis habet. 2) signum cœleste, Cic. pistrix.

Κητώδης, ες, cetaceus, e cetorum genere. A præc.

Κητώεις, ώεσσα, ῶεν, κητώεσσα, Lacedæmonis Epitheton, ob magnitudinem. Ab eod.

Κητῶος, ώα, ῶον, cetaceus. Ab eod.

ΚΗΦΗ'Ν, ῆνος, ὁ, fucus, apum genus.

Κηφήνιον, ου, τὸ, parvus fucus, fœtus fuci. Dim. a præc.

Κηφηνώδης, ες, fuco similis, rapax. Ab eod.

Κηώδης, εος, ὁ, ἡ, bene olens, fragrans, proprie e suffitu vel aromatibus crematis. A καίω.

Κηώεις, ώεσσα, ῶεν, idem & ab eod.

Κιβδηλεία, ας, ἡ, scoriæ admixtio, adulteratio, quæ fit scoriæ admixtione. 2) quævis adulteratio sive corruptela. A κιβδηλεύω.

Κιβδήλευμα, ατος, τὸ, cui scoria admixta est, adulteratum. 2) adulteratio. A seq.

Κιβδηλεύω, f. εύσω, scoriam admisceo, adultero. 2) corrumpo, depravo. A κίβδηλος.

Κιβδηλία, ας, ἡ, vitium metalli non satis a scoria defæcati. 2) scoria, metallorum fæx. 3) improbitas, depravatio. Ab eod.

Κιβδηλιάω, ῶ, palleo, proprie ut aurum adulteratum. A pr.

Κίβδηλος, ου, ὁ, ἡ, cui scoria admixta est, non satis purgatus a fæcibus. 2) non sincerus, fucatus. adulterinus.

Κίβισις, & αἴβυσις, ιος, ἡ, pera, sacculus. Vox Cypria.

ΚΙΒΩΡΙΟΝ, ου, τὸ, fructus fabæ Ægyptiacæ. 2) poculi genus. 3) *proprie* loculus fabæ. 4) vasis genus, quibus altaria ornantur. 5) umbella, machina obumbrans aram, depravatum e κιβώτιον.

Κιβώτιον, ου, τὸ, arcula, capsula, scriniolum. Dim. a κιβωτός.

Κιβωτοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui arcas seu cistas conficit, arcarum fabricator.

Κιβωτὸς, οῦ, ἡ, arca, cista, capsa.

Κιγκλίζω, f. ίσω, imitor κίγκλον, s. crebro motu corporis motacillam imitor, crebro motu agito. 2) muto sæpe, de inconstantia consiliorum, vitæ &c. A κίγκλος.

Κιγκλὶς, ίδος, ἡ, cancelli, porta cancellata, valvæ cancellatæ. Gl. Vet. κιγκλὶς, transenna.

Κίγκλισις, εως, ἡ, crebra & levis agitatio, succussio. A κιγκλίζω.

Κιγκλισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

ΚΙΓΚΛΟΣ, ου, ὁ, avis quædam, cinclus seu motacilla.

ΚΙΔΑΡΙΣ, εως, ἡ, cidaris, pileus regius Persicus. 2) genus saltationis apud Arcadas.

Κιδαφεύειν, malitiose & vafre agere, more scilicet vulpino. Hesych. A seq.

ΚΙΔΑΦΗ, ης, ἡ, vulpes. Hesych.

Κιδάφιος, fraudulentus, astutus. Hes. A pr.

Κίδαφος, vulpes. Hes. 2) dolosus. Hesych.

Κίδναμαι, dissipor, dispergor, diffundor. ἐκίδνατο, imperf. spargebatur. A seq.

Κίδνημι, dispergo, dissipo. A σκεδάω pro σκεδάω, vel κίδω, unde Lat. *scido*, *scindo*.

Κιθάρα, ας, ἡ, cithara. 2) superior pars thoracis ad jugulum. Hippocr. v. κίθαρος.

Κιθαραοιδὸς, οῦ, ὁ, citharœdus. κιθαραοιδότατος, Arist. fidicen peritissimus.

Κιθαρίζω, f. ίσω, cithara cano. κιθαρίζομαι, cithara mihi canitur, cithara aures meæ personant. τὸ κιθαριζόμενον, quod cithara canitur.

Κιθάριον, ου, τὸ, parva cithara. Dim. a κιθάρα.

Κίθαρις, εως, ἡ, lyra proprie, ut placet grammaticis. Ab eod.

Κιθάρισις, εως, ἡ, citharæ pulsatio, citharæ cantus. A κιθαρίζω.

Κιθάρισμα, ατος, τὸ, citharæ pulsatæ sonus, carmen ipsum, quod fidibus canitur.

Κιθαριστήριος, ία, ιον, ad citharam pertinens, quod citharæ accinitur. Ab eod.

Κιθαριστὴς, οῦ, ὁ, citharista, qui lyra s. cithara canit. 2) dicitur tamen & pro citharœdo.

Κιθαριστικὸς, ή, όν, ad citharistam pertinens. 2) peritus pulsandi citharam. Hinc & ἡ κιθαριστικὴ, ῆς, sc. τέχνη, peritia canendi cithara. A pr.

Κιθαρίστρια, ας, ἡ, citharistria, femina, quæ cithara canit. Ab eod.

Κιθαριστὺς, ύος, ἡ, cantus citharæ. A κιθαρίζω.

Κίθαρος, ου, ὁ, thorax, pectus. 2) citharus, piscis quidam, fidicula. A κιθάρα.

Κιθαρῳδέω, ῶ, f. ήσω, cithara cano. A κιθαρῳδός.

Κιθαρῴδησις, εως, cantus citharæ, pulsatio citharæ. A pr.

Κιθαρῳδία, ας, ἡ, citharæ cantus, citharœdica modulatio. A κιθαρῳδός.

Κιθαρῳδικὸς, ή, όν, citharœdicus, citharæ accommodus. Ab eod.

Κιθαρῳδὸς, οῦ, ὁ, citharœdus, qui citharam pulsans simul voce accinit. E κιθάρα & ᾠδὸς, *cantor*.

Κιθὼν, ῶνος, ὁ, *Jonice* pro χιτὼν, tunica.

ΚΙΚΙ, εως, τὸ, cici, arbor vel planta Ægyptiaca, sesamum silvestre. 2) genus olei, e granis, fructibus &c. Hinc

Κίκινος, ίνη, ινον, ut κίκινον ἔλαιον, oleum cicinum, sive e fructu arboris prædictæ factum.

Κίκιννος, ου, ὁ, cincinnus, cirrus, crinis intortus.

ΚΙΚΚΑΒΑΥ, vox clamantium noctuarum. Schol. Aristoph.

Κικκαβὴ, ῆς, ἡ, noctua. Sch. Aristoph.

Κικλήσκω, voco, arcesso. 2) appello, nomino. 3) convoco. A καλέω.

Κικλισμὸς, οῦ, ὁ, risus, cachinnus. Hesych. pro κιχλισμός.

Κιρνάω, ῶ, misceo. A κεράω.

Κικυμὶς, ίδος, ἡ, noctua.

Κικυμώσσειν, vel κικυμώττειν, coecutire, debili esse visu, ut noctuæ interdiu. Suid. Hes.

ΚΙΚΥΣ, υος, ἡ, robur.

Κικύω, valeo, viribus polleo, accelero, propero, festino. Suid. A pr.

Κιλικίζω, f. ίσω, Cilicas imitor. 2) cum Cilicibus facio. 3) sum improbus & truculentus, ut Cilix. A Κίλιξ.

Κιλίκιον, ου, τὸ, cilicium, vestis e villis hircorum &c. A seq.

Κιλίκιος, ία, ιον, & κιλίκειος, εια, ειον, Cilicius. A κίλιξ.

Κιλικισμὸς, οῦ, ὁ, cædes e temulentia patrata. Suid. proprie imitatio morum Ciliciorum. A κιλικίζω.

Κίλιξ, ικος, ὁ, Cilix, Cilicia oriundus. 2) Cilicius. 3) Filius Phœnicis, a quo genti & regioni nomen inditum putatur.

Κίλισσα, ης, ἡ, quæ est e Cilicia. A Κίλιξ.

Κιλλακτὴρ, ῆρος, ὁ, agaso, Pollux. E κίλλος & ἄγω.

ΚΙΛΛΙΒΑΝΤΕΣ, ων, οἱ, ligna tribus suffulta cruribus, quibus clypei imponebantur ab iis, qui quiescere volebant a belli laboribus, tripodes.

Κίλλιος, ία, ιον, asininus. 2) de colore, fuscus. A seq.

ΚΙΛΛΟΣ, ου, ὁ, asinus, ap. Dores. Pollux.

Κιλλυρὶς, ἡ, genus quercus, ap. Schol. Theocr.

Κιμβεία, & Κιμβικεία, ἡ, sordes, avaritia sordida: illud a κιμβὸς, hoc a κίμβιξ.

ΚΙΜΒΕΡΙΝΟΝ, ου, τὸ, vestimenti genus, Suid. Ar Aristoph. Hesych. κιμβερικόν.

Κίμβηξ, ηκος, ὁ, animalculum e vesparum vel apum genere. 2) sordidus, nimis parcus, avarus & nimis tenax.

Κίμβιξ, ικος, ὁ, idem quod pr. unde κιμβίκεια. v. κιμβεία.

Κιμβὸς, οῦ, ὁ, sordidus, tenax.

Κιμωλία γῆ, terra a monte Cimolo effossa, candida alia, creta, alia ad purpuram colore accedens.

ΚΙΝΑΒΡΑ, ας, ἡ, canum cibus. 2) fœtor, quem alæ captarum reddunt. 3) fœtor quivis.

Κιναβράω, ῶ, oleo hircinum quid, fœteo. A pr.

Κινάβρευμα, ατος, τὸ, purgamentum fœtens. Hes. quasi a κιναβρεύω, quod est a κινάβρα.

Κινάδιον, ου, τὸ, vulpecula, Suid. Dim. seq.

Κίναδος, τὸ, vel ὁ, vulpes. 2) homo vafer & versutus, vulpina mente.

Κινυθίζω, moveo. 2) exili voce lamentor, ap. Hes. A κινέω. v. κινυθμὸς & κίνυθρον.

Κινάθισμα, ατος, τό, motus, strepitus multitudinis congregatæ. Æschyl. Prom.

Κιναιδία, & κιναιδεία, ας, ἡ, cinædica impuritas. A κίναιδος.

Κιναιδίζομαι, f. ίσομαι, cinædi more me gero, impuritate cinædos imitor. Ab eod.

Κιναίδιον, τὸ, Hesychio ἡ ἴυγξ, motacilla.

Κιναίδισμα, ατος, τό, obscœnitas cinædica. A κιναιδίζομαι.

Κιναιδολογέω, obscœne loquor. A seq.

Κιναιδολόγος, ε, ὁ, ἡ, turpiloquus, cinædico sermone utens.

Κίναιδος, ε, ὁ, cinædus, pathicus, mollis, puer meritorius. Philox. κίναιδος, eviratus. E κινέω & αἰδώς, vel αἰδοῖον.

Κιναιδώδης, ες, cinædicus. A pr.

Κινάμωμον, ε, τό, vid. κιννάμωμον.

Κινάρα, ας, ἡ, carduus, carex, Gloss. Vet. vid. κυνάρα.

Κινδαλισμός, ε, ὁ, lusus, qui fit paxillis. Pollux: cujus Ed. Nov. κυνδαλισμός. A seq.

ΚΙ'ΝΔΑΛΟΣ, ε, ὁ, clavus, paxillus. Apud Poll. in Ed. Nov. κύνδαλα & κύνδαλοι.

Κίνδαξ, ακος, ὁ, ἡ, agilis, qui facile huc illuc movetur. Hes. A κινέω.

Κινδύνευμα, ατος, τό, periclitatio, & periculum ipsum. 2) facinus audax. A κινδυνεύω.

Κινδυνευτέος, έα, έον, periclitandus. Ab eod.

Κινδυνευτὴς, ε, ὁ, temerarius, qui periclitari solet. Ab eod.

Κινδυνευτικός, ή, όν, qui se offert periculis. A præc.

Κινδυνεύω, f. εύσω, in periculum conjicio, in casum do. 2) periculum adeo, suscipio, sum in periculo. 3) dimico. 4) periclitor, capitis reus sum. 5) videor, prope absum, parum absum, quin.

Κίνδυνος, ε, ὁ, periculum, discrimen: in primis prælii. Ab antiquo κίνω, pro κινέω, quum res est in ancipiti, ut facile impelli utramvis in partem queat. v. κίνδαξ.

Κινδυνώδης, εος, ὁ, ἡ, periculosus. A pr.

Κινέω, ῶ, f. ήσω, moveo. 2) moveo loco. 3) agito, quatio. 4) permoveo, excito, incito. 5) initium facio, incipio, v. c. cantum. 6) sumo, attingo, v. c. pecuniam. 7) subigo sc. feminam. 8) muto, abrogo. 9) κινεῖσθαι dicuntur & semina cum germinare incipiunt, & pulli cum in ovis se movere incipiunt. 10) qui appetitu alicujus rei moventur, item 11) qui in aliqua re sunt studiosi & industrii. 12) de scortis masculinis, quæ κινούμενοι dicuntur, ap. Comicum.

Κινηθμός, ε, ὁ, motus. A pr. v. κινηθίζω.

Κίνηθρον, ε, τὸ, tudicula, instrumentum tinctorum, quo pannos inficiendos demergunt versantque. Poll. Ab eod. (sed communis analogia postulat κίνητρον.)

Κίνημα, ατος, τὸ, motus, motio, commotio, qua aliquid movetur. 2) perturbatio.

Κίνησις, εως, ἡ, motus, quo quis movet, & aliquid movetur. 2) inceptum, institutum, ap. Plut.

Κινησιφόρος, ον, movens. A pr. & φέρω.

Κινησίχθων, ὁ, ἡ, terram movens.

Κινητέος, έα, έον, movendus. A κινέω.

Κινητὴρ, ῆρος, ὁ, motor. Ab eod.

Κινητὴς, ε, ὁ, motor. 2) turbator, rerum novarum studiosus. Ab eod.

Κινητικός, ή, όν, movendi vi præditus. 2) turbulentus, seditiosus. Ab eod.

Κινητός, ή, όν, qui movetur, mobilis. Ab eod.

Κίνητρον, ε, τό, vide κίνηθρον.

ΚΙ'ΝΝΑ, ης, ἡ, cinna, gramen in Cilicia nascens.

ΚΙΝΝΑ'ΒΑΡΙ, εως, τὸ, cinnabari, vel cinnabaris, gummi arboris Indicæ. 2) calx colorata. 3) coloris genus, vulgo etiam κιννάβαρι dictum. Gl. Vet. & Philox. κιννάβαρις, minium.

Κινναβαρίζω, f. ίσω, colore cinnabarim imitor. A pr.

Κινναβάρινος, ίνη, ινον, cinnabarinus. Ab eod.

Κινναβαρῶδες, ε, ὁ, ἡ, idem. Ab eod.

Κίνναβλημα, ατος, τὸ, idem quod sequens.

ΚΙ'ΝΝΑΒΟΣ, ε, ὁ, exemplar, quod sibi proponit plastes in effingendo simulacro, proplasma. Suid.

Κινναμολόγος, ε, ὁ, avis in cinnamomi surculis nidificans. E seq. & λέγω, *lego*.

Κίνναμον, τό, cinnamum.

Κινναμώμινος, ον, factus e cinnamomo. Ab sq.

ΚΙΝΝΑ'ΜΩΜΟΝ, ε, τὸ, cinnamomum, frutex brevis, cujus dos omnis in cortice est.

Κινναμωμοφόρος, ε, ὁ, ἡ, cinnamomum ferens. E pr. & φέρω.

Κίνυγμα, ατος, τὸ, quod movetur, jactatur. αἰθέριον κίνυγμα dicitur Prometheus, apud Æschylum, Caucaso affixus, quasi αἰώρημα, quia suspensus est & sublimis pendet, atque jactatur. Schol. minus recte, ὥσπερ εἴδωλον κρέμαται ὑπὸ τὸν ἀέρα, uti & Eust. αἰθέριον εἴδωλον. A κινύσσω.

Κίνυμαι, moveor. A κινέω, moveo.

ΚΙΝΥ'ΡΑ, ας, ἡ, instrumentum musicum Phœnicium & Syrium soni queruli.

Κινύρομαι, voce querula lamentor, lugubri voce queror. A pr.

Κινυρός, ρά, ρόν, querulus, lamentabilis, funestus. Ab eod.

Κινύσσω, moveo, Eust. A κίνυμαι.

Κινώπετα, ων, τὰ, feræ bestiæ.

Κιξαλλεία, furor. A seq.

Κιξάλλης, ε, ὁ, fur nocturnus.

Κιονικός, ή, όν, columnaris. A κίων.

Κιόνιον, ε, τὸ, columella. Apud Diosc. purpurarum buccinarumque media pars, circa quam velut columellam testæ volumen torquetur. Ab eod.

Κιονὶς, ίδος, ἡ, oris columella, quæ & uva dicitur. Ab eod.

Κιονίσκος, ε, ὁ, columella. Dim. ab eod.

Κιονοειδὴς, ές, columnæ similis. Ab eod. & εἶδος.

Κιονόκρανον, ε, τὸ, caput columnæ. E κίων & κρανίον, *caput*.

Κιονοφορέω, fero columnam, s. montem, de Atlante. v. κίων, n. 6.

ΚΙΡΚΑΙ'Α, ας, ἡ, circæa, herba quædam.

Κιρκήλατος, ον, infestatus ab accipitre persequente. A κίρκος & ἐλαύνω.

Κιρκήσια, ων, τὰ, scil. ἀγωνίσματα, Circensia, s. circenses ludi. Ab eod.

Κίρκος, ε, ὁ, circus, accipitris species, falco. Gl. Vet. 2) Circus. 3) circulus, annulus.

Κιρκόω, ῶ, f. ώσω, annulo aut circulo in orbem ducto ligo & adstringo. A pr.

Κιρνάω, ῶ, & κίρνημι, misceo. A κεράω.

Κιῤῥὸς, ρὰ, ρὸν, fulvus, gilvus, luteus.

Κίρσιον, ε, τὸ, Cirsium, herba. A κιρσός.

Κιρσοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, varicis speciem habens, varicum modo tumens, varicosus. E κιρσός & εἶδος, *species*.

Κιρσοκήλη, ης, ἡ, varicosus ramex.

Κιρ-

Κιρσὸς, ῦ, ὁ, varix, vena dilatata.
Κιρσώδης, ες, varicis speciem habens, varicosus. A pr.
ΚΙΣ, κιὸς, ὁ, vermis, qui in frumento & ligno nasci solet, eaque rodit.
Κίσσα, vel κίττα, ης, ἡ, pica, avis. 2) fastidium consuetorum ciborum & absurdorum appetitus, pica, malacia præsertim.
Κισσαβίζω, vel κιττα-. picæ vocem imitor. A pr.
Κισσάμπελος, ου, herba quædam.
Κισσάνθεμον, ου, τὸ, herba quædam.
Κισσαρ@, ου, ὁ, hedera. A κισσός.
Κισσάω, ῶ, f. ήσω, pica seu malacia laboro. 2) libidinosa sum. 3) vehementer appeto. A κίσσα.
Κισσηρις, εως, ἡ, pumex. A κίς.
Κισσηρώδης, εος, ὁ, ἡ, pumicosus, pumici similis. A pr.
Κισσηρὸς, ἡ, ὸν, hederaceus, hedera vinctus, velut a κισσόω, idem quod κισσόω.
Κισσοβαφὴς, έος, ὁ, ἡ, hederaceo colore tinctus. E seq. & βάπτω, tingo.
Κίσσινος, ίνη, ινον, hederaceus, ex hedera confectus. A κισσός.
Κίσσιον, ου, τὸ, hedera parva. Ab eod.
Κισσόβρυος, ον, hedera abundans, hedera ornatus. E κ. & βρύω, abundo.
Κισσοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, hederæ similis. unde κισσοειδῶς, Adv. hederæ more. E κ. & εἶδος.
Κισσοκόμης, ου, ὁ, hedera redimitus. E κ. & κόμη, coma.
Κισσόπληκτος, ον, hedera, thyrso percussus, furore percitus divino, Neutr. dithyrambicum, tumidum.
Κισσοποίητος, f. κιττοπ. hederaceus.
Κισσὸς, vel κιττὸς, ῦ, ὁ, hedera.
Κισσοστέφανος, ου, ὁ, ἡ, hedera coronatus.
Κισσοστεφὴς, ος, idem. E κ. & στέφω.
Κισσοφορέω, vel κιττοφορέω, ῶ, f. ήσω, hederam gero; hederacea corona redimitus sum.
Κισσοφόρος, ο, ὁ, ἡ, hederam gestans, hedera redimitus. E κ. & φέρω.
Κισσοχαρὴς, ὲς, hedera gaudens. E κ. & χαίρω.
Κισσοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, hederacea indutus tunica, hedera velut tunica amictus.
Κισσόω, vel κιττόω, ῶ, f. ώσω, hedera orno, hedera corono. κεκισσωμένος, perf. part. pass. hedera redimitus. A κισσός.
Κισσύβιον, ου, τὸ, poculum e ligno hederaceo. 2) poculum quodcunque. Ab eod.
Κισσώδης, εος, ὁ & ἡ, hederaceus, hederæ similis. 2) malacia seu pica laborans. A κισσός vel κίσσα.
Κίστη, ης, ἡ, cista, propric viminea capsa.
Κιστηφόρος, ὁ, ἡ, v. κιστοφόρος.
Κιστὶς, ίδος, vel κίστις, ιδος, ἡ, idem quod κίστη.
ΚΙΣΤΟΣ, ου, ὁ, cisthus. frutex.
Κιστοφόρος, ου, ὁ, ἡ, cistifer, qui cistam gestat. 2) numus in quo imago cistæ expressa. E κίστη & φέρω.
Κίταρις, εως, ἡ, Cidaris, regium capitis ornamentum, quod & κίδαρις, quod vide.
ΚΙΤΡΙΑ, ας, ἡ, citria, arbor, malus Medica.
Κίτριον, ου, τὸ, malum citrium. 2) arbor citria. 3) cortex citrius. A pr.
Κιτταβίζω, vide κισσαβίζω.
Κιττάω, v. κισσάω.
Κιχάνω, κιχέω, κίχημι, invenio. 2) adsequor, comprehendo. F. 1. κιχήσω, med. κιχήσομαι. κιχήσαντο, aor. 1. med. pro ἐκιχήσαντο. κιχανόμενοι, præs. part. advenientes. κιχήμεναι pro κιχῆναι inf. deprehendere, assequi.
Κίχησις, εως, ἡ, comprehensio. Hes.
Κίχλη, ης, ἡ, turdus. 2) piscis quidam marinus Syracusii κιχίλη. Athen.
Κιχλίζω, f. ίσω, epulor turdos. 2) indecenter & effusius rideo, de risu lascivientium & libidinosorum. A pr.
Κιχλισμὸς, ῦ, ὁ, turdorum usus in cibis. 2) risus immodicus, cachinnus. A pr.
Κίχορα, τὰ, & κιχόρεια, item κιχόρια, τὰ, olera quædam agrestia, cichorea.
Κιχράω, ῶ, & κίχρημι frequentius, commodo. κιχρὰς, qui utendum dedit, & κιχράμενος, part. qui utendum rogavit. κιχρῶ, commodo, Gl. Vet. κιχρᾶται, mutuatur. Phil. A χράω, idem.
ΚΙΧΩΡΗ, ης, ἡ, cichorium, oleris arvensis species.
Κιχώριον, ου, τὸ, idem. Gloss. Vet. ambuvia. A pr.
Κιχωριώδης, εος, ὁ, ἡ, similis cichorio. Ab eod.
Κίω, vado, eo. κίε pro ἔκιεν, imperf. ibat, κιών, aor. 2. part. profectus.
Κίων, ονος, ὁ, ἡ, columna. 2) curculio præter naturam auctus & oblongior, apud Medicos. 3) intersęptum narium carnosum usque ad labrum descendens. 4) κίων, aut potius κιὼν, congregata multitudo bestiolarum frumentum perodentium. Gal. Lex. Hipp. 5) vermis ejusmodi unus. Gal. Lex. Hippocr. 6) alti montes etiam a veteribus κίονες dicti. Eustath.
Κλαγγάζω, clango ut grus. A κλάγγω.
Κλαγγαίνω & κλαγγάνω, clango, ut canis in venatione. Ab eod.
Κλαγγὴ, ῆς, ἡ, clangor, proprie gruum. 2) anserum. 3) tubarum & cornuum. 4) hominum, præcipue in prælio. 5) suum. 6) canum in venatione. 7) sagittarum emissarum, item nervi arcus, cum sagitta exploditur. Ab eod.
Κλαγγηδὸν, Adv. cum clangore. A pr.
Κλαγγώδης, εος, ὁ, ἡ, clangori similis. Ab eod.
Κλάγγω, clango, Gl. Vet. clamo, strido, vociferor. aor. 1. ἔκλαγξα. vid. κλάζω.
Κλαγκτὸς, ὴ, ὸν, vide κλαγγώδης.
Κλαδαρόμματος, ου, ὁ, ἡ, qui mobilibus est oculis. Hes. E seq. & ὄμμα.
Κλαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, mobilis, epith. oculi. it. hastæ crispantis & vibrantis. 2) fragilis. 3) ramalis. A κλάδος.
Κλαδάσσομαι, vibror, agitor. κλαδασσόμενον αἷμα, sanguis currens, agitatus in tremore. (Empedocles.) A seq.
Κλαδάω, ramulos deputo, pampino. 2) quasso, concutio. A κλάδος.
Κλάδευσις, εως, ἡ, putatio. A κλαδεύω.
Κλαδευτὴρ, ῆρος, ὁ, putator, pampinator. Ab eodem.
Κλαδευτήριον, ου, τὸ, falx putatoria. A pr.
Κλαδεύω, puto, vites puto.
Κλάδος, ου, ὁ, ramus, propric tener & flexilis. 2) progenies, poet. & qua patriam, & qua parentes. κλαδὶ, Dat. per metaplasmum quasi a κλὰς, κλαδὸς. fort. a κλάω, frango. v. κλάσις, n. 3. & κλασάω, item κλάδος & κλάω.
Κλαδώδης, εος, ὁ, ἡ, ramosus. A pr.
Κλαδὼν, ῶνος, ὁ, ramulus. Hes. Dim. ab eod.
Κλάζω, clamo, vociferor, clango, strido. Perf. med. κέκλαγγα, κεκλαγὼς, part. κεκλαγυῖα, in fœm. clamitans, vociferans. Potest hinc etiam formari

mari ἔκλαγξα, a. 2. inusit. κλάζω, per epenthesin κλάγξω, ἔκλαγξα.

Κλαίω, & Attice κλάω, lacrimor, fleo, ploro, ejulo. 2) deploro, defleo. 3) do pœnas, vapulo, pœnitentia facti ducor. Fut. κλαύσω, κλαύσομαι, & κλαιήσω, κλαήσω.

ΚΛΑΜΒΟ'Σ, ἡ, όν, mutilatus.

ΚΛΑ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, armilla.

Κλᾴξ, κλᾳδὸς, ἡ, clavis. Vox Dor. pro κλεὶς, a κλείω.

Κλάπαι, ῶν, αἱ, grallæ. 2) lignei calcei quivis, e lat. clava.

Κλασίβωλαξ, ακος, ὁ, ἡ, glebas frangens. E κλάω & βῶλαξ.

Κλάσις, εως, ἡ, fractio. 2) fractura. 3) putatio vitium. A κλάω.

Κλάσμα, ατος, τὸ, fragmentum, frustum defractum. Ab eod.

Κλαστάω, ῶ, f. ήσω, farmenta defringo vel amputo. 2) frango. Ab eod.

Κλαστήριον, ου, τὸ, frangibulum. Ab eod.

Κλάστης, ου, ὁ, qui frangit, fractor. 2) qui vites amputat. Ab eod.

Κλαυθμονὴ, ῆς, ἡ, ejulatus, ploratus. A κλαυθμός. v. κλαυμονὴ, quæ est vitiosa lectio.

Κλαυθμὸς, οῦ, ὁ, fletus, ploratus. A κλαίω.

Κλαυθμυρίζω & -ίζομαι, fleo, vagio. A pr.

Κλαυθμυρισμὸς, οῦ, ὁ, ejulatus, vagitus. A pr.

Κλαυθμώδης, εος, ὁ, ἡ, qui cum fletu fit, flebilis. A κλαυθμός.

Κλαυθμὼν, ῶνος, ὁ, locus flentium, s. fletus. 2) fletus. A κλαίω.

Κλαῦμα, ατος, τὸ, ploratus, ejulatus. Ab eodem.

Κλαυμονὴ, ῆς, ἡ, fletus. Ab eod. v. κλαυθμονή.

Κλαυσιάζω, fleo, ejulo. Ab eod.

Κλαυσιάω, ῶ, plorare cupio. 2) strideo, de janua. Ab eod.

Κλαυσίγελως, ωτος, ὁ, fletus cum risu permixtus, lacrimæ risui intermixtæ.

Κλαυσίθυρος, ὁ, ἡ, Epith. cantilenæ, quam exclusus amator ad januam canit. E κλαίω & θύρα.

Κλαυσίμαχος, ὁ, in pugna plorans, timidus. E κλαίω & μάχη.

Κλαύσιμος, flebilis, Gl. Vet. A κλαίω.

Κλαυστικὸς, ἡ, όν, idem quod sequens.

Κλαυτὸς, ἡ, όν, lacrimabilis. Ab eod.

Κλάω, v. κλαίω.

Κλάω, f. άσω, frango. κλασθεὶς, aor. 1. pass. κεκλασμένος, perf. pass. fractus.

Κλεεινὸς, ἡ, όν, inclitus, illustris, celeber. Hes. A κλέω, celebro.

Κλεεννὸς, idem, pro κλεινός.

Κληδὼν, όνος, ἡ, omen, prædictio, oraculum. A κλέος.

Κλειδίον, ου, τὸ, clavicula, Dim. a κλείς.

Κλειδοποιὸς, οῦ, ὁ, clostrarius, Gl. Vet. E κλεὶς, & ποιέω. v. κλειθροποιός.

Κλειδοῦχος, ου, ὁ, ἡ, clavem habens, claviger. Ex eod. & ἔχω.

Κλειδοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, custos clavium, ædituus.

Κλειδόω, ῶ, f. ώσω, claudo, obsero. A κλείς.

Κλείδωμα, ατος, τὸ, sera. A pr.

Κλείδωσις, εως, ἡ, obseratio. Ab eod.

Κλείζω, f. ίσω, celebro. A κλέος.

Κλειθρία, ας, ἡ, rima januæ. Gl. Vet. κλειθρία, rima. A κλείω.

Κλειθριώδης, εος, ὁ, ἡ, rimosus, Gl. Vet. A pr.

Κλεῖθρον, ου, τὸ, claustrum, sera. 2) clathrum. Ab eod.

Κλειθροποιὸς, οῦ, ὁ, claustrarius, Gl. Vet. E pr. & ποιέω.

Κλείνιος, inclitus, celeber. Hes. A κλέω.

Κλεινίω, claudo. A κλείω, idem.

Κλεινὸς, ἡ, όν, inclitus, celeber, pro κλεεινός. ut δεινὸς pro δεεινός. A κλέω, celebro.

Κλεῖος, pro κλέος, gloria.

Κλεὶς, κλειδὸς, ἡ, clavis. A κλείω, claudo.

Κλεισίαι, ῶν, αἱ, fores, vel januæ latæ, per quas etiam jumenta ingrediuntur. Ab eod.

Κλεισιάς, άδος, ἡ, valvæ, fores. 2) clausura. Ab eod.

Κλείσιον, ου, τὸ, locus, in quo stant boves, stabulum. Ab eod. (vel pro κλίσιον, a κλίνω, a reclinando, vel curvando.)

Κλεισμὸς, οῦ, ὁ, sedes. Ab eod.

Κλειστὸς, ἡ, όν, clausus. 2) qui claudi solet. Ab eod.

Κλεῖστρον, ου, τὸ, sera. Ab eod.

Κλεισώρεια, ας, ἡ, claustrum montis, vel montium. E κλείω & ὄρος, mons.

Κλειτόπωλος, ου, ὁ, ἡ, equis insignis.

Κλειτοριάζω, f. άσω, idem quod sequens.

Κλειτορίζω, f. ίσω, myrtum muliebrem attrecto. A sq.

Κλειτορὶς, ίδος, ἡ, myrtus in natura muliebri. A κλείω.

Κλειτὸς, ἡ, όν, inclitus, celebris, præclarus. A κλέω.

Κλειτὺς, v. κλιτύς.

Κλείω, f. είσω, claudo, obsero. κεκλεισμένος, perf. part. pass. clausus. 2) celebro, celebrem reddo. 3) memoro, dico, perhibeo.

Κλειὼ, όος, contr. οῦς, ἡ, Clio, una Musarum. A κλέος, vel κλείειν.

Κλέμμα, ατος, τὸ, furtum, peculatus. 2) strategema, occulte factum in utramque partem. A κλέπτω.

Κλεμμάδιον, ου, τὸ, Dim. a κλέμμα.

Κλεμμαδὸν, Adv. furtim. Ab eod.

Κλεμματικὸς, ἡ, όν, furax. 2) astutus. Ab eod.

Κλέομαι, celebror. A κλέος.

Κλεόπας, Cleopas. Nomen viri, pro Κλεόπατρος, per Sync. ut Α'ντίπας pro Α'ντίπατρος.

Κλέος, κλέους, τὸ, gloria, celebritas, splendor nominis. 2) fama, rumor. A κλέω.

Κλέπος, εος, τὸ, furtum. A κλέπτω.

Κλεπτάριον, τὸ, furunculus. Gloss. Vet. A κλέπτης.

Κλεπτέλεγχος, ου, ὁ, fures arguens, fures deprehendens, ut κλεπτέλεγχος λίθος, apud Diosc. de aetite, lapis cujus indicio fures deprehenduntur. E sq. & ἔλεγχος.

Κλέπτης, ου, ὁ, fur. A κλέπτω.

Κλεπτικὸς, ἡ, όν, furax, furtivus, furtis deditus. ἡ κλεπτικὴ, ars furandi. A pr.

Κλεπτίστατος, furacissimus. Superlat. Att. A κλέπτης.

Κλέπτον, pro κλεπτικόν, furtivum, furax quiddam, apud Aristoph. part. neutr. a κλέπτω.

Κλεπτοσύνη, ης, ἡ, furtum, furacitas, fallacia, astutia. Ab eod.

Κλέπτρια, ας, ἡ, femina furax. A κλέπτης.

Κλέπτω, f. ψω, furor, depeculor, suffuror. 2) occulo, supprimo. 3) clam facio aut dico. 4) fallo, decipio. perf. κέκλοφα, κεκλοφὼς, furatus. pass. κεκλεμμένος, furreptus. κλαπεὶς, aor. 2. deceptus.

ΚΛΕ'ΤΑΣ, τὸ, mons altus, jugum, apud Lycophr.

Κλεψίαμβοι, carminis genus, apud Alcmanem, Hesych. At Polluci κλεψίαμβος, inter instrumenta musica, quæ pulsantur.

Κλεψιμαῖος, αία, αῖον, furtivus, furto ablatus. A κλέπτω.

Κλε-

Κλεψίνοος, *contr.* κλεψίνους, ο, ὁ & ἡ, aliud in pectore clausum habens, aliud in lingua promtum, qui aliud mente occulit, quam loquitur, seu, qui blanditia verborum alium circumvenit, & ejus mentem quasi furto quodam eripit. v. κλεψίφρων. E κλέπτω & νόος, *mens*, *animus*.

Κλεψίγαμος, ἡ, clandestinas nuptias faciens. Ex eod. & γάμος.

Κλεψιποτέω, ῶ, parce bibendo compotorem fallo. Suid. A sq.

Κλεψιπότης, ο, ὁ, apud Suid. sine expositione, qui fallaciter potat. v. praec. E κλέπτω & πότης, *potor*.

Κλεψίρρυτος, ου, ὁ, ἡ, furtim & per occultos meatus fluens, ut Athenis aquae fontis Clepsydrae. Hes. Ex eod. & ῥύω, *fluo*.

Κλεψιτόκος, ο, ὁ, ἡ, clam pariens. Ex eod. & τόκος, *partus*.

Κλεψίφρων, ονος, ὁ, ἡ, versutus, decipiens, animum occultans. Ex eod. & φρὴν, *mens*. v. κλεψίνους.

Κλεψίχολος, ου, ὁ, ἡ, bilem occultans, bilem, s. iram occultam habens. Ex eod. & χολὴ, *fel*.

Κλεψίχωλος, ὁ, ἡ, claudicationem occultans.

Κλεψύδρα, ας, ἡ, clapsydra. 2) fons quidam Athenis. Ex eod. & ὕδωρ.

ΚΛΕΩΝΙ'Α, ας, ἡ, cleonia, quibusdam heleoium, herba.

Κλῄδην, *Adv.* nominatim. A καλέω.

Κληδονέω, idem quod sequens. 2) infamia noto, dicteriis incesso. κληδονοῦμαι, apud Eurip. in pass. A κληδών.

Κληδονίζομαι, f. ίσομαι, ominor. Ab eod.

Κληδόνισμα, ατος, τὸ, augorium, omen. A pr.

Κληδονισμὸς, οῦ, ὁ, ominatio, divinatio, augurium. Ab eod.

Κληδουχέω, claves habeo. 2) sacerdos sum. E κλεὶς & ἔχω.

Κληδουχοῦμαι, infamia notor, dicteriis lacessor. ap. Eurip. vitiosa, pro κληδονοῦμαι.

Κληδὼν, όνος, ἡ, fama, rumor. 2) omen, divinatio. 3) armilla. A sq.

Κλῄζω, f. ήσω, claudo. 2) celebro. 3) voco. Pro κληΐζω, a κλείω, *claudo*, vel *celebro*.

Κληηδὼν, όνος, ἡ, fama, rumor. A κληδών.

Κλήθρη, ης, ἡ, *Jon.* pro κλήθρα, ας, ἡ, alnus.

Κλῆθρον, ου, τὸ, claustrum, sera, repagulum. A κλείω, *claudo*.

Κλῆθρος, ου, ἡ, alnus, v. κλήθρα.

Κληΐζω, f. ίσω, claudo. 2) celebro. 3) commemoro. 4) voco, appello. v. κλῄζω. A κλείω.

Κληῒς, ῗδος, ἡ, Jon. pro κλεὶς, clavis.

Κληϊστὸς, ἡ, ὸν, clausus, qui claudi potest. A κληΐζω.

Κλῆμα, ατος, τὸ, palmes, sarmentum; flagellum vitigineum, virga vitea. 2) vitis, i. e. centurionatus, quia virga vitea insigne centurionum erat. A κλάω, *frango*.

Κληματικὸς, ἡ, ὸν, pampineus. A pr.

Κληματίνος, ίνη, ινον, sarmentitius, e sarmentis factus. Ab eod.

Κληματίον, ου, τὸ, vitiaula, parvum sarmentum, aut flagellum. Dim. ab eod.

Κληματὶς, ίδος, ἡ, κληματίδες, herbae, quae emittunt κλήματα, flagella, vitigineis flagellis similia. Ab eod.

Κληματῖτις, qs. sarmentaria, herba. A pr.

Κληματώδης, εος, ὁ, ἡ, pampinosus, Gl. Vet.

Κληρικὸς, ἡ, ὸν, qui censetur in clero, clericus. A κλῆρος.

Κληροδοσία, ας, ἡ, distributio, quae fit sorte. 2) id, quod sorte datur. 3) partium divisio. 4) hereditas. E κλῆρος, & δόσις.

Κληροδοτέω, ῶ. f. ήσω, sorte distribuo. 2) heredem scribo. E κλῆρος & δίδωμι.

Κληροδότης, ου, ὁ, qui per sortem dat, qui distribuit agros &c. 2) testator.

Κληροθεσμοθετέω, ῶ, f. ήσω, sortito thesmotheta fio. E κλῆρος & θεσμοθέτης.

Κληρονομέω, ῶ, f. ήσω, hereditatem adeo, heres fio vel sum. 2) accipio, sortior, consequor in utramque partem. 3) heredem relinquo. A κληρονόμος.

Κληρονόμημα, ατος, τὸ, hereditas. A pr.

Κληρονομία, ας, ἡ, idem proprie & metaph. Ab eod.

Κληρονομικὸς, ἡ, ὸν, hereditarius. A pr.

Κληρονόμος, ου, ὁ, ἡ, heres. 2) cui sorte aliquid tribuitur, qui aliquid accipit, rem sequitur. E κλῆρος & νέμω, *distribuo*.

Κληροπαλὴς, έος, ὁ, ἡ, qui sorte distribuitur. E sq. & πάλλω, *agito*, sc. *urnam*, *in qua sortes*.

Κλῆρος, ου, ὁ, sors s. nota, quae in vas conjicitur ad sortiendum, calculi, quibus sortimur. 2) ipsa sortitio. 3) quicquid sortiendo obvenit, omninoque sine opera nostra, divinitus & casu, ut 4) portio agri colono data, & κλῆροι, praedia, in quae ager omnis ab initio divisus & distributus fuit. 5) hereditatis pars, hereditas, & hinc 6) facultates. 7) collegium eorum, qui sacris funguntur, velut possessio dei, in sacris. 8) vermiculus infestans apum favos. (A κλάω, *frango*. Antiquitus enim fragmina glebarum aut surculorum in sortibus usurpabantur.)

Κληρουχέω, ῶ, f. ήσω, sorte adsignatum possideo, in sortem accipio. 2) per sortem do. A κληροῦχος.

Κληρουχία, ας, ἡ, adsignatio, qua colonia agri sorte distribuebantur. 2) portio ipsa sorte data. Ab eod.

Κληρουχικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad eos, qui sortiuntur, aut qui sorte aliquid obtinuere, colonicus, ut ager. Ab eod.

Κληροῦχος, ου, ὁ, ἡ, qui sorte aliquid sibi attributum possidet. 2) qui certam aliquam agri partem obtinuit, colonus. 3) qui agros possidendos sorte attribuit, triumvir coloniae deducendae. E κλῆρος & ἔχω.

Κληρόω, ῶ, f. ώσω, sorte lego. 2) Clericum facio, Clero h. e. Clericis adscribo. κληρόομαι, οῦμαι, sortior, sortes duco. A κλῆρος.

Κλήρωσις, εως, ἡ, sortitio. A pr.

Κληρωτήριον, ου, τὸ, scil. χωρίον, locus, ubi magistratus sorte creantur. 2) locus in theatro, ubi magistratus sorte lecti sedebant. Ab eod.

Κληρωτὴς, οῦ, ὁ, qui sorte legit. Ab eod.

Κληρωτὶ, *Adv.* sortito, ex sorte. Ab eod.

Κληρωτικὸς, ἡ, ὸν, ad sortiendum pertinens, ad sortitionem faciendam aptus. Ab eod.

Κληρωτὶς, ίδος, ἡ, urna, s. situla, in quam conjiciebantur sortes. Ab eod. v. κληρωτρίς.

Κληρωτὸς, ἡ, ὸν, sorte lectus, sorte designatus, s. electus. Ab eod.

Κληρωτρὶς, ίδος, ἡ, urna, Philox. Ab eod.

Κληρωτῶς, sortito, Gl. Vet. A κληρωτός.

Κλῆσις, εως, ἡ, vocatio. 2) in primis ad coenam, it. ad auxilium ferendum. 3) in jus, diciturque interdum etiam pro πρόσκλησις. 4) in libris sacris dicitur de quovis beneficio divino, quod homini sine ejus opera destinatur, offertur, datur:

tur : item vitæ conditione , forte : in quo est hebraismus . A καλέω .

Κλητέος , έα , έον , vocandus . Ab eod.

Κλητεύω , fut. εύσω , in jus voco testimonii dicendi caussa , testimonium denuncio . 2) sum κλητὴρ , subscriptor . Ab eod.

Κλητὴρ , ῆρος , ὁ , apparitor , qui in jus vocat . 2) antestatus , testis vocationis in jus , subscriptor . Ab eod.

Κλητικὸς , ὴ , ὸν , appellativus , vocativus . Vox Gramm. A seq.

Κλητὸς , ὴ , ὸν , vocatus . 2) constitutus ad aliquid beneficio alicujus , per hebraismum , cui beneficium divinum oblatum , datum est . A καλέω .

Κλήτωρ , ορος , ὁ , vocator , arcessitor , invitator . 2) præco , viator , minister magistratus jus dicentis . 3) testis , proprie , in jus vocationis , qui potest esse ipse κλητὴρ , viator , qui vocavit . item antestatus : sed deinde testis quivis . Ab eod.

ΚΛΙΒΑ'ΔΙΟΝ , ου , τὸ , clibadium , herba quædam , quam nonnulli helxinen vocant .

Κλιβανίτης , ου , ὁ , in fornace coctus . A κλίβανος .

Κλιβανοειδὴς , έος , ὁ , ἡ , clibani formam habens . E seq. & εἶδος .

Κλίβανος , ου , ὁ , fornax , in qua hordeum coquitur . 2) fornax quævis . 3) focus .

Κλιβανωτὸν , testaceum , Gl. Vet. A pr.

Κλίμα , ατος , τὸ , inclinatio , declivitas , devexitas . 2) cœli positus certus . 3) terræ tractus , regio .

Κλιμακηδὸν , vel κλιμακηδὸν , *Adv.* gradatim , per gradus . A κλίμαξ .

Κλιμακίζω , f. ίσω , certo luctæ genere , quod κλίμαξ appellatur . 2) perverto , detorqueo , dejicio . Ab eod.

Κλιμάκιον , ου , τὸ , parva scala . 2) lignum in scala transversum , gradus . Dim. a κλίμαξ .

Κλιμακὶς , ίδος , ἡ , scala parva . 2) femina adulatrix , quæ reginæ in currum adscensuræ dorsum substernebat . Plut. Ab eod.

Κλιμακίσκος , ου , ὁ , parva scala . Dim. ab eod.

Κλιμακόεις , όεσσα , όεν , gradatus , scalæ modo factus . Ab eod.

Κλιμακοφόρος , ὁ , scabillum gestans , per quod ascenditur in equum , currum ; genus apparitoris . Ex eod. & φέρω .

Κλιμακτὴρ , ῆρος , ὁ , κλιμακτῆρες , scalæ gradus . 2) anni scansiles sive climacterici . Ab eod.

Κλιμακτηρικὸς , ὴ , ὸν , climactericus , ut annus . A præc.

Κλιμακώδης , εος , ὁ , ἡ , gradatus , scalaris , qui fit per gradus . A κλίμαξ .

Κλιμακωτὸς , ὴ , ὸν , idem , conformatus ad modum scalarum . qs. a κλιμακόω .

Κλίμαξ , ακος , ἡ , scala , gradus . 2) instrumentum tortorum . 3) gradatio . Figura rhetorica . 4) palæstræ genus . 5) pars currus .

Κλινάριον , ου , τὸ , lectulus . Dim. a κλίνη .

Κλίνειος , α , ον , ad lectos pertinens . Ab eod. Demosth.

Κλίνη , ης , ἡ , lectus . 2) lectica . A κλίνω .

Κλινήρης , εος , ὁ , ἡ , lecto adfixus , ægrotus . Ab eod.

Κλινηφόρος , ου , ὁ , ἡ , lectum , sellam ferens . E κλ. & φέρω .

Κλινίδιον , ου , τὸ , lectulus . 2) lecticula . A κλίνη .

Κλινικὸς , ὴ , ὸν , clinicus , morbo ita decumbens , ut adsurgere nequeat . 2) medicus , qui empirico opponitur : unde ἡ κλινικὴ , sc. τέχνη , medicina methodica . Ab eod.

Κλινὶς , ίδος , ἡ , lectulus . 2) sellula . Ab eod.

Κλινοκοσμέω , ῶ , f. ήσω , lectos triclinii orno ...

Κλινοπετὴς , έος , ὁ , ἡ , qui in lectum procumbit , ægrotus . E κλ. & πίπτω .

Κλινοπηγία , ας , ἡ , lectorum compactio . E κλ. & πήγνυμι , *compingo* .

Κλινοπήγιον , ου , τὸ , locus , ubi lecti compinguntur . Ex iisd.

Κλινοπόδιον , ου , τὸ , clinopodium , lecti pediculus , frutex quidam . κλινοπόδιον , lecti pes , Gloss. Vet. A seq.

Κλινόπους , οδος , ὁ , pes lecti . κλινόποδες , lecti pedes , Gl. Vet.

Κλινοποιϊκὸς , ὴ , ὸν , ad lectorum fabricationem pertinens . Hinc κλινοποιϊκὴ , ῆς , scil. τέχνη , ars fabricandi lectos . A seq.

Κλινοποιὸς , ῦ , ὁ , ἡ , lectos fabricans , Gl. Vet. grabatarius , lectarius . E κλ. & ποιέω .

Κλινοφόρος , ου , ὁ , lecticarius , Gl. Vet. E κλ. & φέρω .

Κλινότροχος , ου , τὸ , vel κλινότροχος , ου , ὁ , gl. lectirotaria , aceris genus , e quo lecti torno fiebant . 2) rotula , lecti pedi indita . E κλ. & τρέχω , *curro* .

Κλινουργὸς , ὁ , idem qui κλινοποιὸς . E κλ. & ἔργον .

Κλινοχαρὴς , έος , ὁ , ἡ , lectum amans , piger , deses . E κλ. & χαίρω .

Κλιντὴρ , ῆρος , ὁ , sella apta ad declinandum corpus . 2) lectus . A κλίνω .

Κλιντήριον , ου , τὸ , lectulus , vel sella , in qua reclini capite recumbimus . A præc.

Κλίνω , f. ινῶ inclino . 2) reclino . 3) acclino . 4) deprimo . 5) inclino me . 6) declino , deflecto . 7) reflecto , averto , aor. 1. ἔκλινα , inclinavi . pass. ἐκλίθην , inclinatus sum , jaceo . κεκλιμένος , inclinatus , jacens , situs .

Κλισία , ας , ἡ , locus , in quo recumbitur . 2) casa , tugurium , tabernaculum , tentorium . 3) stabulum . 4) sella discubitoria , aut in qua reclini capite sedemus . 5) lectus . 6) discumbentium classis . A præc.

Κλισιὰς , άδος , ἡ , pl. κλισιάδες , fores . Ab eod. (nisi potius a κλείω .)

Κλισίηθεν , *Adv.* e κλισία . Ab eod.

Κλισίηνδε , *Adv.* in κλισίην . Ab eod.

Κλίσιον , ου , τὸ , idem quod κλισία . 2) ovile , caula , stabulum .

Κλίσις , εως , ἡ , inclinatio , declinatio . 2) motus militum , in exercitationibus . 3) declinatio , in Grammat. A κλίνω .

Κλισμὸς , ῦ , ὁ , lectus , in quo recumbere possumus . 2) sella discubitoria . Ab eod.

Κλίτος , εος , τὸ , declivitas , devexitas . οἱ ὁ . v. κλιτύς . Ab eod.

Κλιτὸς , ὴ , ὸν , qui declinatur s. inclinatur . 2) latus . Ab eod.

Κλιτὺς , ύος , ἡ , declivitas , clivus . Ab eod.

Κλοιὸν , ῦ , τὸ , idem quod seq.

Κλοιὸς , ῦ , ὁ , vinculum , quod collo circumdatur , bojæ , furca . A κλείω .

Κλοιωτὸς , ὴ , ὸν , collari inclusus vel septus . quasi a κλοιόω , quod esset collari induo .

Κλονέω , ῶ , f. ήσω , commoveo , agito tumultuose , turbulentum reddo . 2) quatio , concutio . A κλόνος .

Κλόνησις , εως , ἡ , concussio , perturbatio . 2) confluxus cum vi , aut strepitu . A præc.

Κλόνιον , ου , τὸ , coxendix , spina dorsi . Hes. A κλόνος . nam hæc pars corporis in primis concuti & quassari potest .

Κλόνις , εος , ἡ , venter . Ab eod.

Κλο-

Κλονώδης, ώδεος, δες, tumultuofus, turbulentus. A feq.
Κλόνος, ου, ὁ, motus tumultuofus, tumultus, ut aquarum undantium, aut arborum a ventis agitatarum. 2) ftrepitus. 3) concuffio.
Κλονώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod κλονώδης.
Κλοπαῖος, αία, αῖον, furtivus. A κλοπή.
Κλοπεία, ας, ἡ, furtum, ipfa furandi vel decipiendi actio. A κλοπεύω. v. κλοπία.
Κλοπεὺς, έως, ὁ, fur. A κλοπή.
Κλοπεύω, f. εύσω, furor. A κλοπή.
Κλοπέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.
Κλοπὴ, ῆς, ἡ, furtum, fubreptio. A κλέπτω.
Κλοπία, ας, ἡ, idem. A κλοπός.
Κλοπιμαῖος, αία, αῖον, furtivus. A κλόπιμος.
Κλοπιμαίως, furtim, Gl. Vet. A pr.
Κλόπιμος, ίμη, ιμον, furtivus, furto ablatus. A κλοπός.
Κλόπιος, ου, ὁ, furax, furtivus. 2) fubdolus. A feq.
Κλοπὸς, οῦ, ὁ, fur. A κλέπτω. vid. ἐπίκλοπος.
Κλοποφορέω, ῶ, f. ήσω, furto aufero, furtim expilo. E κλοπὴ & φέρω.
ΚΛΟΤΟΠΕΥΩ, f. εύσω, latenter furor & fubduco tempus. 2) fubterfugio, cunctor, tergiverfor. 3) verba do, decipio. (videtur verum effe κλοποπεύω, a κλοποπέτης, κλοποπέτητος, quod a κλοπὸς manavit.)
ΚΛΥΒΑΤΙΣ, herba, quæ & helxine, & Lat. parietaria dicitur.
Κλυδάζομαι, pro κλυδωνίζομαι, fluctuo.
Κλυδασμὸς, οῦ, ὁ, fluctuatio. A pr.
Κλύδων, ωνος, ὁ, fluctus, unda. 2) æftus, tempeftas. A κλύζω.
Κλυδωνίζομαι, f. ίσομαι, fluctuo, fluctibus agitor. A pr.
Κλυδώνιον, ου, τὸ, parvus fluctus, parva unda. 2) fluctus, unda. 3) æftua. Dim. ab eod.
Κλύζω, f. ύσω, abluo, eluo, lavo. 2) clyftere perluo. 3) inundo. 4) fonum, ut fluctus, edo. ἐκλύσθη θάλασσα, aor. 1. paff. turbatum eft mare. κλύζεσκον, imperf. Jon. pro ἔκλυζον, lavabant.
Κλῦμι, audio. Hinc κλῦθι, imperat. audi. κλῦτε & per reduplicationem κέκλυτε. v. κλύω.
Κλύσις, εως, ἡ, lavatio. 2) infufio. 3) clyfter. A κλύζω.
Κλύσμα, ατος, τὸ, ablutio, lotio. 2) ipfa actio abluendi. 3) æftuarium. Ab eod.
Κλυστὴρ, ῆρος, ὁ, id quo alvus eluitur. 2) ipfum inftrumentum, quo illa elutio fit. Ab eod.
Κλυστήριον, ου, τὸ, parvus clyfter. A pr.
Κλυτοεργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, inclitus artifex, feu qui res, merces, arma, utenfilia parat inclita, quorum fama ad multos, etiam pofteros, pervenit. v. κλυτοτέχνης. E κλυτὸς & ἔργον.
Κλυτόκαρπος, ου, præclarum fructum habens.
Κλυτόμαντις, εως, ὁ, inclitus vates.
Κλυτομήτης, ου, ὁ, inclitus prudentia. v. feq.
Κλυτόμητις, ιος, ὁ, ἡ, idem.
Κλυτόμοχθος, ου, ὁ, ἡ, inclitus laboribus.
Κλυτόπαις, αιδος, ὁ, ἡ, clarus liberis.
Κλυτόπωλος, ου, ὁ, ἡ, celeber equis, eques infignis.
Κλυτὸς, ή, όν, vel κλυτὸς, οῦ, ὁ, ἡ, inclitus, clarus, cujus nomen & res geftæ multorum ad aures pervenere. 2) vocalis, cujus vox audiri poteft, ftrepitum edens, obftrepens. A κλύω.
Κλυτοτέχνης, ου, ὁ, celeber artifex, arte clarus. E κλ. & τέχνη.
Κλυτότοξος, ου, ὁ & ἡ, arcu & jaculis infignis. E κλ. & τόξον.
Κλυτόφημος, ον, clarus. E κλ. & φήμη.
Κλύω, audio, exaudio. 2) percipio, fentio. 3) aufculto, obtempero, obedio, morem gero.
ΚΛΩΒΟΣ, οῦ, ὁ, cavea avium. Ex Epigr.
Κλωγμὸς, οῦ, ὁ, vox, proprie graculorum, tum vero gallinaceorum, itemque equitum. 2) fonus, quo quis explodebatur e theatro. A κλώζω.
Κλώδωνες, ώνων, αἱ, Bacchæ f. Mænades. Vox Macedonica.
Κλώζω, clamo more graculorum, &c. v. κλωγμός. 2) fibilo. 3) explodo e theatro.
Κλώθω, fut. ώσω, neo. 2) glomero. 3) torqueo. κλώθεσθαι, fato deftinari. κεκλωσμένα, perf. fato deftinata. v. κλώσκω. Hinc
Κλωθὼ, όος, contr. οῦς, ἡ, Clotho, una Parcarum.
Κλωμακόεις, όεσσα, όεν, clivofus, adfcenfu difficilis, item montuofus. A feq.
Κλώμαξ, ακος, ὁ, afperitas. A κλώθω.
Κλὼν, ωνὸς, ὁ, ramus, furculus, qui deputari folet. A κλάω. v. dicta ad κλάδος.
Κλώναξ, ακος, ὁ, Hef. Dim. pr.
Κλωνάριον, ου, τὸ, idem, ab eod.
Κλωνίζω, f. ίσω, ramulos, furculos amputo. Suid. Ab eod.
Κλώνιον, ου, τὸ, idem quod κλωνάριον.
Κλῳὸς, οῦ, ὁ, boja, furca. Att. pro κλοιός.
Κλωπᾶσθαι, furari, furtim, elanculum fine ftrepitu incedere aut aliquid agere, Hefych. A κλώψ.
Κλωπεία, ας, ἡ, furtum. A feq.
Κλωπεύω, f. εύσω, furor. A κλώψ.
Κλώπιος, α, ον, furtivus, clandeftinus. A κλωπεία.
Κλωπικὸς, ή, όν. furax. A κλώψ.
Κλωποπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, fure patre natus. Ex eod. & πατήρ.
Κλώσκω, neo, Hefych. ubi κλώσκων part. a κλώθω.
Κλῶσμα, ατος, τὸ, filum nendo deductum, glomus. 2) fafcia, quæ ornatus cauffa ftolis talaribus additur. Ab eod.
Κλωστὴρ, ῆρος, ὁ, filum nendo deductum. 2) filum Parcarum. 3) ipfa fili deductio. 4) fufus. Ab eod.
Κλωστὴς, οῦ, ὁ, qui ftamina digitis torquet, qui fila deducit. Ab eod.
Κλωστόμαλλος, ον, lanofus, laniger. Ab feq. & μαλλὸς, vellus.
Κλωστὸς, ή, όν, nendo vel digitis inter nendum tortus, connexus vel contortus. A κλώθω.
Κλὼψ, ωπὸς, ὁ, fur, prædo, graffator, latro, qui vias obfidet, & viatores pecunia veftibufque fpoliat. A κλέπτω.
Κμητὸς, ή, όν, elaboratus, factus. Hefych. A κάμνω, laboro. (pro καμητὸς ab antiquo καμέω.)
Κναίω, fcindo. 2) rado. 3) contrifto. A κνάω.
Κνηκὸς, ή, όν, flavus. 2) albus. 3) colore varius. A κνῆκος.
Κνήκων, ωνος, ὁ, cneci colorem habens, i. e. album flavente miftum. Ab eod.
Κνάμπτω, flecto, proprie & tropice. 2) robore vinco. 3) κνάμπτομαι. paff. malis frangor, fuccumbo. A κάμπτω.
Κνάπτω, carmino, carpo, ut fullones, pecto, polio. Hinc
Κνάφαλον, ου, τὸ, floccus fullonico carduo detractus. 2) tomentum e floccis fullonicis. v. κνέφαλον, quæ eft vitiofa lectio.
Κναφεῖον, ου, τὸ, officina fullonis, fullonica. A feq.
Κναφεὺς, έως, ὁ, fullo, qui carduo pectit & deftringit pannos. A κνάπτω.
Κναφεύω, f. εύσω, fullonicam exerceo, fum fullo. A pr.

Κνα-

Κναφεῖον, τό, officina fullonis, Ion. pro κναφεῖον, γναφεῖον.

Κναφικός, ή, όν, fullonicus. A sq.

Κνάφος, ου, ὁ, carduus fullonicus. A κνάπτω.

Κνάω, & κνέω, vel κνῆμι, f. ήσω, rado, scalpo, scabo. 2) pruritum moveo, titillo. A κνῶ, unde fit κνάω, κνέω, κναίω &c.

Κνεφάζω, obscuro, tenebras obduco. A κνέφας.

Κνεφαῖος, αία, αῖον, tenebricosus, caliginosus, obscurus. 2) qui aliquid fecit sub tenebras matutinas, vespertinas, aut nocturnas. Ab eod.

Κνεφαίως, Adv. obscure. A pr.

Κνέφαλλον, ου, τό, tomentum, pulvinus. v. κνάφαλον, quæ melior est lectio. Suid. Hes.

Κνέφας, ατος, τό, caligo, tenebræ. 2) crepusculum. 3) diluculum seu ultima pars noctis.

Κνέφος, εος, τό, obscuritas, umbra, caligo.

Κνήκυρον, ου, τό, herba quædam, linguam mordens. A κνάω. v. γνάω.

Κνήδη, urtica. vid. κνίδη.

Κνηθιάω, ῶ, prurio. A κνήθω.

Κνηθμός, ὁ, ὁ, pruritus. Ab eod.

Κνήθω, f. κνήσω, scalpo, scabo, frico. 2) pruritum moveo, titillo, proprie & metaph. 3) irrito, ad iram provoco, & 4) κνήθομαι, prurio. A κνάω.

Κνηκίας, niger aut fulvus, aquilæ epith. apud Lycoph. A κνηκός.

Κνηκοειδής, έος, ὁ, ἡ, cneci speciem gerens, eneco similis, Hes. Ex eod. & εἶδος.

Κνηκίας, ου, ὁ, lupus, a colore, ut videtur. Ab eodem.

Κνήκινος, ίνη, ινον, e cneco confectus. A seq.

ΚΝΗ'ΚΟΣ, ου, ἡ, cnecus, herba, flore croceo. Philox. κνῆκος, semen candidum.

Κνηκός, ή, όν, flavus, rutilus, luteus, croceus, albidus. A pr.

Κνηκώδης, εος, ὁ, ἡ, cneco similis. Ab eod.

Κνῆμα, ατος, τό, ramentum, id, quod abraditur. 2) pruritus. A κνάω. usitatius κνῆσμα, quod v.

Κνημαῖος, αία, αῖον, tibialis, ad tibiam pertinens. A κνήμη.

Κνήμαργος, ου, ὁ, qui crassas aut candidas tibias habet. Epith. tauri ap. Theocr. E sq. & ἀργός.

Κνήμη, ης, ἡ, tibia, crus. 2) sura. 3) tibia in rota, radius.

Κνημία, ας, ἡ, radius rotæ. A pr.

Κνημιδοφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui ocreas seu tibialia gestat, ocreatus. E κνημίς & φέρω.

Κνημιδωτός, ή, όν, idem. Gl. Vet. A sq.

Κνημίς, ίδος, ἡ, tibiale. 2) ocrea. 3) rotæ radius. A κνήμη.

Κνημοπαχής, έος, ὁ, ἡ, cruris, tibiæ, suræ crassitudinem æquans. Ex eod. & πάχος.

Κνημός, ὁ, ὁ, pars montis, quæ a pede ipsius adscendit. 2) locus saltuosus. Ab eod.

Κνησείω, prurio. A κνήθω.

Κνησιάω, ῶ, idem. Ab eod.

Κνῆσις, εως, ἡ, fricatio, frictio, rasura. A κνάω.

Κνῆσμα, ατος, τό, idem quod κνῆμα.

Κνησμονή, ῆς, ἡ, fricatio, fricandi motus. 2) prurigo. A κνάω vel κνήθω.

Κνησμός, ὁ, ὁ, pruritus, prurigo. Ab eod.

Κνησμώδης, εος, ὁ & ἡ, pruritum excitans. A præc.

Κνηστήρ, ῆρος, ὁ, qui radit. 2) radula. A κνάω vel κνήθω.

Κνηστήριον, ου, τό, radula. A pr.

Κνησιάω, ῶ, prurio. A κνάω.

Κνηστίς, ίδος, ἡ, lanceola. 2) fistula. 3) acus & culter. 4) radula. Ab eod.

Κνηστός, ή, όν, rasus. 2) sectus, concisus. Ab eod.

Κνῆστρον, ου, τό, idem quod κνηστήριον.

Κνίφη, ης, ἡ, pruritus, prurigo. A κνάω.

Κνιδάω, ῶ, mordeo. Hes. ubi κνιδᾶται, δάκνεται mordetur. A κνίδη.

Κνιδέλαιον, ου, τό, oleum e grano Cnidio. E κνίδιον & ἔλαιον, oleum.

Κνίδη, ης, ἡ, urtica. 2) piscis nomen. A κνίζω.

ΚΝΙ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, atriplex. 2) granum Cnidium.

Κνίδωσις, εως, ἡ, punctura & pruritus, sive uredo, qualis ab urtica excitatur. A κνίδη.

Κνίζα, ας, ἡ, scalptura. A sq.

Κνίζω, f. ίσω, seco. 2) rado. 3) per summa & leviter derado. 4) scalpo. 5) scarifo. 6) pruritum moveo, irrito, sollicito, titillo 7) urticæ in modum pungo, uro. 8) indignationem moveo, molestus sum, sollicitudine adficio sive iracundiæ, sive amoris. 9) perdo. Dor. κνίσδω. Theocr. & κνίδδω.

Κνιπεία, ας, ἡ, parsimonia. A κνιπός.

Κνιπίς, ας, ἡ, folliculus ulmi vel vitis, in quo nascuntur κνῖπες. E κνίψ, & πήρα.

Κνιπολόγος, ου, ὁ, nomen avis, culicibus, vel etiam vermibus ligna erodentibus infestæ, qs. culicilega. Ex eod & λέγω. Al. κνιπολόχος, quod iis insidietur.

Κνιπός, parcus, necessariis etiam abradens quid, tenuiter vivens. γνιπός, cupidus, Philox. A κνίψ.

Κνιπότης, ητος, ἡ, pruritus, aut lippitudo sicca. Galen. Lex. Hippocr. Ab eod.

Κνίς, κνιδὸς, urtica, Philox. A κνίζω.

Κνίσα. Vid. κνίσσα.

Κνίσδω, v. κνίζω.

Κνίσμα, ατος, τό, vellicatio. 2) pruritus. 3) ignes, quibus amantum pectora uruntur. 4) punctiunculæ malevolentiæ, simultatis, vindictæ. A κνίζω.

Κνισμός, ὁ, ὁ, pruritus, prurigo. 2) pruritus Venereus. 3) dissidium & jurgium inter amantes. Ab eod.

Κνισμώδης, εος, ὁ, ἡ, pruriens. A pr.

Κνισολοιχός, idem quod κνισσολοιχός.

Κνίσσα, sive κνίσα, ης, ἡ, nidor, arvinæ s. pinguedinis alius incensæ fumus. 2) odor & vapor e carnibus, quæ torrentur aut assantur. 3) ipsa pinguedo, arvina aut adeps.

Κνισσάριον, vel κνισάριον, ου, τὸ, Suid. Dim. a pr.

Κνισσάω, vel κνισάω, ῶ, f. ήσω, nidore inficio seu repleo. 2) vaporo, suffio, de sacrificantibus. 3) fumo corrumpo. Ab eod.

Κνισσήεις vel κνισήεις, ήεσσα, ῆεν, nidore plenus, nidori similis. Ab eod.

Κνισσηρός, vel κνισηρός, ρά, ρόν, idem & ab eod.

Κνισσοθηράτης, ου, ὁ, qui nidorem sectatur, parasitus.

Κνισσοκόλαξ, ακος, ὁ, idem.

Κνισσολοιχία, vel κνισολοιχία, ας, ἡ, liguritio, qua quis rebus pinguibus lingendis inhiat. 2) liguritio quævis. A seq.

Κνισσολοιχός, vel κνισολοιχός, ὁ, ὁν, liguritor, gulosus, qui pinguedinem lambit, qui pinguibus inhiat. E κνίσσα & λείχω.

Κνισσότερος, ου, ὁ, nidoris appetentior, gulosior, quasi a κνισσός, quod esset liguritor, gulosus.

Κνισσόω, vel κνισόω, ῶ, f. ώσω, idem quod κνισσάω.

Κνισσώδης, εος, ὁ & ἡ, nidorosus, nidore plenus. A κνίσσα.

Κνι-

Κνισωτικὸς, ἡ, ὀν, idem. A κνισάω.

Κνιστὸς, ὴ, ὸν, concisus, confectus. A κνίζω. v. κνισός.

Κνίδη, ης, ἡ, urtica. Hesych.

Κνὶψ, ιπὸς, ὁ, vermiculus ligna rodens. 2) culex.

Κνόος, ος, ὁ, strepitus axis, rotæ, vel pedum. Hesych. Conf. κνύζω & κνίζω.

Κνοῦς, contr. κνοος, ὁ, ὁ, idem. Hesych.

ΚΝΥ, res minima.

Κνύζα, ας, ἡ, scabies, prurigo. 2) conyza, cunilago. A κνύζω.

Κνύζω & κνύζομαι, ὗμαι, gannio, proprie, ut canis querибundum ululatum edens. 2) gannio, vel queribunde vel adulatorie. 3) vagio. A pr.

Κνυζὲω, ῶ, idem. Ab eodem.

Κνυζηθμὸς, ὁ, ὁ, gannitus canis adulatorius & queribundus. 2) ploratus seu vagitus infantis. 3) rugitus. A κνυζάω.

Κνύζημα, ατος, τὸ, vagitus. Ab eod.

Κνύζομαι, idem quod κνυζάω. A κνύζα.

Κνυζόω, ῶ, f. ώσω, scabie infesto seu deturpo. 2) deturpo, deformo. Ab eod.

Κνύζω, rado, scalpo. apud Hippocr. ἔκνυζε, aor. 1. Dor. sonuit, item gannio. A κνίω.

Κνῦμα, ατος, τὸ, scalptura. Ab eod.

Κνύος, εος, τὸ, scabies, prurigo. 2) perditio, corruptio. Ab eod.

Κνύω, f. ύσω, rado, scalpo. A κνῶ.

Κνώδαλον, ου, τὸ, bestia quævis, & marina & terrestris: proprie marina sec. Grammaticos. Dim. κνωδάλιον.

Κνώδων, οντος, ὁ, mucro, cuspis seu acies gladii. 2) dentale in venabulo quod hominem ab apro tuetur. Ab ὀδὼς.

Κνώσσω, profunde dormio. 2) sterto. 3) cubo.

Κνὼψ, ωπὸς, ὁ, ἡ, cæcus, Suid. At apud Nicandrum κνώπεσσι, quod est pro κνωψὶ, Schol. exponit ἑρπετοῖς.

ΚΟΑΛΕΜΟΣ, stolidus, amens.

Κοέω, ῶ, audio, intelligo κοῶ, audit.

Κοβαλεία, ας, ἡ, impostura, quæ fit joco, deceptio ludicri speciem habens. 2) adulatio dolosa hominis improbi. A sq.

Κοβαλεύω, decipio, impono, sum κόβαλος.

Κοβαλία, ίας, ἡ, idem quod κοβαλεία.

Κοβαλεύματα, ατος, τὸ, deceptio, impostura, astutum & dolosum facinus. A seq.

Κοβαλεύω, f. εύσω, idem quod κοβαλεύω.

Κόβαλος, ου, ὁ, vafer, maleficus, adulator, impostor. 2) dæmon quidam: (Nostri quoque Germani dæmonas ejusmodi, ludificatione & irrisione hominum gaudentes, *Cobaltos* vel *Cobolter* appellant.)

ΚΟΒΙΡΟΣ, ridiculus, scurra, dicax, Hesych. κόβειρα, ἡ, femina dicax.

Κογχάριον, ου, τὸ, Dim. a seq.

Κόγχη, ης, ἡ, concha, ostreum marinum & aquatile. 2) mensura conchæ capacitatem æquans. 3) vasculum in modum conchæ cavatum. 4) oculi cavum.

Κογχίον, ου, τὸ, conchula. Dim. a pr.

Κογχίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, conchites, lapis. Ab eod.

Κογχοειδὴς, ὲς, conchæ similis. A κόγχη & εἶδος.

Κόγχος, ου, ὁ, vel ἡ, idem quod κόγχη.

Κογχύλη, ης, ἡ, murex. A κόγχη.

Κογχυλιευτὴς, οῦ, ὁ, piscator conchyliorum. quasi a κογχυλιεύω.

Κογχύλιον, ου, τὸ, conchylium, concha, murex; conchæ genus mensæ æque instruendæ, ac vestibus inficiendis aptum. 2) lana s. vestis conchylii cruore infecta. 4) testa ostrei. A κόγχη.

Κογχυλιωτὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, conchyliatus. 2) conchylii formam habens. A pr.

Κογχυλιωτὴς, ἡ, ὁ, muricatus, Gl. Vet. quasi a κογχυλιόω, quod est a κογχύλιον.

Κόδομεῖον, ου, τὸ, instrumentum, quo ad frigendum hordeum utebantur veteres. A seq.

Κοδομεὺς, έως, ὁ, qui hordeum frigit & torret. A κοδομεύω.

Κοδομεύτρια, ας, ἡ, femin. præc.

Κοδομεύω, hordeum frigo ac torreo. 2) in furno vel vase frigo. A sq.

ΚΟΔΟΜΗ, ἡ, serva, ab opere torrendi hordei. Hesych.

Κοδράντης, ου, ὁ, quadrans, s. quarta pars assis. Vox Latina.

Κοέω, ῶ, intelligo, sentio, pro νοέω.

Κόθορνος, ου, ὁ, cothurnus, calceamentum utrique pedi & utrique sexui aptum. Inde homo inconstans, mutabilis in horas, versipellis, & temporibus serviens.

Κόθουρος, ου, vulpes, Hes.

Κόθουρος, ου, ὁ, ὀ, caudam abscondens. 2) fucus, quia aculeum abscondit. quasi κόθουρος, a κεύθω & οὐρά. v. κόλουρος.

ΚΟΪ, vox grunnientium porcellorum, apud Aristoph. unde κοΐζω, fut. ίσω, grunnio, apud eund.

Κοιάζω, f. άσω, pignus do, pignore dato commono. A κοῖον, pignus.

Κοικύλλω, circumspectare, apud Aristophan. ubi alii aliter.

Κοιλαίνω, f. ανῶ, cavo; it. curvo. A κοῖλος.

Κοίλανσις, εως, ἡ, excavatio. 2) cavitas. A pr.

Κοιλὰς, άδος, ἡ, vallis cava, convallis, caverna, item, mare. κοιλάδες cavernæ, A κοῖλος.

Κοιλέμβολον, ου, τὸ, acies cava, aciei modus, cum duplicis phalangis posteriora cornua conjuncta sunt, anteriora disjuncta. E κοῖλος & ἐμβολή.

Κοιλία, ας, ἡ, venter, alvus, ventriculus. A κοῖλος.

Κοιλιακὸς, ἡ, ὀν, cœliacus, alvinus, qui excrementa semicocta & fluida subito reddit. A pr.

Κοιλίδιον, ου, τὸ, ventriculus. Dim. a κοιλία.

Κοιλιοδαίμων, cui venter deus est, qui in gula & ventre summum bonum ponit.

Κοιλιοδεσμὸς, ου, ὁ, ventrale, vinculum, quo venter revincitur.

Κοιλιόδουλος, ου, ὁ, ἡ, ventris servus, ventri deditus.

Κοιλιόλυσία, ίας, ἡ, ventris solutio, s. resolutio. E κοιλία & λύσις.

Κοιλιοπώλης, ου, ὁ, qui vendit ventres & omasa.

Κοιλιοφορέω, f. ήσω, pravida sum. Epiph.

Κοιλιώδης, εος, ὁ, ἡ, ventriosus, ventris speciem habens. A κοιλία.

Κοιλιώδης, ες, valles habens, Epith. terræ, agri. E κοῖλος & εἶδος.

Κοιλογάστωρ, ορος, ὁ, magnum ventrem habens, item flexum magnum, ut circulus. E κ. & γαστήρ.

Κοιλοκρόταφος, ου, ὁ, ἡ, tempora capitis cavata habens.

Κοῖλος, κοίλη, κοῖλον, cavus, concavus. Dicitur etiam de partibus rerum, in quibus est cavum, ut κοίλη ναῦς, sentina, carina. Hine τὸ κοῖλον, τοῦ cavum, & τὰ κοῖλα, ων, ilia, cava lateris.

Κοιλοσταθμέω, ῶ, f. ήσω, fornico, camero. οἱ ὁ. A seq.

Κοιλόσταθμος, ου, ὁ, ἡ, cava habens stabula, i. e. stabu-

stabula fornicata, vel habitans in ejusmodi stabulo. οἱ ὁ.

Κοιλοστομία, ας, ἡ, vitium, quo vox velut in specu obscuratur, & quasi in recessu auditur. A seq.

Κοιλόστομος, ο, ὁ, ἡ, qui qs. cavo ore loquitur, h. e. obscure, a κ. & στόμα.

Κοιλοσυρία, ας, ἡ, Cœlesyria, regio Asiæ inter montes.

Κοιλοσταθμος, ὁ, ἡ, valde capax. epith. vasis &c. E κ. & σταθμ.

Κοιλότης, ητος, ἡ, cavum. A κοῖλος.

Κοιλοφθαλμιάω, ῶ, cavis oculis sum, oculi mihi recedunt. A sq.

Κοιλοφθαλμία, ίας, ἡ, oculorum profunditas. A sq.

Κοιλόφθαλμος, ο, ὁ, ἡ, qui cavis est oculis, cujus oculi subsidunt, recesserunt.

Κοιλόφυλλος, ο, ὁ, ἡ, concava folia habens. E κ. & φύλλον.

Κοιλόω, ῶ, f. ώσω, cavo, Gl. Vet. A κοῖλος.

Κοίλωμα, ατος, τὸ, cavum. 2) ulcus in cornea tunica oculi. 3) mare, it. alveus fluminis. A pr.

Κοιλῶπις, ἡ, cava adspectu, cava, Epith. v. c. petræ in qua est spelunca. A sq.

Κοιλωπός, ῦ, ὁ, idem. E κ. & ὤψ.

Κοιμάω, ῶ, f. ήσω, sopio. 2) in lecto colloco. κοιμάομαι, ῶμαι, cubo dormiendi gratia. 3) dormio, obdormio. 4) morior. hebr. κεκοιμημένοι, mortui, perf. part. κοιμηθείς, sopitus, aor. 1. 5) dicitur & sopire tropice, v. κοιμίζω n. 2.

Κοίμημα, ατος, τὸ, dormitio. A pr.

Κοίμησις, εως, ἡ, somnus. 2) mors, obitus. Ab eod.

Κοιμητήριον, ο, τὸ, cœmeterium, locus, in quo dormitur. 2) locus, in quo humana corpora humantur. (Sed hoc sensu solummodo a script. Christianis usurpatur, qui mortem pro somno habebant, unde aliquando cuique sit rursus evigilandum.) Ab eod.

Κοιμίζω, f. ίσω, somnum induco, sopio. 2) opprimere vim alicujus rei & frangere, ut iræ, fluctuum, venti. A κοιμάω.

Κοιμιστής, ῦ, ὁ, qui sopit. A pr.

Κοινεῖον, & κοινεῖον, ο, τὸ, lupanar: caupona. A κοινός.

Κοινῇ, Adv. communiter, in commune. Ab eod.

Κοινηλογέομαι, ῦμαι, colloquor cum aliquo, sermones confero. E pr. & λόγος.

Κοινοβιακός, ἡ, όν, κοινοβιακοὶ, qui & simul habitant, & eodem vitæ genere utuntur. A κοινόβιον.

Κοινοβιάρχης, ȣ, ὁ, cœnobiarcha, abbas. E sq. & ἀρχή.

Κοινόβιον, ȣ, τὸ, cœnobium, id est, vitæ communis societas, communis monachorum habitatio. A sq.

Κοινόβιος, ȣ, ὁ, ἡ, consors, Philox.

Κοινοβιότης, ητος, ἡ, consortium, Gl. Vet. A pr.

Κοινοβουλέω, ῶ, f. ήσω, communiter consulto, consilia confero. A sq.

Κοινοβούλος, ὁ, senator, Hes. Ex κοινός & βουλή.

Κοινοβουλία, ας, ἡ, commune consilium, voluntatis communicatio. A pr.

Κοινοβούλιον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Κοινογάμια, τὰ, communes & promiscuæ nuptiæ, connubium. E κ. & γάμος, nuptiæ.

Κοινογενής, έος, ὁ, ἡ, qui communis est generis, ut mulus ex asino & equa. E κ. & γένος.

Κοινογονία, ἡ, generatio prolis ex alieni generis animali. v. ἰδιογονία.

Κοινοδημεί, Adv. vulgo, publice. E κ. & δῆμος.

Κοινοδήμιον, ȣ, τὸ, publicum, Suid. Ex iisd.

Κοινοδικαστήριον, ο, τὸ, concilium publicum.

Κοινοδρομέω, ῶ, pari incitatione communiter decurro. E κ. & δρόμος, cursus.

Κοινολαΐτης, ȣ, ὁ, plebejus. E κ. & λαός.

Κοινολεκτέω, vulgari sermone utor. E κ. & λέγω.

Κοινόλεκτρος, ȣ, ὁ, ἡ, communem lectum habens. Epith. conjugum. E κ. & λέκτρον.

Κοινολέκτως, Adv. vulgari sermone, communi lingua. E κ. & λεκτός, dictus.

Κοινολεχής, έος, ὁ, ἡ, idem quod κοινόλεκτρος. E κ. & λέχος, lectus.

Κοινολογέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι. v. κοινηλογ. E κοινός & λόγος.

Κοινολόγημα, ατος, τὸ, colloquium. A pr.

Κοινολογία, ας, ἡ, collocutio, consultatio. Ab eod.

Κοινονομοσύνη, ἡ, civilitas, animus civilem & communem se præbens. E κ. & νόμος.

Κοινοπαθής, ές, qui alienis rebus commovetur, humanus. E κ. & πάθος.

Κοινόπλοος, contr. κοινόπλους, ο, ὁ, ἡ, cui cum aliquo navigatio est, navigationis socius.

Κοινοποιέομαι, ῦμαι, commune facio, communico.

Κοινόπους, οδος, ὁ, ἡ, communi & socio pede iter faciens.

Κοινοπραγέω, ῶ, f. ήσω, communiter aliquid facio, auxiliatorem & consortem me præbeo. E κ. & πράττω, facio.

Κοινοπραγία, ας, ἡ, conspiratio, societas in re aliqua peragenda, societas consilii. Ex iisd.

Κοινός, ἡ, όν, communis, publicus. 2) pervulgatus, vulgaris, tralatitius. 3) societate gaudens. 4) æquus, justus, de judice. 5) facilis, comis, ut lat. communis. 6) profanus, impurus, immundus, per hebr. Hinc & τὸ κοινὸν, sc. ἀγαθὸν, vel τὰ κοινὰ, respublica, universitas, commune commodum.

Κοινότης, ητος, ἡ, communitas, consortium. 2) societas. 3) simplicitas, lenitas, facilitas. A pr.

Κοινότοκος, ȣ, ὁ, ἡ, communi partu editus.

Κοινοτροφικός, ἡ, όν, ad communem victum pertinens.

Κοινοφαγία, ἡ, crimen judaicum, si quis vetito cibo vesceretur. Jos. E κοινός, profanus, & φάγω, edo.

Κοινόφρων, ονος, ὁ, ἡ, concors, similis animi. E κ. & φρὴν, mens.

Κοινοχρηστία, ας, ἡ, communis usus, publica utilitas. E κ. & χρῆσις, usus. (Nisi potius sit κοινοχρησία.)

Κοινόω, ῶ, f. ώσω, communico, impertio. 2) confero cum aliquo, communico cum aliquo. 3) inquino, polluo, in sacris libris, per hebraismum.

Κοινὼν, ῶνος, socius, sociatus, conjunctus. Xenoph. Ab eod.

Κοινωνέω, ῶ, f. ήσω, in commune venio, commune aliquid habeo, in utramque partem, particeps sum, communico. 2) consuesco cum aliquo. 3) consentio cum aliquo in re aliqua, velut opinione &c. 4) sacræ cœnæ, i. e. SS. Eucharistiæ particeps fio, ad sacram cœnam accedo. 5) ad sacram cœnam admitto, sacram cœnam alicui ministro. A κοινωνός.

Κοινώνημα, ατος, τὸ, commercium, communicatio, societas. 2) commercium cum femina. A pr.

Κο-

Κοινώνησις, ἡ, idem & ab eodem.

Κοινωνητικὸς, ἡ, ὸν, ſocietatia amans, qui aliquid alteri facile tradit, ut v. c. morbum, luem &c. Ab eod.

Κοινωνία, ας, ἡ, communio, communitas, conſortium, ſocietas, communicatio, participatio. 2) concubitus, ap. Joſ. 3) beneficentia, eleemoſyna, officium caritatis. 4) cœna ſacra. A κοινωνός.

Κοινωνικὸς, ἡ, ὸν, communis, communionis ſ. ſocietatis amans. 2) facilis ad communicandum, liberalis. 3) ad communionem pertinens. 4) qui ad SS. Euchariſtiam admittitur, non excommunicatua. Ab eod.

Κοινωνικῶς, *Adv.* communicatis inter ſe bonis ſuis, amice, concorditer. A praec.

Κοινωνοποιέω, ῶ, communico, ſocio, Gl. Vet.

Κοινωνὸς, ἡ, ὁ καὶ ἡ, cui eſt communitas, ſocius, particeps. A κοινός.

Κοινῶς, *Adv.* communiter, vulgo, in commune, ſimul, una, publice, uno animo. Ab eod.

Κοινωφέλεια, ἡ, vide κοινωφελία.

Κοινωφελὴς, έος, ὁ, ἡ, communem adferens utilitatem reipublicæ, omnibus utilis.

Κοινωφελία, ας, ἡ, communis utilitas. A pr.

Κοινωφέλιμος, ο, ὁ, ἡ, idem quod κοινωφελής.

ΚΟΊΞ, ικος, ὁ, coix, ſpecies plantæ. 2) vas farinarium ex arborum corticibua.

Κοιογενεία, ας, ἡ, Cœo genita, Latona. E Κοῖος & γίνομαι, naſcor.

Κοῖον, τό, pignus. Heſ.

Κοιρανέω, ῶ, f. ήσω, dominor, impero, principis, imperatoris, domini partibus fungor, principatum obtineo: item excello. A κοίρανος.

Κοιρανεία, ης, ἡ, dominium, imperium. Ab eod.

Κοιρανίδης, ο, ὁ, idem quod κοίρανος.

Κοιρανικὸς, ἡ, ὸν, imperatorius, principalia. A ſq.

Κοίρανος, ου, ὁ, princeps, imperator, dominua. A κῦρος. penes quem eſt τὸ κῦρος, poteſtas ratum aut irritum quid habendi, vetandi & jubendi. Nam veteres υ & οι promiſcue in ſcribendo habebant.

ΚΟΙΣΎΡΑ, ας, ἡ, Cœſyra, femina Athenis, nobilis & dives, ſed luxu diffluens, & arrogans.

Κοισυρόομαι, οῦμαι, nobilitate & divitiia ſuperbio. A pr.

Κοιτάζω, in lecto colloco. κοιτάζομαι, ſum in cubili, cubo. A κοίτη.

Κοιταῖος, αία, αῖον, qui lectum petit, qui it cubitum, vel in lecto eſt. Hinc τὸ κοιταῖον, ου, luſtrum ferarum. Ab eod.

Κοίτασις, ας, ἡ, concubitus. A κοιτάζομαι.

Κοίτη, ης, ἡ, cubile, lectus. 2) concubitus. 3) ipſum cubandi tempus. 4) ciſta. Men. Poll.

Κοιτὶς, ίδος, ἡ, lectulus. 2) parva ciſta, arcula, capſula. 3) capſa veſtiaria. κοιτίδες, cunæ, Gl. Vet. A præc.

Κοιτονητὴς, ὁ, ὁ, cubiculatiua. E κοίτη & νῆσαι, ſtruere. (vel potius κοιτωνίτης, a κοιτὼν, præfectus τῷ κοιτῶνι. v. paulo poſt.)

Κοῖτος, ου, ὁ, idem quod κοίτη. 2) ſomnus. 3) piſciculus quidam fluviatilis ſub ſaxis latens. A κοίτη.

Κοιτὼν, ῶνος, ὁ, locus, domus, ubi ſunt cubilia, cubiculum, cubile. Ab eod.

Κοιτώνιον, τὸ, idem quod ſq. & ab eod.

Κοιτωνὶς, ίδος, ἡ, parvum cubiculum. A κοιτών.

Κοιτωνίσκος, ου, ὁ, idem. 2) parvus lectus, lectulus. Dim. ab eod.

Κοιτωνίτης, ου, ὁ, cubicularius. Gl. Vet. Ab eod.

Κοιτωνοφύλαξ, cubiculi cuſtos.

Κοκκάζω, accino, onomatopœja.

Κόκκαλος, ου, ὁ, ſtrobilus, nucleus nucis pineæ. A κόκκος.

Κοκκίζω, f. ίσω, grana eximo. A κόκκος.

Κοκκοβαφὴς, έος, ὁ, ἡ, cocco tinctus. E ſeq. & βάπτω, tingo.

Κόκκινος, ίνη, ινον, coccineus, cocco tinctua. A κόκκος.

Κοκκίον, ου, τὸ, pilula. Dim. ab eod.

Κοκκοθραύστης, ου, ὁ, avis quædam, Heſ. Ex eod. & θραύω, a frangendis baccis.

Κόκκος, ου, ὁ, granum pomorum & ſimilium, bacca. 2) pilula apud Medicos. 3) granum ilicis arboris rubens, quo puniceа inficiuntur. 4) ἡ, frutex, cui grana adhærent, quibus tinctores utuntur. 5) teſticulus, item muliebria. 6) mica, particula minuta.

ΚΟΚΚΎΑΙ, vel κοκύαι, ῶν, avi & majores. Heſych.

Κοκκύζω, f. ύσω, coccyzo, canto ut cuculus. 2) gallus gallinaceus. A κόκκυξ.

Κοκκυμηλέα, ας, ἡ, prunus. Ex eod. & μηλέα.

Κοκκύμηλον, ου, τὸ, prunum. Ex eod. & μῆλον.

Κοκκύμηλος, ου, ἡ, prunua, Gl. Vet. Ex iiſd.

Κοκκυμηλὼν, ῶνος, ὁ, prunetum, Gl. Vet. A præc.

Κόκκυξ, υγος, ὁ, coccyx, cuculus, avis clamana κόκκυ, cuccu. 2) piſcia quidam. 3) groſſua caprifici arboris. 4) galea, galerus. 5) collis. 6) herba quædam. 7) os in imo ſacri oſſis.

Κόκκων, ωνος, ὁ, granum cnidium, granum mali punici. A κόκκος.

Κοκκωτὸν, baccatum, granatum, Philox. quaſi a κοκκέω, grano, unde granatus.

Κοκύαι, vide κοκκύαι.

ΚΟ'ΛΑ, ας, ἡ, venter. Dat. plur. ταῖς κόλαις, Suid. At τὰ κόλα, Heſ. oſſa, membra. v. κῶλα.

Κολαβεῖν, buccellam devorare, deglutire. A ſq.

Κόλαβος, ου, ὁ, offula, buccea parva. A κόλον.

Κολαβρίζεσθαι, ſaltare. A κόλαβος.

Κολαβρίζω, laſcive ſaltare, irridere. Ab eod.

Κολαβρισμὸς, ου, ὁ, laſciva ſaltatio: irriſio. A præc.

ΚΟ'ΛΑΒΡΟΣ, ου, ὁ, porcellus. 2) cantio laſciva, qua κολαβρίζοντες utebantur.

Κολάζω, f. άσω, punio, caſtigo. 2) reprimo, coerceo, moderor, tempero, ut vinum aqua infuſum, κολάζειν τὴν γαστέρα, gulam & ventrem compeſcere, tenuiter & temperanter atque caſte vivere. v. κόλασις. κεκολασμένος, perf. paſſ. punitus. 3) de oratione, copiam nimiam & redundantiam minuere, caſtigare.

Κολακεία, ας, ἡ, adulatio, adſenſio, blandimentum, illecebræ. A κολακεύω.

Κολάκευμα, ατος, τὸ, adulatio. Ab eod.

Κολακευτέος, έα, έον, cui blandiendum eſt. Ab eod.

Κολακευτὴς, ου, ὁ, blandus, Gl. Vet. Ab eod.

Κολακευτικὸς, ἡ, ὸν, adulatorius, adſentatorius, adulandi peritus. A præc.

Κολακευτικῶς, *Adv.* adſentatorie, adulatorie. A præc.

Κολακεύω, fut. εύσω, adulor, adſentor, adulationibus capio vel decipio. κολακευθεὶς, aor. 1. paſſ. blanditiis tentatus. A κόλαξ.

Κολακία, ἡ, adulatio. Ab eod.

Κολακικὸς, ἡ, ὸν, adulatorius, adſentatorius. 2) adulandi peritus, peritus adſentator. A pr.

Κολακικῶς, *Adv.* adſentatorie, adulatorie. A pr.

Κολακίς, ίδος, ἡ, adſentatrix. Κολακίδες dicebantur mulierculæ quædam in aulis regum & principum, quæ & Κλιμακίδες.

Κόλαξ, ακος, ὁ, adulator, adſentator. 2) paraſitus. Aut ἀπὸ τοῦ κολλᾶσθαι ab aſſectatione, & quaſi adglutinatione, aut ἀπὸ τοῦ κόλα, a buccella, quam adulator cornipeta ſectatur.

Κολαπτὴρ, ῆρος, ὁ, inſtrumentum lapicidarum, malleo ſimile, ſed roſtratum, ſcalprum. A ſeq.

Κολάπτω, ſ. ψω, tundo, tundendo excavo, incido, ſcalpo. ἐκκεκολαμμένος, perf. paſſ. excavatus, ſculptus.

ΚΟΛΑΡΙΣ, ιος, ὁ, animal ululæ inimicum.

Κόλασις, εως, ἡ, punitio, caſtigatio, ſupplicium. 2) amputatio arborum luxuriantium. A κολάζω.

Κόλασμα, ατος, τὸ, pœna, vel quod pœnæ loco infligitur. Ab eod.

Κολασμὸς, οῦ, ὁ, pœnæ inflictio, punitio. 2) moderatio, refrenatio. Ab eod.

Κολαστήριον, ου, τὸ, locus ſupplicii, vel ubi ſontes torquentur. 2) inſtrumentum aptum ad pœnas inferendas. 3) carcer. 4) ipſa pœna: quodcunque temperando, coercendo & reprimendo adhibetur, inſervit. A ſeq.

Κολαστήριος, ου, ὁ, ἡ, aptus ad infligendas pœnas. A κολάζω.

Κολαστὴς, οῦ, ὁ, punitor, caſtigator. 2) vindex, ultor. 3) tortor. Ab eod.

Κολαστικὸς, ἡ, ὸν, q. d. punitorius, pœnas infligens. 2) moderandi, coercendi vim habens. A præc.

Κολαφίζω, ſ. ίσω, alapam alicui infringo, colaphum infligo. Gl. Vet. κολαφίζειν, depalmare. A κόλαφος.

Κολάφισμα, ατος, τὸ, colaphi incuſſio. 2) ipſe colaphus, alapa. A præc.

Κόλαφος, ου, ὁ, colaphus, alapa. A κολάπτω.

Κολεόπτερος, ου, ὁ, ἡ, cujus pennæ involucro cruſtaceo, velut vagina quadam includuntur. E κολεὸς, vagina, & πτερὸν, ala.

Κολεὸς, οῦ, ὁ, vagina, culeus, loculus.

Κολοβαὶ ὄϊες, oves glabræ ſeu brevem lanam habentes, apud Ariſtot. Hiſt. An.

ΚΟΛΕΤΡΑΩ, ῶ, proculco.

Κολίανδρον, coliandrum, Gloſſ. Vet. Schol. Ariſtoph. κολίανδρον dictum ait τὸ κορίαννον, quod eſt coriandrum.

ΚΟΛΙΑΣ, ου, ὁ, piſcis quidam.

Κολιξ, v. κόλλιξ.

ΚΟΛΙΟΣ, ου, ὁ, avis quædam, galgulus.

Κόλλα, ης, ἡ, gluten. *Ion.* κόλλη.

Κολλαβίζω, ſ. ίσω, impingo. 2) κολλαβίζειν, ludere ludum, quo unus manibus oculos tegit, alius percuſſum rogat, utra manu percuſſerit. A κόλλαβος.

Κολλαβισμὸς, οῦ, ὁ, luſus κολλαβιζόντων.

Κόλλαβος, ου, ὁ, epitonium chordarum, verticillus lyræ. 2) panis genus. A κόλλοψ.

Κολλάω, ῶ, ſ. ήσω, glutino. 2) adjungo firmius. κολλάομαι, ῶμαι, adjungor, adhæreſco, conſector. Partic. κολλώμενος, adhærens. κεκολλημένος, perf. paſſ. A κόλλα.

Κολλήεις, ήεσσα, ῆεν, glutinatus, conglutinatus. Ab eod.

Κόλλημα, ατος, τὸ, glutinamentum. A κολλάω.

Κόλλησις, εως, ἡ, glutinatio, conglutinatio, concinnatura, Gl. Vet. 2) applicatio cucurbitulæ. 3) figura rhetorica. Ab eod.

Κολλητήριον, ου, τὸ, glutinatorium. Ab eod.

Κολλητὴς, οῦ, ὁ, glutinator. 2) concinnator. Ab eod.

Κολλητικὸς, ἡ, ὸν, vim habens conglutinandi.

Κολλητὸς, ἡ, ὸν, glutinatus, glutine compactus.

Κολλίκιος, α, ον, epith. panis. A κόλλιξ.

Κολλικοφάγος, qui κόλλικας vorat. Ariſtoph. Comice. Vide ſeq.

Κόλλιξ, ικος, ὁ, panis rotundus. 2) paſtillus.

Κολλομελέω, ῶ, carmina conglutino & concinno. verbum comicum Ariſtoph. E κόλλα & μέλος.

Κολλοπίζω, ſ. ίσω, claviculis ſ. verticillis intendo. A κόλλοψ.

Κολλοποδιώκτης, ου, ὁ, qui pueris exoletis & durioribus inhiat. Euſt. v. & [illegible].

Κολλοπόω, ſ. ώσω, conglutino. A κόλλοψ.

Κολλίριον, ου, τὸ, medicamentum certa forma figuratum, in primis oblongum & teres, quo fiſtulis induci poſſit. Vid κολλύριον.

ΚΟΛΛΟΨ, οπος, ὁ, corium durius in collis ſ. cervicibus boum aut ovium. 2) puer exoletus & calloſus, ſ. ſupra ætatem libidinans. 3) verticillus in cithara aut lyra, quo chordæ intenduntur.

Κολλυβιστὴς, οῦ, ὁ, trapezita, numularius, qui numis permutandis quæſtum facit. A κόλλυβος.

Κολλυβιστικὸς, ἡ, ὸν, ad rem numulariam pertinens. A præc.

Κόλλυβος, ου, ὁ, vel κόλλυβον, ου, τὸ, genus numi minuti. 2) permutatio pecuniæ. 3) fenus permutatæ pecuniæ, *l' agio*.

Κολλύρα, ας, ἡ, collyra, panis, qui pueris dabatur, fruſtulum panis. 2) panis cinere coctus.

Κολλυρίζω, ſ. ίσω, opus piſtorium facio, placentas coquo. A præc.

Κολλύριον, ου, τὸ, collyrium, medicamen oculorum, a ſpodio, coloris cinerei. 2) quodvis medicamentum oculorum. 3) materia, quæ adhibebatur ad reſignandas litteras, ne fraus ſentiretur.

Κολλυρὶς, ίδος, ἡ, collyris. Dim. a κολλύρα.

ΚΟΛΛΥΡΙΩΝ, ωνος, ὁ, avis quædam.

Κολλώδης, εος, ὁ, ἡ, glutinoſus, tenax. A κόλλα.

Κολόβιον, ου, τὸ, ſubucula, Gl. Vet. A κολοβός.

Κολοβοανθεῖν, florem minutulum habere.

Κολοβοανθὴς, έος, ὁ, ἡ, minutulum florem habens, ſ. edens. E κολοβὸς & ἄνθος.

Κολοβοκέρατος, ον, altero cornu truncatus, ſ. fractum cornu habens. Ex eod. & κέρας.

Κολοβόκερκος, ου, ὁ, ἡ, cauda mutilatus.

Κολοβόπους, οδος, ὁ, ἡ, truncus pedibus.

Κολοβόῤῥιν, vel κολοβόῤῥις, ινος, ὁ, ἡ, cui naſus præciſus, qui mutilo eſt naſo.

Κολοβὸς, οῦ, ὁ, ἡ, mutilus, truncus, recutitus. A κολούω, *amputo*, vel κόλος, *fractus*.

Κολοβόσταχυς, υος, ὁ, ἡ, ſpicis truncatus. 2) brevem ferens ſpicam.

Κολοβότης, ητος, ἡ, q. d. decurtatio, cum aliquid curtum, mancum, truncatum aut mutilum eſt, defectio. A κολοβός.

Κολόβουρος, ου, ὁ, ἡ, cauda truncatus, Heſ. Ex eod. & οὐρά.

Κολοβόω, ῶ, ſ. ώσω, decurto, mutilo, trunco, contraho. Ab eod.

Κολοβώδης, εος, ὁ, ἡ, mancus, mutilus, imperfectum aliquod membrum habens. Ab eod.

Κολόβωμα, ατος, τὸ, id ipſum, quod mutilum aut truncum eſt, quidquid alicui membro deeſt. A κολοβόω.

Κολί-

Κολόβωσις, εως, ἡ, mutilatio, detruncatio, defectus. Ab eod.

Κολοβωτὴς, ῦ, ὁ, mutilator. 2) in loquendo ultimas syllabas supprimens. Ab eod.

Κολοιᾷν, de graculorum clamore. Poll. A κολοιός.

Κολοιάρχης, ε, ὁ, praefectus excubitorum & custodum, apud Aristoph. per jocum. A seq.

Κολοιὸς, ῦ, ὁ, graculus, monedula. 2) impudenter loquax.

Κολοιώδης, εος, ὁ, ἡ, graculo similis. A praec.

ΚΟΛΟΚΑΣΙ'Α, ας, ἡ, faba Ægyptia, colocasia. 2) eius fabae radix.

Κολοκάσιον, ε, τὸ, idem.

Κολόκυμα, ατος, τὸ, fluctus surdus, qui nullum strepitum edit, sive nullam vim, quamvis magnus, habet. 2) apud Comicos homo, qui magno molimine nihil agit. E κόλον (nisi potius κοῖλον) & κῦμα, fluctus.

Κολόκυνθα, κολοκύνθη & κολοκύντη, ης, ἡ, cucurbita.

Κολοκυνθὶς, ίδος, ἡ, cucurbita caprina, cucurbita Alexandrina, cucumer amarus. A praec.

Κολοκύντη, ης, ἡ, vide κολόκυνθα.

Κολοκύντιον, ε, τὸ, cucurbitula. Dim. a pr.

Κόλον, ε, τὸ, cibus. 2) intestinum, pro κῶλον.

Κόλος, ε, ὁ, ὁν, (seu κολὸς) tractus, truncatus.

Κολοσσαὶ, vel potius Κολασσαὶ, ῶν, αἱ, Colossae urbs Asiae minoris.

Κολοσσαῖος, αία, αῖον, colossaeus, qui colossum aequat, colosso par. A κολοσσός.

Κολοσσαεὺς, & Κολασσαεὺς, έως, ὁ, Colossensis, plur. κολοσσαεῖς. A Κολοσσαὶ, vel Κολασσαὶ.

Κολοσσικὸς, ἡ, ὸν, colossicus. A Κολοσσός.

Κολοσσοβάμων, ὁ, statuarius, apud Lyc. Ab eod. & βαίνω.

Κολοσσὸς, ῦ, ὁ, colossus, statua ingens.

Κολοσσουργία, ας, ἡ, colossi structura. E pr. & ἔργον, opus.

Κολοσυρτὸς, ῦ, ὁ, strepitus sarmentorum, quum per terram trahuntur. 2) turba, tumultus. E κόλος. mutilum, & σύρω, trabs. (vel a κολὸς, quod olim etiam strepitum, tremitum, videtur significasse, ut e κολῳάω & κολῳὸς colligitur.)

Κολουραῖος, α, ον, cavus. epith. petrae. ap. Callim.

Κόλουρον, cauda truncum. E Suid. Ab eod.

Κόλουρις, vulpes. Supra κόλουρις.

Κόλουρος, ε, ὁ, ἡ, cauda mutilus. 2) circuli duo in doctrina sphaerica, secantes se mutuo in polis mundi & per puncta aequinoctialia & solstitialia transeuntes, ita dicti, quod eorum pars, s. quasi cauda, semper sub horizonte latet. E κόλος & ὀυρά.

Κόλουσις, εως, ἡ, truncatio, amputatio. A κολούω.

Κόλουμα, ατος, τὸ, fragmentum recisum. Hes.

ΚΟΛΟΥΤΕ'Α, ας, ἡ, colutea, arbor.

Κολούω, f. ύσω, decurto, amputo, trunco. 2) imminuo, retundo, debilito. A κόλος.

ΚΟΛΟΦΩ'Ν, ῶνος, ὁ, fastigium, apex. 2) summa manus, finis. Asiae min. olim urbs. Unde Κολοφώνιος, ία, ιον, Colophonius. Κολοφωνία, resina. Gl. Vet. Κολοφωνία πίσσα, Colophonia pix.

Κολπίας, ε, ὁ, sinuatus. A κόλπος.

Κολπίζω, f. ίσω, sinuo. Ab eod.

Κολποειδὴς, in formam sinus. E seq. & εἶδος.

Κόλπος, ε, ὁ, sinus, gremium, sinum efficiens.

Κολπόω, ῶ, f. ώσω, in sinus contraho, sinum efficio. A praec.

Κολπώδης, εος, ὁ, ἡ, sinuosus, obliquus. Ab eod.

Κόλπωμα, ατος, τὸ, sinuatum, sinuato volumine collectum. A κολπόω.

Κόλπωσις, εως, ἡ, sinuatio, collectio in sinum. Ab eod.

Κολπωτὸς, ἡ, ὸν, sinuatus. Ab eod.

ΚΟ'ΛΥΘΡΟΝ, ε, τὸ, colythrum, planta.

Κολυμβὰς, άδος, ἡ, urinatrix, natatrix. 2) oliva in muria natans, quae & κεντρὶς & ἁλιντορὶς dicitur. A seq.

Κολυμβάω, ῶ, f. ήσω, nato. 2) urinor, aquas subeo. A κόλυμβος.

Κολυμβήθρα, ας, ἡ, locus, ubi natare possumus, natatio, piscina. 2) baptisterium. A pr.

Κολύμβησις, εως, ἡ, natatio. Ab eod.

Κολυμβητὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod seq.

Κολυμβητὴς, ῦ, ὁ, natator, urinator. Ab eod.

Κολυμβητικὸς, ἡ, ὸν, natandi peritus. A praec.

Κολυμβὶς, ίδος, ἡ, urinatrix. 2) avis quaedam.

Κόλυμβος, ε, ὁ, urinator. 2) natatio. 3) avis quaedam.

ΚΟΛΥΤΤΕ'Α, ας, ἡ, colytea, arbor. v. κολουτέα.

ΚΟΛΧΙΚΟ'Ν, ῦ, τὸ, Colchicum, herba venenata.

Κολῳάω, ῶ, tumultuor, do turbas. 2) vociferando perstrepo, more graculorum garrio. A κολῳὸς pro κολοιός.

Κολῴιον, ε, τὸ, idem quod κολῳὸς, Hes.

Κολώνη, ης, ἡ, collis, tumulus, locus editus. 2) montium fastigium. A κολωνός.

Κολωνοειδὴς, ὸς, collis figuram habens. Ab eodem, & εἶδος, species.

Κολωνὸς, ῦ, ὁ, idem quod κολώνη.

Κολῳὸν, ῦ, τὸ, idem quod seq.

Κολῳὸς, ῦ, ὁ, tumultus, perturbatio. A κολοιός.

Κόμαιθος, ε, ὁ, ἡ, flavam habens caesariem. E κόμη & αἶθος, flamma.

Κόμαρον, ε, τὸ, fructus arbuti. 2) arbutum. A seq.

Κόμαρος, ε, ὁ, ἡ, arbutus.

Κομαροφάγος, ε, ὁ, ἡ, qui arbuteis fructibus vescitur. E pr. & φαγεῖν, comedere.

Κομάω, ῶ, f. ήσω, comatus sum, comam alo. 2) abundo, ornatus sum. 3) effero me, glorior & me jacto, magnifice de me sentio, superbio. κομόωντες, poet. pro κομῶντες, κομόωντες, comantes, part. praes. κομόωσι, poet. pro κομῶσι, κομόωσι, 3. pl. praes. ind. sibi placent, gloriantur. A κόμη.

Κομβολύτης, ε, ὁ, qui crumenas resecat & aufert, Hes. E seq. & λύω.

Κόμβος, ε, ὁ, nodus, in culmis & arundine. 2) nodus ad ornatum in vestitu. 3) marsupium, nodus, ligamentum crumenae.

Κομβόω, ῶ, f. ώσω, nodo, necto, Gloss. Vet. 2) κομβώσασθαι, vestiri, indui, accingi. A pr.

Κόμβωμα, ατος, τὸ, vestitus, amictus: quia nodis constringitur. 2) ornamentum, Suid. A praec.

Κομέω, ῶ, curo, curam gero. 2) nutrio, alo. κομέεσκε, curabat, imperf. Jon. pro ἐκόμει, ἐκόμει.

Κόμη, ης, ἡ, coma, comta hominis caesaries & curiosius culta. 2) coma, i. e. frondes arboris, herbarum, &c. 3) herba quaedam.

Κομήτης, ε, ὁ, comans, comatus, crinitus. 2) sc. ἀστὴρ, Cometa, stella comata. A κομάω.

Κομιδὴ, ῆς, ἡ, cura, curatio. 2) portatus, vectio, vectura. 3) advectio. 4) accessio. 5) recuperatio alicujus rei. A κομίζω.

Κομιδῇ, Adv. perquam, valde, admodum, nimis, oppido. Dat. adv. a κομιδή.

Κομίζω, curo, alo, foveo. 2) porto, veho, fero, apporto, adveho. 3) duco, deduco. 4) effero, sc. sepeliendi caussa, At κομίζομαι, in medio etiam,

iam, accipio, recipio, ſero, velut præmium conſequor, aut pecuniam, mihi debitam, numeratam accipio, fero. 2) ſumo mihi, ut pœnam ex aliquo, item emendo. 3) recipio me, revertor. 4) proficiſcor. κομίσομαι, *Attice* κομιοῦμαι, κομιῇ, recipies, auferes. κομισθεὶς, aor. 1. paſſ. portatus, vectus: hinc

Κομιδὴ, ῆς, ἡ, commeatus, cibus. Heſ. A præc.

Κομιστὴρ, ῆρος, ὁ, portator, bajulus. 2) deductor.

Κομιστὴς, ȣ, ὁ, curator. Ab eod.

Κομιστὸς, ὴ, ὸν, allatus. Ab eod.

Κομίστρια, ας, ἡ, curatrix. A κομιστής.

Κόμιστρον, ȣ, τὸ, præmium, quod datur portatori. A κομίζω.

Κόμμα, ατος, τὸ, ſegmen, fragmentum. 2) inciſum, inciſin. 3) pars orationis uno aut duobus verbis conſtans. 4) nota, ſ. ſignum nummo impreſſa. A κόπτω.

Κομματικὸς, ὴ, ὸν, commaticus, commatis & inciſis conſtans, in quo erebra ſunt inciſa ſeu commata, breviſſimæ ſententiæ. A præc.

Κομματικῶς, *Adv.* crebris commatibus. A præc.

Κομμάτιον, ȣ, τὸ, parvum ſegmentum. Dim. a κόμμα. apud Scholiaſtas Comicorum, κομμάτιον χορȣ̃.

KO'MMI, τὸ, gummi. Nomen indecl. 2) *in ſpecie* gummi Arabicum.

Κομμιδώδης, εος, ὁ, ἡ, gummoſus, gummi referens. A præc. v. κομμιώδης.

Κομμίζειν, gummi ſpeciem præbere. Ab eod.

Κομμιώδης, εος, ὁ, ἡ, gummoſus, gummi referens. Ab eod.

Κομμὸς, ȣ̃, ὁ, planctus, plangor. A κόπτομαι.

Κομμὸς, ȣ̃, ὁ, ornatus nimis quæſitus & ſupervacuus, nitor ſucatus & adſcititius, fucus, mangonium. Ab eod.

Κομμόω, ῶ, f. ώσω, ornatum curioſiorem adhibeo, fuco, proprie & tropice, unde κομμᾶν, inf. præſ. & κομμῶσαι, aor. 1. κομμωθεῖσα, aor. 1. paſſ. ornata. A præc.

Κόμμωμα, ατος, τὸ, id, quod ad corpus mangonizandum adhibetur. 2) cultus muliebris exquiſitior. 3) ornatus orationis exquiſitior & fere in deteriorem partem. A præc.

Κόμμωσις, εως, ἡ, ornatus & cultus corporis orationiſve exquiſitior & mollior. Ab eod.

Κομμωτὴς, ȣ̃, ὁ, mangonizandi corporis, & tropice, orationis exquiſitius ornandæ atque pingendæ artifex, mango. Ab eod.

Κομμωτίζω, f. ίσω, curioſius orno. A præc.

Κομμωτικὸς, ὴ, ὸν, aptus ad formæ lenocinia. 2) ad cultum exquiſitiorem pertinens. 3) tropice κομμωτικοὶ dicuntur, in oratione omni modo ornatum exquiſitum captantes, & talis oratio κομμωτικὴ, ornatus κομμωτικὸς, & κομμωτικὸν, quicquid exquiſitis ornamentis curioſius excultum eſt. Ab eod.

Κομμωτικῶς, *Adv.* nimis comte. A præc.

Κομμώτρια, ας, ἡ, ornatrix. A κομμωτής.

Κομμωτρίδιον, ȣ, τὸ, calamiſtrum ſ. aliud inſtrumentum aut medicamentum, quo crines componuntur. Ab eod.

Κομοτροφέω, ῶ, f. ήσω, comam alo. E κόμη & τρέφω, *alo*.

Κομπάζω, f. άσω, magnopere me jacto, inſolenter & faſtoſe me gero. 3) *proprie* ſtrepitum ſ. ſonitum edo. A κόμπος.

Κόμπασμα, ατος, τὸ, id ipſum, quo gloriamur. A præc.

Κομπασμὸς, ȣ̃, ὁ, jactatio, jactantia, gloriatio, elatio, inſolentia verborum. Ab eod.

Κομπαστὴς, ȣ̃, ὁ, jactator. Ab eod.

Κομπαστικὸς, ὴ, ὸν, jactabundus. A præc.

Κομπαστικῶς, *Adv.* jactanter. A præc.

Κομπέω, ῶ, f. ήσω, crepo, ſtrepo, crepito, edo ſtrepitum, qualem aper acuens ſ. collidens dentes, aut æs percuſſum. 2) jacto, glorior. A κόμπος.

Κομπηρὸς, ρὰ, ρὸν, jactans ſe, jactabundus. A pr.

Κομπολακέω, inaniter ſtrepo. Hinc imperſ. apud Ariſtoph. ἀλλ' οὐκ ἐκομπολάκουν, at non inaniter loquebar.

Κομπολήκυθος, ȣ, ὁ, magna ſonans, jactator tumidus, glorioſus, vox Ariſtophanea. E κόμπος & λήκυθος, *ampulla*. (vel ληκέω, *crepo*.)

Κομπορρήμων, ονος, ὁ, ἡ, qui ſe grandibus verbis jactat, tumidus jactator. E κόμπος & ῥῆμα, *verbum*.

Κόμπος, ȣ, ὁ, crepitus apri acuentis dentes. 2) ſtrepitus, crepitus quivis. 3) ſonitus, qui a ſaltantibus pulſando pedibus terram editur. 4) verborum ampullæ, jactatio, gloriatio, oſtentatio, inſolentia. A κόπτω.

Κομπὸς, ȣ̃, ὁ, jactator, jactabundus. A præc.

Κομποφακελοῤῥήμων, ονος, ὁ, ampullis & grandi verborum compoſitione utens, ſtrepens tumida magniloquentia. Vox Ariſtoph. E κόμπος, φάκελος, *faſcis*, & ῥῆμα, *vox*. (quaſi jactator verborum ita grandium, ut ſunt faſces, aut ita graviter ferientium, ut baculi.)

Κομπώδης, εος, ὁ, ἡ, jactans ſui, jactabundus. Hinc τὸ κομπῶδες, εος, jactantia. A κόμπος.

Κομπωδῶς, *Adv.* jactanter. A præc.

Κομψεία, ας, ἡ, elegantia, ſubtilitas, feſtivitas, lepos. 2) vaſrities. A κομψεύω.

Κόμψευμα, ατος, τὸ, ſcite, venuſte dictum aut factum. Ab eod.

Κομψευριπιδικῶς, *Adv.* ſcite & eleganter, Euripidis more. Vox Ariſtophan. E κομψὸς & Εὐριπίδης.

Κομψεύομαι, ſcite ſeu feſtive aliquid facio, aut dico. 2) ſcite & urbane cavillor, jocor. 3) ſcitus & facetus eſſe cupio, affecto venuſtatem. 4) jacto me, ac vendito. κεκομψευμένον, perſ. paſſ. ſcite & eleganter compoſitum, dictum. A κομψός.

Κομψευτὸς, ὴ, ὸν, ornatus, feſtivus, lepidus. A præc.

Κομψοεπὴς, έος, ὁ, ἡ, facetus, verbis elegans. Ex eod. & ἔπος, *verbum*.

Κομψοπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, ſcitus, elegans, feſtivus. Ex eod. & πρέπω.

Κομψὸς, ὴ, ὸν, ſcitus, elegans, bellus, venuſtus, lepidus, facetus, feſtivus. 2) loquaculus, garrulus. 3) vafer, verſutus. 4) plenus jactantiæ & oſtentationis. (Ab κέμω vel κόμω obſoletis, *pecto*.)

Κομψότης, ητος, ἡ, elegantia, lepor, feſtivitas. 2) argutia, ſubtilitas. A præc.

Κομψῶς, *Adv.* ſcite, lepide, feſtive. Ab eod.

Κοναβέω, ῶ, f. ήσω, reſono, ſonum reddo. A κόναβος.

Κοναβηδὸν, *Adv.* cum ſonitu. Ab eod.

Κοναβίζω, f. ίσω, reſono. A ſeq.

Κόναβος, ȣ, ὁ, ſonitus, ſtrepitus.

KO'NΔΥ, υος, τὸ, poculum barbaricum, Perſicum, certe Aſiaticum, decem cotylarum.

Κονδύλη, ης, ἡ, tuber, vibex. A κόνδυλος.

Κονδυλίζω, f. ίσω, digitis in condylum contractis verbero: pugnum impingo, pugno cædo. Ab eodem.

Κονδυ-

Κονδυλισμὸς, ȣ̃, ὁ, talitrum : plaga pugno incussa. A praec.

Κονδυλόομαι, ȣ̃μαι, intumesco. extubero tuberis modo in juncturis digitorum. Ab sq.

Κόνδυλος, ȣ, ὁ, digiti articulus & junctura, s. nodus & curvatura, qua digitus flectitur. 2) tuber in digitorum junctura. 3) pugnus. 4) ictus, qui fit pugno. Gloss. veteres: κόνδυλοι articuli. κόνδυλος, colaphus, talitrum, pugnus.

Κονδυλώδης, εος, ὁ, ἡ, nodos & tubera io digitorum juncturis referens. A pr.

Κονδύλωμα, ατος, τὸ, tuber, quale est nodorum in juncturis digitorum. Ab eod.

Κονέω, ῶ, festino, propero, curro, ministro, famulor. Hesych. usitatum in compositione, ut ἐγκονεῖν, διακονεῖν. 2) sentio, novi. A κοέω.

Κονὴ, ῆς, ἡ, ministerium. 2) cædes; ab obsoleto κείνω, occido.

Κονήτης, ȣ, ὁ, minister, famulus, Hes. A pr.

Κονία, ας, ἡ, arena, pulvis. 2) cinis. 3) lixivium. 4) calx, tectorium, albarium. Gl. Vet. A κόνις.

Κονίαμα, ατος, τὸ, calce inductum, opus albarium s. tectorium. κονιάματα, circumlitiones, Gl. Vet. A κονιάω.

Κονίασις, εως, ἡ, albarii s. tectorii operis inductio. Gl. Vet. tectorium. Ab eod.

Κονιατὴς, ȣ̃, ὁ, & κονιάτης, ȣ, ὁ, qui opere albario parietes tegit. Philox. dealbator, tector. Ab eod.

Κονιατὸς, ἡ, ὸν, albario & tectorio opere inductus, calce illitus. A seq.

Κονιάω, ῶ, f. άσω, pulvere impleo, pulvere adspergo. 2) calce induco vel obduco, calce dealbo. 3) cerussa ungo, fuco. κονιῶμαι, io pulvere volutor; dealbor, & alicubi active, tectorio induco. κεκονιαμένος, perf. pass. pulveruleotus, dealbatus.

Κονιέω, ῶ, pulverem excito, moveo. Vulg. Leg. A κόνις.

Κονύζα, v. κόνυζα.

Κονίζω, f. ίσω, pulvere impleo, respergo, fœdo. κονίζομαι, in pulvere volutor, versor. 2) ad pugnam me athletarum more paro, exerceor. κεκονισμένος, perf. pass. pulverulentus, festinans. 3) est etiam perire, interfici. v. κονίω.

ΚΟΝΙ'ΛΗ, ης, ἡ, cunila, herba, quæ & origanum Heracleoticum dicitur.

Κόνιον, ȣ, τὸ, pulvis. A κόνις.

Κονίπους, οδος, ὁ, ἡ, cujus pedes in pulvere versantur, pulvere respersi sunt. 2) calceamenti genus. Vid. κονίποδες. E κόνις & πȣ̃ς.

Κονιορτόπους, οδος, ὁ, ἡ, idem. κονιορτόποδες ἀγροῖκοι, ἐργάται, rusticani operarii, agricolæ. Hes.

Κονιορτὸς, ȣ̃, ὁ, pulvis, pulvis excitatus & in aerem levatus. 2) homo squalidus & illuvie laborans. (vel potius levis, inconstans, multarum & alienarum rerum satagens, blatero, nugis & adulatione sua cuique molestus.) E κόνις & ὄρω, excito.

Κονιορτόω, ῶ, f. ώσω, pulvero, Gl. Vet. κονιορτῶμαι, pulveresco, Gl. Vet. A pr.

Κονιορτώδης, εος, ὁ & ἡ, pulverulentus, Gl. Vet.

Κόνιος, pulvereus, ut ζεὺς κόνιος. A κόνις.

Κονιόω, ῶ, pulverem excito. Ab eod.

Κονίπους, οδος, ὁ & ἡ, cujus pedes in pulvere versantur. κονίποδες, calceamenta quædam. E κόνις & πȣ̃ς, pes.

ΚΟ'ΝΙΣ, εως, ἡ, pulvis. 2) cinis. 3) lixivium.

Κόνις, ιδος, ἡ, lens, ovum pediculorum. κόνιδες, lendes.

Κονίσαλος, vel κονιόσαλος, ȣ, ὁ, ἡ, pulvis motus, pulvis excitatus. Gl. V. pulvisculus. 2) pudendum s. numen Priapi. A κόνις, pulvis.

Κονιστήριον, ȣ, τὸ, locus, in quo athletæ decertaturi pulvere se conspergebant, oleo antea peruncti. A κονίζω.

Κονιστικὸς, ἡ, ὸν, qui io pulvere volutari solet. Ab eod.

Κονίστρα, ας, ἡ, volutabrum pulvereum, arena, in qua se exercebant athletæ. 2) cavum pulvereum, in quo se volutant aves. Ab eod.

Κόνιστρον, ȣ, τὸ, idem. A seq.

Κονίω, pulverem excito, pulvere impleo, oblino, oblino pulvere. κονίομαι, io pulvere volutor, ad pugnam me paro athletarum more. κονισάμενος, aorist. 1. med. volutatus in pulvere. κεκονιμένος, perf. pass. pulverulentus. A κόνις.

ΚΟ'ΝΝΑΡΟΣ, ȣ, ὁ, connarus, arbor apud Alexandrinos.

Κοννῶ, novi. ap. Æschyl. pro κοῶ.

ΚΟ'ΝΝΟΣ, ȣ, ὁ, barba, mentum barbatum, alicubi junctum voci ψέλιον, armilla, videtur tale ornamentum significare. Est Κόννος sive potius Κόννας & Κοννᾶς & nomen proprium Citharœdi pauperis miserique; unde proverb. Κόννα ψῆφος, pro quo ridicula apud Aristoph. Κόννȣ ψῆφος, de re, s. homine nihili.

Κοννόφρων, unde Dat. plur. apud Hes. κοννόφροσι, quod exponit ἄφροσι, dementibus, amentibus. E Κόννος & φρὴν, mens.

Κοντίλος, ȣ, ὁ, contus, Lex. Vet. 2) coturnix, Hes. 3) serpens quidam, Hes. A κοντός.

Κοντοβολέω, contis jaculor s. peto. Ab sq. & βάλλω.

Κοντὸς, ȣ̃, ὁ, contus, pertica, sudes.

Κοντοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, qui contum gestat, conto armatus. Philox. κοντοφόρος, hastatus. A pr. & φέρω.

Κοντωτὰ πλοῖα, cootis instructa navigia, quæ cootis impelluntur. Ab eod.

Κόνυζα, ης, ἡ, herba coronaria, cunilago.

Κοπάζω, f. άσω, desino, quiesco. A κόπος, defatigatio.

Κοπανίζω, pistillo contundo, pinso. A κόπανον.

Κοπανιστήριον, ȣ, τὸ, pistillum. A pr.

Κόπανον, ȣ, τὸ, pistillum. A κόπτω.

Κοπὰς, άδος, ἡ, arbor incisa, arbor, quæ cædi solet. Ab eod.

Κόπαιον, ȣ, τὸ, vel κόπαιον, frustum. Philoxen. κόπαιον, frustum. Ab eod.

Κοπετὸς, ȣ̃, ὁ, planctus. A κόπτομαι, plango.

Κοπεὺς, έως, ὁ, cælum, quo lapides & similia cælamus. A κόπτω.

Κοπὴ, ῆς, ἡ, sectio, incisio. 2) cædes, strages. Ab eod.

Κοπηρὸς, ρὰ, ρὸν, laboriosus, molestus, lassitudinem nervis inferens. A κοπιάω.

Κοπιάτης, ȣ, ὁ, vespillo. κοπιάται, vespillones, Philox. Ab eod.

Κοπιάω, ῶ, f. άσω, laboro. 2) moleste fero, fastidio. 3) fatigor, lassesco, fatisco. κοπιάσας, aor. 1. delassatus. Perf. κεκοπιακὼς, lassus, fatigatus. Præs. part. pass. κοπιώμενος, fatiscens. A κόπος.

Κοπίζω, f. ίσω, epulum agito, a seq. κόπις. κοπίζειν, mentiri. Hesych. a κόπις, loquax.

Κοπὶς, ίδος, ἡ, gladius s. culter aptus ad cædendum. 2) cœna s. convivium quoddam Laconicum, ap. Ath. a κόπτω.

Κόπις, εως, ὁ, loquax, garrulus. Ab eod.

Ko-

Κοπιώδης, ες, idem quod κοπώδης.

Κόπος, ου, ὁ, labor. 2) molestia. 3) lassitudo, defatigatio e labore. A κόπτω.

Κοπόω, ῶ, f. ώσω, lasso, fatigo. ἐκοπώθη, aor. 1. lassus est. κεκοπωμένος, perf. lassus, defatigatus. A pr.

Κόππα, τὸ, indecl. figura ϙ, nonaginta significans.

Κοππατίας, ου, ὁ, equus τῷ κόππα insignitus.

Κοππαφόρος, idem. Ex eod. & φέρω.

Κοπραγωγός, ῦ, ὁ, fimum vehens. E κόπρος & ἄγ.

Κοπραγέω, & κοπραγωγέω, stercus egero, vel ingero, stercoro. A pr.

Κόπριον, τὸ, stercus. A κόπρος.

Κοπρίζω, stercoro, Eust. Ab eod.

Κοπρέω, ῶ, f. ήσω, stercoro. Ab eod.

Κοπρία, ας, ἡ, stercus. 2) sterquilinium, fimetum. Ab eod.

Κοπρίαι, οἱ, parasiti vilissimi, Copreæ, in Suetonii Claudio. Ab eod.

Κοπρίζω, f. ίσω, stercoro, fimo saturo. Ab eod.

Κοπρικός, ή, ὸν, stercoreus, stercorosus. Gl. Vet. stercoratorius. Ab eod.

Κόπρινος, ίνη, ινον, stercoreus. Gl. Vet. Ab eod.

Κόπριον, ου, τὸ, stercus, fimus. Ab eod.

Κόπριος, ία, ιον, stercoreus. 2) vilis, abjectus. Ab eod.

Κόπρισις, εως, ἡ, stercoratio. A κοπρίζω.

Κοπρισμός, ῦ, ὁ, stercoratio. Ab eod.

Κοπριώδης, εος, ὁ, ἡ. stercorosus. A κόπριον.

Κοπρίων, ωνος, ὁ, scarabæus, stercoreas pilas provolvens. Ab eod.

Κοπροβολεῖον, τὸ, idem quod seq. locus, in quem stercora & purgamenta conjiciuntur. E κ. & βάλλω.

Κοπροδοχεῖον, ου, τὸ, sterquilinium, cloaca. Gl. Vet. E κ. & δέχομαι, *capio*.

Κοπρολογέω, fimum colligo. A seq.

Κοπρολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui stercora colligit. 2) valde sordidus. E seq. & λέγω.

Κόπρος, ου, ἡ, stercus, fimus. Gl. Vet. lutum, cœnum, pulvis.

Κοπροφορέω, ῶ, f. ήσω, stercus fero, stercus ingero. A seq.

Κοπροφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui stercora fert, stercora ingerens. E κ. & φέρω.

Κοπρόω, ῶ, stercoro. Eust. A κόπρος.

Κοπρώδης, εος, ὁ & ἡ, stercorosus. Ab eod.

Κοπρών, ῶνος, ὁ, sterquilinium, fimetum, locus, ubi stercus colligitur. Ab eod.

Κοπρώνης, ου, ὁ, qs. sterquilinarius, homo ultimæ sortis. (Aut potius si ab ὠνέομαι repetatur, quod faciendum videtur, erit, qui a rep. jus redemit, stercora e semitis colligendi.) A pr.

Κοπρώνυμος, ου, ὁ, ἡ, a stercore nomen habens. E κ. & ὄνομα.

Κόπρωσις, εως, ἡ, stercoratio. A κοπρόω.

Κοπτάριον, ου, τὸ, placentula e materia contusa. 2) pharmacum placentulæ formam habens. A κόπτω.

Κόππα, ἡ, pratum marinum. Athen.

Κοπτὴ, ῆς, ἡ, copta, placenta, vid. seq. n. 2.

Κοπτός, ή, ὸν, contusus. 2) pharmacum ad placentæ formam tundendo factum. Ab seq.

Κόπτω, f. ψω, scindo, seco, findo. 2) amputo, succido, cædo. 3) vulnero, saucio. 4) cædo, percutio, ferio. 5) impello, pulso. 6) cudo. 7) tundo. 8) obtundo. 9) succutio. 10) præcido. κόπτομαι, plango, cædor &c. κέκοφε, perf. med. qui pulsavit. κεκομμένος, pass. concisus. κοπῆναι, aor. 2. pass. cædi, cæsum esse.

Κοπώδης, εος, ὁ, ἡ, laboriosus. 2) molestus, lassitudinem afferens: epith. morborum. 3) lassus, fessus, lassatus. A κόπος.

Κόπωσις, εως, ἡ, labor, molestia, fatigatio, lassitudo. A κοπόω.

Κοραγεῖν, puellam abducere, Hesych. E κόρη & ἄγω.

Κορακίζομαι, denigror. V. L. A κόραξ.

Κορακεύς, έως, ὁ, piscis species. κορακέων, gen. pl. ficorum species. A κόραξ.

Κορακεῖος, ου, ὁ, corvinus, corvo similis. 2) graculus. Ab eod.

Κορακινίδιον, ου, τὸ, parvus coracinus. A κορακῖνος.

Κοράκινος, ίνη, ινον, corvinus. A κόραξ.

Κορακῖνος, ου, ὁ, coracinus, piscis quidam. Ab eodem.

Κοράκιον, ου, τὸ, corvus parvus. 2) malleus, quo fores pulsantur. 3) species fici. Dim. a κόραξ.

Κορακίσκος, ου, ὁ, corvus, Gl. Vet. parvus corvus. Dim. ejusd.

Κορακοειδής, έος, ὁ, ἡ, corvi speciem habens. Ex eod. & εἶδος, *species*.

Κορακώδης, εος, ὁ, ἡ, corvinus, corvini generis. A κόραξ.

Κοραλλίζω, coralli more rubeo. A seq.

Κοράλλιον, κουράλιον, ου, τὸ, corallium, corallum, curalium, lapis marinus rubens.

Κοραλλιοπλάστης, ου, ὁ, qui e corallio fingit figuras &c. (vel simpliciter, qui κοράλλια, pupas, opera figularia, cera aliave materia efficit. v. κοροπλάθος.)

Κόραξ, ακος, ὁ, corvus. 2) signum cæleste. 3) nomen piscis. 4) machina bellica, genus unci, ad usus bellicos. 5) malleus, quo fores pulsantur. 6) rostrum gallinaceum. Eust. 7) genus supplicii. 8) nomen pastilli. 9) repagulum.

Κοράσιον, ου, τὸ, pupa, puella, puellula. A κόρη

Κορασιώδης, εος, ὁ, ἡ, puellaris. A pr.

Κοράττω, f. ξω, improbe, cupide flagito, Suid. Hes. A κόραξ.

Κορδακίζω, f. ίσω, cordacem salto. A κόρδαξ.

Κορδακικός, ή, ὸν, cordacicus, cordaci conveniens. Ab eod.

Κορδακισμός, ῦ, ὁ, cordacis saltatio. A κορδακίζω.

Κόρδαξ, ακος, ὁ, cordax, genus saltationis comicæ & lascivioris.

ΚΟΡΔΥΛΗ, ης, ἡ, clava, fustis. 2) involucrum capitis. 3) vilissimus pisciculus quidam, qui & κόρδυλος. 4) fœtus thynni.

Κορεία, ας, ἡ, virginitas. 2) pulcritudo, Hes. 3) tacinicium in honorem Proserpinæ, Id. 4) saturitas, Id. A κόρη vel κορεύω.

Κορεννύω, saturo. v. κορέω.

Κορέσκω, pro κορέω. Nicand.

Κορεστός, ή, ὸν, satiabilis. Ab eod.

Κόρευμα, ατος, τὸ, virginitas. A seq.

Κορεύω, f. εύσω, devirgino, stupro. pass. κορεύεται, devirginatur. A κόρη.

Κορέω, κορεννύω, κορέννυμι, f. έσω & ήσω. satio, saturo. κεκορεσμένος, & κεκορημένος, perf. pass. satiatus. ἐκορέσθην, aor. 1. pass. satiatus sum. κορέσσατο, poet. pro ἐκορέσατο, aor. 1. med. se satiavit. κεκόρεστο, 3. f. plusquamperfect. pass. satiatus erat. κορέει, poet. pro κορεῖ, Fut. 2. act. satiabit. A κόρος.

Κορέω, f. ήσω, verro, purgo, & hinc orno. κεκορημένος, purgatus, perf. pass. A κόρος.

Κόρη, ης, ἡ, pupa, puella, juvencula, virgo, filia,

Tia, puella nupta. 2) Proserpina. 3) pupa, imaguncula, qua puellæ ludunt. 4) pupilla, nigricans pars oculi.

Κόρηθρον, ου, τὸ, scopæ, scopulæ. A κορέω.

Κόρημα, ατος, τὸ, purgamentum. 2) scopæ. Ab eod.

Κορημάτιον, ου, τὸ, scopulæ, Gl. Vet. Ab eod.

ΚΟ'ΡΘΥΣ, υος, ἡ, acervus manipulorum frumenti, ap. Theocr. 2) agger, tumulus. Hes. Suid.

Κορθύνω, idem quod sequens κορθύω.

Κορθύω, in acervum colligo, coacervo. κορθύεται, attollitur, intumescit. A κόρθυς.

Κορίαννον, vel κορίανον, ου, τὸ, coriandrum. 2) annulus, qui in indice digito gestatur.

Κορίδιον, ου, τὸ, puellula, pupa. Dim. a κόρη.

Κορίζομαι, f. ίσομαι, blandior, blande compello. Ab eod. v. ὑποκορίζ.

Κόρειος, ου, ον, ad puellas vel virgines spectans, Pollux. A seq.

Κορικὸς, ὴ, ὸν, puellaris, virginalis. A κόρη.

Κορικῶς, *Adv.* puellariter, virginum more. A pr.

Κορινθιάζειν, scortari, lenonem agere. Hesych. A Κορίνθιος.

Κορινθιουργὴς, έος, ὁ, ἡ, a Corinthio opifice, it. ære Corinthiaco factus. E seq. & ἔργον.

Κορίνθιος, ία, ιον, Corintbius. A Κόρινθος.

Κορινθίως, *Adv.* more Corinthiaco. A pr.

Κόρινθος, ου, ἡ, Corinthus, urbs in Isthmo Achaico.

Κόριον, ου, τὸ, pupa, puellula. 2) sacrificium pro puellis s. pueris juvenculis. 3) coriandrum. οἱ δ. Dim. a κόρη.

Κόρις, εως, ὁ, vel ἡ, cimex. 2) herbæ seu fruticis nomen, qui alias hypericon appellatur. κόρεις, cimices.

Κορίσκη, ης, ἡ, puella, puellula, pupa. Dim. a κόρη.

Κορίσκιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Κορίσκω, ap. Hippocr. pro κορέσκω, κορέω, satio, repleo.

Κορκορυγέω, ῶ, f. ήσω, strepo, crepo, murmuro, *de ventre*. A seq.

Κορκορυγὴ, ῆς, ἡ, intestinorum tumultus ac strepitus. 2) strepitus quivis.

Κορκορυγμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Κορμίζειν, truncare, putare. 2) circumligare. Hes. A seq.

Κορμὸς, οῦ, ὁ, truncus, caudex, stipes.

Κορνοπίων, cognomentum Herculis, quod a fugatis locustis accepit. A seq.

ΚΟ'ΡΝΩΨ, οπος, ὁ, locusta.

Κόρειφος, ου, ὁ, ἡ, virginum corruptor. E κόρη & οἰφεῖν, *coire*. (sed σιβος, σιφος, & υφος sunt meræ terminationes.)

Κοροκόσμιον, ου, τὸ, puellarum s. virginum ornamentum. Ex eod. & κόσμος, *ornamentum*.

Κορονόπυς, ὁ, ap. Dion. C. v. κρονόπυς.

Κοροπλάθος, ου, ὁ, ἡ, qui pupas fingit. A κόρη & πλάσσω, *fingo*. v. κοροπλάστης.

Κοροπλάστης, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Κόρος, ου, ὁ, satietas, fastidium. 2) fastus, arrogantia, superbia e nimia rerum bonarum lautarumque copia.

Κόρος, ου, ὁ, puer, juvenculus, filius. Alias & κοῦρος. 2) germen novellum.

Κόρος, corus mensuræ quoddam genus.

Κόρσεον, & κόρσιον, τὸ, radix loti.

Κορσεὺς, έως, ὁ, tonsor, Hesych. A seq.

Κόρση, *Att.* κόῤῥη, ης, ἡ, crinis. 2) tempus, pars capitis. 3) caput ipsum. 4) maxilla, gena, bucca, mala. A κείρω.

Κορσίας, ου, ὁ, qui barbam sibi primum rasit. Ab eod.

Κορσόω, ῶ, tondeo, rado, Hes. Ab eod.

Κορσωτεὺς, έως, ὁ, tonsor. A pr.

Κορσωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem & ab eod.

Κορσωτήριον, ου, τὸ, tonstrina. A pr.

Κορσωτὶς, ἡ, ὸν, idem quod κροσσωτὶς, apud Lycophr.

Κορυβαντιασμὸς, ὁ, orgia, bacchatio. it. expiatio Corybantum ritu facta. A seq.

Κορυβαντιάω, ῶ, f. άσω, Corybantas imitor entheo incessu, insanio. A κορύβας.

Κορυβαντίζω, f. ίσω, Corybanthum sacris initio. Ab eod.

Κορυβαντικὸς, ὴ, ὸν, corybantius. 2) corybanti proprius. Ab eod.

Κορυβάντιον, ου, τὸ, Corybantum templum.

Κορυβαντισμὸς, οῦ, ὁ, vide κορυβαντιασμός.

Κορυβαντώδης, ες, corybantius, similis Corybantum motibus, gestibus. A κορυβαντικός.

ΚΟΡΥ'ΒΑΣ, αντος, ὁ. Κορύβαντες, Corybantes, sacerdotes Deæ Phrygiæ, Rheæ, Cybeles.

Κορυδαλλὶς, ίδος, ἡ, galerita, genus alaudæ. A κορυδός.

Κορυδαλός, & κορυδαλλός, οῦ, ὁ, idem & ab eodem.

Κορυδὸς, οῦ, ὁ, galerita, alauda cristata. A κόρυς.

Κόρυζα, ης, ἡ, gravedo, humoris crudi e capite destillatio, morbus cerebri. 2) mucus narium, pituita. 3) stoliditas, stupor.

Κορυζάω, ῶ, f. ήσω, gravedine laboro, muco plenus sum. 2) stupeo, insanio.

Κορύζω, idem. Polyb. Hes.

Κορυθάϊξ, ικος, ὁ, galeam movens, cui galea inter ambulandum attollitur, & quasi subsilit, nutat; brevi, bellator. A κόρυς & ἀΐσσω.

Κορυθαίολος, vel κορυθαιόλος, ου, ὁ, ἡ, qui habet galeam variegatam, cristatus, aut qui galeam inter dimicandum variis modis partes in omnes agitat. 2) armatus, agilis, celer ad pugnam, bellicosus. Ex eod. & αἰόλος, *varius*.

Κορύθιον, ου, τὸ, galeola, Gl. Vet. Dim. a κόρυς.

Κορυκοβολία, ας, ἡ, pilæ jactatio, exercitii genus. E κώρυκος & βάλλω.

Κορυκομαχία, ἡ, idem. E seq. & μάχη.

Κόρυκος, ου, ὁ, sacculus, marsupium. 2) scrotum. 3) pilæ genus, folliculus, infra per ω, κώρυκος. quæ scriptio est usitatior.

Κορυμβήθρα, ας, ἡ, hedera, corymbos ferens. A κόρυμβος.

Κορυμβίας, ου, ὁ, sc. κιττὸς, hederæ species, cujus racemi in orbem sunt contorti. Ab eod.

Κορυμβοῦμαι, οῦμαι. κεκορυμβωμένη κόμη, Suid. coma corymbis fastigata. A seq.

Κόρυμβον, ου, τὸ, vel κόρυμβος, ου, ὁ, quicquid excelsum est, vel eminens. Hinc 2) cacumen montis, item mons ipse. 3) aplustria navium. 4) coma ita structa, ut a fronte supra caput attollatur. 5) caulis, racemus. 6) etiam ramus. 7) corymbus, bacca.

Κορυνάω, ῶ, instar clavæ fastigium habeo, fastigor, & velut thyrsum erigo. A seq.

Κορύνη, ης, ἡ, clava. 2) metaph. pro asini veretro, Nicand. 3) κορύναι βλαστοῦ geniculatum incrementum & cacuminum articulatio in germinatione arborum. 4) κορώνη, articulus summi humeri nec non cubiti, capitulata s. c[illegible] ossa in humeri cubitique articulatione, ap Pollucem.

Κορύνησις, εως, ἡ, germinatio. Athen. A pr.

Κορυνήτης, ου, ὁ, qui clava utitur in pugna, clavator, Gl. Vet. Ab eod.

Κορυνηφόρος, ου, ὁ, claviger, clavator. E κ. & φέρω.

Κορυνώδης, έος, ες, ὄν, clavæ formam habens, in clavæ modum cuneatus. A κορύνη.

Κορυνῆτις, ίδος, ἡ, clavigera. A κορυνήτης.

Κορυνοείδης, έος, ὁ, ἡ, idem quod κορυνώδης.

Κορυπτίλος, ου, ὁ, qui cornibus petit, petulcus. cornupeta, Gl. Vet. A seq.

Κορύπτω, f. ψω, & κορύσσω, f. ύξω, cornibus peto, cornibus ferio. arieto, Gl. Vet.

Κόρυς, υθος, ἡ, galea, cassis. 2) galerita, alandæ genus.

Κορύσσω, galea armo. 2) armo. 3) incito, & κορύσσομαι, impetu feror, furo. A pr.

Κορυστὴς, ῦ, ὁ, armatus miles, bellator. A pr.

Κορύττω, v. κορύπτω.

Κορυφαία, ας, ἡ, pars habenæ summum caput equi cingens. scil. ἡνία. A κορυφή.

Κορυφαῖον, ου, τὸ, pars retis. scil. ἀμφίβληστρον. A seq.

Κορυφαῖος, αία, αῖον, verticalis, in vertice positus. 2) supremum locum obtinens, supremus, præcipuus. 3) præsul, præcentor. 4) reperitur etiam Superlativus, apud Plutarch. Jos. non apud antiquiores. A seq.

Κορυφὴ, ῆς, ἡ, vertex capitis. 2) cacumen, fastigium, vertex cujusvis rei. 3) summa, caput. 4) ornamentum quoddam muliebre capitis. 5) digiti extremitas interna. 6) pars ossis versus anum inclinans.

Κορυφιστὴρ, ῆρος, ὁ, pars ornamenti muliebris, sc. τῆς κορυφῆς, vel τῆς κρωβύλης. A pr. n. 4.

Κορυφόω, ῶ, f. ώσω, in verticem attollo, fastigo, consummo. κορυφόομαι, in verticem attollor, fastigor, consummor. dicitur & de mari commoto ventis. A κορυφή.

ΚΟ'ΡΧΟΡΟΣ, ου, ὁ, olus quoddam vile silvestre. 2) piscis quidam.

Κορώνεως, ω, ficus, cujus fructus coracino colore sunt.

Κορώνη, ης, ἡ, cornix. 2) malleus ferreus, quo fores pulsantur. 3) annulus, quo fores attrahuntur. 4) summitas in curvamine arcus, curvatura in arcu, ubi alligatur utrimque nervus. 5) inflexum s. curvitas in puppi navis. 6) apex ligni inter utrumque bovem in aratro protensi. 7) quævis summitas. 8) corona.

Κορωνιάω, ῶ, cervicem vel cornua effero. 2) incurvus & lunatus sum. 3) ap. Polyb. interpretantur contendo, obtrecto. A pr.

Κορωνιδεὺς, έως, ὁ, cornicis pullus. A κορωνίς.

Κορωνίζω, f. ίσω, more cornicis stipem colligo, ut solebant circulatores quidam, cornicem præferentes, stipemque ei corrogabant, cantilenam quandam canentes. Ab eod.

Κορωνίος, incurva & lunata habens cornua. Hes.

Κορωνὶς, ίδος, ἡ, epith. navis, vel nigræ, vel cujus puppis inflexa. 2) summitas cornuum in bubus inflexa. 3) nota grammaticorum appingi solita ad denotandum finem partis alicujus, velut scenæ in fabulis sceniois. 4) fastigium, summitas, apex alicujus rei. 5) id, quod ultimum ædificio imponitur. 6) cornix. A κορώνη.

Κορώνισμα, ατος, τὸ, carmen τῶν κορωνιζόντων.

Κορωνιστὴς, ῦ, ὁ, circulator κορωνίζων.

Κορωνοβόλον (ὄργανον) instrumentum ad cornices petendas accommodatum. E κορώνη & βάλλω.

Κορωνοποδὴς, έος, ὁ, ἡ, pedi cornicis similis. E κορωνόπους & εἶδος, figura, forma.

Κορωνοπόδιον, τὸ, Dim. seq.

Κορωνόπους, οδος, ὁ, pes cornicis, herba quædam.

Κορωνὸς, ῆ, elatus, cervicem efferens. A κορώνη, summitas.

Κοσκινεύω, f. εύσω, cribro. A κόσκινον.

Κοσκινηδὸν, Adv. in modum cribri. Ab eod.

Κοσκινίζω, f. ίσω, cribro. Ab eod.

Κοσκίνιον, ου, τὸ, cribellum. Dim. a κόσκινον.

Κοσκινόγυρος, ου, ὁ, circulus ligneus ambiens cribrum. Ex eod. & γῦρος, circulus.

Κοσκινόμαντις, εως, ὁ, ἡ, e cribro divinans.

Κόσκινον, ου, τὸ, cribrum.

Κοσκινοποιὸς, ῦ, ὁ & ἡ, qui cribra conficit, cribrifex. Gl. Vet. cribrarius. E pr. & ποιέω.

Κοσκινοπώλης, ου, ὁ, cribrorum venditor.

Κοσκινόρινος, ου, ὁ, pellis ad conficienda cribra, vel cribrum e pelle. Hes. E κόσκινον & ῥινὸς, pellis, corium.

ΚΟΣΚΥΛΜΑ'ΤΙΑ, ων, τὰ, minuta rerum, ut corii, præsegmina, quæ abjici solent.

Κοσμάριον, ου, τὸ, (parvum) ornamentum, in pr. exquisitius, ut annuli, torques &c. Dimin. a κόσμος.

Κοσμέω, ῶ, f. ήσω, orno, honesto, condecoro. 2) ordino, digero, dispono. 3) adorno, instruo, apparo. 4) fungor magistratu. οἱ κοσμῆντες, magistratus. Aristot. v. κοσμητὴς & κοσμήτωρ.

Κόσμημα, ατος, τὸ, ornamentum, insigne. A præc.

Κόσμησις, εως, ἡ, ornatio, exornatio. Ab eod.

Κοσμήτειρα, ἡ, ornatrix. A κοσμήτωρ, idem quod seq.

Κοσμητὴς, ῦ, s. κοσμήτης, ου, ὁ, ornator, cinislo. 2) moderator. Ab eod.

Κοσμητικὸς, ὴ, ὸν, ornandi peritus. A pr.

Κοσμητὸς, ὴ, ὸν, exornatus, excultus. Ab eod.

Κόσμητρον, τὸ, instrumentum, quo in ornando, verrendo utimur, scopæ. Ab eod.

Κοσμήτωρ, ορος, ὁ, dux, princeps. 2) qui aciem instruit. Ab eod.

Κοσμικὸς, ὴ, ὸν, mundanus, rebus humanis deditus. 2) sæcularis, qui extra clerum est. 3) externus, visibilis, caducus. A κόσμος.

Κόσμιον, ου, τὸ, ornamentum exquisitius, deliciæ. Ab eod.

Κόσμιος, ία, ιον, vel κόσμιος, ου, ὁ, ἡ, qui est moribus compositis, moderatus, modestus. Hinc τὸ κόσμιον, ου, modestia, & οἱ κόσμιοι, elegantiores homines. Ab eod.

Κοσμιότης, ητος, ἡ, modestia, decorum, pudor. A pr.

Κοσμιώδης, εος, ὁ & ἡ, modestus, elegans. Ab eodem, & εἶδος.

Κοσμίως, Adv. moderate, modeste. 2) ordine.

Κοσμογένεια, vel κοσμογονία, ας, ἡ, mundi generatio, creatio, origo. E κόσμος & γίνομαι.

Κοσμογονία, ἡ, origo mundi, qualis vel a philosophis fingitur, vel a Mose traditur. Ex iisd.

Κοσμογραφία, ας, ἡ, descriptio mundi. A seq.

Κοσμογράφος, ου, ὁ & ἡ, qui mundum describit.

Κοσμοκόμης, ου, ὁ, comam ornans, epith. pectinis.

Κοσμοκράτωρ, ορος, ὁ, mundi imperium obtinens. 2) rex, & quilibet magistratus. E κ. & κρατέω.

Κοσμολογία, ας, ἡ, disputatio de mundo, ejus origine, natura. E κ. & λόγος.

Κοσμολογικὸς, ὴ, ὸν, ad doctrinam de mundo pertinens. A pr.

Κοσμοπλάστης, ου, ὁ, mundi fictor, mundi creator. E πλάσσω, *fingo*.

Κοσμοπλόκος, ὁ, ἡ, ornans mundum. Epith. Apoll. f. folis. E κ. & πλέκω.

Κοσμοποιέω, ῶ, f. ήσω, mundum condo.

Κοσμοποιΐα, ας, ἡ, mundi fabricatio, f. creatio. A seq.

Κοσμοποιὸς, οῦ, ὁ, mundi conditor. E κ. & ποιέω.

Κοσμόπολις, ὁ, nomen magistratus, ap. Polyb. v. κοσμεῖν & κόσμος.

Κοσμοπολίτης, ου, ὁ, mundi civis, incola mundi. Philo.

Κόσμος, ου, ὁ, ordo. 2) modus & ratio. 3) disciplina. 4) ornatus, ornamentum, mundus muliebris. 5) decus, laus. 6) magistratus. 7) *Philosophi sic instituerunt vocare* totam compagem rerum omnium, ob ordinis pulchritudinem: *unde & latini philosophi* mundum *vocavere*: in primisque cœlum, h. e. sidera. In facris etiam significat 8) homines universos. 9) homines impios.

Κοσμοσάνδαλον, τὸ, planta bellum florem edens, ap. Athen.

Κοσμοσωτήριος, ου, ὁ, ἡ, mundo salutaris.

Κοσμουργία, ας, ἡ, mundi opificium. A seq.

Κοσμουργὸς, οῦ, ὁ, mundi opifex, conditor. E κ. & ἔργον.

Κοσμοφθόρος, ὁ, mundi vastator. E κ. & φθείρω.

ΚΟΣΣΟΣ, ου, ὁ, colaphus, alapa.

Κοσσοτραπεζος, ὁ, parasitus vilis, coprea. E pr. & τράπεζα.

Κόσσυφος, vel κόττυφος, ου, ὁ, merula, *avis*.

Κοστάριον, ου, τὸ, locus ubi costus crescit. A sq.

Κόστος, ου, ὁ, costus, planta aromatica.

ΚΟΣΥΜΒΗ, vel κοσσύμβη, ης, ἡ, crinium nodus. 2) capitis redimiculum. 3) tunica fimbriata. 4) fibula, vel vinculum.

Κόσυμβος, vel κόσσυμβος, ου, ὁ, idem.

Κοσυμβωτὸς, οῦ, ὁ, fimbriatus, nodatus, nodis substrictus. epith. tunicæ. εἰ ᾶ. A pr.

Κοσύρα, ἡ, nomen feminæ nobilis, divitis, voluptariæ, & arrogantis, ap. Comic. v. κοισ.

Κοτάινω, idem quod seq.

Κοτέω, irascor, simultates exerceo; it. invideo. κοτεσσάμενος, aor. 1. *med.* iratus. Perf. part. κεκοτηὼς, pro κεκοτηκὼς, κεκοτηότι θυμῷ, irato animo. A κότος.

Κοτήεις, ήεσσα, ῆεν, iratus. Ab eod.

Κοτινὰς, άδος, ἡ, ut κοτινὰς ἐλαία, olea oleastro inserta. 2) bacca oleastri. A κότινος.

Κοτινοφόρος, ου, ὁ, ἡ, oleastrum ferens. E seq. & φέρω.

Κότινος, ου, ὁ, ἡ, oleaster, oliva silvatica. 2) corona ex oleastro. 3) acinus.

Κοτὶς, ίδος, ἡ, occiput, vertex capitis. a κότις, ap. Hes. ira.

Κότος, ου, ὁ, ira vetus, simultas, invidia. A κέκμηκα.

Κοτταβεῖον, ου, τὸ, præmium, quod ei dabatur, qui cottabo vicisset. 2) pelvis, in quam id, quod a potu in poculo reliquum erat, ita effundebatur, ut resonaret. A κότταβος.

Κοτταβίζω, f. ίσω, cottabo ludo, vel certo. 2) vomo, evomo. Ab eod.

Κοτταβικὸς, ή, όν, qui in cottabo usurpatur, fit, adhibetur, ad cottabum pertinens. Ab eod.

Κοτταβὶς, ίδος, ἡ, idem quod κοτταβικὴ, & ab eodem.

Κοττάβισμα, ατος, τὸ, idem quod sq. & ab eod.

Κοτταβισμὸς, οῦ, ὁ, lusus cottabi. A κοτταβίζω.

Κότταβος, ου, ὁ, cottabus, genus ludendi, cum vini guttas e calice in altum jaciebant, ut caderet in æreas pelves, &, si major strepitus edebatur, ab amica se amari credebant. 2) vinum ipsum, quod ita effunditur.

Κοττάριον, τὸ, Dim. seq.

ΚΟΤΤΗ, ης, ἡ, caput. Hesych.

Κόττις, ἡ, idem. Dor. ap. Poll. v. κοτὶς.

Κοττοί, galli gallinacei. A κόττη, caput cristatum. Hesych.

Κοτύλη, ης, ἡ, cavum. 2) cavum coxæ, in quo caput femoris vertitur. 3) vola sive cavum manus vel pedis. 4) quævis cavitas profundior ossis, in qua aliud volvitur. 5) vasculum concavum. 6) mensura liquidorum, hemina, cotyla, cyathus, poculum. 7) mensura aridorum, unciarum novem capax.

Κοτυληδὼν, όνος, ἡ, idem. 2) umbilicus Veneris, herba. 3) pars concava in Polypodis cirris, & cirri ipsi. 4) os venæ l. arteriæ intra uterum eminentis. A pr.

Κοτυλήρυτος, vel κοτυληρύτης, ου, ὁ, ἡ, ap. Hom. large fluens, velut fusus poculo. E κοτύλη & ῥέω.

Κοτυλιαῖος, αία, αῖον, cotylæ mensuram æquans. Ab eod.

Κοτυλίζω, f. ίσω, per cotylas f. heminas liquida aridave vendo. Ab eod.

Κοτυλὶς, ίδος, ἡ, cavum coxendicis. Ab eod.

Κοτυλίσκη, ης, ἡ, parva cotyla. Dimin. a κοτύλη.

Κοτυλίσκιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Κοτυλίσκος, ου, ὁ, parvus crater, Baccho sacer, quo utebantur sacerdotes ejus. 2) placentæ genus.

Κότυλος, ου, ὁ, poculum, (capiens quantum cotyla.) 2) mensura unciarum 9. Ab eod.

Κοτυλώδης, εος, ὁ, ἡ, cotylæ formam habens.

Κοῦ, *Ion.* pro ποῦ, vid.

ΚΟΥΚΙ, τὸ, cuci, arbor. 2) fructus, pomum arboris cuci.

Κουκίμηλον, ου, τὸ, cuci pomum.

Κουκιοφόρος, ου, ὁ, ἡ, arbor cuci. E κοῦκι & φέρω.

Κουλεὸν, οῦ, τὸ, five κουλεὸς, οῦ, ὁ, poet. pro κολεός.

Κουλεώτερος, ου, ὁ, ἡ, v. κολεώτερος.

Κοῦμι, surge. Vox Ebr. in N. T.

Κουρὰ, ᾶς, ἡ, tonsura. A κείρω.

Κουράλιον, ου, τὸ, curalium, idem quod κορ. 2) pupa, qua ludere puellæ solent, cera pannisve facta.

Κουρευτικὸς, ή, όν, tonsorius, ad tonsores pertinens, qui fit a tonsoribus. A κουρά.

Κουρεῖον, ου, τὸ, tonstrina, officina tonsoris. A κουρεύς.

Κουρειάω, cupio tonderi. Ab eod. v. κουριάω.

Κουρεὺς, έος, ὁ, tonsor. Ab κουρεύω.

Κουρευτὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Κουρεύτρια, ας, ἡ, tonstrix. A pr.

Κουρεύω, f. εύσω, tondeo. A κουρά.

Κούρη, ης, ἡ, idem quod κόρη, poet.

Κουρίζμος, ον, detonsus, scil. capillus. A κουρά.

Κουρίας, ου, ὁ, tonsus. Ab eod.

Κουριάω, ῶ, tonderi volo. Ab eod.

Κουρίδιος, ία, ιον, juvenilis. Epith. mariti, cui uxor nupsit cum virgo esset. & uxoris quam quis virginem duxit. (vel quæ ducitur domum ad κούρας liberos legitimos ex ea suscipiendum.) A κοῦρος vel κόρη.

Κουρίζω, f. ίσω, juvenilem ætatem ago. 2) juvenilia faplo. 3) a puerili ætate educo. 4) tondeo, attondeo. 5) fuccido. 6) deputo. A κόρος pro κόρος, vel a κουρά.

Κουρικὸς, ἡ, ὸν, tonſorius, ad tonſorem pertinens, ſ. ad tonſuram idoneus. A κουρά.

Κούριμος, ίαν, ιον, idem & ab eod.

Κουρίξ, *Adv.* per comam, coma. Ab eod.

KOΥΡΜΙ, τὸ, eurmi, potionis genus ex hordeo vel tritico.

Κουροβόρος, ὁ, ἡ, natos, pueros perdens. E κοῦρος & βορά.

Κουρογονία, ας, ἡ, puerorum vel puellarum præſ. liberorum, ſeu ingenuorum, generatio. Ex eod. & γονὴ, *generatio*.

Κουροθάλλεια δάφνη, laurus virentibus ramis decora. (vel quam pueri gerant in capite, carmina in ludis canentes & tripudiantes.) Ex eod. & θάλλω, *vireo*.

Κοῦρος, idem eſt, ac κόρος, quod vide.

Κουροσύνη, ης, ἡ, pueritia, infantia. A pr.

Κουροτοκέω, marem pario. A ſq.

Κουροτόκος, ου, ἡ, quæ puerum peperit. 2) puerpera, mater. E κοῦρος & τίκτω.

Κουροτροφέω, ῶ, f. ήσω, juvenes nutrio. A ſq.

Κουροτρόφος, ου, ὁ, ἡ, juvenum nutritor, vel nutrix, dives juventute beae nata. Ex κοῦρος & τρέφω, *alo*.

Κουστωδία, ας, ἡ, cuſtodia, i. e. milites, quibus cuſtodia imperata eſt. Vox latina, in N. T.

Κουφαγωγὸς, οῦ, ὁ, ἡ, leve onus ferens. Ex κοῦφος & ἄγω.

Κουφίζω, f. ίσω, levo, ſublevo, adjuvo. 2) in altum tollo. 3) erigo afflictum & conſolor. 4) levis ſum. A κοῦφος.

Κούφισις, εως, ἡ, levatio, allevatio. A pr.

Κούφισμα, ατος, τὸ, levatio, levamen. Ab eod.

Κουφισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Κουφιστικὸς, ἡ, ὸν, levandi vim habens. Ab eod.

Κουφοδοξία, ας, ἡ, vana opinio. E κοῦφος & δόξα.

Κουφολογέω, ῶ, f. ήσω, verborum levitate utor, nugor. A κουφολόγος.

Κουφολογία, ας, ἡ, nugæ. 2) loquacitas. Ab eod.

Κουφολόγος, ου, ὁ, ἡ, nugator, garrulus. E κ. & λέγω, *dico*.

Κουφόνοια, ἡ, levitas, inconſtantia. Ab ſq.

Κουφόνοος, *contr.* κουφόνους, ου, ὁ, ἡ, levis, inconſtans. Hinc τὸ κουφόνουν, inconſtantia & levitas mentis. E κ. & νόος.

Κουφόνως, *Adv.* cum quadam mentis levitate, temere. A pr.

Κουφόνωτος, ου, ὁ, ἡ, levis & agilis dorſi.

Κουφόπτερος, ου, ον, facile volans. E κ. & πτερὸν, *ala*.

Κοῦφος, η, ον, levis. 2) remiſſus, languidus. 3) exiguus. 4) ventoſus, inconſtans. 5) vacuus. 6) facilis.

Κουφοτέρως, *Adv.* levius &c. A pr.

Κουφότης, ητος, ἡ, levitas. Ab eod.

Κουφόω, ῶ, f. ώσω, levo, allevo. Ab eod.

Κούφως, *Adv.* leviter, facile. 2) temere. Ab eodem.

Κοφινοποιὸς, οῦ, ὁ, quaſillarius, Gl. Vet. A ſq.

Κόφινος, ου, ὁ, cophinus, corbis, qualus. 2) menſura apud Bœotos cum liquidorum, tum aridorum.

Κοφινώδης, ες, ad cophini modum factus. A pr.

Κοχλάζω, ebullio, ſcaturio. A κόχλος.

Κοχλακώδης, εος, ὁ, ἡ, ſiliceus. A ſq.

Κόχλαξ, ακος, ὁ, glarea, calculus, lapillus in fluvii ripa vel maris littore. 2) ſilex. A κόχλος.

Κόχλαι, ῶν, αἱ, conchæ, Ab eod.

Κόχλασμα, τὸ, fervor aquæ, æſtus. 2) quod ebullit. A κοχλάζω.

Κοχλιάριον, ου, τὸ, cochleare. A κόχλος.

Κοχλίας, ου, ὁ, cochlea. 2) machina aquaria. Ab eod.

Κοχλίδιον, ου, τὸ, conchula, parva cochlea. Dim. a κόχλος.

Κοχλὶς, ίδος, ἡ, idem. Ab eod.

Κοχλιώδης, εος, ὁ, ἡ, cochleæ ſpeciem gerens, cochleæ ſimilis. 2) tortuoſus, tortilis. A κοχλίας.

Κόχλος, ου, ὁ, concha. 2) conchylium, oſtreum, purpura. A ſq.

ΚΟ'ΧΛΩ, gyro, roto, torqueo. Etymol.

ΚΟ'ΧΟΣ, ου, ὁ, humor abunde fluens. Schol. Theocr.

Κοχυδέω, ῶ, it. κοχύω, magna copia, abunde fluo. Athen. A χύω.

ΚΟΧΩ'ΝΗ, ης, ἡ, commiſſura partium coxendicis cum podice aut femore: item femur ipſum.

Κοχώνιον, ου, τὸ, idem.

Κόψειον, είου, τὸ, ſmyrnion herba, vulgo, leviſticum.

ΚΟ'ΨΙΜΟΣ, ου, ὁ, genus arboris.

Κόψιχος, vel κόψυχος, ου, ὁ, alias κόσσυφος, avis quædam, merula: al. piſcis quidam, ut Athen.

Κρᾶας, ατος, τὸ, caput. A κρὰς, *idem*.

Κράβατος, vel κράββατος, ου, ὁ, grabatus, lectus, in quo ſedetur, Att. σκίμπους.

Κραββάτιον, ου, τὸ, lectulus. A pr.

ΚΡΑ'ΓΓΗ, ης, ἡ, piſcis e genere ſquillarum.

Κράγγονες, ων, αἱ, itidem ſquillarum ſpecies. A pr.

Κραγέτης, ου, ὁ, vociferator, clamator. A κράζω.

Κραγὸν, *Adv.* clara, acuta, alta voce. Ab eodem.

Κραδαίνω, vibro, criſpo, quaſſo, concutio: κραδάνας, aor. 1. part. quatiens, vibrans. κραδαίνομαι, concutior, tremiſco, nuto, etiam inſita gravitate. A κραδάω.

Κράδαιον, ου, τὸ, folium ficulnum. A κράδη.

Κράδαλος, ου, ὁ, ramus ficulnus. Ab eod.

Κραδαλὸς, ἡ, ὸν, vibratilis, qui facile concutitur ſ. quaſſatur. A ſq.

Κραδάω, ῶ, vibro, concutio, quatio. 2) κράδῃ laboro. A κράδη.

Κραδάζω, f. σω, idem, ab eod.

Κράδη, ης, ἡ, ramus ficulnus, ſurculus ficulneus. 2) folium ficulneum. 3) quodvis folium. 4) machina theatralis.

Κραδηφορία, ας, ἡ, geſtatio ramorum, *proprie* ficulneorum. E κράδη & φέρω, *fero*.

Κραδίη, ἡ, Jon. pro καρδία.

Κράδος, ου, ὁ, ramus ficulnus. 2) vitium ſ. morbus in ficu. A κράδη.

Κραδοφάγος, ου, ὁ, ἡ, qui ficus comedit, victu ficuum utitur.

Κράζω, f. άξω, clamo, ut cornix vel corvus crocito. 2) clamo, vociferor, p. p. fut. κεκράξομαι. perf. med. κέκραγα. τί κέκραγας; quid vociferaris?

Κραιαίνω, perficio. κρήηνον, perfice, a. 1. imper. Jon. pro κραίανον. A ſq.

Κραίνω, f. ανῶ, perficio, effectum reddo. 2) impero, regno. κρανθεὶς, aoriſt. 1. paſſ. part. conſummatus. κρανθεῖσα ψῆφος, victrix ſententia.

Κραιπαλάω, ῶ, crapulam ſentio, dolorem capitis ſentio e nimio potu. 2) inebrior. 3) deſipio, deliro per crapulam. κραιπαλῶντες, vacillantes, Philox. A κραιπάλη.

Κραιπάλη, ης, ἡ, crapula. 2) comiſſatio. 3) obtenebratio mentis a potu.

Κραιπαλίζω, crapulor. A pr.

Κραιπαλόκωμος, ου, ὁ, ἡ, qui ebrius & vino gravatus comiſſatur.

Κραι-

Κραιπαλώδης, εος, ὁ, ἡ, obnoxius crapulæ, ebriosus. 2) ad crapulam usque potans. A κραιπάλη.

Κραιπνός, ἡ, όν, pernix, celer, velox, rapidus. Hinc κραιπνῶς, *Adv.* velociter.

Κραιπνόσσυτος, ου, ὁ, ἡ, idem. E pr. & σύω, *concito*.

Κραιπνοσσύτως, *Adv.* celeriter. A pr.

Κραιπνοφόρος, ου, ὁ, ἡ, celer, velox. Ex eod. & φόρημα.

Κραιπνῶς, *Adv.* velociter, cito. 2) prospere.

ΚΡΑΓΡΑ, ας, ἡ, caput. Hes. quidam exp. cornu.

Κράκτης, ου, ὁ, clamator, clamosus. A κράζω.

Κρακτικός, ἡ, όν, clamosus. A pr.

Κρᾶμα, ατος, τὸ, mixtura, mistum. 2) vinum aqua mistum. 3) concretio & temperatura corporis naturalis. A κεράννυμι, *misceo*.

Κραμβαλέος, α, ον, tostus, assus, siccus. A κράμβος.

Κραμβεῖον, ου, τὸ, cicuta. Vox Sicula. A sq.

Κράμβη, ης, ἡ, brassica, crambe, caules.

Κραμβίδιον, ου, τὸ, brassica. 2) decoctum brassicæ. A pr.

Κράμβιον, ου, idem quod κραμβεῖον. 2) decoctum brassicæ, ap. Hippocr. Ab eod.

ΚΡΑ'ΜΒΟΣ, η, ον, aridus, siccus, torridus. 2) bonus. 3) dulcis. 4) *Subst.* vitium fructuum, præcipue uvarum.

Κραμβοφάγος, ου, ὁ, ἡ, qui brassica vescitur. E κράμβη & φαγεῖν, *comedere*.

Κραναίπεδος, ου, ὁ, ἡ, asperum solum habens. A κραναός & πέδον, *solum*.

Κρανέϊνος, ίνη, ϊνον, corneus, e corno. A κρανεία.

Κραναός, ἡ, όν, asper. 2) sterilis. A κράνον.

Κρανεία, ας, ἡ, & κρανία, cornus, arbor. 2) hasta e corno.

Κρανίϊνος, ΐνη, ϊνον, corneus, e corno. A pr.

Κράνειον, s. Κράνιον, Craneum. Nomen Gymnasii Corinthi.

Κράνεος, corneus. A κρανεία.

Κράνινος, η, ον, corneus. A κρανεία.

Κρανίον, ου, τὸ, calvaria. A κράνον.

Κρανοκολάπτης, ου, ὁ, genus phalangii, bestiolæ lucernis advolitanti non dissimile, phalangium, quod caput petit, cum in aliquem fertur. E κράνον & κολάπτω.

Κράνον, ου, τὸ, caput. Eust. A κάρηνον.

Κρανοποιέω, galeas facio. E κράνος & ποιέω.

Κρανοποιός, οῦ, ὁ, ἡ, galearum opifex. A pr.

Κράνος, εος, τὸ, galea. A κράνον.

Κρανουργία, ας, ἡ, galearum fabricatio. A seq.

Κρανουργός, οῦ, ὁ, galearum opifex. E κράνος & ἔργον, *opus*.

Κράντειρα, ας, ἡ, regina. 2) perfectrix. A sq.

Κραντὴρ, ῆρος, ὁ, effector, qui efficit vel perficit. 2) κραντῆρες, dentes, qui Lat. genuini. A κραίνω.

Κραντήριος, ὁ, ἡ, efficax, strenuus. Ab eod.

Κράντης, ου, ὁ, idem quod κραντήρ.

Κράντωρ, ορος, ὁ, rex, princeps. Ab eod.

Κραπατάλλος, fatuus, delirus. Hes. 2) numisma, Id. Poll. 3) κραπατάλλοι, pisces quidam. Id.

Κρὰς, ατὸς, τὸ, caput.

Κρᾶσις, εως, ἡ, mistio, mistura, proprie, qua aqua vino miscetur. 2) temperamentum corporis & elementorum. 3) contractio Vocalium & Diphthongorum apud Grammaticos. A κεράννυμι.

Κράσπεδον, ου, τὸ, fimbria, limbus, instita, lacinia. 2) margo retis. 3) margo littoris. 4) montis radix. 5) vestis sacerdotis, sic dicta, quod solum usque pertingat. E κρέμαμαι & πέδον, *solum*.

Κρασπεδόω, cingo, circumdo velut fimbria. A pr.

Κραστήριον, ου, τὸ, crates lignea super præsepi, cui imponitur fœnum. Pollux. A κράστις.

Κραστίζεσθαι, vesci gramine. Etym. Ab eod.

ΚΡΑ'ΣΤΙΣ, εως, ἡ, gramen.

Κραταίβολος, ου, caput percutiens. A κρὰς & βάλλω.

ΚΡΑ'ΤΑΙΓΟΣ, vel κραταιγὸς, ου, ὁ, arbor habens folium simile mespilo.

Κραταιγύαλος, ου, ὁ, ἡ, firmus, fortis. A κραταιὸς & γύαλον, *vola*.

Κραταιγὼν, όνος, ὁ, idem quod κράταιγος: alii tamen distinguunt.

Κραταιΐς, *Adv.* valide, vel *Subst.* vis magna. E κραταιὸς & ἴς, *vis*.

Κραταίλεως, ω, lapidosus, asper, Epith. soli, terræ. Ex eod. & λᾶς, *lapis*.

Κραταίνω, conforto. Gl. V. A κράτος.

Κραταίον, ου, τὸ, consuetum scripturæ aut picturæ firmamentum. V. L. A κραταιός.

Κραταιὸς, ὰ, όν, potens, fortis, acer, robustus, validus. 2) validus s. potens in retinendo. 3) ingens, magnus. 4) violentus, truculentus. A κράτος.

Κραταιότης, ητος, ἡ, robur, vis, fortitudo. A præced.

Κραταιόω, ῶ, f. ώσω, reddo potentem, corroboro. Ab eod.

Κραταίπεδον οὖδας, solum firmum, seu lapidibus stratum. E κραταιὸς & πέδον.

Κραταίπους, οδος, ὁ, ἡ, qui pedes robustos habet. Ex eod. & πούς.

Κραταίωμα, ατος, τὸ, robur. A κραταιόω.

Κραταιῶς, *Adv.* valide. A κραταιός.

Κρατάνιον, τὸ, genus poculi, apud Athen.

Κρατεραύχην, ὁ & ἡ, robustam cervicem habens.

Κρατερὸς, ρὰ, ρὸν, validus, fortis. 2) vehemens, acer, violentus. 3) acerbus, minax. 4) durus, velut petentibus, monentibus, suadentibus &c. A κράτος.

Κρατερόφρων, ονος, ὁ, ἡ, invictus animo, cui mens est dura & rigida, durus, acer, præfractus. 2) magnanimus. E pr. & φρήν.

Κρατερόω, ῶ, f. ώσω, validum & firmum reddo, solido. A κρατερός.

Κρατερόδους, ὁ, ἡ, validos dentes habens.

Κρατέρωμα, ατος, τὸ, mistura æris & stanni, qua quid solidatur, s. id quo solidantur metalla. A κρατερόω.

Κρατερῶνυξ, υχος, ὁ, ἡ, solidos, firmos & robustos ungues habens, solidas ungulas habens.

Κρατερώνυχος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Κρατερῶς, *Adv.* valide, fortiter, strenue, firmiter. 2) totis viribus. 3) intrepide. 4) aperte. A κρατερός.

Κρατευταὶ, ῶν, αἱ, verutum fulcra. A κρατέω.

Κρατευτήρια, ων, τὰ, idem & ab eod.

Κρατέω, ῶ, f. ήσω, imperium obtineo, impero, dominor. 2) possideo, potior, compos sum. 3) superior sum, vinco. unde 4) præsto, excello. 5) contineo. 6) vinco, obtineo, invalesco, retineo, mordicus retineo. 7) memoria teneo. 8) prehendo, apprehendo. A κράτος.

Κράτημα, τὸ, fulcimentum. A pr.

Κρατὴρ, ῆρος, ὁ, crater, vas, in quo miscetur aqua.

aqua vinum. 2) ſignum cœleſte. 3) receptaculum aquæ ſalientis. 4) κρατῆρες, montis Ætnæ foramina, quibus ignis cinisque evomitur. A κεράννυμι.

Κρατηρίζω, fut. ίσω, compoto. Euſt. ex Vett. ἐκρατηρίσθημεν, aor. 1. paſſ. inebriati ſumus exhauſtis crateribus. Heſ. 2) dicitur tamen & de miniſtro compotorum, vinum miniſtrante. A pr.

Κρατήριον, ου, τὸ, parvus crater. Dim. ab eod.

Κρατησίμαχος, ου, ὁ, ἡ, qui victoriam in præliis obtinet. E κρατέω & μάχομαι.

Κρατησίπους, ου, pede validus. Ex eod. & π.

Κρατησίππος, ου, ὁ, ἡ, qui vincit equis. Ex eod. & ἵππ.

Κράτησις, εως, ἡ, potentia, retentio. Philox. A κρατέω.

Κρατητικός, ή, όν, tenax, Gl. V. Ab eod.

Κρατιστεύω, ſ. εύσω, præſto, antecello. τὸ κρατιστεῦον, potiſſimum & præſtantiſſimum, flos rei. A κράτιστος.

Κρατιστίνδην, *Adv.* delectu. A ſeq.

Κράτιστος, ίστη, ιστον, fortiſſimus, validiſſimus. 2) optimus. Superl. a κρατύς. κράτιστα, *Adv.* optime.

Κρατοβρὼς, ῶτος, ὁ, caput devorans. E κρὰς & βιβρώσκω.

Κράτος, εος, τὸ, robur, vis, potentia. 2) imperium, imperii ſumma. 3) victoria, & finis belli per victoriam. 4) pars manus vergens ad digitos, in qua manus robur.

Κρατυντὴρ, ῆρος, ὁ, victor, prævalens. Heſ. A κρατύνω.

Κρατυντήριος κλιτμός, ſella ad retinendum & firmandum. A pr.

Κρατυντικός, ή, όν, firmandi vim habens. A ſeq.

Κρατύνω, ſ. υνῶ, validum ac firmum reddo, munio. 2) confirmo, ſtabilio, vim magnam tribuo. 3) roboro, induro. 4) impero. A ſeq.

Κρατὺς, ὁ, validus, fortis, potens. A κράτος.

Κρατυσμὸς, οῦ, ὁ, corroboratio. A κρατύς.

Κραυγάζω, ſ. άσω, clamo, vociferor. A κραυγή.

Κραυγάνω, idem, & ab eod.

Κραύγασος, ου, ὁ, vociferator, clamoſus. A κραυγάζω.

Κραυγαστικὸς, ή, όν, clamoſus. Ab eod.

Κραυγαστικῶς, *Adv.* cum clamore. A pr.

Κραυγὴ, ῆς, clamor, vociferatio. A κράζω, *clamo*.

Κραυγίας, ου, ὁ, ut κραυγίας ἵππος, equus, qui clamore & ſtrepitu terretur. A pr.

Κραυρᾶν, ſtruma laborare. 2) de morbo apum cum vermes & araneas gignunt. Heſ. A ſeq.

Κραῦρος, ρα, ρον, aridus, ſiccus, torridus, friabilis, rigidus. 2) ἡ κραύρα, *Subſt.* ſtruma. 3) morbus boum: hinc

Κραυρότης, ητος, ἡ, ariditas, ſiccitas, friabilitas.

Κρεάγρα, ας, ἡ, fuſcina, harpago, inſtrumentum ad extrahendas carnes ex olla, vel aheno. E κρέας & ἄγρα, *captura*.

Κρεαγρευτέω, lacero carnem, aſper ſum. A ſeq.

Κρεάγρευτος, ου, carnem ſ. cutem lacerans, vulnerans, aſper. E κρέας & ῥαίζω.

Κρεαγρὶς, ίδος, ἡ, idem quod κρεάγρα.

Κρεάδιον, ου, τὸ, caruncula, carnis fruſtum. Dim. a κρέας.

Κρεανομέω, ῶ, ſ. ήσω, carnes diſtribuo. 2) aliorum carnes diſſeco, coquo ac voro. A κρεανόμος.

Κρεανομία, ας, ἡ, diſtributio carnium, viſceratio. Ab ſeq.

Κρεανόμος, ου, ὁ, ἡ, carnes diſtribuens. E ſeq. & νέμω, *diſtribuo*.

Κρέας, ατος, τὸ, caro. 2) fruſtum carnis. 3) corpus.

Κρεγμὸς, οῦ, ὁ, pulſatio, ſonitus. A κρέκω.

Κρεηδόχος, ου, ὁ, ἡ, ad recipiendas carnes factus. E κρέας & δέχομαι.

Κρεηφαγέειν, *Ion.* pro κρεωφαγεῖν.

Κρεηφαγίη, ης, ἡ, pro κρεωφαγία, *Ion.*

Κρεοδόχος, v. κρεηδόχος.

Κρεῖον, ου, τὸ, vas carnarium, carnium receptaculum, olla. A κρέας.

Κρεισσόνως & κρειττόνως, melius, *Adv.* A ſeq.

Κρείσσων, vel κρείττων, ονος, ὁ, ἡ, melior, præſtantior, ut viribus, potentia, aliave re. Unde 2) κρείττονες, dii, cœlites. 3) invictus ab aliqua re, ut voluptate, hoſte &c. κρείττων θανάτου, immortalis. A κράτος.

Κρείων, οντος, rex, regnator. κρείουσα, regina, præſtantiſſima. A κρείω, *regno*.

Κρεκεῖν, ſonum odioſum Galenus ait ſignificare apud Hippocr. A κρέκω.

Κρέκαλος, fletus, ploratus. Heſych. Ab eod.

Κρέκω, pectine ſeu radio pulſo. 2) pulſo. 3) ſonum moleſtum & odioſum edo.

Κρεμάθρα, ας, ἡ, vas penſile, aut ſtorea penſilis, in qua reponuntur caſei, aut opſoniorum reliquiæ. A ſeq.

Κρέμαμαι, pendeo. κρεμάμενος, ſuſpenſus.

Κρεμάννυμι, v. κρεμάω.

Κρεμασμὸς, οῦ, ὁ, ſuſpenſio. Ab eod.

Κρεμαστὴρ, ῆρος, ὁ, qui ſuſpendit aut ſuſpenſum tenet. 2) κρεμαστῆρες, nervi teſtium. 3) crates viminea, in qua caſei ſiccantur. 4) lorum ſ. habena penſilis, e qua aliquid dependet. A κρεμάω.

Κρεμαστήριος, ου, ὁ, ἡ, pendulus, penſilis. A ſeq.

Κρεμαστὴς, οῦ, ὁ, idem quod κρεμάθρα. A κρεμάω.

Κρεμαστὸς, ή, όν, pendulus, penſilis. Ab eod.

Κρεμάστρα, ας, ἡ, id, unde aliquid pendet. 2) vas penſile, in quo panes, caſei & ſimilia reponuntur. 3) pediculus multifidus, e quo fructus appenduntur. A ſeq.

Κρεμάω, ῶ, ſ. κρεμάννυμι, ſ. κρεμαννύω, ſ. μάσω, ſuſpendo. 2) ſuſpenſum teneo; & 3) *in Paſſ.* ſuſpendor. 4) pendeo.

Κρεμβαλιάζω, crembalum pulſo. A κρέμβαλον.

Κρεμβαλιαστὴς, οῦ, ὁ, crembali peritus, qui crembalo ſonare novit. A pr.

Κρεμβαλιαστὺς, ύος, ὁ, vel ἡ, ſtrepitus ſ. ſonitus, quem edit crembalum. Ab eod.

Κρεμβαλίζω, ſ. ίσω, crembalum pulſo. A κρέμβαλον.

Κρέμβαλον, ου, τὸ, crembalum, crepitaculum, quod digitis agitatum ſtrepitum edit.

Κρεμνάω, ῶ, idem quod κρεμάω, a quo factum.

Κρέμναμαι, idem & ab eod.

Κρεμόω, idem quod κρεμάω.

ΚΡΕΜΥΣ, υος, ἡ, piſcis quidam.

Κρὲξ, κὸς, ἡ, avis pugnax, roſtrum acutum & ſerratum habens nuptiiſque inauſpicata. A κρέκω.

Κρεόβρωτος, ου, carnivorus. A κρέας & βιβρώσκω.

Κρεοκακκάβος, ου, ὁ, edulium e carnibus minutim conciſis, & cum ſanguine, arvina, & dulci jure concinnatis. A κρέας & κακκάβη.

Κρεονομία, ας, ἡ, vid. κρεανομία.

Κρεοσήπομαι, carnium more putreſco.

Κρεοσκευασία, ας, ἡ, ratio coquendarum & apparandarum carnium.

Κρεουργέω, ῶ, f. ήσω, excarnifico, dilanio, lanius sum, carnes lanii more concido. A κρεουργός.

Κρεουργηδὸν, *Adv.* more eorum, quæ in parva frusta dissecta sunt, s. quæ a laniis conciduntur. Ab eod.

Κρεουργία, ας, ἡ, carnium dissectio s. concisio, laniatus, visceratio. Ab eod.

Κρεουργικὸς, ἡ, ὸν, lanionius. A seq.

Κρεουργὸς, ὂ, ὁ, ἡ, lanius, lanio. E κρέας & ἔργον.

Κρεοφαγία, ἡ, v. κρεωφ. A seq.

Κρεοφάγος, ο, ὁ, ἡ, v. κρεωφ.

Κρεοῦλλιον, ου, τὸ, caruncula. Dim. a κρέας.

ΚΡΕΏ, vel κρείω, regno, impero.

Κρεωβορία, ἡ, carnium devoratio, usus copiosior. E κρέας & βορά.

Κρεωδαισία, ας, ἡ, carnium distributio, visceratio. Ex eod. & δαίω.

Κρεωδαιτης, ου, ὁ, carnium in frusta divisarum distributor. Ex iisd.

Κρεώδης, εος, ὁ, ἡ, carnosus. A κρέας.

Κρεωδοσία, ας, ἡ, carnium distributio, visceratio. Ex eod. & δίδωμι, unde δόσις, datio.

Κρεωδοτέω, ῶ, f. ήσω, carnes distribuo. A seq.

Κρεωδότης, ου, ὁ, carnium dator s. distributor. E κρέας & δ.

Κρεωδόχος, ου, ὁ, ἡ, ad recipiendas seu servandas carnes factus. Ex eod. & δέχομαι.

Κρεωθήκη, ης, ἡ, carnarium, Gl. V.

Κρεωκοπέω, ῶ, f. ήσω, carnes seco. A seq.

Κρεωκόπος, ὁ, ἡ, carnes secans. E κ. & κόπτω.

Κρεωλογέω, ῶ, f. ήσω, carnem colligo. Ex eod. & λέγω, colligo.

Κρεωνομέω, ῶ, f. ήσω, carnes distribuo. Ex eod. & νέμω, distribuo.

Κρεωνομία, ας, ἡ, carnium distributio. A pr.

Κρεωπωλεῖον, ου, τὸ, idem quod κρεωπώλιον.

Κρεωπώλης, ου, ὁ, carnium venditor, lanius.

Κρεωπώλιον, ου, τὸ, macellum. Ab eod.

Κρεωστάθμη, ης, ἡ, statera, in qua carnes appenduntur. Ex κρέας & σταθμη.

Κρεωφαγέω, ῶ, f. ήσω, carne vescor, s. victu carnium utor. Ex κρεωφάγος.

Κρεωφαγία, ἡ, victus e carnibus. A seq.

Κρεωφάγος, ου, ὁ, ἡ, carnes edens, qui carnibus vescitur.

ΚΡΗΓΥΟΣ, υον, gratus, jucundus, placitus. 2) bonus, utilis. 3) idoneus, aptus. 4) suavem vocem edens.

Κρήδεμνον, ου, τὸ, capitis ligamentum, vitta, velamentum capitis, quod ad humeros usque demittebatur. 2) operculum doliorum aut vasorum similium. 3) muri, quia cingunt urbem, & pinnæ murorum, quia in fastigio muri sunt. E κάρα, caput, & δέω, vincio, vel δέμω, struo.

Κρῆθεν, *Adv.* a capite. A κρὰς, caput.

ΚΡΗΘΜΟΝ, ου, τὸ, herbæ genus salsæ & amaræ.

Κρήμαμαι, pendeo, suspensus sum. A κρημνός.

Κρημνίζω, ῶ, vel κρήμνημι, fut. ήσω, præcipito. Ab eod.

Κρημνάω, idem & ab eodem.

Κρημνηγορέω, ῶ, verba ardua & grandia fundo. E κρημνὸς & ἀγορέω.

Κρημνίζω, f. ίσω, præcipito. A κρημνός.

Κρήμνισις, εως, ἡ, præcipitatio. A pr.

Κρημνοβατέω, ῶ, f. ήσω, per præcipitia incedo. A seq.

Κρημνοβάτης, ου, ὁ, per præcipitia ambulans, per loca prærupta incedens. 2) funambulus. A κρημνὸς & βαίνω, incedo.

Κρημνόθεν, *Adv.* e præcipitio. A κρημνός.

Κρημνοκομπέω, ῶ, verbis præruptis & arduis glorior, jacto, arroganter & superbe loquor.

Κρημνὸς, ου, ὁ, præceps rupes, præcipitium. 2) ripa alta. 3) labrum ulceris. 4) omne excelsum & prominens.

Κρημνώδης, εος, ὁ, ἡ, præruptus, præceps, arduus. A pr.

Κρημνωρεια, ας, ἡ, præcipitium montis. Ex eod. & ὄρος, mons.

Κρηναῖος, αία, αῖον, fontanus. 2) frigidus, ut aqua fontana. A seq.

Κρήνη, ης, ἡ, fons. 2) vas aquarium.

Κρηνιάδες, αἱ, Nymphæ fontanæ. A pr.

Κρηνὶς, ίδος, ἡ, fonticulus. Dim. a κρήνη.

Κρηνιάδες, αἱ, Nymphæ fontanæ. A pr.

Κρηνοφυλάκιον, ου, τὸ, fontis custodia, munus custodiendi & curandi fontes. A seq.

Κρηνοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, fontis custos.

Κρηπιδοποιὸς, ὂ, ὁ, ἡ, qui crepidas conficit. sutor crepidarius. E κρηπὶς & ποιέω, facio.

Κρηπιδοπώλης, ου, ὁ, crepidarum venditor.

Κρηπιδόω, ῶ, f. ώσω, fundo, fundamentum pono. κρηπιδώμενος, præs. part. pass. crepidatus, vel crepidine munitus. A κρηπίς.

Κρηπίδωμα, τὸ, fundamentum. 2) crepido. A pr.

Κρηπὶς, ίδος, ἡ, crepida, soccus. 2) basis, fundamentum. 3) crepido, margo. 4) placentæ genus.

Κρὴς, Κρητὸς, ὁ, Cres, Cretensis. fem. κρῆσσα.

Κρέας pro κρέας, caro.

ΚΡΗΣΕΡΑ, ας, ἡ, cribrum pollinarium e filo laneo. 2) pannus rarus, per quem aliquid colatur. 3) operculum calathi.

Κρησφύγετον, ου, τὸ, perfugium eorum, qui Minoem Cretensem, severum vindicem scelerum, fugiebant. 2) perfugium quodvis. 3) munitio subsidiaria. 4) asylum. 5) latebra, inventum ad effugiendum. E Κρὴς & φεύγω.

Κρηταγενὴς, ὁ, ἡ, Cretensis. E seq. & γίνομαι.

Κρήτη, ης, ἡ, Creta, insula. κρήτηθεν, *Adv.* e Creta.

Κρητήριον, ου, τὸ, parvus crater. Dim. a κρατὴρ pro κρητήρ.

Κρητίζω, Cretenses imitor. A Κρής.

Κρητικὸς, ὁ, ὸν, Creticus. Ab eod.

Κρητικῶς, *Adv.* more Cretensi. A pr.

Κρητισμὸς, ὂ, ὁ, mos Creticus. 2) Cretica fallacia. A κρητίζω.

Κρεοφαγεῖν pro κρεωφαγεῖν, carnem comedere.

Κρῖ, τὸ, hordeum.

Κριογενὴς, ἡ, ὸν, in ariete sidere natus. A κριός.

Κριβανίτης, ου, ὁ, testaceus, in testa coctus, ut κριβανίτης ἄρτος. A seq.

Κρίβανος, ου, ὁ, fornax, idemque quod κλίβανος, quod supra videndum.

Κριβανωτὸς, ὁ, idem quod κριβανίτης.

Κριγὴ, ῆς, ἡ, stridor, Suid. Etym. M. A κρίζω.

Κριγμὸς, ὂ, ὁ, idem & ab eod.

Κριδὸν, *Adv.* deligendo, cum delectu. A κρίνω.

ΚΡΙΖΩ, f. ξω, strido, stridorem edo.

Κρηδὸν, *Adv.* arietis more, valide. A κριός.

Κριθαίας, ο, ὁ, genus tritici, ut κριθαίας πυρὸς, triticum hordeacei generis. A κριθή.

Κριθάριον, ου, τὸ, hordeum, hordeolum, Gl. V.

Κριθὴ, ῆς, ἡ, hordeum, planta granumve. 2) tuberculum parum oblongum, palpebræ adnasci solitum. 3) vitilia, ap. Comic.

Κρι-

Κριθίασις, εως, ἡ, morbus equorum. A sq. n. 3.

Κριθιάω, ῶ, f. άσω, hordeo vescor 2) e nimio hordei pastu lascivio. 3) de equo dicitur, quum ex itinere vel cursu anhelabundus hordeum devoravit, & cruditate vexatur. Ab eod.

Κριθίδιον, ου, τὸ, Dim. a κριθή.

Κρίθινος, ίνη, ινον, hordeaceus, ex hordeo factus, ut οἶνος κρίθινος. Ab eod.

Κριθολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui hordeum colligit. Ex eod. & λέγω, colligo.

Κριθόμαντις, εως, ὁ, qui ex hordeo vaticinatur.

Κριθοφαγία, ας, ἡ, victus ex hordeo. 2) pœna quædam militaris, cum hordeo pascuntur pro tritico. A sq.

Κριθοφάγος, ου, ὁ, ἡ, hordeo vescens.

Κριθοφόρος, ου, ὁ, ἡ, hordeum ferens, hordei ferax. E κ. & φέρω.

Κριθώδης, εος, ὁ, ἡ, hordesceus. A κριθή.

Κρικίον, ου, τὸ, annellus, circellus, Gl. Vet. Dim. seq.

Κρίκος, ου, ὁ, annulus. 2) circulus. A κίρκος.

Κρικόω, ῶ, f. ώσω, annulo trajicio & infibulo. A pr.

Κρικωτὸς, ή, όν, annulis consertus. A pr.

Κρίμα, ατος, τὸ, judicium. 2) damnatio, pœna. 3) decretum. 4) præceptum, mandatum. A κρίνω.

Κριμνίτης, ου, ὁ, ut κριμνίτης πλακοῦς, placenta e farina crassiore. A seq.

Κρίμνον, ου, τὸ, farina crassior. 2) hordeum, unde & de virilibus dicitur, sicut κριθ'. 3) panis e crassiore hordei farina Schol. Aristoph. habet etiam κρίμνος.

Κριμνώδης, εος, ὁ, ἡ, de urina, cui insunt, vel innatant frustula, velut crassioris farinæ. A pr.

Κρίνον, ου, τὸ, lilium. 2) cucurbita. 3) cucurbitæ flos. 4) de paupere, per prov. 5) species saltationis. 6) Aristoph. habet & κρινοῖ, quasi a τὸ κρίνος.

Κρινόχροος, ου, candidam cutem habens. E pr. & χρώς.

Κρίνω, fut. κρινῶ, secerno, discerno. 2) excerno. 3) seligo, deligo. 4) discepto, judico. 5) censeo, æstimo. 6) adjudico. 7) statuo, constituo. 8) accuso, diem dico, reum ago, defero. 9) damno. 10) esploro. 11) probo, laudo. 12) In med dicitur etiam pro decerno acie, prœlior. Reperitur tamen & in pass. 13) τὸ κρινόμενον est res, de qua disceptatur. τὸ κατεγνωσμένον, exactum, germanum: it. probatum: item, perspicuum, de quo nemo dubitare potest.

Κρινὼν, ῶνος, ὁ, it. κρινωνιὰ, ᾶς, ἡ, lilietum, locus consitus liliis. A κρίνον.

Κριοδόχη, f. κριοδόκη, ης, ἡ, machina arietaria, arietem sustinens. E κριὸς & δέχομαι.

Κριοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, arietis formam habens. Ex eod. & εἶδος, species.

Κριοκοπέω, ῶ, f. ήσω, arieto, ariete quatio. Ex eod. & κόπτω, percutio, ferio.

Κριουργέω, idem.

Κριομαχία, ας, ἡ, arietum pugna. Ex eod. & μάχη.

Κριομαχῶ, arieto, Gl. Vet.

Κριοπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, qui arietina facie est, arietem facie referens. E sq. & πρόσωπον.

Κριὸς, ῦ, ὁ, aries, ovium dux. 2) signum cœleste. 3) navis genus. 4) machina bellica. 5) voluta in capitolis columnarum ordinis Jonici atque Corinthiaci.

Κριοφάγος, ου, ὁ, ἡ, arietum vorator.

Κριοφόρος, ου, ὁ, ἡ, arietem gestans. E κρ. & φέρω.

Κριτήριος, ου, ὁ, ἡ, q. d. judicatorius, ad judicationem pertinens, unde argumentum judicii faciendi petimus, criticus, quo judicium instituitur, decretorius. A κρίσις.

Κριτηρίως, Adv. ut judicari possit. A pr.

Κρίσις, εως, ἡ, judicatio, ipsa judicandi actio, examen, judicium. 2) sententia, quæ de aliqua re fertur, censura, æstimatio alicujus rei. 3) caussæ dictio. 4) decretorium in bello prælium. Unde 5) de eventu belli dicitur, item 6) morbi, in melius deteriusve. 7) condemnatio. 8) justitia, justum judicium. 9) ultimi judicii dies, s. ultimum judicium. A κρίνω.

ΚΡΙΣΚΡΑΝΑ, ων, τὰ, scrinia regis. Ctesias.

Κρισσὸς, ᾶ, ὸν, varia. Pro κιρσός.

Κρισσώδης, εος, ὁ, ἡ, varicosus. Gl. V. A pr.

Κριτήριον, ου, τὸ, organum s. instrumentum judicandi. 2) sensus & pars animi rerum judicatrix & arbitra, judicium. 3) id, e quo judicandi rationem petimus, ad quod respicimus judicantes. 4) locus, ubi judicium exercetur, tribunal judicis. 4) lis ipsa & causa. 6) judices ipsi. A κρίνω.

Κριτὴς, ῦ, ὁ, judex. 2) arbiter, æstimator. Ab eod.

Κριτικὸς, ή, όν, solers ad judicandum, judicandi peritus, qui dijudicat. 2) criticus, qui de aliorum scriptis &c. judicat. 3) decretorius, v. c. dies.

Κρίτις, ιδος, ἡ, femio. a κριτής.

Κριτὸς, ή, όν, judicatus, selectus, delectus, optimus. A κρίνω.

Κροαίνω, spud Homerum de equo, pulsante pedibus terram, ut sonipes apud Virg. 2) cupidus sum. 3) pulsandis fidibus carmeo esprimo. A κρούω, pulso.

Κροκάλη, ης, ἡ, calculus littoralis, arena littoralis. 2) littus. A κρόκη.

Κρόκηλον, τὸ, idem quod κρόκυλον.

Κρόκη, ης, ἡ, trama, subtemen, id, quod stamini inseritur. 2) arena littoralis. κρόκαι, αἱ, arena littorea. 3) littus.

Κροκίας, ου, ὁ, ut κροκίας λίθος, crocias lapis: quod colore sit croceo.

Κροκυδίζω, f. κροκυδίζω, floccos lego. 2) adulor, floccos pilosque e veste alterius legendo. A κροκίς.

Κροκυδισμὸς, ῦ, ὁ, floccorum s. pilorum lectio, de periculose ægrotantibus, signum mortis immioentis. A pr.

Κροκίζω, f. ίσω, texo, neo. 2) croco similis sum, crocum refero. A κρόκη vel κρόκος.

Κρόκινος, ίνη, ινον, crocious, croceus. A κρόκος.

Κροκὶς, ίδος, ἡ, subtemen. 2) floccus in veste prominens, e stamine & subtemine. 3) floccus quicunque. 4) medicamentum, quod per tomentum ano inditur. A κρόκη.

Κροκισμὸς, ῦ, tela. A κροκίζω.

Κροκόβαπτος, ου, ὁ, ἡ, croco tinctus.

Κροκοβαφὴς, έος, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.

Κροκοδείλινος, η, ον, crocodilinus. A κροκόδειλος.

Κροκοδείλιον, ου, τὸ, herba chamæleontis nigri figura. A seq.

ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΣ, ου, ὁ, crocodilus, animal ἀμφίβιον. 2) quæstionis captiosæ genus.

Κροκοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, croco similis, coloris crocei, luteus. Ex κρόκος & εἶδος, forma.

Κροκοείμων, ονος, ὁ, ἡ, croceo amictu indutus. Ex eod. & εἷμα, indumentum.

Κροκό-

Κροκόεις, όεσσα, όεν, croceus, crocei coloris. A κρόκος.

Κρόκειος, εία, ειον, idem & ab eod.

Κροκόμαγμα, ατος, τὸ, retrimentum crocini unguenti.

Κρόκον, ου, τὸ, ovi vitellus. A κρόκος.

Κροκοϋφαντική, ἡ, ars nendi subtemen s. tramam. cui opponitur στημονητική. quia subtemen subtilius, stamen crassius. E κρόκη, *subtemen*, & νέω.

Κροκόπεπλος, ου, ὁ, ἡ, croceo peplo velatus.

Κρόκος, ου, ὁ, & κρόκον, ου, τὸ, crocus vel crocum.

Κροκόττας, κροκόττας, κροκόττας, ὁ, animalis nomen e lupo & cane misti, lat. crocuta.

Κροκόω, ῶ, f. ώσω, croco tingo. A κρόκος.

Κροκύζω, f. ύσω, idem quod κροκίζω.

Κροκύς, ύδος, ἡ, idem quod κροκίς.

Κροκύφαντος, ου, ὁ, peplum s. velum tenuius. E κρόκη & ὑφ.

Κροκώδης, εος, ὁ, ἡ, croceus. A κρόκος.

Κροκωτίδιον, τὸ, crocotula. Dim. sq.

Κροκώτιον, ου, τὸ, crocotula. Dim. sq.

Κροκωτός, ή, όν, croco tinctus, sive, ut quibusdam placet, multum subteminis habens; & absolute, in omni genere vestis feminea & exterior, croceo, rubro colore imbuta, s. subteminis pluris quam staminia, ideoque mollis: dicitur & lat. crocota. A κρόκος vel κρόκη.

Κροκωτοφορέω, ῶ, fut. ήσω, crocotam gesto, crocota indutus sum.

Κροκωτοφόρος, ου, ὁ, ἡ, crocota induens. Ex κρ. & φέρω.

Κρομμυογήτειον, ου, τὸ, olus mixtæ naturæ, e getio & cepa.

Κρόμμυον vel κρόμυον, ου, τὸ, cepa. A κάρα.

Κρομμυοξυρεγμία, ας, ἡ, fœtidus ructus, qualis eorum est, qui allium vel cepas comederunt. E pr. & ὀξυρεγμία, *ructus*.

Κρομμυοπώλης, ου, ὁ, qui cepas vendit.

Κρόνια, ων, τὰ, Saturnalia: it. tempora prisca sub Saturni regno, ap. Aristoph. A Κρόνος.

Κρονιάδες, ων, αἱ, sc. ἡμέραι, Saturnalia. A κρόνος.

Κρονίδης, ου, ὁ, Saturni filius, Jupiter in primis, quandoque Neptunus & Pluto. A κρόνος.

Κρονικός, ή, όν, Saturnius. 2) præ senio delirus. 3) stultus. 4) pervetustus & rancidus. Ab eod.

Κρόνιος, ία, ιον, idem. τὰ Κρόνια, v. supra.

Κρονιππος, ου, valde fatuus, s. valde senex. Aristoph.

Κρονίων, ωνος, ὁ, idem quod Κρονίδης.

Κρονόληρος, ου, ὁ, delirus senex. Aristoph.

Κρόνος, ου, ὁ, Saturnus. 2) senex morosus & maleficus. 3) bardus, fatuus, delirus.

Κρονότεκνος, ὁ, Saturni pater. Epith. Cœli.

Κρόσσαι, αἱ, scalæ. 2) scalæ scalis impositæ. 3) pinnæ murorum aut turrium. sic Hom. A seq.

Κροσσός, οῦ, ὁ, fimbria, cirrus vel villus, qui ex ima ora vestimenti pendet.

Κροσσόω, ῶ, fimbriam vesti adsuo. A pr.

Κροσσωτός, ή, όν, sc. χιτών, vestis fimbriata, tunica fimbriis villisve dependentibus. A pr.

Κρόταφος, ου, ὁ, idem quod γρόταφος.

Κροτάλια, ων, τὰ, ornamenta margaritarum, quæ collisa sonum edunt. A κρόταλον.

Κροταλίζω, f. ίσω, pulso, crepitare facio, plaudo. Ab eod.

Κροταλισμός, οῦ, ὁ, plausus, Gl. Vet. A pr.

Κρόταλον, ου, τὸ, crotalum, crepitaculum, tintinnabulum. 2) Comici etiam pro garrulo, & fraudulento, ut & κρόταλος. A κρότος.

Κροταίνω, idem quod κροτέω.

Κροταφίτης, ου, ὁ, ut κροταφῖται μύες, musculi temporales. A seq.

Κρόταφος, ου, ὁ, tempus, pars capitis. κρόταφοι, tempora.

Κροτέω, ῶ, fut. ήσω, crepito, pulso, verbero. 2) plaudo, plausu comprobo. 3) crepo, dico. 4) clecito, ut ciconia. A κρότος.

Κρότημα, ατος, τὸ, plausus, sonus e plausu. 2) de homine, idem quod κρόταλον, n. 2. A præc.

Κρότησις, εως, ἡ, plausus, ipsa plaudendi actio. Ab eod.

Κροτητός, ή, όν, pulsatus, plausibilis. Ab eod.

Κροτητικός, ῆ, ὁ, idem quod κρότος, qs. a κροτίζω.

Κροτοθόρυβος, ου, ὁ, plausus.

Κρότος, ου, ὁ, plausus. qui fit manu, remis, pedibus, vel simili modo, strepitus, crepitus. 2) plausus, favor theatralis. 3) crepitatio, quam ciconia edit rostro.

Κρότων, ωνος, ὁ, ricinus, musca canina. 2) idem quod κίκι. Theophr.

Κροτώνη, ης, ἡ, vitium in olea arbore.

Κροτωνοειδής, έος, ὁ, ἡ, ricino similis, ricini figuram habens. Ex κρότων & εἶδος.

Κροῦμα, ατος, τὸ, pulsus. 2) instrumentum musicum pulsatile. 3) modi musici. A κρούω.

Κρουματικός, ή, όν, pulsandi peritus. A præc.

Κρουμάτιον, τὸ, canticum in instrumento musico pulsatili. Dim. ab eod.

Κρουματοποιός, οῦ, ὁ, instrumenta musica pulsandi peritus. Ex eod. & ποιέω.

Κρουναῖος, αία, αῖον, e scatebris, s. fonte saliens. A κρουνός.

Κρουνεῖον, & κρουνεία, genus poculi, apud Athen. Ab eod.

Κρουνηδὸν, *Adv.* ad modum fontis salientis. Ab eod.

Κρουνίζω, f. ίσω, in modum fontis salientis effluo. Ab eod.

Κρούνισμα, ατος, τὸ, id, quod in modum salientis aquæ effluit. A præc.

Κρουνός, οῦ, ὁ, scatebra, fons saliens.

Κρούπαλα, ων, τὰ, lignei calcei, soleæ ligneæ. E κρούω & πάλλω, *vibro*.

Κρουπέζαι, ῶν, αἱ, calceamenta lignea apud Bœotos. E κρούω & πέζα.

Κρουπέζια, ων, τὰ, idem & ab iisd.

Κρουπεζοφόρος, ου, ὁ, soleas ligneas gestans. Ab eod. & φέρω.

Κρουσιδημέω, ῶ, idem quod κρουσιμετρέω, decipio populum, de demagogia. A κροῦσις & δῆμος. v. κρουσιμετρέω.

Κρουσίθυρος, ὁ, ἡ, proprie, januas pulsans, dein genus saltationis cum cantu tibiarum. Ex eod. & θύρα.

Κρουσιμετρέω, ῶ, fut. ήσω, mensura fallaci utor. 2) decipio.

Κρουσιμέτρης, ου, ὁ, v. seq.

Κρουσίμετρος, ου, ὁ, ἡ, mensura falsa utens: in admetiendo decipiens. 2) impostor, fraudator. E κροῦσις & μέτρον, *mensura*.

Κροῦσις, εως, ἡ, pulsatio, in pr. instrumenti musici. 2) instrumentum musicum ipsum. 3) modi musici. 4) ars pulsandi instrumenta musica. 5) exploratio rei, proprie vasis, ollæ, quæ fit pulsando. 6) fraus. A κρούω.

Κροῦσμα, ατος, τὸ, idem quod κροῦμα.

Κρουσματικός, ή, όν, idem quod seq. κρουστικός. 2) simi-

ſimilis ſono fidium, ut verbum ſine ſenſu. Polyb.
Κρουσμός, ὁ, ictus. A κρούω.
Κρουσιλύρης, ου, ὁ, citharam pulſans, Orph. ſed leg. κρουσι-. Ab eod. & λύρα.
Κρουστικός, ή, όν, pulſandi vim habens, pulſandi inſtrumenta muſica peritus. 2) pulſans aures, ſonorus. A ſeq.
Κρούω, fut. ούσω, ferio, percutio, pulſo, collido.
Κρύβδα, & κρύβδην, *Adv.* clam, occulte. A κρύπτω.
Κρυερός, ρά, ρόν, frigidus, gelidus. 2) horribilis, 3) dirus. 4) triſtificus. A κρύος.
Κρυμαλέος, έα, έον, frigidus, gelidus. A ſeq.
Κρυμός, οῦ, ὁ, frigus, rigor hyemis. A κρύος.
Κρυμώδης, εος, ὁ, ἡ, frigidus. A præc.
Κρυμοπαγής, ές, glacialis. E κρ. & πήγνυμαι.
Κρυμοχαρής, ές, gaudens hieme, frigore. Ex eod. & χαίρω.
Κρυόεις, όεσσα, όεν, frigidus. A κρύος.
Κρυόομαι, οῦμαι, gelaſco. κρυοῦται gelat, Philoxenus. A ſeq.
Κρύος, εος, τὸ, frigus, gelu.
Κρυπτάδιος, ία, ιον, occultus; unde κρυπταδίῃ & κρυπτάδια, clam, *Adv.* A κρύπτω.
Κρυπτάζω, occulto. Ab eod.
Κρυπτάστω, idem. Ab eod.
Κρυπτεία, ἡ, virtus (apud Lacedæmonios) quæ eſt in diſſimulandis doloribus & ſenſu moleſtiæ: tolerantia, apud Plat. A ſeq.
Κρυπτεύω, idem quod κρύπτω.
Κρύπτη, ης, ἡ, crypta, teſtudo ſubterranea, locus abditus & cameratus. A κρύπτω.
Κρυπτηρία, ας, ἡ, latibulum, Gl. Vet. Ab eod.
Κρυπτήριον, ου, τὸ, idem, Gl. Vet. Ab eod.
Κρυπτία, ἡ, idem quod κρυπτεία. Plut.
Κρυπτικός, ή, όν, crypticus, celandi peritus. Ab eod.
Κρυπτικῶς, *Adv.* cum arte ad occultandum & fallendum, captioſe. A præc.
Κρυπτός, ή, όν, occultus, abditus. A ſeq.
Κρύπτω, f. ψω, abſcondo, occulo, abdo, tego. 2) celo. κρυβεὶς, aor. 2. paſſ.
Κρυπτῶς, *Adv.* occulte, abſcondite. A κρυπτός.
Κρυσταίνομαι, κρυσταίνεται, glaciatur, glaciali frigore adſtringitur. Nicand. A κρύος.
Κρυσταλλίζω, ut cryſtallum ſplendeo. A κρύσταλλος.
Κρυστάλλινος, ίνη, ινον, cryſtallinus, e cryſtallo, cryſtalli puritatem habens. Ab eod.
Κρυσταλλοειδής, έος, ὁ, ἡ, cryſtalli ſpeciem præ ſe ferens, cryſtallo ſimilis. 2) qui glaciali ſpecie eſt. Ex eod. & εἶδος.
Κρυσταλλοειδῶς, *Adv.* ſpecie cryſtalli. A præc.
Κρυσταλλόομαι, οῦμαι, glacior, gelo. κρυσταλλωθεὶς, aor. 1. paſſ. conglaciatus, gelu concretus.
Κρυσταλλόπηκτος, ου, ὁ, ἡ, glacie vel frigore concretus.
Κρυσταλλοπὴξ, ῆγος, ὁ, ἡ, idem. E ſeq. & πήγνυμαι.
Κρύσταλλος, ου, ὁ, ἡ, glacies. 2) gelu. 3) cryſtallus, cryſtallum, lapis pellucidus.
Κρυσταλλοφανής, έος, ὁ, ἡ, cryſtallinus, cryſtalli modo pellucidus. E pr. & φαίνομαι.
Κρύφα, *Adv.* latenter, clam, clanculum, occulte. A κρύπτω.
Κρυφαῖος, αία, αῖον, clandeſtinus, abditus, occultus. Ab eod.
Κρυφαίως, *Adv.* occulte, clam. A præc.
Κρυφανδὸν, *Adv.* idem. Heſ. A κρύπτω, vel quaſi a κρυφάδην, quod a κρύφα manavit.
Κρυφῆ, *Adv.* idem & ab eod.
Κρυφηδὸν, *Adv.* idem & ab eod.
Κρυφιαῖος, αία, αῖον, clandeſtinus, Gl. Vet. A κρύφιος.
Κρυφιμαῖος, αία, αῖον, occultus. A præc.
Κρυφιμαίως, *Adv.* occulte, pro κρυφιαίως, apud Schol. Ariſtoph. A præc.
Κρυφίνοος, *contr.* κρυφίνους, ου, ὁ, ἡ, qui animi ſui ſenſa occultat & celat. E κρύπτω & νόος. (Sed videtur hæc lectio minus proba. In uſu eſt & analogiæ concinit, aut κρυψίνοος a κρύψις, aut κρυφιόνοος, a κρύφιος, aut denique κρυφόνοος, ab antiquo κρυφός, ή, όν, unde reliquum eſt adverb. κρύφα & κρυφῆ.
Κρυφιομύστως, *Adv.* arcane, occulte. E ſeq. & μύω.
Κρύφιος, ία, ιον, & κρύφιος, ου, ὁ, ἡ, occultus, abſconditus, clandeſtinus. A κρύπτω.
Κρυφιότης, ητος, ἡ, obſcuritas rei. A præc.
Κρυφίως, *Adv.* occulte, clam. Ab eod.
Κρύφος, ου, ὁ, latebra. A κρύπτω.
Κρυψίγονος, ὁ, ἡ, arcano partu editus. E κρύψις & γονή.
Κρυψίδρομος, ὁ, ἡ, in obſcuro, in tenebris currens. Epith. Baccharum. Ex eod. & τρέχω.
Κρυψιμέτωπος, ὁ, ἡ, occultans frontem: *epitheton poculi*, apud Luc. Lexiph. E κρ. & μέτωπον.
Κρυψίνοος, *contr.* κρυψίνους, ου, ὁ, ἡ, idem, quod κρυφίνοος.
Κρυψίνως, *Adv.* occulte. A præc.
Κρύψις, εως, ἡ, occultatio. 2) ars occultadi id, quod occultari debet. A κρύπτω.
Κρυψίχολος, ου, ὁ, ἡ, occultans iram.
Κρυώδης, εος, ὁ, ἡ, frigidus, gelidus. A κρύος.
Κρώβυλος, ου, ὁ, villus, cirrus, cincinni ſive crines intorti puerorum, nodus capillorum a fronte in verticem reductorum.
Κρωγμὸς, οῦ, ὁ, crocitatio, vox corvi vel cornicis. A ſeq.
Κρώζω, crocito, ut corvus. 2) ut quævis avis male canens. 3) garrio.
Κρημνώδης, εσσα, όεν, præceps, abruptus. Heſ. A κρημνός. v. κλωμακόεις & κλῶμαξ.
Κρωμακτὸς, ή, όν, præceps & aſcenſu difficilis. Euſt. Ab eod.
Κρῶμαξ, ακος, ὁ, acervus lapidum. Heſ. idem cum κλῶμαξ.
ΚΡΩΠΙΟΝ, ου, τὸ, falx.
Κρωσσίον, ου, τὸ, urceolus. Heſych. A ſeq.
Κρωσσός, οῦ, ὁ, hydria, urceus, vas aquarium.
Κτάομαι, ῶμαι, f. κτήσομαι, adquiro, comparo, concilio. 2) *in Perf.* adquiſivi, habeo, poſſideo. Unde κεκτημένος, dominus, κεκτημένη, domina: quamquam & ſimpliciter dicitur de eo, ad quem aliquid cujuſcunque generis pervenit, ut ἐχθρὸν κεκτημένος οὐδένα, qui nullum inimicum habet, apud Lyſiam.
Κτέανον, ου, τὸ, poſſeſſio, facultates, opes. A pr.
Κτέαρ, ατος, τὸ, idem & ab eod.
Κτεάτειρα, ἡ, domina. Ab eod.
Κτεατίζω, f. ίσω, adquiro, poſſideo. κτεάτισσα, aor. 1. pro ἐκτεάτισα, acquiſivi. Ab eod.
Κτείνω, f. ενῶ, interficio. ἔκτεινα, aor. 1.
Κτεὶς, ενὸς, ὁ, pecten. 2) pubes, inguen. 3) κτένες, conchæ quædam marinæ. 4) dentes quatuor anteriores. 5) digiti, manus & pedis.
Κτενίζω, f. ίσω, pecto. A præc.
Κτένιον, ου, τὸ, pectunculus. Ab eod.
Κτενιστὴς, οῦ, ὁ, pectinator, Gl. Vet. A κτενίζω.
Κτενοειδῶς, *Adv.* pectinatim, Gl. Vet. quaſi a κτενοειδής, pectini ſimilis. E κτεὶς & εἶδος.

Κτε-

Κτενοπώλης, ου, ὁ, qui pectines vendit.

Κτένω, κτένομαι, κτενέω, interficio. A κτείνω.

Κτενώδης, εος, ὁ, ἡ, pectini similis. A κτείς.

Κτενωτὸς, ἡ, ὸν, pexus. 2) textus.

Κτέανον, ατος, τὸ, res possessa. 2) donum. A κτάομαι.

Κτερεΐζω, f. σω, exsequias, justa facio. A κτέρας.

Κτερίζω, f. ίσω, idem. Ab eod.

Κτέρισμα, ατος, τὸ, parentatio, funus, justa. A praec.

Κτεριστὴς, οῦ, ὁ, libitinarius, curator funeris. Ab eod.

Κτέρος, εος, τὸ, Plur. κτέρεα, exsequiae, justa. 2) inferiae, parentatio.

Κτεὶς, ενὸς, ὁ, proprie pecten, deinde quicquid pectinis similitudinem habet, ut venarum textus in arboribus & animalibus, filamenta & fibrae tunicarum in corpore humano, &c. A κτέω.

Κτῆμα, ατος, τὸ, quod aliquis adquisivit, possessio. 2) fundus, praedium. 3) quaelibet res utilis. In Plur. κτήματα, opes, facultates. A κτάομαι.

Κτηματικὸς, ἡ, ὸν, dives. A praec.

Κτημάτιον, ου, τὸ, possessiuncula. 2) praediolum. Ab eod.

Κτηματίτης, ου, ὁ, dives. Ab eod.

Κτηματολογία, ας, ἡ, bonorum s. possessionum index. E κτῆμα & λόγος.

Κτῆμι, occido, interficio, inusit. Sed hinc aor. 2. ἔκτην. particip. κτὰς, κτάμενος.

Κτηνηδὸν, Adv. jumentorum, pecorum more. A κτῆνος.

Κτηνιατρος, ου, ὁ, jumentorum medicus, veterinarius, Gl. Vet. Ex eod. & ἰατρός.

Κτηνίτης, ου, ὁ, jumentarius, Philox. A κτῆνος.

Κτηνοβάται, qui jumenta ineunt. Ex eod. & βαίνω, ineo.

Κτηνόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, jumentum fio, in jumenti s. pecudis naturam degenero. Ab eod.

Κτηνοπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, jumentis conveniens. Ex eod. & πρέπει.

Κτῆνος, εος, τὸ, jumentum, pecus.

Κτηνοστάσιον, ου, τὸ, jumentarium, scil. stabulum, Gl. Vet. E pr. & στάσις, statio.

Κτηνοτροφέω, ῶ, f. ήσω, jumenta pasco.

Κτηνοτροφία, ας, ἡ, ipsa actio pascendi jumenta seu pecora. A seq.

Κτηνοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, jumentorum pastor, jumentarius, Gl. Vet. E κτῆνος & τρέφω.

Κτηνώδης, εος, ὁ, ἡ, q. d. jumentarius, pecuarius, ad jumenta seu pecudes pertinens; item, pecudi similis, brutus. 2) stolidus. A κτῆνος.

Κτηνωδία, ας, ἡ, stoliditas belluina. A praec.

Κτηνωδῶς, Adv. pecudis more. A praec.

Κτησείδιον, ου, τὸ, possessiuncula, agellus, curta supellex. Dim. a κτῆσις.

Κτήσιος, ου, ὁ, dator divitiarum, ut κτήσιος Ζεὺς, Jupiter. κτήσιος Ἑρμῆς, Mercurius. Ab eod.

Κτήσιππος, ου, ὁ, ἡ, possessor equorum.

Κτῆσις, εως, ἡ, possessio, ipsa possidendi actio. 2) adquisitio. 3) res, quae possidetur, facultates, opes, fortunae; etiam fundi, agri. A κτάομαι.

Κτητὴ, ῆς, ἡ, famula, empta. A κτητός.

Κτητικὸς, ἡ, ὸν, adquirendi peritus. 2) possessivus. Hinc. κτητικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars adquirendi, quaestuaria. A κτάομαι. v. πρωτότυπον.

Κτητικῶς, Adv. possessive. Vox Gramm.

Κτητὸς, ἡ, ὸν, qui comparari potest. 2) adquisitus, emtus, emtitius. Ab eod.

Κτήτωρ, ορος, ὁ, possessor, dominus. Ab eod.

Κτίδεος pro ἰκτίδεος, e viverrae silvestris pelle seu corio confectus: nam galeam talem κτιδέην κυνέην dixit Homerus. A κτὶς pro ἰκτίς.

Κτίζω, f. ίσω, condo, creo, fabricor. 2) coloniam aliquo duco. 3) locum aliquem aedificiis in eo exstructis habitabilem reddo. 4) instituo, auctor sum alicujus rei.

Κτίλος, ου, ὁ, aries, dux ovium. 2) adjective, cicur, mansuetus.

Κτιλόω, ῶ, f. ώσω, cicuro, mansuefacio. 2) delinio, demulceo. Hinc aor. 1. med. ἐκτιλώσαντο, apud Herodot. mansuetas reddidere. ἐκτιλωμένος, perf. pass. part. familiaris factus, quod Eust. affert e Pausania. A praec.

Κτίννυμι, vel κτιννύω, occido. A κτείνω.

Κτὶς, ἰδος, ἡ, mustela silvestris. Ab ἰκτίς.

Κτίσις, εως, ἡ, creatio, fabrica, perductio rerum. 2) instauratio & renovatio. 3) res condita, creata. 4) rerum creatarum universitas, in sacris, item 5) genus humanum. 6) ordinatio politica, magistratus. 7) regeneratio. A κτίζω.

Κτίσμα, ατος, τὸ, res condita, creata. 2) opus, structura, aedificium. Ab eod.

Κτισματολατρεία, ας, ἡ, rerum creatarum cultus & veneratio. A seq.

Κτισματολάτρης, ου, ὁ, qui res creatas adorat.

Κτιστὴς, οῦ, ὁ, & κτίστης, ου, ὁ, conditor, creator. 2) loci alicujus frequentator, instaurator, dux coloniae. A κτίζω.

Κτιστὸς, ἡ, ὸν, conditus, creatus, fabricatus. Ab eod.

Κτιστὺς, ύος, ἡ, aedificatio. Ab eod.

Κτίστωρ, ορος, ὁ, conditor, creator, fabricator. Ab eod.

Κτίτης, ου, ὁ, idem quod κτίστης.

Κτονέω, ῶ, occido. A seq.

Κτόνος, ου, ὁ, caedes. A κτείνω.

Κτυπέω, ῶ, f. ήσω, pulsu sonitum cieo. 2) quatio, percutio, tundo. 3) strepo, resono. A κτύπος.

Κτύπημα, ατος, τὸ, sonitus, strepitus, proprie, qui pulsu cietur. 2) fragor. A praec.

Κτύπος, ου, ὁ, fragor, strepitus.

Κυάθειον, ου, τὸ, parvulus cyathus. A κύαθος.

Κυαθίζω, f. ίσω, cyathis ludo, cyathis indulgeo, poto. 2) cyathum misceo, bibendum do. Ab eod.

Κυάθιον, ου, τὸ, parvus cyathus. Dim. ab eod.

Κυαθὶς, ίδος, ἡ, vas cotylae simile. Ab eod.

Κυαθίσκος, ου, ὁ, parvus cyathus. At κυαθίσκος τῆς μήλης, concava pars specilli chirurgici, specillum adversum. A seq.

Κύαθος, ου, ὁ, cyathus, vas potorium. 2) liquidorum vel aridorum mensura apud Romanos, pars duodecima sextarii.

Κυαθώδης, εος, ὁ, ἡ, cyatho similis. A praec.

Κυαθότης, ητος, ἡ, quasi cyathitas. Vox Platon. apud Diog. Laert. Ab eod.

Κυάω, gravida sum. A κύω.

Κυάμειος λίθος, cyamea gemma. A κύαμος.

Κυαμευτὴς, οῦ, ὁ, qui fabis suffragium fert, vel sortitur.

Κυαμευτὸς, ἡ, ὸν, fabis, i. e. suffragiis, aut sorte per fabas electus. A seq.

Κυαμεύω, f. εύσω, fabis eligo, fabis suffragium fero. κυαμεύομαι, sortior per fabas, sortior honorem, creor. A κύαμος.

Κυαμιαῖος, αία, αῖον, fabalis, qui fabali magnitudine est. Ab eod.

Κυαμίζω, catullio, de puella virum appetente. Ab eod.

Κυάμινος, ίνη, ινον, fabaginus. Ab eod.

Κυάμιον, ου, τὸ, fabula, parva faba. Dim. ejusd.

Κυαμοβόλος, ὁ, qui suffragium fert (sc. per fabas.) E seq. & βάλλω.

Κύαμος, ου, ὁ, faba, planta & fructus. a) calculus in suffragiis ferendis; quia veteres pro calculis fabis utebantur. 3) testiculus. 4) papilla extumescens in pubescentibus. 5) mensura apud Medicos. 6) sors, quæ alicui obtingit.

Κυαμοτρὼξ, ῶγος, ὁ, fabarum vorator, i. e. qui in suffragiis ferendis quæstui simul faciendo studet. Vox Aristophanea. E κ. & τρώγω.

Κυαμοφαγία, ας, ἡ, fabarum esus. E pr. & φάγω.

Κυαμὼν, ῶνος, ὁ, locus fabis consitus. A κύαμος.

Κυαναιγὶς, ίδος, nigram ac formidabilem ægidem gestans. E κύανος & αἰγὶς, *ægis*.

Κυανάμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, cæruleum habens ἄμπυκα. Ex eod. & ἄμπυξ, quod vide.

Κυαναύγετις, ἡ, cærulea. Ex eod. & αὐγέω, *splendeo*.

Κυαναυγὴς, έος, ὁ, ἡ, cæruleus. E eod. & αὐγὴ, *splendor*.

Κυανέμβολος, ου, ὁ, ἡ, cæruleum rostrum habens. Epith. navis.

Κυάνεος, έα, έη, εον, & κυάνιος, ου, ον, cyanum referens, cæruleus, cyaneus, coloris cærulei atro misti, ferrugineus, ater, niger, fuscus. κυανοῦν, cæruleum, ferrugineum, glaucum, Gl. Vet. A κύανος.

Κυανίζω, sum colore cyaneo. A κύανος.

Κυανίτις, ιδος, ἡ, cyano similis. Ab eod.

Κυανοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. Ex eod. & εἶδος, *species*.

Κυανόθριξ, χος, ὁ, ἡ, cæruleam comam habens.

Κυανόπεζα, ης, ἡ, nigros pedes habens. Epith. mensæ apud Hom.

Κυανόπεπλος, ου, ὁ, ἡ, nigrum peplum habens. Epith. noctis.

Κυανοπρώρειος, ου, ὁ, ἡ, proram nigricantem habens. Ex eod. & πρώρα.

Κυανόπρωρος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Κυανόπτερος, ου, ὁ, ἡ, alas nigricantes habens. Ex eod. & πτερὸν, *ala*.

Κύανος, ου, vel κυανὸς, οῦ, ὁ, color cæruleus, qualis cœli est. a) lapis s. succus in metallis concretus, cærulei coloris. 3) floris nomen inter farra nascentis. 4) aqua marina, Hes. 5) avis quædam. Hes. 6) *Adj.* cæruleus. κυανώτατος, Superl. apud Suid.

Κυανόστολος, ου, ὁ, ἡ, cærulea veste indutus. Ex pr. & στολὴ, *stola*.

Κυανόφρυς, υος, ὁ, ἡ, nigrum supercilium habens. Ex eod. & ὀφρὺς, *supercilium*.

Κυανοχαίτης, ου, ὁ, qui est nigris setis, nigra coma: cujus crines cyanum referunt. Ex eod. & χαίτη.

Κυανόχροος & κυανόχρως, ωτος, ὁ, ἡ, qui est colore nigro, cæruleus, furvus. Ex eod. & χρόα, *color*.

Κυανόχρωτος, ον, idem. Epith. Furiarum.

Κυανῶπις, ιδος, ἡ, cæruleo adspectu, nigricantes vel cæruleos habens oculos. Ex eodem & ὤψ, *oculus*.

Κυάνωσις, εως, ἡ, inductio coloris cærulei, nigri &c. quasi a κυανόω.

ΚΥΑΡ, κύαρος, τὸ, cavitas. a) foramen acus. 3) pars auris interior, &c.

Κύβδα, *Adv.* inclinato capite. A κύπτω.

Κύβεθρον, & κύβερτον, ου, τὸ, idem quod κυψέλη.

Κυβεία, ας, ἡ, alea, *lusus aleæ*. a) astutia, calliditas. A κυβεύω.

Κυβεῖον, ου, τὸ, locus, ubi alea s. tessera luditur. Æschin. Ab eod.

Κυβέλη, ης, ἡ, Cybele, magna mater deum.

Κυβερνάω, ῶ, f. ήσω, navem rego, navis cursum dirigo. 2) guberno, rego.

Κυβερνήσια, ων, τὰ, qs. gubernatoria, dies festi in Attica, in honorem Nausithei & Phæacis. Plut. A præc.

Κυβέρνησις, εως, ἡ, gubernatio. Ab eod.

Κυβερνήτειρα, ας, ἡ, gubernatrix. Fem. seq.

Κυβερνητὴρ, ῆρος, ὁ, gubernator. A κυβερνάω.

Κυβερνητήριος, ον, gubernandi peritus. A pr.

Κυβερνήτης, ου, ὁ, dux s. gubernator navis. a) gubernator quivis. A κυβερνάω.

Κυβερνητικὸς, ἡ, όν, ad gubernatorem pertinens, gubernatorius. A præc.

Κύβερτον, τὸ, vid. κύβεθρον.

Κυβευτήριον, ου, τὸ, aleatorium, locus, ubi alea luditur. a) consessus aleatorius. A κυβεύω.

Κυβευτὴς, οῦ, ὁ, aleator, alea ludens. Ab eod.

Κυβευτικὸς, ἡ, όν, ad aleatorem pertinens, aleatorius. a) aleæ peritus, studiosus. A pr.

Κυβεύω, f. εύσω, alea ludo, ludo tesseris. a) subeo aleam, periclitor. A κύβος.

ΚΥΒΗ, ης, ἡ, caput.

Κυβήβη, ης, ἡ, Cybele. A seq.

Κύβηβος, ου, ὁ, ἡ, pronus, inclinatus, præceps. Etymol. A κύβη.

Κυβηβᾶν, vel κυβηβᾶν, in caput præcipitare. Etym. Suid. Ab eod.

Κυβηλίζω, f. ίσω, securi percutio. Hes. Suid. A seq.

ΚΥΒΗΛΙΣ, ιος, ἡ, securis, bipennis.

Κυβηλιστὴς, οῦ, ὁ, improbus, maleficus, Hesych. Suid. A κυβηλίζω. (Sed videtur potius κυβηλιστὴς leg. esse.)

Κύβης, ου, ὁ, idem quod κυβευτὴς. Hes. A κύβος.

Κυβίζω, f. ίσω, cubum facio. Ab eod.

Κυβικὸς, ἡ, ὸν, cubicus, tesserarius. Ab eod.

Κυβικῶς, *Adv.* in modum cubi. A præc.

Κυβιστάω, ῶ, f. ήσω, in caput me dejicio, in caput salto. Gl. Vet. cernuo, urinor, præcipito me, propr. in aquam, ruo, irruo, ut in hostes, in tela. A κύβη.

Κυβίστημα, ατος, τὸ, saltatio in caput, præcipitatio, impetus. A præc.

Κυβίστησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Κυβιστητὴρ, ῆρος, ὁ, saltator, qui se in caput dejicit. a) urinator. Ab eod.

Κυβιτίζω, f. ίσω, cubito percutio. A seq.

ΚΥΒΙΤΟΝ, ου, τὸ, cubitus. Hippocr.

Κυβοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, speciem cubi habens. E seq. & εἶδος, *figura*.

ΚΥΒΟΣ, ου, ὁ, cubus. a) tessera. 3) lusus tesserarum. 4) unio tesseræ insculpta. 5) panis quadratus. 6) numerus cubicus. 7) spina vertebræ, in primis colli.

Κύβωλον, ου, τὸ, idem quod κύβιτον. Pollux.

ΚΥΓΧΝΙΣ, ιδος, ἡ, calix parvus medicis quondam usitatus. Galen. Lex. Hippocr.

ΚΥΓΧΡΑΜΟΣ, ου, ὁ, cynchramus, dux coturnicum. cons. κύχραμος.

Κυδάγχη, ης, ἡ, convicium, probrum. Hes. A κυδάζω.

Κυδάγχω, conviciis & probris incesso. Hes. Ab eod.

Κυ-

Κυδάζω, f. άσω, convicior, maledico. A κῦδος.
Κυδαίνω, f. ανῶ, celebro, laudo. 2) generosum reddo, illustro. A κῦδος.
Κυδάλιμος, ο, ὁ, ἡ, gloriosus. Ab eod.
Κυδάσσω, idem quod κυδάζω, Hesych. A κῦδος.
Κυδάω, ῶ, glorior. 2) veneror, admiror, extollo. Vet. Lex. A κῦδος.
Κύδεος, ὁ, ον, gloriosus. Vulg. L. Sed præstat κυδαλέος, εια, εον. Ab eod.
Κυδήεις, ήεσσα, ῆεν, idem. Ab eod.
Κυδιάνειρος, ου, ὁ, viris honestus. κυδιάνειρα ἀγορὴ, apud Hom. concio, in qua oratores inclarescunt. E κῦδος & ἀνήρ.
Κυδιάω, ῶ, glorior, gloriose me effero & jactito. Hinc partic. κυδιόων, poet. pro κυδιῶν, κυδιόων. Ab eod.
Κύδιμος, ο, ὁ, ἡ, gloriosus, inclitus. Ab eod.
Κύδιστος, η, ὁ, gloriosissimus, Superl. a κῦδος.
Κυδίων, ονος, ὁ, ἡ, gloriosior. Comp. κυδίον, melius. Ab eod.
Κυδνός, ή, όν, inclitus, gloriosus. Ab eod.
Κυδοιδοπάω, ῶ, tumultuor, misceo. E κυδοιμός & δοπέω. (vel potius a κῦδος. οιμος & δοπος sunt meræ terminationes.)
Κυδοιμέω, ῶ, turbas excito, tumultuor. A seq.
Κυδοιμός, ῦ, ὁ, turba, tumultus.
Κῦδος, εος, τὸ, gloria, decus.
Κυδος, ε, ὁ, tumor, maledicentia. A κύω.
Κυδρός, ρά, ρὸν, gloriosus, clarus. A κῦδος.
Κυδρόω, ῶ, f. ώσω, clarum reddo. κυδροῦμαι, glorior, gloriose efferor. A præc.
ΚΥΔΩΝ, ωνος, ἡ, Cydon, urbs Cretæ.
Κυδωνία σῦκα, ficus hibernæ, apud Athen.
Κυδωνίς, ίδος, ἡ, Epith. Dianæ. A κύδων.
Κυδωνιάω, ῶ, similis sum malo Cydonio. A seq.
Κυδώνιον μῆλον, Cydonium malum; Cotonium, Philox. A κύδων.
Κυδωνίτης, ε, ὁ, sc. οἶνος, vinum Cydonium. Ab eod.
Κυέω, ῶ, f. κυήσω, uterum fero. A κύω, v.
Κύημα, ατος, τὸ, fetus. A præc.
Κύησις, εως, ἡ, graviditas, gestatio in utero. Ab eod.
Κυητικός, ή, όν, concipiendi vim habens. Ab eod.
Κυθέρεια, f. Κυθέρεια, ας, ἡ, Cytherea, Venus, ab insula Cythera, f. κὰτὸ τὸ κεύθειν τὰς ἔρωτας.
Κύθρα, olla, Gl. Vet. *Jon.* pro χύτρα.
Κυθρόγαυλος, ο, labrum conchæ specie, apud Joseph. E pr. & γαυλός.
Κύθος, semen. Etymol. A κύω.
Κυίριται, οἱ, Quirites.
ΚΥΙΞ, κος, ἡ, Cyix, bulbosa quædam planta.
Κυΐσκω & κυΐσκομαι, concipio, fero uterum sum prægnans. A κύω.
Κυισκάω, idem quod κυέω.
ΚΥΚΑΣ, genus palmæ Æthiopicæ.
Κυκάω, ῶ, f. ήσω, misceo, liquores misceo. 2) contundo, turbo, perturbo.
Κυκεία, ας, ἡ, permixtio, confusio. A pr.
Κυκεών, ῶνος, ὁ, miscellanea potio. Acc. κυκεῶνα & κυκεῶ, item poet. κυκεῶ. Ab eod.
Κυκήθρα, ας, ἡ, miscela, mistura. 2) confusio, perturbatio. Ab eod.
Κύκηθρον, ου, τὸ, rutrum, tudicula. 2) auctor fraudum. Ab eod.
Κύκημα, ατος, τὸ, permistio. 2) perturbatio. Ab eod.
Κύκησις, εως, ἡ, idem, ab eod.
Κυκησίτεφρος, ο, ὁ, ἡ, cineres miscens s. turbans. Ex eod. & τέφρα, cinis.
Κυκητής, ῦ, ὁ, turbator. Ab eod.
Κυκλάζω, circumeo. Hesych. A κύκλος.
Κυκλαίνω, roto, rotundo, Hes. Ab eod.
Κυκλάμινος, ε, ἡ, & κυκλάμινον, τὸ, cyclaminus, herba e coronariarum genere, Lat. tuber terræ. A κύκλος.
Κυκλαμίς, ίδος, ἡ, idem ab eod.
Κυκλάς, άδος, ἡ, orbiculata, rotunda. 2) Κυκλάδες νῆσοι, Cyclades insulæ. 3) Κυκλάς, cyclas, vestis femineæ genus magnificum. Ab eod.
Κυκλάω, f. άσω, cingo, circumdo, in orbem ago. Gl. Vet. circumeo, lustro, ambio. Ab eod.
Κυκλέω, ῶ, f. ήσω, verso, roto. 2) agito, in omnes partes pello, ut ventus undam maris. Ab eod.
Κυκληδὸν, *Adv.* modo circuli. 2) circumcirca. A pr.
Κύκλησις, εως, ἡ, circumactio. Ab eod.
Κυκλικός, ή, όν, circularis, orbiculatus, rotundus. 2) circulator, circumforaneus. 3) Epith. poetæ. unde Poetæ cyclici, qui vel sunt in Cyclo Epico, vel ex eo carmina sua compilant. A κύκλος.
Κυκλικῶς, *Adv.* in orbem. A pr.
Κυκλιοδιδάσκαλος, ο, ὁ, Poeta dithyrambicus.
Κύκλιος, ία, ιον, circularis. A κύκλος.
Κυκλίσκος, ε, ὁ, orbiculus. 2) scalpri genus chirurgicum; nisi κυαθίσκος legendum. Ab eod.
Κυκλόεις, όεσσα, όεν, orbiculatus. Ab eod.
Κυκλοβορέω, ῶ, circulatorem ago, quæstus caussa. 2) circulatoris modo clamoribus obtundo, perturbo. Aristoph. A seq.
Κυκλοβόρος, ε, ὁ, circulator; qui in circulis declamitat, ut inde habeat, quod edat. Id. E κύκλος & βορά, cibus.
Κυκλογραφέω, orbe circumscribo. In Rhetor. in periodi formam redigo.
Κυκλοδίωκτος, ε, ὁ, ἡ, in orbem actus, in orbem currere coactus. Ex eod. & διώκω.
Κυκλοειδής, ὲς, rotundus. Ex eod. & εἶδος.
Κυκλόεις, όεσσα, ὲν, orbiculatus, rotundus.
Κυκλοέλικτος, ο, in orbem se volvens. Epith. solis. E κύκλ. & ἑλίσσω.
Κυκλόθεν, *Adv* ex omnibus circa locis, in circuitu.
Κυκλομόλιβδος, ὁ, circulus plumbeus, vasculum rotundum e plumbo.
Κυκλοπαιδεία, ας, ἡ, complexus disciplinarum omnisque eruditionis, orbis doctrinæ.
Κυκλοπορεία, ἡ, circuitus, iter, quo omnia loca obimus. A seq.
Κυκλοπορέω, ῶ, circumeo, ambages in itinere sequor. Ex seq. & πόρος, transitus.
Κύκλος, ο, ὁ, circus, orbis, circulus, ambitus. 2) corona hominum circumstantium quem. 3) argumentatio in orbem. 4) locus, ubi vendebantur homines. 5) ambitus verborum, periodus. 6) κύκλοι προσώπου, malæ. 7) κύκλοι, orbes rotarum, rotæ ipsæ. 8) κύκλος, annulus. 9) tabula, mensa orbicularis. 10) mœnia urbis. 11) κύκλῳ, circa undique. *In Plurali* κύκλοι & κύκλα dicitur.
Κυκλόσε, *Adv.* in orbem. A pr.
Κυκλοτερής, έος, ὁ, ἡ, qs. tornando rotundus factus, rotundus, teres. Ex eod. & τερέω, torno.
Κυκλοτερῶς, *Adv.* rotunde, in circuitu. A pr.

Κυκλοφορέω, ῶ, f. ήσω, in orbem ago. κυκλοφορέομαι, in orbem agor.

Κυκλοφορητικός, ή, όν, qui in orbem circumagi potest. 2) circularis, orbicularis. A pr.

Κυκλοφορητικῶς, *Adv.* in orbem. A pr.

Κυκλοφορία, ας, ἡ, rotatio, circumactio in orbem. E κ. & φέρω.

Κυκλοφορικός, ή, όν, idem quod κυκλοφορητικός. A pr.

Κυκλοφορικῶς, *Adv.* in orbem. A pr.

Κυκλόω, ῶ, f. ώσω, circulo includo. 2) circumdo, cingo. 3) in orbem ago, circumago. unde de vento agitante mare. κυκλόομαι, οῦμαι, circumdor, circumvenior. 2) circulor, in circulo confisto, loquendi vel colloquendi caussa. *act.* circumdo, circumvenio. A κύκλος.

Κύκλωμα, ατος, τό, rotatio, rotæ circumactio. 2) circuitus. A pr.

Κυκλώπειος, ου, ὁ, ἡ, & εία, ειον, & κυκλώπιος, Cyclopius, Cyclopeus. 2) beatus, minime laboriosus, ut βίος κ. κλ. A Κύκλωψ.

Κυκλωπικός, ή, όν, Cyclopius, Cyclopas referens. Ab eod.

Κυκλωπικῶς, *Adv.* more Cyclopum. A pr.

Κυκλώπιον, ου, τό, albugo oculi. E κύκλος & ὤψ, *oculus*.

Κυκλωπίς, ίδος, ἡ, Cyclopia. A Κύκλωψ.

Κύκλωσις, εως, ἡ, ipsa actio cingendi, circumdandi, circumveniendi, ut cum urbs, exercitus ab hosti cingitur. A κυκλόω.

Κυκλωτός, ή, όν, rotundus. Ab eod.

Κύκλωψ, ωπος, ὁ, Cyclops. Ex κύκλος & ὤψ.

Κύκνειος, cycneus, olorinus. A κύκνος.

Κυκνοκάνθαρος, ου, ὁ, navis cycni & canthari effigiem gerens.

Κυκνόθρεπτος, ου, a cycnis nutritus.

Κυκνόμορφος, ου, cycni speciem habens, candidus. E seq. & μορφή.

Κύκνος, ου, ὁ, cycnus, olor. 2) genus navigii.

Κύλα, ων, τά, cava oculorum, sub palpebris.

Κυλικεῖον, ου, τό, repositorium calicum. 2) compotatio. A κύλιξ.

Κυλίκειος, ου, ὁ, ἡ, inter pocula dictus vel factus. Ab eod.

Κυλικηγορέω, ῶ, f. ήσω, inter calices s. scyphos loquor. A seq.

Κυλικηγόρος, ου, ὁ, ἡ, qui inter scyphos verba facit. E κύλιξ & ἀγορεύω.

Κυλικήρυτος, ου, ὁ, ἡ, calice haustus, ita exundans ut calicibus hauriri queat. Ex eod. & ἀρύω, *haurio*.

Κυλίκιον, ου, τό, parvus calix. A κύλιξ.

Κυλικίς, ίδος, ἡ, pyxis medica. Ab eod.

Κυλικνη, ης, ἡ, pelvis, patina, catinus, pro κυλίχνη.

Κυλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo, voluto. κυλινδέομαι, volvor, volutor. κυλινδηθείς, aor. 1. pass. volutatus. Vid. κυλίνδω.

Κυλινδήθρα, ας, ἡ, volutabrum, in quo jumenta, equi &c se volutant. A pr.

Κυλίνδησις, εως, ἡ, volutatio. Ab eod.

Κυλινδρωτός, ή, όν, cylindraceus, qui cylindri est. A κύλινδρος.

Κυλινδρικῶς, in modum cylindri. A pr.

Κυλινδροειδής, έος, ὁ, ἡ, cylindro similis. E κ. & εἶδος, *forma*.

Κυλινδροειδῶς, *Adv.* cylindri specie. A pr.

Κύλινδρος, ου, ὁ, cylindrus, corpus quodlibet teres. A κυλίνδω.

Κυλινδρόω, ῶ, f. ώσω, cylindro æquo, complano. A pr.

Κυλινδρώδης, εος, ὁ & ἡ, cylindro similis. Ab eod.

Κυλίνδω, volvo, voluto. 2) devolvo. A κυλίω.

Κύλιξ, ικος, ἡ, calix. A κυλίω.

Κύλισις, εως, ἡ, volutatio. Ab eod.

Κυλίσκη, ἡ, patera. A κύλιξ.

Κύλισμα, ατος, τό, volutabrum. A κυλίω.

Κυλιστός, ή, όν, versatus, volutatus. Ab eod.

Κυλίστρα, ας, ἡ, idem quod κυλινδήθρα. Ab eod.

Κυλίχνη, ης, ἡ, poculum, pyxis medica. A κύλιξ.

Κυλίχνιον, ου, τό, Dim. pr.

Κυλιχνίς, ίδος, ἡ, exiguus calix. Ab eod.

Κυλιχνός, ου, ὁ, idem quod κυλίχνη.

Κυλίω, f. ίσω, volvo, voluto, roto.

Κυλλῆστις, ιος, ὁ, nomen panis ex olyra, apud Herodot.

Κυλλίπους, οδος, ὁ, ἡ, &

Κυλλοποδης, ου, ὁ, qui distortis pedibus est, loripes, claudus, mutilus. E κυλλός & πούς.

Κυλλοποδίων, ωνος, ὁ, ἡ, idem. Vulcani Epith. apud Hom. Voc. κυλλοποδίον. Gl. V. κυλλοποδίων, mulciber, loripes.

Κυλλός, ή, όν, claudus, curvus, mancus.

Κυλλόω, ῶ, f. ώσω, trunco, curvo. A pr.

Κυλοιδιάω, ῶ, sum tumentibus oculis. part. κυλοιδιόων, pro κυλοιδιῶν, κυλοιδιάων. E κύλα & οἰδέω, *tumeo*.

Κῦμα, ατος, τό, fluctus, tumor maris. 2) metaph. magna multitudo rerum malarum, ut magna lues. 3) fetus uteri. 4) brassicæ cauliculus. A κύω, *tumeo*.

Κυμαίνω, f. ανῶ, fluctuo, æstuo. 2) agito, concito. 3) exubero. 4) undoso flexo & motu procedo. κυμαίνομαι, fluctuo, æstuo. κυμανθὲν πέλαγος, fluctibus concitatum mare, aorist. 1. pass. part. Act. κυμῆναι. aor. 1. act. in neutr. gen. κυμῆναι. A pr.

Κύμανσις, εως, ἡ, fluctustio, undosus motus. A pr.

Κυμάς, άδος, ἡ, gravida. A κύω.

Κυματηρός, ά, όν, Gl. V. A κῦμα.

Κυματίας, ου, ὁ, *Jon.* κυματίης, *de vento*, ciens fluctus, impetuosus. Ab eod.

Κυματίζω, f. ίσω, undabundum reddo, undis agito, fluctus moveo. κυματίζεσθαι, æstuare, ondis agitari. Ab eod.

Κυμάτιον, ου, τό, parvus fluctus. 2) cauliculus brassicæ. 3) pars columnæ, cymatium. Ab eod.

Κυματοαγής, ές, fluctus frangens. Ex eod. & ἄγνυμι.

Κυματόβολος, ου, ὁ, ἡ, qs. undivomus, Gl. Vet. Ex eod. & βάλλω, *jacio*.

Κυματόδρομος, ου, in mediis fluctibus, per fluctus currens. Ex eod. & τρέχω.

Κυματοειδής, έος, ὁ, ἡ, fluctuum s. undarum speciem habens. Ex eod. & εἶδος.

Κυματοπλήξ, ῆγος, ὁ & ἡ, ondis s. fluctibus pulsatus, fluctibus jactatus, idem & κυματοπληγής, έος, ὁ, ἡ, unde pl. κυματοπληγεῖς. Ex eod. & πλήσσω, *pulso*.

Κυματόω, ῶ, f. ώσω, idem quod κυματίζω.

Κυματωγή, ῆς, ἡ, litus, ad quod undæ feruntur & franguntur, crepido. E κῦμα & ἄγνυμι.

Κυματώδης, εος, ὁ, ἡ, fluctuosus. A κῦμα.

Κυμάτωσις, εως, ἡ, fluctuatio, æstuatio. A κυματόω.

Κυμβαλίζω, f. ίσω, cymbalum pulso. A κύμβαλον.

Κυμβαλιστής, οῦ, ὁ, cymbalista, cymbalum pulsans. A pr.

Κυμ-

Κυμβαλίστρια, ἡ, cymbalistria, femina pulsans cymbale. A pr.

Κύμβαλον, ου, τὸ, cymbalum, crepitaculum, crotalum, instrumentum cavum, quod manu pulsatum crepitat. A κύμβος.

Κύμβαχος, ου, ὁ, ἡ, pronus in caput. 2) extrema galeæ pars, cui crista inditur. A κύμβη, caput. (vel a κύβος, unde κυβιστάω, & κύπτω.)

Κύμβη, ης, ἡ, cymba, navigii genus. 2) acetabulum. 3) genus poculi rotundi. 4) caput. A κύβη & κύμβος.

Κυμβίον, ου, τὸ, poculi genus. A pr.

ΚΥΜΒΟΣ, ου, ὁ, cavus recessus. 2) ollæ fundus.

ΚΥΜΙΝΔΙΣ, ἡ, avis nocturna.

Κυμινοδόχη, ης, ἡ, receptaculum cumini. E κύμινον & δοχή.

Κυμινοδόχος, ου, ὁ, idem. Ex eodem & δέχομαι.

Κυμινοθήκη, ης, ἡ, repositorium cumini.

Κυμινοκίμβιξ, ικος, ὁ, præparcus, nimium adstrictus.

Κύμινον, ου, τὸ, cuminum, herba & semen.

Κυμινοπρίστης, ου, ὁ, propr. qui cuminum secat. 2) præparcus, sordidus. E pr. & πρίω.

Κυμινοπριστοκαρδαμογλύφος, ου, ὁ, ἡ, qui cuminum in partes secat, & e cardamo, sive nasturtio, herba vili, exsculpit, quod comedat: perquam sordidus. Vox Comica. E κύμινον, πρίω, seco, κάρδαμον, nasturtium, & γλύφω, sculpo.

Κυμινότριβος, ου, ὁ, ἡ, cum cumino tritus. Ex eod. & τρίβω, tero.

Κυμινώδης, εος, ὁ, ἡ, cumino similis. E κύμινον.

Κυματοδέγμων, ονος, ὁ, ἡ, fluctus excipiens. Ex κῦμα & δέχομαι, capio.

Κυμοθαλὴς, ὲς, undis abundans. Epith. Neptuni. Ex eod. & θάλλω.

Κυματότμος, ου, ὁ, ἡ, fluctus secans, machina triangularis pontibus præstrui solita ad fluctus frangendos. E κῦμα & τέμνω.

Κυναγὸς, ῦ, ὁ & ἡ, Tragici, & Dor. pro κυνηγός.

Κυνάγχη, ης, ἡ, millum, collare canum. 2) angina. E κύων & ἄγχω, strangulo.

Κυναγχικὸς, ἡ, ὸν, angina laborans. A pr.

Κυναγωγὸς, ῦ, ὁ, canum ductor.

Κύναιδος, ου, ὁ, ἡ, idem quod κίναιδος.

Κυνάκανθα, vel κυνακάνθη, ης, ἡ, sentis canis.

Κυναγχὶς, ῖδος, ὁ, vinculum, funis, quo ducitur canis. E κύων & ἄγω.

Κυναλώπηξ, εκος, ὁ, qs. canivulpes, vulpe & cane natus. 2) homo impudens, ut canis, astutus, ut vulpes.

Κυνάμυια, ας, ἡ, vid. κυνόμυια.

Κυνάνθρωπος, ου, ὁ, ἡ, versipellis. 2) impudens.

Κυνεία ἄκανθα, & κύνειος ἄκανθα, sentis canis, cynosbatos. Gl. Vet. κυνάρα, cardui.

Κυνάριον, ου, τὸ, catellus. Dim. a κύων.

Κυνὰς, άδος, ἡ, pilus caninus. 2) pulpa mollior e pane, manibus abstergendis adhiberi solita. 3) rubus caninus, sentis canis. Ab eod.

Κυνάστρον, ου, τὸ, canicula, stella, Sirius.

Κυνάω, ῶ, Cynicum ago, Cynicos imitor. A κύων.

Κύνδαλος, ὁ, clavus, paxillus. v. κόνδ.

Κυνδάλη, ἡ, lusus quidam græcus. A pr.

Κυνδαλισμὸς, ῦ, ὁ, idem.

Κυνδαλοπαίκτης, ου, ὁ, qui κυνδάλῳ ludit.

Κυνέη, ης, contr. κυνῆ, ῆς, pellis canina. 2) pellis canis fluviatilis, qua olim caput tegebant. 3) galea. 4) pileus, galerus. A κύων.

Κυνέος, έα, εον, vel κύνειος, ου, ὁ, ἡ, caninus.

Κύνεος, έα, εον, idem & ab eod.

Κυνέω, ῶ, f. ήσω, osculor, suavior. 2) turbo, commoveo. (nisi hoc potius ad κινέω referendum est.) A κύω.

Κυνήγεσιον, τὸ, venatio. A κυνηγός.

Κυνηγεσία, ας, ἡ, & κυνηγέσιον, ου, τὸ, venatio, venatus, quorum ad prius διατριβὴ, ad posterius ἔργον subauditur. A seq.

Κυνηγετέω, ῶ, f. ήσω, venor. A seq.

Κυνηγέτης, ου, ὁ, venator. A κύων & ἡγέτης, ductor.

Κυνηγετικὸς, ἡ, ὸν, venatorius, ad venatorem & venationem pertinens. 2) venationis studiosus. 3) de re venatoria agens. A pr.

Κυνηγέτις, ιδος, ἡ, venatrix. Ab eod.

Κυνηγέω, ῶ, f. ήσω, venor. 2) vestigo. A κυνηγός.

Κυνηγία, ας, ἡ, venatus, venatio. Ab eod.

Κυνήγιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Κυνηγὸς, ῦ, ὁ, ἡ, venator, venatrix. E κύων & ἄγω.

Κυνηδὸν, Adv. canum more. A κύων.

Κυνηλασία, ας, ἡ, canum incitatio, i. e. venatio. Ex eod. & ἐλασία, agitatio.

Κυνηλατέω, ῶ, f. ήσω, canes agito, i. e. venor. Ex eod. & ἐλάτης, agitator.

Κυνήποδες, ων, ossa in cruribus equorum inter ungulam & suram. Ex eod. & πῦς, pes.

Κυνία, ας, ἡ, scil. κράμβη, crambe canina. A κύων.

Κυνίδιον, ου, τὸ, catellus. Dim. ab eod.

Κυνίζω, fut. ίσω, canem ago. 2) sum Cynicus, Philosophiam s. sectam Cynicam sequor. Ab eod.

Κύνικλος, ου, ὁ, cuniculus. Rectius κόνικλος.

Κυνικὸς, ἡ, ὸν, caninus. 2) Cynicus. A κύων.

Κυνίσκη, ης, ἡ, catella. Ab eod.

Κυνίσκος, ου, ὁ, catellus. Dim. ab eod. 2) impudens.

Κυνισμὸς, ῦ, ὁ, Cynica disciplina, vita Cynica. A κυνίζω.

Κυνιστὶ, Adv. canum modo.

Κυνοβλὼψ, ῶπος, ὁ, cui adspectus caninus est, impudens. Ex κύων & βλέπω.

Κυνόβρωτος, ου, ὁ, ἡ, a canibus devoratus. Ex eod. & βιβρώσκω, edo.

Κυνόγλωσσον, ου, τὸ, q. d. lingua canina, plantago minor, herba. Ex eod. & γλῶσσα.

Κυνοδέσμη, ἡ, v. κυνοδέσμιον.

Κυνοδέσμιον, ου, τὸ, vinculum, quo membri genitalis cuticula cum glande colligatur, quod κύνα vocant. Ex eod. & δεσμός.

Κυνόδεσμος, ὁ, vinculum, catena canis.

Κυνόδηκτος, ου, ὁ, ἡ, a cane morsus. Hinc τὰ κυνόδηκτα, canum morsus. Ex eod. & δάκνω.

Κυνόδους, dens caninus. κυνόδοντες, οἱ, dentes canini.

Κυνοδρομέω, ῶ, f. ήσω, incitato cursu, tamquam canis, feror. 2) cum canibus curro, vestigo. Ex κύων & δρόμος, cursus.

Κυνοδρομία, ας, ἡ, canum cursus. Ex iisd.

Κυνοειδὴς, έος, ὁ & ἡ, canis speciem habens, qui est canino adspectu, impudens. Ex eod. & εἶδος.

Κυνόζολον, chamæleon niger gravem odorem spirans. Ex eod. & ὄζω, oleo.

Κυνοθαρσὴς, έος, ὁ, ἡ, canina præditus audacia, s. impudentia. 2) ferox, de equo. Ex eod. & θάρσος, audacia.

Κυνοθρασὴς, έος, ὁ, idem.

Κυνοκάρδαμον, ου, τὸ, nasturtium.

Κυνόκαυμα, ατος, τὸ, æstus caniculæ.

Κυνόκεντρον, ου, τὸ, herbæ nomen, Hes. quasi aculeus caninus, eadem κυνοκράμβη.

Κυνοκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, capite canino præditus, caniceps. 2) impudens, ut canis. κυνοκέφαλοι, Cynocephali, animalia quædam a figura sic dicta: it. homines ficti in Africa.

Κυνοκλόπος, ου, ὁ, ἡ, canis fur; canem furatus. E κύων & κλέπτω, furor.

Κυνοκοπέω, canem terio, s. canina pelle percutio, ap. Aristoph. Ab eod. & κόπτω.

Κυνοκράμβη, ης, ἡ, brassica canina.

Κυνοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, canes occidens, perimens. Hinc τὸ κυνοκτόνον, ου, aconitum, quod canes necat. E κύων & κτείνω.

Κυνολέσχης, ου, ὁ, cui confabulationes sunt de rebus obscœnis. Ex eod. & λέσχη.

Κυνόλογα, ων, τὰ, asperitates quædam post primam spinam. Ex eod. & λόφος.

Κυνόλυσσος, ου, ὁ, morsus a cane rabido. Ex eod. & λύσσα.

Κυνομαχέω, ῶ, f. ήσω, cum canibus, adversus canes pugno. Ex eod. & μάχομαι.

Κυνόμυια, ας, ἡ, musca canina. 2) impudens.

Κυνοπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, qui canina facie est, caninum adspectum habens. Ex eod. & πρόσωπον, facies.

Κυνόροδον, vel κυνόῤῥοδον, ου, τὸ, rosa canina, silvestris. Gl. V. ligustrum.

Κυνοῤῥαιστής, vel κυνοραϊστής, οῦ, ὁ, ricinus. Ex eod. & ῥαίω, vexo, perdo.

Κυνόσαργες, εος, τὸ, gymnasium & populus in Attica.

Κυνόσβατον, ου, τὸ, & -ος, ου, ὁ, rubus caninus, cynosbatus. Ex eod. & βάτος, rubus.

Κυνοσουρὶ, ῆς, ἡ, canis cauda, ursa minor, cynosura, sidus boreale.

Κυνόσουρα ᾠὰ, ova urina, irrita, ventosa. Ex eod. & οὖρος, ventus, vel οὖρον, urina.

Κυνοσπάρακτος, ον, a canibus discerptus. Ex eod. & σπαράσσω.

Κυνόσσημα, vel κυνὸς σῆμα, monumentum canis: hoc est, Hecubæ, nomen loci.

Κυνόσσοοι, venatores, Hes. Ex eod. & σεύω.

Κυνοσφαγὴς, ὲς, cui canis immolatur. Epith. Hecates. Ex eod. & σφάττω.

Κυνοτροφικὴ, ἡ, ars alendi, acuendique canes. Ex eod. & τροφή.

Κυνοῦχος, ου, ὁ, lorum, quo canis tenetur. 2) saccus, marsupium, proprie lorum, quo contrahitur. Ex eod & ἔχω.

Κυνοφθαλμίζομαι, caninis, i. e. impudentibus oculis adspicio. Synes.

Κυνόφρων, ὁ, ἡ, impudens. Ex eod. & φρήν.

Κύντερος, α, ον, impudentior, protervior, sævior. κύντατον, atrocissimum. A κύων.

Κυνώδης, εος, ὁ, ἡ, caninus. Ab eod.

Κυνώπης, ου, ὁ, caninum adspectum sive vultum habens, impudens, inverecundus. Ex eod. & ὤψ, vultus.

Κυνῶπις, ιδος, ἡ, fem praec.

Κυνωψ, ωπος, ὁ, herba, canaria, oculus caninus. Ex iisd.

Κύος, εος, τὸ, fetus. A κύω.

Κυοτοκία, ας, ἡ, partus. E præc. & τίκτω, pario.

Κυοτροφία, ἡ, fetus nutritio. Ex eod. & τροφή.

Κυοφορέω, ῶ, f. ήσω, in utero fero, prægnans sum. Ex eod. & φέρω, fero.

Κυοφορία, ας, ἡ, tempus, quo mulier fert uterum. 2) fetus in utero gestatio. 3) conceptio. Ex iisd.

Κυπαρίττινος, vel κυπαρίττινος, ίνη, ινον, cupresseus, e cupresso. A seq.

Κυπάρισσος, -ττος, ου, ἡ, cupressus.

Κυπαρισσών, ῶνος, ὁ, cupressetum, locus, in quo nascuntur cupressi. A pr.

Κυπαριττοτρόφος, ον, ὁ, ἡ, cupressos alens. Ex eod. & τρέφω, alo.

ΚΥΠΑΡΟΣ, ου, ὁ, vas magnum concavum.

ΚΥΠΑ'Σ, άδος, ἡ, pallium, lecti stragulum.

ΚΥΠΑΣΣΙ'Σ, vel κύπασσις, εως, ἡ, supparum, species tunicæ.

Κυπειρίς, ἡ, cyperis. A κύπειρος.

Κύπειρον, ου, τὸ, cyperum, gladiolus, herba. A seq.

Κύπειρος, ου, ὁ, vel ἡ, cyperus, juncus angulosus, juncus triangularis.

Κυπελλίς, ἡ, idem quod seq.

Κύπελλον, ου, τὸ, genus poculi.

Κυπελλόμαχος, ον, in quo poculis certatur vel pugnatur. E pr. & μάχη.

Κυπελλοχαίρων, ὁ, ἡ, poculis gaudens. Ex eod. & χαίρω.

Κυπρίζειν, florere, Suid. Κυπρίζοντα, ἀνθοῦντα, florentes. rectius κυπρίζειν, idem. οἱ δ. Hes. &c.

Κυπρίδιος, α, ον, Veneris. 2) tener, mollis. A κύπρις.

Κυπρίζω, f. ίσω, floreo, de vite. Ab eod.

Κύπρινον, ου, τὸ, sc. μύρον seu ἔλαιον, oleum s. unguentum cyprinum, factum e floribus Cypri arboris.

Κυπρῖνος, ου, ὁ, Cyprinus, piscis fluviatilis. Ab eod.

Κύπριος, ου, ὁ, Cyprius, incola Cypri. A Κύπρος.

Κύπρις, ιδος, ἡ, Cypris, i. e. Venus, quæ ita dicitur a Cypro insula, in qua olim in primis colebatur, eoque e mari appulisse credebatur, quo significabatur, cultum ejus a Phœnicibus, e Syria per mare ad Cyprum advectis, in insulam importatum, & ex ea cum cæteris quoque Græcis communicatum esse. 2) res Venerea. 3) flos vitis.

Κυπρισμός, οῦ, ὁ, germinatio, flos. A κυπρίζω.

Κυπρογένεια, ας, ἡ, Venus. E Κύπρος & γίνομαι, vide Κύπρις.

Κυπρογενής, έος, ὁ & ἡ, Cypro natus. Ex iisdem.

Κύπρος, ου, ἡ, Cyprus arbor. 2) Insula Veneri sacra. 3) mensura quædam.

Κυπτάζω, pronus specto, prospecto, specto demissis oculis. 2) cunctor, tempus tero. A sq.

Κύπτω, f. ψω, pronus sum, incurvo me ad videndum, demitto oculos, vergo, inclino. κεκυφὼς, perfect. partic. pronus spectans. it. cunctor, tempus tero, ut κυπτάζω.

Κυρβαίη μάζα, offa furfuribus conspersa, aut etiam furfuracea, quasi ἀπὸ τῶν κυρηβίων, quæ sunt τὰ πίτυρα, furfures; ut πιτυρίτης & πιτυρίας ἄρτος, panis furfuraceus: vel Κυρβαίη, a Cyrba, urbe Pamphyliæ. sed vox incerta, ap. Hom. in ἐπιγράμμασι.

ΚΥΡΒΑΣΙ'Α, ας, ἡ, crista gallinacei. 2) tiara.

ΚΥ'ΡΒΙΣ, εως, ἡ, quibusdam ὁ, tabula, cui leges Athenis inscriptæ.

Κυρεία, ας, ἡ, & κυρία, dominatus, potestas, Suid. οἱ δ. A κύριος.

Κυρέω, ῶ, f. ήσω, incido. 2) adsequor. 3) contingo, evenio. 4) sum, ut τυγχάνω. A κύρω.

Κυρηβάσεται, Aristoph. κυρηβάσει, cornibus incursabit, pugnabit.

Κυρηβατία, ας, ἡ, pugna, quæ fit cornibus, concursus animalium cornutorum. Suid. A pr.

ΚΥΡΗΒΙΑ, ων, τὰ, glumæ, paleæ, furfures.

Κύρημα, ατος, τὸ, inventum fortuitum, in quod casu incidimus. Suid. A κυρέω.

Κυρήνη, ης, ἡ, Cyrene, urbs Africæ.

Κυρῖνος, ου, ὁ, Quirinus. Nomen Lat.

Κυρία, ας, ἡ, domina. κυρία, subaud. ἡμέρα, præstitutus dies, vadimonium. 2) intell. ἐκκλησία, dies comitialis s. comitia, quibus leges sanciuntur. A κύριος.

Κυριακός, ἡ, όν, ad dominum pertinens. 2) ad dominum nostrum, Jesum Christum, pertinens. 3) dominicus. Hinc τὸ κυριακόν, οῦ, templum dei. τὰ κυριακὰ τῶν, bona ecclesiastica. κυριακὴ scil. ἡμέρα, dominica. Ab eod.

Κυριαρχία, ας, ἡ, dominationis principium & origo. E κυρία & ἀρχὴ, *principium*.

Κυρίευσις, εως, dominium. A sq.

Κυριεύω, f. εύσω, dominor, dominus sum vel fio. 2) potior, capio, in potestatem s. servitutem redigo. 3) recupero. A κύριος.

Κύριξις, εως, ἡ, ictus qui fit cornibus. A κυρίσσω.

Κυριοκτονέω, ῶ, f. ήσω, dominum occido. A κυριοκτόνος.

Κυριοκτονία, ας, ἡ, domini cædes. A sq.

Κυριοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, domini interfector. E κύριος & κτείνω, *occido*.

Κυριολεκτέω, ῶ, f. ήσω, proprie loquor. Ex eod. & λέγω, *loquor*.

Κυριολεκτικῶς. *Adv.* proprie loquendo. A pr.

Κυριολεκτῶς, *Adv.* idem. E κ. & λέγω.

Κυριολεξία, ας, ἡ, proprietas loquendi. Ex iisdem.

Κυριολογέω, ῶ, f. ήσω, proprie loquor. E κ. & λόγος.

Κυριολογία, ας, ἡ, proprietas loquendi, sermo s. oratio propriis constans verbis. Ex iisdem.

Κύριος, ου, ὁ, auctoritatem in aliquam rem habens, a cujus auctoritate pendet aliquid, dominus. A κῦρος.

Κύριος, ία, ιον, penes quem est potestas alicujus rei, qui pro arbitrio aliquid facit. 2) cui alicujus rei potestas, cura permissa est. 3) auctoritatem habens, ratus. 4) præcipuus, principalis: ut in corpore membrum vitale maxime, ut caput, cor &c. 5) proprius, ap. Gramm. Ab eod.

Κυριότης, ητος, ἡ, dominatio, dominatus. A pr.

Κυρίσσω vel κυρίττω, f. ξω, cornibus peto, cornibus ferio.

Κυριττοὶ, οἱ, genus mimorum, ligneas personas sibi aptantes & obversis frontibus sibi occurrentes, ap. Hes.

Κυριωνυμέω, a domino nomen habeo. A κυριώνυμος.

Κυριωνυμία, ἡ, proprietas nominis, cum nomen alicui rei proprie tribuitur. A sq.

Κυριώνυμος, ου, ὁ, ἡ, a domino nomen habens. E κύριος & ὄνομα, *nomen*.

Κυρίως, *Adv.* cum auctoritate & potestate. 2) firmiter, stabiliter. 3) proprie. A κύριος.

Κυρμασιὰ, idem quod κυρησία. Aristoph.

Κύρμα, ατος, τὸ, id, in quod aliquis incidit, quod nanciscitur, præda. A κύρω, *incido*.

Κῦρος, εος, τὸ, auctoritas. 2) firmamentum, confirmatio, ratihabitio, ut cum lex v. c. lata plebiscito sancitur. potestas aliquam suasionem sanciendi, majestas imperii. Sed

Κῦρος, ου, ὁ, Cyrus, rex Persarum.

Κυρόω, ῶ, f. ώσω, sancio, decerno, ratum facio, auctoritate mea probo. κεκυρωμένον, sanctum. aor. κυρωθεὶς, probatus, ratus. A pr.

Κυρσάνιος, unde Voc. κυρσάνιε, puer, infans, ap. Aristoph. Vox Lacon.

Κυρταύχην, ενος, ὁ, ἡ, cui incurva est cervix. E κυρτὸς & αὐχὴν, *cervix*.

Κύρτη, ης, ἡ, nassa, qualus, fiscella. A κύρτος.

Κυρτία, ἡ, textum vimineum. A pr.

Κυρτίδιον, ου, τὸ, quasillum. Ab eod.

Κυρτὶς, ίδος, ἡ, qualus, fiscella. Ab eod.

Κυρτὸς, ἡ, ὸν, curvus, gibbosus, incurvus. 2) convexus.

Κύρτος, ου, ὁ, nassa. 2) cavea. A pr.

Κυρτότης, ητος, ἡ, curvitas. Ab eod.

Κυρτόω, ῶ, f. ώσω, curvo, incurvo, curvum, convexum reddo. κυρτόομαι, curvesco. Ab eod.

Κύρτωμα, ατος, τὸ, quod est incurvatum, gibbus. 2) tumor omnis præter naturam. A pr.

Κύρτωσις, εως, ἡ, curvitas, tumor. Ab eod.

Κύρω, f. Æol. κύρσω, aor. 1. ἔκυρσα, incido. 2) impingo. 3) nanciscor. 4) sum. v. κυρέω.

Κύρωσις, εως, ἡ, comprobatio, quæ fit auctoritate alicujus, confirmatio, rata fides. A κυρόω.

Κυρωτέος, sanciendum. Ab eod.

Κυρωτικὸς, ἡ, ὸν, confirmandi vim habens. Ab eodem.

Κύσθος, ου, ὁ, nates, podex. 2) pudendum muliebre. Gl. Vet. cunnus. A κύω.

Κυσοβάκκαρος, qui nates sibi baccare inungit. Hes. E κύσος & βάκκαρις, *baccaris*.

Κυσοδακνιῶν, quasi nates prurire. Hesych. κυσοδακνιῷ, ψωριῷ, scabiosus est. Ex eod. & δάκνω, *mordeo*.

Κυσοδόχη, ἡ, lignum, quo religantur meretrices. Alciphr.

Κυσολάκων, ὁ, pædicator. Ex eod. & λάκων, unde λακωνίζειν, *pædicare*.

Κυσολαμπὶς, ίδος, ἡ, cicindela. Hes. Ex eod. & λάμπω.

Κυσολέσχης, ου, ὁ, turpia, obscena loquens. Ex eod. & λέσχη, *sermocinatio*, *confabulatio*.

Κυσονίπτης, ου, aquariolus. Hes. Ex eod. & νίπτω, *lavo*.

Κυσονίπτρια, ἡ, meretrix, adultera. οἱ ὁ. Ex iisdem.

Κυσὸς, οῦ, vel κύσος, ου, idem quod κύσθος. Gloss. Vet. κυσσὸς, cunnus.

Κύσταρος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Κύστις, εως, ἡ, vesica v. c. bilis, sed maxime urinæ. 2) ventriculus, ap. Schol. Arist. Est a κύω, *quod proprie est* comprehendo, complector, concipio: *unde* κύστις, κύτος, κύσθος, *loca cava*, *quæ aliquid continent*: *Sed usus fert*, *ut* κύστις *magis de vesica dicatur*.

ΚΥΤΙΝΟΣ, ου, ὁ, cytinus, flos & primus partus mali punicæ.

Κυτίδιον, ου, τὸ, cistula. A κυτίς.

Κυτινώδης, εος, ὁ, ἡ, capitulo mali punici similis. A κύτινος.

Κυτὶς, ίδος, cista. A κύτος, *cavitas*.

Κυτισόνομος, ου, ὁ, ἡ, qui cytiso pascitur. E sq. & νέμω, *pasco*.

ΚΥΤΙΣΟΣ, ου, ὁ, cytisus, herba.

Κύτος, εος, τὸ, cavitas, cavum. 2) venter, vel propter cavitatem, vel propter tumorem & molem. 3) quicquid capax est rerum, vel capit, complectitur, in quo inest aliquid, ut alveus flumi-

fluminis, navis &c. mare ipsum, quoad aquas capit, urbs, qua continetur muris, corpus, qua continet animam &c. 4) corporis truncus, corporis moles. A κύω, *comprehendo*, *tumeo*.

Κυττάριον, ου, τὸ, cellula, alveolus. Dimin. a seq.

Κύτταρος, ου, ὁ, idem fere, quod κύτος. in primis alveus apum, folliculus &c. A κύτος.

Κυτώδης, εος, ὁ, ἡ, cavus, cavo sinu tumens. Ab eod.

Κυφαγωγὸς ἵππος, equus proni vel cernui capitis. E κυφὸς & ἄγω.

Κυφαὶ, vel κῦφαι, ῶν, αἱ, genus squillarum, gibbæ. A κυφὸ.

Κυφαλέος, έα, έον, incurvus, gibbosus. Ab eod.

Κύφελλα, ης, ἡ, nubes densa. Ab eod.

ΚΥ̃ΦΙ, εως, τὸ, cyphi, suffimenti genus, sacerdotibus Ægyptiis usitatum.

Κυφοειδής, έος, ὁ, ἡ, similis. E pr. & εἶδος, *figura*.

Κυφὸς, ἡ, ὸν, curvus, gibbosus. A κύπτω.

Κῦφος, εος, τὸ, curvatio, tumor, gibbus. Ab eodem.

Κυφότης, ητος, ἡ, idem. A κυφός.

Κυφόω, ῶ, incurvo. κυφοῦσθαι, incurvari. Ab eodem.

Κύφωμα, ατος, τὸ, gibbus. A pr.

Κύφων, ωνος, ὁ, instrumentum, quo torquebantur sontes, catasta, numella, collare. 2) furcifer, maleficus. 3) κύφωνες vel κυφῶνες, virgæ incurvatæ supra currum, Pollux de partibus currus. curvatura, camera, fornix, Etym. item, stiva aratri, a curvatura. 4) angina, Hes. Psellus. 5) vestis genus, Hes.

Κυφωνισμὸς, ὃ, ὁ, supplicium per κύφωνα. A pr.

Κύφωσις, εως, ἡ, incurvatio. A κυφόω.

Κύχραμος, ου, ὁ, genus avis ap. Aristot. quæ & κέχραμος, κύγχραμος.

Κυψέλη, ης, ἡ, alveare apum, e viminibus aut stramine plexum. 2) arca. 3) genus vasis aut mensuræ frumentariæ. 4) interius auris foramen. 5) sordes aurium.

Κυψέλιον, ου, τὸ, cistula. Dim. a pr.

Κυψελὶς, ίδος, ἡ, alveus. 2) cistula, cistella. 3) sordes aurium. Ab eod.

Κυψελόβυσος, ου, ὁ, ἡ, cui aures sordibus oppletæ, vel alio modo obturatæ sunt. Ex eod. & βύω.

Κύω, & κυέω, fut. κυήσω, tumeo. 2) comprehendo: unde, in utero gesto, sum prægnans, item concipio fetum.

Κύω, f. κύσω, osculor.

Κύων, κυνὸς, ὁ, ἡ, canis. 2) canis marinus. 3) canis cœlestis, Sirius, canicula. 2) canis, jactus in ludo aleatorio. 5) scintilla, e ferro candente, dum cuditur, prosiliens, Hes. 6) membrum virile, Hes. pars quædam ejus, Etym. At Eust. de pudendo muliebri. 7) morbus oris in maxilla spasticus. 8) κύων ξυλίνη, rubus canina.

Κῶας, pellis ovina villosa, vellus, A κῶς. v. etiam κῶος.

Κώβηλος &c. v. κόβαλος &c.

Κωβιδάριον, ου, τὸ, parvus gobio, Dimin. a κωβιός.

Κωβίδιον, ου, τὸ, idem, ab eod.

ΚΩΒΙΟ'Σ, ὃ, ὁ, gobius, s. gobio, piscis.

Κωβῖτις, ιδος, ἡ, & κωβίτης, ου, apuæ species. A pr.

Κωβιώδης, εος, ὁ, ἡ, gobio similis. Ab eod.

Κωδάριον, ου, τὸ, Dim. a κώδιον, signif. lecythum, vel sacculum coriaceum.

Κώδεια, vel κωδία, ας, ἡ, caput, nominatim papaveris. 2) globulus.

Κώδιον, ου, τὸ, pellis, vellus. A κῶς.

Κωδιοφόρος, ον, pellem gestans, pellitus. E pr. & φέρω.

Κώδων, ωνος, ὁ, tintinnabulum, nola. 2) metaph. homo garrulus. 3) tubæ orificium in extremo habens speciem campanulæ. 4) tuba ipsa.

Κωδωνίζω, f. ίσω, tinnio, tintinnabulum s. nolam pulso. 2) tintinnabulo exploro, scil. equum, an possit ferre sonum tubæ & turbæ bellicæ. 3) vasa figulina exploro. 4) simpliciter, exploro. A pr.

Κωδωνόκροτος, ον, tinniens. 2) fastosus, magniloquus. Ex eod. & κρότος, *strepitus*.

Κωδωνοφαλαροπωλος, ου, ὁ, ἡ, qui nolas s. tintinnabula equorum phaleris adjicit. Vox Aristophanea.

Κωδωνοφορέω, ῶ, tintinnabulum, nolam circumfero. 2) vigilias exploro. A sq.

Κωδωνοφόρος, ου, ὁ, tintinnabulum, nolam, circumferens. 2) vigiliarum explorator.

Κώθων, ωνος, ὁ, cothon, genus poculi Laconici & militaris, ejusdemque capacioris. 2) compotatio largior & immoderatior.

Κωθωνίζω, f. ίσω, & -ομαι, largius & intemperantius poto. A pr.

Κωθωνία, ης, ἡ, larga compotatio, Aretæus. A κώθων.

Κωθωνισμὸς, ὃ, ὁ, largior potatio. A κωθωνίζω.

Κωθωνιστήριον, τὸ, locus compotationibus destinatus. Ab eod.

Κώκυμα, ατος, τὸ, fletus, ejulatus. A κωκύω.

Κωκυτὸς, ὃ, ὁ, idem. 2) Cocytus, fluvius infernalis. Ab eod.

Κωκύω, f. ύσω, fleo, ploro, lamentor, ejulo.

ΚΩΛΑΚΡΕΤΑΙ, ῶν, οἱ, proprie, diribitores carnium e victimis reliquarum inter sacerdotes. A κῶλον n. 5. vel κωλῆ. 2) quæstor pecuniæ judicialis, & in victimas consumendæ.

Κωλάριον, ου, τὸ, parvum colon. Dim. a κῶλον.

Κωλῆ, ῆς, ἡ, perna, contr. ex κωλέα. item κωλῆ.

Κωλὴν, ῆνος, ὁ, idem, ab eod.

Κωλῆν, ῆνος, ὁ, talus. 2) sura. Ab eod.

Κωλικὸς, ἡ, ὸν, colicus, coli dolorem habens. Ab eod.

Κῶλον, ου, τὸ, membrum, ut pes, lacertus, crura. 2) pars orationis supra tria verba habens. 3) intestinum crassum. 4) alvus. 5) partes majores victimarum, ut τραχήλια minores. 6) κῶλα, corpora, Paulus.

Κωλοτομέω, ῶ, f. ήσω, membra incido, membris trunco. E pr. & τέμνω, *seco*.

Κώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum. 2) munimentum. A κωλύω.

Κωλύμη, ης, ἡ, impedimentum, Thuc. Ab eod.

Κωλυσανέμας, & -άνεμος, ου, ὁ, ventos arcens.

Κωλυσιδειπνος, ου, ὁ, ἡ, cœnam impediens.

Κωλυσίδρομος, ον, κωλυσιδρόμας, de podagra. Luc. cursum impediens.

Κωλυσιεργέω, f. ήσω, impedio, impedire tento. E κ. & ἔργον.

Κωλυσιεργία, ας, ἡ, operis impedimentum. Ex iisd.

Κώλυσις, εως, ἡ, impeditio, remora. 2) impedimentum, obstaculum. A κωλύω.

Κωλυτὴρ, ῆρος, ὁ, qui impedit. Ab eod.

Κωλυτήριος, ου, ὁ, ἡ, impediendi, coercendi, averruncandi, vim habens. τὸ κωλυτήριον, ου, impedimentum, remora. τὰ κωλυτήρια, averruncatoria sacra. A pr.

Κωλυτὴς, ὃ, ὁ, qui impedit. A κωλύω.

Κωλυτικὸς, ἡ, ὸν, prohibitorius. A pr.

Κωλυτὸς, ἡ, ὸν, impeditus. 2) qui prohiberi potest. A sq.

Κω-

Κωλύω, f. ύσω, prohibeo, impedio, veto; inhibeo, reprimo. κωλυθῆναι, a. 1. pass. reprimi. κωλυθεὶς, prohibitus. Perf. κεκωλύσθαι, prohibitum esse.

ΚΩΛΩ'ΤΗΣ, ου, ὁ, stellio.

Κῶμα, ατος, τὸ, sopor gravis, vel libido perpetua dormiendi, in morbo gravi. 2) veternus, lethargus. 3) illecebra, Schol. Pind. (nisi hoc sensu vitiose exaratum sic est pro ὄκκαυμα aut κέμμυμα.)

Κωμάζω, f. άσω, comissor. 2) sum petulans & lascivus more comissantium. 3) e temulentia proterve convicior & pulso obvios. 4) tripudio. 5) comissabundus venio. 6) hymnis celebro. 7) Bacchus dicitur κωμάζειν, cum simulacrum ejus pompa solenni cum cantu circumfertur, ap. Diod. A κῶμος, *comissatio*.

Κωμαίνω, dormito, dormiturio. A κῶμα. quod videtur aliqua necessitudine cum κῶμα conjunctum esse.

ΚΩ'ΜΑΚΟΝ, ου, τὸ, fructus aromaticus.

Κώμαξ, ακος, ὁ, petulans, nugator. Eust. A κῶμος.

Κωμάρχης, ου, ὁ, pagi præfectus, qui vicis, oppidulis præest. E κώμη & ἀρχή.

Κώμαρχος, ου, ὁ, idem.

Κωμάσδω, Dor. pro κωμάζω, item κωμάδδω.

Κωμασία, ἡ, pompa Bacchi, in qua simulacrum ejus circumfertur. A κωμάζω.

Κωμαστής, ᾶ, ὁ, comissator. 2) epitheton Bacchi κωμάζοντος. 3) nomen ministri in Bacchica pompa. Ab eod.

Κωμαστικὸς, ή, όν, ad comissatores vel comissationem pertinens. A pr.

Κωμαστικῶς, *Adv.* comissantium more. A pr.

Κωματώδης, εος, ὁ, ἡ, quem torpor s. veternus tenet, vel opprimit. A κῶμα.

Κώμη, ης, ἡ, pagus, vicus. 2) villa. 3) castellum. 4) vicus in urbe.

Κωμηδὸν, *Adv.* vicatim. A pr.

Κωμήτης, ου, ὁ, ἡ, pagi incola. κωμῆται, ejusdem vici incolæ, ejusdem viciniæ vicini. Ab eod.

Κωμητικὸς, ή, όν, paganus, qui in pago est, vel ad pagum pertinet. A pr.

Κωμῆτις, ιδος, ἡ, pagana, vicina. Ab eod.

Κωμήτωρ, ορος, ὁ, pagi incola. A κώμη.

Κωμικεύομαι, comice loquor. A sq.

Κωμικὸς, ὸ, ὁ, Comicus, ad comœdiam pertinens: Poeta Comicus.

Κωμικῶς, *Adv.* Comice. A pr.

Κώμιον, ου, τὸ, parvus pagus s. vicus. Dim. a κώμη.

Κωμογραμματεὺς, έως, nomen honoris, s. magistratus vicarii.

Κωμόπολις, εως, ἡ, oppidulum.

Κῶμος, ου, ὁ, comissatio, convivium lascivum. dicitur tamen 2) etiam honeste, de convivio hilari, festivo, &, ut videtur, sic proprie. 3) Nomen dei præsidis compotationum & comissationum, h. e. Bacchi. 4) saltationes in comissationibus usitatæ, & saltatio universa. 5) lascivia, petulantia, sc. comissantium, in pr. temulentorum.

Κωμῶσθαι, alto sopore opprimi. unde perfect. part. κεκωμωμένος apud Hippocr. veterno oppressus. A κῶμα. (Sed ab hoc potius κωματίζεσθαι formetur.)

ΚΩ'ΜΥΣ, υθος, ἡ, laurus, quæ ante fores statuitur. 2) fasciculus fœni.

Κωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, mordacibus dictis incesso, mordeo, noto, taxo, velut in primis in vetere Comœdia fieri solebat. A κωμῳδός.

Κωμῴδημα, ατος, τὸ, dictum mordax, subsannatio. A pr.

Κωμῳδία, ας, ἡ, Fabula, Comœdia. 2) Satira, scriptum Satiricum. A κωμῳδός.

Κωμῳδικός, ή, όν, idem quod sq.

Κωμῳδικὸς, ή, όν, idem quod κωμικός.

Κωμῳδικῶς, *Adv.* comice. A pr.

Κωμῳδιογράφος, ὁ, comœdiarum scriptor. E κωμῳδία & γράφω.

Κωμῳδιοποιὸς, idem, ex eod. & ποιέω.

Κωμῳδογράφος, ὁ, idem, ex eod. & γράφω.

Κωμῳδοδιδασκαλία, ας, ἡ, ars comica.

Κωμῳδοδιδάσκαλος, ου, ὁ, comœdiæ scriptor. Poeta comicus.

Κωμῳδολοιχῶν, qs. qui Comicos lingit. Vox Comica. Aristoph. pro parasito, adulatore. Ex eod. & λειχάω pro λείχω.

Κωμῳδοποιητὴς, ῦ, ὁ, Poeta Comicus.

Κωμῳδοποιΐα, ας, ἡ, actio ipsa scribendi Comœdias. Ab sq.

Κωμῳδοποιὸς, ῦ, ὁ, Comœdiæ scriptor, qui Comœdias conficit, Poeta comicus. E seq. & ποιέω.

Κωμῳδὸς, ῦ, ὁ, Comœdus, comœdiæ actor. E κώμη & ᾠδὴ, *cantus*, quoniam Comœdiæ ab initio in vicis & pagis decantabantur.

Κωμῳδοτραγῳδία, ἡ, fabula mixta e comœdia & tragœdia, ut Cyclops Euripidis.

Κωμῳδοτραγῳδὸς, ὁ, actor comœdo-tragœdiæ.

Κωνᾷν, circumagere, Hes. A κῶνος.

Κωνάριον, ου, τὸ, parvus conus, nux pinea. Ab eod.

Κωνειάζομαι, f. άσομαι, cicutam bibo, letale pharmacum haurio. A sq.

Κώνειον, ου, τὸ, cicuta. A κῶνος.

Κωνίας, ου, ὁ, οἶνος, vinum picatum. A κῶνος.

Κώνησις, εως, ἡ, gummitio apum. Aristot. Alii κώνωσις. A sq.

Κωνίζω, f. ίσω, pico. Ab eod.

Κωνικὸς, ή, όν, conicus, in coni figuram compositus. Ab eod.

Κωνικῶς, *Adv.* ad figuram coni, metæ, &c. A pr.

Κωνοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, coni formam habens, turbinatus. Ex sq. & εἶδος.

Κῶνος, ου, ὁ, conus, meta, corpus mathematicum e lato in acutum desinens. 2) turbo, quo pueri ludunt. 3) nux pini piceæque. 4) involucrum quorundam fructuum. 5) apex galeæ.

Κωνοφορέω, ῶ, f. ήσω, conum fero. Ab sq.

Κωνοφόρος, ου, ὁ, ἡ, conum ferens, conifer. E κῶνος & φέρω, *fero*.

Κωνωπεῖον, ου, τὸ, conopeum, tentorium ad arcendos culices. A κώνωψ.

Κωνωπεὼν, instrumentum ad arcendos culices. Ab eod.

Κωνωποειδὴς, έος, ὁ, ἡ, culicis speciem habens. Ex eod. & εἶδος, *species*.

Κωνωποθήρας, ου, ὁ, avis culices venans. Hesych. Ex eod. & θήρα, *venatio*.

Κώνωψ, ωπος, ὁ, ἡ, culex.

Κῶας, εος, τὸ, vellus, stragulum e pelle, villo. v. κῶος. At κῶος, ου, ὁ, jactus astragali. Alioqui Κῷος, qui est ex Insula Co.

Κώπαιον, ου, τὸ, superior pars remi. Hes. A κώπη.

Κωποειδὴς, ες, longus in modum remi. Ab eodem.

Κωπεὺς, έως, ὁ, remex. 2) κωπέας vocant ligna apta ad remos. Ab eod.

Κώπη, ης, ἡ, remus. 2) manubrium, capulus, ansa rei cujusque. Ab antiquo κάπω, *capio*.

Κωπήεις, ήεσσα, ῆεν, manubrium s. capulum habens. A pr.

Κωπηλασία, ας, ἡ, remigatio. Ex eod. & ἐλ.
Κωπηλάτης, ου, ὁ, remex, qui remum impellit. Ex eod. & ἐλάτης.
Κωπηλατέω, remigo. A pr.
Κωπήλατον, τὸ, idem quod κωπαλίδες. Hesych. E κ. & ἐλατήρ.
Κωπήρης, εος, ὁ, ἡ, navis, quæ remis agitur, actuaria. A κώπη.
Κωπητὴρ, ῆρος, ὁ, id, quo remus scalmo alligatur, vel scalmus ipse. Ab eod.
Κωπίον, ου, τὸ, parvus remus. κωπία, ossa angustiora costarum. Dim. a κώπη.
Κωπωτὴρ, ῆρος, ὁ, locus, ubi remi ponuntur. Ab eod.
Κωρυκαῖος, ου, ὁ, explorator, delator. A κώρυκος.
Κωρυκείτης, ου, ὁ, idem & ab eod.
Κώρυκος, ου, ὁ, pera, saccus coriaceus. 2) pila, folliculus, seu pila major inflata. 3) mons & antrum in Cilicia.
Κωρυκώδης, εος, ὁ, ἡ, peræ s. folliculo similis. A pr.
ΚΩΣ, pellis ovina villosa, vellus ovis. 2) stragulum. v. κῶας & κῶος.
Κῶς, κῶ, ἡ, Cos, insula.
Κώτιλις, tudicula, Eust.
Κωτιλὰς, άδος, ἡ, hirundo. A κωτίλλω.
Κωτιλία, ας, ἡ, adulatio, blanditiæ. A sq.
ΚΩΤΙΛΛΗ, ἡ, hirundo. Schol. Theocr.
Κωτίλλω, fabulor, garrio. 2) blandis & fallacibus verbis decipio. A pr.
Κωτίλος, ίλη, ίλον, garrulus, loquax. 2) canorus. 3) blandus, fallax, astutus. A pr.
Κωφέω, ῶ, exsurdo, surdum facio; & κωφέομαι, οῦμαι, obmutesco, obsurdesco. A κωφός.
Κωφάω, f. σω, sileo. οἱ ὁ. Ab eod.
Κωφίας, ου, ὁ, surdaster, species serpentis. Hes. A sq.
Κωφὸς, ὴ, ὸν, hebes, obtusus, proprie: atque hinc 2) sensu aliquo captus, in primisque auditu. 3) mutus, tacitus. 4) stolidus, stupidus, iners, rudis. 5) obscurus, de oratione. 6) invalidus, irritus.
Κωφότης, ητος, ἡ, surditas. 2) stupor. A pr.
Κωφόω, ῶ, f. ώσω, hebeto, obtundo. 2) exsurdo, surdum reddo. κωφόομαι, surdeo, surdesco. Ab eod.
Κώφωμα, ατος, τὸ, surditas morbo superveniens. A pr.
Κώφωσις, εως, ἡ, hebetudo quævis, ut oculorum, aurium. Ab eod.
Κωχλάω, f. σω, attollo, gesto, sustineo. Soph.

Λ

Λ Undecima littera Græcorum, quæ λάμβδα, vel etiam λάβδα, ab Ebræorum Lamed dicitur. 2) inter Notas Numerales *triginta* notat, & cum lineola inferne posita, ͵λ, *triginta millia*.
Λα, *Particula*, augens significationem vocum, cum quibus componitur, e. gr. λάμαχος, valde pugnax, e λα & μάχομαι. Pro eo & λαι, ut λαίμαργος.
ΛΑ'ΑΣ, gen. λάαος, *contr.* λᾶος, ὁ, lapis, saxum.
Λαβάργυρος, ου, ὁ, ἡ, qui pecuniam accipit. 2) qui nihil nisi accepta pecunia facit. E λαβεῖν & ἄργυρος, *pecunia*.
Λαβδακισμὸς, οῦ, ὁ, crebrior litteræ λ usurpatio. A λάβδα, quod idem est ac λάμβδα.
Λαβδοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, ut λαβδοειδὴς ῥαφὴ, sutura transversa in posteriore cranii parte, litteræ Lambda formam habens. Ex eod. & εἶδος.
Λαβὴ, ῆς, ἡ, prehensio, proprie, qua athleta adversarium corripit: unde & de initio paroxysmi febrilis dicitur, qui hominem velut corripit. 2) id, quo aliquid prehendimus, velut ansa, capulus, manubrium. 3) ansa, occasio, prætextus. A λαμβάνω.
Λαβίδιον, ου, τὸ, forcipicula. A λαβίς.
Λαβιδόω, fibula constringo, connecto. Ab eod.
Λάβιον, ου, τὸ, manubrium. Dim. a λαβή.
Λαβὶς, ίδος, ἡ, ansa, capulus, manubrium. 2) forceps, vulsella & quodlibet instrumentum, quo aliquid prehendimus, extrahimus &c. 3) fibula. 4) cochlear, quo græci utuntur in Eucharistia. Ab eod.
Λαβραγορέω, ῶ, procaciter loquor, præceps vel incontinens sum in loquendo. E λάβρος, & ἀγορέω, *loquor*.
Λαβραγόρης, ου, ὁ, procaciter sive effuse loquax. Ex iisd.
Λαβράζω, f. άσω, idem quod λαβραγορέω. A λάβρος.
Λάβραξ, ακος, ὁ, labrax, piscis, lupus marinus. Ab eod.
Λαβρεία, ας, ἡ, garrulitas, libido effutiendi quidlibet. A seq.
Λαβρεύομαι, f. εύσομαι, idem quod λαβραγορέω. ab eod.
Λαβροποτέω, ῶ, f. ήσω, avide bibo. A seq.
Λαβροπότης, ου, ὁ, qui avido & hianti ore bibit. 2) vehemens & impetuosus, *de torrente*, *nisi in hoc sensu est* λαβροπόδης, *ut est in edd.*
Λάβρος, ου, ὁ, valde vorax, avidus. 2) vehemens in quocunique genere. Hinc τὸ λάβρον, ου, aviditas omnia devorandi.
Λαβρόσσυτος, ου, ὁ, ἡ, cum impetu ruens. E λ. & σεύομαι, *feror*, *ruo*.
Λαβροστομέω, ῶ, f. ήσω, procaci sum ore, procax sum in loquendo. A λαβρόστομος.
Λαβροστομία, ας, ἡ, procacitas in loquendo. A seq.
Λαβρόστομος, ου, ὁ, ἡ, valde garrulus, loquax. E λ. & στόμα.
Λαβροσύνη, ης, ἡ, voracitas, incontinentia. 2) procacitas. A λάβρος.
Λαβρότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.
Λαβρουδαγέω, ῶ, avido & hianti ore voro. Ex λ. & ὀδαγεῖν, *comedere*.
Λαβρύνω, idem quod λαβράζω.
Λαβρώνιον, ου, τὸ, poculum latum, Persis in primis usitatum. A λάβρος.
Λαβρώνιος, ου, ὁ, id. & ab eod.
Λάβρως, *Adv.* voraciter, incontinenter. 2) procaciter. 3) consertim. 4) impetuose, rapide. Ab eod.
Λαβυρίνθειος, ου, ὁ, ἡ, labyrintheus, labyrintho similis. A seq.
Λαβύρινθος, ου, ὁ, labyrinthus, locus multis viarum ambagibus inflexus.
Λαβυρινθώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod λαβυρίνθειος.
Λαγάνιον, ου, τὸ, parvum laganum. Dim. seq.
Λάγανον, ου, τὸ, laganum, placenta e simila & oleo recente.
Λαγαρίζομαι, & -ρίσσομαι, laxor, evacuor, concido, flaccesco, extenuor, maceror. A λαγαρός.
Λαγαροειδῶς, *Adv.* ad modum versus, qui λαγαρὸς dicitur.
Λαγαρόκυκλος, ὁ & ἡ, Epitheton lyræ & citharæ.
Λαγαρόομαι, οῦμαι, idem quod λαγαρίζομαι.
Λαγαρὸς, ρὰ, ρὸν, laxus, vacuus non plenus, rarus. 2) tro-

2) tropice, tenuis, pauper &c. λαγαρὸς στίχος, versus, cui syllaba in medio deest. A λαγαίν.

Λαγαρότης, ητος, ἡ, laxitas, quum quid non distentum, sed inaniter laxum est. A pr.

Λαγγάζειν, & λαγγάζειν, λαγγεῖν, λαγγάζεσθαι, pigrari, cessare, fugere. Hes.

Λαγγών, cessator. Philox. A λαγγεῖν.

Λαγδὴν, *Adv.* calce, extremo pede. A λάξ.

Λάγειος, leporinus, ut λάγειον κρέας, & pl. λάγεια, sc. κρέα, leporina caro. A λαγώς.

Λαγέτης, ου, ὁ, dux, ductor populi. E λαὸς & ἡγέτης, s. ἀγέτης, *dux*.

Λαγήνιον, ου, τὸ, laguncula. Dim. seq.

Λάγηνος, ου, ἡ, & ὁ, lagena, poculi genus. 2) genus mensuræ, sextarius. v. λάγυνος.

Λαγηνοφόρια, ας, ἡ, festus dies Alexandriæ. Ex pr. & φέρω.

Λαγιδεύς, εος, ὁ, fetus leporinus, leporis catulus. 2) cuniculus. A λαγώς.

Λαγίδιον, ου, lepusculus. Dim. ejusd.

Λάγινος, η, ον, leporinus. Ab eod.

Λάγιον, vel λαγεῖον, ου, τὸ, idem. Dim. ejusd.

Λαγνεία, ας, ἡ, libido, salacitas, immoderata rei Venereæ appetentia. 2) coitus. 3) semen genitale. A λαγνεύω.

Λάγνευμα, ατος, τὸ, id. ab eod.

Λαγνεύω, f. εύσω, libidinosus & salax sum. 2) rebus Venereis utor. 3) semen emitto. A λάγνος.

Λάγνης, ου, ὁ, idem quod sequens.

Λάγνος, ου, ὁ, ἡ, libidinosus, lascivus.

Λαγοδαίτης, ου, ὁ, leporum epulator. (de aquila Æschyl.) Ab λ. & δαίτη, *epulum*.

Λαγοθήρας, ου, ὁ, leporis venator: de aquila, rapiente lepores. E λ. & θήρα, *venatio*.

Λαγοθηρέω, lepores venor. A pr.

Λαγός, ου, ὁ, lepus. v. λαγώς.

Λαγοσφαγία, ας, ἡ, leporum cædes. E pr. & σφαγή, *mactatio*.

Λαγοτροφεῖον, ου, τὸ, leporarium, Gl. Vet. Ex eod. & τροφή.

Λαγύνιον, ου, τὸ, laguncula. Dim. a λάγυνος.

Λαγυνίς, ίδος, ἡ, idem. A seq.

Λάγυνος, idem quod λάγηνος.

Λαγχάνω, sortior, sortes duco. 2) sorte accipio, sortito nanciscor. 3) participem reddo, velut sortem attribuo. 4) obtineo, obvenit mihi. 5) intell. δίκην, actionem, litem intendo. 6) λαχόντες, candidati senatus, ap. Lys. aor. 2. ἔλαχον, part. λαχών, sortitus. perf. εἴληχα, & apud Poet. præcipue, λέλογχα, plusquam perfect. ἐλελόγχειν. A λάχος, *sors*.

Λαγῷα, ων, τὰ, carnes leporinæ. 2) deliciæ. A λαγῷος, *leporinus*.

Λαγωβολεῖον, ου, τὸ, pedum, quo lepores capiuntur. A λαγωβόλος.

Λαγωβολία, ας, ἡ, venatus leporum. Ab eod.

Λαγωβόλον, ου, τὸ, pedum, quo lepores petuntur. A seq.

Λαγωβόλος, ου, ὁ & ἡ, lepores impetens vel figens. E λαγὼς & βάλλω.

Λαγωδίας, ου, ὁ, otus vel otis, avis. A λαγώς.

Λαγώδιον, ου, τὸ, lepusculus. Dim. ab eod.

Λαγωθήρας, ου, ὁ, leporum venator. Ex eod. & θήρα, *venatio*.

Λαγωθηρέω, leporem venor. A pr.

Λαγών, όνος, ἡ, vel ὁ, ilia, lateris cavitas laxior & exossis. 2) cavitas terræ. 3) retis.

Λαγωὸς, οῦ, ὁ, Att. λαγὼς, ὼ, Jon. λαγὸς, οῦ, lepus. 2) sidus quoddam coeleste hujus nominis.

Λαγῷος, ῴα, ῷον, leporinus. A pr.

Λαγώπους, οδος, ὁ, ἡ, pedes leporis habens. 2) nomen avis. 3) nomen herbæ. Ex eod.

Λαγώπυρος, ου, ἡ, vel λαγώπυρον, ου, τὸ, leporis triticum, herba quædam. Ex eod. & πυρός.

Λαγὼς, vide λαγωός.

Λαγωτροφεῖον, ου, τὸ, leporarium. E λ. & τροφή.

Λαγωτροφέω, f. ήσω, lepores alo. E λ. & τρέφω, *alo*.

Λαγωσφαγία, ας, ἡ, leporum esus. E λ. & σφαγή.

Λαγώφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, oculis conniventibus, sicut lepus, dormiens, cum palpebræ superiores oculus non prorsus tegunt.

Λαγωφόνος, ου, ὁ, ἡ, lepores occidens.

Λαδανον, vide λήδανον.

Λάζομαι, capio, prehendo, arripio.

Λαζύω, & λάζυμαι, idem.

Λάθα, ας, Dor. λήθη, oblivio.

Λάθαργος, ου, ὁ, ἡ, clandestinus, clam malignus & mordens. *Subst.* tenuia segmenta pelliccea vel coriacea apud sutores, &c. Nic. v. Λαίθαργος. A præc.

Λαθασμὸς, οῦ, ὁ, oblivio. A ληθάνω.

Λαθήβης, ου, ὁ, immemor juventæ, valde senex, qui juventutis quasi oblitus est. E λήθη & ἥβη, *juventus*.

Λαθητικός, ή, όν, qui latere potest. A λαθεῖν.

Λαθηροσύνη, ἡ, oblivio. Ex eod. & φρήν.

Λαθικηδὴς, έος, ὁ, ἡ, curarum oblivionem afferens. Ex eod. & κῆδος, *cura*.

Λαθίνοστος, ου, ὁ, ἡ, redire oblitus, tarde rediens. Ex eod. & νόστος, *reditus*.

Λαθίποινος, ου, ὁ, ἡ, punire oblitus. 2) qui non punitur. Ex eod. & ποινὴ, *pœna*.

Λαθίπονος, ου, ὁ, ἡ, laborum & molestiarum oblitus. Ex eod. & πόνος.

Λαθίφθογγος, ου, ὁ, ἡ, vocis oblivionem inducens, faciens, ut loqui obliviscamur. Ex eod. & φθόγγος.

Λαθιφροσύνη, ης, ἡ, oblivio, dementia. A seq.

Λαθίφρων, ονος, ὁ, ἡ, obliviosus. 2) mentis suæ oblitus, stultus, demens. Ex eod. & φρήν.

Λάθος, εος, τὸ, oblivio, memoria abolita. 2) negligentia, incuria. A λαθεῖν.

Λαθοσύνη, ἡ, idem. A præc.

Λάθρα, *Adv.* clam, clanculum, latenter, furtim. *Jon.* λάθρη. A λαθεῖν.

Λαθροδάκτης, ου, ὁ, clam mordens. Ab sq. & δάκνω.

Λαθραῖος, αία, αῖον, clandestinus, occultus. A λάθρα.

Λαθραίως, *Adv.* clam. A pr.

Λαθρηδὰ, vel λαθρηδὸν, *Adv.* clam, clanculum, furtim. A λάθρα.

Λαθρίδιος, ία, ιον, occultus, latens. Ab eod.

Λαθριδίως, *Adv.* clam, furtim. A pr.

Λαθριμαῖος, αία, αῖον, clandestinus. Philox. A λάθρα.

Λάθριος, ου, ὁ, clandestinus. Ab eod.

Λαθρίως, *Adv.* clam, furtim. A pr.

Λαθροβόλος, ου, ὁ, ἡ, clam feriens. E λάθρα & βάλλω.

Λαθρογαμία, ας, ἡ, clandestinæ nuptiæ. Ex eod. & γάμος.

Λαθροδήκτης, ου, ὁ, ἡ, vel -ος, η, ον, clam mordens. Ex eod. & δάκνω.

Λαθροδάκτης, ου, ὁ, ἡ, idem, & ex iisd.

Λαθρονύμφος, ου, ἡ, quæ clam nubit. Ex eod. & νύμφη.

Λαθροφαγεῖν, clam & furtim comedere. Pollux.

Λαθροφάγος, ὁ, ἡ, clam comedens.

Λαθροφονευτής, οῦ, ὁ, latro, sicarius. Ex eod. & φονεύω, *occido*.

Λάθρως, *Adv.* clam. A λάθρη.

ΛΑΘΥΡΙΣ, ίδος, ἡ, lathyris, *herba*.

ΛΑΘΥΡΟΣ, ου, ὁ, cicercula, genus leguminis.

Λαι, v. λα.

Λαΐγξ, ϊγγος, ἡ, lapillus, calculus. A λᾶας.

Λαιδρός, ρά, ρόν, sinister. 2) impudens, procax.

Λαίθαργος, vel λαιθαργὸς, ου, ὁ, ἡ, clandestinus. A λήθαργος.

Λαικάζω, f. άσω, decipio. 2) scortor.

Λαικαστὴς, οῦ, ὁ, scortator. A præc.

Λαικάστρια, ας, ἡ, meretrix. A pr.

Λαϊκός, ή, όν, laicus, qui non est e clero. A λαός.

Λαιλαπίζω, f. ίσω, violenter irruo. A seq.

Λαῖλαψ, απος, ἡ, turbo, ventus procellosus.

Λαῖμα, τὸ, gula. 2) fames. 3) impetus. ap. Aristoph. A λαιμὸς, *guttur*.

Λαιμάζω, immodice edo. Hes. A pr.

Λαιμαργία, ας, ἡ, voracitas, ingluvies. A seq.

Λαίμαργος, ου, ὁ, ἡ, gulosus, gulæ deditus, vorax. 2) insatiabilis. E λαι & μάργος (vel potius a λαῖμα, aut λαιμὸς, *guttur*, & ἀργός, *sævus*, *dirus*.)

Λαιμάσσω, -άττω, item -άω, ῶ, insatiabili aviditate deglutio, immodice edo. A λαιμός.

Λαιμητόμος, ου, ὁ, ἡ, jugulum incidens seu secans. Epigr. Ex eod. & τέμνω.

Λαιμήτμητος, ου, ὁ, ἡ, cui jugulum est præsectum, jugulatus. Eurip. Ex iisd.

Λαιμίζω, decollo. A λαιμός.

Λαιμοδακής, έος, ὁ, ἡ, gulam mordens. Ex eod. & δάκνω, *mordeo*.

Λαιμοπέδη, ης, ἡ, collare canis, millium. 2) pedica, qua gula avium constringitur, quum capiuntur.

Λαιμόρυτος, vel λαιμόρρυτος, ον, e gutture profluens. Ab eod. & ῥέω.

Λαιμός, οῦ, ὁ, guttur, gula, jugulus.

Λαιμότμητος, ου, ὁ, ἡ, cui jugulus est incisus, jugulatus.

Λαιμοτομέω, ῶ, f. ήσω, jugulo, jugulum incido, seu seco. A seq.

Λαιμότομος, & λαιμοτόμος, ου, ὁ, ἡ. v. λαιμήτομος.

Λαιμώσσω, famelicus sum, gulosus sum. A λαιμός.

Λαΐνεος, έα, εον, lapideus. A λᾶας, *lapis*.

Λάϊνος, ίνη, ινον, idem & ab eod.

Λαῖον, ου, τὸ, seges. Dor. pro λήϊον.

Λαιός, ά, όν, lævus, sinister.

Λαιοτομέω, ῶ, segetem seco, meto. E λαῖον & τέμνω, *seco*.

ΛΑΙΠΟΣ, cinædus, salax, libidinosus. Hes.

Λαισήϊον, ου, τὸ, breve scutum, parmula.

ΛΑΙΣΘΗ, ης, ἡ, turpitudo. Hes. Suid.

Λαισκάστρος, ου, ὁ & ἡ, lascivus, perdite petulans. Suid. Etym. E λαι & κάστρος.

Λαισποδίας, ου, ὁ, valde libidinosus. e λαι & σποδεῖν, subagitare. Fuit & nomen proprium viri Attici vitiosum pedem habentis.

Λαιστὸν, onerosum, molestum. Suid.

Λαῖτμα, ατος, τὸ, trajectus. 2) latitudo. 3) æquor.

Λαίφη, ης, ἡ, vestis, vestimentum. A seq.

Λαῖφος, εος, τὸ, vestis e tenui stamine. 2) vestis quævis. 3) vestis attrita & lacera. 4) velum.

Λαιψηρόδρομος, ου, ὁ, ἡ, velociter currens.

Λαιψηροκέλευθος, ου, ὁ, ἡ, celeriter viam conficiens. 2) velox, rapidus.

Λαιψηρός, ρά, ρόν, valde mobilis, perquam agilis, admodum celer. E λα & αἰψηρός, *celer*, *velox*.

Λαιψηρῶς, *Adv.* celeriter, velociter. A pr.

Λακάζω, insono, strepo. Æschyl. v. λακεῖν.

ΛΑΚΑΘΗ, ης, ἡ, lacatha, arbor campestris.

Λάκαινα, ης, ἡ, Lacæna, mulier Lacedæmone oriunda. 2) genus calicis. Athen. A Λάκων.

ΛΑΚΑΦΘΟΝ, ου, τὸ, species aromatis.

Λακεδαίμων, ονος, ἡ, Lacedæmon, urbs Peloponnesi. Λακεδαιμόνιος, Lacedæmonius, Laco.

Λακεῖν, sonare, crepare, strepere, aor. 2. præsentis vicem gerens. λάκε *Ion.* pro ἔλακε, sonuit, crepuit. λελακυῖα, perfect. part. vociferans, latrans. τί λέλακας; quid clamitas? quid ais? τί ἔλακε; quid effatus est? vide λακέω.

Λακερός, ά, όν, garrulus. 2) nugivendulus. E λακέω.

Λακερολογία, ας, ἡ, garrulitas. E pr. & λόγος.

Λακέρυζα, ης, ἡ, garrula, loquax. 2) maledica, conviciatrix. A λακερός.

Λακερύζειν, & λακερύζεσθαι, garrire, conviciari. Hes. Suid. Etym. A pr.

Λακιδέω, ῶ, lacero. A λακίς.

Λακίζω, discindo, lacero. λελακισμένος, perf. part. pass. scissus, dilaceratus. Ab eod.

Λακίς, ίδος, ἡ, fissura cum crepitu facta, scissura. 2) frustum, s. lacinia panni lacerando avulsa. A λακέω.

Λάκισμα, ατος, τὸ, fissura, fragmentum. A λακίζω.

Λακιστός, ή, όν, dilaceratus. Ab eod.

Λακκαῖος, λακκαῖον ὕδωρ, aqua cisternina, e cisterna. A λάκκος.

Λακκοκαταπύγων, ὁ, cinædus. Ex eod. & καταπύγων, *idem*.

Λακκόπεδον, ου, τὸ, vel λάκκον. pars testiculorum, it. testiculi ipsi. Poll.

Λακκόπλουτος, ου, ὁ, valde dives.

Λακκοποιός, lacunarius, Gl. Vet. A λάκκος, & ποιέω.

Λακκοπρωκτία, ἡ, mollities cinædica. Ab sq.

Λακκόπρωκτος, ου, ὁ, cinædus.

Λάκκος, ου, ὁ, fossa, fovea, lacuna, fovea subterranea, cisterna, puteus.

Λακκοσχέας, ου, ὁ, cui semper laxus est testiculorum sacculus. Ex eod. & ὄσχεα, *scrotum*.

Λακπατέω, ῶ, calce premo, planta pedis calco. Hesych. ubi λακπατῆσαι, aor. 1. inf. E λὰξ, *calx*, & πατέω, *calco*.

Λακπάτητος, ου, ὁ, ἡ, calce pressus, calce pulsatus. A præc.

Λακτίζω, f. ίσω, calcitro, calce ferio. λακτισθεὶς, aor. 1. part. calcibus insultatus. A λάξ.

Λάκτισμα, τὸ, ictus calce inflictus. A præc.

Λακτισμός, ὁ, idem.

Λακτιστής, οῦ, ὁ, calcitro. Ab eod.

Λακτιστικός, ή, όν, idem. A λακτίζω.

Λακωνίζω, f. ίσω, Lacedæmonios imitor. 2) facio cum Lacedæmoniis. 3) brevis sum in loquendo, ut quondam Lacones. 4) pædico. A Λάκων.

Λακωνική, ῆς, ἡ, sc. χώρα, Laconica, regio Peloponnesi. Ab eod.

Λακωνικός, ή, όν, Lacedæmonius, Laconicus.

Λακωνικῶς, *Adv.* more Laconum, Laconice. 2) breviter.

Λακωνίς, ίδος, ἡ, mulier Laconica. A Λάκων.

Λακωνισμός, οῦ, ὁ, Laconismus, breviloquentia. A λακωνίζω.

Λακωνιστής, οῦ, ὁ, qui Lacedæmoniis favet, eorum partes sequitur. Ab eod.

Λακωνομανέω, nimis, ad furorem usque, faveo Lacedæmoniis. E λάκ. & μαίνομαι.

Λαλαγέω, ῶ, resono, clamo, garrio. item canto,

λα-

λαλαγεῦσαν ἠχὼ, pro λαλαγεῦσαν, resonantem Echo. λαλαγεῦσιν ὀδόντες pro λαλαγῶσι, sonant, crepitant dentes.

Λαλαγὴ, ῆς, ἡ, clamor, garritus. A pr.

Λαλάγημα, ατος, τὸ, idem. Ab eod.

Λαλαγήτης, ου, ὁ, nugator. Ab eod.

Λαλάζω, vocifero. Anacr. A λαλέω. v. ἀλαλάζω.

Λάλαξ, αγος, ὁ, clamor, vociferatio, tumultus, sonitus. Ab eod.

Λαλέω, ῶ, f. ήσω, sonum edo. 2) loquor. 3) garrio, temere & inconsiderate verba fundo.

Λάλη. ἡ, sonus. 2) calculus candidus & lævis.

Λαλήθρος, ου, ὁ, ἡ, garrulus, loquax. A pr.

Λάλημα, ατος, τὸ, sermo. 2) loquacitas. A λαλέω.

Λαλητέος, έα, έον, dicendus, prædicandus.

Λαλητικὸς, ὴ, ὸν, loquax, garrulus. 2) vim habens loquendi.

Λαλητὸς, ὴ, ὸν, loquendi facultatem habens. 2) dicendus, prædicandus.

Λαλητρὶς, ίδος, ἡ, garrula, loquax.

Λαλιὰ, ᾶς, ἡ, loquela, sermo. 2) loquacitas. 3) rumor, fama. 4) sermo de re aliqua, colloquium. A λάλος.

Λάλιος, ου, ὁ, fœm. λαλίην ἑταίρην, in Epigr. facundam amicam. Ab eod.

Λάλις, Poet. pro λάλος, Vet. L.

Λάλλαι, αἱ, lapilli litoris marini aut fluminis. pro λάλαι. A λάλη.

Λάλος, ου, ὁ, ἡ, loquax, verbosus. 2) argutus, facetus. *Comp.* λαλίστερος, *Superl.* λαλίστατος.

Λαμβάνω, sumo, capio. 2) capesso. 3) tollo. 4) accipio, consequor. 5) emo. 6) corripio. 7) deprehendo, convinco. 8) concipio *de fœmina*. 9) accipio aliquid in bonam malamve partem, cum πρὸς vel εἰς. 10) intelligo, interpretor, de sensu verbi. 11) *In med.* sæpe active dicitur, & præterea cum genitivo, pro apprehendere, pervenire ad locum, nancisci, increpare.

Λαμβδακισμὸς, ῦ, ὁ, vide λαβδακισμός.

ΛΑ'ΜΙΑ, s. λαμία, ας, ἡ, Lamia: bestia quædam; monstrum; terriculamentum puerorum. Lamiæ, sagæ. 2) nomen urbis Thessalicæ.

Λαμπαδαρχία, ας, ἡ, munus λαμπαδηφορίαν dirigentis. E λαμπὰς & ἀρχή.

Λαμπαδίζω, in facem converto, ap. Diodor. λαμπαδίζομαι, idem quod λαμπαδίζω.

Λαμπαδηδρομία, ας, ἡ, cursus, quo contendebant, quis primus ad scopum perferret lampadem non extinctam. E λαμπὰς & δρόμος, *cursus*.

Λαμπαδηφορέω, ῶ, f. ήσω, lampadem gesto. 2) lampadem gestans cursu certo. A λαμπαδηφόρος.

Λαμπαδηφορία, ας, ἡ, lampadis gestatio. 2) certamen illud, quo lampades gestantes cursu certabant. Ab eod.

Λαμπαδηφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui lampadem gestat. E λαμπὰς & φέρω.

Λαμπαδίζω, f. ίσω, lampadem ferens curro. Ab eod.

Λαμπαδικὸς, ὴ, ὸν, qui fit cum lampadibus, ut δρόμος λαμπαδικός. Ab eod.

Λαμπαδιοδρομέω, v. λαμπαδίζω. E λαμπάδιον & δρόμος.

Λαμπαδιστὴς, ῦ, ὁ, ut λαμπαδιστικοὶ ἀγῶνες, certamina ludicra ferendis facibus. A λαμπαδίζω.

Λαμπάδιον, ου, τὸ, parva lampas, facula, funale. 2) instrumentum, s. vinculum, quo in vulnere curando utuntur. 3) tænia, fascia, lacinia quæque. 4) persona comica, Dim. a λαμπάς.

Λαμπαδόεις, όεσσα, όεν, facibus gaudens, facifera. Epith. Cereris. Ab eod.

Λαμπαδουχέω, ῶ, f. ήσω, idem quod λαμπαδηφορέω. A λαμπαδοῦχος.

Λαμπαδουχία, ἡ, vide λαμπαδηφορία. A seq.

Λαμπαδοῦχος, ου, ὁ, ἡ, facem tenens. E sq. & ἔχω.

Λαμπὰς, άδος, ἡ, lampas, fax, funale. 2) phantasma aerium, meteoron igneum. 3) genus tormenti. A λάμπω.

Λαμπετάω, ῶ, luceo, splendeo. Hinc λαμπετόων, part. pro λαμπετῶν, λαμπετάων. πυρὶ λαμπετόωντι, igni lucenti. Ab eod.

Λαμπετίη, ης, ἡ, Lampetie, Solis filia. Ab eod.

Λάμπη, ης, ἡ, s. λαμπὴ, ῆς, ἡ, crassior spuma vino innatans. Ab eod.

Λαμπηδὼν, όνος, ἡ, fulgor, splendor. Ab eod.

Λαμπήνη, ης, ἡ, currus regius contectus, lectica regia: tentorium.

Λαμπηνικὸς, s. λαμπήνικος, ἀμάξας λαμπηνικὰς, plaustra tecta, Num. VII. 3. ubi & λαμπηνικὰς legitur. A pr.

Λαμπηρὸς, ρὰ, ρὸν, spumosus, spumeus, Gal. Lex. Hippocr. A λάμπη.

Λάμπος, ου, ὁ, Lampus, equus auroræ. 2) equus Hectoris. A λάμπω.

Λαμπουρὶς, ίδος, ἡ, vulpes. 2) cicindela, noctiluca, pro λαμπουρίς. A seq.

Λάμπουρος, ου, ὁ, ἡ, lucentem caudam habens, canis nomen ap. Theocr. item vulpis. E λάμπω & οὐρά.

Λαμπρείμων, ονος, ὁ, ἡ, splendide vestitus. E λαμπρὸς & εἷμα, *vestis*.

Λαμπρόβιος, ου, ὁ, lautus, Philox.

Λαμπροείμων, ονος, ὁ, ἡ, v. λαμπρείμων.

Λαμπρόζωνος, ὁ, ἡ, splendide cinctus, pulcro cingulo ornatus. E λ. & ζώνη.

Λαμπρόπους, ου, pulcros pedes habens, pulcra.

Λαμπροπυρσόμορφος, ου, ὁ, ἡ, cujus facies rutilo splendore coruscat. Angeli Epith. Naz. E seq. πυρσὸς & μορφή.

Λαμπρὸς, ρὰ, ρὸν, splendidus, fulgidus. 2) luculentus, amplus. 3) clarus, illustris. 4) clarus, ita, ut exaudiri queat; unde & de vento magno, item periculo gravi & perspicuo dicitur. 5) liberalis, benignus. 6) perspicuus. A λάμπω.

Λαμπρότοξος, ὁ, ἡ, pulcrum arcum gerens. E λ. & τόξον.

Λαμπρότης, ητος, ἡ, splendor, fulgor, claritas. 2) splendor nominis, claritas. 3) splendor orationis, splendidum dicendi genus. A λαμπρός.

Λαμπροφανὴς, ὲς, valde nitidus, splendens. E λ. & φάος.

Λαμπρόφθαλμος, ὁ, ἡ, splendidos s. pulcros oculos habens.

Λαμπροφορέω, ῶ, f. ήσω, candidam seu splendidam vestem gero. A λαμπροφόρος.

Λαμπροφορία, ας, ἡ, splendidæ vel candidæ vestis gestatio. Ab eod.

Λαμπροφόρος, ου, ὁ, ἡ, splendidam seu candidam vestem gerens. E λ. & φέρω.

Λαμπροφωνέω, alta voce clamo.

Λαμπροφωνία, ας, ἡ, vocis elegantia & claritas.

Λαμπρόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, eleganti, clara, sonora, penetrante voce præditus. E λ. & φωνή.

Λαμπρόψυχος, ου, ὁ, ἡ, qui egregio & præstanti est animo. E λ. & ψυχή.

Λαμπρυντὴς, ῦ, ὁ, politor, ornator. 2) ostentator virtutis &c. A λαμπρύνω.

Λαμ-

Λαμπρυντικὸς, ή, όν, vim habens illuſtrandi & reddendi nitidum. Ab eod.

Λαμπρύνω, clarifico, illuſtro. λαμπρύνομαι, illuſtror, clareſco, magnifice me oſtento. A λαμπρός.

Λάμπρυσμα, τὸ, ornamentum ſplendidum, ſplendorem afferens, ut gemmæ &c. A pr.

Λαμπρῶς, *Adv.* ſplendide, magnifice. 2) clare, perſpicue. 3) aperte, manifeſte, haud ambigue, *in utramque partem*, ut manifeſte improbus, manifeſte victus & vincens. 3) acerrime, vehementer.

Λαμπτὴρ, ῆρος, ὁ, fax fulgens, lucerna. 2) lignum in foculo ardens ad faciendam lucem. Philox. λαμπτὴρ, candela. A λάμπω.

Λαμπτηροκλέπτης, ου, ὁ, fur lucernæ ſ. facis. Epith. Promethei.

Λαμπτηρουχία, vid. λαμπαδουχία.

Λαμπτηροφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui lampadem ſ. facem fert. E λαμπτὴρ & φέρω.

Λαμπυρίζω, f. *ίσω*, lampyridem refero, cicindelæ inſtar luceo. A ſeq.

Λαμπυρὶς, ίδος, ἡ, lampyris, cicindela. 2) piſcis, qui Auſonio *muſtella* dicitur, vulgo *lampreda*, etiam *lampreta*. 3) vulpes, pro λαμπουρίς. A ſeq.

Λάμπω, f. ψω, niteo, luceo, ſplendeo, fulgeo, mico. 2) ſplendeo, ſplendeſco, *metaph.*

Λαμπώδης, εος, ὁ, ἡ, in quo ſpuma innatat. Erotian. A λάμπη.

Λαμυρία, ας, ἡ, facundia, lepos. 2) loquacitas. 3) protervia, impudentia. 4) limpiditas. A λαμυρός.

Λαμυρὸς, ᾶ, ὸν, & λάμυρος, diſertus, lepidus, facetus. 2) impudenter loquax, ſcurrilis. 3) ſævus, terribilis.

Λαμυρῶς, *Adv.* diſerte, lepide. 2) loquaciter, ſcurriliter, procaciter & proterve.

Λαμψάνη, ἡ, v. λαψάνη.

Λάμψις, εως, ἡ, ſplendor, fulgor. A λάμπω.

Λανθάνεμος ὥρα, tempus, quo ſilent venti, clementia temporis. E λανθάνω & ἄνεμος.

Λανθανόντως, *Adv.* latenter, clam, ut nemo ſentiat. A λανθάνων, Part. ſeq.

Λανθάνω, lateo, deliteſco; cum part. clam facio, neſcio altero, aut ut non reſciſcat. λανθάνομαι, obliviſcor. Sumit tempora a λήθω, f. λήσω, latebo. perf. λέληθα, latui, lateo. perf. paſſ. λέλησμαι. part. λελησμένος, oblitus. *Poet.* λελασμένος. aor. 2. act. ἔλαθον, latui. part. λαθὼν, latens.

ΛΑΞ, *Adv.* calce, calcibus, extremo pede.

Λάξαι, calcitrare, pede impellere, Lycophr. A pr.

Λαξευτήριον, ου, τὸ, inſtrumentum, quo lapicidæ utuntur. A λαξεύω.

Λαξευτὴς, οῦ, ὁ, lapicida. Ab eod.

Λαξευτὸς, ή, όν, ſaxo inciſus. Ab eod.

Λαξεύω, f. εύσω, lapides polio, lapides ſcalpo, lapides incido. E λᾶας, *contr.* λᾶς, & ξέω.

Λάξις, ιος, ἡ, *Jon.* ſortitio, ſors, portio, pro λῆξις.

Λαξπάτητος, idem quod λακπάτητος, quod vide.

Λαοβότειρα, ἡ, alma. E λαὸς & β. *nutrix*.

Λαοβότος, ον, almus. Ex eod. & βόσκω.

Λαογραφία, ας, ἡ, populi deſcriptio, cenſus. Ex eod. & γράφω, *deſcribo*.

Λαοδάμας, αντος, ὁ, populorum domitor. E λαὸς & δαμάω, *domo*.

Λαοδογματικῶς, *Adv.* e vulgi opinione.

Λαοηγεσία, ἡ, imperium in populum. E λ. & ἡγέομαι.

Λαομέδων, οντος, princeps. E λ. & μέδω, *impero*.

Λαοξόος, ου, ὁ, lapidum ſculptor, lapicida. E λᾶς, *lapis*, & ξέω, *ſcalpo*.

Λαοπαθὴς, ὲς, qui a populo male tractatus, injuria affectus eſt. E λ. & πάσχω.

Λαοπλάνος, ου, ὁ, populi corruptor.

Λαοπόρος, ου, ὁ, ἡ, populos tranſiens.

Λαόπορος, ου, ὁ, ἡ, per quem populus tranſit.

Λαὸς, οῦ, ὁ, populus, turba.

Λαοσεβὴς, έος, ὁ, ἡ, a populo cultus. E pr. & σέβομαι, *colo*.

Λαοσσόος, ου, ὁ, ἡ, populum ſervans, populi ſervator. 2) qui populum agitat, ſ. concitat. E λ. & σεύω.

Λαοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, qui populum alit. E λ. & τρέφω.

Λαότροφος, ου, ὁ, ἡ, a populo nutritus. Ex iiſd.

Λαοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, populum corrumpens & evertens, populi pernicies. E λ. & φθείρω.

Λαοφόνος, ου, ὁ, ἡ, populum occidens. E λ. & φένω, *occido*.

Λαοφόρος, ου, ὁ, ἡ, populos ferens. E λ. & φέρω.

Λάπαγμα, ατος, τὸ, id, quod evacuando ejicitur. A λαπάζω.

Λαπαγμὸς, οῦ, ὁ, evacuatio. Ab eod.

Λαπάζω, & λαπάσσω, ſive λαπάττω, f. άξω, evacuo, inanio. 2) mollio. 3) perdo, deſtruo, vaſto. v. ἀλαπάζω.

Λάπαθον, ου, τὸ, foſſa, terræ ſulcua evacuando excavatus. 2) laparhum, *herba*. A præc.

Λάπαθος, ου, ἡ, idem & ab eod.

Λάπαξις, εως, ἡ, evacuatio. Ab eod.

Λαπάρα, ας, ἡ, locua infra coſtas, quaſi laxus & vacuus, quia caret coſtis, abdomen, ilia, Gl. Vet. A ſeq.

Λαπαρὸς, ρὰ, ρὸν, vacuus, inanis. 2) tenuis, gracilis, mollis. A λαπάζω. v. λαγαρός.

Λαπάσσω, vide λαπάζω.

ΛΑΠΗ, ης, ἡ, pituita. Hippocr.

ΛΑΠΙΖΩ, ſibilo, crepo. 2) effero me & jacto.

Λάπισμα, ατος, τὸ, jactantia. A præc.

Λαπιστὴς, οῦ, ὁ, jactator, nugax, mendax. 2) delicatus & mollia. 2) nihil penſi habens, levis. Ab eod.

Λάπτω, f. ψω, lambo, lambendo more canum bibo. 2) avide bibo. 3) evacuo, exinanio. 4) conſumo, perdo, ut λαπάζω.

Λαρινεύομαι, ſaginor. A ſeq.

ΛΑΡΙΝΟΣ, ή, όν, ſaginatus, pinguis. λαρινοὶ βόες, ſaginati, bene habiti boves.

Λάριξ, ικος, ἡ, larix.

Λαρκαγωγὸς, ὁ, corbem geſtana. E λαρκὸς & ἀγωγός.

Λαρκίδιον, ου, τὸ, parva corbis. Dim. a ſeq.

ΛΑΡΚΟΣ, ου, ὁ, corbis e vimine plexa, cophinus, corbis carbonaria.

Λαρκοφορέω, ῶ, f. ήσω, corbem vimineam fero.

Λαρνακοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, arcam corrumpens. E λάρναξ & φθείρω, *corrumpo*.

Λαρνακοφόρος, ον, in arca geſtatus, vectus &c. Ex eod. & φέρω.

Λάρναξ, ακος, ἡ, capſa, arca, fiſcus, ciſta, loculus, conditorium.

Λαροειδὴς, ὲς, laro ſimilis. E ſeq. & εἶδος.

ΛΑΡΟΣ, ου, ὁ, larus, gavia, avis vorax.

Λαρὸς, ρὰ, ρὸν, hilaris, jucundus, ſuavis: dicitur in primis de odore, it. de vino. Ab ἱλαρός.

Λαρυγγιάω, ῶ. Hinc λαρυγγιόων, part. præſ. pro λαρυγγιῶν, λαρυγγιάων, raucum ſtertens, raucos ronchos edens. A λάρυγξ.

Λαρυγγίζω, vocem dilato, clamito, vociferor.

λα-

Λαρυγγιῶ, fut. *Att.* pro λαρυγγίσω, clamore obtundam.
Λαρυγγισμὸς, ῦ, ὁ, clamor, vociferatio, quæ fit gutture latius diducto, de corvis. Plut. A pr.
Λαρυγγιστὴς, ῦ, ὁ, vociferator, vel vorator, lurco. Ab eod.
Λαρυγγόφωνος, ὁ, ἡ, e gutture vocem fundens. E sq. & φωνή.
Λάρυγξ, γος, ὁ, caput asperæ arteriæ, guttur.
Λᾶς, λαος, ὁ, lapis, *contr.* a λᾶας.
Λάσανον, ου, τὸ, lasanum, foculus, olla. a) cloaca, fella familiaris.
Λασανοφόρος, ου, ὁ, qui lasanum fert. E pr. & φέρω.
Λασθαίνω, illudo, maledico. A seq.
Λάσθη, ης, ἡ, illusio, contumelia. Herodot.
Λασιαύχην, ενος, ὁ, ἡ, hirtam cervicem habens. E λάσιος & αὐχ.
Λασιόθριξ, χος, ὁ, ἡ, hirtus, hirsutus, villosus.
Λασιόκωφος, ου, ὁ, ἡ, surdus, qs. ex aurium hirsutia. Plat.
Λασιόμηλον, ου, τὸ, pomum lanugine obductum. Hes. E seq. & μῆλον pro μῆλον.
Λάσιος, α, ὁ, ἡ, hirsutus, hispidus, pilosus, ferosus, horridus, hirtus, villosus. a) herbidus, fruticibusque & arboribus consitus.
Λασιόστερνος, ου, ὁ, ἡ, qui hirsutum habet pectus. E pr. & στέρνον, *pectus*.
Λασιόφρυς, υος, ὁ, ἡ, hirsuta habens supercilia. Ex eod. & ὀφρ.
Λασιὼν, ῶνος, ὁ, loca densa arbustis. A λάσιος.
Λασκάζω, garrio, nugor, assentor. A seq. s. pro λακάζω.
ΛΑ'ΣΚΩ, loquor, forte a λακῶ.
Λασταυροκάκαβον, edulium quoddam operosius & lautius. E seq. & κάκκαβος.
Λάσταυρος, ου, ὁ, hirsutus circa virilia, & quidem in primis inter anum & scrotum. a) insigniter mutoniatus. 3) salax, impudicus. 4) cinædus. E λα vel λάσιος & σαῦρος, *pars veretri*.
Λαταγεῖν, strepitum s. sonitum edere, λάταξιν effusis. A seq.
Λατάγη, ἡ, idem quod λάταξ. Vox Sicula.
ΛΑ'ΤΑΞ, γος, ἡ, sonitus, qui fit inter cottabum, poculo in altum sublato, &, quod a potu reliquum est, in subjectam pelvim projiciendo. a) amphibium quoddam.
Λατομεῖον, ου, τὸ, lapicidina. A λατόμος. v. λατόμιον.
Λατομέω, ῶ, s. ήσω, saxa cædo. Ab eod.
Λατόμημα, τὸ, saxum excisum, cæmentum. A præc.
Λατομητὸς, ἡ, ὸν, incisus in lapides. Ab eod.
Λατομία, ας, ἡ, lapicidina. A λατόμος.
Λατομικὸς, ἡ, ὸν, ad lapides exscindendos pertinens. Ab eod.
Λατόμιον, ου, τὸ, lapicidina. Ab sq.
Λατόμος, ου, ὁ, lapicida. E λᾶς & τέμνω.
ΛΑ'ΤΟΣ, ου, ὁ, latus, *piscis*.
Λατρεία, ας, ἡ, servitus, ministerium. a) cultus religiosus, cultus dei. 3) eucharistiæ celebratio. A λατρεύω.
Λάτρευμα, ατος, τὸ, servitium, ministerium. a) cultus. Ab eod.
Λατρεὺς, έως, ὁ, servus, minister. Ab eod.
Λατρευτὴς, ῦ, ὁ, cultor. Ab eod.
Λατρευτὸς, ἡ, ὸν, servilis. οἱ ὁ. Ab eod.
Λατρεύω, s. εύσω, servio, famulor. a) religiose colo. 3) sacrifico. A seq.
Λάτρις, ι, ὁ, servus, famulus, minister.
Λάτρις, ιος, ὁ, ἡ, idem. A præc.

Λάτριον, ου, τὸ, merces servientis. Ab eod.
Λατυπέω, ῶ, s. ήσω, lapides seco, cædo. a) mures e lapidibus exstruo. A λατύπος.
Λατύπη, ης, ἡ, quod e lapide abraditur, scobs. a) terra figlina. 3) gypsum. Ab eod.
Λατύπος, ου, ὁ, qui tundit s. percutit lapides, lapicida. E λᾶς & τύπτω, *tundo*, *percutio*.
Λατύσσω & λατύσσεσθαι, turbare, de piscium motu, qui aquam pinnis turbant. Oppian.
ΛΑΥΚΑΝΙ'Α, ας, ἡ, guttur, gula.
Λαύρα, ας, ἡ, platea, vicus. a) Græcitate nova, monasterium. A seq.
Λαῦρος, ρα, ρον, latus, multus, copiosus. v. λαυρός.
Λαύρως, *Adv.* late. a) abunde. A præc.
Λαυροστομέω, ῶ, s. ήσω, procaciter & præcipitanter loquor, blatero. Ex eod. & στόμα.
Λαφρία, ας, prædatrix. Epith. Minervæ, quasi λαφυρία a λάφυρον.
Λαφυγμὸς, ῦ, ὁ, helluatio. A λαφύσσω.
Λαφύξις, εως, ἡ, idem, ab eod.
Λαφυκτὴς, ῦ, ὁ, liguritor, helluo. Ab eod.
Λαφυραγωγέω, ῶ, s. ήσω, spolio, prædor, diripio. A seq.
Λαφυραγωγὸς, ῦ, ὁ, prædator. E λάφυρα & ἄγ.
Λαφυρέω, s. ήσω, idem quod λαφυραγωγέω. A seq.
Λάφυρον, τὸ, apud Polyb. potestas prædandi in agro alieno, quæ datur publice, quod est ἐπικηρύττειν. a) λάφυρα sunt spolia & cetera præda.
Λαφυροπωλεῖον, ας, ἡ, hastarium, Gl. Vet. subhastatio prædæ. A λαφυροπώλης.
Λαφυροπωλεῖον, ου, τὸ, locus ubi spolia divenduntur. Ab eod.
Λαφυροπωλέω, ῶ, s. ήσω, spolia vel exuvias vendo. a) sub hasta vendo, auctionor.
Λαφυροπώλης, ου, ὁ, spoliorum s. exuviarum venditor. a) qui captivos vendit.
Λαφύσσω, vel λαφύττω, s. ξω, avide deglutio, vel bibo, lambo. a) helluor, lurcor, consumo per luxum.
Λαφύστιος, ία, ιον, vorax, helluo. A præc.
Λαχαίνω, fodio, ut agros, hortos.
Λαχανεία, ας, ἡ, locus oleribus consitus. a) olerum collectio, A seq.
Λαχανεύομαι, s. εύσομαι, olera produco. a) oleris modo esui sum. A λάχανον.
Λαχανηρὸς, ρὰ, ρὸν, oleraceus. Ab eod.
Λαχανηφόρος, ου, ὁ, ἡ, olera ferens. Ex eod. & φέρω.
Λαχανίζομαι, s. ίσομαι, olera colligo, lego. Ab eod.
Λαχανισμὸς, ῦ, ὁ, olerum collectio. A præc.
Λάχανον, ου, τὸ, olus. A λαχαίνω.
Λαχανοπωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi olera venduntur. A λαχανοπώλης.
Λαχανοπωλέω, ῶ, s. ήσω, olera vendo.
Λαχανοπώλης, ου, ὁ, olerum venditor.
Λαχανοπωλήτρια, ας, ἡ, olerum venditrix.
Λαχανοπωλία, & ια, ἡ, venditio olerum.
Λαχανόπωλις, ιδος, ἡ, idem ac λαχανοπωλήτρια.
Λαχανοφαγία, ἡ, cibus ex oleribus. E λ. & φαγεῖν.
Λαχανώδης, εος, ὁ, ἡ, oleraceus, qui ex olerum genere est. A λάχανον.
Λάχεια, ας, ἡ, fossu facilis. a) brevis. A λαχαίνω.
Λάχεσις, εως, ἡ, Lachesis, una Parcarum. A λαγχάνω, *sortior*.
Λαχὴ, ῆς, ἡ, fossio, vel sors. Æschyl. Ab eod. vel λαχαίνω.
ΛΑΧΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, pilorum densitas.
Λαχμὸς, ῦ, ὁ, sors. Gl. Vet. λαχμὸς, micatio. A λαγχάνω.

Λαχναῖος, αία, αῖον, lanuginosus, villosus, pilosus, hirsutus, hispidus. A seq.

Λάχνη, ης, ἡ, lanugo. 2) pili, lanuginis modo molles. 3) pellis lanugine hirta, s. pellis hirsuta pilis mollioribus.

Λαχνήεις, ήεσσα, ῆεν, idem quod λαχναῖος. A præc.

Λαχνέομαι, οῦμαι, comam alo, densam comam habeo, densos pilos &c. A λάχνη.

Λάχνος pro λαχνήεις, Suid.

Λαχνώδης, idem quod λαχναιώδης.

Λάχος, εος, τὸ, sors. Pl. τὰ λάχη. 2) pars, portio. A λαγχάνω.

Λαψάνη, ἡ, lapsana, herba, it. λαμψάνη.

ΛΑ'Ω, video. 2) volo. 3) fruor.

Λαώδης, εος, ὁ, ἡ, popularis. A λαός.

Λεία, ας, ἡ, vel λεᾶ, ᾶς, ἡ, lapis, quem textor inter texendum stamini appendit. Etym. Hesych. A λᾶας.

Λέαινα, ης, ἡ, leæna, lea. A λέων.

Λεαίνω, f. λεανῶ, lævigo, polio, complano. 2) comminuo. A λεῖος.

Λεάντειρα, ας, ἡ, lævigatrix. A præc.

Λεαντικός, ή, όν, lævigandi vim habens. Ab eod.

Λεαντικῶς, *Adv.* ad lævigandum apte. A pr.

Λεββαῖος, ου, ὁ, Lebbæus. Nomen Apostoli Ebr. *Cordatus*.

Λεβηρίς, ίδος, ἡ, exuviæ, pellis deposita, membrana sive senectus anguium deposita, vernatio, vernatio anguina. 2) cortex fabæ, pellicula fabæ. Hesych.

Λέβης, ητος, ὁ, lebes, ahenum, cacabus. 2) pelvis.

Λεβητάριον, ου, τὸ, parvus lebes. Dim. præc.

Λεβητίζω, in lebetem conjicio, coquo. Ab eod.

Λεβήτιον, ου, τὸ, v. λεβητάριον. Ab eod.

Λεβητοχαίρων, lebetibus gaudens. E λέβης & χαίρω, *gaudeo*, cum allusione ad Charontem.

Λεβητώδης, εος, ὁ, ἡ, lebetis formam habens.

Λεβιανός, ου, ὁ, lebianus, piscis quidam. Athen.

Λεβίας, ου, ὁ, lebias, piscis.

Λεγεών, ῶνος, ὁ, legio. Vox Latina.

Λέγιον, ου, τὸ, fimbria, quæ adsuitur extremæ vesti, vel virga in veste.

Λεγνόω, ῶ, unde apud Hes. λεγνῶσαι, aor. 1. inf. quod exponit ποικίλαι, i. e. variegare.

Λεγνώδης, εος, ὁ, ἡ, varius, variegatus, virgatus. Hesych. ubi λεγνώδεις, ποικίλας. A λέγνον.

Λεγνωτὸς χιτὼν, tunica fimbriata, vel virgata. A λεγνόω.

Λέγω, f. λέξω, dico, ajo, memoro. 2) numero, percenseo. 3) lego, colligo, deligo. λέγομαι, *pass.* dicor, deligor, recenseor. *med.* deligo, numero, percenseo. 2) dissero, loquor. 3) cubo, jaceo, dormio.

Λεηλασία, ας, ἡ, prædatio, ipsa actio agendi prædam. 2) præda. E λεία & ἐλασία.

Λεηλατέω, ῶ, f. ήσω, prædam ago, prædando abigo, depopulor, prædor. Ex eod. & ἐλάτης.

Λεηλατικός, ή, όν, prædatorius. Ex iisd.

Λεία, ας, ἡ, præda, corpora capta, pecudes prædando abactæ.

Λειαίνω, f. ανῶ, lævigo, polio, exæquo. A λεῖος. v. λεαίνω.

Λειάντειρα, ας, ἡ, quæ lævigat. A præc.

Λείβηθρον, ου, τὸ, rivus, aquæ ductus. 2) locus irriguus. Ab sq.

Λείβω, libo, fundo, stillo. λείβομαι, fluo, liquesco.

Λειεντερέω, ῶ, f. ήσω, laboro lævore seu fluxu intestinorum. E λεῖος & ἔντερον.

Λειεντερία, ας, ἡ, lævitas intestinorum, cibos incoctos elabi sinens. Ex iisd.

Λείζομαι, & Poet. ληΐζομαι, f. ίσομαι, prædor. A λεία.

Λεικνάριον, ου, τὸ, vannus parvus, Gl. Vet. A λείκνον. v. λίκνον.

Λεικνίζω, vanno, Gl. Vet. Ab eod.

Λεῖκνον, ου, τὸ, vannus, ventilabrum; quod & λίκνον.

Λειμακώδης, ες, prata habens s. pascua. A seq.

Λείμαξ, ακος, ὁ, pratum. A λειμών.

Λειμάς, άδος, ἡ, idem & ab eod.

Λεῖμμα, ατος, τὸ, quod relictum est, reliquiæ. A λείπω.

Λειμόδωρον, ου, τὸ, limodorum, herba, foenum Græcum suffocans.

Λειμών, ῶνος, ὁ, pratum, locus irriguus. 2) pudendum muliebre apud Eurip. in Cycl.

Λειμωνήρης, εος, ὁ, ἡ, ut λειμωνήρης βοτάνη, herba pratensis. A præc.

Λειμωνία, ας, ἡ, anemones species. Ab eod.

Λειμωνιάς, άδος, ἡ, pratensis. Ab eod.

Λειμωνιάτης λίθος, limoniates, gemma, quæ Plinio eadem videtur cum smaragdo, dicta a pratensi virore. Ab eod.

Λειμώνιον, ου, τὸ, limonium, quibusdam beta silvestris. Ab eod.

Λειμώνιος, ία, ιον, pratensis. Ab eod.

Λειμωνίς, ίδος, ἡ, pratensis, ut λειμωνὶς πόα, herba pratensis. Ab eod.

Λειμωνοειδής, έος, ὁ, ἡ, prato similis, floridus, herbidus. Ex eod. & εἶδος.

Λειμωνόθε, λειμωνόθεν, *Adv.* e prato.

Λειόβατος, ου, ὁ, ἡ, leniter incedens. E λεῖος & βαίνω, *eo*.

Λειογένειος, ου, ὁ, ἡ, læve mentum habens. 2) tenui mollique barba præditus. Ex eod. & γένειον, *mentum*.

Λειοκάρηνος, ου, ὁ, ἡ, læve & glabrum caput habens. Ex eod. & κάρηνον, *caput*.

Λειόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, lævem caulem habens, cui scapus est lævis. Ex eod. & καυλός.

Λειοκύμων, ονος, ὁ, ἡ, θάλασσα, mare pacatum, non asperum fluctibus, sed quasi complanatum. E λεῖος & κῦμα.

Λειοντῆ, ῆς, ἡ, pro λεοντῆ, leonina pellis. A λέων.

Λειοντομάχης, ὁ, ἡ, pugnans cum leone. Ex eod. & μάχομαι.

Λειοντοπάλης, ου, ὁ, idem. Ex eod. & πάλη, *lucta*.

Λειοπέτρα, v. λεωπέτρα.

Λειόπους, οδος, ὁ, ἡ, qui lævibus est pedibus.

Λεῖος, λεία, λεῖον, lævis, non asper, glaber, planus. 2) proclivis, facilis. 3) tritura lævigatus. 4) minutim contusus. Hinc τὸ λεῖον, ου, lævor; item pulvis.

Λειόστρακος, ου, ὁ, ἡ, lævi testa intectus. E pr. & ὄστρακον, *testa*.

Λειόστρεα, ων, τὰ, ostreæ læves, ostrea non scabra. Ex eod. & ὄστρεον, seu ὄστρειον, *ostrea*.

Λειότης, ητος, ἡ, lævitas, lævor. Ab eod.

Λειοτριβέω, ῶ, f. ήσω, contero, contundo & comminuo, ita, ut lævigetur. A seq.

Λειοτριβής, έος, ὁ, ἡ, ita tritus & tusus, ut sit lævis. E λ. & τρίβω.

Λειοτριχέω, lævi capillo præditum esse. λειοτριχεῖ ποιεῖ, pilos lævigat & espolit. Ex eod. & θρίξ, *capillus*.

Λειουργέω, ῶ, expolio, lævigo, complano. Ex eod. & ἔργον.

Λειό-

Λειόφλοιος, ου, ὁ, ἡ, lævem, seu tactu mollem corticem habens.

Λειόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, lævia, non aspera, habens folia. Ex eod. & φύλλον, *folium*.

Λειόω, ῶ, f. ώσω, lævigo. Ab eod.

Λειπανδρεῖν, viris destitui, virorum inopia laborare. E λείπω & ἀνήρ, *vir*.

Λειπανδρεῖον, ου, τὸ, decretum de virorum penuria emendanda. A præc.

Λειπανδρία, ας, ἡ, virorum penuria. Ex iisd.

Λειπανθρωπία, ας, ἡ, penuria hominum. E λείπω & ἄνθρωπος.

Λειποβοτανέω, ῶ, herba seu gramine deficior, pabulo careo. Ex eod. & βοτάνη.

Λειπόγαμος, ου, ὁ, ἡ, qui nuptias reliquit. Ex eod. & γάμος.

Λειπογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, dentibus destitutus, qui dicuntur gnomones. Ex eod. & γνώμων.

Λειπογράμματος, ον, cui littera deest. Ex eod. & γράμμα.

Λειποδεής, έος, ὁ, ἡ, inops, egenus, pauper. 2) metus expers. Ex eod. & δέω, *egeo*.

Λειπόδερμος, ου, ὁ, cui deficit præputium s. cutis glandem tegens, apella. Gl. Vet. verpa. Ex eod. & δέρμα.

Λειποδρανέω, ῶ, viribus ad agendum destituor, ad faciendum aliquid imbecillis sum. Ex eod. & δράω, *facio*.

Λειποθυμέω, ῶ, f. ήσω, animo deficio s. deficio. A λειπόθυμος.

Λειποθυμία, ας, ἡ, animi defectio, animi deliquium. Ab eod.

Λειποθυμικῶς, *Adv.* cum animi deliquio. A pr.

Λειπόθυμος, ου, ὁ, ἡ, animo deficiens, qui animi deliquium patitur.

Λειπόκρεως, ω, ὁ, ἡ, cui caro deficit, non carnosus. Gl. Vet. λειπόκρεως, macilentus. E λείπω & κρέας, *caro*.

Λειπομαρτύριον, ου, τὸ, desertio testimonii dicendi. 2) actio in desertores testimonii.

Λειπόναυς, ὁ, qui navem deserit.

Λειποναύτης, ου, ὁ, qui socios nautas deserit.

Λειποναύτιον, ου, τὸ, desertio sociorum navalium. 2) λειποναυτίου δίκη, lis, quæ intenditur desertoribus navium, navalium sociorum, vel etiam certaminis navalis. A pr.

Λειπόνεως, ὁ, idem quod λειπόναυς.

Λειποπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, qui patrem deserit.

Λειποπυρίας, ου, ὁ, ut λειποπυρίας πυρετὸς, febris continua, in qua simul externa frigent, interna uruntur. E λείπω & πῦρ, *ignis*.

Λειποπωγωνία, ας, ἡ, barbæ defectus. Ex eod. & πώγων.

Λειπόσαρκος, ου, ὁ, ἡ, qui carne deficitur, non carnosus, macilentus. Ex eod. & σάρξ.

Λειποστρατία, ας, ἡ, militiæ desertio.

Λειποστρατία, ας, ἡ, λειποστράτιον, ου, τὸ, idem.

Λειποστράτιος, ου, ὁ, ἡ, qui militiam deserit. Ex eod. & στρατός.

Λειποτακτέω, ῶ, f. ήσω, desero ordinem, desero stationem. A seq.

Λειποτάκτης, ου, ὁ, qui locum in acie deserit, desertor ordinis, stationis, vel aciei. E λείπω & τάσσω, *ordino*.

Λειποταξία, ας, ἡ, desertio ordinis, aut loci in acie. Ex eod. & τάξις, *ordo*.

Λειποτάξιος, ου, ὁ, idem quod λειποτάκτης. Ex iisd.

Λειποτάξιον, ου, τὸ, idem quod λειποταξία.

Λειποτάξιος, v. λειποτάξιος.

Λειποψυχέω, ῶ, f. ήσω, animo linquor, animo deficior. Ex eod. & ψυχή.

Λειποψυχία, ας, ἡ, animi defectio. Ex iisd.

Λειποψυχώδης, εος, ὁ, ἡ, qualis est, qui deliquium animi patitur. qs. a λειπόψυχος.

Λειπυριακὸς, ή, όν, v. λειποπυρ.

Λείπω, f. ψω, linquo, relinquo, desero. 2) relinquo alicui aliquid. 3) desum, deficio, absum. λείπομαι, relinquor, supersum, superor, minor, posterior, inferior sum: deest mihi aliquid. perf. m. λέλοιπα. aor. 2. ἔλιπον. perf. pass. part. λελειμμένος. aor. 1. pass. λειφθείς.

Λείριμος, ίνη, ινον, liliaceus, e liliis factus. 2) lilio similis. 3) floridus, mollis, delicatus, formosus. A λείριον.

Λειριόεις, όεσσα, όεν, liliaceus. 2) floridus. 3) suavis. 4) tener. Ab eod.

Λείριον, ου, τὸ, lilium. 2) flos narcissi. 3) flos quilibet. A seq.

Λειρὸς, ρὰ, ρὸν, gracilis, mollis: item pallidus. Hes. A λεῖος.

Λειρόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, qui placido & miti adspectu est. E pr. & ὀφθ.

Λεϊστός, ή, όν, idem quod ληϊστός. A λείζω.

Λεῖτον, ου, τὸ, publicum. A λεὼς vel λαός.

Λειτουργέω, ῶ, f. ήσω, publicum munus obeo, in primis, sumtibus in remp. faciendis, deinde 2) tropice, reipublicæ, quocumque modo, vita modesta & innoxia, liberis procreandis &c. prosum. 3) sacris operor in N. T. 4) apud Scriptores Eccl. munere ecclesiastico fungor, in primis, sacram Eucharistiam administro, s. conficio. A λειτουργός.

Λειτούργημα, ατος, τὸ, ministerium sacrum & ecclesiasticum. 2) tributi, militiæ præstatio. A pr.

Λειτουργία, ας, ἡ, ministerium s. munus publicum. 2) ministerium quodvis. 3) quodvis sacerdotum opus in sacris publicis. 4) administratio S. Eucharistiæ. A λειτουργός.

Λειτουργικὸς, ή, όν, ministratorius, ad ministerium pertinens. 2) sacerdotalis. A pr.

Λειτουργὸς, οῦ, ὁ, qui munus publicum obit, vel præstat. 2) minister Ecclesiæ. E λεῖτον & ἔργον.

Λειφαιμέω, ῶ, sanguine destituor, exsanguis & pallidus reddor. A seq.

Λείφαιμος, ου, ὁ, ἡ, cui sanguis deficit, pallidus & exsanguis. E λείπω & αἷμα.

Λειχάζειν, fello, as, G. V. A λείχω.

Λειχὴν, ῆνος, ὁ, lichen, impetigo, summæ cutis asperitas, cum leni pruritu. 2) callus in equorum genibus. 2) herbæ species, lichenas sanans. Hinc

Λειχηνιάω, ῶ, impetigine laboro. A pr.

Λείχω, f. ξω, lambo, lingo.

Λειψανδρία, ας, ἡ, v. λειπανδρία.

Λειψανολόγος, ὁ, ἡ, reliquias colligens. E seq. & λέγω.

Λείψανον, ου, τὸ, reliquiæ, quod relictum est. A λείπω.

Λεῖψις, εως, ἡ, relictio. 2) penuria. Ab eod.

Λειψυδρία, ας, ἡ, aquæ defectus, aquæ penuria. E pr. & ὕδωρ, *aqua*.

Λειώδης, εος, ὁ, ἡ, lævis, planus. A λεῖος.

Λείωμα, ατος, τὸ, lævitas. 2) quod friando in pulverem redactum est. A λειόω.

Λείως, *Adv.* plane. 2) facile. 3) prorsus. A λεῖος.

Λείωσις, εως, ἡ, lævigatio. A λειόω.

Λεκαναλιὸς, ὁ, patinarius, ciborum delicatorum appetens: quasi λεκανοπίναξ, ap. Lucian. in Lexiph.
Λεκανάριον, ου, τὸ, patella. A seq.
Λεκάνη, ης, ἡ, pelvis, catinus, patina.
Λεκανίδιον, τὸ, idem quod seq.
Λεκάνιον, ου, τὸ, patella, parva pelvis, catinulus. Dim. a λεκάνη.
Λεκανίς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.
Λεκανίσκη, ης, ἡ, idem & ab eod.
Λεκανομαντεία, ἡ, divinatio e pelvi.
Λεκανομάντις, εως, ὁ, ἡ, e pelvi divinans.
Λεκιθίτης, ου, ὁ, qui e vitello est, s. in quo vitelli sunt. A λέκιθος.
Λεκιθολαχανόπωλις, ἡ, femina pisa & olera vendens. Vox Comica.
Λεκιθοπώλης, ου, ὁ, qui pisa vendit.
Λεκιθόπωλις, ιδος, ἡ, femin. præc.
Λέκιθος, ου, ἡ, vitellus. 2) ὁ λέκιθος, pisum. 3) lens, cui cortex detracta. 4) pulmentum e leguminum farina.
Λεκιθώδης, εος, ὁ, ἡ, luteus, croceus, colorem vitelli referens. 2) e farina leguminum confectus. A pr.
Λεκίς, ίδος, ἡ, parva scutella. A λεκός.
Λεκίσκιον, ου, τὸ, idem. A seq.
Λεκίσκος, ου, ὁ, idem. A seq.
ΛΕΚΟΣ, ὁ, vel λέκος, εος, τὸ, patina, scutella. Hesych. Pollux.
Λεκτέος, έα, έον, dicendus. Hinc λεκτέον, dicendum est. A λέγω.
Λέκτης, ου, ὁ, dicentarius, Gl. V. A λέγω.
Λεκτικός, ή, όν, orationi & sermoni accommodatus. 2) disertus, eloquens. Gl. Vet. λεκτικός, dicax. Ab eod.
Λεκτικῶς, *Adv.* proprie, vi vocis. A pr.
Λεκτός, ή, όν, collectus, delectus, dictus, dicendus, qui dici potest, qui in dictis, seu verbis consistit. Philox. λεκτὸν, dicibile. *Plur.* λεκτοί, delecti, principes. A λέγω.
Λέκτρον, ου, τὸ, lectus, cubile. λέκτρονδε, *Adv.* ad lectum. A λέχω, *cubare facio*.
Λεκτροχαρής, ές, concubitu gaudens. Ex eod. & χαίρω.
Λέκυθος, ου, ὁ, idem quod λέκιθος.
Λεληθότως, *Adv.* latenter, clam, furtim. A λεληθώς, quod est part. perf. med. a λήθω, *lateo*.
Λελογισμένως, *Adv.* prudenter, caute. A λελογισμένος, partic. perf. pass. a λογίζομαι.
Λελυμένως, *Adv.* leniter, lente, remisse, laxe. A λελυμένος, partic. perf. pass. a λύω.
Λεμβάδιον, ου, τὸ, Dim. λέμβου.
Λέμβαρχος, ὁ, gubernator lembi, qui præest lembo.
Λέμβος, ου, ὁ, lembus, parvum navigium.
Λεμβώδης, εος, ὁ, ἡ, lembo similis. A pr.
Λέμμα, ατος, τὸ, cortex, liber. 2) cortex nondum detractus. 3) tunica plantæ, leguminis & similium. 4) tegmen. A λέπω.
ΛΕΜΦΟΣ, ου, ὁ, Attice, mucosus, h. e. stolidus, demens. f. a λείβω, *fundo*, *stillo*.
Λέντιον, ου, τὸ, linteum. Vox Lat.
Λεξείω, dicturio, Gl. Vet. A λέξω, *dicam*.
Λεξίδιον, vel λεξείδιον, ου, τὸ, vocula, verbum exquisitius. Dim. a λέξις.
Λεξιθήρας, ου, ὁ, vocabulorum exquisitiorum captator, sophista. E θήρα, *venatio*.
Λεξιθηρέω, ῶ, verba aucupor, & capto. Ex iisdem.

Λεξιθηρία, ας, ἡ, verborum elegantiorum captatio. Ex iisd.
Λεξίθηρος, & per apoc. λεξίθηρ, ὁ, verborum exquisitorum captator, sophista. Ex iisd.
Λεξικογράφος, ου, ὁ, ἡ, Lexici scriptor.
Λεξικός, ή, όν, vocabula deinceps posita explicans. Hinc ἡ λεξική, ῆς, sc. τέχνη, ars vocabulorum rationem reddens, & τὸ λεξικὸν, οῦ, sc. βιβλίον, liber, in quo vocabula deinceps posita explicantur, Lexicon, vocabularium. A seq.
Λέξις, εως, ἡ, dictio, elocutio, oratio, sermo, stilus. 2) vocabulum, verbum. A λέγω.
Λεοντάγχωνος, ὁ, ἡ, leonem angendo perimens. A λέων & ἄγχω.
Λεοντέη, ης, & *contr.* λεοντῆ, ῆς, ἡ, sc. δορά, pellis leonina, exuviæ leonis. A λέων.
Λεόντειος, εία, ειον, vel λεόντειος, ου, ὁ, ἡ, leoninus, qui leonis est, qualis leonis est. Ab eod.
Λεοντηδὸν, *Adv.* more leonino. Ab eod.
Λεοντιαῖος, αία, αῖον, leoninus. Ab eod.
Λεοντιδεύς, έως, ὁ, pl. λεοντιδεῖς, leonis catuli. Ab eod.
Λεοντική, ῆς, ἡ, leontice, *herba*. Ab eod.
Λεόντιος, ία, ιον, leoninus. Ab eod.
Λεοντίσκος, ου, ὁ, parvus leo. Dim.
Λεοντοβότος, ου, ὁ, ἡ, leones alens. E λέων & βόσκω, *pasco*.
Λεοντοδάμας, αντος, ὁ, leones domans, leonis domitor. Ex eod. & δαμάω, *domo*.
Λεοντόθυμος, ου, ὁ, ἡ, leonino, id est forti animo præditus.
Λεοντοκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, caput leonis habens. Ex eod. & κεφαλή, *caput*.
Λεοντοκόμος, ου, ὁ, ἡ, leonum curator. Ex eod. & κομέω, *curo*.
Λεοντομιγής, έος, ὁ & ἡ, leonis mixtione genitus, ut λεοντομιγεῖς κύνες, canes, canum & leonum coitu geniti. Ex eod. & μίγνυμι.
Λεοντοπέταλον, ου, τὸ, leontopetalum, *herba*.
Λεοντοπόδιον, ου, τὸ, leontopodium, pes leonis, *herba*. Ex eod. & πούς, *pes*.
Λεοντόπους, ου, leonis pedes habens.
Λεοντοπρόσωπος, ου, leonis faciem habens.
Λεοντοφόνος, ου, ὁ, ἡ, leonum interfector. λεοντόφονος, a leone occisus. Ex eod. & φένω, *occido*.
Λεοντοφόρος, ου, ὁ, ἡ, leonem ferens. Ex eod. & φέρω.
Λεοντοφυής, έος, ὁ, ἡ, e leone natus. Ex eod. & φύω, *nascor*.
Λεοντόχλαινος, ου, ὁ, ἡ, pelle leonina indutus. Ex eod. & χλαῖνα.
Λεοντόψυχος, ου, fortissimus. Ex eod. & ψυχή.
Λεοντώδης, εος, ὁ, ἡ, leoninus, leoni similis, qualis est leonum. A λέων.
Λεοντωδῶς, *Adv.* more leonino. A pr.
Λεουργός, vid. λεωργός.
Λέπαδνον, ου, τὸ, pl. τὰ λέπαδνα, lora lata, quibus equi collum ad jugum religatur, antilena. A λέπω.
Λεπαῖος, αία, αῖον, montanus, arduus, præruptus, asper. 2) corticibus abundans. A λέπας vel λέπος.
Λέπαργος, ου, ὁ, ἡ, albus. Eust. E λέπος & ἀργός, *albus*.
Λέπας, αδ, rupes, mons, jugum. A λέπω.
Λεπάς, άδος, ἡ, ostrea nata in petra. A præc.
Λεπαστή, ῆς, ἡ, genus poculi, conchæ formam habens. Athen. A pr.
Λεπαστίς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Λε-

Λεπίδιον, ου, τὸ, parvus cortex. 2) parva squama. 3) lancicula. Dim. a λεπίς.
Λεπιδοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, squamæ formam habens. Ex eod. & εἶδος.
Λεπιδόχαλκος, ου, ὁ, æris squama.
Λεπιδωτὸς, ἡ, ὸν, squamatus, squameus, squamosus. 2) piscis quidam. A λεπίς.
Λεπίζω, f. ίσω, decortico, putamen, vel squamam detraho. 2) pellem detraho. A seq.
Λεπὶς, ίδος, ἡ, cortex, liber. 2) squama. 3) lamina. A λέπος.
Λέπισμα, ατος, τὸ, cortex detractus. 2) decorticatio. A λεπίζω.
Λέπος, εος, τὸ, cortex, liber, qui detrahitur. 2) cortex plantam aut legumen ambiens, siliqua. 3) squama piscis. A λέπω.
Λέπρα, ας, ἡ, lepra, vitiligo, asperitas cutis profundior cum pruritu, eam in squamas resolvens. A λεπρός.
Λεπρὰς, άδος, ἡ, scabra, aspera. Ab eod.
Λεπράω, ῶ, scaber fio, scaber sum. A λέπρα.
Λεπριάω, ῶ, idem & ab eod.
Λεπρικὸς, ἡ, ὸν, ad lepram pertinens. 2) lepræ medens. Ab eod.
Λεπρὸς, ἡ, ὸν, scaber, asper. 2) leprosus, cujus cutis quasi in squamulas asperas resolvitur. Hinc τὸ λεπρὸν, ῦ, lepra. pro λεπρότης. A λέπω.
Λεπρόω, ῶ, f. ώσω, scabrum reddo, velut squamulis obduco. Hinc λεπρόομαι, ῦμαι, lepra laboro. A pr.
Λεπρώω, λεπρώομαι, idem.
Λεπρώδης, εος, ὁ & ἡ, leprosus, scaber. Ab eodem.
Λεπτακινὸς, ἡ, ὸν, tenuis, minusculus, minutulus. In Epigr. Philox. λεπτακινὸς, gracilis. A λεπτός.
Λεπταλέος, έα, έον, tenuis, subtilis. Ab eod.
Λεπτεπίλεπτος, ο, ὁ & ἡ, valde gracilis, ex epigr. Ex λεπτὸς, ἐπὶ, & λεπτό.
Λεπτηγορέω, ῶ, f. ήσω, minutissima quæque recenseo. Ex eod. & ἀγορέω.
Λεπτίζω, extenuo, attenuo. A λεπτός.
Λεπτοβαθὴς, έος, ὁ, ἡ, mediocriter profundus. Ex eod. & βάθος.
Λεπτόβλαστος, ο, ὁ, ἡ, tenuia germina edens. Ex eod. & βλαστάνω.
Λεπτόβοας, ο, ὁ, exilem & gracilem vocem habens. Ex eod. & βοή.
Λεπτόβυρσος, ου, tenuem pellem habens. Ex eod. & βύρσα.
Λεπτόγαιος, ο, ὁ, ἡ, cujus solum tenue & non pingue est. E λ. & γαῖα.
Λεπτόγεως, ω, ὁ, ἡ, idem. E λ. & γέα.
Λεπτόγεως, ω, ὁ, ἡ, idem. τὸ λεπτόγεων, tenuitas, sterilitas soli.
Λεπτογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, acutus, subtilis. E λ. & γνώμη.
Λεπτογράμμος, ο, ὁ & ἡ, minutis litteris seu lineis constans. E λ. & γράμμα, f. γραμμή.
Λεπτογράφος, ὁ, ἡ, tenuiter, subtiliter scribens.
Λεπτόγραφος, ο, ὁ, ἡ, minutis & exiguis litteris descriptus. E λ. & γράφω.
Λεπτοδέρματος, ο, ὁ, ἡ, tenuem pellem seu cutem habens. E λ. & δέρμα.
Λεπτόδερμος, ο, ὁ, ἡ, idem. & ex iisd.
Λεπτοδερμία, ας, ἡ, corii tenuitas. A pr.
Λεπτόδομος, ο, ὁ, ἡ, tenuiter ædificatus, e tenui materia structus. E λ. & δέμω.
Λεπτοεπέω, ῶ, subtiliter dissero, minutissima quæque tracto. E λ. & ἔπος.
Λεπτόθριξ, χος, ὁ, ἡ, qui tenui pilo s. capillo est.
Λεπτόθριος, ο, ὁ, ἡ, tenuia habens folia. E λ. & θρῖον, folium.
Λεπτόϊνος, ο, ὁ, ἡ, tenues nervos seu exiles fibras habens. E λ. & ἲς, ἰνὸς, nervus.
Λεπτοκάλαμος, epithet. arundinis tenuis.
Λεπτόκαρπος, ο, ὁ, ἡ, cujus fructus tenuis est.
Λεπτοκάρυον, ο, τὸ, nux avellana.
Λεπτόκαρφος, ο, ὁ, ἡ, festucam seu surculum tenuem habens.
Λεπτόκαυλος, ο, ὁ, ἡ, qui tenuem caulem, s. scapum habet.
Λεπτόκνημος, ο, ὁ, ἡ, exiles tibias, ac suras, s. crura exilia habens. E λ. & κνήμη, tibia.
Λεπτοκοπέω, ῶ, f. ήσω, minutatim concido, seu contundo, comminuo. E λ. & κόπτω.
Λεπτολέσχης, έος, ὁ, ἡ, subtiliter & nimis scrupulose de re leviori disputans. E λ. & λέσχη, sermo.
Λεπτολεσχία, ας, ἡ, subtiles nugæ, subtilior de re levi disputatio. A pr.
Λεπτολογέω, ῶ, f. ήσω, minuta & subtilia disputo, subtilius de re levi dissero, curiosius expono. A λεπτολόγος.
Λεπτολόγημα, ατος, τὸ, idem quod sq. A pr.
Λεπτολογία, ας, ἡ, subtilior de rebus tenuibus disputatio. A λεπτολόγος.
Λεπτολογικὸς, ὁ, ἡ, nimis subtilis argutator.
Λεπτολόγος, ο, ὁ, ἡ, qui nimis subtiliter disserit, item de rebus minutis. 2) argutus. 3) accuratus.
Λεπτομέρεια, ας, ἡ, tenuitas partium, subtilitas. A seq.
Λεπτομερὴς, έος, ὁ & ἡ, tenues & exiles partes habens, tenuis, exilis, minutus. E λ. & μέρος.
Λεπτομέριμνος, ο, ὁ, ἡ, scrupulosus, anxius, Philox. in minutiis diligens. E λ. & μέριμνα, cura.
Λεπτομερῶς, *Adv.* minutim, subtiliter, exequendo & consectando minutissima quæque. A λεπτομερής.
Λεπτόμητις, ιος, ἡ, prudens consilium. 2) animus concordatus.
Λεπτόμιτος, ο, ὁ, ἡ, tenui licio s. filo textus.
Λεπτομυθέω, subtiliter dissero, argutor.
Λεπτὸν, ῦ, τὸ, minutus nummus. A λεπτός.
Λεπτόνητος, ο, ὁ, ἡ, subtiliter netus, e stamine subtili textus. E λ. & νέω.
Λεπτοποιέω, ῶ, extenuo, attenuo.
Λεπτόπους, οδος, ὁ, ἡ, tenues & graciles pedes habens.
Λεπτόπυγος, ο, ὁ, ἡ, tenues & exiles habens nates. E λ. & πυγή, nates.
Λεπτόῤῥιζος, ο, ὁ, ἡ, cui tenuis est radix. E λ. & ῥίζα.
Λεπτόῤῥυτος, ο, ὁ, ἡ, tenuiter fluens. E λ. & ῥέω, fluo.
Λεπτὸς, ἡ, ὸν, tenuis, subtilis. 2) exiguus, parvus. 3) gracilis macer. 4) rarus. 5) acutus, ingeniosus, argutus.
Λεπτοσκελὴς, έος, ὁ, ἡ, tenuia habens crura. E λ. & σκέλος.
Λεπτόστομος, ον, tenue, angustum os habens. E λ. & στόμα.
Λεπτόσπερμος, ο, ὁ, ἡ, qui tenue & minutum semen habet. E λ. & σπέρμα.
Λεπτοσύνη, ης, ἡ, tenuitas, gracilitas. A λεπτός.
Λεπτοσύνθετος, ον, e subtili materia factus, subtilis, mollis.
Λεπτοσχιδὴς, έος, ὁ, ἡ, tenuibus fissuris distinctus,

ctus, tenuiter scissus, incisus, diffissus, vel scissilis. E λ. & σχίζω.

Λεπτόσωμος, ὁ, ἡ, tenue corpus habens. E λ. & σῶμα.

Λεπτότης, ητος, ἡ, tenuitas, subtilitas. 2) gracilitas, macies. 3) argutia, subtilitas ingenii. A λεπτός.

Λεπτοτομέω, in tenues partes seco. E λ. & τομή.

Λεπτοτράχηλος, ον, gracilem cervicem habens.

Λεπτότριχος, ου, ὁ, ἡ, tenues & raros capillos, s. pilos habens. E λ. & θρίξ.

Λεπτουργέω, ῶ, f. ήσω, subtilia opera conficio. 2) subtiliter partior, distinguo, exprimo, subtili ratione tracto. A λεπτουργός.

Λεπτουργὴς, έος, ὁ, ἡ, subtili artificio factus. E λ. & ἔργον.

Λεπτουργία, ας, ἡ, opus subtile. A seq.

Λεπτουργὸς, ῦ, ὁ, ἡ, subtilium operum artifex. E λ. & ἔργον.

Λεπτοϋφὴς, ές, subtiliter textus. E λ. & ὑφή, textura.

Λεπτόφλοιος, ου, ὁ, ἡ, tenuem corticem habens.

Λεπτοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, tenuis, exilis, subtilis. E λ. & φύω, nascor.

Λεπτόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, tenuia folia habens. E λ. & φύλλον, folium.

Λεπτοφωνία, ας, ἡ, exilitas vocis, vox tenuis. A seq.

Λεπτόφωνος, ον, tenuem & gracilem vocem habens. E λ. & φωνή.

Λεπτόχειλος, ου, ὁ, ἡ, tenuia labra habens.

Λεπτόχυλος, ου, ὁ, ἡ, qui tenuem habet succum, qui succi tenuis est.

Λεπτόω, ῶ, pass. λεπτόομαι, ῦμαι, macer fio, macreo, Gl. V. A λεπτός.

Λέπτυνις, ἡ, Proserpina, vel anima, ap. Lycoph. A λεπτύνω.

Λέπτυνσις, εως, ἡ, attenuatio, extenuatio. Ab eod.

Λεπτυντικὸς, ἡ, όν, attenuandi vim habens, quod tenuem & gracilem reddit. A seq.

Λεπτύνω, attenuo, tenuem & gracilem reddo, minuo, extenuo. λεπτύνομαι, macresco. A λεπτός.

Λεπτυσμός, ῦ, ὁ, idem quod λέπτυνσις.

Λεπτῶς, *Adv.* tenuiter, subtiliter. 2) accurate.

Λεπύριον, ου, τό, parvus cortex, exiguum putamen, squamula. Dim. a λέπυρον.

Λεπυρίζω, ῶ, f. ίσω, decortico, gluma libero, paleam expurgo. A pr.

Λεπυρώδης, εος, ὁ & ἡ, idem quod λεπυρός. Ab eod.

Λέπυρον, ου, τό, cortex, testa. A λέπω.

Λεπυρὸς, ρά, ρόν, corticosus, squamosus. A pr.

Λεπυρώδης, εος, ὁ, ἡ, idem.

Λεπύχανον, ου, τὸ, gluma, folliculus, v. c. grani triticei, aut cepæ &c. A λέπω.

Λέπω, f. ψω, decortico, delibro, putamen vel squamam detraho. A λέπος, *cortex*.

Λεπώδης, εος, ὁ, ἡ, squamosus, Gl. V. Ab eod.

Λερναῖος, αία, αῖον, Lernæus. A seq.

Λέρνα, ης, ἡ, Lerna, palus in Argolide, in quam sordes omnis generis confluebant.

Λεσβιάζω, f. άσω, Lesbiorum mores obscenos imitor. A Λέσβιοι.

Λεσβιὰς, ἄδος, ἡ, fellatrix, femina obscena. Ab eod.

Λεσβίζω, f. ίσω. F. inf. λεσβιεῖν, *Att.* pro λεσβίσειν, idem quod λεσβιάζω.

Λέσβιος, ία, ιον, Lesbius, ex insula Lesbo.

Λεσβὶς, ίδος, ἡ, femina Lesbia. A seq.

Λέσβος, ου, ἡ, Lesbus, insula maris Ægei.

Λεσχάζω, f. άσω, garrio, blatero, sermocinor. A λέσχη.

Λεσχαίνω, idem ab eod.

Λεσχαῖος, ου, ὁ, confabulator. Hes. A seq.

Λέσχη, ης, ἡ, sermocinatio, crebra confabulatio. 2) futilis sermo. 3) sedes & locus, in quem homines de rebus philosophicis, s. quibuscunque collocuturi conveniebant.

Λεσχηνεία, ας, ἡ, confabulatio. 2) loquacitas. 3) contumelia, convicium, injuria. A λεσχηνεύω.

Λεσχηνευτὴς, ῦ, ὁ, confabulator. A seq.

Λεσχηνεύω, f. εύσω, sermocinor, confabulor, garrio. A λέσχη.

Λεσχηνόριος, ου, ὁ, confabulator, cognomen Apollinis, quod, ipso lucente, seu interdiu, homines inter se confabulari solent. Quidam λεσχηνόριον, alii λεσχηνώριον, scribunt. Ab eod.

Λεσχηνῆται, discipuli, qui sermonibus præceptoris intersunt. Ab eod.

Λεσχηνῶ, confabulor, sermocinor. Hes. Ab eodem.

Λεσχόμαχος, ου, ὁ, ἡ, confabulationibus pugnans. E λέσχη & μάχομαι.

Λευγαλέος, έα, έον, exitiosus, perniciosus. 2) difficilis, gravis, molestus. 3) malus. 4) miserabilis, ærumnosus. 5) invalidus, item, tenuis, levis, vilis. A λυγρός.

Λευγαλέως, *Adv.* graviter, tristi animo. A pr.

Λευκαίνω, f. ανῶ, dealbo, candidum facio. λευκαίνομαι, dealbor, item albus s. candidus sum, albeo, candeo, candico. A λευκός.

Λευκάκανθα, ης, ἡ, spina alba.

Λευκάλφιτος, ου, ὁ, ἡ, albam polentam s. farinam habens. E λ. & ἄλφιτον.

Λευκάμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, albas vittas habens.

Λευκάνθεμον, ου, τό, anthemidis species. E λ. & ἄνθος, *flos*.

Λευκανθὴς, ές, florem album habens. Ex iisd.

Λευκανθίζω, f. ίσω, candidus sum, splendeo. 2) candidum reddo, dealbo.

Λευκανία, ας, ἡ, *Ion.* λευκανίη, ης, ἡ, guttur, gula, pro λαυκανίη.

Λευκανίηνδε, *Adv.* ad gulam. A pr.

Λευκανίηθεν, *Adv.* ex gutture, ex imo gutture.

Λεύκανσις, εως, ἡ, dealbatio. A λευκαίνω.

Λευκαντὴς, ῦ, ὁ, dealbator, Gl. V. Ab eod.

Λευκαντικῶς, *Adv.* candide, specie alba. A pr.

Λευκάργιλος, ου, ἡ, argilla candida.

Λευκὰς, άδος, ἡ, alba, candida. 2) clara. 3) leucas, *herba*. A λευκός.

Λευκασμὸς, ῦ, ὁ, dealbatio. 2) candor. Vet. L. A λευκαίνω.

Λεύκασπις, ιδος, ἡ, album clypeum habens.

Λευκαυγὴς, candidus cum splendore. E λ. & αὐγή.

Λευκαχάτης, ου, ὁ, sc. λίθος, gemmæ species, achates albus.

Λευκερινεὸς, ῦ, ἡ, caprificus alba, *ficus species*.

Λευκέρυθρος, ον, ex albo & rubro mixtus.

Λευκερῳδιὸς, ῦ, ὁ, ἡ, ardea alba, ardeola.

Λεύκη, ης, ἡ, populus alba. 2) spartum. 3) vitiligo alba. A λευκός.

Λευκηπάτιας, ου, ὁ, pallidus e vitio quodam hepatis. 2) timidus. E λ. & ἧπαρ.

Λευκήρετμος, ου, ὁ, ἡ, sc. ναῦς, navis albos remos habens. E λ. & ἐρετμός.

Λευκήρης, ες, albus. A λευκός.

Λεύκινος, ίνη, ινον, populeus, item sparteus. σχοινία λεύκινα. A λεύκη.

Λευ-

Λευκιππος, ου, ὁ, ἡ, qui candidos equos habet.
Λευκίσκος, ου, ὁ, piscis e mugilum genere. A λευκή.
Λευκίτης, ου, ὁ, candidus, apud Theocritum hircus dicitur λευκίτας, *Dor.* a colore. A λευκός.
Λευκοβραχίων, ὁ, ἡ, candida brachia habens.
Λευκόγαιος, ον, cujus terra alba est. E λ. & γαῖα.
Λευκόγειος, ου, vel *Attice* λευκόγεως, ω, ὁ, ἡ, id. & ex iisd.
Λευκογραφέω, ῶ, f. ήσω, colore albo depingo. E λ. & γράφω.
Λευκογραφίς, ίδος, ἡ, leucographis, genus lapidis.
Λευκοδέρματος, ου, ὁ, ἡ, alba pelle amictus. E λ. & δέρμα, *pellis*.
Λευκοδίφθερος, ου, ὁ, ἡ, albis pellibus s. rhenonibus indutus. E λ. & διφθέρα.
Λευκοείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, candidatus, Gl. Vet. E λ. & εἷμα, *vestis*.
Λευκοθέα, ας, ἡ, Leucothea, Albunea mater, Matuta, Ino. Λευκοθέαι, Nereides.
Λευκόθριξ, χος, ὁ, ἡ, qui candidos habet capillos, cui nivei sunt pili.
Λευκοθώραξ, ὁ, candide loricatus.
Λευκόϊον, ου, τὸ, alba viola. E λ. & ἴον.
Λευκόϊνος, ον, e leucojo factus. A pr.
Λευκόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, albos fructus proferens.
Λευκόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, cujus caulis est albus.
Λευκόκερως, album habens cornu. Hes.
Λευκοκέφαλος, ον, candidum caput habens. E λ. & κεφαλή.
Λευκόκομος, ου, ὁ, ἡ, cui candida est coma. E λ. & κόμη.
Λευκόκρας, candidum habens capnt. Hes.
Λευκόκυμα, ατος, τὸ, albicans fluctus.
Λευκοκύμων, ὁ, ἡ, spumans, epith. litoris. A praeced.
Λευκόλιθος, ου, ὁ, ἡ, ex albo lapide factus.
Λευκόλινον, ου, τὸ, linum album.
Λευκολόφας, ὁ, idem quod sq. E λ. & λόφος.
Λευκόλοφος, ου, ὁ, ἡ, albam cristam habens.
Λευκομαινίς, ίδος, ἡ, maena candida, piscis.
Λευκόμαλλος, ον, candidum vellus, s. albam lanam habens.
Λευκομέλας, αινα, αν, e nigro & albo mixtus.
Λευκομέτωπος, ου, ὁ, candidam habens frontem. 2) candidus. E λ. & μέτωπον, *frons*.
Λευκομφάλιος, ficus species. E λ. & ὀμφαλός.
Λευκόνοτος, ου, ὁ, purus & candidus, i. e. siccus notus s. auster, qui imbribus caret.
Λευκόπωρος, ὁ, ἡ, albescentes s. flavescentes fructus ferens. Epith. arboris. E λ. & ὀπώρα.
Λευκοπάρειος, ου, ὁ, ἡ, candidas genas habens. E λ. & παρειά, *gena*.
Λευκοπάρηος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Λευκοπόρφυρος, ου, ὁ, ἡ, cujus vestis album limbum, aut albos clavos habet. E λ. & πορφύρα.
Λευκοπέταλος, gemma, quae candorem nivis ex auro distinguit. Plin. E λ. & πέταλον.
Λευκόπετρον, ου, τὸ, rupes nuda a gramine, arboribus &c. Pl. λευκόπετρα. E λ. & πέτρος.
Λευκόπηχυς, εος, ὁ, ἡ, candidos habens cubitos.
Λευκόπλευρος, ον, alba latera habens. E λ. & πλευρά.
Λευκοπληθὴς ἐκκλησία, concio albis, i. e. mulieribus plena. Arist. Ex λ. & πλῆθος.
Λευκοποίκιλος, ον, albas maculas, vel strias &c. habens.
Λευκόπους, οδος, ὁ, ἡ, albos habens pedes.
Λευκόπρωκτος, ον, album habens podicem, i. e. mollis.
Λευκόπτερος, ου, ὁ, ἡ, albas alas, vel etiam alba vela habens. λ. & πτερόν.
Λευκόπυγος, ον, vid. λευκόπρωκτος. E λ. & πυγή.
Λευκόπωλος, ου, ὁ, ἡ, qui albis equis utitur.
Λευκόπυρος, ον, vid. λευκόπωρος.
Λευκόροδον, ου, τὸ, rosa alba s. candida. Philox. λευκόροδον, ligustrum, saliunca.
Λευκός, ή, όν, albus, candidus. 2) limpidus. 3) dilucidus, perspicuus. 4) faustus, felix. 5) jucundus. 6) serenus. 7) pinguis. 8) mollis, ignavus. 9) stupidus, tardus. 10) integer, purus.
Λευκόσαρκος, ου, ὁ, ἡ, candidam carnem habens. E pr. & σάρξ.
Λευκοστεφής, έος, ὁ, ἡ, alba lana velatus. epith. supplicis, aut εἰρεσιώνης. E λ. & στέφω.
Λευκόστικτος, ου, ὁ, ἡ, albis maculis distinctus.
Λευκόσφυρος, ου, ὁ, ἡ, candidos, pulcros habens pedes. E λ. & σφυρόν.
Λευκοσώματος, ον, albus, candidus. E λ. & σῶμα.
Λευκότης, ητος, ἡ, albor, candor. A λευκός.
Λευκοτριχέω, ῶ, albos crines habeo. E λ. & θρίξ.
Λεύκουρος, ον, albam caudam habens. E λ. & οὐρά.
Λευκυφής, ές, alba textura constans. 2) albus. E λ. & ὑφή.
Λευκοφαής, ές, albus adspectu. E λ. & φάω, *luceo*.
Λευκόφαιος, ου, ὁ, ἡ, ex albo & fusco mixtus.
Λευκόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, candidos seu albicantes oculos habens.
Λευκοφλεγματίας, ου, ὁ, ut λευκοφλεγματίας ὕδρωψ, hydrops, qui totius corporis superficiem alba pituita plenam extollit.
Λευκοφλεγματέω, hydrope leucophlegmatia laboro.
Λευκοφλεγματώδης, ες, laborans leucophlegmatia.
Λευκόφλοιος, ον, album corticem habens.
Λευκοφορέω, candida veste utor.
Λευκοφόρος, ου, ὁ, ἡ, albam s. candidam vestem gerens. 2) albatus, candidatus. E λ. & φέρω.
Λεύκοφρυς, ὁ, ἡ, candida habens supercilia.
Λευκοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, candidam tunicam habens.
Λευκόχροια, ας, ἡ, candidus & albus color.
Λευκόχροος, *contr.* λευκόχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, albus, albicans. E λ. & χροιά, *color*.
Λευκόχρυσος, ου, ὁ, ἡ, sc. λίθος, lapis aureus interveniente candida vena, Plin.
Λευκόχρως, ωτος, ὁ, ἡ, qui candidam habet cutem.
Λευκόω, ῶ, f. ώσω, dealbo, album reddo. λελευκωμένος, perf. pass. part. dealbatus, albo colore inductus. A λευκός.
Λευκώλενος, ου, ὁ, ἡ, candidos habens lacertos. 2) formosus. E λ. & ὠλένη.
Λεύκωμα, ατος, τὸ, id ipsum, quod dealbatum est. 2) tabula albo colore inducta, quae proponitur, velut in proscriptione; unde tabula proscriptionis, album. 3) liber e tabulis gypsatis, qui & ipse album dicitur: unde 4) catalogi v. c. senatorum, equitum &c. 5) leges ipsae, edicta. 6) album ovi, albumen. 7) album oculorum, albugo. A λευκόω.
Λευκωματίζω, dealbo. A pr.
Λευκών, ῶνος, ὁ, populetum. A λεύκη.
Λευκώπης, ου, ὁ, albus adspectu. E λ. & ὤψ.
Λευκωπίας, ου, ὁ, idem & ex iisd.
Λευκῶτις, ιδος, ἡ, femin. a λευκώπης.
Λεύκωσις, εως, ἡ, albugo, morbus oculorum. 2) dealbatio. A λευκόω.
Λευρός, ρὰ, ρὸν, laevis, planus, aequus, de loco. A λεῖος.
Λεύσιμος, ου, ὁ, ἡ, δίκη, actio, qua quis fit reus noxae, cujus poena lapidatio. A λεύω.

Λευ-

Λευσμὸς, ῦ, ὁ, lapidatio. Ab eod.
Λεύσσω, video, adspicio.
Λευστὴρ, ῆρος, ὁ, lapidator. 2) dignus, qui lapidetur, s. lapidibus obruatur. 3) qui mittitur jaculando sc. lapis. Æschyl. s. fit jaculando, ut μόρος λευστήρ. A λεύω.
Λευστὸς, ή, όν, lapidatus. A pr. 2) visibilis. A λεύσσω, cerno.
Λευχειμονέω, ῶ, f. ήσω, albis induor. 2) lætitiam sermone cultuve præ me fero. A sq.
Λευχείμων, ονος, ὁ, ἡ, candidatus, albam vestem gestans. E λ. & εἷμα.
Λευχητωπίας, vide λευκηπατίας.
Λεύω, f. εύσω, lapido, lapidibus obruo. λευσθεὶς, aor. 1. pass. apud Hes. lapidatus. A λᾶας vel λᾶας, lapis.
Λεχαῖος, αία, αῖον, toris s. lectis exstruendis aptus. A λέχος, lectus.
Λεχεποίης, ferens herbas lectis & stibadiis idoneas, Acc λεχεποίην, ap. Hom. E λέχος, lectus, & πόα, herba.
Λεχήρης, εος, ὁ, ἡ, lecto adfixus. A sq.
Λέχος, εος, τὸ, lectus, cubile. 2) concubitus, coitus. 3) nuptiæ. 4) uxor. ap. Poetas. A λέγω, cubare facio. seu a λέχω.
Λέχοσδε, *Adv.* lectum versus, ad lectum.
Λέχριος, ία, ιον, obliquus. A sq.
ΛΕΧΡΙΣ, *Adv.* oblique.
Λέχω vel λέχομαι, cubo, vel dormiendi, vel pariendi &c. caussa, unde aor. 1. λέξασθαι, perf. λελοχυῖα.
Λεχὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, puerpera. A λέχος.
Λεχώϊος, ον, ad puerperium pertinens. A pr.
Λεχωῒς, ΐδος, ἡ, puerpera. Ab eod.
Λεώβατος, ου, ἡ, sc. ὁδὸς, via publica & vehicularis. E λεὼς pro λαὸς, & βαίνω, *vado*.
Λεώδης, εος, ὁ, ἡ, vulgaris, Philox. A λεώς.
Λεωλογέω, ῶ, populum percenseo. E λεὼς & λέγω, *percenseo*.
Λέων, οντος, ὁ, leo. 2) piscis quidam. 3) serpens quidam. 4) astrum zodiaci. 5) morbus quidam, qui & elephantiasis. 6) saltatio quædam.
Λεωπάτητος, ου, ὁ & ἡ, a populo calcatus. E λεὼς & πατέω, *calco*.
Λεωπέτρα, vel λειοπέτρα, ας, ἡ, petra plana & lævis, & nuda. E λεῖος & πέτρα.
Λεωπετρία, ἡ, idem & ex iisd. ap. τοὺς ό.
Λεωργὸς, ῦ, ὁ, hominum fabricator, opifex publicus. Epith. Promethei epud Æschylum: it. audax, temerarius, Xen. E λεὼς & ἔργον. (Nisi præstat λαιωργὸς exarari & repeti a particula in compositis usitata λα & λαι, quæ turpitudinem, improbitatem & scelerositatem significat.)
Λεὼς, ώ, ὁ, Attice pro λαὸς, populus.
Λεωσφέτερος, ου, ὁ, ἡ, quem suæ civitatis jure donant, civemque faciunt, quem aliqui unum e suo populo, *i. e.* civem faciunt.
Λεωφόρος, ου, ὁ & ἡ, populum s. populos ferens, via publica, via regia. Ex λεὼς pro λαὸς, & φέρω.
Λήγω, f. ξω, cesso, desino, finem facio. 2) cessare s. desinere facio.
Λήδανον, ου, τὸ, idem quod λῆδον, vel etiam pingue illud roscidum, quod e λήδῳ colligebatur in Arabia. A λῆδον.
Ληδάριον, ου, τὸ, vestis vilis, qualis æstate gestabatur. A λῆδος.
Λήδιον, vel λῄδιον, & ληΐδιον, ου, τὸ, idem & ab eodem.
ΛΗ͂ΔΟΝ, ου, τὸ, ledon s. ladon, cisti genus.

Λῆδος, vel melius λῇδος, cum jota subscripto, εος, τὸ, vestis panni rari & detriti. v. ληδάριον.
Ληθαῖος, & ληθαῖος, αία, αῖον, lethæus, obliviosus, oblivionem inducens. A λήθη.
Ληθάνω, oblivisci facio. Ab eod.
Ληθαργία, ας, ἡ, lethargus, veternus.
Ληθαργίζω, f. ίσω, veterno laboro, dormiendi necessitate sum oppressus. A λήθαργος.
Ληθαργικὸς, ή, όν, veterno laborans, lethargicus, veternosus. Ab sq.
Λήθαργος, ου, ὁ, lethargus, veternus. Sed *adject.* ὁ, ἡ, obliviosus, e λήθη & ἀργὸς, *ignavus*.
Ληθεδανὸς, ή, όν, oblivionem inducens. A sq.
Ληθεδὼν, όνος, ἡ, oblivio, memoria abolita. A sq.
Λήθη, ης, ἡ, oblivio, memoria abolita. A λήθω.
Ληθικὸς, ή, όν, oblivionem inducens. A pr.
Λήθιος, ία, ιον, clandestinus. Hes. Ab eod.
Ληθιμέριμνος, ον, curarum oblivionem inducens. Ex eod. & μέριμνα.
Ληθοσύνη, ης, ἡ, oblivio. A λήθη.
Ληθότης, ητος, ἡ, oblivio, Suid. Ab eod.
Λήθω, f. ήσω, lateo. λήθομαι, obliviscor.
Ληϊάδης, ου, ὁ, prædando captus, s. abductus, captivus, Hes. A ληΐα.
Ληϊάνειρα, ας, ἡ, injiciens viris mulierum amorem. Ex eod. & ἀνήρ.
Ληϊὰς, άδος, ἡ, captiva. Ab eod.
Ληϊβότειρα, ας, ἡ, quæ segetes depascit, & arva vastat. E λήϊον & βοτεύω.
Ληϊβοτὴρ, ῆρος, ὁ, qui segetem depascit. Ex eod. & βόσκω.
Ληϊβότης, ου, ὁ, idem, ex iisd.
Ληϊδάριον, ου, τὸ, vestis vilis. Dim. a λῇδος.
Ληΐδιος, ία, ιον, prædando captus. A ληΐς.
Ληΐζω, f. ίσω, prædor, depopulor. 2) eripio, rapio. 3) sortior, nanciscor. A sq.
Ληΐη, ης, ἡ, præda. Jon. pro λεία.
Λήϊον, ου, τὸ, seges. 2) triticum. 3) arvum segete consitum, campus segetum.
Ληΐς, ΐδος, ἡ, præda; etiam de rebus in præda acceptis, unde ληΐδες, captivi. 2) magna pecoris copia & amplæ opes. A λεία.
Ληϊστὴρ, ῆρος, ὁ, prædo, prædator. A ληΐζω.
Ληϊστὴς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ληϊστὸς, ή, όν, prædando captus. 2) qui prædando capi seu adquiri potest. Ab eod.
Ληϊστοσάλπιγγες, dicti sunt Tyrrheni, quod prædones essent & primi tubas invenissent, Hes. E ληϊστὴς & σάλπιγξ, *tuba*.
Ληϊστὺς, ύος, ἡ, prædatio, direptio. Ab eod.
Ληΐστωρ, ορος, ὁ, prædo, prædator. 2) prædatorius, furtivus. A ληΐζω.
Ληϊτάρχαι, οἱ, qui præerant sacrificiis. Hes. E λήϊτον & ἀρχὴ, *principatus*.
Ληΐτις, ιδος, ἡ, prædatrix, Epith. Dianæ. A λεία.
Ληΐτις, ίδος, ἡ, bello capta mulier. Ab eod.
Λήϊτον, ου, τὸ, locus publicus, ubi magistratus conveniunt, curia. A sq.
Λήϊτος, ου, ὁ, publicus, pro λεῖτος.
Ληϊτουργέω, ῶ, v. λειτουργέω. A sq.
Ληϊτουργὸς, ῦ, ὁ, vid. λειτουργός. E λήϊτος & ἔργον.
Ληκάω & ληκάομαι, opus Venereum facio. 2) *act.* percutio.
Ληκέω, ῶ, sono, resono, vocem edo, loquor. 2) cum *med.* ut λακέω. Hinc aliqui aor. 2. ἔλακον. vid. λακεῖν.
Λημνίγερος, ου, ον, definitus, terminatus, undique finitus. Epith. insulæ ap. Lycoph. A λήγω.

Λημ-

Ληκυθίζω, f. ίσω, elucubro ad lucernam, cui oleum e lecytho affunditur. 2) de oratione, exquisitius compono & exorno, ampulor, sesquipedalia verba crepo. A λήκυθος.

Ληκύθιον, parva lecythus, parva ampulla. Dim. Ab eod.

Ληκυθισμὸς, ῦ, ὁ, cantus suavior, mollior suavitas vocis. A ληκυθίζω.

Ληκυθιστὴς, ῦ, ὁ, qui cavam vocem edit, sc. qualem edunt vasa cava, quum pulsantur. 2) qui molli & fracta voce canit, Hes. Suid. Ab eod.

Ληκυθοποιὸς, ῦ, ὁ, qui lecythos conficit, qui ampullas fabricatur. E λήκυθος & ποιέω.

Ληκυθοπώλης, ῦ, ὁ, qui lecythos vendit.

Λήκυθος, ῦ, ἡ, lecythus, vas olearium, ampulla olearia. 2) ampulla unguentaria. 3) arcula pigmentaria. 4) pigmenta oratoria. 5) oratio, liber refertus pigmentis oratoriis.

Λῆμα, ατος, τὸ, præsens animus, animus fortis virilisque, fortitudo. 2) superbia, animus tumidus. 3) voluntas, consilium, decretum, propositum animi. 4) dignitas. A λάω, volo.

Λημαλέος, έα, έον, gramiosus. 2) lippus. A λήμη.

Λημάτιας, ῦ, ὁ, præsenti & confidenti animo præditus. A λῆμα.

Λημάτιάω, ῶ, præsenti animo sum. Ab eod.

Λημάτιόω, ῶ, f. ώσω, animum addo, animo confidenti munio. Ab eod.

Λημάω, ῶ, lippio, gramiosos oculos habeo. A sq.

Λήμη, ης, ἡ, gramia, sordes oculorum, cum lacrima e pituita concrescit. 2) lippitudo. 3) stupor.

Λημία, ἡ, idem. Hipp.

Λῆμμα, ατος, τὸ, sumtum, sumtio, id quod accipitur. 2) munus, quo quis corrumpitur. 3) lucrum, redditus qui alicunde capitur, s. honeste, sive turpiter. 4) reditus. 5) *apud dialecticos*, sumtio, adsumtio. 6) major propositio. 7) titulus, argumentum disputationis. 8) apophthegma. A λαμβάνω.

Λημματικὸς, ἡ, ὸν, occasione apte & dextre utens. A pr.

Λημμάτιον, ῦ, τὸ, propositio vel sumtio parva. Dim. a λῆμμα.

Λήμνιος, ία, ιον, Lemnius. 2) maximus, *de malo aliquo*. A Λῆμνος, *Lemnus*, insula.

ΛΗΜΝΙΣΚΟΣ, lemniscus, fasciola e corona dependens. 2) linteamentum oblongum, quod vulneri inditur.

Λῆμνος, ῦ, ἡ, Lemnus, insula, Vulcano sacra. Λημνόθεν, e Lemno.

Λημώτης, τος, ἡ, lippitudo ap. Schol. Arist. A λήμη.

Ληναὶ, ῶν, αἱ, Bacchæ, mulieres bacchantes. 2) Nimphæ, torcularium præsides. A ληνός.

Ληναΐζω, e Baccho futo, de poetis dicitur, in Bacchum carmen scribo &c. A pr.

Ληναϊκὸς ἀγὼν, ludi, Baccho Lenæo sacri. Ab eodem.

Λήναιον, ῦ, τὸ, Plut. Λήναια, Lenæa, solemnia, in honorem Bacchi agitari solita. A sq.

Ληναῖος, Lenæus Bacchus. A ληνός.

Ληναΐτης, ῦ, ὁ, ut ληναΐτης ἀγὼν, ludi Baccho Lenæo sacri. A ληναί.

Ληναιὼν, ῶνος, ὁ, mensis, in quo Lenæa in honorem Bacchi agitabantur: quibusdam idem est, qui Januarius noster, al. December. A ληνός.

Ληνὶς, ίδος, ἡ, eadem, quæ ὑπολήνιον. scribitur etiam ληνὶς, male.

Ληνοβάτης, ῦ, ὁ, calcator, torculator, Gl. Vet. Ex sq. & βαίνω, calco.

Ληνὸς, ῦ, ὁ, lacus præli torcularii, ubi uvarum faecus exprimitur, torcular. 2) lacus s. concavus locus in prato. 3) alveus, in quo farina subigitur. 4) locus concavus in curru, in quo aurigis reponebantur scuticæ. 5) mali nautici receptaculum. 6) canalis, aqualiculus. 7) ecclesia, *metaph.*

Λῆνος, εος, τὸ, lana.

Ληξιαρχικὸν, ῦ, τὸ, sc. βιβλίον, liber in quem puerorum nomina inscribebantur, qui jam suæ tutelæ facti erant, & habiles sortiendis honoribus in rep. A sq.

Ληξίαρχοι, ων, οἱ, magistratus Athenis, qui pueros suæ tutelæ factos in ληξιαρχικὸν inscribebant. E λῆξις, *hereditas*, & ἀρχὴ, *magistratus*.

Ληξιπύρετος, ῦ, ὁ, ἡ, faciens cessare febrem. Ex λήγω & πυρετὸς, *febris*.

Λῆξις, εως, ἡ, sortitio. 2) sors, id, quod sortitione obtingit. 3) conditio. 4) hereditas. 5) regin. locus. 6) dica. 7) cessatio, finis. 8) culmen, fastigium. A λάχω pro λαγχάνω, *sortior*, vel λήγω, *desino*.

Ληπτέος, έα, έον, capiendus, petendus, sumendus. Hinc ληπτέον, capiendum, sumendum, incipiendum est. ὁ τῇ ἑτέρᾳ (sc. χειρὶ) ληπτέος, difficilis captu. A λαμβάνω.

Ληπτὴς, ῦ, & ληπτὴρ, ῆρος, ὁ, qui capit, prehendit. Ab eod.

Ληπτικὸς, ἡ, ὸν, ad capiendum, ad accipiendum proclivis. Ab eod.

Ληπτὸς, ἡ, ὸν, captus. 2) perceptus. 3) qui capi potest.

Ληραίνω, nugor, deliro, ineptio. A λῆρος.

Ληρέω, ῶ, idem, & ab eod.

Λήρημα, ατος, τὸ, nugæ, deliramentum. A pr.

Λήρησις, εως, ἡ, idem.

Ληρολόγος, ῦ, ὁ, ἡ, nugator.

Λῆρος, ῦ, seu pl. λῆροι, ων, οἱ, nugæ, ineptiæ, res nullius pretii, res vana, deliramentum. 2) nugax, nugator, vaniloquus.

Ληρῳδέω, ῶ, fut. ήσω, nugor, deliro. E pr. & ᾠδὴ, *cantus*.

Ληρώδης, εος, ὁ, ἡ, nugatorius, nugax. A λῆρος.

Ληρῳδία, ἡ, nugæ. A ληρῳδέω.

Ληρωδῶς, *Adv.* inepte, nugatorie. A ληρώδης.

Λησιπαίγμων, ονος, ὁ, ἡ, ludi oblivionem inducens. Epith. Bacchi. al. λυσιπαίγμων. E λήθω & παίγμα.

Λῆσις, εως, ἡ, voluntas, electio. A λῶ, *volo*.

Λησμονὴ, ῆς, ἡ, oblivio, Gl. Vet. A λήσμων.

Λησμοσύνη, ης, ἡ, oblivio. A sq.

Λήσμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, obliviosus, immemor. A λήθομαι, *obliviscor*.

ΛΗΣΟΣ, ῦ, ὁ, stella splendida in spina scorpionis. Hesych.

Ληστάρχης, ῦ, ὁ, princeps latronum. Ex ληστὴς & ἀρχὴ, *principatus*.

Λήσταρχος, ῦ, ὁ, idem & ex iisd.

Ληστεία, ας, ἡ, latrocinium. A sq.

Ληστεύω, f. εύσω, latrocinor, prædor, prædonem ago, ex rapto vivo, prædando infesto, vasto, corrumpo. A ληστής.

Ληστήριον, ῦ, τὸ, prædonum receptaculum. 2) prædonum agmen. 3) latrocinium. Ab eod.

Ληστὴς, ῦ, ὁ, latro, prædo, prædator, pro ληϊστής.

Ληστικὸς, ἡ, ὸν, prædatorius, ex rapto vivens. Hinc τὸ ληστικὸν, ῦ, sc. σύστημα, agmen prædonum. A pr.

Ληστικῶς, *Adv.* more prædonum. A pr.

Λῆσις, εως, ἡ, oblivio. A λήθομαι, *oblivi scor*.

Ληϊστοκτόνος, ου, ὁ & ἡ, prædonum interfector. E ληϊστὴς & κτείνω, *interficio*.

Ληϊστὸς, ὴ, ὸν, pro ληϊστός. A ληΐζω.

Ληϊστροφέω, e præda alo. E pr. & τροφή.

Ληϊστρικὸν, οῦ, τὸ, prædones, prædonum agmen. A ληϊστής.

Ληϊστρικὸς, ὴ, ὸν, prædatorius. Ab eod.

Ληϊστρικῶς, *Adv.* prædonum more. A pr.

Ληϊστρὶς, ίδος, ἡ, prædatrix. A ληϊστής.

Λήϊταρχος, ὁ, sacerdos publicus, ap. Lycoph. E λήϊτον & ἀρχή.

Λητογένεια, ἡ, filia Latonæ. A sq.

Λητογενὴς, έος, Latona natus. E Λητὼ & γίνομαι.

Λητοΐδης, Latonæ filius. A sq.

Λητὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Latona.

Λητωΐς, ίδος, ἡ, filia Latonæ, ut Λητωῒς κούρη, Diana. A pr.

Λητῷος, ου, ὁ, Latonius. Ab eod.

Λητῷον, templum Latonæ. A pr.

Λῆχμος vel ληχμὸς, ὁ, idem quod λῆξις & ab eod.

Λῆψις, εως, ἡ, acceptio. a) captura, prehensio, captio. 3) impetus primus febris. 4) sumtio, seu adsumtio apud Dialecticos. A λαμβάνω.

ΛΙ, in compositione est pro λίαν, ut λα. Epicharmus etiam separatim usus &c. Strabo.

Λιάζω, f. άσω, agito, jacto, turbo. a) admodum propero, magnam adhibeo diligentiam. 3) separo. & 4) λιάζομαι, separo me, secedo. 5) egredior, exeo. 6) abeo, discedo. 7) eo, venio. 8) inclino, demitto me. 9) coeo, claudor.

Λίαν, *Adv.* valde, admodum.

Λιανθὴς, ὲς, valde floridus, pulcherrimus. E λ. & ἄνθος.

Λιαρὸς, ρὰ, ρὸν, tepidus, egelidus, calidus, suavis, placidus, pro χλιαρός. A χλιαίνω.

Λίασμα, ατος, τὸ, fomentum, medicamentum tepidum, pro χλίασμα. Ab eod.

Λιβάδιον, ου, τὸ, locus irriguus, pratum. a) centaurium minus, herba. A λιβάς.

Λιβάζω, f. άσω, stillo, gutto. Ab eod.

Λιβανικὸς, ὴ, ὸν, tureus, tus referens. A λίβανος.

Λιβάνινος, idem, Gl. Vet. Ab eod.

Λιβανοκαΐα, ας, ἡ, q. d. ustio turis. Philox. atturatio. Ex eod. & καίω, *uro*.

Λιβανομάντις, εως, ὁ & ἡ, qui e ture incenso vaticinatur.

Λίβανος, ου, ὁ, proprie arbor turifera: reperitur tamen & pro ture. Reperitur & τὸ λίβανον & ἡ λιβάνη, sed apud recentiores.

Λιβανοφόρος, ου, ὁ, ἡ, turifer. E pr. & φέρω.

Λιβανόχροος, *contr.* λιβανόχρους, ου, ὁ, ἡ, qui tureo colore est. E λ. & χρόα, *color*.

Λιβανώδης, εος, ὁ, ἡ, tureus, tus referens, turis modo odoratus. A λίβανος.

Λιβανωτίζω, f. ίσω, tus adoleo. Strabo. A λιβανωτός.

Λιβανώτινος, η, ον, e ture factus. Ab eod.

Λιβανώτιον, ου, τὸ, Gl. V. Dim. a λιβανωτόν.

Λιβανωτὶς, ίδος, ἡ, rosmarinus. A λίβανος, quoniam radix ejus tus redolet.

Λιβανωτὸν, οῦ, τὸ, tus. Ab eod.

Λιβανωτοπωλέω, ῶ, f. ήσω, tus vendo.

Λιβανωτοπώλης, ου, ὁ, qui tus vendit.

Λιβανωτὸς, οῦ, ὁ, tus. a) turibulum. A λίβανος.

Λιβανωτοφόρος, ου, ὁ, ἡ, turifer. E pr. & φέρω.

Λιβανωτρὶς, ίδος, ἡ, planta turea. Ab eod.

Λιβὰς, άδος, ἡ, gutta, liquor, uligo. A λείβω.

Λίβηθρον, ου, τὸ, aquæ ductus, fossa. Ab eod.

Λιβηρὸς, ρὰ, ρὸν, humidus, stillans. Ab eod.

Λιβόνοτος, ου, ὁ, Libonotus, ventus inter Africum & Austrum spirans. E λὶψ & νότος.

Λίβον, τὸ, libum. Vox lat.

Λίβος, εος, τὸ, gutta, stilla, destillatio humoris ex oculis. a) libum. ap. Athen. vox latina. A λίβω.

Λιβοφοῖνιξ, ὁ, idem qui λιβόνοτος. E λ. & φ.

Λιβρὸς, ρὰ, ρὸν, humidus. a) tenebricosus, niger. A λείβω.

Λιβύη, ης, ἡ, Libya, regio Africæ, Africa. A λίβυς.

Λιβυκὸς, ὴ, ὸν, Africus, Libycus. A pr.

Λιβυρνὶς, ίδος, ἡ, Liburnica navis.

Λίβυρνον, ου, τὸ, Liburnum, species navigioli.

Λίβυς, υος, ὁ, Libycus, Africus, Africanus, Punicus. A λὶψ, *Africus, ventus*.

Λίβυσσα, ης, ἡ, Libyca, Punica. a) femina e Libya. A pr.

Λιβυστικὸς, ὴ, ὸν, Libycus. Ab eod.

Λιβυστὶς, ίδος, ἡ, Libyca. Ab eod.

Λιβυφοῖνιξ, ὁ, Carthaginiensis.

Λίβω, libo, stillo. Hesych. A λείβω.

Λίγα, *Adv.* cum stridore, argute, clare. Pro λιγέα, a λιγύς.

Λιγαίνω, stridulum & argutum sono. a) clare prædico, de præconibus: vehementer gemo & similia. Ab eod.

Λιγγύριον, pro λυγκούριον, electrum, lyncurium.

ΛΙΓΓΩ, strideo, stridorem edo, ponitur ob Homeri λίγξεν, aor. 1.

Λίγδη, ἡ, idem quod λίγδος.

ΛΙΓΔΗΝ, *Adv.* strictim, in superficie tantum, non profunde. a) leniter.

ΛΙΓΔΟΣ, ου, ὁ, pila, mortarium. a) furnacula, in qua metalla conflantur.

Λιγέως, *Adv.* idem quod λίγα. A λιγύς.

Λίγνα, τὰ, vestis partes quædam interiores, Pollux. At Philox. λίγνον, bandum.

Λιγνυόεις, όεσσα, όεν, fuliginosus. A seq.

Λιγνὺς, ύος, ἡ, fuligo. a) fumus. 3) flamma.

Λιγνυώδης, εος, ὁ, ἡ, fuliginosus. A pr.

Λιγνωτὸς, pingui similis. λιγνωτὰ, Nicand. ubi Schol. λιπώδη. A λείχω.

Λιγυηχὴς, έος, ὁ, ἡ, stridens, clare resonans, argutum tinniens. E λιγὺς & ἠχέω, *sono*.

Λιγύθροος, *contr.* λιγύθρους, ου, ὁ, ἡ, idem.

Λιγύμολπος, ου, ὁ, ἡ, suaviter canens. E λ. & μολπὴ, *cantus*.

Λιγύμυθος, ου, ὁ, ἡ, qui stridula voce loquitur.

Λιγυπνείων, οντος, ὁ, dulce spirans, argutum seu stridulum flatu sonum reddens. E λ. & πνείω pro πνέω, *spiro*.

Λιγύπνοος, *contr.* λιγύπνους, ου, ὁ, ἡ, idem. E λ. & πνοὴ, *spiratio*.

Λιγυπτέρυγος, ον, alis stridens. E λ. & πτέρυξ.

Λιγυρίζω, f. ίσω, argute, item suaviter cano. A λιγυρός.

Λιγυρία, ας, ἡ, Liguria. A Λίγυς.

Λιγύριον, ου, τὸ, pro λυγκούριον. A pr. quia ibi reperitur.

Λιγυρόθροος, *contr.* λιγυρόθρους, ου, ὁ, ἡ, argutum sonans.

Λιγυρόπνοος, *contr.* λιγυρόπνους, ου, ὁ, ἡ, stridulum spirans. E sq. & πνοή.

Λιγυρὸς, ρὰ, ρὸν, stridulus, argutus, argutum stridens. a) canorus. 3) jucundus. A λιγύς.

Λιγὺς, λίγεια, ὺ, idem. A λίγγω.

ΛΙΓΥΣ, υος, ὁ, ἡ, Ligur.

Λιγυστικὸς, ὴ, ὸν, Ligusticus. A pr.

Λι-

Λίγυστις, ιδος, ἡ, femina Ligur, f. Ligustica. Ab eod.

Λιγύφθογγος, ὁ, ἡ, stridulam, f. suavem vocem habens.

Λιγύφωνος, ου, ὁ, ἡ, idem. E λ. & φωνή.

Λιθάζω, f. άσω, proprie, in lapidem convertor. 2) lapides jacio, lapido, lapidibus obruo. A λίθος.

Λίθαξ, ακος, ὁ, vel ἡ, lapillus. 2) locus asper. 3) petra lubrica vel aspera. 4) *Adject.* lapidosus. Ab eod.

Λιθάργυρος, ου, ἡ, spuma argenti. 2) medicamentum metallicum.

Λιθαρίδιον, ου, τὸ, lapillus, gemma. Gloss. Vet. Dim. a seq.

Λιθάριον, ου, τὸ, lapillus. Philoxenus, λιθάριον, gemma. Dim. a λίθος.

Λιθὰς, άδος, ἡ, lapillus, lapis. Ab eod.

Λιθαστὴς, ῦ, ὁ, lapidator. Philox. A λιθάζω.

Λιθεία, ας, ἡ, materia lapidum & saxorum ad ædificandum. al. λιθία. A sq.

Λίθειος, εία, ειον, vel λίθειος, α, ὁ, ἡ, lapideus, saxeus. Ab λίθος.

Λίθεος, έα, εον, vel λίθεος, α, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Λιθία, ας, ἡ, idem quod λιθεία. A pr.

Λιθικὸς, unde λιθικά, τὰ, liber de lapidibus.

Λιθίασις, εως, ἡ, calculi generatio in vesica. Gl. Vet. calculositas. 2) morbus oculorum in exteriori palpebrarum parte. A seq.

Λιθιάω, ῶ, f. άσω, calculo laboro. Part. λιθιῶν, calculosus, Philox.

Λιθίδιον, ου, τὸ, lapillus. Dim. a λίθος.

Λίθινος, ίνη, ινον, vel λίθινος, ου, ὁ, ἡ, lapideus. saxeus. Ab eod.

Λιθίνως, *Adv.* modo lapidis vel saxi. A pr.

Λιθὶς, ίδος, ἡ, lapillus. Dim. a λίθος.

Λιθόβλητος, α, ὁ & ἡ, lapidibus petitus, lapidibus obrutus.

Λιθοβολέω, ῶ, f. ήσω, lapido, lapidibus peto, lapidibus obruo. A λιθοβόλος.

Λιθοβολία, ας, ἡ, lapidatio. Ab eod.

Λιθοβόλος, ου, ὁ, ἡ, lapidibus jaculans, lapidibus petens. E λ. & βάλλω, jacio.

Λιθογλύπτης, ου, ὁ, lapicida, scalptor.

Λιθογλυφὴς, έος, ὁ, ἡ, in lapide insculptus. Ex λ. & γλύφω, sculpo.

Λιθογλύφος, ου, ὁ, qui lapides sculpit, statuarius, sculptor marmorarius, Philox.

Λιθόδενδρον, ου, τὸ, corallium. Ex eod. & δένδρον.

Λιθοδερκὴς, έος, ὁ, ἡ, Epith. Gorgonis, quasi lapideo adspectu, qui vim habeat convertendi in lapides. E λ. & δέρκω, video.

Λιθόδερμος, ου, ὁ, ἡ, pelle lapidea tectus, corio duritie ad lapidem accedente munitus. E λ. & δέρμα, corium.

Λιθοδόμητος, ον, e saxo structus. E λ. & δομέω.

Λιθοδόμος, ου, ὁ, faber lapidarius, qui e lapidibus ædificia struere novit. E λ. & δέμω, ædifico.

Λιθοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, lapidis speciem f. formam habens. E λ. & εἶδος.

Λιθοθλάω, ῶ, lapidem, aut lapide frango.

Λιθοκάρδιος, ου, ὁ, ἡ, immisericors, durus. E λ. & καρδία.

Λιθοκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, lapideum & durum caput habens. E λ. & κεφαλή.

Λιθοκόλλα, ης, ἡ, glutinum, quo lapides conglutinantur.

Λιθοκόλλητος, α, ὁ, ἡ, e lapidibus conglutinatus & compactus. 2) cui lapides pretiosi adglutinati sunt. 3) gemmis & lapidibus distinctus, pictus.

Λιθοκοπία, ας, ἡ, ictus lapidis. Suidæ, ἡ ἐκ λίθων βολή, percussio, quæ fit lapidibus conjectis. 2) labor lapicidæ. A seq.

Λιθοκόπος, α, ὁ, lapicida. E λ. & κόπτω.

Λιθοκτονία, ἡ, lapidatio. E λ. & κτείνω.

Λιθολευστέω, ῶ, lapido. Suid. A seq.

Λιθολευστὴς, ου, ὁ, lapidator. A λιθολεύω.

Λιθόλευστος, ου, ὁ, ἡ, lapidibus obrutus, lapidatus. 2) per lapidationem factus. A sq.

Λιθολεύω, lapido. Vet. Lex.

Λιθολογέω, ῶ, f. ήσω, lapides colligo, idoneos lapides seligo. A λιθολόγος.

Λιθολόγημα, ατος, τὸ, ædificium e lectis lapidibus exstructum, strues lapidum. A pr.

Λιθολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui lapides legit, f. colligit, f. seligit idoneos, ædificator. Ex λ. & λέγω.

Λιθομότης, ου, ὁ, qui jurat in lapide, i. e. ad tribunal, quod λίθος vocatur. v. in λίθος. sed rectius scr. λιθωμότης.

Λιθομυλία, ἡ, lapides molares, saxa, cæmenta. E λίθος & μύλη, mola.

Λιθόξεστος, ον, e lapide scalptus.

Λιθοξεῖον, ου, τὸ, lapicidina, Gl. Vet. A λιθοξόος.

Λιθοξοϊκὸν ὄργανον, instrumentum radendis aut scalpendis lapidibus idoneum. A seq.

Λιθοξόος, ου, ὁ, qui lapides scalpit f. polit, aut radendo complanat. E λ. & ξέω, rado, polio.

Λιθοποιὸς, ῦ, ὁ, ἡ, calculum gignens, saxificus. E λ. & ποιέω.

Λιθοπρίστης, ου, ὁ, qui lapides, marmor secat. Gl. Vet. serrarius lapidarius.

Λιθόρρινος, ου, ὁ, ἡ, lapidea pelle tectus, corio fere lapideo munitus. epith. testudinum.

Λίθος, ου, ὁ, vel ἡ, lapis, saxum. 2) lapis pretiosus, gemma. 3) ara, item tribunal e saxo, in primis, quod Athenis in templo erat.

Λιθοσόος, vel λιθοσσόος, ου, ὁ, lapidum jactu fugans. 2) lapidator, lapides jaciens. E λ. & σόω, in fugam conjicio.

Λιθοσπαδὴς, ὲς, lapide structus. E λ. & σπάω, traho.

Λιθόσπερμον, ου, τὸ, lithospermum, herba, quæ sic dicitur ob seminis duritiem. E λ. & σπέρμα.

Λιθοστεγὴς, ὲς, lapide tectus, e lapide structus. E λ. & στέγος, tectum.

Λιθόστρωτος, ου, ὁ, ἡ, lapidibus stratus.

Λιθόστρωτον, τὸ, *subst.* sc. ἔδαφος, pavimentum tessellatum, stratum marmoreis segmentis. A pr.

Λιθοτομεῖον, ίου, τὸ, lapicidina, Gl. Vet. A λιθοτόμος.

Λιθοτομέω, f. ήσω, lapides exscindo. Ab eod.

Λιθοτομία, ας, ἡ, lapicidina. Ab eod.

Λιθοτόμος, ου, ὁ, lapicida, cæmentarius. 2) chirurgus, calculum exscindens. E λ. & τέμνω.

Λιθότομος, ου, ὁ, sectus e lapide, vel incisus a lapide. Ex iisd.

Λιθοτράχηλος, α, ὁ, ἡ, duram, rigidam habens cervicem.

Λιθοτριβικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars lapides poliendi ad operum ornamenta. E λ. & τριβὴ, tritus.

Λιθουλκέω, ῶ, lapides traho, extraho. A sq.

Λιθουλκὸς, ῦ, ὁ, ἡ, lapides extrahens. E λ. & ἕλκω, traho.

Λιθουργέω, ῶ, f. ήσω, lapides elaboro. 2) in lapidem converto. A λιθουργός.

Λιθουργία, ας, ἡ, opus lapidarium. Ab eod.

Λιθουργικός, ή, όν, lapides incidens. Hinc ἡ λιθουργική, ῆς, sc. τέχνη, ars incidendi lapides. Ab eod.

Λιθούργιον, ου, τὸ, lapicidina. Ab eod.

Λιθουργός, οῦ, ὁ, ἡ, qui lapides cædit, elaborat, ſcalpit, lapidarius, Gl. Vet. E λ. & ἔργον.

Λιθοφορέω, ῶ, f. ήσω, lapides fero, lapides porto, lapides comporto. A ſq.

Λιθοφόρος, ου, ὁ, ἡ, lapides ferens ſ. portans. λιθοφόρος, ſc. μηχανὴ, catapulta, quæ lapides mittit. E λ. & φέρω.

Λιθόω, ῶ, f. ώσω, in lapidem verto, lapidem reddo. λιθόομαι, οῦμαι, lapideſco. A λίθος.

Λιθώδης, εος, ὁ, ἡ, lapidoſus, ſaxoſus. Ab eod.

Λιθωδία, ας, ἡ, ſaxoſitas, ſaxea durities. A pr.

Λίθωσις, εως, ἡ, mutatio in lapidem, ſ. in naturam ſaxeam. A λιθόω.

Λικμάω, ῶ, f. ήσω, ventilo, evanno, ventilabro purgo. 2) cribro. A λικμός.

Λικμητὴρ, ῆρος, ὁ, ventilator, qui vanno frumentum purgat. A pr.

Λικμητήριον, ου, τὸ, ventilabrum, vannus, qua frumentum purgatur. Ab eod.

Λικμητρίς, ίδος, ἡ, qualus, per quem fæx percolatur. Ab eod.

Λικμητὴς, ῦ, ὁ, idem qui λικμητήρ. Ab eod.

Λικμητικός, ή, όν, ad ventilandum factus. Ab eod.

Λικμήτωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.

Λικμίζω, trituro, Heſ. A ſeq.

Λικμός, ῦ, ὁ, ventilabrum, vannus.

Λικμοφόρος, ου, ὁ, ἡ, vid. λικνοφόρος. E pr. & φέρω.

Λικνάριον, ου, τὸ, vannulus, Gl. Vet. A λίκνον.

Λικνίζω, vanno. Gl. Vet. Ab eod.

Λικνίτης, ου, ὁ, Bacchi epith. ἀπὸ τῶν λίκνων, ἐν οἷς τὰ παιδία κοιμῶνται, a cunis. Heſ. (Sed eccui latet vannus miſtica Bacchi?)

Λικνοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, vanno ſimilis. 2) ſordidus. E ſeq. & εἶδος, *forma*.

Λίκνον, ου, τὸ, vannus. 2) cribrum. 3) cunabula. Gl. V. cunæ.

Λικνοφορέω, ῶ, vannum geſto. A ſeq.

Λικνοφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui vannum geſtat in Bacchicis ſacris. E λ. & φέρω.

Λικριφὶς, *Adv.* oblique, ex obliquo. A λέχρις.

Λίκτης, ου, ὁ, linctor, Gl. Vet. A λείχω.

Λιλαίομαι, cupio, appeto, deſidero.

Λιμαγχέω, ῶ, inedia neco. E λιμὸς & ἄγχω.

Λιμαγχικός, ή, όν, fame vexans. A pr.

Λιμαγχονάω, -έω, ῶ, fame neco. 2) fame ango & adfligo.

Λιμαίνω, fame laboro. A λιμός.

Λιμακώδης, εος, ὁ, ἡ, herbidus, humidus. Hippocr. A λείμαξ.

Λιμβρός, ά, όν, obſcurus, tenebroſus. Heſ. Suid. A λιβρός.

Λιμενάρχης, ου, ὁ, ἡ, portus ſ. portuum præfectus, cuſtos, Gl. Vet. portitor. E λιμὴν & ἀρχή.

Λιμεναρχία, ας, ἡ, portus præfectura, cuſtodia. A præc.

Λιμενοῦχος, ου, ὁ, ἡ, qui portum tenet. Ex eod. & ἔχω, ut ſeq.

Λιμενόοχος, ο, ὁ, ἡ, qui portu continetur.

Λιμενίζω, f. ίσω, recipio, colloco in portu. *paſſ. ſ. med.* ſum in portu. A λιμήν.

Λιμένιον, ου, τὸ, parvus portus. Dim. ab eod.

Λιμενίσκος, ου, ὁ, idem ab eod.

Λιμενίτης, ου, ὁ, in portu verſans, qui portum incolit. Fœm. λιμενῖτις. Ab eod.

Λιμενοειδὴς, έος, ἡ, portui ſimilis, portuoſus. Ex λ. & εἶδος, *forma*.

Λιμενορμίτης, ου, ὁ, qui ad portum applicat, vel applicatur. E λ. & ὁρμίζω.

Λιμενοσκόπος, ου, ὁ, ἡ, portuum inſpector.

Λιμενοφυλακία, ας, ἡ, portuum cuſtodia.

Λιμενοφύλαξ, ακος, ὁ, portus ſ. portuum cuſtos.

Λιμὴν, ένος, ὁ, portus.

Λιμηρός, ρὰ, ρὸν, famelicus, fame laborans, pauper. A λιμός.

Λίμνα, *Dor.* pro λίμνη, mare. Soph.

Λιμνάζω, f. άσω, ſtagno, reſtagno. 2) ſtagnare facio. A λίμνη.

Λιμναῖος, αία, αῖον, paluſter, lacuſter. Ab eod. At Λιμναῖος Bacchus, a Λίμναις, loco Atticæ.

Λιμνακίς, ίδος, ἡ, paluſtris. Epith. Nympharum. Ab eod.

Λιμνάς, άδος, ἡ, paluſtris. A λίμνη.

Λιμνασία, ἡ, ſtagnatio, ſtagnum. A λιμνάζω.

Λιμνάτης, *Dor.* pro λιμνήτης, paluſtris. A ſeq.

Λίμνη, ης, ἡ, palus, ſtagnum, lacus. 2) mare, etiam oceanus. At Λίμναι, locus Atticæ.

Λιμνήτης, ου, ὁ, idem quod λιμναῖος.

Λιμνῆτις, ιδος, ἡ, paluſtris. A pr.

Λιμνοειδῶς, *Adv.* ſpecie lacus. E λίμνη & εἶδος.

Λιμνοθάλαττα, ης, ἡ, lacus ingens, maris inſtar.

Λιμνομάχαι παῖδες, pueri pugilatu certantes in loco, qui Λίμναι dicebatur. Heſych. E λίμναι & μάχομαι.

Λιμνόστρεον, ου, τὸ, oſtrea paluſtria. Ex eod. & ὄστρεον, *oſtreum*.

Λιμνοσώματης, ου, Epith. piſcis paluſtris.

Λιμνουργός, ῦ, ὁ, ἡ, qui circa paludes opus facit. E λ. & ἔργον.

Λιμνοφυής, έος, ὁ, ἡ, in palude ſ. ſtagno natus. Ex λ. & φύω, *naſcor*.

Λιμνοχαρής, έος, ὁ, ἡ, paludibus gaudens, qui in palude vivit. Ex λ. & χαίρω.

Λιμνόχαρις, Limnocharis, ranæ nomen in Batrachom. q. d. paludibus gaudens. A pr.

Λιμνόω, f. ώσω, ſtagno obruo. A λίμνη.

Λιμνώδης, εος, ὁ, ἡ, paludoſus, paludem imitans. Ab eod.

Λιμοδωριεῖς, qui fame adacti aliquo demigrant, ut Dorienſes e Peloponneſo, qui Rhodum & Cnidum incoluerunt. Heſ. A λιμὸς & Δωριεὺς, *Dorienſis*.

Λιμοδωριέω, fame compulſus aliquo commigro. Vet. Lex. A pr.

Λιμοθνὴς, ὁ, ἡ, fame mortuus. Ex eod. & θνήσκω.

Λιμοκίμβιξ, ικος, ὁ, ἡ, τὸ, qui ad famem uſque parcus eſt.

Λιμοκτονέω, ῶ, fame eneco. A λιμοκτόνος.

Λιμοκτονία, ας, ἡ, q. d. interemptio per famem, ſumma fames, ſumma eſuritio. 2) abſtinentia ab omni cibo. A ſeq.

Λιμοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, fame necans, famem mortiferam adferens. E λιμὸς & κτείνω.

Λιμόξηρος, ου, ὁ, ἡ, famelicus, Gl. Vet.

Λιμοξήρως, famelice, Philox. A pr.

Λιμὸς, ῦ, ὁ, fames.

Λιμοφορεύς, έως, ὁ, idem quod ſeq. & ex iiſd. Gen. plur. poet. λιμοφορήων, in Epigr. pro λιμοφορέων.

Λιμοφόρος, ου, ὁ, ἡ, famem adferens. E λ. & φέρω.

Λιμόψωρος, ου, ὁ, ſcabies e fame orta, ſive, qua homines jumentaque in famem & victu ſordido corripiuntur. Polyb. E λ. & ψώρα.

Λιμπάνω, linquo. A λείπω.

Λιμοδάω, f. άσω, fallo, decipio. A seq.

ΛΙΜΦΟΣ, ου, ὁ, sycophanta, delator. Hesych.

Λιμώδης, εος, ὁ, ἡ, famelicus. A λιμός.

Λιμώττω, esurio, fame laboro. Ab eod.

Λινάγρέτης, & λινάγέρτης, ου, ὁ, piscator. E λίνον & ἀγρα.

Λιναῖος, lino factus. Vet. Lex. A λίνον.

Λινάριον, ου, τὸ, funiculus, parvum filum, Vet. Lex. 2) rete, Eust. Dim. ab eod.

ΛΙ'ΝΔΟΜΑΙ, certo, cursu sc.

Λίνεος, εα, εον, contr. λινοῦς, ῆ, οῦν, & λίνειος, lineus. Ab eod.

Λινεργής, έος, ὁ, ἡ, e lino factus. Ex λ. & ἔργον.

ΛΙΝΕΥΣ, έως, ὁ, mugil, piscis. Hesych.

Λινίσκος, ου, ὁ, parvum filum lineum, funiculus, Vet. Lex. Dim. a λίνον.

Λινόδεσμος, ου, ὁ, ἡ, e lino vinculum habens. 2) Subst. vinculum lineum.

Λινόδετος, ου, ὁ, ἡ, lino vinctus.

Λινόδρυς, herba, quæ alio nomine χαμαίδρυς, trissago, Diosc.

Λινόζωστις, herba mercurialis, Diosc.

Λινοθώρηξ, ηκος, ὁ, ἡ, lineum thoracem habens.

Λινοκαλάμη, ης, ἡ, lini stipula. οἱ ό. Jos. 2. 6.

Λινοκλωστος, ου, ὁ, ἡ, e lino netus. E λ. & κλώθω, neo.

Λινόκροκος, ου, ὁ, ἡ, e lino textus. E λ. & κρόκη.

Λίνον, ου, τὸ, linum. 2) filum lineum. 3) filum quodvis, ut lanæ. lana ipsa, ap. Nic. 4) chorda citharæ. 5) rete. 6) linea piscatoris. 7) textum e lino. 8) linteum velum.

Λινόπεπλος, ου, ὁ, ἡ, lineam vestem indutus.

Λινοπλὴξ, ῆγος, rete terendo, mordendo, feriendo perrumpens. Epith. piscis. Superl. λινοπληγέστατος. Dicitur etiam tropice pro φρενοπλὴξ, Hes. E λ. & πλήσσω.

Λινοπλόκος, ου, ὁ, ἡ, retia texens, piscator. Gl. V. linarius. E λ. & πλέκω.

Λινοπλύνης, ου, ὁ, q. d. lini lotor, piscator. A λ. & πλύνω.

Λινοποιὸς, οῦ, ὁ, linarius, Gl. V. E λ. & ποιέω.

Λινόπορος, ου, ὁ, ἡ, per linum transiens, per velum transiens.

Λινοπτάζω, retia specto, defixos in retia oculos habeo, Hesych. A λινόπτης.

Λινοπτάω, ῶ, & λινοπτάομαι, ῶμαι, idem.

Λινόπτερος, ου, ὁ, ἡ, lineas habens alas, i. e. vela. Epith. navis. E λ. & πτερόν, ala.

Λινόπτης, ου, ὁ, qui retia servat. Ex λ. & ὄπτομαι.

Λινορραφὴς, έος, e lino sutus. E λ. & ῥάπτω.

Λῖνος, ου, ὁ, fossorum & agricolarum cantilena.

Λινόσαρκος, ου, ὁ, ἡ, q. d. lineam, i. e. e lino carnem habens, tenuis & mollis. E λ. & σάρξ.

Λινοσπάρτον, ου, τὸ, genus quoddam lini, quo ad ligandum utebantur. Theophr.

Λινόσπερμον, ου, τὸ, lini semen, Gl. V. E λ. & σπέρμα.

Λινοστασία, ας, ἡ, retium collocatio. Ex λίνον, rete, & ἵστημι.

Λινοστατέω, ῶ, retia pono seu colloco. Et in pass. λινοστατέομαι, οῦμαι, in retia incido, illaqueor. Ex iisd.

Λινοστολία, ας, ἡ, amictus lineus. Ex λ. & στολή.

Λινόστροφον, ου, τὸ, marrubium, herba, Philox. Ex λ. & στρέφω, verto.

Λινοτόμος, ὁ, præstigiator, sc. qui fila secat, vel secari jubet, quæ mox integra ostendat. E λ. & τέμνω.

Λινουλκὸς, ὁ, ἡ, e lino ductus, s. factus, nisi leg. λινουργός. E λ. & ἕλκω.

Λινουργεῖον, ου, τὸ, officina linteorum. A λινουργός.

Λινουργία, ας, ἡ, lini apparatio, confectio. Ab seq.

Λινουργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui linum elaborat. Gl. Vet. lintearius. E λίνον & ἔργον.

Λινοῦχος, ου, ὁ, retiarius, Gl. V. E λ. & ἔχω.

Λινοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, linum corrumpens. E λ. & φθείρω.

Λινοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, lineam vestem habens.

Λινοχλαίνης, ου, ὁ, ἡ, idem. E λ. & χλαῖνα.

Λινόω, ῶ, lino vincio. A λίνον.

Λίνωσις, εως, ἡ, alligatio, vinctio. A pr.

Λίπα, indecl. pingue. A λίπος.

Λιπαίνω, f. ανῶ, pinguefacio, pass. λιπαίνομαι, pinguesco. aor. 1. part. λιπανθεὶς, pinguefactus. Ab eod.

Λιπαράμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, pulcro redimiculo ornatus. E λιπαρός, & ἄμπυξ.

Λιπαραυγὴς, έος, splendidus. Ex eod. & αὐγή.

Λιπαρέω, ῶ, f. ήσω, adsiduus sum, sector, persevero. 2) adsidue, valde, rogo, etiam consolor diligenter, hortor. A λιπαρής.

Λιπαρέως, Adv. jugiter, adsidue. 2) flagitando, ambitiose, instanter. A seq.

Λιπαρὴς, έος, ὁ, ἡ, adsiduus, sedulus, qui instanter aliquid facit. A λίπτω.

Λιπαρητέον, Adv. posit. rogandum est, postulandum. A λιπαρέω.

Λιπαρία, ας, ἡ, Jon. λιπαρίη, ης, ἡ, adsiduitas, sedulitas. 2) adsidua obtestatio. A λιπαρής & λιπαρός.

Λιπαρία, ας, ἡ, pinguedo, Gl. V. A λιπαρός.

Λιπάρυγεως, ω, ὁ, ἡ, pinguem terram habens. Ex eod. & γῆ.

Λιπαρόζωνος, ου, ὁ, ἡ, nitidam ac splendidam zonam habens, splendide cinctus. Ex eod. & ζώνη.

Λιπαρόθρονος, ον, pulcram sedem habens.

Λιπαροκρήδεμνος, ου, ὁ, ἡ, pulcram habens vittam. E λ. & κρήδεμνον.

Λιπαρόμματος, ου, ὁ, ἡ, qui est nitentibus & pulcris oculis. E λ. & ὄμμα, oculus.

Λιπαροπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, cui nitida est coma.

Λιπαρὸς, ρὰ, ρὸν, pinguis, obesus, adiposus, unctus. 2) opiparus, opulentus. 3) pulcher, præclarus. 4) commodus, beatus, felix. 5) est & epith. precum: ambitiosus, vehemens, assiduus. λιπαραὶ δέησις, ap. Jos. A λίπος.

Λιπαρότης, ητος, ἡ, pinguedo, pinguitudo. A pr.

Λιπαρῶς, Adv. adsidue, jugiter. 2) flagitando; pro λιπαρέως a λιπαρής. 3) pinguiter, nitide. 4) beate, feliciter. A λιπαρός.

Λιπαρόχροος, contr. λιπαρόχρους, ου, ὁ, ἡ, corpore nitidus, pinguis.

Λιπαρόχρως, ὁ, ἡ, idem.

Λιπαρῶψ, ut λιπαρῶπα τράπεζαν, mensam pinguem. E λ. & ὤψ, facies.

Λίπασμα, ατος, τὸ, res, quæ pinguefacit. A λιπαίνω.

Λιπασμὸς, οῦ, ὁ, saginatio. Ab eod.

Λιπαυγὴς, έος, ὁ, ἡ, splendore seu lumine defectus, obscurus. E λείπω & αὐγή.

Λιπάω, ῶ, pinguesco, pinguis & obesus sum. A λίπος.

Λιπερνὴς, ῆτος, ὁ, ἡ. qui ex agro in urbem fugit, e divite pauper. Philox. & al. Gl. V. λιπερνὴς, pupillus, orbus. E λείπω & ἔρνος, planta, germen.

Λιπερνήτης, & λιπερνίτης, ου, ὁ, egenus, mendicus, Lexicogr. Gr. A pr.

Λιπεσάνωρ, ορος, ἡ, maritum deserens, adultera. E λείπω & ἀνήρ.

Λιπήμερος, ου, ὁ, ἡ, qui statum diem deseruit, qui statuto die non præsto fuit. Ex eod. & ἡμέρα, dies.

Λιπητὶς, οῦ, ἡ, tempus, quo germinantia succo turgere incipiunt. A λιπάω.

Λιπόβιος, ὁ, ἡ, mortuus. E λείπω & βίος, *vita*.

Λιποβλέφαρος, ου, ὁ, ἡ, cui palpebræ desunt: apud Nonnum oculo destitutus. Ex eod. & βλέφαρον.

Λιπογνώμων, v. λειπογν.

Λιπόγυιος, ου, ὁ, ἡ, destitutus artubus, pedibus, mancus. Ex eod. & γυῖον.

Λιπόδερμος, ου, ὁ, cui deest præputium, apella, recutitus. Philox. λιπόδερμος, curtus. Ex eod. & δέρμα.

Λιπόζυγος, ου, ὁ, ἡ, qui excussit jugum: solitarius. Ex eod. & ζυγός.

Λιποθυμέω, deficio animo. Ex eod. & θυμός.

Λιπομαρτυρία, ας, ἡ, testimonii recusatio, detrectatio, v. λειπομαρτύριον.

Λιπομήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, qui matrem reliquit. Ex eod. & μήτηρ.

Λιποναύτης, ου, ὁ, nautarum desertor. Ex eod. & ναύτης.

Λιπόναυς, ω, ὁ & ἡ, idem. ex end. & ναῦς.

Λιπόνηρος, ου, ὁ, ἡ, eximie improbus, insigniter nequam, Hes.

Λιπόπνοος, ου, ον, ου, quem spiritus deficit, mortuus. E λ. & π.

Λιπόρινος, ου, ὁ, ἡ, pelle destitutus dura, uvidam & lubricam habens pellem. E λ. & ῥινὸς, *pellis*.

Λίπος, εος, τὸ, pinguedo, adeps, sebum.

Λιποσαρκὴς, έος, ὁ, ἡ, macilentus. E λείπω & σάρξ.

Λιπόσαρκος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Λιπόσκιος, ου, ὁ, ἡ, tenebras relinquens, qui umbram suam reliquit, clarus. Nonnus. Ex eod. & σκιά.

Λιποστέφανος, ου, ὁ, ἡ, e corollis seu sertis defluens, s. decidens.

Λιποστρατία, ας, ἡ, desertio militiæ. A seq.

Λιπόστρατος, ου, ὁ, ἡ, desertor militiæ. E λείπω & στρατὸς, *exercitus*.

Λιποταξέω, ῶ, desero locum, ordinem. A seq.

Λιποτάκτης, ου, ὁ, vide λειποτάκτης.

Λιποτάξιον, ου, τὸ, vide λειποτάξιον.

Λιποτριχὴς, έος, ὁ, ἡ, depilis, cui pili defluunt. E λείπω & θρίξ.

Λιποφεγγὴς, έος, ὁ, ἡ, linquens lucem, carens splendore. Ex eod. & φέγγος.

Λιπόφθογγος, ου, quem vox destituit, mutus.

Λιποψυχέω, ῶ, f. ήσω, animam efflo. Ex eod. & ψυχή.

ΛΙΠΤΩ, cupio, desidero, appeto. Apoll. R. λελιμμένος, Æschyl.

Λιπώδης, εος, ὁ, ἡ, pinguis. A λίπος.

Λιραίνω, impudenter ago. A λιρός.

Λίρινος, ίνη, ινον, idem quod supra λείρινος.

Λιριόεις, όεσσα, όεν, idem quod λειριόεις.

Λίριον, ου, τὸ, idem quod λείριον.

ΛΙΡΟΣ, & λίρος, ου, ὁ, vel λιρὸς, ᾶ, ὁ, impudens, inverecundus, audax.

Λιρόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, qui oculis est impudentibus & audacibus, Suid. A pr. & ὀφθ.

Λῖς, acc. λῖν, leo.

Λῖς, Dat. λιτὶ, Acc. λῖτα, tenue & subtile linteum. Vid. λῖτον.

Λὶς, ἡ, lævis, glabra, pro λισσὴ, quod idem.

ΛΙΣΓΑΡΙΟΝ, ου, τὸ, ligo. Schol. Theocriti per hoc exponit vocem σκαπάνη. Videtur sermonis fuisse vulgaris. (nisi λιστρίαρον exaravit. v. λίστρον.)

Λισπόπυγος, ου, ὁ, ἡ, attritas & exiles nates habens. E λίσπος & πυγή.

Λισπόπυξ, υγος, ὁ, ἡ, idem, apud Schol. Aristoph. Ex iisd.

Λίσποι, οἱ, idem quod λισπόπυγοι, ἄπυγοι.

Λισσὰς, άδος, ἡ, lævis, glabra. A λισσός.

Λίσσομαι, supplico, supplex oro, precor, hortor. λισσέσκετο, 3. sing. imperf. *Ion.* pro ἐλίσσετο.

Λισσὸς, ὴ, ὸν, lævis, glaber. 2) altus. Schol. Apoll. Rh.

Λίσσω, pro λίττω, Eustath. usitatius λίσσομαι.

Λιστραίνω, complano. 2) fodio. A λίστρον.

Λιστράω, f. άσω, idem & ab eod.

ΛΙΣΤΡΟΝ, & λίστρον, instrumentum ad complanandum solum, radula. 2) scopæ ad verrendum solum.

Λιστρόω, ῶ, fut. ώσω, pavio, complano, æquo. A præc.

Λιστρωτὸς, ὴ, ὸν, pavitus, complanatus. A pr.

Λιτάζομαι, supplico, supplex oro, Oppian. A λιτή.

Λιταίνω, idem. Eurip. Ab eod.

Λιτανεία, ας, ἡ, supplicatio. A λιτανεύω.

Λιτανευτικὸς, & λιτανευτὸς, ὴ, ὸν, supplicatorius. A sq.

Λιτανεύω, f. εύσω, supplex oro, supplico. A seq.

Λιτανός, ου, ον, supplex. A λιτή.

Λιταργίζω, festino, celeri gradu proficiscor. F. λιταργίσω, *Att.* λιταργιῶ, 1. pl. λιταργιοῦμεν, properabimus. A λίταργος.

Λιταργισμὸς, ῦ, ὁ, rapidus cursus, fuga. A præc.

Λίταργος, ου, ὁ, ἡ, velox, celer, Suid. quasi e λίαν & ἀργὸς, *celer*.

Λίτη, ἡ, janua, apud Schol. Aristoph. si locus sanus.

Λιτὴ, ῆς, ἡ, supplicatio, supplices preces, precatio, obsecratio. Hinc Λιταὶ, ῶν, Deæ, præsides supplicationum. A λίσσομαι.

Λιτήσιος αὐχὴν, supplex cervix, Nonnus. A præc.

Λιτόβιος, ου, ὁ, ἡ, vili & tenui victu vivens. E λιτὸς & βίος.

Λιτόβορος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ex eod. & βορὰ, *cibus*.

Λιτοδίαιτος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ex eod. & δίαιτα.

Λίτομαι, supplico, supplex oro. aor. 2. ἐλιτόμην, *poet.* pro ἐλισσόμην. aor. 2. inf. λιτέσθαι. A λίσσομαι.

Λῖτον, τὸ, tenue & subtile linteum, ut hinc sit λῖτα apud Hom. in pl. vide λῖς. A seq.

Λιτὸς, ὴ, ὸν, simplex, nudus, tenuis, exiguus, non elaboratus, incultus. 2) pro λιτανευτικὸς, Pindar.

Λιτότης, ητος, ἡ, vilitas, tenuitas, frugalitas, simplicitas. 2) Figura rhetorica, qua res magna modestiæ caussa extenuatur. A præc.

Λιτοφαγία, ἡ, tenuis victus. Ex eod. & φάγω.

Λιτουργὸς, ὁ, maledicus, maleficus, &

Λιτουργεῖν, maledicere. Simonid.

ΛΙΤΡΑ, ας, ἡ, libra, pondus duodecim unciarum. 2) numismatis genus exigui pretii.

Λιτραῖος, & λιτριαῖος, libralis, Gl. Vet. A pr.

Λίτρον, ου, τὸ, *Att.* pro νίτρον, nitrum.

Λιτροσκόποι, qs. qui λίτρας speculantur, collybistæ, numularii, spectatores nummorum. E λίτρα & σκοπός.

Λιτρώδης, εος, ὁ, ἡ, nitrosus. A λίτρον.

Λιτυέρσης, & λιτυέρσης, ου, ὁ, fossorum, agricolarum & messorum cantilena. Theocr.

Λιτῶς, *Adv.* tenuiter, simpliciter. A λιτός.

Λιφαιμέω, ῶ, sanguinem amitto. 2) deficio corpore. Hesych. E λείπω & αἷμα, *sanguis*.

Λιφορνεῖν, in loco umbroso degere, pro λιπορνεῖν. 2) de plantis, non bene crescere, tenuem esse, apud Jos. Ex eod. & ὄρνος, *germen*.

Λιχάζω, per prærupta dejicere, apud Cretenses, Hes. 2) cupere, Hes.

Λιχανὸς, ῦ, ὁ, index digitus. 2) nomen sonitus harmonici.

Λιχὼς,

Λιχὰς, ἄδος, ἡ, mensura intervalli inter pollicem & indicem, Pollux. A praec.

Λιχὴν, ῆνος, ὁ, impetigo, Gl. Vet.

Λιχηνωτὸς, ἡ, ὸν, imperiginosus, Gl. Vet. quasi a λιχηνιάω, quod esset impetigine afficio. A pr.

Λιχμάζω, fut. άσω, lambo, ligurio. A λείχω.

Λιχμὰς, άδος, ἡ, quæ lambitur seu lingitur. Ab eod.

Λιχμάω, ῶ, & λιχμάομαι, ῶμαι, lambo, lingo. Ab eod.

Λιχμήρης, εος, ὁ, ἡ, exserta lingua os lingens. Ab eod.

Λιχνεία, ας, ἡ, liguritio, catillatio. A λιχνεύω.

Λίχνευμα, ατος, τὸ, cupediæ, delicatæ dapes, quibus avido ore inhiamus. Ab eod.

Λιχνεύω & λιχνεύομαι, ligurio. 2) avide capio. A seq.

Λίχνος, η, ον, qui ita cupediis deditus est, ut digitos s. catinos lingat, liguritor, catillo, gulosus, avidus. A λείχω.

Λιχνοφιλάργυρος, ὁ, ἡ, gulosus simul & avarus.

Λίχνως, Adv. gulose, avide, voraciter, more catillonum. A λίχνος.

Λὶψ, λιβὸς, ἡ, petras unde aqua destillat, Hesych. 2) gutta, stilla.

Λὶψ, λιβὸς, ὁ, Africus ventus.

Λιψουρία, ἡ, defectus urinæ, apud Æschil. sed lectio vitiosa videtur. E λείπω & οὖρον.

Λιψύδριον, ου, τὸ, pro λειψ. locus quidam Atticæ, ab aquarum inopia dictus. Ex eod. & ὕδωρ.

Λόβιον, ου, τὸ, gibba pars hepatis, fibra. Dim. seq.

Λοβὸς, οῦ, ὁ, ima pars auris. 2) extrema pars hepatis. 3) siliqua leguminum integumentum, quo plura simul involvuntur.

Λοβώδης, εος, ὁ, ἡ, siliquæ, s. folliculo leguminum similis. A praec.

Λογάδες, oculi, Anthol. album in oculo, Schol. Nicandri. At λογάδες, electi, vide λογάς.

Λογαδὴν, Adv. lecte, cum delectu. A λογάς.

Λογαῖος, αία, αῖον, lectus, delectus. Ab eod.

Λογαριάζω, f. άσω, rationem ineo, computo. A λογάριον.

Λογαριασμὸς, οῦ, ὁ, computatio, A praec.

Λογαριαστὴς, οῦ, ὁ, computator. Ab eod.

Λογάριον, ου, τὸ, vocula. 2) oratiuncula. 3) disputatiuncula. 4) ratiuncula, computatiuncula. Dim. a λόγος.

Λογὰς, άδος, ὁ, ἡ, delectus, pl. λογάδες, electi, delecti. λίθοι λογάδες, ex agro collecti, temere reperti, non excisi e lapidicina. A λέγω, *deligo*. v. supra λογάδες.

Λογάω, ῶ, dicturio, dicere s. disserere cupio, Lexiph. Luc. A λόγος.

Λογγάζω, idem quod λαγγάζειν.

Λογγασία, ἡ, cunctatio, quies. 2) lapis perforatus, e quo religantur naves. A praec.

ΛΟΓΓΗ, ης, ἡ, sepulcrum, Hesych. *proprie*, quies, ut opinor.

Λογγὼν, ῶνος, ὁ, lapis in portu pertusus, ut per ejus foramen fune trajecto navis religari possit. Etymol. A praec.

Λογεῖον, ου, τὸ, pulpitum in theatro, super quo histriones fabulam recitant. 2) quibusdam & os, quoniam per illud sermo exit, Pollux. 3) in sacris litteris oraculum, quod sacerdos in pectore gestabat, duodecim in primis gemmis, pro numero tribuum Israelitarum, constans. Vetus versio, rationale: Nova, pectorale. A λόγος.

Λογέμπορος, ου, ὁ, verborum venditor, qui mercaturam verborum exercet, de Sophistis.

Λογὰς, ᾶδος, ὁ, tabularius, scriba. A λόγος.

Λογία, ας, ἡ, collecta, id, quod in Ecclesia colligebatur, ad pauperum sustentationem, item, oblatio sacra, apud Scr. Eccles. A λέγω, *colligo*.

Λογιΐατρος, ου, ὁ, verbo tenus medicus. E λόγος & ἰατρός.

Λογίδιον, ου, τὸ, vocula. 2) oratiuncula. 3) fabella. Dim. a λόγος.

Λογιδεὺς, έως, ὁ, orator, qui causas dicit, ὁ ῥήτωρ, ut exponit Pollux e Critia. A λόγιος.

Λογίζομαι, f. ίσομαι, rationem ineo seu subduco, computo, supputo. 2) collatis utrimque rationibus certi aliquid concludo. 3) mecum reputo, considero, perpendo, cogito, censeo, arbitror, existimo, opinor, æstimo. 4) imputo, tribuo. A λόγος.

Λογικεύομαι, ratiocinor, ratione utor. A seq.

Λογικὸς, ἡ, ὸν, rationalis, ratione præditus, ratione utens, ad rationem pertinens, ad animum. 2) dialecticus, pertinens ad disserendi methodum, i. e. subtilis. τὰ λογικὰ, quæ subtilius disseruntur. Unde λογικώτερα sunt subtiliora. 3) qui sermocinari potest, sermocinator. 4) eloquens, facundus, disertus. 5) doctus. 6) in oratione prosa usitatus. Hinc τὸ λογικὸν, οῦ, ratio, & ἡ λογικὴ, sc. τέχνη, Logica, ars disserendi. λογικὴ θεωρία, subtilior doctrina, i. e. partes philosophiæ. A λόγος.

Λογικῶς, Adv. cum ratione, more eorum, qui ratione utuntur. 2) disserentium modo, i. e. subtiliter. A praec.

Λόγιμος, ίμη, ιμον, vel λόγιμος, ου, ὁ, ἡ, mentione dignus, memorabilis, celeber, nobilis. A λόγος.

Λόγιον, ου, τὸ, responsum, oraculum. v. & λογεῖον.

Λόγιος, ία, ιον, celeber, memorabilis. 2) historiæ & antiquitatis peritus. 3) eloquens, disertus, facundus, elegans, doctus. 4) fatidicus, vates.

Λογιότης, ητος, ἡ, eloquentia, facundia. A praec.

Λόγισμα, ατος, τὸ, quod in rationibus supputandis alicui imputatur. A λογίζομαι.

Λογισμὸς, οῦ, ὁ, supputatio, computatio, 2) ratiocinatio, reputatio, cogitatio. 3) consilium, deliberatio. 4) ipsa ratio ac mens. 5) Syllogismus. 6) confessio, apud mediæ ætatis Græcos. Ab eod.

Λογιστέον, ratiocinandum, considerandum, cogitandum. Ab eod.

Λογιστεύω, computo, rationes dispungo, excutio. Philox. λογιστεύει, curat. λογιστεύοντες, iidem qui λογισταί. A λογιστής.

Λογιστήριον, ου, τὸ, locus, ubi sedebant λογισταί. Gl. Vet. tabularium. 2) judicium τῶν λογιστῶν. 3) λογιστήρια, scholæ ratiocinatorum, item, ubi disseritur. A λογίζομαι.

Λογιστὴς, οῦ, ὁ, ratiocinator, supputator, calculator, qui rationes dispungit. 2) cui reddenda est ratio administratæ reip. 3) æstimator. Gl. Vet. curator, tabularius, pensitator, rationalis. A λογίζομαι.

Λογιστικὸς, ἡ, ὸν, calculator seu ratiocinator artis numeros tractandi peritus. 2) rationalis, rationis compos, qui ratione uti potest. A praec.

Λογίως, diserte, eloquenter, eleganter. A λόγιος.

Λογογραφέω, ῶ, f. ήσω, scribo orationes forenses, aut historiam. 2) scriptito, scribo. A λογογράφος.

Λογογραφία, ας, ἡ, orationum & historiarum scriptio. Ab eod.

Λογογραφικὸς, ἡ, ὸν, ad scribendi artem pertinens. Hinc ἡ λογογραφικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars scribendi orationes. A seq.

Λο-

Λογογράφος, ου, ὁ, ἡ, qui orationes scribit, orator. 2) tabularius, scriba, Gl. Vet.

Λογοδαίδαλος, ου, ὁ, ἡ, orationum ingeniosus concinnator, orationum peritus artifex, qui orationes exquisito artificio elaborat.

Λογόδειπνον, ου, τὸ, cœna verbis magis ac sermonibus, quam cibo aut ferculis constans.

Λογοέριζα, ας, ἡ, verborum contentio, altercatio inanis. E λ. & ἔρις, pugna.

Λογοδιάρροια, ας, ἡ, verborum profluvium, profluentia loquendi inanis & nugax.

Λογοδιδάσκαλος, ου, ὁ, ἡ, dicendi magister.

Λογοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, solutæ orationi similis. 2) rationis speciem habens. E λόγος & εἶδος.

Λογοειδία, vitium poematis, cum nihil cultus splendorisque habet, sed futile est & nugax. A pr.

Λογοθεσία, ας, ἡ, discussio, Philox. sc. rationum. λόγος & θέσις, positio.

Λογοθέσιον, ου, τὸ, rationum exactio. Ex iisd.

Λογοθετέω, ῶ, f. ήσω, rationes reposco. 2) ratiocinor, computo. A seq.

Λογοθέτης, ου, ὁ, ἡ, rationum exactor, discussor, Philox. cancellarius. E λόγος & τίθημι.

Λογοθήρας, ου, ὁ, qui verba exquisitiora aucupatur, verborum captator. E λόγος & θήρα.

Λογοϊατρεία, ἡ, curatio per orationem.

Λογοκλοπεία, είας, ἡ, sermonis exceptio & proditio, Diog. Laert. i. e. cum alterius dicta proferimus, publicamus, etiam pro nostris.

Λογολεσχεῖν, blaterare, nugari. A seq.

Λογολέσχης, ου, ὁ, blatero, blaterator, nugator, loquax. E λ. & λέσχη, sermocinatio.

Λογομάγειρος, ου, ὁ, exquisitius ornans orationem.

Λογομανέω, ῶ, litteris & disciplinis vehementer incumbo, magno amore earum teneor. E λ. & μαίνομαι.

Λογομαχέω, ῶ, verbis pugno, rixor. A λογομάχος.

Λογομαχία, ας, ἡ, pugna, quæ fit verbis, aut de verbis, inanis rixa. Ab eod.

Λογομάχος, ου, ὁ, ἡ, qui verbis pugnat; argutator. E λ. & μάχομαι, pugno.

Λογόμιμος, ὁ, scurra, qui aliorum dicta imitando exprimit.

Λογομύθιον, τὸ, fabulosa narratio. E λ. & μῦθος.

Λογοποιέω, ῶ, fabulas fingo, seu scribo, more Poetarum fingo. 2) fingo, mentior, rumorem falsum spargo. 3) dictito, perhibeo. 4) dissero, sermones confero.

Λογοποίημα, ατος, τὸ, fabula, commentum, mendacium. 2) rumor. A præc.

Λογοποιητικὴ τέχνη, ars oratoria. Ab eod.

Λογοποιΐα, ας, ἡ, fabularum confictio, fabularum scriptio. 2) mendaciorum confictio.

Λογοποιϊκὸς, ἡ, ὸν, idem quod λογοποιητικός.

Λογοποιὸς, ὁ, ὁ, ἡ, fabularum confictor seu scriptor. 2) qui mendacia confingit, qui falsos rumores spargit, mendax, fabulator. 3) orationis artifex, exquisitiori oratione utens. 4) historiarum scriptor, historicus.

Λογοπραγέω, ῶ, confingo, mentior, falsum rumorem spargo. 2) rationem exigo, ad rationem reddendam adigo. E λ. & πράσσω.

Λογοπράτης, ου, ὁ, verborum aut orationum a se in caussis alienis conscriptarum venditor, caussidicus, rabula. 2) Christi venditor, Judas proditor.

Λογοπώλης, ου, ὁ, idem quod λογοποιός, n. 3. item qui verba pro rebus venditat: de philosophis.

Λόγος, ου, ὁ, dictum, verbum. 2) sermo, oratio, item potestas dicendi, unde λόγον διδόναι. 3) rumor, fama, etiam narratio rei gestæ. 4) opinio. 5) liber, tractatus. 6) definitio. 7) ratio. 8) caussa. 9) proportio. 10) mentis conceptus, cogitatio. 11) fabula, mendacium. 12) ratio, unde, reddere rationem. 13) Christus. 14) λόγοι, studia artium liberalium, litteræ. A λέγω.

Λογότροπος, ου, ὁ, Syllogismus hypotheticus, conditionalis, apud Dialecticos.

Λογοφίλης, ου, ὁ, studiosus litterarum, eloquentiæ, vel disertus. E λ. & φιλέω.

Λογόω, ῶ, fut. ώσω, rationalem facio. λογόομαι, οῦμαι, rationalis fio, naturam τοῦ λόγου quodammodo induo. A λόγος.

Λογχωτὸς, ου, ὁ, hastatus, Suid. A λόγχη.

Λογχάριον, ου, τὸ, parva lancea, Dim. a seq.

Λόγχη, ης, ἡ, lancea, spiculum. 2) Jonum idiomate, sors, portio, unde τὸ λαγχάνειν, sortiri.

Λογχήρης, εος, ὁ, ἡ, lanceatus, qui fert lanceam. A pr.

Λογχίδιον, τὸ, parva lancea. Ab eod.

Λόγχιμος, η, ον, hastatus. Ab eod.

Λογχὶς, ίδος, ἡ, lancea. Ab eod.

Λογχίτης, ου, ὁ, hastatus, lanceatus. Ab eod.

Λογχοδρέπανον, τὸ, hasta falcata. E λόγχη & δρέπανον.

Λογχόομαι, οῦμαι, in mucronem sive in acutum desino. Ab eod.

Λογχοποιὸς, οῦ, ὁ, lancearum fabricator. E λ. & ποιέω.

Λογχοφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui lanceam fert, levis armaturæ miles, lancearius. A λόγχη & φέρω.

Λογχωτὸς, ἡ, ὸν, mucronatus, mucroni aut cuspidi vel lanceæ similis. A λογχόομαι.

Λόγωσις, εως, ἡ, qs. verbificatio, quum quis quodammodo ad naturam Verbi, sive filii Dei accedit. A λογόω.

Λοετρὸν, οῦ, τὸ, pro λουτρὸν, lavacrum, balneum. 2 aqua lavationi parata.

Λοετροχόος, ου, ὁ, ἡ, pro λουτροχόος.

Λοιβάομαι, libo, Hes. λοιβᾶται, σπένδει, θύει. A λοιβή.

Λοιβάσιον, ου, τὸ, vas, quo libatur. Ab eod.

Λοιβεῖον, ου, τὸ, libamen. 2) vas, quo libatur. A seq.

Λοιβὴ, ῆς, ἡ, libatio. A λείβω.

Λοιβὶς, ίδος, ἡ, patera, qua libatur. A præc.

Λοιγαῖος, αία, αῖον, lugubris, ut λοιγαία ἐσθὴς, apud Lycophr. vestis lugubris. A λοιγός.

Λοιγήεις, ήεσσα, ῆεν, idem & ab eod.

Λοίγιος, ία, ιον, exitialis, perniciosus. A seq.

Λοιγὸς, οῦ, ὁ, pernicies, exitium.

Λοιδορέω, ῶ, & λοιδορέομαι, οῦμαι, convicior, maledico, probris insector. 2) reprehendo, objurgo. A λοίδορος.

Λοιδόρημα, ατος, τὸ, convicium, probrum, id ipsum, quod alicui probrose objicitur. A præc.

Λοιδορημάτιον, ου, τὸ, conviciolum. Dim. pr.

Λοιδορησμὸς, οῦ, ὁ, objurgatio. A λοιδορέω.

Λοιδορία, ας, ἡ, convicium, maledictum, maledictio, obtrectatio. A seq.

Λοίδορος, ου, ὁ, conviciator, qui probro adficit, maledicus. Hinc τὸ λοίδορον, ου, maledicentia.

Λοιδόρως, Adv. conviciando, maledicendo. A præc.

Λοιμάομαι, corrumpo, perdo, οἱ ὁ. A λοιμός.

Λοιμικὸς, ἡ, ὸν, pestilens. A seq.

Λοιμὸς, οῦ, ὁ, pestis, pestilentia, lues, contagium. 2) homo pestilens & exitialis. οἱ ὁ. pro ὁ λυμαντής.

Λοιμοφόρος, ου, ὁ, ἡ, pestifer. A pr. & φέρω.

Λοιμώδης, εος, ὁ, ἡ, pestilens. A λοιμός.

Λοιμώττειν, peste laborare, peste infestari. Ab eod.

Λοιπαίτερον, ου, τὸ, reliquum, Gloss. Vet. A seq.

Λοι-

Λοιπάζεσθαι, reliquari, Guil. Bud. A sq.

Λοιπὰς, άδος, ἡ, idem, Gl. Vet. λοιπάδες, reliqua, Guil. Bud. A λοιπός.

Λοιπογραφία, ας, ἡ, reliquatio, Philox. A seq.

Λοιπογραφῶ, reliquor, Gl. Vet. E λοιπὸς & γράφω.

Λοιπὸς, ἡ, ὸν, reliquus. Hinc τὸ λοιπὸν, quod superest, & λοιπὸν, *Adv.* ceterum, altoquin, postea. 2) ad extremum; *potest tamen iis locis, ubi* ad extremum *vertitur, melius plerumque verti* jam. 3) in posterum, & τὰ λοιπὰ, de cetero. A λείπω.

Λοισθεὺς, λοισθήιος, λοισθήϊς, *Poet.* postremus, in primis in certamine. A λοισθος.

Λοισθήϊα, *Jonice* pro λοισθεῖα, præmia, quæ ultimo certatori dantur. A præc.

Λοίσθιος, ία, ιον, ultimus, postremus. A seq.

ΛΟΙΣΘΟΣ, ου, ὁ, ultimus, postremus.

ΛΟ΄ΚΑΛΟΣ, ου, ὁ, ciconia. Arist. Hist. anim.

Λοξεύω, obliquo, obliquum reddo. A λοξός.

Λοξίας, ου, ὁ, obliquus. Epith. Apollinis, quia obliqua dabat responsa, vel quia sol obliquis flexibus cœlum percurrit. Ab eod.

Λοξοβάμων, ονος, ὁ, ἡ, oblique incedens. Ex eod. & βαίνω.

Λοξοβάτης, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Λοξοκίνητος, ον, qui oblique movetur, obliquus. Epith. Zodiaci. Ex eod. & κινέω.

Λοξοπλανέω, ῶ, oblique vagor, transversus feror.

Λοξοπορέω, ῶ, oblique incedo. E seq. & πόρος, *incessus, meatus*.

Λοξὸς, ἡ, ὸν, obliquus, transversus. λοξὰ, *Adv.* oblique. 2) ambiguus, dubius, unde, qui non fidit alteri.

Λοξότης, ητος, ἡ, obliquitas. A præc.

Λοξοτροχὶς, ίδος, ἡ, oblique currens. 2) oblique verba volvens. Ex eod. & τρέχω.

Λοξοχρήσμων, ὁ, ἡ, ambigua oracula edens. Epith. Apollinis & Pythiæ. Ex eod. & χράω.

Λοξόω, ῶ, obliquo, obliquum reddo. Ab eod.

Λοξῶς, *Adv.* oblique. Ab eod.

Λόξωσις, εως, ἡ, obliquatio. A λοξόω.

Λοπαδαρπαγίδης, ου, ὁ, patellarum raptor, cum scommate dictum in voracem. E λοπὰς & ἁρπαγὴ, *raptus*.

Λοπάδιον, ου, τὸ, patella. Dim. λοπάς.

Λοπαδοφυσητὴς, ῦ, ὁ, helluo. E seq. & φ.

Λοπὰς, άδος, ἡ, patina, patella.

Λοπάω, ῶ, cortice turgesco, sum cortice turgido. A λοπός.

Λοπητὸς, ῦ, ὁ, tempus anni, quo arborum cortices turgescunt & exemtiles fiunt. A pr.

Λοπία, ας, ἡ, corticis tumor, quum humor sub co est. A λοπός.

Λοπιάω, ῶ, idem quod λοπάω.

Λοπίζω, f. ίσω, decortico. A λοπός.

Λόπιμος, ου, ὁ, qui decorticari potest. ut κάρυον λόπιμον, nux. Gl. Vet. λόπιμα, castaneæ. Ab eod.

Λοπὶς, ίδος, ἡ, squama. 2) cortex, putamen. Ab eod.

Λόπισμα, ατος, τὸ, cortex, putamen. A λοπίζω.

Λοπὸς, ῦ, ὁ, cortex. A λέπω.

Λορδαίνω, f. ανῶ, incurvo in anteriora. A seq.

Λορδὸς, ἡ, ὸν, curvus, cernuus, incurvus in anteriora, mancus, Philox.

Λορδόω, ῶ, f. ώσω, incurvo, trunco, debilito. A præc.

Λόρδωμα, ατος, τὸ, idem quod seq. A præc.

Λόρδωσις, εως, ἡ, incurvatio, ut spinæ, in anteriora & exteriora, ut ὕβωσις contra: debilitatio. Ab eod.

Λουδοτρίβος, ου, ὁ, ἡ, lanista, Philox. E lat. *ludus* & τρίβω, *alo*.

Λουκᾶς, ᾶ, ὁ, Lucas. Nomen viri, termin. Syr. pro Λύκιος val Λουκίλιος. vel potius pro *Lucanus*.

Λοῦμαι, lavor, *Att.* pro λούομαι, vid. λόω.

Λοῦσις, εως, ἡ, lavatio. Gl. Vet. A λόω.

ΛΟΥΣΣΟΝ, ου, τὸ, album quid in abiete nascens, apud Theophr.

Λουτὴρ, ῆρος, ὁ, pelvis, vas ad lavandum, labrum. A λόω.

Λουτηρίδιον, ου, τὸ, labellum. Dim. a pr.

Λουτήριον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Λουτηρίσκος, ου, ὁ, idem, Gl. Vet. Ab eod.

Λουτιάω, ῶ, lavare cupio, Luc. Lexiph. a λόω.

Λούτριον, & λύτρον, ου, τὸ, aqua sordida balnei, in qua quis lavit, Hes. Ab eod.

Λουτρὸν, ῦ, τὸ, lavacrum, ipsa aqua in balneo. 2) balneum. 3) lavacrum sacrum, s. baptisma. A λόω.

Λουτροφορέω, ῶ, lavacrum fero, sponso loturo fero aquam.

Λουτροφόρος, ου, ὁ, ἡ, aquam ferens ad lavandum. E λουτρὸν & φέρω.

Λουτροχοέω, aquam ad lavandum affundo. A seq.

Λουτροχόος, ου, ὁ, ἡ, aquam ad lavandum fundens, aquam lavantibus adfundens. E λουτρὸν & χέω, *fundo*.

Λουτρὼν, ῶνος, ὁ, balneum, lavacrum, Gl. Vet. A λουτρόν.

Λόω, f. λόσω, lavo, & quidem proprie alterum. λόομαι, lavor, lavo me. F. λουσόμενος, lavaturus. aor. 1. λούσασθαι, lavari. perf. pass. λελουμένος, lotus. λοῦμαι, *Attic.* lavor. part. λούμενος, qui lavatur. poet. pro λοῦσαι, dicitur λοέσσαι, aorist. 1. λοεσσάμενος, part. lavans, lotus.

Λοφάδια, vel -δια, τὰ, cervices, humeri; ut ap. Hom. sit κατὰ λοφάδια, divisim. A λόφος.

Λόφαλοι, ων, οἱ, scutula splendida, quæ galeis adfigi solebant, Vet. Lex. A λόφος.

Λοφάω, ῶ, cristatus sum, cristam in capite gero. 2) cristam appeto. Ab eod.

Λοφεῖον, ου, τὸ, cristarum repositorium. 2) theca speculi. Ab eod.

Λοφιὰ, ᾶς, ἡ, *Jon.* λοφιὴ, ῆς, ἡ, cervix, dorsum s. eminentia dorsi. 2) juba, seta. 3) summitas, cacumen. οἱ ὁ. Ab eod.

Λοφίζω, exalto. Vulg. Lex. Ab eod.

Λοφίον, ου, τὸ, parva crista. Ab eod.

Λοφὶς, ίδος, ἡ, cristæ in galea repositorium. Ab eod.

Λοφνία, ας, ἡ, fax, tæda.

Λοφνίδιον, ου, τὸ, facula. A seq.

Λοφνὶς, ίδος, ἡ, idem.

Λοφόεις, όεντος, ὁ, tumulosus, editos colles habens. A λόφος.

Λοφοποιὸς, ῦ, ὁ, ἡ, qui cristas galearum conficit.

Λοφοπωλέω, ῶ, cristas vendo.

Λόφος, ου, ὁ, cervix, s. ea pars colli in jumentis, cui jugum imponitur. 2) collum seu cervix hominis. 3) crista in galea. 4) cristæ avium. 5) collis, tumulus. 6) quicquid editum & elatum est.

Λόφουρα, ων, τὰ, animalia, quæ caudam & setas in cervice erectas habent, in modum cristæ. E pr. & οὐρὰ, *cauda*.

Λόφωρος, crista insignis, qui cervicem erigit, superbus, Hes. A λόφος.

Λόφωσις, εως, ἡ, cristæ emissio; quasi a λοφόω, quod esset *cristatum reddo*.

Λοφωτὸς, ὴ, ὸν, eristatus, erista infignis. Ab eod.
Λοχαγέτας, ου, ὁ, *Dor.* pro λοχηγέτης.
Λοχαγέω, ῶ, f. ήσω, cohortem duco. 2) insidiis struendis præsum. A λοχαγός.
Λοχαγία, ας, ἡ, præfectura cohortis. A seq.
Λοχαγός, οῦ, ὁ, cohortis præfectus. A λόχος & ἄγω.
Λοχαγέτης, ου, ὁ, idem.
Λοχηδὸν, *Adv.* insidiose, furtim, per cohortes. A λόχος.
Λοχαγία, ας, ἡ, turmæ vel insidiarum præfectura. Ab eod.
Λοχάζω, insidior, Hes. Ab eod.
Λοχαῖος, αία, αῖον, parturiens. 2) ad partum pertinens. A λοχός.
Λοχάρχης, ου, ὁ, decurio, Gl. V. E λόχος & ἀρχή.
Λοχάω, ῶ, f. ήσω, insidior, insidias pono. 2) capto, v. c. alicujus gratiam, amicitiam. λοχάομαι, ῶμαι, insidiis petor. 2) in insidiis locatus sum. A λόχος.
Λοχεία, ας, ἡ, puerperium, partus. A λοχεύω.
Λοχεῖα, ων, τὰ, v. seq.
Λοχεῖος, εία, εῖον, ad partum pertinens, ut λοχεία Ἄρτεμις, Diana eum a parturientibus invocatur. At λοχεῖα, τὰ, purgamenta in utero post partum reliqua. Alicubi & τὰ λοχεῖα pro loco natali. A λοχός.
Λόχευμα, ατος, τὸ, fœtus, partus, partu editum. A λοχεύω.
Λοχεύτρια, ας, ἡ, puerpera, pariens. 2) obstetrix. Ab eod.
Λοχεύω, f. εύσω, parturio, pario. λοχεύομαι, partu edor. ἐλοχεύθης, aor. 1. genitus es, & *active* λοχευθείσης τῆς μητρὸς, matre puerperio functa. A λοχός.
Λοχεύω, f. εύσω, Insidior. A λόχος.
Λοχηγετέω, sum præfectus cohortis. Hesych. A seq.
Λοχηγέτης, ου, ὁ, cohortis ductor. v. λοχαγ.
Λοχηγέω, ῶ, f. ήσω, cohortem duco. E λόχος & ἄγω.
Λόχια, ων, τὰ, v. λοχεῖα.
Λοχία, ας, ἡ, Gl. Vet. v. λοχεία.
Λοχίζω, f. ίσω, in cohortes dispono, decurio. 2) insidias pono, in insidiis colloco, a λόχος: sed λοχίζω, parturio, pario, a λοχός.
Λόχιος, ία, ιον, idem quod λοχεῖος.
Λοχισμὸς, οῦ, ὁ, insidiarum collocatio. A λοχίζω.
Λοχίτης, ου, ὁ, insidiator. 2) manipularis. A λόχος.
Λοχμαῖος, ut λοχμαία Μοῦσα, Musa silvestris, a sylvis & fruticetis resonana. A seq.
Λόχμη, ης, ἡ, dumetum, fruticetum, locus insidiis aptus, ob virgulta densiora. A λόχος.
Λόχμιος, silvester, arbusta & fruticeta frequentans. A pr.
Λοχμώδης, εος, ὁ, ἡ, arbustis & virgultis densus, fruticosus. Ab eod.
Λόχος, ου, ὁ, cohors, agmen, aliis centuria, aliis decuria. 2) insidiæ. λοχόνδε, ad insidias.
Λοχὸς, οῦ, ἡ, gravida, Diosc. puerpera, Philoxen.
Λύα, ας, vel λύη, ης, ἡ, seditio, dissidium, pugna, Pind. A λύω, *solvo*.
Λυάζω, f. άσω, dissideo, seditiosus sum. 2) nugas blarero. A pr.
Λυαῖος, ου, ὁ, Lyæus, Bacchus. A λύω.
Λυγαῖος, αία, αῖον, tenebrosus, obscurus. A λύγη, *tenebræ*.
Λυγαίως, *Adv.* obscure, latenter, Hes. Suid. A pr.
Λυγγαίνω, singultio, Hes. A λύζω.
Λυγγώδης, εος, ὁ, ἡ, continenter & assidue singultiens. A λύγξ, *singultus*.

Λυγδὴν, *Adv.* singultim. Ab eod. vel λύζω.
Λύγδινος, ίνη, ινον, lygdinus, candidus. 2) e lygdo confectus. A seq.
ΛΥΓΔΟΣ, ου, ἡ, lygdus, lapis candidissimus, marmor Parium.
ΛΥΓΗ, ης, ἡ, tenebræ, obscuritas.
Λυγίζω, f. ίσω, flecto, torqueo, vieo, Gl. V. *med.* in omnes partes me flecto, elabi conor. A λύγος.
Λύγινος, ίνη, ινον, vimineus. Ab eod.
Λύγισμα, ατος, τὸ, flexus. 2) cantus mollis, fractus, flexus vocis in cantu. A λυγίζω.
Λυγισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Λυγιστὴς, οῦ, ὁ, λυγισταὶ, vietores, Gl. V. Ab eod.
Λυγιστικὸς, ὴ, ὸν, agilis in flectendo se. 2) qui flecti potest. Gl. Vet. λυγιστικὸν, viminale. Ab eod.
Λυγιστὸν, fle ile, Gl. Vet. Ab eod.
Λυγκαίνω, singultio, Suid. pro λυγγαίνω. A λύζω.
Λύγκειος, α, ον, lynceus. 2) acerrimo visu præditus. A λύγξ, *lynx*.
Λυγκεὺς, έως, ὁ, Lynceus quidam, insigni visus acie, unde proverb. Ab eod.
Λυγκικὸς, ὴ, ὸν, lynceus. Ab eod.
Λυγκούριον, ου, τὸ, lyncurium, electrum, quod e lynceis urina concrescit. E λύγξ & οὖρον, *urina*.
Λυγμὸς, οῦ, ὁ, singultus. 2) pro βδελυγμὸς, Aquila. A λύζω.
Λυγμώδης, ες, v. λυγγώδης. A pr.
Λύγξ, γγὸς, ἡ, singultus. Ab eod.
ΛΥΓΞ, κὸς, ὁ, vel ἡ, lynx, fera, prædita acerrimo visu.
Λυγόδεστος, ου, ὁ, ἡ, vitice vinctus.
Λύγος, ου, ἡ, vitex, vimen. 2) virga, bacillum.
ΛΥΓΟΣ, ου, ὁ, prelum quoddam. Hes.
Λυγοτάχης, εος, ὁ, ἡ, vimineus, ut λυγοτάχης κοίτης, de cavea psittaci. E λύγος & τάχω, *struo*.
Λυγόφως, ὁ, crepusculum. E λύγη & φῶς.
Λυγόω, ῶ, f. ώσω, flecto, inflecto, vincio, ligo. A λύγος.
Λυγρὸς, ρὰ, ρὸν, gravis, difficilis, funestus, tristis, exitiosus, miserabilis, misero conveniens.
Λυγρῶς, *Adv.* graviter, exitiose, miserabiliter.
Λυγώδης, εος, ὁ, ἡ, vitici similis, lentus, flexilis. A λύγος.
Λύδδα, ης, ἡ, Lydda, urbs Judææ.
Λυδία, ας, ἡ, Lydia, regio Asiæ min. Mæonia. 2) nomen mulieris. A Λυδός.
Λυδίζω, Lydos imitor. 2) cum Lydis facio, Suid. Ab eod.
Λυδικὸς, ὴ, ὸν, Lydius. Ab eod.
Λύδιος, ία, ιον, idem. Ab eod.
Λυδίζω, f. ίσω, Lydorum mores imitor. 2) cum Lydis facio. Ab eod.
Λύδιος, ία, ιον, Lydius. Ab eod.
Λυδιστὶ, *Adv.* Lydorum imitatione, Lydio more. A λυδίζω.
Λυδοπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, obnoxius iis πάθεσι, quibus Lydi, voluptarius, mollis. A seq. & πάθος.
Λυδὸς, οῦ, ὁ, Lydus, e Lydia oriundus.
Λύζω, f. ξω, singultio, singulto.
Λύθρον, ου, τὸ, cruor, sanguis pulvere mixtus, cruor, sanies.
Λυθρόω, ῶ, f. ώσω, cruento, sanguine cum pulvere permisto fœdo. unde part. pass. perf. λελυθρωμένος, cruentatus. A pr.
Λυθρώδης, εος, ὁ, ἡ, cruentus. Ab eod.
Λυκάβας, αντος, ὁ, annus. E λύκος, sol, & βαίνω.
Λύκαια, ων, τὰ, Lupercalia. A λύκος.

Λύκαι-

Λύκαινα, ης, ἡ, lupa. Ab eod.

Λυκαινὶς, ίδος, ἡ, parva lupa. Dim. a pr.

Λυκαινόμορφος, ον, lupæ formam habens. Ex eod. & μορφή.

Λυκαῖος, Lycæus, mons Arcadiæ. 2) in Arcadia natus. Jovis cognomen.

Λυκανθρωπία, ας, ἡ, morbus melancholicus, quo qui laborant, noctu luporum more egrediuntur, & in primis circa mortuorum corpora, donec illucescat, versantur. A seq.

Λυκάνθρωπος, sc. νόσος, ἡ, idem. At λυκάνθρωπος, ὁ, homo, qui lycanthropo seu lycanthropia laborat.

Λυκαυγὴς, ἐος, τὸ, diluculum. E λύκη & αὐγή.

Λυκέη, contr. λυκῆ, ῆς, ἡ, pellis lupina. 2) galea, tegmen capitis e pelle lupina. A λύκος.

Λυκέα, ας, ἡ, idem, a λύκειος. sc. δορά.

Λύκειον, ου, τὸ, Lyceum, gymnasium Athenis.

Λύκειος, εία, ειον, vel λύκειος, ου, ὁ, ἡ, lupinus. Est & Apollinis Epith. a λύκος, quia lupus ei dicatus, vel a λύκη, quæ sole oriente exsistit.

Λυκεργὴς, v. λυκιεργὴς, & λυκοεργής.

ΛΥΚΗ, ης, ἡ, lux prima, præcedens solis ortum.

Λυκηγενὴς, έος, ὁ, ἡ, Epith. Apollinis, incertæ interpretationis, vel lucem generans, vel in Lycia genitus. &c E λύκος vel λύκη, & γίνομαι, nascor.

Λυκηδὸν, Adv. luporum more. A λύκος.

Λυκηθμὸς, οῦ, ὁ, luporum ululatus. Ab eod.

Λυκιεργὴς, ὲς, f. λυκιοεργὴς, s. λυκιουργὴς, ὲς, in Lycia factus. A Λυκία, Lycia, & ἔργον.

Λυκιόθεν, Adv. e Lycia. Ab eod.

Λυκιδεὺς, έως, ὁ, lupi catulus. pl. λυκιδεῖς. A λύκος.

Λύκιον, ου, τὸ, lycium, arbor spinosa. 2) locus in Thessalia. 3) succus e lycio arbore s. frutice extractus. A λύκος.

Λυκιουργέω, f. ήσω, more Lycio elaboro. A Λυκία & ἔργον.

Λυκιουργὴς, v. λυκιοργής.

Λυκὶς, ίδος, ἡ, lupa parva. A λύκος.

Λυκίσκος, ου, ὁ, trochlea, sucula carens. Hes.

Λυκοβατὴς, ου, ὁ, ut λυκοβάται δρυμοὶ, nemus, saltus, ubi lupi versantur. E λ. & βαίνω.

Λυκόβρωτος, ου, ὁ, ἡ, a lupo mansus, laceratus. E λ. & βιβρώσκω.

Λυκόδοντες, canini dentes, qui bini, al. κυνόδοντες. E λ. & ὀδούς.

Λυκοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, lupo similis. E λ. & εἶδος.

Λυκοεργὴς, s. λυκοεργὴς ἐος, ὁ ἡ, arcens seu urgens lupos, epith. venabuli. E λ. & εἴργω, arceo.

Λυκοθαρσὴς, έος, ὁ, ἡ, lupi more audax, magnanimus. E λ. & θάρσος, audacio.

Λυκοθήρας, ου, ὁ, luparius, Gl. V. i. e. qui lupos venatur. E λ. & θηρα, venatio.

Λυκοκτονέω, ῶ, f. ήσω, lupum, lupos occido. A seq.

Λυκοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, luporum interfector. τὸ λυκοκτόνον, ου, aconitum, cujus esus lupos enecat. λυκόκτονος, a lupis occisus. E λ. & κτείνω.

Λυκόμορφος, ον, lupo similis. E λ. & μορφή.

Λυκοπάνθηρ, ηρος, ὁ, animal, quod ex parte lupus, ex parte panthera est.

Λυκόποδες, ων, οἱ, satellites tyrannorum: vel quod pedes pellibus lupinis contectos haberent, vel potius, quod luporum more rapaces essent, vel etiam lupi insigne in clypeis gestarent.

Λυκοφραίστης, ου, ὁ, luporum laniator. λυκοφραῖσται κύνες in Epigr.

Λύκος, ου, ὁ, lupus. 2) lupatum, freni genus asperrimum, Hesych. 3) λύκοι, flores iridis, quod labiorum lupi speciem referunt, Vet. Lex. 4) instrumentum quoddam coquinarium, Pollux. 5) avis e monedularum genere, Vet. Lex. ex Aristot. 6) piscis, qui alio nomine κολλυρίωνας, ex Athenæo. 7) aranei genus, Hesych. 8) pastilli nomen adstringentis & deficcantis, ap. Aetium. 8) Sol, Macrob.

Λυκοσκυτάλιον, ου, τὸ, quibusdam sesamoides major, Diosc. E pr. & σκυτάλιον.

Λυκοσπὰς, σπάδος, ὁ, ἡ, a lupo raptus, laceratus. λυκοσπάδες, οἱ, genus equorum a freni genere, quod λύκος, lupatum, Plut. Symp. Nicandri Scholiastæ, vespæ.

Λυκόστομος, ου, ὁ, ἡ, qui ore lupino est, apuæ Epith. apud Suid. E λ. & στόμα.

Λυκόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, q. d. lupinos oculos habens, gemmæ nomen.

Λυκοφιλία, ας, ἡ, lupina, suspecta & subdola amicitia.

Λυκοφίλιος, ου, ὁ, ἡ, subdolus, suspectus, lupina amicitia nixus.

Λυκοφιλίως, Adv. subdole. A pr.

Λυκόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui est lupini animi. E λ. & φρήν.

Λυκοφόρος, ὁ, ἡ, lupum ferens: sc. ut insigne. E λ. & φέρω.

Λυκόφως, τὸ, tempus ante solis exortum, Gl. Vet. crepusculum, diluculum.

Λυκόχροος, contr. λυκόχρους, ου, ὁ, ἡ, lupi colorem habens. E λ. & χρόα.

Λυκοψία, ας, ἡ, nox sublustris, vel noctis obscuritas, crepusculum. E λ. & ὄψις.

Λύκοψις, λύκοψος, vel λυκοψὸς, quarta anchusæ species. Diosc. Gal. Paul. Ægin.

Λυκόω, ῶ, dilanio, dilacero lupi more. Pass. λυκοῦμαι, unde perf. part. λελυκωμένη, a lupo dilacerata. A λύκος.

Λυκώδης, εος, ὁ, ἡ, lupinus, lupo similis, epith. coloris. Est autem medius inter album & nigrum. Ab eod.

Λῦμα, ατος, τὸ, purgamentum, sordes. λύματα, piacula, Philox. scribitur & λῦμμα.

Λυμαίνω, & frequentius λυμαίνομαι, devasto, labefacto, violo, populor, vitio, corrumpo. λυμηνάμενος, aor. 1. med. qui vastavit. λελυμασμένος, perf. part. pass. vastatus. A λύμη.

Λυμαντὴρ, ῆρος, ὁ, perditor, corruptor. A pr.

Λυμαντήριος, ου, ὁ, ἡ, perniciosus, exitialis. A pr.

Λυμαντὴς, οῦ, ὁ, idem qd. λυμαντήρ, & ab eod.

Λυμεὼν, ῶνος, ὁ, perditor, vastator, violator. A seq.

Λύμη, ης, ἡ, lues, noxa, exitium. 2) contumelia. 3) sordes. 4) quicquid obest, nocet, perdit: ut lat. pernicies, pestis.

Λυπέω, ῶ, f. ήσω, dolore adficio, contristo. 2) lædo, offendo, detrimento adficio. λυποῦμαι, tristor, moereo. A seq.

Λύπη, ης, ἡ, dolor, animi molestia & ægritudo.

Λύπημα, ατος, τὸ, idem. A λυπέω.

Λυπηρὸς, ρὰ, ρὸν, molestus, molestiam & ægritudinem animi adferens, acerbus, tristis.

Λυπηρῶς, Adv. cum molestia, moleste, cum dolore, dolenter. A pr.

Λυπησιλόγος, ὁ, ἡ, sermonibus molestus. A λυπέω & λόγος.

Λυπητικὸς, ὴ, ὸν, qui tristitia adficit. 2) ad tristitiam pronus. A λυπέω.

Λυπρόβιος, ου, ὁ, ἡ, qui duram degit vitam. Ex λυπρὸς & βίος.

Λυπρόγειος, ου, ὁ & ἡ, gracile & macilentum solum habens. E seq. & γαῖα.

Λυπρός, ά, όν, idem quod Λυπηρός. 2) gracilis, macilentus, aridus, sterilis. 3) tenuis, opp. copioso & sufficienti.

Λυπρότης, ἡ, ariditas, sterilitas, gracilitas, macies. A pr.

Λυπρόχωρος, ου, ὁ, ἡ, idem quod λυπρόγειος. Ex eod. & χώρα.

Λυπρῶς, *Adv.* tenuiter, aspere &c. A λυπρός.

Λύρα, ας, ἡ, lyra, instrumentum musicum. a) sidus cœleste. 3) piscis quidam.

Λυραοιδός, ὁ, ὁ, lyricen, qui lyra canit.

Λυρίζω, f. ίσω, lyra cano, lyra ludo. A λύρα.

Λυρικός, ή, όν, lyricus, melicus. a) ὁ, poeta lyricus. Ab eod.

Λύριον, ου, τό, parva lyra. Dim. ab eod.

Λυρισμός, ὁ, cantus lyræ. A λυρίζω.

Λυριστής, οῦ, ὁ, qui lyra canit, fidicen. Ab eod.

Λυρογηθής, έος, ὁ, ἡ, lyra gaudens, Epith. Apoll. in Epigr. E λ. & γηθέω.

Λυρόεις, όεσσα, όεν, lyricus, cui lyrica modulatio inest. A λύρα.

Λυροεργός, οῦ, ὁ, ἡ, qui lyras conficit. Ex eod. & ἔργον.

Λυροθελγής, έος, ὁ, ἡ, lyra seu lyræ cantu gaudens, vel demulcens. E λ. & θέλγω.

Λυροκτητος, ον, lyra adquisitus.

Λυροκτυπία, ας, ἡ, lyræ sonus, lyræ pulsus. A seq.

Λυροκτύπος, ου, ὁ, ἡ, qui lyram pulsat.

Λυροποιέω, lyras facio.

Λυροποιητικός, ή, όν, lyras conficiendi peritus. A pr.

Λυροποιΐα, ας, ἡ, lyrarum compactio, lyrarum conficiendarum scientia. A λυροποιός.

Λυροποιϊκός, ή, όν, idem quod λυροποιητικός. A pr.

Λυροποιός, οῦ, ὁ, ἡ, qui lyras conficit, compingit.

Λυροφοίνιξ, ικος, ὁ, species lyræ. qs. Phœniciæ, Hes.

Λυρῳδία, ας, ἡ, lyræ cantus. A seq.

Λυρῳδός, οῦ, ὁ, lyricen.

Λυρῳδῶς, *Adv.* more lyra canentium. A pr.

Λυσανίας, ου, ὁ, dolores solvens, e λύω & ἀνία, *dolor*. Apud Aristophanem allusio ad Lysaniam.

Λυσήνωρ, ορος, ὁ, ἡ, homines frangens, debilitans. E λ. & ἀνήρ.

Λυσίγαμος, ου, ὁ, ἡ, nuptias solvens.

Λυσιγυΐα, ας, ἡ, membrorum solutio, luxatio. A seq.

Λυσίγυιος, ου, ὁ, ἡ, membra solvens, dissolvens artus. E λ. & γυῖον.

Λυσίδικος, ου, ὁ, ἡ, qui lites dirimit. a) qui jura dissolvit. E λ. & δίκη.

Λυσίθριξ, ιχος, ὁ, ἡ, capillos solutos sive passos habens. v. λυσίκομος.

Λυσιζωνη, ης, ἡ, quæ zonam solvit, devirginata.

Λυσίζωνος, ου, ὁ, ἡ, discinctus, Philox. a) quæ virginitatem amisit soluta zona virginali. it. Ep. Dianæ.

Λυσίκακος, ου, ὁ, ἡ, a malis liberans.

Λυσίκομος, ου, ὁ, ἡ, capillos solutos s. passos habens. E λ. & κόμη.

Λυσιμαχία, ας, ἡ, Lysimachia, herba, cujus ea vis esse dicitur, ut jumentis discordantibus imposita, asperitatem cohibeat. E λ. & μάχη, *pugna*.

Λυσιμελέω, membra solvo, Gl. Vet. dimembro. A seq.

Λυσιμελής, έος, ὁ, ἡ, solvens membra Epith. somni & mortis. E λ. & μέλος.

Λυσιμέριμνος, ου, ὁ, ἡ, curas solvens. a) curis solvendis idoneus. E λ. & μέριμνα.

Λύσιμος, ου, ὁ, ἡ, solubilis, qui solvi potest. 2) exemtilis. 3) qui resselli vel refutari potest. A λύω.

Λυσίνομος, ου, ὁ, ἡ, legis dissolutor, legis ruptor, Nonnus.

Λύσιος, ία, ιον, vel λύσιος, ου, ὁ, ἡ, solvendi s. liberandi vim habens, Epith. Bacchi, quia solvit & liberat curis. At λύσιοι Θεοί, expiationum præsides dii. τὰ λύσια, sacra Bacchi. A λύω.

Λυσιπαίγμων, ονος, ὁ, in jocos resolvens, Epith. Bacchi, ap. Anacr. sed vox est corrupta & contra analogiam, e qua est *faciens ludos*. E λ. & παίγμα, *jocus*. (nisi est, hilaritates discordiis injiciendis dirimens.) Verum est

Λυσιπήμων, ονος, ὁ, ἡ, detrimento vel damno s. dolore liberans. E λ. & πῆμα.

Λυσίποθος, ου, ὁ, ἡ, desiderium s. amorem solvens, tollens.

Λυσίπονος, ου, ὁ, ἡ, laboribus & molestiis liberans, dolores eximens, Epith. Bacchi.

Λύσις, εως, ἡ, solutio, dissolutio. a) actio solvendi captivitate. 3) redemtio. 4) solutio quæstionis vel ænigmatis. 5) solutio pecuniæ vel debiti. 6) expiatio. A λύω.

Λυσισωματέω, soluto, languido corpore sum. Ex eod. & σῶμα.

Λυσιτέλεια, ας, ἡ, utilitas, reditus, fructus. A λυσιτελής.

Λυσιτελέω, ῶ, utilis sum, prosum. A seq.

Λυσιτελής, έος, ὁ, ἡ, utilis, frugifer, commodus. λυσιτελέστερος, commodius. E λ. & τέλος, *impensæ*. (Est itaque id, quod factos in rem sumtus cum lucro refundit.)

Λυσιτελούντως, *Adv.* utiliter. A λυσιτελέων, quod est partic. præs. a λυσιτελέω.

Λυσιτελῶς, *Adv.* utiliter, commode. A λυσιτελής.

Λυσίφρων, ονος, ὁ, ἡ, mentem curis solvens s. liberans, it. prudentiam e mente tollens, Ep. Lyæi s. Bacchi. E λ. & φρήν.

Λυσιῳδός, οῦ, ὁ, Lysiodus. Λυσιῳδοί, genus histrionum ap. Athen. & Eust.

Λύσσα, vel λύττα, ης, rabies, furor, proprie canum. a) vermiculus sub lingua canum, quo exemto nec rabidi fieri, nec fastidium sentire dicuntur.

Λυσσαίνω, idem quod λυσσάω. A pr.

Λυσσαλέος, έα, έον, rabidus. Ab eod.

Λυσσάς, άδος, ἡ, rabida, rabiosa. Ab eod.

Λυσσάω, vel λυττάω, ῶ, rabidus sum, in rabiem actus furo, de canibus & lupis. 2) de homine. Ab eod.

Λυσσήεις, εντος, ὁ, rabidus, furiosus. Ab eod.

Λύσσημα, ατος, τό, rabies, furor. A λυσσάω.

Λυσσήτης, ου, idem quod seq. A λύσσα.

Λυσσητήρ, ῆρος, ὁ, rabidus, rabiosus. A λυσσάω.

Λυσσόδηκτος, ου, ὁ, ἡ, a rabido cane morsus. E λύσσα & δάκνω, *mordeo*.

Λυσσομανής, έος, ὁ, ἡ, in rabidum furorem actus, rabidus furore. Ex eod. & μαίνομαι.

Λυσσόω, ῶ, f. ώσω, idem quod λυσσάω, & ab eod.

Λυσσώδης, εος, rabidus, rabiosus. Ab eod.

Λυσσῶπις, ιδος, ἡ, trux, torvus visu. Ab eod. & ὤψ.

ΛΥΣΩΜΑ, ατος, τό, æquamentum capillorum, Gl. Vet. λύσωμα, discriminale.

Λυσωμάτιον, ου, τό, discerniculum, Gl. Vet. A pr.

Λύσωσις, εως, ἡ, idem quod λύσωμα.

Λύτειρα, ας, ἡ, quæ solvit. A λυτήρ.

Λυτέον, solvendum. A λύω.

Λυτήρ, ῆρος, ὁ, liberator, a) expiator. Ab eod.

Λυτη-

Λυτηριὰς, ἀδος, ἡ, liberandi vim habens. A seq.
Λυτήριος, ου, ὁ, ἡ, idem. 2) expiatorius. A λυτρ.
Λυτικὸς, ή, όν, solvendi vim habens. A λύω.
Λυτικῶς, *Adv.* cum vi dissolvendi. A pr.
Λυτὸς, ή, όν, solubilis, qui solvi potest. 2) solutus. Ab eod.
Λύτρον, ου, τὸ, redemtionis pretium, Philox. λύτρα, redimiæ. Ab eod.
Λυτρόω, ῶ, f. ώσω, redimo. λυτρόομαι, οῦμαι, redimo, redimor. λυτρώσασθαι, redimere. λυτρωθῆναι, redimi, redemptum esse. A pr.
Λύτρωσις, εως, ἡ, redemtio, expiatio. A pr.
Λυτρωτέον, redimendum. Ab eod.
Λυτρωτὴς, οῦ, ὁ, redemtor. Ab eod.
Λύτωρ, ορος, ὁ, liberator, solutor. A λύω.
Λυχναῖος, ου, ὁ, & λυχνὰς, άδος, ὁ, lapis pellucidus, genus pyropi, s. carbunculi. A λύχνος.
Λυχνάπτης, ου, ὁ, qui lychnum s. lumen accendit. Ex eod. & ἅπτω, *incendo*.
Λυχναψία, ας, ἡ, luminis seu lychni accensio. lucernarum accensio, Gl. V. A pr.
Λυχνεῖον, ου, τὸ, candelabrum. A λύχνος.
Λυχνάω, f. άσω, præluceo. Ab eod.
Λυχνεὼν, ῶνος, ὁ, lucernarum repositorium. Ab eod.
Λυχνία, ας, ἡ, idem & ab eod.
Λυχνιαῖος, αία, αῖον, ut λυχνιαία φλὸξ, lucernæ flamma. Ab eod.
Λυχνίδιον, ου, τὸ, lucernula. Dim. ab eod.
Λύχνιον, ου, τὸ, idem quod λυχνία.
Λυχνὶς, ίδος, ἡ, lucernula. 2) flos quidam. Philox. λυχνὶς, rosa Græca. *item*, populia. 3) gemma quædam. A λύχνος.
Λυχνίσκος, ου, ὁ, lucernula. 2) genus piscis. Lucian. v. λύχνος. Ab eod.
Λυχνίτης, ου, ὁ, q. d. lucernarius. λυχνίτης λίθος, lychnites lapis. λυχνῖτις πόα, herba lucernaria. Ab eod.
Λυχνόβιος, ου, ὁ & ἡ, noctu agenda interdiu agens, & interdiu peragenda noctu agens, lucernarius.
Λυχνοβόρος, ου, ὁ, ἡ, lychni s. ellychnii vorator. Epith. muris. E λ. & βορά.
Λυχνοκαΐα, ας, ἡ, Jon. λυχνοκαΐη, ης, ἡ, dies festus apud Ægyptios, quo lampades accendebantur. E λ. & καίω, *uro*.
Λυχνοκαυτέω, candelis utor per noctem: candelis illumino. Ex iisd.
Λυχνοκαυτία, ας, ἡ, luminum, lucernarum seu lychnorum accensio. Ex iisd.
Λύχνον, τὸ, pro λύχνος, τὰ λύχνα, Herodot.
Λυχνοποιέω, lucernas conficio.
Λυχνοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, lucernarum confector.
Λυχνόπολις, εως, ἡ, urbs lucernarum, nomen fictum a Luc. in V. Hist.
Λυχνοπώλης, ου, ὁ, lucernarum venditor.
Λύχνος, ου, ὁ, lychnus, lucerna, candela, lampas. 2) piscis genus, a colore.
Λυχνοῦχος, ου, ὁ, lychnuchus, qui lychnum tenet, qui lumen sustinet. Gloss. Vet. lucernarius. candelabrum. 2) lucerna, monopodium cui lumen cum candelabro imponitur. Ex pr. & ἔχω.
Λυχνοφορέω, lampada gesto. Ab seq.
Λυχνοφόρος, ου, ὁ, ἡ, lucernam ferens, prælucens. E λ. & φέρω.
Λύχνωμα, τὸ, vox medicorum: linteolum, quo in curationibus vulnerum, fractionum, utuntur. Schol. Aristoph. Ipse Comicus vocat ὀθόνιον.
Λύω, f. λύσω, p. λέλυκα, solvo, laxo, remitto, solvo e portu, redimo. 2) libero, dimitto e servitute: at λύομαι, *in med.* redimo. 3) λύει, prodesse. (ut aut τὰ τέλη additum sit, aut omissum si sit, subaudiatur. refundere sumtus in rem comparandam.)
ΛΩ͂, λῇς, λῇ, vel λῆς, λῆ, volo, vis, vult. λῶντι pro λῶσι, volunt.
Λωβάζω, injuria adficio, contumeliam infero. λωβάζονται, contumeliose tractati. A λώβη.
Λωβάομαι, ῶμαι, idem. 2) corrumpo, depravo, mutilo, mutilando deformo. 3) male tracto per vim, de militibus v. c. qui male tractant homines compilando, rapiendo, verberando, stuprando. Polyb. *Item Pass.* λελωβημένος, contumelia affectus: depravatus, mutilatus. λωβηθεὶς, a. 1. idem. Ab eod.
Λώβασις, εως, ἡ, contumeliæ illatio, irrisio. A seq.
Λωβάω, f. άσω, contumelia adficio. 2) irrideo, illudo. A λώβη.
Λωβέω, λωβεῦμαι, Jon. idem, ab eod.
Λώβη, ης, ἡ, injuria, contumelia. 2) opprobrium, dedecus. 3) pernicies, damnum, jactura, mutilatio. 4) aurium morbus. (idem plane, quod Lat. *labes*, quod vocab. etiam ab illo græco manasse videtur.)
Λωβήεις, ήεσσα, ῆεν, damnosus, perniciosus. A pr.
Λώβησις, εως, ἡ, injuria s. contumelia. A λωβέω, vel λωβάομαι.
Λωβητὴρ, ῆρος, ὁ, injuriæ s. contumeliæ auctor, injuriosus, contumeliosus. 2) contumelia dignus, flagitiosus. Ab eod.
Λωβητὴς, οῦ, ὁ, injuriosus, contumeliosus. 2) depravator, corruptor. Ab eod.
Λωβητὸς, ή, όν, injuria s. contumelia adfectus, læsus. 2) injuriæ s. contumeliæ expositus, sive obnoxius. 3) dolore adfectus. 4) mancus, mutilatus. Ab eod.
Λωβήτωρ, ορος, ὁ, conviciator, contumeliosus. 2) qui nocet, qui perdit, qui vastat. Ab eod.
Λωβὸς, ή, όν, qui aurium quodam morbo laborat. 2) perplexus. 3) mutilatus, truncatus aliquo membro. A λώβη.
ΛΩΓΑ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, paleare.
Λωΐων, ονος, ὁ, ἡ, melior, quem magis volumus. Hinc *Comp.* alius, λωΐτερος, melior, & *Superl.* λώϊστος, *contr.* λῷστος, optimus. A λῶ, *volo*.
Λῶμα, ατος, τὸ, fimbria, instita, ora vestis.
Λωμάτιον, ου, τὸ, Dimin. pr.
ΛΩ͂ΟΣ, vel λῷος, ου, ὁ, Lous, mensis, apud Macedonas, cujus in primum diem solstitium æstivum incidit.
Λωπὶς, ίδος, ἡ, vestimentum tenue. A seq.
Λώπη, ης, ἡ, pallium. 2) vestimentum, vestis.
Λωπίζω, f. ίσω, veste exuo, denudo. A pr.
Λώπιον, ου, τὸ, parvula tunica. 2) vestis. 3) vestimentum vile. 4) velum nauticum. Dim. ab eodem.
Λωποδυσία, ας, ἡ, spoliatio, grassatio, proprie vestium exspoliatio. A λωποδύω.
Λωποδυτέω, ῶ, f. ήσω, veste exuo, vestimenta furor. 2) spolio, rapinis infesto. Philox. λωποδυτεῖ, grassatur. A seq.
Λωποδύτης, ου, ὁ, qui viatores vel mortuos vestimentis exuit & spoliat, s. in balneis depositas vestes surripit, grassator, præmiator. A seq.
Λωποδύω, f. ύσω, idem quod λωποδυτέω. E seq. & δύω.
Λῶπος, ου, τὸ, vestimentum tenue. A λέπω.

ΛΩ̃ΡΟΝ, ου, τὸ, lorum, habena. a) vinculum capitis, diadema. Voc. Latin.
Λῶρος, ου, ὁ, idem.
Λωροτομέω, in lora seco. E pr. & τομή.
Λῶσος, vide λωίων.
Λώταξ, ακος, ὁ, mendicus. a) tibicen. A λωτός.
Λωτεῦντα πεδία, campi loto abundantes, herbosi, apud Homerum, Il. μ. pro λ. πεδ. ὄντα, quod veteres contractum e λωτόεντα volunt, a λωτόεις, alii e λωτέοντα, quasi a verbo λωτέω, quod esset, lotum & herbas profero. Ab eod.
Λωτία, ας, ἡ, sertum e loto. Ab eod.
Λωτίζω, f. ίσω, lotum carpo. a) decerpo. Ab eod.
Λώτινος, ίνη, ινον, e loto factus. Ab eod.
Λωτίσματα, præcipui in aliquo populo, delecti, flos populi. A λωτίζω.
Λωτόεις, όεσσα, όεν, loti ferax, herbosus. Ponitur, ob λωτεῦντα, quod vid.
Λωτὸς, οῦ, ὁ, lotus, arbor Africana, cujus fructus nobilis. 2) planta Ægyptiaca. 3) Philox. trifolium.
Λωτότροφος, ου, ὁ, ἡ, lotum alens seu producens. E pr. & τρέφω.
Λωτοφάγοι, populi loto victitantes. Ex eod. & φαγεῖν.
Λωτροχόος, aquam fundens, Dor. pro λουτροχόος. v. λουτροχόος.
Λωφάω, ῶ, f. ήσω, respiro, interquiesco. a) cesso, desino.
Λωφέω, ῶ, idem, Hes. a) sedo, Hes.
Λωφεῖον, τὸ, quicquid sedandi vim habet. A pr.
Λώφημα, ατος, τὸ, laxamentum. Ab eod.
Λώφησις, εως, ἡ, quies, cessatio, respiratio, laxamentum. Ab eod.

M.

M Littera duodecima, μῦ, ab Ebr. Mem. a) nota numeri *quadraginta*, & lineola subjecta, μ, 40. *millia*.
MA', *Adv.* jurandi negat. μὰ Δία, non certe per Jovem. οὐ μὰ Δία, idem. Sed ναὶ μὰ Δία affirm. profecto, certe, per Jovem. Occurrit μὰ solum & affirmative, sed raro & fere apud recentiores.
Μαγαδίζειν, magadi canere, psallere. A μαγάς.
Μαγάδιον, ου, τὸ, parva μαγάς. a) assereulus, qui recipit chordas lyræ. Dim. ab eod.
Μάγαδις, s. μαγάδις, ἡ, magas, instrumentum quoddam musicum. Ab eod.
Μαγαδίζειν, fides pulsare, psallere. Ab eod.
Μαγαλὶς, ίδος, ἡ, idem quod μαγαδὶς.
Μαγὰς, άδος, ἡ, est ponticulus testudinis, s. hemisphærii testudinei, super quo nervi tenduntur. qui olim ex arundine factus: ei post vel lignea tabella, vel cornea substituta est, unde Cicero in testudinibus resonari cornu dicit.
Μαγγανεία, ας, ἡ, veneficium, præstigiæ, incantatio, lenocinium. A μαγγανεύω.
Μαγγάνευμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.
Μαγγανευτὴς, οῦ, ὁ, veneficus, præstigiator, mango, qui varias res miscet, ut alios decipiat. Ab eod.
Μαγγανευτικὸς, ἡ, ὸν, præstigiosus. A pr.
Μαγγανεύω, præstigiis, incantationibus, fraudibus utor. a) assentando, adulando decipio, assentor, adulor. A seq.
Μάγγανον, ου, τὸ, veneficium, præstigiæ. a) machinamentum præstigiatorium. 3) seræ vectis, pessulus, repagulum. Philox. μάγγανον πολεμικὸν, balista. μάγγανα πολεμικὰ, tormenta.
Μαγδαλά, Magdala. Nomen loci Ebr. *Turris*.
Μαγδαληνὴ, ῆς, ἡ, Magdalena. Nomen mulieris Ebr. *Magnifica*, vel etiam e Magdala oriunda, Magdalensis.
Μαγδαληνὸς, ἡ, ὸν, Magdalenus, Magdalensis. A Μαγδαλά.
Μαγδαλία, ας, vel μαγδαλιὰ, ᾶς, ἡ, pulpa mollior e pane, ad detergendas manus adhiberi solita. A μάσσω.
Μαγεία, ας, ἡ, magia, ars magica, scientia magica. A μαγεύω.
Μαγείραινα, ἡ, coqua. A μάγειρος.
Μαγειρεῖον, ου, τὸ, locus, in quo coquinaria exercetur, culina, coquina. Ab eod.
Μαγείρευμα, τὸ, cibus coctus. A seq.
Μαγειρεύω, f. εύσω, coquinariam exerceo, sum coquus. a) lanio, macto. A μάγειρος.
Μαγειρικὸς, ἡ, ὸν, ad coquum pertinens, culinarius. Hinc ἡ μαγειρικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars coquinaria. Ab eod.
Μαγειρικῶς, *Adv.* arte coquinaria. A pr.
Μαγειρίσκος, ου, ὁ, ἡ, coquus. Dim. μάγειρος.
Μαγειρίστρια, ας, ἡ, coqua. Ab eod.
Μάγειρος, ου, ὁ, coquus.
Μάγευμα, ατος, τὸ, machinamentum magicum, præstigiæ, artes magicæ. A μαγεύω.
Μαγεὺς, έως, ὁ, pinsor, pistor. a) qui tergit, abstergit. A μάσσω.
Μαγευτὴς, οῦ, ὁ, magicus, artis magicæ peritus. A sq.
Μαγεύω, magus sum, artes magicas calleo, exerceo, magicis artibus utor. A μάγος.
Μαγικὸς, ἡ, ὸν, magicus, veneficus. Ab eod.
Μαγὶς, ίδος, ἡ, mactra, vas subigendæ farinæ. a) offa, maza, quam manibus præferebant in Trophonii antrum ituri. 3) panis apud τοὺς ὁ. A μάσσω.
Μάγμα, ατος, τὸ, quidquid superest crassum ex aliqua materia expressa, recrementum. 2) unguentum, & omne spissius, pauco humore subactum. Ab eod.
Μάγνης, ητος, ἡ, magnes, lapis ferrum attrahens. a) qui est e Magnesia.
Μαγνῆτις λίθος, Hippocr. magnes.
Μαγνήτης, ου, ὁ, idem, quod μάγνης.
Μαγνησία, ίδος, ἡ, sc. λίθος, magnes.
Μάγος, ου, ὁ, magus, sapiens apud Persas. 2) præstigiator, veneficus, magicæ artis peritus.
Μαγοφονία, ας, ἡ, magorum cædes, eorum, qui post Cambysis mortem regnum invaserant. a) dies festus apud Persas. E pr. & φόνος.
ΜΑΓΥ'ΔΑΡΙΣ, εως, ἡ, magudaris, radix laserpitii.
Μαγὼγ, ὁ, Magog. Nomen Ebr. ἄκλιτον. *Munimentum*.
Μαγῳδὴ, ῆς, ἡ, mollis & effeminata saltatio, a Chrysogono mago. Hes.
Μαγῳδία, ας, ἡ, magodia, ludus scenicus, in quo magorum decantabantur miracula. A seq.
Μαγῳδὸς, ου, ὁ, histrio, magorum miracula decantans, gestibusve exprimens.
Μαδάλλω, glabro, depilo. Hes. A μαδὸς.
Μαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, depilis, glaber. A μαδάω.
Μαδαρότης, ητος, ἡ, calvities, lævor, e defluvio pilorum. A pr.
Μαδαρόω, ῶ, f. ώσω, glabro, depilo. Ab eod.
Μαδάρωσις, εως, ἡ, depilatio. a) idem quod μαδαρότης. 3) defluvium palpebrarum. A pr.
Μαδάω, ῶ, f. ήσω, lævis, depilis sum. a) madeo, ma-

madidus sum. partic. μαδῶντες, glabriones, Gl. Vet. Ab eod.

Μάδδα, Dorice pro μάζα.

Μαδιὰμ, ἡ, Madian. Nomen regionis Ebr. ἄκλιτον. *Judicium*.

Μαδίζω, f. ίσω, glabro, depilo. 2) depilis sum. μαδισθεὶς, aor. 1. pass. part. depilatus, Philox. A μαδὸς.

Μάδησις, εως, ἡ, defluvium pilorum. A pr.

Μαδιστήριον, ε, τὸ, id, quo glabratur, seu lævigatur cutis. Gl. V. volsella. Ab eod.

ΜΑΔΟ'Σ, ή, όν, lævis, glaber, depilis.

Μάδρυα, ων, τὰ, pruna, madrya. pro μαλόδρυα.

Μάζα, vel μᾶζα, ας, ἡ, maza, offa. 2) panis. 3) massa auri vel argenti. Gl. Vet. μᾶζα, βῶλος, massa.

Μαζαγόας, ε, ὁ, ἡ, ob mazam flens, Hesych. E μάζα & γοάω, *fleo*.

Μαζαγρέτας, Dor. pro μαζαγρέτης, ε, ὁ, mazarum sectator, lurco, helluo. E μάζα & ἀγρέω.

Μαζάω, ῶ, mazas pinso, coquo. A μάζα.

Μάζινος, ίνη, ινον, e maza factus. Ab eod.

Μαζίον, ε, τὸ, mammilla, Gl. Vet. A μαζός.

Μάζιον, τὸ, parva maza, offula, Gl. Vet. 2) aurum & argentum rude, non signatum. Thuc. Dim. a μάζα.

Μαζίσκη, ης, ἡ, idem & ab eod.

Μαζονόμιον, s. μαζονομεῖον, ε, τὸ, lanx, vas, in quo est maza, paratur &c.

Μαζόνομος, idem. μαζόνομοι, lances, Gl. Vet. A μάζα & νέμω, *tribuo*.

Μαζοπόπτης, ε, ὁ, qui mazas coquit. Ex eod. & πέπτω, *coquo*.

Μαζοποιέω, ῶ, f. ήσω, mazas conficio. Ex eod. & ποιέω.

Μαζοποιὸς, ῦ, ὁ, offarius, Gl. Vet. Ex iisd.

Μαζὸς, ῦ, ὁ, mamma, mammilla. Apud Callimachum & pro nutrice.

Μαζοφαγέω, delector offis. A sq.

Μαζοφάγος, ὁ, ἡ, qui offis delectatur, gulosus.

Μαζοφορὶς, ίδος, ἡ, idem quod μαζόνομος. E μάζα & φέρω, *fero*.

ΜΑ'ΖΩΝΕΣ, bacchanale convivium, apud Spartanos.

ΜΑΘΑΛΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, genus poculi vel mensuræ, qualis cyathus.

Μάθημα, ατος, τὸ, disciplina, studium, documentum. μαθήματα, mathematicorum theoremata. orbis artium, quæ in ludis puerilibus traduntur. A μανθάνω.

Μαθηματικὴ, ῆς, ἡ, sc. ἐπιστήμη, mathesis, disciplinarum mathematicarum ambitus & notitia. A sq.

Μαθηματικὸς, ή, όν, ad disciplinas pertinens, ad disciplinas aptus. 2) discendi cupidus. 3) docilis. 4) sciens, peritus. 5) ad mathemata pertinens ad mathematicos pertinens. 6) mathematicus, disciplinarum mathematicarum peritus. A μάθημα.

Μαθηματικῶς, *Adv* mathematicorum more. A pr.

Μαθηματοπωλικὸς, ή, όν, disciplinas vendens: pro pecunia docens. A μάθημα & πωλέω.

Μάθησις, εως, ἡ, ipsa discendi actio, cognitio, perceptio, doctrina, disciplina. A μανθάνω.

Μαθητεία, ας, ἡ, institutio discipuli, doctrina vel disciplina. A μαθητεύω.

Μαθητέον, discendum est, discere oportet. A μανθάνω.

Μαθητεύω, fut. εύσω, discipulus sive auditor sum. 2) doceo, instituo. μαθητεύομαι, doceor. A seq.

Μαθητὴς, ῦ, ὁ, discipulus. A μανθάνω.

Μαθητιάω, ῶ, discipulus esse, discere cupio. A μαθητής.

Μαθητὸς, ή, όν, qui disci potest, debet. A μανθάνω.

Μαθήτρια, ας, ἡ, discipula. A μαθητής.

Μαθητρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Μαθουσάλα, ὁ, Mathusala. Nomen viri Ebr. indeclin. *Mortem pellens*.

Μαῖα, ας, ἡ, obstetrix. 2) nutrix. 3) avia. 4) appellatio honestior matronæ cujusvis ætate provectioris. 5) genus cancrorum. 6) Maja, filia Atlantis.

Μαιάνδριος, ία, ιον, Mæandrius, a sq.

ΜΑΙ'ΑΝΔΡΟΣ, ε, ὁ, Mæander, fluvius Asiæ minoris admodum flexuosus. 2) trop. ambages.

Μαιὰς, άδος, ἡ, nutrix. 2) avia. A μαῖα.

Μαιεία, ας, ἡ, obstetricia ars. A μαιεύω.

Μαίευμα, ατος, τὸ, quod ab obstetrice extractum est, partus, infans. Ab eod.

Μαίευσις, εως, ἡ, idem quod μαιεία. Ab eod.

Μαιευτικὸς, ή, όν, obstetricius. Ab eod.

Μαιευτικῶς, *Adv.* obstetricum more. A pr.

Μαιεύτρια, ας, ἡ, obstetrix. A μαιεύω.

Μαιευτρικῶς, *Adv.* obstetricum more. A pr.

Μαιεύω & μαιεύομαι, obstetricem ago, sum obstetrix. 2) pullos avium nutrio. 3) quæro, investigo, scrutor. A μαῖα.

Μαιμάζειν, palpitare, agitari, salire, fluctuare, Suid. A μάω.

Μαιμακτήρια, ων, τὰ, sacra, quæ apud Athenienses fiebant Jovi μαιμάκτῃ.

Μαιμακτηριὼν, ῶνος, ὁ, quartus mensis Atticus Octobri fere respondens.

Μαιμάκτης, ε, ὁ, furore percitus, furiosus turbulentus, Jovis Epith. A μαιμάσσω.

Μαίμαξ, ακος, ὁ & ἡ, turbulentus, impetuosus. Hes. Ab eod.

Μαιμάσσειν, vehementer cupere, palpitare. Hes. A μάω.

Μαιμάω, ῶ, f. ήσω, vehementer cupio, impetu feror. Ab eod.

Μαιμώσσω, idem, pro μαιμάσσω.

Μαιμάω, f. ήσω, idem quod μαιμάω.

Μαινὰς, άδος, ἡ, insana, furiosa, lymphata, Baccha. Μαινάδες, Bacchæ. A μαίνομαι.

Μαίνη, ης, ἡ, mæna, piscis, Hecatæ s. Dianæ sacer.

Μαινίδιον, ε, τὸ, mænula. Dim. a sq.

Μαινὶς, ίδος, ἡ, mæna, piscis. A μαίνη.

Μαινόλης, ε.-ιος, ὁ, ἡ, furens, lymphatus, Bacchi Epith. A μαίνομαι & ὄλλυμι.

Μαινολὶς, ίδος, ἡ, furens. A pr.

Μαίνομαι, f. μανῦμαι, insanio, furo, desipio. 2) vehementi studio teneor, gestio. μαινόμενος, part. furens, insanus, lymphatus, Philox. μανεὶς, aor. 2. in furorem actus, furore percitus. Ex activo reperitur ἔμηνα, in furorem egi.

Μαινουργος, ε, ὁ, mænurgus, *piscis*.

Μαῖρα, canicula, a splendore, sidus, æstus intensissimus; *item* luna, Hes. A sq.

ΜΑΙ'ΡΩ, luceo, unde per redupl. μαρμαίρω.

Μαίωσις, εως, ἡ, obstetricis opera, officium. A μαῖα.

Μαιωτιστὶ, *Adv.* Scythice. A sq.

Μαιῶτις, ιδος, ἡ, scil. λίμνη, palus Mæotica. a Μαιῶται, populus Scythicus.

Μαίωτρον, ε, τὸ, merces obstetricis. A μαῖα.

Μάκαρ, αρος, ὁ, ἡ, τὸ, beatus, dives, felix. μάκαρες, dii, & homines beati post mortem. *Comp.* μακάρτερος, *Superl.* μακάρτατος.

Μακαρία, ας, ἡ, locus beatorum post mortem apud inferos, locus vitæ beatæ. A pr.

Μακαρίζω, f. ίσω, beatum prædico, beo. Ab eod.

Μα-

Μακάριος, ρία, ριον, beatus, felix. 2) defunctus, qui sepelitur. Ab eod.
Μακαριότης, ητος, ἡ, beatitas, beatitudo. A pr.
Μακαρὶς, ίδος, ἡ, idem quod μακαρία.
Μακαρισμὸς, ᾶ, ὁ, beatitatis prædicatio, qua nimirum aliquem beatum prædicamus. 2) μακαρισμοὶ, hymni in commemorationem beatitudinis Sanctorum. 3) ipsa felicitas, in SS. LL. A μακαρίζω.
Μακαριστὸς, ἡ, ὸν, qui beatus habetur & prædicatur, quem omnes beatum judicant. Ab eod.
Μακαριστῶς, *Adv.* beate. A pr.
Μακαρίτης, ᾶ, ὁ, beatus, de defuncto. A μάκαρ.
Μακαρῖτις, ιδος, ἡ, fem. præc.
Μακαρίως, *Adv.* beate, feliciter. A μακάριος.
Μάκαρς, αρος, ὁ, ἡ, pro μακάριος, per Sync. Eust.
Μακαρτὸς, ἡ, ὸν, beatus & opulentus. Ex Epigr.
Μακεδὸς, ἡ, ὸν, longus, procerus, quasi a μακεδανὸς, Dor. ut μηκεδανὸς, a μῆκος, *longitudo*.
Μακεδονία, ας, ἡ, Macedonia. A Μακεδών.
Μακεδονίζω, f. ίσω, Macedonas sequor, cum Macedonibus facio. Ab eod.
Μακεδονικὸς, ἡ, ὸν, Macedonicus. Ab eod.
Μακεδονιστὶ, Macedonico more vel sermone. A μακεδονίζω.
Μακεδὼν, όνος, ὁ, Macedo.
Μακέλη, μάκελλα, ης, ἡ, ligo. (Ab eadem radice, unde Latin. *macer* & *macerare*, item græca μάγος, μάγειρος, μαγδάλη, μάχη, μάχαιρα, μάσσω, quibus in omnibus inest vis minuendi, concidendi in minutas particulas, & inter se miscendi, sive carnes, sive herbas, sive glebas.)
Μάκελλον, ου, τὸ, macellum. Vox Lat.
ΜΑ'ΚΕΡ, macer vel macir, cortex quidam, qui ex India advehitur.
Μακεσίκρανος, ου, ὁ, oblongam galeam habens, upupæ Epith. Hesych. E μᾶκος, pro μῆκος, & κράνος, *galea*.
Μακέτης, ὁ, Macedonicus.
Μακέτις, ἡ, Macedonica.
Μακιστὴρ, ῆρος, ὁ, longus, Epith. sermonis. Æschyl. a μάκιστος pro μηκ. vel μακίζω inusitato *extraho in longum*.
ΜΑΚΚΟΑ῀Ν, desipere, stulte & fatue se gerere. μεμακκοηκότα, perfect. partic. delirantem.
Μακραίων, ωνος, ὁ, ἡ, diurnus, longævus. E μακρὸς & αἰών.
Μακρακόντιον, ου, τὸ, spiculum longum.
Μακρὰν, *Adv.* longe, procul, de loco. 2) longum, de tempore. A μακρός.
Μακραύχην, ενος, ὁ, ἡ, cui collum est prælongum.
Μακρέτηος, ου, ὁ, ἡ, qui in longos annos perdurat. E μακρὸς & ἔτος, *annus*.
Μακρηγορέω, ῶ, f. ήσω, longa oratione utor, multa verba facio. Ex eod. & ἀγορεύω, *dico*, *loquor*: hinc
Μακρηγορία, ας, ἡ, sermo longus, oratio longa.
Μακρημερία, ἡ, tempus, quo dies sunt longiores. E μ. & ἡμέρα.
Μακροβάμων, ονος, ὁ, qui longis passibus incedit. E μ. & βαίνω, f. βήσω.
Μακρόβιος, ου, ὁ, ἡ, longævus.
Μακροβιότης, ητος, ἡ, vita longæva, vivacitas.
Μακροβίωσις, ἡ, idem.
Μακροβιώτερος, vivacior. Comp. a μακρόβιος.
Μακροβολία, ας, ἡ, in longum jaculatio. A seq.
Μακροβόλος, ου, ὁ, ἡ, e longinquo feriens, eminus feriens. E μ. & βάλλω.
Μακρόβωλος, ου, ὁ, ἡ, qui magnis s. densis est glebis, glebosus. Epith. agri.

Μακρογένειος, ου, ὁ, ἡ, qui longo est mento. E μ. & γένειον, *mentum*.
Μακρόγηρως, ω, ὁ, ἡ, longam senectutem agens, valde senex. E μ. & γῆρας.
Μακρογόγγυλος, ου, ὁ, ἡ, teres.
Μακροδάκτυλος, ου, longos habens digitos.
Μακροδόλιχος, ου, ὁ, ἡ, qui longos cursus conficit.
Μακροζωΐα, ας, ἡ, longævitas. E μ. & ζωή.
Μακροημέρευσις, εως, ἡ, longitudo dierum, longævitas. A sq.
Μακροημερεύω, f. εύσω, diu vivo. A sq.
Μακροήμερος, ου, ὁ, ἡ, longævus. E pr. & ἡμέρα.
Μακρόθεν, *Adv.* procul, longe, eminus. Hinc & ἀπὸ μακρόθεν, e longinquo. A μακρός.
Μακροθυμέω, ῶ, f. ήσω, patienter fero, leni sum animo, patienter exspecto, iram differo s. cohibeo. Philox. duro. A μακρόθυμος.
Μακροθυμία, ας, ἡ, tolerantia, lenitas animi, longanimitas, patientia expectandi. Ab eod.
Μακρόθυμος, ου, ὁ, ἡ, longanimis, lenis, patiens.
Μακροθύμως, *Adv.* patienter, longanimiter, æquo animo, iram differendo. A pr.
Μακροκαμπυλαύχην, ενος, ὁ, ἡ, longum & curvum collum habens, Ep. avium quarundam. E μ. & καμπύλος, & αὐχήν.
Μακροκαταληκτέω, desino in longam vocalem seu syllabam. A seq.
Μακροκατάληκτος, ου, ὁ, ἡ, in vocalem longam s. syllabam desinens. E μ. & καταλήγω.
Μακρόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, caulem longum habens.
Μακρόκεντρος, ου, ὁ, ἡ, longum aculeum habens, longo spiculo armatus. E μ. & κέντρον.
Μακρόκερκος, ου, ὁ, ἡ, longam caudam habens.
Μακροκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, longum caput habens, cilo, Gl. V.
Μακροκομέω, ῶ, longam & prolixam comam alo seu habeo. Ex μ. & κόμη.
Μακροκωλία, ας, ἡ, longius membrum. 2) quum periodus longius membrum habet. A seq.
Μακρόκωλος, ου, ὁ, ἡ, membra seu cola longa habens. E μ. & κῶλον.
Μακρόλοβος, ου, ὁ, ἡ, longum habens folliculum, siliqua oblonga inclusus.
Μακρολογέω, ῶ, f. ήσω, longa oratione utor. A μακρολόγος.
Μακρολογία, ας, ἡ, longitudo, ambages sermonis. A seq.
Μακρολόγος, ου, ὁ, ἡ, multus in sermone.
Μακρονοσία, ας, ἡ, morbus diuturnus. E μ. & νόσος.
Μακροπαραληκτέω, in penultimam longam desinere. Ex μ. & παραλήγω.
Μακροπαροίνιος, longe contumeliosissimus, & quidem ex ebrietate.
Μακρόπεπλος, ου, longum peplum gerens.
Μακρόπνοος, contr. μακρόπνους, ου, ὁ & ἡ, qui longos ducit spiritus. E μ. & πνοή.
Μακροπορέω, f. ήσω, procul eo, longum iter facio. E μ. & πόρος.
Μακροπορία, ας, ἡ, longum iter. Ex iisd.
Μακροπόνηρος, ου, ὁ, ἡ, improbissimus, Suid.
Μακρόπους, οδος, ὁ, ἡ, longos pedes habens.
Μακρόπτερος, ου, ὁ, ἡ, longas alas, sive longas pennas habens. E μ. & πτερόν.
Μακροπτόλεμος, ου, ὁ, ἡ, e longinquo pugnans.
Μακρόπυλος, ου, ὁ, ἡ, amplas habens portas. Ex μ. & πύλη.
Μακροπώγων, ωνος, ὁ, ἡ, longam barbam habens.
Μακρορριζία, ας, ἡ, longitudo radicum. A sq.

Μακρόῤῥιζος, ὁ, ὁ, ἡ, longas radices habens. E μ. & ῥίζα.

Μακρόῤῥυγχος, ον, rostrum longum habens.

Μακρὸς, ά, ὸν, longus, prolixus. 2) longus, diuturnus. 3) magnus, multus. 4) altus, excelsus. μακρὰν, longe. A μᾶκος pro μῆκος.

Μακροσκελὴς, έος, ὁ, ἡ, longa crura habens. E μ. & σκέλος.

Μακροστελέχης, εος, ὁ, ἡ, longum seu procerum truncum habens, qui longo est caudice. E μ. & στέλεχος.

Μακροσύλλαβος, ον, longis syllabis constans. E μ. & συλλαβὴ.

Μακρότατα, *Adv.* longissime. A μακρότατος, Superlat. a μακρὸς.

Μακρότερα, longius. A μακρότερος, Comp. a μακρὸς.

Μακροτέρως, *Adv.* diutius, longius. Ab eod.

Μακρότης, ητος, ἡ, longitudo, longinquitas. 2) diuturnitas. Ab eod.

Μακροτομέω, ῶ, f. ήσω, ita amputo, ut longae redundent amputatae partis reliquiae. A sq.

Μακρότομος, ν, ὁ, ἡ, ita putatus, ut amputati longae reliquiae supersint. E μ. & τομή.

Μακροτράχηλος, ον, longum habens collum.

Μακροϋπνία, ἡ, diuturnus somnus. E μ. & ὕπνος.

Μακροφάρυγξ, ὁ, ἡ, longas fauces habens.

Μακροφλυαρέτης, ου, ὁ, magnus nugator. E μ. & φλυαρία.

Μακροφυὴς, έος, ὁ, ἡ, natura longus, longus natus. E μ. & φύω, f. φύσω.

Μακρόφυλλος, ν, ὁ, ἡ, longa habens folia. E μ. & φύλλον.

Μακροφωνέω, alta voce clamo.

Μακρόχειλος, ον, magna labia habens.

Μακρόχειρ, ρος, ὁ, ἡ, longimanus. 2) cui una manus longior est altera.

Μακρόχηλος, ν, ὁ, ἡ, ungulas longiores habens. E μ. & χηλή.

Μακροχρονίζω, f. ίσω, diuturnus f. longaevus sum.

Μακροχρόνιος, ν, ὁ, ἡ, longaevus, diu durans.

Μακροχρονιότης, ητος, ἡ, longaevitas, Gl. V. A pr.

Μάκρυμμα, ατος, τὸ, quod longe removetur, abominatio. A μακρύνω.

Μάκρυνσις, εως, ἡ, dilatatio. 2) amplificatio, v. c. narrationis. A sq.

Μακρύνω, f. υνῶ, longe seu procul amoveo, in longum differo, extendo, porrigo. A μακρός.

Μακρῶς, *Adv.* longe. Ab eod.

Μάκυνσις, εως, ἡ, prolongatio, in longum diductio: quasi a μακύνω.

Μακρώτης, ν, ὁ, longas aures habens. E μ. & οὖς, ὠτός.

Μάκται, qui mazas pinsunt, Hes. at Philox. gulatores. A μάσσω.

Μάκτρα, ας, ἡ, vas, in quo pinsitur, & farina subigitur, mactra. Apud Nicandrum pro colo, s. mortario. Ab eod.

Μακτρισμὸς, ὁ, ὁ, saltationis genus. qs. a μακτρίζω.

Μάκτρον, ν, τὸ, mappa, Gl. V. A μάσσω.

Μάλα, *Adv.* valde, multum, admodum, vehementer. Hinc *Compar.* μᾶλλον, magis, amplius, potius, & *Superlat.* μάλιστα, maxime, potissimum, praesertim, jungiturque Nominibus, Verbis, & Adverbiis. In interrog. est tandem, quaeso, τί μάλιστα; *In numeris est* omnino, admodum. *De tempore est* fere.

Μαλαβάθρινον, ν, τὸ, foliatum, Gl. V. sc. unguentum. Vid μαλάβαθρον.

Μάλαγμα, ατος, τὸ, malagma, quo aliquid mollitur. In re militari est corpus molle, ad frangendos, eludendosque tormentorum ictus, ut cilicium. A μαλάσσω.

Μαλακόπους, οδος, ὁ, ἡ, molli pede incedens. Ex μαλακὸς & πούς.

Μαλακαυλέω, ῶ, molliter decumbo & dormio. Ex eod. & αὐλή.

Μαλακτικὸς, ή, ὸν, vim leniendi habens. A μαλάσσω.

Μαλακία, ας, ἡ, mollities, in primis animi ignava & effeminata. 2) morbus quidam. 3) summa tranquillitas maris. A μαλακός.

Μαλακίας, ου, ὁ, mollis, effeminatus. Ab eod.

Μαλακιάω, ῶ, mollis & effeminatus sum, mollitia laboro. 2) langueo, aeger sum. A μαλακία.

Μαλακίζω, fut. ίσω, mollio, effemino, timidum reddo. & *Pass.* μαλακίζομαι, mollesco & effeminor. 2) misereor. 3) langueo, aegroto. 4) timidus sum, frangor. A μαλακός.

Μαλάκιον, ν, τὸ, ornamentum quoddam muliebre. τὰ μαλάκια, piscium genus, sepiae, item olus, beta. Ab eod.

Μαλακίων, ωνος, ὁ, molliculus. Dim. ab eod.

Μαλακόγειος, ν, ὁ, ἡ, mollem habens terram. Ex eod. & γῆ, *terra.*

Μαλακογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, qui molli h. e. leni, submissa est mente, seu animo. E μ. & γνώμη.

Μαλακόδερμος, ν, ὁ, ἡ, mollem habens cutem. 2) molle habens putamen. E μ. & δέρμα.

Μαλακόθριξ, ὁ, ἡ, mollem habens pilum. μαλακότριχες, quibus molles capilli.

Μαλακόκισσος, ν, ὁ, q. d. mollis hedera, convolvulus.

Μαλακοκόλαξ, ακος, ὁ, palpator, assentator.

Μαλακοποιέω, mollio.

Μαλακοποιὸς, ὸν, molliens. E μ. & ποιέω.

Μαλακοκρανεὺς, έως, ὁ, q. d. molliceps, avis. E μ. & κρανίον.

Μαλακοπύρηνος, ν, ὁ, ἡ, mollem & tenerum habens nucleum. E μ. & πυρὴν.

Μαλακὸς, ή, ὸν, mollis. 2) placidus, lenis, mitis. 3) effeminatus. 4) remissus, languidus, molli & remisso animo aliquid agens. 5) placidus, tranquillus. A μαλάσσω.

Μαλακόσαρκος, ν, ὁ, ἡ, mollem ac teneram habens carnem. E pr. & σάρξ.

Μαλακόστρακος, ν, ὁ, ἡ, molli testa tectus. Ex eod. & ὄστρακον.

Μαλακότης, ητος, ἡ, mollities, mollitudo. A μαλακός.

Μαλακόφθαλμος, ὁ, ἡ, mollis, mitis, adspectu.

Μαλακόφλοιος, ον, mollem corticem habens.

Μαλακόφρων, ον, molli, leni animo. E μαλ. & φρὴν.

Μαλακόφωνος, ον, molli, suavi voce praeditus. E μ. & φωνή.

Μαλακόχειρ, ρος, ὁ, ἡ, molles manus habens, lenis, mitis.

Μαλακοψυχέω, ῶ, molli sum animo. E μ. & ψυχή.

Μαλακτὴρ, ῆρος, ὁ, qui mollit, seu emollit. A μαλάσσω.

Μαλακτικὸς, ή, ὸν, molliendi vim habens. Ab eod.

Μαλακτὸς, ή, ὸν, qui molliri potest. Ab eod.

Μαλάκυνσις, εως, ἡ, cum aliquid mollius redditur. A sq.

Μαλακύνω, mollio, emollio. *Pass.* μαλακύνομαι, mollior, molliorem me praebeo, mollesco, languidior & remissior sum, fio. A μαλακός.

Μαλακῶς, *Adv.* molliter, leniter, placide, effeminate, remisse. Ab eod.

Μαλαλεὴλ, ὁ, Malaleel. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. *Laudans Deum*.

Μάλαξις, εως, ἡ, mollitio, emollitio. A seq.

Μαλάσσω, vel μαλάττω, fut. ξω, mollio, emollio. 2) placo, lenio.

Μαλάχη, ης, ἡ, malache, malva, herba emolliendi vim habens. A μαλάσσω.

Μαλερὸς, ρὰ, ρὸν, ustivus, consumens, ignis Epith. A μαλὸς. (sive qua *exitiosum*, sive qua *tenerum* significat. ignis enim emollit & percoquit dura.)

ΜΑ'ΛΗ, ης, ἡ, axilla, ala.

Μάλθα, ης, ἡ, cera emollita. A μαλάσσω.

Μαλθάζω, mollio, pro quo usitatius μαλθάσσω.

Μαλθακευνία, ας, ἡ, lecti s. cubilis mollities. A μαλθακὸς & εὐνὴ, *cubile*.

Μαλθακηρὸς, ρὰ, ρὸν, tener, mollis. A μαλθακός.

Μαλθακία, ας, ἡ, mollities, mollitudo. Ab eod.

Μαλθακίζω, f. ίσω, mollio, emollio. 2) delinio, emollio animum. *Pass.* μαλθακίζομαι, mollesco, ignaviter ago, languesco, elanguesco. Ab eod.

Μαλθακινος, ίνη, ινον, mollis. Ab eod.

Μαλθακιστέον, molliter agendum est & segniter. A μαλθακίζω.

Μαλθακὸς, ὴ, ὸν, mollis. 2) iners, remissus, ignavus, lentus. 3) effeminatus. A μαλάσσω.

Μαλθακόφωνος, ου, ὁ & ἡ, qui mollem ac teneram haber vocem. E μαλθ. & φωνή.

Μαλθακόω, ῶ, f. ώσω, mollio, emollio. A μαλθακός.

Μαλθακτήριος, α, ον, idem quod sequens.

Μαλθακτικὸς, ὴ, ὸν, emolliendi vim habens. A μαλθάσσω.

Μαλθακώδης, εος, ὁ, ἡ, qui emollit. A μαλθακός.

Μαλθακῶς, *Adv.* molliter. Ab eod.

Μάλθαξις, εως, ἡ, fotus. A seq.

Μαλθάσσω, f. ξω, mollio. 2) mollibos verbis persuadeo, delinio, demulceo. A μαλάσσω.

Μάλθη, ης, ἡ, v. μάλθα.

Μαλθόω, ῶ, f. ώσω, mollio, emollio, velut ceram, Hesych. A pr.

Μαλθώδης, εος, ὁ, ἡ, maltuinus, cereus. Ab eod.

Μάλθων, ὁ, mollis & effeminatus, dissolutus. Philox. μάλθων, nebulo. Ab eod.

Μαλιναθάλη, ης, ἡ, planta Ægyptiaca. Theophr.

Μαλιασμὸς, ῦ, ὁ, veterinorum morbus. A sq.

ΜΑ'ΛΙΣ, ιδος, ἡ, malis, jumentorum morbus, quum tussiont.

Μαλὶς, ίδος, ἡ, Nymphæ nomen. Dor. pro Μηλὶς, a μῆλον, *malum*, *pomum*.

Μάλιστα, *Superl.* a μάλα. quod vide.

Μαλκίω, *Jon.* μαλκιέω, frigore contrahor, e frigore torpeo. 2) torpeo, hebesco. A seq.

Μάλκη, ης, ἡ, torpor e frigore. 2) torpor quilibet.

Μαλκιάω, ῶ, & μαλκίω, idem quod μαλκίω.

Μάλκιον, frigidum. A μάλκη.

Μαλλοδετὴς, ὲς, lana s. vinculo laneo vinctus. A μαλλὸς & δέω.

Μᾶλλον, *Adv.* Comp. a μάλα, quod vide.

Μαλλὸς, ῦ, ὁ, vellus, lana promissa, villus. 2) coma promissa, cirrus, cincinnus.

Μαλλοφόρος, ου, ὁ, ἡ, laniger. E pr. & φέρω.

Μαλλωτὸς, ὴ, ὸν, villosus, velleris densi. A μαλλός.

ΜΑΛΟ'ΒΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, malobathrum, unguentum Indicum. v. μαλάβ.

Μαλόδρυον, τὸ, vid. μάδρυα.

Μᾶλον pro μῆλον, *Dorice*, malum, pomum.

Μαλοπάρῃος, ου, ὁ, ἡ, malis s. pomis similes genas habens. E pr. & παρειὰ, *gena*.

ΜΑΛΟ'Σ, ὰ, ὸν, tener. 2) exitiosus.

Μαλοφόρος, ἡ, Epith. Cereris, pomifera. E μῆλον & φέρω.

ΜΑΜΗΡΑ', vel μαμηρὰ, ᾶς, ἡ, s. μαμηρὸς, medicamenti genos, quod quidam idem ac Doronicum Romanum censent. (vocabulum est persicæ, aut certe barbaricæ originis.)

ΜΑ'ΜΜΑ, μάμμη, μαμμαία, ἡ, voces, quibus pueri matrem, vel aliam feminam ætate provectiorem appellabant. 2) avia.

Μαμμάκυθος, ου, ὁ, Mammacuthus, nomen hominis notæ stultitiæ: inde quivis stolidus, & ignavus sic appellatur.

Μαμμάκουθος, idem.

ΜΑΜΜΑ'Ν, vox puerili panem flagitantis.

Μαμμάριον, ου, τὸ, mater, Dim. a μάμμη.

Μαμμία, ας, ἡ, mater. 2) avia. Ab eod.

Μαμμίον, ου, τὸ, matercula. Dim. ab eod.

Μαμμόθρεπτος, ου, ὁ, ἡ, nutrice, vel potius avia, eoque mollius educatus. Ab eod. & τρέφω.

Μαμωνᾶ vel μαμμωνᾶ, vox Syr. ἄκλιτος. *Divitiæ*, præs. alius fidei commissæ.

Μὰν pro μὴν, *Dor.* tamen, sane, certe. Μὰν pro μάνα, v.

Μανιάκιον, ου, τὸ, ornamentum collare, Schol. Theocr. Dim. a μάνος. v. μανιάκης.

Μανασσῆς, ὁ, Manasses. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον, *Faciens oblivisci*.

ΜΑΝΔΑ'ΚΗ, ης, ἡ, corium, pellis. 2) idem quod ἀμμαλλοδετήρ.

Μανδακηδὸν, *Adv.* ad cutem. A pr.

Μάνδαλος, ου, τὸ, pessulus, repagulum, Philox.

Μανδαλωτὸν, ῦ, τὸ, osculi genus immodestum.

Μανδοειδὴς, ὲς, similis vesti, quæ μανδύη dicitur, pro μανδυοειδής.

Μάνδρα, ας, ἡ, stabulum, caula, septum, quo noctu clauduntur pecora. 2) spelunca. 3) locus, ubi sunt torcularia.

ΜΑΝΔΡΑΓΟ'ΡΑΣ, ου, ὁ, mandragoras, planta, cui vis inest obstupefaciendi sensus & soporandi homines.

Μανδραγορίζω, mandragoram propino. A pr.

Μανδραγορίτης, ου, ὁ, οἶνος, vinum mandragora conditum. Ab eod.

Μάνδρευμα, ατος, τὸ, idem quod μάνδρα.

ΜΑΝΔΥ'ΑΣ, ου, ὁ, genus vestimenti militatis ap. Persas.

Μανδύη, ης, ἡ, vestis lacernæ similis, Pollux. & Gl. Vet. μανδύα, impluvia.

Μανδὺς, ἡ, lacerna.

Μανέομαι, insanio, ut hinc fit μεμάνημαι, perf. pass. apud Theocrit. amore insanio, pro μαίνομαι.

ΜΑ'ΝΗΣ, ου, ὁ, servus, famulus. 2) poculi genus. 3) nomen jactus tesserarii.

Μανθάνω, fut. μαθήσομαι, p. μεμάθηκα, disco. 2) intelligo, percipio, animadverto, cognosco. 3) doceo. aor. 2. ἔμαθον, partic. μαθών, qui didicit. Attice τί μαθών, quare.

Μανία, ας, ἡ, furor, insania. A μαίνομαι.

Μανιάκης, ου, ὁ, ornamentum collare, s. brachiale, armillæ, Gl. Vet. torquis. μανιακὸς, ap. Polyb. (Vocabulum originis barbaricæ, Celticæ ut videtur.) A μανίαξ.

Μανιάκιον, μανιάκιον, ου, τὸ, idem. μανιάκια Hes. inter ornamenta numerat, in μανιάκιον.

Μανίαξ, tortile, circulus, tortus. Gl. V. A μάνος.

Μανιὰς, άδος, ἡ, furiosa, insana. A μαίνομαι.

Μανικὸς, ὴ, ὸν, insanus. 2) ad insaniam pronus. 3) in-

3) insaniam *seu* furorem gignens. 4) divinus ac numine inflatus. Ab eod.

Μανικῶς, *Adv.* furiose. A pr.

Μανιόκηπος, ου, ἡ, furiose libidinosa. Eust. E μανία, & κῆπος, *pubes muliebris*.

Μανιοποιός, ῦ, ὁ, ἡ, ad insaniam redigens.

Μᾶνις, *Dor.* pro μῆνις, vid.

Μανιώδης, εος, ὁ, ἡ, furiosus, insanus. 2) insaniam gignes. A μανία.

Μανιωδῶς, *Adv.* furiose. A pr.

ΜΑ'ΝΝΑ, vel μάν, τό, manna. Vox Ebr. [illegible], quæ cibum illum extraordinarium notat, quo Deus Israelitas in deserto sustentavit. 2) pulvis s. pollen turis. 3) succus concretus in Arabia, mel aerium.

Μαννάκιον, ου, τό, idem quod μανίακον.

Μαννάριον, ου, τό, matercula. Lucian. v. μαμμάριον.

Μαννοδοτέω, ῶ, f. ήσω, manna do, vel suppedito. E μάννα & δότης, *dator*.

ΜΑ'ΝΝΟΣ, vel μάνος, ου, ὁ, ornamentum collare. v. μανιάκης.

Μαννοφόρος, ου, ὁ, ornatus monili. E pr. & φέρω. (Vocab. est apud Theocritum, ubi leg. est μανοφόρως pro μανοφ. & significat resperam in pelle maculis candidis nigrisve, lunam, seu plenam, seu cornutam, referentibus.)

Μανόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, rarum ferens fructum, cujus fructus non dense hæret. E sq. & κ.

Μανός, ή, όν, rarus, solutus, fungosus, laxus, mollis. At μάνος v. μάννος.

Μανοσπορέω, ῶ, semen non dense spargo. A sq.

Μανόσπορος, ου, ὁ, ἡ, rare seminatus. Ex μανός & σπείρω.

Μανόστημος, ου, ὁ, ἡ, qui laxo s. raro est stamine, Hesych. Ex eod. & στήμων, *stamen*.

Μανότης, ητος, ἡ, raritas. 2) laxitas. A μανός.

Μανόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, cui sunt rara folia. Ex eod. & φύλλον.

Μανόω, ῶ, rarefacio, solutiorem reddo. μανοῦσθαι, rarescere. A μανός.

Μαντεία, ας, ἡ, divinatio, vaticinatio, vaticinium, oraculum. 2) oraculi petitio. A μαντεύω.

Μαντεῖον, ου, τό, vaticinium, oraculum. 3) locus, in quo editur oraculum. Ab eod.

Μαντεῖος, εία, εῖον, ad vaticinationem s. vates pertinens. A μάντις.

Μάντευμα, ατος, τό, vaticinium. A sq.

Μαντεύομαι, fut. εύσομαι, vaticinor, oraculum edo. 2) divino, hariolor, auguror, conjicio, opinor. 3) oraculum consulo, oraculum peto. A μάντις.

Μαντευτής, ῦ, ὁ, vates, vaticinator. A pr.

Μαντευτικός, ή, όν, ad vaticinationem s. vaticinatores pertinens. 2) vaticinandi artis peritus. Ab eod.

Μαντευτός, ή, όν, vaticinio præditus. Ab eod.

Μαντηΐη, ης, ἡ, *Jon.* pro μαντεία.

Μαντήϊον, ου, τό, oraculum, *Jon.* pro μαντεῖον.

Μαντήϊος, ου, ὁ, vaticinus, fatidicus, Epith. Apollinis, *Jon.* pro μαντεῖος.

Μαντικός, ή, όν, ad vatem s. vates pertinens. 2) vatem efficiens. 3) vaticinandi peritus, divinus. 4) vaticinationem habens. ἡ μαντική sc. τέχνη, divinatio. Ab eod.

Μαντικῶς, *Adv.* vaticinando, per vaticinium. A pr.

Μαντιπολέω, vaticinor.

Μαντίπολος, ου, ὁ, ἡ, vates. A pr.

Μάντις, εως, ὁ, vates, hariolus, haruspex.

Μαντιχώρας, ου, ὁ, Mantichora, bestia horrenda, Aristot. Hist. An. Æl. Plin. Apud Ctesiam μαρτιχόρα.

Μαντοσύνη, ης, ἡ, vaticinium, vaticinatio; ars vaticinandi. A sq.

Μαντίπολος, ου, ὁ, ἡ, vaticinus, divinus. A μάντις.

Μαντιάδης, εος, ὁ, ἡ, fatidicus, vaticinus. Ab eod.

Μαντῷος, ου, ὁ, fatidicus, Epith. Apollinis. Ab eod.

Μανύω, f. ύσω, indico, expono. *Dorice* pro μηνύω. sic μανυτής, μήνυσις.

Μανώδης, εος, ὁ, ἡ, laxus, rarus. A μανός.

Μάνωσις, εως, ἡ, rarefactio. 2) raritas, laxitas. A μανόω.

Μαπέειν, comprehendere, aor. 2. & μεμάπεειν, Opt. a μάπτω, prehendo, aor. 2. ἔμαρπτον, abjecto ρ, ἔμαπτον. 2) calcare. Hesiod.

Μάραγδος, ου, ὁ, smaragdus, *gemma*. A μαρμαίρω.

ΜΑΡΑ'ΓΝΑ, ης, ἡ, flagellum, scutica. 2) genus supplicii. v. μάραγνα.

ΜΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ου, τό, marathrum, fœniculum.

Μάραγνα, ἡ, scutica, Æschyl.

Μαραίνω, f. ανῶ, macero, marcidum reddo, flaccidum reddo, contabefacio. μαραίνομαι, marcesco, flaccesco, exaresco.

Μαραίπους, οδος, ὁ, ἡ, qui marcidos pedes habet, Hes. E pr. & πούς.

Μάρανσις, εως, ἡ, marcor, tabes. A μαραίνω.

Μαραντικός, ή, όν, flaccidum seu marcidum reddens, absumens. Ab eod.

Μαρασμός, ῦ, ὁ, tabes, marcor. Ab eod.

Μαρασμώδης, εος, ὁ, ἡ, laborans μαρασμῷ, cui inest μαρασμός. A pr.

Μαράσσω, luceo, splendeo. 2) perstrepo, sonitum edo.

Μαραυγεῖν, lumine privari, Plut. quasi e μείρω, *privo*. s. μαρῶ, & αὐγή, *splendor*.

Μαραυγία, ας, ἡ, obscuratio visus. Ex iisd.

Μαργαίνω, insanio. A μάργος.

Μαργαρίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, margarita, gemma. A μάργαρον.

Μαργαρῖτις, ιδος, ἡ, sc. λίθος, idem & ab eod.

Μάργαρον, ου, τό, unio, margarita.

Μαργαρώδης, εος, ὁ, ἡ, margaritæ similis. A pr.

Μαργάω, ῶ, insanio. A μάργος.

Μάργη, ης, ἡ, insania, protervia, Hes. Ab eod.

Μαργήεις, ήεσσα, ῆεν, insanus, amens, Hes. A præc.

Μάργης, ου, ὁ, insanus, Suid. Ab eod.

Μαργίτης, ου, ὁ, nomen proprium hominis stolidi. 2) stolidus, fatuus, leviculus, imbellis. Ab eod.

Μάργος, η, ον, vel μάργος, ου, ὁ, ἡ, insanus, amens, vesanus, stolidus. 2) protervus, petulans, improbe libidinosus.

Μαργοσύνη, ης, ἡ, insania, vesania, vecordia. 2) petulantia, protervia, procacitas. A pr.

Μαργότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.

Μάρη, ης, ἡ, veterum Scholiastarum testimonio μάραι dictæ fuere manus. Eust.

Μαριλευτής, ῦ, ὁ, qui carbones tractat, carbonarius. A seq.

Μαριλεύω, favillas, carbones tracto. A sq.

Μαρίλη, ης, ἡ, pulvis carbonum, favilla.

Μαριλοκαύτης, ου, ὁ, carbonarius, Hes. ubi μαριλοκαυτῶν, τῶν [illegible]. A pr. & καίω.

Μαριλοπότης, ου, ὁ, favillæ potor. Vulcani, fabrorum, ac carbonariorum Epith. Ex eod. & πότης, *potor*.

ΜΑΡΙ'ΝΟΙ, pisces quidam.

ΜΑ'ΡΙΣ, εως, ἡ, mensura liquidorum.

Μαρμαίρω, rutilo, resplendeo, vibranti splendore corusco.

Μαρμάρεος, έα, εον, marmoris more candens, marmoreus. A μάρμαρος.

Μαρμάρεος, έα, *Jon.* έη, εον, idem & ab eod.

Μαρμαρίζω, marmoreo splendore niteo, at marmor splendeo. Ab eod.

Μαρμάρινος, ίνη, ινον, marmoreus, e marmore confectus, marmoris nitorem habens. Ab eod.

Μαρμαρογλυφία, ας, ἡ, marmoris scalptura seu cælatura. Ex eod. & γλύφω, *sculpo*.

Μαρμαρώδης, ώδεος, ώδες, marmoris nitore splendens. A seq.

Μάρμαρον, ου, τὸ, vide μάρμαρος.

Μαρμαροποιὸς, οῦ, ὁ, marmorarius, Philox. E pr. & ποιέω, *facio*.

Μάρμαρος, ου, ὁ, ἡ, albus, candidus. 2) sc. λίθος, marmor, quod & μάρμαρον. 3) cæmentum marmoris, s. quodvis, lapis durior. μάρμαρος & μάρμαρα, vitium veterinorum.

Μαρμαρυγὴ, ῆς, ἡ, splendor, splendor vibrans, fulgor. quasi a μαρμαίρω.

Μαρμαραυγώδης, εος, ὁ, ἡ, fulgidos radios emittens, vibrans. A præc.

Μαρμαρύζω, splendeo, apud Julian.

Μαρμαρῶπις, ιδος, ἡ, splendentem faciem, oculos nitentes habens. E μάρμαρος s. μαρμαίρω & ὤψ.

Μαρμαρωπὸς, οῦ, ὁ, ἡ, oculis micans, fulgentes oculos habens. Ex iisd.

Μαρμάρωσις, εως, ἡ, exornatio, quæ fit marmore. Gl. Vet. incrustatio: quasi a μαρμαρόω.

Μάρναμαι, pugno, prælio decerno de eventu belli.

Μάρπτις, ἡ, raptrix, quæ vim facit. A seq.

Μάρπτω, f. ψω, capio, corripio, prehendo, adsequor, attingo scopum.

Μαρσίππιον, vel μαρσύπιον, μαρσύππιον, ου, τὸ, marsupium parvum, sacculus. Dim. seq.

ΜΑ'ΡΣΙΠΟΣ, vel μάρσυπος, ου, ὁ, marsupium, crumena, loculus, sacculus.

Μαρτιχώρα, vid. μαντιχώρας.

Μάρτυρ, υρος, ὁ, ἡ, testis. 2) qui propter Christi doctrinam supplicia, cruciatus, ærumnas sustinet.

Μαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, testor, testis sum, testimonium dico, perhibeo. 2) significo, declaro, demonstro. 3) laudo, celebro, prædico. 4) probo &c. Apud Eccles. Scriptores, sum martyr, martyrium subeo. μαρτυρέομαι, οῦμαι, testibus, testimonio comprobo. 2) laudor, celebror, N. T. 3) testor, testificor. A præc.

Μαρτύρημα, ατος, τὸ, testimonium, quod testimonii perhibetur. A præc.

Μαρτυρία, ας, ἡ, testimonium, quod a teste perhibetur. 2) ipsa dictio testimonii. 3) elogium, testimonium, quod alicui datur. 4) martyrium. Ab eod.

Μαρτυρικὸς, ὴ, ὸν, ad martyrium pertinens, ad martyres spectans. Ab eod.

Μαρτυρικῶς, *Adv.* martyrum more. A præc.

Μαρτύριον, ου, τὸ, testimonium, seu quod testimonii loco adfertur. 2) ipse testis. 3) argumentum, seu testimonium, quo aliquid comprobatur. 4) doctrina, præceptum, in Sc. S. per Ebr. 5) accusatio. 6) redargutio. 7) martyrium. 8) templum Christianum, præsertim in honorem martyris, nomine martyris. A μάρτυρ.

Μαρτύρομαι, testor, testificor, testatum facio, interdico, Philox. Ab eod.

Μαρτυροποίημα, ατος, τὸ, antestatio, testificatio, Philox.

Μαρτυροποιΐα, ας, ἡ, testificatio. E μ. & ποιέω.

Μάρτυρος, pl. μάρτυροι, *poet.* pro μάρτυρ.

Μάρτυς, υρος, ὁ, ἡ, idem.

Μαρυκάομαι, ῶμαι, rumino.

Μαρύκημα, ruminatio. A præc.

Μαρύομαι, *Dor.* pro μηρύομαι, neo, fila torqueo.

Μασάομαι, vel μασσάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, mando, comedo, voro.

Μασδὸς, *Dor.* pro μαζὸς, mammilla.

Μάσημα, seu μάσσημα, ατος, τὸ, quod manditur seu manducatur. A μασάομαι.

Μάσησις, vel μάσσησις, ἡ, manducatio. Ab eod.

Μασητὴς, seu μασσητὴς, ῆρος, ὁ, qui mandit, qui commanducat. Ab eod.

Μάσθλη, ης, ἡ, & μάσθλης, ητος, ὁ, lorum emollitum, corium, pellis. 2) homo mollis & in improbitate exercitatus.

Μασθὸς, οῦ, ὁ, mamma, mammilla. μασθοὶ, ubera. A μαζός.

ΜΑΣΠΕΤΟΝ, ου, τὸ, laserpitii folium.

Μασσάομαι, ῶμαι, vide μασάομαι.

ΜΑΣΣΩ, μάττω, f. ξω, pinso, subigo. μεμαγμένος, perf. part. pass. subactus, pistus. 2) abstergo.

Μάσσω, sive μάσσομαι, tango. 2) quæro. F. μάσω, unde aor. 1. μάσασθαι & μάσσασθαι.

Μάσσων, ονος, ὁ, ἡ, longior, amplior, major: quasi a μακρὸς, *longus*. pro antiquo μαγίων, unde μαγίως, lat. *magis*.

Μαστάζω, mando, manduco. A μασάομαι.

Μάσταξ, ακος, ἡ, mandibula vel os. 2) labrum superius & in eo enati pili. 3) esca, cibus, alimentum. 4) cicada. A præc.

Μασταρίζω, male mando, languide manduco. 2) labra contraho in modum lactentium puerorum. A μαστάζω, vel μαστός.

Μάστευσις, εως, ἡ, inquisitio, perscrutatio. A μαστεύω.

Μαστευτὴς, οῦ, ὁ, inquisitor. A seq.

Μαστεύω, f. εύσω, quæro, perquiro, vestigo. 2) desidero, cupio, adfecto.

Μαστὴρ, ῆρος, ὁ, inquisitor, investigator. A μάω.

Μαστήριος, α, ον, investigando callidus. A præc.

Μαστιγεὺς, έως, ὁ, virgator, flagellator, qui flagello cædit. A μάστιξ.

Μαστιγίας, ου, ὁ, mastigia, flagrio, verbero, mancipium improbum, servus nequam. Ab eod.

Μαστιγιάω, ῶ, verberibus indigeo, prurit pellis flagrum pati. A præc.

Μάστιγμα, ατος, τὸ, q. d. flagellamentum, Plut. A μαστίζω.

Μαστιγονόμος, ου, ὁ, qui gymnicis certaminibus præest, designator. E μάστιξ & νέμω.

Μαστιγοφόρος, ου, ὁ, ἡ, flagellifer. 2) lictor, qui agonothetas in sacris certaminibus comitabatur ad submovendam turbam & cohibendas seditiones. Ex eod. & φέρω.

Μαστιγόω, ῶ, f. ώσω, flagello, flagris cædo, verbero. μαστιγοῦμαι, flagellor, vapulo. μαστιγωθήσεται, f. 1. μαστιγωθεὶς, aor. 1.

Μαστιγώσιμος, ου, ὁ, ἡ, verberibus s. flagello dignus. A præc.

Μαστίγωσις, εως, ἡ, flagellatio. Ab eod.

Μαστιγωτέος, flagellando. Ab eod.

Μαστίζω, f. ξω, flagello, flagris cædo, verbero. μαστιχθεὶς, aor. 1. part. pass. verberatus. A seq.

Μάστιξ, γος, ἡ, flagrum, flagellum, scutica. 2) *metaph.* pœna divina: etiam pro morbo.

Μάστις, *Poet.* pro μάστιξ. unde acc. μάστιν, Odyss. ο. & Dat. μάστι pro μάστιγι.

Μαστίσδω, *Dor.* pro μαστίζω. μαστίσδοιεν, Theocr. Id. 7. pro μαστίζοιεν, flagris cædat.

Μαστιχάω, ῶ, mando, manduco. Hinc apud Hesiodum in Scuto, μαστιχόωντι pro μαστιχάοντι, μαστιχῶντι, mandenti, frendenti. A μασάομαι.

MA-

ΜΑΣΤΙΧΗ, ης, ἡ, maſtiche. Gl. Vet. maſtix, lentiſci reſina.
Μαςίχινον ἔλαιον, maſtichinum oleum. A pr.
Μαςίω, poet. pro μαςίζω.
Μαςοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, mammæ ſimilis. E ſeq. & εἶδος, forma.
Μαςὸς, ȣ, ὁ, mamma, mammilla. Gl. Vet. ruma. 2) tumulus. A μαζός.
Μαςρωπεία, ας, ἡ, lenocinium. A ſeq.
Μαςρωπεύω, f. εύσω, lenocinor, proſtituo. A μαςρωπὸς.
Μαςρώπιον, ȣ, τὸ, lenullus, Gl. Vet. A μαςρωπός.
Μαςρωπικὸς, ὴ, ὸν, ad lenocinium pertinens, ad lenocinium aptus. A ſeq.
Μαςρωπὸς, ȣ, ὁ, ἡ, leno, vel lena; occurrit & μαςροπὸς per ο. (A μάςωρ, indagator & index capturarum venerearum.)
Μαςὺς, ύος, ἡ, veſtigatio, inquiſitio. A μάω.
Μαςώδης, εος, ὁ, ἡ, mammoſus. Gl. Vet. mammatus. A μαςός.
Μάςωρ, ορος, ὁ, quæſitor, inquiſitor. 2) qui de rebus publicis, in pr. pecunia publica, inquirit. A μάω.
Μασχάλη, ης, ἡ, ala, axilla, armus. 2) pars folii olivæ, Heſ. 3) palmæ virga, Heſ. 4) pars proræ.
Μασχαλίζω, fut. ίσω, axillis appendo. 2) extremas corporis partes per ignominiam trunco. A præc.
Μασχάλιον, ȣ, τὸ, caniſtrum palmeum vel funis e palma, Heſych. Ab eod.
Μασχαλὶς, ίδος, ὁ, axilla, ala. Ab eod.
Μασχαλίσματα, truncationes, mutilationes, partes detruncatæ, Heſ. Suid. A μασχαλίζω.
Μασχαλιςὴρ, ῆρος, ἡ, lorum, quo equi vel boves alligati trahunt currum. 2) vinculum latum, quod ornatus cauſſa gerebatur ſub axilla. Ab eodem.
Ματάζω, idem quod ματέω, ineptio, deſipio, & a ματέω.
Ματαιάζω, idem. A μάταιος.
Ματαΐζω, idem. 2) pedo; unde comp. ἐνοματαΐσαι apud Herodot. oppedere.
Ματαιοβαςάκτης, ȣ, ὁ, nugigerulus, Gl. Vet. E μάταιος & βαςάζω, gero.
Ματαιοβουλία, ας, ἡ, inane conſilium. Ex eod. & βουλή.
Ματαιόκομπος, ὁ, ἡ, vana jactans, glorioſus. Ex eod. & κομπέω.
Ματαιολογέω, ῶ, f. ήσω, vana loquor, blatero. A ματαιολόγος.
Ματαιολογία, ας, ἡ, vaniloquentia, verba vana, vaniloquium, fruſtratio. Ab eod.
Ματαιολόγος, ȣ, ὁ, ἡ, vanus in loquendo, vaniloquus. E μάταιος & λέγω.
Ματαιολοιχὸς, ȣ, ὁ, qui frivolas res conſectatur, eas velut delambens. Ex eod. & λείχω, lambo. vid. ματιολοιχός, & ματτύα.
Ματαιοπονέω, vanas res ago.
Ματαιοποιὸς, ὁ, ἡ, inania agens. E μ. & ποιέω.
Ματαιοπονέω, ῶ, f. ήσω, fruſtra laboro, operam perdo.
Ματαιοπονία, ας, inanis labor, opera irrita. A ſeq.
Ματαιοπόνος, ȣ, ὁ, ἡ, fruſtra laborans.
Ματαιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, fruſtra laborans. E μ. & πράσσω.
Ματαιοπραγία, ας, ἡ, inanis labor. Ex iiſd.
Ματαιοπώγων, ὁ, fruſtra barbatus, h. e. virili ætate, ſed puerili animo.

Μάταιος, αία, αιον, vanus, inanis, futilis, mendax, falſus. A μάτην.
Ματαιοσπουδία, ας, ἡ, inane ſtudium. A ſeq.
Ματαιόσπουδος, ȣ, ὁ, ἡ, rebus inanibus ſtudens, in rebus vanis operam locans. E μάταιος & σπουδή.
Ματαιοσύνη, ης, ἡ, fatuitas, deſipientia. A μάταιος.
Ματαιότεκνος, ον, fruſtra fetum, ſobolem edens. it. nullius pretii prolem. E μ. & τέκνον.
Ματαιοτεχνία, ας, ἡ, vanæ artis ſtudium, vana artis imitatio. A ſeq.
Ματαιότεχνος, ȣ, ὁ, ἡ, vanis artibus deditus, inanium artium ſtudioſus. E μ. & τέχνη.
Ματαιότης, ητος, ἡ, vanitas. A μάταιος.
Ματαιοφιλοτιμέομαι, ȣμαι, f. ήσομαι, fruſtra largus ſum, item fruſtra laboro. 2) fruſtra glorior & mihi placeo.
Ματαιοφρονέω, ῶ, fut. ήσω, vana cogito, deſipio. A ſeq.
Ματαιόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui inepta & abſurda ſapit. E μ. & φρὴν, mens.
Ματαιόφωνος, ȣ, ὁ, ἡ, fruſtra & inepte loquens, garrulus. E μ. & φωνή.
Ματαιόω, ῶ, fut. ώσω, vanum, irritum reddo, fruſtror. ματαιόομαι, ȣμαι, inepte & ſtulte ago. 2) vanus & irritus fio. Gl. Vet. evaneſco. A μάταιος.
Ματαισμὸς, ȣ, ὁ, actio ſtolida, ſ. rerum ſtolidarum. A ματαΐζω.
Ματαίως, Adv. vane, inepte, leviter. A μάταιος.
Ματάω, ῶ, f. ήσω, vane tempus tero; fruſtra laboro. A μάτην.
Ματεύω, f. εύσω, quæro. A μάω, quæro.
Ματέω, ῶ, quæro, inquiro. 2) aberro, fruſtra laboro. Ab eod. ſ. a ſeq.
Μάτην, Adv. fruſtra, incaſſum, in vanum, temere, nequiequam.
Ματὴρ, ῆρος, ὁ, idem qui ματςὴρ. A μάω.
Μάτηρ, Dor. pro μήτηρ, mater.
Ματία, ας, ἡ, Ion. ματίη, vanitas, levitas, ſtoliditas. 2) irrita & infelix cupiditas, aberratio a ſcopo. A ματάω, ſ. μάτην.
Ματίζω, indago, quæro. A μάτος.
Ματιολοιχὸς, ȣ, ὁ, qui e falſa menſura lucrum captat. Ariſtoph. in Nub. ſcribitur & ματαιολοιχὸς, quod vide. E μάτιον & λείχω.
ΜΑΤΙΟΝ, ȣ, τὸ, genus menſuræ.
Μάτος, inquiſitio, perquiſitio, Gal. Lex. Hippocr. A μάω.
Ματρόξενος, ſpurius, Heſ. Dor. pro μητρόξενος.
Ματρυλεῖον, ȣ, τὸ, lupanar. A ſq.
ΜΑΤΡΥΛΛΗ, ης, ἡ, lena.
Ματρύλλειον, & ματρύλιον, ȣ, τὸ, idem quod ματρυλλεῖον.
ΜΑΤΤΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, ſtultus, fatuus; ματταβεῖν, fatuum eſſe, Heſych.
Ματτύα, ας, ἡ, deliciæ ciborum, lautitiæ omnis generis, quæ in conviviis adhiberi ſolent; menſa ſecunda. A μάττω pro μάσσω.
Ματτυάζω, f. άσω, paro epulas lautas. A pr.
Μάττω, f. ξω, pinſo. μάττομαι, pinſo. 2) pinſor. 3) inveſtigo, quæro. Hipp. ut μάσσομαι.
ΜΑΤΥΙ'Α, gladius. Schol. Thuc. Suid.
Μαυλίζω, f. ίσω, mercede proſtituo. A ſeq.
ΜΑΥΛΙΣ, ίδος, ἡ, culter, gladius. 2) mercenaria, meretrix. Heſych.
Μαυλιςὴς, ȣ, ὁ, leno. A μαυλίζω.
Μαῦρος, obſcurus. 2) fatuus, ſtultus. Heſych. Suid. μαυρὸν, iidem τὸ ἀμαυρὸν ᾗ ἀσθενὲς, obſcurum & invalidum; ab ἀμαυρὸς per aphæreſin.

Μαυρ-

Μαυρόω, ῶ, obscuro, deleo, extinguo. A pr.

ΜΑΦΟ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, muliebre tegmentum capitis, colli ac humerorum, velum de capite in humeros definens. Vocab. græcitatis sequioris, originis aut barbaricæ, aut, si græcæ, corruptum ex ὠμοφόριον.

Μάχαιρα, ας, ἡ, machæra, gladius, sica, culter, cultellus, novacula. A μάχη.

Μαχαιρίδιον, μαχαίριον, ου, τὸ, gladiolus, cultellus, novacula. Dim. a præc.

Μαχαιρὶς, ίδος, ἡ, gladiolus, culter tonsorius. μαχαιρίδες, forcipes. Ab eod.

Μαχαιροδέτης, ου, ὁ, lorum, quo gladius alligatur, Hesych. Ex eod. & δέω, ligo.

Μαχαιρομαχέω, ῶ, machæra pugno, s. certo. Ex eod. & μάχομαι.

Μαχαιροποιὸς, ῦ, ὁ, machærarum, cultrorum, gladiorumve faber. Ex eod. & ποιέω.

Μαχαιροπωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi gladii venduntur. A seq.

Μαχαιροπώλης, ου, ὁ, gladiorum s. cultrorum venditor.

Μαχαιροπώλιον, ου, τὸ, vid. μαχαιροπωλεῖον.

Μαχαιροφορέω, gladium gesto.

Μαχαιροφόρος, ου, ὁ, ἡ, gladium gestans, gladio cinctus. sicarius, Gl. Vet. E μαχ. & φέρω.

Μαχαιρώνιον, ου, τὸ, nomen herbæ, quæ alias etiam ξιφίον dicitur. A μάχαιρα.

Μαχαιρωτὸς, ἡ, ὸν, ad formam machæræ factus; quasi a μαχαιρόω.

Μαχάω, ῶ, pugnare gestio, Hes. A μάχη.

Μαχέω, f. έσω, contendo, pugno. Ab eod.

Μάχη, ης, ἡ, pugna, conflictus, prælium, dimicatio. 2) contentio, altercatio, lis, rixa, jurgium.

Μαχήμων, ονος, ὁ, ἡ, pugnax. A præc.

Μαχητμὸς, ῦ, ὁ, prælium, pugna. 2) deprœliatio. A μάχομαι.

Μαχητὴς, ῦ, ὁ, Dor. μαχατὰς, pugnator, bellator. 2) pugnax, bellicosus. Ab eod.

Μαχητικὸς, ἡ, ὸν, pugnax, ad pugnam propensus, aptus, ferox, fortis. τὸ μαχητικὸν, ῦ, pugnacitas. A præc.

Μαχητικῶς, Adv. pugnaciter, repugnando. A pr.

Μαχετὸς, ἡ, ὸν, quocum pugnari, qui vinci potest, s. expugnabilis. A μάχομαι.

Μάχιμος, ίμη, ιμον, vel μαχίμος, ου, ὁ, ἡ, pugnax, bellicosus, habilis ad pugnam, vel ad bellum. Ab eod.

Μαχλὰς, άδος, ἡ, mulier lasciva. A μάχλος.

Μαχλάω, ῶ, Veneri indulgeo, lascivus sum, scortor. Hesych. μαχλῶντες, περιεύοντες. Ab eod.

Μαχλὶς, ίδος, ἡ, idem quod μαχλὰς. A seq.

Μάχλος, ου, ὁ, ἡ, libidinosus, lascivus.

Μαχλοσύνη, ης, ἡ, lascivia, propensio ad Venerem, impudicitia. A præc.

Μαχλῖτης, ἡ, idem, ab eod.

Μάχομαι, pugno, prælior. 2) jurgo, litigo, rixor, disputo. F. 1. μαχέσομαι & μαχέσσομαι, quasi a μαχέομαι, unde & μαχεόμενος, part. pugnans, & μαχειόμενος, apud Homerum. F. 2. μαχοῦμαι, pugnabo.

Μαχομένως, Adv. repugnanter. A μαχόμενος, partic. a μάχομαι.

ΜΑ'Ψ, Adv. frustra, incassum.

Μαψαῦραι, ῶν, αἱ, leves auræ; venti leves. Hesiod. Theog. ubi tamen aliqui μάψ αὖραι, separatim: ut & in fr. Callim. apud Stobæum: male.

Μαψίδιος, ία, ιον, inanis, vanus. A μάψ.

Μαψιδίως, Adv. inaniter, vane, incassum, frustra, temere. A præc.

Μαψιλάκας, ου, ὁ, blaterator. E μάψ & λακέω.

Μαψιλόγος, ου, ὁ, ἡ, vaniloquus. Ab eod. & λέγω.

Μαψίφωνος, ου, ὁ, ἡ, frustra, & inaniter loquens, garrulus. Ex eod. & φωνὴ, vox.

Μαψύλακτος, ου, ον, frustra latrans, inanibus strepitans latratibus, magno cum clamore inania deblaterans. Apud Plut. γλῶσσαι μαψυλακέται, Dor. pro μαψυλακτῆς, fem. Ex eod. & ὑλάκτης, latrator.

ΜΑ'Ω, μῶ, vehementer cupio, supra modum desidero. 2) quæro, investigo, diligenti meditatione excogito; unde etiam μῆτις vel Dorice μᾶτις est ingenium, solertia mentis nova reperiendi & e comparatione rerum cognitarum cum incognitis in harum scientiam penetrandi. Perf. μέμαα, pro μέμηκα. part. μεμαὼς, pro μεμηκὼς. unde μεμακυῖα, μεμαυῖα, fem. μέμαμεν, 1. pl. perf. ind. pro μεμήκαμεν. μέμασαν, 3. plur. plusquampert. pro μεμήκεσαν, vel μεμήκεισαν.

Μεγαβαρὴς, ὲς, valde gravatus. 2) gravis armaturæ miles. E μ. & βάρος.

Μεγαβρεμέτης, ου, ὁ, gravisonus. E μ. & βρέμω.

Μεγάδωρος, ου, ὁ, ἡ, valde munificus. E μ. & δῶρον.

Μεγαθαρσὴς, έος, ὁ, ἡ, magnanimus, animosus. E μ. & θάρσος.

Μέγαθος, εος, τὸ, Jon. μέγεθος.

Μεγάθυμος, ου, ὁ, ἡ, magnanimus, magno & celso animo præditus.

Μεγαίρω, invideo. 2) curo, respecto. ἐμέγηρε, aor. 1. invidit. part. μεγήρας, sollicitus.

Μεγακήτης, εος, ὁ, ἡ, qs. ceti instar magnus, vastus. E μ. & κῆτος.

Μεγαλαδικητικὸς, ἡ, ὸν, vehementer injuriosus. E μ. & ἀδικέω.

Μεγαλαλκὴς, έος, ὁ, ἡ, magno robore præditus. E μ. & ἀλκὴ, robur.

Μεγαλέμβολος, ου, ὁ, ἡ, amplos circuitus habens.

Μεγάλανδροι, magni viri, aut fortes. E μ. & ἀνήρ.

Μεγαλαγήτωρ, ορος, ὁ, dux magnus. E μ. & ἡγήτωρ.

Μεγαληγορία, ας, v. μεγαληγορία.

Μεγαλήτωρ, ορος, v. μεγαλήτωρ.

Μεγαλαρτία, ας, ἡ, nisi est τὰ μεγαλάρτια, festus dies, quo offeruntur magni panes. A seq.

Μεγάλαρτος, ου, ὁ, ἡ, magni panis dator.

Μεγαλαυχέω, ῶ, & μεγαλαυχέομαι, οῦμαι, magnifice me effero, me jactito, magna s. grandia jacto, glorior. A seq.

Μεγαλαυχὴς, έος, ὁ, ἡ, qui valde gloriatur, ostentator. E μ. & αὐχὴ, gloriatio.

Μεγαλαυχία, ας, ἡ, jactantia, ostentatio. A pr.

Μεγάλαυχος, ου, ὁ, ἡ, idem quod μεγαλαυχὴς.

Μεγαλεῖον, ου, τὸ, magnificentia, majestas. 2) magnitudo, altitudo v. c. φρονήματος. 3) unguentum quoddam, quod & μεγάλλιον. A seq.

Μεγαλεῖος, εία, εῖον, magnificus, venerandus. 2) magnus, grandis. μεγαλεῖα, τὰ, subst. gloria, laudes, præclara facinora. A μέγας.

Μεγαλειοτέρως, Adv. a Comp. μεγαλειότερος. A præc.

Μεγαλειότης, ητος, ἡ, magnificentia, magnitudo, excellentia, majestas. Ab eod.

Μεγαλείως, Adv. magnifice. Ab eod.

Μεγαλέμπορος, ου, ὁ, ἡ, rerum magnarum & pretiosarum negotiator. Gl. V. magnarius.

Μεγαλεπήβολος & μεγαλεπίβολος, ου, ὁ, ἡ, qui magnis rebus manum admovet, vel animum adjicit, ardua capessens, spectans.

Μεγα-

Μεγαληγορέω, ῶ, f. ήσω, magnifice loquor, magna loquor, prædico. 2) magna jacto. 3) magnis laudibus extollo. E μ. & ἀγορέω, *loquor*.

Μεγαληγορία, ας, ἡ, magnificentia orationis & verborum. 2) jactantia. A seq.

Μεγαλήγορος, ου, ὁ, ἡ, magnifice loquens. 2) jactabundus. E μέγας & ἀγορέω.

Μεγαληγόρως, *Adv.* magnificis verbis. 2) jactanter. A præc.

Μεγαληνορία, ας, ἡ, fortitudo. 2) audacia. 3) superbia. A seq.

Μεγαλήνωρ, ορος, ὁ, ἡ, magnos viros faciens. 2) acer, magnanimus, fortis. 3) audax. 4) arrogans. E μ. & ἀνήρ.

Μεγαλήσιον, v. μεγάλλιον.

Μεγαλήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, magnanimus. E μ. & ἦτορ, *pectus*.

Μεγαλίζω, f. ίσω, magnifice effero, extollo. μεγαλίζομαι, magnifice efferor, elatus sum, superbio.

Μεγάλλιον μύρον, unguentum, ab inventore Megalo, ut quibusdam videtur, ita dictum. Est & μεγαλήσιον. v. μεγαλῆον.

Μεγαλοβρέμετος, ον, valde fremens, strepens. E μ. & βρέμω.

Μεγαλόβρουχος, ου, ὁ, ἡ, horrendum fremens. E μ. & βρύχω, *fremo*.

Μεγαλόβωλος, ου, ὁ, ἡ, magnas habens glebas.

Μεγαλογάστωρ, ορος, ὁ, ἡ, magnum habens ventrem. E μ. & γαστήρ.

Μεγαλογνωμοσύνη, ης, ἡ, magnitudo animi, magnus animus, animus magna cogitans. A μεγαλογνώμων.

Μεγαλογνωμόνως, magno animo. A seq.

Μεγαλογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, qui magno est animo, qui magnas res cogitat. E μ. & γνώμη.

Μεγαλογραφία, ας, ἡ, magnarum rerum descriptio seu pictura. E μ. & γράφω.

Μεγαλοδαίμων, ονος, ὁ, magnus dæmon. Suic.

Μεγαλόδενδρος, ον, magnis consitus arboribus. E μ. & δένδρον.

Μεγαλοδοξία, ας, ἡ, gloriatio, jactantia. 2) gloria magna. A seq.

Μεγαλόδοξος, ου, ὁ, ἡ, magnam habens vel adferens gloriam. 2) jactabundus. E μ. & δόξα.

Μεγαλόδους, όδοντος, ὁ, ἡ, magnos dentes habens.

Μεγαλοδυναμέομαι, οῦμαι, potentia præsto. A seq.

Μεγαλοδύναμος, ου, ὁ, ἡ, multum potens. E μ. & δύναμαι.

Μεγαλοδωρεά, ᾶς, ἡ, donatio magnifica, largitio magna.

Μεγαλοδωρία, ας, ἡ, idem. A seq.

Μεγαλόδωρος, ου, ὁ, ἡ, qui magna donat, munificus. E μ. & δῶρον.

Μεγαλοεργής, έος, ὁ, ἡ, magnificus, Gloss. Vet. E μ. & ἔργον.

Μεγαλοεργία, ας, ἡ, magnificentia. Gloss. Vet. magnificium. A præc.

Μεγαλοεργῶς, magnifice. Philox. magno opere. Ab eod.

Μεγαλόζηλος, ον, valde invidendus, i. e. præclarus, felicissimus &c.

Μεγαλόηχος, ον, valde sonans, strepens, vociferans.

Μεγαλόθριξ, χος, ὁ, ἡ, hispidus, Philox.

Μεγαλόθυμος, ου, ὁ, ἡ, magnanimus, magno & celso animo præditus.

Μεγάλοιτος, ου, ὁ, ἡ, valde infortunatus, ærumnosus. E μέγας & οἶτος, *ærumna*.

Μεγαλόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, fructus magnos ferens.

Μεγαλόκαυλος, ον, magnum caulem habens.

Μεγαλοκλαθής, έος, ὁ, ἡ, occultus, clansus, Pind. E μ. & κλάθος, *latebræ*.

Μεγαλοκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, qui magnum caput habet, capito. E μ. & κεφαλή.

Μεγαλοκίνδυνος, ου, ὁ, ἡ, qui magna pericula adit, magnis periculis se objiciens.

Μεγαλόκλονος, ου, ὁ, ἡ, qui magnum tumultum & strepitum excitat.

Μεγαλοκμής, ῆτος, magno labore constans. E μ. & κάμνω.

Μεγαλοκοίλιος, ον, qui magnum ventrem habet. E μ. & κοιλία.

Μεγαλόκολπος, ου, ὁ & ἡ, magnum sinum habens.

Μεγαλοκόρυφος, ου, ὁ, ἡ, qui magnum verticem habet. E μ. & κορυφή, *vertex*.

Μεγαλοκότως, *Adv.* iracunde. E μ. & κότος, *ira*.

Μεγαλόκρακτος, ον, valde sonorus, strepens, vociferans. E μ. & κράζω, vel κράκτης.

Μεγαλοκρατής, έος, ὁ, ἡ, valde potens. E μ. & κράτος.

Μεγαλοκράτωρ, ορος, ὁ, ἡ, valde potens. E μ. & κρατέω.

Μεγαλοκύμων, ονος, ὁ, ἡ, ingentes fluctus excitans, item habens. E μ. & κῦμα.

Μεγαλόκωλος, ου, ὁ, ἡ, grandiora membra habens. 2) in quo articulorum internodia magna sunt. 3) magnis colis s. membris constans. Epith. periodi. E μ. & κῶλον.

Μεγαλόλαλος, ου, ὁ, ἡ, magniloquax, Gl. Vet.

Μεγαλόμαζος, ου, ὁ, ἡ, magnarum mazarum dator, Suic. E μ. & μᾶζα.

Μεγαλομανής, ές, valde furiosus. E μ. & μαίνομαι.

Μεγαλομάρτυς, υρος, ὁ, magnus martyr.

Μεγαλόμαστος, ου, ἡ, magnas mammas habens.

Μεγαλομέρεια, ας, ἡ, cum res magnis partibus constat. 2) magnitudo, potentia, amplitudo. A seq.

Μεγαλομερής, ές, magnis partibus constans. 2) amplus. E μ. & μέρος.

Μεγαλομερία, ας, ἡ, idem quod μεγαλομέρεια.

Μεγαλομερῶς, *Adv.* partibus magnis. 2) laute, splendide, magnifice. A μεγαλομερής.

Μεγαλομήτηρ, ἡ, avia, Hes.

Μεγαλόμητις, ὁ, ἡ, prudens.

Μεγαλόμισθος, ου, ὁ, ἡ, qui magna mercede aliquid facit, qui amplum meret stipendium.

Μεγαλόμματος, ου, ὁ, ἡ, magnos oculos habens. E μ. & ὄμμα.

Μεγαλομυκήτης, ου, ὁ, grande mugiens, grande rudens. E μ. & μυκάω, *mugio*.

Μεγαλόνοια, ας, ἡ, mentis præstantia, magnitudo, celsitudo animi, Gl. Vet. superbia, Hesych. A seq.

Μεγαλόνοος, *contr.* μεγαλόνους, ου, ὁ, ἡ, mente præstans, magnanimus, Gl. Vet.

Μεγαλοπάθεια, ας, ἡ, gravium malorum toleratio. qs. a μεγαλοπαθής, e μ. & πάθος.

Μεγαλόπετρος, ου, ὁ, ἡ, magnas rupes habens.

Μεγαλοπλούσιος, ου, ὁ, ἡ, prædives.

Μεγαλόπλουτος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Μεγαλοποιέω, magnas res facio. Gl. Vet. magnifico, amplifico.

Μεγαλοπόλεμος, ον, bello clarus, qui magnas res bello gessit.

Μεγαλόπολις, εως, ἡ, magna civitas.

Μεγαλοπολίτης, ου, ὁ, magnæ urbis civis.

Μεγαλοπόνηρος, ου, ὁ, ἡ, valde improbus.

Μεγαλόπους, οδος, ὁ, ἡ, magnos pedes habens.

Μεγα-

Μεγαλεπιχειρησία, ας, ἡ, rerum magnarum inceptatio, animus promtus ad res magnas suscipiendas. A seq.

Μεγαλεπιχείρων, ονος, ὁ, ἡ, magnarum rerum susceptor. E μ. & πρᾶγμα.

Μεγαλοπρέπεια, ας, ἡ, magnificentia, majestas. A seq.

Μεγαλοπρεπής, έος, ὁ, ἡ, magnum virum decens. 2) magnificus. E μ. & πρέπω.

Μεγαλοπρεπῶς, Adv. magnifice. A pr.

Μεγαλοπτέρυγος, ου, ὁ, ἡ, magnas habens alas. E μ. & πτέρυξ.

Μεγαλόπυλος, ου, ὁ, ἡ, magnas portas habens. E pr. & πύλη.

Μεγαλόρραξ, αγος, ὁ, ἡ, magnos habens acinos.

Μεγαλορρημονέω, ῶ, grandibus verbis utor, magna loquor & jactito. A μεγαλορρήμων.

Μεγαλορρημοσύνη, ἡ, idem quod sequens.

Μεγαλορρημοσύνη, ης, ἡ, magniloquentia. Ab seq.

Μεγαλορρήμων, ονος, ὁ, ἡ, magniloquus, magna loquens, arrogans. E μ. & ῥῆμα.

Μεγαλορρημόνως, jactanter. A pr.

Μεγαλόρριζος, ον, magnam radicem habens. E μ. & ῥίζα.

Μεγαλόρρινος, ου, magnum nasum habens. E μ. & ῥίν.

Μεγαλόσαρκος, ου, ὁ, ἡ, carnosus. E μ. & σάρξ.

Μεγαλοσθενής, έος, ὁ, ἡ, magnis præditus viribus. E μ. & σθένος, robur.

Μεγαλοσμάραγος, ου, ὁ, ἡ, magnum sonans, strepens. E μ. & σμαραγέω.

Μεγαλοσοφιστής, ῦ, ὁ, clarus sophista.

Μεγαλόσπλαγχνος, ου, ὁ, ἡ, magna & tumentia viscera habens. 2) magnum animum habens, iracundus. E μ. & σπλάγχνα.

Μεγαλοστάφυλος, ον, magnas uvas ferens. E μ. & σταφυλή.

Μεγαλόσταχυς, υ, magnam emittens spicam.

Μεγαλόστομος, ον, magnum habens os. E μ. & στόμα.

Μεγαλόστονος, ον, graves gemitus exprimens. Epith. magni mali.

Μεγαλοσύνη, ης, ἡ, magnitudo, Gl. V. A μέγας.

Μεγαλόσχημος, ον, magnam gerens speciem. E μ. & σχῆμα.

Μεγαλοσχήμων, ον, idem.

Μεγαλόσωμος, & μεγαλοσώματος, ον, qui magno sive procero, s. crasso etiam, corpore est. Gl. V. corpulentus. E μ. & σῶμα.

Μεγαλότεχνος, ου, ὁ, ἡ, arte s. artificio magnus. E μ. & τέχνη.

Μεγαλότιμος, ον, qui in magno est honore. E μ. & τιμή.

Μεγαλοτίμως, Adv. magno cum honore. Rob. A pr.

Μεγαλότολμος, ον, valde audax, magna audacia præditus. E μ. & τόλμα.

Μεγαλοτράχηλος, magnas cervices habens.

Μεγαλουργός, τὸ, grandium rerum conatus. A μεγαλουργής, magna conans vel efficiens.

Μεγαλουργέω, ῶ, magnifice ago. Hinc pass. ἡ μεγαλουργηθεῖσα ὄψις, ap. Philon. spectaculi magnificentia. A μεγαλουργός.

Μεγαλουργία, ας, ἡ, magnificentia. Ab eod.

Μεγαλουργός, ῦ, ὁ, ἡ, magnificus. E μ. & ἔργον.

Μεγαλοφανής, ές, idem quod μεγαλοπρεπής. E μ. & φαίνομαι.

Μεγαλοφανέστατα, Adv. clarissime. A pr.

Μεγαλοφεγγής, ές, splendidissimus. E μ. & φέγγος.

Μεγαλόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, magnos, late prospicientes habens oculos.

Μεγαλόφλεβος, ου, ὁ, ἡ, qui magnas habet venas. E μ. & φλέψ, vena.

Μεγαλοφρονέω, ῶ, f. ήσω, magno animo sum. 2) magnifice de me sentio, superbio. A μεγαλόφρων.

Μεγαλοφρόνως, Adv. excelso animo. 2) magnifice, abunde, uberrime. Ab eod.

Μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ, magnus & excelsus animus. 2) superbia. A seq.

Μεγαλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, cui magnus est animus, magnanimus. 2) magnificus, liberalis. E μ. & φρήν, mens.

Μεγαλοφυής, έος, ὁ, ἡ, magnanimus, magno animo præditus. Philox. magnificus, amplificus. E μ. & φύω, s. φυή.

Μεγαλοφυΐα, ας, ἡ, magnanimitas. A pr.

Μεγαλόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, magna habens folia. E μ. & φύλλα.

Μεγαλοφυῶς, laute, Gl. Vet. A μεγαλοφυής.

Μεγαλοφωνία, ας, ἡ, vocis magnitudo. 2) magniloquentia. A seq.

Μεγαλόφωνος, ου, ὁ, ἡ, magnam, claram vocem habens. 2) altiloquus. E μ. & φωνή.

Μεγαλοφώνως, Adv. alta, clara voce. A pr.

Μεγαλοχάσμων, ον, valde hians. E μ. & χαίνω.

Μεγαλόψοφος, ον, valde strepens.

Μεγαλοψυχέω, ῶ, magno animo sum. 2) magnifice liberalis sum, Hesych. A μεγαλόψυχος.

Μεγαλοψυχία, ας, ἡ, magnanimitas, animi celsitudo. 2) liberalitas. A seq.

Μεγαλόψυχος, ου, ὁ, ἡ, magnanimus, magno & excelso animo præditus. E μ. & ψυχή.

Μεγαλοψύχως, Adv. magno & alto animo. A pr.

Μεγαλύνω, magnifice effero, extollo, verbis prædico. 2) magnum & potentem reddo. Gl. V. amplio, amplifico. μεγαλύνομαι, effero me. Gl. Vet. grandesco, ingrandescn. A μέγας.

Μεγαλώδυνος, ου, ὁ, ἡ, magnos dolores seu cruciatus ferens. E μ. & ὀδύνη.

Μεγαλώνυμος, ου, ὁ, ἡ, magnum, i. e. celebre nomen habens. E μ. & ὄνομα.

Μεγαλωπός, ἡ, όν, qui magnos habet oculos, Rob. E μ. & ὤψ, oculus,

Μεγάλως, Adv. magnifice. 2) valde, vehementer. A μέγας.

Μεγαλωστί, Adv. valde, vehementer. 2) late. 3) magnifice. Ab eod.

Μεγαλωσύνη, ης, ἡ, magnificentia, majestas. Ab eod.

Μεγαλωφελής, έος, ὁ, ἡ, magnam utilitatem adferens, valde utilis, magnæ frugis.

Μεγαλόμυκος, ου, ὁ, ἡ, valde mugiens sive boans. Hesychius ait asini esse epith. ut sit valde rudens. A μ. & μυκή, boatus.

Μεγήνωρ, ορος, ὁ, v. μεγαλήνωρ.

Μεγαρίζω, f. ίσω, Megarenses imitor, seu sequor. μεγαριεῖς, f. 1. Att. Aristoph. κλαύσει Μεγαριεῖς, flebis Megarissans, sive te pœnitebit tuæ ad partes Megarensium propensionis.

Μεγαρίς, ίδος, ἡ, γῆ, s. χώρα, Megaricus ager.

Μέγαρον, ου, τὸ, domus, domicilium, ædes. (in primis interiora ædium sic appellabantur, unde & μυχοί.)

Μέγαρσις, εως, ἡ, invidia, Hes. A μεγαίρω.

Μεγαρτός, ἡ, όν, invidiosus, Hes. Ab eod.

Μέγας, μεγάλη, μέγα, magnus, ingens, grandis. 2) vehemens, atrox, violentus. (Declinatur tanquam si a μεγάλος manaret, quod ipsum quoque reperitur apud poetas.)

Μεγα-

Μεγασθενής, έος, ὁ, ἡ, præditus magnis viribus. E μ. & σθένος.

Μεγαυχής, έος, ὁ, ἡ, v. μεγαλαυχής.

Μεγάφρων, ον, v. μεγαλόφρων.

Μεγεθοποιέω, augeo dicendo.

Μεγεθοποιός, ὁ, ὁ augendi vim habens, sublimitatem efficiens. E sq. & ποιέω.

Μέγεθος, εος, τό, magnitudo, sublimitas, proceritas. 2) statura. 3) vehementia. 4) gravitas, majestas. 5) magnitudo animi. 6) dignitas, amplitudo.

Μεγεθουργία, ας, ἡ. operis magnitudo, effectio magnorum operum. E pr. & ἔργον.

Μεγεθύνω, magnitudinem tribuo, majorem reddo, amplifico. μεγεθύνομαι, major fio, cresco. A μέγεθος.

Μεγήρατος, ου, ὁ, ἡ, admodum amabilis. E μέγας & ἐράω.

Μεγιστᾶνες, οἱ, primates, proceres. Gl. V. summates, magnates. Dat. pl. μεγιστᾶσι, a μεγιστάν, ᾶνος. A μέγιστος.

Μεγιστάω, f. άσω, magnus sum. Ab eod.

Μέγιστον, *Adv.* maxime, plurimum. Ab eod.

Μεγιστόπολις, εως, ἡ, maximas urbes efficiens: felices reddens.

Μεγιστότιμος, ον, valde venerandus. E μ. & τιμή.

Μεγιστόφωνος, ον, valde clamosus. E μ. & φωνή.

Μεδέω, impero, imperium teneo. 2) curo. A μέδω.

Μεδιμναῖος, αία, αῖον, medimnum æquans, modialis, Gl. V. A seq.

Μέδιμνος, ου, ὁ, medimnus, mensura aridorum Attica, continens sextarios 96. Gl. Vet. modius.

Μέδω, impero, imperium teneo. 2) curo, curam gero. ὁ μέδων, οντος, regnator, imperator, præfectus. (unde Latina *modus*, *moderari*, & *meditari* manarunt.)

Μέζεα, ων, τά, genitalia in bestiis.

Μεζόνως, majorem in modum, *Jon.* pro μειζόνως.

Μεθαιρέω, ῶ, accipio, aor. 2. μεθεῖλον, *Jon.* μεθέλεσκον.

Μεθάλλομαι, transilio. Hinc poet. μετάλμενος.

Μεθαμέριος, v. μεθημ.

Μεθάπτω, idem quod ἅπτω.

Μεθαρμόζω, & μεθαρμόζομαι, commuto, verto, transfero. 2) emendo, castigo, meliorem reddo. 3) apto, accommodo.

Μεθάρμοσις, εως, ἡ, commutatio. A pr.

Μεθεκτικός, ή, όν, participans. A μετέχω.

Μεθεκτέον, participandum est. Ab eod.

Μεθεκτός, ή, όν, qui participatur. Ab eod.

Μεθέλκω, f. ξω, retraho, trahendo traduco.

Μέθεξις, εως, ἡ, participatio, communio. μετέχω.

Μεθέορτος, ου, ὁ, ἡ, dies festum sequens, ut quædam appendix, sed profestus. E μετά & ἑορτή.

Μεθέπω, sequi facio. 2) advenio. 3) investigo, quæro. μεθέπομαι, f. μεθέψομαι, ap. Sophoclem, sequar, sectabor, imitabor. E μετά & ἕπω, *curo*, *ago*. ἕπομαι, *sequor*.

Μεθερμηνεύω, f. εύσω, interpretor, convertendo in aliam linguam.

Μεθερπύζω, idem quod sequens

Μεθέρπω, adrepo, vel repo post &c.

Μέθεσις, εως, ἡ, relaxatio, remissio, Suid. A μεθίημι.

Μεθετέον, dimittendum. Ab eod.

Μεθετικῶς, *Adv.* remisse. Ab eod.

Μέθη, ης, ἡ, vinolentia, temulentia. A μέθυ.

Μεθήκω, idem quod μετοίχομαι.

Μεθηλικιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, ab una ætate ad aliam transeo.

Μεθηλικίωσις, εως, ἡ, transitus ab ætate ad aliam ætatem, ut a pueritia ad adolescentiam, &c. A pr.

Μέθημαι, adsideo. Hom. μεθήμενος, part. assidens. E μετά & ἧμαι, *sedeo*.

Μεθημερινός, ή, όν, diurnus, qui interdiu fit. Ex eod. & ἡμέρα.

Μεθημέριος, α, ον, *Dor.* μεθαμ. id. & ex iisd.

Μεθημοσύνη, ης, ἡ, remissio, negligentia. A sq.

Μεθήμων, ονος, ὁ, ἡ, remissus, negligens. A μεθίημι.

Μεθίδρυσις, ἡ, translatio. A seq.

Μεθιδρύω, f. ύσω, in alia sede colloco, transfero, muto.

Μεθιζάνω, transfero in aliam sedem ut pr.

Μεθίημι, dimitto, missum facio, depono. 2) negligo, permitto. 3) remitto, condono. F. 1. μεθήσω, sinam. aor. 1. μεθῆκα, sivi. aor. 2. imper. μέθες, sine. præs. particip. μεθιείς. inf. μεθιέναι, & μεθεῖναι. F. inf. μεθήσειν, *Jon.* & poet. μεθησέμεν. Apud Poetas quædam quasi a μεθιέω, ut μεθίει. dimittebat. μεθίεμαι, voce pass. sed active, dimitto, omitto.

Μεθίστημι, in præs. fut. aor. 1. statuo alio loco, moveo loco, transfero, traduco. 2) muto. 3) submoveo, expello, facessere jubeo, in exilium mitto, migrare cogo. In aor. 2. & præs. m. μεθίσταμαι, mutor, muto me, degenero. 2) migro, decedo, secedo. 3) morior. 4) dedo me, deditionem facio. ap. Hom. sto, versor, sum inter.

Μεθό, postquam. Pro μεθ' ὅ.

Μεθοδεία, ας, ἡ, artificium callidum, insidiæ, dolus, occulta & fraudulenta circumventio. A μεθοδεύω.

Μεθοδευτής, οῦ, ὁ, qui rem petite, via & ratione tractat. A seq.

Μεθοδεύω, f. εύσω, machinor, architector. 2) methodo ac via prosequor & tracto. 3) circumvenio, artificiis utor, per quæ homines falluntur. pass. μεθοδεύεσθαι, via & arte tractari. 2) circumveniri. A μέθοδος.

Μεθοδηγέω, ῶ, f. ήσω, aliter deduco & monstro viam. Ex eod. & ἡγέομαι.

Μεθοδικός, ή, όν, via & ratione factus. 2) artificiosus. 3) qui methodum sequitur. A μέθοδος.

Μεθοδικῶς, *Adv.* artificiosa ratione, methodo, via & ratione. A pr.

Μεθοδίτης, ου, ὁ, artifex, Hesych. Ab eod.

Μεθόδιον, ου, τό, viaticum, Hesych. 2) methodus, ratio. Suid. Dim. a seq.

Μέθοδος, ου, ἡ, via. 2) compendium. 3) ratio & via docendi, vel discendi, vel agendi. 4) liber de aliqua re scriptus. 5) calliditas, fraus.

Μεθολκή, ῆς, ἡ, retractio, contractio. A μεθέλκω.

Μεθομιλέω, ῶ, f. ήσω, versor, consuetudinem habeo cum aliquo.

Μεθορία, ας, ἡ, confinium. A μεθόριος.

Μεθορίζω, f. ίσω, confinis sum. Ab eod.

Μεθόριον, ου, τό, confinium. 2) interstitium. 3) relaxatio, remissio, ut πολέμου. ap. Hom. A seq.

Μεθόριος, ια, ιον, vel μεθόριος, ου, ὁ, ἡ, conterminus, confinis. 2) qui duas res velut terminus dirimit. E μετά & ὅρος.

Μεθορκόω, ῶ, f. ώσω, novo jurejurando adstringo eum, qui se priori jam liberavit.

Μεθορμάω, ῶ, f. ήσω, incito in. 2) cum impetu irruo. Pass. μεθορμάομαι, ῶμαι, irruo. aorist. 1. part. μεθορμηθείς, incitatus.

Μεθορμίζω, f. ίσω, transmitto, transjicio. μεθορμίζομαι, transfreto. 2) transeo, trop.

Μέθυ, τὸ, vinum, temetum. Gen. μέθυος, occurrit in Epigramm.

Μεθυδότης, ου, ὁ, idem quod sequens

Μεθυδώτης, ου, ὁ, vini dator, ebrietatis auctor. Epith. Bacchi. E μέθυ & δίδωμι.

Μεθυπαρξις, εως, ἡ, cum quid post, s. secundum aliam rem est. A seq.

Μεθυπάρχω, post alium sum, fio.

Μεθυπέρβατος, ου, ὁ, ἡ, in quo verborum ordo trajectus est, perplexus, confusus.

Μεθυπίδαξ, χος, ὁ, ἡ, vini fons. Epith. uvæ.

Μεθυπλανής, έος, ὁ, ἡ, præ vino titubans, ebrius, Suic. E μέθυ & πλάνη, error.

Μεθυπλὴξ, ῆγος, ὁ, ἡ, ebrius, ebriosus. Ex eod. & πλήσσω.

Μεθυποδύομαι, f. ύσομαι, post induo.

Μεθυπόστρωσις, εως, ἡ, strati permutatio, dum lectus substernitur. E μετὰ & ὑποστρώννυμι.

Μέθυσις, εως, ἡ, inebriatio. A μεθύσκω.

Μεθύσκω, f. ύσω, ebrium reddo, inebrio. μεθύσκομαι, inebrior. μεθυσθεὶς, aor. 1. part. ebrius, inebriatus. A μέθυ.

Μέθυσμα, ατος, τὸ, potus inebrians. A pr.

Μεθυσοκότταβος, ου, ὁ, ἡ, qui ebrius & temulentus cottabo ludit, ebrius, temulentus. Vox Aristophanica. E μέθυσος & κότταβος.

Μέθυσος, ύση, υσον, vel μέθυσος, ου, ὁ, ἡ, ebrius. 2) ebriosus. A μέθυ.

Μεθύστερος, ερα, ερον, posterus. E μετὰ & ὕστερος.

Μεθυστικὸς, ὴ, ὸν, qui facile s. sæpe inebriatur, propensus ad ebrietatem. 2) inebrians. A μεθύω.

Μεθυσφαλὴς, έος, ὁ, ἡ, præ vino titubans. 2) cui vinum deest. E μέθυ & σφάλλω.

Μεθυτρόφος, ου, ὁ, ἡ, alens vinum. Ex eod. & τρέφω, alo.

Μεθύω, ebrius sum. 2) abundo aliqua re, plenus, obrutus sum. 3) insanio præ superbia propter copiam bonorum. μεθύων, ebrius, abundans, obrutus, ut plagis. ita labefactus colaphis, ut huc illuc titubet ad modum temulenti. μεθύουσα, ebria, item imbuta, ut unguento &c. A μέθυ.

Μειαγωγέω, ῶ, fut. ήσω, victimam adfero pro puero in tribum (φρατρίαν) recipiendo. A μειαγωγός.

Μειαγωγία, ας, ἡ, istiua victimæ adductio. Ab eodem.

Μειαγωγὸς, ῦ, ὁ, qui victimam illam adducit. E μεῖον, quod v. & ἄγω, duco.

Μειδάω, vel μειδιάω, ῶ, f. ήσω, molliter seu leniter rideo, subrideo. Hinc μείδησεν, aor. 1. apud Hom. pro ἐμειδίασεν.

Μείδημα, ατος, τὸ, risus, lenis risus. A pr.

Μειδίαμα, & μειδίασμα, ατος, τὸ, idem. A seq.

Μειδιάω, ῶ, f. άσω, subrideo, rideo, part. poet. μειδιόων pro μειδιῶν, μειδῶν.

Μειζονότης, ητος, ἡ, major quantitas. Jamblich. A μείζων.

Μειζόνως, *Adv.* majorem in modum, magis, amplius. 2) magno animo, cum σφρίγει. Ab seq.

Μείζων, ονος, ὁ, ἡ, major. neutr. μεῖζον, τὸ. pro antiquo μεγίων.

Μείλιγμα, ατος, τὸ, lenimentum, lenimen, placamen, placamentum. A μειλίσσω.

Μειλικτήριον, ου, τὸ, scil. ἱερὸν. idem. A seq

Μειλικτήριος, ου, ὁ, ἡ, mulcendi seu demulcendi vim habens, aptus ad demulcendum. Ab eod.

Μειλικτικῶς, *Adv.* leniendi, placandi caussa. qs. a μειλικτικὸς, *placandi vim habens*.

Μειλικτὸς, ὴ, ὸν, placabilis, placatus. A μειλίσσω.

Μείλικτρον, ου, τὸ, placamen. Ab eod.

Μειλινόεις. Nicand. μειλινόεσσα, quæ mellis colore est, quasi a μέλι, mel. v. μηλινόεις.

Μείλινος, η, ον, fraxineus. pro μέλινος. A μελία, *fraxinus*.

Μειλιὸς, ὴ, ὸν, melleus, dulcis. A μέλι, *sed vox suspecta est*.

Μείλιξις, εως, ἡ, actio reddendi dulce. 2) actio leniendi, seu demulcendi. A μειλίσσω.

Μείλιον, ου, τὸ, munus quo aliquem demulcemus. 2) ludicra, (παίγνια) deliciæ, ut mulierum. Ab eod.

Μειλίσσω, f. ίξω, verbis factisve demulceo, seu delinio, mihi concilio, demulceo, placo. μειλίσσομαι, *med.* demulceo. 2) oro. μειλιχθεὶς, aor. 1. pass. placatus.

Μειλιχίη, *Jon.* ίη, ἡ, lenitas, comitas, &c. A sq.

Μειλίχιος, ία, ιον, vel μειλίχιος, ου, ὁ, ἡ, blandus, mitis. 2) placabilis.

Μειλιχίως, *Adv.* blande, comiter, leniter, mansuete. 2) placabiliter. A pr.

Μειλιχόγηρυς, υος, ὁ, ἡ, blandam vocem habens. E μείλιχος, & γῆρυς, vox.

Μειλιχόδωρος, ου, ὁ, ἡ, blandos reddens, vel mitia munera dans. Ex eod. & δῶρον.

Μειλιχόμητις, ιος, ὁ, ἡ, cujus mitia sunt consilia. 2) mitis & placido ingenio præditus. E seq. & μῆτις.

Μείλιχος, ου, ὁ, ἡ, blandus, placidus. A μειλίσσω.

Μεῖον, ονος, τὸ, minus. 2) sic dicebatur victima, quæ dabatur, pro pueris, cum in φρατρίας, tribus, reciperentur. Caussam vid. ap. Poll.

Μεῖον, ου, τὸ, meon, herbæ genus, rectius μῆον.

Μειονεκτέω, ῶ, f. ήσω, minus habeo, minorem partem seu portionem habeo, deteriori sum conditione. E μεῖον & ἔχω. Unde

Μειονέκτημα, ατος, τὸ, deterior conditio.

Μειονεξία, ας, ἡ, idem.

Μειόνως, *Adv.* idem quod μεῖον.

Μειότερος, minor. Apollon. Rhod. A μείων.

Μειουρία, ας, ἡ, caudæ exilitas, cum extremitas est exilior, vitium versus in fine claudicantis. A μείουρος, ubi v.

Μειουρίζειν, in acutum desinere, in extremitate arctari. A seq.

Μείουρος, ου, ὁ, ἡ, q. d. cui cauda diminuta est & truncata, cujus extremitas in acutum desinit, in fine mutilus, decurtatus, ut μείουρος στίχος, versus mutilus in fine, claudicans, deficiente uno tempore, quo minus quantitas sit plena. E μεῖον & οὐρὰ, cauda.

Μειόφρων, ονος, ὁ, ἡ, mente deminutus, levis, stultus, Hesych. E μεῖον & φρήν.

Μειόω, ῶ, f. ώσω, minuo, imminuo, minorem reddo. μειόομαι, οῦμαι, minuor, decresco, inferior, vel deteriori conditione sum. μειωθεὶς, deminutus. A μείων.

Μειρακεύομαι, adolescentis more lascivio & exulto. A μεῖραξ. v. μειρακιεύομαι.

Μειρακιοεξαπατητὴς, οῦ, ὁ, juvenum deceptor. E μειράκιον & ἐξαπατάω.

Μειρακιεύομαι, adolescentis more ago, in quocunque genere, contendendo &c. lascivio. A μειράκιον.

Μειρακίζομαι, f. ίσομαι, adolesco. A μεῖραξ.

Μειρα-

Μειράκιον, ου, τὸ, adolescens, adolescentulus, juvenculus. Ab eod.

Μειρακιεύομαι, ὕομαι, f. εύσομαι, adolesco, adolescens evado, plenam pubertatem attingo. A pr.

Μειρακίσκη, ης, ἡ, adolescentula. A μεῖραξ.

Μειρακίσκος, ου, ὁ, adolescentulus. Ab eod.

Μειρακιώδης, εος, ὁ, ἡ, juvenilis, puerilis. Ab eodem.

Μειρακιωδῶς, Adv. pueriliter. A pr.

Μειρακύλλιον, ου, τὸ, adolescentulus, juvenculus. A seq.

Μεῖραξ, ακος, ἡ, puella, juvencula. 2) in mascul. est soloecum, nisi ubi de molli & effeminato sermo est.

Μείρω, divido, partior, Eust. μείρομαι, sortior. in imperat. μείρεο pro μείρου, sortire, accipe. Ab hoc μείρω, cujus fut. esset μερῶ, formatur perf. med. ἔμμορα, poet. pro εἴμορα. ἔμμορε, sortitus, nactus est. it. perf. pass. εἵμαρμαι, εἵμαρται, fato destinatum est. part. εἱμαρμένος, fato destinatus, fatalis. εἱμαρμένη, fatum, necessitas fatalis, rerum ordo necessarius, atque immutabilis, apud Stoicos.

Μείωμα, ατος, τὸ, mulcta. Xenoph. A μειόω.

Μείων, ονος, ὁ & ἡ, minor. Comp. irregular. a μικρός. Superl. μεῖστος, minimus.

Μείωσις, εως, ἡ, diminutio, imminutio, extenuatio. A μειόω.

Μειωτικὸς, ἡ, ὸν, vim habens minuendi. Ab eod.

Μειωτὸς, ἡ, ὸν, decrementum capiens, qui decrescit aut decrescere potest. Ab eod.

Μελάγγαιος, μελάγγεως, ω, & μελάγγεως, ὁ, ἡ, cujus solum nigrum est, pingue. E μέλας & γῆ.

Μελάγκαρπος, ου, ὁ, ἡ, nigrum ferens fructum, atram adferens obscuritatem. Epith. ignorantiæ, Plut.

Μελάγκερος, ου, & μελάγκερως, ω, ὁ, ἡ, nigra habens cornua. E μ. & κέρας.

Μελαγκόρυφος, ου, ὁ, ἡ, atrum verticem habens: nomen avis: autumni tempore dicitur συκαλίς, ficedula. Philox. atricapillus. 2) mœchus, Hesych. E μέλας & κορυφὴ, vertex.

Μελάγκρανος, η, ον, melancranus, e junco factus, qui μελάγκρανις vocatur, Strabo.

Μελάγκρανις, ος, ἡ, qs. nigriceps, junci genus, Plin. E μ. & κρανίον, caput.

Μελαγκρανοσπαδὸς, ἡ, atrifer, Gl. Vet. junci genus a nigro fructu, Theophr.

Μελαγκρήδεμνος, ου, ὁ, ἡ, atram habens vittam. E μ. & κρήδεμνον, vitta.

Μελάγκροκος, ου, ὁ, ἡ, nigrum subtemen habens. E μ. & κρόκη, subtemen.

Μελαγχαίτης, ου, ὁ, nigram jubam, vel comam habens. Ap. Hesiod. Epith. montis silvosi. E μ. & χαίτη, juba.

Μελαγχείμερος, ου, ὁ, ἡ, hyeme niger. ut μελαγχείμερα, loca, quæ hyeme sunt atra, sine nivibus. Ex μ. & χεῖμα, hiems

Μελάγχιμος, ου, ὁ, ἡ, niger, ater. A μέλας, per paragogen.

Μελαγχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, nigra vestitus tunica. met. tristis, mœstus.

Μελάγχλαινος, ου, ὁ, ἡ, atra indutus læna. E μ. & χλαῖνα. Melanchlæni, nomen populi Scythici.

Μελάγχλωρος, ου, ὁ, ἡ, colorem habens atrum pallore mistum, viridis simul ac niger.

Μελαγχολάω, ῶ, melancholia laboro. 2) furo, insanio, desipio. E μ. & χολάω, idem.

Μελαγχολία, ας, ἡ, melancholia, furor, seu desipientia ex atræ bilis abundantia. E μ. & χολὴ, bilis.

Μελαγχολικὸς, ἡ, ὸν, a melancholia proficiscens. 2) atra bile laborans.

Μελαγχολικῶς, Adv. more melancholicorum.

Μελαγχολέω, ῶ, f. ήσω, melancholiam genero. E μ. & χολή.

Μελαγχροιής, έος, ὁ, ἡ, qui nigri coloris est, fuscus. E μ. & χροιά. Sed præstat sequens

Μελαγχροιής, έος, ὁ, ἡ, &

Μελαγχροιὴς, έος, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Μελάγχροος, contr. μελάγχρους, ου, ὁ, ἡ, id. fuscus, cæruleus, Gl. Vet.

Μελάγχοως, οος, ὁ, ἡ, idem & ex iisd. pl. μελάγχοοες.

Μελαγχρὼς, ῶτος, ὁ, ἡ, qui nigra cute est, corpus atrum habens. pl. μελαγχρῶτες. E. μ. & χρὼς, cutis, corpus.

Μελάγχυμος, ου, nigrum succum habens.

Μελαδίνης, nigros vortices habens. E μ. & δίνη. v. μελανοδίνης, quod est melius.

Μέλαθρον, ου, τὸ, domus. 2) lacunar s. trabs tecti. 3) porticus &c. Grammatici veteres non consentiunt unde sit profectum.

Μελαθρόφιν, Adv. de lacunari, tecto, trabe tecti. E pr. & syllaba φιν.

Μελαθρόω, f. ώσω, trabibus jungo, munio. part. p. pr. μεμελαθρωμένοι, οἱ ὁ.

Μελαινίστος, ου, ὁ, vitiose in Lex. v. μελανιστός.

Μελαίνω, f. ανῶ, nigrum reddo, nigrefacio. μελαίνομαι, nigresco. Aor. 1. opt. μελανθείην. 3. pl. μελανθεῖεν. A μέλας.

Μελαμβαθὴς, ὲς, & -ὺς, ὺ, niger e profunditate, profundus, cujus profunditas speciem nigredinis affert.

Μελαμβαφὴς, έος, ὁ, ἡ, nigro colore imbutus, s. infectus. E μ. & βάπτω, intingo.

Μελάμβιος, ου, ὁ, ἡ, nigram, i. e. obscuram ducens vitam. V. L.

Μελαμβόρειος, vel μελαμβόρεος, ου, ὁ, ἡ, boreas niger, ventus septentrionalis vehemens.

Μελάμβροτος, ου, ὁ, ἡ, homo niger.

Μελάμβωλος γῆ, terra nigras glebas habens, pinguis, fertilis.

Μελαμπαγὴς, έος, ὁ, ἡ, concretus & nigrescens. E μ. & πήγνυμι.

Μελάμπεπλος, ου, ὁ, ἡ, nigrum peplum habens. 2) niger, pullus.

Μελαμπέταλος, ου, ὁ, ἡ, nigra folia habens. E μ. & πέταλον.

Μελαμπόδιον, ου, τὸ, melampodium, helleborum nigrum. A Melampode, inventore.

Μελάμπυγος, ου, ὁ, ἡ, nigras s. hirsutas habens nates. 2) fortis, quia Hercules hujusmodi nates habuisse traditur. E μ. & πυγή.

Μελάμπυρον, ου, τὸ, melampyron, herba, in quam degenerat triticum. E μ. & πυρός.

Μελαμφαὴς, έος, ὁ, ἡ, tenebricosus, obscurus. E μ. & φάος, lux.

Μελαμφύλλον, ου, τὸ, acanthi species, pæderota vocant. A seq.

Μελάμφυλλος, ου, ὁ, ἡ, nigra habens folia. E μ. & φύλλον.

Μελάμφωνος, ου, ὁ, ἡ, vocem fuscam & obscuram habens. E μ. & φωνή.

Μελαμψηφὶς, ίδος, ἡ, nigros lapillos seu calculos habens. A μ. & λίθος, s. ψηφίς.

Μέλαν, ανος, τὸ, atramentum. A μέλας.

Μελανανγὴς, ίδος, ὁ, atro nimbo horrens. E μ. & αἴγις.
Μελανάετος, ὁ, aquila nigra, ap. Ariſtot. E μ. & ἀετός.
Μελαναυγὴς, έος, ὁ, ἡ, atrum ſplendens, ater. E μ. & αὐγή, *ſplendor*.
Μελανδέτον ἄορ, enſis nigrum habens manubrium, nigro illigatus capulo: σάκος, ſcutum habens ferreum orbem. 2) cruore fœdatus ſc. enſis aut clypeus. E μ. & δέω, *ligo*.
Μελανδίνης, ὁ, ὁ, nigricantes i. e. profundos habens vortices. E μ. & δίνη, *vortex*. v. μελανδίνης.
Μελανδόκος κίστη, atramentarium, Epigr. E μέλαν & δέχομαι. v. μελανοδοχεῖον.
Μελανδρύαι, αἱ, idem qui μελάνδρυες.
Μελάνδρυον, ου, τὸ, medulla ſeu pars interior quercus, nigricans & duriſſima. 2) herba quædam. 3) pulpamentum e thynnis conditis. E μ. & δρῦς, *quercus*.
Μελάνδρυς, υος, ὁ, thynni genus grandius ceteris. Gloſſ. Vet. μελάνδρυς, robur: ſorbus. Ex ii'd.
Μελανειμονέω, ῶ, f. ήσω, pullis ſeu atris veſtibus ſum indutus. A ſeq.
Μελανείμων, ονος, ὁ, ἡ, atris indutus veſtibus, pullatus, atratus, Philox. E μ. & εἷμα.
Μελανόφωνος, ου, de obſcuris rebus, triſtibus loquens. E μ. & φωνή.
Μελανηφόρος, ου, pullatus, nigra veſte indutus. E μ. & φέρω.
Μελανθέλαιον, ου, τὸ, oleum e melanthio. E μελάνθιον & ἔλαιον, *oleum*.
Μελάνθεμον, ου, τὸ, melanthemon, anthemidis ſpecies.
Μελανθὴς, ὲς, niger. Æſchyl. E μ. & ἄνθος.
Μελάνθινον ἔλαιον, oleum e melanthio. A ſeq.
Μελάνθιον, ου, τὸ, melanthium, *herba*, nigella, git. Philoxenus: μελάνθιον, hoc git. indeclinabile eſt. gitter. Nigella, al. Gl. E μ. & ἄνθος.
Μελανία, ας, ἡ, nigredo, nigror, atritudo. Gl. V. 2) nigra macula in puſtula vel ulcere, mortem denuncians. A μέλας.
Μελανίζω, f. ίσω, nigrico. Ab eod.
Μελάνιον, ου, τὸ, nigra viola. E μ. & ἴον.
Μελανόγραμμος, ου, ὁ, ἡ, nigris lineis interſtinctus. E μ. & γραμμή.
Μελανοδοχεῖον, ου, τὸ, atramentarium.
Μελανοείμων, ὁ, ἡ, vid. μελανείμων.
Μελανόθριξ, τριχος, ὁ, ἡ, nigros pilos habens.
Μελανοκάρδιος, ου, ὁ & ἡ, qui nigrum cor, ſeu nigram medullam habet. 2) qui atroci & crudeli animo eſt. E μ. & καρδία.
Μελανοκόμης, μελανόκομος, ου, ὁ, nigram comam habens E μ. & κόμη.
Μελανόμαλλος, ου, nigrum vellus habens.
Μελανόμματος, ου, nigros habens oculos. E μ. & ὄμμα.
Μελανοσυνοειμων, ονος, ὁ, ἡ, atris & funebribus veſtibus indutus. E μέλας, νέκυς, & εἷμα.
Μελανονεφὴς, ὁ, caliginem cogens, vel caligine tectus. E μ. & νέφος.
Μελανοποιός, ᾶ, ὁ, ἡ, nigrum reddens. E pr. & ποιέω.
Μελανόπτερος, ου, ὁ & ἡ, nigras habens pennas ſ. alas. E μ. & πτερόν.
Μελανοπτέρυγος, ου, ὁ & ἡ, idem. E μ. & πτέρυξ.
Μελανόῤῥιζος, ου, nigram habens radicem. E μ. & ῥίζα.
Μελανόσαρκος, nigram carnem habens. E μ. & σάρξ.
Μελανόστερνος, ου, nigrum, i. e. hirſutum pectus habens. E μ. & στέρνον.
Μελανόπεπλος, ου, nigrum vellus habens, ſ. nigra pelle indutus.

Μελανόστικτος, ου, ὁ & ἡ, atris maculis, ſeu notis diſtinctus.
Μελανόστολος, ου, ὁ & ἡ, nigram habens veſtem, atra indutus ſtola. E μ. & στολή.
Μελανοσυρμαῖος, ὁ, ἡ, ſyrmæa uti ſolitus: (v. συρμαία.) 2) Ægyptius: quia Ægyptii ea potione, ſc. genere evacuationis libenter utebantur. E μ. & συρμαία.
Μελανότης, ητος, ἡ, nigredo. A μέλας.
Μελανουρίδες, piſces, qui & μελάνουροι.
Μελάνουρος, ου, ὁ, ἡ, nigram habens caudam. 2) piſcis, in cauda nigras maculas habens. 3) vipera quædam. E μ. & οὐρά.
Μελανόφθαλμος, ου, nigros (pulcros) habens oculos.
Μελανόφλεψ, εβος, ὁ, ἡ, nigras venas habens.
Μελανοφορέω, ῶ, f. ήσω, atris veſtibus amictus ſum. A ſeq.
Μελανοφόρος, ὁ, ἡ, pullatus, atratus. E μ. & φέρω.
Μελανόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui obſcura mente eſt. 2) crudelis, ferox, immanis E μ. & φρήν.
Μελανόχροος, όος, ὁ, ἡ, qui nigri coloris eſt. E μ. & χρόα.
Μελανόχροος, ου, ὁ, qui nigro corpore eſt.
Μελανόχρως, ωτος, ὁ, ἡ, idem.
Μελανόω, ῶ, infuſco, Gloſſ. Vet. nigro. perf. paſſ. part. μεμελανωμένος, atratus, pullatus. A μέλας.
Μελάνσις, εως, ἡ, denigratio. A μελαίνω.
Μελανόσπερμον, τὸ, herba eadem quæ μελάνθιον, E μ. & σπέρμα.
Μελάντερος, nigrior. μελάντατος, nigerrimus. A μέλας.
Μελαντειχής, έος, ὁ, ἡ, nigros muros habens, nigra, de domo Plutonis, ap. Pind. E μ. & τεῖχος.
Μελαντηρία, ας, ἡ, melanteria, ſuccus niger in metallis concreſcens, unde quibuſdam atramentum metallicum, quaſi a μελαντήρ, quod eſſet nigrator. A μελαίνω.
Μελανύδρος, ου, ὁ, ἡ, nigras effundens aquas. E μ. & ὕδωρ.
Μελαίνω, nigreſco. Homer. μελαίνει pro μελαίνεται.
Μελάνωσις, εως, ἡ, denigratio. 2) macula. A μελανόω.
Μέλας, ανος, ὁ, μέλαινα, αίνης, ἡ, μέλαν, ανος, τὸ, ater, niger, fuſcus. trop. profundus. 2) malus, immitis, crudelis, ſubdolus.
Μέλασμα, ατος, τὸ, nigror, nigredo. 2) v. μελανία, n. 2. A μελαίνω.
Μελασμὸς, ᾶ, ὁ, denigratio & livor a frigore.
ΜΕΛΔΩ, liquefacio, macero, elixo, coquo.
ΜΕΛΕΑΓΡΙΔΕΣ, αἱ, meleagrides, gallinarum Africanarum ſpecies.
Μελεδαίνω, curo, ſollicitus ſum. A ſeq.
Μελεδὴ, ῆς, ἡ, cura, curatio, Hippocr. (niſi eſt μελεδῶνη leg. aut eſt pro μελεδῶνης.)
Μελέδημα, ατος, τὸ, cura, anxia & curioſa cogitatio. A pr.
Μελεδήμων, ονος, ὁ, ἡ, curator, qui ſe exercet in aliquo genere. Ab eod.
Μελεδὼν, ῶνος, ὁ, ἡ, cura. 2) ret. 3) præfectus. Ab eod.
Μελεδωνεύς, έως, ὁ, curator, qui alicujus curam gerit. A pr.
Μελεδώνη, ης, ἡ, meditatio, cogitatio, ſollicitudo. Ab eod.
Μελεδωνός, ᾶ, ὁ, ἡ, curator, procurator, qui rei alicujus curam gerit. Ab eod.
ΜΕΛΕΘΡΟΝ, ου, τὸ, pedica, funis, quo ligantur artus. Ex Oppiani Cyn.
Μέλει, f. μελήσει, p. μεμέληκε, curæ eſt. μέμηλε, curæ eſt, pro μεμέληκε. part. μεμηλώς, ſollicitus, curans.
Μελεϊστὶ, *Adv.* membratim, per membra. A μέλος.

Μελαμβάθεος, ap. Strab. vitiose pro μελαμβένθεος, ubi v.

Μελεοπαθὴς, ὲς, miser, infelix. E μέλεος, n. 2. & πάθος.

Μέλεος, έα, εον, vanus, stultus, inanis. 2) infortunatus, infelix. 3) nihil efficiens. Hinc μέλεως, *Adv.* incassum, otiose, sine effectu. Voc. ὦ μέλε per apoc. miser.

Μελέφρων, ονος, ὁ, ἡ, infelix animo, mente miser. Ex eod. & φρήν.

Μελεπτέρυγος, ον, alatus. E μέλος, *membrum*, & πτερόν. (nisi potius est, quæ avicula aut quod insectum collisione alarum cantum quendam modulationemve efficit.) A μέλος, *carmen*.

Μελέπονος, ὁ, ἡ, ærumnosus.

Μέλεται, f. μελήσεται, idem quod μέλει. μεμελημένος, perf. part. q. d. curatus, carus, dilectus.

Μελετάω, ῶ, f. ήσω, curo, curam gero. 2) meditor. 3) exerceo me. 4) declamo, sc. exercendæ orationis causa, *quo sensu Attici in futuro & aor. 1. utuntur medio*, μελετήσομαι, ἄμην, exerceor. part. perf. μεμελετημένος, consideratus, exercitatione comparatus, elaboratus. A seq.

Μελέτη, ης, ἡ, cura. 2) meditatio, exercitatio, præmeditatio. 3) industria, diligentia. 4) declamatio. A μέλει.

Μελέτημα, ατος, τὸ, exercitatio. 2) opus elaboratum cura. A μελετάω.

Μελετηρὸς, ρὰ, ρὸν, exercitatus. Ab eod.

Μελετητήριον, ου, τὸ, locus exercitationis, seu meditationis. 2) instrumentum, quo se quis exercet. Ab eod.

Μελετητικὸς, ὴ, ὸν, ad meditationem s. exercitationem pertinens, vel aptus. 2) meditationis studiosus. 3) declamatorius. Ab eod.

Μελετητὸς, ὴ, ὸν, quod meditatione sive exercitatione discendum & servandum est. Ab eodem.

Μελέτωρ, ορος, ὁ, qui alicujus rei curam gerit. A μέλω.

Μελεϊστὶ, *Adv.* per membra, membratim, minutatim. A μέλος.

Μεληδὼν, όνος, ἡ, cura. Hes. supra μελεδών.

Μέλημα, ατος, τὸ, cura, sollicitudo. A μέλει.

Μελησιμβροτος, ου, ὁ, ἡ, qui hominibus curæ est. E μέλει & βροτός.

Μέλησις, εως, ἡ, curatio, cura, V. L. A μέλει.

Μελητὰς, ὰ, ὁ, idem. Vulg. L. Ab eod.

Μελητέον, curandum est. Ab eod.

Μέλι, μέλιτος, τὸ, mel. 2) saccharum, veteribus, Strabo.

Μελία, ας, Jon. μελίη, ης, ἡ, fraxinus, *arbor*. 2) fraxinea hasta.

Μελιαδὴς, έος, ὁ & ἡ, Dor. pro μελιηδὴς, mellis dulcedine præditus. E μέλι & ἁδὺς, *suavis*.

Μελιβρόμος, ου, ὁ, ἡ, suavem sonum edens. E μέλι & βρέμω, *fremo*, *sono*.

Μελιγαθὴς, Dor. pro μελιγηθὴς, έος, ὁ & ἡ, melle gaudens, melleus. E μέλι & γηθέω.

Μελίγηρυς, ος, suaviter sonans. Ex eod. E γῆρυς.

Μελίγηρυς, υος, ὁ, ἡ, suaviter canens, sonans, Dorice μελίγαρυς, ut ἀοιδὰ μελιγάρυες ὕμνοι.

Μελιγλήνος, ου, ὁ, ἡ, melleas pupillas habens, dulcis adspectu, Hes. E μ. & γλήνη.

Μελίγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, mellitam habens linguam, cujus suavis est oratio. E μ. & γλῶσσα.

Μελίκηρον, ου, τὸ, favus, Suid. A μέλι.

Μελίκρατον, ου, ὁ, ἡ, vid. μελίγηρυς.

Μελιειδὴς, ὲς, colore similis melli. E μ. & εἶδος.

Μελίεφθος, ον, e melle coctus.

Μελίζω, f. ίσω, membratim concido, trunco, Gl. Vet. διαλύζομαι, divido. A μέλος, *membrum*.

Μελίζω, f. σω, modulor. A μέλος, *carmen*.

Μελίζωρον, ου, τὸ, melicratum, aqua mulsa. E μέλι & ζωρὸς, *merus*.

Μελίζωρος, ου, ὁ, ἡ, meri mellis sapore præditus. Ex iisd.

Μελιγενὴς, ὲς, e fraxino natus. Epith. hominum. E μελία & γίνομαι.

Μελιηδὴς, έος, ὁ, ἡ, mellis dulcedine præditus. Ex μ. & ἡδύς.

Μελίθρεπτος, ου, ὁ, ἡ, melle nutritus.

Μελίθροος, contr. μελίθρους, ου, suavem sonum edens.

Μέλινος, ίνη, ινον, fraxineus. A μελία.

Μελιπηρὰ, f. μελικηρίς, ος, ἡ, lentor cujusdam ceræ, quem purpuræ verno tempore mutuo attritu salivant. Ex μέλι & κηρὸς, *cera*.

Μελικηρὰ, ας, ἡ, sanies crassior & glutinosa melli-que albo subsimilis. Ex iisd.

Μελικηρὶς, ίδος, ἡ, favus, Gl. Vet. 2) abscessus quidam apud medicos tumorque materiam melli similem continens. 3) vitis quædam ac herba. Ex iisd.

Μελίκηρον, ου, Dor. ω, τὸ, favus.

Μελίκομπος, ου, suavem vocem habens.

Μελικὸς, ὴ, ὸν, qui cantilenas scribit, lyricus. A μέλος.

Μελίκρατον, ου, τὸ, aqua melle mista, aqua mulsa, mulsum, Gl. V. 2) mistura mellis & lactis. E μέλι & κεράω, *misceo*.

Μελίκρητον, Jon. pro μελίκρατον.

Μελίκτενα, ης, ἡ, apiastrum, Nicander. A μέλιττα. rectius μελίττεινα, vel μελίταινα.

Μελικτὴς, ὲ, ὁ, Dor. μελικτὰς, cantor. A μελίζω.

Μελικῶς, *Adv.* modulate. A μέλος.

Μελιλωτινος, ίνη, ινον, qui e meliloto est, ut μελιλώτινοι στέφανοι. A seq.

Μελίλωτον, ου, τὸ, melilotus q. d. lotus melligena.

Μελίλωτος, ου, ὁ, idem.

Μελίμηλον, ου, τὸ, genus mali, sic dicti a mellea dulcedine; alias γλυκύμηλον.

Μελίνη, ης, ἡ, genus leguminis milio simile, panicum. A μέλι.

Μελίνον, ου, τὸ, apiastrum. Ab eod.

Μέλινος, ου, ὁ, panicum. Ab eod.

Μέλινος, ίνη, ινον, fraxineus. A μελία.

Μελίπαις, δὸς, ὁ, puer lepidissimus.

Μελίπηκτον, ου, τὸ, placenta e melle. E μέλι & πηκτὸς, *compactus*.

Μελίπνοος, contr. μελίπνους, ου, ὁ, ἡ, mel, i. e. suaviter spirans. E μ. & πνοή.

Μελιρρὴς, ὲς, ὁ, ἡ, mellifluus, Gl. V.

Μελίρρυτος, ου, ὁ, ἡ, mellifluus. E μ. & ῥέω.

Μέλισμα, ατος, τὸ, cantilena. A μελίζω.

Μελισμάτιον, ου, τὸ, parvum carmen, cantiuncula. Dim. a pr.

Μελισμὸς, ὲ, ὁ, divisio in partes. 2) modulatio, cantus. A μελίζω, *distribuo*, it. *cano*.

Μελίσπονδος, ου, ὁ, ἡ, in quo diis melle libatur, ut μελίσπονδα ἱερὰ, sacra, quæ mellis libamenta habent. E μέλι & σπονδὴ, *libatio*.

Μέλισσα, vel μέλιττα, ης, ἡ, apis. 2) nomen Nympharum.

Μελισσεῖον, ου, τὸ, apiarium, Gl. V. A pr.

Μελισσαῖος, Epith. Jovis. Ab eod.

Μελισσεὺς, έως, ὁ, apiarius. Ab eod.

Μελίσσιον, ου, τὸ, examen, Gl. V. Hes. 2) apicula, Gl. V. Dim. ab eod.

Με-

Μελισσαῖος, α, ον, ab apibus factus. Ab eod.
Μελισσοβότανον, ου, τὸ, herba apiaria. Ex eod. & βοτάνη.
Μελισσόβοτος, ου, ὁ, ἡ, ab apibus depastus. μελισσόβοτον, ου, apiastrum, Nicandro. Ex eod. & βοτὸς, pastus.
Μελισσοβότης, ου, ὁ, ἡ, apium pastor, vel cultor, nutritor. Ex eod. & βόσκω, pasco.
Μελισσοκόμος, ου, ὁ, ἡ, qui apes curat, qui apes alit, apiarius. E μ. & κομέω.
Μελισσονόμος, ου, ὁ, ἡ, apes pascens. Ex μ. & νέμω.
Μελισσοσόος Πὰν, in Epigr. Pan apiarius, apum custos. E σόος, salvus, vel σοέω, agitator, item servator, sospitator, & μ.
Μελισσοτόκος, ου, ὁ, ἡ, ab apibus genitus. μελισσοτόκος, apes gignens. E μ. & τίκτω.
Μελισσοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, apes nutriens. Ex μ. & τρέφω.
Μελισσουργία, ἡ, idem quod μελιτουργία. E μ. & ἔργον.
Μελισσουργικὸς, ἡ, ὸν, ad rem mellariam pertinens. A pr. sed utrumque vitiosum videtur, & scribendum μελιτουργ. (nisi est idem atque ὁ περὶ τὰς μελίσσας ἐργαζόμενος. vid. infra μελιττουργ.)
Μελισσόφυλλον, ου, τὸ, melissophyllum, apiastrum.
Μελισσὼν, vel μελιττὼν, ῶνος, ὁ, apiarium, Gl. V. mellarium, locus, ubi sunt alvearia.
Μελισταγὴς, έος, ὁ, ἡ, melle stillans. 2) dulcis, suavis. E μέλι, & στάζω, stillo.
Μελιστὴς, ῦ, ὁ, cantor. A μελίζω.
Μελίταινα, ης, ἡ, apiastrum. A μέλι.
Μελίτεια, ας, ἡ, idem & ab eod.
Μελίτειον, ου, τὸ, sc. ποτὸν, potus melleus, sive e melle. Ab eod.
Μελιτερπὴς, ἐς, valde suavis. Ex μ. & τέρπω.
Μελιτηγενὴς, ἐς, melligenus. A μέλι.
Μελιτηρὸς, ρὰ, ρὸν, melleus. Ab eod.
Μελίτινος, ίνη, ινον, melleus. Ab eod.
Μελιτίτης, ου, ὁ, ut μελιτίτης οἶνος, vinum melle conditum. Ab eod.
Μελιτοειδὴς, ἐς, flavus. E μ. & εἶδος.
Μελιτόεις, όεσσα, όεν, melleus, mellitus. 2) serenus, placidus, tranquillus. A μέλι.
Μελιτοπωλέω, ῶ, mel vendo.
Μελιτοπώλης, ου, ὁ, mellis venditor.
Μελιτόπωλις, ίδος, ἡ, mellis venditrix. A pr.
Μελιτοτροφέω, ῶ, melle nutrio. E μ. & τρέφω.
Μελιτοτροφία, ας, ἡ, victus e melle. A pr.
Μελιτουργεῖον, ου, τὸ, locus, ubi mel fit. A μελιτουργός.
Μελιτουργέω, ῶ, f. ήσω, mel facio. Ab eod.
Μελιτουργία, ας, ἡ, mellificium. Ab eod.
Μελιτουργικὸς, ἡ, ὸν, ad mellificium pertinens. Ab eod.
Μελιτουργὸς, ῦ, ὁ, ἡ, mellarius. Ex μέλι & ἔργω.
Μελιτοῦττα, ης, ἡ, placentæ genus melle conditæ. Quasi μελιτόεσσα. A μέλι.
Μελιτόχροος, contr. μελιτόχρους, ου, ὁ, ἡ, mellis colorem referens. E μ. & χρόα.
Μελιτόω, ῶ, f. ώσω, melle condio, melle misceo. μεμελιτωμένος, perf. part. pass. A μέλι.
Μέλιττα, ης, ἡ, Att. pro μέλισσα.
Μελίττιον, ου, τὸ, apicula. Dim. pr.
Μελιττοπολέω, apiarius sum.
Μελιττοπόλος, ου, ὁ, apiarius, qui circa apes versatur, Suic. E μέλιττα & πολέω, versor.
Μελιττοτροφεῖον, ου, τὸ, apiarium, mellarium.
Μελιττοτρόφος, ον, vid. μελισσοτρόφος.
Μελιττουργέω, ῶ, rem apiariam tracto. A μελιττουργός.
Μελιττουργία, ας, ἡ, apium cura. Ab eod.
Μελιττουργὸς, ῦ, ὁ, apiarius. E μ. & ἔργον.
Μελιττώδης, εος, ὁ, ἡ, ad apes accedens, qui ex apium genere est. A μέλιττα.
Μελιττὼν, ῶνος, ὁ, vide μελισσών.
Μελιτώδης, εος, ὁ, ἡ, melleus, mellis modo dulcis. A μέλι.
Μελίτωμα, ατος, τὸ, mellatum, Gl. Vet. opus dulciarium e melle, placenta mellita. A μελιτόω.
Μελίτωσις, εως, ἡ, mellatio, Gl. V. Ab eod.
Μελίφθογγος, ου, ὁ, ἡ, suaves sonos edens.
Μελίφρων, ονος, ὁ & ἡ, dulcedine animum perfundens, suavis. E μ. & φρήν.
Μελίφυλλον, ου, τὸ, apiastrum.
Μελίφυρτος, ου, ὁ, ἡ, melle mixtus. E μ. & φύρω, misceo.
Μελίφωνος, ου, ὁ, ἡ, suavem vocem habens. E μ. & φωνή.
Μελίχλωρος, ου, ὁ, ἡ, flavus. 2) gemma quædam.
Μελίχροος, contr. μελίχρους, ου, ὁ & ἡ, mellis colorem imitans. Gl. V. μελίχρους, fuscus. 2) mellitus, dulcis. Ex μ. & χρόα.
Μελιχροποιέω, dulce reddo, it. flavum.
Μελιχρὸς, ρὰ, ρὸν, melleus, prædulcis. 2) melleum habens colorem. A μέλι.
Μελίχρυσος, ου, ὁ, ἡ, μελίχρυσοι λίθοι, lapides a colore sic dicti, Plin.
Μελίχρωος, ου, ὁ, ἡ, vid. μελίχροος.
Μελιχρὼς, ῶτος, ὁ, ἡ, idem.
Μέλκα, ης, ἡ, cibus quidam e lacte. Paulus Ægin. Gal. Paxamus. Vox peregrina, respondens Germanico, Melk, Milch.
Μελλαξ, adultus, adolescens, Gl. V. A μέλλω.
Μελλόβιος, ου, ὁ, ἡ, semimortuus, Hes. quasi vix vivens. Ex eod. & βίος.
Μελλείρην, ενος, ὁ, Lacedæmoniis idem, qui μελλέφηβος.
Μελλέποσις, vel Μελλόποσις, εως, ὁ, futurus maritus.
Μελλεπταρμος, vel μελλόπταρμος, ου, ὁ, ἡ, jamjam sternutaturus.
Μελλέφηβος, ου, ὁ, ἡ, pubertati proximus.
Μέλλημα, ατος, τὸ, cunctatio, procrastinatio, dilatio. A μέλλω.
Μέλλησις, εως, ἡ, idem, Philoxen. moramentum, al. Gl. V. Ab eod.
Μελλησμὸς, ῦ, ὁ, idem, Philox. Ab eod.
Μελλητὴς, ῦ, ὁ, cunctator. Ab eod.
Μελλητιάω, ῶ, cunctari cupio, cunctor. A pr.
Μελλητικὸς, ἡ, ὸν, cunctabundus, pronus ad cunctationem seu procrastinationem. Ab eod.
Μελλιέρη, ης, ἡ, sacerdos futura. 2) quæ alias ad mysteria initiat.
Μελλόγαμος, ου, ὁ, ἡ, mox nuptias celebraturus.
Μελλοδειπνικὸς, ἡ, ὸν, ad cœnam vocans. Ex μ. & δεῖπνον.
Μελλοθάνατος, ου, ὁ, ἡ, brevi moriturus. 2) decrepitus senex.
Μελλονύμφη, ης, ἡ, brevi sponsa futura.
Μελλονυμφίος, ου, ὁ, brevi sponsus futurus.
Μελλόνυμφος, ου, ὁ, idem.
Μελλόπαις, αιδος, ὁ, ἡ, proximus adolescentiæ.
Μελλόποσις, εως, ὁ, vide μελλέποσις.
Μελλόπταρμος, ου, ὁ, ἡ, vide μελλέπταρμος.
Μέλλω, f. μελλήσω, quasi a μελλέω, futurus sum. 2) debeo, paro, in animo habeo. 3) cunctor, moror, differo, cesso. ὁ μέλλων χρόνος, posteritas: it. Futurum in Gramm. μέλλοντα, futura, postera. Etiam pass. ap. Thuc. ἐλπιζόμενα μέλλεται, futura sperantur, differuntur.

Μελογραφέω, membra alicui adscribere, membra & partes rei describere. E μέλος & γράφω.
Μελογράφος, ου, ὁ, ἡ, poeta Lyricus. 2) psalmographus. Ex iisd.
Μελοθεσία, ἡ, compositio carminum. E μ. & θέσις.
Μελοκοπέω, ῶ, membra amputo. E μέλος & κόπτω.
Μελοκοπία, ας, ἡ, membrorum amputatio, membrorum in frusta concisio. Ex iisd.
Μελοκόπος, ου, ὁ, articulator, Philox. nempe qui articulos & membra incidit. Ex iisd.
Μελοποιέω, ῶ, f. ήσω, carmen compono, modulationem adhibeo.
Μελοποιητής, οῦ, ὁ, poeta lyricus. A pr.
Μελοποιΐα, ας, ἡ, scriptio carminum lyricorum. 2) modulatio, qualis est in carminibus melicis. A sq.
Μελοποιός, οῦ, ὁ, ἡ, qui mele scribit, lyricus poeta. Gloss. Vet. modulator.
Μέλος, εος, τό, membrum, artus. 2) carmen modulatum.
Μελοτυπέω, cano, modulor. E μ. & τύπτω.
Μέλπηθρον, ου, τό, ludicrum. 2) ludibrium. A seq.
Μέλπω, canto, cantu celebro. μέλπομαι, canto, ludo, tripudio & salto ad cantum, cantu persono.
Μελπῳδός, οῦ, ὁ, cantor, Hesych.
Μελύδριον, ου, τό, cantiuncula. Dim. a μέλος.
Μέλχι, ὁ, Melchi. Nomen viri Ebr. ἑκλιπτ. *Rex meus.*
Μελχισεδὲκ, ὁ, Melchisedech. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. *Rex justus.*
Μέλω, curæ sum. *Imperf.* μέλει, curæ est.
Μελῳδέω, ῶ, f. ήσω, modulor, cano, laudo carmine modulato. μελῳδεῖσθαι, cantari. A μελῳδός.
Μελῴδημα, ατος, τό, quod cum modulatione canitur, psalmus. Gloss. Vet. modulus. A pr.
Μελώδης, εος, ὁ, ἡ, membrosus. Gl. Vet. A μέλος.
Μελῳδητός, ἡ, όν, qui cum modulatione canitur. A μελῳδέω.
Μελῳδία, ας, ἡ, modulatio, cantilena, Gl. V. A seq.
Μελῳδός, οῦ, ὁ, ἡ, cantor seu modulator carminum. E μέλος & ᾠδή.
Μέμβλεται, pro μεμέλεται, curæ sum. μέμβλετο, pro ἐμέμβλετο, seu ἐμεμέλετο, imperf. curæ erat. A μέλω.
Μεμβραδοπώλης, ου, ὁ, apuarum venditor. E μεμβράς & π.
Μεμβράνα, ης, ἡ, membrana. Vox Lat.
ΜΕΜΒΡΑΣ, άδος, ἡ, apuæ quædam species.
Μεμελετηκότως, *Adv.* idem quod seq. a μελετάω.
Μεμελημένως, *Adv.* accurate, diligenter. A μέλω.
Μεμερισμένως, *Adv.* partito, divisim. A μερίζω.
Μεμετρημένως, *Adv.* servata mensura. A μετρέω.
Μεμηνιμένως, *Adv.* irate. A μηνίω.
Μεμηχανημένως, *Adv.* solerter, callide. A μηχανάομαι.
Μεμιασμένως, *Adv.* fœde. A μιαίνω.
Μεμιγμένως, *Adv.* mixtim, promiscue, confuse. A μίγνυμι.
ΜΕΜΝΟΝΕΣ, aves quædam, circa Memnonis sepulcrum quotannis in Troade videri solitæ. Æl. Oppian. Plin. eui Memnonides.
Μεμοιραμένως, *Adv.* sortito. A μοιράομαι.
Μεμπτέος, culpandus, accusandus. A μέμφομαι.
Μεμπτικὸς, ή, όν, querulus, querendi vim habens. A seq.
Μεμπτὸς, ή, όν, incusandus, reprehensione dignus. 2) conquerens, reprehendens. A sq.
Μέμφομαι, f. ψομαι, queror, expostulo, incuso, vitio verto, reprehendo. aor. 1. ἐμεμψάμην, reprehendi. pass. part. μεμφθείς, causatus.
Μεμψις, εως, ἡ, questus, querela, Hes.
Μεμψιβολέω, ῶ, q. d. querimoniis & reprehensionibus peto, conqueror, incuso, reprehendo, Suic. E μέμψις & βάλλω.
Μεμψιμοιρέω, ῶ, f. ήσω, conqueror de sorte mea. 2) conqueror, queror. 3) expostulo, succenseo. A μεμψίμοιρος.
Μεμψιμοιρητέον, *Adv.* querendum. A pr.
Μεμψιμοιρία, ας, ἡ, conquestio de sorte sua. Ab sq.
Μεμψίμοιρος, ου, ὁ, ἡ, qui de sorte sua queritur, qui sortem suam incusat, querulus. 2) morosus, in minima inquirens. E sq. vel μέμφομαι & μοῖρα.
Μέμψις, εως, ἡ, querimonia, questus, reprehensio, incusatio. A μέμφομαι.
Μὲν, *Conjunct.* quidem. 2) sequente δὲ facit orationem adversativam, distributivam, vel copulativam. 3) sine δὲ, ponitur aliquando pro δὴ, sane, profecto, certe. Hinc etiam est μὲν γὰρ, enim; μὲν δὴ, quidem, certe quidem, itaque, porro quidem, sane quidem, enimvero, at enim; μὲν δέ γε, μέν γε, imo vero; μὲν τὸ, quidem, certe, utique; μὲν οὖν, pro μὲν sequente δὲ; μέν τοι, vel μέντοι, approbandi particula in responsionibus, certe quidem; verum tamen, sed tamen, vero, porro, rursus.
Μενέχμος, ὁ, ἡ, in prælio perseverans, seu constans. Epigr. χερὶ μενεχμὰ, manu in prælio perseverante. Ex μένω & αἰχμή.
Μενέχαρμος, ου, ὁ, ἡ, virum irruentem excipiens & sustinens. 2) virilis, virum decens. 3) virum exspectans. E μένω vel μένος & ἀνήρ.
Μενεαίνω, cupio, animi quodam impetu incitor. 2) iratus sum. 3) animo deficio. A μένος.
Μενέγχης, εος, ὁ, ἡ, hasta validus, bellicosus. E μένω & ἔγχος.
Μενεδήϊος, & μενεδηΐης, ου, ὁ, ἡ, audax, bellicosus, belli patiens. Ex μ. & δηΐς, vel δηΐς, *pugna*, *bellum*.
Μενέδουπος, ου, idem quod seq. E μ. & δοῦπος.
Μενέκτυπος, ου, ὁ, ἡ, bellicos strepitus & tumultus sustinens. E μ. & κτύπος.
Μενεμάχος, ου, ὁ, ἡ, bellicosus. E μ. & μάχη.
Μενεπτόλεμος, ου, ὁ, ἡ, idem.
Μενετέον, manendum. A μένω. v. μενετέον.
Μενετὸς, ή, όν, qui manere & exspectare potest aut solet, qui moram patitur. Ab eod.
Μενεφύλοπις, ιδος, ὁ, fortis, bellicosus.
Μενεχάρμης, μενέχαρμος, ου, ὁ, bellicos labores strenue sustinens. E μ. & χάρμη.
Μενετέον, manendum est, Suic. A μένω.
Μενθήρη, curæ, quasi μενοθῆραι. E μένος & θήρα, *venatio*.
Μενθηρίζω, curo, Hes. ubi f. μενθηρίζω, Att. μενθηρέω. A pr.
Μενὶ pro μὲν, ut καὶ μενὶ, vel καίμενοι.
Μενοεικὴς, έος, ὁ, ἡ, animo gratus, animum demulcens. E μένος & εἴκω.
Μενοινάω, ῶ, f. ήσω, impetu animi concitatus cupio, animo agito, cogito. A μενοινή.
Μενοινέω, ῶ, idem & ab eod.
Μενοινή, ῆς, ἡ, impetus f. cupiditas animi, alacritas. A μένος.
Μενοινιάω, idem quod μενοινάω.
Μένω γε, vide μέν.
Μένος, εος, τὸ, animi ardor, impetus, quo ad aliquid agendum aut sustinendum excipiendumve fertur. 2) animus. (præsertim vis animi, quæ lati-

latinis *ment* est, vocabulo a Græcis mutuo sumto; cum mens præsentia cum præteritis & futuris comparans, memor propositi, manet in cœpto, & sobria quadam constantia, quæ sibi conscia est, quid agat, & quare, & quo, consilia suscepta persequitur via & ratione certa.) 3) robur. 4) vehementia, vis. 5) ira. 6) servit periphrasi, ut μένος πυρὸς, pro igni.

Μένται, vide μένω.

Μένται, vide μένω.

Μένω, f. μενῶ, p. μεμένηκα, maneo, permaneo, constanter maneo, immotus & fixus maneo. 2) exspecto, præstolor. 3) in statione maneo, & irruentem hostem exspecto. aor. 2. ἔμενον, perf. med. μέμονα, Poet. cupio.

Μεράρχης, ου, ὁ, præfectus f. dux μεραρχίας. E μέρος & ἀρχή.

Μεραρχία, ας, ἡ, agmen militum constans e bis mille & quadraginta octo viris. Æl. Tact. A pr.

ΜΕΡΑΩ, f. σω, privo, prohibeo, noceo, Hes. intueor. Eust.

Μεριδάρπαξ, αγος, ὁ, partem rapiens, nomen muris in Batrach. E μερὶς & ἁρπάζω.

Μεριδάρχης, ου, ὁ, præfectus partis alicujus, v. c. exercitus provinciæ. E μερὶς & ἀρχή, v. μεράρχης.

Μεριδαρχία, ας, ἡ, præfectura, provincia. A pr.

Μερίζω, f. ίσω, partior, divido, distribuo. μερίζομαι, dividor, in varias partes scindor, distrahor. 2) dissentio, dissideo. A μέρος.

Μερικὸς, ή, όν, particularis, ad partem tantum pertinens, aut speciem aliquam, ut πραγματεία μερικὴ, item φιλοσοφία.

Μερικῶς, *Adv.* particulatim, particulariter, partito, ex parte. A pr.

Μέριμνα, ης, ἡ, cura, sollicitudo.

Μεριμνάω, ῶ, f. ήσω, curo, sollicitus sum, anxie cogito. 2) contemplor, curiose intueor. μεριμνηθεὶς, aor. 1. pass. part. excogitatus.

Μερίμνημα, τὸ, cura. A pr.

Μεριμνητὴς, ῦ, ὁ, curiosus contemplator, philosophus. A μεριμνάω.

Μεριμνητικὸς, ή, όν, anxie vel sollicite cogitans, curans, sollicitus, Gl. V. τὸ μεριμνητικὸν, ῦ, cura, sollicitudo. A pr.

Μεριμνοποιῶ, sollicito, Gl. V.

Μεριμνοτόκος, ου, ὁ, ἡ, curas pariens. E μέριμνα & τίκτω.

Μεριμνοφροντιστὴς, ῦ, ὁ, sophista, nugator, Aristophan.

Μερὶς, ίδος, ἡ, portio, particula. 2) ferculum, quod unicuique in convivio apponitur. 3) adjumentum, lucrum. 4) particula consecrata *in Eucharistia*, quæ unicuique datur. 5) factio. A μέρος.

Μέρισμα, τὸ, pars. A μερίζω.

Μερισμὸς, ῦ, ὁ, partitio, divisio. 2) portio, pars. 3) Figura rhetorica, distributio: probatio per partes. Ab eod.

Μεριστὴς, ῦ, ὁ, divisor, partitor. Ab eod.

Μεριστικὸς, ή, όν, dividendi vim habens. A pr.

Μεριστὸς, ή, όν, qui dividi potest, separabilis. A μερίζω.

Μεριτεύομαι, partior. οἱ ό. Jobi 41, 6. A sq.

Μερίτης, ου, ὁ, particeps, Philox. A μέρος.

ΜΕΡΜΑΙΡΩ, curas animo volvo, curo, anxie cogito. 2) irascor. Glossatores habent etiam μερμαίρω.

Μέρμερος, curiosus. 2) cura dignus. 3) difficilis & arduus. 4) male sedulus percunctator, seu indagator. callidus & curiosus, item sagax. μέρμερα, quæ sollicitum reddunt. A pr.

Μερμηρα, ης, ἡ, sollicitudo, anxia cura. 2) somnus levis, qui hominem sub auroram occupat. Gen. pl. μερμηράων, pro μερμηρῶν, curarum. Ab eod.

Μερμηρίζω, f. ίσω, & ίξω, anxie cogito, curiose in animo verso, meditor, sollicitus sum. 2) excogito, curiosa cogitatione invenio. A pr.

ΜΕΡΜΙΣ, ιθος, ἡ, funis, funiculus, filum, Odyss. κ.

Μερόπειος, ου, ὁ & ἡ, humanus. A μέροψ.

Μεροπηὶς, ίδος, ἡ, humana. Ab eod.

Μέρος, εος, τὸ, pars, portio. 2) adjumentum, præsidium. Hinc τὰ ἐπὶ μέρους, τὰ κατὰ μέρος, singularia. οἱ κατὰ μέρος, singuli, ut αἱ κατὰ μέρος ἀρεταὶ, singulæ virtutes, κατὰ μέρος, sigillatim, privatim, vicissim. ἀνὰ μέρος, vicissim, per vices. ἀπὸ μέρους, ἐκ μέρους, ex parte. ἐν μέρει, vicissim, per vices, deinceps. τὸ σὸν μέρος, quantum in te est. A μείρω.

Μέροψ, οπος, ὁ, divisam vocem habens. μέροπες, hominum epitheton. homines. 2) μέροψ, avis quædam. E μείρω & ὄψ. (Sed improbabilis hæc est etymologia, ut aliæ multæ hoc de genere; ut satius sit ingenio in hujusmodi vocabulis ad originem referendis temperare & aliquid nescire malle.)

Μέσαβον, & μεσάβοιον, ου, τὸ, lignum medium inter junctos boves, temo, s. lorum, quo jugo copulantur boves. E μέσος & βοῦς.

Μεσαβόω, ῶ, f. ώσω, boves jungo; it. alia jungo animalia. A pr.

Μεσαγκτης, ου, maritimus, s. in mari jacens, ap. Æschyl. E μ. & ἀκτή. v. μεσάκτιος.

Μεσάγκυλον, ου, τὸ, amentatum jaculum. E μέσος & ἀγκύλη.

Μεσάγροικος, ου, ὁ, ἡ, semirusticus.

Μεσάζω, f. άσω, sum in medio. Philox. μεσάζει, intervenit, intercedit. A μέσος.

Μεσαιπόλιος, ου, ὁ, ἡ, semicanus. Ex eod. & πολιός.

Μεσαίτατος, medius, qui maxime in medio est, penitissimus. μεσαίτερος, penitior. A μέσος, vel μέσατος, poet.

Μεσαιχμιον, ου, τὸ, medium spatium inter duas acies, Hesych. Al. μεταίχμιον. E μέσος & αἰχμή.

Μέσακμον, vel μεσάκχον, idem quod μεσάντιον. ap. τὰς ό. in V. L.

Μεσάκτιος, ου, idem quod μεσάγκτης. E μ. & ἀκτή.

Μεσάντιον, ου, τὸ, jugum textorium, liciatorium, οἱ ό. Gl. V. E μ. & ἀντίον, *idem* ap. Aquil. & Thodot.

Μεσαραιον, ου, τὸ, mesenterium, Hesych. E μ. & ἀραιά, *venter*.

Μεσάτος, poet. medius. A μέσος.

Μέσατος & μέσσατος, medius. Gl. Vet. μέσατος, medianus. Ab eod.

Μεσαύλιον, ου, τὸ. μεσαύλειος, Philox. atrium. Al. Gl. V. compluvium. A μέσαυλος, ubi v.

Μέσαυλον, ου, τὸ, idem.

Μέσαυλος, ου, ὁ, & Attic. μέταυλος, ἡ, sc. θύρα. est janua inter anticam & posticam media, hoc est e vestibulo ferens in atrium, αὔλειος e via publica fert in vestibulum, αὐλήν.

Μεσαύχην, ενος, ὁ, ἡ, media cervice ligatus.

Μεσεγγυάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, apud sequestrem

secu-

pecuniam deponendam stipulor, vel depono. Gl. Vet. μεσεγγυῶ, sequestro. A seq.
Μεσεγγύη, ης, ἡ, sequestratio, Gl. Vet.
Μεσεγγύημα, ατος, τὸ, id, quod apud sequestrem deponitur. 2) sponsio mercedis, pactio mercedis occulta. A μεσεγγυάομαι.
Μεσεγγυητὴς, ᾶ, ὁ, fidejussor. Gl. V.
Μεσέγγυος, ο, ὁ, sequester, sponsor, fidejussor, qui est inter duas partes medius.
Μεσεντέριον, ο, τὸ, mesenterium, lactes. A seq.
Μεσέντερον, ου, τὸ, idem.
Μεσήμιος, ο, ὁ, Epith. Jovis, forsan, quod in medio ὄρνει statui & coli soleret. Hesych. E μ. ὄρνος, septum.
Μεσεύω, medius sum, utriusque sum particeps, ambigo inter utrumque. A μέσος.
Μεσήγαιος, ο, ὁ, ἡ, mediterraneus. Alias μεσόγαιος.
Μεσηγὺ, & μεσσηγὺ, item μεσηγὺς, vel μεσσηγὺς, *Adv.* in medio, inter. 2) interim, interea, medio spatio vel tempore. E μ. & γῆ. (vel potius ηγὺς est mera terminatio, nisi ob ἄγω repetatur.)
Μεσήεις, ήεσσα, ῆεν, mediocris. A μέσος.
Μεσῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, qui mediæ ætatis est.
Μεσημβρία, ας, ἡ, meridies. 2) plaga meridionalis. 3) pro ἀκμὴ, alicujus rei, ut ætatis, gloriæ, &c. E μ. & ἡμέρα.
Μεσημβριάζω, f. άσω, meridior, meridie dormio, vel sum in aliqua re, vel ago aliquid. Sol dicitur μεσημβριάζειν, pro μεσουρανεῖν, in medio cœlo esse, Pollux. A pr.
Μεσημβριάω, ῶ, in medio cœlo sum, de sole. Apollon. μεσημβριόωντος, pro μεσημβριῶντος, μεσημβριάζοντος. Gloss. Vet. μεσημβριῶ, meridior. Ab eod.
Μεσημβρίζω, idem quod pr. & ab eod.
Μεσημβρινὸς, ή, όν, meridianus. 2) meridiei propinquus. Ab eod.
Μεσημβρισμὸς, οῦ, ὁ, meridismus.
Μεσήπειρος, ου, ὁ, ἡ, mediterraneus.
Μεσιάζω, medius esse, *neutral scyn*. Hesych. A seq.
Μεσίας, poet. μεσσίας, ου, ὁ, ἡ, medius. A μέσος.
Μέσης, ου, ὁ, venti nomen apud Aristot. Meteor.
Μεσίδιος, ου, ον, medius, neutrius partis, ut ἄρχων μεσίδιος, ap. Aristot. sed alii aliter ibi. μεσσίδιος, poet. ap. Hes.
Μεσιδιόομαι idem quod, μεσεγγυάομαι.
Μεσιτεία, ας, ἡ, interventus, sequestratio, arbitrium, arbitratus, Gl. Vet. A μεσίτης.
Μεσιτεύω, f. εύσω, mediator sum, interpretem ago, interpono me, intervenio, sequestro. Gl. Vet. 2) in medio sum. 3) interjectus sum inter. 4) apud sequestrem depositus sum. A seq.
Μεσίτης, ου, ὁ, qui est medius inter duo, interventor, deprecator, conciliator, pacificator, sequester, arbiter, Gl. Vet. etiam arbiter ac testis promissi, & ultor non servati. 2) internuntius, interpres. A μέσος.
Μεσιτὸς ἄρχων, (ita enim videtur leg. apud Aristot. pro μεσίδιος & μετάπτος) princeps medius in neutram partem inclinans. A pr. (Aut μεσιτευτὸς videtur leg. a μεσιτεύω & μεσιτεία, aut nil caussæ occurit, cur μεσίδιος improbetur, cum reperiatur μεσιδιος & μεσιδιοῦσθαι.)
Μεσῖτις, ἡ, fem. a μεσίτης.
ΜΕΣΚΟΣ, vellus, pellis, Hesych.
Μεσοβασιλεία, ας, ἡ, interregnum.
Μεσοβασίλειος, ον, ad interregnum pertinens.
Μεσοβασιλεὺς, έως, ὁ, interrex.
Tom. I.
Μεσόβοιον, ου, τὸ, idem quod μέσαβον. ubi v.
Μεσόγαιος, ου, ὁ, ἡ, vel μεσόγαιος, αία, αιον, mediterraneus. E μ. & γαῖα.
Μεσογάστωρ, ορος, ὁ, ἡ, medio ventre cinctus. E μ. & γαστήρ.
Μεσόγειος, εία, ειον, vel μεσόγειος, ου, ὁ, ἡ, mediterraneus. E μ. & γῆ.
Μεσογείτης, ητος, ἡ, mediterraneæ regiones.
Μεσόγεως, ω, ὁ, ἡ, idem quod μεσόγειος. Att.
Μεσογειωτικοὶ, mediterranei, Philox. A pr.
Μεσογονάτιον, sive μεσογόνιον, ο, τὸ, internodium calami s. arundinis. E μ. & γόνυ.
Μεσόδικοι, dicuntur a quibusdam judices. E μ. & δίκη.
Μεσόδμη, ης, ἡ, trabs magna, per mediam trajecta domum, trabes minores vel tectum sustinens. 2) columna in medio posita. 3) s. trabs transversa in navis foramine pertusa, cui inditur malus. Philox. pergula. E μ. & δέμω.
Μεσοκάρπιον, ου, τὸ, quod est in medio καρπῶ. E μ. & καρπός.
Μεσοκνήμιον, ου, τὸ, cruris medium. E μ. & κνήμη.
Μεσόκοιλος, ου, ὁ, ἡ, in medio concavus.
Μεσόκοπος, ου, ὁ, ἡ, medius. Hes. μεσόκοποι αὐλοὶ, tibiæ mediæ magnitudinis, minores perfectis. Apud Athen. μεσόκοπος, dicitur meretrix, quæ ætate est media. E μ. & κόπτω.
Μεσοκράνιον, ου, τὸ, capitis vertex.
Μεσοκρινὴς, έος, ὁ, ἡ, ut μεσοκρινεῖς κίονες ap. Pollucem columnæ in metallifodinis & fulcimenta sustinendæ terræ. E μ. & κρίνω, separo, vel incerno, immisceo.
Μεσοκύνιον, ου, τὸ, suffrago, tali pedis cum tibia compago. E μ. & κνήμη.
Μεσόκωλον, ου, τὸ, pars intestinorum, a crassis usque ad tenuia. 2) mesenterium. E μ. & κῶλον, intestinum.
Μεσολαβέω, ῶ, f. ήσω, medium capio, medium prehendo. 2) in medio cursu prehendo, intercipio. 3) interrumpo, intercipio. 4) cohibeo, reprimo. 5) sum medius. A seq.
Μεσολαβὴς, ὲς, qui medium corripit, ferit, pungit. E μ. & λαμβάνω.
Μεσολεύκος, ου, ὁ, ἡ, albo distinctus, candidos clavos, albas strias habens.
Μεσομήνιον, ου, τὸ, Idus, Philox. E μ. & μήν.
Μεσομήρια, ων, τὰ, spatium inter femora seu femina. E μ. & μηρίον.
Μεσομφαλία, ἡ, idem quod seq. n. 2.
Μεσομφάλιον, ου, τὸ, medius umbilicus. 2) umbilicus. 3) umbo s. umbilicus clypei. A seq.
Μεσόμφαλος, ου, ὁ, ἡ, in medio umbilico situs. 2) placentæ genus. 3) phialæ genus, vel epitheton, vel potius vasis balneatorii.
Μέσον, ου, τὸ, meditullium, Gl. V. spatium.
Μεσοναῦται, οἱ, medii inter nautas & vectores.
Μεσόνεοι, ων, οἱ, remiges, qui in media nave sedent. E μ. & ναῦς.
Μεσονήστιμος, ου, ἡ, sc. ἑβδομὰς, quarta hebdomas quadragesimæ.
Μεσονύκτιον, ου, τὸ, nox media, intempesta, concubium, Gl. V. A seq.
Μεσονύκτιος, ου, ὁ, ἡ, qui mediæ noctis est, ad mediam noctem pertinens.
Μεσοπαγὴς, metri caussa μεσσοπαγὴς, έος, ὁ, ἡ, usque ad medium defixus terræ. E μ. & πήγνυμι.
Μεσοπαλὴς, έος, ὁ, ἡ, quod e medio i. e. in

medio prehensum, vibratur, ut hasta. E μ. & πάλλω, vibro.

Μεσοπεντηκοστή, ῆς, ἡ, mesopentecoste, inter Pascha & Pentecosten celebrata.

Μεσοπερσικός, ή, όν, semi-Persicus.

Μεσοπέτης, ου, ὁ, ἡ, in medio volans. E μ. & πέτομαι, volo.

Μεσοπλάγιος, ου, ὁ, ἡ, qui in medio latere est. E μ. & πλάγιος.

Μεσόπλευρος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisdem.

Μεσοπόλιος, ὁ, ἡ, semicanus.

Μεσοπορία, ἡ, via media. A seq.

Μεσοπορέω, ῶ, f. ήσω, mediam viam eo. A seq.

Μεσόπορος, ου, ὁ, ἡ, per medium incedens, in medio ambulans.

Μεσοπόρφυρος, ου, ὁ, ἡ, clavis purpureis, sive purpura intertextus. E μ. & πορφύρα.

Μεσοποταμία, ας, ἡ, spatium inter duo flumina. 2) Mesopotamia, regio Asiæ inter Euphratem & Tigrim, Interamnia. E μ. & ποταμός.

Μεσοποταμίτης, ου, ὁ, a pr. homo e Mesopotamia.

Μεσοπύργιον, ου, τὸ, muri pars inter duas turres, locus in muro, ubi excubiæ. E μ. & πύργος.

Μεσοπωρέω, ῶ, in medio sum auctumno. E μ. & ὀπώρα.

Μεσόριον, ου, τὸ, terminus inter duas regiones medius & eas determinans.

Μέσος, η, ον, medius. 2) qui est in conspectu, præsens. 3) τὰ ἐν μέσῳ, intermedia, præsentia & impedimenta. 4) διὰ μέσου, interea, interjecto tempore. διὰ μέσου τινός, interprete aliquo. Hinc τὸ μέσον, ου, medium. Comp. μεσαίτερος. Superl. μεσαίτατος.

Μεσοσέληνον, ου, τὸ, interlunium, Gl. Vet. E μ. & σελήνη.

Μεσοστύλιον, & μεσόστυλον, ου, τὸ, intercolumnium, Gl. Vet. E μ. & στῦλος, columna.

Μεσο[illegible], complector medium. E μ. & συλλαμβάνω.

Μεσο[illegible], ου, [illegible] habens. E μ. & [illegible].

Μεσο[illegible], in medio & per medium [illegible]. E μ. & [illegible].

[illegible]

Μεσό[illegible], medium inter [illegible]

[illegible]

Μεσοφανής, poet. μεσσοφανής, έος, ὁ, ἡ, in medio apparens. E μ. & φαίνω.

Μεσοφαράγγιον, ου, τὸ, convallis, Philox. E μ. & φάραγξ, vallis.

Μεσοφλέβιον, ου, τὸ, intervenium, Gl. V. A φλέψ.

Μεσόφρυον, ου, τὸ, medium inter supercilia. Gl. Vet. intercilium. E μ. & ὀφρύς.

Μεσόχθων, ονος, ὁ, ἡ, mediterraneus.

Μεσόχλοος, ου, ὁ, ἡ, dimidia ex parte virens.

Μεσόχορος, ου, ὁ, ἡ, medius chori, chori præfectus. Gl. Vet. manuductor.

Μεσόχωρος, ον, mediterraneus. E μ. & χώρα.

Μεσόω, ῶ, f. ώσω, sum in medio. A μέσος.

ΜΕΣΠΙΛΗ, ης, ἡ, mespilus, arbor: hinc

Μέσπιλον, ου, τὸ, mespilum, fructus.

Μεσπιλώδης, εος, ὁ, ἡ, mespilo similis, ad mespili naturam accedens.

Μέσσαβον, ου, τὸ, idem quod μέσαβον.

Μεσσάτιος, vide μεσάτιος.

Μέσσατος, vide μέσατος.

Μέσσαυλος, vide μέσαυλος.

Μεσσηγύ, vide μεσηγύ.

Μεσσηγυδορποχέστης, ου, ὁ, inter cœnandum cacans, Hippon. E μεσσηγύ, δόρπος, & χέζω.

Μέσσος, idem quod μέσος.

ΜΕΣΣΙΑΣ, ου, ὁ, Messias. Vox Ebr. Græce χριστός, Lat. Unctus, Rex.

Μεσσηγύς, vide μεσηγύ.

Μεσσόθεν, μεσόθεν, Adv. e medio. A μέσος.

Μεσσόθι, Adv. in medio. Ab eod.

Μέσσος, μέσση, μέσσον, poet. pro μέσος.

[illegible], ὁ, armato pugna & [illegible]. E [illegible].

[illegible]

Μεταβατικός, ή, όν, transitivus. A praec.
Μεταβατικῶς, *Adv.* transitive, transitu. A praec.
Μεταβιβάζω, f. άσω, transfero, transpono, averto, alio abduco.
Μεταβλαστάνω, germen muto, aliud germen edo.
Μεταβλέπω, prospicio, inspicio.
Μεταβλητικός, ή, όν, mutabilis. 2) mutationem efficiens. A μεταβάλλω.
Μεταβλητικῶς, *Adv.* leviter, inconstanter. A pr.
Μεταβλητός, ή, όν, mutabilis. A μεταβάλλω.
Μεταβοθρεύω, in alium scrobem transfero, Hes. E μ. & βόθρος.
Μεταβολεύς, έως, ὁ, qui merces mercibus vel pecunia commutat, propola. 2) interpres. A seq.
Μεταβολή, ῆς, ἡ, mutatio, commutatio, translatio. 2) eleganter dicitur de quavis rerum humanarum conversione, sed fere in deterius, ut adverso praelio, paupertate repentina, morbo, morte, similibusque. v. in μεταβάλλω n. 4. A μεταβάλλω.
Μεταβολία, ας, ἡ, permutatio, Eccles. 37, 11. Ab eod.
Μεταβολικός, ή, όν, mutabilis, commutabilis. A μεταβολή.
Μετάβολος, ου, ὁ, v. μεταβολεύς. Gl. Vet. mango, venalitiarius. A μεταβάλλω.
Μεταβουλεύομαι, f. εύσομαι, muto consilium, vel sententiam. 2) me poenitet.
Μετάβουλος, ου, ὁ, ἡ, qui cito consilium mutat. E μ. & βουλή, *consilium*.
Μετάγγελος, ου, ὁ, ἡ, internuncius. 2) nuncius.
Μεταγγίζω, f. ίσω, in aliud vas fundo, elutrio, decapulo, transfundo. E μ. & ἄγγος.
Μεταγγισμός, οῦ, ὁ, de vase in vas transfusio, elutriatio. A praec.
Μεταγειτνιών, ῶνος, ὁ, secundus mensis Atticus, Augusto fere respondens.
Μεταγενέστερος, έρα, ερον, posterior, Philox. μεταγενέστεροι, minores, posteri. Gl. Vet. A seq.
Μεταγενής, έος, ὁ, ἡ, postnatus. E μ & γίνομαι.
Μεταγεύω, immuto, quasi recreo: de vino animos afficiente apud Jos.
Μεταγίγνομαι, vel μεταγίνομαι, sum, nascor post.
Μεταγινώσκω, sententiam muto; resipisco, poenitet me. aor. 2. μετέγνων, inf. μεταγνῶναι.
Μετάγκεια, ας, ἡ, vallis. E μ. & ἄγκος, idem.
Μεταγλωττιστής, οῦ, ὁ, interpres.
Μετάγνοια, ἡ, mutatio sententiae, poenitentia. A μεταγινώσκω.
Μετάγνωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Μεταγραφεύς, έως, ὁ, exscriptor, qui transscribit.
Μεταγραφή, ῆς, ἡ, descriptio, transscriptio libri.
Μεταγραφικός, ή, όν. πταῖσμα μεταγρ. peccatum in scribendo, permutatione litterarum. A pr.
Μεταγράφω, fut. ψω, transscribo, describo. 2) in aliam linguam verto. 3) muto scriptum, muto pingendo seu fucando, abrogo, sc. τὸν νόμον, legem.
Μετάγω, f. ξω, transfero, traduco. 2) circumago.
Μεταγωγή, ῆς, ἡ, translatio, traductio, transvectio. A praec.
Μεταγωγός, οῦ, ὁ, translator. Ab eod.
Μεταδαίνυμαι, cum aliis epulor, sum particeps epuli.
Μεταδαίομαι, idem.
Μεταδεδογμένος, ον, ένον, qui mutavit consilium vel opinionem, Rob. E μ. & δοκέω.
Μεταδειπνία, coena post jejunium, item post statum coenae tempus.
Μεταδέω, solvo, & alibi alligo. Unde μεταδετέον, apud Xenoph.
Μεταδήμιος, ου, ὁ, ἡ, qui in populo versatur, qui praesens est in populo. E μ. & δῆμος.
Μεταδιαιτάω, ῶ, f. ήσω, vitae genus commuto.
Μεταδιδάσκω, f. άξω, dedoceo, dedocens priora nova doctrina imbuo. pass. dedisco.
Μεταδίδωμι, f. δώσω, impertior, communico, tribuo.
Μεταδιωκτέον, persequendum est, insequendum est. A μεταδιώκω.
Μεταδίωκτος, ου, ὁ, ἡ, persequendo captus. Ab eod.
Μεταδιώκω, f. ξω, persequor, insequor. 2) summo studio inquiro, sector.
Μεταδίωξις, εως, ἡ, persecutio, petitio, Gl. Vet.
Μεταδοκεῖ μοι, mutavi sententiam, aliter videtur.
Μεταδοξάζω, f. άσω, opinionem muto.
Μεταδόρπια, ων, τά, coenae secundae, postcoenia. A seq.
Μεταδόρπιος, ου, ὁ, ἡ, coenatus. E μ. & δόρπος, *coena*.
Μετάδοσις, εως, ἡ, communicatio, impertitio, collatio, erogatio.
Μεταδοτικός, ή, όν, communicativus, qui libenter communicat. 2) qui libenter erogat, erogatorius. Ab eod.
Μετάδετος, ου, ὁ, ἡ, inter alios medius cadens, intermedius, incertus.
Μεταδρομάδην, *Adv.* cursim, cursu. A seq.
Μεταδρομή, ῆς, ἡ, transcursus, incursio, discursio.
Μετάδρομος, ου, ὁ, cursor. 2) animadversor, ultor. E μετά & τρέχω.
Μεταδροπάδην, *Adv.* postea decerpendo, postea colligendo. E μ. & δρέπω, *carpo*.
Μεταδύω, f. ύσω, post occido.
Μεταζεύγνυμι, vel -ύω, f. ξω, transjungo.
Μετάθεσις, εως, ἡ, transpositio, permutatio, translatio. 2) Figura Grammatica, quum litterae transponuntur. A μετατίθημι.
Μετάθετος, ου, incostans, mutabilis. Ab eod.
Μεταθέω, curro post. 2) transcurro. F. μεταθεύσομαι.
Μεταθωρήσσομαι, thorace munior, loricor, armor. Il. υ. πόλεμον μεταθωρήσσοντι, ubi potius legendum πόλεμον μέτα θωρήσσοντο.
Μεταΐγδην, *Adv.* insequendo cum impetu, ut simplex αἴγδην.
Μεταΐζω, consideo, una sedeo. E μετά & ἵζω.
Μεταίρω, transfero. 2) muto. 3) transeo, migro. μετηρμένος, perf. pass. part. translatus. μετάρας, aor. 1. part. act. transiens.
Μεταΐσσω, f. ξω, insequor cum impetu, irruo.
Μεταιτέω, ῶ, f. ήσω, partem rei peto, stipem peto, mendico.
Μεταίτης, & μέταιτος, ου, ὁ, mendicus. A praec.
Μεταίτιος, ου, ὁ, ἡ, caussae culpaeve particeps. 2) auctor & caussa rei.
Μεταίφνιος, ου, ὁ, ἡ, repentinus, Hesych. E μ. & αἴφνης, *repente*.
Μεταίχμιον, ου, τό, spatium inter duas acies. 2) intervallum inter res quaslibet. A seq.
Μεταίχμιος, ου, ὁ, ἡ, intermedius, medius: propr. inter duas acies. E μ. & αἰχμή, *hasta*.
Μετακαθέζομαι, alio loco consideo, sedem muto.
Μετακαθίζω, f. ίσω, transpono, alia sede loco.
Μετακαθοπλίζω, f. ίσω, aliter armo.
Μετακαλέω, ῶ, f. έσω, ad me voco, arcesso. 2) revoco.
Μετακάρπιον, ου, τό, pars manus, a junctura ad digitorum fissuram. E μ. & καρπός, *carpus*.
Μετακαταχέω, f. εύσω, transfundo.
Μετακαταψύχω, f. ξω, refrigero.
Μετάκειμαι, alio loco positus sum. μετακείμενος, translatus, etiam de vocibus metaphoricis.
Μετακενόω, f. ώσω, defundo, transfundo, Gl. Vet.
Μετακεράννυμι, miscendo tempero.

Μαυρόω, ῶ, obscuro, deleo, extinguo. A pr.

ΜΑΦΟ'ΡΙΟΝ, ου, τό, muliebre tegmentum capitis, colli ac humerorum, velum de capite in humeros defluens. Vocab. græcitatis sequioris, originis aut barbaricæ, aut, si græcæ, corruptum ex ὠμοφόριον.

Μάχαιρα, ας, ἡ, machæra, gladius, sica, culter, cultellus, novacula. A μάχη.

Μαχαιρίδιον, μαχαίριον, ου, τό, gladiolus, cultellus, novacula. Dim. a præc.

Μαχαιρὶς, ίδος, ἡ, gladiolus, culter tonsorius. μαχαιρίδες, forcipes. Ab eod.

Μαχαιροδέτης, ου, ὁ, lorum, quo gladius alligator, Hesych. Ex eod. & δέω, ligo.

Μαχαιρομαχέω, ῶ, machæra pugno, s. certo. Ex eod. & μάχομαι.

Μαχαιροποιός, οῦ, ὁ, machærarum, cultrorum, gladiorumve faber. Ex eod. & ποιέω.

Μαχαιροπωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi gladii venduntur. A seq.

Μαχαιροπώλης, ου, ὁ, gladiorum s. cultrorum venditor.

Μαχαιροπώλιον, ου, τό, vid. μαχαιροπωλεῖον.

Μαχαιροφορέω, gladium gesto.

Μαχαιροφόρος, ου, ὁ, ἡ, gladium gestans, gladio cinctus. sicarius, Gl. Vet. E μαχ. & φέρω.

Μαχαιρώνιον, ου, τό, nomen herbæ, quæ alias etiam ξιφίον dicitur. A μάχαιρα.

Μαχαιρωτὸς, ή, όν, ad formam machæræ factus; quasi a μαχαιρόω.

Μαχάω, ῶ, pugnare gestio, Hes. A μάχη.

Μαχέω, f. έσω, contendo, pugno. Ab eod.

Μάχη, ης, ἡ, pugna, conflictus, prælium, dimicatio. 2) contentio, altercatio, lis, rixa, jurgium.

Μαχήμων, ονος, ὁ, ἡ, pugnax. A præc.

Μαχησμὸς, οῦ, ὁ, prælium, pugna. 2) deprœliatio. A μάχομαι.

Μαχητὴς, οῦ, ὁ, *Dor.* μαχητὰς, pugnator, bellator. 2) pugnax, bellicosus. Ab eod.

Μαχητικός, ή, όν, pugnax, ad pugnam propensus, aptus, ferox, fortis. τὸ μαχητικὸν, οῦ, pugnacitas. A præc.

Μαχητικῶς, *Adv.* pugnaciter, repugnando. A pr.

Μαχητὸς, ή, όν, quocum pugnari, qui vinci potest, s. expugnabilis. A μάχομαι.

Μάχιμος, ίμη, ιμον, vel μάχιμος, ου, ὁ, ἡ, pugnax, bellicosus, habilis ad pugnam, vel ad bellum. Ab eod.

Μαχλὰς, άδος, ἡ, mulier lasciva. A μάχλος.

Μαχλάω, ῶ, Veneri indulgeo, lascivus sum, scortor. Hesych. μαχλῶντες, πορνεύοντες. Ab eod.

Μαχλὶς, ίδος, ἡ, idem quod μαχλάς. A seq.

Μάχλος, ου, ὁ, ἡ, libidinosus, lascivus.

Μαχλοσύνη, ης, ἡ, lascivia, propensio ad Venerem, impudicitia. A præc.

Μαχλίτης, ὁ, idem, ab eod.

Μάχομαι, pugno, prælior. 2) jurgo, litigo, rixor, disputo. F. 1. μαχέσομαι & μαχέσσομαι, quasi a μαχέομαι, unde & μαχεόμενος, part. pugnans, & μαχειόμενος, apud Homerum. F. 2. μαχοῦμαι, pugnabo.

Μαχομένως, *Adv.* repugnanter. A μαχόμενος, partic. a μάχομαι.

ΜΑ'Ψ, *Adv.* frustra, incassum.

Μαψαῦραι, ῶν, αἱ, leves auræ; venti leves. Hesiod. Theog. ubi tamen aliqui μὰψ αὔρας, separatim: ut & in fr. Callim. apud Stobæum: mala.

Μαψίδιος, ία, ιον, inanis, vanus. A μάψ.

Μαψιδίως, *Adv.* inaniter, vane, incassum, frustra, temere. A præc.

Μαψιλάκας, ου, ὁ, blaterator. E μάψ & λακέω.

Μαψιλόγος, ου, ὁ, ἡ, vaniloquus. Ab eod. & λόγος.

Μαψίφωνος, ου, ὁ, ἡ, frustra, & inaniter loquens, garrulus. Ex eod. & φωνή, *vox*.

Μαψυλάκτης, ου, ὁ, frustra latrans, inanibus strepitans latratibus, magno cum clamore inania deblaterans. Apud Plut. γλῶσσαν μαψυλάκταν, *Dor.* pro μαψυλάκτην, fem. Ex eod. & ὑλάκτης, *latrator*.

ΜΑ'Ω, μῶ, vehementer cupio, supra modum desidero. 2) quæro, investigo, diligenti meditatione excogito; unde etiam μοῦσα vel *Dorice* μῶσα est ingenium, solertia mentis nova reperiendi & e comparatione rerum cognitarum cum incognitis in harum scientiam penetrandi. Perf. μέμαα, pro μέμακα. part. μεμαὼς, pro μεμακώς. unde μεμαυῖα, μεμακυῖα, fem. μέμαμεν, 1. pl. perf. ind. pro μεμάκαμεν. μέμασαν, 3. plur. plusquamperf. pro μεμακεισαν, vel μεμάκασαν.

Μεγαβαρὴς, ές, valde gravatus. 2) gravis armaturæ miles. E μ. & βάρος.

Μεγαβρομέτης, ου, ὁ, gravisonus. E μ. & βρέμω.

Μεγάδωρος, ου, ὁ, ἡ, valde munificus. E μ. & δῶρον.

Μεγαθαρσὴς, έος, ὁ, ἡ, magnanimus, animosus. E μ. & θάρσος.

Μέγαθος, εος, τὸ, *Ion.* μέγεθος.

Μεγάθυμος, ου, ὁ, ἡ, magnanimus, magno & celso animo præditus.

Μεγαίρω, invideo. 2) curo, respecto. ἐμέγηρε, aor. 1. invidit. part. μεγήρας, sollicitus.

Μεγακήτης, εος, ὁ, ἡ, qs. ceti instar magnus, vastus. E μ. & κῆτος.

Μεγαλαδικητικός, ή, όν, vehementer injuriosus. E μ. & ἀδικέω.

Μεγαλαλκὴς, έος, ὁ, ἡ, magno robore præditus. E μ. & ἀλκή, *robur*.

Μεγαλάμφοδος, ου, ὁ, ἡ, amplos circuitus habens.

Μεγάλανδροι, magni viri, aut fortes. E μ. & ἀνήρ.

Μεγαληγήτωρ, ορος, ὁ, dux magnus. E μ. & ἡγήτωρ.

Μεγαλανορία, ἡ, v. μεγαληνορία.

Μεγαλάνωρ, ορος, v. μεγαλήνωρ.

Μεγαλαρτία, ας, ἡ, nisi est τὰ μεγαλάρτια, festus dies, quo offeruntur magni panes. A seq.

Μεγάλαρτος, ου, ὁ, ἡ, magni panis dator.

Μεγαλαυχέω, ῶ, & μεγαλαυχέομαι, οῦμαι, magnifice me effero, me jactito, magna s. grandia jacto, glorior. A seq.

Μεγαλαυχὴς, έος, ὁ, ἡ, qui valde gloriatur, ostentator. E μ. & αὐχή, *gloriatio*.

Μεγαλαυχία, ας, ἡ, jactantia, ostentatio. A pr.

Μεγάλαυχος, ου, ὁ, ἡ, idem quod μεγαλαυχής.

Μεγαλεῖον, ου, τὸ, magnificentia, majestas. 2) magnitudo, altitudo v. c. φρονήματος. 3) unguentum quoddam, quod & μεγάλλιον. A seq.

Μεγαλεῖος, εία, εῖον, magnificus, venerandus. 2) magnus, grandis. μεγαλεῖα, τὰ, *subst.* gloria, laudes, præclara facinora. A μέγας.

Μεγαλειοτέρως, *Adv.* a Comp. μεγαλειότερος. A præc.

Μεγαλειότης, ητος, ἡ, magnificentia, magnitudo, excellentia, majestas. Ab eod.

Μεγαλείως, *Adv.* magnifice. Ab eod.

Μεγαλέμπορος, ου, ὁ, ἡ, rerum magnarum & pretiosarum negotiator. Gl. V. magnarius.

Μεγαλεπήβολος & μεγαλεπίβολος, ου, ὁ, ἡ, qui magnis rebus manum admovet, vel animum adjicit, ardua capessens, spectans.

Μεγαληγορέω, ῶ, f. ήσω, magnifice loquor, magna loquor, prædico. 2) magna jacto. 3) magnis laudibus extollo. E μ. & ἀγορέω, *loquor*.

Μεγαληγορία, ας, ἡ, magnificentia orationis & verborum. 2) jactantia. A seq.

Μεγαλήγορος, ου, ὁ, ἡ, magnifice loquens. 2) jactabundus. E μέγας & ἀγορέω.

Μεγαληγόρως, *Adv.* magnificis verbis. 2) jactanter. A præc.

Μεγαληνορία, ας, ἡ, fortitudo. 2) audacia. 3) superbia. A seq.

Μεγαλήνωρ, ορος, ὁ, ἡ, magnos viros faciens. 2) acer, magnanimus, fortis. 3) audax. 4) arrogans. E μ. & ἀνήρ.

Μεγαλῆπον, v. μεγάλλιον.

Μεγαλήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, magnanimus. E μ. & ἦτορ, *pectus*.

Μεγαλίζω, f. ίσω, magnifice effero, extollo. μεγαλίζομαι, magnifice efferor, elatus sum, superbio.

Μεγάλλιον μύρον, unguentum, ab inventore Megalo, ut quibusdam videtur, ita dictum. Est & μεγαλῖνον. v. μεγαλῆον.

Μεγαλοβρέμετης, ου, valde fremens, strepens. E μ. & βρέμω.

Μεγαλόβρουχος, ου, ὁ, ἡ, horrendum fremens. E μ. & βρύχω, *fremo*.

Μεγαλόβωλος, ου, ὁ, ἡ, magnas habens glebas.

Μεγαλογάστωρ, ορος, ὁ, ἡ, magnum habens ventrem. E μ. & γαστήρ.

Μεγαλογνωμοσύνη, ης, ἡ, magnitudo animi, magnus animus, animus magna cogitans. A μεγαλογνώμων.

Μεγαλογνωμόνως, magno animo. A seq.

Μεγαλογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, qui magno est animo, qui magnas res cogitat. E μ. & γνώμη.

Μεγαλογραφία, ας, ἡ, magnarum rerum descriptio seu pictura. E μ. & γραφή.

Μεγαλοδαίμων, ονος, ὁ, magnus dæmon. Suic.

Μεγαλόδενδρος, ου, magnis consitus arboribus. E μ. & δένδρον.

Μεγαλοδοξία, ας, ἡ, gloriatio, jactantia. 2) gloria magna. A seq.

Μεγαλόδοξος, ου, ὁ, ἡ, magnam habens vel adferens gloriam. 2) jactabundus. E μ. & δόξα.

Μεγαλόδους, όδοντος, ὁ, ἡ, magnos dentes habens.

Μεγαλοδυναμέομαι, οῦμαι, potentia præsto. A seq.

Μεγαλοδύναμος, ου, ὁ, ἡ, multum potens. E μ. & δύναμαι.

Μεγαλοδωρεά, ᾶς, ἡ, donatio magnifica, largitio magna.

Μεγαλοδωρία, ας, ἡ, idem. A seq.

Μεγαλόδωρος, ου, ὁ, ἡ, qui magna donat, munificus. E μ. & δῶρον.

Μεγαλοεργής, έος, ὁ, ἡ, magnificus, Gloss. Vet. E μ. & ἔργον.

Μεγαλοεργία, ας, ἡ, magnificentia. Gloss. Vet. magnificium. A præc.

Μεγαλοεργῶς, magnifice. Philox. magno opere. Ab eod.

Μεγαλόζηλος, ου, valde invidendus, i. e. præclarus, felicissimus &c.

Μεγαλόηχος, ου, valde sonans, strepens, vociferans.

Μεγαλόθριξ, χος, ὁ, ἡ, hispidus, Philox.

Μεγαλόθυμος, ου, ὁ, ἡ, magnanimus, magno & celso animo præditus.

Μεγαλοιτος, ου, ὁ, ἡ, valde infortunatus, ærumnosus. E μέγας & οἶτος, *ærumna*.

Μεγαλόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, fructus magnos ferens.

Μεγαλόκαυλος, ου, magnum caulem habens.

Μεγαλοκευθής, έος, ὁ, ἡ, occultus, clausus, Pind. E μ. & κεῦθος, *latebra*.

Μεγαλοκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, qui magnum caput habet, capito. E μ. & κεφαλή.

Μεγαλοκίνδυνος, ου, ὁ, ἡ, qui magna pericula adit, magnis periculis se objiciens.

Μεγαλόκλονος, ου, ὁ, ἡ, qui magnum tumultum & strepitum excitat.

Μεγαλοκμής, ῆτος, magno labore constans. E μ. & κάμνω.

Μεγαλοκοίλιος, ου, qui magnum ventrem habet. E μ. & κοιλία.

Μεγαλόκολπος, ου, ὁ & ἡ, magnum sinum habens.

Μεγαλοκόρυφος, ου, ὁ, ἡ, qui magnum verticem habet. E μ. & κορυφή, *vertex*.

Μεγαλοκότως, *Adv.* iracunde. E μ. & κότος, *ira*.

Μεγαλόκραντος, ου, valde sonorus, strepens, vociferans. E μ. & κράζω, vel κράκτης.

Μεγαλοκρατής, έος, ὁ, ἡ, valde potens. E μ. & κράτος.

Μεγαλοκράτωρ, ορος, ὁ, ἡ, valde potens. E μ. & κρατέω.

Μεγαλοκύμων, ονος, ὁ, ἡ, ingentes fluctus excitans, item habens. E μ. & κῦμα.

Μεγαλόκωλος, ου, ὁ, ἡ, grandiora membra habens. 2) in quo articulorum internodia magna sunt. 3) magnis colis s. membris constans. Epith. periodi. E μ. & κῶλον.

Μεγαλόλαλος, ου, ὁ, ἡ, magniloquax, Gl. Vet.

Μεγαλόμαζος, ου, ὁ, ἡ, magnarum mazarum dator, Suic. E μ. & μᾶζα.

Μεγαλομανής, ές, valde furiosus. E μ. & μαίνομαι.

Μεγαλομάρτυς, υρος, ὁ, magnus martyr.

Μεγαλόμαστος, ου, ἡ, magnas mammas habens.

Μεγαλομέρεια, ας, ἡ, cum res magnis partibus constat. 2) magnitudo, potentia, amplitudo. A seq.

Μεγαλομερής, ές, magnis partibus constans. 2) amplus. E μ. & μέρος.

Μεγαλομερία, ας, ἡ, idem quod μεγαλομέρεια.

Μεγαλομερῶς, *Adv.* partibus magnis. 2) laute, splendide, magnifice. A μεγαλομερής.

Μεγαλομήτηρ, ἡ, avia, Hes.

Μεγαλόμητις, ὁ, ἡ, prudens.

Μεγαλόμισθος, ου, ὁ, ἡ, qui magna mercede aliquid facit, qui amplum meret stipendium.

Μεγαλόμματος, ου, ὁ, ἡ, magnos oculos habens. E μ. & ὄμμα.

Μεγαλομυκήτης, ου, ὁ, grande mugiens, grande rudens. E μ. & μυκάω, *mugio*.

Μεγαλόνοια, ας, ἡ, mentis præstantia, magnitudo, celsitudo animi, Gl. Vet. superbia, Hesych. A seq.

Μεγαλόνοος, *contr.* μεγαλόνους, ου, ὁ, ἡ, mente præstans, magnanimus, Gl. Vet.

Μεγαλοπάθεια, ας, ἡ, gravium malorum toleratio. qs. a μεγαλοπαθής, e μ. & πάθος.

Μεγαλόπετρος, ου, ὁ, ἡ, magnas rupes habens.

Μεγαλοπλούσιος, ου, ὁ, ἡ, prædives.

Μεγαλόπλουτος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Μεγαλοποιέω, magnas res facio. Gl. Vet. magnifico, amplifico.

Μεγαλοπόλεμος, ου, bello clarus, qui magnas res bello gessit.

Μεγαλόπολις, εως, ἡ, magna civitas.

Μεγαλοπολίτης, ου, ὁ, magnæ urbis civis.

Μεγαλοπόνηρος, ου, ὁ, ἡ, valde improbus.

Μεγαλόπους, οδος, ὁ, ἡ, magnos pedes habens.

Μεγα-

Μεγαλοπραγμοσύνη, ης, ἡ, rerum magnarum inceptatio, animus promtus ad res magnas suscipiendas. A seq.

Μεγαλοπράγμων, ονος, ὁ, ἡ, magnarum rerum susceptor. E μ. & πρᾶγμα.

Μεγαλοπρέπεια, ας, ἡ, magnificentia, majestas. A seq.

Μεγαλοπρεπής, έος, ὁ, ἡ, magnum virum decens. 2) magnificus. E μ. & πρέπω.

Μεγαλοπρεπῶς, Adv. magnifice. A pr.

Μεγαλοπτέρυγος, ου, ὁ, ἡ, magnas habens alas. E μ. & πτέρυξ.

Μεγαλόπυλος, ου, ὁ, ἡ, magnas portas habens. E pr. & πύλη.

Μεγαλόρραξ, αγος, ὁ, ἡ, magnos habens acinos.

Μεγαλορρημονέω, ῶ, grandibus verbis utor, magna loquor & jactito. A μεγαλορρήμων.

Μεγαλορρημοσύνη, ἡ, idem quod sequens.

Μεγαλορρημοσύνη, ης, ἡ, magniloquentia. Ab seq.

Μεγαλορρήμων, ονος, ὁ, ἡ, magniloquus, magna loquens, arrogans. E μ. & ῥῆμα.

Μεγαλορρημόνως, jactanter. A pr.

Μεγαλόρριζος, ον, magnam radicem habens. E μ. & ῥίζα.

Μεγαλόρρινος, ον, magnum nasum habens. E μ. & ῥίν.

Μεγαλόσαρκος, ου, ὁ, ἡ, carnosus. E μ. & σάρξ.

Μεγαλοσθενής, έος, ὁ, ἡ, magnis præditus viribus. E μ. & σθένος, robur.

Μεγαλοσμάραγος, ου, ὁ, ἡ, magnum sonans, strepens. E μ. & σμαραγέω.

Μεγαλοσοφιστής, οῦ, ὁ, clarus sophista.

Μεγαλόσπλαγχνος, ου, ὁ, ἡ, magna & tumentia viscera habens. 2) magnum animum habens, iracundus. E μ. & σπλάγχνον.

Μεγαλοστάφυλος, ον, magnas uvas ferens. E μ. & σταφυλή.

Μεγαλόσταχυς, υ, magnam emittens spicam.

Μεγαλόστομος, ον, magnum habens os. E μ. & στόμα.

Μεγαλόστονος, ον, graves gemitus exprimens. Epith. magni mali.

Μεγαλοσύνη, ης, ἡ, magnitudo, Gl. V. A μέγας.

Μεγαλόσχημος, ον, magnam gerens speciem. E μ. & σχῆμα.

Μεγαλοσχήμων, ον, idem.

Μεγαλόσωμος, & μεγαλοσώματος, ον, qui magno sive procero, s. crasso etiam, corpore est. Gl. V. corpulentus. E μ. & σῶμα.

Μεγαλότεχνος, ου, ὁ, ἡ, arte s. artificio magnus. E μ. & τέχνη.

Μεγαλότιμος, ον, qui in magno est honore. E μ. & τιμή.

Μεγαλοτίμως, Adv. magno cum honore. Rob. A pr.

Μεγαλότολμος, ον, valde audax, magna audacia præditus. E μ. & τόλμα.

Μεγαλοτράχηλος, magnas cervices habens.

Μεγαλουργόν, τὸ, grandium rerum conatus. A μεγαλουργής, magna conans vel efficiens.

Μεγαλουργέω, ῶ, magnifice ago. Hinc pass. ἡ μεγαλουργηθεῖσα ὄψις, ap. Philon. spectaculi magnificentia. A μεγαλουργός.

Μεγαλουργία, ας, ἡ, magnificentia. Ab eod.

Μεγαλουργός, οῦ, ὁ, ἡ, magnificus. E μ. & ἔργον.

Μεγαλοφανής, ές, idem quod μεγαλοπρεπής. E μ. & φαίνομαι.

Μεγαλοφανέστατα, Adv. clarissime. A pr.

Μεγαλοφεγγής, ές, splendidissimus. E μ. & φέγγος.

Μεγαλόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, magnos, late prospicientes habens oculos.

Μεγαλόφλεβος, ου, ὁ, ἡ, qui magnas habet venas. E μ. & φλέψ, vena.

Μεγαλοφρονέω, ῶ, f. ήσω, magno animo sum. 2) magnifice de me sentio, superbio. A μεγαλόφρων.

Μεγαλοφρόνως, Adv. excelso animo. 2) magnifice, abunde, ubertime. Ab eod.

Μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ, magnus & excelsus animus. 2) superbia. A seq.

Μεγαλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, cui magnus est animus, magnanimus. 2) magnificus, liberalis. E μ. & φρήν, mens.

Μεγαλοφυής, έος, ὁ, ἡ, magnanimus, magno animo præditus. Philox. magnificus, amplificus. E μ. & φύω, s. φυή.

Μεγαλοφυΐα, ας, ἡ, magnanimitas. A pr.

Μεγαλόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, magna habens folia. E μ. & φύλλα.

Μεγαλοφυῶς, laute, Gl. Vet. A μεγαλοφυής.

Μεγαλοφωνία, ας, ἡ, vocis magnitudo. 2) magniloquentia. A seq.

Μεγαλόφωνος, ου, ὁ, ἡ, magnam, claram vocem habens. 2) altiloquus. E μ. & φωνή.

Μεγαλοφώνως, Adv. alta, clara voce. A pr.

Μεγαλοχάσμων, ον, valde hians. E μ. & χαίνω.

Μεγαλόψοφος, ον, valde strepens.

Μεγαλοψυχέω, ῶ, magno animo sum. 2) magnifice liberalis sum, Hesych. A μεγαλόψυχος.

Μεγαλοψυχία, ας, ἡ, magnanimitas, animi celsitudo. 2) liberalitas. A seq.

Μεγαλόψυχος, ου, ὁ, ἡ, magnanimus, magno & excelso animo præditus. E μ. & ψυχή.

Μεγαλοψύχως, Adv. magno & alto animo. A pr.

Μεγαλύνω, magnifice effero, extollo, verbis prædico. 2) magnum & potentem reddo. Gl. V. amplio, amplifico. μεγαλύνομαι, effero me. Gl. Vet. grandesco, ingrandesco. A μέγας.

Μεγαλώδυνος, ου, ὁ, ἡ, magnos dolores seu cruciatus ferens. E μ. & ὀδύνη.

Μεγαλώνυμος, ου, ὁ, ἡ, magnum, i. e. celebre nomen habens. E μ. & ὄνομα.

Μεγαλωπός, ή, όν, qui magnos habet oculos, Rob. E μ. & ὤψ, oculus.

Μεγάλως, Adv. magnifice. 2) valde, vehementer. A μέγας.

Μεγαλωστὶ, Adv. valde, vehementer. 2) late. 3) magnifice. Ab eod.

Μεγαλωσύνη, ης, ἡ, magnificentia, majestas. Ab eod.

Μεγαλωφελής, έος, ὁ, ἡ, magnam utilitatem adferens, valde utilis, magnæ frugis.

Μεγάμυκος, ου, ὁ, ἡ, valde mugiens sive boans. Hesychius ait asini esse epith. ut sit, valde rudens. A μ. & μυκή, boatus.

Μεγάνωρ, ορος, ὁ, v. μεγαλήνωρ.

Μεγαρίζω, f. ίσω, Megarenses imitor, seu sequor. μεγαριῶ, f. 2. Att. Aristoph. κλαύσει Μεγαριῶν, flebis Megarissans, sive te pœnitebit tuæ ad partes Megarensium propensionis.

Μεγαρίς, ίδος, ἡ, γῆ, s. χώρα, Megaricus ager.

Μέγαρον, ου, τὸ, domus, domicilium, ædes. (in primis interiora ædium sic appellabantur, unde & μυχοί.)

Μέγαρσις, εως, ἡ, invidia, Hes. A μεγαίρω.

Μεγαρτὸς, ἡ, όν, invidiosus, Hes. Ab eod.

Μέγας, μεγάλη, μέγα, magnus, ingens, grandis. 2) vehemens, atrox, violentus. (Declinatur tanquam si a μεγάλος manaret, quod ipsum quoque reperitur apud poetas.)

Μεγαλοσθενὴς, έος, ὁ, ἡ, præditus magnis viribus. E μ. & σθένος.

Μεγαλωχὴς, έος, ὁ, ἡ, v. μεγαλαυχής.

Μεγάθυμος, ον, v. μεγαλόφρων.

Μεγεθοποιέω, augeo dicendo.

Μεγεθοποιὸς, ὁ, ὁ augendi vim habens, sublimitatem efficiens. E sq. & ποιῶ.

Μέγεθος, εος, τὸ, magnitudo, sublimitas, proceritas. 2) statura. 3) vehementia. 4) gravitas, majestas. 5) magnitudo animi. 6) dignitas, amplitudo.

Μεγεθουργία, ας, ἡ, operis magnitudo, effectio magnorum operum. E pr. & ἔργον.

Μεγεθύνω, magnitudinem tribuo, majorem reddo, amplifico. μεγεθύνομαι, major fio, cresco. A μέγεθος.

Μεγήρατος, ου, ὁ, ἡ, admodum amabilis. E μέγας & ἐράω.

Μεγιστᾶνες, οἱ, primates, proceres. Gl. V. summates, magnates. Dat. pl. μεγιστᾶσι, a μεγιστάν, ᾶνος. A μέγιστος.

Μεγιστεύω, f. εύσω, magnus sum. Ab eod.

Μέγιστον, *Adv.* maxime, plurimum. Ab eod.

Μεγιστόπολις, εως, ἡ, maximas urbes efficiens: felices reddens.

Μεγιστότιμος, ον, valde venerandus. E μ. & τιμή.

Μεγιστόφωνος, ον, valde clamosus. E μ. & φωνή.

Μεδέω, impero, imperium teneo. 2) curo. A μέδω.

Μεδιμναῖος, αία, αῖον, medimnum æquans, modialis, Gl. V. A seq.

Μέδιμνος, ου, ὁ, medimnus, mensura aridorum Attica, continens sextarios 96. Gl. Vet. modius.

Μέδω, impero, imperium teneo. 2) curo, curam gero. ὁ μέδων, οντος, regnator, imperator, præfectus. (unde Latina *modus*, *moderari*, & *meditari* manarunt.)

Μέζεα, ων, τὰ, genitalia in bestiis.

Μεζόνως, majorem in modum, *Jon.* pro μειζόνως.

Μεθαιρέω, ῶ, accipio, aor. 2. μεθεῖλον, *Jon.* μεθέλεσκον.

Μεθάλλομαι, transilio. Hinc poet. μετάλμενος.

Μεθαμέριος, v. μεθημ.

Μεθάπτω, idem quod ἅπτω.

Μεθαρμόζω, & μεθαρμόζομαι, commuto, verto, transfero. 2) emendo, castigo, meliorem reddo. 3) apto, accommodo.

Μεθάρμοσις, εως, ἡ, commutatio. A pr.

Μεθεκτικὸς, ἡ, ὸν, participans. A μετέχω.

Μεθεκτέον, participandum est. Ab eod.

Μεθεκτὸς, ἡ, ὸν, qui participatur. Ab eod.

Μεθέλκω, f. ξω, retraho, trahendo traduco.

Μέθεξις, εως, ἡ, participatio, communio. A μετέχω.

Μεθέορτος, ου, ὁ, ἡ, dies festum sequens, ut quædam appendix, sed profestus. E μετὰ & ἑορτή.

Μεθέπω, sequi facio. 2) advenio. 3) investigo, quæro. μεθέπομαι, f. μεθέψομαι, ap. Sophoclem, sequar, sectabor, imitabor. E μετὰ & ἕπω, curo, ago. ἕπομαι, *sequor*.

Μεθερμηνεύω, f. εύσω, interpretor, convertendo in aliam linguam.

Μεθερπύζω, idem quod sequens

Μεθέρπω, adrepo, vel repo post &c.

Μέθεσις, εως, ἡ, relaxatio, remissio, Suic. A μεθίημι.

Μεθετέον, dimittendum. Ab eod.

Μεθετικῶς, *Adv.* remisse. Ab eod.

Μέθη, ης, ἡ, vinolentia, temulentia. A μέθυ.

Μεθήκω, idem quod μετέρχομαι.

Μεθηλικιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, ab una ætate ad aliam transeo.

Μεθηλικίωσις, εως, ἡ, transitus ab ætate ad aliam ætatem, ut a pueritia ad adolescentiam, &c. A pr.

Μέθημαι, adsideo. Hom. μεθήμενος, part. assidens. E μετὰ & ἧμαι, *sedeo*.

Μεθημερινὸς, ἡ, ὸν, diurnus, qui interdiu fit. Ex eod. & ἡμέρα.

Μεθαμέριος, α, ον, *Dor.* μεθαμ. id. & ex iisd.

Μεθημοσύνη, ης, ἡ, remissio, negligentia. A sq.

Μεθήμων, ονος, ὁ, ἡ, remissus, negligens. A μεθίημι.

Μεθίδρυσις, ἡ, translatio. A seq.

Μεθιδρύω, f. ύσω, in alia sede colloco, transfero, muto.

Μεθιζάνω, transfero in aliam sedem ut pr.

Μεθίημι, dimitto, missum facio, depono. 2) negligo, permitto. 3) remitto, condono. F. 1. μεθήσω. sinam. aor. 1. μεθῆκα, sivi. aor. 2. imper. μέθες, sine. præs. particip. μεθιείς. inf. μεθιέναι, & μεθεῖναι. F. inf. μεθήσειν, *Jon.* & poet. μεθησέμεν. Apud Poetas quædam quasi a μεθιέω, ut μεθίει, dimittebat. μεθίεμαι, voce pass. sed active, dimitto, omitto.

Μεθίστημι, in præs. fut. aor. 1. statuo alio loco, moveo loco, transfero, traduco. 2) muto. 3) submoveo, expello, facessere jubeo, in exilium mitto, migrare cogo. In aor. 2. & præs. m. μεθίσταμαι, mutor, muto me, degenero. 2) migro, decedo, secedo. 3) morior. 4) dedo me, deditionem facio. ap. Hom. sto, versor, sum inter.

Μεθὸ, postquam. Pro μεθ' ὅ.

Μεθοδεία, ας, ἡ, artificium callidum, insidiæ, dolus, occulta & fraudulenta circumventio. A μεθοδεύω.

Μεθοδευτὴς, ᾶ, ὁ, qui rem perite, via & ratione tractat. A seq.

Μεθοδεύω, f. εύσω, machinor, architector. 2) methodo ac via prosequor & tracto. 3) circumvenio, artificiis utor, per quæ homines falluntur. pass. μεθοδεύεσθαι, via & arte tractari. 2) circumveniri. A μέθοδος.

Μεθοδηγέω, ῶ, f. ήσω, aliter deduco & monstro viam. Ex eod. & ἡγέομαι.

Μεθοδικὸς, ἡ, ὸν, via & ratione factus. 2) artificiosus. 3) qui methodum sequitur. A μέθοδος.

Μεθοδικῶς, *Adv.* artificiosa ratione, methodo, via & ratione. A pr.

Μεθοδίτης, ου, ὁ, artifex, Hesych. Ab eod.

Μεθόδιον, ου, τὸ, viaticum, Hesych. 2) methodus, ratio. Suid. Dim. a seq.

Μέθοδος, ου, ἡ, via. 2) compendium. 3) ratio & via docendi, vel discendi, vel agendi. 4) liber de aliqua re scriptus. 5) calliditas, fraus.

Μεθολκὴ, ῆς, ἡ, retractio, contractio. A μεθέλκω.

Μεθομιλέω, ῶ, f. ήσω, versor, consuetudinem habeo cum aliquo.

Μεθορία, ας, ἡ, confinium. A μεθόριος.

Μεθορίζω, f. ίσω, confinis sum. Ab eod.

Μεθόριον, ου, τὸ, confinium. 2) interstitium. 3) relaxatio, remissio, ut πολέμου. ap. Hom. A seq.

Μεθόριος, ια, ιον, vel μεθόριος, ου, ὁ, ἡ, conterminus, confinis. 2) qui duas res velut terminus dirimit. E μετὰ & ὅρος.

Μεθορκόω, ῶ, f. ώσω, novo jurejurando adstringo eum, qui se priori jam liberavit.

Μεθορμάω, ῶ, f. ήσω, incito in. 2) cum impetu irruo. Pass. μεθορμάομαι, ῶμαι, irruo. aorist. 1. part. μεθορμηθεὶς, incitatus.

Μεθορμίζω, f. ίσω, transmitto, transjicio. μεθορμίζομαι, transfreto. 2) transeo, trop.

Μέθυ, τὸ, vinum, temetum. Gen. μέθυος, occurrit in Epigramm.

Μεθυδότης, ου, ὁ, idem quod sequens

Μεθυδώτης, ου, ὁ, vini dator, ebrietatis auctor. Epith. Bacchi. E μέθυ & δίδωμι.

Μεθύπαρξις, εως, ἡ, cum quid post, s. secundum aliam rem est. A seq.

Μεθυπάρχω, post alium sum, fio.

Μεθυπέρβατος, ου, ὁ, ἡ, in quo verborum ordo trajectus est, perplexus, confusus.

Μεθυπίδαξ, κος, ὁ, ἡ, vini fons. Epith. uvæ.

Μεθυπλανής, έος, ὁ, ἡ, præ vino titubans, ebrius, Suid. E μέθυ & πλάνη, error.

Μεθυπλὴξ, ῆγος, ὁ, ἡ, ebrius, ebriosus. Ex eod. & πλήσσω.

Μεθυποδύομαι, f. ύσομαι, post induo.

Μεθυπόστρωσις, εως, ἡ, strati permutatio, dum lectus substernitur. E μετὰ & ὑποστρωννύω.

Μέθυσις, εως, ἡ, inebriatio. A μεθύσκω.

Μεθύσκω, f. ύσω, ebrium reddo, inebrio. μεθύσκομαι, inebrior. μεθυσθεὶς, aor. 1. part. ebrius, inebriatus. A μέθυ.

Μέθυσμα, ατος, τὸ, potus inebrians. A pr.

Μεθυσοκότταβος, ου, ὁ, ἡ, qui ebrius & temulentus cottabo ludit, ebrius, temulentus. Vox Aristophanica. E μέθυσος & κότταβος.

Μέθυσος, ύση, υσον, vel μέθυσος, ου, ὁ, ἡ, ebrius. 2) ebriosus. A μέθυ.

Μεθύστερος, έρα, ερον, posterus. E μετὰ & ὕστερος.

Μεθυστικὸς, ή, όν, qui facile s. sæpe inebriatur, propensus ad ebrietatem. 2) inebrians. A μεθύω.

Μεθυσφαλὴς, έος, ὁ, ἡ, præ vino titubans. 2) cui vinum deest. E μέθυ & σφάλλω.

Μεθυτρόφος, ου, ὁ, ἡ, alens vinum. Ex eod. & τρέφω, alo.

Μεθύω, ebrius sum. 2) abundo aliqua re, plenus, obrutus sum. 3) insanio præ superbia propter copiam bonorum. μεθύων, ebrius, abundans, obrutus, ut plagis. ita labefactus colaphis, ut huc illuc titubet ad modum temulenti. μεθύουσα, ebria, item imbuta, ut unguento &c. A μέθυ.

Μειαγωγέω, ῶ, fut. ήσω, victimam adfero pro puero in tribum (φρατρίαν) recipiendo. A μειαγωγός.

Μειαγωγία, ας, ἡ, istius victimæ adductio. Ab eodem.

Μειαγωγὸς, οῦ, ὁ, qui victimam illam adducit. E μεῖον, quod v. & ἄγω, duco.

Μειδάω, vel μειδέω, ῶ, f. ήσω, molliter seu leniter rideo, subrideo. Hinc μείδησεν, aor. 1. apud Hom. pro ἐμειδήσεν.

Μείδημα, ατος, τὸ, risus, lenis risus. A pr.

Μειδίαμα, & μειδίασμα, ατος, τὸ, idem. A seq.

Μειδιάω, ῶ, f. άσω, subrideo, rideo, part. poet. μειδιόων pro μειδιῶν, μειδιῶσα.

Μειζονότης, ητος, ἡ, major quantitas. Jamblich. A μείζων.

Μειζόνως, *Adv.* majorem in modum, magis, amplius. 2) magno animo, cum φρονεῖν. Ab seq.

Μείζων, ονος, ὁ, ἡ, major. *neutr.* μεῖζον, τὸ. pro antiquo μεγίων.

Μείλιγμα, ατος, τὸ, lenimentum, lenimen, placamen, placamentum. A μειλίσσω.

Μειλικτήριον, ου, τὸ, scil. ἱερὸν. idem. A seq

Μειλικτήριος, ου, ὁ, ἡ, mulcendi seu demulcendi vim habens, aptus ad demulcendum. Ab eod.

Μειλικτικῶς, *Adv.* leniendi, placandi caussa. qs a μειλικτικὸς, *placandi vim habens.*

Μειλικτὸς, οῦ, ὁ, placabilis, placatus. A μειλίσσω.

Μείλικτρον, ου, τὸ, placamen. Ab eod.

Μειλινόης. Nicand. μειλινόεσσα, quæ mellis colore est, quasi a μέλι, mel. v. μειλινίτης.

Μείλινος, η, ον, fraxineus. pro μέλινος. A μελία, *fraxinus.*

Μειλιὸς, ὰ, ὸν, melleus, dulcis. A μέλι, *sed vox suspecta est.*

Μείλιξις, εως, ἡ, actio reddendi dulce. 2) actio leniendi, seu demulcendi. A μειλίσσω.

Μείλιον, ου, τὸ, munus quo aliquem demulcemus. 2) ludicra, (παίγνια) deliciæ, ut mulierum. Ab eod.

Μειλίσσω, f. ίξω, verbis factisve demulceo, seu delinio, mihi concilio, demulceo, placo. μειλίσσομαι, *med.* demulceo. 2) oro. μειλιχθεὶς, aor. 1. pass. placatus.

Μειλιχία, *Jon.* ίη, ἡ, lenitas, comitas, &c. A sq.

Μειλίχιος, ία, ιον, vel μειλίχιος, ου, ὁ, ἡ, blandus, mitis. 2) placabilis.

Μειλιχίως, *Adv.* blande, comiter, leniter, mansuete. 2) placabiliter. A pr.

Μειλιχόγηρυς, υος, ὁ, ἡ, blandam vocem habens. E μείλιχος, & γῆρυς, vox.

Μειλιχόδωρος, ου, ὁ, ἡ, blandos reddens, vel mitia munera dans. Ex eod. & δῶρον.

Μειλιχόμητις, ιος, ὁ, ἡ, cujus mitia sunt consilia. 2) miti & placido ingenio præditus. E seq. & μῆτις.

Μείλιχος, ου, ὁ, ἡ, blandus, placidus. A μειλίσσω.

Μεῖον, ονος, τὸ, minus. 2) sic dicebatur victima, quæ dabatur, pro pueris, cum in φρατρίας, tribus, reciperentur. Causam vid. ap. Poll.

Μεῖον, ου, τὸ, meon, herbæ genus, rectius μῆον.

Μειονεκτέω, ῶ, f. ήσω, minus habeo, minorem partem seu portionem habeo, deteriori sum conditione. E μεῖον & ἔχω. Unde

Μειονέκτημα, ατος, τὸ, deterior conditio.

Μειονεξία, ας, ἡ, idem.

Μειόνως, *Adv.* idem quod μεῖον.

Μειότερος, minor. Apollon. Rhod. A μείων.

Μειουρία, ας, ἡ, caudæ exilitas, cum extremitas est exilior, vitium versus in fine claudicantis. A μείουρος, ubi v.

Μειουρίζειν, in acutum desinere, in extremitate arctari. A seq.

Μείουρος, ου, ὁ, ἡ, q. d. cui cauda diminuta est & truncata, cujus extremitas in acutum desinit, in fine mutilus, decurtatus, ut μείουρος στίχος, versus mutilus in fine, claudicans, deficiente uno tempore, quo minus quantitas sit plena. E μεῖον & οὐρὰ, cauda.

Μειόφρων, ονος, ὁ, ἡ, mente deminutus, levis, stultus, Hesych. E μεῖον & φρήν.

Μειόω, ῶ, f. ώσω, minuo, imminuo, minorem reddo. μειόομαι, οῦμαι, minuor, decresco, inferior, vel deteriori conditione sum. μειωθεὶς, deminutus. A μείων.

Μειρακιεύομαι, adolescentis more lascivio & exulto. A μεῖραξ. v. μειρακιεύομαι.

Μειρακιεξαπατήτης, ου, ὁ, juvenum deceptor. E μειράκιον & ἐξαπατάω.

Μειρακιεύομαι, adolescentis more ago, in quocunque genere, contendendo &c. lascivio. A μειράκιον.

Μειρακίζομαι, f. ίσομαι, adolesco. A μεῖραξ.

Μειρά-

Μειράκιον, ου, τὸ, adolescens, adolescentulus, juvenculus. Ab eod.

Μειρακιεύομαι, ὕομαι, f. εύσομαι, adolesco, adolescens evado, plenam pubertatem attingo. A pr.

Μειρακίσκη, ης, ἡ, adolescentula. A μεῖραξ.

Μειρακίσκος, ου, ὁ, adolescentulus. Ab eod.

Μειρακιώδης, εος, ὁ, ἡ, juvenilis, puerilis. Ab eodem.

Μειρακιωδῶς, Adv. pueriliter. A pr.

Μειρακύλλιον, ου, τὸ, adolescentulus, juvenculus. A seq.

Μεῖραξ, ακος, ἡ, puella, juvencula. 2) in mascul. est solœcum, nisi ubi de molli & effeminato sermo est.

Μείρω, divido, partior, Eust. μείρομαι, sortior. in imperat. μείρεο pro μείρε, sortire, accipe. Ab hoc μέρω, cujus fut. esset μερῶ, formatur perf. med. ἔμμορα, poet. pro μέμορα. ἔμμορε, sortitus, nactus est. it. perf. pass. εἵμαρμαι, εἵμαρται, fato destinatum est. part. εἱμαρμένος, fato destinatus, fatalis. εἱμαρμένη, fatum, necessitas fatalis, rerum ordo necessarius, atque immutabilis, apud Stoicos.

Μείωμα, ατος, τὸ, mulcta. Xenoph. A μειόω.

Μείων, ονος, ὁ & ἡ, minor. Comp. irregular. a μικρός. Superl. μεῖστος, minimus.

Μείωσις, εως, ἡ, diminutio, imminutio, extenuatio. A μειόω.

Μειωτικὸς, ἡ, ὸν, vim habens minuendi. Ab eod.

Μειωτὸς, ἡ, ὸν, decrementum capiens, qui decrescit aut decrescere potest. Ab eod.

Μελάγγειος, μελάγγεως, ω, & μελάγγεως, ὁ, ἡ, cujus solum nigrum est, pingue. E μέλας & γῆ.

Μελάγκαρπος, ου, ὁ, ἡ, nigrum ferens fructum, atram adferens obscuritatem. Epith. ignorantiæ, Plut.

Μελάγκερως, ω, & μελάγκερως, ω, ὁ, ἡ, nigra habens cornua. E μ. & κέρας.

Μελαγκόρυφος, ου, ὁ, ἡ, atrum verticem habens: nomen avis: autumni tempore dicitur συκαλίς, ficedula. Philox. atricapillus. 2) mœchus, Hesych. E μέλας & κορυφὴ, vertex.

Μελάγκρανος, η, ον, melancranus, e junco factus, qui μελάγκρανις vocatur, Strabo.

Μελαγκρανὶς, ίδος, ἡ, q. nigriceps, junci genus, Plin. E μ. & κρᾶνον, caput.

Μελαγκρηνειὸς, ἡ, atrifer, Gl. Vet. junci genus a nigro fructu, Theophr.

Μελαγκρήδεμνος, ου, ὁ, ἡ, atram habens vittam. E μ. & κρήδεμνον, vitta.

Μελάγκροκος, ου, ὁ, ἡ, nigrum subtemen habens. E μ. & κρόκη, subtemen.

Μελαγχαίτης, ου, ὁ, nigram jubam, vel comam habens. Ap. Hesiod. Epith. montis silvosi. E μ. & χαίτη, juba.

Μελαγχείμερος, ου, ὁ, ἡ, hyeme niger. ut μελαγχείμερα, loca, quæ hyeme sunt atra, sine nivibus. Ex μ. & χεῖμα, hiems.

Μελάγχιμος, ου, ὁ, ἡ, niger, ater. A μέλας, per paragogen.

Μελαγχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, nigra vestitus tunica. met. tristis, mœstus.

Μελάγχλαινος, ου, ὁ, ἡ, atra indutus læna. E μ. & χλαῖνα. Melanchlæni, nomen populi Scythici.

Μελάγχλωρος, ου, ὁ, ἡ, colorem habens atrum pallore mixtum, viridis simul ac niger.

Μελαγχολάω, ῶ, melancholia laboro. 2) furo, insanio, desipio. E μ. & χολάω, idem.

Μελαγχολία, ας, ἡ, melancholia, furor, seu desipientia ex atræ bilis abundantia. E μ. & χολὴ, bilis.

Μελαγχολικὸς, ἡ, ὸν, a melancholia proficiscens. 2) atra bile laborans.

Μελαγχολικῶς, Adv. more melancholicorum.

Μελαγχολόω, ῶ, f. ώσω, melancholiam genero. E μ. & χολή.

Μελαγχρής, έος, ὁ, ἡ, qui nigri coloris est, fuscus. E μ. & χροιά. Sed præstat sequens

Μελαγχροιὴς, έος, ὁ, ἡ, &

Μελαγχροιὸς, έος, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Μελάγχροος, contr. μελάγχρους, ου, ὁ, ἡ, id. fuscus, cæruleus, Gl. Vet.

Μελάγχρως, ωος, ὁ, ἡ, idem & ex iisd. pl. μελάγχροες.

Μελαγχρώς, ῶτος, ὁ, ἡ, qui nigra cute est, corpus atrum habens. pl. μελαγχρῶτες. E μ. & χρὼς, cutis, corpus.

Μελάγχυμος, ου, nigrum succum habens.

Μελαγδίνης, nigros vortices habens. E μ. & δίνη. v. μελανδίνης, quod est melius.

Μέλαθρον, ου, τὸ, domus. 2) lacunar f. trabs tecti. 3) porticus &c. Grammatici veteres non consentiunt unde sit profectum.

Μελαθρόθεν, Adv. de lacunari, tecto, trabe tecti. E pr. & syllaba θεν.

Μελαθρόω, f. ώσω, trabibus jungo, munio. part. p. pr. μεμελαθρωμένος, ἡ, ὸν.

Μελαινάετος, ου, ὁ, vitiose in Lex. v. μελανάετος.

Μελαίνω, f. ανῶ, nigrum reddo, nigrefacio. μελαίνομαι, nigresco. Aor. 1. opt. μελανθείη. 3. pl. μελανθεῖεν. A μέλας.

Μελαμβαθὴς, έος, & ὲς, ὁ, niger e profunditate, profundus, cujus profunditas speciem nigredinis affert.

Μελαμβαφὴς, έος, ὁ, ἡ, nigro colore imbutus, s. infectus. E μ. & βάπτω, intingo.

Μελάμβιος, ου, ὁ, ἡ, nigram, i. e. obscuram ducens vitam. V. L.

Μελαμβόρειος, vel μελαμβόρεος, ου, ὁ, ἡ, boreas niger, ventus septentrionalis vehemens.

Μελάμβροτος, ου, ὁ, ἡ, homo niger.

Μελάμβωλος γῆ, terra nigras glebas habens, pinguis, fertilis.

Μελαμπαγὴς, έος, ὁ, ἡ, concretus & nigrescens. E μ. & πήγνυμι.

Μελάμπεπλος, ου, ὁ, ἡ, nigrum peplum habens. 2) niger, pullus.

Μελαμπέταλος, ου, ὁ, ἡ, nigra folia habens. E μ. & πέταλον.

Μελαμπόδιον, ου, τὸ, melampodium, helleborum nigrum. A Melampode, inventore.

Μελάμπυγος, ου, ὁ, ἡ, nigras s. hirsutas habens nates. 2) fortis, quia Hercules hujusmodi nates habuisse traditur. E μ. & πυγή.

Μελάμπυρον, ου, τὸ, melampyron, herba, in quam degenerat triticum. E μ. & πυρός.

Μελαμφαὴς, έος, ὁ, ἡ, tenebricosus, obscurus. E μ. & φάος, lux.

Μελάμφυλλον, ου, τὸ, acanthi species, pæderota vocant. A seq.

Μελάμφυλλος, ου, ὁ, ἡ, nigra habens folia. E μ. & φύλλον.

Μελάμφωνος, ου, ὁ, ἡ, vocem fuscam & obscuram habens. E μ. & φωνή.

Μελαμψηφὶς, ίδος, ἡ, nigros lapillos seu calculos habens. A μ. & ψῆφος, f. ψηφίς.

Μέλαν, ανος, τὸ, atramentum. A μέλας.

Μελαινεφής, έος, ὁ, ἡ, atro nimbo horrens. E μ. & νέφος.

Μελαινάετος, ὁ, aquila nigra, ap. Ariſtot. E μ. & ἀετός.

Μελαναυγής, έος, ὁ, ἡ, atrum ſplendens, ater. E μ. & αὐγή, *ſplendor*.

Μελάνδετον ἄορ, enſis nigrum habens manubrium, nigro illigatus capulo: σάκος, ſcutum habens ferreum orbem. 2) cruore fœdatus ſc. enſis aut clypeus. E μ. & δέω, *ligo*.

Μελανδίνης, ου, ὁ, nigricantes i. e. profundos habens vortices. E μ. & δίνη, *vortex*. v. μελανδινής.

Μελανδόκος κίστη, atramentarium, Epigr. E μέλαν & δέχομαι. v. μελανοδοχεῖον.

Μελανδρύαι, αἱ, idem qui μελάνδρυες.

Μελάνδρυον, ου, τὸ, medulla ſeu pars interior quercus, nigricans & duriſſima. 2) herba quædam. 3) pulpamentum e thynnis conditis. E μ. & δρῦς, *quercus*.

Μελάνδρυς, υος, ὁ, thynni genus grandius ceteris. Gloſſ. Vet. μελάνδρυς, robur: ſorbus. Ex iiſd.

Μελανειμονέω, ῶ, f. ήσω, pullis ſeu atris veſtibus ſum indutus. A ſeq.

Μελανείμων, ονος, ὁ, ἡ, atris indutus veſtibus, pullatus, atratus, Philox. E μ. & εἷμα.

Μελανείρητος, ον, de obſcuris rebus, triſtibus loquens. E μ. & ῥηθῆναι.

Μελανηφόρος, ον, pullatus, nigra veſte indutus. E μ. & φέρω.

Μελανθέλαιον, ου, τὸ, oleum e melanthio. E μελάνθιον & ἔλαιον, *oleum*.

Μελάνθεμον, ου, τὸ, melanthemon, anthemidis ſpecies.

Μελανθής, ές, niger. Æſchyl. E μ. & ἄνθος.

Μελάνθινον ἔλαιον, oleum e melanthio. A ſeq.

Μελάνθιον, ου, τὸ, melanthium, *herba*, nigella, git. Philoxenus: μελάνθιον, hoc git. indeclinabile eſt. gitter. Nigella, al. Gl. E μ. & ἄνθος.

Μελανία, ας, ἡ, nigredo, nigror, atritudo. Gl. V. 2) nigra macula in puſtula vel ulcere, mortem denuncians. A μέλας.

Μελανίζω, f. ίσω, nigrico. Ab eod.

Μελάνιον, ου, τὸ, nigra viola. E μ. & ἴον.

Μελανογράμμος, ου, ὁ, ἡ, nigris lineis interſtinctus. E μ. & γραμμή.

Μελανοδοχεῖον, ου, τὸ, atramentarium.

Μελανοείμων, ὁ, ἡ, vid. μελανείμων.

Μελανόθριξ, τριχος, ὁ, ἡ, nigros pilos habens.

Μελανοκάρδιος, ου, ὁ & ἡ, qui nigrum cor, ſeu nigram medullam habet. 2) qui atroci & crudeli animo eſt. E μ. & καρδία.

Μελανοκόμης, μελανόκομος, ου, ὁ, nigram comam habens. E μ. & κόμη.

Μελανόμαλλος, ον, nigrum vellus habens.

Μελανόμματος, ον, nigros habens oculos. E μ. & ὄμμα.

Μελανοπεπλοστολείμων, ονος, ὁ, ἡ, atris & funebribus veſtibus indutus. E μέλας, πέπλος, & εἷμα.

Μελανονεφής, ές, caliginem cogens, vel caligine tectus. E μ. & νέφος.

Μελανοποιός, ὁ, ὁ, ἡ, nigrum reddens. E pr. & ποιέω.

Μελανόπτερος, ου, ὁ & ἡ, nigras habens pennas ſ. alas. E μ. & πτερόν.

Μελανοπτέρυγος, ου, ὁ & ἡ, idem. E μ. & πτέρυξ.

Μελανόρριζος, ον, nigram habens radicem. E μ. & ῥίζα.

Μελανόσαρκος, nigram carnem habens. E μ. & σάρξ.

Μελανόστερνος, ον, nigrum, i. e. hirſutum pectus habens. E μ. & στέρνον.

Μελανόστολος, ον, nigrum vellus habens, ſ. nigra pelle indutus.

Μελανόστικτος, ου, ὁ & ἡ, atris maculis, ſeu notis diſtinctus.

Μελανόστολος, ου, ὁ & ἡ, nigram habens veſtem, atra indutus ſtola. E μ. & στολή.

Μελανοσυρμαῖος, ὁ, ἡ, ſyrmæa uti ſolitus: (v. συρμαία.) 2) Ægyptius: quia Ægyptii ea potione, ſc. genere evacuationis libenter utebantur. E μ. & συρμαία.

Μελανότης, ητος, ἡ, nigredo. A μέλας.

Μελανουρίδες, piſces, qui & μελάνουροι.

Μελάνουρος, ου, ὁ, ἡ, nigram habens caudam. 2) piſcis, in cauda nigras maculas habens. 3) vipera quædam. E μ. & οὐρά.

Μελανόφθαλμος, ον, nigros (pulcros) habens oculos.

Μελανόφλεψ, εβος, ὁ, ἡ, nigras venas habens.

Μελανοφορέω, ῶ, f. ήσω, atris veſtibus amictus ſum. A ſeq.

Μελανοφόρος, ὁ, ἡ, pullatus, atratus. E μ. & φέρω.

Μελανόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui obſcura mente eſt. 2) crudelis, ferox, immanis. E μ. & φρήν.

Μελανόχροος, οος, ὁ, ἡ, qui nigri coloris eſt. E μ. & χρόα.

Μελανόχρωος, ου, ὁ, qui nigro corpore eſt.

Μελανόχρως, ωτος, ὁ, ἡ, idem.

Μελανόω, ῶ, infuſco, Gloſſ. Vet. nigro. perſ. paſſ. part. μεμελανωμένος, atratus, pullatus. A μέλας.

Μελάνσις, εως, ἡ, denigratio. A μελαίνω.

Μελάνσπερμον, τὸ, herba eadem quæ μελάνθιον. E μ. & σπέρμα.

Μελάντερος, nigrior. μελάντατος, nigerrimus. A μέλας.

Μελαντειχής, έος, ὁ, ἡ, nigros muros habens, nigra, de domo Plutonis, ap. Pind. E μ. & τεῖχος.

Μελαντηρία, ας, ἡ, melanteria, ſuccus niger in metallis concreſcens, unde quibuſdam atramentum metallicum, quaſi a μελαντήρ, quod eſſet nigrator. A μελαίνω.

Μελάνυδρος, ου, ὁ, ἡ, nigras effundens aquas. E μ. & ὕδωρ.

Μελαίνω, nigreſco. Homer. μελάνει pro μελαίνεται.

Μελάνωσις, εως, ἡ, denigratio. 2) macula. A μελανόω.

Μέλας, ανος, ὁ, μέλαινα, αίνης, ἡ, μέλαν, ανος, τὸ, ater, niger, fuſcus. trop. profundus. 2) malus, immitis, crudelis, ſubdolus.

Μέλασμα, ατος, τὸ, nigror, nigredo. 2) v. μελανία, n. 2. A μελαίνω.

Μελασμός, ῦ, ὁ, denigratio & livor a frigore.

ΜΕΛΔΩ, liquefacio, macero, elixo, coquo.

ΜΕΛΕΑΓΡΙΔΕΣ, αἱ, meleagrides, gallinarum Africanarum ſpecies.

Μελεδαίνω, curo, ſollicitus ſum. A ſeq.

Μελεδὴ, ῆς, ἡ, cura, curatio, Hippocr. (niſi eſt μελεδώνη leg. aut eſt pro μελεδῶνες.)

Μελέδημα, ατος, τὸ, cura, anxia & curioſa cogitatio. A pr.

Μελεδήμων, ονος, ὁ, ἡ, curator, qui ſe exercet in aliquo genere. Ab eod.

Μελεδὼν, ῶνος, ὁ, ἡ, cura. 2) res. 3) præfectus. Ab eod.

Μελεδωνεύς, έως, ὁ, curator, qui alicujus curam gerit. A pr.

Μελεδώνη, ης, ἡ, meditatio, cogitatio, ſollicitudo. Ab eod.

Μελεδωνός, ῦ, ὁ, ἡ, curator, procurator, qui rei alicujus curam gerit. Ab eod.

ΜΕΛΕΘΡΟΝ, ου, τὸ, pedica, funis, quo ligantur artus. Ex Oppiani Cyn.

Μέλει, f. μελήσει, p. μεμέληκε, curæ eſt. μέμηλε, curæ eſt, pro μεμέληκε. part. μεμηλώς, ſollicitus, curans.

Μελεϊστὶ, *Adv.* membratim, per membra. A μέλος.

Me-

Μελαμβόειος, ap. Strab. vitiosa pro μελαμβόειος, ubi v.

Μελεοπαθής, ές, miser, infelix. E μέλεος, n.a. & πάθος.

Μέλεος, έα, εον, vanus, stultus, inanis. 2) infortunatus, infelix. 3) nihil efficiens. Hinc μέλεον, *Adv.* incassum, otiose, sine effectu. Voc. ὦ μέλε per apoc. miser.

Μελεόφρων, ονος, ὁ, ἡ, infelix animo, mente misar. Ex eod. & φρήν.

Μελεπτέρυγος, ον, alatus. E μέλος, *membrum*, & πτερόν. (nisi potius est, quæ avicula aut quod infectum collisione alarum cantum quendam modulationemve efficit.) A μέλος, *carmen*.

Μελεόπονος, ὁ, ἡ, ærumnosus.

Μέλεται, f. μελήσεται, idem quod μέλει. μεμελημένος, perf. part. q. d. curatus, carus, dilectus.

Μελετάω, ῶ, f. ήσω, curo, curam gero. 2) meditor. 3) exerceo me. 4) declamo, sc. exercendæ orationis causa, *quo sensu Attici in futuro & aor. 1. utuntur medio*, μελετήσομαι, ῆσαι, exerceor. part. perf. μεμελετημένος, consideratus, exercitatione comparatus, elaboratus. A seq.

Μελέτη, ης, ἡ, cura. 2) meditatio, exercitatio, præmeditatio. 3) industria, diligentia. 4) declamatio. A μέλει.

Μελέτημα, ατος, τό, exercitatio. 2) opus elaboratum cura. A μελετάω.

Μελετηρός, ρά, ρόν, exercitatus. Ab eod.

Μελετητήριον, ου, τό, locus exercitationis, seu meditationis. 2) instrumentum, quo se quis exercet. Ab eod.

Μελετητικός, ή, όν, ad meditationem s. exercitationem pertinens, vel aptus. 2) meditationis studiosus. 3) declamatorius. Ab eod.

Μελετητέος, ά, όν, quod meditatione sive exercitatione discendum & servandum est. Ab eodem.

Μελετήτωρ, ορος, ὁ, qui alicujus rei curam gerit. A μέλω.

Μελεϊστί, *Adv.* per membra, membratim, minutatim. A μέλος.

Μελεδών, όνος, ἡ, cura. Hes. supra μελεδώνη.

Μέλημα, ατος, τό, cura, sollicitudo. A μέλει.

Μελησίμβροτος, ου, ὁ, ἡ, qui hominibus curæ est. E μέλει & βροτός.

Μέλησις, εως, ἡ, curatio, cura, V. L. A μέλει.

Μελησμός, ῦ, ὁ, idem. Vulg. L. Ab eod.

Μελητέον, curandum est. Ab eod.

Μέλι, μέλιτος, τό, mel. 2) sacchrum, veteribus, Strabo.

Μελία, ας, Jon. μελίη, ης, ἡ, fraxinus, *arbor*. 2) fraxinea hasta.

Μελιηδής, έος, ὁ & ἡ, Dor. pro μελιηδής, mellis dulcedine præditus. E μέλι & ἡδύς, *suavis*.

Μελίβρομος, ου, ὁ, ἡ, suavem sonum edens. E μέλι & βρέμω, *fremo*, *sono*.

Μελιγαθής, Dor. pro μελιγηθής, έος, ὁ & ἡ, melle gaudens, melleus. E μέλι & γηθέω.

Μελίγηρυς, ον, suaviter sonans. Ex eod. E γῆρυς.

Μελίγηρυς, υος, ὁ, ἡ, suaviter canens, sonans, Dorice μελίγαρυς, ut μελίγαρυες ὕμνοι.

Μελιγλήνος, ου, ὁ, ἡ, melleas pupillas habens, dulcis adspectu, Hes. E μ. & γλήνη.

Μελίγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, mellitam habens linguam, cujus suavis est oratio. E μ. & γλῶσσα.

Μελίδιον, ου, τό, parvus, Suid. a μέλι.

Μελίδωτος, ου, ὁ, ἡ, vid. μελίγδωτος.

Μελιειδής, ές, colore similis melli. E μ. & εἶδος.

Μελίεφθος, ον, e melle coctus.

Μελίζω, f. ίσω, membratim concido, trunco, Gl. Vet. διαμελίζομαι, divido. A μέλος, *membrum*.

Μελίζω, f. σω, modulor. A μέλος, *carmen*.

Μελίζωμον, ου, τό, melicratum, aqua mulsa. E μέλι & ζωμός, *merus*.

Μελιζωρος, ου, ὁ, ἡ, meri mellis sapore præditus. Ex iisd.

Μελιηγενής, ές, e fraxino natus. Epith. hominum. E μελία & γίνομαι.

Μελιηδής, έος, ὁ, ἡ, mellis dulcedine præditus. Ex μ. & ἡδύς.

Μελίθρεπτος, ου, ὁ, ἡ, melle nutritus.

Μελίθροος, *contr.* μελίθρους, ον, suavem sonum edens.

Μέλινος, ίνη, ινον, fraxineus. A μελία.

Μελίκηρα, f. μελικηρίς, ος, ἡ, lentor cujusdam ceræ, quem purpuræ verno tempore mutuo attritu salivant. Ex μέλι & κηρός, *cera*.

Μελικηρα, ας, ἡ, sanies crassior & glutinosa mellique albo subsimilis. Ex iisd.

Μελικηρίς, ίδος, ἡ, favus, Gl. Vet. 2) abscessus quidam apud medicos tumorque materiam melli similem continens. 3) vitis quædam ac herba. Ex iisd.

Μελίκηρον, ου, Dor. ω, τό, favus.

Μελίκομπος, ον, suavem vocem habens.

Μελικός, ή, όν, qui cantilenas scribit, lyricus. A μέλος.

Μελίκρατον, ου, τό, aqua melle mista, aqua mulsa, mulsum, Gl. V. 2) mistura mellis & lactis. E μέλι & κεράω, *misceo*.

Μελικρητον, Jon. pro μελίκρατον.

Μελίκτεινα, ης, ἡ, apiastrum, Nicander. A μέλιττα. rectius μελίττεινα, vel μελίτταινα.

Μελικτής, ῦ, ὁ, Dor. μελικτάς, cantor. A μελίζω.

Μελικῶς, *Adv.* modulate. A μέλος.

Μελιλώτινος, ίνη, ινον, qui e meliloto est, ut μελιλώτινοι στέφανοι. A seq.

Μελίλωτον, ου, τό, melilotus q. d. lotus melligena.

Μελίλωτος, ου, ὁ, idem.

Μελίμηλον, ου, τό, genus mali, sic dicti a mellea dulcedine; alias γλυκύμηλον.

Μελίνη, ης, ἡ, genus leguminis milio simile, panicum. A μέλι.

Μελίνιον, ου, τό, apiastrum. Ab eod.

Μελινος, ου, ὁ, panicum. Ab eod.

Μέλινος, ίνη, ινον, fraxineus. A μελία.

Μελίπαις, δος, ὁ, puer lepidissimus.

Μελίπηκτον, ου, τό, placenta e melle. E μέλι & πηκτός, *compactus*.

Μελίπνοος, *contr.* μελίπνους, ου, ὁ, ἡ, mel, i. e. suaviter spirans. E μ. & πνοή.

Μελιῤῥεής, έος, ὁ, ἡ, mellifluus, Gl. V.

Μελίῤῥυτος, ου, ὁ, ἡ, mellifluus. E μ. & ῥέω.

Μέλισμα, ατος, τό, cantilena. A μελίζω.

Μελισμάτιον, ου, τό, parvum carmen, cantiuncula. Dim. a pr.

Μελισμός, ῦ, ὁ, divisio in partes. 2) modulatio, cantus. A μελίζω, *distribuo*, it. *cano*.

Μελίσπονδος, ου, ὁ, ἡ, in quo diis melle libatur, ut μελίσπονδα ἱερά, sacra, quæ mellis libamenta habent. E μέλι & σπονδή, *libatio*.

Μέλισσα, vel μέλιττα, ης, ἡ, apis. 2) nomen Nympharum.

Μελισσεῖον, ου, τό, apiarium, Gl. V. A pr.

Μελισσαῖος, Epith. Jovis. Ab eod.

Μελισσεύς, έως, ὁ, apiarius. Ab eod.

Μελισσίον, ου, τό, examen, Gl. V. Hes. 2) apicula, Gl. V. Dim. ab eod.

Μελισσῖος, α, ον, ab apibus factus. Ab eod.

Μελισσοβότανον, ου, τὸ, herba apiaria. Ex eod. & βοτάνη.

Μελισσόβοτος, ου, ὁ, ἡ, ab apibus depastus. μελισσόβοτον, ου, apiastrum, Nicandro. Ex eod. & βοτὸς, pastus.

Μελισσοβότης, ου, ὁ, ἡ, apium pastor, vel cultor, nutritor. Ex eod. & βόσκω, pasco.

Μελισσοκόμος, ου, ὁ, ἡ, qui apes curat, qui apes alit, apiarius. E μ. & κομέω.

Μελισσονόμος, ου, ὁ, ἡ, apes pascens. Ex μ. & νέμω.

Μελισσοσόος Πὰν, in Epigr. Pan apiarius, apum custos. E σόος, salvus, vel actor, agitator, item servator, sospitator, & μ.

Μελισσοτόκος, ου, ὁ, ἡ, ab apibus genitus. μελισσοτόκος, apes gignens. E μ. & τίκτω.

Μελισσοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, apes nutriens. Ex μ. & τρέφω.

Μελισσουργία, ἡ, idem quod μελιττουργία. E μ. & ἔργον.

Μελισσουργικὸς, ἡ, όν, ad rem mellariam pertinens. A pr. sed utrumque vitiosum videtur, & scribendum μελιττουργ. (nisi est idem atque ὁ περὶ τὰς μελίσσας ἐργαζόμενος. vid. infra μελιττουργ.)

Μελισσόφυλλον, ου, τὸ, melissophyllum, apiastrum.

Μελισσὼν, vel μελιττὼν, ῶνος, ὁ, apiarium, Gl. V. mellarium, locus, ubi sunt alvearia.

Μελισταγὴς, έος, ὁ, ἡ, melle stillans. 2) dulcis, suavis. E μέλι, & στάζω, stillo.

Μελιστὴς, ῦ, ὁ, cantor. A μελίζω.

Μελίταινα, ης, ἡ, apiastrum. A μέλι.

Μελίτεια, ας, ἡ, idem & ab eod.

Μελίτειον, ου, τὸ, sc. ποτὸν, potus melleus, sive e melle. Ab eod.

Μελιτερπὴς, ές, valde suavis. Ex μ. & τέρπω.

Μελιτήγενος, ία, ιον, melligenus. A μέλι.

Μελιτηρὸς, ρὰ, ρὸν, melleus. Ab eod.

Μελίτινος, ίνη, ινον, melleus. Ab eod.

Μελιτίτης, ου, ὁ, ut μελιτίτης οἶνος, vinum melle conditum. Ab eod.

Μελιτοειδὴς, ές, flavus. E μ. & εἶδος.

Μελιτόεις, όεσσα, όεν, melleus, mellitus. 2) serenus, placidus, tranquillus. A μέλι.

Μελιτοπωλέω, ῶ, mel vendo.

Μελιτοπώλης, ου, ὁ, mellis venditor.

Μελιτόπωλις, ιδος, ἡ, mellis venditrix. A pr.

Μελιτοτροφέω, ῶ, melle nutrio. E μ. & τρέφω.

Μελιτοτροφία, ας, ἡ, victus e melle. A pr.

Μελιτουργεῖον, ου, τὸ, locus, ubi mel fit. A μελιτουργός.

Μελιτουργέω, ῶ, f. ήσω, mel facio. Ab eod.

Μελιτουργία, ας, ἡ, mellificium. Ab eod.

Μελιτουργικὸς, ἡ, ὸν, ad mellificium pertinens. Ab eod.

Μελιτουργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, mellarius. Ex μέλι & ἔργον.

Μελιτοῦττα, ης, ἡ, placentæ genus melle conditæ. Quasi μελιτόεσσα. A μέλι.

Μελιτόχροος, contr. μελιτόχρους, ου, ὁ, ἡ, mellis colorem referens. E μ. & χρόα.

Μελιτόω, ῶ, f. ώσω, melle condio, melle misceo. μεμελιτωμένος, perf. part. pass. A μέλι.

Μέλιττα, ης, ἡ, Att. pro μέλισσα.

Μελίττιον, ου, τὸ, apicula. Dim. pr.

Μελιττοπολέω, apiarius sum.

Μελιττοπόλος, ου, ὁ, apiarius, qui circa apes versatur, Suic. E μέλιττα & πολέω, versor.

Μελιττοτροφεῖον, ου, τὸ, apiarium, mellarium.

Μελιττοτρόφος, ον, vid. μελισσοτρόφος.

Μελιττουργέω, ῶ, rem apiariam tracto. A μελιττουργός.

Μελιττουργία, ας, ἡ, apium cura. Ab eod.

Μελιττουργὸς, οῦ, ὁ, apiarius. E μ. & ἔργον.

Μελιττώδης, εος, ὁ, ἡ, ad apes accedens, qui ex apium genere est. A μέλιττα.

Μελιττὼν, ῶνος, ὁ, vide μελισσών.

Μελιτώδης, εος, ὁ, ἡ, melleus, mellis modo dulcis. A μέλι.

Μελίτωμα, ατος, τὸ, mellatum, Gl. Vet. opus dulciarium e melle, placenta mellita. A μελιτόω.

Μελίτωσις, εως, ἡ, mellatio, Gl. V. Ab eod.

Μελίφθογγος, ου, ὁ, ἡ, suaves sonos edens.

Μελίφρων, ονος, ὁ & ἡ, dulcedine animum perfundens, suavis. E μ. & φρὴν.

Μελίφυλλον, ου, τὸ, apiastrum.

Μελίφυρτος, ου, ὁ, ἡ, melle mixtus. E μ. & φύρω, misceo.

Μελίφωνος, ου, ὁ, ἡ, suavem vocem habens. E μ. & φωνή.

Μελίχλωρος, ου, ὁ, ἡ, flavus. 2) gemma quædam.

Μελίχροος, contr. μελίχρους, ου, ὁ & ἡ, mellis colorem imitans. Gl. V. μελίχρους, fuscus. 2) mellitus, dulcis. Ex μ. & χρόα.

Μελιχροποιέω, dulce reddo, it. flavum.

Μελιχρὸς, ρὰ, ρὸν, melleus, prædulcis. 2) melleum habens colorem. A μέλι.

Μελίχρυσος, ου, ὁ, ἡ, μελίχρυσοι λίθοι, lapides a colore sic dicti, Plin.

Μελίχροος, ου, ὁ, ἡ, vid. μελίχροος.

Μελιχρὼς, ῶτος, ὁ, ἡ, idem.

Μέλκα, ας, ἡ, cibus quidam e lacte. Paulus Ægin. Gal. Paxamus. Vox peregrina, respondens Germanico, Melk, Milch.

Μελλαξ, adultus, adolescens, Gl. V. A μέλλω.

Μελλόβιος, ου, ὁ, ἡ, semimortuus, Hes. quasi vix vivens. Ex eod. & βίος.

Μελλείρην, ενος, ὁ, Lacedæmoniis idem, qui μελλέφηβος.

Μελλόγαμος, vel Μελλόποσις, εως, ὁ, futurus maritus.

Μελλέπταρμος, vel μελλόπταρμος, ου, ὁ, ἡ, jamjam sternutaturus.

Μελλέφηβος, ου, ὁ, ἡ, pubertati proximus.

Μέλλημα, ατος, τὸ, cunctatio, procrastinatio, dilatio. A μέλλω.

Μέλλησις, εως, ἡ, idem, Philoxen. moramentum, al. Gl. V. Ab eod.

Μελλησμὸς, ῦ, ὁ, idem, Philox. Ab eod.

Μελλητὴς, ῦ, ὁ, cunctator. Ab eod.

Μελλητιάω, ῶ, cunctari cupio, cunctor. A pr.

Μελλητικὸς, ἡ, ὸν, cunctabundus, pronus ad cunctationem seu procrastinationem. Ab eod.

Μελλιέρη, ης, ἡ, sacerdos futura. 2) quæ alias ad mysteria initiat.

Μελλόγαμος, ου, ὁ, ἡ, mox nuptias celebraturus.

Μελλοδειπνικὸς, ἡ, ὸν, ad cœnam vocans. Ex μ. & δεῖπνον.

Μελλοθάνατος, ου, ὁ, ἡ, brevi moriturus. 2) decrepitus senex.

Μελλονύμφη, ης, ἡ, brevi sponsa futura.

Μελλονυμφίος, ου, ὁ, brevi sponsus futurus.

Μελλόνυμφος, ου, ὁ, idem.

Μελλόπαις, αιδος, ὁ, ἡ, proximus adolescentiæ.

Μελλόποσις, εως, ὁ, vide μελλόποσις.

Μελλόπταρμος, ου, ὁ, ἡ, vide μελλέπταρμος.

Μέλλω, f. μελλήσω, quasi a μελλέω, futurus sum. 2) debeo, paro, in animo habeo. 3) cunctor, moror, differo, cesso. ὁ μέλλων χρόνος, posteritas. it. Futurum in Gramm. μέλλοντα, futura, postera. Etiam pass. ap. Thuc. ἐλπιζόμενα μέλλεται, futura sperantur, differuntur.

Με-

Μελογραφεῖν, membra alicui adscribere, membra & partes rei describere. E μέλος & γράφω.

Μελογράφος, ου, ὁ, ἡ, poeta Lyricus. 2) psalmographus. Ex iisd.

Μελοθεσία, ἡ, compositio carminum. E μ. & θέσις.

Μελοκοπέω, ῶ, membra amputo. E μέλος & κόπτω.

Μελοκοπία, ας, ἡ, membrorum amputatio, membrorum in frusta concisio. Ex iisd.

Μελοκόπος, ου, ὁ, articulator, Philox. nempe qui articulos & membra incidit. Ex iisd.

Μελοποιέω, ῶ, f. ήσω, carmen compono, modulationem adhibeo.

Μελοποιητής, οῦ, ὁ, poeta lyricus. A pr.

Μελοποιΐα, ας, ἡ, scriptio carminum lyricorum. 2) modulatio, qualis est in carminibus melicis. A sq.

Μελοποιός, οῦ, ὁ, ἡ, qui mele scribit, lyricus poeta. Gloss. Vet. modulator.

Μέλος, εος, τὸ, membrum, artus. 2) carmen modulatum.

Μελοτυπέω, cano, modulor. E μ. & τύπτω.

Μέλπηθρον, ου, τὸ, ludicrum. 2) ludibrium. A seq.

Μέλπω, canto, cantu celebro. μέλπομαι, canto, ludo, tripudio & salto ad cantum, cantu persono.

Μελπῳδός, οῦ, ὁ, cantor, Hesych.

Μελύδριον, ου, τὸ, caotiuncula. Dim. a μέλος.

Μέλχι, ὁ, Melchi. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. *Rex meus.*

Μελχισεδὲκ, ὁ, Melchisedech. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. *Rex justus.*

Μέλω, curæ sum. *Imperf.* μέλει, curæ est.

Μελῳδέω, ῶ, f. ήσω, modulor, cano, laudo carmine modulato. μελῳδεῖσθαι, cantari. A μελῳδός.

Μελῴδημα, ατος, τὸ, quod cum modulatione canitur, psalmus. Gloss. Vet. modulus. A pr.

Μελώδης, εος, ὁ, ἡ, membrosus. Gl. Vet. A μέλος.

Μελῳδητός, ή, όν, qui cum modulatione canitur. A μελῳδέω.

Μελῳδία, ας, ἡ, modulatio, cantilena, Gl. V. A seq.

Μελῳδός, οῦ, ὁ, ἡ, cantor seu modulator carminum. E μέλος & ᾠδή.

Μέμβλεται, pro μεμέληται, curæ sum. μέμβλετο, pro ἐμέμβλετο, seu ἐμεμέλητο, imperf. curæ erat. A μέλω.

Μεμβραδοπώλης, ου, ὁ, apuarum venditor. E μεμβράς & π.

Μεμβράνα, ης, ἡ, membrana. Vox Lat.

ΜΕΜΒΡΑΣ, άδος, ἡ, apuæ quædam species.

Μεμελετηκότως, *Adv.* idem quod seq. a μελετάω.

Μεμελημένως, *Adv.* accurate, diligenter. A μέλω.

Μεμερισμένως, *Adv.* partito, divisim. A μερίζω.

Μεμετρημένως, *Adv.* servata mensura. A μετρέω.

Μεμηνιμένως, *Adv.* irate. A μηνίω.

Μεμηχανημένως, *Adv.* solerter, callide. A μηχανάομαι.

Μεμιασμένως, *Adv.* fœde. A μιαίνω.

Μεμιγμένως, *Adv.* mixtim, promiscue, confuse. A μίγνυμι.

ΜΕΜΝΟΝΕΣ, aves quædam, circa Memnonis sepulcrum quotannis in Troade videri solitæ. Æl. Oppian. Plin. cui Memnonides.

Μεμοιραμένως, *Adv.* sortito. A μοιράομαι.

Μεμπτέος, culpandus, accusandus. A μέμφομαι.

Μεμπτικός, ή, όν, querulus, querendi vim habens. A seq.

Μεμπτός, ή, όν, incusandus, reprehensione dignus. 2) conquerens, reprehendens. A sq.

Μέμφομαι, f. ψομαι, queror, expostulo, incuso, vitio verto, reprehendo. aor. 1. ἐμεμψάμην, reprehendi. pass. part. μεμφθείς, causatus.

Μεμφωλή, ῆς, ἡ, questus, querela, Hes.

Μεμψιβολέω, ῶ, q. d. querimoniis & reprehensionibus peto, conqueror, incuso, reprehendo, Suid. E μέμψις & βάλλω.

Μεμψιμοιρέω, ῶ, f. ήσω, conqueror de sorte mea. 2) conqueror, queror. 3) expostulo, succenseo. A μεμψίμοιρος.

Μεμψιμοιρητέον, *Adv.* querendum. A pr.

Μεμψιμοιρία, ας, ἡ, conquestio de sorte sua. Ab sq.

Μεμψίμοιρος, ου, ὁ, ἡ, qui de sorte sua queritur, qui sortem suam incusat, querulus. 2) morosus, in minima inquirens. E sq. vel μέμφομαι & μοῖρα.

Μέμψις, εως, ἡ, querimonia, questus, reprehensio, incusatio. A μέμφομαι.

Μὲν, *Conjunct.* quidem. 2) sequente δὲ facit orationem adversativam, distributivam, vel copulativam. 3) sine δὲ, ponitur aliquando pro δὴ, sane, profecto, certe. Hinc etiam est μὲν γὰρ, enim; μὲν δὴ, quidem, certe quidem, itaque, porro quidem, sane quidem, enimvero, at enim; μὲν οὖν γε, μενοῦν γε, immo vero; μέν τε, quidem, certe, utique; μὲν ῥα, pro μὲν sequente δέ; μέν τοι, vel μέντοι, approbandi particula in responsionibus, certe quidem; verum tamen, sed tamen, vero, porro, rursus.

Μενέχμος, ὁ, ἡ, in prælio perseverans, seu constans. Epigr. χειρὶ μεναίχμῃ, manu in prælio perseverante. Ex μένω & αἰχμή.

Μένανδρος, ου, ὁ, ἡ, virum irruentem excipiens & sustinens. 2) virilis, virum decens. 3) virum exspectans. E μένω vel μένος & ἀνήρ.

Μενεαίνω, cupio, animi quodam impetu incitor. 2) iratus sum. 3) animo deficio. A μένος.

Μενέγχης, εος, ὁ, ἡ, hasta validus, bellicosus. E μένω & ἔγχος.

Μενεδάϊος, & μενεδήϊος, ου, ὁ, ἡ, audax, bellicosus, belli patiens. Ex μ. & δηΐς, vel δαΐς, *pugna, bellum.*

Μενέδουπος, ου, idem quod seq. E μ. & δοῦπος.

Μενέκτυπος, ου, ὁ, ἡ, bellicos strepitus & tumultus sustinens. E μ. & κτύπος.

Μενέμαχος, ου, ὁ, ἡ, bellicosus. E μ. & μάχη.

Μενεπτόλεμος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Μενετέον, manendum. A μένω. v. μενητέον.

Μενετὸς, ἡ, ὸν, qui manere & expectare potest aut solet, qui moram patitur. Ab eod.

Μενεφύλοπις, ιδος, ὁ, fortis, bellicosus.

Μενεχάρμης, μενέχαρμος, ου, ὁ, bellicos labores strenue sustinens. E μ. & χάρμη.

Μενητέον, manendum est, Suic. A μένω.

Μένθηραι, curæ, quasi μενοθῆραι. E μένος & θήρα, *venatio.*

Μενθηρίζω, curo, Hes. ubi f. μενθηρίζω, Att. μενθηρῶ. A pr.

Μενὶ pro μηνὶ, ut τῷ μηνὶ, vel νουμηνί.

Μενοεικής, έος, ὁ, ἡ, animo gratus, animum demulcens. E μένος & εἴκω.

Μενοινάω, ῶ, f. ήσω, impetu animi concitatus cupio, animo agito, cogito. A μένος.

Μενοινέω, ῶ, idem & ab eod.

Μενοινή, ῆς, ἡ, impetus s. cupiditas animi, alacritas. A μένος.

Μενονάω, idem quod μενοινάω.

Μενοῦν γε, vide μέν.

Μένος, εος, τὸ, animi ardor, impetus, quo ad aliquid agendum aut sustinendum excipiendumve fertur. 2) animus. (præsertim vis animi, quæ lati-

latinis *mens* est, vocabulo a Græcis mutuo sumto; cum mens præterita cum præteritis & futuris comparans, memor propositi, manet in cœpto, & sobria quadam constantia, qua sibi conscia est, quid agat, & quare, & quo, consilia suscepta persequitur via & ratione certa. 3) robur. 4) vehementia, vis. 5) ira. 6) servit periphrasi, ut μένος πυρός, pro igni.

Μένον, vide μένω.

Μέντοι, vide μέν.

Μένω, f. μενῶ, p. μεμένηκα, maneo, permaneo, constanter maneo, immotus & fixus maneo. 2) exspecto, præstolor. 3) in statione maneo, & irruentem hostem exspecto. aor. 1. ἔμεινα, perf. med. μέμονα, Poet. cupio.

Μεράρχης, ου, ὁ, præfectus s. dux μεραρχίας. E μέρος & ἀρχή.

Μεραρχία, ας, ἡ, agmen militum constans e bis mille & quadraginta octo viris. Æl. Tact. A pr.

ΜΕΡΑΩ, f. ήσω, privo, prohibeo, noceo, Hes. intueor. Eust.

Μεριδάρπαξ, αγος, ὁ, partem rapiens, nomen muris in Batrach. E μερίς & ἁρπάζω.

Μεριδάρχης, ου, ὁ, præfectus partis alicujus, v. c. exercitus provinciæ. E μερίς & ἀρχή, v. μεράρχης.

Μεριδαρχία, ας, ἡ, præfectura, provincia. A pr.

Μερίζω, f. ίσω, partior, divido, distribuo. μερίζομαι, dividor, in varias partes scindor, distrahor. 2) dissentio, dissideo. A μέρος.

Μερικὸς, ή, όν, particularis, ad partem tantum pertinens, aut speciem aliquam, ut προσῳδία μερική, item φιλοσοφία.

Μερικῶς, *Adv.* particularim, particulariter, partito, ea parte. A pr.

Μέριμνα, ης, ἡ, cura, sollicitudo.

Μεριμνάω, ῶ, f. ήσω, curo, sollicitus sum, anxie cogito. 2) contemplor, curiose inquiro. μεριμνηθεὶς, aor. 1. pass. part. excogitatus.

Μερίμνημα, τὸ, cura. A pr.

Μεριμνητὴς, οῦ, ὁ, curiosus contemplator, philosophus. A μεριμνάω.

Μεριμνητικὸς, ή, όν, anxie vel sollicite cogitans, curans, sollicitus, Gl. V. τὸ μεριμνητικὸν, οῦ, cura, sollicitudo. A pr.

Μεριμνοποιῶ, sollicito, Gl. V.

Μεριμνοτόκος, ου, ὁ, ἡ, curas pariens. E μέριμνα & τίκτω.

Μεριμνοφροντιστὴς, οῦ, ὁ, sophista, nugator, Aristophan.

Μερὶς, ίδος, ἡ, portio, particula. 2) ferculum, quod unicuique in convivio apponitur. 3) adjumentum, lucrum. 4) particula consecrata *in Eucharistia*, quæ unicuique datur. 5) factio. A μέρος.

Μέρισμα, τὸ, pars. A μερίζω.

Μερισμὸς, οῦ, ὁ, partitio, divisio. 2) portio, pars. 3) Figura rhetorica, distributio: probatio per partes. Ab eod.

Μεριστὴς, οῦ, ὁ, divisor, partitor. Ab eod.

Μεριστικὸς, ή, όν, dividendi vim habens. A pr.

Μεριστὸς, ή, όν, qui dividi potest, separabilis. A μερίζω.

Μεριτεύομαι, partior. οἱ ό. Jobi 40, 6. A sq.

Μερίτης, ου, ὁ, particeps, Philox. A μέρος.

ΜΕΡΜΑΙΡΩ, curas animo volvo, curo, anxie cogito. 2) irascor. Glossatores habent etiam μερμαίρω.

Μέρμερος, curiosus. 2) cura dignus. 3) difficilis & arduus. 4) male sedulus percunctator, seu indagator. callidus & curiosus, item sagax. μέρμερα, quæ sollicitum reddunt. A pr.

Μέρμηρα, ας, ἡ, sollicitudo, anxia cura. 2) somnus levis, qui hominem sub auroram occupat. Gen. pl. μερμηράων, pro μερμηρῶν, curarum. Ab eod.

Μερμηρίζω, f. ίσω, & ίξω, anxie cogito, curiose in animo verso, meditor, sollicitus sum. 2) excogito, curiosa cogitatione invenio. A pr.

ΜΕΡΜΗΣ, ιθος, ἡ, funis, funiculus, filum, Odyss. κ.

Μερόπειος, ου, ὁ & ἡ, humanus. A μέροπες.

Μεροπηὶς, ίδος, ἡ, humana. Ab eod.

Μέρος, εος, τὸ, pars, portio. 2) adjumentum, præsidium. Hinc τὰ ἐπὶ μέρους, τὰ κατὰ μέρος, singularia. οἱ κατὰ μέρος, singuli, ut αἱ κατὰ μέρος ἀρεταὶ, singulæ virtutes, κατὰ μέρος, sigillatim, privatim, vicissim. ἀνὰ μέρος, vicissim, per vices. ἀπὸ μέρους, ἐκ μέρους, ex parte. ἐν μέρει, vicissim, per vices, deinceps. τὸ σὸν μέρος, quantum in te est. A μείρω.

Μέροψ, οπος, ὁ, divisam vocem habens. μέροπες, hominum epitheton. homines. 2) μέροψ, avis quædam. E μείρω & ὤψ. (Sed improbabilis hæc est etymologia, ut aliæ multæ hoc de genere; ut satius sit ingenio in hujusmodi vocabulis ad originem referendis temperare & aliquid nescire malle.)

Μεσάβοιον, & μεσάβειον, ου, τὸ, lignum medium inter junctos boves, temo, s. lorum, quo jugo copulantur boves. E μέσος & βοῦς.

Μεσαβόω, ῶ, f. ώσω, boves jungo; it. alia jungo animalia. A pr.

Μεσάγκυλος, ου, maritimus, s. in mari jacens, ap. Æschyl. E μ. & ἀκτή. v. μεσάκτιος.

Μεσάγκυλον, ου, τὸ, amentatum jaculum. E μέσος & ἀγκύλη.

Μεσαγροῖκος, ου, ὁ, ἡ, semirusticus.

Μεσάζω, f. άσω, sum in medio. Philox. μεσάζει, intervenit, intercedit. A μέσος.

Μεσαιπόλιος, ου, ὁ, ἡ, semicanus. Ex eod. & πολιός.

Μεσαίτατος, medius, qui maxime in medio est, penitissimus. μεσαίτερος, penitior. A μέσος, vel μέσατος, poet.

Μεσαίχμιον, ου, τὸ, medium spatium inter duas acies, Hesych. Al. μεσαίχμιον. E μέσος & αἰχμή.

Μεσάκμιος, vel μεσακχος, idem quod μεσάκτιος. ap. τὸ ἑ. in V. L.

Μεσάκτιος, ον, idem quod μεσάγκτης. E μ. & ἀκτή.

Μεσάντιον, ου, τὸ, jugum textorium, liciatorium, οἱ ὁ. Gl. V. E μ. & ἄντιον, idem ap. Aquil. & Thodot.

Μεσαραιον, ου, τὸ, mesenterium, Hesych. E μ. & ἀραιά, venter.

Μεσάτος, poet. medius. A μέσος.

Μέσατος & μεσσάτος, medius. Gl. Vet. μέσατος, medianus. Ab eod.

Μεσαύλιον, ου, τὸ, μεσαύλειον, Philox. atrium. Al. Gl. V. compluvium. A μέσαυλος, ubi v.

Μέσαυλον, ου, τὸ, idem.

Μέσαυλος, ου, ὁ, & Attic. μέταυλος, ἡ, sc. θύρα. est janua inter anticam & posticam media, hoc est e vestibulo ferens in atrium, αὔλειος e via publica fert in vestibulum, αὐλήν.

Μεσαύχην, ενος, ὁ, ἡ, media cervice ligatus.

Μεσεγγυάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, apud sequestrem secu-

pecuniam deponendam stipulor, vel depono. Gl. Vet. μεσεγγυῶ, sequestro. A seq.
Μεσεγγύη, ης, ἡ, sequestratio, Gl. Ver.
Μεσεγγύημα, ατος, τὸ, id, quod apud sequestrem deponitur. 2) sponsio mercedis, pactio mercedis occulta. A μεσεγγυάομαι.
Μεσεγγυητὴς, ῦ, ὁ, fidejussor. Gl. V.
Μεσέγγυος, ε, ὁ, sequester, sponsor, fidejussor, qui est inter duas partes medius.
Μεσεντέρια, ε, τὸ, mesenterium, lactes. A seq.
Μεσέντερον, ε, τὸ, idem.
Μεσήλιος, ε, ὁ, Epith. Jovis, forsan, quod in medio ἥλιῳ statui & coli soleret. Hesych. E μ. ἥλιος, septum.
Μεσάζω, medius sum, utriusque sum particeps, ambigo inter utrumque. A μέσος.
Μεσάγαιος, ε, ὁ, ἡ, mediterraneus. Alias μεσόγαιος.
Μεσηγὺ, & μεσσηγὺ, item ἀνηγὺς, vel μεσσηγὺς, *Adv.* in medio, inter. 2) interim, interea, medio spatio vel tempore. E μ. & γῆ. (vel potius ηγὺς est mera terminatio, nisi ab ἄγω repetatur.)
Μεσήεις, έσσα, ῆεν, mediocris. A μέσος.
Μεσῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, qui mediæ ætatis est.
Μεσημβρία, ας, ἡ, meridies. 2) plaga meridionalis. 3) pro ἀκμὴ, alicujus rei, ut ætatis, gloriæ, &c. E μ. & ἡμέρα.
Μεσημβριάζω, f. άσω, meridior, meridie dormio, vel sum in aliqua re, vel ago aliquid. Sol dicitur μεσημβριάζειν, pro μεσουρανεῖν, in medio cœlo esse, Pollux. A pr.
Μεσημβριάω, ῶ, in medio cœlo sum, de sole. Apolloo. μεσημβριόωντος, pro μεσημβριόντος, μεσημβριάζοντος. Gloff. Vet. μεσημβρινῶ, meridior. Ab eod.
Μεσημβρίζω, idem quod pr. & ab eod.
Μεσημβρινὸς, ἡ, ὸν, meridianus. 2) meridiei propinquus. Ab eod.
Μεσημέριος, ία, ιον, meridianus.
Μεσήπειρος, ε, ὁ, ἡ, mediterraneus.
Μεσιάζω, medius esse, *neutral seyn*. Hesych. A seq.
Μέσιος, poet. μεσσήεις, ε, ὁ, ἡ, medius. A μέσος.
Μέσης, ε, ὁ, venti nomen apud Aristot. Meteor.
Μεσίδιος, α, ον, medius, neutrius partis, ut δικαστὴς μεσίδιος, ap. Aristot. sed alii aliter ibi. μεσσίδιος, poet. ap. Hes.
Μεσιδιόομαι idem quod, μεσεγγυάομαι.
Μεσιτεία, ας, ἡ, interventus, sequestratio, arbitrium, arbitratus, Gl. Vet. A μεσίτης.
Μεσιτεύω, f. εύσω, mediator sum, interpretem ago, interpono me, intervenio, sequestro. Gl. Vet. 2) in medio sum. 3) interjectus sum inter. 4) apud sequestrem depositus sum. A seq.
Μεσίτης, ε, ὁ, qui est medius inter duo, interventor, deprecator, conciliator, pacificator, sequester, arbiter, Gl. Vet. etiam arbiter ac testis promissi, & ultor non servati. 2) internuntius, interpres. A μέσος.
Μεσίτης ἄρχων, (ita enim videtur leg. apud Aristot. pro μεσίδιος & μεσίτης) princeps medius in neutram partem inclinans. A pr. (Aut μεσίτης videtur leg. a μεσιτεύω & μεσιτεία, aut nil caussæ occurit, cur μεσίδιος improbetur, cum reperiatur μεσσίδιος & μεσιδιοῦσθαι.)
Μεσῖτις, ἡ, fem. a μεσίτης.
ΜΕΣΚΟΣ, vellus, pellis, Hesych.
Μεσοβασιλεία, ας, ἡ, interregnum.
Μεσοβασίλειος, ε, ad interregnum pertinens.
Μεσοβασιλεὺς, έως, ὁ, interrex.
Μεσόβοιον, ε, τὸ, idem quod μέταβοιον. ubi v.
Μεσόγαιος, ε, ὁ, ἡ, vel μεσόγειος, αία, αιον, mediterraneus. E μ. & γαῖα.
Μεσογάστριος, ε, ὁ, ἡ, medio ventre cinctus. E μ. & γαστήρ.
Μεσόγειος, εία, ειον, vel μεσόγεως, ε, ὁ, ἡ, mediterraneus. E μ. & γῆ.
Μεσογεῖτις, ιτος, ἡ, mediterraneæ regiones.
Μεσόγεως, ω, ὁ, ἡ, idem quod μεσόγειος. *Att.*
Μεσογειωτικοὶ, mediterranei, Philox. A pr.
Μεσογόνατιον, sive μεσογόνιον, ε, τὸ, internodium calami f. arundinis. E μ. & γόνυ.
Μεσόδικοι, dicuntur a quibusdam judices. E μ. & δίκη.
Μεσόδμη, ης, ἡ, trabs magna, per mediam trajecta domum, trabes minores vel tectum sustinens. 2) columna in medio posita. 3) f. trabs transversa in navis foramine pertusa, cui inditur malus. Philox. pergula. E μ. & δέμω.
Μεσοκάρπιον, ε, τὸ, quod est in medio καρπῷ. E μ. & καρπός.
Μεσοκνήμιον, ε, τὸ, cruris medium. E μ. & κνήμη.
Μεσόκοιλος, ε, ὁ, ἡ, in medio concavus.
Μεσοκόλος, ε, ὁ, ἡ, medius. Hes. μεσοκόλοι αὐλοὶ, tibiæ mediæ magnitudinis, minores perfectis. Apud Athen. μεσόκοπος, dicitur meretrix, quæ ætate est media. E μ. & κόπτω.
Μεσοκράνιον, ε, τὸ, capitis vertex.
Μεσοκρινὴς, έος, ὁ, ἡ, ut μεσοκρινεῖς κίονες ap. Pollucem columnæ in metallifodinis & fulcimenta sustinendæ terræ. E μ. & κρίνω, separo, vel interno, intercisco.
Μεσοκύνιον, ε, τὸ, suffrago, tali pedis cum tibia compago. E μ. & κύων.
Μεσόκωλον, ε, τὸ, pars intestinorum, a crassis usque ad tenuia. 2) mesenterium. E μ. & κῶλον, intestinum.
Μεσολαβέω, ῶ, f. ήσω, medium capio, medium prehendo. 2) in medio cursu prehendo, intercipio. 3) interrumpo, intercipio. 4) cohibeo, reprimo. 5) sum medius. A seq.
Μεσολαβὴς, ὲς, qui medium corripit, ferit, pungit. E μ. & λαμβάνω.
Μεσόλευκος, ε, ὁ, ἡ, albo distinctus, candidos clavos, albas strias habens.
Μεσομήνιον, ε, τὸ, Idus, Philox. E μ. & μήν.
Μεσομήριον, ε, τὸ, spatium inter femora seu femina. E μ. & μηρός.
Μεσομφαλία, ἡ, idem quod seq. n. 2.
Μεσομφάλιον, ε, τὸ, medius umbilicus. 2) umbilicus. 3) umbo f. umbilicus clypei. A seq.
Μεσόμφαλος, ε, ὁ, ἡ, in medio umbilico situs. 2) placentæ genus. 3) phialæ genus, vel epitheton, vel potius vasis balneatorii.
Μέσον, ε, τὸ, meditullium, Gl. V. spatium.
Μεσοναῦται, αἱ, medii inter ouraus & vectores.
Μεσόνεοι, ων, οἱ, remiges, qui in media nave sedent. E μ. & ναῦς.
Μεσονήστιμος, ε, ἡ, sc. ἑβδομὰς, quarta hebdomas quadragesimæ.
Μεσονύκτιον, ε, τὸ, nox media, intempesta, concubium, Gl. V. A seq.
Μεσονύκτιος, ε, ὁ, ἡ, qui mediæ noctis est, ad mediam noctem pertinens.
Μεσοπαγὴς, metri causa μεσσοπαγὴς, έος, ὁ, ἡ, usque ad medium defixus terræ. E μ. & πήγνυμι.
Μεσοπαλὴς, ές, έος, ὁ, ἡ, quod e medio i. e. in me-

medio preasum, vibratur, ut hasta. E μ. & πάλλω, *vibro*.

Μεσοπεντηκοστὴ, ῆς, ἡ, mesopentecoste, inter Pascha & Pentecosten celebrata.

Μεσοπερσικὸς, ή, όν, semi-Persicus.

Μεσοπετὴς, έος, ὁ, ἡ, in medio volans. E μ. & πέτομαι, *volo*.

Μεσοπλεύριος, ου, ὁ, ἡ, qui in medio latere est. E μ. & πλευρά.

Μεσόπλευρος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisdem.

Μεσοπόλιος, ὁ, ἡ, semicanus.

Μεσοπόρεια, ἡ, vis media. A seq.

Μεσοπορέω, ῶ, f. ήσω, mediam viam eo. A seq.

Μεσοπόρος, ου, ὁ, ἡ, per medium incedens, in medio ambulans.

Μεσοπόρφυρος, ου, ὁ, ἡ, clavis purpureis, sive purpura intertextus. E μ. & πορφύρα.

Μεσοποταμία, ας, ἡ, spatium inter duo flumina. 2) Mesopotamia, regio Asiæ inter Euphratem & Tigrim, Interamnia. E μ. & ποταμός.

Μεσοποταμίτης, ου, ὁ, a pr. homo e Mesopotamia.

Μεσοπύργιον, ου, τὸ, muri pars inter duas turres, locus in muro, ubi excubiæ. E μ. & πύργος.

Μεσοπωρέω, ῶ, in medio sum auctumno. E μ. & ὀπώρα.

Μεσόριον, ου, τὸ, terminus inter duas regiones medius & eas disterminans.

Μέσος, η, ον, medius. 2) qui est in conspectu, præsens. 3) τὰ ἐν μέσῳ, intermedia, præsentia & impedimenta. 4) διὰ μέσου, interea, interjecto tempore. διὰ μέσου τινὸς, interprete aliquo. Hinc τὸ μέσον, ου, medium, *Comp.* μεσαίτερος, *Superl.* μεσαίτατος.

Μεσοσέληνον, ου, τὸ, interlunium, Gl. Vet. E μ. & σελήνη.

Μεσόστυλον, & μεσοστύλιον, ου, τὸ, intercolumnium, Gl. Vet. E μ. & στῦλος, *columna*.

Μεσοσυλλαμβάνω, ῶ, complector medium. E μ. & συλλαμβάνω.

Μεσόσφαιρος, ον, epith. malabathri folia mediæ magnitudinis habentis. E μ. & σφαῖρα.

Μεσοσχιδὴς, έος, ὁ, ἡ, in medio s. per medium fissus. E μ. & σχίζω.

Μεσότης, ητος, ἡ, medietas, medium interjectum. 2) mediocritas. modus. 3) qualitas, ut ἐπίῤῥημα μεσότητος, adverbium qualitatis. A μέσος.

Μεσότοιχον, ου, τὸ, paries intermedius, paries intergerinus, Gl. Vet. E μ. & τεῖχος.

Μεσότοιχος, ου, ὁ, medius paries, Gl. Vet. Ex iisd.

Μεσοτομέω, ῶ, f. ήσω, medium seco, per medium seco. A seq.

Μεσότομος, *poet.* μεσσότομος, ου, ὁ, ἡ, per medium sectus. E μ. & τέμνω.

Μεσοτριβὴς, έος, ὁ, ἡ, detritus epith. vestis opp. recenti. E μ. & τρίβω, *tero*. intermedio nim. tempore, quo gestata est.

Μεσουρανέω, ῶ, f. ήσω, in medio cœlo sum. E μ. & οὐρανός.

Μεσουράνημα, ατος, τὸ, medium cœli. 2) quum sidus in summo cœlo est, seu medium cœli tenet. A præc.

Μεσουράνησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Μεσουρία, ἡ, funis nauticus, quo vela demittuntur. E μ. & οὖρος.

Μεσούριον, ου, τὸ, terminus, limes inter duas regiones, *Jon.* pro μεσόριον. E μ. & ὅρος.

Μεσουράνιος, ου, ὁ, ἡ, qui in medio cœlo est. Hinc τὸ μεσουράνιον, ου, umbilicus cœli.

Μεσοφανὴς, *poet.* μεσσοφανὴς, έος, ὁ, ἡ, in medio apparens. E μ. & φαίνω.

Μεσοφαράγγιον, ου, τὸ, convallis, Philox. E μ. & φάραγξ, *vallis*.

Μεσοφλέβιον, ου, τὸ, intervenium, Gl. V. A φλέψ.

Μεσόφρυον, ου, τὸ, medium inter supercilia, Gl. Vet. intercilium. E μ. & ὀφρύς.

Μεσόχθων, ονος, ὁ, ἡ, mediterraneus.

Μεσόχλοος, ου, ὁ, ἡ, dimidia ex parte virens.

Μεσόχορος, ου, ὁ, ἡ, medius chori, chori præfectus. Gl. Vet. manuductor.

Μεσόχωρος, ον, mediterraneus. E μ. & χώρα.

Μεσόω, ῶ, f. ώσω, sum in medio. A μέσος.

ΜΕΣΠΙΛΗ, ης, ἡ, mespilus, arbor: hinc

Μέσπιλον, ου, τὸ, mespilum, fructus.

Μεσπιλώδης, εος, ὁ, ἡ, mespilo similis, ad mespili naturam accedens.

Μέσσαβον, ου, τὸ, idem quod μέσαβον.

Μεσσάτιος, vide μεσάτιος.

Μέσσατος, vide μέσατος.

Μέσσαυλος, vide μέσαυλος.

Μεσσηγὺ, vide μεσηγύ.

Μεσσηγυδορποχέστης, ου, ὁ, inter cœnandum cacans, Hippon. E μεσσηγὺ, δόρπος, & χέζω.

Μεσσήρης, idem quod μεσήρης.

ΜΕΣΣΙΑΣ, ου, ὁ, Messias. Vox Ebr. Græce χριστὸς, Lat. *Unctus*, *Rex*.

Μεσσόγεως, vide μεσόγ.

Μεσσόθε, μεσσόθεν, *Adv.* e medio. A μέσος.

Μεσσόθι, *Adv.* in medio. Ab eod.

Μέσσος, μέσση, μέσσον, *poet.* pro μέσος.

Μεστοκάλαμος, ου, ὁ, arundo plena & solida. E sq. μεστός & κάλ.

Μεστὸς, ή, όν, plenus, refertus, cumulatus.

Μεστότης, ητος, ἡ, plenitas, Gl. Vet. A μεστός.

Μεστόω, ῶ, f. ώσω, impleo, repleo, refercio. perf. p. part. μεμεστωμένος, fartus, confertus. Ab eod.

Μέσφα, *Adv. poet.* dum, donec, usque ad.

Μεσῳδικὸς. μεσῳδικὰ, τὰ, Metrici vocant, cum inter duo similia interjectum est dissimile carmen in comœdia aut tragœdia. q. a μεσῳδός.

Μέσως, *Adv.* mediocriter, moderate. A μέσος.

Μετὰ, *Præpos. cum Genit.* una, una cum. *cum Dat.* cum. 2) in. 3) per; *cum Accus.* post, trans, ultra. 2) in. 3) inter. 4) ad. 5) adversus. 6) propter. *In Composit.* cum, post, trans, inter; in qua tamen etiam nonnunquam abundat, sed sæpius etiam mutationem infert, ut mox in μεταβάπτω, & translationem: sæpe communionem & societatem cum aliis; sæpe locum inter alia similia medium; servit Periphrasi, ut οἱ μετ' αὐτοῦ, socii ejus, οἱ μεθ' ὑμᾶς, posteri. μέτα, idem quod μέτεσι.

Μεταβαίνω, f. βήσομαι, transeo, transgredior, migro, digredior. perf. μεταβέβηκα. aor. 2. μετέβην. part. μεταβὰς, transgressus, imperat. μετάβηθι, transi.

Μεταβάλλω, muto, inverto, obverto, & intell. ἑαυτὸν, mutor. 2) migro, in aliam regionem commeo, transeo, sum transfuga, item tergum verto, fugio. 3) concoquo, putrefacio, corrumpo, ut etiam latini *mutare* dicunt. 4) perdo, amitto. Μεταβάλλομαι, *in med.* muto, transfero. 2) transeo, perfuga sum. 3) degenero. 4) pœnitet me, mentem muto. 5) vendo & permuto.

Μεταβάπτω, f. ψω, alio colore inficio.

Μετάβασις, εως, ἡ, transitio, transitus, migratio. 2) Figura rhetorica, transitio. A μεταβαίνω.

Μεταβάτης, ου, ὁ, desultor, Philox. Ab eod.

Μετα-

Μεταβατικός, ή, όν, transitivus. A praec.
Μεταβατικῶς, *Adv.* transitive, transitu. A praec.
Μεταβιβάζω, f. άσω, transfero, transpono, averto, alio abduco.
Μεταβλαστάνω, germen muto, aliud germen edo.
Μεταβλέπω, prospicio, inspicio.
Μεταβλητικός, ή, όν, mutabilis. 2) mutationem efficiens. A μεταβάλλω.
Μεταβλητικῶς, *Adv.* leviter. inconstanter. A pr.
Μεταβλητός, ή, όν, mutabilis. A μεταβάλλω.
Μεταβοθρεύω, in alium scrobem transfero, Hes. E μ. & βόθρος.
Μεταβολεύς, έως, ὁ, qui merces mercibus vel pecunia commutat, propola. 2) interpres. A seq.
Μεταβολή, ῆς, ἡ, mutatio, commutatio, translatio. 2) eleganter dicitur de quavis rerum humanarum conversione, sed fere in deterius, ut adverso praelio, paupertate repentina, morbo, morte, similibusque. v. in μεταβάλλω n. 4. A μεταβάλλω.
Μεταβολία, ας, ἡ, permutatio, Eccles. 37, 11. Ab eod.
Μεταβολικός, ή, όν, mutabilis, commutabilis. A μεταβολή.
Μετάβολος, ου, ὁ, v. μεταβολεύς. Gl. Vet. mango, venalitiarius. A μεταβάλλω.
Μεταβουλεύομαι, f. εύσομαι, muto consilium, vel sententiam. 2) me poenitet.
Μετάβουλος, ου, ὁ, ἡ, qui cito consilium mutat. E μ. & βουλή, *consilium*.
Μετάγγελος, ου, ὁ, ἡ, internuncius. 2) nuncius.
Μεταγγίζω, f. ίσω, in aliud vas fundo, elutrio, decapulo, transfundo. E μ. & ἄγγος.
Μεταγγισμός, οῦ, ὁ, de vase in vas transfusio, elutriatio. A praec.
Μεταγειτνιών, ῶνος, ὁ, secundus mensis Atticus, Augusto fere respondens.
Μεταγενέστερος, ερα, ερον, posterior, Philox. μεταγενέστεροι, minores, posteri. Gl. Vet. A seq.
Μεταγενής, έος, ὁ, ἡ, postnatus. E μ & γίνομαι.
Μεταγλευκίζω, immuto, quasi recreo: de vino animos afficiente apud Jos.
Μεταγίγνομαι, vel μεταγίνομαι, sum, nascor post.
Μεταγινώσκω, sententiam muto; resipisco, poenitet me. aor. 2. μετέγνων, inf. μεταγνῶναι.
Μετάγκεια, ας, ἡ, vallis. E μ. & ἄγκος, idem.
Μεταγλωττιστής, οῦ, ὁ, interpres.
Μετάγνοια, ἡ, mutatio sententiae, poenitentia. A μεταγινώσκω.
Μετάγνωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Μεταγραφεύς, έως, ὁ, exscriptor, qui transscribit.
Μεταγραφή, ῆς, ἡ, descriptio, transscriptio libri.
Μεταγραφικός, ή, όν. πταῖσμα μεταγρ. peccatum in scribendo, permutatione litterarum. A pr.
Μεταγράφω, fut. ψω, transscribo, describo. 2) in aliam linguam verto. 3) muto scriptum, muto pingendo seu fucando, abrogo, sc. τὸν νόμον, legem.
Μετάγω, f. ξω, transfero, traduco. 2) circumago.
Μεταγωγή, ῆς, ἡ, translatio, traductio, transvectio. A praec.
Μεταγωγός, οῦ, ὁ, translator. Ab eod.
Μεταδαίνυμαι, cum aliis epulor, sum particeps epuli.
Μεταδαίομαι, idem.
Μεταδεδογμένος, ον, όνος, qui mutavit consilium vel opinionem, Rob. E μ. & δοκέω.
Μεταδειπνέω, coeno post jejunium, item post statum coenae tempus.
Μεταδέω, solvo, & alibi alligo. Unde μεταδετέον, apud Xenoph.
Μεταδήμιος, ου, ὁ, ἡ, qui in populo versatur, qui praesens est in populo. E μ. & δῆμος.
Μεταδιαιτάω, ῶ, f. ήσω, vitae genus commuto.
Μεταδιδάσκω, f. άξω, dedoceo, dedocens priora nova doctrina imbuo. pass. dedisco.
Μεταδίδωμι, f. δώσω, impertior, communico, tribuo.
Μεταδιωκτέον, persequendum est, insequendum est. A μεταδιώκω.
Μεταδίωκτος, ου, ὁ, ἡ, persequendo captus. Ab eod.
Μεταδιώκω, f. ξω, persequor, insequor. 2) summo studio inquiro, sector.
Μεταδίωξις, εως, ἡ, persecutio, petitio, Gl. Vet.
Μεταδοκεῖ μοι, mutavi sententiam, aliter videtur.
Μεταδοξάζω, f. άσω, opinionem muto.
Μεταδόρπια, ων, τά, coenae secundae, postcoenia. A seq.
Μεταδόρπιος, α, ον, ὁ, ἡ, coenatus. E μ. & δόρπος, *coena*.
Μετάδοσις, εως, ἡ, communicatio, impertitio, collatio, erogatio.
Μεταδοτικός, ή, όν, communicativus, qui libenter communicat. 2) qui libenter erogat, erogatorius. Ab eod.
Μετάδουπος, α, ὁ, ἡ, inter alios medius cadens, intermedius, incertus.
Μεταδρομάδην, *Adv.* cursim, cursu. A seq.
Μεταδρομή, ῆς, ἡ, transcursus, incursio, discursio.
Μετάδρομος, α, ὁ, cursor. 2) animadversor, ultor. E μετά & τρέχω.
Μεταδροπάδην, *Adv.* postea decerpendo, postea colligendo. E μ. & δρέπω, *carpo*.
Μεταδύω, f. ύσω, post occido.
Μεταζεύγνυμι, vel -ύω, f. ξω, transjungo.
Μετάθεσις, εως, ἡ, transpositio, permutatio, translatio. 2) Figura Grammatica, quum litterae transponuntur. A μετατίθημι.
Μετάθετος, ον, incostans, mutabilis. Ab eod.
Μεταθέω, curro post. 2) transcurro. F. μεταθεύσομαι.
Μεταθωρήσσομαι, thorace munior, loricor, armor. Il. υ. πόλεμον μεταθωρήσσοντο, ubi potius legendum πόλεμον μέτα θωρήσσοντο.
Μεταΐγδην, *Adv.* insequendo cum impetu, ut simplex αἴγδην.
Μεταΐζω, consideo, una sedeo. E μετά & ἵζω.
Μεταίρω, transfero. 2) muto. 3) transeo, migro. μετηρμένος, perf. pass. part. translatus. μετάρας, aor. 1. part. act. transiens.
Μεταΐσσω, f. ξω, insequor cum impetu, irruo.
Μεταιτέω, ῶ, f. ήσω, partem rei peto, stipem peto, mendico.
Μεταίτης, & μέταιτος, ου, ὁ, mendicans. A praec.
Μεταίτιος, ου, ὁ, ἡ, caussae culpaeve particeps. 2) auctor & caussa rei.
Μεταίφνιος, α, ὁ, ἡ, repentinus, Hesych. E μ. & αἴφνης, *repente*.
Μεταιχμάσιον, ου, τό, spatium inter duas acies. 2) intervallum inter res quaslibet. A seq.
Μεταίχμιος, ου, ὁ, ἡ, intermedius, medius: propr. inter duas acies. E μ. & αἰχμή, *hasta*.
Μετακαθέζομαι, alio loco consideo, sedem muto.
Μετακαθίζω, f. ίσω, transpono, alia sede loco.
Μετακαθοπλίζω, f. ίσω, aliter armo.
Μετακαλέω, ῶ, f. έσω, ad me voco, arcesso. 2) revoco.
Μετακάρπιον, ου, τό, pars manus, a junctura ad digitorum fissuram. E μ. & καρπός, *carpus*.
Μετακενόω, f. ώσω, transfundo.
Μετακαταψύχω, f. ξω, refrigero.
Μετάκειμαι, alio loco positus sum. μετακείμενος, translatus, etiam de vocibus metaphoricis.
Μετακεράω, f. άσω, defundo, transfundo, Gl. Vet.
Μετακεράννυμι, miscendo tempero.

Μετακέρας, ατος, ὁ, ἡ, τό, temperatus, tepidus, nominatim, aqua tepida. A praec.

Μετακέρασμα, ατος, τό, temperamentum caloris, adfusa frigida. Ab eod.

Μετακιάθω, transeo. E μ. & κιάω, eo.

Μετακινέω, ῶ, f. ήσω, transmoveo, dimoveo, loco moveo, fugo. 2) muto, labefacio.

Μετακίνημα, ατος, τό, dimotio, emotio.

Μετακίνησις, εως, ἡ, dimotio, mutatio, transportatio.

Μετακινητέος, έα, έον, transponendus.

Μετακινητός, ή, όν, qui transmoveri seu dimoveri potest, mutabilis.

Μετακιρνάω, ῶ, tempero, sc. vinum aqua. pass. temperor. μετεκιρνάμην, imperf.

Μετακλαίω, f. αύσω, lacrimis, fletu prosequor.

Μετακλήζω, f. ίσω, mutato nomine appello.

Μετάκλησις, εως, ἡ, accitus, advocatio.

Μετακλητέος, acciendus, Gl. Vet.

Μετακλίνω, dimoveo, declino. μετακλινθείς, aor. 1. pass. part. inclinatus, apud Hom.

Μετάκλισις, εως, ἡ, inclinatio, deflexio, reclinatio. 2) Figura rhetorica, al. μετάληψις. A praec.

Μετακλύζω, post eluo, sc. clystere.

Μετακοιμίζω, proprie, alio dormitum traduco. 2) sopio, trop. finio; interea dum aliquid fit, medio in actu, quietem ei affero.

Μετακοίνος, ον, communis.

Μετακομιδή, ῆς, ἡ, transvectio, Gl. Ver.

Μετακομίζω, f. ίσω, transveho, transporto.

Μετακόνδυλοι, οἱ, &c. τὰ, locus in manu prope κονδύλω, in metacarpio.

Μετακοσμέω, ῶ, f. ήσω, aliter compono, in alium statum compono, melius constituo.

Μετακόσμησις, εως, ἡ, constitutio in melius, alia compositio, mutatio. A praec.

Μετακόσμιος, ον, qui est extra, velut ultra mundum: unde μετακόσμια, loca extra mundum, aut loca inter mundorum quemque intermedia: qualia intermundia Epicuri.

Μετακρούω, muto navis cursum, sententiam retro velut ago &c.

Μετακτίζω, aliter condo s. formo, transformo.

Μετακυκλέομαι, οῦμαι, circumagor, vagor, erro.

Μετακυλινδέω, ῶ, f. ήσω, de loco in locum volvo, volvendo transfero.

Μετακύμιον, ου, τό, fluctuum intervallum. A seq.

Μετακύμιος, ου, ὁ, ἡ, post fluctus adveniens, fluctibus succedens. 2) tranquillus s. qui post fluctus tranquillitatem praestat. 3) trop. liber, vacuus a malis, quibus adfligebatur. E μ. & κῦμα.

Μεταλαγχάνω, aliter sortior, subsortior, mutata sorte obtineo. 2) particeps fio, participo. μεταλαχεῖν, aor. 2. inf.

Μεταλαμβάνω, participo, percipio, particeps fio. 2) communico, de SS. Eucharistia. 3) post accipio, uno relicto, alterum capio. 4) commuto, permuto. 5) interpretor verbum, verto. 6) muto. 7) vicissim accipio. 8) adsumo. 9) transsumo, Gl. Vet. μεταλαμβάνομαι, vendico. μεταλαβεῖν, aor. 2. inf. μεταλαβών, part.

Μεταλαμπαδεύω, lampada trado. 2) alteri trado: unde μεταλαμπαδευόμενα dicuntur, quae quasi per manus traduntur, & ab alio ad alium perveniunt.

Μεταλγέω, doleo, indignor, detrecto. 2) condoleo, dolorem cum alio participo.

Μεταλδήσκω, produco, genero.

Μεταλήγω, f. ξω, desino, desisto, cesso.

Μεταληπτικός, ή, όν, participandi vim habens. 2) suscipiendi vim habens, susceptivus. 3) pertinens ad μετάληψιν, figuram. A μεταλαμβάνω.

Μεταληπτικῶς, Adv. per Metalepsin. A praec.

Μεταληπτός, ή, όν, cujus aliquis potest fieri particeps. 2) qui potest exponi. a μεταλαμβάνω, n. 5.

Μετάληψις, εως, ἡ, participatio. 2) commutatio, permutatio. 3) sumtio, acceptio, perceptio, Gl. Vet. 4) metalepsis, figura.

Μεταλλαγή, ῆς, ἡ, mutatio, immutatio. 2) abitus.

Μεταλλάκτωρ, ορος, ὁ, mutabilis, inconstans. 2) reconciliator. A μεταλλάσσω.

Μετάλλακτος, ου, idem, sign. 1. ab eod.

Μετάλλαξις, εως, ἡ, mutatio, permutatio. Ab eod.

Μεταλλάσσω, vel -άττω, f. ξω, muto, immuto, transmuto. 2) inverso ordine aliquid facio. 3) μεταλλάττειν, migrare, mori. μεταλλαχέναι, perf. inf. μεταλλαχώς, part. defunctus. pass. μεταλλαγμένος, mutatus.

Μεταλλάω, ῶ, f. ήσω, scrutor, inquiro, investigo. 2) interrogo, percunctor. A μέταλλον.

Μεταλλεία, ας, ἡ, metallorum scrutatio. 2) locus, in quo metallum est, fodina metallica. 3) ductus subterraneus, quo cuniculis aquatur. 4) omnis pervestigatio, indagatio, inquisitio. A seq.

Μεταλλεύς, έως, ὁ, metallifossor, metallicus. 2) qui cuniculos agit. 3) faber ferrarius, Suid. A μέταλλον.

Μεταλλευτής, οῦ, ὁ, metallarius. A μεταλλεύω.

Μεταλλευτικός, ή, όν, metallicus. 2) pertinens ad fodienda metalla. Hinc μεταλλευτική, sc. τέχνη, ars metallica. Ab eod.

Μεταλλευτός, ή, όν, qui a metallicis effoditur & elaboratur. A seq.

Μεταλλεύω, f. εύσω, metalla quaero. 2) cuniculos ago, sc. in obsidione. 3) scrutor, investigo, rimor. 4) transformo, transverto. A μέταλλον. aut a μετὰ & ἄλλος.

Μεταλλίζω, ad metalla damno. μεταλλίζεσθαι, ad metalla damnari. A μέταλλον.

Μεταλλικός, ή, όν, metallicus. 2) qui in metallis generatur, ut chalcitis, chalcanthum, & similia. Ab eod.

Μεταλλίτης, ου, ὁ, metallicus.

Μεταλλῖτις γῆ, ιδος, terra metallica. A pr.

Μέταλλον, ου, τό, metallum. 2) metallifodina; locus, in quo aurum, argentum, aes, marmor, sal &c. effoditur. (Ab antiquo μετάω unde Latinum metari, & hoc a μέτω metiendo. nam ut castra metantibus supra terram fossae ducendae mensuris & funibus ductis dirigebantur, ita quoque cuniculi subterranei fossoribus metallorum infra terram. μέταλλον universe est omne solum, sive in plano, sive in profundo, quod effodiendum est, aut fodiendo egestum, postquam fossis aut lineis ductis descriptum esset, quatenus opera fodiendi esset producenda.) μέταλλα, etiam cuniculi ad evertendas urbes.

Μεταλλουργεῖον, τό, metallum, officina metallorum. A μεταλλουργός.

Μεταλλουργέω, ῶ, f. ήσω, metalla effodio. A sq.

Μεταλλουργός, οῦ, ὁ, ἡ, metallicus, qui metalla scrutatur. E μέταλλα & ἔργον.

Μεταλλῶ, μεταλλῶν, Polluci pro μεταλλεύω.

Μετάλμενος, insiliens, irruens, apud Hom. pro μεθαλλόμενος.

Μεταλωφάω, ῶ, f. ήσω, post vel inter laborandum respiro, tandem respiro, Rob.

Μεταλωφέω, f. ήσω, desino.

Μετα-

Μεταμάζιος, ου, ὁ, ἡ, medius inter mammillas. E μ. & μαζός.

Μεταμαίομαι, investigo, quæro, persequor.

Μεταμανθάνω, omisso eo, quod prius didiceram, aliud addisco. 2) post disco, disco post aliud. 3) discendi rationem dedisco, muto. 4) sententiam muto, omisso priori consilio aliud amplector. aor. 2. inf. μεταμαθεῖν. part. μεταμαθών.

Μεταμείβω, f. ψω, muto, permuto.

Μετάμειψις, εως, ἡ, mutatio, permutatio. A pr.

Μεταμέλει, Imperson. pœnitet. Fut. μεταμελήσει.

Μεταμέλεια, ας, ἡ, pœnitentia, mutatio consilii. A præc.

Μεταμελέομαι, οῦμαι, & μεταμέλομαι, f. ήσομαι, pœnitentia ducor, pœnitet me, resipisco. Ab eod. hinc

Μεταμελητικός, ἡ, ὁν, pronus ad pœnitentiam.

Μεταμελητός, ἡ, ὁν, cujus nos pœnitet.

Μεταμελοῦ, cum pœniteret. A μεταμέλω.

Μετάμελος, ου, ὁ, pœnitentia. 2) fervor, ira. 3) pœnitens. Ab eod.

Μεταμέλπομαι, simul cano, intercino.

Μεταμήθεια, ας, ἡ, pœnitentia, Hes. quasi a μεταμηθής, quod idem esset ac ἐπιμηθής.

Μεταμίγνυμι, f. ίξω, commisceo.

Μεταμικρὸν pro μετὰ μικρὸν, paullo post.

Μεταμίξ, Adv. mixtim. A μεταμίγνυμι.

Μετάμιξις, εως, ἡ, commixtio, mixtio. Ab eod.

Μεταμίσγω, misceo.

Μεταμορφόω, f. ώσω, transformo, transfiguro.

Μεταμόρφωσις, εως, ἡ, mutatio in aliam formam. A præc.

Μεταμόσχευσις, εως, ἡ, propago, Gl. Vet. transplantatio. A seq.

Μεταμοσχεύω, f. εύσω, transplanto.

Μεταμφιέννυμαι, vestem muto.

Μεταμφιάζομαι, idem. 2) tropice, muto genus vitæ, mores &c. ut μεταμφιάζομαι ἐλευθερίαν ἀντὶ δουλείας. μεταμφιασάμενος, a. 1. part. med.

Μεταμφιέννυμαι, f. μεταμφιέσομαι, idem.

Μεταμώλιος, ου, ὁ, ἡ, vanus, irritus. A seq.

Μεταμώνιος, ου, ὁ, ἡ, idem. E μετὰ & ἄνεμος, vel e μετὰ, μὴ, & ὄνω. (vel denique e μετὰ & μάω, μῶμαι, studeo, cupio, laboro. id, cujus studium mutatur alio. ωλιος & ωνιος sunt meræ terminationes.)

Μεταναγιγνώσκω, de sententia decedo.

Μετανάστης, ου, ὁ, qui sedibus suis relictis alio habitatum concedit, pulsus patria, exsul. 2) colonus.

Μετανάστασις, εως, ἡ, emigratio. v. μετανίστημι.

Μετανάστης, ου, ὁ, ἡ, qui demigrat alio.

Μετανάστεύω, f. εύσω, exsulo, solum muto, alio commigro, demigro. 2) emigrare jubeo. μεταναστεύομαι, migro, imperat. μετανάστευε, transmigra. A seq.

Μετανάστης, ου, ὁ, qui solum vertens alio commigrat, peregrinus, exsul, transfuga, migrator, Gl. Vet. de planetis dixit Aratus. q. a μετανα-, -ναόμαι. v. seq.

Μεταναίετος, ου, ὁ, ἡ, qui sedibus suis relictis alio commigrat. 2) peregrinus, alienus. μεταναίετον ὕδωρ, apud Nonnum, aliena aqua. Ab eod.

Μεταναιέτις, ιδος, ἡ, quæ alio commigrat. 2) profuga. A μεταναίετος.

Μετανάσσομαι, sive μετανίσσομαι, item μετανίσομαι, transeo.

Μετανέμω, divido, distribuo, impertior, Rob.

Μετανέομαι, adeo, accedo. Hinc part. μετανεόμενος pro μετανισσόμενος, μετανεόμενος.

Μετανίζω, defundo in vas aliud, Lex. Vulg.

Μετανιπτρὶς, ίδος, ἡ, ut μετανιπτρὶς κύλιξ, poculum, quod, lotis a cibo manibus, offertur. E μ. & νίπτω, lavo.

Μετάνιπτρον, ου, τὸ, idem.

Μετανίσσομαι, idem quod μετανίσομαι.

Μετανίστημι, sedibus pello, migrare cogo, traduco. μετανίσταμαι, sedibus pellor, migro, transfugio, Gl. Vet. μετανέστη, aor. 2. migravi. μεταναστῆναι, inf. migrare. μεταναστάς, part. profectus. A μετὰ, in alium locum, & ἀνίστημι, exsurgere e consuetis sedibus jubeo vel cogo.

Μετανοέω, ῶ, f. ήσω, sententiam & mentem muto, resipisco, pœnitet me consilii, facti.

Μετάνοια, ας, ἡ, mutatio consilii, partium &c. 2) resipiscentia, pœnitentia.

Μεταντλέω, ῶ, transfundo hauriendo.

ΜΕΤΑΞΑ, ης, ἡ, sericum. vocab. barbaricum.

Μετάξιον, τὸ, idem. A pr.

Μεταξὺ, Adv. inter, in medio. 2) interim dum, interea dum, cum. 3) cum ὁ, ἡ, τὸ, intermedius, medius. 4) Grammatici dicunt μεταξὺ, cum volunt vocem interjectam esse, inter alias, commatibus ab antecedente & consequente sejungendam: pro quo & dicunt διὰ μέσου ὅσα. 5) interpretantur etiam interdum postea: sed ea significatio dubia est. A μετὰ. v. μέσσοι.

Μεταξυλογέω, ῶ, f. ήσω, inter dicendum multa interpono, quæ quasi per parenthesin dicantur. E pr. & λέγω.

Μεταξυλογία, ας, ἡ, interlocatio, intersatio. A pr.

Μεταξύτης, ἡ, abstractum e μεταξὺ, ap. Jambl.

Μεταξυτρίγλυφον, ου, τὸ, intercolumnium, spatium epistylii inter triglyphum & proximam partem. A μεταξὺ, & τρίγλυφος.

Μεταπαιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, aliter erudio.

Μεταπαιδεύω, f. εύσω, idem.

Μεταπαιφάσσομαι, transluceo, Apollon. Argon.

Μεταπαίζομαι, fortior cum aliquo.

Μεταπαραδίδωμι, trado, relinquo posteris.

Μεταπαύομαι, f. αύσομαι, interquiesco, alternis vicibus quiesco. 2) cesso, desino.

Μεταπαυσωλὴ, ῆς, ἡ, requies.

Μεταπείθω, traduco in aliam sententiam oratione, aliud persuadeo. μεταπείθομαι, in aliam sententiam verbis adducor. aor. 1. μετεπείσθην. part. μεταπεισθείς.

Μεταπειράζω, ῶ, & μεταπειράομαι, ῶμαι, mutata ratione tento, alio modo tento.

Μετάπεισμα, ου, cui aliud persuasum est, in aliam sententiam adductus. A μεταπείθομαι.

Μεταπειστός, ὁν, qui potest a sententia abduci, quod eximi animo dicendo potest. Ab eod.

Μεταπέμπομαι, arcesso, mitto nuncium, qui aliquem ad me vocet. v. μεταστέλλομαι, f. ψομαι. Occurrit & μεταπέμπω, sed raro, & improbatur.

Μεταπεμπτέος, arcessendus.

Μετάπεμπτος, ου, ὁ, ἡ, arcessitus, accitus.

Μετάπεμψις, εως, ἡ, accitus, arcessitus, evocatio.

Μεταπεράω, ῶ, ἡ, abstraho, ad aliud, averto.

Μεταπέταμαι, μεταπέτομαι, transvolo.

Μεταπεττεύω, & μεταπεττεύομαι, calculos aliter pono. metaph. sententiam muto.

Μεταπήγνυμι, vel μεταπηγνύω, in aliud concrescere facio. μεταπήγνυσθαι, in aliud concrescere.

Μεταπηδάω, ῶ, f. ήσω, transilio, transeo.

Μεταπήδησις, εως, ἡ, saltus in alteram partem. A pr.

Μεταπίνω, post aliquid bibo; velut vinum post lac

lae sumtum, dicitur μεταπτισόμενοι. Unde μεταποτέον, post bibendum est.

Μεταπιπράσκω, rursus vendo, ab alio emtum vendo carius.

Μεταπίπτω, recido, devolvor. 2) spe excido. 3) dilabor. mutor in pejus vel melius. 4) degenero ab una specie ad aliam.

Μετάπλασις, εως, ἡ, idem quod seq. A μεταπλάσσω.

Μεταπλασμός, ῦ, ὁ, transformatio. 2) Figura grammatica. Ab eod.

Μεταπλάσσω, vel μεταπλάττω, f. άσω, transformo, refingo.

Μεταπλέω, f. εύσω, mutato cursu navigo, navigationem muto.

Μεταπνέω, f. εύσω, respiro, Oppian.

Μεταποιέω, ῶ, f. ήσω, muto, commuto, refingo, facio aliquid diversum ab eo, quod fuit ante. μεταποιοῦμαι, vindico mihi, capesso, adsecto. 2) item teneo, utor, ut φρονήματ[illegible], magno animo sum.

Μεταποίησις, εως, ἡ, mutatio, commutatio. 2) instauratio, refectio, renovatio. A pr.

Μεταποιητής, ῦ, ὁ, mutator, refector, renovator, instaurator. Ab eod.

Μεταποιητικός, ή, όν, mutandi, renovandi vim habens. A pr.

Μεταποίνιος, ῦ, ὁ, ἡ, poenalis, poenas infligens, qui cum poena persequitur. E μ. & ποινή, poena.

Μεταπονέω, ministro. ministerium praesto.

Μεταπομπή, ῆς, ἡ, evocatio, accitus, Gl. Vet.

Μεταπόντιος, ον, transmarinus, inter quem & te pontus est intermedius.

Μεταπορευθὲν, Adv. persequendo, Hes. A seq.

Μεταπορεύομαι, f. εύσομαι, persequor. 2) vindicta persequor, ulciscor. 3) ambio.

Μεταποροποιέω, ῶ, meatus muto, derivo. E μ. πόρος, & π.

Μεταποροποιΐα, ας, ἡ, meatuum in corpore humano mutatio. Ex iisd.

Μεταποτέον, v. μεταπίνω.

Μετάπρασις, εως, ἡ, q. d. revenditio, postvenditio, mangonium. vid. seq. A μεταπιπράσκω.

Μεταπράτης, ου, ὁ, qs. revenditor, postvenditor, qui a mercatore emit, quod ipse vendat: propola. in Gl. V. mango, venaliciarius. Ex iisd.

Μεταπρέπω, insignis sum, excello splendore, gloria &c.

Μεταπτάμενος, transvolans. A μεθίπταμαι.

Μετάπτωσις, εως, ἡ, dilapsio. 2) degeneratio. 3) mutatio quaevis. 4) inconstantia. A μεταπίπτω.

Μεταπτωτικός, ή, όν, degenerans. 2) immutatus. 3) inconstans. A pr.

Μεταπύργιον, ῦ, τὸ, spatium inter duas turres in moenibus. E μ. & πύργος.

Μεταπωλέω, ῶ, emtum rursus vendo. 2) vendo. Gl. V. revendo.

Μεταρίθμιος, ῦ, ὁ, ἡ, annumeratus, ad numerum pertinens. E μ. & ἀριθμός.

Μεταῤῥέω, fluxum muto, refluo, reciproco.

Μεταῤῥιπτέω, ῶ, f. ήσω, in diversam partem jacio, projicio.

Μετάῤῥοια, ας, ἡ, refluxus, reciprocatio. A μεταῤῥέω.

Μεταῤῥυθμέω, ῶ, transformo, traduco, retraho, Vulg. Lex. E μ. & ῥυθμός.

Μεταῤῥυθμίζω, f. ίσω, reformo, refingo, corrigo. 2) commuto, immuto.

Μεταῤῥύθμισις, εως, ἡ, transformatio. 2) emendatio. A pr.

Μεταρσιολεσχέω, ῶ, f. ήσω, de rebus sublimibus disputo, seu loquor. 2) de rebus futilibus alte sermocinor. A seq.

Μεταρσιολέσχης, ου, ὁ, qui de rebus sublimibus inaniter disputat. E μετάρσιος & λέσχη.

Μεταρσιολεσχία, ας, ἡ, de rebus sublimibus fabulatio. 2) de rebus futilibus magnifica sermocinatio. A pr.

Μεταρσιολογία, ας, ἡ, idem. A seq.

Μεταρσιολόγος, ου, ὁ, ἡ, idem quod μεταρσιολέσχης. E seq. & λέγω.

Μετάρσιος, ου, ὁ, ἡ, vel μετάρσιος, ία, ιον, celsus, sublimis, altus, excelsus. 2) arrogans, superbus. A μέταρσις.

Μεταρσιόω, ῶ, in altum tollo. μεταρσιωθὲν, a. 1. part. pass. in sublime elatum. A pr.

Μετάρσις, εως, ἡ, translatio. 2) mutatio, transmutatio. 3) elevatio. A μεταίρω.

Μετασκαίρω, salto inter aut trans.

Μετασχηματίζω, f. ίσω, in aliam formam seu habitum verto. μετασχηματίζομαι, vitae genus muto, in alias sedes migro.

Μετασχηματιστικός, ή, όν, idoneus ad transmutationem. A pr.

Μετασχηματισμός, ῦ, ἡ, transformatio, mutatio in aliam formam.

Μετασκηνόω, f. ώσω, transmigro.

Μετασπάω, abstraho v. c. sententia.

Μετασπέω, & μετασπέσθαι, insequor. poët. pro μεθέπομαι.

Μέτασσαι, αἱ, oves mediae aetatis. A μέσος, per Epenthesin Syllabae τα. (vel potius a μετὰ inter aut cum. σσος & ξος sunt merae terminationes. ut μεσσατός, a μετὰ, fuit dictum, ita quoque μεταξύς, cujus antiquus dativus μεταξοῖ remansit in μεταξύ. nam veteres dativum per οι exarabant qui adhuc figura ω carebant, & jota ad latus adscribebant, & οι atque υ promiscue habebant.)

Μετασσεύεσθαι, cum impetu insequi, Eust. ut hinc sit μετέσσυτο. E μ. & σεύεσθαι.

Μετάστασις, εως, ἡ, mutatio. 2) submotio, amotio. 3) transitus, migratio, exsilium. 4) sublatio de medio, mors. 5) Figura rhetorica, qua rei alicujus caussa confertur in locum digniorem. A μεθίσταμαι.

Μεταστατέον, sedes mutandae, migrandum. A μεθίσταμαι, migro.

Μεταστατικός, ή, όν, translativus. Voc. Rhet.

Μεταστείχω, adeo, persequor.

Μεταστέλλομαι, arcesso, adesse jubeo. aor. 1. μετεστειλάμην. part. μεταστειλάμενος.

Μεταστένω, ingemisco, suspiro.

Μεταστήθιος, ου, ὁ, ἡ, interjectus inter monticulos in manu. μεταστήθιον, ου, τὸ, interstitium inter τὰ στήθη. E μ. & στῆθος.

Μεταστοιχεί, Adv. ordine, serie, ordinatim, tenore perpetuo. E μ. & στοῖχος, series.

Μεταστοιχειόω, ῶ, f. ώσω, in aliud elementum muto, transformo. E μ. & στοιχεῖον.

Μεταστοιχείωσις, εως, ἡ, mutatio, immutatio, instauratio. A pr.

Μεταστοιχίζω, immuto, instauro, renovo.

Μεταστοναχίζω, ingemisco, suspiro ob aliquid.

Μεταστρατοπεδεύω, f. εύσω, & μεταστρατοπεδεύομαι, castra muto, castra transfero, illud de jubente: hoc de efficientibus.

Μεταστρεπτέον, convertendum, transferendum. A μεταστρέφω.

Μεταστρεπτικός, ή, όν, vim coovertendi habens. Ab eod.

Μεταστρέφω, f. ψω, retorqueo, cooverto. 2) ioverto, perverto, muto, flecto. aor. 2. pass. μετεστράφην. part. μεταστραφείς.

Μεταστροφὴ, ῆς, ἡ, conversio. A pr.

Μεταστρωφάω, converto. *In med.* respicio, converto me.

Μεταστύλιον, ου, τὸ, porticus, spatium tecto munitum inter columnas & parietem medium. E μ. & στῦλος, *columna*.

Μετασυγκρίνω, ut interpretatur Aurelianus, miscelli corporis statum turbatum instauro, transmuto.

Μετασύγκρισις, εως, ἡ, corporis meatuom iu naturalem statum mutatio, corporis novatio. A pr.

Μετασυγκριτικὰ, quæ meatuum in corpore statum mutandi vim habent, de medicamentis. Ab eod.

Μετασυμβάλλομαι, adjuvo uoa, iosuper.

Μετασυντίθημι, aliter compono.

Μετασώζω, commuto, converto.

Μετασχηματίζω, f. ίσω, transfiguro, transformo, in alium habitum muto. μετασχηματισθεὶς, aor. 1. part. pass.

Μετασχημάτισις, εως, ἡ, transfiguratio, in aliam figuram traductio, habitus immutatio. A pr.

Μετασχηματισμὸς, ου, ὁ, transfiguratio. Ab eod.

Μετατάσσω, vel μετατάττω, f. ξω, transpono. 2) ordines in acie muto. μετατάσσομαι, transferor, transeo.

Μετατίθημι, transpono, transfero, commuto, per muto. 2) μετατίθεσθαι, *pass.* mutari, transferri. 3) *in med.* retracto, resipisco.

Μετατρέπω, f. τρέψω, deflecto, converto. μετατρέπομαι, convertor. 2) curo, curam habeo. μετατραπεὶς, aor. 1. part. conversus.

Μετατρέφω, f. θρέψω, alo & educo inter. μετετράφη, aor. 1.

Μετατροπία, ἡ, commutatio, conversio, ut μεταβολή. A μετατρέπω.

Μετατροπὴ, ῆς, ἡ, idem. 2) cura, animadversio, reflexio veluti quædam mentis ad aliquid. Ab eod.

Μετατροπαλίζομαι, convertor.

Μετάτροπος, ου, ὁ, ἡ, qui potest converti, versatilis, mutabilis. 2) reversus, redux. A μετατρέπω.

Μετατροπόω, immuto, commuto.

Μετατυπόω, ῶ, f. ώσω, transformo.

Μετατύπωσις, εως, ἡ, transformatio. 2) Schema grammaticum, quum vox composita resolvitur in voces simplices. A pr.

Μεταυδάω, ῶ, f. ήσω, interloquor. 2) alloquor.

Μέταυλος, v. μέσαυλος.

Μεταύριον, *Adv.* perendie. Hinc ἡ μεταύριον, sc. ἡμέρα, dies perendious. E μετά & αὔριον.

Μεταυτίκα, *Adv.* mox, statim, post.

Μεταῦτις. *Adv.* postea.

Μεταυχένιον, ου, τὸ, id, quod post cervicem est. E μ. & αὐχήν.

Μεταφέρω, transfero. μεταφέρομαι, transferor. aor. 1. μετηνέχθην. part. μετενεχθεὶς, translatus, Philox. perf. pass. μετενηνεγμένος, id. At perf. med. inf. μετενηνοχέναι, transtulisse, derivasse, Philox. aor. 2. partic. act. μετενεγκὼν, qui transtulit.

Μετάφημι, interloquor, inter alios loquor, aor. 2. μετέφην, μετέφης, μετέφη.

Μεταφοιτάω, ῶ, transeo, transferor.

Μεταφορὰ, ᾶς, ἡ, translatio, derivatio. 2) metaphora, tropus rhetoricus.

Μεταφορέω, ῶ, f. ήσω, transfero, transporto.

Μεταφόρητος, qui transferri potest. A pr.

Μεταφορικὸς, ή, όν, translatitius, per translationem seu Metaphoram usurpatus, metaphoricus, improprius. A μεταφορά.

Μεταφορικῶς, *Adv.* per translationem, metaphorice. A pr.

Μεταφορίζω, imitor locum alicujus scriptoris, duco aliquid e scriptoris alicujus loco. A μεταφέρω.

Μεταφράζω, f. άσω, iu aliud orationis genus, seu in aliam formam muto. 2) in orationem alius linguæ verto, interpretor.

Μετάφρασις, εως, ἡ, mutatio in aliud orationis genus, sive in aliam formam. 2) interpretatio, vel io aliam linguam conversio. A præc.

Μεταφραστὴς, οῦ, ὁ, qui metaphrasin conficit. Ab eod.

Μεταφραστικὸς, ή, όν, qui habet metaphrasin aut metaphraseos formam. A pr.

Μετάφρενον, ου, τὸ, dorsi pars, quæ retro septum sita est. E μ. & φρένες.

Μεταφρίσσω, horrorem sentio post aliquid.

Μεταφύομαι, naturam muto, transformor.

Μεταφυτεία, ας, ἡ, translatio plantæ de loco io locum. A seq.

Μεταφυτεύω, f. εύσω, transplanto.

Μεταφύω, postea nascor.

Μεταφωνέω, inter alios loquor, seu vocem edo. 2) alloquor, compello.

Μεταχάλκευσις, εως, ἡ, æris refusio, nova æris fabricatio. 2) renovatio, reformatio. A seq.

Μεταχαλκεύω, f. εύσω, ex ære facta opera refundo, recudo, vel refingo. 2) refingo, reformo.

Μεταχαράσσω, vel μεταχαράττω, f. ξω, denuo sculpo, de novo insculpo f. cudo; item aliud signum imprimo: refingo: μεταχαράττομαι, refingor.

Μεταχείμασις, εως, ἡ, tempestas, quæ post diem statutum sequitur. E μ. & χειμάζομαι.

Μεταχειρίζω, & μεταχειρίζομαι, contrecto. 2) administro, curo. 3) tracto, v. c. dure, male. 4) rego, guberno. 5) interficio. aor. 1. inf. μεταχειρίσασθαι, tractare. perf. pass. μετακεχείρισμαι, μετακεχείρισαι, μετακεχείρισται, administravit.

Μεταχείριος, ου, ὁ, ἡ, qui est inter manus, qui versatur in manibus. E μ. & χείρ.

Μεταχείρισις, εως, ἡ, tractatio. 2) tractatio chirurgica. A μεταχειρίζω.

Μεταχειρισμὸς, οῦ, ὁ, tractatio. 2) retractatio, emendatio sui errati. Ab eod.

Μεταχλιόομαι, resorbeo.

Μεταχέω, transfundo. μεταχέομαι, transfundor.

Μεταχθόνιος, ου, ὁ, terrester. Nonn. μεταχθονίη ψυχὴ, anima, quæ terram reliquit.

Μετάχοιρον, ου, τὸ, porcellus, qui in utero matris læsus, post statum tempus partu editur. E μ. & χοῖρος.

Μετάχοιρος, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Μεταχρόνιος, ία, ιον, sublimis, qui altum petit. Ap. Script. Eccles. immortalia cogitans, hoc transitorio ævo posteriora. E μ. & χρόνος.

Μετάχρονος, ου, ὁ, ἡ, tempore posterior.

Μεταχρόω, fut. ώσω, alio colore imbuo. 2) transfiguro.

Μεταχρώννυμι, vel μεταχρωννύω, idem.

Μεταχρωστέον, alio colore imbuendum est. A pr.

Μεταχωρέω, ῶ, f. ήσω, secedo, migro, transeo. 2) in diversas partes transeo.

Με-

Μεταχώρησις, εως, ἡ, secessio, migratio, transitus. A pr.

Μεταψαίρω, dimoveo. Eurip. in Phœn. ποδὶ μεταψαίρων πέτρον, pede dimovens petram. Schol. μετακινῶν. sive a ψαίρω, sive ab ἀψ & αἴρω.

Μεταψαλάσσω, f. ξω, idem, transpono.

Μεταψηφίζεσθαι, alteri adjudicare decreto, in alium transferre, sententiam mutare.

Μεταψήφισις, εως, ἡ, decretum, quo aliquid ab uno transfertur in alium. A pr.

Μεταψύχωσις, εως, ἡ, qs. transanimatio, animæ e corpore in corpus migratio. E μ. & ψυχόω.

Μετεγγράφω, fut. ψω, transcribo, uno loco scriptum alio transfero, sub alio nomine inscribo, ut pecuniam.

Μετεγκεντρίζω, f. ίσω, alio insero, insero. aor. 1. pass. part. μετεγκεντρισθείς, alibi insitus.

Μετεγχέω, infundo, potum præbeo.

Μετειδοῦμαι, f. ώσομαι, formam sumo, transformor. 2) contemno. Hes.

Μέτειμι, intersum, versor inter. f. μετέσομαι, poet. μετεσσόμαι. inf. μετεῖναι. μέτεστί μοι τούτου, particeps hujus sum. μετῆν αὐτοῖς τούτου, commune erat utrisque. μέτα μοι, idem. Ab εἰμί, sum.

Μέτειμι, persequor, sector. 2) persequor, ulciscor. 3) transeo, accedo. inf. μετιέναι, part. μετιών. part. aor. 1. med. μετεισάμενος. Ab εἶμι, eo.

Μετεισδύω, transeo.

Μετεκβαίνω, transcendo, migro. imperf. Ion. μετεκβαίνεσκε pro μετεξέβαινε. 3. sing. aor. 2. μετεκβάς, part. transgressus.

Μετεκβιβάζω, transfero in aliam navim.

Μετεκδέχομαι, f. δέξομαι, suscipio, excipio.

Μετεκδίδωμι, f. δώσω, post edo, post eloco.

Μετεκδύω, & μετεκδύομαι, exuo.

Μετεκφέρω, prætervehо, asporto ultra, vel trans.

Μετελεύσεον, puniendum est. A μετέρχομαι.

Μετεμβαίνω, transcendo. part. aor. 2. μετεμβάς, transgressus.

Μετεμφυτος, ου, ὁ, ἡ, ex uno in aliud insitus.

Μετεμψυχόω, ῶ, f. ώσω, transfero animam in aliud corpus.

Μετεμψύχωσις, εως, ἡ, migratio animæ ex uno corpore animato in aliud. A pr.

Μετένδεσις, εως, ἡ, idem. v. μετενδέω.

Μετενδεσμέω, ῶ, obligo.

Μετενδέω, ῶ, solutum ab uno alii illigo, de μετεμψυχώσει Pythagorica.

Μετενδύω, aliam vestem alicui induo. μετενδύομαι, vestem muto.

Μετενεγκτέον, transferendum. A μεταφέρω.

Μετεννέπω, dico, vel cano more Poetarum. 2) dico. 3) calumnior.

Μετενσωματόω, ῶ, f. ώσω, corpore induo. 2) in aliud corpus transfero.

Μετενσωμάτωσις, εως, ἡ, translatio in corpus aliud; item 2) conjunctio cum corpore. A pr.

Μετεντίθημι, e nave alia in aliam transfero.

Μετεξαίρω, idem.

Μετεξανίστημι, expello, & alibi sedem figere cogo. v. μετανάστασις. 2) transfero subinde.

Μετεξαντλέω, ῶ, f. ήσω, alio transfundo.

Μετεξέτεροι, αι, α, quidam, nonnulli. E μετά, ἐξ, & ἕτερος.

Μετέπειτα, Adv. postea, deinde.

Μετεπίδεσις, ἡ, alligatio, sc. membri fracti, vulneris. A seq.

Μετεπιδέω, alligo, sc. vulnus, membrum fractum.

Μετέπω, interloquor, inter alios loquor, mussitatum. aor. 2. μετέειπε pro μετεῖπε.

Μετεράω, ῶ, f. άσω, in vas transfundo, elutrio, depleo. E μ. & ἐράω, defundo, v. μεταχέω.

Μετέρχομαι, transferor, migro, transeo. 2) sector, insequor, persequor, quæro, investigo. 3) obsecro, oro, supplico. 4) compello, appello, alloquor. 5) ulciscor, persequor, punio, plecto. 6) ambio, adrecto, consector. F. μετελεύσομαι, aor. 2. μετῆλθεν, persecutus est. Ios. μετελθεῖν, persequi.

Μετεύχομαι, f. ξομαι, opto.

Μετέχω, habeo cum alio, particeps sum, partem habeo. F. μεθέξω. aor. 2. μετέσχον. inf. μετασχεῖν, perf. part μετεσχηκώς.

Μετεωρία, ας, ἡ, stupor, qui cernitur in oblivione rerum manifestarum. Sueton. A μετέωρος.

Μετεωρίζω, f. ίσω, suspendo, in sublime tollo, attollo. 2) in spem erigo, animum addo: item elatum reddo, inflo. 3) impello ad aliquid, incito, allicio. μετεωρίζομαι, tollor. aorist. 1. part. μετεωρισθείς, erectus, exaltatus. Ab eod.

Μετεωρισμός, ῦ, ὁ, elevatio in altum. 2) inconstantia mentis. 3) superbia, animorum elatio. A pr.

Μετεωροδοκέω, ῶ, animum arrigo, v. c. ad bene sperandum.

Μετεωροθῆραι, ῶν, in sublimi venantes, avium genus. E μετέωρος & θήρα.

Μετεωροκοπέω, ῶ, circa sublimia, sed inania, laboro, sublimia capto, nugor, ut θαλαττοκοπέω. Ex eod. & κόπτω.

Μετεωρολεσχέω, ῶ, f. ήσω, de rebus cœlestibus, sublimibus garrio. A seq.

Μετεωρολέσχης, ου, ὁ, qui de rebus cœlestibus ac sublimibus fabulatur, de cœlo rebusque cœlestibus garriens. Ex eod. & λέσχη.

Μετεωρολογέω, ῶ, de rebus cœlestibus, sublimibus loquor, seu commentor. A μετεωρολόγος.

Μετεωρολογία, ας, ἡ, sermo, s. commentatio de rebus cœlestibus, sublimibus. Ab eod.

Μετεωρολογικός, ή, όν, ad cœlestia, scientiam rerum cœlestium, ut tempestates &c. pertinens. Ab eod.

Μετεωρολόγος, ου, ὁ, ἡ, de rebus sublimibus verba faciens, de rebus cœlestibus disputans. 2) magniloquus. A μετέωρος & λέγω.

Μετεωροποιέω, attollo.

Μετεωροπολέω, ῶ, sublimia tracto, in sublimibus versor, rebus cœlestibus speculandis occupatus sum. A seq.

Μετεωροπόλος, ου, ὁ, ἡ, qui res sublimes tractat, qui res cœlestes speculatur.

Μετεωροπορέω, ῶ, in sublimi gradior, per sublimia meo. A seq.

Μετεωροπόρος, ου, ὁ, ἡ, in sublimi gradiens. 2) elatus & inania sectans.

Μετέωρος, ου, ὁ & ἡ, sublimis, excelsus. 2) pendulus, pensilis, suspensus. 3) vagus. 4) fluctuans in alto mari. μετέωρος, ἐπὶ τῶν οὐρανίων, (de rebus cœlestibus) supernus, Philox. μετέωρα, superna, quæ circa astra, sub astris, in auris, fiunt aut apparent. E μετά & αἴρω. unde ἀείρω.

Μετεωροσκοπέω, ῶ, sublimia speculor, cœlum intueor. A μετεωροσκόπος.

Μετεωροσκοπική, ῆς, ἡ, pars astrologiæ, quæ elevatio-

variorum differentias aſtrorumque exquirit diſtantias, Lex. Vulg.

Μετεωροσκόπος, ου, ὁ, ἡ, ſublimium ſcrutator, cœleſtium contemplator. 2) curioſus & inutilis rebus gerendis.

Μετεωροσοφιστὴς, ᾶ, ὁ, qui de ſublimibus & cœleſtibus philoſophatur. Ariſtoph. per contumeliam de philoſophis.

Μετεωροφένακες, qui doctrina de rebus ſublimibus homines decipiunt. Ariſtoph. E μετέωρος & φέναξ.

Μετεωροφρονέω, efferor, ſuperbio.

Μέτηλυς, υδος, ὁ, ἡ, migrator, advena. E μετέρχομαι.

Μετηνέμιος, ου, ὁ, ἡ, pedum pernicitate cum ventis certans. E μετὰ & ἄνεμος.

Μετήορος, ου, ὁ, ἡ, apud Poetas, excelſus, ſublimis. 2) ſuſpenſus animi & dubius, inſtabilis. E μετὰ & ἀείρω.

Μετίεμαι, Jonice pro μεθίεμαι.

Μετίσχω, particeps ſum. E μετὰ & ἴσχω.

Μετοικεσία, ας, ἡ, tranſportatio, transmigratio. 2) incolatus, ſ. habitatio in peregrina regione. A ſeq.

Μετοικέω, ῶ, ſ. ήσω, migro, transmigro, commigro. 2) incola ſum & inquilinus. aor. 1. μετῴκησε, demigravit, Philox.

Μετοίκησις, εως, ἡ, migratio. 2) incolatus. A pr.

Μετοικία, ας, ἡ, habitatio in terra aliena, urbe ſua relicta, incolatus. A μέτοικος.

Μετοικίζω, ſ. ίσω, transfero incolas, ab uno loco in alium migrare jubeo. μετοικίζομαι, transferor, migrare cogor, tranſmigro. μετῳκισμένος, perf. part. translatus.

Μετοικικὸς, ἡ, ὸν, ad inquilinos pertinens. A μέτοικος.

Μετοίκιον, ου, τὸ, penſio, quam inquilini quotannis repræſentabant. at μετοίκια, ων, τὰ, apud Athenienſes, feriæ ob receptos in urbem inquilinos: ſacrum ob mutatas a civibus ſedes calebrari ſolitum. Ab eod.

Μετοικισμὸς, ᾶ, ὁ, translatio incolarum. 2) migratio in alium locum. A μετοικίζω.

Μετοικοδομέω, ῶ, ſ. ήσω, ædificatum muto, quod ædificatum erat, alio modo ſ. loco ædifico.

Μετοικοδίαιτος, ὁ, qui dnmicilium mutat.

Μέτοικος, ου, ὁ, ἡ, inquilinus, incola, advena. μέτοικοι etiam qui principum juſſu in aliam civitatem pœnæ cauſſa deportantur.

Μετοικοφύλαξ, ακος, ὁ, præfectus & quaſi curator, ſyndicus, inquilinorum: nomen magiſtratus.

Μετοίω, antiq. unde μετοίσω: quod vulgo ducunt a μεταφέρω.

Μετοιωνίζομαι, alia auſpicia capio, repeto auſpicia. 2) tento aliam fortunam.

Μετοκλάζω, fut. άσω, in genua ſubſido. E μ. & ὀκλάζω.

Μετοκωχὴ, ἡ, idem quod μετοχή.

Μετονομάζω, fut. άσω, nomen alicujus muto. μετωνόμασται, perſ. paſſ. mutato nomine appellatur.

Μετονομασία, ας, ἡ, mutatio nominis. A pr.

Μετόπη, ης, ἡ, columbaria tignorum & aſſerum, ſ. cavum, quod inter tigna & aſſeres eſt. Vitruv. E μ. & ὀπὴ, foramen.

Μετόπιν, Adv. a tergo, poſtea.

Μέτοπις, ἡ, vindicta, pœna delictis parata, Hom. in Epigr. E μ. & ὄπις, ultio.

Μετόπισθεν, Adv. pone, a tergo. 2) poſt, poſtea.

Μετοπωρινὸς, ἡ, ὸν, qui extremi & ſeneſcentis autumni eſt, autumnalis. A ſq.

Μετόπωρον, ου, τὸ, autumnus, Philox. ſeneſcens autumnus. E μ. & ὀπώρα, q. v.

Μετόρχιον, ου, τὸ, intervallum inter arbores, vel plantas, vel arborum ordines. 2) ager, in quo vel frumentum, vel aliud quid ſeritur inter loca arboribus conſita. E μ. & ὄρχος, arborum ordo.

Μετουσία, ας, ἡ, communio, communicatio, conſortium. 2) opponitur στερήσει, & ἀπορίᾳ, copiam bonorum & malorum ſignificat. A μέτειμι, una ſum, & μέτεστί μοι, particeps ſum.

Μετουσιαστικὸς, participandi vim habens: μετουσιαστικὰ, nomina apud Grammaticos, quæ participationis ſignificationem incluſam habent, ut ξύλινος, ligneus. A pr.

Μετοχέτευσις, εως, ἡ, derivatio, proprie & tropice. A ſq.

Μετοχετεύω, ſ. εύσω, derivo, per canales deduco. 2) trop. traducn. μετοχετεύεσθαι, derivari, manare.

Μετοχὴ, ῆς, ἡ, participatio, communio. 2) murorum ambitus. 3) participium, pars orationis ap. Grammaticos. A μετέχω, participo.

Μετοχικὸς, ἡ, ὸν, participialis. 2) particeps. A pr.

Μετοχλίζω, ſ. ίσω, vecte tranſmoveo. 2) tranſmoveo, transfero.

Μετοχμάζω, ſ. άσω, tollo, in tergum ſuſtollo.

Μέτοχος, ου, ὁ, ἡ, particeps. 2) ſocius. A μετέχω.

Μετρέω, ῶ, ſ. ήσω, metior. 2) æſtimo. 3) moderor, modificn, modum & menſuram ſtatuo. 4) emetior, tranſmeo. μετρέομαι, οῦμαι, dimenſum accipio, menſura accipin. perſ. μεμετρημένος, moderatus, G. V. A μέτρον.

Μέτρημα, ατος, τὸ, demenſum, quod menſura attribuitur: unde frumentum, quod militibus datur. A pr.

Μέτρησις, εως, ἡ, dimenſio, menſio. Ab eod.

Μετρητέον, moderandum, Philox. Ab eod.

Μετρητὴς, ᾶ, ὁ, menſor. 2) metreta, batus, amphora. Ab eod.

Μετρητικὸς, ἡ, ὸν, ad menſuram pertinens. 2) metiendi peritus. A pr.

Μετρητικῶς, Adv. menſorum more. A pr.

Μετρητὸς, ἡ, ὸν, menſus, dimenſus, demenſus, quod ſub menſuram cadit. A μετρέω.

Μετριάζω, ſ. άσω, mediocris ſum, modicus ſum, modum habeo. 2) moderate de me ſentio, æquum & moderatum me præbeo, moderate & modeſte loquor vel ago. 3) active, cum acc. moderari, temperare, ut iræ, pœnæ. A μέτριος.

Μετριεύομαι, ſ. εύσομαι, idem, ab eod.

Μετρικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad menſuram, metricus circa carmina & verſus. A μέτρον.

Μετριολόγος, ου, ὁ, ἡ, moderatus in verbis.

Μετριοπάθεια, ας, ἡ, mediocritas adfectuum. 2) moderatio. A μετριοπαθής.

Μετριοπαθέω, ῶ, ſ. ήσω, moderationem in adfectibus ſervo, moderate adfectibus indulgeo, condoleo, in Epiſt. ad Hebr. Gl. Vet. moderor. A ſq.

Μετριοπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, qui modum tenet in adfectibus. 2) moderatus, clemens. Hinc τὸ μετριοπαθὲς, έος, moderatio. E μέτριος & πάθος.

Μετριοπαθῶς, Adv. moderate, animo moderato.

Μετριοποσία, ας, ἡ, moderatio in potu. E μέτριος & πόσις, potus.

Μετριοποτέω, ῶ, modice ſ. moderate poto. A ſeq.

Μετριοπότης, ου, ὁ, modice, moderate potans, ſuperlat. Att. ap. Poll. μετριοποτίστατος.

Μέτριος, ία, ιον, vel μέτριος, ο, ὁ, ἡ, modum non excedens, mediocris, moderatus, modicus, non nimius. 2) qui mediocres habet facultates. 3) qui moderato & modesto ingenio præditus est. 4) æquus, non nimis rigidus & severus, religiosus, justus, hinc 5) satis idoneus. μετριώτερος reperitur pro minor. A μέτρον.

Μετριότης, ητος, ἡ, moderatio, modestia, mediocritas. A pr.

Μετριοφρονέω, ῶ, f. ήσω, modeste de me sentio.

Μετριοφροσύνη, ἡ, modesta de se opinio. A μετριόφρων, quod non reperitur.

Μέτρισμα, τό, mensura. Schol. Aristoph.

Μετρίως, Adv. modice, moderate, ita, ut satis sit, modeste. A μέτριος.

Μετροειδὴς, ὲς, numero similis, numerose sonans. E sq. & εἶδος.

Μέτρον, ου, τό, mensura, temperamentum, modus. 2) vas, quo aliquid metimur. 3) mensura in carmine. 4) servit periphrasi, ut μέτρον θαλάσσης, pro mari.

Μετρονόμοι, ων, οἱ, mensuris præfecti, magistratus Athenis, qui mensurarum ac ponderum curabat æquitatem. Ex μέτρον & νέμω.

Μετροποιΐα, ἡ, numeri versuum, metrica ratio, lex metrica. E μ. & ποιέω.

Μετωνυμία, ας, ἡ, nominis permutatio, nominis pro nomine positio. Metonymia, tropus rhetorices. E μετὰ & ὄνομα.

Μετωνυμικὸς, ὴ, ὸν, ad metonymiam pertinens, metonymiam habens. A pr.

Μετωνυμικῶς, Adv. metonymice, per metonymiam. A pr.

Μετωπηδὸν, Adv. q. d. frontatim, adversa fronte, in frontem, æquatis frontibus, frontibus alio conversis. A μέτωπον.

Μετωπίας, ου, ὁ, frontem magnam ac latam habens, fronto, Gl. V. Ab eod.

Μετωπίδιος, ου, ον, qui est in fronte. Ab eod.

Μετωπίδιον, ου, τὸ, quod est in fronte. 2) frontale. Ab eod.

Μετώπιον, ου, τὸ, spatium inter supercilia, frons. 2) nomen unguenti Ægyptiaci, quod ap. Hipp. μέτωπον. Ab eod.

Μετωπὶς, ίδος, ἡ, fascia, qua frons revincitur. Ab eod.

Μέτωπον, ου, τὸ, frons, pars faciei, quæ post, seu supra oculos est (μεταξὺ vel ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὠπὸς, in medio vultu, inter oculos medium.) 2) prora navis. 3) prima acies militaris. E μετὰ & ὤψ.

Μετωποσκόπος, ο, ὁ, ἡ, frontis hominum inspector, atque ex eo ingenium dijudicans futuraque augurans. E pr. & σκοπός.

Μέχρι, vel seq. Vocali, μέχρις, Adv. dicitur dupliciter 1) de termino ad quem, usque ad. 2) de tempore per quod, quoad, per. Unde intelligentur facile formulæ ex hac particula variæ. μέχρι πότε, quousque. μέχρις ἂν, quamdiu. μέχρις οὗ, quoadusque, quatenus, quantisper. μέχρις οὗ ἄν, quoad. μέχρι τίνος; quousque? μέχρι τινὸς, aliquatenus, quadantenus. μέχρι τοῦδε, hactenus. μέχρι πολλοῦ, diu. μέχρι ζῶ, quoad vivam. μέχρι παντὸς, in perpetuum.

Μὴ, Adv. ne, non. 2) numquid? an? μὴ οὐ, μὴ οὖν, μὴ οὐχὶ, ne, non, quo minus. μὴ γάρ γε, μὴ γὰρ δὴ, μὴ δῆτα, absit enim. εἰ μὴ, nisi. εἰ δὲ μήγε, ceteroquin, sin minus. μὴ ἄρα, ne forte.

Μηδαμῆ, & μηδαμῇ, Adv. nulquam, nulla in parte, nequaquam. A μηδαμός.

Μηδαμινὸς, ὴ, ὸν, qui nullius pretii est, inhonoratus. Ab eod.

Μηδαμόθεν, Adv. nulla ex parte. A μηδαμός.

Μηδαμόθι, Adv. nunquam, nusquam &c. Ab eod.

Μηδαμὸς, ῦ, ὸν, ne unus quidem, nullus. μηδὲ & ἀμὸς, aliquis. (Sed hæc est mera terminatio.)

Μηδαμόσε, Adv. nullum in locum. A pr.

Μηδαμοῦ, Adv. nusquam. Ab eod.

Μηδαμῶς, Adv. nullo modo, neutiquam. Ab eod.

Μηδὲ, Conj. neque, nec. 2) ne quidem. μηδ᾽ ἂν εἷς, ne unus quidem, nullus.

Μηδεὶς, μηδεμία, μηδὲν, Gen. μηδενὸς, μηδεμιᾶς, μηδενὸς, nemo, nullus. E μηδὲ, & εἷς.

Μηδέποτε, Adv. haud unquam, nunquam.

Μηδέπω, Adv. nondum, necdum.

Μηδεπώποτε, Adv. nunquam, nullo tempore.

Μηδέτερος, έρα, ερον, neuter. E μηδὲ & ἕτερος.

Μηδετέρως, Adv. neutro modo. A pr.

Μηδετέρωσε, Adv. neutram in partem. Ab eod.

Μήδευμα, τὸ, consilium, astus. A μῆδος.

Μηδίζω, f. ίσω, Medos imitor, s. sequor, lingua Medorum loquor, cum Medis facio, Medis faveo. A Μῆδος.

Μηδία, ας, ἡ, Media. Ab eod.

Μηδικὸς, ὴ, ὸν, Medicus. Μηδικὸς ὀπὸς, succus Medicus. Μηδικὴ πόα, Medica herba. Μηδικὴ sc. χώρα, Media. Μηδικὸν μῆλον, Medicum malum, pomum. Gl. Vet. Μηδικὸν, citreum. τὰ Μηδικὰ, res contra Medos gestæ, tempora & bella Persica. Ab eod.

Μήδιος, ου, ὁ, Medius, Medus. Ab eod.

Μηδὶς, ίδος, ἡ, Media, regio Asiæ. Ab eod.

Μηδισμὸς, ῦ, ὁ, Medismus, cum quis cum Medis facit. A μηδίζω.

Μηδιστὶ, Adv. Medorum more. Ab eod.

Μηδοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, qui Medos vicit, Medorum occisor. E Μῆδος & κτείνω, occido.

Μήδομαι, f. μήσομαι, curam gero, delibero. 2) cogito, meditor, molior, struo. A τὸ μῆδος.

ΜΗ͂ΔΟΣ, ου, ὁ, Medus, filius Medeæ. 2) Medus, i. e. e Media oriundus. Μῆδοι, etiam Persæ non raro apud Vet.

Μῆδος, εος, τὸ, cura, consilium, usitatum in plur. τὰ μήδεα, consilia. 2) pudenda.

Μηδοσύνη, consilium, Suid. A pr.

Μηδοτιοῦν, Adv. nihil quidquam. Ex μηδὲ, ὅτι, & οὖν, pro μηδ᾽ ὅ, τι οὖν.

Μηδοφόνος, ου, ὁ, ἡ, idem quod μηδοκτόνος.

Μηθεὶς, ενὸς, ὁ, ne unus quidem, nullus, nemo, & μηθὲν, ενὸς, nihil, nihil quidquam. Ex μήτε & εἷς.

Μηκάζω, fut. άσω. μηκάζειν, balare, de capris. A seq.

Μηκάομαι, ῶμαι. μηκᾶσθαι, balare, caprissare, perf. part. med. μεμηκὼς, μεμηκυῖα.

Μηκὰς, άδος, ἡ, quæ balat. μηκάδες, balantes, oves vel capræ. A pr.

Μηκασμὸς, ῦ, ὁ, balatus. A μηκάζω.

Μηκεδανὸς, ὴ, ὸν, longus. A μῆκος, longitudo.

Μηκέτι, Adv. non amplius, ne posthac, non jam. 2) non simpliciter. E μὴ & ἔτι, adhuc.

Μηκὴ, ῆς, ἡ, balatus, vox caprarum. A μηκάομαι.

Μηκητικὸς, ὴ, ὸν, qui balare potest. Ab eod.

Μήκιστα, Adv. longissime. 2) tandem. A sq.

Μήκιστος, ίστη, ιστον, longissimus. 2) procerissimus. ἐπὶ μήκιστον, diutissime. Superl. a μῆκος.

Μηκοποιέω, ῶ, longitudinem addo. Vulg. in longum produco, μηκοπεποιηκότως, qui produxit. Ex sq. & ποιέω.

Μῆκος, εος, τὸ, longitudo, proceritas, statura, spatium.

Μη-

Μηκύνω, f. υνῶ, longum facio, protelo, produco. μηκυνομένη συλλαβή, syllaba, quæ producitur. aor. 1. Att. ἐμήκυνα. A pr.

Μηκυσμὸς, ὁ, productio, dilatatio. A pr.

Μήκων, ωνος, ὁ, papaver. 2) capillitium f. excrementum pinnarium sepiarum, & muricum. 3) pars media in conchis. 4) arenæ quædam species in metallicis, Poll. Μήκωνες, οἱ, pisces quidam gregales, Aristot. 5) pars intestinorum polypodis, instar vesicæ, atramentum continens. Μήκωνος ὀπός, opium, Gl. Vet.

Μηκωνικὸς, ἡ, ὸν, papavereus. A præc.

Μηκώνιον, ου, τὸ, succus papaveris. 2) primum excrementum infantum recens natorum. Ab eod.

Μηκωνὶς, ίδος, ἡ, papaver, Gloss. Vet. μηκωνὶς θριδαξ, species lactucæ atræ, sic vocata a copia lactis soporiferi.

Μηκωνίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, gemma papavera exprimens. Ab eod.

Μηκωνῖτις, ιδος, ἡ, species lactucæ lacte soporifero abundans. Ab eod.

Μηκωνοειδὴς, έος, ὁ & ἡ, papaveris speciem habens. Ex μήκων & εἶδος.

Μηλάνθη, ης, ἡ, scarabæorum genus e floribus mali arboris nasci solitum. E μηλέα & ἄνθος.

Μήλατα, Gen. μηλάτων, oves, Eust. A μῆλον.

Μηλατὴς, ῦ, ὁ, opilio. Dor. pro μηλωτής. Ab eod.

Μηλέω, ῶ, subjecto velut vecte quodam, aut specillo, aliquid emoliri, evellere. Apud Homerum Iliad. ι. 538. aper Calydonius dicitur humo stravisse δένδρεα μακρά, αὐτῇσιν ῥίζῃσι & αὐτοῖς ἄνθεσι μηλῶν. ubi vulgaris scriptio μήλων absurdas peperit interpretationes. Comparatur ibi dens apri arbores cum ipsis radicibus humo emoliens cum specillo quodam chirurgico, aut volsella, qua chirurgi dentes, aut fragmina ossium e vulneribus evellunt. (μηλῶν ibi est particip. præs. activ. a μηλέω, vel μηλόω, quod infra v.)

Μηλέα, ας, ἡ, malus, arbor.

Μήλειος, ου, ὁ, ἡ, ovinus, ovillus, ut μήλειον κρέας, caro ovilla. A μῆλον.

Μήλη, ης, ἡ, specillum, instrumentum chirurgicum, quo aliquid illinitur, vel funditur, vel extrahitur, vel infunditur, item quo immisso in vulnus &c. tentant chirurgi latentia.

Μηλία γῆ, terra Melia, coloris cinericii. A Μῆλος, Melus.

Μηλιάδες, αἱ, Meliades Nymphæ, quæ & Μηλίδες, a μῆλον, pomum.

Μηλιαθμὸς, ὁ, idem quod seq. sed hæc scriptura est melior. ap. Licophr. Etym. M.

Μηλιαυθμὸς, ῦ, ὁ, ovile, ovium stabulum. E μῆλον & ἰαυθμός, deversorium.

Μηλίζω, ad colorem mali vergo, colore malum refero. 2) sum colore luteo. Ab eod.

Μηλινοειδὴς, έος, ὁ, ὁ, melinum seu luteum colorem referens. E μήλινος & εἶδος.

Μηλινόεις, όεσσα, όεν, colorem mali cotonei referens. Nicand. μηλινόεσσα, quamvis ibi μηλινόεσσα, legitur. A μῆλον.

Μήλινος, ου, ὁ, ἡ, colorem mali habens, luteus, flavus, gilvus. μήλινον ἔλαιον, melinum oleum, e malis cotoneis. Ab eod.

Μήλιος, ο, ὁ, e Melo insula oriundus. Μήλιος λιμὸς, Melia fames, Prov. i. e. maxima.

Μηλὶς, ίδος, ἡ, malus, arbor. 2) morbus quidam asinorum. A μῆλον.

Μηλίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum e malis cotoneis. Ab eod.

Μηλοβατέω, ῶ, f. ήσω, oves scando, oves ineo. Ex eod. & βαίνω.

Μηλοβολέω, ῶ, f. ήσω, malo seu malis peto. 2) ad rem Veneream aliqua illecebra incito. Ex eod. & βάλλω.

Μηλοβοτέω, ῶ, f. ήσω, oves pasco. A μηλοβότης.

Μηλοβοτὴρ, ῆρος, ὁ, ovium pastor, opilio. Ab eod.

Μηλοβότης, ου, ὁ, idem. E μῆλον & βόσκω, pasco.

Μηλόβοτος, ου, ὁ, ἡ, ab ovibus depastus. 2) incultus, ab hostibusque vastatus & pecoribus pascendis relictus. Ex iisd.

Μηλοδόκος, ου, Epith. templi, ob sacrificia ex ovibus, ap. Pind. E μ. & δέχομαι.

Μηλοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, mali speciem habens, sive colore, sive re alia. E μ. & εἶδος.

Μηλοθύτης, ου, ὁ, mactator ovium, pecorum. Epith. aræ. E μ. & θύω.

Μηλολόνθη, al. μηλολάνθη, ης, ἡ, melolonthe, animalculum aurei coloris, genus cantharì, quo pueri ad ludum utuntur, filo alligantes pedem, & sic evolare sinentes & dein retrahentes. Quidam & scripsere μηλόνθη. 2) lusus ille puerilis. 3) floris genus. E μῆλον & ἄνθος.

Μηλομαχία, ας, ἡ, pugna pomis seu malis commissa. Ex eod. & μάχη.

Μηλόμελι, ιτος, τὸ, potus e melle & malis cotoneis.

Μῆλον, Dor. μᾶλον, ου, τὸ, malum, pomum. 2) μῆλα, genæ, etiam de mammis puellarum, Philox.

Μῆλον, ου, τὸ, ovis, pecus, pl. μῆλα, pecudes.

Μηλονόμας, Dor. pro μηλονόμης, pastor ovium. E pr. & νέμω.

Μηλονομεὺς, έως, ὁ, idem. Hes. ubi pl. μηλονομεῖς, ποιμένες. Ex iisd.

Μηλονόμος, ου, ὁ, idem, Suid. Ex iisd.

Μηλοπάρειος, & μηλοπάρηος, pro μηλοπάρειος, ου, ὁ, genas habens malis similes, cujus genæ mali colorem vel rotunditatem referunt. E μῆλον & παρειά.

Μηλοπέπονες, melopepones, genus cucumerum. E μῆλον & πέπων.

Μηλοπλακούντιον, ίου, τὸ, compositio pharmacopœorum e malis cotoneis vino coctis, adjecto postea melle, pipere, aniso, aliisque. A sq.

Μηλοπλακοῦς, οῦντος, ὁ, placenta e malis cotoneis.

Μηλόσκοπος, ου, ὁ, ἡ, unde oves, seu pecora quævis conspici possunt. Ex μ. & σκοπός.

Μηλόσπορος, ου, ὁ, ἡ, malis seu pomis consitus. E μ. & σπόρος.

Μηλοσσόος, ου, ovium servator.

Μηλοσφαγέω, ῶ, f. ήσω, oves jugulo, oves macto, pecora seu oves immolo. E μ. & σφάττω, macto.

Μηλοσφαγία, ας, ἡ, ovium jugulatio. 2) ovium immolatio, Hes. Ex iisd.

Μηλοτρόφος, ου, oves alens. E μῆλον & τρέφω.

Μηλοφάγος, ου, ὁ, ἡ, oves comedens, ovilla carne vescens.

Μηλοφόνος, ου, ὁ, ἡ, oves occidens.

Μηλοφορέω, ῶ, f. ήσω, mala seu poma fero.

Μηλοφορία, ἡ, ubertas pomorum. A sq.

Μηλοφόρος, ου, ὁ, ἡ, pomifer, mala seu poma ferens. μηλοφόροι, regis Persarum satellites, aurea mala gestantes in hastis. E μ. & φέρω.

Μηλοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, ovium custos.

Μηλόω, ῶ, f. ώσω, specillum immitto, specillo tento, exploro. 2) demergo, insero, vel tentandi vel tingendi causa. A μήλη. v. μηλέω.

Μήλωθρον, ου, τὸ, coloramentum, cui quid immergitur, f. res ipsa, ut lana, quæ immergitur, colorandi

randi caussa, unde μηλάνθες, lanæ coloratæ. Hes. Suid. 2) vitis alba, Diosc. Ab eod.

Μήλων, ωνος, ὁ, Epith. Herculis, cui inter alia malis fiebat, Pollux. A μῆλον.

Μήλωσις, εως, ἡ, specilli demissio, exploratio, quæ fit immisso specillo. A μηλόω.

Μηλωτή, ῆς, ἡ, sc. δορὰ, pellis ovina. 2) pellis quævis. Gl. V. pellis lanata. A μῆλον.

Μηλωτὴς, ῦ, ὁ, ovium pastor. Ab eod.

Μηλωτὶς, ίδος, ἡ, specillum, quo ad repurgandas aures utimur. Gl. Vet. specillum. A μήλη.

Μηλωτρὶς, ίδος, ἡ, idem. Gl. V. auriscalpium. Ab eod.

Μήλωψ, οπος, ὁ, ἡ, colore malum referens, mali faciem habens. E μῆλον & ὤψ.

Μὴν, Conj. autem, vero, pro δὲ. 2) tamen. 3) profecto, sane. 4) primo. ἀλλὰ μὴν, atqui, enimvero. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ, neque vero, sed neque. οὐ μὴν γε, enimvero non. ἦ μὴν, certe, formula jurandi. καὶ μὴν, quin etiam. καὶ μὴν δὴ, immo, enim vero. καὶ μὴν γε, at saltem, at vero. καὶ μὴν καὶ, quin etiam. οὐ μὴν, non tamen, nec vero.

Μὴν, μηνὸς, ὁ, mensis. οἱ μῆνες, menstrua.

Μηναγυρτέω, ῶ, fut. ήσω, stipem colligo Matri Deum. A sq.

Μηναγύρτης, ου, ὁ, qui singulis mensibus Matri Deum stipem colligit; quod officium Rheæ sacerdotum erat: unde & μητραγύρτης. E μὴν & ἀγύρτης.

Μηνὰς, άδος, ἡ, luna. A sq.

Μήνη, ης, ἡ, luna. 2) umbella lunata.

Μηνιαῖος, αία, αῖον, menstruus, qui est unius mensis. A pr.

Μήνιμα, ατος, τὸ, ira perseverans, simultas, odium. A sq.

Μηνιάω, ῶ, fut. ιάσω, iram, simultates, odium, exerceo, irascor. A μῆνις.

Μηνίγγιον, ου, τὸ, membranula. Dimin. A μῆνιγξ.

Μηνιγγοφύλαξ, ακος, ὁ, custos membranæ cerebri. 2) instrumentum chirurgicum.

Μῆνιγξ, γγος, ἡ, membrana cerebrum foris tegens. 2) membrana quævis. 3) sedimentum vini in dolio, priusquam efflorescat & ebulliat, Hes.

Μηνιθμὸς, ῦ, ὁ, ira, iracundia: ira divina. A μηνίω.

Μήνιμα, ατος, τὸ, idem. 2) furor, insania. Ab eod.

Μῆνις, ιος, vel ιδος, ἡ, ira permanens, diuturna, odium, inimicitia, sive a μένειν, sive a μένος.

Μηνίσκος, ου, ὁ, lunula. 2) species aciei. 3) μηνίσκοι, umbellæ lunatæ in statuarum capitibus, quæ lunæ crescentis cornua referunt. 4) æramenta gubernaculi. 5) membranæ tenues, bracteæ. 6) ornamenta collaria, torques, monilia. Dim. a μήνη.

Μηνίω, f. ίσω, succenseo, iram, odium vel simultatem exerceo, irascor. A μῆνις.

Μηνοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, lunæ formam habens, lunæ similis, cornicularis, lunatus. E μήνη & εἶδος, species.

Μηνοειδῶς, Adv. in modum lunæ curvatæ seu falcatæ. A pr.

Μήνυμα, ατος, τὸ, signum, indicium, indicatio, significatio. Philox. indicaio. A μηνύω.

Μήνυσις, εως, ἡ, indicatio, indicium. Ab eod.

Μηνυτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod sq.

Μηνυτὴς, ῦ, ὁ, index, nunciator, delator. 2) dicitur & de historico, ap. Lucian. Ab eod.

Μηνυτικὸς, ὴ, ὸν, significandi seu indicandi vim habens, significativus. Gl. Vet. indicativus. A pr.

Μήνυτρον, ου, τὸ, indicii præmium. A μηνύω.

Μηνύτωρ, ορος, ὁ, index, nunciator. Ab eod.

Μηνύω, f. ύσω, indico, significo, nuncio, certiorem facio, declaro, detero. μεμηνυκέναι, perf. inf. indicasse. aor. 1. pass. μηνυθείς.

ΜΗΟΝ, ου, τὸ, meum, herba, athamanticum.

Μήποτε, nunquam. 2) ne quando. 3) ne. 4) num. μήποτε ἂν, numquid ergo. 5) forte.

Μήποθεν, necunde, Gl. Vet.

Μήπου, necubi, ne forte.

Μήπω, nondum, nec dum. μήπωγε, Adv. idem.

Μήπως, ne, ne quo modo, ne quo pacto, ne qua, ne forte, ne fortassis. 2) an forte.

Μηριαῖος, αία, αῖον, femoralis. A μηρός.

Μήρινθος, ου, ὁ, funiculus, filum.

Μηρίον, ου, τὸ, femur. A μηρός.

Μηροῤῥαφὴς, έος, ὁ, ἡ, femori insutus. Epith. Bacchi. E sq. & ῥάπτω, suo.

Μηρὸς, ῦ, ὁ, femur, femen. pl. μηρὰ ap. Hom. per metaplasmum pro μηροί.

Μηροτομέω, ῶ, f. ήσω, femur incido, femur abscindo. E pr. & τέμνω.

Μηροτρεφὴς, έος, ὁ, Epith. Bacchi, quia in Mero monte educatus est. Strabo. E μ. & τρέφω.

Μηροτυπὴς, έος, ὁ, ἡ, femora feriens seu percutiens. E μ. & τύπτω.

Μήρυμα, ατος, τὸ, apud Nicandrum, de tractu & glomeratione serpentis. A μηρύω.

Μηρυκάζω, f. άσω, cibum remando, rumino.

Μηρυκάομαι, ῶμαι, idem.

Μηρυκίζω, f. ίσω, idem.

Μηρυκισμὸς, ῦ, ὁ, ruminatio. A pr.

Μηρύομαι, & μηρύομαι, revolvo, rumino.

Μήρυμα, ατος, τὸ, glomeramen. A μηρύω.

Μήρυξ, υκος, ὁ, piscis quidam ruminans. Gl. V. rumen. Ab eod.

Μηρύω, f. ύσω, revolvo, glomero, agglomero, & filum deduco. 2) texo, intexo.

Μήστωρ, ωρος, ὁ, consiliarius, consultor. 2) peritus. A μήδομαι, vel μέδομαι.

Μήτε, Conj. neque, nec.

Μητέριος, ου, τὸ, maternus. Epigr. A seq.

Μήτηρ, μητέρος, per Syncop. μητρὸς, ἡ, mater, genitrix. 2) matrix, uterus. Apud Scriptores Eccl. baptisterium.

Μήτι, ne quid, numquid. pro μήτοι.

Μητιάω, ῶ, consilia agito, consulto, delibero, molior, rem quampiam machinor. μητιόωσι, 3. pl. ind. pro μητιῶσι, μητιάουσι. μητιόωσα, part. præs. fœm. pro μητιῶσα, μητιάουσα. Dicitur & μητιάεσθαι, significatione act. A μῆτις.

Μητιέτης, ου, ὁ, consilio pollens, prudens, consiliarius, consultor. μητιέτα pro μητιέτης, ap. Hom. Ab eod.

Μητίζομαι, vel potius μητίομαι, consilia agito, consulto. 2) molior, efficio, struo, machinor. F. μητίσομαι, versus caussa μητίσσομαι. Ab eod.

Μῆτιμα, ατος, τὸ, consilium. A pr.

Μητιόεις, όεσσα, όεν, consilio abundans, cui multum est consilii. A seq.

Μῆτις, ιος, ἡ, consilium, intelligentia, prudentia, sapientia, vafrum consilium. A μήδομαι.

Μήτοι, Adv. ne forte. μήτοιγε, Adv. id. nequaquam.

Μῆτος, εος, τὸ, idem quod μῆτις.

Μήτρα, ας, ἡ, matrix, uterus, vulva. 2) secundæ. 3) arboris medulla. 4) vesparum genus. A μήτηρ.

Μητραγυρτέω, ῶ, f. ήσω, Matri Deum stipem colligo. A seq.

Μητρα-

Μητραγύρτης, ου, ὁ, qui Matri Deum stipem colligit. E μήτηρ & ἀγύρτης.

Μητράδελφος, ου, ὁ, matris frater, avunculus, sed ἡ μητράδελφος, ου, matris soror, matertera. Gl. Vet. μητραδέλφη, matertera.

Μητράζειν, matrescere, Gl. Vet. A μήτηρ.

Μητραλοίας, & μητραλῴας, & -ης, ου, ὁ, matris percussor, matricida. E μήτηρ & ἀλοιάω.

Μητράριον, ου, τὸ, matercula, Gl. V. A μήτηρ.

Μητρεγχύτης, ου, ὁ, instrumentum, quo medicamentum in uterum infunditur. E μήτρα & ἐγχέω.

Μήτρη, *Jon.* pro μήτρα.

Μητρίζειν, idem quod μητραγυρτεῖν, Pollux.

Μητρίδιος, α, ον, Epith. urticæ: matrix, semen in se habens. ap. Aristoph. A μήτρα.

Μητρικὸς, ή, όν, maternus. A μήτηρ.

Μητρικῶς, *Adv.* matris more. A pr.

Μήτριος, τὰ μήτρια, materna, Gl. V. Ab eod.

Μητρὶς, ίδος, ἡ, ut πόλις, χώρα, vel γῆ, civitas, regio, vel terra materna, unde mater alicujus oriunda est. A μήτηρ.

Μητρογαμέω, ῶ, f. ήσω, matrem uxorem duco.

Μητροδίδακτος, ου, ὁ, ἡ, a matre edoctus.

Μητρόδοκος, ου, ὁ, ἡ, a matre receptus. E μήτηρ & δέχομαι.

Μητρόθεν, *Adv.* a matre, a parte matris.

Μητρόθεος, ου, ἡ, Dei mater, seu parens. Epith. B. Virginis.

Μητροκασιγνήτη, ης, ἡ, matris germana, matertera.

Μητροκασίγνητος, ου, ὁ, matris frater, avunculus.

Μητροκτονέω, ῶ, f. ήσω, matrem occido. A μητροκτόνος.

Μητροκτονία, ας, ἡ, matricidium. Ab eod.

Μητροκτόνος, ου, ὁ, ἡ, matricida, qui vel quæ matrem occidit. E μήτηρ & κτείνω.

Μητροκωμία, ας, ἡ, vicus aliorum vicorum mater: seu e quo coloniæ deducuntur. Ex eod. & κώμη.

Μητρομήτωρ, ορος, ἡ, matris mater, avia materna. A μήτηρ geminato.

Μητρόξενος, ου, ὁ, ἡ, spurius.

Μητροπάρθενος, ου, ἡ, mater & virgo. Epith. B. Mariæ.

Μητροπάτωρ, ορος, ὁ, avus maternus. Hom.

Μητρόπολις, εως, ἡ, metropolis, urbium aliquarum mater, sive quæ colonias emisit. item urbs prima provinciæ.

Μητροπολίτης, ου, ὁ, qui ex urbe matrice seu metropoli est. 2) Episcopus Metropolitanus, qui metropoli præest, & alios Episcopos sub se habet. A pr.

Μητροπόλος, ου, ὁ, sacerdos Cereris.

Μητροπρεπῶς, *Adv.* ut matrem decet: quasi a μητροπρεπής. E μήτηρ & πρέπω.

Μητροραλοίης, ου, ὁ, qui matrem violat, qui matri manus intulit. Suid. Ex eod. & ῥαίω.

Μητρόῤῥιπτος, ου, ὁ, ἡ, a matre abjectus. Ex eod. & ῥίπτω.

Μητροτρεφὴς, έος, matris alumnus. E μ. & τρέφω.

Μητροτύπτης, ου, ὁ, matricida. E μ. & τύπτω: Phav.

Μητροφθόρος, ου, ὁ, ἡ qui matrem occidit, matricida. E μ. & φθείρω, *occido*.

Μητροφόνος, ου, ὁ, matricida. E μ. & φόνος.

Μητροφόντης, ου, ὁ, matricida. Ex iisd.

Μητρυιὰ, ᾶς, ἡ, noverca. 2) altera patria, h. e. ubi quis vivit & tamen non natus est. 3) novercæ indolem habens, h. e. iniqua, dura. A μήτηρ.

Μητρυιάζειν, novercari, Gl. V. A pr.

Μητρυιὸς, οῦ, ὁ, vitricus, per jocum. Ab eod.

Μητρυιώδης, ου, ὁ, ἡ, novercalis. Ab eod.

Μητρῳακὸς, ut μητρῳακὰ ἁγνισμὰ, purgationes in sacris Cybeles fieri solitæ. A μητρῷος.

Μητρωνυμικὸν, nomen e nomine matris factum. E μ. & ὄνομα.

Μητρῷος, ῴα, ῷον, maternus. Hinc & μητρῷον, ου, fanum Cybeles seu Magnæ matris Deum. Μητρῷα, τὰ, sacra Cybelia. A μήτηρ.

Μήτρως, ωος, & ω, ὁ, avunculus maternus. Acc. μήτρωα, & ων. Ab eod.

Μηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, machinor, molior, struo, agito. inf. μηχανᾶσθαι, poet. μηχανάασθαι. μηχανόωνται, 3. pl. præs. ind. poet. pro μηχανῶνται, μηχανάονται. μηχανεώμενοι, part. *Jon.* pro μηχανώμενοι. Μεμηχάνημαι, etiam pass. ut μεμηχάνητο, plusq. perf. fabricatus erat. part. perf. μεμηχανημένος, arte factus, item, subdole compositus. Activum raro occurrit. Soph. μηχανᾶν, moliri. Hom. μηχανόωντας, part. *Jon.* pro μηχανῶντας, μηχανάοντας. A μηχανή.

Μηχανίζω, fut. ίσω, excogito, machinor. Hinc perf. part. pass. μεμηχανισμένος, excogitatus. οἱ ἡ. A seq.

Μηχανὴ, ῆς, ἡ, machina, instrumentum. 2) quodlibet artificium, seu adminiculum, quo quis utitur ad aliquid efficiendum. 3) commentum, ars, solertia. 4) machina bellica. 5) machinatio, consilium, molitio, Gl. Vet. πάσῃ μηχανῇ, quovis modo, qualibet arte, etiam atque etiam. οὐδεμία μηχανὴ, dicitur de re impossibili, ad quam efficiendam consilii nil suppetit. A μῆχος.

Μηχάνημα, ατος, τὸ, machina, machinamentum. 2) dolus, ars, strategema, molitio. Gl. Vet. A μηχανάομαι.

Μηχάνησις, εως, ἡ, machinatio, machinamentum. Ab eod.

Μηχανητέον, machinandum. Ab eod.

Μηχανητὴς, οῦ, ὁ, machinator. Ab eod.

Μηχανητικὸς, ή, όν, machinandi, seu machinas conficiendi peritus. 2) solers in excogitando. A præc.

Μηχανηφόρος, ου, ὁ, ἡ, machinam ferens. E μ. & φέρω.

Μηχανικὸς, ή, όν, machinas fabricandi peritus. 2) *Subst.* artifex eorum, quæ ingenio simul & manu fiunt; (homo solers, ingeniosus.) ἡ μηχανικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars mechanica. A μηχανή.

Μηχανιώτης, ου, ὁ, machinator, versutus. Voc. μηχανιῶτα. Ab eod.

Μηχανοδίφης, ου, ὁ, id. Ex eod. & διφάω, *quæro*.

Μηχανόεις, εσσα, εν, idem. A μηχανή.

Μηχανοποιέω, ῶ, machinas fabricor.

Μηχανοποιία, ας, ἡ, machinarum fabricatio. A sq.

Μηχανοποιὸς, οῦ, ὁ & ἡ, machinarum faber. machinarum theatralium artifex & moderator. E μ. & ποιέω.

Μηχανοῤῥαφέω, fraudes excogito. A μηχανοῤῥάφος.

Μηχανοῤῥαφία, ας, ἡ, machinarum structio, fraudum excogitatio. Ab eod.

Μηχανοῤῥάφος, ου, ὁ, ἡ, dolorum & fraudum artifex, malorum inventor. E μηχανή & ῥάπτω, *suo*.

Μηχανουργὸς, οῦ, ὁ & ἡ, machinas fabricans. Ex eod. & ἔργον.

Μηχανοφόρος, ου, idem quod μηχανηφόρος.

Μῆχαρ, τὸ, artificium, commentum, Æschyl. 2) adjumentum, remedium, Lycophr. A sq.

Μῆχος, εος, τὸ, (Eust. ait esse ἄκλιτον) artificium, machinatio, consilium, commentum. 2) dolus, ars. A μάω.

Μιαιγαμία, ας, ἡ, nuptiæ incestæ, impuræ, Suid. E sq. & γάμος.

Μιαι-

Μιαίνω, f. ανῶ, inquino, conſpurco, fœdo, contamino, polluo. 2) inficio colore, tingo, (v. μελαίνω.) 3) conſcelero. μιήνῃ, aor. 1. act. conj. 3. ſing. tinxerit. μιάνθησαν, 3. pl. aor. 1. paſſ. pro ἐμιάνθησαν, maculati ſunt. μιῆναι, aor. 1. act. inf. violare, Philox.

Μιαιφονέω, ῶ, f. ήσω, polluo me cæde, homicidium perpetro. μιαιφονεῖ, trucidat, Philox. A μιαιφόνος.

Μιαιφονία, ας, ἡ, contaminatio e cæde. 2) cædes nefaria & ſcelerata, homicidium impium, parricidium. Ab eod.

Μιαιφόνος, ου, ὁ, ἡ, qui ſe cæde polluit, qui homicidium perpetravit, homicida nefarius, latro. 2) ſanguinarius, crudelis, propenſus ad ſanguinem effundendum. E μιαίνω & φόνος, *cædes*.

Μιαιφονώτατα, *Adv.* crudeliſſime, fœdiſſime. A præc.

Μίαμμα, ατος, τὸ, tinctura, Suid. A μιαίνω.

Μίανσις, εως, ἡ, pollutio. Ab eod.

Μιαντὸς, inquinatus, Gl. V. Ab eod.

Μιαρία, ας, ἡ, impuritas, ſcelus, ſceleroſitas, projecta audacia. A ſeq.

Μιαρὸς, ρὰ, ρὸν, ſpurcus, pollutus, contaminatus. 2) ſceleſtus, dirus, ſceleratus, impurus, flagitioſus, abominandus, obſcœnus. A μιαίνω.

Μιαροφαγέω, ῶ, fut. ήσω, cibis vetitis veſcor. A μιαροφάγος.

Μιαροφαγία, ας, ἡ, ciborum vetitorum eſus. Ab eod.

Μιαροφάγος, ου, ὁ, ἡ, qui cibis vetitis veſcitur.

Μιαρῶς, *Adv.* impure. 2) ſceleſte, ſcelerate. A μιαρός.

Μίασμα, ατος, τὸ, inquinamentum. 2) contagium. 3) piaculum. 4) ſtuprum. A μιαίνω.

Μιασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Μιάστωρ, ορος, ὁ, contaminator. 2) fœdus, impurus, cæde vel alio ſcelere contaminatus. Ab eod.

Μίγα, *Adv.* miſtim, promiſcue. A μίγνυμι.

Μιγάδην, *Adv.* idem & ab eod.

Μιγάζομαι, miſceor. Ab eod.

Μιγὰς, άδος, ὁ, ἡ, miſtus, permiſtus, miſcellaneus. Hinc μιγάδες, hominum colluvies, homines promiſcue convenæ. Ab eod.

Μίγδα, *Adv.* mixtim, promiſcue. Ab eod.

Μίγδην, *Adv.* idem. Philox. Ab eod.

Μίγμα, ατος, τὸ, mixtura, farrago. μίγματα, peculiariter de medicamentorum miſturis. Ab eod.

Μιγματοπώλης, ου, ὁ, pharmacopola.

Μιγμὸς, οῦ, ὁ, idem quod μίγμα, apud Laert.

Μίγνυμι, μιγνύω, f. μίξω, miſceo, permiſceo. paſſ. μίγνυσθαι, miſceri, prope accedere, conſueſcere, de concubitu, & de aliis quibuſque modis conſortii & congreſſus inter homines. aor. 1. inf. μιχθῆναι. aor. 2. μιγῆναι. part. a. 1. μιχθεὶς, μιχθεῖσα, perf. paſſ. part. μεμιγμένος.

ΜΙ´ΔΑΣ, ου, ὁ, Midas, nomen regis Phrygiæ. 2) nomen jactus teſſerarii ſeu aleatorii admodum felicis. 3) beſtiola fabas edens.

Μιηφόνος, pro μιαιφόνος.

ΜΙ´ΘΡΑΣ, ου, ὁ, Sol, apud Perſas, ut Deus.

Μικκὸς, ὴ, ὸν, parvus, exiguus. Hinc μικκὸν, *Adv.* parum, pauliſper, *Dor.* a μικρός.

Μικκύλος, parvulus, puſillus. Dim. a pr.

Μικραδικητικὸς, ὴ, ὸν, in parvis injurioſus. v. μεγαλαδικητικός.

Μικραίτιος, ου, ὁ, ἡ, ob parvas res expoſtulans, querens. E μ. & αἰτία.

Μικραύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, paucos, vel etiam parvos ſulcos, agrum parvum habens.

Μικροβασίλειος, ου, ον, regnum parvum habens.

Μικροβασιλεὺς, έως, ὁ, rex parvus, regulus.

Μικρόβιος, ου, ὁ, ἡ, breve tempus vivens, brevis ævi.

Μικρόβωλος, ου, ὁ, ἡ, parvas habens glebas.

Μικρογένειος, ον, parvum mentum habens. E μ. & γένειον.

Μικρογένυς, υος, ὁ, ἡ, idem.

Μικρογλάφυρος, ου, ὁ, ἡ, parvos & aptos articulos habens.

Μικρογνωμοσύνη, ἡ, idem quod μικροψυχία. E μ. & γνώμη.

Μικρογραφέω, voculi brevi ſcribo, v. c. ο non ω. Vox Grammat. E μ. & γράφω.

Μικροδοσία, ας, ἡ, donatio exigua, parvum munus. E μ. & δόσις.

Μικροθαύμαστος, ὁ, ἡ, res parvas admirans. E μ. & θαυμάζω.

Μικροθυμέω, ῶ, fut. ήσω, animo puſillo ſum. A μικρόθυμος.

Μικροθυμία, ας, ἡ, puſillanimitas. Ab eod.

Μικρόθυμος, ου, ὁ, ἡ, qui animo puſillo eſt.

Μικροκαρπία, ας, ἡ, parvi fructus editio, fructus exiguitas. A ſeq.

Μικρόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, fructus exiguos edens.

Μικροκέφαλος, ον, exiguum habens caput. E μ. & κεφαλή.

Μικροκίνδυνος, ον, parva ſuſcipiens pericula.

Μικροκλέπτης, ου, ὁ, fur rerum minutarum.

Μικροκοίλιος, ου, ὁ, ἡ, exilem habens ventrem. E μ. & κοιλία.

Μικρόκομψος, ον, parum concinnus, ſ. nimis concinnus, affectatam in minutiis ac puerilem concinnitatem habens.

Μικρόκοσμος, ου, ὁ, mundus parvus, homo.

Μικροληψία, ας, ἡ, paucorum acceptio. E μ. & λῆψις.

Μικρολογέομαι, οῦμαι, rei parvæ rationem habeo. 2) ſcrupuloſe circa vilia & ſpernenda occupor. 3) ſordide & parce facio. A μικρολόγος.

Μικρολογία, ας, ἡ, oratio tenuis omnique ſententiarum dignitate deſtituta. 2) cura, quæ impenditur rebus parvis frivolis ac vilibus, tanquam magnis. 3) ſordes, avaritia, parſimonia ſordida. Ab eod.

Μικρολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui rerum exiguarum ac vilium rationem habet, in minima quæque inquirit, ſcrupuloſus. 2) ſordidus, tenax, præparcus.

Μικρολόγως, *Adv.* res parvas magni æſtimando. 2) ſordide, præparce.

Μικρόλυπος, ου, ὁ, ἡ, cui res minimæ animi moleſtiam adferunt. E μ. & λύπη.

Μικρομελὴς, έος, ὁ, ἡ, parva habens membra. E μ. & μέλος, *membrum*.

Μικρομέρεια, ας, ἡ, tenuitas partium. A ſeq.

Μικρομερὴς, έος, ὁ, ἡ, parvis partibus conſtans. E μ. & μέρος.

Μικρόμματος, ου, ὁ, ἡ, parvos oculos habens. E μ. & ὄμμα.

Μικρόπεπλος, ου, ὁ, ἡ, parvum peplum geſtans.

Μικροποιέω, minutum reddo. A ſeq.

Μικροποιὸς, ὸν, minutum, humile reddens.

Μικροπολίτης, ου, ὁ, parvæ urbis civis.

Μικροπολιτικὸς, ὴ, ὸν, civi parvæ civitatis conveniens, ſ. uſitatus &c. Hinc τὸ μικροπολιτικὸν, οῦ, multitudo parvi oppidi. it. mores moribus parvi oppidi ſimiles. A pr.

Μικροπόνηρος, ου, ὁ, ἡ, in parva re improbus.

Μικροπρέπεια, ας, ἡ, illiberalitas, ſordes, indecora parſimonia. A μικροπρεπής.

Μι-

Μικροπρεπεύομαι, f. εύσομαι, indecore parcus sum, sum vilia abjectique animi. Ab eod.
Μικροπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, viles abjectosque decens. 2) sordidus, illiberalis. E μ. & πρέπει, decet.
Μικροπρεπῶς, *Adv.* sordide, illiberaliter. A pr.
Μικροπρόσωπος, ου, faciem parvam habens. E μ. & πρόσωπον.
Μικροπτέρυξ, γος, parvas alas habens.
Μικρόῤῥαξ, αγος, ὁ, ἡ, qui parvos habet acinos.
Μικρόῤῥιν, vel μικρόῤῥις, ινος, ὁ, ἡ, parvum nasum habens. Ex μ. & ῥὶν, *nasus*.
Μικρόῤῥωξ, ωγος, ὁ, ἡ, idem quod μικρόῤῥαξ.
Μικροῤῥοπύγιος, ου, ὁ, ἡ, parvum habens oropygium. E μ. & ὀῤῥοπύγιον.
Μικρὸς, ρὰ, ρὸν, parvus, exiguus. a) qui parvi pretii aut momenti est. 3) paucus. μικρὸν, *Adv.* paullulum, parum. μικροῦ, prope, fere, propemodum. μικροῦ δεῖν, propemodum, pæne, Philox. μικρῷ πρόσθεν, paullo ante, Philox. μικρῷ πρότερον, paullo ante. μικρῷ ὕστερον, paullo post. *Comp.* μικρότερος. *Sup.* μικρότατος.
Μικροσκελὴς, έος, ὁ, ἡ, parva habens crura. E μ. & σκέλος.
Μικροσπέρματος, ου, parvum semen habens. E μ. & σπέρμα.
Μικρόσπερμος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ex iisd.
Μικρόσταχυς, υος, ὁ, ἡ, parvas spicas habens.
Μικρόστομος, ου, ὁ, ἡ, os parvum habens. E μ. & στόμα.
Μικρόσφαιρος, ου, Epith. malobathri, folia perparva habentis. E μ. & σφαῖρα.
Μικρόσφυκτος, ου, ὁ, ἡ, cui parvus & debilis est pulsus arteriarum. a) debilis. E μ. & σφύζω.
Μικροσφυξία, ας, ἡ, exilitas pulsus arteriarum. Ex iisdem.
Μικρόσχημος, ου, ὁ, ἡ, parvum habitum gerens. E μ. & σχῆμα.
Μικροτέχνης, ου, ὁ, vilis & abjectus artifex. E μ. & τέχνη.
Μικρότης, ητος, ἡ, parvitas, exiguitas, pusillitas. A μικρός.
Μικροτράπεζος, ου, ὁ, ἡ, qui tenuem habet mensam. E μ. & τράπεζα.
Μικρότριχος, ου, ὁ, ἡ, breves habens pilos. E μ. & θρὶξ.
Μικροφάγος, ὁ, ἡ, tenuissimo victu utens.
Μικροφιλοτιμία, ας, ἡ, inepta & sordida gloriæ cupido, gloriæ captatio e rebus frivolis. A seq.
Μικροφιλότιμος, ου, ὁ, ἡ, e rebus tenuibus gloriam captans, Theophr.
Μικροφρόνως, *Adv.* illiberaliter, sordide. A μικρόφρων.
Μικροφροσύνη, ης, ἡ, pusillanimitas. Ab eod.
Μικρόφρων, ονος, ὁ, ἡ, pusillanimitas. E μ. & φρήν.
Μικροφυὴς, έος, ὁ, ἡ, pusillus. E μ. & φυή.
Μικροφυΐα, ας, ἡ, parvitas a natura. A præc.
Μικρόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, parva habens folia. E μ. & φύλλον.
Μικροφωνία, ας, ἡ, exilitas vocis. A seq.
Μικρόφωνος, ου, ὁ, ἡ, gracilem & exilem vocem habens. E μ. & φωνή.
Μικροχαρὴς, ὲς, rebus parvis, nihili, frivolis gaudens. E μ. & χαίρω.
Μικρόχωρος, ου, ὁ, ἡ, exiguum solum habens.
Μικροψυχέω, ῶ, f. ήσω, pusillo animo sum, exponitur &, animo deficio. A μικρόψυχος.
Μικροψυχία, ας, ἡ, pusillanimitas, animus demissus & abjectus. Ab eod.
Μικρόψυχος, ου, ὁ, ἡ, qui animo demisso & abjecto est, pusillanimis. E μ. & ψυχή.
Μικρύνω, parvum reddo, imminuo. A μικρός.
Μικρῶς, *Adv.* parum, leviter. Ab eod.
Μικτὸς, ἡ, ὸν, mistus. a) qui misceri potest. A μίγνυμι.
Μίλαξ, ακος, ἡ, taxus, hederæ species. v. σμίλαξ.
Μιλησιουργὸς, Milesio opere factum, sicut celebrantur Μιλήσια στρώματα, Milesia stragula, & Μιλήσια ἔρια, Milesiæ lanæ. Ex ἔργον & Μίλητος, Miletus, quæ est urbs Asiatica.
ΜΙΛΙΑ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, miliarium, columna Romæ, unde miliaria numerari cœpta. a) vas ad parandam aquam calidam, caldarium; quod esset forma miliari simile. Athenæus Lib. III. Anthol. Gr.
Μιλιάζω, vel μιλιάω, f. άσω, miliaria dimetior. Hinc μεμιλιάσθαι, per miliaria esse dimensum, apud Strab. A μίλιον.
Μιλιασμὸς, οῦ, ὁ, dimensio per miliaria. A præc.
ΜΙ'ΛΙΟΝ, ου, τὸ, miliare, spatium mille passuum.
Μίλον, ου, τὸ, aut μίλος, ου, ὁ, milaeis, seu smilacis, taxi, sive hederæ flos, Pollux.
Μίλτειος, ου, ὁ, ἡ, qui e minio, aut minio tinctus est. A μίλτος.
Μιλτηλιφὴς, & μιλτηλιφὴς, έος, ὁ, ἡ, minio illitus, miniatus, minio tinctus. Ex eod. & ἀλείφω.
Μίλτινος, ίνη, ινον, miniaceus. Ab eod.
Μιλτίτης, ου, ὁ, ut μιλτίτης λίθος, lapis minii colorem referens. Ab eod.
Μιλτοπάρῃος, ου, ὁ, ἡ, genas minio infectas habens. Epith. navis rubro pictæ protam. Ex eodem & παρειά.
Μιλτόπρεπος, ου, ὁ, ἡ, minio pulcre pictus, decorus. E seq. & πρέπει.
Μίλτος, ου, ἡ, minium, rubrica. a) rubigo segetum.
Μιλτόω, ῶ, f. ώσω, minio inficio, rubrica tingo. Gl. Vet. minio. A præc.
Μιλτώδης, εος, ὁ, ἡ, miniaceus, minio similis. a) minii plenus. Ab eod.
Μιλτωρυχία, ας, ἡ, minii effossio. a) metallum minii. A seq.
Μιλτωρύχος, ου, ὁ, minii seu rubricæ effossor, E μίλτος & ὀρύσσω.
Μιλτωτὸς, ἡ, ὸν, miniatus, Gl. Vet. rubricatus. A μιλτόω.
ΜΙ'ΛΦΑΙ, ῶν, αἱ, defluvium pilorum in palpebris.
Μίλφωσις, εως, ἡ, idem. A præc.
ΜΙΜΑΙ'ΚΥΛΟΝ, ου, τὸ, fragum; fructus arbuti. Scribunt & μιμαίκυλον, μεμαίκυλον &c. male.
Μιμαλλόνες, & Μιμαλλόνες, ων, αἱ, Mimallones, Bacchæ, seu sacerdotes Bacchi. A μιμέομαι.
ΜΙ'ΜΑΡΚΙΣ, εως, ἡ, sive μίμαρκυς, υος, ἡ, farciminis genus.
Μιμαυλέω, ῶ, histrioni mimo accino tibia. Hes. interpr. ὑποκρίνεσθαι. A seq.
Μίμαυλος, ου, ὁ, ἡ, qui mimos tibia exprimit. E μῖμος & αὐλός.
Μιμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, imitor, imitatione exprimo.
Μιμηλάζω, idem, Hes. A seq.
Μιμηλὸς, ὴ, ὸν, imitando expressus, a docto imitatore factus. *Dor.* μιμηλά, imitando expressa imago. μιμηλὸς, active, imitandi sollertia præditus, imitator, ut μιμηλὴ τέχνη, imitatrix ars. μιμηλότατοι, imitandi dexteritate præstantissimi. A μιμέομαι.
Μιμηλότης, ητος, ἡ, imitandi dexteritas. Suid. sine expositione. A præc.
Μιμηλῶς, idem quod μιμητικῶς. Ab eod.

Μίμησ

Μίμημα, ατος, τὸ, imitamentum, imago. A μιμέομαι.
Μίμησις, εως, ἡ, imitatio. Ab eod.
Μιμητὴς, ῦ, ὁ, imitator, de poetis quoque & histrionibus, quod illi verbis & oratione, hi gestu imitentur mores hominum. Philox. μιμητὴς, infectator. Ab eod.
Μιμητικὸς, ή, ὸν, imitandi sollertia præditus, peritus imitator. Gl. Vet. gesticularius. Ab eodem.
Μιμητικῶς, *Adv.* imitando, more imitatorum. A præc.
Μιμητὸς, ή, ὸν, imitabilis. Ab eod.
Μιμία, ας, ἡ, imitatio. A μῖμος.
Μιμικὸς, ή, ὸν, mimicus. Ab eod.
Μιμνάζω, permaneo, præstolor, exspecto. A μίμνω.
Μιμνήσκω, in memoriam revoco. μιμνήσκομαι, recordor, memini. vid. μνάομαι.
Μίμνω, pro μένω, e reduplicato μιμένω.
Μιμογράφος, ου, ὁ, qui mimos scribit. E μῖμος & γράφω.
Μιμολογέω, ῶ, mimos recito, mimice recito. pass. μιμολογεῖσθαι, mimice recitari. A seq.
Μιμολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui mimos recitat. In Epigr. echo dicitur μιμολόγος, imitans vocem humanam.
Μῖμος, ου, ὁ, mimus, imitator, histrio, Gl. Vet. 2) mimus, imitatio, Gl. Vet. ipse actus mimicus, plerumque obscenior, & mimi ejusmodi versus. 3) vana rerum ementitarum repræsentatio, adumbratio, offuciæ. A μιμέομαι.
Μιμὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, simia, humanarum actionum imitatrix, Tzetzes. Ab eod.
Μὶν, *Pron. indecl.* seipsum, ipsam. *alicubi & pro* seipsos.
ΜΙΝΔΑΞ, ακος, ἡ, suffimentum quoddam, suffitus, Athen.
ΜΙΝΘΑ, s. μίνθη, ης, ἡ, mentha, herba suaveolens.
Μίνθος, ου, ὁ, stercus, merda. Alicubi & pro μίνθη.
Μινθόω, ῶ, f. ώσω, stercore inquino. A præc.
Μινυαδάμαχος, ου, ὁ, ἡ, Minyarum domitor. E Μινύαι, qui gente erant Thessalica, & μάχομαι.
Μινυθέω, ῶ, fut. ήσω, minuo, imminuo. perf. μεμινυθήκασι apud Hippocr. A μινυός.
Μινύθημα, ατος, τὸ, imminutum, extenuata pars corporis. A præc.
Μινύθησις, εως, ἡ, imminutio. Hippocr. Ab eod.
Μινύθω, minuo, imminuo. 2) minor fio, decresco, deficio, marcesco, contabesco. A μινυός.
Μίνυνθα, *Adv.* parumper, paulisper, paullulum, ad parvum temporis spatium. A præc.
Μινυνθάδιος, s. μινυνθαδὴς, brevi tempore durans. A præc.
Μινυνθαδὴς, ος, brevis. Ab eod.
ΜΙΝΥΟΣ, ὰ, ὸν, parvus, exilis.
Μινύρισμα, ατος, τὸ, querulum & exile murmur. A seq.
Μινυρίζω, exili voce lamentor, exili & flebili voce cantillo. Philox. μινυρίζει, minurrit. A μινύρομαι.
Μινύρισμα, ατος, τὸ, minuritio, cantus minorum avium. A præc.
Μινυρισμὸς, ῦ, ὁ, murmuratio, susurratio, Gl. Vet. Ab eod.
Μινύρομαι, querula & lamentabili voce loquor, vel cantillo. A μινυός.
Μινυώριος, ου, ὁ, ἡ, brevi tempore durans, fluxus, caducus. E μινυὸς & ὥρα.
Μιξαιθρία, ας, ἡ, serenitas pluviis hiemalibus permixta. E μίξις & αἰθρία.
Μιξαίθριον, ου, τὸ, idem & ex iisd.
Μιξάνθρωπος, ου, ὁ, ἡ, semihomo.
Μιξέλληνες, altero tantum parente Græci, ut hibridæ apud Romanos. E μίξις & Ἕλλην.

Μιξίαμβος, ου, ὁ, ἡ, poeta, qui carminibus jambos admiscet; conviciator, Hes. E μίξις & ἴαμβος, *jambus*, quod olim conviciis in primis adhibebantur jambi.
Μιξίας, ου, ὁ, qui miscet, Hes. A seq.
Μίξις, εως, ἡ, mixtio, mixtura, permistio, temperatura. 2) concubitus, coitus. A μίγνυμι.
Μιξοβάρβαρος, ου, ὁ, ἡ, semibarbarus.
Μιξοβόας, ου, ὁ, promiscue clamans. E μ. & βοάω.
Μιξοδία, ας, ἡ, mixtio viarum, trivium. Apud Apoll. Rh. μιξοδίη, locus inter Scyllam & Charybdin. Schol. Apoll. Rh. E μ. & ὁδὸς. v. μισγοδία.
Μιξόδος, ου, ἡ, idem & ex iisd.
Μιξόθηρ, ηρος, ὁ, ἡ, semifer, feræ quasi permixtus. E μ. & θήρ.
Μιξόθηρος, ου, ὁ, ἡ, idem. 2) qui belluinis est moribus. Ex iisd.
Μιξόθριξ, χος, ὁ, ἡ, semicanus.
Μιξόθροος, ον, e variis clamoribus mixtus.
Μιξοφρία, ας, ἡ, coitus, Hes. E μ. & ὀφρύς.
Μιξόλευκος, ον, albo distinctus.
Μιξολύδιος, ου, ὁ, ἡ, semi Lydius.
Μιξολυδιστὶ, *Adv.* semi-Lydio more.
Μιξόμβροτος, ου, ὁ, ἡ, semihomo, ut centaurus.
Μιξονόμος, Epith. hircorum, quia inter oves pascuntur, apud Athen. E μ. & νέμω. vid. μισγονόμος.
Μιξοπάρθενος, ου, ὁ, ἡ, semivirgo, ut Harpyia.
Μιξοπόλιος, ου, ὁ, ἡ, cujus capillis cani incipiunt misceri. Gl. Vet. canaster.
Μιξόπυος, ου, ὁ, ἡ, pure permixtus. E μ. & πύον, *pus*.
Μιξοφρύγιος, ου, ὁ, ἡ, semi-Phrygius.
Μιξόφρυς, υος, ὁ, ἡ, supercilia coeuntia habens.
Μιξόχλωρος, ον, subviridis.
Μισαγαθία, ας, ἡ, odium bonorum s. bonarum rerum. A seq.
Μισάγαθος, ου, ὁ, ἡ, qui bonos vel res bonas odit. E μισέω & ἀγαθός.
Μισαδελφία, ας, ἡ, fratris odium. A seq.
Μισάδελφος, ου, ὁ, ἡ, qui fratrem odit. Ex eod. & ἀδελφός.
Μισαλάζων, ονος, ὁ, ἡ, osor arrogantiæ. Ex eod. & ἀλαζών.
Μισαλληλία, ας, ἡ, odium mutuum. A seq.
Μισάλληλοι, ων, οἱ, αἱ, qui se mutuo odio prosequuntur. E μ. & ἀλλήλων.
Μισανθρωπέω, ῶ, f. ήσω, homines odi, hominum consuetudinem fugio. A μισάνθρωπος.
Μισανθρωπία, ας, ἡ, odium hominum, inhumanitas. Ab eod.
Μισάνθρωπος, ου, ὁ, ἡ, osor hominum, inhumanus. E μισέω & ἄνθρωπος.
Μισαπόδημος, ον, abhorrens peregrinationum. Ex eod. & ἀπόδημος.
Μισαργυρία, ἡ, contemtus pecuniæ. Ex eod. & ἄργυρος.
Μισγάγκεια, ας, ἡ, locus in valle, in quo fit mistio aquarum, in quem e montibus aquæ confluentes miscentur. 2) ipse aquarum gurges illinc collectus. E μίσγω & ἄγκος, *vallis*.
Μισγητία, vide μισητία.
Μισγοδία, ας, ἡ, bivium, trivium. Ex eod. & ὁδός. v. μιξοδία.
Μισγονόμος γῆ, terra, ubi promiscue pascunt, Hes. Ex eod. & νέμω.
Μίσγω, misceo, permisceo. μίσγομαι, misceor, coeo, concumbo, congredior, conversor. A μίγνυμι.
Μισέλλην, ηνος, ὁ, ἡ, Græcorum osor. E μισέω & Ἕλλην.

Μισερ-

Μισεργός, ὁ, ἡ, laborum osor, Pollux. Ex eod. & ἔργον.

Μισεταιρία, ας, ἡ, sociorum odium, Pollux.

Μισέταιρος, ου, ὁ, sociorum osor, Pollux. E seq. & ἑταῖρος.

Μισέω, ῶ, f. ήσω, odi, odio prosequor. 2) minus diligo, minus curo. per Hebr. μισέομαι, οῦμαι, odio sum. μεμισημένος, invisus, odiosus, perf. part. A μῖσος.

Μίσηθρον, τὸ, artificium odii contra quem excitandi, opp. φίλτρον, Lucian. A pr. vid. μίσητρον, quae melior est lectio.

Μισήλιος, ου, ὁ, solifuga, Gl. Vet. E μισέω & ἥλιος.

Μίσημα, ατος, τὸ, odium. Ab eod.

Μισήτη, ης, ἡ, libidinosa, prostituens se cuique femina, χαμαιτύπης. Ammon. Suid. quasi pro μισγήτη, a μίσγομαι.

Μισητία, ας, ἡ, insatiata libido, proclivitas in Venerem, scribitur & μισγητία. A praec.

Μισητής, ῦ, ὁ, osor, Philox. A μισέω.

Μισητίζω, odi, odio prosequor, Hes. Ab eod.

Μισητικός, ή, όν, qui odio prosequitur, propensus ad odia. Ab eod.

Μισητικῶς, Adv. odio prosequendo, per odium.

Μισητός, ή, όν, odiosus, invisus, qui odio habetur. A μισέω.

Μίσητρον, ου, τὸ, Lex. Vulg. v. μίσηθρον. Ab eod.

Μισθαποδοσία, ας, ἡ, mercedis seu praemii solutio. 2) praemium, merces, etiam poena. E μισθὸς & ἀπόδοσις.

Μισθαποδότης, ου, ὁ, qui persolvit mercedem, praemium, poenam sumit. Ex eod. & ἀποδίδωμι.

Μισθάριον, ου, τὸ, parva merces, mercedula. Dim. a μισθός.

Μισθαρνητικός, ή, όν, ad eos pertinens, qui mercede operam suam locant. A seq.

Μισθαρνεύω, f. σω, idem quod sequens.

Μισθαρνέω, ῶ, f. ήσω, mercede operam meam loco, mercedem capio, stipendia facio, etiam de meretricio quaestu. A seq.

Μισθάρνης, ιος, ὁ, ἡ, mercenarius, qui mercede aliquid facit, Hes. ubi malunt μισθάρνης, ου, ὁ. E μισθὸς & ἄρνυμαι, capio.

Μισθαρνητικός, ή, όν, mercenarius, pertinens ad mercenarios. A μισθαρνέω.

Μισθαρνία, ας, ἡ, mercedis acceptio, opera mercenaria, quae pro mercede praestatur. 2) quaestus meretricius. A μισθαρνέω.

Μισθαρνικός, ή, όν, idem quod μισθαρνητικός. A pr.

Μισθαρχίδης, ου, ὁ, qui mercede magistratum gerit, magistratus mercenarius. Vocab. Aristoph. forma patronymici, quasi a μισθαρχέω, vel μισθαρχος.

Μίσθιος, ία, ιον, vel μίσθιος, ου, ὁ, ἡ, mercenarius, meritorius. A μισθός.

Μισθοδοσία, ας, ἡ, mercedis seu stipendii solutio. Ex eod. & δόσις.

Μισθοδοτέω, ῶ, f. ήσω, mercedem sive stipendium do, seu persolvo. μισθοδοτοῦμαι, mereo, mercedem fero. A seq.

Μισθοδότης, ου, ὁ, qui mercedem persolvit.

Μισθόδωρος, ὁ, ἡ, idem. E μ. & δῶρον.

Μισθὸς, ῦ, ὁ, merces, praemium laborum. 2) salarium, stipendium militum. 3) pretium habitationis.

Μισθοφορὰ, ᾶς, ἡ, stipendium, id ipsum, quod mercedis loco fertur, h. e. accipitur, salarium. Vertitur & vectigalia. A μισθὸς & φέρω.

Μισθοφορέω, ῶ, f. ήσω, mercedem capio, quaestum facio. 2) aera mereo, stipendia facio.

Μισθοφορία, ας, ἡ, ipsa actio stipendia merendi.

Μισθοφορικός, ή, όν, qui mercenariorum, vel militum aera merentium est. 2) qui stipendia facere solet. sc. στρατιώτης. μισθοφορικὸν, sc. ἀργύριον, stipendiale, Gl. Vet. A praec.

Μισθοφόρος, ου, ὁ, ἡ, mercede operam locans, mercenarius, qui mercede aliquid facit. Gl. Vet. stipendiarius. E μισθὸς & φέρω.

Μισθόω, ῶ, f. ώσω, mercede loco, faciendum utendumve mercede certa loco. med. μισθόομαι, οῦμαι, mercede conduco. f. μισθώσομαι, conducam. pass. mercede conducor: μεμισθωμένος, mercede conductus. A μισθός.

Μίσθωμα, ατος, τὸ, merces, qua aliquid utendum locatur vel conducitur, vel qua quis operam locat. 2) illud ipsum quod conducitur, velut habitatio. 3) merces, quae datur meretrici pro nocte, quaestus meritorius. A praec.

Μισθωμάτιον, ου, τὸ, Dim. praec.

Μισθωμάσιος, αία, αῖον, conductitius, Gl. Vet. A seq.

Μισθώσιμος, ου, ὁ, qui mercede locatur, vel conducitur. 2) qui mercede conduci debet. 3) qui mercede locari aut conduci potest. Gl. Vet. locatitius. A seq.

Μίσθωσις, εως, ἡ, locatio, aut conductio. A μισθόω.

Μισθωτής, ῦ, ὁ, conductor. Ab eod.

Μισθωτικός, ή, όν, mercenarius. Ab eod.

Μισθωτός, ή, όν, mercenarius, mercede conductus, conductitius. Ab eod.

Μισθώτρια, fem. μισθώτριαι γυναῖκες, apud Poll. mulieres mercenariae. A μισθωτής.

Μίσιππος, ὁ, ἡ, ab equis alendis &c. abhorrens. A μισέω & ἵππος.

ΜΙ'ΣΚΕΛΛΟΣ, ου, ὁ, vile & nigrum vinum, Hesych. voc. Lat.

Μίσκελος, sordidus & praeparcus, qui frusta etiam rejecta colligit. A seq.

ΜΙ'ΣΚΟΙ, ων, οἱ, frusta & rejectamenta, quae sub mensam cadunt, Poll.

Μισοβάρβαρος, ου, ὁ, ἡ, osor barbarorum. E μισέω & βάρβαρος.

Μισοβασιλεὺς, έως, ὁ, regis vel regum osor.

Μισόγαμος, ου, ὁ, ἡ, a nuptiis abhorrens.

Μισογόης, ὁ, osor praestigiarum & imposturarum, it. impostorum.

Μισογύναιος, ου, ὁ, ἡ, osor mulierum. E μ. & γύναιον.

Μισογυνία, ας, ἡ, odium erga mulieres. A μισογύνης.

Μισογυνέω, odi mulieres. A seq.

Μισογύνης, ου, ὁ, osor mulierum. E μ. & γυνή.

Μισόδημος, ου, ὁ, ἡ, osor populi, s. suae civitatis, vel constitutionis civilis.

Μισοδημότης, ου, ὁ, idem.

Μισοδικαστὴς, ῦ, ὁ, idem quod sequens.

Μισόδικος, ου, ὁ, ἡ, qui jure agere horret, litium osor. E μ. & δίκη.

Μισόθεος, ου, ὁ, ἡ, deum vel deos exosus.

Μισόθηρος, ου, ὁ, ἡ, a venatione alienus. E μ. & θήρα.

Μισόθριξ, χος, ὁ, ἡ, qui comam non alit.

Μίσοινος, ὁ, ἡ, a vino alienus.

Μισοκαῖσαρ, αρος, Caesari infestus.

Μισοκακῶ, mala vel malos odi, Gl. Vet.

Μισόκαλος, ου, ὁ, ἡ, osor honesti.

Μισοκερδὴς, έος, ὁ, ἡ, lucrifuga, Gl. Vet. E μ. & κέρδος.

Μισολάκων, ωνος, Lacedaemoniis inimicus.

Μισολογέω, ῶ, bonas litteras odi. 2) imperitus sum doctrinarum. A μισολόγος.

Μισολογία, ας, ἡ. odium bonarum litterarum, disputationum &c. Ab eod,

Μισόλογος, ου, ὁ, ἡ, qui colloquia, congressus hominum, disputationes & ratiocinationes odit, osor bonarum litterarum, indoctus.

Μισόνοθος, ου, ὁ, ἡ, qui spurios odit.

Μισόνυμφος, ου, ὁ, ἡ, qui nuptias & conjugium odit. E μ. & νύμφη.

Μισοξενία, ας, ἡ, odium peregrinorum, odium hospitum, inhospitalitas. A seq.

Μισόξενος, ου, ὁ, ἡ, osor peregrinorum, hospitum, inhospitalis.

Μισόπαις, αιδος, ὁ, ἡ, osor liberorum, liberos exosus.

Μισοπάρθενος, ὁ, virginibus infestus.

Μισοπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, patri inimicus.

Μισοπέρσης, ου, ὁ, Persis infestus.

Μισοπόλεμος, ὁ, ἡ, alienus a bello.

Μισόπολις, ιος, ὁ, ἡ, osor civitatis.

Μισοπονέω, ῶ, odi & defugio labores. 2) non contendo, non studeo. A μισόπονος.

Μισοπονία, ἡ, odium laboris. A seq.

Μισόπονος, ου, ὁ, ἡ, osor laboris.

Μισοπονηρέω, ῶ, f. ήσω, odi improbos, improbitatem aversor. A μισοπόνηρος.

Μισοπονηρία, ας, ἡ, odium improbitatis. A seq.

Μισοπόνηρος, ου, ὁ, ἡ, qui improbos vel improbitatem aversatur. Philox. severus. τὸ μισοπόνηρον, ου, sc. ἦθος, odium improbitatis.

Μισοπονήρως, *Adv.* cum odio improborum. A pr.

Μισοπορπακιστάτη, ἡ, bello maxime inimica, pacis amantissima, Aristoph. E μ. & πόρπαξ.

Μισοπράγμων, ονος, ὁ, ἡ, a negotiis abhorrens, qui vitam quietam & negotiis vacuam agit. E μ. & πρᾶγμα.

Μισοπροσήγορος, ὁ, ἡ, difficilis aditu.

Μισόπτωχος, ου, ὁ, ἡ, odio habens, fugiens pauperes.

Μισοπώγων, ωνος, ὁ, ἡ, osor barbæ, titulus libelli a Juliano Aug. conscripti.

Μισορώμαιος, ου, ὁ, ἡ, Romanis infestus.

Μῖσος, εος, τὸ, odium.

Μισόσοφος, ου, ὁ, ἡ, osor sapientiæ; sapientiæ studium, Philosophiam exosus.

Μισοστρατιώτης, ου, ὁ, rem militarem fugiens.

Μισοσύλλας, ὁ, inimicus Syllæ.

Μισοτεκνία, ας, ἡ, odium liberorum. A seq.

Μισότεκνος, ου, ὁ, ἡ, liberorum osor, prolem habere nolens.

Μισοτύραννος, ου, ὁ, ἡ, osor tyrannorum, tyrannidis.

Μισότυφος, ου, ὁ, ἡ, qui ostentationem odit.

Μισοφίλιππος, ου, ὁ, ἡ, inimicus Philippi.

Μισοφιλόλογος, ου, ὁ, ἡ, abhorrens a studiis litterarum, infestus hominibus doctis.

Μισόφιλος, ου, ὁ, ἡ, qui amicos aversatur; amicitias fugiens.

Μισοφρόντις, ιδος, ὁ, ἡ, fugiens curas.

Μισόχρηστος, ου, ὁ, ἡ, bonorum osor.

Μισόχριστος, ου, ὁ, ἡ, qui Christum odit.

Μισοψευδής, έος, ὁ, ἡ, qui mendacium odit.

Μιστυλάομαι, ῶμαι, pane in cochlear excavato jus vel pulmentum haurio. A seq.

Μιστύλη, f. μυστίλη, ης, ἡ, panis in cochlear cavatus.

Μιστύλλω, in parvas partes seu frusta exigua concido, in parva frusta disseco.

ΜΙ'ΣΥ, misy, succus in metallis concretus in formam glebæ vel pollinis: unde inter metallica numeratur.

Μισύβρις, ιος, ὁ, ἡ, alienus ab insolentia.

ΜΙ'ΣΧΟΣ, ου, ὁ, pediculus, per quem folia fructusque arboribus adhærent. 2) granum folio adhærens. 3) instrumentum rusticum vertendæ terræ.

Μισώδης, εος, ὁ, ἡ, odiosus, odio dignus. A μῖσος.

Μιτοῤῥαφής, έος, ὁ, ἡ, filo sutus. E seq. & ῥάπτω.

Μίτος, ου, ὁ, filum, quod stamini implicatur, licium. 2) fides citharæ.

Μιτόω, ῶ, f. ώσω, licia tendo. 2) fidibus cano. A pr.

Μίτρα, ας, ἡ, & μίτρη, ης, ἡ, cingulum, balteus, cinctus, zona. 2) fascia, qua caput obligatur, mitra, diadema.

Μιτράγχυσα, ἡ, squama aurea, quæ in fronte gestatur, Hesych.

Μιτρηφόρος, ου, ὁ, ἡ, mitram gestans, mitratus. E μίτρα & φέρω.

Μιτρίον, ου, τὸ, mitella, Gl. Vet. A μίτρα.

Μιτροφορέω, mitram gesto.

Μιτροφόρος, ου, ὁ, ἡ, idem quod μιτρηφόρος.

Μιτροχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, tunicam fascia cingens.

Μιτρόω, ῶ, f. ώσω, mitra seu fascia cingo. A μίτρα.

ΜΙ'ΤΥΛΛΟΣ, ου, ὁ, puerili ætati proximus.

ΜΙ'ΤΥΛΟΣ, ύλη, *Dor.* ύλα, υλον, mutilus, cornibus carens.

ΜΙ'ΤΥΣ, υος, ἡ, ostiis alvearium circumlitum quasi purgamentum ceræ, subatrum, graveolens, vulneribus & ulceribus medens.

Μνᾶ, ᾶς, ἡ, mina, pondus centum plerumque drachmarum.

Μναϊαῖος, & μναιαῖος, αία, αῖον, minæ pondus, f. pretium habens. A præc.

Μνάομαι, ῶμαι, memoro, commemoro, dico. 2) memor sum, recordor. Hinc in usu f. μνήσομαι, recordabor, mentionem faciam. aor. 1. ἐμνήσθην, recordatus sum, imperat. μνήσθητι, memor esto, recordare. f. pass. μνησθήσομαι, mentionem faciam. perf. in significatione præsentis μέμνημαι, memini, recordor. 2) curo, operam do. imperat. μέμνησο, memento. part. μεμνημένος, memor. aor. 1. med. μνήσασθαι, commemorare, mentionem facere. A μνάω.

Μνάομαι, μνῶμαι, ambio, affecto, in præsenti usitatum, 3. pl. μνῶνται, ambiunt, uxorem petunt. inf. μνᾶσθαι, ambire. part. μνώμενος, sibi concilians.

Μνασιδωρεῖν, apud Demosth. v. μνησιδωρεῖσθαι.

ΜΝΑΣΙ'ΟΝ, ου, τὸ, mensura duorum medimnorum, Hes.

ΜΝΑ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, in Ægypto, herba dulcem saporem cibis adferens, Theophr.

Μνάστειρα, ας, ἡ, *Dor.* pronuba. A μνηστήρ.

Μναστέω, ῶ, f. ήσω, nuptias alicujus ambio. *Dor.* pro μνηστέω, unde μνηστεία.

Μνάω, ῶ, in memoriam revoco. 2) commonefacio, admoneo, occurrit fut. μνήσει, admonebit. aor. 1. part. μνήσας.

Μνέα, *Jon.* pro μνᾶ.

Μνεία, ας, ἡ, mentio. 2) memoria. A μνάω.

Μνῆμα, ατος, τὸ, id, quo nobis res aliqua in memoriam revocatur, monumentum. 2) sepulcrum. A μνάομαι.

Μνημάτιον, τὸ, parvum monumentum. A præc.

Μνηματίτης, ου, ὁ, ut μνηματίτης λόγος, oratio funebris. Ab eod.

Μνημεῖον, ου, τὸ, monumentum, quicquid memoriæ caussa struitur, datur. 2) sepulcrum. 3) locus secretior domus, in quo pretiosissima quæque adservantur, in pr. μνημεῖα ab amicis, parentibus, sponsis &c. accepta (n. 1.) A seq.

Μνήμη, ης, ἡ, memoria. 2) mentio, commemoratio. A μνάομαι.

Μνη-

Μνημήϊον, ου, τὸ, *Jon.* pro μνημεῖον.

Μνημόνευμα, ατος, τὸ, quod memoriæ mandatur, seu memoria tenetur. A μνημονεύω.

Μνημονευτέον, meminisse oportet. Ab eod.

Μνημονευτικός, ή, όν, memoria valens, memorandi facultate præditus. Ab eod.

Μνημονευτός, ή, όν, qui memoria tenetur. Ab eod.

Μνημονεύω, f. εύσω, memor sum, memoria teneo, memini 2) memoro, memoriæ prodo, mentionem facio. μνημονεύομαι, memoror, celebror. A μνήμων.

Μνημονικός, ή, όν, memoriosus, memoria valens, memor. 2) ad memoriam pertinens, memorabilis. Ab eod.

Μνημοσύνη, ης, ἡ, memoria. 2) revocatio rei in memoriam. 3) Mnemosyne, mater Musarum. Ab eod.

Μνημόσυνον, ου, τὸ, monumentum, quod rem in memoriam revocat, s. rei memoriam servat, memoriale, Gl. Vet. μνημόσυνα, monumenta, Gl. Vet. Ab eod.

Μνήμων, ονος, ὁ, ἡ, memor, qui recordatur. 2) bona memoria præditus, memoria valens, memoriosus, Philox. A μνάομαι.

Μνησιδωρέομαι, gratum me pro beneficiis præsto. E μνῆσις & δωρέομαι.

Μνησίθεος, ου, ὁ, ἡ, pius, dei memor. Diosc. dicit juniperum majorem a quibusdam sic vocari. Ex eod. & θεός.

Μνησικακέω, ῶ, f. ήσω, mali vel injuriæ acceptæ memor sum, succenseo, Gl. Vet. A μνησίκακος.

Μνησικακητικός, ή, όν, idem quod μνησίκακος.

Μνησικακία, ας, ἡ, injuriarum memoria. A seq.

Μνησίκακος, ου, ὁ, ἡ, injuriæ acceptæ memor, qui injuriæ oblivisci nequit.

Μνησικάκως, *Adv.* animo injuriarum memori, cum simultate ob veteres injurias. A pr.

Μνησιπήμων, ονος, ὁ, ἡ, recordatu tristis. E seq. & πῆμα, *damnum*, *clades*.

Μνῆσις, εως, ἡ, recordatio. A μνάομαι.

Μνησιτόκος, ἡ, memor partus, epith. fem. non sterilis. E pr. & τίκτω.

Μνηστεία, ας, ἡ, petitio uxoris. 2) petitio, v. c. honorum, beneficii. A μνηστεύω.

Μνήστευμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Μνηστευτικός, ή, όν, sponsalis, Gl. Vet. A seq.

Μνηστεύω, f. εύσω, nuptias ambio. 2) nuptias concilio, de proxenetis. 3) affecto, etiam in partem deteriorem, concilio, comparo. 4) arrham do, apud Græcos recentiores. μνηστεύεσθαι, peti in matrimonium, desponderi. μνηστευθεῖσα, desponsata, Philox. Reperitur tamen & de viro ambiente. A μνάομαι.

Μνηστέω, idem quod μνηστεύω.

Μνηστή, ῆς, ἡ, desponsata, sponsa, nupta. Ab eod.

Μνηστήρ, ῆρος, ὁ, qui nuptias alicujus ambit, procus, alicubi & memor. 2) candidatus, qui aliquid ambit. 3) dicitur etiam tropice, ut μνηστεύω. Ab eod.

Μνηστήριος, ου, ὁ, ἡ, ad procum pertinens, a proco proficiscens. A præc.

Μνηστηρώδης, εος, ὁ, ἡ, procis conveniens. Ab eod.

Μνηστηροκτόνος, ὁ, procos occidens. Ex eod. & κτείνω.

Μνηστηροκτονία, ἡ, idem quod sequens. A præc.

Μνηστηροφονία, ας, ἡ, procorum occisio seu cædes. E μνηστήρ & φόνος. Locus Homericus.

Μνῆστις, ιος, ἡ, memoria, recordatio, mentio. A μνάομαι.

Μνηστρία, ας, ἡ, pronuba, nuptiarum conciliatrix. A μνηστήρ.

Μνῆστρον, ου, τὸ, arrhabo. τὰ μνῆστρα, sponsalia, Gl. Vet. Ab eod.

Μνηστύς, ύος, ἡ, conciliatio, s. petitio uxoris. A μνάομαι.

Μνήσωρ, ορος, ὁ, peritus, sciens. 2) qui nuptiarum arrhabonem dedit, Hes. A μνῆσις, vel μνάομαι.

Μνιαρός, ρά, ρόν, muscosus. A μνίον.

Μνιόεις, όεσσα, όεν, idem & ab eod.

Μνίον, ου, τὸ, muscus, alga.

Μνιώδης, εος, ὁ, ἡ, muscosus. A præc.

ΜΝΟΙ'Α, ας, ἡ, vox Dor. familia, i. e. servi.

ΜΝΟΥ'Σ, οῦ, ὁ, prima lanugo, pilus tener, lana mollior. Gl. Vet. μνοῦς, pluma.

Μνῴα, μνωΐα, ας, ἡ, pro μνοΐα.

Μνῷται, & μνῶται, servi, apud Cretenses. A pr.

Μνώομαι, memini, recordor. 2) mulieris nuptias ambio. *poetice* pro μνάομαι. A μνάομαι.

ΜΟΓΓΟ'Σ, οῦ, ὁ, qui voce est obtusa. Philox. μόγγος, attubus; quo vocab. idem reddit μογιλάλος, qs. a μόγος.

Μογέω, idem quod μογίω.

Μογερός, ρά, ρόν, laboriosus, ærumnosus. A μόγος.

Μογερῶς, *Adv.* laboriose, ærumnose, difficulter. A pr.

Μογέω, ῶ, f. ήσω, laboro, labores tolero, ærumnas patior & perfero, cum molestiis conflictor, labore fessus sum. 2) doleo. A μόγος.

Μογιλαλία, ας, ἡ, difficultas loquendi. A seq.

Μογιλάλος, ου, ὁ, ἡ, qui ægre & difficulter loquitur, cui impedita est lingua. Philox. attubus. 2) οἱ ὁ. & N. T. mutus. E μόγις & λάλος.

Μόγις, *Adv.* ægre, vix, difficulter. A μόγος.

Μογισαψέδαφος, vix humum tangens, Lucianus ludens de podagra. E pr. ἅπτομαι & ἔδαφος.

ΜΟ'ΓΟΣ, ου, ὁ, labor, ærumna, molestia.

Μογοστοκέω, ῶ, in partu laboro, active & passive. A seq.

Μογοστόκος, ου, ὁ, ἡ, in partu laborans, parientibus opitulans, Epith. Lucinæ. E μόγος & τίκτω, *pario*.

ΜΟ'ΔΙΟΣ, ου, ὁ, modius, mensura sedecim sextariorum.

ΜΟΘΑΞ, ακος, ὁ, verna, Ælian. v. μόθων.

Μόθος, ου, ὁ, labor. 2) bellum. 3) pugna. 4) tumultus. 5) terror. 6) seditio.

Μόθων, ωνος, ὁ, verna. 2) vilis, nullius honoris. 3) nugator, garrulus. 4) fastosus, superbus, arrogans. 5) turpis & servilis molestaque saltatio. A μόθος.

Μοθωνεία, ας, ἡ, superbia, insolentia, arrogantia, jactantia, Hes. Etym. A pr.

Μοθωνικός, ή, όν, insolens, superbus, Plut.

Μοῖρα, ας, ἡ, pars, portio. 2) gradus seu pars circuli in cœlo. 3) certa militum portio, velut decuria, cohors, manipulus. 4) sors, conditio. 5) officium, munus, quod convenit alicui, dignum eo est. 6) honor. 7) pretium. 8) principis ditio. 9) fatum, secundum æque ac adversum. 10) fatum, letum. 11) oraculum, aut alius monitus divinus. Μοῖραι, Parcæ. A μείρω, *partior*.

Μοιραγέτης, ου, ὁ, Parcarum dux, qui fatum anteit. E pr. & ἄγω.

Μοίριος, ία, ιον, fatalis. A μοῖρα.

Μοιράω, ῶ, f. ήσω, divido, partior. μοιράομαι, ῶμαι, peti. μεμοίραμαι, sortitus, adeptus sum, sortito capio. Ab eod.

Μοιρηγενής, έος, ὁ, ἡ, bono, felici fato natus. Vocat. μοιρηγενές. E μοῖρα & γίνομαι.

Μοιρίδιος, ία, ιον, fatalis, fato eveniens. A μοῖρα.
Μοιριδίως, fataliter, Gl. Vet. A pr.
Μοιρὶς, ίδος, ἡ, dividua, particularis. Nicand. 2) nomen proprium viri. Ab eod.
Μοιροδοκέω, ῶ, f. ήσω, partem capio, particeps fio. Ex eod. & δέχομαι.
Μοιρόκραντος, ȣ, ὁ, ἡ, a Parcis seu a fato effectus, vel perfectus. Ex eod. & κραίνω.
Μοιρολαγχέω, ῶ, f. ήσω, sorte dispertior, divido. Ex eod. & λαγχάνω, vel λάχος.
Μοιρολογχεῖν, consortem esse, Pollux. A seq.
Μοιρόλογχοι, consortes facinoris, Pollux. E μοῖρα & λέλογχα, perf. verbi λαγχάνω, sortior.
Μοιρολόγος, ȣ, ὁ, ἡ, fatidicus, Philox. Ex eod. & λέγω.
Μοῖσα, Æolice pro Μȣ͂σα, Eust.
Μοιχάγρια, ων, τὰ, sc. ἐπιτίμια, mulcta, quam solvit moechus deprehensus. E μοιχὸς & ἄγρα.
Μοιχάζω, moechor. A μοιχός.
Μοιχαλὶς, ίδος, ἡ, moecha, adultera. 2) adulterium, in N. T. Ab eod.
Μοιχὰς, άδος, ἡ, adultera. Ab eod.
Μοιχάω, ῶ, f. ήσω, adultero. 2) per fraudem aut vim, injuste occupo, subigo, Xen. μοιχάομαι, ῶμαι, moechor, adulter vel adultera sum. 2) adultero. Ab eod.
Μοιχεία, ας, ἡ, adulterium. 2) defectio ad falsam religionem. per hebr. A μοιχεύω.
Μοιχεύτρια, ας, ἡ, adultera, moecha. Ab sq.
Μοιχεύω, f. εύσω, moechor, adulter sum. 2) adultero, stupro, adulterio vitio. A μοιχός.
Μοιχίδιος, ία, ιον, ex adulterio procreatus, adulterinus. Ab eod.
Μοιχικὸς, ἡ, ὸν, adulterinus, in adulteria pronus. Ab eod.
Μοιχικῶς, Adv. adulterorum more. A pr.
Μοιχίος, ία, ιον, adulterinus. A μοιχός.
Μοιχογέννητος, ον, ex adulterio natus.
Μοιχὸς, ȣ, ὁ, adulter, moechus. 2) genus tonsuræ indecorum ac cinædicum. A μυχὸς, quia sceleri perpetrando latebras quærit. vel a μὴ & οἰκεῖος, ab οἴκω, sc. πρέπω, deceo.
Μοιχότροπος, ȣ, ὁ, ἡ, adulterinis moribus præditus.
Μοιχοτύπη, ης, ἡ, Hes. ἡ ὑπὸ μοιχῶν τυπτομένη. E μ. & τύπτω, tundo, batuo.
Μόλγινος, coriaceus, ut μόλγινοι φυσητῆρες, folles coriacei. A seq.
Μολγὸς, ȣ, ὁ, bulga, saccus coriaceus, culeus. 2) depeculator, quasi pecuniam publicam emulgens. Ab ἀμέλγω.
Μολεύειν, Poll. stolones amputare.
Μολέω, venio, advenio, eo, vado, proficiscor. 2) transeo, prætereo. aor. 2. part. μολὼν, profectus. fem. μολοῦσα.
Μολιβοχθὴς, έος, ὁ, ἡ, gravis ot plumbom, plumbeus. E μόλιβος & ἄχθος.
Μολίβδαινα, ης, ἡ, pila seu massa plumbea, in pr. quæ in fundo retis illigatur, ut descendat in aquam. 2) plumbago. Gl. V. metallicum quid: item, idem quod μολίβδιον. 3) herbæ nomen. A μόλιβδος.
Μολίβδεος, f. μολιβδεῖος, εία, εῖον, contr. μολιβδοῦς, ῆ, οῦν, plumbeus. Ab eod.
Μολιβδικὸς, ȣ, ὁ, plumbarius, Gl. V. Ab eod.
Μολίβδινος, ίνη, ινον, idem & ab eod.
Μολίβδιον, τὸ, fistula plumbea, qua utuntur medici. ap. Hippocr. Ab eod.
Μολιβδὶς, ίδος, ἡ, globus, pila; lamina plumbea. Ab eod.

Μολιβδοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, plumbo similis, plumbum colore referens. A seq. & εἶδος.
Μόλιβδος, ȣ, ὁ, plumbum. A μόλιβος.
Μολιβδουργὸς, ȣ, ὁ, plumbarius, Gl. V. E pr. & ἔργον.
Μολιβδοφανὴς, ὲς, plumbo similis. Ex eod. & φαίνω.
Μολιβδοχοέω, ῶ, f. ήσω, plumbum fundo, conflo. Ex eod. & χέω.
Μολιβδόχροος, contr. μολιβδόχρους, ȣ, ὁ, ἡ, plumbi colorem habens. Ex eod. & χρόα.
Μολιβδοχρὼς, ῶτος, ὁ, ἡ, cujus corpus plumbeo colore est, lividus. Ex eod. & χρὼς.
Μολιβδώδης, εος, ὁ, ἡ, plumbi naturam referens. A μόλιβδος.
Μολίβδωμα, ατος, τὸ, opus e plumbo, quasi a μολιβδόω, vid. μολυβδόω.
Μόλιβος, ȣ, ὁ, plumbum. Gl. Vet. μόλιβον. unde μόλιβδος.
Μολιβοσφιγγὴς, έος, ὁ, ἡ, plumbo præfixus, plumbo illigatus, clausus. E pr. & σφίγγω, stringo.
Μόλις, Adv. vix, ægre, cum labore, μόλις δὴ, vix dum, Gl. V. μόλις ποτὲ, tandem aliquando, vix tandem. Gl. V. A μόλος.
Μολίσκω, vado, eo, proficiscor. A μολέω.
Μολόβρια, τὰ, proles aprugna. Ælian.
Μολοβρὶς, ίδος, ἡ, mendica. A seq.
ΜΟΛΟΒΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, gulosus, vorax. 2) mendicus.
ΜΟΛΟ'ΘΟΥΡΟΣ, vel μολοθȣ͂ρος, ȣ, ὁ, molothurus, herba. Nicand.
ΜΟΛΟΘΡΟ'Σ, ὁ, ὀν, qui non vocatus alienas ædes intrat.
Μόλος, ȣ, ὁ, labor. 2) pugna. 3) fremitus. Unde Lat. moles.
Μολοσσικὸς, & μολοττικὸς, ἡ, ὸν, Molossicus. 2) molosso pede constans. A μολοσσός.
Μολοσσὶς, & μολοττὶς, ίδος, ἡ, Molossia, regio Molossorum.
Μολοσσὸς, vel μολοττὸς, ȣ͂, ὁ, molossus, pes metricus, tribus syllabis longis constans. 2) incola Molossidis, regionis Epiri. 3) sc. κύων, canis molossus, i. e. pastoralis & magnus, seu prægrandis & generosus, quales dabat Molossis.
Μολουρὶς, ίδος, ἡ, Hes. cuspis seu hasta mutilata. 2) pudendum virile. 3) ægre reddens urinam, Hesych. At apud Nicand. animal locustæ simile. E μόλις & οὐρὰ, cauda, vel οὖρον, urina.
Μόλουροι, serpentes quidam innoxii apud Nicand. E μόλω & οὐρὰ, quod cauda ingrediantur.
Μολόχη, ης, ἡ, malva, Gl. Vet. pro μαλάχη.
Μολόχια, malvæ, Gl. V. A pr.
Μολπάζω, canto, decanto, celebro. A μολπή.
Μολπαστὴς, ȣ͂, ὁ, cantor. 2) collusor. A pr.
Μολπάστρια, ας, ἡ, cantrix. 2) quæ colludit. Ab eod.
Μολπὴ, ῆς, ἡ, cantio, carmen. 2) chori cum cantu. A μέλπω.
Μολπηδὸν, Adv. cum cantu. A pr.
Μολπιστὴς, ȣ͂, ὁ, cantor. Ab eod.
Μολύβδαινα, ης, ἡ, idem quod μολίβδαινα.
Μολύβδεος, idem quod μολίβδεος.
Μολυβδόω, plumbo, Gl. V. potius μολυβδόω.
Μολύβδινος, idem quod μολίβδινος.
Μολύβδιον, vid. μολίβδιον.
Μολύβδινος, ȣ, ὁ, ἡ, plumbeus. A μόλυβδος.
Μολυβδὶς, idem quod μολιβδίς.
Μολυβδίτης, ȣ, ὁ, plumbosus. A μόλυβδος.
Μολυβδῖτις, ἡ, plumbea, plumbi ferax. A pr.
Μολυβδοειδὴς, idem quod μολιβδοειδής.
Μόλυβδος, ȣ, ὁ, plumbum.

Μολυβδουργὸς, ῦ, ὁ, ἡ, qui plumbum tractat, plumbarius, Gl. Vet. E *μολυβδος* & *ἔργον*, *opus*.

Μολυβδοφανὴς, έος, ὁ, ἡ, v. *μολιβδοφανής*.

Μολυβδοχοέω, v. *μολιβδοχοέω*.

Μολυβδόχοος, v. *μολιβδόχοος*.

Μολυβδοχρὼς, v. *μολιβδοχρώς*.

Μολυβδώδης, v. *μολιβδώδης*.

Μολύβδωσις, εως, ἡ, plumbatura, Gl. Vet. ferruminatio, quæ plumbo fit: quasi a *μολυβδόω*. vid. *μολυβδόω*.

Μολυβδωτὶς, Gl. Vet. *μολυβδωταὶ*, plumbatæ.

Μολυβδὶς, ίδος, ἡ, v. *μολιβδίς*.

Μόλυβδος, ου, ὁ, v. *μόλιβδος*.

Μολυβδοῦς, ῆ, οῦν, plumbeus. A *μόλιβος*.

Μόλυσμα, ατος, τὸ, Gl. Vet. inquinabulum, sordes, macula. A *μολύνω*.

Μολυνὶς, ίδος, ἡ, podex, quia excrementis polluitur. Ab eod.

Μολυνοπραγμονέω, res fœdas (in pt. in Venere) facio. E *μολύνω* & *πρᾶγμα*.

Μόλυνσις, εως, ἡ, inquinatio, contaminatio, inquinamentum. 2) lenis concoctio, parum a cruditate differens. A seq.

Μολύνω, fut. υνῶ, polluo, inquino, fœdo, incesto. 2) dicitur & de coloribus, tingo, inficio. (v. *μιαίνω*.) *ἐμόλυναν*, 3. pl. aor. 1. fœdarunt. *ἐμολύνατο*, 3. sing. aor. 1. *med.* contaminatus est. imp. aor. 1. *μόλυνον*, inquina, Gl. Vet.

Μόλυσμα, ατος, τὸ, macula, tabes. *μολύσματα*, piacula, Philox. A pr.

Μολυσμὸς, ῦ, ὁ, inquinatio, contaminatio, contagium. Ab eod.

Μόλω, venio, ut hinc sit aor. 2. *μολεῖν*, *ἔμολον*. v. *μολέω*.

Μομφὴ, ῆς, ἡ, querela, querimonia. A *μέμφομαι*.

Μοναδικὸς, ἡ, όν, singularis. 2) solitarius. A *μονάς*.

Μοναδικῶς, *Adv.* in unitate. 2) in solitudine. A pr.

Μοναδὸν, *Adv.* solummodo, solum, Nicand. Schol. A *μόνος*.

Μονάζω, f. άσω, solitariam vitam ago. Ab eod.

Μονάκανθος, ου, ὁ, ἡ, unam tantum spinam habens. Ex eod. & *ἄκανθα*.

Μονάλυσις, εως, ἡ, simplex catena, torques, Pollux.

Μονάμπυκες πῶλοι, Euripidi οἱ κέλητες, ab uno freno: v. infra *μονάμπυξ*. Idem habet & *μονάμπυκες*, in nominat. unde Pind. *μοναμπυκία*, ἡ, ars desultoris, s. agitatio equorum, quæ fit uno freno.

Μονανδρέω, ῶ, uni nupta sum, unum maritum habeo, uno contenta sum. Ex eod. & *ἀνήρ*.

Μόνανδρος, ου, ἡ, univira, Gl. Vet. Ex iisd.

ΜΟ΄ΝΑΠΟΣ, ου, ὁ, Pæonibus monapus, *bestia*. v. *μόνωψ*.

Μοναρχέω, ῶ, f. ήσω, solus impero, solus dominor. Pass. *μοναρχεῖσθαι* dicitur regio, quæ unius imperio subest. A seq.

Μονάρχης, ου, ὁ, monarcha, qui solus imperat. E *μόνος* & *ἀρχή*.

Μοναρχία, ας, ἡ, monarchia, unius dominatus seu imperium. Philox. dictatura. A pr.

Μοναρχικὸς, ἡ, όν, ad monarchiam seu monarcham pertinens. 2) monarchiæ favens. 3) monarchiam affectans. Gl. Vet. *μοναρχικὸν*, dictatorium. Ab eod.

Μόναρχος, ου, ὁ, ἡ, v. *μονάρχης*.

Μονὰς, άδος, ἡ, unitas, unio. 2) unum punctum in tesseris. 3) atomus. A *μόνος*.

Μοναστὴς, ῦ, ὁ, qui solus degit, solitarius. A *μονάζω*.

Μοναστικὸς, ἡ, όν, ad homines solitarios pertinens. 2) solitarius. A pr.

Μονάστρια, ας, ἡ, mulier solitaria, quæ vitam solitariam agit, monialis. Ab eod.

Μονάτωρ ἵππος, equus desultorius, singulator, Schol. Aristoph. A *μόνος*.

Μοναυλέω, ῶ, f. ήσω, tibia una cano. A *μόναυλος*.

Μοναυλία, ας, ἡ, vita solitaria, cælibatus. Ab eod.

Μοναύλιον, ου, τὸ, organum quoddam tibiale unius cantus. Ab eod.

Μόναυλος, ου, ὁ, ἡ, qui solus stabulatur, seu habitat. E *μόνος* & *αὐλή*, *stabulum*.

Μόναυλος, ου, ὁ, ἡ, tibia simplicem sonum edens. 2) ejusmodi organo utens. τὸ *μόναυλον* sc. *μέλος*. unius tibiæ modulatio.

Μοναχῆ, *Adv.* unice, uno tantum modo. A *μοναχός*.

Μοναχικὸς, ἡ, όν, ad solitarios pertinens, monasticus. Ab eod.

Μοναχόθεν, *Adv.* ex una tantum parte.

Μοναχὸς, ἡ, όν, unus. 2) solitariam degens vitam, homo solitarius, monachus. A *μόνος*.

Μοναχοῦ, *Adv.* solummodo. A *μοναχός*.

Μοναχῶς, *Adv.* unice, uno modo, singulariter.

Μονέντερον, ου, τὸ, magnum intestinum, colum. E *μόνος* & *ἔντερον*.

Μονὴ, ῆς, ἡ, mansio, quies, desidia, mora. 2) monasterium. A *μένω*.

Μονήκοιτος, ὁ, ἡ, cælebs. E *μόνος* & *κοίτη*.

Μονημέριος, ία, ιον, diarius, qui est unius diei. In Epigr. *μονημέριον*, ου, unius diei spectaculum. Ex eod. & *ἡμέρα*.

Μονήμερος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Μονήρης, εος, ὁ, ἡ, solitarius, solivagus. 2) *μονήρης ναῦς*, & *μονῆρες πλοῖον*, uniremis navis, unum remorum ordinem habens. E *μόνος* & *ἐρέσσω*, *remigo*, vel a *μόνος*.

Μονθυλεύσις, pl. *μονθυλεύσεις*, exquisitiores ciborum apparatus, Pollux. Vid. *ὀνθυλεύσις*.

Μονθυλευτὴς, ῦ, ὁ, coquus, ciborum exquisitiorum parandorum artifex. A seq.

Μονθυλεύω, exquisite condio cibos.

Μονίας, ου, ὁ, sobrius, Hes. A *μόνος*, vel a *μένω*, constans in uno tenore vitæ tenendo.

Μόνιμος, ου, ὁ, ἡ, constanter manens, stabilis, immobilis, stabili sede degens, sedulus, officiosus, Philox. τὸ *μόνιμον*, ου, sc. ἦθος, constantia. A *μονή*.

Μονιμότης, ητος, ἡ, constantia, stabilitas. A pr.

Μονίμως, *Adv.* constanter, stabiliter. A pr.

Μονιὸς, ῦ, ὁ, vel *μόνιος*, ου, ὁ, solitarius, solivagus, silvester, ferus. In primis dicitur de apro. A *μόνος*.

Μόνιππος, ου, ὁ, ἡ, qui uno equo utitur. 2) qui singulari equo vectus cursu certat, singulator.

Μονοβάλανος, ον, Epith. clavis; unum dentem habens.

Μονοβάμων, ονος, ὁ, ἡ, solus incedens. E μ. & *βαίνω*.

Μονόβιβλος, ου, ὁ, ἡ, qui uno constat libro. τὰ *μονόβιβλα*, sc. *συγγράμματα*, libri singulares.

Μονόβολον, τὸ, unum truncum habens. E μ. & *βόλος*.

Μονογαμέω, ῶ, f. ήσω, semel tantum uxorem duco.

Μονογαμία, ας, ἡ, quum quis semel tantum duxit uxorem.

Μονόγαμος, ου, ὁ, ἡ, qui unas tantum nuptias contraxit: semel tantum uxorem habuit.

Μονογενὴς, έος, ὁ, ἡ, singularis, unigenitus, unigena, Philox. A *γένος*.

Μονο-

Μονογενῶς, *Adv.* unice, maxime, præcipue. A pr.
Μονόγληνος, ου, ὁ, ἡ, unoculus. Epigr. A γλήνη.
Μονόγλωσσος, vel μονόγλωττος, ου, ὁ, ἡ, qui una tantum utitur lingua. E μ. & γλῶττα.
Μονογνώμονες, qui unius sunt sententiæ, vel ab una sententia pendent. Ex μ. & γνώμη.
Μονόγονος, Poet. μουνόγονος, ου, ὁ, ἡ, unigenitus. E μ. & γίνομαι.
Μονογράμματος, ου, ὁ, ἡ, una littera constans, v. c. syllaba. Longin. Suid. E μ. & γράμμα.
Μονόγραμμος, ου, ὁ, ἡ, quasi delineatus tantum, non additis reliquis, quæ picturam absolvunt: dicitur & de macilento, extenuato, deformi, s. subtili nimis. Apud Cic. Epicuri dii monogrammi vocantur. E μ. & γραμμή.
Μονοδάκτυλος, ου, ὁ, ἡ, qui unum tantum digitum habet.
Μονοδέρκτης, ου, ὁ, qui unum tantum oculum habet natura, ut Cyclops. A μ. & δέρκομαι.
Μονοδιαιτησία, ας, ἡ, solitaria vita. A μ. & διαιτάομαι.
Μονόδους, οντος, ὁ, ἡ, unum habens dentem unum os habens dentium loco.
Μονόδρεπον φυτόν, planta unum truncum habens. A μ. & δρέπω, *carpo*.
Μονοειδής, έος, ὁ, ἡ, unam formam habens, uniformis. E μ. & εἶδος.
Μονοειδῶς, *Adv.* una forma. A pr.
Μονοείμων, ονος, ὁ, ἡ, una tantum tunica s. veste indutus. E μ. & εἷμα, *vestis*.
Μονοζυγής, έος, ὁ, ἡ, q. d. unijugis; unus. μονοζυγὲς πέδιλον, in Epigr. unum calceamentum de duobus, quæ debebant esse. A ζυγός.
Μόνοζυξ, υγος, ὁ, ἡ, q. d. unijugis, unus.
Μονόζωνος, ὁ, ἡ, qs. unam zonam habens. μονόζωνοι, apud Suid. honoratiores, milites cingulo a ceteris distincti. Ap. τῆς ὁ. milites expediti, fortes. Unde & latrunculi, gladiatores. A ζώνη.
Μονόζωσος, ὁ, idem. E μ. & ζώννυμι.
Μονόζωος, ὁ, ἡ, in solitudine vivens. E μ. & ζάω.
Μονοήμερος, ου, ὁ, ἡ, qui unius est diei, diarius. A μ. & ἡμέρα.
Μονοθελῆται, hæretici, qui Christo unam tantum tribuebant voluntatem, & ἐνέργειαν.
Μονοθρηνέω, ῶ, solus lamentor.
Μονόθυρος, ου, ὁ, ἡ, qui unas tantum habet fores, q. d. unifores, univalvis. Apud Aristot. μονόθυρον est genus concharum unifore & univalve. A μ. & θύρα.
Μονοίκητος, ον, solitarius.
Μονοκάλαμος, ου, ὁ, ἡ, qui unum habet calamum.
Μονόκαμπτος, ου, ὁ, ἡ, unum habens flexum, de pedum digitis, Aristot.
Μονόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, unicaulis, Gl. V. uno vel simplici caule constans.
Μονοκέρατος, ου, ὁ, ἡ, cui unum modo cornu est, uno modo cornu armatus. E μ. & κέρας.
Μονόκερως, ωτος, ὁ, ἡ, idem. 2) monoceros, s. unicornis, animal quoddam quadrupes. Ex iisd.
Μονοκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, unum caput habens. E μ. & κεφαλή.
Μονόκλαυτος, ου, ὁ, ἡ, qui ab uno tantum lugetur.
Μονοκληρονόμος, ου, ὁ, ἡ, qui unus heres est, nullos habens coheredes.
Μονόκλωνος, ου, ὁ, ἡ, unum ramulum habens. E μ. & κλών.
Μονοκοίλιος, ου, ὁ, ἡ, unum ventrem habens. E μ. & κοιλία.

Μονοκοιτέω, ῶ, solus cubo. E μ. & κοίτη.
Μονόκοκκος, ου, ὁ, ἡ, unum granum habens. Hinc τὸ μονόκοκκον, ου, unio, margarita. Gl. Vet. μονόκοκκα, uniones.
Μονοκόνδυλος, ου, ὁ, ἡ, unum nodum seu tuber habens.
Μονοκότυλος, ου, ὁ, ἡ, de polyporum quodam genere, qui unam cavaturam habet in cirris, seu flagellis; in quo unum tantum acetabulum est. E μ. & κοτύλη.
Μονοκρατορία, ας, ἡ, unius imperium, monarchia, Suid. A seq.
Μονοκράτωρ, ορος, ὁ, ἡ, qui solus rerum potitur, qui solus imperium obtinet. E μ. & κρατέω.
Μονοκρηπίς, ῖδος, ὁ, ἡ, unam tantum crepidam habens, uno tantum calceo indutus.
Μονόκροτος, ου, ὁ, ἡ, qui uno tantum pulsu movetur. μονόκροτος ναῦς, navis quæ uno remo impellitur.
Μονόκυκλος, ου, ὁ, ἡ, unum circulum s. orbem, rotamve, habens.
Μονόκωλος, ου, ὁ, ἡ, uno colo seu membro constans. 2) uno artu porrectus. 3) unam tantum contignationem habens. E μ. & κῶλον.
Μονόκωπος, ου, ὁ, ἡ, uno remo utens. E μ. & κώπη.
Μονολέκιθος, ου, ὁ & ἡ, unum vitellum habens.
Μονολεχής, έος, ὁ, ἡ, qui solus cubat. Philox. unicuba. E μ. & λέχος.
Μονολήκυθος, ὁ, ἡ, unam modo ampullam habens.
Μονολήμματος, ου, ὁ, ἡ, una sumtione constans, genus syllogismi. E μ. & λῆμμα.
Μονόλιθος, ου, ὁ, ἡ, ex uno lapide factus, uno lapide constans.
Μονολογία, ας, ἡ, soliloquium, Gl. V. A seq.
Μονολόγος, ου, ὁ, ἡ, soliloquus, Gl. Vet.
Μονόλοπος, ου, ὁ, ἡ, una tantum tunica, aut uno cortice tectus. v. μονόλωπος.
Μονόλυκος, ου, ὁ, lupus solitarius, solivagus.
Μονόλωπος, ου, ὁ, ἡ, unam vestem habens, Suid.
Μονόμαζος, ἡ, unam mammam habens. Epith. Amazonum.
Μονομάτωρ, ορος, ὁ & ἡ, Dorice pro μονομήτωρ.
Μονομαχεῖον, τὸ, idem quod μονομάχιον & μονομαχοτροφεῖον.
Μονομαχέω, ῶ, f. ήσω, singulari certamine pugno. A μονομάχος.
Μονομάχης, ου, ὁ, idem qui μονομάχος. pl. μονομάχαι, Clem. Alex.
Μονομαχία, ας, ἡ, singulare certamen, Philox. gladiatorium. Al. Gl. Vet. duellum. Ab eod.
Μονομαχικός, ή, όν, gladiatorius. Ab eod.
Μονομάχιον, ου, τὸ, idem quod μονομαχία. Philox. assarium.
Μονομάχος, ου, ὁ, ἡ, singulari certamine pugnans, gladiator. E μ. & μάχη.
Μονομαχοτροφεῖον, ου, τὸ, ludus gladiatorius.
Μονομαχοτρόφος, ου, ὁ, lanista, Philox. E μ. & τρέφω.
Μονομερία, ας, ἡ, quum inaudita altera parte aliquid facimus s. judicamus. A seq.
Μονομερής, έος, ὁ, ἡ, unius partis, simplex. E μ. & μέρος.
Μονομερῶς, *Adv.* ex una tantum parte, non in universum: simpliciter.
Μονομήτωρ, ὁ, ἡ, privatus matre. Schol. Eurip. 2) solam matrem superstitem habens. E μ. & μήτηρ.
Μονόμετρος, ον, uno pede constans, sc. versiculus scenicus. E μ. & μέτρον.
Μονόμιτος, ου, ὁ & ἡ, simplici licio s. filo textus.
Μονόμματος, ου, ὁ, ἡ, unoculus natura. E μ. & ὄμμα.

Μον-

Μονόμορφος, ου, ὁ, ἡ, uniformis. E μ. & μορφή.
Μονόμοσχος, ου, ὁ, ἡ, singularem habens pediculum.
Μόνον, *Adv.* solum, tantum, duntaxat. A μόνος.
Μονονού, μονονουχί, & μονονοχί, *Adv.* fere, propemodum, tantum non.
Μονόξοος, ου, ὁ, ἡ, unam & simplicem fissuram habens, ut δίξοος, bifidus. E μ. & ξέω, *rado*.
Μονόξυλος, ου, ὁ, ἡ, ex uno ligno confectus, monoxylon, navigium, ex una arbore cavatum. Gl. V. μονόξυλον, linter. 2) unum truncum habens, de virgulto, arbore.
Μονούσιος, ου, ὁ, ἡ, solus in suo genere, & nihil substantiae suae simile habens: ut luna, sol, cœlum. E μ. & οὐσία.
Μονοπάθεια, ας, ἡ, adfectus & morbus unus. E μ. & πάθος.
Μονόπαις, αιδος, ὁ, ἡ, unigena, item unum modo filium vel filiam habens.
Μονοπάτιον, ου, τό, semita, seu via, per quam tantum uni patet incessus. E μ. & πάτος.
Μονοπέδιλος, ου, ὁ, ἡ, uno indutus calceo. A πέδιλον.
Μονοπεῖραι λύκοι, lupi, qui non cum aliis, sed seorsim prædantur, Aristot. a μονοπείρης, ου, ὁ. E μ. & πείρω.
Μονόπεπλος, ου, ὁ, ἡ, uno simplici peplo velatus.
Μονόπηρος, ου, ὁ, ἡ, unam tantum habens peram. E μ. & πήρα.
Μονόπλευρος, ον, unum latus habeus. E μ. & πλευρά.
Μονοπόδιον, ου, τό, mensa, sedile, vel simile quidpiam, unum tantum habens pedem. A sq.
Μονόπους, οδος, ὁ, ἡ, uoum tantum habens pedem. Gl. Vet. unipes.
Μονοπραγματέω, ῶ, f. ήσω, unam rem curo, non alienis rebus me immisceo, non curo res alienas. E μ. & πρᾶγμα.
Μονοπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, qui unius solum personæ est, ut μονοπρόσωπος ἀντωνυμία, pronomen unius personæ, ut ἐκεῖνος. E μ. & πρόσωπον.
Μονοπροσώπως, *Adv.* sub una tantum persona. A pr.
Μονόπτερος, ου, ὁ, ἡ, unam tantum habens pinam. E μ. & πτερόν.
Μονόπτωτος, ου, ὁ, ἡ, unum tantum habens casum, indeclinabilis. E μ. & πίπτω.
Μονοπωλέω, ῶ, f. ήσω, solus quidpiam vendo, monopolii jus ad me rapio.
Μονοπώλης, ου, ὁ, qui solus aliquid vendit, qui arbitrium vendendi habet.
Μονοπωλία, ας, ἡ, arbitrium vendendi, quo quis solus quidpiam vendere potest, monopolium. A pr.
Μονοπώλιον, ου, τό, idem & ab eod.
Μονόπωλος, ου, ὁ, ἡ, qui uno equo vehitur, ap. Eurip.
Μονόῤῥιζος, ου, ὁ, ἡ, unam vel simplicem habens radicem. E μ. & ῥίζα.
Μονόῤῥυθμος, ον, Epith. domus, quæ ab uno incolitur, ap. Æschyl.
Μόνορχις, εως, ὁ, qui unum tantum testiculum habet. Gl. Vet. unitestis, unicoleus.
Μόνος, μόνη, μόνον, solus, unus. 2) singularis, simplex. 3) desertus, separatus, sejunctus. 4) cælebs, viduus.
Μονοσάνδαλος, ου, ὁ, ἡ, uno calceo iodutus. E μ. & σάνδαλον.
Μονόσιροι ὄρνεις, Alexandriæ in Ægypto sunt gallinæ, e quibus galli pugnaces nascuntur, bis & ter ova foventes, ut est in Geopon. Lib. 14. Sunt qui Indicas gallinas vulgo dictas interpretentur.
Μονοσιτέω, ῶ, f. ήσω, semel per diem cibum sumo. 2) solus edo. A μονόσιτος.
Μονοσιτία, ας, ἡ, quum quis semel per diem cibum sumit. 2) quum quis solus & sine conviva vescitur. Ab eod.
Μονόσιτος, ου, ὁ, ἡ, qui semel per diem cibum capit. 2) solus & sine conviva cibum capiens, tenui victu ob paupertatem utens. Hinc etiam parasitus.
Μονοσκελής, έος, ὁ, ἡ, sive μονόσκελος, ου, ὁ, ἡ, unum tantum crus habens.
Μονόσκηπτρος, ου, ὁ, ἡ, solus sceptrum gerens, monarcha. E μ. & σκῆπτρον.
Μονόστεγος, ου, ὁ, ἡ, unam contignationem habens.
Μονοστελέχης, εος, ὁ, ἡ, sive μονοστέλεχος, ου, ὁ, ἡ, unum a radice caudicem habens.
Μονόστεος, ου, ὁ, ἡ, uno osse constans. E μ. & ὀστέον.
Μονοστιβής, ὁ, ἡ, solus iter faciens, sine comitibus, satellitibus. E μ. & στείβω.
Μονόστιχος, ου, ὁ, ἡ, uno versu seu ordine constans. τὸ μονόστιχον, unus versus.
Μονόστολος, ου, ὁ, ἡ, unam stolam habens. 2) solus & desertus, qui solus missus est, qui solus it. E μ. & στόλος vel στέλλω.
Μονόστομος, ου, ὁ, ἡ, unam habens aciem, altera tantum parte secans. E μ. & στόμα, *acies*.
Μονοστόρθυγξ, γγος, ὁ, Epith. Priapi. E μ. & στόρθυγξ, *penis*.
Μονοστροφικός, ή, όν, idem quod seq. & a seq.
Μονόστροφος, ου, ὁ, ἡ, ut μονόστροφος ᾠδή, oda unam habens stropham. Apud Theophr. μονόστροφος ἅμαξα, Gaza interprete, plaustrum simplicis verticis. E μ. & στροφή aut στρέφω.
Μονοσυλλαβέω, per unam syllabam pronuncio. A seq.
Μονοσύλλαβος, ου, ὁ, ἡ, una syllaba constans. E μ. & συλλαβή.
Μονοσυλλάβως, *Adv.* una syllaba, ut unam syllabam pronunciando. A pr.
Μονότεκνος, ου, ὁ, ἡ, unam tantum habens prolem. E μ. & τέκνον.
Μονότης, ου, ὁ, solitarius, rectius μονώτης.
Μονότης, ητος, ἡ, unitas. 2) vita cælebs, cælibatus, Suic. A μόνος.
Μονοτοκέω, ῶ, unum uno partu edo. A μονοτόκος.
Μονοτοκία, ας, ἡ, partus, quo una taotum proles editur, Suic. Ab eod.
Μονοτόκος, ου, ὁ, ἡ, unam prolem edens. E μ. & τίκτω.
Μονοτονία, ας, ἡ, unus idemque tenor. 2) contumacia, pertinacia, pervicacia, Philox. A seq.
Μονότονος, ου, ὁ, ἡ, uno tenore procedens. 2) contumax, pervicax, pertinax, Philox. E μ. & τείνω.
Μονοτόνως, *Adv.* uno eodemque tenore. A pr.
Μονοτράπεζος, ου, ὁ, ἡ, solus cibum capiens: pauper. vid. μονόσιτος. E μ. & τράπεζα.
Μονότροπος, ου, ὁ, ἡ, unius modi, simplex, unius sensus, Gl. V. 2) solitarius. 3) cælebs. 4) austerus, contumax.
Μονοτρόπως, *Adv.* uno ac fiugulari modo: A pr.
Μονοτροφέω, ῶ, f. ήσω, unum pasco, nutrio: pass. med. solus pascor. E μ. & τροφή.
Μονοτροφία, ας, ἡ, nutritio unius animalis. 2) pastus solitarius. Ex iisd.
Μονότροχος, carruca, Gl. Vet.
Μονουχία, ας, ἡ, vita solitaria, cælibatus. E μ. & ἔχω.
Μονοφαγέω, ῶ, f. ήσω, solus comedo. 2) nemioem ob avaritiam vel paupertatem ad cœnam invito. A μονοφάγος.

Μονο-

Μονοφαγία, ας, ἡ, quum quis solus comedit, nemine ad cœnam invitato. Ab eod.
Μονοφαγίστατος, ου, ὁ, Superl. seq.
Μονοφάγος, ου, ὁ, ἡ, idem, qui μονόσιτος, ubi vid.
Μονοφαλαγγία, ας, ἡ, una phalanx. E μ. & φάλαγξ.
Μονόφαντος, ου, ὁ, ἡ, solus apparens. E μ. & φαίνομαι.
Μονόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, unum oculum natura habens, unoculus, luscus, Philox.
Μονόφθογγος, ου, ὁ, ἡ, unum sonum habens.
Μονοφορβός, ου, ὁ, ἡ, solus pascens. E μ. & φορβή.
Μονόφρουρος, ου, ὁ, ἡ, ex una tantum parte munitus. 2) ab uno custoditus. E μ. & φρουρά.
Μονόφρων, ὁ, ἡ, sui sensus atque judicii. E μ. & φρήν.
Μονοφυής, έος, ὁ, ἡ, unius naturæ, simplex, non geminus. 2) simplicem stirpem habens. E μ. & φυή.
Μονόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, unum folium habens. E μ. & φύλλον.
Μονόφυλος, ου, ὁ, ἡ, unius generis. E μ. & φυλή.
Μονοφυσῖται, ων, οἱ, hæretici, unam Christi naturam statuentes. E μ. & φύσις.
Μονόφωνος, ον, sonum edens unum, non articulatum aut varium. E μ. & φωνή.
Μονοχάλινος, ου, ὁ, ἡ, uno freno utens.
Μονόχειρ, ρος, ὁ, ἡ, unam habens manum, unimanus, Gl. Vet.
Μονόχηλος, ου, ὁ, ἡ, solidam & non fissam habens ungulam. E μ. & χηλή.
Μονοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, unam tunicam gerens.
Μονοχιτωνέω, ῶ, unam tunicam gero. A pr.
Μονόχορδος, ου, ὁ, ἡ, una intentus chorda. E μ. & χορδή.
Μονόχρονος, ον, unum tempus habens; dicitur de una syllaba eademque brevi: nam longæ sunt δίχρονοι, & verba duarum brevium syllabarum sunt δίχρονα.
Μονόχροος, contr. μονόχρους, ου, ὁ, ἡ, unicolor, qui unius ejusdemque coloris est. E μ. & χρόα.
Μονοχρώματος, ου, ὁ, ἡ, idem. E μ. & χρῶμα.
Μονόχρωμος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Μονόχρους, ὁ, ἡ, idem. neutr. τὸ μονόχρουν.
Μονόψηφος, ου, ὁ, ἡ, unius suffragii.
Μονόω, ῶ, f. ώσω, solum relinquo, desero, destituo. 2) ad unum redigo, unum, solum reddo. μονόομαι, οῦμαι, relinquor. aor. 1. part. μονωθεὶς, solus relictus. perf. part. μεμονωμένος, solitarius, destitutus, desolatus. Gl. V. solus. A μόνος.
Μονῳδέω, ῶ, f. ήσω, solus canticum recito. 2) solus lamentor, carmen flebile cano. 3) lugeo. A μονῳδός.
Μονῳδία, ας, ἡ, cantio solitaria, monodia, cum unus tantum in scena canticum recitat, & non simul chorus. Ab eod.
Μονῳδός, οῦ, ὁ, poeta, qui sub una tantum persona argumentum aliquod exponit. 2) qui solus cantat sine choro. E pr. & ᾠδή.
Μονῶνυξ, χος, ὁ, ἡ, solidas ungulas habens, cui ungula solida, continua & individua est. E μ. & ὄνυξ.
Μονώνυχος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Μόνως, *Adv.* solum, tantum. A μόνος.
Μόνωσις, εως, ἡ, desolatio. 2) solitudo, singularitas, unitas. A μονόω.
Μονώτατος, solus omnium, Superl. a μόνος.
Μονώτης, ου, ὁ, solitarius. Femin. μονῶτις, ιδος.
Μονωτὶ, *Adv.* clam, solitario, V. L. A pr.
Μόνωτος, ου, ὁ, ἡ, unam aurem habens. 2) unam ansam habens. E μ. & οὖς.
Μονώψ, ῶπος, ὁ, unoculus.

Μόνωψ, ωπος, ὁ, bonasus, alias μόναπος, Ælian.
Μόρα, ας, ἡ, mora, militum agmen apud Lacedæmonios. A μοῖρα, *pars*.
Μοργὴ, ἡ, μόργιον, τὸ, jugerum. Germ. etiam. A μοργίς.
Μοργνύω, abstergo. Vid. ὀμόργνυμι.
Μόργος, vel μοργὸς, septum: crates in curru.
Μορέα, ας, ἡ, morus, *arbor*. A μόρον.
Μορέω, ῶ, laboro, affligor. 2) divido, sortior. μεμόρηκα, perf. act. afflixi, Nicand. μεμόρημαι, perf. pass. sortitus sum, fatum mihi est, Apollon. Rh. A μόρος.
Μορία, ας, ἡ, pars, Hesych. A μοῖρα. 2) olea sacra Athenis. Ab eod.
Μόριμος, ου, ὁ, ἡ, fatalis. A μόρος.
Μόριον, ου, τὸ, particula, portiuncula, pars, pars corporis, membrum genitale. μόρια, genitalia. Philosophi sic vocant & *speciem* subjectam generi, unde & Ciceroni *pars* vocatur. Ab eod.
Μόριος, εία, Jon. είη, ειον, partialis, in Epigr.
Μόριος Ζεὺς. Jupiter Morius, i. e. custos sacrarum olearum, Sophocl. Œd. Col. v. 697. A μορία.
Μορὶς, ίδος, ἡ, pars, portio, Herodot. A μόρος.
Μορμολύκειον, vel μορμολυκεῖον, ου, τὸ, larva, persona tragicorum histrionum. 2) spectrum, terriculamentum. A μορμώ.
Μορμολύκη, ης, ἡ, idem.
Μορμολύττομαι, territo, perterrefacio, proprie, larvis & similibus terriculamentis. 2) formido, metuo. Ab eod.
Μορμορωπὸς, ut μορμορωπὰ ῥήματα, verba terrifica, Aristoph. E μορμώ & ὤψ.
ΜΟΡΜΥΛΟΣ, ου, ὁ, piscis quidam marinus.
Μορμυρίζω, f. ίσω, aquæ strepitum refero. Gl. V. murmuro. A μορμύρω.
ΜΟΡΜΥΡΟΣ, ου, ὁ, mormyra, piscis quidam marinus. item μορμυρίων, unde mirmillones putantur nomen habere.
Μορμύρω, murmuro, proprie ut fluvius cum strepitu fluens. 2) inundo.
Μορμύττομαι, terreo. A sq.
Μορμὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Mormo, mulier horrendo aspectu & terrifico. 2) larva, terriculamentum. Gl. Vet. μορμὼ, larvæ.
Μορμὼν, ῶνος, ἡ, idem.
Μορμωτὸς, ἡ, όν, terrificus. A pr.
Μορόεις, όεσσα, όεν, fatalis, exitiosus, mortifer. 2) elaboratus, multo cum labore confectus. A μόρος.
ΜΟΡΟΝ, ου, τὸ, morum, fructus mori arboris.
Μοροποιέω, ῶ, fatalibus calamitatibus premor.
Μόρος, ου, ὁ, portio. 2) fatum, mors, letum. 3) sors. A μείρω, *partior*.
ΜΟΡΟΧΘΟΣ, ου, ὁ, lapis quidam Ægyptius, quo utebantur ad vestes dealbandas.
Μόρσιμος, ου, ὁ, ἡ, fatalis. Gl. Vet. fatifer. μόρσιμον, fatale, Philox. A μόρος.
Μορτὴ vel μόρτη, pars, quæ solvitur e fructibus, pars fructuum, quam colonus a domino accipit. Pollux. Hesych.
ΜΟΡΥΣΣΩ, inquino, contamino, fœdo: ut hinc sit μεμορυγμένα, perf. pass. part. inquinata, apud Hom.
Μορφάζω, f. άσω, nuo, annuo, Hesych. 2) gestus fingo, in saltatione; alias etiam vultum varie fingo. A μορφή.
Μορφασμὸς, οῦ, ὁ, conformatio insolens vultus & gestuum; genus saltationis mimicæ, quo diversorum animalium motus effingebantur. A pr.

Μορ-

Μορφεὺς, έως, ὁ, deaſter gentilium, Somni filius, dormientibus varias rerum formas objiciens. A ſeq.

Μορφὴ, ῆς, ἡ, forma.

Μορφήεις, ήεσσα, ῆεν, Dor. μορφάεις, formoſus. A pr.

Μορφίζω, idem quod μορφάζω. Amm. *Sed ibi eſt vitium operarum pro μορφάζω, & vox hæc eſt repudianda.*

Μορφνὸς, ὴ, ὸν, obſcurus, tenebricoſus, Suid. 2) flavus, fulvus, Heſych. 3) ὁ μορφνὸς, aquila quædam ap. Ariſt. Gl. V. ὁ μορφνὸς, ἀγροικὸν ὄρνεον (ruralis avis) emuſſulus. Ab ὀρφνὸς, quod idem ſignificat.

Μορφοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, formalis. E μορφὴ & εἶδος, *ſpecies*.

Μορφοποιέω, ῶ, f. ήσω, formam facio, formo, conformo. μορφοποιοῦμαι, formor, formam accipio.

Μορφοποιΐα, ας, ἡ, formæ confictio, conformatio. A pr.

Μορφοσκοπέω, ῶ, formam ſpecto.

Μορφόω, ῶ, f. ώσω, formo, figuro. aor. 1. paſſ. ἐμορφώθην. μορφωθῇ, formetur. μεμορφωμένος, perf. part. informatus. A μορφή.

Μορφύνω, formæ lenociniis orno, Heſ. Ab eod.

Μορφὼ, όος, contr. οῦς, ἡ, cognomen Veneris ap. Lacedæmonios, calyptram & pedicas habentis. Ab eod.

Μόρφωμα, ατος, τὸ, forma, ſpecies, ſomnium, ſpectrum. A μορφόω.

Μόρφων, ωνος, ὁ, perſonatus. Ab eod.

Μόρφωσις, εως, ἡ, formatio, figuratio. 2) forma, imago, ſpecies. Ab eod.

Μορφωτικὸς, ὴ, ὸν, q. d. formativus, formandi vim habens. Ab eod.

Μορφώτρια, ας, ἡ, formatrix. Ab eod.

ΜΟΣΣΥΝ, vel μόσυν, υνος, ὁ, proprie domus, vel turris lignea, propugnaculum ligneum. 2) turris, propugnaculum.

Μοσσύνοικοι, vel μοσυνοικοι, Moſynœci, gens Pontica, in ædibus ligneis habitans. Apud Apollon. Rhod. A pr. unde μοσσυνοικικός.

Μόσσυνος, ὁ, idem quod μόσσυν.

Μοσχάριον, ου, τὸ, parvus vitulus, vitulus tenellus. Dim. a μόσχος.

Μοσχὰς, άδος, ἡ, bucula, vitula, juvenca, vacca, Gl. Vet. Ab eod.

Μοσχέη, contr. μοσχῆ, ῆς, ἡ, ſc. δορὰ, pellis vitulina. Ab eod.

Μοσχεία, ας, ἡ, ſurculorum plantatio. Philox. plantatio. A μοσχεύω.

Μόσχειος, ου, ὁ & ἡ, vitulinus. μόσχειον, vitulina, Gl. V. ſc. κρέας. & pl. μόσχεια, vitulina, Gl. V. A μόσχος.

Μόσχευμα, ατος, τὸ, ſurculus, qui ex arbore demtus plantatur; ſtolo, tenella planta. Gl. Vet. propago. A μοσχεύω.

Μοσχευματικὸς, malleolaris, Gl. V. A pr.

Μοσχεύω, f. εύσω, ſurculis ex arbore demtis ſero, infero, planto. Dicitur & tropice, pro erudire, conformare. A μόσχος, n. 2.

Μοσχηδὸν, *Adv.* modo, ſ. more vituli. Ab eod.

Μοσχίας, ου, ὁ, ad vitulum accedens, aries triennis, Euſt. 2) lepuſculus, Pollux. 3) agnus, Pollux. Ab eod.

Μοσχίδιον, ου, τὸ, germen novellum, tenerum & novellum vimen. Dim. ab eod. n. 2.

Μοσχιμαῖος, αία, αῖον, in modum vituli exſultans, Heſych. Ab eod. n. 1.

Μοσχίον, ου, τὸ, vitulus novellus. 2) agnellus recens. 3) tenella planta, ſtolo. Ab eod.

Μόσχιος, α, ον, vitulinus. Ab eod.

Μοσχοθύτης, ου, ὁ, victimarius, Philox.

Μοσχοκάρυον & μοσχοκαρύδιον, ου, τὸ, nux odorata. A μόσχος, n. 3. & κάρυον.

Μοσχοποιέω, ῶ, f. ήσω, vitulum facio, conflo.

Μόσχος, ου, ὁ, ἡ, vitulus, vitula, juvenca. 2) ramulus tenellos, germen novellum, ſtolo, pampinus, capreolus, Philox. μόσχοι, plantæ. 3) odoris pretioſiſſimi genus, muſcus. 4) novilunium, ſ. initium menſis. 5) *Adject.* tener, novellus, apud Hom.

Μοσχοσφραγιστὴς, οῦ, ὁ, vitulorum ſignator.

Μοσχοτόμος, ου, ὁ, victimarius, Philox. E μ. & τέμνω. v. μοσχοθύτης.

Μοσχοφάγος, ὁ, ἡ, vitulinam edens.

Μοτάριον, ου, τὸ, Dimin. a ſq.

Μοτὸν, οῦ, τὸ, idem quod ſq.

Μοτὸς, οῦ, ὁ, linamentum carptum, quod vulneribus inditur.

Μοτόω, ῶ, f. ώσω, linamenta in vulnera immitto, & ſic ea curo. 2) ſano, medeor. A pr.

Μότωμα, ατος, τὸ, idem quod μοτός. A pr.

Μότωσις, εως, ἡ, linamentorum in vulnera impoſitio. Ab eod.

Μουκηρόβας, vel μουκηρόβατος, nuciſrangibulum, Heſych. Athen. A ſq.

ΜΟΥΚΗΡΟΣ, ου, ὁ, amygdala. Vox Laconica. v. infra μύκηρος.

Μουνὰξ, poet. ſeorſum, ſingulatim. A μοῦνος.

Μουνερέτης, poet. pro μονερέτης, ſolus remex, in Epigr. E μοῦνος & ἐρέτης.

Μουνογένεια, ας, ἡ, unigena, Apollon. A ſq.

Μουνογενὴς, vid. μονογενής.

Μουνόγληνος, unoculus, Epigr. A μοῦνος & γλήνη.

Μουνόθεν, *Adv.* remotis arbitris.

Μουνολεχὴς, έος, ὁ, ἡ, ſolus cubans. E μόνος & λέχος, *lectus*.

Μουνολέων, leo ſolitarius, Epigr.

Μουνόλιθος, uno lapide, vel e lapide tantum conſtans.

Μουνομήτωρ, vid. μονομήτωρ.

Μοῦνος, Jon. & poet. pro μόνος, unus, ſolus.

Μουνόω, ῶ, f. ώσω, pro μονόω, ubi v.

Μουνυχία, ας, ἡ, portus Athenienſium, ubi Dianæ Munychiæ fanum.

Μουνυχιὼν, ῶνος, ὁ, menſis Athenienſium decimus; a Diana Munychia, cujus ſacra hoc menſe fiebant. Reſpondet Aprili.

Μουνῶψ, acc. μουνῶπα, poet. pro μονῶψ.

Μοῦσα, ης, ἡ, Muſa, Dea cantus; ſumitur & pro ipſo cantu, & vocis, & fidium ſ. tibiarum, pro cognitiona & ſcientia, pro ingenio, & ingenioſo quoque commento, pro ſcita quaque inventione & commentatione. Gl. Vet. Muſa, Camœna. Dor. μῶσα. a μάομαι.

Μουσαγέτης, ου, ὁ, Muſagetes, Muſarum ductor. Apollinis & Herculis Epith. E Μοῦσα & ἡγέομαι.

Μουσοπολετὴρ, ῆρος, ὁ, cantus & muſicorum modulorum corruptor. E Μοῦσα, λωτὸς, & ὀλετήρ.

Μουσεῖον, ου, τὸ, muſeum, locus Muſis & ſtudiis deſtinatus, ubi Muſæ colebantur. 2) ædificium Alexandriæ, ubi viri docti alebantur. 3) locus, ubi ſtudiis litterarum operamur. Sed μουσεῖα, ων, Muſea, ſana vel ſacra in honorem Muſarum. A Μοῦσα.

Μουσεῖος, εία, εῖον, muſicus. Ab eod.

Μουσηγετέω, ῶ, Muſis cithara præeo. A ſq.

Μουσηγέτης, ου, ὁ, idem quod μουσαγέτης.

Μουσίζω, cantu contendo, ſ. cano. A Μοῦσα.

Μουσικεύομαι, musica ratione cantica tempero & modulor. Ab eod.

Μουσικός, ή, όν, musicus. 2) qui canit, canorus. 3) artis canendi peritus. 4) musices amans. 5) litterarum amans, elegans, peritus. Hinc μουσική sc. τέχνη, Musica, ars canendi, poetica, litteræ quodcunque genus, doctrina, dexteritas. Ab eodem.

Μουσικτας, psaltes, cantor, Hes. Dor. pro μουσίκτης, μουσίστης. A μουσίζω.

Μουσικῶς, *Adv.* musice, s. modulate. 2) concinne, apte, scite, eleganter. A μουσικός.

Μουσικώτατα, *Adv.* doctissime. Ab eod.

Μουσόδομος, ον, ab Musis habitatus, vel constructus.

Μουσόδρομος, ο, ὁ, ἡ, ut μουσοδρόμοις πέτραις, quas Musæ percurrerunt, quæ a Musis frequentantur. Epigr.

Μουσοεργός, ὁ, ἡ, symphoniacus; psaltria, tibicina &c. E μ. & ἔργον. qui Musas opus, quæstum, & provinciam habet.

Μουσοκόλαξ, ακος, ὁ, Musarum adsentator, artifex musicarum illecebrarum, ut cantor, saltator, tibicen.

Μουσόκοτος, ον, ap. Athen. editur: sed leg. μουσόκτιτος, q. v.

Μουσόληπτος, ου, ὁ, ἡ, a Musis adflatus, poet.

Μουσομανέω, ῶ, s. ήσω, acerrimo Musarum, aut Musices amore flagro. 2) a Musis sum adflatus. A sq.

Μουσομανής, έος, ὁ, ἡ, a Musis adflatus. 2) amantissimus poeseos, cantus &c. E μ. & μαίνομαι.

Μουσομανία, ας, ἡ, vehemens poeseos, Musices, sive canendi amor. A pr.

Μουσόμαντις, εως, ὁ, ἡ, musicus augur: avis apud Aristoph.

Μουσομάτωρ, s. rectius μουσομήτωρ, ἡ, Musarum mater, Mnemosyne, Æschyl.

Μουσοπάτακτος, ὁ, a musis instinctus, poeta: ut μουσόληπτος. Sed dicitur magis in deteriorem partem. Libri quidam male μουσοπάταγος, ap. Cic. E μ. & πατάσσω, percutio.

Μουσοποιέω, ῶ, s. ήσω, carmina compono, in modulos redigo, carminibus celebro.

Μουσοποιός, ὸ, ὁ, ἡ, qui carmina scribit, poeta, in primis Lyricus.

Μουσοπόλος, ο, ὁ, ἡ, Musarum famulus, poeta. E μ. & πολέω.

Μουσοτραφής, ὁ, a musis nutritus, institutus, doctus. E μ. & τρέφω.

Μουσουργέω, ῶ, s. ήσω, Musica ratione tempero, musice compono, canto, artes Musarum exerceo & quæstui habeo. A μουσουργός.

Μουσουργία, ας, ἡ, modulatio musica. Ab eod.

Μουσουργός, ὁ, ὁ, ἡ, cantor, psaltes. 2) qui musica ratione temperat cantica & modulatur. E μ. & ἔργον.

Μουσόφθορος, ὁ, qui per Musas interiit.

Μουσοχαρής, έος, ὁ, ἡ, Musis gaudens. E μ. & χαίρω.

Μουσόω, ῶ, s. ώσω, modulis musicis exorno. 2) litteris humanioribus erudio. 3) doceo. 4) concinnum, venustum reddo. perf. pass. μεμούσωμαι. part. μεμουσωμένος, modulatus, elegans, musis initiatus. aor. 1. inf. μουσωθῆναι, eruditi. A Μοῦσα.

Μουστάκια, τὰ, mustacea. Athenæus, μουστάκια ἐξ οἰνομέλιτος, mustacea, liba ex œnomelio. A Lat. *mustum*.

Μοχθέω, ῶ, fut. ήσω, laboro. 2) efficio, effectum reddo. 3) laboribus & ærumnis premor. A μόχθος.

Μοχθήεις, ήεσσα, ῆεν, laboriosus, ærumnosus. Ab eod.

Μόχθημα, ατος, τὸ, labor, ærumna. A μοχθέω.

Μοχθηρία, ας, ἡ, malitia, improbitas, pravitas, scelus. A sq.

Μοχθηρός, ρὰ, ρὸν, laboriosus, ærumnosus, miser. 2) malus, improbus. 3) interdum de specie quadam vitii, ut βοῦς μοχθηρὸς, bos macer. ὦ μόχθηρε, proparox. improbe. A μόχθος.

Μοχθηροτέρως, pejus, deterius. A seq.

Μοχθηρῶς, *Adv.* male, ærumnose. A μοχθηρός.

Μοχθίζω, laboro, addictus sum. A μόχθος.

Μοχθιτμὸς, ὁ, ὁ, labor, Vet. Lex. A pr.

Μόχθος, ο, ὁ, labor, miseria, ærumnæ, calamitas, molestia, lassitudo, Gl. Vet.

Μοχλεία, ας, ἡ, molitio per vectem, & firmandi radio, apud Medicos, ossis luxati in locum suum restitutio. A μοχλεύω.

Μόχλευσις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Μοχλευτὴς, ῦ, ὁ, motor, seu qui vectibus & palangis aliquid promovet, vectiarius, palangarius. Omnino, qui vi sua aliquid concutit, movet. Epith. Neptuni ap. Aristoph. A seq.

Μοχλεύω, f. εύσω, vecte moveo, promoveo. 2) vecte obfirmo. 3) molior, machinor. A μοχλός.

Μοχλικός, ή, όν, ad vectem pertinens. τὸ μοχλικὸν, sc. βιβλίον, liber de molitione & repositione luxatorum. Ab eod.

Μοχλίον, ο, τὸ, parvus vectis, parva palanga. Dim. ab eod.

Μοχλίς, ίδος, ἡ, idem, ab eod.

Μοχλίσκος, ο, ὁ, idem & ab eodem.

Μοχλὸς, ὸ, ὁ, vectis, quo quid movetur. 2) obex, repagulum, sera, pessulus.

Μοχλόω, ῶ, f. ώσω, pessulum obdo, vecte obfirmo. A pr.

Μῦ, μῦ, vox flentis.

Μυάγρα, ας, ἡ, muscipula. Apud Pollucem etiam inter fullonum instrumenta. E μῦς & ἄγρα, captura.

Μυάγρος, ο, ὁ, ἡ, qui mures venatur, vel captat, serpentum species. 2) herbæ nomen. Gl. Vet. μυάγρον, muscipulum. Ex iisd.

Μυακάνθος, ο, ὁ, & -ον, τὸ, asparagus, Gl. Vet. Plin. E μῦς & ἄκανθα.

Μύαξ, ακος, ὁ, mytulus, conchæ species. A μύω.

Μυάω, labia contraho, aut oculos claudo, Suid. Ex Aristoph. Lysistr. τί μοι μυᾶτε. Ab eod.

Μυγαλέη, contr. μυγαλῆ, ῆς, ἡ, mus araneus.

Μύγμα, τὸ, laceratio, Euripid. Fortasse per apoc. pro ἄμυγμα, ab ἀμύσσω, lacero.

Μυγμός, ο, ὁ, idem ap. Æschyl. 2) sonus, qui labiis occlusis erumpit, item, qui naribus editur, mussatio, mussitatio, gemitus, de piscibus apud Aristot. A μύζω.

Μυδάζομαι, f. άσομαι, abhorreo, aversor. ut hinc fit aor. 1. ἐμυδάξατο, ap. Nicand. A μυδάω.

Μυδαίνειν, stillare, putrefacere, Hes. Ab eod.

Μυδαλέος, έα, έον, humidus, uvidus, madidus. 2) nimia uligine putris, nimio madore vitiatus. Gl. V. putidus, mephiticus. Ab eod.

Μυδάω, ῶ, f. ήσω, nimio madore vitior, putresco. Gl. Vet. μυδάω, puteo.

Μύδες, ων, αἱ, testudines lutariæ, mures aquatiles, Suid. A μῦς.

Μύδησις, εως, ἡ, putredo e nimio madore. A μυδάω.

Μυδόεις, όεσσα, όεν, nimio madore vitiatus. A seq.

ΜΥ͂ΔΟΣ, ο, ὁ, virus, virosus humor, Suid.

Μυδρίασις, εως, ἡ, vitium oculi, quo pupilla nimis dila-

dilatatur, nec contrahitur, ejusque acies hebescit. A μυδάω.

Μυδροκτυπέω, ῶ, candentem ferri massam malleo tundo. A seq.

Μυδροκτύπος, ου, ὁ, ἡ, qui ferrum candens malleo tundit, faber ferrarius. E sq. & κτύπος.

Μύδρος, ου, ὁ, candens ferri massa; massa ignita, globus candens, rudis, Gl. V.

Μυδῶν, ῶνος, ὁ, caro fungosa in ulcere fistuloso, in quo sinus mucosi, oræ callosæ, e Polluce. A μυδάω.

Μύεος, ου, ὁ & ἡ, soricinus, Gl. V. A μῦς.

Μυελόεις, όεσσα, όεν, medulla repletus, medullosus. 2) alimentum habens. A μυελός.

Μυελόθεν, medullitus, Gl. V. Ab eod.

Μυελοποιός, οῦ, ὁ, ἡ, medullam faciens. E seq. & ποιέω.

Μυελός, οῦ, ὁ, medulla.

Μυελόω, ῶ, f. ώσω, medulla impleo. μεμυελωμένος, pinguis. οἱ ὁ. A pr.

Μυελώδης, εος, ὁ, ἡ, medullæ similis, medullosus. Ab eod.

Μυέω, ῶ, f. ήσω, doceo, quæ ad sacra pertinent, in sacris instituo, initio, Gl. V. A μύω.

Μυζάω, ῶ, f. ήσω, fugo, exfugo, exprimo. A μύζω.

Μυζέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Μύζουρις, ἡ, fellatrix. Ex eod. & οὐρά.

Μύζω, f. ξω, proprie, premo, comprimo, compressum teneo. Unde 2) clausis labris spiritum naribus excutio. 3) musso, mussito, gemo, murmuro. part. μύζων, mussitabundus, Gl. V. 4) fugo. A μύω.

Μύημα, ατος, τὸ, initiatio. 2) id, quod docetur, qui sacris initiatur. A μυέω.

Μύησις, εως, ἡ, initiatio, Gl. V. 2) doctrina, institutio, imbutio, Gl. V. Ab eod.

Μυθάριον, ου, τὸ, fabella. Dim. a μῦθος.

Μυθέομαι, οῦμαι, dico, dictito, loquor. 2) eloquor, narro. 3) confabulor, colloquor. imperf. *Ion.* μυθέσκοντο, dictitabant, prædicabant, Hom. pro ἐμυθοῦντο. Ab eod.

Μυθίσκομαι, idem. v. præc.

Μύθευμα, ατος, τὸ, narratio fabulosa, fabula. A seq.

Μυθεύω, fabulose narro. μεμύθευται, perf. pass.

Μυθητὴρ, idem quod sq. & ab eod. Hes. μυθητῆρες, στασιασταί, seditiosi, factiosi. v. μυθίτης.

Μυθητὴς, οῦ, ὁ, orator. 2) susurro. A μυθέομαι.

Μυθίδιον, ου, τὸ, fabella. Dim. a μῦθος.

Μυθίζω, & μυθίζομαι, loquor, dico, enuncio, appello, voco. Ab eod.

Μυθικός, ή, όν, fabularis, fabulosus. Ab eod.

Μυθικωτέρως, *Adv.* nimis fabulose. A pr.

Μυθιστορία, ας, ἡ, historia fabularis. E μῦθος & ἱστορία.

Μυθίτης, ου, ὁ, seditiosus, factiosus. Anacr. A μῦθος, n. 6.

Μυθογραφέω, ῶ, f. ήσω, fabulas scribo. A μυθογράφος.

Μυθογραφία, ας, ἡ, fabularum conscriptio. A sq.

Μυθογράφος, ου, ὁ, ἡ, fabularum scriptor. E μ. & γράφω.

Μυθόλατρις, ιος, ὁ, ἡ, Verbi, i.e. Christi cultor. Nazianz.

Μυθολογεύω, f. εύσω, idem quod seq. A μυθολόγος.

Μυθολογέω, ῶ, f. ήσω, fabulor, fabulam narro. 2) fabulose narro, fabulose celebro. perf. part. μεμυθολογημένος, fabulis celebratus. Ab eod.

Μυθολόγημα, ατος, τὸ, narratio fabulosa, res, quæ fabulose narratur. A pr.

Μυθολογητέον, fabulandum, narrandum. Ab eod.

Μυθολογία, ας, ἡ, narratio fabularum, fabulosa narratio, fabulatio, Gl. Vet. A μυθολόγος.

Μυθολογικός, ή, όν, ad fabularum narrationem pertinens. 2) qui valet comminiscendis fabulis. A seq.

Μυθολόγος, ου, ὁ, ἡ, fabularum narrator. fabulator, gerro, Gl. V.

Μύθομαι, loquor. Homer. μύθεαι, loqueris, pro quo tamen Eust. μυθέαι, e μυθῇ, a μυθέομαι.

Μυθοπλαστέω, ῶ, f. ήσω, fabulas fingo. 2) fabulose fingo. A seq.

Μυθοπλάστης, ου, ὁ, fabularum fictor.

Μυθοπλαστία, ας, ἡ, fabulosum figmentum. A pr.

Μυθοποιέω, ῶ, f. ήσω, fabulas vel fabulam fingo. μυθοποιοῦμαι, de me fabula narratur.

Μυθοποίημα, τὸ, idem quod seq. A pr.

Μυθοποιΐα, ας, ἡ, fabularum fictio, figmentum fabulosum. A seq.

Μυθοποιός, οῦ, ὁ, ἡ, fabularum fictor, vel scriptor. E μ. & ποιέω, *facio*.

Μῦθος, ου, ὁ, verbum, dictum. 2) oratio, sermo. 3) colloquium. 4) fabula, sive oratio falsa veritatem adumbrans, & hinc res quævis commentitia, inanis. 5) consilium, suasio. 6) seditio, factio. expl. ap. Homer.

Μυθοτόκος, ου, ὁ, ἡ, pariens verba. E μ. & τίκτω.

Μυθουργέω, idem quod μυθοποιέω. Ex μ. & ἔργον.

Μυθάργημα, τὸ, fabula. A pr.

Μυθώδης, εος, ὁ, ἡ, fabulosus. A μῦθος.

Μυῖα, ας, ἡ, musca.

Μυΐαγρος, ου, ὁ, ἡ, qui muscas capit, muscarum venator, cognomen dei cujusdam ap. Eleos. Plin. E pr. & ἄγρα, *venatio*.

Μυΐδιον, τὸ, Dim. A μῦς, musculus.

Μυιακός, vel μυϊκός, muscarius, Gl. Vet. ubi μυῖκες.

Μυΐνδα, ἡ, sc. παιδιά, lusus puerilis, in quo oculos claudebant. Pollux. A μύω.

Μύϊνος, mutinus. A μῦς.

Μυιοθήρας, ου, ὁ, muscarum venator. E μυῖα & θήρα.

Μυιοκέφαλον, ου, τὸ, species τῆς προπτώσεως, procidentiæ, parva adhuc & capiti muscæ similis. Ex eod. & κεφαλή.

Μυιοσοβέω, ῶ, f. ήσω, muscas abigo. Ab eod. & σοβέω.

Μυιοσόβη, ης, ἡ, muscarium, instrumentum, quo muscæ abiguntur. Ex iisd.

Μυιοσόβης, ου, ὁ, qui muscas pellit. Ex iisd.

Μυιοσόβιον, ου, τὸ, muscarium, Gl. Vet. Ex iisd.

Μυιοσόβος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Μυιώδης, Myiodes, muscarum deus. Plin. A μυῖα.

Μυκάω & μυκάομαι, ῶμαι, mugio, de bubus. 2) de aliorum animalium voce & quocunque sono graviori. inf. μυκᾶσθαι, mugire. aor. 1. μυκήσασθαι. Ap. Hom. & a μυκέω, μεμυκὼς, perf. part. med. mugiens. plusquamperf. 3. sing. κρέα ἐμεμύκει, carnes mugiebant. aor. 2. act. μύκον, crepuerunt, μύκε, sonuit, pro ἔμυκον, ἔμυκε.

ΜΥΚΗ', ῆς, ἡ, pl. μυκαὶ vel μύκαι, Appollon. Rh. pro μύκησις, mugitus, boatus. v. μυκή.

Μύκη, ης, ἡ, theca gladii, vagina. 2) occlusio, compressio, obstructio. 3) fungus ellychnii. A μύω.

Μυκηθμός, οῦ, ὁ, mugitus, boatus. A μυκάω.

Μύκημα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Μυκηρόβατος, idem quod μηκηρόβατος.

Μύκηρος, idem quod μύκηρος.

Μύκης, ητος, ὁ, vel ου, ὁ, fungus. Philox. boletus. 2) fungus ellychnii. 3) morbus quidam oleæ. 4) vaginæ fungus. 5) membrum virile. Hesych.

Μύκησις, εως, ἡ, mugitus, boatus. A μυκάω.
Μυκητὴς, ῦ, ὁ, mugiens. Ab eod.
Μυκητίας, υ, ὁ, mugiens, ſonorus. Ab eod.
Μυκητικὸς, ἡ, ὸν, mugiendi vim habens, inſtar boum. Ab eod.
Μυκήτινος, ίνη, ον, funginus, e fungo. A μύκης.
ΜΥ'ΚΛΑΙ, ſive μύκλοι, lineæ nigræ in collo, dorſo, pedibuſque aſinorum, Heſ. At Etym. μύκλοι, rugam & plicam in collis aſinorum. Heſ. μύκλοι ſunt etiam libidinoſi & laſcivi homines, ap. Lycophr.
Μυκτὴρ, ῆρος, ὁ, naris, naſus. μυκτῆρες, nares. 2) proboſcis elephanti. 3) irriſio, naſus. A μύσσω.
Μυκτηρίζω, f. ίσω, naſo ſuſpendo, ſubſanno, derideo, contemno. A pr.
Μυκτηρίκομπος, & μυκτηρόκομπος, υ, ὁ, ἡ, qui cum ſtrepitu emungit nares. 2) flagitioſus. Ex eod. & κόμπος.
Μυκτήρισμα, τὸ, idem quod ſeq.
Μυκτηρισμὸς, ῦ, ὁ, ſubſannatio, irriſio. A μυκτηρίζω.
Μυκτηριστὴς, ῦ, ὁ, ſubſannator. Ab eod.
Μυκτηρόθεν, *Adv.* e naribus. A μυκτήρ.
ΜΥ'ΚΩΝ, ωνος, ὁ, pars auris. Pollux.
Μυλακρὶς, ίδος, ἡ, q. d. locuſta molendinaria, inſectum farina veſcens in molendinis & piſtrinis. E μύλη & ἀκρὶς, *locuſta*.
Μύλαξ, ακος, ὁ, lapis molaris. 2) lapis rotundus. A μύλη.
Μυλεὺς, έως, ὁ, piſtor. Suid. Ab eod.
Μύλη, ης, ἡ, mola truſatilis, ſeu aſinaria, frumentaria, oleariave. 2) molæ pars, quæ & meta dicitur. 3) mola ſalſa. 4) mola, os latum, toti genu ſuperpoſitum. 5) mola, caro informis in utero muliebri quandoque naſcens. 6) herba quædam. 7) μύλαι, dentes molares.
Μυλήκορον, υ, τὸ, ſcopæ farinariæ, quibus in mola utuntur. E pr. & κόρος, *ſcopæ*.
Μυλήφατος, υ, ὁ, ἡ, mola fractus & contuſus. Ex eod. & φάω, *occido*.
Μυλίας, υ, ὁ, ſc. λίθος, lapis molaris. Ab eod.
Μυλιάω, ῶ, dentibus frendeo & ſtrideo. Hinc μυλιόωντες apud Heſiod. pro μυλιῶντες, μυλιάοντες. Ab eod.
Μυλικὸς, ἡ, ὸν, molaris. Ab eod.
Μυλίτης, υ, ὁ, ut μυλίτης λίθος, lapis molaris. Gl. Vet. ſilex. μυλῖται ὀδόντες, dentes molares. Ab eod.
Μυλλάκανθος, υ, ὁ, ἡ, ſpinam habens incurvam, hamatis ſpinis armatus. E μυλλὸς & ἄκανθα, *ſpina*.
Μυλλὰς, άδος, ἡ, meretrix, ſcortum. A μύλλω.
ΜΥΛΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, curvus, tortuoſus. 2) ſtrabo, qui oculis eſt diſtortis. 3) *Subſt.* placentæ ſpecies.
Μύλλος, υ, ὁ, piſcis quidam, mullus.
Μύλλω, molo. 2) labra comprimo. μύλλειν, etiam ſubagitare feminam, permolere, ut Horat. A μύλη.
Μυλόδοντες, dentes molares. Euſt.
Μυλοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, ſimilis lapidi molari, i. e. rotundus, aut gravis, grandis. E μύλη & εἶδος.
Μυλόεις, όεσσα, όεν, idem. Ab eod.
Μυλόκλαστος, υ, ὁ, ἡ, mola fractus. E μ. & κλάω.
Μυλοκόπος, υ, ὁ, molitor. Gl. V. moliarius. E μ. & κόπτω.
Μυλοκόρος, υ, ὁ, ἡ, qui molam evertit ſ. purgat. E μ. & κορέω.

Μύλος, υ, ὁ, mola, Gl. V. μύλος ἐλαιῶν, trapetum, Gl. V. μύλοι, dentes molares. A μύλη.
Μυλέσαρξ, κος, ἡ, mola, caro informis in utero mulierum naſci ſolita. Heſ. ſi lectio vera.
Μυλεργὸς, ῦ, ὁ, ſilicarius, Gl. Vet. E μ. & ἔργον.
Μυλόω, ῶ, induro. A paſſ. μυλῶμαι, eſt aor. 1. ἐμυλώθη, ap. Hippocr. induruit. A μύλη.
Μυλώδεις λίθοι, lapides molares, a μυλώδης, quod eſt a μύλη.
Μυλωθρικὸς, ἡ, ὸν, ad molendinum ſeu piſtrinum pertinens, molendinarius. A μυλωθρός.
Μυλωθρὶς, ίδος, ἡ, piſtrix. Ab eod.
Μυλωθρὸς, ῦ, ὁ, qui piſtrinum poſſidet, ſervoſque alit opus in eo facientes, piſtor: & 2) *Adject.* ὁ & ἡ μυλωθρὸς, molaris, ut μυλωθρὸς ᾠδὴ, cantilena molaris. A ſeq.
Μυλωρὸς, q. d. molæ curam habens. E μ. & ὤρα, *cura*.
Μυλὼν, ῶνος, vel μυλεὼν, ῶνος, ὁ, locus, in quo eſt mola, ſeu in quo verſatur mola, piſtrinum. 2) locus, in quo torquebantur ſervi. A μύλη.
ΜΥ῀ΜΑ, ατος, τὸ, opſonii genus.
ΜΥ῀ΜΑΡ, vel μῶμαρ, macula, nota, Heſ.
Μυμαρίζω, inepta loquor, ridicule geſticulor, Heſ. A pr.
ΜΥΝΔΟ'Σ, ἡ, ὸν, mutus. Heſych.
Μύνη, ης, ἡ, prætextus, excuſatio. μύνῃσι, Dat. pl. apud Hom. cauſſationibus. A ſeq.
ΜΥ'ΝΟΜΑΙ, prætexto, cauſor. Euſt. ex Alcæo.
Μύξα, ης, ἡ, humor e naribus fluens, mucus, mucor. 2) mucus in oſtreis & teſtudinibus. 3) ellychnium lucernæ.
Μύξα, ων, τὰ, prunorum genus.
Μυξάζω, muco abundo. A μύξα, *mucus*.
Μυξάρια, ων, τὰ, Dim. a μύξα, ων.
Μυξάριον, υ, τὸ, piſcis quidam. Dim. a μύξος.
Μυξητῆρες, nares. μυξωτῆρες, uſitatius. Ab eod.
Μύξινος, ſ. μυξῖνος, υ, ὁ, idem quod ſeq.
ΜΥ'ΞΟΣ, υ, ὁ, piſcis e mugilum genere.
Μυξώδης, εος, ὁ, ἡ, mucoſus. A μύξα.
Μύξων, ωνος, ὁ, idem quod μύξος.
Μυξωτῆρες, οἱ, nares. A μύξα v. μυξητῆρες.
Μυογαλῆ, vel μυογαλέη, *contr.* μυογαλῆ, ῆς, ἡ, muſaraneus. E μῦς & γαλῆ.
Μυοδόχος & μυοδόκος, υ, ὁ, ἡ, mures recipiens. Ex eod. & δέχομαι.
Μυοθήρας, υ, ὁ, murium venator, qui mures capit. Gl. V. muſcipulum. Ex eod. & θήρα.
Μυοθηρέω, ῶ, mures venor, apud Strabonem.
Μυόκοπρος, υ, ἡ, muſcerda, muris ſtercus.
Μυοκτόνος, υ, ὁ, ἡ, mures occidens, muricida. Epith. ſ. appellatio herbæ, aconithi ap. Plin. Ex eod. & κτείνω.
Μυομαχία, ἡ, prœlium murium. Ex eod. & μάχομαι. v. βατραχομυομαχία.
Μυόξος, υ, ὁ, glis, Gl. V. talpa, Gl. V. vid. μυωξός.
Μυοπάρων, ωνος, ὁ, myoparo, navis piratica.
Μυοπία, vel μυωπία, ας, ἡ, muris cavernula, Ariſtot. E μ. & ὀπή.
Μυοσόβη, idem quod μυϊοσόβη.
Μυοσώτη, ης, ἡ, auricula muris, alſine, herba. E μ. & οὖς, ὠτός.
Μυοσωτὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.
Μυόσωτον, υ, τὸ, idem & ab eod.
Μυότρωτος, υ, ὁ, ἡ, ſaucios muſculos habens.
Μυουρία, ας, ἡ, vitium claudicationis in verſu myuro. Scribitur & μειουρία.
Μυουρίζειν, in acutum deſinere, minoribus terminis fini-

finiri, decurtari, caudæ murinæ modo in acutum deſinere. A ſeq. v. μείουρ.

Μύουρος, ου, ὁ, ἡ, velut cauda muris in acutum deſinens, compreſſus, arctus. μύουρος ςίχος, mutilus verſus ſeu curtus, poſtremo pede claudicans, imperfectus. E μ. & ὀυρά.

Μυοφόνος, ου, ὁ, ἡ, mures occidens. Epith. vel nomen herbæ, ap. Theophr.

Μυόχοδον, ου, τὸ, muſcerda, ſtercus muris. A μῦς & κέχοδα, perf. a χέζω.

Μυόχοδος, ο, ὁ, ἡ, vilis, contemtus, nullius pretii, velut muſcerda, Heſ. Ex iiſd.

Μύραινα, ης, ἡ, muræna, piſcis. 2) de libidinoſa & in Venerem prona, Suid. A μύρος, idem.

Μύραινος, ου, ὁ, muræna, myrus, piſcis, Heſych. Ab eod.

Μυράκοπα, unguenta miſta ad odoris ſuavitatem, laſſitudines lenientia. E μύρον & ἄκοπος.

Μυραλοιφέω, f. ήσω, unguentis illino. E μύρον & ἀλείφω, ungo.

Μυραλοιφία, ας, ἡ, unguentorum illitus. A pr.

Μυρεψία, ας, ἡ, unguantorum coctio ſ. confectio. A μυρεψός.

Μυρεψικὸς, ἡ, ὸν, ad unguentarios pertinens. Hinc μυρεψικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars conficiendi unguenta. Ab eod.

Μυρεψὸς, ῦ, ὁ, unguentorum coctor, unguentarius. Ex μύρον & ἕψω, coquo.

Μυρηρὸς, ρὰ, ρὸν, unguentarius. A μύρον.

Μυριαγωγὸς, ῦ, ὁ, ἡ, ut μυριαγωγός ναῦς, navis, quæ decem millia hominum vel potius pondo, vehere poteſt, prægrandis. E μύριοι & ἄγω.

Μυριάκις, Adv. decies millies, ſæpiſſime. A μύριοι.

Μυριαμφορος, ου, ὁ, ἡ, decies mille amphorarum capax. 2) decies mille amphoris dignus. Ariſtoph. eſt ῥῆμα μυριαμφορον. Ex eod. & ἀμφορεὺς.

Μυρίανδρος, ου, ὁ, ἡ, ut μυρίανδρος πόλις, urbs decem virorum millia capiens. Ex eod. & ἀνὴρ.

Μυριάρχης, ου, ὁ, decem millium præfectus. Ex eod. & ἀρχή.

Μυρίαρχος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Μυριὰς, άδος, ἡ, myrias, numerus decem millium, decem millia. A μύριοι.

Μυριαχοῦ, Adv. infinitis locis, ſexcenties. A μύριος.

Μυρίδιον, ου, τὸ, Dim. a μύρον.

Μυριέλικτος, ου, ὁ, ἡ, plurimis voluminibus tortus & ſinuatus.

Μυριετὴς, ὲς, valde annoſus. E μύριοι & ἔτος.

Μυρίζω, f. ίσω, unguentis imbuo. A μύρον.

Μυρίκη, ης, ἡ, myrica, geniſta.

Μυρίκινος, ίνη, ινον, myricinus, a myrica confectus. A pr.

Μυρικώδης, εος, ὁ, ἡ, myricæ ſimilis. Ab eod.

Μυρίνη, ης, ἡ, myrtus. Al. μυρσίνη & μυῤῥίνη

Μυρίνης, ο, ὁ, ut μυρίνης οἶνος, vinum unguento miſtum, vinum conditum, Pollux A μύρον.

Μύρινος, ου, ὁ, myrinus, piſcis. A μύρον.

Μυριόβοιος, ου, ὁ, ἡ, dives bubus, abundans bubus. E μ. & βοῦς.

Μυριόγραφος, ου, ὁ, ἡ, ſæpiſſime, plurimis modis ſcriptus. E μ. & γράφω.

Μυριόδους, οντος, ὁ, ἡ, ingentem dentem habens. Epigr. μυριόδους ἐλέφας.

Μυριόκαρπος, ον, valde fertilis.

Μυριόκρανος, ου, ὁ, ἡ, permulta capita habens. E μ. & κρᾶνος.

Μυριόλεκτος, ου, ὁ, ἡ, ſæpiſſime & ab innumeris dictus.

Μυριόμματος, ου, ὁ, ἡ, innumeros ſeu permultos habens oculos. E pr. & ὄμμα.

Μυριόμορφος, ου, ὁ, ἡ, innumeras habens formas. E μ. & μορφή.

Μυριόμοχθος, ου, ὁ, ἡ, infinitos labores ſuſtinens, vel perpeſſus.

Μυριόναυς, αος, ὁ, ἡ, innumeris, permultis navibus inſtructus.

Μυριόνεκροι μάχαι, pugnæ, ubi decies milla, ſ. permulti cadunt.

Μυριοντάρχης, ου, ὁ, vide μυριάρχης.

Μυριόνταρχος, ὁ, idem.

Μυριοπάλαι, Adv. jamdudum, ante longiſſimum tempus.

Μυριοπλάσιος, ου, ὁ, ἡ, q. d. decumilliplex, infinite multiplicatus. Plur. μυριοπλάσιοι, infinitis partibus plures.

Μυριοπλασίως, Adv. decies mille modis, infinitis modis. A pr.

Μυριοπληθὴς, έος, ὁ, ἡ, infinitus numero. 2) varius, multiplex. E μ. & πλῆθος.

Μυριόπους, οδος, ὁ, ἡ, innumeros pedes habens.

Μυρίος, ία, ίον, infinitus, innumerus. 2) ſummus, extremus, maximus. μυρίοι, ίαι, ία, infiniti, innumeri, ut Lat. ſexcenti, ſexcenta: at μύριοι, ιαι, ια, decies mille, vel decem millia. Unde & compoſita cum μυρίος vel μύριοι reddenda ſunt vel per infinitus, ſive innumerus, vel per decies mille, prout quis illa vel ex hoc, vel ex iſto compoſita exiſtimat, nihilque prohibet, quo minus ſynecdochice etiam τὸ μύριοι, per multus vel plurimus vertatur.

Μυριοστημόριον, ου, τὸ, decies millena pars. E ſeq. & μόριον.

Μυριοστὸς, ἡ, ὸν, decies milleſimus. Hinc ἡ μυριοστὴ, ῆς, q. d. decies milleſima, pro, numerus decem millium. A μύριοι.

Μυριοστὺς, ύος, ἡ, decies millena pars. A pr.

Μυριοτάχοι, ων, οἱ, innumeri armati. E μ. & τάχη, arma.

Μυριότης, ητος, ἡ, infinita multitudo, infinitus numerus. A μυρίος.

Μυριοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, innumeros alens, Suic. E μ. & τρέφω.

Μυριόφιλος, ου, ὁ, ἡ, qui innumeros habet amicos.

Μυριόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, qui innumeros habet oculos.

Μυριοφόρος, ου, ὁ, ἡ, infinitos ſeu innumeros ferens, de navi grandi. E μ. & φέρω.

Μυριοφόρτης, ου, ὁ, ἡ, grande onus veheas, de navi grandi.

Μυριόφυλλον, ου, τὸ, herba, quæ millefolium, Plinio. Dicitur & ſupercilium Veneris.

Μυριόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, innumera habens folia. E μ. & φύλλον.

Μυριόφυλος, ου, ὁ, ἡ, innumera genera habens. E μ. & φυλή.

Μυριόφωνος, ου, ὁ, ἡ, infinitas voces edens, infinitis linguis loquens. E μ. & φωνή.

Μυρίπνοος, contr. μυρίπνους, ου, ὁ, ἡ, unguentum ſpirans. E μύρον & πνέω.

Μυρὶς, ίδος, ἡ, vas unguentarium, ampulla unguentaria. A μύρον.

Μύρισμα, ατος, τὸ, unctio. A μυρίζω.

Μυρισμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Μυριστικὸς, ἡ, ὸν, liquidus, & odorus, ut oleum balſami. 2) aptus ad unguendum. Ab eod.

Μυριώνυμος, ου, ὁ, ἡ, infinita nomina habens. E μυρίος & ὄνομα.

Μυριωπὸς, ῦ, ὁ, ἡ, oculos innumeros habens: Argi Epith. E μυρίος & ὤψ, oculus.

Μύρμαξ, Dor. pro μύρμηξ.

MYPMAI, pisces; qui vocantur μορμύροι, etiam vocari μύρμας, scribit Athenæus.

Μυρμηδὼν, ὢνος, ὁ, formicarum turba, locus ubi ea est. A μύρμος.

Μυρμήκειον, ε, ὁ, phalangis genus, apud Nicand. A μύρμηξ.

Μυρμηκία, & μυρμηκίαι, verrucæ formicariæ, ita dictæ, quod eralæ sensum formicarum mordentium relinquunt, clavi in planta pedis. Ab eod.

Μυρμηκιὰ, ᾶς, ἡ, domicilium formicarum. 2) verruca, Philox. 3) cœtus, (Gl. Vet.) magnus & densus, etiam discentium in schola. Hesych. Ab eod.

Μυρμηκίας, ε, ὁ, verrucosus, Philox. 2) formicinus. Ab eod.

Μυρμηκίασις, εως, ἡ, formicatio, Gl. Vet. dolor e verrucis, quæ μυρμήκια. Ab eod.

Μυρμηκιασμὸς, ῦ, ὁ, idem. A seq.

Μυρμηκιάω, ῶ, f. άσω, infestor verrucis formicariis, clavis in planta pedis. A μυρμηκία.

Μυρμηκίζω, f. ίσω, ita adficior, ut formicas reptantes sentire videar. Ab eod.

Μυρμήκιον, ε, τὸ, idem quod μυρμήκειον.

Μυρμηκίτης, ε, ὁ, ut μυρμηκίτης λίθος, gemma innatam repentis formicæ effigiem habens, Plin. A μύρμηξ.

Μυρμηκόβιος, ὁ, ἡ, formicæ vitam agens, h. e. parcam, laboriosam.

Μυρμηκολέων, οντος, ὁ, leo formicarius, animalculum formicis infestum.

Μυρμηκώδης, εος, ὁ, ἡ, formicis refertus. 2) formicis proprius. A seq.

Μύρμηξ, ηκος, ὁ, formica. 2) cestus pugilum, Hes. Gl. Vet. A seq.

MYPMOΣ, ε, ὁ, formica. Hesych. μύρμοι, sunt μύρμηκες.

Μυροβάλανος, ε, ἡ, glans unguentaria.

Μυροβαφὴς, έος, ὁ, ἡ, unguento delibutus. E μ. & βάπτω.

Μυροβόστρυχος, ε, ὁ, ἡ, cirros unguento delibutos habens.

Μυροβρεχὴς, έος, ὁ, ἡ, unguento madens. E μ. & βρέχω.

Μυροθήκη, ης, ἡ, unguentorum repositorium, vas unguentarium.

Μυροθήκιον, ε, τὸ, idem & ex iisd.

Μυροφουίστρια, ας, ἡ, femina unguenta portans.

Μύρομαι, v. μύρω.

Μύρον, ε, τὸ, unguentum, oleum odoratum.

Μυροπισσόκηρος, ε, ὁ, compositi medicamenti genus, quod constituit πίσσα, pix, κηρὸς, cera, & μύρον quoddam, Galen.

Μυρόπνοος, contr. μυρόπνους, ε, ὁ, ἡ, unguenta spirans. E μ. & πνέω.

Μυροποιὸς, ῦ, ὁ, ἡ, qui unguenta conficit.

Μυροπώλος, ε, ὁ, ἡ, unguentarius. E μ. & πωλέω.

Μυροπωλεῖον, sive μυροπώλιον, ε, τὸ, officina unguentaria, locus, ubi unguenta venduntur. Gl. V. μυροπώλιον, seplasiarium. A μυροπώλης.

Μυροπωλέω, ῶ, f. ήσω, unguenta vendo.

Μυροπώλης, ε, ὁ, unguentorum venditor, unguentarius. Gl. Vet. seplasiarius. Philox. unguentarius, pigmentarius.

Μυροπῶλις, ιδος, ἡ, unguentorum venditrix, unguentaria. A præc.

MYPOΣ, ε, ὁ, myrus, piscis, similis murænæ, sed robustior & dentatus, cum muræna mollior sit & edentula, ut Tertullianus vocat. Interdum tamen & μύραινα vocatur: latini & murænam.

Μυροφόρος, ε, ὁ, ἡ, unguentum portans, vel tenens. E μ. & φέρω. v. μυροφουίστρια.

Μυρόχριστος, ε, ὁ, ἡ, unguentis perunctus seu imbutus.

Μυρόω, ῶ, f. ώσω, ungo. A μύρον.

Μύῤῥα, ας, ἡ, myrrha, lacrima arboris. Æol. σμύρνα.

Μυῤῥινάκανθος, ruscus, Gl. Vet. E seq. & ἄκανθα.

Μυῤῥίνη, ης, ἡ, myrtus. μυῤῥίνης μέχρι, usque ad caput. A μύρτος.

Μυῤῥίνης, ε, ὁ, sc. οἶνος, vinum myrtites. A præc.

Μυῤῥίνος, ίνη, ινον, myrteus. 2) Subst. myrtus. A μύρτος.

Μυῤῥινὼν, ῶνος, ὁ, myrtetum. Ab eod.

Μυῤῥὶς, ίδος, ἡ, herba unguenti odorem spirans. A μύρον.

Μυῤῥίτης, ε, ὁ, ut μυῤῥίτης λίθος, lapis myrrhæ colorem habens. A μύῤῥα.

Μυρτέλαιον, ε, oleum myrteum. E seq. & ἔλ.

Μυρσίνη, ης, ἡ, myrtus. A μύρτος.

Μυρσίνεος, ίνη, ινον, myrteus. A præc.

Μυρσινίτης, ε, ὁ, sc. οἶνος, myrtites, sive vinum myrto conditum. Ab eod.

Μυρσινοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, myrti formam habens, myrto similis. Ex eod. & εἶδος.

Μύρτινος, ίνη, ινον, myrteus. A μύρτος.

Μύρτος, ε, ὁ, vas, corbis e vimine &c.

Μυρτὰς, άδος, ἡ, tuberculum in myrto. A μύρτον.

Μυρτεὼν, ῶνος, ὁ, myrtetum, Gl. Vet. A μύρτος.

Μυρτία, ας, ἡ, myrtus. Ab eod.

Μυρτίδανον, ε, τὸ, idem quod μυρτάς.

Μυρτίνη, ης, ἡ, pyri & oleæ arboris genus. Schol. Nicand. At Gl. Vet. μυρτίνη, murtus, i. e. myrtus. A μύρτος.

Μύρτινος, ίνη, ινον, myrteus. Ab eod.

Μυρτὶς, ίδος, ἡ, myrtus. Ab eod.

Μυρτίτης, ε, ὁ, sc. οἶνος, vinum myrtites, id est, myrti baccis nigris contusis conditum. Ab eod.

Μύρτον, ε, τὸ, bacca, seu fructus myrti. 2) caruncula in medio pudendi muliebris, Pollux. Ab eod.

Μυρτοπέταλον, ε, τὸ, quibusdam dicitur τὸ πολυγόνατον herba.

Μύρτος, ε, ὁ, myrtus, arbor.

Μυρτόχειλα, ων, τὰ, pudendi muliebris extremitates. E μύρτον & χεῖλος.

Μυρτοχειλίδες, ων, αἱ, idem & ex iisd.

Μύρτων, ωνος, ὁ, mulierosus. A μύρτον.

Μύρω, fluo, stillo. med. μύρομαι, idem. 2) fleo, ploro.

Μύρωμα, ατος, τὸ, unguentum. A μυρόω.

Μύρωσις, εως, ἡ, unctio. Ab eod.

Μῦς, μυὸς, ὁ, mus, sorex. 2) musculus, pars carnis, torus, Gl. Vet.

Μύσαγμα, τὸ, idem quod μῦσος. A μυσάττομαι.

Μυσαρία, ας, ἡ, abominanda fœditas. A seq.

Μυσαρὸς, ρὰ, ρὸν, detestandus, abominandus. Philox. scelestus, sceleratus. A μῦσος.

Μυσάρχης, ε, ὁ, detestabilium consiliorum auctor. Ex eod. & ἀρχή.

Μυσάττομαι, f. άξομαι, fastidio, aversor, odi, abhorreo, Gl. Vet. A μῦσος.

Μυσαχθὴς, έος, ὁ, ἡ, abominandus, sceleratus, impurus. Ab eod. & ἄχθος. (nisi αχθὴς est mera terminatio.)

Μυσαχνὸς, ὴ, ὸν, idem. μυσαχνὴ, scomma in meretricem. A μυσάττεσθαι.

Μυσαρὸς, detestabile, Gl. Vet. quasi a μυσάω, vel μυσάω, quod esset, detestor.
Μυσάω, fastidio, nauseo. A μῦσος.
Μυσίδδω, *Dor.* pro μυθίζω. Aristoph.
Μύσις, εως, ἡ, compressio, obstructio. A μύω.
Μύσος, εος, τὸ, scelus, piaculum, facinus detestandum.
Μυσὸς, ᾶ, ὸ, abominandus, detestandus, Hesych. μυσά, μυσαρά, μιαρά, μεμιασμένα. A pr.
Μυσολὰς, ᾶ, velut mus oberro. Aristoph.
Μύσσω, f. ξω, emungo nares; quod fit excusso fortius per nares compressas spiritu. *ducitur a μύω, ubi vid.*
Μυσταγωγέω, ῶ, fut. ήσω, initio sacris, mysteria, sacra edoceo. A μυσταγωγός.
Μυσταγωγητὸς, ὁ, ὀν, sacris initiatus. A praec.
Μυσταγωγία, ας, ἡ, initiatio. 2) sacrificium eucharisticum. A seq.
Μυσταγωγὸς, ὁ, ἡ, initiator, mysteriorum magister seu doctor. 2) qui hospites ad sacra videnda ducit, sacras res demonstrat, interpretatur. E μύστης & ἀγωγός.
Μύσταξ, ακος, ὁ, labrum superius & in eo nati pili, barba. A μύω.
Μυστηρίζω, initio, Gl. Vet. A μυστήριον.
Μυστηριασμὸς, ᾶ, ὁ, initiatio, Gl. Vet. A praec.
Μυστηριακὸς, ᾶ, ὁ, arcanus, secretus. A μυστήριον.
Μυστηρικὸς, ἡ, ὀν, idem. Ab eod.
Μυστήριον, ε, τὸ, murium latibulum, apud Athenaeum. E μῦς & τηρέω, *observo, custodio*; (nisi potius est μυστήριον a θνήσκω, instrumentum mures venandi.)
Μυστήριον, ε, τὸ, arcanum, initiatio secreta. *Plur.* sacra arcana, orgia. 2) in litteris sacris, res arcana, doctrina Evangelii. q. a μυστὴς, & hoc a μύω.
Μυστηρὶς, ίδος, ἡ, ut μυστηρίδες τελεταὶ, in Epigr. initiationes. A praec.
Μυστηριώδης, εος, ὁ, ἡ, cui subest mysterium, mysticus. Philox. μυστηριώδες, arcanum. Ab eod.
Μυστηριῶτις, ιδος, ἡ, int. σπονδὴ, sacra vel arcana libatio. Ab eod.
Μύστης, ε, ὁ, mysta, qui sacris initiatur, s. initiatus est, qui ad sacrorum arcana admittitur. 2) sacra discens. 3) sacrorum sive mysteriorum peritus. 4) sacrorum doctor. Philox. μύστης ἱερῶν, parra, *avis*. A μύω.
ΜΥΣΤΙΚΗΤΟΣ, ε, ὁ, piscis quidam, *musculus* dictus quibusdam.
Μυστικὸς, ἡ, ὀν, mysticus, cui subest mysterium, arcanus. A μύστης.
Μυστικῶς, *Adv.* mistice, arcane. A praec.
Μυστιλαγωνος, ὁ, ἡ, Epith. lagenae in Anthol.
Μυστιλάομαι, ῶμαι, haurio pane excavato. A seq.
Μυστίλη, ης, ἡ, panis cochlearis modo excavatus. v. μιστύλη, & μιστύλλομαι.
ΜΥΣΤΙΛΛΟΝ, τὸ, Atticos vocasse bucceas panis, quae canibus objicerentur, tradit Schol. Aristoph.
Μυστίλλω, in minutas partas seco. v. supra μιστύλλω.
Μυστιπόλευτος, ον, arcanus. Ab seq.
Μυστιπολέω, curo sacra, operor sacris. Ab seq.
Μυστιπόλος, ε, ὁ, ἡ, qui sacra mystica tractat, sacerdos, mysta. E μύστης & πολέω.
Μύστις, ιδος, ἡ, quae initiatur seu initiata est sacris. 2) quae sacra docet. A μύστης.
Μυστοδόκος, ε, ὁ, ἡ, sacra arcana continens. Epith. templi, apud Aristoph. Ex eod. & δέχομαι.
Μυστοπολέω, idem quod μυστιπολέω.
Μυστοπόλος, idem quod μυστιπόλος.
Μυστρίον, ε, τὸ, cochlear parvum. Gl. Vet. ligula. Dim. a μύστρον.
Μύστρον, ε, τὸ, panis excavatus ad hauriendum jus vel pulmentum. 2) mensura duorum cochlearium. A μύζω.
Μυστροπώλης, ε, ὁ, venditor cochlearium.
Μύστρος, ε, ὁ, ligula. Gl. Vet. cochlear. A μύζω.
Μυστρόφιον, ε, τὸ. A μῦς & φέρω.
Μυτακίζω, litteram μῦ saepius repeto.
Μυτακισμὸς, ᾶ, ὁ, frequentatio litterae μῦ. A pr.
ΜΥΤΙΛΟΣ, ε, ὁ, genus conchae, cujus exustae cinis vim causticam habet.
ΜΥΤΙΣ, ιδος, vel ιος, ἡ, nasus, peculiariter piscium, attamentum sepiae.
Μυττωτεύω, f. εύσω, contero, vel acribus condimentis condio. A seq.
Μυττωτὸν, ᾶ, τὸ, intritum ex alliis, caseo & ovo, alliatum, moretum. A μυττὸς, inus. (v. καταμυττόω) quod est a μύσσω, μύττω, ubi v.
Μυττωτὸς, ᾶ, ὁ, intritum, Gl. Vet.
Μυχαίτατος, & μυχοίτατος, η, ον, penitissimus, intimus. A μυχός.
Μύχατος, η, ον, intimus, abstrusus, apud poetas. Ab eod.
Μυχὴ, ῆς, ἡ, penetrale, intimus locus. Suid. ubi μυχαί. Ab eod.
Μυχοβόρος, ε, ὁ, ἡ, qui in cavernis seu latibulis comedit. E pr. & βορά.
Μυχθίζω, fut. ίσω, gemo, suspiro. 2) irrideo, suspenso naso derideo. Hes. Suid. A μύσσω.
Μυχθισμὸς, ᾶ, ὁ, suspirium, gemitus, idem, quod μυχμός. A praec.
Μυχθώδης, εος, ὁ, ἡ, suspiriosus. A μύσσω.
Μυχαῖος, αία, αῖον, intimus, abstrusus. A μυχός.
Μύχιος, ία, ιον, idem & ab eod.
Μυχμὸς, ᾶ, ὁ, sonus, qui per nares redditur, vel detestandi caussa, cum odore offenditur, aut itati sumus, vel irridendi caussa. A μύσσω.
Μυχοίτατος, v. μυχαίτατος.
Μυχοπόντιον, ε, τὸ, specus, ubi cavus recessus & vorago ponti est. E seq. & πόντος.
Μυχὸς, ᾶ, ὁ, penetrale, intimus locus, recessus, verbo, intima cujusque rei. Unde 2) sinus maris. 3) penetrale domus. 4) adytum. μυχόθεν, e profundo, intimo. μυχόνδε, ad intimam partem.
Μυχώδης, εος, ὁ, ἡ, latebrosus. Gl. Vet. A praec.
Μυχοφύλαξ, ὁ, custos μυχᾶ. A pr. & φύλαξ.
Μύω, f. ύσω, proprie premo, comprimo, comprimendo claudo, occulto, teneo &c. Hinc conniveo, nicto, oculos claudo, labia comprimo.
Μυώδης, εος, ὁ, ἡ, ad mures pertinens. 2) musculosus, lacertosus, torosus. A μῦς.
Μυὼν, ῶνος, ὁ, locus torosus, musculosus, pulpa brachiorum & coxarum; item sura. Philox. musculus. Ab eod.
Μυωξὸς, ᾶ, ὁ, mus alpinus, animal medium inter murem agrestem & palustrem, glis, gliris, Gl. Vet. μυωξοί, glires, Gl. Vet. Ab eod.
Μυωπάζω, f. άσω, sum lusciosus, caecutio. *trop.* parum video. A μύωψ.
Μυωπία, ας, ἡ, vitium oculorum, quum quis eos aperire nequit. 2) cavernula murium. A μυωπός, vel e μῦς & ὀπὴ, *caverna*.
Μυωπιάζω, f. άσω, lusciosus sum. A praec.
Μυωπὶς, ε, ὁ, qui proxima tantum videt. Ab eod.
Μυωπίασις, εως, ἡ, vitium eorum, qui non nisi proxima videre possunt. A μυωπιάζω.

Μυω-

Μυωπίζω, f. ίσω, calcar subdo. μυωπίζεσθαι, œstro agitari. 2) irritari, incitari. A μύωψ.

Μυωπὸς, ῦ, ὁ, ἡ, claudens oculos, connivens. Ab eod.

Μυωτὶς, ῦ, τὸ, auricula muris, *herba*. E μῦς & ὖς.

Μυωτὸς, ὸ, ὸν, murinus, musculosus. qs. a μυὸς.

Μύωψ, ωπος, ὁ, ἡ, claudens oculos, connivens. Philox. pætus. 2) tabanus, asilus, vespa, Philox. 3) calcar, stimulus, metaph. & proprie. E μύω & ὤψ.

Μῶα, ἡ, Musa, Lacon. apud Aristoph. carmen.

Μῶαξ, pro σμῶαξ.

Μωκάω, ῶ, & μωκάομαι, ῶμαι, irrideo, deludo, ore in primis distorto, subsanno. A μῶκος.

Μώκημα, ατος, τὸ, irrisio, illusio. A præc.

Μωκίζω, fut. ίσω, illudo, derideo. Suid. A seq.

Μῶκος, ου, ὁ, irrisor, derisor, cavillator, stultus, amens, Suid. Hes. At Philox. μῶκος, hæc sanna, subsannator.

Μωλέω, ῶ, pugno, Hes. A seq.

Μῶλος, ου, ὁ, bellum, pugna, tumultus. 2) ædificium in fluctibus extructum, portus manu factus. Vocab. latinum *moles*, & latino-barbarum *molo*. 3) pondus, lapillus, qui ponitur in lapidibus coniungendis, Gl. Vet. μῶλος, moles.

ΜΩΛΥ, υος, τὸ, moly, planta bulbosa, & rutæ silvestris radix.

ΜΩΛΥΖΑ, ης, ἡ, genus allii, quod nucleis non coagmentatur. 2) caput allii.

Μῶλυξ, υκος, ὁ, indoctus, ineruditus. 2) tardus, segnis, ignavus. 3) hebes, languidus. A seq.

ΜΩΛΥΣ, υος, ὁ, idem.

Μωλύτερον, obtusius, infirmius, Etym. A pr.

Μωλύτης, ου, ὁ, hebes, tardo ingenio. Ab eod.

Μωλυτικός, ή, όν, debilitans, hebetans. 2) periculosus, timendus. A seq.

Μωλύω, sive μωλύνω. μωλυόμενα. apud Hippocr. paulatim emarcescentia. A μῶλυς.

Μωλωπίζω, vulnero. μεμωλωπισμένος, plenus vibicibus. A μώλωψ.

Μωλωπικός, ή, όν, vibiciosus. A seq.

Μώλωψ, ωπος, ὁ, vibex, verberum in cute vestigium, vibex plagæ. μώλωπες, vibices.

Μῶμαι, vid. μώομαι, & μαίομαι.

Μωμάομαι, ῶμαι, vel μωμέομαι, vitupero, reprehendo, derideo. A μῶμος.

Μῶμαρ, idem quod μῶμος, quod vide.

Μωμάζω, f. άσω, vitupero, carpo. A μῶμος.

Μώμημα, ατος, τὸ, reprehensio, irrisio. 2) dictum ipsum, quo aliquem reprehendimus. A μωμέομαι.

Μωμητὸς, ῦ, ὁ, reprehensor, vituperator. Ab eod.

Μωμητὸς, ή, όν, reprehensibilis, vituperatione dignus. Ab eod.

Μῶμος, ου, ὁ, dedecus, probrum, infamia, ignominia. 2) vituperatio. 3) Momus, Deus, reliquorum omnium irrisor. 4) qui omnia reprehendit & irridet, irrisor, vituperator.

Μωμοσκοπέω, f. ήσω, reprehendendi animo considero. 2) victimas inspicio, sitne aliquid in iis vitii.

Μωμοσκόπος, ου, ὁ, ἡ, qui reprehendendi animo observat, qui reprehendenda observat. 2) qui victimas inspicit, probandi causa.

Μῶν, *Adv.* num, numquid, an, utrum, pro μὴ οὖν.

Μώνυξ, υχος, ὁ, ἡ, solidas ungulas habens. E μόνος & ὄνυξ, vel ἓν & ὄνυξ.

Μώνυχος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Μώομαι, μῶμαι, f. μώσομαι, quæro. Aor. 1. ἐμώσατο.

Μωραίνω, f. ανῶ, stulte ago, stultus sum. μωραίνομαι, stultus fio, infatuor. ἐμωράνθησαν, 3. pl. aor. 1. pass. A μωρός.

Μωρία, ας, ἡ, stultitia, fatuitas, vecordia, socordia, Philox. 2) de coitu dixit Eurip. Ab eod.

Μώριον, ου, τὸ, mas mandragoræ quibusdam, teste Diosc. Aliis tertium genus mandragoræ, quod μωρὸς reddat.

Μωροκακοήθης, εος, ὁ, ἡ, stulte malitiosus.

Μωρολογέω, ῶ, f. ήσω, stulta seu inepta loquor, insulse blatero, scurror, Gl. Vet. A μωρολόγος.

Μωρολογία, ας, ἡ, stultiloquium, ineptiæ, stultus sermo. Ab eod.

Μωρολόγος, ου, ὁ, ἡ, inepta & stulta loquens, insulse blaterans.

Μῶρον, ου, τὸ, morum, fructus arboris mori. idem quod μόρον.

Μωρὸς, ρὰ, ρὸν, stultus, fatuus, ineptus.

Μωροσοφέω, ῶ, fut. ήσω, stulta sapio. A μωρόσοφος.

Μωροσοφία, ας, ἡ, sapientia stulta. Ab eod.

Μωρόσοφος, ου, ὁ, ἡ, stulte sapiens.

Μωρόσυκον, ου, τὸ, morum sycaminum. E μῶρον, & σῦκον, *ficus*.

Μωρότης, ητος, ἡ, stultitia, fatuitas. A μωρός.

Μωρόω, ῶ, f. ώσω, fatuum reddo. Ab eod.

Μωρῶς, *Adv.* stulte, fatue, inepte, absurde, Philox. Ab eod.

Μώρωσις, εως, ἡ, stultitia, fatuitas, stoliditas. A μωρόω.

Μῶσα, *Dor* pro μοῦσα, v.

Μωσῆς, ῦ, vel Μωσεὺς, έως, Μωϋσῆς, ῦ, Μωϋσεὺς, έως, ὁ, Moses. Nomen viri Ebr.

Μῶσθαι, quærere. Lacon. v. μώομαι.

N

N Littera decima tertia, νῦ, ab Ebr. *Nun*. 2) nota numeralis, *quinquaginta*, & lineola subjecta, ν, *quinquaginta millia*.

Ναασσὼν, ὁ, Naasson. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. *Illustrans*.

ΝΑΒΛΑ, ας, ἡ, nablium vel nabla, instrumentum musicum, citharæ fere simile.

Νάβλας, α, ὁ, idem.

Ναβλιστὴς, ῦ, ὁ, nablam pulsans. A præc.

Ναγγαὶ, ὁ, Nangæ. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. *Illustrans*.

Ναετὴρ, ῆρος, ὁ, habitator, incola, in Epigr. A ναίω.

Ναέτης, ου, ὁ, idem. Ab eod.

Ναζαραῖος, vel Ναζαρηνὸς, ῦ, ὁ, Nazarenus.

Ναζαρὲθ, vel Ναζαρὲτ, ἡ, Nazareth. Nomen urbis Ebr. ἄκλιτον. *Surculus*.

Ναθμὸς, ῦ, ὁ, idem quod νασμός.

Ναὶ, *Adv.* næ, sane, utique.

Ναϊάδες, ων, αἱ, Najades, Nymphæ fluviales & fontanæ. A νάω, *fluo*.

Ναΐδιον, ου, τὸ, sacellum, ædicula. Dim. a ναός.

Ναιετάω, ῶ, habito. 2) incolo. ναιετάουσι, habitantur. ναιετάασκε, habitabat, impf. *Jon.* pro ἐναιέτα. ναιετάοντα, acc. sing. part. habitatum. ναιεταώσας, accus. plur. fem. pro ναιετώσας, ναιετούσας. A seq.

Ναιέτης, ου, ὁ, habitator, incola, usitatius ναέτης. A ναίω.

Ναΐν, ἡ, Nain. Nomen urbis Ebr. ἄκλιτον. *Amœnitas*.

Νάϊος, ΐα, ϊον, nauticus, *Dor.* pro *Jon.* νήϊος.

ΝΑΙΡΟΝ, ου, τὸ, odoramentum quoddam Theophrast.

Ναϊσκάριον, ου, τὸ, ædicula, sacellum, Gl. Vet. sacrarium, Philox. A seq.

Ναΐ-

Ναΐσκος, ου, ὁ, facellum. Dim. a ναός.
Ναίτειρα, ἡ, habitatrix, domina. A ναίω.
Ναίχι, *Adv.* fane, ita. *Att.* pro ναὶ, Hef. Suid. Callim. Epigr.
Ναίω, habito, incolo. ναῖε, *Jon.* pro ᾤκει, imperf. habitabat: ab hoc aliud impf. *Jon.* ναιέτασκον. paff. ναίομαι, habitor. 2) fluo. A νάω, idem.
Νάκη, ης, ἡ, pellis lanata, Gl. Vet.
Νακοδέψης, ου, ὁ, coriarius, f. fullo. E feq. & δέψω.
Νάκος, εος, τὸ, vellus, pellis eum fuo villo.
Νακοτιλτέω, ῶ, vellera vello fen tondeo. Pollux. ubi νακοτιλτοῦντες, part. A feq.
Νακοτίλτης, ου, ὁ, qui villofas pelles vellit, tondet. E νάκος & τίλλω, *vello*.
Νακότιλτος, ου, ὁ, ἡ, velleris in modum vulfus, Pollux. Ex iifd.
Νάκτης, ου, ὁ, fullo. A νάσσω.
Νακτὸς, ἡ, ὸν, farciendo & conftipando completus. νακτὴ, farfa, i. e. *farta*, Gl. Vet. νακτὸν, denfum, preffum, Gl. Vet. Ab eod.
Νᾶμα, ατος, τὸ, fluentum, fcaturigo, lympha, Gl. Vet. latex, unda. Philox. A νάω.
Ναματιαῖος, αία, αῖον, fcaturiens, manans. A pr.
Ναμάτιον, τὸ, aquula, paullum liquoris. Dim. Ab eod.
Ναματώδης, εος, ὁ, ἡ, fcaturiginum & fontium plenus, riguus. Ab eod.
Ναμέρτεια, ἡ, pro νημέρτεια, Sophocl.
Νάννος, ου, τὸ, pupus. Philox. A νάνος.
ΝΑΝΝΗ, ης, ἡ, matris foror, Hefych.
ΝΑ'ΝΟΣ, ου, ὁ, nanus, pumilio.
Νανοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, qui natura pumilio eft, pumilionis ftaturam habens. A pr. & φύω.
Νανώδης, εος, ὁ, ἡ, pumilionis formam habens, pumilus, pumilio. A νάνος.
Ναξιουργὴς, έος, ὁ, ἡ. Naxio opere, f. in infula Naxo factus. E Νάξιος & ἔργον.
Ναοποιέω, ῶ, templum ædifico.
Ναοποιὸς, οῦ, ὁ, cui templum ædificandi cura eft commiffa. 2) ædium facrarum procurator. E ναὸς & ποιέω.
Ναοπόλος, ου, ὁ, ædituus, item facerdos. E fq. & πολέω, *verfor*.
Ναὸς, οῦ, ὁ, proprie, domicilium; dein ædes, pulvinar, fanum h. e. ea pars ἱεροῦ, templi, in qua fimulacrum dei dedicatum eft; in facris litteris pars templi Hierofol. quam ingredi licebat folis facerdotibus. Gl. Vet. A ναίω, *habito*.
Ναοφύλαξ, ακος, ὁ, templi cuftos, ædituus.
Νάπεια, ας, ἡ, finapi, Nicand. A νάπυ.
Νάπη, ης, ἡ, idem quod fequens.
Νάπος, εος, τὸ, locus montanus & filvofus, faltus, vallis nemerofa. A νάω, *fluo*, a frequentia fontium & rivorum.
ΝΑ'ΠΥ, υος, τὸ, finapi.
Ναρδίζω, nardo fimilis fum. A νάρδος.
Νάρδινος, ίνη, ινον, nardinus, e nardo confectus. Ab eod.
Ναρδίτης, ου, ὁ, ut ναρδίτης οἶνος, vinum nardo conditum. Ab eod.
Ναρδῖτις, ἡ, nardus montana. A præc.
Ναρδολιπὴς, έος, ὁ, ἡ, a nardo pinguis. E feq. & λίπος.
ΝΑ'ΡΔΟΣ, ου, ἡ, nardus, frutex. 2) oleum nardinum. Gl. Vet. νάρδος, hoc filer.
Ναρδόσταχυς, υος, ἡ, fpica nardi, Galen.
Ναρθηκία, ας, ἡ, humilis ferula, ferulago. A νάρθηξ.
Ναρθηκίζω, a νάρθηξ, n. 2. alligo os fractum & ferulis firmo, apud Schol. Ariftoph.
Ναρθήκιον, ου, τὸ, narthecium, theca medicamentaria, & unguentaria, liber medicamentarius. Ab eod.

Ναρθηκοπλήρωτος, ου, ὁ, ἡ, ferulis repletus. Æfchyl. Prom. ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς πηγὴν κλοπαίαν, ferulis refertum capto ignis fontem, i. e. *fomitem*, furtivum.
Ναρθηκοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ferulam ferens. E ν. & φέρω.
Ναρθηκώδης, εος, ὁ, ἡ, ferulaceus, ferulæ fimilis. A feq.
Νάρθηξ, ηκος, ὁ, ferula. 2) inftrumentum medicum, quo utuntur in fracturis (ferula lat.) ad deligandum firmiter. 3) arbor quædam. 4) locus, ubi ftabant Catechumeni.
ΝΑ'ΡΚΑΦΘΟΝ, ου, τὸ, narcaphthon, odoramenti genus, fuffitibus admifceri folitum.
Ναρκάω, ῶ, f. ήσω, torpedine adficior, feu adfectus fum, obtorpefco, torpeo, torpefco. A feq.
Νάρκη, & νάρκα, ης, ἡ, torpedo, pifcis quidam tangentes fe torpefcere faciens. 2) torpor, veternus, ftupor. 3) ita quoque centaurium magnum a quibufdam dictum. Diofc.
Νάρκημα, ατος, τὸ, torpor, ftupor. A ναρκάω.
Νάρκησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ναρκίσσινος, ίνη, ινον, narciffinus, e narciffo factus, ut ναρκίσσινον ἔλαιον. A νάρκισσος.
Ναρκισσίτης, ου, ὁ, fc. λίθος, narciffites lapis. Ab eod.
Νάρκισσος, ου, ὁ, vel ἡ, narciffus, flos quidam. A νάρκη.
Ναρκόω, ῶ, f. ώσω, torpefacio, torpore adficio. 2) fedo & tollo. Ab eod.
Ναρκώδης, εος, ὁ, ἡ, cui torpor feu ftupor ineft, torpidus, ftupidus. A νάρκη.
Νάρκωσις, εως, ἡ, torpefactio, torpefaciendi vis, ftupor, hebetatio. A ναρκόω.
Ναρκωτικὸς, ἡ, ὸν, torpefaciendi vim habens, torporem inducens. Ab eod.
Ναρὸς, ἡ, ὸν, liquidus, fluidus, Soph. A νάω.
Νάρτη, ης, ἡ, narta, inter ea, quæ odoramentis & unguentis admifcentur. Theoph.
Νασμὸς, οῦ, ὁ, fluentum, latex. A νάω, *fluo*. 2) denfitas, plenitudo. A νάσσω.
Νασμώδης, εος, ὁ, ἡ, fcaturiginibus ac rivulis riguus. A νάω.
Νάσσω, premo, comprimo, comprimendo complano, farcio, Gl. V. perf. paff. part. νενασμένος, refertus, plenus.
Ναστίσκος, ου, ὁ, a ναστὸς, placentula.
Ναστοκόπος, ου, ὁ, incifor, piftor τοῦ ναστοῦ. A κόπτω.
Ναστὸς, ἡ, ὸν, confertus, farctus, denfe plenus, denfus, item folidus, firmus, ut turris &c. 2) *Subft.* placenta e melle, uvis paffis aliifque condimentis. A νάσσω.
Ναστοφαγέω, ῶ, f. ήσω, ναστὸν edo. A feq.
Ναστοφάγος, ου, ὁ, ἡ, qui ναστὸν edit.
Νατὴρ, ῆρος, ὁ, pro ναετήρ.
Ναυαγέω, ῶ, f. ήσω, naufragium facio, navem frango. 2) jacturam facio, naufragio aliifve modis amitto. A ναυαγός.
Ναυαγία, ας, ἡ, naufragium. Ab eod.
Ναυάγιον, ου, τὸ, proprie & accurate loquentibus eft fragmentum navis, tabulæ, aliaque e naufragio collecta. 2) dicitur tamen & pro naufragio. A fq.
Ναυαγὸς, οῦ, ὁ, naufragus. E ναῦς & ἄγνυμι.
Ναυαρχέω, ῶ, f. ήσω, navibus præfum, navarchum ago. A ναύαρχος.
Ναυαρχία, ας, ἡ, præfectura navium feu claffis. Ab eod.
Ναυαρχὶς, ίδος, ἡ, navis, qua vehitur navarchus, navis prætoria. Ab eod.

Ναύαρχος, ου, ὁ, navarchus, navium præfectus, præfectus classis.

Ναυάτης, ου, ὁ, corrupte leg. pro seq.

Ναυβάτης, ου, ὁ, qui navem conscendit, qui navi vehitur, epibata. 2) nauta, navita. E ναῦς & βαίνω.

Ναυκληρέω, ῶ, f. ήσω, nauclerus sum, navis sum dominus. 2) trop. curo, præsum, rego. A ναύκληρος.

Ναυκληρία, ας, ἡ, nauclericum vitæ genus. Ab eod.

Ναυκληρικός, ή, όν, ad navicularium seu nauclerum pertinens. Ab eod.

Ναυκλήριον, ου, τὸ, navigium, naucleriaca possessio. Ab eod.

Ναύκληρος, ου, ὁ, qui navem possidet, nauclerus, navis dominus. Gl. V. navicularius. *Adj.* nauticus; ναυκλήρῳ πλάτῃ, nauticum remum, Hes. metaph. pater familias, Poll. item curator, gubernator. E ναῦς, & κλῆρος.

Ναυκληρώσιμος, ου, ὁ, ἡ, qui a nauclero elocatur. A pr.

Ναυκράρια, ων, τὰ, loca, in quibus reponebantur e ναυκραρίαις exacta. A ναύκραροι.

Ναυκραρία, ας, ἡ, duodecima pars tribus, apud Athenienses. Ab eod.

Ναυκραρικός, ή, όν, ad ναυκράρους pertinens. Ab eod.

ΝΑΥΚΡΑΡΟΙ, ων, οἱ, magistratus quidam Atheniensis. Vid. Suid. & Pollucem. Male quidam ναύκληροι.

Ναυκρατέω, ῶ, f. ήσω, navibus supero, navali pugna vinco. A seq.

Ναυκράτης, ου, ὁ, ἡ, qui maris imperium obtinet. 2) qui classis præsidio locum aliquem tenet vel occupat. E ναῦς & κρατέω, *obtineo*, *vinco*.

Ναυκρατία, ἡ, victoria navalis. 2) imperium maritimum. A pr.

Ναυκρατητικός, ή, όν, ad victoriam navalem pertinens. A ναυκρατέω.

Ναυκράτωρ, ορος, ὁ, qui navibus præest, gubernator. E ν. & κρατέω.

Ναῦλας, ου, ὁ, idem quod νάβλας.

Ναυλολογέω, f. ήσω, naulum exigo. A seq. & λέγω, *colligo*.

Ναῦλον, ου, τὸ, naulum, merces, quæ pro navigatione solvitur. Philox. navis vectura, naulum, vectura. A ναῦς.

Ναῦλος, ου, ὁ, idem. 2) merces, quam persolvimus ei, ad quem devertimus. 3) instrumentum quoddam musicum. Ab eod.

Ναυλοχέω, ῶ, f. ήσω, in portu permaneo, stationem habeo. 2) navi insidens locum aliquem vel adversarium observo, eique insidior. A ναύλοχος.

Ναυλοχία, ας, ἡ, occulta navium statio. Ab eod.

Ναύλοχον, ου, τὸ, statio navium. A seq.

Ναύλοχος, ου, ὁ, ἡ, cui naves insidere possunt, navium stationi commodus. *Subst.* locus tranquillus & stationi navium commodus, ubi naves velut requiescunt: statio navium, portus. E ναῦς & λόχος.

Ναυλόω, ῶ, f. ώσω, naulo conduco. A ναῦλος.

Ναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, prælio navali confligo. 2) pugno. A ναύμαχος.

Ναυμάχης, ου, ὁ, navali prælio decertans. E ναῦς & μάχομαι.

Ναυμαχητιάω, navale certamen committere cupio, ad navale prælium me paro. A ναυμαχέω.

Ναυμαχία, ας, ἡ, navale prælium, pugna navalis. A ναύμαχος.

Ναυμάχιον, ου, τὸ, multa ei imposita, qui navale prælium subterfugisset. Ab eod.

Ναυμάχος, ου, ὁ, ἡ, navale prælium committens. E ναῦς & μάχομαι.

Ναύμαχος, ου, ὁ, ἡ, quo dimicatur e navibus, navali prælio aptus. Ex iisd.

Ναυπηγέω, ῶ, f. ήσω, naves fabricor. A ναυπηγός.

Ναυπηγησία, ας, ἡ, navium fabricatio. Ab eod.

Ναυπηγήσιμος, ου, ὁ, ἡ, navibus fabricandis aptus. A pr.

Ναυπηγία, ας, ἡ, navium fabricatio. A ναυπηγός.

Ναυπηγικός, ή, όν, ad navium fabros seu fabricationem pertinens. Ab eod.

Ναυπήγιον, ου, τὸ, locus, ubi naves compinguntur. A seq.

Ναυπηγός, οῦ, ὁ, navium fabricator. Gl. Vet. faber navalis. E ναῦς & πήγνυμι.

Ναύπορος, ον, epith. litoris, portus, quo naves appelluntur. Ex eod. & πείρω.

Ναῦς, ἡ, navis in primis longa, h. e. qua utebantur in præliis maritimis. In prosa τῆς νεώς, τῇ νηΐ, τὴν ναῦν. αἱ ναῦς, αἱ νῆες, τῶν νεῶν, τῶν νηῶν, ταῖς ναυσί, τὰς ναῦς. Poet. ἡ νηῦς, τῆς νηός, ταῖς νηυσί. it. τῆς νεός, τὰς νέας.

Ναύσθλον, ου, τὸ, naulum, Hesych. pro ναῦλον.

Ναυσθλόω, ῶ, fut. ώσω, naulo conduco. 2) naulo vehendum suscipio, navi deduco. ναυσθλώσομαι, ap. Aristoph. navem inscendam. A pr. v. ναυστολέω.

Ναυσία, ας, ἡ, nausea, proprie qua navigantes in mari corripiuntur. A ναῦς. v. ναυτία.

Ναυσίασις, εως, ἡ, ipsa actio nauseandi, nausea. A seq.

Ναυσιάω, ῶ, f. άσω, nauseo. A ναυσία.

Ναυσίβιος, ου, ὁ, ἡ, qui in navibus seu e navibus vivit. E ναῦς & βίος.

Ναυσίδρομος, ου, Epith. venti, navium cursum incitans. alias 2) velivolus, navigabilis. E ν. & τρέχω.

Ναυσίκλειτος, ου, ὁ, ἡ, vel ναυσικλείτης, είτη, ειτον, re navali clarus.

Ναυσίκλυτος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Ναυσιόεις, όεσσα, όεν, nauseans. A ναυσία.

Ναυσιπέδη, ης, ἡ, q. d. navium pedica, funis, quo navis terræ alligatur, Luc. Lexiph.

Ναυσιπέρατος, ου, ὁ, ἡ, navibus permeabilis, navigabilis, ubi navigatur. E ν. & περάω.

Ναυσίποδες, ων, οἱ, homines insulares, qui navibus in mari pro pedibus utuntur, Eust.

Ναυσίπομπος, ου, ὁ, ἡ, naves vehens & promovens, ut ναυσίπομπος αὔρα, ap. Eurip. ventus secundus.

Ναυσίπορος, ου, ὁ, ἡ, navigabilis. Epith. fluminis.

Ναυσιπόρος, ου, ὁ, ἡ, navi permeans.

Ναυσίστονος ὕβρις, ignominia a clade accepta, classi gemitum & luctum afferens.

Ναυσιφόρητος, ου, ὁ, ἡ, qui navi fertur. E ν. & φορέω.

Ναυσίωσις, qs. a ναυσιόω. vide ναυτίωσις.

Ναύσταθμον, ου, τὸ, navium statio.

Ναύσταθμος, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Ναυστολέω, ῶ, f. ήσω, navi veho, seu duco, navi deduco. 2) classe percurro, navi permeo, navigo, proficiscor. 3) rego, guberno. A ναυστόλος.

Ναυστόλημα, ατος, τὸ, navigatio seu profectio, quæ fit navi. A pr.

Ναυ-

Ναυσολία, ας, ἡ, idem. A seq.

Ναύσολος, ου, ὁ, ἡ, navi vehens.

Ναυτεπιβάτης, ου, ὁ, qui navi servit, ut suum lucretur naulum. A seq. & ἐπιβάτης.

Ναύτης, ου, ὁ, nauta, navita. ναύτης δρόμος, *adjective* in Epigr. navalis cursus. A ναῦς.

Ναυτία, ας, ἡ, nausea. Ab eod. v. ναυσία.

Ναυτιάω, ῶ, nauseo, *metaph.* respuo, quasi nauseans. A pr.

Ναυτικός, ἡ, ὸν, nauticus, navalis, classicus, exercitatus in re nautica. τὸ ναυτικὸν, οῦ, res nautica, copiae navales, classis. A ναύτης.

Ναυτικῶς, *Adv.* nautarum more. A pr.

Ναυτιλία, ας, ἡ, navigatio. A ναυτίλος.

Ναυτίλλομαι, navigo. Ab eod.

Ναυτίλος, ου, ὁ, ἡ, nautieus, navita. 2) piscis, polypi genus. A ναῦς.

Ναυτιλοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, nautas perdens. E pr. & φθείρω.

Ναυτιόεις, όεντος, ὁ, nauseosus. A ναυτία.

Ναυτιώδης, εος, ὁ, ἡ, idem ab eod.

Ναυτιώσιες, apud Hippocr. effusiones sanguinis, per translationem ab iis, qui in nausea sanguinem vomunt. A ναυτίωσις. qs. a ναυτιάω.

Ναυτοδίκαι, ῶν, οἱ, proprie judices nauticis litigiis cognoscendis. Vid. Poll. E ναύτης & δίκη.

Ναυτοκράτωρ, ορος, ὁ, maris imperium habens. Ex eod. & κρατέω.

Ναυτολογέω, ῶ, nautas lego, colligo. A seq.

Ναυτολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui nautas legit, vel cogit. E ναύτης & λέγω.

Ναύτριαι, vel ναύτρειαι, mulieres nautlcam exercentes. A ναύτης.

Ναυφάγος, ον, naves perdens.

Ναυφθορία, ας, ἡ, naufragium. A seq.

Ναύφθορος, ου, ὁ, ἡ, in navi corruptus aut perditus. E ν. & φθορὰ, *corruptio*.

Ναῦφι, vel ναῦφιν, poet. pro νεῶν, ut παρὰ ναῦφιν, a navibus. A ναῦς.

Ναύφρακτος, ου, ὁ & ἡ, navibus septus, navibus armatus & munitus. Alicubi & pro ναύσταθμος.

Ναυφύλαξ, ακος, ὁ, praefectus custodiendarum navium.

ΝΑ'ΦΘΑ, ας, ἡ, naphtha.

Νάφθας, ου, ὁ, idem.

Νάω, fluo, mano, scaturio. 2) habitatum duco, colloco in sedibus. Hinc νάσσα, aor. 1. pro ἔνασσα, ἔνασα, habitari feci, collocavi. aor. 1. *med.* νάσσατο pro ἐνάσσατο, habitavit. aor. 1. νάσθη pro ἐνάσθη, habitavit.

Νεάγγελτος, ου, ὁ, ἡ, nuper nunciatus, novus. E νέος & ἀγγέλλω.

Νεαγενής, έος, ὁ, ἡ, nuper genitus. Ex eod. & γίνομαι.

Νεάζω, f. άσω, juvenesco, adolesco, juvenilem aetatem ago, juvenis seu robustus sum. 2) juveniliter sapio vel ago. νεάζεσθαι, recentari, Gl. V. A νέος.

Νεαίρετος, ον, recens captus. E νέον & αἱρετός.

Νεακής, έος, ὁ, ἡ, recens acutus. *Dor.* pro νεηκής.

Νεακόνητος, ου, ὁ, ἡ, idem. E νέον & ἀκονάω.

Νεαλδής, έος, ὁ, ἡ, nuper auctus, qui recens crevit. 2) novellus, nuper natus. Ex eod. & ἀλδέω.

Νεαλής, έος, ὁ, ἡ, recens, (quasi proprie de pisce, ab ἁλίσκω, capio, quasi recens captus) recens emtus, epith. servi, item militis tironis. Est etiam recens ad laborem, nondum fatigatus labore, pugna. (nisi αλης est mera terminatio.) Comp. νεαλέστερος.

Νεάλωτος, ου, ὁ, ἡ, recens captus, emtus. Ex iisdem.

Νεάμελκτος, vel νεήμελκτος, ου, ὁ, ἡ, recens mulctus. E νέον & ἀμέλγω.

Νεάν, ᾶνος, ὁ, juvenis, Eust. A νέος.

Νεάνδρος, ον, juvenilis, strenuus. Ex eod. & ἀνήρ.

Νεανίας, ου, ὁ, adolescens, juvenis. 2) audax, strenuus, ferox, juvenili protervia, protervia praeditus, juvenilis. A νέος, vel νεάν.

Νεανιία, ας, ἡ, juvenilis audaciae facinus, ap. Philon. Ab eod. (nisi potius est leg. νεανιεία, a νεανιεύομαι.)

Νεανίευμα, ατος, τὸ, idem, juvenilis jactantia. A seq.

Νεανιεύομαι, juvenesco, juventutis annos ingredior. 2) juvenili audacia & petulantia ago. A νεανίας.

Νεανικὸς, ἡ, ὸν, juvenilis. 2) strenuus, animosus, audax. robustus, validus, vehemens. 3) magnus, permagnus. Ab eod.

Νεανικῶς, *Adv.* juveniliter. 2) robuste, strenue. 3) laute, opipare.

Νεᾶνις, ιδος, ἡ, juvencula, puella. A νεάν.

Νεανίσκευμα, ατος, τὸ, superbia, incontinentia juvenilis. νεανισκεύματα, juvenilia. A seq.

Νεανισκεύω, & νεανισκεύομαι, juvenesco, juvenilem aetatem ago, juveniliter me jacto, lascivio. A seq.

Νεανίσκος, ου, ὁ, juvenis, adolescens. A νέος.

Νέασις, εως, ἡ, novatio, de agro, ap. Theophr. quasi a νεάω, quod esset *renovo*. Vid. νέωσις.

Νέαξ, ακος, ὁ, juvenis, adolescens. A νέος.

Νεαοιδὸς, οῦ, ὁ vel ἡ, recens poeta. Epigr.

Νεάπολις, εως, ἡ, urbs seu civitas nova.

Νεαπολίτης, ου, ὁ, novae civitatis civis. A pr.

Νεαροποιέω, ῶ, recens seu novum facio.

Νεαρὸς, ρὰ, ρὸν, recens, novus. 2) juvenis, juvenilis. 3) puerilis. A νέος.

Νεαροφόρος, recentaria, Gl. Vet. A φέρω.

Νέαρχος, ου, ὁ, ἡ, navis rector. E νεὼς pro ναὸς, a ναῦς & ἀρχός.

Νεαρῶς, *Adv.* juveniliter, pueriliter. A νεαρός.

Νεάσιμον, novale, Gl. V. A seq.

Νέασις, εως, ἡ, novatio, renovatio, renovatio agri, apud Theophr. ubi tamen alii νέωσις. Gl. Vet. νέασις, novalis, novalis terra. A νεάω, vel νεάζω.

Νεάτη, ης, ἡ, scil. χορδὴ, extrema, ultima, s. ima chorda. A νέατος.

Νεατὶς, ίδος, ἡ, Gl. V. vervactum. A seq.

Νέατος, άτη, ατον, novissimus, ultimus. 2) novalis, Gl. V. A νέος.

Νεατὸς, ἡ, ὸν, novatus, renovatus, novalis. 2) *Subst.* ὁ, tempus renovandi agrum, novatio. Ab eod.

Νεαύξητος, ου, ὁ, ἡ, qui nuper demum increvit, nuper auctus. Ex eod. & αὔξω.

Νεάω, ῶ, novo, innovo, in primis agrum. Gl. Vet. νεάω, novello. Hinc part. νεωμένη, ap. Hes. iterata terra vel novata. A νέος.

Νέβρειος, ου, ὁ, ἡ, qui ex hinnulo est. A νεβρός.

Νεβρίας, ου, ὁ, ut νεβρίας γαλεὸς, mustela nebrias ap. Aristot.

Νεβριδόπεπλος, ου, ὁ, ἡ, vestem seu peplum gestans e pellibus hinnuli.

Νεβριδοστόλος, ου, nebridibus indutus. E νεβρὶς & στέλλω.

Νεβρίζω, pelle hinnuli vestio, pass. s. med. nebridem gesto, induo. A seq.

Νεβρὶς, ίδος, ἡ, pellis hinnuli, gestamen Bacchi & bacchantium. A νεβρός.

Νεβρισμὸς, ὁ, bacchatio. A νεβρίζω.
Νεβρίτης λίθος, nebritis, gemma Libero Patri sacra: a nebridum similitudine. Plin.
Νεβρογόνος, ον, in hinnulo natus, ex hinnulo sumtus. Epith. tibiæ. E seq. & γίνομαι.
Νεβρὸς, ὁ, ἡ, pullus cervi, hinnulus, dama.
Νεβριστολίζω, f. ίσω, pelle hinnuli induo. pro νεβριδοστολίζω.
Νεβροτόκος, ου, ὁ, ἡ, hinnulos pariens. A νεβρὸς & τίκτω.
Νεβροφόνος, α, ὁ, ἡ, hinnulorum occisor. Ex eod. & φένω.
Νεβροχαρὴς, έος, ὁ, ἡ, hinnulis gaudens. Epith. Bacchi. Ex eod. & χαίρω.
Νεβρώδης, εος, ὁ, ἡ, cognomen Bacchi, quod cum ipse, tum bacchantes pelles hinnulorum gestarent. Ab eod.
Νεογενὴς, έος, ὁ, ἡ, recens natus. E νέος & γίνομαι.
Νεοθαλὴς, ὲς, recens viridis, florens. Ex eod. & θάλλω.
Νεήκης, εος, vel νεακὴς, έος, ὁ & ἡ, recens acutus, exacutus. Ex eod. & ἀκὴ, *acies*.
Νεακονὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. Hes. Ex eod. & ἀκονάω. *acuo*.
Νεηλάτης, ου, ὁ, remex, navem impellens, Hes. E ναῦς & ἐλάτης.
Νεήλατος, ου, recens molitus, ut νεήλατα ἄλφιτα, recens molitæ farinæ, apud Demosth. melle, uvis passis & viridibus ciceribus imbutæ ac subactæ, secundum Harpocrat. quasi νεωστὶ ἀληλεσμένα, ab ἀλέω, molo. 2) recens cusus. νεήλατα, placentæ recentes; quasi recens ductæ ac subactæ, ab ἐλαύνω, sicut & ἐλατὴρ est placentæ genus. Ab eod. (sed videtur ἐνήλατα leg. ubi v.)
Νεηλιφὴς, έος, ὁ, ἡ, recens illitus. E νέος & ἀλείφω.
Νέηλυς, υδος, ὁ, ἡ, qui nuper admodum advenit, novicius, convena, Philox. Ex eod. & ἐλεύθω.
Νεημέλητος, v. νεαμέλητος.
Νεήνιος, νεήνης, νεηνίσκος, *Jon.* pro νεανίας, νεάνης, νεανίσκος.
Νεόφατος, ου, ὁ, ἡ, recens dictus, nuper celebratus. Ex eod. & φημί, vel φάω, φαίνω.
Νειαίρη, ης, ἡ, *Jon.* pro νεαίρα, ima pars ventris. 2) nomen meretricis apud Dem. A νειρός.
Νειόθεν, ex imo. A νέατος.
Νεικεστὴρ, ῆρος, ὁ, objurgator, rixator, conviciator. A seq.
Νεικέω, ῶ, f. ήσω, & έσω, rixor, altercor, contendo. 2) objurgo. A νεῖκος, *rixa*.
Νείκη, ης, ἡ, pro νείκησις, idem quod seq. Clem. Al.
Νεῖκος, εος, τὸ, rixa, jurgium, altercatio, contentio. 2) bellum. & pro νῖκος, v.
Νειλαῖος, αία, αῖον, & νειλῷος, ῴα, ῷον, Niliacus. A Νεῖλος.
Νειλοθερὴς, έος, ὁ, ἡ, in Nilo crescens. E seq. & θέρος, *æstas*.
ΝΕΙ͂ΛΟΣ, ου, ὁ, Nilus, fluvius Ægypti.
Νειλοσκοπεῖον, τὸ, columella, in qua incrementa Nili cernebantur. E pr. & σκοπός.
Νειλαῒς, ΐδος, ἡ, Nilotica, Ægyptiaca. Nisi leg. νειλῶτις. Epigr.
Νειλαίτης, α, ὁ, Nili incola.
Νειόθεν, *Adv.* ex imo fundo aut loco. A νέος.
Νειόθι, *Adv.* in imo fundo aut loco. Ab eod.
Νεῖον, *Adv.* nuper, pro νέον. Ab eod.
Νεοποιέω, ῶ, f. ήσω, novale facio, terram seu agrum renovo. E νεὸς & π.

Νεῖος, novus, novellus, recens. A νέος.
Νειὸς, οῦ, ἡ, novale, ager novalis. Ab eod.
Νείατος, infimus, imus. νειότατον, *Adv.* in imo. Hesych. pro νέατος.
Νειοτομεὺς, έως, ὁ, qui novale aratro scindit. E νειὸς & τέμνω.
Νείρη, ης, ἡ, *Jon.* pro νεῖρα. pl. νεῖραι, νειαίρα. Æschyl.
Νερίτη, ης, ἡ, nerita, cochleæ genus. Oppian.
Νείσομαι, vel νίσσομαι, eo, proficiscor. A νέω, *vado*, v. νίσσομαι.
Νείφω, madefacio, pro νίφω, ningo.
Νεκὰς, άδος, ἡ, acervus cadaverum s. strages in acie. Dat. pl. νεκάδεσσι, strage. A νέκυς.
Νεκράγγελος, α, ὁ, ἡ, mortui nuncius.
Νεκραγωγέω, ῶ, f. ήσω, mortuos duco, de Mercurio. E νεκρὸ & ἄγω.
Νεκρακαδημία, ας, ἡ, Academia mortuorum, locus a Luciano fictus.
Νεκρεγερσία, ας, ἡ, mortuorum resuscitatio. E νεκρὸς & ἐγείρω.
Νεκρικὸς, ὁ, ἡ, mortualis, feralis, Gl. Vet. Ab eod.
Νεκρικῶς, *Adv.* in modum mortuorum. A pr.
Νεκριμαῖα, τὰ, carnes morticinæ. A νεκρός.
Νεκροβαρὴς, έος, ὁ, ἡ, mortuis gravis. E ν. & βάρος. de cymba Charontis.
Νεκροβόρος, ου, ὁ, ἡ, mortuos devorans. E ν. & βορά.
Νεκροδέγμων, ονος, ὁ, ἡ, mortuos recipiens. E ν. & δέχομαι.
Νεκροδόκος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Νεκροδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum mortuorum.
Νεκροθάπτης, ου, ὁ, libitinarius, vespillo. E ν. & θάπτω.
Νεκροθήκη, ἡ, capulus, sarcophagus, urna.
Νεκροκαύστης, ου, ὁ, bustuarius, ustor, Philox. A ν. & καίω.
Νεκροκορίνθιοι, ων, οἱ, defuncti Corinthiorum.
Νεκροκόσμος, ου, ὁ, ἡ, qui defunctos, s. defunctorum funera ornat, pollinctor.
Νεκρολατρεία, ας, ἡ, defunctorum cultus. Suic.
Νεκρομαντεία, ας, ἡ, necromantia, divinatio ex evocatis mortuis.
Νεκρομαντεῖον, ου, τὸ, responsum ab inferorum umbris datum, & locus ipse ubi datur.
Νεκρόμαντις, εως, ὁ, ἡ, qui mortuis evocandis futura sciscitatur.
Νεκροπέρνας, ου, ὁ, cadavera vendens. E ν. & περνάω, *vendo*.
Νεκροπομπὸς, οῦ, ὁ, dux manium, qui mortuorum animas Plutoni transmittit, *de Mercurio*.
Νεκρὸς, νεκρὰ, νεκρὸν, mortuus. 2) mortui cadaver.
Νεκροστολέω, ῶ, mortuos Plutoni mando. A seq.
Νεκροστόλος, ου, ὁ, ἡ, curator funeris, pollinctor, libitinarius. E ν. & στέλλω.
Νεκροσυλία, ας, ἡ, mortuorum spoliatio. A seq.
Νεκροσύλος, ου, ὁ, ἡ, mortuos spolians, mortuorum spoliator. E ν. & συλάω.
Νεκυαγωγὸς, ὁ, dux mortuorum.
Νεκροτάφος, ου, ὁ, mortuorum sepultor, Hes. E ν. & θάπτω.
Νεκρότης, ητος, ἡ, mortificatio, vitæ spoliatio.
Νεκροτοκέω, ῶ, fetum mortuum pario. E ν. & τίκτω.
Νεκροτόκιον, ου, τὸ, fetus abortivus. Ex iisd.
Νεκροφαγέω, ῶ, cadaveribus vescor. A seq.
Νεκροφάγος, ου, ὁ, ἡ, qui cadavera devorat, qui cadaveribus pascitur.
Νεκροφορεῖον, ου, τὸ, sandapila, Philox. A seq.
Νεκροφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui defunctos effert, vespillo, pollinctor, Gl. Vet. E ν. & φέρω.

Νεκροφορέω, cadaver effero. A pr.

Νεκρόω, ῶ, f. ώσω, eneco. νενεκρωμένος, perf. pass. part. emortuus, viribus effœtus, sideratus. A νεκρός.

Νεκρώδης, εος, ὁ, ἡ, mortuo similis, cadaverosus. Ab eod.

Νεκρώσιμος, ου, ὁ, ἡ, mortifer. A seq.

Νέκρωσις, εως, ἡ, mortificatio, Gl. V. A νεκρόω.

ΝΕ'ΚΤΑΡ, αρος, τὸ, nectar, potus deorum.

Νεκτάρεος, ρέα, Ion. ρέη, ρεον, nactareus, nectaris modo suavis, divinus. A νέκταρ.

Νεκτάριον, ου, τὸ, nectarium, quibusdam helenium, Diosc. herba quædam. Ab eod.

Νεκταρίτης, ου, ὁ, ut νεκταρίτης οἶνος, nectarites, vinum nectario s. helenio conditum. Ab eod.

Νεκταροσταγὴς, έος, ὁ, ἡ, nectare stillans, suavis, odoratus. E νέκταρ & στάζω, *stillo*.

Νεκυεία, ας, ἡ, invenitur pro νεκυΐα.

Νεκύδαλος, ου, ὁ, necydalus, insectum e bombylio mortuo natum.

Νεκυηγὸς, οῦ, ὁ, mortuos ducens. E νέκυς & ἄγω.

Νεκυΐα, ας, ἡ, mortuorum evocatio magica. 2) tractatus de manibus s. mortuis. Homeri Rhapsodia, in qua Ulysses mortuorum animas evocat & consulit. A νέκυς.

Νεκυομαντεία, f. ία, Gl. Vet. ας, ἡ, vid. νεκρομαντεία.

Νεκυομαντεῖον, ου, τὸ, v. νεκρομ.

Νεκυομαντήϊον, ου, τὸ, Jon. pro νεκυομαντεῖον.

Νεκυόμαντις, εως, ὁ, ἡ, v. νεκρομ. Suid.

Νεκυοσσόος, ου, ὁ, ἡ, mortuos suscitans. 2) mortuorum servator: Nonnus, epith. Christi. E νέκυς & σώω, vel σόος, f. σώω, *servo*.

Νεκυοστόλος, ου, ὁ, ἡ, qui mortuos transmittit. Epith. Charontis. Ex eod. & στέλλω.

Νέκυς, υος, ὁ, mortuus, defunctus; cadaver. pl. νέκυες, mortui, cadavera. Dat. νεκύεσσι, mortuis.

Νεκύσια, ων, τὰ, funeris solemnia. Philox. parentalia. A pr.

Νέμεα, ων, τὰ, loca arboribus densa, silvosa. Hes. A νέμος. Nemea, ludi Jovi celebrari a Græcis soliti. A sq.

Νεμέα, ας, ἡ, Nemea, poet. Νεμείη, locus Elidis s. Argolidis.

Νεμεαῖος, vel Νεμειαῖος, αία, αῖον, Nemeæus, e Nemea oriundus. A pr.

Νεμεάς, άδος, ἡ, Nemeæa, ut Νεμεάδες πύλαι, Nemeææ portæ. Ab eod.

Νέμεια, τὰ, pro Νέμεα, ludi Nemeæi.

Νεμειαῖος, αία, αῖον, vide Νεμεαῖος.

Νεμέθω, pasco, a νέμω.

Νέμειος, εία, ειος, Nemeæus. A Νεμέα.

Νεμεσάω, ῶ, & νεμεσάομαι, ῶμαι, indignor, irascor, succenseo. 2) invideo, invidens succenseo. 3) indignationem s. reprehensionem formido, formido, timeo. 4) irritum facio hostis seu inimici consilium, spem: *quasi sc. invidens ei lætitiam e successu*. aor. 1. par. νεμεσήσας, pass. νεμεσηθείς, poet. νεμεσσηθείς.

Νεμέσια, ων, τὰ, festum in honorem Deæ Nemesis. 2) parentalia, inferiæ. A Νέμεσις.

Νεμεσήμων, ονος, ὁ, ἡ, indignabundus, querulus. A νεμεσάω.

Νεμεσητικὸς, ή, όν, qui facile succenset, ad indignationem propensus. Ab eod.

Νεμεσητὸς, ή, όν, poet. νεμεσσητός, vituperandus, reprehensione dignus. 2) invisus, invidiosus. 3) querulus, stomachosus. Ab eod.

Νεμεσίζω, & frequentius νεμεσίζομαι, reprehendo, succenseo, indignor, irascor. 2) vereor, revereor. Ab eod.

Νέμεσις, εως, ἡ, indignatio cum quadam invidia. 2) justa reprehensio. 3) indignatio ob res alicujus vel prosperas, vel adversas, quibus indignus est. 4) indignatio ob scelerarum facinus. 5) ultio divina, vindicta. 6) Nemesis, Dea, quæ felicibus hominum rebus invidet, eosque vel hanc ipsam ob causam, vel ob insolentiam e fortuna ortam, coercet ac deprimit. Philox. νέμεσις, ultrix. A νεμεσάω.

Νεμήτωρ, ορος, ὁ, distributor. A νέμω.

Νέμησις, εως, ἡ, distributio, partitio. 2) pabulatio, Gl. V. Ab eod.

Νεμητὴς, οῦ, ὁ, partitor, distributor. Ab eod.

Νέμος, εος, τὸ, nemus, locus arboribus consitus, densus & pascuus. 2) pudendum muliebre, Hes. 3) oculi cavum, Hes. A sq.

Νέμω, f. νεμῶ, p. νενέμηκα, aor. 1. ἔνειμα, tribuo, distribuo. νέμομαι, tribuor, dividor, interdum & divido, partior. 2) νέμω, & frequentius νέμομαι, possideo, habeo, colo. 3) νέμω, pasco. νέμομαι, pascor, depascor. 4) νέμω, administro. 5) dicitur, ut latinis tribuo, pro concedo, largior: item locum relinquo, credo, audio &c. 6) gesticulor, salto, χειρονομέω &c.

Νενίηλος, ου, ὁ, cæcus. 2) attonitus, demens, vecors, Callim. A νενός.

ΝΕ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, patruus, vel avunculus, Eust. Pollux. v. νέννη.

ΝΕΝΟ'Σ, & νενός, ή, όν, stultus, fatuus, Hesych.

Νεοαλδὴς, έος, ὁ, ἡ, nuper auctus, qui recens accrevit, Hesych. E νέος & ἀλδέω, *augeo*. v. νεαλδής.

Νεοάλωτος, ου, ὁ, ἡ, recens captus.

Νεοαρδὴς, έος, ὁ, ἡ, nuper irrigatus. A ν. & ἄρδομαι.

Νεοβάπτιστος, ου, ὁ, ἡ, recens baptizatus.

Νεόβδαλτος, ου, ὁ, ἡ, recens mulctus, ut νεόβδαλτον γάλα. E ν. & βδάλλω, *mulgeo*.

Νεοβλαστὴς, έος, ὁ, ἡ, novissime in lucem editus. 2) tenuia germina emittens. E ν. & βλαστάνω.

Νεόβλαστος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Νεόβορος, ου, ὁ, ἡ, recens adesus, Hesych. A ν. & βορά.

Νεόβροχος, ου, ὁ, ἡ, recens irrigatus. Hes. νεόβροχοι, prægnantes, uterum ferentes. E ν. & βρέχω.

Νεοβρὼς, ῶτος, ὁ, ἡ, modo pastus, qui modo cibum sumsit. E ν. & βιβρώσκω.

Νεογαμετὴ, ῆς, ἡ, nova nupta, Gl. Vet.

Νεόγαμος, ου, ὁ, ἡ, qui nuper uxorem duxit, quæ nuper nupsit, nova nupta, Gl. V.

Νεογενὴς, έος, ὁ, ἡ, nuper natus, recens natus. E ν. & γίνομαι.

Νεογένητος, ου, idem.

Νεογιλαῖος, ου, ὁ, ἡ, recens natus, ortus. A seq.

Νεογιλὴς, έος, ὁ, ἡ, & νεογιλὸς, ή, όν, modo natus. A νεογενής.

Νεόγληνος, ου, ὁ, ἡ, qs. novas habens pupillas, qui visum recuperavit. E ν. & γλήνη.

Νεογλύφανος, ου, ὁ, ἡ, recens cælatus, cælum adhuc olens, ut Theocritus ait. E ν. & γλύφανον.

Νεογνὸς, οῦ, ὁ, recens genitus, recens natus. Vox Jon. E ν. & γίνομαι.

Νεόγονος, ου, ὁ, recens a partu. Ex iisd.

Νεογόνος, ου, ὁ, recens a partu. Ex iisd.

Νεόγραπτος, ου, ὁ, ἡ, recens scriptus, vel pictus.

Νεόγυιος, ου, ὁ, ἡ, juvenilia membra habens. E ν. & γυῖον.

Νεογύνης, ου, ὁ, qui nuper uxorem duxit. E ν. & γυνή.

Neo-

Νεοδάμαστος, ου, ὁ, ἡ, recens domitus. 2) nova nupta. E ν. & δαμάζω.

Νεοδαμώδης, εος, ὁ, ἡ, recens in populares adscitus. Apud Lacedæm. Νεοδαμώδεις dicebantur Helotæ libertate donati. E νέος & δαμώδης pro δημώδης.

Νεόδαρτος, ου, ὁ, ἡ, recens excoriatus. At νεόδαρτον δέρμα, pellis nuper detracta. E ν. & δείρω.

Νεοδίδακτος, ου, ὁ, ἡ, recens doctus, qui nuper didicit.

Νεοδμής, ῆτος, ὁ, ἡ, nuper domitus. At νεοδμῆτες γάμοι, nuper actæ nuptiæ, Eurip. A δαμάω, domo, vel δέμω, construo, paro.

Νεόδμητος, ὁ, ἡ, η, ον, recens exstructus. A δέμω. 2) recens domitus. 3) Epith. recens nuptæ. A δαμάω.

Νεοδόμητος, ον, recens exstructus.

Νεόδορος, ου, ὁ, ἡ, recens excoriatus. E ν. & δέρω.

Νεοδρεπής, έος, recens decerptus. E ν. & δρέπομαι.

Νεόδρεπτος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Νεόδροπος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ex iisd.

Νεοειδής, έος, ὁ, ἡ, juvenili facie præditus. E ν. & εἶδος.

Νεοεργής, έος, ὁ, ἡ, recens confectus, recens elaboratus, Hes. E ν. & ἔργον.

Νεόζυγος, ου, ὁ, ἡ, recens jugatus, seu copulatus. De recens nupta, vel recente marito.

Νεόζυμος, ον, recens fermentatus. Epith. panis recentis. E ν. & ζύμη.

Νεόζυξ, γος, ὁ, ἡ, idem, quod νεόζυγος. E ν. & ζεύγνυμι.

Νεήλιξ, κος, ὁ, ἡ, juvenilis.

Νεοθαλής, έος, ὁ, ἡ, nuper virens, qui nuper pullulavit. 2) recens ortus, recens genitus. E ν. & θάλλω.

Νεοθανής, έος, ὁ, ἡ, recens mortuus. E ν. & θνήσκω.

Νεοθηγής, έος, ὁ, ἡ, recens acutus. E ν. & θήγω.

Νεοθηλής, έος, ὁ, ἡ, idem quod νεοθαλής.

Νεοθήξ, ῆγος, idem quod νεοθηγής, & ab iisd.

Νεοθλιβής, έος, ὁ, ἡ, recens expressus. E ν. & θλίβω.

Νεόθλιπτος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Νεοθνής, ῆτος, ὁ, ἡ, idem quod νεοθανής.

Νεόθρεπτος, ου, ὁ, ἡ, recens compactus, recens coagulatus, de caseo.

Νεόθυτος, ου, ὁ, ἡ, recens immolatus.

Νεοίη, ης, ἡ, juvenilis ætas. A νέος.

Νεοικοδόμητος, ου, ὁ, ἡ, recens ædificatus.

Νεοικος, ου, ὁ, ἡ, qui recens alicubi ædes habere cœpit. 2) in nova urbe domum habens.

Νεοινία, vel νεοίνια, ἡ, solemnia Bacchica, cum vinum novum defunditur. E νέος & οἶνος. (Melius est τὰ νεοίνια in plur. sc. ἱερά.)

Νεοκαλλιγράφος, ου, ὁ, ἡ, eleganter scribens.

Νεοκατάγραφος, ου, ὁ, ἡ, recens scriptus.

Νεοκατάκτιστος, ου, ὁ, ἡ, recens exstructus, recens conditus.

Νεοκατασκεύαστος, ου, ὁ, ἡ, idem. E ν. & κατασκευάζω.

Νεοκατάστατος, ου, ὁ, ἡ, recens constitutus, nuper fundatus. E ν. & καθίστημι.

Νεοκατάχριστος, ου, ὁ, ἡ, recens inunctus.

Νεοκατήχητος, ου, ὁ, ἡ, recens institutus. E ν. & κατηχέομαι.

Νεοκάττυμος, ου, ὁ, ἡ, idem quod νέοικος.

Νεοκάττυτος, ου, ὁ, ἡ, cui recens solea est subjecta. E ν. & καττύω.

Νεόκαυστος, & νεόκαυτος, ου, ὁ, ἡ, recens crematus. E ν. & καίω.

Νεοκηδής, έος, ὁ, ἡ, recentem mœrorem habens, recenti mœrore adfectus. E ν. & κῆδος.

Νεόκλωστος, ου, ὁ, ἡ, recens contextus, recens nendo ductus.

Νεοκμής, ῆτος, ὁ, ἡ, recens fabricatus, nuper factus. E ν. & κάμνω.

Νεόκμητος, ου, ὁ, ἡ, idem. it. recens mortuus. Ab iisd.

Νεόκοπος, ου, ὁ, ἡ, recens cæsus vel tactus, ut νεόκοπος κάρδοπος, mactra recens, Eupolis, ap. Poll. E ν. & κόπτω.

Νεόκοπτος, ου, ὁ, ἡ, idem. ut νεόκοπτος μύλη, mola recens cæsa, Aristoph. in Vespis. Ex iisdem.

Νεόκοτος, ου, ὁ, ἡ, novus irarum, qui novas iras animo concepit. 2) novus, recens.

Νεοκράς, ᾶτος, ὁ, ἡ, ut νεοκρὰς οἶνος, vel νεοκρὰς, ᾶτος, vinum recens mixtum, recens dilutum aut temperatum. E ν. & κεράννυμι.

Νεόκρατος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Νεόκτητος, ου, ὁ, ἡ, recens adquisitus, partus.

Νεόκτιστος, ου, ὁ, ἡ, recens conditus.

Νεόκτονος, ου, ὁ, ἡ, recens occisus. E ν. & κτείνω.

Νεολαία, ας, ἡ, (νεολέα male) juvenum multitudo, juventus, Gl. Vet. Vox Dorica. A νέος & λαός.

Νεολαμπής, έος, ὁ, ἡ, novum s. magnum & clarum, it. insolitum splendorem emittens. E ν. & λάμπω.

Νεόλεκτος, ου, ὁ, ἡ, recens collectus, nuper lectus, tiro, Philox.

Νεολεξία, ας, ἡ, tirocinium, Philox. Ex iisd.

Νεόληπτος, ου, ὁ, ἡ, nuper captus.

Νεολκέω, ut νεολκῶ πλοῖον, navem subduco, Philox. νεωλκημένος, subductus, perf. pass. part. E ναῦς & ἕλκω.

Νεολκία, ας, ἡ, navis tractio, vel subductio. A pr.

Νεόλλουτος, pro νεόλουτος, ου, ὁ, ἡ, recens lotus, Hom. in Hym. E ν. & λούω.

Νεολώφητος, ὁ, ἡ, qui nuper desiit, finem fecit alicujus vitii, mali. E ν. & λωφάω.

Νεομάλακτος, ον, recens subactus. Epith. panis recentis. E ν. & μαλάσσω.

Νεόμην, ηνος, ὁ, ἡ, ut νεόμηνι σελήνη, nova luna, apud Aratum.

Νεομηνία, ας, ἡ, novilunium, novus mensis: calendæ, nova luna, Philox. A pr.

Νεόμυστος, ον, recens initiatus. E ν. & μυέω.

Νεόνυμφος, ου, ὁ, ἡ, nova nupta. E ν. & νύμφη.

Νεόξαντος, ον, recens carminatus, mollis, de lana. E ν. & ξαίνω.

Νεόξεστος, ου, ὁ, ἡ, recens politus.

Νεοπαγής, έος, ὁ, ἡ, recens compactus, recens coagmentatus. E ν. & πήγνυμι.

Νεοπαθής, ές, recens a luctu, recentem luctum, dolorem habens. E ν. & πάθος.

Νεοπειθής, έος, ὁ, ἡ, nuper ad officium redactus. E ν. & πείθω.

Νεόπειστος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Νεοπενθής, έος, ὁ, ἡ, qui in recenti luctu est. E ν. & πένθος.

Νεοπηγής, έος, ὁ, ἡ, idem quod νεοπαγής.

Νεόπηκτος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Νεοπλεκής, έος, ὁ, ἡ, recens plexus, recens contextus. E ν. & πλέκω.

Νεόπλουτος, ου, ὁ, ἡ, recens ditatus.

Νεοπλυνής, έος, ὁ, ἡ, recens lotus, Pollux. E ν. & πλύνω.

Νεόπλυτος, ου, ὁ, ἡ, idem, Herodot. Ex iisd.

Νεοποιέω, ῶ, novum facio, renovo.

Νεοποίητος, ου, ὁ, ἡ, recens factus.

Νεοποίκιλος, ον, pulcre recens: novus idemque pulcher, ut νεοσίγαλος, cujus est interpretatio.

Νεοπολῖται, οἱ, jus civitatis plebiscito adepti. νεοπολίτης, ου, ὁ, novus civis. Pollux.

Νεο-

Νεοπολίτης, ιδος, ἡ, ut νεοπολῖτις πόλις, urbs novos habens cives, recens constituta & jure civitatis donata. A pr.
Νεοπότιστος, ου, ὁ, ἡ, nuper irrigatus. E ν. & ποτίζω.
Νεόποτος, ου, ὁ, ἡ, qui recens bibit. E ν. & πίνω.
Νεοπρεπής, έος, ὁ, ἡ, juvenes decens, juvenilis. E ν. & πρέπει.
Νεόπριστος, ου, ὁ & ἡ, recens (serra) sectus.
Νεόπτολις, εως, ἡ, urbs nova.
Νεοπυρίατος, ου, recens fotus. E ν. & πυριάω, foveo.
Νεόρραντος, ου, ὁ, ἡ, recens adspersus, recenter madens. E ν. & ῥαίνω.
Νεορραγής, έος, ὁ, ἡ, recens ruptus. E ν. & ῥήγνυμι.
Νεορρόφητος, ου, ὁ, ἡ, qui recens sorbitionem sumsit. E ν. & ῥοφέω.
Νεόρρυτος, ου, ὁ, ἡ, qui recens effluxit, recens fluens. E ν. & ῥέω.
Νεόρτος, ου, ὁ, ἡ, recens excitatus, seu exsuscitatus. E ν. & ὄρνυμαι.
Νέος, νέα, νέον, novus, novellus, recens. 2) juvenis, tiro. νέον, *Adv.* nuper. νέωθεν, *Adv.* recens.
Νεὸς, οῦ, ὁ, novalis, novale. A pr.
Νεοσίγαλος, ου, ὁ, novitate & excellentia admirandus, pulcre recens, ut σιγαλόεντα ap. Hom. mirando artificio facta. Pind.
Νεοσκαφής, ές, recens effossus, structus, Lycoph. E ν. & σκάπτω.
Νεόσμηκτος, ου, ὁ, ἡ, recens politus, purgatus. E ν. & σμήχω.
Νεόσσικος, ὁ, vid. νεόσοικος.
Νεοσπαδής, ές, recens destrictus. E ν. & σπάω.
Νεοσπάρακτος, ου, ὁ, ἡ, recens dilaniatus. E ν. & σπαράσσομαι.
Νεοσπάς, άδος, ἡ, nuper evulsa. E ν. & σπάω.
Νεόσπορος, ου, ὁ, ἡ, recens seminatus. E ν. & σπείρω.
Νεοσσεύω, Att. νεοττεύω, f. εύσω, nidulor, nidifico. A νεοσσός.
Νεοσσιά, Att. νεοττιά, ας, item νεοσσιά, vel νεοττιά, ᾶς, ἡ, nidus, pullorum cubile. Ab eod.
Νεόσσιον, f. νεοσσίον, Att. νεόττιον, ου, τὸ, pullulus, pullus tenellus. Dim. ab eod.
Νεοσσοκομέω, f. νεοττοκομέω, ῶ, pullos alo, curo.
Νεοσσοκόμος, vel νεοττοκόμος, ου, ὁ & ἡ, pullos nutriens. E νεοσσός & κομέω, *curo*.
Νεοσσοποιΐα, ας, ἡ, nidi constructio. E sq. & ποιέω.
Νεοσσὸς, f. νεοττὸς, οῦ, ὁ, pullus, nidus, Philox. A νέος.
Νεοσσοτροφεῖον, vel νεοττοτροφεῖον, ου, τὸ, locus, ubi pulli aluntur, aviarium. A seq.
Νεοσσοτροφέω, vel νεοττοτροφέω, ῶ, pullos alo. νεοσσοτροφηθῆναι, a pueritia educari veluti pullum. E νεοσσὸς & τρέφω.
Νεοσσοτροφία, ἡ, studium pullorum alendorum. A pr.
Νεόσσυτος, ου, ὁ, ἡ, recens incitatus, recens. Hesych. ubi νεόσσυτα, νεωστὶ ὁρμῶντα, νεαρά. E ν. & σεύομαι.
Νεοσταθής, έος, ὁ, ἡ, recens constitutus, recens institutus. E ν. & ἵστημι.
Νεοστασία, ἡ, novitas, insolentia, *ut verborum*. Ex iisd. v. νεοσύστατος.
Νεοστεφής, έος, ὁ, ἡ, recens coronatus, Hes. E ν. & στέφω.
Νεοστρατιώτης, ου, ὁ, ἡ, qui nuper militiæ nomen dedit, recens miles. νεοστρατιῶται, tirones, Philox. E ν. & στρατεύομαι.
Νεόστροφος, ου, ὁ, ἡ, nuper tortus, velut funis, ideoque recens. E ν. & στρέφω.
Νεοσύλλεκτος, ου, ὁ & ἡ, recens collectus exercitus e tironibus, Philox. νεοσύλλεκτοι, tirones.
Νεοσύλλογος, ου, recens collectus, velut exercitus.
Νεοσύστατος, ου, ὁ, ἡ, nuper concretus, qui nuper coaluit. E ν. & συνίσταμαι.
Νεοσφαγής, έος, ὁ, ἡ, recens jugulatus, nuper mactatus. E ν. & σφάζω.
Νεόσφακτος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Νεοσφάξ, ᾶγος, idem & ab iisd.
Νεοτελής, έος, ὁ, ἡ, recens absolutus. E ν. & τέλος.
Νεοτερπής, έος, ὁ, ἡ, novam oblectationem habens. 2) brevi tempore oblectans. 3) novus. E ν. & τέρπω.
Νεότευκτος, ου, ὁ, ἡ, recens fabricatus, recens factus, nuper paratus. E ν. & τεύχω.
Νεοτευχής, έος, ὁ, ἡ, idem, & ex iisd.
Νεότης, ητος, ἡ, juventus, adolescentia. 2) juvenes, juvenum multitudo. A νέος.
Νεοτήσιος, ου, ὁ, ἡ, juvenilis. A pr.
Νεότμητος, ου, ὁ, ἡ, nuper sectus, recens cæsus vel incisus. E ν. & τέμνω.
Νεοτόκος, ου, ὁ, ἡ, quæ recens peperit, puerpera, Philox. E ν. & τίκτω.
Νεότοκος, recens natus. Ex iisd.
Νεότομος, ου, ὁ, ἡ, recens sectus. E ν. & τέμνω.
Νεοτραφής, έος, ὁ & ἡ, nuper nutritus. 2) recens natus. E ν. & τρέφω.
Νεοτριβής, έος, ὁ & ἡ, recens tritus. E ν. & τρίβω.
Νεότροφος, ου, ὁ, ἡ, idem quod νεοτραφής.
Νεότρωτος, ου, ὁ, ἡ, recens vulneratus.
Νεοττεία, ας, ἡ, nidi constructio. 2) nidus, alveare apum. A νεοττεύω.
Νεόττευσις, εως, ἡ, idem. A seq.
Νεοττεύω, f. εύσω, nidulor. A νεοττός.
Νεοττιά, ας, f. νεοττιὰ, ᾶς, ἡ, nidus. Ab eod.
Νεόττιον, ου, τὸ, pullus. Ab eod.
Νεοττὶς, ίδος, ἡ, pullastra, gallinula. Ab eod.
Νεοττοκομέω, idem quod νεοττοτροφέω.
Νεοττοποιῶ, nidulor, Gl. Vet.
Νεοττὸς, οῦ, ὁ, pullus. 2) ovi vitellus. Suid.
Νεοττοτροφέω, ῶ, pullos alo. E pr. & τρέφω.
Νεουργέω, ῶ, fut. ήσω, novum facio, renovo. νεουργεῖσθαι, renovari. A sq.
Νεουργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, nuper factus. E νέος & ἔργον.
Νεουργὸς, οῦ, ὁ, navium fabricator, Pollux. E ναῦς, gen. νεὼς & ἔργον.
Νεούτατος, ου, ὁ, ἡ, recens vulneratus, modo ictus. E νέος & οὐτάω.
Νεοφανής, έος, ὁ, ἡ, nuper ortus, qui modo apparuit. Ex eod. & φαίνομαι.
Νεόφαντος, ου, idem & ex iisd.
Νεόφατος, ου, ὁ, ἡ, idem quod sq. A φάω, *occido*.
Νεόφθαρτος, ου, ὁ, ἡ, idem quod sq. A φθείρω.
Νεόφθιτος, ου, ὁ, ἡ, qui modo interiit, modo mortuus. 2) recens corruptus, recens vitiatus. A φθίνω.
Νεόφοιτος, ου, ὁ, ἡ, qui modo prodiit. 2) recens insaniens. A φοιτάω.
Νεόφονος, ου, ὁ, ἡ, modo interfectus. E ν. & φένω, *occido*.
Νεοφυής, έος, ὁ, ἡ, recens germinans, νεοφυὲς δένδρον, ap. Poll. E ν. & φύω.
Νεοφύρατος, ου, recens pistus. Epith. panis. E ν. & φυράω.
Νεοφυτεῖον, ου, τὸ, novelletum, Gloss. Vet. A seq.
Νεόφυτος, ου, ὁ, ἡ, recens plantatus, novellus, novella, Gloss. Vet. ut νεόφυτον δένδρον. Pollux, Philox. νεόφυτον, novellum. Apud Script. Eccl. νεόφυτος dicitur de eo, qui recens ad fidem Christianam accessit. Ex iisdem.

Νεοφώτιστος, ε, ὁ, ἡ, recens illuminatus, i. e. nuper baptizatus. E ν. & φωτίζω.

Νεοχάρακτος, ε, ὁ, ἡ, recens ſculptus, modo impreſſus. Gl. V. rudis. E ν. & χαράσσω.

Νεοχμόω, ῶ, res novas molior, innovo, apud Suid. ſed uſitatius νεοχμόω. A νεοχμὸς.

Νεοχμαὶ, ἡ, res novæ. v. ſeq. ab eod.

Νεοχμία, ας, ἡ, Jon. νεοχμίη, ης, ἡ, rerum novarum molitio, novatio. Ab eod.

Νεοχμίζω, novo. Heſ. A ſeq.

Νεοχμὸς, ὲ, ὁ, ἡ, novus, recens. A νέος.

Νεοχμόω, ῶ, ſ. ώσω, res novas molior, innovo. 2) renovo. A pr.

Νεοχμῶς, *Adv.* recens. 2) innovando. Ab eod.

Νεοχμωσις, εως, ὁ, ἡ, molitio rerum novarum, innovatio, rei novæ deſignatio. 2) inſtauratio, teſtio, ut virium. A νεοχμόω.

Νεόχριστος, ὁ, ἡ, recens illitus, modo obductus calce vel ſimili.

Νεόω, ῶ, ſ. ώσω, novo, innovo, renovo. A νέος.

ΝΕΠΟΔΕΣ, ων, οἱ, filii, progenies, poſteri, nepotes.

Νέποδες, ων, οἱ, euntes, procedentes, ut piſces, h. e. ſine pedibus. E νέω, nato, vel νε partic. priv. & πὲς.

Νέρθε ſ. νέρθεν, *Adv.* ſubter, infra. Ab ἔνερθε.

Νέρτατος, infimus, imus, Heſ. νέρτατα, ἔσχατα, ultima. A pr

Νερτέριος, ία, ὁ, infernus, inferus. Ab eod.

Νερτεροδρόμος, ε, ὁ, ἡ, orci curſor, ſ. nuncius. E ſq. & τρέχω.

Νέρτερος, έρα, ερον, inferior. νέρτεροι, inferi, mortui. A νέρθε.

Νέρτος, ε, ὁ, avis quædam, ap. Ariſtoph.

Νέτωπον, τὸ, genus unguenti ap. Hipp. quod & μετώπιον, ubi vid.

Νεῦμα, ατος, τὸ, nutus. A νεύω, nuo.

Νεῦμαι, veniam, redibo. Fut. a νέομαι.

Νευρὰ, ᾶς, ἡ, Jon. νευρὴ, ῆς, ἡ, nervus, quo arcus intenditur. 2) fides inſtrumenti muſici. A νεύω, nuto, vibro.

Νευρεία, ας, ἡ, funis e nervis. Ab eod.

Νευρικὸς, ἡ, ὸν, nervorum vitio laborans. A νεῦρον.

Νεύρινος, ίνη, ινον, e nervis confectus, textus. Ab eod.

Νευρίον, ε, τὸ, fidicula, chordula. Dim. ejuſd.

Νευρὶς, ίδος, ἡ, nervus. 2) frutex quidam ſurculoſus. Ab eod.

Νευρίτης, ε, ὁ, vel νευρῖτις, ιδος, ἡ, neurites, lapis. Ab eod.

Νευροβάτης, ε, ὁ, in nervis ſ. funibus ambulans, funambulus. E νεῦρον & βαίνω.

Νευρόβατος, ε, ὁ, e nervis ſe movens, V. L. Ex iiſd. v. νευρόσπαστον.

Νευροειδὴς, ὲς, nervo ſimilis. E ν. & εἶδος.

Νευρόκαυλος, ε, ὁ, ἡ, nervoſum caulem habens.

Νευροκοίλιος, ον, ad modum nervi cavus, Hipp. E νεῦρον & κοῖλος.

Νευροκοπέω, ῶ, ſ. ήσω, nervos incido, enervo, debilito. νενευροκοπημένος, perf. paſſ. part. cui nervi ſunt inciſi. E ν. & κόπτω.

Νευρόλαλος, ε, ὁ, ἡ, e nervis reſonans, Epith. inſtrumenti muſici.

Νεῦρον, ε, τὸ, nervus, in corpore animalium: chorda, in arcu. νεῦρα, nervi, vires, fides. 2) id, quo cuſpis ſagittæ illigatur calamo. Hom. ſunt enim ſagittæ tres partes, σίδηρος, κάλαμος, νεῦρον. A νεύω.

Νευροπαχὺς, εῖα, ὺ, nervos craſſos habens.

Νευρορραφέω, ῶ, nervis conſuo. A νευρορράφος.

Νευροῤῥαφικὸς, ὴ, ὸν, ad ſuturam pertinens. Ab eod.

Νευρορράφος, ε, ὁ, ἡ, ſutor. E νεῦρον & ῥάπτω.

Νευροσπαδὴς, έος, ὁ, ἡ, nervo tractus. E ν. & σπάω.

Νευροσπαστέω, ῶ, nervis ſeu fidiculis traho, ago, moveo. νευροσπαστέομαι, ῦμαι, nervis, fidiculis trahor, moveor. A νευρόσπαστος.

Νευροσπάσται, οἱ, ſigillarii, qui nervis parva animalium ſigna ſeu ſimulacra trahebant, vel agebant, ut ſponte moveri viderentur. A pr.

Νευροσπαστικὸν, τὸ, vis animi nervos movens. A ſeq

Νευρόσπαστος, ε, ὁ, ἡ, nervis tractus, ſ. mobilis, qui nervorum artificialium tractu movetur. Unde νευρόσπαστα, formæ, quæ nervorum tractu moventur Galli *marionettes*. E ν. & σπάω.

Νευροτενὴς, έος, ὁ, ἡ, nervis intentus, nervis contentus. E ν. & τείνω.

Νευρότρωτος, ε, ὁ, ἡ, vulneratos, læſos nervos habens, cui tendines ſunt vulnerati.

Νευροχονδρώδης, εος, ὁ, ἡ, nervis & cartilagine conſtans. E νεῦρον & χόνδρος.

Νευρόω, ῶ, ſ. ώσω, nervos adhibeo, firmo, roboro. νενεύρωται, nervis intentum eſt, perf. paſſ. A νεῦρον.

Νευρώδης, εος, ὁ, ἡ, nervoſus. Ab eod.

Νευρώεις, όεσσα, όεν, (νευρώδης rectius) nervoſus. 2) validus, Heſ.

Νεῦσις, εως, ἡ, natatio. 2) navigatio. A νέω, nato.

Νεῦσις, εως, ἡ, nutus. 2) inclinatio. A νεύω, nuto.

Νευστάζω, nuto. 2) nutu admoneo. Ab eod.

Νευστέον, natandum, Plato. A νέω, nato.

Νευστὴρ, ῆρος, ὁ, *libri etiam habent* νευτὴρ, *ſed illud verius*, natator. Ab eod.

Νευστικὸς, ἡ, ὸν, natatilis, Gl. V. Ab eod.

Νευστικὸς, ἡ, ὸν, deorſum tendens. A νεύω.

Νευστὸς, ἡ, ὸν, natatilis, natans. A νέω.

Νεύω, ſ. νεύσω, p. νένευκα, nuo, innuo, nutu ſignifico. 2) nuto, vergo, propendeo, inclino.

Νεφέλη, ης, ἡ, nubes. 2) nebula. 3) nubecula in urina. 4) νεφέλαι, retia venatica. A νέφος.

Νεφεληγερέτης, ε, ὁ, nubes excitans, nubes cogens, Jovis Epith. Gen. νεφεληγερέταο, Voc. νεφεληγερέτα, pro Nom. E νεφέλη & ἐγείρω, vel ἀγείρω.

Νεφεληδὸν, *Adv.* nubis modo. A νεφέλη.

Νεφέλιον, ε, τὸ, parva nubes, nubeeula. 2) nubecula in urina. 3) exulceratio in nigro oculi. 4) macula in unguibus. Dim. ab eod.

Νεφεληγενὴς, έος, ὁ, ἡ, nube genitus, nubigena. Epith. Centaurorum. E ν. & γίνομαι.

Νεφελοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, nubis ſpecimen habens, nubilus. E ν. & εἶδος.

Νεφελοκένταυροι, ων, οἱ, nephelocentauri, ficti a Luc. in Hiſt. O.

Νεφελοκοκκυγία, ας, ἡ, Nephelococcygia, urbs ficta avium, ap. Ariſtoph. Unde gentile νεφελοκοκκυγιεύς. E ν. & κόκκυξ, *cuculus*.

Νεφελοστασία, ας, ἡ, locus ubi retia tenſa ſtant. Schol. Ariſtoph. Ex ν. & στάσις.

Νεφελόω, nubibus obduco. A νεφέλη.

Νεφελώδης, εος, ὁ, ἡ, nubilus. Ab eod.

Νεφελωτὸς, ἡ, ὸν, e nube factus. A νεφελόω.

Νεφίον, ε, τὸ, nubecula, Gl. V. A νέφος.

Νεφοειδὴς, ὲς, caliginoſus, obſcurus. E ſeq. & εἶδος.

Νέφος, εος, τὸ, nubes, nebula. 2) nubes ſ. contractio frontis 3) ingens & conferta multitudo. νέφη, pl. nubes. 2) retia.

Νεφόω, ῶ, ſ. ώσω, nubes cogo, nubibus obſcuro. E paſſ. νεφούμενος, nubibus obductus. aor. 1. part. neutr. νεφωθὲν, obnubilatum. A pr.

Νεφρίδιος, ία, ιον, ad renes pertinens. A νεφρός.
Νεφρίτης, ου, ὁ, idem: & ab eod.
Νεφριτικὸς, ῦ, ὁ, nephriticus, qui renum dolore laborat. Philox. renoſus. Ab eod.
Νεφρῖτις, ιδος, ἡ, ſc. νόσος, morbus renum. Gl. V. renum valetudo. A νεφρίτης.
Νεφροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, renibus ſimilis, renum formam habens. E νεφρός & εἶδος.
Νεφρομήτρα, ας, ἡ, renum matrix ſ. mater.
Νεφρὸς, ῦ, ὁ, ren. 2) vota & ſenſa animi. οἱ ὁ.
Νεφρώδης, εος, ὁ, ἡ, reni ſimilis. A pr.
Νέφω, verbum inuſit. unde perf. νένοφα, Ariſtoph. idem quod νίφω.
Νεφώδης, εος, ὁ, ἡ, nubibus obductus, nubiloſus, nubilus. A νέφος.
Νέφωσις, εως, ἡ, nubium coactio. 2) nubila, ſ. nubes coactæ.
Νέω, ῶ, redeo, venio, uſitatum νέομαι, νῆμαι, νεῦμαι, νεῖσαι. ſ. νεῦσομαι & νεύσομαι. aor. 1. ἐνεύσθην. inf. νεῦθαι, redire. 2) nato, Gl. V. ſ. νεύσω, huic poteſt attribui, ut verbo πλέω. ſ. πλεύσω. aor. 1. ἔνευσα, natare. 3) neo, filum duco ſ. torqueo. inf. νῆν, nere. ſ. νήσω. Hinc 4) glomero: acervo, cumulo. aor. 1. ἔνησα. 3. pl. ἔνησαν, cumularunt. inf. νῆσαι, cumulare. perf. paſſ. part. νενημένος, cumulatus.
Νεωκορέω, ῶ, ſ. ήσω, templi verrendi & expurgandi curam habeo, ſum ædituus. 2) templi & ſacrorum curam habeo. Gl. V. æditnor. A νεωκόρος.
Νεωκορία, ας, ἡ, munus æditui. Ab eod.
Νεωκόρος, ου, ὁ, cui templi verrendi & expurgandi cura demandata eſt, ædituus, æditivus, Gl. V. 2) Curator, præſes ſacrorum. Ex νεὼς pro ναὸς & κορέω.
Νεωλκέω, ῶ, ſ. ήσω, navem traho, attraho, ſubduco. Gl. V. ῥυμουλκῶ, remulco. perf. paſſ. νενεωλκημένον πλοῖον, navis ſubducta. A νεωλκός.
Νεωλκία, ας, ἡ, navis tractio, navis ſubductio. Ab eod.
Νεώλκιον, ου, τὸ, navale, locus, in quem naves ſubducuntur. A ſeq.
Νεωλκὸς, ῦ, ὁ, qui naves in ſtationem ſeu portum ſubducit, vel attrahit. 2) qui e portu navem extrahit, & palangis imponit. E Gen. νεὼς, navis, & ἕλκω.
Νέωμα, ατος, τὸ, novale, ager renovatus. A νεόω.
Νεὼν, ῶνος, ὁ, navale, ſtatio navium. A νεὼς, Gen. navis.
Νεώνητος, ου, ὁ, ἡ, nuper emtus (ſervus) novitius, Philox. E νέος & ὠνητός.
Νεωποιέω, ſ. ήσω, templum ædifico, ſeu ædificationi templi præſum.
Νεωποιὸς, ῦ, ὁ, ἡ, qui naves fabricatur. E ναῦς, Gen. Att. νεὼς, navis, & ποιέω.
Νεωρέω, ῶ, naves cuſtodio. Ex eod. & ὠρέω, cuſtodio.
Νεωρὴς, έος, ὁ, ἡ, recens. Soph. E νέος & ὥρα, vel ex & νέον & αἰωρέω, vel terminat. ωρής.
Νεώριον, ου, τὸ, locus, in quo naves cuſtodiuntur, navale. plur. νεώρια, navalia, Philox. A νεωρός.
Νεωρὶς, ίδος, ἡ, idem & ex iiſd.
Νεωριοφύλαξ, ακος, ὁ, Vid. ſeq.
Νεωρὸς, ῦ, ὁ, Heſ. νεωριοφύλαξ, navalium cuſtos. v. νεωρέω.
Νεωρυχὴς, έος, ὁ & ἡ, recens foſſus. E νέος & ὀρύσσω.
Νεὼς, ὼ, ὁ, fanum, Att. pro ναός.
Νέωσις, εως, ἡ, novatio, innovatio. A νεόω.
Νεώσοικος, ου, ὁ, navale, ſtatio navium. νεώσοικοι, pl. navalia, uſitatius. E ναῦς, navis, Gen. νεὼς, & οἶκος.

Νεωστὶ, Adv. noviſſime, nuper, recens, Philox. A νέος.
Νεῶτα, præmiſſo εἰς, vel ἐς, ut ἐς νεῶτα, in annum novum, venturum, ſequentem. Quaſi a Nom. νέως.
Νεωτερίζω, ſ. ίσω, res novas molior: unde & pro turbas dare, turbare. 2) immuto. 3) ſequor ſ. imitor juniorum mores. it. novam rationem ineo. A νεώτερος.
Νεωτερικὸς, ὴ, ὸν, juvenilis. 2) ſtultus, inſolens. Ab eod.
Νεωτερισμὸς, ῦ, ὁ, rerum novarum ſtudium. 2) ſeditio, rebellio. 3) inſolentia, inſolens rerum mutatio. A νεωτερίζω.
Νεωτεριστὴς, ῦ, ὁ, rerum novarum ſtudioſus, factioſus. Philox. Ab eod.
Νεωτεροποιέω, ῶ, innovo, res novas molior. A νεωτεροποιός.
Νεωτεροποιΐα, ας, ἡ, ſtudium rerum novarum. A ſeq.
Νεωτεροποιὸς, ῦ, ὁ, ἡ, res novas moliens, rerum novarum ſtudioſus, turbulentus, ſeditioſus. A ſq. & ποιέω.
Νεώτερος, α, ον, junior. 2) τὸ νεώτερον, juventus. 3) νεώτερόν τι, inſolens, inuſitatum, durius, gravius. 4) μηδὲν νεώτερον, nihil magis, vehementius. A νέος.
Νεωτέρως, Adv. nova ratione. A pr.
Νεωτὸς, ῦ, ὁ, tempus renovandi agros. A νεόω.
Νέωτος, ου, ὁ, novatio ſeu renovatio agrorum. Ab eod.
Νεωφύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos templi, ædituus. Gl. Vet. E νεὼς, templum, & φύλαξ.
Νὴ, Particula affirmantis & jurantis. νὴ Δία, per Jovem, profecto. Gl. V. νὴ Δία, etiam. In Compoſ. privat. (interdum etiam intendit & auget aut confirmat ſignificationem. v. νήτρεκὴς, & νήχυτος.)
Νεγάτεος, ου, ὁ, ἡ, novus, nuper factus. A νέος, novus, & γέγαα, p. γέγονα, a γίνομαι.
Νήγρετος, ου, ὁ, ἡ, qui excitari nequit. E νὴ & ἐγείρω.
Νηδυῖα, ων, τὰ, viſcera, inteſtina. Dat. νηδυίοισιν, apud Hom. viſceribus. A νηδύς.
Νήδυμος, ου, ἡ, dulcis, ſuavis. quaſi ἥδυμος, ab ἡδύς.
Νηδὺς, ύος, ἡ, venter, alvus, uterus. νηδύοφι, ex utero.
Νηέω, ῶ, ſ. ήσω, glomero, acervo, cumulo. A νέω, idem.
Νήησις, εως, ἡ, coacervatio. A pr.
Νήθω, ſ. νήσω, neo, filum duco. perf. paſſ. part. νενησμένος, netus, Gl. V. A νέω, neo.
Νηϊάδες, ων, αἱ, Jon. pro Ναϊάδες, ubi v.
Νήϊος, ία, ιον, vel νήϊος, ου, ὁ, ἡ, navalia. A νηῦς pro ναῦς.
Νῆϊς, ιδος, ὁ, ἡ, inſcius, imperitus, indoctus. 2) timidus, infirmus. quaſi e νὴ & ἴσημι, aut ἴσω.
Νηΐτης, ου, ὁ, navalis, nauticus. A νηῦς pro ναῦς, pro ναύτης.
Νηκερδὴς, έος, ὁ, ἡ, non lucroſus, inutilis. 2) inſipiens. E νὴ & κέρδος, lucrum aut aſtutia.
Νήκερος, ου, ὁ, & νήκερως, ωτος, ὁ, ἡ, cornua non habens. E νὴ & κέρας.
Νήκεστος, ου, ὁ, ἡ, inſanabilis. E νὴ & ἀκέομαι.
Νηκουστέω, ῶ, ſ. ήσω, non audio, non obtempero, negligo, contemno. E νὴ & ἀκούω.
Νηκτὴς, ῦ, ὁ, natator. A νήχομαι, nato.
Νηκτικὸς, ὴ, ὸν, natatilis, qui natare poteſt. A ſeq.
Νηκτὸς, ὴ, ὸν, natans, natatilis. A νήχομαι.
Νηκτρὶς, ίδος, ἡ, natatrix, ut νηκτρίδες ἐλαῖαι, natantes olivæ, apud Poll. Ab eod.

Νηλεγέως, immisericorditer, Hes. A νηλεγής, inhumanus, Hes. potius est, *nil curans*, *negligens*. E νη & ἀλέγω.

Νηλεής, & νηλειής, έος, ὁ, ἡ, neut. νηλεές, immisericors, crudelis, inhumanus. E νη & ἔλεος.

Νηλεῶς, *Adv.* crudeliter, inhumane. A pr.

Νηλεόποινος, ε, ὁ, ἡ, crudeli supplicio puniens. E νηλεής & ποινή.

Νηλιψος, ε, ὁ, ἡ, invisibilis. E νη & λάζομαι.

Νηλιῶς, *Adv.* crudeliter. A νηλεής.

Νηλιτής, έος, ὁ, ἡ, inculpatus. Schol. Homeri pro νηλιτής. E νη & ἀλιτεῖν.

Νηλιπος, ε, ὁ, ἡ, discalceatus. E νη & ἦλιψ.

Νηλίπους, οδος, ὁ, ἡ, idem, Suid. E pr. & πούς.

Νηλιτής, έος, ὁ & ἡ, peccati expers, insons, inculpatus. E νη & ἀλιτεῖν.

Νῆμα, ατος, τό, filum, stamen. Gl. V. netum. A νέω.

Νηματώδης, εος, ὁ, ἡ, aptus duci, ut filum, ad nendum aptus. A praec.

Νημερτεια, ἡ, veritas. A νημερτής.

Νημερτέως, *Adv.* vere. A seq.

Νημερτής, έος, ὁ, ἡ, verus, in quo dicendo non peccatur, s. erratur. E νη & ἁμαρτάνω.

Νηνεμέω, nullis ventis agitor, s. vexor, tranquillo cœlo fruor. A νήνεμος.

Νηνεμία, ας, *Ion.* νηνεμίη, ἡ, ventis vacua tempestas, tranquillitas aeris. A seq.

Νήνεμος, ε, ὁ, ἡ, ventis vacuus, serenus, Gl. V. tranquillus. E νη & ἄνεμος.

Νηνέω, ῶ, f. ήσω, acervo, accumulo. A νέω.

Νηξίπους, οδος, ὁ, ἡ, natans. Epith. piscium, qui & νήποδες. v. E νήχομαι & πούς.

Νῆξις, εως, ἡ, naratio, natatus. A νήχομαι.

Νηοβάτης, ε, ὁ, navem conscendens, nauta. E ναῦς, pro ναῦς, & βαίνω. v. ναυβάτης.

Νηοκόρος, ε, ὁ, templi purgator, æditùus. E ναός pro ναός, & κορέω. v. νεωκόρος.

Νηοπόλος, ε, ὁ, ἡ, in templo versans, æditùus, sacerdos. E ναός pro ναός, & πολέω.

Νηοπορέω, ῶ, navibus permeo, navigo. E ναῦς & πορεύω.

Νηός, ὁ, ὁ, templum, fanum. *Ion.* pro ναός.

Νηοσόος, poet. νηοσσόος, ε, ὁ, ἡ, navium servator. E ναῦς pro ναῦς, & σόος.

Νηοῦχος, ε, ὁ, navis custos. Ex eod. & ἔχω.

Νηπενθής, έος, ὁ, ἡ, miserias abolens; dolore carens. E νη & πάθος.

Νηπιακός, ου, idem quod νήπιος. E νη & παιόμενος.

Νήπιος, ία, ιον, infantilis. A νήπιος.

Νηπεκτής, έος, ὁ, ἡ, impexus, vel intonsus. Hes. pl. νηπεκτέες. E νη & πέκω.

Νηπενθής, έος, ὁ, ἡ, neut. νηπενθές, luctu & mœrore carens, serenus, lætus, quo luctus tollitur, tristitia liberans. E νη & πένθος.

Νηπιάη, ης, ἡ, stultitia. Acc. pl. νηπιάας. A νήπιος. v. νηπιαίη.

Νηπιάζω, f. άσω, pueriliter, vel stulte ago. Gl. Vet. νηπιάζω, puerascere. Ab eod.

Νηπιαίη, ας, ἡ, vel potius νηπιείη, puerilitas, stultitia puerilis, aut νηπιαχία, pueritia, Gl. V. Ab eod.

Νηπιαχεύω, pueriliter ludere, stulte agere, lascivire. apud Hom. part. νηπιαχεύων. A seq.

Νηπίαχος, ε, ὁ, ἡ, infans, puerilis, Gl. V. A νήπιος.

Νηπιάχω, idem quod νηπιάζω. A pr.

Νηπιαχώδες, infantile, Gl. Vet. Ab eod.

Νηπιέη, ης, ἡ, *Ion.* pro νηπιεία, infantia. 2) stultitia, imprudentia. νηπιέῃσι, Dat. pl. A νήπιος.

Νηπιεῖος, ία, ιον, infantilis, puerilis. Ab eod. (sed præstat νηπίαχος, aut νηπιώδης.)

Νηπιεύομαι, Schol. Hom. idem quod νηπιαχεύω. Ab eod.

Νηπιοκτόνος, ε, ὁ & ἡ, infanticida. A κτείνω.

Νηπιοπρεπής, έος, ὁ & ἡ, infantes decens.

Νήπιος, α, ον, ὁ, infans, parvulus. 2) stultus, imprudens, amens. νη ἔπος, infans. ἐκ νηπίου, a puero. E νη & ἔπω, *dico*, aut ἔπω, ἕψω, *coquo*, *nondum percoctus*, *nondum maturus*.

Νηπιότης, ητος, ἡ, infantia. 2) stultitia. A pr.

Νηπιοφανής, έος, ὁ, ἡ, infans. Ex eod. & Φαίνομαι.

Νηπιοφροσύνη, ης, ἡ, stultitia, qualis est infantum aut puerorum. A seq.

Νηπιόφρων, ονος, ὁ, ἡ, puerili mente præditus, stultus. E νήπιος & φρήν.

Νηπιώδης, εος, ὁ, ἡ, infantilis, puerilis. Ab eod.

Νηπλεκτος, ε, ὁ, ἡ, incomtus, inornatus. E νη & πλεκτός. v. νηπεκτής.

Νήποινεὶ, -νὶ, -ὶ, & νηποινί, *Adv.* impune. A νήποινος.

Νήποινος, ε, ὁ, ἡ, impunis. νήποινον, *Adv.* impune. E νη & ποινή.

Νήπτης, ε, ὁ, sobrius. A νήφω.

Νηπτικός, ή, όν, qui sobrius esse solet. A pr.

Νηπυτιάζω, infantium more balbutio. 2) stolide ago. A seq.

Νηπύτιος, ία, ιον, infans. 2) stultus, stolidus. A νήπιος.

Νηρηΐς, ΐδος, ἡ, Nerei filia, pl. Νηρηΐδες. A Νηρεύς.

Νήριος, Nereius. 2) marinus, ut Νήριοι πέτραι, pisces. Ab eod.

Νηρεὺς, έως & ῆος, ὁ, Nereus, deus marinus. A νέω, nato.

Νηρηΐδες, & Νηρῆδες, Nereides. A pr.

Νήριθμος, ε, ὁ, ἡ, innumerus, innumerabilis. E νη & ἀριθμός.

ΝΗΡΙΟΝ, ε, τό, nerium, frutex.

ΝΗΡΙΣ, ιος, ἡ, neris, nardus montana.

Νήριτος, ε, ὁ & ἡ, de quo contenditur. 2) innumerus, immensus, multus. E νη & ἐρίζω, aut antiquo ἔριτυ, *numero*, unde ἔριτος, in compos.

Νηρίτης, ε, ὁ, nerites, concha marina. A νέω.

Νήριτος, ε, ὁ & ἡ, idem quod νήριτος, sine ρ.

Νηρός, ρά, ρόν, humidus. A νέω.

Νηρσία λίθος, quibusdam Sarda gemma, aliis smaragdus. Hesych.

Νησίζω, insulam esse, vel insulæ similem, Strab. A νῆσος.

Νησιάρχης, χου, ὁ, insulæ præfectus. Ex eod. & ἀρχή.

Νησίδιον, ε, τό, parva insula. Ab eod.

Νησίζω, f. ίσω, idem quod νησίζω.

Νησίον, ε, τό, parva insula. 2) insula. A νῆσος.

Νῆσις, εως, ἡ, ipsa actio nendi, fili deductio. 2) glomeratio, accumulatio. A νέω.

Νησίς, ίδος, ἡ, insula parva. A νῆσος.

Νησιώτης, ε, ὁ, insulanus. Ab eod.

Νησιωτικός, ή, όν, insularis. Gl. V. A pr.

Νησιῶτις, ιδος, ἡ, insulana. Ab eod.

Νησοειδής, έος, ὁ, ἡ, insulæ formam habens. E νῆσος & εἶδος.

Νησομαχία, ας, ἡ, insularis pugna. Ex eod. & μάχομαι.

Νῆσος, ε, ἡ, insula. A νέω, vel νάω, *nato*. 2) vestis quam undique purpura ambit, in qua pannus speciem insulæ facit, purpura circumfusa maris ambientis.

Νησοφύλαξ, κος, ὁ, custos, præfectus insulæ.

Νῆσσα, ης, ἡ, anas. v. νῆττα.

Νησσεῖος, εία, εῖον, qui anatis est. A pr.

Νησ-

Νησσάριον, ου, τὸ, anaticula. Dim. ab eod.
Νηστεία, ας, ἡ, jejunium. A νηστεύω.
Νήστειρα, ας, ἡ, jejuna. 2) a jejuno ſumta. Ab eod.
Νηστὶς, ιδος, jejunus. Ab eod.
Νηστευτὴς, οῦ, ὁ, jejunator. Ab eod.
Νηστεύω, f. εύσω, jejunus maneo, cibo abſtineo, jejuno. A νῆστις.
Νητικὸς, ἡ, όν, ad nentes, ſ. nendum pertinens. 2) nendi peritus. A νέω.
Νήστιμος, ου, ὁ, ἡ, ad jejunium pertinens. A ſeq.
Νῆστις, εως, ὁ, ἡ, jejunus, qui cibum non cepit. 2) piſcis quidam. 3) inteſtinum jejunum. E νὴ & ἐσθίω, vel ἔδω, edo.
Νῆτος, ultimus, Heſ. e νέατος, νήτη, ultima, ſ. ima chorda. A νέος.
Νητὸς, ἡ, όν, e colu ductus, fili modo tortus. 2) accumulatus, acervatus. A νέω.
Νητρεκὴς, έος, ὁ, ἡ, verus, certus. E νὴ & ἀτρεκὴς, *verus*. (vel τρέω, *vereor*, *trepido*, *dubius animi hæreo*.)
Νητρεκῶς, *Adv.* vere, certe. A pr.
Νῆτρον, ου, τὸ, fuſus. A νέω, *neo*.
Νῆττα, ης, ἡ, anas, pro νῆσσα. A νέω, *nato*.
Νηττάριον, ου, τὸ, anaticula. A pr. Dim.
Νήττιον, ου, τὸ, idem. Dim. ab eod.
Νηττοφόνος, ου, ὁ & ἡ, anates occidens.
Νηττοφύλαξ, ακος, ὁ, anatarius, Gl. V.
Νηῦς, νηὸς, ἡ, idem quod ναῦς.
Νήϋτμος, ου, ὁ, ἡ, halitus & ſpiritus expers.
Νηφαίνω, ſobrius ſum. Euſt. qui tamen uſitatum eſſe negat. A νήφω.
Νηφάλεος, ſobrius, Gl. Vet. ubi & νηφάλαιος. Ab eod.
Νηφαλεότης, ητος, ἡ, ſobrietas, Gloſſ. Vet. A pr.
Νηφαλιεύω, ſobria ſacra celebro, Pollux. Ab eod.
Νηφαλίζω, idem. Ab eod.
Νηφάλιος, ου, ὁ, ἡ, ſobrius. 2) vigilans, prudens, attentus. 3) ἱερὰ νηφάλια, ſacra, a quibus vinum abeſt, ubi mero, lacte, aut melle fit. A νήφω.
Νηφαλιότης, ητος, ἡ, ſobrietas. A pr.
Νηφαλισμὸς, οῦ, ὁ, vigor & acies, & diligentia mentis e ſobrietate, ſ. qualis eſſe ſobriorum ſolet. A νηφαλίζω.
Νηφαλίως, *Adv.* ſobrie. A νηφάλιος.
Νηφαντικὸς, ἡ, όν, ſobrius. 2) non inebrians, ſobrium ſervans. A νηφαίνω.
Νηφόντως, *Adv.* ſobrie. A ſeq.
Νήφω, fut. ψω, ſobrius ſum. 2) vigilans & cautus ſum, vigilo. partic. νήφων, ſobrius, vigilans, Gl. V. 2) redeo ad ſanitatem & velut ſobrietatem, liberor a malo, errore, cum ἐκ. ut ἀνανήφω.
Νηχεῖον, ου, τὸ, locus, ubi natatur. Gl. Vet. τὰ νηχεῖα, natabula. A νήχομαι.
Νηχυτάλαντα, loca & urbes juxta mare. Plut. (quæ quaſi natant in undis, & ab iis ταλαντεύονται, tolluntur, geſtantur surſum deorſum, librantur que. E νήχεσθαι & ταλαντεύεσθαι.)
Νήχυτος, ου, ὁ, ἡ, late fluens, valde diffuſus. E νὴ & χυτός.
Νήχω, ſ. ξω, uſitatius νήχομαι, nato, no. A νέω.
Νῆψις, εως, ἡ, ſobrietas, vigilantia. A νήφω.
ΝΙΓΛΑΡΟΙ, οἱ, genus modulaminis muſici.
Νίζω, lavo, abluo.
Νικαῖος, ου, ὁ, victoriæ largitor. Epith. Jovis. A νίκη.
Νικατὴρ, ῆρος, ὁ, *Dorice* pro Νικητὴρ, victor.
Νικάτωρ, pl. νικάτορες, victores, *Dor.* pro νικήτωρ. A ſeq.

Νικάω, ῶ, f. ήσω, vinco, ſupero, victor ſum. 2) antecello, ſuperior ſum, præſto. νικῶμαι, vincor, cedo. νικώμενος, varie intelligitur ex adjecto: poteſtque plerumque verti præ, aut præ gravitate, vi &c. eſt & ſimpliciter pro amans, indulgens &c. ut νικώμενος ὑπὸ τῆς ἡδονῆς & τῶν ἄλλων παθῶν, victus a voluptate & reliquis animi perturbationibus. νικηθεὶς, aor. 1. part. νενικημένος, perf.
Νίκη, ης, ἡ, victoria. A pr.
Νίκημα, ατος, τὸ, idem. Ab eod.
Νικέω, vinco, apud Theocr. Ab eod.
Νικητέος, α, ον, vincendus. Philox. Ab eod.
Νικητὴρ, ῆρος, ὁ, victor. Ab eod.
Νικητήριον, ου, τὸ, præmium victoriæ, palma. A pr.
Νικητήριος, ία, ιον, ad victoriam pertinens. Ab eod.
Νικητὴς, οῦ, ὁ, victor. A νικάω.
Νικητικὸς, ἡ, όν, vincendi peritus. 2) cui ſæpe contingit vincere, victorioſus. 3) qui magni momenti ad victoriam eſt. Ab eod.
Νικήτειρα, ας, ἡ, victrix, Gl. V. A νικητήρ.
Νικηφορέω, victoriam reporto, vinco. A νικηφόρος.
Νικηφορία, ας, ἡ, *Dor.* ap. Pind. νικαφορία, victoriæ adeptio. A ſeq.
Νικηφόρος, ου, ὁ, ἡ, victor. Gl. V. victorioſus, victoriatus. E νίκη & φέρω.
Νικόβουλος, ὁ, qui in ſenatu vicit. Vox a Comico ficta. Ex eod. & βουλή.
Νικοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui victoriam conciliat, ad vincendum valet. E pr. & ποιέω.
Νῖκος, εος, τὸ, victoria. Euſt. 2) finis. οἱ ε.
Νίμμα, ατος, τὸ, aqua, qua manus ablutæ ſunt. A νίπτω.
Νὶν, *Pron.* apud poetas ſignificat αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτό.
Νιπτὴρ, ῆρος, ὁ, malluvium, pelluvium, vas manibus pedibuſve lavandis. A νίπτω.
Νιπτρὶς, ίδος, idem, aut aqua lavandi cauſſa data, ap. Athen. A pr.
Νίπτρον, ου, τὸ, aqua lavandis manibus aut pedibus. A ſeq.
Νίπτω, f. ψω, lavo, abluo. νίψασθαι, aor. 1. med. manus lavare. part. νιψάμενος, qui lavit, lotus. perf. paſſ. νενιμμένος, lotus, ablutus.
Νίσσομαι, eo. 2) redeo. A νέω.
ΝΙΤΑΡΙΟΝ, ου, τὸ, juvencula, puellula, ex Ariſtoph. ſed ibi leg. νηττάριον, anaticula.
Νιτρία, ας, ἡ, nitriſodina. A νίτρον.
Νιτρῖτις, ιδος, ἡ, nitroſa. A ſeq.
Νίτρον, ου, τὸ, nitrum. A νίζω. Etym. nam eluendis ſordibus e veſtibus adhibebatur.
Νιτροποιὸς, όν, nitroſum reddens, nitroſus. E pr. & ποιέω.
Νιτρόω, ῶ, f. ώσω, nitro abluo. A νίτρον.
Νιτρώδης, εος, ὁ, ἡ, nitroſus. 2) nitri ſaporem habens. Ab eod.
Νιφάργης, ες, nive candens, nive oppletus. qſ. e νίφος & ἀργὸς, *albus*.
Νίφαργος, ον, idem, & ex iiſd.
Νιφὰς, άδος, ἡ, nix confertim cadens, nimbus. Metaph. multitudo. A νίφω.
Νιφετὸς, οῦ, ὁ, nix confertim cadens. Gl. Vet. nimbus. Ab eod.
Νιφετώδης, εος, ὁ, ἡ, nivoſus, nivalis. A præc.
Νιφοβλὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, nivibus obrutus; quaſi e νίφος, quod ſit *nix*, vel νὶψ, νιφὸς, & βάλλω.
Νιφόβλητος, ον, idem, ex iiſd.
Νιφόβολος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iiſd.

Νιφόεις, όεσσα, όεν, nivosus, nivalis, Gl. Vet. quasi a νίφος, vel νίψ, *nix*.

Νιφόκτυπος, ου, ὁ, idem. Ex eod. & κτυπέω, *ferio*.

Νιφοστιβής, έος, ὁ, ἡ, densa nive tectus, nivosus. Ex eod. & στείβω.

Νιφοψυχής, έος, ὁ, ἡ, nivatus, Gl. Vet. Ex eod. & ψῦχος.

Νίφω, ningo. νίφομαι, nive conspergor.

Νοερός, ρά, ρόν, intelligendi vi præditus, seu ejusmodi, ut intelligentia percipi queat. A νόος.

Νοερότης, ητος, ἡ, cum quid intelligi tantum & mente concipi potest, non sub sensus cadit. A præc.

Νοερῶς, *Adv* intelligendo, intelligenter. Ab eod.

Νοέω, ῶ, fut. νοήσω, intelligo, mente agito, cogito. 2) in animum induco. 3) in animo habeo, volo. 4) animadverto, intelligo. 5) scio, novi. 6) prudens sum, sapio. 7) video, cerno. Ab eod.

Νόημα, ατος, τὸ, intellectus, mens, ingenium. Philox. cogitatum, cogitatio. 2) consilium. 3) inventum, commentum, machinatio. 4) in rhetor. sententia accommodata ad personam aut caussam certam. A νοέω.

Νοήμων, ονος, ὁ, ἡ, mentis compos, intelligens, prudens, solers, acutus. A νοέω.

Νόησις, εως, ἡ, cogitatio, ipsa actio cogitandi, intelligentia. Gl. Vet. intellectio. Ab eod.

Νοητικός, ή, όν, intelligendi vi præditus. A seq.

Νοητός, ή, όν, intelligibilis, qui mente percipitur, nec sub sensum cadit. A νοέω.

Νοητῶς, *Adv.* prudenter. A præc.

Νοθαγενής, έος, ὁ, ἡ, nothus, spurius. E νόθος & γίνομαι.

Νοθεία, ας, ἡ, q. d. spuritas, si quis est spurius. A νοθεύω.

Νόθεια, s. νοθεῖα, ων, τὰ, sc. χρήματα, pars bonorum paternorum, quæ spurio dabatur. A νόθος.

Νόθευσις, εως, ἡ, adulteratio, corruptio. A seq.

Νοθεύω, f. εύσω, adultero, corrumpo. 2) alieno, abalieno. 3) decipio, adulor. Gl. Vet. sollicito. νοθεύομαι, adulteror, corrumpor. 2) pro adulterino habeor. perf. part. νενοθευμένος, adulteratus. A νόθος.

Νοθογένητος, ου, ὁ, ἡ, spurius. Ex eod. & γεννάω.

Νοθοκαλλοσύνη, ης, ἡ, non nativa, sed adulterina pulchritudo.

Νόθος, ου, ὁ, ἡ, vel νόθος, η, ον, nothus, spurius, non legitimus. 2) peregrinus.

Νόθως, *Adv.* vitiose, non legitime. A præc.

Νοΐδιον, ου, τὸ, cogitatiuncula, sententiola. A νόος.

Νομάδεια, seu νομάδεια δένδρα, silvæ pascuæ. A νομάς.

Νομαδικός, ή, όν, pabulatione indigens. Gl. Vet. pabularis, pascuus. 2) pastoralis, pastoritius. Ab eod.

Νομαδικῶς, *Adv.* pastorum more. A præc.

Νομαδίτης, ου, ὁ, ut νομαδίτης βίος, pastoritia vita. A νομάς.

Νομαδόστοιχοι, ων, οἱ, qui ad pastum euntes, aut a pastu redeuntes, ordine incedunt. Hel. Ex eod. & στοῖχος.

Νομάζω, & νομάζομαι, pasco. A νομή.

Νόμαιον, ου, τὸ, mos, ritus, consuetudo, institutum. τὰ νόμαια, instituta, leges. A νόμος.

Νομαῖος, αία, αῖον, degens in pascuis, pascens. 2) veniens ab armento. A νομή.

Νομάνδρα, affertur pro coetu virorum pastoritio. A νομάνδριον, e νομή & ἀνήρ.

Νομάρχης, ου, ὁ, nomarcha, nomi præfectus apud Ægyptios. E νομός & ἀρχή.

Νομαρχία, ας, ἡ, dignitas s. officium nomarchæ. A præc.

Νομάς, άδος, ὁ, ἡ, in pascuis degens. 2) gregalis. Νομάδες, Nomades, populi Scythiæ, & Libyæ, Numidæ, qui nullis utentes certis & stabilibus sedibus, loca herbida cum armentis sectabantur, vitæ dediti erraticæ. A νέμω, *pasco*.

Νομάομαι, ῶμαι, dilanio, discerpo. A νέμω.

Νόμευμα, ατος, τὸ, grex pecorum. A νομεύω.

Νομεύς, έως, ὁ, pastor. 2) dator, tributor. νομῆες, pastores, *Jon.* pro νομεῖς. A νομή.

Νομευτικός, ή, όν, pastoralis. A seq.

Νομεύω, f. εύσω, pasco. A νέμω.

Νομή, ῆς, ἡ, distributio, partitio, divisio. Gl. Vet. possessio, usurpatio, ususfructus. 2) pabulum. 3) pascuum. 4) pastus, pastio, ipsa pascendi actio. A νέμω.

Νομίζω, f. ίσω, lege sancio. 2) puto, existimo, arbitror, reor. 3) usurpo consuetudine. 4) justa facio. νομίζομαι, usitor. Gl. Vet. pass. νομίζεσθαι, moris esse. νενόμισται, moris est, legibus constitutum est. νομιζόμενοι, viri illustres, clari. τὰ νομιζόμενα, justa, quæ defunctis debentur, ritu vetusto & religione consecrata. perf. νενομισμένα, concepta, Philox. νομίσας, ratus, aor. 1. act. part. A νόμος.

Νομικός, ή, όν, legalis, ad leges pertinens. 2) jurisconsultus, juris peritus, legis peritus, Philox. *In sacris libris*, theologus Judaicus. Hinc ἡ νομική, ῆς, sc. τέχνη, jurisprudentia. Ab eod.

Νομικῶς, *Adv.* e legum præscripto, legitime. A præc.

Νόμιμος, ίμη, ιμον, vel νόμιμος, ου, ὁ, ἡ, legitimus, ad legem pertinens. 2) æquus, justus. 3) idoneus, peritus, de historicis & philosophis. νόμιμα, justa, Gl. Vet. νόμιμον πολιτικόν, jus civile. A νόμος.

Νομιμότης, ητος, ἡ, legum & juris observatio. A præc.

Νομίμως, *Adv.* legitime. Ab eod.

Νόμιος, ία, ιον, & νόμιος, ου, ὁ, ἡ, legitimus, justus. 2) pastoralis. νομία θεά, Pales, Gl. Vet. A νόμος, vel νομή.

Νόμισις, εως, ἡ, opinio, ritus. Thuc. ἔξω τῆς ἐς τὸ θεῖον νομίσεως, præter religionem. A νομίζω.

Νόμισμα, ατος, τὸ, mos receptus, consuetudo, quidquid jure civili sancitum est, aut auctoritate suprema. 2) æs signatum, numisma, moneta, pecunia, numus, Gl. Vet. Ab eod.

Νομισματικός, ή, όν, monetalis, Gl. Vet. A pr.

Νομισμάτιον, τὸ, numus minutus. Dim. ab eod.

Νομισματοπώλης, ου, ὁ, argentarius.

Νομισματοπωλική, ῆς, ἡ, sc. ἐργασία, argentaria.

Νομιστέον, *Adv.* existimandum. A νομίζω.

Νομιστεύω, fut. εύσω, legitime administro. Suid. ubi νομιστεύεσθαι, νομίμως διοικεῖσθαι, legitime administrari. Ab eod.

Νομογραφέω, leges scribo. A νομογράφος.

Νομογραφία, ας, ἡ, legum præscriptio. A seq.

Νομογράφος, ου, ὁ, legislator. E ν. & γράφω.

Νομοδείκτης, ου, ὁ, jurisconsultus. E ν. & δεικνύω.

Νομοδιδάκτης, ου, ὁ, legis doctor, interpres. V. L. A ν. & διδάσκω.

Νομοδιδάσκαλος, ου, ὁ, idem.

Νομοδίφας, legicrepa, Philox. q. d. leges crepans, pro νομοδίφης, ου, ὁ, proprie, in leges inquirens. E ν. & διφάω, *quæro*.

Νομοθεσία, ας, ἡ, legislatio, promulgatio, sanctio, constitutio, jurisdictio, Philox. E ν. & θέσις.

Νομοθετέω, ῶ, f. ήσω, legem vel leges fero, promulgo, sancio legem, constituo. Gl. Vet.

νομο-

νομοθετῆσθαι, lege constitui. νενομοθετημένος, perf. part. lege constitutum. inf. perf. νενομοθετῆσθαι, a lege subjici. νομοθετηθὲν, promulgatum, aor. 1. A νομοθέτης.
Νομοθέτημα, ατος, τό, legis sanctio, edictum. A pr.
Νομοθέτης, ου, ὁ, legislator. E ν. & τίθημι.
Νομοθέτησις, εως, ἡ, legum latio. A νομοθετέω.
Νομοθετητέον, lex ferenda est. Ab eod.
Νομοθετικὸς, ἡ, ὸν, legislatorius. 2) legum ferendarum peritus. νομοθετικὴ τέχνη, ars legislatoria. A νομοθέτης.
Νομοΐστωρ, ορος, ὁ, legum peritus. E ν. & ἵστωρ.
Νομομάθεια, ας, ἡ, legum notitia. A seq.
Νομομαθὴς, έος, ὁ, ἡ, legis peritus, juris peritus, Philox. E ν. & μαθεῖν.
Νομοποιέω, ῶ, f. ήσω, leges facio, legem fero.
Νόμος, ου, ὁ, lex, jus, Philoxen. 2) consuetudo, mos, institutum. 3) cantilena, carminis modulatio, modus musicus. A νέμω, *distribuo*.
Νομὸς, ῦ, ὁ, pascuum, pabulum. 2) stabulario, sedes, quam quis incolit, domicilium. 3) regio, tractus, præfectura, provincia. præf. in Ægypto. sæpe sic usurpatur ab Herodoto. A νέμω, *pasco*, vel *distribuo*.
Νομοφυλακεῖον, ου, τό, locus, ubi νομοφύλακες judicabant. 2) ubi leges adservabantur.
Νομοφυλακία, ας, ἡ, legum custodia. A νομοφύλαξ.
Νομοφυλάκιον, ου, τό, idem quod νομοφυλακεῖον.
Νομοφύλαξ, ακος, ὁ, legis, legum custos. νομοφύλακες, magistratus Athenis, legum præsides.
Νομώδης, εος, ὁ, ἡ, aptus ad pastum. A νομός.
Νομῳδὸς, ῦ, ὁ, legum cantor. legum interpres. Strab.
Νοοβλαβὴς, έος, ὁ, ἡ, mente læsus, qui non est sanæ mentis. E νόος & βλάπτω.
Νοοπλανὴς, έος, ὁ, ἡ, mente errans. τὸ νοοπλανὲς, mentis error. Ab eod. & πλανάομαι.
Νοόπληκτος, ον, mente captus: item mentem adimens. E ν. & πλήσσω.
Νόος, ου, *contr.* νοῦς, νῦ, ὁ, mens, sensus, sententia, intellectus, animus, Philox. (proprie ea vis animi, quæ νέουσα, νήχεται, natat veluti, & cogitando huc illuc commeat, aut discurrit. quemadmodum βουλὴ a *jaciendo*, aut *volvendo* est appellata; opponitur illi vi aut parti quasi mentis, quæ μένω, permanet, & stabilis in sententia aut proposito est, idemque φρὴν appellatur.)
Νοοσφαλὴς, έος, ὁ, ἡ, mente captus, errore mentis labens. E pr. & σφάλλομαι.
Νοέω, f. ώσω, in mentem injicio, Eustath. a νόος.
Νοσάζω, ægrotum reddo. Galen. αἴτιον νοσάζον, caussa morbi. νοσάζεσθαι, ægrotum reddi. A νόσος.
Νοσακερὸς, ρὰ, ρὸν, morbidus, ægrotus. Ab eod. & ἀκέομαι. (nisi κερὸς est terminatio mera, producta ab alia terminatione, κρὸς, νοσκρὸς, quemadmodum est alia in χὸς, unde ψαφαχρὰ, ἐνεχὸς & alia.)
Νοσερὸς, ρὰ, ρὸν, morbidus, morbosus, languidus, Gl. Vet. Ab eod.
Νοσερῶς, *Adv.* more ægrotantium. A præc.
Νόσευμα, ατος, τό, morbus, Hipp. quasi a νοσεύω.
Νοσέω, ῶ, f. ήσω, ægroto, æger sum. Ab eod.
Νοσηλεία, ας, ἡ, ægrotatio. 2) cura ægri. A νοσηλεύω.
Νοσήλεια, ων, τά, officia & remedia, quæ ægroto præstantur. Ab eod.
Νοσηλεύω, fut. εύσω, ægrum curo & necessaria suppedito. pass. νοσηλεύομαι, curor. 2) ægroto. A seq.
Νοσηλὸς, vitiosus, Philox. A νοσέω.
Νόσημα, ατος, τό, morbus. Ab eod.
Νοσηματικὸς, ἡ, ὸν, morbidus, vitiosus. A pr.
Νοσηματώδης, εος, ὁ, ἡ, morbidus. 2) qui caussam & originem a morbo traxit. Ab eod.
Νοσηματωδῶς, *Adv.* more ægrotorum. A pr.
Νοσηρὸς, ρὰ, ρὸν, morbidus, morbosus. A νοσέω.
Νοσίζω, ægrotum facio. Bud. A νόσος.
Νοσογνωμονικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, peritia cognoscendi & dijudicandi morbos.
Νοσοκομεῖον, ου, τό, valetudinarium. A νοσοκόμος.
Νοσοκομέω, ῶ, f. ήσω, ægrotos curo. 2) ægrotis curandis præsum. νοσοκομέομαι, ægrotus curor. νοσοκομούμενον σῶμα, corpus morbidum & curandum. Ab eod.
Νοσοκομία, ας, ἡ, ægrotorum curatio, infirmæ valetudinis cura. Ab eod.
Νοσοκόμος, ου, ὁ, ἡ, ægrotos curans. E ν. & κομέω.
Νοσοποιέω, ῶ, f. ήσω, morbos facio, adfero.
Νοσοποιὸς, ὁ, ὁ, ἡ, morbos adferens, contagiosus. E seq. & ποιέω.
Νόσος, ου, ἡ, morbus, languor, adversa valetudo.
Νοσοτροφία, ας, ἡ, longior morbus, cum morbus velut alitur. E ν. & τρέφω.
Νοσοτυφέω, in morbo insolens ac delicatus sum. E ν. & τύφος.
Νοσσάδες, ων, pulli gallinacei apud Athen. A νοσσός.
Νοσσαξ, ακος, ὁ, avicula recens exclusa, parvus pullus. Dim. a νοσσός.
Νοσσεύω, f. εύσω, nidulor, nidifico. νοσσεύεσθαι, cum pulli in nidis generantur. Ab eod.
Νοσσιὰ, ᾶς, ἡ, nidus. Ab eod.
Νοσσίον, ου, τό, pullus, Gl. Vet. Ab eod.
Νοσσοειδὴς, έος, pullo similis. Ex eod. & εἶδος.
Νοσσοποιέω, ῶ, f. ήσω, pullos excludo.
Νοσσὸς, ῦ, ὁ, pullus, *per Sync.* pro νεοσσός.
Νοσσοτροφέω, ῶ, pullos alo. A pr. & τρέφω.
Νοστέω, ῶ, f. ήσω, redeo; eo, proficiscor.
Νόστιμος, ου, ὁ, ἡ, qui redire potest, rediturus. 2) suavis, dulcis. 3) saluber. τὸ νόστιμον, ου, pars melior, succus s. medulla alicujus rei, quæ alteri cedit. quod redit ad corporis alimentum. A seq.
Νόστος, ου, ὁ, reditus. 2) dulcedo, suavitas. Suid. Eust. At Philox. νόστος, γεῦσις, sapor. vid. Hes. 3) Numen molendinis prælectum, farinæ curam habens. 4) Νόστοι, dicti libri de reditu heroum a Trojano bello in Græciam, eorumque fatis in via. A νοστέω.
Νόσφι, vel νόσφιν, *Adv.* seorsum, seorsum ab. 2) sine, præter. 3) longe, procul.
Νοσφίζω, f. ίσω, separo, divido, segrego, sejungo. νοσφίζομαι, separor. 2) *med.* subduco, mihi vindico, depeculor, usurpo, prævaricor, Philox. A præc.
Νοσφισμὸς, ῦ, ὁ, separatio. 2) depeculatio, peculatus, usurpatio, Philox. A præc.
Νοσώδης, εος, ὁ, ἡ, morbosus, morbidus, valetudinarius, Gl. Vet. A νόσος.
Νοσωδῶς, *Adv.* more morbidorum. A præc.
Νοτερὸς, ρὰ, ρὸν, humidus. A seq.
Νοτέω, ῶ, humeo, madeo, humidus sum. νοτέων, humidus, Nicand. A νότος.
Νοτηρὸς, ρὰ, ρὸν, humectus, humidus. A præc.
Νοτία, ας, ἡ, humor, humiditas, uligo, Philox. A νότος.
Νοτιάω, ῶ, humidus sum. A præc.
Νοτίζω, f. ίσω, humecto, madefacio. 2) humeo, humore madeo, velut ab austris afflatus imbriferis. Philox. apud Aristoph. rubiginosus. νοτίζων, austrans. perf. pass. part. νενοτισμένος, humectatus. inf. aor. 1. νοτισθῆναι, humectari. A νότος.

Νό-

Νότιος, ου, ὁ, humidus, uvidus; australis. Ab eod.

Νοτὶς, ίδος, ἡ, humor, humiditas. 2) rubigo, aerugo ex humore. A νότος.

Νοτώδης, εος, ὁ, ἡ, humidus, uvidus. A praec.

Νοτόθεν, ab austro, a plaga australi. A seq.

Νότος, ου, ὁ, notus, auster, ventus humidus & pluvialis. 2) australis pars coeli.

Νουβυστικὸς, ἡ, ὸν, sapientiae plenus, prudens, cordatus, sapiens. E νοῦς & βύζω, f. βύσω, *impleo*.

Νουβυστικῶς, *Adv.* prudenter. A praec.

Νουθεσία, ας, ἡ, admonitio, correptio, castigatio. E νοῦς & θέσις.

Νουθετέω, ῶ, f. ήσω, moneo, admoneo, commoneo. 2) castigo, Philox. νουθετοῦμαι, admoneor, corrigor. Ex eod. & τίθημι.

Νουθέτησις, εως, ἡ, admonitio. A praec.

Νουθετητέον, *Adv. pos.* admonendum. Ab eod.

Νουθετητικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad admonitionem. Ab eod.

Νουθετισμὸς, ῦ, ὁ, admonitio, Menander: quasi a νουθετίζω, quod esset *admoneo*.

Νουμηνία, ας, ἡ, nova luna, novilunium, novus mensis, initium mensis, calendae. E νέος & μήν.

Νουμηνιασταὶ, novilunia celebrantes aut observantes: quasi a νουμηνιάζειν.

Νουμήνιοι ἄρτοι, panes, qui tempore novilunii conficiebantur & in sacrificio offerebantur.

Νουμμίον, assarium, Philox. A seq.

ΝΟΥ͂ΜΜΟΣ, ου, ὁ, nummus. Vox etiam Doribus in Graecia magna & Sicilia usurpata. Epicharmus hac voce usus est. A νόμος, unde & νόμισμα.

Νουνέχεια, ας, ἡ, prudentia. A seq.

Νουνεχὴς, έος, ὁ, ἡ, mentem habens, prudens, sapiens, intelligens, cordatus, Philox. Ex νοῦς & ἔχω.

Νουνεχόντως, *Adv.* prudenter, cordate, considerate. Ab iisd.

Νουνεχῶς, *Adv.* sapienter, prudenter. A νουνεχής.

Νοῦς, νοῦ, ὁ, & νόος, νοός, νοΐ, mens, intellectus, animus, *contr.* a νόος.

Νουσαλέος, έα, έον, morbidus, morbosus, aegrotus. A νοῦσος pro νόσος.

Νουσαχθὴς, έος, ὁ, ἡ, morbo gravatus, aegrotus. E seq. & ἄχθος, vel q. a νουσάζω.

Νοῦσος, ου, ἡ, morbus, *Ion.* pro νόσος.

Νουσοφόρος, ου, ὁ, ἡ, morbos afferens. E pr. & φέρω.

ΝΥ, *Particula* apud poetas, a νῦν.

Νύγμα, ατος, τὸ, punctum, punctura. A νύσσω.

Νυγματώδης, εος, ὁ, ἡ, pungens, fodicans. A pr.

Νυγμὴ, ῆς, ἡ, punctus, stimulus, punctum, punctio, Gl. Vet. A νύσσω.

Νυγμὸς, ῦ, ὁ, idem, Gl. Vet. ab eod.

Νυκταίετος, ου, ὁ, aquila nocturna. E νὺξ & αἰετός.

Νυκτιλαὲς, ῦ, ὁ, noctis amans. A νύξ.

Νυκταλωπέω, idem quod νυκταλωπιάω, apud Eust.

Νυκταλώπηξ, εκος, ὁ, luscitio. apud Aristot. sed scriptura est suspecta. pro νυκτάλωψ, (aut νυκταλώπης, ου.)

Νυκταλωπία, ας, ἡ, idem. Ab eod.

Νυκταλωπίασις, εως, ἡ, idem. A praec.

Νυκταλωπιάω, ῶ, f. άσω, luscitiosus sum, νυκταλωπίᾳ laboro. Ab eod.

Νυκτάλωψ, ωπος, ὁ, lusciosus, Gl. Vet. 2) luscitio, morbus νυκταλωπίας. Ex νὺξ & ὤψ.

Νυκτεγερσία, ας, ἡ, excitatio nocturna. E ν. & ἔγερσις.

Νυκτεγερτέω, ῶ, noctu excitor & surgo. 2) excubias nocturnas ago. Ex eod. & ἐγείρομαι.

Νυκτελέω, ῶ, nocturna sacra ago, Hes. qs. νυκτιτελέω. (vel pro νυκτερεύω.)

Νυκτέλια, ων, τὰ, nyctelia, sacra Baccho noctu celebrari solita. pro νυκτιτέλεια. A seq.

Νυκτέλιος, ου, ὁ, nyctelius, epith. Bacchi. E ν. & τέλος. (nisi ελιος mera terminatio est.)

Νυκτέπαρχος, ου, ὁ, ἡ, praefectus vigilum.

Νυκτερεία, ας, ἡ, actio nocturna. 2) venatio nocturna. A νυκτερεύω.

Νυκτερήσιος, ον, nocturnus, ap. Aristophan. si lectio sana. (videtur praestare νυκτερέσιος, aut νυκτερίσιος. v. infra.) A pr.

Νυκτερέτης, ου, ὁ, noctu remigans, noctu navigans.

Νυκτέρευμα, τὸ, pernoctatio, res noctu acta: it. locus, ubi pernoctamus: stabulum, deversorium. A νυκτερεύω.

Νυκτερευτὴς, ῦ, ὁ, qui noctu aliquid agit. 2) noctu venans aut piscans. Ab eod.

Νυκτερευτικὸς, ή, όν, aptus ad agendum noctu. Ab eod.

Νυκτερεύω, f. εύσω, noctu aliquid facio. 2) noctem transigo, pernocto; noctem insomnem duco, pervigilo. A νύκτερος.

Νυκτερήδιος, ου, ὁ, ἡ, nocturnus. Ab eod. (sed hoc potius sit νυκτερίδιος.)

Νυκτερήσιος, ου, ὁ, ἡ, idem. χρησμὸς νυκτερήσιος, responsum nocturnum. Ab eod.

Νυκτερινὸς, ἡ, ὸν, idem. 2) non pellucidus, obscurus. Ab eod.

Νυκτερὶς, ίδος, ἡ, vespertilio. 2) piscis quidam. Ab eod.

Νυκτερόβιος, ου, ὁ, ἡ, noctu victum quaerens.

Νύκτερος, ου, ὁ, ἡ, nocturnus, noctivagus. A νύξ.

Νυκτεροφοίτης, ὁ, ἡ, noctu vagans. A pr. & φοιτάω.

Νυκτερωπός, όν, obscurus, ater. Ab eod. & ὤψ.

Νυκτηγορέω, ῶ, noctu nuncio. E νὺξ & ἀγορεύω.

Νυκτηγορία, ἡ, nuncius noctu allatus. A pr.

Νυκτηγρεσία, ας, ἡ, excubiae, Philox. E ν. & ἐγείρω.

Νυκτηγρετέω, ῶ, de nocte surgo ad negotium aliquod obeundum. Ex iisd.

Νυκτήγρετον, ου, τὸ, nyctegretum, herba ap. Plin. &c. Ex iisd.

Νυκτήμερον, die ac nocte, Gl. Vet. Al. νυχθήμερον.

Νυκτηρεφὴς, ὲς, obscurus. E ν. & ἐρέφω.

Νυκτίβιος, ου, ὁ, ἡ, qui noctu tanquam interdiu vivit. 2) noctu victum quaerens.

Νυκτίγαμος, ου, ὁ, ἡ, noctu nubens, nuptias nocturnas, clandestinas faciens.

Νυκτίδρομος, ου, ὁ, ἡ, noctu currens, viator nocturnus. 2) nocturnus. E ν. & τρέχω.

Νυκτικόραξ, ακος, ὁ, nycticorax, Gl. Vet. corvus nocturnus. Philox. bubo.

Νυκτικρυφὴς, έος, ὁ, ἡ, qui nocte absconditur. E ν. & κρύπτω.

Νυκτιλαθραιοφάγος, ου, ὁ & ἡ, qui noctu clam vorat.

Νυκτιλάλος, ου, ὁ, ἡ, qui noctu loquitur.

Νυκτιλαμπὴς, έος, ὁ, ἡ, noctu lucens, noctiluca, Epith. Lunae. E ν. & λάμπω.

Νυκτιλόχος, ου, ὁ, ἡ, noctu insidias struens, latro s. grassator nocturnus.

Νυκτίλωψ, ωπος, ὁ, idem quod νυκτάλωψ.

Νυκτίμαντις, εως, ὁ, ἡ, vates nocturnus.

Νυκτίνομος, ου, ὁ, ἡ, qui noctu pascitur. E ν. & νέμω.

Νύκτιος, ία, ιον, nocturnus. A νύξ.

Νυκτιπαίκτης, ου, ὁ, grassator nocturnus. E ν. & παίτης.

Νυκτίπλαγκτος, ου, ὁ, ἡ, noctu errans.

Νυκτιπλανὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. E ν. & πλανάω.

Νυκτιπλάνος, ου, ὁ, ἡ, noctivagus.

Νυκτίπλοια, ας, ἡ, nocturna navigatio. E ν. & πλέω.

Νυκτιπόλευτος, ον, idem quod seq. E ν. & πολεύω.

Νυκτιπόλος, ου, ὁ, ἡ, noctu oberrans, noctivagus. E ν. & πολέω.

Νυκτι-

Νυκτιπόρος, ου, ὁ, ἡ, noctu iter faciens, noctu circumiens.
Νυκτίσεμνος, ου, ὁ, ἡ, quem nocte colimus.
Νυκτιφαὴς, ἐς, v. ſeq.
Νυκτιφανὴς, ἐος, ὁ, ἡ, noctu lucens, nocturnus. E ν. & φαίνομαι.
Νυκτίφαντος, ου, ὁ, ἡ, qui noctu conſpicitur. Ex iisd.
Νυκτίφοιτος, ου, ὁ, ἡ, noctu vagans. v. νυκτιφοίτοιτες.
Νυκτιφρούρητος, ου, ὁ, ἡ, nocturnis præſidiis & cuſtodiis munitus. E ν. & φρουρέομαι.
Νυκτοβασία, ας, ἡ, iter nocturnum. Hipp. E ν. & βαίνω.
Νυκτογραφέω, ῶ, f. ήσω, noctu ſcribo. Gl. Vet. νυκτογραφῶ, lucubro.
Νυκτογραφία, ας, ἡ, ſcriptio nocturna, lucubratio. A pr.
Νυκτόδρομος, ου, ὁ, ἡ, noctivagus. Gl. Vet.
Νυκτοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, noctis ſpeciem habens. νυκτοειδὲς, nigrum. E ν. & εἶδος.
Νυκτοθῆραι, οἱ, qui noctu venantur, nocturni venatores, pl. a νυκτοθήρας. E ν. & θήρα.
Νυκτοκλέπτης, ου, ὁ, fur nocturnus.
Νυκτολαμπὶς, ίδος, ἡ, noctiluca. Gl. Vet. E ν. & λάμπω.
Νυκτομαχέω, ῶ, fut. ήσω, nocturnum prælium committo. E ν. & μάχομαι.
Νυκτομαχία, ας, ἡ, pugna nocturna. A pr.
Νυκτοπεριπλάνητος, ὁ, ἡ, noctu vagans. Ariſtoph. E ν. π. & πλανάομαι.
Νυκτοπόλεμος, ου, ὁ, pugna nocturna.
Νυκτοπορέω, ῶ, f. ήσω, noctu iter facio.
Νυκτοπορία, ας, ἡ, iter nocturnum. A ſeq.
Νυκτοπόρος, ου, ὁ, ἡ, qui noctu iter facit, noctu circumiens, noctivagus, Gl. V.
Νυκτουργὸς, ὁ, ὁ, ἡ, qui noctu operatur. E ν. & ἔργον.
Νυκτοφαὴς, vide νυκτιφαής.
Νυκτοφυλακέω, ῶ, f. ήσω, noctu excubias ago.
Νυκτοφυλάκησις, εως, ἡ, excubiæ nocturnæ. A pr.
Νυκτοφυλακία, ας, ἡ, Philox. excubiæ. A ſeq.
Νυκτοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, nocturnus cuſtos, excubitor nocturnus.
Νυκτωπὸς, ὃ, ὁ, ἡ, nocturnus. E ν. & ὤψ.
Νύκτωρ, *Adv.* noctu. A νύξ.
Νυμφαγενὴς, έος, ὁ, ἡ, a nympha natus. E νύμφη & γίνομαι.
Νυμφαγωγέω, ῶ, f. ήσω, ſponſam deduco ex ædibus paternis ad ſponſum. A νυμφαγωγός.
Νυμφαγωγία, ας, ἡ, ſponſæ ad ſponſum deductio. A ſeq.
Νυμφαγωγὸς, ὃ, ὁ, ἡ, qui ſponſam ex ædibus paternis ad ſponſum deducit. 2) pronuba, Gl. Vet. E νύμφη & ἄγω.
Νυμφαία, ας, ἡ, nymphæa, herba in aquis naſci ſolita. A νύμφη.
Νυμφαῖον, ου, τὸ, fanum, templum ſ. delubrum Nympharum. Ab eod.
Νυμφαῖος, αία, αῖον, qui Nympharum eſt, ad Nymphas pertinens. Ab eod.
Νυμφὰς, άδος, ἡ, quæ Nympharum eſt. Ab eod.
Νυμφεῖον, ου, τὸ, thalamus. Hinc νυμφεῖα, ων, τὰ, nuptiæ. A νυμφεύω.
Νυμφεῖος, ου, ὁ, ἡ, nuptialis. Ab eod.
Νύμφευμα, ατος, τὸ, nuptiæ, connubium. A νυμφεύω.
Νύμφευσις, εως, ἡ, elocatio puellæ, deſponſatio. Ab eod.
Νυμφευτὴρ, ῆρος, ὁ, ſponſus. 2) maritus. Ab eod.
Νυμφευτήριος, ία, ιον, nuptialis. A pr.
Νυμφευτὴς, ου, ὁ, qui in eodem curru cum ſponſo & ſponſa ſedet, eoſque domum ſponſi deducit. Ab eod.
Νυμφεύτρια, ας, ἡ, pronuba, quæ a parentibus cum ſponſa mittitur, ut eam ad ædes ſponſi comitetur. 2) nova nupta. 3) quæ nuptias adornat. A pr.
Νυμφεύω, f. εύσω, nuptum ſeu nuptui do, deſponſo. νυμφεύομαι, nuptui collocor. 2) *med.* accipio uxorem. ἐνυμφεύσατο, aor. 1. *med.* ſponſam accepit. part. νυμφευσάμενος, deſponſus. paſſ. fœm. νυμφευθεῖσα, nupta. A ſeq.
Νύμφη, ſ. νύμφα, ης, ἡ, ſponſa. 2) nova nupta. 3) in ſacris libris, nurus. 4) Nymphæ ſunt numina muliebria montibus, ſylvis & pratis, fontibus, aquis, præſidentia. unde νυμφόληπτοι lymphatici, unde & νύμφην lympham interpretantur. 5) formicæ alatæ. 6) vermiculi in apum crabronum & fucorum ſobole. 7) calyces roſæ paullulum ſe aperientes, Heſ. Suid. 8) νύμφη etiam clitoris, caruncula in medio pudendi muliebris: item, cavum in inferiori labio. 9) ſumma ſ. extrema pars vomeris. (Pleraque ab antiquo v. νύφω, quod idem fuit cum Lat. *nubo*, quod inde manavit.)
Νυμφιάω, ῶ, furore corripior ob viſam Nympham, lymphatico furore agitor. A pr.
Νυμφίδιος, ία, ιον, ſponſalis. Ab eod.
Νυμφικὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.
Νυμφικῶς, *Adv.* more nuptiali, ritu ſponſali. A pr.
Νύμφιος, ου, ὁ, ἡ, ſponſalis. 2) qui nuptui datur. A νύμφη.
Νυμφίος, ου, ὁ, ſponſus. 2) maritus. Ab eod.
Νυμφὶς, ίδος, ἡ, ſponſalis. Hinc αἱ νυμφίδες, ων, calceamenta ſponſæ. Ab eod.
Νυμφογενὴς, έος, ὁ, ἡ, e Nympha natus. Ex eod. & γίνομαι, *naſcor*.
Νυμφόκλαυτος, ου, ὁ, ἡ, novis nuptis lacrimabilis. Ex eod. & κλαίω, *fleo*.
Νυμφοκομέω, ῶ, f. ήσω, novam nuptam ſ. ſponſam adorno.
Νυμφοκόμος, ου, ὁ, ἡ, ſponſam adornans, ſplendorem ſponſæ conferens. E ν. & κομέω.
Νυμφόληπτος, ου, ὁ, ἡ, Nymphæ temere viſæ ſpiritu correptus & hinc furens, lymphatus.
Νυμφοληψία, ας, ἡ, lymphatio, furor, qui ὑδροφοβία. E ν. & λῆψις.
Νυμφοστόλος, ου, ὁ, ἡ, qui ſponſam ornat.
Νυμφοστολέω, ῶ, f. ήσω, ſponſam ad ſponſum deduco. 2) ſponſam orno. 3) in modum ſponſæ orno. A ſeq.
Νυμφοστόλος, ου, ὁ, ἡ, qui ſponſam ad ſponſum deducit. 2) qui alicui ſponſam conciliat. 3) nuptiarum inſtructor & exornator. 4) ſponſam exornans. E ν. & στέλλω.
Νυμφότιμος, ον, nuptialis, in honorem ſponſæ factus. E ν. & τιμή.
Νυμφὼν, ῶνος, ὁ, conclave ſ. ſponſi ſponſæque thalamus. A νύμφη.
Νῦν, *Adv.* nunc, in præſentia, hoc tempore. 2) hodie. τὰ νῦν, vel τανῦν, præſentia. vel nunc, cum primis. ἐν τῷ νῦν, hoc tempore. ἀπὸ τοῦ νῦν, poſthac. μέχρι τοῦ νῦν, ad hoc diei. νῦν δὴ, modo, paullo ante, nunc jam, nunc primum. νυνμενὶ, pro νῦν μὲν, nunc quidem. τὸ νῦν εἶναι & τὸ νῦν ἔχον, in præſentia rerum.
Νυν, *Partic. encl.* modo redundans, modo idem ſignificans, quod οὖν, igitur.
Νυνὶ, *Adv.* idem quod νῦν.

Νύ-

Νύνιον, ὁ, & νύνιον, τὸ, cantilena nutricis ad sopiendum infantem.

Νὺξ, νυκτὸς, ἡ, nox. aliquando pro morte, ap. Hom. νυκτὸς, (subaudi ἐπὶ vel διὰ) noctu.

Νυὸς, οῦ, ἡ, nurus, filii uxor. 2) sponsa.

ΝΥΣΟΣ, ου, ὁ, claudus, Syracusanorum dialecto. Nonnus.

Νύσσα, ης, ἡ, meta. A seq.

Νύσσω, vel νύττω, f. ξω, pungo, fodico, vellico, punctim cædo, vulnero. aor. 2. pass. part. νυγεὶς.

Νυσταγμὸς, οῦ, τὸ, dormitatio. A νυστάζω.

Νυσταγμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.

Νυστάζω, fut. άσω, dormiturio capite nutans: dormito. 2) negligens sum, non attendo.

Νυστακτὴς, οῦ, ὁ, dormitator. 2) dormitare faciens. A pr.

Νυστακτικῶς, *Adv.* dormitando, supina negligentia. A pr.

Νυσταλέος, έα, έον, somnolentus. A νυστάζω.

Νυσταλογεούτης, ου, τὸ, q. silicernium somnolentum, senex dormitator. Etym. sine exposit. E pr. & γηρούτης.

Νύττω, ξω, pro νύσσω.

Νύχα, *Adv.* noctu, Hesych. A νὺξ.

Νυχαυγὴς, ὲς, noctu lucens. Epith. Lunæ. E pr. & αὐγή.

Νυχεία, ας, ἡ, pernoctatio, pervigilatio, Hes. A νυχεύω.

Νύχευμα, ατος, τὸ, lucubratio, vigiliæ. A seq.

Νυχεύω, f. εύσω, noctu facio, occulto. 2) pernocto. A νὺξ.

Νυχοβόρος, ου, ὁ, ἡ, noctu vorans. Ex eod. & βορά.

Νυχθήμερον, ου, τὸ, nox & dies, noctis & diei spatium. Gl. Vet. die ac nocte. E νὺξ & ἡμέρα. v. νυκτήμερον.

Νύχιος, ία, ιον, nocturnus. νύχιον, noctu, *Adv.* A νὺξ.

Νύχος, nox, tenebræ, Hes. Suid. A νὺξ.

Νῶ, vel νῶϊ, nos duo.

Νὴ, in Compositione privativum & intensivum. a part. νὴ cum ο vel ω concurrente.

ΝΩΓΑΛΑ, ων, τὰ, edulia suavia & delicata, scitamenta coquorum.

Νωγαλεύματα, ων, τὰ, idem. A sq.

Νωγαλεύω, νωγαλίζω, comedo νώγαλα.

Νωγαλίσματα, ων, τὰ, idem quod νώγαλα.

Νωδογέρων, οντος, ὁ, senex edentulus. E seq. & γέρων.

Νωδὸς, ὴ, ὸν, edentulus, dentibus carens. E νὴ & ὀδοὺς.

Νωδυνία, ας, ἡ, vacuitas doloris. A seq.

Νώδυνος, ου, ὁ, ἡ, dolore vacans, nullum dolorem sentiens. 2) dolorem tollens, f. levans. E νὴ & ὀδύνη.

Νωθεία, ας, ἡ, *Jon.* νωθείη, ης, ἡ, pigritia, tarditas, segnities. A seq.

Νωθὴς, έος, ὁ, ἡ, tardus, segnis, piger, hebes, stupidus. Gl. V. marcidus, deses, lentus. νωθέστερος, tardior. νωθέστατα, *Adv.* tardissime. (a νὴ & ὠθέω, qui moveri & impelli negat.)

Νώθουρος, ου, ὁ, ἡ, ignavam caudam habens, qui non potest coire cum femina. E pr. & οὐρά, *cauda*.

Νωθρεία, vel νωθρία, ας, ἡ, tarditas, pigritia, segnities. A νωθρὸς.

Νωθροεπιθέτης, ου, ὁ, cunctator, qui tarde aliquid adgreditur. E νωθρὸς & ἐπιτίθεμαι.

Νωθρεύω, f. εύσω, tardus & piger sum. νωθρεύομαι, langueo, Gl. V. A νωθρὸς.

Νωθρία, ας, ἡ, idem quod νωθρεία. Ab eod.

Νωθριάω, ῶ, f. άσω, segnis sum, torpeo. Ab eod.

Νωθροκάρδιος, ου, ὁ, ἡ, qui ignavo & segni corde est, excors, stupidus. Ex eod. & καρδία.

Νωθροποιὸς, όν, tardum reddens. E seq. & ποιέω.

Νωθρὸς, ρὰ, ρὸν, tardus, segnis, piger, lentus, hebes, stupidus, languidus, infirmus, Gl. Vet. A νωθὴς.

Νωθρότης, ητος, ἡ, tarditas, segnities, pigritia. Gl. V. veternus. A pr.

Νωθρώδης, εος, ὁ, ἡ, tardus, segnis. Ab eod.

Νωθρῶς, *Adv.* tarde. segniter, lente. A pr.

Νῶϊ, *contr.* νῷ, vel νὼ, nos. Dualis ab ἐγώ.

Νωΐτερος, έρα, ερον, noster, qui nostrum duorum est. A pr.

Νωκαρα, ρος, τὸ, dormitatio, segnities, torpor. *Adj.* qui difficulter movetur, admodum piger, valde segnis. (forf. e νὴ & ὠκὺς, minus celer. v. ναρκάλης.)

Νωκαρώδης, εος, ὁ, ἡ, veternosus. τὸ νωκαρῶδες, sopor, veternus, apud Athen. A pr.

Νωλεμέως, *contr.* νωλεμὲς, *Adv.* indefinenter, adsidue. A seq.

Νωλεμὴς, έος, ὁ, ἡ, indefinens, adsiduus. (E νὴ & ἐλεῖν.)

Νῶμα, ατος, τὸ, cogitatio. *Jon.* pro νόημα. Hesych.

Νώματα, ων, τὰ, jumentorum notæ; item pecora, Hesych.

Νωμάω, ῶ, f. ήσω, distribuo, divido. 2) moveo, agito, vibro. 3) observo, considero. 4) versor. A νέμω.

Νώμησις, εως, ἡ, motio, agitatio, Suid. A pr.

Νώνυμος, ου, ὁ, ἡ, ignotus, ignobilis, illaudatus. E νὴ & ὄνυμα. (sed v. seq.)

Νώνυμνος, ου, ὁ, ἡ, nomen non habens, ignobilis, ignotus, inglorius, illaudatus, Gl. Vet. E νὴ & ὄνομα.

Νωπέω, f. ήσω, deprimor, percellor. Vox *Jon.* unde p. p. νενώπημαι, depressus, perculsus sum.

Νώροψ, οπος, ὁ, ἡ, splendidus. 2) argutus, sonorus. E νὴ & ὄψις. (vel νὴ & ὁράω, quod ita fulget ut adspici rectis oculis nequeat.)

Νώσασθαι, intelligere. *Jon.* pro νοήσασθαι.

Νωταγωγὸς, ὸ, ὁ, ἡ, dorso vehens. E νῶτος & ἄγω, ago.

Νωταῖος, αία, αῖον, ad dorsum pertinens. A νῶτος.

Νωτάκμων, ονος, ὁ, ἡ, incudem in tergo habens. νωτάκμονες, Epith. cancrorum in Barrachom. Ex eod. & ἄκμων.

Νωτάρης, ου, ὁ, qui dorso aliquid tollit. Ex eod. & αἴρω.

Νωτεὺς, έως, ὁ, pl. νωτεῖς, idem quod νωταγωγός. Hesych. Pollux. A νῶτος.

Νωτιαῖος, αία, αῖον, ad dorsum pertinens. Ab eod.

Νωτιδανὸς, genus τῶν γαλεῶν, piscium, ab eminentia dorsi. Ab eod.

Νωτίζω, f. ίσω, tergum do, f. verto. 2) a tergo relinquo, facio ut alius tergum vertat. 3) transeo, perago. *med.* tergo porto onus. Ab eod.

Νωτοβατέω, ῶ, super dorso incedo. 3) inambulo. E ν. & βαίνω.

Νωτόγραπτος, ου, ὁ, ἡ, cujus dorsum notis inscriptum est.

Νωτοκοπέω, ῶ, f. ήσω, cervicem amputo. 2) dorsum, lumbos cædo. E ν. & κόπτω.

Νῶτον, ου, τὸ, tergum, Gl. V. in pr. in plur.

Νωτοπλὴξ, ῆγος, ὁ, ἡ, cujus dorsum verberibus contusum est, vel contundi solet, aut debet, verbero. E ν. & πλήσσω.

Νῶτος, ου, ὁ, dorsum, tergum, regio lumborum. νῶτα τῶν τροχῶν, modioli rotarum. pl. νῶτα, terga. poet. super-

superficies, ut νῶτα θαλάσσης, s. mare ipsum.

Νωτοφορέω, dorso fero.

Νωτοφορία, ἡ, gestatio oneris in dorso. A seq.

Νωτοφόρος, ου, ὁ, dorso ferens, dossuarius.

Νωχαλίζω, v. νωχελίζω, a νωχαλὴς, pro νωχελής.

Νωχέλεια, ας, ἡ, tarditas, segnities. A νωχελής.

Νωχελεύομαι, tardus & segnis sum. Ab eod.

Νωχελὴς, έος, ὁ, ἡ, tardus, segnis. 2) invalidus. 3) inutilis. 4) parum fulgens, obscurus. Comp. νωχελέστερος. E νη & κέλλω. (vel νη & ὀχέω.)

Νωχελία, ας, ἡ, segnitia, socordia, tarditas. A pr.

Νωχελίζω, f. ίσω, tardo, moror, Hes. Ab eod.

Ξ

Ξ. decima quarta littera, ξῦ. a) *sexaginta*, & lineola supposita, ͵ξ, *sexaginta millia*.

Ξάινον, ου, τὸ, idem quod ξάνιον.

Ξαίνω, fut. ανῶ, rado, carmino, carpo, pecto, depecto, cædo. aor. 1. ἔξηνα, part. ξήνας, fœmin. ξήνασα. pass. ξαίνομαι, cædor, carminor. aor. 1. ἐξάνθην. perf. ἐξάνθαι, cæsum esse.

Ξαντέω, ῶ, f. ήσω, lana carminanda fatigor, lanificio lassor. 2) fatigor, lassesco. A pr.

Ξανθίας, ου, ὁ, servi nomen, a flavis capillis. A ξανθός.

Ξανθίζω, f. ίσω, flavum reddo, rubeum reddo. 2) flaveo, rubeo. ξανθίζεσθαι, flavescere, Gl. V. Ab eod.

Ξανθικὸς, ῦ, ὁ, Xanthicus, mensis apud Macedonas, Aprili Latinorum fere respondens. τὰ ξανθικὰ, ῶν, sacrum lustrandi exercitus hoc mense celebratum. Ab eod.

Ξάνθιον, ου, τὸ, lappa minor, herba. Ab eod.

Ξάνθισμα, ατος, τὸ, inductio flavi coloris. 2) flavus, rutilus color. A ξανθίζω.

Ξανθόγεως, ω, ὁ, ἡ, rutilam terram habens. E ξανθὸς & γῆ, *terra*.

Ξανθόθριξ, χος, ὁ, ἡ, comam flavam habens.

Ξανθοκάρηνος, ου, ὁ, ἡ, flavum caput habens, flavos habens capillos. E ξ. & κάρηνον.

Ξανθοκόμης, ου, ὁ, flavam cæsariem habens. E ξ. & κόμη.

Ξανθόκομος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisdem.

Ξανθὸς, ἡ, ὸν, flavus, fulvus, rubeus, rufus, ruber (Philox.), ut sanguis, genæ &c.

Ξανθότης, ητος, ἡ, color flavus, rutilus. A pr.

Ξανθοτριχέω, ῶ, flavos s. rutilos crines habeo. A ξανθόθριξ.

Ξανθοῦσθαι, flavescere. A ξανθόω.

Ξανθοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, flavam habens tunicam, flavum involucrum.

Ξανθοχολικὸς, ἡ, ὸν, biliosus, cholericus, flava bile abundans. A seq.

Ξανθόχολος, ου, ὁ, ἡ, flava bile laborans. E ξ. & χολή.

Ξανθόχροος, contr. ξανθόχρους. ου, ὁ, ἡ, flavam cutem habens, flavi coloris, flavus. E ξ. & χρόα.

Ξανθόχρως, ωτος, ὁ, ἡ, idem. E ξ. & χρώς.

Ξανθωπὸς, ῦ, ὁ, ἡ. rufus adspectus. E ξ. & ὤψ.

Ξάνιον, ου, τὸ, instrumentum carminantium, pecten. 2) pecten aureus, quem mulieres in vittis vel redimiculis ferebant, tanquam ornamentum capitis. 3) mensa coquinaria, supra quam carnea conciduntur. A ξαίνω.

Ξάνσις, εως, ἡ, carptus, Gl. Vet. carminatio. Ab eod.

Ξάντης, ου, ὁ, carminandi peritus. Ab eod.

Ξαντικὸς, ἡ, ὸν, ad carminationem pertinens. Hinc ἡ ξαντικὴ, ῆς, s. τέχνη, ars carminandi. A pr.

Ξάντρια, ας, ἡ, femina carminans. A ξαίνω.

Ξάσμα, ατος, τὸ, carminatum, Pollux. Ab eod.

Ξειναπάτης, ου, ὁ, hospitum s. peregrinorum deceptor. E ξεῖνος, pro ξένος, & ἀπατάω.

Ξείνη, ης, ἡ, peregrina, hospita, subaudito χώρα, peregrina terra, extera regio. Ab eod.

Ξεινοδόκος, ου, ὁ, ἡ, hospites recipiens. Ab eod. & δέχομαι.

Ξείνηθεν, *Adv.* peregre, ἀπὸ ξείνης.

Ξεινήιον, ου, τὸ, munus, s. donum, quod datur hospiti. Ab eod.

Ξεινίζω, f. ίσω, idem quod ξενίζω. aor. 1. ξείνισσα, pro ξείνισα, ἐξένισα. Ab eod.

Ξεινίη, ης, ἡ, hospitalitas, hospitium, jus hospitii. 2) peregrinitas. Ab eod.

Ξεινικὸς, ἡ, ὸν, v. ξενικός.

Ξείνιον, ου, τὸ, v. ξένιον.

Ξείνιος, ία, ιον, v. ξένιος.

Ξεινοβάκχη, ἡ, hospitis amore incensa: de Medea. Lycophr.

Ξεινοδοκέω, ῶ, f. ήσω, hospites suscipio. A ξεῖνος pro ξένος, & δέκομαι pro δέχομαι.

Ξεινοδόκος, ου, ὁ, ἡ, hospes, caupo. Ex iisd.

Ξεινοκτονέω, ῶ, peregrinum, vel peregrinos interficio, hospitem s. hospites occido. Ex eod. & κτείνω.

Ξεῖνος, η, ον, *Jonice* pro ξένος. Sed tamen & Attici prosaici sic interdum.

Ξεινοσύνη, ης, ἡ, hospitalis amicitia, hospitii jus & necessitudo. A pr.

Ξεινόω, ῶ, f. ώσω, hospitio excipio. ξεινοῦσθαι, hospitio jungi. Ab eod.

ΞΕΙΡΙΣ, ξυρὶς, ξηρὶς, ξυρὶς, ίδος, ἡ, gladiolus, iris silvestris, herba. Hesych. Diosc.

Ξεναγέω, ῶ, f. ήσω, duco hospitem circa ea, quæ visenda sunt. 2) hospitio excipio. 3) peregrinos moribus patriis instituo. 4) milites mercenarios alo, & eloco. aor. 1. ἐξενάγησα. imper. ξενάγησον, deduc. ἐξενάγηται, 3. s. perf. pass. hospitis officium peractum est. A ξεναγός.

Ξεναγία, ας, ἡ, munus ducis militum exterorum. 2) certus militum numerus, apud Ælian. A seq.

Ξεναγὸς, ῦ, ὁ, ductor hospitum. 2) ductor militum exterorum, s. peregrinorum, mercenariorum. E ξένος & ἄγω.

Ξεναγωγέω, ῶ, f. ήσω, id. quod ξεναγέω, & ex iisd.

Ξεναγωγὸς, ῦ, ὁ, idem quod ξεναγὸς, & ex iisd.

Ξενηλίζω, congrego, Suid. proprie peregrinos.

Ξεναπάτη, ης, ἡ, & ξεναπατία, ας, ἡ, hospitis deceptio.

Ξεναπάτης, ου, ὁ, hospites fallens. A pr.

Ξεναρκὴς, έος, ὁ, ἡ, hospitibus æquus, justus in hospites. E ξ. & ἀρκέω.

Ξένη, ης, ἡ, sc. γυνὴ, peregrina. 2) extera regio, peregrina terra, subaudito χώρα, *regio*, vel γῆ, *terra*.

Ξένηθεν, *Adv.* peregre. ἀπὸ ξένης. A pr.

Ξενηλασία, ας, ἡ, peregrinorum s. hospitum expulsio. E ξένος & ἔλασις, *expulsio*.

Ξενηλατέω, ῶ, f. ήσω, peregrinos expello. Ex eod. & ἐλαύνω.

Ξενία, ας, ἡ, peregrinitas. 2) hospitium, hospitii jus. Ab eod.

Ξενίζω, f. ίσω, peregre advenientem hospitio excipio. 2) peregrina sapio & loquor, peregrina lingua utor, peregrina instituta imitor. 3) rei novitate in admirationem adduco. ξενίζομαι, diversor, hospitor, Philox. 2) admiror, ut rem novam, inso-

Kkkk solen-

solentem, alienam, indignam, &c. aor. 1. part. ξενωθεὶς, hospitio exceptus. Ab eod.

Ξενικός, ή, όν, peregrinus, exterus. a) hospitalis. Ab eod.

Ξενικῶς, *Adv.* more peregrinorum. A pr.

Ξένιον, ου, τὸ, munus, quod datur hospiti, munus hospitale, xenium. Gl. V. strena, congiarium, hospitale. A seq.

Ξένιος, ία, ιον, hospitalis, ad hospites, s. peregrinos pertinens. a) ξενία, mensa hospitalis: ut ἐπὶ ξενίᾳ καλεῖν, ad convivium hospitale invitare. (sed aut ξενίαν leg. aut ξένια, sc. γέρα vel δῶρα.) Ab eod.

Ξένισις, εως, ἡ, hospitum susceptio. A ξενίζω.

Ξένισμα, τὸ, admiratio, stupor. v. ξενίζομαι, n. 2.

Ξενισμός, οῦ, ὁ, hospitum susceptio. a) mutatio s. perturbatio, per rerum novitatem. Ab eod.

Ξενιτεία, ας, ἡ, peregrinatio. A seq.

Ξενιτεύω, f. εύσω, peregre absum, peregrinor, etiam pass. ξενιτεύομαι pro eodem, vel in alieno solo milito. A ξένος.

Ξενοδαϊκτής, οῦ, ὁ, hospitum occisor, a δαΐζω. Eurip.

Ξενοδαίτης, ου, ὁ, hospites interficiens & devorans. A ξ. & δαίω.

Ξενοδοκεῖον, ου, τὸ, locus, in quo peregrini s. hospites excipiuntur, hospitium, caupona, deversorium. Ex eod. & δέκομαι pro δέχομαι.

Ξενοδόκος, ὁ, ἡ, hospes, qui peregrinos excipit. Ex iisd.

Ξενοδοχεῖον, ου, τὸ, v. ξενοδοκεῖον.

Ξενοδοχέω, ῶ, f. ήσω, hospites excipio, hospitio excipio. A ξενοδόχος.

Ξενοδοχία, ας, ἡ, hospitum receptio. Ab eod.

Ξενοδόχος, ου, ὁ, v. ξενοδόκος.

Ξενοδότης, ου, ὁ, hospitii dator. Epith. Bacchi.

Ξενόεις, όεσσα, όεν, hospitibus & peregrinis frequens. A ξένος.

Ξενοθυτέω, ῶ, f. ήσω, hospites immolo. E ξ. & θύτης.

Ξενοκοπεῖν, hospites pulsare. Suid. A κόπτω.

Ξενοκουρίτης, ου, ὁ, alibi tonsus. E ξ. & κείρω.

Ξενοκρατέομαι, οῦμαι, in peregrinorum potestate sum.

Ξενοκτονέω, ῶ, f. ήσω, hospites interficio. A ξενοκτόνος.

Ξενοκτονία, ας, ἡ, hospitum occisio. Ab eod.

Ξενοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, hospitum occisor, hospiticida, Gl. V. A κτείνω.

Ξενοκυσεπάτη, ἡ, adulterium, alienarum uxorum stupratio. Epigr. E ξ. κύσις, & πάτη, s. πατέω.

Ξενολογέω, ῶ, f. ήσω, externos milites cogo, seu conscribo. A ξενολόγος.

Ξενολογία, ας, ἡ, externorum militum collectio. Ab eod.

Ξενολόγιον, ου, τὸ, manus s. exercitus militum externorum. Ab eod.

Ξενολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui milites externos colligit s. cogit, conducit. E ξ. & λέγω, *colligo*.

Ξενομανέω, ῶ, f. ήσω, peregrinis rebus supra modum delector. Ex eod. & μαίνομαι.

Ξενομανία, ας, ἡ, nimius rerum peregrinarum amor. Ex iisd.

Ξενοπαθέω, ῶ, f. ήσω, re aliqua tamquam nova & peregrina perturbor. E ξ. & πάθος.

Ξενοπρεπής, έος, ὁ, ἡ, peregrinus, inusitatus. E seq. & πρέπω.

Ξένος, η, ον, peregrinus, hospes, alienus, Philox. externus. Gl. Vet. extrarius, advena. Philox. ξένον, adventitium. a) inusitatus, inauditus, novus. ξένοι appellantur mercenarii milites. Lacedæmonii autem ξένους appellabant, quos alii barbaros.

Ξενόστασις, εως, ἡ, q. d. hospitum statio, locus, ubi hospites recipiuntur, caupona, deversorium.

Ξενότιμος, ον, hospites colens. E ξ. & τιμή.

Ξενοτροφέω, ῶ, fut. ήσω, externos milites alo, stipendio conduco. A ξενοτρόφος.

Ξενοτροφία, ας, ἡ, cum quis alit milites externos. Ab eod.

Ξενοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, externos milites alens. a) hospitum nutritor. E ξ. & τρέφω.

Ξενοφονέω, ῶ, f. ήσω, hospites occido. A seq.

Ξενοφόνος, ου, ὁ, ἡ, hospites occidens, hospitis vel hospitum interfector. A φένω.

Ξενοφυής, ές, insolens specie, inusitatam speciem habens, Epith. Hecates, ap. Schol. Lycophr. E ξ & φυή.

Ξενοφωνέω, peregrina, insolenti voce, sermone utor. pass. aliquid, ut sermonem, disputationem, tamquam rem novam, incognitam miror, non intelligo.

Ξενοφωνία, ας, ἡ, vox peregrina, peregrinum loquendi genus. A seq.

Ξενόφωνος, ου, ὁ, ἡ, peregrina voce utens. E ξ. & φωνή.

Ξενόω, ῶ, f. ώσω, hospitio excipio, vel suscipio usitatius pass. ξενόομαι, hospitio excipior, hospitor deversor, hospitio jungor. A ξένος.

Ξενύδριον, τὸ, hospes. Dim. ab eod.

Ξενύλλιον, ου, τὸ, idem. Dim. blandientis. Ab eod.

Ξενών, ῶνος, ὁ, hospitium, deversorium, domus, in quam recipiuntur hospites & ægroti, xenodochium, nosocomium. Ab eod.

Ξένως, *Adv.* more peregrino. Ab eod

Ξένωσις, εως, ἡ, mentis alienatio. A ξενόω.

Ξερός, v. ξηρός.

Ξέσις, εως, ἡ, rasura, sculptura, ipsa actio radendi s. sculpendi. A ξέω.

Ξέσμα, ατος, τὸ, ramentum: item opus scalptum. Ab eod.

Ξεσμός, οῦ, ὁ, instrumentum ad radendum, radula, Vulg. Lex. Ab eod.

Ξέστης, ου, ὁ, sextarius, mensura aridorum & liquidorum. Gl. V. sextarius, urceus. A latino *sextus*.

Ξεστίον, ου, τὸ, id. Philox. urceolus. Dim. pr.

Ξεστός, ή, όν, rasus, scalptus, dolatus, planus. A ξέω.

Ξεστουργία, ἡ, scalptura, sculptura, artificium scalpendi, sculpendi. A pr. & ἔργον.

Ξέστρον, ου, τὸ, rasura, Vulg. Lex. s. potius instrumentum scalpendi, radendi &c. A seq.

Ξέω, f. ξέσω, rado, polio, dolo, scalpo. perf. pass. part. ἐξεσμένος, rasus.

Ξηραίνω, f. ανῶ, sicco, aresacio. a) exedo, ebibo, (*Latini quoque* siccare calices) & hinc inane reddo. ξηραίνομαι, siccor, areo, aresco. aor. 1. act. ἐξήρανα. pass. ἐξηράνθην. perf. part. ἐξηραμμένος. A ξηρός.

Ξηράλειψις, εως, ἡ, sicca, h. e. sine balneo, unctio. Ab eod. & ἀλείφω.

Ξηραλοιφέω, & ξηραλειφέω, ῶ, f. ήσω, sicce ungo. Ex iisd.

Ξηραλοιφία, ας, ἡ, sicca unctio. Ex iisd.

Ξηραλουτρεῖν, balneo sicco uti. E ξ. & λοῦτρον.

Ξηραμπέλινος, ίνη, ινον, pullus & ater, colorem habens aresactæ viti similem.

Ξήρανσις, εως, ἡ, siccitas, ariditas: ipsa siccatio. A ξηραίνω.

Ξηραντικός, ή, όν, siccandi s. aresaciendi vim habens. Ab eod.

Ξηρασία, ας, ἡ, siccitas, ariditas. Ab eod.

Ξήρανσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ξηρασμός, ȣ, ὁ, siccitas, siccatio. Ab eod.
Ξηράφιον, ȣ, τὸ, genus medicamenti, quod alias ξήριον dicitur. A sq.
Ξήριον, ȣ, τὸ, Xerium, genus medicamenti aridum, quod pulveris in modum inspergitur. A ξηρός.
Ξηρίς, ίδος, ἡ, vide ξυρίς.
Ξηροβατικός, ἡ, όν, qui in sicco ambulat vel graditur. E ξηρὸς & βαίνω.
Ξηροβιωτικός, ἡ, όν, qui in sicco vivit, terrester.
Ξηροκακοζηλία, ας, ἡ, jejuna æmulatio seu affectatio in rebus malis.
Ξηρόκαρπος, ȣ, ὁ, ἡ, siccum & aridum fructum ferens.
Ξηροκέφαλος, ȣ, ὁ, ἡ, caput siccius habens. E ξ. & κεφαλή.
Ξηρόκολλα, ης, ἡ, gluten siccum, gluten aurificum, ferrumen.
Ξηροκολλύριον, ȣ, τὸ, collyrium e medicamentis aridis factum.
Ξηρόμυρον, ȣ, τὸ, unguentum siccum, rosmarinum, Philox.
Ξηρονομικός, ἡ, όν, qui in sicco pasci solet. E ξ. & νέμω.
Ξηροποιέω, ῶ, f. ήσω, siccum reddo, sicco.
Ξηροπόταμος, ȣ, ὁ, torrens, Gl. Vet.
Ξηροπυρία, ας, ἡ, balneum siccum, in quo quis tantum sudat, non autem simul aqua abluitur. E ξ. & πῦρ.
Ξηροπυρίτας, Dor. pro ξηροπυρίτης, ȣ, ὁ, ut ξηροπυρίτας ἄρτος, panem cibarium, cui nihil surfuris decessit. τὸν αὐτόπυρον, apud Athenæum. Ex eod. & πυρὸς, triticum.
Ξηρὸς, ρὰ, ρὸν, aridus, siccus, torridus. 2) inanis, vacuus sc. cibo, potu. v. ξηραίνω. 3) pallidus, exanimis terrore. 4) fem. ξηρὰ, terra continens, cui opp. mare, aqua, in sacris, terra simpl. ex hebr. Hinc ἡ ξηρὰ, ᾶς, terra. v. τραφερά.
Ξηρόσαρκος, ȣ, ὁ, ἡ, carnem siccam habens.
Ξηροτήγανον, ȣ, τὸ, sartago.
Ξηρότης, ητος, ἡ, siccitas, squalor. A ξηρός.
Ξηροτριβέω, ῶ, sicca frictione frico. E ξ. & τρίβω.
Ξηροτριβία, ας, ἡ, sicca frictio. A pr.
Ξηροτροφικός, ἡ, όν, qui in sicco alitur s. vivit. E ξ. & τροφή.
Ξηροφαγέω, ῶ, arida comedo, cibis siccioribus, sine obsonio, vescor. 2) dicitur de homine egeno & famelico. E ξ. & φάγω.
Ξηροφαγία, ας, ἡ, ipsa actio siccis vescendi. 2) tenuis victus, paupertas. Ex iisd.
Ξηροφθαλμία, ας, ἡ, oculorum siccitas. A sq.
Ξηρόφθαλμος, ȣ, ὁ, ἡ, siccoculus, ut Plautus loquitur: siccos habens oculos, oculorum siccitate laborans.
Ξηρώδης, εος, ὁ, ἡ, arescens. A ξηρός.
Ξήρωσις, ἡ, siccatio, siccitas, qs. a ξηρόω.
Ξιρίς, ίδος, ἡ, idem quod ξυρίς.
Ξιφίδιον, ȣ, τὸ, gladiolus, pugio. Dim. a ξίφος.
Ξιφήρης, εος, ὁ, ἡ, qui gladio manum aptat, ut ensem vagina educturus, ensem tenens. Ex eod. & ἄρω, apto.
Ξιφηφορέω, ῶ, f. ήσω, ensem gesto, gladio armatus sum. A ξιφηφόρος.
Ξιφηφορία, ας, ἡ, gladii gestatio. Ab eod.
Ξιφηφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, gladium gestans, ense armatus. Gloss. Vet. ensifer, sicarius. E ξίφος & φέρω.
Ξιφίας, ȣ, ὁ, ut ξιφίας κομήτης, cometa mucronatus. 2) piscis quidam. A ξίφος.
Ξιφίδιον, ȣ, τὸ, gladiolus, pugio. Dim. ab eod.
Ξιφίζω, f. ίσω, manu in altum sublata salto, vel manu protensa figuram ensis imitor. Hesych. Suid. Eust. Ab eod.
Ξιφίον, ȣ, τὸ, gladiolus, xiphion, herba.
Ξιφιός, ȣ, ὁ, xiphias piscis, Hesych.
Ξίφισμα, ατος, τὸ, saltatio, τὸ ξιφίζειν.
Ξιφισμὸς, ȣ, ὁ, idem & ab eod.
Ξιφιστὴρ, ῆρος, ὁ, balteus, cingulum, e quo ensis suspenditur. 2) vagina. Ab eod.
Ξιφιστής, ȣ, ὁ, idem.
Ξιφιστὺς, ύος, ὁ, dimicatio per ensem. Hes.
Ξιφοδήλητος, ȣ, ὁ, ense perdens. Æschyl. E ξ. & δηλέω.
Ξιφοδρέπανον, ȣ, τὸ, ensis falcatus, harpe.
Ξιφοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, ensis formam habens, E ξ. & εἶδος.
Ξιφοθήκη, ης, ἡ, vagina ensis.
Ξιφοκτονέω, ῶ, f. ήσω, gladio occido. A sq.
Ξιφοκτόνος, ὁ, ἡ, qui ense occidit. A κτείνω.
Ξιφόκτονος, ȣ, ὁ, ἡ, gladio peremtus. Ab eod.
Ξιφομάχαιρα, ας, ἡ, magnus gladius, ensis.
Ξιφοποιὸς, ȣ, ὁ, gladiarius, Gl. Vet. gladiorum opifex. E sq. & ποιέω.
Ξίφος, εος, τὸ, ensis, gladius, sica, Gl. Vet. 2) mucronatum rostrum xiphiæ piscis. 3) herba quædam, gladiolus.
Ξιφουλκία, ας, ἡ, ensis e vagina eductio. A sq.
Ξιφουλκὸς, ȣ, ὁ, ἡ, qui gladium e vagina extraxit, qui ensem strinxit. E ξ. & ἕλκω.
Ξιφουργὸς, ȣ, ὁ, ἡ, ensium fabricator, qui gladios conficit. E ξ. & ἔργον.
Ξιφοφόρος, ȣ, ὁ, v. ξιφηφόρος.
Ξοανογλύφος, ȣ, ὁ, ἡ, qui simulacra sculpit. E sq. & γλύφω.
Ξόανον, ȣ, τὸ, rasura aut scalptura politum opus, e saxo scalptum, aut e ligno dolatum. 2) simulacrum e saxo vel ligno fabricatum, signum sculptile. Philox. delubrum, simulacrum. ξόανον Ἀθηνᾶς, Palladium, Gl. Vet. A ξέω.
Ξοανοποιΐα, ας, ἡ, simulacrorum scalptorum fabricatio. E pr. & ποιέω.
Ξοανουργία, ας, ἡ, Jon. ξοανουργίη, ης, ἡ, idem E ξ. & ἔργον.
Ξοὶς, ίδος, ἡ, scalprum. A ξέω.
Ξόος, ȣ, ὁ, rasura, scalptura. Ab eod.
Ξουθόπτερος, ȣ, ὁ, ἡ, flavas alas habens. E sq. & & πτερὸν, ala.
Ξουθὸς, ἡ, όν, flavus, rufus. 2) argutus. A ξανθός.
Ξυάλη, ης, ἡ, v. ξυήλη.
Ξυγγενὴς, vide συγγενής, & reliqua ubi ξὺν pro σὺν, Attice.
Ξυήλη, ης, ἡ, radula. 2) gladius Laconicus brevior, pugioni fere similis. A ξύω.
Ξυλαλόη, ης, ἡ, lignum aloes. E ξύλον & ἀλόη.
Ξυλάριον, ȣ, τὸ, parvum lignum. Dimin. a ξύλον.
Ξυλεία, ας, ἡ, lignatio, lignorum collectio. 2) ligna collecta a lignantibus, materia, Philox. lignetum al. Gl. Vet. A sq.
Ξυλίζομαι, lignor, materior, ligna colligo. A seq.
Ξυλιστὴς, ȣ, ὁ, lignator, qui ligna colligit. 2) calo. A ξύλον.
Ξυλοβόρος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ligna exedit, s. vorat, teredo. Ex eod. & βορά.
Ξυληγέω, ῶ, ligna veho, porto, conveho. A seq.
Ξυληγὸς, ȣ, ὁ, ἡ, qui ligna vehit, lignator, ligna bajulans. E ξ. & ἄγω.
Ξυλήφιον, ȣ, τὸ, Dim. a ξύλον, Etym. v. ξυλάριον.
Ξυλίδιον, ȣ, τὸ, parvum lignum. 2) assula. 3) tabella. Dim. ab eod.

Ξυλία, ας, ἡ, lignatio, Gl. Vet. vid. ξυλεία.
Ξυλίζομαι, f. ίσομαι, lignor, ligna colligo. A ξύλον.
Ξυλικός, ή, όν, ligneus, e ligno. ξυλικός, lignarius, Gl. Vet. ξυλικὴ ὕλη, silva, Gl. Vet. Ab eod.
Ξύλινος, ίνη, ινον, ligneus. Ab eod.
Ξυλισμός, ῦ, ὁ, lignatio. A ξυλίζομαι.
Ξυλίτης, ε, ὁ, piscis quidam Hesychio, fortassis a lignea duritie. A ξύλον.
Ξυλάριον, τὸ, Dim. a ξύλον, virga.
Ξυλοβάλσαμον, ε, τὸ, lignum balsami, s. quod e balsamo cæditur, ut sarmenta surculi, vel ipse frutex.
Ξυλογλύφος, ε, ὁ, ἡ, qui e ligno signa sculpit. E ξ. & γλύφω.
Ξυλοειδής, έος, ὁ, ἡ, qui ligni formam habet. E ξ. & εἶδος.
Ξυλοθήκη, ης, ἡ, repositorium lignorum. Gl. Vet. lignarium.
Ξυλοκαθήλια, ων, τὰ, clitellæ, Gl. V.
Ξυλοκάθηλον, clitellæ, Gl. V.
Ξυλοκασσία, ας, ἡ, cassia lignea, sive crassior.
Ξυλοκέρατα, ων, τὰ, siliquæ. 2) arboris ceratoniæ siliquæ.
Ξυλοκιννάμωμον, ε, τὸ, lignum cinnamomi.
Ξυλόκοκκα, τὰ, siliquarum grana, quæ lignosus cortex vestit. E ξ. & κόκκος.
Ξυλοκόλλα, ης, ἡ, gluten, quo ligna conglutinantur.
Ξυλοκοπέω, ῶ, f. ήσω, fuste cædo, fustigo, Gloss. Vet. A ξυλοκόπος.
Ξυλοκοπία, ας, ἡ, ipsa actio cædendi fustibus, fustuarium. Ab eod.
Ξυλοκόπος, ε, ὁ, ἡ, qui ligna cædit, lignarius, Gl. V. ad ligna cædenda aptus. 2) fuste cædens. Gl. V. fustiarius. 3) avis rostro arbores tundens. E ξ. & κόπτω.
Ξυλολυχνοῦχος, ε, ὁ, candelabrum ligneum.
Ξυλομανέω, ῶ, luxurio gignendis surculis, silvesco. E ξ. & μαίνομαι.
Ξυλομιγής, έος, ὁ, ἡ, ligno permistus. E sq. & μίγνυμαι.
Ξύλον, ε, τὸ, lignum, tignum, Philox. ξύλα, ligna fabricaria. Gloss. Vet. 2) ξύλον, fustis, Philox. ξύλα, fustes, Philox. item arbores. 3) de variis rebus e ligno factis dicitur, ut a) de mensa trapezitæ. b) de furca, cruce. c) pedica lignea. d) de materia lignea ædificantium. 4) arbore, per hebr. A ξύω, rado.
Ξυλοπαγής, έος, ὁ, ἡ, e lignis compactus, Suic. Ex pr. & πήγνυμαι, compingo.
Ξυλοπέδη, ης, ἡ, nervus, Gl. Vet. ξυλοπέδαι, nervos, Philox.
Ξυλόπους, οδος, ὁ, ἡ, ligneum habens pedem.
Ξυλοπώλης, ε, ὁ, lignarius, Gl. Vet. lignorum negotiator.
Ξυλόστεγος, ον, ligno tectus, structus. E ξ. & στέγω.
Ξυλοτόμος, ε, ὁ, ἡ, ligna secans. 2) lignis secandis aptus. E ξ. & τέμνω.
Ξυλοτρώκτης, ε, ὁ, ἡ, ligna rodens. E ξ. & τρώγω.
Ξυλουργέω, ῶ, faber lignarius sum. A ξυλουργός.
Ξυλουργία, ας, ἡ, lignorum fabricatio. Ab eod.
Ξυλουργικός, ή, όν, ad fabrum lignarium pertinens. A pr.
Ξυλουργός, ῦ, ὁ, faber lignarius, materiarius. E ξ. & ἔργον.
Ξυλοφάγος, ε, ὁ, ἡ, qui ligna exedit, s. vorat.
Ξυλοφανής, ὲς, lignum habens nudum. τὸ ξυλοφανές, est locus ædificii, ubi lignea materia non est tecta calce &c. ut ignis incidere in lignum possit. E ξ. & φαίνομαι.
Ξυλοφθόρος, ε, ὁ, ἡ, qui ligna corrumpit. E ξ. & φθείρω.
Ξυλοφορέω, ῶ, f. ήσω, ligna bajulo, s. porto. 2) fustem s. baculum, virgam gesto. A ξυλοφόρος.
Ξυλοφορία, ας, ἡ, lignorum portatio, deportatio, virgæ gestatio. Ab eod.
Ξυλοφόριος, ε, ὁ, ἡ, ut ξυλοφόριος ἑορτή, sacrum Judæorum, in quo ligna seu rami arborum gestantur, τῶν σκηνῶν, apud Joseph.
Ξυλοφόρος, ε, ὁ, ἡ, qui ligna fert, qui ligna bajulat, calo. E ξ. & φέρω.
Ξυλοφορτηγός, ῦ, ὁ, ἡ, idem.
Ξυλόφρακτος, ε, ὁ, ἡ, lignis munitus, lignis septus. E ξ. & φράσσω.
Ξυλοχάρτια, τὰ, chartæ ligneæ libri, codices, pugillares, tabulæ. Eustat. Ex eod. & χάρτης.
Ξυλοχίζομαι, Dor. ξυλοχίσδομαι, ligna cædo. A seq.
Ξύλοχος, ε, ὁ, ἡ, ligna habens, lignis s. arboribus consitus, arboribus densus. 2) *Subst.* silva, nemus, terra inculta, cubile feræ. E ξ. & ἔχω.
Ξυλόω, ῶ, f. ώσω, in lignum verto s. muto. 2) contigno. pass. ξυλοῦσθαι, lignari, Gl. Vet. in lignum abire, lignum s. lignosum fieri. ἐξυλωμένον, perf. pass. part. contignatus. A ξύλον.
Ξυλώδης, εος, ὁ, ἡ, lignosus. Ab eod.
Ξυλών, ῶνος, ὁ, lignile, Gl. Vet. locus ubi ligna reponuntur. A ξύλον.
Ξύλωσις, εως, ἡ, materiatio. 2) contignatio. A ξυλόω.
Ξυλωτής, ῦ, ὁ, lignator, e Gl. Vet. Ab eod.
Ξυμβαίνω, idem quod συμβαίνω.
Ξύν, *Præpos.* Attice pro σύν, quod vide, cum omnibus e ξύν compositis.
Ξυνήιος, communis, ξυνήϊα, communia. A ξυνός.
Ξυνάων, ονος, Dor. ξυνάων, ὁ, communis, apud Nonnum & Pind. 2) particeps, apud Hesiod. Ab eod.
Ξυνός, ή, όν, communis. ξυνῇ, communiter.
Ξυνόω, ῶ, f. ώσω, conjungo, consocio. 2) communico.
Ξυστός, ή, όν, radendo s. scalpendo politus, Hesych. ubi ξυόσσται. A ξύω.
Ξυράφιον, ε, τὸ, novacula, Gl. Vet. Dim. a ξυρόν.
Ξυράω, ῶ, f. ήσω, rado, novacula rado, ad cutem tondeo. ξυρῶμαι, rador. *med.* radendum curo. ἐξυρημένος, tonsus. A ξύω.
Ξυρέω, f. ήσω, rado, glubo, Gl. V. ξυρῶμαι, rador.
Ξυρήκης, εος, ὁ, ἡ, rasilis. 2) tonsura opus habens. A ξυράω.
Ξυρήμιμος, ε, ὁ, ἡ, idem.
Ξύρησις, εως, ἡ, rasura, quæ novacula fit, tonsura ad cutem. Ab eod.
Ξυρίας, ε, ὁ, ad cutem tonsus. A ξυρόν.
Ξυρίς, ίδος, ἡ, vide ξυρίς.
Ξυροδόκη, ης, ἡ, theca recipiendis novaculis, s. capsula. Vox Aristoph. ficta. E ξυρόν & δέχομαι.
Ξυροδόχη, ης, ἡ, idem, & ab eod.
Ξυροθήκη, ης, ἡ, idem. Ex eod. & θήκη.
Ξύρομαι, rador, vel me novacula rado. ξυράμενος, tonsus, rasus, aor. 1. med. part. A seq.
Ξυρόν, ῦ, τὸ, novacula. A ξύω.
Ξυρός, acutus, Hesych. Ab eod.
Ξυρός, ῦ, ὁ, novacula. Ab eod.
Ξυροφορέω, ῶ, f. ήσω, novaculam gesto.
Ξύσιλος, ε, ὁ, aridus & pruriginosus senex, Sophron in Mimis. A ξύω.
Ξύσις, εως, ἡ, rasura, scarifatio. 2) pruritus excitatio. Ab eod.
Ξύσμα, ατος, τὸ, ramentum radendo detractum. 2) rasura & litura, quum scriptum corrigitur. ξύσματα, strigmenta, Gl. V. Ab eod.
Ξυσμάτιον, ε, τὸ, ramentum. Dim. pr.

Ξυσμ-

Ξυστρώδης, εος, ὁ, ἡ, ramentis similis, ramentosus. Ab eod.

Ξυσμὴ, ῆς, ἡ, Eust. sine expositione, idem quod ξύσις. Philox. ξύσμα, perox. ramenta. Ab eod.

Ξυσμὸς, οῦ, ὁ, pruritus. Ab eod.

Ξυστὴρ, ῆρος, ὁ, rasor, sculptor. 2) scalprum chirurgorum & lapicidarum. Gl. V. rasorium, ralla, radula. 3) collyrii genus. 4) auris pars. Ab eod.

Ξυστήριον, ου, τὸ, scalprum, scalpellus. A pr.

Ξυστικὸς, ἡ, ὸν, athleta, in xysto se exercens. 2) radendi vel destringendi vim habens. A ξυστός.

Ξυστὶς, ίδος, ἡ, strigilis, cujus usus in balneis, palæstra & gymnasiis. 2) ξυστὶς vel ξύστις, vestis subtilis, crocota, quam aurigæ in pompa gestabant, tunica talaris, indumentum, insigne regum, equitum, tragœdorum, etiam mulierum illustrium, incerti coloris. A ξύω.

Ξυστοβόλος, ου, ὁ, ἡ, hastam jaculans. E seq. & βάλλω.

Ξυστὸν, οῦ, τὸ, hastile, radendo sc. politum & ferro polito præfixum, parvum hastile, hasta parva, spiculum. 2) locus, in quo exercerentur athletæ. A ξύω.

Ξυστὸς, ἡ, ὸν, rasus, politus. Gl. V. ξυστος, rasus, spiculum. Ab eod.

Ξυστὸς, οῦ, ὁ, xystus, locus tectus, ubi exercentur athletæ. Ab eod.

Ξυστοφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui gestat hastile, vel spiculum. A ξυστὸν & φέρω.

Ξύστρα, ας, ἡ, strigilis, radula, Gl. Vet. A ξύω.

Ξυστρὶς, ίδος, ἡ, strigilis, Hes. Ab eod.

Ξυστροληκυθος, ου, ὁ, qui strigilem & lecythum fert in balneum aut gymnasium. E ξύστρα & λήκυθος.

Ξύστρον, ου, τὸ, pala ferrea ad everrendum & complanandum. A ξύω.

Ξυστροποιὸς, οῦ, ὁ, strigilarius, Gl. V. qui strigiles conficit. E ξύστρα & ποιέω.

Ξυσωτὸς, rasilis, de argenteis vasis, quæ argentum rasile dicuntur, cum non sunt cælata. Philox. ξυσωτὰ, striata, quasi a ξυσόω, a ξύσμα.

Ξύω, f. ύσω, rado, scalpo, radendo s. scalpendo polio, & ξύομαι, rador. 2) prurio.

O

O Decima quinta littera, quæ ο μικρὸν sive *o parvum*, ad discrimen τοῦ ω. 2) nota numeralis, *septuaginta*, & lineola supposita, ͵ο, *septuaginta millia*.

Ὁ, ἡ, τὸ, *Articulus præpositivus*, qui 1) habet vim indicandi, distinguendi: sed sæpe etiam nullam. 2) cum Genit. omissum πατὴρ, παῖς, υἱὸς, ἀδελφὸς, μήτηρ, θυγάτηρ, ἀδελφὴ, διδάσκαλος, μαθητὴς, aut simile quidpiam innuit, v.g. Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου, *Alexander Philippi sc. filius*. 3) cum Adverbio pro Adjectivo ponitur, v. gr. ὁ σήμερον, *hodiernus*, intelligiturque fere Participium Verbi Substantivi, ὢν, ἦτε, ὄν. 4) cum Participio idem est, qui Postpositivus cum Verbo, v. g. ὁ λέγων pro ὃς λέγει, *qui legit*, ὁ τυπτόμενος, pro ὃς τύπτεται, *qui verberatur*, ὁ τύψας pro ὃς ἔτυψε, *qui verberavit*. 5) cum μὲν & δὲ adhibetur in divisionibus, v. g. ὁ μὲν γελᾷ, ὁ δὲ κλαίει, *hic* quidem ridet, *ille* vero plorat. 6) ponitur pro αὐτὸς, ἐκεῖνος, vel οὗτος. 7) usurpatur pro ὃς, *qui*. 8) sequentibus Præpositionibus inservit periphrasi, ut οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα, *Plato*, οἱ περὶ αὐτὸν, *socii ejus*, οἱ ἀμφὶ Κῦρον, *Cyrus cum suis*, οἱ πρὸς αἵματος, *consanguinei*. 9) in genere neutro cum Infinitivo, Nominis, Gerundii, vel Supini loco ponitur, aut Substantivi, v. g. τὸ ποιεῖν, i. e. ἡ ποίησις, καιρὸς τοῦ μάχεσθαι, *tempus pugnandi*, ἐξιέναι πρὸς τὸ μάχεσθαι, *exeo pugnatum*, vel *ad pugnandum*. 10) τὸ idem est quandoque, quod τινὸς, *cujus*? τῷ autem quod τινὶ, *alicujus*, item dativus & accus. 11) τῇ exponitur *huc, illic, illac, ea ratione, ea parte, eo loco, ubi*.

Ὀ'Α, ας, ἡ, sorbus, *arbor*. ὄα, τὰ, sorba, fructus.

Ὀ'α, ας, ἡ, pellis ovilla. Ab ὄϊς.

Ὀ'ὰ, ᾶς, vel ὤα, ας, ἡ, fimbria. Ab ᾦα.

Ὀ'ᾶ, *Interjectio dolentis*, heu!

ὈΑ'Ρ, αρος, ἡ, uxor, conjux, & *in Plur.* ὄαρες, ὄαροι, uxores, Hes. nuptiæ. ὄαροι, etiam pro ὄαρες.

Ὀαρίζω, confabulor, colloquor, præsertim blande. Ab ὄαρ.

Ὀαρισμα, ατος, τὸ, confabulatio, in primis amatoria. A pr.

Ὀαριστὴς, οῦ, ὁ, idem ab eod.

Ὀαριστὴς, οῦ, ὁ, confabulator. Ab eod.

Ὀαριστὺς, ύος, ἡ, confabulatio, peculiariter maris cum femina secretior, ab eod.

Ὀ'αροι, vide ὄαρ.

Ὀ'βδην, ὡς ἔδδην, in conspectum, apud Etymol. Ab ὄπτομαι.

Ὀβελιαίος, ut ὀβελιαία ῥαφή, cranii sutura modo veru porrecta. Ab ὀβελός.

Ὀβελίας, ου, ὁ, ut ὀβελίας ἄρτος, panis veru tostus, vel tostus. Ab eod.

Ὀβελιαφόροι, ου, ὁ, qui panes veru tostos in Bacchi pompa humeris impositos ferebat. E pr. & φέρω.

Ὀβελίζω, f. ίσω, obelo noto, expungo, reprobo ut spurium, aut vitiosum. ὠβελισμένος, obelo notatus, expunctus, part. perf. pass. Ab ὀβελός.

Ὀβελισκολύχνιον, ου, τὸ, lucerna obelisco, columellæ præfixa.

Ὀβελισκολύχνιος, ου, ὁ, idem.

Ὀβελίσκος, ου, ὁ, veruculum, parvum veru. 2) lapis pyramidis gracilescentis formam habens, obeliscus. 3) lamina ensis. 4) fubula. Dim. ab ὀβελός.

Ὀβελισμὸς, οῦ, ὁ, obeli appositio, notatio, quæ fit obelo. Ab ὀβελίζω.

Ὀβελὸς, οῦ, ὁ, veru, verutum. 2) nota virgæ jacentis, qua loca scriptorum minus probi notabantur.

Ὀβολιαῖος, αία, αῖον, obolaris. Ab ὀβολός.

Ὀβολιμαῖος, αία, αῖον, idem & ab eod.

Ὀβολὸς, οῦ, ὁ, obolus, numus sex chalcos, vel sextam drachmæ partem apud Athenienses valens. Gl. V. numus, assis, dupondium. 2) genus usuræ.

Ὀβολοστατέω, ῶ, fœneror, de turpi & sordido fœnore. A seq.

Ὀβολοστάτης, ου, ὁ, fœnerator sordidus, tocullio. Ex ὀβολὸς & ἵστημι, *libro, pondero*.

Ὀβολοστατικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars fœneratoria. A pr.

ὈΒΡΙ'Α, & ὀβρίκαλα, ων, τὰ, leonum, vel luporum, item erinaceorum & similium animalium catuli. Eust. Hesych.

Ὀβριμόγυιος, ου, ὁ, ἡ, validos artus habens, validus, robustus. Ex ὄβριμος & γυῖον.

Ὀβριμοεργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, ingentia & fortia facinora patrans. Ex eod. & ἔργω.

Ὀβριμόθυμος, ου, ὁ, ἡ, animo violento præditus, magnanimus.

Ὀβριμοπάτρη, ης, ἡ, forti patre nata. Fem. seq.

Ὀβριμοπάτρος, ου, ὁ, forti patre natus. A seq.

Ὄβριμος, ου, ὁ, ἡ, fortis, robustus, validus, prævalidus. 2) impetuosus, violentus. (fort. ab eodem, unde ὁ βρι, & *super*. quo fit, ut significet, id quod alia ejuldem generis superat, in suo genere excellit.)

ΟΒΡΥ-

ΟΒΡΥΖΟΝ χρυσίον, ου, τὸ, aurum obryzum, i. e. purum e crebra coctione.

Ὀγάστριος, ὁ, pro ὁμογ. ut ὁμογάστριος, Schol. Lycoph. Ex ὁμοῦ & γαστήρ.

Ὀγδοαδικὸς, ὴ, ὸν, octonarius. Ab ὀγδοάς.

Ὀγδοαῖος, αία, αῖον, qui est octo dierum. 2) qui octavo die aliquid facit. 3) cui octavo die aliquid contingit. Ab ὄγδοος.

Ὀγδοάς, άδος, ἡ, numerus octonarius. Ab eod.

Ὀγδόατος, άτη, ατον, poet. pro ὄγδοος, octavus.

Ὀγδοήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, octoginta. Ab eod.

Ὀγδοηκονταέτης, & ὀγδοηκοντούτης, εος, ὁ, ἡ, qui octoginta annorum est, octogenarius. E pr. & ἔτος.

Ὀγδοηκοντατέσσαρες, ων, οἱ, αἱ, octoginta quatuor.

Ὀγδοηκοντάπηχυς, υ, octoginta cubitos æquans.

Ὀγδοηκοντούτης, ου, v. ὀγδοηκονταέτης.

Ὀγδοηκοσταῖος, αία, ον, qui 80 die fit, venit &c. A sq.

Ὀγδοηκοστὸς, ὴ, ὸν, octogesimus. A sq.

Ὄγδοος, όη, οον, octavus. Ab ὀκτώ.

Ὀγδώκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, octoginta. Ab ὄγδοος.

Ὅγε, ἥγε, τόγε, hic, hæc, hoc, & is, ea, id, ille, illa, illud: sed cum aliqua emphasi.

Ὄγκα, ας, ἡ, Onca, cognomen Minervæ. Vox Punica.

Ὀγκαῖαι πύλαι, Oncææ portæ, una e septem portis Thebarum. A pr.

Ὀγκάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, rudo, quod asinorum proprium est.

Ὄγκη, ης, ἡ, angulus seu uncus. 2) magnitudo, amplitudo. Hesych. ab ὄγκος.

Ὀγκηθμὸς, ῦ, ὁ, ruditus, rugitus. Ab ὀγκάομαι.

Ὄγκημα, ατος, τὸ, rugitus. Gl. V. Ab eod.

Ὀγκηρὸς, ρὰ, ρὸν, tumidus, magnæ molis. 2) fastosus. Ab ὄγκος.

Ὀγκηστὴς, ῦ, ὁ, qui rudit, asinus. Ab ὀγκάομαι.

Ὄγκινος, ου, ὁ, uncinus, hamus, uncus. Ab ὄγκος.

Ὄγκιον, vel ὀγκίον, ου, τὸ, vas, in quo aliquid reponitur, spiculorum, sagittarum receptaculum. Ab eod.

Ὀγκολογέω, ῶ, cum fastu dico, tumide dico. Hesych. ὀγκολογῆσαι, γογγύσαι, murmurare.

Ὀγκοποιέω, ῶ, tumefacio, Gl. Vet.

Ὄγκος, ου, ὁ, tumor. 2) moles, massa, strues, etiam gleba terræ. 3) eminentia, prominentia. 4) uncus. 5) spiculum. 6) pondus, onus. 7) fastus, animus elatus. 8) gravitas, amplitudo, majestas, nominatim orationis.

Ὀγκόω, ῶ, fut. ώσω, tumidum reddo, tumefacio, effero, inflo. 2) amplifico, in bonam partem ὀγκόομαι, οῦμαι, turgeo, Gl. V. ὀγκωσόμεσθα pro ὀγκωσόμεθα, 1. pl. fut. 1. med. turgebimus fastu. part. perf. pass. ὠγκωμένος, inflatus. A pr.

Ὀγκύλλομαι, efferor, turgeo. Ab eod.

Ὀγκύλος, η, ὁ, tumidus, inflatus, superbus. Hes. Ab eod.

Ὀγκώδης, εος, ὁ, ἡ, idem. Ab eod.

Ὄγκωμα, τὸ, tumor. 2) superbia. Ab ὀγκόω.

Ὄγκωσις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Ὀγκωτὸς, ὴ, ὸν, tumefactus, elatus, magna mole adsurgens. Ab eod.

Ὀγμεύω, sulcum duco. Ab ὀγμός.

Ὄγμιος, ὁ, Epith. Herculis, ap. Gallos.

Ὀγμὸς, ῦ, f. ὄγμος, ου, ὁ, sulcus aratro factus. 2) linea a messoribus facta, quum scilicet manipulos vel demessa secundum lineam disponunt. 3) plantæ ordine dispositæ. 4) series, ordo. 5) via.

Ὄγχνη, ης, ἡ, pirus, arbor, & pirum, fructus. v. ὄχνη.

Ὀδαγμὸς, ῦ, ὁ, morsus. Ab ὀδάξω.

Ὀδαῖος, αία, αῖον, vendibilis, Hes. qs. quod facile ὁδεύει, permeat per manus hominum. v. ὀδάω, vendo. 2) ad iter conficiendum necessarius, vel idoneus. ὀδαῖον, viaticum, Hes. Suid. Ab ὁδός.

Ὀδακτάζω, morsico, mordeo. A sq.

Ὀδὰξ, Adv. mordicus, dentibus. Ab ὀδούς.

Ὀδαξάομαι, idem quod sq.

Ὀδαξέω, ῶ, f. ήσω, & ὀδαξάω, doleo ex morsu dentium. ὀδαξέομαι, οῦμαι, mordeor.

Ὀδαξησμὸς, ῦ, ὁ, prurigo mordax. A pr.

Ὀδαξισμὸς, ῦ, ὁ, idem quasi ab ὀδαξίζομαι. nisi præstat exarari ὀδαξησμός.

Ὀδαξισμὸς, ὴ, ὸν, pruriginem movens. Ab eod.

Ὀδάξω, & ὀδάξομαι, mordeo, arrodo. imperfect. ὤδαξον, pruriebam. ὀδάξεσθαι, morderi, inf.

Ὀδαξώδης, εος, ὁ, ἡ, pruritum movens. A pr.

Ὀδάω, ῶ, f. ὀδιῶ, fut. ήσω, viatico instruo. 2) vendo, venundo. Ab ὁδός.

Ὅδε, ἥδε, τόδε, hic, ille, ipse. Hinc μέχρι τοῦδε, huc usque, ad hoc usque tempus. τῇδε, hac, huc, hoc modo, hac ratione, hic, hoc in loco, istic.

Ὀδεία, ας, ἡ, profectio, iter. Ab ὁδεύω.

Ὀδελὸς, ῦ, ὁ, Dor. pro ὀβελός, veru. Aristoph. At apud Nicandr. pro ὀβολός, obolus.

Ὅδευμα, ατος, τὸ, iter, profectio. Ab ὁδεύω.

Ὁδεύσιμος, ου, ὁ, ἡ, meabilis, pervius. Ab eod.

Ὁδευτὴς, ῦ, ὁ, viator. Gl. Vet. Ab eod.

Ὁδεύω, f. εύσω, iter facio, proficiscor, ambulo, eo. Ab ὁδός.

Ὁδέω, ῶ, vide ὀδάω.

Ὁδηγέω, ῶ, f. ήσω, dux itineris sum, duco, dirigo, deduco, Gl. V. Ab ὁδηγός.

Ὁδηγητὴρ, ῆρος, & ὁδηγητὴς, ῦ, dux viæ. A pr.

Ὁδηγητικὸς, ὴ, ὸν, ad viam monstrandam aptus. A pr.

Ὁδηγία, ας, ἡ, deductio per viam, monstratio viæ. Ab sq.

Ὁδηγὸς, ῦ, ὁ, dux viæ seu itineris, item prævius, Gl. Vet. Ex ὁδός & ἄγω.

Ὅδιος, ου, ὁ, ἡ, faustus seu auspicatus ad iter, item vialis, in via stans, Mercurii Epith. Ab ὁδός.

Ὅδισμα, ατος, τὸ, via, iter, quasi ab ὁδίζω.

Ὁδίτης, ου, ὁ, viator. Ab eod.

Ὀδμήλια, ων, τὰ, graveolentia, fœtida. A sq.

Ὀδμὴ, ῆς, ἡ, odor. Ab ὄζω.

Ὀδμήεις, ήεσσα, ῆεν, olidus, odorus, fragrans. A pr.

Ὀδμύλιος, ου, ὁ, idem, Hes. Ab eod.

Ὀδμώδης, εος, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Ὁδοιδοκέω, ῶ, viatores excipio, vias insideo, latrocinor.

Ὁδοιδόκος, ου, ὁ, ἡ, vias insidens & viatores intercipiens, viarum insessor, latro. Ex ὁδός & δέκομαι pro δέχομαι, vel δοκεύω.

Ὁδοιπλανέω, ῶ, erro, pererro. A sq.

Ὁδοιπλανὴς, έος, ὁ, ἡ, in via errans, al. pedes. Ex ὁδός & πλανάω.

Ὁδοιποιέω, ῶ, f. ήσω, viam facio, viam munio, iter facio. Gl. V.

Ὁδοιπορέω, ῶ, f. ήσω, iter facio, meo, Gl. V.

Ὁδοιπορία, ας, ἡ, profectio, iter, expeditio, Gl. Vet. Ab ὁδοιπόρος.

Ὁδοιπορικὸς, ὴ, ὸν, ad iter pertinens, viatorius, Gl. V. τὸ ὁδοιπορικὸν, ῦ, sc. παρασκεύασμα, viaticum. 2) itinerarium, Gl. V. Ab eod.

Ὁδοιπορικῶς, Adv. iter facientium modo. A pr.

Ὁδοιπόριον, ου, τὸ, merces, quæ datur viæ duci, s. comiti, convivium, quod itineris comitibus præbetur, scil. ἀργύριον, vel δεῖπνον. A seq.

Ὁδοιπόρος, ου, ὁ, viator. 2) comes. Ex ὁδός & πόρος.

Ὁδόμετρος, ου, Epith. cursoris insignis, quasi viam aut iter emetientis. Ex eod. & μέτρον.

Ὀδον-

Ὀδοντάγρα, ας, ἡ, instrumentum chirurgicum, quo evelluntur dentes, forceps, forfex dentalis, Gl. Vet. forfex dentaria, Philox. Ex ὀδὼς & ἄγρα.
Ὀδοντάγωγὸν, ῦ, τὸ, idem. Ex eod. & ἄγω.
Ὀδονταλγέω, ῶ, dentibus doleo. Ex eod. & ἀλγέω.
Ὀδονταλγία, ας, ἡ, dentium dolor. Ex eod. & ἄλγος.
Ὀδοντίασις, εως, ἡ, dentitio, dentis extra gingivam eruptio. A seq.
Ὀδοντιάω, ῶ, f. άσω, dentio. Ab ὀδὼς.
Ὀδοντισμὸς, ῦ, ὁ, modus quidam canendi tibiis. qs. ab ὀδοντίζω.
Ὀδοντογλυφὶς, ίδος, ἡ, dentiscalpium. Ex eod. & γλύφω.
Ὀδοντόγλυφον, ου, τὸ, idem & iisd.
Ὀδοντοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, dentis formam habens. Ex eod. & εἶδος.
Ὀδοντομάχης, ου, ὁ, dentibus pugnans. Ex eod. & μάχομαι.
Ὀδοντοξέστης, ου, ὁ, instrumentum ad radendos dentes exesos. Ex eod. & ξέω, *rado*, *polio*.
Ὀδοντοποιέω, dentio.
Ὀδοντὸς, ἡ, ὸν, dentatus. Ab ὀδὼς. (sed rectius ὀδοντωτὸς, ab ὀδοντόω. v. paulo post.)
Ὀδοντόσμηγμα, ατος, τὸ, dentifricium, Philox.
Ὀδοντότριμμα, ατος, τὸ, idem, Philox.
Ὀδοντοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, dentes edens. Ex ὀ. & φθείρω.
Ὀδοντοφυέω, ῶ, f. ήσω, dentio. A seq.
Ὀδοντοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, dentes producens. 2) e dente vel dentibus natus. Ex ὀ. & φύω.
Ὀδοντοφυΐα, ας, ἡ, dentitio. A pr.
Ὀδοντόω, ῶ, f. ώσω, dentibus instruo, s. munio, dentatum reddo. ὠδοντωμένος, pf. pass. part. dentatus, invenitur & ὀδοντωμένος ap. Pollucem in Vett. Edd. & Gl. Vet. ὀδοντωμένον, dentale. Ab ὀδὼς.
Ὀδοντωτὸς, ἡ, ὸν, dentatus, denticulatus. A pr.
Ὀδοποιέω, ῶ, f. ήσω, viam facio, viam munio, item transitum præsto. 2) *metaph.* facultatem comparandi, consequendi præbeo. 3) ad methodum redigo. 4) progredior, promoveo, proficio.
Ὀδοποίησις, εως, ἡ, viarum munitio. 2) munus vias sternendi. 3) patefactio, aditus. A pr.
Ὀδοποιητικὸς, ἡ, ὸν, qui viam facere, & aditum ad aliquid patefacere potest. Ab eod.
Ὀδοποιΐα, ας, ἡ, viarum munitio, ipsa actio muniendi seu sternendi vias. A seq.
Ὀδοποιὸς, ῦ, ὁ, qui viam facit, munit s. sternit. E seq. & ποιέω.
Ὀδὸς, ῦ, ἡ, via, iter. 2) via, ratio, methodus, secta, religio. 3) viæ auxilium. 4) insidiæ, quæ juxta viam struuntur, ap. Hom. & alios. Jos. ὁδὸς ἐπί τινα, insidiæ adversus aliquem. ὁδῷ πάρεργον, obiter, Gl. V.
Ὀδὸς, ῦ, ὁ, limen, pro οὐδός.
Ὀδοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, vias observo.
Ὀδοστατέω, ῶ, vias custodio, obsisto. A seq.
Ὀδοστάτης, ου, ὁ, viarum custos, stationarius. Ex ὁδὸς & ἵστημι.
Ὀδοστρωσία, ας, ἡ, viarum stratura. 2) munus sternendi vias. Ex eod. & στρωννύω, *sterno*.
Ὀδούρης, εος, ὁ, item ὅδουρος vel ὁδουρὸς, ου, ὁ, qui vias custodit. 2) latro. 3) comes viæ. Ex eod. & οὖρος, *custos*.
Ὀδοὺς, όντος, ὁ, dens, etiam pro pistillo mortarii apud Nicand.
Ὀδοφύλαξ, ακος, ὁ, viæ custos, qui viatores in via observat.
Ὀδόω, ῶ, duco, præeo, sum dux viæ. ὀδοῦμαι, ducor viam. ὀδοῦται, per viam it. Hes.
Ὀδύζομαι, irascor, ut hinc sit aor. 1. ὠδύσατο.
Ὀδύνημα, ατος, τὸ, dolor. Ab seq.
Ὀδυνάω, ῶ, dolore afficio, ango, Gl. Vet. ὀδυνάομαι, ῶμαι, crucior, dolore afficior. A seq.
Ὀδύνη, ης, ἡ, dolor, anxietas, cruciatus.
Ὀδύνημα, τος, idem. Ab ὀδυνάω.
Ὀδυνηρὸς, ρὰ, ρὸν, dolorem adferens, acerbus, molestus, ærumnosus. Ab ὀδύνη.
Ὀδυνηρῶς, *Adv.* moleste, dolenter. A pr.
Ὀδυνήφατος, ου, ὁ, ἡ, dolorem sedans, mitigans, pellens, & quasi perimens. Ex ὀ. & φάω.
Ὀδυνοσπὰς, άδος, ὁ, dolore convulsus. Ex ὀ. & σπάω, *convello*.
Ὀδυνώδης, εος, ὁ, ἡ, dolens, dolorem adferens. Ab ὀδύνη.
Ὄδυρμα, ατος, τὸ, lamentum. Ab ὀδύρομαι.
Ὀδυρμὸς, ῦ, ὁ, lamentatio, ploratus, fletus. A sq.
Ὀδύρομαι, lamentor, ploro, defleo, fleo, mœreo. Ab ὀδύω, unde ὀδύνη. v. ὀδύσσομαι.
Ὀδυρτικὸς, ἡ, ὸν, proclivis ad lamenta & lacrimas, querulus. 2) flebilis, lacrimosus, lamentabilis. A pr.
Ὀδυρτικῶς, *Adv.* cum lamentatione & querela, flebiliter. comp. ὀδυρτικωτέρως, flebilius. A pr.
Ὀδυρτὸς, ὁ, ὸν, lamentis dignus, gemitu prosequendus. Ab ὀδύρομαι.
Ὀδύσσομαι, irascor, succenseo, ut hinc sit ὠδύσατο, 3. sing. aor. 1. med. pro ὠδύσσατο. item pl. ὀδύσσοντο, pro ὠδύσαντο. Alii ab ὀδύζομαι, possit quoque ὀδύω pro radice assumi.
Ὀδωδὴ, ῆς, ἡ, odor, Hesych. Ab ὄζω, p. m. ὄδωδα.
Ὀδὼν, όντος, ὁ, dens, pro ὀδὼς, *Jon.* Eust.
Ὀδωτὸς, ἡ, ὸν, qui transiri potest, viam habens. 2) facilis, expeditus. Ab ὁδόω.
Ὄζαι, ῶν, αἱ, pelles asinorum agrestium, Suid.
Ὄζαινα, ης, ἡ, narium ulcus, polypus. 2) piscis e polyporum genere. Ab ὄζω.
Ὀζαινικὸς, ἡ, ὸν, qui narium ulcere s. polypo laborat. A pr.
Ὀζαινίτης, ιδος, ἡ, ozænas redolens, graveolens. Ab eod.
Ὄζη, ης, ἡ, fœtor. Ab ὄζω.
Ὀζοθήκη, ης, ἡ, oletum, cloaca. E pr. & θήκη.
Ὀζόλις, ὁ, polypi species. Ab ὄζω.
Ὀζόομαι, ῦμαι, in materiam ramosam & nodosam convertor. ὠζωμένος, nodatus, ramosus, perf. part. A sq.
Ὄζος, ου, ὁ, nodus arboris, ramus. *metaph.* ὄζος Ἄρηος, homo bellicosus, qs. filius Martis.
Ὀζόστομος, ου, ὁ, ἡ, cui os fœtet. Gl. V. oriputidus. Ex ὄζη & στόμα.
Ὀζόχρωτος, ου, ὁ, ἡ, hircum olens. Ex eod. & χρὼς, *cutis*.
Ὄζω, f. ὀζήσω, & έσω, perf. ὄδωδα, oleo, odorem spiro, fœteo. ὄζει, olet, Gl. Vet. ὀζόμενος, putidus, Philox. part. perf. ὀδωδὼς, olens.
Ὀζώδης, εος, ὁ, ἡ, ramosus, nodosus. 2) olidus, fœtidus. Ab ὄζος vel ὄζω.
Ὄη, ης, ἡ, sorbus, arbor. v. οἴη.
Ὅθεν, *Adv.* unde. 2) quamobrem, quocirca, quare. Ab ὅς.
Ὀθέω, curo, rationem habeo. Ab ὄθη.
Ὀθίω, ῶ, idem & ab eod.
ὌΘΗ, ης, ἡ, cura, ratio. Hesych.
Ὅθι, *Adv.* ubi ὅθιπερ, idem. Ab ὅς.
ὈΘΛΕΙΣ, ῶν, αἱ, plantæ, quæ indicant aquam subesse, ubi nascuntur.
Ὀθνεῖος, εία, εῖον, alienigena, externus, peregrinus.

Ο'θομαι, euro, moveor. Ab ἔθω.

Ο'θόνη, ης, ἡ, linteum, tela linea. 2) quævis tela etiam non linea, mappa, Gl. V. 3) velum nauticum, carbasus, Gl. V. indumentum linteum.

Ο'θονιακὸς, ἡ, ὀν, lintearius, Gl. Vet. A pr.

Ο'θόνιν@-, ιη, ιον, linteus. Ab eod.

Ο'θόνιον, ου, τὸ, linteolum, panniculus linteus. 2) linteolum, quo obligantur vulnera. 3) quo exeipiuntur medicamenta. Dim. ab ὀθόνη.

Ο'θονοπώλης, ου, ὁ, lintearius.

Ο'ΘΟ'ΝΝΑ, othonna, herba. 2) fuccus.

Ο'θονοποιὸς, ᾶ, ὁ, linteo. Ex ὀθόνη & ποιέω.

Ο'θριξ, fimilis capilli, pl. ὄτριχες q. ὁμότριχες.

Οἴ ἐμέ, οἴ ἐγώ, & οἴμοι, heu mihi.

Οἷ, *Adv.* quo. 2) ubi. (qui eſt antiquus ablativus pro ᾧ, id eſt ἐπὶ ᾧ τόπῳ, vel ὅρῳ, vel χωρίῳ. v. dicta ad v. μεταστὰς.)

Οἶα, ας, ἡ, pellis ovilla. 2) forbus, arbor. Ab οἶς. v. ὄα.

Οἰαδὸν, *Adv.* folum, folummodo, ad modum folitarii. Ab οἶος.

Οἰακίζω, f. ίσω, guberno vel rego navem. 2) rego fimpliciter. 3) torqueo, converto, velut clavum. Ab οἴαξ.

Οἰάκιον, ου, τὸ, gubernaculum. Euſt. Ab eod.

Οἰάκισμα, ατ@-, τὸ, gubernatio, Philox. regimen. Ab οἰακίζω.

Οἰακιστὴς, ᾶ, ὁ, gubernator, Suid Ab eod.

Οἰακονόμ@-, ου, ὁ, gubernator, propr. clavi, navis, deinde fimpliciter, ut rex, dominus. Ab οἴαξ & νέμω.

Οἰακοστροφέω, ῶ, gubernaculum manu verfo, clavum teneo. 2) guberno, rego. A fq.

Οἰακοστρόφος, ου, ὁ, qui clavum tenet, qui gubernaculum verfat, gubernator. A feq. & στρέφω.

Ο'ΙΑΞ, ακος, ὁ, proprie clavus, quo regitur gubernaculum. 2) gubernaculum ipſum, etiam metaph. Ab οἴω, *fero*. v. οἴομαι.

Οἰάτειος, α, ὁ & ἡ, ut οἰάτειον κρέας, caro ovilla, Suid. Ab οἶς.

Οἰάω, ῶ, folus feu folitarius fum. Hefych. ubi οἰοῦται, μονάζοντα. Ab οἶος.

Ο'ΙΒΟΣ, pars optima in cervice tauri, apud Lucian.

Οἴγω, f. οἴγνύω, aperio, patefacio. aoriſt. 1. ὤϊξε, aperuit apud Hom. imperat. præf. οἶγε, aperi, Hefiod. οἴγνυμαι, aperior. imperf. ὠΐγνυντο, aperiebantur, Hom. ὤχθη, aor. 1. Conj. 3. f.

Οἰδαίνω, tumefacio, inflo. 2) tumeo. οἰδαίνομαι, tumefio, turgefco. Ab οἰδέω.

Οἰδαλέος, έα, έον, tumidus, turgidus, Gl. V. 2) humidus, Suid. Ab eod.

Οἰδάω, tumefacio. οἰδάομαι, tumefio, turgefco.

Οἰδέω, ῶ, tumeo. occurrit ab hoc οἰδέοντα, part. ap. Plut. nifi forte οἰδάοντα ibi legendum.

Οἰδέω, ῶ, f. ήσω, tumeo, turgeo. perf. ᾤδηκα. part. ᾠδηκὼς, tumidus, inflatus.

Οἴδημα, ατος, τὸ, tumor. A pr.

Οἰδηματικός, σοῦσα, ον, idem quod feq. A pr.

Οἰδηματώδης, εος, ὁ, ἡ, tumens, tumidus. Ab eod.

Οἴδησις, εως, ἡ, tumor, inflatio. Ab οἰδέω.

Οἰδίσκω, tumefacio. 2) intumefco. Ab eod.

Οἶδμα, ατος, τὸ, unda, fluctus maris, æſtus. 2) pelagus, vaſtum maris æquor. Ab eod. pro οἴδημα.

Οἴδιον, ου, τὸ, tuber terræ. οἴδια, tubera, Suid. Scribitur & ὕδνον. Ab eod.

Οἰδοποιῶ, tumefacio, Gl. V. A feq. & π.

Οἶδος, tumor. Erot. in Lex. Hippocr.

Οἰέανος, ου, ὁ, ἡ, unam tantum veſtem habens. Ex οἶος & ἑανὸς, *veſtis*.

Οἰέος, εία, εον, & οἴεος, ἔη, εον, ovillus. οἰέη, & οἰέη, ης, ἡ, fcil. δορὰ, *pellis ovilla*. Ab οἶς.

Οἰέτης, εος, ὁ, ἡ, æqualis, qui ejuſdem ætatis eſt. Ex οἶος & ἔτος, *annus*.

Οἰζυρὸς, ρὰ, ρὸν, ærumnofus, calamitofus, mifer. A feq.

Οἰζὺς, ύος, ἡ, ærumna, miferia, calamitas. Ab οἶ, particula exclamandi, & miferandi, *væ*.

Οἰζύω, f. ύσω, ærumnas fero, mifer fum. A pr.

Οἰήιον, gubernaculum. pl. οἰήια, gubernacula, Hom. pro οἰάκιον, οἰάκια. (vel potius ab οἴω.)

Οἰηκίζω, guberno, pro οἰακίζω.

Οἴηξ, ηκος, ὁ, gubernaculum, pro οἴαξ. οἴηκες ap. Hom. & annuli, per quos lora ducuntur.

Οἴημα, ατος, τὸ, opinio animo concepta. 2) exiſtimatio de fe nimis arrogans. Ab οἴομαι.

Οἰηματίας, ου, ὁ, qui arrogantem de fe opinionem concepit, vana opinione elatus, faſtu tumens. A pr.

Οἰημάτιον, ου, τὸ, arrogans opiniuncula de fe. Dim. ab eod.

Οἴησις, εως, ἡ, idem, ab οἴομαι.

Οἰησίσοφος, ου, ὁ, ἡ, falfa fapientiæ opinione inflatus. E pr. & σοφὸς.

Οἰησίφρων, ονος, ὁ, ἡ, idem. Ex eod. & φρὴν.

Οἰητέον, putandum. Ab οἴομαι.

Οἰητὴς, ᾶ, ὁ, opinator. Ab eod.

Οἰητὸς, opinabile, Philox. Ab eod.

Οἴη, arbor eadem, quæ οἶα.

Οἰΐς, ΐδος, ἡ, ovicula, agnicula. Dim. ab οἶς.

Οἴκαδε, *Adv.* Dor. οἴκαδες, domum. Ab οἶκος.

Ο'ΙΚΑ'ΔΕΣ, ων, αἱ, ficus immaturæ, groſſi, Laconibus, Pollux. Suid.

Οἰκεῖον, domeſticum, Hefych. Ab οἶκος.

Οἰκίδιον, ου, τὸ, ædicula, cellula. Ab eod.

Οἰκεϊακὸς, ἡ, ὀν, domeſticus, familiaris, Gl. V. Suid. Ab οἰκεῖος.

Οἰκειοπραγέω, ῶ, f. ήσω, privata mea negotia ago. Ex eod. & πράσσω.

Οἰκειοπραγία, ας, ἡ, cura fuorum negotiorum, non alienorum. Ex iiſd.

Οἰκεῖος, εία, εῖον, domeſticus, privatus. 2) familiaris, neceſſarius, neceſſitudine conjunctus. 3) propinquus, cognatus, adfinis. 4) aptus, accommodatus. 5) ἡ οἰκεία, fc. γῆ, patria. Ab οἶκος.

Οἰκειότης, ητος, ἡ, uſus domeſticus & confuetudo, familiaritas, amicitia. 2) propinquitas, cognatio, affinitas. A pr.

Οἰκειοφώνως, *Adv.* fua voce, fuis verbis. Ex eod. & φωνὴ.

Οἰκειόω, ῶ, f. ώσω, familiarem reddo, concilio. 2) adfcifco, accommodo, concilio. 3) mihi vindico, meum effe contendo. οἰκειοῦμαι, familiaris reddor, adjungor, concilior. Ab οἰκεῖος.

Οἰκείωμα, ατος, τὸ, accommodatum, accommodatio. A pr.

Οἰκείως, *Adv.* familiariter, amice, benevole. 2) apte, accommodate, convenienter. Comp. οἰκειοτέρως. Ab οἰκεῖος.

Οἰκείωσις, εως, ἡ, familiaritas, conjunctio. 2) vindicatio, comparatio, adquiſitio. Ab οἰκειόω.

Οἰκετεία, ας, ἡ, familia, Philox. A feq.

Οἰκετεύομαι, domeſticus fum, famulor. Hef. A feq.

Οἰκέτης, ου, ὁ, domeſticus, verna, famulus, fervus domeſticus. Ab οἶκος.

Οἰκετία, ας, ἡ, familia, famulitium. A pr.

Οἰκετικὸς, ἡ, ὀν, famularis, fervilis. τὸ οἰκετικὸν,

κὸν, scil. πλῆθος, servitium seu famulitium domesticum, ipsi famuli. Ab eod.
Οἰκέτις, ιδος, ἡ, famula, ancilla: sed etiam materfamilias. Ab eod.
Οἰκεὺς, έως, ὁ, famulus, servus domesticus. a) domesticus. Gen. *Jon.* οἰκῆος, Dat. οἰκῆϊ. pl. οἰκῆες. Acc. οἰκῆας. Ab eod.
Οἰκέω, ῶ, f. ήσω, & έσω, habito, domum habeo. a) vivo, dego. οἰκέομαι, οῦμαι, habitor, incolor. part. οἰκούμενος, fœm. οἰκουμένη, quæ habitatur, habitabilis, pro subst. orbis terrarum: Romanum imperium: (Romani enim nullam terram existimabant habitabilem, præter eam, quam ipsi sub imperio suo tenerent.) Judæa. Ab eod.
Οἰκήϊος, *Jon.* pro οἰκεῖος, domesticus, privatus.
Οἴκημα, ατος, τὸ, habitaculum. Philox. cella, cœnatorium. peculiariter Atticis lupanar, item carcer. pl. οἰκήματα, habitationes, Gl. Vet. alicubi & de cortibus avium. Omnino de quovis ædificio, & quicquid structum & elaboratum est, ut turris, templum &c. ut hebr. בית. Ab οἰκέω.
Οἰκηματικὸς, ή, όν, domesticus, Rob. ad οἴκημα pertinens. A pr.
Οἰκηματίον, ου, τὸ, parva domus, cellula. Gl. V. Ab eod.
Οἰκήσιμος, ου, ὁ, ἡ, habitabilis. A seq.
Οἴκησις, εως, ἡ, habitatio, habitaculum, Philox. Ab οἰκέω.
Οἰκητὴρ, ῆρος, ὁ, incola. Ab eod.
Οἰκητήριον, ου, τὸ, domicilium, Philox. A pr.
Οἰκητὴς, οῦ, ὁ, habitator, iocola. Ab οἰκέω.
Οἰκητικὸς, ή, όν, qui sedem certam quærere solet, habet. A pr.
Οἰκητὸς, ή, όν, habitabilis. a) habitatus. Ab οἰκέω.
Οἰκήτωρ, ορος, ὁ, incola, colonus. Ab eod.
Οἰκία, ας, ἡ, domus, ædes. a) familia. οἰκίαι etiam domicilia avium, nidi. Ab οἶκος.
Οἰκιακὸς, ή, όν, domesticus. A pr.
Οἰκίδιον, ου, τὸ, domuncula, parva domus, ædicula, casa, gurgustium, tuguriolum, cellula, aviarium, locus, ubi animalia aluntur. Dim. ab οἶκος, f. οἰκίον.
Οἰκίδιος, ία, ιον, domesticus, privatus. A pr.
Οἰκίζω, f. ίσω, ædifico, struo, condo. a) in ædibus s. sede colloco. 3) loco, colloco. 4) coloniam in locum mitto. pass. οἰκίζομαι, ᾤκισται, 3. sing. perf. collocatus est. part. ᾠκισμένη πόλις, condita urbs, dicitur & de ipsis incolis s. colonis, apud Thuc. nonnunquam & pro οἰκεῖν, apud eund. Ab οἶκος.
Οἰκικὸς, ή, όν, domesticus. Ab eod.
Οἰκίον, ου, τὸ, domicilium, pl. οἰκία, domicilia, sedes, nidi. Dim. ab eod.
Οἴκισις, εως, ἡ, ædificatio. 2) deductio coloniæ. Ab οἰκίζω.
Οἰκίσκη, ης, ἡ, parva domus, domuncula. Dim. ab οἶκος.
Οἰκίσκος, ου, ὁ, parva domus, vilis domus, cellula, cubiculum. a) aviarium, cors. Ab οἶκος.
Οἰκισμὸς, οῦ, ὁ, ædificatio, deductio coloniæ. Ab οἰκίζω.
Οἰκιστὴρ, ῆρος, ὁ, ædificator, conditor coloniæ. Ab eod.
Οἰκιστήριον, τὸ, domicilium. A pr.
Οἰκιστὴς, οῦ, ὁ, Gl. Vet. habitator. Ab οἰκίζω.
Οἰκιστικῶς, *Adv.* q. d. more urbem condentium vel coloniam deducentium. Pollux sine expositione. A pr.
Οἰκογενὴς, έος, ὁ, ἡ, domi natus, vernaculus, verna, Philox. Ex οἶκος & γίνομαι, *nascor*.

Οἰκοδέσποινα, ης, ἡ, hera, materfamilias, matrona, Gl. Vet.
Οἰκοδεσποτέω, ῶ, f. ήσω, sum paterfamilias, familiam rego, rem administro familiarem. Planetæ etiam οἰκοδεσποτεῖν dicuntur, quasi domini esse regionis cœlestis, vel soli sui natalis, e quo, sponte sua quidem, nunquam emigrant. A seq.
Οἰκοδεσπότης, ου, ὁ, paterfamilias, herus. Apud Genethliacos, genituræ dominus, quem præsidem domicilii vocant.
Οἰκοδεσποτικὸς, ή, όν, ad heros seu patres familias pertinens. 2) homini frugi conveniens.
Οἰκοδομέω, ῶ, f. ήσω, ædifico. domum struo. οἰκοδομήσασθαι, aor. 1. med. ædificare. ᾠκοδομημένος, perf. pass. ædificatus, structus. A seq.
Οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ, ædificatio, ædificium, structura. A pr.
Οἰκοδόμημα, ατος, τὸ, ædificium. Ab eod.
Οἰκοδόμησις, εως, ἡ, ædificatio, structura. Ab eod.
Οἰκοδομητικὸς, ή, όν, ad ædificationem pertinens, structorius, ædificatorius. ἡ οἰκοδομητικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars ædificandi domos, architectonice. A seq.
Οἰκοδομητὸς, ή, όν, ædificatus, exstructus. a) qui ædificari potest.
Οἰκοδομία, ας, ἡ, ædificatio, ædium structura. 2) structura quævis, etiam viæ munitio. Ab οἰκοδόμος.
Οἰκοδομικὸς, ή, όν, ad ædificatorem pertinens. a) struendarum ædium peritus. ἡ οἰκοδομικὴ, sc. τέχνη, architectonice. Ab eod.
Οἰκοδομικῶς, *Adv.* ex arte ædificationis. A pr.
Οἰκοδόμος, ου, ὁ, ædificator. Ex οἶκος & δέμω.
Οἴκοθεν, *Adv.* domo. 2) ex se, suopte ingenio, sua sponte, de suis. Ab οἶκος.
Οἴκοθι, *Adv.* domi. Ab eod.
Οἴκοι, *Adv.* idem & ab eod.
Οἰκομανία, ας, ἡ, insanum ædificandi aut domos emendi studium. Ex οἶκος & μαίνομαι.
Οἴκονδε, *Adv.* domum. Ab eod.
Οἰκονομέω, ῶ, f. ήσω, rem familiarem administro, res domesticas dispenso. 2) administro, rego, guberno, dispenso, dispono, constituo. 3) *eleganter*, callide machinor, rationes sequor prudenter & sollerter excogitatas ad aliquid efficiendum, confero: item de spe, bene sustineo spem, respondeo bene spei. Ab οἰκονόμος.
Οἰκονομητικὸς, ή, όν, œconomiæ peritus. A pr.
Οἰκονομία, ας, ἡ, dispensatio rei familiaris, rei domesticæ administratio. 2) administratio, distributio, dispensatio, ut scripti, apud Script. eccl. ratio Dei, qua in V. & N. T. usus est in religione hominibus tradenda, tractatio negotii sapiens, cum adminicula fini proposito consequendo idonea usurpamus. Ab eod.
Οἰκονομικὸς, ή, όν, pertinens ad dispensatorem rei familiaris. 2) dispensandæ & tuendæ rei familiaris peritus. 3) rei familiari intentus. Hinc ἡ οἰκονομικὴ, ῆς, scil. ἐπιστήμη, scientia rei familiaris dispensandæ, œconomica. Ab eodem.
Οἰκονομικῶς, *Adv.* more dispensatorum; item ad rei familiaris tutelam apte. A præc.
Οἰκονόμος, ου, ὁ, ἡ, dispensator rei familiaris, administrator domus. 2) administrator, dispensator, villicus. 3) dicitur etiam de magistratuum genere quodam, apud Jos. Ex οἶκος & νέμω.
Οἰκόπεδον, ου, τὸ, area domus, solum domus destructæ.
Οἰκοποιέω, ῶ, f. ήσω, domum struo, ædifico.
Οἰκοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, proprie domus fabricator, ædificator. Sophochli domi factus, domi paratus.

Οἰκοπορία, ων, τὰ, vasa domestica, Suid. Eust. E seq. & πόρος, quod vide.

Οἶκος, ου, ὁ, domus. 2) bona seu facultates, res familiaris. Unde apud Josephum accipiunt pro regno, tetrarchia: sed possunt esse reditus Lysaniæ. οἶκοι πλανητῶν, domicilia, sedes ac regiones planetarum. οἶκοι etiam vocantur cellæ in balneis.

Οἰκὸς, *Jon.* pro ἐοικώς. v. οἰκώς.

Οἰκοσιτία, ας, ἡ, quum quis domi victitat, q. d. domicœnium. A seq.

Οἰκόσιτος, ου, ὁ, domi suæ cibum capiens, suis sumtibus vivens; item qui in domo patris alitur.

Οἰκοσκοπικὸν, genus vaticinii, cum ex iis, quæ in ædibus contingunt, auguramur, ut si felis aut serpens in tecto conspiciatur. Ex οἶ. & σκοπός.

Οἰκοτροφὴς, οῦς, ὁ, ἡ, domi nutritus, verna, vernaculus, alumnus, Philox. Ex οἶ. & τρέφω.

Οἰκοτρίβης, ου, ὁ, verna, Hes. vid. οἰκότριψ.

Οἰκοτριβία, ἡ, vernilitas. A pr.

Οἰκοτριβικὸς, ἡ, ὸν, vernalis. Gl. Vet. vernilis. Ab eod.

Οἰκοτρίβιον, ου, τὸ, scil. παιδίον, puer e verna natus. Ab eod.

Οἰκοτριβέω, f. ψω, verna sum, verniliter loquor, apud Schol. Aristoph. (sed melius legatur οἰκοτριβέω, ago οἰκότριβα.)

Οἰκότριψ, βος, ὁ, verna, servus vernaculus, e parentibus servis domi natus. Ex iisd.

Οἰκοτύραννος, ου, ὁ, domi tyrannus, acerbus.

Οἰκουμενικὸς, ἡ, ὸν, ad orbem terrarum pertinens. 2) ex universo terrarum orbe collectus, vel conveniens. (pertinens ad sic dictam χώραν vel γῆν οἰκουμένην, id est ambitum vel orbem imperii Rom. aut Græci v. οἰκέω.)

Οἰκουρέω, ῶ, f. ήσω, qs. domum custodio, i. e. assidue domi sum, domi me contineo. 2) desideo, latito. Ab οἰκουρός.

Οἰκούρημα, ατος, τὸ, assiduitas domestica, si quis raro foras prodit. A præc.

Οἰκουρία, ας, ἡ, idem. 2) desidia, qua quis domi latitat, nec publica negotia suscipit. 3) convictus domesticus, ut conjugum, Philo. Ab οἰκουρός.

Οἰκουρικὸς, ἡ, ὸν, domi manere solitus: domesticus. Ab eod.

Οἰκούριον, ου, τὸ, sc. δίδαγμα, præmium, quod datur domum custodienti, & rem familiarem absentis, abeuntis, administranti. οἰκούρια, crepundia, quæ matres infantibus domi relinquunt. Ab eod.

Οἰκουρὸς, οῦ, ὁ, ἡ, domus custos. 2) rem familiarem provide curans & administrans. 3) domi sedens, & negotia publica subterfugiens. 4) domesticus. Ex οἶκος & οὖρος.

Οἰκοφθορέω, ῶ, fut. ήσω, domum pessumdo, rem familiarem dilapido, vel corrumpo quoquo modo rem familiarem aut pacem domesticam. Ab οἰκοφθόρος.

Οἰκοφθορία, ας, ἡ, familiæ eversio, rei familiaris dilapidatio. Ab eod.

Οἰκοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, rem familiarem dilapidans, domuum pernicies. Philox. domi corruptor. Ex οἶκος & φθείρω.

Οἰκοφυλακέω, ῶ, f. ήσω, domum custodio.

Οἰκοφυλάκιον, ου, τὸ, merces pro custodia domus. A seq.

Οἰκοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, custos domus.

Οἰκτείρημα, ατος, τὸ, & οἰκτείρησις, εως, ἡ, misericordia, commiseratio. A seq.

Οἰκτείρω, misereor. aor. 1. ᾤκτειρα a fut. 1. οἰκτερῶ, invenitur & fut. 1. οἰκτειρήσω. imp. aor. 1. οἴκτειρον, miserere. part. οἰκτείρας, misertus, miseratus. οἰκτείρομαι, sum miserabilis. Ab οἰκτέω, & hoc ab οἶκτος.

Οἰκτίζω, & οἰκτίζομαι, miserationem excito vel moveo, lamentor. Ab eod.

Οἰκτικὸς, ἡ, ὸν, miserabilis, ad miserationem commovendam aptus. Ab eod.

Οἰκτιρμὸς, οῦ, ὁ, commiseratio, misericordia. Ab οἰκτείρω.

Οἰκτίρμων, ονος, ὁ, misericors. Ab eod.

Οἴκτισμα, ατος, τὸ, miseratio. Ab οἰκτίζω.

Οἰκτισμὸς, οῦ, ὁ, oratio ad commovendam misericordiam composita. Ab eod.

Οἴκτιστος, ίστη, ιστον, valde miserabilis, maxime miserandus. οἴκτιστα, *Adv.* admodum miserabiliter, modis maxime flebilibus. Ab eod.

Οἰκτίστως, *Adv.* majorem in modum miserabiliter. A præc.

Οἶκτος, ου, ὁ, misericordia, commiseratio. 2) ejulatus. οἶκτοι, apud oratores, excitationes misericordiæ.

Οἰκτρίζεσθαι, ἐλεεῖσθαι, Hes. q. d. miserationem experiri, misericordiam sentire.

Οἰκτρογόος, ου, idem quod οἰκτρός. Ex οἰκτρός & γόος, ejulatus.

Οἰκτρολογία, ας, ἡ, idem ac οἰκτισμός. E seq. & λέγω.

Οἰκτρὸς, ρὰ, ρὸν, miserandus, miserabilis, miseratione dignus, miser. οἰκτρὰ, *Adv.* miserabiliter. Ab οἶκτος.

Οἰκτροχοέω, ῶ, f. ήσω, miserabilia verba fundo. E præc. & χέω.

Οἰκτρῶς, *Adv.* miserabiliter. Ab οἰκτρός.

Οἰκὼς, οἰκότως, *Jon.* apud Herod. pro ἐοικότως.

Οἰκωφελὴς, έος, ὁ, ἡ, domui s. familiæ utilis.

Οἰκωφελία, ας, ἡ, frugalitas toti familiæ utilitatem adferens. A præc.

Οἰκωφελῶς, *Adv.* cum utilitate totius familiæ. Ab eod.

Οἶμα, ατος, τὸ, impetus in aliquem. pro οἴμημα. Ab οἰμάω. qu. pro οἶγμα, ab οἴγω.

Οἶμαι, *contr.* pro οἴομαι, ubi v.

Οἰμάω, impetum in aliquem facio, irruo; ut hinc sit οἴμησε, aor. 1. irruit, impetum fecit, sine augm. Ab οἴμη.

Οἴμη, ης, ἡ, via, semita. 2) iter. 3) cantilena, s. modi cantilenæ.

Οἴμοι, heu mihi! Ex οἶ & μοι pro ἐμοί.

Οἶμος, ου, ὁ, vel ἡ, via, semita. 2) virga. 3) versus, Suid. 4) circulus, tibia, radius rotæ, Suid. Ab οἴμη.

Οἰμωγὴ, ῆς, ἡ, ploratus, ejulatus, lamentatio, Gl. Vet. ululatus. Ab οἰμώζω.

Οἴμωγμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Οἰμώζω, f. ξω, & ξομαι, ploro, ejulo, lamentor, ululo. 2) defleo; deploro, ejulatu & lamentis prosequor. οἴμωζε, vale, cum detestatione, Gl. Vet. Ab οἴμοι.

Οἰμωκτεὶ, s. οἰμωκτὶ, *Adv.* cum ploratu, ejulatu. A pr.

Οἰμωκτὸς, ἡ, ὸν, deplorandus, lamentabilis, lacrimabilis. Ab eod.

Οἰναγωγὸς, οῦ, ὁ, ἡ, vinum vehens, vehendo vino aptus. v. οἰνηγία. Ex οἶνος & ἄγω, *veho*.

Οἰναδοθήρας, ου, ὁ, qui capit columbas, quæ οἰνάδες vocantur. E οἰνάς & θήρα.

Οἰνάνθη, ης, ἡ, flos vitis, uva germinans, uva oriens. 2) vitis. 3) flos labruscæ. 4) œnanthe herba. 5) avis quædam. Ex eod. & ἄνθος, *flos*.

Οἰνάνθινος, ίνη, ινον, ex œnanthe factus, Philox. οἰνάνθινον, pampineum. A præc.

Οἰναρ-

Οἰνανθίς, ίδος, ἡ, flos vitis, uva oriens. Ab eod.
Οἰνάρεος, εα, εον, pampineus, pampinaceus. 2) sarmentitius. Ab οἴναρον, *pampinus*.
Οἰναρίζω, f. ίσω, pampino, pampinos decerpo. Ab eod.
Οἰνάριον, ου, τὸ, villum. Dim. ab οἶνος.
Οἰναρίς, ίδος, ἡ, palmes, pampinus vitis. Ab eod.
Οἴναρον, ου, τὸ, pampinus, vitis folium. Ab eod.
Οἴναρος, ου, ὁ, uvedo. Gaza apud Theophr.
Οἰνάς, άδος, ἡ, locus vitibus consitus, vinea, Hesych. 2) vino abundans. 3) avis quaedam, columba silvestris, vinago, Gl. Vet. Ab οἶνος.
Οἰναχθής, έος, ὁ, ἡ, ebrius. Ex eod. & ἄχθομαι.
Οἰνέλαιον, ου, τὸ, vinum oleo mixtum.
Οἰνεραστής, οῦ, ὁ, vinolentus, deditus vino.
Οἰνίζομαι, vinum poto, s. bibo. ex Erotiano. Ab οἶνος.
Οἰνεών, ῶνος, ὁ, cella vinaria. Gl. Vet. vinetum, Gl. Vet. Ab eod.
Οἴνη, ης, ἡ, vitis. οἴνας *Jonice* vocant τὰς κύβους, tesseras. Ab eod.
Οἰνηγία, ας, ἡ, vini importatio. Ex οἶνος & ἄγω.
Οἰνηρός, ρά, ρόν, vinosus, vinum redolens, vinarius. Ab eod.
Οἰνηρύσις, εως, ἡ, vasculum, quo vinum hauritur. Ex eod. & ἀρύω, *haurio*.
Οἰνιάς, άδος, ἡ, vid. οἰνάς.
Οἰνίζω, f. ίσω, vinosum saporem refero. 2) vinum redoleo. 3) vinum emo; quod potius οἰνίζεσθαι dicitur. Ab οἶνος.
Οἰνικός, ή, όν, vinarius, ut μέτρον οἰνικόν. Ab eod.
Οἴνινος, ίνη, ινον, vineus, e vino. Ab eod.
Οἰνίσκος, ου, ὁ, villum. Dim. ab eod.
Οἰνιστήρια, ων, τὰ, sacrificium, in quo ephebi, comam posituri, vinum libabant Herculi, vel alii cuidam deo. Ab eod.
Οἰνιστηρία, ας, ἡ, poculum vino repletum. Ab eod.
Οἰνοβαρείων, vino gravis, Hom. pro οἰνοβαρέων, quod est partic. sequentis.
Οἰνοβαρέω, ῶ, vino gravis sum.
Οἰνοβαρής, έος, ὁ, ἡ, vino gravis, ebrius, temulentus, vinolentus, Gl. Vet. Ex οἰ. & βάρος.
Οἰνοβρώς, ῶτος, ὁ, ἡ, qui cum vino comeditur. Ex eod. & βιβρώσκω, *edo*.
Οἰνόγαλα, ακτος, τὸ, potus e lacte & vino.
Οἰνόγαρον, ου, τὸ, garum vino mixtum.
Οἰνογευστέω, ῶ, fut. ήσω, vinum gusto, poto. Ex οἰ. & γεύομαι.
Οἰνοδόκος, ου, ὁ, ἡ, vinum capiens. Epith. poculi. Ex οἰ. & δέχομαι.
Οἰνοδότας, *Dor.* pro οἰνοδότης, ου, ὁ, vini dator, Bacchi epith.
Οἰνοδυνάστης, ου, ὁ, ἡ, vino potens; vinolentus.
Οἰνόεις, όεσσα, όεν, vinosus. Ab οἶνος.
Οἰνοηθέω, ῶ, vinum percolo. Ex οἶνος & ἠθέω.
Οἰνοηθητής, οῦ, ὁ, qui vinum colat. A praec.
Οἰνοθήρας, ου, ὁ, q. d. vini venator, plantae nomen. Ex οἰ. & θήρα.
Οἰνοθηρίς, ίδος, ἡ, herbae nomen. Ab eod.
Οἰνοκάχλη, ης, ἡ, vinosa, quasi vino bulliens. Ex οἰ. & κάχλαξ vel καχλάζω.
Οἰνόληπτος, ου, ὁ, ἡ, vino obrutus, captus, ebrius.
Οἰνολογέω, ῶ, de vino loquor, vel vinum, uvas lego, decerpo. Ex οἰ. & λέγω.
Οἰνομανής, έος, ὁ, ἡ, insano vini amore captus. Ex οἰ. & μαίνομαι, *insanio*.
Οἰνόμελι, ιτος, τὸ, vinum mulsum, mulsum, vinum melle conditum. Philox. mulsum.
Οἰνομήτωρ, ορος, ἡ, vini mater, vitis. Ex οἰ. & μήτηρ.

Οἰνοπέδη, ης, ἡ, campus vini ferax, vinea. In Epigr. Ex οἰ. & πέδον, *campus*.
Οἰνόπεδον, ου, τὸ, idem. Ex iisd.
Οἰνόπεδος, ου, ὁ, ἡ, vini ferax. A praec.
Οἰνοπέπαντος, ου, ὁ, ἡ, in quo vinum maturuit, ut οἰνοπέπαντοι βότρυες, uvae maturae. A πεπαίνομαι, *maturesco*.
Οἰνοπλάνητος, ου, ὁ, ἡ, qs. a vino errans, temulentus. Ex οἰ. & πλανάω.
Οἰνοπληθής, έος, ὁ, ἡ, vino plenus, vini ferax. Ex eod. & πλῆθος, vel πλήθω.
Οἰνοπλήξ, ῆγος, ὁ, ἡ, vino percussus, ebrius. 2) ebriosus. Ex eod. & πλήσσω.
Οἰνοποιέω, ῶ, vinum facio.
Οἰνοποιΐα, ας, ἡ, vini confectio. A seq.
Οἰνοποιός, οῦ, ὁ, ἡ, qui vinum conficit, vini confector, vel auctor. Ex οἰ. & ποιέω.
Οἰνοποσία, ας, ἡ, vini potatio. Ex eod. & πόσις.
Οἰνοποτάζω, vinum bibo, poto, vino me ingurgito. Ab οἰνοπότης.
Οἰνοποτέω, ῶ, f. ήσω, idem, ab eod.
Οἰνοποτήρ, ῆρος, ὁ, vini potor, Hom. Ab eod.
Οἰνοπότης, ου, ὁ, idem.
Οἰνοπότις, ιδος, ἡ, vini potrix, bibacula. A pr.
Οἰνόπτης, ου, ὁ, vini inspector. οἰνόπται, magistratus quidam Athenis. Athen. & Poll. Ex οἶνος & ὄπτομαι.
Οἰνοπωλέω, ῶ, f. ήσω, vinum vendo. A seq.
Οἰνοπώλης, ου, ὁ, vini venditor. Gl. Vet. vinarius.
Οἰνοπώλιον, ου, τὸ, taberna vinaria. A praec.
Οἶνος, ου, ὁ, vinum.
Οἰνόσπονδος, ου, ὁ, ἡ, sc. θυσία, sacrum, in quo vinum libatur. A σπένδομαι.
Οἰνοσσόος, ου, ὁ, ἡ, vinum servans.
Οἰνοτάλαντος, ου, ὁ, ἡ, vino factus, a vino exortus.
Οἰνοτρόφος, ον, vinum gignens. Ex οἰ. & τρέφω.
Οἰνοῦττα, ης, ἡ, placenta e melle & vino confecta: quasi ab οἰνόεσσα, vinosa, ab οἶνος.
Οἰνοφαγία, ας, ἡ, q. d. vini voratio, Luc. Ver. Hist. Ex eod. & φαγεῖν.
Οἰνοφερής, έος, ὁ, ἡ, proclivis ad vini potum, vinosus. Hes. πάροινος. Ex eod. & φέρομαι.
Οἰνοφλυγέω, ῶ, vinosus sum, inebrior. Ab οἰνόφλυξ.
Οἰνοφλυγία, ας, ἡ, vinolentia. Ab eod.
Οἰνόφλυκτος, ου, ὁ, ἡ, ebrius. A seq.
Οἰνόφλυξ, υγος, ὁ, ἡ, qui vino bullit, vinosus Philox. temulentus. Ex οἰ. & φλύω, *bullio*.
Οἰνοφορεῖον, ου, τὸ, vinarium, Gl. Vet. A seq.
Οἰνοφορέω, ῶ, f. ήσω, vinum fero.
Οἰνοφόριον, ου, τὸ, diota, Philox. amphora vinaria. A seq.
Οἰνοφόρος, ου, ὁ, ἡ, vinum ferens, vel vino ferendo aptus, ut οἰνοφόρος κύλιξ. Apud Latinos etiam oenophorus pro vase vinario. Gl. Vet. οἰνοφόρον, vinarium. A φέρω.
Οἰνοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, vini custos.
Οἰνόφυτον, ου, τὸ, locus, ubi vinum provenit, vitibus consitus. Ab οἰ. & φύομαι.
Οἰνοχοΐα, ας, ἡ, munus pincernae. A seq.
Οἰνοχοεύω, f. εύσω, vinum fundo, sum pincerna. A seq.
Οἰνοχοέω, ῶ, f. ήσω, idem. ἐῳνοχόει, 3. s. impf. apud Hom. pro ᾠνοχόει. οἰνοχοεῖμαι, vinum mihi ministratur. Ab οἰνοχόος.
Οἰνοχόη, ης, ἡ, vas, quo vinum e cratere haustum in pocula infunditur, trulla. Ab eod.
Οἰνοχόημα, ατος, τὸ, quod a pincerna infunditur. Ab οἰνοχοέω.

Οἰνοχόος, ου, ὁ, qui vinum infundit, pincerna. Gl. Vet. pocillator. Ex οἶ. & χέω.

Οἰνοχρώς, ῶτος, ὁ, ἡ, vinum colore referens.

Οἰνόχυτος, ου, ὁ, ἡ, vino perfusus, cui vinum infusum est. Ex eod. & χέω, *fundo*.

Οἰνοψ, οπος, ὁ, qui vinei coloris est, rubicundus, purpureus, niger. Ex eod. & ὄψις, *adspectus*.

Οἰνόω, ῶ, fut. ώσω, vinum facio, in vinum converto. 2) inebrio. pass. οἰνόομαι, in vinum mutor. aor. 1. part. οἰνωθείς, in vinum mutatus. 2) inebrior. aor. 1. part. οἰνωθείς, inebriatus. perf. sine augm. οἰνωμένος, potus, Gl. Vet. temulentus, Philox. Ab οἶνος.

Οἰνώδης, εος, ὁ, ἡ, vinosus, vinum redolens. Ab eod.

Οἰνών, ῶνος, ὁ, cella vinaria, Philox. Ab eod.

Οἰνωπός, οῦ, ὁ, ἡ, vel οἰνωπός, ή, όν, qui uvas nigricantes colore refert, qui vinei coloris est. Ab eod. & ὤψ, *vultus*.

Οἴνωσις, εως, ἡ, ebrietas. Ab οἰνόω.

Οἰνωτός, ή, όν, vinosus, vinarius. Plut. οἰνωτόν, e vino confectum. Ab eod.

Οἴνωτρος, ου, ὁ, palus vel pedamentum vitis. Hes. Ab οἶνος.

Οἰόβατος, ον, solivagus, in solitariis locis vagans. Epith. Panis, ex οἶος, *solus*, & βαίνω.

Οἰόβιος, ου, ὁ, ἡ, qui solitariam vitam agit.

Οἰοβότας, *Dor.* pro οἰοβότης, ου, ὁ, seorsum ab aliis pascens, solitarius, in solitudine vivens. Ex eod. & βόσκω, *pasco*.

Οἰοβότης, ου, ὁ, ἡ, ovibus pascendis aptus. Ex οἶς, *ovis*, & βόσκω.

Οἰοβουκόλος, ὁ, idem quod οἰοβότης.

Οἰόγαμος, ου, ὁ, ἡ, qui unas contraxit nuptias, unam habens uxorem, vel unum maritum.

Οἰόζωνος, ου, ὁ, ἡ, qui est sine comitatu. 2) latro. Ex οἶος & ζώνη.

Οἰόθεν, *Adv.* ab una tantum parte, seorsum. Ab οἶος.

Οἰόθι, *Adv.* solum. Ab eod.

Οἰόκερως, ωτος, ὁ, ἡ, unicornis. Ab eod. & κέρας.

Οἴομαι & **οἶμαι**, opinor, puto, arbitror, reor, autumo, Philox. imperf. ᾤμην, rebar. aor. 1. ᾠήθην, credidi, existimavi, Gl. Vet. apud poet. per dialysin ὀΐομαι, unde ὀϊσάμενος, aor. 1. med. ratus, suspicatus. pass. ὀϊσθείς, suspicatus. (Fors. ab οἴω, fero, ago, duco. Nam & Latinis est ducere, animo agitare, præ se ferre, idem quodammodo, atque existimare.)

Οἷον, οἱονεί, & οἱονανεί, *Adv.* veluti, ceu, utpore, ut puta, tanquam, Philox. quasi, verbi caussa, exempli gratia. Ab οἷος, ἄν, εἰ.

Οἰονόμος, ου, ὁ, idem ac οἰοβότης. A νέμω.

Οἰοπέδη, ης, ἡ, compes, pedica. Ex οἶος & πέδη.

Οἰοπέδιλος, ου, ὁ, ἡ, uno indutus calceo. Ex eod. & πέδιλον.

Οἰοπόκος, ου, ὁ, ἡ, lanam ovillam habens. Ex ὄϊς, *ovis*, & πόκος, *vellus*.

Οἰοπολέω, ῶ, solitarius sum, in solitudine vivo, ab οἶος & π. 2) oves pasco, ab ὄϊς & π. v. seq.

Οἰοπόλος, ου, ὁ, ἡ, opilio. 2) solitarius, in deserto vivens. Ab iisd.

Οἶος, οἴη, οἶον, solus.

Οἷος, οἵα, οἷον, qualis. 2) promtus, paratus, expeditus, idoneus, aptus, accommodatus, valens, qui potest; it. qui cupit, studet, affectat. οἷόν τε, possibile, Gl. Vet. Hinc οἷός εἰμι, studeo, volo, paratus sum, is sum qui — οἷός τέ εἰμι, possum. οὐχ οἷόν τε, negatum est, nequit fieri, non convenit. οὐχ οἷον — ἀλλὰ, non modo non — sed nec. οὐδὲν οἷον, cum infin. nil melius quam. οἷος δήποτε, quicunque, qualiscunque. οἷα, οἷά γε, οἷα δή, utpote, quippe. οἷα, quemadmodum, sic, ita.

Ὄϊος, ovillus. ὀΐα δορά, pellis ovilla. Ab ὄϊς.

Οἰοφάγος, ου, ὁ, ἡ, oves devorans, Hesych. Ex eod. & φάγω.

Οἰόφρων, ον, solitarius. Ab οἶος & φρήν.

Οἰοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, tunicam e lana vel pelle ovina habens. 2) tunicam unam habens, Hes. Ex οἶς vel οἶος & χ.

Οἰόω, ῶ, f. ώσω, desolo, destruo, viduo. aor. 1. pass. οἰώθη, sine augm. apud Hom. οἰωθῆναι, inf. destitui. Ab οἶος.

Οἶς, οἰός, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, ovis. acc. ὄϊν & οἶν.

Οἰσύκαρπον, τό, fructus seu granum viminis. Ex οἰσύς & καρπός.

Οἴσυον, ου, τό, funis nauticus, retinaculum. 2) funis.

Οἰσύς, ῦ, vel οἴσυος, ου, ὁ, frutex quidam, vimen, salix, Eust. Alias οἰσύα.

Οἰσοφάγος, ου, ὁ, œsophagus, stomachus, gula. Ex οἴσω, *fero* & φάγω.

Οἰσπάτη, ης, ἡ, sordes ovium, sordes lanarum, Hes. Suid. Etym. Ex ὄϊς, *ovis* & πατέω.

Οἴσπη, ης, ἡ, idem, v. οἰσύπη.

Οἰσπώτη, ης, ἡ, idem.

Οἰστέον, ferendum est. Ab οἴω, *fero*.

Οἴστευμα, ατος, τό, sagitta, jaculum. 2) sagitta emissa. Ab οἰστεύω.

Οἰστευτήρ, ῆρος, ὁ, sagittarius. Ab eod.

Οἰστευτής, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Οἰστεύω, f. εύσω, sagitta peto, sagitta ferio, sagittam emitto, sagitto. Ab οἰστός.

Οἰστοδέγμων, ὁ, ἡ, epith. pharetræ. Ex eod. & δέχομαι.

Οἰστοδόκη, ης, ἡ, pharetra. Ex iisd.

Οἰστοθήκη, ης, ἡ, idem.

Οἰστοκόμος, ου, ὁ, sagittas curans. E seq. & κομέω.

Οἰστός, ή, όν, qui ferri potest, tolerabilis. Gl. Vet. οἰστόν, ferendum. Ab eod. v. οἰστέον.

Οἰστός, οῦ, ὁ, sagitta, jaculum. Gl. Vet. missile. Ab οἴω, *fero*.

Οἰστοῦχος, ου, ὁ, ἡ, sagittas continens, epith. pharetræ, s. subst. pro ipsa. E pr. & ἔχω.

Οἰστράω, ῶ, f. ήσω, œstro seu asilo agitor. part. aor. 1. οἰστρήσας, furens, furibundus, œstro incitatus. Ab οἶστρος.

Οἰστρέω, ῶ, fut. ήσω, œstro agito, stimulo. pass. οἰστρέομαι, œstro agitor. οἰστρηθείς, aor. 1. part. œstro percitus, furore agitatus. Ab eod.

Οἰστρηδόν, *Adv.* more eorum, qui œstro agitantur, furiose. Ab eod.

Οἰστρήεις, ήεσσα, ῆεν, œstro percitus, furiosus, insanus. Ab eod.

Οἰστρηλασία, ας, ἡ, stimuli œstri, quibus aliquis agitatur, furor. Ex eod. & ἐλασία.

Οἰστρηλατέω, ῶ, f. ήσω, œstro agito, Gl. Vet. exagito. pass. οἰστρηλατεῖσθαι, œstro exerceri, furore agitari. Ex eod. & ἐλαύνω.

Οἰστρήλατος, ου, ὁ, ἡ, œstro agitatus. Ex iisd.

Οἴστρημα, ατος, τό, œstrum, stimulus, quo quis velut œstro agitatur. 2) furor ipse, furiosa incitatio. Ab οἰστρέω.

Οἴστρησις, εως, ἡ, stimulatio. pl. οἰστρήσεις, insani mulierum amores. Suid. Ab eod.

Οἰστροβολέω, ῶ, fut. ήσω, œstro exagito, stimulo. Ex οἶστρος & βάλλω.

Οἰστροδίνητος, ου, ὁ, ἡ, qui ab œstro ictus in gyrum agitur & rotatur. 2) vehementer a ventis agitatus. Ex eod. & δινέω.

Οἰστρηδόνητος, ον, idem. Ex eod. & δονέω, agito.
Οἰστρόδονος, ον, idem, ex iisd.
Οἰστρομανία, ας, ἡ, furor. Philox.
Οἰστροπλὴξ, ῆγος, ὁ, ἡ, oestro ictus, furore percitus, qui oestro vel furore agitatur. Gl. Vet. furiosus. E seq. & πλήσσω.
Οἶστρος, ου, ὁ, oestrus, tabanus, asilus. 2) furor, insania. 3) irritatio, cupiditas vehemens.
Οἰστροφόρος, ου, ὁ, ἡ, oestro seu stimulo ciens, ad Venerem & lasciviam incitans. E pr. & φέρω.
Οἰστρόω, ῶ, oestro stimulo, instigo, Suid.
Οἰστρώδης, εος, ὁ, ἡ, oestro agitatus, furiosus.
Οἰσύα, ας, ἡ, salix, vimen, Philox.
Οἰσύϊνος, ίνη, ινον, salignus, vimineus. A pr.
Οἰσυοπλόκος, ου, ὁ, qui salices vel vimina contexit. Ex eod. & πλέκω.
Οἰσυουργός, οῦ, ὁ, ἡ, idem. Ex eod. & ἔργον.
Οἰσύπη, ης, ἡ, sordes ovium, fimus ovium. Ab οἶς. v. οἰσυπώτη & οἴσυπη.
Οἰσυπηρὸς, ρὰ, ρὸν, sordes ovinas redolens. A pr.
Οἰσυπὶς, ίδος, ἡ, idem quod οἰσύπη.
Οἴσυπος, & οἴσυπον, ου, idem, Gl. Vet. Hesych.
Οἰσυπόω, ῶ. Hinc ἔρια οἰσυπῶντα, lanae sordidae. (Sed hoc potius ad οἰσυπόεις videtur referendum.)
Οἰσυπώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod οἰσυπηρὸς.
Οἰσὺς, ύος, ἡ, vimen, Gl. Vet. v. οἰσύα.
Οἶτος, ου, ὁ, aerumna, calamitas, exitium, infelix fatum, interitus, mors. Ab οἶ.
Οἰφάω, ῶ, & -ομαι, idem quod seq. v. ὀπυίω.
Οἰφέω, ῶ, coeo cum femina. Schol. Theocr.
Οἰφόλης, ου, ὁ, pronus in Venerem, libidinosus, Eust. A pr.
Οἰφόλις, ιδος, ἡ, libidinosa, Hes. A pr.
Οἴφω & οἴφομαι, idem quod οἰφέω. Eust.
Οἰφωλὴς, libidinosus. Schol. Theocr.
Οἰχνέω, ῶ, abeo, prodeo, discedo, proficiscor. οἴχνεσκον, impert. Jon. exibant, prodibant. A seq.
Οἴχομαι, f. οἰχήσομαι, p. ᾤχημαι, abeo, discedo, proficiscor, decedo, pereo: dissipor, ut pecunia; invenitur & perf. ὤχωκα, unde ὀχωκυῖαι, part. fem. profectae, apud Herodot. οἰχώκεε, abierat, ap. eund. οἴχωκα, perii, Soph.
Οἴω & ὀΐω, puto, existimo. v. οἴομαι.
Οἰωνίζομαι, f. ίσομαι, augurium capio, auspicum opera utor auguror, ominor, auspicor, Gl. Vet. 2) ut malum omen aversor. Ab οἰωνός.
Οἰωνικός, ή, όν, auguralis. ἡ οἰωνικὴ, sc. ἐπιστήμη, ars divinandi seu augurandi, augurum disciplina. Ab eod.
Οἰώνισμα, ατος, τὸ, augurium, auspicium, omen. Ab οἰωνίζομαι.
Οἰωνισμός, οῦ, ὁ, auspicium, Philox. Ab eod.
Οἰωνιστήριον, ου, τὸ, unde augurium capimus. 2) signum, quale est omen. 3) locus, in quo augures augurium capiunt, auguraculum. Ab eod.
Οἰωνιστής, οῦ, ὁ, augur, auspex. Ab eod.
Οἰωνιστικός, ή, όν, ad augurem seu augurium pertinens, auspicalis, Philox. A pr.
Οἰωνόβρωτος, ου, ὁ, ἡ, ab avibus comestus, quem alites depasti sunt. Ex οἰωνός & βιβρώσκω.
Οἰωνοθέτης, ου, ὁ, ex avium gestu s. pastu augurans. Ex eod. & τίθημι.
Οἰωνόθροος, ου, ον, avium voce editus. οἰωνόθροος γόος, cantus lugubris avium, ap. Aeschyl.
Οἰωνοκτόνος, ὁ, ἡ, avibus exitialis. Ex eod. & κτείνω.
Οἰωνομαντεία, ας, ἡ, vaticinatio seu vaticinium ex auspiciis, augurium.
Οἰωνομαντικός, ή, όν, ad auguria pertinens. ἡ οἰωνομαντική, ῆς, sc. ἐπιστήμη, ars, scientia augurandi.
Οἰωνομάντις, εως, ὁ, vel ἡ, augur.
Οἰωνόμικτος, ον, aliquid ex avium natura habens, h. e. alatus, ut Pegasus.
Οἰωνοπόλησις, εως, ἡ, auspicium, Gl. Vet. quasi ab οἰωνοπολέω.
Οἰωνοπολία, ας, ἡ, oscinium, Gl. Vet. auspicium. A seq.
Οἰωνοπόλος, ου, ὁ, qui circa aves versatur, augur, auspex, Gl. Vet. A seq. & πολέω.
Οἰωνός, οῦ, ὁ, avis, volucris, ales, Gl. Vet. 2) augurium, auspicium, omen, Philox. (Repetunt ab οἶος, solus, tanquam avis proprie solitaria, solivaga, sit.)
Οἰωνοσκοπεῖον, ου, τὸ, auguraculum, locus, ubi augures auguria capiunt. Ab οἰωνοσκόπος.
Οἰωνοσκοπέω, ῶ, auguror, auspicor, Gl. Vet. οἰωνοσκοποῦμαι, augurium ago. Ab eod.
Οἰωνοσκόπημα, ατος, τὸ, auspicium, augurium. A pr.
Οἰωνοσκοπητικός, ή, όν, auguralis. Ab eod.
Οἰωνοσκοπία, ας, ἡ, auspicium, augurium, Philox. Ab οἰωνοσκόπος.
Οἰωνοσκοπικός, ή, όν, auguralis, auspicalis. Gl. Vet. Ab eod.
Οἰωνοσκόπιον, ου, τὸ, auspicium, Philox. Ab eod.
Οἰωνοσκόπος, ου, ὁ, auspex, augur, Philox. qui ex avium volatu & pastu vaticinatur.
Οἵως, Adv. quemadmodum, quomodo. Ab οἷος.
Οἰωτὶς χιτὼν, tunica lanea, Hes. Ab οἶς.
Ὀκέλλω, appello, applico navem. ar. 1. ὤκειλα, appuli, applicui. inf. ὀκεῖλαι, appellere, applicuisse. A κέλλω.
Ὅκκα, Dor. pro ὅτε.
Ὀκλαδία, ας, ἡ, genuum flexio. Suid. Ab ὀκλάζω.
Ὀκλαδίας, ου, ὁ, qui genua flectit, & ea vel se incurvans subsidit. 2) sella plicatilis. Ab eod.
Ὀκλαδιάω, ῶ, genibus flexis subsido. A pr.
Ὀκλαδὶς, Adv. genu flexo. A seq.
Ὀκλάζω, f. άσω, in genua procumbo, genibus flexis subsido, metaph. labasco, succumbo, deficio: hinc
Ὀκλὰξ, Adv. flexo genu, curvatis genibus.
Ὄκλασις, εως, ἡ, genuum flexio. Ab eod.
Ὄκλασμα, ατος, τὸ, idem. 2) saltationis genus.
Ὀκλαστί, Adv. genibus flexis, Suid. Ab eod.
Ὀκνηλὸς, piger. Ab ὄκνος. Unde
Ὀκνηλῶς, Adv. segniter, pigre, timide, verecunde, cunctanter.
Ὀκνιάω, piger sum, affecto pigritiam. A seq.
Ὀκνέω, ῶ, f. ήσω, piget me, piger sum. 2) vereor, non audeo, dubito, timeo, metuo; s. gravor. Ab ὄκνος.
Ὀκνηρία, ας, ἡ, pigritia. A seq.
Ὀκνηρὸς, ρὰ, ρὸν, piger, segnis, ignavus. 2) timidus, meticulosus, cunctabundus. 3) cujus aliquem piget. Ab ὄκνος, s. ὀκνέω.
Ὀκνηρῶς, Adv. pigre, segniter. A pr.
Ὀκνητέον, cunctandum, reformidandum. Ab ὀκνέω.
Ὀκνία, ας, ἡ, pigritia, Pollux. A seq.
Ὄκνος, ου, ὁ, pigritia, ignavia, segnities. 2) metus adeundi laboris. 3) metus, timor. 4) species ardeae admodum pigrae.
Ὀκνόφιλος, ου, ὁ, ἡ, pigritiam amans.
Ὀκνώδης, εος, ὁ, ἡ, piger, segnis. 2) timidus. Ab ὄκνος.
Ὀκόθεν, Jon. pro ὁπόθεν, unde.
Ὀκοῖος, α, ον, Jon. pro ὁποῖος, qualis.
Ὀκόσος, η, ον, Jon. pro ὁπόσος, quantus.
Ὀκότε, Jon. pro ὁπότε, quando.
Ὅκου, Jon. pro ὅπου, ubi.

Ὀκριόωμαι, ῶμαι, exasperor. ὀκριόωντο, 3. pl. imperf. ap. Hom. exasperabantur. Ab ὄκρις.

Ὀκρίβας, αντος, ὁ, pulpitum, instrumentum pictorum, in quo tabula pingenda suspenditur. 2) suggestus, e quo oratores verba faciunt. 3) pegma, in quo fictores imagines formant. 4) fulcrum lignei theatri. 5) asinus. 6) aries silvester. 7) scala, qua conscendimus loca prærupta. Ex ὄκρις & βαίνω.

Ὀκριοειδής, έος, ὁ, ἡ, prominentias longiores habens. Ex eod. & εἶδος.

Ὀκριόεις, όεσσα, όεν, idem. 2) asper. A seq.

Ὄκρις, ιος, ἡ, summum cacumen.

Ὀκρυόεις, οεσσα, εν, idem quod ὀκριόεις, nisi scriptura vitiosa est.

Ὀκταβλωμος, ου, ὁ, ἡ, qui octo buccellarum est. Ex ὀκτὼ & βλωμὸς, buccella.

Ὀκταδάκτυλος, ου, octo digitorum.

Ὀκτάεδρος, ου, ὁ, ἡ, Epith. corporis geometrici octo latera habentis. Ex ὀκτὼ & ἕδρα.

Ὀκταετηρίς, ίδος, ἡ, octennium. Ex ὀκτὼ & ἔτος.

Ὀκταέτης, εος, ὁ, octennis. Ex iisd.

Ὀκταέτις, ιδος, ἡ, fem. pr.

Ὀκταήμερος, ου, ὁ, ἡ, qui octo dierum est. 2) qui octavæ diei est. Ex ὀκτὼ & ἡμέρα.

Ὀκτάκις, Adv. octies. Ab ὀκτώ.

Ὀκτακισμύριοι, αἱ, octoginta millia.

Ὀκτακισχιλίη ἀσπίς, Herodot. pro ὀκτακισχίλιοι ἀσπιδοφόροι, octo millia scutatorum.

Ὀκτακισχίλιοι, αι, α, octies mille.

Ὀκτάκνημος, ου, ὁ, ἡ, octo radios habens. Ex ὀκτὼ & κνήμη, radius, tibia.

Ὀκτακόσιοι, αι, α, octingenti. Ab ὀκτώ.

Ὀκτακότυλος, ον, octo cotylas habens, capiens. Ex eod. & κοτύλη.

Ὀκτάκωλος, ον, octo cola habens. Vox Gramm. Ex eod. & κῶλον.

Ὀκτάμετρος, ου, ὁ, ἡ, octo versibus constans. Ex eod. & μέτρον.

Ὀκταμηνιαῖος, αία, αῖον, octavum mensem agens, octavo mense natus. A seq.

Ὀκτάμηνος, ου, ὁ, ἡ, qui octo mensium est. Ex ὀ. & μὴν, mensis.

Ὀκτάπηχυς, ὁ, ἡ, qui octo cubitorum est.

Ὀκταπλάσιος, ία, ιον, octuplus, octuplicatus.

Ὀκταπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, idem.

Ὀκτάπλεθρος, ον, octo jugera (v. πλέθρον) habens.

Ὀκταπλῆ, octuplum, Gl. Vet. Ab ὀκτώ.

Ὀκταπόδης, ου, ὁ, idem quod seq. Ex eod. & πὸς.

Ὀκτάπους, οδος, ὁ, ἡ, octo pedes habens, Gl. V. multipes, polypus. Ex iisd.

Ὀκτάῤῥιζος, ου, ὁ, ἡ, octo radices habens. Ex eod. & ῥίζα.

Ὀκτάρρυμος, vel ὀκτάῤῥυμος, ου, ὁ, ἡ, octojugis, octo temones habens. A ῥυμός.

Ὀκτάσημος, ον, octo tempora habens. ὀκτάχρονος, de numeris & pedibus in prosodia. Ex ὀ. & σῆμα. Unde Adv. ὀκτασήμως. vide τρίσημος, τετράσημος.

Ὀκταστάδιος, ου, ὁ, ἡ, octo stadia, i. e. milliare continens. Ex ὀ. & στάδιον.

Ὀκτάστυλος, ου, ὁ, ἡ, octo columnas habens.

Ὀκτάτονος, ου, ὁ, ἡ, octuplex. Ep. circumter. Anthol. Ex ὀ. & τόνος.

Ὀκτήρης, εος, ὁ, ἡ, octo remorum ordines habens. Ab ὀ. & ἐρέσσω, remigo.

Ὀκτὼ, οἱ, αἱ, τὰ, octo, ὁ ὀκτὼ ἀριθμὸς, numerus octonarius.

Ὀκτωδάκτυλος, ου, ὁ, ἡ, octo digitos habens.

Ὀκτωκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodeviginti.

Ὀκτωκαιδεκάδραχμος, ον, duodeviginti drachmas valens. Ex pr. & δραχμή.

Ὀκτωκαιδεκέτης, εος, ὁ, octodecim annos natus.

Ὀκτωκαιδεκάπηχυς, εος, ὁ, ἡ, 18. cubitorum.

Ὀκτωκαιδεκαπλάσιος, ονος, duodevigintiplex.

Ὀκτωκαιδεκαταῖος, α, ον, qui duodevicesimo die venit, moritur &c.

Ὀκτωκαιδέκατος, άτη, ατον, duodevicesimus.

Ὀκτωκαιδεκέτης, εος, ὁ, duodeviginti annos natus. Ab ὀ. & ἔτος.

Ὀκτωκαιδεκέτις, ιδος, ἡ, fem. pr.

Ὀκτώμηνος, ου, ὁ, ἡ, qui octo mensium est. Ex ὀ. & μήν.

Ὀκτώπηχυς, εος, ὁ & ἡ, qui octo cubitorum est.

Ὀκτώπους, οδος, ὁ, ἡ, octipes.

Ὀκτώῤῥαβδος, ου, ὁ, ἡ, octo virgas habens.

Ὀκτωστάδιος, ον, octo stadia æquans. Ex ὀ. & στάδιον.

Ὀκχέω, ῶ, subeo, sustineo. 2) exhaurio, exantlo. ὀκχέομαι, οῦμαι, sustineor ab aliquo, vel ei insideo. ὀκχήσασθαι, aor. 1. med. insidere, vel insedisse, Suid. Ab ὄχος.

Ὀκχὴ, ῆς, ἡ, fulcrum, sustentaculum. 2) baculus, cui innitimur, Hes. Suid. Ab eod.

Ὄκχος, ου, ὁ, vehiculum, currus. Ab ὄχος.

Ὀκωχεύω, remitto, intermitto. A seq.

Ὀκωχὴ, remissio, intermissio. Etym. M. ab perf. antiq. ὄκωχα, ab ἔχω, ὀκέχω.

Ὀλαὶ, αἱ, pro οὐλαὶ, Lucian. Hes.

Ὀλάργυρος, ου, ὁ, ἡ, totus argenteus, e solido argento.

Ὀλβίζω, beo, beatum prædico, judico. Ab ὄλβιος.

Ὀλβίζω, f. ίσω, idem. Ab ὄλβος.

Ὀλβιογάστωρ, ορος, ὁ, ἡ, ventre beatus, qui bene curato ventre se beatum putat. Ex ὄλβιος & γαστήρ.

Ὀλβιοδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, fortunatus, felix.

Ὀλβιόδωρος, ου, ὁ, ἡ, felicitatem adferens, beatum reddens. Ex ὀλ. & δῶρον.

Ὀλβιοδώτης, & ὀλβιοδότης potius, ου, ὁ, felicitatis dator, auctor, qui dat τὰ ὄλβια. v. ὀλβοδότης. Ab ὄλβιος & δίδωμι.

Ὀλβιοδῶτις, fem. pr.

Ὀλβιοεργὴς, έος, ὁ, ἡ, beatum & felicem efficiens. Ex ὀλ. & ἔργον.

Ὀλβιόθυμος, ὁ, ἡ, felix, beatus animi.

Ὀλβιόκοσμος, ου, ὁ, ἡ, mundum beatum efficiens.

Ὀλβιόμοιρος, ου, ὁ, ἡ, cui beata portio est. Epith. terræ. E seq. & μοῖρα.

Ὄλβιος, ου, ὁ & ἡ, beatus, felix, fortunatus. Gl. Vet. dives, locuples. Ab ὄλβος.

Ὀλβιόφρουρος, ου, ὁ, ἡ, bona servans & custodiens.

Ὀλβιόφρων, ονος, ὁ, ἡ, opulentus. 2) felix. Ex ὀλ. & φρήν.

Ὀλβιόχειρος, ον, felices, salutares manus habens, i. e. felicem reddens, felix. Ex eod. & χείρ.

Ὀλβοδότειρα, ας, ἡ, divitiarum donatrix, effectrix beatæ vitæ. A seq.

Ὀλβοδότης, ου, ὁ, ἡ, divitiarum dator.

Ὀλβοδότις, femin. e pr.

Ὄλβος, ου, ὁ, beatitudo, felicitas. 2) fortunæ, opes, divitiæ, opulentia.

Ὀλβοφόρος, ου, ὁ, ἡ, divitias seu beatitudinem adferens. E pr. & φέρω.

Ὀλέθριος, ου, ὁ, ἡ, exitialis, letalis, perniciosus. Ab ὄλεθρος.

Ὀλεθρίως, Adv. perniciose, cum sua pernicie. A pr.

Ὀλεθροποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, perniciem adferens, exitiosus, perniciosus. E seq. & ποιέω.

Ὀλε-

Ὄλεθρος, ου, ὁ, pernicies, exitium, ſtrages, mors. 2) homo pernicioſus & exitialis, nullius frugis. Ab ὄλλυμι, *perdo*.

Ὀλέκρανον, ου, τὸ, caput cubiti, i. e. eminens & protuberans cubiti pars: alias ὠλέκρανον. Ex ὠλένη, *cubitus*, & κρανίον, *caput*.

Ὀλέκω, perdo, exitium adfero, perimo. ὀλέκομαι, intereo. ὀλέκοντο, 3. pl. imperf. moriebantur. Ab ὀλέω.

Ὀλερὸν, graveolens vel nigrum, ab ὄλος, atramentum ſepiæ, Gal. apud Hippocr.

Ὀλεσάνωρ, ορος, ὁ, ἡ, hominibus perniciem adferens. Ex ὄλλυμι & ἀνήρ.

Ὀλεσίβωλος, ου, ὁ, ἡ, agris nocens. Ex eod. & βῶλος, *gleba*.

Ὀλεσίθηρος, ου, ὁ, ἡ, feris perniciem adferens, perimens feras. Ex eod. & θήρ.

Ὀλεσίμβροτος, ον, hominibus noxius. Ex eod. & βροτοὶ, *homines*.

Ὀλεσιτύραννος, poet. ὀλεσσιτύραννος, ου, ὁ, ἡ, tyrannis perniciem afferens, tyrannos occidens. Ex eod. & τύραννος.

Ὀλέσκω, perdo. Suid. ubi ὀλέσκει, ὀλοθρεύει.

Ὀλέτειρα, ας, ἡ, perditrix, Philox. interfectrix. A ſeq.

Ὀλετὴρ, ῆρος, ὁ, interfector, qui perdit. A ſeq.

ὈΛΕΩ, inuſ. unde imperf. *Jon.* ὀλέεσκε. Fut. ὀλέσω, it. verba ὀλέκω, ὀλέσκω, ὄλλυμι.

Ὀλιγαιμία, ας, ἡ, ſanguinis paucitas, defectus, inopia. A ſeq.

Ὀλίγαιμος, ου, ὁ, ἡ, ſanguinis inopia laborans, cui parum eſt ſanguinis. Ex ὀλίγος & αἷμα.

Ὀλιγάκις, *Adv.* raro. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγάμπελος, ου, ὁ & ἡ, paucas vites habens.

Ὀλιγανδρέω, ῶ, virorum paucitate laboro. ὀλιγανδρῶν, ὀλιγανδροῦσα, ὀλιγανδροῦν, paucitate virorum laborans. Ex ὀλίγος & ἀνήρ.

Ὀλιγανδρία, ας, ἡ, virorum paucitas & penuria. Ex iiſd.

Ὀλιγανθρωπία, ας, ἡ, raritas, penuria hominum. A ſeq.

Ὀλιγάνθρωπος, ου, ὁ & ἡ, non frequens hominibus.

Ὀλιγαριστία, ας, ἡ, prandium perparcum & paucis cibis conſtans. Ex ὀλίγος & ἄριστον.

Ὀλιγάρκεια, ας, ἡ, animus paucis contentus. A ſeq.

Ὀλιγαρκὴς, έος, ὁ, ἡ, paucis neceſſitatibus par, ſufficiens. 2) paucis contentus, frugalis. τὸ ὀλιγαρκὲς, frugalitas. Ex ὀλ. & ἀρκέομαι.

Ὀλιγαρκία, ας, ἡ, idem quod ὀλιγάρκεια. Ex iiſd.

Ὀλιγαρτία, ας, ἡ, penuria panis. Ex ὀλ. & ἄρτος.

Ὀλιγαρχέω, ῶ, unde ὀλιγαρχοῦντες, pauci dominatum obtinentes. ὀλιγαρχεῖσθαι, a dominatu paucorum regi. πόλεις ὀλιγαρχούμεναι, quæ civitates in paucorum poteſtate ſunt. Ex ὀλ. & ἀρχή.

Ὀλιγαρχία, ας, ἡ, paucorum dominatus. Gl. Vet. paucorum principatus, it. ſtudium, affectatio oligarchiæ. A pr.

Ὀλιγαρχικὸς, ή, ὸν, ad paucorum dominatum pertinens. 2) paucorum dominatui ſive oligarchiæ favens. A pr.

Ὀλιγαρχικῶς, *Adv.* more civitatis, in qua eſt ὀλιγαρχία. A pr.

Ὀλιγαύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, paucos habens ſulcos, paucos agros, Suid.

Ὀλιγαχόθεν, *Adv.* e paucis locis. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγαχοῦ, *Adv.* paucis in locis. Ab eod.

Ὀλιγήμερος, ου, ὁ, ἡ, qui eſt paucorum dierum. Ex eod. & ἡμέρα.

Ὀλιγηπελέω, parum valeo, infirmus ſum. Hom. ὀλιγηπελέων, a viribus defectus, & ὀλιγηπελέουσα, a viribus defecta. A ſeq.

Ὀλιγηπελὴς, έος, ὁ, ἡ, animo deficiens, a viribus deſtitutus, infirmus, debilis. Ex ὀλίγος & πέλω, *ſum*.

Ὀλιγηπελίη, ης, ἡ, poet. & *Jon.* pro ὀλιγοπελία, ας, ἡ, virium defectus, imbecillitas. A pr.

Ὀλιγήριος, ου, ὁ, ἡ, habens parvum ſepulcrum. Ex ὀλ. & ἠρίον.

Ὀλιγηροσίη, ης, ἡ, *Jon.* pro ὀλιγηροσία, tenue arvum Suid. Ex eod. & ἄροσις.

Ὀλιγίστατος, minimus. A ſeq.

Ὀλίγιστος, η, ον, Superl. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγίστως, *Adv.* minimo numero, perparum. A pr.

Ὀλιγόβιος, ου, ὁ, ἡ, non diu vivens.

Ὀλιγόβουλος, ου, ὁ, ἡ, qui parum conſilio pollet, non admodum prudens. Ex ὀλ. & βουλή.

Ὀλιγογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, negligens, Heſych. Ex ὀλ. & γνώμη.

Ὀλιγογόνατος, ου, ὁ, ἡ, paucis geniculis nodatus. Ex ὀλ. & γόνυ.

Ὀλιγόγονος, ου, ὁ, ἡ, paucos generans, infœcundus.

Ὀλιγοδάπανος, ου, ὁ, ἡ, qui exigui ſumtus eſt, parcus & frugi, frugalis. Ex ὀλ. & δαπάνη.

Ὀλιγοδεὴς, έος, ὁ, ἡ, qui paucis eget, paucis contentus. Ex ὀλ. & δέομαι.

Ὀλιγοδεΐα, & ὀλιγοδεία, ας, ἡ, paucarum rerum indigentia, vel deſiderium. Philo. A pr.

Ὀλιγοδίαιτος, ου, ὁ, ἡ, modico victu contentus. Ex ὀλ. & δίαιτα.

Ὀλιγόδουλος, ου, ὁ & ἡ, paucos ſervos habens.

Ὀλιγοδρανέω, ῶ, langueo, ſpiritum vix traho. A ſq.

Ὀλιγοδρανὴς, έος, ὁ, ἡ, infirmus, imbellis. Ex ὀλ. & δραίνω, *facio*.

Ὀλιγοδρανία, ας, ἡ, imbecillitas. A pr.

Ὀλιγοδύναμος, ου, ὁ, ἡ, infirmus, imbellis. E ὀλ. & δύναμις.

Ὀλιγοελαιόω, ῶ, parum olei fero, parum olei fundo. Ex ὀλ. & ἔλαιον.

Ὀλιγοεργὴς, ὲς, imbecillus. Ex ὀλ. & ἔργον.

Ὀλιγοέτης, εος, ὁ, ἡ, paucos annos habens. Ex ὀλ. & ἔτος.

Ὀλιγοετία, ας, ἡ, paucitas annorum. A pr.

Ὀλιγόζοος, ον, paucos ramos habens. Ex ὀλ. & ὄζος.

Ὀλιγόθερμος, ου, ὁ, ἡ, cui modicus ineſt calor, parum caloris habens. Ex ὀλ. & θέρμη.

Ὀλιγοθυμέω, animo parvo ſum. A ſeq.

Ὀλιγόθυμος, ον, timidus, demiſſus animo.

Ὀλιγόϊνος, ου, ὁ, ἡ, paucas habens fibras ſeu venas, paucos nervos. Ex ὀλ. & ἴς.

Ὀλιγόκαιρος, ον, brevem, parvam, ancipitem occaſionem ſ. opportunitatem habens.

Ὀλιγοκάλαμος, ου, ὁ, ἡ, paucos habens calamos.

Ὀλιγόκαρπος, ου, ὁ & ἡ, paucos fructus gignens.

Ὀλιγόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, paucos caules habens.

Ὀλιγόκλαδος, ου, ὁ, ἡ, paucos ramos habens.

Ὀλιγοκρατέομαι, οῦμαι, a paucis regor. v. ὀλιγαρχία.

Ὀλιγομαθὴς, έος, ὁ, ἡ, parum doctus. Ex ὀλ. & μαθεῖν.

Ὀλιγομετρία, ἡ, eſt vitium verſus, cum paucioribus, v. c. quatuor verbis conſtat. Euſtath. opponitur πολυμετρία. Ex ὀλ. & μέτρον.

Ὀλιγόμισθος, ου, ὁ & ἡ, mercede exigua conductus.

Ὀλιγομυθία, ας, ἡ, pauciloquium. A ſeq.

Ὀλιγόμυθος, ου, ὁ, ἡ, pauciloquus.

Ὀλιγοπαιδία, ας, ἡ, paucitas liberorum. A ſeq.

Ὀλιγόπαις, αιδος, ὁ & ἡ, paucos habens liberos.

Ὀλι-

Ὀλιγοπολία, vid. ὀλιγοπολία.

Ὀλιγόπιστος, ε, ὁ, ἡ, exigua fide præditus, parum fidens seu credens. 2) incredulus. Ex ὀλ. & πίστις.

Ὀλιγοποιέω, ῶ, f. ήσω, ad paucitatem redigo, minuo, aor. 1. ὠλιγοποίησα.

Ὀλιγοπόλιος, ε, ὁ, ἡ, parum canus.

Ὀλιγόπονος, ον, laborem fugiens, iners.

Ὀλιγοποσία, ας, ἡ, parcus potus. Ex ὀλ. & πόσις.

Ὀλιγοποτέω, ῶ, f. ήσω, parum bibo. A seq.

Ὀλιγόποτος, ε, ὁ, ἡ, pauco potu contentus. Ex ὀλ. & ποτόν.

Ὀλιγοπραγμοσύνη, ης, ἡ, paucarum rerum tractatio. A seq.

Ὀλιγοπράγμων, ονος, ὁ, ἡ, pauca habens negotia. Ex ὀλ. & πρᾶγμα.

Ὀλιγόπτερος, ε, ὁ, ἡ, paucas pennas habens. Ex ὀλ. & πτερόν.

Ὀλιγόπυρος, ε, ὁ, ἡ, parum tritici ferens.

Ὀλιγόῤῥιζος, ε, ὁ, ἡ, paucas radices habens. Ex ὀλ. & ῥίζα.

Ὀλίγος, ίγη, ίγον, paucus. 2) parvus, exilis, tenuis. Hinc οἱ ὀλίγοι, ων, optimates, pauci illi, penes quos imperium est. ὀλίγον, paulum, parum, modicum. Philox. ὀλίγον χρόνον, paullisper, Gl. V. ὀλίγε δεῖν, pæne. Philox. propemodum, ferme, Gl. V. δι' ὀλίγε, ἐξ ὀλίγε, brevi tempore subito, e propinquo, δι' ὀλίγων, paucis, sc. verbis. κατ' ὀλίγον, παρ' ὀλίγον, sensim, paullatim, item propemodum. ἐν ὀλίγῳ, leviter, viliter.

Ὀλιγόσαρκος, ε, ὁ, ἡ, macilentus. Ex ὀλ. & σάρξ.

Ὀλιγοσθενὴς, έος, ὁ, ἡ, exiguis viribus præditus. Ex ὀλ. & σθένος, robur.

Ὀλιγοσιτέω, ῶ, f. ήσω, pauco cibo utor. Ab ὀλιγόσιτος.

Ὀλιγοσιτία, ας, ἡ, cibus modicus, frugalitas. Ab eod.

Ὀλιγόσιτος, ε, ὁ, ἡ, modico cibo utens. A σῖτος.

Ὀλιγόσπερμος, ε, ὁ, ἡ, parum seminis ferens. 2) parum seminis emittens. Ex ὀλ. & σπέρμα.

Ὀλιγόστιχος, ε, ὁ, ἡ, paucos ordines s. versus continens.

Ὀλιγοστὸς, ὴ, ὸν, unus e paucis, paucis comitatus, cum paucis, item, minimus, brevissimus. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγοσυλλαβία, ἡ, paucitas syllabarum. A seq.

Ὀλιγοσύλλαβος, ον, paucis syllabis constans. Ex ὀλ. & συλλαβή.

Ὀλιγοσύνδετμος, ον, Epith. orationis, paucis conjunctionibus utentis.

Ὀλιγότεκνος, ε, ὁ, ἡ, paucos liberos habens. Ex ὀλ. & τέκνον.

Ὀλιγότης, ητος, ἡ, paucitas. 2) parvitas. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγοτιμία, ας, ἡ, contemtus. 2) dedecus. Ex ὀλ. & τιμή.

Ὀλιγοτοκέω, ῶ, f. ήσω, paucos pario. 2) raro pario. Ab ὀλιγοτόκος.

Ὀλιγοτοκία, ας, ἡ, paucus seu rarus partus. Ab eod.

Ὀλιγοτόκος, ε, ὁ, ἡ, raro & paucos pariens. Ex ὀλ. & τίκτω.

Ὀλιγότριχος, ε, ὁ, ἡ, raros habens pilos. Ex ὀλ. & θρίξ.

Ὀλιγότροφος, ον, pauco cibo contentus. Ex ὀλ. & τροφή.

Ὀλιγύδρος, ε, ὁ, ἡ, parum aquæ habens, parum aquosus. 2) pauca aqua contentus. ὀλιγυδροπότης, ος, cui paucissima aqua sufficit. Ex ὀλ. & ὕδωρ.

Ὀλιγόϋλος, ε, ὁ, ἡ, parum materiæ habens. Ex ὀλ. & ὕλη.

Ὀλιγοϋπνία, ἡ, paucus somnus. A seq.

Ὀλιγόϋπνος, ε, ὁ, ἡ, qui exigui somni est.

Ὀλιγοφαγία, ης, parcus cibus. A seq.

Ὀλιγοφάγος, ε, ὁ, ἡ, parcus cibi, inedax. Gl. V.

Ὀλιγοφιλία, ας, ἡ, amicorum paucitas.

Ὀλιγοφόρος, ε, ὁ, ἡ, ut ὀλιγοφόρος, οἶνος, vinum, quod paucam aquam fert, aqueum, tenue, dilutum, imbelle. Ex ὀλ. & φέρω.

Ὀλιγόφρων, ονος, ὁ, ἡ, pusillanimis. Ex ὀλ. & φρήν.

Ὀλιγόφυλλος, ε, ὁ, ἡ, pauca habens folia. Ex ὀλ. & φύλλον.

Ὀλιγοχοέω, ῶ, parum refundo, exiguo cum fœnore refundo. A seq.

Ὀλιγόχοος, contr. ὀλιγόχες, ε, ὁ, ἡ, parum refundens, parum fructificans. Comp. ὀλιγοχέστεροι, minus fundens, minus ferax. Ex ὀλ. & χέω.

Ὀλιγοχορδία, ας, ἡ, paucitas fidium seu chordarum. Ex ὀλ. & χορδή.

Ὀλιγοχρηματία, ας, ἡ, paucitas pecuniæ, paupertas. Ex ὀλ. & χρήματα.

Ὀλιγοχρόνιος, ε, ὁ, ἡ, exiguo temporis spatio durans. Gl. Vet. temporalis.

Ὀλιγόχρονος, ε, ὁ, ἡ, idem.

Ὀλιγόχυλος, ον, parum succi habens.

Ὀλιγοψυχέω, ῶ, f. ήσω, sum animo pusillo. Ab ὀλιγόψυχος.

Ὀλιγοψυχία, ας, ἡ, pusillanimitas, Gloss. Vet. Ab eod.

Ὀλιγόψυχος, ε, ὁ & ἡ, pusillanimis, Gl. Vet. Ex ὀλ. & ψυχή.

Ὀλιγόω, ῶ, ad paucos redigo, imminuo. ὀλιγόομαι, οῦμαι, ad paucos redigor, imminuor. aor. 1. ὠλιγώθην. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγωρέω, ῶ, f. ήσω, parvam curam habeo, negligo, contemno, supersedeo, Gl. V. Unde ὀλιγωρητέος, α, ον, spernendus. Ab ὀλίγωρος.

Ὀλιγώρησις, εως, ἡ, negligentia, incuria, neglectus, contemtus. A pr.

Ὀλιγωρία, ας, ἡ, idem. A seq.

Ὀλίγωρος, ε, ὁ, ἡ, aliquid parum curans, negligens, incuriosus. Ex ὀλ. & ὤρα, cura.

Ὀλιγώρως, Adv. negligenter, contemtim. A pr.

Ὀλιζότερος, minor. quasi ab ὀλιζος pro ὀλίγος.

Ὀλιζόω, ῶ, minorem reddo, minuo. Hes. Ab eod.

Ὀλίζων, ονος, ὁ, ἡ, parvus. 2) minor. Ab ὀλίγος. pro ὀλιγίων, ut μείζων pro μεγίων.

Ὀλικὸς, ὴ, ὸν, totus, universalis. Ab ὅλος.

Ὀλικῶς, Adv. plane, universe, omnino. A pr.

ὈΛΙΣΒΟΣ, ε, ὁ, penis coriaceus.

Ὀλισθαίνω, labor, lapso, labefio, Gl. V. Ab ὄλισθος.

Ὀλισθέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Ὀλισθήεις, ήεσσα, ῆεν, lubricus. Ab eod.

Ὀλίσθημα, ατος, τὸ, lapsus, casus, Gloss. Vet. lapsio. Ab ὀλισθέω.

Ὀλισθηρὸς, ρὰ, ρὸν, ad labendum proclivis. 2) lubricus. 3) proclivis ad aliquid. Ab ὄλισθος.

Ὀλισθηρῶς, Adv. lubrice. A pr.

Ὀλίσθησις, εως, ἡ, idem quod ὀλίσθημα, & ab eod.

Ὀλισθητικὸς, ὴ, ὸν, lubricandi vim habens, lubricans. Ab eod.

Ὀλισθογνωμονέω, ῶ, mentis compos non sum. Ex ὄλισθος & γνώμη, sententia.

Ὀλισθοποιῶ, labare facio. Gl. V. labefacio.

Ὄλισθος, ε, ὁ, lapsus in lubrico, casus.

Ὀλκάδικος, ἡ, ὸν, ad onerariam navem pertinens. Ab ὁλκάς.

Ὀλκάδιον, ε, τὸ, navicula oneraria. Dimin. ejusd.

Ὀλκαία, ας, ἡ, cauda apud Nicandrum, ab ἕλκω, quasi quæ trahatur a toto corpore. Schol. Nicandri.

Ὀλκεῖον, ε, τὸ, vas, in quo pocula abluuntur. Pollux. Ab ὁλκή. v. ἐλεῖον.

Ὀλκαῖος, αία, Jon. αίη, αῖον, qui trahitur. Ab eod.

Ὀλ-

Ὁλκαῖος, αία, Ion. αίη, αῖον, qui trahitur. Ab eod.
Ὁλκάς, άδος, ἡ, proprie navis oneraria. Sed interdum & de aliis dicitur. Ab ἕλκω.
Ὁλκεῖον, ω, τὸ, vid. ὁλκεῖον.
Ὁλκεύς, έως, ὁ, qui retia trahit, Hesych. Ab ἕλκω.
Ὁλκέω, ῶ, navem traho, traduco, remulco. Ab ὁλκός, *de quo mox*.
Ὁλκή, ῆς, ἡ, tractus, attractio. 2) inclinatio, ut stateræ in alteram partem. Philox. pondus, item drachma. Ab ἕλκω.
Ὁλκήεις, ήεσσα, ῆεν, ponderosus. A pr.
Ὁλκήϊον, ου, τὸ, Ion. pro ὁλκεῖον, lignum in infima navis parte, quo navis trahitur, ut exponitur a Schol. Apollonii. Ab ὁλκή.
Ὁλκήρης, εος, ὁ, ἡ, caudatus, sive tractu se colligens, ut serpens, qui longo volumine caudam trahit. Nicand. Ab eod.
Ὁλκιμος, ου, ὁ, ἡ, glutinosus, lentus, qui, dum extenditur, trahi, non rumpi solet. Ab eod.
Ὁλκίον, ου, τὸ, gubernaculum seu clavus navis. Ab eod.
Ὁλκιον, ου, τὸ, labrum amplum, magnus crater. Ab eod.
Ὁλκός, οῦ, ὁ, tractus. 2) sulcus, proprie & tropice. 3) remulcus, quo naves ex uno mari in alterum per continentem, velut per Isthmum, traducuntur. 4) fluctus, *omnemque*, aqua maris. 5) aquæductus. 6) moles, pondus. 7) syrma serpentium, vestium &c. 8) totumque adeo cujusvis animalis hominisque corpus. 9) est etiam nomen insecti cujusdam & herbæ. *Adject.* attractorius. sed fere in compositis tantum. Ab ἕλκω.
Ὄλλυμι, vel ὀλλύω, perdo, amitto. 2) perdo, perniciem adfero, perimo. ὄλλυμαι, perdor, pereo. F. 1. ὀλέσω, 2. ὀλῶ, perdam. aor. 1. ὤλεσα, perdidi. perf. ὄλωλα, perii. ὀλωλεν, interiit, Philox. aor. 2. med. ὠλόμην, perii. ὄλλυμαι, f. 2. ὀλεῖται, peribit. Ab ὀλέω, *idem*.
Ὁλμίσκος, ου, ὁ, mortarium. Ab ὅλμος.
Ὁλμίσκος, ου, ὁ, mortariolum. Dim. ab eod.
Ὁλμοποιός, ὁ, ὁ, ἡ, mortariorum artifex. E sq. & ποιέω.
Ὅλμος, ου, ὁ, mortarium, pilum, Philox. 2) pars tibiæ, ligula. 3) truncus corporis a cervice usque ad coxendicem. it. poculi genus. *metaph.* stupidus.
Ὁλογράμματος, ου, ὁ, ἡ, plene scriptus, non per sigilorum captiones aut compendiola ænigmata, nec per notas numerales. Ex ὅλος & γράμμα.
Ὁλογραφέω, ῶ, fut. ήσω, integrum scribo. Ex eod. & γράφω.
Ὁλόγραφος, ου, ὁ, ἡ, totus propria manu exaratus. Ex iisd.
Ὁλοδάκτυλος, ον, meris dactylis constans. Epith. versus.
Ὀλοός, ὀλοή, ὀλοόν, exitialis. Ab ὄλλυμι.
Ὀλοεργός, οῦ, ὁ, ἡ, maleficus, Hes. 2) mortem seu interitum adferens. Ex eod. & ἔργον.
Ὁλοθούριον, ου, τὸ, genus tuberis spongiosi, & marini. Aristot.
Ὀλόθρευσις, εως, ἡ, perniciei illatio, delatio, occisio. Ab ὀλοθρεύω.
Ὀλοθρευτής, οῦ, ὁ, exterminator, qui perniciem adfert, exitiosus. Ab eod.
Ὀλοθρευτικός, ή, όν, perimens, perdens. A pr.
Ὀλοθρεύω, f. εύσω, perdo, everto, exitium adfero. Ab ὄλεθρος.
Ὀλοίϊος, ου, ὁ, ἡ, perniciosus, exitialis, noxius. scr. & ὀλοιός. Ab ὀλοός.
Ὀλοιός, ή, όν, idem, Hes. Dat. pl. fœm. ὀλοιῇσι pro ὀλοαῖς.
Ὁλοίτροχος, ου, ὁ, ἡ, omni ex parte rotundus, ut rota. Ex ὅλος & τροχός.
Ὁλοκαυτέω, ῶ, f. ήσω, totum adoleo, in holocaustum offero, ὁλοκαρπώματα, quod totum offertur. Fut. 1. pass. ind. 3. pl. ὁλοκαρπωθήσεται, consumentur, consumentur.
Ὁλοκαύτωμα, ατος, τὸ, holocaustum. A pr.
Ὁλοκάρπωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ὁλοκαυστος, ου, τὸ, holocaustum, quod totum cremari solebat. Gloss. Vet. adolitum. Ex ὅλος & καίω.
Ὁλοκαυτέω, ῶ, f. ήσω, totum comburo, totam victimam cremo. Ab ὁλόκαυτος.
Ὁλοκαυτίζω, f. ίσω, idem, & ab eod.
Ὁλόκαυτος, ου, ὁ, ἡ, totus crematus, totus combustus. Ex ὅ. & καίω.
Ὁλοκαυτόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ὁλοκαυτέω. aor. 1. ὁλοκαύτωσα, ex iisd.
Ὁλοκαύτωμα, ατος, τὸ, victima s. hostia, quæ integra comburitur. A pr.
Ὁλοκαύτωσις, εως, ἡ, sacrificium, in quo victima tota crematur. Gl. Vet. flagrantia, holocaustoma. Ab eod.
Ὁλοκληρία, ας, ἡ, integritas omnium partium alicujus rei, Philox. integratio. A sq.
Ὁλόκληρος, ου, ὁ, ἡ, integer, totus, universus. 2) nullo vitio laborans, non vitiosus. κληρονομία ἐξ ὁλοκλήρου, hereditas ex asse, seu in solidum.
Ὁλόκνημος, ου, ὁ, ἡ, integras tibias habens & nulla ex parte mutilas. Ex ὅ. & κνήμη.
Ὁλόκοπος, ου, ὁ, ἡ, totus concisus. Ex ὅ. & κόπτω.
Ὁλόκυκλος, ὁ, ἡ, Epith. lunæ plenæ.
Ὁλοκυμίτης, ου, ὁ, olus quoddam silvestre.
Ὁλολαμπής, έος, ὁ, ἡ, totus lucidus. Ex ὅ. & λάμπω.
Ὁλόλιθος, ου, ὁ, ἡ, totus lapidens, totus e lapidibus factus.
Ὀλολυγή, ῆς, ἡ, clamor mulierum sacrificantium, jubilatio. 2) ululatus. Gl. Vet. ejulatus. Ab ὀλολύζω.
Ὀλόλυγμα, τὸ, idem. Ab eod.
Ὀλολυγμός, οῦ, ὁ, ululatus, ejulatus. Gl. Vet. ὀλολυγμὸς ἀγροίκων, rusticorum jubilatus, Gl. Vet. Ab eod.
Ὀλολυγών, όνος, ὁ, clamor ranarum marium, feminas ad coitum evocantium. 2) ejulatus. 3) avis quædam solitaria, acredula, vel ulula. Philox. ulula, strix. Ab eod.
Ὀλολύζω, f. ξω, ululo, ejulo. 2) cum clamore deos precor, de mulieribus, jubilo, exulto. (usurpatur de clamore læto mulierum, numen, cujus ludi identidem celebrarentur, ad veniendum invitantium, aut adventum ejus, quem sibi comminiscerentur, annuneiantium, iterato sæpius illo ὀλολῦ. quod est Hebr. *Hallelu Jah*.)
Ὁλομελής, έος, ὁ, ἡ, qui membris est integris, omnibus membris constans, Gl. Vet. integer. Ex ὅ. & μέλος.
Ὁλομέλεια, ας, ἡ, integra natura & constitutio alicujus rei, qua nihil ipsi deest. A pr.
Ὁλομερής, ὁς, integer, totus, nulla parte resecta. Ex ὅ. & μέρος.
Ὅλον, v. ὅλος.
Ὁλόονθος, ου, ὁ, ἡ, fimo scatens. Ex ὅλος & ὄνθος, *fimus*.
Ὁλονυκτίως, *Adv.* per totam noctem. Ex ὅ. & νύξ.
Ὀλοοίτροχος, ου, ὁ, ἡ, cursui perniciosus. Epith. scopuli, ap. Theocr. A sq. & τρέχω. (vel potius tantæ molis, & tam grandis, ut singula quæque saxa singulos impleant carros, & ad onerandum sufficiant. Ab ὅλος & τρέχος.)

Ὀλοιός, ὁ, όν, perniciosus, exitiosus. Ab ὄλλυμι.

Ὀλοόφρων, ονος, ὁ, ἡ, perniciosa consilia agitans, perniciosus. E pr. & φρήν.

Ὀλοόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui animo universa agitat, qui omnium curam gerit, omniscius, nam aliqui apud Hom. pro ὀλοόφρονος legunt ὁλοόφρονος. Ex ὅλος & φρήν.

Ὁλοπόρφυρος, ου, ὁ, ἡ, totus purpureus, totus e purpura. Ex ὅ. & πορφύρα.

Ὁλόπτερος, ου, ὁ, ἡ, cujus universum corpus pennis tectum est. 2) cujus alæ non sunt fissiles, alas continuas habens. E ὅ. & πτερόν.

ὈΛΟΠΤΩ, f. ψω, vello, evello.

Ὁλόπυρος, ου, ὁ, ἡ, triticum integrum, seu quod integrum coctum est. Ex ὅ. & πυρός.

Ὁλορριζεί, *Adv.* radice, radicitus. A sq.

Ὁλόρριζος, ου, ὁ, ἡ, qui cum tota radice est, v. c. erutus. Ex ὅ. & ῥίζα.

ὈΛΟΣ, ὁ, vel ὀλίς, item ὀλόν, idem quod θολός, atramentum sepiæ.

Ὅλος, ὅλη, ὅλον, totus, integer. 2) solidus. 3) universus, omnis. *est ætatis posterioris*. Hinc τὸ ὅλον, ου, universum, rerum universitas, summa rei; at ὅλον, *Adv.* omnino. (Hinc Lat. *solus* & *solidus*.)

Ὁλοσηρικός, ἡ, όν, totus ex serico, holosericus.

Ὁλοσίδηρος, ου, ὁ, ἡ, totus ferreus.

Ὁλοσπαδής, έος, ὁ, ἡ, totus detractus, Hes. ubi pl. ὁλοσπαδεῖς. Ex ὅ. & σπάω.

Ὁλοσπόνδειος, ον, Epith. versus, qui totus e spondeis constat, ut Iliad. λ'. 130.

Ὁλόστεον, ου, τό, herba, quasi tota ossea, per antiphrasin, quum tota mollis sit. A sq.

Ὁλόστεος, ου, ὁ, ἡ, totus osseus, ex osse solido constans. Ex ὅ. & ὀστέον.

Ὁλοσφύρητος, ου, ὁ, ἡ, malleo ductus s. fabricatus, solidus, Hes. Plin. Ex ὅ. & σφῦρα.

Ὁλοσφυρήλατος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ex ὅ. & σφυρήλατος.

Ὁλοσφύρητος, pro ὁλοσφύρητος. v.

Ὁλοσφύρωμα, ατος, τό, massa solidi v. c. ferri. Ex iisd.

Ὁλοσφύρατος, ου, ὁ & ἡ, idem & ex iisd.

Ὁλόσφυρος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Ὁλοσχέρεια, ας, ἡ, integritas, consummatio. 2) crassa & confusa descriptio. A sq.

Ὁλοσχερής, ές, integer, plenus, universus, consummatus, qui fit summa vi, omnibus copiis, ut prælium. 2) extremus, summus. Ex ὅλος & χείρ, vel & ἔχω.

Ὁλοσχερῶς, *Adv.* omnino, penitus, prorsus, plane. 2) confuse, generatim, leviter modo. ὁλοσχερέστερον, *Adv.* majori apparatu, majoribus copiis. A pr.

Ὁλόσχιστος, ον, simplex, non e variis partibus vel segmentis confutus. Plato.

Ὁλόσχοινος, ου, ὁ, ἡ, mariscus, juncus omnium maximus & crassissimus.

ὈΛΟΣΧΟΣ, ου, ὁ, pediculus pomi. Nicand.

Ὁλοσώματος, ου, ὁ, ἡ, ad totum corpus pertinens. Ex ὅ. & σῶμα.

Ὁλοτελής, έος, ὁ, ἡ, plane absolutus, prorsus finitus, perfectus, integer. Ex ὅ. & τέλος.

Ὁλότης, ητος, ἡ, integritas. Ab ὅλος.

Ὁλότροπος, ου, ὁ, ἡ, totius modi, totus.

Ὁλοτρόπως, *Adv.* omnino. A pr.

Ὁλότροχος, ου, rotundus, v. c. lapis. Ex ὅ. & τρέχω. v. ὀλοίτροχος.

Ὀλοφλυκτίς, ίδος, ἡ, pustula.

Ὀλόφυγδος, ου, ὁ, pustulosus, quasi ὀλόφλυγδος, a φλύζω, ferveo, ebullio. Unde &

Ὀλοφυγδών, όνος, ἡ, pustula, quasi ὀλοφλυγδών. (nisi est potius ab ὀλοίτης.)

Ὀλοφυδνός, ἡ, όν, lugubris, luctuosus. Ab ὀλοφύζω.

Ὁλοφυής, έος, ὁ, ἡ, totus absolutus in natura sua, omnibus partibus plenus. Ex ὅ. & φύω.

Ὀλοφυκτίς, ίδος, ἡ, pustula, quasi ὀλοφλυκτίς.

Ὀλοφύζω, fut. ξω, lugeo, lamentor. pro ὀλοφύρομαι.

Ὀλοφυρμός, οῦ, ὁ, ejulatus, ploratus. A sq.

Ὀλοφύρομαι, lamentor, ejulo, ploro. 2) deploro, misereor. ὀλοφυράμενος, aor. 1. m. lamentatus. pass. ὀλοφυρθείς, idem. Ab ὀλοός. v. ὀλοφώϊος

Ὀλόφυρσις, εως, ἡ, ploratus, luctus, ejulatus. 2) lamentatio.

Ὀλοφυρτικός, ἡ, όν, ad lamenta seu lamentandum proclivis. Ab eod.

Ὀλοφυρτικῶς, *Adv.* lamentabiliter. A pr.

Ὀλοφώϊος, ου, ὁ, ἡ, exitialis. 2) versutus, improbus. ὀλοφώϊα, vafrimenta, versutiæ. Ex ὀλλύω & φώς. (nisi potius ab ὀλοός, ὀλοός, ὀλοφός, unde & ὀλοφύρομαι.)

Ὁλόφωνος, ου, ὁ, ἡ, plena voce canens. Ex ὅ. & φωνή.

Ὁλόχαλκος, ον, totus ex ære.

Ὁλόχρους, *contr.* ὁλόχροος, ου, ὁ, ἡ, toto corpore unum colorem habens. Ex ὅ. & χροιά.

Ὁλόχρυσος, ου, ὁ, ἡ, totus ex auro factus, ex auro solido factus. 2) totus auro inductus. ap. Jos.

Ὁλόψυχος, ον, sincerus, candidus, integer animo. Ex ὅ. & ψυχή.

Ὁλοψύχως, *Adv.* toto, integro animo, bona fide. A prec.

Ὄλπη, ης, ἡ, lecythus, ampulla olearia, vas olearium, & alicubi vinarium.

Ὀλπίς, ίδος, ἡ, idem.

Ὀλυμπία, ας, ἡ, sc. χώρα, Olympia, locus Elidis, in quo Jupiter Olympius colebatur, & certamina Olympiaca celebrabantur. Ὀλυμπίαζε, ad Olympiam, Ὀλυμπίαθεν, ab Olympia. Ὀλυμπίασι, apud Olympiam. Ab Ὄλυμπος.

Ὀλύμπια, ων, τά, sc. ἀγωνίσματα, ludi Olympiaci. Ab eod.

Ὀλυμπίας, ου, ὁ, Olympias, *venti* nomen. Ab Ὄλυμπος.

Ὀλυμπιάς, άδος, ἡ, sc. νίκη, victoria s. palma certaminis Olympiaci. 2) certamen Olympiacum. 3) Olympias, sive tempus binis quibusque interjectum ludis Olympiacis, quatuor annorum integrorum cum quindecim diebus. Ab eod.

Ὀλυμπικός, ἡ, όν, Olympicus. Ab eod.

Ὀλυμπιονίκης, ου, ὁ, victor in Olympiis. Ex ὀλύμπια & νικάω, *vinco*.

Ὀλύμπιος, ου, ὁ, Olympum incolens. 2) cœlestis. A sq.

Ὄλυμπος, ου, ὁ, Olympus, mons Macedoniæ altissimus. 2) cœlum. ὀλυμπόνδε, in cœlum.

Ὀλυνθάζω, f. άσω, caprifico. A sq.

Ὄλυνθος, ου, ὁ, grossus, ficus immatura. 2) nomen urbis in Thessalia.

Ὀλυνθοφορέω, ῶ, grossos s. abortus fero. A seq.

Ὀλυνθοφόρος, ου, ὁ, ἡ, grossos ferens. Ex ὄλυνθος & φέρω.

Ὄλυρα, ας, ἡ, semen medium inter frumentum & hordeum, olyra. Gl. Vet. spelta. Philox. far, ador, siligo.

Ὀλυρίτης, ου, ὁ, ut ὀλυρίτης ἄρτος, subcinericius *panis* siligineus. A pr.

Ὀλώδης, εος, ὁ, ἡ, ater vel turbidus. Ab ὀλός pro θολός.

Ὀλώϊος, ία, ιον, perniciosus. Ab ὄλλυμι.

Ὅλως, *Adv.* prorsus, omnino, totaliter, integre. 2) in summa, in universum. 3) sane. Ab ὅλος.

Ὁμαδέω, in unum cogo, congrego. Ab ὁμός.

Ὁμαδέω, f. ήσω, tumultuor. ὁμάδησαν, aor. 1. 3. pl. strepitum excitarunt. A fq.

Ὅμαδος, ο, ὁ, multitudo. 2) tumultus, strepitus, quem multitudo e citat. Ab ὁμός.

Ὁμαιμίς, ίδος, ἡ, soror. Ex ὁμὸ & αἷμα.

Ὅμαιμος, ου, ὁ & ἡ, consanguineus. 2) frater vel soror. Ex iisd.

Ὁμαιμοσύνη, ης, ἡ, consanguinitas. 2) fraternitas. Ab ὅμαιμος.

Ὁμαιμότης, ητος, ἡ, idem, Gloss. Vet. Ab ὅμαιμος.

Ὁμαίμων, ονος, ὁ, ἡ, consanguineus. Ὁμαιμονέστερος, ερα, ερον, Comp. propinquior sanguine. Ex ὁμὸ & αἷμα.

Ὁμαιχμέω, ῶ, f. ήσω, simul milito, simul bellum ineo, simul jaculor. Ab ὁμαίχμος.

Ὁμαιχμία, ας, ἡ, Jon. ὁμαιχμίη, ης, ἡ, societas belli, confœderatio. A fq.

Ὁμαίχμος, ου, ὁ, ἡ, arma consocians, fœderatus, cap. etiam commilito. Ex ὁμὸ & αἰχμὴ, *hasta*. *bellum*.

Ὁμακοεῖον, & ὁμακοεῖον, ου, τὸ, auditorium commune. Vox Pythag. Ex ὁμὸ & ἀκοή.

Ὁμαλής, έος, ὁ, ἡ, æqualis, planus, æquabilis. Ab ὁμαλός.

Ὁμαλία, ας, ἡ, planities, Gl. V. Ab eod.

Ὁμαλίζω, f. ίσω, planum reddo, complano, lævigo. Gl. Vet. plano, æquo, hostio. 2) ad æquabilitatem redigo. 3) adæquo, æqualia sum. Ab eod.

Ὁμαλισμός, ὁ, ὁ, complanatio, lævigatio, æquatio. 2) æquabilis pronunciatio. A pr.

Ὁμαλιστήρ, ῆρος, ὁ, ὁμαλιστῆρες, paviculæ, Philox.

Ὁμαλίστρα, ας, ἡ, hostorium, Gl. V. Ab eod.

Ὁμάλιστρον, τὸ, idem, & ab eod.

Ὁμαλόδερμος, ον, glaber, lævis. A fq. & δέρμα, *pellis*.

Ὁμαλός, ὁ, ον, planus. 2) æqualis, æquabilis. Ab ὁμὸ.

Ὁμαλότης, ητος, ἡ, æqualitas, æquabilitas, planities, Gl. V. A pr.

Ὁμαλόω, idem ac fq. Gl. V. Ab eod.

Ὁμαλύνω, idem quod ὁμαλίζω. ὁμαλῦναι, aor. 1. inf. Ab eod.

Ὁμαλῶς, *Adv.* æqualiter, æquabiliter. 2) pariter, sine discrimine, nullo excepto. 3) sedate. Ab eod.

Ὁμαρτέω, ῶ, f. ήσω, sequor, eo una, comitor. A seq.

Ὁμαρτῆ, *Adv.* simul, una. Ab ὁμὸ & ἄω, f. ἄρω.

Ὁμάς, άδος, ἡ, multitudo tota, omnes simul. Gl. V. summa, universitas. Ab ὁμὸ.

Ὁμασπις, ιδος, ὁ & ἡ, una cum alio clypeum gestans, commilito. Ex eod. & ἀσπίς.

Ὁμαυλία, ας, ἡ, cohabitatio, concubitus. A seq.

Ὅμαυλος, ου, ὁ, ἡ, una habitans, una pernoctans. Ex ὁμὸ & αὐλή.

Ὅμαυλος, ου, ὁ, ἡ, consonans, concinens. Ex eod. & αὐλός, *tibia*.

Ὀμβρέω, ῶ, fut. ήσω, pluo. ὀμβρῶμαι, Philox. Ab ὄμβρος.

Ὀμβρηγενής, ές, ex imbribus ortus. Ex eod. & γίνομαι.

Ὄμβρημα, ατος, τὸ, pluvia. Ab ὀμβρέω.

Ὀμβρηρός, ἡ, όν, pluviosus. v ὀμβρηρός. Ab ὄμβρος.

Ὀμβρῶδης, ἡ, όν, idem & ab eod.

Ὀμβρία, ας, ἡ, pluvia nimbosa, nimbus. Ab eod.

Ὀμβρίζω, f. ίσω, imbre rigo. 2) humecto, madefacio. Ab eod.

Ὄμβρια & ὄμβριχες, vocari omnium animalium fœtus a poetis, scribit Pollux.

Ὀμβριμοεργός, ὁ, ὁ, magna & ardua facinora patrans. Ex ὄμβριμος & ἔργον. v. ὀβριμοεργός.

Ὀμβριμόθυμος, ο, ὁ, ὁ, animo magno & forti præditus, magnanimus.

Ὀμβριμόπατρος, ὀμβριμοπάτρη, vid ὄβρ.

Ὄμβριμος, ο, ὁ, ἡ, impetuosus, vehemens, ut imber, validus, fortis, robustus. Al. ὄβριμος.

Ὄμβριος, ο, ὁ, ἡ, pluvius, pluvialis. Ab ὄμβρος.

Ὀμβροβλύζω, pluviam fundo, V. Lex. Ex eod. & βλύζω.

Ὀμβροβλυτέω, ῶ, pluviam fundo, Suid. E fq. & βλύω.

Ὄμβρος, ου, ὁ, imber, pluvia. (Inde Lat. *humor* & *imber*. qu. pro ὑμβρος, *humidus*. vid. ὀμιχλη & ὀμίχη.)

Ὀμβροποιΐα, ας, ἡ, pluviæ generatio. A fq.

Ὀμβροποιός, ο, ὁ & ἡ, pluviam generans, imbrifer. Ex ὄμβρος & ποιέω.

Ὀμβροφόρος, ο, ὁ, ἡ, imbrifer, imbrem ferens. Ex eod. & φέρω.

Ὀμβροχαρής, ές, imbribus gaudens, h. e. fecunditatem, incrementa nanciscens. Epith. terræ, plantarum. Ex eod. & χαίρω.

Ὀμβρώδης, εος, ὁ, ἡ, imbre dilutus. Ab ὄμβρος.

Ὁμέθνος, ο, ὁ, ἡ, ejusdem gentis s. nationis, Suid. Ex ὁμὸ & ἔθνος.

Ὁμέστιος, ο, ὁ, ἡ, eundem larem habens, contubernalis. Ex eod. & ἑστία.

Ὁμευνέτέω, una cubo. A fq.

Ὁμευνέτης, ο, ὁ, qui eodem cubili utitur, maritus. Ex eod. & εὐνή, *cubile*.

Ὁμευνέτις, ιδος, ἡ, uxor. A pr.

Ὁμευνις, ἡ, idem. A fq.

Ὅμευνος, ο, ὁ, maritus. Ex ὁμὸ & εὐνή.

Ὁμηγερής, έος, ὁ, ἡ, congregatus. Hinc pl. ὁμηγερέες, congregati, apud Hom. Ex eod. & ἀγείρω.

Ὁμηγυρίζω, congrego. Hom. ὁμηγυρίσασθαι, aor. 1. inf. med. congregare. A fq.

Ὁμήγυρις, εως, ἡ, cœtus. Ex ὁμὸ & ἄγυρις, *congregatio*.

Ὁμήθης, εος, ὁ, ἡ, qui eorundem morum est. Ex eod. & ἦθος.

Ὁμηλικία, ας, ἡ, Jonice ὁμηλικίη, ης, ἡ, ætatis æqualitas, eadem ætas. A fq.

Ὁμῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, qui ejusdem ætatis est, Philox. æqualis. ὁμήλικες, æquales, Gl. V. Ex ὁμὸ & ἧλιξ.

Ὁμήλυς, υδος, ὁ, ἡ, veniens simul, comes viæ, Nono. Ex eod. & ἔρχομαι.

Ὁμηλυσία, ας, ἡ, Jon. ὁμηλυσίη, ης, ἡ, quando plures simul eunt. A pr.

Ὁμηρεία, ας, ἡ, datio obsidum. 2) obsides, pignus. Ab ὁμηρεύω.

Ὁμήρειον, τὸ, templum in Homeri honorem.

Ὁμήρειος, ο, ὁ & ἡ, Homericus. Ab Ὅμηρος.

Ὁμήρευμα, ατος, τὸ, pignus. 2) obses. A seq.

Ὁμηρεύω, f. εύσω, sum obses. Ab ὅμηρος.

Ὁμηρέω, ῶ, f. ήσω, in unum convenio, occurro, obvius fio, comitor. Hinc ὡμήρησε, aor. 1. occurrit, apud Hom. Ab eod.

Ὁμηρία, ας, ἡ, clarigatio, Gl. V. Ab eod.

Ὁμηρίδης, ο, ὁ, Homeri imitator. 2) rhapsodus. 3) etiam posteri Homeri ὁμηρίδαι dicti.

Ὁμηρίζω, Homerum imitor. 2) Homerica usurpo. Ab Ὅμηρος.

Ὁμηρικός, ἡ, όν, Homericus, ad Homerum pertinens, Homerum imitans. *Comp.* ὁμηρικώτερος, *Superl.* ὁμηρικώτατος. Ab eod.

Ὁμηρικῶς, *Adv.* Homerico more. A pr.

Ὁμηριστής, ου, ὁ, Homerista, rhapsodus. ὁμηρισταὶ χοροί, vel ὁμηρισταί, Atellani. Gl. Vet. Ab ὁμηρίζω.

Ὁμηρόκεντρα, ων, τὰ, Homerocentones, carmen e

 varius

variis carminum Homeri particulis consutum. Ex Ὅμηρος & κέντρον.

Ὁμηροκεντρισταὶ, ῶν, οἱ, idem. Ab eod.

Ὁμηρομάστιξ, ιγος, ὁ, flagellum Homeri. Epith. Zoili.

Ὅμηρον, ου, τὸ, pignus, quod est loco obsidis. τὸ ὅμηρον, de uno obside, I. Macc. 1. A seq.

Ὅμηρος, ου, ὁ, obses. Gl. Vet. τὸ κατόχυρον, obses, legatus. ὅμηροι, obsides, Gl. V. 2) cæcus, Cumæis, Herodot. in Vit. Hom.

Ὁμιλαδὸν, *Adv.* turmatim, catervatim, facto agmine. Ab ὅμιλος.

Ὁμιλέω, ῶ, f. ήσω, in cœtu aliquorum versor. 2) in colloquium venio, colloquor, confabulor, etiam de oratione ad populum, loquor, sermocinor. Gl. Vet. 3) consuetudinem habeo, consuesco, etiam cum femina. 4) alicui rei valde deditus sum, ut studiis, vino &c. Ab eod.

Ὁμιληδὸν, *Adv.* idem quod ὁμιλαδὸν.

Ὁμίλημα, ατος, τὸ, officium congressus, congressus officiosus. Ab ὁμιλέω.

Ὁμιλητὴς, ῦ, ὁ, qui versari cum aliquo solet, cui frequens est consuetudo cum aliquo. 2) discipulus, auditor. Ab eod.

Ὁμιλητικὸς, ὴ, ὸν, qui dextre versatur cum hominibus, politus, elegans, humanus, affabilis, comis. Gl. Vet. tractator. Ab eodem.

Ὁμιλητὸς, ὁ, comis, lenis. οὐχ ὁμιλητὸς, immitis, asper, sævus. Ab eod.

Ὁμιλία, ας, ἡ, consuetudo cum aliquo. 2) colloquium, collocutio, sermo, disputatio. 3) concio de rebus sacris. Ab ὅμιλος.

Ὁμιλίη, ης, ἡ, *Jon.* cœtus, collegium, Herodot.

Ὅμιλος, ου, ὁ, cœtus, turba, multitudo. 2) turma, caterva, multitudo militum. 3) vulgus, plebs. 4) strepitus, tumultus.

Ὁμιχέω, ῶ, v. ὀμίχω.

Ὁμίχλη, *Jon.* ὀμίχλη, ης, ἡ, nebula, caligo.

Ὁμιχλώδης, ες, nebulosus, caliginosus. A pr.

Ὄμιχμα, ατος, τὸ, urinæ excretio, mictus. Hes. ὀμίχματα, urinæ excretiones. A seq.

ὈΜΙ'ΧΩ, f. ξω, mingo. aor. 1. ὤμιξα, Hipponax.

Ὄμμα, ατος, τὸ, visum, spectaculum, spectrum. 2) adspectus, facies. 3) oculus. ὄμματα, lumina, Gl. V. Ab ὄπτομαι.

Ὀμμάτειος, ου, ὁ, ἡ, q. d. ocularis. ὀμμάτειος πόθος, amor oculis insinuatus, Hes. A pr.

Ὀμματίδιον, ου, τὸ, ocellus. Dim. a seq.

Ὄμματον, ου, τὸ, idem. Ab ὄμμα.

Ὀμματογράφος, ου, ὁ, ἡ, fucando ori serviens, Epith. fuci. Ex eod. & γράφω.

Ὀμματολαμπὴς, έος, ὁ, ἡ, oculos fulgentes habens, pulcer. Ex eod. & λάμπω.

Ὀμματοστερὴς, έος, ὁ, ἡ, oculis privatus, cæcus. Ex eod. & στέρομαι.

Ὀμματόω, ῶ, f. ώσω, oculatum & vigilem reddo. perf. pass. part. sine augm. ὀμματωμένος, ocellatus, Gl. V. Ab ὄμμα.

Ὄμνυμι, vel ὀμνύω, juro, dejero. inf. ὀμνύειν, ὀμνῦναι. Alia ab ὀμόω, ut f. 1. ὀμόσω. med. ὀμοῦμαι, jurabo. aor. 1. ὤμοσα, juravi. perf. ὀμώμοκα, juravi. inf. aor. 1. ὀμόσαι, poet. ὀμόσσαι, jurare. imperat. ὄμοσον, jura.

Ὁμοαιχμία, apud Hesych. pro ὁμαιχμία.

Ὁμοαρίθμιος, ejusdem numeri, Lex. Vulg.

Ὁμοβιος, ου, ὁ, ἡ, cum alio vivens, conjux, Gl. V.

Ὁμοβλαστὴς, έος, ὁ, ἡ, simul germinans. Ex ὁμοῦ & βλαστάνω, germino.

Ὁμόβουλος, ου, ὁ & ἡ, qui una consultat. 2) qui ejusdem est voluntatis. Ex eod. & βουλή.

Ὁμοβώμιος, ου, ὁ, ἡ, cui ara cum alio communis est. Ex eod. & βωμὸς.

Ὁμογάλακτες, ων, οἱ, αἱ, collactanei. Ex eod. & γάλα.

Ὁμογάλακτος, ου, ὁ, ἡ, collactaneus, Philox.

Ὁμόγαμβροι, ων, οἱ, generi unius ejusdemque soceri vel soctus.

Ὁμόγαμος, ὁ, ἡ, maritus, uxor.

Ὁμογάστριος, ου, ὁ, ἡ, uterinus frater. Ex eod. & γαστήρ.

Ὁμογένεια, ας, ἡ, cognatio. Ab ὁμογενὴς.

Ὁμογενέτωρ, ορος, ὁ, frater. Eurip.

Ὁμογενὴς, έος, ὁ, ἡ, ejusdem generis, cognatus. Gl. V. gentilis, consanguineus. Ex ὁμοῦ & γίνομαι.

Ὁμογενῶς, *Adv.* eodem genere. A pr.

Ὁμογλωττέω, ῶ, fut. ήσω, eadem lingua utor. A seq.

Ὁμόγλωττος, ου, ὁ & ἡ, qui eadem lingua utitur, qui ejusdem linguæ est. Ex ὁμοῦ & γλῶττα.

Ὁμογνήσιοι, germani, Philox.

Ὁμόγνιτος, ου, ὁ, ἡ, consanguineus, Nonn. quasi ὁμογένητος.

Ὁμόγνιος, ου, ὁ, ἡ, cognatus, gentilis. ὁμόγνιος Ζεὺς Jupiter gentilitius. ὁμόγνιοι θεοὶ, penates, vel dii gentilitii, quasi ὁμογένιος per syncop. Ex ὁμοῦ & γόνος.

Ὁμογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, ejusdem sum sententiæ, consentio, adsentior. Gl. V. ὁμογνωμονεῖν, concordare. Ab ὁμογνώμων.

Ὁμογνωμόνως, *Adv.* æque, eodem animo. Ab eod.

Ὁμογνωμοσύνη, ης, ἡ, consensus. A seq.

Ὁμογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, qui ejusdem est sententiæ. Gl. Vet. unanimis, concors. Ex ὁμοῦ & γνώμη.

Ὁμόγονος, ου, ὁ, ἡ, germanus. At ὁμόγονα, quæ ejusdem sunt generis. Ex eod. & γίνομαι.

Ὁμόγραμμος, ου, ὁ, ἡ, iisdem lineis circumscriptus. Ex eod. & γραμμή.

Ὁμογραφέω, similiter, pari modo, h. e. iisdem literis scribo verbum aliquod. Vox Gramm. Eust. Ex ὁ. & γράφω.

Ὁμοδέμνιος, ου, ὁ, ἡ, qui ejusdem lecti s. strati particeps est, conjux. Ex ὁ. & δέμνιον.

Ὁμοδημέω, ῶ, f. ήσω, aggrego & accommodo me civibus meis, civilem me gero. A seq.

Ὁμόδημος, ου, ὁ, ἡ, qui ejusdem populi est. popularis, gentilis. 2) qui cum populo facit, qui ad populi mores se componit.

Ὁμοδίαιτος, ου, ὁ, ἡ, eodem victu utens, idem vitæ genus sequens. Gl. V. contubernalis, convictor. Ex ὁμοῦ & δίαιτα.

Ὁμοδογματέω, ῶ, ejusdem sum sententiæ, idem sentio, de philosophis. Ex ὁ. & δόγμα.

Ὁμοδοξέω, ῶ, idem censeo, sentio. Ab ὁμόδοξος.

Ὁμοδοξία, ας, eadem opinio, consensus opinionum. 2) par gloria. Ab eod.

Ὁμόδοξος, ου, ὁ, ἡ, qui ejusdem opinionis est. 2) pari gloria præditus. Ex ὁ. & δόξα.

Ὁμοδόξως, *Adv.* æquali gloria. A pr.

Ὁμοδόρπιος, ου, ὁ, ἡ, cœnæ particeps seu socius. Ex ὁ. & δόρπον.

Ὁμόδουλος, ου, ὁ, ἡ, conservus, conserva.

Ὁμοδρομέω, ῶ, una curro. 2) concurro. vid. seq. & ὁμόδρομος.

Ὁμοδρομία, *Jon.* ὁμοδρομίη, concursus, pugna. Ab eod.

Ὁμόδρομος, ὁ, qui una currit, comes cursus.

Ὁμοδύναμος, ου, ὁ, ἡ, æque potens. Ex ὁ. & δύναμις.

Ὁμοεθνέω, ejusdem gentis sum. A seq.

Ὁμοεθνὴς, έος, ὁ, ἡ, ejusdem gentis s. nationis. Ex ὁ. & ἔθνος.

Ὁμοε-

Ὁμοαιθεία, ας, ἡ, gentilitas, cognatio, partium corporis inter se consensio. A pr.

Ὁμόαιθιος, ον, ejusdem gentis. Gl. Vet. congentilis.

Ὁμοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, qui ejusdem speciei est, ejusdem generis. Ex ὁ. & εἶδος.

Ὁμοείδεια, & ὁμοειδία, ας, ἡ, speciei similitudo, formæ convenientia. A pr.

Ὁμοειδῶς, Adv. eadem, simili formæ. Ab eod.

Ὁμοερκὴς, έος, ὁ, ἡ, iisdem in ædibus habitans. τὸ ὁμοερκές, quod eodem septo coercetur. Ex ὁ. & ἕρκος, septum.

Ὁμοέστιος, ου, ὁ, ἡ, qui eundem larem habet, contubernalis. Ex ὁ. & ἑστία.

Ὁμόζηλος, ου, ὁ, ἡ, qui unum idemque æmulatur, qui ejusdem studii est.

Ὁμοζυγὴς, έος, ὁ, ἡ, qui sub eodem jugo est, conjux, conjunctus. Ex ὁ. & ζεύγνυμι.

Ὁμοζυγία, ἡ, conjunctio. A seq.

Ὁμόζυγος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ὁμοζυγής.

Ὁμόζυξ, υγος, ὁ & ἡ, idem. ὁμόζυγες, juges, Gl. Vet. jugi, bini. Ex iisd.

Ὁμοήθεια, ας, ἡ, morum similitudo, morum consensio, concordia. A seq.

Ὁμοήθης, εος, ὁ, ἡ, qui eorundem morum est, qui similibus est moribus. Gl. V. similis, consuetus, solitus. Ex ὁ. & ἦθος.

Ὁμοθάλαμος, ου, ὁ, ἡ, qui simul, & in eodem thalamo habitat, contubernalis.

Ὁμοθαμνέω, una fruticor. Ex ὁ. & θάμνος, frutex.

Ὁμόθεν, Adv. ex eodem loco. 2) e propinquo. Ab ὁμοῦ.

Ὁμόθεος, ου, ὁ, ἡ, pariter deus, ejusdem divinitatis consors.

Ὁμόθηλος, ου, ὁ, collactaneus, cognatus. Ex ὁ. & θηλὴ, mammilla.

Ὁμόθριξ, χος, similes pilos habens. Epith. equi vid. ὄτριχες.

Ὁμόθρονος, ου, ὁ, ἡ, throni, regni consors.

Ὁμόθροος, ου, ὁ, ἡ, unum idemque loquens, concors.

Ὁμοθυμαδὸν, Adv. uno animo, una mente, concordi voluntate, unanimiter. 2) universi, una, pariter, simul, Philox. Ab ὁμόθυμος.

Ὁμοθυμία, ας, ἡ, unanimitas, concordia. Ab eod.

Ὁμόθυμος, ου, ὁ, ἡ, unanimis, concors.

Ὁμοιάζω, similis sum. Ab ὅμοιος.

Ὁμοιάρχοντες, similiter incipiens. Hermogen. Schol. Ab eod. & ἄρχομαι.

Ὁμοῖος, similis, omnibus communis, omnibus æque perniciosus, molestus, instans. Ab ὅμοιος, s. ut quidam volunt ὁμοῦ, & ἰέναι, ab εἶμι.

Ὁμοιοβαρὴς, έος, ὁ, ἡ, æque gravis. Ex ὅ. & βάρος.

Ὁμοιόβιος, ου, ὁ, ἡ, simili victu utens.

Ὁμοιοβίοτος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Ὁμοιοβλαστέω, similiter germinare, germine convenire.

Ὁμοιογένεια, ας, ἡ, generis similitudo. A seq.

Ὁμοιογενὴς, έος, ὁ, ἡ, qui similis vel prope ejusdem est generis. Ex ὅμοιος & γίνομαι.

Ὁμοιογενῶς, Adv. simili genere. A pr.

Ὁμοιοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, qui similis vel prope ejusdem est speciei. Ex eod. & εἶδος.

Ὁμοιόθριξ, ιχος, ὁ, ἡ, similes pilos habens.

Ὁμοιοκαρπέω, ῶ, similes fructus gigno. A seq.

Ὁμοιόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, similes habens fructus.

Ὁμοιοκαταληκτέω, similiter desino. A seq.

Ὁμοιοκατάληκτος, ου, ὁ, ἡ, similiter desinens. Ex ὅμ. & καταλήγω.

Ὁμοιοκαταληξία, ἡ, similitudo clausulæ. Ab iisd.

Ὁμοιόκριθος, ου, ὁ, ἡ, hordeo similis. Ex eod. & κριθή.

Ὁμοιολεπτομερὴς, ὁ, ἡ, in partes tenues similesque divisus, ap. Schol. Arist. ex ὅμοιος, λεπτὸς, tenuis, & μέρος.

Ὁμοιολογία, ας, ἡ, dictio similis, similia verba. Ex ὅμ. & λόγος.

Ὁμοιομέρεια, ας, ἡ, similitudo partium, partes similes. Vox Anaxagoræ, Lucret. homœomeria. A seq.

Ὁμοιομερὴς, έος, ὁ, ἡ, constans partibus similibus, partes habens similes. Ex ὅμ. & μέρος.

Ὁμοιομούσιος, ου, ὁ, ἡ, similis, & ejusdem essentiæ. Ex ὅμ. ὁμοῦ & οὐσία, essentia.

Ὁμοιόμορφος, ου, ὁ, ἡ, similem formam habens. Ex ὅμ. & μορφή.

Ὁμοιούσιος, ου, ὁ, ἡ, similis essentiæ, similem essentiam habens. Ex ὅμ. & οὐσία.

Ὁμοιοπάθεια, ας, ἡ, adfectuum similitudo, similis adfectus, naturæ similitudo. Ab ὁμοιοπαθής.

Ὁμοιοπαθέω, ῶ, f. ήσω, similiter adficior, iidem mihi sunt adfectus, eadem natura sum. Ab eod.

Ὁμοιοπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, cui similes sunt adfectus, iisdem adfectibus obnoxius, item, similis naturæ. Ex ὅμ. & πάθος.

Ὁμοιοπαθῶς, Adv. similibus adfectionibus. A pr.

Ὁμοιόπιστος, ου, ὁ, ἡ, ejusdem fidei. Ex ὅμ. & πίστις.

Ὁμοιοπρεπὴς, έος, similiter ornatus. Ex ὅμ. & πρέπω.

Ὁμοιοπροσωπέω, ejusdem esse personæ. Gramm.

Ὁμοιοπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, ejusdem personæ. Gramm. Ex ὅμ. & πρόσωπον.

Ὁμοιόπτερος, ου, ὁ, ἡ, qui similes habet pennas. trop. ὁμοιόπτεροι, qui sunt æqualis dignitatis. Hes. Ex ὅμ. & πτερόν.

Ὁμοιόπτωτος, ου, ὁ, ἡ, similiter cadens, similes casus habens. Ex ὅμ. & πίπτω.

Ὁμοιοπτώτως, Adv. iisdem casibus. A pr.

Ὁμοιόπυρος, ου, ὁ, ἡ, tritico similis.

Ὅμοιος, οία, οιον, similis. 2) par, æqualis, aliquando & ὁμοῖος. τὸ ὅμοιον, similitudo. ὅμοιον, ὅμοια, similiter. Ab ὁμός.

Ὁμοιόσημος, ου, ὁ, ἡ, idem significans. Ex ὅμ. & σῆμα.

Ὁμοιόσκευος, ου, ὁ, ἡ, simili cultu seu habitu utens. Ex ὅμ. & σκευή.

Ὁμοιόστομος, ον, ore similis. Ex ὅμ. & στόμα.

Ὁμοιοσύντακτος, ου, ὁ, ἡ, similis & ejusdem constructionis. Ex ὅμ. & συντάσσω.

Ὁμοιοσχημονέω, ῶ, ejusdem figuræ sum, eumdem habitum servo. Ab ὁμοιοσχήμων.

Ὁμοιοσχημόνως, Adv. eadem forma. A seq.

Ὁμοιοσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, qui ejusdem figuræ est, conformis. Ex ὅμ. & σχῆμα.

Ὁμοιοταχὴς, έος, ὁ, ἡ, simili celeritate præditus, æque velox. Ex ὅμ. & τάχος.

Ὁμοιοταχῶς, Adv. simili celeritate. A pr.

Ὁμοιοτέλευτον, ου, τὸ, similem clausulam habens, similiter desinens. Ex ὅμ. & τελευτή.

Ὁμοιότης, ητος, ἡ, similitudo, item æqualitas, parilitas, Gl. V. Ab ὅμοιος.

Ὁμοιότονος, ον, similem tonum habens.

Ὁμοιοτόνως, Adv. simili tono. A pr.

Ὁμοιοτροπία, ας, ἡ, similis & idem prope modus, similitudo. 2) morum similitudo. A sq.

Ὁμοιότροπος, ου, ὁ, ἡ, similis & ejusdem modi. 2) similibus præditus moribus, ejusdem ingenii.

Ὁμοιοτρόπως, Adv. eodem modo. A pr.

Ὁμοιοτύπωτος, ου, ὁ, ἡ, simili forma expressus. Ex ὅμ. & τυπόω.

Ὁμοιοφυὴς, ου, ὁ, ἡ, similis naturæ, similem essen-

essentiam habens. Ex ὁμ. & οὐσία.

Ὁμοιόφυτος, ου, ὁ, ἡ, similiter germinans. Ex ὁμ. & φύω.

Ὁμοιόφωνος, ου, ὁ, ἡ, similem vocem habens. Ex ὁμ. & φωνή.

Ὁμοιοχροία, ας, ἡ, similitudo coloris.

Ὁμοιόχρονος, ον, qui est ejusdem intervalli, durationis, temporis. Epith. pedum, in quibus paria tempora, ut dactyli & anapæsti, qui ὁμοιόχρονοι sunt.

Ὁμοιοχρώματος, ου, ὁ, ἡ, colore similis. Ex ὁμ. & χρῶμα.

Ὁμοιόω, ῶ, f. ώσω, adsimulo, similem reddo. 2) comparo, confero. ὁμοιοῦμαι, assimulor. ὡμοιώθην, aor. 1. similis factus sum. inf. ὁμοιωθῆναι, poet. ὁμοιωθήμεναι, exæquari. Alicubi & ὁμοιῶ, similis sum. Ab ὅμοιος.

Ὁμοίωμα, ατος, τό, similitudo, simulacrum, figura expressa ad alicujus similitudinem. A pr.

Ὁμοιωματικός, ή, όν, similitudinem significans. ὁμοιωματικὸν ὄνομα, nomen similitudinis. A pr.

Ὁμοίως, *Adv.* similiter, simili modo, perinde, pariter, æque. Ab ὅμοιος.

Ὁμοίωσις, εως, ἡ, similitudo, simulacrum, effigies. 2) Figura rhetorica, quum res similitudine explicatur. Ab ὁμοιόω.

Ὁμοιωτής, οῦ, ὁ, qui rerum simulacra imitatur & exprimit. Ab eod

Ὁμόκαπνος, ου, ὁ, ἡ, ad eundem fumum sive focum degens cum aliis, contubernalis. Ex ὁμοῦ & καπνός.

Ὁμόκαπος, ου, ὁ, ἡ, idem præsepe, vel communem mensam, victum, habens. Ex eod. & κάπη, *præsepe*.

Ὁμοκέραμος, ου, ὁ, ἡ, sub eodem tecto habitans.

Ὁμοκέλευθος, ου, comes itineris, viæ.

Ὁμόκεντρος, ου, ὁ, ἡ, idem centrum habens. Ex ὁμοῦ & κέντρον.

Ὁμοκλάω, vel ὁμοκλέω, ῶ, f. ήσω, hortor vociferando, minaciter clamo, increpito. ὁμόκλεον imperf. minabantur, & *Ion.* ὁμοκλήσασκε, 3. sing. increpabat. v. seq.

Ὁμοκλή, ῆς, ἡ, pro ὁμόκλησις, exhortatio cum vociferatione, increpatio & comminatio. Ex ὁμοῦ & κέλω, *jubeo*, vel καλέω.

Ὁμοκληρία, ας, ἡ, consortium, Gl. V. A seq.

Ὁμόκληρος, ου, ὁ & ἡ, coheres, particeps.

Ὁμοκλητήρ, ῆρος, ὁ, increpator, objurgator, qui magno cum clamore minatur. Ab ὁμοκλέω.

Ὁμόκλητος, ου, ὁ, ἡ, simul vocatus cum alio.

Ὁμοκλινής, έος, ὁ, ἡ, simul accumbens mensæ, Nonnus. Ex ὁμοῦ & κλίνη.

Ὁμόκλινος, ου, ὁ, ἡ qui in eodem lecto est, sive ut eadem mensa fruatur, sive ut una cubet. Ex iisd.

Ὁμόκλιτος, ου, ὁ, ἡ, eodem tecto utens, una manens cum alio. Ex ὁμοῦ & κλίνω.

Ὁμοκοίλιος, ου, ὁ, ἡ, uterinus frater. Ex ὁ. & κοιλία.

Ὁμοκοιτία, ας, ἡ, concubitus. Ab ὁμόκοιτος.

Ὁμόκοιτις, ἡ, conjux. A seq.

Ὁμόκοιτος, ου, ὁ, ἡ, eodem lecto utens, simul cubans, conjux. Ex ὁ. & κοίτη.

Ὁμόλεκτρος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ex ὁ. & λέκτρον.

Ὁμολεξία, ἡ, consensus. Ex ὁ. & λέγω.

Ὁμόλεχος, ου, ὁ, ἡ, conjux.

Ὁμολογέω, ῶ, f. ήσω, consentio, adsentior. 2) spondeo, roganti promitto, despondeo, Gl. Vet. 3) præs fio. 4) conditiones (v. c. pacis) accipio. 5) confiteor, profiteor, palam dico, adfirmo, testor. 6) similis sum, respondeo. 7) laudo, celebro, gratias ago per hebr. item, deprecor. pass. ὁμολογεῖται, concessum est, convenit. part. ὁμολογούμενον, quod in confesso est, item consentaneum. aor. 1. part. ὁμολογηθείς, votivus, Gl. Vet. perf. ὡμολογημένον, confessum, Gl. Vet. & sine augmento, ὁμολογημένον, condictum. Gl. Vet. ὡμολόγηται, constat, Philox. 3. sing. perf. τὰ ὡμολογημένα, de quibus convenit. Ab ὁμόλογος.

Ὁμολόγημα, ατος, τό, de quo convenit inter aliquos; inter disputantes, quod in confesso est. A pr.

Ὁμολογησία, ας, ἡ, confessio. Ab eod.

Ὁμολογήτης, ὁ, idem & ab eod.

Ὁμολογητής, οῦ, ὁ, sponsor. Philox. 2) confessor, omnis vere Christianus. ὁμολογηταί, martyres, qui mala, cruciatus propter Christum perpessi sunt. Ab eod.

Ὁμολογία, ας, ἡ, confessio. 2) consensus. 3) conventio, pactum, pactio. 4) deditio, deditionis conditio. ὁμολογίαι, fœderis leges. Gl. V. confessio, professio, stipulatio, sponsio, pactio. 5) convenientia, concinnitas. A seq.

Ὁμόλογος, ου, ὁ, ἡ, consentiens, ejusdem sententiæ. 2) consentaneus, aptus. τὸ ὁμόλογον, compromissum, pactum, Phil. ἐξ ὁμολόγου, aperte, consensu & confessione omnium.

Ὁμολόγως, *Adv.* idem ac ἐξ ὁμολόγου. v. pr.

Ὁμόλοχος, ὁ, qui ejusdem est cohortis.

Ὁμομαστιγίας, ου, ὁ, particeps verberum, conservus. paris culpæ, & pœna pari dignus.

Ὁμόμαστιξ, γος, ὁ, idem.

Ὁμομήτριος, ία, ιον, eadem matre natus. uterinus, Gl. V. Ex ὁμοῦ & μήτηρ.

Ὁμομήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, Pollux. ubi ὁμομήτορες, iidem qui ὁμομήτριοι. Ex iisd.

Ὁμόναος, ου, ὁ, ἡ, qui communi templo cum alio deo colitur.

Ὁμόνεκρος, ου, ὁ, ἡ, simul, pariter mortuus; æque corruptus ac cadaver.

Ὁμονήδυος, ου, ὁ, frater germanus, uterinus. Ex ὁ. & νηδύς, *uterus*.

Ὁμονοεῖον, ου, τό, templum Concordiæ. Ab ὁμόνοος vel ὁμόνοια.

Ὁμονοέω, ῶ, f. ήσω, concors sum, concorditer vivo, consentio. Gl. V. concordo. Ab eod

Ὁμονοητικός, ή, όν, ad concordiam pertinens, ad eam efficiendam aptus, propensus. A pr.

Ὁμονοητικῶς, *Adv.* concorditer, consensu. A pr.

Ὁμόνοια, ας, ἡ, concordia, consensus, conspiratio. 2) deæ nomen. A seq.

Ὁμόνοος, *contr.* ὁμόνους, ου, ὁ, ἡ, eandem mentem habens, concors, unanimis.

Ὁμόνομος, ου, iisdem legibus utens. Plat.

Ὁμοουσιαστής, οῦ, ὁ, ὁμοουσιασταί, ab hæreticis vocabantur, qui τὸ ὁμοούσιον defendebant. A seq.

Ὁμοούσιος, ου, ὁ, ἡ, qui ejusdem essentiæ est, qui eandem essentiam habet, vel genere, vel numero. Ab οὐσία.

Ὁμοουσιότης, ητος, ἡ, consubstantialitas, communio essentiæ. A præc.

Ὁμόπαγοι, οἱ, qui ejusdem sunt pagi. A latino *pagus*, quod vocabulum græcæ est originis. Dionys. Hal.

Ὁμοπαθέω, ῶ, f. ήσω, adsentio, obtempero. A seq.

Ὁμοπαθής, έος, ὁ, ἡ, proprie, iisdem adfectibus obnoxius: eodem modo adfectus in re aliqua. Ex ὁμοῦ & πάθος.

Ὁμο-

Ὁμοπαθὴς, simili vel eadem affectione animi. A pr.

Ὁμοπαῖδες, ων, οἱ, pueri eodem partu editi, gemelli.

Ὁμοπάτριος, ου, ὁ, frater. Ex ὁ. & πατήρ.

Ὁμόπατρος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ex iisd.

Ὁμοπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, idem. Ex iisd.

Ὁμόπεδος, ον, planus, ut ὁμαλός. Ex ὁ. & πέδον.

Ὁμοπιστία, ας, ἡ, fidei conspiratio, eadem fides. A seq.

Ὁμόπιστος, ου, ὁ, ἡ, in fide consentiens, ejusdem fidei.

Ὁμοπλεκὴς, έος, ὁ, ἡ, in unum nexus, in unum plicatus. Ex ὁ. & πλέκω.

Ὁμόπλεκτος, ου, ὁ, ἡ, idem, ab eod.

Ὁμοπλοέω, ῶ, f. ήσω, simul navigo. Ab ὁμόπλοος.

Ὁμοπλοΐα, ας, ἡ, navigationis societas. Ab eod.

Ὁμόπλοος, contr. ὁμόπλους, ου, ὁ, ἡ, simul navigans, navigationis socius.

Ὁμοπλωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem. 2) qui simul natat.

Ὁμόπολις, εως, ὁ, ἡ, qui ex eadem urbe est. 2) conterraneus, popularis.

Ὁμοποδίτης, ου, ὁ, ἡ, simul iter faciens. Ex ὁμοῦ & ποδίζω.

Ὁμοπραγέω, socius, conscius sum alicujus negotii. Ex ὁ. & πράττω.

Ὁμοπράγμων, ονος, socius, adjutor. Ex iisd.

Ὁμοπροσκύνητος, ου, ὁ, ἡ, ejusdem adoratinnis, eadem adoratione dignus.

Ὁμόπτερος, ου, ὁ, ἡ, similiter alatus, similiter volans, eodem vento urens, de navi. Ex ὁ. & πτερόν.

Ὁμοπτέρως, Adv. pari cursus celeritate. A pr.

Ὁμόπτολις, εως, ὁ & ἡ, idem quod ὁμόπολις.

Ὁμοπτώτως, Adv. eodem casu. Vox Gramm. Ex ὁ. & πίπτω.

Ὄμοργμα, ατος, τό, macula, labes. A sq.

Ὀμόργνυμι, f. ξω, tergo, abstergo. 2) imprimo, inuro. aor. 1. med. part. ὀμορξάμενος, tergens. velut ab ὀμόργω. Eust. v. & μοργνύω.

Ὁμορέω, ῶ, f. ήσω, confinis, conterminus sum. Ab ὅμορος.

Ὁμόρησις, εως, ἡ, ὁμόρησις, confinitas, vicinitas, adfinitas. A pr.

Ὁμόριος, ου, idem quod seq. Ex ὁ. & ὅρος.

Ὅμορος, ου, ὁ, ἡ, finitimus, confinis, conterminus.

Ὁμοροφία, ας, ἡ, contubernium, Gl. Vet. Ab ὁμόροφος.

Ὁμορόφιος, ου, ὁ, ἡ, sub eodem tecto habitans, contubernalis. Ab eod.

Ὁμόροφος, vel ὁμώροφος, ου, ὁ, ἡ, pro ὁμορόφιος, idem ab eod.

Ὁμόρρεθρος, ου, ὁ, ἡ, communia fluenta habens, ex eodem rivo aquas ducens. E ὁ. & ῥέεθρον.

Ὁμόρρητος, ου, ὁ, ἡ, uno eodemque ore dictus, concors. Nonnus.

Ὁμορροή, ῆς, ἡ, confluvium, V. L.

Ὁμορροθέω, ῶ, f. ήσω, constrepo. 2) consentio, idem confirmo. Ab ὁμόρροθος.

Ὁμορρόθιος, ου, ὁ, ἡ, simul agitatus fluctibus. A seq.

Ὁμόρροθος, ου, ὁ, ἡ, simul strepitum aut sonitum edens, consentiens.

Ὁμορροία, ας, ἡ, confluentia, confluvium. A sq.

Ὁμόρροος, ου, ὁ, ἡ, simul fluens, confluens.

Ὁμορρόφος, ου, ὁ, ἡ, compotor. Ex ὁμοῦ & ῥοφέω, *haurio*. v. & ὁμόροφος.

Ὁμορυσμίη, ης, ἡ, vicinitas, Hippocr. A seq.

Ὁμορυσμός, οῦ, ὁ, vicinitas, Hipp. A ῥυσμός, *tractus*.

Ὁμός, ή, όν, similis, par. 2) idem. εἰς ὁμὸν παιδὶ κάθευδεν, eodem in loco, lectove cum puero concubuit. Theocr.

Ὁμόσαρκος, ου, ὁ, ἡ, ejusdem carnis, naturae humanae consors. Ex ὁμοῦ & σάρξ.

Ὁμόσε, *Adv.* eundem in locum, eodem. ὁμόσε ἰέναι, ὁμόσε χωρεῖν, concurrere, pedem conferre, manus conserere. Ab ὁμοῦ.

Ὁμοσθενής, έος, ὁ, ἡ, aeque fortis seu validus. Ex eod. & σθένος.

Ὁμοσίπυοι, ων, οἱ, conjuges, quasi ex eadem mactra, ex uno penu victitantes. Ex eod. & σιπύη.

Ὁμοσιτέω, ῶ, fut. ήσω, una cibum capio. A seq.

Ὁμόσιτος, ου, ὁ, ἡ, qui cibum una cum alio capit, convictor.

Ὁμόσκευος, ου, ὁ, ἡ, qui iisdem armis utitur.

Ὁμοσκηνία, ας, ἡ, contubernium. A seq.

Ὁμόσκηνος, ου, ὁ, ἡ, in eodem tentorio degens, contubernalis. Ex ὁμοῦ & σκηνή.

Ὁμοσκηνέω, vel ὁμοσκηνόω, ῶ, contubernalis sum, in eodem tentorio habito.

Ὁμοσπλάγχνιος, ου, ὁ, ἡ, cognatus, consanguineus, frater. Ex ὁμ. & σπλάγχνον.

Ὁμοσπονδέω, foederis particeps sum. A seq.

Ὁμόσπονδος, ου, ὁ, ἡ, libaminum consors, foederis particeps. Gl. Vet. foederatus. Ex eod. & σπονδή.

Ὁμόσπορος, ου, ὁ, ἡ, simul seminatus, una satus. 2) eadem stirpe ortus, frater vel soror. Ex eod. & σπορά.

Ὁμοσπόρος, ου, ὁ, ἡ, qui cum eadem femina rem habet. Ex iisd.

Ὁμόστεγος, ου, ὁ, ἡ, contubernalis. Ex ὁ. & στέγη.

Ὁμοστιβής, έος, ὁ, ἡ, iisdem vestigiis incedens, *metaph.* consentiens, concors. Ex ὁ. & στείβω.

Ὁμοστιχάω, & -έω, fut. ήσω, simul procedo, una eo, comitor. Ex eod. & στείχω.

Ὁμοστιχής, ές, simul incedens. Ex iisdem.

Ὁμόστιχος, ου, ὁ, ἡ, vel ὁμόστοιχος, in eodem versu seu ordine locatus. 2) comes, qui ejusdem est ordinis.

Ὁμόστολος, ου, ὁ, ἡ, qui simul mittitur, seu proficiscitur, ejusdem viae comes. 2) qui eodem amictus genere utitur. Ex ὁ. & στέλλω.

Ὁμόστοργος, ου, ὁ, ἡ, pari, mutuo amore prosequens, concors in amore. Ex eod. & στοργή.

Ὁμόσφυρος, ου, ὁ, ἡ, cum alio iter faciens, comes, exp. & frater. Ex ὁ. & σφυρόν.

Ὁμοσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, eandem formam seu habitum habens, uniformis. Ex ὁ & σχῆμα.

Ὁμοταγής, έος, ὁ, ἡ, qui ejusdem est ordinis. Ex eod. & τάσσω.

Ὁμοταγῶς, *Adv.* eodem ordine. A praec.

Ὁμοτάλαντος, ον, ejusdem pretii, magnitudinis, ponderis. Ex ὁ. & τάλαντον.

Ὁμόταφος, ου, ὁ, ἡ, idem sepulcrum habens.

Ὁμοταχής, έος, ὁ, ἡ, aeque velox. Ex ὁ. & τάχος.

Ὁμοταχῶς, *Adv.* simili celeritate. A praec.

Ὁμοτελής, έος, ὁ, ἡ, qui idem tributum vel una pendit. Ex ὁ. & τέλος.

Ὁμοτέλευτος, ον, eodem modo desinens. Ex eod. & τελευτή.

Ὁμοτέρμων, ονος, ὁ, ἡ, conterminus, vicinus.

Ὁμοτεχνέω, ῶ, eandem artem factito. A seq.

Ὁμότεχνος, ου, ὁ, ἡ, qui eandem artem exercet, factitat. Ex ὁ. & τέχνη.

Ὁμότιτθος, ὁ, ἡ, eadem nutrice usus, qui eodem ubere lactatus est. Ab eod. & τίτθη. v. ὁμότιτθος.

Ὁμοτής, οῦ, ὁ, jurator, juratus, Gl. Vet. Ab ὄμνυμι.

Ὁμοτικός, ή, όν, jurativus, qui jurantis est, seu in jurejurando dicendo usurpatur; ὀμοτικὰ ἐπιῤῥήματα, adverbia jurandi. Ab eod.

Ὁμοτ-

Ὁμοτιμία, ας, ἡ, honoris æqualitas, par dignitas. A seq.

Ὁμότιμος, ου, ὁ, ἡ, qui in pari habetur honore, qui paris est conditionis, Gl. Vet. collega, consors. 2) ὁμότιμοι, ordo aliquis apud Lacedæmonios. Ex ὁ. & τιμή.

Ὁμοτίμως, *Adv.* pari dignitate. A præc.

Ὁμότιτθος, ου, ὁ, ἡ, eadem nutrice usus. Ex ὁ. & τιτθή.

Ὁμότοιχος, ου, ὁ, ἡ, communem parietem habens, vicinus.

Ὁμότονος, ου, ὁ, ἡ, eundem tenorem servans. 2) æqualiter tentus, contentus.

Ὁμοτόνως, *Adv.* æquabiliter, æquali, eodem tenore. A præc.

Ὁμοτράπεζος, ου, ὁ, ἡ, eadem utens mensa. Ex ὁ. & τράπεζα.

Ὁμότρητος, ου, ὁ, ἡ, una perforatus, una penetrabilis. Nonnus.

Ὁμότριχος, ου, ὁ, ἡ, eosdem pilos habens. Ex ὁ. & θρίξ.

Ὁμοτροπέω, ῶ, iisdem moribus sum præditus, similis sum. Ab ὁμότροπος.

Ὁμοτροπία, ας, ἡ, morum similitudo, similitudo simpliciter. A seq.

Ὁμότροπος, ου, ὁ, ἡ, similibus moribus præditus. 2) ejusdem modi, similis.

Ὁμοτρόπως, *Adv.* similiter, eodem modo. A pr.

Ὁμοτροφία, ἡ, communis educatio. A seq.

Ὁμότροφος, ου, ὁ, ἡ, simul nutritus, una educatus. 2) convictor. Ex ὁ. & τρέφω.

Ὁμοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, qui aliquos simul alit. Ex iisd.

Ὁμοῦ, *Adv.* una, simul, pariter. 2) eundem in locum. 3) eodem in loco. 4) prope. 5) fere, ferme, propemodum, circiter Ab ὁμός.

Ὁμοϋπόστατος, ου, ὁ, ἡ, eandem hypostasin habens. E pr. & ὑφίσταμαι, *subsisto*.

Ὁμοφρέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ὁμορέω.

Ὁμόφρης, idem quod ὁμόρητης.

Ὁμόφρος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ὁμόρελος.

Ὅμορος, idem quod ὅμορος.

Ὁμόστιος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ὁμοέστιος.

Ὁμοφίλης, ητος, ἡ, idem quod ὁμοεστίτης.

Ὁμοφήτωρ, ορος, ὁ, omnibus pariter vaticinans. Epith. Apollinis. Ab ὁ. & φημί.

Ὁμόφθογγος, ου, ὁ, ἡ, consonans, ejusdem soni.

Ὁμόφλοιος, ου, ὁ, ἡ, similem corticem habens.

Ὁμόφοιτος, ου, ὁ, ἡ, comes. Ex ὁ. & φοιτάω.

Ὁμοφραδής, έος, ὁ, ἡ, unanimis, concors.

Ὁμοφράδμων, ονος, ὁ, ἡ, consilii particeps. 2) unanimis, concors.

Ὁμοφρονέω, ῶ, f. ήσω, eadem sum mente, consentio.

Ὁμοφροσύνη, ης, ἡ, concordia, consensio, unanimitas. A seq.

Ὁμόφρων, ονος, ὁ, ἡ, unanimis, ejusdem mentis, sententiæ, idem sentiens. Ab ὁ. & φρήν.

Ὁμοφυής, έος, ὁ, ἡ, ejusdem naturæ. 2) consanguineus, cognatus. Ex eod. & φυή.

Ὁμοφυΐα, ας, ἡ, naturæ communitas. A præc.

Ὁμοφυλία, ας, ἡ, similitudo, cognatio. A seq.

Ὁμόφυλος, ου, ὁ, ἡ, qui ejusdem est gentis, generis, vel sexus. 2) in eadem terra genitus, Gl. Vet. tribulis, gentilis. Ex ὁ. & φῦλον, s. φυλή.

Ὁμοφωνέω, ῶ, f. ήσω, eandem vocem edo. 2) voce & lingua eadem utor.

Ὁμοφωνία, ας, ἡ, vocis convenientia, concentus. 2) ejusdem linguæ usus. Ab seq.

Ὁμόφωνος, ου, ὁ, ἡ, eandem vocem seu eundem sonum edens. 2) eadem lingua utens. Ex ὁ. & φωνή.

Ὁμοφώνως, *Adv.* eadem voce, vocibus concordibus. 2) una eademque lingua. A præc.

Ὁμόφωτος, ου, ὁ, ἡ, eodem lumine lucens. Ex ὁ. & φῶς.

Ὁμοχοῖνιξ, ικος, ὁ, ἡ, qs. eadem chœnice victitans, conservus, commilito.

Ὁμοχροία, ας, ἡ, coloris similitudo, idem vel similis color.

Ὁμοχρονέω, ῶ, f. ήσω, æqualis, eodem tempore sum. A seq.

Ὁμοχρόνιος, ου, ὁ, ἡ, æqualis, contemporaneus.

Ὁμόχροος, contr. ὁμόχρους, ου, ὁ, ἡ, ejusdem coloris, concolor. Ex ὁ. & χρόα.

Ὁμοχρώματος, ου, idem. Ex eod. & χρῶμα.

Ὁμοχθόνιος, ου, ὁ, conterraneus, Gl. Vet. Ex eod. & χθών.

Ὁμοχώριος, ου, ὁ, ἡ, qui ex eadem regione est, popularis, vicinus. Ex iisd.

Ὁμόψηφος, ου, ὁ, ἡ, cujus idem suffragium est, qui ejusdem sententiæ est. 2) qui una suffragium fert. 3) idem jus suffragii ferendi habens.

Ὁμοψυχέω, ῶ, f. ήσω, eodem sum animo, concors sum, consentio. Ab ὁμόψυχος.

Ὁμοψυχία, ας, ἡ, concordia. A seq.

Ὁμόψυχος, ου, ὁ, ἡ, qui ejusdem est animi, concors, unanimis. Ex ὁ. & ψυχή.

Ὁμοψύχως, *Adv.* unanimiter, uno animo. A pr.

Ὁμόω, ῶ, f. ώσω, in unum redigo. pass. ὁμοῦσθαι, aor. 1. ὁμωθῆναι. Ab ὁμός.

Ὀμόω, juro. Gl. Vet. inusit. sed usit. ὀμόσω, f. 1. & ὀμοῦμαι, f. 2. med. ὤμοσα, aor. 1. act. ὀμώμοκα, perf. cetera ab ὀμνύω & ὄμνυμι.

ὈΜΠΗ, ὄμπαι, fruges, ut ὄμπνια.

Ὄμπνια, τὰ, omne genus bellaria, Hesych.

Ὄμπνιος, νία, νιον, almus, quo alimur, dives, magnus, copiosus, Hes. Suid. Ab ὄμπνη.

Ὀμπνιόχειρ, ρος, ὁ, ἡ, larga manu dans, abundans, almus, Hes.

Ὄμπνη, ης, ἡ, fruges, quibus vitam sustentamus, frumentum, cibus, rerum copia. Ab ὄμπη. (hoc ab ὄπω, ὄψω, cocta a sole. Hinc *opes* & *opsonia*.) Alii ἀπὸ τῦ πιῶν.

Ὀμπνηρὸν, τὸ, almum, ut ὀμπνηρὸν ὕδωρ, Hes. A præc.

Ὀμπνιακὸς, ἡ, ὸν, idem quod sq. & a seq.

Ὄμπνιος, ία, ιον, almus, ut ὀμπνία Δημήτηρ, alma Ceres, ὄμπνιον ὕδωρ, Suid. ὄμπνιον ἔργον, opus rusticum. Ab ὄμπνη.

Ὀμφακίνη, ης, ἡ, acerbæ uvæ succus, apud Dioscor. Ab ὄμφαξ.

Ὀμφακίας, ου, ὁ, ex uvis immaturis expressus. 2) immitis, crudus, acerbus. Ab eod.

Ὀμφακίζω, uvam acerbam produco, acerbus sum. ὀμφακίζομαι, uvas acerbas & adhuc immaturas lego. Ab eod.

Ὀμφάκινος, ίνη, ινον, omphacinus, uvas immaturas referens, s. ex iis confectus. ὀμφάκινον, vestimenti muliebris genus, Poll. Phil. ὀμφάκινον, viride oleum. Ab eod.

Ὀμφάκιον, ου, τὸ, omphacium, succus uvæ acerbæ nec dum maturæ. Ab eod.

Ὀμφακὶς, ίδος, ἡ, cavum, in quo glans querna sedet. Ab eod.

Ὀμφακίτης, ου, ὁ, ut ὀμφακίτης οἶνος, vinum omphacites. 2) cognomen Bacchi. Ab eod.

Ὀμφακόμελι, ιτος, τὸ, medicamentum ex uvis immaturis & melle. Ex eod. & μέλι.

Ὀμφακόρῥαξ, αγος, ὁ, ἡ, acerbos & immaturos acinos habens. Ex eod. & ῥάξ, *acinus*.

Ὀμφακώδης, εος, ὁ, ἡ, acerbus in modum uvarum immaturarum. Ab eod.

Ὀμφαλητομία, ας, ἡ, umbilici præcisio. A seq.

Ὀμφα-

Ὀμφαλητόμος, ου, ὁ, ἡ, umbilicos infantibus recens natis præcidens, obstetrix. Ex ὀμφαλὸς & τέμνω.
Ὀμφαλίον, ου, τὸ, umbilicus. Ab ὀμφαλός.
Ὀμφάλιος, ου, ὁ, ἡ, ad umbilicum pertinens. 2) ex umbilico factus. 3) rotundus. Ab eod.
Ὀμφαλιστὴρ, ῆρος, ὁ, scalper, quo umbilicus infanti recens nato præciditur. Ab eod.
Ὀμφαλόεις, όεσσα, όεν, umbilicatus, umbilicum habens. Ab eod.
Ὀμφαλόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, fructum umbilici figura ferens. E seq. & καρπός.
Ὀμφαλὸς, οῦ, ὁ, umbilicus, umbo.
Ὀμφαλοτομία, ας, ἡ, idem quod ὀμφαλητομία.
Ὀμφαλοτόμος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ὀμφαλητ.
Ὀμφαλώδης, ες, idem quod ὀμφάλιος.
Ὀμφαλωτὸς, ή, όν, umbilicatus, umbilicum habens, eum referens. Ab eod.
Ὄμφαξ, ακος, ἡ, alicubi & ὁ, uva acerba, immatura, Philox. 2) quivis plantæ fructus acerbus & immaturus.
Ὀμφὴ, ῆς, ἡ, vox divina, oraculum, omen, augurium, somnium. 2) vox. pro ὀπὴ, ab ἔπω, *dico*.
Ὀμφήεις, ήεσσα, ῆεν, fatidicus. 2) vocalis. A pr.
Ὀμφητὴρ, ῆρος, ὁ, vates, fatidicus. Ab eod.
Ὁμῶλαξ, ακος, ὁ, ἡ, q. d. agrum conterminum habens, vicinus, finitimus. Ex ὁμοῦ & ὦλαξ pro αὖλαξ, *sulcus*.
Ὁμωνυμέω, ῶ, cognominis sum, idem nomen habeo. Ab ὁμώνυμος.
Ὁμωνυμία, ας, ἡ, nominis communitas. 2) æquivocatio, ambiguitas. Ab eod.
Ὁμώνυμος, ου, ὁ, ἡ, idem nomen habens, cognominis. ὁμώνυμοι λέξεις, ambigua vocabula. ὁμώνυμον, æquivocum, Gl. Vet. Ex ὁμοῦ & ὄνομα.
Ὁμωνύμως, *Adv.* communi, eodem nomine. 2) æquivoce, ambigue. A præc.
Ὁμωρόφιος, ου, ὁ, ἡ, sub eodem tecto habitans, contubernalis. Ex ὁμοῦ & ὄροφος.
Ὁμώροφος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Ὁμῶς, *Adv.* similiter, æque, pariter. 2) simul, una. Ab ὁμός.
Ὅμως, *Conjunct.* tamen, nihilominus tamen. Ab eodem.
Ὁμωχέτης, ου, ὁ, ὁμωχέται θεοί, dii in eodem templo coli soliti, σύνναοι. Ex ὁμοῦ & ἔχω.
Ὀνάγρα, ας, ἡ, onagra; *herba*, potius οἰνάγρα.
Ὀνάγρινος, α, ον, onagro similis.
Ὀναγρόβοτα, τὰ, sc. χωρία, onagrorum pascua, locus pascendis onagris sive asinis silvestribus aptus. E seq. & βόσκω.
Ὄναγρος, α, ὁ, ἡ, asinus ferus, onager. 2) machina quædam, harpago. Ex ὄνος & ἀγρός.
Ὄναμαι, vid. ὄνημι.
Ὄναρ, τὸ, somnium, visus. 2) umbra & somnium vanum. κατ᾽ ὄναρ, & per ellipsim ὄναρ, per somnum, in somnis.
Ὀνάριον, α, τὸ, asellus. Dim. ab ὄνος.
Ὀνεία, ας, ἡ, sc. δορὰ, pellis asinina. Ab eod.
Ὄνειαρ, ατος, τὸ, utilitas, emolumentum. ὀνείατα, cibi. Ab ὄνημι.
Ὀνειδεῖος, vel ὀνείδειος, α, ον, idem quod ὄνειδος.
Ὀνειδίζω, fut. ίσω, probria incesso, vitupero, reprehendo. 2) exprobro, probrose objicio, accuso. Ab eod.
Ὀνείδειος, vel ὀνείδιος, ία, ιον, probrosus, contumeliosus. 2) exprobrationem habens. Ab eod.
Ὀνείδισμα, ατος, τὸ, probrum, crimen, quod alicui probrose objicitur. Ab ὀνειδίζω.
Ὀνείδισις, εως, ἡ, idem quod seq. improperium, Gl. Vet. Ab eod.
Ὀνειδισμὸς, οῦ, ὁ, exprobratio, objectio probrorum. 2) convicium. 3) turpitudo. Ab eod.
Ὀνειδιστὴρ, ῆρος, ὁ, *adjective*, probrosus, probro adficiens. Ab eod.
Ὀνειδιστὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eodem.
Ὀνειδιστικὸς, ή, όν, exprobrationem habens. Ab eod.
Ὀνειδιστικῶς, *Adv.* probrose, contumeliose. A pr.
Ὄνειδος, ου, ὁ, & εος, τὸ, probrum, dedecus, exprobratio. 2) gloria, laus, decus. Ab ὄνομαι.
Ὀνεῖον, ου, τὸ, stabulum asinorum. Ab ὄνος.
Ὀνήιος, εία, ειον, utilis. Ab ὄνημι.
Ὄνειος, ου, asininus, ut ὄνειοι κρέας, asinina caro, Gl. Vet. Ab ὄνος.
Ὀνείρειος, εία, ειον, ad insomnia pertinens. Ab ὄνειρος.
Ὀνειρογόνος, ου, ὁ, profluvium geniturae in somnis. V. L. ex Plin. Ex ὄνειρος & γονή. (Sed videtur hæc vitiosa lectio esse pro ὀνειρωγμός.)
Ὀνειροκρίτης, ου, ὁ, somniorum interpres.
Ὀνειροκριτικὸς, ή, όν, ad somniorum interpretationem pertinens. 2) qui somnia novit interpretari. ἡ ὀνειροκριτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, vel ἐπιστήμη, ars interpretandi somnia. A pr.
Ὀνειρολεσχία, ας, ἡ, contumelia, contumeliosa oratio, qs. somnii garrulitas. Ex ὄνειρος & λέσχη.
Ὀνειρολογία, ας, ἡ, somniorum enarratio, sermo de somniis. Ex eod. & λόγος.
Ὀνειρόμαντις, εως, ὁ, ἡ, qui e somniis futura prædicit seu vaticinatur; conjector.
Ὄνειρον, α, τὸ, somnium. Ab ὄναρ.
Ὀνειρόπληκτος, α, ὁ, ἡ, a somnio territus. Ex ὄνειρος & πλήσσω, (vel potius ὀνειρόπτοητος, a πτήσσω.)
Ὀνειροπολέω, ῶ, f. ήσω, & ὀνειροπολέομαι, somnia interpretor. 2) somnio, somnium cerno, agito mente inter somniandum. A seq.
Ὀνειροπόλος, ου, ὁ, ἡ, ex somniis futura prædicens, somniorum conjector. Ex ὄνειρος & πολέω.
Ὀνειροπομπὸς, οῦ, ὁ, idem. 2) somnia immittens, menti objiciens. A πέμπω.
Ὄνειρος, α, ὁ, somnium, visum, Gl. Vet. 2) deus quietis. Ab ὄναρ.
Ὀνειροσκόπος, α, ὁ, ἡ, qui somnia considerat & interpretatur.
Ὀνειρόφαντος, ου, ὁ, ἡ, in somnio visus. 2) somniorum interpres. Ex ὀ. & φημὶ, vel φαίνω.
Ὀνειρόφρων, ονος, ὁ, ἡ, somniorum peritus, somniorum interpres. Ex eod. & φρὴν.
Ὀνειρωγμὸς, οῦ, ὁ, somnium, inprimis de re Venerea cum effusione seminis, ipsa effusio seminis. Ab ὀνειρώττω.
Ὀνειρώδης, ες, in somnis visus, somniis crebris obnoxius. Ab ὄνειρος.
Ὀνείρωξις, εως, ἡ, somnium, Suid. A seq.
Ὀνειρώττω, f. ξω, somnio. 2) somnium lascivum somnio. 3) semen in somno emitto. Ab ὄνειρος.
Ὄνισκος, ου, ὁ, sucula, machina tractorii generis. Ab ὄνος.
Ὀνεύω & ὀνεύομαι, suculam verso. A præc.
Ὀνέω, juvo, Gl. Vet. Hinc ὀνήσω, f. s. in præs. usitatius, ὄνημι. Ab ὄνω.
Ὀνήιος, utilis, *Ion.* pro ὄνειος, ab ὄνημι.
Ὀνήσιμος, ον, utilis. Ab eod.
Ὀνηλατέω, ῶ, f. ήσω, asinum agito. A seq.
Ὀνηλάτης, ου, ὁ, agitator asini. Gl. Vet. agaso, mulio. Philox. asinarius. Ex ὄνος & ἐλαύνω.
Ὄνημι, & ὀνίνημι, f. ὀνήσω, ab ὀνέω, juvo, prosum, utilitatem adfero. ὄνημαι, ὤναμαι, & ὀνίναμαι, u-

ὠφέλειαν utilitatem & fructum percipio, fruor. f. ὀνήσομαι. 2) vitupero.

Ὀνήσιμος, ου, ὁ, ἡ, utilis, fructuosus.

Ὀνησίμως, *Adv.* utiliter. A praec.

Ὄνησις, εως, ἡ, emolumentum. Ab ὄνημι.

Ὀνησιφόρος, ου, ὁ, ἡ, utilitatem adferens. E pr. & φέρω.

Ὀνησιφόρως, *Adv.* cum fructu, utiliter. A pr.

Ὀνητικός, utilis, qui prodesse potest. A seq.

Ὀνητός, ή, όν, utilis. 2) vituperabilis, Hes. ὀνοτά, μεμπτά. Ab ὄνημι.

Ὀνήτωρ, ορος, ὁ, utilis, commodus. Ab eod.

Ὀνθυλεύω, f. εύσω, & ἐνθυλεύω, (nil enim differunt) proprie, fimo agrum adspergo, deinde, cibos exquisite condio: quia ut rustici fimo spargendo agros foecundiores reddunt, sic condimentis cibi delicatiores fiunt. A seq.

Ὄνθος, ου, ὁ, fimus seu stercus jumentorum.

Ὀνθύλευσις, εως, ἡ, exquisitior ciborum apparatus. A seq.

Ὀνθυλόω, v. ὀνθυλεύω.

Ὀνίας, ου, ὁ, scari genus. Ab ὄνος.

Ὀνίδια, ας, ἡ, stercus, Suid. Ab eod.

Ὀνίδιον, ου, τό, asellus. Ab eod.

Ὀνικός, ή, όν, asininus, asinarius. Ab eod.

Ὀνίναμαι, v. ὄνημι.

Ὀνίς, ίδος, ἡ, stercus asininum. Ab ὄνος.

Ὀνίσκη, asella, Gl. Vet. Ab eod.

Ὀνίσκος, ου, ὁ, asellus. 2) piscis quidam, asellus. 3) insectum multipes, cutio, porcellio. 4) fucula. Dim. ab eod.

Ὀνίσσω, juvo, prosum. Gl. Vet. ὀνίσσεται, fruitur. Ab ὄνω.

Ὀνῖτις, ιδος, ἡ, q. d. asinaria, species origani. Ab ὄνος.

Ὀνοβατέω, ῶ, asinum admitto, sive facio, ut asinus equam ineat. 2) de asinis equas ineuntibus. Ex eod. & βαίνω.

Ὀνοβάτις, ιδος, ἡ, quae asino vehitur. Ex iisd.

Ὀνόβλιτον, species bliti.

Ὀνόγυρος, ου, ὁ, carduus asininus vulgaris, planta adversus venena salutaris, tritaque graviter olens: alias ἀνάγυρος.

Ὀνοειδής, ές, asino similis. Ex ὄ. & εἶδος.

Ὀνοθήρας, ου, ὁ, *herba*, quae potius οἰνοθήρας.

Ὀνοκένταυρος, ου, ὁ, onocentaurus, *animal*. 2) species daemonum.

Ὀνοκηκίς, ίδος, ἡ, q. d. galla asinina.

Ὀνοκινδίος, ου, ὁ, agaso, mulio, *Dor.* quasi a κινέω.

Ὀνοκόπος, ου, ὁ, ἡ, qui asinariam molam impellit & agitat, molitor. Ex ὄ. & κόπτω.

Ὀνοκρόταλος, ου, ὁ, onocrotalus, avis, olori similis. Ex ὄ. & κρόταλον.

Ὀνόκωλος, ου, ὁ, ἡ, pedes asininos habens. Ex ὄ. & κῶλον.

Ὄνομα, ατος, τό, nomen, vocabulum. 2) nomen, fama, celebritas. 3) praetextus, obtentus honestus. 4) auctor, sub cujus sc. nomine aliquid narratur, ponitur, ex cujus persona aliquid dicitur. 5) dicitur & pro homine ipso, sed cum relatione ad nomen; ut lat. nomen, v. c. nomen Romanum pro Romanis: absolute & cum numero, in sacris libris, per hebraismum.

Ὀνομάζω, f. άσω, nomino, appello, designo, nuncupo, Gl. Vet. 2) celebro, decanto. A pr.

Ὀνομαθετέω, ῶ, nomina vel nomen impono, nomen indo. A seq.

Ὀνομαθέτης, ου, ὁ, nomen imponens. Ex ὄ. & τίθημι.

Ὄνομαι, reprehendo, carpo, vitupero. ὄνονται, carpunt. f. 1. ὀνόσομαι, *poet.* ὀνόσσομαι, ὀνόσσεται. aor. 1. ὠνοσάμην, reprehendi. opt. ὀνοσαίμην, ὀνόσαιτο, reprehendat. Ab ὄνω, vel ὀνοόω, ubi v. item ὄνω.

Ὀνομαίνω, nomino, nuncupo, appello, nomine voco. 2) nominatim recenseo, vel percenseo. aor. 1. ὠνόμηνα, *Jon.* & *poet.* ὀνόμηνα, ὀνόμηνεν, appellavit, vocavit. Ab ὄνομα.

Ὀνομακλήδην, *Adv.* nominatim.

Ὀνομακλήτωρ, ορος, ὁ, nomenclator, qui nominatim alios vocat, vocator.

Ὀνομάκλυτος, ου, vel ὀνομακλυτός, οῦ, ὁ, ἡ, cujus nomen est inclitum, celeber.

Ὀνομασία, ας, ἡ, nomen. Philox. nominatio, nuncupatio. Ab ὀνομάζω.

Ὀνόμασμα, ατος, τό, idem. Ab eod.

Ὀνομαστήρια, ων, τά, festus dies, qui celebratur ob impositionem nominis. Ab eod.

Ὀνομαστής, οῦ, ὁ, nominator. Philox. autumator. Ab eod.

Ὀνομαστί, *Adv.* nominatim, nomine. Ab eod. v. ὀνομαστός.

Ὀνομαστικός, ή, όν, q. d. nominativus, nominatorius. Hinc τὸ ὀνομαστικόν, οῦ, sc. βιβλίον, dictionarium, onomasticum. ὀνομαστική (sc. πτῶσις) nominativus, Gl. Vet. Ab ὀνομαστής.

Ὀνομαστικῶς, *Adv.* nominatim. A praec.

Ὀνομαστός, ή, όν, q. d. nominabilis, qui nominari potest, celeber, nobilis, clarus. Gl. Vet. nominatus. Ab ὀνομάζω.

Ὀνομαστῶς, *Adv.* clare, nobiliter. A praec.

Ὀνοματικῶς, *Adv.* idem quod ὀνομαστικῶς.

Ὀνοματογραφέω, ῶ, nomina scribo seu inscribo, in acta refero. Ab ὀνοματογράφος.

Ὀνοματογραφία, ας, ἡ, nominum inscriptio. 2) nomenclatura. Ab eod.

Ὀνοματογράφος, ου, ὁ, ἡ, nominum scriptor. Ex ὄν. & γράφω.

Ὀνοματοθεσία, ας, ἡ, nominum impositio, nuncupatio, Gl. Vet. Ex ὄν. & θέσις.

Ὀνοματοθέσια, ων, τά, nominalia. Philox. Ex iisd.

Ὀνοματοθετέω, ῶ, nomen impono, fingo. A seq.

Ὀνοματοθέτης, ου, ὁ, nominis impositor. Ex ὄν. & τίθημι.

Ὀνοματοθήρας, ου, ὁ, q. d. nominum auceps, verborum captator. Ex ὄν. & θήρα.

Ὀνοματοκλήτωρ, ορος, ὁ, nomenclator, Gl. Vet.

Ὀνοματολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui nomen seu nomina dicit, nomenclator. Gl. Vet.

Ὀνοματομάχος, ου, ὁ, qui de verbis pugnat. Ex ὄν. & μάχομαι.

Ὀνοματοποιέω, ῶ, f. ήσω, nomen s. nomina fingo, vocabula novo, vocabula fingo a sono. perf. part. pass. ὀνοματοπεποιημένον, fictum a sono.

Ὀνοματοποίησις, εως, ἡ, idem quod seq. A pr.

Ὀνοματοποιΐα, ας, ἡ, nominis, s. vocabuli fictio, nominis fictio a sono. A seq.

Ὀνοματοποιός, οῦ, ὁ, nominis seu nominum, i. e. verborum fictor. Ex ὄν. & ποιέω.

Ὀνοματουργός, οῦ, ὁ, idem. Ex ὄν. & ἔργον.

Ὀνόπορδον, ου, τό, crepitus asini, *herba*, quia asini eam comedentes crepitus reddere dicuntur. Ex ὄνος & πορδή.

Ὀνόρυγχος, bunilla, Philox. E seq. & ῥύγχος.

Ὄνος, ου, ὁ, vel ἡ, asinus, asina. 2) piscis quidam, asellus. 3) locustae genus. 4) insectum, multipeda, cutio, porcellio. 5) axis. 6) fusus. 7) superior molae lapis. 8) vasis, in pr. vinarii, genus. 9) unio, quae & μαργαρὶς & κόβος. 10) origani species. 11) machina quaedam.

Ὄνοσις, εως, ἡ, reprehensio. Ab ὄνομαι.

Ὀνοσκελὶς, ἴδος, ἡ, crura aſinina habens. Ex ὄ. & σκέλος.
Ὀνόσκελος, ε, ὁ, ἡ, idem, & ex iiſd.
ὈΝΟΣΜΑ, ατος, τὸ, onnſma, *herba*.
Ὀνοστάσιον, ε, τὸ, ſtabulum, Philox. proprie aſinorum. Ex ὄ. & στάσις.
Ὀνοστὸς, ἡ, ὸν, vituperandus, reprehenſione dignus. Ab ὄνομαι.
Ὀνοσφαγία, ας, ἡ, victima ex aſino. Ex ὄ. & σφαγή.
Ὀνοτάζω, vitupero, carpo, incuſo. Ab ὄνομαι.
Ὀνοτὸς, ἡ, ὸν, vituperabilis. Ab eod.
Ὀνουρὶς, ἴδος, ἡ, onuris herbæ nomen. Ex ὄνος & οὐρά.
Ὀνοφορβὸς, ῦ, ὁ, qui aſinos paſcit, aſinarius. Ex ὄ. & φέρβω.
Ὀνοχειλὶς, vel ὀνοχειλὸς, & ὀνόχειλος, anchuſæ altera ſpecies. Ex ὄ. & χεῖλος.
Ὀνόχηλος, ε, ὁ, ungulam aſini habens. ὀνόχηλον, anchuſæ ſpecies. Nicandri Schol. quæ aliis ὀνόχειλος. Ex eod. & χηλή.
Ὀνόω, vitupero, reprehendo, carpo, uſitatius ὄνομαι. Ab ὄνω.
Ὄντα, τὰ ὄντα, bona, facultates. Ab ὢν, quod ab εἰμί.
Ὄντως, *Adv.* vere, ſane, plane, certo, profecto, Philox. Ab eod.
Ὄνυμα, nomen, Æol. & Dor. pro ὄνομα.
Ὀνυμάζω, appello. A pr.
Ὀνυμαίνω, idem, ab eod.
Ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis, ungula. 2) uncus. 3) genus tormenti, fidiculæ, Gl. V. 4) pars cordis. 5) pars folii roſæ ſuperior. 6) gemma quædam, onyx. 7) marmoris ſpecies, alabaſtritis. 8) operculum conchylii. 9) oſtreum. 10) frutex quidam, Unde
Ὀνυχίζω, f. ίσω, *Att.* ιῶ, ungulam divido. 2) ungues præcido, vel reſeco. 3) ungue noto. 4) ad unguem exigo, exacte perpendo.
Ὀνύχινος, ίνη, ινον, onychinus, ex onychis adipe, vel ex onyche gemma vel marmore confectus, vel etiam, onychis colorem referens. Ab eod.
Ὀνύχιον, ε, τὸ, unguiculus. Gl. Vet. ungula, ungella. 2) lapis onychites. Ab eod.
Ὀνυχισμὸς, ῦ, ὁ, unguium reſectio. 2) diligens & acerba rei examinatio. Ab ὀνυχίζω.
Ὀνυχιστὴρ, ῆρος, ὁ, unguis, ungula. Ab eod.
Ὀνυχιστήριον, ε, τὸ, ſc. μαχαίριον, culter ad reſecandos ungues. Gl. Vet. unguicularium. Ab eod.
Ὀνυχίτης, ε, ὁ, λίθος, onychites, lapis. Ab ὄνυξ.
Ὀνυχῖτις, ιδος, ἡ, ut ὀνυχῖτις καδμεία, onychitis cadmia, a ſimilitudine venarum onychis lapidis. A pr.
Ὀνυχογλυφέω, ῶ, f. ήσω, unguibus ſcalpo vel rado. Ex ὄνυξ & γλύφω.
Ὀνυχοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, unguium, vel onychis ſpeciem habens. Ex eod. & εἶδος.
Ὀνώδης, εος, ὁ, ἡ, aſininus, aſinini generis. Ab ὄνος.
ὬΝΩ, f. ὀνῶ, proſum, Schol. Soph. 2) vitupero, Etym.
ὈΝΩΝΙΣ, ίδος, ἡ, ononis, *planta*.
Ὀξαλὶς, ίδος, ἡ, fæx acida vel vappa. 2) lapathi ſpecies, vulgo acetoſa. Ab ὄξος.
Ὀξάλμη, ης, ἡ, jus ex aceto & muria. Ex ὄξος & ἅλμη, *ſalſugo*.
Ὀξέα, ἡ, ornus, Gl. V. Ab ὀξύς.
Ὀξείδιον, ε, τὸ, Dim. ab ὄξος, acetum, Suid.
Ὀξέλαιον, ε, τὸ, condimentum ex aceto & oleo. Ex ὄξος & ἔλ.
Ὀξέως, *Adv.* acute. 2) celeriter, velociter, repente, ſaptim. 3) graviter, vehementer. Ab ὀξύς.
Ὀξηρὸς, ρὰ, ρὸν, acetum reſipiens. Ab ὄξος.
Ὀξίζω, f. ίσω, acidus ſum, acorem refero. Philox. aceſco. Ab eod.
Ὀξίνα, ης, ἡ, occa, crates dentata ferreis ſtilis. Heſ. Ab ὀξύς.
Ὀξίνης, ε, ὁ, ut ὀξίνης οἶνος, vinum quod coacuit aliquantum. Ab ὄξος.
Ὀξὶς, ίδος, ἡ, acetabulum, vas, in quo acetum adſervatur, vel in menſa apponitur, vel quo id metiuntur, qui vendunt. Ab eod.
Ὀξοπώλης, ε, ὁ, aceti venditor. A ſeq. & πωλέω.
Ὄξος, εος, τὸ, acetum, vinum, quod acuit, vinum vile, lora, it. vinum medicatum, ut myrrharum, & inde amarum. Ab ὀξύς.
Ὀξύα, ας, ἡ, arbor abieti ſimilis. Ab eod.
Ὀξυάδω, (vel potius ὀξυᾳδῶ pro ὀξυᾳδέω.) acuta voce cano. Ab eod. & ᾄδω.
Ὀξυάκανθα, ης, ἡ, oxyacantha, frutex in arboris magnitudinem quandoque excreſcens.
Ὀξυάκανθος, ε, ὁ, idem. Ex ὀξὺς & ἄκανθα.
Ὀξυβάφιον, ε, τὸ, acetabulum, Philox. Ex eod. & βαφή.
Ὀξύβαφον, ε, τὸ, idem. Gl. Vet. Ex eod. & βάπτω.
Ὀξύβαφος, ε, ὁ, idem & ex iiſd.
Ὀξυβελὴς, έος, ὁ, ἡ, acutam habens cuſpidem. 2) celeriter jaculum mittens. Ex eod. & βέλος.
Ὀξυβλέπτης, ε, ὁ, diſpex, Philox. diſpiciens, acute cernens. Ex eod. & βλέπω.
Ὀξυβλεψία, ας, ἡ, acutus viſus. Ex iiſd.
Ὀξυβόας, vel ὀξυβόης, ε, ὁ, acutum clamans. Ex eod. & βοάω.
Ὀξυβολέω, ῶ, f. ήσω, celeriter, valide jaculor. Ex eod. & βάλλω.
Ὀξύγαλα, ακτος, τὸ, lac acidum.
Ὀξυγαλάκτινος, ίνη, ινον, ex acido lacte confectus. A pr.
Ὀξύγαρον, ε, τὸ, garum aceto conditum, Gl. V.
Ὀξύγγιον, unguina, arvina, axungia, Gl. Vet.
Ὀξυγένειος, ε, ὁ, ἡ, acutum mentum, ſ. acutam barbam habens. Ex ὀξὺς & γένειον.
Ὀξύγειος, υος, ὁ, quod infra labra in maxilla inferiore eminet, Pollux.
Ὀξύγη, ης, ἡ, buſo, Gl. Vet.
Ὀξυγλυκὲς, έος, τὸ, aqua mulſa acida.
Ὀξύγλυκον, dulcacidum, Philox.
Ὀξύγλυκυς, εια, υ, cum dulcedine acer. Hinc ὀξύγλυκυ, cremor favorum decoctus, mulſa acida, dulcacidum, Gl. Vet.
Ὀξύγοος, ος, lamentabilis, flebilis.
Ὀξυγράφος, ε, ὁ, ἡ, celeriter ſcribens. Ex ὀ. & γράφω.
Ὀξυγώνιος, ε, ὁ, ἡ, angulum acutum habens. Ex eod. & γωνία.
Ὀξυδερκεια, ας, ἡ, acumen viſus. Ab ὀξυδερκής.
Ὀξυδερκέω, ῶ, f. ήσω, acutum cerno. Ab eod.
Ὀξυδερκὴς, έος, ὁ, ἡ, acutum cernens, perſpicax. Ex ὀξ. & δέρκομαι.
Ὀξυδερκικὸς, ἡ, ὸν, viſum acuens. A pr.
Ὀξυδερκῶς, *Adv.* acute, viſu acuto. Ab eod.
Ὀξυδορκέω, ῶ, f. ήσω, acutum cerno, Gl. Vet. A ſeq.
Ὀξυδορκὴς, έος, ὁ, ἡ, idem quod ὀξυδερκής. A δέρκω, a δέρκομαι.
Ὀξυδορκία, ας, ἡ, acies oculorum, acies, Philox.
Ὀξυδορκικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ὀξυδερκικός.
Ὀξυδρομέω, ῶ, velociter curro. A ſeq.
Ὀξύδρομος, ε, ὁ, ἡ, velociter currens.
Ὀξυέθειρος, ε, ὁ, ἡ, acutos capillos habens. Nonn. Ex ὀ. & ἔθειρα.
Ὀξύζω, aceſco, aceo, Gl. V. Ab ὀξύς. v. ὀξίζω.

Ὀξυηκοΐα, ας, ἡ, acumen audiendi, acute audiendi facultas. A seq.

Ὀξυήκοος, ου, ὁ, ἡ, acute audiens, qui acuto auditu est præditus. Ex eod. & ἀκοή.

Ὀξυήχης, ου, ὁ, ἡ, acutum sonum edens.

Ὀξυθάνατος, ου, ὁ, ἡ, celeriter interficiens.

Ὀξύθηκτος, ου, ὁ, ἡ, valde acutus.

Ὀξυθήκτως, *Adv.* valde acute. A pr.

Ὀξυθρήνητος, ον, valda lamentabilis. Ex ὀ. & θρηνέω.

Ὀξυθυμέω, ῶ, f. ήσω, iræ sum impotens, præcipiti ira excandesco. Ab ὀξύθυμος.

Ὀξυθυμία, ας, ἡ, ὀξυθυμίαι, αἱ, & ὀξυθύμια, ων, τά, purgamenta ædium, quæ noctu Athenienses in triviis ponebant. 2) ligna, e quibus suspenduntur aliqui. Prius quoque, sc. ἡ ὀξυθυμία, iracundia, subita & cita ad iram exardescentia, iræ præcipitantia. Ab eod.

Ὀξύθυμος, ου, ὁ, ἡ, iracundus.

Ὀξυθυμόω, ira exardesco. A pr.

Ὀξύϊνος, ίνη, ινον, abiegnus. Ab ὀξύα.

Ὀξυκάρδιος, ου, ὁ, ἡ, iracundus. Ex ὀ. & καρδία.

Ὀξυκάρηνος, ου, ὁ, ἡ, acutum caput habens. Ex eod. & κάρηνον.

Ὀξύκεδρος, ου, ἡ, cedrus acuta.

Ὀξυκέρωτος, ου, ὁ, ἡ, acuta cornua habens. Ex ὀ. & κέρας.

Ὀξυκέρως, ωτος, ὁ, ἡ, idem, & ex iisd.

Ὀξυκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, acutum caput habens. Ex ὀ. & κεφαλή.

Ὀξυκίνητος, ου, ὁ, ἡ, mobilis, qui celeriter movetur. Ex ὀ. & κινέω.

Ὀξύκοος, pro ὀξυήκοος, idem & ex iisd.

Ὀξύκρατον, ου, τό, potio ex aceto & aqua. Philox. posca. Ex ὀξ. & κεράω.

Ὀξυκώκυτος, ον, valde flebilis. Ex ὀ. & κωκύω.

Ὀξυλαβεία, & -ία, ας, ἡ, strenuitas, in agendo celeritas, ubi opportunitas celeriter arripitur. Ab ὀξυλαβής.

Ὀξυλαβέω, ῶ, celeriter prehendo, celeriter capesso & adgredior. A seq.

Ὀξυλαβής, έος, ὁ, ἡ, strenuus, acer. 2) celer, acer in rapiendo, rapax. Epith. animalium rapacium. Ex ὀ. & λαμβάνω.

Ὀξυλάβος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Ὀξυλάλος, ου, ὁ, ἡ, acute loquens.

Ὀξυλάπαθον, ου, τό, genus lapathi, foliis acutioribus.

Ὀξυλίπαρος, ου, ὁ, ἡ, aceto & pinguedine imbutus.

Ὀξυλιπής, έος, ὁ, ἡ, idem. Ex ὀ. & λίπος.

Ὀξυμάθεια, vel ὀξυμαθία, ας, ἡ, celeritas discendi. A seq.

Ὀξυμαθής, έος, ὁ, ἡ, celeriter discens. Ex ὀ. & μανθάνω.

Ὀξύμαλα, mala acida. *Dor.* pro ὀξύμηλα.

Ὀξυμελής, ὲς, acuta voce canens. Ex ὀ. & μέλος.

Ὀξύμελι, ιτος, τό, potio e melle & aceto.

Ὀξυμελίκρατον, *Ion.* ὀξυμελίκρητον, idem. E pr. & κεράω, s. ex ὄξος & μελίκρατον.

Ὀξυμέριμνος, ου, ὁ, ἡ, acute excogitatus. Ex ὀ. & μέριμνα.

Ὀξύμηλον, *Dor.* ὀξύμαλον, malum acidum, i. e. prunum.

Ὀξυμήνιτος, ον, graviter iratus. Ex ὀ. & μηνίω.

Ὀξύμολπος, ου, ὁ, ἡ, acute canens. Ex ὀ. & μολπή.

Ὀξύμορφος, ου, ὁ & ἡ, subito formatus. Ex ὀ. & μορφή.

Ὀξυμυρσίνη, ης, ἡ, myrtus acuta, silvestris.

Ὀξυμυρσίνεος, ίνη, ινον, e myrto silvestri factus. A pr.

Ὀξύμωρος, ου, ὁ, ἡ, qs. acutifatuus. Hinc τὸ ὀξύμωρον, ου, dictum acutum, quod propter repugnantiam primo stultum videtur.

Ὀξυνάκης, ου, acidus, epith. vini, ap. Hippocr. Ab ὀξύς.

Ὀξυντήρ, ῆρος, ὁ, scalprum. A seq.

Ὀξύνω, f. υνῶ, acumino, acuo, acutum reddo. 2) acuto accentu noto. 3) acuo ad, instigo, incito. 4) acidum reddo. 5) acesco, in acorem vertor. ὀξύνομαι, acidus fio, acesco. Ab ὀξύς.

Ὀξυόδους, ου, acutos dentes habens.

Ὀξυόεις, όεσσα, όεν, idem ac ὀξύϊνος. Ab ὀξύα.

Ὀξυόστρακος, ου, ὁ, ἡ, ex acutis testis, Luc. Ex ὀ. & ὄστρακον.

Ὀξυπαγής, έος, ὁ, ἡ, fortiter impactus. 2) aculeatus, humi fixus, depactus, cum exstantibus aculeis. Ex ὀ. & πήγνυμι.

Ὀξυπαθέω, *Adv.* acuto & vehementi adfectu, gravi animi dolore, graviter. q. ab ὀξυπαθής.

Ὀξυπείνης, ου, ὁ, famelicus. Ex ὀ. & πεινάω.

Ὀξύπεινος, ου, ὁ, ἡ qui vehementi fame cruciatur. 2) qui valde cupit. Ex iisd.

Ὀξυπευκής, έος, ὁ, ἡ, acidus cum amarore, vehementer amarus. Hesych. Ex ὀ. & πεύκη, *amaritudo*.

Ὀξύπικρος, ου, ὁ, ἡ, idem, acidus, Gl. V.

Ὀξυποδέω, ῶ, festino, denso, Gl. Vet. ὀξυποδῶ, grassari, Philox. Ab ὀξύπους.

Ὀξυποδία, ας, ἡ, celeritas in currendo, acupedium, addensatio, Philox. Ab eod.

Ὀξυπόριον, ου, τό, medicamentum facile venas & tenues partes corporis permeans. A seq.

Ὀξυπόρος, ου, ὁ, ἡ, cito transiens.

Ὀξύπους, οδος, ὁ, ἡ, celeres pedes vel gressus habens.

Ὀξύπρωρος, ου, ὁ, ἡ, acutam proram (cuspidem) habens. Epith. hastæ. Ex ὀ. & πρῷρα.

Ὀξυπτερος, ου, ὁ, ἡ, velox. Ex ὀ. & πτερόν, *ala*.

Ὀξύπυκνος, ου, ὁ, ἡ, ut ὀξύπυκνος ἁρμονία, ap. Musicos densitas acutorum sonorum in supremis gradibus musicæ scalæ.

Ὀξυρεγμία, ας, ἡ, acidus tuctus, cruditas. Ex ὀξὺς & ἐρεύγω.

Ὀξυρεγμιάω, ῶ, acidum ructo, ructus acidos emitto. A pr.

Ὀξυρεγμιώδης, εος, ὁ, ἡ, acidos ructus habens. Ab eod.

Ὀξυρεπής, ὲς, velox. Ex ὀ. & ῥέπω.

Ὀξυρόδινον, vel ὀξυῤῥόδινον, ου, τὸ, sc. ἔλαιον, oleum rosaceum aceto temperatum. Ex ὀ. & ῥόδον.

Ὀξυῤῥεπὴς, ὲς, vide ὀξυρεπής.

Ὀξύῤῥιν, vel ὀξύῤῥις, ινος, ὁ, ἡ, habens acutum nasum. Reperitur & ὀξύῤῥινος.

Ὀξύῤῥοπος, ου, ὁ, ἡ, celeriter currens. 2) qui levi momento huc illuc inclinatur. 3) celerrimus, qui fit momento temporis. 4) præceps, lubricus, fluxus, agilis. Ex ὀ. & ῥοπή.

Ὀξυῤῥόπως, *Adv.* celeriter, cum impetu, acriter. A pr.

Ὀξύῤῥυγχος, ου, ὁ, ἡ, acutum rostrum habens.

Ὀξὺς, εῖα, ὺ, acutus, ut ensis, cuspis. 2) acutus sensu, voce, animo. 3) acidus. 4) acer, vehemens, 5) celer, subitus, præceps, promtus, expeditus ad aliquid adgrediendum. ὀξεῖα, hasta. ὀξέα, *Adv.* acute. ὀξύτατα, celerrime.

Ὀξὺς, lumbus. Erot. ap. Hippocr. ὀξὺν, ὀσφῦν. v. ἰξύς.

Ὀξύστομος, ου, ὁ, ἡ, acutum os seu rostrum habens. 2) acute scindens, acutam cuspidem habens. 3) acutam s. argutam vocem habens. Ex ὀ. & στόμα.

Ὀξύσχοινος, ου, ὁ, ἡ, acutus juncus. Gl. V. hibiscum, juncus.

Ὀξυτέλευτος, ου, ὁ, ἡ, acutum finem habens, in acutum sonum desinens. Ex ὀ. & τελευτή.

Ὀξυτε-

Ὀξυτενὴς, ἐος, ὁ, ἡ, in acutum tendens, acuminatus. Ex ὀ. & τείνω.

Ὀξύτερον, *Adv.* ocius, Gl. V. Ab ὀξύ.

Ὀξυτέρως, *Adv.* idem. A pr.

Ὀξύτης, ητος, ἡ, acumen, acies. 2) acrimonia, acerbitas. 3) studium acre, contentio acris, vehementia. 4) acumen & solertia ingenii. 5) tonus acutus. 6) celeritas, velocitas. Ab ὀξύς.

Ὀξυτόκιον φάρμακον, medicamentum quod facit, ut mulier cito pariat. A seq

Ὀξυτόκος, ου, ὁ, ἡ, cito pariens, partum accelerans. Ex ὀ. & τίκτω.

Ὀξύτομος, ου, ὁ, ἡ, valde secans, acutus. Ex ὀ. & τέμνω.

Ὀξυτονέω, ῶ, in acutum tendo, angustus sum. ὀξυτονῶν, acuminatus. ὀξυτονητέον, acuto accentu pronunciandum. 2) accentu acuto noto. Ab ὀξύτονος.

Ὀξυτόνησις, εως, ἡ, pronunciatio per accentum acutum. A pr.

Ὀξύτονος, ου, ὁ, ἡ, qui acuto tono finitur, cujus ultima syllaba accentu acuto effertur. ὀξύτονοι φωναὶ, acuti & magni ejulatus.

Ὀξυτόνως, *Adv.* cum accentu acuto. A pr.

Ὀξύτορος, ου, ὁ, ἡ, ut ὀξύτορος ἧλος, χαλινός, φωνὴ, acutus. Ex ὀ. & τορός.

Ὀξυτρίφυλλον, ου, τὸ, acutum trifolium.

Ὀξυφάγρος, ου, ὁ, piscis nomen apud Oppian.

Ὀξυφαὴς, έος, ὁ, ἡ, acute videns. Ex ὀ. & φάος.

Ὀξυφεγγὴς, ὲς, valde splendens. Ex ὀ. & φέγγος.

Ὀξύφθογγος, ου, ὁ, ἡ, acute sonans.

Ὀξυφλεγμασία, ας, ἡ, acuta & vehemens inflammatio.

Ὀξύφρων, ονος, ὁ, ἡ, acri & solerti mente praeditus. Ex ὀ. & φρὴν.

Ὀξύφυλλον, ου, τὸ, acuta folia habens, *herba*.

Ὀξυφωνία, ας, ἡ, vox acuta. A seq.

Ὀξύφωνος, ου, ὁ, ἡ, acutam vocem habens. Ex ὀ. & φωνή.

Ὀξύχειρ, ρος, ὁ, ἡ, manu promtus, expeditus.

Ὀξυχειρία, ας, ἡ, celeritas manus. A pr.

Ὀξυχολία, ας, ἡ, ira repentina & acris, iracundia. A seq.

Ὀξύχολος, ου, ὁ, ἡ, qui subito & graviter irascitur, biliosus, iracundus. Ex ὀ. & χολή.

Ὀξυχόλως, *Adv.* ira gravi. A pr.

Ὀξυωπέω, ῶ, acutum cerno. A seq.

Ὀξυωπὴς, έος, ὁ, ἡ, vel ὀξυωπὸς, acutum cernens. *Comp.* ὀξυωπέστερος, *Sup.* ὀξυωπέστατος. Ex ὀ. & ὤψ.

Ὀξυωπία, ας, ἡ, acutus visus. Ab ὀξυωπός.

Ὀξυωπίας, ου, ὁ, acutum cernens. Ab eod.

Ὀξυωπὸς, ὴ, ὸν, idem ac ὀξυωπής.

Ὀξώδης, εος, ὁ, ἡ, acidus. Ab ὄξος.

Ὀπαδέω, comitor, sector. A seq.

Ὀπαδὸς, ὁ, ὁ, ἡ, comes, adsecla, adsectator. A seq.

Ὀπάζω, f. άσω, persequor. 2) sequi jubeo, comitem do, praebeo, do. ὀπάζομαι, comitem accipio, a persequente premor. ὀπάσσας, aor. 1. part. pro ὀπάσας, cum praebuisset. v. ὄπις, ὀπίσω, ὄπισθεν.

Ὀπαία, ας, ἡ, vas fictile, in quo foramen est. Ab ὀπή.

Ὀπαῖον, ου, τὸ, foramen ollae. 2) foramen, per quod fumus e furno aut camino exit. Ab eod.

Ὀπαῖος, ου, ὁ, ab ὀπαδὸς, idem. Etym.

Ὀπάτερος, ὁ, idem quod ὁμοπάτερος. A seq.

Ὄπατρος, ου, ὁ, eodem patre genitus. pro ὁμόπατρος per syne.

Ὀπάων, ονος, ὁ, ἡ, comes. Ab ὀπαδὸς.

Ὀπεὰς, ὰος, ὁ, subula, qua quid perforatur. Ab ὀπή. v. ὀπήτιον.

Ὀπιπεύω, circumspicio, video. ὀπιπεύεσθαι, omina captare, augurari, (rectius ὀπτεύεσθαι.)

Ὀπέων, *Jon.* pro ὀπαίων. Herodot.

Ὀπὴ, ῆς, ἡ, foramen, proprie, per quod prospicimus, circumspicimus, specus, Gl. Ver.

Ὅπη, *Adv.* ubi. 2) quo. 3) qua, qua via. 4) qua ratione, quo modo, prout. Hinc ἄλλοθ᾽ ὅπη, alicubi, aliquo modo, quadamtenus. ὅπη ἂν, quocumque, quemcunque in locum. ὅπη ποτὲ, quocunque, quomodocumque. ὁπητιοῦν, aliquid, alicujus momenti.

Ὀπηδέω, comitor, Etym. ex Apollon. Ab ὀπηδός.

Ὀπηδέω, ῶ, idem. Ab eod.

Ὀπηδητὴρ, ῆρος, ὁ, comes, adsectator. Hesych. A pr.

Ὀπηδὸς, οῦ, ὁ, idem quod ὀπαδὸς, Att. Eust.

Ὀπηλίκος, ὁ, ἡ, quantus. ὀπηλικοσοῦν, quantuscumque. A πηλίκος.

Ὀπηνίκα, *Adv.* quum, quando, postquam, quam mox. Philox. Ex ὅπη & ἡνίκα, *quando*.

Ὀπήτιον, ου, τὸ, subula, qua corium a sutoribus perforatur. Ab ὀπή. v. ὀπεάς.

Ὀπίας, ου, ὁ, ut ὀπίας τυρὸς, caseus coagulo ficulneo coagulatus. Aristophanes per jocum ὀπίαν vocat τὴν ὀπὴν, foramen. Ab ὀπός.

Ὀπιδνὸς, ἡ, ὸν, reverendus, cavendus, vel extimescendus. ὀπιδνοτάτη, summopere cavenda, maxime extimescenda. Ab ὄπις.

Ὀπίζομαι, f. ίσομαι, curo, revereor. 2) caveo. 3) rependo, ulciscor. Ab eod.

Ὀπίζω, f. ίσω, succum lacteum arboris alicujus colligo cortice inciso, vel caulem incido succi eliciendi gratia. Ab ὀπός.

Ὄπιθε vel ὄπιθεν, pone, a tergo, Gl. Ver.

ὈΠΙΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, opicus, deformis, sordidus, immundus, V. L. E latino.

Ὄπιον, ου, τὸ, opium, succus lacteus, qui papaveris scapo inciso emanat. Ab ὀπός.

Ὀπιπευτὴρ, ῆρος, ὁ, speculator, qui circumspicit diligenter aliquid, spectator. A seq.

Ὀπιπεύω, idem quod ὀπιπτεύω.

Ὀπίπτης, ου, ὁ, idem quod ὀπιπευτήρ. Ab ὄπτομαι.

Ὀπιπτεύω, f. εύσω, inspicio, circumspicio, oculis lustro. Ab eod.

Ὄπις, ιδος, ἡ, ultio, vindicta divina. 2) cura, consideratio, respectus. (A postveniendo, quasi ab ἕπω, ἕπομαι. in praet. med. ὄπα. unde constat hoc ὄπις ductum esse, unde reliqua ὀπίσω, cum similibus, manarunt.) 3) adspectus.

Ὀπισθαμβὴ, itio retrograda. Eust. e quodam Lex. q. ex ὀπίσω & ἀμβαίνω pro ἀναβαίνω.

Ὀπισθάγκων, ωνος, ὁ, ἡ, Schol. Lycoph. brachia post tergum religata habens.

Ὄπισθε vel ὄπισθεν, *Adv.* a tergo, pone. 2) posterius, in posterum, posthac, postea. Hinc ὁ ὄπισθεν, posterior, sequens. Ab ὀπίσω.

Ὀπισθέναρ, αρος, τὸ, posterior pars manus & quasi aversa. Ex ὀπίσω & θέναρ.

Ὀπισθίδιος, ία, ιον, posticus. A seq.

Ὀπίσθιος, ία, ιον, idem. τὰ ὀπίσθια, sc. μέρη vel κῶλα. posteriora. Ab ὄπισθε.

Ὀπισθίως, *Adv.* pone, a tergo, retrorsum. A pr.

Ὀπισθοβάμων, ονος, ὁ, ἡ, qui retro cedit, retrogradus, ut cancer. Ex ὄπισθεν & βαίνω.

Ὀπισθοθετικὸς, ἡ, ὸν, retro insiliens. Ex iisd.

Ὀπισθόγραφος, ου, ὁ, ἡ, ab aversa parte inscriptus, de libro & charta. Ex eod. & γράφω.

Ὀπισθοδάκτυλος, ου, ὁ, ἡ, digitos habens retro inversos.

Ὀπι-

Ὀπισθόδετος, ου, ὁ, ἡ, a tergo, s. retro ligatus.
Ὀπισθοδίωξις, εως, ἡ, idem quod παλίωξις. opp. προδιώξει. Schol. Hes.
Ὀπισθόδομος, ου, ὁ, postica pars templi. 2) pars arcis Athenis, ubi ærarium pone ædem Mioervæ erat. Gl. V. ærarium, posticula.
Ὀπισθοκάλυμμα, ατος, τὸ, ornatus muliebris, quo posterior sive capitis, sive totius corporis pars velatur.
Ὀπισθοκάρπιος, ου, τὸ, fructum a tergo folii ferens. Ex ὄπ. & καρπός.
Ὀπισθοκέλευθος, ου, ὁ, ἡ, qui pone sequitur, adsectator.
Ὀπισθόκεντρος, ου, ὁ, ἡ, cui aculeus in posteriori parte corporis est, aculeum in cauda habens. Ex ὄ. & κέντρον.
Ὀπισθοκέφαλον, ου, τὸ, occiput, Gl. Vet. E ὄ. & κεφαλή.
Ὀπισθοκόμης, ου, ὁ, a tergo comatus. Ex ὄ. & κόμη.
Ὀπισθόκομος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Ὀπισθοκράνιον, ου, τὸ, occipitium, Philox.
Ὀπισθοκρηπῖδες, ων, αἱ, calcei muliebris genus.
Ὀπισθοκύφωσις, εως, ἡ, spinæ pravitas, in posteriorem partem contorsio.
Ὀπισθόμβροτος, ου, post mortem contingens, durans, Pindar. Ex ὄ. & βροτός.
Ὀπισθονόμος, ου, ὁ, ἡ, qui retro ambulans pascitur; qui præpostere pascitur, ut ὀπισθονόμοι βόες. Ex ὄ. & νέμω.
Ὀπισθονυγής, έος, ὁ, ἡ, a tergo pungens. Ex ὄ. & νύσσω.
Ὀπισθοπόρος, ου, ὁ, ἡ, retrogradus.
Ὀπισθόπους, οδὸς, ὁ, ἡ, pone gradiens, pone sequens, epith. famulorum. 2) retrocedens.
Ὀπισθορμέω, ῶ, retrocedo. Hes. Ex ὄ. & ὁρμάω.
Ὀπισθόρμητος, ου, ὁ, ἡ, retrogradus. A pr.
Ὀπισθοσφενδόνη, ης, ἡ, reticulum, muliebre ornamentum capitis, apud Comicos.
Ὀπισθότιλα, ης, ἡ, sepia, ita dicitur ab ὄπισθεν τιλᾷν, post se emittendo atramentum suum.
Ὀπισθοτονία, ας, ἡ, convulsio partium io posteriora, partium posteriorum distensio. Ab ὀπισθότονος.
Ὀπισθοτονικός, ή, όν, cui quodam rigore oervorum caput ad scapulas adductum est, cui cervix reflexa est in posteriorem partem. Ab eod.
Ὀπισθοτονικῶς, *Adv.* more eorum, quibus cervix reflexa est in posteriorem partem. A sq.
Ὀπισθότονος, ου, ὁ, ἡ, in aversum tendens aut tentus, retrorsus, Gl. V. 2) *Subst.* idem quod ὀπισθοτονία. 3) persona illo morbo laborans. 4) vinculum, quo manus post tergum religantur. Ex ὄ. & τείνω.
Ὀπισθοτονώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod præc. n. 3. & ab iisd.
Ὀπισθουρητικός, ή, όν, qui retrorsum orinam emittit. Ex ὄ. & οὐρέω.
Ὀπισθοφάλακρος, ου, ὁ, ἡ, in occipite calvus.
Ὀπισθοφανής, έος, ὁ, ἡ, retrorsum attendens, s. mentem adhibens, Hes. Ex ὄ. & φαίνω.
Ὀπισθοφανῶς, *Adv.* retrorsum, in adversum. A pr.
Ὀπισθοφυλακέω, ῶ, f. ήσω, a tergo agmen custodio. Ab ὀπισθοφύλαξ.
Ὀπισθοφυλακία, ας, ἡ, custodia militum a tergo. Ab eod.
Ὀπισθοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, qui a tergo agmen tutatur.
Ὀπισθοχειμών, ῶνος, ὁ, frigus circa extremam hiemem.
Ὀπισθόχειρ, ρος, ὁ, ἡ, cui manus post tergum religatæ sunt.
Ὄπισμα, ατος, τὸ, succus lacteus e caule vel radice incisa exceptus; exponitur etiam liquor concretus. Ab ὀπίζω.
Ὀπισμὸς, οῦ, ὁ, succi lactei collectio, qui ex inciso caule exit. Ab eod.
Ὀπίσσω, poet. idem quod ὀπίσω.
Ὀπίστατος, ου, ὁ, postremus, ultimus. Hom. Ab ὀπίσω, pro ὀπισώτατος.
Ὀπίστερος, ου, ὁ, posterior, a tergo sequens. Nonn. A seq.
Ὀπίσω, *Adv.* (quasi dativ. ab ὄπισος,) retrorsum, retro, a tergo, in aversum, pone, post, postea, in posterum. Hinc εἰς τὸ ὀπίσω, retrorsum, retro, εἰς τοὐπίσω, idem.
Ὁπλάριον, ου, τὸ, parva armo, ὁπλάριον, scutulum, Gl. V. Dim. ab ὅπλον.
Ὁπλέω, armo, instruo, Hom. Ab eod.
Ὁπλὴ, ῆς, ἡ, ungula, unguis quadrupedum, equi, porci, asini, bovis, cet. Ab eod.
Ὁπλίζω, f. ίσω, armo, instruo armis. 2) instruo, paro. ὁπλίζομαι, armor. aor. 1. ὁπλισθείς, armatus. perf. ὡπλισμένος, idem. ὥπλισθεν apud Hom. pro ὡπλίσθησαν, instruebantur. Ab eod.
Ὅπλισις, εως, ἡ, armatura. 2) ipsa arma. A pr.
Ὅπλισμα, ατος, τὸ, armatura. 2) apparatus bellicus. Ab eod.
Ὁπλισμός, οῦ, ὁ, armatura. 2) armatus. Ab eod.
Ὁπλιστής, οῦ, ὁ, armator, Gl. V. Ab eod.
Ὁπλιταγωγός, οῦ, ὁ, ἡ, milites armatos vehens, ut navis. Ex ὁπλίτης & ἄγω.
Ὁπλιτεία, ἡ, armatura. Ab ὁπλίτης.
Ὁπλιτεύω, f. εύσω, sum miles gravis armaturæ. 2) armatis præsum, rem militarem exerceo. Ab eod.
Ὁπλίτης, ου, ὁ, armatus, arma gestans. 2) miles armaturæ gravis. Philox. scutarius. ὁπλῖται, armites, Philox. armati, Gl. V. Ab ὅπλον.
Ὁπλιτικός, ή, όν, ad militem gravis armaturæ pertinens. τὸ ὁπλιτικόν, sc. πλῆθος, gravis armaturæ milites. A pr.
Ὁπλῖτις, ιδος, ἡ, armata. ὁπλίτιδες, sc. γυναῖκες, statuæ mulierum armatæ. Ab eod.
Ὁπλιτοδρομέω, ῶ, f. ήσω, stadium armatus decurro, armatus cursu contendo. Ab sq.
Ὁπλιτοδρόμος, ου, ὁ, armatus cursu contendeos, armatus stadium decurrens.
Ὁπλιτοπάλης, ου, ὁ, Dor. ὁπλιτοπάλας, qui armatus luctatur. Ex ὁπλίτης & πάλη.
Ὁπλοδιδακτής, οῦ, ὁ, idem quod sq. campidoctor, Philox. Ex ὅπλον & διδάσκω.
Ὁπλοδιδάσκαλος, ου, ὁ, lanista, armidoctor, Gl. V. sed armiductor editur.
Ὁπλοδοτέω, ῶ, f. ήσω, arma do. Ex ὅ. & δίδωμι.
Ὁπλοθήκη, ης, ἡ, armamentarium.
Ὁπλοκαθαρμός, οῦ, ὁ, armilustrum, Philox.
Ὁπλοκαθαρσία, ας, ὁ, idem, Gl. V.
Ὁπλοκαθάρσιον, ου, τὸ, idem, Philox.
Ὁπλολογέω, ῶ, arma colligo. Ex ὅ. & λέγω.
Ὅπλομαι, armor. 2) instruor, paror. Ab ὅπλον.
Ὁπλομανέω, ῶ, f. ήσω, insano armorum amore feror. Ex ὅ. & μαίνομαι.
Ὁπλομαχέω, ῶ, f. ήσω, armis pugno, vel certo. Ab ὁπλομάχος.
Ὁπλομαχία, ας, ἡ, pugna, qua armis pugnatur. Ab eod.
Ὁπλομαχικός, ή, όν, ad pugnam pertinens. Ab eod.
Ὁπλομάχος, ου, ὁ, ἡ, qui armis decertat, bellator armatus. 2) qui armis pugnare sub magistro discit. E sq. & μάχομαι.
Ὅπλον, ου, τὸ, telum, scutum, Philox. 2) instrumentum. 3) penis. ὅπλα, arma. 4) instrumenta. 5) præsidia, ut εἰς τὰ ὅπλα ἐλθεῖν, in castra, præsidia se recipere. ὅπλα θέσθαι, castra metari, castra ponere, muoire.

Ὁπλο-

Ὁπλοπάροχος, ου, ὁ, armiger, Gl. V. qui militi arma præbet.
Ὁπλοπετής, ῦ, ὁ, ventilator, Philox. A πέτομαι.
Ὁπλοποιέω, ῶ, arma fabricor. 2) armo.
Ὁπλοποιητικός, ή, όν, ad artem arma fabricandi pertinens, aptus. A pr.
Ὁπλοποιΐα, ας, ἡ, armorum fabricatio. A sq.
Ὁπλοποιός, ῦ, ὁ, ἡ, armorum faber. Ex ὅ. & ποιέω.
Ὁπλοσκοπία, ας, ἡ, armorum inspectio. Ex ὅ. & σκοπός.
Ὁπλότερος, έρα, ερον, junior, natu minor. 2) unus e posteris. ὁπλότατος, natu minimus.
Ὁπλουργία, ἡ, idem quod ὁπλοποιΐα. Ex ὅ. & ἔργον.
Ὁπλοφάγος, ου, arma rodendo corrumpens.
Ὁπλοφορέω, ῶ, f. ήσω, arma fero, arma gesto. 2) armatus stipo alicujus latus. ὁπλοφορεῖσθαι, armati stipatio. v. δορυφορέω.
Ὁπλοφόρος, ου, ὁ. ἡ, qui arma gestat, armiger, Philox. 2) satelles, stipator, scutigerulus, Gl. Vet. E ὅ. & φέρω.
Ὁπλοφυλάκιον, ου, τό, armamentarium. A sq.
Ὁπλοφύλαξ, ακος, ὁ, armorum custos.
Ὁπλοχαρής, ὁ, ἡ, arma amans.
Ὀποβάλσαμον, ου, τό, opobalsamum, succus balsami, fruticis. Ex ὀπός & βάλσαμον.
Ὁποδαπός, ῦ, ὁ, cujas, ex qua regione. Ex ὅπη & δάπεδον. (vel δαπός est mera terminatio.)
Ὀποειδής, έος, ὁ, ἡ, succum referens. 2) succosus, serosus. Ex ὀπός & εἶδος.
Ὁπόθεν, *Adv.* unde. Hinc ὁπόθεν δήποτε, undecunque, undelibet. A πόθεν, *unde*.
Ὁποθενοῦν, undeunde, Gl. V. A pr. & οὖν.
Ὅποι, *Adv.* ubi. Hinc ὅποι ἄν, ubi, ubicumque, quo, quocunque. ὅποι προσωτάτω, quam longissime. A ποῖ.
Ὁποῖος, οία, οῖον, qualis, *in interrogatione & citra interrogationem*. ὁποῖός τε, vel ὁποιοσοῦν, ὁποιοσδή, ὁποιοσδήποτε, ὁποιοσδηποτοῦν, ὁποῖος ἄν, ὁποῖος ἂν δή, ὁποῖός περ, ὁποῖος ἄν, qualiscunque, quicunque. Gl. V. A ποῖος.
Ὁποιότης, ητος, ἡ, similitudo, qualitas. A pr.
Ὁποίως, *Adv.* qualiter, quocunque modo, qualitercunque. Ab eod.
Ὀποκάρπασον, ου, τό, succus carpasi, qui inter venena censetur.
Ὀποκιννάμωμον, ου, τό, succus cinnamomi, e cinnamomo arbore incisa.
Ὀποπάναξ, ακος, ὁ, succus panacis.
Ὀπός, ῦ, ὁ, succus, humor vel liquor alicunde manans, lacrima arboris, quæ scarifatione sive incisione vel terebratione elicitur. 2) succus laserpitii, Gl. V. laser, laserpitium. 3) succus lacteus caprifici, quo coaguli loco utebantur veteres ad lac spissandum. (ab ὅπω, ὄψω, *coquo*.)
Ὁποσάκις, *Adv.* quoties. ὁποσακισοῦν, quotiescumque, quoties libet. Ab ὁπόσος.
Ὁποσαπλάσιος, ία, ιον, quotuplex, quam multiplex, *citra interrogationem*. Ab eod. Unde, ὁποσαπλασιοσοῦν, quantumvis multiplex.
Ὁποσαπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, idem ac ὁποσαπλάσιος.
Ὁποσάπους, οδος, ὁ, ἡ, quot pedum.
Ὁποσαχῆ, *Adv.* quot in locis. 2) quot modis. Ab ὁπόσος.
Ὁποσονοῦν, quantumvis, quantumcunque. Ab eod.
Ὁπόσος, όση, όσον, quantus. 2) quantuscunque. 3) qui. Ab ὅσος.
Ὁποσοσδήποτε, & ὁποσοσοῦν, quantuscunque.
Ὁπόστος, quotus. ὁποστοσοῦν, quotuslibet, quotuscunque. Ab ὁπόσος.
Ὁπόταν, *Adv.* quando, quum. 2) ubi. 3) *Conj.* quandoquidem, quoniam. E sq. & ἄν.
Ὁπότε, *Adv.* idem. 2) aliquando, olim. 3) donec. ὁποτεοῦν, *Adv.* quandocunque. A ποτέ.
Ὁπότερος, έρα, ερον, uter, utervis. 2) alteruter. *Adv.* ὁπότερον & ὁπότερα, utrum, utro modo. ὁποτεροσοῦν, uterlibet, alteruter. A πότερος.
Ὁποτέρωθεν, *Adv.* utra ex parte, utralibet ex parte, unde. A pr.
Ὁποτέρωθι, utrubi, Gl. Vet. Ab eod.
Ὁποτέρως, *Adv.* utro modo. 2) utrolibet modo. 3) alterutro modo. Ab eod.
Ὁποτέρωσε, *Adv.* utram in partem, utro. A pr.
Ὅπου, *Adv.* ubi *citra interrogationem*. 2) quandoquidem. 3) quo. 4) quousque, eo usque dum. ὅπου ἄν, ubicunque, quocunque in loco; quemcunque in locum; ὁπουδή, ὁπουδήποτε, ὅπουπερ ἄν, ὅπου ἄν, ubicumque, ubilibet, ubivis; ὅπου μέν, ὅπου δέ, alicubi, alibi, interdum, quandoque; ἐνθ' ὅπου, alicubi.
Ὅππη, idem quod ὅπη.
Ὀππήμος, *Adv.* quum, quando. E pr. & ἦμος, quod idem significat.
Ὄπποθι, *Adv.* ubi, *indefinite*. A πόθι.
Ὀπποῖος, qualis. ὀπποῖα, velut, pro ὁποῖος, poet.
Ὀππότε, quando. poet. pro ὁπότε.
Ὀππότερος, uter. poet. pro ὁπότερος.
Ὅππως, ut, quomodo. poet. pro ὅπως.
Ὀπτάζομαι, videor. Ab ὄπτομαι.
Ὀπταλέος, έα, έον, assus, tostus. Ab ὀπτάω.
Ὀπτανεῖον & ὀπτάνιον, ου, τό, locus, in quo assatur, culina. A sq.
Ὀπτανεύς, έως, ὁ, assator, Philox. A sq.
Ὀπτανός, ή, όν, assus, tostus. Ab ὀπτάω.
Ὀπτάνω, video, cerno. ὀπτάνομαι, cernor, videor. Ab ὄπτομαι.
Ὀπτασία, ας, ἡ, visio. 2) visio in somnis. 3) visio spectri. Ab ὀπτάζομαι.
Ὀπτάω, ῶ, f. ήσω, asso, torreo. ὄπτησον, assa. ὀπτᾶσθαι, torreri, assari. ὀπτηθείς, aor. 1. part. assatum, Philox. ὀπτητέον, torrendum. Ab ὅπτω, ὄψω.
Ὀπτήρ, ῆρος, ὁ, qui videt, speculator, explorator. Ab ὄπτομαι.
Ὀπτήρια, ων, τά, dona, quæ sponsus sponsæ dabat, quum eam primum videret, propterea, quod ea sui conspiciendi veniam sponso daret. 2) quæ dantur ob rem aliquam spectatam, præsertim cum infantes primum offeruntur spectandi ergo. A pr.
Ὀπτήσιμος, ου, ὁ, ἡ, qui assari potest. A sq.
Ὄπτησις, εως, ἡ, ipsa actio torrendi vel assandi.
Ὀπτητικός, ή, όν, vim habens urendi seu torrendi. A pr.
Ὀπτητός, ή, όν, assatus. Ab eod.
Ὀπτικός, ή, όν, cujus vi cernimus, s. ad visum pertinens. Hinc ἡ ὀπτική, ῆς, sc. τέχνη, vel θεωρία, optica, disciplina mathematica, quæ circa visum versatur. Ab ὄπτομαι.
Ὀπτιλέτις Ἀθηνᾶ, Minerva, cui Lycurgus, in memoriam excussi sibi oculi, statuam posuit. A sq. vel pr. & ὄλλυμι.
Ὄπτιλος, ὀπτίλλος, ου, ὁ, oculus, *apud Dores*. A sq. vel ὄπτης, inus.
Ὄπτομαι, fut. ὄψομαι, video. perf. ὦμμαι. 3. ὦπται, visus est. part. ὠμμένος, visus. aorist. ὤφθην, visus sum. ὀφθείς, visus, perf. med. ὄπωπα, vidi. part. ὀπωπότες, qui viderunt.
Ὀπτός, ή, όν, assus, assatus, tostus. Ab ὀπτάω pro ὀπτη-

ὀπτητός. 2) qui videtur, qui in conspectu est. Ab ὄπτομαι.

Ὀπυίω, coeo cum femina, ineo. 2) uxorem habeo. 3) in matrimonium duco. v. ὀπυίω.

Ὀπώδης, εος, ὁ, ἡ, multo succo abundans, succulentus. Ab ὀπός.

Ὀπωπή, ῆς, ἡ, conspectus, visus, oculus. Ab ὄπωπα, p. m. ab ὄπτομαι.

Ὀπωπητήρ, ῆρος, ὁ, speculator, qui videt. Ab eod.

Ὀπώρα, ας, ἡ, Ion. ὀπώρη, ης, ἡ, auctumnus. Galeno est tempus, quod a caniculæ exortu ducitur in dies 20. 2) fructus arborei, poma. 3) maturior ætas. Ab ὄπω, ὄψω, coquo.

Ὀπωρίζω, fructus auctumnales decerpo & colligo. 2) pomis vescor. F. ὀπωρίσω, Att. ὀπωριῶ, ὀπωριεῖ, fructus colliget. ὀπωριεῦντες, fructus collecturi s. decerpturi, nom. pl. fut. 2. part. Ion. pro ὀπωριοῦντες, pro ὀπωρίσοντες. ὀπωρίζεσθαι, itidem fructus colligere, sibi sumere. A pr.

Ὀπωρικός, ή, όν, e fructibus auctumnalibus s. pomis confectus. ut ὀπωρική, compositio medicata e pomis. 2) ad auctumnum, vel collectionem fructuum pertinens. Ab eod.

Ὀπώριμος, ου, ὁ, ἡ, pomifer, fructibus auctumnalibus ferendis aptus. Ab eod.

Ὀπωρινός, ή, όν, & ὀπωρινός, auctumnalis. Ab eod.

Ὀπωρισμός, ῦ, ὁ, fructuum auctumnalium collectio. Ab ὀπωρίζω.

Ὀπωροβασιλὶς, ίδος, genus ficuum; quasi regina fructuum hortensium.

Ὀπωροθήκη, ης, ἡ, locus, ubi fructus auctumnales reponuntur.

Ὀπωρολόγος, ου, ὁ, ὁ, fructus auctumnales colligens, vel simpliciter fructus colligens. Ex eod. & λέγ.

Ὀπωροπώλης, ου, ὁ, pomarius, Gl. V. qui poma vendit.

Ὀπωροφορέω, ῶ, poma fero. A seq.

Ὀπωροφόρος, ου, ὁ, ἡ, pomifer, Gl. Vet. Ex ὀπώρα, & φέρω.

Ὀπωροφυλάκιον, ου, τὸ, locus, ubi fructus auctumnales adservantur. 2) casa, in qua latet fructuum talium custos. A seq.

Ὀπωροφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, horti vel vineæ custos, Gl. Vet.

Ὀπωρώνης, ου, ὁ, qui fructus auctumnales emit quo vendat. Ex ὀπώρα & ὠνέομαι.

Ὅπως, quommodo, qualiter, quatenus, quam, uti, ut. Philox. Hinc ὁπωσδὴ, ὁπωσδήποτε, ὁπωσδηποτοῦν, ὁπωσοῦν, quomodocunque, quocunque, utcunque; οὐχ ὅπως, sequente ἀλλὰ, non solum non; tantum abest, nedum, (cujus dictionis hæc est ratio. Integra & plena ad hunc modum foret. οὐκ ἐρῶ μόνον, ὅπως τοῦτο γέγονεν, ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐρῶ.) A πῶς.

Ὅραμα, ατος, τὸ, visus, visio, visum, Philox. Ab ὁράω.

Ὅραμνος, ου, ὁ, frons, ramulus. v. ὀρόδαμνος.

Ὅρασις, εως, ἡ, visus, lumina, Gl. V. Ab ὁράω.

Ὁρατής, ῦ, ὁ, spectator, inspector. Ab eod.

Ὁρατικός, ή, όν, videndi facultate præditus, perspicax. τὸ ὁρατικόν, sc. αἰσθητήριον, ου, pupillæ locus, sedes visus, Philox. ὁρατικά, lumina. A pr.

Ὁρατός, ή, όν, visibilis, spectabilis. Gl. V. A seq.

Ὁράω, ῶ, video, cerno. 2) animadverto, intelligo. ὁρᾷς, vides. poet. ὁράας, Dor. ὁρῇς, imperf. ἑώρων, videbam. perf. ἑώρακα, vidi. inf. ἑωρακέναι, vidisse. pass. ὁρῶμαι, videor. perf. part. ἑωραμένος, visus. ὡρᾶτο, cernebatur, imperf. ὁρῶμαι etiam active, video, apud Hom. imperf. ὁρᾶτο, videbat, sine augm.

Ὀρβικίτης, ου, genus ficus, ap. Athen.

Ὀργάζω, f. άσω, mollio, subigo, macero, contempero. 2) incito, instigo. Ab ὀργάω.

Ὀργαίνω, idem. ὀργάνειας, aor. 1. opt. 2. sing. incitus. 2) tumeo, incitor, æstuo, ruo in aliquid. Ab eod.

Ὀργανικός, ή, όν, instrumentalis. Ab ὄργανον.

Ὀργανικῶς, Adv. organice, organorum seu instrumentorum more. A pr.

Ὀργάνιον, ου, τὸ, Dimin. a seq.

Ὄργανον, ου, τὸ, instrumentum: etiam pro ipso opere. Ab ἔργον, opus.

Ὀργανοποιητική, ἡ, sc. τέχνη, instrumentorum effectrix.

Ὀργανοποιΐα, ας, ἡ, instrumentorum fabrica. 2) machinatio per instrumenta. A seq.

Ὀργανοποιός, ὁ, ὁ, ἡ, organorum faber, qui organa conficit. Ex ὀργ. & ποιέω.

Ὀργανόω, ῶ, f. ώσω, instrumenta fabricor. 2) struo, fabricor, accommodo ad edendos motus mechanicos. Ab ὄργανον.

Ὀργάς, άδος, ἡ, terra pinguis, fertilis. 2) terra deo sacra, quam colere nefas, ut luci & saltus. Gloss. Vet. saltus. Ab ὀργάω.

Ὀργασμός, ῦ, ὁ, materiæ subactio, maceratio. 2) irritatio, concitatio. 3) irruendi impetus, cupiditas. A seq. vel ὀργάζω.

Ὀργάω, ῶ, succo vel humore turgeo. 2) Venerea cupiditate flagro, prurio. Gl. V. subo. 3) ardenter cupio.

Ὀργεῶνες, οἱ, qui orgia celebrant, sacerdotes, sacrifici, iisdem sacris initiati. Apud Athenienses, qui tributim certis diebus sacrificia quædam faciebant. Ab ὄργια.

Ὀργεωνικός, ut ὀργεωνικὰ δεῖπνα, apud Athenæum, cœnæ orgia celebrantium. A pr.

Ὀργή, ῆς, ἡ, ira, iracundia. 2) ingenium, quo quis præditus, mores, studium. 3) superbia, arrogantia. 4) sævitia. 5) acrior quisque & vehementior impetus & ardor erga rem quamcunque. Ab ὀρέγομαι. (nisi est potius ab ὄρω, suscito, impello, stimulo.)

Ὄργημα, τὸ, idem. Ab ὀργάω.

Ὄργια, ων, τὰ, orgia, proprie sacra Bacchi. 2) sacra aliorum deorum. 3) mysteria, sacra arcana. (quæ cum aliqua ὀργῇ, ardore, & concitatione mentis, ultra modum solitum commotæ, fierent.)

Ὀργιάζω, f. άσω, sacra perago, orgia celebro. 2) sacris initio. ὀργιάζεσθαι dicuntur etiam ipsa sacra, cum peraguntur. A pr.

Ὀργιασμός, ῦ, ὁ, orgiorum peractio, orgia. A pr.

Ὀργιαστής, ῦ, ὁ, qui orgia celebrat. 2) antistes sacrorum. Ab eod.

Ὀργιαστικός, ή, όν, ad celebranda orgia pertinens. A pr.

Ὀργίζω, f. ίσω, irrito, iram concito. pass. ὀργίζομαι, irascor, infestus sum, succenseo, ringor. Ab ὀργή.

Ὀργίλος, ίλη, ίλον, iracundus, infestus, stomachosus, Gl. V. Ab eod.

Ὀργιλότης, ητος, ἡ, iracundia, propensio animi ad celeriter irascendum. A pr.

Ὀργίλως, Adv. iracunde. Ab eod.

Ὀργιστέον, irascendum. Ab ὀργίζομαι.

Ὀργιστικός, ή, όν, proclivis ad iram. Ab eod.

Ὀργίονες, vel ὀργεῶνες, sacerdotes, sacrifici. Hom. Hym. Apol. Ab ὄργια.

Ὀργιοφάντης, ου, ὁ, ut ἱεροφάντης, antistes mysteriorum. A seq. & φαίνω.

Ὀργυιά,

Ὀργυιὰ, ᾶς, ἡ, ſpatium interjectum vel inter pedes divaricantes, vel manus ambas expanſas. 2) cum ſimpliciter pro menſura ponitur, fere 6. pedes ſignificat. h. e. expanſionem utriuſque manus, interdum tamen & paſſum, 5. pedes notat, aliquando etiam 10. Gl. V. ulna, male. nam ulna eſt dimidia ὀργυιά. (Ab ὀρέγω, quantum complectimur τῷ ὀρέγεσθαι, connixu ad extendendum, quantum poſſumus.)

Ὀργυιαῖος, αία, αῖον, æquans ὀργυιάν, tres cubitos. A pr.

Ὀργυιόω, ῶ, ulnas extendo. ὀργυιῶσθαι, perf. part. ὠργυιωμένος, extenſus, Suid. Ab eod.

Ὀρόδιλον, herba ex olerum genere. Schol. Nic.

ΟΡΕΑΝΗΣ, ου, ὁ, vir, teſte Plut. Suic.

Ὀρέγδην, *Adv.* porrectis membris. Ab ὀρέγω.

Ὄρεγμα, ατος, τὸ, quod porrigitur ſeu extenditur. 2) paſſus, interſtitium pedum inter gradiendum. Ab eod.

Ὀρέγνυμι, porrigo, extendo, tendo. A ſq.

Ὀρέγω, f. ἔξω, extendo vel pedes vel manus. 2) porrigo, & præbeo, tenſa manu præbeo. ὀρέγομαι, porrigor, extendor. In *med.* appeto, cupio, porrectis manibus capto. item, commoveor lætitia &c. ὀρέξατο, aor. 1. med. ὀρεχθεὶς, aor. 1. paſſ.

Ὀρειὰς, άδος, ἡ, montana, montoſa. Ab ὄρος.

Ὀρείαυλος, ου, ὁ, ἡ, in montibus ſtabulans, monticola. 2) in monte tibia canens. Suid. Ex ὄρος & αὐλὴ, *ſtabulum*, vel αὐλὸς, *tibia*.

Ὀρειβασία, ας, ἡ, curſus per montes, qui fit vel venandi cauſa, ut a Diana, aut ſacrorum cauſa, ut a bacchantibus. Ex ὄρος & βαίνω.

Ὀρειβάσιον, ου, τὸ, feſtivitas, qua per montes vagantur. vid. præc. Ex iiſd.

Ὀρειβατέω, ῶ, montes ſcando. A ſq.

Ὀρειβάτης, ου, ὁ, montivagus, montes pererrans, ut paſtor, venator. Epith. Panis. Ex iiſd.

Ὀρειβατικός, ή, όν. ὀρειβατικαὶ τραχύτητες, montanæ aſperitates. A pr.

Ὀρειβρεμέτης, ου, ὁ, e monte vel per montes & rus tonans, fremens. Ex ὄρος & βρέμω.

Ὀρείγανον, ου, τὸ, & ὀρείγανος, ου, ὁ, ἡ, origanum.

Ὀρειγενὴς, έος, ὁ, ἡ, montigena. Ex ὄρος & γίνομαι.

Ὀρειγύναιξ, αικος, ὁ, ἡ, in montibus cum mulieribus verſans. Ex eod. & γυνή. (niſi potius eſt eſt ὀρσιγύναιξ, ciens, excitans mulieres.)

Ὀρειδρόμος, ου, ὁ, ἡ, qui montes percurrit, montivagus. Ex eod. & τρέχω.

Ὀρεικὸς, ή, όν, mularis. Ab ὀρεὺς, *mulus*.

Ὀρείκτιτος, pro ὀρείκτιστος, ου, ὁ, ἡ, in monte conſtructus. Ex ὄρος & κτίζω.

Ὀρειμαλίδες, ων, αἱ, poma montana, poma agreſtia, quæ in montibus naſcuntur. Ex eod. & μῆλον.

Ὀρειμανὴς, ... ὁ, ἡ, qui veſano montium amore tenetur. Epith. venatorum.

Ὀρειονομέω, ῶ, in montibus paſcor, ſeu dego. A ſeq.

Ὀρειονόμος, ου, ὁ, ἡ, qui in montibus paſcitur. Ex ὄρος & νέμω.

Ὀρεινὸς, ή, όν, montanus, montoſus. 2) in montibus naſcens, agreſtis. 3) *Subſt.* avis quædam monticola. Ab ὄρος.

Ὀρείοικος, ου, ὁ, ἡ, in montibus habitans, monticola.

Ὀρειομανὴς, ές, amantiſſimus montium. Epith. Rheæ & venatoris. Ex ὄ. & μαίνομαι.

Ὀρειόνομος, idem quod ὀρειονόμος.

Ὄρειος, ου, ὁ, ἡ, vel ὄρειος, εία, ειον, idem quod ὀρεινὸς, n. 1. 2.

Ὀρειοχαρὴς, έος, ὁ & ἡ, montanis locis ſeu montibus gaudens. Ex ὄρ. & χαίρω.

Ὀρειπελαργὸς, οῦ, ὁ, ciconia montana, genus aquilæ.

Ὀρειπλάγκτος, idem quod ſeq.

Ὀρειπλανὴς, έος, ὁ, ἡ, in montibus errans, montivagus. Ex eod. & πλανάω.

Ὀρειπολέω, ῶ, in montibus verſor.

Ὀρειπτελέα, ας, ἡ, ulmus montana.

Ὀρείτης, ου, ὁ, monticola. Vet. Lex. Ab ὄρος.

Ὀρειτροφὴς, έος, ὁ, ἡ, qui in monte alitur. Ex ὄ. & τρέφω.

Ὀρείτροφος, ου, idem & ex iiſd.

Ὀρειτυπία, ας, ἡ, labor montanus, cum montes a pulſu pedum inſtrumentorumve fabrilium reſonant. A ſq.

Ὀρειτύπος, ου, ὁ, ἡ, qui ligna in montibus cædit, & urbes convehit, lignator. Ex ὄ. & τύπτω.

Ὀρείτωρ, ορος, ὁ, monticola. Heſ. ὀρείτορες, οἱ, ἄγριοι, feri. Ab ὄρος.

Ὀρειφοίτης, ου, ὁ, montes pervagans. Ex eod. & φοιτάω.

Ὀρείφοιτος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iiſd.

Ὀρείχαλκος, ου, ὁ, æs montanum, orichalcum. 2) *Adject.* ὁ, ἡ, confectus ex orichalco.

Ὀρεκτικὸς, ή, όν, cui vis & facultas ineſt appetendi. 2) appetens. 3) appetitum movens. Ab ὀρέγομαι.

Ὀρεκτικῶς, *Adv.* cupide, appetenter. A pr.

Ὀρεκτὸς, ή, όν, porrectus in longum. 2) qui appetitur ſeu appeti ſolet. ὀρεκτὴ, haſta. Ab ὀρέγω.

Ὄρεξις, εως, ἡ, appetentia, appetitus, deſiderium, appetentia cibi. Ab eod.

Ὀρεοκόμος, ου, ὁ, ἡ, qui curat mulas. Ex ὀρεὺς & κομέω.

Ὀρέομαι, concitor, ut hinc ſit imperf. ὀρέοντο, properabant. Ab ὄρω.

Ὀρεοπολέω, ῶ, f. ήσω, in montibus verſor, in montibus erro. Ab ὄρος & πολέω.

Ὀρεοπόλος, ου, ὁ, ἡ, montivagus, Gl. Vet. Ex iiſd.

Ὀρεστῖνος, ου, ὁ, idem quod ὀρειτύπος.

Ὀρεοφύλαξ, ακος, ὁ, ſaltuarius. Philox. qui ſaltus cuſtodit.

Ὀρεοσέλινον, ου, τὸ, apium montanum.

Ὀρέσβιος, & ὀρεσίβιος, ου, ὁ, ἡ, qui in montibus degit. Ex ὄρος & βίος.

Ὀρεσιβάτης, & ὀρεσσιβάτης, idem quod ὀρειβάτης.

Ὀρεσιγονὴς, vel ὀρεσσιγονὴς, έος, ὁ, ἡ, montigena, Gl. Vet. Ex ὄρος & γίνομαι.

Ὀρεσιγόνιος, ου, ον, & ὀρεσίγονος, ον, idem & ex iiſd.

Ὀρεσίκοιτος, ου, ὁ, ἡ, qui in montibus cubile habet. Ex ὄ. & κοίτη.

Ὀρεσίοικος, ου, ὁ, ἡ, in montibus habitans.

Ὀρεσίτροφος, ου, ὁ, ἡ, idem ac ὀρείτροφος.

Ὀρεσκῴω, in montibus dego. Ex ὄ. & κέω. (vel ab ὄρεσκος, quod ab ὄρος, mera terminatione productum, aut pro ὀρέσκοος eſt.)

Ὀρέσκιος, ου, ὁ, ἡ, umbris montium gaudens. Ex eod. & σκιά.

Ὀρέσκοος, ον, & ὀρεσκῷος, ου, ὁ, ἡ, in montibus degens. Ex eod. & κέω.

Ὀρέσταυλος, ου, ὁ, ἡ, v. ὀρείαυλος.

Ὀρεσσιβάτης, vide ὀρεσιβάτης.

Ὀρεσσίβοτος, ου, ὁ, ἡ, in montibus paſtus. Ex ὄ. & βόσκω.

Ὀρεσσιδρόμος, pro ὀρεσιδρ. idem ac ὀρειδρόμος.

Ὀρεσσίνομος, ου, ὁ, ἡ, idem ac ὀρείνομος.

Ὀρέστερος, έρα, ερον, monticola, agreſtis. Ab ὄρος vel ὄρειος.

Ὀρέστης, ου, ὁ, qui in montibus verſatur, monticola. 2) nomen propr. viri. Ab eod.

Ὀρεσιὰς, ἀδος, ἡ, montana, monticola. 2) carmen de Oreste. 3) nomen urbis. A pr.
Ὀρέσιον, ου, τὸ, herba quædam, nectarion.
Ὀρεὺς, έως, ὁ, mulus, Gl. V.
Ὀρεχθέω, ῶ, fut. ήσω, cupio, desidero. ab ὀρέγομαι. 2) sternor, mactor; dicitur etiam de sonitu fluctuum ad litus allisorum, & quovis aspero sono. (Eatenus est ὀνοματοπεποιημένον.)
Ὀρέω, Jon. pro ὁρῶ, video.
Ὀρεωκόμος, ου, ὁ, ἡ, idem ac ὀρεοκόμος.
Ὀρεωτοκέω, ῶ, mulos curo. Ex ὀρεὺς & τέλεω.
Ὀρεωπώλης, ου, ὁ, mulorum venditor, Suid.
Ὄρημαι, video, Hesych. quasi ab ὅρημαι. Ab ὁρῶ.
Ὀρθάγης, ου, ὁ, hospes, qui hospitio excipitur: ut interpretatur Schol. ap. Lycophr. 2) idem quod ὀρθάνης, ap. eund. Schol.
Ὀρθαγόρας, ου, nomen proprium. 2) pudendum virile, ap. Aristoph.
Ὀρθαγορίσκος, ὁ, s. ὀρθαγόρισκος, parvus porcellus. A pr. scribunt & ὀρθραγορ.
Ὀρθάνης, vel ὀρθάννης, ου, ὁ, dæmon Priapus, arrectum penem habens. Ab ὀρθὸς.
Ὀρθόω, erigo, sublevo. Ab eod.
Ὀρθία, ας, ἡ, Dianæ cognomen.
Ὄρθια, Adv. elata voce. Ab ὄρθιος.
Ὀρθιάζε, Adv. in arduum. Ab eod.
Ὀρθιάζω, erigo, arrigo. 2) voce intenta loquor. lamentor &c. 3) recta in arduum procedo. 4) vaticinor. Ab eod.
Ὀρθίαξ, ακος, ὁ, mali nautici pars inferior, inde recta in altum tendentis. Ab eod.
Ὀρθίασμα, ατος, τὸ, verbum intenta voce prolatum. Ab ὀρθιάζω.
Ὀρθιάω, ῶ, Philox. ὀρθιᾷ, arrigit. Ab ὄρθιος.
Ὀρθίασις, εως, ἡ, erectio. Jon. A pr.
Ὀρθιόκωπος, ου, ὁ, qui se erigit in ducendis remis, ut eos fortius impellat, Hes. Ab eod. & κώπη.
Ὄρθιον, ου, τὸ, arduum, erectum. Adv. recte vel arduo tramite. 2) alta & intenta voce. A seq.
Ὄρθιος, ία, ιον, vel ὄρθιος, ου, ὁ, ἡ, recta in altum tendens, arduus, rectus, erectus. 2) ὄρθιος νόμος, carmen, quod sublata voce cantatur, s. modus musicus talis. Ab ὀρθὸς.
Ὀρθοάκανθος, ου, ὁ, ἡ, arrectis spinis muricatus. Ex eod. & ἄκανθα.
Ὀρθοβατέω, ῶ, f. ήσω, erectus incedo. Ex eod. & βαίνω.
Ὀρθοβόας, ου, ὁ, elata voce canens; rectius ὀρθοβόης. Ex eod. & βοή.
Ὀρθόβολος, ου, ὁ, ἡ, recta projectus. Ex eod. & βάλλω.
Ὀρθόβουλος, ου, ὁ, ἡ, recta consulens, prudens. Ex eod. & βουλή.
Ὀρθογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, recta sentiens & judicans. Ex eod. & γνώμη.
Ὀρθογόη, ης, ἡ, sublata & intenta voce lamentans: Epith. hirundinis, rectius ὀρθρογόη, mane lamentans.
Ὀρθογραφέω, ῶ, f. ήσω, recte scribo. Ex ὀ. & γράφω.
Ὀρθογραφία, ας, ἡ, recta scriptura, recte scribendi scientia. 2) recta frontis ædificii imago, frontispicium. Ex iisd.
Ὀρθογώνιος, ου, ὁ, ἡ, rectangulus. Ex ὀ. & γωνία.
Ὀρθόγωνος, ου, ὁ, ἡ, idem. Gl. V. Ex iisd.
Ὀρθοδίκαιος, ου, idem quod seq.
Ὀρθοδίκας, Dor. pro ὀρθοδίκης, ου, ὁ, recte judicans, recta judicia dans. Ex ὀ. & δίκη.
Ὀρθοδοξαστής, οῦ, ὁ, cujus recta est opinio.
Ὀρθοδοξαστικῶς, Adv. sine errore opinionis. A pr.
Ὀρθοδοξέω, ῶ, recte sentio. Ab ὀρθόδοξος.
Ὀρθοδοξία, ας, ἡ, recta opinio. 2) recta sententia de religione. A seq.
Ὀρθόδοξος, ου, ὁ, ἡ, cujus recta est sententia. 2) qui recte de religione Christiana sentit. Ex ὀ. & δόξα.
Ὀρθοδοτεῖρα, ἡ, quæ rectum in aliquo genere dat, ut rectam mentem.
Ὀρθοδρομέω, ῶ, f. ήσω, recto cursu contendo, seu eo. A seq.
Ὀρθοδρόμος, ου, ὁ, ἡ, qui recto cursu pergit. Ex ὀ. & τρέχω.
Ὀρθόδωρον, ου, τὸ, palma porrecta. 2) spithama.
Ὀρθόθειρος, ου, erectam, horrentem comam habens. Ex ὀ. & ἔθειρα.
Ὀρθοέπεια, ας, ἡ, recta & suavis vocum explanatio, proprie loquendi ratio. Ex ὀ. & ἔπος.
Ὀρθοεπέω, ῶ, recte & proprie loquor. Ex iisd.
Ὀρθόθριξ, τριχος, ὁ, ἡ, rectos habens capillos. 2) horrentes habens setas. 2) horrere s. stare comam faciens. Epith. terroris.
Ὀρθοθύρα, ας, ἡ. v. ὀρσοθύρα. Etymol.
Ὀρθόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, rectum caulem habens.
Ὀρθόκερως, ωτος, ὁ, ἡ, recta cornua habens. Ex ὀ. & κέρας.
Ὀρθόκραιρος, αίρα, αιρον, caput erectum habens. 2) cornua erecta habens. 3) antennas arrectas habens. Ex ὀ. & κραῖρα.
Ὀρθόκρανος, ου, ὁ, ἡ, erectum caput habens. 2) eminens. Ex ὀ. & κρανίον.
Ὀρθοκρισία, ας, ἡ, rectum judicium. Ex ὀ. & κρίσις.
Ὀρθόκωλον, ου, τὸ, vitium articuli, quum flecti ob rigorem nequit.
Ὀρθόλαλος, ου, ὁ, ἡ, elata & alta voce garriens. Hes. Suid.
Ὀρθολεκτέω, ῶ, recte & proprie loquor. Ex ὀ. & λέγω.
Ὀρθολογέω, ῶ, idem. Ex iisdem.
Ὀρθομαντεία, ας, ἡ, verum vaticinium.
Ὀρθόμαντις, εως, ὁ, ἡ, verus vates.
Ὀρθονόμας, ὁ, ὁ, recte distribuens. Ex ὀ. & νέμω.
Ὀρθόνοος, contr. ὀρθόνους, ου, ὁ, ἡ, qui est rectæ mentis, proba & recta cogitans.
Ὀρθοπαγής, έος, ὁ, ἡ, erectus. Ex ὀ. & πήγνυμι.
Ὀρθοπάλη, ης, ἡ, recta lucta.
Ὀρθοπλὴξ, ut ἵππος, equus anteriores pedes attollens & calcibus feriens. Ex ὀ. & πλήσσω.
Ὀρθοπλοέω, ῶ, recta navigo, secundo vento utor. ὀρθοπλοεῖσθαι, bene succedere. A seq.
Ὀρθόπλοος, ου, ὁ, recta navigans. ὀρθόπλοος βίος, vita prospera.
Ὀρθόπνοια, ας, ἡ, orthopnoea, morbus, quum quis nonnisi stans aut sedens spiritum ducere potest, hydrops pectoris. Ab ὀρθόπνους.
Ὀρθοπνοϊκός, ὴ, όν, orthopnoea laborans. A pr.
Ὀρθόπνους, ὁ, ἡ, idem. Ex eod.
Ὀρθοποδέω, ῶ, recto pede incedo, recto cursu progredior, recte ingredior. 2) recte sentio, in N. T. Ab ὀρθόπους.
Ὀρθόπολις, εως, ὁ, ἡ, erigens urbes, vel erectas conservans, rector urbis.
Ὀρθόπους, οδος, ὁ, ἡ, rectos pedes habens. 2) quem pedes recta ferunt, recte incedens.
Ὀρθοπρίων, ονος, ὁ, modiolus, aut terebra cava. Ex ὀ. & πρίων, quod vide.
Ὀρθοπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, qui est erecto vultu. Ex ὀ. & πρόσωπον.
Ὀρθόπρυμνος, ου, ὁ, ἡ, arrectam puppim habens. Ex ὀ. & πρύμνα.

Ὀρθόπτερος, ου, ὁ, ἡ, cui rectæ pinnæ sunt, furrectas pinnas habens. Ex ὀ. & πτερόν.

Ὀρθοπυγιᾷν, esse clunibus erectis, erigere se, ut altior & procerior videatur, Hes. Ab ὀρθόπυγος.

Ὀρθοπύγιον, ου, τό, clunis, Philox. A seq.

Ὀρθόπυγος, ου, ὁ, ἡ, qui clunibus erectis est. Ex ὀ. & πυγή. v. ὀρῥοπύγιον.

Ὀρθοῤῥημοσύνη, ης, ἡ, recta verborum usurpandorum ratio. Ex ὀ. & ῥῆμα.

Ὀρθός, ή, όν, rectus, erectus, arrectus. 2) rectus, porrectus, in rectum tendens. 3) rectus, sincerus, æquus. Ab ὄρω.

Ὀρθοστάδην, *Adv.* stando erecto corpore, more eorum, qui erecti stant. Ex ὀ. & ἵσταμαι.

Ὀρθοστάδιος, ου, ὁ, ut ὀρθοστάδιος χιτών, tunica recta, quæ & ποδήρης. Ex iisd.

Ὀρθοστάδιος, ου, ὁ, ut ὀρθοστάδιος χιτών, vid. pr.

Ὀρθοστάδης, ου, ὁ, erectus stans, rectus. ὀρθοστάδην, ad modum recta stantium. Aphrodisiensibus idem quod ὀρθόν, Hesych. Ex iisd.

Ὀρθοστάς, άδος, genus placentæ. Ex iisd.

Ὀρθοστασις, εως, ἡ, rectus status corporis. V. L.

Ὀρθοστατέω, ῶ, rectus sto. A seq.

Ὀρθοστάτης, ου, ὁ, qui stat erectus. 2) vocabulum est architectonicum, significans columnam, fulcimentum, pilam, tignum arrectarium. Et ὀρθοστάται, arrectaria, arrectaria tigna, in Vet. Lex. ὀρθοστάτης autem ἄρτος, panis quidam sacer, Pollux. Ex ὀ. & ἵσταμαι.

Ὀρθότης, ητος, ἡ, rectitudo. Ab ὀρθός.

Ὀρθότιτθος, ου, ἡ, rectas, non pensiles habens mammas. Ex ὀ. & τιτθός.

Ὀρθοτομέω, ῶ, recte intelligo, recte sentio, recte explico, recte tracto. Ab ὀρθοτόμος.

Ὀρθοτομία, ας, ἡ, eadem quæ ὀρθοδοξία, ap. Clementem & Euseb. Ab eod.

Ὀρθότομος, ου, ὁ, ἡ, in rectum sectus. Ex ὀ. & τέμνω.

Ὀρθοτόμος, ου, ὁ, ἡ, in rectum secans. Ex iisd.

Ὀρθοτονέω, ῶ, rectum tonum seu accentum do. ὀρθοτονεῖσθαι dicuntur voces, cum in iis accentus rectus manet, nec inclinatur. A seq.

Ὀρθότονος, ου, ὁ, ἡ, rectum tonum s. accentum habens.

Ὀρθότριχες, vid. ὀρθόθριξ.

Ὀρθοτριχέω, ῶ, pilos subrigo. Philox. ὀρθοτριχῶ, horripilatur. A pr.

Ὀρθοτριχία, ας, ἡ, pilorum horror. Ab eod.

Ὀρθοτριχιῶ, horripilo. Gl. V. Ab eod.

Ὀρθόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui erecto est animo. Hes. Ex ὀρθός & φρήν.

Ὀρθοφυέομαι, οῦμαι, in rectum cresco, in proceritatem excresco. A seq.

Ὀρθοφυής, έος, ὁ, ἡ, in rectum crescens, erectus, procerus. Ex ὀ. & φύω.

Ὀρθοφυΐα, ας, ἡ, cum quid crescit in rectum, rectitudo, proceritas. A pr.

Ὀρθοχαίτης, ου, ὁ, cui juba aut coma stat erecta. Ex ὀ. & χαίτη.

Ὀρθόω, ῶ, f. ώσω, erigo, arrigo, & ὀρθόομαι, οῦμαι, erigor, dirigor, bene rem gero, prospero successu utor. ὀρθωθείς, erectus, aor. 1. pass. participle. Ab ὀρθός.

Ὀρθρογόης, ου, vid. ὀρθόγοης.

Ὀρθρεύω & ὀρθρεύομαι, matutinus aliquid ago, mane surgo, mane vigilo. Ab ὄρθρος.

Ὀρθρεία, ας, ἡ, matutinum tempus, matutinatio, esse aliquo in loco vel conditione, vel actione rerum tempore matutino. Ab eod.

Ὀρθρίδιος, ία, ιον, matutinus. Ab eod.

Ὀρθρίζω, f. ίσω, idem quod ὀρθρεύω. Philox. luce vigilo, vigilo. ὀρθρίζομαι, anteluco, as, Gl. V. Ab eod.

Ὀρθρινός, ή, όν, matutinus. τὸ ὀρθρινόν, sc. διαίτημα, matutinum tempus. Ab eod.

Ὀρθροκόκκυξ, υγος, ὁ, qui matutinus cucurrit.

Ὀρθριος, ία, ιον, matutinus. Ab ὄρθρος.

Ὀρθροφοίτης, ου, ὁ, qui matutinus venit. Ex eod. & φοιτάω.

Ὀρθροβόας, ου, ὁ, matutino tempore clamans. Epith. galli. ὀρθροβόη, gallinæ. A βοάω.

Ὀρθρογόη, ης, ἡ, mane gemens, Epith. hirundinis. A γοάω.

Ὀρθρολάλος, ου, ὁ, ἡ, antelucano tempore sive mane garriens, de hirundine.

Ὄρθρος, ου, ὁ, tempus antelucanum seu matutinum, diluculum. ὄρθρου, ante lucem, Philox. Ab ὄρω, quia hoc tempore homines somno excitantur & surgunt.

Ὀρθώνυμος, ον, cui nomen recte datum, cui nomen suum convenit, homo sui nominis. Ab ὀρθός & ὄνομα.

Ὀρθῶς, *Adv.* recte, rite. Ab eod.

Ὀρθωσις, εως, ἡ, erectio, directio, Suid. Ab ὀρθόω.

Ὀρθωσία, ας, ἡ, Diana, quæ & ὀρθία, vid. sq.

Ὀρθώσιος, ου, ὁ, statori. Gl. Vet. ὀρθωσίῳ, statori, Philox. Epith. Jovis. Ab ὀρθόω, qui rectos stare jubet milites in acie & inclinari vetat.

Ὀρθωσις, εως, ἡ, erectio, directio. Ab eod.

Ὀρθωτήρ, ῆρος, qui rem quamcunque constituit, v. c. medicus &c. Ab eod.

Ὀρεῖος λίθος, terminalis lapis, Gl. Vet. Ab ὅρος.

Ὀρειβάκχος, ου, ὁ, Bacchus montanus. Ex ὄρος & βάκχος.

Ὀρειβρεμέτης, ου, ὁ, e monte tonans. Ex ὄ. & βρέμω. v. ὀμβρίμα.

Ὀριγανίζω, origanum refero. Ab ὀρίγανον.

Ὀριγανίτης, ου, ὁ, ut ὀριγανίτης οἶνος, vinum origano conditum. Ab eod.

Ὀρίγανον, ου, τό, vel ὀρίγανος, ου, ὁ, ἡ, origanum. v. & ὀρίγανον.

Ὀριγνάομαι, ῶμαι, & ὀρέγνυμαι, desidero, appeto. 2) pugno, decerto. Ab ὀρέγομαι.

Ὀριδρομία, ας, ἡ, cursus per montes. A sq.

Ὀριδρόμος, ου, ὁ, ἡ, v. ὀρειδρόμος.

Ὀρίζω, f. ίσω, termino, finio. 2) constituo, statuo, instituo, censeo, decerno. ὁρίζομαι, statuo, censeo. ὡρισμένος, statutus, perf. pass. part. ὡρισθῆ ἡμέρα, statuta dies, Gl. Vet. aor. 1. Ab ὅρος.

Ὁρίζων, οντος, ὁ, circulus cœli visum terminans, circulus finitor. A pr.

Ὀρικός, ή, όν, mularis. Ab ὀρεύς, *mulus*.

Ὁρικός, ή, όν, finitivus, definitivus. Ab ὅρος.

Ὀρικτίτης, ου, ὁ, in montibus habitans, monticola. Ex ὄρος & κτίζω.

ὈΡΙΝΔΗΣ, ου, ὁ, ut ὀρίνδης ἄρτος, panis ex oryza vel sesame sesamo simili, Hes. Athen.

Ὀρίνω, concito, commoveo, perturbo. 2) adhortando persuadeo. aorist. 1. ὤρινα, ὤρινας, commovisti. ὀρίνομαι, concitor. ὀρίνθη, aor. 1. pro ὠρίνθη, commotus est. Ab ὄρω.

Ὅριον, ου, τό, terminus, limes. frequentior plur. τὰ ὅρια, fines. Gl. V. Dim. ab ὅρος.

Ὀρίον, ου, τό, monticulus, Gloss. Vet. Ab ὄρος.

Ὅριος, ου, ὁ, terminalis. ὅριοι θεοί, Termini, Philox. Et ὅριος Ζεύς, Jupiter terminalis. Ab ὅρος.

Ὀρίπεδον, ου, τό, planities montana, qualis circa Ennam. v. ὀροπέδιον.

Ὀριπλάγκτης, ου, ὁ, ἡ, v. ὀρειπλάγκτης.

Ὀριπλανής, έος, ὁ, ἡ, v. ὀρειπλ.

Ὅρισμα, ατος, τὸ, terminus, limes. 2) id, quod apud nos statuimus, deliberatio, propositum. ὁρίσματα, instituta, Philox. leges, statuta. Ab ὁρίζω.

Ὁρισμός, οῦ, ὁ, finitio, definitio, sponsio. Gl. V. Ab eod.

Ὁριστής, οῦ, ὁ, finitor, qui limites & confinia determinat. 2) auctor juris & arbiter conditionum. Ab eod.

Ὁριστικός, ή, όν, finitivus, indicativus. A pr.

Ὀριτροφής, έος, ὁ, ἡ, v. ὀρειτρ.

Ὀρίτροφος, ου, ὁ, ἡ, v. ὀρειτρ.

Ὁρκάνη, ης, ἡ, septum, sepes. Ab ἕρκος.

Ὁρκαπάτης, ου, ὁ, jurejurando fallens, jusjurandum fallens, perfidus. Ex ὅρκος & ἀπάτη.

Ὁρκίζω, f. ίσω, adjuro, sacramento adigo. Ab ὅρκος.

Ὅρκιον, ου, τὸ, pl. τὰ ὅρκια, sc. ἱερὰ, vel ἱερεῖα, proprie victima foederis sanciendi ergo caesa. 2) foedus jurejurando sancitum. 3) ipsum jusjurandum. Ab eod.

Ὅρκιος, ου, ὁ, ἡ, qui jurijurando adhibetur, jurisjurandi praeses, ut ὅρκιοι θεοί. 2) juratus, qui jurat. Ab eod.

Ὁρκισμός, οῦ, ὁ, juramenti exactio, adstrictio per jusjurandum. 2) jusjurandum. Ab ὁρκίζω.

Ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum, juramentum, sacramentum, foedus, religio, Philox. (Ab ἕρκος, quia jure jurando sibi legem, qui jurat, scribit, & terminos quasi figit, intra quos se spondet mansurum.)

Ὁρκόω, ῶ, f. ώσω, caveo ab aliquo jurejurando. adjuro, Gl. Vet. A pr.

ὈΡΚΥΝΟΣ, vel ὄρκυνος, ου, ὁ, piscis quidam e genere balaenarum; thynnus. ὄρκυνος etiam pisces quidam, qui in pelago pariunt, apud Aristot.

Ὅρκωμα, τὸ, jusjurandum. Ab ὁρκόω.

Ὁρκωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum, juratio, sacramentum. Ex ὅρκος & ὄμνυμι.

Ὁρκωμόσιον, ου, τὸ, jusjurandum, sacramentum, Philox. ὁρκωμόσια, ων, τὰ, sacrificia, quibus foedera fiebant. V. L. Ex iisd.

Ὁρκωμοτέω, ῶ, f. ήσω, juro sanciendo foederi. A sq.

Ὁρκωμότης, ου, ὁ, jurejurando adstrictus. V. L.

Ὁρκωμοτικός, ή, όν, ad jusjurandum pertinens, ut ὁρκωμοτικὰ ἐπιῤῥήματα, adverbia jurandi. A pr.

Ὁρκωμοτικῶς, *Adv.* per adv. jurandi. A pr.

Ὁρκωταί, οἱ, legati, qui ad exigendum jusjurandum mittuntur. Ab ὁρκόω.

Ὁρκωτός, ή, όν, juratus, Gl. V. adactus jurejurando. Ab eod.

Ὁρμαθίζω, in modum catenae connecto. A sq.

Ὁρμαθός, οῦ, ὁ, ordo, series, sertum, series catenata. 2) latibulum, lustrum, Hes.

Ὁρμαίνω, impetu feror, ruo, prorumpo. 2) in animo verso, cogito. aor. 1. ὥρμηνα, ὅρμηνε, cogitavit, agitavit. Ab ὁρμάω.

Ὁρμάστειρα, ἡ, incitatrix, instigatrix, quasi ab ὁρμαστήρ, a seq.

Ὁρμάω, ῶ, f. ήσω, incito, concito, impello. 2) intell. pronom. ἑαυτὸν, impetum capio, irruo, prorumpo, proficiscor, animum induco, gestio, cupio &c. quae alias exprimuntur per ὁρμάομαι.

Ὁρμιὰ, ᾶς, ἡ, tenuis funiculus e seta equina cum virga, qua piscatores pisces venantur. Alias & ὁρμιά.

Ὁρμενίης, ένεος, ὁ, qui caulem jam emittit post florem amissum. A seq.

Ὅρμενος, asparagus silvester, corruda. Gl. Vet. ὅρμενος, cyma. Ab ὄρω.

Ὁρμαλιευτής, οῦ, ὁ, Hesych. male pro ὁρμιαλιευτής.

Ὁρμέω, ῶ, f. ήσω, stationem habeo. 2) appello, sc. navem ad terram. Ab ὅρμος.

Ὁρμή, ῆς, ἡ, impetus, aggressio. 2) conatus, studium, appetitus, appetitio, cupiditas, subita voluntas, instinctus. v. ὀργή.

Ὁρμηδόν, *Adv.* impetuose, Philox. A pr.

Ὅρμημα, ατος, τὸ, id, ad quod animus subito impetu fertur. 2) impetus ipse, conatus. Ab ὁρμάω.

Ὁρμητήριον, ου, τὸ, incitamentum, suscitabulum. 2) receptaculum, sedes, arx belli, locus, unde milites ad bellum accincti exeunt, ut cum hoste pugnent, unde incipit & exit vis belli. Ab eod.

Ὁρμητικός, ή, όν, propensus ad impetum & conatum. 2) incitandi vim habens. Ab eod.

Ὁρμητικῶς, cum animi impetu. A pr.

Ὁρμιά, ᾶς, ἡ, linea, seta, Philox. linum hami, Gl. V. Alias & ὁρμιά. v.

Ὁρμιαλιευτής, οῦ, ὁ, piscator. A pr. v. ὁρμαλιευτής.

Ὁρμίζω, f. ίσω, navem in stationem subduco, navem ad portum appello. 2) navem stabilio. Ab ὅρμος.

Ὁρμιηβόλος, ου, ὁ, piscator. Ex ὁρμιή, *Jon.* pro ὁρμιά, & βάλλω.

Ὅρμινον, ου, τὸ, horminum: herba porro similis, Diosc. Hesychio genus leguminis: Theophrasto frugum genus.

Ὁρμινώδης λίθος, gemma hormino similis. A pr.

Ὅρμισις, εως, ἡ, applicatio, appulsus navis ad terram. 2) quies in statione navium. Ab ὁρμίζω.

Ὁρμίσκος, ου, ὁ, monile. Dim. ab ὅρμος.

Ὁρμιστηρία, ας, ἡ, rudens, aut catena, per quam pondera suspenduntur. Ab ὁρμίζω.

Ὁρμοδοτήρ, ῆρος, ὁ, portuum dator, in portum ducens. E seq. & δοτήρ.

Ὅρμος, ου, ὁ, monile, colli ornamentum. 2) statio, navalia. Ab ὁρμάω.

Ὄρνεα, τὰ, aves, aviculae. Dor. Dat. ὀρνίθεσσι, apud Aristoph. Ab ὄρνις.

Ὀρνεακός, ή, όν, ab ὄρνεον, ut ῥὶς ὀρνεακή, nares avis.

Ὀρνεόβρωτος, ου, ὁ, ἡ, ab avibus devoratus. Ex eod. & βιβρώσκω.

Ὀρνεοθηρευτικός, ή, όν. Hinc ἡ ὀρνεοθηρευτική, ῆς, sc. τέχνη, ars aucupandi, sive aucupatoria.

Ὀρνεομάντις, ὁ, augur.

Ὀρνεομιγής, ές, ex altera parte avis, ut Siren. Ex ὄρνεον & μίγνυμι.

Ὀρνεόμικτος, ου, idem, ex iisdem.

Ὄρνεον, ου, τὸ, avis, volucris. Ab ὄρνις.

Ὀρνεοπωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi aves venduntur. A seq.

Ὀρνεοπώλης, ου, ὁ, aviarius, Gl. V. qui aves vendit.

Ὀρνεοσκοπέω, ῶ, auguror, auspicor, Gl. V.

Ὀρνεοσκοπία, ας, ἡ, augurium, Gl. Vet. A seq.

Ὀρνεοσκόπος, ου, ὁ, augur, auguralis, auspicalis, Philox.

Ὀρνεοτρόφος, ου, ὁ, altiliarius, Gl. V. qui aves alit. Ex ὄ. & τρέφω.

Ὀρνεώδης, εος, avium similis, levis. Ab ὄρνεον.

Ὀρνευτής, ου, ὁ, auceps, vel qui aves vendit. Ab eod.

Ὀρνιθαγρευτής, οῦ, auceps. Ex ὄρνις & ἀγρ.

Ὀρνιθάριον, ου, τὸ, avicula. Dim. ab eod.

Ὀρνιθάρχος, ου, curator avium.

Ὀρνιθεία, ας, ἡ, augurium, auspicium, divinatio per aves. Ab ὀρνιθεύω.

Ὀρνίθειος, εια, ειον, ad aves pertinens, ut ὀρνίθειον κρέας, caro avium. Ab ὄρνις.

Ὀρνι-

Ὀρνίθειος, εία, ειον, idem & ab eod.
Ὀρνιθευτὴς, ῦ, ὁ, auceps. A seq.
Ὀρνιθεύω, f. εύσω, aucupor, aves capio. ὀρνιθεύομαι, auguror, auspicor, Suid. Ab ὄρνις.
Ὀρνιθικὸς, ἡ, ὸν, ad aves pertinens. Hinc ὀρνιθικὰ, ῶν, τὰ, scil. βιβλία, libri de avibus. Ab eod.
Ὀρνιθίας, ου, ὁ, ut ὀρνιθίας χειμὼν, tempestas aves perimens, apud Aristoph. ὀρνιθίαι, venti quidam boreales, Aristot. Ab eod.
Ὀρνιθικὸς, ἡ, ὸν, avibus conveniens. Ab eod.
Ὀρνίθιον, ου, τὸ, avicula. 2) pullus gallinaceus. Dim. ab eod.
Ὀρνίθειος, εία, ειον, ad aves pertinens. Ab eod.
Ὀρνιθοβοσκεῖον, ου, τὸ, locus ad alendas aves factus; cortis, aviarium, gallinarium. Ex ὄρνις & βόσκω.
Ὀρνιθόγαλον, ου, τὸ, ornithogalum, herbæ nomen. Ex eod. & γάλα.
Ὀρνιθογονία, ας, ἡ, avium generatio, soboles. A seq.
Ὀρνιθόγονος, ου, ὁ, ἡ, ex ave natus. A γίνομαι.
Ὀρνιθοθήρα, ας, ἡ, aucupium.
Ὀρνιθοθήρας, ου, ὁ, auceps. A pr.
Ὀρνιθοθηρέω, ῶ, aves capio, aucupor.
Ὀρνιθοθηρευτικὸς, ἡ, ὸν, ad aucupium pertinens. ὀρνιθοθηρευτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars aucupii.
Ὀρνιθοκάπηλος, ου, ὁ, ἡ, qui aves venditat.
Ὀρνιθοκομεῖον, ου, τὸ, locus alendis avibus, i. e. aviarium. A seq.
Ὀρνιθοκόμος, ου, ὁ, ἡ, avium curator, Gl. V. gallinarius, aviarius. Ex ὄ. & κομέω.
Ὀρνιθοσκόπος, ου, ὁ, augur, avium peritus, qui per aves significata intelligit. Ex ὄ. & κοέω pro νοέω.
Ὀρνιθοκρίτης, ου, ὁ, conjector, Philox. s. qui conjicit futura ex avibus, augur.
Ὀρνιθολόγος, ου, ὁ, ἡ, auceps. 2) qui de rationibus avium scriptis exponit. Ex ὄ. & λέγω.
Ὀρνιθολόχος, ου, ὁ, ἡ, avibus insidians, auceps.
Ὀρνιθομανέω, ῶ, magno avium amore teneor. A seq.
Ὀρνιθομανὴς, έος, ἡ, qui aves valde amat, qui avium alendarum studio magno tenetur. Ex ὄ. & μαίνομαι.
Ὀρνιθομανία, ας, ἡ, insanum studium alendarum avium & ad pugnandum erudiendarum.
Ὀρνιθόμορφος, ου, ὁ, ἡ, avium faciem seu formam habens. Ex ὄ. & μορφή.
Ὀρνιθονομεῖον, ου, τὸ, locus alendis avibus, aviarium. Ex ὄ. & νέμω.
Ὀρνιθόπαις, αιδος, ὁ, ἡ, avis pullus, pipio.
Ὀρνιθοπέδη, ης, ἡ, laqueus, qui avibus capiendis tenditur, tendicula.
Ὀρνιθοπώλης, ου, ὁ, qui aves vendit.
Ὀρνιθοσκοπέω, ῶ, auguror. A seq.
Ὀρνιθοσκόπος, ου, ὁ, ἡ, auspex, augur.
Ὀρνιθοτροφεῖον, ου, τὸ, locus alendis avibus, aviarium, Philox. 2) gallinarium. Ab ὀρνιθοτρόφος.
Ὀρνιθοτροφία, ας, ἡ, avium nutritus. Ab eod.
Ὀρνιθοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, aves alens. Ex ὄ. & τρέφω.
Ὀρνιθοφάγος, ου, ὁ, qui aves, gallinas libenter comedit.
Ὀρνιθοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, ab ave ortus. Ex ὄ. & φύω.
Ὀρνιθόω, ῶ, in avem muto. ὀρνιθωθῆναι, in avem mutatum esse, aor. 1. inf. pass. Ab ὄρνις.
Ὀρνιθώδης, εος, ὁ, ἡ, ad avium naturam accedens. v. ὀρνεώδης. 2) avium speciem gerens. Ab eod.
Ὀρνιθὼν, ῶνος, ὁ, aviarum. 2) gallinarium, Gl. Vet. Ab eod.
Ὄρνιξ, ιχος, ὁ vel ἡ, *Dor.* pro ὄρνις.
Ὄρνις, ιθος, ὁ vel ἡ, avis, ales, 2) gallina & gallus. 2) augurium quodvis & auspicium. acc. ὄρνιθα & ὄρνιν. nom. pl. ὄρνεις & ὄρνιθες.
Ὀρνιχολόχος, ὁ, auceps. *Dor.* pro ὀρνιθολ. ab ὄρνιξ & λ. v. ὀρνιθολόχος.
Ὄρνυμι, excito, concito, impello. ὄρνυμαι excitor, surgo, me erigo, concitus feror. ὄρνυθι, excita, Imperat. Ab ὄρω.
Ὀρνύω, idem & ab eod.
Ὀροβάγχη, ης, ἡ, orobanche, cauliculus ervo adnascens & ipsum suffocans. Ex ὄροβος & ἄγχω, *suffoco*.
Ὀρόβαγχος, ου, ὁ, idem & ex iisd.
Ὀροβιαῖος, αία, αῖον, ervi magnitudinem s. colorem habens, ervo similis. Ab ὄροβος.
Ὀροβίας, ου, ὁ, idem & ab eod.
Ὀρόβινος, ίνη, ινον, ex ervo confectus. Ab eod.
Ὀρόβιον, ου, τὸ, parvum ervum. Dimin. ab ὄροβος.
Ὀροβίτης, ου, ὁ, ervo similis. Ab eod.
Ὀροβῖτις, ιδος, ἡ, globulus ervi referens. A pr.
Ὀροβοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, ervo similis, ervi speciem habens. Ex eod. & εἶδος.
Ὄροβος, ου, ὁ, ervum, *genus leguminis*.
Ὀροβοφαγέω, ervum comedo. E pr. & φάγω.
Ὀροβώδης, εος, ὁ, ἡ, q. d. ervaceus, e genere ervorum. Ab ὄροβος.
Ὄρογκοι, & ὀρόγκη, τὰ, montium tumuli, cacumina, vertices, juga. Ex ὄρος & ὄγκος, *tumor*.
Ὀροδαμνὶς, ίδος, ἡ, parvus surculus, ramusculus tenellus. Dim. ab seq.
Ὀρόδαμνος, ου, ὁ, surculus, ramusculus, germen, ramus. v. ὄρμενος.
Ὀροθεσία, ας, ἡ, designatio terminorum. 2) terminus positus. Ex ὅρος & θέσις.
Ὀροθέσιον, ου, τὸ, idem. Ex iisd.
Ὀροθέτης, ου, ὁ, finitor, qui terminos & limites statuit, Gl. Vet. terminator. Ex eod. & τίθημι.
Ὀροθύνω, f. υνῶ, concito, excito, turbo, perturbo. Ab ὄρω.
Ὀροιτύπος, ου, ὁ, idem quod ὀρειτύπος.
Ὀροιτύπης, ου, ὁ, ἡ, pastor montanus, apud Nicandr. Ex iisd.
Ὀροκάρυον, ου, τὸ, nux montana.
Ὀρόκτυπος, ου, ὁ, ἡ, in montibus resonans.
Ὄρομαι, vid. ὄρω.
ὈΡΟΝΤΙΟΝ, ου, τὸ, orontium, *herba*.
Ὀροπέδιον, ου, τὸ, colliculus, tumulus. 2) montana planities. v. ὀρεοπέδιον.
Ὀροπύγιον, idem quod ὀῤῥοπύγιον.
Ὄρος, εος, τὸ, mons, collis.
Ὅρος, ου, ὁ, terminus, limes, finis alicujus regionis vel agri. 2) meta, scopus in aliqua re propositus. 3) modus & regula, præscriptum actiones temperans. 4) finitio, definitio. 5) sic vocantur etiam cippi, columnæ, tabulæ, aliaque rerum gestarum similia monumenta, apud Lucian. 6) tabula domui, prædio, fundo, affixa, significans, oppignerata esse.
Ὀῤῥὸς, ῦ, ὁ, serum lactis. 2) aqueus humor in pice.
Ὄρος & ὀρὸς, pro ὄῤῥος. Eust.
Ὀροσάγγαι, οἱ, Vox Pers. apud Herodot. qui regem beneficiis affecere.
Ὀροσπίζης, ου, ὁ, fringilla montana. Ex ὄ. & σπίζα.
Ὅρμα, ατος, τὸ, impetus, saltus. Ab ὁρμάω.
Ὄρσις, εως, ἡ, impetus, quo quis ad aliquid fertur. Ab eod.
Ὀρούω, f. ύσω, impetum do, ruo, impetu feror. Ab ὄρω.
Ὀροφὴ, ῆς, ἡ, contignatio, qualis est tectorum. 2) tectum. 2) lacunar. Philox. lacunar, laquear, calli-

fastigium, culmen, pergula. Gl. Vet. camera. Ab ἐρέφω.

Ὀροφηφάγος, ου, ὁ, ἡ, tecta vorans, seu consumens, ut ignis.

Ὀροφηφόρος, ου, ὁ, ἡ, tectum ferens. Epith. animalium testaceorum. Ex ὀροφὴ & φέρω.

Ὀροφίας, ου, ὁ, in camera seu tecto degens. Epith. muris. Ab ὄροφος.

Ὀροφικός, ὁ, ὀν, idem & ab eod.

Ὀρόφινος, ινη, ινον, arundinaces. Ab eod.

Ὀρεσσιτπέω, in montibus vagor, dego.

Ὄροφος, ου, ὁ, proprie, arundinis genus in tegendis aedibus usurpati solitum. 2) tectum. 3) camera. Gl. Vet. impluvium. Ab ἐρέφω, tego.

Ὀροφόω, ῶ, f. ώσω, concamero, contigno. Gl. Vet. fastigo. Ab ὄροφος.

Ὀρόφωμα, ατος, τὸ, tectum, concameratio, contignatio. Philox. lacunar. A praec.

Ὀροφωτὴς, ους, ὁ, lacunar, laquear. Gl. V. Ab eod.

Ὀῤῥέω, f. ὀῤῥόδα, v. διοσιω.

Ὄρπηξ, ηκος, ὁ, ramus, surculus, e radice arboris enatus, stolo. 2) virga aculeata ad boves incitandos, stimulus. 3) jaculum a ramo tereti & recto.

Ὀῤῥόπισσα, ας, ἡ, serum picis, humor e pice, dum coquitur, defluens. Ex ὀῤῥὸς & π.

Ὀῤῥοποτέω, serum bibo. Ab eod. & πίνω.

Ὀῤῥοποσία, ἡ, usus seri. A praec.

Ὀῤῥοπύγιον, ου, τὸ, idem quod ὄῤῥος, in avibus cauda. Ex ὄῤῥος & πυγή.

Ὀῤῥοπυγόστικτος, ου, ὁ, ἡ, notas in ὀῤῥοπυγίῳ habens. A pr. & στικτὸς, punctus.

Ὀῤῥὸς, ὀ, ὁ, serum, Philox. Alias & ὀρός.

Ὄῤῥος, ου, ὁ, pars subjecta testiculis. 2) sacri ossis extremum, podex.

Ὀῤῥωδέω, ῶ, f. ήσω, timeo, formido. A praec.

Ὀῤῥωδῶς, Adv. timide. A seq.

Ὀῤῥώδης, εος, ὁ, ἡ, serosus. Ab ὀῤῥός. 2) ad caudam usque protensus. Ab ὄῤῥος.

Ὀῤῥωδία, ας, ἡ, metus, timor. A praec.

Ὀρσιγύναιξ, αικος, ὁ, concitator mulierum. Ep. Bacchi, & cantici Bacchici. Ab ὄρω & γυνή.

Ὀρσίκτυπος, ου, ὁ, ἡ, strepitum excitans, horrisonus. Ex eod. & κτ.

Ὀρσινεφής, έος, ὁ, ἡ, qui nubes excitat & accumulat. Ex eod. & νέφος.

Ὀρσίπεδος, ου, ὁ, ἡ, quatiens solum, Suic. Ex eod. & πέδον. (f. ὀρσιπέτης.)

Ὀρσίτης, ου, ὁ, genus saltationis apud Cretenses. Ab ὄρω.

Ὀρσοδάκνη, ης, ἡ, bestiola quaedam mordens. Ex eod. & δάκνω.

Ὀρσοθύρη, ης, ἡ, magna & alta janua, Homer. Ex eod & θύρα.

Ὀρσολοπάζω, conturbo, irrito. Ex eod. & λοπός.

Ὀρσολοπέω, ῶ, idem. Hes. ὀρσολοπεῖται, διαπολεμεῖται, ταράσσεται. Ex iisd.

Ὀρσοτριαίνης, & ὀρσοτρίαινα, Æol. & ὀρσοτριαίνας, Dor. ὁ, tridentem impellens. Ex eod. & τρίαινα. Epith. Neptuni.

Ὀρσύδρα, ας, ἡ, foramen, unde aqua concitato cursu prosilit. Ex eod. & ὕδωρ.

Ὄρσω, ὄρσομαι, surgo, propero, ut hinc sit impe-rat. ὄρσεο, surge. Ab ὄρω.

Ὀρτάζω, Jon. pro ἑορτάζω.

Ὀρταλίζω, f. ίσω, incipio alas explicare, incipio in altum ferri. A seq.

ὈΡΤΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, pullastra vel gallina.

Ὀρταλιχεὺς, έως, ὁ, pullus implumis. A seq.

Ὀρτάλιχος, ου, ὁ, idem. 2) gallus. Ab eod.

Ὀρτὴ, Jon. pro ἑορτὴ, festum.

Ὀρτύγιον, τὸ, Dim. ab ὄρτυξ.

Ὀρτυγοθήρας, ὁ, coturnicum venator. Ab eod. & θήρα.

Ὀρτυγόκομπος, ὁ, idem quod ὀρτυγοκόπος.

Ὀρτυγοκοπέω, ῶ, ludo ὀρτυγοκοπίαν. Ab ὀρτυγοκόπος.

Ὀρτυγοκοπία, ας, ἡ, ludus, in quo coturnices in orbem collocabantur, earumque feriebantur capita. Ab eod.

Ὀρτυγοκοπικὸς, ἡ, ὀν, ad ludum dictum pertinens. Ab eod.

Ὀρτυγοκόπος, ου, ὁ, qui ludit ὀρτυγοκοπίαν. Ex ὄρτυξ & κόπτω.

Ὀρτυγομανία, ας, ἡ, insanus coturnicum amor. Ex eod. & μαίνομαι.

Ὀρτυγομήτρα, ας, ἡ, coturnicum matrix, coturnicum maxima.

Ὀρτυγοπώλης, ου, ὁ, qui coturnices vendit.

Ὀρτυγοτροφεῖον, ου, τὸ, locus, ubi coturnices aluntur. Ab ὀρτυγοτρόφος.

Ὀρτυγοτροφέω, ῶ, f. ήσω, coturnices alo. Ab eod.

Ὀρτυγοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, coturnices alens. A seq. & τρέφω.

Ὄρτυξ, υγος, ὁ, coturnix. 2) herba quaedam.

ὈΡΎΑ, ας, ἡ, chorda, intestinum coctum, apud Epicharm.

Ὠρύομαι, ῦμαι, rugio, fremo, gannio, Gl. Vet.

Ὄρυγμα, ατος, τὸ, fossa, fovea. Ab ὀρύσσω.

Ὀρυγμάτιον, ου, τὸ, fossula, Gl. Vet. A praec.

Ὀρυγματία, ας, ἡ, fossa, fovea, lacuna. Patrik.

Ὄρυζα, ης, ἡ, oryza, genus frumenti.

Ὄρυζον, ου, τὸ, idem.

Ὀρυκτὴρ, ῆρος, ὁ, fossor, Gl. Vet. Ab ὀρύσσω.

Ὀρύκτης, ου, ὁ, fossor, Gl. Vet. Ab eod.

Ὀρυκτὸς, ἡ, ὀν, fossus. 2) qui fodi seu effodi solet, fossilis. Ab eod.

Ὀρυμαγδὸς, ὀ, ὁ, strepitus, fragor.

Ὄρυξ, υγος, & ὄρυγξ, γγος, ὁ, q. d. fossor, instrumentum, quo lapides excavantur. 2) animal unicorne. 3) piscis quidam, in edd. nonnullis τῶν ὁ. Ef. 51, 20. ἰχθὺς ὀρυκτὸς, Athen. Ab ὀρύσσω.

Ὄρυξις, εως, ἡ, fossio, fossura. Ab eod.

Ὀρύσσω, vel ὀρύττω, f. ξω, fodio. perf. ὀρώρυχα. perf. part. pass. ὀρωρυγμένος. ὀρυχθεὶς, part. aor. 1. pass.

Ὀρυχὴ, ῆς, ἡ, fossio, fossura. 2) rostrum suis. A praec.

Ὀρφάνευμα, τὸ, conditio pupillorum, orbitas pupillorum. A seq.

Ὀρφανεύω, f. εύσω, pupillorum curam gero, orphanos curo. ὀρφανεύομαι, orphanus sum, orphanus curor. Ab ὀρφανός.

Ὀρφανὴ, pupilla, Philox. Ab eod.

Ὀρφανία, ας, ἡ, orbitas. Ab eod.

Ὀρφανίζω, f. ίσω, orphanum reddo, parentibus privo. 2) pupillorum curam gero, orphanos curo. Ab eod.

Ὀρφανικὸς, ἡ, ὀν, ad pupillos pertinens, pupillaris, orphanus. Ab eod.

Ὀρφάνινος, ινη, ινον, viduatus, orbus. Ab eod.

Ὀρφανιστὴς, οῦ, ὁ, curator pupillorum, tutor. Ab ὀρφανίζω.

Ὀρφανὸς, ἡ, ὀν, orbus parente vel parentibus, pupillus, orphanus. 2) orbus quavis re, viduus, carens.

Ὀρφανοτροφεῖον, ου, τὸ, locus, ubi orphani aluntur. Ab ὀρφανοτρόφος.

Ὀρφανοτροφέω, ῶ, f. ήσω, orphanos alo, pupillorum curam gero. Ab eod.

Ὀρφα-

Ὀρφανοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, qui orphanum vel orphanos alit, pupillorum nutritor. Ex ὀρφανός & τρέφω.

Ὀρφανοφύλαξ, ακος, ὁ, tutor.

Ὀρφανόω, orbefacio, Gl. Vet. Ab ὀρφανός.

Ὀρφεοτελεστής, οῦ, ὁ, qui mysteriis orphicis initiat. Ex Ὀρφεύς & τελεστής.

Ὄρφναῖος, αία, αῖον, tenebricosus, obscurus. 2) niger, ater. Hinc ἡ ὀρφναίη, ας, & ὀρφναίη, sc. ὥρα, tenebræ, nox. A seq.

Ὄρφνη, ης, ἡ, Dor. ὄρφνα, ας, tenebræ, obscuritas; nox. ὀρφνῆθεν, Adv. e tenebris, conf. ἔρεβος & ὀρφνα.

Ὄρφνινος, ίνη, ινον, ater, pullus. A præc.

Ὀρφνός, ή, όν, tenebrosus, obscurus. Ab eod.

Ὀρφνώδης, εος, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Ὀρφός, οῦ, Att. ὀρφώς, ῶ, ὁ, orphus, piscis. Acc. pl. ὀρφοῦς.

Ὀρχάτη, ης, ἡ, terra silvestribus arboribus consita, arboretum. Ab ὄρχος.

Ὄρχαμος, ου, ὁ, princeps, dux. Ab ἀρχή.

Ὄρχατος, ου, ὁ, plantarum ordo seu series, Gl. V. ὄρχατοι, antes, Philox. Ab ὄρχος.

Ὀρχείδιον, ου, τὸ, testiculus. Ab ὄρχις.

Ὀρχέω, ῶ, moveo, saltare facio. Med. ὀρχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, salto, tripudio. 2) concutior, tremo. aor. 1. ὠρχησάμην. Activum est inusitatum.

Ὀρχηδὸν, Adv. viritim, ut ὑβηδὸν, Herodot. Ab ὄρχος, f. ὄρχις.

Ὀρχηθμός, οῦ, ὁ, saltatio. Ab ὀρχέομαι.

Ὄρχημα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ὄρχησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Ὀρχησμός, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.

Ὀρχηστομανέω, ῶ, saltationis insano amore teneor. Sic vulg. edd. Lucian. sed vera lectio est ὀρχηστομανεῖν. (nisi potius, ὀρχηστομανῶ.) Ex ὀρχηστής & μαίνομαι.

Ὀρχηστὴρ, ῆρος, ὁ, saltator. Ab ὀρχέομαι.

Ὀρχηστής, οῦ, ὁ, saltator, pantomimus, Philox. 2) agilis, unde Epith. Martis.

Ὀρχηστικός, ή, όν, saltatorius. Hinc ἡ ὀρχηστική, ῆς, sc. τέχνη, ars saltandi. 2) ὁ, qui saltatione gaudet, saltator. A præc.

Ὀρχηστικῶς, Adv. saltationis more. A præc.

Ὀρχηστοδιδάσκαλος, ου, ὁ, magister saltandi.

Ὀρχηστομανέω, saltatoribus spectandis valde gaudeo. Ex ὀρχηστής & μαίνομαι. v. ὀρχηστομ.

Ὀρχήστρα, ας, ἡ, orchestra, pars theatri, in qua chorus saltabat. Ab ὀρχέομαι.

Ὀρχηστρία, ας, ἡ, saltatrix. Gl. Vet. A præc.

Ὀρχηστρικός, ή, όν, saltandi peritus. Ab ὀρχήστρα.

Ὀρχήστριον, ου, τὸ, idem quod ὀρχήστρα, & ab eo.

Ὀρχηστρίς, ίδος, ἡ, saltatrix. Ab eod.

Ὀρχηστύς, ύος, ἡ, saltatio, saltandi ars. Ab ὀρχέομαι.

Ὀρχίδιον, ου, τὸ, testiculus. Ab ὄρχις.

Ὄρχιλος, ου, ὁ, orchilus, avis quædam. Ab eod.

Ὀρχίπεδα, ων, τὰ, testes, testiculi. Ab eod.

Ὀρχιπεδίζω, vel -έω, testiculos contrecto. aor. 1. ὠρχιπέδισας. A seq.

Ὀρχιπέδη, ης, ἡ, vinculum testiculorum. E sq. & πέδη.

Ὄρχις, εως, ὁ, testis, testiculus. 2) herbæ nomen. 3) genus olivæ. 4) piscis quidam.

Ὄρχος, ου, ὁ, plantarum ordo, vitium ordo, antes, Gl. Vet.

Ὀρχοτομέω, ῶ, fut. ήσω, testes excido, castro, eunuchum reddo, eviro. ὠρχοτομήθησαν, aor. 1. pass. castrati sunt. Ex ὄρχις & τέμνω. (sed ex hoc potius ὀρχιτομέω aut ὀρχιτομ. esset formandum.)

Ὀρχοτομία, ας, ἡ, castratio. Ex iisd.

Ὄρω, excito, concito; & in Pass. excitor, surgo, cum impetu ruo. F. 1. act. ὄρσω, ὄρσομεν, excitabimus. aor. 1. ὄρσα, ὦρσεν, excitavit. perf. med. ὄρωρα & per transpositionem ὤρορα, ὦρορ', excitavit: in sign. pass. ὀρώρει, excitatum est, ortum est. plusquamp. med. ὀρώρει, oriebatur. imperf. pass. ὠρόμην, & ὀρόμην, ὤρετο, excitabatur: ὤροντο, ὄροντο, sequebantur, custodiebant, surgebant. ὄροιτο, excitetur, surgat, opt. præs. ὦρτο, 3. s. plusq. orta est, prodiit. ὄρθαι, perf. pass. inf. excitum esse, surrexisse. imperat. ὄρσο, & ὄρσεο, & ὄρσευ. pro imperf. ὤροντο occurrit ὀρέοντο.

Ὀῤῥωδέω, ῶ, idem quod ὀῤῥωδέω.

Ὀρώδης, ες, montanus. Phav. Ab ὄρος.

Ὀρώρω, idem quod ὄρω & ab ejus perf. m.

Ὅς, ἥ, ὅ, Artic. postpos. qui, quæ, quod.

Ὅσα, Adv. quantum, hactenus ut. Ab ὅσος.

Ὁσάκι, ὁσάκις, Adv. quoties, quotiescunque.

Ὁσαπλάσιος, ία, ιον, quotuplex. Ab eod.

Ὁσάπους, οδος, ὁ, ἡ, quot pedum. Ex ὅσος & πούς.

Ὁσάτιος, ου, ὁ, ἡ, quantus. Ab ὅσος.

Ὁσαχῆπερ, qua maxime ratione, ut ὁσαχῆπερ ἂν ᾖ δυνατὸν, qua maxime ratione fieri poterit, pro viribus. Ab eod.

Ὁσαχῆ, Adv. quibuscumque locis, ubicumque. 2) quotiescumque. Ab eod.

Ὁσαχῶς, Adv. quot modis, quoties. Ab eod.

Ὄσδω, Dor. pro ὄζω, oleo, spiro odorem.

Ὁσέτειος, annuus, Gl. Vet. Ex ὅσος & ἔτος.

Ὁσημέραι, Adv. quotidie. Ex eod. & ἡμ.

Ὁσία, ας, ἡ, Jon. ὁσίη, ης, fas. 2) justa funebria, honores qui mortuis exhibentur. 3) expiatio, piatio, quæ fit ad animum religione exsolvendum. Hinc & ὁσίας ἕνεκα, vel ὁσίως, it. τῇ ὁσίᾳ, dicis caussa. A seq.

Ὅσιος, ία, ιον, sanctus, honestus, pius. 2) opponitur & sacro: publicus, profanus. Superl. ὁσιώτατος Philox. τὸ ὅσιον, ου, quicquid legibus divinis & humanis, sed maxime illis, convenit. τὰ ὅσια, justa funebria.

Ὁσιότης, ητος, ἡ, sanctitas, sanctimonia. 2) pietas, religio.

Ὁσιουργέω, sacris operor. A seq.

Ὁσιουργός, οῦ, ὁ, ἡ, qui consecrat, qui sanctos reddit. Ex ὅσιος & ἔργον.

Ὁσιόω, ῶ, f. ώσω, sanctum & purum sceleris reddo, pio, expio, justa persolvo. 2) consecro. 3) profano. Ab ὅσιος.

Ὁσίως, Adv. sancte. 2) juste. Ab eod.

Ὁσίωσις, εως, ἡ, consecratio, expiatio. Ab ὁσιόω.

Ὁσιωτὴρ, ῆρος, ὁ, dictus, qui hostiam immolabat apud Delphos, quæ immolabatur, quum creabatur, qui diceretur ὅσιοι, Plut.

Ὀσμάομαι, ῶμαι, odoror, olfacio. Ab ὀσμή.

Ὀσμάς, άδος, ἡ, herba quædam ab odoris suavitate, quæ & ononis dicitur. Ab eod.

Ὀσμή, ῆς, ἡ, odor, cum suavis, tum ingratus, fragrantia, Gl. Vet. fœtor, pædor, putor, Gl. Vet. Ab ὄζω.

Ὀσμήρης, εος, ὁ, ἡ, fragrans, odorus. A pr.

Ὀσμηρός, ρά, ρόν, olidus, fragrans, odorus. Ab eod.

Ὄσμησις, εως, ἡ, odor. Ab ὀσμάομαι.

Ὀσμύλη, ης, ἡ, ozæna, polypi genus a gravi odore ita dictum. Ab ὀσμή.

Ὀσμύλιον, ου, τὸ, parva ozæna. Dim. pr.

Ὄσμυλος, vel ὀσμύλος, ου, ὁ, idem quod ὀσμύλη.

Ὀσμώδης, εος, ὁ, ἡ, odoratus, odorus. Ab ὀσμή.

Ὅσον,

Ὅσον, *Adv.* quantum. 2) quatenus. 3) ad, circiter. Hinc ὅσον ὀλίγον, pauxillum, paullulum. ὅσον βαιόν, pusillum. ὅσον οὐ, vel ὅσον οὐ, tantum non, modo non, ferme, fere. ὅσον ἤπω, cum maxime, statim, item, vehementer, summa ope. οὐχ ὅσον, nedum, non solum non. ὅσον αὐτίκα, vel ἤδη, cum maxime, jamjam, mox. A seq.

Ὅσος, ὅση, ὅσον, quantus, *citra interrog.* Hinc ὅσῳ μᾶλλον, quanto magis. ὅσον, quantum, quam. ὅσον ἐπ' ἐκείνῳ, quantum in illo. ὅσον τάχος, item τάχιστα, quam celerrime. ὅσον ἥκει, quantum attinet. εἰς ὅσον, ἐφ' ὅσον, ἐφ' ὅσα, καθ' ὅσον, quatenus, in quantum, eo quod. παρ' ὅσον, nisi quod, ideo. extra quam. ἐν ὅσῳ, quamdiu, et. dum. ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, quot, qui, quæ. ὅσοι περ, quicunque, quot.

Ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, qui, quæ, quod.

Ὀσπριοδόχος, ὁ, ἡ, servans legumina. Epith. vasis. E seq. & δέχομαι.

Ὄσπριον, ου, τό, legumen. Ab ὄσπρος.

Ὀσπριοθήκη, ης, ἡ, granarium, Philox.

Ὀσπριοπώλης, ου, ὁ, leguminum venditor. Gl. Vet. leguminarius.

Ὀσπριόπωλις, ιδος, ἡ, leguminum venditrix. A pr.

Ὀσπριοφαγέω, legumina edo. ὄσπρ. & φάγω.

Ὀσπριώδης, εος, ὁ, ἡ, legumini similis, qui e leguminum genere est. Ab ὄσπριον.

ὈΣΠΡΟΣ, & ὄσπρος, ου, pisum, legumen.

Ὄσσα, ης, ἡ, vox. 2) fama, rumor. 3) omen. 4) oraculum. v. ὄττα, ὀττεία, & ὀττεύομαι.

Ὀσσάκι, pro ὁσάκις, quoties. Ab ὅσσος pro ὅσος.

Ὀσσάτιος, v. ὁπόσος. Hom.

Ὄσσε, oculi, oculos. Dual. quasi ab ὄσσος, ὄσσος, ὄσσε, per apoc. ὄσσε. occurrit & Dat. pl. ὄσσοις alicubi, quasi ab ὄσσος, ου.

Ὀσσεύομαι, vaticinor, ominor, auguror. 2) religioni habeo, formido. Ab ὄσσα. v. ὀττ.

Ὀσσίχος, ίχα, ίχον, *Dor.* quantulus, quam parvus. Theocr. Ab ὅσος.

Ὄσσομαι, auguror, vaticinor. 2) in animo fingo, imaginor, cogito, prævideo, prospicio; video, aspicio. Ab ὄσσα, vel ὄπτομαι.

Ὅσσος, η, ον, quantus, *poet.* pro ὅσος.

Ὀστάγρα, ας, ἡ, forceps, volsella, qua ossa eximuntur. Ex ὀστέον & ἄγρα.

Ὀστάριον, ου, τό, ossiculum. Dim. ab ὀστέον. pl. ὀστᾶ.

Ὅστε vel ὅς τε, ἥ τε, ὅ τε, qui, quæ, quod.

Ὀστέινος, ίνη, ινον, osseus, ex osse. Ab ὀστέον.

Ὀστεογενής, έος, ὁ, ἡ, ossa procreans. Ex eod. & γίνομαι.

Ὀστεοκόπος, ου, ὁ, ἡ, ossa tundens, ossifragus. Ex eod. & κόπτω.

Ὀστεολογία, ας, ἡ, sermo, liber, seu tractatus de ossibus. 2) ossium collectio. A sq. & λόγος.

Ὀστέον, ου, *contr.* ὀστοῦν, οῦ, τό, os, ossis. pl. ὀστᾶ.

Ὀστεόφι, *Adv.* ex ossibus. A præc.

Ὄστινος, ίνη, ινον, ου, ἡ, osseus, ex osse factus. Ab eod. qs. ab ὄστον.

Ὅστις, ἥτις, ὅ, τι, *Gen.* ὅτινος, ἧστινος, οὗτινος, quis, quisquis, quicunque, quilibet. ὅ, τι οὖν, quicquid.

ὈΣΤΑΙΓΞ, ιγγος, ἡ, scintilla, flamma crispa. 2) cirrus, cincinnus.

Ὀστοδοχεῖον, ου, τό, ossium receptaculum. Gl. Vet. ὀστοδοχεῖα, ossuaria. Ex ὀστοῦν & δ.

Ὀστοειδής, έος, ossi similis. Ex eod. & εἶδος.

Ὀστοθήκη, ης, ἡ, ossium repositorium, ubi mortuorum ossa reponuntur. Ex eod. & θ.

Ὀστοκλάστης, ου, ὁ, ossifragus, Philox. Ex eod. & κλάω.

Ὀστοκατεάκτης, ου, ὁ, idem. Ex eod. & κατεαγνύω.

Ὀστοκόπος, ου, ὁ, ἡ, Philox. idem quod ὀστεοκόπος.

Ὀστοκράξ, ακος, ὁ, ossifragus, Gl. Vet. Ex eod. & κ.

Ὀστολογέω, ῶ, f. ήσω, ossa lego, ossa colligo. 2) perquiro, indago more eorum, qui crematorum ossa colligebant. Ab ὀστολόγος.

Ὀστολογία, ας, ἡ, ossilegium, Gl. Vet. Ab eod.

Ὀστολόγιον, ου, τό, ossilegium. A seq.

Ὀστολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui ossa legit seu colligit. Gl. Vet. ossilegus. Ex ὀστέον & λέγω.

Ὀστομαχία, ας, ἡ, certamen, sive ludus ossiculorum, sive ossiculis. Ex eod. A μάχη.

Ὀστομάχιον, ου, τό, idem & ex iisd.

Ὀστοφαγέω, ῶ, ossa comedo. Ex eod. & φάγω.

Ὀστοφανέω, ῶ, ossa ostendo, ossa conspicienda præbeo. Ex eod. & φαίνω.

Ὀστοφυής, έος, ὁ, ἡ, osseus natura. Ex eod. & φυή. Hæc omnia ab antiquo ὄστον.

Ὀστράκινος, ου, ὁ, testaceus. Ab ὄστρακον.

Ὀστρακεύς, έως, ὁ, figulus. Ab eod.

Ὀστρακηρός, ρά, ρόν, testaceus. Ab eod.

Ὀστρακίας, ου, ὁ, ut ὀστρακίας λίθος, gemma testacea. Ab eod.

Ὀστρακίζω, fut. ίσω, testularum suffragiis damno, relego. ὀστρακίζομαι, relegor. perf. part. ὠστρακισμένος, damnatus, relegatus. Ab eod.

Ὀστρακίνδα, ἡ, sc. παιδιά, ostracnrum ludus. Ab eod.

Ὀστράκινος, ίνη, ινον, testaceus, fictilis, Gl. Vet. Ab eod.

Ὀστράκιον, ου, τό, testula, conchula. 2) fictile, testaceum. Dim. ab eod.

Ὀστρακίς, ίδος, ἡ, nux pinea, ipseque nucleus nucis pineæ, Ath. Libr. 1. 2) simulacrum Veneris, Hesych. Ab eod.

Ὀστρακισμός, οῦ, ὁ, ostracismus, relegatio per testulas. Ab ὀστρακίζω.

Ὀστρακίτης, ου, ὁ, testaceus, testam referens, ut ὀστρακίτης λίθος, ostracites, gemma testacea, testam referens. Ab ὄστρακον.

Ὀστρακῖτις, ιδος, ἡ, ostracitis. A præc.

Ὀστρακόδερμος, ου, ὁ, ἡ, testa tectus, cui testa loco cutis seu pellis est. Ex ὄστρακον & δέρμα.

Ὀστρακόεις, όεσσα, όεν, testaceus. A seq.

Ὄστρακον, ου, τό, testa nativa, qualis ovorum, testudinum, & similium. 2) testa figlina. 3) testula in suffragiis ferendis adhiberi solita.

Ὀστρακονώτος, ου, ὁ, ἡ, tergum testaceum habens.

Ὀστρακοποιός, οῦ, fictiliarius, Gl. Vet. Ex ὄστρακον & ποιέω.

Ὀστρακόρρινος, ου, ὁ, ἡ, q. d. qui testaceo est naso, testaceus. Ex eod. & ῥίν.

Ὀστρακοφορία, ας, ἡ, ostraci sive testulæ latio, quum suffragia testis feruntur. Ex eod. & φέρω.

Ὀστρακόχροος, *contr.* ὀστρακόχρους, ου, ὁ, ἡ, testaceam cutem habens. Ex eod. & χρόα.

Ὀστρακόω, ῶ, f. ώσω, in testam verto, testacea duritie obduco. ὀστρακόομαι, οῦμαι, in testam mutor, ὠστρακωμένη, perf. partic. putamine ovi contecta. item, in testas contrita. Ab ὄστρακον.

Ὀστρακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, testaceus, testam imitans. Ab eod.

Ὀστρειογραφής, έος, ὁ, ἡ, ostro pictus seu scriptus. Ex ὄστρειον & γράφω.

ὈΣΤΡΕΙΑ, τά, ostrea.

Ὄστρειον & ὄστρεον, ου, τό, ostreum, ostrum, color purpureus. A pr.

Ὄστρειος, εία, ειον, purpureus. A pr.

Ὀστρεώδης, εος, ὁ, ἡ, ostrea referens, imitans. A seq.

Ὄστρεον, ου, τό, idem quod ὄστρειον.

Ὀστρώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod ὀστρεώδης.

Ὄστριμον, ου, τὸ, stabulum pecorum æstivum. Lycophr. Hes.
Ὀστρίτης, ου, ὁ, ut ὀστρίτης λίθος, lapis ostrites. Orph. Ab ὄστρεον.
Ὀστρύα, ας, ἡ, idem quod seq.
ΟΣΤΡΥΣ, υος, ἡ, ostrys, arbor, quam nonnulli syringam cæruleam esse volunt.
Ὀστώδης, εος, ὁ, ἡ, osseus, ossibus abundans. 2) ossi similis. Ab ὀστέον.
Ὀσφραίνομαι, fut. ὀσφρανοῦμαι, odoror, olfacio. ὀσφρανθῆναι, aor. 1. inf. olfacere, olfecisse. Ab ὀσφρέομαι.
Ὀσφραντήριος, α, ον, olfaciendi vim habens, quasi ab ὀσφραντήρ, quod foret idem cum seq.
Ὀσφραντής, ὁ, q. odorator, sagax. Ab ὀσφραίνομαι.
Ὀσφραντικός, ἡ, όν, qui odoratu percipi potest. 2) odoratu valens, sagax. Ab eod.
Ὀσφραντός, ἡ, όν, idem, olfactu excitans. Ab eod.
Ὀσφρέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, odoror, olfacio. Ab ὄσφρομαι.
Ὀσφρησία, ας, ἡ, odor. A pr.
Ὄσφρησις, εως, ἡ, odoratus, olfactus, ipsa facultas odorandi. ὀσφρήσεις, pl. nares. Ab eod.
Ὀσφρητικός, ἡ, όν, idem quod ὀσφραντικός.
Ὀσφρητός, ἡ, όν, idem quod ὀσφραντός.
ΟΣΦΡΟΜΑΙ, odoror, olfacio. ὠσφρόμην, imperf. Aristoph.
Ὀσφυαλγέω, coxæ dolore laboro. A seq.
Ὀσφυαλγής, ές, coxæ dolore laborans. Ab ὀσφὺς & ἄλγος.
Ὀσφυαλγία, ἡ, dolor coxendicis. Ex iisd.
Ὀσφύς, ύος, ἡ, lumbus, coxa. Gl. Vet.
Ὀσχέα, ας, ἡ, ὄσχεος, ὁ, ὄσχεον, τὸ, scrotum.
Ὄσχη, ης, ἡ, palmes; etiam pro scroto.
Ὄσχιον, ου, τὸ, flexuosa circa os vulvæ eminentia.
Ὄσχος, ου, ὁ, palmes. 2) ramulus tenellus quivis.
Ὀσχοφόρια, ων, τὰ, festus dies, quo palmites racemis onustos gestabant Athenis. Ab ὀσχοφόρος.
Ὀσχοφορικός, ἡ, όν, in ὀσχοφορίοις solitus, usitatus. A pr.
Ὀσχοφόρος, ου, ὁ, ἡ, palmitem racemis onustum gestans. Ex ὄσχος & φέρω.
Ὅταν, vel ὅτ' ἄν, quando, quum. E sq. & ἄν.
Ὅτε, *Adv.* quando, quum. ὅτε δήποτε, quandocunque, Gl. Vet.
Ὁτὲ, aliquando, quandoque.
Ὅ, τε, pro ὅστις. qui, ἥ, τε, quæ, οὗ τε, cujus.
Ὅτι, *Conjunct.* quod, quia, eo quod, propterea quod. 2) quam, *cum Superl.* ut ὅτι πλεῖστοι, quam plurimi. pro accusativo cum infinit. relative: ubi plerumque abundat, per Hebr. Ὅτι, *Conjunct.* quoniam, quia. Hinc ὁ, τι, quam ob caussam, cur. Ὅτι μὴ, nisi, Gl. V.
Ὅτις, Gl. V. ὅτευ, poet. ὅττεο, *Jon.* ὅτεῳ. Dat. ὅτῳ. Acc. ὅντινα, pro ὅστις &c.
Ὀτλεύω, f. εύσω, ærumnas sustineo, patior, perfero. 2) sustineo, fero. Ab ὄτλος.
Ὀτλέω, ῶ, f. ήσω, idem.
Ὄτλος, ου, ὁ, ærumna, labor, miseria.
Ὀτοβέω, ῶ, strepito, tumultuor, persono. A seq.
Ὄτοβος, ου, ὁ, strepitus, tumultus, sonitus.
ΟΤΟΤΟΙ, ὀτοτοῖ, heu! heu! unde
Ὀτοτύζω, fleo, dico ὀτοτοῖ. fut. ὀτοτύξεται.
Ὀτραλέως, *Adv.* accurate, sedulo, diligenter, naviter, celeriter. Ab ὀτρύνω.
Ὀτρηρός, ρὰ, ρὸν, celer, sedulus. Ab eod.
Ὄτριχες, similes pilo, ejusdem pili, pro ὁμότριχες.
Ὀτρύνω, urgeo, incito, urgebo. Ab ὀτρύω.
Ὀτρυντικός, ἡ, όν, incitans. Ab eod.

Ὀτρυντὺς, ύος, ἡ, hortatio, instigatio. A seq.
Ὀτρύνω, f. υνῶ, incito, instigo, adhortor.
Ὄττα pro ὄσσα, fama, omen.
Ὀττεία, ας, ἡ, vaticinatio, divinatio. 2) religio, superstitio. A seq.
Ὀττεύομαι, ominor, item, suspicor. Ab ὄττα.
Ὅττι, quia, quoniam. poet. pro ὅτι. ὅττι κεν, poet. pro ὅ, τι κεν, quicquid.
Ὄττις, εως, ἡ, aspectus, oculus. *Patrik.*
Ὀττοβέω, ῶ, ὄττοβος, ου, ὁ, v. ὀτοβ.
Ὄττομαι, v. ὄσσομαι.
Οὐ, *sequente Consona*, οὐκ, *sequente Vocali lævigata*, οὐχ, *sequente Vocali asperata*, *Adv.* non, haud. Hinc οὐ γὰρ, non enim, nonne? οὐ γὰρ ἀλλὰ, etenim. οὐ γάρ τοι ἀλλὰ, quippe, siquidem, enimvero. οὐ γὰρ ἂν, alioqui non, alioqui non tamen. οὐ γὰρ ἄνποτε, nunquam enim alioqui. οὐ γὰρ ἄν τι, absit enim. οὐ μὲν, nequaquam. οὐ μὲν γὰρ, non enim. οὐ μὲν δὴ, minime vero. οὐ δὴ, non, nequaquam, ne. οὐ μὴν, vel οὐ μήν γε, non tamen, verumtamen non, nec tamen, tametsi. οὐ μὴν ἀλλὰ, οὐ μὴν ἀλλά γε, enim vero, at vero. οὐ μὴν ἀλλὰ &, tum vel maxime. οὐ μὴν οὐδὲ, οὐμὴν οὔτε, sed nec, nec tamen, neque vero. οὐ μή πω, haud dum tamen, nondum tamen. οὐ μήποτε, haud unquam, nequaquam. οὐ δῆτα, nequaquam, minime. οὐ πάνυ τι, non admodum, omnino non, raro. οὔ πως. nequaquam, nullo modo. οὔ τι, non. οὔ τι γε, nedum, minime, haud sane. ὅ τι μὲν δὴ, neutiquam tamen. οὐχ ὅτι, οὐχ ὅπως, non solum.
Οὗ, *Adv.* ubi. 2) quo. ἔστιν οὗ, alicubi. Ab articulo ὅς, ἥ, ὅ, genitiv. pro ἐπὶ οὗ χρόνῳ ὁ τόπῳ.
ΟΥΑ', *Interject. irridentis*, vah!
ΟΥΑΙ', væ! *Interject. dolentis*. 2) *imprecantis*. 3) *comminantis*.
ΟΥΑΣ, ατος, τὸ, auris. 2) ansa. plur. οὔατα, aures, ansæ. Dat. οὔασι, auribus.
Οὐάτιος, ία, ιον, extremus, imus. A pr.
Οὐατόεις, όεντος, auritus. Ab eod.
Οὐγγία, οὐγκία, ας, ἡ, uncia. Vox Latina.
Οὐδαῖος, αία, αῖον, humilis, terrester. 2) subterraneus. Ab οὖδας.
Οὐδαμῇ, οὐδαμῆ, *Adv.* nullo modo, nunquam, nuspiam. Ab οὐδαμός.
Οὐδαμινός, ἡ, όν, qui nullius est pretii, contemtibilis, *Comp.* οὐδαμινέστερος. Ab eod.
Οὐδαμινότης, ητος, ἡ, contemtibilitas. A pr.
Οὐδαμόθεν, *Adv.* nullo ex loco, nulla ex parte. Ab οὐδαμός.
Οὐδαμόθι, *Adv.* nusquam, nullo in loco. A seq.
Οὐδαμός, ἡ, όν, nullus. Ex οὐδὲ & ἀμός, *unus*. (sed μός est mera terminatio.)
Οὐδαμόσε, nusquam, nullum in locum. A pr.
Οὐδαμοῦ, *Adv.* nusquam, nullo loco. Ab eod.
Οὐδαμῶς, *Adv.* nullo modo, minime. Ab eod.
Οὖδας, τὸ, solum, pavimentum, humus, terra. Ab inus. οὖδος.
Οὐδὲ, *Conjunct.* neque, nec, ne quidem. Hinc οὐδὲ γὰρ, neque enim. οὐδέ γε, neque. οὐδὲ εἷς, οὐδ' ἂν εἷς, ne unus quidem, nullus. οὐδὲν, nihil. οὐδ' ἐγγὺς, multum abest. οὐδ' ἂν ὁτιοῦν γένοιτο, quidquid accidisset. οὐδ' ἂν ὁτιοῦν γένηται, ne si quidem fiat quidlibet, quidquid evenerit. οὐδὲ πολλοῦ δεῖ, οὐδ' ὀλίγου δεῖ, multum abest. οὐδὲ μὲν, neque. οὐδὲ μὴν, neque vero, nec tamen. οὐδὲ μήποτε, neque unquam, οὐδέ τι, neque. οὐδέπω, nondum, necdum. οὐδ' ὅπως, ἀλλ' οὐδὲ, nullo modo, non dicam, sed ne quidem. οὐδ' ὡς, ne sic quidem. οὐδ' ἀρχὴν neutiquam.

Οὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδὲν, Genit. οὐδενὸς, οὐδεμιᾶς, οὐδενὸς, nullus. οὐδὲν ἧττον, οὐδὲν ἔλαττον, nihilominus, non minus. οὐδὲν οἷον, nihil vetat, nihil impedit; vel, consultissimum, maxime expediens in hac re est. οὐδὲν etiam idem est, quod οὐ, non. οὐδὲν ὅτι οὐ, nihil quidquam.

Οὐδένεια, ας, ἡ, vanitas, vilitas. A pr.

Οὐδενία, ἡ, idem. Ab eod.

Οὐδενόσωρος, ου, ὁ, ἡ, nulla custodia seu cura dignus, non curandus. Ex eod. & ὤρα.

Οὐδῆπη, Adv. nullo modo, haudquaquam.

Οὐδέποτε, Adv. nunquam, neque unquam.

Οὐδέπω, Adv. nec dum, nondum.

Οὐδεπώποτε, Adv. nunquam, nullo tempore.

Οὐδέτερος, έρα, ερον, neuter. οὐδέτερον, οὐδετέρα, neutrius generis.

Οὐδετέρως, Adv. neutro modo. 2) neutro genere, neutraliter. A pr.

Οὐδετέρωσε, Adv. neutro, neutram in partem.

Οὐδῆτα, Adv. non utique, neutiquam. 2) numquid? annon? Unde fit οὐκοῦν.

Οὐδοπωστιοῦν, Adv. nullo modo. Ex οὐδέ, ὅπως & οὖν.

Οὖδας, εος, τὸ, solum, pavimentum. 2) humus, terra. Non inus. Dat. οὔδει. in nomin. dicitur ἔδας. ubi v.

Οὐδὸς, οῦ, ὁ, limen. Ab ὁδός.

Οὐδοτιοῦν, nihil quidquam. 2) Adv. nequaquam, nullo modo. Ex οὐδὲ, ὅτι & οὖν.

Οὖθαρ, ατος, τὸ, uber, mamma, *proprie* belluarum. 2) sumen, cibus in deliciis olim habitus. 3) ubertas, feracitas, pars agri maxime fecunda. (Hinc Lat. *uterus*.)

Οὐθατόεις, όεσσα, όεν, mammosus. A pr.

Οὐθεὶς, ενὸς, ὁ, nemo, nullus. Ex οὔτε & εἷς.

Οὐθένεια, ας, ἡ, idem quod οὐδένεια.

Οὐθέτερος, έρα, ερον, neuter. Ex οὔτε & ἕτερος.

Οὐθὴν, Adv. non quidem. 2) non.

Οὐκέτι, Adv. non amplius.

Οὐκί, Adv. non. Ab οὐκ.

Οὔκουν, Adv. non certe, nullo modo, non ergo.

Οὐκοῦν, Adv. nonne? 2) atqui enimvero. 3) profecto. 4) itaque, igitur.

Οὐλαί, ῶν, αἱ, hordeum. 2) mola salsa, qua hostiæ adspergebantur. οὐλαὶ κριθαί, μάζαι. Ab ὅλος pro ὅλος. (nam grana illa frumentacea integra, non mola fresa, in caput victimarum inspergebantur.)

Οὐλαμηφόρος, ου, ὁ, ἡ, agmen seu turmam habens. E seq. & φέρω.

Οὐλαμός, οῦ, ὁ, confertum agmen, globus. Ab ἔλος.

Οὐλάς, άδος, ἡ, crispa. 2) densa, opaca. Ab eod.

Οὐλή, ῆς, ἡ, cicatrix, vulnus pæne curatum, nota vulneris sanati. Ab ὅλος.

Οὔλιμος, ιμη, ιμον, exitiosus, perniciosus, Hes. Ab eod.

Οὔλιος, ία, ιον, Dim. ab eod.

Οὐλοδέτης, ου, ὁ, merges. Ex οὖλος & δέω.

Οὐλόδετον, ου, τὸ, funiculus e culmis. Ex iisd.

Οὐλοβόρος, ου, ὁ, ἡ, exitialia & pestifera vorans.

Οὐλόθριξ, χος, ὁ, ἡ, crispos habens capillos s. pilos.

Οὐλόθυμος, ου, ὁ, ἡ, noxio & exitiali animo præditus.

Οὐλοθυσία, ας, ἡ, sacrificium perfectum.

Οὐλοθυτέω, ῶ, immolo, molas inspergo victimis. Ex οὐλαί & θύω.

Οὐλοκάρηνος, ου, ὁ, ἡ, qui crispos capillos habet. Ex οὖλος & κάρηνον.

Οὐλόκερως, ω, ὁ, ἡ, cornutus. Ex οὖλος, pro ὅλος & κέρας.

Οὐλοκέφαλος, ον, crispos capillos habens. Ex οὖ. & κεφαλή.

Οὐλοκίκιννα, τὰ, cincinni. Telesilla ap. Poll.

Οὐλοκόμος, ὁ, ἡ, crispos capillos habens. Ab οὖ. & κόμη.

Οὐλομελής, έος, ὁ, ἡ, qui integris membris est. Ex ὅ. & μέλος.

Οὐλομελία, ας, ἡ, *Jon.* οὐλομελίη, ης, ἡ, integra s. absoluta natura, integritas. A pr.

Οὐλόμενος, η, ον, perniciosus, exitialis. Ab ὀλόμενος, aor. 2. verbi ὄλλυμι.

Οὖλον, ου, τὸ, gingiva, caro, quæ dentes continet. pl. οὖλα, Gl. Vet.

Οὐλοός, ῆ, ὁ & ἡ, perniciosus, exitiosus, exitialis, noxius. Ab ὄλλυμι, *perdo*.

Οὖλος, η, ον, integer, sanus, perfectus. 2) tener, mollis. 3) flexus, crispus. Jon. pro ὅλος. 4) exitialis, ab ὄλλυμι. οὖλον & οὖλα, *Adv.* strenue, fortiter, valde.

ΟΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ, merges, manipulorum collectorum fascis. 2) hymnus in Cererem.

Οὐλότης, ητος, ἡ, salubritas. 2) mollities, teneritudo. 3) coma crispa, crispitudo. Ab οὖλος.

Οὐλοτριχέω, ῶ, crispor, crispam comam habeo. Ex eod. & θρίξ.

Οὐλοτριχώτερος, qui crispis est capillis. Comp. ab οὐλότριχος pro οὐλόθριξ.

Οὐλοφόνον, ου, τὸ, chamæleon niger, *herba* viscum fundens. Ex οὖλος pro ὅλος & φόνος.

Οὐλοφυής, έος, ὁ, ἡ, οὐλοφυές, massa mollis. Ex eod. & φύω.

Οὐλόφυλλος, ου, ὁ & ἡ, crispa folia habens. Ex eod. & φύλλον.

Οὐλόχυτα, ων, τὰ, molæ, quæ victimis adfundebantur. Gloss. Vet. hordeacea. Ex οὐλαί & χυτός.

Οὐλοχύται, ῶν, αἱ, idem. 2) canistra, e quibus molæ olim fundebantur. Ex iisd.

Οὐλόω, ad cicatricem perduco. οὐλοῦσθαι, ad cicatricem perduci. Ab οὐλή.

Οὔλυμπος, ου, ὁ, poet. pro Ὄλυμπος, Olympus.

ΟΥ'ΛΩ, bene valeo, sanus sum. occurrit hinc tantum οὖλε, imperat. bene tibi sit, sis felix.

Οὐλώ, όος, ἡ, Ceres. Ab οὖλος, *merges*.

Οὐμενοῦν, *Adv.* non certe, non profecto. 2) non quidem. 3) veruntamen non.

Οὐμενόπως, *Adv.* nequaquam.

Οὐμέντοι, *Adv.* non tamen, veruntamen non. οὐμέντοιγε, idem, & οὐμέντοι, ἀλλὰ vel ἀλλάγε, veruntamen.

Οὖν, *Conjunct.* ergo, igitur, ideo, itaque. Variis Particulis subjunctum vacat.

Οὕνεκα, οὕνεκεν, quia, quoniam. Ex οὗ & ἕνεκα.

Οὔνομα, ατος, τὸ, Jon. pro ὄνομα.

Οὐνομάζω, Jon. pro ὀνομάζω.

Οὐνομαστός, ή, όν, Jon. pro ὀνομαστός. A pr.

ΟΥ'ΟΝ, ου, τὸ, sorbum, genus fructus. pl. οὖα, sorba, Philox. v. ὄα.

Οὗπερ, *Adv.* ubi. it. genit. ab ὅσπερ. v.

Οὖπις, ἡ, Upis, Dianæ epith.

Οὐπίτριπτος, q. d. contritus, conteri dignus, perditus, nequissimus. pro ὁ ἐπίτριπτος.

Οὔποθι, *Adv.* nusquam.

Οὔποκα, numquam, Dor. pro sq.

Οὔποτε, *Adv.* numquam.

Οὔπω, *Adv.* nondum, necdum. Hinc οὐπώποτε, numquam.

Οὔπως, *Adv.* nequaquam, nullo modo.

Οὐρά, ᾶς, ἡ, cauda. 2) in exercitu extremum agmen. 3) navi etiam tribuitur pro puppi.

Οὖρα, τὰ, limites, termini pro ὅρια. Ab ὅρος.

Οὐρα-

Οὐραγέω, ῶ, f. ήσω, extremum agmen duco. Ab οὐραγός.
Οὐραγία, ας, ἡ, extremum agmen. Ab eod.
Οὐραγός, ῦ, ὁ, extremi agminis ductor. Ex οὐρὰ & ἄγω.
Οὐραῖος, αία, αῖον, ad caudam pertinens, extremus. τὸ οὐραῖον, ου, extrema pars ossis sacri, cauda. 2) extrema pars multitudinis alicujus. Ab οὐρά.
Οὐρακός, ὁ, media pars remi. Poll.
Οὐρανή, ης, ἡ, meatua urinæ per quem e renibus in vesieam defluit. 2) matula. Ab οὖρον.
Οὐρανία, ας, ἡ, Urania, Musa. 2) Venus quædam. 3) ludus quidam pilæ. Ab οὐρανός.
Οὐρανιάζειν, ludere οὐρανίαν. Hes. A pr.
Οὐρανίδης, ου, ὁ, cœlestis, cœlicola, cui cœlestis est origo. Ab οὐρανός.
Οὐρανίζομαι, cœlum peto. οὐρανίζετο, Hes. ad cœlum pertinebat. Ab eod.
Οὐράνιος, ία, ιον, vel οὐράνιος, ου, ὁ, ἡ, cœlestis. 2) sublimis. 3) admirandus, divinus, magnus. Hinc θεοὶ οὐράνιοι, ων, dii cœlestes, cœlites. Gl. Vet. τὰ οὐράνια, ων, imbres. οὐράνιον ὅσον, immane quantum. Ab eod.
Οὐρανίσκος, ου, ὁ, tentorium rotundum, orbiculare, lacunar tabernaculi orbiculare, papilio, cubiculum. 2) palatum. 3) sidus cœleste, Dim. ab eod. *Corona australis*.
Οὐρανίων, ωνος, ὁ, cœlestis. Gloss. Vet. cœlicola. Οὐρανίωνες, cœlites, cœlicolæ, dii. Ab eod.
Οὐρανοβάμων, ονος, ὁ, cœlum scandens, per cœlum gradiens. Ab eod. & βαίνω.
Οὐρανοβατέω, ῶ, in cœlum penetro, per cœlum gradior, cœlum scando. Ex iisd.
Οὐρανογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, cœli seu rerum cœlestium peritus.
Οὐρανοδείκτος, ου, ὁ, ἡ, a cœlo ostensus. Ex οὐ. & δείκνυμι.
Οὐρανοδρομέω, ῶ, cursu in cœlum tendo. A sq.
Οὐρανοδρόμος, ου, ὁ, ἡ, cursu cœlum petens. Ex οὐρ. & τρέχω.
Οὐρανόεις, όεσσα, όεν, cœlestis. Ab οὐρανός.
Οὐρανόθεν, *Adv.* cœlitus, e cœlo. Ab eod.
Οὐρανόθι πρὸ, *Adv.* ante cœlum, i. e. in aere. Ab eod. (vel potius, porro, procul, profunde in cœlo, in altissimia & remotissimis cœli partibus.)
Οὐρανοθεσία, positus, situs signorum in cœlo, ap. Schol. Arati. Ex eod. & θέσις.
Οὐρανοικέτικος, ου, ὁ, ἡ, cœlicola. Gl. V.
Οὐρανολέσχης, ου, ὁ, de cœlo & rebus cœlestibus garriens. Ex οὐρ. & λέσχη.
Οὐρανομήκης, εος, ὁ, ἡ, cœlum altitudine tangens, altissimus, amplissimus. neutr. οὐρανόμηκες. Ex οὐρ. & μῆκος, *proceritas*.
Οὐρανόνικος, ου, ὁ, ἡ, cœlum vincens, maximus. Ex οὐρ. & νίκη.
Οὐρανόπαις, δος, cœligena.
Οὐρανοπετής, έος, ὁ, ἡ, cœlo delapsus. Ex οὐρ. & πίπτω.
Οὐρανοπλάγκτος, ου, ὁ, ἡ, cœlum pererrans. 2) qui sub cœlo vagatur.
Οὐρανόπολις, εως, ἡ, civitas cœlestis.
Οὐρανοπολίτης, ου, ὁ, cœli civis.
Οὐρανόπτης, ου, ὁ, cœli spectator. Ex οὐρ. & ὄπτομαι.
Οὐρανόροφος, ου, ὁ, ἡ, cujus tectum in cœli formam orbiculare est. Ex οὐρ. & ὄροφος.
Οὐρανός, ῦ, ὁ, cœlum, aer usque ad nubes. 2) palatum. Persis οὐρανοὶ, tabernacula regia, figura. Hes. Ab ὄρω, *suscito*.
Οὐρανόσε, *Adv.* in cœlum.
Οὐρανοσκόπος, ου, ὁ, ἡ, cœlum contemplans. 2) piscis quidam.

Οὐρανοῦχος, ου, ὁ, ἡ, cœlum tenens, cœlum inhabitans. Ex οὐ. & ἔχω.
Οὐρανοφαίντωρ, ορος, ὁ, ἡ, ad cœlum usque resplendens, cujus splendor in cœlo refulget. Ex οὐρ. & φαίνομαι.
Οὐρανοφοιτέω, ῶ, per cœlum gradior, in cœlo versor.
Οὐρανοφοίτης, ου, ὁ, qui per cœlum graditur. A pr.
Οὐρανοφόρος, ου, ὁ, ἡ, cœlum ferens seu deducens, Gl. Vet. cœlifer. Ex οὐρ. & φέρω.
Οὐρανόφρων, ονος, ὁ, ἡ, cœlestia sapiens. 2) pius, religiosus. Ex οὐ. & φρήν.
Οὐρανογενέτης, ου, ὁ, ἡ, cui cœlestis origo est.
Οὐρανόφυτος, ου, ὁ, ἡ, idem.
Οὐρανοχρώματος, ου, ὁ, ἡ, cœli colorem habens, cæruleus. Ex οὐ. & χρῶμα.
Οὐρανόω, in cœlum transfero. Ab οὐρανός.
Οὐράνωσις, ἡ, relatio in deos. A pr.
Οὐραχός, ῦ, ὁ, meatus urinæ in fetu. Ab οὐραγός.
Οὔρειος, montanus, *Jon.* pro ὄρειος.
Οὐρεσιφοιτίς, ίδος, ἡ, montivaga. Dat. οὐρεσιφοιτίσι νύμφαις, Epigr. Ex ὄρος & φοιτάω.
Οὐρεσιβώτης, ου, ὁ, qui in montibus pascitur, degit. Ex eod. & βόσκω.
Οὐρεσίδρομος, ον, montivagus. Ex eod. & τρέχω.
Οὐρεσίοικος, ου, ὁ, ἡ, *Jon.* pro ὀρεσίοικος.
Οὐρεσιφοίτης, ου, ὁ, montivagus. Ex eod. & φοιτάω.
Οὐρεσιφοῖτις, ιδος, fem. A pr.
Οὐρεύς, ῆος, mulus, *Jon.* pro ὀρεύς.
Οὐρέω, ῶ, f. ήσω, urinam reddo, mejo. pass. οὐρῆται, cum urina excernitur. οὐρησόμενος, f. med. Ab οὖρον.
Οὐρή, ῆς, ἡ, cauda, *Jon.* pro οὐρά.
Οὐρηδόχος, ου, ὁ, ἡ, qui urinam recipit. Ex οὖρον & δέχομαι.
Οὐρήθρα, ας, ἡ, urinæ meatus. Ab οὐρέω.
Οὔρημα, ατος, τὸ, urina. Ab eod.
Οὐρητιάω, micturio, Gl. Vet. Ab eod.
Οὐρηρός, ρὰ, ρὸν, urinalis. Ab οὖρον.
Οὔρησις, εως, ἡ, mictio. Ab οὐρέω.
Οὐρητήρ, ῆρος, ὁ, meatus urinarius, fistula urinaria. Ab eod.
Οὐρητιάω, ῶ, micturio, mejere cupio. Ab eod.
Οὐρητικός, ἡ, όν, urinam eiens, reddens. Ab eod.
Οὐρητρίς, ίδος, ἡ, matella, Gl. V. Ab eod.
Οὐρία, ας, ἡ, prosperitas venti, Gl. Vet. Ab οὖρος.
Οὐρία, ας, ἡ, avis ex anatum genere. Ab οὔριος.
Οὔρια, τὰ, fines, *Jon.* pro ὅρια.
Οὐρίαχος, ου, ὁ, ferrum, quo ima hastilis pars crucis in modum præfixa est. Ab οὐρά.
Οὐρίζω, f. ίσω, vento secundo proveho, secundo. Ab οὖρος.
Οὐρίθρεπτος, ου, ὁ, ἡ, in monte nutritus. Ex ὄρος & τρέφω.
Οὔριος, ut οὔριον ᾠόν, ovum ventosum, irritum. Ab ὄρος.
Οὐριοδρομέω, ῶ, f. ήσω, secundo vento curro. A seq.
Οὐριοδρόμος, ου, ὁ, ἡ, vento secundo currens. Ex οὔριος & τρέχω.
Οὔριος, ία, ιον, vel οὔριος, ου, ὁ, ἡ, qui vento secundo proficiscitur, qui vento secundo fit. 2) secundus, prosper, ut οὔριος πλοῦς, prospera, secunda navigatio. οὔριος ἄνεμος, secundus ventus, Gl. Vet. Dicitur & οὔριον ὕδωρ ut οὔριον.
Οὐριοσθένης, ου, ὁ, felicissimus. E pr. & σθένος.
Οὐριόω, ῶ, f. ώσω, secundo vento utor. Ab οὔριος.
Οὔρισμα, ατος, τὸ, pro ὅρισμα. Ab ὁρίζω.
Οὐροδοχεῖον & οὐροδόχιον, ου, τὸ, urinal, Gl. Vet. urinale, matula. Ex οὖρον & δέχομαι.
Οὐροδόχη, ης, ἡ, idem. A seq.
Οὐροδόχος, ου, ὁ, ἡ, qui urinam recipit. Ex iisd.

Οὖρον, ου, τὸ, urina, lotium. Dicitur & οὖρος. Gl. V. 2) terminus: in loco Homeri: ubi tamen alii aliter explicant.

Οὐροζύγιον, idem quod οὐροζύγιον.

Οὖρος, ου, ὁ, ventus secundus, prosper ventus, Gl. Vet. meraph. prospera fortuna. item pro ὅρος, terminus.

Οὖρος, ου, ὁ, custos, inspector. Ab ὁράω.

Οὖρος, εος, τὸ, mons, pro ὄρος.

Οὐρός, ου, ὁ, alveus, fossa, per quam deducitur navis in mare. 2) navalia. 3) serum lactis, pro ὀρός.

Οὐροτομέω, ῶ, f. ήσω, caudam amputo. Ex οὐρὰ & τέμνω.

Οὐρίζω, idem esse videtur, quod ὁρίζω. ab illo occurrit ἐπουρίζω, vento secundo expando, ad ventum secundum compono.

Οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris. ὦτα dicebantur corycæi & delatores principum. ὦτα etiam ansæ vasorum. Ab ἄω.

Οὐσία, ας, ἡ, essentia, substantia. 2) res familiaris, facultates, patrimonium, peculium, Gl. Vet. Alicubi etiam pro συνουσία, consuetudine & concubitu. Ab οὖσα, quod est Particip. f. g. ab εἰμί.

Οὐσιαρχία, ας, ἡ, principatus substantiæ aut dominium in substantias. E pr. & ἀρχή.

Οὐσίδιον, ου, τὸ, q. d. substantiola, bona, facultates exiguæ. Dim. ab οὐσία.

Οὐσιοποιός, ὁ, ὁ, ἡ, quod substantiam efficit, f. constituit. Ex eod. & ποιέω.

Οὐσιόω, ῶ, f. ώσω, essentiam do, facio, efficio, ut aliquis sit, qui ante non erat; Pass. essentiam accipio. Ab οὐσία.

Οὐσιώδης, εος, ὁ, ἡ, habens essentiam f. substantiam. Ab eod.

Οὐσιωδῶς, Adv. qua essentiam, f. substantiam. A pr.

Οὐσιωνυμία, ας, ἡ, essentiæ nominatio. Ex eod & ὄνομα.

Οὐσίωσις, εως, ἡ, effectio, f. productio substantiæ. Ab οὐσιόω.

Οὐτάζω, f. άσω, vulnero, vulnus infligo, ictum manu infero. οὐτάζομαι, vulneror. οὐτασμένος, perfect. vulneratus. οὔτασα, 3. f. pert. ind. At ὦτα pro οὔτασε, aor. 1. οὐτασθεὶς, vulneratus, percussus, pro οὐτασμένος. Ab οὐτάω. quasi ab ὠτάω, ὠτάομαι.

ΟΥ'ΤΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, vulnero, percutio, aor. 1. οὔτησε. οὖτα, imperat. οὐτηθεὶς, aor. 1. pass. part. οὐτάμενος, pro οὐτ.

Οὔτε, Conj. nec, neque.

Οὔτερος pro ὁ ἕτερος, alter.

Οὔτησις, vulneratio, ictus. Ab οὐτάω.

Οὐτήτειρα, ας, ἡ, vulneratrix. Ab eod.

Οὐτιδανὸς, ὁ, ὁ, homo nullius pretii. Gloss. Vet. οὐτιδανοὶ, nebulones. Ex οὐ & τὶς, τινὸς, per Epenthesin syllabæ δα. (Sed δανὸς est potius terminatio.)

Οὔτι γε, Adv. non quidem, non utique. 2) num forte, an forte, num.

Οὔπω, Adv. an nondum. 2) nondum.

Οὔτις, ιος, ὁ, ἡ, nemo, nullus.

Οὔτοι, Adv. non, nequaquam; οὔτοι, idem.

Οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc. & οὑτοσὶ, & simpliciter οὗτος, heus tu! οὗτοι, Attice.

Οὕτω, sequ. Cons. & οὕτως, sequ. Voc. sæpe quoque Conson. Adv. ita, sic, tam, taliter, perinde, proinde, Philox. 2) respondet etiam latinorum sic, pro temere, negligenter, ut erat. 3) tum demum, tandem aliquando. οὕτως δὴ, ita demum, Philox. οὕτως ὡς, ita ne, siccine, Gl. V. οὑτωσὶ, siccine, Gl. V. sic, ita, Att. A pr.

Οὑτῶς, Dor. pro οὕτως.

Οὐχὶ, Adv. non. 2) nonne, annon? Ab οὐχ.

Ὀφίδιον, ου, τὸ, anguiculus, parvus serpens. Dim. ab ὄφις. v. ὀφίδιον.

Ὀφειλέτημα, ατος, τὸ, debitum, Eust. Ab ὀφείλω. (Diminut. ab ὀφείλημα.)

Ὀφειλέτης, ου, ὁ, debitor. Ab eod.

Ὀφειλέτις, ιδος, ἡ, debitrix. 2) obnoxia, beneficio devincta. A pr.

Ὀφειλὴ, ῆς, ἡ, debitum. Ab ὀφείλω. pro ὀφείλησις.

Ὀφείλημα, ατος, τὸ, debitum. Ab eod.

Ὀφειλόντως, Adv. debito modo, decenter, Hes. Ab sq.

Ὀφείλω, f. ὀφειλήσω, quasi ab ὀφειλέω, debeo. 2) mulctor, mulctandus vel obnoxius sum. 3) debeo, oportet me. aor. 2. ὤφελον. ὤφελον & ὄφελον, debebam, debuissem, utinam. ὄφελον, utinam, vellem, velim. ὀφειλόμενον, debitum. Philox.

Ὀφέλλω, augeo, cumulo. 2) adjuvo, prosum, foveo. 3) debeo. ὀφέλλομαι, augeor, cresco.

Ὄφελος, v. ὄφελος.

Ὀφέλμα, τὸ, utilitas, ornatus. A pr.

Ὄφελος, εος, τὸ, (Eust. ait esse ἄκλιτον) utilitas, emolumentum, usus, plerumque commode vertitur per adjectivum. τί δ' ὄφελος ἐμοὶ τούτου; ad quid utilis, quid prosis? ὅτι περ ὄφελος est in quocumque genere præstantissimum. Ab ὀφέλλω.

Ὀφέλιμος, vel ὀφελήσιμος, utilis pro ὠφέλιμος. Ab eod.

Ὀφελτρεύω, f. εύσω, orno. A sq.

Ὄφελτρον, τὸ, ornatus, ornamentum. Ab ὀφέλλω.

Ὀφιοστάφυλη, vel ὄφεως, εως, ἡ, uva anguina, sic a quibusdam appellari capparin tradit Plinius. Diosc.

Ὀφθαλμία, ας, ἡ, lippitudo. Ab ὀφθαλμός.

Ὀφθαλμίας, ου, ὁ, piscis, quem Plin. oculatam vocat. Ab eod.

Ὀφθαλμιάω, ῶ, f. άσω, doleo ex oculis, oculis laboro, lippio. 2) invideo. 3) cupio. Ab ὀφθαλμία.

Ὀφθαλμίδιον, ου, τὸ, ocellus. Dim. ab ὀφθαλμός.

Ὀφθαλμίζομαι, f. ίσομαι, idem quod ὀφθαλμιάω.

Ὀφθαλμικός, ἡ, όν, ad oculos pertinens. Gl. V. ocularius. Ab eod.

Ὀφθαλμοβολέω, ῶ, oculos conjicio. Ex ὀ. & βολή.

Ὀφθαλμοβόρος, ου, ὁ, ἡ, oculos appetens. Ex ὀ. & βορά.

Ὀφθαλμοδουλεία, ας, ἡ, servitium diligens, præsente hero.

Ὀφθαλμόδουλος, ου, ὁ, ἡ, servus, qui inspectante hero se gnavum & obsequentem præstat, oculisque adeo ejus quasi inservit.

Ὀφθαλμὸς, ὁ, ὁ, oculus. ὀφθαλμοὶ etiam inspectores, speculatores, corycæi regum, ut ὦτα.

Ὀφθαλμιάτρος, ου, ὁ, ἡ, oculis medendi peritus.

Ὀφθαλμοτέγκτης, ου, ὁ, ἡ, cui oculi lacrimis madent. 2) ex oculis manans.

Ὀφθαλμοφανής, έος, ὁ, ἡ, qui oculis cernitur. Ex ὀ. & φαίνομαι.

Ὀφθαλμοφανῶς, Adv. manifeste, perspicue, more eorum, quæ oculis cernuntur. A pr.

Ὀφθαλμώδης, εος, ὁ, ἡ, oculi speciem gerens. Ab ὀφθαλμός.

Ὀφθαλμώρυχος, ου, ὁ, ἡ, oculos effodiens. Ex eod. & ὀρύσσω.

Ὀφιακὸς, ἡ, όν, ad angues pertinens. ὀφιακὰ, libri de serpentibus scripti. Ab ὄφις.

Ὀφίασις, εως, ἡ, affectus capitis, quo capilli defluunt. Ab eod.

Ὀφίδιον, ου, τὸ, anguiculus. f. parvus serpens, f. anguis. Dim. ab ὄφις. v. ὀφίδιον.

Ὀφιόδηκτος, ου, ὁ, ἡ, serpentis percussor. Ex eod. & δάκνω.

Ὀφιοβόρος, ου, ὁ, ἡ, angues devorans. Ex eod. & βορά.

Ὀφιογενής, έος, ὁ, ἡ, serpente genitus f. natus, serpentigena, anguigena. Ex eod. & γίνομαι.

Ὀφιόδηκτος, ου, ὁ, ἡ, a serpente morsus. Ex eod & δάκνω.
Ὀφιοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, angui seu serpenti similis, anguinus. Ex eod. & εἶδος.
Ὀφιόεις, όεντος, ὁ, anguimus, serpentem referens, anguifer. f. ὀφιόεσσα, contr. ὀφιοῦσσα, insulæ nomen, ab abundantia serpentum. Ab ὄφις.
Ὀφιοκτόνη, ης, ἡ, ophioctene, scolopendræ genus. Ex eod. & κτείνω.
Ὀφιοκτόνος, ὁ, ἡ, serpentum interfector. Ex iisd.
Ὀφιομάχης & ὀφιομάχος, ου, ὁ, qui serpentes oppugnat, qui cum anguibus dimicat. Epith. ichneumonis. Ex eod. & μάχομαι.
Ὀφιόνεος, εία, Jon. έη, εον, anguinus, serpentinus. Ab ὄφις.
Ὀφιοπλόκαμος, ου, angues pro capillis habens. Epith. Furiarum.
Ὀφιόπους, ποδος, ὁ, ἡ, anguipes, serpentis modo incedens.
Ὀφιοσκόροδον, vel ὀφιοσκόρδον, ου, τὸ, allium anguinum.
Ὀφιοσταφυλὸν, nonnulli vocant vitem albam. Ex ὄ. & σταφυλή.
Ὀφίουρος, ου, ὁ, ἡ, serpentis caudam habens. Ex ὄ. & οὐρά.
Ὀφιοῦχος, ου, ὁ, anguitenens, sideris nomen. Ex eod. & ἔχω.
Ὀφιούχειος, Adject. ad ophiuchum pertinens. A pr.
Ὀφιοφάγος, ου, ὁ, ἡ, qui serpentibus vescitur.
Ὄφις, εως, ὁ, serpens, anguis, coluber. 2) sideris nomen. 3) armillæ, a figura.
Ὀφίτης, ου, ὁ, ut ὀφίτης λίθος, ophites, lapis in modum serpentis maculosus. A pr.
Ὀφιώδης, εος, ὁ, ἡ, anguinus, serpentem referens. 2) anguibus abundans, anguifer. Ab eod.
Ὀφλείω, debeo, Hes. Ab ὄφλω.
Ὄφλημα, ατος, τὸ, multa judicata. 2) debitum, æs alienum. Ab eod.
Ὄφλησις, εως, ἡ, debitum. Ab eod.
Ὀφλητὴς, οῦ, ὁ, debitor, Gl. V. Ab eod.
Ὀφλισκάνω, debeo. Ab eod.
Ὀφλίσκω, idem & ab eod.
Ὄφλω, debeo, multor, damnor. 2) in crimen incurro. crimini obnoxius sum. ὄφλω vel ὀφλισκάνω γέλωτα, risum debere, ridiculum se præbere, ita se gerere, ut necessario rideatur. f. ὀφλήσω, (tamquam ab ὀφλέω.) perf. ὤφληκα, part. ὠφληκὼς, damnatus. Ab ὀφείλω.
Ὄφρα, ut, quo. 2) donec, dum. 3) quamdiu. 4) interea dum.
Ὀφρὺη, ης, ἡ, Jon. ὀφρύη, supercilium. 2) clivus. Ab ὀφρύς.
Ὀφρυάζω, superciliis nuto. 2) grandi supercilio tumeo. A pr.
Ὀφρυανασπάστης, ου, ὁ, qui supercilia tollit, superbus, superciliosus. Vox Com. Ex ὀφρὺς & ἀνασπάω.
Ὀφρυάω, ῶ, sum superciliosus. ὀφρυῶσα dicitur regio clivosa, multa habens supercilia sive tumulos. Ab ὀφρύς.
Ὀφρυόεις, όεσσα, όεν, superciliosus. 2) clivosus, multa habens supercilia, i. e. tumulos. 3) in superciliis montium situs, excelsus. Ab eod.
Ὀφρυόομαι, οῦμαι, sum superciliosus, supercilium tollo. Hinc perf. part. ὠφρυωμένος, elatus, superbus. Ab eod.
Ὀφρυόσκιος, ου, ὁ & ἡ, hirta supercilia habens. Ex eod. & σκιά.
Ὀφρὺς, ύος, ἡ, supercilium. 2) fastus, superbia. 2) tumulus, supercilium montis, clivus.

Ὄχα, Adv. cum Superl. præ ceteris, longe. Ab ἔχω, ἐξέχω.
Ὀχάνη, ης, ἡ, ansa clypei, lorum, quo clypeus tenetur. Ab eod.
Ὄχανον, ου, τὸ, amentum, Gl. Vet. ansa clypei. Ab eod.
Ὀχεία, ας, ἡ, coitus, admissio, admissura, Gl. Vet. Ab ὀχεύω.
Ὀχεῖα, ων, τὰ, admissarii, equi, boves, vel arietes. Ab ὀχεῖος. (sc. κτήνη.)
Ὀχεῖον, ου, τὸ, plaustrum, currus, vehiculum. Ab ὀχέω.
Ὀχεῖος, ου, ὁ, qui ad admissuram educatur, admissarius. Ab ὀχεύω.
Ὀχεταγωγία, ἡ, aquæductus. A sq.
Ὀχεταγωγὸς, ὁ, ἡ, aquam deducens. Ab ὀχετὸς & ἄγω.
Ὀχετεία, ας, ἡ, rivorum a fonte deductio, ductus aquarum. Ab ὀχετεύω.
Ὀχέτευμα, ατος, τὸ, rivus, qui ducitur. 2) aquæ ductus, canalis. Ab eod.
Ὀχετεύω, f. εύσω, rivos duco, derivo. 2) quatio, agito. 3) loco moveo. Ab ὀχετός.
Ὀχετηγέω, ῶ, f. ήσω, rivos seu aquas duco, irrigo per rivos. Ab ὀχετηγός.
Ὀχετηγία, ας, ἡ, rivorum seu aquarum ductus, irrigatio. Ab eod.
Ὀχετηγὸς, οῦ, ὁ & ἡ, rivos ducens. Ab ὀχετὸς & ἄγω.
Ὀχέτιον, ου, τὸ, rivulus. Ab ὀχετός.
Ὄχετλον, ου, τὸ, currus, plaustrum. 2) obex. Ab ὀχέω.
Ὀχετὸς, οῦ, ὁ, canalis, aquæ ductus, rivus, cloaca.
Ὄχευμα, ατος, τὸ, semen, genitura. 2) coitus. Ab ὀχεύομαι.
Ὀχεὺς, έως, ὁ, Jon. ῆος, ὁ, retinaculum. 2) vectis s. pessulus. 3) lorum galeæ. 4) scrotum. Ab ἔχω.
Ὀχευτὴς, οῦ, ὁ, admissarius, qui feminam init vel comprimit. 2) homo libidinosus, salax, ad coitum proclivis. Ab ὀχεύομαι.
Ὀχευτικὸς, ἡ, ὸν, idem quod pr. n. 2. A pr.
Ὀχευτὴ, ῆς, ἡ, quæ marem admisit, Venerem passa. Ab eod.
Ὀχεύω, f. εύσω, admissarium admitto. 2) coeo, ineo, subagito. 3) dicitur & universe de libidine. ὀχεύομαι, ineor, subigor.
Ὀχέω, ῶ, fut. ήσω, veho, porto, sustineo, suffero. ὀχέομαι, οῦμαι, vehor, portor, equito. Ab ὄχος.
Ὀχὴ, ῆς, ἡ, cibus. 2) caverna, foramen. Ab ἔχω, sustento.
Ὄχημα, ατος, τὸ, vehiculum, currus, carpentum, rheda. Ab ὀχέω.
Ὀχηματικὸς, ἡ, ὸν, vehicularis, vectorius. A pr.
Ὀχημάτιον, ου, τὸ, rheda, Gl. V. Ab eod.
Ὄχησις, εως, ἡ, vectio, vectura. Gl. V. vectus, equitatio, equitatus. Ab eod.
Ὀχθέω, ῶ, f. ήσω, indignor, gravor, graviter fero. Ab ὄχθος.
Ὄχθη, ης, ἡ, ripa, ora.
Ὀχθηρὸς, ρὰ, ρὸν, riposus, clivosus. A pr.
Ὄχθησις, εως, ἡ, offensio, indignatio. Ab ὀχθέω.
Ὀχθίζω, f. ίσω, indignor, gravate fero. Ab eod.
Ὄχθοιβος, vel melius, ὄχθοιβος, ου, ὁ, fimbria seu limbus vestis muliebris. A sq.
Ὄχθος, ου, ὁ, ripa, littus. 2) terræ tumulus, locus editus, collis. 3) labra ulcerum tumida.
Ὀχθοφύλαξ, κος, ὁ, riparius, Phil. custos ripæ.
Ὀχθώδης, εος, ὁ, ἡ, riposus, clivosus. 2) verrucosus. 3) torosus. Ab ὄχθος.
Ὀχλαγωγὸς, οῦ, ὁ, circulator, Gl. V. A sq.
Ὀχλαγωγέω, ῶ, f. ήσω, populum concito, ad res novas sollicito, factiosæ turbæ ducem me præbeo.

beo. 2) populum in potestate habeo. 3) circulos facio. Ab ὀχλαγωγός.

Ὀχλαγωγία, ας, ἡ, comitium, conventus. Philox. Ab eod.

Ὀχλαγώγιον, ου, τὸ, conventus, comitium, Gl. V. cum turba popularis concitata in unum locum confluit. Ab eod.

Ὀχλαγωγὸς, οῦ, ὁ, qui populum in potestate habet, Philox. popularis, item circulator.

Ὀχλεὺς, έως, ὁ, vectis, pessulus. 2) cardo. 3) vinculum, ligamen. Hes. A seq.

Ὀχλάζω, f. άσω, moveo.

Ὀχλέω, ῶ, f. ήσω, turbo, commoveo. Gl. Vet. inquieto, vexo, molesto. pass. ὀχλοῦμαι. inquietor. part. pass. aor. 1. ὀχληθεὶς, turbatus. ὀχληθέντι, inquietato, Philox. ὀχληθέντες, pulsati. Philox. Ab ὄχλος.

Ὀχληρία, ας, ἡ, molestia. Ab seq.

Ὀχληρὸς, ρὰ, ρὸν, turbulentus. 2) molestus, molestiam afferens. Ab ὄχλος.

Ὀχληρῶς, moleste. Philox. A pr.

Ὄχλησις, εως, ἡ, molestia, interpellatio turbæ. Philox. Ab ὀχλέω.

Ὀχλίζω, f. ίσω, moveo, vecte impello & protrudo. qs. ab ὄχλος.

Ὀχλικὸς, ὴ, ὸν, popularis. 2) turbulentus, molestus. Ab eod.

Ὀχλοκοπέω, ῶ, f. ήσω, populum concito, sum popularis.

Ὀχλοκοπία, ας, ἡ, popularitas. 2) turbæ popularis concitatio. A seq.

Ὀχλοκόπος, ου, ὁ, ἡ, popularis. 2) qui turbam concitat, tumultuator, Philox. Ex ὄχλος & κόπτω.

Ὀχλοκρασία, ας, ἡ, confusa turba, promiscua plebis turba. Ex eod. & κρᾶσις.

Ὀχλοκρατέομαι, οῦμαι, a turba populari s. plebe regor.

Ὀχλοκρατία, ας, ἡ, turbæ popularis regimen. Ex eod. & κράτος.

Ὀχλολοίδορος, ου, ὁ, ἡ, plebeja fundens convicia.

Ὀχλομανέω, ῶ, insano turbarum amore teneor, insano popularis turbæ amore ducor. Ex eodem, & μαίνομαι.

Ὀχλοποιέω, ῶ, f. ήσω, turbas concito, turbam congrego.

Ὄχλος, ου, ὁ, turba, multitudo hominum, multi simul, ut exercitus, populus, plebs, vulgus. 2) molestia, perturbatio.

Ὀχλοτερπὴς, έος, ὁ, ἡ, populum delectans. E pr. & τέρπω.

Ὀχλοχαρὴς, ὲς, turbis popularibus gaudens, popularis. Ex eod. & χαίρω.

Ὀχλώδης, εος, ὁ, ἡ, turbulentus. 2) difficilis, morosus. τὸ ὀχλῶδες, difficultas, fastidium.

Ὄχμα, ατος, τὸ, retinaculum, quasi ὄχημα, pro ὄχημα. Ab ὄχω.

Ὀχμάζω, f. άσω, detineo, contineo, inhibeo, constrictum teneo, de equo, freno, vel sub jugum mitto. A pr.

Ὄχνη, ἡ, manubrium. Ab ἔχω.

Ὄχνη, ης, ἡ, pyrum silvestre. Gl. V. pyrus. v. ὄγχνη.

Ὀχὸς, ὴ, ὸν, capax, qui continere potest. Ab ἔχω. v. ὄχα.

Ὄχος, ου, ὁ, vel ος, τὸ, currus, vehiculum. Suidæ etiam fluxus aquæ. v. ὀχετός.

Ὀχυροποιέομαι, οῦμαι, firmum facio, munio.

Ὀχυρὸς, ρὰ, ρὸν, munitus, firmus. ὀχυρώτατος, munitissimus, Philox. qui teneri, servari potest. pro ἐχυρός.

Ὀχυρότης, ητος, munitio, firmitas. A pr.

Ὀχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo, firmum reddo, fulcio. ὀχυρῶσθαι, munire. 2) muniri, perf. part. ὠχυρωμένος, pro ὀχυρωμένος, munitus, fultus, stipatus, Gl. Vet. Ab eod.

Ὀχύρωμα, ατος, τὸ, munitio, munimentum, castellum, arx. 2) præsidium. A pr.

Ὀχυρωμάτιον, ου, τὸ, parva munitio, Dimin. a præc.

Ὀχυρῶς, *Adv.* tuto, firme. Ab ὀχυρός.

Ὀχύρωσις, εως, ἡ, munitio, ipsa actio muniendi. Ab ὀχυρόω.

Ὂψ, ὀπὸς, ἡ, vox, cantus, cantilena. Ab ἔπω, *dico*. 2) ὁ, oculus. Ab ὄπτομαι, *video*.

Ὀψαμήτης, ου, ὁ, qui sero, ad seram usque vesperam metit, vespertinus messor. Ex ὀψὲ & ἀμάω.

Ὀψανθὴς, έος, ὁ, ἡ, sero florens, tarde florens. Ex ὀψὲ & ἄνθος.

Ὄψανον, ου, τὸ, facies, visus, vultus. 2) vox, Hes. Ab ὄψ, *oculus* vel *vox*.

Ὀψάομαι, ῶμαι, opsonium comedo. Ab ὄψον.

Ὀψάριον, ου, τὸ, opsonium. 2) pisciculus. Dim. ab ὄψον.

Ὀψαρότης, ου, ὁ, qui sero arat, serus arator. Ex ὀψὲ & ἀρόω.

Ὀψάρτυσις, εως, ἡ, conditio & instructio opsoniorum. 2) ars condiendi & apparandi opsonia. Ab ὀψαρτύω.

Ὀψαρτυτὴς, οῦ, ὁ, opsoniorum conditor vel instructor, coquus. Ab eod.

Ὀψαρτυτικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad eum, qui opsonia condit. 2) popinalis. Hinc ἡ ὀψαρτυτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, opsoniorum parandorum ars, ars coquinaria. A pr.

Ὀψαρτύω, f. ύσω, opsonia condio & apparo. Ex ὄψον & ἀρτύω.

Ὀψὲ, *Adv.* sero, longo post tempore. 2) vesperi, extrema diei parte. 3) post, *cum Gen. de re præterita*. pro ὄπισθε. v. ὄπισθεν, ὀπίσσω, & ὄπις. omnia ab ἕπω, ἕπομαι, *sequor*, *postvenio*.

Ὀψείω, videre cupio. 2) desidero. Ab ὄπτομαι.

Ὀψέω, ῶ, tardus sum, V. L. Ab ὀψέ.

Ὄψημα, ατος, τὸ, id, quo cum pane vescimur. Ab ὀψάομαι.

Ὀψημαρία, ας, ἡ, crepusculum, Gl. V. Ex ὀψὲ & ἡμέρα.

Ὀψητὴρ, ῆρος, ὁ, opsonator. Ab ὀψάομαι.

Ὀψία, ας, ἡ, sc. ὥρα, serum diei, tempus vespertinum, vespera. Ab ὄψιος.

Ὀψιαίτερος, έρα, ερον, serior, ab ὀψία. ὀψιαίτατος, tardissimus. ὀψιαίτατα, *Adv.* tardissime. Ab ὄψιος. v. ὀψιαίτερος.

Ὀψιανθέω, ῶ, tarde floreo.

Ὀψιανθὴς, έος, ὁ, ἡ, sero florens. Ex ὀψὲ vel ὄψιος, & ἀνθέω.

Ὀψιβλαστέω, ῶ, sero germino. Ab seq

Ὀψιβλαστὴς, έος, ὁ, ἡ, item ος, ον, sero germinans. Ex eod. & βλαστάνω.

Ὀψιγάμιον, ου, τὸ, seræ nuptiæ. A seq.

Ὀψίγαμος, ου, ὁ, ἡ, qui sero uxorem duxit. Ex ὀψὲ & γα-

Ὀψιγενὴς, έος, ὁ, ἡ, sero genitus, tarde natus. Ex eod. & γίγνομαι.

Ὀψιγονία, ας, ἡ, posteritas, Gl. V. A seq.

Ὀψίγονος, ου, ὁ, ἡ, sero genitus, postumus, Gl. Vet. Ex iisd.

Ὀψιέστερος, ον, serior. Ab ὀψέ.

Ὀψίζω, f. ίσω, sero, sub vesperam aliquid facio. Ab eod.

Ὀψικαρπέω, ῶ, f. ήσω, serotinos fructus gigno, vel sero, fructus mei serotini sunt. Ab ὀψίκαρπος.

Ὀψικαρπία, ας, ἡ, sera fructus editio. A seq.

Ὀψίκαρπος, ου, ὁ, ἡ, fructus serotinos, vel sero ferens.

Ὀψικέλευθος, ου, ὁ, ἡ, fero viam carpens, fero iter faciens, fero veniens.
Ὀψίκλωψ, ωπος, ὁ, fur nocturnus f. vespertinus.
Ὀψίκοιτος, ον, fero dormiens. Ex ὀ. & κοίτη.
Ὀψιμάθεια, ας, ἡ, fera eruditio. Ab ὀψιμαθής.
Ὀψιμαθέω, ῶ, f. ήσω, fero disco, ætate jam provectior studia tracto. Ab eod.
Ὀψιμαθής, έος, ὁ, ἡ, qui fero didicit f. discere cœpit, fero doctus. Ex ὀψέ & μανθάνω.
Ὀψίμορος, ου, ὁ, ἡ, fero moriens & lente. Ex eod. & μόρος, mors.
Ὄψιμος, ο, ὁ, ἡ, ferus, ferotinus, tardus. Ab ὀψέ.
Ὀψίμως, fero, Gl. V. A pr.
Ὀψίνοος, ου, ὁ, ἡ, fero fapiens.
Ὀψινός, ή, όν, ferotinus, Gl. V. Ab ὀψέ.
Ὄψιος, ία, ιον, idem, ab eod.
Ὀψιότης, ητος, ἡ, tarditas, prorogatio. A pr.
Ὀψίπλουτος, ου, ὁ, ἡ, fero dives factus.
Ὄψις, εως, ἡ, visus, ipsa visendi actio, adspectus. 2) species oris, facies. Ab ὄπτομαι, video.
Ὀψισμός, ῦ, ὁ, tarditas, ferus adventus. ql. ab ὀψίζω.
Ὀψισπορέω, ῶ, fero fementem facio. A sq.
Ὀψίσπορος, ου, ὁ, ἡ, qui fero feu tarde feritur. 2) fero ferendus. Ex ὀψέ & σπείρω.
Ὀψίτοκος, ὁ & ἡ, fero liberos procreans. Ex eod. & τίκτω.
Ὀψιτέλεστος, ου, ὁ, ἡ, fero perficiendus. Ex eod. & τελέομαι.
Ὀψίτερον, *Adv.* tardius. Ab ὄψιος, vel ὀψέ.
Ὀψίτιμος, ου, ὁ, ἡ, fero putatus. 2) qui fero putari folet. Ex ὀψέ & τιμάω.
Ὀψιφανής, έος, ὁ, ἡ, fero apparens. Ex eod. & φαίνομαι.
Ὀψοδαίδαλος, ου, ὁ, ἡ, opsoniorum apparandorum artifex. Ex ὄψον & δαίδαλος.
Ὀψοδεία, ας, ἡ, opsoniorum penuria. Ex eod. & δέομαι.
Ὀψολογία, ας, ἡ, fermo de opsoniis, fcriptum de deliciis popinalibus. A feq.
Ὀψολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui de opsoniis tractat feu differit. Ex ὄψον & λέγω.
Ὀψοθήκη, ἡ, cella penaria.
Ὀψομανής, έος, ὁ, ἡ, qui infano opsoniorum, & in primis delicatorum pifcium amore ducitur. E feq. & μαίνομαι.
Ὄψον, ου, τὸ, proprie pifcis. 2) edulium omne, quod una cum pane comedimus. Gl. Vet. ὄψον, pulpamentum. Ab ἕψω, coquo.
Ὀψονομεῖν pro ὀψωνεῖν, Pollux. A feq.
Ὀψονόμος, ο, ὁ, unde ὀψονόμοι, magistratus Athenis, qui immodicum luxum opsonatorum coercebat, & opsonio cuique certum pretium ftatuebat. Ex ὄψον & νέμω.
Ὀψοποιέω, ῶ, f. ήσω, opsonia apparo, popinales delicias apparo, coquo.
Ὀψοποίημα, ατος, τὸ, opsonium, cibaria.
Ὀψοποιητικός, ή, όν, pertinens ad eum, qui opsonia apparat, popinalis, coquinarius. 2) opsoniorum apparandorum peritus, opsoniorum artifex.
Ὀψοποιΐα, ας, ἡ, opsoniorum apparatus, popinalium deliciarum apparatio. Ab ὀψοποιός.
Ὀψοποιϊκός, ή, όν, pertinens ad opsonia apparanda, popinalia, coquinarius. A feq.
Ὀψοποιός, ῦ, ὁ, ἡ, opsonia apparans, conditor. Ex ὄ. & ποιέω.
Ὀψοπόνος, ου, ὁ, opsoniorum artifex, coquus. Ex ὄψον & πένομαι.
Ὀψοπωλεῖον, ου, τὸ, locus, in quo veneunt feu venduntur opsonia, Gl. V. popina, A feq.
Ὀψοπώλης, ου, ὁ, opsoniorum venditor, cupediarius, macellarius, Gl. Vet.
Ὀψοπωλία, ας, ἡ, locus, in quo veneunt opsonia, popina. 2) pifcium venditio. A pr.
Ὀψοπώλιον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Ὀψοπῶλις, ιδος, ἡ, quæ opsonia vendit. Ab ὀψοπώλης.
ΟΨΟΣ, ή, όν, improbus, flagitiosus. Hef.
Ὀψοφαγέω, ῶ, f. ήσω, opsonia comedo, popinalibus deliciis, & præfertim pifcibus, delector. Ab ὀψοφάγος.
Ὀψοφαγία, ας, ἡ, opsoniorum appetitio vehemens. 2) pifcium delicatorum aviditas. 3) helluatio, edacitas. Ab eod.
Ὀψοφαγίστατος, ου, ὁ, avidiffimus opsoniorum. A fq.
Ὀψοφάγος, ου, ὁ, ἡ, opsoniis inhians, popinalium deliciarum avidus devorator. 2) qui pifces avidius devorat. Philoxen. gulosus.
Ὀψοφιλία, ας, ἡ, amor opsoniorum, cupediarum.
Ὀψών, ῶνος, ὁ, locus repoοendis opsoniis, penus, penum, vel etiam fportula ferendis opsoniis. Ab ὄψον.
Ὀψωνέω, ῶ, f. ήσω, opsonia coemo, opsonor. A feq.
Ὀψώνης, ου, ὁ, opsonator, qui opsonia coemit. 2) opsoniis coemendis deditus. Ex ὄψον & ὠνέομαι.
Ὀψωνητικός, ή, όν, opsoniorum coemendorum peritus. 2) opsonator. Ab ὀψωνέω.
Ὀψωνία, ας, ἡ, opsonii coemtio, opsonatus. Ab ὀψώνης.
Ὀψωνιάζω, f. άσω, ftipendia feu annonam præbeo. ὀψωνιάζομαι, annonam accipio, alor. Ab ὀψώνιον.
Ὀψωνιασμός, ῦ, ὁ, annona, ftipendium. A pr.
Ὀψώνιον, ίυ, τὸ, opsonium. 2) ftipendium, Philox. autoramentum, Gl. V. falarium, Philox. diarium, Gl. V. Ab ὀψώνης.

Π

Π Decima fexta littera πῖ, ab Ebr. Pe. 2) nota numeralis fignificans, *octoginta*, & lineola fubjecta, π, *octoginta millia*.
Πᾶ, *Dor.* pro πῆ. ubi v.
Παγγέλοιος, ο, ὁ, ἡ, valde ridiculus. Ex πᾶν & γελοῖος, f. γέλοιος.
Παγγενέτης, ου, ὁ, omnium genitor feu pater. Ex eod. & γ.
Παγγενέτωρ, ορος, ὁ, idem. Ex eod. & γ.
Παγγενής, έος, ὁ, ἡ, qui omnium generum eft. Ex eod & γένος.
Παγγενεὶ, *Adv.* cum toto genere. A pr.
Πάγγεος, ον, pro πάγγαιος, vel πάγγεως, totam terram pervagans, obtinens, amplectens &c.
Παγγέωργος, ον, communis agricola.
Παγγλυκερός, ά, όν, prædulcis.
Παγγλωσσία, ας, ἡ, nimia loquacitas, clamores, garrulitas. E πᾶν & γλῶσσα.
Πάγγυμνος, ον, plane nudus.
Παγγυναικὶ, *Adv.* cum omnibus uxoribus. E πᾶν & γυνή.
Παγγώνιος, ου, ὁ, ἡ, ab omni parte angulos habens. Ex eod. & γωνία.
Παγερός, ά, όν, glacialis, gelidus. A πάγος.
Παγετὸς, ῦ, ὁ, glacies, gelu, ftiria, pruina, Gl. V. Ab eod.
Παγετώδης, ος, glacie, f. gelu adftrictus. A pr.
Πάγη, ης, ἡ, laqueus, decipulum. A πηγνύω.
Παγιδεύω, f. εύσω. illaqueo, irretio. A παγίς.
Πάγιος, ία, ιον, fixus, firmus, ftabilis. A πηγνύω.
Παγιότης, ητος, ἡ, foliditas. A pr.
Παγιόω, ῶ, firmum & fixum reddo, firmo, ftabilio.

bilio. παγιωθῆναι, aor. 1. inf. pass. fixum esse. παγιωθεὶς, stabilitus. Ab eod.

Παγὶς, ίδος, ἡ, tendicula, muscipula, decipula, Gl. V. A πήγνυ.

Παγίως, *Adv.* firmiter, constanter. A πάγιος.

Παγιώτερον, firmius. *Adv.* Ab eod.

Παγκαίνιστος, ου, semper recens. E π. & καινίζω.

Πάγκακος, ου, ὁ, ἡ, omnino malus, pessimus.

Παγκάκως, *Adv.* pessime. A pr.

Παγκακοῦργος, ὁ, valde callidus, modis omnibus maleficus.

Παγκαλλιστὸς, ἑος, ὁ, ἡ, pulcherrimus. E πᾶς & κάλλος.

Πάγκαλος, ου, ὁ, ἡ, perpulcher. 2) honestissimus.

Παγκάλως, *Adv.* perpulchre, optime. 2) honestissime. A pr.

Παγκαρπία, ας, ἡ, omnis generis fructus aut semina. A seq.

Παγκάρπιος, ου, ὁ, ἡ, fructus omnis generis habens. E πᾶς & καρπὸς.

Πάγκαρπος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Παγκατάπτυστος, ου, prorsus detestabilis.

Παγκευθὴς, έος, ὁ, ἡ, occultus. E π. & κεύθω.

Πάγκλαυστος, ου, ὁ, ἡ, prorsus lamentabilis. 2) semper lugens. E π. & κλαίω.

Παγκλαυτος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Παγκληρία, ας, ἡ, universa hereditas. A sq.

Πάγκληρος, ου, ὁ, ἡ, heres ex asse.

Πάγκλυτος, ου, celeberrimus.

Πάγκοινος, ου, ὁ, ἡ, omnibus communis.

Παγκοίρανος, ου, ὁ, ἡ, omnium dominus.

Παγκοίτης, ου, ὁ, qui omnes sepelit & sopit. Ep. Orci. E π. & κοίτη.

Παγκόνιτος, ου, ὁ, ἡ, multo pulvere adspersus, laboriosissimus, omne genus certaminis expertus. E π. & κονίω.

Παγκόσμιος, α, ον, communis omnibus hominibus. E π. & κόσμος.

Παγκρατὴς, έος, ὁ, ἡ, præpotens. E π. & κρατέω.

Παγκρατησία, ας, ἡ, perpetua possessio. Ab eod.

Παγκρατιάζω, fut. άσω, pancratio certo. 2) in omnibus certaminibus sum victor. A παγκράτιον.

Παγκρατιαστὴς, ῦ, ὁ, peritus certandi pancratio, Philox. pugil, quinquertio. A pr.

Παγκρατιαστικὸς, ἡ, ὸν, ad pancratiasten pertinens. A pr.

Παγκρατιαστικῶς, *Adv.* more pancratiastarum, pancratice. A pr.

Παγκράτιον, ου, τὸ, athletici certaminis genus, quinquertium, quinque constans artibus, nempe pugilatu, cursu, saltu, disco, & lucta. ἅλμα, ποδωκίη, δίσκος, ἄκοντα, πάλη. E πᾶς & κράτος.

Παγκράτης, ου, idem quod παγκρατὴς, ap. Aristoph.

Πάγκρεας, ατος, τὸ, corpus glandulosum in medio mesenterio situm, vasorum divisiones firmans.

Παγκρότως, *Adv.* cum magno strepitu. E π. & κρότος.

Πάγκρυφος, ου, ὁ, ἡ, omnino occultus. E π. & κρύπτω. v. παγκευθὴς.

Παγκτήμων, ονος, ὁ, ἡ, omnia, multa possidens. E π. & κτάομαι.

Παγκτησία, ἡ, possessio amplissima. A pr.

Παγοπληξία, ας, ἡ, veterinorum morbus, cum gelu percelluntur. E sq. & πλήσσω.

Πάγος, ου, ὁ, tumulus, collis. 2) glacies, gelu. 3) concreta maria, sal. A πηγνύω.

Πάγουρος, ου, ὁ, cancri genus. E πάγος & οὐρὰ.

Παγχάλεπος, ου, ὁ, ἡ, perdifficilis.

Παγχάλκεος, & πάγχαλκος, ου, ὁ, ἡ, totus æreus.

Πάγχυ, *Adv.* prorsus. A πᾶν. v. πάγχυ. quod usitatius est.

Παγχόρτια, τὰ, omnis generis cibi. E π. & χόρτος.

Παγχρήστος, ου, ὁ, ἡ, valde utilis seu commodus.

Πάγχριστος, ου, totus oblitus, unctus.

Παγχρύσεος, & πάγχρυσος, ου, ὁ, ἡ, totus aureus.

Πάγχυ, *Adv.* prorsus, omnino. poet. pro πάνυ. v. πάγχυ.

Παγώδης, εος, ὁ, ἡ, glacialis. A πάγος.

Παθαίνομαι, vehementer adficior & concitor, morbis animi adficior, it. affectus commoveo. A πάθος.

Πάθη, ης, ἡ, pro πάθησις, qu. a παθέω, calamitas, clades, infortunium, ærumna, cædes, morbus. A πάσχω.

Πάθημα, ατος, τὸ, quod quis passus est seu patitur. 2) passio, adflictio, perpessio, morbus corporis vel animi. Ab eod. vel inusit. παθέω, a πάθος.

Πάθησις, εως, ἡ, passio. Ab eod.

Παθητικὸς, ἡ, ὸν, passivus. Philox. qui pati potest, passioni obnoxius. vitiosus, morbosus, Philox. 2) affectus, perturbationes animi ciens, commovens. Ab eod.

Παθητικῶς, *Adv.* passive, passiva voce. 2) cum animi motu, ad animos movendos apte. A pr.

Παθητὸς, ἡ, ὸν, qui pati potest, patibilis, morbosus, Philox. A πάσχω.

Παθογνωμονικὸν σημεῖον, signum, quod una cum morbo invadit: quod proprie affectionis speciem significat, unde τὸ πάθος γνωρίζεται. E πάθος & γνώμων.

Παθοκράτεια, ἡ, idem quod seq. & ex iisd.

Παθοκρατεία, ας, ἡ, imperium in passiones. Ex eod. & κράτος.

Παθοκτόνος, ὁ, ἡ, perturbationes animi frenans, qs. interficiens. Ab eod. & κτείνω.

Παθολογέω, de moribus expono. Ex eod & λόγος.

Παθολογικὴ, ῆς, ἡ, pars medicinæ, quæ in caussas & rationes, naturamque morborum inquirit. Ex iisd.

Παθοποιΐα, ας, ἡ, commotio adfectuum. E πάθος & ποιέω.

Πάθος, εος, τὸ, passio, quod quis patitur s. passus est. 2) clades, casus, adflictio, calamitas. 3) morbus. 4) morbus animi, perturbatio, commotio, ægritudo, adfectio, adfectus. 5) adjuncta s. accidentia, quæ philosophis dicuntur. 6) mors violenta. A πάσχω.

Παιὰν, ᾶνος, ὁ, hymnus in laudem Apollinis & Dianæ. 2) hymnus in quemlibet alium deum. 3) hymnus, qui præclaro cuidam viro canebatur. 4) pes quidam metricus, pæon. 5) ipse Apollo. 6) clamor, quo se milites ad congrediendum cum hoste hortantur.

Παιανίζω, ίσω, pæanem cano. Gl. V. ovo, canto. exulto juveniliter. A pr.

Παιανικὸς, ἡ, ὸν, ad pæana pertinens. Ab eod.

Παιανισμὸς, ῦ, ὁ, pæanis s. pæanum cantatio. Philox. vociferatio. A παιανίζω.

Παίγμα, ατος, τὸ, ludus, res ludicra. A παίζω.

Παιγμοσύνη, ης, ἡ, lusus, oblectatio. A pr.

Παιγνήμων, ονος, ὁ, jocosus, jocularibus dictis gaudens. (melius est, παιγνιήμων, quod statim v.) A sq.

Παιγνία, ας, ἡ, ludus, seu lusus. 2) illusio. A παίζω.

Παιγνιήμων, ονος, ὁ, jocosus, qui jocis delectatur, qui ludo est addictus. A pr.

Παιγνιογράφος, ὁ, poeta carminum ludicrorum.

Παίγνιον, ου, τὸ, ludus seu lusus, jocus, ludicrum,

crum, ludibrium. 2) poema ludicrum, lusus poeticus. παίγνια, τὰ, crepundia. A seq.

Παίγνιος, ία, ιον, ludicrus. A παίζω.

Παιγνιώδης, εος, ὁ, ἡ, idem. A pr.

Παιγνιωδῶς, *Adv.* ludicre. A pr.

Παιδαγωγεῖον, ου, τὸ, pædagogeum vel pædagogium, ludus litterarius. 2) cœtus puerorum in pr. pulcrorum, sed servorum. A παιδαγωγός.

Παιδαγωγέω, ῶ, fut. ήσω, instituo pueros. 2) instituo tamquam pueros. 3) erudio. moderor, rego, deduco. 5) freno, domo. Ab eod.

Παιδαγώγημα, ατος, τὸ, instituendi ratio. A pr.

Παιδαγώγησις, εως, ἡ, puerorum institutio seu disciplina. Ab eod.

Παιδαγωγία, ας, ἡ, institutio puerilis, ipsa actio instituendi pueros. 2) institutio, moderatio, gubernatio quæque. A παιδαγωγός.

Παιδαγωγικός, ή, όν, ad pædagogum seu pædagogium pertinens. Ab eod.

Παιδαγωγικῶς, *Adv.* pædagogorum more. A pr.

Παιδαγωγός, ῦ, ὁ, ἡ, puerorum doctor. 2) puerorum custos. Gl. V. pædagogus, pedissequus. E παῖς & ἀγωγός.

Παιδαρίδιον, ου, τὸ, puerculus, Gl. V. A sq.

Παιδάριον, ου, τὸ, puellus, puerulus. 2) puella. Gl. V. puellus, pupus. Dim. a παῖς.

Παιδαριώδης, εος, ὁ, ἡ, puerilis, puerum decens. A pr.

Παιδαριωδῶς, *Adv.* pueriliter. A pr.

Παιδεία, ας, ἡ, institutio, instituendi ratio, doctrina, eruditio, disciplina. 2) ratio vitæ sapienter & eleganter actæ, ut παιδεία Κύρου, enarratio morum honestorum & civilium Cyri; quod hodie *conduite*, qs. conductionem, usurpant. A παιδεύω.

Παίδειος, ου, ὁ, puerilis. A παῖς.

Παιδεραστέω, ῶ, f. ήσω, amator puerorum sum. A sq.

Παιδεραστής, ῦ, ὁ, amator puerorum. Gl. V. puerarius, pullarius. E παῖς & ἐραστής.

Παιδεραστία, ας, ἡ, amor puerorum, amor, qualis est pædiconum. A pr.

Παιδεραστικός, ή, όν, ad masculos amores pertinens. Ab eod.

Παιδέρως Ζεύς, per jocum Comice, quasi παιδεραστής, propter Ganymedem, Poll. E παῖς & ἔρως.

Παιδέρως, ωτος, ὁ, acanthus, & flos quidam. 2) unguentum atque pigmentum colorandæ faciei. Ex iisd.

Παίδευμα, ατος, τὸ, quod docetur, præceptum, disciplina. A παιδεύω.

Παίδευσις, εως, ἡ, institutio, disciplina, ipsa erudiendi actio, doctrina, eruditio. Ab eod.

Παιδευτήριον, ου, τὸ, locus, in quo pueri docentur, ludus litterarius. Ab eod.

Παιδευτὴς, ῦ, ὁ, qui instituit, doctor, præceptor, magister, castigator. Ab eod.

Παιδευτικὸς, ή, όν, qui ad institutionem facit. 2) ad docendum aptus. 3) castigatorius, castigandi vim habens. A pr.

Παιδευτικῶς, *Adv.* more instituentium, docentium. A pr.

Παιδευτὸς, ἡ, ὸν, doctus, eruditus. A seq.

Παιδεύω, f. εύσω, doceo, instituo, erudio. 2) admoneo, rephrendo, castigo, punio, flagello. παιδεύομαι, doceor, punior. perf. part. πεπαιδευμένος, eruditus. A παῖς.

Παιδήϊος, ου, ὁ, ἡ, puerilis. *Jon.* pro παίδειος.

Παιδιά, ᾶς, ἡ, ludus, lusus, relaxatio animi, jocus. 2) dicitur de rebus, quas contemnimus, ut lat. jocus. A παίζω.

Παιδία, ας, ἡ, pueritia, puerilis ætas. reperitur quoque sic exaratum pro παιδεία. quod v. A παῖς.

Παιδικὰ, ῶν, τὰ, amasius, proprie, reperitur tamen & de feminis. scil. ἀγάλματα, vel παίγνια, *oblectamenta*, *ludicra*. A sq.

Παιδικός, ή, όν, puerilis, puellaris, Gl. V. A παῖς.

Παιδικῶς, *Adv.* pueriliter, puerorum more. A pr.

Παιδιόθεν, *Adv.* a puero, a puerili inde ætate, ab incunabulis, a pueritia, Gl. V. A seq.

Παιδίον, ου, τό, puerulus, infans, pusio. 2) filiolus vel filiola. Dim. a παῖς.

Παιδιοτροφία, idem quod παιδοτρ. A pr. & τρέφω.

Παιδισκάριον, ου, τὸ, pupus. Gl. V. A παιδίσκη. diminutivum ab alio productum.

Παιδισκεῖον, ου, τό, locus, in quo sunt puellæ. 2) lupanar. Ab eod.

Παιδίσκη, ης, proprie puella libera, virgo. 2) ancilla, ancillula. A sq. Dim. a παῖς.

Παιδίσκος, ου, ὁ, puerulus s. puellus. *inusit.* Dim. a παῖς.

Παιδιώδης, εος, ὁ, ἡ, lusui deditus, jocis gaudens. 2) puerilis, puerulos decens. A παιδιά vel παιδία.

Παιδνός, ῦ, ὁ, puer vel adolescens, qui excessit ex pueris. Etiam adjective, puerilis, ut in Epigr. παιδνὰς χεῖρας. pro παιδικάς.

Παιδοβοσκός, ῦ, ὁ, puerorum nutritor. E π. & βόσκω.

Παιδοβρὼς, ῶτος, ὁ, puerorum devorator. E π. & βιβρώσκω.

Παιδόβρωτος, ον, idem & ex iisd.

Παιδογονία, ας, ἡ, liberorum procreatio. Philox. puerperium. A sq.

Παιδογόνος, ου, ὁ, ἡ, liberos procreans. 2) ad liberorum procreationem faciens, prolificus, fecundus. E παῖς & γόνος, a γίνομαι.

Παιδόθεν, *Adv.* a puero, a pueritia. A παῖς.

Παιδοκομέω, ῶ, f. ήσω, puerorum seu liberorum curam gero. A παιδοκόμος.

Παιδοκομία, ἡ, liberorum educatio. Hesych. A seq.

Παιδοκόμος, ου, ὁ, ἡ, qui puerorum curam gerit. E παῖς & κομέω.

Παιδοκτονέω, ῶ, f. ήσω, liberos interficio. A παιδοκτόνος.

Παιδοκτονία, ας, ἡ, cædes liberorum. Ab eod.

Παιδοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, puerorum seu liberorum interfector seu interfectrix. E π. & κτείνω.

Παιδολέτειρα, ας, ἡ, liberorum perditrix. A seq.

Παιδολέτηρ, idem cum παιδολέτωρ, interemtor liberorum.

Παιδολέτρια, ας, ἡ, eadem quæ παιδολέτειρα. Hesych.

Παιδολέτωρ, ορος, ὁ, ἡ, puerorum s. liberorum perditor. E παῖς & ὄλλυμι.

Παιδολογία, ας, ἡ, puerorum delectus. E π. & λέγω.

Παιδολύμας, ὁ, ἡ, liberos perdens. E π. & λύμη.

Παιδομαθὴς, έος, ὁ, ἡ, qui in pueritia didicit. oppositus τῷ ὀψιμαθεῖ. E π. & μανθάνω.

Παιδομαθία, ἡ, matura disciplinæ alicujus perceptio. A pr.

Παιδομανὴς, έος, ὁ, ἡ, qui puerorum improbo amore insanit. E π. & μαίνομαι.

Παιδομανία, ας, ἡ, insanus puerorum amor. A pr.

Παιδόμορος, ον, liberis, pueris perniciosus.

Παιδονομία, ας, ἡ, disciplina puerorum. A seq.

Παιδονόμος, ου, ὁ, puerorum rector, præfectus disciplinæ & educationi puerorum. E π. & νέμω.

Παιδοπίπης, ου, ὁ, puerorum corruptor, pædico. Ab ὀπιπεύω.

Παιδοποιέω, ῶ, & -έομαι, liberos procreo, gigno.

Παιδοποιητὴς, ῦ, ὁ, liberorum procreator. V. L.

Παιδοποιήσιμος, ον, liberis creandis aptus. A παιδοποιέω.

Παιδοποιΐα, ας, ἡ, liberorum procreatio. 2) adoptio liberorum, si cui desunt ex ipso nati. A seq.

Παιδοποιὸς, ὁ, ἡ, liberorum procreator sive procreatrix. E π. & ποιέω.

Παιδοπόρος, ου, ὁ, ἡ, liberis transitum præbens. seu liberos præbens, ut παιδοπόρος γένεσις, Epigr. qu. πορίζουσα παῖδας.

Παιδοσπορέω, ῶ, liberos genero s. procreo, gigno, genero. E π. & σπόρος.

Παιδοτέκνωσις, εως, ἡ, liberorum procreatio. V. Lex.

Παιδοτόκος, ου, ὁ, ἡ, puerpera, quæ peperit. παιδοτόκος βίος, vita pueros generans, conjugalis. E π. & τίκτω.

Παιδοτριβεῖον, ου, τὸ, locus, in quo pueri exercentur. A παιδοτρίβης.

Παιδοτριβέω, ῶ, f. ήσω, pueros exerceo. Ab eod.

Παιδοτρίβης, ου, ὁ, pædotriba, qui pueros exercet, gymnasii magister. 2) præceptor, doctor, ludimagister. E π. & τρίβω.

Παιδοτριβικὸς, ἡ, ὸν, ad pædotribam pertinens. A pr.

Παιδοτριβικῶς, *Adv.* more pædotribarum, ut decet pædotribas. A pr.

Παιδότριψ, ιβος, ὁ, id. quod παιδοτρίβης, & ex iisd.

Παιδοτροφέω, ῶ, f. ήσω, pueros educo. 2) servos alo. A παιδοτρόφος.

Παιδοτροφία, ας, ἡ, puerorum educatio. Ab eod.

Παιδοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, puerorum vel servorum educator, altor. E π. & τρέφω.

Παιδότρωτος, ον, a liberis afflictus.

Παιδουργέω, ῶ, liberos procreo. E π. & ἔργον.

Παιδουργία, ας, ἡ, liberorum procreatio. Ex iisd.

Παιδοφθορέω, ῶ, pueros corrumpo, pueros stupro. 2) pueros occido. A παιδοφθόρος.

Παιδοφθορία, ας, ἡ, puerorum stupratio. 2) puerorum occisio. Ab eod.

Παιδοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, puerorum corruptor, stuprator, pædico, cinædus. 2) puerorum perditor, occisor. E π. & φθείρω.

Παιδοφιλέω, ῶ, pueros amo. παιδοφιλεῖσθαι, de puero, qui amatur.

Παιδοφίλης, ου, ὁ, & *Dor.* παιδοφίλας, puerorum amator, pædico. E π. & φίλος.

Παιδόφιλος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Παιδοφονέω, ῶ, pueros occido. A παιδοφόνος.

Παιδοφονία, ας, ἡ, puerorum, liberorum cædes. Ab eod.

Παιδοφόνος, ου, ὁ, ἡ, puerorum s. liberorum interfector. E π. & φένω, *occido*.

Παιδοφόρος, ου, ὁ, ἡ, puerum vel pueros gestans. E π. & φέρω.

Παίδωσις, εως, ἡ, liberorum procreatio. A παῖς.

Παίζω, ludo, jocor, illudo. Fut. 1. παίξω, Attice παίσω. Ab eod.

Παιώνιος, ία, ιον, medicus, salutaris. A παιών.

Παιωνεία, ας, ἡ, ars medica. Ab eod.

Παιήων, ονος, ὁ, ἡ, salutaris. A παιάν.

Παιήων, ονος, ὁ, hymnus. 2) deorum medicus.

Παίκτειρα, ἡ, quæ ludit. A παίζω.

Παίκτης, ου, ὁ, lusor. Ab eod.

Παικτικὸς, ἡ, ὸν, jocularis, illusorius. Ab eod.

Παικτικῶς, *Adv.* illudendi causa. A pr.

Παικτὸς, ἡ, ὸν, qui ludi meretur. 2) jocularis. Ab eod.

Παιόλη, & παιόλημα, fraus, impostura, ap. Suidam. *sed vera scriptura est ἀπαιόλη &c. de quo supra.*

Παίπαλα, ων, τὰ, loca prærupta, salebrosa: propr. pulvis in rupibus.

Παιπάλη, ης, ἡ, farinæ flos, farina tenuissima. Metaph. de versuto & astuto. A πάλη.

Παίπαλημα, ατος, τὸ, idem. A pr.

Παιπάλλω, quatio, concutio, V. L. A πάλλω.

Παιπαλόεις, όεσσα, όεν, præruptus, salebrosus, asper. A παίπαλα.

Παιπαλώδης, εος, ὁ, ἡ, malitiosus, versipellis. 2) veneficus. A παιπάλη.

Παῖς, παιδὸς, ὁ, ἡ, puer vel puella. 2) servus, minister. 3) filius.

Πάϊς, ϊδος, acc. πάϊν, poet. pro παῖς.

Παίσδω, ludo, *Dor.* pro παίζω.

Παιστικὸς, ἡ, ὸν, jocularis, Atheo. A παίζω.

Παιφάσσω, oculos circumfero. 2) impetum facio, tumultuor. 3) declaro, illustro.

Παίω, *Att.* πταίω, f. παίσω, percutio, ferio, pulso. Alicubi & pro subagito feminam: item raptim comedo. παιήσω, παιήσομαι, Aristoph.

Παιὼν, ῶνος, ὁ, Apollo, deus medicinæ. 2) hymnus. 3) medicus. A παίω, *ferio*, eo quod Apollo Pythonem sagittis percussit, & in illis hymnis clamabatur ἰὴ παιὰν, quasi παῖε, feri, tamquam hortarentur ad feriendum draconem pythium.

Παιωνία, ας, ἡ, Pæonia, *herba*. 2) antidoti nomen, item catapotii. A pr.

Παιωνίζω, f. ίσω, pæanem canto. Ab eod.

Παιωνικὸς, ἡ, ὸν, medicus. Ab eod.

Παιώνιος, ιον, & -ιος, ία, ιον, idem, ab eod.

Παιωνὶς, ίδος, medica. Ab eod.

Πακτὶς, *Dor.* pro πηκτὶς, ίδος, ἡ, ubi v.

Πακτὸς, ἡ, ὸν, *Dor.* pro πηκτὸς, quod vid.

Πακτόω, ῶ, f. ώσω, compingo, coagmento. 2) obsero, claudo. A pr.

Πάκτων, ωνος, ὁ, genus navigii fluviatilis, quod solvi poterat. Gl. Vet. remulcus. Ab eod.

Πάκτωσις, εως, ἡ, coagmentatio. A πακτόω.

Παλάθη, ης, ἡ, massa e ficubus. 2) e qualibet alia re, velut ex olearum retrimentis, ex amurca.

Παλάθιον, Dim. a παλάθη.

Παλαθὶς, ίδος, ἡ, idem.

Πάλαθον, τὸ, idem quod παλάθη.

Παλαθώδης, εος, ὁ, ἡ, massæ παλάθης similis.

Πάλαι, *Adv.* olim, quondam, pridem, jampridem, dudum, jamdudum. 2) dicitur & pro ante, & quidem de brevi tempore.

Παλαιβλαστὴς, ὲς, dudum germinans, dudum natus. A pr. & βλαστάνω.

Παλαιγενὴς, έος, ὁ, ἡ, priscus, vetustus, annosus seu senex. Ex eod. & γίνομαι.

Παλαίγονος, ου, ὁ, ἡ, idem. παλαίγονοι, majores. item παλαιγόνιος. Ex iisd.

Παλαιετὴς, ὲς, vetus. Ex eod. & ἔτος.

Παλαίθετος, ου, ὁ, ἡ, longo tempore repositus & adservatus, formatus.

Παλαιμήτωρ, ορος, ἡ, prisca mater. E π. & μήτηρ.

Παλαιμονέω, contendo, luctor. *Patrik.*

Παλαιμόνια, τὰ, Portunalia, Gl. Vet. A seq.

Παλαίμων, ονος, ὁ, Palæmon, deus marinus. Gl. Vet. Portunus.

Παλαιόγονος, ου, ὁ, ἡ, priscus. E παλαιὸς & γίνομαι.

Παλαιολογέω, ῶ, antiqua memoro, de rebus antiquis dissero, scribo. Ex eod. & λόγος.

Παλαιομάγαδις, ὁ, idem qui μάγαδις.

Παλαιοπίλαψ, veterator, Philox.

Παλαιόπλουτος, ου, ὁ, ἡ, cui priscæ sunt divitiæ, jam diu locuples.

Παλαιοπράγμων, ὁ, longo usu tritus in aliqua re. E π. & πρᾶγμα.

Παλαιο-

Παλαιοῤῥάφος, veteramentarius. Philox. E π. & ῥάπτω, f. ῥαφή.

Παλαιὸς, ά, ὸν, vetus, antiquus, priſcus, vetuſtus, priſtinus. A πάλαι.

Παλαιότης, ητος, ἡ, vetuſtas, antiquitas. A pr.

Παλαιοτόκος, quæ dudum peperit, effœta. παλαιότοκος, dudum natus, major natu. Ab eod. & τίκτω.

Παλαιότροπος, ον, ad morem veterem factus.

Παλαιόφρων, ονος, ὁ, ἡ, antiqua ſapiens. 2) valde prudens. E παλ. & φρήν.

Παλαιόω, ῶ, fut. ώσω, antiquo, veterem reddo. παλαιόομαι, veteraſco, vetus fio. πεπαλαιωμένος, inveteratus, Gl. V. A παλαιός.

Πάλαισμα, ατος, τὸ, luctatio. 2) callidum conſilium, artificium. A παλαίω.

Παλαισμοσύνη, ης, ἡ, lucta. A præc.

Παλαισταγὴς, έος, ὁ, ἡ, Epith. veteris vini. E π. & στάζω.

Παλαιστέω, metior. A ſeq.

Παλαιστὴ, ῆς, ἡ, palmus, menſura quatuor digitorum.

Παλαιστὴς, οῦ, ὁ, luctator, adverſarius in lucta. 2) idem quod pr. A παλαίω, vel pr.

Παλαιστιαῖος, αία, αῖον, qui eſt quatuor digitorum magnitudine, vel unius palmi. Ab eod.

Παλαιστικὸς, ή, ὸν, ad luctatores ſeu ad luctationem pertinens, luctæ peritus, luctæ ſtudioſus. A παλαιστής.

Παλαίστρα, ας, ἡ, palæſtra, lucta, vel luctæ locus. A παλαίω.

Παλαιστρικὸς, ή, ὸν, ad luctam, palæſtram ſeu luctatores pertinens. 2) palæſtricæ peritus. A præc.

Παλαιστρικῶς, *Adv.* palæſtrice. A præc.

Παλαιστρίτης, ου, ὁ, palæſtrita, luctator, adverſarius in lucta. A παλαίστρα.

Παλαιστροφύλαξ, κος, ὁ, præfectus palæſtræ.

Παλαίφατος, ου, ὁ, ἡ, olim dictus, celebratus. 2) priſcus, antiquus.

Παλαιφάτως, *Adv.* ſecundum priſcam famam. A præc.

Παλαίφοιβος, ὁ, ἡ, vates vetus.

Παλαίχθων, ονος, ὁ, ἡ, antiquam terram habens, antiquus terræ poſſeſſor.

Παλαίω, f. αίσω, luctor, certo, confligor. A πάλη.

Παλαίωμα, ατος, τὸ, inveteratio. A παλαιός.

Παλαίωσις, εως, ἡ, inveteratio. Ab eod.

Παλαμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, adminiſtro, efficio, gero. 2) ſtruo, molior, machinor. A ſeq.

Παλάμη, ης, ἡ, palma manus. 2) manus. 3) ars, via, ratio, qua aliquid efficimus.

Παλαμναῖος, αία, αῖον, cujus manus cæde contaminata eſt, cæde contaminatus. 2) homo ſceleratus, piaculo obſtrictus, homicida, peſtis, pernicies. A præc.

Παλάσσω, fut. ξω, ſortior. 2) inquino, fœdo, contamino. πεπάλαχθε, ſortimini, 2. pl. perf. paſſ. πεπαλαγμένος, fœdatus, part. A πάλλω.

Παλευτὴς, οῦ, ὁ, qui retia avibus tendit, illex. A παλεύω.

Παλεύτρια, ας, ἡ, illex. Ab eod.

Παλεύω, f. εύσω, allicio. 2) alliciendo fallo. 3) in retia pertraho.

Πάλη, ης, ἡ, lucta, luctatio.

Πάλημα, ατος, τὸ, pollen. Poll. pro παιπάλη.

Παλημάτιον, ου, τὸ, ſorbitio quædam. Poll.

Πάλι pro πάλιν, poet.

Παλία, ſecundus nuptiarum dies, repotia. Rob.

Παλίβλαστος, ου, ὁ, ἡ, iterum germinans. E πάλι & βλαστάνω.

Παλιγγέλως, ωτος, ὁ, irriſio mutua.

Παλιγγενεσία, ας, ἡ, qſ. ſecundus ortus, inſtauratio rei, & reſtitutio in ſtatum priſtinum. 2) reditus in vitam. 3) regeneratio. 4) baptiſmus. E π. & γένεσις.

Παλιγγενέσιος, ου, ὁ, ἡ, ad regenerationem pertinens. A præc.

Παλίγγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, diverſa & abhorrente (qualis eſt barbarorum) utens lingua. 2) contrarius, diverſus a priori ſermo, quo ille fit irritus: unde irritus. E π. & γλῶσσα.

Παλίγγναμπτος, ου, ὁ, ἡ, retrorſum curvus, recurvus.

Παλιγκαπηλεύω, emo, ut rurſum carius vendam.

Παλιγκάπηλος, ου, ὁ, ἡ, qui a caupone emit, quod vendat, Gl. Vet. Dardanarius.

Παλιγκινὴς, ές, retro cedens ſ. ruens. E π. & κινέω.

Παλίγκλαστος, ου, ὁ, ἡ, refractus. 2) recurvus, reflexus. E π. & κλάω.

Παλιγκοταίνω, rurſus malignus fio aut excandeſco.

Παλιγκοτέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod. Suic.

Παλιγκότησις, εως, ἡ, offenſio & excandeſcentia iterata. A præc.

Παλιγκοτία, ας, ἡ, offenſio, ſimultas. A ſeq.

Παλίγκοτος, ου, ὁ, ἡ, qui ſimultatem cum aliquo exercet, & odium atque vindictam tempori opportuno reſervat; infeſtus, iracundus.

Παλιγκότως, *Adv.* animo irato, iracunde. A pr.

Παλίγγαπτος, ου, ὁ, ἡ, redivivus, Gl. Vet.

Παλίγκυρτος, ὁ, naſſa.

Παλινδερκὴς, ές, retro ſpectans, videns, quæ a tergo ſunt. E π. & δέρκομαι.

Παλιγκαμπὴς, ές, retrocedens, ruens. E π. & κάμπτω.

Παλιλλογέω, ῶ, f. ήσω, idem iterum dico. A παλίλλογος.

Παλιλλογία, ας, ἡ, verbi, ſermonis iteratio. Ab eod.

Παλίλλογος, ου, ὁ, ἡ, rurſum numeratus, iterum collectus ſeu congeſtus. E π. & λέγω.

Παλίλλυτος, ου, ὁ, ἡ, reſolutus, reſciſſus. A λύω.

Παλιμβάκχειος, ου, ὁ, palimbacchius, pes metricus, prima & tertia longa, media brevi.

Παλίμβαμος, ου, ὁ, ἡ, retrogradus. E π. & βῆμα.

Παλίμβιος, ου, ὁ, ἡ, redivivus.

Παλιμβλαστὴς, έος, ὁ, ἡ, iterum germinans. E π. & βλαστάνω.

Παλίμβλαστος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ex iiſd.

Παλιμβολία, ας, ἡ, dolus, inconſtantia, fluctuatio animi. A ſeq.

Παλίμβολος, ου, ὁ, ἡ, veteratorius, veterator. 2) inconſtans, mutabilis. E π. & βάλλω.

Παλιμβόλως, *Adv.* inconſtanter. A præc.

Παλιμβουλία, ας, ἡ, conſilii mutatio, inconſtantia. A præc.

Παλίμβουλος, ον, inconſtans in conſiliis. E π. & βουλή.

Παλιμμήκης, εος, ὁ, ἡ, duplicatus in longitudinem, duplex. 2) longus. E π. & μῆκος.

Παλίμπαις, δος, ὁ, iterum puer, repueraſcens.

Παλιμπετὲς, *Adv.* retrorſum, iterum. A ſeq.

Παλιμπετὴς, έος, ὁ, ἡ, retro relapſus, retrogradus. E π. & πίπτω.

Παλίμπηγος, ου, ὁ, ἡ, iterum compactus.

Παλίμπισσα, ης, ἡ, pix recocta, ſicca.

Παλιμπλάγκτος, ου, ὁ, ἡ, errabundus.

Παλιμπλάζομαι, vagis erroribus retro agitor, ſeu iterum oberro. παλιμπλαγχθέντας, aor. 1. part. retro actos, iterum errabundos.

Παλιμπλεκὴς, έος, ὁ, ἡ, retrorsum nexus seu plexus. E π. & πλέκομαι.
Παλίμπλυτος, ου, ὁ, ἡ, denuo lotus.
Παλίμπλωτος, ον, iterum navigans.
Παλίμποινον, τό, remuneratio. E π. & ποινή.
Παλιμπόσβατος, ου, ὁ, ἡ, retrogradus.
Παλίμπορος, ου, ὁ, ἡ, qui iter repetit. 2) e contrario iter faciens.
Παλίμπους, ποδος, ὁ, ἡ, pedem reflectens, retrogadus.
Παλίμπρατος, ου, ὁ, ἡ, qui iterum venditus est. 2) qui sæpius vendi se sinit. 3) qui priori hero relicto subinde alii se addicit. 4) veterator, veteratrix. E π. & πιπράσκω.
Παλιμπροδοσία, ας, ἡ, falsa & simulata proditio.
Παλιμπροδότης, ου, ὁ, ἡ, reciprocus seu rursus proditor, qui eos prodit ad quos transfugit.
Παλίμπωλος, ου, ὁ, ἡ, qui aliquid revendit, qui emit, quod revendat. E π. & πωλέω.
Παλίμφημος, ου, ὁ, ἡ, iterum prædicandus, i. e. eximia laude celebrandus. E π. & φήμη.
Παλίμφρων, ὁ, ἡ, qui sententiam mutat. E π. & φρὴν.
Παλιμφυὴς, έος, ὁ, ἡ, renatus, renascens. 2) redivivus. E π. & φύω.
Παλίμψηστος, ου, ὁ, ἡ, iterum derasus, vel deradendo tersus, seu ita factus, ut in eo exarata rursus deleri & cum aliis mutari possint. Sed usitatius sq.
Παλίμψηκτος, ου, ὁ, ἡ, idem. A ψάω.
Παλίμψυχος, ου, ὁ, ἡ, qui resumsit animum, redivivus. E π. & ψυχή.
Πάλιν, *Adv.* iterum, rursus, denuo, de integro. 2) vice versa, e diverso, e contrario, contra. 3) retro, seu retrorsum. 4) alibi, alio loco: *in commemorandis scriptorum locis sive dictis.*
Παλινάγγελος, ου, ὁ, ἡ, internuncius.
Παλινάγρετος, ου, ὁ, ἡ, qui rursus congregatur. 2) rursus congregans. E π. & ἀγείρω.
Παλιναίρετος, ου, ὁ, ἡ, rursum creatus, qui post abrogatum magistratum rursum creatur magistratus.
Παλιναυξὴς, έος, ὁ, ἡ, recrescens, renascens. E π. & αὔξω.
Παλιναυτόμολος, ου, ὁ, ἡ, qui ad eam partem, a qua prius ad hostes transfierat, redit.
Παλινδικέω, instauro litem. A παλίνδικος.
Παλινδικία, ας, ἡ, actio repetita, Philox. παλινδικίας, instaurandæ litis. A seq.
Παλίνδικος, ου, ὁ, ἡ, cum rursus de rebus iisdem judicatur. E π. & δίκη.
Παλινδίνητος, ου, ὁ, ἡ, qui reciproco vortice revolvitur. E π. & δινέομαι.
Παλινδινία, ας, ἡ, vortex reciprocus. E π. & δίνη.
Παλινδρομέω, ῶ, f. ήσω, cursu reciproco redeo. A παλίνδρομος.
Παλινδρομὴς, έος, ὁ, ἡ, idem quod παλίνδρομος, & ab eod.
Παλινδρομία, ας, ἡ, recursus, cursus reciprocus. Ab eod.
Παλινδρομικός, ή, όν, idem quod seq.
Παλίνδρομος, ου, ὁ, ἡ, recurrens, reciprocus.
Παλινζωΐα, ας, ἡ, iterata vita. A seq.
Παλίνζωος, ου, ὁ, ἡ, redivivus.
Παλινίδρυσις, εως, ἡ, iterata subsidentia. 2) iterata constitutio, collocatio, dedicatio.
Παλινοδία, ἡ, itineris repetitio. E π. & ὁδός.
Παλινόρμενος, ου, ὁ, qui gressu retro concitato redit, retro ruens.
Παλινόρμητος, ον, idem. E π. & ὁρμάομαι.
Παλίνορος, ου, ὁ, ἡ, retrogradus. E π. & ὄρω.
Παλίνορσος, ου, ὁ & ἡ, retrogradus, resiliens, rursus concitatus. Philox. reciprocus. Ex iisd.
Παλινοστέω, ῶ, redeo, revertor. E πάλι pro πάλιν, & νοστέω.
Παλίνοστος, ου, ὁ, ἡ, qui redit seu revertitur, recurrens, reciprocus.
Παλινόστιμος, ου, ὁ, ἡ, iterum rediturus.
Παλίνουρος, ου, ὁ, ἡ, qui iterum mejit, iterum seu bis mingens. E π. & οὐρέω.
Παλινπροδοσία, ας, ἡ, v.d. παλιμπροδοσία.
Παλινρύμη, ης, ἡ, impetus retro ruens.
Παλίνσκιος, ου, ὁ, ἡ, umbrosus, opacus, tenebricosus. E π. & σκιά.
Παλινστομέω, ῶ, contrarium dico seu loquor. 2) obtrecto, famam lædo. E π. & στόμα.
Παλίνστροφος, ου, ὁ, ἡ, retro vertens vel versus.
Παλινστρόβητος, ου, ὁ, ἡ, retrogradus.
Παλίντιτος, ου, ὁ, ἡ, qui rependitur, vicissim punitus, retributus, repensus. E π. & τίω.
Παλιντοκία, ας, ἡ, mutua fœneratio. 2) fœnoris dati repetitio. E π. & τίκτω.
Παλίντονος, ου, ὁ, ἡ, in aversum tendens, remittens. 2) recurvus, reflexus. E π. & τείνω.
Παλιντράπελος, ου, ὁ, ἡ, in contrarium versus, reflexus, retortus, inversus.
Παλιντριβὴς, έος, ὁ, ἡ, veterator, versutus. E π. & τρίβομαι.
Παλίντριψ, idem. Ex iisd.
Παλιντροπάασθαι, retro se convertere.
Παλιντροπὴς, έος, ὁ, ἡ, idem quod παλίντροπος, & ex iisd.
Παλιντροπία, ας, ἡ, conversio retro facta, immutatio. 2) cura. A seq.
Παλίντροπος, ου, ὁ, ἡ, retro convertens gressum, retrogradus, redux. E π. & τρέπω.
Παλιντυπὴς, έος, ὁ, ἡ, repercussus. E π. & τύπτω.
Παλιντυχὴς, ές, qui contraria conditione, s. fortuna utitur, secunda post adversam, & contra. E π. & τύχη vel τυγχάνω.
Παλινῳδέω, ῶ, recanto, retexo orationem, muto sententiam. E π. & ᾠδή.
Παλινῳδία, ας, ἡ, cantus priori contrarius. 2) retractatio. Ex iisd.
Παλίνωρος, ου, ὁ, ἡ, qui suis horis redit. Ab ὥρα.
Παλιούρινος, ου, ὁ, ἡ, e paliuro factus. A seq.
Παλίουρος, ου, ἡ, paliurus, frutex spinosus. Gl Vet.
Παλιουροφόρος, ον, ferens paliuros. E pr. & φέρω.
Παλιῤῥοέω, ῶ, vicissim refluo. A παλίῤῥοος.
Παλιῤῥόθιος, ου, ὁ, ἡ, refluens s. resiliens ab litore aut scopulo, Epith. fluctus apud Hom. 2) retrogradus, resiliens retro. E π. & ῥόθος.
Παλιῤῥοθία, ας, ἡ, *Subst.* remigatio versus puppim, apud Aratum. Ex iisd.
Παλίῤῥοια, ας, ἡ, refluxus, reciprocatio aquæ. A seq.
Παλίῤῥοος, *contr.* παλίῤῥους, ου, ὁ, ἡ, refluus, reciprocus.
Παλίῤῥοπος, ου, ὁ, ἡ, qui retro vergit, reflexus. E π. & ῥοπή.
Παλίῤῥυτος, ου, ὁ, reciprocus. Philox. refluus.
Παλίσκιος, ου, ὁ, ἡ, idem quod παλίνσκιος.
Παλισσυτέω, ῶ, retro feror, retrogredior. A seq.
Παλίσσυτος, ου, ὁ, ἡ, retrogradus, resiliens. E π. & σεύομαι.
Παλισυλλεκτος, ου, ὁ, ἡ, iterum collectus seu congregatus.
Παλίψηκτος, ου, ὁ, ἡ, idem quod παλίμψηκτος.
Παλίωξις, εως, ἡ, insecutio, resultus in posteriora. E πάλιν & διώκω.

Πάλ-

Πάλλα, ης, ἡ, pila, quaſi a πάλλομαι. Euſt.

Πάλλαγμα, τό, concubitus cum pellice. A πάλλαξ.

Παλλάδιον, ου, τό, ſimulacrum Palladis. Dim. a Παλλάς.

Παλλακεία, ας, ἡ, concubinatus, pellicatus. A ſq.

Παλλακεύομαι, ſum concubina. 2) pellicem habeo. Philox. παλλακεύεσθαι, ancillari. A ſeq.

Παλλακή, ῆς, ἡ, pellex, concubina, ſuccuba, Philox. v. πάλλαξ.

Παλλακία, ας, ἡ, concubinatus, pellicatus. A præc.

Παλλάκιον, ου, τό, adoleſcentulus. A πάλλαξ.

Παλλακίς, ίδος, ἡ, concubina, pellex. 2) puella. Ab eod.

Πάλλαξ, ακος, ὁ, juvenis, adoleſcens. *Dor.* pro πάλληξ, quod vid.

Παλλάς, άδος, ἡ, Pallas ſive Minerva. A πάλλω, quia haſtam & ægida πάλλειν quatere ſeu vibrare dicebatur.

Πάλλευκος, ου, ὁ, ἡ, omni ex parte albus, candidiſſimus. E πᾶν & λευκός.

Πάλληξ, pupa, pupula, catulaſter, Gl. Vet. item, puer. A πάλλομαι, *ſalio, exſulto, quod proprium iſtius ætatis*.

Πάλλω, vibro, quatio, agito. 2) fortior. πάλλομαι, palpito, Gl. Vet. fortior, ſalio, exulto. aor. 1. act. ἔπηλα, ἔπηλε, *Jon.* πῆλε, vibravit. inf. πῆλαι.

Πάλμα, ατος, τό, vibratio, agitatio. A præc.

Παλματίας, ου, ὁ, vibrator, quidam terræ motus. A præc.

Παλμός, οῦ, ὁ, vibratio, agitatio, palpitatio. Philox. ſaliſſatio, tripudium. Ab eod.

Παλμοσκοπία, ας, ἡ, divinatio, quæ fit ex palpitatione. A ſeq.

Παλμοσκόπος, ου, ὁ, ἡ, qui παλμὸν ſive palpitationem cordis, inteſtinorum, arteriarum, muſculorum contemplatur, & ex ea divinat. Ex παλμός & σκοπέω.

Πάλμυς, υος, ὁ, rex. Vox Jon. antiqua.

Παλμώδης, εος, ὁ, ἡ, palpitationibus obnoxius. A παλμός.

Πάλμων, ονος, ὁ, ſervus, idem qui λάτρις. (fort. ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι, a ſaliendo, a cita & expedita corporis agitatione, ut Latini ſervos *Tibios* a *tibia* appellabant quod agiles in tibiis, h. e. cruribus, eſſent, aut eſſe certe deberent.) Athen.

Πάλος, ου, ὁ, vibratio, concuſſio, agitatio. 2) ſortitio, ſors, id quod ex urna vel ſitula concuſſa exſilit. A πάλλω.

Παλτόν, οῦ, τό, jaculum, telum. Ab eod.

Παλτός, ή, όν, vibratus, vibratilis. Ab eod.

Παλυντή, ῆς, ἡ, polenta. A ſeq.

Παλύνω, adſpergo, conſpergo. 2) album facio. Gl. Vet. candido. A πάλη.

Πᾶμα, τος, τό, ſupellex, κτῆμα. A πάομαι.

Παμβασιλεία, ας, ἡ, regia poteſtas pleniſſima aut ſumma, merum ſeu ſummum imperium.

Παμβασίλεια, ας, ἡ, omnium regina, ſumma regina.

Παμβασιλεύς, έως, ὁ, omnium rex, ſummus rex.

Παμβδελυρός, ά, όν, abominabilis, impuriſſimus, omnibus modis turpis.

Παμβέβηλος, ου, ὁ, ἡ, impuriſſimus, ſceleratiſſimus.

Παμβίας, ου, ὁ, omnia vi ſua cogens ac ſuperans, violentus. E πᾶν & βία.

Παμβόρος, ου, ὁ, ἡ, omnivorus.

Παμβότανος, ου, ὁ, ἡ, (οἱ ὁ.) herbidus. E π. & βοτάνη.

Παμβοτος, ου, ὁ, ἡ, fertiliſſimus. E π. & βόσκω.

Παμβῶτις, ιδος, ἡ, alma, omnium altrix. Epith. terræ.

Παμβώτωρ, ὁ, omnes paſcens, almus. Epith. terræ.

Πάμμα, poſſeſſio (ſcriptura vitioſa, vera πᾶμα.) A πάομαι, *poſſideo*.

Παμμάκαρ, αρος, ὁ, ἡ, omni ex parte beatus.

Παμμακάριστος, ον, idem.

Παμμάταιος, ον, vaniſſimus.

Παμμάχιον, ου, τό, q. d. certatio omni pugnæ genere. A ſeq.

Παμμάχος, ου, ὁ, ἡ, qui omni pugnæ genere certat. 2) qui eſt omnis generis, quam plurimus, maximus. Epith. audaciæ, roboris, miſeriæ, ærumnæ. Ex πᾶν & μάχομαι.

Παμμαχεί, *Adv.* omni pugnæ genere certando, omni contentione. A præc.

Πάμμεγα, valde magnum.

Παμμεγέθης, εος, ὁ, ἡ, maximus. Philox. immanis, vaſtus. A μέγεθος.

Παμμέγιστος, η, ον, maximus.

Παμμεδέων, οντος, ὁ, omnibus imperans, omnium rector. Hinc fœmin. παμμεδέουσα, ης, omnium rectrix. E π. & μεδέω.

Πάμμελας, totus vel omnino niger. παμμέλαν, acc. pro παμμέλανα.

Παμμελής, έος, ὁ, ἡ, varie modulatus, canorus. E π. & μέλος.

Πάμμετρος, ου, ὁ, ἡ, omnia metrorum genera habens. E π. & μέτρον.

Παμμήκης, εος, ὁ, ἡ, valde longus. 2) prolixus. E π. & μῆκος.

Παμμηνίς, ίδος, ἡ, ut νὺξ παμμηνίς, nox, quæ plena luna lucet. E π. & μήνη.

Παμμήνιος, ου, ὁ, ἡ, per omnes menſes durans, qui perpetuis volvitur menſibus. A μήν.

Παμμήστωρ, ορος, ὁ, artifex peritiſſimus.

Παμμήτειρα, ας, ἡ, omnium mater, omnium parens. E π. & μήτηρ.

Παμμήτηρ, ερος, ἡ, idem.

Παμμήτωρ, ορος, ἡ, idem & ex iiſd.

Παμμήχανος, ου, ὁ, ἡ, omnia machinans. 2) ad quidvis promtus. E π. & μηχανή.

Παμμίαρος, ου, ὁ, ἡ, ſceleſtiſſimus.

Παμμιγής, έος, ὁ, ἡ, ex omni genere mixtus. 2) promiſcuus. E π. & μίγνυμι.

Πάμμικρος, ου, ὁ, ἡ, perpuſillus.

Πάμμικτος, ου, ὁ, ἡ, idem quod παμμιγής.

Πάμμορος, ου, ὁ, ἡ, infelix, infortunatus. v. κάμμορος.

Παμμυσαρός, ά, όν, fœdiſſimus.

Παμπαιδί, *Adv.* cum omnibus liberis. E π. & παῖς.

Παμπάλαιος, ου, ὁ, ἡ, vetuſtiſſimus.

Πάμπαν, *Adv.* prorſus, omnino, plane.

Πάμπανυ, *Adv.* idem.

Παμπειθής, έος, ὁ, ἡ, omnia perſuadens. E π. & πείθω.

Παμπήγδην, *Adv.* paſſim per fontes. A πηγή.

Παμπήδην, *Adv.* funditus, omnino, prorſus, ut nihil fiat reliqui. Ex π. & πάομαι.

Παμπησία, ας, ἡ, univerſa poſſeſſio, totum patrimonium. Ex iiſd.

Παμπληθεί, *Adv.* per totam multitudinem, a tota multitudine. A ſeq.

Παμπληθής, έος, ὁ, ἡ, conſertus. 2) permultus, valde multus, quam plurimus. plural. παμπληθεῖς, complures, Gl. Vet. Dat. παμπληθέσι. *Adv.* παμπληθές, tota multitudine. E π. & πλῆθος.

Παμπληθία, ας, ἡ, tota turba. Ex iiſd.

Πάμπληκτος, ου, ὁ, ἡ, graviter percuſſus. E π. & πλήσσω.

Πάμπλουτος, ου, ὁ, ἡ, omnibus divitiis adfluens, ditiſſimus, opulentiſſimus.

Παμποίκιλος, ου, ὁ, ἡ, varius, varie pictus. 2) verſutus, verſipellis.

Πάμπολις, ὁ, ἡ, omnibus urbibus communis, qui in omnibus urbibus eſt.

Πάμ-

Πάμπολυς, permultus, varius. πάμπολυ, permultum. plur. πάμπολλα.

Παμπολυτελής, ές, pretiosissimus.

Παμπόνηρος, ου, ὁ, ἡ, omnino improbus, improbissimus.

Παμπονήρως, *Adv.* pessime, gravissime. A pr.

Παμπόρφυρος, ου, ὁ, ἡ, totus purpureus. E π. & πορφύρα.

Παμπρασία, ας, ἡ, omnium bonorum venditio, sectio. E π. & πρᾶσις.

Πάμπρεπος, ου, ὁ, ἡ, splendidus, regius. E π. & πρέπω.

Πάμπρωτος, ου, ὁ, ἡ, omnium primus.

Πάμπυος, ου, ὁ, ἡ, valde, penitus purulentus. E π. & πύον.

ΠΑΜΥΛΙΑ, ίων, τὰ, Pamylia, sacra Ægyptiaca.

Παμφάγος, ου, ὁ, ἡ, omnivorus, qui omnia devorat. 2) comedo, helluo.

Παμφαής, έος, ὁ, ἡ, omnia illustrans, splendidus. E π. & φάω.

Παμφαίνω, totus luceo, valde fulgeo. part. παμφαίνων, collucens.

Παμφαλάω, attonitus & veluti numine adflatus adspicio, vel circumspicio. παμφαλόωντες, part. pro παμφαλῶντες, παμφαλάοντες. Etym. E π. & φάω.

Παμφανάω, totus luceo vel fulgeo. part. παμφανόων, παμφανόωντα, collucentem, pro παμφανῶντα, παμφανάοντα. f. παμφανόωσα, collucens, splendidissima, pro παμφανῶσα, παμφανάουσα. A παμφαίνω.

Παμφάρμακος, ου, ὁ, ἡ, veneficus. E π. & φάρμακον.

Παμφαῶς, *Adv.* omnia illustrando. 2) splendidissime. A παμφαής.

Παμφεγγής, έος, ὁ, ἡ, totus lucens, illustris, fulgidus. E π. & φέγγος.

Πάμφθαρτος, ου, ὁ, ἡ, omnino mortalis, caducus. 2) perniciosus.

Πάμφθογγος, ου, ὁ, ἡ, qs. omnisonus, i. e. vel valde sonans, vel varios sonos edens.

Πάμφιλος, ου, ὁ, ἡ, omnibus gratus.

Πάμφλεκτος, ου, ὁ, ἡ, omnia comburens, totus flammans. E π. & φλέγω.

Παμφόβερος, ου, ὁ, ἡ, q. d. totus, valde terribilis. Philox. παμφόβερον, torvum.

Πάμφορβος, ου, ὁ, ἡ, omnibus pabulum præbens. E π. & φορβή.

Πάμφορος, ου, ὁ, ἡ, omnia ferens, varia ferens, omnium ferax. E π. & φέρω.

Παμφύγδην, *Adv.* effusa fuga.

Παμφυλία, ας, ἡ, societas omnium gentium ac nationum. A seq.

Πάμφυλος, ου, ὁ, ἡ, omnis generis gentes habens, ex omni gentium genere mixtus. E π. & φυλή vel φῦλον.

Πάμφυρτος, ου, ὁ, ἡ, ex omnibus mixtus, varius, omnis generis: *in partem deteriorem*. E π. & φύρομαι.

Πάμφωνος, ου, ὁ, ἡ, omnis generis voces reddens. E π. & φωνή.

Παμψηφεί, *Adv.* omnium calculis seu suffragiis. E π. & ψῆφος.

Πάμψυχος, ου, ὁ, omnibus animabus imperans, vel totus anima. Epith. Amphiarai apud inferos in Sophoclis Electra. E π. & ψυχή.

Πάν, πανός, ὁ, Pan, pastorum deus. Philox. Πὰν ὁ δαίμων, incubus, Silvanus. Item, Πὰν, θεὸς ὑλαῖος, *deus silvester*, Silvanus, Faunus. Incubus, idem.

Πάναβρος, ου, ὁ, ἡ, mollis, delicatus.

Πανάγαθος, ου, ὁ, ἡ, optimus.

Πανάγηρος, ου, ὁ, ἡ, prorsus senii expers, immortalis.

Παναγής, έος, ὁ, ἡ, prorsus sanctus vel purus, plane castus, sanctissimus, purissimus, Hes. E π. & ἄγος.

Παναγία, ας, ἡ, purificatio. Plin. Ex iisd.

Πανάγιος, ία, ιον, sanctus vel purus.

Παναγίς, ίδος, ἡ, dies sacra, Lex. Vulg. E π. & ἄγος.

Παναγνεία, ας, ἡ, purgatio.

Πάναγνος, ου, ὁ, ἡ, castissimus, purissimus.

Πανάγριος, ου, ὁ, ἡ, ferus, præferox.

Πάναγρον, ου, τὸ, rete, verriculum. E π. & ἄγρα.

Πάναγρος, ου, ὁ, ἡ, omnia trahens & capiens, retis Epith. ut πάναγρον δίκτυον. Ex iisd.

Πανάγρυπνος, ου, ὁ, ἡ, pervigil, insomnis.

Πανωμός, όος, ὁ, ἡ, non confectus, prorsus incoctus & crudus, de cibo.

Πανάθεσμος, ου, ὁ, ἡ, injustus, sceleratissimus.

Παναθήναια, ων, τὰ, Panathenæa, sacrum Atheniensium, Philox. quinquatria.

Παναθηναϊκός, ή, όν, Panathenaicus. A pr.

Πανάθλιος, ία, ιον, valde miser, miserrimus.

Παναιγλήεις, ήεσσα, ῆεν, splendidissimus.

Πάναιθος, ου, ὁ, idem. Helych. παναίθῃσι κορύθεσσι, galeis collucentibus, Dat. plur. fœm. pro παναίθαις. Ab αἴθω.

Παναίολος, ου, ὁ, ἡ, varius, variegatus.

Παναισχής, έος, ὁ, ἡ, turpissimus. E π. & αἶσχος.

Πανάισχιστος, idem.

Παναίτιος, ου, ὁ, ἡ, totius rei auctor, omnium caussa & auctor.

Πανακαρπής, έος, ὁ, ἡ, plane sterilis. E π. & ἄκαρπος.

Πανάκεια, ας, ἡ, omnium morborum remedium. 2) herba quædam. A πανακής.

Πανάκειον, ου, τὸ, panacea, *herba*. Ab eod.

Πανάκη, ης, ἡ, idem, & filia Æsculapii, V. L. Ab eod.

Πανακήρατος, ου, ὁ, ἡ, minime fato obnoxius, immortalis.

Πανάκης, εος, ὁ, ἡ, vel πανακὴς, έος, omnia sanans, qui omnibus morbis medetur. Gl. V. πανακής, omnimorbus. E π. & ἀκέομαι.

Πανακίτης, ου, ὁ, e panacea herba confectus, ut πανακίτης οἶνος, panacites, vinum, e panace herba confectum. A πανάκη.

Πανακρίς, ίδος, ἡ, apis Epith. q. omnia fastigia florum pervolitans & delibans. E π. & ἄκρα.

Πανάκτειος, ου, ὁ, ἡ, ad origanum pertinens. A seq.

Πάνακτος, ου, ἡ, origanum. Hes.

Παναλάστωρ, ορος, ὁ, homo perniciosissimus: dæmon infestus.

Παναληθής, έος, ὁ, ἡ, verissimus.

Παναληθῶς, *Adv.* verissime. A pr.

Παναλίγκιος, ου, ὁ, ἡ, simillimus.

Παναλκής, έος, ὁ, ἡ, omnipotens, robustissimus. E π. & ἀλκή.

Παναλουργής, ές, purpureus, totus purpureus.

Πανάλωτος, ου, ὁ, ἡ, omnia consumens, perniciosissimus. E π. & ἀναλίσκω.

Παναμείδητος, ου, ὁ, ἡ, torvus, severus.

Παναμείλικτος, ου, ὁ, ἡ, immitissimus.

Παναμείλιχος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Πανάμερος, ον, *Dor.* pro πανήμερος. Soph.

Πανάμωμος, ου, ὁ, ἡ, omni culpa & reprehensione vacans.

Πανάνθρωπος, ου, ὁ, ἡ, ad omnes homines pertinens. ἡ ἐκ νεκρῶν πανάνθρωπος ἀνάστασις, (id est πάντων ἀνθρώπων.) omnium reditus in vitam.

Πάναξ, ακος, panacea herba. Philox. πάναξ, Chironeus.

Πανά-

Πανόνητος, ε, ὁ, ἡ, facilis confectu. 2) omnia conficiens. E π. & ἀνύω.
Πανοίδιμος, ε, ὁ, ἡ, decantatus, celeberrimus.
Πανάπαλος, ε, ὁ, ἡ, tenerrimus, mollissimus.
Πανάπαστος, ε, ὁ, ἡ, qui nil gustavit, jejunus plane.
Πανοπέρατος, ε, ὁ, ἡ, immensus.
Πανάπειρος, ος, ὁ, ἡ, idem, aut fine carens. Suic.
Πανάπενθὴς, έος, ὁ, ἡ, propr. luctu prorsus carens. Exp. vero valde dolens: ut α non sit privat. sed intens. (nisi vitiosa est scriptio, pro vera παμπενθὴς, aut παναπενθὴς, aut de interpretatione certo constet.)
Πανάπήμων, ονος, ὁ, ἡ, prorsus innocuus. 2) omnino innoxius.
Πανάπηρὸς, ὁ, ὁ, ἡ, integer, non mutilatus.
Πανάποτμος, ε, ὁ, ἡ, infelicissimus, infortunatissimus.
Πανάπυστος, ε, ὁ, ἡ, de quo prorsus nihil cognosci potest fama aut auditione, de quo prorsus nihil auditur. 2) qui prorsus nihil audivit aut cognovit.
Πανάργυρος, ε, ὁ, ἡ, totus argenteus, e solido argento.
Πανάρετος, ε, ὁ, ἡ, omni virtutum genere ornatissimus. E π. & ἀρετή.
Πανάριστος, ε, ὁ, ἡ, præstantissimus.
Πανάρκετος, έτη, ετον, semper, sive ad omnia sufficiens.
Πανάκης, έος, ὁ, ἡ, idem. 2) Epith. solis, omnia illustrantis. E π. & ἀρκέω.
Παναρμόνιος, ε, ὁ, ἡ, omnibus harmoniæ numeris constans, admodum concinnus, per omnes partes apte compositus & ordinatus. E π. & ἁρμονία.
Παναρχαῖος, α, ον, vetustissimus.
Πάναρχος, ε, ὁ, ἡ, potentissimus, omnibus imperans. E π. & ἀρχή.
Πανασθενὴς, έος, ὁ, ἡ, imbecillis, prorsus viribus fractus.
Πανασιτία, ἡ, summa annonæ inopia, fames ultima. Poll.
Πανασινθὴς, έος, ὁ, ἡ, illæsus, salvus, incolumis. Hes.
Πανατρεκὴς, έος, ὁ, ἡ, verissimus.
Πανατρεκῶς, πανατρεκέως, *Adv.* verissime, certissime. A pr.
Παναυγεια, ἡ, lux summa, universa, Philox. A seq.
Παναυγὴς, έος, ὁ, ἡ, valde splendidus. E π. & αὐγή.
Πανάϋπνος, ε, ὁ, ἡ, insomnis.
Πανάχηλις, ιος, ὁ, ἡ, carens æqualibus sociis. 2) effœtus, decrepitus senex.
Πανάφυκτος, ε, ὁ, ἡ, inevitabilis.
Παναχαιὶς, ίδος, ἡ, ut παναχαιὶς γῆ, universa s. tota Achaja, tota Græcia.
Παναχαιοί, ῶν, οἱ, omnes Achivi, universi Græci.
Πανάωρος, ε, ὁ, ἡ, omnino intempestivus. 2) immatura morte mortuus. E π. & ἄωρος.
Πανάωρος, ε, ὁ, ἡ, neglectus, incustoditus, quem nulla dignamur cura.
Πανβδέλυρος, ρά, ρὸν, prorsus flagitiosus, sceleratissimus. (v. παμβδ. ut rectius exaratur.)
Πανδαίδαλος, ε, ὁ, ἡ, valde artificiosus.
Πανδαισία, ας, ἡ, convivium opiparum ac lautum, mensa sumtuosa. E π. & δαίς.
Πανδακέτης, ε, ὁ, valde mordax. E π. & δάκνω.
Πανδάκρυτος, ε, ὁ, ἡ, valde lacrimabilis. 2) ad omnia lacrimans. E π. & δακρύω.
Πανδάλητος, ε, combustus; quasi a δαλόω, *comburo*. (nisi potius hæc interpretatio ad πανδάλετος pertinet. nam πανδάλητος est *Dor.* omnino corruptus, aut plane corrumpens. pro πανδήλητος.)
Πανδαμάτειρα, ἡ, omnium domitrix.
Πανδαμάτωρ, ορος, ὁ, omnia domans, subigens.
Πανδειλος, ε, ὁ, ἡ, timidissimus, miserrimus.
Πάνδειμα, τος, τὸ, terriculamentum.
Πανδεινος, ε, ὁ, ἡ, gravissimus.
Πανδέκτης, ε, ὁ, omnia continens, omnia recipiens. Hinc 2) πανδέκται, ῶν, libri omne jus continentes. 3) homines varia eruditione referti. E π. & δέχομαι.
Πανδελέτιος, ε, ὁ, ἡ, improbus, veteratorius, more Pandeleti, sycophantæ.
Πανδέλετωρ, ορος, ὁ, idem quod πανδέκτης & ab iisdem.
Πανδέξιος, ε, ὁ, ἡ, omnibus modis seu in omnibus dexter, dexterrimus.
Πανδερκέτης, ὁ, idem quod seq. & ex iisd.
Πανδερκὴς, έος, ὁ, ἡ, omnia videns s. intuens. E π. & δέρκομαι.
Πανδεχὴς, έος, ὁ, ἡ, omnia capiens, capacissimus. E π. & δέχομαι.
Πανδηλος, ε, ὁ, ἡ, omnibus manifestus, manifestissimus.
Πανδημεὶ, *Adv.* cum toto populo, universi, catervatim. A πάνδημος.
Πανδήμαρ, *Adv.* toto die. Apollon. Argon. pro πανῆμαρ & πανημαρ. (si lectio sana.)
Πανδημία, ας, ἡ, universus populus. 2) universi populi conventus. A πάνδημος.
Πανδήμιος, ε, ὁ, ἡ, publicus, qui per totum populum vagatur, universus. A seq.
Πάνδημος, ε, ὁ, ἡ, ad universum populum pertinens, publicus. 2) universus. 3) vulgaris, plebejus.
Πάνδια, ων, τὰ, Jovialia, sacrum Atheniensium in honorem Jovis. E π. & Διὸς, *Jovis*, a Ζεύς.
Πανδίκαιος, ε, ὁ, ἡ, justus, justissimus. E π. & δίκη.
Πανδίκως, *Adv.* juste. 2) rite. A pr.
Πανδοκεῖον, ε, τὸ, taberna deversoria, publicum deversorium. A seq.
Πανδοκεὺς, έως, ὁ, Gl. Vet. v. πανδοχεύς. E π. & δέκομαι, δέχομαι.
Πανδοκεύτης, ε, ὁ, promiscua hospitum receptio. A πανδοκεύω.
Πανδοκεύτρια, ας, ἡ, mulier tabernaria, caupona. Ab eod.
Πανδοκεύω, promiscue hospitio excipio, quæstum in hospitio publico facio quoslibet excipiendo. A πανδοκεύς.
Πανδοκέω, ῶ, idem. E π. & δέκομαι vel δέχομαι.
Πανδοκία, ας, ἡ, promiscua omnium receptio. Ex iisd.
Πανδόκος, vel πάνδοκος, ε, ὁ, ἡ, qui quemlibet hospitio excipit, hospes meritorius. 2) omnes capiens. Ex iisd.
Πανδοξ, οκος, ὁ, idem. Hes. Ex iisd.
Πανδοξία, ας, ἡ, summa gloria. E π. & δόξα.
Πανδουλος, ε, ὁ, ἡ, omnium servus.
ΠΑΝΔΟΥΡΑ, ς. πανδερίς, ἡ, pandura, instrumentum musicum, triplici instructum chorda. 2) culter coquinarius.
Πανδουρίζω, panduram pulso. A pr.
Πανδουριστὴς, ε, ὁ, qui panduram pulsat. A pr.
Πανδουρογράφωρα, ἡ, idem quod πανδοῦρα, n. 2.
Πάνδουρος, ε, τὸ, idem quod πανδοῦρα.
Πανδοῦρος, ε, ὁ, qui panduram tractat. A pr.
Πανδοχεῖον, ε, τὸ, deversorium, stabulum, cauponium, Gl. V.
Πανδοχεὺς, έως, ὁ, qui quemlibet hospitio exci-

cipit, hospes meritorius, caupo, stabularius. E π. & δέχομαι.

Πανδοχεύω, cauponem ago. A pr.

Πανδοχὶς, ίδος, ἡ, luna a Platone dicitur, quod totius generationis negotium sustineat. Vet. Lex. A seq.

Πανδόχος, ου, ὁ, ἡ, qui quemlibet hospitio excipit. E π. & δέχομαι.

Πανδύναμος, ον, omnipotens, præpotens. E π. & δύναμις.

Πανδυσία, ας, ἡ, plenissimus occasus, cum sidus prorsus occidit. 2) penitus occidens. 3) occasus. E π. & δύσις.

Πανδώρα, ας, ἡ, Pandora, virginis fabulis celebratæ nomen. 2) terra, quatenus omnis generis fructus profert. E π. & δῶρον.

Πανδῶρος, ου, ὁ, ἡ, omnia largiens. Ex iisd.

Πανδώτειρα, ἡ, omnium donatrix. Epith. terræ.

Πανεθνεὶ, *Adv.* cum tota gente. E π. & ἔθνος.

Πάνεια, ων, τὰ, sc. δείματα, Panici terrores. A Πάν.

Πάνεια, τὰ, affertur pro lupercalia. Vid. πανεῖον. Ab eod.

Πανείδεος, ου, ὁ, ἡ, omniformis. E π. & εἶδος.

Πανείκελος, ου, ὁ, ἡ, simillimus.

Πανελεύθερος, ον, prorsus liber, liberrimus.

Πανέλληνες, ων, οἱ, omnes Græci, universum nomen græcum. Dat. pl. poet. πανελλήνεσσι.

Πανελλήνιον, ου, τὸ, totius Græciæ conventus. A pr.

Πάνεμος, ου, ὁ, Panemus mensis primus apud Corinthios Julio nostro fere respondens.

Πανέξαλλον, omnino alienum, Hes. E πᾶν vel πάνυ & ἔξαλλος.

Πανέξοχος, ου, ὁ, ἡ, excellentissimus, præstantissimus.

Πανεπάρκεος, ον, sufficiens ad omnia.

Πανεπίπυκνος, ου, ὁ, ἡ, densissimus.

Πανεπίκλοπος, ου, ὁ, ἡ, fallacissimus.

Πανεπίσκοπος, ου, ὁ, ἡ, omnium rerum inspector, omnia oculis suis lustrans.

Πανεπίφρων, ονος, ὁ, ἡ, admodum prudens.

Πανεπόπτης, ου, ὁ, omnia inspiciens.

Πανεργέτης, ου, ὁ, totius rei, (omnium malorum) auctor. E π. & ἔργον.

Πανέρημος, ου, ὁ, ἡ, omnino desertus.

Πανέστιος, ου, ὁ, ἡ, cum tota domo s. familia. E π. & ἑστία.

Πανέσχατος, ον, omnium ultimus.

Πανέτης, ες, per totum annum durans, agens. E π. & ἔτος.

Πανετήτυμος, ου, ὁ, ἡ, verissimus.

Πανέτωλος, ον, improbissimus, inanissimus, vanissimus.

Πανευδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, felicissimus.

Πανεύοδος, ου, ὁ, ἡ, accessu facillimus.

Πανεύκηλος, ου, ὁ, ἡ, quietissimus.

Πανευτελὴς, ὲς, futilissimus.

Πανεύφημος, ου, ὁ, ἡ, eximia & præstanti laude prædicandus, omni laude dignus.

Πανευφρόνη, ονος, ὁ, ἡ, pernox. Poll. E π. & εὐφρόνη, nox.

Πανέφθος, ου, ὁ, ἡ, omni ex parte coctus, percoctus, seu liquefactus.

Πανέχθιστος, ον, maxime invisus.

Πανηγεμὼν, όνος, ὁ, omnium princeps.

Πανηγυριαρχέω, ῶ, me choragum præbeo. A seq.

Πανηγυριάρχης, ου, ὁ, dux ac princeps panegyricæ celebritatis. E πανήγυρις & ἀρχή.

Πανηγυρίζω, fut. ίσω, festam panegyrin agito, ludosve panegyricos celebro, publica celebritate ferior. 2) panegyrica oratione laudo, in celebri cœtu prædico. Gl. V. nundino. A πανήγυρις.

Πανηγυρικὸς, ἡ, ὸν, panegyricus, panegyri proprius vel conveniens. 2) festus, theatralis, pompaticus, splendidus. Gl. V. nundinarius. Ab eod.

Πανηγυρικῶς, *Adv.* panegyris modo, splendide. A pr.

Πανήγυρις, εως, ἡ, cœtus publicus, conventus celebritas publica. 2) pompa, spectaculum, convivium publicum. Philox. nundinæ, mercatus. E π & ἄγυρις, quoniam universus populus ad ejusmodi solennes, publicos ludos congregatur, & coit.

Πανηγυρισμὸς, ὰ, ὁ, celebritas panegyrica. 2) panegyrica pompa vel ostentatio. 3) publicus mercatus. A πανηγυρίζω.

Πανηγυριστὴς, ῦ, ὁ, panegyrin, ludos celebrans. Gl. Vet. nundinator. Ab eod.

Πανήλιος, ου, ὁ, ἡ, apricus. totus serenus & illustris, quem sol totum illustrat.

Πανημερὸν, *Adv.* quotidie, tota die. E π. & ἡμέρα.

Πανημαρ, *Adv.* idem.

Πανημερεύω, totum diem consumo in re aliqua. A πανήμερος.

Πανημέριος, ία, ιον, perdius, per totum diem. Ab eod.

Πανημερὸν, πανήμερον, *Adv.* tota die. A seq.

Πανήμερος, ου, ὁ, qui aliquid per totum diem facit. E π. & ἡμέρα.

Πανήπορος, ον, pro πανάπορος, pauperrimus.

Πανήρης, εος, ὁ, ἡ, omnibus placens, omnibus commodus, Hesych. E π. & ἀρέσκω, vel ἄρω.

Πάνθειον, vel Πάνθεον, ου, τὸ, Pantheum, Gl. Ver. πάνθεον, templum omnium deorum. E π. & θεός.

Πάνθειος, ον, augustissimus.

Πανθελγὴς, έος, ὁ & ἡ, omnes demulcens, omnes valde oblectans. E π. & θέλγω.

Πανθέλκτειρα, ἡ, quæ omnia permulcet. Ex iisdem.

Πάνθεψις, cacabus, Gl. Vet. (melius πανθέψης.)

Πάνθηρ, ηρος, ὁ, panthera.

Πανθήρα, ας, ἡ, universa captura.

Πάνθηρος, ου, ὁ, ἡ, omnes feras capiens, omnium ferarum capax. E π. & θήρ.

Πανθοινεὶ, *Adv.* in tota cœna, per universum epulum. 2) solenni epulo. A πάνθοινος.

Πανθοινέω, ῶ, f. ήσω, solenne epulum agito. 2) epulor. Ab eod.

Πανθοινία, ας, ἡ, cœna, ad quam omnes conveniunt, epulum solenne. Ab eod.

Πάνθοινος, ου, ὁ, ἡ, Epith. cœnæ lautissimæ. E π. & θοίνη.

Πάνθρους, ου, ὁ, ἡ, omnia divulgans, nihil celans. Hesych.

Πανθυμαδὸν, *Adv.* toto animo, toto pectore. E π. & θυμός.

Πάνθυτος, ου, ὁ, ἡ, sacratissimus, omni veneratione prosequendus. E π. & θύω.

Πανίερος, ου, ὁ, ἡ, sacrosanctus, sacer.

Πανιέρως, *Adv.* sanctissime. A pr.

Πανικὸς, ὴ, ὸν, Panicus, ut Panicus terror, repentinus & vehemens. A Πὰν, *Pan*.

Πανίλαος, ου, ὁ, ἡ, admodum propitius & clemens.

Πανίλαρος, ου, ὁ, ἡ, omnino lætus & hilaris.

Πανίμερος, ου, ὁ, ἡ, desiderabilis, gratissimus.

Πανίον, ου, τὸ, Lupercal, Gl. Vet. vide πανεῖα. A Πάν.

Πανίσκος, ου, ὁ, parvulus Pan. Dim. a Πάν.

Πανίχνιον, ου, τὸ, expressum vestigium.

Π. κ...

Πανιώνιον, ου, τό, commune Jonum. 2) locus, ubi conveniebant omnes Jones, fanum in Jonia. Πανιώνια, ων, τά, Panionia, solennis universorum Jonum festivitas. E πᾶν & Ἰωνία.

Πανλάβιστος, ου, ὁ, ἡ, valde contumeliosus. 2) admodum turpis & deformatus.

Πανόμβριος, ου, valde nubilus. E π. & νεφέλη.

Πάννυχα, Adv. per totum noctem. A πάννυχος.

Παννυχίζω, f. ίσω, pernocto, totam noctem transigo. 2) pervigilium celebro. Philox. pervigilo, pernocto. Al. Gl. Vet. lucubro. Ab eod.

Παννυχιος, ἡ, όν, pernox, & inde ater. Ab eod.

Παννυχίη, Adv. per totam noctem. A seq.

Παννύχιος, ία, ιον, pernox, Gl. V. totam noctem durans. 2) per totam noctem aliquid faciens.

Παννυχὶς, ίδος, ἡ, sacrum quod per totam noctem celebratur, pervigilium. Philox. hoc excubitum, pervigilium, pervigilatio. παννυχίδες, excubiæ, pernoctatio, Gl. V. E π. & νύξ.

Παννυχισμὸς, ῦ, ὁ, pervigilium, pernoctatio, Philox. A παννυχίζω.

Παννυχιστὴς, ῦ, ὁ, excubitor, Gl. V. Ab eod.

Πάννυχον, Adv. per totam noctem. A seq.

Πάννυχος, ε, ὁ, ἡ, pernox, per totam noctem durans. 2) qui per totam noctem aliquid facit. E π. & νύξ.

Πάνξενος, ον, ad omnes hospites, peregrinos pertinens, omnibus paratus, promtus, patens.

Πανόδυρτος, ου, ὁ, ἡ, flebilis, lamentabilis, lugendus, miserabilis. 2) omnino flebili voce cantans.

Πανοϊζυρὸς, ε, ὁ, ἡ, valde ærumnosus vel calamitosus. E π. & ὀϊζύς.

Πανοϊζύς, ύ, idem, ab eod.

Πανοικεσία, & πανοικεσία, ας, ἡ, tota domus, tota familia. πανοικεσίᾳ & πανοικεσίᾳ, cum tota domo & familia, *sed scriptura posterior verior est*. Ab οἶκος & οἰκέτης.

Πανοικὶ, Adv. cum tota domo, tota familia. A πάνοικος.

Πανοικία, ας, ἡ, tota domus, tota familia. πανοικίᾳ, & *Jon.* πανοικίῃ, cum tota domo & familia.

Πανοικιος, ε, ον, idem quod seq. A pr.

Πάνοικος, ε, ὁ, ἡ, cum tota domo s. familia.

Πανοικτίρμων, ονος, ὁ, ἡ, valde misericors.

Πανόλβιος, ε, ὁ, ἡ, beatissimus.

Πανωλεθρία, ας, ἡ, internecio, exitium. A seq.

Πανώλεθρος, ε, ὁ, ἡ, internecinus, Gl. Vet. A seq.

Πανώλης, ε, ὁ, ἡ, plane perditus.

Πανομιλεὶ, Adv. turmatim, catervatim, facto agmine. E π. & ὅμιλος.

Πανόμοιος & poet. πανομοίιος, ε, ὁ, ἡ, omni ex parte similis, persimilis.

Πανομοίως, Adv. simillime. A pr.

Πανομφαῖος, ε, ὁ, oraculorum auctor. Jovis Epith. E π. & ὀμφή.

Πανοπλία, ας, ἡ, armatura totum corpus tegens, universa armatura. Gl. V. armatura. A seq.

Πάνοπλος, ε, ὁ, ἡ, omni ex parte armatus. E π. & ὅπλον vel ὅπλα.

Πανόπτης, ε, ὁ, qui omnia cernit, qui oculis omnia lustrare potest. E π. & ὄπτομαι.

Πανόπτος, ε, ὁ, ἡ, qui ab omnibus videtur.

Πανοπτεία, ας, ἡ, omnia videns. A πανόπτης.

Πανόρατος, ε, ὁ, ἡ, omnibus conspicuus.

Πανορμεὶ, vel πανορμί, Adv. omni impetu, totis viribus. E π. & ὁρμή.

Πάνορμος, ε, ὁ, ἡ, habens stationem omnibus navibus & semper aptam.

Πανὸς, ῦ, ὁ, panis. Vox Messapiorum. A πάω.

Πανὸς, ῦ, ὁ, lucerna, pro φανός.

Πανσπερμία, ας, ἡ, omnium leguminum mixtura. E π. & σπέρμα.

Πανούργημα, ατος, τό, vafrum factum, facinus nequam. A seq.

Πανουργέομαι, f. ήσομαι, callide scelus admitto, callide ago. A πανοῦργος.

Πανουργία, ῦ, f. ήσω, idem. Ab eod.

Πανούργημα, ατος, τό, vafrum factum. A pr.

Πανουργὴς, έος, ὁ, ἡ, idem quod πανοῦργος.

Πανουργία, ας, ἡ, calliditas, versutia, astutia, præstigiæ, Gl. Vet. A πανοῦργος.

Πανουργικὸς, Adv. idem quod πανούργως.

Πανοῦργος, ε, ὁ, ἡ, callidus, vafer, versipellis, sollers, veterator, sagax, Gl. Ver. E π. & ἔργον.

Πανούργως, Adv. callide, vafre, astute, dolose, fraudulenter, nequiter, Gl. V. Superl. πανουργότατα. A pr.

Πανοχος, ε, ὁ, ἡ, fecundus, Hes.

Πανόψιος, ε, ὁ, ἡ, qui omnium oculis cernitur. 2) splendidus, fulgidus. E π. & ὄψις.

Πάνρυτος, ον, quaqua fluens, omnia circum vel perfluens.

Πανσαγία, ας, ἡ, apparatus armorum, cum quis omnibus armis instruitur. E π. & σάγος, σάγος.

Πανσέληνος, ε, ἡ, sc. σελήνη, vel νύξ, plena luna, Gl. V. πανσέληνος, plenilunium, Gl. Vet. E π. & σελήνη.

Πανσέμνος, ε, ὁ, ἡ, valde venerandus, magnificus, gravis &c.

Πανσεπτος, ε, ὁ, ἡ, omnino venerandus, augustissimus.

Πανσθενὴς, έος, ὁ, ἡ, robustissimus, omne superans, omnipotens. E π. & σθένος.

Πανσθενοεργὸς, ε, ὁ, ἡ, omnipotens lucifer. E πανσθενοεργὸς (πᾶν, σθένος, & ἔργον,) & φῶς.

Πανσθενῶς, Adv. robuste, potentissime. A πανσθενής.

Πανσκοπος, ε, ὁ, ἡ, omnia speculans, omnia cernens.

Πανσμικρος, ε, ὁ, ἡ, valde parvus.

Πάνσοφος, ε, ὁ, ἡ, omnifaria sapientia & scientia præditus, sapientissimus.

Πανσόφως, Adv. sapientissime. A pr.

Πανσπερμαδὸν, Adv. omni genere seminum. E π. & σπέρμα.

Πανσπερμία, ας, ἡ, omnifaria seminum mixtio, semina omnis generis permixta. Ex iisd.

Πανστρατὶ, Adv. universo cum exercitu, omnibus copiis. E π. & στρατός.

Πανστρατιᾷ, & *Jon.* πανστρατιῇ, idem.

Πανσυδὶ, & πανσυδὶ, Adv. omni impetu. 2) festinantissime. 3) cum toto exercitu. E π. & σύδην. A σέω. v. πανσυδί.

Πανσυδίῃ, *Dat. adv.* idem & ex iisd. vel quasi a πανσυδία, *omnis impetus*.

Πανσυρτος, ε, ὁ, ἡ, omnia trahens, seu in & cum quo omnia trahuntur. E π. & σύρω.

Πανσχήμων, ε, ὁ, ἡ, omniformis. E π. & σχῆμα.

Πανσωμεὶ, Adv. q. d. toto corpore, Suic. E π. & σῶμα.

Πάντα, Adv. utique, omnino, pro κατὰ πάντα, vel pro πάντως. v. πᾶς.

Πάντῃ, Adv. penitus, undique, ubique. A πᾶς. (v. πάντη est vetus dativus.)

Παντεθνὴς, έος, ὁ, ἡ, cujusque gentis. E πάντα & ἔθνος.

Παντάεθλος, ε, ὁ & ἡ, omnium certaminum peritus.

Παντακῆ, *Adv.* pro πανταχῆ.

Παντάλας, αινα, αν, miserrimus, ut παντάλαινα σύμφορα. E π. & τάλας.

Παντάμορφος, ον, omnes formas habens. E π. & μορφή.

Παντάναξ, ακτος, ὁ, omnium rex.

Παντάπασι, vel παντάπασιν, sequente vocali, *Adv.* omnino, prorsus, plane. A πᾶς.

Παντάρκης, εος, ὁ, ἡ, omnibus sufficiens. 2) omnes juvans. E π. & ἀρκέω.

Παντάρχας, *Dor.* pro παντάρχης, ου, ὁ, omnibus imperans, omnium dominus. *Dat.* τῷ παντάρχᾳ.

Πανταρχία, ἡ, imperium in omnes. A seq.

Πάνταρχος, ου, ὁ & ἡ, omnibus imperans, omnium dominus. E π. & ἀρχή.

Παντάσκιος, ου, ὁ, ἡ, omni carens umbra, nulla ex parte umbrosus, Hesych.

Πανταχῆ, *Adv.* ubique. 2) quoquo modo. A πᾶς.

Πανταχόθεν, *Adv.* undique, ex omnibus partibus. Ab eod.

Πανταχοῖ, *Adv.* idem quod sequens.

Πανταχόσε, *Adv.* quoqun versus. Ab eod.

Πανταχοῦ, *Adv.* ubique. 2) quovis, quemcumque in locum. Ab eod.

Παντέλεια, ας, ἡ, perfectio, s. perfectionis summa. A παντελής.

Παντέλειος, ου, ὁ, ἡ, integer & perfectus.

Παντελείως, *Adv.* perfecte. A pr.

Παντελέως, *Adv.* omnino, prorsus, plane. v. παντελῶς. A sq.

Παντελής, έος, ὁ, ἡ, perfectus, integer. 2) plenus, universus. E π. & τέλος.

Παντελῶς, *Adv.* omnino, prorsus. A pr.

Παντεπίσκοπος, ου, ὁ, ἡ, omnia inspiciens & lustrans.

Παντεπόπτης, ου, ὁ, omnia videns.

Παντεργέτης, ου, ὁ, rerum omnium opifex.

Παντερπής, έος, ὁ, ἡ, omnes oblectans. E π. & τέρπω.

Παντευχία, ας, ἡ, armatura tota, arma. E π. & τεύχεα.

Παντέφορος, ου, ὁ, ἡ, omnia videns, omnis inspiciens.

Πάντεχνος, ου, ὁ, ἡ, plane artificiosus, omnimodas artes sciens. E π. & τέχνη.

Πάντη, *Adv.* ubique, undique, quoquo versus. 2) omnino, prorsus, penitus, Gl. V ubique, usquequaque. (Est vetus dativus, pro quo nunc usurpatur πάσῃ.)

Παντήκοος, ου, ὁ, ἡ, omnia audiens. E π. & ἀκούω.

Πανῆμαρ, *Adv.* per totam diem. E π. & ἦμαρ.

Παντοτόκος, ου, ὁ, ἡ, omnia pariens. E π. & τίκτω.

Πάντιμος, ου, ὁ, ἡ, honoratissimus. Ex π. & τιμή.

Παντλάμων, Dor. pro παντλήμων, ονος, ὁ & ἡ, miserrimus & infelicissimus.

Παντοβίης, ὁ, omnia cogens sub suam ditionem, cui resisti non potest. Anthol. E π. & βία, *vis*.

Παντογένεθλος, ον, omnia gignens. E π. & γενέθλη.

Παντογήρως, ω, ὁ, ἡ, valde senex, unde etiam expon. aeternus. (Sed melior lectio est παντοαγήρως, plane nunquam senescens.) E π. & γῆρας.

Παντογόνος, ου, ὁ, ἡ, omnes generans aut procreans. E π. & γίνομαι.

Παντοδαής, έος, ὁ, ἡ, omniscius, qui omnia didicit. E π. & δαίω.

Παντοδαπής, έος, ὁ, ἡ, idem quod sq.

Παντοδαπός, ή, όν, qui est ex omni solo & regione, omnifarius, omnigenus, omnis generis, varius, multiplex. E π. & δάπεδον.

Παντοδαπῶς, *Adv.* omnifariam, omnibus modis, vel omni modo, omnimode. A pr.

Παντοδίαιτος, ον, omnia comedens, absumens. E π. & δίαιτα.

Παντοδότειρα, ἡ, omnium bonorum donatrix. δοτήρ, δότειρα. v. πανδώτειρα.

Παντοδύναμος, ου, ὁ, ἡ, omnipotens, Gloss. Vet. omnivalens. E π. & δύναμαι.

Παντοδυνάστης, ου, ὁ, omnipotens, Philox.

Παντοθαλής, ές, omni parte virens, florens, s. omnia virere ac florere faciens. E π. & θάλλω.

Πάντοθεν, *Adv.* undique. A πᾶς.

Πάντοθι, *Adv.* ubique. Ab eod.

Παντοῖος, οία, οῖον, omnigenus, omnimodus, varius, multiplex, Gl. V. omnifarius. Ab eod.

Παντοιότροπος, ου, ὁ, ἡ, qui est omnis modi.

Παντοιοτρόπως, omni modo. A pr.

Παντοίως, *Adv.* idem. A παντοῖος.

Παντοκράτειρα, ἡ, omnium domina. Epith. naturae. E π. & κρατέω.

Παντοκρατορία, ας, ἡ, omnipotentia, summa potentia. A παντοκράτωρ.

Παντοκρατορικός, ή, όν, ad omnipotentem deum, seu ad divinam potentiam pertinens. 2) ab omnipotente deo profectus. Ab eod.

Παντοκράτωρ, ορος, ὁ, omnipotens. E π. & κράτος.

Παντοκτίστης, ου, ὁ, omnium conditor.

Παντολάβος, ου, ὁ, ἡ, qui omnia accipit, qui ab omnibus accepit. E π. & λαμβάνω.

Παντολέτωρ, ορος, ὁ, exitium omnibus adferens, omnia perdens & labefactans. E π. & ὄλλυμι.

Παντολέτειρα, ἡ, quae omnia perdit.

Παντολιγοχρόνιος, ου, ὁ, ἡ, exiguo tempore circumscriptus, exiguum tempus durans.

Παντολμία, ας, ἡ, audacia projecta. A sq.

Πάντολμος, ου, ὁ, ἡ, omnia audens, audacissimus. E π. & τόλμα.

Παντομεταβόλος, ου, ὁ, dardanarius, Philox.

Παντομιγής, έος, ὁ, ἡ, ex omnibus mistus, miscellaneus. E π. & μίγνυμι.

Παντόμιμος, ου, ὁ, ἡ, omnium personarum imitator effictorque, omnis generis gestus exprimens. Philox. histrio.

Παντομισής, έος, ὁ, ἡ, omnibus invisus. E π. & μισέω.

Παντόμορφος, ου, ὁ, ἡ, omniformis, omnes formas habens, multifarius. E π. & μορφή.

Παντόμωρος, ου, ὁ, ἡ, stultissimus.

Παντονίκης, ὁ, omnium certaminum victor. E π. & νίκη.

Παντοπλανής, έος, ὁ, ἡ, omnivagus, Gloss. Vet. E π. & πλάνη.

Παντόσοφος, ου, ὁ, ἡ, ad omnia callidus.

Παντόπτας, Dor. pro παντόπτης, ου, ὁ, omnia cernens. παντόπτᾳ, Dat. E π. & ὄπτομαι.

Παντοπωλέω, scruta, parvas variasque merces vendo.

Παντοπωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi omnis generis, & fere viles res veneunt. Gl. V. seplasium, popina. Ab eod.

Παντοπώλης, ου, ὁ, qui omnis generis res venales habet, praesertim minutas: est enim idem, qui & ῥωποπώλης dicitur, Philox. seplasiarius, dardanarius.

Παντοπωλία, ας, ἡ, omnis generis rerum minutarum viliumque venditio. A pr.

Παντοπῶλις, ιδος, ἡ, fem. ejusdem.

Παντοραίστης, ου, ὁ, omnia vastans & corrumpens. E π. & ῥαίω.

Παντορέκτης, ου, ὁ, omnia efficiens. E π. & ῥέζω.

Πάντοσε, *Adv.* quoquoversus, in omnem partem. 2) undique. A πᾶς.

Παντόσεμνος, ον, gravissimus, honestissimus.

Παντόστικτος, ον, valde maculosus, veluti punctis distinctus.

Παντ-

Παντοῖος, α, ὁ, ἡ, varius, omnigenus. A πᾶς.
Πάντοτε, *Adv.* omni tempore, semper. Ab eodem.
Παντοτελής, έος, ὁ, ἡ, integer, perfectus. E π. & τέλος.
Παντοτεχνής, ὁς, artificiosissimus. E π. & τέχνη.
Παντοτινάκτης, ε, ὁ, omnia quatiens, movens. E π. & τινάσσω.
Παντοτόκος, α, ὁ, ἡ, omniparens, Gl. V. E π. & τίκτω.
Παντοτελώς, ὁ, ἡ, idem quod παντελώς.
Παντοτρόφος, α, ὁ, ἡ, omnium nutritor & altor. Gl. V. omnipotens. E π. & τρέφω.
Παντουργικός, ἡ, ὁν, omnia efficiens. τὸ παντουργικὸν, *de deo*, vis efficiendi omnia. A sq.
Πανουργός, ὁ, ὁ, ἡ, qui omnia efficit, omnium conditor, in malam partem idem quod πανοῦργος. E π. & ἔργον.
Παντοφαγία, ας, ἡ, esus omnium rerum sine discrimine, etiam contra legem. it. voracitas. E π. & φάγος.
Παντοφυής, έος, ὁ, ἡ, omnia producens. 2) copiosus. 3) Ingeniosus. E π. & φύω.
Παντόφυρτος, α, ὁ, ἡ, undique coactus s. collectus, omnino confusus. E π. & φύρομαι.
Παντοτρόφος, idem quod παντοτρόφος.
Πάντως, *Adv.* omnino, omnibus modis, prorsus, ad summum. Philox. utique, nempe. Al. Gl. Vet. undiquaque. A πᾶς.
Πάνυ, *Adv.* omnino, prorsus, valde, admodum, magnopere. πάνυγε, prorsus, Gl. V. ὁ πάνυ, celeber ille, illustris ille. Ab eod.
Πανύκερως, α, ὁ, ἡ, bene cornutus. E π. & κέρας.
Πανυπείροχος, α, ὁ, ἡ, excellentissimus.
Πανυπέρτατος, άτη, ατον, supremus.
Πανυπέρφρων, ὁ, ἡ, valde arrogans, nimis insolens.
Πανύστατον, *Adv.* postremum. A sq.
Πανύστατος, άτη, ατον, postremus, ultimus.
Πανώδυνος, α, ὁ, ἡ, dolorem gravem adferens, prorsus acerbus. E π. & ὀδύνη.
Πανωλεθρία, ας, ἡ, internecio, exitium, cum res prorsus perit. A sq.
Πανώλεθρος, α, ὁ, ἡ, plane perditus. 2) prorsus exitialis & perniciosus. Ex π. & ὄλεθρος.
Πανωλέθρως, *Adv.* cum internecione. A pr.
Πανώλεια, πανωλία, ας, ἡ, pernicies. A sq.
Πανώλης, εος, ὁ, ἡ, qui prorsus periit. 2) perniciosus. E π. & ὄλλυμι.
Πανωπής, omnibus conspicuus. fem. πανωπήεσσα, perspicua, in Epigr. E π. & ὤψ.
Πανώριος, α, ὁ, ἡ, omni tempore proveniens. E π. & ὥρα.
Πάξ, Hesych. calceus indutu facilis, Plauto, baxea.
Πάομαι, possideo, adquiro. perf. πέπαμαι, πέπαται, acquisivit, possidet. inf. πεπᾶσθαι, parasse, possidere. aor. 1. m. πασάμενος. A πάω.
Πάομαι, aor. 1. πάσασθαι, gustare, vesci. ἐπάσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. gustarunt. part. πασάμενος, pastus. Nisi potius est πάσσομαι quod vid.
Παός, ὁ, ὁ, adfinis. Gl. Vet. *Dor.* pro πηός.
Παπαῖ, papæ, atat! παπαιάξ, idem & ab ipso. παπαπαπαιάξ, *Interj. dolentis*.
Παππάζω, pappa dico, adblandior patri vocando pappam. Gloss. Vet. papare. A πάππας.
ΠΑΠΠΑΞ, vox imitans crepitum alvi. Aristoph.
ΠΑ'ΠΠΑΣ, α, ὁ, pater, pappa. Vox puerorum blandientium ad patrem.
Παππίας, α, ὁ, paterculus. A pr.
Παππεπίπαππος, α, ὁ, proavus.

Παππίδιον, α, τὸ, idem quod παππίας, & ab eod.
Παππίζω, patrem appello, pappam voco. Ab eodem.
Παππολέτης, ὁ, avi occisor. E sq. & κτείνω.
Πάππος, α, ὁ, avus. πάππος πρὸς πατρὸς, avus paternus. πάππος πρὸς μητρὸς, avus maternus. 2) lanugo carduorum, seu flos lanuginosus; item menti prima barba.
Παππος πέρματα, τὰ, lanuginosa femina, seu quæ lanugine semen habent obductum.
Παπποφόνος, α, ὁ, ἡ, avi interfector, vel interfectria.
Παππώδης, ες, lanuginosus. A πάππος, n. 2.
Παππῷος, ῷα, ῷον, avitus. Ab eod.
Παπταίνω, circumspicio, oculis lustro, oculis vestigo, circumspectans quæro, specto vel respecto, oculis conversis intueor, Gl. Vet. respecto. aor. 1. part. παπτήνας, circumspectans.
Παπταλάω, circumspicio. Lycophr. A pr.
Πάπυρος, α, ὁ, ἡ, papyrus, planta Ægyptiaca. 2) liber vel cortex papyri. 3) charta e papyri cortice confecta. Gl. Vet. papyrum, scirpus.
Παπυροφάγος, ὁ, papyrum edens, pro cibo utens. Epith. Ægyptiorum.
Παπυρώδης, ες, papyraceus. A πάπυρος.
Πὰρ, pro παρὰ, apoc. poet. ot Hom. πὰρ Διὸς, a Jove. πὰρ δὲ οἱ, apud vero ipsum. πὰρ δύναμιν, præter aut ultra vires. πὰρ ποταμὸν, apud fluvium. Interdum pro πάρα, i. e. πάρεστι adest, ut πὰρ γὰρ ἀνὴρ, adest enim vir, præsto est.
Παρὰ, *Præpositio. Cum Genit.* a, ab; *cum Dat.* apud, juxta, penes; *cum Acc.* ad, inter, juxta, circa, apud, supra, præter, contra. *In Comp.* trans, præter, apud. Sæpe depravationem significat, & peccatum s. errorem.
Πάρα pro πάρεστι, adest, licet.
Παραβαίνω, transgredior, transcendo, Gl. Vet. prævaricor. item prætereo. *met.* violo, leges aut jusjurandum. Fut. παραβήσομαι, inf. παραβήσεσθαι, transgressurum, violaturum esse. a. 2. παρέβην, part. παραβὰς, transgressus. inf. παραβῆναι, violare, Phil. pass. παραβαίνεσθαι, violari, negligi. παραβαθεὶς, aor. 1. part. violatus. παραβεβάσθαι, inf. violatum esse.
Παράβακχος, α, ὁ, ἡ, furens, debacchans.
Παραβαλλόταιρος, s. παραβαλέταιρος, α, ὁ, qui fodali amicove imponit, familiarium impostor. E sq. & ἑταῖρος.
Παραβάλλομαι, objicio, projicio. 2) adsimulo, confero, compono, comparo. 3) flecto, detorqueo, *ut oculos*. 4) depono apud aliquem. 5) accedo, adjungo me. 6) trajicio. Παραβάλλομαι, *in med.* depono aliquid apud aliquem. 2) decipio. 3) periculum grave per temeritatem adeo.
Παραβάπτισμα, ατος, τὸ, baptismus adulterinus.
Παραβαπτιστὸς, ὁ, ὁ, qui adulterino baptismo usus est, metaph. adulterious, v. c. Stoicus, apud Arrian. qui ementito & evanido colore tinctus est. translatione a panno ducta. v. παράλαρος. & παραβαφής.
Παραβασιλεύω, regno seu regia potestate abutor, male regno.
Παράβασις, εως, ἡ, transgressio. 2) nomen criminis, prævaricatio. 3) pars comœdiæ veteris, cum chorus in scenam prodit: de cujus partibus v. Poll. IV, 111. & Schol. Arist. A παραβαίνω.
Παραβάτης, sum παραβάτης in curru. E π. & βαίνω, quod idem est ac βαίνω.
Παραβάτης, α, ὁ, violator legis. Gl. V. temerator,

tor, prævaricator. 2) e curru pugnans. 3) dominus currus. A παραβαίνω.

Παραβατικὰ μελύδρια, versiculi, quibus parabasis comica constat. A pr.

Παραβατικῶς, *Adv.* contra legem. παραβατικῶς ἔχειν, legem violare. A pr.

Παραβατὸς, ἡ, ὸν, quem transgredi possumus s. violabilis. A παραβαίνω.

Παραβαφὴς, ὲς, idem quod παραβαφής. E π. & βάπτω.

Παραβιάζομαι, f. άσομαι, vi detorqueo, urgeo, cogo, omnibus enitor (conor) viribus.

Παραβιάζομαι, ῶμαι, violenter urgeo, cogo.

Παραβιβάζω, f. άσω, eulero.

Παραβλάπτω, f. ψω, lædo, noceo.

Παραβλαστάνω, fut. ήσω, a radice germino, circumpullulo.

Παραβλαστὴ, ῆς, ἡ, ramulus, stolo. A pr.

Παραβλάστημα, ατος, τὸ, quod circum pullulat & renascitur. Ab eod.

Παραβλάστησις, εως, ἡ, germinatio circa veniens. Ab eod.

Παραβλαστικὸς, ὴ, ὸν, qui adnascitur & circum pullulet. Ab eod.

Παράβλεμμα, ατος, τὸ, adspectus obliquus, qualis est strabonum. A sq.

Παραβλέπω, f. ψω, limis adspicio, obliquis oculis adspicio. Gl. Vet. aliter video, hallucinor.

Παράβλεψις, εως, ἡ, idem quod παράβλεμμα.

Παραβλήδην, *Adv.* per comparationem, parabolice. 2) simulate, dolose, oblique. 3) situ parallelo. A παραβάλλω.

Παράβλημα, ατος, τὸ, quod datur, objicitur animantibus comedendum, pabulum. Ab eod.

Παραβλητικὸς, ὴ, ὸν, quod adjicitur, vel adjici potest. 2) comparabilis. Ab eod.

Παράβλητος, ε, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Παραβλύζω, f. ύσω, scaturiginis modo refundo & rejicio, evomo.

Παραβλὼψ, ῶπος, ὁ, ἡ, strabus, strabo, limis oculis adspiciens. A παραβλέπω.

Παραβοάω, ῶ, acclamo.

Παραβοήθεια, ας, ἡ, suppetiæ, auxilia.

Παραβοηθέω, ῶ, f. ήσω, suppetias fero. Gl. V. adminiculor.

Παραβολάδην, vide παρβολάδην.

Παραβολεύομαι. inf. aor. 1. παραβολεύσασθαι, periculo se exponere, pericula adire. Philox. A παράβολος.

Παραβολὴ, ῆς, ἡ, parabola, similitudo. Philox. 2) concursus exercituum, prælium.

Παραβολικὸς, ὴ, ὸν, comparativus. A pr.

Παραβολικῶς, *Adv.* comparative. A pr.

Παράβολος, ε, ὁ, ἡ, audax, temerarius, in pericula ruens. 2) periculosus, anceps. 3) falsus, adulterinus. 4) limus, Gl. Vet. A παραβάλλω.

Παραβόλως, *Adv.* temere, Philox. audacter, cum summo periculo: *inde* præter opinionem, *ubi quis summum periculum evasit*, mirabiliter; item acerrime, fortissime.

Παραβόρειος, ε, ὁ, ἡ, qui transverso borea perflatur, qui a latere aut in orbem perflatur a borea. E παρὰ & βορέας.

Παραβουλεύομαι, f. εύσομαι, perperam, male consulo:

Παραβραβεύω, in brabeo conferendo aliquem prætereo, injuste brabeum tribuo s. adjudico: *Unde* male, contra jus judico; quod alteri debetur, per fraudem adimo. *item* ignominia afficio.

Παραβραχὺ, *Adv.* paullo minus, prope.

Παράβυσμα, ατος, τὸ, quod infercitur s. inculcatur. A παραβύω.

Παράβυστος, ε, ὁ, ἡ, intrusus. 2) occultus, latens. Ab eod.

Παραβύω, f. ύσω, inculco, infercio, intrudo. παραβυσθεὶς, aor. 1. pass. part. intrusus.

Παραβώμιος, ε, ὁ, ἡ, qui apud aram est, a latere aræ. E π. & βωμός.

Παραγγελεὺς, έως, ὁ, denunciator, Gl. Vet. A παραγγέλλω.

Παραγγελία, ας, ἡ, præceptum, mandatum, imperium. 2) ambitio, petitio magistratus cum prensatione. Philox. denunciatio, condictio, interdictio. Ab eod.

Παραγγέλλω, denuncio, edico, præcipio, nuncio, Gloss. Vet. moneo. 2) invito, Gloss. Vet. 3) veto, interdico, Gloss. Vet. παρήγγειλα, denunciavi. Phil. παραγγέλλεται, interdicitur. Philox. παραγγελλόμενα, imperata. παραγγελθὲν, indictum. Gl. Vet.

Παράγγελμα, ατος, τὸ, præceptum, Gl. Vet. 2) interdictum, Gl. Vet. A pr.

Παραγγελματικὸς, ὴ, ὸν, præceptivus, denunciativus. 2) hortatorius. A pr.

Παραγγελματικῶς, *Adv.* denunciando, præcipiendo, adhortando. A pr.

Παράγγελσις, εως, ἡ, præceptum, mandatum. 2) præceptio, cohortatio. A παραγγέλλω.

Παραγγελτικὸς, ὴ, ὸν, qui præcipit, s. prohibet, hortatur, ut sermo.

Παραγένησις, εως, ἡ, adventus. A παραγίγνομαι.

Παραγεύω, gustum præbeo. *In med.* leviter, parum, cum fastidio degusto: unde leviter cognosco aliquid, leviter delibo.

Παραγήραμα, ατος, τὸ, silicernium, delirus, Gl. Vet.

Παραγηράω, ῶ, deliro præ senectute.

Παραγίγνομαι, advenio, advento, accedo, pergo, intersum, Gl. Vet. aor. 2. παρεγενόμην, adveni.

Παραγινώσκω, præter jus & æquum statuo, perperam statuo. 2) prælego, recito sc. testimonii firmandi caussa, ut leges, tabulas in judicio, in caussæ actione. (Si lectio apud Polybium bene habet.)

Παραγκαλίζομαι, in ulnis gesto, ulnis amplector.

Παραγκάλισμα, ατος, τὸ, res, quam amplexamur. 2) amplexus. A pr.

Παραγκιστρόω, hamum addo. παρηγκιστρωμένος, perf. pass. hamatus.

Παραγκωνίζομαι, f. ίσομαι, proprie, cubito repello, submoveo, obvios vel admotos protrudo. 2) vi submoveo.

Παραγκωνιστὴς, ῦ, ὁ, qui obvios cubito repellit.

Παραγλύφω, aliter sculpendo muto, adultero.

Παραγναθίδιον, ε, τὸ, ornamentum, quod appenditur maxillis equorum. A sq.

Παραγναθὶς, ίδος, ἡ, mala, maxilla. Philox. buccula. E π. & γνάθος.

Παραγνάμπτω, f. ψω, deflecto. παρέγναμψεν, aor. 1. flexit.

Παραγονάτιον, ε, τὸ, internodium.

Παράγραμμα, ατος, τὸ, quod adscribitur ultra solitum & justum. 2) scripturæ depravatio. 3) q. d. allitteratio, cum littera pro littera substituitur.

Παραγραμματίζω, paragrammate seu allitteratione utor, verbum mutata littera scribo & fere in deterius, ut in παρονομασίᾳ. A pr.

Παραγραμματισμὸς, ῦ, ὁ, scripturæ inversio, q. d. allitteratio, quum littera pro alia ponitur. A pr.

Παραγραφὴ, ῆς, ἡ, adscriptio & annotatio in margine,

gine, scholium & annotationis signum in margine adscriptum. 2) præscriptio, Gl. Vet. 3) verbum juris, cum negamus alicui actionem, quam intendit, dandam esse. 4) sublatio, v. c. scripti mala. v. παραγράφω.

Παράγραφος, ου, ὁ, lineola in margine scripta, v. c. comœdiæ. Vox Gramm. Philox. productal. A sq.

Παραγράφω, f. ψω, adscribo, juxta scribo. 2) perperam scribo. 3) circumscribo, sc. ut tollatur e libro &c. unde tollo, de leg. 4) exceptione actionis non recta institutæ submoveo; hinc induco & abrogo, Gl. V. tollo, libero, præscribo, præduco. & παραγράφομαι, præscribo. Gl. Vet.

Παραγράψιμος, ον, rejiciendus, repudiandus. A pr.

Παράγυμνος, ε, ὁ, ἡ, fere nudus.

Παραγυμνόω, ῶ, f. ώσω, idem quod simplex, patafacio.

Παραγύμνωσις, εως, ἡ, nudatio. A pr.

Παραγύρως, *Adv.* prope circulum, ut radat vel ambientem vel inclusum.

Παράγω, f. ξω, produco, profero, deduco, traduco. 2) promoveo, f. proveho. 3) disputando, dolosa, it. blanda oratione capio vel fallo. 4) perverto, everto. 5) transeo. 6) nautæ dicuntur παράγειν, cum non recta, sed per ambages navigant, cedentes ventis. 7) produco in concionem. pass. prodire in concionem. part. pass. perf. παρηγμένον, παρηγμένα, derivata, Phil. E π. & ἄγω.

Παραγωγή, ῆς, ἡ, productio, adductio. 2) deductio, derivatio. Vox Gramm. 3) fraus, noxa. 4) fortuna secunda, honores, dignitas. 5) Gl. V. diductio, traductio. A pr.

Παραγωγιάζω, vectigal, portorium exigo. A seq.

Παραγώγιον, ε, τὸ, vectigal, portorium. A παραγωγή.

Παραγωγός, ε, ὁ, ἡ, qui ducit aliquid ab altero. 2) deductus ab alio vocabulo. A παράγω.

Παραγώγως, *Adv.* deducendo, ut alterum vocab. ex altero oriatur & compositum fit. 2) producte, addita ad verbum syllaba. A pr.

Παραγωνιάζειν, angulosum esse, angulum efficere, ad anguli figuram accedere. E π. & γωνία.

Παραδακρύω, f. ύσω, illacrimor.

Παραδαρθάνω, juxta dormio. inf. aor. 2. παραδαρθεῖν.

Παράδειγμα, ατος, τὸ, exemplar, exemplum. 2) documentum, argumentum. A παραδείκνυμι.

Παραδειγματίζω, f. ίσω, publicæ ignominiæ expono. 2) in triumpho duco. A pr.

Παραδειγματικός, ὴ, ὸν, exemplaris, exemplis constans, exemplum præbens, exempli vim habens. Ab eod.

Παραδειγματικῶς, *Adv.* exemplis, pro exemplo. A pr.

Παραδειγματισμός, ᾶ, ὁ, traductio, cum quis contumeliæ causa ducitur per ora hominum; pœna ignominiosa, publica ignominia. A παραδειγματίζω.

Παραδειγμάτωσις, εως, ἡ, exempla. A παράδειγμα.

Παραδείκνυμι vel παραδεικνύω, q. d. juxta ostendo, *unde*, comparo. 2) ostendo, profero, indico. 3) adsigno seu attribuo, *efficio*.

Παραδειπνέω, ῶ, immodice cœno, vel misere cœno. *In med. f. pass.* cœnam perdo negligentia.

Παραδειπνὶς, ίδος, ἡ, avida comedana, de parasita. E π. & δεῖπνον.

ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ, ε, ὁ, hortus, viridarium, Philox. pomarium, pometum. Vox Persica. 2) N. T. cœlum, sedes dei & beatorum.

Παραδεκτέος, α, ὁ, ἡ, qui admittitur, vel admitti potest, aut debet. A sq.

Παραδέχομαι, excipio, admitto, accipio, recipio, suscipio, acceptum fero. παρεδέξατο, aor. 1. accepto tulit, Philox. pass. παραδεχθεὶς, receptus, Gl. Vet.

Παραδηλόω, ῶ, f. ώσω, præ me fero, significo, declaro.

Παραδήλωσις, ἡ, expositio. Vox Rhet. A pr.

Παραδιαζεύγνυμι, vitiose & perperam disjungo.

Παραδιαζευκτικὸς, ὴ, ὸν, disjunctivus. A pr.

Παραδιακονέω, administro, inservio.

Παραδιαστέλλω, disjungo, separo.

Παραδιαστολὴ, ῆς, ἡ, disjunctio, separatio, distinctio. 2) nomen figuræ oratoriæ, qua similia discernuntur. A pr.

Παραδιατριβὴ, ῆς, ἡ, præposterum studium, exercitatio & litigium, in quibus tempus præpostere teritur. 2) inanis disputatio.

Παραδίδωμι, trado. 2) dedo alicui in potestatem. 3) relinquo liberis, posteris. 4) *dicitur & de* accusatore.

Παραδιηγέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, obiter narro & expono.

Παραδιήγημα, τος, τὸ, narratio in transitu, aut in parenthesi addita: item explicatio & definitio, v. e. loci, ponderis &c.

Παραδιήγησις, εως, ἡ, idem.

Παραδιοικέω, ῶ, perperam seu male administro.

Παραδιόρθωσις, εως, ἡ, correctio mala, cum verum pervertitur, aut malum in pejus mutatur.

Παραδιώκω, pone sequor.

Παραδογματίζω, fut. ίσω, male decerno, Polyb. si lectio sana. E π. & δόγμα.

Παραδολεσχέω, ῶ, deblatero, garrio. E π. & ἀδολεσχέω.

Παραδοξάζω, f. άσω, honore privo, infamo. 2) *contr. sensu*, valde honoro, illustro, mirabile reddo. 3) falsam opinionem concipio, f. teneo.

Παραδοξία, ἡ, admiratio ex insolentia. A παράδοξος.

Παραδοξολογέω, ῶ, f. ήσω, paradoxa loquor, incredibilia dico, præter seu contra omnium opinionem. A παράδοξ λόγος.

Παραδοξολογία, ας, ἡ, oratio paradoxa, qua mirabilia & incredibilia narrantur. Ab eod.

Παραδοξολόγος, ε, ὁ, ἡ, qui paradoxa s. incredibilia dicit. E παράδοξος & λόγος.

Παραδοξοποιέω, ῶ, f. ήσω, paradoxas res s. mirabilia facio.

Παραδοξοποιΐα, ας, ἡ, factum paradoxum, miraculum. A sq.

Παραδοξοποιὸς, ᾶ, ὁ, ἡ, qui facit inopinata, incredibilia. E sq. & ποιέω.

Παράδοξος, ε, ὁ, ἡ, qui est præter seu contra omnium opinionem, inopinatus, inexspectatus, admirabilis, incredibilis. Philox. mirus, excellens. παράδοξον, mirabile, admirabile. E π. & δόξα.

Παραδοξότατα, præter omnium opinionem, mirabiliter. A pr.

Παραδόξως, *Adv.* præter opinionem, incredibiliter. Gl. V. mirabiliter. Ab eod.

Παραδόσιμος, ε, ὁ, ἡ, qui velut per manus traditur, hereditate a majoribus acceptus. 2) qui memoriæ traditur. 3) qui doceri potest, vel docetur. A seq.

Παράδοσις, εως, ἡ, deditio, traditio. 2) doctrina, quæ ore vel litteris traditur, institutum, constitutio, præceptio. 3) Gl. Vet. traditio, mancipatio. 4) quod a majoribus institutum, traditum, relictum est. A παραδίδωμι.

Παραδοτέος, ἐα, έον, tradendus. Ab eod.

Παρα-

Παραδοχή, ῆς, ἡ, receptio, susceptio, receptaculum. 2) gratia, assensus, ap. Polyb. 3) studium alicujus rei. A παραδέχομαι.

Παραδραθέειν, juxta dormire, ap. Hom. & παρέδραθεν, juxta dormivit, pro παρεδάρθεν & παρέδαρθον, aor. 1. a δαρθάνω.

Παραδράω, administro. contr. παραδρῶ, Hom. παραδρώωσι.

Παραδρομάδην, Adv. in transcursu, obiter. A sq.

Παραδρομή, ῆς, ἡ, cursus, quo alicui a latere currimus. 2) transcursus, seu cursus, qui fit prætereundo.

Παράδρομος, ου, ὁ, ἡ, qui potest præteriri. τὰ παράδρομα, Subst. intervalla inter retia in venatione posita, per quæ transitus pateat. A παρατρέχω.

Παραδυναστεύω, simul regno, habeo potestatem.

Παραδύνω, idem quod παραδύω.

Παράδυσις, εως, ἡ, insinuatio, obreptio, irreptio, ap. Demosth. si lectio sana. A seq.

Παραδύω, f. ύσω, irrepo, obrepo, arrepo, introeo, insinuo.

Παραδωσείω, q. d. traditurio, dedere seu tradere cupio. A παραδίδωμι.

Παραείδω, accino. E π. & ἀείδω.

Παραείρω, attollo, effero. 2) detraho, abstraho. Æschyl.

Παραερέθομαι, aut παρηερέθομαι, attollor, suspendor. παρηέρθη, aor. 1. pependit, apud Hom. E π. & ἀερέθω.

Παραζάω, ῶ, vita abutor, nimis fruor, male vivo. 2) superstes sum. inf. παραζῆν. v. περιζ.

Παραζεύγνυμι, f. ζεύξω, juxta jungo, adjungo, conjungo.

Παραζηλόω, ῶ, f. ώσω, æmulatione adficio & excito, ad æmulationem provoco, invidentia & zelotypia exstimulo. 2) iram provoco.

Παραζητέω, quæro, indago.

Παράζυξ, υγος, ὁ, ἡ, pl. παράζυγες, qui adjunguntur multitudini civitatis, ignobiles & proletarii, ac veluti supernumerarii. A παραζεύγνυμι.

Παραζώνη, ης, ἡ, baltheus, s. culter, ensis pendens e baltheo.

Παραζωνίδιον, ου, τὸ, cingulum cum ense. 2) ensis, quo accingimur. Dim. pr.

Παραζώνιον, ου, τὸ, pugio, Philox. cinctorium, Philox. Ab eod.

Παραζώνιος, ου, ὁ, ἡ, ut παραζώνιος μάχαιρα, sica, Gl. V. Ab eod.

Παραζωννύω, vel παραζώννυμαι, f. ζώσω, accingo.

Παραζωνίς, ίδος, ἡ, parvus gladius, pugio. A pr.

Παραθαλασσίδιος & παραθαλαττίδιος, ου, ὁ, maritimus. E π. & θάλασσα.

Παραθαλάσσιος, & -άττιος, ία, ιον, maritimus. Ex iisd.

Παραθάλπω, f. ψω, calefacio, foveo.

Παραθαῤῥύνω, fiduciam addo, confirmo.

Παραθαρσύνω, idem.

Παραθεάομαι, altrinsecus spectando comparo.

Παραθέλγω, f. ξω, permulceo.

Παράθεμα, ατος, τὸ, repositorium, Gl. V. pluteum, pluteus, Philox. ferculum. E π. & τίθημι.

Παραθερίζω, f. ίσω, demeto, amputo.

Παραθερμαίνω, calefacio, foveo.

Παράθερμος, ου, ὁ, ἡ, præfervidus. 2) in agendo præceps, & hinc indecore aliquid faciens.

Παράθεσις, εως, ἡ, appositio, conjunctio. 2) ferculum, id ipsum, quod apponitur, item præbetur, v. c. exercitui. 3) depositio seu repositio. 4) commentatio. 5) compositio, comparatio, collatio. ἐκ παραθέσεως, e contrario, per comparationem. 6) apparatus, pecunia reposita, thesauri apud Polyb. copia rerum. 7) præsentia auxiliandi caussa s. auxilium ipsum, ibid. 8) citatio s. commemoratio locorum e scriptoribus aliis. 9) præceptio, præceptum, ut παράδοσις. A παρατίθημι.

Παραθέτης, ου, ὁ, structor, qui dapes apponit, Philox. Ab eod.

Παραθετικός, ή, όν, commendatitius. Ab eod.

Παραθέω, f. θεύσομαι, accurro. 2) adsequor. 3) prætercurro. 4) juxta aliquem curro. 5) leviter vel non attingo.

Παραθεωρέω, ῶ, f. ήσω, juxta specto, seu contemplor. 2) unum alteri admotum contemplor. 3) comparo. 4) despicio, adspernor.

Παραθήγω, f. ξω, acuo, exacuo, instigo, incito.

Παραθήκη, ης, ἡ, res reposita & recondita. 2) res apud aliquem deposita, depositum. 3) additamentum, appendix. A παρατίθημι.

Παράθηξις, εως, ἡ, incitatio, instigatio. A παραθήγω.

Παραθίγω, f. ξω, attingo.

Παραθλίβω, f. ψω, premo, comprimo, collido.

Παράθρανος, ὁ, in navi via præter θρανίτας ferens. Pollux. E π. & θρᾶνος.

Παραθρασύνω, animum addo, confirmo animum.

Παράθραυσμα, τὸ, fragmentum. A seq.

Παραθραύω, confringo. 2) in pass. miser & fractis viribus sum. Suid.

Παραθριγκίζω, lorico, obsepio. A θριγκός.

Παραθρίζω, demeto, amputo.

Παραθρυλλέω, decanto. παραθρυλλούμενα, decantata, vulgata.

Παραθρώσκω, adsilio, juxta curro, met. adjaceo, vicinus sum.

Παραθυμιάω, adoleo, suffio.

Παραθύρα, ας, ἡ, posticum, Gl. V.

Παραθύριον, ου, τὸ, idem. A pr.

Παράθυρον, ου, τὸ, quod est ad januam, vel ipsum ostium. E π. & θύρα.

Παραί, Præp. Poet. cum Genit. a vel ab; cum Dat. ad, apud; cum Accus. juxta, ad, apud. A παρά.

Παραιβάδας, ὁ, violator legis. A pr. & βαίνω.

Παραιβασία, ας, ἡ, transgressio, delictum. A παράβασις.

Παραιβάτης, ου, ὁ, qui præter aurigam currum conscendit & una ex eo pugnat: curulis pugnator. A παραβαίνω.

Παραιβάτις, ιδος, ἡ, curulis pugnatrix. Apud Theocr. operaria, mercenaria. A pr.

Παραίβατος, ου, ὁ, ἡ, digressus. A παραβαίνω.

Παραίβολος, ου, ὁ, ἡ, mutuus, q. d. vicissim jaculans. A παραβάλλω.

Παραιγιαλίτης, ου, ὁ, litoreus, in litore habitans. E π. & αἰγιαλίτης.

Παραιγιαλῖτις, ιδος, ἡ, fem. a pr.

Παραιγιάλος, ον, litoralis.

Παραιθύσσω, incendo, excito, concito; moveo, prorumpo. E παρά & αἰθύσσω.

Παραίνεσις, εως, ἡ, adhortatio, admonitio, monitio. 2) consolatio. A παραινέω.

Παραινετέον, præcipiendum, Philox. Ab eod.

Παραινετήρ, ῆρος, & παραινέτης, ου, ὁ, adhortator, suasor, admonitor. Ab eod.

Παραινετικός, ή, όν, suasorius, monitorius. A pr.

Παραινετικῶς, exhortando. A pr.

Παραινέω, ῶ, f. έσω, suadeo, hortor, admoneo, præcipio.

Παραινίττομαι, leviter declaro & per ænigma, tacite & obscure innuo. aor. 1. παρῃνιξάμην.

Παραίνυμαι, aufero. E παρά & αἴνυμαι.

Παρ-

Παραιολίζω, idem quod simplex αἰολ. s. variegandi caussa addo.

Παραίτασμα, τό, τὸ, delirium, amentia.

Παραίρεσις, εως, ἡ, detractio, diminutio. A seq.

Παραιρέω, ῶ, detraho, destruo, diruo, aufero. παρῄρει, diruit, detraxit. παραιρέομαι, οῦμαι, aufero, adimo. aor. 2. παρείλοντο, παρείλοντο, ademerunt. inf. παρελέσθαι. part. παρελόμενος.

Παραίρημα, ατος, τὸ, quod adimitur aut detrahitur, v. c. vesti, ut limbus, v. πάρεμα, tecisio. A praec.

Παραισθάνομαι, in sensu fallor. 2) sentio, percipio.

Παραίσιος, α, ὁ, ἡ, & παραίσιμος, Hes. infaustus, inauspicatus, dirus.

Παραΐσσω, praetereo, transeo. 2) proripio me. 3) impetu transeo.

Παραιτέομαι, οῦμαι, recuso, detrecto, evito, deprecor, Gl. V. item. 2) precor, rogo. 3) excuso. aor. 1. παρῃτησάμην, παρῃτήσαντο, recusarunt, Philox. pass. aor. 1. part. παραιτηθεὶς, rogatus. perf. παρῃτημένος, exeusatus. 3) deprecatione a poena libero, vel liberare studeo. 4) submoveo. Ex αἰτέω.

Παραίτησις, εως, ἡ, deprecatio, recusatio, excusatio, Philox. 2) vehemens precario. A pr.

Παραιτητέον, *Adv. pos.* fugiendum, deprecandum est. Ab eod.

Παραιτητὴς, οῦ, ὁ, deprecator. Ab eod.

Παραιτητικὸς, ἡ, ὸν, deprecatorius, ad deprecandum aptus. A pr.

Παραιτητὸς, ἡ, ὸν, exorabilis. A παραιτέομαι.

Παραίτιος, α, ὁ, ἡ, qui ex parte in caussa est. 2) qui in caussa est, auctor. Gl. V. obnoxius. τὸ παραίτιον, caussa, in malam partem.

Παραινέσιμος, παραινούμενη, suadens, admonens. A παραινῶ.

Παραίνεσις, εως, ἡ, admonitio, consilium, adhortatio. occurrit pl. dat. παραινέσεσι, monitionibus, monitis, praeceptis. A seq.

Παραίνεσις, εως, ἡ, admonitio, consilium. 2) consolatio. Ab eod.

Παραιφορέω, ῶ, exanimatus sum vel metu, vel vulneris, doloris, gravitate.

Παραιωρέω, ῶ, suspendo. pass. παραιωρεῖσθαι, suspendi. perf. παρῃωρῆσθαι, suspensum habere. plusq. ind. παρῃώρηντο ξίφιδια, gladios suspensos habebant.

Παραιώρημα, ατος, τὸ, quod suspenditur, vel suspensum est. A praec.

Παραιώρησις, εως, ἡ, elevatio juxta aliud quid, suspensio.

Παρακαθάπτω, adnecto. pass. annector.

Παρακαθέζομαι, adsideo, juxta consideo.

Παρακαθεκτικὸς, ἡ, ὸν, tenax. A παρακατέχω.

Παρακαθεύδω, juxta dormio. 2) excubo.

Παρακάθημαι, adsideo, juxta adsideo.

Παρακαθίζω, f. ίσω, juxta me colloco, adsidere jubeo. 2) adsideo. παρεκαθιζόμην, παρεκάθιζεν, adsidebat, imperf. med.

Παρακαθίημι, utrinque demitto.

Παρακαθίστημι, juxta colloco seu appono, v. c. custodes. 2) altrinsecus colloco.

Παρακαίριος, α, ὁ, ἡ, intempestivus, παρακαίρια, inhonesta, nefaria.

Παράκαιρος, α, ὁ, ἡ, intempestivus.

Παρακαίρως, *Adv.* intempestive. A pr.

Παρακαίω, a latere uro, oburo, aduro. 2) comburo.

Παρακαλέω, ῶ, f. έσω, evoco, arcesso, advoco, in primis auxilii caussa, vel in judicio, vel alia in re quavis. 2) oro, obsecro, it. deprecor. 3) hortor, confirmo, in N. T. consolor, in pr. in med. recreo. τὰ παρακαλούμενα, postulata.

Παρακαλπάζω, f. άσω, equo a latere cursito, freno ejus manu apprehenso, vel, molliter equum ad cursum incito.

Παρακάλυμμα, ατος, τὸ, quod obtenditur alicui rei ad eam tegendam sive occultandam, velum, aulaeum, obtentus, praetextus. A seq.

Παρακαλυπτρίς, ἡ, tedimiculum.

Παρακαλύπτω, f. ψω, velo, obnubo, aut obtego. perf. pass. part. παρακεκαλυμμένος, occultatus.

Παρακαμμύω, infercio. ex Hes. in παραβύεται. A seq.

Παρακάμπτω, deflecto, vitio.

Παρακανθίζω, undique spinas habeo. E π. & ἄκανθα.

Παρακανθόφυλλος, α, ὁ, ἡ, secundum spinam folium habens. E παρὰ, ἄκανθα, & φύλλον.

Παρακαταβαίνω, descendo, v. c. in acie ex equo, de navi.

Παρακαταβάλλω, depono, abjicio, demitto. 2) certam pecuniam depono, sacramento ago.

Παρακατάβασις, εως, ἡ, descensus ex equis in acie, e navibus &c. 2) in foro, cum is, unde petitur, sive reus, cogitur adesse, respondere.

Παρακαταβολὴ, ῆς, ἡ, actio, qua qui experiri volebant, pecuniam deponebant, sacramentum, Gl. V. sponsio.

Παρακαταθήκη, ης, ἡ, depositum, fidei commissum. Gl. V. commendatio, depositum, ap. Philon. munus, v. c. judicis.

Παρακαταθνήσκω, commorior.

Παρακατάκειμαι, cubo s. accumbo juxta aliquem.

Παρακατακλίνω, a latere vel juxta reclino. 2) juxta statuo in lecto, juxta accumbere jubeo. παρακατακλίνομαι, accubo, Gl. V.

Παρακαταλύομαι, cubo apud, sive ad latus alicujus, accubo. παρακατέκλιντο, accubabat, plusq. per syncop. poet. παρακατέκειντο, pro παρακατεκέκλιντο.

Παρακαταλείπω, relinquo.

Παρακαταλλαγή, ῆς, ἡ, immutatio & varietas. *Vox suspecta*. (f. παρακαταλογή.)

Παρακαταπήγνυμι, f. ξω, depango juxta, defigo apud.

Παρακατατίθεμαι, f. ύσομαι, e multis unum facio, compono.

Παρακατάθεσις, εως, ἡ, depositum. A παρακατατίθημι.

Παρακατάσχεσις, εως, ἡ, retentio.

Παρακατατίθημι, & παρακατατίθεμαι, depono apud aliquem, fidei committo, custodiendum trado, depono tamquam apud sequestrum. Gl. Vet. demando, commodo. παρακατατέθειτο, aor. 2. med. commendavit, Phil.

Παρακαταχρῶμαι, ῶμαι, abutor.

Παρακατεσθίω, edo cum aliquo.

Παρακατέχω, retineo, complector. 2) coerceo, cohibeo, moror.

Παρακατηγόρημα, ατος, τὸ, quod Praedicato additur. Vox Dialect.

Παρακατοικίζω, f. ίσω, juxta colloco, vel habitatores juxta colloco.

Παρακατορύττω, f. ξω, juxta defodio.

Παρακατττύω, adsuo, consuo, paro.

Παρακαυλίζω, f. ίσω, caules emitto juxta, & quasi ad latus. E π. & καυλός.

Παράκειμαι, adjaceo, vicinus sum & quasi juxta seu a latere situs, a latere accumbo, adhaereo. 2) praepositus sum. 3) appositus sum. ὁ παρακείμενος χρόνος, tempus praeteritum, apud Grammaticos. οἱ παρακείμενοι, familiares &c.

Παρα-

Παρακαιρίως, *Adv.* appoſite, juxta. A pr.

Παρακεκαλυμμένως, *Adv.* tecte, occulte. A παρακαλύπτω.

Παρακεκινδυνευμένως, *Adv.* audaciſſime, projecta audacia. A παρακινδυνεύω.

Παρακεκλιμένως, *Adv.* idem quod παρακλιδὸν, ubi v.

Παρακελεύομαι, hortor, ſtimulo, impero, Gl. V.

Παρακέλευσις, εως, ἡ, adhortatio, juſſio. A pr.

Παρακέλευσμα, ατος, τὸ, exhortamentum, quod adhortandi gratia dicitur. 2) incitamentum. 3) exhortatio nautica, vel etiam bellica. Ab eod.

Παρακελευσματικός, ἡ, ὸν, ad hortandum valens. A pr.

Παρακελευσματικῶς, *Adv.* adhortandi vi. A pr.

Παρακελευσμός, ῦ, ὁ, adhortatio.

Παρακελευστής, ῦ, ὁ, hortator. Gl. V.

Παρακελευστικός, ἡ, ὸν, cohortatorius.

Παρακελευστός, ἡ, ὸν, cui perſuaſum eſt, ab aliis rogatus, juſſus. A ſq.

Παρακελεύω, cohortor, auctor ſum, ſuadeo. *minus uſitatum, quam med.*

Παρακελητίζω, juxta equito celete.

Παρακενόω, ῶ, f. ώσω, exhaurio, evacuo.

Παρακεντέω, ῶ, pungo, vel a latere pungo. Gl. V. perpungo.

Παρακέντησις, εως, ἡ, punctio, compunctio, inciſio, qua hydropicis aqua detrahitur.

Παρακεντητὴς, ῦ, ὁ, ſtimulator ſ. agitator equorum, auriga. Gl. V. percuſſor. Ab eod.

Παρακερδαίνω, male lucror, plus juſto lucror & præter alios. 2) eadem opera lucror, aut obiter compendium facio.

Παρακερκὶς, ίδος, ἡ, pl. παρακερκίδες, oſſicula, circa os majus (κνήμη & κερκὶς vocatur) quod tibiam pedis ſuſtinet.

Παρακινδύνευσις, εως, ἡ, periclitatio temeraria.

Παρακινδυνευτικός, ἡ, ὸν, in pericula præceps, qui nimia cum audacia periculum adit.

Παρακινδυνευτικῶς, *Adv.* temere periclitando.

Παρακινδυνεύω, f. εύσω, temere periclitor, audacius periclitor, audacter periculum adeo. παρακεκινδυνευμένον, perf. part. paſſ. auſum audax, etiam de verbis. periculoſum, temerarium.

Παρακίνδυνος, ου, ὁ, ἡ, periculoſus.

Παρακινδύνως, *Adv.* periculoſe, cum periculo. A pr.

Παρακινέω, ῶ, f. ήσω, demoveo, removeo. 2) perperam moveo, indecore & inſtabiliter moveo. 3) incito, exhortor. paſſ. moveor, me moveo. παρακινῶν, & in perf. παρακεκινηκὼς, mente motus, furibundus, & paſſ. παρακεκινημένος, idem.

Παρακίνημα, ατος, τὸ, perverſio, diſtortio. 2) incitatio. A pr.

Παρακίνησις, εως, ἡ, incitatio, exhortatio. Ab eod.

Παρακινητικός, ἡ, ὸν, emotus mente. Ab eod.

Παρακινητικῶς, *Adv.* emota mente. A pr.

Παρακιρνάω, admiſceo.

Παρακλαίω, f. αύσω, ſine cauſſa, fruſtra fleo, ploro. 2) juxta fleo.

Παρακλαυσίθυρον, ου, τὸ, flebile carmen, quod amaſii ad amaſiarum fores decantabant. ſc. μέλος. E pr. & θύρα.

Παρακλείδιον, τὸ, ſera.

Παρακλείω, includo. 2) excludo.

Παρακλέπτω, f. ψω, ſuffuror, in tranſcurſu furor. 2) interverto.

Παράκλησις, εως, ἡ, evocatio. 2) advocatio. 3) adhortatio. 4) obteſtatio, deprecatio. 5) inſtitutio, doctrina. 6) conſolatio. 7) auxilium quodvis. 8) recreatio, ut plantarum per aquam. A παρακαλέω.

Παρακλητεύω, cohortor.

Παρακλητικός, ἡ, ὸν, exhortatorius. 2) conſolatorius. A παρακαλέω.

Παράκλητος, ου, ὁ, ἡ, arceſſitus & rogatus, ut adſit alicui in judicio, aut conſilium det in re dubia, advocatus. 2) conſolator. 3) doctor, magiſter, in N. T. Ab eod.

Παρακλήτωρ, ορος, ὁ, exhortator. 2) deprecator. 3) conſolator. Ab eod.

Παρακλιδὸν, *Adv.* declinando & deflectendo ad latus. A παρακλίνω.

Παρακλίντωρ, ορος, ὁ, a latere accubans, acclinatus. A ſeq.

Παρακλίνω, juxta ſeu a latere recumbere jubeo, juxta reclino, juxta cubantem ſtatuo. 2) declino, i. e. deflecto, averto. 3) aperio, aor. 1. part. παρακλίνας, declinans, deflectens. παρακλίνομαι, incumbo, juxta accumbo, ad latus accumbere jubeor. παρακεκλιμένος, perf. part. accubans, adjacens.

Παρακλίτης, ου, ὁ, qui a latere accubat vel acclinatus eſt. A pr.

Παρακλύζω, humecto.

Παράκλυτος, infamis, famoſus.

Παρακλύω, non audio, non pareo.

Παρακμάζω, fut. άσω, vigorem amitto; conſeneſco, florem ætatis amitto. Gl. V. exoleo. παρηκμακὼς, perf. part. vigoris tempus egreſſus, exoletus.

Παράκμασις, εως, ἡ, vigoris amiſſio. A pr.

Παρακμαστικός, ἡ, ὸν, cujus remiſſus eſt vigor, languidior, decreſcens. Ab eod.

Παρακμὴ, ῆς, ἡ, ætas, quæ excipit ipſum florem ætatis, h. e. ſenectutis initium. E παρὰ & ἀκμή.

Παρακνήμιον, ου, τὸ, exterius os cruris & minus. E π. & κνήμη. Unde

Παρακνημίδιον, τὸ, Dim. idem.

Παρακνίζω, vellico, irrito, ſtimulo.

Παρακοεῖν, deſipere, delirare, Heſ. E π. & κοεῖν vel νοεῖν.

Παρακοὴ, ῆς, ἡ, prava doctrina, quam quis a malo præceptore didicit. 2) inobedientia, contumacia. A παρακούω. v. παρακοεῖν.

Παρακοιμάομαι, ῶμαι, juxta dormio vel cubo, accubo. 2) excubo, Gl. V.

Παρακοίμημα, ατος, τὸ, concubitus. A pr.

Παρακοίμησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Παρακοιμητής, ῦ, ὁ, excubitor, Gl. V. Ab eod.

Παρακοιμίζω, f. ίσω, juxta in lecto colloco, ut una dormiat.

Παρακοιτάω, idem quod κοιτάω. ap. Pind.

Παρακοιτέω, ῶ, juxta cubo, accubo, excubo. A ſeq.

Παρακοίτης, ου, ὁ, maritus. Ea π. & κοίτη.

Παρακοιτία, ας, ἡ, excubiæ, vigiliæ. Ex iiſd.

Παράκοιτις, ιος, ἡ, uxor. A παρακοίτης.

Παράκοιτος, ου, ἡ, concubina, V. Lex. E π. & κοίτη.

Παρακολλάω, ῶ, adglutino.

Παρακόλλημα, ατος, τὸ, id quod adglutinatur. A pr.

Παρακόλλησις, εως, ἡ, conglutinatio. Ab eod.

Παρακολλητικός, ἡ, ὸν, glutinandi vim habens. Ab eod.

Παράκολλος, ὁ, ἡ, agglutinatus, glutine adjunctus. Epith. lecti ab una tantum parte pluteum glutine adjunctum habentis. E π. & κόλλα.

Παρακολουθέω, ῶ, f. ήσω, ſector, adſector, ſubſequor, Gl. V. 2) adſequor, intelligo, cognoſco, παρηκολουθηκὼς, adſecutus, perf. part.

Παρακολούθημα, ατος, τὸ, appendix, Gl. V. quod ſequitur plerumque. A pr.

Παρακολούθησις, εως, ἡ, sequela. Ab eod.
Παρακολουθητικός, ή, όν, assequendi & intelligendi vi præditus. Ab eod.
Παρακολουθητικῶς, *Adv.* intelligenter, acute. A præc.
Παρακομιδή, ῆς, ἡ, prætervectio, Gl. V. transvectio. 2) advectio, & adventus. 3) comportatio. A seq.
Παρακομίζω, f. ίσω, præterveho, transveho, deduco, comitor. 2) seduco. 3) deporto, importo, conveho, adfero. παρακομίζομαι, prætervehor, appellor, applicor. παρακομισθείς, aor. 1. part. pass. appulsus, prætervectus.
Παρακομιστής, ῦ, ὁ, qui transvehit, deducit &c. A præc.
Παρακόμης, ου, ὁ, ἡ, comatus, comans. E π. & κόμη.
Παρακονάω, ῶ, f. ήσω, acuo, exacuo. 2) incito. 3) permulceo, Hes. E π. & ἀκονάω.
Παρακοντίζω, f. ίσω, jaculando attingo. E π. & ἀκοντίζω.
Παρακοπή, ῆς, ἡ, delirium, mentis error. A παρακόπτω.
Παράκοπος, ου, ὁ, ἡ, mente privatus, furibundus. Ab eod.
Παρακοπτικός, ή, όν, mentis errori obnoxius, delirans, demens. 2) insaniam gignens.
Παρακόπτω, perperam cudo, monetam non bonam cudo, adultero. 2) fraudo, defraudo. 3) aliam chordam ferio, quam volo, aut debeo. *inde* 4) deliro, desipio, mente captus sum, mente erro. παρακεκομμένος, adulterinus.
Παρακορέω, ῶ, converro. 2) verro, verrendo purgo.
Παρακόσμως, *Adv.* indecore, indecenter, inhoneste. A π. & κόσμος.
Παράκουσμα, ατος, τό, prava doctrina, quam quis a malo præceptore didicit, vel quum quis male audiendo prava opinione imbutus est, error e falso vel pravo rumore s. fama. v. παρακοή. A seq.
Παρακούω, perperam audio, vel non recte audio. 2) oscitanter & negligenter audio. 3) audita sic transmitto, quasi non audierim, me audivisse dissimulo. 4) audire nolo, dicto audiens non sum, non obtempero. 5) clam & quasi furtim audio, clam sermonem sublego; subausculto. aor. 1. παρήκουσα, παρήκουσε, nonnihil audivit. Perf. παρακήκοα. plusq. παρακηκόειν, παρακηκόει, paullulum audierat, intellexerat.
Παρακρατέω, ῶ, contineo, retineo alicubi.
Παρακρεμάω, ῶ, παρακρεμάννυμι vel παρακρεμαννύω, suspendo juxta, seu a latere. aor. 1. part. παρακρεμάσας, pendere sinens. παρακρεμάμενα, appendices, partes rei leviores.
Παράκρημνος, ου, ὁ, ἡ, præceps, Gl. Vet.
Παρακρίνω, comparo, juxta colloco, ita prope, ut comparatio fieri possit. 2) judico, & perperam judico.
Παρακροάομαι, perperam audio, non audio, non obedio.
Παρακρόασις, εως, ἡ, inobedientia, contumacia. A pr.
Παρακροατής, ῦ, ὁ, qui audita falso interpretatur, qui audita non assecutus est. Ab eod.
Παρακροκίζω, aliqua ex parte crocum refero, seu crocum mentior.
Παρακροτέω, ῶ, f. ήσω, applaudo. 2) adhortor, incito. 3) plausu manuum adhortor & incito ad aliquid.
Παράκρουσις, εως, ἡ, repulsio, depulsio. 2) fraus, impostura. 3) error, delirium, desipientia.
Παρακρουσιχοίνικος, ου, ὁ, ἡ, chœnice & mensura decipiens. E pr. & χοῖνιξ.
Παρακρουστικός, ή, όν, mentem concutiendi & emovendi vim habens. A παρακρούω.
Παρακρουστικῶς, *Adv.* fallaciter, fraudulenter. A præc.
Παράκρανος, ον, amens. A seq.
Παρακρούω, παρακρούομαι, *in med.* repello, rejicio, repudio, a me submoveo. 2) circumvenio, decipio. παρακρούομαι, defraudo, Gl. Ver. 3) erro, *item* deliro.
Παρακταῖος, litoralis, ut ἄκτιος.
Παρακτάομαι, ῶμαι, insuper adquiro, possideo. 2) in propinquo prædia habeo.
Παράκτησις, εως, ἡ, adquisitio. A præc.
Παράκτης, ου, ὁ, qui canes venaticos venatum ducit. Hes. A παράγω.
Παρακτίδιος, ου, ὁ, ἡ, litoreus; qui ferit litus, de fluctu. A seq.
Παράκτιος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἄκτιος.
Παράκυκλοι, ων, pl. παράκυκλοι & παράκυκλα, orbes, circuli, partes rotæ, apud Poll.
Παρακυλίω, advolvo.
Παρακύπτω, f. ψω, inclinato capite in obliquum adspicio, seu transversum limis oculis adspicio, Gl. Vet. despicio. 2) accurate, diligenter inspicio. 3) leviter aliquid attingo, tracto, curo.
Παρακωμῳδέω, ῶ, obiter perstringo & taxo, seu taxo & perstringo comico more.
Παράκωφος, ου, ὁ, ἡ, surdaster.
Παρακωχή, vera scriptura παροκωχή, ubi vid.
Παραλαλέω, ῶ, nugor. 2) obloquor.
Παραλαμβάνω, accipio, excipio, assumo, adhibeo. παραλαβὼν, aor. 2. part. cum suscepisset.
Παραλάμπω, a latere splendeo. 2) parum fulgeo.
Παράλαμψις, εως, ἡ, caruncula lucida in oculo, cicatrix in nigro oculi resplendens. A præc.
Παραλανθάνω, lateo.
Παραλεαίνω, lævigo, ut simplex λεαίνω.
Παραλεαντικός, ή, όν, lævigandi vim habens. A præc.
Παραλέγομαι, cubo ad latus, juxta quempiam cubo, concumbo. 2) lego litus. Gl. Vet. deligo, & παραλεγόμεθα, stringimus, Phil.
Παραλέγω, absurda loquor, deliro.
Παραλειπτικός, ή, όν, μέθοδος παραλειπτική, est præteritio, figura rhetorica.
Παραλείπω, f. ψω, prætermitto, omitto, silentio prætereo. παραλειπόμενα, prætermissa.
Παραλείχω, illino, mansum cibum in os infercio. E π. & λείχω.
Παράλειψις, εως, ἡ, prætermissio, præteritio. 2) figura rhetorica. A παραλείπω.
Παράλευκος, ου, ὁ, ἡ, albicans.
Παραλεύσσω, idem quod παροράω. E π. & λεύσσω.
Παραλήγω, παραλήγουσα, penultima.
Παραληπτέον, suscipiendum, amplectendum. A παραλαμβάνω.
Παραληρέω, ῶ, deliro, leviter desipio.
Παραλήρημα, ατος, τό, delirus, silicernium, Gl. Vet. ubi delerus. A præc.
Παραλήρησις, εως, ἡ, deliratio. Ab eod.
Παράληρος, ου, ὁ, ἡ, qui leviter desipit. E π. & λῆρος.
Παράληψις, εως, ἡ, acceptio, adsumtio. 2) possessio nova, recens parta. A παραλαμβάνω.
Παραλία, ας, ἡ, scil. χώρα, regio maritima. A παράλιος.
Παραλιθάζω, lapidesco, in lapidem degenero.
Παραλίμνιος, ου, ὁ, ἡ, adjacens paludi. E π. & λίμνη.
Παραλιμπάνω, prætermitto, omitto, Gl. Vet.
Παράλιος, ου, ὁ, ἡ, marinus, mari adjacens. E παρὰ & ἅλς, *mare*.
Παραλίσκω, idem quod ἁλίσκω, aor. 2. part. παραλοὺς, captus. Hesych.

Παραλιτέω, offendo, pecco, delinquo. παρήλιτες, aor. 2. offendisti. E π. & ἀλιτέω.

Παραλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutatio, transmutatio. 2) diversitas. 3) dementia, hallucinatio, aberratio. A παραλλάττω.

Παράλλαγμα, ατος, τὸ, vicissitudo, variatio, inæqualitas. Ab eod.

Παράλλακτος, ὁ, ἡ, mutabilis. Ab eod.

Παραλλὰξ, *Adv.* alternis vicibus, alternatim, alternata seu alternante serie. Gl. Vet. alternis. Ab eod.

Παράλλαξις, εως, ἡ, differentia, discrepantia, mutatio. 2) alternatio. 3) medicis est & emotio. v. c. ossium, dentium &c. Ab eod.

Παραλλάσσω, vel παραλλάττω, alterno, alternatim vario. 2) prætereo, transeo. 3) supero, vinco. 4) declino, vito, fugio. 5) aberro, per errorem in aliud incurro, quam constitueram. 6) differo, discrepo. Gl. Vet. vario. παρηλλαγμένος. pass. perf. part. discrepans, inusitatus, prodigiosus, v. c. magnitudine. E π. & ἀλλάσσω.

Παραλληλόγραμμον, ου, τὸ, spatium, quod lineis parallelis continetur. E παράλληλος & γραμμή.

Παραλληλία, ας, ἡ, litterarum in eadem voce collatio, aliarum scil. juxta alias. A παράλληλος.

Παραλληλίζω, comparo inter se, & quasi e regione pono. Ab eod.

Παραλληλισμὸς, ȣ, ὁ, figura, quum voces idem significantes vel eædem componuntur, vel se invicem sequuntur &c. 2) dictorum idem significantium vel similium collatio. A pr.

Παράλληλος, ȣ, ὁ, ἡ, mutuus, inter se compositus & e regione collocatus; æque distans. Gl. Ver. παράλληλον, alternum, interstitium. E παρὰ & ἀλλήλων, quod vide.

Παραλλήλως, *Adv.* inter se componendo, composite, comparate, ex opposito.

Παραλογίζομαι, f. ίσομαι, subdola supputatione fallo, male supputo. 2) falsa argumentatione utens decipio, male ratiocinor. Gl. Vet. circumscribo, obrepo, subrepo, dissimulo.

Παραλογισμὸς, ȣ, ὁ, falsa ratiocinatio, fallax ratio. 2) impostura & captio per fallaces rationes. Philox. dissimulatio: παραλογισμοῖς, præstigiis, Philox. A præc.

Παραλογιστὴς, ȣ, ὁ, fallax ratiocinator, impostor, deceptor. Ab eod.

Παραλογιστικὸς, ὴ, ὸν, peritus decipiendi fallacibus ratiocinationibus, fallax. A præc.

Παραλογιστικῶς, *Adv.* fallaciter, fraudulenter. A præc.

Παραλογιστὸς, ὴ, ὸν, qui decipi potest. A παραλογίζομαι.

Παράλογος, ȣ, ὁ, ἡ, qui præter rationem accidit, inopinatus, rationi non consentaneus, absurdus. Etiam substantive, casus inopinatus, absurditas.

Παραλόγως, *Adv.* præter rationem, inopinato. A præc.

Παραλοξεύω, obliquo. *pass.* obliquus fio.

Πάραλος, ȣ, ὁ, ἡ, maritimus. 2) qui in ipso mari versatur, rebusque maritimis & nauticis dat operam. item 3) navis publica Atheniensium. Ex παρὰ & ἅλς, *mare*.

Παραλουργὴς, έος, ὁ, ἡ, purpuram attextam habens; unde παραλουργὶς, vestis attextam purpuram habens. E παρὰ & ἀλουργής.

Παραλοῦσαι, οἱ, qui una lavant. A seq.

Παραλούω, juxta lavo. παραλοῦσθαι, juxta lavari. *Att.* pro παραλούεσθαι.

Παραλοφία, ἡ, curvitas in cervice usque ad artemona, Poll. A π. & λόφος.

Παραλυγίζω, obtorqueo, vel aliquantum torqueo, modo nimirum vitilium seu viticis.

Παραλυπέω, ῶ, molestia vel tristitia adficio.

Παραλυπρὸς, ȣ, ὁ, ἡ, asper, sterilis. Epith. terræ.

Παράλυσις, εως, ἡ, resolutio, laxatio, remissio, nervorum resolutio. Gl. Vet. debilitas. παράλυσις τῆς ψυχῆς, demissio animi. A παραλύω.

Παραλυτικὸς, ὴ, ὸν, paralyticus, debilis, debilitatus, Gl. Vet. Ab eod.

Παράλυτος, ȣ, ὁ, fractus, debilis, imbellis. A παραλύω.

Παραλυτρόω, f. ώσω, inique redimo:

Παραλύω, f. ύσω, diffluo, dissolvo, resigno. 2) libero. 3) debilito. παραλύομαι, *cum Gen.* remitto a studio, impetu &c. παραλελυμένος, debilis, Gl. Vet.

Παράλωμα, ατος, τὸ, idem quod λῶμα.

Παραμαρτάνω, aberro. παραμαρτὼν, aberrans, aor. 2. part. E παρὰ & ἁμαρτάνω.

Παραμαρτυρία, ας, ἡ, præscriptio, exceptio, Poll.

Παραμασητὴς, ȣ, ὁ, qui ad latus alicujus mandit, qui a latere sedens mandit, parasitus. E π. & μασάομαι.

Παραμβλύνω, hebesco, hebes sum.

Παραμεθίημι, omitto, dimitto, negligo, prætermitto, detrecto, aut missum facio.

Παραμείβω, fut. ψω, prætereo, prætervehor, transeo, præterfluo, permuto. E π. & ἀμείβω.

Παραμελέω, ῶ, fut. ήσω, adspernor, negligo, sperno. παρημέληκας, perf. neglexisti. παρημελοῦντο, imperf. 3. pl. παρημελοῦντο, negligebantur. Perf. part. παρημελημένος, neglectus. E π. & ἀμελέω.

Παραμιμνήσκομαι, mentionem facio, memoro.

Παραμένω, f. ενῶ, maneo, permaneo, persevero.

Παραμέση, ης, ἡ, sc. χορδὴ, musicus quidam tonus. A seq.

Παράμεσος, ȣ, ὁ, ἡ, qui est juxta medium.

Παραμετρέω, ῶ, f. ήσω, juxta alterum admetior. 2) compenso. 3) prætervehο, prætereo.

Παραμέτρησις, εως, ἡ, dimensio, mensura. A pr.

Παραμήκης, εος, ὁ, ἡ, oblongus. E π. & μῆκος.

Παραμηκῶς, *Adv.* oblonge, in oblongum. A pr.

Παραμηκύνω, extendo, protraho.

Παραμήρια, ων, τὰ, internæ femoris partes. E π. & μηρός.

Παραμηρίδιος, ία, ιον, idem quod seq.

Παραμηρίδιος, ȣ, ὁ, ἡ, ad femur pertinens. 2) femur tegens. A παραμήρια.

Παραμιγνύω, vel παραμίγνυμι, f. ξω, admisceo, immisceo.

Παραμικρὸν, *Adv.* propemodum, pæne, pro παρὰ μικρὸν.

Παραμιλλάομαι, devinco. E π. & ἁμιλλάομαι.

Παράμιλλος, ȣ, ὁ, citra certamen victor, vel potius pæne æqualis. E π. & ἅμιλλα.

Παραμίμνω, maneo apud, permaneo.

Παραμινύθω, frango, absumo paullatim, imminuo.

Παραμιξολυδιάζω, unde παραμιξολυδιάζειν, ad mixolydium tonum alludere, vel transcendere mixolydium cantum. E π. & μιξολύδιος.

Παραμίσγω, admisceo.

Παραμνάομαι, memini, recordor, mentionem facio.

Παραμολέω, ῶ, adsum, advenio, adsto, succurro. Suic. ut hinc sit παρμέμβλωκεν Homericum perf. pro παραμεμόληκεν.

Παραμονὴ, ῆς, ἡ, constans permansio apud aliquem. 2) duratio. A παραμένω.

Παραμόνιμος, ȣ, ὁ, ἡ, qui constanter apud aliquem permanet. 2) durabilis. A præc.

Παράμονος, ȣ, ὁ, ἡ, idem. A παραμένω.

Παρα-

Παράμουσος, ου, ὁ, ἡ, dissonus, Musis seu cantui non conveniens. 2) alienus, abhorrens. E π. & Μοῦσα.

Παραμπέχω, f. ψέξω, p. πέσχηκα, obvelo, obtego, obduco, involvo. E π. & ἀμπέχομαι.

Παραμπύκια, τὰ, fasciæ, quibus crines religantur. E π. & ἄμπυξ.

Παραμπυκίζω, crines anteriores religo. A pr.

Παραμυθέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, hortor, adhortor. 2) consolor, verbis aut quacunque re mulceo & sedo, medeor. 3) compenso, sarcio.

Παραμυθητής, οῦ, ὁ, consolator. A præc.

Παραμυθητικός, ἡ, όν, qui consolari potest aut solet, consolatorius. Ab eod.

Παραμυθία, ας, ἡ, exhortatio. 2) solatium, consolatio, & quicquid ad leniendum in quocunque genere valet. 3) demonstratio, argumentum rei propositæ, apud Platon. E π. & μῦθος.

Παραμύθιον, ου, τὸ, placamentum, solatium, solamen. Ab eod.

Παραμυθικῶς, & παραμυθητικῶς, *Adv.* consolantis more, consolandi caussa. Ab eod. alterum a παραμυθεῖσθαι.

Παραμυκάομαι, mugio, graviter sono, de tonitru.

Παραναβαίνω, una ascendo.

Παραναγινώσκω, lego, recito, v. c. testimonium in judicio, Gl. Vet. adlego. 2) lego, perlego.

Παρανάγνωσις, εως, ἡ, adlectio, Gl. Vet. recitatio v. c. testimonii. A præc.

Παραναγκάζω, f. άσω, vim affero, cogo.

Παραναδύομαι, emergo, erumpo.

Παρανακλίνω, inclino.

Παραναλίσκω, f. λώσω, obiter & præter destinatum impendo, perperam consumo, item absumo simpliciter. pass. παραναλίσκομαι, consumor, pereo, exspiro.

Παρανάλωμα, ατος, τὸ, sumtus supervacaneus & inutilis, additamentum ac velut appendix impensæ destinatæ. A præc.

Παρανατέλλω, sive παρανατέλλομαι, juxta orior, orior.

Παραναίομαι & παραναιετάομαι, juxta habito, vicinus sum.

Παρανδρόομαι, οῦμαι, nubilis sum, nubilis fio, ut placet Foesio, s. potius, expers sum viri, s. nuptiarum.

Παρανίομαι, prætereo, prætervehor, prænavigo.

Παρανευρίζω, f. ίσω, nervos resolvo, enervo. E π. & νεῦρον.

Παρανίσχω, altrinsecus attollo sive elevo, item emineo.

Παρανέω, ad latus, juxta nato, præternato.

Παρανέω, vel παρανηέω, juxta aggrego & acervo, ad latus accumulo. unde aor. 1. παρένησαν, coacervarunt, congesserunt, acervum fecerunt.

Παρανηνέω, idem. unde imperf. παρενήνεεν, aggerebat: 3. pl. παρενήνεον, accumulabant.

Παρανήτη, ης, ἡ, paranete, chorda penultima, ultimæ proxima.

Παρανήχομαι, f. νήξομαι, nato juxta, seu ad latus, aut natando prætervehor.

Παρανθέω, ῶ, defloresco, in V. L. adfloreo.

Παρανίσσομαι, prætereo, transeo.

Παρανίσχω, altriusecus attollo. 2) emineo. E π. & ἀνίσχω.

Παρανοέω, ῶ, f. ήσω, deliro, desipio, demens sum. 2) perperam intelligo.

Παράνοια, ας, ἡ, amentia, dementia, delirium. E π. & νόος.

Παρανοίγω, f. οίξω, adaperio.

Παρανομέω, ῶ, f. ήσω, contra leges seu contra jus & æquum facio. 2) legem legibus contrariam fero. A παράνομος.

Παρανόμημα, ατος, τὸ, quod contra leges & jus factum est, peccatum, delictum, scelus, flagitium. A præc.

Παρανομία, ας, ἡ, transgressio legis, insolentia legibus repugnans, nequitia, improbitas contra fas & æquum, scelus, flagitium. Philox. injuria. A seq.

Παράνομος, ου, ὁ, ἡ, contra leges faciens, legum violator, improbus. Gl. Vet. legirupa. Philox. contrarius legi, illicitus. παρανόμων γράφεσθαι, accusare legum rogatarum legibus vetustis adversantium.

Παρανόμως, *Adv.* contra leges, præter jus & æquum. Philox. illicite. A præc.

Παράντα, v. παράντης.

Παραντέλλω, *poet.* pro παρανατέλλω, juxta orior seu exorior, *metaph.* adjaceo.

Παράντη, *Adv.* idem quod πάραντα. v. seq.

Παράντης, ου, ὁ, ἡ, acclivis pariter & declivis, obliquus. τὰ πάραντα pro παράντη. E παρὰ & ἄντα, vel ἄντην.

Παρανυκτερεύω, f. εύσω, pernocto apud, circum quem excubo.

Παρανυμφίος, ου, ὁ, qui sponso & sponsæ adsidens, eos domum deducit. A seq.

Παράνυμφος, ου, ὁ, auspex, pronubus, Philox. & ἡ παράνυμφος, pronuba, Philox. E π. & νύμφη.

Παρανύσσω, exstimulo, instigo.

Παράξενος, ου, ὁ, ἡ, peregrinus, ignobilis, illegitimus, alienus.

Παραξέω, leviter rado. 2) prætercurro, prætetlabor, apud Eunap.

Παράξηρος, ου, ὁ, ἡ, siccus.

Παραξιφίδιον, ου, τὸ, pugio, Philox.

Παραξιφίς, ίδος, ἡ, idem. E π. & ξίφος.

Παραξόνιος, ου, ὁ, axi infixus, additus, axem terens, attingens, streperus. τὸ παραξόνιον, clavus inditus axi, ne rota excidat. E π. & ἄξων.

Παραξονίτιδες, ων, αἱ, modioli rotarum vel aliorum instrumentorum, quibus axis teritur. Ab eod.

Παραξυρέω, rado.

Παράξυσμα, ατος, τὸ, quod in sculptura quasi appendix additur. A παραξύω.

Παράξυστον, ου, τὸ, instrumentum radendi, ad lævigandum, complanandum. Ab eod.

Παραξύω, abrado. Gl. Vet. derado, destringo.

Παράπαγος, ου, ὁ, pessulus. E π. & πήγνυμι.

Παραπαιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, corrigo & in melius muto, abstraho, retineo a pravitate aliqua.

Παραπαίζω, alludo, deludo, Gl. Vet.

Παραπαίω, deliro, desipio. 2) aberro, proprie ferio secus, aliud qnid, quam volebam, aut oportebat, nt v. c. chordam citharæ.

Παραπαιόντως, *Adv.* dementer, Hes. A pr.

Παράπαισος, ου, ὁ, delirus, Hes. Ab eod.

Παραπάλλω, concutio, allido.

Παράπαν, *Adv.* in universum, genere toto, per totum, omnino, prorsus. E παρὰ & πᾶν.

Παραπαντάω, occurro. E π. & ἀπαντάω.

Παραπάσσω, f. άσω, adspergo. 2) *Jon.* pro παραφύσσω, Hipp.

Παραπατάω, decipio leni & suavi quadam fraude, ut vino.

Παραπαφέω, sive παραπαφῶ, idem. Homer. παρέπαφον, aor. 2. s. imperf.

Παραπείθω, f. είσω, persuadeo, persuadendo flecto

cto & permoveo. Gl. Vet. sollicito. 2) falsa persuasione decipio.

Παραπειράω, ῶ, vel παραπειράομαι, ῶμαι, leniter tento.

Παραπειστικὸς, ὁ, ad persuadendum factus, de oratore, Poll. (ubi editur παραπειστικὸς.) A παραπείθω.

Παραπελεκάω, ῶ, dedolo.

Παραπέμπω, f. ψω, prætermitto, omitto, transmitto, per negligentiam dimitto, negligo, contemno. 2) transmitto, aliquo mitto, adveho, importo. 3) deduco, comitor, prosequor. Philox. παραπέμπεται, omittit. παραπέμψας, aor. 1. part. comitatus, Gl. Vet.

Παραπεριπατέω, juxta incedo.

Παραπεταννύω, vel παραπετάννυμι, f. πάσω, obtendo, obtego, obvelo. 2) expando, explico.

Παραπέταλος, ου, ὁ, ἡ, foliis seu laminis obtectus, obtensus & coopertus. E π. & πέταλον.

Παραπέτομαι, ῶμαι, vel παραπέτομαι, advolo. 2) prætervolo, Gl. Vet.

Παραπέτασμα, ατος, τὸ, velum, seu aulæum. 2) prætextum, Philox. velum, palla. A παραπετάζω.

Παραπέτομαι, vide παραπετέομαι.

Παράπεψις, εως, ἡ, concoctio.

Παράπηγμα, ατος, τὸ, proprie, tabula adfixa columnæ, pilæ &c. ut legum, fœderum. 2) tabula, in qua descripta est cœli ratio, & siderum orientium, occidentiumque, tempestatumque signi ficatio cum quadripartitis anni cardinibus, & aliis ejusmodi eventibus & effectibus mundi. 3) tabula cujuscunque disciplinæ præcepta brevia continens, ut chronologica, historica &c. item 4) præceptum artis, ut Grammaticæ, Dialecticæ. A seq.

Παραπήγνυμι, f. ξω, a latere figo, juxta depango, addo. 2) præcipio.

Παραπηδάω, ῶ, f. ήσω, saltu prætereo, transgredior, transilio.

Παραπήχιον, ου, τὸ, os & pars cubiti. Poll. A seq.

Παράπηχυς, εος, ὁ, ἡ, cubito adjunctus, cubito appositus. Hinc τὸ παράπηχυ, υος, vestimentum album cubitum purpureum attextum habens. Hes.

Παραπικραίνω, ad iram concito. aor. 1. παρεπίκραναν, 3. pl. exacerbaverunt.

Παραπικρασμὸς, ῦ, ὁ, exacerbatio. A præc.

Παραπίμπρημι, aduro.

Παραπίπτω, incido. 2) obviam fio. 3) irruo. 4) offendo, pecco. 5) aberro; item prætervehor. 6) accido, evenio, incido. 7) παραπίπτειν etiam dicitur de coitu. perf. παραπέπτωκα. aor. 2. παρέπεσον. καιρὸς παρέπεσε, occasio incidit.

Παραπλαγιάζω, obliquo, Hes. παραπλαγιάσας, aor. 1. part. A seq.

Παραπλάγιος, ου, ὁ, ἡ, paullum obliquus vel lateralis.

Παραπλάζω, a vera via abductum in errorem impello, vagabundum duco secus viam rectam, aut seduco. aor. 1. παρέπλαγξε, præteregit. aor. 1. pass. παρεπλάγχθην, aberravi.

Παραπλανάω, idem.

Παράπλασμα, τὸ, figura, species. 2) nota in margine libri cerata, ad notandum locum.

Παραπλασμὸς, ῦ, ὁ, sordes, quæ paullatim adhærent, ut orificio tibiæ, Hes. Ab eod.

Παράπλεγμα, ατος, τὸ, textum, storea &c. A seq.

Παραπλέκω, f. ξω, attexo, contexo, consero.

Παραπλευρίδια, ων, τὰ, arma, quæ tegunt equorum latera. A seq.

Παράπλευρος, ου, ὁ, ἡ, qui ad latus seu ad costas est. E π. & πλευρά.

Παραπλευστέος, α, ον, præternavigandus. A sq.

Παραπλέω, f. εύσω, prætervehor, præternavigo. 2) juxta navigo.

Παραπληγία, ας, ἡ, levis partium sideratio aut resolutio. 2) delirium, insania. A παραπλήσσω.

Παραπληγικὸς, ὴ, ὸν, leviter sideratus ac resolutus. A pr.

Παραπληγικῶς, *Adv.* per levem siderationem ac resolutionem. A pr.

Παραπλήθω, plenus & refertus sum.

Παραπληκτικὸς, ὴ, ὸν, idem quod παραπληγικός.

Παραπληκτικῶς, *Adv.* per siderationem. A pr.

Παράπληκτος, α, ον, ὁ, ἡ, cui mentis vel sensuum integritas depravata est, vecors, insanus, mente captus. A παραπλήσσω.

Παραπλὴξ, ῆγος, ὁ, ἡ, idem & ab eod. Gl. Vet. delirus. apud Hom. ἠϊόνες παραπλῆγες, litora a fluctibus percussa.

Παραπληξία, ας, ἡ, insania, amentia. 2) levis partium sideratio aut resolutio. Ab eod.

Παραπληρόω, ῶ, f. ώσω, temere infercio, superaddo.

Παραπλήρωμα, ατος, τὸ, quod operi justo additur. 2) cento. 3) omne redundans ac superfluum. Philox. sagina. 4) particula expletiva, ap. Gramm. A pr.

Παραπληρωματικὸς, ὴ, ὸν, expletivus, suppletivus, Gl. Vet. Vox Gramm.

Παραπληρωματικῶς, *Adv.* explendi caussa. A pr.

Παραπλήρωσις, εως, ἡ, expletio, cum particula aliqua additur, sine qua & ipse sensus constaret, ut μέντοι, pro μέν.

Παραπλήσιον, *Adv.* proxime. A seq.

Παραπλήσιος, α, ον, ὁ, ἡ, proxime ad aliquid accedens, adfinis, similis, adsimilis, Gl. V.

Παραπλησίως, *Adv.* similiter, eodem prope modo. Gl. Vet. perinde, itidem, similiter. A pr.

Παραπλήσσω, f. ξω, perperam pulso citharam aut aliud instrumentum musicum; At παραπλήττομαι, mente percellor, vecors & amens fio. παραπεπληγμένος, perf. part. vecors, amens.

Παραπλόκαμος, α, ὁ, ἡ, calamistratos vel implicitos habens capillos.

Παραπλοκὴ, ῆς, ἡ, q. d. adtextio, insertio, confertio, implicatio. A παραπλέκω.

Παράπλοος, contr. παράπλους, ε, ὁ, præternavigatio, trajectus. 2) ἐν παράπλῳ dicitur esse insula, sita ad trajiciendum idoneo loco, vel navibus illas prætereuntibus.

Παραπλώω, f. ώσω, præternavigo.

Παραπνέω, f. εύσω, a latere flo seu spiro. 2) leniter spiro.

Παραπνοὴ, ἡ, lenis adspiratio. A pr.

Παραπόδας, vel παρὰ πόδας, *Adv.* e vestigio, statim, in continenti. 2) juxta, prope. E π. & πούς.

Παραποδίζω, f. ίσω, impedimento sum.

Παραποδύομαι, exuo me juxta, vel una cum aliis, vel eodem loco, vel exuo me, accingor, aggredior negotium, ut ἀποδύομαι. E π. & ἀποδύομαι.

Παραποιέω, ῶ, f. ήσω, falso adsimulo, adultero, perverto. Gl. Vet. permuto. παραποιηθεὶς, aor. 1. part. pass. & παραπεποιημένος, perf. ad similitudinem factus, adulteratus, assimulatus.

Παραποίημα, ατος, τὸ, factum ad alicujus similitudinem, falso adsimulatum. A pr.

Πα-

Παραποίησις, εως, ἡ, assimulatio, qua mentimur aliquid, adulteratio. Gl. Ver. hoc falsum.

Παραπολαύω, f. αύσω, obiter fructum percipio. 2) obiter damnum accipio, præf. non speratum, sed e natura rei necessario exsistens. E π. & ἀπολαύω.

Παραπόλλυμι, male perdo, pessumdo contra meritum. 2) perdo, ut simplex. παραπόλλυμαι, intermorior, depereo, Gl. V. E π. & ἀπόλλυμι.

Παραπολύ, *Adv.* multo longe.

Παραπέμπια, vel -ια, τὰ, vasa sacra in pompis circumferri & ostentari solita.

Παραπομπή, ῆς, ἡ, deductio, comitatus. 2) trajectio, transvectio, advectio, importatio. Philox. prosecutio, comitatus. 3) indicium breve loci, capitis, &c. ubi aliquid quæratur. A παραπέμπω.

Παραπέμπτιος, ου, comes, deducendo inserviens. A pr.

Παραπομπός, ὁ, ὁ, ἡ, qui lateri alicujus adjunctus eum deducit, comes, deductor. Philox. prosecutor. Ab eod.

Παραπόντιος, ου, maritimus, ad mare situs, positus.

Παραπορεύομαι, f. εύσομαι, ad latus incedo, deambulo, prætereo, transeo, iter facio. aor. 1. part. παραπορευθεὶς, prætergressus. 2) obeo v. c. omnia templa.

Παραπόρφυρος, ου, ὁ, ἡ, purpuram prætextam habens. E π. & πορφύρα.

Παραποτάμιος, ία, ιον, ad fluvium situs. 2) fluvium accolens.

Παραπράσσω, vel -ττω, f. ξω, secus facio, quam decet, præter jussa facio, perperam ago.

Παραπρεσβεία, ας, ἡ, mala fide gesta legatio. A seq.

Παραπρεσβεύομαι, f. εύσομαι, legationem mala fide gero, aliter in legatione ago, quam mandatum est.

Παραπρεσβευτής, ῦ, ὁ, male gestæ legationis reus.

Παραπρίσμα, ατος, τὸ, scobs, quam serræ dentes detraxerunt ligno, &c Unde παραπρίσματα τῶν pro λεπτολογίαις. 2) concretus humor in furis equorum. A. seq.

Παραπρίζω, f. ίσω, sensim seco, ut serra &c.

Παραπροθεσμία, ἡ, temporis præfiniti negligentia, cum v. c. pecunia non ad diem numeratur.

Παραπρονοέω, f. ήσω, considero, provideo. Hes.

Παραπροσδοκία, ἡ, Figura Rhet. cum aliud dicitur, quam auditor expectat. alias παρὰ προσδοκίαν λεγόμενον.

Παραπροσποιέομαι, οῦμαι, dissimulo, conniveo, Gl. V. παραπροσποιηθέντα, dissimulata, Phil.

Παραπροσποίησις, εως, ἡ, dissimulatio, simulatio, Gl. Vet.

Παραπροσωπίς, ίδος, ἡ, persona, & quidquid adponitur faciei, vel capiti. E π. & πρόσωπον.

Παραπταίω, f. αίσω, offendo, impingo, labor. 2) erro, aberro, pecco.

Παράπτομαι, f. άψομαι, obiter & transcursu tango seu attingo. E π. & ἅπτομαι.

Παράπτω, annecto. E π. & ἅπτω.

Παράπτωμα, ατος, τὸ, lapsus, offensa, erratum. Gl. V. delictum. A παραπίπτω.

Παράπτωσις, εως, ἡ, offensa, lapsus, aberratio, offensio. 2) irruptio. impetus. 3) coitus, ut παραπίπτειν. 4) παράπτωσις τόπων, situs loci ejusmodi, ut duobus finitimus sit ap. Polyb. 5) Figura, cum casus pro casu ponitur. Ab eod.

Παραπύλιον, ου, τὸ, portula juxta portam majorem. Gl. Vet. portella. E π. & πύλη.

Παράπυξος, ου, ὁ, ἡ, buxeus, buxo similis.

Παραπωμάζω, f. άσω, operculo claudo & obturo.

Παραραθυμέω, negligens sum, negligenter ago.

Παραραίνω, leviter adspergo.

Παράρραμμα, τὸ, adsuta lacinia, quicquid adsutum est, limbus. Hel. si lectio vera, in παραρράμματι, q. a παραρράπτω, *assuo*.

Παραρρέω, destillo, Gl. V.

Παραρθρέω, ῶ, f. ήσω, ex articulis demoveor, aut demotus & detortus sum, luxatus sum. E π. & ἄρθρον.

Παράρθρημα, ατος, τὸ, parva luxatio, cum articulus paullulum loco suo excessit. A pr.

Παραρθρησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Παραριγέω, ῶ, rigeo, seu paullum rigeo.

Παραριθμέω, ῶ, adnumero. E παρὰ & ἀριθμέω.

Παραρρίπτω, f. ψω, abjicio, projicio.

Παραρκέω, ῶ, sufficio.

Παράρημα, ατος, τὸ, resegmentum vestis, particula vesti detracta, limbus. Hipp.

Πάραρος, ου, ὁ, ἡ, non bene compositum corpus habens. 2) non bene compositam mentem habens, delirus, demens. 3) inutilis. Ex ἄρω. sive pro πάρηρος, πάρορος, ut placet Schol. ad Theoc. (v. in παρήορος) & quantitas syllabæ mediæ (longæ) arguit. (sed potest etiam ab αἴρω, repeti, q. sublatum & emotum loco suo.

Παραρπάζω, f. άσω, vel άξω, abripio, rapio.

Παραρράπτω, f. ψω, adsuo. 2) consuo.

Παραρρέεθρος, ου, præterfluens. E π. & ῥέεθρον.

Παραρρέω, vel παραρροέω, præterfluo, prætereo, excido aliqua re per negligentiam. παρερρύηκα, perf. act. παραρρυῆναι, aor. 2. pass. inf. præterfluere, auferri, elabi. 2) perire. Part. παραρρυείς, prætерlapsus.

Παραρρήγνυμι, fut. ρήξω, disrumpo, distringo, dissipo, discindo. 2) irruo in hostem. παραρραγείς, aor. 2. part. pass. diruptus, scissus.

Παράρρηξις, εως, ἡ, impetus, incursus in hostem. A pr.

Παραρρητός, ἡ, όν, qui verbis flecti potest. 2) monitorius, suasorius, consolatorius.

Παραρριπτέω, ῶ, f. ήσω, abjicio, rejicio.

Παραρρίπτω, f. ψω, idem.

Παράρρυμα, ατος, τὸ, pellis, tegumentum, velamentum. 2) funis tractorius, quo navis adducitur remulco. E παρὰ & ῥῦμα.

Παραρρυπόω, fut. ώσω, allino. παρερρυπωμένα βιβλία, sunt libri in margine notati. v. παράπλασμα.

Παράρρυσις, εως, ἡ, idem quod παράρρυμα n. s.

Παραρρύω, f. ύσω, vide παραρρέω.

Παραρτάω, ῶ, f. ήσω, suspendo e cingulo, vel succingo ut ensem. παρήρτηται, perf. pass. appensum habet.

Παραρτύομαι, præparo, instruo, comparo. E παρὰ & ἀρτύω.

Παράρτημα, ατος, τὸ, quicquid e cingulo suspensum gestatur, quidquid ab alio dependet & annexum est, ut appendix, ad aliquid suspensum. v. ἄρτημα.

Παραρτίζομαι, idem quod παρασκευάζομαι.

Παραρτύω, f. ύσω, apparo, instruo, accommodo.

Παράρυθμος, vel παράρρυθμος, ον, carens numero, abhorrens a numero. ἄρρυθμος. E π. & ῥυθμός.

Παραρρύθμως, *Adv.* a pr. inconcinne.

Παράρυμα, v. παράρρυμα.

Παρασάγγης, ου, ὁ, parasanga, apud Persas triginta stadia.

Παρασαλεύω, f. εύσω, concutio, leniter concutio, Gl. Vet. demoveo.

Παρα-

Παρασαρόω, ῶ, f. ώσω, scopis purgo, verro.

Παρασάττω, refercio.

Παράσειρος ἵππος, equus funalis. E π. & σειρά.

Παράσεισμα, ατος, τὸ, concussio corporis, inter exercitationes ponitur. A παρασείω.

Παράσειον. v. παράσιον.

Παρασείω, f. είσω, quatio, concutio, manus expando ac moveo, ut cursum adjuvem.

Παρασημαίνω, perperam signo, falsum signum notam que imprimo. 2) annoto, adscribo. 3) obsigno. παρασημαίνομαι, med. improbo. 4) colligo, conjicio, e re aliqua. παρασημηνάμενος, aor. 1. med. παρασεσημασμένος, perperam signatus, adulterinus, ut nummus; perf. part. pass.

Παρασημασία, ας, ἡ, q. d. significatio plausus, acclamatio, laus. ap. Polyb.

Παρασημεῖον, τὸ, falsum signum.

Παρασημειόω, ῶ, f. ώσω, annoto, notam appono.

Παρασημείωσις, εως, ἡ, annotatio. Vox Critica. A pr.

Παρασημειωτέον, annotandum. Ab eod.

Παράσημον, ου, τὸ, nota. παράσημα, τὰ, notæ, indicia. παράσημον τῆς πλοίου, tutela navis. Phil. E π. & σῆμα.

Παράσημος, ου, ὁ, ἡ, perperam signatus, adulterinus. 2) obscurus, ignobilis. 3) prodigiosus, portentosus, monstrosus. 4) insignis & inter alios conspicuus. Ex iisd.

Παρασήμως, Adv. insignite, cum additamento, Gl. V. A pr.

Παράσιον, f. potius παράσειον, τὸ, velum, quod supparum dicitur.

Παρασιτέω, ῶ, f. ήσω, cibum apud aliquem sumo, sum parasitus & adsentator: sector & adulor ventris caussa. A παράσιτος.

Παρασιτία, ας, ἡ, parasitica adulatio. Ab eod.

Παρασιτικός, ή, όν, ad parasitum pertinens. ἡ παρασιτική, ars parasitandi. A seq.

Παράσιτος, ου, ὁ, ἡ, qui cibum apud aliqnem sumit. 2) qui cibi gratia adsentatur, cœnarum adsecla. 3) Adj. quod opsonii loco ad panem adhibetur. Philox. parasitus, adsecla παράσιτοι, buccones.

Παρασιωπάω, ῶ, f. ήσω, reticeo, silentio prætereo. Gl. Vet. conticesco.

Παρασιώπησις, εως, ἡ, reticentia. 2) Figura orationis. A pr.

Παρασκαίρω, a latere salio, seu adsulto.

Παρασκέπασμα, τὸ, tegmen.

Παρασκευάζω, f. άσω, præparo, instruo, apparo, comparo, Gl. Vet. παρασκευάζομαι, præparo me, Gl. V. παρασκεύαζε, accinge te, Philox. παρεσκευάσατο, accinxit, Philox. aor. 1. med. παρεσκευασμένος, perf. pass. part. paratus, in animo habens, solitus, suetus.

Παρασκεύασμα, ατος, τὸ, apparatus, præparatio. A pr.

Παρασκευασμός, ὁ, idem & ab eod.

Παρασκευαστικός, ή, όν, præparatorius. 2) patrandi & efficiendi vim habens. Ab eod.

Παρασκευή, ῆς, ἡ, apparatus, instructio, præparatio. 2) factio & coitio hominum ad reos vel opprimendos, vel pœnæ eximendos, contra æquitatem juris legumque interdicta. 3) quod fit consulto, de industria. 4) dies, ante Sabbatum, in primis paschale. Hinc ἡ μεγάλη, f. ἡ ἁγία παρασκευή, dies crucifixi Domini.

Παρασκήνια, τὰ, aditus ad scenam tendens, vel locus juxta scenam, ubi instrumenta ludorum reponebantur. E π. & σκηνή.

Παρασκηνέω, & παρασκηνόω, vel παρασκηνάω, ῶ, juxta tentorium seu tabernaculum meum habeo. 2) juxta figo tentorium. 3) sedem meam figo apud, habito apud. 4) vicinus & proximus sum.

Παρασκήπτω, f. ψω, juxta, seu a latere ingruo, irruo, decumbendo & ingruendo averto.

Παρασκιρτάω, ῶ, f. ήσω, a latere salto, ad latus alicujus exsilio. 2) exsultim ludo, lætitia exsulto, gestio.

Παρασκοτίζω, f. ίσω, occæco.

Παρασοβέω, ῶ, f. ήσω, insolenter & fastose prætereo.

Παρασοφίζομαι, f. ίσομαι, perperam σοφίζομαι, scite & ingeniose aliquid tentans perperam id facio. παρασοφίζεσθαι, superare argutiis aliquem & fallere.

Παρασπάς, άδος, ἡ, frutex arbori adnatus, qui inde avulsus plantatur, stolo. A παρασπάω.

Παρασπασμός, οῦ, ὁ, avulsio, convulsio. Ab eod.

Παρασπάω, ῶ, f. άσω, a latere alicujus abstraho, seu avello. 2) fruticem arbori adnatum ex imo trunco avello. 3) abstraho, detraho, avello. Philo. παρασπᾶται, usurpat. παρασπασθέντων, deductis. Id. aor. 1. part. pass.

Παρασπείρω, semino juxta seu apud. 2) adspergo seminis aliquid. Dicitur cum natura alicui parum in aliquo genere tribuit. aor. 1. παρέσπειρα.

Παρασπίζω, f. ίσω, a latere stans clypeo munitus pugno pro aliquo. 2) comes sum, adsum alicui concors. E π. & ἀσπίζω.

Παρασπιστής, οῦ, ὁ, qui a latere stans clypeo munitus pugnat pro aliquo, defensor, auxiliator. A pr.

Παρασπονδέω, ῶ, f. ήσω, contra fœdus facio, pacta & conditiones fœderis violo. 2) contra fœderis fidem violo. perf. part. pass. παρεσπονδημένον, contra fœdus admissum. aor. 1. παρασπονδηθείς. A παράσπονδος.

Παρασπόνδημα, ατος, τὸ, facinus contra fœdus perpetratum, fœderis violatio. A pr.

Παρασπόνδησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Παρασπονδητής, οῦ, ὁ, fœdifragus. Ab eod.

Παράσπονδος, ου, ὁ, ἡ, fœdus & pacta transgrediens, qui fit contra fœdus & pacta. Gl. V. fœdifragus. E π. & σπονδή.

Παρασπόνδως, Adv. contra fœdus & pacta, perfide. A pr.

Παρασπορά, ᾶς, ἡ, satio juxta &c.

Παρᾶστον, Adv. perfacile. E παρὰ & ᾆστον.

Παρασταδόν, Adv. adstando, stando a latere, prope stando, prope. A παρίσταμαι.

Παραστάζω, leniter instillo.

Παραστάθμιδες, ων, αἱ, postes cardinum, antæ. E π. & σταθμός.

Παρασταθμίζω, præpondero. Gl. Vet. perpendo.

Παραστάς, άδος, ἡ, postis. αἱ παραστάδες, postes. E π. & ἵσταμαι.

Παράστασις, εως, ἡ, exhibitio, apparitura, Gl. Vet. 2) documentum, demonstratio. v. c. per testes, significatio. 3) impetus animi fiducia sui præditi. 4) animi præsentia, fortitudo. 5) fiducia seu persuasio. 6) admiratio, stupor, lætitia cum stupore. 7) exsilium & fuga extorris. 8) vilis ac stataria quædam negotiatio. 9) visum, opinio, sententia, sensus aut judicium mentis de re aliqua perceptioni oblata. τὸ παριστάμενον. A παρίσταμαι.

Παραστατέω, ῶ, f. ήσω, a latere sto, adsisto, sto apud seu juxta, auxilior, opitulor. A seq.

Πα-

Παραστάτης, ου, ὁ, qui juxta aliquem stat, qui a latere stat. 2) socius, auxiliator. 3) a præsultore in choro secundus. 4) auctor. παραστάται, meatus, qui semen genitale ad canalem virgæ deferunt. 2) pilæ quadratæ. A παρίσταμαι.

Παραστατικὸς, ή, όν, exhibitivus, repræsentans, valens animo suggerere & imprimere visum aliquod. 2) animosus, fortis, constans. 3) furore (divino) correptus, vesanus. 4) habens vim significandi, indicandi. 5) habens vim incitandi ad aliquid, ut oratio &c. item terrendi. A pr.

Παραστατικῶς, *Adv.* præsenti animo, intrepido & fidenti animo. 2) adfirmative. A pr.

Παραστάτις, ιδος, ἡ, socia, auxiliatrix. A παραστάτης.

Παρασταυρόω, ῶ, f. ώσω, vallos defigo, a latere palos figo, vallis depactis sepio, munio.

Παραστείχω, transeo, prætereo. 2) prope accedo. aor. 2. παρέστιχον.

Παραστέλλω, cursum retineo, cohibeo, sisto, compesco, inhibeo.

Παραστενάχω, congemo, collacrimor.

Παράστημα, ατος, τό, præsidentia & robur animi, animi præsentia, audacia, Gl. V. gestus. 2) subsidium, auxilium. 3) documentum. A παρίσταμαι.

Παραστίζω, f. ίξω, puncto noto, nota signo.

Παραστιχίδιον, ου, τό, continuus ordo, continuata series. 2) capita & primæ versuum litteræ.

Παραστιχὶς, ίδος, ἡ, idem. E π. & στίχος.

Παραστορέω, ῶ, f. ήσω, & παραστόρνυμι, adsterno. 2) sterno, extendo.

Παραστοχάζομαι, f. άσομαι, scopo aberro.

Παραστρατεύομαι, exercitum sector, lixa sum.

Παραστρατηγέω, ῶ, f. ήσω, imperatoris adsessor sum & collega.

Παραστρατοπεδεύω, f. εύσω, *med.* εύομαι, castra juxta metor. 2) ex adverso castra loco. 3) obsideo.

Παράστρεμμα, τό, distortio, convulsio. A seq.

Παραστρέφω, f. ψω, distorqueo, depravo. παρεστραμμένος, tortus, perf. part. pass.

Παραστροφάω, ῶ, idem.

Παραστρίφω, adstringo.

Παρασυγγραφέω, ῶ, contra syngraphæ conventa facio, fidem promissam in satisfaciendo fallo. E π. & συγγράφω.

Παρασυγγραφὴ, ἡ, syngraphæ violata fides.

Παρασυκοφαντέω, cavillor, cavillando depravo, perverto.

Παρασυμβάλλω, comparo.

Παρασύμβαμα, ατος, τό, eventus, casus fortuitus. 2) propositio e Nomine & Verbo, non integram sententiam habens.

Παρασύμπτωμα, ατος, τό, quod præter alia graviora accidit.

Παρασυνάγχη, ης, ἡ, anginæ species, cum exteriores faucium musculi inflammantur.

Παρασυνάγω, f. ξω, illicitos conventus agito.

Παρασυναγωγὴ, ῆς, ἡ, illicitus conventus & legitimo oppositus. A pr.

Παρασύναξις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Παρασυναπτικὸς, ή, όν, continuus. A seq.

Παρασυνάπτω, f. ψω, continuo annecto.

Παρασύνεσις, εως, ἡ, falsa intelligentia, error, non quilibet, neque quælibet ignorantia, sed probabilis & vero similis.

Παρασύνθεσις, εως, ἡ, adjunctio præpositionis in capite verbi ultima littera abjecta, ut προθίστημι.

Παρασύνθετον, ου, τό, vocabulum ductum a composito, ut ab ἄπιστος ἀπιστέω, aut ab ἀστεΐζομαι ἀσ-τεϊσμὸς, item compositum, quod a verbo ducitur, ut ἐκλεκτής.

Παρασύνθημα, ατος, τό, mutum signum, quod fiebat nutu manus, armis collisis, aut concussis, hasta inclinata vel ense vibrato. Dist. a vocali quod σύνθημα.

Παρασύρω, f. υρῶ, præpostere traho, traho in latus in quod trahere non decet, perverto, distorqueo, & hinc universe corrumpo. 2) abstraho, avello, protraho, seduco, Gl. V.

Παρασφαγὶς, ίδος, ἡ, pars jugulo vicina. E π. & σφαγή.

Παρασφαλὴς, έος, ὁ, ἡ, labans, lubrico pede incedens. A παρασφάλλω.

Παρασφαλίζω, ad latus vel juxta munio, claudo, feris firmo, confirmo, instauro. παρησφαλίσατο, aor. 1. *med.* munivit, ædificavit. E π. & ἀσφαλίζομαι.

Παρασφάλλω, errare facio. 2) averto. A σφάλλω.

Παρασφηκόω, ῶ, annulo, vinculo circumdo, vincio. v. σφήκωμα, n. 3.

Παρασφηνόω, ῶ, condenso, constipo, pessulo ligneo trajecto condenso, copulo.

Παρασφίγγω, adstringo, seu arcte complector, adglutino.

Παρασφραγίζω, signum imitor, falsum & adulterinum sigillum facio, falsifico, Gl. V.

Παρασφράγισις, εως, ἡ, assimulatio sigilli. A pr.

Παρασφύριος, ου, ὁ, ἡ, cruribus adjunctus. E π. & σφυρόν.

Παρασχάζω, f. άσω, inhibeo, sisto, regredi facio. E π. & χάζω.

Παρασχεδιάζω, f. άσω, perperam & inconsulte interpretor, adultero, falsifico, depropero, per festinationem effundo.

Παρασχεδὸν, *Adv.* prope, juxta. 2) illico, mox.

Παρασχέθω, præbeo, appono.

Παρασχετέα, præbenda, impertienda. A παρασχεῖν, præbere, a παρέχω.

Παρασχηματίζω, f. ίσω, q. d. desiguro, figuram depravo: at in V. L. idem quod simplex σχηματίζω. v. seq.

Παρασχηματισμὸς, ῦ, ὁ, ap. Gramm. derivatio verbi ab alio per mutationem terminationis, generis &c. A pr.

Παρασχίδες, ων, αἱ, fragmenta. A seq.

Παρασχίζω, findo, incido, diffindo, effringo.

Παρασχιστὴς, ου, ὁ, incisor, qui incidit, secat, v. c. corpora mortuorum, ut anatomicus, pollinctor. A pr.

Παρασχίτης, ου, ὁ, effractor, genus latronis vel furis, ap. Polyb. Ab eod. *Ejusque idem verbum.* (nisi potius est depravatum e latino *parricida.*)

Παρασχοινίζω, f. ίσω, circumscribo & finio funibus: dimetior agrum, regionem. 2) e funibus texo.

Παρασχοίνισμα, τό, textum e funibus. A pr. Poll.

Παρασχολέω, ῶ, f. ήσω, perperam occupo. 2) occupo. E π. & ἀσχολέω.

Παράταξις, εως, ἡ, instructio aciei, acies instructa, eductio militum in acie stantium in conspectum hostium, prælium, conflictus. 2) obstinatio, contentio. A παρατάσσω.

Παραταράσσω, -ττω, f. ξω, idem quod simplex, perturbo, exterreo, percello.

Παράτασις, εως, ἡ, extensio, porrectio, productio. A παρατείνω.

Παρατάσσω, vel παρατάττω, f. ξω, in acie colloco, aciem instruo. 2) oppono me, oppugno, in aciem

aciem prodeo. παρατίττομαι, obſto, obſiſto. 3) acie confligo.

Παρατατικὸς, ὴ, ὸν, extendendi ſeu protendendi vim habens. 2) Imperfectum. A ſeq.

Παρατείνω, protendo, obtendo, produco, porrigo. 2) protingo. 3) detineo, moror, extraho exſpectatione. 4) torqueo, vexo, conficio, enecο. 5) dicitur & paſſive in activo, in primis pro prætendi. 6) Paſſ. etiam dicitur pro, ad extremum perfero. aor. 1. παρέτεινα, protendi: paſſ. παρετάθην, confectus ſum, præſertim productione moræ vel exſpectationis. perf. paſſ. παρατεταμένος, prætentus in longitudinem.

Παρατειχίζω, murum excito juxta.

Παρατείχισμα, ατος, τὸ, munimentum ſeu murus juxta aliquem locum excitatus, ex adverſo adjacens munitio. A pr.

Παρατεκταίνω, q. d. adſabricor: machinando addo, adfingo. παρατεκτηνάμενος, παρατεκτήναιο, adfinxeris.

Παρατελευταῖος, penultimus, Gl. V.

Παρατέλευτος, ου, ὁ, idem. 2) fini proximus. E π. & τελευτή.

Παρατελωνέω, ῶ, f. ήσω, adverſus publicanorum jura aliquid committo.

Παρατέμνω, perperam ſeco, Gl. V. præcido.

Παρατεταγμένως, *Adv.* acie inſtructa. A παρατάσσω.

Παρατετηρημένως, *Adv.* accurate. A παρατηρέω.

Παρατεχνολογίζω, aberro ab inſtituta diſputatione, per digreſſionem affero.

Παρατηρέω, ῶ, f. ήσω, p. παρατετήρηκα, obſervo, præſtolor, Gl. Vet. 2) obſervo, in malam partem capio.

Παρατήρημα, ατος, τὸ, obſervatio, notatio, animadverſio, in pr. ominum, auſpiciorum. A pr.

Παρατήρησις, εως, ἡ, idem, obſervatio inſidioſa, captatio. Ab eod.

Παρατηρητὴς, ῦ, ὁ, obſervator. Ab eod.

Παρατηρητικὸς, ὴ, ὸν, diligens in obſervando, qui obſervationibus ſolet uti. Ab eod.

Παρατίθημι, addo, appono. 2) præbeo, dono. 3) comparo, confero. 4) propono. 5) in N. T. commendo. παρατίθεμαι, *med.* appono (cibum,) edo. 2) depono aliquid apud aliquem, commendo. 3) adhibeo in auxilium ad efficiendum aliquid, unde 4) cito aliis teſtimonium, addo ſcriptorum aliorum loca teſtimonii, confirmandi, cauſſa. 5) periculis offero me. 6) recondo in futuros uſus meos. v. παράθεσις.

Παρατίλλω, depilo, vulſella pilos extraho, vellico, Gl. V. παρατετιλμένος, perf. part. paſſ. depilatus.

Παρατιλμὸς, ῦ, ὁ, pilorum evulſio, depilatio. A pr.

Παράτιλσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Παράτιλτος, ον, evulſus. Ab eod.

Παρατίλτρια, ας, ἡ, ancilla, quæ vulſellis glabrat. Ab eod.

Παρατιμωρέω, ulciſcor.

Παρατολμάω, ῶ, idem quod ſimplex.

Παράτολμος, ου, ὁ, audax, temerarius. E π. & τόλμα.

Παρατόλμως, *Adv.* audacter. A pr.

Παράτονος, ου, ὁ, ἡ, protenſus. A παρατείνω.

Παρατόξευσις, εως, ἡ, jaculatio irrita, intentio & directio arcus præter ſcopum. E π. & τοξεύω.

Παρατραγικῶς, præſ. in medio, idem quod ſeq.

Παρατραγῳδέω, ῶ, tragice exaggero.

Παρατράγῳδος, ου, ὁ, ἡ, tragicus, tragice loquens.

Παρατρέπω, f. τρέψω, deverto, deflecto, a ſolita via averto vel avoco.

Παρατρέφω, f. θρέψω, alo & educo juxta, nutrio præter, item, alo, ſimpliciter.

Παρατρέχω, fut. θρέξω, a latere curro, ut juxta currum, quo vehitur is, quem honoris cauſſa proſequimur, prætercurro, prætereo, præterlabor, elabor, ſupero, excedo. v. παρατροχάζω.

Παρατρέω, intremiſco, perhorreſco, trepido. παρέτρεσαν, aor. 1. timefactus aufugit.

Παράτρητος, ἡ, genus tibiæ, cujus in luctu uſus.

Παρατριβὴ, ῆς, ἡ, attritus, Philon offenſio, contentio, quæ jurgiis fit. Suid. inimicitia. A ſeq.

Παρατρίβω, f. ψω, tero, attero, contero, adtrico: & παρατρίβομαι, infenſus ſum alicui, offendor alicui, obtrecto, rixor.

Παράτριμμα, ατος, τὸ, id quod adfrictu ſeu attritu detritum eſt, intertrimentum, intertritura. Gl. V. intertrigo. A pr.

Παράτριψις, εως, ἡ, attritus, adfrictus, colliſio. Ab eod.

Παρατροπέω, a recta via abduco, decipio. Jon. pro παρατρωπάω.

Παρατροπὴ, ῆς, ἡ, deflexio. 2) aberratio, digreſſio. 3) digreſſio oratoria. A παρατρέπω.

Παρατροπικὸς, ὴ, ὸν, idem quod ſq. n. 2.

Παράτροπος, ου, ὁ, ἡ, deflexus, averſus, alienus a recto, illegitimus. 2) παρατρόπος, ον, avertens, avertendi vim habens, deprecatorius. A παρατρέπω.

Παράτροφος, ου, ὁ, ἡ, qui juxta quem (σύντροφος) vel apud alium nutritur, alumnus. A παρατρέφω.

Παρατροχάζω, juxta vel a latere curro. 2) gradum celero. 3) præcurro, curſu prætereo. v. παρατρέχω.

Παρατρωγέω, immaturam uvam comedo, acerbitatem immaturæ uvæ vinco, devoro.

Παρατρύζω, juxta murmuro. Heſ.

Παρατρώγω, abrodo, comedo.

Παρατρωπάω, ῶ, diverto, perverto, deflecto.

Παρατυγχάνω, intervenio, interſum, Gl. Vet. παρέτυχεν, interfuit, Gl. Vet. aor. 2. παρατυχὼν, tumultuarius, Gloſſ. Vet. part. obvius. παρατυχόντα, etiam, quæ forte in manus veniunt. παρατυχὸν, *Adv.* ſtatim, pro quo etiam ἐκ παρατυχόντος dicitur, & ἐν τῇ παρατυχούσῃ. παρατετυχηκότες, qui eodem tempore fuere, vixere.

Παράτυπος, ου, ὁ, ἡ, perperam cuſus & ſignatus, adulterinus, a τύπος, vel a τύπτω.

Παρατυπόω, ῶ, f. ώσω, perperam formo ſeu figuro. 2) obiter, leviter, negligenter formo.

Παρατύπωσις, εως, ἡ, informatio, expreſſio, effigies. A pr.

Παρατυπωτικὸς, ὴ, ὸν, minus bene vel perſpicue expreſſus. Ab eod.

Παρατυπωτικῶς, *Adv.* rudius, informius, minus expreſſe. A pr.

Παραυγάζω, repræſento, ſeu imaginem repræſento. Dionyſ. Perieg.

Παραυδάω, ῶ, colloquendo conſolor. aor. 1. παραυδήσας, ſolatus.

Παραυλίζομαι, f. ίσομαι, juxta cubo vel excubo. 2) habito.

Παραυλος, ου, ὁ, ἡ, a tibiæ ſono diſcrepans, abſonus, male ſonans ad tibiam. E π. & αὐλός.

Παραυξάνω & παραύξω, f. ήσω, augeo.

Παραύξησις, εως, ἡ, incrementum, accretio. A pr.

Παραυτὰ, *Adv.* int. πράγματα, ſeu τὰ γιγνόμενα, ſimulatque, ſtatim, illico, in præſens, in præſentia.

Παραυτίκα, *Adv.* ſtatim, illico, continuo, confeſtim, e veſtigio, jamjam, in continenti, Gl. V. in ipſa re, in recenti facinore.

Παραυτόθεν, *Adv.* idem.

Πα-

Παραυχένιος, ου, ὁ, ἡ, vel παραυχένιος, ία, f. ίη, ιον, collo impositus & adaptatus, e collo pendens. E π. & αὐχήν.

Παραφαγεῖν, circumrodere, adedere, arrodere.

Παραφαίνω, in transitu & veluti præteriens ostendo, e propinquo ostendo. 2) ostendo, revelo. παραφαίνομαι, in transitu appareo vel in conspectum venio. aor. 1. παρέφηνα, ostendi. pass. παρεφάνη, apparuit. παραφαύω, luceo, Gl. Vet.

Παραφαίρεσις, εως, ἡ, idem quod ἀφαίρεσις.

Παραφάψασθαι, attingere, contrectare, aor. 1. quasi a παραφάπτω. E παρὰ & ἁφή.

Παράφασις, εως, ἡ, adhortatio, persuasio. A παράφημι.

Παραφάσκω, desipio, aliena loquor. Ab eod.

Παράφερνα, ων, τά, bona, quæ sponsa præter constitutam dotem affert secum. E π. & φερνή.

Παραφέρω, profero, præfero, huc illuc fero, torqueo, in transversum fero, abripio, supero. παραφέρομαι, vacillo, titubo. aor. 2. part. παρενεγκών. pass. aor. 1. παρενεχθείς.

Παράφαμαι, suadeo, consilium do, hortor.

Παραφθαδόν, *Adv.* cum conatu se mutuo præveniendi, Suid. A sq.

Παραφθάνω, prævenio, perverto, anteverto. παραφθαίησι, pro παραφθαίη, aor. 2. opt. prætereat.

Παραφθέγγομαι, f. ξομαι, sono, aut vocem edo contra vel præter rhythmum, non concinne respondeo. 2) nihil ad rem pertinentia loquor. 3) interpello.

Παραφθεγκτήρια, ων, τά, solemnia quædam nuptialia. Poll. A pr.

Παράφθεγμα, ατος, τό, sonus editus contra seu præter rhythmum. 2) responsum inconcinnum & minime consentaneum. Ab eod.

Παραφθείρω, f. ερῶ, corrumpo leviter, vel depravo.

Παραφθορά, ᾶς, ἡ, corruptio, labes. A pr.

Παραφίημι, transmitto, dimitto. Gloss. Vet. omitto.

Παραφίμωσις, εως, ἡ, vitium penis, quum præputium glandem non tegit.

Παραφλόγισμα, τό, quod ad ignem coctum, tostumve est. qs. a φλόγισμα, quod est a φλογίζω.

Παραφορά, ᾶς, ἡ, incertus, titubans cursus, 2) error mentis, insania. A παραφέρομαι.

Παραφορέω, ῶ, f. ήσω, in medium adfero. 2) juxta adfero. 3) congero, colligo.

Παράφορος, ου, ὁ, ἡ, insanus, cujus mens a ratione aberrat, animi impos, delirans. 2) titubans, ut ebrius. A παραφέρω.

Παραφορότης, ητος, ἡ, efferatio, immanitas. A pr.

Παραφορτίζομαι, de onere aliquid subduco. 2) præter onus impono, onus oneri addo.

Παραφόρως, *Adv.* errabunda mente, insane. A παράφορος.

Παράφραγμα, -ατος, τό, sepimentum munimento additum, circumdatum. A παραφράττω.

Παραφράζω, fut. άσω, loquor juxta i. e. loquor juxta ea, quæ alius dicit, & velut orationis ejus vestigiis insisto. 2) eodem sermone latius explico.

Παράφρασις, εως, ἡ, paraphrasis, interpretatio, qua aliquis sermone eodem utens aliquid latius eloquitur. A pr.

Παραφραστής, οῦ, ὁ, paraphrastes, qui paraphrasi utitur. Ab eod.

Παραφράττω, -άσσω, f. ξω, obsepio, obstruo.

Παραφρίζω, f. ίσω, spumo. E π. & ἀφρίζω.

Παραφρονέω, ῶ, fut. ήσω, demens sum, desipio, deliro.

Παραφρόνησις, εως, ἡ, amentia, dementia, delirium. A pr.

Παραφρονία, ας, ἡ, idem. A παράφρων.

Παραφρόνιμος, ου, ὁ, ἡ, amens, desipiens.

Παραφροσύνη, ης, ἡ, amentia, dementia, delirium. A παράφρων.

Παραφρουρέω, custodio, ut simplex.

Παραφρυκτωρεύομαι, idem quod sq.

Παραφρυκτωρέω, ῶ, f. -ήσομαι, ήσω, igni e specula ostendo hostibus, quid apud meos agatur, aut actum sit: adeoque, in speculando perfide ago.

Παράφρων, ονος, ὁ, ἡ, amens, delirans. Ex παρὰ & φρήν.

Παραφυάς, άδος, ἡ, quod arbori adnascitur, soboles adnascens, propago, stolo, Gl. Vet. A παραφύομαι.

Παραφυκισμός, οῦ, ὁ, q. d. fucatio, infucatio, adulteratio. E π. & φῦκος.

Παραφυλακή, ῆς, ἡ, observatio. 2) præsidium, custodia, Gl. Vet.

Παραφυλακτέον, cavendum est. E π. & φυλάττω.

Παραφύλαξ, custos, triumvir, Gloss. Vet. sc. capitalis.

Παραφυλάσσω, vel -ττω, f. ξω, observo, custodio, excubo, expecto. παραφυλάττεται, observat, Philox.

Παραφυλλίς, ίδος, ἡ, virgultum, Gloss. Vet. E π. & φύλλον.

Παραφυσάω, ῶ, f. ήσω, inflo, ut simplex.

Παράφυσις, εως, ἡ, quod adnascitur, vel a latere provenit in stirpibus & plantis, agnatio. A παραφύομαι.

Παραφυτεύω, f. εύσω, adsero, juxta sero.

Παράφυτος, ου, ὁ, ἡ, juxta consitus. A sq.

Παραφύω, f. ύσω, q. d. adgenero, i. e. genero, seu gigno juxta. 2) gigno, produco, edo. Gl. Vet. pullulo, propago, as. παραφύομαι, adnascor.

Παραφωνέω, exp. acclamo, adstrepo.

Παραφώνησις, εως, ἡ, acclamatio. A pr.

Παραφωνία, ας, ἡ, vocis absurditas. qs. a παράφωνος, quod esset *absonus*. E π. & φωνή.

Παραφώτισμα, ατος, τό, illegitimus & adulterinus baptismus. Suic.

Παραφωτισμός, οῦ, ὁ, luminis diffusio.

Παραχαλάω, ῶ, relaxo.

Παραχαλκεύω, cudo.

Παραχάραγμα, ατος, τό, adulterinus nummus. 2) signum adulterinum, Gloss. Vet. adulteratio.

Παραχαράκτης, ου, ὁ, falsus monetarius, Gl. Vet. adulterator. A sq.

Παραχαράσσω, -ττω, f. ξω, perperam signo, adulterinum imprimo signum. perf. part. pass. παρακεχαραγμένος, perperam cusus, adulterinus.

Παραχειμάζω, f. άσω, hiemo, hiberno, maneo alicubi per hiemem.

Παραχειμασία, ας, ἡ, hiematio, hibernium, hibernatio, Gl. Vet. A pr.

Παραχέω, adfundo, aqua adfusa rigo. Gl. Vet. præfundo.

Παραχλιαίνω, leniter calefacio.

Παραχορδέω, ῶ, idem quod sq.

Παραχορδίζω, aberro a chorda, pecco, discrepo. παραχορδιεῖς, f. 1. Att. pro παραχορδίσεις. A παράχορδος, *absonus*.

Παραχορεύω, choreas agito.

Παραχορηγέω, ῶ, f. ήσω, suppedito, subministro, præbeo, præsto, Gl. Vet.

Παραχορήγημα, τό, idem quod simplex.

Παραχράομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, abutor. Herodot. Polyb. contemno, negligo. παραχρῶ, abutere.

Παραχρῆμα, *Adv.* extemplo, continuo, illico.

Παράχρησις, εως, ἡ, abusio, abusus.

Παραχρησμῳδέω...

Παραχρησμολογίζω, f. ίσω, oraculum mala fide edo, fallax oraculum seu responsum edo.

Παράχροος, contr. παράχρους, ε, ὁ, ἡ, decolor, pallidus. E π. & χρόα.

Παράχρωμος, ον, idem.

Παραχρωματίζω, -ομαι, coloro, colore imbuo.

Παραχρώματις, εως, ἡ, coloratio moduli in melodia musica. A pr.

Παράχυσις, εως, ἡ, adfusio.

Παραχύτης, ε, ὁ, balneatorius minister, aquam adfundens iis, qui lavantur. A sq.

Παραχέω, adfundo.

Παράχωμα, ατος, τὸ, agger, ut simplex.

Παραχωρέω, ῶ, f. ήσω, cedo, concedo, tamquam superatus; permitto, committo, cedo, velut in commodum seu lucrum.

Παραχώρημα, ατος, τὸ, id quod quis alii concedit. A pr.

Παραχώρησις, εως, ἡ, cessio. 2) permissio. Ab eod.

Παραχωρητικός, ἡ, ὸν, qui facile cedit. τὸ παραχωρητικὸν, facilitas cedendi. Ab eod.

Παραχώριος, ον, adsitus, vicinus. E π. & χώρα.

Παραψαλίζω, unde παραψαλιστὸς, ῦ, ὁ, fortasse qui circumcidit perperam ac dolose. E π. & ψαλίς.

Παραψάλλω, fidibus accinn. 2) leviter tango & pulso.

Παράψαυσις, εως, ἡ, levis tactio. A sq.

Παραψαύω, leviter, tango, contrecto.

Παραψάω, leviter tero, stringo, detero, attero.

Παραψελλίζω, balbutio, ut simplex.

Παράψηστος, ον, detritus, vilis. A παραψάω.

Παραψήχω, f. ξω, destringo, detergeo: demulceo, permulceo.

Παράψογος, ε, ὁ, reprehensio, ut simplex.

Παραψυχάομαι, ῶμαι, consolor.

Παραψυχὴ, ῆς, ἡ, refectio, creatio. 2) consolatio, solatium. A παραψύχω, reficio, ducunt; sed id verbum nullum est, auctore Polluce.

Παρβολάδην, *Adv.* a lateribus: alternis; per contract. pro παραβολάδην. A παραβολή.

ΠΑΡΔΑΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, humidus, uvidus. Aristoph.

Παρδάλεος, sive παρδάλειος, εα, εον, pantherinus. Hinc ἡ παρδαλῆ, ῆς, sc. δορὰ, pellis pardalis. apud Hom. παρδαλέη. A πάρδαλις.

Παρδαληφόρος, ε, ὁ, ἡ, quasi pardalifer. E παρδαλῆ & φέρω.

Παρδαλίαγχον, ε, τὸ, pantheras suffocans seu strangulans, aconiti genus. A sq. & ἄγχω.

Πάρδαλις, εως, Ion. ιος, ἡ, pardalis. Phil. panthera, varia. al. Gl. Ver. leopardus.

Πάρδαλος, ε, ὁ, pardalus, avis cinerei coloris. A pr.

Παρδαλώδης, εος, ὁ, ἡ, pantherinus, pantheræ naturam imitans. Ab eod.

Παρδαλωτὸς, ἡ, ὸν, pantheræ modo varius. Ab eodem.

ΠΑ'ΡΔΟΣ, ε, ὁ, Pardus.

Παρειάω, ῶ, transmitto. E παρὰ & ἐάω.

Παρεγγίζω, f. ίσω, aliquantulum appropinquo.

Παρέγγραπτος, ε, ὁ, ἡ, falso inscriptus vel adscriptus, subreptitius, vel qui obrepsit. Gl. Vet. adscriptitius, fictitius.

Παρέγγραφος, ε, ὁ, ἡ, idem.

Παρεγγράφω, f. ψω, falso inscribo vel adscribo, subdole interfero & interpono. παρεγγεγραμμένος, adscriptus, perf. part. pass.

Παρεγγυάω, ῶ, & -άομαι, ῶμαι, trado in manus. 2) hortor. 3) jubeo, mando, nuncio, certiorem facio, indico, impero, denuncio. 5) occurro, sc. ad obsistendum, impetum facio.

Παρεγγύη, ῆς, ἡ, traditio, adhortatio, denunciatio &c. pro seq.

Παρεγγύησις, εως, ἡ, idem.

Παρέγγυς, *Adv.* proxime.

Παρεγκάθημαι, adsideo, inter alios sedeo.

Παρεγκάπτω, devoro.

Παρέγκειμαι, interjectus seu interpositus sum.

Παρεγκελεύομαι, f. εύσομαι, hortor.

Παρεγκεφαλὶς, ίδος, ἡ, cerebellum. 2) pars cerebri durior & siccior.

Παρεγκλίνω, aliqua ex parte inclino, in latus inclino seu declino.

Παρέγκλισις, εως, ἡ, deflexio & inclinatio in latus. A pr.

Παρεγκύκλημα, τὸ, est, cum in scena fit, quod actores dicunt. Vid. παρεπιγραφή.

Παρεγχειρέω, aggredior, sed fere leniter, blando modo, ut blanda oratione, molli articulo &c. item admoveo, adhibeo aliquid, sed eodem modo. 2) post alium aggredior.

Παρεγχείρησις, ἡ, aggressio rei, in primis lenis, blanda. Philox. cavillatio. A pr.

Παρεγχέω, adfundo.

Παρεγχρώζω, ῶ, f. ώσω, depingo, coloro.

Παρέγχυμα, ατος, τὸ, propria cujusque visceris substantia. A παρεγχύω.

Παρέγχυσις, εως, ἡ, suffusio, adfusio. A sq.

Παρεγχύω, superinfundo.

Παρεδρευτικὸς, ἡ, ὸν, assiduus, laboriosus. A seq.

Παρεδρεύω, fut. εύσω, adsideo, in vicinia assideo. 2) assiduus sum in aliqua re. A πάρεδρος.

Παρεδριάω, adsideo. Nonn. Ab eod.

Παρεδρία, ας, ἡ, adsessio, consociatio, conjunctio. Ab eod.

Παρεδριάω, adsideo, παρεδριόων, part. pro παρεδριῶν, παρεδριάων. A pr.

Πάρεδρος, ε, ὁ, ἡ, adsessor, adsidens, ut in judiciis. 2) consors, imperii, templi, aræ &c. E π. & ἕδρα.

Παρέζομαι, adsideo, juxta seu a latere sedeo.

Παρειὰ, ᾶς, ἡ, mala, maxilla, gena.

Παρείας, ε, ὁ, serpentis genus. A pr.

Παρεῖδον, neglexi, παριδὼν, part. aor. 2. præsenti caret. vid. εἴδω.

Παρεικάζω, f. άσω, adsimulo, similem fingo. 2) comparo.

Παρεικάθω, cedo, concedo. A sq.

Παρείκω, cedo, concedo, permitto.

Παρειλίττω, implico, infero.

Παρειμένως, *Adv.* negligenter, temisse, contemtim. A παρίεμαι.

Πάρειμι, f. έσομαι, adsum, præsens sum, præsto sum, intersum.

Πάρειμι, advenio, prodeo, progredior, v. c. ad dicendum. inf. παριέναι, prodire. part. παριὼν, progressus. Præsens etiam pro futuro usurpatur. E π. & εἶμι.

Παρειπεῖν, monere. part. παρειπὼν, hortatus.

Παρείρομαι, παρερέομαι, distrahor, pervertor.

Παρείρω, immitto, infero. 2) ap. Soph. expl. violo. παρείρας, part. aor. 1.

Παρεισάγω, f. ξω, insinuo, clam introduco. 2) induco, adduco, produco. Gl. V. introduco. 3) de poetis & historicis, cum personas inducunt loquentes. 4) de iis, qui opiniones ferunt.

Παρείσακτος, ε, ὁ, ἡ, qui se clam insinuavit, advena, adventitius, peregrinus, alienus, Gl. Vet. obductus. A pr.

Παρεισβάλλω, latenter invado, clam adgredior. 2) immitto.

Παρεισγραφὴ, ῆς, ἡ, falsa inscriptio,

Παρεισδέχομαι, f. δέξομαι, præter alios intro recipio seu admitto.

Παρεισδύνω, vel παρεισδύομαι, irrepo, clam introeo & me insinuo.

Παρείσδυσις, ἡ, introitus, in pr. clandestinus. A pr.

Παρεισέρχομαι, idem quod παρεισδύνω.

Παρεισέρχομαι, irrepo, irrependo, elam ingredior. a) intervenio, accedo. item 3) ingredior simpliciter.

Παρεισκωμάζω, f. άσω, elam infero, infero.

Παρεισκυκάω, admisceo præter rem, inculco.

Παρεισκυκλέω, ῶ, f. ήσω, attexo, annecto, infero, sæpe idem inculco. v. εἰσκ.

Παρεισοδεύω, f. εύσω, obiter seu præter alia ingredior & incedo. 2) ingredior.

Παρεισοδιάζω, in carmine obiter admisceo s. infero, quod proprie ad argumentum non pertinet. v. ἐπεισόδιον.

Παρεισπέμπω, clam immitto, subnrno.

Παρεισπίπτω, irrumpo, hostiliter ingredior, sed in pr. præter opinionem alterius, unde 2) irrepo, obrepo, me insinuo. παρεισέπεσον, aor. a. irruit. part. παρεισπεσών, illapsus. 3) ingredior, intrn.

Παρεισποιέω, una (sc. cum aliis rebus, artibus) tracto, exerceo.

Παρεισπορεύομαι, f. εύσομαι, elam ingredior.

Παρεισρέω, elam vel sensim influo, elam ingredior.

Παρεισφέρω, legem cum lege, rogationem cum rogatione fero, de duabus rebus una fero ad populum. aor. 1. παρεισήνεγκα, aor. 2. part. παρεισενεγκών.

Παρεισφθείρομαι, irrepo, insinuo me, præl. ad pestem alterius. παρεισφθαρείς, aor. 1. part. pass.

Παρέκ, seq. Voc. παρέξ, Præp. extra, foris, præter, seorsum, sine, clam.

Παρεκβαίνω, digredior, abscedn, excedo, transgredior, unde & violo. aor. a. παρεξέβην, part. παρεκβάς, digressus.

Παρεκβάλλω, excerpo, excerptum ac delectum propono, v. c. ad explicandum vel illustrandum, expiieandum sumo. Vox Schol. gr. ut Eustath.

Παρέκβασις, εως, ἡ, transgressio, excessus. a) digressio a proposito. A pr.

Παρεκβατικός, ή, όν, digressionem efficiens, ab argumento proprio discedens. Ab eod.

Παρεκβατικῶς, Adv. per digressionem. A pr.

Παρεκβολεύομαι, idem quod παρεκβάλλω, trado, de historicis, grammaticis &c. A sq.

Παρεκβολή, ῆς, ἡ, delectus. αἱ παρεκβολαὶ, excerpta: commentarius in scriprorem constans excerptis; qualis Eustathii in Homerum. Ab ἐκβάλλω.

Παρεκβολικός, ή, όν, excerpendi, s. commentarios in poetas scribendi studiosus, peritus. τὸ παρεκβολικὸν, studium tale ipsum. s. opus excerptum. A pr.

Παρεκδέχομαι, secus, male capio, in partem deteriorem accipio.

Παρεκδύω, vel-δύομαι, clam evado.

Παρέκθεσις, ἡ, vox metrica. ἔκθεσις & παρέκθεσις, quæ est ἔκθεσις adjuncta alteri.

Παρεκθέω, prætervehor, cursu, navigando.

Παρεκκλίνω, paullulum declino. a) declinare facio, deflecto. Gl. V. evito. παρεκκλίνας, aor. 1. part. declinaos, deflectens.

Παρεκλέγω, sublego, furor.

Παρεκλείπω, deficio.

Παρεκνέομαι, οῦμαι, prætervehor, prætereo.

Παρεκπίπτω, elabor, furtim me subduco.

Παρεκπυρόομαι, οῦμαι, ignesco.

Παρέκτασμα, ατος, τό, extensio, ut ἔκτασμα.

Παρεκτείνω, extendo & produco. a) in longum extendo & produco.

Παρέκτασις, εως, ἡ, extensio. 2) Fig. Gramm. cum vox interjecta syllaba extenditur. 3) productio, v. c. syllabæ. A seq.

Παρεκτείνω, extendo, produco, ut syllabam. 2) juxta, e regione, item, ad comparationem alicujus extendo & produco. 3) ad aliquid exigo.

Παρεκτελέω, perficio.

Παρεκτέον, præbendum. A παρέχω.

Παρεκτικός, ή, όν, libenter suppeditans, promtus ad suppeditandum. Ab eod.

Παρεκτὸς, Adv. foris, forinsecus, extrinsecus, extra, præter, præterquam.

Παρέκτοπος, ου, ὁ, loco motus, devius, Gl. V.

Παρεκτρέπω, averto, abduco, deverto, seduco. παρεκτρέπομαι, exorbito, aberro.

Παρεκτρέχω, prætereurro, prætervehor.

Παρεκτρίβω, attritu elido.

Παρεκτροπή, ῆς, ἡ, declinatio, deflexio, deductio. 2) via aberrans a regia, diverticulum. A παρεκτρέπω.

Παρεκφαίνομαι, leviter eluceo, & appareo. Gl. V. παρεκφαίνειν, elucescere.

Παρεκφέρω, effero, concito.

Παρεκχέομαι, juxta, prope effundor, ut flumen prope urbem effusum in mare. a) exæstuo.

Παρεκχύομαι, idem.

Παρέκχυσις, εως, ἡ, suffusio humorum inter cutem. a) exæstuatio fluminis extra ripas.

Παρελαύνω, præterveho, obequito, Gl. V. aor. 1. παρήλασε, prætervectus est.

Παρελέγχω, f. ξω, arguo, redarguo.

Παρέλευσις, ἡ, transitus. A παρέρχομαι.

Παρελκόντως, Adv. de supervacuo. Vox Gramm. v. παρέλκω. a) protrahendo tempus. A παρέλκω.

Παρέλκυσις, εως, ἡ, protractio, prorogatio, dilatio. A παρελκύω.

Παρελκυστής, ῦ, ὁ, procrastinator. Gl. V. παρελκυστής, remorator. Ab eod.

Παρελκύστρια, remoratrix, Gl. V. Ab eod.

Παρελκύω, f. ύσω, idem quod seq.

Παρέλκω, extraho, protraho. a) prorogo, differo, remoror. 3) supervacaneus sum, abundo, vaco.

Παράλειψις, εως, ἡ, prætermissio.

Παρεμβαίνω, progredior. a) ingredior, invehor.

Παρεμβάλλω, immitto, interjicio, intercalo, Gloss. Vet. 2) in acie colloco. 3) accedo, v. c. cum exercitu, ut ἐμβάλλω.

Παρεμβατικῶς, Adv. per parenthesin. A παρεμβαίνω.

Παρεμβλέπω, idem quod παραβλέπω.

Παρεμβολή, ῆς, ἡ. immissio, interjectio. a) acies, aciei ratio. 3) castra, item arx, præsidium, cui insident milites, etiam hiberno tempore. Gl. V. phalanx, castrum, castra. A παρεμβάλλω.

Παρεμβολικός, ή, όν, castrensis, Gl. V. A pr.

Παρεμβολοειδής, ές, interjectionis formam habens. E παρεμβολή & εἶδος.

Παρεμβύω, obturo, infarcio, per media spatia inculco.

Παρεμμανής, έος, ὁ, ἡ, cerritus, Phil.

Παρεμπίπτω, intervenio, interlabor, incido, interrepo, obrepo. aor. a. παρενέπεσον, part. παρεμπεσών.

Παρεμπλάσσω, vel-πλάττω, obstruo meatus, cutem intego. 2) instauro seu restituo.

Παρεμπλαστικός, ή, όν, obstruendi vim habens.

Παρεμπλέκω, f. ξω, interplico, implico. a) infero, inculco.

Παρεμπλοκή, ῆς, ἡ, interjectus. 2) inculcatio, cum res obiter admiscetur.

Παρεμποδίζω, f. ίσω, pedes implico, impedimento & obstaculo sum.

Παρεμπολάω, ῶ, f. ήσω, emo seu comparo, quæ revendam.

Παρεμπόλημα, ατος, τὸ, negotiatio. 2) lucrum negotiatione ejusmodi adquisitum. A seq.

Παρεμπορεύομαι, idem quod ἐμπορεύομαι.

Παρέμπτωσις, εως, ἡ, interventus, interventio. 2) additio consonantis in medio. Vox Gramm.

Παρεμφαίνω, præterea vel simul ostendo, significo. 2) declaro, explano. παρεμφαίνομαι, similis sum, juxta appareo. Gloss. Vet. παρεμφαίνω, repræsento, interluceo.

Παρεμφαντικός, ἡ, ὸν, demonstrativus. A pr.

Παρέμφασις, species. Ab eod.

Παρεμφατικός, ἡ, ὸν, finitus opp. ἀπαρέμφατος. Ab eod.

Παρεμφερής, έος, ὁ, ἡ, similis, ut ἐμφερής.

Παρεμφερέω, similis sum, refero.

Παρεμφύομαι, f. ύσομαι, juxta vel præter eo, innascor.

Παρενδείκνυμαι, ostento artem, ut saltatoriam, oratoriam, specimen artis edo.

Παρενδύω, leniter, clam, paullatim introeo.

Παρενεγγυάω, præcipio, suadeo. v. παρεγγυάω.

Παρενείδω, inspicio, cerno.

Παρενείρω, insubulo. 2) trajicio. 3) insero, interfero, interjicio.

Παρένθεσις, εως, ἡ, interpositio, interjectio. 2) nomen figuræ grammaticæ. 3) figura rhetorica. Gl. V. interventus, intercessio, interpositio.

Παρένθετος, ου, ὁ, ἡ, interpositus, obiter insertus & introductus. 2) spurius, non genuinus.

Παρενθήκη, ης, ἡ, interpositio, interjectio, intercalatio.

Παρενθυμέομαι, οῦμαι, animum non adverto, negligenter habeo, contemno. παρενθυμοῦνται, dissimulant.

Παρενθύμησις, εως, ἡ, negligentia. 2) dissimulatio, Philox. A pr.

Παρένθυρσος, ὁ, tumor orationis, ex intempestivo affectu. E π. ἐν & θύρσος.

Παρενιαυτοφόρος, ου, ὁ, ἡ, alternis annis fructum ferens. E π. ἐνιαυτὸς & φέρω.

Παρεννέπω, dico admonendo.

Παρενοπλίζω, armo.

Παρενοχλέω, ῶ, f. ήσω, turbo, interturbo, obstrepo, molestiam exhibeo. παρενοχλοῦμαι, pass. molestia mihi exhibetur, controversia mihi est, vexor, affligor.

Παρενόχλησις, εως, ἡ, turbatio, vexatio. A pr.

Παρενσαλεύω, concutio. 2) incutio, adigo. 3) tripudio.

Παρενσπείρω, intersero, intertexo, obiter addo.

Παρένταξις, idem quod ἔνταξις. vid.

Παρεντείνω, -τενῶ, juxta tendo, i. e. chordas alias addo prioribus in instrumento musico. 2) intendo, v. c. vocem, ut simplex.

Παρεντίθημι, & παρεντίθεμαι, obiter insero, intersero, interpono.

Παρεντρώγω, in os ingero, devoro, deglutio.

Παρεντυχία, ας, interventus. Ab ἐντυγχάνω.

Παρέξ, extra, foris. v. παρέκ.

Παρεξάγω, duco exercitum in hostes, infesto exercitu eo in hostes.

Παρεξαίρω, attollo, ut conspicuum sit.

Παρεξαλλάττω, commuto. παρεξηλλαγμένον part. p. p. inusitatum, insolens, novum.

Παρεξαμείβω, prætereo, prætervehor.

Παρεξαυλέω, ῶ, unde παρεξηυλημένος, detritam tibiæ linguam habens, mutus.

Παρέξειμι, prætereo, transeo. 2) progredior, ad dicendum, in aciem, hostem &c.

Παρεξειπεῖν, præter rem & verum loqui. Opt. παρεξείποιμι. Ex παρέξ & εἰπεῖν.

Παρεξειρεσία, ας, ἡ, pars navis, quæ est extra remorum ordines. E παρέξ & εἰρεσία.

Παρεξελαύνω, ultra progredior, prætereo, evehor ultra decorum, rectum, necessarium. 2) in aciem, in hostem progredior, impetum facio.

Παρεξέλεγχος, ὁ, elenchus sophisticus. v. seq. E π. ἐξ & ἔλεγχος.

Παρεξελέγχω, male, s. vitiose, sophistica fallacia arguo.

Παρεξερέω, præter verum loquor. E παρέξ & ἐρέω.

Παρεξέρχομαι, prætereo, egredior.

Παρεξετάζω, contendo, comparo.

Παρεξευρίσκω, male excogito.

Παρεξηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, sinistre & perperam interpretor.

Παρεξήγησις, εως, ἡ, interpretatio obliqua, prava.

Παρεξῆς, Adv. ordine, serie perpetua. 2) gradatim, deinceps.

Παρεξίημι, prætermitto, præterire sino.

Πάρεξις, εως, ἡ, exhibitio, porrectio, v. c. quum se æger medico exhibet ad exactam morborum explorationem. A παρέχω.

Παρεξίστημι, de statu dimoveo. aor. 2. dimoveor de statu, decedo, v. c. de via, ratione ac mente; unde παρεξεστάναι, mente captum esse.

Παρεξισόω, æquo.

Παρέξοδος, ου, ἡ, deflexus. 2) apparatus ad iter faciendum, & iter ipsum.

Παρεξωθέω, ῶ, expello, quasi fortuito incursu aut impulsu.

Παρέπαινος, ου, ὁ, laudatio, quæ obiter fit.

Παρεπάλλομαι, Jon. pro παρεφάλλομαι, adsulto, juxta salto. Eurip.

Παρεπιβοηθέω, opem fero, auxilio venio.

Παρεπιγραφή, ῆς, ἡ, adscriptio, s. quod adscriptum est. 2) in scena est, eum fit, quod dicunt actores; id sic dictum est, quia in partibus actorum adscriptum erat ab auctore fabulæ, quid agendum esset. Est igitur potius *adscriptio*, quam *descriptio*, ut vulgo interpretantur. A seq.

Παρεπιγράφω, adscribo, v. c. in latere s. margine, quid fiat, vel fieri debeat &c. vel aliud quodcunque.

Παρεπιδείκνυμαι, ostentandi caussa profero, artem ostento, artis specimina edo.

Παρεπιδημέω, ῶ, f. ήσω, peregre advenio, advena sum.

Παρεπιδημία, ας, ἡ, peregrinatio, cum in peregrina urbe sumus, negotii ergo, ad tempus. A seq.

Παρεπίδημος, ου, ὁ, ἡ, peregre veniens, peregrinus.

Παρεπικουρέω, auxilior, ut ἐπικουρέω.

Παρεπινοέω, excogito, ut ἐπινοέω.

Παρεπιπνέω, a latere adspiro, seu leviter adspiro.

Παρεπιπορεύομαι, iter facio aliquo.

Παρεπισκοπέω, f. ήσω, seorsum pensito seu considero, vel obiter considero, denique, considero, curam habeo simpliciter.

Παρεπισπάομαι, adsumo, adscisco.

Παρεπιστρέφω, f. ψω, paullum converto, leniter flecto. παρεπιστρέφομαι, identidem convertor & respecto. παρεπεστράφη, respectavit.

Παρεπιστροφή, ῆς, ἡ, conversio in latus. A pr.

Παρεπιφέρω, adfero.

Παρε-

Παρεπιψαύω, leviter attingo.

Παρέπομαι, consequor, adsector, subsequor.

Παρεργάτης, ου, ὁ, artifex.

Παρεργολαβέω, assumo ab aliis, quo utar: ut cum aliquid e philosophia in alia doctrina adhibemus, Philox.

Πάρεργον, ου, τό, appendix, accessio. Gl. V. extraordinarium. A sq.

Πάρεργος, ου, ὁ, ἡ, qui est præter susceptum opus, ad susceptum opus accedens. E π. & ἔργον.

Παρέργως, *Adv.* obiter, perfunctorie. A pr.

Παρέρεισμα, ατος, τό, fulcrum, firmamentum. E π. & ἐρείδω.

Παρερμηνεία, ας, ἡ, mala seu perversa interpretatio.

Παρερμηνεύω, male & perverse interpretor.

Παρερπύζω, obrepo, clam irrepo.

Παρέρπω, transeo. 2) dolose subeo. 3) per insidias, vel ex insidiis adgredior.

Παρέρχομαι, prætereo, transeo, transgredior. 2) aditum ad aliquem accipio. 3) prodeo ad dicendum. 4) ingredior. 5) ignoratus sum, lateo alicui. 6) pereo, ut παροίχομαι. παρεληλυθώς, præteritus, transactus, Gl. Vet. perf. part. παρεληλυθέναι, præterire, præteriisse, aor. 2. παρελθών, progressus.

Πάρεσις, εως, ἡ, prætermissio, remissio, Gl. Vet. languor; item, deliquium animi, λιποθυμία. Medicis eadem quæ παράλυσις. A παρίημι.

Παρεσθίω, adedo, rodo. 2) simul, eodem tempore, subinde edo.

Παρεσκευασμένως, *Adv.* præparato. A παρασκευάζω.

Παρέστιος, ου, ὁ, ἡ, qui ad focum stat vel sit. E παρὰ & ἑστία.

Παρετέος, α, ον, prætermittendus, silendus. A παρίημι.

Παρέτυμος, ον, verus, ut ἔτυμος.

Παρευτρεπισία, ας, ἡ, apparatio, paratio, Gloss. Vet.

Πάρετος, ὁ, ἡ, solutus, luxatus, languidus. v. πάρεσις.

Παρετυμολογέω, ῶ, verbi originem duco ab aliquo. *pass.* originem habeo ab &c.

Παρευδιάζομαι, sereno cœlo utor. 2) tranquille vivo.

Παρευδοκιμέω, ῶ, f. ήσω, fama & celebritate præsto. παρευδοκιμοῦμαι, celebritate vincor, reprobor.

Παρευημερέω, ῶ, supero successu & rebus secundis, vinco alium gratia & auctoritate. 2) abutor rebus secundis. Philox. 3) contemno, rejicio, reprobo.

Παρευθύς, & παρευθύ, *Adv.* statim, protinus.

Παρευκηλέω, ῶ, f. ήσω, mulceo, permulceo, delinio.

Παρευλαβέομαι, οῦμαι, timore aliquo teneor, subtimeo, vel timeo simpliciter, caveo.

Παρευμαρέω, neglego, contemno, unde aor. 1. παρευμάρησαν, contempserunt, neglexerunt, Hes.

Παρευνάδιος, α, ον, cubitorius, quo in lecto utimur.

Παρευνάζομαι, juxta cubo, apud quem vel quam cubo, coeo.

Παρευνάομαι, idem.

Πάρευνος, ὁ, ἡ, conjux. E π. & εὐνή.

Παρεύρεσις, εως, ἡ, idem quod seq.

Παρεύρημα, ατος, τό, commentum inventum, inventio. 2) cavillatio, qua pactum aliquod eluditur.

Παρευρημένως, *Adv.* perite, celeriter, ex tempore. A seq.

Παρευρίσκω, reperio, excogito, comminiscor. παρευρών, commentus, aor. 2.

Παρευτακτέω, ῶ, f. ήσω, custodiarum vices obeo, stationes obeo. 2) diligentia in re aliqua utor. 3) desero bonum ordinem, partes officii mei.

Παρευτρεπίζω, f. ίσω, apparo, curo, bene constituo, orno.

Παρεφάπτομαι, leviter attingo, stringo.

Παρεφεδρεύω, f. εύσω, sum in statione ad aliquem protegendum, additus sum alicui defendendo ca[illegible]. 2) in subsidiis locare, & esse.

Παρεφθαρμένως, *Adv.* cum levi corruptione. A παραφθείρω.

Παρέχω, f. ξω, p. παρέσχηκα, & παρέχομαι, *in med.* adhibeo. 2) tribuo, impertio, largior. 3) exhibeo, præsto, præbeo, unde & de femina copiam sui faciente dicitur. 4) affero, excito. 5) polliceor. παρέχει, *Impers.* licet, facultas est, occasio est, facile est. παρασχόν, cum potestas esset.

Παρηβάω, pubertatem transeo. 2) consenesco, & a flore ætatis egressus in senectutem vergo. παρηβηκώς, ætate progressus, part. perf.

Πάρηβος, ου, ὁ, ἡ, qui pubertatem excessit. 2) cujus ætas defloruit. E π. & ἥβη.

Παρηγορέω, ῶ, f. ήσω, consolor. 2) mitigo, lenio. 3) delecto. 4) hortor. 5) medeor, sano. E π. & ἀγορεύω.

Παρηγόρημα, ατος, τό, hortatio, solamen, delinimentum. A pr.

Παρηγορία, ας, ἡ, solatium, delinimentum, oblectatio, oblectamentum, Philox. A παρήγορος.

Παρηγορικός, ή, όν, consolatorius, consolandi seu leniendi vim habens. A pr.

Παρηγορικῶς, *Adv.* consolatorie, leniter, molliter. A pr.

Παρήγορος, ου, ὁ, ἡ, hortator, hortatrix. 2) consolator, vel consolatrix. A παρηγορέω.

Παρηδύνω, suave reddo. E π. & ἡδύνω.

Παρηθέω, ῶ, f. ήσω, transmitto per colum, percolo. E π. & ἠθέω.

Παρήιον, ου, τό, gena. A παρειά.

Παρήιος, ου, ὁ, ἡ, maxillaris, ad genas pertinens. Ab eod.

Παρηΐς, ίδος, ἡ, gena. Ab eod.

Παρήκοος, ου, ὁ, ἡ, qui non paret, contumax. A παρακούω.

Παρήκω, pertineo. 2) juxta aliquid porrigor & extendor.

Παρῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, qui præcipiti seu vergente ætate est, qui e florenti ætate egressus, senescit, ætate provectus. E π. & ἧλιξ.

Παρήλιος, ου, ὁ, sol geminatus, gemini soles.

Παρηλλαγμένως, *Adv.* more insolito. 2) aliter, dissimiliter, *cum Dat.* Ab παραλλάσσω.

Πάρημαι, assideo. E π. & ἧμαι.

Παρημελημένως, *Adv.* negligenter, contemptim. A παραμελέομαι.

Παρημερεύω, f. εύσω, diem seu dies juxta quempiam transigo.

Παρηορία, ας, ἡ, habena, seu lorum equi, qui παρήορος vocatur. 2) extremitas, summa pars rei. 3) delirium, furor, vecordia. Scribitur & per ω.

Παρηόριος, ια, *Ion.* ιη, ιον, superbus, elatus. Ab eod.

Παρήορος, ου, ὁ, ἡ, equus funalis. 2) prominens, ubique extensus. 3) delirus, demens, stolidus. A παραείρω.

Πάρορος, ὁ, ἡ, & παρωρία, ἡ, idem quod παρήορος, παρηορία.

Παρηχέω, ῶ, f. ήσω, sono similis sum, ut *amans* & *amens*.

Παρήχημα, ατος, τό, idem quod seq. A pr.

Παρήχησις, εως, ἡ, vocis adsimulatio, allusio. Ab eod.

Παρθ-

Παρηχητικός, ή, όν, similem sonum habens, σχῆμα παρηχητικὸν est παρήχησις. A pr.

Παρθενεία, ας, ἡ, virginitas, tempus & conditio, qua quædam virgo, nondum nupta est. A παρθενεύω. v. παρθενία.

Παρθένεια, τά, sc. ἤθη, status virginitatis. Item carmina virginea, virginalia, sc. μέλη vel ᾄσματα. Ab eod.

Παρθένειος, α, ὁ, ἡ, virgineus, virginalis, virginum proprius. A παρθένος.

Παρθένευμα, ατος, τό, locus, ubi virgines degunt, conclave virginum. 2) status virginitatis. A παρθενεύω.

Παρθένευσις, εως, ἡ, virginitas, conditio virginis. Ab eod.

Παρθενεύω, & παρθενεύομαι, in virginitate dego, virginitatem custodio, virgineam vitam duco. A παρθένος.

Παρθενεών, ῶνος, ὁ, v. παρθενών. Ab eod.

Παρθενία, ας, ἡ, virginitas. Ab eod.

Παρθένια, τά, virginalia, Gl. Vet. Ab eod.

Παρθενίας, ου, ὁ, filius natus ex ea, quæ cum duceretur, virgo putabatur, sed non erat. Ab eod.

Παρθενική, ῆς, ἡ, virgo. A seq.

Παρθενικός, ή, όν, virgineus, virginalis. Ab eod.

Παρθένιον, ου, τό, matricaria, Mercurialis, parietaria, planta. Ab eod.

Παρθένιος, ία, ιον, virginalis. Ab eod.

Παρθενισκάριον, ου, τό, virguncula. Gl. V. Dim. a παρθένος.

Παρθενογενής, έος, ὁ, ἡ, a virgine editus. Ex eod. & γίνομαι.

Παρθενοκομία, ας, ἡ, virginum cura. E π. & κομέω.

Παρθενοκτονία, ας, ἡ, virginis vel virginum occisio vel immolatio. A seq.

Παρθενοκτόνος, ου, ὁ, virginis aut virginum occisor. E παρθένος & κτείνω.

Παρθενομήτωρ, ορος, ἡ, virgo-mater. Epith. B. Virginis. Ex eod. & μήτηρ.

Παρθενοπίπης, ου, ὁ, virginum nimis avidus spectator. Ex eod. & ὀπιπεύω.

Παρθένος, ου, ἡ, virgo, pusa, Philox. *Adject.* virgineus, intactus. (Apud Theocr. reperitur παρθένι, in dat. qs. a παρθίς.)

Παρθενοσφαγής, ου. Hinc dat. plut. παρθενοσφάγοισι ῥεέθροις, mactatæ virginis sanguine fluentibus rivis, apud Æschyl. A σφάττω.

Παρθενοτροφία, ἡ, virginum alimonia. E π. & τρέφω.

Παρθενώδης, ες, virgineus, mollis. A παρθένος.

Παρθενών, ῶνος, ὁ, conclave virginum. Ab eod. locus Athenis, in arce, templum Minervæ.

Παρθενωπός, ὁ, ἡ, qui virginea & puellari facie est, ipso adspectu se effeminatum ostendens. Ex eod. & ὤψ.

Πάρθη, ης, ἡ, virgo, reperitur pro παρθένος.

Πάρθνος, metri causa pro παρθένος.

Παριαμβίδες, αἱ, modus citharœdicus. A seq.

Παρίαμβος, ὁ, pes, idem cum pyrrhichio. E παρὰ & ἴαμβος.

Παριαύω, juxta moror seu commoror, vel juxta dormio. Ex eod. & ἰαύω.

Παριδεῖν, negligere.

Παριδρύω, juxta colloco seu statuo.

Παριέρη, ας, ἡ, pro παριέρεια, sacerdos, femina initiatrix, apud Plut. Ex π. & ἱέρη, *sacerdos*.

Παρίζω, f. ίσω, juxta colloco, assidere jubeo. 2) assideo, juxta sedeo. παρίζομαι, assideo. E π. & ἵζω.

Παρίημι, f. ήσω, omitto, prætermitto. 2) admitto. 3) solvo, resolvo, laxo 4) permitto, sino. 5) frango, debilito, *quo sensu in primis frequens est in passivo*. παρειμένος, fractus, debilitatus, negligens. *cum Genit.* qui se removit ab aliqua re, velut republica. 6) *in med.* ap. Plat. deprecor.

Παριτής, ὁ, ἡ, transiens. E π. & ἱένομαι.

Παριλλαίνω, idem quod παραβλέπω, limis oculis, ex obliquo adspicio.

Πάρινος, idem quod πάριος, Parius. A Πάρος, *Parus*, insula.

Παριππάζομαι, a latere adequito.

Παριππεύω, f. εύσω, præterequito, obequito.

Παρίππιος, α, ὁ, ἡ, juxta equitans. 2) velocitate equum adsequens.

Παρίπταμαι, transvolo.

Παρισάζω, f. άσω, æquo, adæquo.

Παρίσθμια, ίων, τά, tonsillæ, glandulæ faucium. 2) tonsillarum inflammationes. E π. & ἰσθμός.

Πάρισος, α, ὁ, ἡ, æqualis, vel compar, suppar.

Παρισόω, ῶ, f. ώσω, adæquo, æquale, par seu compar reddo, æquiparo.

Παρίστημι, παριστάω, & παριστάνω, f. παραστήσω, sisto, exhibeo, in medium profero vel produco. 2) ante oculos pono, ostendo, demonstro, doceo. 3) comparo. 4) commoveo, concito, stimulo, cohortor. 5) admoneo, subjicio. At in præt: & aor. 2. passive dicitur, significatque adesse, opem ferre, in mentem venire, in animo esse, videri, placere &c. *In medio fere significat active, &* *præterea*, ad deditionem compellere, expugnare, subigere. 2) confirmare, reficere animum. παρίσταμαι, adsto, advento, παρέστηκα, perf. adstiti, Gl. Vet. aor. 2. παρέστην, adstiti, vel adsto. aor. 1. παρεστησάμην, παρεστήσατο, cepit, ad deditionem compulit, coegit ad partes suas transire, secum stare, & in potestate sua esse.

Παριστία, ἡ, focus. E π. & ἑστία. Eust.

Παριστορέω, παριστορεῖν, obiter vel insuper ἱστορεῖν, sciscitari: item narrare. 2) perperam exponere, falsa referre.

Παρισχναίνω, extenuo, extenuatum reddo. παρισχναινόμενοι, macilenti, extenuati.

Παρίσχω, juxta habeo seu teneo. 2) exhibeo, præbeo, dono.

Παρίσωμα, τος, τό, quod alteri par est. 2) æqualitas.

Παρίσως, *Adv.* æqualiter. A πάρισος.

Παρίσωσις, εως, ἡ, exæquatio. 2) structura orationis e membris æqualibus. A παρισόω.

Παρισωτικός, ή, όν, exæquans. τὸ παρισωτικὸν est παρίσωσις.

Παριτός, adeundus, qui adiri potest. Callim. A πάρειμι, *adeo*.

Παρκαλέω pro παρακαλέω.

Παρκύπτω, f. ψω, pro παρακύπτω.

Παρμένω, maneo apud, pro παραμένω.

Πάρμη, ης, ἡ, parma, scuti genus breve Carthaginiensibus. Suid.

Πάρμονος, ου, pro παράμονος, ubi v.

Πάρνοπες, ων, οἱ, genus locustarum. Aristoph. v. πάρνοψ.

Παρὸ, *Conj.* propter quod, quoniam, quocirca. E. παρὰ & ὅ.

Παροδεύω, f. εύσω, prætereo, prætergredior, prætervehor, Philox.

Παροδικός, ή, όν, transitorius. Gl. Vet. 2) idem quod πάροδος, παροδικὸν διήγημα, narratio utilis. A πάροδος.

Παροδικῶς, *Adv.* transeundo, Gl. Vet. A pr.

Παρόδιος, ίου, ὁ, ἡ, qui viam respicit, viæ propinquus, s. ad viam pertinet, item ad vitam humanam, unde utilis vitæ humanæ seu communi. Ab eod.

Παροδίτης, ου, ὁ, viator. Ab eod.

Παροδῖτις, ιδος, ἡ, quæ est in via aut ad viam. A præc.

Πάροδος, ου, ἡ, via ad locum aliquem ducens, aditus. 2) ipsa actio adeundi, ingressus, introitus. 3) transitus, transitio. 4) processio in scenam, in primis chori, & carmen ipsum chori procedentis. E παρὰ & ὁδός.

Πάροδος, ου, ὁ, ἡ, juxta viam situs. 2) *Subst.* ὁ. viator, transiens. Ex iisd.

Παροδύρομαι, idem quod παροιμιάζομαι.

Παροδύρομαι, lamentor.

Παροίγω, f. ξω, paullum aperio, adaperio, ut januam. E π. & οἴγω.

Παροιδαίνω, tumeo, nonnihil intumesco.

Παροιδίσκω, idem.

Πάροιθε, vel πάροιθεν, *Præp.* ante, coram. 2) *Adv.* ante, antea. A πάρος.

Παροικεσία, ας, ἡ, incolatus. A seq.

Παροικέω, ῶ, f. ήσω, juxta habito, habito apud, vicinus sum, accolo, incola sum, peregre adveni aliquem in locum habitandi caussa.

Παροίκησις, εως, ἡ, habitatio propinqua. 2) incolatus. A præc.

Παροικία, ας, ἡ, commoratio, habitatio temporaria in aliquo loco. Gl. Vet. habitatio, vicinia, incolatus. A πάροικος.

Παροικίζω, f. ίσω, juxta colloco, juxta habitatum colloco, in primis peregre adductum. παρῳκισμένος, juxta habens domicilium, perf. part. pass.

Παροικοδομέω, ῶ, f. ήσω, juxta ædifico.

Παροικοδόμημα, ατος, τὸ, ædificium alii ædificio adstructum. A præc.

Πάροικος, ου, ὁ, ἡ, accola, incola, colonus, advena, Gl. Vet.

Παροιμία, ας, ἡ, proverbium, adagium, Gl. Vet. E π. & οἶμος.

Παροιμιάζομαι, f. άσομαι, proverbio utor. A pr.

Παροιμιακὸς, ὴ, ὸν, proverbialis, qui in proverbio est. παροιμιακὸν μέτρον, est anapæsticum dimetrum, quia in parœmiis quibusdam occurrebat. Ab eod.

Παροιμιακῶς, *Adv.* per proverbium. A præc.

Παροιμιογράφος, ου, ὁ, ἡ, proverbiorum scriptor. A παροιμία & γράφω.

Παροιμιολογεῖν, proverbia colligere & interpretari. Ex eod. & λέγω.

Παροίμιον, sc. ῥῆμα, vel ἔπος, ου, proverbium, parœmium, dictum e trivio, cujusmodi homines in triviis inter se jactant. E π. & οἶμος, via.

Παροιμιώδης, εος, ὁ, ἡ, proverbialis. A pr.

Πάροιμος, ου, ὁ, ἡ, qui juxta seu prope viam est, vicinus. Hesych. E π. & οἶμος.

Παροιμόν, ου, a via deflecto, Hes. A præc.

Παροινέω, f. ήσω, ebrius ago dicove, quæ dedecent, pecco per vinolentiam, debacchor. Gl. Vet. παροινεῖν, debacchari. dicitur & pro insanire simpliciter. pass. παροινοῦμαι, ut πεπαροινημένη γυνὴ, mulier in convivio contumeliam passa. παροινηθεὶς, a temulento male acceptus. πεπαρῴνηταί σοι, debacchatus es. A πάροινος.

Παροίνημα, ατος, τὸ, injuria seu contumelia, qua quis ab homine temulento adficitur. 2) is, qui tali injuria seu contumelia adficitur. A præc.

Παροινία, ας, ἡ, ebrietas. 2) e temulentia nascens petulantia, injuria, insania, Gl. Vet. Ab eod.

Παροινιάζω, f. άσω, idem quod παροινέω, Hes.

Παροινικὸς, ὴ, ὸν, temulentus. 2) ad injuriam e vino proclivis. Ab eod.

Παροίνιος, ου, ὁ, ἡ, vinosus, ebrius, petulans e temulentia. Ab eod.

Πάροινος, ου, ὁ, ἡ, ferox, ad injuriam & contumeliam e vino proclivis. Gl. Vet. vinolentus, vinulentus. E π. & οἶνος.

Παροίνως, per temulentiam, petulanter. A pr.

Παροιστράω, sive παροιστρέω, ῶ, f. ήσω, œstro immisso concito, ad furorem adigo. 2) œstro immisso fugor & exagitor, exstimulor.

Παροίτατος, άτη, ατον, primus, antiquissimus, vetustissimus. *Superl.* a πάρος, *ante*.

Παροίτερος, έρα, ερον, prior tempore vel loco. Comp. ab eod.

Παροίχομαι, f. παροιχήσομαι, prætereo. 2) pereo, morior. præt. part. παρῳχηκὼς, neutr. παρῳχηκὸς, præteritum, Gl. Vet. & pass. παρῳχημένον, præteritum.

Παροκλάζομαι, f. άσομαι, ingeniculo me, curvatis genibus subsido.

Παροκωχὴ, ῆς, ἡ, induciæ.

Παρολιγωρέω, ῶ, f. ήσω, susque deque habeo, non curo.

Παρολιγωρητέον, contemnendum. A præc.

Παρολισθαίνω, vel παρολισθέω, f. ήσω, p. παρωλίσθηκα, prolabor, in latus detorqueor.

Παρολκὴ, ῆς, ἡ, prorogatio, dilatio, mora. A παρέλκω.

Πάρολκος, ου, ὁ, funis nauticus, quo navis ad terram trahitur, quum remorum amplius nullus usus est. Ab eod.

Παρομαρτέω, ῶ, f. ήσω, comitor, adsector.

Παρομοιάζω, f. άσω. adsimilis sum. 2) adsimulo.

Παρομοίιος, *poet.* pro seq.

Παρόμοιος, ου, ὁ, ἡ, adsimilis, prope similis.

Παρομοιόω, ῶ, f. ώσω, adsimulo, similem reddo. A præc.

Παρομοίως, *Adv.* similiter, non absimili modo. Ab eod.

Παρομοίωσις, εως, ἡ, adsimulatio. Figura rhetorica.

Παρομολογέω, f. ήσω, confiteor.

Παρομολογία, ας, ἡ, confessio. 2) Figura rhetorica.

Παρὸν, όντος, τὸ, præsens, quod adest. 2) præsens temporis conditio. 3) absolute, cum facultas sit, cum occasio, s. copia esset. A πάρειμι, unde Participium παρών.

Παρονειδίζω, perstringo, reprehendo salse.

Παρονομάζω, f. άσω, alludo ad nomen aliquod.

Παρονομασία, ας, ἡ, allusio ad nomen aliquod. 2) Figura rhetorica. A præc.

Παροξίζω, f. ίσω acetum gustu vel odore refero. 2) paullulum acesco.

Παροξυντὴς, οῦ, ὁ, concitator, stimulator, irritator. Gl. Vet. A παροξύνω.

Παροξυντικὸς, ὴ, ὸν, concitandi, irritandi vim habens, incitabilis, Gl. Vet. A præc.

Παροξυντικῶς, *Adv.* ad incitandum apte, acriter. A præc.

Παροξύνω, exacerbo, irrito, acuo, exacuo, stimulo, instigo, concito, ad iram concito: item induco ad agendum. 2) acutum tonum in penultima syllaba colloco.

Παροξυσμὸς, οῦ, ὁ, incitatio, concitatio, exstimulatio, irritatio, exacerbatio, iræ incitamentum, Gl. Vet. 2) accessio morbi. A pr.

Παροξυτονέω, acutum in penultima pono. A seq.

Παροξύτονος, ου, ὁ, ἡ, in penultima syllaba acutum tonum habens. *Vox grammatica*.

Παροξυτόνως, *Adv.* cum acuto tono in penultima. A præc.

Παροπλίζομαι, exarmor, armis denudor.

Παροπτάω, ῶ, f. ήσω, asso, ut simplex.

Παροπτέος, έα, έον, negligendus, despiciendus. A παρόπτομαι.

Παρόπτησις, εως, ἡ, q. d. adassatio, cum quid prunis torretur. A παροπτάω.

Παρόπτομαι, negligenter video, negligo. Gl. V. despicor. παρόψεται, f. 1. & παρῶπται, perf. pass. apud Poll. aor. 1. pass παρώφθην, part. παροφθείς, neglectus, fastiditus.

Παρόραμα, ατος, τό, error e negligentia: proprie, quem quis perperam videndo, lapsu oculorum, commisit. A παροράω.

Παρόρασις, εως, ἡ, adspectus obliquus. a) contemtus, despicientia. Ab eod.

Παροραστικός, ή, όν, negligens, incuriosus. A sq.

Παροράω, ῶ, limis oculis, transversum intueor. 2) conniventibus oculis prætereo, non animadverto. 3) perperam adspicio seu video. 4) contemno, negligo, prætermitto, non curo. παροραθείς, despectus, Gl. Vet. aor. 1. part. pass.

Παροργίζω, f. ίσω, ad iram concito, irrito. perf. pass. παρώργισμαι.

Παρόργισμα, ατος, τό, concitatio ad iram, vel ira, in quam quis concitatus est. A pr.

Παροργισμός, ῦ, idem & ab eod.

Παρόρειος, ε, ὁ, ἡ, ad latera vel in radice montis situs, prope montem situs.

Παρορία, ας, ἡ, regio montana, s. montibus vicina. E π. & ὄρος.

Παρορίζω, f. ίσω, fines meos egredior alienum agrum usurpando, fines meos & limites transilio.

Παρορισμός, ῦ, ὁ, egressio extra fines suos & alieni agri usurpatio. A præc.

Παροριστής, ῦ, ὁ, qui fines suos egreditur atque alienum agrum usurpat. Ab eod.

Παρορκέω, ῶ, fut. ήσω, contra jusjurandum ago, jurisjurandi fidem violo.

Παρορμάω, ῶ, f. ήσω, incito, concito, stimulo, instigo, hortor. *in med.* irruo.

Παρορμέω, ῶ, f. ήσω, juxta stationem teneo.

Παρόρμημα, ατος, τό, incitamentum. A παρορμάω.

Παρόρμησις, εως, ἡ, incitatio, stimulatio, incitamentum, cohortatio. Ab eod.

Παρορμητικός, ή, όν, incitans, stimulans. Ab eod.

Παρορμητικῶς, *Adv.* cum vi incitandi, aciter. A præc.

Παρόρνις, ιθος, ὁ, ἡ, inauspicatus, infaustus.

Παρορύσσω, fodio juxta, circumfodio.

Παρορχέομαι, ῦμαι, perperam salto.

Πάρος, *Adv.* ante, antea, prius. a) priusquam, antequam.

Παροτρυντικός, ή, όν, incitandi vim habens. A sq.

Παροτρύνω, f. υνῶ, acerbo, incito, concito, stimulo, Gl. Vet. aor. 1. παρώτρυνα.

Παρούατος, ος, aures pendulas habens. E π. & οὖς, ὤατος.

Παρουλίς, ίδος, ἡ, inflammatio gingivæ. E π. & οὖλον.

Πάρουλος, ε, ὁ, ἡ, crispus. E π. & οὖλος.

Πάρουρος, ὁ, custos, ut simplex οὖρος.

Παρουσία, ας, ἡ, præsentia. a) adventus. A πάρειμι.

Παρουσιάζω, præsens sum, appropinquo. A pr.

Παροχέτευσις, εως, ἡ, derivatio. a) humoris evacuatio per vicinam partem, in quam derivatur sc. A seq.

Παροχετεύω, f. εύσω, per canales alio derivo, perversis & mutatis canalibus duco. Gl. V. derivo.

Παροχεύω, f. εύσω, alterius feminam appeto, vel ineo. παροχεύεσθαι, alium marem admittere, furtivam Venerem pati.

Παροχέω, ῶ, f. ήσω, præterveho, transveho. a) juxta alterum veho. παροχέομαι, ῦμαι, vehor a latere, in vehiculo vel curru assideo.

Παροχή, ῆς, ἡ, præbitio quævis, præstatio, salarium. item largitio, ut congiarium, donativum &c. παροχαί, lautia. A παρέχω.

Παροχλέω, ῶ, f. ήσω, obturbo, obstrepo, molestiam exhibeo.

Παροχλίζω, f. ίσω, vecte demoveo. a) transmoveo, transfero.

Πάροχος, ε, ὁ, præbitor, qui pabulum, salem, ligna, frumenta &c præbet. 2) qui a latere alicujus vehitur, seu in curru alteri adsidet, in pr. sponsæ, paranymphus. A παρέχω, *præbeo*, vel παρὰ & ὄχος, *currus*.

Παροψάομαι, ῶμαι, præter panem opsonio vescor.

Παρόψημα, ατος, τό, id, quo præter panem vescimur, opsonium.

Παροψημάτιον, ε, τό, idem. Dim. ab eod.

Παροψίδιον, ε, τό, opsonium frugale. A seq.

Παροψίς, ίδος, ἡ, vas, in quo opsonia apponuntur, patina. παροψίδες, lances, Gl. Vet. E π. & ὄψον.

Παροψωνέω, ῶ, f. ήσω, clam opsonia coemo.

Παροψώνημα, ατος, τό, opsonium clam e foro comparatum & coemtum. & opsonium, cibus delicatior, simpliciter. A præc.

Παρπάγος, ε, ὁ, v. παράπηγος.

Παρπέδιος, ία, ὁ, ἡ, præsens, imminens. E παρὰ & πᾶς.

Παρρησία, ας, ἡ, q. d. oratio libera, nihil reticens. Philox. fiducia, confidentia, libertas in dicendo & agendo, copia. E πᾶν & ῥῆσις.

Παρρησιάζομαι, f. άσομαι, libere & ingenue planeque dico. 2) palam & libere ago. Gl. Vet. fiducialiter ago. A præc.

Παρρησιαστής, ῦ, ὁ, qui libere loquitur, aut qui libertatem in loquendo amat. Gl. Vet. licentiosus. A præc.

Παρρησιαστικός, ή, όν, idem, Gl. Vet. A pr.

Παρρησιαστικῶς, *Adv.* libere loquendo. Gl. Vet. licenter. A præc.

Παρτίθει, ει, unde παρτιθεῖ, apponit, Hom. pro παρατιθεῖ, παρατίθησι.

Παρυγραίνω, leviter humecto.

Πάρυγρος, ε, ὁ, ἡ, leviter humidus. a) madens, humidus.

Παρυδάτιος, juxta aquam positus vel natus, aquaticus. E π. & ὕδωρ.

Πάρυδρος, ε, ὁ, ἡ, idem. Ex iisd.

Παρυπαντάω, occurro.

Παρυπάτη, ης, ἡ, sc. χορδή, chorda post primam. A παρὰ ὑπάτης, secundus a summo.

Παρυπομιμνήσκω, commonefacio, in primis per occasionem, subinde in memoriam revoco.

Παρυπόμνησις, εως, ἡ, admonitio, commonefactio. A præc.

Παρυπόστασις, εως, ἡ, subsistentiæ seu substantiæ simulacrum, subsistentiæ affinitas.

Παρυφαίνω, attexo. perf. pass. παρυφασμένος, attextus.

Παρύφαντον, intertextum, Gl. Vet. A præc.

Παρυφή, ῆς, ἡ, id, quod telæ seu textili attextum est. Gl. Vet. prætexta, præclavium, præclava, i. e. latus clavus.

Παρυφής, έος, ὁ, ἡ, prætextatus. A præc.

Παρυφίσταμαι, una subsisto vel exsisto, una sum in natura rerum. a) demonstror.

Πα…

Πάρφωρος, ου, ὁ, ἡ, idem quod παρφωρὸς, & ab eod.
Παρφασία, ας, ἡ, v. παραιφασία.
Πάρφασις, εως, ἡ, v. παραίφασις, παρφάσις.
Παρφέρομαι, pro παραφέρομαι.
Πάρφυκτος, pro παράφυκτος, effugiendus.
Παρφῶαι, οἱ, vid. πάρφος.
Παρῳδέω, ῶ, f. ήσω, canticum vel carmen ad alterius imitationem compono, parodias scribo. A seq.
Παρῳδὴ, ῆς, ἡ, canticum vel carmen ad alterius similitudinem compositum.
Παρῳδία, ας, ἡ, idem. 2) cum alterius versus (jocose) in aliud argumentum transferuntur. A praec.
Παρῳδικὸς, ὴ, ὸν, per parodiam factus. 2) qui crebro parodiis utitur. A praec.
Παρῳδὸς, ὁ, ὁ, parodiarum scriptor. Ab eod.
Παρωθέω, idem quod sequens.
Παρωθέω, ῶ, f. ήσω, & ωθήσω, averto, expello, ejicio. 2) rejicio, aspernor, negligo. παρωθῶμαι, exturbo, Gl. Vet. aor. 1. inf. παρώσασθαι, ejicere.
Παρωκεανῖται, ῶν, οἱ, Oceani accolæ. E π. & ὠκεανός.
Παρωκεανίτης, ου, ὁ, maritimus, litoralis. 2) qui est in litore Oceani. Ex iisd.
Παρωκεανιτικὸς, ὴ, ὸν, Oceani accola, maritimus. A praec.
Παρωκεανῖτις, ιδος, ἡ, ora Oceani. Ab eod.
Παρωλένιος, ου, ὁ, ἡ, qui ad brachia est, vicinus brachiis & ulnis. E π. & ὠλένη.
Παρωλενὶς, ίδος, ἡ, cubitus. Ex iisd.
Παρώμαλος, ου, ὁ, ἡ, adæquatus, fere æqualis. E παρὰ & ὁμαλός.
Παρωμὶς, ίδος, ἡ, humerale. E π. & ὦμος.
Παρωνομασία, ας, ἡ, idem quod παρωνυμία.
Παρωνυμέω, verbum ex alio duco s. formo. 2) cognomen do. A παρώνυμος.
Παρωνυμία, ἡ, verbi origo ab alio, (v. παρώνυμος) a quo formatur. Ab eod.
Παρωνυμιάζω, παρωνυμίζω, f. σω, a verbo alio verbum duco, ut ξύλινον a ξύλῳ. A pr.
Παρωνύμιον, ου, τὸ, cognomen, agnomen. A sq.
Παρωνύμιος, α, ὁ, ἡ, denominatione similis. A seq.
Παρωνύμιον, ου, τὸ, agnomen, prænomen, Philox. v. & seq.
Παρώνυμος, ου, ὁ, ἡ, denominativus, ab alio denominationem habens, Gl. Vet. παρώνυμα, denominativa, h. e. verba ab alio derivata cum mutatione terminationis, aut formæ: ut ἀνδρεῖος est παρώνυμον τῆς ἀνδρείας. E π. & ὄνομα.
Παρωνύμως, Adv. denominative.
Παρωνυχία, ας, ἡ, abscessus ad unguis radicem natus, reduvia. 2) nomen herbæ. E παρὰ & ὄνυξ.
Παρωνυχὶς, ίδος, ἡ, idem & ex iisd.
Πάρωος, vel παρῶος, aut παρωὸς, ὁ, ὁ, ἡ, colorem habens inter cinereum & rufum. παρῶαι ἵπποι, equi talis coloris.
Παρωπίαι, oculorum minores anguli versus tempora. E παρὰ & ὤψ.
Παρώπιον, ου, τὸ, oculare equorum. Ex iisd.
Παρωπὶς, ίδος, ἡ, idem & ex iisd.
Παρωρεία, ας, ἡ, latus montium secundum locum aliquem porrectorum. 2) montana regio. A seq.
Παρώρειος, α, ὁ, ἡ, ad latera montis situs, vel prope montem situs. E παρὰ & ὄρος.
Παρωρείτης, ου, ὁ, latera montis incolens. 2) ad montem positus. A praec.
Παρωργισμένως, Adv. iracunde, vehementer, concitate. A παροργίζομαι.
Πάρωρος, ου, ὁ, ἡ, intempestivus. 2) qui vigorem ætatis amisit. E π. & ὥρα.
Παρωροφὶς, ίδος, ἡ, pars subjecta fastigio, vel adjecta. Poll. ora tecti. E π. & ὄροφος.
Παρώτιον, ου, τὸ, ornamentum aurium. 2) oculi angulus externus, versus aurem. Ab ὠτίον.
Παρωτὶς, ίδος, ἡ, tumor glandularum sub auribus. παρωτίδες, strumæ, Gl. Vet. Ab οὖς.
Πάρωχρος, ον, subpallidus.
Πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis. 2) quivis, quilibet. 3) totus, universus. 4) cum additur numeris, ipse, omnino, admodum. 5) dicitur & de maxima parte. plerique, reliqui omnes. 6) de rebus varii generis. 7) τὸ πᾶν, significat, summam rerum; philosophis universum. interdum Adv. omni ex parte, omnino. 8) ἐν παντὶ sc. τρόπῳ, quovis modo. 9) τὰ πάντα dicitur is alicui esse, qui ab eo maxime diligitur, amatur. 10) εἰς πάντα pro πάντως. 11) in N. T. p. summus, maximus, ut πᾶσα χαρὰ, summum gaudium.
Πασίγνωστος, ον, manifestus, clarus, in vulgus notus. E pr. & γνωστός.
Πασιμέλουσα, ης, ἡ, quæ omnibus curæ est. Ex eod. & μέλει.
Πᾶσις, εως, ἡ, possessio. A πάομαι.
Πασιφαὴς, ὲς, idem quod seq. Ex eod. & φάος.
Πασιφανὴς, έος, ὁ, ἡ, omnibus conspicuus. E π. & φαίνομαι.
Πάσμα, ατος, τὸ, quod contextum vel intextum est, contextus, Hes. A πάσσω, n. 3.
Πασπάλη, ἡ, milium, item farina, pulvis, Aristoph. item res levis, vulgaris. v. & παιπάλη.
Πασσαλευτὸς, ὴ, ὸν, adfixus. A seq.
Πασσαλεύω, seu πατταλεύω, f. εύσω, palum seu clavum figo, palo s. clavo figo, adfigo. A πάσσαλος.
Πασσαλίσκος, ου, ὁ, claviculus ligneus, paxillus. Dim. a seq.
Πάσσαλος, α, ὁ, idem. Philox. (Lat. pessulus) A πήγνυω, pango.
Πάσσαξ, ακος, ὁ, idem. Unde πασσάκιον. A pr.
Πάσσομαι, comedo. A πάω.
Πασσυδὶ, Adv. omni impetu, omnibus copiis, omnino. E πᾶς & σεύομαι.
Πασσυδίῃ, s. -ίη, Adv. idem & ex iisd.
Πασσυθὶ, Adv. idem, sed malæ notæ vox. Poll.
Πάσσω, vel πάττω, f. άσω, inspergo, conspergo. 2) spargo. 3) superinjicio, item intexo, contexo: unde 4) variego, varie distinguo. In med. πάσσομαι, edo, comedo. aor. 1. πάσασθαι. A πάω.
Πάσσων, ονος, ὁ, ἡ, crassior, spissior, densior. Comp. a παχύς.
Παστὰς, άδος, ἡ, thalamus, cubiculum. 2) porticus, atrium. 3) anta. A πάομαι, vel πάσσω, intexo flores, conspergo quasi floribus.
Πάστη, ης, ἡ, jusculum farina mixtum seu conspersum. A πάσσω.
Παστὸν, οῦ, τὸ, velum variegatum, quod foribus thalami appendi solebat. Ab eod.
Παστὸς, ὴ, ὸν, conspersus aliqua re, ut sale. 2) Subst. thalamus, Gl. Vet. s. ædicula portatilis, in qua simulacrum dei vel deæ. Gl. Vet. obtentus, coronatio, thalamus. Ab eod.
Παστοφόριον, vel παστοφόρειον, ου, τὸ, pastophorium, ædicula dei vel deæ portatilis. 2) thalamus, in quo habitat æditus, sacerdos. 3) atrium templi. A seq.
Παστοφόρος, α, ὁ, ἡ, æditus, gestans ædiculam, παστόν. A παστὸς & φέρω.
ΠΑΣΧΑ, τὸ, Pascha, transitus, indecl. πάσχα, ατος. Vox Chald.

Πασχάζω, pascha celebro. A praec.

Πασχαλικὸς, ἡ, ὀν, festorum observationi addictus: Ab eod.

Πασχάλιος, ου, ὁ, ἡ, paschalis, ad pascha pertinens. Ab eod.

Πασχητιασμὸς, ῦ, ὁ, appetitio coitus nefandi, turpis in Venerem pruritus. A seq.

Πασχητιάω, ῶ, cupio πάσχειν, sive obscena pati. πασχητιῶν, pathicus, Gl. Vet. A seq.

Πάσχω, patior. 2) affectus sum animo vel corpore, in utramvis partem. 3) accidit mihi quid. 4) εὖ πάσχειν, beneficio affici. κακῶς πάσχειν, incommodo, injuria affici. 5) Att. facio. f. πείσομαι, perf. πέπονθα, aor. 2. ἔπαθον, part. παθὼν, act. passus: Attice: τί παθὼν, quare.

Παταγέω, ῶ, fut. ήσω, strepo, strepito, fragorem edo, strido, perstrepo. A πάταγος.

Παταγὴ, ῆς, ἡ, fremitus, plausus. Ab eod.

Πατάγημα, ατος, τὸ, strepitus, de garrulo. A παταγέω.

Παταγητικὸς, ἡ, ὸν, strepitans, turbulentum sonum edens. Ab eod.

Παταγοδρόμος, ου, ὁ, ἡ, strepitum edens inter currendum, cum strepitu currens. A seq. & δρόμος.

Πάταγος, ου, ὁ, fragor, strepitus, crepitus. A πατάσσω.

ΠΑΤΑΙΚΟΙ, οἱ, Pataeci, dii navigantium, apud Phoenicas.

Πατάνη, ης, ἡ, & πατάνιον, τὸ, patina, patella. A πατάνη.

Πατάνιον, ου, τὸ, Dim. pr.

Πατάσσω, f. ξω, cum strepitu palpito, vehementer palpito. 2) percutio, pulso, ferio. πεπαταγμένος, perf. part. percussus.

Πατέλλα, patina, Gl. Vet. Voc. Lat.

Πατέλλιον, ου, τὸ, Dim. pr.

Πατελλοχαίρων, qui pateris gaudet. Ex eod. & χαίρω.

Πατερίζω, f. ίσω, patrem nomino, voco, seu appello. A πατὴρ.

Πατέριον, ου, τὸ, paterculus. Dim. ab eod.

Πατέω, ῶ, fut. ήσω, calco, conculco, protero. 2) contemtui habeo, contumelia afficio, opprimo. 3) tero, ut librum, verso manu, ut βιβλίον πεπατημένον. 4) πατέομαι, comedo, Jon. apud Herod. A πάτος.

Πάτημα, ατος, τὸ, quod calcatur, calcatum. 2) homo protritus & oppressus. A praec.

Πατὴρ, έρος, per Sync. πατρὸς, ὁ, pater, genitor, parens, auctor.

Πατησμὸς, ῦ, ὁ, conculcatio. A πατέω.

Πατητήριον, ου, τὸ, torcular, Gl. Vet. Ab eod.

Πατητὴς, ῦ, ὁ, calcator, Gl. Vet. Ab eod.

Πατητὸς, ἡ, ὸν, calcabilis, calcatus. Ab eod.

Πάτος, ου, ὁ, calcata seu trita via. Gl. Vet. pavimentum. 2) pulvis corpori adhaerens, sordes corporis.

Πάτρα, ας, ἡ, patria. 2) ex eodem patre generatio, familia. A πατὴρ. v. πάτρη.

Πατραγαθία, ας, ἡ, patris aut patrum strenuitas & fortitudo. Ex eod. & ἀγαθὸς.

Πατραδέλφη, ης, ἡ, amita, Gl. V.

Πατραδελφία, ἡ, conjunctio generis inter πατραδέλφους. A seq.

Πατράδελφος, ου, ὁ, patris frater, patruus. Gl. V. πατραδελφεὸς, Pind.

Πατραλοίας, & πατραλῴας, ου, ὁ, patris percussor, parricida. E πατὴρ & ἀλοιάω.

Πάτρη, ης, ἡ, patria, Jon. pro πάτρα.

Πάτρηθεν, Adv. e patria. A pr.

Πατριὰ, ᾶς, ἡ, familia, coetus eorum, qui communem patrem familias habent, tribus, genus, progenies, gentis origo. A πατὴρ.

Πατριάζω, f. άσω, mores paternos imitor, patrisso. A πάτριος.

Πατριαρχεῖον, ου, τὸ, patriarchae domus. A seq.

Πατριάρχης, ου, ὁ, patriarcha, auctor generis. E πατριὰ & ἄρχω, s. ἀρχή.

Πατριαρχία, ας, ἡ, principium generis. 2) patriarchatus. Ex iisd.

Πατριαρχικὸς, ἡ, ὸν, ad patriarchas pertinens. A pr.

Πατρίδιον, ου, τὸ, paterculus. Dim. a πατὴρ.

Πατρικὸς, ἡ, ὸν, paternus, patrius. Ab eod.

Πατρικότης, ητος, ἡ, paternitas, Gl. V. A pr.

Πατρικῶς, Adv. more patris, affectu paterno, paterna benevolentia.

Πάτριος, ου, ὁ, ἡ, patrius, a patre vel a majoribus traditus. τὰ πάτρια, mores, instituta majorum. Ab eod. item πάτριος Jon. pro φράτριος, v.

Πατρὶς, ίδος, ἡ, patria. Ab eod.

Πατρίως, Adv. more majorum. A πάτριος.

Πατριώτης, ου, ὁ, popularis, conterraneus. A pr.

Πατριωτικὸς, ἡ, ὸν, ad tribules pertinens. A pr.

Πατριῶτις, ιδος, ἡ, popularis, conterranea. Ab eod.

Πατροδώρητος, ου, ὁ, ἡ, a patre donatus, vel datus. E πατὴρ & δωρητὸς.

Πατρογενεὺς, έως, θεοὶ πατρογενεῖς, dii patrii. Ex eod. & γίνομαι.

Πατρόθεν, Adv. a patre. A πατὴρ.

Πατροκασίγνητος, ου, ὁ, patris frater, patruus.

Πατροκίνητος, ου, ὁ, ἡ, a patre motus. E π. & κινέω.

Πατροκτονέω, ῶ, parricida sum. A πατροκτόνος.

Πατροκτονία, ας, ἡ, parricidium. Ab eod.

Πατροκτόνος, ου, ὁ, ἡ, parricida, patris interfector vel interfectrix. E π. & κτείνω.

Πατρόκτονος, ου, ὁ, ἡ, a patre interfectus. Ex iisd.

Πατρομήτωρ, ορος, ἡ, avus maternus. Ex eod. & μήτηρ.

Πατρονομέομαι, ῦμαι, patris imperio regor. Ex eod. & νόμος.

Πατρονομία, ας, ἡ, munus πατρονόμων. 2) imperium paternum. A πατρονόμος.

Πατρονομικὴ, ῆς, ἡ, sc. ἐπιτροπὴ, gubernatio paterna. Ab eod.

Πατρονόμος, ου, ὁ, qui tamquam pater res administrat. 2) nomen magistratus apud Lacedaemonios. E π. & νέμω.

Πατροπαράδοτος, ου, ὁ, ἡ, a patre traditus. 2) a majoribus traditus. Ab eod. & παραδίδωμι.

Πατροπάτωρ, ορος, ὁ, paternus avus.

Πατρόπολις, ἡ, patria, & domus paterna, ut πάτρα.

Πατροραίστης, ου, ὁ, parricida. E π. & ῥαίω.

Πατροστερὴς, έος, ὁ, ἡ, patre privatus, orbus. Ab eod. & στερέω.

Πατρότης, ητος, ἡ, paternitas. A πατὴρ.

Πατροτύπτης, ου, ὁ, patrem verberans. Ex eod. & τύπτω.

Πατροῦχος, ου, ὁ, ἡ, patris bona habens seu possidens. E π. & ἔχω.

Πατροφονεὺς, έως, poet. ῆος, ὁ, parricida. 2) qui alterius patrem interficit.

Πατροφόνος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Πατροφονευτὴς, ου, ὁ, patris interfector. E π. & φονεύω.

Πατρυιὸς, ῦ, ὁ, vitricus. A πατὴρ.

Πατρίζω, f. ίσω, patrisso, patris mores imitor. A πάτριος.

Πατρῷος, ου, ὁ, ἡ, patrius. 2) avitus. A πατὴρ.

Πάτρων, ωνος, ὁ, patronus, Gl. Vet. Ab eod.

Πατρωνία, ας, ἡ, patronatus, patrocinium. A pr.

Πατρωνέω, patrocinor. Gl. Vet. Ab eod.

Πατρω-

Πατρωνυμέω, oomen a patris nomine facio. E πατὴρ & ὄνομα.

Πατρωνυμία, ας, ἡ, nomen a patris oomine factum. Ex iisd.

Πατρωνυμικός, ή, όν, a patre denominatus. A pr.

Πατρωνυμικως, *Adv.* nomen a patris oomioe ducendo vel ducto. A pr.

Πατρωνύμι☉, ον, paternus, a patre cognominatus. Ex iisd.

Πατρῷ☉, ῴα, ῷον, paternus, patrius. 2) avitus. πατρῷοι θεοί, penates. Philox. dii patrii. A πατήρ.

Πατρωὸς, ῦ, ὁ, vitricus. v. πατρυιός. Ab eod.

Πάτρως, ωος, & ω, ὁ, patruus. Ab eod.

Πατταλεύω, clavo, paxillo firmo, paogo. A seq.

Πάτταλ☉, palus, paxillus, Gl. V. v. πάσσαλ☉.

Παῦλα, ης, ἡ, cessatio, quies, finis. 2) clausula. A παύομαι.

Παῦλ☉, ου, Paulus, nom. Rom.

Παυράκις, *Adv.* idem quod ὀλιγάκις. A παῦρ☉.

Παυροεπής, έ☉, ὁ, ἡ, pauciloquus. E παῦρος & ἔπ☉.

Παυρίδιον, *Adv.* pauxillum. A seq.

Παῦρος, ου, ὁ, paucus. 2) parvus, brevis.

Παυσάνεμος, ο, ὁ, ἡ, vcotos sedans seu placans. A παύω & ἄνεμος.

Παυσικάπη, ης, ἡ, capistrum pabulo arcens jumeota, item servos pinsentes &c. Ex eod. & κάπτω.

Παυσίλυπος, ο, ὁ, ἡ, mœrorem sedans. Ex eod. & λύπη.

Παυσινύσταλος, dormitiooem reprimens. Ex eod. & νυστάζω.

Παυσίπονος, ου, ὁ & ἡ, a labore recreans. Ex eod. & πόνος.

Παῦσις, εως, ἡ, cessatio, requies. Philox. ioterdictum. A παύω.

Παυστέα, compescenda, Philox. Ab eod.

Παυστὴρ, ῆρος, ὁ, sedator, qui finem imponit. Ab eod.

Παυστήριος, α, ὁ, ἡ, sedandi vim habens. A pr.

Παυστικὸς, ή, όν, idem. A παύω.

Παυσώδυνος, ου, ὁ, ἡ, dolorem sedans. Ex eod. & ὀδύνη.

Παυσωλὴ, ῆς, ἡ, cessatio, requies, sedatio. A sq.

Παύω, f. αύσω, finem impono, finio, cessare, seu desistere facio. 2) reprimo, coerceo, sedo. παύομαι, desino, cesso, quiesco.

Παφλάζω, f. άσω, ferveo, æstuo. A φλύζω.

Πάφλασμα, ατος, τό, fervor, æstuatio, æstus. 2) strepitus, quem æstuans mare edit. A pr.

Πάχετος, pro παχύτερος, crassior, apud Hom. 2) pro laqueo, fune, vinculo, ap. Hipp. v. πάγη & παγίς.

Πάχνη, ης, ἡ, pruioa, gelu, stiria, glacies. Phil. a πήγνυμι.

Παχνήεις, ήεσσα, ῆεν, pruinosus. A pr.

Παχνόω, ῶ, f. ώσω, gelu constringo, conglacio, congelo. παχνόομαι, οῦμαι, gelor. aor. 1. ἐπαχνώθην. Ab eod.

Παχνώδης, εος, ὁ, ἡ, pruinosus, glacialis, Gl. V. Ab eod.

Πάχος, εος, τό, crassities, crassitudo. A παχύς.

Παχύαιμος, ον, crassum sanguinem habens. Ex eod. & αἷμα.

Παχυδάκτυλος, ο, ὁ, ἡ, crassos babens digitos.

Παχυδερμέω, ῶ, occailesco. παχυδερμεῖ, obcallet, Philox. crassam habet pellem duramque. A παχύδερμος.

Παχυδερμία, ἡ, cutis crassities. A seq.

Παχύδερμος, ο, ὁ, ἡ, crassam pellem seu cutem habens. 2) fatuus seu stupidus. E παχύς & δέρμα.

Παχύθριξ, ιχος, ὁ, ἡ, qui crassos pilos habet.

Παχυκάλαμ☉, ο, ὁ, ἡ, crasso adsurgeos calamo seu culmo.

Παχυκάρδι☉, brutus, stolidus, Gl. Vet. E π. & καρδία.

Παχύκαυλ☉, ο, ὁ, ἡ, qui crasso seu denso caule est.

Παχύκνημ☉, ο, ὁ, ἡ, cui sunt pingues suræ. E π. & κνήμη.

Παχυλός, ή, όν, crassus. A παχύς.

Παχυλῶς, *Adv.* crasse, crassa Minerva. A pr.

Παχυμερής, έος, ὁ, ἡ, crassus, coolectus in partes rudiores. E π. & μέρος.

Παχυμέρεια, ας, ἡ, crassitudo. A pr.

Παχυμερῶς, *Adv.* crasse, crassa Minerva. παχυμερέστερον, rudius, crassius, crassiore Minerva. Ab eod.

Παχυνευρέω, ῶ, f. ήσω, crassos habeo nervos.

Παχυνόος, contr. παχύνους, α, ὁ, ἡ, stupidus, crasso ingenio præditus.

Πάχυνσις, εως, ἡ, condensatio. A παχύνω.

Παχυντικός, ή, όν, vim habens reddendi crassum.

Παχύνω, f. υνῶ, crassum reddo, obesum reddo, Gl. Vet. crasso, pinguefacio. παχύνομαι, pinguesco, Gl. V. A παχύς.

Παχύπους, οδος, ὁ, ἡ, cui pedes tument.

Παχύριν, ινος, ὁ, ἡ, qui nasum habet crassum.

Παχυράβδος, ο, ὁ, ἡ, crassas habens virgas.

Παχύῤῥιζος, ο, ὁ, ἡ, cui crassa est radix. E π. & ῥίζα.

Παχυρυγχος, crassum habens rostrum.

Παχύς, εῖα, ύ, crassus, spissus, densus. 2) crassus, i. e. pinguis, obesus. 3) stupidus, bebes, tardus. 4) rudis, vilis, *de veste & supellectili.* 5) opulentus, dives. 6) gravis, robustus. παχύτερ☉, πάχιστ☉, compar. & superl. A πήγνυμι.

Παχυσκελής, έ☉, ὁ, ἡ, qui crura crassa habet. E π. & σκέλ☉.

Παχυσμὸς, ῦ, ὁ, crassitudo. 2) virilis & florentis ætatis robur. A παχύς.

Παχυστομέω, ῶ, crasso ore loquor, crasse prouuncio. A παχύστομ☉.

Παχυστομία, ας, ἡ, os crassum, crassa pronunciatio. Ab eod.

Παχύστομ☉, ο, ὁ, ἡ, qui crasso ore est. 2) qui crasse loquitur. E π. & στόμα.

Παχύτης, ητος, ἡ, crassitudo, crassities, corpulentia, obesitas, pinguedo. A παχύς.

Παχύτριχ☉, ο, ὁ, ἡ, v. παχύθριξ.

Παχύφλοι☉, ο, ὁ, ἡ, crassum corticem habens.

Παχύφρων, ονος, ὁ, ἡ, stupidus, bardus. E π. & φρήν.

Παχύφυλλ☉, ο, ὁ, ἡ, crassa habens folia. E π. & φύλλον.

Παχύχειλ☉, ον, crassa habens labra, labeo.

Παχύχυμ☉, & παχύχυλ☉, ο, ὁ, ἡ, crassum succum habens.

Πάω, vel potius πάομαι, fut. πάσομαι, possideo, paro, adquiro. 2) gusto, vescor; (sed id potius est πάσσομαι.)

Παώτης, ου, ὁ, propinquus. Vox Laconica. A πάομαι.

Πέδα, pro μετὰ *Dor.* vel *Æolice* in compositis dicitur, a πέδον, ut credunt. Sic in verbis seq.

Πεδαίρω, in sublime effero, vel eveho, e πέδα & αἴρω. pro μεταίρω, unde μετέωρος.

Πεδάγρετος, ου, ὁ, ἡ, teprehensus e fuga a persequentibus. Hesych. pro μετάγρετος, id est ἐν τῷ μεταδιώκειν ἀγρευόμενος.

Πεδαίχμιος, pro μεταίχμιος, Æschyl.

Πεδάρσιος, ος, Æschyl. pro μετέωρος, sublimis.

Πεδαμείβω, pro μεταμείβω, muto, commuto. Pind. πεδάμειψαν, a. 1. 3. pl. ubi Schol. μετήμειψαν, μετήλλαξαν.

Πεδανός, ή, όν, humilis, a terra seu solo vix adsurgens, parvus. 2) levis, mollis. A πέδον.

Πεδάρσιος, ου, ὁ, ἡ, pro μετάρσιος, sublimis.
Πεδάφρων, ονος, ὁ, ἡ, mentem vinctam habens, mente vinctus. E πέδη & φρήν.
Πεδάω, ῶ, f. ήσω, compedibus adstringo, illigo, irretio. A πέδη.
Πεδεινός, ή, όν, campester, planus. A πέδον.
Πεδέρχομαι, πεδέρχεται, Pind. pro μετέρχεται, sequitur, insequitur, subit, venit.
Πεδέω, præpedio, vincio, Gl. Vet. A seq.
Πέδη, ης, ἡ, pedica, compes.
Πεδήορος, pro μετήορος, sublimis. Nicand.
Πεδήρης, εος, ὁ, ἡ, talaris, Gl. Vet. A πέδον & ἄρω.
Πεδήτης, ου, ὁ, pedibus adstrictus, vinctus. A πεδάω.
Πεδητής, ῦ, ὁ, qui compedibus adstringit. Ab eod.
Πεδιαῖος, αία, αῖον, qui in locis planis & campestribus moratur. A πεδίον.
Πεδιακός, ή, όν, campester. Ab eod.
Πεδιάς, άδος, ἡ, planities. Philox. Campania.
Πεδιάσιμος, ου, ὁ, ἡ, campester. A pr.
Πεδιάσιος, ου, ὁ, ἡ, ut πεδιάσιοι Ἀθηναῖοι, planitiem habitantes. Ab eod.
Πεδίζω, compedo, Gl. V. A πέδη, f. πέδιον. nisi leg. ποδίζω.
Πέδιλον, ου, τὸ, calceus. Philox. πέδιλα, talaria.
Πεδινός, ή, όν, campester, planus. A πεδίον.
Πέδιον, ου, τὸ, parvum vinculum. A πέδη.
Πεδίον, ου, τὸ, campus, planities. 2) pars superior pedis, cui subjacent digiti. A πέδον.
Πεδίονδε, *Adv.* in campum. A pr.
Πεδιονόμος, ου, ὁ, ἡ, cui nemora & campi sunt adsignati. 2) qui in campis pascitur, paganus. E πεδίον & νέμω.
Πεδιοπλόκτυπος, ον, armis strepitum in campo ciens, i. e. pugnans. Ex eod. ὅπλα & κτύπος.
Πεδοβάμων, ὁ, ἡ, reptilis, terra incedens. opp. volatilis. E πέδον & βαίνω.
Πεδόεις, όεσσα, όεν, solo adhærens, similis. A πέδον.
Πεδόθεν, *Adv.* e solo, seu e terra. Ab eod.
Πεδοῖ, *Adv.* in solum, in terram. Ab eod.
Πέδοικος, pro μέτοικος, inquilinus. Hesych. ex Æschylo.
Πεδοκοίτης, ου, ὁ, humi jacens, humi lectum habens. A seq. & κοίτη.
Πέδον, ου, τὸ, solum, terra, humus.
Πέδονδε, *Adv.* in solum, in terram, per campum. A pr.
Πεδοσκαφής, έος, ὁ, ἡ, in solo vel in terra defossus. Ex eod. & σκάπτω.
Πεδοστιβής, έος, ὁ, ἡ, solum seu terram calcans, pedester. 2) humi stratus. Ex eod. & στείβω.
Πεδοτρεφής, έος, ὁ, ἡ, in solo seu in terra nutritus. Ex eod. & τρέφομαι.
Πεδότριψ, βος, ὁ, ἡ, qui diu in vinculis fuit. E πέδη & τρίβω.
Πέδων, ωνος, ὁ, servus compedibus adstrictus. A πέδη.
Πέζα, ης, ἡ, malleolus pedis, planta pedis aut ima planta. 2) limbus in vestimento, instita, quæ extremam vestis oram ambit & ornat, Philox. limbus. 3) aliarum etiam rerum extremitates, ut ripa, ora maritima, litus &c.
Πεζακοντιστής, ῦ, ὁ, pedes jaculator. E πεζὸς & ἀκοντιστής.
Πέζαρχος, ου, ὁ, peditum præfectus. Ex eod. & ἄρχω.
Πεζέταιροι, & πεζέτεροι, (quæ vitiosa est lectio) milites quidam apud Macedonas præcipuæ fortitudinis, apud Demosth.
Πεζέμπορος, ου, ὁ, ἡ, qui negotiationem tractat terrestrem.
Πέζευμα, ατος, τὸ, peditatus, Gl. Vet. A πεζεύω.
Πεζευτικός, ή, όν, qui pedibus iter facere potest: qui gradiendo fit. A seq.

Πεζεύω, f. εύσω, pedibus iter facio, pedes sum, gradior. Gl. Vet. pedito. A πεζός.
Πεζῇ, *Adv.* pedestri aut terrestri itinere, terra. 2) terrestri prælio. Ab eod.
Πεζικός, ή, όν, pedester. Hinc τὸ πεζικόν, ῦ, peditatus, exercitus terrestris. Ab eod.
Πεζίτης, ου, ὁ, pedes, pedester. Ab eod.
Πεζοβόας, ου, ὁ, pedes, qui pedestrem pugnam committit. Ex eod. & βοή.
Πεζογραφέω, ῶ, pedestri oratione scribo. A seq.
Πεζογράφος, ου, ὁ, ἡ, q. d. pedestris orationis scriptor, qui aliquid oratione soluta scribit. E πεζὸς & γράφω.
Πεζοθηρία, ἡ, venatio animalium terrestrium. Ex eod. & θήρα.
Πεζοθηρικός, ὸν, ad πεζοθηρίαν, pertinens. A pr.
Πεζολεκτέω, oratione prosaica utor. Ex eod. & λέγω.
Πεζολογέω, idem, a seq.
Πεζολόγος, ου, ὁ, ἡ, historicus, qui oratione soluta utitur.
Πεζομαχέω, ῶ, f. ήσω, pugnam pedestrem committo. A πεζομάχος.
Πεζομάχης, ου, ὁ, ἡ, idem quod πεζομάχος.
Πεζομαχία, ας, ἡ, pugna pedestris seu terrestris. A seq.
Πεζομάχος, ου, ὁ, ἡ, qui pedestri prælio certat. E πεζὸς & μάχομαι.
Πεζονομικός, ή, όν, peritus pascendorum animalium pedestrium. πεζονομική, ars pascendi animalia. Ex eod. & νομή.
Πεζοπορέω, ῶ, f. ήσω, pedibus incedo, seu iter pedestre facio. A seq.
Πεζοπόρος, ου, ὁ, ἡ, pedes, qui pedibus iter facit.
Πεζός, ῦ, ὁ, pedes, pedester, Philox. it. πεζός, ή, όν, πεζὸς λόγος, pedestris oratio, prosa oratio, prosa, Gl. V. A πέζα.
Πεζοφόρος, ου, ὁ, ἡ, limbum habens, fimbriatus. A pr. & φέρω.
Πεζῶς, pedestri oratione. A πεζός.
Πειθανάγκη, ης, ἡ, suasio necessitatem imponens, ut principum & potentum. E πείθω & ἀνάγκη.
Πειθανολογία, ας, ἡ, v. πιθανολογία.
Πειθανός, ή, όν, lepidus, verisimilis, suadibilis, Gl. Vet. A πείθω. (sed v. πιθανός, quod verius.)
Πειθάνωρ, ὁ, ἡ, obediens. A πείθω.
Πειθαρχέω, ῶ, f. ήσω, pareo, obedio, obsequor, morem gero magistratui, seu ei, cujus in potestate sum. A πείθαρχος.
Πειθαρχία, ας, ἡ, obedientia. Ab eod.
Πειθαρχικός, ή, όν, qui facile paret, promtus ad parendum. A pr.
Πείθαρχος, ὁ, ἡ, idem. E πείθω & ἀρχή.
Πειθήμων, ονος, ὁ, ἡ, moriger, obsequens. 2) fidelis, credens. A πείθω.
Πειθήνιος, ου, ὁ, ἡ, idem. E πείθομαι & ἡνία, *frenum*.
Πειθηνίως, *Adv.* obediendo, prompto obsequio. A pr.
Πειθός pro πιθανός, persuasorius, in N. T. πειθοῖς λόγοις. quidam legunt πειθοῖ (dat. a πειθώ) & λόγοις.
Πείθω, f. πείσω, p. πέπεικα, persuadeo, oratione flecto, impello ad rem aliquam faciendam, suadeo, persuadere conor, doceo. 2) compositionem facio, placo aliquem, *in primis*, concilio mihi, etiam malis artibus, pecunia: *unde & pro* corrumpo *dicitur*. πείθομαι, pareo, obedio. Gl. Vet. item credo. (Primitiva significatio verbi est vincio, adstringo loro, & sic fune religatum, quo volo, duco. v. πεῖρα & πεῖσμα. Hinc πείθομαι patior me veluti constrictum vinculis duci & agi, quo alter vult.)

Πειθώ,

Πειθὼ, όος, contr. οῦς, ἡ, suada, suadela, persuadendi vis. 2) oratio ad persuadendum composita: institutum & consilium persuadendi. 3) persuasio. 4) obsequium, obedientia. A pr.

Πείκω, f. ξω, pecto vel carmino, carpo. 2) tondeo. v. πέκω, πέκος, πόκος.

Πεῖνα, ης, ἡ, fames. 2) esuritio. A πένω, πένομαι, unde Lat. *penuria*.

Πειναλέος, έα, έον, famelicus, qui esurit. A pr.

Πεινατικὸς, ἡ, ὸν, idem. A seq.

Πεινάω, ῶ, f. ήσω, esurio, fame premor. 2) appeto, desidero. inf. πεινῆν *Dor.* pro πεινᾷν. A πεῖνα.

Πεινέω, *Jon.* pro πεινῶ, idem & ab eod.

Πείνη, ης, ἡ, esuries, fames, Gl. Vet. pro πείνησις, vel πεῖνα.

Πείνημι, esurio. A πεινάω.

Πεινητικὸς, ἡ, ὸν, famem sentire solitus, vel famem excitans. Ab eod.

Πεῖρα, ας, ἡ, experimentum, documentum. 2) conatus, periculum. 3) appellatio de stupro aut alio tali turpi facinore. 4) sensus alicujus rei, usus in partem deteriorem: unde & de incommodis dicitur. A πείρω, *transeo*, *trajicio*, unde Lat. *periculum*.

Πειρὰ, ᾶς, ἡ, cuspis vel acies gladii. *A penetrando*.

Πειράζω, fut. άσω, tento, exploro, periculum facio, captiose tento, tento sollicitando ad aliquod scelus, in primis stuprum. πειράζομαι, tentor, ad scelus aliquod sollicitor. A πεῖρα.

Πειραιεὺς. Pyræeus, portus Atticæ. Gen. Πειραιέως, Πειραιῶς. Acc. Πειραιᾶ.

Πειραϊκὸς, ut Πειραϊκαὶ πύλαι, Pyræeæ portæ.

Πειραῖον, τὸ, idem qui πειραιεύς.

Πείραμα, ατος, τὸ, tentamentum, Gl. Vet. A πειράω.

Πειραίνω, finio, necto. aor. 1. part. πειρήνας, πειρήναντες, nectentes. A πέρας, quia cum res committuntur, earum πέρατα, fines extremi connectuntur.

Πεῖραρ, sive πεῖρας, ατος, τὸ, finis, terminus. A πέρας.

Πείρασις, εως, ἡ, tentatio, sollicitatio. A πειράζω. 2) conatus. A πειράω.

Πειρασμὸς, οῦ, ὁ, tentamentum. 2) tentatio. A πειράζω.

Πειραστὴς, οῦ, ὁ, tentator. Ab eod.

Πειραστικὸς, ἡ, ὸν, tentandi peritus, tentandi vim habens. 2) qui inani conatu utitur. Ab eod.

Πειραστικῶς, tentandi caussa, per tentationem. A pr.

Πειρατεία, ας, ἡ, piratica. A πειρατεύω.

Πειρατέον, πειρατέα, tentandum. A πειράω.

Πειρατεύω, f. εύσω, piraticam exerceo, naves in mari capio, prædor. A πειρατής.

Πειρατηρία, ας, ἡ, *Jon.* πειρητηρίη, ης, ἡ, tentatio, qua alicujus rei periculum & experimentum facimus. A πειράω.

Πειρατήριον, ου, τὸ, sedes piratarum. sc. οἴκημα. 2) prædonum multitudo, sc. πλῆθος. 3) experimentum, tentamentum, tentatio. sc. ἐγχείρημα. 4) locus tentationum. A seq. & πειράζω.

Πειρατὴς, οῦ, ὁ, prædo marinus, pirata. A πειράζω, quia tentat naves, periculi ergo eas aggreditur, sintne pares resistendo, nec ne.

Πειρατικὸς, ἡ, ὸν, piraticus, ad piratas seu prædones marinos pertinens. A pr.

Πειράω, ῶ, f. άσω, & *Jon.* ήσω, conor, nitor, tento, experior, periculum facio. 2) tento, de stupro appello. Gl. V. πειρέω, sollicito, attento. πειράομαι, tento, Gl. Vet. aor. 1. part. πειραθεὶς, expertus, Philox. perf. πεπειραμένος, expertus, (in partem utramque) Gl. Vet. πειρῶμαι, conor, nitor, experior, Gl. Vet. imperat. πειρῶ, enitere. Phil. A πεῖρα.

Πειρητίζω, experior, tento, periculum facio, exploro animum alicujus. A pr.

Πείρινθος, *Gen.* & πείρινθα, *Acc.* a πεῖριν, crates, vel alveus e viminibus.

Πείρω, f. περῶ, p. πέπορα, transadigo, transfigo, transfodio, infigo, adfigo. 2) transeo. aor. 1. ἔπειρα, transfixi. πεπαρμένος, transfixus, perf. part. pass.

Πεῖσα, ης, ἡ, funis ancoralis. ἐν πείσῃ, *trop.* in tranquillitate. A πείθω.

Πεῖσαι, loca irrigua, aquosa, prata. A πίσαι, pro ποτίσαι, Schol. Hom. ab antiquo πίω.

Πεισίμβροτος, ου, ὁ, ἡ, hominibus persuadens. E πείθω, & βρ.

Πεῖσις, εως, ἡ, suasio, suadela. Ab eod.

Πεῖσις, εως, ἡ, passio, a f. 2. πείσομαι, patiar, verbi πάσχω. proprie a πένθω.

Πεισιχάλινος, ου, ὁ, ἡ, frenis obediens. E πείθω & χ.

Πεῖσμα, ατος, τὸ, fiducia adgrediendi aliquid, persuasio. 2) funis nauticus, quo navis religatur & retinetur, ut pareat gubernatori, retinaculum, firmamentum, refugium. A πείθω.

Πεισμάτιον, τὸ, Dim. a pr.

Πεισμονὴ, ῆς, ἡ, persuasio. A πείθω.

Πειστέον, obsequendum, obediendum. 2) credendum. Ab eod.

Πειστὴρ, ῆρος, ὁ, obediens. 2) suasor. Ab eod.

Πειστήριος, ου, ὁ, ἡ, idem quod seq.

Πειστικὸς, ἡ, ὸν, persuasorius, vim persuadendi habens. Ab eod.

Πειστικῶς, *Adv.* persuadendo, probabiliter. A pr.

Πείσυνος, ύνη, υνον, fretus. A πείθω.

Πεισάλης, ου, ὁ, catamitus, pathicus. Etymol. Suid. E πείθω & ἅλλομαι. (vel potius ab illo tantum. αλης est mera terminatio. Aut leg. est πισώδης. v. infra πισώδης.)

Πεκούλιον, ου, τὸ, peculium. Vox Lat.

Πεκτέω, ῶ, f. ήσω, pecto, carmino, carpo. 2) tondeo. A πεκτός.

Πεκτὴρ, ῆρος, ὁ, qui tondet aut vellit. A πέκω.

Πέκος, εος, τὸ, pellis, item cortex. Ab eod.

Πεκτὸς, ἡ, ὸν, pexus, comtus. 2) tonsus. A seq.

Πέκω, fut. πέξω, tondeo. aor. 1. pass. ἐπέχθην, ἐπέχθη, tonsus est. A πείκω.

Πελάγειος, εία, ειον, marinus. A πέλαγος. v. πελάγιος.

Πελαγίζω, f. ίσω, versus altum, in altum navigo, inundo, undis tego. Ab eod.

Πελαγικὸς, ἡ, ὸν, marinus, pelagicus, altum amans. Ab eod.

Πελάγιος, ία, ιον, idem & ab eod.

Πελαγόδρομος, ον, maritimus. Epith. navis.

Πέλαγος, εος, τὸ, proprie mare altum, mare medium. 2) pars maris majoris. 3) æquor, mare. 4) reperitur etiam de fluminibus, ut de Danubio ap. Dion. Cass. 5) tropice, de magna mole rerum malarum.

Πελαγόστροφος, ου, ὁ, ἡ, qui in mari degit. E pr. & στρέφω.

Πελαγόω, mari inundo. Ab eod.

Πελάζω, f. άσω, propinquo, appropinquo, venio ad, accedo. 2) admoveo, applico, appello. πελάζομαι, appropinquo. πελασθεὶς, admotus, aor. 1. A πέλας.

Πε-

Πελάθω, idem. Poet. pro πελάζω.

Πέλανος, ου, ὁ, in plur. etiam πέλανα, libum, quod placentæ in modum e farinæ polline fiebat, & sacrificiis adhibebatur. 2) spuma concreta. 3) quodvis humidum concretum & arendo induratum. 4) oboli pondus. A πελάω, misceo, quatio.

Πελαργᾶν, Pythagoras vocabat τὸ νουθετεῖν, i. e. monere, admonere. A πελαργός.

Πελαργιδεῖς, ciconiarum pulli. A sing. πελαργιδεύς.

Πελαργικός, ή, όν, qui ciconiarum est, seu qualis ciconiarum est, ciconiis proprius, usitatus. πελαργικοὶ νόμοι, leges de alendis parentibus: quia id faciunt ciconiæ.

Πελαργῖτις, ιδος, ἡ, herba, lienosis medens.

Πελαργός, οῦ, ὁ, ciconia.

Πελαργοχρώς, ωτος, ὁ, ἡ, ciconiæ colorem habens.

Πελαργώδης, εος, ὁ, ἡ, ciconiæ similis, ciconiam referens. A πελαργός.

Πέλας, Adv. prope. Hinc ὁ πέλας, vicinus, propinquus, alius. Comp. πλησίον, Superl. πελαστάτω, Hipp.

Πελάστης, ου, ὁ, qui appropinquat, qui accedit, vicinus, incola. A πελάζω.

Πελατεία, ας, ἡ, clientela, Gl. V. A sq.

Πελάτης, ου, ὁ, vicinus. 2) inferioris conditionis homo, qui domum nostram ventitat & nos colit, sese ad nos adjungit, Gl. V. cliens. A πελάω.

Πελατικός, ή, όν, famularis. A pr.

Πελάτις, ιδος, ἡ, cliens, vel famula. Ab eod.

Πελάω, ῶ, appropinquo, accedo. (olim trudo, concutio. v. πέλαγος, πέλανος, πελεμίζειν, πόλεμος, πέλω, unde Lat. pello.) A πέλας.

Πέλεθος, ὁ, stercus, idem quod σπέλεθος.

Πελέθρισμα, ατος, τὸ, cursus. Hes. qs. jugeri, vel per designata jugera. Quasi a πελεθρίζω, a πέλεθρον.

Πέλεθρον, ου, τὸ, jugerum, item, spatium, ut πλέθρον. ubi vid.

Πέλεια, ας, & πελειάς, άδος, ἡ, columbæ genus. 2) columba. A πελός.

Πελειοθρέμμων, ονος, ὁ, ἡ, columbarum altor vel altrix. E pr. & θρέμμα, vel τρέφω.

Πέλειος, εία, ειον, niger, fuscus, lividus. A πελός.

ΠΕΛΕΚΑ'Ν, ᾶνος, ὁ, pelecanus, picus Martius.

Πελεκάνιος, marina avis, fulica, Gl. V.

Πελεκᾶς, pelecanus, Att. pro πελεκάν.

Πελεκάω, ῶ, f. ήσω, securi cædo, dolabra complano, dedolo. Philoxen. πελεκᾷ, dolat. A πέλεκυς.

Πελέκημα, ατος, τὸ, assula, fomes, Gl. Vet. A pr.

Πελέκησις, εως, ἡ, sectio per securim, lævigatio, quæ fit dolabra. Ab eod.

Πελεκητής, οῦ, ὁ, dolator, Gl. V. Ab eod.

Πελεκητός, ή, όν, bipenni cæsus vel complanatus. 2) qui securi cædi vel complanari potest. Ab eod.

Πελεκίζω, f. ίσω, securi percutio. A πέλεκυς.

Πελεκῖνος, ου, ὁ, securidaca, vel securiculata, herba vel frutex. 2) avis nomen.

Πελεκκάω, ῶ, idem quod πελεκάω.

Πέλεκκον, ου, τὸ, manubrium seu capulum bipennis: bipennis ipsa. A πέλεκυς.

Πελεκοειδής, έος, ὁ, ἡ, securis s. bipennis formam habens. Ex eod. & εἶδος.

Πελεκύδιον, ου, τὸ, securicula, parva securis. Dim. a seq.

Πέλεκυς, εως, ὁ, securis, bipennis. 2) dicitur & de asperitate morum, de acerbitate.

Πελεκυφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui securim gestat, bipennifer. 2) magistratus, cui secures præferuntur. E pr. & φέρω.

Πελεμίζω, f. ξω, moveo, commoveo, quasso, concutio. πελέμιξεν, aor. 1. pro ἐπελέμιξε, concussit. πελεμίχθη, aor. 1. pass. pro ἐπελεμίχθη, motus est.

Πελιάς, άδος, ἡ, columba. Jon. pro πελειάς.

Πελία, ας, ἡ, livor. Dor. A πελός.

Πελιαίνομαι, livesco, livorem contraho. A pr.

Πελιδνή, ῆς, ἡ, livor. (vel potius πελιδνὴ, pro πελιδνότης, q. a πελιδνός. nam alterum est adjectivum.) A sq.

Πελιδνός, ή, όν, nigredinem plumbeam habens, sanguine suffusus, lividus, livens. A πελός.

Πελιδνότης, ητος, ἡ, livor. 2) pars livida. A pr.

Πελιδνόω, ῶ, f. ώσω, lividum reddo, sugillo. πελιδνοῦμαι, liveo, livesco. Gl. V. Ab eod.

Πελίδνωμα, suffusio sanguinis, livor. A pr.

ΠΕΛΙ'ΚΗ, ης, ἡ, poculi genus.

Πελικνίς, ίδος, ἡ, species poculi lignei. 2) catinus ligneus. A pr.

Πελιξ, ικος, catinus. Athen. ut πέλυξ.

Πελιόομαι, οῦμαι, livesco. A sq.

Πέλιος, ία, ιον, lividus, luridus, Phil. A πελός.

Πελιότης, ητος, ἡ, livor, Philox. A pr.

Πελίωμα, ατος, τὸ, livor, Philox. nigredo. A πελιόομαι.

Πελίωσις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Πέλλα, Jon. πέλλη, ης, ἡ, mulctra, seu mulctrale. 2) vas potorium.

Πελλαῖος, αία, αῖον, vel πελλαϊκός, ή, όν, fuscus, Hesych. Pella, oppido Macedoniæ, oriundus, ut Alexander magnus. A πελλός.

Πελλαστήρ, ῆρος, ὁ, idem quod seq. A πέλλα.

Πελλατήρ, ῆρος, ὁ, qui lac in mulctram mulget. A πέλλα.

Πελλίς, ἡ, mulctra, pelvis, Vox Trag. v. πέλυξ, n. 2. A πέλλα.

Πελλίομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, idem quod πελιόομαι A sq.

Πέλλος, η, ον, sive πελλός, ή, όν, colorem nigricantem & subfuscum habens. item niger, fuscus. A πελός.

Πέλλωμα, ατος, τὸ, livor, pars livida. Schol. Theocr. A πελλόομαι.

Πέλμα, ατος, τὸ, planta pedis, solea, calcaneum, Gl. Vet.

Πελματώδης, εος, ὁ, ἡ, plantaris, Gl. V. A pr.

ΠΕΛΟ'Σ, ή, όν, idem quod πέλλος.

Πελταζω, pelta armatus pugno. A πέλτη.

Πελτάριον, ου, τὸ, parvula pelta sive cetra. Gl. V. parmula. Dim. a πέλτη.

Πελταστής, οῦ, ὁ, qui peltam in pugna gestat, peltatus, seu cetratus. Gl. V. parmularius. A πελτάζω.

Πελταστικός, ή, όν, ad peltastam pertinens. 2) peltatus. Hinc ἡ πελταστική, ῆς, sc. ἐπιστήμη, ars utendi pelta, bene pugnandi cum pelta armatura sis. Ab eod.

Πελταστικώτατα, Adv. more peritissimorum peltastarum. A pr.

Πελταφόρος, v. πελτοφόρος.

Πέλτη, ης, ἡ, pelta, cetra, scutum brevius, lorum non habens, quo sagittarii & levioris armaturæ milites uti solebant.

Πελτοφόρος, ου, ὁ, peltatus. A pr. & φέρω.

Πέλυξ, υκος, sive πέλυς, ὁ, securis, bipennis. A πέλεκυς. 2) pelvis, proprie lignea. A πελίκη.

Πέλυτρα, vel πέλματρα, fasciæ crurales, apud Pollue.

Πέλω, vel πέλομαι, sum. 2) verto. 3) admoveo.

Πέλωρ, ωρος, τὸ, monstrum, monstrum immane. 2) Adj. ingens.

Πελωρίδες, ων, αἱ, ostreæ, a magnitudine sic dictæ. A pr.

Πε-

Πελώριος, ου, ὁ, ἡ, monstrosus, portentosus, admirandus, ingens, immanis. Ab eod.
Πέλωρος, ὥρα, ωρον, idem. Ab eod.
Πέμμα, ατος, τὸ, quidquid eoquitur, coctile, genus placentæ. πέμματα, bellaria. A πέπτω.
Πεμμάτιον, ου, τὸ, bellarium. Dim. pr.
Πεμματολόγος, ου, ὁ, qui de opere pistorio delicatius apparato verba facit, vel qui de placentis & opere dulciario librum conscripsit. Ex eod. & λογ .
Πεμματουργός, ῦ, ὁ, bellariorum artifex, pistor dulciarius. Ex eod. & ἔργον.
Πεμπαδάρχης, & πεμπάδαρχος, ου, ὁ, qui quinque militibus præest. Ex πεμπὰς & ἀρχὴ, vel ἄρχος.
Πεμπάζω, f. άσω, -άζομαι, per digitos numero, præsertim quinos. 2) numero simpliciter. 3) cogito, considero. A sq.
Πεμπὰς, άδος, ἡ, quinarius numerus, quinque. A πέμπε.
Πεμπαστὴς, ῦ, ὁ, per quinos numerans. A πεμπάζω.
Πέμπε, οἱ, αἱ, τὰ, quinque. A πέντε.
Πέμπελος, ου, ὁ, ἡ, senex admodum decrepitus, & capularis, jam in sepulcrum demittendus. A πέμπω.
Πεμπταῖος, αία, αῖον, quintanus. 2) quod quinto die fit, qui quinto die venit, redit, agit &c. A πέμπτος.
Πεμπταήμερος, ον, quinque dies durans. Pind. A π. & ἡμέρα.
Πεμπτὰς, άδος, ἡ, numerus quinarius. 2) numerus quinque militum. A πέμπτος.
Πεμπτέον, mittendum. A πέμπω.
Πεμπτημόριον, ου, τὸ, quinta pars. E πέμπτος & μόριον.
Πεμπτὸς, ἡ, ὸν, missus. A πέμπω.
Πέμπτος, η, ον, quintus. πέμπτη, ἡ, quintana, forum rerum venalium in castris Rom. A πέμπε pro πέντε.
Πέμπω, f. ψω, mitto, dimitto, procul amando, demitto, emitto, immitto, impono. 2) deduco, veho, transveho, trajicio. 3) legatos mitto.
Πεμπώβολον, ου, τὸ, veru quinque cuspides habens. A πέμπε & ὀβελὸς.
Πεμφιγώδης, εος, ὁ, ἡ, referens πέμφιγα. 2) humidus, flatulentus. 3) pustulas excitans. A πέμφιξ.
Πεμφιδώδης, εος, ὁ, ἡ, idem. A πεμφὶς.
Πέμφιξ, ιγος, ἡ, flatus, gutta, nubes, bulla, pustula. Pro anima accipitur ap. Lycoph.
Πεμφὶς, ίδος, ἡ, idem.
ΠΕΜΦΡΗΔΩΝ, όνος, ἡ, insectum e vesparum genere.
Πέμψις, εως, ἡ, missio. 2) in manus traditio. A πέμπω.
Πενεστεία, ας, ἡ, famulitium, servitium, conditio πενέστου. A πενέστης.
Πενέστερος, πενέστατος, Comp. & Superl. A πένης.
Πενέστης, ου, ὁ, servus, famulus, cliens, apud Thessalos. A πένομαι, laboro.
Πενεστικὸς, ἡ, ὸν, servilis. A pr.
Πένης, ητος, ὁ, ἡ, qui labore victum quærit, pauper, inops. 2) egens. Ab eod.
Πένησσα, ης, ἡ, paupercula. A pr.
Πενητεύω, pauper sum. Ab eod.
Πενθαλέος, έα, έον, luctuosus, lugubris. A πένθος.
Πενθὰς, άδος, ἡ, luctuosa, lugubris. Ab eod.
Πενθερὰ, ᾶς, ἡ, socrus, uxoris mater. A sq.
Πενθερὸς, ῦ, ὁ, socer, uxoris pater.
Πενθεροκτόνος, ου, ὁ, ἡ, idem quod seq. A pr. & κτείνω.
Πενθεροφθόρος, ου, ὁ, ἡ, socerum perdens. Ex eod. & φθείρω.
Πενθέω, f. ήσω, lugeo. A πένθος.
Πένθημα, ατος, τὸ, luctus. A pr.
Πενθημιμερὴς, έος, ὁ, ἡ, partis semiquintæ. Hinc πενθημιμερὴς τομὴ, cæsura, quum post secundum pedem syllaba superest. τὸ πενθημιμερὲς, duo pedes cum syllaba, ut in pentametris. E πέντε, ἥμισυς, & μέρος.
Πενθημιπόδιον, ου, τὸ, duo pedes cum dimidio. Ex iisd.
Πενθήμερος, ου, ὁ, ἡ, quinque dies durans, seu a quinque diebus. E πέντε, & ἡμέρα.
Πενθημιχοίνιξ, ικος, ἡ, duæ chœnices cum dimidia. Ex πέντε, ἥμισυς, & χοῖνιξ.
Πενθήμων, ονος, ὁ, ἡ, luctuosus. A πενθέω.
Πενθήρης, εος, ὁ, ἡ, lugubris. Ab eod.
Πενθητὴρ, ῆρος, ὁ, qui luget. Ab eod.
Πενθητήριος, ου, ὁ, lugubris, ad luctum pertinens. A pr.
Πενθητικὸς, ἡ, ὸν, lugubris. A πενθέω.
Πενθητικῶς, lugubriter. A pr.
Πενθήτρια, ας, ἡ, præfica. 2) quæ luget. Ab eod.
Πενθικὸς, ἡ, ὸν, lugubris. A πένθος.
Πενθικῶς, Adv. lugubriter, lugubre. A pr.
Πένθιμος, ου, ὁ & ἡ, & πένθιμος, ίμη, ιμον, lugubris vel luctuosus. Gl. Vet. lugubris, flebilis, funestus. A sq.
Πένθος, εος, τὸ, luctus, i. e. mœror, e morte propinquorum vel amicorum. 2) quivis mœror. Philox. luctus, funus. A πένω.
Πενία, ας, ἡ, Jon. πενίη, ης, ἡ, paupertas, inopia. A πένομαι, f. πένης.
Πενιχραλέος, έα, έον, pauper, pauperculus, inops. A sq.
Πενιχρὸς, ὰ, ὸν, idem. A πένομαι.
Πενιχρῶς, pauperum more, per inopiam. A pr.
Πενόλης, penula, Gloss. Vet. alias φαινόλης. Voc. lat.
Πένομαι, facio, efficio, ago, paro, curo, struo. 2) pauper seu inops sum.
Πεντάγαμβρος, ον, quinque generos habens.
Πεντάγραμμος, ου, ὁ, ἡ, qui quinque linearum est. E π. & γραμμὴ.
Πεντάγωνος, ου, ὁ, ἡ, quinque angulos habens. Ex eod. & γωνία.
Πεντάδακτυλος, ου, ὁ, ἡ, qui quinque digitos habet, vel qui quinque digitorum est.
Πενταδάρχης, vel πεντάδαρχος, ου, ὁ, qui quinque viris præest. A πεντὰς & ἀρχὴ vel ἀρχός.
Πεντάδεκαέτης, qui quindecim annorum est. E πέντε δέκα & ἔτος.
Πενταδικὸς, ἡ, ὸν, quinarius. 2) pentade constans. A πεντάς.
Πεντάδιον, ου, τὸ, numerus quinarius. Ab eod.
Πενταδραχμία, ας, ἡ, quinque drachmæ. A seq.
Πεντάδραχμον, numisma quinque drachmarum. E πέντε & δραχμή.
Πεντάδραχμος, ου, ὁ, ἡ, quinque drachmarum pretium æquans. Ex iisd.
Πεντάδωρος, ου, ὁ, ἡ, qui quinque palmorum est. Ex eod. & δῶρον.
Πεντάεθλιος, τὸ, idem quod sq. & ex iisd.
Πεντάεθλον, ου, τὸ, sc. ἀγώνισμα, quinquertium, quinque certamina. E πέντε & ἆθλος.
Πεντάεθλος, ου, ὁ, quinquertio, qui quinque certaminibus vicit. Ex iisd.
Πενταετηρὶς, ὲς, quinquennis. E π. & ἔτος.
Πενταετηρία, ας, ἡ, quinquennium. A pr.
Πενταετηρικὸς, ἡ, ὸν, quinquennalis, lustralis. Gl. Vet. A pr.
Πενταετηρὶς, ίδος, ἡ, quinquennium, lustrum, Gl. V. A sq.
Πενταέτηρος, ου, ὁ, ἡ, quinquennis. A sq.

Πενταέτης, ου, ὁ, vel πενταετής, έος, ὁ, ἡ, qui quinque annorum est, quinquennis, quinquennalis. πενταέτες & πενταετές, *Adv.* per quinquennium. Ex iisd.

Πενταετία, ἡ, quinquennium. A pr.

Πεντάζωνος, ο, ὁ, ἡ, quinque zonas habens. E π. & ζώνη.

Πενταθλεύω, idem quod sq.

Πενταθλέω, ῶ, f. ήσω, quinque certaminibus me exerceo. 2) quinque certaminum generibus certo.

Πενταθλητικός, ή, όν, πενταθλητικὴ νίκη, victoria in omni genere certaminum.

Πένταθλον, ου, τό, idem quod πεντάεθλον.

Πένταθλος, ου, ὁ, quinquertio. Phil. idem quod πεντάεθλος. 2) in quocunque genere, per omnes partes egregius, velut in dicendo.

Πενταῖος, αία, αῖον, quintus, quintanus. A πέντε.

Πεντάιχμος, ου, ὁ, ἡ, quinque cuspides seu mucrones habens. E πέντε & αἰχμή.

Πεντακέφαλος, ου, ὁ, ἡ, q.d. quinque habens capita, vel truncos. E π. & κεφαλή.

Πεντάκις, *Adv.* quinquies. A πέντε.

Πεντακισμύριοι, quinquaginta millia.

Πεντακισχίλιοι, αι, α, quinque millia.

Πεντάκλαδος, ου, quinque ramulos habens. Epith. manus.

Πεντάκλινος, ου, ὁ, ἡ, quinque lectis instructus. E π. & κλίνη.

Πεντακόρωνος, ου, ὁ, ἡ, qui quinque cornicum aetates vixit. 2) capularis, decrepitus. E π. & κορώνη.

Πεντακοσιάρχης, & πεντακοσίαρχος, ου, ὁ, quingentorum militum praefectus. Ex πεντακόσιοι & ἀρχὴ vel ἀρχός.

Πεντακοσιαρχία, ας, ἡ, quingentorum militum praefectura. A pr.

Πεντακοσιαστός, ή, όν, quingentesimus. A sq.

Πεντακόσιοι, αι, α, quingenti. A πέντε.

Πεντακοσιομέδιμνος, ου, ὁ, ἡ, qui quingentorum medimnorum est, qui e suis fructibus efficit medimnos quingentos, qui quingentis medimnis census est. E pr. & μ.

Πεντακοσιοστός, ή, όν, quingentesimus. A πεντακόσιοι.

Πεντακυμία, ας, ἡ, immanis unda seu fluctus, fluctus decumanus, proprie, quinque fluctus uno impetu adventantes. E π. & κῦμα.

Πεντάλεκτρος, ου, ὁ, ἡ, quinque lectos habens. 2) quinque toros conjugales experta. E π. & λέκτρον.

Πενταλιθίζειν, ludere πενταλίθα. vid. sq.

Πεντάλιθος, ου, ὁ, ἡ, quinque constans lapidibus. πεντάλιθα, ludus muliebris, quo ludebant quinque lapidibus.

Πεντάλιτρος, ου, ὁ, ἡ, quinquelibris. E π. & λίτρα.

Πενταμερής, έος, ὁ, ἡ, quinquepartitus. E π. & μέρος.

Πεντάμετρος, ου, ὁ, ἡ, qui est quinque pedum. E π. & μέτρον.

Πεντάμηνος, ου, ὁ, ἡ, qui est quinque mensium. E π. & μήν.

Πεντάοζος, ου, ὁ, ἡ, qui in quinque ramos dispergitur. 2) in quinque digitos divisus.

Πενταγύιον, quincunx, Gl. V. E π. & ἀγυιά.

Πενταπάλαιστος, ου, ὁ, ἡ, qui habet quinque palmos. E π. & παλαιστή.

Πενταπετές, τό, quinquefolium.

Πενταπέτηλος, ου, ὁ, ἡ, quinque folia habens. πενταπέτηλον, quinquefolium, *herba*. E π. & πέταλον.

Πεντάπηχυς, εος, ὁ, ἡ, qui quinque cubitorum est.

Πενταπλασιάζω, f. άσω, quintuplo majorem facio. A sq.

Πενταπλάσιος, ία, ιον, quintuplus, quinquies tantus. A πέντε.

Πενταπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Πενταπλασίως, *Adv.* quintuplo. Ab eod.

Πεντάπλεθρος, ον, quinque jugeribus constans. E π. & πλέθρον.

Πενταπλόος, ῦς, ὁ, ἡ, & πενταπλόος, ῦς, πλόη, ῆ, πλόον, ῦν, quintuplus, quincuplex. A πέντε.

Πεντάπολις, εως, ἡ, quinque urbes.

Πεντάπορος, ου, ὁ, ἡ, quinque meatus seu alveos aut canales habens. 2) quinquefluus.

Πεντάπους, ουν, quinque pedes aequans.

Πενταπρωτεία, ας, ἡ, quinqueprimatus, collegium quinque primorum in oppido virorum. A sq.

Πεντάπρωτοι, ων, οἱ, quinqueprimi, senatores primarii municipales.

Πεντάριθμος, ου, ὁ, ἡ, quinque numero.

Πεντάρραβδος, ον, quinque fidibus (qs. fidium virgis) constans.

Πεντάς, άδος, ἡ, quinarius numerus, i. e. quinque, vel continens quinque. A πέντε.

Πεντάσκαλμος, ον, quinque scalmos, remos habens.

Πεντασπίθαμος, ου, ὁ, ἡ, quinque spithamas longus, quinque dodrantes altitudine aequans. E π. & σπιθαμή.

Πεντασταδίος, ου, ὁ, ἡ, qui quinque stadiorum est. E π. & στάδιον.

Πεντάστιχος, ου, ὁ, ἡ, quinque ordinibus seu versibus constans.

Πεντάστομος, ου, ὁ, ἡ, quinque ora seu ostia habens. E π. & στόμα.

Πεντασυλλαβία, ἡ, quinque syllabae. A sq.

Πεντασύλλαβος, ον, quinque syllabis constans. E π. & συλλαβή.

Πεντασυλλάβως, *Adv.* quinque syllabis. A pr.

Πεντασύζυγος, ον, vide πέντε.

Πεντάσχοινος, ου, ὁ, ἡ, quinque schoenos patens.

Πεντατάλαντος, ου, ὁ, ἡ, quinque talenta aequans, qui quinque talentorum est. E π. & τάλαντον.

Πεντάτευχος, ου, ὁ, ἡ, sc. βίβλος, quinque volumina habens: quinque libri Mosis.

Πενταφάρμακος, ου, ὁ, ἡ, quinque medicamentis constans. E π. & φάρμακον.

Πενταφυής, έος, ὁ, ἡ, quintuplex. E π. & φυὴ vel φύομαι.

Πεντάφυλλον, ου, τό, quinquefolium, *herba*.

Πεντάφυλλος, ου, ὁ, ἡ, quinque folia habens. E π. & φύλλον.

Πεντάφωνος, ου, ὁ, ἡ, quinque voces seu sonos reddens. E π. & φωνή.

Πένταχα, πενταχῆ, *Adv.* quinque modis. A πέντε.

Πενταχιλιοστός, ή, όν, unus de quinque millibus.

Πεντάχορδος, ου, ὁ, ἡ, quinque habens chordas. E π. & χορδή.

Πεντάχρονος, ον, quinque temporibus constans pes.

Πενταχῶς, *Adv.* idem ac πένταχα. A sq.

Πέντε, οἱ, αἱ, τά, quinque.

Πεντεδάκτυλος, vide πενταδ.

Πεντεκαίδεκα, οἱ, αἱ, τά, quindecim.

Πεντεκαιδεκαετηρίς, ίδος, ἡ, quindecim anni, A seq.

Πεντεκαιδεκαέτης, εος, ὁ, ἡ, qui 15 annorum est. E π. & ἔτος.

Πεντεκαιδεκαναΐα, ἡ, quindecim naves. E π. & ναῦς.

Πεντεκαιδεκάπηχυς, υ, quindecim cubitos aequans.

Πεντεκαιδεκαπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, quinquies decies major s. praestantior. A πεντεκαίδεκα.

Πεντεκαιδεκαταῖος, α, ὁ, ἡ, qui decimo quinto die aliquid facit aut patitur. A sq.

Πεν-

Πεντεκαιδέκατος, άτη, ατον, decimus quintus.
Πεντεκαιδεκήρης, εος, ἡ, navis quindecim ordinum. E πεντεκαίδεκα & ἐρέσσω.
Πεντεκαιδεχήμερος, ου, ὁ, ἡ, qui quindecim dierum est. E πεντεκαίδεκα & ἡμέρα.
Πεντεκαιεικοσιέτης, εος, ὁ, ἡ, qui annorum est viginti & quinque. E πεντ. & ἔτος.
Πεντεκαιτριακοντέτης, ες, annorum triginta quinque. E π. τριάκοντα & ἔτος.
Πεντεκτενής, έος, ὁ & ἡ, quinque pectinibus intextus. E πέντε & κτείς.
Πεντέκτενος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Πεντεναΐα, ἡ, quinque naves. E π. & ναῦς.
Πεντεπενιχρὸς, ὁ, ὁ, quinquies pauper, i. e. pauperrimus. v. πεντασυμία.
Πεντέπης, οδος, v. πεντάπης.
Πεντεσύριγγος, ο, ὁ, ὁ, quinque fistulas, seu quinque foramina habens. E π. & σύριγξ.
Πεντεσπίλαστος, ου, ὁ, ἡ, v. πεντασπ.
Πεντετηρικὸς, ἡ, ὸν, quinquennalis. A seq.
Πεντετηρὶς, ίδος, ἡ, quinquennium, lustrum. A seq.
Πεντέτης, εος, ὁ, ἡ, quinquennis. E π. & ἔτος.
Πεντετριαζόμενος, quinquies victus & proprie quidem in quinquertio. E πέντε & τριάζομαι.
Πεντηκονθήμερος, ου, ὁ, ἡ, qui quinquaginta dierum est. E sq. & ἡμέρα.
Πεντήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quinquaginta. A πέντε.
Πεντηκοντάδραχμος, ο, ὁ, ἡ, 50 drachmarum pretio aestimatus. E pr. & δραχμή.
Πεντηκονταετηρὶς, ίδος, ἡ, tempus quinquaginta annorum. A sq.
Πεντηκονταέτης, vel πεντηκονταετὴς, & πεντηκοντέτης, εος, ὁ, quinquagenarius, 50 annos natus. E π. & ἔτος.
Πεντηκονταετία, ας, ἡ, quinquaginta anni. Ex iisd.
Πεντηκονταέτις, ιδος, ἡ, fem. a πεντηκονταέτης.
Πεντηκοντακαιτριετὴς, έος, ὁ, ἡ, qui est annorum quinquaginta trium.
Πεντηκοντακάρηνος, ο, ὁ, ὁ, qui quinquaginta habet capita. E π. & κάρηνον.
Πεντηκοντακέφαλος, ου, ὁ, ἡ, idem. E π. & κεφαλή.
Πεντηκοντάλιτρον, τὸ, 50 librae. E π. & λίτρα.
Πεντηκοντάπηχυς, υ, quinquaginta cubitos habens.
Πεντηκονταρχία, ας, ἡ, munus & dignitas, quo quis quinquaginta militibus praeest. 2) quinquaginta virorum principatus. A seq.
Πεντηκόνταρχος, ου, ὁ, qui quinquaginta militibus praeest.
Πεντηκονταταλαντία, ας, ἡ, 50 talenta. A sq.
Πεντηκοντατάλαντος, ου, ὁ, ἡ, qui 50 talentorum est. E π. & τάλαντον.
Πεντηκοντατέσσαρες, ων, οἱ, αἱ, quinquaginta quatuor.
Πεντηκοντατὴρ, ῆρος, ὁ, quinquaginta militum praefectus. A πεντήκοντα.
Πεντηκοντάχοος, contr. πεντηκοντάχους, ου, ὁ, ἡ, eum quinquagesimo fundens, quinquagesimo eum foenore reddens. Ex eod. & χέω.
Πεντηκόντορος, ου, ἡ, quinquaginta remorum navis, seu navis actuaria quinquaginta remorum. E π. & ἐρέσσω.
Πεντηκοντεύομαι, quinquagesimam solvo, quinquagesima a me exigitur. 2) Med. quinquagesimam exigo, capio. A πεντήκοντα.
Πεντηκοντὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod πεντηκοντατὴρ. v. πεντηκοστὴρ, quasi a πεντηκοντεύω.
Πεντηκοντήρικος, ἡ, ὸν, quinquaginta remos habens. A πεντηκοντήρης, quod est ab ἐρέσσω, sed non reperitur.

Πεντηκοντόγυος, ο, ὁ, ἡ, qui quinquaginta jugerum est. E π. & γύα.
Πεντηκοντοκάρηνος, ο, ὁ, ἡ, 50 capita habens. E π. & κάρηνον.
Πεντηκοντομέσοδμος, ὁ, ἡ, idem quod πολύζυγος. Hes. E π. & μεσόδμη.
Πεντηκοντόπαις, αιδος, ὁ, ἡ, 50 liberos habens.
Πεντηκοντόργυιος, ο, ὁ, ἡ, qui quinquaginta ulnarum (orgyiarum) est. E π. & ὀργυιά.
Πεντηκόντορος, ου, ἡ, idem quod πεντηκόντορος.
Πεντηκοντούτης, ου, ὁ, ἡ, qui quinquaginta annorum est. E π. & ἔτος.
Πεντηκόσιοι, αι, α, quingenti. A πέντε.
Πεντηκοσταῖος, αία, αῖον, qui quinquagesimo die aliquid facit, quod eo fit. A πεντηκοστός.
Πεντηκοστεύομαι, quinquagesimam, scil. partem, solvo, quinquagesima a me exigitur. Ab eod.
Πεντηκοστὴρ, ῆρος, idem quod πεντηκοντὴρ: Ab eod. qu. a πεντηκοστεύω. (sed ab hoc deberet formari πεντηκοστευτήρ.)
Πεντηκοστολογέω, ῶ, f. ήσω, quinquagesimam colligo seu exigo. A πεντηκοστολόγος.
Πεντηκοστολόγιον, ου, τὸ, locus, in quo quinquagesimae exiguntur, vel solvuntur. Ab eod.
Πεντηκοστολόγος, ου, ὁ, qui quinquagesimam partem colligit seu exigit. 2) quinquagesimae partis redemtor. Ex πεντηκοστός & λέγω.
Πεντηκοστόπαις, αιδος, ὁ, quinquaginta filios seu filias habens.
Πεντηκοστὸς, ἡ, ὸν, quinquagesimus. Hinc ἡ πεντηκοστὴ, sc. ἡμέρα, Pentecoste, dies quinquagesimus a Paschate: item ἡ πεντηκοστὴ, scil. μερὶς, genus vectigalis, quod pendebatur de fundis & facultatibus. A πεντήκοντα.
Πεντηκοστὺς, ύος, ἡ, dicitur de numero quinquaginta, v. c. hominum, ut δεκὰς de decem. 2) ordo militaris, constans quinquaginta viris. A pr.
Πεντήρης, εος, ἡ, quinqueremis. E πέντε & ἐρέσσω.
Πεντηρικὸς, ἡ, ὸν, quinqueremis. A pr.
Πέντιζος, ου, ὁ, ἡ, idem quod πεντάοζος.
Πεντόργυιος, ο, ὁ, ἡ, quinque ulnarum, vel potius orgyiarum. E π. & ὀργυιά.
Πεντόροβον, ου, τὸ, herbae nomen, quae alias γλυκυσίδη, paeonia. E π. & ὄροβος.
Πεντώροφος, ον, quinque fastigia, tecta, contignationes habens domus.
Πεντωγκίαι, quincunces. Gl. V.
Πεντώβολος, ου, ὁ, ἡ, qui est quinque obolorum. Hinc τὸ πεντώβολον, ου, quinque oboli. E π. & ὀβολός.
Πεντώροφος, vide πεντόροφος.
Πεντώρυγος, ου, ὁ, ἡ, qui quinque vallorum seu fossarum est. E π. & ὀρύσσω.
Πένω, idem quod πένομαι.
Πέξις, εως, ἡ, tonsura. A πέκω.
Πεοίδης, εος, ὁ, ἡ, qui tumido seu crasso pene est. E seq. A εἶδος. v. πεώδης.
Πέος, εος, τὸ, penis, mentula, veretrum.
Πεπαιδευμένως, Adv. erudite, solerter. A παιδεύω.
Πεπαίνω, excoquo & ad maturitatem perduco. Gl. V. maturo. 2) mitigo, lenio. πεπαίνομαι, maturesco, Gl. V. A πέπων.
Πεπαίτατος, & πεπαίτερος, v. in πέπων.
Πεπανὸς, ὁ, ὸν, maturus, mitis, passus, Gl. V. A πεπαίνομαι.
Πέπανσις, εως, ἡ, maturatio. 2) actio qua quid ad maturitatem perducitur. Gl. V. maturitas. Ab eod.

Πεπαντικὸς, ή, όν, coquendi, maturandi vim habens. Ab eod.
Πεπασμὸς, ῦ, ὁ, idem quod πέπανσις.
Πεπαρεῖν, indicare, dicere. Pindar. quasi a πεπαίρω.
Πεπαρδηλος, ον, perspicuus, qui facile dici, explicari potest. Hes. A pr. qs. a πεπαρεῖν.
Πέπειρος, ου, ὁ, ἡ, maturus, mitis, unde & senex, adultus, Philox. inveteratus, Gl. V. Ab eod.
Πεπεισμένως, Adv. fidenter, vehementer. Strab. A πείθομαι.
ΠΕΠΕΡΙ, εως, τὸ, piper, arbor vel planta. 2) fructus piperis, arboris Indicæ.
Πεπερίζω, piper imitor seu refero. A pr.
Πεπέριον, ου, τὸ, granulum piperis. Ab eod.
Πεπερὶς, ίδος, ἡ, granum piperis. Ab eod.
Πεπερίτης, ου, ὁ, piper gustu referens. Ab eod.
Πεπερόπαστος, ου, ὁ, ἡ, pipere inspersus. Ex eod. & πάσσω.
Πεπλανημένως, Adv. vagabunde, more eorum, qui errant. Gl. V. palatim. A πλανάω.
Πεπλασμένως, Adv. ficte, simulate. A πλάττω.
Πεπλατυσμένως, Adv. late, multis verbis, copiose, clare. A πλατύνω.
Πεπλήγω, percutio, ferio. A πλήσσω.
Πέπλιον, ου, τὸ, & πεπλὶς, ίδος, ἡ, peplum, frutex, portulaca agrestis, daphnoides. 2) medicamentum ex illa herba pituitæ & bili purgandæ aptum, ap. Hipp. A πέπλος.
Πεπλοδόχος, ον, in quo pepli reponuntur, servantur. A seq. & δέχομαι.
Πέπλον, ου, τὸ, peplum, vid. seq. etiam de veste virili.
Πέπλος, ου, ὁ, peplum. Philox. indumentum, palla, flaminium. Gl. V. pallium. 2) idem quod πέπλιον.
Πέπλωμα, ατος, τὸ, peplum, vestimentum. A pr.
Πεπνυμένος, v. πνύω.
Πέποιθα, confido, fretus sum, fido, Philox. perf. in signif. præs. A πείθομαι.
Πεποίθησις, εως, ἡ, persuasio, certa confidentia, fiducia, Philox. A pr.
Πεποιθία, ας, ἡ, idem & ab eod. Hes.
Πεποιθότως, Adv. confidenter, cum fiducia. A seq.
Πεποιθὼς, ότος, ὁ, confisus, fretus, fidens. part. A πείθομαι.
Πεπορθημένως, Adv. vaste, ad modum oppidi desolati. A πορθέω.
Πεπρωμένη, ης, ἡ, Parca; Philox. fatum. A πορέω, quasi πεπορισμένη, aut a πρόω, πρώω, quod est ap. Hes. forte distribuo.
Πεπρωμένον, ου, τὸ, fatum, Gl. V. parcatum, fatale. Ab eod.
Πεπτήριος, ου, ὁ, concoctioni inserviens. A πέπτω.
Πεπτικὸς, ή, όν, coquendi seu concoquendi vim habens. A seq.
Πέπτω, f. ψω, coquo, maturo, digero. 2) pinso. πεπεμμένος, coctus, perf. part. πεπέφθαι, perf. inf.
Πέπων, ονος, ὁ, ἡ, coctus s. excoctus a sole, maturus. Comp. πεπαίτερος, Superl. πεπαίτατος. 2) mollis, ignavus. 3) Subst. pepo, Gl. V. A pr.
Πὲρ, Partic. s. Conj. expletiva, aliis orationis partibus annecti solita. 2) quamquam, tametsi. 3) respondet particulæ *cumque*. 4) redundat.
Πέρα, ultra, ultra modum, ultra quam, plus quam, supra, præter. πέρα τῦ, supra quam, Gl. Vet.
Περάασκε, vide περάω.
Πέραθεν, Adv. ex ulteriori parte. A πέρα.
Περαίας, ου, ὁ, piscis e genere capitonum. Ab eod.

Περαία, ας, ἡ, sc. γῆ, vel χώρα, terra ulterior, terra, quæ est ultra locum aliquem, v. c. ultra mare. item ex adverso, e regione, in continente, respectu habito ad insulam, ut v. c. Rhodum. 2) Oriens & Occidens.
Περαίνω, finio, termino, Gl. V. perago, conficio. 2) exequor dicendo. 3) ineo, subigo (feminam.) perf. part. πεπερασμένος. A πέρας.
Περαιόθεν, Adv. ex ulteriori parte, ex adverso. 2) ex Orientali plaga. A sq.
Περαῖος, αία, αῖον, ulterior, in ulteriori parte situs. A πέρα. v. περαία.
Περαιόω, ῶ, f. ώσω, transmitto seu transveho in ulteriorem oram, transporto, trajicio, transeo. 2) finio, termino, perficio. περαιοῖ, peragit, Philox. περαιῶσαι, perorare, Philox. inf. aor. 1. περαιοῦμαι, perficior. πεπεραιωμένος, transactus, perfectus, Philox. A pr.
Περαιτέρω, Adv. ulterius vel ulterius quam. Phil. amplius, ulterius. A πέρα.
Περαίωσις, ἡ, trajectus. A περαιόω.
Περαιωτικὸν, penetrabile, Gl. V. quod transiri potest. Ab eod.
Πέραμα, ατος, τὸ, trajectus, transitus. A περάω.
Πέραν, Adv. ultra, trans. A πέρα.
Περαντικὸς, ή, όν, ad finem perducendi & efficiendi vim habens. 2) qui probe novit inferre & concludere, argumentari. A περαίνω.
Πέρας, ατος, τὸ, finis, terminus, effectus, Philox. clausula, Gl. V. 2) Adv. denique, demum, tenus, Philox.
Περάσιμος, ου, ὁ, ἡ, qui transiri potest, vadosus. Gl. V. penetrabilis. A περάω.
Πέρασις, εως, ἡ, transitus, transitio. 2) finis, exitus. Ab eod.
Περασμὸς, ῦ, ὁ, finis. A πέρας.
Περατάω, finio, termino. Ab eod.
Περάτη, ης, ἡ, finis, extremum. 2) extremitas horizontis Orientem versus. A πέρας.
Περάτηθεν, Adv. ab extremo. 2) ex adverso. A pr.
Περάτης, ου, ὁ, transitor. A περάω.
Περατικοὶ, transfluminales. Gl. V. A πέρα.
Περατοειδὴς, ές, finitus. E πέρας & εἶδος.
Πέρατος, άτη, ατον, ulterior. pro περαίτατος. A πέρα.
Περατὸς, ή, όν, per quem transitus patet, permeabilis. A περάω.
Περατόω, ῶ, f. ώσω, finio, termino. A πέρας.
Περάτωσις, εως, ἡ, terminatio, A pr.
Περάω, ῶ, f. άσω & ήσω, transeo, penetro. 2) transporto. Gl. V. trajicio. impert. Ion. περάασκον, περάασκε, penetrabat. A πέρα.
Περγαμηνὴ, scil. χάρτη, membrana. Gl. Vet. A seq.
Πέργαμον, urbs, arx, Ionibus, Suid. Πέργαμος, arx Ilii, arx Trojæ, Hes. Lat. pl. Pergama. 2) urbs Asiæ minoris.
Πέρδησις, ἡ, crepitus ventris. A πέρδω.
Περδικικὸς, ή, όν, ad perdices pertinens. A πέρδιξ.
Περδίκιον, ου, τὸ, parva perdix. 2) herbæ nomen. Ab eod.
Περδικοτροφεῖον, ου, τὸ, locus, ubi aluntur perdices. A seq.
Περδικοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, qui vel quæ perdices alit. E sq. & τρέφω.
Πέρδιξ, ικος, ὁ, ἡ, perdix, avis. 2) astutus. 3) libidinosus.
Πέρδω, & πέρδομαι, pedo, perf. m. πέπορδα. aor. 2. ἔπαρδον.
Πέρηθεν, Adv. de *vel* ex ulteriori parte. A πέρα.

Πέρην, trans, ultra. *Jon.* pro πέραν.

Περητρίον, ου, τὸ, quo perforare & transfodere aliquid possumus, terebra. A περάω.

Περητὸς, *Jon.* pro περατός.

Πέρθω, f. πέρσω, diruo, everto, vasto, depopulor. aor. 2. ἔπραθον, inf. πραθεῖν, *Jon.* πραθέειν, perf. m. πέπορθα.

Περὶ, *Præpos. cum Genit.* de, pro, propter, præ, ultra: *Cum Dat.* circum, circa: *Cum Acc.* circa, circum, circiter, erga, in. Servit sæpe periphrasi. 1) personæ, οἱ περὶ Σωκράτην, Socrates, οἱ περὶ Ἄνυτον, Anytus, item, Anytus cum subscriptoribus. οἱ περὶ Παῦλον, Paulus cum comitibus. 2) rei, τὰ περὶ τὴν ἐπιθυμίαν, cupiditas. 3) genitivi: ἡ περὶ αὐτὸν ἀρετὴ, virtus ejus. *In Compos.* sæpe intendit, ut περίεργος, curiosus. περίλυπος, prætristis: sæpe redundat. Interdum in eodem verbo, modo addit aliquid significationi simplicis, modo nihil. Casui postpositum est paroxytonum πέρι. Est etiam πέρι, pro περίεσι.

Περιαγάζομαι, demiror, Gl. V.

Περιαγαπάω, ῶ, f. ήσω, valde amo.

Περιαγγέλλω, enuncio, per præconem omnibus locis nuncio. aor. 1. περιήγγειλα.

Περιαγείρω, circumcirca congrego, undique colligo. περιαγειρόμενος, a circumfluentium multitudine circumdor.

Περιαγὴ, ἡ, flexus. A περιάγω.

Περιαγὴς, έος, ὁ, ἡ, circumactus. Ab eod.

Περιαγνίζω, f. ίσω, lustro, obeundo circum singulos, aut universam plebem.

Περιαγκωνίζω, brachia & manus religo, s. post tergum, s. alio modo.

Περιαγκωνισμὸς, religatio brachiorum & manuum. A pr.

Περιάγνυμι, & περιαγνύω, f. άξω, constringo torquendo, contorqueo. aor. 2. part. pass. περιαγείς.

Περιαγοραῖος, ου, ὁ, circumforaneus. 2) loquax, rabula.

Περιάγχω, f. ξω, præfoco, contorqueo.

Περιάγω, f. άξω, circumduco, circumago, mecum duco. 2) circumeo, lustro. 3) adduco, redigo ad aliquid. Gl. V. circumago, ductito, circumduco, circino, traduco.

Περιαγωγεὺς, έως, ὁ, instrumentum ad circumagendam navem. A seq.

Περιαγωγὴ, ῆς, ἡ, circumactio, circumductio, flexus, qui in orbem fit. Gl. V. ambages. Ab eod.

Περιάδω, celebro. E π. & ἀείδω.

Περιαθρέω, ῶ, f. ήσω, circumspicio, attente seu diligenter considero.

Περιάθρησις, εως, ἡ, circumspectio, attenta & diligens consideratio. A pr.

Περιαίνυμαι, detraho, aufero.

Περιαίρεσις, εως, ἡ, detractio, amputatio. A περιαιρέομαι.

Περιαιρετὸς, ὁ, ὸν, qui eximi, detrahi, destringi potest, exemptilis. Ab eod.

Περιαιρέω, ῶ, f. ήσω, περιαιρέομαι, qs. aufero ab omni parte, circumcido, amputo, decorrico, detraho, adimo, depono. περιαιρεθεὶς, ademptus, Gl. V. aor. 1. pass. part.

Περιαίρημα, τὸ, idem quod περιαίρεσις.

Περιακοντίζω, f. ίσω, jaculis undique ferio.

Περίακτος, ου, ὁ, ἡ, qui circumagi potest, versatilis. A περιάγω.

Περιαλγέω, ῶ, f. ήσω, ægerrime doleo, vel fero, vehementer doleo.

Περιαλγὴς, έος, ὁ, ἡ, qui valde dolet. E π. & ἄλγος.

Περιαλγῶς, valde dolenter, ægerrime. A pr.

Περιαλείφω, f. ψω, circumlino, circumcirca ungo.

Περιαλήλιπται, 3. sing. perf. pass.

Περίαλλα, *Adv.* eximie, insigniter.

Περιαλλόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, caule suo aliud circumplectens. E περὶ, ἄλλος, & καυλός.

Περίαλλος, ου, ὁ, ἡ, aliis præstans, eximius.

Περιάλλως, *Adv.* eximie, supra modum. A pr.

Περιαλουργὴς, έος, ὁ, ἡ, q. d. undique purpuratus. 2) profunde immersus, quasi tinctus malis.

Περιαλουργὸς, ὁ, ὸν, idem.

Περιαμάω, ῶ, f. ήσω, demeto.

Περίαμμα, ατος, τὸ, quod circumnectitur & circumligatur alicui, quidquid annectitur collo aliive corporis parti ad arcendas noxas, amuletum. A περιάπτω.

Περιαμπέχω, & περιαμπίσχω, obtego, involvo.

Περιαμύνω, protego & defendo a periculis.

Περιαμύσσω, vel περιαμύττω, f. ξω, saucio.

Περιαμφιέννυμι, induo, de pallio, toga.

Περιαμφὶς, ίδος, ἡ, circumductio, circumactio. E π. & ἀμφίεμαι.

Περιάγυιος, ου, ὁ, ἡ, qui circa plateam est, in circuitu situs.

Περιαναγκάζω, vi circumduco s. circumago.

Περιανθίζω, f. ίσω, floribus, vel floridis quibusdam coloribus undique orno, perspergo.

Περιανίσταμαι, idem quod ἀνίστημι.

Περιαντλέω, ῶ, f. ήσω, circumfundo, obruo, undique ingero, obruo.

Περίαπτος, ου, ὁ, ἡ, annexus, ligatus. περίαπτον, monile, Gl. V. A seq.

Περιάπτω, f. ψω, annecto, appendo, alligo, pro amuleto appendo. 2) adquiro, concilio, comparo. 3) impono, injungo, attribuo, Gl. V. obdo.

Περιαράττω, effringo, constringo allidendo.

Περιάργυρος, ου, ὁ, ἡ, argenteus.

Περιαργυρόω, ῶ, f. ώσω, argento obduco.

Περιαρμόζω, f. όσω, apte circumpono.

Περιάροσις, εως, ἡ, circumaratio. A seq.

Περιαρόω, ῶ, f. ώσω, obaro.

Περιαρτάω, f. ήσω, suspendo.

Περίασις, εως, ἡ, qs. circumcentus, vel circumsonantia, fama, celebratio. Plut. A περιᾴδω.

Περιαστράπτω, f. ψω, circumfulgeo, splendore circumdo.

Περιασχολέω, ῶ, f. ήσω, occupatus sum.

Περιαυγάζω, f. άσω, splendore luceque circumfundo, illumino, collustro.

Περιαύγεια, ας, ἡ, splendor circumfusus. A περιαυγής.

Περιαυγέω, ῶ, f. ήσω, splendore luceque circumfundo, collustro. A seq.

Περιαυγὴ, ῆς, ἡ, lux circumfusa.

Περιαυγὴς, έος, ὁ, ἡ, splendens, pellucidus. A pr.

Περίαυγος, ου, ὁ, ἡ, idem. E π. & αὐγή.

Περιαυθαδίζομαι, f. ίσομαι, idem quod simplex.

Περιαυτίζομαι, idem quod seq. Hes.

Περιαυτολογέω, ῶ, f. ήσω, de me ipse jactabundus (sive cum jactantia) loquor nimis multa. E π. αὐτὸς & λόγος.

Περιαυτολογία, ας, ἡ, sui ipsius odiosa, insolens prædicatio & laudatio. A pr.

Περιαυχένιος, ου, ὁ, ἡ, qui cervici circumponitur.

Περιαύω, f. αύσω, pernocto. E π. & ἰαύω. (sed v. παριαύω.)

Περιβάδην, *Adv.* pedibus alternatim motis, vel divaricatis. 2) circumeundo, obeundo. A seq.

Περιβαίνω, f. βήσομαι, circumeo. 2) protego, defendo. 3) divarico, divaricatis pedibus sto. v. περίβασις.

Περιβάλλω, amicio, cooperio, circumjicio, ambio, amplector; adficio, v. c. honore &c. Gl. Vet. περιβεβληκέναι, adfecisse. περιβεβλημένος, opertus, obsitus, amictus, circumsessus, Phil. in med. potior. 2) agito, sc. διανοίᾳ, cogito. 3) adjicio. sed de templo. Poll. 4) acquiro mihi.

Περίβαρα, ων, τά, calceamenta quædam: quasi περίβαλλα, a περιβάλλω.

Περιβαρίς, ίδος, ἡ, species calceamentorum muliebrium. Hesych. A pr.

Περίβαρυς, εος, ὁ, ἡ, valde gravis.

Περίβασις, εως, ἡ, circumitio, inambulatio, status super re subjecta pedibus divaricatis. A περιβαίνω.

Περιβασία, ἡ, Epith. Ven. q. divaricatrix, sensu obsceno. Clem. Al. A περιβαίνω. n. 3

Περιβεβλημένως, Adv. vestitu, amictu. A περιβάλλομαι.

Περιβιόω, ῶ, f. ώσω, supervivo, superstes sum. 2) vivum seu incolumem servo. Gl. Vet. περιβιῶν, supervivere.

Περιβλαστάνω, f. τήσω, circumpullulo.

Περίβλεπτος, ου, ὁ, ἡ, conspicuus, spectabilis, illustris, admirabilis. A περιβλέπω.

Περιβλεπτότης, ητος, ἡ, spectabilitas, claritas. A pr.

Περιβλέπτως, Adv. clare, insigniter, cum admiratione. Ab eod.

Περιβλέπω, f. ψω, circumspicio. 2) admiror. 3) requiro aliquid oculis, quod & Latinis est circumspicio.

Περίβλεψις, εως, ἡ, admiratio. A pr.

Περίβλημα, ατος, τό, indumentum, amictus, Gl. V. palla. A περιβάλλομαι.

Περιβληχρός, omnino, seu omnibus corporis partibus debilis ac deficiens.

Περιβλύζω, f. ύσω, scatebris adfluo, scateo.

Περιβλύω, f. ύσω, circumfluo.

Περιβοάω, ῶ, f. ήσω, celebro, divulgo, decanto.

Περιβόησις, celebratio, prædicatio; diffamatio. A pr.

Περιβόητος, ου, ὁ, ἡ, celebratus, decantatus, nobilitatus. Dicitur in utramque partem; sed sæpe, & ut Grammatici volunt, proprie in deteriorem, pro infamis, s. qui fabula factus est. Gl. V. pervulgatus, illustris. Ab eod.

Περιβοήτως, Adv. clare, cum magna fama. A pr.

Περιβοθρόω, ῶ, f. ώσω, circumfodio, oblaqueo. A βόθρος.

Περιβόλαιον, ου, τό, amictus, amiculum, opertorium, Gl. V. A seq.

Περιβολή, ῆς, ἡ, vestitus & cultus exterior, stola. 2) quidquid exterius nos circumdat, sive munimentum, sive ornamentum. 3) amplexus. 4) ambitus, periodus orationis. 5) schema quoddam orationis & sententiæ. Philox. concursus. A περιβάλλομαι.

Περίβολον, ου, τό, idem quod sequens.

Περίβολος, ου, ὁ, ambitus, septum, vallum, murus, munitio, territorium, Gl. V. ambitus, moenia. Ab eod.

Περιβομβέω, ῶ, f. ήσω, bombo circumsono. 2) circumstrepo, persono.

Περιβόσκω, depasco. 2) decerpo.

Περιβοτανίζω, obherbesco, Gl. V.

Περιβραχιόνιον, ου, τό, ornamentum brachii, armilla. A seq.

Περιβραχιόνιος, ου, qui in brachio gestatur. E π. & βραχίων.

Περιβρέμομαι, circumfremo, circumsono.

Περιβρίθω, f. ίσω, undique gravo & onero.

Περιβρομέω, ῶ, f. ήσω, circumfremo, circumsono, resono, strepo.

Περιβρύχομαι, f. ξομαι, frendeo.

Περιβρώσκω, adedo, circumrodo, depasco. περιβεβρωμένος, ambesus, exesus, Gl. Vet.

Περίβρωτος, ου, ὁ, ἡ, arrosus, circumcirca adesus, exesus. A pr.

Περιβύω, f. ύσω, obturo, infercio. 2) undique suppono.

Περιβωμίζειν, lustrare, circuire, Gl. V. circum aram ire vel agere. E π. & βωμός.

Περιβώμιος, ου, ὁ, qui circum aram est. Ex iisd.

Περίβωτο, ου, ὁ, Jon. pro περιβόητος.

Περιγανόω, ῶ, lætitia perfundo, exhilaro.

Περιγεγραμμένως, Adv. circumscripte, definite, perspicue. A περιγράφομαι.

Περίγειος, ου, ὁ, ἡ, qui circa terram est, terram ambiens, terræ proximus, terræ adhærens. 2) τὰ περίγεια, terrena, quæ sunt in terra. Philo. A γαῖα.

Περιγεννητικός, ή, όν, vincendi vim habens, victor. A περιγίγνομαι.

Περιγηθής, έος, ὁ, ἡ, valde lætus. E π. & γῆθος.

Περιγηράσκω, f. ράσω, consenesco, consumor.

Περιγίγνομαι, vel περιγίνομαι, f. γενήσομαι, supersum, reliquus sum, resto, dicitur etiam de eo, quod superest ita, ut pro lucro sit. 2) supersum, i. e. evado, salvus evado, servor a morte. 3) obvenio, contingo, item, partus sum, ut περιγιγνομένη ἐμπειρία, parta peritis. 4) potior, adipiscor. 5) præverto, superior sum, vinco.

Περιγλαγής, έος, ὁ, ἡ, lacte vel succo lacteo plenus. E π. & γλάγος.

Περιγληνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, circumspicio. A sq.

Περίγληνος, ου, ὁ, ἡ, circumspiciens. E π. & γλήνη.

Περίγλισχρος, ου, ὁ, ἡ, lentus & viscosus.

Περιγλυκαίνομαι, obdulcesco, Gl. V.

Περιγλύφω, f. ψω, circum, circa sculpo.

Περίγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, facundus, eloquens. E π. & γλῶσσα.

Περιγλωττίς, ίδος, ἡ, involucrum linguæ. Ex iisd.

Περιγνάμπτω, f. ψω, circumflecto.

Περιγογγύζω, f. ύσω, obmurmuro.

Περίγρα, ας, ἡ, circinus. E πέριξ & γράω, comedo, vel γράφω, scribo. Eust. (nisi potius est per apocopen pro περιγράφος, ut ὑπόδρα pro ὑποδραμών. Aut est pro περιγραφή.)

Περίγραμμα, ατος, τό, circumscriptio. 2) circumseptus locus. 3) termini, fines circumdati. A περιγράφω.

Περιγραπτος, ου, ὁ, ἡ, circumscriptus & quasi certis finibus inclusus. Ab eod.

Περιγραφεύς, έως, ὁ, circumscriptor, Phil. A seq.

Περιγραφή, ῆς, ἡ, circumscriptio, ambitus. 2) definitio s. determinatio, ut temporis, loci; unde ἀπεριγράφως, est sine determinatione temporis, loci. 3) descriptio minus exacta in Dial. 4) circumscriptio, circumventio, fraus. Ab eod.

Περιγράφω, f. ψω, circumscribo. 2) circumscribo, i. e. definio seu præfinio, quasi circumscribendo præstituo. 3) finio, seu claudo, v. c. librum, orationem, vitam per vim. 4) leviter, non exacte describo, 5) deleo, oblitero, aufero e numero,

ro : 6) repudio . 7) coerceo , cohibeo .
Περιγυρὶς, ίδος, ἡ, circumferentia. A γῦρος.
Περιδαίδαλος, ου, ὁ, ἡ, varius.
Περιδαίω, comburo, accendo. pass. ardeo, etiam amore.
Περιδάκρυτος, ον, lacrimosus, tristissimus. E π. & δακρύω.
Περιδαρδάπτω, undique lacero, devoro, Hesych.
Περιδέεια, ας, ἡ, nimius timor. A seq.
Περιδεὴς, έος, ὁ, ἡ, timidus, pavidus, alicubi & formidabilis, terribilis. E π. & δέος.
Περιδείδω, fut. είσω, pertimesco, quasi undique metuo. περιδδείσασα, timefacta, aor. 1. part. fem. pro περιδείσασα, περιδέδια, περιδείδια, perf. timeo.
Περιδειπνέω, ῶ, epulum funebre celebro. A περίδειπνον.
Περιδειπνίζω, pasco, Phil. (potius παραδ.)
Περίδειπνον, ου, τὸ, cœna parentalis, epulum funebre. Phil. silicernium. (quasi δεῖπνον τῶν περιόντων μετὰ τὸν ἀπογεγονότα.)
Περιδέραιον, τὸ, ambitus colli. E π. & δειρή.
Περιδέξιον, ου, τὸ, dextrale, armilla. A δεξιά.
Περιδέξιος, ου, ὁ, ἡ, ambidexter. Phil. ambimanus.
Περιδέραιον, ου, τὸ, monile, collare, Gl. Vet. ornatus collaris. A seq.
Περιδέραιος, ου, ὁ, ἡ, collaris. E π. & δέρη.
Περιδερὶς, ίδος, ἡ, idem quod περιδέραιον, & ex iisd.
Περιδέρκομαι, circumspicio.
Περιδεσμεύω, vincio.
Περίδεσμος, ὁ, vinculum.
Περίδετος, ου, ὁ, ἡ, circumligatus, obligatus, revinctus. A seq.
Περιδέω, circumligo, obligo, pass. περιδέομαι, circumligor, perf. περιδεδεμένος.
Περιδεῶς, *Adv.* pavide. A περιδεής.
Περίδηλος, ου, ὁ, ἡ, conspicuus, perspicuus.
Περιδίδομαι, depono, seu deposito pignore certo, ex pacto certo, paciscor. aor. 2. inf. περιδέσθαι, conj. περιδώμεθα. Imperat. περίδου.
Περιδίδωμι, circumdo.
Περιδιείρω, trajicio, insuo.
Περιδινέω, ῶ, f. ήσω, circumago.
Περιδινὴς, έος, ὁ, ἡ, qui circumagitur. 2) versatilis. A δίνη.
Περιδίνησις, εως, ἡ, in gyrum aut vorticem circumactio. A περιδινέω.
Περιδίνητος, ου, ὁ, ἡ, versatilis. Ab eod.
Περίδινος, ου, ὁ, ἡ, idem quod περιδινής. 2) vagabundus, pirata, Plat.
Περιδιπλόω, ῶ, f. ώσω, involvo, hoc est, obtego.
Περίδοσις, εως, ἡ, pactum, depositio pignoris & certatio ex pacto. A περιδίδομαι.
Περιδουπέω, ῶ, f. ήσω, circumsono, obstrepo.
Περιδιώκω, περιδιώκει, persequitur, Phil.
Περιδονέω, jacto, agito, nullo loco consistere sino.
Περιδρομητέον, concursandum, circumcursitandum. A περιτρέχω.
Περίδραξις, εως, ἡ, comprehensio, quæ fit manu in pugnum contracta. 2) amplexus, circumplexus. A seq
Περιδράττομαι, f. ξομαι, apprehendo, circumplector.
Περιδρομὰς, άδος, ὁ, qui concursat, ambitiosus, Gl. Vet. A περιτρέχω.
Περιδρομή, ῆς, ἡ, circumcursio, cursus, quo circumcurrimus & obimus, 2) circuitus, circinatio, ambitus. Ab eod.

Περίδρομος, ου, ὁ, ἡ, circumcurrens, circumcursans. 2) rotundus, teres. Ab eod.
Περίδρομος, ου, ὁ, locus circularis figuræ, in quo circumiri potest. 2) funiculus retis, quo contrahitur & dilatatur. Pollux. Ab eod.
Περιδρύπτω, dilacero & saucio. aor. 1. pass. περιδρυφθῆ, *Jon.*
Περιδύω, f. ύσω, circumvestio, induo, tego. 2) *Active*, exuo, detractis vestimentis spolio, adimo.
Περιεγείρομαι, evigilo.
Περιεδρεύω, obsidior, Gl. Vet. obsidione cingo. Ab ἕδρα.
Περιέδω, corrodo, ambedo.
Περιεθέλω, supra modum volo, vel cupio, vel amo.
Περιείδω, *inusit.* circumspicio, speculor. 2) probe novi. 3) negligo, sino, patior. in usu περιεῖδε, neglexit. aor. 2. inf. περιιδεῖν, circumspicere, negligere, despicere, contemnere.
Περιειλέω, ῶ, f. ήσω, circumplico, circumvolvo.
Περιείλημα, ατος, τὸ, involucrum. A præc.
Περιείλησις, εως, ἡ, actus circumvolvendi, circuitus. Ab eod.
Περιειλίσσω, f. ξω, involvo, circumvolvo.
Περίειμι, f. έσομαι, superior sum. supero, antecello. 2) supersum, abundo. 3) supersum, h. e. reliquus sum, superstes. 4) convalesco, opp. morior. 5) adsum, immineo. 6) sum, suppeto. τὸ περιὸν, copia, magnitudo alicujus rei. ἐκ περιόντος, ex facili. v. περιουσία. E π. & εἰμί.
Περίειμι, eo. 2) circumeo, peragro, lustro. 3) pervenio, devenio. E π. & εἶμι.
Περιείργω, cohibeo, coerceo, contineo, revincio, includo. A seq.
Περιέργω, f. ξω, idem.
Περιεκτικὸς, ἡ, όν, comprehendens, complectens, comprehendendi seu complectendi vim habens. 2) universus. περιεκτικώτερον, generalius. τὸ περιεκτικόν, ἡ, complexio. A περιέχω.
Περιεκτικῶς, *Adv.* complectendo, comprehendendo. 2) omnino, in universum. A pr.
Περιέλασις, εως, ἡ, circumactio, circumcursus, circumequitatio. A seq.
Περιελαύνω, f. λάσω, circumequito, obequito. 2) cogo, abigo, sc. pro præda, diripio, in *med.* maxime. 3) vexo, violenter tracto, circumagito, nullo loco patior consistere.
Περιέλευσις, εως, ἡ, circumitio. A περιέρχομαι.
Περιέλιξις, εως, ἡ, circumactio, vertigo. A seq.
Περιελίσσω, -ίττω, f. ξω, implico, implico in orbem. 2) verso, circumvolvo.
Περιέλκω, f. ξω, circumcirca traho, q. d. circumtraho. 2) distraho, violenter rapio, distringo. 3) distineo, occupo.
Περιελλείπω, f. ψω, deficio, inferior sum.
Περιέλλειψις, εως, ἡ, prætermissio. 2) prætermissio unius e Consonantibus geminatis.
Περιενεγκεῖν, vide περιφέρω.
Περιέννυμι, induo, vestio.
Περιέξειμι, circumeo.
Περιέπομαι, prosequor & obeo, i. e. prosequendo & obeundo seu adsectando tueor & protego, curo, foveo. 2) colo, observo, observantia prosequor. 3) ambio. 4) tracto.
Περιεπτισμένως, *Adv.* pure, detractis corticibus & putaminibus. A περιπτίσσω, ubi vid.
Περιεργάζομαι, f. άσομαι, curiositate utor. 2) curiose ago, diligenter & accurate observo. 3) inaniter seu frustra satago. 4) valde laboro. 5) dicitur

tur & de pictoribus cum ornamenta externa, πάρεργα vocant, picturis addunt. Gl. Vet. sciscitor, percunctor.

Περιεργασία, ας, ἡ, curiositas, e Lucian. citatur, sed ibi leg. περιεργία. A praec.

Περιεργεία, ας, ἡ, idem quod seq.

Περιεργία, ας, ἡ, curiositas. 2) nimia diligentia. 3) simulata vel inepta sedulitas, ambitio. A seq.

Περίεργος, ου, ὁ, ἡ, curiosus, anxiam diligentiam adhibens. 2) nimis exquisitus, supervacaneus. 3) res alienas curans, & nil ad se pertinentes, Gl. Vet. curiosus, perspicax, vesanus, operosus. Ab ἔργον.

Περιέργω, f. ξω, sepio, includo. v. ἔργω.

Περιέργως, *Adv.* curiose, nimis accurate. A περίεργος.

Περιερέσσω vel περιερέττω, remigando promoveo, seu subduco.

Περίερκτος, ου, circumseptus. Ab ἔργω.

Περίερμα, ατος, τὸ, lignum s. palanga, quae navibus supponitur.

Περιέρχομαι, f. ελεύσομαι, circumeo, circumvenio, oberro, lustro, ambio, obeo, obambulo, peragro. 2) circumvenio, i. e. decipio. 3) devenio, venio. 4) ulciscor, punio.

Περιεσθίω, arrodo.

Περιεσκεμμένως, considerate, Philostr. A περισκέπτομαι.

Περιεσταλμένως, *Adv.* tecte, occulte. A περιστέλλω.

Περιεστικός, ή, όν, salutaris. σημεῖον περιεστικόν, signum salutis in aegroto, ὅτι περιέσται. A περίειμι.

Περιεστικῶς, *Adv.* salutariter, cum spe salutis, vitae conservandae. A praec.

Περιέσχατος, η, ον, extremus.

Περίεφθος, ου, ὁ, ἡ, probe elixus.

Περιέχω, & περιέχομαι, *in med.* comprehendo. 2) circumdo, cingo, ambio. 3) cingo, circumsideo, obsideo, *unde* premo, affligo. 4) superior, major sum. 5) consertis manibus retineo, complector: *in med.* foveo, amo, curo, defendo. περιέχει, continet, coercet, Philostr. περιέχεται, comprehensum est. τὸ περιέχον, coelum, ambiens nos aer.

Περιζαμενῶς, *Adv.* vehementer. E π. & ζαμενής.

Περιζείω, idem quod seq.

Περιζέω, ferveo circum s. in: ferveo, ardeo.

Περίζυγος, ου, ὁ, ἡ, eidem jugo subditus.

Περίζυξ, ζυγος, ὁ, ἡ, idem. E π. & ζυγός.

Περίζωμα, ατος, τὸ, fascia, subligaculum, cinctus, campestre. Gl. Vet. cinctum, lumbare, ventrale. A seq.

Περιζωμάτιον, ου, τὸ, Dimin. praec.

Περιζωννύω, vel περιζώννυμι, f. ζώσω, circumcingo, accingo, praecingo.

Περίζωσις, εως, ἡ, praecinctus, Gl. Vet. A pr.

Περιζώστρα, ας, ἡ, fascia, qua caput, vel pectus vel etiam ventrem cingimus, cingulum. Phil. subligaculum. Ab eod.

Περιηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, circumduco, duco circum. 2) expono, enarro.

Περιηγηματικὸς λόγος, circumductus sermo, quo ita quid describitur, ut quasi in rem praesentem lector deducatur. A praec.

Περιηγής, έος, ὁ, ἡ, rotundus, circumactus, aut versatilis. 2) curvus, flexuosus. 3) adstrictus, circumvinctus, circumductus. A περιάγω.

Περιήγησις, εως, ἡ, circumductio, i.e. ipsa actio circumducendi, seu ducendi per singula. 2) expositio & commemoratio rei alicujus, in primis orbis terrarum, quae fit sigillatim & quasi per singula ducendo: item per regionem aliquam, oppidumve, cum memorabilia ei propria demonstrantur & enarrantur. A περιηγέομαι.

Περιηγητής, οῦ, ὁ, q. d. circumductor, qui circumducit. 2) qui περιήγησιν scribit, orbis terrarum enarrator. Ab eod.

Περιήγητος, ου, qui undique ambitur, de toga praetexta. Ab eod.

Περιηγητικός, ή, όν, intell. subst. βίβλος aut βιβλίον, liber geographicus. A praec.

Περιηγητικῶς, *Adv.* geographi more. A praec.

Περιηθέω, ῶ, f. ήσω, colando perfundo, percolo.

Περίηθημα, ατος, τὸ, quod percolatur. A pr.

Περιήκης, εος, ὁ, ἡ, admodum acutus. E π. & ἀκή.

Περιήκω, f. ξω, devenio ad aliquem, mutatis in orbem vicibus, s. simpliciter.

Περιήλυσις, εως, ἡ, circuitus, conversio. A περιέρχομαι.

Περιηλυτέω, f. ήσω, circumeo. qs. a περιηλύτης, ut ἐπηλύτης. Ab eod.

Περιημεκτέω, ῶ, f. ήσω, moleste, aegre seu graviter fero.

Περιηχέω, ῶ, f. ήσω, circumsono, obstrepo, Gl. Vet. περιηχοῦμαι, persono.

Περιήχημα, τὸ, strepitus. A praec.

Περιθάλπω, f. ψω, foveo.

Περιθαμβής, έος, ὁ, ἡ, admiratione & stupore perculsus. 2) pavidus. A θάμβος.

Περιθαρσής, έος, ὁ, ἡ, praefidens, valde fidens. A θάρσος.

Περιθαρσέω, fidenti animo sum.

Περιθειόω, ῶ, f. ώσω, sulphure lustro, seu expio.

Περίθειος, ου, valde divinus. *Superl.* περιθειότατος.

Περιθείωσις, εως, ἡ, lustratio seu expiatio, quae fit sulphure. A περιθειόω.

Περίθεμα, ατος, τὸ, quod circumponitur, tectorium. A περιτίθημι.

Περίθεσις, εως, ἡ, q. d. circumpositio, circumdatio. Ab eod.

Περιθετός, ή, όν, aut περίθετος, ου, ὁ, ἡ, circumpositus seu circumposititius, qui circumponi solet, de coma apposita, s. fictitia. Ab eod.

Περιθέω, ῶ, f. θεύσομαι, circumcurro, in orbem curro.

Περιθεωρέω, ῶ, f. ήσω, circumspicio.

Περιθήκη, ης, ἡ, galericulum, Gl. Vet.

Περιθλάω, constringo.

Περιθραύω, f. αύσω, idem.

Περιθρεκτέον, concursandum, circumcurrendum. A περιτρέχω.

Περιθρηνέομαι, οῦμαι, lamentis circumsono.

Περιθριγκόω, ῶ, f. ώσω, lorica aut septo circummunio, circumsepio.

Περίθριξ, χος, ὁ, cincinnus a prima juventute non rasus.

Περιθρομβόω, ῶ, f. ώσω, in grumos cogo, vel concrescere facio.

Περιθρυλλέω, ῶ, divulgo, Gl. Vet. *Pass.* notus sum omnibus.

Περίθυμος, ου, ὁ, ἡ, ira accensus.

Περιθύμως, *Adv.* irato animo. A praec.

Περιθυρέω, ῶ, circa januam versor, ad januam sto. E π. & θύρα.

Περιθωρακίδιον, ου, τὸ, vestis, quae thoraci superinduitur. E π. & θώραξ.

Περιϊάχω, circumsono.

Περιϊδρόω, ῶ, f. ώσω, sudore undique diffluo.

Περιΐδρωσις, εως, ἡ, copiosus sudor. A præc.
Περιΐζομαι, circumsideo, obsideo.
Περιϊππεύω, f. εύσω, circumequito, obequito.
Περιΐστημι, & in med. circumdo, cingo. 2) redigo ad aliquam conditionem, statum &c. revoco. 3) muto in contrarium, transfero. 4) vito, declino. At in aor. 2. & perf. act. & passiv. dicuntur passive: 1) circumsto. 2) redigor. 3) mutor, transferor, ut cum secius, in contrarium exit & velut relabitur, quam speratum esset. 4) in primis corona hominum cingor & turba negotiorum.
Περιΐσχομαι, complector, vindico.
Περικαής, έος, ὁ, ἡ, valde calidus, ardens. 2) ambustus, perustus. A περικαίω.
Περικαθαίρω, purgo, perpurgo, lustro.
Περικαθάπτω, f. ψω, alligo, circumligo, adnecto.
Περικαθαρίζω, f. ίσω, purgo, perpurgo.
Περικάθαρμα, ατος, τὸ, v. κάθαρμα.
Περικάθημαι, idem quod sequens.
Περικαθίζομαι, f. ίσομαι, & -ίζω, f. ίσω, obsideo, circumsideo.
Περικαίνυμαι, vinco, supero.
Περικαίω, fut. καύσω, amburo, deuro, peruro. περικαίομαι, ardeo, inflammor, ut amore. περικεκαυμένος, adustus, ambustus, Philox. perf. part.
Περικακέω, ῶ, f. ήσω, animo prorsus concido, malis cedo, malo vincor. E π. & κακός.
Περικάκησις, εως, ἡ, abjectio animi, quando quis animo prorsus concidit & a multitudine atque magnitudine malorum, quæ passus est, vincitur. A præc.
Περικαλλής, έος, ὁ, ἡ, perpulcher, perelegans. E π. & κάλλος.
Περικάλυμμα, ατος, τὸ, tegumentum, involucrum, opertorium, Gl. Vet. A seq.
Περικαλύπτω, f. ψω, p. κεκάλυφα, obtego, obvelo, circumvelo, cooperio, obnubo, Gl. Vet.
Περικαλυφή, ῆς, ἡ, tegumentum, Plat. A pr.
Περικαμπή, ῆς, ἡ, circumflexus. A seq.
Περικάμπτω, f. ψω, Gl. Vet. circumflecto, deflecto; tergiversor, oppono. περικάμπτω, tergiversatur, Gl. Vet. Philox. devitat. περικάμψαι, reniti, Phil. aor. 1. inf.
Περίκαμψις, εως, ἡ, circumflexio, tergiversatio, Phil. A præc.
Περικάρδιος, ου, ὁ, ἡ, qui ambit, amplectitur cor. A καρδία.
Περικαρποακάνθος, ου, ὁ, ἡ, pericarpium aculeatum habens. E seq. & ἄκανθα.
Περικάρπιον, ου, τὸ, propr. pars fructus, quæ semen ambit & tegit adversus cœli animaliumque injurias, siliqua, putamen. 2) fructus, seu caro, quæ interius continetur. 3) pericarpium, armilla. A seq.
Περικάρπιος, ου, ὁ, ἡ, fructu cinctus, fructum habens circum se. 2) cujus fructus tegmine & involucro aliquo est cinctus, item, tegens fructum, ut nucem.
Περικαρφισμὸς, ῦ, ὁ, lustratio gallinæ, quum ovo edito se festuca aliqua purificat. A κάρφος.
Περικαταβάλλω, dejicio.
Περικατάγνυμαι, -ύω, & -γω, fut. άξω, undique defringo, infringo. περικατεαγὼς, amfractus, Phil. perf. part. med. περικατεάγη, aor. 2. pass.
Περικαταλαμβάνω, undique deprehendo vel comprehendo, adsequor, anteverto.
Περικαταλείπω, f. ψω, reliquum facio.
Περικατάληπτος, ου, ὁ, deprehensus, comprehensus. A περικαταλαμβάνω.
Περικατάληψις, εως, ἡ, deprehensio seu comprehensio, cum aliquem undique tenemus. Ab eod.
Περικαταπίπτω, decido.
Περικαταῤῥέω, ῶ, circumfluo. 2) delabor.
Περικαταῤῥήγνυμι, f. ξω, discindo, lacero.
Περικατασαίρω, f. ψω, everro.
Περικατασφάττω, f. ξω, macto, cædo.
Περικατατίθημι, repono, colloco, constituo.
Περικαταχέω, effundo.
Περικατέχω, magna vi circumdo, obsideo, contineo.
Περικέαται, Jon. pro περίκεινται.
Περικαῶς, Adv. calide, ardenter. A περικαής.
Περίκειμαι, circumjaceo, circumponor, indutus, septus, cinctus sum amictu, malis &c.
Περικείρω, circumtondeo. aor. 1. περιέκειρα.
Περικεκομμένως. Adv. concise. A περικόπτω.
Περικεντέω, ῶ, f. ήσω, pungo, stimulo, configo.
Περικεράω, circumeo, circumvenio, proprie cornua exercitus. Polyb.
Περικερδὴς, ὲς, callidus, lucri cupidus. A κέρδος.
Περικεφαλαία, ας, ἡ, galea, cassis. A κεφαλή.
Περικεφάλαιον, ου, τὸ, capitis tegmen.
Περικήδομαι, curam gero.
Περίκηλος, ου, ὁ, ἡ, peraridus, ambustus, vel circumquaque fissus.
Περικηκίομαι, conspergor.
Περικινέω, circumago, pass. circumagor, obeo.
Περικιόνιος, ου, Epith. Bacchi. a κίων, columna, quod, cum domus Semeles arderet, hedera nata est in columnis, qua servatus est. Schol. Eurip. περικιόνιος, male.
Περικλαδὴς, έος, ὁ, ἡ, ex omni parte ramos habens, umbrosus. E π. & κλάδος.
Περικλαίω, defleo, deploro.
Περίκλασις, εως, ἡ, defractio. 2) locus confragosus, abruptus, saltus. 3) flexus & conversio, circumactio. A seq.
Περικλάω, ῶ, f. άσω, frango, defringo. Gl. Vet. offringo, infringo. 2) flecto, converto, v. c. exercitum.
Περίκλεισμα, τὸ, ambitus muri. A περικλείω.
Περίκλειστος, ου, ὁ, ἡ, inclusus, obsessus. A seq.
Περικλείω, f. είσω, undique claudo, cingo, obsideo. Gl. Vet. circumcludo, obsero. Jon. περικληΐω.
Περικληΐζω, idem. Jon. A præc.
Περικλεΐζω, celebro. Jon.
Περικλινὴς, έος, ὁ, ἡ, declivis, devexus. A περικλίνω.
Περικλύδην, Adv. lavando. A περικλύζω.
Περίκλυζος, ου, ὁ, ἡ, qui alluitur, lavatur. A sq.
Περικλύζω, f. ύσω, circumluo, undique alluo. 2) lavo, abluo. περικλύζομαι, undique alluor, lavor.
Περικλύμενον, ου, τὸ, nomen fruticis.
Περικλυσμὸς, ῦ, ὁ, alluvies. Phil. περικλυσμοὶ, eluviones. A περικλύζω.
Περίκλυσμα, adspergo, inis. Phil. Ab eod.
Περίκλυστος, ου, ὁ, ἡ, & περικλυστὸς, ἡ, όν, qui undique alluitur. Epith. insulæ. Ab eod.
Περικλυτὸς, ῦ, ὁ, ἡ, valde inclitus, insignis. 2) qui facile exaudiri potest.
Περικλώζω, explodo.
Περικλώθω, f. ώσω, neo, nendo torqueo & circumago.
Περικνημίδια, tibialia, Gl. Vet. E π. & κνήμη.
Περικνημὶς, ίδος, ἡ, tegumentum tibias ambiens, Phil. ocrea. Ex iisd.

Περικνίδιος, ον, asper multis & parvis aculeis, ut folia urticae, thymi. A seq.

Περικνίζω, f. ίσω, scalpo, vellico, pungo, rado. 2) *metaph.* aliquem per ludibrium vellico sermonibus &c. 3) imitor, sc. irridendi caussa, Plut.

Περικοκκάζω, dicitur de gallis, cum capite elato canunt, in primis cum vicerunt. 2) contemno, irrideo, Aristoph.

Περικολούω, detrunco, mutilo, imminuo, infringo.

Περικομίζω, f. ίσω, circumveho.

Περίκομμα, ατος, τὸ, frustum. 2) edulium ex herbis carnibusque concisis. A περικόπτω.

Περικομμάτιον, τὸ, frustulum. A praec.

Περίκομος, ου, ὁ, ἡ, comatus. A κόμη.

Περικομπέω, ῶ, f. ήσω, jacto, jactanter praedico s. glorior.

Περίκομψος, ου, ὁ, ἡ, perelegans, admodum scitus, vel festivue.

Περικοπὴ, ῆς, ἡ, circumcisio, circumcisura, qua quidpiam in orbem truncatur. Gl. Vet. amputatio; *unde* furtum, compilatio. 2) omnis apparatus, supellex, ornatus, v. c. feminae. 3) facultates, opes. 4) certa Scripturae sacrae sectio, alias ῥῆσις. A περικόπτω.

Περικόπτης, ου, ὁ, fur, expilator. A seq.

Περικόπτω, f. ψω, undique reseco & mutilo, Gl. Vet. amputo, circumcido.

Περικορδακίζω, idem quod simplex.

Περικορέω, ῶ, f. ήσω, verro, converro.

Περικόρημα, ατος, τὸ, purgamentum, sordes verrendo coogestae. A praec.

Περικοσμέω, ῶ, f. ήσω, probe orno, orno simpl. περικεκοσμημένος, perf. part. pass.

Περικόσμιος, ου, ὁ, ἡ, qui circa mundum est, eumque complectitur.

Περίκουρος, ου, ὁ, ἡ, circumtonsus. 2) qui circumventus & captus est in bello. Hes. A κουρά.

Περικράζω, f. ξω, clamo, boo.

Περικρανία, ας, ἡ, membrana nervosa totam calvariam complectens. A περικράνιος.

Περικράνιον, cervical, Philox. Ab eod.

Περικράνιος, ου, ὁ, ἡ, qui est circa caput, qui caput tegit. A κρανίον.

Περικρατέω, ῶ, f. ήσω, obtineo, dominor, evinco. 2) supero, vinco, superior sum.

Περικρατής, έος, ὁ, ἡ, compos alicujus rei. 2) superior. A κρατέω.

Περικρεμής, έος, ὁ, ἡ, suspensus. 2) etiam de templo dicitur donaria suspensa habente, ναὸς περικρεμὴς ἀναθήμασι. A κρεμάω.

Περίκρημνος, ου, ὁ, ἡ, undique praeceps, & locis praeruptis declivis, vel admodum praeceps & praeruptus.

Περικρούω, f. ούσω, pulso, pello, percutio.

Περικρυερός, praegelidus. Gl. V.

Περικρύπτω, f. ψω, celo, occulto.

Περικρώζω, f. ξω, crocito.

Περικτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, adquiro & adquiror. περικτᾶται, adipiscitur, Philox. περικτηθέντα, parta, Philox. aor. 1. pass.

Περικτείνω, occido.

Περίκτησις, εως, ἡ, possessio. Phil. peculium.

Περικτίονες, vicini, accolae. E π. & κτίζω.

Περικτίται, ῶν, οἱ, vicini, finitimi, accolae. Ab eod.

Περικτυπέω, ῶ, f. ήσω, perstrepo, circumsono.

Περικυκλάς, άδος, ἡ, in orbem se movens, ut saltatione, conversione, vortice. in plur. etiam in orbem aliquid agentes. Epith. Horarum.

Περικυκλάω, circumeo, circumdo.

Περικυκλέω, ῶ, f. ήσω, idem. 2) circumago.

Περίκυκλος, ὁ, ambitus, de muro.

Περικυκλόω, ῶ, f. ώσω, circumdo, cingo, in circulum concludo.

Περικύκλῳ, *Adv.* circum, circumcirca.

Περικύκλωσις, εως, ἡ, ipsa actio cingendi, circumdandi, circumveniendi. A περικυκλόω.

Περικυλινδέω, idem quod περικυλίω.

Περικύλισις, εως, ἡ, circumactio, item vagatio. A seq.

Περικυλίω, f. ίσω, circumvolvo, circumvoluto, volutim circumago.

Περικυμαίνω, fluctibus ambio.

Περικύμων, ονος, ὁ, ἡ, qui vel quae fluctibus circumcirca alluitur. E π. & κῦμα.

Περικωδωνίζω, circumtinnio, circumsono.

Περικωμάζω, comissabundue adeo vel obeo.

Περικωνέω, ῶ, fut. ήσω, oblino pice, pico. E π. & κῶνος.

Περικωκύω, lamentis circumstrepo.

Περιλακτίζω, f. ίσω, calcitro.

Περιλαλέω, ῶ, f. ήσω, garritu perstrepo. 2) obblatero, inaniter loquor, garrio.

Περιλάλημα, τὸ, nugae, *proprie & tropice*. A pr.

Περιλάλητος, ου, clarue, famosus. Ab eod.

Περίλαλος, ου, loquax, garrulus.

Περιλαμβάνω, complector, comprehendo, item potior. 2) amplector, amplexor. 3) *pass.* obsessus teneor, ut elabi non possim; *item* deprehensus sum, cogor.

Περιλαμπής, έος, ὁ, ἡ, splendidus. A περιλάμπω.

Περίλαμπρος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Περιλαμπρῶς, *Adv.* splendide, magnifice. A pr.

Περιλάμπω, f. ψω, fulgeo. 2) undique illustro, splendore ac lumine circumfundo. Gl. V. colluceo.

Περιλεγνής, ὲς, variegatus. E π. & λέγνον.

Περιλείβομαι, undique destillo, defluo.

Περίλειμμα, τὸ, reliquiae.

Περιλειπής, idem quod περιλιπής. A seq.

Περιλείπω, f. ψω, reliquum facio. 2) *pass.* superfum, superstes sum. περιλείπεται, restat, superest, residet, Phil. περιλειφθήσεται, supersit, Phil. supererit. περιλελειμμένοι, superstites, Phil.

Περιλείχω, f. ξω, lambo, delingo.

Περίλεξις, εως, ἡ, circumlocutio. 2) copia dicendi & latius interpretandi, seu futilis loquscitas.

Περιλεπίζω, f. ίσω, idem quod sequens.

Περιλέπω, f. ψω, decortico, delibro.

Περιλεσχήνευτος, ου, ὁ, ἡ, qui versatur in sermonibus hominum, celeber, clarus. E π. & λεσχηνεύομαι.

Περίλευκος, ου, ὁ, ἡ, totus albue. 2) admodum albus.

Περίλημμα, ατος, τὸ, captura, captum. 2) ambitus. 3) quod tenetur. A περιλαμβάνω.

Περιληπτικός, ή, όν, comprehendendi vim habens. ὄνομα περιληπτικὸν, nomen, cui & singularis & pluralis addi potest. Ab eod.

Περιληπτικῶς, *Adv.* summatim. 2) de genere improprie loquendi, cum ad aliud genus tranefertur nomen, ut cum spolia de praeda quavis dicuntur. A pr.

Περιληπτός, ή, όν, qui comprehendi seu amplexu contineri potest. 2) qui percipi potest.

Περίληψις, εως, ἡ, comprehensio, complexus. 2) figura dicendi. v. περιληπτικῶς, n. 2. 3) περίληψις μεθοδικὴ, ἢ ἔντεχνος, est, cum res ad formam artis ac disciplinae redigitur. Ab eod.

Περι-

Περιλιμνάζω, f. άσω, stagnando inundo.
Περιλιμπάνομαι, relinquor, supersum. Gl. Vet. περιλιμπάνεται, residet. περιλιμπανόμενος, superstes, Gl. V.
Περιλιπής, έος, ὁ, ἡ, superstes, reliquus. A περιλείπω.
Περιλιχμάζω, f. άσω, lambo, circumlingo. a) cupide appeto.
Περιλιχμάω, & -άομαι, ῶμαι, f. ήσω, ήσομαι, idem.
Περίλοιπος, ου, ὁ, ἡ, reliquus. a) superstes.
Περιλοπίζω, f. ίσω, delibro, corticem detraho.
Περιλούω, f. σω, probe lavo seu abluo.
Περίλυπος, ου, ὁ, ἡ, summopere dolens, valde tristis. A λύπη.
Περιλωπίζω, f. ίσω, veste induo vel exuo.
Περιμάδαρος, ου, ὁ, ἡ, glaber, depilis, calvus.
Περιμαιμάω, lustro. a) cupio.
Περιμαίνομαι, per furorem vagor. a) valde furo.
Περιμάκτρια, ίας, ἡ, proprie, adsidens mactræ. a) venefica, saga, a περιμάττω, n. a. A μάκτρα.
Περιμανής, έος, ὁ, ἡ, valde seu mirum in modum insanus. A μαίνομαι.
Περιμάρναμαι, propugno, defendo.
Περιμάττω, f. ξω, obstergo. a) defixum & devotum veneficiis libero. quia carminibus devinciendi & diris devovendi, sive ipsi, sive ceree luteæve eorum imagines furfuribus perspergebantur, lutove incrustabantur, quod idem in lustrandis fiebat, ut sic sordium & piaculorum quicquid inesset, tolleretur.
Περιμάχητος, ου, ὁ, ἡ, de quo aliqui inter se pugnant vel certant, qui magna contentione experitur. a) dubius, incertus. A μάχομαι.
Περιμεμφής, έος, ὁ, ἡ, querulus, contentiosus. A μέμφομαι.
Περιμενεαίνω, valde cupio.
Περιμένω, præstolor, opperior, expecto, moror. Gl. V. aor. 1. περιέμεινα. imperat. περίμεινον, expecta, mane.
Περιμέριμνος, ου, ὁ, ἡ, cum cura rem agens. a) scitus, elegans. A μέριμνα.
Περιμεστος, ον, plenus, abundans, refertus.
Περιμετρέω, ῶ, f. ήσω, totum ambitum metior.
Περίμετρον, ου, τὸ, ambitus. A seq.
Περίμετρος, ου, ὁ, ἡ, orbicularis, rotundus. a) magnus. Hinc ἡ περίμετρος, scil. γραμμή, linea, qua in orbem ducta circulus efficitur, item ambitus, circuitus. E π. & μέτρον.
Περιμήκετος, ου, ὁ, ἡ, prælongus, altus. A μῆκος.
Περιμήκης, εος, ὁ, ἡ, idem & ex iisdem.
Περιμιμνήσκω, admoneo.
Περιμήρια, ων, τὰ, feminalia, Gl. Vet. A μηρίον.
Περιμητρεός, & περιμήτριος, ου, ὁ, ἡ, medullosus. A μήτρα.
Περιμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, machinor, molior, struo.
Περιμινύθω, imminuo. a) imminuor, consumor, deficio.
Περιμυκάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, circummugio, perstrepo.
Περιμυκής, ές, mugitus edens. A pr.
Περιναιετάω, circumhabito. περιναιετάουσι, circumhabitant, pro περιναιετῶσι, περιναιετοῦσι.
Περιναιέτης, ου, ὁ, accola, vicinus.
Περίναιος, περίνεος, & περινός, ὁ, coles, vel tegmen testiculorum, vel qui ταῦρος dicitur. Gl. V. περίνεος, coleus.
Περιναύτιος, ον, nauseans. A ναυτία. Libri MSS. habent & περιναυτίος, quod idem est. A ναυτία.

Περινενοημένως, Adv. cogitate, perite, eleganter. A περινοέω.
Περίνεως, superfluus in navi vector, Suid. ubi pl. περίνεοι. E περὶ & ναῦς. v. περίνεως, & περίνεως.
Περινεύω, f. εύσω, innuo. a) vergo, specto.
Περινέφελος, ου, ὁ, ἡ, nubibus circumdatus, nubilosus. A νεφέλη.
Περινέφρος, ου, ὁ, ἡ, pinguis circa renes.
Περινέω, ῶ, circumnato. a) circumluo. 3) aggero circum.
Περίνεως, ω, ὁ, superfluus vector, vector, qui in ministerio navis non est. Thuc. item quicquid in navi supervacuum & superfluum est.
Περίνημα, ατος, τὸ, alluvies. A περινέω.
Περίνητος, ου, ὁ, ἡ, Epith. vestis prætextæ, quia purpura ambitur, ut insula mari. Scribitur & περίνηστος, περινησαῖος.
Περινήχομαι, f. ξομαι, circumnato.
Περινέω, f. ήσω, accumulo, undique adgero, ut inde fit περινῆσαι, quod tamen esse potest a περινέω. v. νέω.
Περινίζω, abluo, lavo.
Περινίσσομαι, circumeo.
Περινοέω, ῶ, f. ήσω, mente complector & concipio. a) comminiscor, excogito. 3) curiose cogito.
Περινόησις, εως, ἡ, idem quod seq.
Περίνοια, ας, ἡ, mentis conceptus seu comprehensio. a) sollertia, vafrum commentum, consilium. E π. & νοῦς.
Περινοστέω, ῶ, f. ήσω, circumeo, oberro, Gl. V. circito, peragro, obambulo, lustro. περινοστεῖν, spatiari, Gl. V.
Περινύμφιος, ον, sponsis, virginibus gratus. E π. & νύμφη.
Πέριξ, Præp. circum, circa, circumquaque, circumcirca, undique. A περὶ.
Περιξαίνω, derado, abrado.
Περιξεστός, ἡ, όν, circumcirca rasus, politus.
Περιξέω, circumcirca rado vel polio. περιεξεσμένος, circumrasus, perf. part. pass.
Περιξηραίνω, f. ανῶ, desicco, exsicco. περιξηραίνομαι, obaresco, Gl. V.
Περίξηρος, ου, ὁ, ἡ, siccatus. a) valde siccus, peraridus.
Περιξυράω, f. ήσω, novacula rado, derado.
Περιξυρέω, idem.
Περιξύω, f. ύσω, rado, scarifico. Phil. rado, derado, stringo, destringo. περίξυσόν με, destrigila me, Gl. Vet.
Περίογκος, ου, ὁ, ἡ, mole sua turgens, amplus.
Περιοδεία, ας, ἡ, circuitus, circuitio, ambitus, peragratio. A περιοδεύω.
Περιόδευσις, εως, ἡ, idem. Ab eod.
Περιοδευτικῶς, Adv. circumductione, per ambages. pro περιοδευτικῶς. Ab eod.
Περιοδευτικός, circuitor, amfragosus, amfractus, ambago. Gl. V. Ab eod.
Περιοδευτής, ῦ, ὁ, circuitor, circulator, dicitur de medico circumforaneo, Gl. V. circitor, lustrator, ap. Patres Græcos, qui visitat Ecclesias. Ab eod.
Περιοδευτικός, ἡ, όν, qui circumire solet, circumiens, circularis. A pr.
Περιοδεύω, f. εύσω, circumeo, in orbem obeo. a) mente perlustro & peragro, Gl. V. obambulo, circumeo.
Περιοδία, ας, ἡ, circuitus, circitura, Gl. Vet. A περίοδος.
Περιοδίζω, f. ίσω, certo orbe redeo. Ab eod.

Περιοδικός, ή, όν, cujus certus est circuitus, qui certo orbe recurrit. Ab eod.

Περιοδικῶς, *Adv.* longis verborum circumductionibus, sive ambitu, de dicente. A pr.

Περιοδοιπορέω, deambulo, ambulatione utor.

Περιοδονίκης, ου, ὁ, victor periodicus, h. e. qui in omnibus certaminibus per orbes status temporum recurrentibus, aut in orbe, h. e. universo complexu certaminum, vicit. A seq. & νίκη.

Περίοδος, ου, ἡ, circuitio, circuitus; ambages, anfractus, ambitus, ambitio, Gl. V. 2) Periodus, certa verborum comprehensio, perfectum sensum continens. Dicitur & de quovis ordine rerum in orbem redeunte.

Περίοδος, ου, ὁ, circitor, qui vigilias obit.

Περιοδυνάω, ῶ, omni ex parte, valde crucio. περιοδυνάομαι, ῶμαι, graviter doleo, dolore omni ex parte premor.

Περιοδυνέω, v. περιοδυνάω.

Περιώδυνος, ου, ὁ, ἡ, quem multi dolores premunt, ærumnosus. 2) multos dolores inferens. E π. & ὀδύνη. v. περιοδ.

Περιωδύνως, *Adv.* cum gravi dolore. A pr.

Περιοιδέω, tumeo.

Περιοικέω, ῶ, f. ήσω, accola sum.

Περιοικία, ας, ἡ, locus suburbanus, seu vici circumjacentes. 2) ager circum urbem situs. Gl. V. territorium. A περίοικος.

Περιοικίς, ίδος, ἡ, finitima. 2) ager circa urbem situs. Ab eod.

Περιοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, circumædifico, in orbem struo. 2) ædificiis circumcludo.

Περίοικος, ου, ὁ, ἡ, vicinus, accola. περίοικοι, circumhabitatores, Gl. V.

Περιοιστέος, α, ον, circumferendus. A περιφέρω.

Περιοιχνέω, ῶ, circumeo, in orbem obeo.

Περιοκωχή, ἡ, idem quod περιοχή, Hes.

Περιολισθαίνω, & περιολισθέω, f. ήσω, delabor.

Περιολίσθησις, εως, ἡ, lapsus, ruina. 2) cum quid per lubricum delabitur. A pr.

Περιολκή, ῆς, ἡ, bellum quod cum aliquo geritur, apud Jos. A περιέλκω.

Περιομφακής, έος, ὁ, ἡ, prorsus immaturus, crudus. 2) durus.

Περιονυχίζω, f. ίσω, ungues reseco.

Περιοπή, ἡ, rectius περιωπή, quod vid.

Περιοπτέον, circumspiciendum, dispiciendum, considerandum est. 2) negligendum, despiciendum est. A περιόπτομαι.

Περιοπτέος, έα, έον, despiciendus, negligendus. Ab eod.

Περιόπτομαι, f. όψομαι, circumspicio. 2) contemno, negligo, patienter fero. οὐ περιόψεται, non negliget, non patietur.

Περιόπτης, ου, ὁ, ἡ, conspicuus. 2) negligens. A pr.

Περιόπτως, *Adv.* negligenter, temere. A pr.

Περιόρασις, εως, ἡ, circumspectio. 2) negligentia. A seq.

Περιοράω, ῶ, circumspicio. 2) sino, ex neglectu permitto, video & patior. 3) negligo, non curo. Gl. V. despicio.

Περιοργής, έος, ὁ, ἡ, iratus. 2) vehementi ira percitus. E π. & ὀργή.

Περιοργίζομαι, irascor, ut simplex.

Περιοργυιόω, ῶ, f. ώσω, ulnis comprehendo.

Περιόργως, iracunde. Hes. qs. a περίοργος.

Περίορθρον, ου, τὸ, diluculum. A seq.

Περίορθρος, ου, τὸ, idem. E π. & ὄρθρος.

Περιορίζω, f. ίσω, suis finibus limitibusque circumscribo, adeoque &, recte capio, intelligo. 2) definio, explico. 3) extermino. Gl. Vet. limito.

Περιόρισις, εως, ἡ, circumscriptio. A pr.

Περιορισμός, οῦ, ὁ, circumscriptio, quæ fit limitibus, limites agrorum. Gl. V. terminatio, definitio. 2) exsilium, nempe relegatio, s. deportatio in certum locum, unde egredi vetatur exul.

Περιόριστος, ον, quod circumscribi, intelligi, explicari potest.

Περιορμέω, ῶ, f. ήσω, classem in statione habeo.

Περιορμίζω, f. ίσω, classem, s. navem in stationem duco.

Περιορύσσω, -ύττω, f. ύξω, circumfodio. 2) oblaqueo.

Περιορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, circumsalto.

Περίοσμος, ον, valde, bene olens, fragrans. E π. & ὀσμή.

Περιόστεος, ου, ὁ, ἡ, ossibus circumdatus. 2) ossa circumdans. Ab ὀστέον.

Περιουσία, ας, ἡ, quasi copiosior substantia, abundantia, copia, facultas. 2) opes, peculium, res familiaris. 3) luxus. 4) incolumitas, vita. 5) ἐκ περιουσίας, ex abundanti, e facili, suppetentibus viribus & copiis, it. dicis caussa, sine gravi aut idonea caussa. A περίειμι.

Περιουσιάζω, f. άσω, & -άζομαι, abundo opibus & copiis. A pr.

Περιουσιασμός, οῦ, ὁ, possessio opum & copiarum. 2) peculium. A pr.

Περιουσιαστικός, ή, όν, adfluens, abundans. Ab eod.

Περιούσιος, ου, ὁ, ἡ, peculiaris. 2) eximius, præstans. 3) dives, copiosus. A περίειμι.

Περιουσιώτερος, abundantior, Gl. V. A pr.

Περιόφθαλμος, ου, ὁ, qui circa oculum est, oculum ambiens.

Περιοχέω, ῶ, f. ήσω, circumveho. περιοχέομαι, circumvehor, pererro.

Περιοχή, ῆς, ἡ, complexio, comprehensio, ambitus. 2) argumentum scripti alicujus. 3) locus scriptoris, ῥῆσις alias dicitur. 4) præsidium, septum, munitio. οἱ ὁ. A περιέχω.

Περίοχος, ου, ὁ, ἡ, munitus, munimento inclusus. Ab eod.

Περιπαθέω, ῶ, f. ήσω, vehementi adfectu commoveor. 2) æstuo dubitatione seu anxietate. A seq.

Περιπαθής, έος, ὁ, ἡ, vehementi mœrore aut alia quapiam animi perturbatione adfectus. 2) adfectionibus obnoxius. Gl. Vet. tristis. A πάθος.

Περιπαθῶς, *Adv.* cum magna tristitia, aut mentis commotione. A pr.

Περιπαμφανόω, fulgeo, quaqua lumen spargo.

Περιπαπταίνω, circumspicio, oculis lustro.

Περιπάσσω, vel περιπάττω, f. άσω, conspergo.

Περιπατέω, ῶ, f. ήσω, ambulo, obambulo.

Περιπάτησις, εως, ἡ, deambulatio. A pr.

Περιπατητής, οῦ, ὁ, ambulator, Gl. V. Ab eod.

Περιπατητικός, ή, όν, ambulator, Gl. Vet. 2) ad Peripateticorum sectam vel disciplinam pertinens. Hinc περιπατητικός, οῦ, ὁ, Peripateticus, philosophus. A pr.

Περιπατητικῶς, *Adv.* more Peripateticorum. 2) deambulando. A pr.

Περίπατος, ου, ὁ, ambulatio, deambulatio. 2) locus, in quo deambulamus. Gl. Vet. ambulatio, am-

ambulacrum, deambulatorium. 3) disputatio philosophica, quæ fit inter deambulandum, seu disputatio ambulatoria. 4) locus, in quo philosophi deambulantes disputant. 5) schola seu secta Aristotelis. A περιπατέω, vel e π. & πάτος.

Περιπάττω, vide περιπάσσω.

Περιπαχνόω, glacie constringo, pass. congelo.

Περιπέζιος, ια, ιον, terræ propinquus. Hinc ἡ περιπεζία, ας, humiditas. 2) qui pedibus obiri, circumiri potest. Suid. E π. & πέζα.

Περιπεζίως, *Adv.* humiliter. A pr.

Περιπεζίδες, ων, αἱ, ornamenta pedum. Ex iisd.

Περιπείρω, transfigo. Gl. V. adfigo.

Περιπέλω, & -ομαι, supero, superstes sum.

Περιπελλὴς, έος, ὁ, ἡ, lividus. E π. & πελλός.

Περίπεμπτος, ον, propr. dimissus in varias partes. e missu alicujus pluribus locis factus, ut ἱερὰ περίπεμπτα, jussu alicujus diversis locis facta sacra, Æschyl. A seq.

Περιπέμπω, f. ψω, mitto circum, dimitto.

Περιπένομαι, circa aliquid vel aliquem satago, occupor aliqua re.

Περιπέττω, f. ψω, intego, contego, involvo, proprie massam crassiorem farina speciosa, ut panifices solent. 2) tego, obvolvo, occulto, foveo, *tropice*.

Περιπετάζω, -άννυμι, -νύω, f. άσω, in orbem extendo vel expando, obtendo.

Περιπέτασμα, ατος, τὸ, velum seu auleum, quod obtenditur. A pr.

Περιπέτασος, η, ον, expansus, obtentus. τὸ περιπέτασον, genus osculi exquisitius & acrius, s. amatorium, obscenum.

Περιπέτεια, ας, ἡ, conversio, in contrarium statum mutatio. 2) fortunæ mutatio. 3) casuum varietas, & rerum contrarius atque inexspectatus eventus: item incommodum grave, malum fortuitum quodlibet. 4) admiranda & rara fortuna. 5) in epico & tragico carmine conversio rerum in contrarium, pars fabulæ. A seq.

Περιπετὴς, έος, ὁ, ἡ, qui incidit in retia, malum. 2) qui cecidit vel corruit. A περιπίπτω.

Περιπέτομαι, f. πτήσομαι, circumvolo.

Περιπέττω, tego, involvo, abscondo. v. περιπέπτω.

Περιπευκὴς, έος, ὁ, ἡ, peramarus. A πεύκη.

Περιπεφραδμένως, *Adv.* perite, prudenter. A φράζω.

Περιπήγνυμι, f. ξω, compingo & coagmento. 2) figo vel defigo. περιπήγνυμαι, congelo, frigore coeo.

Περιπηδάω, resilio, resiliendo circumeo.

Περίπηξις, εως, ἡ, concretio. A seq.

Περιπήσσω, -ττω, f. ξω, idem quod περιπήγνυμι. Gl. V. circumfigo.

Περιπίμελος, ον, præpinguis. E π. & πιμελή.

Περιπιμπράω, undique incendo.

Περιπίμπρημαι, amburo.

Περιπίπτω, incido, diciturque fere in partem malam, ut in rete, in grave incommodum. perf. περιπέπτωκα, aor. 2. περιέπεσον, part. περιπεσών.

Περιπίσματα, τὰ, fraces, reliquiæ olivarum & uvarum, expresso succo, quasi περιπιέσματα, ut ἀποπιέσματα, quod idem significat. Et sic forte legendum apud Aristoph. A π. & πίσμα. (nisi leg. est περιπτίσματα, qs. ab ἰπίζω, quod ab ἶπος.)

Περιπιτνέω, ῶ, cado desuper & incumbo, irruo.

Περιπλανάω, ῶ, f. ήσω, errabundum circumago. 2) -άομαι, errabundus circumeo, pererro.

Περιπλάζω, aberrare facio. 2) vagor, erro.

Περίπλασμα, τὸ, molliens delinimentum, emplastrum, fomentum crassius, ut e pulte factum. A seq.

Περιπλάσσω, vel περιπλάττω, f. πλάσω, illino, oblino, obduco, obtego. 2) adfingo.

Περιπλέγδην, *Adv.* amplexu, circumplicando se. A περιπλέκω.

Περίπλεκτος, ου, ὁ, ἡ, perplexus, implicitus, connexus. Ab eod.

Περιπλέκω, f. ξω, implico, complector, involvo. περιπλέκομαι, amplector, complector, Gl. V.

Περίπλεξις, εως, ἡ, complexus, amplexus. A pr.

Περίπλεος, ου, ὁ, ἡ, plenus, refertus, valde plenus.

Περιπλευμονία, ας, ἡ, pulmonis inflammatio. E π. & πλεύμων.

Περιπλευμονικὸς, ή, όν, peripneumonia laborans. σύστημα περιπλευμονικὸν est peripneumonia. A pr.

Περιπλευμονικῶς, *Adv.* e peripneumonia. A pr.

Περιπλευριτικὸς, ή, όν, valde laborans pleuritide.

Περιπλεύριος, ον, qui est in latere. E π. & πλευρά.

Περιπλέω, f. εύσω, circumnavigo, navigando obeo seu ambio. 2) undique fluo, i. e. nimio humore diffluo & dilabor, aut laxor.

Περιπληθὴς, έος, ὁ, ἡ, pergrandis, ingens, vel magnus. 2) plenus, redundans. A πλῆθος.

Περιπλήθω, f. ήσω, impleo, oppleo, repleo. 2) plenus sum.

Περιπλίσσομαι, vel περιπλίττομαι, f. ξομαι, circumeo, complector medium in certamine, nexus vel nodus dicitur.

Περιπλίγδην, & περιπλὶξ, *Adv.* nodo, nexu. Vox athletica. A seq.

Περιπλοκὴ, ῆς, ἡ, complexus, amplexus. 2) coitus in Venere. 3) Schema rhetoricum. A περιπλέκω.

Περίπλοκος, ου, ὁ, ἡ, implicitus, circumdatus complexu. Ab eod.

Περίπλοος, *contr.* περίπλους, ου, ὁ, circumvectio, qua quis navigio circa locum aliquem vehitur. 2) *Adject.* qui circum navigari potest.

Περίπλυμα, ατος, τὸ, pelluvium, lixivium. A seq.

Περιπλύνω, perluo, probe lavo.

Περίπλυσις, εως, ἡ, ablutio. 2) excrementa, dejectio. A pr.

Περιπλώω, idem quod περιπλέω.

Περιπνείω, idem quod περιπνέω.

Περιπνευμονία, ας, ἡ, pulmonis inflammatio. E π. & πνεύμων, *pulmo*.

Περιπνευμονιάω, laboro peripneumonia. A pr.

Περιπνευμονικὸς, ή, όν, peripneumonia laborans. Gl. V. pulmonarius. Ab eod.

Περιπνέω, f. εύσω, spiro circum. Gl. V. perflo.

Περιπνιγὴς, έος, ὁ, ἡ, suffocatus. A πνίγω.

Περίπνοια, ἡ, perflatio, v. c. venti, auræ. A περιπνέω.

Περίπνοος, *contr.* περίπνους, ου, ὁ, qui undique perflatur. Ab eod.

Περιπόδιος, ου, ον, idem quod περίπους. Galen. in Lex. Hipp. περιποδίη, Ion. A περίπους.

Περιπόδιον, ου, τὸ, limbus, Philox. Ab eod.

Περιπόθητος, ου, ὁ, ἡ, desideratus, desiderabilis, dilectus, amatus.

Περιποιέω, ῶ, tueor, servo. 2) gigno, adsero, ut τιμὴν, αἰσχύνην. 3) *in med.* adquiro, quæro, comparo. 4) vendico mihi, adsero mihi. περιποιηθὲν, partum, Gloss. Vet. aor. 1.

pass. part. & περιπεποιημένος, partus. Gloss. Vet. perf. τὸ περιπεποιημένον, arte singulari & cura factum. Ap. τές ὁ. est servare vivum, non interficere.

Περιποίησις, εως, ἡ, ipsa actio tuendi & conservandi, conservatio. 2) adquisitio, adjectio, Gl. V. 3) vindicatio & adsertio. A pr.

Περιποιητικός, ή, όν, gignens s. efficiens lucrum, procurator rei familiaris, pecuniae &c. Ab eod.

Περιπολάρχης, & περιπόλαρχος, ου, ὁ, praefectus vigilum, qui praeest circitoribus excubiarum. E περίπολος & ἄρχω, s. ἀρχός.

Περιπολεύω, obambulo, lustro.

Περιπολέω, ῶ, f. ήσω, in orbem agor seu versor, obeo, circumeo, lustro, Gl. Vet.

Περιπόλησις, εως, ἡ, circumactio, circuitus. A pr.

Περιπολίζω, f. ίσω, obeo urbes.

Περιπόλιος, ου, ὁ, ἡ, urbem circumjacens, circa urbem situs. A πόλις.

Περιπολλόν, Adv. permultum, maxime. A πολύς pro πολλός.

Περιπολλῷ, magni. Ex iisd. pro περὶ πολλῷ.

Περίπολος, ου, ὁ, qui circumit, qui io orbem obit & lustrat. 2) explorator & excubitor, custos. 3) oavis, apud Rhodios. περίπολοι, calatores, Philox. circitores, Gloss. Vet. sic & Athenis ephebi dicti, quia eorum erat obire agrum & videre an tuta omoia. A περιπολέω.

Περιπομπή, ἡ, missio, dimissio.

Περιπόνηρος, ου, ὁ, ἡ, admodum improbus, improbitate nobilitatus.

Περιποππύζω, f. ύσω, undique demulceo & blande attrecto, blanda manu demulceo, item poppysmate, seu plausu linguae.

Περιπορεύομαι, f. εύσομαι, circumeo, in orbem eo & lustro.

Περιπορπάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, fibulis connecto.

Περιπόρφυρος, ου, ὁ, ἡ, purpura amictus, praetextatus. περιπόρφυρος συγκλητική, praetexta, toga senatoria. Gl. Vet. & περιπόρφυρον, praetexta toga, Gl. Vet. A πορφύρα.

Περιπορφυρόσημος, ὁ, ἡ, Epith. togae praetextae. E pr. & σῆμα.

Περιποτάμιοι, amoenses, Gl. Vet.

Περιποτάομαι, ῶμαι, circumvolo.

Περίπου, *Adv.* circiter.

Περίπους, οδος, ὁ, ἡ, pedem circumdans. 2) apte pedem circumdans, pedi conveniens. ὑποδήματα περίποδα, calcei habiles. Sed quidam maluot divisim περὶ πόδα.

Περιπτάω. v. περιϊπτάω.

Περιπρό, *Adv.* eximie, summopere, supra modum. 2) valde, vehementer, scribitur etiam divisim. περὶ πρό.

Περιπροπλέω, provehor navi.

Περιπροχέω, circumfundo. περιπροχυθείς, aor. 1, part. pass. circumfusus, Hom.

Περιπταίω, f. αίσω, impingo, i. e. in indignationem aut odium alicujus incurro.

Περίπτερος, ου, ὁ, undique pinnatus, vel tectus. περίπτερον, sciotilla, οἱ ὁ. Vox incertae significationis. A πτερόν.

Περίπτισμα, ατος, τὸ, idem quod πτίσμα, πτισάνη. A sq.

Περιπτίσσω, f. ίσω, corticem auferendo perpurgo. 2) accurate decortico. περιπεπτισμένος, decorticatus, perf. part. pass. purus, Poll.

Περίπτυγμα, ατος, τὸ, operimentum. A sq.

Περιπτύσσω, f. ξω, circumplico, circumcirca obvolvo. 2) circumdo, circumfundor, circumvenio. 3) circumplector, amplector. περιπτύσσομαι, complector, Gl. V. osculor.

Περιπτυχή, ῆς, ἡ, ambitus, complexus. 2) septum, moenia. 3) circumactio, conversio. A pr.

Περιπτυχής, έος, ὁ, ἡ, circumvolutus, circumdatus, indutus, plicando scilicet. Ab eod.

Περιπτύω, conspuo. 2) contemno, oibil duco.

Περίπτωμα, ατος, τὸ, quod accidit, casus, calamitas. A περιπίπτω.

Περίπτωσις, εως, ἡ, casus, infortunium, calamitas. 2) casus, fortuita occasio. Ab eod.

Περιπτώσσω, timeo, valde timeo.

Περιπτωτικός, ή, όν, fortuitus. A περιπίπτω.

Περιπυγής, ὁ, pathicus. E π. & πυγή.

Περιπύημα, ατος, τὸ, pus collectum. 2) suppuratio circa dentes.

Περιπυρήνιον, ου, τὸ, putamen molles floccos contioens. E π. & πυρήν.

Περίπυστος, ου, ὁ, ἡ, fama ootus, celebratus. E π. & πυνθάνομαι.

Περιπωμάζω, f. άσω, circumcirca obturo.

Περιπωματίζω, f. ίσω, idem. A πῶμα.

Περιρογχάζω, f. [illegible], valde contemno, irrideo. cootemtim tracto.

Περιρομβέω, ῶ, f. ήσω, circumvolvo & circumago in modum rhombi, contorqueo: potius περιῤῥομβέω scribendum.

Περιῤῥαγής, έος, ὁ, ἡ, disruptus, circumfractus, circumcisus. A περιῤῥήγνυμι.

Περιῤῥαίνω, f. ανῶ, adspergo, conspergo.

Περιῤῥανίδες, paloiarum termites, ramuli, surculi. Schol. Nicand. E π. & ῥανίς.

Περίῤῥανσις, εως, ἡ, adspersio. A περιῤῥαίνω.

Περιῤῥαντήριον, ου, τὸ, adspergillum, Gl. Vet. iostrumentum ad adspergendum. 2) vas aquarium, e quo sumitur aqua ad respergendum se, vel, qua lustrabatur concio a sacerdote obeunte io orbem. 3) locus ipse, ubi vas illud positum est sc. in aditu templi, fori &c. sed in plurali. Ab eod.

Περιῤῥαντίζω, f. ίσω, conspergo.

Περιῤῥάπτω, suo, consuo, Gl. Vet.

Περιῤῥέζω, expio, lustro.

Περιῤῥέμβομαι, pervagor, Philox. circumcursito.

Περιῤῥέπω, f. ψω, in alteram partem declino.

Περίῤῥεψις, εως, ἡ, ioclinatio, propensio. A pr.

Περιῤῥέω, undique fluo, circumfluo, alluo. περιῤῥέομαι, circumfluor, abundo, adfluo aliqua re. περιῤῥεῖ, circumfluit. αἵματι περιῤῥεόμενος, sanguine fluens, manans.

Περιῤῥηγνύω, vel περιῤῥήγνυμι, proprie, alteri per vim deripio, velut vestem, ut lictores faciuot. περιῤῥήγνυμαι, *in med.* prae dolore vestem meam discindo & lacero: *sed antiqui poetae attici & prosaici posteriores activo etiam utuntur pro medio.*

Περιῤῥηδήν, *Adv.* in orbem, utrinque. A sq.

Περιῤῥηδής, έος, ὁ, ἡ, in utramque partem reflexus, inflexus, aut retractus. 2) qui in orbem circumactus procidit, proruit. 3) rotuodus. E π. & ἕδρα.

Περίῤῥηξις, εως, ἡ, abruptio, discissio. A sq.

Περιῤῥήσσω, idem quod περιῤῥήγνυμι.

Περίῤῥοος, ὁ, fluxus in orbem, vortex.

Περιῤῥοία, ας, ἡ, defluxio humoris e variis partibus ad locum certum, velut vesicam &c. A περίῤῥοος.

Περιῤῥομβέω, v. περιρομβέω.

Περίῤῥοος, *contr.* περίῤῥους, ου, ὁ, ἡ, circumfluus. 2) *Subst.* adfluentia humorum.

Περιῤῥυέω, undique fluo, circumfluo.
Περιῤῥύπτω, f. ψω, abstergo, abluo.
Περίῤῥυτος, ου, ὁ, ἡ, circumfluus. A περιῤῥέω.
Περιῤῥώξ, ῶγος, ὁ, ἡ, abruptus, præruptus. A περιῤῥήγνυμι.
Περισαίνω, vel περισσαίνω, caudam movendo circa aliquem abblandior.
Περισαλπίζομαι, f. πίσομαι, tubarum seu tubæ sonitu excitor, tubam sonantem audio.
Περίσαξις, εως, ἡ, accumulatio, aggeratio, congestio. A περισάττω.
Περισαρκίζω, f. ίσω, carnem scalpello circino, scarifo. E π. & σάρξ.
Περισαρκισμός, ῦ, ὁ, circinatio carnis, quæ scalpello fit, scarifatio. A pr.
Περίσαρκος, ου, ὁ, ἡ, carnosus, carne abundans. E π. & σάρξ.
Περισαρκόω, ῶ, f. ώσω, carnibus gravo, carne circumdo, carne vestio. A pr.
Περισάρκωσις, εως, ἡ, cum quid carne circumdatum est. A pr.
Περισάττω, f. ξω, circumstipo, circum accumulo. Gl. V. aggero.
Περισείω, poet. περισσείω, f. είσω, quatio, concutio.
Περίσεμνος, ου, ὁ, ἡ, gravis & magnificus.
Περισέπτος, ου, venerabilis. A σέβομαι.
Περίσημος, ου, ὁ, ἡ, insignis, clarus. 2) insignitus, notatus. A σῆμα.
Περισήπω, putrefacio.
Περισθενέω, viribus & robore valeo, nimium viribus polleo. περισθενέων, prævalens, ferociens. A sq.
Περισθενής, έος, ὁ, ἡ, viribus & robore prævalidus. A σθένος.
Περισιαλόω, ῶ, variego.
Περισιωπάω, f. ήσω, omitto, taceo, quæ ad causam pertinent, Hes.
Περισίδηρος, ου, ferro obductus.
Περισκαίρω, salio, palpito.
Περισκαρίζω, idem quod præc.
Περισκάπτω, f. ψω, effodio circa, circumcirca.
Περισκελής, έος, ὁ, ἡ, perdurus. 2) pertinax, præfractus. 3) asper, molestus. A σκέλλω.
Περισκελὴς, έος, ὁ, ἡ, crura ambiens seu circumdans. A σκέλος.
Περισκέλιον, ου, τὸ, feminale, caliga, bracca. Ab eod.
Περισκελὶς, ίδος, ἡ, περισκελίδες, feminalia, Gl. V. Ab eod.
Περισκελιστὴς, ῦ, ὁ, qui crura alteri confringit, vel resecat. A σκελίζω.
Περισκελῶς, *Adv.* obstinate & firmo ad adversam fortunam animo. A περισκελὴς, n. 2.
Περισκεπάζω, protego, defendo.
Περισκέπτομαι, f. ψομαι, circumspicio, considero.
Περίσκεπτος, ου, ὁ, ἡ, qui circumcirca oculis lustrari potest. 2) ex quo subjecta lustrari oculis circumcirca possunt. A pr.
Περισκεπάω, probe tego.
Περίσκεψις, ἡ, circumspectio. 2) spectatio auri vel numorum, cura.
Περισκήνιον, ου, τὸ, tabernaculum, quo quis circumdatus est, i. e. in quo quis est. A σκηνή.
Περισκνίπτω, comprimo, contero.
Περισκιάζω, f. άσω, obumbro.
Περίσκιοι, ίων, οἱ, qui arcticum circulum eundem habent cum tropico, aut majorem. 2) περίσκιος, qui in orbem circumactus procidit, proruit. 3) rotundus. E π. & σκιά.

Περισκιρτάω, ῶ, f. ήσω, undique vagor, oberro.
Περίσκληρος, ου, ὁ, ἡ, prædurus.
Περισκληρύνω, induro.
Περισκοπέω, ῶ, circumspicio, exploro: Gl. Vet. περισκοπεῖ, perlustrat, Philox.
Περισκόπησις, ἡ, circumspectio, exploratio.
Περισκυθίζω, Scythico more crines cum cute a capite reseco.
Περισκυλακισμός, ῦ, ὁ, genus lustrationis, quæ cane fiebat. A σκύλαξ.
Περισκυτίζω, f. ίσω, idem quod περισκυθίζω, si vera scriptura. A σκῦτος.
Περισμαραγέω, ῶ, f. ήσω, circumstrepo.
Περισμάω, ῶ, defrico, detergo.
Περισμήχω, idem.
Περισμύχω, paullatim & clam cæco & solummodo fumante igni comburo. 2) macero, conficio dolore, ægritudine.
Περισοβέω, ῶ, f. ήσω, obeo, circumeo, vagor cum strepitu, importunitate & insolentia. 2) circumfero, dicitur in pr. de calice in conviviis.
Περισοφίζομαι, circumvenio, astutia fallo.
Περισπαίρω, palpito & terram calcibus pulso.
Περισπασμός, ῦ, ὁ, distractio, occupatio orta e curis & negotiis. 2) contentio, bellum. 3) conversio s. circumactio. 4) circumflexio. Vox Gramm. A περισπάω.
Περισπαστέον, circumflexo accentu notandum. A seq. n. 4.
Περισπάω, ῶ, f. άσω, detraho, avello, destringo, Gl. V. 2) distraho, i. e. in diversum traho. 3) distraho curis & negotiis, item, quibuscunque, etiam suavibus, avocamentis, oblectamentis. 4) circumflexo accentu noto. περισπασθεὶς, districtus, Philox. distractus. περισπωμένη, scil. προσῳδία, circumflexa, circumducta, Philox. accentus circumflexus.
Περισπειράω, ῶ, f. άσω, in orbem circumdo, vel involvo.
Περισπείρω, dissemino. 2) dispergo.
Περισπέρχεια, ἡ, studium, festinatio, trepidatio. A seq.
Περισπερχής, έος, ὁ, ἡ, supra modum urgens seu premens, item festinans, trepidans. A sq.
Περισπέρχω, propero. 2) graviter fero. 3) infensus sum. περισπέρχομαι, huc illuc curso.
Περισπεύδω, persequor, assiduus comes hæreo. 2) urgeo, premo.
Περίσπλαγχνος, ου, ὁ, ἡ, magnanimus, animosus. A σπλάγχνον.
Περισπογγίζω, spongia detergeo, ut simplex.
Περισπούδαστος, ου, ὁ, ἡ, studiose expetitus, quem multi studiose adsectantur, qui diripitur, ut Cicero ait. 2) studio dignus. A σπουδάζω.
Περισπουδάστως, *Adv.* studiose, cupide. A pr.
Περισπωμένως, *Adv.* cum circumflexo in ultima. A περισπάω, n. 4.
Περισσαίνω, v. περισαίνω.
Περισσάκις, *Adv.* numero impari, impariter. A περιττός.
Περισσάρτιος, ου, ὁ, ἡ, compositus e pari & impari numero. E περιττὸς & ἄρτιος.
Περισσεία, ας, ἡ, abundantia. A περισσεύω.
Περίσσευμα, περίττευμα, τὸ, abundantia. 2) reliquiæ, excrementum, stercus. Ab eod.
Περίσσευσις, εως, ἡ, abundantia, Gloss. Vet. A seq.
Περισσεύω, seu περιττεύω, fut. εύσω, abundo, superfluo, supersum. A περισσός.

Περισ-

Περισσόβοτος, ου, ὁ, ἡ, pastu seu cibo abundans. Ex eod. & βοτίς.

Περισσοδάκτυλος, vel περιττοδάκτυλος, ου, ὁ, ἡ, cui digitus unus superest. 2) digitos numero impares habens.

Περισσοέπεια, vel περιττοέπεια, ας, ἡ, loquacitas. 2) cnpia orationis. A περισσοεπής.

Περισσοεπέω, idem quod περισσολογέω. A sq.

Περισσοεπής, έος, ὁ, ἡ, verbis abundans. 2) loquax. E περισσὸς & ἔπος.

Περισσόκομος, ου, ὁ, ἡ, abunde comatus, qui comis densis est. Ex eod. & κόμη.

Περισσολογέω, & περιττολογέω, ῶ, f. ήσω, sermone nimis multo utor. A περισσολόγος.

Περισσολογία, vel περιττολογία, ας, ἡ, expositio rerum supervacuarum, sermo redundans & supervacaneus. 2) exaggeratio rei & amplificatio copiosa. Ab eod.

Περισσολόγος, & περιττολόγος, ου, ὁ, ἡ, multo sermone utens. 2) copiosus in dicendo.

Περισσόμυθος, ον, inanis dictu. 2) loquax.

Περισσόνοος, contr. περισσόνους, ου, ὁ, ἡ, excellenti mente præditus, sollers.

Περισσός, & περιττός, ή, όν, qui præ ceteris aliquid habet, quo præstet, eximius, excellens, copiosus &c. unde τὸ περισσὸν, excellentia, præstantia, copia. 2) alicujus rei, ut doctrinæ, elegantiæ scribendi studiosior. 3) nimius, supervacaneus, redundans. 4) inutilis. 5) impar, de numero. 6) numeris additum, ut εἴκοσι περιττοί, est viginti amplius. A περί.

Περισσόσαρκος, ον, crassus. A pr. & σάρξ.

Περισσότερος, α, ον, abundantior, Gl. Vet. præstantior. Comp. a περισσός.

Περισσοτέρως, Adv vehementius, magis. A pr.

Περισσοτεχνία, ἡ, artificii adfectatio, nimium artis studium. A περισσὸς & τέχνη.

Περισσότης, vel περιττότης, ητος, ἡ, copia rerum. 2) excellentia, præstantia. 3) redundantia sermonis & πλεονασμός. A περισσός.

Περισσοτρύφητος, ου, ὁ, ἡ, nimis delicatus. Ex eod. & τρυφάω.

Περισσόφρων, ονος, ὁ, ἡ, valde prudens. Ex eod. & φρήν.

Περισσῶς, seu περιττῶς, Adv. copiose, eximie, egregie, excellenter: valde vehementer, singulari arte, & peculiari quodam modo. Gl. V. abunde, abundanter. A περισσός.

Περίσσωμα, v. περίττωμα.

Περίσσωσις, seu περίττωσις, εως, ἡ, idem quod περίττωμα, ubi v.

Περισταδὸν, Adv. circumstando, circumcirca. A περιΐσταμαι.

Περιστάζω, destillo, irroro.

Περισταλτικός, ή, όν, contrahendi vim habens, adstrictorius. item quod valet concoquere & in aliam formam naturamque mutare. A περιστέλλω.

Περιστάσιμος, ου, ὁ, ἡ, qui magna frequentia celebratur. A sq.

Περίστασις, εως, ἡ, circumstantia. 2) corona, i. e. turba circumfusa & circulum efficiens. 3) casus adversus, incommodum, periculum. 4) eventus, vicissitudo. 5) occasio. 6) præsens status rerum, & conditio. 7) ambitus. 8) circumpositio. 9) apparatus, supellex, instrumentum. 10) magna rerum agendarum turba circumstans & urgens te. A περιΐσταμαι.

Περιστατέω, ῶ, f. ήσω, circumsto. pass. circumdor a turba. A περίστατος.

Περιστατικός, ή, όν, circumstans, ad eventa s. loca, tempora &c. pertinens. Unde περιστατικά, circumstantiæ temporum & locorum. 2) adversus, calamitosus, minus secundus. Ab eod.

Περιστατικῶς, Adv. commemorandis circumstantiis. A pr.

Περίστατος, ου, ὁ, ἡ, quem circumstant homines, corona cinctus. Subst. ὁ, locus altus. A περιΐσταμαι.

Περισταυρόω, ῶ, f. ώσω, vallis seu palis in terra defixis munio.

Περισταύρωμα, ατος, τὸ, munimentum e vallis. vallum. A pr.

Περισταχυώδης, εος, ὁ, ἡ, ad similitudinem spicarum circumdans.

Περιστεγανός, όν, bene tectus.

Περιστέγω, circumtego, munio.

Περιστείχω, f. ξω, circumeo, seu in orbem eo.

Περιστέλλω, cooperio, contego, obvolvo, circumcirca involvo. 2) compono decenter, orno, in primis cadaver mortui hominis. 3) comprimo, coarcto. 4) comprehendo, complector. 5) curo, ne quid incommodi alicui accidat.

Περιστενάζω, f. άξω, ingemisco.

Περιστεναχίζομαι, f. ίσομαι, idem.

Περιστένω, circumcirca vel majorem in modum gemo. 2) circumcirca resono. 3) undique arcto.

Περίστεπτος, ον, devinctus, ut corona, diademate. &c. A στέφω.

Περιστερὰ, ᾶς, ἡ, columba.

Περιστερεὼν, ῶνος, ὁ, columbarium, Gl. Vet. locus, in quo columbæ aluntur. 2) herba quædam. A pr.

Περιστερίδιον, ου, τὸ, parvula columba. 2) vel pullus columbinus, pipio. Dim. ab eod.

Περιστέριον, ου, τὸ, pullus columbinus, pipio. 2) herba quædam. Ab eod.

Περιστέρνιον, ου, τὸ, pars corporis, quæ pectus cingit, seu præcordia. A στέρνον.

Περιστεροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, columbini generis. Ex περιστερὰ & εἶδος.

Περιστερὸς, οῦ, ὁ, columbus. A περιστερά.

Περιστεροτροφεῖον, ου, τὸ, locus, in quo columbæ aluntur. Ex eod. & τρέφω.

Περιστερώδης, εος, ὁ, ἡ, columbaris. Ab eod.

Περιστεφανόω, ῶ, f. ώσω, corona redimio. 2) cingo, circumdo.

Περιστεφὴς, έος, ὁ, ἡ, corona redimitus. 2) septus, cinctus velut serto. A sq.

Περιστέφω, f. ψω, corona redimio. 2) circumdo, circumtego.

Περιστήθιος, ου, ὁ, ἡ, qui pectus ambit seu circumdat. τὸ περιστήθιον, ου, fascia pectoralis, pectorale, Pontificis gestamen, ap. Ebr. A στῆθος.

Περιστηρίζω, undique fulcio, firmo.

Περίστια, ων, τὰ, lustratio. A π. & ἱστία. (pro περιίστια. nisi est potius a περὶ & στάω, quia concio lustranda sacerdotem circumstabat, a quo erat aqua piaculari perspergenda.)

Περιστίαρχος, ου, ὁ, lustrationi præfectus, s. qui lustrationem publicam peragit. E pr. & ἀρχός.

Περιστίζω, f. ίξω, notis compungo, punctis distinguo. 2) colloco globum hominum, ut servorum, circa labrum v. c. in orbem, Herodot.

Περίστικτος, ου, ὁ, ἡ, notis compunctus, maculosus. A pr.

Περιστίλβω, fulgeo. Gl. V. radio, præfulgeo.

Περιστιχάομαι, ῶμαι, circumambulo, circumeo.

Περιστλεγγίζω, destringo circumcirca strigile.

Περι-

Περιστοιχίζω, περιστοιχίζομαι, cingo, circumdo.
Περίστοιχος, ου, ὁ, ἡ, ordinibus distinctus vel in quincuncem dispositus.
Περιστολάδην, *Adv.* circumcirca tegendo. A sq.
Περιστολή, ῆς, ἡ, obvolutio: vestis. A περιστέλλω.
Περιστόμιον, ου, τό, lingulæ locus in gutture. 2) pinguedo, arvina. 3) cutis duplicatio ob pinguedinem. 4) ora seu limbus. Gl. Vet. rictus. item, puteal, Philox. A στόμα.
Περίστομος, ου, ὁ, ἡ, qui circum os est, os ambiens. Ab eod.
Περιστοναχέω, idem quod seq.
Περιστοναχίζω, circumcirca gemo. 2) undique repleor & reboo gemitibus. 3) refertus sum & distentus multitudine rerum.
Περίστοον, τό, porticus. A στοά.
Περιστορέω, sterno, substerno. E π. & στορέω.
Περιστρατοπεδεύω, -ομαι, f. εύσομαι, castris seu exercitu cingo, circumsideo, obsideo.
Περιστρέφω, f. ψω, circumago, in orbem verto, circumverto. Gl. V. intorqueo.
Περιστροφάδην, *Adv.* circumagendo, in orbem vertendo. A pr.
Περιστροφή, ῆς, ἡ, conversio, convolutio, rotatio. 2) conversatio. Ab eod.
Περιστροφίς, ίδος, ἡ, qs. volutorium, instrumentum, quo utimur ad æquandas aridorum mensuras, radius. 2) lignum, quo aliquid, ut torcular, aut simile quid circumagitur. A στροφή.
Περίστροφος, ὁ, ἡ, qui circumagitur, vel circumagi potest. 2) pars retis, quæ & περίδρομος. Xenoph. Ab eod.
Περίστρωμα, ατος, τό, stragulum, Philox. vestis stragula. περιστρώματα, ων, τά, aulea & tapetia, quibus triclinia & lecti torique sterni solent. 2) circumvallationes.
Περιστρωφάω, ῶ, circumverto, circumago.
Περίστυλον, τό, locus columnis cinctus, porticus, Gl. Vet. columnatum. A sq.
Περίστυλος, ου, ὁ, ἡ, circumcirca columnatus; columnis cinctus.
Περιστυφελίζω, περιστυφελίζομαι, duriter aspereque tracto, adfligo; comminuo.
Περίσῳον, ου, τό, vitiose pro περίστοον. Philox. atrium.
Περισυλάω, ῶ, f. ήσω, dispolio, spoliando & depeculando detraho, compilo. Gl. V. expilo, compilo.
Περισυνέχω, contineo.
Περισύρω, ab omni parte traho, in diversum traho, distraho. 2) divello, lacero. 3) vexo, diripio. 4) obtrecto, probris & conviciis lædo. Gl. V. vexo, lacero.
Περισφαιρηδὸν, *Adv.* in globi vel pilæ modum, ut simplex.
Περισφαλὴς, έος, ὁ, ἡ, lubricus, in quo facile sit labi. A σφάλλω.
Περισφάλλομαι, oberro, labor, vagor, pecco.
Περισφαραγέω, ῶ, f. ήσω, circumstrepo.
Περίσφακτος, ου, flebilis, lamentabilis, Hes. (nisi leg. est περισφάρακτος.)
Περισφάκτως, *Adv.* flebiliter. A pr.
Περισφηνόω, ῶ, f. ώσω, obstruo, veluti cuneo, obturo.
Περισφίγγω, fut. ξω, constringo, coerceo, complector arcte, ut discedere nequeat.
Περισφύριον, ου, τό, fascia, qua malleoli pedis solent cingi. 2) ligamen, quod cruribus circumdatur. A σφυρόν.
Περισφύριος, ου, ὁ, ἡ, talos cingens. Ab eod.
Περίσφυρος, ου, ὁ, ἡ, idem. Hinc περίσφυρον, ου, τό, fascia, qua malleoli cingi solent. Philox. talare. Ab eod.
Περίσχεσις, εως, ἡ, est verbum militare, diciturque, si quis ab hostibus undique cirumventus est. A περιέχω. v. περίσχεσις.
Περίσχετος, ου, ὁ, ἡ, implicatus, circumdatus. Ab eod.
Περισχιδὴς, έος, ὁ, ἡ, in medio fissus, in duas partes dissectus. item sectus, fissus. περισχιδεῖς, calcei secti & fissi. A sq.
Περισχίζω, f. ίσω, divido, divortium facio, de fluminibus, discindo, diripio, ut περιῤῥήγνυμι.
Περισχοινίζω, f. ίσω, fune circumdo & sepio, funem prætendo.
Περισχοίνισμα, ατος, τό, diremtio, seu separatio per funiculum, s. funis prætensus. A pr.
Περισώζω, f. ώσω, incolumem servo, conservo.
Περισωρεύω, f. εύσω, aggero, cumulo, coacervo. 2) cumulis obruo.
Περισωφρονέω, valde sapio, prudenter ago, Hes.
Περισώφρων, ονος, ὁ, ἡ, admodum temperans.
Περιταινία, tænia, fascia undique cingens.
Περιτέμνω, & περιτέμνομαι, succido. 2) adimo, privo. 3) idem quod περιελαύνω, ap. Hom.
Περίτασις, εως, ἡ, obtentus. 2) vehemens & valida distentio. A περιτείνω.
Περιταφρεύω, f. εύσω, fossa seu vallo munio. 2) murum duco, muro circumdo.
Περιτείνω, intendo, obtendo. 2) valde extendo. Philox. distendo.
Περιτειχίζω, f. ίσω, muro circumdo seu cingo castra, urbem hostium, circumvallo. perfect. part. pass. περιτετειχισμένος, muro circumdatus, vallatus.
Περιτείχισις, εως, ἡ, munitio per murum. A pr.
Περιτείχισμα, ατος, τό, murus seu munitio locum ambiens. Ab eod.
Περιτειχισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eodem.
Περίτειχος, εος, τὸ, propugnaculum. A τεῖχος.
Περιτελέω, perficio.
Περιτέλλομαι, circumvolvendo seu circumvertendo perficio orbem, unde anni περιτελλόμενοι, i. e. exacti. 2) dicitur & de ortu siderum, quod in eo orbis circumactio intelligitur.
Περιτέμνω, f. τεμῶ, amputo, circumcido. περιτετμημένος, circumcisus, perf. part. pass. *Medium* dicitur, ut περιτέμνομαι, ereptum alteri, ut agrum, callidis artibus mihi arrogo.
Περιτενὴς, έος, ὁ, ἡ, valde contentus, contentissimus & rigidissimus. 2) undique intentus, ut περίτονος. A περιτείνω.
Περιτερμονίζω, f. ίσω, tego. A τέρμων.
Περιτέρμων, ον, finiens undique, ambiens. A τέρμα.
Περιτέχνησις, εως, ἡ, machinatio, dolus. 2) sollertia. qs. a περιτεχνάομαι.
Περιτήκω, f. ξω, colliquefacio.
Περίτηξις, εως, ἡ, liquatio. A pr.
Περιτίθημι, circumpono, circumdo, appono, impono, ut personam: addo, ut formam, pulcritudinem, vestem. περιτίθεμαι, assumo, induo. Gl. V. tribuo alicui aliquid, ut ab eo gestum, actum &c. item mando.
Περιτίλλω, convello, evello.
Περιτιμήεις, ήεσσα, ῆεν, admodum honoratus.
Περιτιταίνω, circum extendo.
Περιτιμάω, f. ήσω, vehementer honoro, colo.
Περίτμημα, τος, τό, frustum, segmentum. A περιτέμνω.
Περιτομεὺς, έως, ὁ, qui circumcidit. 2) scalper exciso-

excisorius, quo sutores coria circumcidunt. Ab eod.

Περιτομή, ῆς, ἡ, circumcisio. 2) in N. T. Judæi, quia circumcisi. Ab eod.

Περίτομος, ον, undique abruptus s. præruptus, de monte. 2) circumcisus, recutitus, Philox. Ab eod.

Περιτόναιος, sive περιτόνειος, aut περιτόνος, circumtentus, obtentus. τὸ περιτόναιον, vel περιτόνειον, membrana totum ventrem interiorem continens, intestinis circumtentum. subaudi δέρμα. A περιτείνω.

Περίτονος, ον, tectus, inductus, v.c. pelle tenta per omnes partes, ut in scuto, tympano. Ab eod.

Περιτοξεύω, sagittis (undique) configo.

Περιτορνεύω, torno, rotundum facio, rotundo.

Περίτρανος, ου, ὁ, ἡ, perspicuus, manifestus.

Περιτρανῶς, *Adv.* perspicue. A pr.

Περιτραχήλιος, ου, ὁ, ἡ, collo circumdatus, collum cingens. Hinc τὸ περιτραχήλιον, ου, τὸ, collare. E π. & τράχηλος.

Περιτρέμω, contremisco, vibror.

Περιτρέπω, f. ψω, circumago. 2) circumactu everto & percello. 3) converto, transfero. 4) in errorem induco. 5) induco, impello, redigo. Gl. Vet. περιτρέπομαι, titubo, vertigine laboro, percellor.

Περιτρέφω, undique conglacio. περιτρέφομαι, undique conglacior, congelo, frigore cogor, coeo, coalesco, ut lac in caseum.

Περιτρέχω, circumcurro, currens obeo. 2) eleganter, cum Dat. in aliqua re (dicendo) se efferre. jactare.

Περιτρέω, circum trepido.

Περίτρητος, ου, ὁ, ἡ, ubique pertusus.

Περιτριβής, έος, ὁ, ἡ, obtritus, attritus. A seq.

Περιτρίβω. obtero, contundo.

Περίτριμμα, ατος, τὸ, homo rei alicujus tractatione velut tritus. περίτριμμα ἀγορᾶς, circumforaneus: item subbasilicanus, forensis. A pr.

Περιτριχόομαι. ἕλκος περιτετριχωμένον, ap. Poll. ulcus in capite, aut alia pilosa corporis parte.

Περιτρομέω, contremisco. A sq.

Περίτρομος, ου, ὁ, ἡ, totus tremefactus, toto corpore contremiscens. Gloss. Vet. tremebundus. A περιτρέμω.

Περιτρόμως, *Adv.* trepide. A pr.

Περιτροπάδην, *Adv.* circumagendo, cursim, celeriter, strenue. A περιτροπή.

Περιτροπέων, *Jon.* pro περιτροπῶν, revertens, qs. a περιτροπάω. Reperitur & περιτροπεύων. Hes.

Περιτροπή, ῆς, ἡ, vicissitudo, cum quid per vices & in orbem fit. ἐκ περιτροπῆς, per vices. cum tempus statum revertitur. ἐν περιτροπῇ, idem. 2) circuitus, seu circuitio. Ab eod.

Περίτροπος, vertigo. Hes. Ab eod.

Περιτρόχαλος, ου, ὁ, ἡ, orbiculatus, rotundus. περιτρόχαλα, genus tonsuræ, cum in orbem tondetur caput, solo in vertice relicta coma.

Περιτροχάω, ῶ, circumcurro.

Περίτροχος, ου, ὁ, ἡ, circumcurrens, in orbem currens. 2) orbiculatus, rotundus. A περιτρέχω.

Περιτρώγω, rodo, ambedo, peredo, obrodo, Gl. V.

Περιττὸς, περιττῶς, περιττόω, & cetera vid. in περισσ.

Περίττωμα, ατος, τὸ, excrementum, fæces vini, & quidquid in corpore redundat, & vel ejiciendum vel resecandum est. A pr.

Περιττωματικὸς, ἡ, ὸν, excrementis abundans, vel ad excrementa pertinens. 2) cui excrementa insunt, ut vesica, alvus &c. A pr.

Περιτυγχάνω, incido, in utramque partem, forte reperio, nanciscor. περιέτυχον, incidi, nactus sum. περιτυχὼν, adeptus.

Περιτύκω, præparo, cædo, sc. saxum, materiam, cæmentum, ut aptum fiat ædificationi.

Περιτύμβιος, ου, ὁ, ἡ, sepulcralis, funebris, quod versatur circa tumulos. A τύμβος.

Περιτυμπανίζω, f. ίσω, tympanorum pulsu circumstrepo. 2) fustibus cædo.

Περιτυχής, έος, ὁ, ἡ, qui incidit in aliquid, consequitur quid. A περιτυγχάνω.

Περιυβρίζω, f. ίσω, injuria & contumelia adficio, vexo.

Περιυπνίζω, expergiscor, Philox. περιυπνίσατε, expergiscimini.

Περιυφαίνω, obtexo, Gl. V.

Περιύω, circumcirca pluo. pass. περιύεσθαι, circumplui.

Περιφάγω, arrodo, corrodo, ambedo.

Περιφανής, έος, ὁ & ἡ, conspicuus, lucens. A φάω.

Περιφαίνομαι, undique conspicuus sum, conspicior.

Περιφάνεια, ας, ἡ, prospectus. 2) perspicuitas, evidentia. A sq.

Περιφανὴς, έος, ὁ, ἡ, conspicuus, conspectui expositus. *Comp.* περιφανέστερος. 2) de sigillo in poculis, aut aliis vasis, quod totum est extra vas, & extrinsecus adfixum, opp. ἐμπαιστός. 3) illustris, nobilis, Gl. V. A περιφαίνομαι.

Περίφαντος, ου, ὁ, ἡ, undique conspicuus, valde conspicuus & apertus. Ab eod.

Περιφανῶς, *Adv.* aperte. Philox. evidenter, clare, perspicue. A περιφανής.

Περίφασις, εως, ἡ, conspectus, prospectus, liber, apud Polyb. A περιφαίνομαι.

Περιφέγγεια, ας, ἡ, splendor magnus. A seq.

Περιφεγγὴς, ές, valde splendens. A φέγγος.

Περιφείδομαι, f. σομαι, parco.

Περιφέρεια, ας, ἡ, rotunditas, rotunda forma. Philox. circulus, convexitas. περιφέρεια θαλάσσης, margo. A seq.

Περιφερὴς, έος, ὁ, ἡ, orbicularis, rotundus. 2) versatilis, rotatilis. Gl. V. convexus, devexus, teres. 3) περιφερέες dicti juvenes, qui virgines Hyperboreorum in Delum comitabantur, Herodot. scribitur & πορφερέες. A περιφέρω.

Περιφερόγραμμος, ου, ὁ, ἡ, lineam unam habens circumcurrentem, & in se redeuntem, ut circulus. Ex eod. & γραμμή.

Περιφέρω, f. περιοίσω, circumfero, mecum fero, in comitatu meo fero. 2) circumago & eodem revolvo. 3) redigo in *vel* ad. 4) in errorem induco, perturbo. 5) περιενεγκεῖν etiam est, qui ad se rediit, recepit se. περιφέρομαι, circumferor, etiam sermone, fama, unde τὰ περιφερόμενα, divulgata. Gl. V. vagor, palor. περιενεχθεὶς, aor. 1. part. pass. circumlatus.

Περιφεύγω, effugio, evado & superstes sum. Gl. V. defugio, detrecto, tergiversor.

Περίφημος, ον, famosus, clarus. A φήμη.

Περιφήτης, ου, ὁ, qui clava in pugna utitur. A φάω.

Περιφθάνω, prævenio. περιφθὰς, aor. 2. part. prætervectus.

Περιφθείρομαι, minuor, penitus corrumpor & pereo. 2) pediculos colligo, Hesych. A φθεῖρα, vel φθείρ.

Περιφθινύθω, corrumpor, conficior, pereo.

Περιφιλέω, valde diligo.

Περιφλεγής, έος, ὁ, ἡ, ardens. A seq.

Περιφλέγω, f. ξω, aduro, vehementer uro.

Περι-

Περιφλεγῶς, *Adv.* ardenter, vehementi ardore. A περιφλεγής.
Περιφλεύω, f. εύσω, amburo, aduro. περιπεφλευσμένος, ambustus, perf. part. pass. Herodot. A περιφλύω.
Περιφλιδάω, rugas contraho. περιφλιδῶσαν, part. pro περιφλιδῶσαν, περιφλιδάουσαν.
Περιφλοίζω, decortico.
Περιφλοισμός, ῦ, ὁ, decorticatio, corticis detractio. A praec.
Περίφλοιος, ε, ὁ, ἡ, decorticatus, delibratus.
Περιφλύω, valde nugor. 2) amburo.
Περιφοβέομαι, ῦμαι, pertimesco, paveo, Gl. V.
Περίφοβος, ε, ὁ, ἡ, metu vehementi perculsus, pertrepidus. Gl. V. trepidus, pavens.
Περιφόβως, *Adv.* trepide, metu vehementi, perculso animo. A pr.
Περιφοιτάω, ῶ, f. ήσω, circumeo, inambulo.
Περιφοίτησις, εως, ἡ, circumcursio, peregrinatio, vagatio. A pr.
Περίφοιτος, ε, ὁ, ἡ, qui circuit, peregrinatur, vagatur. Ab eod.
Περιφορά, ᾶς, ἡ, circumlatio, circumactio, circumvectio. 2) ferculorum missus, qui conviviis apponuntur, aut singulis convivis, aut quaternis. 3) ambitus. 4) conturbatio, distractio, alucinatio. 5) error, vagatio. A περιφέρομαι. v. περιφέρεσθαι.
Περιφοράδην, *Adv.* circumagendo & quasi in orbem transferendo & circumducendo: de incessu boum, qui pedes anteriores non recta movent; item de luxatis. A pr.
Περιφορέω, circumfero, circumago. 2) aggero, Gl. Vet.
Περιφόρημα, ατος, τὸ, ferculum, Gl. V. A pr.
Περιφορητικός, ὀν, pervulgatus, omnium sermone tritus. Ab eod.
Περιφορητός, ἡ, ὀν, vagus. 2) clarus, sapiens. Ab eod.
Περίφορος, ε, ὁ, ἡ, circumactus, qui in transversum rapitur. A περιφέρομαι.
Περίφορτος, ε, ὁ, ἡ, onustus. A φόρτος.
Περίφραγμα, ατος, τὸ, septum, quo quid circumdatur, sepes, murus, vallum &c. A περιφράσσω.
Περιφραδέως, *Adv.* scite, perite, seu rite, it. caute. A seq.
Περιφραδής, έος, ὁ, ἡ, scitus, peritus. A seq.
Περιφράζω, f. άσω, circumloquor, circumloquendo eloquor. 2) considero, perpendo, *in med.*
Περίφρακτος, ε, ὁ, ἡ, circummunitus, circumseptus. A περιφράσσω.
Περίφραξις, εως, ἡ, idem quod περίφραγμα. Ab eod.
Περίφρασις, εως, ἡ, periphrasis, circumlocutio. A περιφράζω.
Περιφράσσω, -ττω, f. ξω, circumsepio, circumvallo. περιφράττειν, obstipare.
Περιφραστικός, ἡ, ὀν, quod circumscribendo effertur.
Περιφραστικῶς, *Adv.* per circumlocutionem. A pr.
Περιφρίττω, perhorresco.
Περιφρονέω, ῶ, f. ήσω, contemno, despicio. 2) accurate cogito, contemplor. A περίφρων.
Περιφρόνησις, εως, ἡ, contemtus, despicientia. 2) accurata cogitatio. A pr.
Περιφρουρέω, ῶ, f. ήσω, custodia cingo. 2) cingo tamquam custodia aut praesidio.
Περιφρύγω, f. ξω, torrefacio, undique torreo.
Περίφρων, ονος, ὁ, ἡ, prudens, sapiens, cordatus. 2) valde prudens, valde sapiens. 3) contemtor, superbus. A φρήν.

Περιφυής, έος, ὁ, ἡ, inhaerens alicui, humilis. A περιφύομαι.
Περιφυλάσσω, -ττω, f. ξω, undique custodio.
Περίφυμαι, amplector, agnatus sum, adhaereo, inhaereo, coalui. περιφύς, adhaerens, aor. 2. part. A φύμαι.
Περιφύρω, περιφύρει, perturbat, Phil.
Περιφυσάω, valde inflo.
Περιφύσητος, ον, valde inflatus. A pr.
Περίφυσις, εως, ἡ, incrementum vel coalitus in ambitu. A περιφύομαι.
Περιφυτεύω, obsero, Gloss. Vet. consero, circa planto.
Περίφυτος, ε, ὁ, ἡ, circa satus, undique consitus. A pr.
Περιφύω, f. ύσω, p. περιπέφυκα, agnascor, circa nascor. 2) excresco.
Περιφωνέω, ῶ, circumsono, resono.
Περίφωρος, ε, ὁ, ἡ, manifestus, vel ut in manifesto flagitio aut facinore deprehensus. A φώρ.
Περιφωτίζω, f. ίσω, illumino.
Περιχαίνω, inhio. 2) inhians devoro. 3) devoro, deglutio. Perf. περικέχηνα.
Περιχαίρω, summopere laetor.
Περιχαλάω, ῶ, dissolvo, demitto, relaxo.
Περιχαλινόω, ῶ, f. ώσω, freno.
Περίχαλκος, ον, aere obductus.
Περιχαλκόω, ῶ, f. ώσω, aere obduco.
Περιχαρακόω, ῶ. f. ώσω, vallo munio, aggere cingo. Gl. V. obvallo, circumvallo.
Περιχαρακτήρ, ῆρος, ὁ, scalpellum, quo dentes scarifantur. A περιχαράσσω.
Περιχαρακτικός, ἡ, ὀν, habens vim circumscribendi & emarginandi. Ab eod.
Περιχάραξις, εως, ἡ, circumscriptio. Gl. Vet. circumductio. Ab eod.
Περιχαράσσω, & περιχαράττω, f. ξω, circino, & circino circumscribo: dicitur de scriptura litterarum, in quibus vel totus vel dimidius circulus exprimitur ut O. P. 2) scarifo & circumcirca incido.
Περιχάρεια, & περιχαρεία, ας, ἡ, summa & immoderata laetitia. A seq.
Περιχαρής, έος, ὁ, ἡ, supra modum laetus, magno gaudio elatus. A περιχαίρω.
Περιχαρῶς, *Adv.* ingenti gaudio. A pr.
Περιχάσκω, hio, os late diduco.
Περιχειλέω, ῶ, f. ήσω, labro circumdo. 2) ad labia usque plenus, i. e. valde satiatus sum.
Περιχειρίδιον, τὸ, Dim. a seq.
Περιχείριον, τὸ, ψέλλιον, Gl. V. armilla. περιχείρια, viriolae, armillae, Philox. A seq.
Περιχείριον, ε, τὸ, ornamentum, quod brachio vel manui apponitur. περιχείρια, armillae. A χείρ.
Περίχευμα, ατος, τὸ, circumfusum, seu circumcirca adfusum.
Περιχεύω, & περιχέω, f. εύσω, circumfundo. 2) perfundo.
Περιχθών, όνος, ἡ, quae circum est terra vicina.
Περιχλαινίζω, laena induo, bene tego adversus frigus &c. A χλαινίς.
Περίχολος, ε, ὁ, ἡ, biliosus, bile perfusus. 2) iracundus, stomachosus. A χολή.
Περιχορεύω, f. εύσω, salto seu tripudio circum. 2) circumvagor.
Περιχορίζω, strenue salto, de saltatione ἀσπαλίῳ. Hes. A χορός.
Περιχρήματος, ε, ὁ, ἡ, admodum pecuniosus, praedives. A χρήματα.
Περίχρισις, εως, ἡ, inunctio.

Περι-

Περίχριστος, ου, ὁ, ἡ, circumlitus. 2) qui circumlini solet aut potest.

Περιχρίω, f. ίσω, illino, oblino, perungo.

Περίχρυσος, ου, ὁ, ἡ, aureus. a) inauratus.

Περιχρυσόω, f. ώσω, deauro, auro induo. περικεχρυσωμένος, inauratus, perf. pass. part.

Περιχύδην, Adv. undique affundendo. Hipp. A περιχύω.

Περίχυμα, ατος, τὸ, circumfusum. Ab eod.

Περιχυτήριον, perfusorium, Gl. V. Ab eod.

Περιχύτης, ου, ὁ, perfusor. Ab eod.

Περιχύω, circumfundo. a) offundo. περιχυθείς, circumfusus, part. pass. aor. 1. περικεχυμένος, circumfusus, perf. part. pass.

Περιχωννύω, aggere circumdo.

Περιχωρέω, ῶ, f. ήσω, cedo. a) per circuitum redeo. 3) commisceor. 4) metior.

Περιχώρησις, εως, ἡ, cessio in exitu rei. a) reditus per circuitum. 3) vox ecclesiastica, de conjunctione personarum in divinitate, & divinæ naturæ cum humana in Jesu. A pr.

Περίχωρος, ου, ὁ, ἡ, circumjacens, finitimus, vicinus. Gl. Vet. territorium.

Περιψαύω, f. αύσω, tango, comprehendo.

Περιψάω, ῶ, f. ήσω, abstergo, deleo.

Περίψεκτος, ον, quod esset, valde reprehendendus, vitiose reperitur in libris pro περίψυκτος, ubi v.

Περίψημα, ατος, τὸ, sordes & purgamenta detersa, detrita. Gl. Vet. scobs. a) de homine, qui alias περικάθαρμα, ubi v. in quo peccata & crimina totius populi, velut in sudario aut panno quodam, aut piaculi capite, absterguntur & espurgantur. A περιψάω.

Περίψηφος, ου, ὁ, calculator, ratiocinator.

Περιψήχω, rado vel frico, strigili utor.

Περιψιθυρίζω, circumsono, circumstrepo, circumsibilo.

Περιψιλόω, ῶ, f. ώσω, circumcirca nudo, dispolio.

Περιψίλωσις, εως, ἡ, nudatio, spoliatio. A pr.

Περιψοφέω, ῶ, f. ήσω, obstrepo, circumstrepo.

Περίψυκτος, ου, ὁ, ἡ, refrigeratus, frigidus, recreatus, refectus, ut homo, cui nimius æstus spirandi facultatem ademit, ad vitam revocatur frigido ventulo admisso. 2) qui refrigerari potest. 3) valde amabilis. Epith. v. c. pulcritudinis. A περιψύχω.

Περίψυξις, εως, ἡ, refrigeratio, refrixio, Gl. V. frigus ipsum, qua sentitur, recreatio, refectio. Ab eod.

Περίψυχρος, ου, ὁ, ἡ, frigidus, Gl. Vet.

Περιψύχω, f. ξω, perfrigero, refrigero. a) foveo, recreo. 3) oblecto.

Περιωδευμένως, Adv. circuitu & circumductione per ambages, in orbem. A περιοδεύω.

Περιῳδέω, ῶ, incantamentis & magica arte circumvenio & obtundo. Ab ᾠδή.

Περιωδυνάω, ῶ, f. ήσω, dolore omni ex parte crucio. 2) vehementem seu gravem dolorem facio. περιωδυνάομαι, ῶμαι, crucior, perdoleo.

Περιωδυνέω, ῶ, & περιωδυνάω, valde doleo.

Περιωδυνία, ας, gravis dolor. A seq.

Περιώδυνος, ου, ὁ, ἡ, qui vehementer dolet. Ab ὀδύνη.

Περιωδύνως, Adv. gravi cum dolore. A pr.

Περιωθέω, ῶ, -έομαι, f. ήσω, trudo vel vexo, per injuriam trudo aut vexo in omnem partem, ut loco non sinam consistere. a) negligo, contemno.

Περιωθίζω, f. ίσω, idem.

Περιώμιον, ου, τὸ, supparus, Gl. Vet. A seq.

Περιώμιος, ου, ὁ, ἡ, humeros tegens, ambiens. E π. & ὦμος.

Περιώνυμος, ου, ὁ, ἡ, cujus nomen nobilitatum est & clarum. E π. & ὄνομα.

Περιωπή, ῆς, ἡ, circumspectio, i. e. ipsa circumspiciendi actio, cura. a) locus, e quo circumjacentia oculis lustrari queunt, specula. A περιόπτομαι.

Περιωπός, ὸς, conspicuus. A pr.

Περιώσιος, ου, ὁ, ἡ, sanctissimus, eximius, vel modum superans: item numerosus. Adv. περιώσιον, magnopere, valde. Ab ὄπος.

Περίωσις, εως, ἡ, vexatio. A περιωθέω.

Περιωτειλόω, cicatricem obduco. Ab ὠτειλή.

Περκάζω, f. άσω, nigresco, maturescere incipio, vario, varior, de uvis. A πέρκος.

Περκαίνω, variego. Ab eod.

Πέρκη, vel πέρκα, perca, piscis, Gl. V.

Περκίς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Περκίδιον, Dim. ejusd.

Περκνόπτερος, ου, ὁ, ἡ, alas habens nigris distinctas maculis. E seq. & πτερόν.

Περκνός, ή, όν, niger, nigris distinctus maculis, varius.

Πέρκος, idem.

Πέρκωμα, & πέρκνωμα, τος, τὸ, varietas coloris in uvis maturescentibus & aliis rebus, qs. a περκόω, vel περκαίνω.

ΠΕ'ΡΝΑ, ης, ἡ, perna, petaso.

Πέρναμαι, vendor. A πέρνημι.

Περνάω, in longinquam regionem venum exporto. a) vendo. πέρνασκ' pro ἐπέρνασκε, imperf. Ion. A περάω.

Πέρνημι, vendo. part. περνάς, vendens.

Περόναμι, Dor. pro περόνημι.

Περονάω, ῶ, f. ήσω, fibula subnecto, fibulo. 2) trajicio veluti fibula. A περόνη.

Περόνη, ης, ἡ, fibula, Gl. V. subula, Phil. acicula, Gl. V. A πείρω, transfixo, trajicio.

Περόνημα, ατος, τὸ, opus acu factum. a) quodvis opus. A περονάω.

Περονήτις, & περονητρίς, ίδος, ἡ, peplum, vestis, quæ fibula ad pectus adnectitur. A περόνη.

Περονίς, ίδος, ἡ, fibula. Ab eod.

Περπερεία, vel περπερία, ας, ἡ, temeritas. 2) nimius cultus. 3) ostentatio. 4) adulatio. A seq.

Περπερεύομαι, effero me, jactationi aut vanæ ostentationi deditus sum. 2) perperam, temere loquor, ago. 3) blandior, adulor. A seq.

Πέρπερος, ου, ὁ, (unde Lat. *perperam*.) levis, temerarius, præceps, perperus, Philox. vanus, Gl. V. 2) arrogans, ostentator. 3) adulator. 4) garrulus, nugator.

ΠΕΡΣΕ'Α, ας, ἡ, persea, arbor.

Πέρσεια, ας, ἡ, idem.

Περσέπτολις, ιος, ὁ, ἡ, urbium vastator, s. vastatrix. E πέρθω & πόλις.

Περσεύς, έως, nomen piscis. Hes. etiam Πέρσος nomen item herois.

Περσέφασσα, ης, Περσεφόνεια, ας, & Περσεφόνη, ης, ἡ, Proserpina. A πέρθω & φόνος.

Πέρσης, ου, ὁ, Persa. a) nomen jactus in ludo tesserarum.

Περσίζω, f. ίσω, Persas imitor. 2) Persis faveo, Persarum partes sequor. A præc.

Περσικός, ή, όν, Persicus. Hinc ἡ Περσική, ῆς, sc. μηλέα, malus Persica: & τὸ Περσικόν, οῦ, scil. μῆλον

ma-

malum Perſicum. Περσικαὶ, ſc. ὑποδέσεις, calcei muliebres & molles, ſ. viles. Ab eod.
Πέρσις, εως, ἡ, vaſtatio, expugnatio. A πέρθω.
Περσὶς, ίδος, ἡ, Perſica, ut Περσὶς, ſcil. γῆ, Perſia. Περσὶς γυνὴ, Perſica muliet. Περσὶς χλαῖνα, læna Perſica. A Πέρσης.
Περσιστί, Adv. Perſarum more ſeu ritu. 2) Perſiea lingua. A Περσὶς, vel περσίζω.
Περσοδιώκτης, ου, ὁ, perſecutor & profligator Perſarum. E Πέρσης & διώκω.
Περσοκτόνος, ου, ὁ, occiſor Perſarum. Ex eod. & κτείνω.
Περσονομέομαι, οῦμαι, Perſarum legibus & ſub eorum imperio vivo. A ſeq.
Περσονόμος, ὁ, ἡ, Perſas regens, Perſicus, Perſici moris.
Πέρυσι, Adv. anno præterito, anno ſuperiori. 2) ante hac, ante hoc tempus.
Περυσίνος, ου, ὁ, ut περυσινὸς οἶνος, vinum anni ſuperioris. A præc.
Περυσινὸς, ή, όν, qui anni ſuperioris eſt. περυσινὸν, annotinum, Gl. Vet. Ab eod.
Περφερέες, v. περιφερής.
Πέσημα, ατος, τὸ, caſus, lapſus. 2) quod cecidit. Gl. Vet. caſura. A πίπτω.
Πέσκος, εος, τὸ, idem quod πέκος.
Πεσσευτήριος, ία, ιον, idem quod πεσσευτικός. A πεσσεύω.
Πεσσευτὴς, οῦ, ὁ, calculis ludens. Ab eod.
Πεσσευτικὸς, ή, όν, ad luſum calculorum pertinens, luſorius. 2) calculis ludendi peritus. A præc.
Πεσσεύω, ſeu πεττεύω, f. εύσω, calculis ludo. 2) transfero, muto. A πεσσός.
Πεσσονομέω, calculos luſorios diſpono. 2) ordino, diſpono. A ſeq. & νέμω.
ΠΕΣΣΟΣ, ſeu πεττὸς, οῦ, ὁ, & πεττὸν, τὸ, pl. πεττά, Sophocl. calculus ſeu ſcrupus luſorius. 2) ipſe ludus, & tabula ludi. 3) peſſus, ſeu lana concerpta, in qua pharmaca eacipiuntur.
Πέσσω, vel πέττω, f. ψω, eoquo, pinſo. 2) maturo. 3) concoquo, *proprie & tropice*, occulo, abditum & reconditum penes me teneo, donec matureſcat & perfectum ſit, ut χόλον πέσσειν, ſimultatem premere & celare ad opportunitatem vindictæ. 4) *ſæpe licet vertere* habeo, aecepi. πεπεμμένος, coctus, perf. paſſ.
Πετάζω, f. άσω, extendo, explieo. 2) tego. A πετάω.
Πέτακνον, ſive πέταχνον, ου, τὸ, poculum latum & tenue. Ab eod.
Πετάλειον, ου, τὸ, idem quod πέταλον.
Πεταλίζω, f. ίσω, folia decerpo. 2) folia emitto, germino. 3) foliis in urnam dejectis damno ac relego. A πέταλον.
Πεταλισμὸς, οῦ, ὁ, oſtraciſmus per folia. A pr.
Πέταλον, ου, τὸ, folium expanſum. 2) lamina, bractea. A πετάω.
Πεταλοποιὸς, οῦ, ὁ, bractearius, Gl. V. E pr. & ποιέω.
Πεταλουργὸς, οῦ, ὁ, idem. Ex πέταλον & ἔργον.
Πεταλώδης, εος, ὁ, ἡ, folio vel laminæ ſimilis. A πέταλον.
Πεταλωτὸς, ή, όν, idem. 2) *metaph.* vigens, florens.
Πέταμαι, vide πέτομαι, & ἵπταμαι.
Πετάννυμι, f. άσω, idem quod πετάω.
Πετασίτης, ου, ὁ, petaſi ſpeciem gerens. 2) planta quædam. A πέτασος.
Πέτασμα, ατος, τὸ, explicatio, extenſio. 2) velum. A πετάζω, v. παραπετ. & περιπετ.
Πέτασος, ου, ὁ, petaſus, galerus, tegmen capitis latum & eapanſum. 2) umbraculum, umbella. 3) ſpecies texturæ. 4) herba quædam. Gl. Vet. faſtigium. Ab eod.
Πετασώδης, ες, petaſi ſpeeiem gerens. A pr.
Πετάσων, ωνος, ὁ, petaſo, perna. Ab eod. a latitudine & explicatione carnium.
Πεταυρίζω, f. ίσω, alte petauro eaſilio, petauro ludo. A πέταυρον, ubi v. n. 3.
Πεταυρισμὸς, οῦ, ὁ, ludus petauriſtarum. 2) ludibrium de homine, ut cum petauro, vel ſuper tapete expanſo, ludibrii gratia, in auras exploditur: quod noſtri *prellen* dicunt, gallofranci *berner*. v. Libanii orat. ὑπὲρ τοῦ πίπτοντος. A præc.
Πεταυριστὴς, οῦ, ὁ, qui alte petauro exſilit, funambulus. Philox. cervulus. Ab eod.
Πέταυρον, ου, τὸ, pertica. 2) lignum aut aſſer, ſuper quo gallinæ dormiunt. Theocrit. 3) inſtrumentum quodlibet, in quo agilitatem corporis oſtentant, etiam funis alte tenſus. 4) genus laquei. εἰ ὁ. 5) profunditas. (fort. a μετὰ & αὔρα, quod ſublime pendet in nubibus, aut a μεταίρω.)
Πέταχνον, v. πέτακνον.
Πετάω, f. άσω, pando, explico. 2) aperio.
Πετεινὸς, pro ſeq.
Πετεινὸς, ή, όν, volucer. A πέτομαι.
Πέτευρον, ου, τὸ, idem quod πέταυρον.
Πέτομαι, & πέταμαι, item πετάομαι, πετῶμαι, volo. 2) rapido curſu feror.
Πέτρα, ας, ἡ, idem quod πέτρος.
Πετραῖος, αία, αῖον, ſaxatilis, inter petras ſeu ſaaa verſans. 2) in petroſis & ſaxoſis locis naſcens. A πέτρα.
Πετρηδὸν, Adv. in modum petræ. Ab eod.
Πετρήεις, ήεσσα, ῆεν, ſaaoſus, petroſus, lapidoſus. Ab eod.
Πετρηρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, petris conteetus, petroſus. E πέτρα & ἐρέφω.
Πετρίδιον, ου, τὸ, ſaaulum. 2) ſaaum, petra. Dim. a πέτρα.
Πέτρινος, ίνη, ινον, lapideus, ſaaeus. Ab eod.
Πετροβατέω, ῶ, f. ήσω, ſaxa ſcando. A ſeq.
Πετροβάτης, ου, ὁ, ſaaa ſcandens. E πέτρος & βαίνω.
Πετροβολέω, ſaxa jaculor. A πετροβόλος.
Πετροβολία, ἡ, ſaaorum jaculatio. Ab eod.
Πετροβολικὸς, ή, όν, lapides ejaculans. ὄργανον πετροβολικὸν, catapulta. A ſeq.
Πετροβόλος, ου, ὁ, ἡ, qui lapides ejaculatur, qui lapidibus petit, catapulta, ſc. καταπέλτης. A πέτρος & βάλλω.
Πετροκυλιστὴς, οῦ, ὁ, qui ſaxa & lapides devolvit. Ex eod. & κυλίω.
Πετροποιΐα, ας, ἡ, ſtructura e petris, ſtructura ſaxea. Ex eod. & ποιέω.
Πετρορριφὴς, ὁ, ἡ, e petra præcipitatus. Ex eod. & ῥίπτομαι.
Πετρόῤῥυτος, ου, ὁ, ἡ, per ſaxa tractus, aut e ſaxis demanans. A ῥέω.
Πέτρος, ου, ὁ, lapis, ſaxum.
Πετροσελινίτης, ου, ὁ, ut πετροσελινίτης οἶνος, vinum e petroſelino. A ſeq.
Πετροσέλινον, ου, τὸ, apium in locis petroſis & ſaxoſis naſcens.
Πετροτόμος, ου, ὁ, ἡ, lapides incidens vel ſecans. πετρότομος, rupi inciſus ſ. e lapide cæſus. E πέτρος & τέμνω.
Πετροφυὴς, έος, ὁ, ἡ, ſaxis adhæreſcens, in petris hærens, e ſcopulis enatum. Ex eod. & φύω.
Πετρόω, ῶ, f. ώσω, in lapidem vel ſaxum verto. 2) lapido. A πέτρος.

Πετρώδης, εος, ὁ, ἡ, petrofus, faxofus, lapidofus. Ab eod.

Πέτρωμα, ατος, τὸ, lapidatio, lapidum conjectus. A πετρόω.

Πετρόροφος, ου, ὁ, ἡ, lapidibus tectus. E πέτρα & ὄροφος.

Πεττεία, ας, ἡ, calculorum lufus. A feq.

Πεττεύω, idem quod feq. vel alcæ ftudio teneor. A præc.

Πεττάζω, vide πεσσεύω. πεττευτής, v. πεσσ.

Πέττω, pinfo, Gl. Vet. v. πέσσω.

Πεύθομαι, v. πυνθάνομαι.

Πευθὴν, ῆνος, ὁ, explorator, fcifcitator, emiffarius. Gl. Vet. mandator. 2) aufcultator. A πυνθάνομαι.

Πευκάλιμος, ίμη, ιμον, amarus. 2) triftis. 3) cautus, prudens, follers. A πεύκη, vel πύκα.

Πευκέδανον, ου, τὸ, & πευκέδανος, ου, ὁ, peucedanum, *herba quædam*. Ab eod.

Πευκεδανὸς, ἡ, ὸν, amarus. 2) exitiofus. A fq.

Πεύκη, ης, ἡ, *proprie* larix; pinus, picea, Gl. Vet. Philox. 2) quicquid e ligno tali fit, ut tæda, fax, codicilli &c. 3) Jofephus fic vocat lignum ex Ophir allatum, fed a vulgari πεύκη diverfum.

Πευκήεις, ήεσσα, ῆεν, e larice, pineus, pinifer. A præc.

Πεύκινος, ίνη, ινον, larignus, pineus, e pino arbore. Ab eod.

Πεῦσις, εως, ἡ, interrogatio, percontatio. A πυνθάνομαι.

Πευστήριον, ας, ὁ, inquifitio, interrogatio. Ab eod. πευστήρια, fœmina fedula percunctandi, aufcultandi, & rumores ultro citroque perferendi.

Πεύστης, ου, ὁ, percontator, Philox. Ab eod.

Πευστικὸς, ἡ, ὸν, ad percunctandum factus, f. aptus. A præc.

Πεφασμένως, *Adv.* aperte, palam. A φαίνομαι.

Πεφεισμένως, *Adv.* parce. Philox. parcius. A φείδομαι.

Πεφιλιππιδῶσθαι, (fic enim verum) macilentum redditum effe, contractum e πεφιλιππιδῶσθαι.

Πέφνω, occido, interficio. ἐπέφνομεν, occidimus. A φένω.

Πεφοβημένως, *Adv.* timide, cum trepidatione. A φοβεῖσθαι.

Πεφραγμένως, *Adv.* confertis ordinibus. A φράσσω.

Πεφροντισμένως, *Adv.* diligenter, accurate. A φροντίζω.

Πεφυλαγμένως, *Adv.* caute, circumfpecte, provide. A φυλάττω.

Πεφυρμένως, *Adv.* confufe, mixtim. A φύρω.

Πέψις, εως, ἡ, coctio, concoctio. A πέπτω.

Πεώδης, ες, bene vafatus. A πέος.

Πῆ, qui? qua ratione? 2) qua? 3) quo? πῆ, aliquatenus, quodammodo. Ab antiquo πός.

Πηγάζω, f. άσω, fcateo, fcaturio. 2) in modum fontis effundo. 3) aquis fcatere facio. A πηγή.

Πηγαῖος, αία, αῖον, fontanus, e fonte manans. Ab eod.

Πηγανίζω, f. ίσω, rutam imitor vel refero. A πήγανον.

Πηγάνιον, ου, τὸ, ruta, rutula. A feq.

Πήγανον, ου, τὸ, ruta, *herba*. A πήγνυμι.

Πηγανώδης, εος, ὁ, ἡ, rutaceus, i. e. ad rutam accedens, rutæ fimilis. A præc.

Πηγὰς, άδος, ἡ, glacies. 2) rupes. A πήγνυμι.

Πήγασος, ου, ὁ, Pegafus, alatus Perfei equus. A πηγή.

Πηγασίμαλλος, ου, ὁ, ἡ, habens vellus denfum. 2) villofus. E πηγνύω & μαλλός.

Πηγετὸς, οῦ, ὁ, glacies, gelu. A πηγνύω.

Πηγὴ, ῆς, ἡ, fons, fcatebra, feu aqua faliens. 2) *tropice*, cauffa. 3) anguli oculorum ad nares, fic quia funt fontes lacrimarum. 4) lacrimæ ipfæ apud poetas.

Πηγίδιον, ου, τὸ, fonticulus. Dim. pr.

Πήγιον, idem, Gl. Vet. Ab eod.

Πῆγμα, ατος, τὸ, concretum, glacies, coagmentum, *item* congelatio ipfa. 2) concinnatio, compofitio. 3) pegma, Gl. Vet. confixum. A πηγνύω.

Πηγματώδης, εος, ὁ, ἡ, concretus. A præc.

Πηγνύω, feu πήγνυμι, f. ξω, compingo, compingendo ftruo & fabricor, ftruo. 3) concrefcere facio, congelo, cogo, coagmento. 4) pango, figo, defigo, infigo. πήγνυμαι, hæreo, figor, dirigeo, Gl. Vet. πήγνυται, gelat, Phil.

Πηγόῤῥυτος, ου, fontanus, e fonte emanans. E πηγὴ, & ῥέω.

Πηγὸς, ἡ, ὸν, bene compactus & compofitus, ftabilis, immobilis, unde Lat. *piger*. 2) niger. 3) albus feu niveus, qualis eft glaciei color. A πηγνύω.

Πηγυλὶς, ίδος, ἡ, glacialis. 2) gelu, glacies. Ab eod.

Πηδὰ, τὰ, *per Apocop.* pro πηδάλια. v. fequ. item πηδός.

Πηδάλιον, ου, τὸ, gubernaculum, feu clavus navis. A πηδός.

Πηδαλιουχέω, ῶ, f. ήσω, gubernaculum teneo, ad clavum navis fedeo, guberno. A feq.

Πηδαλιοῦχος, ου, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. E πηδάλιον & ἔχω.

Πηδαλιώδης, εος, ὁ, ἡ, gubernaculi fpeciem gerens, gubernaculo fimilis. A πηδάλιον.

Πήδασος, ου, ὁ, ἡ, uliginofus & fonticulis fcatens, unde aqua profilit. A feq.

Πηδάω, ῶ, f. ήσω, falto, falio, fcaturio.

Πηδηθμὸς, οῦ, ὁ, faltus. πηδηθμὸς φλεβῶν, venarum faltus aut percuffus, pro arteriarum pulfus. A præc.

Πήδημα, ατος, τὸ, faltus. Ab eod.

Πήδησις, εως, ἡ, faltus, actio faliendi. Ab eod.

Πηδητὴς, οῦ, ὁ, faltator. Ab eod.

Πηδητικὸς, ἡ, ὸν, qui falire folet, qui fubfultim incedere confuevit. Ab eod.

Πηδὸς, ου, ὁ, vel πηδὸν, οῦ, τὸ, ligni genus, quod & πήδινον dicitur. 2) palmula remi, (ex eo ligno, quod πηδόν). 3) remus, (ex eo præfertim ligno.)

Πηδωλὶς, ίδος, ἡ, petra, e qua aqua profilit, Hef. A feq.

Πηδύω, Hefych. pro πιδύω.

Πηκτὴ, *Dor.* πακτὰ, cafeus. A πηκτός.

Πηκτικὸς, ἡ, ὸν, gelandi feu cogendi vim habens. Ab eod.

Πηκτὶς, ίδος, ἡ, coagulum. 2) inftrumentum muficum. 3) fiftula, tibia. 4) culter ad fcindendas carnes aptus. Ab eod.

Πηκτὸς, ἡ, ὸν, compactus, coagmentatus. 2) concretus, congelatus, coactus. 3) fixus, defixus, feu qui figi, depangi poteft. Ab eod.

Πηλαγόνες, gigantes. E πηλὸς, *lutum*, & γίγνομαι. v. πηλόγονος.

Πηλακίζω, f. ίσω, *proprie*, luto confpergo. 2) contumelia afficio. v. προπηλακίζω.

Πηλαμὶς, ίδος, ἡ, farda, Gl. Vet.

Πηλαμυδεία, ας, ἡ, pelamydum captura.

Πηλαμύδιον, ου, τὸ, idem, parva pelamys.

Πηλαμὺς, ύδος, ἡ, pelamys, genus pifcis in Hellefponto, Gl. Vet. Sarda.

Πηλ-

Πήληξ, ηκος, ἡ, galea, caſſis.
Πηλίκος, η, ον, quantus. 2) quantæ ætatis, quot annorum, *interrog.* Ab ἡλίκος.
Πηλικότης, ητος, ἡ, quantitas. A præc.
Πήλινος, ίνη, ινον, luteus, e luto factus. A πηλός.
Πηλοβάτης, ου, ὁ, qui per lutum graditur. 2) nomen ranæ. Ex eod. & βαίνω.
Πηλόγονος, ου, ὁ, ἡ, e luto natus, cui genus e luto eſt, gigas, apud Callim. *ſi vera lectio*. Ex eod. & γίνομαι.
Πηλοδομέω, ῶ, f. ήσω, e luto ſtruo, fingo. A ſeq.
Πηλοδόμος, ου, ὁ, ἡ, e luto ſtruens. E πηλὸς & δέμω.
Πηλόδομος, ου, ὁ, ἡ, e luto ſtructus. Ex iiſd.
Πηλουργία, figlina, ars e luto fictilia vaſa conficiendi. Ex eod. & ἔργον.
Πηλοπατέω, lutum calco.
Πηλοπατίδες, ων, αἱ, calcei altiores. A præc.
Πηλοπλάθος, ου, ὁ, qui e luto ſeu argilla fingit. A ſeq.
Πηλοπλάσσω, f. άσω, e luto fingo.
Πηλοποιέω, ῶ, f. ήσω, idem. 2) lutum macero.
Πηλοποιὸς, οῦ, ὁ, figulus, qui vaſa fictilia e luto conficit. Philox. coactiliarius. E ſeq. & ποιέω.
Πηλὸς, οῦ, ὁ, lutum, cœnum, limus. 2) creta, argilla. οἱ πηλοὶ, Polyb. 3) vinum.
Πηλουργὸς, οῦ, ὁ, figulus. A præc. & ἔργον.
Πηλοφορέω, lutum fero.
Πηλόχυτος, ου, e luto fuſus, factus.
Πηλόω, ῶ, luto, deluto, collutulo, Gl. Vet πηλοῦμαι, ὦμαι, πηλοῦσθαι, luteſcere, Gl. Vet. A πηλός.
Πηλύνω, idem.
Πηλώδης, εος, ὁ, ἡ, lutoſus, limoſus. A πηλός.
Πήλωσις, εως, ἡ, volutatio in luto. A πηλόω.
Πῆμα, ατος, τὸ, damnum, exitium. 2) clades.
Πημαίνω, noceo, damnum do, lædo. A pr.
Πημαντὸς, ὴ, όν, cui damnum illatum eſt, læſus. A præc.
Πημονὴ, ῆς, ἡ, damnum, exitium. A πῆμα.
Πῆμος, *Adv.* quando. Ab ἦμος.
Πημοσύνη, ης, ἡ, idem quod πημονὴ, & ab eod.
Πηνέλοψ, οπος, ὁ, avis quædam.
Πήνη, ης, ἡ, textum, tela. 2) tapes. A πήνω.
Πηνίζω, f. ίσω, ſtamina e colu deduco & devolvo fuſi circumactu. 2) texo. A præc.
Πηνίκα, *Adv.* quando? 2) *Att.* qua hora? Ab ἡνίκα.
Πηνίκη, ης, ἡ, coma additia, galericulum, capillamentum, qs. a πηνίω, idem quod πηνίζω.
Πηνικίζω, f. ίσω, fraudes ſtruo, dolos conſuo, necto. A præc.
Πηνίκισμα, ατος, τὸ, fraus, dolus, ſtropha. A pr.
Πηνίον, ου, τὸ, radius vel fuſus, cui filum circumvolvitur. 2) ſtamen ſeu filum. 3) tela ipſa, ut πήνη. 4) inſectum quoddam ex erucarum genere. A πῆνος, vel πήνη.
Πήνισμα, ατος, τὸ, ſtamen ſeu filum e colu deductum & fuſo devolutum. A πηνίζω.
Πῆνος, εος, τὸ, idem quod πήνη. A ſeq.
Πήνω & πήνομαι, idem quod πηνίζω, Heſ. unde πηνίω, πηνίζω. A πάω, *comprimo, denſo*.
Πῆξις, εως, ἡ, coagmentatio, coactio, congelatio, concretio, glacies. 2) compactio. Gl. Vet. fixio. A πήγνυμι.
Πηὸς, οῦ, ὁ. adfinis. A πάω.
Πήρα, ας, ἡ, pera, ſaccus, in primis qualem mendici geſtant. Gl. Vet. mantica, follis. 2) inſtrumentum medicum.
Πηρίδιον, ου, τὸ, perula, parva pera. Dim. a pr.
Πηρὶν, ῖνος, ὁ, teſticulus. v. περίνεος.
Πηρόδετης, ου, ὁ, ἡ, ut πηρόδετος ἱμὰς, lorum, quo pera ligata eſt. E πήρα & δετὸς, a δέω.
Πηρομελὴς, έος, ὁ, ἡ, qui mutilatis eſt membris, mutilus. E ſeq. & μέλος.
Πηρὸς, ὰ, ὸν, mancus, orbus, Gl. Vet. 2) cæcus, mutus, excors.
Πηροφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui peram ſeu ſaccum geſtat. E πήρα & φέρω.
Πηρόω, ῶ, fut. ώσω, mutilo, trunco, partem aliquam corporis debilito. πεπηρωμένος, perf. part. paſſ. mutilatus. Gl. Vet. πηρόω, ῶ, orbo, cæco. A πηρός.
Πήρωμα, ατος, τὸ, oblæſa pars corporis, naturæ oblæſæ vitium. 2) homo natura imperfectus. A πηρόω.
Πηρώνυμος, ου, a pera nomen habens. E πήρα & ὄνομα.
Πήρωσις, εως, ἡ, mutilatio, debilitatio & læſio membri alicujus in corpore, unde & de cæcitate dicitur. Gl. Vet. orbatio, mutilatio. A πηρόω.
Πήσσω, -ττω, figo, gelo, Gl. Vet. πήσσει πηλὸν, pangit, Phil. προσπησσόμεθα, adfigimur, Phil.
Πητύα, ας, ἡ, coagulum. A pr. v. πιτύα.
Πηχυαῖος, αία, αῖον, qui unius cubiti eſt, cubitalis. A πῆχυς.
Πηχυῖος, α, ον, idem & ab eod.
Πηχύνω, cubito impoſitum ſeu appenſum geſto. 2) in cubitum reclino Ab eod.
Πῆχυς, εος, ὁ, cubitus, Philox. ulna, cubitus. 2) menſura a cubito uſque ad ſummum medii digiti. 3) inſtrumentum architectonicum e duabus regulis rectis in angulo recto concurrentibus. 4) teſtudinis manubria, cornua, brachia, quæ tranſtillo conjunguntur, quod Græci ζυγὸν vocant, vel ζύγωμα. 5) πήχεις, pars arcus media ſagittas ſuſtinens, alii brachia.
Πιάζω, f. άσω, injecta manu premo, prehendo, comprehendo, corripio. πιάζεται, deprehenditur. Phil. v. πιέζω.
Πιαίνω, pinguefacio, pinguem & obeſum reddo. Gl. Vet. opimo, impinguo. A πίων.
Πιαλέος, έα, έον, pinguis, obeſus. A πίαρ. 2) ſiticuloſus, ſiccus. A πίνω.
Πίαλος, ου, ὁ, ἡ, idem & ab eod.
Πιάλλω, f. αλῶ, pinguefacio, augeo, profum. πιῆλαι, inf. aor. 1. Heſ. A πίων. (niſi potius eſt vitioſa lectio pro ἰπιάλλω.)
Πιαντήριον, ου, τὸ, quod pinguem reddit & obeſat. A πιαίνω.
Πῖαρ, τὸ, pinguedo. 2) *Adv.* pingue. A πίων.
Πιαρὸς, ρὰ, ρὸν, pinguis. τὸ πιαρὸν, pinguedo. A pr.
Πίασμα, τος, τὸ, pinguedo, uber. A πιαίνω.
Πιαστήριον, ου, τὸ, preſſorium, Phil. A πιάζω.
Πιγκέρνης, pocillator, Gl. Vet. Lat.
Πιδακηΐδες, αἱ, Nymphæ fontanæ, Hippocr.
Πιδακόεις, όεσσα, όεν, aquis ſalientibus ſcatens. 2) irriguus. A πίδαξ.
Πιδακώδης, εος, ὁ, ἡ, idem & ab eod.
Πίδαξ, ακος, ὁ vel ἡ, fons, ſcatebra, aqua ſaliens.
Πιδάω, idem quod πηδάω, ſalio.
Πιδήεις, ήεσσα, ῆεν, aquis ſalientibus ſcatens. A præc.
Πιδόεις, όεσσα, όεν, idem. A ſeq.
Πιδύω, & πιδύομαι, ſalio, ſcaturio.
Πιέζεω, pro πιέζω, *Ion.* imperf. πιέζευν, pro πιέζον, ἐπίεζον.
Πιέζω, f. έσω, prehendo, premo, preſſo, Gl. Vet. 2) urgeo quid, v. c. in demonſtrando, refellendo &c.
Πίειρα, ας, ἡ, pinguis, ſucci plena, fertilis. A πίων.
Πία-

Πίεξις, εως, ἡ, pressio. A πιέζω.

Πιερία, ας, ἡ, Pieria, regio Bœotiæ & Macedoniæ, Musis sacra.

Πιερίδες, ων, αἱ, Pierides, Musæ, quæ a Pieria ita dicuntur. A præc.

Πιερίηθεν, *Adv.* e Pieria. Ab eod.

Πιερικός, ἡ, ὀν, Piericus, e Pieria. Ab eod.

Πιεστικόν, pressivum, Gl. Vet. A πιέζω.

Πίεσις, εως, ἡ, pressio, pressura. Ab eod.

Πίεσμα, ατος, τό, retrimentum post succi expressionem relictum. 2) succus expressus. Ab eod.

Πιεσμός, ῦ, ὁ, pressio, compressio. Ab eod.

Πιεστήρ, ῆρος, ὁ, prelum, torcular. Ab eod.

Πιεστήριον, ου, τό, idem. 2) tormenti genus. A præc.

Πιεστός, ἡ, ὀν, pressus. 2) qui premi seu comprimi potest. A πιέζω.

Πίεστρον, ου, τό, instrumentum chirurgicum ad contundenda ossa capitis in extrahendo fetu mortuo, prelum, vollella. Ab eod.

Πιθάκνη, ης, ἡ, dolium. Gl. Vet. seria. 2) poculum instar dolioli. Dim. a πίθος.

Πιθάκνιον, ου, τό, doliolum. 2) poculum parvum, dolioli figuram habens. πιθάκνια, doliola, Gl. Vet. Dim. a præc.

Πιθανολογέω, ῶ, f. ήσω, oratione persuasoria utor, probabilia dico, ad persuadendum idonea. A πιθανὸς & λόγος.

Πιθανολογία, ας, ἡ, sermo plausibilis, oratio ad persuadendum apta. Philox. πιθανολογίᾳ, subtilitate. Ab iisd.

Πιθανός, ἡ, ὀν, persuasorius, probabilis, verisimilis. 2) gratus, blandus, acceptus, elegans, in pr. de oratore, qui placet, popularis: item, de eo, qui specie probabili utitur. 3) qui facile seu libenter paret, morigerus. 4) aptus ad aliquid, accommodatus. 5) qui naturam & formam rei ipsius apte imitatur & exprimit. πιθανόν, probabila, verisimile, quod naturam & formam rei apre imitatur, Gl. Vet. πιθανά, probabilia, Phil. A πείθω.

Πιθανότης, ητος, ἡ, probabilitas, verisimilitudo. A præc.

Πιθανουργικός, ἡ, ὀν, persuadendi vim habens. Hinc ἡ πιθανουργική, ῆς, sc. τέχνη, ars lenocinio verborum utens ad persuadendum accommodato. E πιθανὸς & ἔργον.

Πιθανῶς, *Adv.* probabiliter, apte ad persuadendum.

Πιθάριον, ου, τό, doliolum. Dim. a πίθος.

Πιθέω, f. ήσω, fretus sum, confido. 2) obsequor, obedio. aor. 1. ἐπίθησα. part. πιθήσας. A πείθω.

Πιθεών, ῶνος, ὁ, cella vinaria, ubi dolia cubant. A πίθος.

Πιθηκαλώπηξ, ηκος, ὁ, q. d. vulpisimia seu simivulpa. E πίθηκος & ἀλώπηξ.

Πιθήκειος, εία, ειον, simiæ similis, simiæ usitatus. A πίθηξ.

Πιθηκίζω, f. ίσω, simiam imitor vel ago. Ab eod.

Πιθηκισμός, ῦ, ὁ, imitatio simiæ. 2) imitatio adulatoria, adulatio dolosa, vel nugæ, quales sunt simiarum, gesticulatio ridicularia. A præc.

Πιθηκοειδής, ές, simiæ similis, simiæ speciem gerens. 2) qui est e simiarum genere. A πίθηκος & εἶδος.

Πιθηκόμορφος, ον, simiæ ad formam similis. E seq. & μορφή.

Πίθηκος, ου, ὁ, simia. A πίθηξ.

Πιθηκοφαγέω, ῶ, f. ήσω, simias edo, simiis vescor. Ex eod. & φάγω.

Πιθηκοφόρος, ου, ὁ, ἡ, simiam gestans. 2) simiæ signo notatus. Ex eod. & φέρω.

Πιθηκώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod πιθήκειος. A seq.

ΠΙΘΗΞ, ηκος, ὁ, simia.

Πιθηρός, ά, όν, pinguis. Hipp. sed putant leg. πιμερός.

Πιθίτης, ου, ὁ, dolii figuram gerens. A πίθος.

Πιθῖτις, ιδος, ἡ, quæ dolii figura est. A pr.

Πιθόγαστρος, ου, ὁ, ἡ, cui venter instar dolii est. E πίθος & γαστήρ.

Πιθοιγία, ας, ἡ, & πιθοίγια, ων, τά, doliorum apertio, cum vinum novum e doliis defunditur. 2) festum Bacchicum apud Græcos. Gl. V. πιθοίγια, vinalia. E πίθος & οἴγω.

Πιθοκοίτης, ου, ὁ, in dolio cubans. A κοίτη & seq.

Πίθος, ου, ὁ, dolium.

Πιθώδης, ες, dolii formam gerens. A pr.

Πίθων, ωνος, ὁ, simia. A πίθηξ.

Πιθών, ῶνος, ὁ, doliarium, Gl. V. vid. πιθεών.

ΠΙΚΕΡΙΟΝ, ου, τό, butyrum.

Πικράζω, amarore adficio. A πικρός.

Πικραίνω, amarum reddo. Gl. Vet. amarico. 2) exacerbo, molestia afficio. aor. 1. ἐπίκρανα, πεπίκραγκα, part. πικραίνομαι, exacerbesco, Gl. Vet. πικραίνεται, tingitur, Phil. πικραίνεσθαι, amarescere, Gl. Vet. aor. 1. ἐπικράνθην. Ab eod.

Πικρασμός, ῦ, ὁ, amaritudo, exacerbatio animorum, simultas, odium. A pr.

Πικρία, ας, ἡ, amaritudo, amarities, amaror, acredo, it. tropice. A πικρός.

Πικρίζω, f. ίσω, amaritudinis quid habeo, accedo ad sensum amaritiei. Ab eod.

Πικρίς, ίδος, ἡ, cichorium silvestre, herba amara quævis, ut ea, quam in Paschate edebant *Judæi*. Ab eod.

Πικρόγαμος, ου, ὁ, ἡ, cui infelices sunt nuptiæ, seu conjugium acerbum.

Πικρόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, cujus lingua est amara, virulenta, maledicus. Ex eod. & γλῶσσα.

Πικρόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, cujus fructus est amarus.

Πικροποιός, όν, amarum reddens. E seq. & ποιέω.

Πικρός, ά, όν, amarus, acerbus, amarulentus. 2) nimis diligens, quem & latini acerbum vocant, sc. in exigendo, examinando. 3) tristis, severus.

Πικρότης, ητος, ἡ, amaritudo. A pr.

Πικρόχολος, ου, ὁ, ἡ, in quo redundat amara bilis. Ex eod. & χολή.

Πικρόω, ῶ, f. ώσω, amarum reddo, exacerbo. πικροῦμαι, amaresco. A πικρός.

Πικρῶς, *Adv.* amare, acerbe. 2) pressa, stricte, 3) inimice. Comp. πικροτέρως, amarius.

Πιλέος, ὁ, pileus, ap. Polyb. & Dion. Voc. lat. nisi est a condensando, constipando.

Πιλέω, ῶ, f. ήσω, cogo, constipo. 2) lanam cogo & constipo. A πῖλος.

Πίλημα, ατος, τό, lana coacta. 2) cento, centunculus. 3) quævis res constipata in modum lanæ coactæ. 4) pileus, indumentum capitis e lana & pilis coactis. A pr.

Πίλησις, εως, ἡ, coactio & constipatio, coarctatio, compressio. Gl. Vet. pressio. 2) lanarum coactio. Ab eod.

Πιλητής, ῦ, ὁ, qui cogit & constipat, in primis lanas. Ab eod.

Πιλητικός, ή, όν, cogendi & constipandi vim habens. A pr.

Πιλητός, ή, όν, coactus & constipatus, e lana coacta factus. 2) qui cogi potest, & coactua compressusque pressuræ vim firmiter retinens. A πιλέω.

Πιλίδιον, ου, τό, pileolus. Dim. a πῖλος.

Πιλίον, ου, τό, pileus, galerus, Gl. V. Dim. ejusd.

Πι-

Πιλίσκος, ου, ὁ, pileolus. Ab eod.

Πιλνάω, ῶ, admoveo. 2) appropinquo. A πελάω.

Πίλνημι, πίλναμαι, idem. Ab eod.

Πιλοποιέω, ῶ, pileos & coactilia conficio.

Πιλοποιητικός, ή, όν, ad coactiliarium pertinens.

Πιλοποιΐα, ας, ἡ, ars coactiliariorum. A πιλοποιός.

Πιλοποιϊκός, ή, όν, idem quod πιλοποιητικός. A seq.

Πιλοποιός, οῦ, ὁ, qui pileos conficit. 2) coactiliarius quivis. E seq. & ποιέω.

Πῖλος, ου, ὁ, tegmen umbræ faciendæ caussa; pileus seu pileum. 2) indumentum pectoris. 3) tapes spissus, e lana crassa compactus. 4) socculus laneus, vel fasciæ e lana coactili, ad vinciendum & tegendum pedem. 5) pila, strues.

Πιλοφορέω, ῶ, f. ήσω, pileum laneum, laneum velamen, ut flamen, ut sacerdotes in sacris, gesto.

Πιλοφορικός, οῦ, ὁ, qui secundæ a rege dignitatis est apud Scythas. qs. a πιλοφόρος. A pr.

Πιλόω, ῶ, fut. ώσω, lanas cogo. 2) coarcto, constipo. A πῖλος.

Πίλωσις, εως, ἡ, coactio, constipatio, propr. lanarum.

Πιλωτός, ή, όν, coactus, constipatus, Gl. V. τὸ πιλωτὸν, coactile, pileus, ut flaminis. Ab eod.

Πιμελή, ῆς, ἡ, pinguedo, adeps.

Πιμελής, έος, ὁ, ἡ, pinguis, obesus. Philox. pastus. A pr.

Πιμελώδης, εος, ὁ, ἡ, pinguis, obesus. 2) pinguedinis speciem gerens. Ab eod.

Πιμπλάω, πιμπλάνω, πίμπλημι, f. πλήσω, impleo. πίμπλαμαι, plenus sum, Gl. V. A πιπλάω.

Πιμπράω, πιμπράνω, & πίμπρημι, πίπρημι, f. πρήσω, incendo, comburo. 2) uro, inflammo, inflo. πίμπραμαι, incendor. 3) tumeo, intumesco, inflo, impleo, ad inturgescendum adigo. proprie rumpo, divello. A πρήθω.

Πίνα, v. πίννα.

Πινακηδὸν, *Adv.* in modum tabularum seu asserum. A πίναξ.

Πινακίδιον, ου, τὸ, tabella. Gl. Vet. pugillares. Dim. a πινακίς.

Πινάκιον, ου, τὸ, tabella, codicillus. Gl. Vet. scutella, catinum. Dim. a πίναξ.

Πινακίς, ίδος, ἡ, tabella, Gl. V. πινακίδες, pugillares, Philox. πινακὶς βασιλικὴ, codicillus, Gl. V. Ab eod.

Πινακίσκιον, ου, τὸ, tabella, scutella. Dim. seq.

Πινακίσκος, ου, ὁ, idem. A πίναξ.

Πινακογραφία, ας, ἡ, tabulæ geographicæ descriptio seu designatio. Ex eod. & γράφω.

Πινακογραφικός, ή, όν, geographicus. A pr.

Πινακοθήκη, ης, ἡ, locus, ubi tabulæ pictæ reponuntur.

Πινακοπώλης, ου, ὁ, qui tabulas seu asseres vendit. 2) qui aves vendit, Aristoph.

Πινάκωσις, εως, ἡ, tabulatio, tabulatum. quasi a πινακόω.

Πίναξ, ακος, ὁ, tabula, asser. 2) libellus. 3) index, v. c. libri, argumentum &c. 4) tabula picta. 5) catinus, catillus, Phil. quadra, Gl. V.

Πινάριον, ου, τὸ, genus atramenti sutorii. A seq.

Πιναρός, ά, όν, sordidus, Gl. V. spurcus. A πῖνος.

Πιννὸν, τὸ, margarita. A seq.

Πίννα, seu πίνη, ης, ἡ, pinna, genus patulæ conchæ, it. margaritas in se habens, scribitur & πίνα.

Πιννίον, v. πιννόν.

Πίννινον, & πίννινον, idem quod πιννόν, si scriptura vera. A πίννα.

Πιννοτήρης, ου, ὁ, cancer minutus, vel squilla quædam, pinnæ socia. v. Cic. de N. D. II. A πίννα & τηρέω.

Πιννοτρόφος, ον, pinnam alens. Ex eod. & τρέφω.

Πιννοφύλαξ, ακος, ὁ, idem quod πιννοτήρης.

Πινόεις, όεσσα, όεν, sordidus. A πῖνος.

Πῖνον, ου, τὸ, vinum hordaceum, cerevisia. A seq.

Πίνος, f. πῖνος, ου, ὁ, sordes, squalor, illuvies, spurcities. 2) de verbis antiquis nimium, & quidem interdum & in bonam partem. v. ἄπινος.

Πινόω, ῶ, f. ώσω, sordibus inquino. πεπινωμένος, sordidus, fœdatus, perf. part. pass. A pr.

Πίνυσις, εως, ἡ, prudentia, sapientia, intelligentia. A πινύω.

Πινύσκω, moneo, sapere vel resipere facio, ad sanam mentem reduco. 2) alloquor. A πινύω.

Πινύσσω, idem & ab eod.

Πινυτή, ῆς, ἡ, sapientia, prudentia. A πινυτός.

Πινυτὴς, ῆτος, ἡ, idem. A πινύω.

Πινυτός, ή, όν, sapiens, prudens. Ab eod.

Πινυτότης, ητος, ἡ, sapientia. A pr.

Πινύφρων, ονος, ὁ, ἡ, prudens. Ab eod. & φρήν.

Πινυτῶς, *Adv.* prudenter. A πινυτός.

Πινύω, f. ύσω, moneo, sapere facio. A πνέω.

Πίνω, bibo, poto. f. m. πίομαι & πιοῦμαι, bibam. perf. πέπωκα, bibi. aor. 2. ἔπιον. Ab antiquo πίω & πόω.

Πινώδης, εος, ὁ, ἡ, sordidus. A πῖνος.

Πινωδία, ας, ἡ, sordes. A pr.

Πῖον, ου, τὸ, pingue, i. e. quod pingue est. res pinguis, pinguedo, adeps; in lacte pinguedo supernatans, flos lactis; in sanguine melior pars. A πίων.

Πιόνομος, ον, pinguia pascua habens. Ex eod. & νομή.

Πῖος, εος, τὸ, pinguedo. Ab eod.

Πιότης, ητος, ἡ, pinguedo, obesitas. A pr.

Πιπίζω, idem quod sequens.

Πιπίσκω, f. πίσω, potum præbeo seu ministro. A πίνω. seu antiquo πίω, f. πίσω: unde frequentativum prima duplicata.

Πιπλάω, ῶ, vel πίπλημι, f. πίμπλημι, impleo. A πλάω.

ΠΙ'ΠΟΣ, ου, ὁ, pipus, *avis marina*.

Πιππίζω, f. ίσω, avium pullos voce imitor, pipio. A seq.

Πίππος, ου, ὁ, pullus avis, pipio. A πίπος.

Πίπρα, ας, ἡ, avis inimica avi luteæ, quæ χλωρὶς dicitur.

Πιπράσκω, vendo, venundo, f. πράσω, perf. πέπρακα, pass. πέπραμαι, part. πεπραμένος, venditus. aor. 1. ἐπράθην, part. πραθεὶς, venditus. A περάω.

Πιπράω, ῶ, incendo. it. πίπρημι, v. πιμπράω.

Πίπτω, cado, ruo, labor. 2) incido, redigor, v. c. in potestatem alterius. 3) redigor, redeo, de pecunia, reditibus. f. πεσοῦμαι. perf. πέπτωκα. aor. 2. ἔπεσον, part. πεσὼν, lapsus.

Πίσινος ἔτνος, pulmentum e pisis. A πίσον.

Πισμός, οῦ, ὁ, idem qui ποτισμός. A πιπίσκω.

Πίσον, ου, τὸ, pisum, *legumen*.

Πισός, οῦ, ὁ, idem.

Πίσος, εος, τὸ, locus humidus & irriguus, hortus, pratum. πίσεα, prata, loca irrigua. A πιπίσκω. v. πίσεα.

Πίσσα, vel πίττα, ης, pix.

Πισσαλοιφέω, & πισσαλειφέω, ῶ, f. ήσω, pice inungo. A seq.

Πισσαλοιφὴς, έος, ὁ, ἡ, pice unctus. E πίσσα & ἀλείφω.

Πισσάνθος, ου, ὁ, picis flos.

Πισσάσφαλτος, ου, ὁ, pix bitumine mixta, bituminis genus, picem odore referens.

Πισ-

Πισσέλαιον, ου, τὸ, oleum picinum aut picatum.
Πισσήεις, ήεσσα, ῆεν, picem colore imitans, piceus. A πίσσα.
Πισσηρὸς, ρὰ, ρὸν, piceus, pice confectus, picem referens, pice plenus. Ab eod.
Πισσίζω, f. ίσω, picem colore vel odore imitor. Ab eod.
Πισσίτης, ο, ὁ, ut πισσίτης οἶνος, vinum picatum, vel pice conditum, vinum picem resipiens. Ab eod.
Πισσοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, pici similis. Ex eod. & εἶδος.
Πισσοκαυτέω, ῶ, f. ήσω, elicio picem urendo. Ex eod. & καίω.
Πισσόκηρον, ου, τὸ, malta, Gl. V. A seq.
Πισσόκηρος, ου, ὁ, picatus, cereus. Ex eod. & κ.
Πισσοκοπέω, pice oblino. Ex eod. & κόπος.
Πισσοκοπία vel πιττοκοπία, litura pice facta. A pr.
Πισσοκωπία, ἡ, idem.
Πισσοκωπίζω, pice oblino, pico.
Πισσοκώνητος, ο, ὁ, ἡ, pice litus, pice obductus. A pr. v. πισσοκωνέω.
Πισσοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, picem alens, seu picem fundens, picem manans. E π. & τρέφω.
Πισσουργεῖον, Att. πιττουργεῖον, ου, τὸ, picis opificium, locus ubi pix coquitur. A seq.
Πισσουργὸς, Att. πιττουργὸς, ῦ, ὁ, picem coquens. E π. & ἔργον.
Πισσόω, vel πιττόω, ῶ, f. ώσω, pico, pice lino, pice incrusto. πεπισσωμένος, perf. part. pass. A πίσσα.
Πισσώδης, εος, ὁ, ἡ, piceus, pice abundans. 2) picem referens. Ab eod.
Πίστα, ἡ, canalis, in quo adaquantur pecora, Patric. A πίνω. v. πίστρα, quod melius est.
ΠΙΣΤΑ'ΚΙΑ, ίων, τὰ, pistacia, nuculæ strobilis pineisque nucibus similes, intus viridi nucleo.
Πίστευμα, τὸ, fides, pignus fidei. A πιστεύω.
Πίστευσις, εως, ἡ, permissio alicujus mandati, muneris &c. Ab eod.
Πιστευτικὸς, ὴ, ὸν, credulus. Ab eod.
Πιστεύω, f. εύσω, credo. 2) fido. 3) committo. πιστεύομαι, credor. πεπίστευμαι, perf. & ἐπιστεύθην, aor. 1. cum acc. mihi commissum, creditum est. πεπιστευμένοι, amici probati. A πίστις.
Πιστὴρ, ῆρος, ὁ, aquatio animalium, ποτίστρα, A πιπίσκω. v. πίστρα.
Πιστικὸς, ὴ, ὸν, probabilis. 2) fidelis. A πίστις.
Πιστικὸς, ὴ, ὸν, potabilis. A πιπίσκω.
Πίστιος, ου, ὁ, Fidius, *Jovis cognomen*. A seq.
Πίστις, εως, ἡ, fides, vario sensu, ut latina vox. 1) assensio. 2) fiducia in fide alicujus. 3) id quod fidem facit, argumentum, testimonium, unde πίστεις rhetorum, auctoritates. 4) promissio, jusjurandum. 5) opinio insignis de aliquo, ut πίστις ἀρετῆς. 6) munus, in quo sc. mandando alicui fides habetur. A πείθομαι.
Πιστὸν, τὸ, pignus, τὰ πιστὰ, pignora, fœdus. *Adv.* fideliter. A πιστός.
Πιστοποιέομαι, οῦμαι, fidem facio.
Πιστοποιὸς, ῦ, ὁ, ἡ, qui fidem facit, qui credere cogit, nec dubitare sinit. A seq. & ποιέω.
Πιστὸς, ὴ, ὸν, fidelis, i. e. verax, sincerus, constans in promissis. 2) fidus. 3) fide dignus; item cui creditur, & qui creditur. 4) credens in Christum, Christianus. A πίστις.
Πιστὸς, ὴ, ὸν, potui aptus, qui bibitur, seu bibi potest, potabilis. A πίνω.
Πιστότατος, fidissimus, Gl. V. perfidus in lucta, Gl. Vet. πιστότερος, magis fidus, Gl. Vet. A πιστός.
Πιστότης, τητος, ἡ, fidelitas, fides. Ab eod.

Πιστόω, ῶ, f. ώσω, fidem exigo, obstringo. πιστοῦμαι, fidem do, fidem facio, i. e. confirmo, præsto. Ab eod.
Πίστρα, ας, ἡ, canalis, in quo adaquantur pecora. A πίνω. v. πίστα.
Πίστρις, pistris, *genus navigii*. Ab eod.
Πίστωμα, ατος, τὸ, id, quo res aliqua confirmatur, probatio, fides. A πιστόω.
Πιστῶς, *Adv.* fideliter. Gl. V. fideurer. A πιστός.
Πίστωσις, εως, ἡ, confirmatio & probatio, qua rei fides fit. A πιστόω.
Πιστωτέος, έα, έον, res, cujus fides facienda est, confirmandus, comprobandus. Ab eod.
Πιστωτικὸς, ὴ, ὸν, ad fidem faciendam aptus. Ab eod.
Πίσυνος, ου, ὁ, fretus, fidens. A πείθω.
Πίσυρες, ων, οἱ & αἱ, quatuor, pro τέσσαρες.
ΠΙΤΑ'ΝΑ, & πιτάνη, ης, ἡ, turma, cohors.
Πιτανάτης, ου, ὁ, turmalis. A pr.
Πιτνάω, seu πίτνημι, expando, extendo. 2) concutio; projicio. πίτνα, imperf. extendebat. πιτνάς, part. extendens. A πίτνω.
Πιτνέω, vel πίτνημι, cado, labor. Ab eod.
Πίτνω, cadere facio, jacio, projicio. Ab eod.
Πίττα, v. πίσσα.
Πιττάκιον, ου, τὸ, index, vel titulus pice illitus. 2) tabula, pugillare. 3) lacinia telæ, quæ unguento illita vulneri imponitur. 4) lacinia, qua vestimentum farcitur. Gl. Vet. pittacium. A πίττα.
Πιττουργεῖον. v. πισσουργεῖον.
Πιττώδης, v. πισσώδης.
Πίττωσις, εως, ἡ, actus picandi, picis ad cutem illinendæ. A πιττόω, v. πισσόω.
Πιττωτὴς, ῦ, ὁ, qui pice illinit. Ab eod.
Πιττωτὸς, ὴ, ὸν, pice illitus. Ab eod.
Πιτύα, ας, ἡ, coagulum, Gl. Vet. v. πυτία.
Πιτύϊνος, ΐνη, ΐνον, pineus. Hinc πιτυΐνη, ης, ἡ, planta non tantum oleracea, sed etiam coronaria. A πίτυς.
Πιτυΐς, ΐδος, ἡ, picea. Dicitur & adjective. αἱ πιτυΐδες, nuclei nucum pinearum. Ab eod.
Πιτυλάω, f. άσω, cieo strepitum remorum agitatione. A πίτυλος.
Πιτυλίζω, idem. 2) gesticulor & crebro motu cieo manus. Ab eod.
Πίτυλος, ου, ὁ, sonus seu strepitus, qualis præsertim aquæ remo percussæ aut alias strepentis, murmurantis, & oris pugno percussi. 2) remigium. 3) crebra agitatio & motus, 3) larga destillatio. 5) avicula silvestris.
Πιτύνη, ἡ, vimen; a πίτυς, 2) coagulum; a πιτύα.
Πιτυνάριος, α, ον, vimineus. A pr.
Πιτυνοπλόκος, ὁ, vimineorum vasorum, storearum confector. Ex eod. & πλέκω.
Πιτυόεις, όεσσα, όεν, piceis abundans, picearum ferax. A πίτυς.
Πιτυοκάμπη, ης, ἡ, eruca picearum. Ex eod. & κάμπη.
Πιτυοκάμπτης, ου, ὁ, qui piceas inflectit, cognomen Sinnis, latronis a Theseo interemti. Ex eod. & κάμπτω.
Πιτυόστεπτος, ου, ὁ, ἡ, pinea fronde redimitus. Ex eod. & στέφω. v. πιτυόστεπτος.
Πιτυοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, piceas alens, piceas producens. Ex eod. & τρέφω.
Πίτυρα, ων, τὰ, furfures, Philox. 2) porrigo, Philox. A πίτυρον.
Πιτυρίνος, ὴ, ὸν, furfureus, ut ἄρτος. Hes. Ab eodem. (melius πιτυρινός.)

Πιτυ-

Πιτυρίας, ου, ὁ, πιτυρίας ἄρτος, panis furfuraceus vel furfureus. Ab eod.

Πιτυρίασις, εως, ἡ, furfures, porrigo quædam, quum inter pilos quasi squamulæ quædam surgunt. Philox. porrigo. Ab eod.

Πιτύρινος, α, ον, furfureus. Hesych. Ab eod.

Πιτυρίς, ίδος, epitheton olivæ, furfuracea, sic dicitur, quæ nondum plene matura decerpitur, & servatur. Ab eod.

Πιτυρίτης, idem quod πιτυρίας.

Πιτυροειδής, έος, ὁ, ἡ, furfuribus similis, furfurum speciem gerens. E seq. & εἶδος.

Πίτυρον, ου, τὸ, furfur. 2) capitis sordes, porrigo. 3) quod in urina furfuri simile videtur.

Πιτυρόομαι, οῦμαι, furfuribus seu porrigine infestor. A pr.

Πιτυρώδης, εος, ὁ, ἡ, furfuraceus. Ab eod.

Πίτυς, υος, ἡ, picea, pinus.

Πιτυόεις, εσσα, εν, idem quod πιτυώδης.

Πιτυώδης, εος, ὁ, ἡ, piceis abundans. 2) piceus. A πίτυς.

Πιτυών, ῶνος, ὁ, pinetum. Gl. V. Ab eod.

Πιφαύσκομαι, & πιφαύσκω, jactito, dico, memoro, commemoro. A φαύω.

Πιφώσκω, idem, ostendo. Ab eod. vel φόω.

Πιώδης, εος, ὁ, ἡ, pinguis, obesus. A πῖος.

Πίων, ονος, ὁ, ἡ, pinguis, obesus, opimus, Gl. Vet. Comp. πιότερος. Sup. πιότατος.

Πιοτέρως, Adv. pinguius. A pr.

Πλαγγόνιον, ου, τὸ, plangonium, unguentum a Plangone, meretrice Milesia, inventum. 2) icuncula, pupa, qua oblectantur puellæ.

ΠΛΑ'ΓΓΟΣ, ου, ὁ, species aquilæ.

Πλαγγών, όνος, ὁ, icuncula cerea, quasillus. πλαγγόνες, pupæ, Philox. A πλάσσω.

Πλαγιάζω, f. άσω, obliquo, obliquis verbis, & per ambages, adumbro. 2) decipio, in errorem induco. 3) subigo, sollicito, Phil. A πλάγιος.

Πλαγιασμός, οῦ, ὁ, obliquatio, commutatio orationis rectæ in obliquam. A pr.

Πλαγιαυλίζω, f. ίσω, obliqua tibia cano. A seq.

Πλαγίαυλος, ου, ὁ, ἡ, qui obliquis tibiis canit. 2) obliqua tibia.

Πλαγιόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, oblique seu a lateribus fructum ferens.

Πλαγιόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, obliquum caulem habens.

Πλάγιος, α, ον, ὁ, & πλάγιος, ία, ιον, obliquus, transversus, limus, Gl. V. 2) ambiguus. 3) timidus. 4) dolosus. 5) τὰ πλάγια, latera.

Πλαγιότης, ητος, ἡ, obliquitas, Gl. V. A pr.

Πλαγιοφύλαξ, ακος, ὁ, qui obliqua seu latera aciei custodit.

Πλαγιόω, ῶ, obliquo. A πλάγιος.

Πλαγίως, Adv. oblique. 2) obscure. 3) dolose. Ab eod.

Πλαγκτήρ, ῆρος, ὁ, erro, vagus. A πλάζομαι.

Πλαγκτός, ή, όν, vagus, erroneus. 2) stolidus, amens. Ab eod.

Πλαγκτοσύνη, ης, ἡ, vagus error, vagatio. A pr.

Πλαδαρός, ά, όν, præhumidus, uvidus. 2) insipidus. 3) laxus, mollis, flaccidus, spongiosus. A seq.

Πλαδάω, ῶ, nimio & superfluo humore madeo. πλαδόων, part. pro πλαδῶν, humens, madens. 2) langueo, imbellis sum. A πλάδος.

Πλαδδιάω, f. πλαδδιάσω, idem quod πλάζω, quod Lacon. est πλάδδω. Vox Lacon.

Πλαδόεις, όεσσα, όεν, uliginosus, udus. A seq.

ΠΛΑ'ΔΟΣ, ου, ὁ, sive πλάδον, ου, τὸ, humor superfluus, humiditas nimia.

Πλαδώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod πλαδόεις.

Πλάζω, facio errare, errabundum huc illuc agito. 2) erro, jactor. πλάζομαι, erro, Gl. V. f. πλάγξω. πλάγξεν, aberrare fecit, pro ἔπλαγξεν. πλαγχθείς, aor. 1. part. pass. jactatus, disjectus, errans.

Πλάθη, ης, ἡ, statua. A πλάττω.

Πλαθάνη, ης, ἡ, sartago. Ab eod.

Πλαθανόν, οῦ, vel πλάθανον, ου, τὸ, discus, vas, super vel in quo panes finguntur. Ab eod.

Πλαθανεύς, έως, ὁ, sartago. 2) idem quod præc. Ab eod.

Πλάθω, f. άσω, πλάθομαι, appropinquo. 2) admoveo. A πελάζω.

Πλαίσιον, ου, τὸ, lateris forma, forma, in qua lateres finguntur. 2) militare agmen, quadrangulari forma dispositum. 3) compages lignorum, formam quadrangularem imitans. Gl. Vet. quadratum. 4) laterculus. A πλάσσω.

Πλακερός, ά, όν, latus in modum tabulæ, latus. A πλάξ.

Πλανία, ας, ἡ, error. A πλάζω.

Πλάκινος, Adj. figlinus. in Anthol. Ined.

Πλακόεις, όεσσα, όεν, latus & tenuis. 2) latus in modum crustæ, aut tabulæ. A πλάξ.

Πλακουντάριον, ου, τὸ, placentula. Dim. πλακοῦς.

Πλακούντιον, τό, placenta. Ab eod.

Πλακούντιον, ου, τὸ, placentula. 2) crustulum, Dim. ab eod.

Πλακουντοποιϊκός, ή, όν, ad placentarium vel placentarum confectorem pertinens. A seq.

Πλακουντοποιός, οῦ, ὁ, ἡ, placentarius, seu qui placentas conficit. E πλακοῦς & ποιέω.

Πλακουντοειδής, έος, ὁ, ἡ, placentæ formam imitans. A seq.

Πλακοῦς, οῦντος, ὁ, placenta. A πλακόεις.

Πλακόω, ῶ, f. ώσω, incrusto. Gl. Vet. πλακωθεῖσα οἰκία, incrustata domus, Gl. Vet. A πλάξ.

Πλακώδης, εος, ὁ, ἡ, latus in modum tabulæ. 2) crustosus, crustæ speciem referens. Ab eod.

Πλανάω, ῶ, a recto itinere abduco, fallo, in errorem induco. πλανῶμαι, vagor, erro. item bono sensu, iter facio longe lateque, peregrinor. πεπλανημένος, perf. pass. part. deceptus. πλανηθείς, aor. 1. idem. A πλάνη.

Πλανέομαι, erro. Ab eod.

Πλάνη, ης, ἡ, error, vagatio, Gl. V. πλάνην, fucum, Phil. πλάναι, ambages, Phil.

Πλάνημα, ατος, τό, error. A πλανάω.

Πλάνης, ητος, ὁ, erro, vagus. A πλάνη.

Πλανησίοδος, ου, ὁ, ἡ, incertis sedibus errans. A πλανάω & ὁδός.

Πλάνησις, εως, ἡ, inductio in errorem. 2) idem quod πλάνη. Ab eod.

Πλανήτης, ου, ὁ, errans, vagus, erraticus, Gl. Vet. ut planetæ. Ab eod.

Πλανητιάω, erro. A pr.

Πλανητικός, ή, όν, erraticus, vagabundus. Ab eod.

Πλανῆτις, ιδος, ἡ, vagabunda, erratica. Ab eod.

Πλανητός, ή, όν, idem. in errorem inductus. A πλανάω.

Πλανίων, ονος, ὁ, idem. A πλάνη.

Πλανόδιος, ία, ιον, in via errans, vagus. Ex eod. & ὁδός.

Πλάνος, ου, ὁ, erraticus, vagus, vagabundus. 2) impostor, planus. 3) error, peccatum. 4) digressio, vagus sermo. A πλάνη.

Πλανοστιβής, έος, ὁ, ἡ, errando calcatus, ab animantibus vagantibus calcatus. Ex eod. & στείβω.

Πλανύττω, oberro, vagabundus sum. A πλάνη.

Πλανώδης, errans, vagans. Ab eod.

Πλὰξ, ακος, ἡ, tabula, proprie quæ est lata. 2) planities. 3) æquor. Phil. erudita. A πλατὺς, f. a πλήσσω.

Πλάξιππος, Dor. pro πλήξιππ. ubi v.

Πλάσις, εως, ἡ, fictio, formatio. 2) forma oris e lineamentis. A πλάσσω.

Πλάσμα, ατος, τὸ, figmentum, figlinum opus. 2) commentum, simulatio. 3) sonus vocis & conformatio placida. Ab eod.

Πλασματίας, ε, ὁ, fictus, fictitius, commentitius. 2) fictor, fabulator. A pr.

Πλασματικῶς, Adv. concinne, apte. qs. a πλασματικός.

Πλασματογράφος, ὁ, rhetor, qui causas fictitias tractat, declamator. E πλάσμα & γράφω.

Πλασματώδης, εος, ὁ, ἡ, fictitius, commentitius, Gl. Vet. Ab eod.

Πλάσσω, vel πλάττω, f. άσω, fingo, i. e. figuli more formo, formo. 2) illino. 3) fingo, confingo, comminiscor, simulo. πεπλασμένος, fictus, perf. pass. part.

Πλαστοδέω, f. πλαστοφδέω, idem quod præc. A πλάσις.

Πλάστειρα, ας, ἡ, fictrix, creatrix. A sq.

Πλαστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod sq.

Πλάστης, ε, ὁ, formator, fictor, creator. A πλάττω.

Πλάστιγξ, ιγγος, ἡ, lanx e jugo suspensa, cui pondus imponitur. 2) tabula, in qua cottabis ludebatur. 3) scutica, flagellum. A πλήσσω, percutio. v. πλήστιγξ. A pr. (vel πλάζω, errando, quia huc illuc vacillat & aberrat in utramque partem.)

Πλαστικὴ, ῆς, ἡ, statuaria, Gl. V. A sq.

Πλαστικὸς, ἡ, ὸν, ad fingendi artem aptus, fingendi arte valens, statuarius, Gloss. V. A πλάστης.

Πλαστογραφία, ἡ, falsum, quod committitur subjiciendis litteris, testamentis &c. A sq.

Πλαστογράφος, falsarius, Gl. Vet. A πλαστὸς & γράφω.

Πλαστοκατήγορος, calumniator, accusator subornatus.

Πλαστολάλος, fandi fictor, Gl. Vet.

Πλαστολόγος, falsidicus, Gl. Vet.

Πλαστὸς, ὴ, ὸν, fictus, fictilis. 2) fictus, simulatus, adulterinus, falsus. A πλάττω.

Πλαστουργέω, ῶ, fingo, effingo, formo. A sq.

Πλαστουργὸς, ὃ, ὁ, fictor. 2) conditor. E πλαστὸς & ἔργον.

Πλάστρα, τὰ, inaures. A πλάσσω.

Πλαστῶς, Adv. ficte, simulate, falso. A πλαστός.

Πλάτα, ἡ. v. πλάτη.

Πλαταγέω, f. ήσω, sonitum edo, crepito, manu plausum edo. A sq.

Πλαταγὴ, ῆς, ἡ, crepitaculum quo terrentur aves, aut pueruli oblectantur. 2) fremitus maris. it. homo garrulus. A πλατάσσω.

Πλατάγημα, ατος, τὸ, strepitus, sonus, etiam de homine garrulo. A πλαταγέω.

Πλαταγίζω, f. ίσω, idem quod πλαταγέω.

Πλαταγὼν, ῶνος, ὁ, crepitaculum. 2) flos papaveris, quia folia papaveris inter pollicem & indicem afflictu manus rupta & complosa crepitum edebant. A πλαταγή.

Πλαταγώνιον, ε, τὸ, parvum crepitaculum. 2) papaveris vel anemones folium. Dim. a pr.

Πλαταμώδης, ες, latus & planus. A πλατύς.

Πλαταμὼν, ῶνος, ὁ, humile & latum. 2) planities ap. Polyb. Ab eod.

Πλατάνια, τὰ, vel πλατανεία, ἡ, genus pomorum. Ab eod.

Πλατανιστὴς, ὃ, ὁ, piscis quidam. Ab eod.

Πλατάνιστος, ε, ἡ, platanus, arbor, quia ramos late diffundit. A sq.

Πλάτανος, ε, ὁ, idem. A πλατύς.

Πλατανώδης, εος, ὁ, ἡ, platanis abundans. 2) platani speciem gerens. A pr.

Πλατανὼν, ῶνος, ὁ, locus platanis consitus, platanetum, Gl. V. Ab eod.

Πλάταξ, ακος, ὁ, coracinus piscis. Vox Alexandr.

Πλατάσσω, ictu & collisione sonum excito. A πλατύς.

Πλατειάζω, Hes. πλατιάζω, Suid. idem quod πλατυνάζω n. 1. 2) gloriose loquor, jacto me. Ab eod.

Πλατεῖα, ας, ἡ, s. ὁδὸς, aut ῥύμη, platea, via urbis. Ab eod.

Πλατειάζω, Dor. πλατειάσδω, πλατειάζω, dilato. 2) ore latius diducto, rustice, vaste loquor. Ab eod.

Πλατειασμὸς, ὃ, ὁ, vitium oris, quum late diductis labiis & ore apertiori sermo promitur. A pr.

Πλατεῖον, ε, τὸ, tabella. Ab eod.

Πλατέως, Adv. late. Compar. πλατυτέρως, latius.

Πλάτη, ης, ἡ, extrema & latior remi pars, palmula. Gl. Vet. palmula, ratis. navis ipsa: πλάται, scapulæ, latiores costæ. v. ὠμοπλάται.

Πλάτιον, ε, τὸ, parva palmula. 2) navigiolum. Dim. a pr.

Πλατίον, Dor. pro πλησίον, prope.

Πλάτις, ιδος, ἡ, conjux. 2) conventus, congregatio, Hes. pro πελάτις, a πελάω.

Πλατιστακὸς, ὃ, ὁ, piscis, qui Alexandrinis πλάταξ dicitur. 2) muliebria. Hes.

Πλάτος, εος, τὸ, latitudo. A πλατύς.

Πλατυάγυιος, ἡ, latas vias habens, magna. Epith. urbis.

Πλατυγάστηρ & πλατυγάστωρ, ορος, ὁ, qui est lato ventre.

Πλατυγίζω, palmula aquam percutiendo strepitum excito. 2) verborum ampullis strepito. v. θαλασσοκοπέω, cujus synonymum est. 3) papaveris folium sinistra teneo dextraque percutiens sonum inde elicio, ut sciam, an amans redamer. A πλατύς.

Πλατύγλωσσος & πλατύγλωττος, ὁ, ἡ, latam linguam habens. Ex eod. & γλῶσσα.

Πλάτυγξ, γγος, ἡ, summa & lata pars remi, qua aqua percutitur, palmula. A πλατύς.

Πλατύκαρπος, ε, ὁ, ἡ, cujus fructus est amplus.

Πλατύκλωνος, ε, ὁ, ἡ, festucam sive ramulum latum habens.

Πλατύκαυλος, ε, ὁ, ἡ, latos caules habens.

Πλατύκερκος, ε, ὁ, ἡ, caudam latam habens.

Πλατύκερως, ωτος, ὁ, ἡ, ampla cornua habens. E πλ. & κέρας.

Πλατυκορία, amplificatio vel amplitudo pupillæ. E πλατὺς, & κόρη.

Πλατυλέσχης, ε, ὁ, magnus nugator. E πλ. & λέσχη.

Πλατυλόγος, latiloquus, Gl. V.

Πλατύλογχος, ε, ὁ, lanceam habens latam. E πλ. & λόγχη.

Πλατύνω, dilato, late diduco, amplum & spatiosum reddo. aor. 1. ἐπλάτυνα. πλατύνομαι, dilator. aor. 1. ἐπλατύνθην. A πλατύς.

Πλατύνωτος, ον, latum dorsum habens.

Πλατυόνυχος, ε, ὁ, ἡ, latos ungues habens. E πλ. & ὄνυξ. v. πλατυώνυχος, quod melius.

Πλατυόφθαλμος, ον, amplos oculos habens.

Πλατύπιλος, ον, (Epitheton galeæ) latus.

Πλατυπόρφυρος, ε, ὁ, ἡ, latum limbum e purpura habens. E πλ. & πορφύρα.

Πλα-

Πλατύπους, ποδος, ὁ, ἡ, latos pedes habens. Phil. pedo, plancus.

Πλατυπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, qui latam faciem seu frontem habet. E πλ. & πρόσωπον.

Πλατύπυγος, ου, ὁ, ἡ, latas habens nates. E πλ. & πυγή.

Πλατύῤῥιν, ινος, ὁ, ἡ, latas nares habens.

Πλατύῤῥοος, contr. πλατύῤῥους, ου, ὁ, ἡ, lata habens fluenta, late fluens.

Πλατίρυγχος, sive πλατύῤῥυγχος, ου, ὁ, ἡ, latum rostrum habens.

Πλατύς, εῖα, ὐ, latus. 2) amplus, spatiosus.

Πλατύσαρκος, ου, ὁ, ἡ, amplam carnem habens. E πλ. & σάρξ.

Πλατύσημον, latus clavus, Gl. V. A sq.

Πλατύσημος, ου, ὁ, ἡ, lato clavo insignis, laticlavius. Gloss. Vet. πλατύσημοι, laticlavii. E πλ. & σῆμα.

Πλάτυσμα, ατος, τὸ, latum linteum, vel simile, cui emplastrum illinitur. πλάτυσμα μυώδες, late pansæ carnes musculares. A πλατύνω.

Πλατυσμὸς, οῦ, ὁ, dilatatio, latitudo, locus latus. 2) ostentatio, jactantia, loquacitas. Ab eod.

Πλατύστομος, ου, ὁ, ἡ, qui lato seu patulo ore est: E πλ. & στόμα.

Πλατυτέρως, *Adv.* latius. A πλατύ.

Πλατύτης, ητος, ἡ, latitudo, amplitudo, spatiositas. A πλατύς.

Πλατύφυγος, ἡ, navis lata carina, Strab.

Πλατύφυλλον, latifolium, Gl. Vet. A sq.

Πλατύφυλλος, ου, ὁ, ἡ, lata folia habens. E πλ. & φύλλον.

Πλατυώνυχος, idem quod πλατυώνυχος.

Πλάω, appropinquo, pro πελάω, unde ἔπλαντο, propinquabant. plusq. pro ἐπέπλαντο, ut a πλάω, fit f. πλήσω. 2) impleo, unde πιπλάω, πίπλημι.

Πλέγδην, *Adv.* nectendo, texendo. 2) implicite. A πλέκω.

Πλέγμα, ατος, τὸ, omne id, quod nexum seu contextum est, opus vitile, calathus, canistrum, cincinnus. Gl. V. textura. πλέγματα, crates, Phil. Ab eod.

Πλεγματόω, implico. A pr.

Πλεγμάτιον, ου, τὸ, idem quod πλέγμα.

Πλεγνόω, implico. A πλέκω.

Πλεθριαῖος, αία, αῖον, jugerum æquans. A seq.

Πλέθρον, ου, τὸ, circus, sic dictus a magnitudine.

Πλεθρισμα, τος, τὸ, cursus in circo, stadio &c. A pr.

Πλέθρον, ου, τὸ, *apud Græcos & in rebus Græcis est* mensura centum fere pedum: *at in rebus Romanis respondet latino* jugerum, h. e. 240. pedibus. πλέθρα, jugera, arpendia. Philox. 2) spatium simpliciter.

Πληιὰς, άδος, ἡ, & πληιάδες, Vergiliæ. 2) bruma, Philox. A πλεῖν, vel πλέω, *navigo*, quia hoc sidere oriente navigatio incipiebat, occidente desinebat.

Πλεῖν, Att. pro πλέον, plus.

Πλεινῶς, *Adv.* plus. A πλεῖον.

Πλειότερος, α, ον, plenior, gravior, ditior. A πλέος.

Πλειστάκι, & πλειστάκις, *Adv.* sæpissime, ut plurimum. A πλεῖστος.

Πλειστάκις ἔθεν, *Adv.* sæpenumero. 2) plurimis e locis. Ab eod.

Πλειστηριάζω, f. άσω, -άζομαι, pluris liceor, quam ceteri. Ab eod.

Πλειστηριασμὸς, οῦ, ὁ, licitatio, Gl. V.

Πλειστοβολεῖν, ludere taxillis. A πλεῖστος & βολή.

Πλειστοβολίνδα, ἡ, sc. παιδιὰ, ludus puerilis, qui fit taxillis. Ex iisd.

Πλειστοβόλος, ου, ὁ, qui taxillis ludens plurima puncta sortitur aut jacit. E πλ. & βάλλω.

Πλειστοδυναμέω, ῶ, f. ήσω, plurimum valeo, vel possum. Ex eod. & δύναμις.

Πλειστολόγως, plurifariam, Gl. Vet. Ex eod. & λόγος.

Πλειστόμβροτος, ον, frequens, celeber. A sq. & βροτός.

Πλεῖστος, η, ον, pro πλέϊστος, a πλέος, ut comp. πλείων, est pro πλεῖον, plurimus. pl. πλεῖστοι, plurimi. Philox. plerique, plures, complures. πλεῖστον, plurimum.

Πλειστοφόρος, ου, ὁ, ἡ, plurimorum ferax. E pr. & φέρω.

Πλείω, poet. pro πλέω, navigo.

Πλείων, Comp. a πολὺς, plus, plurimus, Philox. (v. paulo ante πλεῖστος.) hinc πλείονες, plures, complures, plerique, Gl. V. *item* mortui. πλεῖον, πλέον, plus, plurimum, Philox. dicitur & modeste de Venere, coitu, post osculum & similia. πλείονα, plura, plurima. *Notandæ & hæ formæ:* ἐπὶ πλεῖον vel πλέον, valde, egregie, majorem in modum. *item* latius: posteriore sensu & pro adj. ponitur. 2) τὸ δὲ πλέον, atque adeo, item revera, cum opponitur κατὰ πρόφασιν, aut simile quid. 3) ἐκ πλείονος, diu ante, a longo inde tempore. 4) μέχρι πλείονος, diu. 5) πλείω, *adverbialiter dicitur cum numeris pro* amplius. 6) τί δὲ πλέον; quid prodest?

Πλειὼν, ῶνος, ὁ, annus, Gl. Vet.

Πλέκος, εος, τὸ, textum, sportula e vitilibus contexta. A πλέκω.

Πλεκόω, implicor, i. e. coeo, cum femina. A pr. v. σπεκλέω.

Πλεκτάνη, ης, ἡ, plexus. 2) cirrus, cincinnus. 3) rete, laqueus. Philox. spira. 4) cirri, s. flagella polypodis. A πλέκω.

Πλεκτανόστολος, ον, per funem tractus. Epith. navis. E pr. & στέλλομαι.

Πλεκτανόω, implico, veluti cirris quibusdam. A πλεκτάνη.

Πλεκτὸς, ἡ, ὸν, plexus, nexus, nexilis. 2) textilis. πλεκτή, laqueus. πλεκτά, plexa, Gl. V. gerræ, Philox. A sq.

Πλέκω, f. ξω, necto, connecto, plecto. 2) texo, contexo, plico. 3) *met.* struo, machinor. πεπλεγμένος, perf. pass. part. Lat. *plico*.

Πλένος, vide βλέννος.

Πλεοναζόντως, e supervacuo, abundanter, Phil. A seq.

Πλεονάζω, fut. άσω, copiosior aut major sum, quam necesse est. 2) multiplicor, plus habeo, antecello, exubero, redundo. 3) insolesco, supra modum efferor, aut increseo viribus & numero. 4) augeo, multiplico. A πλέον.

Πλεονάκις, *Adv.* sæpius, sæpenumero, Gl. Vet. Ab eod.

Πλεόνασμα, ατος, τὸ, redundantia. 2) abundantia, copia. A πλεονάζω.

Πλεονασμὸς, οῦ, ὁ, cumulatio, abundantia, amplitudo, Gl. V. figura sermonis. 2) latior rei explicatio. Polyb. 3) frequentatio ejusdem verbi, frequentior verbi alicujus usus. Ab eod.

Πλεοναστικὸς, ἡ, ὸν, redundans, superfluus. Ab eod.

Πλεοναστὸς, ἡ, ὸν, abundans, multus. Ab eod.

Πλεοναχῶς, multifariam, varie, Gl. Vet. plurifariam. A πλέων pro πλείων.

Πλεονεκτέω, ῶ, f. ήσω, plus habeo, ampliorem partem seu portionem habeo, etiam in rebus duris & tristibus. 2) vinco, præsto. 3) fraudo, malis artibus aliquem circumvenio, quæstui habeo, læ-

do. 4) utilitatem, lucrum ex aliqua re capio, plus appeto, quam par aut satis est, aut nunc suppetit. E πλέον & ἔχω.

Πλεονέκτημα, ατος, τὸ, commoditas, superiores partes, melior conditio, major potentia, gloria, doctrina &c. 2) victoria. 3) id, quo circumvenitur aliquis, quod fit alterius circumveniendi caussa. A pr.

Πλεονέκτης, ου, ὁ, fraudator, Philox. avidus, Gl. Vet. cupidus. Ab eod.

Πλεονεκτικός, ή, όν, alieni avidus, avarus. Gl. Vet. cupidus. A pr.

Πλεονεκτικῶς, *Adv.* fraudulenter, animo astuto & decipiendi studioso. A pr.

Πλεονεκτίστατος, η, ον, avarissimus, fraudulentissimus. A πλεονέκτης.

Πλεονεξία, ας, ἡ, idem quod πλεονέκτημα. 2) avaritia, Gl. Vet. omninoque inexhausta cujuscunque rei aviditas, v. c. voluptatis, laudis. E πλ. & ἔχω, *fut.* ἕξω.

Πλέον, plus, *Adv.* A πλέος.

Πλεονοσυλλαβέω, plures syllabas habeo, numero syllabarum excedo. A pr. & συλλαβή.

Πλεόνως, *Adv.* pluseulum. A πλέον.

Πλέος, α, ον, Jon. πλεῖος, plenus, refertus. *Comp.* πλειότερος. Hom. v. πλεῖος.

Πλευμονάω, vitio pulmonum laboro. A πλεύμων.

Πλευμονίς, ίδος, ἡ, vitium pulmonum, e quo tabes oritur. Ab eod.

Πλευμονώδης, εος, ὁ, ἡ, pulmoni similis, spongiosus, pro πνευμονώδης.

Πλευμοῤῥαγής, ές, ruptura pulmonis laborans, unde hæmophtysis. E sq. & ῥήγνυμι.

Πλεύμων, ονος, ὁ, pulmo, pulmo marinus. pro πνεύμων, a πνέω.

Πλεύνως, *Adv.* plus, admodum, valde, præter modum, Jon. pro πλεόνως.

Πλευρά, ᾶς, ἡ, latus, costa.

Πλευρίον, τὸ, Dim. præc.

Πλευρίτης, ου, ὁ, lateralis. A πλευρά.

Πλευριτικός, ή, όν, pleuriticus, qui lateris morbo laborat. A sq.

Πλευρῖτις, ιδος, ἡ, sc. νόσος, pleuritis, laterum morbus, lateralis dolor. A πλευρά.

Πλευρόθεν, *Adv.* a latere, de lateribus. Ab eod.

Πλευροκοπέω, ῶ, f. ήσω, latus ferio seu percutio. Ex eod. & κόπτω.

Πλευρόν, οῦ, τὸ, latus, costa. A πλευρά.

Πλεύρωμα, τὸ, latus. qs. a πλευρόω.

Πλευστικός, ή, όν, navigationi accommodatus. Gl. Vet. navalis. A πλέω.

Πλευστικῶς, *Adv.* ad navigandum apte. A pr.

Πλέω, navigo. 2) naviculariam exerceo. 3) nato, fluito. 4) incerto gradu eo. f. πλεύσω. perf. πέπλευκα.

Πλήγιον, ου, τὸ, baculus. Hes. instrumentum feriendi. A πληγή.

Πληγάς, άδος, ἡ, falx. Hes. πληγάδες, pro συμπληγάδες, petræ concurrentes. A πλήσσω.

Πληγενής, ές, cognatus, propinquus. A πέλας & γίνομαι, s. [illegible].

Πληγή, ῆς, ἡ, plaga, ictus, vulnus. πληγαί, verbera. A πλήσσω.

Πλῆγμα, ατος, τὸ, plaga, ictus, vulnus. Ab eod.

Πλῆθος, εος, τὸ, multitudo quævis. 2) copia, abundantia. 3) populus. 4) plebs, vulgus. A πλήθω.

Πληθοχορεία, ἡ, saltatio frequens vel diuturna.

Πληθέχωρος, ον, multa capiens, latus. A πλῆθος & χωρέω, s. χώρα.

Πληθυντικός, ή, όν, augendi & multiplicandi vim habens. 2) pluralis, Phil. A πληθύνω.

Πληθυντικῶς, *Adv.* numero plurali, pluraliter, Phil. A pr.

Πληθύνω, multiplico, augeo, amplifico. 2) augesco, augeor numero, cresco, plenus sum, abundo. A seq.

Πληθύς, ύος, ἡ, multitudo. A πλῆθος.

Πληθυσμός, ῦ, ὁ, multiplicatio, auctio. A πληθύνομαι.

Πληθύω, multus vel plenus sum, abundo, exundo. A πληθύς.

Πλήθω, f. πλήσω, impleo, repleo. 2) plenus seu refertus sum, turgeo. πληθούσης ἀγορᾶς, pleno i. e. frequenti foro circa meridiem. πλήθομαι, impleor. A πλέω vel πίμπλημι.

Πληθώρα, ας, ἡ, Jon. πληθώρη, copia, redundantia. 2) satietas e copia. 3) ap. medicos, salubrium humorum redundantia. 4) hominum frequentia. A πλήθω.

Πληθωρέω, ῶ, impleo. πληθωρέομαι, inundo, inundor. A pr.

Πληθωρία, ἡ, redundantia, satietas. Ab eod.

Πληθωρικός, ή, όν, plenus. 2) plenus humoribus bonis. A pr.

Πλήκτης, ου, ὁ, percussor. 2) pugnax, rixosus. A πλήσσω.

Πληκτίζομαι, f. ίσομαι, digladior, usque ad plagas pugno, rixor. 2) insolenter me gero. 3) ad miserationem induco plangendo, h. e. feriendo corpus meum. A pr.

Πληκτικός, ή, όν, percutiendi seu feriendi vim habens, plagosus. Gl. V. rixosus, insolens. Ab eod.

Πληκτικῶς, cæsim, Gl. V. jaciendo, percutiendo. A pr.

Πλῆκτρον, ου, τὸ, plectrum citharistæ, scutica, flagellum, calcar galli gallinacei. Philox. pecten, tinnulum. omne, quo percuti & cædi potest. A πλήσσω.

Πληκτροποιός, οῦ, ὁ, ἡ, qui plectra sive instrumenta conficit, quibus citharæ pulsantur. E pr. & ποιέω.

Πληκτροφόρος, ου, ὁ, ἡ, calcaria ferens. E πλῆκτρον & φέρω.

Πλῆμα, τὸ, plenitudo. A πλήθω.

Πλήμη, seu πλήμμη, ης, ἡ, æstus maris accedens. Ab eod. s. a sq.

Πλῆμι, appropinquo. 2) impleo. A πλέω.

Πλημμέλεια, ας, ἡ, vitiositas, improbum factum, peccatum, erratum, error. A πλημμελής.

Πλημμελέω, ῶ, f. ήσω, incomposite, inconcinne, immoderate me gero, improbe me gero, pecco. Gl. V. pecco, delinquo. πλημμελεῖ, committit, Philox. πλημμελεῖται, committitur, Philox. πλημμεληθὲν, commissum, Gl. Vet. aor. 1. part. pass. πεπλημμεληκέναι. perpetrare, Philox. perf. act. inf. at πεπλημμέληται, admissum est, Philox. perf. pass. ind. Ab eod.

Πλημμέλημα, ατος, τὸ, peccatum, delictum, commissum, reatus, Philox. A pr.

Πλημμελής, έος, ὁ, ἡ, qui est contra modulationis normam, inconcinnus, absonus, Gl. Vet. inconditus. 2) immoderatus, vitiosus, culpabilis, mendosus. E πλήν, *præter*, *secus*, & μέλος.

Πλημμέλησις, εως, ἡ, delictum. A πλημμελέω.

Πλημμελῶς, *Adv.* immoderate, incondite, inconcinne. 2) perperam, male, vitiose, improbe. A πλημμελής.

Πλημμύρα, ας, ἡ, maris æstuantis accessus, inundatio, Gl. V. A πλήμμη.

Πλημ-

Πλημμυρέω, ῶ, f. ήσω, æstu inundo, restagno, redundo, plenus sum. Gl. V. πλημμυρεῖ, inundat, exuberat. A pr.

Πλημμυρία, ἡ, idem quod πλημμυρίς.

Πλημμυρίζω, inundo, Gl. V. Ab eod.

Πλημμύριον, ου, τό, æstuarium, & arx in æstuario. Ab eod.

Πλημμυρίς, ίδος, ἡ, maris æstuantis accessus, exundatio, impetus fluctuum maris. 2) humiditatis abundantia. Ab eod.

Πλημμύρω, æstuo, inundo, restagno. Ab eod.

Πλήμνη, ης, ἡ, modiolus sive fistula rotæ, cui axis inseritur. A πλήθω, f. πλήσω.

Πλημνόδετον, ου, τό, modioli vinculum, ferramentum quo radii modiolo colligantur. E pr. & δέω.

Πλημοχόη, ης, ἡ, vas fictile, ad turbinis figuram accedens. A πλήθω vel πλήμη & χέω.

Πλήν, præterquam, præter. 2) sed, verum, tamen, verumtamen. Hinc 3) cæterum, in principio, transeundi causa, aut redeundi ad rem. πλὴν ὅτι, nisi quod, præterquam quod, πλὴν ἐὰν ἤ, nisi si, ἄλλος, πλὴν, alius, quam, πλὴν ἐάν, si modo, πλὴν εἰ, nisi.

Πλήξιππος, ου, ὁ, qui pungit & stimulat equos, agitator & domitor equorum, eques. 2) bellator. E πλήσσω & ἵππος.

Πλήρης, εος, ὁ, ἡ, plenus. 2) perfectus seu integer. *Superl.* πληρέστατος, *Adv.* πληρέστατα, plenissime. A πλέος.

Πληροσέληνον, plena luna, Gl. V. A sq.

Πληροσέληνος, ὁ, ἡ, plenilunium. E πλήρης & σελήνη.

Πληροφορέω, ῶ, f. ήσω, justum pondus, justam mensuram do. 2) certiorem facio. 3) satisfacio dando, argumentis, testimoniis: plane probo. *Pass.* justum pondus &c. accipio. 2) certior fio. 3) persuasum habeo, certo scio. 4) πεπληροφορημένα, res certæ.

Πληροφόρημα, ατος, τό, plenitudo. 2) satisfactio. 3) certitudo. A pr.

Πληροφορία, ας, ἡ, certa fides, certa persuasio. Ab eod.

Πληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo, repleo, *item* instruo, v. c. naves justo numero militum. 2) prægnantem, gravidam reddo. 3) suppleo, supplementum adjicio. 4) absolvo, perficio. 5) satio, *proprie & tropice*. 6) solvo quod debeo, stipem confero. πληρῶσαι, terminare, Phil. 7) *pass.* πληροῦσθαι dicuntur in N. T. vaticinia, cum eventum habent, item cum fit, quod dictum est: tempus porro, cum adest, venit, aor. 1. inf. πληρωθῇ, farciatur, Gl. V. aor. 1. pass. subj. A πλέως.

Πλήρωμα, ατος, τό, id, quo quid completur. Unde 1) socii navales &c. 2) naves instructæ ipsæ. 3) supplementum exercitus. 4) summa definita, numerus definitus, justus numerus. Dicitur & de actu pro πλήρωσις, ut κύλικος πλήρωμα, munus pincernæ ap. Eurip. & sic quoque in libris sacris accipitur. A πληρόω.

Πλήρωσις, εως, ἡ, repletio cujuslibet rei, & quacumque in parte. 2) plenitudo. 3) perfectio & absolutio. 4) solutio ejus quod debeas. Ab eod.

Πληρωτής, ῦ, ὁ, qui ἔρανον, h. e. stipem sive ad juvandum amicum, sive ex pacto certis temporibus, confert: unde πληρωτὴς ἐράνου. 2) cum ἔρανος convivium de symbolis significat, πληρωτὴς est ἐρανάρχης h. e. συμποσιάρχης, præfectus convivii curandi, cogendi, regendi. Ab eod.

Πληρωτικός, ή, όν, implendi seu replendi vim habens, Gl. V. explebilis. Ab eod.

Πλησιάζω, f. άσω, accedo, appropinquo. 2) familiariter ad aliquem accedo, aliquo familiariter utor. 3) sector quem. 4) rem habeo cum aliqua, concumbo. A πλησίον.

Πλησιαίτερος, & πλησιαίτατος, v. πλησίος.

Πλησίαλος, ου, ὁ, ἡ, maritimus, mari vicinus. Hinc τὸ πλησίαλον, ου, ora maritima. Ex eod. & ἅλς.

Πλησιασμός, ῦ, ὁ, accessus, appropinquatio. 2) familiaris consuetudo & sectatio. 3) coitus. A πλησιάζω.

Πλησίγναθος, ου, ὁ, ἡ, maxillas seu buccas implens. E πλήθω & γνάθος.

Πλησιέστερος, & πλησιέστατος, v. πλησίος.

Πλησίμοχθος, ὁ, ἡ, ærumnosus. E πλήθω & μ.

Πλησιόθεος, ου, ὁ, ἡ, deo vicinus, proximus.

Πλησιῖνος, ὁ, ἡ, vicinus.

Πλησίον, prope, juxta, cominus. Hinc ὁ πλησίον, propinquus, proximus.

Πλησίος, ία, ίον, propinquus, proximus, vicinus. *Comp.* πλησιέστερος & πλησιαίτερος. *Sup.* πλησιέστατος & πλησιαίτατος. A πέλας, *prope*.

Πλησιοχώρα, ας, vicina regio.

Πλησιόχωρος, ου, ὁ, ἡ, confinis, finitimus, accola, Phil. E πλ. & χώρα.

Πλησίστιος, ου, ὁ, ἡ, velum implens, *de vento*. 2) qui prospero cursu & plenis velis navigat. E πλήθω & ἱστίον.

Πλησιφαής, έος, ὁ, ἡ, plenam lucem habens, Epith. Lunæ. Ex eod. & φάος.

Πλήσμα, ατος, τό, explementum, seu id, quo aliquid expletum est. A πλήθω.

Πλήσμη, ἡ, idem quod πλήσμα.

Πλήσμιος, ία, ιον, replens, implens. 2) delicatus, fastidium celeriter afferens. Hinc τὸ πλήσμιον, ου, fastidium e satietate. Ab eod.

Πλησμίως, *Adv.* ad satietatem, fastidium. A pr.

Πλησμονή, ῆς, ἡ, satietas. 2) intemperantia in cibo &c. abundantia, redundantia, plenitudo, repletio in corpore humano. Ab eod.

Πλησμονώδης, εος, ὁ, ἡ, replens, satians. A pr.

Πλήσσω, vel πλήττω, f. ξω, percutio, ferio, πεπληγμένος, percussus, perf. pass. πληγείς, percussus, aor. 2. Ab antiquo πλήγω.

Πληθύω, repleo. A πλήθω.

Πλήστιγξ, ιγγος, ἡ, flagellum. A πλήσσω.

Πλήτης, ου, ὁ, qui appropinquat, pro πελάτης. A πελάω.

Πλείων, ονος, ὁ, ἡ, amplior, copiosior. Comp. a πολύς.

Πλίγμα, ατος, τό, gradus, gressus. 2) passus. 3) saltus. 4) ictus, percussio. A πλίσσω.

Πλινθεία, ας, ἡ, laterum fictio. 2) lateritium opus. 3) agmen militare quadratum. A πλινθεύω.

Πλινθεῖον, ου, τό, figlina laterum, officina, in qua lateres finguntur. Ab eod.

Πλίνθευσις, εως, ἡ, laterum fictio. Ab eod.

Πλινθευτής, ῦ, ὁ, laterum fictor. Ab eod.

Πλινθεύω, f. εύσω, lateres fingo. 2) e lateribus ædifico. 3) in lateris formam effingo seu formo. A πλίνθος.

Πλινθηδόν, *Adv.* in lateris formam. Ab eod.

Πλίνθινος, ίνη, ινον, lateritius. Ab eod.

Πλινθίον, ου, τό, laterculus. 2) quævis figura quadrilatera, in primis oblongior. 3) laterculus & abacus. 4) genus aciei militaris. 5) machinamenti genus. Dim. ab eod.

Πλινθίς, ίδος, ἡ, idem quod seq.

Πλίνθος, ου, ἡ, later, imbrex, tegula. 2) pars quædam capitis columnæ.

Πλινθευτρὶς, ἡ, idem quod πλινθίδιον.
Πλινθουργέω, ῶ, f. ήσω, lateres conficio, vel coquo. A πλινθουργός.
Πλινθουργία, ας, ἡ, laterum confectio. Ab eod.
Πλινθουργὸς, ῦ, ὁ, qui lateres conficit. Gl. V. laterarius. E πλίνθος & ἔργον.
Πλινθοφορέω, lateres porto.
Πλινθόω, ῶ, f. ώσω, e lateribus construo seu fabricor quidpiam. A πλίνθος.
Πλινθυφὴς, έος, ὁ, ἡ, e lateribus contextus, constructus. Ex eod. & ὑφὴ f. ὑφαίνω.
Πλὶξ, gradus, gressus, passus. 2) spatium inter pollicem & medium digitum. A seq.
Πλίσσω, πλίσσομαι, gradior, ut v. c. equi ostensionales curruí adjuncti. 2) percutio, ferio.
Πλιχὰς, άδος, ἡ, pars corporis inter inguina & femur: cutis, quæ pudendis subest. A pr.
Πλίχος, idem & ab eod.
Πλοὰς, άδος, ἡ, fluitans. v. πλωάς. A πλέω.
Πλοηποιὸς, ο, ὁ, ἡ, navigationem efficiens. E πλόος & ποιέω.
Πλοιάριον, ου, τὸ, navicula, Gl. V. cymba. 2) calceamenti muliebris genus. A πλοῖον.
Πλοΐζω, & πλοΐζομαι, navigo, navi proficiscor. A πλόος.
Πλόϊμος, ου, ὁ, ἡ, navigabilis, navigationi aptus. Ab eod.
Πλοιοειδὴς, ές, navis figuram habens. E sq. & εἶδος.
Πλοῖον, ου, τὸ, navis, in primis oneraria. A πλέω, *navigo*.
Πλοιοφόρος, ου, ὁ, ἡ, naviger, Gl. V. E pr. & φέρω.
Πλοκαμὶς, ῖδος, ἡ, crines plexi & intorti, cincinni, coma. A πλέκω.
Πλόκαμον, ου, τὸ, textum. 2) vitile opus. A seq.
Πλόκαμος, ου, ὁ, crines plexi & intorti, cincinni, nodi crinium nervorum. Gl. Vet. crinis. πλόκαμοι, crines, cæsaries, Plut. A πλέκω.
Πλοκερὸς, ρὰ, ρὸν, textilis. A πλόκος.
Πλοκεὺς, έως, ὁ, textor, Gl. V. Ab eod.
Πλοκὴ, ῆς, ἡ, nexus, textum, trama, Philox. 2) contextus, compositio, argumentum. 3) dolus, fallacia, argutiæ. 4) Figura oratoria. A πλέκω.
Πλόκιμος, ου, ὁ, ἡ, textilis, nexilis. A πλόκος.
Πλόκιον, ου, τὸ, cirrus, coma plexa. 2) genus quoddam monilis collaris. Dim. ab eod.
Πλόκιος, ία, ιον, nexilis, textilis. 2) perplexus, intricatus. Ab eod.
Πλόκος, ου, ὁ, cirrus, plexus capillus, coma plexa. 2) funis. A πλέκω.
Πλόος, *contr.* πλοῦς, ὁ, navigatio, cursus. 2) expeditio navalis. A πλέω.
Πλουθυγίεια, ας, ἡ, sanitas cum divitiis, plenissima felicitas. E πλοῦτος & ὑγίεια.
Πλουσιάζω, f. άσω, divitem reddo. A πλούσιος.
Πλουσιακὸς, ή, όν, opulentus. Ab eod.
Πλουσιόδωρος, ου, ὁ, ἡ, largis muneribus locupletans. Ex eod. & δῶρον.
Πλούσιος, ία, ιον, dives, opulentus. A πλοῦτος.
Πλουσίως, *Adv.* abunde, affluenter. A pr.
Πλουταγαθὴς, ές, dives, refertus divitiis. E πλοῦτος & ἀγαθός.
Πλουτ[illegible], ας, ἡ, commentatio ditescendi, philosophia, cujus finis divitiæ. Ex eod. & [illegible].
Πλούταξ, ακος, ὁ, valde dives, vel satis dives. A πλοῦτος.
Πλουτέλεια, ἡ, magnificentia, copiæ, pro πολυτέλεια vel πλουτοτέλεια.

Πλουτεὺς, έως, ὁ, Plutus. A πλοῦτος.
Πλουτέω, ῶ, f. ήσω, divitem reddo. 2) dives sum. Ab eod.
Πλουτηρὸς, ά, όν, dives. A pr.
Πλουτίζω, f. ίσω, dito, locupleto, divitem reddo. πλουτίζεται, ditescit, Philox. A πλοῦτος.
Πλουτίνδην, *Adv.* eligendo ditiores, vel ditissimum quemque, e censu. Ab eod.
Πλουτοδότηρ, ῆρος, ὁ, πλουτοδότειρα, ἡ, divitias ministrans & suggerens.
Πλουτοδότης, ου, ὁ, idem.
Πλουτοδοτέω, divitias largior. A pr.
Πλουτοποιὸς, ῦ, ὁ, ἡ, qui divitias congerit. 2) lucrosus, quæstuosus. E sq. & ποιέω.
Πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ, opulentia, copia. 2) Plutus, deus divitiarum. 3) vitia cum divitiis conjuncta. quasi a πλεῖστος.
Πλουτοταφὴς, ὁ, ἡ, divitiis non utens, sed abscondens eas penitus. E pr. & θάπτω.
Πλουτοφόρος, ου, ὁ, ἡ, divitias adferens, augens. E πλ. & φέρω.
Πλουτόχθων, ονος, ὁ, ἡ, dives terra, Suic.
Πλούτων, ωνος, ὁ, Dis, Pluto. A πλοῦτος.
Πλουτώνια & πλουτώνεια, sc. χωρία, seu τομεῖα, loca, quæ perniciosos ac pestilentes odores exhalant. A pr.
Πλοχμὸς, ῦ, ὁ, crinis plexus & intortus. A πλέκω.
Πλωὰς, άδος, ὁ, ἡ, fluitans, aut innatans. A πλόος.
Πλῦμα, ατος, τὸ, aqua sordida e lotura, aqua, in qua aliquid ablutum est. 2) tritum & exhaustum scortum. A πλύνω. v. λῦμα.
Πλύνος, ου, ὁ, res, quæ lavatur. Ab eod.
Πλυνὸς, ῦ, ὁ, labrum, lavacrum; item, in quo abluuntur panni. 2) maledictis obrutus, infamatus. πλυνὸν ποιεῖν τινα, omnibus conviciis proscindere aliquem, maledicta effundere in aliquem. Ab eod.
Πλυντὴρ, ῆρος, ὁ, qui lavat. *item* idem quod præc. n. 1. Ab eod.
Πλυντήρια, ων, τὰ, sacrum, quod Athenis in honorem Aglauri, filiæ Cecropis, agitabatur. Ab eod.
Πλύντης, ου, ὁ, fullo. Ab eod.
Πλυντικὸς, ή, όν, fullonius. A præc.
Πλυντρὶς γῆ, terra, qua in eluendis pannis utebantur. A seq.
Πλύνω, f. υνῶ, lavo, proprie vestes sordidas &c. 2) vertendo purgo, verro. 3) conviciis incesso, maledictis proscindo, objurgo. πεπλυμμένος, lotus, Philox. perf. part. pass.
Πλύσμιον, lavatorium, Gl. Vet. A pr.
Πλύσις, εως, ἡ, lotio, lotura. Ab eod.
Πλύσμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.
Πλυσμὸς, ὁ, idem. & pro πλυντὴρ, Hes. Ab eod.
Πλύτης, ου, ὁ, lavator, Gl. V. Ab eod. v. πλυντήρ.
Πλυτὸς, ή, όν, lotus. Ab eod.
Πλωὰς, άδος, ἡ, quæ supernatat, natat. item πλωϊὰς, usitatius. v. sq.
Πλωΐαδες νεφέλαι, natantes nubes, & quæ crebro circumferuntur. A πλώω.
Πλωΐζω, & πλωΐζομαι, navigo. Ab eod.
Πλώϊμος, ου, ὁ, ἡ, navigabilis, de mari, verno tempore. 2) navigationi idoneus. Ab eod.
Πλῶς, ωτὸς, ὁ, pl. πλῶτες, pisces quidam. Ab eod.
Πλωτὴρ, ῆρος, ὁ, natator. 2) nauta. Ab eod.
Πλώτης, ου, ὁ, idem quod πλώς. Ab eod.
Πλωτικὸς, ή, όν, navigationi, vel natationi aptus. 2) qui rei nauticæ operam dat. 3) Epith. mercatorum. Ab eod.

Πλω-

Πλωτὸς, ἡ, ὸν, navigabilis, navibus pervius. 2) qui navibus adiri poteſt. 3) de tempore, quo mare navigari poteſt. 4) natatilis. Ab eod.

Πλωτὴρ, ῆρος, ὁ, navigator, nauta. Ab eod.

Πλώω, navigo. 2) nato, fluito. A πλέω.

Πνεῦμα, ατος, τὸ, ſpiritus, flatus, flamen. 2) nota adſpirationis, Gl. Vet. 3) vita. In Scriptura S. Spiritus S. 2) ſpiritus propheticus, ut fatidicæ. 3) divina natura Chriſti. 4) ſanctitas animi, & ſtudium pietatis. 5) religio Chriſtiana, Euangelium ſ. Scriptura S. 6) omnia effecta virtutis divinæ, ut miracula &c. 7) mens humana. 8) ſenſus animi. A πνέω.

Πνευματίας, ου, ὁ, cui magna & frequens reſpiratio eſt. 2) cui venter flatu diſtenditur. A pr.

Πνευματιάω, ſuſpiro, Phil. A pr.

Πνευματίζω, ſpiritum ſcribo & pronuncio in littera. A πνεῦμα. n. 2.

Πνευματικὸς, ἡ, ὸν, ſpiritualis, ſpiritalis, qui a ſpiritu cietur. 2) flatibus ventorum obnoxius, ventoſus. 3) inflatus, flatu plenus, flatu ſeu ſpiritu diſtentus. 4) flatus ciens, inflans. In Scriptura S. divinus, ſanctus, purus, perfectus, vi & efficacia præditus: it. quod Scriptura S. continet, quod cum ea convenit. Hinc ἡ πνευματικὴ, ῆς, ſc. ἐπιστήμη, vel θεωρία, diſciplina philoſophica de ſpiritibus agens.

Πνευματικῶς, *Adv.* ſpiritualiter. 2) allegorice. 3) ſecundum Scripturam S. 3) vi & auxilio divino. 5) ſancte, pie. A pr.

Πνευμάτιον, ου, τὸ, parvus flatus. 2) animula. A πνεῦμα.

Πνευμάτιος, ου, ὁ, ἡ, ventoſus. 2) flatibus ventorum obnoxius. Ab eod.

Πνευματισμὸς, ὁ, pronunciatio cum ſpiritu, in pr. aſpero. A πνευματίζω.

Πνευματοδόχος, ου, ὁ, ἡ, ſpiritus ſ. flatus recipiens. E πν. & δέχομαι.

Πνευματοκήλη, ης, ἡ, hernia ventoſa.

Πνευματοκίνητος, ου, ὁ, ἡ, a ſpiritu motus.

Πνευματοκινήτως, *Adv.* impulſu divini Spiritus.

Πνευματοκλήτωρ, ορος, ὁ, ſpiritus vocator & quaſi arceſſitor.

Πνευματομάχος, ου, ὁ, ἡ, qui Spiritui S. repugnat; qui divinitatem Sp. S. in dubium vocat. E πν. & μάχομαι.

Πνευματόμφαλος, ου, ὁ, ἡ, cui umbilicus flatu protuberat.

Πνευματοποιέω, flatus concito. πνευματοποιοῦντα, flatulenta.

Πνευματοφορέομαι, οῦμαι, a vento feror, vento agitor. 2) adflatus ſum a numine divino. A ſeq.

Πνευματοφόρος, ου, ὁ, ἡ, a numine, ſpiritu divino adflatus. E πν. & φέρω.

Πνευματόω, ῶ, f. ώσω, flatu ſeu ſpiritu impleo, flatus excito. 2) in ſpiritum verto. 3) ſpiritu adflo. A πνεῦμα.

Πνευματώδης, εος, ὁ, ἡ, ſpiritu plenus, ventoſus. 2) qui flatus movet, qui inflat, flatulentus. 3) inflatus, flatu diſtentus. 4) anhelus, qui ægre reſpirat. Ab eod.

Πνευμάτωσις, εως, ἡ, inflatio. A πνευματόω.

Πνευματωτικὸς, ἡ, ὸν, inflandi ſeu flatus excitandi vim habens. Ab eod.

Πνεύμονος, ου, ὁ, anhelus, difficultate reſpirandi laborans. A πνέω. (ſed l. πνευμονικός.)

Πνευματικὰ, ῶν, τὰ, inſtrumenta, quæ ſpiritu inflantur. A πνεῦμα.

Πνευμονίας, ου, ὁ, ad pulmonem pertinens. Ab eod.

Πνευμονικὸς, ἡ, ὸν, ad pulmonem pertinens. 2) vitio pulmonum laborans. A ſeq.

Πνεύμων, ονος, ὁ, pulmo, reſpirandi inſtrumentum. 2) piſcis quidam marinus. A πνέω.

Πνεῦσις, εως, ἡ, ſpiratio, flatus. Ab eod.

Πνευστιάω, ῶ, anhelo, crebro ſpiro ſeu reſpiro, ægre reſpiro. πνευστιῶν, anhelans, Phil. Ab eod.

Πνευστικὸς, ἡ, ὸν, ſpiritalis. 2) inflatus. Ab eod.

Πνέω, f. εύσω, flo, ſpiro, anhelo. 2) odorem ſpiro, oleo, Gl. V.

Πνιγαλίων, ωνος, ὁ, incubus, ſuppreſſio nocturna, qua dormientes ſuffocari ſibi videntur. A πνίγω.

Πνιγαλιὼν, ῶνος, ὁ, idem & ab eod.

Πνιγευτὸς, ῦ, ὁ, laqueus, quo ſe quis ſtrangulat, Heſ. Ab eod.

Πνιγεὺς, έως, ὁ, furnus, aheneum, in quo carbones, aut carnes, quæ inaſſantur, ſuffocantur. Ab eod.

Πνιγηρὸς, ὰ, ὸν, æſtu ſuffocans, æſtu moleſtus, vaporibus plenus & moleſtus. 2) ſuffocans. Ab eod.

Πνιγῖτις γῆ, terra quædam colore nigra. Ab eod.

Πνῖγμα, ατος, τὸ, ſuffocatio, ſtrangulatio. Ab eod.

Πνιγμονὴ, ἡ, idem. Ab eod.

Πνιγμὸς, ῦ, ὁ, ſuffocatio, Phil. Ab eod.

Πνιγμώδης, εος, ὁ, ἡ, ſuffocans, ſtrangulans, angendi vim habens. A pr.

Πνιγόεις, όεσσα, όεν, idem. A πνίγω.

Πνῖγος, εος, τὸ, ſuffocatio, ſtrangulatio. 2) calor æſtivus, quaſi angens, ſuffocans, Phil. æſtus. Ab eod.

Πνίγω, f. ξω, ſuffoco, ango, neco, Gl. V. πνιγεὶς, ſuffocatus, Philox. aor. 2. part. paſſ. πνιγήσεται, ſuffocabitur, F. 2. paſſ. 2) coquo vel aſſo in aheno contecto, ne quid vaporis exeat. v. πνικτός.

Πνιγώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod πνιγηρός. A πνῖγος.

Πνικτὸς, ἡ, ὸν, ſuffocatus, præfocatus, ſtrangulando enecatus. πνικτὰ, de carnibus coctis in πνιγεῖ. A πνίγω.

Πνὶξ, ιγὸς, ἡ, ſuffocatio, ſtrangulatio. Ab eod.

Πνῖξις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Πνοὴ, ῆς, ἡ, flatus, ſpiritus, ſpiraculum, aura, odor, Gl. V. A πνέω.

Πνοίπους, οδος, ὁ, ἡ, pernix pedibus, ut ventus, velociſſimus, Heſ.

Πνοιὴ, ῆς, ἡ, Poet. pro πνοή. πνοιῇς, Dat. pro πνοιαῖς.

Πνόος, ου, ὁ, flatus, ſpiritus. 2) ſonus. A πνέω.

Πνύκη, ης, ἡ, concionis locus Athenis, in arce. A πνὺξ, idem.

Πνυκίτης, ου, ὁ, Epith. populi coeuntis in Pnyce: item ſtrepitus & fremitus, qualis ſolet eſſe populi.

Πνῦμαι, & πέπνυμαι, πνέω, ſpiro, vivo, intelligo, ſapio, πέπνυται, ſapit. πεπνυμένος, ſapiens, cordatus, prudens.

Πνὺξ, υκὸς, & πυκνὸς, ἡ, locus Athenis in arce, ubi conciones habebantur. A πνέω.

Πνυτὸς, ὴ, ὸν, prudens, Heſych. pro πινυτός.

Πόα, ας, ἡ, herba, gramen, pabulum.

Ποάζω, herbas lego, herbas inutiles evello, i. e. runco. A pr.

Ποάριον, ου, τὸ, herbula, parva herba. Dim. a πόα.

Ποασμὸς, ῦ, ὁ, noxiarum herbarum evulſio, runcatio. A ποάζω.

Ποάστρια, ας, ἡ, quæ noxias herbas evellit. Ab eod.

Ποάστριον, ου, τὸ, falx, qua ſecantur herbæ. Ab eod.

Ποδαβρὸς, ῦ, ὁ, pedibus teneris mollibuſque præditus. E πούς & ἁβρός.

Πο-

Ποδάγρα, ας, ἡ, pedica, tendicula. 2) podagra ſ. articularis morbus, cum pedum articulos noxius humor infeſtat eoſque captos tenet, h. e. non compotes ſui reddit, ut nequeant ſeſe ſponte ſua movere, ſed velut pedica quadam conſtricti teneantur. E πὰς & ἄγρα.
Ποδαγράω, & ποδαγριάω, ῶ, podagra laboro, podagricus ſum. A præc.
Ποδαγρίζομαι, f. ίσομαι, idem & ab eod.
Ποδαγρικὸς, ἡ, ὸν, qui podagra tentatur vel laborat, podager, podagricus. Ab eod.
Ποδαγρὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.
ΠΟΔΑ'ΚΝΗ, vel ποδάκνης, vinculum in arcu, Pollux.
Ποδαλγέω, ῶ, f. ήσω, pedum dolore ſeu podagra laboro. A ſeq.
Ποδαλγὴς, έος, ὁ, ἡ, dolore pedum laborans. E πῶς & ἀλγέω vel ἄλγος.
Ποδαλγία, ας, ἡ, pedum dolor, podagra. Ab iiſd.
Ποδαλγικὸς, ἡ, ὸν, qui pedum dolore ſeu podagra laborat. A præc.
Ποδαλγὸς, ῦ, ὁ, idem. E πῶς & ἄλγος.
Ποδάνεμος, ου, ὁ, ἡ, v. ποδήνεμος.
Ποδανιπτὴρ, ῆρος, ὁ, pelluvium, pelvis, ad lavandos pedes.
Ποδάνιπτρον, ου, τὸ, aqua, qua pedes abluuntur.
Ποδαπὸς, ἡ, ὸν, cujas, ex qua regione? qſ. a τῦ δαπέδου.
Ποδάργη, ης, ἡ, Podarge, equæ nomen. A ſeq.
Πόδαργος, ου, ὁ, ἡ, albos, vel celeres pedes habens. 2) nomen proprium equi. E πὰς & ἀργός.
Ποδαρίζω, ſalio. A ſeq.
Ποδάριον, ου, τὸ, pediculus, i. e. pediolus, vel exiguus pes. Dim. a πὰς.
Ποδάρκης, εος, ὁ, ἡ, pedibus valens, celer. Ex eod. & ἀρκέω.
Πόδαυρος, ου, ὁ, ἡ, qui velocitate pedum auras ſeu ventos æquat. Ex eod. & αὔρα.
Ποδεῖον, ſive πόδιον, ου, τὸ, ſocculus, qui pedi induitur. 2) udo. v. & πόδιον. A πὰς.
Ποδεκμάγιον, & ποδεκμαγεῖον, ου, τὸ, pedale, Gl. Vet.
Ποδένδυτον, ου, τὸ, pedis indumentum, pedica, pedis vinculum. A ſeq.
Ποδένδυτος, ον, pedi indutus. Ex eod. & ἐνδύω.
Ποδεὼν, ῶνος, ὁ, petiolus, in utre pendulus, per quem liquor effunditur. 2) pes navis ut πὰς. 3) calceamenti ruſtici genus. A πὰς.
Ποδηγετέω, ῶ, f. ήσω, viam monſtro, dux itineris ſum. 2) perduco. A ſeq.
Ποδηγέτης, ου, ὁ, viæ dux. A ſeq.
Ποδηγέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ποδηγετέω. E π. & ἄγω.
Ποδηγὴς, ὲς, ſciens ſ. peritus viæ. A pr.
Ποδηγία, ἡ, itineris demonſtratio, ductus. A ποδηγής.
Ποδηγητικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ποδηγὴς, Suid.
Ποδηγὸς, ῦ, ὁ, ἡ, viæ dux. 2) aſſecla. 3) pædagogus. E π. & ἀγός.
Ποδηνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, ad pedes dependens. Ex eod. & ἠνεκής.
Ποδήνεμος, ου, ὁ, ἡ, pedibus, i. e. pedum velocitate ventos æquans, pedibus admodum celer. Ex eod. & ἄνεμος. v. ποδάνεμος.
Ποδήρης, εος, ὁ, ἡ, ad pedes uſque pertinens ſeu dependens. ποδήρης χιτὼν, tunica talaris, Gl. Vet. E πὰς & ἄρω. Sed ποδήρης ναῦς, navis, quæ remigando impellitur: nam remi navium quaſi pedes ſunt, & ſic a poetis appellantur. Euſt. Heſ. Ex eod. & ἐρέσσω.
Ποδηροφορέω, ῶ, talarem veſtem gero. A pr. & φ.
Ποδιαῖος, αία, αῖον, pedalis, pedaneus. A πὰς.

Ποδίζω, f. ίσω, pede metior. 2) pedes ligo, ſeu pedicis obligo. Ab eod.
Ποδικρότος, ου, ὁ, ἡ, pedibus plaudens, pedibus ſtrepitum edens.
Πόδιον, ου, τὸ, petiolus, pediculus. 2) tegumentum pedis, ſoccus, faſcia, qua pes involvitur, pedulis, quæ & πίλος. Dim. a πὰς.
Ποδίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.
Ποδισμὸς, ῦ, ὁ, dimenſio pedibus facta, ratio menſurandi pedibus. 2) ſaltationis genus. A ποδίζω.
Ποδιστὴρ, ῆρος, ὁ, ad ipſos pedes pertinens ſeu dependens. 2) lebes, cacabus. Ab eod.
Ποδοκάκη, ης, ἡ, lignum, in quod inſerti captivorum pedes in carcere conſtringuntur, cippus, pedica. E πὰς & κακός.
Ποδόκοιλον, ου, τὸ, vola pedis. Ex eod. & κοῖλον.
Ποδοκροτία, ας, ἡ, plauſus pedum, ſeu pulſatio. Ex eod. & κρόω.
Ποδοκτυπέω, f. ήσω, ſalto. Ex eod. & κτ.
Ποδοκτυπὶς, ἡ, ſaltatrix. Ex eod. & κτύπος.
Ποδονιπτὴρ, ῆρος, ὁ, pelluvium, pelvis ad lavandos pedes.
Ποδόνιπτρον, ου, τὸ, aqua, qua pedes lavantur. Gl. Vet. pelluvium, pollubrum.
Ποδονομέω, ſalto. E π. & νέμω n. 6. aut νόμος.
Ποδόρπον, ſ. ποδόστρεον, ου, τὸ, potius, veſtis ad pedes demiſſa, talaris. A πὰς.
Ποδοστράβη, ης, ἡ, inſtrumentum tortorum. 2) inſtrumentum medicum. 3) tendicula, qua cervi capiuntur. Ex eod. & στρέφω.
Ποδόστροφον, ου, τὸ, pedum retinaculum. Ex iiſd.
Ποδότης, ητος, ἡ, pedatus. *Aliis* ποδότης, ου, ὁ, pedatus, i. e. pedibus præditus. A πὰς.
Ποδοτρόχαλος, ου, ὁ, ἡ, pede rotam circumagens, ut figulus, ſive ipſa rota, quæ pede circumagitur.
Ποδοχέω, ῶ, clavum teneo, ad gubernaculum ſedeo. E π. & ὄχω.
Ποδοψήστρον, ου, τὸ, pedum ſubſtragulum. E π. & ψάω.
Ποδοψοφία, ἡ, ſonus pedum in inceſſu. E π. & ψόφος.
Ποδόω, intendo funibus, qui πόδες dicuntur.
Ποδωκεία, ας, ἡ, pedum pernicitas. A ſeq.
Ποδώκης, εος, ὁ, ἡ, pedibus celer. E π. & ὠκύς.
Ποδωκία, ας, ἡ, pedum pernicitas. A præc.
Πόδωμα, ατος, τὸ, pulpitum, Gl. Vet. A ποδόω.
Ποδωτὸς, ἡ, ὸν, funibus, qui πόδες dicuntur, intentus. Ab eod.
Ποηστρόφος, ου, ὁ, ἡ, herbas alens ſeu nutriens, herbidus. E πόα & τρέφω.
Ποέω, ῶ, facio, pro ποιέω.
Πόη, herba, Gl. Vet. Al. πόα.
Ποηλογέω, ῶ, f. ήσω, berbas colligo. E pr. & λέγω.
Ποηφαγέω, ῶ, f. ήσω, herbis veſcor. E πόη & φάγω.
Ποηφαγία, ας, ἡ, cibi uſus ex herbis. A ποηφάγος.
Ποηφαγὴς, ἐς, idem quod ſeq.
Ποηφάγος, ου, ὁ, ἡ, herbis veſcens. 2) animal Indicum, duplo majus, quam equus.
Ποθαίνω, idem quod ποθέω. Euſt.
Ποθεινὸς, ἡ, ὸν, deſiderabilis, exoptatus. Gl. Vet. deſideratus, amabilis. A πόθος.
Ποθεινῶς, *Adv.* magno deſiderio. Comp. ποθεινοτέρως.
Πόθεν, *Adv.* unde? undeoam? qui fiat? 2) ſervit negationi fortiori; jungitur fere γάρ. πόθεν γὰρ, nullo modo. Ab ὅθεν.
Ποθὲν, aut ſine accentu, *Adv.* alicunde. Ab eod.
Ποθέρπω, f. ψω, accedo. *Dor.* pro προσέρπω. E ποτὶ pro πρὸς & ἕρπω.
Ποθέσπερα, *Adv.* veſperi. Ex eod. & ἑσπέρα.

Πο-

Ποθέω, ῶ, desidero, amo. πόθεσκον pro ἐπόθεσαν, desiderarunt, aor. 1. pl. πεποθημένος, exoptatus, Gl. Vet. perf. pass. part. A πόθος.

Ποθὴ, ῆς, ἡ, desiderium, amor. A pr. pro πόθησις.

Πόθημα, ατος, τὸ, idem. a) res desiderata. Ab eod.

Πόθημαι, desidero, requiro. Ut hinc sit ποθήμεναι, inf. Ab eod.

Πόθησις, εως, ἡ, ipsa actio desiderandi. a) desiderium, amor. Ab eod.

Ποθητὸς, ὴ, ὸν, desideratus, desiderabilis. Ab eod.

Πόθι, *Adv.* ubi? ubinam? quo? Ab ὅθι.

Ποθὶ, vel ποθι, *Adv.* alicubi, aliquando. Ab eod.

Ποθόβλητος, ου, ὁ, ἡ, desiderio tactus, vel captus. a) Cupidinis telis ictus, a Cupidine vulneratus. 3) amatorius.

Ποθολκὶς, ίδος, ἡ, habena, qua trahuntur vel reguntur jumenta. *Dor.* pro προσολκίς. E ποτὶ & ἕλκω.

Ποθορμέω, ῶ, adspicio. *Dor.* pro προσοράω.

Ποθορέω, *Dor.* idem pro προσορῶ.

Ποθόψομαι, idem & ex iisd.

Πόθος, ου, ὁ, desiderium, amor, cupido, Philox. detrimentum, Gl. Vet. (Ab antiquo ποθω vel πόθω, unde Lat. *peto*.)

Ποῖ, *Adv.* quo? quonam? quorsum? ubi? quousque? quamdiu? Ab οἱ, *quo*.

Ποι, *Adv.* aliquo. 2) alicubi. 3) quodammodo. Ab eod.

Ποιὰ, ᾶς, s. ποίη, ας, item ποία, herba. 2) Cereales fruges. 3) annus. A πόα.

Ποιάεις, *Dor.* pro ποιήεις.

Ποιέω, ῶ, f. ήσω, facio, efficio, fabricor. 2) carmina compono. ποιῆσαι, condere, componere, Philox. aor. 1. inf. ποιήσω, faxo, Gl. Vet. Fut. 1. ποίησον, fac, effice, Gl. Vet. aor. 1. imperat. ἐποίησεν, admisit, Philox. aor. 1. ind. 3. s. ποιήσασθαι ταχέως, arripere, Philox. aor. 1. med. inf. Sed hoc verbum varias significationes accipit diversis junctum substantivis aut particulis, in activo & medio, ut ποιεῖν τὸν νόμον, servare legem, at ποιεῖσθαι νόμον, legem sancire, sinere sibi irrogari, pati sibi ferri. θυσίας ποιεῖν, sacrificare. ἑορτὴν ποιεῖν, diem festum celebrare. ποιεῖν πρός τι, valere ad aliquid. ποιεῖν λέγοντα, inducere loquentem: cum ἐπὶ, colloco, pono &c. *In medio* 1) cum subst. dicitur intransitive, ut χρόνον ποιεῖσθαι, morari, λόγον ποιεῖσθαι, dicere, ἀρχὴν ποιεῖσθαι, incipere, παρουσίαν ποιεῖσθαι, opem ferre. 2) ubi transitive est, dicitur cum relatione ad subjectum, ut παῖδα ποιεῖσθαι, adoptare, de quo & ποιοῦμαι, simpliciter dicitur. 3) cum particulis περὶ πολλὰ ποιεῖσθαι, magnifacere. ἐν γέλωτι ποιεῖσθαι, irridere, flocci facere. ἐν ὀλίγῳ ποιεῖσθαι, contemnere &c. 4) statuere sc. ut pœnam, v. c. φυγὴν ποιεῖσθαι, exilii pœnam proponere. 5) simulo.

Ποίη, v. ποία.

Ποιήεις, ήεσσα, ῆεν, herbosus, consitus. A pr.

Ποίημα, ατος, τὸ, quod aliquis fecit, opus. 2) liber. 3) poema. 4) τὰ ποιήματα, ciborum confectiones. *Confituren*. A ποιέω.

Ποιηματικὸς, ῦ, ὁ, poemata conscribens, poeta. A præc.

Ποιημάτιον, ου, τὸ, parvum poema, poematium. 2) libellus. Dim. a ποίημα.

Ποιηματοκλέπτος, ὁ, poeta, in pr. maledicus. Ex eod. & κλέπτω.

Ποιηρὸς, ρὰ, ρὸν, herbosus. A ποία.

Ποίησις, εως, ἡ, poesis, Gl. Vet. 2) adoptio. 3) modus rei agendæ: ἡ κατὰ τὸ κεχαρισμένον ποίησις, si quis facit, quod lubet. 4) factura, instructio, Gl. Vet. A ποιέω.

Ποιητέος, έα, έον, faciendus. Ab eod.

Ποιητὴς, ῦ, ὁ, poeta, vates, Gl. Vet. 2) factor, effector, nominatim legislator. Ab eod.

Ποιητίζω, poetor, Gl. Vet. A præc.

Ποιητικεύομαι, rem poeticam tracto, carminibus scribendis operam do. A seq.

Ποιητικὸς, ὴ, ὸν, faciendi vim habens, per quem aliquid fit. 2) poeticus, i. e. poetis conveniens, poetarum proprius. 3) vim habens excogitandi, solerter, ingeniose inveniendi & comminiscendi. A ποιητής.

Ποιητικῶς, *Adv.* poetice. A præc.

Ποιητὸς, ὴ, ὸν, factus. 2) factitius. 3) adoptivus, adscititius. A ποιέω.

Ποιήτρια, ας, ἡ, poetria. A ποιητής.

Ποιοφαγέω, ῶ, herbis vescor. E ποία & φαγεῖν.

Ποικιλανθὴς, έος, ὁ, ἡ, floridus, varios habens flores, variegatus. E ποικίλος & ἄνθος.

Ποικιλείμων, ονος, ὁ, ἡ, picta s. versicolori veste indutus. a) variegatus, multicolor. Ex eod. & εἷμα.

Ποικιλέρυθρος, ον, rubris maculis distinctus.

Ποικιλὰς, άδος, ἡ, idem qui ποικιλτής.

Ποικιλήνιος, ου, ὁ, ἡ, variegatas habens habenas. E π. & ἡνία.

Ποικιλία, ας, ἡ, varietas. A ποικίλος.

Ποικιλὶς, ίδος, ἡ, varia, versicolor, picta. a) nomen avis, quibusdam carduelis. Ab eod.

Ποικίλλω, variego, varie distinguo, vario. 2) vafre comminiscor aut fingo. πεποικιλμένος, varius, variegatus, perf. pass. part. Ab eod.

Ποίκιλμα, ατος, τὸ, ornatus versicolor, opus quodlibet versicolor & varie ornatum. A pr.

Ποικιλμὸς, ῦ, ὁ, varietas. Ab eod.

Ποικιλόβουλος, ον, consiliis varius. a) astutus, versutus, callidus, vafer. E π. & βουλή.

Ποικιλόγηρυς, *Dor.* ποικιλόγαρυς, υος, ὁ, ἡ, varie sonans, variam vocem sonumque habens.

Ποικιλογράμμος, ον, variis seu versicoloribus lineis distinctus, varius, pictus, maculosus. E π. & γραμμή.

Ποικιλογράφος, ον, qui varia scripsit. E π. & γράφω.

Ποικιλόδειρος, ον, cui collum est varium, i. e. versicolor, maculosum, pictum. E π. & δειρή.

Ποικιλοδέρμων, ονος, ὁ, ἡ, variam habens cutem, i. e. variegatam. E π. & δέρμα.

Ποικιλόδινος, ον, qui varie circumagitur, seu versatur, qui in orbem agitur. E π. & δίνη.

Ποικιλόδιφρος, ον, qui variis utitur bigis.

Ποικιλόδωρος, ον, varia donans. E π. & δῶρον.

Ποικιλόθριξ, τριχος, ὁ, ἡ, varios habens capillos.

Ποικιλόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, varios caules habens, cujus caulis varius est.

Ποικιλομήτης, ου, ὁ, varia & multiplicia habens consilia, versipellis. E π. & μῆτις.

Ποικιλόμητις, ιος, ὁ, ἡ, idem.

Ποικιλομήχανος, ον, qui varias machinas & technas callet, callidus, versutus. E π. & μηχανή.

Ποικιλομορφία, ας, ἡ, q. d. multiformitas, varia formatio. A seq.

Ποικιλόμορφος, ον, varias formas habens. a) versicolor. E π. & μορφή.

Ποικιλόμυθος, ου, ὁ, ἡ, cujus sermo varius est, vel vario distinctus lepore, facundus, disertus.

Ποικιλόνωτος, ον, varium tergum habens.

Ποικιλόπτερος, ου, ὁ, ἡ, variegatas pennas habens. E π. & πτερόν.

Ποικίλος, η, ον, varius, variegatus, picturatus, Gl. Vet. it. varias artes callens, versutus. a) dubius, inconstans.

Ποικιλόστερνος, ου, ὁ, ἡ, varium pectus habens, versutus, dolosus. A στέρνον.

Ποικιλόστικτος, ου, ὁ, ἡ, variis maculis notatus.

Ποικιλόστολος, ον, stolam gerens variegatam. A στολή.

Ποικιλόστομος, ον, cujus os seu rostrum est varium. A στόμα.

Ποικιλότερπος, ου, ὁ, ἡ, varie, valde oblectans. A τέρπω.

Ποικιλότευκτος, ον, artificiosus, artificiose structus, factus, callidus. Ut ποικιλότευκτος θέσις, exp. positio artificiosa in ludo duodecim scriptorum &c. E π. & τεύχω.

Ποικιλότραυλος, ου, ὁ, ἡ, balbutiens. a) de cantu, significat flexus vocis. μέλος ποικιλότραυλον.

Ποικιλοφόρμιγξ, γος, ὁ, ἡ, qui suaviter cithara canitur.

Ποικιλοφρονέω, callidus sum; item, in bonam partem, plenus sum consilio, ingenio valeo. A seq.

Ποικιλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, cui mens est versuta & callida, Phil. versutus. a) prudens, plenus consilio. 3) ingeniosus. A φρήν.

Ποικιλόφωνος, ον, varios sonos edens, Epith. instrumenti musici, lyræ &c. suavisonus. a) copiosus in dicendo, in varianda oratione. A φωνή.

Ποικιλόχροος, contr. ους, ον, versicolor. Philox. A χρόα.

Ποικιλοχρώμος, ου, ὁ, ἡ, idem. A χρῶμα.

Ποικιλόχρως, ωτος, ὁ, ἡ, idem, Gl. Vet.

Ποίκιλσις, εως, ἡ, artificium variegandi. A ποικίλλω.

Ποικιλτής, οῦ, ὁ, qui varias, qui versicolore ornatu vestimenta elaborat. Gl. Vet. variator, plumarius. Ab eod.

Ποικιλτικός, ή, όν, pertinens ad phrygioniam artem. ἡ ποικιλτική, ars phrygionum. A pr.

Ποικιλτός, ή, όν, variatus, varie pictus, versicolor. A ποικίλλω.

Ποικιλῳδός, οῦ, ὁ, ἡ, vario modulamine canens, cantum suaviter variare peritus. a) perplexa loquens. Epith. Sphyngis. Soph.

Ποικίλως, Adv. varie, multis modis. a) callide, versute. 3) inconstanter. A ποικίλος.

Ποιμαίνω, f. ανῶ, pasco, rego. a) curam gero, curo. A ποιμήν.

Ποιμανεύς, έως, ὁ, pastor. A præc.

Ποιμανέω, pasco. a) custodio. A præc.

Ποιμανόριον, ου, τό, grex, non ovium tantum, sed & populi. A ποιμάνωρ.

Ποιμαντικός, ή, όν, pastoritius, pastoralis. A ποιμαίνω.

Ποιμάντωρ, ορος, ὁ, pastor. Ab eod.

Ποιμάνωρ, ορος, ὁ, idem. a) rex, dux. A ποιμήν.

Ποιμενίδης, ου, ὁ, pastore natus, pastoritii generis. Ab eod.

Ποιμενικός, ή, όν, pastoralis, pastoritius. a) pascendo pecori deditus. Ab eod.

Ποιμένιος, ία, ιον, pastoralis. Ab eod.

Ποιμήν, ένος, ὁ, opilio, pastor, gregarius, Philox. rector, ductor.

Ποίμνη, ης, ἡ, grex ovium. Gl. Vet. ovile. A pr.

Ποιμνόθεν, Adv. a grege. A præc.

Ποιμνήϊος, ία, ϊον, ad ovium gregem pertinens. Ab eod.

Ποίμνιον, ου, τό, grex ovium. Phil. pecus. ποίμνια, pecora, Gl. Vet. Ab eod.

Ποινάζω, f. άσω, punio, pœnas exigo. A ποινή.

Ποιναῖος, αία, αῖον, pœnarius, pœnalis, pœnas infligens. Ab eod.

Ποινάτωρ, ορος, ὁ, ultor. A seq.

Ποινάω, ῶ, -άομαι, punio, pœnas exigo. Ab eod.

Ποινή, ῆς, ἡ, pœna, ultio injuriæ seu peccati, pretium, quo injuria pensatur, satisfactio quævis. a) Furia. 3) molestia, ægritudo.

Ποινηλασία, ας, ἡ, exactio pœnæ, multæ. E pr. & ἐλαύνω.

Ποινηλατέω, ῶ, f. ήσω, furiis pœnalibus agito. A seq.

Ποινήλατος, ου, ὁ, ἡ, furiis agitatus. E ποινή & ἐλαύνω.

Ποίνημα, ατος, τό, pœna, quam quis luit. A ποινάω.

Ποινητήρ, ῆρος, ὁ, vindex, ultor. Ab eod.

Ποινήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, idem. Ab eod.

Ποίνιμος, ου, ὁ, ἡ, pœnalis, molestus. a) ultor, vindex. A ποινή.

Ποινοπαιός, οῦ, ὁ, ἡ, molestiam adferens. A pr. & παίω.

Ποιολογέω, herbas lego. ποιολογεῦσα, herbas legens, part. pro ποιολογοῦσα. A seq.

Ποιολόγος, ὁ, herbas legens. E ποία & λέγω.

Ποιόνομος, ον, qui gramine pascitur. Ex eod. & νέμω.

Ποῖος, ποία, ποῖον, qualis? Ab οἷος.

Ποιός, ποιά, ποιόν, certa qualitate præditus, certo modo adfectus: Subst. triticum.

Ποιότης, ητος, ἡ, qualitas rei quælibet. A ποῖος.

Ποιοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, herbas alens, herbidus. E ποία & τρέφω.

Ποιόω, ῶ, πεποιωμένος, qualitate aliqua affectus, perf. part. pass. A ποῖος.

Ποιπνυός, οῦ, ὁ, minister, famulus, Hes. A seq.

Ποιπνύω, opus, ministerium facio sedulo. origo incerta. (forsitan ab eadem, unde ποιφύσσω, flo, spiro; nam inest verbo vis sedulitatis anhelabundæ, cum suspirationibus & sudore conjunctæ.)

Ποιρίν, ῖνος, ὁ, scrotum, mentula, Nic. Sed rectius legitur πορίν.

Ποίτιμος, ου, ὁ, ἡ, remuneratorius, remunerator. E ποιῶ & τίω. (sed sic exarandum sit ποιότιμος.)

Ποιφύγδην, Adv. terrifico cum flatu. E ποιφύσσω.

Ποίφυγμα, τό, vehemens spiritus emissio. a) terriculamentum, terror. Ab eod.

Ποίφυξις, εως, ἡ, idem. A seq.

Ποιφύσσω, f. ξω, spiro, flatum emitto. a) terreo, exterrefacio. A φυσάω, v. ποιπνύω.

Ποιώδης, εος, ὁ, ἡ, herbidus. A ποία, pro πόα.

Πόκα, Adv. quondam, olim. Dor. pro ποτέ.

Ποκάζω, idem quod ποκίζω. A πόκος.

Ποκάριον, ου, τό, parvum vellus. Dim. a πόκος.

Ποκάς, άδος, ἡ, lanigera. a) coma. Ab eod.

Ποκίζω, f. ίσω, tondeo. a) como, pecto. Ab eod.

Ποκοειδής, έος, ὁ, ἡ, velleri similis. Ex eod. & εἶδος.

Πόκος, ου, ὁ, vellus, lana vellendo dempta & conglobata. A πέκω.

Ποκόω, ῶ, f. ώσω, vellere circumdo, vestio. Hinc πεποκωμένος, vestitus. A præc.

Πολεμαδόκος, Dor. pro πολεμηδόκος.

Πολεμαρχεῖος, ου, ὁ, ἡ, ad Polemarchum pertinens.

Πολεμαρχέω, exercitui præsum, belli dux sum. A πολέμαρχος.

Πολεμάρχης, ου, ὁ, belligerator, Gl. Vet. dux belli. E πόλεμος & ἄρχω.

Πολεμαρχία, ας, ἡ, munus Polemarchi. A seq.

Πολέμαρχος, ου, ὁ, dux belli. a) nomen magistratus apud Athen.

Πολεμητόκος, ον, bellum gignens, & πολεμότοκος, ad bellum natus, fortis, bellator. E π. & τίκτω.

Πολεμέω, ῶ, f. ήσω, bellum gero. a) pugno. 3) bello peto, aggredior. 4) dissideo ab aliquo. 5) discepto, de re aliqua contendo, quam alter appetit. A πόλεμος.

Πολεμηδόκος, ου, ὁ, ἡ, bellicosus. Ex eod. & δέχομαι, *observo, speculor, opperior.*

Πολεμήϊος, α, ον, bellicus, seu ad bellum pertinens. A πόλεμος.

Πολεμησείω, bellare gestio, bellare cupio, ad bellum specto. A πολεμέω.

Πολεμητέον, & πολεμιστέον, bellandum, pugnandum. Ab eod.

Πολεμιστήριον, ου, τὸ, locus hosti imminens, & opportunus ad illi nocendum. Ab eod.

Πολεμία, ας, ἡ, sc. χώρα, solum hostile seu hosticum. A πόλεμος.

Πολεμίζω, f. ίσω, bellum gero. 2) pugno, decerto. 3) etiam singulari certamine. Ab eod.

Πολεμικός, ή, όν, bellicus, militaris, bellicosus. Hinc ἡ πολεμική, ῆς, sc. ἐπιστήμη, ars militaris; & τὸ πολεμικὸν, οῦ, sc. σημεῖον, classicum, bellicum. Ab eod.

Πολεμικῶς, *Adv.* bellicose, hostiliter. A pr.

Πολέμιος, ία, ιον, qui animo hostili est erga aliquem, infestus. 2) hostis, inimicus. 3) pro πολεμικός, militaris. 4) τὰ πολέμια, res militaris. A πόλεμος.

Πολεμιστήριος, α, ὁ, ἡ, bellicus. 2) bellator, habilis ad bellum. τὰ πολεμιστήρια, ων, certamina equestria. Gl. Vet. equitia. A seq.

Πολεμιστὴς, οῦ, ὁ, bellator, habilis ad bellum. A πολεμίζω.

Πολεμίως, *Adv.* hostiliter, hostili atque infesto animo. A πολέμιος.

Πολεμοδόκος, ου, ὁ, ἡ, idem quod πολεμηδόκος.

Πολεμοφιλόδηρος, ον, bellicosus, bello gaudens. Epith. Palladis.

Πολεμοκέλαδος, ου, ὁ, ἡ, idem. Epith. Martis & Palladis.

Πολεμοκράντος, ον, bellum perficiens, finiens. A κραίνω.

Πολεμόνδε, in bellum, ad bellum, in prælium.

Πολεμοποιέω, ῶ, f. ήσω, bellum moveo. 2) seditiones excito. 3) inimicum & hostem reddo. A seq.

Πολεμοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, bellum movens, hostilis. E seq. & ποιέω.

Πόλεμος, ου, ὁ, bellum. 2) prælium, pugna. A πέλω, *pello, moveo, trudo, verso.* v. πολέω.

Πολεμοτροφέω, ῶ, bellum nutrio seu foveo. A τρέφω.

Πολεμοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, bello consumens. A φθείρω.

Πολεμόω, ῶ, f. ώσω, ad bellum e cito, ad bellum alicui inferendum incito, hostem reddo, Gl. Vet. oppugno. πολεμώσομαι, οῦμαι, ad movendum contra aliquem bellum instigor; *in med.* hostili animo sum. A πόλεμος.

Πολεμώνιον, ου, τὸ, polemonium, *herba*. Ab eod.

Πολεύω, f. εύσω, verso. 2) curo, ministro. 3) versor alicubi, habito. A seq.

Πολέω, ῶ, f. ήσω, verto, verso. 2) versor. 3) aro. 4) pasco

Πολιαίνομαι, canesco, canus sum, spumo, de mari. A πολιός.

Πολιανομέω, ῶ, f. ήσω, ædilis, præfectus urbi sum. A seq.

Πολιανόμος, ου, ὁ, ædilis, præfectus urbi. E πόλις & νέμω.

Πολιαρχέω, ῶ, f. ήσω, urbi præsum. A seq.

Πολίαρχος, ου, ὁ, præfectus urbis vel urbium. 2) princeps urbis vel urbium.

Πολιὰς, άδος, ἡ, [Athe]niensibus dicta Minerva, præses arcis, quæ arcem tenet ac tuetur. A πόλις, arx.

Πολίδιον, ου, τὸ, oppidulum. Dim. ab eod.

Πολίδριον, τὸ, idem. Ab eod.

Πολιεὺς, έως, ὁ, urbis custos & tutor. Jovis Epith. Ab eod.

Πολίζω, f. ίσω, urbem condo, urbem statuo. πεπολισμένη, condita, perf. part. pass. Ab eod.

Πολιήοχος, ου, ὁ, ἡ, pro πολιοῦχος. ubi vid.

Πολιήτης, ου, ὁ, civis, municeps, pro πολίτης.

Πολιῆτις, ιδος, ἡ, civis, *mulier*. A præc.

Πόλινδε, *Adv.* ad civitatem.

Πολιόθριξ, τριχος, ὁ, ἡ, canos habens capillos. E πολιὸς & θ.

Πολιοκρόταφος, ου, ὁ, ἡ, cana habens tempora, senex. Ex eod. & κρ.

Πόλιον, ου, τὸ, polium, planta. A πολιός.

Πολιὸν, οῦ, τὸ, vinum album. Ab eod.

Πολιορκέω, ῶ, f. ήσω, obsidione cingo, circumsideo, obsideo, machinis & tormentis urbem oppugno. πολιορκεῖ, vastat, Philox. πεπολιορκημένος, obsessus, Gl. Vet. perf. pass. part. 2) vexo, affligo, *etiam de singulis hominibus, aut corpore humano.* 3) bello peto, *de regione.* E πόλις & ἔργω, vel ἕρκος.

Πολιορκητέον, obsidendum, Philox. A præc.

Πολιορκητὴς, οῦ, ὁ, urbium obsessor. 2) urbium expugnator. Ab eod.

Πολιορκητικὸς, ή, όν, obsidionalis, Gl. Vet. A pr.

Πολιορκία, ας, ἡ, obsessio, obsidium sive obsidio, oppugnatio, vastatio, Gl. Vet. 2) vexatio, afflictio.

Πολιὸς, ά, όν, canus, albus, candidus. πολιαὶ, cani capilli, sc. τρίχες vel ἔθειραι.

Πολιότης, ητος, ἡ, canities. A præc.

Πολιοῦχος, ου, ὁ, ἡ, urbis præses, tutelaris deus vel dea. 2) cum de Minerva Atheniensi sermo est, significat præsidem arcis. E πόλις & ἔχω.

Πολιοφάγος, ου, ὁ, senex helluo. E πολιὸς & φ.

Πολιοφυλακέω, ῶ, f. ήσω, præsidio urbem teneo, urbem defendo, it. intra muros me teneo. E πόλις & φύλαξ.

Πολιόχροος, ὁ, ἡ, canus, albus, candidus, ut cygnus. E πολιὸς & χρόα.

Πολιόω, ῶ, f. ώσω, canum facio. πολιοῦμαι, canesco. Gl. Vet. caneo. πεπολιωμένος, canus, Gl. Vet. perf. pass. part. A πολιός.

Πολιπόρθος, ὁ, urbis expugnator, vel vastator. A πόλις & πορθέω.

Πολιῤῥαίστης, ου, ὁ, idem. Ex eod. & ῥαίω.

Πόλις, εως, *poet.* ηος, *Ion.* ιος, urbs, civitas, oppidum. 2) arx urbis, pro ἀκρόπολις.

Πόλισμα, ατος, τὸ, urbs, oppidum, oppidulum. Gl. Vet. municipium. A πολίζω.

Πολισμάτιον, ου, τὸ, oppidulum. A præc.

Πολισμὸς, οῦ, ὁ, urbis exstructio. A πολίζω.

Πολισσονόμος, ου, ὁ, urbis administrator, rector seu gubernator. E πόλις & νέμω. (nisi est πολισσονόμος, ὁ νέμων τὰ πολισσόα, hoc est, τὰ τὴν πόλιν σώζοντα.)

Πολισσόος, ου, ὁ, urbium servator. Epith. Martis.

Πολιτοῦχος, ου, ὁ, ἡ, v. πολιοῦχος.

Πολιστὴς, οῦ, ὁ, conditor & auctor civitatis. 2) civitatis princeps. A πολίζω.

Πολιτάρχης, ου, ὁ, conditor & auctor civitatis. 2) magister civium, seu urbis præfectus. E πολίτης & ἄρχω.

Πολιτεία, ας, ἡ, administratio reipublicæ, civitatis regimen. 2) Reipublicæ status, vel respublica. 3) civitas, jus civitatis. 4) vitæ institutum & ratio, gubernatio, gestio rei cujusque, etiam rei privatæ, & hominis singularis. 5) apud Scriptores

Eccleſ. ſignificat etiam bona opera, vexationes corporis per jejunia, vigilias &c. pietatis cauſſa. A πόλις.

Πολίτευμα, ατος, τό, reipublicæ regimen, reipublicæ gubernatio, vel adminiſtratio. 2) vita civilis, commercia civium inter ſe, civitas. 3) ſollertia in re adminiſtranda quavis. A πολιτεύω.

Πολιτευτὴς, ῦ, ὁ, reipublicæ, ſeu civitatis adminiſtrator, magiſtratus. Ab eod.

Πολιτεύω, rempublicam gero. 2) univerſe, aliquid curo, adminiſtro, curando, agendo (præſertim in magiſtratu) efficio. 3) in civitate vivo, ejus legibus & inſtitutis utor & obedio. In medio eadem ſignificat, præterea, vivo, verſor, de moribus & inſtitutis vitæ.

Πολιτηΐη, ης, ἡ, Jon. pro πολιτεία.

Πολίτης, ου, ὁ, civis, municeps. 2) civis, ſocius alterius in jure civili, pro συμπολίτης. A πόλις.

Πολιτίζω, f. ίσω, rempublicam adminiſtro, civilia negotia tracto. A præc.

Πολιτικὸς, ὴ, ὸν, civilis, urbanus, civicus, Gl. Vet. 2) qui in adminiſtratione reip. verſatur. item orator, concionator. Hinc ἡ πολιτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ratio ſeu ars bene inſtruendæ vel adminiſtrandæ reip. 3) facilis, comis. 4) urbanus, elegans, facetus. 5) popularis, ad ſenſum populi accommodatus. Ab eod.

Πολιτικῶς, Adv. civiliter, vel ut decet rempublicam adminiſtrantem, aut ipſam reipublicæ adminiſtrationem. 2) leniter. 3) leviter. 4) urbane, facete.

Πολῖτις, ιδος, ἡ, civis, mulier. 2) quæ ejuſdem civitatis eſt. A πολίτης.

Πολιτισμὸς, ῦ, ὁ, adminiſtratio reipublicæ. A πολιτίζω.

Πολιτογραφέω, ῶ, f. ήσω, civium numero adſcribo, civitate dono. aor. 1. paſſ. ἐπολιτογραφήθην. E πολίτης & γράφω.

Πολιτογραφία, ἡ, receptio in civium numerum. A præc.

Πολιτοκοπέω, ῶ, vexo cives vel remp. A πολιτοκόπος.

Πολιτοκοπία, ας, ἡ, vexatio civium. A ſeq.

Πολιτοκόπος, ου, ὁ, vexator civium aut Reip. E π. & κόπτω.

Πολιτοφύλακες, οἱ, civium cuſtodes, defenſores.

Πολιτοφυλακέω, ῶ, cives obſervo & ab iis caveo. 2) cives cuſtodio, aut præſidio urbem teneo. A præc.

Πολιτοφυλακία, ας, ἡ, pars militum, quæ intra muros manet, ac civium cuſtodiæ præeſt, urbis præſidium, urbis cuſtodia.

Πολίχνη, ης, ἡ, oppidulum. A πόλις.

Πολίχνιον, ου, τό, Dim. præc.

Πολιώδης, εος, ὁ, ἡ, canus, canos referens. 2) facile caneſcens. A πολιός.

Πολίωσις, εως, ἡ, cum quid caneſcit. A πολιόω.

Πολλαγόρασος, ου, ὁ, ἡ, multa emens, emax. E πολύ & ἀγοράζω.

Πολλάκις, Adv. ſæpe, frequenter. A πολύ.

Πολλαπλασιάζω, f. άσω, multiplico. A πολλαπλάσιος.

Πολλαπλασίασις, εως, ἡ, multiplicatio. A pr.

Πολλαπλασιασμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Πολλαπλασιαστικῶς, Adv. multiplicitet. A πολλαπλασιάζω.

Πολλαπλάσιος, ία, ιον, & πολλαπλάσιος, ου, ὁ, ἡ, multiplex. A πολύς.

Πολλαπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, idem. 2) multo major, multo copioſior. Ab eod.

Πολλαπλασίως, Adv. multipliciter. 2) multo amplius, multo plus. A πολλαπλάσιος.

Πολλαπλασίωσις, εως, ἡ, multiplicatio. A ſeq.

Πολλαπλασιόω, ῶ, f. ώσω, multiplico. A πολλαπλάσιος.

Πολλαπλόος, ῦς, ὁ, multiplex. A πολύς.

Πολλαχῇ, Adv. multis in locis, paſſim. 2) ſæpe. A πολλάκις. (vel potius ab antiquo πολλαχὸς, ή, όν, cujus dativus is eſt, ſc. ὁδῷ, μεθόδῳ, τρόπῳ, vel tale quid.)

Πολλαχόθεν, Adv. multis e locis, partibus, rebus. A πολλαχῇ.

Πολλαχόθι, Adv. multis rebus, locis. Ab eod.

Πολλαχόσε, Adv ad multa loca, ad multas partes. Ab eod.

Πολλαχοῦ, Adv. multis in locis. Ab eod.

Πολλαχῶς, Adv. multifariam, pluriſariam. Ab eod.

Πολλαπλήσιος, Jon. idem quod πολλαπλάσιος.

Πολλοδεκάκις, Adv. multipliciter.

Πολλός, poet. pro πολύς, multus. 2) fortis, vehemens, magnus. πολλόν, Adv. multum.

Πολλοστημόριον, ου, τό, pars minima. A ſeq.

Πολλοστημόριος, ου, ὁ & ἡ, unam e multis partibus habens. 2) minimus. E ſeq. & μοῖρα.

Πολλοστὸς, ὴ, ὸν, qſ. multeſimus; unde parvus, exiguus. 2) multiplex. A πολλός.

Πολλοστῶς, Adv. ex parte aliqua. 2) multifariam. 3) longo poſt intervallo. A pr.

Πολλοῦ, Adv. ex longo jam tempore, jam diu. 2) magno pretio. A πολύς. (Integre ἐκ πολλοῦ χρόνου, ἀντὶ πολλοῦ ἀργυρίου vel τιμήματος.)

Πόλος, ου, ὁ, polus cœli, ſ. vertex & cardo mundi. 2) cœlum. A πολέω.

Πολτάριον, ου, τό, pulticula. Dim. a πόλτος.

Πόλτιον, ου, τό, idem, ab eod.

Πολτοποιέω, ῶ, f. ήσω, pultem conficio.

ΠΟΛΤΟΣ, ου, ὁ, puls, pulmentum.

Πολτώδης, εος, ὁ, ἡ, qui ex pulte eſt, vel pulti ſimilis.

Πολυαγάπητος, ον, cariſſimus.

Πολυάγκιστρον, ου, τό, multis hamis conſertum, multis uncis hamatum.

Πολυαγρὴς, έος, ὁ, ἡ, qui multam capit prædam. 2) venationis ſtudioſus. Ab ἄγρα.

Πολύαγρος, ου, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Πολυάδελφος, ου, ὁ, ἡ, multos fratres habens.

Πολυάεθλος, ου, ὁ, ἡ, qui multis vicit certaminibus.

Πολυαΐνος, ον, idem quod πολυαΐξ, dicitur de rumore vario & incerto, magno.

Πολυαίματος, ου, ὁ, ἡ, multum ſanguinis habens, ſanguine abundans. Ab αἷμα.

Πολυαιμέω, ῶ, ſanguine abundo. A πολύαιμος.

Πολυαιμία, ας, ἡ, ſanguinis abundantia. Ab eod.

Πολύαιμος, ου, ὁ, ἡ, ſanguine abundans. Ab αἷμα.

Πολυαίμων, ονος, ὁ, ἡ, idem, ex iisd.

Πολυαίνετος, ον, idem quod ſeq. Ab αἰνέω.

Πολύαινος, ου, ὁ, ἡ, multum laudatus, multa laude dignus. 2) loquax, garrulus. Ab αἶνος.

Πολυάϊξ, κος, ὁ, ἡ, impetuoſus, varios impetus ſeu motus habens. 2) valde turbulentus. Ab ἀΐσσω.

Πολυάκανθος, ου, ἡ, genus fruticis, ſic dictum a multitudine ſpinarum. Ab ἄκανθα.

Πολυαλγὴς, ὲς, valde moleſtus, gravis. Ab ἄλγος.

Πολυάλγητος, ον, valde afflictus, vexatus. Ab ἀλγέω.

Πολυαλθὴς, έος, ὁ, ἡ, varium ad medendum habens uſum. Ab ἄλθω.

Πολυάλφιτος, ου, ὁ, ἡ, multam farinam habens, vel reddens. Ab ἄλφιτον.

Πολυάμπελος, ου, ὁ, ἡ, vitibus abundans.

Πολυαναγνωσία, ας, ἡ, multa lectio. Ab ἀναγνώσις.

Πολυαν-

Πολυανδρέω, ῶ, viris abundo. A πολύανδρος.
Πολυάνδριον, ου, τὸ, locus ſepulturæ deſtinatus, quo multorum virorum corpora mortua feruntur: adeoque & ſepulcrum capax, pluribus deſtinatum, & locus major pluribus ſepulcris deſtinatus, ubi ſepulcra ſunt, cœmeterium. Gl. V. ſtrages.
Πολύανδρος, ον, viris frequens. 2) de femina, quæ ſæpius nupſit. Ab ἀνήρ.
Πολυάνθεμος, ου, ὁ, ἡ, multos habens flores. Epith. veris. Ab ἄνθεμον.
Πολυανθής, έος, ὁ, ἡ, idem. Ab ἄνθος.
Πολυάνθραξ, ὁ, ἡ, carbonibus abundans.
Πολυανθρωπέω, ῶ, idem quod ſeq.
Πολυανθρωπία, ας, ἡ, multitudo & frequentia hominum. A ſeq.
Πολυάνθρωπος, ου, ὁ, ἡ, frequens hominibus. Phil. ἡ πολυανθρωποτάτη, celeberrima.
Πολυάνωρ, ὁ, ἡ, idem quod πολύανδρος, & ex iiſdem.
Πολυάργυρος, ον, copioſus argento, *de metallis*.
Πολυάρητος, ου, ὁ, ἡ, multis votis expetitus. Ab ἀράομαι.
Πολυαρίθμητος, ου, ὁ, ἡ, multiplex.
Πολυαρκής, έος, ὁ & ἡ, ad multa ſufficiens, ſufficiens. 2) diu durans, pertinacis uſus. 3) copioſus, abundans rebus neceſſariis, ut aliorum ope non indigeat, dives, etiam de flumine magno. Ab ἀρκέω.
Πολυαρκέως, *Adv.* abunde, copioſe. A pr.
Πολυάρματος, ον, currus multos habens. Ab ἅρμα.
Πολυαρμόνιος, ου, ὁ, ἡ, multas harmonias habens, valde harmonicus. Ab ἁρμονία.
Πολύαρνι, multas oves habenti, quaſi a πολύαρνος. E πολὺ & ἄρς, unde ἀρνὸς & ἄρνες, in uſu.
Πολύαρνος, ου, ὁ, ἡ, multos agnos habens. 2) dives. Ex iiſd.
Πολυάρουρος, ον, agris dives. Ab ἄρουρα.
Πολυαρχία, ας, ἡ, multorum dominatus. 2) deorum multitudo. A ſeq.
Πολύαρχος, ου, ὁ, ἡ, multis dominans, potens.
Πολυάστερος, ον, valde ſtellatus, de nocte lucida. Ab ἀστήρ.
Πολυάστρος, ον, idem, *de cælo*. Ab ἄστρον.
Πολυάσχολος, ου, ὁ, ἡ, multis negotiis occupatus & diſtrictus. Gl. Vet. occupatus.
Πολυαύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, multos ſulcos habens. 2) magnus, latus, de agro.
Πολυαυξής, έος, ὁ, ἡ, multum augeſcens, qui eſt multi incrementi. Ab αὔξω.
Πολυαύχενος, ου, ὁ, ἡ, q. d. multicervix, i. e. multa habens capita. Ab αὐχήν.
Πολυαχήτας, ου, ὁ, ἡ, multos ſonitus edens, multiſonus. *Dor.* pro πολυηχήτης. Ab ἠχέω.
Πολυάχυρος, ου, ὁ, ἡ, multum habens paleæ. Ab ἄχυρον.
Πολυάφορμος, ον, dives. Ab ἀφορμή.
Πολυβάδιστος, ου, ὁ, ἡ, multum tritus. Epith. viæ. A βαδίζω.
Πολυβάτιος, ου, ὁ & ὁ, rubis abundans. A βάτος.
Πολύβατος, ου, ὁ, ἡ, tritus, frequens hominibus. A βαίνω.
Πολυβαφής, έος, ὁ & ἡ, multum tinctus. A βάπτω.
Πολυβενθής, έος, ὁ, ἡ, valde profundus. Epith. maris. A βένθος.
Πολυβήμονος, ον, multos pedes habens, ſ. ſæpe ſaliens. 2) multa bemata, (menſura eſt geometrica) explens, amplus. A βῆμα.
Πολύβιβλος, ον, libris abundans, voluminoſus.

Πολυβλαβής, έος, ὁ, ἡ, valde noxius. 2) multis damnis obnoxius. A βλάπτω.
Πολυβλαστής, έος, ὁ, ἡ, multum germinans. A βλαστάνω.
Πολύβορος, ου, ὁ, ἡ, vorax. A βορά.
Πολύβοτος, ου, ὁ, ἡ, multos alens. A βόσκω.
Πολυβότειρα, ας, ἡ, multorum nutrix, alma. Epith. terræ. qs. a βοτήρ, a βόσκω.
Πολύβοτος, ου, ὁ & ἡ, abundans paſcuis. A βόσκω.
Πολύβοτρυς, υος, ὁ, ἡ, racemis abundans.
Πολύβουλος, ου, ὁ, ἡ, valde prudens. A βουλή.
Πολυβούτης, ου, ὁ, multas boves ſeu multa pecora habens, dives.
Πολύβρομος, ον, valde fremens ſ. ſonans.
Πολύβροχος, ου, ὁ, ἡ, multum madefactus. A βρέχω.
Πολυβυθής, ὁ, ἡ, valde profundus, profundiſſimus.
Πολύβυρσος, ον, multis coriis indutus, rectus. Epith. ſcuti. a βύρσα.
Πολυβῶλαξ, ακος, ὁ, ἡ, fertilis. A βῶλος.
Πολύβωμος, ου, ὁ, ἡ, multas aras habens.
Πολυγάλακτος, ου, ὁ, ἡ, lacte abundans. A γάλα.
Πολυγαμέω, ῶ, plures duco uxores.
Πολυγαμία, ας, ἡ, cum quis eodem tempore duas vel plures habet uxores. 2) cum quis plures deinceps ducit uxores. A ſeq.
Πολύγαμος, ου, ὁ, ἡ, qui plures duxit uxores, vel quæ pluribus nupſit viris, vel ſimul, vel deinceps.
Πολυγέλωτες, οἱ, αἱ, riſus, joci amantes. A γέλως. Epith. Gratiarum.
Πολυγένειος, ου, ὁ, multibarbus, Gl. Vet. A γένειον.
Πολυγονής, ὁς, fecundus. A γίγνομαι.
Πολυγηθής, έος, ὁ, ἡ, multum lætitiæ afferens. 2) lætiſſimus, *de homine*. A γηθέω.
Πολυγήραος, & πολύγηρως, ω, ὁ, ἡ, vivax, Phil. ſenex. A γῆρας.
Πολυγλαγής, έος, ὁ, ἡ, lacte abundans. A γλάγος.
Πολυγλεύκος, ου, ὁ, ἡ, muſto abundans.
Πολυγλήνος, ου, ὁ, ἡ, multas habens pupillas, ſive oculos. A γλήνη.
Πολύγλωσσος, vel πολύγλωττος, ου, ὁ, ἡ, qui multarum linguarum eſt. 2) multarum linguarum gnarus. 3) multiloquus, verboſus. A γλῶσσα.
Πολυγλώχιν, ινος, ὁ, ἡ, multos habens angulos. 2) multas habens cuſpides.
Πολύγναμπτος, ου, ὁ, ἡ, qui variis modis flectitur, & incurvatur multos flexus habens, criſpus.
Πολυγνωμόνως, *Adv.* prudenter, perite. A ſeq.
Πολυγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, ſententia & animo inconſtans. 2) multarum rerum peritus. A γνώμη.
Πολυγνωμοσύνη, ἡ, prudentia, peritia. A pr.
Πολυγνώριστος, ον, idem quod ſeq. A γνωρίζω.
Πολύγνωτος, ου, ὁ, ἡ, multis notus ſeu cognitus celeber.
Πολύγομφος, ου, ὁ, ἡ, multis clavis compactus.
Πολυγόμφωτος, ον, idem. A γομφόω.
Πολυγόνατον, polygonaton, herba, a geniculorum frequentia dicta. A γόνυ.
Πολυγονέω, ῶ, & έομαι, οῦμαι, fecundus ſum. A πολύγονος.
Πολυγονία, ας, ἡ, fecunditas. Ab eod.
Πολύγονον, ου, τὸ, *herba*, Lat. *ſanguinaria*.
Πολύγονος, ου, ὁ, ἡ, fecundus, ferax.
Πολυγράμματος, ου, ὁ, ἡ, admodum litteratus. A γράμματα.
Πολύγραμμος, ου, ὁ, ἡ, multis lineis diſtinctus. A γραμμή.
Πολύγραος, ον, vorax. Hip. apud Gal. a γράω, voro.
Πολυγράφος, ου, ὁ & ἡ, multa ſcribens. A γράφω.

Πολυγύμναστος, ου, ὁ, ἡ, multum s. multis exercitatus. A γυμνάζω.
Πολυγύναιξ, αικος, ὁ, qui multas uxores habet vel habuit. A γυνή.
Πολυγύναιος, ου, ὁ, idem & ab eod.
Πολυγύνης, ὁ, idem & ab eod.
Πολυγώνιος, ου, ὁ, ἡ, multangulus, angulosus, Gl. V. πολυγώνιον, angulosum, Philox. A γωνία.
Πολύγωνος, ου, ὁ, ἡ, idem & ab eod.
Πολυδαίδαλος, ου, ὁ, ἡ, multo & vario artificio elaboratus, adfabre factus.
Πολυδαίμων, ὁ, valde divinus, sanctus.
Πολυδάκρυος, ου, ὁ, ἡ, idem quod seq.
Πολύδακρυς, υος, ὁ, ἡ, lacrimosus, act. & pass. a δάκρυ.
Πολυδάκρυτος, ου, ὁ, ἡ, lacrimabilis. A δακρύω.
Πολυδακρύτως, *Adv.* cum multis lacrimis. A pr.
Πολυδάκτυλος, ου, ὁ, ἡ, multos digitos habens.
Πολυδάπανος, ου, ὁ, ἡ, sumtuosus. A δαπάνη.
Πολυδαπάνως, *Adv.* sumtuose. A pr.
Πολυδέγμων, ὁ, ἡ, amplus, capax. A δέχομαι.
Πολύδεινος, ου, gravissimus.
Πολυδειράς, άδος, ὁ, ἡ, juga seu cacumina multa habens.
Πολυδένδρεος, ου, ὁ, ἡ, arboribus abundans, s. frequens. A δένδρον.
Πολύδενδρος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Πολυδερκής, έος, ὁ, ἡ, multa cernens, acutum cernens. A δέρκω.
Πολύδεσμος, ου, ὁ, ἡ, multis ligatus vinculis. 2) multis clavis compactus. Epith. navis.
Πολυδευκής, έος, ὁ, ἡ, valde dulcis. A δεῦκος.
Πολυδεύκης, εος, contr. ους, ὁ, Pollux. Philox.
Πολύδημος, ον, idem quod seq.
Πολυδημώδης, εος, ὁ, ἡ, valde popularis.
Πολυδήνης, εος, ὁ, ἡ, consultus, prudens, multi consilii. A δῆνος.
Πολυδήωθρος, ον, valde vastatus, sterilis ob vastitatem, saepe vastatus. A δηιοθέω.
Πολύδικος, ου, ὁ, ἡ, litigiosus. A δίκη.
Πολυδινής, έος, ὁ, ἡ, multos vortices habens. 2) multum agitatus & circumactus. A δίνη.
Πολυδίψιος, ου, ὁ, ἡ, Gl. V. siticulosus. 2) multum desideratus. A δίψα.
Πολύδοξος, ου, ὁ, ἡ, valde clarus, multum illustris. A δόξα.
Πολύδονος, ου, ὁ, ἡ, qui multum agitatur. A δονέω.
Πολυδουλεία, ἡ, servorum copia.
Πολύδουλος, ου, ὁ, ἡ, qui multos habet servos.
Πολύδρομος, ον, vagus, errabundus.
Πολυδρόσος, ου, ὁ, ἡ, rore plenus, valde roscidus.
Πολυδύναμος, ου, ὁ, ἡ, multipotens. A δύναμις.
Πολυδωρία, ας, ἡ, larga munificentia. A seq.
Πολύδωρος, ου, ὁ, ἡ, multa donans. 2) qui multa dona accepit. Hom. A δῶρον.
Πολύεδνος, ου, ἡ, Epith. sponsae, quae magna dona a sponso accepit. Ab ἕδνα.
Πολύεδρος, ου, ὁ, ἡ, multas sedes, it. multos angulos & latera habens, *de corpore solido in Geom.* Ab ἕδρα.
Πολυεθνής, ές, populosus, frequens. Ab ἔθνος.
Πολυειδήμων, ονος, ὁ, ἡ, multiscius, peritus.
Πολυειδής, έος, ὁ, ἡ, diversas species habens, multifarius, multiplex, varius. Ab εἶδος.
Πολυειδία, ας, ἡ, varietas. A pr.
Πολυειδῶς, *Adv.* vario modo. Ab eod.
Πολυέλαιος, ου, ὁ, ἡ, abundans oleo. Ab ἔλαιον.
Πολυέλεος, ου, ὁ, ἡ, valde misericors.

Πολυέλικτος, ου, ὁ, ἡ, multis voluminibus tortus, volubilis, tortuosus.
Πολυελκής, ές, ulceribus multis scatens. Ab ἕλκος.
Πολυέπαινος, ου, ὁ, ἡ, multum laudatus.
Πολυέραστος, ον, valde amabilis.
Πολυεργής, έος, ὁ, ἡ, id. quod seq. & ab eod.
Πολυεργός, οῦ, ὁ, ἡ, operosus, laboriosus. Ab ἔργον.
Πολυέταιρος, ον, multos amicos habens.
Πολυέτηρος, ου, ὁ, ἡ, idem quod seq. Ab ἔτος.
Πολυετής, έος, ὁ, ἡ, longaevus, annosus, grandaevus. Phil. Ab eod.
Πολυετία, ας, ἡ, grandaevitas, Gl. V. A pr.
Πολυεύακτος, ου, ὁ, ἡ, multum optatus, multis expetitus. 2) votis omnibus expetendus. Ab εὔχομαι.
Πολύζαλος, ον, procellosus, fluctuosus. A ζάλη.
Πολύζηλος, ου, ὁ, ἡ, quem aemulari & imitari multa animi contentione solemus. 2) magno studio expetitus. 3) invidiosus. A ζῆλος.
Πολυζήλωτος, ου, ὁ, ἡ, multo studio aemulandus, seu expetendus.
Πολυζήμιος, ου, ὁ, ἡ, damnosus. A ζημία.
Πολύζυγος, ου, ὁ, multa habens transtra. Gl. V. jugosus. Epith. navis magnae.
Πολύζωστος, ον, bene succinctus.
Πολυήγορος, ον, multiloquus, garrulus. Ab ἀγορεύω.
Πολυήθης, ὁ, ἡ, versutus, omnibus aptus. Ab ἦθος.
Πολυήκοος, ου, ὁ, ἡ, qui multa audivit, vel audit. Ab ἀκούω.
Πολυήμερος, ου, ὁ, ἡ, qui multorum dierum est. Ab ἡμέρα.
Πολυήρατος, ου, ὁ, ἡ, perjucundus, optabilis. A π. & ἐρατός vel ἐράω.
Πολυήρος, ου, ὁ, ἡ, dives agri. Ab ἔρα.
Πολυήσυχος, ον, valde quietus, tranquillus.
Πολυηχής, έος, ὁ, ἡ, multos sonitus edens, multisonus. *item* valde sonorus. Ab ἦχος.
Πολυήχετος, ον, idem. Ab ἠχέω. v. πολυάχητος.
Πολυηχία, ἡ, magnitudo soni. A seq.
Πολύηχος, ον, valde strepens, sonorus. Epith. maris.
Πολυθέατος, ον, spectabilis, admirabilis.
Πολυθάλεος, ου, almus, omnia florere faciens. A θάλλω.
Πολυθαμβής, έος, ὁ, ἡ, multum seu vehementer stupefactus. A θάμβος.
Πολυθαρσής, έος, ὁ, ἡ, multa fiducia praeditus. 2) audax. τὸ πολυθαρσές, έος, audacia, animi confidentia. A θάρσος.
Πολυθαύμαστος, ον, valde admirandus.
Πολυθεάμων, ονος, ὁ, ἡ, qui multa spectavit. A θέαμα.
Πολυθέατος, ον, conspicuus, spectabilis. A θεάομαι.
Πολυθεΐα, ας, ἡ, deorum multitudo. A seq.
Πολύθεος, ου, ὁ, ἡ, qui multos deos colit.
Πολυθεότης, ητος, ἡ, deorum multitudo. A pr.
Πολυθερής, ές, fertilis, fecundus. A θέρος.
Πολύθερμος, ου, ὁ, ἡ, multum calidus, percalidus. A θερμός.
Πολύθεστος, ου, ὁ, ἡ, percarus. A θέσσασθαι.
Πολυθέως, *Adv.* multos deos statuendo. A πολύθεος.
Πολυθηρία, ἡ, ferarum copia. A seq.
Πολύθηρος, ου, ὁ, ἡ, feris abundans. A θήρ.
Πολύθουρος, ου, ὁ, ἡ, impetuosus, multo seu vehementi suos impetu.
Πολύθραυστος, ον, valde aut in multas partes fractus. A θραύω.
Πολυθρέμματος, ου, ὁ, ἡ, idem quod seq.
Πολυθρέμμων, ονος, ὁ, ἡ, pecorosus, multa alens pecora. A θρέμμα.

Πολυ-

Πολύθρεπτος, ου, ὁ, ἡ, multos pascens seu alens.
Πολυθρήνητος, ου, ὁ, ἡ, deflendus. A θρηνέω.
Πολύθρηνος, ου, ὁ, ἡ, luctuosus, multum luctum adferens, lacrimosus. Gl. Vet. πολύθρηνον, lamentabile.
Πολύθριξ, χος, ὁ, ἡ, pilosus.
Πολύθρονος, ου, ὁ & ἡ, multa habens remedia. 2) multa medendi vi præditus. A θρόνον.
Πολύθροος, contr. πολύθρους, ου, ὁ, ἡ, sonorus.
Πολυθρύλλητος, ου, ὁ, ἡ, vulgi sermonibus celebratus, famigeratus, omnibus notus. A θρυλλέω.
Πολυθρυλλήτως, Adv. celebrando multorum sermonibus. A pr.
Πολύθυρος, ου, ὁ, ἡ, multas habens fores seu januas, multis portis pervius. Gl. Vet. fenestratus. E θύρα.
Πολυθύσανος, ον, multas fimbrias habens.
Πολυθυσίαστος, ον, cui multæ victimæ mactantur. A θυσιάζω.
Πολύθυτος, ου, ὁ, ἡ, ubi multæ cadunt victimæ, ubi sæpe sacrificatur. A θύω, sacrifico.
Πολυθυμὸς, ον, impetuosus, acer, bellicosus.
Πολυΐδμων, ονος, ὁ, ἡ, multa callens, multiscius.
Πολυϊδρεία, ας, ἡ, multa scientia. A seq.
Πολύϊδρις, ιος, ὁ, ἡ, qui multa scit, multa callens. 2) multa expertus.
Πολύϊνος, ου, ὁ, ἡ, multas habens fibras seu venas. Ab ἴς.
Πολυϊππία, ας, ἡ, copia equorum. Gl. Vet. equitatus. A seq.
Πολύϊππος, ου, ὁ, ἡ, equis abundans.
Πολυΐστωρ, ορος, ὁ, ἡ, multiscius, multiplici doctrina præditus.
Πολυΐχθυος, ου, ὁ, ἡ, piscosus, piscibus abundans. Ab ἰχθύς.
Πολυΐχθυς, idem.
Πολυκαγκής, έος, ὁ, ἡ, admodum aridus, siccus. A καγχαίνω.
Πολυκαής, έος, ὁ, ἡ, ardens, æstuosus. A καίω.
Πολυκάνθηλος, ου, ὁ, ἡ, multa habens transtra. Epith. navis. A κάνθηλος.
Πολυκαρπὴς, έος, ὁ, ἡ, multos occidens. A καίνω.
Πολυκαισαρίη, ης, ἡ, Cæsarum multitudo. A Καῖσαρ.
Πολυκάλαμος, ου, ὁ, ἡ, q. d. multicalamus, multiplici calamo vel culmo adsurgens.
Πολυκάματος, ὁ, ἡ, laboriosus, ærumnosus. 2) multo labore, multa & varia arte factus.
Πολυκακόμορος, ου, ὁ, ἡ, miser, infortunatus. A κακόμορος pro κακόμορος.
Πολυκαμπὴς, έος, ὁ, ἡ, multos habens flexus, flexuosus. A καμπή.
Πολύκαμπτος, ου, ὁ, ἡ, varie flexus, seu flexibilis.
Πολυκανὴς, ές, qui multos interfecit. A καίνω.
Πολύκαπνος, ου, ὁ, ἡ, fumosus. 2) qui multo fumo infestari solet. 3) nimio fumo niger factus.
Πολυκάρηνος, ου, ὁ, ἡ, multa habens capita. A κάρηνον.
Πολυκαρπέω, ῶ, multos fructus produco. A πολύκαρπος.
Πολυκαρπία, ας, ἡ, ubertas fructuum, uber fructus. Ab eod.
Πολύκαρπος, ου, ὁ, ἡ, fecundus. Gl. Vet. fructuosus.
Πολυκατασκεύαστος, ον, multa arte factus, perfectus.
Πολύκαυλος, ου, ὁ, ἡ, multos caules habens.
Πολυκέλαδος, ου, ὁ, ἡ, multum sonans, multum strepens, canorus.
Πολύκενος, ου, ὁ, ἡ, in quo multum vacui est.
Πολυκέντητος, ον, idem quod πολύκεστος. A κεντέω.
Πολυκερδεία, ας, ἡ, magna astutia seu vafrities. A seq.

Πολυκερδὴς, έος, ὁ, ἡ, multum quæstuosus, multum lucri adferens. 2) valde astutus seu vafer. A κέρδος.
Πολυκέρως, ωτος, ὁ, ἡ, multa habens cornua. A κέρας.
Πολύκεστος, ου, ὁ, ἡ, varie acu pictus, varius.
Πολυκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, multa habens capita. 2) genus modi tibicinum, ap. Plut. de Musica. A κεφαλή.
Πολυκηδεία, ἡ, mœror gravis. A seq.
Πολυκηδὴς, έος, ὁ, ἡ, multum mœroris adferens, valde luctuosus. A κῆδος.
Πολυκήτης, εος, ὁ, ἡ, multa cete habens. 2) magnis piscibus abundans. A κῆτος.
Πολυκίνδυνος, ον, valde periculosus.
Πολυκινησία, ας, ἡ, multiplex motus, concursatio. A κίνησις.
Πολυκίνητος, ου, ὁ, ἡ, qui multiplici motu agitatur. Gl. Vet. motabilis. A κινέω.
Πολυκλαδὴς, έος, ὁ, ἡ, multos ramulos habens vel emittens. A κλάδος.
Πολύκλαδος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Πολύκλαυστος, f. πολύκλαυτος, ου, ὁ, ἡ, multum defletus, aut deflendus. 2) valde lugens seu deflens, lugubris. A κλαίω.
Πολύκλειστος, ου, ὁ, ἡ, accurate clausus.
Πολύκλειτος, ου, ὁ, ἡ, valde celeber.
Πολυκλεὴς, ῆος, ῆι, idem. A κλέω.
Πολυκλήϊς, ῖδος, ὁ, ἡ, multis transtris instructus. 2) multa compage junctus. Epith. navis.
Πολυκλείστος, ου, ὁ, ἡ, perceleber. A κλείζω.
Πολύκληρος, ου, ὁ, ἡ, dives.
Πολύκλητος, ου, ὁ, ἡ, a multis vocatus. 2) e multis locis convocatus.
Πολύκλυστος, ου, ὁ, ἡ, multum ablutus. 2) qui multis fluctibus abluitur. 3) undosus. 4) undis agitatus. A κλύζω.
Πολύκλωνος, ου, ὁ, ἡ, multos habens ramos, surculosus. A κλών.
Πολύκμητος, ου, ὁ, ἡ, valde elaboratus, aut circa quem valde laboratur, a fabris in primis. A κάμνω.
Πολυκμὴς, ῆος, ὁ, ἡ, idem & ab eod.
Πολύκνημος, ου, ὁ, ἡ, saltuosus.
Πολύκνισος, ου, ὁ, ἡ, nidorosus, multo nidore fumans aut redolens. A κνίσσα.
Πολυκοίλιος, ου, ὁ, ἡ, amplum ventrem habens. A κοιλία.
Πολυκοίμητος, ον, quietissimus, tranquillus. A κοιμάομαι.
Πολύκοινος, ου, ὁ, ἡ, multis communis, pervulgatus.
Πολυκοιρανίη, ης, ἡ, Jon. pro πολυκοιρανία, ας, ἡ, imperium vel dominium multorum. A sq.
Πολυκοίρανος, ου, ὁ, multorum dominus & rex.
Πολυκόλλητος, ου, ὁ, ἡ, e multis conglutinatus.
Πολυκόλυμβος, ut πολυκόλυμβα μέλη βατράχων, cantilenæ ranarum, inter quas crebro aquis se submergunt sive innatant, aut per hypall. Epith. ipsarum. A κολυμβάω.
Πολύκολπος, ου, ὁ, ἡ, sinuosus.
Πολύκομος, ου, ὁ, ἡ, cui multa coma, spissa est cæsaries. A κόμη.
Πολύκομπος, ου, ὁ, ἡ, jactans, jactabundus.
Πολύκοπος, ου, ὁ, ἡ, valde, assidue plangens. 2) gestus plangentium exprimens. E π. & κόπτομαι.
Πολύκοσμος, ον, valde ornatus.
Πολύκρανος, ου, ὁ, ἡ, multa habens capita. A κρανίον.
Πολυκρατὴς, έος, ὁ, ἡ, multum habens potestatis, potentissimus. A κράτος.

Πολύ-

Πολύκροτητος, ον, canorus. Epith. citharæ. A κρέκω.

Πολυκρήμνος, ὁ, ἡ, multa habens præcipitia, ideoque asper & difficilis ascensu, præruptus.

Πολύκριθος, α, ὁ, ἡ, dives hordei. A κριθή.

Πολύκριμνος, ο, ὁ, ἡ, multum hordei proferens. 2) fertilis. A κρίμνον.

Πολύκρατος, ον, concretus e multis partibus aut mixtus. A κεράω.

Πολύκροτος, α, ὁ, ἡ, multis plausibus resonans. 2) navis, quæ pluribus remis impellitur. 3) callidus quasi multis & crebris adversorum casuum & periculorum, veluti malleorum quorundam, ictibus tusus & fabrefactus.

Πολυκρότητος, ον, idem. 2) diversos & non congruentes sonos edens. A κροτέω.

Πολύκρουνος, α, ὁ, ἡ, multas scaturigines habens.

Πολυκτέανος, ε, ὁ, ἡ, prædives. A κτέανον.

Πολυκτημοσύνη, ης, ἡ, divitiæ. A sq.

Πολυκτήμων, ονος, ὁ, ἡ, dives. Philox. locuples. Gl. V. agrarius. A κτῆμα.

Πολύκτηνος, ον, dives pecoris.

Πολυκτησία, ἡ, divitiæ. A κτῆσις.

Πολυκτέατος, ε, ὁ, ἡ, dives. A κτάομαι.

Πολυκτήτης, ἡ, dives. Ab eod.

Πολυκτόνος, ο, ὁ, ἡ, multos interficiens. A κτείνω.

Πολυκύδεστος, α, ὁ, ἡ, & πολυκύδεσος, ιστη, ιστον, multum venerandus. it. nobilis, gloriosus, jactator.

Πολύκυκλος, ον, flexuosus, sinuosus.

Πολυκυλίνδητος, ε, ὁ, ἡ, multum volutatus. A κυλινδέω.

Πολυκύμετος, α, ὁ, ἡ, multiplici fetu gravida, *f. potius* plurea enixa. A κύω.

Πολυκύμων, ονος, ὁ, ἡ, fluctuosus. A κῦμα.

Πολυκοιρανίης, ητος, ἡ, multitudo dominorum.

Πολυκώθων, ωνος, ὁ, ἡ, bibacissimus. vinosissimus.

Πολυκώκυτος, ε, ὁ, ἡ, luctuosus. A κωκύω.

Πολύκωμος, ε, ὁ, ἡ, deditus comissationibus. 2) comissationibus abundans.

Πολύκωπος, ο, ὁ, ἡ, multos remos habens, epith. navis magnæ. A κώπη.

Πολυλαλέω, garrio.

Πολυλάλητος, ον, garrulus. A pr.

Πολύλαλος, ε, ὁ, ἡ, multiloquus, loquax.

Πολύλαος, ὁ, frequens hominibus, populosus.

Πολυλήϊος, α, ὁ, ἡ, multas prædas adeptus. 2) multas segetes habens, locuples. A λεία, vel λήϊον.

Πολύλιμος, ον, valde esuriens.

Πολυλιτάνευτος, ον, idem quod sq. A λιτανεύω.

Πολύλιστος, α, ὁ, ἡ, idem quod sq. πολύλιτος. A λίσσομαι.

Πολύλιτος, ε, ὁ, ἡ, multis precibus petitus. 2) multis precibos invocandus. 3) valde supplex. A λίτομαι.

Πολύλοβος, α, ὁ, ἡ, multos folliculos habens, qui multis folliculis siliquatur.

Πολυλογέω, ῶ, f. ήσω, multa dico, copiose loquor. A πολυλόγος.

Πολυλογία, ας, ἡ, expositio, quæ moltis fit verbis, sermo aut oratio de multis. Gl. Vet. multiloquium, loquacitas, verbositas. Ab eod.

Πολυλόγος, α, ὁ, ἡ, qui multa verba facit, Gl. V. multiloquus, verbosus.

Πολύλογος, ο, ὁ & ἡ, qui moltis verbis indiget, ut intelligatur. Ex iisd.

Πολυλόγως, *Adv.* multis verbis, loogo sermone, loquaciter. A pr.

Πολύλεπος, ο, ὁ, ἡ, pluribus corticibus & tunicis vestitus, pluribus tunicis involutus.

Πολυμάθεια, & πολυμαθία, ας, ἡ, multarum rerum scientia, magna eruditio seu doctrina. A πολυμαθής.

Πολυμαθέω, ῶ, multa discere appeto. Ab eod.

Πολυμαθημοσύνη, ης, ἡ, multa & varia doctrina. A pr.

Πολυμαθής, έος, ὁ, ἡ, qui multa didicit, eruditus Gl. Vet. peritus, doctus, sagax, multiscius. A μανθάνω.

Πολυμαθῶς, *Adv.* cum peritia multarum rerum, seu cum magna eruditione, more ejus, qui multarum rerum peritus est. A pr.

Πολυμακάριστος, ὁ, felicissimus, ditissimus.

Πολύμαλλος, ον, villosus, lanosus, f. pecore lanoso, i. e. ovibus abundans, Schol. Lycoph.

Πολυμάντευτος, ο, ὁ, ἡ, multis vaticiniis clarus. A μαντεύομαι.

Πολυμάσχαλος, α, ὁ ἡ, moltas habens alas. πολυμάσχαλος δρῦς, quercus corpore sinuoso. A μασχάλη.

Πολυμάχητος, α, ὁ, ἡ, de quo multi & sæpe contendunt. A μάχομαι.

Πολυμέδιμνος, ο, ὁ, ἡ, q. d. multos exhibens medimnos frumenti, Epith. Cereris.

Πολυμεθής, έος, ὁ, ἡ, multum ebrius. A μέθη.

Πολυμέλαθρος, ο, ὁ, ἡ, multas habens ædes, seu multa atria, cubicula. A μέλαθρον.

Πολυμελής, ές, Epith. tibiæ, varie sonans. A μέλος.

Πολυμελπής, ές, idem. canorus. A μέλπω.

Πολυμελῶς, *Adv.* vario sono. A πολυμελής.

Πολυμεμφής, έος, ὁ, ἡ, querulus. A μέμφομαι.

Πολυμέρεια, ας, ἡ, partium multitudo, sive plures partes. A sq.

Πολυμερής, έος, ὁ, ἡ, multis partibus constans, in multas partes divisus, multa habens membra. Gloss. Vet. multiplex. A μέρος.

Πολυμέριμνος, α, ὁ, ἡ, multis curis obnoxius, anxius, sollicitus. A μέριμνα.

Πολυμέριμνος, ο, ὁ, ἡ, idem.

Πολυμερῶς, *Adv.* varie. Philox. plurifariam, multifariam. A πολυμερής.

Πολυμετάβλητος, ον, valde variabilis, permultas formas assumens. Epith. Protei.

Πολυμετρία, ἡ, multitudo & varietas metrorum in carmine. v. & ὀλιγομετρία. A sq.

Πολύμετρος, α, ὁ, ἡ, qui multis mensuris seu dimensionibus constat. 2) latus, spatiosus, amplus, magnus. A μέτρον.

Πολυμηκάδες, αἱ, Epith. caprarum. v. μηκάς.

Πολυμήκης, ες, valde longus. A μῆκος.

Πολύμηλος, α, ὁ, ἡ, multas oves habens; & pomifer. A μῆλον.

Πολύμηνις, ιος, ὁ, ἡ, iracundus.

Πολυμήτηρ, ερος, ἡ, multorum mater.

Πολύμητις, ιος, ὁ, ἡ, abundans consilio & prudentia, valde prudens vel sapiens, peritus.

Πολύμητος, ον, Epith. artis, in Epigr. idem quod pr. & ab eod. si lectio vera.

Πολυμήτωρ, ορος, ὁ, v. πολυμήτηρ.

Πολυμηχανία, ας, ἡ, sollertia, calliditas. A sq.

Πολυμήχανος, ο, ὁ, ἡ, multis artibus ac dolis instructus, industrius, sollers, prudens, astutus, versutus. Gl. Vet. dædalius, factitiosus. A μηχανή.

Πολυμιγής, έος, ὁ, ἡ, e multis mistus. 2) varius. 3) permixtus, confusus. A μίγνυμι.

Πολυμιγία, ας, ἡ, multarum rerum mistura. A pr.

Πολύμικτος, ον, idem quod πολυμιγής.

Πολυμιξία, ας, ἡ, idem. A μῖξις.

Πολυμισής, έος, ὁ, ἡ, invisus, odiosus. A μῖσος.

Πολύ-

Πολύμισθος, ου, ὁ, ἡ, magna mercede conducens, qui magna mercede operam suam alicui locat.
Πολυμιταρικός, ή, όν, ἡ πολυμιταρική, sc. τέχνη, ars texendi vestes variegatas, phrygionia. A sq.
Πολύμιτος, ου, ὁ, ἡ, multis liciis textus. Gl. V. πολύμιτα, multilicia. dicitur & de instrumentis musicis pulsatilibus, multis fidibus intentis.
Πολυμνήμων, ονος, ὁ, ἡ, multarum rerum memor. 2) memoria valens.
Πολυμνήστευτος, ου, ὁ, ἡ, multis ambitæ, cujus multi sunt aut fuerunt proci. A μνηστεύομαι.
Πολύμνηστος, & πολυμνήστη, idem & ex iisd.
Πολυμνήστωρ, ορος, ὁ, ἡ, memoria pollens, memor multorum.
Πολύμνητος, ου, ὁ, ἡ, clarus, nobilis. Ex πολὺς & ὑμνέω. v. πολυΰμνητος.
Πολύμνια, ας, ἡ, Polymoia, una Musarum. Ex eod. & ὕμνος. v. πολυϋμνία.
Πολυμορφία, ας, ἡ, multitudo s. varietas formarum. A sq.
Πολύμορφος, ου, ὁ, ἡ, multiformis, qui multarum formarum est. 2) variegatus. A μορφή.
Πολυμόρφως, *Adv.* varie, varia forma, colore &c. A pr.
Πολύμουσος, ου, ὁ, ἡ, doctus, disertus, venustus, suavis, ut de musica & saltatione. A μοῦσα.
Πολύμοχθος, ου, ὁ, ἡ, ærumnosus, laboriosus.
Πολυμύελος, ον, multum medullæ habens.
Πολύμυθος, ου, ὁ, ἡ, verbosus, loquax. 2) fabulosus. 3) disertus. 4) multis laudibus celebrandus.
Πολύμυξος, ου, ὁ, ἡ, multa habens ellychnia. A μύξα.
Πολύναος, ου, ὁ, ἡ, multa habens delubra.
Πολυναύτης, ου, ὁ, multos nautas habens.
Πολύνευρον, ου, τὸ, plantago, a multitudioe fibrarum ac veluti nervorum.
Πολυνέφελος, ον, oubilosus. A νεφέλη.
Πολυνηνέμιος, ία, Jon. ίη, ιον, admodum tranquillus. A νήνεμος.
Πολυνίκης, ου, ὁ, sæpius victor. A νίκη.
Πολυνιφὴς, έος, ὁ, ἡ, multa nive tectus, nivosus, nivalis. A νίφα.
Πολύνιφος, ον, idem, ab eod.
Πολύνοια, ας, ἡ, mens, cui multum prudeotiæ & sagacitatis inest. A πολύνοος.
Πολύνομος, ου, ὁ, ἡ, qui multis vescitur. A νέμω.
Πολύνοος, *contr.* πολύνους, ου, ὁ, ἡ, cui multum est meotis, i. e. prudeotiæ & sagacitatis.
Πολύνοσος, ου, ὁ, ἡ, multis morbis obnoxius, morbidus.
Πολύνοστος, ου, ὁ, ἡ, qui sæpius revolvitur, redit.
Πολύνυμφος, ἡ, quæ sæpius nupsit. A νύμφη.
Πολυνῶς, pro πολυνόως, *Adv.* a πολύνους, prudenter, sagaciter.
Πολύξενος, Jon. πολυξείνος, ου, ὁ, ἡ, qui multos hospites habet, qui multos hospitio excipit.
Πολυξενέω, & -έομαι, hospit alis sum.
Πολύξεστος, ον, multum politus, i. e. pulcre ædificatus, factus.
Πολύξηρος, ον, aridus, valde siccus.
Πολύξυλος, ον, arboribus frequens. A ξύλον.
Πολυοδία, ας, ἡ, multæ viæ. 2) multum itineris. Ab ὁδός.
Πολύοδμος, ον, suaviter olens. Ab ὀδμή.
Πολυόδους, οντος, ὁ & ἡ, multos habens dentes.
Πολυοζία, ας, ἡ, io plures ramos dispersum esse, in multas partes esse divisum. A sq.
Πολύοζος, ου, ὁ, ἡ, io plures dispersus ramos, in plures parteo diffusus.
Πολυοινία, ας, ἡ, vini copia. it. vinolentia. A seq.

Πολύοινος, ον, vino abundans, vinolentus.
Πολυόκνος, ον, valde tardus s. cunctator.
Πολυόλβιος, ον, idem quod sequens.
Πολύολβος, ου, ὁ, ἡ, perbeatus, beatissimus. 2) prædives.
Πολυόμματος, ου, ὁ, ἡ, multos habens oculos. *item*, multa habens foramina. Gl. V. oculatus. Ab ὄμμα.
Πολυόμφαλος, ου, ὁ, ἡ, multos umbones habens, multis clypeis munitus.
Πολυόνειρος, ου, ὁ, ἡ, multa insomoia habens. 2) insomoia observans.
Πολύοπος, ου, ὁ, ἡ, multo abundans succo. 2) multa habens foramina. Ex ὀπός vel ὀπή.
Πολύοπτος, ου, ὁ, ἡ, qui a multis conspicitur. Ab ὄπτομαι.
Πολυόργιος, ον, cui sacra multa fiunt. Epith. Bacchi. Ab ὄργια.
Πολυορκία, ας, ἡ, consuetudo sæpe jurandi. A seq.
Πολύορκος, ου, ὁ, ἡ, multum jurans, leviter jurans.
Πολυόρμητος, ον, impetuosus, vehemens. Ab ὁρμάομαι.
Πολυόρνιθος, ου, ὁ, ἡ, avibus abundans. Ab ὄρνις.
Πολύορνις, ὁ, ἡ, idem.
Πολυόροφος, ου, ὁ, ἡ, multas concamerationes seu contignationes habens. 2) multa habens culmina.
Πολυοσμία, ας, ἡ, odoris copia & suavitas. A seq.
Πολύοσμος, ου, ὁ, ἡ, valde fragrans. Ab ὀσμή.
Πολυόστεος, ου, ὁ, ἡ, multa habens ossa. Ab ὀστέον.
Πολυούσιος, ου, ὁ, ἡ, peculiatus, Philox. Ab οὐσία.
Πολυόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, multos oculos habens. 2) herba vim habens siccandi, velut tussilago.
Πολυοχλέω, ῶ, f. ήσω, hominum multitudine abundo. Gl. V. πολυοχλοῦσα, celeberrima, populoss. A πολύοχλος.
Πολυοχλία, ας, ἡ, populi multitudo, Gl. V. celebritas, populositas. A sq.
Πολύοχλος, ου, ὁ, ἡ, frequens, hominum multitudine abundans. Epith. urbis.
Πολύοχος, ὁ, ἡ, potens, dives. Ab ἔχω.
Πολυοψία, ας, ἡ, opsoniorum abundantia. A sq.
Πολύοψος, ου, ὁ, ἡ, abundans opsooiis. 2) opsoniis multis vescens. Ab ὄψον.
Πολυπάθεια, ας, ἡ, multorum malorum perpessio. A sq.
Πολυπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, multis casibus seu malis vexatus. A πάθος.
Πολυπαιδία, ας, ἡ, multitudo liberorum. 2) servorum multitudo. A πολύπαις.
Πολυπαίπαλος, ου, ὁ, ἡ, admodum vafer, valde callidus. A παιπάλη.
Πολύπαις, δος, ὁ, ἡ, cui multi sunt liberi, s. servi.
Πολυπάμμων, vel -πάμων, ονος, ὁ, ἡ, multa possidens, dives. A πάμμα, vel potius πᾶμα.
Πολυπάμφαος, ου, ὁ, ἡ, lucidissimus.
Πολυπαρθένευτος, ἡ, quæ diu virgo manet. A παρθενεύω.
Πολυπάρθενος, ον, virgioes multas habens.
Πολυπάταξ, ὁ, ἡ, multum saltans, conjunctus cum saltatione, in quo saltatur, ubi terra crebro πατάσσεται. A πατάσσω, *quatio*.
Πολυπάτητος, ου, ὁ, ἡ, multum calcatus, tritus, pervulgatus. A πατέω.
Πολύπατρις, ιδος, ὁ, ἡ, plus una patria utens.
Πολυπειρία, ας, ἡ, multarum rerum experientia & peritia. Gloss. Vet. sagacitas, solertia. A seq.
Πολύπειρος, ου, ὁ, ἡ, multa expertus, qoi multa tentavit, peritus, callidus. Gl. Vet. sagax. A πεῖρα.
Πολυπέρων, ὁ, ἡ, multiplex, varius. A πέρας.

Πολυπενθής, έος, ὁ, ἡ, miser, luctuosus, luctu plenus. A πένθος.

Πολυπευθής, έος, ὁ, ἡ, multum sciscitans. A πεύθομαι.

Πολυπήδητος, ον, multum saliens, in quo multum exultatur. A πηδάω.

Πολυπήμων, ονος, ὁ, ἡ, multa damna adferens, noxius. A πῆμα.

Πολύπηνος, ου, ὁ, multo stamine textus, pinguis. Epith. vestis. A πῆνος.

Πολυπίδακος, ου, ὁ, ἡ, fontibus abundans. A πίδαξ.

Πολυπίδαξ, ακος, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Πολύπικρος, ου, ὁ, ἡ, valde amarus.

Πολυπινής, ές, valde sordidus, squalidus. A πῖνος.

Πολύπιστος, ου, ὁ, ἡ, multum fidens seu credens. 2) fidelissimus, Hes.

Πολύπλαγκτος, ου, ὁ, ἡ, multum errans, multivagus.

Πολυπλανής, έος, ὁ, ἡ, idem. 2) erroris plenus. A πλάνη.

Πολυπλάνητος, ου, ὁ, ἡ, idem. A πλανάομαι.

Πολύπλανος, ου, ὁ, ἡ, idem. A πλάνη.

Πολυπλανῶς, *Adv.* cum multo errore. Eleganter de radicibus in terra omnes in partes diffusis, aut de herba errante longe lateque.

Πολυπλασιάζω, f. άσω, multiplico. A πολυπλάσιος. v. πολλαπλασιάζω.

Πολυπλασιασμός, οῦ, ὁ, multiplicatio. A pr.

Πολυπλάσιος, ία, ιον, multiplex. 2) multo copiosior, multo major. A πολύς.

Πολυπλασίων, ίονος, ὁ, ἡ, multiplex, Philox. A pr.

Πολύπλεθρος, ου, ὁ, ἡ, qui multorum jugerum est. 2) qui multa jugera possidet. A πλέθρον.

Πολύπλεκτος, ου, ὁ, ἡ, multum implicatus, varius, multifarius.

Πολύπλευρος, ου, ὁ, ἡ, multa habens latera. A πλευρά.

Πολυπληθέω, ῶ, f. ήσω, multus numero sum. 2) augeor & cresco numero. A sq.

Πολυπληθής, έος, ὁ, ἡ, multus numero. A πλῆθος.

Πολυπληθία, vel πολυπλήθεια, ας, ἡ, magna multitudo, frequentia, copia. Ab eod.

Πολυπληθύνω, f. υνῶ, multiplico.

Πολυπλοκία, ας, ἡ, astutia, dolu. A sq.

Πολύπλοκος, ου, ὁ, ἡ, multis nexibus implicitus, intricatus, *& hinc*, valde impeditus, difficilis. 2) varius, multiplex. 3) dolosus, vafer, versutus. A πλέκω.

Πολυπλόκως, *Adv.* multis nexibus, implicite, multis nodis, multipliciter, Gl. V. A pr.

Πολύπνοος, *contr.* πολύπνους, ου, ὁ, ἡ, multum odorem emittens, valde odoratus, valde, graviter spirans.

Πολυπόδειος, ον, quod polypi est, ut κρέας, caro polypi. A πολύπους.

Πολυποδία, ας, ἡ, pedum multitudo, multi pedes. Ab eod.

Πολυπόδιον, ου, τὸ, parvus polypus. 2) herba quædam. Dim. ab eod.

Πολυποδώδης, εος, ὁ, ἡ, polypis abundans. 2) polypo similis. Ab eod.

Πολυπόθητος, ου, ὁ, ἡ, multum desideratus.

Πολυποίκιλος, ου, ὁ, ἡ, admodum varius, multum variegatus. 2) multifarius, multiformis.

Πολύπολις, εος, ὁ, ἡ, multas habens urbes.

Πολύπονος, ου, ὁ, ἡ, laboriosus. 2) ærumnosus, calamitosus. 3) multos labores strenue perficiens.

Πολυπόνως, *Adv.* multo labore. A pr.

Πολυπόρευτος, ον, frequens viatoribus, qui crebro permeatur, Epith. viæ. A πορεύομαι.

Πολύπορος, ου, ὁ, ἡ, multos meatus habens. Gl. Vet. πολύπορος, vadosus.

Πολυποσία, ας, ἡ, multa potatio, immodicus potus. A πόσις.

Πολυπόταμος, ου, ὁ, ἡ, fluviis abundans.

Πολυποτέω, multum poto, potui indulgeo. A sq.

Πολυπότης, ου, ὁ, qui mulum bibit, magnus potator, bibosus. Gl. V. multibibus.

Πολυπότις, ἡ, fem. præcedentis.

Πολύποτμος, ον, pr. multa fata habens. Epith. Parcarum, Furiarum.

Πολύποτος, ου, ὁ, idem quod πολυπότης. A πίνω, vel πότος.

Πολύπους, ποδος, ὁ, ἡ, multos pedes habens, multipes. 2) *Subst.* ὁ, polypus, *piscis*. 3) tuberculum in naribus polypo simile.

Πολυπραγματέω, ῶ, multis tebus vaco, multas res tracto. A πρᾶγμα. v. sq.

Πολυπραγμονέω, ῶ, f. ήσω, multis negotiis, iisque nihil ad me pertinentibus, me implico, ardelionem ago. 2) accurate rem tracto, ago, diligenter & sollicite inquiro, curiose perscrutor, Gl. Vet. πολυπραγμονῶ, sciscitor, percontor, rimor. 3) aliquid ad curam meam pertinere arbitror. Accipit & notiones verbi πολυπραγματέω n. 2. habet & significationem appetendæ rei alienæ, in primis imperii. A πολυπράγμων.

Πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, sollicitudo de multis negotiis, & quidem nihil ad nos pertinentibus, curiositas ardelionis. 2) in primis tribuitur privatis, res publicas curantibus & arcana imperii. 3) accurata rei tractatio, cognitio. 4) studia litterarum, in pr. historiæ. Ab eod.

Πολυπράγμων, ονος, ὁ, ἡ, qui est multorum negotiorum, in primis nihil ad ipsum pertinentium, curiosus, ardelio, Gloss. Vet. scrutator, sciscitator, curiosus. 2) dicitur & in bonam partem, laboribus multis & variis occupatus & distractus, multarum rerum, variarum doctrinarum studiosus. A πρᾶγμα.

Πολύπραος, ον, valde mitis.

Πολύπρεμνος, ου, ὁ, ἡ, multos habens stipites, item truncum crassum. A πρέμνον.

Πολυπρέμων, ονος, ὁ, ἡ, ramosus.

Πολυπρόβατος, ου, ὁ, ἡ, magnam pecoris copiam habens. 2) dives, opulentus. A πρόβατον.

Πολύπροικος, ἡ, bene dotata. A προίξ.

Πολυπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, q. d. multas habens facies. 2) multiformis. A πρόσωπον.

Πολυπροσώπως, *Adv.* multis modis. A pr.

Πολύπτερος, ου, ὁ, ἡ, multas pennas seu pinnas habens. A πτερόν.

Πολυπτοίητος, & πολυπτόητος, ου, ὁ, ἡ, pavidus, meticulosus, tumultuosus, formidabilis. A πτοιέω & πτοέω.

Πολύπτορθος, ου, ὁ, ἡ, multos habens ramos.

Πολυπτυχία, ας, ἡ, multitudo plicarum, sinuum, vallium &c. conglobatio, Gl. V. A sq.

Πολύπτυχος, ου, ὁ, ἡ, multas plicas habens, sinuosus, multiplex; multipliciter obductus ære, corio &c. Epith. scuti. A πτύξ.

Πολύπτωξ, ὁ, ἡ, multos habens lepores.

Πολύπτωτος, ου, ὁ, ἡ, plures casus habens. Hinc τὸ πολύπτωτον, ου, Polyptoton, Fig. rhetor. A πίπτω.

Πολύπυλος, ον, multas portas habens. A πύλη.

Πολύπυργος, ου, ὁ, ἡ, multis turribus munitus.

Πολύπυρος, ου, ὁ, ἡ, multum triticum ferens, tritico abundans, fertilis.

Πολυπώγων, ωνος, ὁ, ἡ, barbatus.

Πολυρρήμων, ονος, ὁ, ἡ, diſertus, verboſus, Gloſſ. Vet. A ῥῆμα.

Πολύρραβδος, ον, multis virgis (lineis coloratis) diſtinctus, virgatus.

Πολυρραγὴς, έος, ὁ, ἡ, multas habens rupturas. 2) multis partibus erumpens, violentus. A ῥήγνυμι.

Πολυρρόθιος, ου, ὁ, ἡ, magnum ſonum ſeu ſtrepitum edens, ſonorus.

Πολυρραίστης, ου, ὁ, qui multa vaſtat, deſtruit. E π. & ῥαίω.

Πολύρραπτος, ου, ὁ, ἡ, multum ſutus, multipliciter ſutus ſeu conſutus.

Πολυρραφὴς, έος, & πολύρραφος, ὁ, ἡ, idem. A ῥάπτω.

Πολυρρημονέω, copioſe dico, verboſe dico. A ſq.

Πολυρρήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, v. πολυρρήμων.

Πολύρρην, ηνος, & πολύρρηνος, ου, ὁ, ἡ, dives pecoris, ovium copias habens. 2) opulentus, dives. A ῥὴν, ovis.

Πολύρρητος, ου, ὁ, ἡ, multum dictus. A ῥέω.

Πολυρριζία, ας, ἡ, multitudo radicum. A ſeq.

Πολύρριζος, ου, ὁ, ἡ, cui multiplex eſt radix. A ῥίζα.

Πολύρρινος, ου, ὁ, ἡ, corio multiplici inductus.

Πολυρρόδης, ου, ἡ, roſis abundans, multis roſis conſperſus. A ῥόδον.

Πολύρροδος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ab eod.

Πολυρρόθιος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ſeq.

Πολύρροθος, ου, ὁ, ἡ, ſtrepitans, reſonans. præſ. de aquis frementibus. A ῥόθος.

Πολυρροίβδητος, ου, ὁ, ἡ, multum ſtridens, ſtrepens. Epith. maris, æſtus marini &c. A ῥοιβδέω.

Πολύρροιζος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Πολύρρους, ουν, copioſe, large fluens. Epith. fluminis. 2) copioſus in dicendo.

Πολύρρυμος, ον, vehemens impetu.

Πολύρρυτος, ου, ὁ, ἡ, multifluus, copioſe fluens. A ῥύω.

Πολὺς, πολλὴ, πολὺ, Gen. πολλοῦ, ῆς, οῦ, multus, numeroſus. Pl. etiam πολέες, ap. Poet. 2) magnus, amplus, ſpatioſus. 3) excellens, præſtans, vehemens, potens. Adv. πολὺ, multum, valde. πολλὰ, idem & πολλῷ. Notent tirones has formas: 1) ἡ πολλὴ τῆς γῆς, Attice pro πολλὴ γῆ. 2) τί μοι πολύ; quid mihi prodeſt? In Plurali οἱ πολλοὶ, plerique, bona pars, multitudo, plebs, vulgus, vulgares in quoque genere. 2) in ſacris libris interdum pro πάντες. 3) interdum de perpaucis reperitur. Comp. πλείων, Superl. πλεῖστος. pleraque formantur ab antiquo πολλός.

Πολύσαθρος, ου, ὁ, ἡ, pr. multum putris, admodum detritus, valde vitioſus, rimoſus.

Πολυσαρκέω, ῶ, f. ήσω, corpulentus ſeu pinguis ſum. A πολύσαρκος.

Πολυσαρκία, ας, ἡ, corpulentia, obeſitas. A ſeq.

Πολύσαρκος, ου, ὁ, ἡ, valde carnoſus, corpulentus, metaph. ſtupidus. A σάρξ.

Πολύσεμνος, ου, ὁ, ἡ, multum reverendus, vel auguſtus.

Πολύσεπτος, ου, ὁ, ἡ, venerabilis.

Πολυσήμαντος, ου, ὁ, ἡ, multa ſignificans. A σημαίνω.

Πολύσημος, ου, ὁ, ἡ, idem. A σῆμα.

Πολύσινος, ον, valde noxius. A σίνομαι.

Πολυσιτία, ας, ἡ, frumenti copia. 2) cibi copia. A ſeq.

Πολύσιτος, ου, ὁ, ἡ, frumento abundans. 2) multum comedens, cibo repletus.

Πολυσκάρθμος, ου, ὁ, ἡ, tripudians, eſultans. Epith. chori. A σκαίρω.

Πολυσκάλμος, ον, Epith. navis magnæ, multis remis agitatæ.

Πολυσκελὴς, έος, ὁ, ἡ, plura habens crura. 2) multiplex. A σκέλος.

Πολύσκεπτος, ου, ὁ, ἡ, conſpicuus. A σκέπτομαι.

Πολύσκιος, ον, umbroſus. A σκιά.

Πολυσκώμμων, ονος, ὁ, ἡ, valde dicax. A σκῶμμα.

Πολύσοφος, ον, valde ſapiens, ſ. doctus.

Πολυσμάραγος, ου, ὁ, ἡ, ſonorus, ſtreperus.

Πολυσπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, multum denſatus ſpatha, denſam tramam habens. Epith. telæ, panni &c. A σπάθη.

Πολύσπειρος, ου, ὁ, ἡ, qui multas ſpiras habet, tortuoſus. A σπεῖρα.

Πολυσπερὴς, έος, ὁ, ἡ, late diſſeminatus. A σπείρω.

Πολυσπερμία, ας, ἡ, adfluentia ſeminis genitalis. A ſeq.

Πολύσπερμος, ου, ὁ, ἡ, ſemine abundans. A σπέρμα.

Πολυσπερχὴς, ές, ſtudioſus, laborioſus. A σπέρχομαι.

Πολυσπλαγχνία, ας, ἡ, multa ſ. prolixa miſeratio. A ſeq.

Πολύσπλαγχνος, ου, ὁ, ἡ, valde miſericors. A σπλάγχνα.

Πολύσπορος, ου, ὁ, ἡ, ſemine vel ſegete abundans, fertilis.

Πολυσπούδαστος, ον, laborioſus, ſedulus. A σπουδάζομαι.

Πολυσταγὴς, έος, ὁ, ἡ, multum ſeu abunde ſtillans. Epith. uvarum &c. A στάζω.

Πολυσταγτί, Adv. multis ſtillando guttis, ubertim. Ab eod.

Πολυστασίαστος, ου, ὁ, ἡ, ſeditioſus, ubi crebræ moventur ſeditiones. A στασιάζω.

Πολυστάφυλος, ου, ὁ, ἡ, uvis abundans. A σταφυλή.

Πολύσταχυς, υος, ὁ καὶ ἡ, multas ſpicas ferens ſeu edens. Epith. culmi.

Πολυστεγὴς, ές, idem quod ſeq. & ex eod.

Πολύστεγος, ου, ὁ, ἡ, bene contectus. 2) multas habens contignationes, altus. A στέγη.

Πολύστιος, ου, ὁ, ἡ, Epith. litoris, lapillis abundans, ſcrupoſus. A στία, ſ. στῖα.

Πολυστελέχης, εος, vel πολυστέλεχος, ου, ὁ καὶ ἡ, multos habens truncos, multos a radice caudices vel caules habens. A στέλεχος.

Πολυστόνακτος, ου, ὁ, ἡ, valde gemens, ſ. gemitus habens multos, miſerabilis, ærumnoſus.

Πολυστέφανος, ου, ὁ, ἡ, multis ſertis redimitus, honoratus, donatus: hinc præmiis dignus magnis.

Πολυστεφὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. A στέφω.

Πολύστημος, ὁ, ἡ, veſtis, quæ multum & pingue ſtamen habet. E πολὺς & στήμων, ſtamen.

Πολύστιβος, ου, ὁ, ἡ, multum calcatus. A στείβω.

Πολύστικτος, ου, ὁ, ἡ, multis maculis notatus, ſ. diſtinctus. 2) multis ictibus compunctus.

Πολύστιος, vide πολύστιος.

Πολυστιχία, ας, ἡ, multitudo verſuum. A ſeq.

Πολύστιχος, ου, ὁ, ἡ, multis verſibus ſeu ordinibus conſtans.

Πολύστοιχος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Πολύστολος, ου, ὁ, ἡ, multam & magnam habens claſſem.

Πολυστομέω, ῶ, multum loquor. A ſeq.

Πολύστομος, ου, ὁ, ἡ, multa habens ora. 2) multa loquens. A στόμα.

Πολύστονος, ου, ὁ, ἡ, multum gemens, multis gemitibus mixtus. 2) multis gemitibus proſequendus, lamentabilis, luctuoſus. 2) multos gemitus ciens, triſtis.

Πολύστρεπτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile verſari, flecti

 aut

aut torqueri poteſt, verſatilis, variabilis, mutabilis. 2) valde tortus, ut funes.

Πολύστροβος, *Poet.* πολύστροιβος, ο, ὁ, ἡ, multum ſtrepens. 2) turbulentus, multis agitatus fluctibus.

Πολυστροφάλιγξ, γος, ὁ, ἡ, vorticoſus, multum volutatus.

Πολύστροφος, ο, ὁ, ἡ, qui multis gyris circumagitur, verſatilis, mobilis. A στροφή.

Πολύστυλος, ου, ὁ, ἡ, multas columnas habens.

Πολυσύγκρατος, ον, valde confuſus, ſ. e multis mixtus.

Πολυσύγκρ(ι)τος, ον, idem.

Πολυσύλλαβος, ο, ὁ, plures habens ſyllabas. A συλλαβή.

Πολυσύνδεσμος, ὁ, multis copulis (ſ. Conjunct. copulat.) utens. Schol. Thuc.

Πολυσύνδετον, ου, τό, oratio, in qua crebræ ſunt Conjunctiones copulativæ. A σύνδετος.

Πολυσύνδετος, ον, multas copulas habens. v. πολυσύνδετον. 2) bene compactus, firmus.

Πολυσφάραγος, ου, ὁ, ἡ, ſonorus, ſtrepens.

Πολυσπόνδυλος, ο, ὁ, ἡ, multas habens vertebras & internodia.

Πολυσφράγιστος, ου, ὁ, ἡ, multis ſignis notatus. 2) bene ſignatus. A σφραγίζω.

Πολυσχεδής, ἐς, varius, multiplex. A σχέδη.

Πολυσχεδία, ἡ, varietas, multitudo. A pr.

Πολυσχεδῶς, *Adv.* varie, multipliciter, copioſe. A πολυσχεδής.

Πολυσχημάτιστος, ον, multas formas, multa genera habens, ſ. e multis generibus, v. c. verſuum compoſitus. Vox Gramm. A σχηματίζω.

Πολυσχημόνως, *Adv.* multis formis, modis. A ſeq.

Πολυσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, multas formas habens. A σχῆμα.

Πολυσχιδής, έος, ὁ, ἡ, multifidus, in multas partes fiſſus. 2) in multos ramos diffiſus. 3) multiplex. A σχίζω.

Πολυσχιδία, ας, ἡ, *Ion.* πολυσχιδίη, ης, ἡ, multifida ſectio, multiplex diviſio. A pr.

Πολυσχιδῶς, *Adv.* in multas & varias partes dividendo. Gl. V. multifariam. Ab eod.

Πολύσχιστος, ο, ὁ, ἡ, in multas partes fiſſus, qui findi poteſt.

Πολυσώματος, ο, ὁ, ἡ, multa habens corpora. 2) magnum corpus habens, ut gigas. A σῶμα.

Πολυτάλαντος, ο, ὁ, ἡ, multa habens talenta, i. e. dives, it. gravis pondere. A τάλαντον.

Πολυτάραχος, ον, magnas turbas movens, valde ſtrepens. A ταραχή.

Πολυτειρής, ὁ, ἡ, ſtellatus, multis ſtellis lucens. A τείρεα, *ſtellæ*.

Πολύτειρος, ον, idem & ex iiſd.

Πολυτεκνέω, ῶ, ſ. ήσω, multos habeo liberos, multam ſobolem procreo. A πολύτεκνος.

Πολυτεκνία, ας, ἡ, multa proles, multi liberi: etiam de brutis.

Πολύτεκνος, ο, ὁ, ἡ, multos habens liberos, numeroſam ſubolem: etiam de brutis. A τέκνον.

Πολυτέλεια, ας, ἡ, ſumtuoſitas, magnificentia, Gl. Vet. lautitia. A ſeq.

Πολυτελής, έος, ὁ, ἡ, magnos ſumtus poſtulans, ſumtuoſus. 2) exquiſitus. 3) magnificus. Philox. lautus, pretioſus, multiplex. Gl. V. opiparus. πολυτελῆ δεῖπνα, dapes, Phil. A τέλος.

Πολυτελῶς, *Adv.* ſumtuoſe, magnifice. Gl. Vet. laute, abunde, opipare. A pr.

Πολυτενής, έος, ὁ, ἡ, multum porrectus, longum in ſpatium extentus. A τείνω.

Πολυτερπής, έος, ὁ, ἡ, valde delectans, valde ſuavis. A τέρπω.

Πολυτεχνής, ές, vide πολύτεχνος.

Πολυτεχνία, ας, ἡ, artis varietas & magnitudo. A ſeq.

Πολύτεχνος, ου, ὁ, ἡ, multas artes callens, multum artificii habens. 2) valde artificioſus. A τέχνη.

Πολυτιμητίζω, multo honore afficio, in magno honore habeo. A ſeq.

Πολυτίμητος, ο, ὁ, ἡ, multo honore dignus. 2) magno pretio dignus, magni faciendus. Gl. Vet. pretioſus. πολυτίμητον, pretioſum, Phil. A τιμάω.

Πολυτίμιος, ον, idem quod ſeq.

Πολύτιμος, ου, ὁ, ἡ, pretioſus. 2) multo honore dignus. A τιμή.

Πολυτιμώρητος, ον, valde punitus & afflictus. A τιμωρέομαι.

Πολύτιτος, ου, ὁ, ἡ, multum honoratus. 2) multo honore dignus. A τίω.

Πολύτλας, ὁ, multa paſſus ſeu perpeſſus, multis miſeriis conflictatus, patiens, ærumnoſus. A τλάω.

Πολυτλήμων, ονος, ὁ, ἡ, idem.

Πολύτλητος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Πολυτοκέω, ῶ, multa pario, partu ſum fecunda. A πολυτόκος.

Πολυτοκία, ας, ἡ, partuum numeroſitas, fecunditas. A ſeq.

Πολυτόκος, ο, ὁ, ἡ, pariens multos, partu fecundus. Gl. V. πολυτόκος, fecunda, fertilis. A τίκτω, vel τόκος.

Πολύτολμος, ου, ὁ, ἡ, multum audens, audaciſſimus. A τόλμα.

Πολύτορος, ον, valde ſpinoſus, multos aculeos habens, quibus pungit tangentes.

Πολυτραφής, ές, fertilis. A τρέφω.

Πολύτρεπτος, ο, ὁ, ἡ, volubilis, mutabilis.

Πολυτρήρων, ωνος, ὁ, ἡ, columbis abundans.

Πολύτρητος, ου, ὁ, ἡ, multa habens foramina.

Πολύτριπτος, ο, ὁ, ἡ, multum tritus.

Πολύτριχον, ου, τό, polytrichon, adiantum nigrum. A ſeq.

Πολύτριχος, ου, ὁ, ἡ, piloſus. A θρίξ.

Πολυτροπία, ας, ἡ, varietas modi, varii modi, varietas. 2) calliditas, fraus. A ſeq.

Πολύτροπος, ο, ὁ, ἡ, multiplex, varius. 2) verſutus, verſipellis. Philox. verſutus, moratus. A τρόπος ſ. τροπή.

Πολυτρόπως, *Adv.* multis modis. Phil. multifariam, pluriſariam, omnifariam. A pr.

Πολυτροφία, ας, ἡ, alimenti copia. 2) cum quis diu alitur. A ſeq.

Πολύτροφος, ο, ὁ, ἡ, multum alimenti accipiens. 2) bene habitus, pinguis. πολυτρόφος, multum alimenti ſuppeditans. A τρέφω.

Πολυτρόχαλος, ου, ὁ, ἡ, multum currens, agilis in currendo, valde mobilis, volubilis.

Πολύτρυτος, ον, valde vexatus, adflictus. A τρύω.

Πολύτυρος, ου, ὁ, ἡ, multo caſeo conditus, multum caſei admiſtum habens.

Πολυυδρία, ας, ἡ, aquarum copia. A ſeq.

Πολύυδρος, ου, ὁ, ἡ, aquoſus. Ab ὕδωρ.

Πολύυλος, ου, ὁ, ἡ, materioſus, Gl. Vet. arboribus abundans. Ab ὕλη.

Πολυύμνητος, ο, ὁ, ἡ, celeberrimus.

Πολυυμνία, ας, ἡ, Polyhymnia, Polymnia, una Muſarum. A ſeq. v. πολυμνία.

Πολύυμνος, ο, ὁ, ἡ, in quem multi hymni fiunt,

qui

qui magnam laudum materiam præbet, celeber. Ab ὕμνος.
Πολυϋπνος, ον, ſomnolentus, qui eſt multi ſomni.
Πολυφαγέω, multum edo. A πολυφάγος.
Πολυφαγία, ας, ἡ, edacitas, voracitas. A ſeq.
Πολυφάγος, ου, ὁ, ἡ, qui multum comedit, vorax, helluo, Gl. Vet. edax.
Πολύφαμος, *Dor.* pro πολύφημος.
Πολυφάνταστος, ου, ὁ, ἡ, multas efficiens habenſque viſiones fictas, inſomnia crebra.
Πολυφάρμακος, ου, ὁ, ἡ, medicamentis abundans, aut venenis. 2) multorum medicamentorum, vel etiam venenorum, peritus. 3) multis medicamentis, vel venenis utens. A φάρμακον.
Πολυφασία, ας, ἡ, loquacitas. A φημί.
Πολύφατος, ου, ὁ, ἡ, multum celeber, multorum ſermone jactatus. Ab eod.
Πολύφαυλος, ον, prorſus inutilis, nullius omnino pretii.
Πολυφεγγής, έος, ὁ, ἡ, multum ſplendoris habens, multum lucidus. A φέγγος.
Πολυφειδής, ές, præparcus. A φείδομαι.
Πολύφερνος, ου, ἡ, bene dotata. A φερνή. v. πολύπροικος.
Πολυφημία, ἡ, gloria. A ſeq.
Πολύφημος, ου, ὁ, ἡ, valde celeber, de quo varii ſermones narrantur. 2) clamoſus, Epith. v. c. ranæ. 3) multis clamoribus, vocibus ſtrepens. Epith. concionis, fori, A φήμη, ſ. φημί.
Πολύφθογγος, ου, ὁ, ἡ, multiſonus. epith. tibiæ.
Πολυφθόνερος, valde invidus.
Πολυφθόρος, ου, ὁ, ἡ, qui multos occidit, multorum interfector. 2) pernicioſus multis, item valde pernicioſus. A φθείρω.
Πολύφθορος, ου, ὁ, ἡ, cædibus abundans. 2) dirutus, vaſtatus. Ab eod. ſ. φθόρος.
Πολυφιλάνθρωπος, ου, ὁ, ἡ, valde hominum amans, humaniſſimus, pius.
Πολυφίλητος, ον, valde carus.
Πολυφιλία, ας, ἡ, amicorum copia. A ſeq.
Πολύφιλος, ου, ὁ, ἡ, cui multi ſunt amici, multis carus.
Πολύφιλτρος, ου, ὁ, ἡ, admodum amans, amori valde deditus. A φίλτρον.
Πολυφίλως, *Adv.* ita, ut multis carus ſit.
Πολύφλοιος, ον, multum corticis habens; *hinc* levis, vanus, inanis.
Πολύφλοισβος, ου, ὁ, ἡ, multo ſtrepitu reſonans, turbulentus, ſonorus, reſonans, Gl. V. undiſonus.
Πολύφοβος, ὁ, ἡ, valde timidus.
Πολύφοιτος, ου, ὁ, ἡ, profugus, vagus, qui crebro huc vel illuc ventitat. A φοιτάω.
Πολυφόνος, ου, ὁ, ἡ, qui multos occidit, crudelis.
Πολύφορβος, ου, ὁ, ἡ, & πολυφόρβος, η, ον, multis pabulum ſuppeditans. A φέρβω.
Πολυφόρητος, ον, idem quod πολυφόρος. A φορέω.
Πολυφορία, ἡ, ubertas, fertilitas. A ſeq.
Πολυφόρος, ου, ὁ, ἡ, multa ferens. 2) epitheton vini, multum aquæ ferentis. 3) fecundus, *proprie* & *trop.* A φέρω.
Πολύφορτος, ου, ὁ, ἡ, multo preſſus pondere, multas habens ſarcinas.
Πολυφραδής, έος, ὁ, ἡ, valde conſultus, valde prudens. A φράζομαι.
Πολυφραδία, ἡ, prudentia, facundia. A pr.
Πολυφράδμων, ονος, ὁ, ἡ, idem & ab eod.
Πολύφραστος, ον, ſæpe dictus. Ab eod.
Πολύφρυτις, ιδος, ὁ, ἡ, multis cutis plenus.
Πολυφρόντιστος, ου, ὁ, ἡ, admodum accuratus. 2) prudens. A φροντίζω.
Πολυφροσύνη, ης, ἡ, variarum rerum peritia, prudentia. A ſeq.
Πολύφρων, ονος, ὁ, ἡ, valde prudens. A φρήν.
Πολυφυής, έος, ὁ, ἡ, multiformis. A φύω.
Πολύφυλλος, ου, ὁ, ἡ, multa folia habens, foliis abundans. A φύλλον.
Πολύφυλος, ον, in multa genera &c. diviſus. A φυλή.
Πολύφυτος, ον, herbis, plantis abundans. A φυτόν.
Πολυφωνία, ας, ἡ, loquacitas. 2) garrulitas. A ſeq.
Πολύφωνος, ου, ὁ, ἡ, multas edens voces, multiſonus, vocalis, ſonorus, magniloquus, etiam in bonam partem, ut de Homero. 2) qui multorum eſt verborum. 3) garrulus, loquax. A φωνή.
Πολύφωτος, ου, ὁ, ἡ, multum lucens, multa luce præditus. A φῶς.
Πολύχαλκος, ου, ὁ, ἡ, multum habens æris, ære abundans, æratus. 2) cui multum eſt pecuniæ, dives æris. 3) firmus, validus. Gl. Vet. æroſus, æreus.
Πολυχανδής, έος, ὁ, ἡ, valde capax, ut urna. A χανδάνω.
Πολύχειρ, ρος, ὁ, ἡ, multimanus.
Πολυχειρία, vel πολυχερία, ας, ἡ, multitudo manuum. 2) operarum multitudo. A pr.
Πολυχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, pluribus amictus tunicis.
Πολύχνοος, ου, ὁ, ἡ, multam lanuginem habens.
Πολυχοέω, ῶ, multo cum fœnore refundo, fecundus & fertilis ſum. A πολύχοος.
Πολυχοΐα, ας, ἡ, varietas, fertilitas. Ab eod.
Πολυχοιρία, ας, ἡ, porcorum copia. A χοῖρος.
Πολύχοος, *contr.* πολύχους, ου, ὁ, ἡ, multa cum uſura ſe refundens. 2) multiplex. Philo. πολύχοος, multifarius, Gl. V. A χέω.
Πολυχορδία, ας, ἡ, chordarum multitudo. A ſeq.
Πολύχορδος, ου, ὁ, ἡ, multas habens chordas, ſeu fides. A χορδή.
Πολύχορτος, ον, herbidus, pinguis, *de terra*.
Πολυχρηματία, ας, ἡ, abundantia, opulentia.
Πολυχρηματίζω, diteſco, dives fio, vel ſum. A ſeq.
Πολυχρήματος, ου, ὁ, ἡ, cui multum eſt pecuniæ. Gl. V. pecunioſus, nummatus. A χρήματα.
Πολυχρημοσύνη, ης, ἡ, idem ac πολυχρηματία. A ſq.
Πολυχρήμων, ονος, ὁ, ἡ, idem quod πολυχρήματος. *Sup.* πολυχρημονέστατος, Polyb.
Πολυχρηστία, ας, ἡ, utilitatis magnitudo.
Πολύχρηστος, ου, ὁ, ἡ, valde utilis. 2) multum uſitatus.
Πολυχροΐα, ας, ἡ, colorum varietas. A πολύχροος.
Πολυχρονέω, ῶ, diu duro, longævus ſum. A πολυχρόνιος.
Πολυχρονίζω, f. ίσω, *Att.* πολυχρονιῶ, diu moror, prorogo, profero.
Πολυχρόνιος, ου, ὁ, ἡ, longum tempus durans, diuturnus. 2) antiquus. Gl. Vet. vivax, longævus, diuturnus.
Πολυχρονιότης, ητος, ἡ, diuturnitas. A pr.
Πολυχρονίως, *Adv.* diutiſſime. Ab eod.
Πολύχρονος, ου, ὁ, ἡ, idem quod πολυχρόνιος.
Πολύχροος, *contr.* πολύχρους, ου, ὁ, ἡ, multis coloribus præditus, varius, Gl. V. A χρόα.
Πολύχρυσος, ου, ὁ, ἡ, multum auri habens, auro affluens, auratus, Philox. opimus, auroſus.
Πολυχρώματος, ου, ὁ & ἡ, multos habens colores, multicolor. A χρῶμα.
Πολύχρως, ωτος, ὁ & ἡ, idem. A χρώς.
Πολύχυλος, ου, ὁ, ἡ, multum habens ſucci, ſuccidus.

Πολύ-

Πολύχυτος, ου, ὁ, ἡ, late fluens, fluidus. 2) multum diffusus.

Πολυχώρητος, ου, ὁ, ἡ, multorum capax. A χωρέω.

Πολύχωρος, ου, ὁ, ἡ, amplus, spatiosus, capax. A χῶρος s. χώρα.

Πολύχωστος, ου, ὁ, ἡ, multa terra adgesta exstructus, alte aggeratus. A χώννυμι.

Πολυψάμαθος, ου, ὁ, ἡ, arenosus.

Πολυψηφία, ας, ἡ, multitudo suffragia ferentium, multa suffragia. A πολύψηφος.

Πολυψήφις, ιδος, ὁ, ἡ, multos habens calculos seu lapillos. Epith. fluminis, maris.

Πολύψηφος, ου, ὁ, ἡ, qui multa fert s. explet suffragia.

Πολυωδυνία, ἡ, doloris gravitas. A seq.

Πολυώδυνος, ου, ὁ, ἡ, multos dolores afferens, molestus. 2) afflictus, ærumnosus. Ab ὀδύνη.

Πολυωνυμέω, multa nomina habeo. A πολυώνυμος.

Πολυωνυμία, ας, ἡ, multitudo nominum. A seq.

Πολυώνυμος, ου, ὁ, ἡ, multa nomina habens. 2) celeber, honoratus. Ab ὄνομα.

Πολυωνύμως, *Adv.* multis nominibus. A pr.

Πολυώνυχος, ον, multifidos pedes, multos ungues habens. Ab ὄνυξ.

Πολυωπός, οῦ, ὁ, multa habens foramina; ab ὀπή. 2) multos oculos, Hes. Ab ὤψ.

Πολυωρέω, ῶ, fut. ήσω, multa cura dignor, magnam curam gero. 2) laute & accurate accipio. 3) honoro, in honore & pretio habeo. 4) donis afficio.

Πολυωρητικός, ἡ, όν, multam curam gerens, sollicitus. A pr.

Πολυωρία, ας, ἡ, multa cura, diligentia, observatio. 2) honos, reverentia. Ab eod.

Πολύωτος, ου, ὁ, ἡ, multas habens aures. Ab οὖς.

Πολυωφελής, έος, ὁ, ἡ, valde utilis.

Πολυωφελῶς, *Adv.* valde utiliter.

Πολύωψ, ωπος, ὁ, ἡ, multa habens foramina, multiforus.

Πόλφοι, ων, οἱ, ramenta e farre, leguminibus immixta.

Πόμα, ατος, τό, potio, potus. A πίνω.

Πομπαγωγέω, ῶ, fut. ήσω, pompam duco. E πομπή & ἄγω, s. ἀγωγή.

Πομπαῖος, ου, ὁ, Mercurii cognomen, qui defunctorum animas ad inferos deducere & alias in vitam nascentes reducere credebatur. A πομπή.

Πομπεία, ας, ἡ, pompa, vel transvectio, qualis in pompa esse solet. 2) conviciorum jactatio, velut e curru, apud Alexandrinos, s. in triumpho apud Rom. quia licentia hæc in ejusmodi ludis pro parte necessaria religionis habebatur. A πομπεύω.

Πομπεῖον, ου, τό, vas, quo in pompis utuntur. 2) locus celeber Athenis. Ab eod.

Πομπεύς, έως, *Jon.* ῆος, ὁ, qui aliquem deducit. 2) qui pompam ducit, pompaticus. Ab eod.

Πόμπευσις, εως, ἡ, pompa, deductio pompæ, processio in pompa. Ab eod.

Πομπευτήριος, ου, ον, pompæ aptus, s. serviens. qs. a πομπευτήρ.

Πομπευτής, οῦ, ὁ, pompam ducens. A seq.

Πομπεύω, fut. εύσω, transmitto, transveho, deduco. 2) cum pompa incedo, pompam duco, Gl. V. triumpho. *unde* 3) efferor, mihi placeo, superbio, insolesco, & 4) insolenter aliquem tracto, maledicendo, minando, quia obvium & prætereuntem quemque in ejusmodi pompis verborum & gesticulationum contumeliis & ludibriis incessere licebat. v. γεφυρίζω. 5) contumelia afficio, *proprie*, per hominum ora traducendo. pass. πομπεύεσθαι, in triumpho duci, ostendi. A seq.

Πομπή, ῆς, ἡ, missio, missus. 2) impulsus, instinctus. 3) deductio, qua transmittendum aut transvehendum curamus eum, qui nobiscum aliquamdiu est versatus. 4) pompa, i. e. solennis apparatus & spectaculum solenne in modum triumphi, quo thensæ & simulacra deorum & aurea vasa templorum per semitas oppidorum spectatum traducebantur. A πέμπω.

Πομπικός, ή, όν, ad pompas pertinens, pompis conveniens. 2) magnificus, ad ostentandum ingenium, doctrinam, eloquentiam, divitias aptus & factus. A pr.

Πομπίλος, ου, ὁ, qui aliquem deducit seu transmittit. Est etiam nomen piscis, pompilus: quia naves sæpe præcedit, iisque viam & navigandi rationes monstrat, eoque eas quasi πέμπει, deducit. Ab eod.

Πόμπιμος, ου, ὁ, ἡ, & πόμπιμος, ίμη, ιμον, qui mitti seu transmitti potest. 2) qui mittere seu transmittere potest. Ab eod.

Πομπός, οῦ, ὁ, qui aliquem deducit seu transmittit, comes, viæ dux. A πέμπω.

Πομποστολέω, ῶ, fut. ήσω, classem deduco. E pr. & στόλος.

Πομφολυγέω, ῶ, bullas emitto. A πομφόλυξ.

Πομφολυγηρός, ὰ, ὁ, ἡ, bullis turgens. A pr.

Πομφολυγοπαφλασμα, ατος, τό, bulla cum strepitu erumpens seu ebulliens, Aristoph. E πομφόλυξ & πάφλασμα.

Πομφολυγόω, ῶ, in bullas converto vel cogo. πομφολυγοῦσθαι, in bullas converti. A πομφόλυξ.

Πομφολυγώδης, εος, ὁ, ἡ, bullæ similis. Ab eod.

Πομφολύζω, fut. ξω, bullo, bullas emitto. A πομφός.

Πομφόλυξ, υγος, ἡ, bulla. 2) favilla æris. Phil. bulla, scatebra. Ab eod.

Πομφολύσσω, f. ξω, bullarum modo effervesco. πομφόλυξαν, 3. pl. aor. 1. *Jon.* Ab eod.

ΠΟΜΦΟ'Σ, οῦ, ὁ, eminentis cutis tumida, tumor.

Πονέω, ῶ, fut. ήσω, laboro. 2) facio. 3) viribus frangor, laboribus succumbo, lassesco, defatigor, tolero, patior, ægroto, doleo, Gl. Vet. laboro, doleo. ἐπόνησα, dolui, Gl. V. aor. 1. πεπονημένος, factus, elaboratus, perf. pass. part. item vitiatus, usu contritus. πονέετο, laborabat, imperf. *Jon.* pro ἐπονεῖτο. A πόνος.

Πόνημα, ατος, τό, labor, opus. 2.) liber. A pr.

Πονήρευμα, ατος, τό, facinus improbum & scelestum, scelus. A seq.

Πονηρεύω, & πονηρεύομαι, vitio aliquo laboro, etiam de corpore. 2) improbus sum, improbe & nequiter ago. A πονηρός.

Πονηρία, ας, ἡ, misera & laboriosa vitæ conditio. 2) improbitas, nequitia, scelus, vitium, pravitas, malitia. Ab eod.

Πονηροδιδάσκαλος, ου, ὁ, ἡ, magister improbitatis.

Πονηροκάρδιος, malicordis, Gl. Vet. A καρδία.

Πονηροκρατέομαι, οῦμαι, improborum imperio regor.

Πονηροκρατία, ας, ἡ, malorum potentia & imperium. A præc.

Πονηρολογία, ας, ἡ, maledictum seu maledictio, contumelia. 2) sermo de malis rebus & improbis. E π. & λόγος.

Πονηρόπολις, εως, ἡ, improborum civitas.

Πονηρός, ρά, ρόν, improbus, scelestus, pravus, ma-

malus, i. e. malitiosus, malignus, vitiosus, vitiatus. A πονέω.

Πόνηρος, ρα, ρον, laboriosus, miser, infelix. ὦ πόνηρε, miser! infelix! Ab eod.

Πονηρόφιλος, ου, ὁ, ἡ, improborum amicus, malorum consortio gaudens.

Πονηρῶς, *Adv.* improbe, nequiter. A πονηρός.

Πονήρως, *Adv.* male, misere, ægre, difficulter: A πόνηρος.

Πονητικός, ή, όν, ad laborandum promtus, ad laborem perferendum aptus. A πονέω.

Πόνος, ου, ὁ, labor, studium & opera rei alicui impensa. 2) molestia, labor molestus, ærumna, calamitas, morbus, dolor. A πένομαι.

Ποντιάς, άδος, ἡ, marina. A πόντος.

Ποντίζω, f. ίσω, in pontum mergo, mergo. A πόντος.

Ποντικός, ή, όν, marinus. 2) Ponticus, qui est e Ponto. ποντικὸν, int. κάρυον, nux avellana, Philox. Ab eod.

Πόντιος, ου, ὁ, ἡ, & πόντιος, ία, ιον, marinus, maritimus. 2) Ponticus. Ab eod.

Πόντισμα, τὸ, submersio, naufragium. A ποντίζω.

Ποντίβροχος, ου, ὁ, ἡ, mari immersus, in mari submersus. E πόντος & βρέχω.

Ποντογενής, ός, e mari natus. Ex eod. & γίνομαι.

Ποντογένεια, ας, ἡ, e mari nata. Ex iisd.

Ποντόθεν, *Adv.* e mari. A πόντος.

Ποντομέδων, οντος, ὁ, mari imperans, maris imperator. Epith. Neptuni. Ex eod. & μέδω.

Ποντόνδε, *Adv.* in pontum. A πόντος.

Ποντοπλάνητος, ου, in mari vagans. Epith. piscis, navis, mercatoris &c. Ex eod. & πλανάομαι.

Ποντοπλάνος, ὁ, ἡ, idem.

Ποντοπορέω, per pontum eo, mare pervado seu pererro. A ποντοπόρος.

Ποντοπορεύω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Ποντοπόρος, ου, ὁ, ἡ, pontum seu mare trajiciens. Gl. Vet. fluctivagus. E πόντος & πόρος.

Ποντοποσειδῶν, ῶνος, ὁ, ponticus Neptunus, ponti, i. e. maris rex, Neptunus. Voc. ὦ Ποντοπόσειδον.

Πόντος, ου, ὁ, pontus, mare. 2) regio Asiæ, Pontus. (Voc. est idem atque βένθος, βυθός.)

Ποντόφι, e mari. A præc.

Ποντοχάρυβδις, εως, ἡ, pontica charybdis, ponti vorago.

Πονωπόνηρος, ὁ, ἡ, miser laborando, s. improbissimus, Aristoph.

Πόξ, ποκός, ἡ, vellus, lana detonsa, aut vulsa. occurrit πόκα, acc. A πέκω.

Ποοφάγος, ου, ὁ, ἡ, herbis vescens. E πόα & φάγω.

Πόπανον, ου, τὸ, popanon, placenta lata, tenuis & rotunda. πόπανα, liba, Philox. A πέπτω.

Πόποι, *Interj.* admirantis. 2) indignantis, ὦ πόποι, proh dii! nam πόποι dii sunt apud Dryopas, item πόπαξ. (vel est vocat. a ποπὸς, quod a πόπων, *mitis*, *placidus*, aut est ὀνοματοπεποιημένον, ab eodem sono, unde ποππύζειν sequens, quo sono equi permulcentur.)

Ποππύζω, fut. ύσω, sibilo. 2) demulceo, blande attrecto. 3) applaudo, de equis. ποππύζειν etiam ululæ dicuntur.

Ποππυλιάζω, idem quod ποππύζω. ποππυλιάσδω, *Dor.* pro ποππυλιάζω.

Πόππυσμα, ατος, τὸ, & ποππυσμός, οῦ, ὁ, sibilus. 2) palpus, sive sonus, lingua, manibus ac similibus modis excitatus, ad favorem ostendendum. 3) adulatio, blanditiæ. A ποππύζω.

Πόρδαλις, ιος, *Jon.* pro πάρδαλις.

Πορδαλίας, ὁ, qui præ timore cacaturit aut pedit. A seq.

Πορδὴ, ῆς, ἡ, crepitus ventris. Philox. peditus. A πέρδω.

Πορεία, ας, ἡ, profectio, incessus, ingressus. Gl. Vet. meatus, iter, itio, gressus, agmen. A πορεύομαι.

Πορεῖον, ου, τὸ, id, cujus ope iter facimus, aut trajicimus, machina, qua promoventur onera. Ab eod.

Πόρευμα, ατος, τὸ, profectio. Ab eod.

Πορεὺς, έως, ὁ, idem qui πορθμεύς. Hes. A πορεύω.

Πορεύσιμος, ου, ὁ, ἡ, vel πορεύσιμος, ίμη, ιμον, qui transiri potest, permeabilis. A præc.

Πόρευσις, εως, ἡ, ambulatio, ipsa incedendi actio. Ab eod.

Πορευτικός, ή, όν, qui incedere potest, qui ingreditur & ambulat. 2) pervius. A seq.

Πορευτός, ή, όν, idem quod πορεύσιμος.

Πορεύω, fut. εύσω, trajicio, traduco, transveho, mitto, ire jubeo. πορεύομαι, eo, proficiscor. A πόρος.

Πορθέω, ῶ, fut. ήσω, diruo, everto, vasto, depopulor, oppugno. A πέρθω.

Πόρθησις, εως, ἡ, vastatio, excidium. A pr.

Πορθητής, οῦ, ὁ, eversor, vastator. Ab eod.

Πορθητικός, ή, όν, vastatorius; idem quod pr. A præc.

Πορθήτωρ, ορος, ὁ, idem quod πορθητής. Ab eod.

Πορθμεία, ας, ἡ, trajectio fluminis vel freti. 2) merces transvectionis. A πορθμεύω.

Πορθμεῖον, ου, τὸ, fretum. 2) navis, qua fretum aliquod seu fluvius trajicitur. Gl. Vet. πορθμεῖα, pontones, Gl. Vet. 3) naulum. Ab eod.

Πόρθμευμα, τὸ, idem quod πορθμεία. Ab eod.

Πορθμεὺς, έως, ὁ, qui lintre seu rate transportat per fretum. Philox. portitor, vector. Ab eod.

Πορθμευτικός, ή, όν, pertinens ad trajectionem, vel ad portitorem. A seq.

Πορθμεύω, fut. εύσω, transfreto, fretum trajicio. A πορθμός.

Πορθμήϊον, ου, τὸ, *Jon.* pro πορθμεῖον.

Πορθμία, ας, ἡ, idem quod πορθμεία.

Πορθμικός, ή, όν, idem quod πορθμευτικός. A πορθμός.

Πορθμίον, ου, τὸ, navis, qua fretum aliquod trajicitur. 2) merces, quæ pro trajectu freti persolvitur. Ab eod.

Πορθμίς, ίδος, ἡ, parvum fretum. 2) navis piscatoria, linter, quo transfretamus. Ab eod.

Πορθμός, οῦ, ὁ, fretum. 2) trajectus, trajectio. A πόρος.

Πορίζω, f. ίσω, viam aperio, aditum facio. 2) excogito, invenio. 3) paro alteri, suppedito, præbeo. 4) *in med.* comparo mihi, invenio &c. A πόρος.

Πόριμος, ου, ὁ, ἡ, pervius, penetrabilis. 2) transiens. 3) quæstuosus Gl. Vet. 4) parabilis. 5) qui facile invenit, industrius. Ab eod.

Πόριον, ου, τὸ, navigium trajiciendis militibus comparatum. Ab eod.

ΠΟΡΙΣ, ιος, ὁ, ἡ, vitulus, juvencus. 2) vitula, juvenca, alias πόρτις.

Πόρισμα, ατος, τὸ, quæstus. 2) propositio consecutionem necessariam habens ex iis, quæ jam probata sunt. A πορίζομαι.

Πορισμός, οῦ, ὁ, comparatio, adquisitio. 2) quæstus. Ab eod.

Ποριστὴς, οῦ, ὁ, *active*, qui suppeditat, præbitor. 2) *med.* quæstor, exactor, item quicumque aliquid sibi comparat, ut κακὸς ποριστὴς, qui malis artibus pecuniam facit. Ab eod.

Πορ-

Ποριστικὸς, ἡ, ὀν, qui quærere novit, industrius conquisitor. 2) in quo victus facile paratur. Gl. Vet. quæstuosus. πορισικὴ, quæstuaria, Gl. Vet. A pr. vel seq.

Ποριστὸς, ἡ, ὀν, qui adquiri & parari potest, parabilis, qui facile suppeditatur. Gl. Vet. ποριστὸν, præstabile. A πορίζω.

Πορκεὺς, έως, ὁ, qui πόρκῳ piscatur. A πόρκος.

Πόρκης, ου, ὁ, annulus, quo ferrum, sive cuspis hastæ cum hastili vincitur.

ΠΟ'ΡΚΟΣ, ου, ὁ, rete piscatorium, e vitili contextum. 2) quidquid formæ rotundæ & orbiculatæ est, circulus, gibbosus.

Πορνεία, ας, ἡ, scortatio. Gl. Vet. fornicatio, lenocinium. A πορνεύω.

Πορνεῖον, ου, τὸ, lupanar. Gl. Vet. fornix, ganeum. A seq.

Πορνεύω, f. εύσω, scortor, fornicor, Gl. Vet. A sq.

Πόρνη, ης, ἡ, scortum, meretrix, fornicaria, Gl. Vet. A πέρνασθαι, quia corpus vendit.

Πορνίδιον, ου, τὸ, Dim. pr.

Πορνικὸς, ἡ, ὀν, meretricius. Ab eod.

Πορνογέννητος, ον, spurius, qs. e πορνεῖον & γ. nisi verum est πορνογέννητος, e πόρνη & γ.

Πορνοβοσκεῖον, ου, τὸ, locus, in quo meretrices & scorta aluntur, lupanar. Phil. lenocinium. A πορνοβοσκέω.

Πορνοβοσκοκομάχοι, qui lupanaria defendunt & suo patrocinio comprobant. E pr. & μάχομαι.

Πορνοβοσκέω, ῶ, fut. ήσω, lenocinium facio, i. e. meretrices & prostibula alo: lenocinor, alienæ libidini servio. A πορνοβοσκός.

Πορνοβοσκία, ας, ἡ, lenocinium, Phil. A seq.

Πορνοβοσκὸς, οῦ, ὁ, ἡ, leno, lena. E πόρνη & βόσκω.

Πορνογράφος, ου, ὁ, ἡ, qui meretrices depingit, qui de meretricibus librum conscribit. Ex eod. & γράφω.

Πορνοκοπία, ἡ, lenocinium. A seq.

Πορνοκόπος, ου, ὁ, leno. Gl. Vet. lenocinator, fornicarius.

Πορνογενὴς, έος, ὁ, ἡ, spurius, Gl. Vet. E πόρνη & γίνομαι.

Πορνομανὴς, έος, ὁ, ἡ, qui insano meretricum amore flagrat. Ex eod. & μαίνομαι.

Πορνομοιχὸς, οῦ, ὁ, ἡ, adulter. Ex eod. & μοιχεύομαι.

Πόρνος, ου, ὁ, qui corpus suum prostituit & veluti vendit, cinædus, puer meritorius, fornicarius, impudicus. A πέρνω, vel πείρω.

Πορνοσκόπος, ου, ὁ, scortator, qui scorta & meretrices contemplatur.

Πορνοτελώνης, ου, ὁ, leno, qui pecuniam ærario solvit, ut lenocinium facere sibi liceat, s. qui vectigal e lenocinio conduxit, exigit.

Πορνοφίλας, ὁ, v. seq.

Πορνόφιλος, ου, ὁ, ἡ, meretrices sectans.

Ποροποιέω, ῶ, f. ήσω, transitum seu viam facio.

Ποροποιΐα, ας, ἡ, meatuum & foraminum corporis apertio. A præc.

Πόρος, ου, ὁ, transitus, trajectus, Philox. item ora maritima, ubi sc. est trajectus. 2) meatus, Gl. Vet. 3) vectigal, quæstus, Phil. item emolumentum, adjumentum. 4) ratio alicujus rei efficiendæ & via. A πείρω.

Πορπάζω, f. άσω, fibula subnecto, fibulo. A πόρπη.

Πορπακίζω, f. ίσω, idem. A πόρπαξ.

Πορπακοφορέω, fibula utor. 2) scutum gero, milito. E seq. & φ.

Πόρπαξ, ακος, ὁ, fibula, præsertim amenti in clypeo. A πόρπη.

Πορπάω, ῶ, f. ήσω, idem quod πορπάζω. A seq.

Πόρπη, ης, ἡ, fibula. 2) annulus clypei.

Πορπηδὸν, *Adv.* in modum fibulæ.

Πόρπημα, ατος, τὸ, indumentum fibulatum. A πορπάω.

Πορπόω, ῶ, f. ώσω, idem quod πορπάω.

Πόῤῥω, procul, longe, porro, protinus, Gl. Vet. in anteriorem partem. *Compar.* ποῤῥώτερος, longius dissitus. Gl. Vet. ulterior. *Superl.* ποῤῥώτατος, longissime dissitus. πόῤῥωθεν, e longinquo, eminus, procul. ποῤῥωτάτω, longissime, maxime procul. ποῤῥωτέρω, longius, magis procul. A πρό. v. πόρσω.

Πορσαίνω, paro, curo. πορσανέουσα, curatura, f. n. part. *Ion.* pro πορσανοῦσα. A πόρω.

Πόρσιον. v. πόρσω.

Πορσύνω, f. υνῶ, præbeo, suppedito, do. 2) paro, præparo. 3) ago, perago, administro. 4) colo, in honore habeo. 5) delector. A πόρω.

Πόρσω, pro πόῤῥω, *Adv.* longe, ante. 2) longe, procul. Hinc *Comp.* πόρσιον, item πορσωτέρω, longius, magis procul; & *Superl.* πορσωτάτω, longissime, maxime procul, item πορσώτατα.

Πορτάζω, f. άσω, vitulor. A πόρτις.

Πόρταξ, ακος, ὁ, ἡ, vitulus, vitula, juvencus, juvenca. Ab eod.

Πόρτις, ιος, ὁ, ἡ, idem. v. πόρις.

Πορτιτρόφος, ου, ὁ, ἡ, vitulos nutriens. E pr. & τρέφω.

Πορφύρα, ας, ἡ, purpura, genus conchæ marinæ. 2) pannus liquore purpuræ tinctus, vestis purpurea. 3) vestis splendida, magnifica.

Πορφυραῖος, purpureus, Chron. Alex. A pr.

Πορφυρανθὴς, έος, ὁ, ἡ, qui purpureo flore est. Ex eod. & ἄνθος.

Πορφύρεος, idem quod seq. & ab eo.

Πορφύρεος, έα, έη, εον, *contr.* πορφυροῦς, ᾶ, οῦν, purpureus. 2) splendidus, venustus, elegans. 3) niger. 4) varius, versicolor. A πορφύρα.

Πορφυρεὺς, έως, ὁ, purpurarius, s. qui purpuras venatur. 2) qui purpura tingit, infector. Ab eodem.

Πορφυρευτὴς, οῦ, ὁ, idem. A πορφυρεύω.

Πορφυρευτικὸς, ἡ, ὀν, pertinens ad purpurarum venatorem, seu venationem, item ad artem purpura tingendi. Hinc ἡ πορφυρευτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, scientia venandi purpuras. A pr.

Πορφυρεύω, purpura tingo. A πορφύρα.

Πορφυρέω, ῶ, f. ήσω, purpureo colore nigrico vel rubeo, purpurasco. A πορφύρα.

Πορφυρίζω, f. ίσω, purpureo colore sum. A πορφύρα.

Πορφύριον, ου, τὸ, parva purpura. Phil. πορφύρια, murices. Dim. ab eod.

Πορφυρὶς, ίδος, ἡ, purpurea vestis, Gl. Vet. totale. 2) avis nomen. 3) nomen insulæ. Ab eod.

Πορφυρίτης, ου, ὁ, purpuræ similis. Ab eod.

Πορφυρῖτις, ιδος, ἡ, idem.

Πορφυρίων, ωνος, ὁ, nomen avis aquaticæ, sic dictæ a colore rostri & pedum. 2) piscis quidam. Gl. Vet. πορφυρίων, purpurio. Ab eod.

Πορφυρόβαπτος, ου, ὁ, ἡ, purpureo colore imbutus aut tinctus.

Πορφυροβαφεῖον, ου, τὸ, officina purpurariorum s. purpuræ.

Πορφυροβαφὴς, ὁ, ἡ, purpura tinctus. A πορφύρα & βάπτω.

Πορφυροβάφος, purpurarius, Gl. Vet. Ex iisd.

Πορφυροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, purpuræ speciem gerens, pur-

purpureo colori ſimilis, cæruleus. E πορφ. & εἶδος.

Πορφυροειδῶς, *Adv.* in modum purpuræ, ita, ut purpuram referat. A præc.

Πορφυρόεις, εσσα, εν, purpuram referens. epith. maris.

Πορφυροζώνος, ου, ὁ, ἡ, violaceo ſeu purpureo cingulo circumdatus. E πορφ. & ζώνη.

Πορφυρόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, cujus caulis purpureus eſt.

Πορφυρομιγὴς, έος, ὁ, ἡ, purpura mixtus. A μίγνυμι.

Πορφυρόπεζος, ου, ὁ, ἡ, purpureos, i. e. pulcros habens pedes. Epith. feminæ. 2) purpureum limbum habens. A πέζα.

Πορφυροπώλης, ου, ὁ, purpurarius, Gl. Vet.

Πορφυρόπωλις, ιδος, ἡ, quæ purpuram, ſive lanam aut veſtem purpuream vendit.

Πορφυρόστρωτος, ον, pupura ſtratus.

Πορφυρέω, purpura tingo, inficio, vel orno. prætexo. πορφυρῶσαι, clavare, Gl. Vet. A πορφύρα.

Πορφύρω, purpureo colore perfundo. 2) purpureo colore nigrico, vel rubeo. 3) nigreſco. 4) æſtuo, de mari. 5) curis perturbor, ſollicitor. 6) πορφύρομαι, idem. Heſych. etiam πορφύρει interp. καχεταχεῖν, & πορφύρομαι, διαλογίζεσθαι, (eſt proprie in abdito, profundo & imo verſare, atque agitare.)

Πορφυρώτερος, έρα, ερον, magis purpureus. Compar. ab inuſ. πόρφυρος.

Πόρω, fut. πόρσω, præbeo, ſuppedito, do. A πείρω, unde πορίζω.

Ποσάκις, *Adv.* quoties? A πόσος.

Ποσαπλάσιος, ία, ιον, quotuplex. Ab eod.

Ποσαπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Ποσαπλῶς, *Adv.* quot modis? Ab eod.

Ποσάπους, ουν, quot pedum? Ab eod. & ποῦς.

Ποσαχῆ, *Adv.* quot in locis? Ab eod.

Ποσαχῶς, *Adv.* quot modis? Ab eod.

Πόσε, *Adv.* quo? quem in locum? A ποῦ.

Ποσειδᾶν, ᾶνος, ὁ, *Dor.* pro Ποσειδῶν.

Ποσειδάνιος, α, ὁ, ἡ, ad Neptunum pertinens. A præc.

Ποσείδιον, τὸ, templum Neptuni. A ſeq.

Ποσειδεὼν, ῶνος, ὁ, ſextus menſis Atticus, Decembri reſpondens. Quandoque eſt ποσειδεὼν ſecundus, ſ. intercalaris. A ποσειδῶν.

Ποσειδωνὶς, ίδος, ἡ, halcyone. A ſeq.

Ποσειδῶν, ῶνος, ὁ, Neptunus; Romanis Conſus.

Ποσειδώνια, ίων, τὰ, ſacra in honorem Neptuni, Neptunalia, Gl. Vet. A præc.

Ποσειδώνιον, & -ειον, ου, τὸ, templum Neptuni. Ab eod.

Πόσθη, ης, ἡ, pellis, qua glans pudendi virilis tegitur. 2) penis.

Ποσθία, ας, ἡ, tuberculum in palpebris ſuper pilos. A præc.

Πόσθιον, ου, τὸ, pudendum virile. Dim. ejuſd.

Πόσθων, ωνος, ὁ, qui magno pene eſt, aut præputio. 2) puerulus, infans, per ὑποκορισμόν. Ab eod.

Ποσιδήϊον, ου, τὸ, *Jon.* pro ποσείδιον.

Πόσιμος, ίμη, ιμον, potabilis, potui aptus. A ſq.

Πόσις, εως, ἡ, potio, potus. A πίνω.

Πόσις, maritus, apud poet. acc. πόσιν.

Ποσιπτερνίδες, ων, αἱ, venæ in calcaneo. E ποὺς & πτέρνα.

Πόσος, η, ον, quantus? πόσου, (id eſt ἀντὶ πόσου ἀργυρίου) quanti? & πόσοι, quot? Ab ὅσον, *quantus*, citra interrogationem.

Ποσὸς, ἡ, ὸν, aliquantus, 2) quidam. Ab eod.

Ποσοσύλλαβος, ον, quot ſyllabarum. A συλλαβή.

Ποσότης, ητος, ἡ, quantitas, i. e. numerus & menſura. A πόσος.

Ποσόω, ῶ, f. ώσω, quantum facio, quantitatem attribuo. πεποσωμένος, quantitatem habens, perf. part. paſſ. Suic. Ab eod.

Ποσήμαρ, *Adv.* quot dies, per quot dies, quot diebus. E πόσος & ἦμαρ.

Ποσίκροτος, ου, ὁ, ἡ, qui pedibus pulſatur. E ποὺς & κρότος.

Πόσσος, *poet.* pro πόσος.

Ποσταῖος, quoto die? quot diebus? quot dierum ſpatio? Phil. quota die? A πόσος.

Ποστημόριος, q. d. quoteſimus, quotæ partis. ποστημόριον, quota pars, parva pars. Gl. Vet. hæc porticuncula. E ſeq. & μόριον.

Πόστος, η, ον, quotus? 2) quantus. A πόσος.

Ποσῶς, *Adv.* aliquantulum. A ποσός.

Ποτάγω, f. άξω, adduco, accedo, *Dor.* pro προσάγω. E ποτὶ pro πρὸς & ἄγω.

Ποταγωγίδης, ου, ὁ, explorator, delator. Sed Ariſtot. αἱ ποταγωγίδες, vox Syracuſ. Plut. προσαγ. (videntur lenæ eſſe. v. προσαγωγίδες.)

Ποταείδω, & ποταείδομαι, accino, cano, carmina cano. *Dor.* pro προσαείδω.

Ποταίνιος, ία, ον, recens, novus, peregrinus. 2) primus, antiquus. Incertum, unde. conf. προταίνιος.

Ποταινὸς, ἡ, ὸν, idem.

Ποταμείβομαι, f. ψομαι, reſpondeo. E ποτὶ & ἀμ.

Ποτάμιος, ία, ιον, fluvialis. A ποταμός.

Ποταμέλγω, f. ξω, mulgeo. E ποτὶ & ἀμ.

Ποταμηγὸς, ᾶ, ὁ, ἡ, q. d. fluvii vel fluviorum ductor, fluvialis, v. c. navis, cymba. E ποταμὸς & ἀγὸς.

Ποταμηδὸν, *Adv.* fluvii more. A ποταμός.

Ποταμηΐς, ΐδος, ἡ, fluvialis, v. c. Nympha. Ab eod.

Ποταμήπορος, ου, ὁ, ἡ, fluvium trajiciens. Ex eod. & πόρος.

Ποτάμιον, ου, τὸ, rivus. Dim. a. ποταμός.

Ποτάμιος, ία, ιον, fluvialis, flumineus, amnicus, Gl. Vet. ab eod.

Ποταμίσκος, ου, ὁ, fluvius parvus. Dim. ab eod.

Ποταμίτης, ου, ὁ, ποταμῖται, aquilices, Phil. Ab eod.

Ποταμογείτων, ονος, ὁ, ἡ, fluvio vicinus, accola fluvii, nomen herbæ, vel plantæ.

Ποταμόκλυστος, ου, ὁ, ἡ, qui amnibus alluitur. A κλύζομαι.

Ποταμόνδε, *Adv.* ad fluvium. A ſeq.

Ποταμὸς, οῦ, ὁ, fluvius, flumen, amnis. (proprie aqua potabilis. Ab antiquo πόω, unde πέποται.)

Ποταμοφόρητος, ου, ὁ, ἡ, qui a fluvio aufertur ſive rapitur. E pr. & φορέω.

Ποταμόχωστος, ου, ὁ, ἡ, limo arenave a fluvio devecta opertus.

Ποτανὸς, volucer, volans. *Dor.* pro ποτηνός. A πέταμαι.

Ποτάομαι, ῶμαι, volo, as. Ab eod.

Ποταπὸς, ἡ, ὸν, qualis, Phil. v. ποδαπός.

Ποταπῶς, *Adv.* qualiter, Phil. A præc.

Ποταυλέω, ῶ, *Dor.* pro προσαυλέω, ubi v.

Ποτῷος, α, ον, orientalis, ad orientem vergens vel ſpectans. *Dor.* pro προσῷος, ubi v.

Πότε, *Adv.* quando? Ab ὅτε. (vel ab antiquo πὸς, πὴ, πὸν, unde πόσος, πῶς, πῇ, πῆ, & alia, cum particula τε.)

Ποτὲ, *Adv.* aliquando. Hinc οὐδέποτε, μηδέποτε, nunquam. Ab ὅτε.

Ποτείδω, *Dor.* pro προσείδω, inuſ. aor. 2. ποτιδὼν intuitus, ποτίδοιμι, intuear.

Ποθέομαι, volo, as. A πέτομαι.
Ποτέος, έα, έον, bibendus. A πίνω.
Ποτερίζω, *Dor.* pro προσερίζω, cum aliquo certo.
Πότερος, έρα, ερον, uter. πότερον, utrum.
Ποτέρχομαι, *Dor.* pro προτέρχομαι.
Ποτέρωθι, *Adv.* utra in parte? utro in loco? A πότερος.
Ποτέρως, *Adv.* utro modo. Ab eod.
Ποτέρωσε, *Adv.* utram in partem, vel utra in parte? Ab eod.
Ποτέχω, *Dor* pro προσέχω.
Ποτή, ῆς, ἡ, volatus. A πέτομαι.
Πότημα, ατος, τὸ, compotatio, epulum. οἱ ἁ. A πίνω.
Ποτηριοκτιστής, ῦ, ὁ, qui pocula conficit. A pr. & κτίζω.
Ποτηνός, ὴ, ὸν, *Dor.* ποτανὸς, volucris, alatus. A ποτάομαι.
Ποτὴρ, ῆρος, ὁ, poculum. A πίνω.
Ποτηρίδιον, ου, τὸ, pocillum, Gl. Vet. A ποτήριον.
Ποτηριογλύπτης, ου, ὁ, poculorum cælator.
Ποτήριον, ου, τὸ, poculum, calix, in facris litteris, portio destinata: de bonis & malis rebus. A ποτήρ.
Ποτηριοφόρος, ου, ὁ, ἡ, poculi aut poculorum gestator, seu gestatrix. E pr. & φέρω.
Ποτηροθήκη, ης, ἡ, caliclarium, Gl. Vet. (ubi calices reponuntur s. exponuntur) abacus. E ποτὴρ & θήκη. (nisi potius ποτηριοθ. leg. est, & sic quoque de v. sq. videtur.)
Ποτηροπλύτης, ου, ὁ, cratera, Gl. V. ubi calices eluuntur.
Ποτὴς, ῆτος, ἡ, potio, potus. A πίνω.
Πότης, ου, ὁ, potor, bibax, bibulus. Ab eod.
Ποτηνὸς, ἡ, ὸν, volucris. A ποτάομαι.
Ποτὶ, *Dor.* pro πρὸς, ad.
Ποτιάπτω, f. ψω, alligo. E pr. & ἅπτω.
Ποτιβάλλω, pro προσβάλλω.
Ποτιβλέπω, f. ψω, pro προσβλέπω.
Ποτιδέγμενος, η, ον, exspectans, a ποτιδέχομαι pro προσδέχομαι.
Ποτιδέρκομαι, pro προσδέρκομαι.
Ποτιδέομαι, v. προσδέομαι.
Ποτιδόρπιος, ου, ὁ, ἡ, pro προσδόρπιος.
Ποτίζω, f. ίσω, potum præbeo seu ministro. 2) aquatum duco. Phil. adaquo. 3) rigo. Phil. irrigo. A πότος.
Ποτικάρδιος, ία, ιον, pro προσκάρδιος, qui est in corde, ut vulnus. E π. & καρδία.
Ποτικλίνομαι, *Dor.* pro προσκλίνομαι.
Ποτικὸς, ὴ, ὸν, bibax. A πότος.
Ποτίκρανον, ου, τὸ, v. πρόσκρανον.
Ποτιλέγω, f. ξω, *Dor.* pro προσλέγω.
Ποτιμάττομαι, pro προσμάττομαι.
Πότιμος, ου, ὁ, ἡ, potui aptus. A πότος.
Ποτιμυθέομαι, pro προσμυθέομαι.
Ποτινίσσομαι, accedo, Dor. pro προσνίσσομαι.
Ποτίσδω, *Dor.* pro ποτίζω, potum præbeo.
Πότις, ιδος, ἡ, potrix, bibax. A πότης.
Πότισις, εως, ἡ, aquatio. Gl. Vet. poratio. A ποτίζω.
Ποτισμὸς, ῦ, ὁ, aquatio, irrigatio. 2) potio. Ab eod.
Ποτιστάζω, pro προσστάζω, instillo, adfundo.
Ποτίστατος, bibacissimus. Superl. Att. a πότης.
Ποτιστήριον, ου, τὸ, canalis, aqualiculus. Philox. popina. A ποτίζω.
Ποτιστὴς, ῦ, ὁ, irrigator, qui potum præbet. Ab eod.
Ποτίστρα, ας, ἡ, ubi animalia aquantur, seu aquatum compelluntur. Ab eod.
Ποτίσχομαι, amplector, comprehendo. E ποτὶ pro πρὸς & ἴσχομαι.

Ποτιτέρπω, f. ψω, *Dor.* pro προστέρπω, delecto.
Ποτιτροπαῖος, pro προστρόπαιος, v.
Ποτιφθέγγομαι, *Dor.* pro προσφθέγγομαι.
Ποτίφορος, pro πρόσφορος.
Ποτιφωνήεις, ήεσσα, ῆεν, *Dor.* vocalis, qui loqui potest. E ποτὶ pro πρὸς & φωνήεις.
Ποτιχρίμπτω, pro προσχρίμπτω.
Πότμος, ου, ὁ, sors, fatum, casus seu fortuna fatali sorte obveniens. 2) interitus, mors. (Ab antiquo πέτω, unde πίπτω, quod alicui in sortem cadit.)
Ποτνιάδες, αἱ, Epith. Baccharum, a clamore vocantium Bacchum. v. ποτνιάω Hesych. interpr. furorem injicientes. A πότνιος.
Ποτνιάζω, idem quod ποτνιάω.
Ποτνιάνακτος, ου, ὁ, ἡ, dominatu venerandus. E πότνιος & ἄναξ.
Ποτνίασις, εως, ἡ, supplex obtestatio, precatio cum lacrimis & clamoribus, imploratio. A ποτνιάζω.
Ποτνιασμὸς, ῦ, ὁ, supplicatio deorum. Ab eod.
Ποτνιάω, & ποτνιάομαι, ῶμαι, oro, imploro, obsecro, obtestor, suppliciter deprecor, cum ejulatu, clamore supplico. 2) ægre fero, indignor, queritor. A seq.
Πότνιος, ία, ιον, venerandus, honorandus, augustus.
Πότνος, η, ον, idem, occurit in fœm. πότνα, fere in Vocativo.
Ποτόδδω, v. ποτόσδω.
Ποτὸν, ῦ, τὸ, potio, potus, quod bibitur. 2) fluvius. A πίνω.
Πότος, ου, ὁ, potatio, compotatio. 2) convivium, etiam in bonam partem. Ab eod.
Ποτὸς, ὴ, ὸν, potabilis, potulentus. Ab eod.
Ποτόσδω, *Dor.* pro προσόζω.
Ποττὰν, *Dor.* pro πρὸς τὰν, πρὸς τὴν.
Ποττὸν, *Dor.* pro πρὸς τὸν.
Ποττῶ, *Dor.* pro πρὸς τῶ, vel πρὸς τῷ.
Πῦ, *Adv.* ubi? quo in loco? πῦ 'στι, ubi est? Ab ὁ. (vel antiquo πὸς, πὴ, πὸν, unde πῦς & alia. pro ἐπὶ πῦ scil. τόπυ. ut πῆ pro ἐπὶ πῆ, sc. μεθόδῳ, γνώμῃ, τέχνῃ, ἐπιτηδείῳ, vel tale quid.)
Πυ, *Adv.* alicubi, uspiam, usquam. Ab eod.
ΠΟΥΓΓΗ', πυγγίον, sacculus. Rob.
Πυλὺ, multum, *Jon.* pro πολὺ, a πολὺς, & sic reliqua composita: ut
Πυλυβότειρα, πυλυγήθης, &c. quæ quærenda in πολυβ. &c.
Πυλὺς, multus, *Jon.* pro πολύς.
Πῦς, alii πὸς, ποδὸς, ὁ, pes. 2) mensura sedecim digitorum. 3) radix seu ima pars montis. 4) pes metricus. 5) funis nauticus. πόδες, lat. pedes, dicuntur, quibus extremi anguli veli versus puppim adducuntur. 6) clavus, temo. *Notandæ tironibus hæ formæ*. 1) ἀνὰ πόδα, retro. 2) ἐκ ποδὸς, e vestigio, presso pede. ἐκ ποδῶν, v. ἐκποδών. 3) ἐν ποσὶ dicuntur, præsentia, obvia, instantia prope, vulgaria. 4) ἐπὶ πόδα, cessim, pedem referendo. 5) κατὰ πόδα, idem quod ἐκ ποδὸς, item, cursu, item, statim. 6) παρὰ ποδὸς, & παρὰ πόδας, idem quod ἐν ποσὶ, interdum quod ἐκ ποδὸς. 7) περὶ πόδα, apte. 8) πρὸ ποδὸς, idem quod ἐν ποσὶ. 9) ὑπὸ πόδας, cum de motu sermo, idem est quod ἀνὰ πόδα.
Ποώδης, εος, ὁ, ἡ, herbosus, herbis abundans, herbidus: 2) herbæ similis. A πόα.
Πρᾶγμα, ατος, τὸ, res, negotium. 2) in plur. res publica, administratio reip. οἱ ἐν πράγμασι, magistratus principes reip. it. ipse status reipubl. 3) status, con-

conditio hominis. ἐν ἀγαθοῖς πράγμασι, lætis in rebus. 4) lites, controversiæ, & hinc molestiæ. A πράττω.

Πραγματεία, ας, ἡ, studium, quod adhibetur ad efficiendam rem quampiam, commentatio & intensio animi, artes, etiam fraudes, quibus aliquid molior. 2) opus commentatione compositum, tractatio. 3) negotiatio, mercatura, nundinatio. A pr.

Πραγματευόδης, εος, ὁ, ἡ, negotiator, actor, Phil. A pr.

Πραγματεύομαι, negotior, Gl. Vet. aliquid efficere cupio, in quacumque re elaboro, etiam de scriptoribus, studeo, laboro, quæro. A πρᾶγμα.

Πραγματευτὴς, ῦ, ὁ, negotiator, actor, Philox. A pr.

Πραγματικὸς, ὴ, ὸν, strenuus, sollers in negotiis agendis & rebus tractandis. 2) aptus ad usum in rebus gerendis. Gl. Vet. negotiosus, forensis rerum peritus. A πρᾶγμα.

Πραγματικῶς, Adv. diligenter, accurate, sollerter, perite, acriter. A pr.

Πραγμάτιον, ῦ, τὸ, res parva, negotiolum. Dim. a πρᾶγμα.

Πραγματωδῶς, Adv. negotiose. A pr. v. πραγματώδης & πραγματώδης.

Πραγματογραφέω, ῶ, f. ήσω, curiose in scribendo pertracto. E πρᾶγμα & γράφω.

Πραγματοδίφης, ο, ὁ, qui litem seu lites scrutatur. Ex eod. & διφάω.

Πραγματωδέστερον, Adv. laboriosius, molestius. qs. a πραγματωδὴς.

Πραγματοκοπέω, ῶ, f. ήσω, res novas molior. 2) immisceo me rebus gerendis. E πρᾶγμα & κόπτω, s. κόπος.

Πραγματολογέω, ῶ, f. ήσω, in disputationibus rerum versor, in narrandis rebus occupatus sum. Ex eod. & λόγος.

Πραγματομαθὴς, έος, ὁ, ἡ, cui est rerum usus, negotiorum expertus, prudens. 2) industrius. Ex eod. & μανθάνω.

Πραγματοῤῥάφος, ῦ, ὁ, controversiarum concitator, calumniator. Ex eod. & ῥάπτω.

Πραγματώδης, εος, ὁ, ἡ, negotiosus, operosus, molestus. A πρᾶγμα.

Πρᾶγος, εος, contr. πρᾶγος, τὸ, negotium, res. A πράσσω.

Πραείως, v. πρᾳῶς.

Πραιτώριον, ῦ, τὸ, prætorium. Vox lat.

Πραιτωρίδιον, ῦ, τὸ, parvum prætorium, apud Arrianum

Πρακτέος, έα, έον, agendus, faciendus. Philox. πρακτέον, celerandum. A πράττω.

Πρακτὴρ, ῆρος, ὁ, actor, qui agit. 2) negotiator, mercator. 3) exactor, coactor tributorum. Ab eod.

Πράκτης, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Πρακτικεύομαι, facturio, i. e. opus parturio, ad operandum me applico. A πρακτικός.

Πρακτικὴ, quæstoria, quæstuaria, Phil. actualis scientia, Gl. V. A seq.

Πρακτικὸς, ὴ, ὸν, aptus ad agendum: item, qui res gerit. 2) in agendo positus. 3) efficax, strenuus, expeditus, de milite, cui feliciter, quod agit, procedit, qui consequitur, impetrat, quod petit. Actuarius, efficax, agilis, Gl. Vet. venditarius. A πράττω.

Πρακτικῶς, Adv. efficienter, sollerter, strenue. 2) expedite, apte ad agendum. A pr.

Πρακτόρειον, pignerarium, Phil. A πράκτωρ.

Πρακτὸς, ὴ, ὸν, qui agi potest, sub actionem cadens, in actione versans. A πράσσω.

Πρακτοψηφιστὴς, ῦ, ὁ, actorum censor, judex. E pr. & ψηφιστής.

Πράκτωρ, ορος, ὁ, auctor facinoris. 2) exactor, quæstor. 3) ultor. A πράσσω.

Πράμνειος, vel πράμνιος οἶνος, vinum nigricans, dictum vel e rupe quadam, vel a πραΰνειν, mitigare, &c.

Πράμνιος, ὁ, pro πρόλοχος, Aristoph. rectius πρέμνος.

Πρᾶν, Dor. pro πρῴην, nuper, non ita pridem.

Πρανὴς, έος, ὁ, ἡ, Dor. pro πρηνής.

Πρανίζω, f. ίξω, Dor. pro πρηνίζω.

Πραξιδίκη, ης, ἡ, ultio. 2) ultrix. Dea quædam. Phil. Laverna. E πράσσω, exigo, & δίκη.

Πραξικοπέω, ῶ, f. ήσω, molitione clandestina, sive per proditionem urbem occupo, item prodo. E πρᾶξις & κόπτω, s. κόπος.

Πράξιμος, η, ον, qui vel unde exigi potest, vel debet.

Πρᾶξις, εως, ἡ, actio, facinus. 2) successus rerum. 3) exactio. 4) dolus, proditio ap. Polyb. αἱ πράξεις, res gestæ, historia. A πράσσω.

Πρᾳείως, Adv. leniter. Aristoph. qs. e πρᾳεῖος, mitis. v. πραεῖος.

Πρᾷος, & πρᾶος, α, ὁ, lenis, mitis, mansuetus.

Πρᾳοτέρως, Adv. v. πρᾴως.

Πρᾳότης, ητος, ἡ, lenitas, mansuetudo. A πρᾷος.

Πραπίδες, ων, αἱ, præcordiæ. 2) mens, sollertia, sollers industria.

Πρασιὰ, ᾶς, ἡ, area, seu areola in horto. A πράσον.

Πρασίζω, f. ίσω, porrum imitor, porraceus seu prasinus sum. A πράσον.

Πράσιμος, α, ὁ, ἡ, venalis, vendibilis. A πρᾶσις.

Πράσινος, ῦ, ὁ, ἡ, porraceus, porro similis in viridi colore. A πράσον.

Πράσιον, ῦ, τὸ, origani genus. 2) marrubius. Ab eod.

Πράσιος, ῦ, ὁ, ἡ, idem quod πράσινος.

Πρᾶσις, εως, ἡ, venditio, venundatio, auctio. A πεπρᾶσκω.

Πρασοειδὴς, έος, ἡ, porro similis. E πράσον & εἶδος.

Πρασοκουρὶς, ίδος, ἡ, animalculum viride, porri speciem gerens, quod lactucas in hortis & in primis porrum depascitur. Ex eod. & κείρω.

Πρασόκουρον, ῦ, τὸ, falx, qua porrum detondent. Ex iisd.

Πράσον, ῦ, τὸ, porrum. 2) algæ genus. τὰ πράσα, οἱ ὁ.

Πρασόχλοος, ῦ, ὁ, porri colorem imitans. ranæ nomen, a viridi colore. In Batrachom. A πράσον.

Πρασοφάγος, ο, ὁ, ἡ, qui porrum comedit, seu algæ illam speciem, quæ πράσον vocatur. ranæ nomen in Batrachom. Ex eod. & φάγω.

Πράσσω, & πράττω, f. ξω, ago, actito, facio. 2) administro, tracto, curo. 3) vitam ago &c. 4) patior, ut contra πάσχω pro facio. 5) exigo pro εἰσπράττω, (quo sensu & in medio) & accipio. 6) operam do. 7) prodo. 8) per clandestinas consultationes, collusiones, aliquid perficio. Aliis modis dicitur cum præpos. qui sine formulis explicari non possunt, ut ἐς Πελοπόννησον πράττειν, mittere in Peloponnesum, qui curent. it. bellum & conjurationem ibi concitare. πράττειν σωτηρίαν τινὸς, de alicujus salute deliberare. πρᾶξαι κακόν τινα, malo afficere aliquem. πρᾶξαι κακόν τινι, malum alicui culpa sua consciscere, conciliare. πράσσειν τινί, clam favere alicui: de proditoribus.

Πρασοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, porro similis, porraceus. A πράσον.

Πρατέος, έα, έον, vendendus. A πιπράσκω.

Πρατὴρ, ῆρος, ὁ, venditor, qui auctionatur. Ab eod.

Πρατήριον, ου, τὸ, locus, in quo res venales venum exponuntur, forum, ubi hasta auctionalis figitur. A pr.

Πράτης, ου, ὁ, idem quod πρατὴρ, Gl. Vet.

Πρᾶτος, Dor. pro πρῶτος, primus.

Πρατὸς, ἡ, ὸν, vendendus, vendibilis. A πιπράσκω.

Πράτειρα, ας, ἡ, venditrix. A πρατὴρ.

Πράττω, vide πράσσω.

Πραΰγελως, ὁ, ἡ, leniter ridens. E πραῢς & γ.

Πραΰθυμος, ου, ὁ, ἡ, qui mansueto est animo, mansuetus, mitis.

Πραϋμενὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. Ex eod. & μένος.

Πραϋμενῶς, Adv. mansueto animo, leniter, mansuete. A pr. v. πρευμενῶς.

Πραΰμητις, ιδος, ὁ, ἡ, cujus lenia sunt consilia.

Πρᾶος, ος, lenis, mitis animo.

Πραΰνσις, εως, ἡ, sedatio irati animi, iræ mitigatio. A πραΰνω.

Πραϋντικὸς, ἡ, ὸν, mitigandi & sedandi vim habens. Ab eod.

Πραΰνω, f. υνῶ, lenio, mitigo, mansuefacio, sedo. 2) molliter tracto. πραΰνομαι, mitesco. A πραῢς.

Πραϋπάθεια, ας, ἡ, mansuetudo, lenitas animi.

Πραϋπαθέω, leniter fero. A seq.

Πραϋπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, mansuete omnia tolerans. E πραῢς & πάσχω.

Πραϋπαθῶς, Adv. leniter. A pr.

Πραῢς, εῖα, πραῢ, Gen. έος, είας, έος, lenis, mitis, mansuetus, Comp. πραΰτερος. A πρᾶος.

Πραΰτης, ητος, ἡ, lenitas, mansuetudo. A pr.

Πραΰτροπος, ον, lenes mores habens.

Πρᾴως, Adv. leniter, mansuete. Comp. πρᾳοτέρως. A πρᾶος.

Πρεμνίζω, fut. ίσω, una cum stipite & radice evello, una cum stipite amputo. Hesych. πρεμνίζων. A seq.

Πρέμνον, ου, τὸ, stipes, stirps, caudex, ramus major.

Πρέμνος, ου, ὁ, idem.

Πρεμνώδης, εος, ὁ, ἡ, trunco similis, crassus. A pr.

Πρέπω, v. πρέπω.

Πρέπον, οντος, τὸ, quod decet & convenit, decorum. 2) quod aptum est, v. c. tempori. Ab eod.

Πρεπόντως, Adv. convenienter, ut decet. A pr.

Πρεπτὸς, ὰ, ὸν, venerandus. Dor. Aristoph. πρεπτὰ, simulacra, sc. deorum, Hes. A πρέπω.

Πρέπω, decorus seu conspicuus sum. 2) excello. Hinc Impers. πρέπει, decet, convenit, dignum est. πρέψας. p. aor. 1.

Πρεπώδης, ες, decens, decorus. A pr.

Πρέσβα, ης, ἡ, Jon. πρέσβη, senior, ætate provecta. 2) veneranda, pro πρέσβειρα, per Syncop. A πρέσβυς.

Πρεσβεία, ας, ἡ, legatio. 2) ipsi legati. 3) quod per legatos petitur. 4) deprecatio, postulatio, preces, intercessio. 5) dignitas. A πρεσβεύω.

Πρέσβειρα, v. πρέσβυς.

Πρεσβεῖον, ου, τὸ, honorarium, quod meretur natu maximus, quo quis honoratur velut major natu, aut tempore prior in aliqua re, munus præcipuum. A πρέσβυς.

Πρέσβειρα, ας, ἡ, honorabilis, præses, patrona. Ab eod.

Πρέσβευμα, ατος, τὸ, honorarium, legatio honoraria. A πρεσβεύω.

Πρεσβεὺς, έως, ὁ, senex. 2) legatus. pl. Jon. πρεσβῆες. Ab eod.

Πρέσβευσις, εως, ἡ, legatio. Ab eod.

Πρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, legatus, deprecator. Ab eod.

Πρεσβευτικὸς, ἡ, ὸν, ad legatum vel legationem pertinens. A pr.

Πρεσβεύω, f. εύσω, senior sum, natu major vel maximus sum, in honore & pretio, gravitatem senis præ me fero, honore adficio ut grandævum. 2) legatus eo, legatione fungor. 3) deprecor pro aliquo, caussam alicujus suscipio apud alterum, cum acc. A πρέσβυς.

Πρέσβη, ἡ, v. πρέσβα.

Πρεσβηῒς, ίδος, ἡ, antiqua. Ab eod.

Πρέσβις, εως, ὁ, legatus. Ab eod.

Πρέσβιστος, η, ον, v. πρέσβυς.

Πρεσβυγενέθλος, ὁ, ἡ, v. πρεσβυγενὴς. A πρ. & γενέθλη.

Πρεσβυγένεια, ας, ἡ, q. d. antiquior genitura, primogenitura. A seq.

Πρεσβυγενὴς, έος, ὁ, ἡ, q. d. antiquus natu, maximus natu. 2) priscus. A seq. & γίνομαι.

Πρέσβυς, υος, vel εως, ὁ, fem. πρέσβειρα, ας, ἡ, senex. 2) avis nomen. 3) legatus. 4) honoratus. pl. πρέσβεις, οἱ ὁ. Compar. πρεσβύτερος, senior, Superl. πρεσβύτατος, άτη, ατον, & πρέσβιστος, ίστη, ιστον, maximus natu. 2) antiquissimus, vetustissimus. 3) honoratissimus, augustissimus. 4) antiquissimus, i. e. potissimus.

Πρέσβυσις, εως, ἡ, legatio. (sed leg. est πρέσβευσις.) A pr.

Πρεσβυτέριον, ου, τὸ, presbyterium, collegium Presbyterorum in Ecclesia Christiana, Senatus Ecclesiasticus. 2) Senatus Judaicus. A seq.

Πρεσβύτερος, έρα, ερον, vide πρέσβυς. 2) οἱ πρεσβύτεροι, Senatores in N. T. & doctores Ecclesiæ & præsides. A πρέσβυς.

Πρεσβυτέρως, Adj. antiquius. Ab eod.

Πρεσβύτατος, άτη, ατον, vide πρέσβυς.

Πρεσβύτης, ου, ὁ, senex, grandævus, Gl. V. A πρέσβυς.

Πρεσβυτικὸς, ἡ, ὸν, senilis, priscus. A pr.

Πρεσβυτικῶς, Adv. seniliter, senum more. A pr.

Πρεσβῦτις, ιδος, ἡ, vetula, anus. A πρεσβύτης.

Πρεσβυτοδόκος, ὁ & ἡ, senes recipiens: ubi senes sedent, commorantur. Ex eod. & δέχομαι.

Πρευμένεια, ας, ἡ, benevolus & propensus animus, benevolentia, placabilitas. A seq.

Πρευμενὴς, έος, ὁ, ἡ, benevolus, benignus, mitis. E πρᾶος & μένος. (Veteres πρηῢς usurpabant pro πραῢς, unde πρηῢς. v. πρόφρων.

Πρευμενῶς, Adv. benevole, placide. A pr.

Πρηγορέω, pro προηγορέω.

Πρηγορεὼν, v. προηγορεὼν.

Πρηδὼν, όνος, ἡ, inflatio, tumor, inflammatio interiorum partium. A πίμπρημι.

Πρήθω, f. ήσω, incendo, inflammo. 2) flo, inflo, tumidum reddo. v. πρήθω.

Πρημαίνω, spiro, flo, vehementi & furenti impetu spiro. A πίμπρημι.

Πρημὰς, vel πρημαδὶς, άδος, ἡ, genus thynnorum, Nic. Athen. πρημάδιαι, Aristot. Ab eod.

Πρὴν, v. πρηνὴς.

Πρηνηδὸν, Adv. procidendo in os, sive in caput. 2) impellendo pronum, prone. 3) deorsum. A seq.

Πρηνὴς,

Πρηνὴς, έος, ὁ, ἡ, pronus, in caput propendens, præceps. (Ab antiquo πρὴν, quod idem fuit, atque πρὸ, antrorsum, in anteriora.)

Πρηνίζω, f. ίσω, pronum in caput dejicio, præcipito. A pr.

Πρῆσις, εως, ἡ, inflatio. A πρήθω.

Πρῆσμα, ατος, τὸ, combustio. 2) inflatio, tumor. Ab eod.

Πρήσσω, facio. Jon. pro πράσσω.

Πρήσσω, transeo. A περάω.

Πρησίδω, ap. Herodot. judicium desero.

Πρηστὴρ, ῆρος, ὁ, qui incendit. & inflammat, quasi flator. 2) prester, serpens quidam, ab ardore dictus, quem venenum ejus in vulneribus relinquit; vel ab inflando, quia ab eo morsi intumescunt, ut cutis rumpatur. 3) turbo igneus e nubibus prorumpens. Philox. fulgor, turbo. 4) exterior pars gutturis faucibus subjecta, quæ in ira inflammatur. A πρήθω.

Πρηστήριος, ου, ὁ, ἡ, amburens, ut prester. A pr.

Πρηστικὸς, ἡ, ὸν, adurendi & inflammandi vim habens. A πρήθω.

Πρῆστις, ιδος, ἡ, v. πρίστις. n. 2.

Πρητήριον, ου, τὸ, locus, in quo res venduntur, mercatus. Jon. pro πρατήριον. A πιπράσκω.

Πρηΰγελως, ωτος, ὁ, poet. pro πραΰγ. ubi v.

Πρηΰνομος, ὁ, ἡ, legibus comiter obediens, vel cui leges scriptæ sunt mites & æquæ. E πρηΰς & νόμος.

Πρηΰνοος, poet. pro πραΰνοος.

Πρηΰνω, Jon. pro πραΰνω.

Πρηΰς, Jon. pro πραΰς.

Πρηϋτένων, οντος, ὁ, qui miti & mansueta cervice est, mansuete jugum subiens. E pr. & τένων.

Πρὼν, ῶνος, ὁ, eminentia montis, cacumen, vertex.

Πρίαμαι, emo, redimo, conduco. A πρίω.

Πριαπίσκος, ου, ὁ, priapiscus, lignum in modum penis longum & teres. Dim. a πρίαπος.

Πριαπισμὸς, οῦ, ὁ, priapismus, erectio assidua penis citra libidinem. Ab eod.

Πρίαπος, ου, ὁ, Priapus, Veneris & Bacchi filius, hortorum & vinearum custos. 2) membrum virile. Scribitur etiam πρίηπος, & βρίηπος.

Πριαπώδης, ὁ, Priapo similis, valde mutoniatus. A pr.

Πρίζω, f. ίσω, serro, serra seco, seco *simpl.* A πρίω.

Πρίθω, idem quod πρήθω, v. πρίω.

ΠΡΙΜΑΔΙΑΙ, ῶν, αἱ, primadiæ, pisces, qui se in cœno abscondunt. v. πρημάς.

Πρὶν, *Adv.* prius, ante, antea. 2) priusquam, antequam. 3) donec, quoad. Hinc πρὶν ἂν, priusquam, antequam. πρὶν δὴ, donec, usque dum, quoad. πρὶν ἢ, vel πρινὴ, ante quam. v. πρὶν & πρό.

Πρινίδιον, ου, τὸ, parva ilex. Dim. a πρῖνος.

Πρίνινος, ίνη, ινον, iligneus, ex ilice confectus. 2) robustus. Ab eod.

Πρῖνος, ου, ἡ, ilex, *arbor*.

Πρινώδης, ες, iligneus. 2) durus. A pr.

Πρινὼν, ῶνος, ὁ, ilicetum, Gl. Vet. Ab eod.

Πριόνιον, ου, τὸ, serrula, Gl. Vet. A πρίων.

Πριονοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, serræ figuram habens, serratus. Ab eod. & εἶδος.

Πριονοειδῶς, *Adv.* in modum serræ. A pr.

Πριονώδης, εος, ὁ, ἡ, serræ figuram habens, serratus, Gl. V. A πρίων.

Πριονωτὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod. qu. a πριονόω.

Πριόω, ῶ, f. ώσω, idem quod πρίω.

Πρίσις, εως, ἡ, fissio seu sectio per serram. A πρίω.

Πρίσμα, ατος, τὸ, scobs eorum, quæ serra secantur, segmentum. 2) lignorum caries. 3) geometricum corpus. Ab eod.

Πρισμὸς, οῦ, ὁ, vehemens inflatio, afflatus. A πρίθω.

Πρισμοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, figuram serræ habens. E seq. & εἶδος.

Πριστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod πρίστης, it. serra. A πρίω.

Πρίστης, ου, ὁ, qui serra aliquid secat & findit. 2) piscis e genere cetorum. Ab eod.

Πρίστις, εως, ἡ, serra. 2) piscis e cetorum genere pistrix. 3) genus poculi. 4) genus navigii. Ab eod.

Πριστὸς, ἡ, ὸν, serra sectus seu dissectus, sectilis. A seq.

Πρίω, f. ίσω, *propr.* premo, stringo, constringo. 2) serra seco, seco, reseco, quo sensu reperitur & πρίω, ἔπριστον, Hesiod. 3) frendeo. 4) emo. 5) idem quod πρήθω, quod inde ducitur. item πρίθω.

Πρίωμα, ατος, τὸ, idem quod πρίσμα. Hes.

Πρίων, ονος, ὁ, serra. A πρίω.

Πρὸ, *Præp. regens Gen.* ante, coram, præ, pro. In Compositione notat prioritatem temporis, dignitatis, loci. Hinc ἀπὸ πρὸ, procul a. ἀπόπροθι & ἀπόπροθεν, procul, eminus. διαπρὸ, penitus. περίπρο, summe, supra modum, vehementer, valde. Interdum tamen in compositione redundat.

Προαγγελία, ας, ἡ, prænunciatio. A seq.

Προαγγέλλω, f. ελῶ, prædico, prænuncio, denuncio, certiorem facio. προηγγελμένος, prænunciatus, perf. pass. part.

Προάγγελος, ου, ὁ, ἡ, prænuncius vel prænuncia, prænunciator.

Προάγγελμα, τὸ, prædictio. A προαγγέλλω.

Προάγγελσις, εως, ἡ, idem, denunciatio, significatio, eum aliquem certiorem facimus, quid futurum sit, vel minus. Ab eod.

Προαγγελτικὸς, ἡ, ὸν, prænunciandi vim habens. Ab eod.

Προαγγελτικῶς, *Adv.* prænunciando. A pr.

Προάγνευσις, εως, ἡ, præparatio ad sacra rite obeunda, purgasio corporis anta sacra per castimoniam. A seq.

Προαγνεύω, purifico, lustro, ad sacra sc. rite obeunda. 2) perago τὴν ἁγνείαν, abstinentiam a Venere & largiore pastu, quo præparetur corpus ad sacra imminentia.

Προαγοράζω, f. άσω, præemo.

Προαγορανομέω, perf. προηγορανομηκὼς, qui ædilis fuit, vir ædilitius.

Προαγορασία, ας, ἡ, præemtio.

Προαγοραστὴς, οῦ, ὁ, præemtor.

Προαγόρευμα, ατος, τὸ, oraculum. A προαγορεύω.

Προαγόρευσις, εως, ἡ, prædictio, vaticinium. Ab eod.

Προαγορευτικὴ, ῆς, prædicendi seu divinandi. Ab eod.

Προαγορεύω, f. εύσω, prædico, prænuntio, præmoneo. 2) denuncio, præcipio, edicto præcipio aut veto, præconis voce denuncio. 3) testor.

Προάγω, f. ἄξω, deduco, perduco, promoveo, proveho. 2) impello, incito ad aliquid, moveo. 3) profero, produco, educo, ut comas. 4) abduco. 5) præeo, progredior, præcedo. 6) adeo, vado. 7) præcello, præeo. 8) perduco sc. feminam. v. seq. 9) ad honores proveho. τὰ προηγμένα v. infr.

Προα-

Προαγωγεία, ας, ἡ, promotio, in pr. ad honores. 2) institutio. 3) perductio mulierum, lenocinium. A seq.

Προαγωγεύω, f. εύσω, propr. produco. 2) instituo, sed in malam partem, unde 3) perduco, perductor sum, prostituo feminam. item cum ἑαυτὸν, semetipsum offerre verbis, nutu, blanditiis &c alius libidini. Aristoph. v. προαγωγίδες. 4) pellicio lenociniis aut aliis artibus. A seq.

Προαγωγὴ, ῆς, ἡ, idem quod προαγωγεία, in ipsi honores.

Προαγωγικὸς, ὴ, ὸν, ad lenocinium aptus, vim lenocinandi habens. 2) producendi vim habens. Ab eod.

Προαγωγὸς, ῦ, ὁ, perductor, sive productor. 2) leno, prostitutor. Ab eod.

Προαγὼν, ῶνος, ὁ, præludium certaminis. 2) prolusio actionis oratoriæ. Phil. præfatio.

Προαγωνίζομαι, f. ίσομαι, ante alium certo aut pugno, antepugno. 2) certo sive pugno pro aliquo, i. e. propugno.

Προαγωνιστὴς, ῦ, ὁ, propugnator, defensor.

Προαδικέω, ῶ, f. ήσω, injuria lacesso.

Προᾴδω, præcino, prius cano.

Προαθρέω, anta video, perspicio.

Προαθροίζω, ante congrego f. colligo.

Προαιδέομαι, οῦμαι, f. έσομαι, alicui reverentiam ante alios debeo, præ ceteris in honore haboo, magis colo.

Προαικίζομαι, verberari jubeo, ante sc. supplicium, de magistratu. προαικίζω, de lictore f. carnifice, qui virgis cædit, vel alio modo cruciat ante supplicium.

Προαίρεσις, εως, ἡ, propositum, institutum, studium, voluntas, consilium. 2) benavolentia, benefaciendi voluntas. 3) factio, partes in republica. προαιρέσει, sponte, Philox. A προαιρέομαι.

Προαιρετικὸς, ὴ, ὸν, qui certo animi proposito ad rem aliquam fertur. in neut. quod eligitur, liberum, arbitrarium, voluntarium. 2) ῥῆμα προαιρετικὸν, verbum pertinens ad voluntatem, actionem voluntatis exprimens. Ab eod.

Προαιρετικῶς, Adv. sponte, volenti animo. A pr.

Προαιρετὸς, ὴ, ὸν, spontis humanæ & arbitratius. A προαιρέομαι.

Προαιρέω, ῶ, f. ήσω, promo, depromo, e penu promo; sed προαιρέομαι, οῦμαι, præfero, antepono. 2) constituo, mihi certum est. 3) consulto, certa deliberatiooe aliquid facio, opto, deligo, aliud alii præfero. προελὼν, depromens, aor. 2. act. part. προειλόμην, proposui, constitui, aor. 2. med. προῄρημαι, constitui, proposui. προῄρηται, destinavit. Phil. perf. pass.

Προαίρω, progredior. 2) proficiscor, abeo.

Προαισθάνομαι, f. ήσομαι, præsentio.

Προαίσθησις, εως, ἡ, præsensio.

Προαιτιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, ante criminor, anta accuso. aor. 1. προῃτιασάμην, in superioribus accusavi f. convici.

Προαιώνιος, ε, ὁ, ἡ, qui fuit ante omne ævum, æternus.

Προακμάζω, f. άσω, in ea sum ætate, quæ florem sc. virilem ætatem, antecedit, i. e. in ipsa adolescentia.

Προακονάω, acuo sc. cuspidem.

Προακοντίζομαι, jaculi modo feror.

Προακούω, f. ούσω, prius seu prior audio, ante audio & cognosco, præsentio.

Προακροβολίζω, eminus jaculor. nam pilorum, jaculorum emissio, est quasi prolusio veræ pugnæ, quæ fit confertis manibus, cominus.

Προακτικὸς, ὴ, ὸν, præcedens. A προάγω.

Προαλγέω, perf. προήλγηκα, ante dolore affectus fui, dolui, v. c. cum capitis dolor præcessit morbum.

Προαλείφω, ante ungo.

Προαλέστατον, Adv. valde temerarie. A seq.

Προαλὴς, έος, ὁ, ἡ, declivis. 2) temerarius, præceps, audax. Philox. petulans. A προάλλομαι.

Προαλίσκω, prius, anta capio. Gl. V. præsumo.

Προαλίζω, f. ίσω, anta congrego.

Προαλλάσσομαι, -ττομαι, prætervehor, prævehor, post me relinquo.

Προάλλομαι, prosilio. part. aor. 1. προαλάμενος.

Προαλῶς, Adv. temere, præcipitanter. A προαλὴς.

Προαμαρτάνω, ante pecco.

Προαμείβομαι, prætereo, prætervehor. 2) responsionem occupo, prompte respondeo.

Προαμύνομαι, protego, propugno.

Προαναβαίνω, f. βήσομαι, prius vel prior coofcendo.

Προαναβάλλομαι, præludo. v. ἀναβ.

Προαναβλέπω, suspicio.

Προαναβοάω, aote proclamo.

Προαναβολὴ, ἡ, dilatio. κατὰ προαναβολὰς, per intervalla.

Προαναγινώσκω, ante lego.

Προαναγράφω, anta scribo. τὰ προαναγεγραμμένα, ante, supra scripta.

Προανάγω, aote deduco naves, f. abduco. med. ante discedo, de navigantibus.

Προαναθρέω, idem quod προαναβλέπω.

Προαναθρώσκω, prosilio.

Προαναιρέω, ῶ, f. ήσω, prius occido, prius e medio tollo. προανεῖλε, aor. 2.

Προαναισιμόω, ῶ, f. ώσω, prius impendo, prius insumo.

Προανάκειμαι, ante dedicatus fui.

Προανακηρύττω, anta denuncio, declaro.

Προανακινέω, ῶ, f. ήσω, ante commoveo seu impello.

Προανακλαίομαι, ante defleo.

Προανακόπτω, f. ψω, præcido, prius incido.

Προανακράζω, anta exclamo, proclamo.

Προανακρίνω, prius ioterrogo. part. aor. 1. προανακρίνας.

Προανακρούω, f. ύσω, prior retro pello seu retro inhibeo; & προανακρούομαι, prior retro cedo inhibito cursu: trop. repugno, refractarius sum. 2) (prior) exordio.

Προανάκρουσις, ἡ, exordium, initium.

Προαναλαμβάνω, ante suscipio. 2) ante breviter expono. 3) occupo, præverto aliquem aliquid agendo, v. c. prior amplector.

Προαναλίσκω, f. λώσω, prius consumo, ante absumo.

Προανάλωμα, τὸ, impensa operis susceptionem antecedens. A pr.

Προαναμέλπω, præcino, ante decanto.

Προαναπίπτω, prius concido, ante collabor seu corruo. προαναπεσὼν, aor. 2. part.

Προαναπλάττω, f. πλάσω, prius refingo, reformo.

Προαναπνέω, f. εύσω, prius respiro.

Προαναρπάζω, f. άσω, ante seu prior abripio.

Προαναῤῥήγνυμι, ante prorumpere facio, f. emitto.

Προανασείω, aote concutio.

Προανασκευάζομαι, præstruo, multo ante compono.

Προεκσκοπέω, prospicio, provideo.
Προαναστέλλω, f. ελῶ, ante cohibeo & reprimo, (prior) compesco. aor. 1. προανέστειλα.
Προανατάττω, priori loco pono.
Προανατείνω, ante attollo. 2) prætendo. προανατεῖναι, aor. 1.
Προανατέλλω, prius orior, orior. προανέτειλεν, aor. 1. 3. sing.
Προανατρέχω, retro, ad priora redeo, superiora, vel rem altius repeto.
Προανατυπόω, verbum pictorium, de adumbratione, adumbro, delineo.
Προαναφαίνω, anta ostendo, extollo, prætendo, ut cernatur.
Προαναφωνέω, ῶ, f. ήσω, vaticinor, prædico. 2) indico, declaro, polliceor, quid facturus, dicturus sum.
Προαναφώνημα, τὸ, est, cum indicat poeta &c. quid dicturus sit. 2) prædictio, vaticinium. A pr.
Προαναφώνησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.
Προαναφωνητικός, όν, utens προαναφωνήσει. Ab eod.
Προαναφωνητικῶς, *Adv.* vaticinando, anta declarando. A pr.
Προαναχωρέω, ante discedo.
Προαναχώρησις, ἡ, discessio ante facta. A pr.
Προανέχεια, idem quod seq.
Προανέχω, prior attollo, alevo. 2) emineo, antecello.
Προανθέω, ῶ, f. ήσω, præfloreo, ante, primus floreo.
Προάνθησις, ἡ, primus flos. A pr.
Προαναψηφίζω, decerno. προανεψηφισμένα, decreta, semel decreta.
Προανίπτημι, & προανίπταμαι, ante in altum evolo. προαναπτάς, aor. 2. part.
Προανίσταμαι, prior exsurgo, ante alios surgo.
Προανιστορέω, ῶ, f. ήσω, ante seu prius commemoro, seu percontor.
Προανίσχω, ante vel prior emergo; exorior.
Προανύτω, f. ύσω, ante vel citius perficio.
Προαπαγγέλλω, prius annuncio, prænuncio. 2) obnuncio, ap. Dion.
Προαπαγορεύω, deficio viribus ante rem perfectam. 2) renuncio, v. c. conjugium. *cum Gen.*
Προαπάγχομαι, ante suspendo me.
Προαπαίρω, ante castra moveo.
Προαπαλείφω, ante deleo, sc. e tabulis.
Προαπαλλάττω, f. ξω, prius libero. 2) ante interficio. 3) ante privo. 4) *in med.* ante morior, vel discedo de medio.
Προαπαντάω, ῶ, f. ήσω, q. d. præoccurro, obviam curro.
Προαπάντησις, εως, ἡ, obviam irio. A pr.
Προαπαυδάω, ῶ, prius deficio seu defatigor.
Προάπειμι, ante abeo.
Προαπείπασθαι, prius renunciare. προαπειπεῖν, ante deficere.
Προαπέγνωκα, prius animum despondi.
Προαπέρχομαι, prior abeo seu discedo. 2) prior decedo, prior morior.
Προαπηγέομαι, Jon. pro προαφηγέομαι.
Προαπικνέομαι, Jo. pro προαφικνέομαι.
Προαποβύω, f. ύσω, prius obturo.
Προαπογεύομαι, ante degusto, edo.
Προαποδείκνυμι, prius demonstro, indico, prodo.
Προαπόδειξις, εως, ἡ, demonstratio prævia, proposita, res ante demonstrata. A pr.
Προαποδημέω, ῶ, prius seu prior peregre abeo, prius proficiscor.
Προαποδίδωμι, ante reddo.
Προαποδύομαι, prius exuo.
Προαποθνήσκω, præmorior, ante morior.
Προαποικίζω, ante deduco, de colonis.
Προαποκαλύπτω, ante revelo.
Προαποκάμνω, fatigor, deficio. v. προαπαγορεύω.
Προαποκινδυνεύω, ante per culum facio.
Προαποκλείω, ante claudo, excludo.
Προαποκληρόω, ῶ, f. ώσω, prius sortior, ante vel modo sortior, ap. Lucian. Hinc perf. pass. part. τὰ προαποκεκληρωμένα, de quibus modo sortiti sumus.
Προαποκόπτω, f. ψω, præcido.
Προαποκρούομαι, propulso.
Προαποκτείνω, prius interficio.
Προαποκτιννύω, vel προαποκτίννυμι, idem.
Προαπολαύω, f. αύσω, prius fruor, præcerpo, præcipio.
Προαπολείπω, f. ψω, ante relioquo sau deficio.
Προαπολεπίζω, f. ίσω, prius decortico. προαπολεπισθείς, prius decorticatus, aor. 1. part. pass.
Προαπολήγω, prius desino.
Προαπόλλυμι, anta perdo. pass. προαπόλλυμαι, prius pereo.
Προαπολύομαι, prius dilno seu refuto, me purgo.
Προαποξηραίνω, ante exsicco. προαπεξηραμμένος, part. perf. pass. ante arefactus.
Προαποπέμπω, f. ψω, ante dimitto.
Προαποπίπτω, ante decido.
Προαπόπτωτος, ου, ὁ, ἡ, q. d. prædeciduus, qui ante decidit. A pr.
Προαπορέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, prior dubito, prior quæro, vel disputo.
Προαπορρέω, prius defluo vel effluo.
Προαπορρίπτω, ante abjicio.
Προαποσβέννυμι, ante extinguo.
Προαποσμήχω, ante detergo.
Προαποσπάω, ante detraho, abstraho.
Προαποσταυρόω, ante vallo discludo, s. excludo.
Προαποστέλλω, ante emitto, seu præmitto. Gl. V. prædestino. aor. 2. part. pass. προαπεστάλην, præmissus sum.
Προαποσφάττω, f. ξω, ante jugulo.
Προαποτάσσω, ante finem impono. *med.* ante valedico.
Προαποτίθημι, prius vel antea repono, depono, adservo.
Προαποτρέπομαι, ante converto s. averto me.
Προαποφαίνω, declaro, indico.
Προαπόφημι, ante nego.
Προαποφθέγγομαι, prædico.
Προαποφοιτάω, ῶ, f. ήσω, præmorior. προαποπεφοίτηκε, præmortuus est.
Προαποχειρόομαι, οῦμαι, ante occido.
Προαποχωρέω, ante recedo.
Προαρδεύω, f. εύσω, prius rigo.
Προαριθμέω, ῶ, f. ήσω, prænumero.
Προαρίθμησις, εως, ἡ, prænumeratio. A pr.
Προαριστάω, ante prandeo.
Προαροτριάω, & -ιέω, ante aro.
Προαρπαγή, ῆς, ἡ, præreptio. A sq.
Προαρπάζω, f. άσω, præripio.
Προαῤῥαβωνίζομαι, prius vel ante dato pignore de reliquis & subsecuturis aliquem certum facio.
Προάρχω, προάρχοντες, magistratus, principes. προάρξας, antecessor, prædecessor, Gl. V. aor. 1. part. προάρχομαι, prior incipio.
Προασκέω, ῶ, f. ήσω, ante exerceo, præparo.
Πρόασμα, ατος, τὸ, præcentio. E προ & ᾆσμα.

Προ-

Προασπίζω, f. ίσω, clypeo objecto protego, propugno. Gl. V. protego.

Προασπιστὴρ, ῆρος, ὁ, propugnator. Gl. V. protector. A pr.

Προασπιστὴς, ῦ, ὁ, idem & ex iisd.

Προάστειον, & προάστιον, ου, τὸ, suburbium, suburbanum. Ex πρὸ & ἄστυ.

Προάστιος, ου, ὁ, ἡ, suburbanus. Ex iisd.

Προασφαλίζομαι, caveo mihi, & προασφαλίζω, præmunio, Gl. V.

Προαυδάω, prædico, denuncio.

Προαυλέω, ῶ, f. ήσω, in cantu præludo.

Προαύλημα, τὸ, præludium. A pr.

Προαυλίζομαι, f. ίσομαι, castra ante locum quendam habeo.

Προαύλιον, ου, τὸ, præludium in tibiarum fidiumque cantu. 2) vestibulum exterius, ut αὐλὴ interius. Ex αὐλέω vel αὐλή.

Προαυξάνω, sive προαύξω, ante augeo, succresco, in subsidium futuri temporis. προαύξεται, præangescit, præs. ind. pass.

Προαυξὴς, έος, ὁ, ἡ, adultior, ætate provectior. 2) quod ætate provectioribus accidere solet. A pr.

Προαύξησις, εως, ἡ, corporis incrementum, adaucta moles. Ab eod.

Προαφαιρέω, ῶ, f. ήσω, adimo, seu aufero, præcerpo, decerpo.

Προαφανίζω, aboleo, corrumpo, perdo, sc. ante maturitatem, ante tempus.

Προαφαυαίνομαι, ante arefio. τὰ προαφαυανθέντα, quæ ante exaruerunt, part. aor. 1. pass.

Προαφηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, ante enarro, prius expono.

Προαφίημι, emitto, ante mitto.

Προαφικνέομαι, οῦμαι, prior seu ante pervenio.

Προαφίσημι, προαφίσαμαι, prior abscedo seu absisto, ante tempus abscedo. 2) prior deficio.

Προβάδην, Adv. inter progrediendum, inter eundum, s. progrediendo. A προβαίνω.

Προβαδίζω, præcedo.

Προβαθὺς, έος, ὁ, profundus, βαθὺς εἰς τὸ πρόσω, alte profundus.

Προβαίνω, progredior. 2) anteeo, præcedo, proprie & trop. 3) progredior, provehor. 4) glisco, succedo feliciter. προὔβη pro προέβη, processit. aor. 2.

Προβάλλω, projicio. 2) emitto, profero, produco. 3) propono, vel explicandum, vel refellendum; vox rhetorum & philosophorum. Gl. Vet. promitto. προβάλλομαι, in med. produco, v. c. testes, qui me adjuvent testimonio suo; sed propris 2) projicio, clypeum sc. vel scutum (v. προβολή) tegendi corporis caussa; unde 3) munio me aliqua re, objicio aliquid hosti, avertendi caussa. 4) defendo me, atque etiam in pass. alios. 5) prætendo, obtendo, prætexo. 6) publici criminis, in primis adversus religiones deorum, accuso, ap. Demosth. 7) aversor, execror. 8) honores peto; unde passive creor, designor. 9) commemoro, in ore semper habeo. 10) supero, præsto. 11) interrogo, etiam in act.

Πρόβολος, ου, ἡ, sc. ἀσπὶς, clypeus, qui hosti objicitur, Hes. A pr. (sed v. πρόβολος.)

Προβαπτίζω, ante baptizo.

Προβασανίζω, ante torqueo, vexo, crucio.

Προβασιλεύω, ante impero.

Πρόβασις, εως, ἡ, progressus, progressio. 2) proventus, seu reditus: copiæ rei familiaris. A προβαίνω.

Προβασκάνιον, ου, τὸ, præfiscine, amuletum. 2) pudenda statua. Philox. mutonium.

Προβατεία, ας, ἡ, res pecuaria. A προβατεύω.

Προβάτειος, εία, ειον, ovillus, vervecinus, Gl. V. A πρόβατον.

Προβατευτὴς, οῦ, ὁ, opilio, pastor. A προβατεύω.

Προβατεύσιμος, α, ὁ, ἡ, & προβατεύσιμος, ίων, ιμον, ovibus, pecoribus alendis aptus. A pr.

Προβατευτικὸς, ὴ, ὸν, pecuarius. Hinc προβατευτικὴ, ῆς. sc. τέχνη, pecuaria. A sq.

Προβατεύω, f. εύσω, pasco, pecus alo. A πρόβατον.

Προβατικὸς, ὴ, ὸν, ad oves seu pecudes pertinens. Ab eod.

Προβάτιον, α, τὸ, ovicula. Dim. a πρόβατον.

Προβατοβοσκὸς, ὁ, pecuarius. Ab eod. & βόσκω.

Προβατογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, homo pecuniæ, sive parvæ atque pusillæ indolis. E πρόβατον & γνώμη.

Προβατοκάπηλος, ου, ὁ, qui ovibus emendis & vendendis quæstum facit.

Πρόβατον, ου, τὸ, pecus, ovis, vervex, pecus quodlibet. (ex eo sic dictum, quod a pastore agitur, προβαίνει antecedit eum, & προβατεύεται, ab eo ad lente procedendum adigitur. Pari modo Arabes pecus omne genus pastile *Maschiah*, h. e. τὸ προβατικὸν χρῆμα, genus lente inambulans, appellant.)

Προβατοπώλης, ου, ὁ, ovium vel pecudum venditor:

Προβατόσχημος, ου, ὁ, ἡ, ovis speciem præ se ferens. E πρ. & σχῆμα.

Προβατοτρόφος, ὁ, ἡ, oves, pecora alens, pecuarius. E πρ. & τρέφω.

Προβεβουλευμένως, Adv. cogitate, prudenter. A προβουλεύομαι.

Πρόβημα, ατος, τὸ, progressus. A προβαίνω.

Προβιάζομαι, ante vel prior vim infero.

Προβιβάζω, fut. άσω, produco. 2) admoveo, persuadeo, impello. Gl. Vet. 3) promoveo, proveho. προβιβασθεὶς, promotus, Phil. adactus, aor. 1. par. pass. 4) adjuvo. 5) proficio.

Προβίβασις, εως, ἡ, Gloss. Vet. idem quod seq. A pr.

Προβιβασμὸς, ῦ, ὁ, promotio, præmotio: institutio, Phil. Ab eod.

Προβίβημι, progredior. προβιβὰς, progressus, aor. 2. part. act.

Προβιβρώσκω, ante comedo. προβιβρωθεὶς, ante comesus, aor. 1. part. pass.

Προβιόομαι, οῦμαι, antevivo. προβεβιωμένα, vita ante acta, perf. part. pass. προβεβιωμένοι, qui ante nos vixere.

Προβιότης, ητος, ἡ, vita ante acta. Clem. Al. A pr.

Προβλαστάνω, prægermino, prius germino.

Προβλεπτικὸς, ὴ, ὸν, qui futura prospicit. A seq.

Προβλέπω, f. ψω, provideo, prospicio.

Πρόβλημα, ατος, τὸ, propositio, quæstio, Gloss. V. unde dubitatio, res magnæ dubitationis. 2) quicquid defendendi causa opponitur. πρόβλημα τείχους, promurale, nempe munimentum. 3) quicquid prominet, eminet. A προβάλλω.

Προβλημάτιον, α, τὸ, quæstiuncula, Gl. Vet. A pr.

Προβληματουργικὸς, ὴ, ὸν, artifex machinarum, rerum, quibus vis defenditur. προβληματουργικὴ, ars ipsa talium conficiendorum. E πρόβλημα & ἔργον.

Προβληματώδης, εος, ὁ, ἡ, in quæstione & disputatione positus. A πρόβλημα.

Προ-

Προβλὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, projectus, prominens. Epith. promontorii, saxi objecti fluctibus. A προβάλλω.

Προβλητικὸς, ἡ, ὸν, producendi vi præditus. Ab eod.

Πρόβλητος, ου, ὁ, ἡ, projectus. Ab eod.

Προβλώσκω, prodeo, vel exeo. 2) protubero. προβλωσκέμεν, inf. pro προβλώσκειν.

Προβοάω, ῶ, proclamo. 2) cohortor.

Προβοηθέω, ῶ, f. ήσω, opem mature fero.

Προβόλαιον, ου, τὸ, propugnaculum, vel scopulus eminens, qui æstum maris aut undæ ad pontem murumve frangit. A sq.

Προβόλιμος, ου, ὁ, ἡ, objectus, porrectus. A προβολή.

Προβολεὺς, έως, ὁ, productor, auctor, qui prima alicujus rei fundamenta jacit. 2) idem quod πρόβολος. A sq.

Προβολὴ, ῆς, ἡ, obtentus, prætextus, Gl. Vet. 2) tegmen, propugnaculum, Gl. Vet. 3) pergula, (i. e. projectio in ædibus) & projectio quævis extra corpus operis. Gl. Vet. In primis & proprie sic dicitur projectio scuti, defendendi sui caussa: unde milites esse dicuntur ἐν προβολῇ, cum scutis protentis magno gradu excipiunt vim hostium: item emissio jaculi. προβολαὶ, prominentiæ quævis.

Προβόλιον, ου, τὸ, Dim. pr. quod tegendi ac defendendi caussa projicimus nobis, clypeus, venabulum, lorica, Gl. V. A pr.

Πρόβολος, ου, ὁ, scopulus eminens, qui æstum maris frangit. item protector, defensor. πρόβολοι, proceres, Gl. V. πρόβολος, etiam objectus, fultura. A προβάλλω.

Προβοσκὶς, ίδος, ἡ, proboscis, manus elephantis, os porci. E πρὸ & βόσκω.

Προβοσκὸς, οῦ, ὁ, qs. d. vicarius pastoris, operæ pastoris. Ex iisd.

Προβούλευμα, ατος, τὸ, senatus consultum, legi ac plebiscito præmissum, s. quo sancitur, ut aliquid ad populum feratur. Gl. V. consultum. A προβουλεύω.

Προβουλευμάτιον, ου, τὸ, Dim. præc.

Προβουλεύω, f. εύσω, consilio prospicio vel provideo. 2) prospicio. provideo. 3) deliberatione populum prævenio. q. d. prædelibero.

Προβουλέω, ῶ, inus. sed tamen hinc est Perf. med. προβέβουλα, malui, vel malo. A βουλή.

Προβουλὴ, ἡ, deliberatio. ἐκ προβουλῆς, consulto. 2) providentia.

Προβούλιον, ου, τὸ, idem quod προβούλευμα. A pr.

Προβουλόπαις, ιδος, ἡ, q. d. consultatoris filia, vel consilio prognata, consultatrix. E sq. & παῖς.

Πρόβουλος, ου, ὁ, qui pro aliquo consultat, qui ante alios consultat. 2) senator, princeps, primarius senator. Gl. Vet. consul. A βουλή.

Προβραχὴς, ές, vadosus. A βραχύς.

Προβρέχω, f. ξω, prius madefacio, prius macero. προβραχεὶς, præmaceratus, aor. 2. part. pass.

Προβύω, f. ύσω, emungo, & simul promoveo ellychnium.

Προβώμιον, τὸ, aditus, vestibulum aræ, ara ipsa. A βωμός.

Προγαμέω, ῶ, f. ήσω, prior nuptias contraho. A πρόγαμος.

Προγαμιαῖος, αία, αῖον, qui ante nuptias fit, facit &c. A seq.

Πρόγαμος, ου, ὁ, ἡ, qui vel quæ prior nuptias fecit.

Προγαστρίδιον, ου, τὸ, ventrale, tegumen ventris.

Tom. I.

Προγάστωρ, ορος, ὁ, ἡ, cui venter prominet, ventriosus. Gl. V. ventrosus. A γαστήρ.

Προγένεθλος, ου, ὁ, ἡ, origine aut nativitate antecedens, ante genitus. A γενέθλη.

Προγένειος, ου, ὁ, promissam habens barbam. 2) barbatus. A γένειον.

Προγενεσία, ας, ἡ, prior creatio seu ordinatio. A γένεσις.

Προγενὴς, ές, prior natu. Hesych. Comp. προγενέστερος. Sup. προγενέστατος. A προγίγνομαι.

Προγεννάω, ῶ, f. ήσω, ante genero. προγεννηθεὶς, ante natus, antigena, Gl V. aor. 1. part. pass.

Προγεννήτωρ, ορος, ὁ, progenitor, i. e. prior, vel antiquior genitor. προγεννητόρων, majorum.

Προγεῦμα, ατος, τὸ, gustatio, gustus, quod ante cœnam justam & legitimam sumitur. A προγεύομαι.

Προγευματίζω, f. ίσω, ante gusto, prægusto, gusto, i. e. ante cœnam aliquid sumo, in balneo. 2) imbuo aliquem prægustu, offero aliquid prægustandum. A pr.

Προγεύομαι, f. εύσομαι, idem.

Προγευστὴς, οῦ, ὁ, prægustator. A pr.

Προγευτὴς, οῦ, ὁ, idem. Gl. V. Ab eod.

Προγηράσκω, & προγηράω, f. άσω, ante tempus, mature senex fio.

Προγήραος, ὁ, ἡ, qui mature senescit. A γῆρας.

Προγίγνομαι, vel προγίνομαι, sum ante, antecedo, præcedo. προγενόμενοι, superiores. 2) procedo, occurro.

Προγινώσκω, prænosco, præscio, præsentio. Gl. Vet. ante cognosco, prævideo. 2) decerno, judico, existimo. 3) in N. T. interdum, amo, bene cupio. v. [illegible].

Προγλωσσεύομαι, garrio, loquax sum. A πρόγλωσσος.

Προγλωσσὶς, ίδος, ἡ, linguæ extrema pars acuta. A γλῶσσα.

Πρόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, garrulus, qui nil celare potest. Gl. Vet. volubilis linguæ. Ab eod.

Πρόγνωσις, εως, ἡ, præsensio, prænotio, præscientia, præsagium. 2) rerum præsentium vel præteritarum animadversio s. cognitio. 3) in N. T. interdum, decretum, voluntas, it. benivolentia. A προγινώσκω.

Προγνώστης, ου, ὁ, præscius futurorum. Ab eod.

Προγνωστικὸς, ἡ, ὸν, facultate præsciendi seu præsagiendi præditus, præscius, sagax, Philox. Hinc τὸ προγνωστικὸν, οῦ, scil. σημεῖον, prognosticum, rei futuræ signum. A pr.

Προγνωστικῶς, providenter, Philox. A præc.

Προγονὴ, ῆς, ἡ, privigna. A πρόγονος.

Προγονικὸς, ἡ, ὸν, avitus, a majoribus acceptus. 2) majoribus dignus. Ab eod.

Πρόγονος, ου, ὁ, progenitor, ante genitus. 2) privignus, Phil. filiaster, Gl. Vet. 3) atavus, Gl. V. πρόγονοι, majores, Phil. 4) patricii, Phil. πρόγονα, primogenita, eximia. A προγίνομαι.

Πρόγραμμα, ατος, τὸ, edictum, libellus, tabula s. quodvis scriptum, quo proposito aliquid indicatur, aut fieri jubetur. Gl. V. proscriptum, edictum. A προγράφω.

Προγραφὴ, ῆς, ἡ, præfatio. 2) descriptio rei, proposita sc. v. c. tabula &c. unde 3) proscriptio, proscriptionis tabula.

Προγράφω, f. ψω, ante scribo, prius scribo, proscribo. 2) præscribo. 3) prius vel ante pingo. 4) publice scriptum propono. 5) scribo simpliciter.

Προαγρυπνέω, vigilo, dormire non possum.
Προγυμνάζω, f. άσω, exerceo. προγυμνάζομαι, exerceor, paro me alicui rei, meditor.
Προγυμνασία, ας, ἡ, exercitatio prævia, præparatio, meditatio. A pr.
Προγύμνασμα, ατος, τό, idem. in arte Rhetor. eæ partes elaborandæ orationis, s. declamationis, quibus separatim scribendis ad ipsam accessio s. præparatio fit. Ab eod.
Προγυμναστής, ῦ, ὁ, qui exercet, qui præparat.
Προδαῆναι, prænoscere. προδαείς, prænoscens, præscius. A δαίω, vel δαέω, vel δάημι.
Προδανείζω, f. είσω, ante fœneror, fœnori do.
Προδαπανάω, ῶ, ante impendo.
Προδείδω, f. δείσω, metuo, *de futuro*.
Προδείελος, ε, ὁ, qui ante vesperam, vel antequam advesperascit, aliquid agit.
Προδείκνυμι, vel προδεικνύω, f. ξω, præmonstro. 2) ante significo. 3) denuncio.
Προδειμαίνω, idem quod προδείδω.
Προδειπνέω, ante cœno s. edo.
Προδέκτωρ, ορος, ὁ, patronus. E πρὸ & δέχομαι. Apud Herodot. *Jonice* pro προδείκτωρ, præmonstrator, futurorum ostensor.
Προδέρκομαι, video prior. 2) prævideo, prospicio.
Προδεσμεῖν, pro προδεσμεύω, præligo, Gl. V.
Προδηλέομαι, f. ήσομαι, ante, prior lædo.
Προδηλοποιέω, ῶ, f. ήσω, manifestum reddo. 2) ante declaro, præsignifico.
Πρόδηλος, ε, ὁ, ἡ, manifestus, perspicuus. A δῆλος.
Προδηλόω, ostendo, clarum reddo. 2) præsignifico. A pr.
Προδήλως, *Adv.* manifeste. Ab eod.
Προδήλωσις, εως, ἡ, præsignificatio. 2) manifestatio. A προδηλόω.
Προδιαβαίνω, f. βήσομαι, prior seu prius transeo.
Προδιαβάλλω, ante, prior criminor. 2) criminor. 3) ante compono, s. ordino, s. constituo. προδιαβεβλημένος, criminatione insimulatus, perf. pass. part.
Προδιαγινώσκω, ante considero s. perpendo. 2) animo prius percipio.
Προδιάγνωσις, εως, ἡ, idem quod πρόγνωσις.
Προδιαγόρευσις, εως, ἡ, prædictio.
Προδιαγράφω, f. ψω, ante seu prius describo.
Προδιαγωγή, ῆς, ἡ, (aquæ) ductus longior.
Προδιαδίδωμι, ante spargo, dissemino, ut famam.
Προδιαζεύγνυμι, τὸ προδιεζευγμένον, vide προεπίζευξις.
Προδιάθεσις, εως, ἡ, antecedens dispositio, capiens affectionem aliquam. 2) pristina affectio.
Προδιαιρέομαι, distinguo in genera, species &c. 2) describo rem faciendam. vid. seq. προδιελέσθαι, inf. aor. 2. med.
Προδιαίρεσις, εως, ἡ, descriptio (deformatio) futuri operis, ut ædificii, forma, Modell.
Προδιαίτησις, εως, ἡ, præparatio ad rem aliquam per victum certum & similia. item, præparatio simpliciter. A διαιτάω.
Προδιακινέω ante commoveo. προδιακινήσας τινάς, concitatis ante nonnullis.
Προδιακονέομαι, ῦμαι. perf. pass. προδεδιακονημένοι, qui antea operam (in concilianda femina) navarunt.
Προδιαλαμβάνω, ante cognosco, ante judico, ante constituo, decretum habeo. 2) ante concipiu animo, ut spem.
Προδιαλέγομαι, f. ξομαι, ante dico, ut, cum prædixisset, cum ante demonstrasset. Gl. V. præfari.
Προδιάλεξις, εως, ἡ, præfatio, Gl. V. A pr.
Προδιαλύω, ante dissolvo s. frango.
Προδιαμαρτύρομαι, obtestor, protestor.
Προδιανυκτερεύω, f. εύσω, prius totam noctem consumo, præcedentem noctem transigo.
Προδιανύω, & -ύτω, f. ύσω, ante perficio, ante demonstro. τὰ προδιηνυσμένα, ante demonstrata.
Προδιαπέμπω, præmitto.
Προδιαπλέω, f. εύσω, ante navibus transeo.
Προδιαρθρόω, ante definio, explico, constituo.
Προδιαρπάζω, ante diripio.
Προδιασαλεύω, f. εύσω, prius concutio.
Προδιασαφέω, ῶ, f. ήσω, (prius) declaro.
Προδιασάφησις, ἡ, prævia declaratio. A pr.
Προδιασκεδάζω, f. άσω, prius dissipo.
Προδιασκοπέω, ante diligenter considero.
Προδιαστέλλομαι, prænuncio, præmoneo: prius discerno. προδιαστείλασθαι, aor. 1. inf. med.
Προδιαστροφή, ῆς, ἡ, superior s. pristina perversio s. depravatio.
Προδιασύρω, prior traduco & carpo, item prior violo, frango fœdus, pactum.
Προδιατάσσω, vel προδιατάττω, f. ξω, prior dispono. *in med.* ante constituo, compono.
Προδιατίθημι, ante (male) tracto. v. διατίθημι.
Προδιαττάω, ῶ, f. ήσω, prius cribro, prius per cribrum transmitto.
Προδιατυπόω, ῶ, f. ώσω, prius formo, deformo, describo.
Προδιατύπωσις, εως, ἡ, q. d. præformatio. 2) præordinatio. A pr.
Προδιαφθείρω. ante corrumpo: prius constupro. *In pass.* jam dudum corruptus sum &c. *item* corrumpo *simpliciter*.
Προδιαχρίω, f. ίσω, ante, prælino.
Προδιαχωρέω, ῶ, f. ήσω, prius dissideo, prior me ab amicitia alicujus separo.
Προδιδάσκω, f. ξω, prius doceo, prædoceo. 2) doceo *simpliciter*.
Προδίδωμι, f. δώσω, prodo, desero, auxilio meo destituo, deficio, prævaricor. 2) prius vel prior do, ut repræsento pecuniam. 3) dedo, ut urbem.
Προδιεξέρχομαι, prior transeo. 2) ante expono, declaro, exsequor in antecessum.
Προδιεορτάζω, f. άσω, prius festum diem ago, prius triumpho.
Προδιεργάζομαι, f. άσομαι, ante elaboro.
Προδιερευνάω, ῶ, f. ήσω, ante perscrutor & pervestigo.
Προδιερευνητής, ῦ, ὁ, explorator, præmissus veluti exercitui subsequenti. A pr.
Προδιέρχομαι, prius percurro. 2) ante enarro.
Προδιηγέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, prænarro.
Προδιήγησις, εως, ἡ, prævia narratio, præparatio ad narrationem. A pr.
Προδιηθέω, ante percolo.
Προδιίστημι, f. στήσω, prius dirimo, distraho.
Προδικάζω, f. άσω, prius judico.
Προδικασία, ας, ἡ, præjudicatio, præjudicium. A pr.
Προδικαστής, ῦ, ὁ, qui vel ante, vel loco alterius judicat. Ab eod.
Προδικέω, ῶ, f. ήσω, curo, procuro, defendo. A πρόδικος.
Προδικία, ας, ἡ, quodvis curationis munus, patrocinium. Ab eod.

Πρό-

Πρόδικος, ου, ὁ, patronus, qui caussam defendit; qui caussam pro aliquo dicit, tutor, curator, arbiter. A δίκη.

Προδιοικέω, ῶ, f. ήσω, ante dispono, constituo. *in med.* de rebus meis ante constituo, mandata do.

Προδιοίκησις, ἡ, præparatio, præmunitio. A pr.

Προδιοικητικός, ή, όν, providus, futuri curam gerens, præparans se ad futura. Ab eod.

Προδιομολογέω, ῶ, & -έομαι, οῦμαι, prius confiteor, vel profiteor, vel testor. 2) ante vel prius polliceor, prius paciscor.

Προδιόρθωσις, εως, ἡ, prævia correctio.

Προδιορίζω, f. ίσω, ante definio.

Προδιυλίζω, f. ίσω, ante percolo.

Προδιώκω, f. ξω, insequor.

Προδίωξις, εως, ἡ, insecutio, persecutio.

Προδοκάζω, f. άσω, exspecto. 2) observo. 3) insidior.

Προδοκέω, προδοκεῖται, prius decernitur.

Προδοκή, ῆς, ἡ, angustus locus, insidiis aptus. (ubi hostis velut προσδοκᾶται, ante exspectatur & excipitur, quam veniat. sæpe πρό in compositis usurpatur pro πρός.)

Προδοκιμάζω, (ante) exploro, specto.

Προδόμενον, idem quod πρόδοσις. A δίδωμι.

Πρόδομος, ου, ὁ, atrium, vestibulum.

Προδοξάζω, f. άσω, prius opinor.

Προδοξοποιέω, v. προσδοξοποιέω.

Προδοσέταιρος, ου, ὁ, ἡ, amicos prodens. Ex προδίδωμι & ἑταῖρος.

Προδοσία, ας, ἡ, proditio, prævaricatio, Gl. V. A προδίδωμι.

Προδοσιόκομπος, ὁ, ἡ, pollicendo vanus, jactator. A seq. & κόμπος, s. κομπός.

Πρόδοσις, εως, ἡ, elargitio, erogatio. A προδίδωμι.

Προδότης, ου, ὁ, proditor, prævaricator. Ab eod.

Προδοτικός, ή, όν, proditorius. A pr.

Προδοτικῶς, *Adv.* proditorum more, per proditionem. A pr.

Προδότις, ιδος, ἡ, proditrix. fem. a προδότης.

Πρόδοτος, ου, ὁ, ἡ, proditus. A προδίδωμι.

Πρόδουλος, ον, servilis.

Προδρομή, ῆς, ἡ, antecessus, præcursio, incursio. A προτρέχω.

Πρόδρομος, ου, ὁ, ἡ, præcursor, prævius, ante ambulo. 2) excursor, emissarius. 3) præcox, quod primum maturuit, de uvis, ficis &c. dicitur & de vino, v. πρότροπος. 4) *Subst.* processio, Gl. V.

Προδυστυχέω, ante infelix sum.

Προδυσωπέω, idem quod δυσωπέω. item bono modo quodam averto, impedio, ut orando &c.

Προδωμάτιον, ου, τὸ, cubiculi seu thalami vestibulum.

Προεγγράφω, ante in litteras refero.

Προεγείρω, ante excito.

Προεγκάθημαι, ante, dudum insideo. προεγκαθήμενα, dudum insita animo.

Προέγκειμαι, ante insum, ante positus sum alicubi.

Προεγκρατεύομαι, abstinentia præparo me ad quid.

Πρόεγμα, τὸ, fulcrum, fulcimentum. Ab ἔχω.

Προεγχαράσσω, -άττω, prius insculpo, incido.

Προεγχειρέω, ante tempus aggredior rem.

Προέδρα, ας, ἡ, prior vel principalis sedes. Phil. principatus.

Προεδρεία, ας, ἡ, jus præsidendi, principatus. vid. προεδρία.

Προεδρεύω, f. εύσω, præsideo, sum præses. A πρόεδρος ubi v.

Προεδρία, ας, ἡ, q. d. præsidentia, sedis vel loci honor. A πρόεδρος.

Προέδριον, ου, τὸ, idem quod προεδρία, & ab eod.

Πρόεδρος, ου, ὁ, qui sedet in prima sede seu in primo subsellio, præses, præsul, antistes, ap. Athen. qui præest senatui quingentorum in concionibus populi. Etiam tribubus est πρόεδρος. πρόεδροι, primores, Gl. V. Ab ἕδρα.

Προέδω, ante edo.

Προείργω, prior arceo vel prohibeo.

Προεθίζω, f. ίσω, instituo, condocefacio. προείθισται, institutum est dudum. 2) præparo.

Προειδέναι, præsensisse. προϊδών, aor. 2. part. qui prævidit. προειδώς, perf. part. præscius, Gl. V. προειδόμενοι, præscii.

Προειδωλοποιέω, ante animo speciem rei concipio s. efformo.

Προεικάζω, f. άσω, conjectura præsentio.

Πρόειμι, prodeo, procedo, Gl. V. anteeo, Gl. V. incedo, Gl. Vet. Ab εἶμι.

Προειπεῖν, prædicere. 2) jubere. 3) denunciare. & προεῖπον, edixi, antedixi, Gl. Vet.

Προέργω, idem quod προείργω.

Προειρηνεύω, ad pacem ante redigo, paco.

Προεισάγω, vel προεσάγω, f. ξω, prior induco, seu ante introduco, item instituo simpliciter, sed de præterito: ut majores instituerunt, προεισήγαγον. 2) importo, quæ in posterum prosint.

Προεισαγωγή, ῆς, ἡ, prævia introductio.

Προεισβολή, ῆς, ἡ, ingressio ante facta.

Προενδέομαι, ante implicitus, adstrictus sum, v. c. inimicis fœderi.

Προεισέρχομαι, ante s. prius ingredior.

Προεισκρίνομαι, prius ingredior, me insinuo.

Προεισόδιον, ου, τὸ, vestibulum. 2) præludium.

Προεισπαίω, ante ingredior.

Προεισπέμπω, f. ψω, intromitto ante, arcesso ante. 2) magna pompa & comitatu induco.

Προεισφέρω, prior seu ante infero. 2) infero, induco, affero simpliciter. 3) primum omnium tributum pendo, ap. Attic. sive potius, pendo tributum & quidem prompte, libenter. vid. seq. fut. 1. προεισοίσω. aor. 1. m. προεισηνεγκάμην.

Προεισφορά, ἡ, tributi collatio. Demosth. πρῶτος προεισφορὰν ἔθηκα: primus tributum dedi. (nisi potius est erogavi pecuniam eorum nomine, qui parata pecunia carerent, quæ mihi postmodum ab iisdem refunderetur.) A pr.

Προεκβάλλω, (prius) emitto seu ejicio.

Προέκβασις, εως, ἡ, eventus, exitus.

Προεκδαπανάω, f. ήσω, ante consumo.

Προεκδειματόω, ῶ, f. ώσω, prius terrorem incutio, terrore occupo.

Προεκδέχομαι, excipio, v. c. impetum, ictum &c.

Προεκδιδάσκω, prædoceo, instruo, præparo, edoceo.

Προεκδίδωμι, f. δώσω, prius edo. 2) edo in publicum, *de libris fere.*

Προέκδοσις, ἡ, editio libri. A pr.

Προεκδρομή, ἡ, procursio, impetus.

Προέκθεσις, εως, ἡ, expositio prævia, positio brevis rei tractandæ, narrandæ. A προεκτίθημι.

Προεκθετικός, ή, όν, breviter in principio exponens. vid. προέκθεσις. Ab eod.

Προεκθετικῶς, *Adv.* breviter & summatim proponendo. A pr.

Προεκθέω, procurro, procurso, ante ordines, ante tempus & nondum imperato.

Προεκθρώσκω, prosilio. 2) ante prosilio, præsilio. προεκθορὼν, aor. 2. part. act.

Προεκκαθαίρω, ante expurgo.

Προέκκειμαι, in conspectu jaceo.

Προεκκομίζω, f. ίσω, anta exporto, prius eveho seu effero.

Προεκκρίνω, ante excerno, excerno.

Προεκκρούω, ante expello, dejicio.

Προεκλέγω, ante, prius deligo.

Προεκλείπω, desero.

Προεκνιτρόω, ῶ, f. ώσω, nitro prius perfrico.

Προεκπέμπω, f. ψω, prius emitto, emitto.

Προεκπηδάω, prosilio, procurso.

Προεκπίνω, prius ebibo. προεκπιὼν, qui prius ebibit, aor. 2. part. προεκπεπωκὼς, perf. id.

Προεκπίπτω, ante elabor, ante emano. 2) excido. προεξέπεσον, aor. 2. act.

Προεκπλέω, f. εύσω, evehor navi e portu, provehor, ex acie.

Προεκπλήσσω, f. ξω, prius obstupefacio, perterrefacio &c. (v. in ἐκπλήσσω.) προεκπεπληγμένος, perf. pass. part.

Προεκπονέω. προεκπονηθέντα, dudum elaborata, perfecta, parata.

Προεκρηγνύομαι, vel προεκρήγνυμαι, ante tempus erumpo, s. prorumpo, in conspectum venio.

Προεκτείνω, exserto. προεκτείνοντα, exsertantem, Phil.

Προεκτελέω, ante pendo, repræsento.

Προεκτήκω, ante liquefacio. *Pass.* jam tabesco, jam consumor.

Προεκτίθημι, expono, propono, breviter summam rei, summa capita in principio.

Προεκτικός, ὴ, όν, pro προετικὸς, ap. Hesych. & alios, non bene, ut videtur.

Προεκτίκτω, pario.

Προεκτίλλω, prius evello.

Προεκτρέχω, præcurro, procurso.

Προεκτρύχω, prius exhaurio, attero, consumo.

Προεκτυπόω, ante formo s. effingo, v. c. exemplar.

Προεκφέρω, ante profero, vel effero.

Προεκφεύγω, ante effugio.

Προεκφοβέω, ante terreo.

Προέκπληξις, εως, ἡ, consternatio, trepidatio, & quidem ante incussa, v. c. ante prælium. A pr.

Προεκφοιτάω, ante emano, evulgor.

Προεκχέω, effundo, profundo.

Προεκχωρέω, ante excedo.

Προέλασις, εως, ἡ, provectio, procursio. v. c. ante aciem.

Προελαύνω, procedo, progredior, ante signa evehor. 2) produco v. c. in apertum, in conspectum.

Προελευθερόω, ante libero.

Προέλευσις, εως, ἡ, egressus. 2) antecessus, præcursus, vel præcursio. 3) festa pompa, supplicatio. A προέρχομαι.

Προελκύω, & προέλκω, extraho, protraho. 2) elicio, illicio.

Προελπίζω, f. ίσω, ante vel prior spero.

Προεμβαίνω, ante gradior, præeo.

Προεμβάλλω, interpono, interjicio. 2) prius invado, prius irruo. 3) prius injicio, v. c. spem.

Προεμβιβάζω, ante induco, induco *simpliciter*, v. c. in odium alicujus.

Προεμβολίς, ίδος, ἡ, extrema carina ad proram, supra rostrum. A seq.

Προέμβολοι νεῶν, rostra, Gloss. Vet. προέμβολα. Suid.

Προέμβολος, eadem quæ προεμβολίς.

Προεμπίπτω, ante incido. 2) ante occurro, seu obvius fio, item incido, occurro *simpl.*

Προεμπλήθω, f. ήσω, ante impleo.

Προεμπορεύομαι, ante negotior vel mercaturam facio. 2) ante capto.

Προεμφαίνω, clare demonstro, ante oculos pono.

Προεμφανίζομαι, prius appareo, ante conspicior. 2) conspicior, in conspectu sum, *simpl.*

Προεμφράττω, f. ξω, prius obstruo.

Προενάρχομαι, f. ξομαι, ante incipio.

Προενδείκνυμι, ante demonstro.

Προενδημέω. τὰ προενδεδημηκότα, quæ antea, superioribus temporibus, in populum grassata fuere, increbuere.

Προενδίδωμι, remitto, ut simplex ἐνδ.

Προενεγκτέον, pronunciandum. A προφέρω. (v. προενεκτέον, quod usitat.)

Προενέδρα, ἡ, locus insidiis aptus.

Προενείρω, prius insero.

Προενεκτέον, pronunciandum. A προφέρω.

Προενέπω, prædico.

Προενεργέω, ῶ, f. ήσω. τὰ προενεργηθέντα, ante perfecta.

Προενέχομαι, ante, dudum constrictus, irretitus teneor, implicitus alicui rei, fœderi, societati, amori &c.

Προενεχυρίζομαι, *pass.* idem quod ἐνεχ. ap. Chariton. beneficio obligor.

Προενηχέω, ῶ, f. ήσω, prius insono. 2) prius inculco, ante revelo.

Προενθυμέομαι, οῦμαι, ante cogito.

Προεννέπω, idem quod προενέπω.

Προενοικέω, ῶ, f. ήσω. προενοικήσαντες, priores incolæ.

Προενοίκησις, εως, ἡ, prior habitatio, de incolis prioribus, nunc expulsis, profectis. A pr.

Προενσείω, ante infligo, immitto.

Προεντυγχάνω, prius incido.

Προεξαγγέλλω, enuncio, prodo.

Προεξάγω, f. ξω, produco, educo.

Προεξαδυνατέω, ῶ, f. ήσω, admodum fractis viribus sive impotens sum.

Προεξαιρέω, ante deleo. 2) ante extraho, eximo, ejicio.

Προεξαΐσσω, prorumpo, proruo.

Προεξαμαρτάνω. προεξημαρτηκότες, qui ante deliquerunt, peccavere.

Προεξανάγω, provehor in altum, e portu vel ex acie.

Προεξανθέω, effero ex me, gigno; *in malam etiam partem.*

Προεξάνθημα, τὸ, quod ex aliqua re enascitur in superficie. vid. ἐξάνθημα.

Προεξανίσταμαι, prior exsurgo, vel ante alios surgo, item citius justo, ante tempus, v. c. ex insidiis exsurgo, prorumpo.

Προεξαποστέλλω, præmitto.

Προεξαρτάω, suspendo in re aliqua.

Προεξασθενέω, deficio viribus, non sufficio ad aliquid perficiendum.

Προέξεδρα, ας, ἡ, sedes in aliquo loco præter cæteras eminens ac procurrens. 2) apud Poll. vertitur porticus, in partibus urbis, ut ἐξέδρα.

Πρόεξειμι, prodeo, prorumpo.

Προεξειρεσία, ας, ἡ, navis pars, in qua remigatur.

Προεξελαύνω, vel προεξελάω, f. άσω, ante alios navi, equo prorumpo, procurso.

Προεξεπίσταμαι, aote probe novi, præscio.

Προεξεργάζομαι, part. perf. προεξειργασμένα, jam, s. dudum perfecta.

Προεξερευνάω, ante investigo, quæro.

Προεξέρχομαι, prior percurro. 2) procurro, exeo. 3) prodeo in coocionem.

Προεξετάζω, f. άσω, aote examino, perpendo.

Προεξελεγχέω, ῶ, f. ήσω, ante excutio, considero. 2) diligenter & cogitate ago.

Προεξηγέομαι, ante narro, expono. vid. προεκτίθημι, & προδιηγέομαι.

Προεξίσταμαι, ante exurgo. (sed v. προεξανίσταμαι, quod hoc quidem sensu præstat.)

Προεξοδεύω, f. εύσω, prior egredior. 2) egredior, v. c. e castris, de exercitu.

Προεξομαλίζω, ante complano, sc. viam.

Προεξορμάω, ῶ, f. ήσω, prius educo, & educo *simpliciter*. 2) *activ. & med.* prius egredior, s. erumpo, & egredior, s. erumpo *simpliciter*.

Προεόντα, ων, τὰ, quæ ante sunt vel facta fuerunt, præterita. *Ion.* pro προόντα. Ab εἰμί.

Προεορτάζω, f. άσω, ante vel prius ago diem festum.

Προεόρτιος, ου, ὁ, ἡ, festum diem præcedens. Ab ἑορτή.

Προεπαγγέλλω, denuncio. 2) ante ambio, peto. 3) indico, edico. 4) *in med.* ante promitto.

Προεπάγγελσις, εως, ἡ, denunciatio, indictio, v. c. belli. A præc.

Προεπαινέω, ῶ, prius laudo, ante alium laudo.

Προεπαφίημι, f. ήσω, præmitto, priorem mitto ad impetum faciendum.

Προεπεξορμάω, ante procurso & impetum facio.

Προεπιβάλλω, ante, prior injicio.

Προεπιβουλεύω, insidiis prævenio.

Προεπιβουλή, insidiarum occupatio, cum priores alteri insidiamur.

Προεπιδείκνυμι, ante demonstro, ante visendum præbeo.

Προεπιδίδωμι, ante dono, largior &c.

Προεπίζευξις, εως, ἡ, figura orationis, cum verbum inter duo substantiva medium ponitur, ut *Deos obtestatur hominesque*.

Προεπικοινόω, ante communico.

Προεπιλογίζομαι, f. ίσομαι, prius computo, ante calculo posito colligo.

Προεπινοέω, ῶ, f. ήσω, animo præsumo, ante mente agito vel in animum induco. *item* aliquid ut prius concipio s. cogito.

Προεπιξενόω, ῶ, f. ώσω, prius hospitio excipio. 2) *in pass.* dudum hospitio exceptus sum.

Προεπιπλήσσω, vel -πλήττω, f. ξω, præcastigo, castigo & reprehendo præveniendo castigationem & reprehensionem alterius. *In pass. perf.* jam dudum castigatus sum.

Προεπισκοπέω, ante coosidero.

Προεπίσταμαι, præscio, jam ante scio & exploratum habeo.

Προεπιχειρέω, ῶ, f. ήσω, prior adgredior seu molior, prior invado.

Προεπιχείρησις, εως, ἡ, cum quis prior adgreditur. A præc.

Προεποικέω, ῶ, f. ήσω. προεποικήκοτες, veteres, priores incolæ. v. προενοικέω.

Προέπω, inus. vide προειπεῖν.

Προεργάζομαι, f. άσομαι, prius seu ante conficio.

Προερέσσω, promoveo remigando, seu subduco.

Προερευνάω, ῶ, f. ήσω, prius indago, vestigo.

Προερέω, prædicam, f. *Ion.* pro προερῶ.

Προερύω, f. ύσω, protraho, detraho, deduco, de navibus. aor. 1. προέρυσα, προείρυσα.

Προέρχομαι, f. ελεύσομαι, progredior, procedo, egredior, prodeo, in pr. in concionem, dicendi caussa. 2) prævenio, anteverto. 3) præcedo, præeo, percurro. προελθεῖν, prodire, Gl. Vet. aor. 2. inf. προελθὼν, progressus, Philox. part. προεληλύθει, processerat, Phil. plusq. ind.

Προερωτάω, ante interrogo.

Προεσθίω, edo ante, v. c. cœnam.

Πρόεσις, εως, ἡ, emissio, vel ejectio. 2) profusa erogatio, largitio profusa. Gl. Vet. proluvium. A προΐημι.

Προετέος, έα, έον, omittendus, abjiciendus, prodendus, negligendus, largiendus. A προΐημι.

Προετικὸς, ή, όν, ad largiendum propensus, qui libenter largitur. Ab eod.

Προετικῶς, *Adv.* large, liberaliterque. A pr.

Προετοιμάζω, f. άσω, præparo.

Προετοιμαστὴς, οῦ, ὁ, præparator. A præc.

Προευαγγελίζομαι, f. ίσομαι, doctrinam christianam propono. 2) aote promitto, rem lætam prænuncio.

Προευδοκιμέω, ante clareo. τὸ προευδοκιμεῖν, gloria superior. οἱ προευδοκιμηκότες, qui ante claruere.

Προευεργετέω, gratiam ineo, prior benefacio, beneficiis provoco. *Pass.* Beneficium accepi, beneficio obstrictus sum.

Προευκρινέω, bene rem coosidero, ante sc. quam judicem, agamve quid.

Προευλαβέομαι, ante suspicor malum futurum, timeo, præcaveo.

Προευτελίζω, contemno, sc. ante tempus, ante quam caussa sit.

Προευτρεπίζω, f. ίσω, præparo.

Προεύχομαι, oro loco alicujus.

Προεφοδεύω, f. εύσω, ante percurro, lustro.

Προεφοδιάζω, f. άσω, viatico instruo.

Προεφοράω, prævideo.

Προέχω, ante me teneo seu habeo, obtendo, objicio, prætendo, prætexo. 2) promineo, præsto, primas teneo in aliqua re, præcedo, præcello: quod est etiam προέχομαι.

Προεψέω, & προέψω, ante coquo seu præcoquo.

Προεφώνησε, pronuncio, proloquor. v. προσφωνέω.

Προζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, ante depingo.

Προζωννύω, præcingo, Gl. Vet.

Προηγεμὼν, όνος, ὁ, qui præit, dux viæ.

Προηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, præeo, præcedo, antegredior. 2) præcipuus sum, præcipuum locum in re aliqua teneo. προηγεῖται, antecedit, præest, Phil. προηγησάμενος, antecessor, decessor, Gl. Vet.

Προήγησις, εως, ἡ, prægressus, Philox. prægressio. A præc.

Προηγήτειρα, ἡ, fem. sequentis.

Προηγητὴρ, ῆρος, ὁ, qui præit, dux viæ. Ab eod.

Προηγητὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Προηγμένα, τὰ, prælata, producta. Vox Stoica, de bonis corporis & fortunæ. A προάγω.

Προηγορεὼν, ῶνος, ὁ, ingluvies, gurgulio.

Προηγορέω, caussam alicujus ago, defendo. A προήγορος.

Προηγορία, ας, ἡ, primæ dicendi partes. 2) defensio caussæ. A seq.

Προήγορος, ου, ὁ, qui primus caussam dicit, *vel simpl.* patronus caussæ. 2) præco. E π. & ἀγορεύω.

Προηγουμένως, *Adv.* ex antecedente vel antegressa caussa. 2) præcipue. A προηγέομαι.

Προήδομαι, ante lætor.

Προηκής, έος, ὁ, ἡ, præacutus. Ex ἀκή.

Προήκω, f. ξω, procedo, progredior, anteeo, præeo, præsto. προῆξεν, antecessit, Phil. aor. 1. (sed potest hoc etiam a προάγω repeti.) προήκων, major ætate.

Προηλιάζω, f. άσω, ante insolo.

Προήμαρ, ante diem.

Προηρόσιος, ία, ιον, arationem præcedens. προηροσία Δημήτηρ, Ceres ante arationem invocata. τὰ προηρόσια, sacra ante rationem fieri solita. Ab ἀρόω, f. ἀρόσω.

Προηττάομαι, ante vincor. præt. pass. προηττημένος, jam victus, dudum victus.

Προθεάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, provideo, prævideo. προθεώμενος, prospiciens.

Προθηλοπλαστέω, ante insolo.

Προθέλυμνος, ου, ὁ, ἡ, a radice erutus, qui radicitus exstirpatur, funditus deletur. Hine προθελύμνως, *Adv.* radicitus, funditus. A θέλυμνον.

Προθεραπεύω, f. εύσω, prius curo, vel excolo. 2) præparo.

Προθερμαίνω, prius calefacio.

Πρόθεσις, εως, ἡ, propositio, propositum, consilium; promissio facta in libro, quæ & ipsa propositio dicitur; voluntas, Phil. decretum. A προτίθημι.

Προθέσμιος, ία, ιον, præstitutus, ante constitutus seu statutus. προθεσμία, ας, ἡ, scil. ἡμέρα, sive ὥρα, præstitutus, ante constitutus seu statutus dies, præstitutum tempus. Phil. spatium, dies finitus, dies statutus. 2) dicitur & de fine rei ac modo.

Προθεσπίζω, f. ίσω, prædico, vaticinor, prædivino. Gl. Vet. præsagio.

Προθετικός, ή, όν, præpositivus. μόριον προθετικὸν, præpositio. A προτίθεμαι.

Προθέω, præcurro, antecurro. 2) accurro, procurro, procul vel longius curro.

Προθεωρέω, ῶ, f. ήσω, ante considero, ante explico. 2) prævideo.

Προθεωρία, ας, ἡ, prævia contemplatio, præmeditatio. 2) prævia cognitio rei.

Προθήγω, præacuo, Gl. Vet.

Πρόθησις, εως, ἡ, propositio. 2) res proposita. A προτίθημι.

Προθησαυρίζω, f. ίσω, ad futuros usus repono in thesauro.

Προθνήσκω, morior pro. 2) morior ante.

Προθορών, prosiliens, qui prosiluit, aor. 2. part. Ab inus. προθόρω.

Πρόθορος, ὁ, ἡ, idem, apud Oppian.

Προθρέμμα, ατος, τὸ, pecus.

Προθρηνέω, ῶ, f. ήσω, prius vel ante lugeo.

Προθρυλλέω, ῶ, f. ήσω, ante sermone jacto, divulgo.

Πρόθυμα, ατος, τὸ, q. d. sacrificii præludium, quod sacrificio s. victimæ immolandæ præmittitur, i. e. placenta, libum, πόπανον alias, vel πέλανος, & similia. v. προκάταρυγμα. A προθύομαι.

Προθυμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, alacri sum animo, studeo, propensius curo & magno studio enitor. προθυμητέον, promte, alacriter agendum. A πρόθυμος.

Προθυμία, ας, ἡ, animi alacritas vel præsentia; studium, promptitudo, alacritas. Ab eod.

Προθυμιάω, ante suffio.

Προθυμοποιέομαι, οῦμαι, promtum, alacrem reddo. E seq. & ποιέω.

Πρόθυμος, ου, ὁ, ἡ, animum alacrem habens ad aliquid, promtus, alacer, sedulus, Gl. Vet.

Προθύμως, *Adv.* alacri animo, promte, impigre, libenter. Phil. sedulo, alacriter, æquo animo, enixe. A præc.

Προθύραιος, ου, ὁ, ἡ, qui est ante januam vel vestibulum. A seq.

Πρόθυρον, ου, τὸ, quod est ante januam. Philox. vestibulum, limen. Ex πρὸ & θύρα.

Προθύω, f. ύσω, ante sacrifico, i. e. ante victimam. v. πρόθυμα. 2) pro aliquo sacrifico.

Προθωράκιον, τὸ, clypeus, scutum.

Προΐ *Adv.* mature, tempestive, pro πρωΐ.

Προϊάλλω, mitto. 2) promo. προΐηλε, emisit, aor. 1. ind. 3. f.

Προϊάπτω, f. ψω, qs. præmitto, vel ante mitto. Sed apud Hom. est simpliciter mitto.

Προϊδρύω, f. ύσω, ante colloco, præjacio fundamentum.

Προϊζάνω, f. ήσω, idem quod seq.

Προΐζομαι, ante alios sedeo, præsideo.

Προΐεμαι, abjicio, projicio, negligo, omitto, prætereo, prætermitto, Gl. Vet. προΐεμαι, destituo. 2) largior, Gl. Vet. πρόες, omitte, aor. 2. imperat. προηκάμην, omisi, aor. 1. med. προέσθαι inf. aor. 2. negligere, abjicere, largiri. προήσεσθαι, fut. med. traditurum, proditurum esse. προετέον, v. supra.

Προῖκα, *Adv.* gratis, sine mercede. A προΐξ.

Προικεῖος, εία, εῖον, dotalis. Ab eod.

Προικίδιον, ου, τὸ, doticula, exigua dos. Dim. ab eod.

Προικίζω, doto, Gl. Vet. προικιζομένη, dotanda, Phil. Ab eod.

Προικιαῖος, αία, αῖον, qui gratuito obtingit. Phil. dotalis. Ab eod.

Προίκιος, ου, ὁ, ἡ, gratuitus. Ab eod.

Προϊκνέομαι, οῦμαι, advenio, accedo.

Προικός, *Gen.* a προΐξ, adverbialiter, apud Atticos, pro προῖκα, intell. διὰ, vel ἀντί.

Προικοφορέομαι, οῦμαι, dotem accipio.

Προικοφόρος, ου, ἡ, dotata, Gl. Vet. E προῖξ & φέρω.

Προΐκτης, ου, ὁ, mendicus. A προϊκνέομαι, vel a προΐξ, qu. ambiens προῖκα, largitionem.

Προικῷος, ῴα, ῷον, dotalis. A προΐξ.

Πρώϊμος, ου, ὁ, ἡ, maturus, tempestivus, statum tempus præveniens. A πρωΐ.

Προΐξ, vel προίξ, προῖξ, κός, ἡ, dos. 2) donum. 3) gratia. (videtur a προέσθαι manasse, quasi τὸ προϊέμενον, id quod quis e manu sua emisit, elabi passus est & velut abjecit.)

Προΐξασθαι, vel προΐξεσθαι, aor. 1. med. gratis dare. A pt. 2) prodere. ab inus. προΐκω.

Πρώϊος, idem quod πρώϊμος.

Προϊππεύω, f. εύσω, equito ante, equo præcedo seu præeo.

Προΐπταμαι, antevolo, Gl. Vet.

Προΐστημι, ante colloco, propono, ante oculos pono &c. *In medio* maxime est, & illud ipsum, & præterea prætendo, prætexo. 2) præficio alicui rei gerendæ, curandæ. 3) prostituo &c. 4) operam do alicui rei, studeo, ut προΐστασθαι τῆς χώρας. *At in aor. 2. & perf. act. & in pass. est* antisto, excello. it. præsum. 2) defendo, tueor. 3) prosto. 4) magistratum gero.

Προϊστορέω, ῶ, f. ήσω, ante memoro, prius commemoro. 2) ante percunctor.

Προΐστωρ, ορος, ὁ, præscius. 2) testis. Hes.

Προϊχνεύω, f. εύσω, ante vestigo. 2) præeo.

Προΐσχομαι, protendo, (*etiam* suppliciter manus.) 2)

2) porrigo, effero. 3) prætendo, obtendo.

Προΐωξις, persecutio, pro προδίωξις.

ΠΡΟΚΑ, *Adv.* statim, subito, confestim, ex improviso.

Προκαθαίρω, præpurgo, ante purgo. προκαθαίρομαι, præparor ad sacra rite obeunda, in castu sum.

Προκαθαρπάζω, ante rapio, præripio.

Προκάθαρσις, ἡ, præparatio ad sacra obeunda rite, castus.

Προκαθεδρία, ας, ἡ, primus locus in consessu, prima sedes.

Προκαθέζομαι, præsideo. 2) obsideo, v. c. urbem.

Προκαθεύδω, prius dormio.

Προκαθηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, præeo, ducem me præbeo. 2) in prima acie sum. 3) suadeo, auctor sum. προκαθηγουμένη κρίσις, præjudicata opinio.

Προκαθηγητὴς, ὁ, dux, auctor. A præc.

Προκάθημαι, ante sedeo, ante situs sum. 2) præsideo, præsum. 3) sum præsidio, relictus ad custodiam, v. c. angustiarum, castrorum.

Προκαθίημι, demitto. 2) submitto. 3) prius spargo in vulgus.

Προκαθίζω, & προκαθίζομαι, ante, v. c. ad fines, consideo. 2) præsideo, tueor. 3) consideo, sedem capio.

Προκάθισις, εως, ἡ, sessio, & quidem in loco præsigni, ut throno regio, tribunali. item προεδρία.

Προκαθίστημι, ante constituo, s. colloco. 2) præparo.

Προκαθοσιόω, ante devoveo. 2) ante definio, constituo: de fato.

Προκαίρως, præmature, Gl. Vet. A καιρός.

Προκακοπαθέω, malis affligor. A seq. & πάθος.

Πρόκακος, ος, ον, malus, valde malus. κακὰ πρόκακα, mala gravissima, Æschyl.

Προκακόω, ῶ, f. ώσω, ante affligo, ante male tracto.

Προκαλέομαι, οῦμαι, evoco. 2) elicio. 3) provoco. 4) lacesso. 5) incito, escito. 6) conditionem s. optionem fero. 7) hortor. unde προκαλούμενα, consilia. 8) *reperitur etiam pro* in jus voco, *si non legendum* προσκ. Certe est verbum forense, quod de denunciatione aliqua dicitur adversario facta, expostulatione servorum ad quæstionem &c. dicitur. (Provocatio adversarii ad exploratinnem rei dubiæ per tormenta corpori servili admovenda, sive postuletur illud corpus, sive ad quæstionem ultro a reo offeratur, ab accusatnre autem recusetur, ea est πρόκλησις. Vocatio autem in jus e πρόσκλησις.)

Προκάλεσμα, ατος, τὸ, incitamentum, Phil. A seq.

Προκαλίζομαι, f. ίσομαι, provoco, lacesso. A προκαλέομαι.

Προκαλινδέω, ῶ, f. ήσω, provolvo, volvo ante. προκαλινδέομαι, provolvor, volvor ante. προκαλινδηθεὶς, provolutus, aor. 1. part.

Προκάλυμμα, ατος, τὸ, tegumentum, quod prætenditur ad tegendum. 2) prætextus peccati, male facti, Gl. Vet. Phil. protectio. A seq.

Προκαλύπτω, protego, Philox. prævelo, prætego, Gl. Vet. 2) *in med.* prætendo ad me tegendum; item prætexo culpæ, facinori.

Προκάμνω, ante fatigor, laboro, dudum laboro. 2) ante laboro aliquo morbo, vel prius conflictor aliquo morbo seu dolore. Occurrit fere in perf. & aor. 2. προκέκμηκα & προκαμών.

Προκάρδιον, ου, τὸ, quod est sub pectore depressum, molle & carnosum. A καρδία.

Προκάρηνος, ος, ὁ, ἡ, præceps, capite deorsum vergens. A κάρηνον.

Προκαρόομαι, οῦμαι, aor. 1. προκαρωθεὶς, qui ante gravi sopore cum torpore laboravit.

Προκάρπιον, ου, τὸ, quod est ante vel supra juncturam manus cum brachio. A καρπός.

Προκαταβαίνω, ante descendo.

Προκαταβάλλω, præstruo. 2) edo, v. c. decretum, legem.

Προκαταβολὴ, ἡ, præparatio.

Προκαταγγέλλω, prænuncio, ante denuncio, promitto.

Προκατάγγελσις, εως, ἡ, denunciatio prævia. A præc.

Προκαταγινώσκω, ante damno, prædamno. 2) præjudico, præjudicio condemno. προκαταγνωσθέντας, prædamnatos. Phil. aor. 1. part. pass.

Προκατάγνυμι, ante frango, quam sc. incidat.

Προκατάγνωσις, εως, ἡ, damnatio, quæ fit ante caussam cognitam, præjudicatio. Gl. Vet. præjudicium.

Προκατάγω, ante deduco sc. in portum, aut hospitium.

Προκαταγωγὴ, ἡ, deductio in portum ante facta, occupatio portus. A præc.

Προκαταδικάζω, f. άσω, prædamno.

Προκαταδουλόω, ante in servitutem redigo.

Προκαταδύνω, sive προκαταδύω, f. ύσω, ante submergo vel demergo.

Προκαταθετικὸς, ἡ, ὀν, ἐπίῤῥημα προκαταθετικὸν, adverbium concedendi. A προκατατίθημι.

Προκαταθέω, præcurro.

Προκαταθήγω, præacuo.

Προκατακαίω, ante comburo.

Προκατακεῖμαι, ante discumbo.

Προκατακλάω, ante confringo, timore occupo.

Προκατακλίνω, ante reclino seu depono, ante alios accumbere jubeo.

Προκατάκλισις, εως, ἡ, locus superior in convivio. A præc.

Προκατακλύζω, f. ύσω, ante proluo, inundo.

Προκατακοιμίζω, ante sopio.

Προκατακόπτω, contundo.

Προκατακρίνω, idem quod προκαταγινώσκω.

Προκαταλαμβάνω, anticipo, anteverto, occupo, præoccupo. προκαταληψόμενον, occupaturum, Philox. f. 1. part.

Προκαταλεαίνω, prius lævigo.

Προκαταλέγω, ante enarro, enumero.

Προκαταλήγω, ante desino.

Προκατάληψις, εως, ἡ, occupatio, anticipatio. A προκαταλαμβάνω.

Προκαταλύω, f. ύσω, dissolvo, ante everto, & destruo seu aboleo. 2) ante finio, ante finem impono.

Προκαταμανθάνω, ante cognosco.

Προκαταμαντεύομαι, prædico, vaticinor.

Προκαταναλίσκω, ante consumo.

Προκατανοέω, ante intelligo.

Προκατανύττω, ante pungo, vulnero.

Προκαταπίνω, ante devoro.

Προκαταπρίττω, ante concido.

Προκαταπίμπρημι, ante comburo.

Προκαταπλέω, f. εύσω, ante navigo, classe moveo aliquo.

Προκαταπλήττω, ante perterreo.

Προκάταργμα, ατος, τὸ, libamen, quod ante hostiæ percussionem fiebat. A προκατάρχομαι.

Προκαταριθμέω, ante numero.

Προκαταρκτικὸς, ἡ, ὸν, principalis, primarius, præcedens. A προκατάρχομαι.

Προκατάρξις, εως, ἡ, principium & origo. προκατάρξις

εἰς ἐπὶ δίκης, contestatio litis, Gl. Vet. Ab eod.
Προκαταῤῥήγνυμαι, præstringo, prærumpo, Gl. V.
Προκαταρτίζω, f. ίσω, prius absolvo.
Προκαταρτύω, tempero, compono.
Προκατάρχω, anteverto, antegredior. 2) præpolleo, antiquior loco numeroque habeor. προκατάρχομαι, incipio, v. c. bellum, lacesso. 2) auspicor, & de lite, confessor, Gl. Vet.
Προκατασκέπτομαι, præmissus speculor, seu exploro, prospeculor.
Προκατασκευάζω, ante struo, aut molior, præstruo, quidpiam ad id, quod efficere volo. Gl. Vet. præstruo. *In med.* ante mihi paro.
Προκατασκευὴ, ῆς, ἡ, præstructio, præparatio. 2) schema orationis.
Προκατασκληρύνω, f. ύνω, al. προκατασκληρύνω, obdurefco, veterasco. προκατεσκληρυμμένος, obsoletus, vetustate obliteratus &c.
Προκατάστασις, εως, ἡ, ad narrationem præparatio.
Προκαταστατικὸς, ἡ, όν, præparans ad narrationem &c. A præc.
Προκαταστέλλω, sedo, placo, comprimo. Eust.
Προκαταστρέφω, f. ψω, ante morior, prius finio vitam, præmature morior.
Προκαταστροφὴ, ῆς, ἡ, mutatio status ante finem. 2) mors præmatura. A præc.
Προκαταστρώννυμι, prius populor, vel vasto.
Προκατασχέθω, coerceo. 2) præoccupo, jam pridem possideo.
Προκατατίθεμαι, ante, prior colloco apud aliquem, sc. χάριν, beneficium, provoco beneficiis. 2) præmitto, præpono.
Προκαταύλησις, εως, ἡ, tibiarum recentium perpolitio & ad usum ludicra prolusione præparatio. A καταυλέω.
Προκαταφεύγω, ante vel prius confugio. 2) effugio, fuga me in tutum recipio ante.
Προκαταχρῶμαι, ῶμαι, me ipsum prius interficio. 2) prius absumo.
Προκατεγγυάω, ante despondeo. προκατεγγυηθεῖσα, virgo alteri jam desponsa.
Προκατεσθίω, f. ἔδομαι, ante comedo, absumo.
Προκατελπίζω, ante spem concipio, temere spero.
Προκατεργάζομαι, ante conficio &c. προκατεργασθεῖσαι πράξεις, res ante gestæ.
Προκατέρχομαι, prior descendo, præcedo, prius eo, seu venio.
Προκατεύχομαι, preces facio ante, v. c. cœnam.
Προκατέχω, coerceo. 2) jam pridem possideo, s. obtineo, Gl. Vet. antecapio.
Προκατηγορέω, ante accuso.
Προκατηγορία, ἡ, accusatio præmissa defensioni. A pr.
Προκατηχέω, ῶ, f. ήσω, primus instituo.
Προκατήχησις, εως, ἡ, prima institutio, rudimentum. A pr.
Προκαττύω, idem quod seq.
Προκατοπτεύομαι, f. όψομαι, prius speculor & exploro. 2) ante video.
Πρόκειμαι, f. κείσομαι, positus sum ante, objectus sum quasi præsidium vel propugnaculum. 2) expositus sum. 3) situs sum ante, præjaceo. 4) loco publico propositus, affixus sum. 5) dicitur & de mortuis, cum in feretro jacent compositi. 6 de pœnis & præmiis, spe, metu, quæ & latine proponi dicuntur, 7) pro παράκειμαι. Hesych. πρόκειται, παράκειται.
Προκέλευθος, ου, ὁ, ἡ, prævius, qui præit, præcursor.

Προκελευσματικὸς, ἡ, όν, pes metricus quatuor syllabis brevibus constans. κέλευσμα.
Προκελεύω, f. εύσω, cohortor, incito.
Προκελεύω, f. ήσω, v. προκελεύω. Hes.
Προκενεαγγέω, ante (sc. medicinam &c.) abstineo cibo.
Προκενόω, ῶ, ante exhaurio. προκενωθέντος, jam dudum exhaustum est, s. inane factum.
Προκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, qui caput habet prominens vel acutum. 2) de versu, qui syllaba ab initio abundat. A κεφαλὴ.
Προκήδομαι, curam gero.
Προκηδέω, sollicitus sum pro vel de aliquo.
Προκήρυγμα, ατος, τὸ, edictum per præconem.
Προκηρυκεύομαι, per præconem edico, promulgo. A seq.
Προκήρυξ, υκος, ὁ, præco, qui aliquid edicit.
Προκηρύσσω, vel -ύττω, f. ξω, præsignifico, ante prædico. 2) per præconem edico. Gl. V. prædico.
Προκιθάρισμα, τὸ, præludium citharistæ.
Προκινδυνεύω, f. εύσω, periclitor pro periculum adeo pro aliquo, propugno periclitando, propugno. *Cum Dat.* est, adversus aliquem, ap. Thuc. 2) primus ineo prælium. οἱ προκινδυνεύοντες, prima acies.
Προκινέω, ῶ, f. ήσω, promoveo.
Προκιχράω, præcommodo, Gl. Vet.
Προκλαίω ante fleo, prius defleo. προκλαύσαντες, qui prius deploraverunt, aor. 1. part.
Πρόκλαστος, ου, fractus, defractus, abruptus, cui aliquid præruptum, detractum est. στίχος πρόκλαστος, idem qui λαγαρὸς, ubi v. Eust.
Προκληδονίζομαι, ominor, auguror.
Πρόκλησις, εως, ἡ, provocatio, condictio, Gl. V. 2) sponsio s. contentio in jure per sponsionem s. etiam sacramentum. 3) conditio. unde δέχεσθαι πρόκλησιν, accipere conditionem. 4) conventio de exhibendo. 5) invitatio, invitamentum. v. προκαλέομαι.
Προκλητικὸς, ἡ, όν, ad provocationem pertinens. 2) provocandi seu eliciendi vim habens. Ab eod.
Πρόκλητος, ου, ὁ, ἡ, provocatus, promptus. Ab eod.
Προκλυτος, ου, ὁ, ἡ, ante divulgatus, dudum notus, antiquus. A seq.
Προκλύω, ante audio s. cognosco.
Προκνήμιον, ου, τὸ, exterius os cruris & minus. A κνήμη.
Προκνημὶς, ῖδος, ἡ, ocrea. Ex iisd.
ΠΡΟΚΝΙΣ, ιδος, ἡ, genus caricæ.
Προκοιλιος, ου, ὁ, ἡ, ventrosus, Gl. Vet. προκοίλιος στίχος, versus in medio redundans. A κοιλία.
Προκοιμάομαι, ῶμαι, ante dormio, s. obdormii.
Προκοιτέω, ῶ, fut. ήσω, excubo, excubias ago in pr. ante castra, in portis. A πρόκοιτος.
Προκοιτία, & προκοιτεία, ας, ἡ, excubiæ, vigiliæ in portis. Ab eod.
Προκοίτιον, ου, τὸ, qs. antecubiculum, antethalamus. Ab eod.
Πρόκοιτος, ου, ὁ, excubitor, in pr. ante castra, urbem in portis. A κοίτη.
Προκολάζω, f. άσω, ante punio, prius castigo.
Προκολακεύω, f. εύσω, ante adulor, blandior.
Προκόλπιον, ου, τὸ, anterior sinus pars, anterior sinus, prominentior pars in sinu. A κόλπος.
Προκομιδὴ, ῆς, ἡ, prolatio, Gl. V.
Προκομίζω, f. ίσω, profero, adfero. Gl. V. expromo, promo, antefero.

Προκόμιον, ου, τὸ, anterior coma, antiæ seu capronæ. 2) coma, quæ alterius loco ponitur sive circumponitur. A κόμη.

Προκοπή, ῆς, ἡ, processus, progressus. 2) profectus, incrementum. 3) prærogativa, proventus, Philox.

Προκόπτω, proficio, incrementum capio. 2) procedo, Philox.

Προκοσμέω, adorno, apparo.

Προκόσμημα, ατος, τὸ, res, quæ ornatus caussa proponitur, ut vasa in abaco, item ornamenta, deliciæ; ut armillæ, torques &c. item gemma in poculo, monili, fibula &c. A pr.

Προκόσμιος, ου, ὁ & ἡ, mundo antiquior. A κόσμος.

Προκρατέω, ante occupo, ante in potestate habeo.

Προκρεμάννυμι, appendo.

Πρόκρημνος, ον, prominens longe in mare. Epith. saxi, promontorii.

Πρόκριμα, ατος, τὸ, prærogativa, Philox. præjudicium, idem. A seq.

Προκρίνω, præpono, præfero: unde & deligo.

Πρόκρισις, εως, ἡ, delectus. 2) præjudicatio, judicii quasi præludium. A pr.

Πρόκριτος, ου, ὁ, ἡ, prælatus, qui præfertur & anteponitur. 2) princeps. 3) delectus. Ab eod.

Πρόκροσσαι νῆες, naves aliæ pone alias collocatæ, scalarum modo. A κρόσσαι s. κροσσός.

Πρόκροσσος, ου, ὁ, ἡ, capite propendens seu prominens. Ab eod.

Προκρούω, ante subagito sc. feminam, de coitu. 2) extendo vi, ut longius fiat: unde Procrustes nomen habuit, quasi extensor.

Προκτίζω, ante condo.

Προκυβερνάω, ῶ, f. ήσω, q. d. præguberno, sum proreta sive anteriorem navis partem guberno.

Προκυλινδέομαι, οῦμαι, provolvor ad pedes alicujus, more supplicis accedo ad pedes alicui vel alicujus. προκυλινδούμενος, provolutus, Phil.

Προκυλίνδημα, ατος, τὸ, actus provolvendi. A pr.

Προκυλινδέω, provolvo.

Προκύλισις, εως, ἡ, supplicatio, qua sc. supplex ad alius pedes provolvitur. A seq.

Προκυλίω, f. ίσω, provolvo. προκυλισθεὶς, provolutus, Phil. aor. 1. part. pass.

Προκυμαία, ας, ἡ, scil. οἰκοδομὴ vel tale quid, moles opposita fluctibus. A κῦμα.

Προκυμία, ας, ἡ, idem, ap. Joseph.

Προκυμάτιον, ου, τὸ, idem, ap. eumdem.

Προκύνες, ων, οἱ, reprehensores, qui prius in latratus & reprehensiones erumpunt, quam dicant, quid reprehensione dignum sit. A κύων.

Προκυῶσιν, dicuntur canes ante inventam prædam latrantes. A pr.

Προκύπτω, f. ψω, inclinans me seu incurvans propendeo, me inclino. 2) emineo seu promineo.

Προκυρόω, ῶ, f. ώσω, ante sancio. προκεκυρωμένος, prius sancitus, perf. part. pass.

Προκύων, Procyon s. Antecanis, sidus ab eo appellatum, quod ante canem majorem oritur, Hygin.

Προκώμιον, τὸ, præludium. A κῶμος.

Προκώνια, vel προκώνια ἄλφιτα, farina ex hordeo recenti & tenero. A κῶνος.

Πρόκωπος, ου, ὁ, ἡ, remex, qui est ad remum. 2) districtus, *de gladio*. A κώπη.

Προλαβή, ἡ, ansa, manubrium.

Προλαγχάνω, ante sortior, sorte prior fio.

Προλάζομαι, prius apprehendo, anticipo.

Προλάζυμαι, idem.

Προλάκκιον, ου, τὸ, lacuna. A λάκκος.

Προλαλέω, proloquor, declaro.

Πρόλαλος, ου, ὁ, ἡ, præceps in loquendo, garrulus.

Προλαμβάνω, antecapio, præsumo, occupo, anticipo. 2) præcedo, prævenio, Gl. V. προλάβωσιν, præsumant, Philox. aor. 2. conj. προλήψομαι, occupabo, Gl. V. f. 1. med. *Dicitur & pro* suscipio ap. Lys.

Προλάμπω, f. ψω, ante luceo, præluceo. 2) splendorem & lucem prodo, illuceo. Phil. προλάμπει, præfulget, antecellit. προλάμπων, antecellens, Phil.

Πρόλαχος, ου, ὁ, ἡ, qui prius sorte obvenit. A προλαγχάνω.

Προλεαίνω, ante lævigo, ante mollio vel complano.

Προλέγω, f. ξω, ante dico, prænarro, prædico, edico, Gl. V. denuncio. 2) ante deligo. προλελεγμένος, ante delectus: ap. Hom. delectus.

Προλείπω, f. ψω, relinquo, desero, deficio.

Προλεπτύνω, ante extenuo.

Προλεσχηνεύω, prius garrio, prius colloquor.

Πρόλεσχος, ου, ὁ, ἡ, qui ante alios loquitur, qui alios in sermone prævenit, garrulus. A λέσχη.

Προλευκαίνω, ante dealbo.

Προλεύσσω, prævideo, prospicio.

Πρόλημμα, ατος, τὸ, quod anticipatur, seu anticipando capitur, præsumtio, prærogativa, commodum præcipuum, ut πλεονέκτημα. A προλαμβάνω.

Προλήνιον, ου, τὸ, qs. antetorcular, torcular. οἱ δὲ. A ληνός.

Προληπτικός, ἡ, όν, anticipans. A προλαμβάνω.

Προληπτικῶς, *Adv.* per anticipationem. A pr.

Πρόληψις, εως, ἡ, anticipatio, occupatio, præsumptio, prærogativa. 2) suspicio, divinatio. 3) notiones insitæ de natura divina, ap. Epicureos. 2) ap. historiæ scriptores est, cum aliquid dicitur per anticipationem temporis. A προλαμβάνω.

Προλιμνάδες ποταμῶν, stagna fluviorum. A λιμνάς.

Προλιμοκτονέω, ῶ, prius fame neco.

Προλιχνεύω, prælambendo degusto, ligurio.

Πρόλοβος, ου, ὁ, sinus in avium gutture prominens, in quem primum cibos ingerunt, ingluvies, gurgulio.

Προλόβιον, ου, τὸ, pendula τῶ λοβῶ pars in aure.

Προλοβώδης, εος, ὁ, ἡ, similis προλόβῳ.

Προλογίζω, f. ίσω, præfationem dico, præloquor. 2) primus in scenam prodiens verba facio. A seq.

Πρόλογος, ου, ὁ, prologus, præfatio, Philox. A λέγος.

Προλούω, præluo, Gl. Ver. *in med.* ante me lavo.

Προλοχίζω, f. ίσω, insidiis occupo.

Προλυμαίνομαι, ante corrumpo, vitio.

Προλυπέω, ῶ, f. ήσω, ante incommodo, injuria adficio.

Προλύπησις, εως, ἡ, injuria prior. A pr.

Προλύται, οἱ, prolytæ, lytis in jurisprudentia provectiores. λύται autem dicebantur a solvendis quæstionibus. A λύω.

Πρόμακρος, ου, ὁ, ἡ, oblongus, prælongus.

Προμαλακτήριον, ου, τὸ, prima pars balnei, in qua corpora lavantium præmolliebantur. A προμαλάττω.

Προμαλακύνω, præmollio, prius emollio.

Προμαλάσσω, vel -ττω, f. ξω, idem.

Πρόμαλος, ου, ὁ, vitex. 2) myrica. A μαλὸς, sive ἁμαλός.

Προμάμμη, proavia, Phil. abavia, Gl. V.

Προμανθάνω, q. d. prædisco, ante disco. προμαθὼν, prædoctus, qui prius didicit, aor. 2. part.

Προμαντεία, ας, ἡ, prævaticinatio. 2) in oraculo consulendo princeps locus alicui honoris caussa datus.

Προμάντευμα, ατος, τὸ, præsagium, Gl. Vet. A seq.

Προμαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor, prædico. Gl. V. præsagio.

Προμαντεὺς, έως, ὁ, oraculi antistes.

Πρόμαντις, εως, ὁ, ἡ, idem. Phil. præsaga.

Προμαρτύρομαι, ante testor, prænuncio.

Προμαχέω, ῶ, in prima acie pugno. 2) propugno, defendo. A πρόμαχος.

Προμαχεὼν, ῶνος, ὁ, propugnaculum. Gl. Vet. Ab eod.

Προμαχίζω, f. ίσω, in prima acie pugno. 2) propugno, defendo. Ab eod.

Προμάχομαι, f. έσομαι, propugno, q. d. præpugno, pugno ante.

Πρόμαχος, ου, ὁ, ἡ, qui pugnam init in prima acie, antesignanus. 2) propugnator. A μάχη.

Προμαχὼν, ῶνος, ὁ, propugnaculum. Phil. προμαχῶνες, propugnacula, Phil. A pr.

Προμεθύω, ante ebrius sum, prius inebrior.

Προμελετάω, ῶ, f. ήσω, meditor, commentor, exerceor, ut si cui sit oratio habenda, isque domi suæ periculum memoriæ gesticulationisque suæ faciat.

Προμελέτησις, εως, ἡ, meditatio, commentatio. A pr.

Προμένειον, τὸ, genus mali ap. Nic. a quodam Promene dictum.

Προμεριμνάω, ῶ, f. ήσω, prius sollicitus sum, prius curiose contemplor & commentor.

Προμετρέω, ῶ, f. ήσω, præmetior, demensum præbeo. 2) mercede frumentum emtoribus in foro dimetior.

Προμετρητὴς, οῦ, ὁ, qui venale frumentum in foro & alia semina emtoribus dimetitur. A pr.

Προμετρητὸς, οῦ, ὁ, præmensus. Ab eod.

Προμετωπίδιον, ου, τὸ, frontale, ornamentum vel tegumentum frontis. A seq.

Προμετωπίδιος, ου, ὁ, ἡ, qui ante frontem ponitur. A μέτωπον.

Προμετωπὶς, ίδος, ἡ, frontale. Ab eod.

Προμήθεια, ας, ἡ, provindentia, prudentia, cura, respectus. A προμηθὴς.

Προμηθέομαι, οῦμαι, f. θήσομαι, provideo, prospicio, de re aliqua sollicitus sum, curam alicujus gero, rationem habeo, respectum habeo. Ab eod.

Προμηθεύομαι, f. εύσομαι, idem. A seq.

Προμηθεὺς, έως, ὁ, qui ante rem agendam utitur consilio. 2) Prometheus. Phil. Summanus. A μῆδος.

Προμηθευτικὸς, ἡ, ὸν, providus, prudens. A προμηθεύομαι.

Προμηθευτικῶς, *Adv.* provide, prudenter. A pr.

Προμηθὴς, έος, ὁ, ἡ, providus. 2) circumspectus, consultus. Comp. προμηθέστερος, cautior. A μῆδος.

Προμηθικῶς, *Adv.* prudenter. A pr.

Προμήκης, εος, ὁ, ἡ, oblongus, prælongus. 2) procerus. A μῆκος.

Προμηλόω, ante specillo tento. v. μηλόω.

Προμηνύω, f. ύσω, ante indico, prænuncio. Gl. Vet. præmonstro.

Προμήτωρ, ορος, ἡ, avia. 2) prima mater, a qua genus totum ortum est. A μήτηρ.

Προμηχανάομαι, ante machinor, s. excogito, præparo.

Προμιαίνω, ante polluo.

Προμίγνυμι, & προμιγνύω, f. ξω, prius misceo. Pass. occupo concubitum.

Προμιμνήσκω, præmoneo, Gl. Vet.

Προμίσγομαι, prius misceor, congredior.

Προμνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ambio nuptias pro alio, nuptias alicui concilio, ambio pro alio, aliquid concilio alii.

Προμνηστεύω, f. εύσω, idem.

Προμνηστικὴ, ῆς, ἡ, scil. τέχνη, ars earum, quæ pronubæ dicuntur, ars conciliandi nuptias. A προμνάομαι.

Προμνηστῖνοι, οἱ, alter post alterum, alius ante alium. A προμένω.

Προμνήστρια, ας, ἡ, nuptiarum conciliatrix, pronuba. A προμνάομαι.

Προμνηστρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Πρόμοιρος, ου, ὁ, ἡ, qui præmaturo fato obit, vel ante fatum occidit. A μοῖρα.

Προμολέω, vel προμόλω, prodeo, progredior. πρόμολ' ὧδε, procede huc.

Προμολὴ, ῆς, ὁ, vestibulum, per quod patet aditus, exitus. A seq.

Προμόλω, vide προμολέω.

Πρόμος, ου, ὁ, antesignanus. A πρόμαχος, contr.

Προμοσχεύω, f. εύσω, plantaria facio. 2) stolonibus propago. Gl. Vet. propago.

Προμοχθέω, ῶ, f. ήσω, prius adfligor, prius laboro.

Προμυέω, ῶ, f. ήσω, initio, prius initio.

Προμύησις, εως, ἡ, initiatio. A pr.

Προμύθιον, ου, τὸ, fabulæ præfatiuncula ad mores informandos & vitæ usum apta. A μῦθος.

Προμυαία, (vel rectius προμυλαία, sc. θεά,) ας, ἡ, statua, quæ ante molas poni solebat, dea quæ molis præsidere credebatur. A μύλη.

Προμυλαία, ας, ἡ, idem & ab eodem.

Προμυλλαίνω, productis labris os contraho ac comprimo. A μυλλός.

Προμύσσω, vel -ύττω, f. ξω, emungo. (v. προβύω, aut προβύσσω.) 2) pecunias extorqueo, aut mercedem exigo.

Πρόναον, ου, τὸ, vestibulum seu atrium templi. Gl. V. antetemplum, vestibulum. A seq.

Πρόναος, ου, ὁ, ἡ, ante templum situs. A ναός.

Προναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, ante aliquem, vel alicujus tuendi gratia prælio navali dimico.

Προνέμω, tribuo. 2) progredior, *proprie* pascendo seu depascendo.

Προνέομαι, prodeo, progredior.

Προνεύω, f. εύσω, promineo, propendeo. 2) procumbo, de remigibus.

Προνέω, f. ήσω, prius accumulo.

Προνηστεύω, f. εύσω, jejuno ante.

Προνικάω. οἱ προνενικηκότες, qui ante vicere.

Προνοέω, ῶ, f. ήσω, consulo, prospicio, provideo, Philox. προνοῶ σοι, prospicio tibi, Phil. προνόησον, provide, Gl. Vet. aor. 1. imperat. προνοηθὲν, consultum, Phil. aor. 1. part. pass.

Προνοητὴς, οῦ, ὁ, provisor, procurator. Gl. Vet. providus. A pr.

Προνοητικὸς, ἡ, ὸν, providendi sollertiam habens, vel providendi studiosus. Philox. providus. προνοητικώτατος, Gl. Vet. Ab eod.

Προνοητικῶς, *Adv.* provide. Philox. providenter. A pr.

Πρόνοια, ας, ἡ, providentia, consultum, provisio, consultatio, præsidium, Philox. prospicientia, Gl. Vet. A πρόνοος.

Προνομαία, ας, ἡ, elephanti proboscis. A προνομή.

Προ-

Προνομεία, ας, ἡ, deprædatio, quæ fit a militibus pabulatum egressis. v. προνομή. Ab eod.

Προνομευτὴς, prædator. Ab eod.

Προνομεύω, f. εύσω, pabulatum egredior. 2) prædationibus infesto, e raptu captivum abigo. A sq.

Προνομὴ, ῆς, ἡ, egressio pabuli caussa, pabulatio. frumentatio. 2) direptio & præda ipsa. 3) proboscis. Eust. E πρὸ & νέμω, pasco.

Προνομία, ας, ἡ, primæ, principatus, vulg. prærogativa, opp. δευτερεῖα. item, præmium. A νόμος.

Προνόμιον, ου, τὸ, idem. Gl. Vet. τὰ προνόμια, Hesych.

Προνομοθετέω, ante sancio lege.

Πρόνοος, contr. πρόνους, ου, ὁ, ἡ, providus, prudens. Comp. προνοέστερος, providentior.

Προνοσέω, ante ægroto.

Προνοτίζω, f. ίσω, prius humecto, madefacio.

Προνουμηνία, ας, ἡ, dies, qui præcedit novam lunam.

Προνὺξ, ante noctem.

Προνωπὴς, έος, ὁ, ἡ, qui est extra limen thalami. 2) præceps. 3) promtus, paratus, facilis. Ab ὠπὴ.

Προνώπιον, & -ειον, ου, τὸ, vestibulum. 2) compital. E πρὸ & ὀπτὴ.

Προνώπιος, ου, ὁ, ἡ, qui foris est, stat, observat, &c. Ex iisd.

Πρόνωπος, ου, ὁ, ἡ, idem quod προνωπής.

ΠΡΟΞ, οκὸς, ὁ, ἡ, hinnulus, dama. 2) pro πρὼξ.

Προξενέω, ῶ, f. ήσω, sum hospes publicus, hospitio excipio nomine civitatis. 2) sum interpres & conciliator versurarum, aliorumque contractuum. item syndicus & actor caussarum peregrinis ex aliquo oppido provinciave græca in foro Atheniensi. Gl. Vet. προξενῶ, stipulor. E πρόξενος.

Προξένησις, εως, ἡ, conciliatio, Gl. Vet. A pr.

Προξενητὴς, ῦ, ὁ, pararius, interpres & internuntius ad paciscendum seu stipulandum. Gl. V. proxeneta, conciliator.

Προξενήτρια, ας, ἡ, conciliatrix, pronuba. Reperitur & in libris, προξενήτρια, sed illud verum. A pr. (nisi hoc est προξενίστρια.)

Προξενητικὸς, ἡ, ὸν, ad proxenetam pertinens. 2) qui proxenetæ solvitur. Ab eod.

Προξενία, ἡ, jus hospitii, item litteræ, quibus hospitii jus continetur, datur. A seq.

Πρόξενος, ου, ὁ, ἡ, qui legatos ejus civitatis, quacum jus hospitii est, hospitio excipit, ad populum, senatum, deducit, utque iis bene sit curat: cavet etiam, ne ei civitati aliquid incommodi a suis civibus adjungatur. 2) privatus, quocum civitas aliqua publice hospitium fecit, cui opponitur ἰδιόξενος. 3) qui aliquid in primis civitatis nomine procurat, seu procuravit alicui, seu qui alicujus rei auctor est. 4) conciliator, v. c. nuptiarum. 5) socius, ap. Lys. A ξένος.

Προξηροτριβέω, ῶ, f. ήσω, prius sicca frictione frico.

Προξυράω, ante rado. προεξυρημένος, jam rasus, tonsus.

Προόδευσις, εως, ἡ, ductus, progressio. Ab ὁδεύω.

Προοδηγὸς, ῦ, ὁ, dux.

Προόδια, prævia, Gl. V. Ab ὁδός.

Προοδοιπορέω, ῶ, f. ήσω, viam aperio, præeo.

Προοδοιπόρος, ου, ὁ, ἡ, dux viæ.

Προοδοποιέω, ῶ, f. ήσω, viam præstruo, viam patefacio aut præbeo. 2) præparo & quasi imbuo. 3) auctor & adjutor sum, exemplum præbeo.

Προοδοποιητικὸς, ἡ, ὸν, prævius, viam præstruens. A pr.

Πρόοδος, ου, ἡ, prodeundi seu exeundi actio. 2) incrementum. Gl. V. processus, processio. Sed πρόοδος, ου, ὁ, ἡ, qui viam præit, præcursor.

Προοικειόω, ῶ, ante concilio. προοικειοῦμαι, οῦμαι, amicum mihi reddo in futurum.

Προοικέω, ante habito. προοικήσαντες, priores incolæ.

Προοικία, ας, ἡ, suggrunda, quia eminet extra domum. v. seq.

Προοικοδομέω, ῶ, ædifico ante, præstruo, velut suggrundas, aut septa, quibus muri ædium muniantur.

Προοικονομέω, ῶ, f. ήσω, præstruo, præmolior, præparo: it. paullatim colligo, concipio, ut odium, iram &c.

Προοικονομία, ἡ, præparatio, præstructio.

Προοικονομικῶς, ex præparato, cum præparatione.

Προοιμιακὸς, ἡ, ὸν, ad exordium seu procemium pertinens. A προοίμιον.

Προοιμιάζομαι, f. άσομαι, procemio utor, procemior. Ab eod.

Προοίμιον, ου, τὸ, exordium, quo cantores & citharœdi præludunt, præcentio. Phil. 2) exordium, præfatio. 3) primordium, initium cujusque rei, in pr. hymni. 4) simulatio & ambages, quæ simulandi & fallendi caussa fiunt. Ab οἶμος.

Προοίχομαι, præcedo. imperf. προῳχόμην.

Προόλλυμι, ante perdo.

Προομαλίζω, f. ίσω, ante complano vel lævigo, item mitigo.

Προόμνυμι, vel προομνύω, f. ομόσω, præjuro, prius juro, seu ante juro.

Προομοσία, ας, ἡ, v. προωμοσία.

Προομολογέω, ῶ, f. ήσω, prius seu ante confiteor. προομολογηθεὶς, qui in confesso est, aor. 1. part. pass.

Προοπτάω, ῶ, f. ήσω, ante asso, torreo.

Προοπτέον, prospiciendum. A προόπτομαι.

Προόπτης, ου, ὁ, qui rem prospicit, qui prævidet & ante speculatur. A seq.

Προόπτομαι, f. ψομαι, prospicio, prævideo.

Πρόοπτος, ου, ὁ, ἡ, prævisus, præcognitus. 2) manifestus, qui ante oculos est, conspicuus. A pr.

Προορατικὸς, ἡ, ὸν, prævidendi seu providendi peritus. 2) providus. A προοράω.

Προορατὸς, ἡ, ὸν, qui prævideri vel provideri potest. Ab eod.

Προοράω, ῶ, ante me video, prævideo. Phil. prospicio, provideo. Gl. Vet. prævideo. προορῶμαι, vereor, timeo quod prævideo, præcaveo, Gl. Vet.

Προορθρίζω, f. ίσω, ante lucem surgo.

Προορίζω, f. ίσω, præfinio, prius definio, prius constituo, destino.

Προορισμὸς, ῦ, ὁ, præfinitio, destinatio. A pr.

Προορμάω, ῶ, f. ήσω, ante concito.

Προορχηστὴρ, ῆρος, & -στὴς, οῦ, ὁ, præsultor. A sq.

Προορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, præsulto.

Προοφείλω, prior debeo, ante debeo.

Προοχεύω, f. εύσω, prior ineo, prior salio.

Προοχὴ, ῆς, ἡ, prominens locus, eminentia, promontorium. A προέχω.

Πρόοψις, εως, ἡ, visio rei futuræ, provisio.

Προπαγὴς, έος, ὁ, ἡ, prominens, protuberans. A πήγνυμαι.

Προπάθεια, ας, ἡ, q. d. antepassio, morbi præludium, signa, motus, adventus morbi. 3) perturbatio. A πάθος.

Προπάθημα, τὸ, idem.

Προπαιδεία, ας, ἡ, quod docetur ante philosophiam, & theologiam, primæ disciplinæ, Gl. Vet. rudimentum.
Προπαιδεύματα, ων, τὰ, rudimenta. A sq.
Προπαιδεύω, f. εύσω, ante instituo seu doceo.
Προπαίζω, præludo, præmeditor.
Προπαῖς, αιδος, ὁ, puerorum perductor, leno, mango.
Πρόπαλαι, *Adv.* olim, dudum, jam pridem.
Προπαλαίτερος, vetustior. A sq.
Προπάλαιος, ου, ὁ, ἡ, pervetustus.
Προπαλαίω, f. αίσω, ante luctor.
Προπαππικὸς, ή, όν, qs. proavius, avitus, a proavo traditus vel relictus. A sq.
Πρόπαππος, ου, ὁ, avi pater, proavus. Gl. V. etiam atavus.
Πρόπαρ, *Adv.* ante, e regione. A πάρος.
Προπαραγγέλλω, ante promitto, s. despondeo, prædico, Gl. Vet.
Προπαραδίδωμι, f. δώσω, ante trado, ante doceo. 2) prodo, ap. Lycurg. si lectio sana.
Προπαραινέω, ῶ, præmoneo, Gl. V.
Προπαραλαμβάνω, ante accipio.
Προπαραλήγω. προπαραλήγουσα, antepenultima.
Προπαρασημειόω. προπαρεσημειώθη, ante notatum est, ante demonstratum. Vox Gramm.
Προπαρασκευάζω, f. άσω, ante paro, longe ante paro, præmunio, Gl. V. præparo.
Προπαρασκευαστικὸς, ή, όν, præparationi serviens, s. aptus.
Προπαρασκευὴ, ῆς, ἡ, præparatio.
Προπαρατάσσω, -ττω, ante (s. alium, s. locum) aciem instruo.
Προπαρατέλευτος, ἡ, antepenultima, Gl. Vet. A τελευτή.
Προπαρατίθημι, prius appono. προπαρατίθεμαι, priori loco appono in cœna, convivio.
Προπαρέχω, ante præbeo.
Προπάροιθε, vel προπάροιθεν, sequente vocali, ante, ante oculos, in conspectu.
Προπαροξυντικὸς, ὁ, qui sæpe in multis vocabulis acutum in antepenultima ponit. A seq.
Προπαροξύνω, in antepenultima syllaba acutum accentum pono.
Προπαροξύτονος, ου, ὁ, ἡ, vocabulum, quod in antepenultima syllaba acutum accentum habet.
Προπαροξυτόνησις, ἡ, positio acuti in antepenultima. A pr.
Προπαροξυτόνως, *Adv.* cum acuto in antepenultima. Ab eod.
Πρόπας, ασα, αν, universus, totus. πρόπαν ἦμαρ, toto die.
Προπαστάς, άδος, ἡ, porticus, ut simpl. Schol. Apollon.
Προπάστιον, τὸ, vestibulum thalami, Hesych.
Προπάσχω, ante patior, prius vel prior patior. προπαθὼν, qui prior accepit beneficia, & qui ante vexatus est.
Προπατορικὸς, ή, όν, ad avum seu avos vel ad progenitores pertinens. 2) a progenitoribus proveniens. A sq.
Προπάτωρ, ορος, ὁ, avus. 2) primus pater, generis auctor. A πατήρ.
Προπαύομαι, ante, dudum desino.
Προπείθω, ante persuadeo.
Πρόπειρα, ας, ἡ, periculum, quod facimus antequam rem universam adgrediamur.
Προπειράζω, protempto, Gl. V. prætento.
Προπειράω, ῶ, & προπειράομαι, ῶμαι, idem. Gl. Vet.

Προπεμπτήριος, ου, ὁ, ἡ, qui fit prosequendi causa & deducendi abeuntem. A προπέμπω.
Προπεμπτικὸς, ή, όν, idem. Ab eod.
Προπέμπω, f. ψω, prior mitto, mitto ante, præmitto, & mitto simpl. 2) deduco, prosequor, comitor. Gl. Vet. præmitto, ante ambulo, prosequor. item, viatico instruo.
Προπένθερος, ὁ, prosocer.
Προπέπτω, ψω, ante concoquo.
Προπεριελίσσω, f. ξω, circumdo, circumvolvo. 2) ante circumduco, ante implico.
Προπερισπάω, ῶ, f. άσω, circumflexum in penultima syllaba pono. Hinc προπερισπώμενον, circumflexum in penultima syllaba habens. προπερισπαστέον, circumflexus in penult. ponendus.
Προπερισπωμένως, *Adv.* cum circumflexo in penultima. A pr.
Προπεριχαράσσω, f. ξω, ante circumcirca incido, s. circumscribo, scarifo.
Προπέρυσι, anno tertin ante.
Προπερυσινὸς, ή, όν, qui est anni ante præsentem tertii, s. anni ante proximum superiorem.
Προπετάζω, seu προπεταννύω & προπετάννυμι, prætendo.
Προπέτεια, ας, ἡ, præcipitantia, temeritas. Philox. protervia, procacitas, protervitas, petulantia, temeritas, proclivitas, propensio. A προπετής.
Προπετεύομαι, perperam, temere, præcipitanter ago, Phil. lascivio. Ab eod.
Προπετὴς, έος, ὁ, ἡ, prociduus, prominens, præceps, proclivis, qui pronus fertur vel ruit. Phil. perperus, protervus: temerarius: procax, petulans. πέτω pro πίπτω.
Προπετῶς *Adv.* præcipitanter, temere, inconsiderate. A pr.
Προπηγνύω, f. ξω, prius congelo: præfigo, Gl. V.
Προπηδάω, ῶ, f. ήσω, prosilio. προπηδᾷ, emicat, Philox.
Προπηλακίζω, f. ίσω, *proprie*, *ut simplex*, luto, fuligine inquino, aut aliis modis talibus, cum inimica irrisione & insolentia; *unde*, contumeliose tracto, ignominia afficio. 2) feminam petulanter contrecto, illudendi causa. 3) stupro per vim & licentiam. προπηλακισθεὶς, ignominia affectus, aor. 1. part. pass. (Aut a πηλὸς, *lutum*, pro luto habere, aut a πάλλειν, coram se jactare & agitare velut pilam, aut a πάλαξ, ab assultatione proterva, qualis est catellorum aut puerulorum petulantium.)
Προπηλάκισις, εως, ἡ, contumelia talis, qualis ante descripta est.
Προπηλακισμὸς, ῦ, ὁ, idem. in foro Attico est injuria, ut verberum, quæ cum contumeliosa irrisione, volutatione in luto &c. conjuncta fuit. Ab eod.
Προπηλακιστικῶς, *Adv.* contumeliose. Ab eod.
Προπίνω, propino, præbibo, poculo provoco. metaph. in gratiam alicujus alium prodo, per proditionem trado, concedo, largior.
Προπιπίσκω, propino, bibendum do.
Προπίπτω, ante cado, vel occumbo. 2) procido, præceps feror. προπεσὼν, prolapsus, aor. 2. part. 3) promineo, longius procurro. 4) cado simpl. prolabor.
Προπιστεύω, f. εύσω, ante (sc. rem cognitam) credo, prius fidem habeo.
Προπλέω, f. εύσω, q. d. prænavigo, prior navigo,
in

in navigatione primum locum obtineo.

Πρόπλοος, contr. πρόπλους, ου, ὁ, ἡ, qui in navigatione explorandi caussa præmittitur.

Προπλώω, idem quod προπλέω.

Προποδηγέτης, ου, ὁ, dux viæ.

Προποδηγὸς, ῦ, ὁ, ἡ, qui anteit, dux.

Προποδίζω, f. ίσω, procedo, progredior.

Προποδὼν, Adv. coram. A πρὸ ποδῶν. v. ἐμποδὼν & ἐκποδὼν.

Προποιέω, ῶ, f. ήσω, ante vel prius facio. προποιηθεὶς, ante factus, aor. 1. part. pass.

Προπολεμέω, ῶ, f. ήσω, belligero pro, propugno. 2) ante alios bellum gero, gerere cogor.

Προπολεμιστήριον, ου, τὸ, firmum propugnaculum.

Προπολέμιος, ου, ὁ, ἡ, præcedens bellum. τὰ προπολέμια, quæ ante bellum rite incipiendum fieri vel debent, vel solent, ut repetitio rerum, denunciatio &c.

Προπόλευμα, ατος, τὸ, ministerium. A sq.

Προπολεύω, f. εύσω, ministro. A πρόπολος.

Πρόπολις, εως, ἡ, pars urbis, quæ in ipso statim aditu occurrit.

Προπολιτεύομαι. προπεπολίτευμαι, ante jam gessi honores, magistratum.

Προπολλοῦ, sc. χρόνου. Adv. multo ante.

Πρόπολος, ου, ὁ, ἡ, anteambulo, famulus, qui hero suo præit. 2) minister. A πολέω.

Πρόπομα, ατος, τὸ, potio omnium prima & ante cibum hausta. A προπίνω.

Προπομπεία, & προπομπία, ας, ἡ, deductio, cum honoris caussa præimus s. prosequimur. 2) deductio in pompa solenni. A sq.

Προπομπεύω, f. εύσω, in solenni pompa præeo vel præferor.

Προπομπὴ, ῆς, ἡ, præmissio. 2) prosecutio, deductio, & comitatus, quo prævia turba in pompis solennibus anteit ferculis pomparum.

Προπόμπιος, ου, ὁ, ἡ, qui præeundo fit. 2) idem quod seq.

Προπομπὸς, ῦ, ὁ, ἡ, anteambulo, deductor. 2) Adj. prævius.

Προπονέω, ῶ, f. ήσω, ante labore frangor & fatigor, prælassor. 2) ante laboro.

Προπορεύω, f. εύσω, prius trajicio, transmitto. 2) prætermitto. προπορεύομαι, progredior in medium. 2) præeo.

Προπορίζω, f. ίσω, ante paro seu comparo.

Πρόποσις, εως, ἡ, potio omnium prima & ante cibum hausta. 2) propinatio.

Προποτίζω, ante bibendum præbeo.

Πρόπους, οδος, ὁ, cui sunt grandes pedes. 2) stella ante pedes Geminorum. πρόποδες. pedes anteriores quadrupedum. 2) radices montis, velut prominantiæ montis. πρόποες, τῆς ὀρεινῆς. Polyb. 3) rudentes, qui sunt ante eos, qui dicuntur πόδες.

Προπράττω, f. ξω, prius vel prior facio.

Προπρεὼν, ῶνος, ὁ, benevolus. Pind.

Προπρηνὴς, έος, ὁ, ἡ, idem quod πρηνής.

Προπροβιάζομαι, v. προβιάζομαι.

Προπροθέω, vide προθέω.

Προπροσαλύσσομαι, usquequaque obvolvor, seu me involvo amiculo.

Προπροτροχασμῷ, Adv. procurrendo cum impetu.

Προπροκυλίνδομαι, provolvor.

Πρόπρυμνα, Adv. funditus, prorsus. A πρυμνός.

Πρόπταισμα, ατος, τὸ, offensio. A sq.

Προπταίω, offendo.

Προπτέρθιον, τὸ, prima frons, πρῶτος πτέρθος, primus ramulus.

Πρόπτωσις, εως, ἡ, prolapsio, procidentia, temeritas.

Προπτωτικὸς, ὴ, ὸν, temerarius. A sq.

Πρόπτωτος, ου, ὁ, ἡ, prociduus, caducus.

Προπύλαιον, ου, τὸ, vestibulum domus. A πύλη.

Πρόπυλον, ου, τὸ, idem & ex illd.

Προπυνθάνομαι, f. προπεύσομαι, prius audio seu intelligo, præsentio vel præsentisco. 2) prius interrogo, sciscitor, percunctor.

Προπύργιον, τὸ, propugnaculum. A sq.

Πρόπυργος, ὁ, idem.

Προπυρετταίνω, ante febri laboro.

Προπυρόω, ante calefacio, foveo.

Προπώγωνιον, τὸ, barba anterior.

Προπωλέω, ῶ, sum propola, & simpl. vendo.

Προπώλης, ου, ὁ, propola. προπῶλαι, dardanarii. Gl. Vet.

Προρέω, vel προρῥέω, profluo.

Προροφέω, & προῤῥοφέω, ante sorbeo.

Προῤῥήγνυμαι, prorumpo.

Πρόῤῥημα, ατος, τὸ, prædictio, prædictum.

Πρόῤῥησις, εως, ἡ, prædictio, vaticinium.

Προῤῥητικὸς, ὴ, ὸν, vaticinans, vates. Ab eod.

Πρόῤῥητος, ου, ὁ, ἡ, prædictus. Ab eod.

Πρόῤῥιζα, & πρόῤῥιζον, Adv. radicitus. A sq.

Πρόῤῥιζος, ου, ὁ, ἡ, qui una cum radice projicitur, eruitur, qui funditus deletur, pro πρόσρειζος. v. πρόσριζον.

Προῤῥυθμίζω, præmoderor, Gl. V.

Πρὸς, præp. cum Gen. a, ab, erga, adversus, pro, prope, apud. cum Dat. ad, apud, usque, præter vel supra. cum Acc. in, apud, inter, per, ad, contra; cum, propter, juxta, circiter. Absol. præterea.

Προσάββατον, ου, τὸ, initium Sabbati, seu dies Sabbatum antecedens. Phil. cœna pura, al. Gl. V. antesabbatum.

Προσάββατος, ου, ὁ, ἡ, Sabbatum antecedens.

Προσαγανακτέω, indignor insuper s. ultro.

Προσαγγελία, ας, ἡ, nuncius. Gl. V. delatio.

Προσαγγέλλω, nuncio. 2) defero, indico apud. 3) interpello, Gl. V. προσαγγέλλει, adlegat, adsignat, Phil.

Προσαγγελτὴς, ῦ, ὁ, interpellator, Gl. V. delator. A pr.

Προσαγελάζω, adgrego, Gl. Vet.

Προσαγήλαι, ab inus. προσαγήλλω, honore afficio.

Προσαγκαλίζομαι, amplector.

Προσαγνοέω, ῶ, insuper vel præterea ignoro.

Προσαγοράζω, emendo addo ei, quod ante habebam, v. c. agrum vicinum.

Προσαγόρευμα, ατος, τὸ, appellatio.

Προσαγόρευσις, εως, ἡ, compellatio, salutatio.

Προσαγορευτικὸς, ὴ, ὸν, salutatorius. A sq.

Προσαγορεύω, f. εύσω, compello, saluto.

Προσαγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, noctem insomnem duco in re aliqua, invigilo alicui rei.

Προσάγω, f. άξω, adduco, adhibeo, Gl. V. 2) appello, sc. navem. 3) impono, defero. Gl. V. προσάγομαι, adducor. Phil. προσαχθεὶς, adductus, Philox. aor. 1. part. pass. In medio est ad me adduco, allicio, concilio mihi. 2) in potestatem redigo. 3) cogo vel manere in partibus, vel redire ad partes. 4) accedo. 5) sumo v. c. cibum, medicamentum.

Προσαγωγεὺς, έως, ὁ, qui aditum præbet, admissiona-

fionalis. 2) conciliator, interpres, Gl. Vet. fequester, emiffarius. A feq.

Προσαγωγὴ, ῆς, ἡ, aditus, acceffus, oblatio, Gl. Vet. 2) deductio, adductio. A προσάγω.

Προσαγωγίδης, vid. ποταγωγίδης.

Προσαγώγιον, τό, inftrumentum fabrorum, per quod ligna curva dirigunt. A feq.

Προσαγωγὸς, ῦ, ὁ, ἡ, vim habens alliciendi, pellax, illecebrofus. A προσάγω.

Προσαγωνίζομαι, adjuvo.

Προσαγωνιστὴς, ῦ, ὁ, adjutor.

Προσαδικέω, injuria ultro afficio.

Προσᾴδω, accino.

Προσαθροίζω, aggrego, aggero, Gl. V.

Προσάθροισις, εως, ἡ, congregatio. A pr.

Προσαθυμέω, animum defpondeo io te aliqua.

Προσαθύρω, alludo, colludo.

Προσαιθερίζω, verfus cœlum dirigo, mitto, ut ignis flammam, fumum. Hef. Ab αἰθήρ.

Προσαιονάω, adfpergo, perfundo, ut fimplex.

Προσαιρέομαι, ῦμαι, allego, infuper deligo, coopto.

Προσαίρω, & -ομαι, offero, exhibeo, in pr. cibum. 2) ingero. 3) fumo.

Προσαισθάνομαι, f. αἰσθήσομαι, fimul fentio.

Προσαΐσσω, f. ξω, ruo vel profilio in, accedo. 2) de cane & adulatore, ut προσσαίρω, προσσαίνω.

Προσαιτέω, ῶ, f. ήσω, infuper peto. 2) ftipem peto, mendico.

Προσαίτης, ῦ, ὁ, mendicus. A pr.

Προσαίτησις, εως, ἡ, mendicitas. Ab eod.

Προσαιτιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, infoper accufo, vel criminor.

Προσακονάω, infuper acuo.

Προσακούω, f. ούσω, infuper audio.

Προσακοντίζομαι, jacolis conficior.

Προσακροβολίζομαι, f. ίσομαι, velitationem cieo, velitarem pugnam ioeo.

Προσακτέον, adducendum. A προσάγω.

Προσαλείφω, f. ψω, allino, feo illino.

Προσαλίσκομαι, infuper capior. 2) infuper condemnor.

Προσάλλομαι, adfilio.

Προσάλπιγξις, εως, ἡ, cantus tubæ ante prœlium &c. A σαλπίγγω.

Προσαμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, infuper aggero, accumulo.

Προσάμβασις, pro προσανάβασις.

Προσαμέλγω, infuper mulgeo, fc. cum etiamnum lactat fubolem.

Προσαμιλλάομαι, æmulor. προσαμιλλώμενός τινι, æmulus ftudiorum, vitiorum &c. alicujus.

Προσαμύνω, auxilior. 2) ultra propello vel arceo.

Προσαμφιῶ, infuper induam. fut. a προσαμφιέννυμι.

Προσαναβαίνω, f. βήσομαι, adfcendo. 2) intumefco, *de flumine*.

Προσαναβάλλω, una projicio f. ejaculor, in primis furfum.

Προσανάβασις, εως, ἡ, afcenfus.

Προσαναγινώσκω, lego.

Προσαναγκάζω, f. σω, infoper cogo. 2) arcte adftringo quid vel adprimo.

Προσαναγράφω, f. ψω, infuper fcribo, etiam adfcribo.

Προσανάγω, adduco, fed verfus fuperiora.

Προσαναδέχομαι, expecto, fc. ut accedat, addatur.

Προσαναδίδωμι, do, trado, fc. poft alia.

Προσαναθλίβω, f. ψω, infuper comprimo.

Προσαναιρέω, ῶ, f. ήσω, infuper occido, contrucido. 2) iofuper refpondeo. 3) tollo, everto. 4) infuper fufcipio.

Προσαναισιμόω, impendo, ultra impendo.

Προσανάκειμαι, f. κείσομαι, deditus & addictus fum, vel devovi me & velut confecravi.

Προσανασείω, in oculis alicujus quatio, vel terrendi, vel incendendi &c. cauffa. hinc, ofte*oto*. conf. προσείω.

Προσανακλαίομαι, f. αύσομαι, defleo apud, vel una defleo. Gl. V. προσανακλαίω, collacrymo.

Προσανακλίνομαι, accumbo, fc. juxta quem. 2) adjaceo.

Προσανάκλισις, εως, ἡ, accubitus. 2) fitus juxta quid. A pr.

Προσανακοινόομαι, ῦμαι, communico cum aliquo.

Προσανακουφίζω, fublevo.

Προσανακρίνω, ulterius exquiro, f. inquiro.

Προσανακρούω, & -ομαι, exordior, initium dicendi facio.

Προσαναλαμβάνω, f. λήψομαι, iofoper adfumo. 2) adfumo, fumo. 3) recreo.

Προσαναλέγομαι, infuper recito feu narro.

Προσαναλίσκω, f. ώσω, infuper fumtum facio, impendo.

Προσανάλλομαι, adfilio, fubfilio.

Προσαναλογίζομαι, infuper cogito.

Προσαναμαλάσσω, mollio, fubigendo mollio.

Προσαναμένω, exfpecto.

Προσαναμιμνήσκω, in memoriam revoco alicui.

Προσαναμνάω, idem.

Προσανανεόω, f. ώσω, iofuper renovo, iofuper in memoriam revoco. item renovo, inftauro fimpl.

Προσαναπαύω, requiem do. προσαναπαύομαι, adquiefco, Gl. Vet.

Προσαναπείθω, perfuadeo, perfuadendo abduco ad partes alicujus.

Προσαναπειράομαι, fubinde tento, fubinde exerceo, v. c. milites.

Προσαναπέμπω, miffito, Gl. V.

Προσαναπίμπλημι, repleo, refercio.

Προσαναπίπτω, recumbo, feu accumbo.

Προσαναπλάσσω, vel -άττω, f. σω, adfingo, vel adjungendo in opere, vel mentiendo in fermone. προσαναπλάττομαι, adhæreo.

Προσαναπλέκω, adnecto, adjungo.

Προσαναπληρόω, ῶ, f. ώσω, fuppleo addendo; repleo aut compleo.

Προσαναπτύσσω, explico, infuper replico.

Προσανάπτω, adjungo.

Προσαναῤῥήγνυμι, prorumpere facio, v. c. aquam aperiendo fonte.

Προσαναρτάω, ῶ, f. ήσω, fufpendo vel appendo.

Προσανασείω, infuper concutio, f. impello. 2) magis irrito f. commoveo, item commoveo vel incendo fimpl.

Προσανασέλλω, cohibeo, reprimo impetum, v. c. equi.

Προσανατείνομαι, infuper minitor, & minor fimpliciter.

Προσανατέλλω, exorior, furgo, attollor.

Προσανατίθημι, & προσανατίθεμαι, iofuper impono mihi, infoper fufcipio, communico & confilia confero cum aliquo.

Προσανατρέπω, f. τρέψω, infuper everto. 2) everto.

Προσανατρέφω, f. θρέψω, alendo corpus reficio, ut carnem recipiat.

Προσ-

Προσανατρέχω, f. m. ξομαι, procurro in vel ad. 2) redeo narrando ad superiora, altius repeto.
Προσανατρίβομαι, leniter frico. 2) nova exercitatione utor.
Προσαναφέρω, f. προσανοίσω, offero. 2) refero ad.
Προσαναφυσάω, leniter, paullatim inflo, incipio inflare, sc. tibiam.
Προσαναχρωννύω, exp. transformo me in eosdem colores.
Προσανδραποδίζω, f. ίσω, praeterea in servitutem redigo vel abstraho.
Προσανείπω, insuper edico, addo edicto. qs. ab ἀνείπω, *edico*, *pronuncio*.
Προσανέρομαι, insuper interrogo.
Προσανέρπω, serpo, seu perrepo ad, vel in.
Προσανερωτάω, ῶ, f. ήσω, insuper interrogo.
Προσανευρίσκω, una, insuper reperio.
Προσανέχω, nitor. 2) incumbo, confido, deditus sum. 3) exspecto: item sustineo me, quiesco, ut exspectem, sustineo.
Προσανίστημι, rebellionem, seditionem concito. *in aor. 2. perf. & med.* rebello, impingor.
Προσανοίγω, f. ξω, adaperio, aperio.
Προσανοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, reaedificando adstruo, restaurando aedificatis addo.
Προσανοιμώζω, f. ώξω, insuper suspiro, vel in ejulatus & fletus erumpo.
Προσαντέλλω, Poet. pro προσανατέλλω.
Προσαντεπιτάττω, contra jubeo, h. e. imperanti aliquid ipse impero.
Προσαντέχω, adhaereo, adjunctus sum. 2) resisto, sustineo impetum.
Προσάντης, εος, ὁ, ἡ, arduus, acclivis, adversus, praeruptus. Ab ἄντα, vel ἄντην.
Προσαντιλαμβάνω, invicem prehendo.
Προσάντιος, α, ον, contrarius, adversus.
Προσαντλέω, ῶ, haurio. 2) foveo, sc. affusa aqua. v. ἐπαντλέω.
Προσάντως, *Adv.* aspere, hostiliter, infeste. A προσάντης.
Προσαξιόω, insuper rogo. 2) rogo, peto, item assidue rogo.
Προσαπαγγέλλω, insuper nuncio.
Προσαπαγορεύω, insuper veto, nego.
Προσαπαιτέω, ῶ, f. ήσω, insuper exigo, desidero, requiro.
Προσαπαντάω, ῶ, f. ήσω, occurro.
Προσάπαξ, *Adv.* semel, duntaxat.
Προσαπατάω, insuper decipio.
Προσαπειλέω, ῶ, f. ήσω, insuper minitor, minas addo.
Προσαπειλὴ, ῆς, ἡ, adjecta interminatio, minae additae.
Προσαπείπω, insuper veto.
Προσαπεργάζομαι, insuper efficio, aedifico &c.
Προσαπεχθάνομαι, f. ήσομαι, inimicor alicui.
Προσαπέρχομαι, insuper discedo.
Προσαποβάλλω, insuper amitto.
Προσαποβλέπω, adspicio.
Προσαπογράφω, defero, vel insuper defero apud magistratum. v. ἀπογράφω.
Προσαποδείκνυμι, demonstro insuper.
Προσαποδίδωμι, addo.
Προσαποδύομαι, f. ύσομαι, praeterea exuor. 2) accingor rei, paro me.
Προσαπόθεσις, εως, ἡ, adsignatio. 2) abjectio, amissio.
Προσαποθλίβω, repello, excludo.
Προσαποθνήσκω, insuper vel etiam morior.
Προσαποκρίνομαι, f. νοῦμαι, ultra respondeo, seu plura respondeo, quam interrogatus sum.
Προσαποκριτέον, *Adv. Pas.* ultra respondendum.
Προσαποκτείνω, una, insuper occido.
Προσαπολαύω, simul reporto; fero, fruor, in utramque partem, ut simplex, quod v.
Προσαπολείπω, desero, relinquo.
Προσαπολλύω, sive προσαπόλλυμι, f. λέσω, praeterea vel simul perdo. προσαπόλλυμαι, simul pereo.
Προσαποπειράομαι, leniter, paullatim tento, periculum facio.
Προσαποπνίγω, suffoco, strangulo.
Προσαποσκευάζομαι, insuper amolior aut demolior.
Προσαποσμήχω, insuper detergo.
Προσαποστέλλω, insuper mitto.
Προσαποστερέω, insuper privo.
Προσαποστρέφω, insuper averto.
Προσαποσφάττω, insuper jugulo.
Προσαποτείνομαι, dirigo adversus, invehor.
Προσαποτίθεμαι, abjicio, omitto.
Προσαποτίω, insuper solvo.
Προσαποφαίνομαι, insuper commonstro vel adfirmo, insuper statuo.
Προσαποφέρω, insuper aufero, s. accipio.
Προσαποφράττω, insuper obstruo & obturo.
Προσαποψήχω, insuper derado, detergo.
Προσάπτομαι, f. ψομαι, leviter, primoribus digitis tango, attingo.
Προσάπτω, adjungo, applico, adnecto, apto, affigo, adapto, attribuo, Gl. V.
Προσαπωθέω, ῶ, insuper expello.
Προσάραξις, εως, ἡ, illisio. A seq.
Προσαράσσω, &-άττω, f. ξω, allido.
Προσάρδω, f. άρσω, irrigo.
Προσαρήρομαι, adapto.
Προσαρθρόω, ῶ, f. ώσω, per articulos annecto.
Προσάρθρωσις, εως, ἡ, ossium mobilium naturalis commissura. A pr.
Προσαριθμέω, adnumero.
Προσαριστάω, insuper prandeo.
Προσαρκέω, ῶ, f. έσω, auxilio venio, auxilior.
Προσάρκτιος, α, ὁ, ἡ, septentrionalis.
Πρόσαρμα, τὸ, cibus. A προσαίρω.
Προσαρμόζω, adapto, accomodo.
Προσαρπάζω, arripio.
Πρόσαρσις, εως, ἡ, usus cibi, cibus. A προσαίρομαι.
Προσαρτάω, ῶ, f. ήσω, appendo, annecto. προσαρτῶμαι, dependeo. 2) deditus sum alicui rei & velut ex ea pendeo. 3) concilio mihi aliquem & devincio studiis, & beneficiis.
Προσάρτημα, ατος, τὸ, appendix, accessio, *velut* ψυχῆς. 2) adfectus (παῖδος) sc. *qui ex illa animi appendice nascitur*. A pr.
Προσάρτησις, ἡ, idem & ab eod.
Προσαρτίως, *Adv.* integre. 2) cohaerenter.
Προσάρτυμα, τὸ, condimentum.
Προσάρω, adapto.
Προσασκέω, ῶ, f. ήσω, exerceo.
Προσαστεΐζεσθαι, insuper jocari, Suid.
Προσασχολέω, ῶ, occupo. προσασχολοῦμαι, occupor.
Προσατιμόω, f. ώσω, insuper contumelia afficio.
Προσαυαίνομαι, conficior, consumor in re aliqua, ei intabesco.
Προσαυγάζω, specto. 2) resplendeo.
Προσαυγὴ, ἡ, splendor, lumen, pro προσαύγεια.
Προσαυδάω, ῶ, alloquor, compello.
Προσαύλειος, ὁ, ἡ, villaticus, rusticanus. Ab αὐλή.
Προσαυλέω, ῶ, f. ήσω, accino tibia.

Προσαυλίζω, f. ίσω, in aula sto, commoror.

Προσαυξάνω, vel προσαύξω, f. ξήσω, adaugeo, insuper augeo.

Προσαύξησις, εως, ἡ, incrementum. A pr.

Προσαυτουργέω, ῶ, f. ήσω, præterea facio, & operor. 2) insuper excogito.

Προσαφαιρέω, ῶ, f. ήσω, -ροῦμαι, insuper aufero.

Προσαφὴς, έος, ὁ, ἡ, attiguus, Gl. Vet. contiguus. Ab ἁφή.

Προσαφεψέω, ῶ, f. ήσω, una decoquo.

Προσαφή, ῆς, ἡ, attractus.

Προσαφίστημι, præterea & alios ad defectionem sollicito. προσαφίσταμαι, insuper & ipse deficio.

Προσαφοδεύω, alvum exonero.

Προσαφρίζω, spuma oppleo.

Προσβαίνω, f. βήσομαι, adscendo, conscendo.

Προσβάλλω, adjicio, applico, admoveo, impingo. 2) irruo, adorior, invado, vel urbem, vel exercitum, irruptionem vel impressionem facio.

Προσβάρησις, εως, ἡ, pressus, pressio. E π. & βαρέω.

Προσβασανίζω, torqueo insuper, vel torqueo.

Πρόσβασις, εως, ἡ, adscensus, adscensio. 2) accessus, aditus, adventus. Gl. Vet. adgressio. A προσβαίνω.

Πρόσβατος, η, ον, pervius, accessus. Ab eod.

Προσβιάζω, & προσβιάζομαι, adorgeo, instando cogo.

Προσβιβάζω, f. άσω, admoveo, adjungo, accedere facio, promoveo.

Προσβιβάω, ῶ, transeo ad.

Προσβλαβὴς, έος, ὁ, ἡ, noxius. A βλάβη.

Προσβλάπτω, noceo insuper, noceo.

Προσβλασφημέω, male dico insuper.

Προσβλέπω, f. ψω, contueor, intueor, adspicio.

Πρόσβλεψις, ἡ, adspectus. A pr.

Πρόσβλησις, ἡ, adplicatio, adjunctio. *Ion.* A προσβάλλω.

Πρόσβλητος, η, ον, adjectus. οἱ ὁ. Ab eod.

Προσβοάω, ῶ, acclamo, Gl. V.

Προσβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad opitulandum accurro, succurro.

Προσβολὴ, ῆς, ἡ, adjectus seu adjectio, admotio, contagio. 2) impetus, concursus in prœlio, lucta: item oppugnatio, v. c. urbis. 3) appulsus navium ad terram, locus appulsui opportunus. ἐν προσβολῇ εἶναι, locus dicitur ubi commode appelli ad terram aliquam potest, eaque teneri. 4) aditus, cum ad locum aliquem acceditur. Gl. V. offensio, impressio. A προσβάλλω.

Προσβόρειος, προσβόρρειος, item πρόσβορρος & πρόσβορος, ου, ὁ, ἡ, qui a borea perflatur. 2) ad boream vergens.

Προσβραχὴς, ές, idem quod προβραχής.

Προσβρέχω, f. ξω, insuper irrigo seu madefacio.

Προσβωμολοχέω, idem quod simplex, assentor.

Πρόσγειος, ου, ὁ, ἡ, terræ propinquus & contiguus, humilis. A γαῖα, *contr.* γῆ.

Προσγελάω, f. άσω, arrideo.

Προσγενὴς, έος, ὁ, ἡ, cognatus, Gl. V. A γίνομαι vel γένος.

Προσγίγνομαι, vel προσγίνομαι, accedo ad aliquem, alicui me adjungo. 2) adnascor, accedo. προσεγένετο, accessit, aor. 2. προσγενήσεσθαι, affore, Gl. V. f. 1. m.

Προσγλισχραίνω, f. ανῶ, magis glutinosum reddo.

Προσγλίχομαι, insuper appeto.

Προσγναθίδιον, ου, τὸ, focale, Gl. V. q. d. maxillare. A γνάθος.

Πρόσγραμμα, ατος, τὸ, quod jam scriptis additum est, adscriptio.

Προσγραφεὺς, έως, ὁ, adscriptor.

Προσγραφὴ, ἡ, adscriptio.

Πρόσγραφος, ου, ὁ, ἡ, adscriptitius. 2) qui annotatur. 3) recens adscriptus, v. c. civis, miles. A seq.

Προσγράφω, f. ψω, insuper scribo, scriptis addo, adscribo. 2) adscribo, i. e. attribuo.

Προσγυμνάζω, paullatim exerceo quem, *in med.* paullatim exerceor. 2) exerceor cum aliquo, contendo cum aliquo.

Προσδανείζομαι, insuper mutuum sumo, præter aliam jam ante mutuo sumtam fœnebrem pecuniam.

Προσδαπανάω, ῶ, f. ήσω, insuper absumo seu insumo.

Πρόσδεγμα, ατος, τὸ, susceptio. A προσδέχομαι.

Προσδεὴς, έος, ὁ, ἡ, qui eget. A προσδέομαι.

Προσδεῖ, *Impers.* adhuc opus est.

Προσδείκνυμι, f. ξω, insuper ostendo.

Προσδεκτέος, α, ον, recipiendus, admittendus, expectandus.

Προσδεκτὸς, ὁ, ὸν, acceptus, gratus.

Προσδέομαι, f. δεήσομαι, insuper egeo. 2) indigeo. 3) insuper rogo, supplex sum.

Προσδέρκομαι, adspicio.

Πρόσδεσις, εως, ἡ, alligatio, Gl. V.

Προσδεσμεύω, alligo, adstringo.

Προσδεσμέω, idem.

Πρόσδετος, ου, ὁ, ἡ, alligatus.

Προσδέχομαι, f. ξομαι, admitto. 2) expecto. 3) excipio, sustineo impetum.

Προσδέω, alligo, adstringo. προσδεδεμένος, aptus, Gl. Vet. perf. pass. part. προσδεθεὶς, aor. 1. part. pass. alligatus, adnexus.

Προσδηλέω, & -λέομαι, insuper noceo s. perdo.

Προσδιαβάλλω, insuper criminor.

Προσδιάθεσις, εως, ἡ, adfectio alia alii superveniens.

Προσδιαιρέομαι, οῦμαι, insuper divido, nova divisione utor.

Προσδιαλέγομαι, f. ξομαι, sermocinor cum aliquo, colloquor. Gl. V. adloquor, adfor.

Προσδιάλεξις, εως, ἡ, allocutio, colloquium.

Προσδιαμαρτυρέω, insuper testor.

Προσδιαναγκάζω, v. προσαναγκάζω.

Προσδιανέμω, insuper divido, *in med. in plur.* inter se dividere.

Προσδιανοέομαι, οῦμαι, insuper cogito, considero.

Προσδιαπασσαλεύω, trajecto paxillo affigo.

Προσδιαπολεμέω, post alia bello subigo.

Προσδιαπορέω, ῶ, f. ήσω, insuper, vel valde dubito.

Προσδιαπράσσομαι, -ττομαι, insuper efficio.

Προσδιαρπάζω, insuper etiam diripio.

Προσδιασαφέω, ῶ, f. ήσω, insuper explico, & expono simpl.

Προσδιαστέλλομαι, nominatim excipio & stipulatione caveo.

Προσδιαστολὴ, ῆς, ἡ, exceptio & conditioni adstricta conventio, cum additur, excepto vel præter.

Προσδιαστρέφω, depravo, corrumpo.

Προσδιασύρω, insuper traduco & carpo.

Προσδιαταράσσω, insuper etiam perturbo.

Προσδιατάσσω, -ττω, insuper constituo s. præcipio.

Προσδιατριβὴ, ῆς, ἡ, commoratio in aliqua re, usus frequens &c.

Προσδιατρίβω, f. ψω, immoror alicui rei. Gl. Vet. confector. 2) cunctor.

Προσδιαφθείρω, insuper corrumpo, aut præterea interficio.
Προσδιδάσκω, addoceo, Gl. V. insuper doceo.
Προσδίδωμι, insuper do, impertior, Gl. V. addo.
Προσδιέρχομαι, insuper percurro & enarro. προσδιελθὼν, aor. 2. part.
Προσδιηγέομαι, insuper narro, & narro *simpliciter*.
Προσδικάζω, adjudico.
Προσδιοικέω, una rego, administro, constituo.
Προσδιορίζω, fut. ίσω, conditionem addo & restringo verbis id, quod simpliciter enunciatum erat.
Προσδιορισμὸς, ῦ, ὁ, circumscriptio verborum & determinatio. A pr.
Προσδιώκω, persequor, insequor.
Προσδοκάω, ῶ, f. ήσω, exspecto. 2) spero.
Προσδοκέω, ῶ, pro προσδοκάω.
Προσδόκημα, ατος, τὸ, exspectatio. A pr.
Προσδόκητος, ε, ὁ, ἡ, qui exspectatur, prævisus. Ab eod.
Προσδοκία, ας, *Jon.* ίη, ης, ἡ, exspectatio. 2) metus futuri. A προσδοκάω.
Προσδόκιμος, ε, ὁ, ἡ, qui exspectatur, de quo exspectatio est. Gl. V. opinatus, exspectatus. Ab eod.
Προσδοκίμως, opinato, Gl. V. A pr.
Πρόσδομα, ατος, τὸ, mantissa, Gl. V. A προσδίδωμι.
Προσδοξάζω, f. άσω, opinione aliquid addo.
Προσδοξοποιέω, ῶ, f. ήσω, variis opinionibus imbuo. Hinc pf. part. pass. προσδεδοξοποιημένος, variis opinionibus ad naturæ præcepta accessoriis imbutus. E π. δόξα & π. (sed apud Polyb. est προδοξοπ. quod melius.)
Προσδόρπιος, ε, ὁ, ἡ, ad cœnam utilis. A δόρπον.
Προσδρομὴ, ῆς, ἡ, decursus, Gl. V. accursus.
Προσδυσχεραίνω, insuper ægre fero, seu indignor.
Προσδωρέομαι, ῦμαι, insuper dono.
Προσεάω, ῶ, insuper sino. 2) sino, permitto. 3) admitto, accedere sino.
Προσεγγίζω, f. ίσω, appropinquo, accedo.
Προσεγγισμὸς, ῦ, ὁ, appropinquatio. A pr.
Προσεγγράφω, f. ψω, insuper adscribo, vel inscribo.
Προσεγγυάομαι, ῶμαι, insuper sponsor fio, insuper spondeo.
Προσέγγυς, *Sup.* προσεγγύτατα, proxime.
Προσεγκαλέω, ῶ, insuper accuso, incuso simpl.
Προσέγκειμαι, incumbo, urgeo, prægravo.
Προσεγκελεύομαι, f. εύσομαι, insuper adhortor, præterea suadeo.
Προσεγχέω, & -έομαι, adfundo, infundendo addo.
Προσεδαφίζω, f. ίσω, solo allido. 2) solo æquo. προσηδάφισται, pf. pass. 3. sing.
Προσεδρεία, vel προσεδρία, ας, ἡ, perseverantia in labore, qualis est ejus, qui alicui semper adsidet, adsiduitas. Gl. V. sedulitas. 2) obsidio. A προσεδρεύω, f. πρόσεδρος.
Προσεδρευτικῶς, *Adv.* assidue, curiose. A sq.
Προσεδρεύω, f. εύσω, adsideo, adsiduus sum. 2) curo, vaco alicui rei. 3) obsideo. A sq.
Πρόσεδρος, ε, ὁ, ἡ, assessor. 2) assiduus in re aliqua. Ab ἕδρα.
Προσεθίζω, adsuefacio.
Προσεθισμὸς, ῦ, ὁ, adsuefactio. A pr.
Προσειδέναι, insuper scire. προσειδέναι χάριν, insuper gratiam habere. προσεῖδον, adspexi. προσειδὼς, intuitus. προσίδωνται, viderint.
Προσεικάζω, f. άσω, adsimulo, comparo.
Προσείκελος, ε, ὁ, ἡ, & προσείκελος, έλη, ελον, adsimilis.
Προσείκω, f. ξω, similis sum. 2) videor. προσέοικα, pf. med. προσεοικὼς, adsimilis, part.
Προσειλέω, ῶ, f. ήσω, contorqueo, convolvo in fascem, collectum contorqueo.
Πρόσειλος, ε, ὁ, ἡ, solis calori expositus. E πρὸς & εἵλη.
Πρόσειμι, insum, adsum.
Πρόσειμι, accedo, advenio. 2) accedo, i. e. adgregor, adeo, Phil. Ab εἶμι.
Προσειπεῖν, alloqui. προσειπὼν, adfatus, Gl. Vet. allocutus.
Προσείρω, annecto.
Προσείσκω, sum similis. item comparo. προσῄϊκται, p. p. Eurip.
Προσεισφέρω, infero ad quem.
Προσεισφορὰ, ᾶς, ἡ, præmium, ap. Jos. si sanus locus. A pr. v. προεισφορά.
Προσείω, f. είσω, in oculis alicujus concutio; de pastore, qui ramum arboris quatiendo pecora circumagit &c. hinc ostento terreo &c. v. προσσεισμός. Alii malunt προσσείω. E πρὸ & σείω.
Προσεκβαίνω, e mea nave transilio cum impetu in aliam (sc. hostilem.)
Προσεκβοάω, simul exclamo.
Προσεκδέρω, excorio.
Προσεκδέχομαι, excipio, sustineo.
Προσεκδιδάσκω, insuper doceo quoque.
Προσεκζητέω, insuper inquiro.
Προσεκθλίβω, f. ψω, insuper exprimo.
Προσεκκαίω, insuper exuro, vel insuper accendo.
Προσεκκαλύπτω, aperio, demonstro.
Προσέκκειμαι, promineo.
Προσεκλέγω, & γομαι, deligo insuper.
Προσεκλογίζομαι, f. ίσομαι, insuper expendo.
Προσεκλύω, debilito.
Προσεκμαίνομαι, etiam insanio, in furorem agor.
Προσεκπέμπω, f. ψω, insuper mitto.
Προσεκπηδάω, ῶ, f. ήσω, exsilio, seu prosilio.
Προσεκπίπτω, aberro, excido, recedo.
Προσεκπονέω, ῶ, præterea laboro, f. elaboro.
Προσεκποτέον, insuper ebibendum. A προσεκπίνω.
Προσεκπρίαμαι, insuper emo.
Προσεκπυρόω, ῶ, magis accendo, valde inflammo.
Προσεκσπάω, una extraho.
Προσεκταπεινόω, ῶ, insuper deprimo.
Προσεκταράσσω, magis perturbo.
Προσεκτέον, & προσεκτέα, attendendum. A προσέχω.
Προσεκτικὸς, ὴ, ὸν, attentus, accuratus. 2) attentum faciens. Comp. προσεκτικώτερος. προσεκτικώτατα, *Adv.* diligentissime. Ab eod.
Προσεκτικῶς, *Adv.* attente. A pr.
Προσεκτίλλω, simul evello.
Προσεκτυφλόω, insuper, una, simul excæco.
Προσεκφοβέω, simul terreo.
Προσεκχλευάζω, irrideo, *vel* etiam irrideo.
Προσελασία, ας, ἡ, *de navibus*, appulsus: *de equis*, impetus. v. sq. A seq.
Προσέλασις, impetus, in primis equitum, v. c. in hostem. A seq.
Προσελαύνω, advehor. 2) impetum facio.
Προσελῶ, contumelia gravi afficere. προσελῶμεν, contumelia afficimus: proprie luto conspergere, ut προπηλακίζω. Ab ἕλος. (nisi est a πρόσω & ἔλω antiquo, id est εἰλέω, ἐλαύνω, pello, quasi procul a se pellere calcibus & manibus, aut pro προσειλεῖν, ad solem protrahere, in luce publica ponere.)
Προσέλευσις, εως, ἡ, accessus, Gl. V. προσέλευσις κληρονόμου, cretio, Phil. supplicatio deorum. A προσέρχομαι.
Προσέληνος, & προσεληναῖος, ε, ὁ, q. d. antelunis, i. e.

i. e. antiquior luna. Arcades ob antiquitatem dicebantur προσέληνοι, fem. προσεληνίδες. A σελήνη.

Προσελκύω, f. ύσω, attraho, adprimo, v. c. ad pectus.

Προσέλκω, ξω, & -κομαι, attraho, extraho. a) illicio sc. in fraudem.

Προσελλείπω, insuper deficio.

Προσελπίζω, spero.

Προσελυτρόω, ῶ, circumposito involucro munio & tego. Ab ἔλυτρον.

Προσελώδης, εος, ὁ, ἡ, palustris. Ab ἐλώδης.

Προσεμβαίνω, insuper ingredior. 2) ingredior, descendo in. 3) insulto, veluti pedibus conculco, præter alias impositas contumelias. προσεμβῆναι, insultare, aor. 2. inf.

Προσεμβάλλω, insuper adjicio, immitto &c.

Προσεμβριμάομαι, ῶμαι, fremo in aliquem. a) amplius minor. προσενεβριμησάμην, aor. 1. med.

Προσεμματάω, contrecto, maxime papillas muliebres, ut simplex ἐμάω.

Προσεμπάσσω, f. άσω, præterea inspergo.

Προσεμπικραίνομαι, & -νομαι, insuper exacerbor in re aliqua.

Προσεμπεδόω, ῶ, f. ώσω, confirmo.

Προσεμπίπτω, incido in, insuper incido.

Προσεμπρήθω, fut. ήσω, insuper vel præterea incendo, inflammo, aor. 1. προσεμπρῆσαι.

Προσεμφανίζω, declaro, insuper declaro.

Προσεμφερής, έος, ὁ, ἡ, similis, adsimilis.

Προσεμφερέω, similis sum. (usitatius in medio, aut in act. contracto προσεμφερῶ.)

Προσεμφορέω, insuper ingero, inculco, s. ingero *simpliciter*.

Προσέναγχος, nuper.

Προσενδείκνυμι, insuper demonstro.

Προσενεδρεύω, insidior, in insidiis sum.

Προσενεκτέον, adferendum, offerendum. A προσενεγκεῖν, a προσφέρω.

Προσενέπω, seu προσεννέπω, alloquor, compello.

Προσενεχυράζω, pignora capio ab aliquo.

Προσενθυμέομαι, οῦμαι, præterea cogito s. considero.

Προσενθυμητέον, insuper cogitandum. A pr.

Προσεννοέω, ῶ, f. ήσω, una cogito & mente concipio.

Προσενοίκησις, εως, ἡ, habitatio apud aliquem.

Προσενοχλέω, magis turbo, molestia adficio.

Προσενόω, ῶ, f. ώσω, adjungo. Hinc aor. 1. part. pass. προσενωθείς, unitus. Ab ἑνόω.

Προσεντείνω, magis intendo. a) magis cædo.

Προσεντέλλω, & -ομαι, insuper mando seu injungo.

Προσεντίκτω, insuper genero.

Προσενυβρίζω, etiam contumelia adficio.

Προσενυφαίνω, & -ομαι, una intexo.

Προσεξαγριαίνω, etiam irrito, ad iram provoco.

Προσεξαιρέομαι, οῦμαι, insuper eximo.

Προσεξαίρω, amplius extollo.

Προσεξαμαρτάνω, amplius erro, in re aliqua pecco.

Προσεξανδραποδίζομαι, etiam in servitutem redigo.

Προσεξαπατάω, ῶ, f. ήσω, insuper decipio.

Προσεξηγέω, insuper, etiam explico s. expono, interpretor.

Προσεξάπτω, magis accendo s. irrito.

Προσεξασκέω, magis excolo, & excolendo orno; ut pulcritudo προσεξασκεῖται, cura, ornatu augetur.

Προσεξελαύνω, (insuper) impetum facio, erumpo, de equitatu, aut classe.

Προσεξελέγχω, f. ξω, præterea demonstro, arguo, convinco.

Προσεξελίσσω, insuper educo, v. c. exercitum, v. ἐξελ.

Προσεξεργάζομαι, f. άσομαι, insuper conficio & absolvo.

Προσεξερείδομαι, innitor alicui.

Προσεξέρχομαι, accedo, appropinquo.

Προσεξετάζω, una, simul, præterea exploro.

Προσεξευρίσκω, præterea invenio, invenio aliquid novi.

Προσεξηγέομαι, οῦμαι, insuper narro, præterea narrando adjicio.

Προσεξηπειρόω, ῶ, in continentem verto.

Πρόσεξις, εως, ἡ, attentio. A προσέχω.

Προσεξίστημι, valde perturbo.

Προσεπαγγέλλομαι, adpromitto, Gl. Vet. simul promitto.

Προσεπάγω, subjungo, addo etiam.

Προσεπαινέω, ῶ, f. έσω, insuper laudo, s. collaudo.

Προσεπαίρω, attollo, Gl. Vet.

Προσεπαιτιάομαι, ῶμαι, insuper accuso.

Προσεπανείρομαι, insuper interrogo.

Προσεπαπειλέω, insuper minor.

Προσεπαράομαι, ῶμαι, f. άσομαι, insuper imprecor.

Προσεπάρχω, præterea impero.

Προσεπαυξάνω, f. ξήσω, aor. 1. προσεπηύξησα, insuper augeo.

Προσεπαυρίσκομαι, una, insuper fruor.

Προσεπεισφέρω, insuper induco. a) cum χάριν, habeo, refero gratiam.

Προσεπελπίζω, f. ίσω, insuper spem injicio.

Προσεπεμβαίνω, inscendo, insulto, v. προσεμβαίνω.

Προσεπεμβάλλω, adjicio.

Προσεπεξεργάζομαι, f. άσομαι, insuper expolio, aliam expolitionem addo.

Προσεπεξεργασία, ας, ἡ, expolitio secunda. A pr.

Προσεπευρίσκω, insuper invenio.

Προσεπεξηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, insuper enarro.

Προσεπείπω, addo dicendo, præterea dico.

Προσεπεύχομαι, f. ξομαι, insuper precor, opto.

Προσεπηρεάζω, addo contumeliam, injuriam, damnum.

Προσεπιβάλλω, adjicio.

Προσεπιβλαστάνω, f. στήσω, incrementum geminum capio.

Προσεπιβλέπω, insuper inspicio.

Προσεπιβοάω, insuper acclamo.

Προσεπιβουλεύω, insidior.

Προσεπιγεννάω, ῶ, insuper ingenero.

Προσεπιγίγνομαι, adnascor, accedo.

Προσεπιδείκνυμι, f. ξω, insuper ostendo.

Προσεπιδεσμέω, alligo, Gl. Vet.

Προσεπιδέω, alligo, adstringo.

Προσεπιδημέω, ῶ, f. ήσω, peregre veniens aliquo deverto.

Προσεπιδιδάσκω, præterea doceo.

Προσεπιδίδωμι, fut. δώσω, insuper addo.

Προσεπιδράττομαι, f. ξομαι, insuper mihi vindico, vel pero. a) pro ἐπιδράττομαι.

Προσεπιζυγόω, adjungo, Gl. Vet.

Προσεπιζητέω, insuper inquiro.

Προσεπιθεωρέω, præterea observo.

Προσεπικαλέω, accuso præterea.

Προσεπικαλλωπίζω, interpolo formam, arte augeo & quæro pulcritudinem.

Προσεπικαταδέω, insuper impono & alligo.

Προσ-

Προσεπικατατείνω, intendo, augeo, v. c. vocem, motum &c.
Προσεπικηρύσσω, ſimul edico.
Προσεπικοσμέω, ῶ, f. ήσω, inſuper orno.
Προσεπικρατέω, rurſus vinco.
Προσεπικρεμάω, inſuper appendo.
Προσεπικρούω, illido, impingo, allido.
Προσεπικτάομαι, ῶμαι, f. κτήσομαι, inſuper adquiro.
Προσεπιλαμβάνω, inſuper adſumo.
Προσεπιλέγω, f. ξω, dictis addo, inſuper dico.
Προσεπιμανθάνω, addiſco præter ſuperiora.
Προσεπιμελοῦμαι, inſuper curo.
Προσεπιμετρέω, ῶ, f. ήσω, ultra menſuram admetior, cumulum addo; plus largior.
Προσεπινοέω, ῶ, f. ήσω, recens excogito, excogitatis adjicio.
Προσεπιπίπτω, incido, incumbo.
Προσεπιπλέω, adnavigo.
Προσεπιπλήττω, f. ξω, inſuper increpo.
Προσεπιπονέω, ultra laboro.
Προσεπιῤῥέω, -ύω, -νέω, adfluo.
Προσεπιῤῥώννυμαι, corroboro, vires addo.
Προσεπισεμνύνω, alio inſuper honore adficio.
Προσεπισημαίνομαι, una, inſuper indico, demonſtro, vel noto, h. e. geſtu quodam aliove ſigno teſtor, me dictum factumve minus probare, eique me ſucceſere, & id graviter ferre.
Προσεπισιτίζομαι, rem frumentariam adaugeo, novo me commeatu inſtruo.
Προσεπισκευάζω, una, amplius apparo, inſtituo, reparo, reficio.
Προσεπισκώπτω, inſuper cavillor, illudo.
Προσεπισπάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, inſuper attraho, adjungo mihi, aſſumo.
Προσεπίσταμαι, ſcio.
Προσεπιστείχω, leniter, ſenſim accedo.
Προσεπιστέλλω, inſuper mando, jubeo.
Προσεπισυνάπτω, adjungo, Gl. Vet.
Προσεπισφάττω, fut. ξω, inſuper jugulo, jugulo cum aliis, & poſt alios jam mactatos.
Προσεπισφραγίζομαι, f. ίσομαι, Inſuper ſigillo meo confirmo.
Προσεπισχυρίζω, inſuper, ultra confirmo & corroboro.
Προσεπισωρεύω, adaggero, Gl. Vet. accumulo.
Προσεπιταλαιπωρέω, plus ærumnarum perfero, perſevero in tolerandis ærumnis.
Προσεπιτάττω, f. ξω, inſuper impero ſeu mando.
Προσεπιτείνω, intendo, augeo. 2) *cum acc. perſ.* magis premo, vexo.
Προσεπιτερατεύομαι, inſuper prodigioſe adfingo.
Προσεπιτέρπομαι, Inſuper delector.
Προσεπιτίθημι, inſuper addo. 2) addo.
Προσεπιτιμάω, ῶ, f. ήσω, inſuper increpo, increpo.
Προσεπιτραγῳδέω, ῶ, fut. ήσω, tragice rem exaggero, i. e. ſupra modum, nimis.
Προσεπιτρέπω, inſuper permitto, trado, mando, velut novum exercitum.
Προσεπιτρίβω, f. ψω, majori moleſtia adficio. 2) adfligo, attero, perdo.
Προσεπιτροπεύω, diutius tutor ſum. Paſſ. diutius in tutela ſum.
Προσεπιτυγχάνω, ſimul conſequor, impetro.
Προσεπιφέρω, infero, addo.
Προσεπιφημίζω, inſuper rumorem ſpargo.
Προσεπιφθέγγομαι, accino, acclamo, *de hominibus & avibus.*

Προσεπιφοιτάω, accedo, advenio.
Προσεπιφύομαι, inſuper adnaſcor.
Προσεπιφωνέω, ad extremum addo in dicendo, proſequor alterius orationem mea, qua aſſenſum ſignifico.
Προσεπιχαρίζομαι, ultra, præterea gratificor.
Προσεπιχειρέω, ῶ, f. ήσω, inſuper adgredior.
Προσεπιχέω, adfundo, præterea infundo.
Προσεπιχόω, ῶ, inſuper obturo & operio, terra adgeſta obruo.
Προσεπόμνυμι, juro inſuper.
Προσεπομόω, idem.
Προσεποφλισκάνω, præterea debeo.
Προσέπω, inuſ. vid. προσειπεῖν.
Προσερανίζω, collectum addo ſ. congero, cumulo.
Προσεργάζομαι, f. άσομαι, præterea facio ſeu efficio, lucrifacio.
Προσερείδω, fut. είσω, applico, adapto aliquid alicui rei. 2) adfigo, vel inſuper fulcio & firmo. Gl. Vet. defigo. 3) obſideo v. c. urbem. *med.* innitor, fretus ſum, confido. 4) inhæreo rei, ut avelli ab ea nolim, ſtudioſe & pertinaciter rem conſector.
Προσερέω, *Jon.* pro προσερῶ, alloquar. p. a. προσείρηκα.
Προσερεύγω, &-ομαι, cum ructu adflo. 2) *de mari*, fluctus adſpergere.
Προσέρομαι, f. ήσομαι, inſuper interrogo. προσήρετο, interrogabat, Imperf.
Προσερπύζω, f. ύσω, adrepo.
Προσερπύω, idem.
Προσέρπω, idem. 2) advenio, velut repando.
Προσέρχομαι, adeo, accedo, advenio, adgredior, interpello. 2) coeo cum muliere. 3) ſuppliciter adeo, (ut πρόσοδος, ſupplicatio.) 4) propinquitate conjunctus ſum cum aliquo. 5) in concionem ad populum prodeo, ut agam cum populo.
Προσερωτάω, inſuper interrogo.
Προσεσπέριος, ου, ὁ, ἡ, occidentalis.
Προσέσχατος, ου, ὁ, ἡ, contiguus, conterminus.
Προσεταιρέομαι, οῦμαι, idem quod ſeq. Ab ἑταῖρος.
Προσεταιρίζω, & προσεταιρίζομαι, mihi ſodalem ſeu ſocium adſciſco, amicum concilio, adjungo me ſodalitio alicui, vel mihi ſodalitium, factionem.
Προσεταιριστός, ἡ, ὸν, in ſocietatem & adjumentum adſcitus, ſodalis. A præc.
Προσετέον, admittendum. A προσίημι.
Προσέτι, *Adv.* adhuc, inſuper, præterea.
Προσευεργετέω, inſuper benefacio.
Προσευκτήριον, ου, τὸ, locus, in quo precamur. A προσεύχομαι.
Προσευκτικός, ὴ, ὸν, in precationibus aſſiduus. Ab eod.
Προσευπορέω, ῶ, & προσευπορέομαι, οῦμαι, præterea mihi adquiro.
Προσευρίσκω, ultra invenio.
Προσευσχολέω, ῶ, fut. ήσω, operam pono in. 2) accurate contemplor.
Προσεύτροχος, etiam bene currens, vel volubilis.
Προσευχὴ, ῆς, ἡ, precatio. Gl. Vet. obſecratio, oratio. 2) locus, ſ. ſacellum precibus deſtinatum apud Judæos, proſeucha.
Προσεύχομαι, fut. ξομαι, precor, preces fundo, oro. Gl. Vet. obſecro, adoro.
Προσεφευρίσκω, inſuper adinvenio, inſuper comminiſcor.

Προσεχέστερον, *Adv.* attentius. προσεχέστερος, propior. A seq.

Προσεχής, έος, ὁ, ἡ, attentus, intentus, prudens. 2) sectator, qui se sectatorem alicui exhibet. 3) continens, cohærens, proximus, finitimus. προσεχές, *Adv.* prope. A προσέχω.

Προσεχόντως, *Adv.* attente. Ab eod.

Προσέχω, attendo, intendo, animadverto. οἱ προσέχοντες, lectores. 2) obtempero. 3) appello, applico v. c. navem. προσέχομαι, adhæreo, adhæresco.

Προσεχῶς, *Adv.* attente, studiose. 2) proxime. A προσεχής.

Προσέψημα, τὸ, cibus coctus. A προσέψω.

Προσεψία, ας, vel προσεψία, ἡ, alloquium. Soph. Ab ὄψις, vel ἔψις. v. προσεψιάω.

Προσέψω, una coquo, aliis additum coquo, incoquo.

Προσῷος, ο, ὁ, Orienti vicinus, qui versus Orientem habitat.

Προσζεύγνυμι, adjungo. προσεζύγης, adjunctus es, implicatus es, aor. 2. part. pass.

Προσζημιόω, ῶ, f. ώσω, insuper damno adficio.

Προσηβος, ο, ὁ, adolescens, puber, qui pubertatem jam attigit, proximus pubertati, Gl. Vet. Ab ἥβη.

Προσηγορέω, ῶ, compello, alloquor. Ab ἀγορεύω.

Προσηγόρημα, ατος, τὸ, alloquium. 2) salutatio.

Προσηγορία, ας, ἡ, allocutio, alloquium, compellatio. Phil. appellatio, salutario, vocabulum. A προσήγορος.

Προσηγορικός, ὴ, ὸν, appellativus, salutatorius. Gl. Vet. προσηγορικὸν, appellativum. A pr.

Προσηγορικῶς, *Adv.* appellative, Gl. Vet. A pr.

Προσήγορος, ε, ὁ, ἡ, qui alloquitur, salutat, ut familiaris, comis, qui adire obvium quemque in via, nominatim appellare & ultro alloqui & sermones conferere amat. Ab ἀγορεύω.

Προσήδομαι, delector ad rei alicujus sensum & perceptionem.

Προσηκόντως, *Adv.* convenienter, decenter, recte, congruenter, Gl. Vet. A seq.

Προσήκω, pertineo, attineo, cognatus, conjunctus sum. προσήκει, *imperf.* convenit, Philox. προσῆκον, attinet. Philox. οἱ προσήκοντες, pertineates, necessarii, Gl. Vet. προσῆκον, conveniens, congruum, Philox. opus, Gl. Vet. τὰ προσήκοντα, officia.

Προσήλιος, ο, ὁ, ἡ, soli expositus, solem spectans, aprieus, Gl. Vet.

Προσηλος, ε, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Προσηλόω, ῶ, f. ώσω, adfigo, Gl. Vet.

Προσήλυσις, εως, ἡ, adventus, accessus. A προσέρχομαι.

Προσηλυτεία, ας, ἡ, habitatio advenæ seu peregrini in loco aliquo. A seq.

Προσηλυτεύω, f. εύσω, sum advena. A seq.

Προσήλυτος, ὁ, ὁ, ἡ, advena. 2) opponitur civi, estque inquilinus. 3) qui se creditori sponte in nexum dedit. 4) in N. T. qui a Gentilismo se contulit ad Judaismum. A προσέρχομαι.

Προσήλωσις, εως, ἡ, adfixio. A προσηλόω.

Πρόσημαι, adsideo, obsideo. Ab ἧμαι.

Προσημαίνω, ante significo, portendo.

Προσημαντικός, ἡ, ὸν, futurum portendens. A pr.

Προσημασία, ας, ἡ, portentum, significatio futuri. Ab eod.

Προσημειόω, præsignifico. *In med.* prænoto. Gl. Vet.

Προσήμιον, & προσήμαιον, τὸ, signum, in pr. mortis. A σῆμα.

Προσηνεία, ας, ἡ, benignitas, lenitas. A προσηνής.

Προσήνεμος, ε, ὁ, ἡ, vento expositus, auræ patens, de qualibet parte domus, quam ventus afflat.

Προσηνής, έος, ὁ, ἡ, bonus, benignus, Philox. gratus, lenis, acceptus, affabilis. προσηνές, jucundum, Phil. Ab ἠνής.

Προσηνῶς, *Adv.* benigne, leniter. A præc.

Προσηπάω, ante macero, sive aceto, sale, sive ipso tempore, quod fit in carne, cum non statim recens coquitur aut assatur, sed post unum & alterum diem, dum velut mitescat, ut poma recentia, mitescere sino.

Προσηχέω, ῶ, f. ήσω, circumsono, sono impello.

Προσηχής, ὲς, circumsonus. Ab ἦχος.

Προσῷος, α, ον, ad auroram spectans, orientalis. Ab ἠῷος. v. προσῷος.

Προσθακέω, adsideo, insideo. A θᾶκος.

Προσθάλπω, foveo insuper.

Πρόσθε, & πρόσθεν, ante, coram, prius. A πρό.

Πρόσθεμα, ατος, τὸ, id ipsum, quod apponitur, additamentum. Gl. Vet. appendix. 2) penis. 3) clunis, apud Hesych. A προστίθημι.

Πρόσθεν, ante, coram, prius. A πρό.

Πρόσθεσις, εως, ἡ, appositio, applicatio, adjectio. Gl. Vet. additamentum, incrementum. A προστίθημι.

Προσθετέον, addendum. Ab eod.

Πρόσθετος, ε, ὁ, ἡ, addititius. 2) addictus & deditus sua sponte in servitutem. 3) etiam de coma fictitia, ascititia. Ab eod.

Προσθετικός, ἡ, ὸν, idem. Gl. Vet. accessivus. Ab eod.

Προσθέω, accurro.

Προσθή, ῆς, ἡ, idem quod πρόσθεσις, & ab eod.

Προσθήκη, ης, ἡ, additamentum, accessio, incrementum, auctus, adjectio. προσθῆκαι, accessiones, Philox. προσθήκη ποταμοῦ, alluvio, Gl. Vet. A προστίθημι.

Πρόσθημα, τὸ, idem. Xenoph.

Προσθιγγάνω, attingo, prehenso.

Προσθίγω, f. θίξομαι, idem.

Πρόσθιος, ία, ιον, anterior. A πρόσθε.

Προσθλίβω, f. ψω, apprimo, v. c. pectori, amoris caussa. 2) attero. 3) adgravo.

Πρόσθλιψις, εως, ἡ, adpressio, Gl. Vet. 2) attritus. A præc

Προσθόδομος, ὁ, qui ante domum habuit, incoluit. Æschyl. 2) anterior pars domus. A πρόσθε & δόμος.

Προσθρεόω, ῶ, alloquor.

Προσιατρεύω, curo ægrotum.

Προσιδεῖν, adspicere. προσιδὼν, intuitus.

Προσιζάνω, adsideo, hæreo, adhæreo.

Προσίζω, insideo, adsideo.

Προσίημι, mitto ad. προσίεμαι, admitto. προσηκάμην, admisi. Gl. Vet. aor. 1. med. de femina congressum viri patiente.

Προσικνέομαι, ῦμαι, accedo, advenio.

Προσίκτωρ, ορος, ὁ, qui supplex alicui ad genua accidit, supplex. A præc.

Προσινέω, prior lædo, prior noceo. 2) noceo. A σινέω.

Προσιππάζομαι, idem quod seq.

Προσιππεύω, f. εύσω, adequito, juxta equito.

Προσίπταμαι, -πτημαι, advolo. προσέπταν, advolarunt pro προσέπτησαν, 3. pl. a προσέπτην. προσέπτατο, imperf. aut aor. 2. med. 3. sing.

Προσίστημι, sisto, adpono; it. appendo, pondero. προσίσταμαι, adsum, adsto, obvenio, proximus sum. 2) obsisto, adversor. 3) offendo. προσίσταταί μοι, nau-

nausam, odium, aversationem mihi eiet.
Προσιστορέω, ῶ, f. ήσω, insuper sciscitor. 2) insuper scribo & prodo. προσιστορεῖται, insuper narratur.
Προσίσχω, adhibeo, adverto. 2) appello aliquo, i. e. appropinquo, pervenio navi. 3) attendo, ausculto. προσίσχομαι, adhæreo.
Προσιτέον, accedendum. A πρόσειμι.
Προσιτός, ἡ, όν, qui adiri potest, accessu facilis. Ab eod.
Προσκαθαιρέω, una, simul destruo.
Προσκαθέζομαι, adsideo. 2) adsidue incumbo, operam do. 3) obsideo, hostiliter consido.
Προσκαθελκύω, una detraho, de navi, una deduco.
Προσκαθηλόω, ῶ, f. ώσω, clavis adfigo.
Προσκάθημαι, adsideo. 2) obsideo. 3) præsideo.
Προσκαθίζω, & προσκαθίζομαι, v. προσκαθέζομαι.
Προσκάθισις, εως, ἡ, adsessus. A præc.
Προσκαθίσταμαι, insuper constituo, ordino. 2) in potestatem redigo, ut παρίσταμαι.
Προσκαθοπλίζω, f. ίσω, insuper armo. 2) armo.
Προσκαθοράω, una, insuper perspicio.
Προσκαινουργέω, aliquid novi addo, *sed in rebus malis.*
Πρόσκαιρος, ου, ὁ, ἡ, temporarius, ad tempus durans, caducus, fluxus, Gl. Vet. momentaneus.
Προσκαίρως, *Adv.* ad tempus. A præc.
Προσκαίω, f. καύσω, aduro. 2) incendo, v. c. amore.
Προσκακοπαθέω, ῶ, f. ήσω, doleo aliqua re, dolore adficior ob aliquid.
Προσκακουργέω, ῶ, f. ήσω, insuper malitiose ago.
Προσκακόω, molestia adficio; *pass.* male adficior, male me habeo.
Προσκαλέω, ῶ, & προσκαλέομαι, οῦμαι, advoco, adscisco, arcesso, auxilio advoco. 2) in jus voco. v. πρόσκλησις. προσεκαλεσάμην, advocavi ad me, aor. 1. med. at προσεκλήθην, accitus sum, aor. 2. pass.
Προσκάμνω, allaboro, elaboro, annitor.
Προσκαρτερέω, ῶ, f. ήσω, tolero, persevero, constanter laboro, perpetior. 2) adsum assidue.
Προσκαρτέρησις, εως, adsidua aliqua in re perseverantia. A præc.
Προσκαταβαίνω, descendo ad aliquem.
Προσκατάβλημα, ατος, τὸ, moræ multa. 2) accessio, accessio sortis, corollarium.
Προσκαταβολή, ῆς, ἡ, idem. 2) altera pars pecuniæ, quam solvebant publicani.
Προσκαταγελάω, ῶ, f. άσω, insuper irrideo.
Προσκαταγινώσκω, secus existimo de aliquo. 2) adjudico.
Προσκαταγράφω, insuper conscribo, s. adscribo.
Προσκαταδείδω, insuper timeo.
Προσκαταδείκνυμι, insuper constituo, vel constituo per edictum.
Προσκαταδέω, insuper obligo, adstringo.
Προσκαταίρω, solvo, proficiscor classe, appello.
Προσκατακλαίομαι, lacrimas fundo, vel insuper fundo, Polyb.
Προσκατακλύζω, f. ύσω, inundo, submergo.
Προσκατακτάομαι, insuper possideo.
Προσκατακυκάω, insuper turbo, perturbo.
Προσκαταλαλέω, ῶ, & -έομαι, οῦμαι, loquacitate obruo, obstrepo & obtundo, objurgo.
Προσκαταλαμβάνω, insuper occupo.
Προσκαταλέγω, f. ξω, allego.
Προσκαταλείπω, f. ψω, insuper relinquo.
Προσκαταλλάσσω, vel -ττω, reconcilio.
Προσκατανέμω, insuper distribuo.
Προσκαταξαίνω, attero, de osculantibus, coeuntibus, Lycophr.
Προσκαταξύω, tero, attero.
Προσκαταπλήσσω, f. ξω, insuper perterrefacio.
Προσκαταποντέω, ῶ, fut. ήσω, insuper in pontum seu mare demergo.
Προσκαταπράττομαι, perficio.
Προσκαταπυκνόω, ῶ, f. ώσω, constipo, condenso.
Προσκαταριθμέω, ῶ, f. ήσω, annumero.
Προσκαταρρήγνυμι, discindo.
Προσκατασήπω, una putrefacio.
Προσκατασκάπτω, insuper diruo.
Προσκατασκευάζω, insuper exstruo vel construo, vel comparo.
Προσκατασπάω, una detraho, item deduco, *de navibus.*
Προσκαταστρέφω, προσκαταστρέφομαι, insuper everto, vasto.
Προσκατασύρω, insuper traho vel attraho. 2) simul traho.
Προσκατατάσσω, addo, appono.
Προσκατατείνω, insuper extendo, vel repono luxata.
Προσκατατίθημι, insuper dependo seu persolvo.
Προσκατατρέχω, insuper populor, int. χώραν.
Προσκαταφεύγω, confugio ad.
Προσκαταφρονέω, insuper contemno.
Προσκαταχέω, adfundo, insuper affundo vel perfundo.
Προσκαταχράομαι, insuper interficio.
Προσκαταψεύδομαι, perf. προσκατέψευσμαι, mendacium adversus aliquem confingo.
Προσκατέδω, insuper comedo.
Προσκατεργάζομαι, f. άσομαι, insuper perficio, conficio. 2) insuper, præter & post alios interficio. 3) amplius acquiro, lucror.
Προσκατεύχομαι, f. ξομαι, insuper imprecor, insuper execratione utor.
Προσκατέχω, detineo apud, vel retineo in.
Προσκατηγορέω, ῶ, f. ήσω, insuper accuso.
Προσκάτημαι, *Ion.* pro προσκάθημαι.
Προσκατοικίζω, una colloco in colonia, simul habitare jubeo.
Προσκατόμνυμι, & προσκατόμνυμαι, insuper dejero, præterea dejero.
Προσκαυλέω, ῶ, f. ήσω, in caulem, scapum abeo.
Πρόσκαυμα, ατος, τὸ, adustio. A προσκαίω.
Πρόσκειμαι, f. κείσομαι, positus seu situs sum ad, adjaceo, addor, apponor, sto apud, adsto. 2) addictus sum alicui, colo, faveo, adsentior, transeo in partem seu opinionem alicujus. 3) insto, urgeo, premo, resisto. 4) horror. 5) incumbo, impositus sum alicui. A κεῖμαι.
Προσκειμένως, *Adv.* instanter, addicte. A προσκείμενος, quod est a πρόσκειμαι.
Προσκέλλω, adpello navi.
Προσκέλομαι, f. ήσομαι, adhortor.
Προσκέπτομαι, ante contemplor, timor. A σκέπτεσθαι.
Προσκερδαίνω, amplius, insuper lucror.
Προσκεφαλάδιον, τὸ, Dim. seq.
Προσκεφάλαιον, ου, τὸ, cervical, pulvinus, pulvinar.
Προσκηδής, έος, ὁ, ἡ, curam gerens, sollicitus de aliquo. 2) adfinitatis vinculo conjunctus. A κῆδος.
Προσκήδομαι, curo.
Προσκήνιον, ου, τὸ, proscenium, vestibulum scenæ. 2) auleum scenæ, sive velum, quod scenæ obtenditur. 3) locus ante scenam porrectus, ubi pulpitum excitabatur. A seq.

Προσκήνιος, ου, ὁ, ἡ, qui ante scenam est. A σκηνή.

Προσκήπτω, fut. ψω, prædico, ante significo, denuncio. A σκήπτω.

Προσκηρυκεύομαι, f. εύσομαι, caduceatorem mitto, per caduceatores cum altero aliquid ago, contraho.

Προσκηρύσσω, -ττω, f. ύξω, per præconem indico.

Προσκιαγραφέω, ente adumbro. A σκιαγραφέω.

Προσκινδυνεύω, insuper in periculum venio, insuper in periculo versor.

Προσκινέω, admoveo. *In med.* admoveo me, de femina in coitu.

Πρόσκιος, ου, ὁ, ἡ, umbrosus. τὸ πρόσκιον, *subst.* apud Strab. adumbratio. A σκιά.

Προσκιρτάω, ῶ, exsultans anteeo. A σκιρτῶ.

Προσκίρτησις, εως, ἡ, exsultatio præeuntis. (nisi utrumque est προσκιρτ. adsilire.)

Προσκλαίω, f. αύσω, defleo.

Πρόσκλαυσις, εως, ἡ, fletus. 2) primus pœnitentium gradus in Ecclesia vetere. A pr.

Προσκληδονίζομαι, insuper auguror.

Προσκληρόω, ῶ, f. ώσω, sorte allego, seu sorte lectum adjungo. 2) *simpliciter*, adjungo, consocio. 3) sorte addico, vel attribuo. *pass.* etiam est adjungor. προσεκληρώθην, sorte allectus sum, aor. 1. pass. accedo ad partes aliquas &c. & *in medio*, adjungo me.

Πρόσκλησις, εως, ἡ, proprie, si quis ad Areopagum vocatur, ob caussam dicendam. 2) in jus vocatio quævis, quæ alias κλῆσις. Philox. προσκλήσει, accitu. v. προσκαλέομαι.

Προσκλινὴς, έος, ὁ, ἡ, acclinis, Gl. Vet. A προσκλίνω.

Πρόσκλιντρον, ου, τὸ, id, cui aliquid acclinare possumus. A seq.

Προσκλίνω, acclino. 2) faveo partibus alicujus. 3) accedo ad aliquid, adjungo me alicui, ut virtuti. 4) facio inclinare ad aliquid, propensum reddo.

Πρόσκλισις, εως, ἡ, inclinatio in alteram partem, *proprie de lance*, studium partium, favor, accessio ad partes alicujus, item ad rem quamcumque, velut virtutem, item, benevolentia. A præc.

Προσκλύζω, f. ύσω, alluo, *cum Dat.* 2) proluo, colluo, perluo. 3) inundo.

Πρόσκλυσις ποταμοῦ, alluvio, Gl. Vet. cum aliquid alluitur flumine, mari, aut perfunditur equa. A præc.

Πρόσκλυσμα, ατος, τὸ, quo utimur ad colluendum seu fovendum. Ab eod.

Προσκνάω, ῶ, f. ήσω, & προσκναίω, scalpo, adfrico, vel pruriens adfrico.

Προσκνίζομαι, f. ίσομαι, ganaitn inclamo seu appello.

Προσκοινόω, communico, refero ad aliquem.

Προσκολλάω, ῶ, f. ήσω, adglutino, applico. προσκολλάομαι, ῶμαι, adjungo, adplico me ad aliquem, sector, adhæresco, Gl. Vet. προσκολληθεῖσα, inflicta, Phil. aor. 1. part. pass.

Προσκόλλησις, εως, ἡ, conglutinatio. 2) arctissima conjunctio. 3) accessio, applicatio, sectatio.

Προσκομιδὴ, ῆς, ἡ, advectio. Gl. Vet. oblatio. A seq.

Προσκομίζω, f. ίσω, apporto, adfero, offero, adveho, adduco. προσκομιστέον, adferendum.

Πρόσκομμα, ατος, τὸ, obstaculum in via, in quod pedes incurrunt. Gl. Vet. offendiculum, scandalum. 2) vulnus, tuber ex offensione in pedibus. 3) noxa, damnum. A προσκόπτω.

Προσκοπέω, ῶ, fut. ήσω, provideo, prospicio, rationem habeo. A σκοπέω.

Προσκοπὴ, ῆς, ἡ, offendiculum, scandalum, offensio, Gl. Vet. offensus. A προσκόπτω.

Προσκόπησις, εως, ἡ, provisio. A προσκοπέω.

Πρόσκοπος, ου, ὁ, speculator, seu explorator, qui præmitti solet. A σκοπός.

Προσκόπτω, f. ψω, offendo, impingo. 2) pecco. A κόπτω.

Προσκορέω, & -έννυμι, satio, exsaturo.

Προσκορὴς, έος, ὁ, ἡ, satietatem inducens vel adferens, fastidium inducens & satietate ingratus, nimius. A κόρος.

Πρόσκορος, ου, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Προσκόρως, *Adv.* satis superque, abunde. A pr.

Προσκοσμέω, ῶ, fut. ήσω, insuper orno, ornandi caussa addo.

Προσκόσμημα, proprie, auctarium ornatus, ut torques, armillæ. 2) ornamentum. A pr.

Προσκοτέω, obtenebro. A πρὸ & σκοτέω.

Προσκράνιος, ου, ὁ, ἡ, capiti adhærens. προσκράνιον, cervical. A κρανίον.

Προσκρεμάω, -άομαι, appendo, adhæreo.

Προσκρίνω, adjudico, addico, *Pass.* προσκρίνομαι, accresco, adglutinor, coagmentor, Gl. V. προσκριθὲν, adplicitum, Phil. a. 1. part. pass.

Πρόσκρισις, εως, ἡ, accretio. 2) adjudicatio.

Πρόσκρουμα, f. πρόσκρουσμα, ατος, τὸ, quo quis offenditur, offendiculum, offensio. A προσκρούω.

Πρόσκρουσις, εως, ἡ, offensio, offensa, Gl. V. Ab eod.

Προσκρουστικὸς, ὴ, ὸν, offendens, infestus, inimicus, facile & cupide injiciens offensiones. A seq.

Προσκρούω, f. ούσω, impingo, offendo, incurro. 2) incido in quem. προσκεκρουκότα, offensum, Phil. eum qui offendit, perf. part.

Προσκτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, insuper adquiro seu comparo, adjungo. Gl. V. adipiscor.

Πρόσκτησις, εως, ἡ, possessio.

Προσκτητος, ου, ὁ, ἡ, adquisitus.

Προσκτίζω, f. ίσω, insuper condo, condendo addo.

Προσκυλινδέω, advolvo.

Προσκυλισμὸς, οῦ, ὁ, volutatio. 2) ipsa actio ad genua procumbendi. A seq.

Προσκυλίω, f. ίσω, advolvo.

Προσκυνέω, ῶ, f. ήσω, osculor, veneror, adoro, venerabundus saluto. 2) colo & observo quem. A κυνέω. (vel potius γόνυ, advolvor ad alicujus genua, amplector ejus genua. v. γονάζομαι.)

Προσκύνημα, ατος, τὸ, adoratio. Gl. V. veneratio. A pr.

Προσκύνησις, εως, ἡ, adoratio, veneratio. Ab eod.

Προσκυνητὴς, οῦ, ὁ, adorator. Ab eod.

Προσκυνητὸς, ὴ, ὸν, adorabilis, adorandus, adoratione dignus. Gl. Vet. venerandas. Ab eod.

Προσκύπτω, f. ψω, inclino me ad aliquid.

Προσκυρέω, ῶ, f. ήσω, nanciscor, consequor. 2) vicinus sum.

Προσκυρόω, ῶ, f. ώσω, auctoritate mea comprobo, ratum habeo, adjudico, addico, Gl. V. προσκυρωθεῖεν, adjudicentur, Philox. opt. aor. 1. pass. 3. pl.

Προσκύρω, accedo, aor. 1. προσέκυρσα.

Προσκύρωσις, εως, ἡ, confirmatio. Gl. Vet. addictio. A προσκυρόω.

Προσκυνέω, fut. ήσω, osculando saluto, saluto. πρόσκυσον, aor. 1. imperat.

Πρόσκωπος, ου, ὁ, ἡ, remex, qui remum manu tractat. A κώπη.

Προσλάζομαι, & -λάζυμαι, adsumo, apprehendo.

Προσλαγχάνω, a quo fit προσλελογχέναι, sortitum, adeptum esse. Athen. (ut λόγχος fit pro λάχος.)

Προσλαλέω, ῶ, f. ήσω, alloquor, colloquor.

Προσλα-

Προσλαλέω, ῶ, ὁ, allocutio. Gl. V. adfictus.
Προσλαμβάνω, accipio præterea. 2) adfumo, adhibeo, adfcifco, adjungo mihi, comparo mihi.
Προσλάμπω, alluceo.
Προσλέγω, infuper dico. προσλέγομαι, pnet. alloquor. προσελέξατο, aor. 1. med. 3. fing. προσέλεκτο, plufq. alloquebatur.
Προσλεπτύνω, extenuo, Gl. V.
Προσλεύσσω, adfpicio, intueor, contueor.
Πρόσλημμα, ατος, τὸ, quod præterea eft acceptum feu adfumtum.
Προσληπτέον, intelligendum, fubandiendum. Vox Gramm. in explicanda ellipfi.
Προσληπτικός, ὴ, όν, affumptivus.
Πρόσληψις, εως, ἡ, adfumtio. 2) receptio, opp. ἀποβολή. 3) comparatio. 4) in Dialecticis etiam adfumtio fic vocatur.
Προσλιμενίζω, portum ingredior.
Προσλιπαίνω, pinguiorem reddo.
Προσλιπαρέω, ῶ, f. ήσω, adfiduus fum in re aliqua, infto, urgeo. 2) obfecro, obnixe rogo, flagito. προσλιπαρής, affiduus, Gl. V.
Προσλιπάρησις, εως, ἡ, obfecratio, adfiduæ feu obnixæ preces. 2) adfidua præfentia apud aliquem.
Προσλογίζομαι, f. ίσομαι, refero, adfcribo, annumero, Gl. V. imputo.
Προσλογιστέος, έα, έον, annumerandus, adjiciendus, rationibus vel numero addendus.
Προσλογοποιέω, adfingo, fingendo addo, fc. in narrando.
Προσλοιδορέω, infuper convicior.
Προσλυμαίνομαι, perniciem adfero.
Προσλυσσάω, ῶ, f. ήσω, furibundo impetu, in modum rabidi canis, ruo in aliquid.
Προσμάθησις, ἡ, amplior doctrina, perceptio plurium notitiarum, feu doctrinarum priftinis addita.
Προσμαλάσσω, f. ξω, emollio.
Προσμαρτύρομαι, addifco, infuper addifco.
Προσμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, & -ομαι, atteftor. 2) meo teftimonio confirmo, adftipulor. 3) alieni aliquid adfcribo. tribuo.
Προσμάσσω, f. ξω, adjungo, agglutino, affrico, applico.
Προσμάχομαι, oppugno.
Προσμειδιάω, ῶ, f. ασω, arrideo.
Προσμέλομαι, curo. ᾿ μέλω.
Προσμελῳδέω, ῶ, f. ήσω, admodulor, accino.
Προσμένω, f. ενῶ, permaneo, perfevero, adfiduus fum in, adhæreo. 2) exfpecto.
Προσμερίζω, divido inter, f. divifione facta addo, attribuo aliis, ut eos augeam.
Προσμεταπέμπομαι, f. ψομαι, advoco, arceffo.
Προσμετρέω, ῶ, f. ήσω, admetior.
Προσμηχανάομαι, ῶμαι, machinor, molior, excogito, adftruo.
Προσμηχανάω, idem.
Προσμιγνύω, vel προσμίγνυμι, f. ξω, admifceo in, applico, admoveo. 2) appello, fubeo, fuccedo. 3) manum confero. confligo. 4) adeo quem.
Προσμίσγω, v. προσμίγω.
Προσμίσγω, idem quod προσμιγνύω.
Προσμισέω, una, fimul odi.
Προσμισθόω, ῶ, f. ώσω, mercede loco. προσμισθόομαι, mercede conduco.
Προσμολέω, f. προσμολῶ, adeo, accedo, προσμολών, aor. 2. part.
Προσμονή, ῆς, ἡ, permanfio & exfpectatio apud aliquem, perfeverantia in re aliqua. A προσμένω.
Πρόσμορος, ου, ὁ, ἡ, eidem fato fubjectus. 2) morte dignus, vel eadis cum alio auctor.
Προσμυθέω, & προσμυθέομαι, fabulam addo fabulis, fabulor infuper.
Προσμυθολογέω, idem.
Προσμυθοποιέω, ῶ, idem.
Προσμύρομαι, fimul fluo.
Προσναυπηγέω, ῶ, f. ήσω, infuper naves fabrico, infuper claffem ædifico.
Προσναυτιάω, ῶ, f. άσω, infuper naufeo, naufeo ad aliquid. metaph. refpuo.
Προσνεανιεύομαι, f. εύσομαι, per juvenilem jactantiam addo.
Προσνέμω, attribuo, adjungo, adfcribo. προσνεμόμενα, attributa, Phil. perf. part. paff.
Προσνεύω, f. εύσω, innuo. Gl. V. adnuo. 2) pronus fum.
Προσνέω, f. εύσω, adnato.
Προσνήχω, προσνήχομαι, adnato. 2) accedo.
Προσνικάω, vinco, vel infuper vinco.
Προσνίσσομαι, accedo.
Προσνοέω, ῶ, f. ήσω, infuper mente agito & confidero.
Προσνωμάω, ῶ, imperf. προσενώμων, me ipfum moveo ad, proficifcor.
Προσξυνοικέω, v. προσσυνοικέω.
Προσογκάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ad aliquid vel aliquem rudo, rugio.
Προσογκος, ου, ὁ, ἡ, qui eft amplæ molis. Ab ὄγκος.
Προσοδεύομαι, f. εύσομαι, reditus percipio, emolumenta capio. Philox. προσοδεύεται, percipit. Dicitur etiam paffive de eo, a quo vectigal exigitur, qui pendit vectigal, ufuras, unde alteri reditus fit. A πρόσοδος.
Προσοδιάζομαι, idem & ab eod.
Προσοδιακός, ὴ, όν, vid. προσῳδιακός, nam & fic fcribitur, fed illud verius. A πρόσοδος.
Προσοδικός, ὴ, όν, habens reditus & proventus, lucrofus. A πρόσοδος.
Προσόδιον, ίου, τὸ, & προσόδιος, τὸ, carmen quod canebatur ἐν προσόδοις, in fupplicationibus, maxime Apollinis. προσόδια μέλη, carmina talia. Ab eod.
Πρόσοδος, ου, ἡ, adventus, acceffus. 2) fupplicatio, qua itatur ad aras deorum. πρόσοδοι, fupplicationes. 3) reditus, proventus. 4) fructus e re quavis, præmium. 5) coitus, concubitus, Hipp. Ab ὁδός.
Προσοδύρομαι, lamentor ob aliquid.
Προσόζω, Dor. ποτόσδω, odorem perfero aliquo. 2) oleo, redoleo. 3) putrefco. perf. προσόδωδα.
Προσοίγω, f. ξω, aperio.
Προσοικειόω, ῶ, & προσοικειόομαι, οῦμαι, accommodo, mihi concilio & adjungo, familiarem reddo, focietarem ineo, Phil. προσοικειοῦμαι, adfocio mihi, Gl. V.
Προσοικέω, ῶ, f. ήσω, domicilia & fedes conjunctas habeo, habito ad. Gl. V. προσοικῶ, adhabito, accolo.
Προσοικίζω, accolam alteri facio, accolam f. colonum addo.
Προσοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, ædificio addo, adftruo. 2) addo.
Προσοικονομέομαι, οῦμαι, infuper mihi provideo. 2) infuper difpenfo, difpono, conftituo.
Πρόσοικος, ου, ὁ, ἡ, vicinus, accola. 2) finitimus.
Προσοιμώζω, illacrimo, lugeo ob, lamentor ad.

Προσ-

Προσοισμα, ατος, τὸ, quod offertur, quod adhibetur seu adsumitur. A προσοίσω.

Προσοιστέος, α, ον, adferendus, adhibendus. Ab eod.

Προσοίχομαι, accedo.

Προσοκέλλω, appello, applico, impingo. προσώκειλεν, appulit, impegit, aor. 1. 3. f.

Προσολοφύρομαι, ob aliquid ejulo, apud aliquem ejulo.

Προσομαρτέω, comitor.

Προσομιλέω, ῶ, f. ήσω, versor cum aliquo, consuetudo mihi est, congredior, colloquor. 2) versor in aliqua re, rem aliquam tracto, contingo aliquid, aggredior aliquid. Gl. V. adloquor, adfor.

Προσομιλητικὸς, ή, ὸν, ad consuetudinem familiarem aptus. 2) sermocinator. ἡ προσομιλητικὴ, ῆς, sc. δύναμις, facultas sermocinandi.

Προσομιλία, ας, ἡ, consuetudo, congressus. 2) allocutio, sermocinatio, colloquium.

Προσόμοιος, α, ὁ, adsimilis, valde similis.

Προσομοίως, Adv. similiter, simillime. A pr.

Προσομολογέω, ῶ, f. ήσω, insuper fateor vel spondeo. 2) fateor, confiteor.

Προσομολογία, ἡ, confessio.

Προσομόργνυμι, & προσομόργνυμαι, imprimo, inuro. προσωμόρξατο, adlevit, adfricuit, aor. 1. med.

Προσομορέω, ῶ, f. ήσω, confinis, conterminus sum.

Προσόμουρος, ου, ὁ, ἡ, vicinus, confinis, Herodot.

Προσονειδίζω, f. ίσω, praeterea objicio, praeterea exprobro.

Προσονομάζω, f. άσω, q. d. insuper nomino, appello, nomino.

Προσόπτομαι, f. ψομαι, adspicio, intueor.

Προσοράω, ῶ, adspicio.

Προσοργίζομαι, f. ίσομαι, insuper aut erga aliquid vel aliquem irascor.

Προσορέγομαι, appeto.

Προσορέω, ῶ, f. ήσω, finitimus sum. A πρόσορος.

Προσορίζω, f. ίσω, addo finibus imperii. 2) praefinio. Gl. V.

Προσορμάω, ῶ, f. ήσω, cum impetu & hostiliter accedo vel advenio, irruo.

Προσορμέω, ῶ, stationem habeo. Gl. V. προσορμῶ εἰς λιμένα, applico.

Προσορμίζω, f. ίσω, appello, in stationem navem applico.

Προσόρμισις, εως, ἡ, appulsus ad litus. A pr.

Πρόσορμος, ὁ, statio navium, locus, ubi appellere naves possunt.

Πρόσορος, ου, ὁ, ἡ, conterminus, vicinus. Ab ὅρος.

Προσορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, salto ad.

Προσουδίζω, f. ίσω, humo allido, adfigo terrae. Ab οὖδας.

Προσουρέω, ῶ, f. ήσω, secundo utor vento. 2) feliciter ago. πρὸς οὖρον καταθέομαι. Ab οὖρος. 3) permejo, commingo. Ab οὖρον, urina.

Προσουρίζω, secundo vento navigo. 2) allido. ap. Eur. sed leg. videtur προσουδίζω.

Προσουρος, ὁ, ἡ, idem quod

Πρόσουρος, ου, ὁ, ἡ, conterminus, vicinus. Ab οὖρος, pro ὅρος.

Προσοφείλω, insuper vel praeterea, ultra debeo. 2) aes alienum contraho ultra reditus meos. 3) praeterea multor. 4) debeo simpl. 5) relinquor, superor. Pass. etiam debeor, ut προσοφειλόμενα χρήματα, pecunia quae debetur.

Προσοφλισκάνω, idem.

Προσόφλω, idem. 2) idem quod ὄφλειν, ut γέλωτα &c.

Προσοχὴ, ῆς, ἡ, attentio, animadversio, diligentia. 2) prudentia. προσοχὴ νόμου, conservatio s. observatio legis. A προσέχω.

Προσοχθέω, ῶ, f. ήσω, offendo, vel offensus sum, infensus sum. 2) taedium molestiamque capio, cum taedio fero.

Προσοχθίζω, f. ίσω, idem.

Προσόχθισμα, ατος, τὸ, offensa, offensio. A pr.

Προσοχθισμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ad eod.

Προσοχλέω, obstrependo molestus sum, s. molestiam affero alteri.

Πρόσοχος, ου, ὁ, ἡ, attentus, intentus, solers, Gl. V. A προσέχω.

Προσοχυρόω, ῶ, f. ώσω, insuper, amplius munio.

Προσοψωνέομαι, οῦμαι, vescor cum pane, opsonium edo.

Προσόψημα, ατος, τὸ, quo cum pane vescimur.

Πρόσοψις, εως, ἡ, adspectus, conspectus, obtutus, species, Gl. V. A προσόπτομαι.

Προσοψωνέω, opsonium edo.

Προσπάθεια, ας, ἡ, adfectio, qua rei alicui sumus addicti, eique adhaeremus, amor, cupiditas. A seq.

Προσπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, qui adfectu in rem aliquam fertur. A πάθος.

Προσπαθῶς, Adv. alicui rei adhaerendo, cum affectu. A pr.

Προσπαίζω, f. αίσω, vel αίξω, jocor cum, alludo.

Προσπαιστέον, alludendum. A pr.

ΠΡΟΣΠΑΙΟΣ, ου, ὁ, ἡ, recens, subitus, fortuitus.

Προσπαίως, Adv. subito, repentino animi motu. A pr.

Προσπαλαίω, f. αίσω, colluctor, obluctor.

Προσπαραβάλλομαι, adgero insuper.

Προσπαραγράφω, f. ψω, jam scriptis addo.

Προσπαραιρέομαι, insuper detraho, eripio.

Προσπαρακαλέω, ῶ, f. έσω, vel ήσω, insuper vel praeterea hortor.

Προσπαράκειμαι. προσπαρακείμενος, adjacens, Gl. Vet.

Προσπαρακελεύομαι, insuper jubeo.

Προσπαραλαμβάνω, ultra accipio, praeterea adsumo.

Προσπαράληψις, εως, ἡ, adsumptio. A pr.

Προσπαρασκευάζω, una apparo.

Προσπαρατίθημι, insuper, praeterea addo.

Προσπαρατρώγω, una arrodo, sc. dictis.

Προσπαρδεῖν, oppedere. v. προσπέρδω.

Προσπαρέχω, insuper praebeo, insuper exhibeo.

Προσπαρίσταμαι, venio in mentem. 2) in deditionem redigo.

Προσπαροικέω, accola sum, vicinus sum.

Προσπαροξύνω, f. υνῶ, praeterea vel insuper exaspero hominem, iram, incendium, morbum.

Προσπασσαλεύω, vel προσπατταλεύω, f. εύσω, paxillis adfigo.

Προσπασσαλόω, ῶ, idem.

Προσπάσσω, vel -πάττω, f. άσω, inspergo, adspergo.

Προσπάσχω, erga aliquid affectus sum. 2) addictus sum alicui & ei adhaereo studio, amore, amo, cupio. προσπαθών, aor. 2. part. affectus.

Προσπατταλεύω, vide προσπασσαλεύω.

Προσπάω, ῶ, attraho. Ex πρὸ & σπάω, (vel potius προσπάω.)

Πρόσπεινος, ου, ὁ, ἡ, qui valde esurit, famelicus. A πεῖνα.

Προσπειράζω, attento, Gl. V.

Προσπελάζω, vel προσπελάω, ῶ, f. άσω, appropinquo, accedo. 2) admoveo, Gl. Vet. applico, appello, adverto.

Προσπέλασις, εως, ἡ, appropinquatio, applicatio, Gl. Vet. A pr.

Προσπελάτης, ου, ὁ, cliens, adsecla, famulus.

Προσπέμπω, f. ψω, insuper mitto. 2) mitto ad aliquem. 3) immitto alicui, v. c. percussorem.

Προσπεποιημένως, simulate. A προσποιέομαι.

Προσπέρδω, oppedo. προσπαρδεῖν, oppedere, aor. 2. inf. A πέρδω.

Προσπεριβάλλω, & -βάλλομαι, circumdo, circumvallo. 2) ultra modum amplector, ultra justos fines prorogo imperium. Gl. V. adoperio.

Προσπεριγίγνομαι, supersum.

Προσπεριεργάζομαι, curiose ago, curo, curiose quæro.

Προσπεριλαμβάνω, simul complector.

Προσπεριοδεύω, f. εύσω, insuper vel simul obeo. 2) una velut peragrando describo, de Geographo.

Προσπεριαναγκάζω, insuper e demonstratis cogo & demonstro.

Προσπερονάω, ῶ, fibula annecto, adfigo.

Προσπετάννυμι, extendo ad.

Προσπέτομαι, & προσπέταμαι, fut. πτήσομαι, advolo.

Προσπεφυκότως, idem quod προσφυῶς. A προσφύομαι.

Πρόσπηγμα, ατος, τὸ, adfixum, quod adhæsit tenaciter, concrevit. A seq.

Προσπηγνύω, s. -ήγνυμι, f. πήξω, adfigo.

Προσπηδάω, ῶ, f. ήσω, prosilio, insulto, adsilio.

Προσπηχυιόομαι, ulnis amplector. 3) cubito metior. A πῆχυς.

Προσπιέζω, una, simul premo.

Προσπίλναμαι, appellor, admoveor, propinquus fio.

Προσπιπίσκω, una, insuper bibo. aor. 1. inf. προσπίσαι.

Προσπιπράσκω, cum alio vendo, qs. in compendium.

Προσπίπτω, accido, evenio. 2) accido ad, v. c. pedes, unde supplex fio, item 3) adulor, etiam colo, sector. οἱ προσπίπτοντες, sectatores. 4) adorior, irruo. 3) occurro, obvius sum, incido. προσπεσών, adortus, aor. 2. part.

Προσπιτνέω, ῶ, accido ad genua, supplex fio, accido, cado ad.

Προσπλάθω, f. άσω, idem quod sequens.

Προσπλάζω, προσέπλαζον, imperf. pro προσπελάζω.

Προσπλάσσω, vel -πλάττω, f. άσω, adfingo. 2) illino, adhærere facio. προσπλαττόμενος, adhærens.

Προσπλαστικὸς, ἡ, ὸν, obstruendi seu oppiendi vim habens. A pr.

Πρόσπλατος, ου, ὁ, ἡ, cui appropinquare aliquis potest, ad quem accessus patet. A προσπλάζω.

Προσπλέκω, f. ξω, addo, adjungo, annecto, Gl. Vet. applico. προσπλακεὶς, adnexus, Philox. aor. 2. part. pass. 2) pro συμπλέκω, συμπλέκεσθαι, conserere manus.

Προσπλέω, f. εύσω, adnavigo.

Προσπληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo. 2) suppleo.

Προσπλήσσω, f. ξω, percutio.

Πρόσπλους, ου, adnavigatio.

Προσπλωτὸς, ἡ, ὸν, navigabilis, vel q. d. adnavigabilis. A seq.

Προσπλώω, adnavigo.

Πρόσπνευσις, εως, ἡ, adspiratio. A seq.

Προσπνέω, ῶ, f. εύσω, adflo, adspiro.

Προσποιέω, addo, adjungo. 2) idem quod seq. n. 1. 2. 4.

Προσποιέομαι, οῦμαι, vindico mihi. 2) adquiro, in potestatem redigo. 3) concilio mihi. 4) simulo. προσποιήσασθαι, adsectare, Phil. aor. 1. inf.

Προσποίημα, ατος, τὸ, quod nobis vindicamus. 2) quod simulatur. A pr.

Προσποίησις, εως, ἡ, vindicatio, vindiciæ, Philox. 2) acquisitio. 3) simulatio, Gl. Vet. dissimulatio. Ab eod.

Προσποιητικὸς, ἡ, ὸν, simulator, simulationi studens. A seq.

Προσποίητος, ου, ὁ, ἡ, & προσποιητὸς, ἡ, ὸν, simulatus, fictus. A προσποιοῦμαι.

Προσποιητῶς, *Adv.* simulate. 2) adsciscendo, adscititio modo, de iis, quæ non sunt innata.

Προσπολεμέω, ῶ, f. ήσω, bello aggredior.

Προσπολεμόω, ῶ, f. ώσω, insuper hostem facio aliquem alicui, adhuc alium novum hostem armo adversus aliquem.

Προσπολέω, ῶ, fut. ήσω, famulor, ministri seu ministræ munere fungor. προσπολέομαι, advenio, accedo.

Πρόσπολος, ου, ὁ & ἡ, famulus, minister. A πολέω.

Προσπονέομαι, οῦμαι, præterea elaboro.

Προσπορεύομαι, f. εύσομαι, proficiscor ad, accedo vel venio ad. 2) adeo quem. 3) aggredior aliquid. 4) advenio.

Προσπορίζω, adquiro, comparo insuper, vel simpliciter, alteri. *In med.* comparo mihi.

Προσπορισμὸς, οῦ, ὁ, adquisitio nova; it. ejus, quo adhuc carebamus. 2) quod adquiritur per eos, qui in nostra sunt potestate. A pr.

Προσπορπάζω, vel προσπορπάω, προσπορπάομαι, ῶμαι, fibula annecto, affigo.

Προσπορπατὸς, ἡ, ὸν, fibula annexus, adfixus. A pr.

Προσπράσσομαι, insuper pendere pecuniam cogor.

Πρόσπταισις, εως, ἡ, cum quis offendit seu impingit, offensio. A προσπταίω.

Πρόσπταισμα, ατος, τὸ, offensio pedis, prolapsio.

Προσπταίω, f. αίσω, offendo, impingo. 2) pecco, erro. 3) in indignationem aut odium alicujus incurro. 4) cladem accipio, adversa utor fortuna.

Πρόσπτυγμα, ατος, τὸ, amplexus. 2) id, quod amplectimur. A seq.

Προσπτύσσω, f. ξω, applico. προσπτύσσομαι, amplector, complector, amice saluto, blande compello.

Προσπτύω, f. ύσω, conspuo alicui os. 2) contemtim rejicio. 3) abominor, despuo.

Πρόσπτωσις, εως, ἡ, impetus irruentis, offendentis. 2) offensio, allisio. 3) casus, eventus.

Προσπυνθάνομαι, insuper percontor, item percontor *simpl.*

Προσπυρόω, ῶ, f. ώσω, amplius accendo. 2) accendo.

Προσραίνω, adspergo.

Πρόσρηξις, εως, ἡ, collisio, conflictus, conflictatio. A προσρήσσω.

Προσραπτέον, adsuendum. A seq.

Προσράπτω, f. ψω, adsuo.

Προσρήσσω, vel προσρήττω, f. ξω, allido.

Προσρέπω, accedo, sc. augendi caussa.

Προσρέω, adfluo, allabor, Gl. Vet. 2) accedo. 3) alloquor.

Προσρήγνυμαι, vel προσρηγνύω, f. ξω, allido, illido. προσρήγνυμαι, allidor, irruo.

Πρόσρημα, ατος, τὸ, appellatio. 2) salutatio. A προσρέω. n. 3.

Πρόσρηξις, εως, ἡ, illisio, Gl. V. impetus, conflictus. A προσρήγνυμι.
Πρόσρησις, εως, ἡ, appellatio, compellatio, salutatio. A προσρέω.
Προσρήσσω, idem quod προσρήγνυμι.
Προσρητέον, alloquendum, appellandum. A προσρέω.
Προσρητέος, έα, έον, insuper commemorandus. 2) compellandus. Ab eod.
Προσρητός, ή, όν, compellatus, salutatus.
Πρόσριζα, vel πρόσριζον, Adv. stirpitus, radicitus, funditus. v. πρόρριζα.
Προσριζόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, juxta radices folia, s. radicem foliatam habens. A pr. & φύλλον.
Προσριζόω, ῶ, f. ώσω, actis radicibus adfigo, item, adfigo, imp. pass. radicibus adhaeresco. item adhaereo simpliciter.
Προσρίπτω, allido, impingo.
Προσρωννύω, vel -ρώννυμι, f. ρώσω, insuper confirmo. 2) corroboro.
Προσσαίνω, blandior, proprie de cane; adulor, blande alloquor.
Προσσαίρω, idem quod pr.
Προσσέβω, colo, honoro.
Προσσείω, impello, & προσσεύω. v.
Προσσημαίνω, f. ανῶ, insuper aliena significo, adsignifico.
Προσσημαντικός, ή, όν, praeterea significans, qs. adsignificativus.
Προσσημασία, ας, ἡ, signum adjunctum vel concurrens aliis signis.
Προσσιαλίζω, f. ίσω, adspuo, despuo aliquo.
Προσσκώπτω, dicteriis incesso insuper.
Πρόσσωθεν, Adv. e longinquo. A πρόσσω.
Προσσπαίρω, palpito ad.
Προσσπένδω, adfundo, insuper libo.
Προσστασιάζω, insuper ad seditionem concito.
Προσσταυρόω, vallo insuper munio, Thuc.
Προσστέλλω, contraho, adduco, inde perf. part. προσεσταλμένος, adstrictus, contractus.
Προσστρατοπεδεύω, f. εύσω, castra pono ad.
Προσσυκοφαντέω, insuper criminor, calumnior.
Προσσυλλαμβάνομαι, adjuvo, augeo, confirmo.
Προσσυμβάλλομαι, una, insuper prosum.
Προσσυνάπτω, addo, adjungo, adnecto.
Προσσύνειμι, simul adsum.
Προσσυνθερμαίνω, una calefacio.
Προσσυνίημι, una intelligo.
Προσσυνίστημι, una laudo, s. commendo, una demonstro, nempe laudis consequendae causa.
Προσσυνοικέω, accedo alicui accola, in eandem domum, vel urbem recipior.
Προσσυνοικίζω, f. ίσω, in matrimonium (praeterea) colloco.
Προσσυντίθημι, simul compono. *in med.* paciscor cum aliquo praeterea.
Προσσφίγγω, alligo. E πρός & σφίγγω.
Πρόσσω, *Adv.* ante se, in anteriorem partem. A πρός. v. πρόσω.
Προσσωματοποιέω, ῶ, f. ήσω, praeterea corpus facio, corpori adjungo.
Προσσωρεύω, adaggero, accumulo. Gl. V.
Προσταγή, ἡ, idem quod sequens & ab eod.
Πρόσταγμα, ατος, τὸ, praeceptum, praeceptio, imperium, auctoritas. Philox. jussum; al. Gl. V. A προστάσσω.
Προστακτικός, ή, όν, imperiosus, imperativus, (de modo Gramm.) Gl. V. Ab eod.
Προστακτικῶς, *Adv.* imperative, in imperativo. 2) imperando.

Προσταλαιπωρέω, ῶ, f. ήσω, labores & aerumnas in aliqua re vel ob aliquid suffero. 2) miseratione alterius tangor.
Πρόσταξις, εως, ἡ, mandatum, imperium. Gl. V. praeceptum, praeceptio. A προστάσσω.
Προσταράσσω, f. ξω, amplius, praeterea turbo.
Προσταργανόω, ῶ, annecto, alligo. (ταργάνη, unde hoc v. repetitur, ignotum est. vide ergo an leg. potius sit προσσαργανόω.)
Προστάς, άδος, ἡ, porticus vestibulum, & ipsa porticus. Etiam prostibulum seu scortum. προστάδες, scorta, prostibula. A προΐσταμαι.
Προστασία, ας, ἡ, imperium, quo aliquibus praesumus, praefecturae dignitas, auctoritas, potestas. 2) patrocinium, tutela, praesidium, auxilium, curatio. 3) cultus externus, species, comitatus, magnificentia pompae, ap. Polyb. saepe. Ab eod.
Πρόστασις, ἡ, excellentia, principatus, eminentia. 2) ap. Hipp. humoris dominantis significatio. Ab eod. (nisi posterius est a τάσις seu τείνω.)
Προστάσσω, -άττω, f. ξω, praeficio aliquem, imperium ei aliquod & munus mandans. Gl. Vet. προστάξαι, destinare. 2) impero, praecipio, Gl. Vet.
Προστατεία, ας, ἡ, praefectura, procuratio. 2) patrocinium, defensio. A προστατεύω.
Προστατευτικός, ή, όν, qui recte ac bene imperat, peritus imperandi. Ab eod.
Προστατεύω, f. εύσω, praesum, praesideo. A προστάτης.
Προστατέω, ῶ, f. ήσω, idem. 2) patrocinor, defendo, curo, tueor. Ab eod.
Προστατήριος, ου, ὁ, praeses, adjutor, auxiliator. Gl. Vet. tutelaris. προστατήριος μεὶς, mensis septimi nomen apud Boeotios. Ab eod.
Προστάτης, ου, ὁ, praepositus, praeses, antistes. 2) quicunque est in aliquo genere primus, ut caput familiae, auctor, tutor, curator. A προΐσταμαι.
Προστατικῶς, *Adv.* cum magna προστασίᾳ, dignitate, magnificentia. A pr.
Προστάτις, ιδος, ἡ, patrona. 2) hospita. 3) curatrix, tutatrix.
Προστάττω, vide προστάσσω.
Προστέγιον, ου, τὸ, tecti prominentia; tectum parieti praefixum imbris arcendi ergo. A στέγος. v. προστέγ.
Προστέγισμα, ατος, τὸ, idem & ex iisd.
Προστειχίζω, f. ίσω, murum addo, praeterea muro cingo.
Προστείχω, advenio vel venio ante.
Προστεκμαρτέος, α, ον, una conjiciendus, conjectura e signis intelligendus. A τεκμαίρομαι.
Προστεκταίνομαι, insuper struo & machinor.
Προστελέω, solvo, numero, erogo, impendo.
Προστέλλω, protego. Gl. V. adstringo.
Προστενάζω, ante gemo s. doleo.
Προστένω, idem.
Προστερατεύομαι, f. εύσομαι, prodigiose adfingo.
Προστερνίδιος, ου, ὁ, ἡ, pectori anterius applicatus. Gl. Vet. pectoralis. Hinc τὸ προστερνίδιον, ου, pectorale. E πρό & στέρνον.
Προστερνίζομαι, f. ίσομαι, pectori meo applico, amplector, complector. Ex iisd.
Πρόστερνος, ον, pectori impositus; adpositus, oppositus. Ex iisd.
Προστεφανόω, ῶ, f. ώσω, ante corono, prius corona redimio. 2) redimio.
Προστηθίδιον, ου, τὸ, antilena; Gl. Vet. h. e. lorum circa pectus equi. A sq.

Προ-

Προστηθίδιος, ου, ὁ, ἡ, appositus seu applicatus pectori. E πρὸ & στῆθος.

Προστηθὶς, ίδος, ἡ, anterior pars τῆς στήθους, q. pectus manus seu pedis, h. e. eminentia illa prope digitos manuum & pedum. Ex iisd.

Προστήκω, f. ξω, liquefactum adfundo. 2) adhæreo, assideo. προστετηκὼς, adhærens, affixus, assiduus in re aliqua, ut legendis libris &c. perf. part.

Προστίθημι, addo, adjicio. 2) applico. 3) adjungo. 4) adaugeo. 5) addico & proprium trado. προστίθεμαι, addor, adjungo me, assentior. Gl. Vet. adstipulor, faveo, addico me. προστεθειμένος, Gloss. Vet. devotus, perf. part. pass.

Προστιλάω, ῶ, f. ήσω, stercore contamino, vel stercore emisso inquino.

Προστιμάω, ῶ, f. ήσω, mulcto.

Προστίμημα, ατος, τὸ, multa, pœna. 2) æstimatio litis. A pr.

Προστίμησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Πρόστιμον, ου, τὸ, idem. A sq.

Πρόστιμος, ὁ, ἡ, qui pœnæ causa imponitur. A τιμή.

Προστιμωρέω, ῶ, f. ήσω, opem fero, auxilior.

Προστόμιον, τὸ, ostium, v. c. fluminis.

Πρόστομος, ον, præacutus, Epith. gladii. Poll. A στόμα.

Πρόστοον, τὸ, locus ante porticum, s. porticus ante ædes. v. πρόστῳος.

Προστοχαστικὸς, ἡ, ὸν, recte conjecturam faciens de futuro, futuri providus.

Προστραγῳδέω, ῶ, f. ήσω, tragice exaggero. 2) tragice alloquor. 3) προστραγῳδούμενον, magnificum verbis sublatum.

Προστρατοπεδεύω, castra pono ante, v. c. urbem.

Προστραχηλίζω, arrepto collo luctor.

Προστρέπω, f. ψω, oro, obsecro, precor ad genua provolutus & adorans.

Προστρέχω, accurro, occurro, Gl. Vet. accedo. 2) gratiam capto alicujus. 3) adstipulor.

Προστρίβω, f. ψω, attero, incutio, infligo, Gl. Vet. affrico. προστρίβομαι, imprimo, infligo, Gl. Vet. adspergo v. c. maculam, adfrico importunius, cupidius adjungo me alteri, ejusque familiaritati me offero, adhæresco.

Πρόστριμμα, ατος, τὸ, fragmentum. 2) afflictio, calamitas. A pr.

Πρόστριψις, εως, ἡ, attritus, adfrictus. Ab eod.

Προστρόπαιος, α, ὁ, cui supplicamus, seu ad cujus genua supplices provolvimur. 2) qui supplex alicui ad genua accidit, cui ut animum advertamus, eique succurramus, propter ejus necessitates, ab humanitate & religione admonemur. 3) qui piaculum importat, ob quem religio oboritur. 4) vindex & ultor homicidiorum & aliorum scelerum. A sq.

Προστροπὴ, ῆς, ἡ, supplicatio, supplices preces. 2) devotio, detestatio. 3) reatus ob homicidium, cujus causa necesse est diis hominibusque animadvertere, seu punire. 4) piaculum, labes sceleratæ contagionis. A προστρέπω.

Προστρόπιος, ὁ, qui piaculo se obstrinxit. A pr.

Πρόστροπος, ου, ὁ, ἡ, supplex, qui supplex alicui ad genua procidit. A προστρέπομαι.

Πρόστροχος, α, ὁ, ἡ, accurrens. 2) ad quem accurri potest. 3) rotundus, Hesych. A προστρέχω.

Προστυγχάνω, occurro, obvius fio, offero me. 2) consequor aliquid. 3) alicui rei deditus sum. 2. a. προστέτυχον, part. προστυχὼν, obvius, item cetera, quæ προστυχής.

Πρόστυλος, ου, ὁ, ἡ, ab anteriore parte columnas habens.

Πρόστυμμα, τος, τὸ, si a τύφω repetitur, est accensio, incensio; item res ipsa accensa, cui ignis injectus est. quod si autem a τύπτω, est sive afflictio, allisio rei ad aliam, sive res ipsa afflicta vel inflicta; item elaboratio signorum προστύπων.

Πρόστυπος, ου, ὁ, ἡ, *proprie* extra corpus paululum eminens. 2) cælatus, sigillatus, habens eminentes figuras, ut vasa cælata, sed ita, ut aut dimidiatæ emineant, aut saltem non extrinsecus alligatæ sint, detrahique adeo nequeant; opponuntur περιφανῆ, quæ totam rem exprimunt, & extrinsecus alligantur. A τύπος.

Προστυπόω, ῶ, f. ώσω, cælo, sed ita ut figuræ sint πρόστυποι.

Πρόστυπτος, ου, ὁ, ἡ, adstrictus, substrictus. A seq.

Προστύφω, f. ψω, ante adstringo, ante spisso seu constipo. A στύφω.

Προστυχὴς, έος, ὁ, ἡ, obvius. 2) qui in aliqua re versatus est, didicit aliquid, ut προστυχὴς τῇ φιλοσοφίᾳ. A προστυγχάνω.

Πρόστῳος, α, ὁ, ἡ, qui ante porticum est. scribitur & πρόστοος. A στοά.

Προσυβρίζω, f. ίσω, nova insuper injuria adficio, insuper contumeliosus sum.

Προσυγγίνομαι, antea congredior vel colloquor. προξυγγενόμενοι, prius collocuti.

Προσύγκειμαι, ante pacto constitutus sum.

Προσυγχέω, ante perturbo, confundo.

Προσυζεύγνυμι, ante conjungo.

Προσυλακτέω, allatro, proprie & tropice. Ab ὑλ.

Προσυλάω, ante spolio, prior spolio.

Προσυλλέγω, ante colligo.

Προσυλλογισμὸς, ῦ, ὁ, Syllogismus, in quo præmissa alterius Syllogismi est conclusio.

Πρόσυλος, ου, ὁ, ἡ, materiæ adhærens. 2) qui rebus mundanis, corporeis, vanis, deditus est. Ab ὕλη.

Προσυμμίσγω, commisceo, confundo,

Προσυμφύω, ante adnascor.

Προσυμφωνέω, ante consentio.

Προσυναθροίζω, ante congrego.

Προσυνάπτω, ante conjungo.

Προσυνίημι, ante intelligo.

Προσυνίστημι, ante commendo.

Προσυνοικήσασα, quæ antea cohabitavit & nupta fuit. a προσυνοικέω, ῶ.

Προσυνοικίζω, ante colloco in colonia, in matrimonio.

Προσυντίθεμαι, ante paciscor, prius convenio.

Προσυντρίβω, ante confringo, vel confringi jubeo.

Προσυπακουστέον, subaudiendum. A sq.

Προσυπακούω, subaudio: *de ellipsi*.

Προσυπαντάω, ῶ, f. ήσω, venio obviam, occurro.

Προσυπεμφαίνω, ostendo. *Pass.* appareo.

Προσυπεργάζομαι, subministro.

Προσυπισχνέομαι, insuper polliceor.

Προσυποβάλλω, subjicio, Gl. V.

Προσυπογράφω, f. ψω, insuper, una subscribo.

Προσυποδείκνυμι, f. ξω, ostendo.

Προσυπολαμβάνω, præterea, insuper existimo.

Προσυπομιμνήσκω, Gl. Vet. προσυπέμνησεν, insuper submonuit.

Προσυπομνηματίζω, & -ομαι, in commentario addo.

Προσυποπτεύω, ῶ, f. εύσω, insuper suspicor, præterea suspectum habeo.

Προσυποπτάζω, idem.

Προσυποτίθεμαι, una suppono, una intelligi volo.

Προσυπεργέω, f. ήσω, idem quod ὑπεργέω, vel ὑπηρετέω.

Προσυρίζω, vel -συρίττω, f. ξω, fibilo fignum do, ante vel prius fibilo.

Προσυφαίνω, attexo.

Προσυφίσαμαι, accedo. τὰ προσυφεστῶτα, adventitia, quæ extrinfecus accedunt.

Προσυψόω, ῶ, f. ώσω, altius extollo, attollo.

Προσφάγιον, ου, τὸ, id, quo cum pane vefcimur, opfonium. Philox. pulmentum, pulmentarium. A fq.

Προσφαγεῖν, cum pane vefci. A φαγεῖν.

Πρόσφαγμα, ατος, τὸ, hoftia, victima. A προσφάττω.

Προσφάζω, idem cum προσφάττω.

Προσφαίνομαι, appareo, fignificor.

Προσφάσθαι, alloqui. v. πρόσφημι.

Πρόσφατος, ου, ὁ, ἡ, recens feu nuper interfectus. 2) recens dictus. 3) recens, novus. E πρὸς, & φάω.

Προσφάττω, f. ξω, macto feu jugulo ante.

Προσφάτως, Adv. recens, nuperrime, noviffime. A πρόσφατος.

Προσφερής, έος, ὁ, ἡ, fimilis. A fq.

Προσφέρω, offero, adfero, apporto, adhibeo. item pendo, v. c. tributum. προσφέρομαι, offeror, adferor &c. 2) irruo. 3) æquo. 4) in med. fumo v. c. cibum. 2) tracto aliquem, utor aliquo. 3) manus confero, invehor in aliquem. 4) accedo aliquem, adjungo me alicui, affentior. προσενήνοχεν, admovit, Phil. aor. προσενηνέγκατο, adhibuit, Phil. aor. 1. med. προσηνέχθη, oblata eft, Gl. Vet. aor. 1. paff. προσενεχθεὶς, allatus, Gl. V. προσενεχθὲν, oblatum, Phil. part. προσοίσω, adferam, Gl. V. f. 1. ind. act.

Προσφεύγω, fugio ad, confugio.

Πρόσφημι, alloquor. προσέφη, aor. 2. προσφάσθαι, inf. pr. medii.

Προσφθέγγομαι, f. ξομαι, alloquor, compello, appello, faluto. προσφθεγξάμενος, adfatus, Gl. Vet.

Προσφθεγκτήριος, falutatorius. Hinc προσφθεγκτήρια, ων, τὰ, fc. δῶρα, dona, quæ fponfus pro virginitate ablata donabat, fponfam falutans. A pr.

Προσφθεγκτικός, ἡ, ὸν, falutatorius. A fq.

Προσφθεγκτος, ου, ὁ, ἡ, dignus quem alloquare f. compelles. A προσφθέγγομαι.

Πρόσφθεγμα, ατος, τὸ, alloquium, allocutio, Gl. Vet. appellatio. προσφθέγματι, adfatu, Phil. Ab eod.

Πρόσφθεγξις, εως, ἡ, falutatio, compellatio. Ab eodem.

Προσφθείρομαι, accedo. Interpretantur &, cum meo alteriufve malo accedo, item depereo, infano amore teneor, fed non eft neceffe.

Πρόσφθογγος, ου, ὁ, ἡ, falutatorius. A προσφθέγγομαι.

Προσφθονέω, ῶ, f. ήσω, infuper invideo.

Προσφίλεια, ας, ἡ, amicitia, benevolentia. A προσφιλής.

Προσφιλεστάτως, amantiffime. A fq.

Προσφιλής, έος, ὁ, ἡ, gratus, carus, amabilis. 2) amicus, benevolus. προσφιλέστατος, amantiffimus, gratiffimus, Gloff. Vet. A φίλος.

Προσφιλοκαλέω, ῶ, elegantiam adfcifco, f. comminifcor.

Προσφιλονεικέω, ῶ, f. ήσω, infuper contendo, certo de aliqua re.

Προσφιλοπονέω, ῶ, f. ήσω, naviter alicui rei operam do.

Προσφιλοσοφέω, ῶ, f. ήσω, philofophor cum aliquo f. in aliqua re, eam diligenter & affidue meditor.

Προσφιλοτεχνέω, ῶ, f. ήσω, ftudium & induftriam rei alicui adhibeo. 2) follerter comminifcor. 3) inventis aliquid adjicio.

Προσφιλῶς, Adv. amice, ut amicum decet. 2) grate, ita, ut gratum eft. A προσφιλής.

Προσφοιτάω, ῶ, f. ήσω, accedo. 2) adeo fæpe, frequento, in pr. de difcipulis.

Προσφορά, ᾶς, ἡ, oblatio. 2) fumtio cibi, potus: cibus ipfe. 3) exprobratio, infectatio, crimen. (Sed hoc pofterius eft potius προφορά; nam προφέρειν τινὶ ὄνειδος, exprobrare alicui turpitudinem, dicitur, non προσφέρειν. A προσφέρω.

Προσφορέω, adgero, apporto.

Προσφόρημα, τὸ, cibus, ferculum. A pr.

Πρόσφορος, ου, ὁ, ἡ, commodus, aptus, conveniens, utilis. A προσφέρω.

Προσφόρως, Adv. commode, convenienter, utiliter. A pr.

Προσφραγίζω, f. ίσω, ante infignio vel obfigno.

Προσφυγή, ῆς, ἡ, clientela, Phil. refugium.

Προσφυέως, Jon. pro προσφυῶς, ubi vid. A feq.

Προσφυής, έος, ὁ, ἡ, coalefcens, adhærens. 2) ingenitus, innatus, adnatus. 3) natura accommodatus, aptus, congruens. comp. προσφυέστερος. A προσφύω.

Πρόσφυμα, τὸ, quod extrinfecus adhæfit, adnatum eft. Ab eod.

Πρόσφυμι, προσφῦναι, aor. 2. inf. adhærefcere. Partic. προσφύς, inhærens. vid. προσφύομαι.

Πρόσφυξ, γος, ὁ, ἡ, qui confugit ad aliquem, cujus patrocinium expetit, cliens, Philox. perfuga, transfuga. A προσφεύγω.

Πρόσφυσις, εως, ἡ, coalitio, adhæfio, junctura. A feq.

Προσφύω, f. ύσω, agnafci facio, & προσφύομαι, agnafcor, accrefco, adhæreo, adhærefco. προσπέφυκα, perf. act. agnatus fum, adhæreo. προσπεφυκὼς, adhærens, part. προσφυεὶς, part. aor. 2. paff.

Προσφυσάω, ῶ, adflo, Gl. Vet.

Προσφυτεύω, adfero, Gl. Vet. juxta planto, confero.

Προσφυῶς, apte, concinne, convenienter, congruenter. A προσφυής.

Προσφωνέω, ῶ, f. ήσω, alloquor, compello, acclamo. 2) voco ad, advoco. 3) dico feu dedico, nuncupo.

Προσφώνημα, ατος, τὸ, allocutio, compellatio, acclamatio. A pr.

Προσφωνηματικός, ἡ, ὸν, nuncupationi, dedicationi ferviens, nuncupandi, alloquendi &c. cauffa factus fcriptus vel dictus. A pr.

Προσφώνησις, εως, ἡ, allocutio, compellatio, oratio, qua quis compellatur, etiam interrogatio. 2) dedicatio, nuncupatio. Ab eod.

Προσφωνητικός, ἡ, ὸν, allocutione perfonæ utens. v. προσφωνηματικός. Ab eod.

Προσφωνητικῶς, Adv. cum allocutione, compellatione. A pr.

Προσχαίνω, f. ανῶ, perf. προσκέχηνα, hianti ore excipio: rei alicui immineo, cupide eam expecto f. cupio, cupide ac ftudiofe audio. it. admiror, obftupefco aliqua re.

Προσχαλκεύω, ferro alligo f. ferrumino.

Προσχαρίζομαι, f. ίσομαι, gratificor, ad gratiam loquor.

Προσχέθω, prætendo. E πρὸ & σχέθω.

Πρόσχειρος, f. πρόχειρος, ου, ὁ, ἡ, in manu fitus. A χείρ.

Πρόσχεσις, εως, ἡ, obtentus, Gl. Vet. A σχῶν.
Προσχέω, adfundo. 2) perfundo, adfundendo rigo. A χέω.
Πρόσχημα, ατος, τὸ, prætextus, obtentus, species, Philox. 2) status rei & conditio. 3) decus, dignitas, ornamentum. A προέχω, vel πρό & σχῆμα.
Προσχηματισμὸς, ῦ, ὁ, figura gramm. alias, *Paragoge*.
Προσχίζω, proscindo, Gl. V. præscindo.
Πρόσχισμα, ατος, τὸ, in adversa parte fissum. 2) genus calceamenti. A pr.
Προσχλευάζω, f. άσω, insuper rideo, subsanno.
Πρόσχορδος, ου, ὁ, ἡ, Epith. carminis, quod ad citharam canitur. 2) instrumenti musici pulsatilis. 3) consonus, Plato. A χορδή.
Πρόσχορος, ου, ὁ, ἡ, choro seu choreæ junctus. Epith. saltatoris & saltatricis.
Προσχόω, προσχωννύω, & προσχώννυμι, f. χώσω, adgero, seu terra adgesta munio. A χόω.
Προσχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, insuper utor. 2) utor.
Προσχρήζω, f. ήσω, insuper peto vel flagito.
Προσχρηστέον, insuper petendum. A pr.
Προσχρίω, illino, allino.
Προσχρίζω, idem.
Πρόσχυσις, εως, ἡ, adfusio. A προσχύω.
Προσχύτης, ου, ὁ, perfusor. Gl. V. A seq.
Προσχύω, adfundo.
Πρόσχωμα, ατος, τὸ, agger. 2) terra & limus a fluvio adgestus. A sq.
Προσχώννυμι, vide προσχόω.
Προσχωρέω, ῶ, f. ήσω, progredior. 2) accedo ad, vicinus sum. 3) dedo me, deditionem facio, venio in fidem, accedo, accommodo me.
Πρόσχωρος, ου, ὁ, ἡ, vicinus, habitans in loco vicino, accola, Gloss. Vet. adjacens. A χῶρος.
Πρόσχωσις, εως, ἡ, exaggeratio, Gl. V. terræ aggestus. A προσχώννυμι.
Προσψαύω, f. αύσω, attingo, attrecto.
Προσψεύδομαι, affingo. 2) ementior.
Προσψηφίζομαι, f. ίσομαι, decretis adjicio, ultra decerno. 2) aliud scisco & decerno.
Προσψιθυρίζω, f. ίσω, insusurro, sibilo.
Πρόσω, *Adv.* in anteriorem partem. 2) ultra, longe, procul. Hinc *Compar.* προσώτερος, έρα, ερον, qui longe ante est, longius progressus. *Superl.* προσώτατος. A πρό.
Προσώδης, εος, ὁ & ἡ, olidus, foetidus, male olens. Ab ὄζω.
Προσῳδὴς, εος, ὁ, ἡ, inflatus. Ab οἰδέω.
Προσῳδία, ας, ἡ, accentus vocis, ut acutus, gravis &c. sonus, apex, Philox. Ab ᾠδή.
Προσῴδιον, carmen, quod canitur in sacris Apollinis, s. ab iis, qui accedunt ad Apollinem supplicandi ergo. *Scr. &* προσόδιον. v. supra, quod melius.
Προσῳδιακὸς, ή, όν, ad accentus pertinens. A προσῳδία. 2) προσῳδίοις serviens, s. aptus, s. usitatus. προσῳδιακὸν μέτρον, modi in προσῳδίοις usitati, h. e. pes e duabus longis & una brevi. Scribitur in sensu posteriori & προσοδιακὸς, quod melius. A προσῴδιον, ubi v.
Προσῳδικὸς, ή, όν, idem. A προσῴδιον.
Προσῳδὸς, ῦ, ὁ, ἡ, qui fidibus accinit. 2) consonus, congruens. Ab ᾠδή.
Πρόσωθεν, *Adv.* e longinquo. A πρόσω.
Προσωθέω, ῶ, f. θήσω, & ώσω, impello, adigo.
Προσωνέομαι, οῦμαι, coemo, emtum addo ei, quod ante habebam.
Προσωνομασία, ας, ἡ, agnominatio, rectius προσονομασία. Ab ὀνομάζω.

Προσωνυμία, ας, ἡ, appellatio, cognomen. Gl. Vet. cognomentum. Ab ὄνομα.
Προσώπατα, τὰ, idem quod πρόσωπον. Inde προσώπασι, Dat. plur. ap. Hom.
Προσωπεῖον, ου, τὸ, larva, persona, vultus fictus. 2) prætextus, species. A πρόσωπον.
Προσωπίδιον, τὸ, parva larva. Ab eod.
Προσωπικὸς, ή, όν, personalis. Ab eod.
Προσώπιον, ου, τὸ, idem quod προσωπεῖον.
Προσωπὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.
Προσωποληπτέω, ῶ, fut. ήσω, personæ rationem habeo, gratiæ vel odio subscribo, gratiam vel odium sequor. A sq.
Προσωπολήπτης, ου, ὁ, qui personæ habet rationem, gratiam aut odium sequens. Ex πρόσωπον & λαμβάνω.
Προσωποληψία, ας, ἡ, personæ respectus, gratia vel odium. Ex iisd.
Πρόσωπον, ου, τὸ, vultus, facies, os. 2) persona. 3) auctor idoneus. E πρὸς & ὤψ.
Προσωποποιέω, ῶ, f. ήσω, personas fictas induco, personas fingo.
Προσωποποιΐα, ας, ἡ, personæ confictio, figura oratoria, prosopopoeja. A sq.
Προσωποποιὸς, ῦ, ὁ, qui personas seu larvas fabricatur. E πρ. & ποιέω.
Προσωποῦττα, ἡ, quasi personata, vas habens figuram animalis in ostio vel ore, Poll. Attice contr. e προσωπόεσσα, a πρόσωπον.
Προσωρεύω, in acervum congero. A σωρεύω, *idem*.
Προσωτάτω, *Adv.* longissime. A seq.
Προσώτατος, η, ον, qui longissime ante est, longissime provectus, seu progressus. A πρόσω.
Προσωτάτω, *Adv.* idem quod προσωτάτω. A pr.
Προσώτερος, έρα, ερον, qui longius ante est, longius provectus, seu progressus. A πρόσω.
Προσωτέρω, *Adv.* longius ante, ulterius. A pr.
Προσωφελέω, ῶ, f. ήσω, insuper commodo. 2) adjuvo, auxilium adfero.
Προσωφέλημα, ατος, τὸ, subsidium, auxilium, utilitas. A pr.
Προσωφέλησις, εως, ἡ, idem, res utilis. Ab eod.
Προταμὶ, *Adv.* nuper, proxime, nuperrime, novissime. 2) ante. v. ποταίνιος.
Προταίνιον, *Adv.* paulo ante. A pr.
Προταίνιος, α, ον, nuperus, novissimus.
Προτακτικὸς, ή, όν, præpositivus. A sq.
Πρότακτος, ου, ὁ, ἡ, in fronte collocatus, antesignanus, in prima acie pugnans. 2) præfinitus. A προτάσσω.
Προταλαιπωρέω vel -έομαι, ante labores, ærumnas sustineo, suscipio, quo aut mihi reliquum laboris levem, aut alteri successuro. Suid.
Προταμιεύω, f. εύσω. προτεταμιευμένα, condita & reposita dudum.
Προτάμνω, proscindo, idem quod προτέμνω.
Πρόταξις, εως, ἡ, propositio. 2) prima acies. 3) aperta pugna.
Προταράσσω, ante turbo, perturbo.
Προταρβέω, ῶ, f. ήσω, prius metuo, timore ante corripior.
Προταριχεύω, f. εύσω, prius sale condio, sale præmacero, præmacero, ante exsicco, & arefacio, antequam usurpem.
Πρότασις, εως, ἡ, propositio. 2) initium dramatis. 3) prior pars periodi. A προτείνω.
Προτάσσω, vel προτάττω, f. ξω, præstituo. 2) ante colloco, præpono, præficio, Gl. Vet. προτάξας,

ἔταξε, præfecit, Phil. aor. 1. προτεταγμένος, præfectus, Phil. perf. pass. part. προτετάχθαι, præfici, Phil. inf. 3) antepono, præfero.

Προτατικὸς, ὴ, ὸν, ad πρότασιν, in fabulis pertinens, propositione constans, propositionis formam habens. A προτείνω.

Προτατικῶς, Adv. in modum propositionis. A præc.

Προτέγισμα, ατος, τὸ, quod tecto superjectum est ad arcendum imbrem. A τέγος.

Προτείνω, protendo, & pass. promineo. 2) porrigo. 3) offero, polliceor. 4) in medio, eadem fere, & prætendo, obtendo. 5) adstringo, funibus tendo. Pass. προτεταμένος, pronus, promtus.

Προτειχίζω, f. ίσω, muro præmunio, propugnaculo tueor.

Προτείχισμα, ατος, τὸ, murus, quo quid præmunitur, vallum. 2) propugnaculum.

Προτέλεια, ων, τὰ, dona ante nuptias dari solita; unde & sponsalia: item victimæ. A sq.

Προτέλειον, ου, τὸ, q. d. tirocinium. 2) omne primordium rei sacræ. A sq.

Προτέλειος, ου, ὁ, ἡ, ante perfectus. 2) præcidaneus. 3) qui fit ante nuptias, quæ pro τέλει consummatione ætatis humanæ habebantur. Unde τέλειος adultus. & Jupiter τέλειος & Juno τελεία, nuptiis & conjugio præsidens.

Προτελευτάω, ῶ, f. ήσω, ante, prius finio vitam.

Προτελέω, ῶ, f. έσω, ad initiationem præparo, ante rem sacram expio. 2) præparo, edoceo, erudio ad aliquid. 3) pecuniam repræsento & ante diem solvo.

Προτελὴς, ὲς, præcidaneus. 2) qui fit ante nuptias, de victima. A τέλος.

Προτελίζω, f. ίσω, idem quod προτελέω.

Προτεμένισμα, ατος, τὸ, vestibulum templi, & quidquid est ante fanum.

Προτέμνω, proscindo vel præscindo, ut sulco agrum reseco.

Προτενὴς, έος, ὁ, ἡ, prætensus, protensus, protentus. A προτείνω.

Προτενθεύω, f. εύσω, prægusto, seu ante alios manus patinæ insero. 2) gulosus sum, catillo, cupediis inhio. A seq.

Προτένθης, ου, ὁ, qui prior comedit, prægustator. 2) catillo & gulosus. A τένθω.

Προτεραῖος, αία, αῖον, prior, præcedens, pridianus. τῇ προτεραίᾳ, pridie, Gl. V. A πρότερος.

Προτεραίτερος, prior, Arist. A pr.

Προτερεύω, f. εύσω, prior sum loco, tempore, dignitate, priores partes obtineo, supero. Ab eod.

Προτερέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ab eod.

Προτερηγενὴς, ὲς, prius natus, antiquior. Ab eod. & γίνομαι.

Προτέρημα, ατος, τὸ, priores partes, id quo aliis præstamus & meliori sumus conditione. 2) major seu potior rei alicujus gerendæ commoditas. 3) privilegium, prærogativa. 4) res bene gestæ, victoria. A pr.

Προτερικὸς, ὴ, ὸν, prior. A πρότερος.

Πρότερον, Adv. prius, antea. 2) superiori tempore. Ab eod.

Πρότερος, έρα, ερον, prior, superior, Philox. A πρό.

Προτέρω, προτέρωσε, Adv. longius, ulterius. A pr.

Προτεχνολογέω, ῶ, f. ήσω, prius de arte dissero, seu dissero de initiis artis, unde ad eam accessus fit. 2) prius de arte dissero, tradove.

Προτήθη, ης, ἡ, proavia.

Πρότηξις, εως, ἡ, tabes.

Προτὶ, Præp. a, ab. Dor. pro πρός.

Προτιπάττω, Dor. pro προσπάττω, mitto ad.

Προτιβάλλομαι, Dor. pro προσβάλλομαι.

Προτιειλέω, Dor. pro προσειλέω.

Προτιπτύω, Dor. pro προσπτύω.

Προτίθημι, propono, vel oratione, vel in publico: unde 2) edico. 3) antepono. 4) objicio, sc. devorandum, appono edendum. v. πρόθεσις. 5) suadeo. 6) prodo, indico. 7) in med. præterea significat a) statuo, constituo mecum, volo. b) constituo decreto vel edicto. c) cibum, convivium appono. d) spectandum propono, in pr. mortuum. e) prætextu utor.

Προτίκτω, ante pario.

Προτίλλω, prævello, Gl. V. Attice.

Προτιμάσσω, attingo, Dor. pro προσμάσσω.

Προτιμάω, ῶ, f. ήσω, pluris facio, majoris æstimo, præfero, antepono, malo. 2) rationem habeo, curo.

Προτίμησις, εως, ἡ, cum quid pluris æstimatur & præfertur, prærogativa, Gl. V. A pr.

Προτιμητέος, præferendus, Phil. Ab eod.

Προτιμητικὸς, ὴ, ὸν, honoratus, honorandus. Ab eod.

Πρότιμος, ου, ὁ, ἡ, pluris æstimandus, præferendus, proponendus. A τιμή.

Προτιμυθέομαι, Dor. pro προσμυθέομαι.

Προτιμωρέω, ῶ, f. ήσω, prior punio, prior ulciscor. 2) prior auxilium fero. 3) prompte subvenio.

Προτιόσσομαι, adspicio, præsagio. E προτὶ, pro πρὸς & ὄσσομαι.

Πρότμησις, εως, ἡ, ipsa præscindendi actio. 2) quod præscinditur. 3) umbilicus.

Προτολμάω, ῶ, f. ήσω, prior audeo, prius patro, prior audaciæ exemplum do.

Προτομὴ, ῆς, ἡ, proprie effigies bestiæ, ut canis &c. 2) species, persona, imago. 3) effigies solida exhibens hominem ad umbilicum usque. A προτέμνω.

Προτονίζω, f. ίσω, rudentes laxos intendo. A seq.

Πρότονος, ου, ὁ, sc. κάλως, funis a malo summo ad pruram tensus, malumque firmans. Gl. Vet. rudens. πρότονοι, rudentes, Gl. V. A προτείνω.

Προτοῦ, prius, antea, antehac, pro πρὸ τούτου, Philox.

Προτραγῳδέω, part. a. 1. προτραγῳδήσας, qui jam ante tragoedias egit in re aliqua.

Προτρέπομαι, med. hortor, adhortor, exhortor, invito, Phil. προτράψατο, aor. 1. med. pro προετρέψατο. convertor ad aliquid, dedo me alicui, fugio, tergum do.

Προτρεπτικὸς, ὴ, ὸν, exhortatorius. A pr.

Προτρεπτικῶς, Adv. exhortando, incitando, ad cohortandum accommodate. A pr.

Προτρέπω, f. ψω, Gl. V. usitatius προτρέπομαι.

Προτρέχω, præcurro, curro ante, anteverto.

Πρότριτα, Adv. triduo ante, seu tertio ante die. E πρὸ & τρίτος.

Προτροπάδην, Adv. cursu vel impetu concitato, summa cum celeritate, fugiendo. A προτροπή.

Προτροπέω, ῶ, idem quod προτρέπω. A seq.

Προτροπὴ, ῆς, ἡ, exhortatio, incitatio, hortatus, invitatio, Philox. A προτρέπω.

Πρότροπος οἶνος, vinum, quod sua sponte defluit, antequam uvæ calcentur. Ab eod.

Προτρυγαῖος, ὁ, idem quod seq.

Προτρύγης, ου, ὁ, Bacchi cognomentum, qui vindemiis præest. A τρύγη.

Προ-

Προτρυγητὴρ, ῆρος, sive προτρυγητὴς, ὄ, ὁ, q. d. provindemiator, sideris cœlestis nomen, quod nonnullis provindemia major dicitur. A τρυγάω.

Προτρώγω, ante comedo.

Προτυγχάνω, prior sum, ante sum.

Πρότυπον, ου, τὸ, futuri operis præcedens typus & forma. A seq.

Πρότυπος, ου, ὁ, idem. A τύπος.

Προτυπόω, ῶ, f. ώσω, præformo, ante formo, præparo. 2) præinformo, in primis rem futuram, ut imaginatio, v. c. per somnium, facit. 3) conformo, sequente εἰς vel πρός.

Προτύπτω, f. ψω, ante s. prior incipio, ut verberare, prorumpere; item erumpo, prorumpo: item irrito, aor. 1. προέτυψα, πρότυψα.

Προτύπωμα, τος, τὸ, exemplar, exemplum, quod sequimur vel sequi debemus. A προτυπόω.

Προϋγραίνω, ante humecto, humectando ad aliquid præparo.

ΠΡΟΥΝΗ, ης, ἡ, prunus, arbor.

Προεξερευνητὴς, ῦ, ὁ, explorator præmissus. E πρὸ & ἐξερ.

Προϋπάγω & -γομαι, ante induco ad aliquid, pellicio. In activo etiam, ante decedo, subduco me.

Προϋπαντάω, occurro, obvius eo, prior occurro.

Προϋπαντιάζω, idem.

Προϋπαρξις, εως, ἡ, q. d. præexistentia. A προϋπάρχω.

Προϋπαρχὴ, ῆς, ἡ, priora beneficia, beneficentia, qua quis alterum prævenit. A seq.

Προϋπάρχω, f. ξω, prævenio, præverto. 2) sum ante, tempore præcedo. 3) prior incipio, initium facio, provoco, lacesso, v. c. beneficiis. προϋπηργμένα, beneficia prius collata, perf. pass. part.

Προϋπεξέρχομαι, ante exeo, egredior, 2) ante ulciscor.

Προϋπεξορμάω, ῶ, f. ήσω, & προϋπεξορμῶμαι, ante erumpo.

Προϋπεργάζομαι, prius efficio.

Προϋποργασία, ας, ἡ, præmunitio, præparatio, caussæ instructio, apud Rhet. A pr.

Προϋπισχνέομαι, ante promitto. προϋπέσχετο, aor. 2. ante promisit. προϋπεσχημένος, part. perf. p. ante promissus.

Προϋποβάλλω, -ομαι, q. d. præsubjicio, præstruo.

Προϋπογράφω, tacite factis indico, significo.

Προϋποδείκνυμι, ante-demonstro s. explicando ostendo.

Προϋπόκειμαι, q. d. prius subjaceo, prius subjectus sum. 2) prius in naturam rerum editus sum. προϋπόκειται, præsupponitur.

Προϋπολαμβάνω, prius existimo, prius animo concipio & præsumo.

Προϋπομιμνήσκω, antemoneo.

Προϋπομνηματίζομαι. οἱ προϋπομνηματισάμενοι, qui ante commentarios scripsere.

Προϋποπτεύω, ante suspicor.

Προϋπόστασις, εως, ἡ, qs. præexistentia.

Προϋποτίθημι, præsuppono.

Προϋποτοπέω, ante suspectum habeo.

Προϋποτυπόω, ante breviter describo: τούτων προϋποτυπωθέντων, his præmissis, summatim expositis.

Πρόοπτος, ου, ὁ, ἡ, ante oculos positus. 2) manifestus. Philox. πρόοπτον, perspicuum. ἐκ τοῦ προόπτου, palam. E πρὸ & ὄπτομαι.

Προὐργιαίτερος, α, ον, potior, melior. Adv. προὐργιαίτερον, potius, antiquius, utilius. Superl. προὐργιαίτατα. Reperitur & προὐργιαίτερον & προὐργιαίτατον.

Προὔργου, dicitur esse, in quo sit operæ pretium. item, utilitas, commodum. E πρὸ & ἔργον. (quasi τὸ πρῶτον τῶν ἔργων, primarium operum, summa rerum agendarum.)

Προϋφίσταμαι, ante sum. προϋφεστηκὼς, perf. part. qui ante, prior fuit.

Προϋφαιρέω, ante subtraho, s. aufero.

Προϋφαρπάζω, ante surripio.

Προέχω, præcedo. 2) emineo. 3) præsto, supero. προέχομαι, præbeo.

Προφαγεῖν, ante alia edere, in cibo præsumere.

Προφαίνω, præluceo, lumen præfero, præmonstro, seu præmonstro speciem futuri & quasi polliceor, portendo aliquid, ac significo prodigio. προὔφαινε, præmonstrabat, imperf. προὐφαίνετο, apparebat, imperf. pass. προφανέντες, procedentes, conspicui facti, aor. 2. part. (tametsi ratio grammatica postulare videtur προφανέντες.)

Προφανὴς, έος, ὁ, ἡ, conspicuus, manifestus, apertus. A pr.

Προφάνεια, ας, ἡ, perspicuitas. A pr.

Προφάντης, ιδος, ἡ, interpres sacrorum, προφῆτις, sacerdos.

Πρόφαντος, ου, ὁ, ἡ, præmonstratus, ante significatus, prædictus. τὸ πρόφαντον, oraculum, vaticinium. 2) evidens, conspicuus. A προφαίνω.

Προφανῶς, Adv. conspicue, aperte. A προφανής.

Προφασίζομαι, f. ίσομαι, fingo caussas, caussor, tergiversor caussando & prætexendo aliquid, prætexo, prætendo, caussæ loco adfero, excuso. Gl. V. caussor. προφασίζεται, prætendit, Phil. προφασίσαιντο, aor. 1. med. 3. pl. A seq.

Πρόφασις, εως, ἡ, prætextus. 2) excusatio. 3) dilatio, occasio, materia, sc. prætextus excusationis, Phil. caussa quæcunque etiam vera & arcana. ἐπὶ προφάσει, sub prætextu. πρόφασιν, verbo, int. κατὰ, opp. ἔργῳ. A πρόφημι.

Προφασιστικός, ή, όν, ad excusandum, ad prætexendum excogitatus, dictus &c. A προφασίζομαι, (usitatius προφασιστικός, qs. a προφασιστίζομαι.)

Προφερὴς, έος, ὁ, ἡ, qui est provecta ætate: s. seni similis specie. 2) præstans. Comp. προφερέστερος, Superl. προφερέστατος, pro quo & προφέρτατος, Sophocl. A seq.

Προφέρω, profero, promo, depromo, in medium adfero, exhibeo, propono. 2) objicio, exprobro. 3) enuncio, loquor. 4) præsto, antecello, anteeo, ulterius fero seu porto, promoveo, προενέγκατε, proferte, Gl. Ver. aor. 1. imper. προενεχθεὶς, prolatus, antelatus, Gl. V. aor. 1. part. pass. προενηνεγμένος, prolatus, Gl. V. perf. part.

Προφεύγω, effugio, fugio, procul fugio. προφυγὼν, aor. 2. part. elapsus.

Πρόφημι, prædico.

Προφημίζω, ante dissipo famam.

Προφητάναξ, ακτος, ὁ, regius propheta, Davidis epitheton. E προφήτης & ἄναξ.

Προφητεία, ας, ἡ, prædictio futurorum, vaticinatio aut vaticinium. 2) munus prophetæ, cum quis fungitur partibus prophetæ, de quo v. paulo post. A προφητεύω.

Προφητεῖον, ου, τὸ, templum in honorem alicujus prophetæ erectum, Suic. Ab eod.

Προφητεύω, f. εύσω, futura prædico, vaticinor. 2) fanorum antistes sum oraculorumque interpres, divinitus afflatus sum, vocem divinam audio. 3)

in

in N. T. interpretor vaticinia, & alia Sc. S. dicta. A seq.

Προφήτης, ου, ὁ, vates. (proprie ille, qui consultantium interrogationes ad deum, hujusque responsa oraculo edita ad consultantes referebat, & loco hominum eorumque nomine eum deo oracula reddente, & rursus loco atque nomine dei cum hominibus agebat, ὁ φάσκων πρὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ πρὸ τοῦ θεοῦ.) 2) in N. T. etiam de poeta. 3) doctor divinitus missus & afflatus. A πρόφημι.

Προφητικὸς, ὴ, ὸν, propheticus, ad prophetas pertinens, a prophetis ortus, dictus &c. A pr.

Προφητικῶς, *Adv.* more vatis. A pr.

Προφῆτις, ιδος, ἡ, quæ futura prædicit. 2) sacerdos. A προφήτης.

Προφητοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, prophetæ vel prophetarum interfector. Ab eod. & κτείνω.

Προφητοφθεγκτος, ου, ὁ, ἡ, a propheta dictus vel pronunciatus. 2) propheta dignus. Ex eod. & φθέγγομαι.

Προφητοφόντης, ου, ὁ, prophetarum interfector.

Προφθαδίην, *Adv.* præveniendo, antevertendo. A seq.

Προφθάνω, f. άσω, idem quod simplex φθάνω.

Πρόφθασις, ἡ, occupatio. A pr.

Προφθέγγομαι, anteloquor, Gl. V.

Πρόφθεγξις, εως, ἡ, anteloquium. A pr.

Προφθίμενος, ου, ὁ, præmortuus, ante mortuus. A φθίομαι.

Προφοβέω, ῶ, f. ήσω, ante terreo, absterreo.

Προφοβητικὸς, ὴ, ὸν, absterrendi vim habens.

Προφοιβάζω, f. άσω, ante purifico.

Προφορὰ, ᾶς, ἡ, prolatio, pronunciatio. 2) vox, verbum, Phil. 3) exprobratio, ap. Polyb. A προφέρω.

Προφορέομαι, οῦμαι, stamen jungo, adnecto. 2) ultro citroque cursito.

Προφορικὸς, ὴ, ὸν, qui ore profertur, enunciativus. Gl. V. eloquens, facundus. A προφέρω.

Πρόφορος, ου, ὁ, humor inter membranas, quibus fetus continetur. A προφέρω. qs. τὸ ὂν πρὸ τοῦ ἐν τῇ γαστρὶ φερομένου.

Προφόωσδε, in lucem. E πρὸ, φῶς, & δε.

Πρόφραγμα, ατος, τὸ, septum alicui loco prætentum. 2) propugnaculum, tutamen. 3) proscenium. A προφράσσω.

Προφράζω, f. άσω, prædico, prænuncio.

Πρόφρασσα, ης, ἡ, propensa, benevola, lubens, ultro, sponte sua, deliberato consilio agens. A πρόφρων.

Προφράσσω, -άττω, f. ξω, ante sepio vel munio, i. e. ante aliquem locum, vel prior altero.

Προφρόνως, *Adv.* promto seu propenso animo, benevole, lubenter, *poet.* προφρονέως. A sq.

Πρόφρων, ονος, ὁ, ἡ, prudens. 2) propensus, benevolus, promtus. A φρὴν. v. πρόθυμος.

Προφυλακὴ, ῆς, ἡ, excubiæ, vigiliæ, statio, munitio ad arcendum, propugnaculum, observatio. 2) præcautio, cautio. 3) amuletum.

Προφυλακὶς ναῦς, navis, quæ ante exercitum excubat, aut ante alias naves. 2) navis præsidiaria. A pr.

Προφυλακτικὸς, ὴ, ὸν, ad præcautionem aptus, qui adhibetur ad præcavendum. A προφυλάσσω.

Προφύλαξ, ακος, qui ante excubat, excubitor, speculator, præsidiarius.

Προφύλαξις, εως, ἡ, cautio, providentia. A seq.

Προφυλάσσομαι, præcaveo, Gl. V. A seq.

Προφυλάσσω, vel -άττω, f. ξω, q. d. ante excubo, pro statione excubias ago.

Προφύραμα, ατος, τὸ, massa farinacea, quæ in mactra subigitur, ut inde panes fiant. A seq.

Προφυράω, ante misceo, subigo, præparo ante.

Προφύρατος, & -ραστος, ον, ante subactus, & quidem recte, satis.

Προφύσια, ων, τὰ, munimina, quibus follium fistulæ in metallis teguntur, quæ sunt πρὸ τῶν φυσῶν, ante spiracula follium. A φυσάω.

Πρόφυσις, εως, ἡ, germinatio, germen. A προφύω.

Προφυτεύω, f. εύσω, prius planto vel sero.

Προφύω, f. ύσω, ante genero seu gigno.

Προφωνέω, ῶ, f. ήσω, prius vocem edo, præloquor. 2) prædico, præmoneo, denuncio.

Προφωτίζω, f. ίσω, prius illumino, prius patefacio. 2) prius baptizo.

Προχάζομαι, procedo.

Προχάσκω, hiante ore (cupidissime) in aliquid feror, ut canes prædam persequentes. προκεχηνότες, part. p. a.

Προχαίρω, gaudium præcipio, ante tempus, frustra gaudeo.

Προχάραγμα, ατος, τὸ, futuræ rei repræsentatio, imago, ac prævia descriptio. 2) exemplum imitationi propositum. A seq.

Προχαράσσω, vel -άττω, f. ξω, prima lineamenta duco, primam sculpturam facio ante polituram, præformo. 2) ante delineo, adumbro.

Προχαρίζομαι, f. ίσομαι, ante vel prius gratificor, ante condono.

Προχειλίδιον, ου, τὸ, prominens labii pars. A χεῖλος.

Πρόχειλος, ου, ὁ, ἡ, qui prominentibus est labris, labeo, labrosus, Gl. V. Ab eod.

Προχειρέω, ῶ. προκεχείρηται, p. pass. apud Dion. Hal. si lectio sana, idem quod seq. A πρόχειρος.

Προχειρίζω, f. ίσω, omnibus notum facio. 2) deligo, sumo ad aliquid faciendum, destino. 3) instituo, inchoo, paro, præstero. 4) promo, depromo. προχειρίζομαι, profero, promo, mitto, designo, constituo. Ab eod.

Πρόχειρος, ου, ὁ, ἡ, qui est in promtu, inventu facilis, expeditus. Phil. πρόχειρον, promtum, ad manum. A χείρ.

Προχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, ante seu prius creo. 2) præ aliis & ante tempus aliquid designo.

Προχείρως, *Adv.* promte, facile. 2) temere. *Comp.* προχειροτέρως. A πρόχειρος.

Προχειρουργέω, ante manibus operor.

Πρόχευμα, ατος, τὸ, profusio, profusum. A seq.

Προχέω, f. εύσω, profundo, effundo.

Πρόχνυ, *Adv.* in genua, geniculatim. 2) funditus, radicitus. E πρὸ & γόνυ.

Προχέα, ας, ἡ, gutturnium, v. πρόχους. 2) ostium fluminis. A προχέω.

Προχοὴ, ῆς, ἡ, fluxus aquæ. *unde* 2) diluvium, inundatio. 3) gurges. 4) fluvii in mare effusio. Ab eod.

Προχοΐδιον, ου, τὸ, aqualiculus, qua aqua effunditur manibus abluendis, item vas vinarium, e quo vinum in calicem effunditur, ut lagena. A seq.

Προχοῒς, ίδος, ἡ, matula. A προχέω.

Πρόχοος, *contr.* πρόχους, ου, ὁ, aqualis, vas aquarium, quo aqua manibus datur, gutturnium. *Plur.* πρόχοι, sed est a πρόχος apud Homer. Ab eod.

Προχορεύω, præsulto, salto,

Προ-

Προχρίω, f. ίσω, ante inungo.
Προχρονέω, ῶ, f. ήσω, tempore sum prior, tempore præcedo. A seq.
Πρόχρονος, ου, ὁ, ἡ, tempore prior, tempore præcedens.
Πρόχυμα, ατος, τό, quod profunditur aut profusum est. 2) vinum sponte defluens ante, quam uvæ calcentur. A προχέω.
Πρόχυσις, εως, ἡ, profusio, effusio. 2) terra ante locum aliquem adgesta. A προχέω.
Προχύται, v. προχύτη.
Προχυταῖος, αία, αῖον, natus vel habitans in insula prochyta. A seq.
Προχύτη, cum νῆσος, est terra avulsa a continente & insula facta. 2) patera ad libandum. 3) *Plur.* mola salsa in victimis, item missilia. A προχέω.
Προχυτήριον, ου, τό, fusorium, Gl. Vet. πρόχοος. A seq.
Προχύτης, ου, ὁ, poculi, pateræ species. A προχέω.
Προχύτιος, ία, ον, profusus, Clem. Al. Ab eod.
Προχυτὸς, ἡ, ὸν, profusus. Ab eod.
Προχέω, f. εύσω, profundo, effundo. 2) terra adgesta exstruo.
Πρόχωλος, ου, claudus.
Προχῶναι, αἱ, nates, Poll. qs. a προέχω, aut προχέω. v. πρωκτός.
Προχωρέω, ῶ, f. ήσω, procedo, progredior. 2) succedo, prospere cedo.
Προχώρημα, ατος, τό, quod succedit, seu successit. 2) excrementum. A præc.
Προχώρησις, εως, ἡ, successio, progressus, processio. Ab eod.
Προψηφίζω, ante scisco, decerno.
Προψύχω, f. ξω, prius refrigero.
Προώδιος, ὁ, ἡ, qui dentes eminentes, exsertos habet. Ab ὀδούς.
Προῳδὸς, ἡ, prolusio in cantu, introitus, & quasi præcentio. Ab ᾠδή.
Προωθέω, ῶ, f. ωθήσω, & ώσω, part. aor. 1. προώσας, & πρώσας, protrudo, propello.
Προώλης, petulans, Philox. perditus. Ab ὄλλυμαι.
Προωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum ante testimonium aut sententiam cet. dicendam. Ab ὄμνυμι.
Προωνύμιον, ου, τό, prænomen, Philox. Ab ὄνομα.
Προώνυμος, ου, ὁ, ἡ, prænomen habens. Ab eod.
Προώριος, ου, ὁ, ἡ, qui justum legitimumque tempus prævenit, præmaturus, præcox. Ab ὥρα.
Πρόωρος, ου, ὁ, ἡ, idem. προώρως, *Adv.* ante tempus. Ab eod.
Πρώσις, εως, ἡ, expulsio, actus propellendi, protrudendi, expellendi, v. c. calculi. A προωθέω.
Προωστὴς, οῦ, ὁ, caput lignorum prominentium, ad arcendum & repellendum, quod illiditur, irruit &c.
Προωστικὸς, ὴ, ὸν, vim popellendi habens. A præc.
ΠΡΥΛΕΕΣ, ων, οἱ, milites pedites. 2) populi multitudo conferta.
Πρύλις, εως, ἡ, saltatio armata, quam pedites saltant, pyrrhicha. A præc.
Πρύμνα, ης, ἡ, extrema navis pars, puppis. A πρυμνός.
Πρύμνηθεν, *Adv.* a puppi. A præc.
Πρυμνήσια, τά, funes, quibus navis religatur ad terram. Gl. Vet. retinacula. A seq.
Πρυμνήσιος, ία, ιον, qui est in puppi, ad puppim pertinens. A πρύμνα.
Πρυμνήτης, ου, ὁ, gubernator in puppi sedens. 2) *Adj.* pro πρυμνήσιος. Ab eod.
Πρυμνητικὸς, ὴ, ὸν, ad puppim pertinens. A pr.

Πρυμνόθεν, *Adv.* a puppi, ab eod. 2) ad extremum, funditus, a seq.
Πρύμνον, τὸ, extremitas, finis. τὰ πρύμνα, idem.
ΠΡΥΜΝΟΣ, ἡ, ὸν, extremus, ultimus. 2) crassus, gravis, ut lapis. Hom.
Πρυμνοῦχος, ου, ὁ, ἡ, puppim tenens. E πρύμνα & ἔχω.
Πρυμνώρεια, ας, ἡ, extrema montis pars, radix montis. E πρυμνὸς & ὄρος.
Πρυτανεία, ας, ἡ, dignitas seu potestas prytanica, munus vel imperium prytanicum. A πρύτανις, ubi v.
Πρυτανεῖα, ων, τὰ, pecunia, quam deponebant actor & reus judicio disceptaturi, lat. sacramentum. A seq.
Πρυτανεῖον, ου, τὸ, locus Athenis, in quo Prytanes judicia exercebant, & in quo viri bene de republica meriti publicis alebantur sumtibus. 2) curia. 3) palatium, Augustale, Gl. Vet. A seq.
Πρυτανεύω, f. εύσω, senator sum, aut magistratus, aut aliud, quod πρύτανις notat, quod vid. summam potestatem teneo, præses sum. 2) rego, moderor, administro, impero. 3) suppedito, subministro, procuro. A πρύτανις.
Πρυτανικὸς, ἡ, ὸν, ad πρυτανεῖον pertinens. A seq.
Πρύτανις, εως, ὁ, Athenis senator e numero quingentorum, quorum decima pars decima anni parte rebus præerat. 2) in aliis civitatibus interdum summum magistratum notat, unde 3) summus magistatus, ἄρχων ὕπατος. 4) princeps in aliquo genere artis aut rei. 5) curator, præfectus alicujus rei, dispensator. (a πρὸ, unde πρῶτος. olim erant πρυτάνεις iidem, qui postmodum οἱ πρῶτοι, (ut δοκεῖ πρῶτοι.) appellabantur. A πρόϊτος formatum προῖτος & πρῶτος, hinc πρώτανις & πρύτανις.)
Πρῷ, πρῴ, & πρῷ *Adv.* mane, pro πρωΐ. (aut est dativus antiqui πρὸς, πρὸ, πρόο, unde πρόσω, προσθεὶς, πρὶν, & alia manarunt, ipsumque adeo πρὸ antiquus dativus, & πρωῒ, qui item antiquus dativus est.)
Πρῷζον, pro πρωΐζον, ubi vid.
Πρώην, *Adv.* nuper, ante, olim, Philox. Ab eodem. (pro πρωΐην, scil. ὥραν.)
Πρωθήβης, ου, ὁ, qui primos pubertatis annos agit, puber. E πρῶτος & ἥβη.
Πρωθήβος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Πρωθύστερος, præposterus, Gl. Vet. πρωθύστερον, præposterum, Gl. Vet. E πρῶτον & ὕστερον.
Πρωῒ, *Adv.* mane. 2) mature, tempestive. 2) præmature, ante tempus. *Compar.* πρωΐτερος, ερα, ερον, *Superl.* πρωΐτατος, & πρωϊαίτατος.
Πρωΐα, ας, ἡ, scil. ὥρα, matutinum tempus. A præc.
Πρωϊαίτατα, *Adv.* admodum tempestive, præmature. A πρωϊαίτατος.
Πρωϊαίτερον, *Adv.* citius, maturius. A πρωϊαίτερος.
Πρωϊανθὴς, έος, ὁ, ἡ, mature vel præmature florens. E πρωῒ & ἄνθος.
Πρωϊβλαστέω, ῶ, f. ήσω, mature germino. A seq.
Πρωϊβλαστὴς, έος, ὁ, ἡ, mature germinans. E πρωῒ & βλάστη.
Πρωϊβλαστία, ας, ἡ, matura seu præcox germinatio. A πρωϊβλαστέω.
Πρωϊζὸν, vel πρώϊζον, *Adv.* non ita dudum, hodie mane. 2) præmature, citius, intempestive, ante tempus: πρωϊζὰ, vel πρώϊζα, idem, a πρωϊζὸς, *matutinus*, *maturus*.
Πρωΐθεν, *Adv.* a mane, a tempore matutino. A πρωΐ.
Πρωϊκαρπέω, ῶ, f. ήσω, mature fructus reddo: &

Πρωϊκαρπία, ας, ἡ, matura fructuum editio. A seq.
Πρωΐκαρπος, ου, ὁ, ἡ, cujus fructus mature proveniunt.
Πρώϊμος, ου, ὁ, ἡ, maturus, tempestivus. Phil. πρώϊμον, præcox. A πρωΐ.
Πρωϊνός, ή, όν, matutinus. Ab eod.
Πρώϊον, ου, τὸ, hora matutina. A seq.
Πρώϊος, ΐα, ϊον, matutinus. A πρωΐ.
Πρωϊότης, ητος, ἡ, præcox maturitas. A præc.
Πρωϊσπορέω, ῶ, f. ήσω, mature semino. A seq.
Πρωΐσπορος, ου, ὁ, ἡ, qui mature seritur. 2) præmature serendus. E πρωΐ & σπείρω.
Πρωκτίζω, præpostera Venere coeo. A seq.
Πρωκτός, οῦ, ὁ, podex, anus, culus. v. προχῶναι.
Πρωκτοτηρέω, ῶ, nates specto, observo, Aristoph. vox Comice ficta, ut πρωκτοπεντετηρίς, apud eund.
Πρών, ωνός, ὁ, locus acclivis, collis, agger. 2) vertex seu cacumen montis. *Pl.* πρῶνες, πρώονες. v. πρωών.
Πρώξ, ωκός, ὁ, gutta, stillicidium, *proprie* roris. *Pl.* πρῶκες. A πρωΐ.
Πρῷος, idem quod πρώϊος.
Πρῴρα, ας, ἡ, prora, anterior pars navis. 2) hinc *trop.* os, adspectus, quasi ab adject. πρωρός, ρά, ρόν, a πρό.
Πρῳρίζω, in proram deprimo. πρῳρίζεσθαι dicitur navis, cum prora ponderum vi deprimitur. A πρῷρα.
Πρῴραθεν, *Adv.* e prora. Ab eod.
Πρῳρατεύω, f. εύσω, sum proreta, seu in prora navem rego. A seq.
Πρῳράτης, ου, ὁ, proreta, qui navem in prora regit. A πρῴρα.
Πρῳρατικός, ή, όν, ad proram pertinens, qui est in prora. A πρῴρα.
Πρῳρεύς, έως, ὁ, proreta, Phil. Ab eod.
Πρῶτα, *Adv.* primum. A πρῶτος.
Πρωτάγγελος, ου, ὁ, ἡ, qui primus aliquid nunciat, prænuncius. Ex eod. & ἄγγελος.
Πρωτάγριον, τὸ, venationis primitiæ, prima captura. Ex eod. & ἄγρα.
Πρωταγωνιστέω, ῶ, f. ήσω, primas partes in scena ago, primas, i. e. præcipuas partes obtineo. 2) primam orationem in judicio habeo. A seq.
Πρωταγωνιστής, οῦ, ὁ, primarum partium actor. 2) qui in quovis certamine primum locum tenet, princeps est, præstantissimus.
Πρώταθλος, ου, ὁ, primus athleta. Ab ἆθλος.
Πρωταίτιος, ὁ, ἡ, qui maxime in culpa est.
Πρωταίχμιον, s. πρωταίχμια, τὰ, præda præmio data. E πρ. & αἰχμή.
Πρώταρχος, ου, ὁ, dux primarius, militiæ princeps.
Πρωτεία, ας, ἡ, primatus. A πρῶτος, vel πρωτεύω.
Πρωτεῖον, ου, τὸ, primatus, primæ partes, principatus. A πρωτεύω.
Πρωτέκδικος, ὁ, primus defensor.
Πρωτεραική, ῆς, ἡ, sc. συκῆ, ficus, quæ citius fructum suum maturat, præcox seu festina ficus. A πρωΐ, alii a πρότερος, qui & προτεραική scribunt, non bene.
Πρωτεύω, f. εύσω, primus sum, primas partes teneo, principatum obtineo, summo honore habeor. πρωτεῦον, principalis, Gl. Vet. A πρῶτος.
Πρωτηρότης, ου, ὁ, qui primus aravit, vel arat. Ex eod. & ἀρότης.
Πρωτιστεύω, f. εύσω, idem quod πρωτεύω. Ab eod.
Πρώτιστος, ίστη, ιστον, primus. πρώτιστον, & πρώτιστα, *Adv.* primo loco, primum omnium. A πρῶτος.

Πρωτόαλος, ου, ὁ, ἡ, qui primum mare tentat, primum navigat. E πρῶτον & ἅλς.
Πρωτοβαθρέω, ῶ, fut. ήσω, in primis subselliis, aut in subsellio primum colloco. A seq.
Πρωτόβαθρος, ου, ὁ, ἡ, qui in primis subselliis aut in subselliis judicum primus sedet, loco primo seu eminentissimo sedens. A βάθρον.
Πρωτοβολέω, ῶ, f. ήσω, primus jaculor. 2) primum protrudo, vel emitto. A seq.
Πρωτοβόλος, ου, ὁ, ἡ, qui primus jaculatur. A βάλλω. 2) equus, qui primum dentiit, dentes edidit. A βόλος.
Πρωτόβολος, ου, ὁ, ἡ, qui primum feritur. Ab eod.
Πρωτόγαλα, ακτος, τὸ, colostrum, lac primum post partum, sponte concrescens.
Πρωτόγαμος, ὁ, ἡ, primas nuptias agens.
Πρωτογένεια, Epith. fortunæ, primigenia, Plut. A seq.
Πρωτογενής, έος, ὁ, ἡ, primogenitus. πρωτογενέστερος, antiquior. A γίνομαι.
Πρωτογέννημα, ατος, τὸ, quod primum natum est.
Πρωτογέννητος, ου, ὁ, ἡ, primogenitus, Phil. A γεννάω.
Πρωτόγονος, ου, ὁ, ἡ, primigenius, primogenitus, primitivus. A γίνομαι.
Πρωτογόνος, ου, ἡ, primum pariens, primum enixa. Ex iisd.
Πρωτογεύστης, ου, ὁ, prægustator, qui primus gustat, Phil. gustator. A γεύομαι.
Πρωτογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, qui primus sententiam dicit, princeps senatus. A γνώμη.
Πρωτογύναικες, ων, οἱ, qui primum uxores ducunt, Hes. A γυνή.
Πρωτοδαής, έος, ὁ, ἡ, qui primus scit, qui primus didicit. A δαίω.
Πρωτόζευκτος, ὁ, ἡ, idem quod seq. A ζεύγνυμι.
Πρωτόζυξ, υγος, ὁ, ἡ, primis nuptiis junctus, primum matrimonio junctus. A ζυγός.
Πρωτόθετον, τὸ, primitivum verbum. A τίθημι.
Πρωτοθοινία, ας, ἡ, prima convivii portio. A θοίνη.
Πρωτόθρονος, ου, ὁ, ἡ, primo throno, loco, sedens.
Πρωτόθροος, *contr.* πρωτόθρους, ου, ὁ, ἡ, q. d. primisonus; Epith. oraculi, prophetiæ, apud Nonn.
Πρωτοκαθεδρία, ας, ἡ, primus in consessu aliquo locus. A καθέδρα.
Πρωτοκήριος, ου, ὁ, primicerius, primus dignitate. A κηρός, *cera*, quia primus in tabula cerata scriptus est.
Πρωτόκλητος, ου, ὁ, ἡ, primo vocatus.
Πρωτοκλισία, ας, ἡ, primus in convivio locus.
Πρωτοκλίσια, ίων, τὰ, inauguratio, cum quis primam sedem, v. c. imperii, occupat, aut cum in primo collocatur accubito in convivio. A κλίσις.
Πρωτονόμιον, ου, τὸ, prærogativa. A νομίζω.
Πρωτοκουρία, prima tonsio. A seq.
Πρωτόκουρος, ου, ὁ, ἡ, primum tonsus, qui primum tondetur. A κείρω.
Πρωτοκτίστης, ου, ὁ, qui primus vel primum creavit.
Πρωτόκτιστος, ου, ὁ, ἡ, primo conditus seu creatus, Gl. Vet. primitivus.
Πρωτοκτόνος, ὁ, qui primus occidit. A κτείνω.
Πρωτόκτονος, qui primus occisus est. Ab eod.
Πρωτοκύων, ὁ, princeps Cynicorum.
Πρωτόλειον, ου, τὸ, seu πρωτόλεια, ων, τὰ, primitiæ prædæ seu manubiarum, unde & pro præda. A λεία. 2) quævis primitiæ, qs. esset πρωτοληΐον. A ληΐον.

Πρωτολογέω, ῶ, f. ήσω, primus dico, primas dicendi partes sortitus sum. A πρωτολόγος.

Πρωτολογία, ας, ἡ, primæ partes dicendi, sermonis principium. A seq.

Πρωτολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui prior verba facit, qui primo loco loquitur.

Πρωτολοχία, ας, ἡ, prima acies, ordo primipilarium. A λόχος.

Πρωτόμαντις, εως, ὁ, ἡ, princeps vates.

Πρωτομάρτυς, υρος, ὁ, primus testis, qui primus mortem passus ob Christ. Religionem.

Πρωτόμισθος, ον, qui primus mercede conductus est.

Πρωτόμορος, ου, ὁ, ἡ, qui primus mortuus est.

Πρωτόμφαλοι, umbilicus clypei, Hesych. Ab ὀμφαλός.

Πρωτόνεως, ω, ὁ, ἡ, qui primum navigat. A ναῦς.

Πρωτοπαγής, έος, ὁ, ἡ, recens compactus, recens fabricatus. A πηγνύω.

Πρωτοπάθεια, ας, ἡ, adfectus, quo quis primum adficitur, non per consensum alterius, initium percipiendi mala. A πρωτοπαθής.

Πρωτοπαθέω, ῶ, f. ήσω, primum afficior, sc. ante alium. v. c. corpus πρωτοπαθεῖ, cum affectus animi ex ipso oritur; contra animus, cum affectus ex eo ad corpus pervenit, ut in tristitia. Ab eod.

Πρωτοπαθής, ές, qui primus incommodo afficitur, vel malum sentit. A πάσχω.

Πρωτοπαθῶς, *Adv.* ante alios malum sentiendo. A præc.

Πρωτόπαλος, ου, ὁ, luctator primarius.

Πρωτοπάτωρ, ορος, ὁ, primus pater, generis humani auctor. A πατήρ.

Πρωτόπειρα, ας, ἡ, tirocinium, Phil.

Πρωτοπειρία, ας, ἡ, rudimentum, Phil. A seq.

Πρωτόπειρος, ου, ὁ, ἡ, qui rei alicujus primum periculum fecit, qui aliquid primum est expertus. A πεῖρα.

Πρωτοπήμων, ονος, ὁ, ἡ, primum seu præcipuum damnum adferens. A πῆμα.

Πρωτόπλασις, εως, ἡ, initium fingendi, formandi, creandi, initium procreandi v. c. sobolem.

Πρωτόπλαστος, ου, ὁ, qui primus fictus formatusque est, primus homo.

Πρωτόπλοος, *contr.* πρωτόπλους, ου, ὁ, ἡ, primum navigationem expertus, qui primus navigandi fecit periculum.

Πρωτοπολίτης, ου, ὁ, princeps sc. civitatis, Phil. πρωτοπολῖται, proceres, optimates, Phil. v. πρύτανις.

Πρωτοπορεία, ας, ἡ, præeundi dignitas. 2) primum agmen in bello, prima acies.

Πρωτοπόρος, ου, ὁ, qui primus vadit, transit.

Πρωτοπραξία, ας, ἡ, prima exactio. 2) quod primum exigitur. A πρᾶξις.

Πρωτόρριζος, ου, ὁ, ἡ, primam proferens radicem. A ῥίζα.

Πρωτόρρυτος, ου, ὁ, ἡ, qui primum defluxit. Epith. lactis & vini. v. πρωτόχυτος. A ῥέω.

Πρῶτος, πρώτη, πρῶτον, primus. 2) prior, præcedens, præstantior. 3) primus, i. e. primarius, primum locum obtinens. *Superlat.* a πρὸ, pro πρότατος, unde *Jon.* fit πρώϊστος, *Attice* πρῶτος. οἱ πρῶτοι, ων, primores, primates, Gl. Vet. τὴν πρώτην, primum, int. ὥραν. τὰ πρῶτα, sc. μέρη vel γέρα, primæ partes. πρῶτον, *Adv.* primum.

Πρωτοσέληνος, ου, ἡ, prima dies, initium mensis. A σελήνη.

Πρωτοσπορός, ου, ὁ, qui primus serit, aut sevit, progenitor, parens. At πρωτόσπορος, primo seminatus, primo satus, filius primus. A σπείρω.

Πρωτοστασία, ας, ἡ, principatus, Gl. Vet. A στάσις.

Πρωτοστατέω, ῶ, f. ήσω, primus in ordine sto, antistes seu antesignanus sum. A seq.

Πρωτοστάτης, ου, ὁ, qui primus stat in acie, Phil. princeps, dux. πρωτοστάται, primores, Gl. Vet. Ab ἵστημι.

Πρωτόσφακτος, ον, primus omnium interfectus. A σφάττω.

Πρωτοτοκεῖα, ων, τὰ, jus primogenituræ. A πρωτότοκος.

Πρωτοτοκίζω, f. ίσω, primogenituræ jura tribuo. Ab eod.

Πρωτοτόκια, ίων, τὰ, v. πρωτοτοκεῖα.

Πρωτοτόκος, ου, ἡ, quæ primum peperit, primipara, Gl. Vet. A τίκτω.

Πρωτότοκος, ου, ὁ, ἡ, ante quem nullus alius ex iisdem parentibus editus est. Philox. primogenitus, primitivus. Ex iisd.

Πρωτοτομέω, ῶ, f. ήσω, primum cædo seu reseco, vel amputo. A seq.

Πρωτότομος, ου, ὁ, ἡ, qui primo cæsus & putatus est. A τέμνω.

Πρωτοτυπία, ἡ, est verborum πρωτοτύπων, vid. verbum sq. n. 2.

Πρωτότυπον, ου, τὸ, originale, principale. Phil. exemplar authenticum. 2) verbum πρωτότυπον a) primitivum, b) a Gramm. opponitur κτητικοῖς, ut Ἕλλην, a quo κτητικὸν ἑλληνικός. dicitur & ἁπλοῦν. 3) in Dialecticis πρωτότυπα, prædicamenta, Phil. A seq.

Πρωτότυπος, ου, ὁ, ἡ, exemplar, e quo simile facimus. Gl. Vet. primitivus (v. ante, n. 2.) principalis. A τύπος.

Πρωτοτύπως, principio, Gl. Vet. principaliter, primitive.

Πρωτύπνιον, ου, τὸ, primus somnus. Ab ὕπνος.

Πρωτουργός, οῦ, ὁ, ἡ, primas in opere aliquo partes obtinens, primario efficiens. Ab ἔργον.

Πρωτοφάνεια, ας, ἡ, prima apparitio. A seq.

Πρωτοφανής, έος, ὁ, ἡ, primum apparens. A φαίνομαι.

Πρωτοφόνος, ου, ὁ, primus homicida, ita vocatur Cain.

Πρωτοφορέω, ῶ, f. ήσω, primus, s. inter primos gero aliquid, ut vexillum, signum &c.

Πρωτοφόρημα, ατος, τὸ, fructus terræ, qui primum prodit, primitiæ, omninoque quod quis primo loco fert. A præc.

Πρωτοφυής, έος, ὁ, ἡ, pimo natus seu exortus. A φύομαι.

Πρωτόχνοος, *contr.* πρωτόχνους, ου, ὁ, ἡ, primam lanuginem habens.

Πρωτόχρονος, ου, ὁ, ἡ, primævus, Gl. Vet.

Πρωτόχυτος, ου, ὁ, ἡ, primum effusus, ut lac πρωτόχυτον, primum, οἶνος πρωτόχυτος &c. v. πρότροπος.

Πρώτως, *Adv.* primum, primo loco, ante omnia, primario, i. e. per se & sua natura, non per aliud externum. Gl. Vet. primo, primitus. A πρῶτος.

Πρώων, ονος, ὁ, idem quod πρών.

Πταίρω, sternuo, sternuto. ἔπταρον, aor. 2.

Πταῖσμα, ατος, τὸ, offensio, lapsus. 2) culpa, noxa, delictum, menda, error. 3) calamitas bellica. A πταίω.

Πταισμάτιον, ου, τὸ, offensiuncula, Gl. Vet. A pr.

Πταίω, f. πταίσω, *proprie*, impingo, offendo, titubo, vacillo, labor. 2) pecco, erro. 3) cladem accipio, fortuna adversa utor.

Πτακὶς, ίδος, timor, pavor. A πτήσσω.

Πτάκισμα, ατος, τὸ, & πτακισμὸς, ὁ, trepidatio, quum quis metu contrahitur. A præc.

Πτὰξ, ακὸς, ὁ, ἡ, idem quod πτακίς.

Πταρμικὴ, ῆς, ἡ, fruticis genus, qui in cacumine tuber habet, quod acri odore sternutare cogit. A seq.

Πταρμικὸς, ὴ, ὸν, qui sternutare potest vel solet. 2) sternutare cogens. A seq.

Πταρμὸς, ῦ, ὁ, sternutatio, sternutamentum. A πταίρω.

Πταίρομαι, sternuo. A πταίρω.

Πτάρνυμαι, πταίρομαι, sternuo, Gl. Vet. Ab eod.

ΠΤΑ'Ω, πτῶ, est thema, unde πτήσσω, πτήσσω, πτῆμι, πτάω, πτίσσω, πτώσσω, πτοέω, πταίω, πταίρω &c. nata sunt, in quibus omnibus est significatio commotionis, agitationis &c.

Πτέλας, ὁ, aper, Licophr.

Πτελέα, ας, ἡ, ulmus.

Πτελέϊνος, ίνη, ίνον, ulmeus, ex ulmo. A pr.

Πτελεώδης, ες, ulmeus, ulmo similis. Ab eod.

Πτελεὼν, ῶνος, ὁ, ulmetum, Gl. Vet. Ab eod.

Πτέλος, ὁ, idem quod πτέλας.

Πτέρινος, ίνη, ινον, alatus, pennatus, a pennis contextus. Gl. Vet. πτέρινον, plumatile. A πτερόν.

Πτέρις, ιδος, sive πτερὶς, ίδος, ἡ, filix mas, *herba*. Gl. Vet. πτερὶς, βοτάνη, filix. 2) locus filicibus plenus. Ab eod.

Πτέρισμα, τὸ, agitatio, plausus alarum. Longin. qs. a πτερίζω. (Sed leg. πτερύγισμα.)

Πτέρνα, *Jon.* πτέρνη, ης, ἡ, calx, calcaneus. πτέρναι, calces, Philox. 2) inferior pars mali erecti, quæ ἱστοπέδῃ inseritur. 3) extremitas, ut montis &c. postica pars.

Πτερνίζω, f. ίσω, calce peto, vel ferio, Gl. Vet. supplanto: *unde & insidior, decipio, interpretantur.* A præc.

Πτέρνιξ, ικος, ὁ, caulis casti, plantæ spinosæ. Ab eod.

Πτερνίον, ου, τὸ, pernio, Gl. Vet. Ab eod.

Πτερνὶς, ίδος, ἡ, idem quod πτέρνα, n. 1. & 3.

Πτερνισμὸς, ῦ, ὁ, ictus calcitrantis. 2) supplantatio, deceptio. A πτερνίζω.

Πτερνιστὴρ, ῆρος, ὁ, qui calce petit & verberat, qui calcibus ferire solet. 2) calcar. Ab eod.

Πτερνιστὴς, ῦ, ὁ, idem, n. 1. ab eod.

Πτερνοβάτης, ου, ὁ, qui calci inter ambulandum primum insistit, atta. E πτέρνα & βαίνω.

Πτερνογλύφος, ου, ὁ, qui pernam rodit, nomen muris in Batrachom. Ex eod. & γλύφω.

Πτερνοκοπέω, ῶ, calcaneis seu pedibus strepitum moveo, pedibus supplodo. 2) explodo, tumultuor. Ab eod. & κόπτω.

Πτερνοτρώκτης, ου, ὁ, q. d. pernivorus, pernarum rosor, nomen muris in Batrachom. Ex eod. & τρώγω.

Πτερνοφάγος, ου, ὁ, idem, ibidemque.

Πτεροδόνητος, ου, ὁ, ἡ, pennis agitatus, pennas, alas agitans, celer. Epith. avis. E πτερὸν & δονέω.

Πτεροείμων, ονος, ὁ, ἡ, alis seu pennis vestitus, alatus. Ex eod. & εἷμα.

Πτερόεις, όεσσα, όεν, alatus, pennatus, volucris. Gl. Vet. volatilis. A seq.

Πτερὸν, ῦ, τὸ, ala, pluma, pinna, Phil. pinnula, al. Gl. Vet. penna. πτερὸν πλοίου, aplustra. Phil. In veste idem quod πτερύγιον. A πέτω, πέταμαι, expando, quasi πετερόν.

Πτερόομαι, πτεροῦμαι, plumesco, Gl. Vet. volo, *metaph.* attollor, quasi alis. ἐπτερωμένος, alatus, perf. part. pass. *metaph.* spe vana oblata ad levitatem sperandi, temereque res majores suscipiendi extollor. A πτερόω, ubi v.

Πτεροποίκιλος, ου, ὁ, ἡ, varias & pictas pennas habens.

Πτερόπους, ποδος, ὁ, ἡ, alatos pedes habens. Gl. Vet. alipes.

Πτερορροέω, pennas amitto, defluvium pennarum patior.

Πτερορρυέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Πτερότης, ητος, ἡ, q. d. pennatus, si quis pennatus est. A πτερόν.

Πτεροφοίτητος, ον, alatus. Ex eod. & φοιτάω.

Πτεροφόρος, ου, ὁ, ἡ, aliger, penniger. Ex eod. & φέρω.

Πτεροφυέω, ῶ, f. ήσω, pennas produco, plumesco. Ex eod. & φύω.

Πτεροφυὴς, ὲς, alatus. Ex iisd.

Πτεροφυΐα, ας, ἡ, pennarum generatio. A pr.

Πτερόχυτος, ον, alatus. Ab eod.

Πτερόω, ῶ, f. ώσω, alas addo, alitem facio. 2) *metaph.* erigo, uti spe. 3) da navi cum paratur ad cursum, velis, remis. *Pass.* erigor, efferor &c. v. πτερόομαι. A πτερόν.

Πτερυγίζω, f. ίσω, pennas rostro purgo. 2) alas pando seu explico, tento volatum, de pullis avium. 3) frustra & inaniter conor. Gl. Vet. πτερυγίζω, crissara. A πτέρυξ.

Πτερύγινος, plumarius, adject. Gl. Vet.

Πτερύγιον, ου, τὸ, ala parva, pinna, plumula. 2) pinnaculum seu pinna, lorica ædificii. 3) summa auricula. Dim. 4) *in veste*, anguli extremi. 5) extremitas ut gubernaculi &c. A πτέρυξ.

Πτερυγοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, alæ formam habens. E πτέρυξ & εἶδος.

Πτερυγοφόρος, ου, ὁ, ἡ, penniger. 2) agmen quoddam militare. 3) cursor, tabellarius subrectas in capita pennas gerens, ut Mercurius. petasatus. Ex eod. & φέρω.

Πτερυγώδης, εος, ὁ, ἡ, alæ speciem gerens, alam referens. 2) alatus. 3) scapulas exstantes habens. Ab eod.

Πτερυγωκὸς, vel πτερύγωκυς, εος, ὁ, ἡ, alis celer. Ex eod. & ὠκύς.

Πτερύγωμα, ατος, τὸ, ala, pinna. 2) extremitas, qs. a πτερυγόω.

Πτερυγωτὸς, ὴ, ὸν, alatus, pennatus, pinnatus. Ab eod.

Πτέρυξ, υγος, ἡ, ala, pinna, penna, pluma. v. & πτερύγιον. A πτερόν.

Πτέρυξις, εως, ἡ, alarum plausus. 2) conatus volandi in pullis. A πτερύσσομαι.

Πτερύομαι, idem ac seq.

Πτερύσσομαι, f. ξομαι, alis latera ferio. 2) gestio, seu passis alis gestio, gaudeo, lætor. A πτέρυξ.

Πτέρωμα, ατος, τὸ, pennarum in avibus tegmen. 2) pinnæ murorum. A πτερόω.

Πτερώνυμος, ον, alatus. Ab ὄνομα.

Πτέρωσις, εως, ἡ, idem quod πτέρωμα. 2) pennarum generatio. A πτερόω.

Πτερωτὴς, ῦ, ὁ, qui alas addit, alis sublevat. Ab eod.

Πτερωτὸς, ὴ, ὸν, alatus, pennatus, aliger, Gl. Vet. Ab eod.

Πτεκπ-

Πτηκτικὸς, ἡ, ὸν, pavidus, animi dejectus, facilis ad trepidandum, ut pauper. A πτήσσω.

Πτῆμα, ατος, τὸ, volatus, Gl. V. A seq.

Πτῆμι, f. πτήσω, volo. inus. unde ἵπταμαι &c. A πετάω, *expando*.

Πτηνολέτις παγὶς, aves perdens, vel perimens laqueus vel rete. E πτηνὸς & ὄλλυμι.

Πτηνοπέδιλος, ον, alatos calceos habens, ut Mercurius: celer pedibus. E seq. & πέδιλον.

Πτηνὸς, ἡ, ὸν, volucris, volatilis, alatus. τὸ πτηνὸν, ᾶ, ales, avis, sc. ἔθνος. A πτῆμι.

Πτῆσις, εως, ἡ, volatus. Ab eod.

Πτήσσω, fut. ξω, proprie de ave, cum frigore metuve alas contrahit. 2) metu contrahor, expavesco, fugio, me abscondo. Gl. V. extimesco, ut pauperes & mendici, qui frigore, inedia, pudore & metu artus omnes contrahunt & contremiscunt. 2) perterrefacio. Hom. sed lectio variat, πτῆξε & τῆξε. v. πτοέω, & πτώσσω. Ab eod.

Πτητικὸς, ἡ, ὸν, volatilis. Ab eod.

Πτητικῶς, *Adv.* volatilium modo. A pr.

Πτίλος, Philox. v. πτίλος. quæ melior est lectio.

Πτιλοβάφος, ε, ὁ, plumarius, Philox. A seq. & βάπτω.

Πτίλον, ε, τὸ, penna mollis. Phil. pluma.

Πτίλος, cui e ciliis pili periere. 2) lippus. Gl. Vet.

Πτιλόνωτος, ον, Epith. avis. E πτίλον & νῶτος. cui tergum est pilis mollibus obsitum.

Πτίλωσις, εως, ἡ, pennarum plumarumque annua mutatio. 2) defluvium pilorum e palpebris callosis & rubentibus. 3) lippitudo. A πτίλος.

Πτιλωτὸς, ἡ, ὸν, pennatus seu pinnatus. 2) membrana sicca volans. Ab eod.

Πτισάνη, seu πτισσάνη, ης, ἡ, hordeum a cortice purgatum, & pistum. 2) potio vel sorbitio e tali hordeo. A πτίσσω.

Πτισανοῤῥοφία, ἡ, sorbitio ptisanæ. n. 2. A pr. & ῥοφέω.

Πτίσμα, ατος, τὸ, hordei granum, sed cortice purgatum & comminutum. Ab eod.

Πτισμὸς, ᾶ, ὁ, contusio, comminutio tundendo facta. Ab eod.

Πτίσσω, tundo. 2) pinso. 3) decortico.

Πτιστικὸς, ἡ, ὸν, pistioni aptus, qui contundi, comminui potest. Epith. carminis mulierum pinsentium. A pr.

Πτοία, ας, ἡ, pavor, consternatio, metus. 2) impotens amor, libido Venerea, cupiditas alia. A πτοέω. v. πτοίη.

Πτοέω, ῶ, f. ήσω, metu consterno, perterrefacio, obstupefacio, attonitum reddo. 2) amore, cupiditate aliqua vehementi incendo, etiam lætitia effero. πτοῦμαι, trepido, consternor, paveo, pavesco, expavesco, Gl. Vet. ἐπτοημένος, pavidus, Gl. V. exsternatus, perf. pass. part. πτοηθεὶς, obstupefactus, Phil. aor. 1. part. pass. amore vehementi captus, percussus amore. A πτῶ.

Πτόησις, εως, ἡ, idem quod πτοία. A πτοέω.

Πτοίη, ης, ἡ, idem. A πτόω, unde πτοέω, πτώσσω. v. πτύρω.

Πτοιαλέος, ε, ὁ, ἡ, pavidus, timidus. 2) amore, cupiditate incensus. A pr.

Πτοιέω, ῶ, idem quod sequens.

Πτοιέω, ῶ, f. ήσω, idem quod πτοέω. A πτοίη.

Πτοίησις, εως, ἡ, idem quod πτόησις.

Πτοῖος, ε, ὁ, timor, metus. A πτοέω.

Πτολεμίζω, pro πολεμίζω.

Πτολεμιστὴς, ᾶ, ὁ, pro πολεμιστής.

Πτολεμόνδε, pro πολεμόνδε.

Πτόλεμος, ε, ὁ, bellum, pugna, pro πόλεμος.

Πτολίαρχος, ε, ὁ, præfectus aut princeps urbis, & pro πολίαρχος.

Πτολίεθρον, pro πολίεθρον, oppidum.

Πτολιπόρθης, ὁ, idem quod sq. & ex iisd.

Πτολίπορθος, ε, ὁ, urbium populator, vastator, seu eversor. E seq. & πορθέω.

Πτόλις, εως, ἡ, pro πόλις.

Πτόλισμα, ατος, τὸ, pro πόλισμα.

Πτορθακανθος, ε, ὁ, ἡ, ramos habens spinosos, seu aculeatos. E seq. & ἄκανθα.

Πτόρθος, ε, ὁ, ramus, surculus.

Πτοώδης, εος, ὁ, ἡ, terrore perculsus, perterrefactus, pavidus. A πτοία.

Πτυαλίζω, vel πτυελίζω, f. ίσω, frequenter spuo, os sputo plenum habeo. A πτύαλον, sive πτύελον.

Πτυαλισμὸς, vel πτυελισμὸς, ᾶ, ὁ, screatus, exscreatio. 2) crebra sputi ejectio. A pr.

Πτύαλον, ε, τὸ, sputum. A πτύω.

Πτυάριον, ε, τὸ, parvum ventilabrum. A πτύον.

Πτύγμα, ατος, τὸ, plica sinus, sinus rei complicatæ. A πτύσσω.

Πτυγμάτιον, ε, τὸ, parva plicatura, sinus rei complicatæ. Dim. a pr.

ΠΤΥΓΞ, γὸς, ὁ, ptynx, *avis genus*.

Πτυελίζω, saliva abundo. A πτύελον. v. πτυαλίζω.

Πτυελισμὸς, ᾶ, ὁ, salivatio, salivæ abundantis fluxus. A pr. v. πτυαλισμός.

Πτύελον, ε, τὸ, vas, in quod sputum ejicitur. A πτύω.

Πτυκτίον, ε, τὸ, ruga. 2) libellus plicatilis, pugillares. A seq. v. πυκτίς.

Πτυκτὸς, ἡ, ὸν, plicatus, plicatilis. A πτύσσω.

Πτὺξ, πτυχὸς, ἡ, plica, plicatura. 2) ruga & sinus vestis. 3) lamina pugillarium. πτύχες, januæ, valvæ, Gl. V. tabellæ. 4) sinus clivi, valles montium. Ab eod.

Πτύξις, εως, ἡ, plicatio, plicatura. Ab eod.

Πτύον, ε, τὸ, ventilabrum, pala, Philox. πτυόφι, poet. cum ventilabro. A πτύω.

Πτύρμα, τος, τὸ, idem quod seq. & ab eod.

Πτυρμὸς, ᾶ, ὁ, pavor, consternatio. A πτύρω.

Πτυρτικὸς, ἡ, ὸν, qui facile consternatur. A seq.

Πτύρω, f. ρῶ, consterno, perterrefacio, terreo. πτύρομαι, trepido, Phil.

Πτύσις, εως, ἡ, exscreatio, sputi ejectio. A πτύω.

Πτύσκω, idem quod πτύω.

Πτύσμα, ατος, τὸ, sputum. A πτύω.

Πτυσμὸς, ᾶ, ὁ, sputi rejectio, exspuitio. Ab eod.

Πτύσσω, f. ξω, plico, complico, in rugas & sinus contraho. ἐπτυγμένος, perf. part. pass. πτυχθεὶς, aor. 1. part. pass. πτύξασθαι ἱμάτιον, duplicare pallium. πτύξομαι, complicato pallio me tegam. 2) complector, adulor. v. προσπτύσσομαι.

Πτυχὴ, ῆς, ἡ, plica, plicatura. 2) αἱ πτυχαὶ, vestes, in pr. duplices. A πτύσσω.

Πτυχίον, ε, τὸ, libellus, s. codicillus plicatilis, pugillares. A πτὺξ.

Πτυχὶς, ίδος, ἡ, pars navis, ubi nomen navis scriptum. A πτὺξ.

Πτυχώδης, εος, ὁ, ἡ, multas habens plicas, rugosus, plicatilis. A πτυχή.

Πτύω, f. ύσω, spuo, exspuo, exscreo. 2) contemno, despuo.

Πτωσκάζω, metu contrahor, expavesco. πτωσκάζεσκεν, imp. pro πτωσκάζεν. A πτώξ.

Πτωκὰς, άδος, ἡ, pavida, timida, fugax. Epith. leporis. Ab eod.

Πτῶμα, ατος, τὸ, casus, lapsus. 2) clades. 3) delictum seu erratum. 4) cadaver. A πίπτω.

Πτωματίζω, f. ίσω, cadere facio, vel præcipito. A pr.

Πτωματὶς, ίδος, ἡ, poculi seu alius vasis genus. Athen. Ab eod. (f. πωματὶς, operculo instructa.)

Πτὼξ, πτωκὸς, ὁ, ἡ, pavidus, timidus. 2) *substant.* pro lepore, & dama. A πτώσσω.

Πτώσιμος, ίμη, ιμον, caducus. πτώσιμος & πτῶμα, ἐπὶ νεκρῦ, cadaver, Gl. Vet. A seq.

Πτῶσις, εως, ἡ, casus, ruina, Phil. strages, Al. Gl. Vet. A πίπτω.

Πτωσκάζω, idem quod seq. & a seq.

Πτώσσω, f. ξω, perterreor, trepido, expavesco, metu perculsus concido. abscondo me præ metu. 2) timide mendicans oberro, mendico. A πτοέω, antiquo πτόω.

Πτωτικὸς, ἡ, ὸν, casualis, Vox Gramm. A seq.

Πτωτὸς, ὁ, ὸν, qui cadere potest vel solet, caducus. A πίπτω.

Πτωχαλαζὼν, όνος, ὁ, ἡ, pauper arrogans & jactator. E πτωχὸς & ἀλαζών.

Πτωκὰς, άδος, ἡ, idem quod πτωκὰς, vel semper esuriens, a πτώξ, vel a πτωχὸς, in altera significatione. sed verbum est dubium.

Πτωχεία, ας, ἡ, mendicitas, paupertas. A πτωχεύω.

Πτωχεῖον, ου, τὸ, locus, in quo mendici degunt, vel aluntur, domus mendicorum. Ab eod.

Πτωχεύω, f. εύσω, pauper sum, mendico, mendicando peto. πτωχεύεσκον, imperf. *Jon.* pro ἐπτώχευον. A πτωχὸς.

Πτωχίζω, f. ίσω, ad mendicitatem redigo, pauperem facio. Ab eod.

Πτωχικὸς, ἡ, ὸν, mendicus. 2) mendico conveniens. Ab eod.

Πτωχίστερος, Compar. irreg. a πτωχὸς.

Πτωχοδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum mendicorum.

Πτωχόμουσος, ου, ὁ, ἡ, pauper Musis, i. e. imperitus, indoctus. E πτ. & μοῦσα.

Πτωχοπλάστοι, qui paupertatem mentiuntur, qui specie paupertatis sunt ditissimi; item, qui non fruuntur divitiis & quasi pauperes vivunt.

Πτωχοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, ad mendicitatem redigens. E πτ. & ποιέω.

Πτωχὸς, ἡ, ὸν, *propr.* timidus. 2) mendicus, pauper, egenus. A πτώσσω.

Πτωχοτροφεῖον, ου, τὸ, locus alendis mendicis destinatus. A πτωχοτρόφος.

Πτωχοτροφέω, ῶ, f. ήσω, pauperes alo. Ab eod.

Πτωχοτροφία, ας, ἡ, mendicorum sustentatio. A seq.

Πτωχοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, qui vel quæ mendicos alit. E πτωχὸς & τρέφω.

Πύαλος, ου, idem quod πύελος.

Πυανέψια, ων, τὰ, festum quoddam Athenis. A seq.

Πυανέψιος, ία, ιον, in quo legumina seu fabæ coquuntur. E πύανον & ἕψω.

Πυανεψιὼν, ῶνος, ὁ, quintus mensis Atticus Novembri respondens. A pr.

Πυάνινος, ου, ὁ, fabaginus, e leguminibus. A seq.

Πύανον, ου, τὸ, faba, legumen. 2) triticum coctum.

Πύαρ, τὸ, coagulum. 2) primum lac a partu. A πύος.

Πυαρίτης, ου, ὁ, idem. A pr.

Πυγαῖα, ων, τὰ, sc. μέρη, nates, clunes. A seq.

Πυγαῖος, αία, αῖον, posticus, ad nates pertinens. 2) salax, libidinosus. 3) cinædus. A πυγή.

Πύγαργος, ου, ὁ, ἡ, nates albas habens, effeminatus. *Subst.* aquilæ genus cauda albicante. Ex eod. & ἀργὸς.

Πυγαρίζω, idem quod πυγίζω.

Πυγὴ, ῆς, ἡ, nates, clunes.

Πυγηδὸν, *Adv.* secundum clunes, vel nates, averse. A pr.

Πυγίδιον, ου, τὸ, exiles nates, clunes aridæ & depressæ. Dim. ab eod.

Πυγίζω, f. ίσω, nates alicujus ferio. 2) pædico. πεπυγισμένος, pædicatus, Phil. perf. part. pass. Ab eod.

Πύγισμα, τὸ, verberatio, qua nates alicujus verberantur; it. pædicatio. A pr.

Πυγιστὴς, ῦ, ὁ, pædico. Ab eod.

Πυγμαιομάχος, ου, ὁ, ἡ, cum pygmæis pugnans, Epith. gruis. E seq. & μάχομαι.

Πυγμαῖος, ου, ὁ, æquans seu explens πυγμὴν, n. 2. Pygmæus, nanus, pumilio, pusillus homo. A πυγμή.

Πυγμαχέω, ῶ, pugilatu decerto. A πυγμάχος.

Πυγμαχία, ας, ἡ, pugilatus. A seq.

Πυγμάχος, ου, ὁ, pugil, pugilatu decernens cum aliquo. E πὺξ & μάχομαι.

Πυγμὴ, ῆς, ἡ, pugnus, manus in pugnum contracta 2) mensura spatii, quod pertinet a cubito ad pugnum. 3 dimicatio, pugna, Phil. al. Gl. V. cæstus, pugilatus. A πύξ.

Πυγμῇ, *Adv.* crebro. 2) enixe. A πυγμή.

Πυγολαμπὰς, άδος, vel πυγολαμπὶς, ίδος, ἡ, cicindela, insecti genus, cujus clunes seu nates noctu lucent. E πυγὴ & λάμπω.

Πυγονιαῖος, αία, αῖον, mensuram cubiti æquans. A πυγών.

Πυγοστόλος, ου, ἡ, Epith. meretricis, qs. clunes ornans. E πυγὴ & στέλλω.

Πυγούσιος, ου, ὁ, idem quod πυγονιαῖος, & ab eod.

Πυγὼν, ῶνος, ὁ, idem quod πυγμή. n. a.

Πυδαρίζω, salio, ut πυδαρίζω, pro quo dici ait Etym. 2) ab aliquo resilio. 3) calcitro, calce nates alterius ferio.

Πυέλιον, ου, τὸ, labrum seu solium æneum, in quo se lavant. A πύελος.

Πυελὶς, ίδος, ἡ, cavitas annuli, in quam gemma inseritur, pala annuli. Ab eod.

Πύελος, ου, ἡ, solium, loculus in quo mortui cadaver reponitur. 2) solium balneare. 3) alveus, in quo lac aut alius liquor excipitur.

Πυελώδης, εος, ὁ & ἡ, concavus in modum πυέλου.

Πυετία, ας, ἡ, coagulum, v. infra πυτία.

Πυέω, ῶ, f. ήσω, suppuro, ad suppurationem perduco. A πύον.

Πύη, ης, ἡ, pro πύησις, suppuratio, morbus pulmonis, φθίσις, Ab eod.

Πυθαγόρειος, ου, ὁ, ἡ, a Pythagora ortus, Pythagoreus. A πυθαγόρας.

Πυθαγορίζω, f. ίσω, Pythagoræ sectator sum.

Πυθαγορικὸς, ἡ, ὸν, Pythagoricus.

Πυθαγορὶς, ίδος, ἡ, sectatrix Pythag. philosophiæ.

Πυθαγορισμὸς, ου, studium philosophiæ Pythagoricæ.

Πυθαγοριστὰς, *Dor* pro πυθαγοριστὴς, Pythagoræ sectator. Apud Theocr. πυθαγοριστὰς, *Dor.* A πυθαγορίζω.

Πυθεδὼν, όνος, ὁ, putredo. A πύθω.

Πυθεῖον, ου, τὸ, Pythium oraculum. A πύθιος, vel πυθέσθαι, consultando, locus, ubi conveniunt, quo se conferunt deum consulentes.

Πυθία, ας, ἡ, sc. ἱέρεια, Pythia Apollinis sacerdos, Pythia. Ab eod.

Πύθια, ίων, τά, scil. ἀγωνίσματα, Pythia, ludi in honorem Apollinis Pythii, ob interemtum serpentem Pythonem. Ab eod.

Πυθιάζω, vaticinor, ab eod. pro quo libri etiam, sed male, πυθαΐζω. Ab eod.

Πυθιάς, άδος, ἡ, Pythias, tempus inter duo Pythia. 2) sacerdos Pythia. Ab eod.

Πυθικός, ή, όν, Pythicus. Ab eod.

Πυθιονίκης, ου, ὁ, qui Pythiis ludis vicit. E πύθια & νικάω.

Πυθιόνικος, ου, ὁ, idem. Ex iisd.

Πύθιος, ία, ιον, Pythius, ad Pythios ludos, vel Apollinem Pythium, sive Pythonem etiam, & oraculum Pythium pertinens. 2) Apollinis cognomen, a serpente Pythone, quem jaculis interemerat, vel ἀπὸ τοῦ πυθέσθαι, ab interrogando, percunctando, quia eum adibant, qui dubii essent quacunque de re, de qua doceri vellent. A πύθω.

Πυθίων, ονος, ὁ, pythion, bulbi genus. Ab eod.

Πυθμενόθεν, *Adv.* funditus, prorsus. A seq.

Πυθμήν, ένος, ὁ, fundus, ima pars, radix arboris. 2) ramus, propago, culmus. οἱ ὁ.

Πυθόκραντος, ον, ab Apolline prædictus & certo futurus. A πύθιος & κραίνω.

Πυθοκτόνος, ὁ, Epith. Phœbi, interfector serpentis, v. πύθων. Ex eod. & κτείνω.

Πυθοῖ, Pythone, in Pytho. A πυθώ.

Πυθόληπτος, ου, ὁ, ἡ, a Pythio correptus, furens ex Apolline, afflatus a Phœbo. A πύθιος & λαμβάνω.

Πύθομαι, audio, a πυνθάνομαι, antiquo πεύθω.

Πυθόμαντις, εως, ὁ, ἡ, Pythicus vates.

Πυθόχρηστος, ου, ὁ, ἡ, Pythio oraculo editus, vel comprobatus. E πύθιος & χράω.

Πύθω, f. πύσω, putrefacio. πύθομαι, putresco, putrefio. A πύω, unde πύον.

Πυθώ, όος, ἡ, Pytho, urbs Phocidis, quæ & Delphi appellatur, Apollini sacra. πυθώδε, Delphos. A πυθέσθαι, *consulendo*.

Πύθων, ωνος, ὁ, Pytho, draco vel serpens, quem Apollo interemit, unde & *Pythius* cognominatus fuit. A πύθω, quia e putredine terræ ortus credebatur. (sed hæc notatio est, ut multæ, commentitia & nugax.

Πυθωνικός, ή, όν, Pythonicus. 2) a spiritu divinatorio correptus. A pr.

Πύϊον, ου, τό, pro πύον, Hesych.

Πύκα, *Adv.* dense, spisse. 2) prudenter, accurate, adfabre. (nos vulgo solide.)

Πυκάζω, fut. άσω, denso, stippo. 2) tego, intego, contego. 3) orno, exorno. πεπυκασμένος, densatus, perf. part. pass. Philox. crinitus. A pr.

Πύκασμα, τος, τό, idem quod seq. Symmachus.

Πυκασμός, ῦ, ὁ, densatio. 2) ornatio. A πυκάζω.

Πυκιμήδης, εος, ὁ, ἡ, prudens, accuratus, sedulus. E πύκα & μῆδος.

Πυκινά, *Adv.* frequenter. 2) prudenter. 3) eleganter. A πυκινός.

Πυκινοκίνητος, ον, qui crebro movetur. Ab eod. & κινέω.

Πυκινόῤῥιζος, ον, multas & diffusas late radices habens. Ex eod. & ῥίζα.

Πυκινός, ή, όν, densus, firmus, gravis, creber, frequens. 2) prudens, callidus. 3) elegans. A πύκα.

Πυκινόφρων, ονος, ὁ, ἡ, prudens. E pr. & φρήν.

Πυκινῶς, *Adv.* dense, spisse, crebro, frequenter. 2) prudenter, sapienter. 3) accurate, firmiter. Ab eod.

Πυκνά, *Adv.* crebro, frequenter. A πυκνός.

Πυκνάζω, frequento, Gl. Vet. spisso. πυκνάζει, continuat, Phil. Ab eod.

Πυκνάκις, *Adv.* frequenter. A πυκνά.

Πυκνόβλαστος, ου, ὁ, ἡ, dense germinans. E πυκνός & βλαστάνω.

Πυκνογόνατος, ου, ὁ, ἡ, densis geniculis constans, crebris distinctus geniculis & internodiis. Ex eod. & γόνυ.

Πυκνόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, densos seu multos fructus habens.

Πυκνοκίνδυνος, ου, ὁ, ἡ, qui frequenter periclitatur, qui crebris se periculis objicit.

Πυκνόκομον, ου, τό, Pycnocomum, *herba*. A κόμη.

Πυκνόν, *Adv.* crebre, frequenter. A πυκνός.

Πυκνοπνεύματος, ου, ὁ, ἡ, qui crebro respirat. A πνεῦμα.

Πυκνόπτερος, ον, densas, i. e. firmas alas habens. A πτερόν.

Πυκνόπορος, ου, ὁ, ἡ, densos meatus habens.

Πυκνόῤῥιζος, ου, ὁ, ἡ, densas aut crebras radices habens, qui est densa radice. A ῥίζα.

Πυκνόῤῥωγος, ον, idem quod sequens. A ῥώξ.

Πυκνόῤῥωξ, ωγος, ὁ, ἡ, densus acinis. Epith. uvæ.

Πυκνός, ή, όν, densus, solidus, spissus, creber, frequens. 2) prudens. Per Syncopen a πυκινός.

Πυκνόσαρκος, ου, ὁ, ἡ, qui densa est carne, qui solidum habet corpus & succi plenum. A σάρξ.

Πυκνοσπορέω, ῶ, f. ήσω, dense sero, vel semino. πυκνοσποροῦμαι, dense seror. A sq.

Πυκνόσπορος, ου, ὁ, ἡ, densa satus, dense seminatus.

Πυκνοστήμων, ὁ, ἡ, vestis densum stamen habens. A στήμων.

Πυκνόστικτος, ου, ὁ, ἡ, crebris punctis distinctus, maculosus.

Πυκνόστυλος, ου, ὁ, ἡ, multas habens columnas.

Πυκνότερον, *Adv.* sæpius, crebrius, spissius, Philox. A πυκνός.

Πυκνότης, ητος, ἡ, densitas, spissitudo. 2) crebritas. 3) prudentia. Ab eod.

Πυκνόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, crebros oculos seu gemmas habens.

Πυκνόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, densa habens folia, densus foliis. A φύλλον.

Πυκνόω, ῶ, f. ώσω, denso, spisso, stipo. A πυκνός.

Πύκνωμα, ατος, τό, idem quod πυκνότης. A pr.

Πυκνῶς, *Adv.* dense, spisse, crebro. A πυκνός.

Πύκνωσις, εως, ἡ, densatio, spissatio. A πυκνόω.

Πυκνωτικός, ή, όν, densandi vim habens. Ab eod.

Πυκτεῖον, ου, τό, tablinum, armarium libellorum. A πυκτίς.

Πύκτευσις, εως, ἡ, dimicatio, Phil. A πυκτεύω.

Πυκτευτής, οῦ, ὁ, pugil, pugnator, Gloss. Vet. A seq.

Πυκτεύω, f. εύσω, pugilatu certo, pugilor, dimico. Phil. 2) pugnos incutio, Phil. Gl. Vet. A sq.

Πύκτης, ου, ὁ, pugil, Philox. A πύξ.

Πυκτικός, ή, όν, pugilatui aptus. A pr.

Πυκτίον, ου, τό, idem quod sequens.

Πυκτίς, ίδος, ἡ, libellus seu tabella plicatilis, vel potius pugillaris. A πυκτός.

Πυκτομαχέω, idem quod πυκτεύω. A πύκτης & μάχομαι.

Πυκτός, ή, όν, plicatus, complicatus, pro πτυκτός. A πτύσσω.

Πυκτο-

Πυκτοσύνη, ης, ἡ, pugilatus. A πύκτης. (vel potius a πὺξ, pugnus, quia pugno res geritur.)

Πυλαγόραι, οἱ, legati, qui a ſingulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, publice & de re publica mittebantur. E πύλαι & ἀγείρομαι, vel ἀγορεύω.

Πυλαγορέω, ῶ, ſum Pylagoras. A pr.

Πύλαι, ῶν, αἱ, Pylæ, vide πύλη.

Πυλαία, ας, ἡ, ſc. σύνοδος, Amphictyonum concilium, quod ad Pylas, ſive Thermopylas, bis quotannis haberi ſolebat. A pr.

Πυλαΐτης, ου, ὁ, unus e vulgo, quod ad Thermopylas confluebat, homo nihili, de circo. A pr.

Πυλαῖος, αία, αῖον, qui eſt extra portas. 2) Pylis oriundus. Ab eod.

Πυλαῖτις, ιδος, ἡ, epith. Minervæ, quæ in portis urbium pingebatur. A πύλη.

Πυλαωρὸς, οῦ, ὁ, ἡ, janitor vel janitrix. v. πυλωρός. Ab eod.

Πυλάρτης, ου, ὁ, habens portas validas & bene compactas. Epith. Plutonis. E πύλη & ἄρω.

Πυλαουρὸς, & πυλαωρὸς, ὁ, ὁ, cuſtos portæ. Ex eod. & ὄρος.

Πυλεών, ῶνος, ὁ, veſtibulum, atrium. Philox. janua. A ſq.

Πύλη, ης, ἡ, porta. *Plur.* πύλαι, portæ. 2) anguſtiæ montium, quibus per eos tranſitur. 3) locus Græciæ talis, qui & Thermopylæ.

Πυληγενὴς, έος, ὁ, ἡ, Pylo ortus ſeu oriundus, in inſula Pylo natus. E πύλος & γίνομαι.

Πυληγόρος, ὁ, idem quod πυλαγόρας.

Πυλαδόκος, ου, ὁ, janitor. E πύλη & δέχομαι.

Πυλὶς, ίδος, ἡ, portula. A πύλη.

Πύλος, ου, ὁ, porta, veſtibulum. 2) Pylus, ſ. inſula exigua ad Peloponneſum. Ab eod.

Πυλουρὸς, οῦ, ὁ, ἡ, portæ cuſtos, janitor, janitrix. Ex eod. & ὄρος.

Πυλοῦχος, ου, ὁ, ἡ, portas ſuſtinens. Ex eod. & ἔχω.

Πυλόω, ῶ, ſ. ώσω, portis munio, ſeu claudo. A πύλη.

Πύλωμα, ατος, τὸ, porta ſ. janua. A pr.

Πυλὼν, ῶνος, ὁ, atrium ſeu exterius veſtibulum. 2) porta, oſtium. Philox. janua. πυλῶνες, januæ, Gl. V. A πύλη. v. πυλεών.

Πυλωρέω, ῶ, ſ. ήσω, portæ præſum cuſtodiæ. A ſq.

Πυλωρὸς, οῦ, ὁ, cuſtos portæ, janitor. 2) cuſtos, defenſor. 3) introitus ſeu veſtibulum. 4) meatus ventriculi inferior. Ex eod. & ὤρος.

Πύματος, η, ον, extremus, ultimus. πύματον, & πύματα, *Adv.* ultimum.

Πύνδαξ, ακος, ὁ, fundus in modio &c. item operculum. 2) manubrium gladii. (unde Lat. *fundus*. item βένθος & πόντος, nec non βυθός.)

Πυνθάνομαι, & πεύθομαι, ſ. πεύσομαι, audio, intelligo, cognoſco, reſciſco, certior fio, etiam ſentio ap. Hom. 2) interrogo, quæro, ſciſcitor, Gl. Vet. conſulto, rogito, percontor, Philox. (A πύνδος aut πύθος, quod idem atque βυθὸς & *fundus*, proprie fundum rei pede, aut conto, aut plumbato, explorare.)

Πὺξ, *Adv.* pugno vel pugnis.

Πυξ, πυγὸς, ἡ, nates, clunes. A πυγή.

Πυξάκανθα, ης, ἡ, arbor quædam ſpinoſa. E πύξος & ἄκανθα.

Πυξεὼν, ῶνος, ὁ, buxetum, Gl. V. A πύξος.

Πυξίδιον, ου, τὸ, parva pyxis. 2) parva tabella. Dim. a πυξίς.

Πύξινος, ίνη, Jon. ίνη, ινον, buxeus, e buxo. A ſeq.

Πύξινος, ίνη, ινον, idem. de colore. A πύξος.

Πυξίον, ου, τὸ, tabella ſcriptoria. 2) parva pyxis. Dim. a πύξος. v. πυκτίς.

Πυξὶς, ίδος, ἡ, pyxis, vaſculum e buxo teres, oblongum, & operculo clauſum. Phil. fritillus. A πύξος.

Πυξογλυφέω, buxum torno, Artemid. A ſq. & γλύφω.

Πύξος, ου, ἡ, buxus.

Πυξώδης, εος, ὁ, ἡ, buxo abundans. 2) buxeus. A pr.

Πυοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, puri ſimilis, purulentus. E ſq. & εἶδος.

Πύον, ου, τὸ, pus, ſanguis putrefactus. 2) pro πύος, ου. A πύος.

Πυοποιέω, ῶ, ſ. ήσω, pus moveo. A ſq.

Πυοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, pus movens, ſuppurationem adjuvans. E πύον & ποιέω.

Πυοῤῥοέω, ῶ, ſ. ήσω, pure mano, pus effundo. A πυόῤῥοος.

Πυοῤῥοια, ας, ἡ, fluxus puris, ſuppuratio. A ſeq.

Πυόῤῥοος, *contr.* πυόῤῥους, ου, ὁ, ἡ, pure fluens, e quo pus manat. E πύον & ῥέω.

ΠΥ'ΟΣ, ου, ὁ, vel πυὸς, οῦ, ὁ, coloſtrum ſeu coloſtra, primum lac a partu in omnibus animantibus. πύος, ου, τὸ, pus.

Πυουλκὸς, οῦ, ὁ, ἡ, pus extrahens. E πύον & ἕλκω.

Πυόω, ῶ, ſ. ώσω, ſuppuro, ad ſuppurationem perduco. Ab eod.

Πυππάζω, poppyſmate adulor, demulceo. A ſq.

ΠΥΠΠΑΞ, vox palpi ſeu poppyſmatis.

Πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis. 2) febris.

Πυρὰ, ᾶς, ἡ, pyra, rogus, lignorum ſtrues igne ſubjecto ardens. A pr.

Πυράγρα, ας, ἡ, forceps, quo ignita tenemus, aut ex igne eximimus. Ex eod. & ἀγρα.

Πυραγρέτης καρκῖνος, pro πυράγρα, q. d. cancer ignita tenens. A pr.

Πυράζω, exuro, cremo. 2) pro πυῤῥάζω, rubeo, rutilo. A πυρά.

Πυραίθω, ignem accendo.

Πυράκανθα, ης, ἡ, pyracantha, q. d. ignea ſpina, i. e. valde urens & pungens.

Πυράκης pro πυῤῥάκης, rufus.

Πυράκινος, ία, ιον, rufus. A pr.

Πυρακτέω, ῶ, ſ. ήσω, in igne verſo & candefacio. 2) uro, incendo, inflammo. A πῦρ & ἄγω.

Πυρακτόω, ῶ, ſ. ώσω, in igne verſo, candefacio. πεπυρακτωμένος, candefactus. Ex iisd.

Πυράκτωσις, εως, ἡ, actio ipſa in igne verſandi. 2) incendium. A pr.

Πυραλὶς, vel πυραλλὶς, ίδος, ἡ, igniaria, nomen avis. Gl. V. ſpinturnix. E πῦρ & ἅλλομαι.

Πυράμη, ης, ἡ, falx, qua triticum demetitur, falx meſſoria. E πυρὸς & ἀμάω.

Πυραμητὸς, οῦ, ὁ, meſſis tritici. 2) tempus meſſis. A πυρὸς & ἄμητος.

Πυράμινος, η, ον, triticeus, Lucian. qſ. a πύραμος.

Πυραμὶς, ίδος, ἡ, pyramis, figura in conum, velut flamma ignis, attenuata. 2) placenta quædam. A πῦρ.

Πυραμοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, ſpeciem pyramidis habens, ſeu pyramidatus. E pr. & εἶδος.

Πυραμοῦς, ſc. ἄρτος, οῦντος, placentæ genus e tritico toſto, admixto melle, quod præmii loco dabatur iis, qui inſomnes pernoctaſſent in ſympoſiis. 2) placenta quævis. A πυρός.

Πύραργος, idem qui πύγαργος, quæ eſt vera ſcriptura.

Πυραυγὴς, έος, ὁ, ἡ, igni fulgens, qui ignei fulgoris eſt, igne rutilans. E πῦρ & αὐγή.

Πύρα-

Πύραυνον, ου, τὸ, igniarium, vas, quo prunæ ardentes in mensam inferuntur. Ex eod. & αὔω.

Πυραύστης, ου, ὁ, pyrausta, infectum quod lucernis advolans, exustisque alis delapsum perit. Ex iisd.

Πυραυστόμορος, ὁ, idem. A pr. & μόρος. (Sed sunt duo vocabula πυραύστου μόρος.)

Πυράγκαυστος, ου, ὁ, ἡ, ardens, sed ita, ut igni non absumatur.

Πυργηδὸν, *Adv.* ad modum turris, de acie, quæ πύργος dicitur. A πύργος.

Πυργηρέω, & πυργηρῶμαι, in turri sto, turrim custodio, sum in arce, contineo me intra muros. qs. a πυργήρης, qui turri continetur. Ab ἄρω.

Πύργινος, qs. turreus, Gl. Vet. turriformis. 2) firmus, firmans. A πύργος.

Πυργίον, ου, τὸ, turricula, vario sensu. v. πύργος. Dim. ab eod.

Πυργισκάριον, ου, τὸ, turricula, armarium, Gl. V. A seq.

Πυργίσκος, ου, ὁ, idem. Phil. A πύργος.

Πυργίσκιον, τὸ, idem. A pr.

Πυργίτης, ου, ὁ, in turribus degens. πυργίτης στρουθός, passer muralis, Gl. V. A πύργος.

Πυργόβαρις, εως, ἡ, arx, palatium, propugnaculum turritum. οἱ δ. Hes. Suid. Ex eod. & βάρις.

Πυργοδαΐκτης, ου, ὁ, ἡ, turribus infestus, turres vastans & destruens. Ex eod. & δαΐζω.

Πυργοειδὴς, ὲς, turris speciem habens. Ex eod. & εἶδος.

Πυργομαχέω, ῶ, f. ήσω, e turri pugno. Ex eod. & μάχομαι.

Πυργοποιέω, πυργοποιῶ, turrifico, Gl. V.

Πυργοποιΐα, ἡ, exstructio turrium. A pr.

Πύργος, ου, ὁ, unde voc. medii ævi, *burgus*, turris. 2) arx, castellum. 3) mœnia, quæ fere turribus instructa. *& hinc* 4) urbs munita, s. cum arce. 5) villa magnifica, turri etiam instructa, itemque alta, ut situ, velut in vinea. 6) præsidium, propugnaculum, etiam de homine. 7) acies quadrata. 8) fritillus.

Πυργοσκάφος, ου, ὁ, dirutor turrium & mœnium. Suid. E pr. & σκάπτω.

Πυργοῦχος, ου, ὁ, turris fulcrum, pars navis, Polyb. Ex eod. & ἔχω.

Πυργοφορέω, ῶ, f. ήσω, turrim sustineo.

Πυργοφόρος, ου, ὁ, ἡ, turrifer seu turriger. E π. & φέρω.

Πυργοφύλαξ, κος, propugnator turris.

Πυργόω, ῶ, f. ώσω, turri instruo & munio. 2) in altum tollo, in turris altitudinem eveho, amplifico, exaggero. πεπύργωσαι, elatus es, superbis, perf. pass. 2. sing. A πύργος.

Πυργώδης, εος, ὁ, ἡ, turritus, Gl. V. Ab eod.

Πύργωμα, ατος, τὸ, turris. A πυργόω.

Πύργωσις, εως, ἡ, idem quod πυργοῦχος, *in navi*. Ab eod.

Πυργῶτις, ιδος, ἡ, turrita. Ab eod.

Πυργωτὸς, ὴ, ὸν, turritus, fastigatus. Ab eod.

Πυρδαὴς, έος, ὁ, ἡ, igni ardens, ambustus, candens. E πῦρ & δαίω.

Πύραυνον, ου, τὸ, igniarium, vas, in quo prunæ feruntur, servantur, titio ignitus, qui cineribus obruitur ad conservandum ignem. 2) culina, coquina. Ex iisd.

Πύραυνιον, ου, τὸ, idem & ex iisd.

Πύρεθρον, ου, τὸ, pyrethrum, *herba*. A πῦρ.

Πυρεῖον, ου, τὸ, igniarium. v. πύραυνον, n. s. ignitabulum, ligna in pr. quorum attritu ignis excitari solebat, Gl. Vet. turibulum. Ab eod.

Πυρεκβόλος, ου, ὁ, ἡ, ignem ejiciens seu evomens, silex, scintillas edens, Gl. V. ignivomus, flammivomus. πυρεκβόλον, fomes, Gl. Vet. E πῦρ & ἐκβάλλω.

Πυρεκτικὸς, ὴ, ὸν, febrilis. A πυρέσσω.

Πυρεξις, εως, ἡ, febris, s. paroxysmus febrilis. Ab eod.

Πυρέσσω, vel ἔττω, fut. ξω, febrio, febricito. A πυρετός.

Πυρεταίνω, idem. Ab eod.

Πυρέτιον, ου, τὸ, febricula. Dim. ab eod.

Πυρετὸς, οῦ, ὁ, igneus calor, igneus æstus. 2) febris. A πῦρ.

Πυρετοφόρος, ον, febrim afferens, gignens. A pr. & φέρω.

Πυρέττω, vide πυρέσσω.

Πυρετώδης, εος, ὁ, ἡ, febrilis, vel cum febrili motu conjunctus. 2) febres excitans. 3) calidus. A πυρετός.

Πυρεὺς, έως, ὁ, qui igni inflammat, qui ignes subjicit. A πυρεύω.

Πυρευτικὸς, ὴ, ὸν, igniarius. Ab eod.

Πυρευτὴς, οῦ, ὁ, piscator igni fallens pisces. A πυρεύω.

Πυρευτικὸς, ὴ, ὸν, igni utens, qui per ignem facit, vel fit. πυρευτικὴ, sc. θήρα, piscatio, quæ noctu ad lumen fit. A sq.

Πυρεύω, f. εύσω, ignem immitto, igne inflammo. A πῦρ.

Πυρὴ, ῆς, ἡ, Jon. pro πυρά.

Πυρήιον, ου, τὸ, igniarium Jon. pro πυρεῖον.

Πυρὴν, ῆνος, ὁ, nucleus, Gl. V. bacca, nucleus, in primis olivæ. 2) specilli pars altera, in nuclei modum rotunda. 3) granum turis. 4) gemma quædam.

Πυρήνεμος, ου, ὁ, ἡ, ignem ventilans. E πῦρ & ἄνεμος.

Πυρήνη, ης, ἡ, nucleus, ossiculum in pomis, mespilis, cerasis aut palmulis. A πυρήν.

Πυρηνοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, baccæ vel nucleo similis. Ex eod. & εἶδος.

Πυρηνώδης, εος, ὁ, ἡ, lignosus, interiore ligno multum dives. Ab eod.

Πυρηφόρος, ου, ὁ, ἡ, triticum ferens, tritici ferax. E πυρός & φέρω.

Πυρία, ας, ἡ, sicca sudatio. 2) vas caldarium, quo excalefacto sudatio ciebatur. A πῦρ.

Πυριάζω, calore foveo, Gl. V. A pr.

Πυρίαμα, ατος, τὸ, fomentum. A πυριάω.

Πυρίασις, εως, ἡ, idem, fomentatio, Phil. Ab eod.

Πυριατήριον, ου, τὸ, locus, in quo sudantes πυριῶνται. 2) cella caldaria, hypocaustum, vaporarium. Ab eod.

Πυριέφθος, ου, ὁ, colostratus, igni coctus & coagulatus, de lacte, maxime primo, sed tamen & de pane. v. & πυριεφθής. Ab eod.

Πυριατὸς, ὴ, ὸν, fomentatus, calefactus. 2) igni coctus. A sq.

Πυριάω, ῶ, f. άσω, foveo: & πυριάομαι, ῶμαι, foveor. 2) sudo & incalesco e πυρίας, sive camini calefactione. A πῦρ.

Πυρίβιος, ου, ὁ, ἡ, in igni vivens.

Πυριβρεμέτης, ου, ὁ, ignistrepus, s. inter faces, lumina, strepens, ut saltatio nocturna. E πῦρ & βρέμω.

Πυρίβρομος, ὁ, luculentissimus, de sole. Ex iisd. v. πυρίδρομος.

Πυρίβρωτος, ου, ὁ, ἡ, igni exesus, absumtus.

Πυριγενέτης, ου, ὁ, idem quod seq.

Πυριγενὴς, έος, ὁ, ἡ, igni satus seu genitus, factus. E πῦρ & γίνομαι.

Πυρί-

Πυρίγληνος, ου, ὁ, ἡ, igneas pupillas habens. Ex eod. & γλήνη.

Πυριγλώχιν, ινος, ὁ, ἡ, ignitam cuspidem vel aciem habens. Ex eod. & γλωχίν.

Πυριγενὴς, ου, ὁ, ἡ, ignem generans. Ex eod. & γίνομαι.

Πυρίδαπτος, ον, igni consumtus. Ex eod. & δάπτω.

Πυρίδιον, ου, τό, igniculus. Dim. a πῦρ.

Πυρίδρομος, ον, Epith. poet. solis, stellarum, etiam Jovis fulg. & Cupidinis, igneus. Ex eod. & δρόμος. v. πυρίβρομος.

Πυριάτης, ου, ὁ, & πυριατικὸς, ἡ, ὀν, Poll. pro πυριάτης & πυριατικὸς, ubi vid.

Πυρίεφθος, ου, ὁ, ἡ, igni coctus. Gl. V. πυρίεφθον, colostra. v. πύος.

Πυρήκης, εος, ὁ, ἡ, in igni acutus, seu cujus acies ignita est. A πῦρ & ἀκή.

Πυριθαλπὴς, έος, ὁ & ἡ, igni calefactus. Ex eod. & θάλπω, s. θάλπος.

Πυρίκαος, ου, ὁ, ὁ, igni cremans. Ex eod. & καίω.

Πυρίκαυστος, ου, ὁ & ἡ, igni caustus, adustus. Ex iisd.

Πυρίκαυτος, ου, ὁ, ἡ, idem ex iisd.

Πυρίκμητος, ου, ὁ, ἡ, igni elaboratus. 2) ab igni adustus. E πῦρ & κάμνω.

Πυρίκτυπος, ου, ὁ, ἡ, igni crepans aut crepitans.

Πυριλαμπὴς, έος, ὁ, ἡ, igni micans vel rutilans, splendens. A πῦρ & λάμπω.

Πυριλαμπὶς, ίδος, ἡ, vermiculus in tenebris lucens, cicindela, noctiluca. Ex iisd.

Πυρίληπτος, ου, ὁ, ἡ, igni occupatus, ignem concipiens.

Πυριμαργέω, ῶ, vi flammea glisco. A πῦρ & μαργαίνω.

Πυρίμαχος, ου, ὁ, ἡ, fervens in pugna, qui tam acriter pugnat, ut ei resisti nequeat, non magis, quam igni furenti. Ex eod. & μάχομαι.

Πυρίμορφος, ου, ὁ, ἡ, ignis formam habens. Ex eod. & μορφή.

Πύρινος, ίνη, ινον, igneus, a πῦρ. 2) triticeus. A πυρός.

Πυρίον, ου, τό, idem quod πυρεῖον.

Πυρίπνοος, ον, igneam vim habens.

Πυριπνέω, ignem spiro.

Πυρίπνους, contr. πυρίπνοος, ου, ὁ, ἡ, idem quod πυρίπνοος.

Πυριπόλος, ὁ, v. πυρπόλος.

Πυρίρραγης, έος, ὁ, ἡ, igni fractus. E π. & ῥήγνυμι.

Πυρισμάραγος, ου, ὁ, ἡ, igni crepans. Ex eod. & σμαραγέω.

Πυρίσπαρτος, ου, ὁ, ἡ, ignes spargens, s. in quo ignes sparsi sunt.

Πυρίσπορος, ον, idem. at πυρισπόρος, ignem spargens, fulgens. E π. & σπείρω.

Πυρίστακτος, ου, ὁ, ἡ, ex quo ignis stillat. E π. & στάζω.

Πυριστάτης, ου, ὁ, tripes ferreus, Phil. Ex eod. & ἵσταμαι.

Πυρισφάραγος, ου, ὁ, ἡ, qui ignis instar cum quodam strepitu lacerat & absumit.

Πυριόω, ardeo. A πῦρ.

Πυρίτης, ου, ὁ, scil. λίθος, lapis pyrites, ignem edens. Gloss. Vet. silex. A πῦρ. 2) triticeus. A πυρός.

Πυρῖτις, ιδος, ἡ, ut πυρίτης λίθος, lapis pyrites. A πυρίτης.

Πυριτρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, igni nutritus. E π. & τρέφω.

Πυριτρόφος, ου, ὁ, ἡ, ignem alens s. nutriens. Ex iisd.

Πυρίφατος, ον, igni absumtus. E π. & φάω.

Πυριφεγγὴς, ὲς, igni fulgens. Epith. solis. E π. & φέγγος.

Πυριφλεγέθης, ὁ, ἡ, igneo ardore afflictus. E π. & φλεγέθω.

Πυριφλεγέθων, οντος, ὁ, igni ardens, vel igneo ardore flagrans. 2) fluvius infernalis. Ex iisd.

Πυριφλεγὴς, έος, ὁ, ἡ, igni ardens, vel igni adustus, igneo ardore flagrans. E π. & φλέγω.

Πυριφλέγων, ὁ, idem. Ex iisd. (melius duobus vocabulis, πυρὶ φλέγων.)

Πυρίφλεκτος, ου, ὁ, ὁ, idem & ex iisd.

Πυρίφοιτος, ον, Epith. solis & stellarum, ut πυρίδρομος. E π. & φοιτάω.

Πυρίχαλκος, ου, ὁ, igneum æs.

Πυρίχρως, ωτος, ὁ, ἡ, ignei coloris, rutilus, fulvus. E π. & χρόα.

Πυρκαεὺς, έως, ὁ, qui incendit, inflammat. E π. & καίω.

Πυρκαϊὰ, ᾶς, ἡ, rogus, ustrina, Phil. 2) inflammatio, incendium. Ex iisd.

Πυρκόοι, οἱ, qui ex igni divinant. E π. & κοέω.

Πύρνα, τὰ, *Subst.* panis frusta. 2) panis. A πύρινος.

Πυρνὸς, ου, ον, maturus, edulis. Ab eod.

Πύρνος, η, ον, triticeus. 2) *Subst.* fragmentum panis, bolus, victus, alimentum. v. & πύρνα. Reperitur & πύρνη. A πυρὸς, per Sync. pro πύρινος.

Πυρόβιος, ου, ὁ, ἡ, in igni vivens. E πῦρ & βίος.

Πυροβόλος, ου, ὁ, ἡ, ignes jaculans, aptus ad jaculandos ignes. E π. & βάλλω.

Πυρογενὴς, έος, ὁ, ἡ, frumento ortus, tritico genitus. E πυρὸς & γίνομαι.

Πυροδαίσιον, ου, τό, locus, ubi ignem accendunt, focus, culina. E πῦρ & δαίω.

Πυροδόκος, ου, ὁ, ἡ, triticum recipiens. E πυρὸς & δέχομαι.

Πυροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, igni similis, igneus. E πῦρ & εἶδος.

Πυροειδῶς, *Adv.* ignea specie. A pr.

Πυρόεις, όεσσα, όεν, igneus, ignitus, vel urens in modum ignis, fervens. A πῦρ.

Πυροκαπηλεύω, frumento negotior. E πυρὸς & κ.

Πυρολαβὶς, ίδος, ἡ, Gloss. Vet. forceps. E πῦρ & λαβή.

Πυρολαμπὶς, vid. πυριλαμπίς.

Πυρολόγος, ου, ὁ, ἡ, triticum colligens seu metens. E πυρὸς & λέγω.

Πυρομαντεία, ας, ἡ, divinatio ex igni. A sq.

Πυρόμαντις, εως, ὁ, ἡ, ex igni divinans. A πῦρ & μ.

Πυρομετρέω, frumentum metior. E πυρὸς & μ.

Πυροπάλαμος, ον, v. πυρπάλαμος.

Πυροπωλέω, ῶ, f. ήσω, triticum vendo.

Πυροπώλης, ου, ὁ, tritici venditor. E πυρὸς & π.

Πυρορραγὴς, έος, ὁ, ἡ, igni ruptus, ignis vi ruptus, seu fractus, inutilis. E πῦρ & ῥήγνυμι.

Πυρὸς, οῦ, τό, triticum, frumentum.

Πυροσθενὴς, έος, ὁ, ἡ, ignipotens, Gl. V. E πῦρ & σθένος. v. πυρσοδυνάστης.

Πυροτομία, ας, ἡ, messis tritici, messis. E πυρὸς & τέμνω.

Πυροφόρος, ου, ὁ, ἡ, triticum ferens, tritici ferax. Ex eod. & φέρω.

Πυροφόρος, ου, ὁ, ἡ, ignifer. E πῦρ & φέρω.

Πυρόχρως, idem quod πυρίχρως.

Πυρόω, ῶ, f. ώσω, accendo, incendo, ustulo, torreo, cremo, comburo. πυροῦμαι, calesco, ardeo, Gl. Vet. πεπύρωται, calet, Philox. perf. pass. A πῦρ.

Πυρπαλαμάομαι, in malis artibus agilem esse. Eust. A sq.

Πυρ-

Πυρπαλάμη, ης, ἡ, de callido & versuto homine, Eust. Suid. v. πυρπολέω.

Πυρπάλαμος, vel πυρπαλάμης, ου, ὁ, idem Hes. 2) ignem protendens, ignitus. E πῦρ & παλάμη.

Πύρπνοος, ο, ὁ, ἡ, v. πυρίπνοος.

Πυρπολέω, ῶ, f. ήσω, circa ignem versor, ignem accendo. 2) igni & incendiis vasto, igni depopulor. πυρπολοῦμαι, incendor. πεπυρπολημένος, incensus, perf. part. pass.

Πυρπόλημα, ατος, τὸ, vastatio per ignem.

Πυρπόλησις, εως, ἡ, idem. 2) incendium.

Πυρπόλος, ου, ὁ, igni urens, Epith. Bacchi, ob nocturna sacra, ignitus.

Πυῤῥάζω, fut. άσω, rubeo, Gloss. Vet. rutilo. A πυῤῥός.

Πυῤῥάκης, ου, ὁ, rufus. Ab eod. v. πυρράκης.

Πυῤῥαλὶς, ίδος, ἡ, v. πυραλίς.

Πυῤῥίας, ο, ὁ, serpens coloris rubri. Ab eod.

Πυῤῥιάω, ῶ, idem quod sequens.

Πυῤῥίζω, f. ίσω, rufus sum, rubesco, rufum colorem imitor. Gl. Vet. flaveo, ruseo. A πυῤῥὸς.

Πυῤῥίχη, ης, ἡ, sc. ὄρχησις, Pyrrhicha, saltatio armata. 2) carmen s. cantus, ad quem saltatur. A Πύῤῥιχος, qui hujus saltationis auctor traditur.

Πυῤῥιχιακῶς, *Adv.* per pyrrhichios pedes. A πυῤῥίχιος.

Πυῤῥιχίζω, f. ίσω, Pyrrhicham salto, cum armis tripudio. A πυῤῥίχη.

Πυῤῥίχιος πὲς, Pyrrhichius pes, duabus syllabis brevibus constans. Ab eod.

Πυῤῥιχιστὴς, ῦ, ὁ, qui Pyrrhicham saltat. A πυῤῥιχίζω.

Πυῤῥιχιστικὸς, ἡ, ὸν, pyrrhichius. A pr.

Πύῤῥιχος, ίχη, ιχον, rufus. 2) nomen pr. ejus, a quo inventa & demonstrata pyrrhicha traditur. A πυῤῥός.

Πυῤῥόθριξ, τρίχος, ὁ, ἡ, cui rufa seu rutila, item flava coma est, cui rufi seu rutili pili sunt.

Πυῤῥοκόραξ, ακος, ὁ, corvi genus luteo rostro.

Πυῤῥοπίπης, ο, ὁ, flavarum feminarum amator. E πυῤῥὸς & ὀπιπτεύω.

Πυῤῥὸς, ρὰ, ρὸν, fulvus, & veluti e flavo candicantem habens colorem, rufus, flavus, Gl. Vet. A πῦρ.

Πυῤῥότης, ητος, ἡ, color rufus seu rutilus. A pr.

Πυῤῥότριχος, ου, ὁ, ἡ, v. πυῤῥόθριξ.

Πυῤῥούλας, ου, ὁ, avis, a rufo colore dicta, rubecula vel rubicilla. A πυῤῥός.

Πυῤῥόω, ruso, as, Gl. Vet. Ab eod.

Πυῤῥώδης, ες, rubicundus. Ab eod.

Πυρσαίνω, rufum facio. A πυρσὸς pro πυῤῥός.

Πυρσεία, ας, ἡ, significatio, quæ fit succensis & sublatis facibus. A πυρσεύω.

Πυρσευτὴς, ῦ, ὁ, qui significationem facit accensis & sublatis facibus, qui e specula signum dat igne. A sq.

Πυρσεύω, f. εύσω, face accensa signum do. A πυρσὸς, *fax*.

Πυρσόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, flammeis linguis micans. E πυρσὸς & γλῶσσα.

Πυρσοδυνάστης, ου, ὁ, ignipotens.

Πυρσόκορσος, ον, rufum caput habens. E πυρσὸς, *rufus*, & κόρση.

Πυρσομορφέω, ῶ, f. ήσω, igni formo.

Πυρσόνωτος, ου, ὁ, ἡ, rufum habens tergum.

Πυρσὸς, ῦ, ὁ, fax, *Plur.* πυρσοὶ & πυρσὰ, faces, ignes, amor vehemens. Sed

Πυρσὸς, ἡ, ὸν, pro πυῤῥὸς, a πῦρ.

Πυρσοτόκος, ου, ὁ, ἡ, ignem pariens, ut πυρσοτόκος λίθος, silex. A πυρσὸς & τίκτω.

Πυρστέργια, τὰ, specula, ubi faces attolluntur. Ex eod. & ἔργον.

Πυρσόω, ῶ, f. ώσω, ignes excito. A πυρσός.

Πυρφορέω, ῶ, f. ήσω, ignem seu faces gesto.

Πυρφόρος, ου, ὁ, ἡ, ignifer, Gl. V. flammifer. 2) pro πυρστοφόρος. A πῦρ & φέρω.

Πυρώδης, ες, ὁ, ἡ, igneus, ignitus. 2) urens in modum ignis. πυρώδης λίθος, silex, Gloss. Vet.

Πύρωμα, ατος, τὸ, callosa durities, congeries, quæ in callum concrevit. A πυρόω. (Sed leg. potius πώρωμα.)

Πυρῶπις, ιδος, ἡ, rutila adspectu, cujus facies rutilat. E πῦρ & ὤψ.

Πυρωπὸς, ῦ, ὁ, cujus facies rutilat, seu rutilus adspectu, igneo colore rubens. 2) metalli genus, mixtura trium æris partium & quartæ auri constans. 3) gemma, pyropus, carbunculus. Ex iisd.

Πύρωσις, εως, ἡ, coctio ad ignem, ignitio. 2) probatio per ignem. 3) incendium. 4) uredo. A πυρόω.

Πυρωτὴς, ῦ, ὁ, qui igni excoquit & purgat. Ab eod.

Πυρωτικὸς, ἡ, ὸν, igneus, urendi vi præditus, fervens. A pr.

Πυρωτὸς, ἡ, ὸν, ignitus. A πυρόω.

Πῶς, *Adv.* quo? qua? qui? quonam modo? A πῦ, pro ποῖος.

Πύσμα, ατος, τὸ, quæsitum, quæstio, sciscitatio, interrogatio. Gl. Vet. percontatio. A πυνθάνομαι.

Πυσματικὸς, ἡ, ὸν, interrogativus. A pr.

Πυσματικῶς, *Adv.* interrogative, ad modum percontatoris. A pr.

Πύστις, εως, ἡ, auditio, fama, rumor. 2) percontatio, interrogatio. A πυνθάνομαι.

Πυστὸς, ἡ, ὸν, notus, clarus. Ab eod.

Πυτία, ας, ἡ, coagulum, Philox. A πύος, ου.

Πυτίζω, f. ίσω, crebro spuo, sputo. 2) liquorem sumtum vi ex ore expressum rejicio, *unde* 3) vinum degusto & probo. A πτύω.

Πυτίνειος, ου, ον, viminalis, e viminibus, quibus vasa vinaria religantur, confectus. A sq.

ΠΥΤΙ'ΝΗ, ης, ἡ, lagena vini vimine inducta. 2) vas nexum e surculis.

Πυτινοπλόκος, ου, ὁ, ἡ, qui vitilibus dolia religat, vietor. E pr. & πλέκω.

Πύτισμα, ατος, τὸ, id quod exspuitur. 2) pytissatio, vini degustatio probandi caussa. 3) sonus pitissando effectus. A πυτίζω.

Πυώδης, εος, ὁ, ἡ, purulentus. πυῶδες, purulentia, Gl. V. A πύον.

Πύωσις, εως, ἡ, suppuratio. A πυόω.

Πω, *Vox enclit.* quodammodo, alicunde. οὔπω, nondum. (Est antiquus dativus, a πὸς, πὴ, πὸν. subauditur ἐπὶ τῷ τρόπῳ vel χρόνῳ.)

Πώγων, ωνος, ὁ, barba.

Πωγωνᾶτος, ου, ὁ, barbatus, Gl. V. A sq.

Πωγωνίας, ο, ὁ, idem, ut πωγωνίας ἀστὴρ. A πώγων.

Πωγωνήτης, *Ion.* pro πωγωνίτης, ο, ὁ, idem, epith. Jovis, stella barbata. A pr.

Πωγώνιον, ου, τὸ, barbula, Dim. a πώγων.

Πωγωνίτης, ου, ὁ, barbatus. Ab eod.

Πωγωνοκουρεῖον, tonstrina.

Πωγωνοκουρία, ας, ἡ, barbatoria, Philox. tonsoria. E π. & κείρω.

Πωγωνοτροφέω, ῶ, f. ήσω, barbam nutrio seu alo. A seq.

Πωγωνοτρόφος, ὁ, barbam alens. E π. & τρέφω.

Πωγωνοφορία, ας, ἡ, gestatio barbæ. A sq.

Πωγωνοφόρος, ου, ὁ, barbam gerens. E πώγ. & φέρω.

Πωλάριον, ου, τὸ, parvus pullus. Dim. a πῶλος.

Πω-

Πωλέομαι, οῦμαι, versor, proficiscor, eo, ventito. πωλέσκετο, impert. *Jon.* pro ἐπωλεῖτο. πολεύμενοι, partic. pro πωλούμενοι. A πολέομαι.

Πωλάδεσις, εως, ἡ, cura domandi & erudiendi pullos equinos. A sq.

Πωλαδέω, f. ήσω, pullos equinos domo & erudio. A πῶλος.

Πωλέω, ῶ, f. ήσω, vendo, vendito, venundo. πωλοῦμαι, veneo.

Πωλή, ῆς, ἡ, venditio, pro πώλησις. A pr.

Πώλημα, ατος, τὸ, quod venditur seu venum exponitur, res venalis. Ab eod.

Πωλης, ου, ὁ, venditor, usurpatur plerumque in compositis. Ab eod.

Πώλησις, εως, ἡ, venditio, auctio. Ab eod.

Πωλητήριον, ου, τὸ, locus, taberna, ubi res venales exponuntur, forum. Ab eod.

Πωλητὴς, οῦ, ὁ, venditor. πωληταὶ, πωλῆται, magistratus Athenis, quibus commissa erat locatio vectigalium, metallorum, & similium. Ab eod.

Πωλητικος, ή, όν, vendax, Gl. V. Ab eod.

Πωλικὸς, ή, όν, pullinus. a) Epith. currus, qui ab equis trahitur. A πῶλος, quod vid.

Πωλίον, ου, τὸ, parvus pullus, equuleus, Dim. ab eod.

Πωλοδαμαστὴς, οῦ, ὁ, equorum domitor. Ex eod. & δαμάζω.

Πωλοδαμνέω, ῶ, f. ήσω, pullos domo. a) ut pullum domo & erudio. Ex eod. & δαμνάω.

Πωλοδάμνης, ου, ὁ, pullorum vel equorum domitor. Ex iisd.

Πωλοκόμος, ου, ὁ, pullarius, Gl. Vet. Ex eod. & κομέω.

Πωλομάχος, ου, ὁ, ἡ, cum pullis seu equis pugnans. Ex eod. & μάχομαι.

Πῶλος, ου, ὁ, ἡ, pullus, plerumque equinus, equuleus, sive tenerae, sive adultae aetatis, equus, etiam bos: unde ζεῦγος πωλικὸν etiam de jugo boum. 2) amicas amasii appellant πώλους, quasi pullos Veneris, & pro virgine dicitur.

Πωλοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, pullos nutriens. E pr. & τρέφω.

Πώλυψ, υπος, ὁ, polypus, piscis quidam. a) caruncula in naribus, sive in corde crescens. Ex πολὺς & πούς.

Πῶμα, ατος, τὸ, operculum, operimentum.

Πῶμα, ατος, τὸ, idem quod πόμα, potus. a) poculum, a πίνω, f. πόω.

Πωμάζω, fut. άσω, operculo claudo, obturo. A πῶμα.

Πώμαλα, *Adv.* haudquaquam, nequaquam, nullo modo. E πω & μάλα.

Πωματίας, ου, ὁ cochleae terrestris species, quod est quasi operculo tecta. A πῶμα.

Πωμάτιον, ου, τὸ, operculum, Gl. Vet. Dim. ab eod.

Πωποτε, *Adv.* unquam, Gl. V.

Πωρέω, ῶ, lugeo. a) moerore adficio, luctu adficio. A πῶρος, n. 3.

Πώρη, ης, ἡ, luctus, miseria, calamitas. Ab eod.

Πωρητὺς, ύος, ἡ, idem & ab eod.

Πωρώδης, ους, ῶδες, callosus, asper. A πῶρος.

Πώρινος, ίνη, ινον, e poro factus, tophinus. A seq. n. 2.

Πῶρος, ου, ὁ, callus. 2) tophus, lapis levis & porosus. 3) luctus.

ΠΗΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, caecus. v. πηρός.

Πωρόω, ῶ, f. ώσω, callum induco, occallescere facio. a) in lapidosam duritiem & tophum commuto. 3) sensum adimo, induro. *Pass.* occallesco, callum duco. a) in tophum convertor. 3) sensum amitto, obduresco adversus aliquid. πεπωρωμένος, profligatus, Gl. Vet. induratus. A πῶρος.

Πωρόω, excaeco. A πηρός.

Πώρωμα, ατος, τὸ, callosa durities f. quod in callum concrevit. A πωρόω.

Πώρωσις, εως, ἡ, concretio, in callum consolidatio & ferruminatio ossium fractorum, Gl. V. induratio. a) stupor, ἀναισθησία.

Πώρωσις, εως, ἡ, excaecatio. A πηρός.

Πῶς, *Adv.* quo modo? quo pacto? qui? qua ratione? a) quam. 3) certo modo. Hinc πῶς ποτε, quonam tandem modo? curnam? πῶς γὰρ, ap. Dem. nullo modo, qui possit fieri? πῶς δὴ τοῦτο, qui fieri istud potest? πῶς γὰρ οὐ, quidni?

Πως, *Adv.* & *Vox encl.* quodammodo, aliquo modo, quantum. Hinc εἴπως, si forte, μήπως, ne forte.

Πωτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, volo, as, volito. A πέτομαι.

Πώτημα, τὸ, volatus. A pr.

Πῶϋ, εος, τὸ, grex. A πάομαι, *possideo*.

ΠΩΥΓΞ, γγος, ἡ, mergus, fulica.

